Digitized by Google

6
110
16

Ex Bibliotheca
PP. Coll. Rom.
Societ. Jesu

II
13
A

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII

LEXICON
MANUALE
GRÆCO-LATINUM,

ET

LATINO-GRÆCUM.

Utrumque hac ultima Editione multo auctius, & locupletius.

PATAVII, Typis Seminarii, MDCCXC.

Apud Thomam Bettinelli.

SUPERIORUM PERMISSU, ET PRIVILEGIO.

Digitized by Google

Digitized by Google

AD LECTOREM.

Novissima hac nostra editione Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale multo auctius, & locupletius, quam antea, tibi exhibemus, eoque consilio diligentem operam in eo amplificando adhibuimus, ut conatus tuos in Lingua Græca addiscenda juvaremus, parvoque hoc volumine non solum majore vocum supellectile, sed rerum etiam Græcarum eruditione te ditaremus. Habebas quidem in aliis nostris editionibus a nobis pariter locupletatis multa, quæ in prima Schrevelii editione deerant; habebas quinque priores alphabeti litteras ita compositas, ut omnes pæne Græcas voces sibi subjectas, & ab aliis quibuslibet amplissimis Lexicis editas complecterentur; nunc præterea habes recens adjecta litteræ ζ omnia vocabula ad eam spectantia, in quatuor tantummodo paginas de industria breviter coacta; habebas nonnulla ex Demosthene, ex Thucydide, ex Isocrate, ex Æschine, ex Pindaro deprompta; at pæne nihil haustum ex Xenophonte, ex Platone, ex Aristotele, ex Plutarcho, ex Polybio, ex Sophocle, ex Lycophrone, ex Hesiodo, ex Hesychio, ex Orpheo, aliisque auctoribus Græcis celeberrimis; nunc tibi non solum multæ voces, sed multæ etiam phrases, multi dicendi modi ex istis auctoribus sumpti cum magna tua voluptate, & utilitate in Latinam linguam conversi Lexicon versanti occurrent. Porro in hoc Lexico Jonicum, & Doricum Æmilii Porti Lexicon, Pindaricum, & Lyricum tibi suppetit; voces omnes Græcæ tum in Veteri, tum in Novo Testamento usurpatæ præsto sunt; quidquid in Homero cum ejus clavi, & Batrachomyomachia, in Musæo, Theognide, Pythagora, Fabellis Æsopicis, Manuali Pasoris, Cadmo Græco-Phœnice, & Martinio continetur, additis vocibus anomalis fere omnibus, & thematibus investigatu difficilioribus, est in promptu. Non inficior, Lexica alia extare & majora, & ampliora, ea exemplorum copia, ea vocum simplicium, derivatarum, compositarum, decompositarum abundantia referta, ut nihil amplius desiderari posse videatur; tanta tamen copia, & abundantia tyrones, ac præcipue pueros ad clepsydram plerumque studiis operam dantes magnam temporis jacturam facere cogit, antequam voluntati suæ in investigandis, quæ cupiunt, plane satisfaciant. Itaque nos commodo tuo, & usui quotidiano inservire volentes opus præbemus mole quidem exiguum, sed usu magnum; quod si diligenter evolveris, ex eo utilitatem magnam a te facile perceptum iri pro certo habemus. Nam præter multa, quæ ad illud auctius, & locupletius reddendum addidimus, copiosissimum etiam Indicem Latinarum vocum ejusdem fini subtexuimus; cujus auxilio in Græcam linguam transferre possis quidquid volueris; & ut sine incommodo statim agnoscas, cujus generis, ac declinationis quælibet nomina sint, articulos ipsos, & patrios casus adjecimus, quod a nullo Lexicographo adhuc factum scimus. Habe itaque a nobis quemdam quasi linguæ Græcæ apparatum, & labores nostros æqui, bonique facies ea assiduitate in eo versando, memoriæque mandando utere, ut nos quidem curarum nostrarum in te adjuvando fructum aliquem a te perceptum gaudeamus; cæteri vero plane intelligant, te nihil in eo tibi defuisse, in quo uberrime adjutum voluimus. Vale.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

Concediamo Licenza a *Niccolò Bettinelli*, Stampator di *Venezia per il Seminario di Padova*, di poter ristampare il Libro intitolato: *Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale Græco-Latinum &c. ristampa*, osservando gli ordini soliti in materia di Stampe, e presentando le Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 30. Luglio 1788.

{ GIROLAMO ASCANIO GIUSTINIAN K.r RIF.

{ ZACCARIA VALLARESSO RIF.

{ FRANCESCO PESARO K.r P. RIF.

Registrato in Libro a Carte 262. al N. 2460.

Marcantonio Sanfermo Segr.

COR-

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII
LEXICON MANUALE
Græco -- Latinum.

A B

A Prima est apud Græcos littera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum א Aleph. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β secundum; γ tertium &c. In compositione vero multiplicem habet usum: aliquando enim est στερητικὸν & vim privandi obtinet: ut βέβαιος stabilis; ἀβέβαιος instabilis, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas intensivum, hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὲς, ἄβιος. Interdum idem valet, ac δὺς, ut ἄβατος, pro δύσβατος. Porro in quibusdam dictionibus α modo reperitur, modo, non, ac propterea otiosum dici potest, ut ἀβληχρὸς, βληχρός· ἄσπαχυς, στάχυς· ἀσταφὶς, σταφίς· ἀσφάραγος, σφάραγος.

A pro ε Dor. ut αἴτε, pro εἴτε, sive, utrum.

Α᾽ pro ἧ, Dor. articulus, ᾗ, quo, Dor. pro, ᾗ, adverb, quo, qua, qua parte.

A pro ω, Dor. in gen. plur. simpl. αν, sine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάονα, pro χρυσάορα a χρυσάω· βῶσι, pro βοῶσι.

Α῏, quæ, articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, quod.

Α῀, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἆ, ah, ah, lamentantis, ab ha, ἆ.

Α῀, ἆ, ha, he, ridentis, ut apud Latinos.

Α᾽ααπτος, per duplicem privationem, vel per pleonasmum τῦ α, valde noxius, & innoxius: ab α, & ἄω, vel ἄπτω, βλάπτω. Th. ἀάω, ἀάτος, idem.

Α᾽αγὴς, έος, ὁ, ἡ, fractu difficilis, ab α, & ἄγω, frango.

Α᾽άδε, molestus fuit, aor. 2. pro ἧδε, solutione η in αα, verbi ἁδέω. Sic Α᾽αδεῖν, turbare afficere contumelia; item egere, anxium esse; ὀχλεῖν, &c. Hesych. Thema idem.

Α᾽αδὴς, Dor. pro ἀηδὴς, ὁ, injucundus.

Α᾽άζω, exhalo, f. σω. p. κα.

Α᾽άσθην, deceptus fui, pro ἤσθην, a. 1. pass. verbi ἄημαι, quod ab ἄω, seu ἄημι, spiro.

Α᾽άατον, ου, τὸ, corrumpi contumax, non obnoxius damno: vide ἄατος, intactus, cum quo idem est, pleonasmo alterius α.

Α᾽αμίνς, θος, ἡ, aucupii instrumentum, ames.

Α᾽ανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, qui perfici nequit, Hesych. & ἄανες, τὸ, nondum absolutum, imperfectum, vel non absolvendum: ex α priv. & ἀνύω, perficio.

Α᾽απτος, ου, ὁ ἡ ἡ, intactus: ex α & ἅπτομαι, tango.

Α᾽αρὼν, ὁ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον: q. d. montanus.

Α᾽ασάμην, ω, ατο, offendi: pro ἠσάμην. a. 1. med. verbi ἄτω, vel ἄω, noceo. a. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, & solutione τῦ η in duplex breve, ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάζω, noceo, ab α, & ἄτω, ex ἄω. Sic a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω, noceo.

Α᾽ᾶσι, flant, 3. plur. ab ἄημι· ut ἵσημι, ἱσᾶσι. Th. ἄω, spiro.

Α᾽ασίφρων, ου, ὁ, exp. βλάβην φέρων, i. e. nocumentum ferens; ab ἀάτω, f. σω, & φρὴν, ὁ, a Th. φέρω, fero. Sic & ἀασίφρων, ονος, ὁ, demens, insanus; (idem ac βλαψίφρων, seu φρενοβλαβὴς) ab ἀάτω, lædere, quod ab ἀάτω, & φρὴν, cujus composita pleraque desinunt in φρων.

Α᾽άσκω, noceo, corrumpo; βλάπτω, φθείρω; idem ac Poet. ἀάτω; unde a. 1. ἄασα, med. ἀασάμην. pass. ἀάσθην; Jonico & Poetico more sine augmento, sæpe apud Homerum.

Α᾽ασμὸς, ῦ, ὁ, exhalatio, halitus, calidi efflatio; ab ἀάζω, exhalo.

Α᾽άσχετον, τὸ, intolerabile; ex α, & ἔχω, teneo: cujus 3. p. person. perf. pass. ἔσχηται, unde σχετὸς, καὶ ἄσχετος, &, pleonasmo τῦ α, ἀάσχετος.

Α᾽αται, saturatur, 3. sing. ab ἄαμαι: Th. ἄημι. Sed ἄαται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Α᾽ατος, ου, ὁ καὶ ἡ, innocuus, innoxius, noxæ, seu damni expers; ab α privat. & ἄτη, noxa, calamitas, vel contra, valde noxius, damnosus; ab α epitatico, seu intensivo.

Α᾽άτω, per pleonasmum τῦ α, dicitur Poet. pro ἄτω. idem ac Thema ἀτάω, lædo, offendo.

A B

Α᾽βαδδὼν, ὁ, nomen Antichristi; Vastatio.

Α᾽βαζος, ου, ὁ, taciturnus, mutus, ex α, priv. & βάζω, loquor.

Α᾽βαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profunditate carens, ἄνευ βάθους, sine profunditate.

Α῞βαι, teneræ, Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, pubes.

Α῞βαιον, τὸ, paululum, parvum; a βαιὸς, ῦ, ὁ, parvus, sive βαιὸν, parvum, & pleonasmo literæ α.

Α᾽βακέμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. mutus; item stultus. Hesych. Suid. Th. idem.

Α᾽βακὴς, έος, ὁ, mutus; ab α, & βάζω, loquor: hinc ἀβακέως, quiete.

Α᾽βακήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mutus, stultus.

Α᾽βάκησαν, nescierunt, aor. 1. ind. act. Jon. ab ἀβακέω, taceo. Th. βάζω, loquor.

Α᾽βακίζω, quietus sum, taceo; idem ac ἀβακῶ, taceo: α est privativum; & Thema est βάζω, loquor, dico; inde ἀβακιζόμενος, ὁ, quietus, non tumultuosus.

Α᾽βάκιον, ου, τὸ, est idem cum ἄβαξ, ακος, ὁ, baculus, tabula, sive mensa, cui vasa quælibet imponebantur: item tabula calculatoria, & tabula Mathematica, in qua lineæ, & figuræ describi solent.

Α᾽βακισκὸς, ῦ, ὁ, tessella pavimenti; apud Athen. l. 5. est quasi diminut. a Th. ἄβαξ, ακος, ὁ, abacus.

Α᾽βάκχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus a Baccho, vel Bacchici numinis expers; aut male bacchans: Eurip. in Oreste. Item valde bacchans; Nonn. autem, ἀβάκχευτον τράπεζαν, appellant vino carentem; ex priv. & βακχεύω, f. εύσω, debacchari, furiosum esse: unde βακχευτὸς, & βακχευτικὸς, Bacchativus. vel Bacchicus.

Α᾽βάλε, utinam, heu: forsan ab Hebraico אבל abal, lugere.

Α᾽βάλη, inutilem, languidum Lacones vocant, ἀχρεῖον, νωθρόν. unde ἄβαλις, oliva mala: μοχθηρὰ ἐλαία, Hesych.

Α῞βαντα, acc. sing. ab Α῞βας, αντος, ὁ, nomen proprium viri.

Α᾽βάνσις, εως, ἡ, ascensus, ἀνάβασις, per metathesin literarum, & epenthesin τῦ ν.

Α῞βαξ, ακος, ὁ, abacus: item tabula, seu mensa.

Α᾽βάπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immersabilis: ab α, & βαπτίζω, mergo.

Α᾽βαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intinctus; ab α, & βάπτω, tingo.

A B

Α῞βαρ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Α᾽βαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non onerosus; ex α, & βάρος. Th. βαρὺς, ὁ, gravis.

Α᾽βαρις, ιος, ὁ ἡ ἡ, continentis habitator, cui non est βᾶρις, navis, vel navigium.

Α᾽βαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non gravis: item metaph. non molestus; minime gravans; ex α priv. & βαρὺς, έος, ὁ, gravis.

Α῞βας, Dor. pro ἥβης, gen. sing. ab ἥβη.

Α᾽βάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, præclare ago, extollo; ex α pro ἄγαν, nimis, & βάζω, loquor.

Α᾽βασάνιστος, ὁ ἡ ἡ, inexploratus: ab α, & βασανίζω, torqueo, exploro. Unde

Α᾽βασανίστως, adv. re non examinata.

Α᾽βασίλευτος, ὁ ἡ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, sine rege; ab α & βασιλεύω, regno.

Α᾽βάσκανος, ου, ὁ, καὶ ἡ, invidia vacuus, verus, ἀφθόνος. Suid. ex α priv. & βασκαίνω, fascino, item invideo.

Α᾽βασκάντιον, ου, τὸ, fascini amuletum; i. e. maleficia & fascinationes avertens: ab α priv. & βασκαίνω, fascino.

Α᾽βάσταγμα, τὸ, onus; φορτίον. ab α epitatico, & βαστάζω, porto.

Α᾽βάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, importabilis, portatu impossibilis: ut ἀβάστακτον φορτίον, onus vix portandum; unde adv. ἀβαστάκτως, ita ut portari non possit; Hesych. ex α priv. & βαστάζω, porto, f. Dorice βαστάξω.

Α῞βατον, ου, τὸ adytum.

Α῞βατος, ου, ὁ, invius: hinc ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ ex α & βατὸς, pervius, quod a βαίνω, ascendo.

Α῞βαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus; ab α priv. & βάπτω, tingo.

Α᾽ββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, Pater.

Α῞ββαλε, pro ἀπέβαλε, vel ἀνέβαλε, rejecit, a. 2. ab ἀναβάλλω, rejicio.

Α᾽βδέλυκτος, ὁ, apud Æschyl. opponitur (sc. cum α priv.) simplici βδελυκτὸς, execrabilis.

Α᾽βέβαιος, αία, ον, infirmus: ex α & βέβαιος, ὁ, firmus.

Α᾽βέβηλον, ου, τὸ, mundum, sacrum, non profanum; quod neque contrectare, neque adire fas erat: ex α priv. & βέβηλον, τὸ, profanum.

Α᾽βὲλ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Vanitas.

Α᾽βέλλω, vel ἀβέλω, circumdo, corono; στέφω, redimio.

Α᾽βέλτερος, ὁ, stolidus, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. hinc ἀβελτερία, ἡ, stultitia.

Α᾽βελτέρειος, dicitur pro ἀβέλτερος, insanus; Eust. ex Herodiano.

Α᾽βελτερία, vel potius ἀβελτηρία, ἡ, stoliditas, stultitia, amentia, vesania. Plut. & pro ignorantia, quæ prudentiæ opponitur, sæpe occurrit apud Demosth. Item ἀβελτέρως, adv. stolide, stulte: Plut. Omnia ab ἀβέλτερος, ου, ὁ, stultus: vecors. Simplicius in Epictetum ait, ἀβέλτερον appellari quempiam, ὅτι μὴ ἔχει τινὰ συγκρινόμενος βελτίων φανήσεται, i. e. quum non habet cui collatus melior videri possit; & apud Athen. ἀβέλτερος, & ἵμερον opponuntur ex α priv. & βέλτερος, præstantior.

Α᾽βελτεροκόκκυξ, γος, ὁ, ἡ, stolidus. ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, ὁ, cuculus avis.

Α᾽βιὰ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater meus est Dominus.

Α᾽βιάθαρ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater excellens.

Α᾽βίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coactus, sine violentia:

tia; unde τὸ ἀβίαστον, libertas: ex βιάζω, cogo, cum α priv.

Ἀβιλινή, ῆς, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ου, ὁ, ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria: ab α priv. & βίος, victus: item dives, longævus, ab α epitatico, & βίος, vita. Est & ἄβιος, valde robustus: item non violentus: a βία, ἡ, vis, robur.

Ἀβιούδ, nomen viri Hebr. אביהוד, Pater decoris, vel Decus patris.

Ἀβίωτος, ου, ὁ, ἡ, sine vita, non vitalis: a βιόω, vivo. Th. βίος, ὁ, vita.

Ἀβλαβέως, innoxie, ab ἀβλαβής, έος, ὁ, ἡ, innoxius: ex α & βλάπτω, noceo.

Ἄβλαπτος, ὁ καὶ ἡ, noxæ expers, vel innocuus; ab α & βλάπτω, noceo.

Ἀβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non germinans, sine germine; non pullulans, infœcundus; item ἀβλαστὸς, & ἀβλάστητος, germinare non valens; Theophr. ex α priv. & βλαστὴ, ἡ, seu βλαστὸς, ὁ, a βλαστάνω, germino; item nascor, originem duco: item produco.

Ἀβλαύτης, ὁ, excalceatus, discalceatus, qui nudis pedibus incedit; Hesych. ex α priv. & βλαῦται, αἱ, calcei, crepidæ.

Ἀβλεμὴς, ὁ, iuaudax, ignavus, injucundus, dissolutus; Hesych. ex α priv. & βλεμαίνω, quod leonum dicitur esse proprium & significare, terrere vel solo aspectu; aut huc, & illuc versis oculis circumspicere.

Ἀβλεννὴς, ὁ, muco carens; sed apud Athen. l. 7. est piscis nomen; ex α priv. & βλέννα, ἡ, frigidus, humidusque succus, quem φλέγμα vocant; vel potius crassior pituita, qualis e cerebro per palatum, & nares descendit.

Ἀβλεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, despectus, vilis, nihili, quasi indignus qui videatur: ex α priv. & βλέπω, video.

Ἀβλεπτέω, ῶ, f. ήσω, non video, non intueor, oculos averto; apud Suid. Item cæcutio: pecco, delinquo, atque inde verbale

Ἀβλέπτημα, τὸ, peccatum, delictum; ab ἀβλεπτὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, peccator.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas, inconsiderantia. Th. idem.

Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βάλλω, jacio.

Ἀβληχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, balatus expers; in Epigr. ex α priv. & βληχάομαι, f. ήσομαι, ovium, & caprarum vox propria; sed Aristophanes in Vespis ad puerulorum vagitum etiam translulit.

Ἀβληχρὸς, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillus, invalidus, infirmus; idem ac ἀβληχρὸς, unde ἀβληχρὰ νόσος, morbus non vehemens, seu lentus, aut remissus: & quasi languidus morbus; apud Plut. in Pericle. Sed ἄβληχρος, robustus, validus; Etym. In hac signifi. α est privativum; in illa autem supervacaneum.

Ἀβληχρὸς, ά, ὸν, debilis, le: ab α otioso, & βληχρὸς, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.

Ἀβλόει, sacrifica, præs. imp. act. verb. ἀβλοέω, sacrifico.

Ἀβοανὶ, Poet. & Dor. ad. pro comm. ἀβοητὶ, πταίειν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

Ἀβοήθητος, ὁ, καὶ ἡ, destitutus ope, vel remedio: ab α, & βοηθέω, opitulor.

Ἀβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tacitus, silens, mutus; q. d. clamore carens; unde adv. ἀβοητὶ, tacite, sine clamore; ex α priv. & βοάω, f. ήσω, unde βοὴ, ἡ, clamor, & βοὴς, ὁ, clamosus.

Ἀβόλησαν, occurrerunt, Jon. pro ἠβόλησαν, 3. plur. aor. 1. ἀβολέω, sacrifico.

Ἀβολήτωρ, ὁ, & ἄβολις, idem ac ἄβολος, juvenis, ob id, quod dentes nondum amisit; Bud. & Aristot. Suidas autem ait, ita etiam dici pullum, qui nondum habeat dentem γνώμονα; ex α priv. & βόλος, ὁ, seu βολὴ, ἡ, unde βολέω, ῶ, percutio.

Ἄβολος, ου, ὁ, qui nondum amisit dentes ætatis indices. i. e. γνώμονας. Th. βάλλω, jacio.

Ἀβοσκὴς, έος, ὁ, ἡ, non pastus, jejunus; ex α priv. & βόσκω, pasco.

Ἄβοτος, ὁ, pascuis carens: vel etiam qui depastus non est. Hesych. ex α priv. & βοτὸν, ὁ, alimentum.

Ἀβουλόμενος, ὁ ϗ ἡ, fastidiosus. ap. Æschyl.

Ἀβουλέω, ῶ, f. ήσω, nolo; Plat. de rep. 4. & Dem. Epist. 3. Unde

Ἀβούλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non vult: item ἀβούλητον, quod nolumus, seu quod præter voluntatem accidit; involuntarium; cui opponitur βουλητὸν; apud Plat. de Leg. 5. unde ἀβούλητα πράγματα dicuntur adversæ res; & ἀβούλητος βίος, vita non placens, nec optabilis; atque inde adv.

Ἀβουλήτως, involuntarie; non ex animo, præter voluntatem; cui opponitur ἐκ βουλήσεως, apud Dem. omnia a Th. βούλομαι, f. λήσομαι, unde βουλητὸς, ὁ, sub voluntatem cadens.

Ἀβουλία, ας, ἡ, inopia consilii; ex α, & βουλὴ, ἡ, consilium.

Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, consilio carens, consilii expers, inconsultus, inconsideratus; imprudens, non circumspectus; sed significat & κακόβουλον, i. e. consilio malo utentem, vel præditum; atque inde adv.

Ἀβούλως, idem ac ἀβούλως, imprudenter, stulte, imperite; sine consilio: unde comparat. ἀβουλότερον, inconsultius, imprudentius; & superlat. ἀβουλότατα, inconsultissime: ut & ἀβουλία, ἡ, incogitantia, imprudentia, temeritas, amentia, stultitia: item pro δυσβουλία, seu κακοβουλία, malum consilium apud Soph.

Ἀβουλότατα, adv. inconsultissime.

Ἀβούτεω, gen. Jon. pro ἀβούτου, ab ἀβούτης, ὁ, bobus carens: ex α, & βοῦς, bos.

Ἄβοτος, ου, ὁ, egenus: non habens unde pascatur; vel non habens pecora; ut ἀβούτης ἀνὴρ, apud Hesiod. ex α priv. & βοτὸν, ὁ, alimentum.

Ἄβρα, ας, ἡ, vel ἄβρα, ancilla: ab אב virorum.

Ἀβραάμ, nomen viri אברהם, Pater excelsus, vel multitudinis.

Ἀβραδούλη, ης, ἡ, pellex, seu concubina; et ἄβρα, ἡ, & δούλη, ἡ, a Th. δούλη, ἡ, a Th. δοῦλος, ὁ, servus.

Ἀβράκησαν, sonuerunt, 3. plur. aor. 1. Jon. verbi ἀβρακέω, sono.

Ἄβραχε, Jon. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβράχω, sono. Poet. pro βράχω, resono.

Ἄβρεκτος, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἄβροχος, siccus.

Ἀβρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fremitus, seu strepitus nullos edens; ex α priv. & Th. βρέμω, fremo.

Ἀβρίζομαι, idem ac ἀβρύνομαι, ornor, nitesco, cultum mihi comparo: item insolesco, magnifice me infero.

Ἀβρίζω, f. ίξω, a cibo dormito.

Ἀβριθὴς, έος, ὁ, ϗ, sine pondere: ab α, & βρίθω, onero.

Ἄβριστος, ὁ, vigil, insomnis: item surdaster; ex α priv. & βρίζω, quiesco, f. ίσω, vel ίξω.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, a cibo sumpto dormio.

Ἀβροβάται, οἱ, molli incessu utentes; epith. Persarum; ex ἀβρὸς, mollis, & βαίνω, ascendo, f. βήσομαι, a βάω, unde βατὴρ, ῆρος, ὁ, limen, & βατέω, vado.

Ἀβρόβιος, ὁ, mollem & delicatam vitam agens; molliter & delicate vivens.

Ἀβρογόος, ὁ, molles edens gemitus.

Ἄβρογος, ὁ, molles gemitus, & mollia lamenta edens: ab ἀβρὸς, mollis, & γόος, luctus, a γοάω, gemo.

Ἀβρόδαιτος, ὁ, mollibus dapibus instructus; ex ἀβρὸς, mollis, & δαὶς, δαιτὸς, ἡ, dapes.

Ἀβροδίαιτα, ἡ, vita delicata, vita mollis; vitæ mollities, seu lautitia; delicata, seu lauta victus ratio; Suid. Unde

Ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago; delicata victus ratione utor.

Ἀβροδίαιτος, ὁ ϗ ἡ, molliter vivens: ab ἀβρὸς, mollis, & δίαιτα, vivendi ratio.

Ἀβροείμων, ονος, ὁ, ϗ ἡ, qui delicatis, mollibus, ac splendidis induitur vestibus, Etym. ex ἀβρὸς, mollis, & εἷμα, ατος, τὸ, vestis.

Ἀβρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, molles & delicatos ferens fructus; ex ἀβρὸς, mollis, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Ἀβροκομάω, ῶ, capillos orno; deliciosus sum; inde ἀβροκόμης, molliter comatus, Bacchi epitheton: ab ἀβρὸς, mollis, & κόμη, coma.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ: ab α priv. & βρόμος, strepitus: quod tenebræ strepitu carent.

Ἀβρόμιος, ὁ, abstemius: ἄοινος; ab α priv. & βρόμιος, idest Bacchus, a βρέμω, strepo.

Ἀβρομίτρης, ου, ὁ, molli redimitus mitra; ex ἀβρὸς, mollis, & μίτρα, ἡ, mitra.

Ἄβρομος, ὁ, ἡ, strepitum magnum edens: q. ἅμα βρέμων. Th. βρέμω, strepo.

Ἀβροπήνους πέπλους, dixit Lycophron molli & subtilissimo stamine contextos peplos; ex ἀβρὸς, mollis, & πήνη, ἡ, seu πῆνος, ὁ, textura.

Ἀβρόπλουτος χαίτα, dicitur coma molli & opulento ornatu decorata; apud Eurip. in Iphyg. Taur. ex ἀβρὸς & πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Ἀβρὸς, ά, ὸν, mollis, delicatus: hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἀβρότας, ἀβρότατος, ἁ, deliciæ ab אב virens, vel אביר fortis.

Ἀβροσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mollitie diffluens; ex ἀβρὸν, & στάζω, stillo.

Ἀβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. Th. ἀβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβροτάζω, f. ξω, quod exp. aberro in via; & omnia ab ἀβρότη, ἡ, quod Suidas deducit παρὰ τὸ ὑστερεῖσθαι βροτῶν, i. e. quod nox privata sit mortalibus.

Ἀβρόταξις, εως, ἡ, aberratio, deflexio de via; Eust. est verbale ab ἀβροτάζω.

Ἀβρότη, ης, ἡ, nox: ab α, & βροτὸς, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρήσσει. nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, in nocte vagor; & ἀβροτέω, noctu occurro. ἀβροτῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀβροτήμων. ονος, ὁ, ἡ, pecator, peccatum: item ἀβροτὶς, ἡ, peccatrix; utrumque ab ἀβροτέω, ῶ, f. ήσω; quod exponitur etiam pecco.

Ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; a Th. ἀβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβροτόνινος, & ἀβροτονίτης, ου, ὁ, confectus ex abrotono: ut ἀβροτόνινον ἔλαιον, ἔλαιον, sive μύρον, & ἀβροτονίτης οἶνος; Diosc. ab ἀβρότονον, τὸ, herba, seu planta perpetuo virens; & sic nominata, διὰ τὸ ταύτης ὄψιν φαίνεσθαι ἁβρὰν καὶ ἁπαλὴν, quod aspectu sit mollis & tenera.

Ἀβρότονον, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ.

Ἄβροτος, ὁ καὶ ἡ, immortalis: ab α, & βροτὸς, οῦ, ὁ, homo mortalis.

Ἀβροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ἀβροχαίτης, ὁ ἀβρὸς τὴν χαίτην ὢν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui est delicata teneraque coma. Anacreon.

Ἀβροχαίτης, ου, ὁ, idem ac ἀβροχαίτας, mollem habens jubam, seu cæsariem. Epith. Apollinis in Epigr.

Ἀβροχία, ἡ, siccitas humoris, aut imbrium penuria: ab ἄβροχος, non madefactus, siccus; & interdum significat etiam ἄνομβρον, imbre, seu pluvia carentem.

Ἀβροχίτων, ὁ ϗ ἡ, molli indutus tunica; & in malam partem, molliter vestitus ex ἀβρὸς & χιτὼν, ὁ, tunica.

Ἄβροχος, immadidus: ex α, & βρέχω.

Ἄβρωμα, τὰ, mora; παρὰ τὴν ἀβρότητα. Hesychio sunt συκάμινα, μόρα.

Ἀβρύνομαι, f. υνοῦμαι, delicior, glorior.

Ἀβρύνω, f. υνῶ, orno. Th. ἀβρὸς, mollis.

Ἄβρυτοι, marinorum echinorum species. Hesych.

Ἄβρωμος, ὁ, graviter olens, fœtidus, nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atque id genus aliis animantibus graviter olentibus dicitur; & α hic auget. Item non virosus, nec tetri odoris: atque sic α privat. Etymol. sic exp. ἄβρωμοι οἱ ἄγαν βρωμῶντες, ὅ ἐστιν ὄζοντες, παρὰ τὸ βρῶμος, quod τὶν ὄζειν significat; unde ἄβρωμοι ἰχθύες dicuntur apud Athen. i. e. ἄζυμοι, ἄσηπτοι; atque his opponuntur βρωμώδεις q. d. salsuginem marinam redolentes: sicut & ipsum mare, apud Diosc. dicitur ἄβρωμον γίνεσθαι, i. e. virus deponere, & salsuginem, ut interpr. Bud.

Ἀβρῶς, molliter, delicate, festive, magnifice, apud Eurip. est adv. Th. ἀβρὸς. Sed ἄβρωτος, ωτος, ὁ, ἡ, non exesus, non adesus in Epigr.

Ἀβρωσία, ἡ, cibi penuria; Poll. ex α priv. & βρώσκω, f. ώσω, unde βρῶσις, εως, ἡ, cibus, esca.

Ἄβρωτος, ου, ὁ, ἡ, non voratus: ex α, & βρώσκω. Item esui ineptus.

Ἀβυδὸν, ῦ τὸ, profundum.

Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἀβυδόθι, Abydo oriundus, ibidem habitans.

Ἄβυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundissimus; proprie fundo carens: sicut & ἄβυσσος idem significat: ut λίμνη ἄβυσσος; lacus, seu palus fundo carens, apud Aristoph. Ran. & ἄβυσσον βάθος, immensa profunditas; sic & ἄβυσσα χάσματα apud Eurip. & ἄβυσσον πέλαγος, apud Æsch. Quidam tamen non a βυσσὸς deducunt; sed a βύω, tego, operio, & α intendendi vim habente, ut sit locus, qui multitudine aquarum operitur: item substantive positum abyssus, vorago a quarum immensæ altitudinis. Vide Thema βυθὸς, ῦ, ὁ, profunditas.

Ἀβύρσωτος δορὰ dicitur non concinnata pellis, ex α priv. & βυρσόω, f. σω, corium paro.

Ἀβυρτάκη, ης ἡ, barbaricum quoddam edulium ex porris, cardamo, granis mali punici, & ejusmodi aliis, quibus inest τὸ δριμὺ, apud Athen. l. 3. & Plut. Symp. 4. ἀβυρτάκην hanc καρυκείαις annumerat.

Ἀβυρτακοποιὸς, ὁ, qui edulia abyrtacas conficit; Athen. l. 9. ex præced. ἀβυρτάκη, & ποιέω.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, infinitæ profunditatis vorago, gehenna: ex α & βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum. Vide supra ἄβυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundissimus.

Ἄβυς

Digitized by Google

Ἀβῶς, qui nullam vocem edit; Hesych. comp. ex α priv. & βῶσαι, Jon. pro βοῆσαι, a Them. βοάω, clamo.

Α Γ

Ἀγάασθαι, obstupescere; ab ἄγαμαι, per pleonasm. Poet. Inde etiam
Ἀγάασθε, invidetis.
Ἄγαβος, ου, ὁ, nomen viri.
Ἀγαγών, ὁ, qui duxit, Jon. pro ἠγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω, duco.
Ἄγαγε, ducito, & ἄγαγον, pro ἄγαγε, idem, imper. Attic. verbi ἄγω, duco.
Ἀγαγεῖν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἄγω.
Ἀγάγοι, ducat, a. 2. opt. act. Att. ἤγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Jon. ἀγαγών, part. a. 2. Att. pro ἀγών. sub. ἀγάγω, ab ἄγω, duco.
Ἀγάγονθ᾽, pro ἀγάγοντα, part. aor. 2. ab ἤγαγον, pro ἦγον, aor. 2. verbi ἄγω.
Ἀγάζηλος, ὁ, invidus: μεγαλόζηλος, φθονερός, Etym. ex ἄγαν, & ζῆλος.
Ἀγάζομαι, f. σομαι, succenseo, invideo, admiror. Th. ἄγω, vel ἄγαμαι, stupeo.
Ἀγαθαρχία, ἡ, boni principium: ex ἀγαθός, & ἀρχή, ἡ, principium.
Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος.
Ἀγαθεωρεῖν, admirabunde intueri, ut ad rem raro visam: ex ἄγαν, & θεωρέω.
Ἀγαθίζομαι, bona dico: ut δεῖ τοὺς ἐπαίνους ἀγαθιζομένους λαθεῖν, apud Aristoph. a Th. ἀγαθός, ὁ, bonus.
Ἀγαθικός, ή, ὁ, probus: unde in neut. plur. ἀγαθικὰ dicuntur proba; i. e. recte & cum virtute facta, vel dicta; itidem ab eod. Th. ἀγαθός, ὁ, bonus.
Ἀγαθίς, ἡ, fasciculus fili, seu staminis colligati: unde ἀγαθῶν ἀγαθίδες, i. e. bonorum glomi; apud Poll. proverbium de opibus extructis & affatim cumulatis; sumpta metaph. a glomere textorio, quod ex plurimis filorum convolutorum gyris constat; & apud Suid. legitur etiam ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἀγαθίδες; quod proverbium esse dicit, ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίαις αὐθ᾽ ὧν ἀδικήσουσι, ποιούντων; ac si ἀγαθίδες essent acervi, seu cumuli bonorum.
Ἀγαθοδαιμονισταί, οἱ, parce bibentes. i. e. ὀλιγοποτοῦντες, qui parce bibunt, a populo, quod appellabatur, ἀγαθὸς δαίμων; de quo vide Suid. Hesych. & Chiliad. Erasmi; ex ἀγαθὸς & δαίμων, ονος, unde δαιμονίζομαι.
Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, boni, vel bonorum dator: & in fœm. ἀγαθοδότις, bonorum datrix; ex ἀγαθὸς & δότης, ὁ.
Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Jon. beneficentia.
Ἀγαθοεργός, & contracte ἀγαθουργός, ῦ, ὁ, beneficus, ex ἀγαθός, & ἔργον. hinc
Ἀγαθοεργέω, ῶ, benefacio, f. ήσω. p. ἠγαθοέργηκα.
Ἀγαθοθέλεια, ἡ, bonorum voluntas; affectus eligendi bona; Suid. ex ἀγαθὸς, & θέλω, f. ήσω.
Ἀγαθοπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀγαθόπρεπος, ου, ὁ, beneficus, benignus, qualem esse decet inter viros bonos; unde adv. ἀγαθοπρεπῶς, benigne, ut bonum decet; ex ἀγαθὸς, & Th. πρέπω, decet, congruo.
Ἀγαθοποιέω, ῶ, beneficio, afficio, recte ago. f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι. hinc ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, benefactum. ἀγαθοποιός, ὁ, beneficus: ex ἀγαθὸς, & ποιέω, facio.
Ἀγαθός, ῦ, ὁ, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis; ab ἄγαν, vel ab α intensivo, & γηθέω. vel ab ἄγαστος, abjecto σ, & τ mutata in θ. vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐν αὐτῷ.
Ἀγαθοτελής, ὁ, boni efficiens; perfecte bonus. unde ἀγαθοτέλεια, boni efficientia, perfectio boni; Dion. Areop. ex ἀγαθὸς, & τέλος, εος, τὸ, finis, summum.
Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas; idem ac θεότης. Nazian. de Deo.
Ἀγαθουργέω, ῶ, bene operor; idem ac ἀγαθοεργέω, bonum, sive facio: item beneficus sum beneficentia proseq uor; sic etiam ἀγαθουργός, pro ἀγαθοεργός; & ἀγαθουργικός, idem ac ἀγαθουργός, seu ἀγαθοεργός, beneficus.
Ἀγαθουργίη, Jon. per crasin. pro ἀγαθοεργίη, beneficentia.
Ἀγαθουργοί, & ἀγαθοεργοὶ, dicebantur, qui ex equitibus exibant quinque quotannis; ut Herodot. narrat, & Suidas ait esse, qui ex Ephoris deligebantur strenuitatis ergo: vide Herodot. l. 5. ab eod. ἀγαθοεργός, ὁ beneficus.
Ἀγαθουργός, ὁ, benignus; contracte pro ἀγαθοεργός. sic ἀγαθουργία, contracte pro ἀγαθοεργία, beneficium.
Ἀγαθοφυής, ὁ, natura, sive indole bonus: & ἀγαθοφυΐα, bonitas natura proveniens.
Ἀγαθωθείς, ὁ, gravisus, a 1. part. pass. ab ἀγαθόω, beneficio afficio.
Ἀγαθόω, fut. ώσω, bonum efficio, beneficio afficio; ἀγαθόομαι, bene affectus sum: Neh. 2. 2. Dan. 6.
Ἀγαθῶς, valide.
Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas, probitas; bonum; Rom. 15. (huic opponitur πονηρία) item pro felicitate & rebus secundis sæpe ponitur: a Th. ἀγαθός, ὁ, unde etiam ἀγαθῶς exponitur utiliter.
Ἀγαθωτάτῳ, dat. sing. superl. regularis, quasi ab ἀγαθός, ωτερος, ωτατος, optimo præstantissimo.
Ἀγαί, αἱ, litora; vulnera: æmulationes. Æschyl. ab ἄγω, frango.
Ἀγαίεται, 3. person. ind. ἀγαίομαι, irascor, invideo. Th. ἄγω, demiror.
Ἀγαιός, ῦ, ὁ, elegans, invidiosus,
Ἀγαίω, ut & ἀγαίομαι, pro θαυμάζω, admiror: item pro ἐκπλήττω, obstupefacio: vel perterrefacio: item pro μέμφομαι, succenseo, indignor. Sic etiam ἀγαιός, admirabilis; a Th. ἀγάω, admiror, stupeo.
Ἀγαίων, ονος, ὁ, Sol, ἥλιος.
Ἀγακλεής, studio gloriæ.
Ἀγακλειτός, ὁ, valde celebris. Il. β. ab ἄγαν, & κλειτός, a Th. κλείω, σω, unde κλέος, τὸ, gloria.
Ἀγακλής, ῆος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀγακλεής, valde gloriosus, idem ac ἀγακλυτός.
Ἀγακλυτός, ῦ, ὁ, inclytus: ex ἄγαν, & κλυτός, celebris, quod a κλύω, audio.
Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Jon. præclaris. Hesiod.
Ἀγακτιμέναν, splendide ædificatam, ἄγαν καὶ λαμπρῶς κεκτισμένην. Æol. neglecto augmento, & ε metri causa sublato, κτιμένη, pro κεκτισμένη.
Ἀγακτίμενος, ὁ, valde habitatus, apud Pind. ex ἄγαν & κτιμένος, pro κεκτισμένος, part. præt. pass. verbi κτίζω, f. ίσω, quod interdum ponitur pro οἰκίζω, domum ædifico.
Ἀγάλακτες, ων, οἱ, ex α, sumpto pro ἀθρόως, confertim, vel pro ἅμα, simul, fratres; quasi, qui sint collactanei: aut qui idem lac suxerint. Item consanguinei, æquales, ætate pares.
Ἀγαλακτία, ἡ, lactis penuria, aut etiam lactis abundantia. Sumpto sibi α privativo, vel intensivo.
Ἀγάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, (ex α priv. & γάλα, ακτος, τὸ, lac) carens lacte.
Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quasi collactatio, συγγένεια, ἡ, consanguinitas.
Ἀγαλός, ὁ, ὁ, pro quo dicitur etiam ἠγαλός, mutilus, ruptus, fractus, cavus, qui facile frangi potest; a Th. ἄγω, frango.
Ἀγαλλετόν, ῦ, τὸ, detestabile. Hesych Ab Ἀγάλλω.
Ἀγαλλίαμα, ατος, τὸ, exultatio.
Ἀγαλλιάω, ῶ, exulto: f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο. pass. ἠγαλλιάθην. hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio. Th. ἀγάλλω, orno, illustro.
Ἀγαλλιστόν, ῦ, τὸ, quo quis mirifice delectatur: vel propter quod aliquis in admiratione habetur. Hesych. ab ἀγάλλω, vel ἀγάλλομαι, exulto.
Ἀγάλλομαι, gestio, exulto: ab ἄγαν, & ἅλλομαι, salio.
Ἀγάλλοχον, lignum Indicum odoratum.
Ἀγάλλω, f. αλῶ. p. ηκα. orno, facio delectabile.
Ἄγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum, oblectamentum, simulacrum: item imago picta: hinc ἀγαλματοποιός, ῦ, ὁ, statuarius, a ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω, stupeo.
Ἀγαλμάτιον, ου, τὸ, statua parva, imaguncula; apud Luc. est diminutivum ab ἄγαλμα, τὸ, ornamentum: simulacrum.
Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, & ἀγαλματοποιητικὴ, scil. τέχνη, ars conficiendi statuas; & ἀγαλματοποιέω, statuas conficio; omnia ab ἀγαλματοποιός, statuarum, seu simulacrorum fabricator; Poll. l. 1. Th. ἀγάλλω, orno.
Ἀγαλματουργός, ὁ ἢ ἡ, simulacrorum frabicator.
Ἀγαλματοφορέω, ῶ, orno, illustro; Suid. ex Philone.
Ἀγαλματοφορούμενος, ὁ, qui in seipso fert rerum imagines, quæ animo percipiuntur; Suid. ex Philone, est part. præs. pass. verbi ἀγαλματοφορέω, ῶ, quod ex ἄγαλμα, ατος, & φορέω, idem ac Them. φέρω. fero.
Ἀγαλματόω, in statuam verto.
Ἀγαλότιμος, ὁ, splendide, vel magnifice honoratus; Hesych. est per metathesin litterarum, pro ἀγλαότιμος.
Ἄγαμαι, admiror. f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην. pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.
Ἀγαμένως, mirabiliter, mirifice, cum admiratione; ut ἀγαμένως λέγειν; cui opon. ταπεινῶς λέγειν: Aristot. Rhet. 3. Item libenter; est adverb. ab ἀγάμενος part. præs. ab ἄγαμαι, quod idem est in prosa, quod in carmine ἀγάζομαι, vel ἀγαίομαι: & exp. etiam laudo, probo; a Them. ἀγάω.
Ἀγαμήστωρ, valde consultus; Apollinis epith. ex ἄγαν & μήστωρ, quod a μήδομαι, f. μήσομαι.
Ἀγάμετος, ὁ καὶ ἡ, cælebs; nuptiarum expers, Poll.
Ἀγαμία, ας, ἡ, & Ἀγάμιον, ου, τὸ, cælibatus. Poll. & ἀγάμιον, idem
Ἄγαμος, ου, ὁ, ἡ, cælebs: ex α, & γάμος, ὁ, nuptiæ.
Ἄγαμος γάμος, innuptæ nuptiæ.
Ἄγαν, adv. nimis, valde.
Ἀγανακτέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα. doleo, indignor, ægre fero. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας, gen. part. præs. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio. ἀγανακτικός, ῦ, ὁ, querulus. Forsan ab ἄγαν, & ἄχθομαι, ægre fero.
Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, dolor; seu doloris sensus: item ἀγανάκτημα, unde ἀγανακτητὸν, indigne ferendum: querendum; Plat. & ἀγανακτικός, qui facile queritur, & ægre fert casus incommodos. Plat. omnia a Th. ἀγανακτέω, doleo.
Ἀγανακτητός, ή, όν, indigne ferendus ἀγανακτικός, ή, όν, querulus.
Ἀγανής, έος, ὁ καὶ ἡ, dulcis, comis, mitis; ex α epitatico, & γάνυμαι, gaudeo, lætor. Th. γάνος, τὸ, lætitia.
Ἀγανῇσι, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀγαναῖς. ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανός mitis, placidus, superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.
Ἀγάννιφος, ὁ, nivosus: ab ἄγαν, & νίφω.
Ἀγανοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, blanda supercilia, & blandos oculos habens; Athen. l. 13. Sed ἀγανοβλέφαρον, τὸ, a Cælio l. 7. c. 7. dicitur, quum inter se palpebræ coalescunt, aperirique non potest oculus; seu quum palpebræ cum albo oculi cohærescunt; ex ἀγανός, ὁ, blandus & βλέφαρον, τὸ.
Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui leni est animo: ab ἀγανός, & φρήν. hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo.
Ἀγανῶπις, ιδος, & Ἀγανώπης, ου, ὁ, qui blandis est oculis; placido aspectu intuens; ex ἀγανός, pulcher, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus.
Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.
Ἀγάομαι, vide ἀγάω.
Ἀγάπαζε, ama, præs. imperat. ab ἀγαπάζω, Poet. pro ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, diligunt.
Ἀγαπατά, Dor. pro ἀγαπητά, plur. n. g. ab ἀγαπητός, ὁ, dilectus.
Ἀγαπάω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. diligo, amo, osculor. ἀγάπα, præs. imper. ἀγαπᾷν, inf. ἀγαπῆσαι, ... a. 1. part. ἠγαπημένος, dilectus, perf. part. pass. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio. ἀγάπημα, charitas, dilectio. ἀγαπητός, ῦ, ὁ, dilectus. ἀγάπαι, convivia Christianorum.
Ἀγάπη, ἡ, παρὰ τὸ ἄγαν τὸ πᾶν, nempe ὡς τὸ ἐρᾶσθαι· vel ab ἄγαν, & παύεσθαι, acquiescere in re amata: vel ab עגב amare.
Ἀγαπήνωρ, fortitudinis, vel virorum amans: ab ἀγαπάω, & ἀνήρ, ὁ, vir.
Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Plutarch.
Ἀγαπησμός, ῦ, ὁ, idem. Suid.
Ἀγαπητέον, sub. ἐστί. Bud. acquiescendum est, contentum esse oportet.
Ἀγαπητός, ῦ, ὁ, dilectus, charus; vel amabilis, gratus, jucundus; item unicus; ut παῖς ἀγαπητός, παρθένος ἀγαπητή. & apud Hom. ἀγαπητὸς υἱός. nam filius, qui unicus est, magis diligitur; atque inde ἀγαπητικός, vim diligendi habens; utrumque a Th. ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπητῶς, grate, amabiliter; Plato. interdum cupide & libenter. Dem. item satis, sufficienter.
Ἀγαπτερύγως, q. d. valde velociter, celerrime, pernicissime: item prompte, libenter; ex ἄγαν & πτερόν; a Th. πτερόν, τὸ, penna.
Ἀγαπητέος, ὁ, amandus. Plato.
Ἀγαπῴην, diligerem, Att. pro ἀγαπῷμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπώμενος, & Ἀγαπωμένη, ut ἐρώμενος, & ἐρωμένη, amasius, & amasia: vel amicus, amica. Lucian.
Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ Ἀβραάμ, peregrina.

Ἀγαρικὸν, ῦ, τὸ, agaricum. Vide Plin. lib. 25. c. 9. Item

Ἀγαρικὸν, τὸ, est radicis, seu potius fungi arboris nomen, apud Medicos: item est & ἀγαρικὸν τὸ μέλαν, lethalem vim habens: vide Diosc. l. 3. & 6.

Ἀγαῤῥία, ἡ, servitus, serviendi necessitas.

Ἀγαῤῥίζω, suffero, sustineo.

Ἀγάῤῥητος, ου, ὁ, ingratus.

Ἀγάῤῥοος, ὁ, æstuosus: ab ἄγαν, & ῥέω.

Ἀγάσαντο, admirabantur, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Jon. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι, admiror.

Ἀγᾶσθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι, admiror.

Ἀγασθεὶς, ὁ, admiratus, a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt. ab ἄγαμαι, admiror.

Ἀγασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viribus supra modum pollens, præpotens; in Epigr. ex ἄγαν & σθένος, εος, τὸ, potentia.

Ἀγαστὸς, ῦ, ὁ, inclytus, celebris.

Ἀγασμα, ατος, τὸ, res veneratione digna. Soph.

Ἀγασσάμενος, ὁ, lætatus, admiratus, a. 1. m. part. geminat. σσ, Poet. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι, admiror.

Ἀγάσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, prægrandes habens spicas; vel abundans spicis; ex ἄγαν & στάχυς, υος, ὁ.

Ἀγάστονος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde suspirans; luctuosus. Hom. Item ἀγάστονος, multis mixtus gemitibus: item multorum causa gemitum; & multis prosequendus gemitibus: item multum resonans; Od. μ. ex ἄγαν & στόνος, ὁ, a στένω, gemo, suspiro.

Ἀγατὸς, ἡ, ὸν, admirandus. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστὴρ, έρος, ἡ, venter.

Ἀγασυλλὶς, ίδος, ἡ, frutex; unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγαυρίομαι, lædor; Poeticum.

Ἀγαυὴ, & Dor. ά, ἡ, nomen feminæ splendidæ.

Ἀγαυίομαι, admiror. Op.

Ἀγαυὸς, ὁ, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.

Ἀγαυριάω, ῶ, valde insolesco; valde me effero; unde ἀγαυρίαμα, τὸ, insolentia, elatio animi. Hesych.

Ἀγαυρίσμα, τὸ, genus lucta esse tradit Eust. ab ἀγαυρὸς, ὁ, superbus.

Ἀγαυρὸς, ὁ, valde superbus, ferox. Th. γαῦρος. α non est privativum, sed intensivum. Eusth. deducit ab ἀγαυὸς, interjecto ρ.

Ἀγάφθεγκτος, ου, ὁ, valde sonans. Poet. ab ἄγαν, & φθέγγομαι, loquor, sono.

Ἀγαφθεγκτὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, valde vocalis, ex ἄγαν & φθεγκτός.

Ἀγάω, f. ασω, p. ακα; vel ἀγάομαι, demiror, stupeo. Hinc ἄγη, ἀγαυὸς, ut & ἀγαυὸς, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, veneratio, ἀγατὸς, ὁ, admirandus.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, stationes, in quas angari peracto diei penso divertebant. Hinc ἀγγαρεύω, & Jon. ἀγγαρήιον. Vocabulum Persicum.

Ἀγγαρεία, ἡ, dicitur officii illius præstatio; h. e. quum quis ad currendum, vel bajulandum aliquid adigitur; & coacta ac invita servitus, & servitium, quod aliquis vi adactus obit: & ἀγγαρεῖον, ου, τὸ, dicitur ipse cursus angarorum; pro quo Jon. dicitur ἀγγαρήιον, Herodot. l. 8.

Ἀγγαρευτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquem angariat, & cogit ad cursum, aut aliquod aliud servitium obeundum. verbale ab ἀγγαρεύω: quod exp. cogere ad currendum, seu ferendum aliquid; quoniam cursoribus illis Persarum, quos ἀγγάρους vocabant, fas erat cujusvis equos, vel naves, aut ipsos etiam homines rapere ad cursum, ut hodie apud Turcas; item ἀγγάρεις dicitur idem cum ἄγγαρος sing. pluralis ἄγγαροι.

Ἀγγαρεύω, f. εύσω, angario, adigo, compello. Vide in ἀγγαρευτής.

Ἄγγαροι, ων, οἱ, regum nuncii, seu tabellarii. Hinc ἀγγαρεύω, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἄγγαρος, bajulus. Vide in ἀγγαροφορέω.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, bajulo veluti ἄγγαρος; Suid. Eust. ex Th. ἄγγαρος, & φορέω. Ἄγγαροι autem Persico vocabulo dicebantur οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, tabellarii, qui ex successione literas perferebant, Persica consuetudine. Solebant enim reges Persarum certis stationibus dispositos habere tabellarios, & nuntios, quorum alter alteri traderet mandata, ut ita celerius perferrentur; Aeschylus etiam ἄγγαρον πῦρ, adjective dixit, pro ignibus, seu facibus nuntiis; hoc est, pro ignibus, quibus aliquid nuntiatur: atque inde ponitur etiam ἄγγαρος latius pro quovis, qui aliquid bajulat; & exp. ἀχθοφόρος, ἐργάτης, ὑπηρέτης, atque inde

Ἄγγε, pro ἄγγεα, τὰ, vasa, nom. pl. ab ἄγγος, ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγείδιον, ου, τὸ, idem quod ἀγγεῖον, τὸ, vasculum, conceptaculum, i. e. τὸ μικρὸν ἄγγος; Suid. Sed ἀγγεῖον exp. & vena, quæ est receptaculum sanguinis; apud Gal. Unde & ἀγγειώδης, εος, ὁ & ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens. & substantive, τὸ ἀγγειῶδες, exp. capacitas tanquam vasis, omnia a Them. ἄγγος, εος, τὸ.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego: unde ἀγγειολογία, ipse actus legendi venas; Gal. ex ἀγγεῖον, τὸ, & Them. λέγω.

Ἀγγειόσπερμος, vel ἀγγειοσπέρματος, ὁ & ἡ, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens: Theophr. ex eod. ἀγγεῖον, & σπέρμα, τό.

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas.

Ἀγγειώδης, εος, ὁ & ἡ vasis formam vel capacitatem habens.

Ἀγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt: f. 1. ind. dissolut. diphtongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀγγελία, præcipua potestas renuntiandi oraculi, quod quis audivit. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελέων, nuntiaturus, fœm. ἀγγελέουσα, nuntiatura; Jonice, pro ἀγγελῶν, & ἀγγελοῦσα. est autem ἀγγελῶν, part. a fut. indic. ἀγγελῶ: id vero ex præsenti ἀγγέλλω. Itidem solent in aliis Jones ῶ resolvere in έω, & ῦ in έυ.

Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ, nuntius, internuntius.

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

Ἀγγέλλω, nuntio, fut. λῶ. p. a. κα, a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, έντος. p. m. ἤγγελα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, nuntient. part. pro imperat. unde ἄγγελος, ου, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuntium. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, nuntius. ἀγγελικὸς, Angelicus.

Ἄγγελμα, τὸ, nuntiatio, nuntius.

Ἀγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, ές, ignobilis: nulla generis nobilitate clarus. 1. Cor. 1. 28. vide ἀγενής.

Ἀγγισμασμὸς, uva; σταφυλή.

Ἀγγίας, nuntius; idem quod ἄγγελος.

Ἀγγήιον, ου, τὸ, Jon. pro ἀγγεῖον.

Ἀγγοθήκη, capsa, vasorum apotheca. Athen. l. 5. ex ἄγγος, & θήκη, ἡ.

Ἀγγοπλόκια, αἱ, & ἀγγοπλόκια, vel ἀγγοπλόκια, τὰ, apum favi, seu cellæ; quia in modum telæ structæ sunt, ex ἄγγος, & πλέκω. ἡ.

Ἀγγουράξ, uva, σταφυλή, Hesych. intellige de uva, quæ vase aliquo conditur.

Ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet: hine ἀγγεῖον. ἀγγειώδης, εος, ὁ, ἡ, vasis formam habens. ἀγγείδιον, ου, τὸ, vasculum.

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.

Ἄγγουρος, placentæ genus. Hesych.

Ἀγγρίζω, irrito, dolore afficio.

Ἄγγρις, ἡ dolor; ὀδύνη.

Ἀγγρισμὸς ὁ, irritatio ab eod. ἀγγριστὴς ὁ, irritator ab eod.

Ἀγγύλη, ης, ἡ; lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγγύρη, tela magnitudinis mediæ. Suid. & Etym.

Ἄγδις, Cretice, idem quod ἄγγος.

Ἄγδιστις, Cybele, Deorum mater.

Ἄγε, age, & ἄγεθ' pro ἄγετε, agite, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἆγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.

Ἄγεα, τὰ, delubra, & loca religiosa: vide ἄγος.

Ἀγείμων, claudus, mutilus; χωλός.

Ἀγείραντος, fit a γέρας, ὁ ἄνευ τιμῆς, ἢ πολύτιμος. Herodian.

Ἀγείρω, congrego, colligo, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. ἄγειρα, a. 1. inf. ἀγεῖραι, part. ἀγείρας, 3. plur. a. 1. act. Jon. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἠγέρθην, f. 1. ἀγερθήσομαι, ab אגר agar, ejusdem significationis.

Ἀγείσωτος, suggrunda non instructus, vel nulla tectus lorica. Etym. ex α priv. & γεῖσον, vel γεῖσσον, suggrunda, &c. vide.

Ἀγέλαιος, ου, ὁ, injurius. Etym.

Ἀγέλα, Dor. pro ἀγέλη, 3. sing. imperf. verbi ἀγέομαι.

Ἀγείτων, qui vicinum non habet; inaccessus: ex α priv. & γείτων, vicinus.

Ἀγέωργον, durum, non rigatum; in Epigram. pro ἀγεώργητον.

Ἀγεληδὸν, gregatim; adverb. pro ἀγεληδόν. Th. ἀγέλη.

Ἀγελάζω, congrego; ἀγελάζομαι, congregor; gregatim vivo, gregatim volo: Sic Gaza vertit. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαία, ἡ, libertas: Ἀγελαΐς, Pallas.

Ἀγελαιοκομικὸς, ad armentorum curationem pertinens; ut ἀγελαιοκομικὴ τέχνη, Plat. in Polit. ex ἀγελαῖος, a Th. ἀγέλη, & κομίζω, a Them. κομέω.

Ἀγελαῖος, α, ὁ, armentalis, qui ex grege; ut βοῦς ἀγελαίη; Od. λ & ἀγελαῖα ζῶα, quæ Cic. congregata & congregabilia vocat, quidam gregalia, alii socialia; quibus opponuntur σποραδικὰ, apud Aristot. Pol. 1. Item trivialis, vilis: ut ἀγελαῖοι ἰχθύες, λίθοι, & ἄρτοι; sed dicitur & de hominibus: ut Lat. gregarius; ἀγελαῖοι στρατιῶται, apud Isocr. de Panath.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, i. e. in quo pascitur, seu stabulatur armentum; a Th. ἀγέλη, ἡ.

Ἀγελαιοτροφία, q. d. gregaria nutritio, actio nutriendi gregem, vel greges: unde ἀγελαιοτροφικὴ, scil. ἐπιστήμη, scientia nutriendi greges; Plat. in Pol. a Th. ἀγέλη, ἡ, unde ἀγελαῖος, & τροφὴ, ἡ.

Ἀγελάρχης, ου, ὁ, qui gregi, aut armento præest: pecoris magister, armentarius. Plutarch.

Ἀγελαρχοῦσα, quæ gregi præest, præs. part. act. f. g. verbi ἀγελαρχέω: quod ab ἀγέλη, grex, & ἀρχή.

Ἀγελαρχέω, præsum armento, vel gregi. Metaphorice apud Plut. in Galb. ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων, dicitur ea, quæ præest pellicum gregi.

Ἀγελάρχης, armenti præfectus; ut ταῦρος ἀγελάρχης, taurus armenti dux; qui & admissarius; Luc.

Ἀγελαστος, inhonoratus; ἄτιμος.

Ἀγελαστὰς, anguilla, ἔγχελυς.

Ἀγελαστὶ, adv. citra risum; severe.

Ἀγελαστέω, ῶ, a risu abstineo. Heracl.

Ἀγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tetricus, severus, non ridens. Ἀγελαστία, ας, ἡ, gestus tetricus; ab α & γελάω.

Ἀγέλαστα, adfert Hesychius pro ἀχάριστα.

Ἀγελατέω, ῶ, expello, scelus expio. a nomine ἄγος. Vide ἀγηλατέω.

Ἀγελείη, Jon. pro ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω, & λεία.

Ἀγέλη, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγέληθεν, ex armento. ἀγεληδὸν, adv. gregatim. ἀγέληφι, in grege. nam φι & φιν est syllaba, quam Poetæ interdum addunt dativis casibus. ἀγελαῖος, ου, ὁ, & ἀγελαῖος, ου, ὁ, armentalis, qui est ex grege. ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti. ab עגל vitulus, vel ab ἄγω.

Ἀγελαιοκομικὸς ἡ, ὸν, ad curam pecorum pertinens &c. ex ἀγέλη, & κομέω, curo.

Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν. Jon. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, ὑπὸ ἡγεμόνα εἶναι.

Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, ducebat, imperf. Jon. præs. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἐάγησαν, fracti sunt, a. 2. pass. ab ἄγω. id autem ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ἡ, sine genere; ex α, & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, a γενεαλόγος, genealogiæ scriptor.

Ἀγένεια, ας, ἡ, vilitas, ignobilitas; ingenerosus animus: Lucian.

Ἀγένειος, ου, ὁ, imberbis. Th. γένειον.

Ἀγενέθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui γενέθλη, ἡ, i. e. genus, ortus, seu origo non est; ex priv. & γενέθλη, ἡ.

Ἀγενία, exp. δυσγένεια. Suid. i. e. ignavia: ex α priv. & γένος, εος, τὸ.

Ἀγενὴς, sine prole, ἄπαις; cui γένη, i. e. liberi non sunt. Suid. ex Isæo.

Ἀγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cujus genus est obscurum, ignobilis: ex α & γένος.

Ἀγενησία, ας, ἡ, sterilitas. Naz.

Ἀγένητος, ου, insectus: a γίνομαι.

Ἀγεννία, ας, ἡ, timiditas, imbecillitas, ἀγένεια.

Ἀγέννητος, ου, ingenitus: a γεννάομαι.

Ἀγεννῶς, adverb. imbecilliter, ignaviter, parum viriliter, ἀνάνδρως.

Ἄγεο, & ἄγευ, pro ἄγου, duc, Præs. imp. ab ἄγομαι, Ἄγευ pro ἄγου, præs. imp. verbi ἄγομαι, ducor.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγερόμενος, Poet. pro ἀγόμενος, qui ducitur. præs. part. pass. ab ἄγω, duco.

Ἀγέραστος, ου, ὁ, ἡ, sine munere: ex α, & γέρας.

Ἀγερέθω, Poet. pro ἀγείρω, congrego.

Ἀγερέσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, congregatus est, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. Jon. ab ἀγείρω.

Ἀγερ-

Ἀγερμὸς, ὁ, ὁ, congregatio. Etym. Th. ἀγείρω, congrego.
Ἀγέροντο, congregabantur, a. 2. m. ab ἀγείρω· alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο· nam & Poetæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.
Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.
Ἄγερσις, collectio: ab ἀγείρω. ἀγερμὸς, ὁ, ὁ, idem.
Ἀγερώσατο, neglexit, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi ἀγεράομαι.
Ἀγερώσσειν, vigilare.
Ἀγέρωχος, ου, ὁ, ἡ, superbus, ferox: hinc ἀγερώχως, superbe. ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia: ab ἄγαν γέρας ἔχω, q. ἀγεράοχος.
Ἄγεσ pro ἄγε, age, præs. vel a. 2. imp. Poet. ab ἄγω. ἀγέσκε, Jon. pro ἦγε, ducebat, imperf. & ἄγες, Dor. pro ἦγες, ducebas.
Ἄγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, ducat, præs. imp. ab ἄγω.
Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς, quoniam mortales universos ad se ducit. Est & nomen propr. viri.
Ἀγεσίλας, vocatur Orcus; idem quod ἀγεσίλαος, & ex iisd. pro eod. dicitur etiam ἀγησίλαος, itidem ex iisd.
Ἀγεόφρυς, υος, ὁ, supercilia erigens.
Ἄγεσκον, ducebam: pro ἦγον. Vide ἄγες.
Ἀγέστα, ἡ, machina bellica, nempe a Latino Aggesta.
Ἀγέστρον, redimiculum; capitis ornamentum, caliendrum, apud Horat.
Ἀγέστρατος, ου, ὁ, ἡ, dux exercitus: ab ἄγω, & στρατός.
Ἄγετ' & ἄγετε, agite, adv. hortantis. ab ἄγω. vel præs. imperativi.
Ἀγέτης, ου, ὁ, ductor, ab ἄγω.
Ἀγητοὶ, & ἀγητοί, οἱ, admirabiles; θαυμαστοί, ab ἀγάω.
Ἀγέτρια, obstetrix; Tarentinis, μαῖα.
Ἀγευσία, jejunium, inedia.
Ἄγευστος, ου, ὁ, ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit: ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur active, pro jejuno, qui non gustavit.
Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, Geometriæ ignarus.
Ἀγεωργησία, squalor, agriculturæ contemptus. Theoph.
Ἀγεώργητος, ου, ὁ & ἡ, incultus, desertus.
Ἄγη, ης, ἡ, stupor, admiratio: ab ἀγάω. Vel ἄγη pro ἐάγη Jon. fractus est. a. 2. pass. ἐάγην, Att. ἐάγην, & Jon. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, frango.
Ἀγὴ, ῆς, ἡ, cum accentu in ultima: fractura, contusio: item litus; ab ἄγω, pro ἄγνυμι, rumpo.
Ἀγηγέραται, Att. & Jon. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf pass. ab ἀγείρω.
Ἀγήγερκα, congregavi, perf. Att. pro ἤγερκα. sic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.
Ἀγηλάζω, servo; σώζω. Etym.
Ἀγῆλαι, sacrasse: ornasse: ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.
Ἀγηλατέω, cum tenui, fugo: cum aspero, expello scelus.
Ἀγηλατίζω, persequor, fugo, abigo, &c. pro ἀγηλατέω, Etym.
Ἀγηλατοὶ, οἱ, fulmina; κεραυνοί.
Ἀγήλατος μάστιξ, a Lycophr. fulmen dicitur, quod flagitiosos iciat; vel quia impetuosum. ab ἄγαν & ἐλαύνω.
Ἀγήλατος, ου, ὁ, prædator.
Ἀγηλιώμεναι, gaudentes, lætantes: χαίρουσαι, ἀγαλλιώμεναι, Etym.
Ἄγημα, τος, τὸ, agmen, ab ἄγω.
Ἀγήνορα, acc. sing. ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, strenuus: ex ἄγαν, & ἀνήρ· hinc ἀγηνορίη, superbia, ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Jon. Est & Ἀγήνωρ, nomen propr.
Ἀγηνοριάω, ῶ, superbio, insolesco: ἐπαίρομαι.
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, compositum a nomine ἀνήρ, vir, & ἄγαν, valde seu nimis; significat modo superbum, ὑπερήφανον, superbe contumacem: ut apud Hesiodum; modo fortem, inclytum, strenuum: in Hom.
Ἀγήοχα, duxi perf. pro ἦχα, Att. ἀγήοχα, & pleonasmo litteræ, ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.
Ἀγήρατος, ου, ὁ, ἡ, senii expers, pro ἀγήραος, Poet. ex α, & γῆρας.
Ἀγήρατον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ diutissime durat.
Ἀγήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήρατος. in acc. ἀγήρω sine ν repetitur.
Ἀγῆς, ῆτος, ὁ, & ἡ, scelestus, idem scilicet, quod ἐναγής.
Ἀγησίλαος, Pluto: ἀΐδης, sic dicitur, ut ab Æschylo ἀγεσίλαος.
Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι; hocque pro διηγήσασθαι, narrare, recensere.

Ἄγηται, 3. sing. ind. ab ἄγημαι, inusitat. pro ἄγαμαι, admiror. Th. ἀγάω.
Ἀγησίλαος, ου, ὁ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω & λαός.
Ἀγησίχορος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, qui choris præest: ex ἡγέομαι, & χορός.
Ἀγητήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητήρ, comm. ἡγεμών, όνος, ὁ, dux, princeps.
Ἀγητὸς, ὁ, ὁ, admirabilis, in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.
Ἁγιάζω, sanctifico, f. σω, p. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἅγιος.
Ἁγίασμα, ατος, τὸ, purificatio, καθαρότης. Suid. pro ναὸς, i. e. templum accipit. in hoc loco, Psalm. David. ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.
Ἁγιασμὸς, ὁ, ὁ, sanctificatio: verbale, ab ἁγιάζω, f. σω. Item ἁγιασία, sanctitas, sanctimonia; itidem ab eod. ἁγιάζω, pro quo dicitur & ἁγίζω, f. ίσω, &c.
Ἁγιαστήριον, ου, τὸ, sanctuarium.
Ἀγίγαρτος, βότρυς, uva acinis carens, ὁ ἄνευ γιγάρτων.
Ἁγίζω, f. 1. σω, purifico: pro ἁγιάζω.
Ἀγινέω, ῶ, Poet. & Jon. idem quod ἄγω, ago, duco. Legitur & ἀγινῶ.
Ἁγιόγραφα, τὰ, sancta scripta; pars sanctorum librorum: Damascenus.
Ἁγιόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. sanctoscriptus. ut ἁγιόγραφοι πτυχαὶ, apud Dion. Areop. sacræ scripturæ libri; ex ἅγιος, ὁ, & γραφὴ, ἡ, &c.
Ἅγιος, ου, ὁ, sanctus; ab ἅγος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, sanctitas. ἁγιάω, & ἁγιάζω, sanctifico. ἁγιασμὸς, ὁ, & ἁγίασμα, ατος, τὸ, sanctificatio. ἁγιωσύνη, ης, ἡ, sanctimonia.
Ἅγιον, τὸ, sanctuarium. ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum & tertium.
Ἁγιόω, fut. ώσω sanctum reddo, sanctifico.
Ἁγιστεύω, & ἁγιστέω, venerationi habeo: ab ἅγος.
Ἀγιστὴς, rixator, contumeliosus; ὑβριστής.
Ἁγιστεία, seu ἁγιστεῖα, ας, ἡ, sacrum, ceremonia: ab ἅγος.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, sanctimonia.
Ἀγκαὶ, ulnæ, nom. pl. ab ἀγκὴ. hinc ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, ulna; & ἐναγκαλίζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, ulnis complector, & foveo.
Ἀγκαλέω, est Poetice, pro ἀνακαλέω, accire, & accersere. ab ἀνακαλέω.
Ἀγκάλιαι, etiam vocant Græci anchoras, quas & ἀγκύρας.
Ἀγκαλιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, i. e. qui manipulos, seu fasciculos, (proprie φρυγάνων.) vehit navigio, aut super jumento; Poll. Unde
Ἀγκαλιδαγωγεῖν, manipulos, seu fasciculos vehere, ex ἀγκαλὶς, ίδος, & ἀγωγὸς, ὁ, seu ἀγωγὴ, ἡ, &c.
Ἀγκαλιδαφόρος, seu ἀγκαλιδοφόρος, qui manipulos, seu fasciculos portat; & general. bajulus; Poll. Unde
Ἀγκαλιδοφορεῖν, manipulos, seu fasciculos portare; bajulum esse, itidem ab eod. ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ. & φορὸς, ὁ, &c.
Ἀγκαλιδὸν, q. d. ulnatim; vel ulnari; quadam complexatione; amplexabunde; est adv. ab ἀγκάλη, ἡ, unde &
Ἀγκαλὶς, idem quod ἀγκάλη, ulna: item fasciculus, quem in ἀγκάλαις gestare possis; Plut. in Rom. &c.
Ἀγκαλίσαι, αἱ, pro ἀγκάλαι, Argivi dicunt.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, fasciculus, sarcina. hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, bajulus: & ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ὁ φέρων.
Ἀγκάλισμα, τος, τὸ, quod ulnis complexamur.
Ἀγκάλον, Varinus Lexicogr. affert, pro ἄνοιξον, aperi: forsan scribendum, ἄγχαλον, ab ἀγχαλάω, Poetice itidem usurpato, pro ἀναχαλάω, relaxo, & aperio.
Ἄγκαλει, revoca, a. 2. imper. pro ἀνάκαλει, ab ἀγκαλέω, Poet. pro ἀνακαλέω. ἀγκαλεῖ, 3. præs. ind. Poet. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.
Ἀγκάλος, ex Homeri hymno in Apollinem adfertur pro fasciculo; ut idem sit, quod ἀγκαλίς.
Ἀγκαπτὶς, ίδος, ἡ, præcipitium, fovea.
Ἀγκὰς, adv. in ulnis: ab ἀγκή.
Ἄγκεα, pl. valles, ab ἄγκος.
Ἀγκείμαι, pro ἀνάκειμαι, Poet. Syncop. Et sic in reliquis.
Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, supra cornua, Poet.
Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, ulna: vide ἀγκαί.
Ἄγκη, pro ἀγγεῖα, legitur, 13. Evang. Matth. vasa. Vide ἀγγεῖον.
Ἀγκηθὴς, ἀβλαβὴς, innoxius.
Ἀγκής, resonans; ἠχητικός.

Ἀγκεῖον, diminut. ab ἄγκος; vide.
Ἀγκιστρεία, ἡ, piscatio, quæ fit hamo; hamatilis piscatus; item ἀγκιστρευτὴς, hamiota, & ἀγκιστρευτικὴ, sub. τέχνη, ars piscandi, ars hamatilis; Poll. Omnia ab ἀγκιστρεύω, quod vide in Th. ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, aduncus, in hami modum.
Ἄγκιστρον, ου, τὸ, hamus: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piscatura: & ἀγκιστρεύω, hamis venor: & ἀγκιστρίζω, hamis capio.
Ἀγκιστροπώλης, ου, ὁ, hamorum venditor; ab ἄγκιστρον, τὸ, & πώλης, ὁ, &c.
Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ. piscis, scil. hamivorus, ut silurus, apud Aristot. hamistraga redditur a Gaza. Item, avarus, φιλάργυρος, Etymol.
Ἀγκιστρωτὸς, ῦ, ὁ, hamatus, hamis consertus.
Ἀγκλαστὸς, jactabundus, pro ἀνακλαστός.
Ἀγκλάω, servo, σώζω.
Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, reclino.
Ἀγκλὸν, ῦ, τὸ, obliquum, tortuosum; σκολιόν.
Ἀγκοίνη, Poet. ulna: ex ἀγκὼν, quasi ἀγκώνη. hinc ἀγκοινίζω, ulnis amplector.
Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, reportare: hinc ἀγκομίζω per Enallagen, pro ἀνακομίσαι, præsens pro fut. ἀγκομίσαιτο, 3. sing. a 1. opt. med.
Ἀγκονέω, studiose in opere versor; ab ἀνὰ, & κονέω, festino.
Ἄγκονος, διάκονος, δοῦλος, minister, servus; &
Ἀγκονίδες, αἱ, ministræ; ab ἀγκονέω, quod diligentem esse in actionibus significat. Etym.
Ἄγκορον, τὸ, insatiabile, ἀκόρεστον, forsan pleon. τ' γ, pro ἄκορος.
Ἄγκος, εος, τὸ, vallis: hinc ἀγκεῖον, ου, τὸ, vallis parva.
Ἀγκόχαν, Macedonice pro ἐνήνοχαν, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.
Ἀγκρεμάσας, pro ἀνακρεμάσας, suspendens, part. aor. 1. ab ἀνακρέμαμαι, suspendo, Antipater Epigram.
Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.
Ἀγκρίνομαι, pro ἀνακρίνομαι.
Ἀγκτηλάζω, suffoco, ango; ἄγχω, Varin.
Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, vinculum, fibula; ab ἄγχω.
Ἀγκτηριάζω, f. σω, i. ancter constringo: constringo fibula, quæ ancter dicitur, ab ἀγκτὴρ, ῆρος, id quo constringimus aliquid, &c.
Ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præt. ημαι, unde ὅτε κεραυνὸν ἀγκυλημένος, apud Athen. ubi ἀγκυλημένον, a Bud. exp. manu tenens, quasi jam vibraturus, ut διηγκυλημένος, a Them. ἀγκύλη, ἡ.
Ἀγκύλη, ης, ἡ, amentum, jaculi genus; genus poculi; vitium linguæ; hinc ἀγκυλίζομαι, jaculor. ἀγκυλητοὶ, jaculatores, ἀγκυλόγλωττον, ου, τὸ, linguæ præpedimentum. ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo istud linguæ vitium tollitur.
Ἀγκύλια, τὰ, ancilia, peltæ: Plutarch.
Ἀγκυλωτὸν, pro ἀγκύλην ἔχον; apud Hippocr. i. e. ansulatum sive ansulam, vel ansulam habens: a Th. ἀγκύλη, ἡ, quod inter alia ansam, seu ansulam etiam significat.
Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus catenæ; & in neut. plur. ἀγκύλια, τὰ, dicuntur ancilia, peltæ; genus quoddam scutorum, seu peltarum; Plut. in Numa. Item ἀγκύλιον dicitur vitium quoddam in lingua, quod & ipsum Thema ἀγκύλη, signif.
Ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ, ex ἀγκύλη, ἡ, & βλέφαρον, τὸ, apud Cels. idem est quod ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ. id vide supra.
Ἀγκυλόγλωττον, ου, τὸ, est vitium linguæ, quod infantibus adnascitur, filum vulgariter nuncupatur; unde in plur. masc. ἀγκυλόγλωττοι dicuntur ii, qui hoc vitio laborant: quasi ἀγκύλην, sive ἀγκύλας ἐν γλώσσῃ ἔχοντες; vide Ægin. & Aetium ex ἀγκύλη, & γλῶττα, ἡ.
Ἀγκυλόδειρος, collum habens incurvum, & repandum; ex ἀγκύλος, ὁ, & δειρὴ, idem quod Th. δέρη, ἡ.
Ἀγκυλομήτης, εος, ὁ, vel ἡ, idem quod ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, qui obliqua agitat consilia, ideoque vafer, versutus; ut Προμηθέα ἀγκυλομήτην, apud Hesiod. in Erg. & ἀγκυλομήτῃ λύκος, & γυνὴ, apud Non.
Ἀγκυλόεις, εντος, fœm. εσσα, neut. εν. Poet. pro ἀγκύλος, η, ον.
Ἀγκύλομαι, flector, κάμπτομαι.
Ἀγκυλομήτεω, gen. Jon. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, versipellis, versutus: ex ἀγκύλος, & μῆτις.
Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, unde ἠγκυλωμένος, qui morbo laborat ἀγκύλη, & ἀγκύλωσις, dicto; a Them. ἀγκύλη, ἡ.
Ἀγκυλίων δέρρις, apud Plut. in Mario, dicitur

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubibus propinquus; altus; in Epigram.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia; ἀγχίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, solers, ingeniosus: ab ἄγχι, & νόος, mens.

Ἀγχίνους, contracte, pro ἀγχίνοος; quod proprie exponitur, qui in propinquo mentem habet, perspicax; ut & ἀγχίνοια, ἡ, ingenii acumen, sive acrimonia, qua cujusque rei causa non longo tempore considerata reddi potest: Aristot. Post. An. l. 1. c. 23. Unde & ἀγχινόως, adv. solerter, sagaciter, ingeniose; apud eundem.

Ἀγχινόως, acute, subtiliter. Bud.

Ἀγχίπλους πόρος, navigatio, qua propinqua tantum loca permeantur, i. e. brevis, & non longinqua; Eurip. in Iphig. Taur. ex ἄγχι, & πλόος, contracte πλοῦς, navigatio.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ & ἡ; cujus meatus, sive viæ prope sunt, vel in propinquo; ut ἀγχίποροι γνῶσαι, apud Non. unde in Epigram. ἀγχίποροι κόλακες, adulatores semper comitantes eos, quibus adulantur; ex ἄγχι, & πόρος, ὁ, via, meatus.

Ἀγχίπους, ὁ, proprie prope nos pedem habens, adstans; i. e. ὁ παρεστὼς, & σύνεγγυς; Hesych. ex Eurip. in Iphig. Taur. (ubi tamen a quibusdam legitur ἀγχίπλους,) ex ἄγχι, & πούς, ὁ, pes.

Ἀγχίπους, ὁ, latu facilis; adstans; propinquus: Sophocl.

Ἀγχίπτολις, urbi propinquus; Nonn. ex ἄγχι, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs.

Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fluenta prope sunt. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab Ἀγχίσης, ου, ὁ.

Ἀγχισβατέω, contendere, pugnare, διαμάχεσθαι: sed ἀγχισβατέω, ambigo, dubito, apud Jones.

Ἀγχίσης, nomen proprium viri.

Ἀγχίσπορος, qui nuper aderat, ὁ ἄρτι παρών.

Ἀγχίσπορος, ὁ ϗ ἡ, propinquus, affinis genere; ὁ ἐγγὺς γένει, genitivo jungitur. Proprie exponitur e propinquis, seu propinquo sanguine satus, consanguineus; ex ἄγχι, & σπορά, ἡ; seu σπόρος, ὁ, semen.

Ἄγχιστ' pro ἄγχιστα proxime, maxime. superlat. cum genit. & dat. Pro ἄγχιστα, etiam ἀγχιστοτάτω dicimus. Hinc ἀγχιστεύω, sum propinquus; ἀγχιστεύς, ὁ, cognatus; ἄγχιστος, ου, ὁ, proximus: ab ἄγχι, vel ἀγχοῦ, prope.

Ἀγχιστεία, ἡ, affinitas, propinquitas; jus propinquitatis; συγγένεια, gentilitas; jus proximæ, ac legitimæ successionis.

Ἀγχιστεῖον, ου, τὸ, idem ac ἀγχιστεία, ἡ, propinquitas generis, cognatio; sed exponitur etiam jus succedendi ab intestato.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, p. ευκα, sum propinquus; jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto. Ruth c. 3.

Ἀγχιστικὸς, ῆ, ὸν, adject. ad ἀγχιστείαν, seu cognationem pertinens, omnia ab ἀγχιστεύω, vel ab ἄγχιστα, proxime.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῖνοι, nom. pl. f. g. coacervatæ: ab ἄγχι, & ἵστημι, sto.

Ἀγχιστίνδην, κατὰ ἀγχιστείαν, Etym. i. e. juxta propinquitatem; ut a nomine ἄριστος fit ἀριστίνδην, καὶ πλοῦτος, πλουτίνδην, juxta divitias.

Ἀγχιστῖνος, ου, ὁ, vel ἀγχιστῖνος, q. d. prope stans: Il. ε. Eust. admonet vocis hujus antepenultimam per ι scribi, ut ab ἄγχι, & ἱστάω factam, mutando ι in η; quum cætera derivata ab ἄγχι servent ejus ι: vel est itidem ab eod. ἄγχιστα, proxime, maxime.

Ἀγχίστροφα, adv. celeriter; ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, sententiam mutare: ex ἄγχι, prope, & στρέφω verto.

Ἀγχίστροφος, ὁ ϗ ἡ, versatilis, volubilis, mutabilis: Herodot. ut ἀγχίστροφος μεταβολή, i. e. velox & prompta mutatio.

Ἀγχιτέλεστος χρόνος, Nonn. dicitur tempus propinquum, & quod prope completur.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ, conterminus; qui est metæ propinquus, Vocat Pollux γείτονας, καὶ προσόρους.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ, in propinquo natus.

Ἀγχιφανής, propinquus, prope apparens; Nonn.

Ἀγχοάζω, cunctanter; ἀμφιβάλλω, Hesych.

Ἀγχόθεν, ex propiore loco, prope.

Ἀγχόθι, idem ac ἄγχι, vel ἀγχοῦ, prope.

Ἀγχόμενος, ὁ, qui suffocatur, πνιγόμενος; Hippocrat. Potius per ω.

Ἀγχονάω, ῶ, strangulo; πνίγω, mortem laqueo consciscο.

Ἀγχόνη, ἡ, laqueus, quo aliquid ἄγχεται.

Ἀγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens; ut ἀγχονιμαῖος θάνατος, mors laqueo illata, ab ἀγχόνη, ἡ, laqueus.

Ἀγχουρος, & Jon. ἀγχούρης, ὁ, conterminus, vicinus. Suid. ex ἄγχι, & ὅρος, ὁ, terminus.

Ἀγχὸς, recens; πρόσφατος, ἐγγύς, prope: item suffocatio, πνίγμα, telum, δόρυ, ϗ πλάσμα.

Ἀγχοτάτω, proxime, adv. Jon. pro ἐγγύτατα. Sic ἀγχοτέρω, Jon. pro ἐγγυτέρω. Th. ἄγχι, prope.

Ἀγχοῦ, Poet. idem ac ἄγχι, prope.

Ἀγχουρος, ὁ, vicinus; παρὰ τὸ ἄγχι τὸν ὅρον εἶναι; item diluculum, aurora: sic dicitur Cypriis ὄρθρος, & φωσφόρος. Ἀγχούρης vero idem ac πένης, pauper & inops.

Ἄγχουσα, ἡ, anchusa herba; de qua Diosc. l. 3. 23. quidam ἀγχοῦσα vocant, ad differentiam participii ἀγχοῦσα. dicta videtur παρὰ τὸ ἄγχειν; quod habeat vim suffocatoriam & strangulatoriam; unde ἀγχουσίζω, anchusa inficio, anchusa fuco & coloro.

Ἀγχρέσασθαι, inungi, vel elui; περιαλείψασθαι, ἢ λούσασθαι, pro ἀναχρίσασθαι, ab ἀναχρίζω; hoc autem ab ἀναχρίειν, perungo, oblino.

Ἄγχω, strangulo, f. ξω, p. γχα. ab. Hebr. חנק strangulare: hinc ἀγχτήρ, ancter, id, quo aliquid constringitur.

Ἀγχώμαλα, τὰ, ex æquo, ancipiti Marte: æqua vi, æqualiter; ἴσα. Thucyd.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferme æqualis: ex ἄγχι, prope, & ὁμαλός, par.

Ἀγχωμάλως, h. e. ἐξ ἴσου, æquo Marte; æqualiter, pariter; ἀμφιβόλως. Bud.

Ἄγω, duco, æstimo, instituo: item proficiscor. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, adducturus. præt. ἦχα, Attic. ἄγηχα, & per epenthesim τ̃ ο, ἀγήοχα, a. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, έτω. pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀγάγωσι. inf. ἀγαγεῖν. p. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην, f. 1. ἀχθήσομαι. ab Hebr. נהג naag, ducere. Hinc

Ἄγω, sed usitatius ἄγνυμι, frango. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγον, p. m. ἦγα, Attice, ἔαξα, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγῶ, veneror, unde ἀγάσματα, res veneratione dignæ. etiam invideo; καταλιτρεύω, Iliad. 3.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, vitæ ratio, educatio; ἀγωγεύς, έως, ὁ, ductor: ἀγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, duci, aut vehi facilis: ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dux viæ: ἀγώγιον, ου, τὸ, onus, quod curru vehitur: ἄγημα, τος, τὸ, agmen elephantorum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, qui litem intendit: ὁ ἐπάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. Item lorum, quo ducitur equus: item dux.

Ἀγώγιμον, ου, τὸ, utile, operæ pretium, præstabile, τὸ ὠφέλιμον, utile.

Ἀγώγιος, ὁ, ductor, dux viæ; ὁδηγὸς; προπομπός.

Ἀγωγὸν, τὸ, lenocinium, advocamentum, illecebra.

Ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, subst. aquæ ductus, ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus: ab ἀγωγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ; idem ac ὁδηγός. Item educendi, eliciendi aut ciendi, vel adducendi, attrahendi, aut alliciendi vim habens, utrumque ab ἀγωγὴ, ῆ, ductus, adductio. Item portatio, seu importatio, vectio, vectura, advectio. Omnia ab ἄγω, duco.

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, cœtus: ab ἄγω. Item circus, locus certaminis: ab α, & γωνία, ἡ, angulus.

Ἀγῶνα παρέχειν, Esa. 2. 7. pro molestiam exhibere. Grammatici hanc vocem deductam putant ex γωνία, angulus & α priv. ut sit, ὁ γωνίαν οὐκ ἔχων τινὰς, & proinde κυκλοτερής; vel a verbo ἄγω, i. e. fero, quod afferat molestiam.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præerat; ἀγωνοθέτης, ἄρχων τ̃ ἀγῶνος; dux, vel auctor certaminis, & princeps, Sophocl.

Ἀγώνια, τὰ, quæ ad ludos & certamina spectant: Cæl.

Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certamen: ab ἀγών. hinc ἀγωνιάω, certo; ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστής, ῦ, ὁ, certator ἀγωνιστικὸς, cupidus certandi: ἀγώνισμα, certamen: ἀγώνιος, ου, ὁ, qui ad certamen spectat.

Ἀγωνιάζω, idem ac ἀγωνιάω, & ἀγωνίζομαι, in certamen venio. Item certo judicio; ut qui causam orat apud judices; causam dico, periclitor judicio; Them. ἀγὼν, ῶνος, certamen.

Ἀγωνιᾷν, Isocrates usurpavit pro ἀγωνίζεσθαι, decertare: alioquin est κινδυνεύεσθαι, καὶ φοβεῖσθαι. Polyb.

Ἀγωνίδαται, Jon. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισται, abjecto augmento, & correpta penultima, exempto sc. σ & ejus loco inserta syllaba δα, ut πεπράδαται pro πεπραγμένοι εἰσὶ.

Ἀγωνιεῦμαι, pugnabo, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι. hoc autem fut. 1. med est Attic. pro ἀγωνίσομαι, ab ἀγωνίζομαι, certo.

Ἀγωνίζομαι, certo, enitor, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

Ἀγώνιος, ὁ & ἡ, molestiam adferens, solicitus, anxius. Item ὁ ἐν ἀγῶνι, i. e. qui est in certamine. Interdum etiam pro non angulato, & sine angulo; apud Theophrastum; ab α, & γωνία, angulus.

Ἀγώνισαι, a. 1. inf. at ἀγώνισαι, certato, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, certo.

Ἀγώνισις, εως, ἡ concertatio: Thucyd.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certamen. Omnia ab ἀγὼν, ὁ, certamen.

Ἀγωνισμὸς, ῦ, ὁ, contentio, contestatio; ἀντιλογία, Etym.

Ἀγωνιστήρια, τὰ. athletarum præmia: Etym.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis: Aristid.

Ἀγωνιστὴς, ῦ, ὁ, qui certat gymnica certamina, athleta, pugil: ut apud Plut. ἵπποι ἀγωνισταὶ, equi certatores; i. e. ad certamina exercitati; & cum genit. apud eund. Plut. ἀγωνιστὴς ἀληθείας, expon. propugnator veritatis. Item actor scenicus, ludio, histrio, atque inde ἀγωνιστικὸς, ῦ, ὁ, certatorius, ad ἀγωνιστὰς pertinens: ut ἀγωνιστικὴ διάθεσις, apta corporis constitutio ad obeunda gymnica certamina. Sic etiam dicitur is, qui aptus est ad certamina; ab ἀγωνίζομαι, certo.

Ἀγωνιστικῶς, certatim; ἀγωνιστικῶς ἔχω, teneor contendendi, seu certandi cupiditate: Bud.

Ἀγωνοδίκης, ὁ, βραβευτὴς, ὁ, Hesych. Designatores autem sunt, inquit Ulpianus, ii, quos Græci βραβευτὰς appellant. Proprie judex certaminum: ex ἀγὼν, ῶνος, & δίκη, ἡ, judicium, causa.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis; munus ipsum, quod edunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præsum, certamina, vel ludos instituo, edo constituo.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, agonotheta: munerarius, designator & instructor certaminis, agonum præses & judex: ab ἀγὼν, certamen, & τίθημι, pono, id est, ὁ τοὺς ἀγῶνας ἐν διατιθέμενος, inquit Eustathius.

Ἀγωνοθέτις, pro ἀγωνοθέτρια apud Sophocl.

Ἄγωνος, ου, ὁ, certamen, Æolice pro ἀγὼν, Hesychius.

Ἀγωρέω, congregare; συναθροίζειν; unde ἀγυρεῖς, ἀθροισμένοι.

Α Δ

Ἀδα, voluptas; ἡδονή, πηγή, fons.

Ἀδᾳ, Dor. pro ᾅδῃ, dativ. sing. ab ᾅδης, ου, ὁ, Orcus, mors.

Ἀδαγμὸς, pruritus, prurigo; κνησμός. Etym.

Ἄδαλος, ὁ, nullam ingerens tædam: Gaza apud Theophrastum: ex α priv. & δαίω, uro, unde δαῒς, δαΐδος, tæda, fax.

Ἀδαδούχητοι γάμοι, nuptiæ, quibus fax non est prælata; vel, sine tædis celebratæ; αἱ ἀλαθροίως μίξεις.

Ἀδᾳδούχητος, ὁ, cui fax prælata non est; cui face nemo præluxit; ex α priv. & δᾳδοῦχος, facem seu tædam tenens, unde δᾳδουχέω, facem præfero.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: hinc ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia, Jon. ἀδαημονίη, ης. ex α & δαέω, disco.

Ἀδαὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus. Th. δαέω, disco.

Ἀδάητος, ὁ, incognitus: Hesiod. ut & ἀδαὴς, ignarus, imperitus: ex α priv. & δαέω, disco.

Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non varius, non variegatus; artificio carens: ex α priv. & δαιδάλλω, artificiose facio. Th. Δαίδαλος, Dædalus, i. e. artificiosus.

Ἀδαιέτος, ὁ, non divisus; α ex priv. & δαίω, divido.

Ἀδαΐζω, exclamo, ingemo: ἀναβοῶ, ἀναχρέω.

Ἀδάϊκτος, purus, καθαρός. Hesychius: alioqui significat non dilaceratum; ex α priv. & δαΐζω, dilacero.

Ἀδαίς, ὁ, largus; non divisus; ex α priv. & δαίω, divido.

Ἀδαῖον, quod satiat; τὸ εἰς κόρον ἄγον; ab ἄδω, satio, expleo.

Ἀδαΐος, ὁ, inexpugnatus; ἀνεκλίμωτος. ex α priv. & δαῒς pugna: q. d. pugnæ, seu bello ineptum, Hesych. qui non potest lædi τῇ δαΐ; Etiam injucundum, ignavum exponit.

Ἀδαισὶ, imperite; ἀπείρως: ex α priv. & δαΐος, peritus: Th. δαέω, disco.

Ἄδαστος, non divisus: Apoll. γ. Arg. ex α priv. & δαίω, divido.

Ἀδαιτρεύτος, indivisus: Nonn. ex α priv. & δαιτρεύω, divido; Th. δαίω, divido.

Ἀδαιτρον, τὸ, non distributum, non divisum: Hesych. ex eodem Th.

Ἀδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, non lachrymans: illachry-

chrymabilis; unde ἄδακρυς νίκη, incruenta victoria: ex hac dictione fit alacris, ut scribit Donatus: sic ἄδακρυς πόλεμος, bellum sine pugna, & ob id non flebile.

Ἀδακρυτὶ, sine lachrymis; siccis oculis: ἀκλαυτί: inde

Ἀδάκρυτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, sine lachrymis; ex α & δάκρυ, lachryma.

Ἀδακτῶ, prurio; κνήθομαι.

Ἄδαλτα, τὰ, non obscura & incognita; τὰ ἄδηλα.

Ἀδὰμ, ἄκλιτον, Adam nomen primi parentis.

Ἀδαμάντινος, η, ὁ, adamantinus; firmus, constans, solidus, durus: Æschines.

Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenax, adamantinus: Æschyl. expon. adamante ligatus, seu vinctus: q. d. compactus clavis adamantinis; ab ἀδάμαντος, ὁ, vel ab ἀδάμας, αντος, ὁ, & δέομαι, unde δετὸς, ὁ, vinctus, disjectus.

Ἀδάμαντα, acc. sing. ab ἀδάμαντος, ου, ὁ, idem ac ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, q. ἀδάμαστος, indomitus, ob duritiem; ex α pro δὺς, & δαμάω, domo.

Ἀδαμαντοπέδιλος, ὁ, adamantina habens calceamenta; Plut. ex ἀδάμας, αντος, adamas, & πέδιλον, τὸ, calceus, soccus.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas: ita dictus lapis a duritie quasi indomita.

Ἀδάμαστος, ὁ, indomitus, qui domari nequit, & interdum qui domitus non est: unde metaph. ἀδάμαστος, quæ nondum nupsit: quasi, quæ nondum subacta sit ad ferendum mariti jugum: ut ἀδάμαστε θεὰ, apud Soph. i. e. Minerva; potest etiam exponi non compressa, sicut & ἀδμής, sic & ἵπποι ἀδμῆτες ἔτι καὶ ἄδετοι, Luc. ex α priv. & δαμάζω, ζομαι, idem ac Them. δαμάω. Sic & ἀδαμνὸς, validus, durus.

Ἀδαμνὸς, fortis, robustus; durus: Hesych. ἰσχυρὸς, σκληρός.

Ἀδαξάομαι, idem ac ὀδάξομαι, corrodor.

Ἀδαξέω, pruriginem moveo, seu pruritum excito; idem ac ὀδαξέω, corrodo.

Ἀδαξῆσαι, prurire. a 1. inf. act. verbi ἀδαξέω, pruriginem moveo.

Ἀδάξω, prurio, appeto, cupio: & in pass. ἀδάξομαι, mordeor, more eorum, qui pruriunt.

Ἀδαπάνητος, ου, ὁ, inexhaustus, inconsumptus.

Ἀδάπανος, ου, ὁ, & ἀδαπάνως, adv. sine sumptu. Th. δαπανάω, consumo.

Ἄδαπτος, ὁ, qui dilaniatus non est, vel dilaniari nequit; Hesychius exponit γυμνὸν, ἄδερμον, nudum, excoriatum, apellam: est comp. ex α priv. & δαπτὴς, vorax, a Them. δάπτω, voro. fut. ψω.

Ἀδὰρ, lingua Syriaca dicitur mensis duodecimus, lib. 2. Machabæorum.

Ἀδάρκης, ου, ὁ, adarces, salsugo, quædam gelata seu concreta.

Ἄδαρτος, ὁ, Hesych. flagris non examinatus, ἀμαστίγωτος. alioqui signif. non excoriatus: ex α priv. & δέρω, excorio.

Ἄδασαν, valde læserunt, pro ἆσαν, a. 1. ind. act. Jon. ab ἄδω, satio, lædo. Lacones enim utuntur in suis compositis particula ἄδα, ab ἅδην, satis, abunde; quæ auget.

Ἀδασμὸς, ὁ, non solvens tributum; Hesych. ex Heschylo; ex α priv. & δασμὸς, tributum. Th. δαίζομαι, divido, partior.

Ἄδαστος, ου, ὁ, non divisus. Th. δαίζω, divido.

Ἀδαχέω, κνήθω pruriginem excito, scabo.

Ἀδαχῆσαι, pruriginem excitare, titillare, vel scabere, scalpere, idem ac ὀδαξέω, ῶ, corrodo.

Ἀδδαυος, ὁ, siccus, ξηρὸς, Laconice; inde

Ἀδδαυότατον, τὸ, aridissimum, pro αὖον Laconice.

Ἀδδεὲς; Poet. pro ἀδεὲς, audax. Vide ἀδεής, intrepidus.

Ἀδδεής, Poet. est pro ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu carens, metus expers; liber omni metu, qui non timet; ut παῖδες ἀδδεεῖς, metu vacui: ex α priv. & δέος, εος, τὸ, timor.

Ἀδδηκότες, pro ἀδηκότες, Poet. quod vide, ut & ἀδηκότες.

Ἄδδιχος, sinus, κόλπος, ὁ, sinus.

Ἀδδὴν, pro ἅδην, multum, adverb.

Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, helluo: ab ἅδην, & φάγομαι, voro. hinc ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas.

Ἀδδὶ, nom. viri ἄκλιτον, viator, qui transit.

Ἄδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

Ἀδδοῦσι, ad saturitatem usque comedunt; helluantur: ἐπὶ κόρον ἐσθίουσι.

Ἄδε καὶ αὐτὰ, Dor. pro ἥδε δὲ καὶ αὐτὴ, en eam ipsam. Est & ἅδε pro ἧδε, imperf. ab ἅδω, placeo.

Ἄδε, Dor. adv. pro ὧδε, huc, illuc, hoc in loco.

Ἀδεάζω, suspiro, succlamo; ἀναζάω, ἀναστένω, ingemisco.

Ἀδεέστερον, securius, tutius, minore metu, Thucyd. ex α priv. & δέος, εος, τὸ timor: Th. δείδω, timeo.

Ἀδεέστερος, ὁ, metu liberior, securior, minus periculosus; est comparat. ab ἀδεής.

Ἀδεέτης, ὁ, nullius indigens.

Ἀδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, audax, tutus, securus, ἄφοβος; inde τὸ ἀδεὲς, fiducia; unde dicunt, ἀδεὲς δέος δεδοικώς, non timenda times: ex α priv. & δέος, timor.

Ἀδεήτος, ου, ὁ, non indigus: cui omnia suppetunt, quibus opus est: Antiphon apud Suidam: μηδενὸς δεόμενος, αὐτάρκης. ex α priv. & δέω, & δέομαι; egeo.

Ἀδει, cantat, 3. præs. sing. ab ᾄδω, canto. 2. pl. ᾄδετε. part. f. g. ᾄδουσα.

Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dativ. singul. ab ἡδὺς, ὁ, καὶ, ἡ, suavis.

Ἀδεῖα, Doricum pro ἡδεῖα, i. e. jucunda, suavis: Theocrit.

Ἀδεια, vide in ἀδεής.

Ἀδειής, ὁ, intrepidus, Poet. pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς, ex α, & δέος, quod a δείδω, Est etiam ἀδεὴς, impudens, quasi, ἄδετος, qui coerceri nequit, a δέω, ligo.

Ἀδείης, gen. sing. Jon. ab ἄδεια, ἡ, immunitas a metu, securitas: a δέος, timor.

Ἀδείμαντος, ου, ὁ, impavidus: quod ex α, & δεῖμα, τὸ, pavor, timor.

Ἀδειμάντως, impavide.

Ἄδειμος, ου, ὁ & ἡ, impavidus, intrepidus; idem ac ἀδεής. & Cypris, impurus: Hesych. & Suid.

Ἀδεῖν, placere, præs. inf. ab ἀδέω, placeo.

Ἀδείπνος, ου, ὁ & ἡ, incœnatus. Th. δεῖπνον, τὸ, cœna.

Ἀδεισιδαίμων, ὁ καὶ ἡ, liber a superstitione ex α, priv, & δεισιδαίμων.

Ἀδέκαστος, ου, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπα, ἢ δῶρα, non corruptus muneribus: ἀδωροδόκητος, ut κριτὴς ἀδέκαστος, i. e. judex æquus: ex α priv. & δεκάζεσθαι, quod vide in δεκάζω: hinc ἀδεκάστως, adv. juste.

Ἀδεκάτευτος, ου, ὁ & ἡ, non decimatus: Aristoph. ἀδεκάτευτοι οὐσίαι, non decimatæ facultates; ἀτελέστατοι.

Ἄδεκτος, ου, ὁ, non admissus, non acceptus, aut receptus; & activa sign. qui non accipit: ἄδεκτος κακῶν, expers mali: item ἄδεκτον, incredibile, ἄπιστον.

Ἀδελφὰ, τὰ, sororia, similia; communia, ὅμοια, πρέποντα, ἁρμόζοντα.

Ἀδελφειὸς, & ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poet. & Jon.

Ἀδελφὴ, ἡ, soror, germana: ut ὁμομητρία ἀδελφὴ, soror ex eadem matre; Aristoph. in Nub. Item similis, congrua: Plat. est fœmin. a Them. masc. ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀδελφίδιον, τὸ, fraterculus, diminut. ab ἀδελφὸς, frater. Item ἀδελφικῶς, fraterne: adv. ab ἀδελφικὸς, ὁ, fraternus.

Ἀδελφίζω, fratrem meum appello, fratris appellatione voco, fratrem esse dico; apud Isocr. sed ἀδελφίζεσθαι, expon. etiam οἰκειοῦσθαι, familiariter uti, apud Hippocr. unde

Ἀδέλφιξις, ἡ, fraterna communio, & societas, qualis est fratrum; seu fraternitas, germanitas; apud Hippocr. a Th. ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀδελφιδῆ, ἡ, neptis ex sorore, vel ex fratre: Xenoph.

Ἀδελφιδέος, & ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, filius fratris, vel sororis, ἀνεψιὸς, i. e. nepos ex fratre, vel sorore; patruelis, vertitur ab Erasmo, apud Lucianum.

Ἀδελφιξία, ἡ, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affectus, communitas, consociatio. apud Hippocratem vero affinitas, communicatio, consensusque partium inter se, κοινωνία, ἡ, societas, consortium.

Ἀδελφικὸς, οῦ, ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδελφόθεος, ὁ, frater Dei, seu Jesu Christi: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδελφόθρεπτος, ὁ, patruus: πατρὸς ἀδελφὸς, patris frater. Pollux.

Ἀδελφοκτονέω, fratricidium committere.

Ἀδελφοκτονία, ἡ, cædes fratris; Gregor. Nazianzenus.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricida: ex ἀδελφὸς, frater, & κτείνω, occido.

Ἀδελφόπαις, ὁ, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore. Eust.

Ἀδελφοποιέω, fratrem reddo, ἀδελφοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, fratres faciens. epith. Amoris.

Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

Ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, frater. Item cognatus, & consanguineus. ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, soror: ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas: ἀδελφικῶς, fraterne: ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus: ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, fratris, vel sororis filius: ἀδελφίζω, fratris nomine compello, ab α, id est, ὁμοῦ, simul, & δελφὺς, uterus, q. ὁμόδελφος, frater.

Ἀδέμαστος, ου, ὁ, ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α, & δέμας, τὸ, forma, figura.

Ἀδέμεν, canere, Jon. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

Ἀδέμνιος, ὁ, expers cubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 3. de venat. ex α priv. & δέμνιον, ου, τὸ, lectus.

Ἀδένδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Ἀδενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glandulosus: ut ἀδενώδης σὰρξ, apud Gal. a Them. ἀδὴν, ένος: pro eod. dicitur etiam

Ἀδενοειδής, ὁ, ex ἀδὴν, ένος, strumæ, & εἶδος, εος, τὸ, species.

Ἀδέομαι, idem ac ἀδέω, cum tenui.

Ἀδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime, seu parum dexter; incivilis: ex α priv. & δεξιὰ, dextra.

Ἀδεξιώτως, sine dextrarum apprehensione; i. e. sine blanda ulla salutatione: Budæus.

Ἀδερκής, έος, ὁ καὶ ἡ, non videns; & invisibilis: Hesych. obscurus, qui videri nequit; ἀφανὴς, ὁ καὶ ἡ, latens.

Ἀδέρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non videns, aut non visus; inde ἀδέρκτως, adverb. apud Sophocl. limis oculis & conniventibus: ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδὲς, Dor. pro δαψιλὲς, τὸ, copiosum.

Ἀδεσμος, ὁ καὶ ἡ, qui extra vincula est, sine vinculis; ἄδετος; ut ἄδεσμος φυλακὴ, libera custodia; ex α priv. & δεσμὸς, vinculum. Th. δέω, ligo.

Ἀδέσποτος, ου, ὁ, sine domino, sine certo auctore: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης, dominus.

Ἄδετος, ου, ὁ, non ligatus, solutus; ἀδέσμευτος, ex α priv. & δέω, ligo.

Ἀδευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, injucundus, acerbus: ut ἀδευκὴς θάλασσα, i. e. amara & salsa; sic ἀδευκὴς ὄλεθρος, amarum exitium. ex α priv. & Them. δεῦκος, εος, τὸ, dulcedo. Item nulla re indigens; & sic est ex α priv. & δεύομαι, indigeo.

Ἀδεύμεθα, Hesychius affert pro ἀδημονοῦμεν, quod Doricum est, pro ἀδήμεθα. ex Themate ἀδέομαι, idem ac ἀδέω, i. e. ἄδος ἔχω, molestia & tædio affectus sum.

Ἀδευτὸν, τὸ, idem Hesych. affert pro χαλεπὸν, sive ὃ οὐκ ἄν τις ἐνδεηθείη, difficile, & grave, quo aliquis non indigeat; ex α priv. & δέω, vel δέομαι, egeo.

Ἀδέχαστος, ου, ὁ, sicut ἀδέκαστος, qui muneribus non corrumpitur, ab α pr. & δέχομαι, accipio. Cal.

Ἀδέψητος, ου, ὁ & ἡ, crudus, ἀκατέργαστος. a δεψέω, coquo, mollio.

Ἀδέω, placeo, f. ήσω. p. ηκα, Hinc ἆδος, ου, ὁ, lætitia.

Ἀδέω, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω, satio. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. Æol. ἀδήσαι, &, geminato δ, ἀδδήσαι.

Ἀδεῶς, intrepide, secure, audacter, tuto, impune, licenter, impudenter: Aristot. 2. Œcon. ἀδεῶς ἔχειν, impune ferre; ex α priv. & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω.

Ἀδῇ, placuerit, a. 2. sub. ab ἀδέω.

Ἀδήϊον, Poet. est pro ἀδῄον, quod ab Hesych. expon. quod devastatum & bello infestatum non est, vel quod devastari, & bello infestari nequit, nec βλάπτεσθαι τῷ δαΐῳ λυγρῷ. ab eodem expon. etiam injucundum, ignavum; ex α priv. & δήϊος, idem quod δάϊος, ὁ, hostilis; a Them. δάω, uro.

Ἀδηκότες, & metri gratia ἀδδηκότες, perf. part. Jon. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus defessus sum. Th. ἄδω, satio.

Ἄδηκτος, ου, ὁ & ἡ, non morsus, omni morsu carens; incorruptus: item active, minime mordax, vel cui nulla inest mordacitas: ab α priv. & δάκνω mordeo; Ἄδηκτα, medicamenta mordacitatis expertia, atque acrimoniæ, inde adv. ἀδήκτως, sine morsu.

Ἀδηκτοτάτη, superlat. ab ἄδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morsui non obnoxius, vel cariem non sentiens: a δάκνω.

Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis: a δηλέω.

Ἀδηλία, incertitudo, anxietas, dubitatio; ἀπορία, ἀφάνεια.

Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non apparens, incertus, obscurus; ex α & δῆλος· hinc ἀδήλως, adverb. obscure, incertum.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo.

Ἀδηλόφλεβος, habens venas obscuras: ex ἄδηλος, & φλὲψ, βὸς.

Ἀδημεῖν, admirari, dubitare, idem quod ἀδημονεῖν.

Ἀδημονέω, ῶ, gravissime angor, f. ήσω, p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α, & δῆμος, q. d. extra populi consortium dego.

Ἀδη-

Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, stultus, imperitus; malignus, ingratus: τὸ ἀγνῶμον, res ingrata, & iniqua.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, inhumanitas, imperitia: ab Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, mente & judicio carens: ex α & γινώσκω.

Ἀγνοέω, ignoro.

Ἀγνώριστος, ου, ὁ, incertus, incognitus; aut qui agnosci non possit.

Ἁγνῶς, caste, adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, cum tenui, inscienter, adv. ex α, & γινώσκω. Ἀγνὼς autem, ῶτος, ὁ & ἡ, ignobilis, ignotus.

Ἀγνώσσεσκε, Jon. pro ἠγνόησε.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, ου, ει, ignoro, præs. ind. hinc ἀγνώστος, ου, ὁ, ἡ, ignotus: hinc ἀγνωσσάσκω, idem, ex α & γινώσκω.

Ἄγνωτος, ἄγνωστος, incognitus. Aristoph.

Ἀγόγγυστος, qui est citra murmurationem & odium; ex α, & γογγύζω. Cyrill.

Ἀγοήτευτος, qui fascinari non potest: hinc ἀγοητεύτως, citra præstigium & fucum. Th. γόης.

Ἀγοίατο, ducerentur, 3. pl. opt. pass. præs. Jon. pro ἄγοιντο.

Ἀγοιτάζω, turbo, perturbo; ὀχλάζω, sive ὀχλῶ.

Ἀγοίστος, injurius; ὑβριστής.

Ἄγομαι, (passivum ab ἄγω) ducor; capitur & active pro duco, affero.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ, ἡ, incompactus. Th. γόμφος.

Ἄγον, imperf. Jon. vel Dor. pro ἦγον, duxi: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, duco.

Ἀγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, genu carens, cui non est genu; non geniculatus; ex α priv. & γόνυ, γόνατος, τό.

Ἀγονέω, sum sterilis, sterilesco.

Ἀγονία, ας, ἡ, liberorum & generandi expers facultas; sterilitas, orbitas.

Ἀγονομόχθος, mulus; ἡμίονος; ὁ καὶ ἡ, forsan a sterilitate sic appellatus. huic enim hoc animal obnoxium est. Hesych. est autem compositum ex ἄγονος, & μόχθος, ὁ, fatigatio, labor, difficultas.

Ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. non natus, cui γονὴ, vel γόνος non est: infœcundus, sterilis; cui oppon. γόνιμος. Unde etiam ἀγονέω, & ἀγονία, ἡ, omnia ex α priv. & γόνος, ὁ, seu γονὴ, ἡ, &c.

Ἀγόνυτος, ου, ὁ, genu carens; non geniculatus; ex α, & γόνυ, genu.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, ducunt; 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

Ἄγοος, luctus expers, qui non lugetur, ex α priv. & γόος, ὁ, luctus; a Th. γοάω.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum; item concio, oratio, annona, emptio, &c. quasi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα· hinc ἀγορεύω; ἀγοράζω, delibero, ἀγορητής, ἀγορεύω.

Ἀγοράασθαι, Poet. pro ἀγοράεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, concionari: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, emo, f. σω. p. κα. p. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, exp. in foro versor: atque inde mercor; & sic est ab ἀγορὰ, forum rerum venalium; sed ἀγοράζω, exp. & consulto, delibero; & sic est ab ἀγορὰ, forum judiciale. nam proprie dicitur de deliberationibus, quæ fiunt ἐν τῇ ἀγορᾷ, i. e. in foro judiciali.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus, vilis: item forensis. Sed ἀγοραῖος, dies fastus. Th. ἀγορά. Vide ἀγοραῖος.

Ἀγοραίως, q. d. circumforanee, atque inde scurriliter, non graviter; Plut. Est adv. ab ἀγοραῖος, in foro versans, ad forum rerum venalium pertinens; ut ἀγοραῖος ὄχλος, exp. turba in foro versans, seu circumforanea; unde Aristot. Polit. 4. tertiam urbis partem vocat ἀγοραῖον, quippe quæ in vendendo, & emendo occupata est; sed exp. & forensis, i. e. ad forum judiciarium pertinens; ut ἐκ τοῦ ἀγοραίου διαστήματος, apud Herodian. l. 7. & apud Plut. in Fab. ἀγοραίου χάριν, exp. forensis gratia: item exp. etiam forensium rerum peritus, sive forensibus rebus aptus: ut ἀγοραῖος δὲ καὶ πολιτικός, apud Plut. in Pericle.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, præfectus annonæ: unde ἀγορανομέω, & ἀγορανομία· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσδεν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere.

Ἀγορασείω, empturio, emere cupio: Bud.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, emptio, ἀγόρασμα, τος, τό, res venalis. ἀγοραστής, οῦ, ὁ, obsonator: ab ἀγοράζω.

Ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ, emptio; verbale ab ἀγοράζω, quod vide.

Ἀγοραστικὸς, ή, όν, ad emptionem pertinens; quod ab ἀγοραστής, emptor: verbale itidem ab eod.

Ἀγοραστὸς, ή, όν, emtitius, emtus.

Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emtrix. Glos. Vet. ab ἀγοραστής.

Ἀγοράομαι, ῶμαι idem quod ἀγορεύω; verba facio pro concione; ac proprie, in consessu hominum concionor; unde ἠγορόωντο, primo versu Il. δ. videtur esse pro consultabant, aut consultabant simul & concionabantur. vide Eust.

Ἀγορέω, f. ήσω, ejusdem cum ἀγορεύω est significationis; sed in compositione duntaxat usitatum; nisi quis composita, quæ hujus verbi terminationem habent, malit ex ἀγορεύω deducere, cum Eust. qui κατηγορέω ex ἀγορεύω format; a Th. ἀγορά, ἡ.

Ἀγόρασον, άτω, & in pl. ἀγοράσατε, emite, a. 1. imperat. act. ἀγοράσασθαι, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

Ἀγορευέμεναι, referre, narrare, præs. inf. Jon. pro ἀγορεύειν. & ἀγόρευε pro ἠγόρευε, imperf. Jon. vel præs. imperat. ut & ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab ἀγορεύω, concionor. ἀγόρευσε, nuntiavit, a. 1. Jon. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέων, gen. pl. Jon. ab ἀγορά.

Ἀγορῇ, Jon. pro ἀγορᾷ. ἀγορήνδε, ad forum, adv. ἀγορῆφι, in foro. ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, orator, ut & ἀγορητήρ.

Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγορεύω, dico. Vel Poet. pro ῥηθείς, dictus, vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορῆθεν, ex foro, aut e concione. Iliad. β.

Ἀγορήσατο, concionatus est, a. 1. m. Jon. pro ἠγορήσατο, ab ἀγορέω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia.

Ἄγορος, congregatio, exercitus; vel etiam concionator.

Ἄγος, εος, τὸ, res digna veneratione, piaculum: item scelus: inde ἁγίζω, ἁγιάζω, ἁγιστεία, &c. α ἡ ἱερὰ dies festus, vel ab ἄζω.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, dux, ἀγωγός. ab ἄγω.

Ἀγοσέω, exp. immundus sum, & sordibus inquinatus; unde ... in Il. ζ. est a Th. ἄγος, εος, τὸ, res veneratione digna: item, puritas, vel purificatio; & per antiphrasin scelus, piaculare crimen.

Ἀγοστὸς, οῦ, ὁ, manus pars interior, vel vola; aliis cubitus; q. ab ἄγω.

Ἄγρα, ας, ἡ, captura, præda, venatio: inde ἀγρεύω, venor, ἄγρευμα, præda venatu quæsita, ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, venator.

Ἀγραδέω, commiscere; συνάγω.

Ἀγραῖος, ου, ὁ, prædæ præfectus.

Ἀγράμματος, ου, illiteratus: ab α, & γράμμα. Vide ἀγράμματος.

Ἀγραμματία, literarum imperitia.

Ἀγράμματος, ου, ὁ & ἡ, literis carens; ex α priv. & γράμμα, τό. Item ἀγράμματα ζῶα, dicuntur animalia, quorum vox nullis exprimi literis valet; inquit Cæl. Rhod. est neut. plur. ab ἀγράμματος, literarum rudis, qui ne ipsa quidem literarum elementa novit; item literis carens: literis non constans, ut ἀγραμμάτου φωνῆς; apud Athen. l. 10.

Ἄγραπτος, non scriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, ruri, seu in agro pernocto. f. ήσω, p. ἠγραύληκα. Hinc ἄγραυλος, in agro stabulans: ab ἀγρὸς, & αὐλή.

Ἄγραυλος, pernoctans in agro. dicitur etiam pro ἀγλαὸς, splendidus, pulcher: apud Nic. in Ther. ubi tamen quidam legunt ἀγλαύροις; a Th. ἀγλαὸς, ὁ.

Ἀγραυλὸς, όος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄγραυλος; ut ἀγραυλοι αὐλαί, apud Nic. quæ fit in agro: atque inde ἀγραυλία, ας, ἡ, stabulatio, seu pernoctatio in agro.

Ἄγραφα, τὰ, Judæi vocant quædam, quæ citra librorum monumenta per manus tradebant viva voce; inquit Erasm. ex Chrysost. Item ἄγραφα ἀδικήματα, dicebantur crimina de quibus lex non est scripta; Hesych. neut. plur. a sing. ἄγραφος.

Ἄγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non scriptus. Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε. & ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὴ, adverb. adhortandi: ab ἀγρέω, venor: hinc ἄγρειθ', pro ἄγρειτε.

Ἀγρεμὼν, ονος, ὁ, qui ex venatione, & captura est; in Epigr. Item ἀγρεμὼν, ab Æschylo dicitur ridica, vel lampas, aut hasta; ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν καὶ λαμβάνειν, vel ab ἀγρέω; & omnia a Them. ἄγρα, ἡ, præda.

Ἀγρεῖος, ου, ὁ, rusticus; ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀγρέμενος, sum violentus; alias ἀγρέω, congrego; συναθροίζω, congrego.

Ἀγρέφνη, & Ἀγρέφνα, ἡ, furcilla: instrumentum rusticum, quo fœnum corraditur, rastellum. Alcimus, Suidas.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venator; Hesych.

Ἀγρεσία, ἡ, captura; ἄγρα, venatio; in Epigram.

Ἀγρεῦ, accumulat; συναθροίζει, congregat.

Ἀγρεῖα. Hesyc. περίοχα, i. e. circumis.

Ἀγρεύομαι, venatu capior; Isidor. in Epigram. ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευτο, i. e. captus cepit; est pass. ab act. ἀγρεύω, f. εύσω, præt. ἤγρευκα, venor: sive feras, sive aves, sive pisces venatu capio. Item capto per metaph. ut apud Lat. venor & aucupor; sic dicitur ἀγρεύειν δόξαν, & ἀγρεύειν ἔπαινον, in Epigram. Atque inde

Ἄγρευμα, τος, τὸ, præda; λάφυρα, spolium; Euripid. in Andromacha.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, qui est super venationem; i. e. venationi præfectus; Neptuni epith. apud Luc. omnia a Th. ἄγρα, ἡ, præda, venatio. hoc nomine dictus est etiam Aristæus venator. Interp. Apoll.

Ἄγρευσις, ἡ, inventio, prædatio; εὕρεσις.

Ἀγρεύω, inferre injuriam; ὑβρίζω.

Ἀγρευτικὸς, ή, όν, venandi peritus, ut Ἄρτεμις ἀγρευτικὴ τῶν θηρίων, Eust.

Ἀγρέω, ῶ, f. ήσω, idem ac ἀγρεύω, venor, venatu capio; in imperat. ἄγρει, hortandi vim habet, idemque valet apud Poetas, ac age, agedum, agesis; estque translatum a celeritate, quæ adhibetur in venatione; Il. ε. Od. φ. & sic etiam in plur. ἀγρεῖτε; Od. υ. Atque inde etiam ἀγρεσία, venatio; itidem ab eod. Th. ἄγρα, ἡ, venatio.

Ἄγρηθεν, ex venatione, Apoll. 2.

Ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, ut & ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator: quod ab ἀγρεύω. Vide ἄγρα.

Ἄγρην, Jon. pro ἄγραν, acc. singular. ἄγρα, ἡ, venatio.

Ἄγρηνον, ου, τὸ, rete, & vestis lanea, reti similis; pecularis tragœdiæ, qua utebantur Bacchantes.

Ἀγριαίνομαι, amaresco; πικραίνομαι.

Ἀγριαίνω, obsequi, assentiri, πείθεσθαι, συντίθεσθαι.

Ἀγριάζω, ferus sum; vel potius ferus fio, ab ἄγριος, ὁ, agrestis.

Ἀγριαίνω, exaspero, irrito: ab ἄγριος.

Ἀγριάμπελος, q. d. ἀγρία ἄμπελος; labrusca.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agrestis: ab ἀγρὸς, ὁ, rus.

Ἀγρίδιον, ου, τὸ, agellus.

Ἀγριελαία, subst. itidem pro oliva agresti, seu oleastro dicitur; Diosc. 1. 138.

Ἀγριέλαιος, ἡ, agrestis oliva; sed ponitur etiam adjective oliva agresti confectus; q. d. oleastrinus; ut σκυτάλην ἀγριέλαιον, scuticam ex oleastro confectam, in Epigr.

Ἀγριζόμενος, irritor; factum est ἀπὸ τῶν ἀγριαινομένων ζώων, inquit Erotian. quæ ἀγριοῦσθαι: apud Hippocr. exp. ἀγρίως γεγονέναι, a Them. ἄγρα, ἡ, unde ἀγρέω, & ἀγρεύω, venor.

Ἀγριμαῖος, ου, ὁ, ferus, ferinus; opponuntur enim ἀγριμαίοις τιθασοῖς, ut ostendit Eust. ab ἀγριάζω. Item ἀγριόω, ῶ, pro ἄγριος, agrestis: item pro ἀγριωτικός, i. e. ferum, seu feros reddens; feritatem inducens; apud Nic.

Ἄγριοι, rustici, qui rusticantur. Item puerarii.

Ἀγριόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, agresti & fero animo præditus; Hesych. ab ἄγριος, & θυμὸς, ὁ, animus.

Ἀγριοκάρδαμον, & Λεπίδιον, dicitur a quibusdam ἡ ἰβηρὶς βοτάνη, herba iberis; Aetio Æginetam quasi nasturtium agreste: Aetio καρδάμινον dicitur; ex ἄγριος, & κάρδαμον, τό. Sic etiam

Ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus: & Strabo lib. 10. ex ἄγριος, & κῆπος, hortus.

Ἀγριοκοκκυμηλέα, pruna agrestia; ex ἄγριος, & κοκκύμηλον, τό. Et

Ἀγριομέλισσα, ἡ, apis agrestis, seu sylvestris; ex ἄγριος, & μέλισσα, ἡ, apis.

Ἀγριόμηλα, τὰ, sylvestria mala; τὰ ἄγρια μῆλα. Dioscorid. lib. 1. Theocrit. vocat ὀρειομάλιδας, montana mala.

Ἀγριόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui agresti aspectu est, ferinam faciem habens; ex ἄγριος, & μορφὴ, ἡ, forma, facies.

Ἀγριομυρίκη, ἡ, agrestis myrica, Jerem. 17. ex ἄγριος, & μυρίκη, ἡ, myrica.

Ἀγριοπήγανον, τὸ, ruta agrestis, seu sylvestris; ex ἄγριος, & πήγανον, τό.

Ἀγριοπηγοὶ, οἱ, carpentarii; fabri plaustrorum artifices, & ex omnibus agrestibus lignis opera conficientes; ex ἄγριος, & πήγνυμι, præt. med. verbi πήγνυμι, f. ξω.

Ἀγριοποιὸς, ὁ, ferum reddens, seu efferatum; feritatem inducens: unde apud Aristophanem in Ranis Æschylus dicitur ἀγριοποιὸς, quod heroas induceret feros & immanes, ex ἄγριος, & ποιέω, facio.

Ἀγριορίγανον, ὁ, origanum sylvestre, herbæ nomen, quæ alias panace Heracleum; alias cunila nominatur; Diosc. 1. 34. ex ἄγριος, & ὀρίγανον, τό.

Ἀγριόρνιθες, ἡ, feræ gallinæ; ex ἄγριος, & ὄρνις,

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, tristitia molestia.

Ἀδημονέω, idem quod Them. ἀδημονεῖν, præ dolore, & mœrore deficio; quod Eust. ducit a nomine ἄδος, i. e. satietas: ut sit, quasi nimis dolorum satietate satisco. Item terreor, terresio; pavesco.

Ἀδημονέστερος, expon. pugnacior, contentiosior, apud Suid. est compar. ab eod. Th.

Ἄδημος, ου, ὁ ἡ ἡ, absens a populo, seu patria sua, & peregrinans; ex α priv. & δῆμος, ὁ.

Ἀδήν, & ἄδδην, affatim adv.

Ἀδὴν, ένος, ὁ, glandula, tonsillæ.

Ἀδήνως, simpliciter, citra dolorum, ἀπλῶς, ἀδόλως. Etym. ἀφροντίστως, negligenter, incuriose.

Ἀδηνής, έος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἄνευ δήνεων καὶ βουλῶν ὤν, ὁ ἀφρόντιστος, qui est sine consiliis & curis. Hinc adv. ἀδήνως. Ex α, & δήνεα pro βουλεύματα, παρὰ τὸ δηῶ ὅ ἐστι δαρὸν, ὅτι πρὸ τῆ πράξεως δεῖ πολλῷ χρόνον βουλεύεσθαι.

Ἀδηρις, non contentiosus, expers litis, in lib. Epigram. Hinc

Ἀδήριτος, ου, ὁ, contentionis expers. Th. δῆρις.

Ἀδηρίτως, sine controversia, sine dubio, ἀναντιλέκτως, ἀμάχως.

Ἄδης, ου, Poet. pro ᾅδης, Orcus, mors: in acc. ἅδαν.

Ἀδης, έος, ὁ ἡ ἡ, injucundus, insuavis, ἀπηνής. Hesych. dictum pro ἀηδής: ex α priv. & ἡδύς, suavis; vel potius ἧδος, εος, τὸ, suavitas.

Ἀδήσεις, gratificaberis, 2. sing. fut. 1. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγέω, f. ήσω; ad satietatem usque vescor: Isocrates. inde ἀδηφαγία, ας, ἡ, edacitas, insatiabilitas; ἀπληστία, πολυφαγία, nimius edendi usus, nimia satietas; & ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, edax, insatiabilis; πολυφάγος, helluo, idem quod ἀδηφάγος.

Ἀδήωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non vastatus: ut apud Xen. ταύτην τὴν χώραν ἀδῄωτον διαφυλάττειν, ab ἀδῄοω, Poet. pro ἀδικέω, unde ἀδῄων pro ἀδικῶν.

Ἀδία, ἡ, dolor. λύπη, ἀδημονία; & tunc esset ab ἀδέω, seu pro ἀηδία; est & Hesych. focus. ara, βωμός.

Ἀδιάβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, inaccessus; qui transiri & trajici nequit; ex α privat. & διαβατὸς a διαβαίνω, transeo, trajicio: Th. βαίνω, gradior.

Ἀδιάβλητος, & ἀδιαβίλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, irreprehensibilis, omnis calumniæ expers, ex α priv. & διαβάλλω, transfigo: item calumnior.

Ἀδιάγλυφος, non sculptus; ex α priv. & διαγλύφω, undique sculpo, vel. q. d. persculpo: ex διὰ, & γλύφω.

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, jugis, perpetuus; proprie, carens successoribus; ex α priv. & διάδοχος, ου, ὁ, successor; a διαδέχομαι, excipio, succedo: Th. δέχομαι, capio.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inevitabilis; idem quod ἀναπόδραστος, i. e. qui vel quæ effugi non potest; ἄφυκτος. unde τὸ ἀδιάδραστον, ipsa inevitabilitas, apud Suid. ex α priv. & διαδιδράσκω, effugio; Th. δράω, fugio.

Ἀδιάθετος, ου, ὁ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus; item, intestatus: apud Plut. in Catone; ex α priv. & διατίθημι, dispono, compono.

Ἀδιαίρετον, indiscretum, ex α & διαιρέω.

Ἀδιαίρετος, individuus, inseparabilis; & interdum, non divisus: ex α priv. & διαιρετὸς, ὁ.

Ἀδιαίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus, importunus, insuetus, ἀλλότριος, ου, ὁ ἡ ἡ. αἰθης, exponitur a Suida; ex α priv. & δίαιτα, vivendi mos.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non interclusus: ex α priv. & διακλείω, discludo. Th. κλείω, claudo.

Ἀδιάκοπος, indiscretus, individuus, non intercisus, aut diremptus; Hesych. ab α priv. & διακόπτω, discindo: Th. κόπτω, scindo.

Ἀδιακόπως, more eorum, quæ interrupta, aut dirempta non sunt, est adv. ab ἀδιάκοπος.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ καὶ, inornatus, inexornatus, qui composite distinctus, & distributus non est, ex α priv. & διακοσμέω, ῶ, ordino, distribuo: Them. κόσμος, ordo.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, ἡ, non dubitans, non dijudicans, ex α & διακρίνομαι.

Ἀδιακρίτως, non distincte, promiscue, indifferenter, indiscriminatim; ex eod. Th.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, non intermissus, indesinens: ἀδιαλείπτως, indesinenter, ad. a λείπω.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreconciliabilis: a διαλλάττω. Vid. in seq.

Ἀδιαλλάκτως, q. d. irreconciliabiliter, capitali odio: est adv. ab ἀδιάλλακτος, implacabilis; cum quo rediri in gratiam non potest: ut ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς, & ἔχθρα ἀδιάλλακτος, capitalis hostis, & capitalis inimicitia, seu capitale odium.

Ἀδιάλυτος, ου, καὶ ἡ, indissolubilis: a διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, qui non est mutilatus, vel contumelia affectus non est: Hesych. ἀβλαβὴς, illæsus: ex α & διαλωβάω, mutilo. Them. λώβη, ης, ἡ, injuria.

Ἀδιανόητος, cogitatione non comprehensibilis: unde τὰ ἀδιανόητα, dicuntur mystica, quæ verbis apertis occultos habeant sensus; ex α priv. & διανοέομαι, vide.

Ἀδίαντος, ου, ὁ, non aspersus. Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α & διαίνω.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, rudis, nondum formatus: ex α priv. & διαπλάσσω.

Ἀδιαπνευστία, ας, ἡ, expon. impedita excrementorum per cutem transpiratio, ob densitatem τῶν πόρων, i. e. spiramentorum: Gal. ex α priv. & διαπνέω, quod ex διὰ, & πνέω. f. πνεύσω.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabilis, firmus, qui non dilabitur: item, in quo error non admittitur: Polyb. Inde adverb.

Ἀδιαπτώτως, sine lapsu, & errore: ex α priv. & διαπίπτω, intercido, elabor.

Ἀδιάρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus; articulis & nodis non distinctus, ut pedes elephantorum, & ἀδιάρθρωτος, idem. Luc. ex α priv. & διαρθρόω, ῶ, articulis distinguo. Thema ἄρθρον, ου, τὸ, articulus.

Ἀδιαρροίη, quum nihil perfluit; Erot. apud Hippocr. ἡ τῶν διαρρεόντων παντελὴς ἐποχὴ, quum prorsus retinentur, quæ perfluere & excerni solebant: ex α pr. & διαρροία, a διαρρέω.

Ἀδιασκευος, incompositus, inornatus; qui exornatus & politus non est: Suid. ἀκόσμητος; ut ἵππος ἀδιάσκευος, equus, qui suis σκεύεσι, & apparatu instructus non est: ex α priv. & διασκευάζομαι, instruor, adornor.

Ἀδιάσπαστος, indistractus, non divisus: ex α priv. & διασπάομαι, distrahor: Th. σπάω, traho: inde ἀδιασπάστως, indistracte, sine distractione, aut divulsione: Hesych.

Ἀδιάστατος, dimensione carens: ex α priv. & διαστατὸς, distans, a διΐσταμαι, seorsum sto, separor. Th. ἵσταμαι, sto: unde adv. ἀδιαστάτως, sine intervallo, & distantia: item sine controversia: ἀναμφιλόγως, συνεχῶς, continenter, sine ullo spatio.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, nihil habens obliqui, minime perversus: Plut. ἀδιάστροφος εὔνοια, inconcussa benevolentia: Machab. 3. ex α & διάστροφος, distortus, perversus. Th. στρέφω, verto.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indivisus, qui diffissus non est, ex α priv. & διασχίζομαι, diffindor. Th. σχίζω.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ, inordinatus: ex α & διατάσσω. Th. τάσσω.

Ἀδιατίμητος, inæstimabilis, ex α & διατιμάω, æstimo. Th. τίω, honoro.

Ἀδιάτμητος, insecabilis, ex α priv. & διατέμνω, disseco. ἀδιάτομος, etiam dicitur, idem.

Ἀδιάτρεπτος, immotus, qui non potest διατρέπεσθαι, Eccles. c. 2. ἀδιατρέπτως, immutabiliter, ex α & διατρέπομαι.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis: ex α & διατυπόω, informo.

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, καὶ ἀδιαφθορία, incorruptibilitas, ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus: Plato: & ἀδιάφθορος, idem, sincerus, corruptioni non obnoxius, ut ἀδιάφθορος ψυχὴ, anima sincera, Dem. ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ integritas: ἀδιάφθορος, ου, ὁ, ἡ, incorruptus. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.

Ἀδιαφορέω, indifferens sum in aliqua re, susque deque fero, vel habeo: item, negligo, contemno, neglectim transmitto: Chrysostom. ex α & διαφορέω, idem quod διαφέρω, differo.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, ἀμέλεια, q. d. indifferentia, i. e. qualitas rerum, per quam indifferenter habentur: item neglectus, contemptus. utitur Cic. ad Attic. l. 2.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, indifferens: a διαφέρω.

Ἀδιάφρακτος, ὁ καὶ ἡ, insepτus, non septus, non interseptus, Theophr. ex α priv. & διαφράσσω, intersepio. Them. φράσσω, sepio, munio: inde etiam ἀδιαφράκτος, sine sepimento.

Ἀδιάχυτος, ὁ καὶ ἡ, qui non dissolvitur, aut diffunditur, ex α priv. & διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo.

Ἀδιαχώριστος, ου, καὶ ἡ, inseparabilis: ex α, & διαχωρίζω, separo, disjungo. Th. χωρὶς, seorsum, separatim.

Ἀδιάψευστος, qui falli, aut decipi nequit; vel qui non fallit, aut decipit: Athen. lib. 8. ex α priv. & διαψεύδομαι, idem quod ψεύδομαι, fallor, decipior.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ ἡ, indoctus: ex α, & διδάσκω.

Ἀδικαίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefensus, ex α priv. & δικαιόω, ῶ, tueor, defendo, ab ἐκδικέω, ῶ, ulciscor. Th. δίκη, ης, ἡ, jus, fas.

Ἀδιαδύτως, sine tergiversatione, ex α pr. & διαδύω, idem quod ἐκδύω, vel ἐκδύω, elabor, evado; Th. δύω, & δύνω, subeo.

Ἀδιεξέταστος, qui perquiri nequit, inenarrabilis, Eccles. 21. ex α priv. & διεξετάζω, perquiro, idem quod ἐξετάζω. & Thema ipsum ἐτάζω, examino, inquiro.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percursus non est, seu qui percurri nequit oratione, & cogitatione, cui opponitur διεξιτητὸς, Philopon. & Themist. idem est quod ἄπειρος, ex α priv. & διέξειμι, idem quod εἶμι, transeo: quod vide.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem transiri nequit: vel unde exire non licet: Epigram. impervius, detentus, & ἀδιεξόδευτος, idem, viam non inveniens, inextricabilis, ex α priv. & διέξοδος, ἡ, via, qua transitur aliquo, unde διεξοδεύω, exeo per, permeo, ab ὁδὸς, ου, ἡ, via.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, ex α priv. & διεργάζομαι, elaboro, excolo.

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inscrutabilis, & ἀδιερεύνητος, idem, non disputatus: ex α priv. & διερευνάω, pervestigo. Th. ἐρευνάω, ῶ, vestigo.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, indivisibilis, indistinctus, Hermogenes: ex α priv. & διευκρινέω, ῶ, idem quod εὐκρίνω, bene secerno, & seligo. Th. κρίνω.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ, inenarrabilis, narrando inexplicabilis: Xen. pæd. 8. ex α priv. & διηγέομαι, narro. Th. ἡγέομαι, ῦμαι, duco.

Ἀδικαρχία, injustus magistratus. Cic. ad Attic. ex α priv. & δικαιαρχία, justum, vel justorum imperium.

Ἀδικοπραγέω, inique, vel injuste ago. Plut. Inde ἀδικοπραγία, injusta actio, ex α priv. & δικαιοπραγέω, ῶ, juste ago. Th. πράσσω, facio, ago.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non judicatus, indemnatus. Nonn. ex α priv. & δικάζομαι, in jus voco.

Ἀδικέεσαι, Jon. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi.

Ἀδικέω, injuria afficio, lædo. f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδίκησον, a. 1. imperat. act. ἀδικήσαντα, ac. sing. part. præt. ἀδικέομαι, ῦμαι, injuriam patior. p. pass. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην. ex α & δίκη.

Ἀδίκημα, ατος, τὸ, injuria: ἀδικήμασι, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, injustitia: ἄδικος, ου, ὁ, injustus: ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injuste, adv. a δίκη.

Ἀδικητικὸς, ῦ, ὁ, injurius, injuriosus, qui afficit injuria, aut proclivis est ad injuriam inferendam: Plut. ex ἀδικέω, injuste ago.

Ἀδικοδοξία, expon. παράλογος δοξολογία, apud Suid. ex ἄδικος, & δόξα, ἡ.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, injuriam facio; idem quod ἀδικοπραγέω.

Ἀδινὸς, ἡ, ὸν, confertus: ab ἀδὴν.

Ἀδινῶς. confertim, unde comparativum, ἀδινώτερον. Od. π. Eustath. vult significare etiam sensim, paulatim. ἠρέμα, Il. ψ. ἀδινὰ στοναχήσαι, ubi tamen quidam exponunt, confertim & miserabiliter.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ invius, vel impervius, ex α priv. & διοδευτὸς, pervius.

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non administratus, dispensatus, vel distributus, ex α priv. & διοικέομαι, administro.

Ἄδιον, suavius, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδύς.

Ἀδίοπος, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, administratore & rectore carens: Hesych. ex Æschyl. Phrygibus, ex α priv. & διόπος, ου, ὁ, rector, διέπω, administro, rego. Th. ἕπω, operor.

Ἀδιόρθωτος, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, qui corrigi & emendari nequit, ex α priv. & διορθόω, emendo.

Ἀδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus, ex α priv. & διορίζομαι.

Ἀδίστακτος, indubitatus, certus. Prol. ex α priv. & διστάζω, dubito.

Ἄδιψος, ου, ὁ, non sitiens, vel sitim extinguens. Th. δίψα.

Ἀδμαίνειν, valere, sanum esse, ὑγιαίνειν, ζῆν, Hesych. Suidas, & Etymol. ἀδμαίνειν, pro ἀδμαίνειν.

Ἄδματος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nomen viri.

Ἀδμὴς, idem quod ἄδμητος, indomitus, ex α, & δαμάω.

Ἀδμήτη, nomen mulieris, q. d. indomita.

Ἀδμήτος, ου, ὁ, idem quod ἀδμὴς, indomitus, ἀδάμαστος, Suid.

Ἀδμωλὶ, non fraudulenter, aut serviliter, χωρὶς δόλου, ἢ δουλείας. Suid.

Ἀδμω-

Ἀδμελεῖν, ignorare, ἀγνοεῖν: alii scribant ἀδμελεῖν, inde

Ἀδμηλία, ἡ, ignorantia ab α, & ἴδμων, per Sync. & ν in λ verso.

Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἅδω, placeo.

Ἀδοκήτως, inopinato, ex α & δοκέω, videor. ἀδόκιμος, ignobilis.

Ἀδοκία, insperatus & inopinatus rerum eventus, ἀπροσδοκία: ex α priv. & δοκέω.

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ, obscurus, ignobilis, non probatus: ex α priv. & δοκιμάζω.

Ἀδοκιμάστως, abs re, temere, sine examine, inexplorato: ex eodem Th.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α & δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀδολεσχής, ὁ, nugator, garrulus, sophista: Aristoph. dicitur etiam Ἀδολέσχης, ου, ὁ, idem, verbosus.

Ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, loquacitas, loquela; nugatorius sermo. Item in sacris litteris dicitur, ἡ συνεχὴς μελέτη, assidua meditatio: ex eodem Th. scil. ex ἄδος, εος, τὸ, satietas, & λέσχη, sermocinatio.

Ἀδολεσχέω, loquax sum, nugor, garrio: compos. ex ἄδος, & λέσχη, sive ab ἅδω λέσχην, satietate confabulationis: sed ἀδολεσχέω, expon. & contemplor, vel oro, & Deum laudo. Item assidue meditor: ut Psal. 118. ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω.

Ἀδολέσχης, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. q. d. qui ad satietatem usque sermocinatur; i. e. loquax garrulus, qui oblectatur in garrulitate; unde

Ἄδολος, ου, ὁ, ἡ, sincerus. Them. δόλος.

Ἀδόλως, nullo dolo, sedulo, accurate, candide; ἁπλῶς. ex eod. Th.

Ἆδον, canebam, imperf. Dor. pro ᾖδον, potest etiam esse part. neut. g. a masc. ἅδων, ab ἅδω. At ἅδον est a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἁδέω & ἅδω, opt.

Ἀδονά, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονή, voluptas.

Ἀδόνητος, ου, ὁ, inconcussus, immobilis: ex α priv. & δονέω, idem quod Th. δονέω, agito.

Ἀδονίς, ίδος, ἡ, q. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

Ἀδόνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis. Th. δονέω.

Ἁδόντι νόῳ, alacri animo ab ἁδέω, placeo. a. 2. ἅδον.

Ἄδοξα, τὰ, dixit Sophocles, τὰ ἀπροσδόκητα, inaudita, incognita, & incogitata, quæ præter hominum opinionem existunt, & Aristot. ἀδοξάσματα vocat τὰ ἀδύνατα, impossibilia: ex α priv. & δόξα.

Ἀδόξαστος, ου, ὁ, insperatus; ἀνέλπιστος, Sophocles. Item nihil opinans; Alex. in Top. ab α priv. & δοξάζω, opinor, sentio: quod a δόξα, sententia, opinio; item expectatio, & gloria. Th. δοκέω, ῶ, videor, sentio.

Ἄδοξος, ου, ὁ & ἡ, inglorius. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, ignominia, & ἀδοξέω, gloria careo, a δόξα.

Ἀδόξως, ignominiose, inglorie.

Ἀδορατία, belli vacatio, & armorum cessatio, ut fit in pace sequestra: proprie, quum non gestantur hastæ; ex α priv. & δόρυ, hasta; sumitur etiam pro ignavia, socordia: ἀσπαστία, ἀργία.

Ἀδορί, sine excoriatione: ex α priv. & δέρος, εος, τὸ, idem quod Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium; unde δορά, ἡ, excoriatio; & δέρω, excorio, pellem detraho.

Ἄδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non excoriatus; vel pelle minime carens; ὁ ἐκδαρμένος, ex eod. Th. est etiam Hesychio uter, saccus, pera.

Ἀδορύληπτος, ου, ὁ & ἡ, invictus, inexpugnabilis; proprie, qui hasta capi nequit; vel hasta non captus; ex α priv. δόρυ, hasta, & ληπτὸς, vel ληπτὸς, ὁ, ὁ, captus, vel qui capit: Th. λαμβάνω, capio.

Ἀδορυφόρητος, ου, ὁ, satellitibus, proprie, hastis non stipatus: Aristot. ex α priv. & δορυφορέω, stipo, sum satelles, proprie hastatus; ex δόρυ, hasta, & φέρω, fero.

Ἄδος, ου, ὁ, gaudium, ab ἅδω, placeo.

Ἄδος, εος, τὸ, satietas: ab ἄω, satio.

Ἀδόσιτος, muneribus non corruptus, Hesych. ex α priv. & δόσις, εως, ἡ, donatio, largitio: Th. δίδωμι, dono.

Ἀδοσύνη, (sed aspirandum potius) idem quod ἡδονή, voluptas.

Ἄδοτος, qui indotatus est; cui nil datum est; Hom. in hymno ad Merc. ex α priv. & δίδωμι, do, dono.

Ἅδου, inferni, gen. sing. ab ᾅδης.

Ἀδούλευτος, ου, ὁ, qui servire nequit. Item qui uni domino servivit, non iterum venditus alii; Hesych. ex α priv. & δουλεύω, servio.

Ἄδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, servis carens: Plut. ex α, & δοῦλος, servus.

Ἀδούλωτος, ου, ὁ, invictus, servitutis impatiens; non redactus in servitutem: ex α & δουλόω, ῶ, in servitutem redigo. Th. δοῦλος, servus.

Ἀδούπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers strepitus, Nonn. ex α priv. & δοῦπος, sonitus.

Ἄδρακτον, inefficax: Hesych. ἄπρακτον, infectum, non factum; vel etiam, quod nihil efficit: ex α priv. & δράω, ῶ, facio, ago.

Ἀδρακής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui visus beneficio destituitur; caecutiens, parum videns: Hesych. ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδραμυττηνός, ή, όν, Adramyttenus, a, um; ab urbe Adramytto.

Ἀδρανής, έος, ὁ & ἡ, imbecillis. Hinc ἀδρανέω, infirmus sum, & ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, imbecillitas; ab α, & δραίνω.

Ἄδραστος, idem quod ἄδρηστος.

Ἀδράστεια, Ion. Ἀδρήστεια, Nemesis.

Ἄδραστος, ου, ὁ, Adrastus, rex Argivorum. hinc ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.

Ἀδράχνη, ἡ, adrachne, arbor quædam, de qua Plin. l. 13. cap. 22. & Theophr. Hist. Pl. lib. 1. c. 7. & alibi.

Ἀδρέπανος, ου, ὁ & ἡ, falce carens; ut, ἀδρέπανον θέρος, æstas expers falcis, Hesiod. interpr. ἀδρέπανον, θέρος ἀθέριστον, ex α priv. & δρέπανον, ου, τὸ, falx. Th. δρέπω, decerpo, carpo, colligo: unde etiam

Ἁδρεπήβολος, & ἁδρεπίβολος, felix in assequendis rebus magnis. ex ἁδρὸς, & ἐπιβάλλω, &

Ἄδρεπτος, non carptus, vel quem decerpere non licet, Hes. ex Sophocl.

Ἁδρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἁδρύνω, ῶ, f. ύνω, ad maturitatem vigoremque perducor, adolesco, augeor. Thema est ἁδρὸς, ὰ, ὸν, multus, abundans.

Ἀδρήσεια, ας, ἡ, otium, ἀπραξία, quasi ἀδρασία, vel ἀδρησία, vita otiosa; ex α priv. & δράω, facio, ago. expon. & maturitas: & sic est verbale ab ἁδρέω.

Ἀδρηστίνη, Adrasti filia.

Ἄδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ου, ὁ, minime fugitivus: ex α, & δράω.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, sinus Venetus.

Ἄδριμυς, minime acerbus, vel acris, ex α priv. & δριμὺς, έος, ὁ, acerbus.

Ἁδροβάται, expon. molli incessu utentes: sic cognominati sunt Persæ: ex iisd. cum ἁδροβατεῖν.

Ἁδροβατικὸν, vocat Plato animal terrestre, quod terram, solidum elementum, calcat; alibi χερσοβατικὸν appellat, ex βαίνω, incedo, & ἁδρὸς, crassus, solidus.

Ἁδροβῶλαξ, ὁ & ἡ, qui crassis, seu grandibus est glebis: vel plenus glebis, Diosc. ex ἁδρὸς, crassus, & βῶλαξ, ου, ὁ, gleba.

Ἁδρομερής, έος, ὁ καὶ ἡ, crassis particulis constans, vel crassam substantiam habens: ex ἁδρὸς, & μέρος.

Ἁδρὸς, ὰ, ὸν, dives, crassus. Hinc

Ἁδροσύνη, ἡ, ubertas, copia.

Ἁδρότης, ητος, ἡ, abundantia. Them. ἁδρός.

Ἁδρόχωροι, qui uberes regiones habitant: ex ἁδρὸς, & χώρα.

Ἁδρόχωρος, sive ἁδροχώρης, ου, ὁ, est sing. unde plural. ἁδρόχωροι.

Ἁδρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἁδρύνω, f. υνῶ, crassum reddo, ad justam magnitudinem adduco. Theoph. & neutraliter etiam pro ἁδρύνομαι.

Ἁδρύνομαι, crassesco, adolesco: ab ἁδρὸς. Hinc ἁδρωσις, ætas adulta.

Ἄδρυς, υος, ὁ & ἡ, carens arboribus, seu iis vacuus: ex α priv. & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus; item, arbor in communi.

Ἀδρύφακτος, incustoditus, non circumvallatus, cancellis non munitus: ex α priv & δρύφακτος, sepes, cancelli: ex δρῦς, υὸς, ἡ, quercus arbor, & φρακτὸς, ου, ὁ, septus, munitus, a φράσσω sepio, munio. Item, carens judicio, quia judicii locus Athenis δρυφάκτοις quernis tabulis sepiebatur, & quasi δρυσὶ πεφραγμένος, quercubus, seu arboribus septus, & munitus, dicebatur δρύφακτος, seu δρύφακτον.

Ἁδὺ, Dor. pro ἡδὺ, dulce. V. ἁδύς.

Ἁδύγλωσσος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, dulcilinguis: ab ἡδὺς, & γλῶσσα.

Ἁδυεπής, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπής, suaviloquus: ab ἡδὺς, & ἔπος.

Ἁδυλόγος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, suaviloquus: ab ἡδὺς, & λόγος.

Ἁδυμελής, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελής, dulcisonus: ab ἡδὺ, & μέλος.

Ἀδύναμαι, idem quod ἀδυνατῶ, non possum. Plato de Rep. 2. ex α priv. & δύναμαι, possum. Inde etiam ἀδύνατος, impotens, imbecillis, & ἀδυνάτως, impotenter, invalide, vel absque viribus: ut ἀδυνάτως ἔχειν, invalidum esse: Dem. & ἀδυναστί, idem, Hesych.

Ἀδυναμία, ας, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, impossibilitas: ex α, & δύναμαι. Hinc & ἀδυνασία, impotentia.

Ἀδύνατος, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα: in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος. Hinc ἀδυνατέω, impotens sum. f. ήσω. a. 1. ἠδυνάτησα, ex α, & δύναμαι.

Ἁδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ, ἡ, suaviter spirans; ex ἡδὺ, & πνέω.

Ἀδυσώπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexorabilis, impudens, qui flecti nequit, seu confundi. Plut. item ἀπροσωπόληπτος, i. e. rigidus, & severus, & qui nullius personæ habet rationem. inde ἀδυσωπήτως, sine ullo pudore, inverecunde: Plut. item, inexorabilis, qui flecti nequit: ex α priv. & δυσωπέω, pudore afficio: ex δὺς, ægre, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἁδὺς, Dor. pro ἡδὺς, suavis.

Ἀδύτῳ, dat. sing. ab ἄδυτον, ου, τὸ, adytum: vel ab ἄδυτος, ου, ὁ, ad quem non patet ingressus: ex α, & δύω, vel δύνω.

Ἁδύφωνος, Dorice pro ἡδύφωνος, cujus vox suavis est, & jucunda. Athen. ex ἡδὺς, suavis, & φωνὴ, vox.

Ἄδω, satio, f. ἄσω. Sed ᾄδω, cano, contracte, pro ἀείδω, f. ᾄσω. p. ᾖκα. a. 1. ᾖσα. p. pass. ᾖσμαι: a ידה jada, vel הודה hoda, celebrare. Sed ἅδω, placeo, f. a. ἅσω, p. m. ἕαδα (ἑάδα Poet.) pro ἧδα. part. ἑαδώς. aor. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Ἀδώμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui structus non est; ut ἀδώμητος πέτρα, apud Nonn. lapis rudis, & quo ad ædificium nemo usus est: ex α priv. & δωμάω, ῶ, extruo, ædifico. Thema δέμω, idem.

Ἁδὼν, όντος, ὁ, qui placuit, placens: a. 2. part. ab ἅδω, vel ἁνδάνω.

Ἀδωναῖος, infernalis, Tartareus, ὁ ὑπὸ τὸν ᾅδην, i. e. qui est sub Orco, Suid. & Hesych. Neptuni etiam epitheton est: & derivatur ab ᾅδης, ου, ὁ. Orcus.

Ἄδωνιν, acc. sing. ab Ἄδωνις, ιδος, nom. propr. pueri.

Ἀδώρητος, ου, ὁ, ἡ, indonatus: ex α & δῶρον.

Ἀδωροδόκητος, incorruptus, qui munera non accipit: ex δῶρον, δέχομαι, & α.

Ἀδωροδοκήτως, adv. incorrupte, integre.

Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, donorum expers; qui munera non accipit, item, qui non dat; qui nihil largitur: item, incoruptus muneribus, ut ἀδωρότατος τῶν χρημάτων, pecunia incorruptus. Thuc. apud Soph. in Ajace, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, exponitur ἀπεχθῆ, quasi dona ab hostibus accepta dona non sint; aut sint inauspicalia & exitiosa: ex α priv. & δῶρον, donum. inde etiam ἀδώρως, sine munerum acceptione, incorrupte.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat: ex α & δώτης.

Α Ε.

Ἀεὶ, semper, donec, αἰεὶ, ἀεὶ.

Ἄεδνος, sine dote: doris expers: i. e. ἄφερνος; vel multam habens dotem, i. e. πολύφερνος, cum multa dote: ab α priv. vel intens. ἀντὶ τοῦ πολὺ, & ἕδνον, dos qua scil. sponsa a sponso donatur. Hesych. α in compositione & στερητικόν est, & ἐπιτατικόν.

Ἀέδνωτος, indotatus, proprie de sponsa, aut uxore, quæ a sponso, aut marito nihil accepit: exponitur etiam innuptus, quia nimirum sponsi & mariti solebant ἐεδνοῦσθαι suas γυναῖκας: compositione eadem.

Ἀείδων, οντος, placens, ἀρέσκων, tanquam ab ἀδέω, placeo, transpositis literis.

Ἀεθλεύωσι, colluctantur, 3. pl. pres. sub. ab ἀεθλεύω. fut. εύσω. p. πε. ἀεθλεύσωσι, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.

Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, certo: hinc ἀεθλητὴς, ῆρος, ὁ, certator.

Ἀεθλητὴς, ῆτος, certator, ἀγωνιστὴς, pugil.

Ἄεθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, certaminis præmium: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, certamen. Hinc ἄεθλιος, ου, ὁ, miser ærumnosus: ἀεθλητὴς, certator.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; qui certamina disponit, ex ἄεθλος, certamen, & τίθημι.

Ἀεθλονικία, victoria, quæ ex certaminibus reportatur: ab ἄεθλος, & νίκη.

Ἄεθλος, ου, ὁ, certamen, labor: ab α priv. & ἐθέλω, q. ὃν οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον vero ab α intens. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητόν. vel ex τλάω, tolero.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, ἀγωνία, idem quod ἄεθλος, unde derivatur. Item miseria.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, qui præmium ex certamine reportat. ab ἄεθλον, & φέρω.

Ἀεὶ, semper, adv. Hinc ἀΐδιος, ου, ὁ, ἡ, sempiternus.

Ἄει, spirat, πνεῖ, flat, a verbo ἄω. Item ἀΐει, pro ἀκούει, audit.

Ἀειβλαστέω, ῶ, semper germino, & ἀειβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper germinans: unde ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio. ex ἀεὶ, semper & βλαστὸς, seu βλαστὸς, germen. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀειβλύω, semper afluo, perpetuo scaturio, ἀπορρέω, Hesych. ex ἀεὶ, semper, & βρύω, scaturio.

Ἀειβρυὴς, semper scaturiens, semper germinans: Nicand. in Ther. ex ἀεὶ, semper, & βρύω, scaturio, pullulo.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus: ex ἀεὶ, & γενετὴ.

Ἀειγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui semper fuit, & erit, sempiternus: Plato in Symp. ex ἀεὶ, & γίνομαι: item ἀειγενὴς, idem, sempiternus; cujus γένος est sempiterna; Plat. 6. de leg. ex ἀεὶ, & γένος, ου.

Ἀείδελος, Poet. pro ἀειδὴς, inconspicuus, obscurus: ex α & εἴδω.

Ἀείδεν, Dor. pro ἀείδειν, canere, præs. inf.

Ἀείδεο, cane, Jon. pro ου, præs. imper. pass.

Ἀειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obscurus, ἀόρατος, tenebrosus, ἄφαντος, nunquam visus. Philo, Bud. item, deformis, ἄμορφος, αἰσχρὸς, informis, sine forma, δυσειδής. Unde ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, ἀμορφία· Hesych. forte scrib. ἀείδεια· ex α priv. & εἶδος, εος, τὸ, facies, forma, species: Thema εἴδω, video.

Ἀειδίνητος, assidue circumactus, semper volubilis, ἀεὶ στρεφόμενος: unde ἀειδίνητος ἀκτὶς, in Epigr. ex ἀεὶ semper, & δινέω, circumago. Th. δίνη, vel δῖνος, vortex, gurges.

Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g.

Ἀείδον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. Jon. pro ᾖδον, ἀειδομένων, genit. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, præs. part act. ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. plur. pres. ab ἀείδω.

Ἀειδουλεία, ας, ἡ, perpetua servitus. ex ἀεὶ, semper, & δουλεία, servitus. Th. est δοῦλος, servus.

Ἀείδρεις, idem quod, ἀΐδρεις, ignari; a sing. ἀΐδρις, ιος, inscius.

Ἀείδω, Poet. pro ᾄδω, ἀείδεσθαι, celebrari: ex α intens. & εἴδω. Multarum rerum cognitio Poetis tribuitur: hinc ἀοιδή.

Ἀειεστὼ, οῦ, ὁ, sempiternus, ἀΐδιος ὤν, vel ἀεὶ ἑστώς. Inde ἀειεστὼ, ἡ, sempiternitas, æternitas, quod semper in eodem consistit, τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι, permanere in eodem statu, sive iisdem semper stare. Suid. ex Antiph. est ex ἀεὶ semper & ἑστὼ, unde etiam fit ἀειεστὼ, quod signif. διαμονήν.

Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, sempiternus. ἀείζωον, τὸ, sempervivum, plantæ genus: ab ἀεὶ, & ζωή.

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, perpetua vivacitas; æternitas vitæ. Naz. compositio eadem.

Ἀειθαλέω, semper vireo. Nonn. ab ἀειθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpetuo virens.

Ἀειθαλέων, semper virens. Nonn. Item, ἀειθαλὴς, έος, ὁ & ἡ, idem, semper florens, perpetuo vernans: ex ἀεὶ, semper, & θάλλω, seu θαλέω, vireo, pullulo.

Ἀείκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper fructificans. ex ἀεὶ, semper, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Ἀεικέα, sævum, acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, indecens. ἀεικὲς, n. g. ex α, & εἴκω.

Ἀεικείη, Jon. pro ἀεικία, indignitas, contumelia.

Ἀεικέλιος, ignavus, contemptus: fere idem quod ἀεικὴς, non consentaneus.

Ἀεικὴς, έος, ὁ & ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus. Item fœdus; ut Il. β. ἀεικέσσι πληγῇσιν, fœdis verberibus: sic ἀεικὲς ἔργον appellatur adulterium; sed expon. indignus: & sic est ab α priv. & εἴκω, similis sum. Item ἀεικὴς, expon. etiam σκληρὸς, id est durus, & asper, ὁ μὴ εἴκων, non cedens: & sic est ab α priv. & εἴκω, cedo.

Ἀεικελίως, indecenter, indigne: Od. θ. adv. ab ἀεικέλιος.

Ἀεικισμὸς, οῦ, ὁ, expon. idem quod ἀεικία, seu αἰκία, & est verbale ab ἀεικίζω.

Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, indecenter aliquem tracto, fœdo: ab ἀεικὴς.

Ἀεικίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper motus, qui semper & assidue movetur: Plato. inde adv. ἀεικινήτως, cum perpetuo motu: Philo de mundo: item, ἀεικινησία, sempiternus motus: Dion. Areop. ex ἀεὶ, semper, & κινητὸς, οῦ, ὁ, qui movetur, mobilis. Thema est κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo.

Ἀεικειρόκομοι, q. d. semper tondere; item, ἀεικειροκομεῖν, ab Hesychio exponitutus, tondere caput: inde ἀεικειρόκομοι, semper tonsi, seu qui semper, aut crebro tonderi solent: item, ἀεικειρόκομοι, ab Hesychio expers, infructuosus, ἄκαρπος. ex ἀεὶ semper, & κειρέω, ῶ, idem quod Thema κείρω, tondeo: unde κόμη, crinis.

Ἀεικῶς, indecenter, turpiter, fœde, indigne: pro quo legitur & ἀεικῶς, cum simplici ι, propter versum; Il. χ. ut & αἰκία, dicitur pro ἀεικία, seu ἀεικεία, quod proprie expon. indecentia: sed accipitur pro turpi, & contumelioso facto in aliquem; ideo expon. indignum facinus: Il. ω. Od. υ. Itidem ab ἀεικὴς.

Ἀειλάλος, semper loquax: ab ἀεὶ, semper, & λαλέω.

Ἀειλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper, lucens, & splendens, ut ἀειλαμπὲς φῶς, apud Naz. ex ἀεὶ semper, & λάμπω, luceo.

Ἀειλιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper distillans, & defluens, ὁ ἀεὶ λειβόμενος: ex ἀεὶ, & λίβω, idem quod λείβω, libo. Apud Nonn. ἀειλιβὲς ὕδωρ, vox perennis: metaphorice.

Ἀειλογοῦντες, οἱ, Hesych. ἀεὶ λαλοῦντες, semper loquentes, inde ἀειλογία, ἡ, q. d. semperloquium, loquacitas, multiloquium, πολυλογία, ἡ ταυτολογία, verbositas: Suid. & Hesych. & ἀειλογέω, ῶ, semper loquor: ex ἀεὶ, & λόγος. Th. λέγω.

Ἀείλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sole carens, opacus, absque solis splendore & calore: item, ἀείλια, τὰ, loca umbrosa. &c. ex α priv. & εἵλη, idem quod ἕλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, splendor, seu calor solis: unde ἀείλιος, idem quod ἀνήλιος, sine sole.

Ἀείμαργος. semper insanus, & qui perpetuo insanit: ex ἀεὶ, & μάργος, ὁ.

Ἀειμνήμων, q. d. semper memor, qui nunquam obliviscitur: ex ἀεὶ, & μνήμων.

Ἀείμνηστος, expon. cujus perpetuo durat memoria, sempiternus, semper memorabilis & celebrandus: apud Isocr. & Soph. ex ἀεὶ, & μνηστός.

Ἀείμενος, Poet. pro Dor. ἀέμενος, quod pro ἀεῖν, ab ἄω.

Ἀειμνηστέος, ὁ & ἡ, semper memorandus: a μιμνήσκω.

Ἀέναος, pro quo Poetic. dicitur etiam ἀείναος, ου, ὁ, semper & perpetuo fluens.

Ἀεναόντων, gen. pl. ab ἀεναέω, οντος, perpetuo fluens, ἀέναος. alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ, & νάω.

Ἀέναος, αντος, ὁ, idem quod ἀέναος, id est, ἀεὶ νάων; perpetuo fluens.

Ἀεναοῦσι, vide ἀενάοντες.

Ἀενάως, more eorum, quæ perpetuis aquis fluunt; idest, jugiter, adv. ab ἀέναος, ex ἀεὶ, & νάω.

Ἀενεφὶς, cæcitas, τύφλωσις, legitur & ἀενεφὶς, ίδος, ἡ, idem, cum alicui oculi nubecula aliqua sunt obducti: Etym. ex ἀεὶ, & νέφος, εος, τὸ, nubes.

Ἀένναος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀέναος, perpetuo fluens, qui perpetuo fluit: ex ἀεὶ semper & νάω, quod interdum ponitur pro ῥέω, fluo.

Ἀειπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, semper patiens: ex ἀεὶ semper, & πάθος, εος, τὸ, passio: Th. πάσχω, patior: inde etiam ἀειπάθεια, passio perpetua, seu nunquam deficiens affectio. Ocell. de universo.

Ἀειπαλὴς, έος, ὁ & ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitatur: cordis epitheton, quod semper vibretur: ex ἀεὶ, semper, & πάλσις, ι, ὁ, vibratio: Th. πάλλω, vibro.

Ἀειπάρθενος, q. d. semper virgo: apud Soph. in Ajace, cum primis vero divæ matris Mariæ mariæ meritissimum attributum ex ἀεὶ, & παρθένος.

Ἀειπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errabundus: item, ἀείπλανος, ὁ καὶ ἡ, idem, q. d. semper vagus, perpetuis erroribus jactatus: ex ἀεὶ, semper, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. Th. πλάνη, error.

Ἀείρας, a. 1. act. Jon. pro ἄρας: ἀειράμενος, suscipiens, a. 1. part. m. ab ἀείρω. ἀειρόμενος, præs. part. pass. ἄειρον, a. 2. imperat. act.

Ἀειρὸς, vel ἀειρὸς, exponitur ἄπειρος, imperitus, pro eodem affertur & ἄπειρος, Hesych. Videtur componi ex α priv. & εἴρω, seu εἴρομαι, significante interrogo: interrogando enim doctiores fimus: rursum oxytonus ἀειρὸς, exponitur δυστυχὴς, difficili utens fortuna, infelix: Suid. Hes. Etym.

Ἀείρροος, & ἀείρρους, item ἀειρρύτης, semper vel jugiter fluens: Suid. Soph. ex ἀεὶ, & ῥέω, fluo.

ἈΕΙ΄ΡΩ, tollo, f. ρῶ. a. 1. ἦρα, p. ἦρκα. a. 2. ἦρον, q. ὡς αἰρῶ αἴρω.

Ἀεὶς, flans, præs. part. ab ἄημι.

Ἀεῖσαι, pro ἀεῖσαι, a. 1. m. ἄεισον, a. 1. imperat. act. ἀείσω, ας, ει, ind. Jon. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἀεισθενὴς, έος, ὁ & ἡ, semper viribus potens: ex ἀεὶ semper, & σθένος, εος, τὸ, vis, robur. Thema σθένω, valeo, possum.

Ἀεῖσιν, Æol. pro ἄεισιν, spirant, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἀείσιτος, ὁ & ἡ, qui quotidie victum e publico, seu cibum Athenis in Pritaneo perpetuum capiebat. Hesych. ex ἀεὶ, semper, & σῖτος, ου, ὁ, cibus.

Ἀεισκῶπες, sempasiones, aves; apud Aristot. Hist. An. 9. 18. ex ἀεὶ, & σκὼψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen, ex genere noctuarum.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poet. pro ᾆσμα, cantus. Th. ἀείδω.

Ἀεισόος, ὁ & ἡ, semper, servans, Nonn. ex ἀεὶ, semper, & σόω, servo, salvum præsto.

Ἀΐστορες, imperiti: Hesych. ex α priv. & ἴσω, scio.

Ἀειστροφὴς, έος, ὁ & ἡ, semper volubilis: ex ἀεὶ, semper, & στρέφω, verto.

Ἀείσυρος, semper trahens, vel qui se semper trahit, scil. in incessu: Æsch. ex ἀεὶ, & σύρω, traho.

Ἀείυπνος, ὁ & ἡ, semper dormiens: ex ἀεὶ, & ὕπνος, somnus.

Ἀειφανὴς, semper sublimis, semper apparens: ut ἀειφανεῖς ἀστέρες, stellæ, quæ nunquam occidunt, ut ursa; Basil. ex ἀεὶ & φαίνω, appareo.

Ἀειφεγγὴς, έος, ὁ & ἡ, semper ardens: ex ἀεὶ, & φλέγω, uro incendo.

Ἀείφορος, ου, ὁ & ἡ, semper vernans, ἀειθαλὴς, proprie semper ferens; & peculiariter, semper ferens fructus. Hesych. Soph. ex ἀεὶ, & φέρω, fero.

Ἀειφρούρητος, & ἀειφρούρητος, semper custoditus, seu præsidiis & custodiis semper instructus: Soph. Nonn. ex ἀεὶ, & φρουρέω, ῶ, custodio, a φρουρὰ, ἡ, custodia: vel φρουρὸς, custos.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium: Plato: ex ἀεὶ, & φεύγω, fugio.

Ἀείφυλλος, ὁ καὶ ἡ, semper frondens, perpetuo virens; unde ἀείφυλλα φυτὰ, plantæ, quæ perpetuo virent, vel folia semper retinent: Plin. & ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas, & omnia ex ἀεὶ semper, & φύλλον, ου, τὸ, folium.

Ἀείχλωρος, semper virens, vel etiam perpetuo pallore florens, ex ἀεὶ, & χλωρὸς, herbidus, virens. Th. χλόη, ας, ἡ, herba virens.

Ἀειχρηστὸς, semper utilis, perpetuo bonus; Hesychio est vinum: (subint. οἶνος) ex ἀεὶ, & χρηστὸς, utilis. Th. χράομαι, utor.

Ἀεκαζόμενος, invitus, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, cogo: ex & ἑκὼν.

Ἀεκήλια, τα, turbulenta, irrequieta, ἀεικέα, χαλεπά. ἃ ἂν ἄκων τις ἑκὼν πάθοι, justa & involuntaria, gravia, & difficilia, quæ quis non nisi invitus patiatur: Hesych. & Etym. innuentes derivatum esse ab ἀέκων; vel saltem ejusdem esse cum eo originis; vide ἕκηλος. Aliis est οὐχ ἕκηλα, οὐχ ἥσυχα, οὐ εἰρηναῖα, a privatione quietis & pacis; nam ἕκηλος, est quietus.

Ἀέκητι, ητος, ἡ, coactio, ἀβουλία, ἀκουσίως, unde sequens ἀέκητι.

Ἀέκητι, invito, adv. ἀέκοντες, inviti. ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσα, pro ἀέκουσα. Th. ἑκὼν.

Ἀεκούσιος, & ἀκούσιος, ου, ὁ & ἡ, invitus, non voluntarius, cui opponitur ἑκούσιος, Herod. Isoc. Luc. ex α priv. & ἑκούσιος, voluntarius, spontaneus, Th. ἑκὼν, idem.

Ἀέκων, οντος, ὁ, ἄκων, idem. invitus, imprudens, μὴ θέλων, μὴ βουλόμενος, coactus, ex α priv. & ἑκὼν, όντος, spontaneus, licet accentus mutetur, ut judicat Urbanus Grammaticus.

Ἀέλιος. Poet. pro ἥλιος, Sol.

ἈΕ΄ΛΛΑ, ας, ἡ, turbo, procella, ἀελλὴς, έος, ὁ, ἡ, turbidus, procellosus: ἀελλώδης, εος, ὁ, ἡ, idem, quasi ab ἄω.

Ἀελλίω, ῶ, fut. ίσω, convolvo, vario: Hesych. Th. præcedens ἄελλα.

Ἀελλόπους, idem quod ἀελλὰς, turbinis in morem convolutus: unde in fœm. ἀελλόπουν, procellosa: ut apud Nonn. ἀελλόπους πορεία, cita via & velox; ab eodem Them. ἄελλα, ἡ, dicta, ἀπὸ τοῦ ἄειν, i. e. spirare, & εἱλεῖν, convolvere, seu intorquere: secundum quam etymologiam ἄελλα est quasi turbo, crispans mare.

Ἀέλλομαι, flo, spiro; ab eodem Themate.

Ἀελλόμαχος, pugnans cum procella; in Epigram.

gram. ex ἄελλα, procella, & μάχη, pugna: Th. μάχομαι, pugno.

Ἀελλόθριξ, qui denso est, aut vario capillo, seu pilo, i. e. ποικιλόθριξ, vel qui est crispato & intorto capillo; συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας: ex ἄελλα, turbo, & θρίξ, τριχὸς, pilus, capillus.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ, vel ἀέλλοπος, ὁ, ἡ, velox tanquam procella: ab ἄελλα, & πούς.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. procellosa.

Ἀελλὼ, nomen erat uni ex Harpyis inditum: quod pernicitate sua æquet ἀέλλας, & ventos rapidissimos.

Ἀελπὴς, insperatus: ab ἐλπίς.

Ἀέλποντες, desperantes, οὐκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτος, ου, ὁ, idem quod ἀελπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, præter spem: unde, ἀέλπω, despero, non spero: pro quo etiam dicitur ἀελπτέω, idem.

Ἄελπτ', pro ἄελπτα, non speranda, nom. pl. Hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poet. pro ἀνελπιστία, desperatio: ex α & ἐλπίς.

Ἀελπτέον, diffidendum. ex ἀελπτέω, despero, non spero; οὐκ ἐλπίζω. ex α priv. & ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἀελπτέω, Poet. pro ἀνελπιστέω, despero.

Ἀελπτία, ας, ἡ, desperatio.

Ἄελπτος, ὁ & ἡ, insperatus; præter spem objectus, ἀνέλπιστος, insperandus; unde ἐξ ἀέλπτου, ex insperato: Herod. οὐκ ἔστιν ἄελπτον οὐδὲν, nihil est insperabile; i. e. de quo spes non sit habenda. Inde ἀέλπτως, ex insperato, præter spem & expectationem: compositio est eadem cum præcedente.

Ἀέλπω, non spero &c. ex α pr. & ἐλπὶς Spes.

Ἀέμμεναι, & exempto ε, & μ ejus loco inserto, ἄμμεναι, Dor. Jon. pro ἄειν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, satio.

Ἄεμμα, τὸ, nervus arcus; chorda qua intenditur arcus: item, arcus: item, vestimentum, Callim. dicitur autem quasi ἅμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus. Th. ἅπτω, necto.

Ἀεμπεδὲς, expon. admodum stabile, admodum firmum: Hesych. ex α ἐπιτατικοῦ, & ἔμπεδος, ὁ.

Ἀὲν, Poet. dicitur etiam pro αἰὲν, idem cum αἰεὶ. Poet. pro Them. ἀεὶ semper.

Ἀέναος, ου, Poet. pro ἀέναος, perpetuo fluens: ut & ἀενάων pro ἀεννάων.

Ἀενήχυσθαι, Poet. pro ἀνήχυσθαι, perfundi, præs. inf. pass. ab ἀνήχυμαι.

Ἀέναος, ὁ καὶ ἡ, semper fluens, perennibus undis fluens, & ἀενάων, seu ἀεννάων, perpetuo fluens; i. e. ἀεὶ ῥέων, Herod. ἀέναοντα ὕδατα. i. e. aquæ perennes, Hom. Odyss. unde ἀενάως, jugiter, in perpetuum; more eorum quæ perennibus aquis fluunt; est ex ἀεὶ, semper, & νάω, pro ῥέω, fluo.

Ἀέντες, flantes, plur. ἀέντων, gen. ab ἀεὶς, ἀέντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, augebat, Jon. pro ἦξε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, qui membra auget. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robustiores reddunt: ab αὔξω, & γυῖον.

Ἀεξίτοκος, fœtum augens: sic apud Nonn. pater dicitur: i. e. prolificus, fœtificus; ex αὔξω, augeo, & τέτοκα, præt. med. verb. τίκτω, gigno.

Ἀεξίφυτος, ὁ καὶ ἡ, plantas augens; plantis dans incrementum; dicitur sic, ἠὼς, aurora, in Anth Epigram. ex αὔξω, & φυτὸν, planta.

Ἀέξω, & αὔξω, augeo, f. αὐξήσω, Poet. pro αὐξήσω, ἀέξετο, imperf. pass. Jon. ἀεξομένοιο, gen. Jon. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Inde αὔξησις, αὐξητικὸς, & ἀναύξητος, qui augeri non potest.

Ἄεπτος, ineffabilis, fortis: ab α, & ἔπω.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior, otiosus sum, quiesco: item ignavus, deses, piger sum. ab ἀεργὸς, otiosus, &c. ex α priv. & ἔργον, opus.

Ἀεργηλὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀεργὸς, & ex eadem origine.

Ἀεργὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui ab opere cessat; & idem quod sequens ἀεργός.

Ἀεργὸς, & in prosa ἀργὸς, οῦ, ὁ, iners. ἀεργῷ, dat. Hinc. ἀεργίη, Jon. pro ἀεργία, ας, ἡ, pro pigritia: ex α & ἔργον.

Ἀερδὴν, adverb. cum portatione, portando, tollendo, sc. more bajulorum, βασταχθεὶς, ab ἀείρω, tollo. Eustath. Odyss. 3.

Ἀερέθω, attollo; idem quod ἀείρω, & ab eo formatum, (ut ἀγερέθω, ab ἀγείρω) a futuro sci. istius verbi, ἀερῶ, inserendo ε, & θ.

Ἀερέθομαι, attollo, pendeo, Poet. dicitur & ἠερέθομαι, præs. ex imperf. ab ἀείρω.

Ἀέρες, in plur. num. pro cœlo, seu aere, apud Plutarch.

Ἀέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀέριος. item, multus, immensus: Hesych. Th. ἀὴρ, aer. hinc in neutro, ἀέριον, ærium, item, ἀμέτρητον.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἤρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀερθέω, Jon. pro ἠρθέω. hinc ἀερθεὶς, elatus, evectus, part. Th. ἀείρω.

Ἀερία, ας, ἡ, caligo, (apud Ætolos, ut inquit Hesychius) aer tenebrosus: Th. ἀὴρ, aer.

Ἀερίζω, f. ίσω, aerius sum; aeria natura, vel aeris colore sum præditus. Dioscor. ἀερίζων ἀτμὸς, i. e. aerius vapor. ab ἀέριος.

Ἀέριος, ου, ὁ & ἡ, aerius. Th. ἀήρ.

Ἀεροειδὴς, & ἠεροειδὴς, Diosc. idem quod ἀέριος, aerius, item obscurus, caliginosus: Hesych.

Ἀέρκτος, non septus, ἄφρακτος, Lys. nullo septo cinctus: ex α priv. & ἕρκος, εος, τὸ, septum. Th. εἴργω, includo, arceo.

Ἀεροβατέω, incedo per aerem: ab ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀεροδρομέω, per aerem curro, Luc. ex ἀὴρ, aer, & antiquo verbo, δρέμω, curro.

Ἀερόεις, σσα, εν, caliginosus, profundus. Th. ἀήρ.

Ἀερολέσχης, ου, ὁ καὶ ἡ, sublimis in dicendo; sublimiloquus, elato sermone utens: Hesych. item, qui de rebus inanibus, & in imaginatione tantum positis verba facit, οὐδὲν ἐν τῷ λέγειν ex ἀὴρ, aer, & λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio,

Ἀερομαχέω, aeriam quandam pugnam pugno; vel in aere pugnare; quasi σκιαμαχέω, unde ἀερομαχία, aeria, i. e. imaginaria quædam & inanis pugna: Lucian. vel pugna in aere: ex ἀὴρ, aer, & μάχη, pugna, vel μάχομαι, pugno.

Ἀερόμελι, ιτος. τὸ, aerium mel, æthereum ac cœleste, sacræ literæ Manna vocant. Athen. lib. 11. ex ἀὴρ, & μέλι, ιτος, τὸ, mel.

Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aerem metior: & generaliter, res nimis sublimes, & humanum captum excedentes inaniter consector: Socr. apud Xen. ex ἀὴρ, aer, & μετρέω, metior. Them. μέτρον, mensura.

Ἀερομιγὴς, οῦ, ὁ, (permixtus aeri); vel έος, ὁ καὶ ἡ, Cleomedes, lib. 2. ex ἀὴρ, aer, & μίγνυμι, misceo.

Ἄερον, sustuli, extuli, a. 2. act. ab ἀείρω. sub. ἀίρω.

Ἀερονηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, per aerem natans; est epitheton nubium, apud Aristoph. ex ἀὴρ, aer, & νήχομαι, vel νήχω, idem quod thema νέω, nato.

Ἀεροπετὴς, οῦ, ὁ, vel, έος, ὁ καὶ ἡ, ex aere delapsus; (ut οὐρανοπετὴς, ex cœlo delapsus;) ex ἀὴρ, & πέτω, antiquo verbo, pro πίπτω, cado.

Ἀεροπότης, in aere volans: ex ἀὴρ, aer, & πέτομαι, vel ποτάομαι, volo.

Ἀερόπορος, ου, ὁ, aerigradus, item, aerivagus: Plato. Unde ἀεροπορέω, in aere gradior: prout apud Basil. ἀεροπορεῖν, de avibus dicitur: ex ἀὴρ, aer: & πόρος, ου, ὁ, transitus, via: Th. πείρω, transeo.

Ἀεροσκοπία, ἡ, εἶδος ἐκ τῆς μαντικῆς, divinatio, sc. ex inspectione aeris, seu aeriæ constitutionis: ex ἀὴρ, aer, & σκοπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ speculator, inspector. Th. σκέπτομαι, speculor.

Ἀερότομος, aerem secans & findens; inde in neut. plur. ἀερότομα, τὰ, volatilia & volucria, quia pennis aera secant: epitheton avium: ex ἀὴρ, & τομὸς, οῦ, ὁ, scindens, a præt. med. verbi τέμνω, seco.

Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aerem frequentans, in aere versans, proprie ad aerem ventitans: ex ἀὴρ, aer, & φοιτάω, ῶ, ventitio ad aliquem.

Ἀερόχρους, οος, ὁ & ἡ, colorem aeris habens: ex ἀὴρ, aer, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἀέρση, & ἀέρσεσσι, ἡ, ros, Dor. pro ἔρση.

Ἀερσίλοφος, ου, ὁ, attollens conum, epith. galeæ: quasi quæ in altum tollat conum, i. e. conum habeat sublimem & alte sublatum: Apol. Argon. lib. 2. λόφος, ου, ὁ, in jumentis est cervix, in galea est crista, seu conus, seu apex galeæ assurgens in altum, vide alteram partem compositionis in seq. dictione.

Ἀερσίνοος, ου, ὁ, atollens mentem, i. e. superbus: ab ἀείρω & νόος, epiteton cacodæmonis apud Non.; componitur ex Æolico futuro ἀέρσω, verbi ἀείρω, & νόος.

Ἀερσίποδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους. ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πούς.

Ἀερσιπόται, aere volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ου, & ἀερσιπότητος, ὁ, in aere suspensus: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀερσίπους, expon. pedes inter currendum agiliter tollens, agilis, celer; Il. γ. ἀερσίποδας.

Ἀερῶ, f. 2. Æol ab ἀείρω, pro αἴρω.

Ἀερτάζω, tollo. Th. ἀείρω.

Ἀερτάω, idem quod ἀερτάζω, attollo, porto; & utrumque ab ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. ab inusit. ἀέω, spiro, dormio. Hesychio ἄεσαι, κοιμηθῆναι.

Ἀεσίμαινα θάλασσα, expon. mare ventis, seu ventorum flatibus furens: ab ἀέσαι, sive ab ἀεὶς, ἔντος, & μαίνομαι.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, stultus, inconstans, ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω, & φρὴν. ἀεσιφροσύνῃσι, dat. pl. Jon. ab ἀεσιφροσύνη, stultitia.

Ἀέτεια. τὰ, quæ eodem anno proveniunt, seu horna: ex α significante ἅμα, simul, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀέτειος, aquilinus: Suid. Th. ἀετὸς, aquila.

Ἀετιδεὺς, έως, ὁ, pullus aquilæ pl. ἀετιδεῖς. ab ἀετός.

Ἀετίτης λίθος, Ætites lapis. Diosc. lib. 5.

Ἀετὸς, οῦ, ὁ, aquila, dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς, Poet. αἰετοί. Forsan ab עיט hait, avis, proprie rapax: vel ab α & ἔτος, quia vivax est aquila. in ædificiis vocatur τὸ ὑψηλὸν τῆς ὀροφῆς. Hesychio est etiam uniuscujusque radii in rota ferramentum: ut Poll. quoque lib. 1. tradit; atque inde ἀέτωμα, τὸ, idem quod ἀετὸς, in ædificiis, & peculiariter dictum de fastigio ædificiorum aquilæ volantis speciem repræsentante: Eust. Galeno est illud quod triangulari forma supra tectum elevatum est, in Lex. Hippocr.

Ἀετοφόρος, aquilifer, apud Plutarch. Bud. ex ἀετὸς, aquila, & φόρος, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero.

Ἀετώδης, ὁ καὶ ἡ, aquilinus: item, τὸ ἀετῶδες, aquilarum genus, & interdum, mos aquilinus. Th. ἀετός.

Ἀεχῆνες, (Poëtice, pro ἀειχῆνες), pauperes, πένητες, παρὰ τὸ ἀεὶ χαίνειν, quod semper hiante ore appetant opes. Hesych. (vel παρὰ τὸ μηδὲν ἔχειν, quod nihil habeant): ex ἀεὶ, semper, & χαίνω, inhio, appeto.

Ἀζαμνὴς, splendidus, clarus, λαμπρός. vel est idem quod ἀγλαὸς, vel α est epitaticum, seu intensivum.

A Z

Ἄζα, vel ἄζη, ας, ἡ, ariditas, situs, squalor. propr. expon. fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino, aut vasi, & etiam nigror ex putredine ortus, apud Nicand. in Ther. a Them. ἄζω, cum tenui.

Ἀζαίνω, sicco, exsicco, ξηραίνω, idem quod Th. Ἄζω. Etym. & Eust. derivant ex α priv. & ζῶ, quoniam τὰ ξηρὰ ἐστέρηται τοῦ ζῆν.

Ἀζαλέοιο, gen. Jon. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, aridus, torridus. Th. ἄζω.

Ἀζάλεος, ου, ὁ, & ἡ, aridus. ξηρὸς, idem quod ἀζαλέος.

Ἀζάλη, tranquillitas, malacia temporis, γαλήνη, ex priv. & ζάλη, ης, ἡ, turbo, procella: fluctuatio, & agitatio maris: hinc

Ἄζαλος, ου, ὁ, si α sit privativum, qui parvi venti est, i. e. tranquillus: si vero α intensive sumatur, est, in tempestatibus versatus, multo vento agitatus.

Ἀζάνω, exaresco; idem quod ἀζαίνω.

Ἀζαχὴς, & ἀζηχὴς, Hesych. idem quod ἀζηχής.

Ἄζει, 3. præs. ind. ab ἄζω, sicco. Hinc ἄζηται, præs. sub. pass. tristetur. Ab ἄζομαι, ἄζεσθαι, proprie exaresco; per metaph. cura & mœrore conficior.

Ἄζωστον, non variegatum, aut distinctum coloribus, ἄχρωστον, nam ζώνη, vel ζωστὸς, idem quod ποικίλος. ἄζωστος vero a ζωστὸς, est discinctus: si α sit privativum, ἄζωστος: vel contrarium, si α sit intensivum, πολύζωστος, i. e. multum cinctus.

Ἄζεο, cole, Jon. pro ἄζου, præs. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, venerans, part. ἄζετο, venerabatur, imperf. Jon.

Ἀζείδω, ferveo, idem quod ζέω. α est intensivum.

Ἀζηραίνω, Hesychio, idem est quod ἀζαίνω, sicco.

Ἀζύγαστος, ου, ὁ, injugatus, non conjunctus: idem quod ἄζυξ, & ἄζυγος, vel ἀζυγὴς, ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἀζηχὴς, Hesychio teste, est σκληρὸς, aridus; vel χαλεπὸς, difficilis, gravis. idem ἀζηχὴς affert pro ἀδιάλειπτον, non intermissum; vide ἀζηχής.

Ἄζη, situs, squalor; est Jonice, pro ἄζα.

Ἀζηλὶς, dicitur lignum quoddam in curru: τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκτυος κατὰ τὸν τοῖχον κεχρημένον, ut tradit Poll. lib. 1. pro quo apud Hesych. est ἀζήλεις.

Ἄζηλος, ου, ὁ, ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α & ζῆλος.

Ἀζηλότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, suspicione alienus, vacuus zelotypia, invidia, & zelotypia carens: Cic. ad Attic. inde ἀζηλοτύπητος, ου, ὁ & ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet: Plut. ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percussus, ὁ ζῆλον ποιῶν.

Ἀζήμιος, ου, ὁ, ἡ, nulla mulcta notatus, ex α & ζημία.

Ἀζῆνες, ένων, barba, ab ἄζω.

Ἄζυξ, idem quod, ἄζυγος.

Ἀζήτητος, indiscussus, Æschines adversus Ctesiph. ex α priv. & Th. ζητέω, inquiro.

Ἀζετός, venerandus, σεβαστός. Th. est ἄζω, cum spiritu aspero, veneror, colo, σέβομαι.

Ἀζηχής, έος, ὁ, ἡ, magnum sonum edens: ex α, & ἠχή· hinc ἀζηχές, adv. Sumitur & pro duro & arido, ab ἄζω, ariditas. Et pro indesinenter, quasi ἀδιαχής, & ἀδιαλείπτως ἔχων, non disjunctus, & semper habens.

Ἄζοι, οἱ & αἱ, servi, famuli, vel servæ, famulæ, apud Athen. lib. 2. & apud Eust. Th. ἄζω.

Ἀζαλέος, squalor, ariditas, ξηρότης, ab ἄζω, Eust. Iliad. ζ.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, veneror: hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præs. ind.

Ἄζομαι, (cum spiritu leni) idem cum ἄζω, siccesco, aresco, tristor: Hesiod. in Theogn.

Ἀζυγία, ας, & ἀζυγίη, cœlibatus, & ut ita dicam, injugatio, τὸ ἄζυγον, Archil. ex α priv. & ζυγός, jugum.

Ἄζυγος, ου, ὁ & ἡ, cœlebs, injugatus.

Ἀζυγής, έος, idem, & Ἄζυξ, γος, ὁ & ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, azyma. Th. ζύμη. fermentum. Inde ἄζυμος, infermentatus.

Ἀζυμίτης ἄρτος, Inde infermentatatus. Levit. cap. 7. ex α priv. & ζυμίτης, fermentus. Th. ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

Ἀζύμωτος, ου, ὁ, infermentatus.

Ἄζω, sicco, arefacio. Ἄζω, & ἄζομαι, veneror. ἀζετός, venerandus.

Ἀζηλέω, f. ήσω, irascor, ἀγανακτῶ.

Ἄζωνος, ου, ὁ & ἡ, qui sine zona est, discinctus: α priv. & ζώνη, zona, cingulum. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, f. ζώσω, cingo.

Ἄζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, animal seu animans non procreans: unde ἄζωα σπέρματα, i. e. semina, quæ nulla creant animalia: Theophr. lib. 4. de causis plant. & lib. 14. c. 16. καὶ γὰρ ταῦτα ἄζωα, i. e. ἃ ζωοῦται, animalia quæ non generantur ex aliis: ex α priv. & ζῶον, animal. Th. ζάω, ῶ, vivo.

Ἄζως, nomen propr. viri.

Ἄζωρος, Hesychio; (sub. οἶνος) est ὁ ἄκρατος, οἶνος, (seu potius ἄκρατος) vinum bene temperatum: ex α intens. & ζωρός, ά, όν, merus, meracus; ut ζωρὸς οἶνος, ζωρὸν μέθυ, vinum meracum seu merum, apud Apoll. & ζωρὸν πόμα, in Epigr. potus meracus: vide ζωρός.

Ἄζωστοι, discincti pl. ex α & ζωστός.

Ἄζωστος, ου, ὁ & ἡ, & ἄζωστα, discinctus, qui cinctus non est: Hebod. Plutarch. ex α priv. & ζωστός, ή, όν, cinctus. Th. ζωννύω. fut. ζώσω, cingo.

Ἄζωτος, ου, ἡ, nomen urbis.

A H.

Ἆη, spirabat, 3. imperf. act. ab ἄημι:

Ἀηδέστερος, ingratior. comp. ab ἀηδής.

Ἀηδηκώς, perf. part. Poet. pro ἀηδηκώς, α, ἀηδέω, tædio afficior: ab ἡδύς, vel ἀηδία, vel ἄδω.

Ἀηδής, έος, ὁ & ἡ, & τὸ ἀηδές, injucundus, a, um. ἀηδῶς, adv. moleste, ἀηδία, molestia: ab α & ἡδύς.

Ἀηδίζεν, pro ἠδίζεν, imperf. act. ab ἀηδίζω, hinc ἀηδιζόμην, infestabar, imperf. pass. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

Ἀηδονίς, ίδος, idem quod & a Them. ἀηδών, όνος. item ἀηδόνειος, ου, ὁ & ἡ, ad lusciniam pertinens: ut ἀηδόνειος ᾠδὴ, lusciniæ cantio, & ἀηδόνειον μέλος, pro eod. Item ἀηδώ, όος, & οῦς, per contractionem, idem quod, ut & omnia, a Them. ἀηδών, όνος. quod quidam ab ἀεὶ, & ᾄδω, derivari velint, quod luscinia semper cantet, ubi semel incœperit.

Ἀηδονιδεῖς, ῶν, οἱ, lusciniarum pulli: ἀηδονίς, ίδος, ἡ, lusciniola.

Ἀηδών, όνος, ἡ, luscinia, q. ab ἀείδω, quia canora.

Ἀηδῶς, insuaviter, injucunde: ut ἐσθίειν, ἀηδῶς, apud Xen. Pæd. 1. non suaviter edere, id est, nulla cum delectatione: Item gravate, illibenter; est adverb. ab ἀηδής, insuavis, odiosus: unde etiam ἀηδία, insuavitas, injucunditas: Item tædium, & pro cibi fastidio, quod ἀνορεξία proprie vocatur: atque inde

Ἀηδίζομαι, tædio afficior, fastidio: sed expon & abhorreo: ut apud Aph. ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ. i. e. a rei novitate abhorreo.

Ἀηδίω, idem.

Ἄηθ', pro ἄητο, spirabat, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημι. Th. ἄημι.

Ἀηθείη, dat. sing. Jon. ab ἀήθεια, insolentia: ex α & ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphoniæ gratia, imperf. act. ab ἀηθέσσω, pro ἀηθέω, insuetus sum, ab α & ἦθος.

Ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, insolitus.

Ἀήθως, inexperte, præter morem, Thuc. est adver. ab ἀήθης, insuetus.

Ἀήκης, εος, ὁ & ἡ, aciem non habens, non acutus, cui cote non est facta acies, obtusus, hebes: unde in neut. ἀηκὲς ξίφος, apud Suid gladius non acutus, ex α priv. & ἀκή, ῆς, ἡ, mucro, cuspis, acies ferri.

Ἄημα, ατος, τό, spiritus, flatus, spiraculum: Soph. est verbale ab ἄημι, idem quod Th. ἄω, fut. ἄσω, spiro, flo.

Ἄημι, pro ἄημι, idem quod Th. ἄω, spiro.

Ἀήμεναι, flare. præs. inf. Dor., vel Jon. pro ἀῆναι, ab ἄημι.

Ἀημερία, idem quod ἀνημερία, immitis, & immansueta animi affectio: Sophocl. in Ajace, ex α priv. & ἥμερος, ου, ὁ & ἡ, mansuetus, mitis.

Ἄημι. v. Ἄω.

Ἀήρ, ἀέρος, ὁ. In. f. g. significat caliginem, q. ab ἄω.

Ἄησι, 3. sing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἀεῖσι.

Ἀήτης, ου, ὁ, ventus flatus, spiritus: Eurip. Th. ἄω, spiro.

Ἀήσυλος, ου, ὁ, molestus, iniquus, dictio Poetica: idem quod αἰσυλής, παράνομος, molestus, iniquus: vel pro ἀείσυλος, ab ἀέω· vel ab α & σύλω. v. αἴσυλος.

Ἀήσυρος, ου, ὁ, ἡ, levis, tenuis, sublimis: παρὰ τὸ ἄερα σύρεσθαι.

Ἀήτας, acc. pl. ἀητῶν, sing. ab ἀήτης, ου, ὁ, flatus. nom. pl. ἀῆται, flamina. Dicitur & ἀήτη, ης, idem ab ἄημι.

Ἀήτη, ἡ, & ἀήτης, ου, ὁ, ventus; Od. ε. interdum autem dicitur ἀήματα ἀήτης. ut Iliad. ο.

Ἀήτος, flatibus & ventis expositus: ab ἄω, f. ἄσω, flo, spiro, vel ab ἄημι, idem.

Ἄητο, imperf. 3. sing. ἀήτην, dual. spirant. ab ἄημι. ἄηται, volitant.

Ἀητόρρους, expon. ventis fluens, seu ex quo fluente venti exoriuntur: vox ficta, apud Plat. in Cratylo, differentem de etymol. nominis ἀήρ, ex præced. ἀήτη, & ῥοή, ἡ, seu ῥόος, ὁ, a Them. ῥέω.

Ἀητός, vel ἄητος, ventis expositus. ab ἄω, flo. Vel est, insatiabilis: ex α, & ἄω. Sic ἀητός, Poet. pro ἀετός.

Ἀήττητος, ὁ καὶ ἡ, invictus. Th. ἡττάομαι.

Ἄηττος, ου, ὁ & ἡ, invictus: ut Philo de mundo φύσις ἄηττος, inexpugnabilis, natura: item insaturabilis, inexplebili, ἄπληστος. Th. idem.

A Θ

Ἀθ, pro ἄν, quippe, tanquam.

Ἀθαμβής, contumax, suspiciosus, curiosus: Etym.

Ἀθάλασσος, seu ἀθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris expers: ut οἶνος ἀθάλασσος, vinum non dilutum aqua marina, seu cui aqua marina non admixta est, seu infusa. Galen. ex α & θάλασσα.

Ἀθαλάσσωτος, seu ἀθαλάττωτος, ὁ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis: ὁ μὴ πλεύσας, insolens navigandi: Aristop. Th. idem.

Ἀθαλής, aridus, non virens. Plut. ex α priv. & θάλλω. f. θαλῶ, vireo.

Ἀθαλπέως, Jonice pro ἀθαλπῶς, sine calore, seu æstu: Hippocr. ex α priv. & θάλπω. f. ψω, foveo, calefacio.

Ἀθαλπής, qui est sine calore, seu æstu: ex α priv. & θάλπος, εος, τὸ, calor, fervor, æstus.

Ἀθαμβής, έος, ὁ & ἡ, intrepidus: ab α & θάμβος. Ἀθαμβεῖ, adverb. impavide.

Ἄθαμβος, ου, ὁ & ἡ, idem, audax. Th. idem.

Ἀθαμβίη, stupor: Democr. Th. idem.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva: item, Ἀθηναία, ας, ἡ, & Ἀθηναίη.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθάνατοι, immortales, pl. f. g. ἀθανάτησι, pro ἀθανάταις, Jon. dat. pl. sic & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανατάων, pro ἀθανάτων, ab ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ. Ἀθανάτας, Dor. pro ἀθανάτων. Ex α, & θάνατος.

Ἀθανατίζω, immortalitate dono.

Ἀθανατισμός, ὁ, immortalitas, in Deos relatio.

Ἄθαπτος, ὁ & ἡ, insepultus. Th. θάπτω.

Ἀθάρα, ας, ἡ, pultis genus: quasi ab ἀθήρ, arista, pultis materia.

Ἀθερίζω. f. ίσω, vel ἀθερίζω, vilipendo, parvipendo, vitupero, violo, proprie contemno tanquam ἀθέρας, aristas, viles, sc. quas agricola metere dedignatur: Eustathius. Th. ἀθήρ, arista.

Ἀθαρσής, έος, ὁ καὶ ἡ, fiduciæ expers, qui sibi timet, trepidus: Eust. ex α priv. & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Ἀθαυμαστί, adverb. citra admirationem: ex α priv. & Th. θαυμάζω, miror.

Ἄθε, pro αἴθε, utinam: Suid. forte scrib. αἴθε.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ & ἡ, qui non spectat. Synes. de insomn. ex α privat. & θεάομαι, specto.

Ἀθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisibilis, qui non spectatur, ἀόρατος, invisibilis, qui non visus, qui videri spectarive nequit: Luc. & Plut. item, non visendus, non inspectandus: Plut. in Numa. Item active, qui non vidit, seu spectavit: Luc. Xen. ex α privat. & θεάομαι, specto.

Ἀθέλξις, pro attractione poni videtur, apud Hippoc. de attic. verbale a Them. ἀθέλγω, sugo, suctu, vel mulctu detraho, &c.

Ἀθεεί, adverb sine Deo; idem quod ἀθέως.

Ἀθεεί, adverb. sine numine Divum, ἄνευ θεοῦ.

Ἀθέητα, Poet. pro ἀθέατα, non aspectanda: ex α & θεάομαι.

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas in Deum, providentiæ divinæ abnegatio: Dan. cap. 10. Naz.

Ἀθείαστος, ου, ὁ, non divinus: Numine divino non afflatus, utrumque ex α pr. & θεός, ὁ, Deus.

Ἀθερής, vel Ἀθερίς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, accuratus, item non curans.

Ἀθελγεῖν, ἀμέλγειν, inf. mulgere.

Ἀθέλγω, f. ξω. p. χα. mulgeo: q. a θηλή, papilla: α vel otiosum, vel congreg.

Ἀθέλω, nolo: ex α priv. & θέλω, pro ἐθέλω, volo.

Ἀθεμβεῖν, est lascivire.

Ἀθεμέλιος, & Ἀθεμελιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fundamento carens, sine fundamento: Hesych. ex α priv. & θεμέλιον, ου, τὸ, fundamentum.

Ἀθέμιστος, & ἀθεμίστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus. Dicitur & ἄθεμις. Ex α, & θεμιστός.

Ἀθεμιτουργία, ἡ, facinus nefarium, scelus ἀθέμιτον ἔργον.

Ἀθέμιτος, ου, ὁ & ἡ, nefarius: τὸ ἀθέμιτον, nefas. ex α, & θεμιτός.

Ἀθεμιτογαμία, illicitæ nuptiæ, seu illegitimæ: unde ἀθεμιτογαμέω, illicitas contraho nuptias: ex ἀθέμιτος, & γαμέω, unde γάμος, ὁ.

Ἀθεμιτόγαμος ὁ & ἡ, qui incestas init nuptias. Suid. ex iisdem

Ἀθεμιτοποιός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, infanda gerens.

Ἄθεος, ὁ, expon. Dei expers: ex α pri. & θεός, ὁ. proprie signif. qui sine Deo est, impius: qui vel Deum esse non credit, vel credens non colit: apud Soph. Aristoph. Luc. Plat. &c. seu res etiam dicitur esse ἄθεος, id est, sine Deo, vel impia: ut γῆ ἄθεος, apud Plut. ubi nulli sunt dii, & ἄθεος διδασκαλία, apud Greg.

Ἄθεος, ου, ὁ, Dei expers: ex α, & θεός.

Ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas, Dei carentia, &c. Plato. Th. idem.

Ἀθεραπευσία, ἡ, ἡ, qu. d. cultus carentia: dicitur enim de re, quæ inculta manet, neglectus, incultus, substantive, Plato: ex α priv. & θεραπεύω, famulor, servio. Th. θεράπων, minister, famulus.

Ἀθεράπευτος, ου, ὁ, incurabilis, non serviens: ex α & θεραπεύω.

Ἀθερηγενής, seu ἀθερηγονός, έος, ὁ καὶ ἡ, spicas, seu aristas habens, seu aristas habens, vel generans: Nicand. ex ἀθήρ, ερος, ὁ, spica, arista, & γίνομαι, gigno, genero, &c.

Ἀθερής, inspicatus, acutus, rigidus: item, contemptus, &c. Viz. ut ἀθήρ arista, pars spicæ acuta, &c. Occurrit etiam etiam ἀθερής, accuratus, exquisitus. unde ἀθερέως, accurate, exquisite, ad unguem: Etymol.

Ἀθερίζω, f. ίσω, sperno, contemno, reprobo, ἀτιμάζω, ἀποδοκιμάζω, parvipendo, ἀτιμόω,

ἀνοβάλλω: Hom. Iliad. α. & lib. γ. Epigr. sit ab ἀθέρες, αἱ, aristæ, spicæ degeneres, quæ rejiciuntur, plur. masc. Vide sing. ἀθὴρ, ἔρος, ὁ, arista. unde in pl. ἀθέρας, in vetusto dictionario sunt spicæ ex area abjectæ. vide etiam supra ἀθερίζω, quod idem significat.

Α'θέριζον parvi penderunt, imperfect. Jon. ab ἀθερίζω, f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἀθήρ.

Α'θερίνη, ἡ, atherina, piscis: Arista, Gazæ, apud Aristot. Hist. An. 6. 17. Eustath. deducit ab ἀθερίζω.

Α'θέριξ, & per pleonasmum literæ ν, ἀνθέριξ, ικος, ὁ, idem quod ἀθὴρ, arista, vel cuspis aristarum, acus, eris. Vide ἀνθέριξ. Th. est ἀθήρ. Vide.

Α'θερίσσω, fut. ίξω. præt. χα, idem quod ἀθερίζω, quod vide: i. e. contemno, rejicio: Apol. 2. Argon.

Α'θέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demessus, qui est adhuc in spica, & neglectus, ἀτίμητος, ut Hesych. exponit. Vide supra ἀθερίζω, vel est ex α priv. & θεριστὸς, ὁ, messis: Th. θέρος, ους, τὸ, æstas; item, messis: unde θερίζω, æstivo, item meto, &c.

Α'θέρμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calefactus, vel qui non calefit: ex α priv. & θερμαντὸς, ὁ, calefactus, a θέρμω, vel θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Th. θέρω, f. θερῶ, idem. unde θερμὸς, ὁ, ὁ, vel ἡ, calidus, vel calida.

Α'θερολόγος, spicilegus, qui spicas, seu aristas colligit. ex ἀθὴρ, spica, & λέγω, lego, idest colligo.

Α'θερώδης, εος, ὁ & ἡ, aristatus: ut ἀθερώδης σταχὺς, aristata spica: Gaza.

Α'θέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, teste Celso, cui sc. subest aliquid pulticulæ simile, unde legendum potius ἀθήρωμα, ἀπὸ τοῦ ἀθήρας, pultis genere. Vide Th. ἀθήρα.

Α'θεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis: vide ἀθετέω.

Α'θεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, παρανομία, iniquitas, scelus. & ἀθέσμιος, idem quod ἄθεσμος, Nonn. lege carens, exlex, de quo lex posita non est: item illicitus, iniquus, &c. Unde adv. ἀθέσμως, contra leges, inique, nefarie, illicite, παρανόμως, ex α priv. & Th. θεσμὸς, ὁ, ὁ, lex, idem quod νόμος.

Α'θεσμόβιος, qui exlegem & injustam vitam degit, injustus, facinorosus: Non. ex ἄθεσμος, & βίος.

Α'θέσμιος, ου, ὁ, ὁ, nefarius. Th. θεσμός.

Α'θέσφατος, ου, ὁ, ineffabilis: ex α, & θέσφατος, q. θεόφατος, a Deo pronuntiatus. Sumitur etiam pro nefando. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum.

Α'θετέω, ῶ, abrogo, aboleo, sperno, f. ήσω. p. ἠθέτηκα. a nomine ἄθετος, ου, ὁ, irritus: ἀθέτησις, actio, qua aliquid irritum redditur. Ex α, & θετός. Hinc ἀθέτησις, ἡ, abolitio.

Α'θέτημα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέτησις, improbatio, abrogatio: legitur 3. Reg. 8. & Hierem. 12.

Α'θετῶς, adv. scelerate, impie, ἀθέσμως; Æschylus in Prometheo: ab ἄθετος, ὁ καὶ ἡ, ineptus vitandus, abdicandus, inutilis, &c. Vide ἀθετέω, ῶ.

Α'θεωρητὶ, adv. sine contemplatione.

Α'θεώρητος, ὁ καὶ ἡ, non spectabilis, sub aspectum non cadens: Aristot. de mundo: item improvisus, a contemplatione alienus, &c. Plutar. in Numa: unde ἀθεωρήτως, adv. q. d. non spectabiliter, aut invisibiliter: apud Greg. item imperite, &c. ex α priv. & θεωρητὸς, spectabilis. Th. θεωρὸς, ὁ, ὁ, spectator, unde θεωρέω, ῶ, specto.

Α'θέως, impie, sine Deo, adverbium a nomine ἄθεος, Dei expers.

Α'θέατος, non perspicuus, non visus; non spectatus, latens, occultus: ex α priv. & θεατὸς, spectabilis: vide

Α'θηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, uberibus insuetus, ablactatus: qui lac non suxit, vel qui ubera non suxit amplius: ex α priv. & θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla: Mammæ seu uberis apex.

Α'θηλυς, non fœmineus, minime effœminatus, virilis: item, ἀθήλυντος, idem; ex α priv. & θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. vide.

Α'θήνη, q. ἀθήλη, ex α, & θηλή. Dicitur & Α'θηνᾶ, gen. Α'θηνᾶς, q. ab Α'θηνάα. Sic & Α'θηναία, ας, ἡ, ut & Α'θηναίη. Minerva. Forsan a תאנה teena, olea, vel a תנא tana, docens, vocali α præposita. Minerva scilicet fuit oleæ inventrix, & Dea doctrinæ. Hinc Α'θῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. Α'θήνηθεν, adv. Athenis. Α'θήναζε, Athenas. Α'θηναῖος, Atheniensis.

Α'θηνογέρων, οντος, q. d. senex scholasticus, qui in senectute literis navare operam incipit: item, ὀψιμαθής. composita dictio, ex Α'θήνη, Minerva, quæ studiis præesse dicebatur, & γέρων, senex.

Α'θὴρ, έρος, ὁ, arista: hinc ἀθερίζω.

Α'θὴρ, ῆρος, ὁ, acutus.

Α'θήρα, ἡ, Æolice, & Attice, ἀθάρη, idem quod ἀθάρα, ας, ἡ, pultis, seu polentæ quoddam genus, Dioscor. l. 2. Athera est sorbitio, seu medicamentum ex Zea minutissime molita confectum, seu puls triticea, aut ex alia fruge. Plinius hanc vocem Ægyptiam esse tradit: alii tamen ab ἀθὴρ arista derivant.

Α'θήρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invenatus, sine feris, ἄθηρος, Xenoph. a venatoribus non indagatus, vel a venatore non captus: ex α priv. & θηρευτὸς, venabilis, a θήρα, ἡ, venatio: unde θηρεύω, feras venor.

Α'θηρος, expers venationis, Synes. epist. 105. Item, carens feris, & noxiis belluis: ut ἄθηρος χώρα, regio expers ferarum: Plutarch. ex α priv. & θὴρ, ηρὸς, ὁ, fera.

Α'θηρία, ας, ἡ, penuria ferarum, idem Th. & comp.

Α'θηρηλοιγὸς, ὁ, sive ἀθηρηλοιγός, ου, ὁ, τὸ πτύον τὸ τὰς ἀθέρας ἐκλικμῶν καὶ διαχωρίζον, ventilabrum; quod ita dicitur, quod sit aristarum pernicies, & exitium: & est pro ἀθηρηλοιγὸς, κατ᾽ ἔκτασιν. Odys. λ. ex ἀθὴρ, έρος, & λοιγὸς, ὁ.

Α'θηρόβρωτος, Sophocles vocavit, quod Hom. ἀθηρηλοιγὸν, ut inquit Eustat. at Hesych. dicit esse cochlear, quo agitatur in olla puls quædam ἀθάρη, sive ἀθήρα dicta: comp. cum βρωτὸς, ὁ, seu βρωτὸν, τὸ, a Th. βρώσκω, f. ώσω.

Α'θήρωμα, idem quod ἀθέρωμα, scil. pultatio, seu nervosa tunica, in qua pultaceus humor continetur. Vide supra ἀθέρωμα.

Α'θησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, prodigus; qui nihil recondit in crastinum, vel qui recondit, seu reservari nequit: non repositus in thesauro: ex α, & θησαυρός.

Α'θητεύτος, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem: ex α priv. & θητεύω, mercede servio. Th. θὴς, ητὸς, ὁ, mercenarius servus.

Α'θιγγανος, ου, ὁ, vel ἀθίγγανος, Etymol. abhorrens a tangendo, ex α priv. & θιγγάνω, idem quod Th. θίγω, tango. item, nihil volens accipere epitheton sectæ cujusdam accipere recusantis.

Α'θικτος, ου, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intactus, Th. θίγω.

Α'θικτος, ατος, ὁ & ἡ, idem, intactus: item, integer, illibatus. Th. idem.

Α'θλα pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. Sed ἆθλος, ου, ὁ, est ipsum certamen. Th. ἀέθλος.

Α'θλεύω, pugno, laboro.

Α'θλέω, ῶ, certo, f. ήσω. p. ἤθληκα. hinc ἄθλησις, εως, ἡ, certamen.

Α'θλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος, τὸ.

Α'θλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, ὁ, ὁ, luctatora Th. ἀέθλος.

Α'θλητικὸς, ὁ, ὁ, Athleticus, ad athletas, seu certatores, vel luctatores pertinens: unde ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, certamina athletarum, ἀθλητικὸν σῶμα, corpus robustum & exercitatum, ἀθλητικὴ ἕξις, corpus habitudine athletica, i. e. firma, Aristot. Inde etiam ἀθλητικῶς, adverb. athletarum more. Plaut. pugilice & athletice valeo, pro optime & firmissime. Th. idem.

Α'θλιος, ου, ὁ, miser: ἀθλίων, f. g. pl. ἀθλιωτάτους, acc. pl. superl. Th. ἆθλος.

Α'θλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna, & ἀθλίως, misere, & infeliciter, ærumnose, ut ἀθλίως διάκειμαι, Demosth. misere me habeo, i. e. δυστυχῶ, ab ἄθλιος, miser, ταλαίπωρος.

Α'θλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis præses: ab ἆθλος, vel ἆθλον, & τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, ludos præbeo, & ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Α'θλον, ου, τὸ idem quod, ἄεθλον, ου, τὸ, certaminis præmium, quod victori datur, vel de quo reportata est victoria. Th. ἄεθλος, ου, ὁ, certamen, & ejus præmium.

Α'θλος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλος.

Α'θλοφόρος, ου, ὁ, victor; ex ἆθλον, & φέρω.

Α'θολος, ου, ὁ καὶ ἡ, non turbidus, purus, limpidus: ex α priv. & θολὸς, ὁ, sordes.

Α'θόλωτος, ου, ὁ, ἡ, limpidus, illimis; ex α & θολός.

Α'θόρυβος, ὁ, imperturbatus: ab α & θόρυβος.

Α'θορύβητος, ου, ὁ, imperturbatus, tranquillus, & ἀθορύβως, adv. sine tumultu, tranquille, Th. idem.

Α'θραγένη, nomen arboris, ex qua optima igniaria fiunt; vide Theoph. Hist. Pl. l. 5. c. ult.

Α'θράκτος, pro ἀνάγκαστος, vel ἀνάγκαστος, si ex α priv. & θράσσω compositum esset, significaret non punctus, non actus stimulis; nam Galen. apud Hippocr. expon. ἐγείρων, νύσσοντες, κεντοῦντες.

Α'θραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractus, i. e. qui fractus non est, vel frangi nequit: integer, invulneratus, &c. ex α priv. & θραυστὸς, fragilis: Th. θραύω, frango.

Α'θρέω, videre cupio: Suid. a Them. ἀθρέω, intueor: Item dispicio, considero, perpendo: deductum esse putatur a verbo ὁράω, per syncopen, præfixo α ἐπιτατικῷ, vel a ἐρῶ, cerno, præfixo itidem α epitatico, & δ verso in θ. Etymol. & Eust.

Α'θρέω, f. ήσω. p. ηκα, video, cerno, μετ᾽ ἐπιτάσεως ὁρῶ.

Α'θρήματα, τὰ, munera a cognatis missa novis nuptis (apud Lesbios: Hesych.) sponsæ scil. præcipue, cum dempto velo, se primum retegebat sponso conspiciendam, κατὰ τὸ ἀθρεῖν, ab intuendo. vocabantur etiam ἀνακαλυπτήρια, eandem ob rem.

Α'θρηνὶ, adverb. absque luctu, vel lachrymis, q. d. illugubriter. Suid. ex α priv. & θρῆνος, luctus.

Α'θριξ, capillis, glaber, lævis; pilorum expers, ἄτριχος, item, ἄκομος, incomatus: Martial. ex α priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Α'θριπήδεστος, & ἀθριπόβρωτος, a vermiculis non arrosus, vel exesus, nullo modo sentiens putredinem, ὁ ὑ θριπόβρωτος. ex α priv. & θρὶψ, πὸς, ὁ, vermis, (a τρίβω, tero) & ἐδεστὸς, edulis, esculentus: Th. ἔδω, edo, & ἔδομαι, comedor.

Α'θροίσαντα, a. 1. part. f. g. ab ἀθροίζω, congrego. f. σω. ἀθροίσαι, inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

Α'θροισμὸς, ὁ & ὁ, frequens, celebris, confertus. & ἄθροισμα, ατος, τὸ, collectio, acervus, &c. & ἀθροιστικὸς, ὁ, ὁ, congregativus, collectivus, vim habens aggregandi, ab eodem Themate: sicut etiam ἀθροιστὴρ, ου, ὁ. congregator, collector, & ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus &c.

Α'θρόον, idem quod ἀθρόως, confertim, universe, summatim: item, confestim, repente, Th. idem.

Α'θροος, ου, ὁ, nullam edens vocem, nec ullum strepitum emittens, ἀθόρυβος, vel ἀπὸ θρόου, clamore: ex α priv. & θρόος, ου, ὁ, clamor, proprie cum tumultuum strepitu, a θρέω, vel θρέομαι, tumultuando clamo.

Α'θρόος, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc ἀθρόως, confertim, ἀθρόοτης, ητος, ἡ, universitas: ἀθροίζω, congrego: ἀθροισμὸς, ὁ, ὁ, congregatio.

Α'θρους, idem quod ἀθρόος, confertus, coacervatus: item repentinus. Eust. Etym. factum est ex ἀθρόος, per Synæresin.

Α'θρόως, ad. i. e. ὁμοῦ, ἀθρόως, vide ἀθρόος.

Α'θρυπτος, ου, non fractus luxu: ex α & θρύπτω.

Α'θρύπτως, severe, & dure, seu austere. Th. idem.

Α'θυμέω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω. p. ἠθύμηκα. hinc ἄθυμος, non animosus: ἀθυμία, ἀθυμίη, Jon. animi dejectio: ab α, & θυμός.

Α'θύμως, q. d. absque animo, i. e. animo dejecto, anxie, Xen. Unde ἀθύμως διακεῖσθαι, despondere animum, Isocrat. Th. idem.

Α'θύρομαι, ludo, lusito: item quod sequens ἀθύρω, exponitur & σκιρτῶ, i. e. saltito, nempe ludendo, exultim ludo, proprie de pueris qui foris discurrunt: ab α priv. & θύρα, janua.

Α'θυρμα, ατος, τὸ, lusus puerilis, ludicrum: ab ἀθύρω.

Α'θυρμάτιον, ου, τὸ, diminutivum ab ἄθυρμα, Lucian. in Dialog. ferebat in ulnis suis ursi catulum, ἀθυρμάτιον, oblectamentum suum, vel delicias suas, &c.

Α'θυρόγλωσσος, vel ἀθυρόγλωττος, loquax, garrulus, qui est lingua effræni, blasphemus, cujus lingua nullis quasi foribus cohibetur, & ἀθυρογλωττία, garrulitas, linguæ licentia, & incontinentia, ἀχαλίνωτος γλῶσσα, linguæ effrænis indulgentia, effrænata lingua, a Suida ponitur: ex α priv. θύρα, janua, & γλῶσσα, lingua.

Α'θυ-

Ἀθεσμόνομος, ου, ὁ & ἡ, temere & sine delectu utens legibus, qui legibus pro sua libidine abutitur: Hesych. proprie, qui leges ludos facit: ex ἀθύρω, ludo, & νόμος, lex.

Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patens, sine janua. Th. θύρα.

Ἀθυρόστομος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui linguæ temperare non potest, proprie, cujus os nullis foribus cohibetur, aut cohiberi potest: Soph. echo sic nominatur, inde ἀθυροστομία, ἡ, oris incontinentia, loquacitas, garrulitas, &c. in Epigr. ex α, θύρα, & στόμα.

Ἀθύρω, ludo, cano, lusito: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. Jon. pro ἤθυρε. forsan ab ἄγαν, & θύω, vel a θύρα, quia foris ludi solet.

Ἀθύρωτος, idem quod ἄθυρος, janua carens, nullo ostio obstructus: ut ἀθύρωτον στόμα, Plut. os effrene, quasi janitoris egens: ἀνόλωτον.

Ἄθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non sacrificatus, nec immolatus. Athen. Suid. Phil. ex α pr. & tertia pers. præt. verbi θύομαι, sacrificor: hinc dicitur ἄθυτος ἀπῆλθεν, i. e. abiit re divina non peracta.

Ἀθῷος, ου, ὁ, ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex α & θωή.

Ἀθῳόω, f. ώσω. p. ωκα. absolvo; mulcta sive poena libero; non mulcto; innoxium facio, &c. Inde in pass. ἀθῳοῦμαι, justificor, impune fero: unde ἀθῳωθεὶς, justificatus, impune ferens, in Salom. Proverb. idem. Th. unde etiam ἀθῴωτος, ου, ὁ, (idem quod ἀθῷος) vel ἡ, impunis, impunitus, illæsus, &c. ἀζημίωτος. Et ἀθῴως, citra damnum, & mulctam, adv. item innocenter. Hesych.

Ἀθώπευτος, ου, ὁ & ἡ, immitis; proprie, inadulabilis, qui blanditiis & assentationibus emolliri non potest: Suid. ex Epigram. scribitur & ἀθώπευτος, ut ἀκολάκευτος. & ἀκολάκευτος, apud Hesych. ex α priv. & θωπεύω, adulor. Thema est θώψ, idem, assentor.

Ἀθωράκιστος, ὁ & ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est: item inermis. Xen. ex α priv. & θωρακίζομαι, loricor, thorace munior. Thema est θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus, item pectoris vestimentum, aut armatura, lorica.

Ἀθώρηκτος, non temulentus, non ebrius: Hipp. ὁ μὴ μεθύων, παρὰ τὸ μὴ θωρήσσεσθαι· ex α priv. & θωρήσσομαι, loricor, armor; (Th. θώραξ,) item poto.

Ἀθῴωσις, εως, ἡ, absolutio, quâ quis innocens pronunciatur: ab ἀθῷος.

Α Ι.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc. αἵ, art. postp. ab ἥ, quæ. αἶ, vel αἴ, heu, hei. αἶ, pro εἰ, Dor. si; & Jon. pro εἴθε, utinam.

Αἶ, vel Αἴ, hei, heu, eheu. Αἴ, inquit Eust. est δυσχεραστικὸν, idest, quo utimur nos aliquid ægre ferre significantes: item μεμπτικὸν, idest, quo utimur alicui succensentes: ut αἲ τάλαν, hei miser. raro autem solum positum, frequenter autem geminatum reperitur, & interdum terque quaterque reperitur: ut αἲ αἲ αἲ αἲ τῶν κακῶν ἐλπίδων, apud Luc. in dial. philop.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosa, γῆ· in acc. αἶαν.

Αἴαγμα, ατος, τὸ, luctus, gemitus, θρῆνος. Thema est sequens αἰάζω, vide.

Αἰάζω, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω· ab αἶ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Jon. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακίζω, verbero; pro quo supra, αἰκίζω, & infra αἰκίζω.

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, Æacus: ab Αἶαξ, ακος.

Αἰακτὸς, ὴ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus, ex Aristoph. est verbale ab αἰάζω, f. σω, lugeo, lamentor.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

Αἰανὸς, ὴ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis, perpetuus: q. ab αἰάζω, vel ab αἰεὶ, per Syncop.

Αἰανῶς, adv. perpetuo, graviter.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

Αἰβοῖ, heu, hei, dolentis. adverb. ab Heb. אבוי aboi.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, caper, & capra: αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen.

Αἰγάγρος, seu αἰγάγριος, ου, ὁ, vel ἡ, caprea, capra, vel caper sylvestris: Plinio rupicapra: dicitur pro αἴξ ἄγριος.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, ab Ægis.

Αἰγαίω, pro Αἰγαίωνα, acc. sing. Ægæonem, nom. propr.

Αἰγανέα, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, jaculum, fragula: ab αἴσσω, & ἱέναι. vel παρὰ τὸ κατὰ αἰγῶν ἱέναι.

Αἶγδην, adv. subito, impetuose: ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, ἡ, Jon. caprina pellis. Th. αἴξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, Ægides. patronym. ab Αἰγεὺς, έως, ὁ nom. propr.

Αἴγειος, ου, ὁ, ἡ, caprinus: dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed Αἴγεος, Ægæus, nom. propr.

Αἰγίπυρος, vel αἰγίπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, de qua Theophr. Hist. Pl. l. 2. c. 9. Sic dici putatur, quod capræ ejus esu gaudeant, sed exp. & rufus, apud Schol. Aristoph. quoniam ægipyrus herba florem habet rubeum, teste Demetrio: ex αἴξ, αἰγὸς, & πυρὸς, ὁ.

Αἰγείρινον, τὸ, unguentum populeum, quod ex uva, quæ fructus ejus est, conficitur: Thema est sequens αἴγειρος.

Αἰγειρίται, species fungorum, qui in populi nigræ trunco nascuntur, a Th. αἴγειρος, ἡ.

Αἴγειρος, ου, ἡ, populus nigra: ἀπὸ τοῦ ἐγείρεσθαι. procera enim arbor est.

Αἰγειροφόρος, ὁ καὶ ἡ, q. d. populifer, qui, vel quæ populis abundat, ex αἴγειρος, ου, ἡ & φορὸς, ὁ.

Αἰγειρών, ῶνος, locus populis consitus arboribus, a Them. αἴγειρος, populus proprie nigra. nam alba, λεύκη dicitur.

Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, in Anth. Epigr. q. d. caprarum agitator, qui caprarum agit gregem: ex αἴξ, capra, & tertia præt. pass. verbi ἐλαύνω, f. σω. p. κα. ab ἐλάω, agito.

Αἴγεος, caprinus, hircinus, unde fœm. αἰγέη, quod absolute nonnunquam ponitur pro pelle caprina, subaudito scil. nomine δορὰ, & dicitur etiam αἰγῆ, per contractionem; (ut λεοντῆ, κυνῆ, pro λεοντέη, κυνέη,) a Th. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, nom. prop.

Αἰγιαλεὺς, piscator, litoreus, quasi in litore degens: sic &

Αἰγιαλίτης, idem, litoreus, ut αἰγιαλίτης ἄμμος, & exp. etiam, in litore habitans, unde fœm. αἰγιαλῖτις. ιδος, litorea, ut αἰγιαλῖτιν χελὼν, Archias in Anth. Epigr. a Th. αἰγιαλὸς, ora maritima.

Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, litus: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus: αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piscator: q. ab ἄγω, frango, & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἰγιαλίτης, & Th. idem: litoreus, vel litoralis, in litore habitans.

Αἰγίβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, capris pascendis aptus, ut Od. ν. αἰγίβοτος δ᾽ ἀγαθὴ καὶ βούβοτος. item αἰγιβότης, capras pascens, vel caprarum pastor, in Epigr. Utrumque ex αἴξ, αἰγὸς, & βοτὸς, ὁ.

Αἰγίδ᾽, acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, hædus; 1. Reg. c. 10. diminutivum ab αἴξ.

Αἰγίζω, & Αἰγεὺς, ponuntur inter themata.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, sic vehementius, & interdum διασπῶ, divello, & tempestate affligo, apud Æschyl. aliquando etiam capras pasco.

Αἰγιθαλὸς, οῦ, ὁ, parus, avis quædam, quæ apibus nocet: Arist. hist. anim. est etiam herba & saltationis genus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit salus. Arist. hist. l. 9. c. 1.

Αἰγικνήμος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. capricrus: Epitheton Priapi, in Anth. Epig. ex αἴξ capra: & κνήμη, ης, ἡ, crus, sura, tibia.

Αἰγικορεῖς, caprarii, qui capras satiant, & pascunt; & general. aliorum pecorum pastores; Plut. in Sol. ex αἴξ, αἰγὸς, & κορέω, satio.

Αἰγίλιπος, g. excelsi, ab αἰγίλιψ, capris invius, altus: ab αἴξ, & λείπω. Est & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἴγιλος, herba quædam capris grata, Teocr. Idyll. 5. a Them. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγίλα, Dor. pro Αἰγίλη. Est autem Αἰγίλος, insula in mari Ligustico, Latine Capraria.

Αἰγίλωψ, & αἰγίλωπς, abscessus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, q. d. caprinus oculus; vitium oculi, quod capris fere proprium, & perpetuum est, Celso teste.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenses.

Αἰγινόεις, εντος, ὁ, (adjectivum Poet.) capris abundans: ut αἰγινόεντα ὄρη, apud Hom. Thema est Αἴξ, capra.

Αἰγίοθος, idem quod αἴγιθος, ægithus avis, quæ a Gaza vocatur salus.

Αἰγιόχοιο, gen. Jon. ab αἰγίοχος, ægidem tenens: ex αἰγὶς, & ἔχω.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, q. d. capripan; semicaper Pan sic dictus, quod caprino fuerit corpore: fingitur enim fuisse semicaper, & hirci modo libidinosus, iracundus etiam, ut testatur Theocr. Idyll. 1. Plutarchus ait, eum Latine dictum Sylvanum, nom. compositum ex αἴξ, capra, & πᾶν, Pan.

Αἰγιπόδης, ὁ, capripes; idem quod sequens

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus caprinis præditus: ab αἴξ, & πούς.

Αἰγίπυρος, ægipyrus: genus plantæ: vide αἰγίπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis capræ. Th. αἴξ. exp. etiam procella, atque sic est a Th. ἀΐσσω, f. ξω.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis; qui Latine dicitur hædus; & a Græcis etiam ἔριφος, & forma diminutiva: ab αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra: & interdum ὁ αἴξ, caper.

Αἴγλαν, seu αἴγλαν μυστίλην, idem quod μυστίλη, i. e. cavata panis offa, in jus aut pulmentum demersa: ut interpretatur Pollux.

Αἰγλᾶντα, splendentem, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic. αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

Αἴγλη, ης, ἡ, fulgor. hinc αἰγλήεις, εντος, ὁ fulgens, splendidus: in acc. αἰγλᾶντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, qui capras pascit: ab αἴξ, & βόσκω.

Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγοδίωξ, caprisequus; capras persequens: ὁ τὰς αἶγας διώκων, ex αἴξ, & διώκω.

Αἰγοθήλης, ου, ὁ, caprimulgus; avis quædam a capræ uberibus sic dicta, ex αἴξ, & θηλὴ, ἡ, mamma.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Plut. & apud Arat. legitur gen. αἰγοκερῆος, tanquam a nom. αἰγοκερεύς; quidam etiam fœnogræcum, seu fœnum græcum ita dici putant: ex αἴξ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps. i. e. caprinum caput habens; est & nomen avis, apud Aristot. de animal. ex αἴξ, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput; seu κέφαλος, Cephalus, piscis e mugilum genere.

Αἰγόλεθρος, herba capris noxia & exitiosa: ex αἴξ capra, & ὄλεθρος, ου, ὁ, perditio: Th. ὄλλυμι, perdo.

Αἰγομέλης, pastor caprarum. ab αἴξ, & μέλω.

Αἰγονόμος, & αἰγονομεὺς, caprarum ductor, seu pastor; qui capras pascit: Epigr. item locus capris pascendis accommodatus; inde etiam αἰγονόμιον, τὸ, grex caprarum ... omnia ex αἴξ, capra, & νομὸς, ου, ὁ, pascuum: Th. νέμω, tribuo, item pasco: inde νομεὺς, pastor.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, ungulas habens caprinas: Epigr. ex αἴξ, & ὄνυξ, υχος, ὁ unguis.

Αἰγοπόδης, & αἰγιπόδης, item αἰγίπους, capripes, caprinos pedes habens; epitheton Panis, Faunorum, & Satyrorum, ex αἴξ, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Αἰγοπρόσωπος, caprinam habens faciem: ex αἴξ, & πρόσωπον, facies.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγοφάγος, caprivorus: caprum, seu capros vorans ac edens: sic Juno appellatur, quod capræ ipsi immolarentur: ex αἴξ, & φάγω, edo.

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculos habens caprinos, ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, oculus.

Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, vultur: a γύψ.

Αἰγύπτιος, ου, ὁ, Ægyptiacus. gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιε, Ægyptie, ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, Ægyptus.

Αἰγόπυρος, p. d. capræ triticum, herbæ nomen, ita dictum, quod capræ ejus esu gaudeant. exponitur etiam rufus, ob florem istius herbæ rubrum, ex αἴξ, & πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; item, vafre me gero, a moribus Ægyptiorum vaframentis infamatorum: Æsch. item, adurere; ab Αἴγυπτος, Ægyptus.

Αἰγωλιὸς, οῦ, ὁ, ulula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, apud Theocr. utrumque a Them. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγώνυχον, τὸ, Ægonychon, genus herbæ, sic dictæ, quod ungulas caprinas duritia referat ejus semen, teste Diosc. l. 3. c. 152. (dicitur & ob id semen λιθόσπερμον,) est ab αἰγόνυξ, υχος.

Αἰγωπὸς, οῦ, ὁ, habens oculos caprinos, Aristot. ex αἴξ, & ὤψ, oculus.

Ἀΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus: q. ex α, & εἴδω, non video.

Αἷδε, quæ, a nom. ὅδε. masc. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, revereri, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab αἰδέομαι. f. m. έσομαι. p. pass.

αἰδέομαι. Th. αἰδώς. hinc αἰδέσιμος, venerabilis.

Ἄϊδες, obscurum, n. g. ab ἀϊδής, έος· ex α, & εἴδω.

Αἴδεσθεν, veriti sunt, pro ᾐδέσθησαν, ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι. hinc αἰδέσθητι, revereře, a. 1. imperat. αἴδεσσαι, a. 1. imperat. m. Poet. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in oratione soluta, dicitur pro Poetico αἰδοῖος, venerabilis; reverentia dignus; apud Greg. est dignus, qui exoret; item inviolatus, intactus; ab αἰδέομαι, f. έσομαι.

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, verecundia, veneratio; ab αἰδέσιμος. vide

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; item, ut inquit Bud. venia, & misericordia, Verbale ab αἰδέομαι, veneror.

Αἰδεστός, ῆ, όν, reverentia dignus, idem quod αἰδέσιμος, sed minus usitatum. ab αἰδέομαι.

Ἀΐδεω, gen. Jon. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

Ἀΐδηλα, arcana, acc. pl. ab ἀΐδηλος, tenebricosus, inexpectatus, ab ἀϊδής, vel ab α, & δῆλος,

Ἀϊδήλως, obscure; ἀφανισμῷ, item, ὀλεθρίως. Il. φ. evanide, fluxim, latenter. Th. idem, ex α priv. & δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundus.

Αἰδημόνως, verecunde, reverenter; idem quod αἰδεσίμως, & ab eodem Th. αἰδέομαι: unde etiam αἰδημονέω, f. ήσω, verecundiam servo.

Ἀΐδης, & in prosa ᾅδης, ου, ὁ, Orcus, inferi; mors: ab α, & ἰδεῖν.

Ἀϊδής, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀϊδές, idem quod ἀειδής, obscurus, inspectabilis; ἀφανής, ex α pr. & εἴδω, video.

Ἀΐδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδῃ.

Αἰδίμων, idem quod αἰδήμων, verecundus, & idem Th. Αἰδέομαι, scil. ab αἰδώς, pudor.

Ἀΐδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuus; ab ἀεί, semper.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas; ut apud Arist. 2. de mundo, ἀϊδιότης τῆς ψυχῆς, æternitas animæ.

Ἀϊδίως, ad. sempiterne, in perpetuum: utrumque ab ἀΐδιος, sempiternus, æternus; ut ἀΐδιος πόνος; Hesiod. & ἀΐδιος δόξα, immortalis gloria, Plut. in Per. Unde τὸ

Ἀΐδιον, substantive ponitur pro æternitas: hinc ἐξ ἀϊδίου, ab æterno, ab ævo: & εἰς ἀΐδιον, in æternum, in ævum; ab ἀεί derivari solet, sicut a *semper* fit sempiternus.

Αἰδνοῖς, dat. pl. Jon. f. g. ab αἰδνός, ή, όν, tenebricosus: ex α εἴδω.

Αἰδοῖ, reverentiæ, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, ὁ, Poet. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ὅτατος, pro αἰδεστής, maxime venerandus.

Αἰδοιικός, ῆ, όν, ad inguen pertinens; ut αἰδοιικῷ φαρμάκῳ, apud Æginet. ab αἰδοῖον, τό.

Αἰδοῖος, Poet. pro αἰδοῖος, veneratione dignus, reverendus; & in activa etiam signif. verecundus. Item αἰδοιοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, formam inguinis habens, inguinis speciem referens; Athen. l. 7.

Αἰδοίως, cum reverentia, & observantia; Od. τ. adv. ab αἰδοῖος, quod ab αἶδος, εος, τό, idem quod, & a Them. αἰδώς, οος, verecundia, tam in bonam, quam in malam partem; item reverentia, veneratio, observantia, per quam ætate, sapientia, honore, aut aliqua dignitate antecedentes reveremur & colimus, ut apud Plut. in Solone, αἰδῶ μὲν εἶχε καὶ τιμὴν παρὰ πᾶσι, i. e. reverebantur & honorabant eum omnes. Item αἰδώς, exp. & membrum genitale, inguen, pudenda; Il. β. Etymol. & Eust. τὴν αἰδῶ, dictam volunt a non videndo, ex α priv. & verbo ἰδεῖν, quod pudor cogat oculos avertere: unde proverb. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, de quo vid. Erasm. in Chil.

Αἰδοιοπαλμός, morbus pudendorum, ut satyriasis & priapismus, ex αἰδοῖον, τό, & παλμός, ὁ, a Them. πάλλω.

Αἰδοῖον, τό, inguen, pl. αἰδοῖα, pudenda.

Αἰδοῖος, venerandus, αἰδοίοισι, dat. pl. Jon.

Αἰδοίη, veneranda. Th. αἰδώς,

Αἴδομαι, idem quod αἰδέομαι, veneror, pro quo ponitur; Od. θ. & Plut.

Αἰδομένω, reveriti, dual. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

Ἀϊδρείη, & Jon. ἀϊδρίη. vide in ἄϊδρις.

Αἶδος, εος, τό, reverentia, pudor: idem quod Th. αἰδώς, pudor.

Ἄϊδος, gen. sing. ab ἄϊς, ὁ, Orcus.

Ἀϊδόσδε, ad inferos; adverbium. Th. ἀΐδης, Orcus.

Αἰδοῦ, reverere; imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, reverentiæ, sing. gen. ab αἰδώς.

Ἀΐδου, gen. ab ἀΐδης.

Αἰδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Athen. 12. ex ᾅδης, ου, ὁ, Orcus; & φοιτάω, ῶ, ito, ventito.

Αἰδόφρων, verecundam mentem habens; verecundus; Eur. in Alc. ex αἰδώς, ἡ pudor, & φρήν, mens.

Αἰδύμαι, pudesco; idem quod αἰδέομαι.

Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. Jon. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, inscitia. Ab

Ἄϊδρις, ιος, ὁ, ἡ, imperitus. ἀϊδρεία, imperitia. dat. ἀϊδρίῃ, Jon. ex α, & ἴδρις.

Ἀϊδρίων, ονος, ὁ, inscius, imprudens. Nic. in Alexiph. (idem quod ἄϊδρις) inde ἀϊδρήεσσι, inscienter, per ignorantiam; item ἀϊδρείῃσιν, idem; i. e. ἀπείρως, pro quo dicitur etiam ἀϊδρῶς, idem; ex α priv. & ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus; seu ἰδρεία, ἡ, scientia, peritia. Th. ἴσημι, scio.

Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Poet. ὁ τῆς δίκης ἄϊδρις καὶ ἄνομος, juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus.

Ἀΐδρυτος, pro ἀνίδρυτος, instabilis, ex α priv. & ἱδρυτός, ῆ, ὁ, fundatus, stabilitus, Th. ἱδρύω, colloco.

Αἰδῶ, pro αἰδέω, verecundor. Th. αἰδώς, pudor; item αἰδῶ, idem quod Th. ἀείδω, canto, cano.

Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδώς. dual. αἰδοῖ. αἰδῶ καλύπτειν, pudorem tegere.

Ἀϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεύς, έος, ὁ, idem quod ἀΐδης, Pluto, Orcus.

Ἀϊδώνειος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, lethalis. Hesych. unde ἀϊδώνεια, lethalia, pestifera; θανάσιμα, Th. ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus.

Ἀϊδῶς, invisibiliter, item ἀκαταλήπτως, incomprehensibili modo, ab ἀϊδής, idem quod ἀειδής, invisibilis, ex α priv. & εἴδω, video.

Αἰδώς, όος, οῦς, ἡ, pudor: ab α & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet. Vid. in αἰδοίως.

Αἰεί, & αἰέν, Poet. pro ἀεί, semper, adv. Cret. αἰές.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενέτῃσι, dat. Jon. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus: ex ἀεί & γίνομαι.

Αἰειναῦται, idem quod ἀειναῦται, q. d. semper nautæ: magistratus quidam apud Milesios, teste Hesychio, qui, conscensis navibus, consilia de maximis rebus agitabat procul a terra; deinde, quum ratam habebat aliquam sententiam, revertebatur, ex ἀεί, vel αἰεί, semper, & ναύτης, ου, ὁ, nauta. Th. ναῦς, νεώς, navis.

Αἰέν, poetice, pro ἀεί, semper, Iliad. α. θεοὶ αἰὲν ἐόντες, i. e. ἀθάνατοι,

Αἰένοικος, domus æterna: ἀΐδιος οἶκος, καὶ ἀδιάλειπτος, ex αἰέν, semper, & οἶκος, domus.

Αἰένυπνος, ὁ, & ἡ, æterno perfusus somno; item, æternos afferens somnos; Soph. in Œd. idem quod ἀέϋπνος, ex ἀεί, & ὕπνος, somnus.

Αἰετός, Attice vel Jonice, aquila dicitur pro ἀετός, item aquila, piscis nomen, e genere cartilagineo; apud Arist. Hist. an. l. 5. c. 5. Atque inde

Αἰετώδης, εος, ὁ, qui ex aquilarum est genere, seu aquilis similis, a Th. αἰετός, ὁ.

Ἀΐζήιος, juvenilis: ab αἰζηός.

Αἰζηός, ῦ, ὁ, pro quo & αἰζηός, juvenis. gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀεὶ ζῶν; qui juvenili robore viget, παρὰ τὸ ἄγαν ἢ ἀεὶ ἀκμάζειν, facta compositione ex α epitat. & verbo ζέω, quod juvenes ferveant, & calidiores sint, atque animosiores: interdum ponitur pro νέος, seu ἀκμάζων, adjective; ut Il. π. ἀνέρα κεκαρμένον αἰζηῷ τε κρατερῷ τε, juveni, & robusto; seu florenti annis, & valenti viribus.

Αἰῆς, gen. sing. αἰῇ. dat. Jon. ab αἶα.

Αἴηνος, τό, dirum, lamentabile; grave valde, & molestum. Etym. ab αἴ, αἴ, hei, eheu, item est αἰώνιον, quia mors prandii sempiterni vice ponitur, apud eundem Etym.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, nomen viri.

Ἀΐητος, seu ἄητος, ventis expositus, flabilis: ab ἄω.

Αἴθ, quæ, pro αἵτινες, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθαλίων, ου, ὁ fuliginosus, fumosus; καπνώδης. Etym. a sequente

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla: est & αἴθαλος, q. ab αἴθω, est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, ardens; epith. cicadæ. ab αἴθω,

Αἰθαλόεις, εντος, ardens: acc. sing. αἰθαλόεντα ab αἴθω.

Αἰθαλοκομπία, ἡ, fumi instar vana jactantia; Suid. inde plur. αἰθαλοκομπίαι, αἱ, fumi imposturæ, ψευδολογία. Etym. ab αἰθάλη, fuligo, & κομπός, ῦ, ὁ, jactator, a κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

Αἰθαλόω, f. ώσω, p. ωκα, uro, comburo; Eurip. item, nigrefacio; proprie, fuliginosum reddo, ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, fuliginosus, fumeus, obscurus, Aristot. in favillas conversus.

Αἰθαλωτός, ῦ, ὁ, ustus, combustus, Lycoph. utrumque ab αἰθάλη.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. utinam.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, urens, ardens ex αἴθω, & ὄψις, εως, ἡ, visus.

Αἰθέρα, poetice, interdum pro εἰς αἰθέρα, Hom. Il. σ.

Αἰθεριμβατέω, in Epigr. per ætherem incedo, idem quod αἰθεροβατέω, ex αἰθήρ, & βαίνω (inusitato verbo, nisi in compositione) vado. Them. βαίνω, gradior.

Αἰθέρι, in æthere; adverb. ab αἰθήρ.

Αἰθεροειδής, idem quod αἰθέριος, æthereus; dicitur etiam αἰθεροειδής, ὁ & ἡ, τό, ες, idem.

Αἰθεροβατέω, idem quod αἰθεριμβατέω.

Αἰθερίως, pure & munde instar τῶν αἰθερίων, quæ terrenis sunt puriora; est adv. ab αἰθέριος, ad ætherem pertinens: ab αἰθήρ, έρος.

Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, per ætherem currens; in Epigr. ex αἰθήρ, & δρόμος ου, ὁ, cursus. Th. inusitatum δρέμω, idem quod τρέχω, curro.

Αἰθήεις, εντος, ὁ, ex ustione niger, vel etiam ruber; Nicand. Th. αἴθω, uro.

Αἰθήρ, έρος, ἰὸς, ὁ, æther; ab αἴθω· hine αἰθέριος, æthereus: αἰθεροβατέω, per ætherem vagor: αἰθεροειδής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ætheris speciem referens. v. ὄψις.

Αἴθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus comburi; vel, quod facile comburitur; Etym. item, niger.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεύς, Æthiops: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἴθακες, vel Αἰθάλικες, pustulæ in summa cute, ex igne, vel aliunde; ab αἴθω, uro.

Αἴθομαι, ardeo, passivum ab αἴθω, uro.

Αἰθομένοιο, gen. Jon. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, calidus, niger: q. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθός, ῆ, όν, niger, Poet. pro μέλας.

Αἶθος, εος, τό, æstus, ambustum, ardor. Hesych. item πῦρ, καὶ φλόξ, ignis & flamma, ab αἴθω, uro.

Αἰθός, ῦ, ὁ, exp. ardens, flagrans; item ambustus; ab Eust. exp. ἀπηνθρακωμένος, i. e. in carbones redactus: atque inde niger, unde Callim. σποδιὴν αἰθὴν vocat cinerem nigrum; a Th. αἴθω.

Αἰθούσῃ, dat. sing. ab αἴθουσα, ἡ, porticus; ab αἴθω.

Αἴθρα, ας, ἡ, aeris serenitas: q. ab αἰθήρ, aer. αἴθρος, ου, ὁ, pruina: αἰθρινός, ῦ, ὁ, matutinus; αἴθριος, ου, ὁ, serenus. αἰθρία, ας, ἡ, serenus aer.

Αἰθρέω, ῶ, conturbo tempestate, seu procella, Hesych. & Suid. tempestatem fero; sub dio versor, χειμάζω, Th. αἴθρα, vel αἴθρη, serenitas.

Αἰθρηγενής, idem est quod αἰθρηγενέτης, frigus & pruinam, vel serenitatem inducens.

Αἰθρηγενής, έος, ὁ, ἡ, frigus, vel serenitatem inducens: ab αἰθήρ, & γίνομαι.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, idem.

Αἰθρήεις, serenus, sudus. Oppian. idem quod αἴθριος. Th. αἴθρη, vel αἴθρα.

Αἰθρία, ἡ, aer sudus & serenus, serenitas, sudum; (huic opponitur ὁμίχλη) exp. & nocturnum serenum, apud Herodot. in Euterpe; item ἐν αἰθρίῃ exp. sub dio; apud eund. a Th. αἴθρα, ἡ.

Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum reddo, illustro. Aristoph. item in cœlo sereno versor; Greg.

Αἰθριάω, nocturno sereno expono; sub dio per noctem expono. Hippocr. utrumque ab αἰθρία, idem quod αἴθρα, serenitas.

Αἰθριοκοιτέω, sub dio dormio: quod ab αἰθρία, & κοίτη.

Αἴθριος, ου, ὁ, serenus, sudus; item subdialis, qui est sub dio, seu sub aere, vel sub Jove frigido; ut apud Luc. τὸ αἴθριον τῆς αὐλῆς, exp. subdialis, pars atrii, item αἴθριον ἠχῶ, apud Nonn. periphrastice ponitur pro tonitru; itidem a Th. αἴθρα, ἡ. Sed αἴθριος, exp. & frigidus; & sic fit ab αἴθρος, ὁ.

Αἴθρος, ου, ὁ, pruina; frigus matutinum; Od. ξ. a Suida exp. τὸ ψῦχος, atque inde αἰθρινός, ῦ, ὁ, matutinus, Hesych. Sed αἰθρίης, ου, ὁ, exp. flans a serena cœli parte

ventus;

ventus; apud eund. omnia a Th. αἴθρα, ἡ, Jon. αἴθρη, aer serenus & sudus, cui opponitur. ἀὴρ. ut Il. ρ. αὐτὰρ τῷ ῥύσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν, Ποίησον δ' αἴθρην.

Αἴθυγμα, incitamentum, incitabulum Gellio; vel suscitabulum Varroni, fomes, & incentivum; αἴθυγμα, Etym. Suidas ait de igne dici, exponitur κίνησις, ἐρεθισμός.

Αἰθυκτὴρ, violentus, impetuosus; Oppian. ab αἰθύσσω, splendeo; item fulcito, extendo, jacio, concutio.

Αἰθάκες, idem quod αἰθόλικες, quod vide cum αἰθάκες pustulæ in summa cute.

Αἰθαλικώδης, qui refert formam pustularum, quæ αἰθόλικες (videatur) dicuntur.

Αἴθυια, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

Αἴθω, f. σω, p. κα, uro, accendo, fulgeo. hinc αἶθος, εος, τὸ, ardor. αἴθων, ωνος, ardens, flagrans: αἰθάλη, fuligo. αἰθαλόω, comburo.

Αἴθω, vel αἴσθω, expiro. ἐκπνέω. fit ab ἄω, ἀίω, ἀίσθω, αἴσθω, Hom.

Αἴκ, pro αἰκα. vel αἶκα, Dor. pro ἐάν, siquidem: & Æol. αἴκε.

Αἰάζω, f. άσω, voco, καλῶ.

Αἰκάλη, ης, ἡ, blanditia; Th. sequens

Αἰκάλλω, f. αλῶ, blandior, a καλῶ, vel a κάλλος· assentatori enim omnia belle: hinc αἰκαλεὺς, ῶ, ὁ, adulator.

Αἶκες, (quasi a sing. αἶξ) exp. idem quod αἰκαί, i. e. ὁρμαί) a sing. αἰκὴ, ἡ, motus alicujus, qui irruit, violentus impetus; Il. ο.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab αἴσσω.

Αἰκία, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria, quæ fit cædendo; αἴκισμα, ατος, τὸ, idem. q. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, pulsor: αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ῦ, ὁ, pulsatio: αἴκισμα, τὸ, plaga.

Αἰκίζω, f. ίσω, cædo, contumelia afficio, crucio, mutilo, verberibus fœdo, ab αἰκία.

Αἰκικὸς, contumeliosus; ὑβριστικός. Th. αἰκία.

Αἴκισμα, ατος, τὸ, læsio, damnum; item αἰκισμὸς & αἰκισμός, flagellatio. Th. αἰκία, ἡ.

Αἰκιστικὸς, ῦ, ὁ, ad pulsandum proclivis, contumeliosus, sceleratus, ab αἰκίζω.

Αἰκίστρια, ἡ, quæ pulsat. Suid. ἡ αἰκίζουσα.

Αἴκλος, ου, ὁ, vespertinus: αἶκλον, cœna, Hesych. αἶκλον· quod ab α, & ἐκλείπομαι, quoniam ad cœnam libenter venitur.

Αἴκτος, ου, ὁ, exponitur ἀπρόσιτος, inaccessus; ad quem perveniri nequit; item, ingens, inaccessibilis; ex α priv. & ἱκνέομαι, venio.

Αἰκῶς, turpiter, pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poet. pro αἰλίνως, lugubriter.

Αἴλινος, ου, ὁ, miser, lamentabilis; θρηνητικός.

Αἰλούρειος, radix quædam, ita vocata, quod cati, seu feles ea utantur; Hesych. ab αἴλουρος, ὁ, catus.

Αἰλουρόμορφος, æluri (cati, seu felis) formam habens; ex αἴλουρος, felis, & μορφὴ, forma.

Αἴλουρος, ου, ὁ, felis, κατὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

Αἷμα, & αἷμ', ατος, τὸ, sanguis, cædes, consanguinitas: ab αἴθω, per translationem spiritus: hinc αἱματικὸς, ῦ, ὁ, sanguineus: αἱματώδης, idem, αἱμασιὰ, ἡ, ensis: αἱματίζω, sanguinem elicio: αἱματόω, cruento.

Αἱμακουρία, ας, ἡ, parentatio: & αἱμακούρια, inferiæ: ex αἷμα & κορέω, satio, quasi mortui saturentur sanguine eorum, quæ illis immolantur.

Αἱματηρὸς, ῦ, ὁ, sanguinolentus, cruentatus; Eurip. cruentus; sic, αἱματηρὸς, αἱμάτινος, ῦ, ὁ, καὶ ἡ, αἱματόεις, εντος, ὁ, αἱμαλέος & αἱματηρὸς, idem, vel sanguineus, i. e. constans sanguine, omnia ab αἱμάσσω, cruento, vel Them. αἷμα.

Αἱμαλέος, cruentus; ab αἷμα, τό.

Αἱμάλωψ, color sanguinem præ se ferens, concrementum sanguinis; Diosc. &

Αἱμάλωψ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; unde αἱμαλωπεῖς dicuntur, quibus oculi cruentati; Gal. ab αἱμαλέος, & ὤψ: Αἱμαλωπιά, idem.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, ἡ, sepes, proprie, inquit Suid. quæ spinas habet; sic dicta, quia αἱμάττουσι casum spinis, qui eas ingrediuntur; item exp. materia, seu septum murale: apud Herodot. l. 1. Unde

Αἱμασιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, sepis, vel maceriæ formam habens; aut ex eadem materia factus, qua αἱμασιαί. sed exp. & maceriosus; apud Plat. de Leg. a The. αἷμα, τὸ, unde αἱμάσσω, idem quod αἱματόω, sed interdum αἱμάσσω signif. vellicando sanguinem elicio; vellico, ita ut sanguinem eliciam.

Αἱμάσσω, cruento. f. ξω. p. χα. ab eodem Them. Vide in αἱμασιώδης.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio: ex αἷμα, & ἐκχύσις.

Αἱματία, ensis, gladius; item αἱματία, ἡ, jus nigrum, quod usitatissimum Lacedæmoniorum erat edulium; ut ait Poll. Unde αἱματικὴ χορδὴ, apud Athen. intestinum dicebatur farctum sanguine.

Αἱματηρὸς, sanguinolentus, cruentus: & αἱματίζω, sanguinem elicio; ut & αἱματικὸς, ῦ, ὁ, & αἱμάτινος, ου, ὁ ἡ ἡ, sanguineus, constans sanguine; ut & αἱματόεις, εντος, ὁ, idem quod αἱματώδης, & omnia a Them. αἷμα, ατος, τό.

Αἱμάτιον, ου, τὸ, diminutivum, sanguis exiguus; sanguiculus. Th. idem.

Αἱματίτης, ου, ὁ, Hæmatites, lapidis nomen, qui ita dicitur a sanguineo colore; vel ab effectu, & virtute, quod sanguinem reprimat, Plin. Diosc. Th. αἷμα.

Αἱματοβόρος, & αἱμοβόρος, & interdum αἱμοβόρος, sanguivorus; ex αἷμα, & βορὸς, ὁ.

Αἱματόεσσα, cruentæ. pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμα.

Αἱματοποιητικὸς, sanguificandi vim habens, & ἡ, αἱματοποιητικὴ δύναμις, dicitur ipsa facultas sanguifica; ex αἷμα, & ποιέω.

Αἱματοπότης, & αἱμοπότης, ου, sanguinipota; unde αἱματοποτέω, ῶ, sanguinem poto: ex αἷμα, ατος, & πότος, ὁ.

Αἱματόῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ, sanguine fluens: Eurip. ex αἷμα, τὸ, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; ab inusit. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

Αἱματοσταγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, sanguinem distillans; Eurip. ex αἷμα, & στάζω, fut. ξω, stillo.

Αἱματοσφαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanguinolente jugulatus; sanguinolentam cædem habens: Æschyl. ex αἷμα, & σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio; a σφάζω, seu σφάττω, f. ξω, jugulo.

Αἱματοφλεβοστάσεις, αἱ, suppressiones supertumescentis sanguinis. Ex αἷμα, & φλὲψ, vena, & στάσις, statio.

Αἱματόφυρτος, ὁ ἡ ἡ, sanguine permixtus, sanguinolentus; pro quo dicitur & αἱμόφυρτος, idem, ex αἷμα, & φύρω, f. υρῶ, pr. υρκα, misceo, commisceo.

Αἱματοχαρὴς, & αἱμοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanguine gaudens, sanguinarius; Suid. ex αἷμα, & χαίρω, f. χαρῶ, gaudeo.

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, sanguinolentum reddo. item, interficio; Hesych. & Etym. vide in Them. αἷμα, ubi etiam αἱματίζω.

Αἱμάττω, f. ξω, p. χα, lanio, cruento, sanguine perfundo, cædo. Lucian. Th. αἷμα.

Αἱμάτωσις, quasi sanguificatio; sanguinis generandi munus. Gal. verbale ex αἱματόω.

Αἱμαφλεβοστάσεις, αἱ, exp. a Gal. & Diosc. suppressiones supertumescentis sanguinis; alii autem eo nomine intelligunt plenas sanguine, & tumescentes venas; ex αἷμα, ατος, τὸ φλὲψ, φλεβὸς, ὁ, & στάσις, εως, ἡ.

Αἱματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sanguinolentus, sanguini permixtus; apud Gal. sanguineus, seu sanguine præditus; ab αἷμα, ατος, τό.

Αἱματωπὸς, & αἱμωπὸς, & in fœm. αἱματῶπις, sanguinem intuens: sanguineum, & cruentum quendam aspectum habens, Hesych. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ὤψ, ωπός.

Αἱμάτης, ῦ, ὁ, exp. salgamarius, apud Diosc.

Αἱμηρὸς, idem quod αἱματηρὸς, sanguinolentus: a Th. αἷμα, ατος, τό.

Αἰμὴ, nisi; pro εἰμή. Theocr. Idyll. 5.

Αἱμοπότης, ου, ὁ, pro αἱματοπότης, i. e. sanguinis potor, seu sanguipotor, ex αἷμα, & πότης, ου, ὁ, potor, potator. dicitur etiam αἱματοπότης, idem.

Αἵμιον, vas quo excipitur sanguis; αἱμοδόχον ἀγγεῖον.

Αἱμοβαφὴς, ὁ ἡ ἡ, cruentus, sanguine tinctus; Sophocl. ex αἷμα, & βαφὴ, tinctura. Th. βάπτω, tingo.

Αἱμοβόρος, vide supra cum αἱματοβόρος.

Αἱμοδόχον ἀγγεῖον, vas sanguinem recipiens; sanguinis receptaculum, Suidas ex αἷμα, sanguis, & δέχομαι, capio, accipio, recipio, ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas.

Αἱμοδίψος, sanguinem sitiens; vel appetens; Luc. ex αἷμα, & δίψα, ης, τὸ, idem quod thema δίψα, ας, ἡ, sitis.

Αἱμόδωρον, τὸ, hemodorum; genus herbæ, quæ cumino, & fœnogræco innascitur; Theoph. Hist. Pl. l. 8. c. 8. Ubi numeratur inter morbos, pestesque aliarum herbarum, quæ ipsas suo complexu necant; ut aparine, cuminum. Ex αἷμα, & δῶρον, τό.

Αἱμοκέγχρον, ου, τὸ, apud Hippocr. est quicquid in sanguinis profluvio inducit eam tussiendi cupiditatem, quam medici κέγχρον appellant: & Erotianus ait αἱμοκέγχρα esse Hippocrati, quæ simul sanguinolenta sunt & sicca: componitur ex αἷμα, & κέγχρος, ου, ὁ, asperitas quædam gutturis, quæ instar granorum milii sentitur: Gal. nam sign. etiam milium.

Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui suo sanguine miscetur; incestus, incestuosus, ex αἷμα, & μικτὸς, mistus, a μίγνυμαι, misceor.

Αἵμονα, pro δαίμονα, q. δαήμονα, gnarum, acc. sing. a δαίω, disco.

Αἱμονία, ας, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio,

Αἱμοπτυϊκὸς, ῦ, ὁ, qui sanguinem expuit; latius patet, quem ὁ αἷμα ἀνάγων, i. e. sanguinem excreans & rejiciens; Plin. Morbus ipse dicitur αἵματος πτύσις, ἡ ἀναγωγὴ, ἡ ἀναφορά; idest, sanguinis expuitio, Plin. vel ejectio, excreatio, ex αἷμα, & πτύω, spuo.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, sanguinem fundo: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, sanguinis eruptionem pariens, Hippocr. in aphor. compositio eadem.

Αἱμόῤῥαντος, sanguine conspersus, seu aspersus, Eurip. ex αἷμα, & ῥαντὸς, ῦ, ὁ, aspersus; perfusus; a ῥαίνω, f. ῥανῶ, aspergo.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, sanguinis profluvio laboro. f. ήσω. p. ἡμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ας, ἡ, mulier, quæ menstrua patitur: ex αἷμα & ῥέω. hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præs. part. f. g.

Αἱμοῤῥοΐα, ας, ἡ, fluxus, sanguinis, seu profluvium; sanguinis eruptio; Greg. ex αἷμα, & ῥοὴ, ἡ, vel ῥόος, ου, ὁ, idem quod ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluxus, fluxio. a Th. ῥέω, fluo.

Αἱμοῤῥοῒς, ίδος, ἡ, Hæmorrhois dicta, quasi sanguinis fluxus, seu effluvium; scil. per venas ani; quem morbum mariscam, vel mariscas etiam appellant. Est & Hæmorrhois serpentis genus, ex eo dictum, quod morsu sanguinem eliciat: & dissolutis venarum commerciis, quicquid animæ est, evocet per cruorem; teste Solino: compositio eadem cum præcedente.

Αἱμόῤῥοος, & contracte αἱμόῤῥους, dicitur mulier, quæ menstrua patitur: sed est & idem serpens cum hæmorrhoide. Vide composit. in αἱμοῤῥοΐα.

Αἱμοῤῥυγχία, vel αἱμορυγχία, rostri cruentatio; Hesych. ex αἷμα, & ῥύγχος, εος, τὸ, rostrum.

Αἱμὸς, ῦ, ὁ, locus arboribus densus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμοφόβος, ὁ καὶ ἡ, sanguinem metuens; item, metuens sanguinis missionem; Gal. ex αἷμα, & φόβος, ου, ὁ, fuga: item, metus, a φέβομαι, fugio. Item metuo.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanguine inquinatus: ab αἷμα, & φορύνω.

Αἱμόφυρτος, vide cum αἱματόφυρτος.

Αἱμοχαρὴς, vide cum αἱματοχαρής.

Αἱμόχροος, όχρως, sanguineo colore infectus; ex αἷμα, & χρόα, ας, ἡ, color.

Αἱμόω, ῶ, idem quod αἱματόω, ῶ.

Αἱμύλα, adverb. blande: Hesiod. ab αἱμύλος, blandus.

Αἱμυλία, ἡ, & αἱμύλλω, vide in Them. αἱμύλος, pro quo etiam dicitur αἱμύλιος, lepidus, affabilis, ut αἱμυλίοισι λόγοις, Hom. & Hesiod. Sed Them. αἱμύλος sumitur etiam in malam partem pro illecebrosus, deceptor, blanditiis decipiens.

Αἱμύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod Thema αἱμύλος, blandus, facetus.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blandiloquus: ab αἱμύλος, & μῆτις.

Αἱμυλομήτης, exp. etiam consultus, vafri consilii, Hom. Hymn. in Merc.

Αἱμύλος, ου, ὁ, ἡ, blandus, festivus, αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas: αἱμύλλω, decipio: quod quidam ab αἵμων deductum volunt.

Αἱμῶ, τοὺς ὀδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, obstupesco, propriæ de dentium stupore: q. ex αἷμα, & ὀδούς.

Αἱμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quod αἱματώδης, sanguinolentus, sanguine permixtus; Gal. item, sanguineus, sanguine præditus: Arist. Th. αἷμα, τος, τὸ, sanguis.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium (proprie sanguinantium) dolor, stupor; Arist. ex αἷμα, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens: dicitur etiam αἱμωδιασμὸς ὀδόντων talis obstupefactio dentium ob acerbitatem, velut ex immaturo pomo.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ, ἡ, peritus: sed αἵμων; cruentus, ab αἷμα.

Αἱμωνία σῦκα, ficuum genus in Paro insula, ita dictum ob ruborem, inquit Athen. ab αἵμων, ονος, ὁ, cruentus.

Αἱμωπὸς, ῦ, ὁ, & fœmin. αἱμῶπις, pro quo dicitur & αἱματωπὸς, sanguinarius, cruentus: pro-

proprie, sanguinem intuens: i. e. sanguineum & cruentum quendam aspectum habens; Hesych. ex αἷμα, sanguis, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. vide αἱματωπός.

Αἰνὰ, infeliciter, pro αἰνῶς, Poet.

Αἰνὰ, pl. f. g. ab αἰνὸς, gravis.

Αἰναρέτης, proprie exp. cujus gravis est virtus, perniciosa, qui virtute abutitur, eamque habet ad malos usus, Il. π. ab αἰνὸς & ἀρετή.

Αἰνέας, & Αἰνείας, ου, ὁ, Æneas, nom. prop. viri, laudabilis, gen. Æol. Αἰνεία, Jon. Αἰνείω.

Αἰνέω, Poetice, pro αἰνέω, laudo, approbo, jota interjecto.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, vel assensio, pro quo etiam dicitur αἰνησις, idem: atque inde αἰνετὸς, ὁ, ὁ & ἡ, laudabilis, laude dignus; verbalis ab αἰνέομαι, οῦμαι, pass. vel medio; ac idem act. αἰνέω.

Αἰνετὸς, ῦ, ὁ, laudabilis, laude dignus; Hesych. & αἰνέτης, ου, ὁ, laudator, deprædicator; verbalia a sequente αἰνέω, laudo.

Αἰνέω, ῶ, laudo, approbo, assentior, f. έσω, & ήσω. & p. ᾔνεκα, p. pass. ᾔνημαι, a. 1. imperat. act. αἴνεσον. αἰνέσαι, inf. αἰνέσας, part. Th. αἶνος hinc αἴνεσις, εως, ἡ, laus.

Αἴνη, ἡ, laus, est idem ac Th. αἶνος, ὁ.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, gravis: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἰνῆμι, pro αἰνημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Jon. & Poet. pro ᾔνεσα, vel ᾔνησα, verbi αἰνέω.

Αἰνῆς, Jon. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσαιμι, Æol. pro αἰνέσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obscurus sermo: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι. f. αἰνίξομαι. p. ᾔνιγμαι, Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστὴς, ῦ, ὁ, qui per ænigmata loquitur: ænigmatico sermone uti solitus, & gaudens; est verbale ab αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, sermone obscuro utor; ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice, i. e. obscure dictus, vel scriptus; Aristot. obscurus, κρυπτὸς, tectus; inde etiam αἰνιγματωδῶς, adv. ænigmatice. per ænigmata; obscure, ab eodem Themate.

Αἰνιγμὸς, ῦ, ὁ, ænigma; Athen. l. 10. sæpe dicitur δι' αἰνιγμῶν, per ænigmata; obscure, apud Plat. Plut. Aristoph. Th. αἰνίττομαι, obscure loquor,

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, idem quod αἰνέω, ῶ, laudo: exponitur & admiror ab Hesych. Il. ν. 9. Item pro αἰνίσσομαι, pro quo & αἰνίζω, obscure significo: Eust. & Suid.

Αἰνικτὸς, ῦ, ὁ, & αἰνικτήριος; idem quod αἰνιγματώδης, obscurus. Unde αἰνικτηρίως, obscure, ænigmatice. Suid. Soph. Æschyl. Th. idem.

Αἰνίσσομαι, & (Attice) αἰνίττομαι, obscure loquor, innuo, insinuo; occulte significo; ænigmate ostendo, & quasi involucro quodam verborum mentem expono; item, alludo ad aliquid; Plat. Plut. Usurpatur & in passiva signif. apud Aristoph. ut χρησμὸς ᾐνιγμένος, oraculum obscure editum, & τὰ ᾐνιγμένα, quæ aptis ænigmatis significata sunt. Thema est αἶνος, ου, ὁ, apologus, oratio obscura & figurata, (quæ & gryphus, & ænigma dicitur) præcipue quæ a brutis animantibus, aut plantis ad hominum admonitionem adducitur; teste Eustathio.

Αἰνοβακχεύων, graviter bacchans; horribili furore percitus; Lycoph. in Alex. ex αἰνὸς, ῦ, ὁ, gravis, horrendus; & βακχεύω, bacchor, furore rapior,

Αἰνοβίας, ου, ὁ, immani robore, & vi præditus, strenuus; Epigr. ex αἰνὸς, gravis, horribilis, & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ & ἡ, junctus, vel juncta infelici matrimonio; ex αἰνὸς, gravis, difficilis, infelix, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ.

Αἰνογένειος, terribiles malas habens; terribilis, sævus, Callim. ex αἰνὸς, terribilis, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.

Αἰνοδότειρα, dirorum malorum datrix, Orph. in Argon. ex αἰνὸς, horribilis, & δότειρα, datrix, fœm. a δοτὴρ, dator. Th. δίδωμι.

Αἰνόθεν, adv. a re gravi. Th. αἰνός.

Αἰνοθρυπτος, ὁ καὶ ἡ, quem male decent deliciæ, seu perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Theocr. ex αἰνὸς, gravis, & θρύπτομαι, deliciis frangor.

Αἰνόλεκτρος, ου, ὁ & ἡ torum genialem, seu jugalem infelicem habens, idem quod αἰνόγαμος, Lycoph. in Alex. ex αἰνὸς, gravis, infelix, & λέκτρον, ου, τὸ, lectus. Th. λέχω, cubare facio, unde λέγομαι, cubo, jaceo.

Αἰνολέτης, ου, ὁ, horrendum in modum perditus, vel grave exitium inferens. Orph. Argon. ex αἰνὸς, horrendus, & ὄλλυμι, fut. ὀλέσω, perdo; unde ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus, ac formidabilis leo: ex αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόλυκος, gravis, malus, seu horrendus lupus. Epigr. est pro αἰνὸς λύκος.

Αἰνομανὴς, gravi furore percitus, ex αἰνὸς, gravis, & μανία, ἡ, furor. Them. μαίνομαι, insanio.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infortunatus: ab αἰνὸς, & μόρος.

Αἰνοπαθὲς, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, έος, gravia patiens, mala perpessus, male affectus, ab αἰνὸς, & πάσχω.

Αἰνοπέλωρος, valde monstrosus, immanis. Oppian. ex αἰνὸς, gravis, horrendus, & πέλωρος, idem quod Th. πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, graviter percutiens, ab αἰνὸς, & πλήττω.

Αἶνος, ου, ὁ, apologus, oratio proverbialis. Item laus, ab αἰνέω. hinc αἰνίττομαι, obscure significo: αἰνιγμὸς, ῦ, ὁ, & αἴνιγμα, ænigma: ab αἰνέω, laudo.

Αἰνὸς, ῦ, ὁ, gravis, horribilis: a δεινὸς, abjecto δ, & ει in α verso. comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. αἰνότατε, voc. sing.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas, δεινότης. ab αἰνὸς, gravis.

Αἰνοτόκεια, ας, Poet. pro αἰνοτόκος, ου, ὁ, quæ duriter peperit: ex αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνότοκος, ου, ὁ, infeliciter natus, seu penitus, male, seu graviter editus in lucem. Hesych. compositio eadem.

Αἰνοτύραννος, gravis tyrannus, ex αἰνὸς, & τύραννος.

Αἴνυμαι, capio: αἴνυτο, Jon. pro ᾕνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνυμοτεὶ, injurate, citra jusjurandum; est adv. cum ι inserto, ab ἀνώμοτος, injuratus, ex α priv. & ὀμόω, seu ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, juro.

Αἰνὼν, ἡ, nomen urbis, ἀκλιτον.

Αἰνῶς, graviter adv. vide in αἰνός.

Αἲξ, αἰγὸς, ἡ, cum gravi, est capra, (sed ἀΐξ, Dorice cum penacuto, est procella, unde ἀΐκες,) & interdum dicitur ὁ αἲξ, caper; & αἲξ ἄγριος, apud Aristot. caper sylvestris: & αἲξ ἀγρία, Lat. caprea. Eust. vult Attico more in masc. gen. usurpari. fieri ajunt a verbo ἀΐσσω, ut sit primum ἀΐξ, deinde per Synæresin αἴξ, vel ab Hebr. עז hez. Hinc αἰγεὸς, αἰγὸς, αἰγοθήρας, caprarius. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus.

Αἲξ, capra, signum cœleste: vide Proclum.

Ἀΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

Αἰξὶν, dat. pl. ab αἲξ.

Αἰξωνεὺς, έος, ὁ, caprarum emptor, ὁ τὰς αἶγας ὠνούμενος, auctore Suid. ex αἲξ, capra, & ὠνέομαι, οῦμαι, fut. ἠσομαι, emo, mercor.

Ἀΐοισα. Dor. pro ἀΐουσα, audiens: ab ἀΐω, audio.

Αἰολάω, seu αἰολάομαι, vagor, erro, ut exp. Gal. apud Hippocr. Item αἰολέω, ῶ, idem quod αἰόλλω, variego: item verto, volvo: & exp. etiam πλανῶ, & in pass. αἰολάομαι, varior, variegor: varius fio: ab αἰολέω autem αἰόλητο, apud Apollon. metaph. exp. curis agitatus erat, & turbatus: item αἰολίας, ὁ, piscis est nomen: apud Athen. l. 1. & omnia a Th. αἰόλος, variegatus: & interdum varius, metaph. i. e. multiplex, implicitus, ambagiosus, Eust. in Od. κ. ait Æolum virum fuisse prudentem: a quo proverbialiter dicatur etiam Αἴολος, qui versutus sit.

Αἰολὶς, ίδος, ἡ, Poet. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, Æolia, nomen regionis: Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri. ab αἰόλος.

Αἰολίζω, expon. ποικίλλω, vario, variego: item, versute ago; item sermone Æolico utor. Th. idem.

Αἰολόβουλος, varius & versutus in consiliis suis: ex αἰόλος, ου, ὁ, varius, & βουλὴ, consilium.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab αἰόλλω, vario, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος. hinc & αἰολλέω, Poet. pro αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, nom. prop. Regis ventorum.

Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, qui velocia tonitrua excitat, Jovis epith. ab αἰόλος, & βροντή.

Αἰολόδειρος, ου, ὁ, καὶ ἡ. versicolorem cervicem habens: ex αἰόλος, varius, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix.

Αἰολόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam, ex αἰόλος, varius; & δέρμα, idem quod δέρας, ατος, τὸ, pellis, cutis, corium.

Αἰολόδωρος, varia donans, unde αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον donum varium, constans ex multis rebus: ex αἰόλος, varius, & δῶρον, donum.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ & ἡ, vario thorace indutus: a θώραξ.

Αἰολόμητις, varius consiliis, & αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, sapiens, prudens: ab αἰόλος, & μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, qui mitram varie ornatam habet: a μίτρα.

Αἰολόμορφος, varias gerens formas, ex αἰόλος, ὁ, & μορφὴ, ἡ.

Αἰολόνωτος, ου, ὁ & ἡ, variegatum tergum habens; Oppian. ex αἰόλος, varius, & νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ, ἡ, varios, seu veloces equos habens: ab αἰόλος, & πῶλος.

Αἰόλος, ου, ὁ, varius, velox, ab ἀέλλα. inde αἰολέω.

Αἰολόστομος, ου, ὁ, habens os varium; ambiguus, & obscurus; perplexa loquens & intricata; sic ab Æschylo oracula vocantur, quippe quæ vario sensu exponi possunt, & ambigue dicta continent: ex αἰόλος, varius, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Αἰολότροπος, ὁ & ἡ, variis præditus moribus: mores subinde mutans: ex αἰόλος, & τρόπος, ὁ. Item αἰολόφυλος, qui est varii generis: ex αἰόλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ.

Αἰολόφωνος, varie sonans, variam vocem, seu cantum habens: philomelæ epitheton. Oppian. ex αἰόλος, & φωνή.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας: a χαίτη.

Ἄϊον, Jon. pro ᾖον, imperf. ab ἀΐω.

Αἰονάω, f. ήσω, aspergo, perfundo; inde αἰόνησις, perfusio.

Αἰόνημα, ατος, τὸ, humectatio.

Αἰόνησις, εως, ἡ, idem, & ab Eodem.

Αἰορπάτα, vocabulum Scythicum, Græce sonat, ἀνδροκτόνοι, viricidæ.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, alta; etiam ab αἰπύ.

Αἰπεινὸς, ὁ, excelsus, in edito loco positus; idem quod αἰπὺς, a quo venit; unde etiam αἰπήεις, εντος, ὁ, idem, altus.

Αἰπεῖ, Dor. pro ποῦ, ubi.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum: ab αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, περὶ τὰς αἶγας πολῶν. hinc αἰπολέω, capras pascere: αἰπολικὸν, caprario dignum. Th. πολέω, & αἴξ.

Αἶπος, εος, τὸ, exp. altitudo, celsitas: idem quod ὕψος, apud Eurip. πρὸς αἶπος ἔρχεται, exp. in arduum tendit. nam αἶπος exp. & cacumen montis: item κάματος, labor, Hesych. a Th. αἰπὺς, excelsus.

Αἰπὸς, ὴ, ὸν, idem quod αἰπύς.

Αἰπύδμητος, alte extructus; ab αἰπὺς, altus, & δέμω, idem quod Them. δέμω, extruo, ædifico.

Αἰπύκερως, ω, ὁ & ἡ, cornua alta gerens; Etym. ex αἰπὺς, altus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰπυμήτης, cujus consilia sunt alta & sublimia: item, grandiloquus, apud Æsych. ex αἰπὺς, altus, & μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Αἰπύνωτος, ὁ & ἡ, idem quod αἰπὺς, altus, excelsus; item, excelsum tergum habens; ex αἰπὺς, & νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Αἰπὺς, έος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, altus, a, um: acc. αἰπεῖαν. αἶπος, εος, τὸ, altitudo, locus excelsus, mons.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπὺς, vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

Αἶρα, ας, ἡ, malleus, securis, ab αἴρω, vel a ῥαίω, per metath. unde & ῥαιστὴρ. signif. & semen frumentaceum, ex frumenti corruptione proveniens, quod Latini vocant lolium: denominatum etiam a ῥαίω, i. e. φθείρω, ut tradit Etym. Suidæ est frumenti corruptio, Hesych. vero αἶραι, exp. ἄγριαι βοτάναι, herbas agrestes, seu sylvestres. Inde αἰρικὸς, & αἰρώδης, ου, ὁ, loliaceus.

Αἴρας, tollens, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἴρει, Jon. pro ᾕρει, & hoc pro ᾕρει, capiebat, 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Jon. pro αἱρεθῶσι, ab αἱρέομαι. ind. ᾑρέθην.

Αἱρέθη, captus est, a. 1. ind. pass. Jon. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι, αἱρεθεὶς, a. 1. part. αἱρῶ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἵρει, tolle, præs. imperat. Jon. pro αἶρε, ab αἴρω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, electio, secta; inde αἱρετικὸς, ῦ, ὁ, hæreticus, q. ab αἱρέω.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, sectæ sum auctor, & αἱρεσιάρχης, vel αἱρεσιάρχον, hæresis, seu sectæ auctor,

auctor, a quo scil. secta quæpiam, vel hæresis initium cepit; ab αἵρεσις, & ἀρχή.

Αἱρεσιμάχος, hæresis, i. e. sectæ propugnator; qui pro secta, vel hæresi pugnat; Philo de vita Mos. lib. 1. ex αἵρεσις, & μάχη, pugna.

Αἱρέσιμος, capi aptus; verbale ab αἱρέω, capio.

Αἱρεσιώτης, & fœm. αἱρεσιῶτις, idem quod αἱρετικὸς, hæreticus. Pand.

Αἱρετὸς, ȣ, ὁ, elector, unde αἱρέτις, ἡ, electrix; Sapient. 8. item αἱρετὸς, ȣ͂, ὁ, eligendus præ aliis; q. d. eligibilis, optabilis. Aristot. Item, electus, delectus, creatus, ut αἱρετοὶ δικασταί. Verbale ab αἱρέω, eligo.

Αἱρετέος, eligendus, verbale ab αἱρετὸς, qui capit, quod ab αἱρέω.

Αἱρετέω, ῶ, pro αἱρέομαι, ȣ͂μαι, pass. ab αἱρέω.

Αἱρετίζω, deligo, optabile judico, complector: exp. & sectæ hæreticorum adhæreo, Suid. ut & αἱρετίζομαι, eligo, potius duco, malo: unde αἱρετιστὴς, ȣ, ὁ, exp. qui sectam aliquam suscepit; item sectator, qui partes alicujus sequitur, Polyb. Item αἱρετικὸς, ȣ, ὁ, qui eligit, aut qui aptus est ad eligendum, & passive etiam, qui deligitur, ut αἱρετικὸν συνάλλαγμα, sub conditione factum, apud Eccles. Scriptores sic dicitur, qui e recepta sana doctrina aberrat, ut contempto Dei, & Ecclesiæ ipsius judicio, in sententia permaneat; & Ecclesiæ concordiam violet: ab αἵρεσις, quod exp. expugnatio, ut αἵρεσις πόλεως, apud Thuc. Item electio, optio, ut αἵρεσιν διδόναι, optionem dare: & dicitur etiam αἵρεσις στρατηγȣ͂, electio, vel creatio Imperatoris. Item conditio, ut καλῇ αἱρέσει, bonis conditionibus, in Pand. Item idem est etiam quod γνώμη, animus, hoc est voluntas, & propositum, apud Polyb. sed exp. & secta, dogma: nonnulli, quam de Philosophis dicitur, exp. opinio de aliquo dogmate firmata, hæresis, ut apud Gal. μεθοδικὴ αἵρεσις, & ἐμπειρικὴ αἵρεσις. item apud Eccles. Scriptores αἵρεσις, hæresis, est dogma Orthodoxæ fidei non consonum. Omnia a Them. αἱρέω, ἕομαι.

Αἱρετίζω, eligo, f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.

Αἱρετιστὴς, ȣ͂, ὁ, princeps sectæ, seu auctor; vel partium fautor, verbale ab αἱρετίζω.

Αἱρετώτερος, optabilius, compar. ab αἱρετός. Th. αἱρέω.

Αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. f. 2. ἑλῶ. pass. præs. αἱρέομαι. p. pass. ᾕρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι, αἱρῇ, ceperit. 3. præs. sub. αἱρήσει, ceperat, pro ᾑρήκει, Jon. αἱρέεσι, 3. pl. perf. act. αἱρεόμενοι. f. 1. ct. ἑλεῖν, a. 2. αἱρεόμεθα, 1. pl. αἱρεῦνται, pl. præs. pass. αἱρεόμενος, η, ον, præs. par.

Αἱρετιεῖ, habitabit, Gen. 30. 20.

Αἱρεσιτείχης, vel αἱρεσιτείχης, ȣς, ὁ, murorum captor; ex αἱρέομαι, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Αἱρικὸς, ȣ, ὁ, & αἴρινος, ȣ, ὁ, e lolio confectus. Vide in Them. αἶρα.

Αἱρόπινον, τὸ, cribrum rarum, seu incerniculum; sic dictum διὰ τὸ αἴρειν τὸν πίνον, inquit Ety. ab auferendo sordes; ex αἴρω, tollo; & πίνος, ȣ, ὁ, sordes.

Ἄϊρος, ȣ, ὁ, exp. cui perperam, vel inauspicato nomen Iri inditum est ut Od. σ. Ἶρος ἄϊρος, ex α priv. & Ἶρος.

Αἴρω, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, pl. ἦραν. ἄρειν, a. 1. imperat. act. ἆρον, ε, ζ, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. pa. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἰρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lolio plenus, seu permixtus lolio, loliaceus. Theoph. ab αἶρα, lolium.

Ἀΐς, ἴδος, ὁ, Orcus, Pluto, Ἀΐς; item imbecillis, nam ἲς virtutem significat, καὶ ἀΐς, ὁ μὴ βλεπόμενος. Suid.

Αἷς, quibus, dat. pl. ab ἣ, quæ.

Αἷς, & αισα, Æol. terminationes, 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicit τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors, Parca: Unde αἴσιος & αἴσιμος, q. ἀεὶ ἶσα, vel ἀεὶ ἴσα, vel a δαίω, divido. Item officium.

Αἴσακος, ramus lauri, vel myrti. Hych. & Etym. est & avis cujusdam nomen.

Αἰσάλων, ὁ, accipitris species.

Αἰσδομαι, Dor. pro ᾄσομαι, & hoc pro ᾄσομαι, f. m. verbi ᾄδω, cano.

Αἴσηπος, nomen fluvii.

Αἰσθάνομαι, sentio, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται. αἴσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. hinc αἴσθησις, αἰσθητὸς, sensibilis: forsan ab ἀΐω.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus; Arist. Item, αἰσθητικὸς, ȣ͂, ὁ, sentiendi vim habens, sensu præditus, sensibilis, & αἰσθητῶς, q. d. sensibiliter, ita ut sensu percipiatur: Plut. omnia ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus: αἰσθητήριον, ȣ, τὸ, sentiendi instrumentum: metaph. facultas intelligendi: ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus, ut αἴσθησις ἀκουστικὴ, & αἴσθησις ἀκοῆς, sensus audiendi, exp. & sensio, seu ipsa actio, vel passio sentiendi, ut αἴσθησιν λαμβάνω, exp. sensu affici alicujus rei, vel rem aliquam sentire, & dicitur διαφεύγειν τὴν αἴσθησίν τινος, qui non sentit hoc, vel illud: item αἴσθησιν reddiderunt etiam quidam cognitionem, notitiam, intelligentiam, judicium.

Αἰσθητὸς, ȣ͂, ὁ, exp. sensilis, sensibilis, sub sensum cadens, qui sensu percipi potest: ut αἰσθητὴ ἀκοῇ, cadens sub sensum aurium: unde neut. plur. αἰσθητά. Cicero interp. sensus moventia; αἰσθητὰ, & νοητὰ, opponi solent: atque inde adv.

Αἰσθητῶς, vide in αἴσθημα.

Ἀΐσθω, pro ἀΐω, audio: item pro ἀποπνέω, exspiro.

Αἰσᾶν, Dor. gen. pl. ab αἶσα.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium, μαντεία: item, καθῆκον, officium, quod decet, Suid. ab αἶσα, Etym.

Αἴσιμος, ȣ, ὁ, fatalis: ab αἶσα.

Αἰσιμόω, f. ώσω. p. ωκα, insumo, impendo.

Αἴσιος, ȣ, ὁ, ἡ, faustus: ab αἶσα.

Αἰσιόω, ῶ, fut. ώσω, & αἰσιόομαι, ȣ͂μαι, auspicatum, sive faustum reddo, auspicium accipio, boni hominis gratia aliquid ago, &c. inde etiam αἰσίως, fauste, auspicate: item decenter, καλῶς, δεξιῶς: Euripid. utrumque ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ȣ, ὁ, filius Æsonis.

Ἀΐσσονται, carent, f. 1. m. ab ἀΐδω, pro ἀΐδω.

Ἄϊσος, idem quod ἄνισος, inæqualis, impar, &c. ex α privativa & ἴσος, æqualis.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἀΐσσω.

Ἀΐσσω, f. ξω. p. χα, ruo, prosilio, cum impetu feror: hinc ἀΐγδην, adv. impetuose. ἀΐξασα, a. 1. part. f. g. ἠΐχθην, a. 1. ind. pass.

Αἴσσω, dicitur etiam pro ἀΐσσω, irruo: unde αἴξω, irruam, & ἦξα, irrui, & μάτην ἦξα, exp. frustra laboravi, apud Eurip.

Αἰστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; vel incensor, qui incendit. Oppian. ab αἴθω, uro, incendo, unde pass. αἴθομαι, uror, ardeo.

Ἄϊστος, ȣ, ὁ, ἡ, de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus: ex α, & ἴσημι. hinc ἀϊστόω, deleo: ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. evanuerunt.

Ἀϊστόω, ῶ, f. ώσω, exp. memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec sciri quippiam, nec cognosci queat: deleo. extinguo, i. e. ἀφανίζω, ab ἄϊστος, ὁ.

Ἄϊστωρ, ορος, imperitus, inscius; ἄπειρος, ἀμαθὴς, ex α priv. & ἴστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, adolescens, valde robustus: ex α epitat. & σύω, ruo. Alii pro decens, moderatus, ab αἶσα, officium; alii ab ἀΐσσω derivari malunt.

Αἰσυήτης, idem quod αἰσυητήρ.

Αἰσυλόεργος, qui nefaria & flagitiosa perpetrat opera; ex ἔργον, opus, & seq.

Αἴσυλος, ȣ, ὁ, iniquus, nefarius: ab ἄσαι, unde & ἀΐσυλος. hoc per epenthesin τȣ͂ ι, illud τȣ͂ ι.

Αἰσυμνάω, ῶ, regno, impero, Eurip. Inde αἰσυμνητεία, ας, ἡ, Regia potestas; & αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, Regina; a sequente

Αἰσυμνήτης, ȣ, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, certaminis præses & curator: παρὰ τὸ αἴσιμα νέμειν, vel αἴσαν ὑπνεῖν. A השׁמנים magnates quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.

Αἴχεσι, dat. pl. ab αἶχος.

Αἰχέω, ῶ, fut. ήσω, dedecoro, infamo: unde αἴχησις, dedecoratio, dedecus; &c. utrumque ab αἶχος, εος, τὸ, probrum.

Αἰχημοσύνη, idem ac Th. αἶχος, εος, τὸ, infamia, ignominia, Ezech. 16.

Αἰσχίνης, ȣ, ὁ, Æschines, orator Græcus.

Αἴχιστος, turpissimus, vide αἰχρὸς, turpis, a quo derivatur, ponitur etiam adverbialiter, αἴχιστα, turpissime, fœdissime.

Αἰχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpior. Vide αἰχρός.

Αἶχος, εος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α, & ἔχω: nemo enim αἶχος habere velit. Hinc αἰχρὸς, αἰχρότης, αἰχύνη, αἰχύνω, ἀναίσχυντος.

Αἰχρέμυθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, turpis. Epigr. ab αἰχρός.

Αἰχροεπέω, ῶ, turpia loquor; ex αἰσχρὸς, & ἔπος, verbum.

Αἰχροεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, turpia loquens.

Αἰχροκέρδεια, turpis lucri comparatio; dicitur & αἰσχροκερδία, sordidi quæstus aviditas; unde αἰσχροκερδέω, turpiter lucrum facio, a sequente

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, deditus turpi lucro. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, & κέρδος.

Αἰσχρολογέω, turpiter loquor; a sequente

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium; ab αἰσχρολόγος, ȣ, ὁ, turpiloquus: ex αἰσχρὸς, & λόγος.

Αἰσχροποιὸς, turpia perpetrans, fœdus; unde αἰσχροποιία, ἡ, turpe & flagitiosum facinus; & αἰσχροποιέω, ago, vel facio turpia. Omnia ex αἰσχρὸς, & ποιέω.

Αἰσχρορρήμων, turpiloquus, obscœna loquens, Poll. Unde

Αἰσχρορρημοσύνη, turpiloquentia; ex αἰσχρὸς, & ῥῆμα. τό.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, e: dat. pl. Jon. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, obscœnitas: αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obscœnitas: ab αἶσχος.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus.

Αἰσχρουργὸς, turpiter agens.

Αἰσχρουργέω, fœde, vel turpiter; omnia ex αἰσχρὸς, & ἔργον.

Αἰσχρῶς, fœde, turpiter; adverbium, ab αἰσχρὸς, turpis.

Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Jon. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος,

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Jon. & Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντέον, verecundum est. αἰσχυντήλα, τὰ, quæ parant verecundiam.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, & αἰσχυντία, ἡ, verecundia, pudor. Omnia ab αἰσχύνω, pudefacio.

Αἰσχυντηλὸς, verecundus: ab αἶσχος.

Αἰσχυντηρὸς, verecundus, pudendus; unde compar. αἰσχυντηρότερος, verecundior. Plat. ab αἰσχυντὸς, vel αἰσχύνω.

Αἰσχυντὸς, ȣ͂, ὁ, pudendus, ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, pudefacio, contemno, f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα, p. pass. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην, f. 1. αἰσχυνθήσομαι: ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ȣ, ὁ, Æsopus fabulator: hinc

Αἰσώπειος, Æsopicus.

Ἀΐτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, vel ἢ, sive, vel.

Αἴτει, præs. imperat. 2. sing. ab αἰτέω, αἰτεῖν τινα, rogare aliquem.

Αἰτεῦ, Dor. & Æol. pro αἰτοῦ. hoc vero Att. pro αἴτει, pete. Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

Αἰτέω, ῶ, peto, postulo, f. ήσω. p. ᾔτηκα, a. 1. ᾔτησα. impert. pass. ᾐτούμην, ούμην, οῦ, ε͂, εῖτο, ε͂το: p. pass. ᾔτημαι. hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ. petitio: f. 1. pass. αἰτηθήσομαι. ab α epitatico, & αἰτῶ, quæro.

Αἴτημα, ατος, τὸ, & αἴτησις, εως, ἡ, postulatio, postulatum.

Αἰτης, ȣ, ὁ, mendicus, i. e. ἐπαίτης. omnia a Th. αἰτέω, ῶ, f. ήσω.

Αἴτης, ȣ, ὁ, ponitur inter Themata.

Αἴτημι, pro αἰτέω, apud Eust. ex Pind.

Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσῃς, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.

Ἀΐτας, ȣ, qui amatur libidinose; ab ἀΐω, ὁ ἀκούων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητὴς, ȣ͂, ὁ, petitor, postulator. Suid.

Αἰτητὸς, ȣ͂, ὁ, petendus, qui peti debet, vel potest; & αἰτητικὸς, ȣ͂, ὁ, petax, i. e. propensus ad petendum; flagitator, & procax, apud Aristot. omnia ab αἰτέω, peto.

Αἰτία, ας, Jon. αἰτίη, ἡ, causa, ratio, culpa, crimen. Hinc αἴτιος, qui est in causa: ἀναίτιος, causam non habens: quidam ab ἄτη ducunt.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, culpa, crimen, Luc. c. 25. Act. Apost. & quod αἰτία, ἢ ἔγκλημα, criminatio, accusatio; a sequente

Αἰτιάζω, f. άσω, peto; αἰτιάζομαι, expostulo. Xenoph. Αἰτιατέον, accusandum est, causa dicenda est Theophr.

Αἰτιάομαι, ῶμαι, causam attribuo, acceptum fero, fut. άσομαι, præs. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι. Exp. & accuso, culpo, criminor; ab αἴτιος, ὁ. Item αἰτιατὸς, vide in αἰτιάζω. Exp. & culpæ affinis, culpandus, accusandus, qui culpari debet ob rem aliquam, utpote ejus auctor. Il. γ. ab Eust. exp. sons, vel reus, & supplicio dignus: & sic est a Th. αἰτία, ἡ, culpa. causa.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, accusatio, querela contra aliquem, litis principium; ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατὸν, causatum; a causa, vel ab auctore ortum; Th. αἰτία, quod etiam in masc. usurpatur; αἰτιατὸς, causatus; ex alio tanquam a causa procedens.

Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, criminatorius.

Αἰτίζω, f. ίσω, idem quod αἰτέω, peto, mendico. Hom. ρ. & τ. & ponitur pro αἰτέω.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, causæ redditio. Th. λέγω.

Αἰτιολογέω, & αἰτιολογέομαι, causor, causificor, causas ago; causam reddo.

Αἰτιολογικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, rationalis.

Αἰτιολόγος, qui sequitur rationem, & utitur probationibus; vel qui rationem reddit; ex αἰτία, & λόγος, ratio.

Αἴτιον, ῦ, τὸ, substant. causa, ratio; item, culpa, accusatio; idem quod Th. αἰτία.

Αἴτιος, ῦ, ὁ, fœm. αἰτία, neut. αἴτιον, qui, vel quæ, vel quod in causa est; causa rei alicujus; auctor. Aristoph. in Plut. unde compar. αἰτιώτερος, qui magis est causa, vel in causa, & superl. αἰτιώτατος, qui maxime est in causa, præcipuus auctor.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, culparent, præs. opt. pass. 3. pl. vel Jon. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ, ἡ, causalis: αἰτιῶδες, n. g.

Αἴτνα, ας, ἡ, Dor. pro Αἴτνη. ἐρ. σμολακίο περικαιεὶ τὸ αἴθω.

Αἰτοὶ, Dor. pro τέμενος, mansio.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, Ætolus: Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. pl. hinc Αἰτωλίς, ῦ, ὁ, Ætolus, patronym.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, tecto scommate, ponitur pro αἰτὸς, i. e. ἐπαίτης, a Th. αἰτέω, ut Eust. annotat. Od. ξ. alioqui nomen est proprium.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.

Αἶψα, adv. subito, repente. ex ἄφνω. per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τῦ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιον, adverb. subito; pro αἰφνιδίως, nominaliter tamen etiam usurpatur; τὸ αἰφνίδιον, quod repentinum est. Thuc. Plut. in Numa.

Αἰφνίδιος, ῦ, ὁ, repentinus: hinc αἰφνιδίως, adv. repente: ab αἶφνης.

Αἰχθῆναι, adigi, a. 1. inf. pass. ab αἴσσω.

Αἰχθήτην, a. 1. pass. indic. a verbo αἴσσομαι, seu αἴττομαι, ex quo infin. αἰχθῆναι, pro ὁρμηθῆναι, & αἰχθήτην, pro ὥρμησαν, ἐνίκων.

Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.

Αἰχμάζω, idem.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, vide in αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτικὸς, mancipārius, servilis: ab eod. αἰχμάλωτος.

Αἰχμάλωτος, ῦ, ὁ, captivus: & αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva; q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas: αἰχμαλωτεύω, captivum duco, f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. Αἰχμαλωτίζω, captivum abduco, f. ίσω. p. ικα. p. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχμητὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητὴς. & αἰχμήταο, gen. Dor. Bœot. & Æol. pro αἰχμητῦ.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, cuspis: αἰχμῇσι, dat. pl. Jon. pro αἰχμαῖς. ab αἴσσω, vel παρὰ τὸ αἷμα χέειν.

Αἰχμητὰ, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητὴν. Th. αἰχμή.

Αἰχμῆτις, bellatrix, hastæ perita. Th. idem.

Αἰχμίον, hastile, telum, hasta; τὸ δόρυ. Hesych. Th. idem.

Αἰχμόλωτος, pro αἰχμάλωτος, Methodius: legitur & Αἰχμόδετος apud Hesych. & deducunt ex αἰχμὴ, & δέω, quia captivi vinciri solent.

Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, miles hastatus; ex αἰχμὴ, & φέρω.

Αἶψα, & αἶψ, adv. statim, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ῦ, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, epitheton Boreæ: ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, velox, quod ab αἶψα & κέλευθος.

Αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur λαιψηρὸς, ῦ, ὁ, celer, citus, velox, a Th. αἶψα, cito, continuo.

Αΐω, Poeticum est, & ponitur inter Themata, audio; quasi ab ἀΐω, sono. unde ἀΐων, part. præs. sed exp. & ἀποπνέω, expiro, in qua signif. derivatur ab ἄω.

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum, mundus, seculum: q. ἀεὶ ὤν. Item in f. g. ἡ αἰὼν, vita. Hine αἰώνιος, ῦ, ὁ, ἡ, æternus: αἰωνίζω, æternum reddo: δυσαίων, ονος, ὁ, ἡ, cui ærumnosa est vita. εὐαίων, qui beatam vitam degit.

Αἰὼν, ὄνος, ἡ, Dor. pro ἠιὼν, litus: q. a. p. m. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.

Αἰώρα, exp. ὁ κρεμάθρα, h. e. vas pensile, apud Plat. in Phædone: item gestatio, vel pensilis exercitamenti genus, ut sunt lecti pensiles, quibus ægroti utuntur, Plut. oscillum: item ἀγχόνη, i. e. suspendium vel ipse funis, quo quis ad suspendium utitur: item exp. ὕψωσις, ἔπαρσις, i. e. elatio, exaltatio, Suid. & Eust. est a Th. αἰωρέω, ῶ, in sublime attollo, elevo, eveho, effero, subveho: item suspendo. Grammatici autem tradunt, αἰωρῶ fieri ab αἴρω, interjecto ω.

Αἰώρημα, ματ, ἡ, exaltatio, oscillum; ab αἴρω, per pleonasmum τῦ ω.

Αἰωρέω, fut. ήσω. p. ηκα. sursum tollo.

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio: item suspensio, in Auct. Epigramm. item editur & excelsum opus; Antipater in Epigr. & Dion. Sic etiam αἰώρησις, εως, ἡ, idem, vectio: suspensio, exaltatio, gestatio: utrumque ab αἰωρέω. in pass. αἰωρέομαι, ῦμαι, sursum, vel in sublime attollor, evehor; spe suspensus sum, & rebus novis immineo, Plut. inde etiam αἴωρος, ῦ, ὁ, sublimis.

A K

Ἀκᾶ, adv. Poet. & Dor. pro ἀκὴν, vel ἀκῶ, tacite, quiete.

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ῦ, ὁ, Academus, nom. propr. Hinc Ἀκαδήμεια, seu Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.

Ἀκαδημαϊκὸς, Academicus; dicitur etiam Ἀκαδημικὸς. unde φιλόσοφοι Ἀκαδημαϊκοὶ, Academici Philosophi nominabantur, qui sese exercebant in Academia, (i. e. in loco illo publico Athenis ab Academo quondam consecrato; qui locus consitus erat arboribus multis pulcherrimis, & monumentis fortium virorum ornatus; ibidemque erat gymnasium, in quo sese Philosophi in primis exercebant, ut & in Lyceo) docendo scil. & disputando. Athen. l. 11. & Luc. in piscatore. Quidam deducunt nomen Ἀκαδημία ab ἄκος, remedium, & δῆμος, populus, quod inscitiæ suæ remedium populus inde petat.

Ἀκάζω, acuo, f. άσω. perf. pass. ἤκασμαι. ab ἀκή.

Ἀκαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non ustus, ultionem non expertus, ex α priv. & καίω, f. καύσω, uro, incendo.

Ἀκαθαίρετος, inexpugnabilis, qui everti non potest, ἀκαταβλητος, Suid. ex α priv. & καθαιρέω, ῶ, everto, diruo. Th. αἱρέω, capio: item everto.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immunditities, impuritas: ἀκάθαρτος, ῦ, ὁ, ἡ, impurus: ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρτότης, ητος, impuritas: ex α, & καθαίρω.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comestio. ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν.

Ἀκάθεκτος, ῦ, ὁ, ἡ, qui non potest contineri: ex α. & κατέχω.

Ἀκαθοσίωτος διαθήκη, inofficiosum testamentum; in Pand. Est decompositum a ὁσιόω. vide.

Ἀκαθιστέω, turbor, confundor, stare nequeo. est decompositum a καθίστημι, vel καθιστάω, constituo.

Ἀκαθοσίωτος, profanum, injustum; ἄνομον; ex α priv. & καθοσιόω, sanctum reddo; quod vide.

Ἄκαινα, ἡ, stimulus. ab ἀκή.

Ἀκαινα, Jonice dicitur pro ἄκαινα, ἡ, item pro ἄκανθα, teste Hesychio, & ejusdem originis: nimirum παρὰ τὴν ἀκήν. Item virga pastoralis aculeo præfixa sic dicitur.

Ἄκαιρα, intempestive, adv. ab ἄκαιρος, ῦ, quod ex α & καιρὸς.

Ἀκαιρέομαι, opportunitate temporis destituor. imperf. ἠκαιρεόμην, ῦμην, εο, ῦ, ετο, ῦτο, f. ήσομαι, p. pass. ἠκαίρημαι ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempestivitas, non opportunum tempus. Demosth. Ol. 1. Ἀκαιρία, & καιρὸς opponuntur; item immodicitas in sermone. Isocr. ab ἄκαιρος, ῦ, ὁ & ἡ, intempestivus, non opportunus; item immodicus; unde etiam ἀκαίρως, intempestive, immodice, ex α priv. & καιρός.

Ἀκαιροβόας, ῦ, ὁ, loquax, blatero; λάλος, proprie intempestive clamans; ex ἄκαιρος, & βοὴ, ῆ, clamosus; a βοάω boo, clamo; inde βοὴ, ῆ, clamor.

Ἀκαιρολογία, intempestiva sermocinatio; ex ἄκαιρος, intempestivus, & λογία, vel λόγος, sermo.

Ἀκακαλὶς, ίδος, ἡ, semen fruticis, ex Ægypto.

Ἀκακέμφατος, mala fama liberatus, qui male audire desinit. Hesych. est decomp. ex α priv. & κακέμφατος, (in decomp. μ inseritur ob euphoniam) inglorius, ignobilis: idem ac κακέμφαθος, quod vide.

Ἀκάκητα, voc. pro ἀκακήτης, ῦ, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus; ab α & κακὸς.

Ἀκακία, ἡ, innocentia, simplicitas, εὐήθεια, mens abhorrens a malitia. Dem. & Plut. Unde ἀκάκως, pure, simpliciter, aperte, sine fraude; & ἀκάκωτος, ῦ, ὁ & ἡ, non affectu malo, seu malis; non vexatus; item ἀκήρατος, idem ac ἀκακήτης, non nocens, nullo malo dignus. omnia ex α priv. & κακὸς, malus, vel κακία, malitia.

Ἄκακος, ῦ, ὁ, ἡ, innocens. Th. κακός.

Ἀκακούργητος, a malo intactus, est decomp. ex α priv. & κακουργέω, quod vide.

Ἀκαλανθὶς, ίδος, ἡ, dicitur carduelis avis: quæ & ἀκανθυλλὶς vocatur. Hesych. & Suid. Item exp. & celer canis apud eosdem παρὰ τὸ ἀκάλλειν, quod cauda blandiatur notis.

Ἀκαλαρρείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαρρείτης, ῦ, ὁ, quiete fluens; ab ἀκαλὸς, & ῥέω.

Ἀκαλήφη, ης, ἡ, urtica; παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἁφήν. Chald. חרל.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ & ἡ, invenustus. Th. καλός.

Ἀκαλλιέρητος, ῦ, ὁ & ἡ, execrabilis, non litatus. Æschyl. est decomp. ex α priv. & καλλιερέω, ῶ, prospera, seu secunda sacra facio; quo vide.

Ἀκαλλώπιστος, ὁ & ἡ, non comptus nec ornatus; curam pulchritudinis negligens: est decomp. ex α priv. & καλλωπιστὴς, culturæ & ornatus nimium studiosus; a καλὸς, pulcher.

Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, quietus; ab ἀκή, quiete.

Ἀκάλυπτος, ῦ, ὁ & ἡ, retectus, apertus, non tectus; Luc. ἀκάλυπτος κεφαλὴ, apertum caput; ex α priv. & καλυπτὸς, tectus. vide.

Ἀκαλῶς, quiete, leniter, sine strepitu adverb. ab ἀκαλὸς, quietus.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, indefessus: ex α & κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ῦ, ὁ, infatigabilis hasta: quod ab ἀκάμας, & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ῦ, ὁ, infatigabilis pugnator: ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, qui pedes habet indefessos: ex πῦς, & ἀκάμας.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, & ἄκαμος, ῦ, ὁ, idem ac ἀκάματος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, labore carens; i. e. laborem non sentiens, infatigabilis, indefessus; item ἀκάματος, qui non laboravit, apud Nonn. Unde etiam adv. ἀκαμάτως, infatigabiliter, indefesse, Suid. Sed dicitur

Ἀκάματα, adverbialiter a Sophocle, ex α priv. & κάματος, ὁ; a Th. κάμνω, f. καμῶ.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτοισι, dat. pl. Jn. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. sing. Jon. ab ἀκάματος, ῦ, ὁ, ἡ, indefessus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαματολόγχης, a Pindaro dicitur potius, quam ἀκαμαντολόγχης: sic & ἀκαμαντομάχης, Pind. pugna indefessus potius quam ἀκαματομάχης: utrumque ex ἀκάματος, sive ex α priv. & κάματος, comp. cum λόγχη, ἡ, & μάχη, ἡ.

Ἀκαματοχάρμης, ῦ, ὁ, indefatigabilis bello, epitheton Ajacis, apud Pind. ex ἀκάματος, indefatigabilis & χάρμη, lætitia, (a χαίρω, lætor) item animus ad pugnam promptus; & ipsa pugna, apud Hom. Il. ε & ρ.

Ἀκάμμυσος, non connivens: est decomp. ex α priv. & καμμύω, per Syncopen, pro καταμύω, idem ac Th. μύω, conniveo.

Ἀκαμπτὶας, ῦ, ὁ, qui recta currit.

Ἄκαμπτος, ῦ, ὁ, ἡ, idem ac ἀκαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, inflexibilis, infrangibilis: ex α, & κάμπτω.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. Thema idem.

Ἄκανθα, ης, ἡ, spina; forsan ab ἀκὴ, & ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, spineus, a, um. ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis: ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, spinosus: ἀκανθόω, spinosum reddo.

Ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ, spinetum, senticetum, Eust.

Ἀκανθήεις, εντος, ὁ, spinosus, spinis abundans: item ἀκανθίας, ῦ, ὁ, dicitur cicadæ species: cujus epith. Suid. ait esse ex eo eo, quod inter spinas canat: atque sic dicitur etiam spina ilicis, apud Aristot.

Ἀκανθικὴ, appellatur & lacryma helxines herbæ.

Ἀκάνθινος, η, ον, idem ac ἀκάνθινος, ῦ, ὁ & ἡ, spineus: ex spinis factus, seu contextus: ut ἀκάνθινος στέφανος, apud Euang. & ἀκάνθινα, ξύλα, apud Diosc.

Ἀκάνθιον, seu ἀκανθίσιον, dimin. q. d. spinula; sed est & herba similis albæ spinæ, apud Diosc. omnia a Th. ἄκανθα, ἡ, spina, vepres, sentis, aculeus; & metaph. dicitur & de aculeis quorundam animalium, ut histricis,

cis, echini, piscium, &c. Apud Athen. & Plut. & est etiam ipsa spina dorsi; denique in plur. ἄκανθαι, dictæ sunt per metaph. ut Lat. spinæ, difficultates, molestiæ, sive salebræ, scrupuli: apud Athen. dicta autem est ἄκανθα, παρὰ τὴν ἀκὴν, quia spinæ sunt acutæ, seu acuminatæ.

Ἀκανθίζω, spinosum reddo, exponitur & spinosus sum, spinis horreo, ab ἄκανθα, ἡ, spina.

Ἀκανθὶς, frutex est, qui, ut ait Diosc. spinæ albæ similis esse creditur: & dicitur Arabica spina, seu Ægyptia: & est etiam avis nomen, apud Aristot. quam alii lusciniam esse volunt: alii carduelem: dicta a spinis, quibus pascitur; eadem dicitur & ἀκανθυλλὶς, teste Schol. Theocr. a. Th. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per spinas, seu sentes gradiens, q. d. spinigradus: in fœm. ἀκανθοβάτις, idem; ex ἄκανθα, spina, & βαίνω, vado. Th. βάω, gradior.

Ἀκανθοβόλος, jaciens, vel emittens spinas; Nicand. ex ἄκανθα, & βάλλω, jacio, vel βολὴ, jactus. Th. βάλλω, jacio.

Ἀκανθολόγος, spinas colligens, vel spinarium collector; ex ἄκανθα, & λέγω, colligo.

Ἀκανθόνωτος, Hesychio echinus est; dorsum enim ejus spinis horret; νῶτος dorsum est. Sic ex ἄκανθα, spina, hæc varia sequentia componuntur; ἀκανθοπλὴξ, ηγος, ὁ καὶ ἡ, a spina vel stimulo ictus; πλὴξ, est (quasi percussor) stimulus boves pungens, a Themate πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, percutio. ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, spinis coronatus, vel cinctus; Aristot. στέφος, εος, τὸ, est corona, a Th. στέφω, corono. ἀκανθοφάγος, spinas comedens, spinis victitans, unde ἀκανθοφαγέω, spinis vescor. Th. φάγω, edo. ἀκανθοφορέω, spinas gero; unde ἀκανθοφόρος, spiniger, spinas gerens, seu ferens, Th. φέρω, fero. ἀκανθοφυέω, spinas produco. Th. φύω, gigno, produco. ἀκανθόφυλλος, spinosa folia habens. Th. φύλλον, ου, τὸ, folium. Denique ἀκανθόχοιρος, q. d. porcus spinis horrens, echinus terrestris, Suid. Th. χοῖρος, ου, ὁ, porcus, sus.

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus arbor, de qua Theophr. l. 3. Hist. Pl. c. 4. sic dicta est quia spinis est plena. sunt, qui fruticem alii, spinosam esse herbam tradunt: item echinus, seu erinaceus, vel, ut alii, erinacei genus; habet enim erinaceus aculeatum totum fere corpus; idem dicitur & ἀκανθίων, ωνος, ὁ, Gal. Itidem a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθόω, ῶ, f. ώσω, spinosum, seu aculeatum reddo; & in pass. ἀκανθοῦμαι, spinosus, seu aculeatus sum, vel fio: spinis, seu aculeis horreo, Theophr. a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, spinus avis: vide in ἀκανθίς.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spinosus, spinis abundans, vel spinas habens: item dumosus, senticosus; ut apud Herodot. lib. 1. ἦν γάρ τι χῶρος τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης. Item aculeatus, aculeis horrens; item metaph. difficultatibus & molestiis plenus; ut βίος ἀκανθώδης, a The. ἄκανθα, ἡ. Unde

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, spinetum, senticetum: item ἀκανθὼν, asinus, apud Josephum; quo auctore, Appion Grammaticus calumniabatur Judæos, dicebatque eos colere τὴν ἀκανθῶνος κεφαλὴν, asini caput; hinc sumpto argumento, atque ex tam insigni mendacio & calumnia, Christum Salvatorem nostrum hostes religionis nostræ detestando titulo ὀνόχηλον cognominarunt; itidem ab eod. Them. ἄκανθα.

Ἀκανίζω, acanum imitor; acani seu acanthæ (i. e. spinæ) speciem gero. Theoph. Hist. Plant. ἀκανίζει, acani speciem gerit; ab ἄκανος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem ac ἄκανος, & ἄκανθα, spina.

Ἀκανικὸς, acanicus, qui acani est, vel qualis est acani. Unde ἀκανικαὶ ἄκανθαι, dicuntur spinæ acanicæ, Theophr. Hist. Pl. 4. 7. i. e. quæ acanum ferunt; ut Sonchus: ab ἄκανος, ὁ, herba quædam, seu frutex spinosus, & aculeatus. Item ἀκάνιον, spinula, Hesych. diminut. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non canonicus: ut ἀκανόνιστα βιβλία, libri non canonici; ut e contra κανονικὰ βιβλία, sunt canonici libri, h. e. sacri, novi & antiqui Testamenti: comp. ex α priv. & κανὼν, όνος, unde κανονίζομαι.

Ἄκανος, acanus, vide in ἀκανίζω, spinæ genus est.

Ἀκανώδης, q. d. acanaceus; speciem acani gerens; seu qui ex acani genere est; ut quum dicitur planta aliqua esse ἀκανώδης. est ab ἄκανος, ὁ, idem ac ἄκανος, & ἄκανθα, ejusdemque originis. Hesych. Euripidem ita nominare ait spinas, quibus dorsum piscis horret: addit tamen esse etiam ἀκάνθιον εἶδος, sed sic dicitur etiam illud, quod veluti malum extuberat in carduorum genere, Theoph. Hist. Pl. 6. 4.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ caupone, seu cauponibus carens: item simplex, non adulteratus; vel cauponum fraudibus carens; Strab. Item, eodem sensu, dicitur ἀκαπήλευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui non cauponatur; ut ἀκαπήλευτος γνώμη, integer atque sincerus, animus. Cyrill. ἄδολος, καθαρός: ex α priv. & κάπηλος, ου, ὁ, institor: item caupo. Vide.

Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine fumo. Th. καπνός.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ, vecors, excors, carens corde; ex α priv. & καρδία, cor.

Ἀκαρεὶ, ἀκαρεῖ, & ἀκαρὲς, puncto temporis; momento; ἐν ἀτόμῳ; quasi in insecabili instanti; ab ἀκαρὴς, q. d. insecabilis; qui scindi non potest; ut ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, momento temporis; apud Aristoph. (ex α priv. & κείρω, f. κερῶ, tondeo; item scindo) dicitur etiam ἀκαρῆ, adverbialiter; momento, statim.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐς, τὸ, exiguus, a, um. Th. κείρω, ἀκαριαῖος, ου, idem.

Ἄκαρι, dicitur animalculum omnium minutissimum, solens innasci ceræ, & caseo inveteratis, & cuti humanæ, maximos ei ingenerans pruritus. Aristot. Hist. an. l. 5. c. 32. ex α priv. & κείρω, sive ab ἀκαρής.

Ἀκαριαῖος, & ἀκαρὴς, quasi ita exiguus, ut caput, & principium reperiri non possit; minimus, pauxillus; vel pauxillulus: item brevis, momentaneus. unde τὸ ἀκαρὲς, teste Poll. dicitur exiguum, quod ob exiguitatem non possumus κεῖραι, metaph. sumpta a crinibus ita exiguis, & quasi curtis, ut tonderi nequeant. Comp. ex α priv. & κάρα, seu κάρη, τό. Vide etiam ἀκαρεί.

Ἀκαρίδιον, minutus, brevis vehementer; idem ac ἀκαρὴς, & ἀκαριαῖος, idemque Thema.

Ἄκαρνα, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρνὰν, nomen piscis apud Athen. lib. 7.

Ἄκαρος, cerebrum, vel caput; Etym. est cum α præpositivo a κάρα, τὸ, indeclinabile, idem ac κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Ἀκαρπέω, fut. ήσω, sum sterilis, sterilesco.

Ἀκαρπία, sterilitas, frugum privatio.

Ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, sterilis: ex α & καρπός.

Ἀκάρπωτος, ex quo fructus perceptus non est.

Ἀκαρτέρητος, ὁ & ἡ, intolerabilis: qui tolerari, & sustineri nequit. Hesych. ex α priv. & καρτερέω, tolero, patior, patienter fero.

Ἄκαρτος, ου, ὁ & ἡ, intonsus; ex α priv. & καρτὸς, tonsus: a Th. κείρω, tondeo.

Ἀκάρφης, qui arefactus non est, nec sicco plane privatus. Athen. ex Nicand. ex α priv. & κάρφω, fut. ψω, sicco, arefacio.

Ἀκαρὼς, puncto temporis. vide supra ἀκαρεί.

Ἀκασκᾶ, vel ἀκασκᾷ, quiete, & placide, molliter, lente: apud Eust. ab ἀκήν, tacite.

Ἀκάστα, ας, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

Ἄκαστος, Acastus, nomen proprium viri.

Ἀκαστήτωρ, ορος, ὁ, prudens.

Ἀκαταβλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui dejici non potest: ex α priv. & καταβάλλω, dejicio.

Ἀκατάγγελτος, non indictus, seu patefactus per nuntium. Vide καταγγελτὸς, indictus.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, qui damnari nequit: ex α & καταγινώσκω.

Ἀκαταγώνιστος, inexpugnabilis. vide καταγωνίζομαι, certamine vinco.

Ἀκαταθύμιος, ου, ὁ, qui non est κατὰ ψυχὴν, καὶ θυμὸν, animo ingratus. Vide καταθύμιος, animo gratus.

Ἀκαταίτιατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non accusabilis, inculpatus. Vide καταιτιάομαι, criminor, accuso.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ & ἡ, non velatus. ex α, κατὰ, & καλύπτω.

Ἀκατακόσμητος, inexornatus, indispositus. vide κατακοσμέω, compono.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ & ἡ, cui indicta causa pœna infligitur. Th. κρίνω.

Ἀκατακρίτως, adv. sine judicio.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, cui in fine nihil deest. Th. λήγω.

Ἀκαταλήκτως, assidue, indesinenter: adv. ab ἀκατάληκτος.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comprehendi, seu percipi non potest, incomprehensibilis.

Ἀκαταληπτέω, non comprehendo.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas. Vide καταληπτὸς, & καταλαμβάνω.

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui reconciliari non potest, implacabilis.

Ἀκαταλλάκτως, implacabiliter. Vide καταλλάττομαι, reconcilior.

Ἀκατάλληλος, incongruus, dissentaneus, inconcinnus.

Ἀκαταλλήλως, incongruenter, inconcinne. Vide κατάλληλος, congruus.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ, & ἡ, non absconditus, detectus.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis, indissolutus: ex α & καταλύω.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis. a καταμάχομαι, expugno.

Ἀκαταμέτρητος, immensurabilis. Vide καταμετρέω, dimetior.

Ἀκατανόητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non intelligibilis. Vide κατανοέω, intelligo.

Ἀκαταπάλαιστος, ineluctabilis, insuperabilis, lucta non superandus. Th. πάλη, ης, ἡ, lucta.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ & ἡ, cessare nescius; qui nequit cohiberi: ex α, & καταπαύω.

Ἀκαταπαύστως, assidue, indesinenter.

Ἀκατάπληκτος, ὁ, non attonitus, imperturbatus. Vide καταπλήττομαι, percellor, obstupesco.

Ἀκαταπόνητος, Hesych. qui labore domari non potest: a καταπονέομαι, labore conficior.

Ἀκατάποτος, non potabilis; qui absorberi, aut devorari nequit. Job 20. a καταπίνω, absorbeo. Th. πίνω, bibo, poto.

Ἀκαταπράϋντος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sedari, & deliniri nequit, implacabilis, ab α & καταπραΰνω, idem ac πραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis, lenis.

Ἀκατάσειστος, ου, ὁ, inconcussus, firmus: a κατασείω, decutio.

Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obsignatus: a κατασημαίνω, observo, obsigno.

Ἀκατασκεύαστος, inconditus, infabricatus: item inelaboratus.

Ἀκατασκευάστως, adv. imparate, incondite, infabricate: ab ἀκατασκεύαστος.

Ἀκατάσκευος, ου, ὁ, solutus, incompositus: unde dicitur ἀκατάσκευος λόγος, oratio elocutionis ornatu carens, & artificio: dictio figuris carens, & distinctione troporum. Item ἀκατάσκευος, non confirmatus, argumentis non probatus Hermog. ex α, & κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, proprie tumultuatio, agitatio, si qua res in quiete aliqua consistere non potest, seditio.

Ἀκατάστατος, ου, ὁ, certo in loco, seu statu non collocatus non sedatus, sed tumultuans. Plut. ab α, & καθίσταμαι.

Ἀκαταστάτως, incomposite, confuse; quum res certo loco constituta, aut sedata non est.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui coerceri nequit: ut ἀκατάσχετον κακόν. Jac. 3. ex α, & κατέχω.

Ἀκατασχέτως, more eorum, quæ contineri, & cohiberi nequeunt.

Ἀκατάφρακτος, qui non est κατάφρακτος, armis munitus. Th. φράσσω, sive φράττω, sepio, munio.

Ἀκαταφρόνητος, non contemptibilis, vel non contemnendus. Plut. ex α priv. & καταφρονέω, f. ήσω.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non ementitus: ex α, κατὰ, & ψεύδω.

Ἀκατέργαστος, ου, ὁ, ἡ, inelaboratus, impolitus, rudis: ex α priv. & κατεργάζομαι.

Ἀκατεύναστος, qui sopitus non est, aut sopiri nequit, irrequietus, insomnis. Hesych. ex α priv. & κατευνάζω.

Ἀκατηγόρητος, nulli obnoxius accusationi, irreprehensibilis: ex α priv. & κατηγορέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκατήχητος dicitur, qui prima religionis Christianæ rudimenta non percepit, qui nondum κατήχηται: ex α priv. & κατηχέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκάτιον, ου, τὸ, parvus acatus. unde apud Theophr. ἀκάτιον ἀμφηρικὸν, Schol. annotat esse navigiolum, quod utrinque remis agatur, in quo unusquisque remigum binos remos ducat. est diminut. a Th. ἄκατος, ὁ.

Ἀκατονόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nominari non potest seu denominari; cui nomen imponi non potest: ex α priv. & κατονομάζω.

Ἄκατος, ου, ὁ, ἡ, genus navigii actuarii: ab ἄγω quia agitur remis. Bayfius de re navali dicit, genus esse navigii, quod velis potius, quam remis agebatur: ex Thuc. & Luc. Item genus poculi, metaphorice sic dicti a magnitudine, vel concavitate. Eust. scribit esse φιάλην πλοιοειδῆ: & tradit Etym. dici quasi ἄκτος, (ab ἄγω) pleonasmo τοῦ α, ut & Lat. actuaria navis, quæ facile huc illuc agi, & duci potest: vel a nomine ἀκὴ, utpote quæ εἰς ἀκὴν εἰς ὀξὺ τελευτᾷ.

Ἄκαυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, sine caule; caulis expers. Athen. & Aristot. ex α priv. & καυλὸς, caulis.

Ἀκαυτηρίαστος, qui cautere inustus non est; qui stigmate notatus non est; ex α priv. & καυτηριάζω.

Ἄκαυστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non ustus, inustus, qui aduri nequit. Plut. ex α priv. & καυστὸς, ustus. Th. καίω, uro.

Ἀκαχείατο, & Poet. ἀκαχήατο, Jon. pro ἀκαχέατο, tristati erant: plusq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω. vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

Ἀκαχέω, Ἀκάχημαι, & Ἀκαχίζω, tristitia afficio: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, ex animo dolens, præs. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκάχημαι, idem ac ἀκαχέω, quod ab ἀκάχω: & Them. ἄχος.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, ango, tristitia afficio: idem ac ἀκαχέω: & Th. idem.

Ἀκαχμένος, acutus, part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, & ex dialecto ἀκάζομαι, perf. ἤκαγμαι, unde ἀκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro κεκαχμένος, abjecto augmento, & syncope facta, perf. part. esse volunt Jon. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκαχμέω, ῶ, f. ήσω, acuo; idem ac ἀκονῶ.

Ἀκάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio. part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκάχων, tristans.

Ἀκίαι, pisces apud Ampraciotas. Hesych.

Ἀκίακος, leguminis genus rotundum, & durum, frangique, vel dissolvi difficile. Hesych. Suid.

Ἀκίακτος, qui frangi, vel dissolvi nequit, inseparabilis. ex α priv. & κεάζομαι, findor. Th. κέω, findo.

Ἀκείομαι, Jonica epenthesi τ͂ ι dicitur pro ἀκέομαι. Il. π. unde metaph. Od. ξ. νῆας ἀκειόμενον, resarcientem naves.

Ἀκειόμενος, Jon. & Poet. pro ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκειρεκόμης, ου, ὁ, idem ac ἀκερσεκόμης, intonsus.

Ἀκελδαμὰ, ager sanguinis.

Ἀκέλευθος, ου, ὁ, invius: unde ἀκέλευθα, sub. σήματα, signa, quæ locis parum perviis præfiguntur. Hesych. ex α priv. & κέλευθος, ου, ἡ, via.

Ἀκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, injussus. Soph. & Epigr. ex α priv. & κελευστὸς, jussus, a κελεύω, jubeo.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo putamine, seu cortice tectus: ex α priv. & κέλυφος, εος, τὸ, cortex. Th. καλύπτω, tego.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo cortice tectus.

Ἀκενόδοξος, carens ostentatione, & vana gloriatione; ex α priv. & κενόδοξος.

Ἀκενόσπουδος, qui rebus inanibus non studet, nec vanæ gloriæ. Suid. ex α priv. & κενόσπουδος.

Ἀκένωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non evacuatus, ex α priv. & κενόω, vacuo.

Ἀκέντητος, indomitus. Th. κεντέω.

Ἀκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, stimulo, seu aculeo, vel calcaribus carens. Plut. & Athen. ex α priv. & κέντρον.

Ἀκέομαι, medeor. ἀκείοντο, 3. pl. imperf. Jon. f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἀκέοντως, adv. tacite, pro ἀκέων: apud Hesych. est idem ac ἀκὴν, quod ex α priv. & χαίνω, hisco; os in verba resolvo aspirata in tenuem versa.

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, innocens, sincerus, purus, non adulteratus: ex α, & κεράννυμι. Οἶνος ἀκέραιος, vinum purum, Diosc. l. 5. ἀκέραιος θάλασσα, aqua maris sincera: ex κεράω, & α priv. Item integer, intactus, incolumis, illæsus. Plut. in Alcib. Item metaph. simplex, ut Matth. 10. ἀκέραιοι, ὡς αἱ περιστεραί. In hac autem signif. altera notatio non erit incongrua, scil. ex α pr. & κέρας, τὸ, q. d. sine cornibus, cornibus non feriens, placidus. sic enim ἀκέραιος est epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, si armata sint, non tamen illis utuntur ad invadendos homines. Etym.

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas: ab ἀκέραιος.

Ἀκεραίως, sincere, pure: item integre, incolumiter. adv. ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, ου, ὁ, cornibus vacans: ab α priv. & κέρας.

Ἀκεραύνωτος; non tactus, seu ictus fulmini: ex α priv. & κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen.

Ἀκέρδεια, ἡ, proprie illucrositas, detrimentum: ab ἀκερδής.

Ἀκερδὴς, έος, ὁ καὶ, ἡ, non lucrosus; gratuitus. Item damnosus: item lucrum non accipiens: ἀκερδὴς χάρις apud Soph. cujus nullum est lucrum.

Ἀκερδία, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος,

Ἀκερδῶς, gratis, sine lucro.

Ἄκερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda carens: ex α priv. & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

Ἀκερματία, ας, ἡ, rei pecuniariæ inopia; nam τὸ κέρμα μὴ ἔχειν ἀκερματίαν vocavit Plato, ne teruntium quidem (seu minutissimam monetam) habere. Vide κέρμα.

Ἄκερος, ου, cornuum expers: Sync. pro ἀκέρατος.

Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, dicitur, qui comam non totondit. Epith. Apollinis, & Bacchi: intonsus: ex α, κείρω, & κόμη.

Ἀκερσίκομος, intonsus.

Ἀκηχὶς, indefletum, sine luctu.

Ἄκερως, & in neut. ἄκερων: monoptoton esse docet Suid. declinatur autem ἄκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens. ex α priv. & κέρας, τὸ.

Ἀκέσασθαι, mederi, a. 1. inf. med. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσίμβροτος, mortales sanans: ex ἄκεσις, & βροτὸς, ῦ, ὁ.

Ἀκέσιμος, ἀκεστὸς, & ἀκέσμιος, medicabilis, sanabilis.

Ἀκεσίπονος, proprie sanans laborem: pro quo, metri gratia, dicitur ὀκεσσίπονος, medicinalis, mitigatorius, laborem leniens: ab ἄκεσις, ἡ, & πόνος, ου, ὁ, labor.

Ἄκεσις, εως, ἡ, idem ac ἄκεσμα, τὸ, & ἀκεσμὸς, ὁ, medicatio, medela: verbalia ab ἀκέομαι, ᾶμαι f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poet. pro ἄκεσις, remedium. Th. ἀκέομαι.

Ἀκεσμὸς, & ἄκεσις, εως, ἡ, curatio, sanatio, valetudinis recuperatio, medicatio. Th. ἀκέομαι, curo, sano.

Ἀκέσσεται, medicabitur, f. 1. Poet. pro ἀκέσεται, ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, idem ac ἀκεστὴς, medicus; & metaph. sartor.

Ἀκεστὴς, ῦ, ὁ, medicus.

Ἀκεστικὴ, sc. τέχνη, ars medicandi; vel ars sarciendi. Plut.

Ἀκεστικὸς, ad medicinam pertinens; vel medicandi peritus: item sartorius, vel ad sarciendum aptus, aut sarciendi peritus.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus, in qua καμινεύεται ὁ χαλκὸς, ut habet Diosc. l. 5. c. 84.

Ἀκεστορία, ας, & ἀκεστορίη, ἡ, medicina.

Ἀκεστορικὸς, ab ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicinalis; ad medicum, vel medicinam pertinens.

Ἀκεστορικῶς, adv. medicinaliter.

Ἀκεστὸς, ῦ, ὁ. sanabilis.

Ἀκεστόφρων, prudens, συνετός. Hesych. cordatus, mentem sanabilem habens. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus: a verbo ἀκεῖσθαι. i. e. συρράπτειν τὰ διερρωγότα τ͂ ὀθόνης.

Ἀκεστρία, ας, ἡ, medicatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, obstetrix.

Ἀκέστριον, medicamentum.

Ἀκέστωρ, medicus.

Ἀκεστορὶς, & per Synch. ἀκεστρὶς, medicatrix: ab ἀκέομαι.

Ἀκεσφόρος, remedium afferens, salutaris. Th. φέρω, fero.

Ἀκεσώδυνος, ου, ὁ ἡ, doloribus medens, dolores mitigans. Th. ὀδύνη, ἡ, dolor, & ἀκέομαι, medeor.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, medela, ἴαμα.

Ἀκευόμενος, Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, audiens, præs. part. m. verbi ἀκεύω.

Ἀκέω, medeor: unde ἐξακεόμενος, medicans.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, capite carens, mutilus. Metaph. qui principio caret: qui sine auctore certo est, & origine: ut ἀκέφαλος φήμη, de cujus auctore non constat. Th. κεφαλή.

Ἀκεφάλως, sine capite, sine exordio: apud Hermog. est adv. ab ἀκέφαλος.

Ἀκέω, f. 1. ἀκέσω, medeor, curo, sarcio. vide ἀκέομαι.

Ἀκέων, tacite; ne hiscendo quidem: adv. ab ἀκὴν. Iliad. δ. Item, ut adjectivum participiale, tacens: unde fœm. ἀκέουσα, tacens.

Ἀκὴ, ῆς, ἡ, acies, cuspis. hinc ἀκάζω.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, contemptus, neglectus. Apollon. substant. ab ἀκηδής.

Ἀκηδεμόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo curat, neglectus.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ, ἡ, inhumatus, insepultus. ab α, & κήδεα, exequiæ. Est etiam indefletus, a κῆδος, mœror: & etiam incuratus, a κῆδος, cura. Potest etiam esse superl. τ͂ ἀκηδής.

Ἀκηδέστως, sine cura, negligenter, temere.

Ἀκηδέω, ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, non curo, negligo, negligens sum, pigresco, tædio, vel mœrore afficior.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ, ἡ. negligens: acc. ἀκηδέα. ab α, & κῆδος.

Ἀκηδία, ας, ἡ, tædium, pigritia, tristitia.

Ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, vide ἀκηδέω.

Ἀκηδῶς, & ἀκηδέστως, adv. idem ac ἀκηδέστως.

Ἀκήκοα, p. m. Att. pro ἤκοα, sic ἀκηκόειν, plusq. p. pro ἠκόειν, seu ἀκηκόεισαν, audiverant: ἀκηκοέναι, præt. inf. m. ἀκηκοότες, p. part. m. plur. num. ab ἀκούω.

Ἀκήλητος, ου, implacabilis: ex α, & κηλέω,

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, sine macula, ἄσπιλος, καθαρός. Th. κηλὶς, ίδος, ἡ, macula. unde κηλιδόω, maculo, & κηλιδωτὸς, maculatus: α est privativum.

Ἄκημα, τος, τὸ, idem ac ἄκος.

Ἀκὴν, q. d. ἀχανῶς, tacite: ab α, & χαίνω.

Ἀκήνιτος, ου, ὁ, tacitus, ἥσυχος: ab ἀκὴν.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ ἡ, idem ac

Ἀκήρατος, ου, ὁ, purus, incorruptus: ex α, & κεράω: vel ab α, κὴρ, cor, & ἄτη. vel a κὴρ, fatum.

Ἀκηρασία, corruptionis expers natura, ἀφθαρσία: idem Th. & compositio eadem.

Ἀκήριος, ου, ὁ, ἡ, mortuus; proprie exanimis. Item timidus, ignavus, ἄψυχος, ut & Lat. socors, qui est sine corde. Il. λ. sed ἀκήριον δέος, Il. ν. metus, qui reddit homines exanimes: ab α, & κῆρ, cor.

Ἀκήριος, item sine sorte; ex α priv. & κὴρ, ρὸς, sors, fatum. Item immortalis, fato lethifero non obnoxius.

Ἀκηρυκτὶ, adv. citra caduceatorem.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non denuntiatus; a κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, absque caduceo. Thuc. l. 1. Est adv. ab ἀκήρυκτος: ex α priv. & κηρύσσω, vel ττω, f. ξω.

Ἀκηχέατο, pl. perf. pass. Jon. pro ἀκήχηντο Attica reduplicatione, ab ἀχέομαι, tristitia afficior: vel, ut alii volunt, est imperf. Jon. verbi ἀκάχημαι.

Ἀκηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκήχηνται, dolore affecti sunt, 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημαι, tristitia afficio. Th. ἄχος.

Ἀκηχέμαι, vel ἀκάχημαι, tristor, præs. ind. hinc ἀκηχεμένη, dolens. Th. ἄχος.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, incorruptus, sincerus: ex α, & κίβδηλος.

Ἀκιβδήλως, pure, sincere. Th. idem.

Ἀκιδνὸς, ή, όν, infirmus, qui se vix movere potest: comp. ἀκιδνότερος: ab α, & κινέω.

Ἀκιδὸν, mucronatim; in modum cuspidis: apud Theophrast. l. 3. hist. plant. ubi tamen legitur ἀκιδὸν; est ab ἀκὶς, cuspis.

Ἀκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuspidatus, tanquam ab ἀκιδόω, acuminatus in formam cuspidis sagittæ: ab ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuspis. Th. ἀκὴ, mucro.

Ἀκιδωτὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἀκιδώδης.

Ἀκίζομαι, acuor: apud Hesych. ab ἀκὶς, cuspis.

Ἄκικυς, ὁ, impotens, imbecillis, cui nulla est κῖκυς, infirmus: ex α priv. & κῖκυς, υος, ἡ, vis, vires, robur.

Ἀκίναγμα, τὸ, idem ac τίναγμα, (concussio, complosio) a quo fit per pleonasmum τ͂ α, & mutationem τ in κ. Th. τινάσσω, f. ξω, quatio.

Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus; exponitur ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα ὁ σώφρων, qui κίναιδος, cinædus non est: ex α priv. κινέω, & αἰδὼς, όος, pudor: item membrum virile.

Ἀκινάκης, acinaces Bud. acinacis Erasm. Etymologo est jaculi Persici genus; Hesychio, & Suidæ hasta, ensis, seu hasta Persica; Scythis quoque peculiaris fuit hic ἀκινάκης, atque adeo pro Deo eum habuerunt, & per eum jurarunt. Luc. in Scytha, νὴ τὸν Ἀκινάκην, καὶ Ζάμολξιν, τὸν πατρῷον ἡμῖν θεόν. apud Herodot. per υ scribi ἀκινάκης, annotat Etym. quasi ἀκήναξ, i. e. ἐξέτης ἔχων τὴν ἀκήν. Th. ἀκή.

Ἀκινδυνὶ, citra periculum.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ, liber, extra periculum: ex α, & κίνδυνος.

Ἀκινδύνως, sine discrimine, aut periculo. Plut. est adv. ab ἀκίνδυνος.

Ἀκινῆς, idem ac ἀκίνητος.

Ἀκινησία, ἡ, immobilitas, quies.

Ἀκινητὶ, immobiliter.

Ἀκινητίζω, immotus sto; caveo, ne moveat.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Jon.

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, est, qui non movetur, immobilis: unde ἀκίνητα metaph. dicuntur, quæ suo loco & statu non moventur, seu moveri nequeunt, aut non mutantur: apud Thuc. & Plat. ut & ἀκίνητοι dicuntur etiam, qui immoti in sententia, & proposito suo perstant, nec inde demoveri queunt: pertinaces, seu obstinati. Item ἀκίνητος non movendus; ut ἀκίνητα κινεῖν in Proverb. apud Plat. de leg. l. 8.

Ἀκινήτως, immobiliter.

Ἄκινος, ου, ὁ, acinus, herbæ genus.

Ἀκινητίνδα ἅμιλλα, ludus, quo inter se certabant τῇ ἀκινησίᾳ, seu τῷ ἀκινητὶ μένειν. Pol.

Ἀκιὸς, incorruptus; proprie, vermibus non obno-

obnoxius, nec ab iis corrosus: ex α, & κὶς, κιὸς, ὁ, cis, vermis.
Ἀκιρὸς, ᾶ, idem ac ἀκιδνὸς, ὴ, ὸν, debilis: ex α intens. & κὶς, & ῥέω: quæ enim a vermibus corrosa, infirma sunt: vel ab ἄωρος, quod antiquatum, ac infirmum.
Ἀκὶς, ίδος, ἡ, acies: ut ἀκή.
Ἀκιχήτως, adv. pro ἀκιχήτως, incomprehensibiliter: ab α, & κιχάνω.
Ἀκίχητος, ου, ὁ, quem non possumus assequi.
Ἀκίων, nullis fultus columnis; Hesych. ex α priv. & κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columna.
Ἀκιώτατοι, firmissimi, pl. superl. ab ἄκιος, incorruptus: ex α, & κίς.
Ἀκκίζομαι, simulatione utor. vide in Th. ἀκκώ, quæ stulta mulier solita fuit ad speculum cum imagine sua, perinde atque cum alia muliere, confabulari, & recusare ea, quæ cupiebat: unde quæ inepte, aut simulate aliquid agerent, ἀκκίζειν dicebantur, & ἀκκοῦς nomine vulgo compellabantur.
Ἀκκισμὸς, ᾶ, ὁ, ficta recusatio.
Ἀκκορίζω, perdere cimices, in Epigram.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco: mulier quædam notæ stultitiæ. hinc ἀκκίζομαι, simulate recuso: ἀκκισμὸς, ᾶ, ὁ, ficta recusatio.
Ἀκλαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illacrymabilis: ex α, & κλαίω.
Ἀκλάρωτος, pro ἀκλήρωτος, exors: ex α, & κλῆρος.
Ἀκλαδὲς, peculiariter significat; cui sarmenta detracta non sunt, ut ἀκλαδεῖς ἄμπελοι, vites non putatæ. Hesych. Item general. idem quod, & pro ἄκλαστος, ου, ὁ ἡ, non fractus, vel infractus: in Epigr. ex α, priv. & κλάω, f. άσω. unde κλάσις, ἡ.
Ἄκλαστος, ὁ ἡ, infractus, idest, non fractus.
Ἄκλαυστος, vel Ἄκλαυτος, ου, ὁ, indeploratus: ab α, & κλαίω.
Ἀκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἀκλειὴς, inglorius.
Ἄκλειστος, non clausus. Thuc. l. 2. ex α priv. & κλείω, f. σω: unde κλειστὸς, ὁ.
Ἄκλεπτος, non furans: sed exp. etiam qui non aliud in corde occultum habet, aliud in lingua promptum. Hesych. ex Soph. ex α priv. & κλέπτης, ὁ.
Ἀκλειῶς, Jon. & Poet. pro ἀκλεῶς, inglorie: ex α, & κλέος.
Ἀκλήϊστος, non clausus: ex α priv. & κληϊστὸς, pro κλειστὸς, a κληΐζω, pro κλείω.
Ἀκληρέω, ῶ, exors sum; non sortitus sum; nihil mihi sorte obtigit. Polyb.
Ἀκλήρημα, & ἀκλήρωμα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. Suid. Item hæreditatatis privatio, & promissionum divinarum; apud Œcumen. Act. Ap. 38.
Ἀκληρία, ας, ἡ, inopia, egestas: item infelicitas.
Ἄκληρος, ου, ὁ & ἡ, exors; item pauper, inops, egenus, tenuis, cui nullæ facultates sorte obtigerunt. Od. λ.
Ἀκλήρωμα, idem ac ἀκλήρημα, calamitas.
Ἀκληρωτὶ, adv. citra sortem: ex α priv. & κλῆρος, ὁ.
Ἀκλήρωτος, qui sorte non lectus est, insortitus.
Ἀκλητὶ, ultro, invocato: ut ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλων φίλοι, idest, sine vocatione, aut invitatione: ex α priv. & κλητὸς, ὁ.
Ἄκλητος, ου, ὁ & ἡ, invocatus, non vocatus.
Ἀκλήτως, idem ac ἀκλητὶ, adv.
Ἀκλινὲς, τὸ, subst. firmitas, & stabilitas, qua res aliqua inclinari nequit: est neut. ab ἀκλινής.
Ἀκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, non vacillans: qui non inclinatur, neque huc, neque illuc vergit: & metaph. rigidus: & qui flecti nequit: ex α & κλίνω.
Ἄκλιτος, ου, ὁ & ἡ, indeclinabilis: inflexibilis.
Ἀκλόνητος, ου, imperturbatus, inconcussus: ex α priv. & κλόνος, ὁ. unde κλονέω, f. ήσω.
Ἄκλονος, ου, ὁ καὶ ἡ, agitationis, & concussionis expers.
Ἄκλοπος, ου, ὁ ἡ, furum injuriæ non expositus: item non deceptus: item non furtivus. ex α priv. & κλοπὴ, ἡ.
Ἀκλυδώνιστος, fluctibus non agitatus; vel non fluctuans, imperturbatus, tranquillus Hesych. ex α priv. & κλύδων, ωνος, ὁ: unde κλυδωνίζομαι.
Ἄκλυστος, ου, ὁ ἡ, non ablutus, non elutus; item undis non agitatus. Plut. ex α priv. & κλύζω, f. σω.
Ἄκλυτος, qui non auditur. Plut. ex α priv. & κλύω. unde κλυτὸς, ὁ.
Ἀκλώνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ramulis carens. Theophr. ex α priv. & κλὼν, ωνὸς. Item.
Ἄκλωστος, ου, ὁ ἡ, qui nendo ductus, tortus, seu connexus non est: ut, ἄκλωστοι στήμονες, Poll. ex α priv. & κλώθω, f. σω: unde κλωστὴς, ὁ.
Ἀκμάζω, floreo, maturesco, vigeo, f. άσω. p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.
Ἀκμάζων, florens ætate.

Ἀκμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.
Ἀκμαστὴς, ᾶ, ὁ, strenuus, validus, robustus: ut γεννικώτερον γνώμῃ τε ἢ ἀκμαστῇ παίδων: Herodian. l. 1. est verbale ab ἀκμάζω, f. σω.
Ἀκμέω, voco.
Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis: ab ἀκή.
Ἀκμὴν, adverbialiter, adhuc, etiamnum.
Ἀκμηνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, adultus; item, famelicus: ab ἀκμή.
Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, non fatigatus, integer: ab α & κάμνω.
Ἀκμητὶ, vel ἀκμητεὶ, adv. citra fatigationem, aut laborem: item, facile. Suid. & Hesych. ἀγυμνάτως.
Ἀκμήτος, ου, ὁ, infatigatus, indomitus: idem quod ἀκμής, & Th. idem.
Ἄκμητος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀκάματος.
Ἀκμόθετον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponitur, per Syncop. pro ἀκμονόθετον ab ἄκμων.
Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.
Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, Acmonis filius.
Ἄκμων, ονος, ὁ, incus: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur; q. ἀκάμων.
Ἀκνάμπτος, ου, ὁ, ἡ, inflexibilis; Poet. pro ἀγνάμπτος: ex α, & γνάμπτω.
Ἄκναπτος, seu ἄγναπτος, & ἄγναφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus; Poll. Hesych. Plut. item in Marc. 12. & Mat. 9. ex α priv. & κνάπτω, vel γνάπτω, seu γνάφω, carmino, carpo; vellicando expolio; fullonum proprium: unde κναφεὺς, seu γναφεὺς, fullo.
Ἄκναφος, idem quod ἄκναπτος.
Ἄκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibiis, seu cruribus carens, vel, qui non habet suras: ex α priv. & κνήμη, tibia, crus, sura.
Ἄκνηστις, ἡ, spina dorsi, ita dicta traditur, quod bruta eam κνῆσαι, i. e. scabere, seu scalpere non possunt, sed opus sit, ut ab alio fricetur, seu distringatur: proprie in solis quadrupedibus; Od. κ. sed est & herbæ nomen, apud Nicand. in Ther.
Ἄκνισος, ὁ καὶ ἡ, & ἀκνίσωτος, insulsus, insipidus; proprie; nidoris, seu pinguedinis expers: Plut. Symp. 3. ex α priv. & κνίσσα, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incensæ fumus.
Ἄκνιδα, a quibusdam nominatur ἡ ἀκαλήφη. Diosc. ex α priv. & κνάω: unde κνήθω, f. σω.
Ἀκοάζω, audio, pro ἀκροάζω, Poeticum.
Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἁ, auditus, fama, sermo.
Ἀκόην, a. 2. pass. Jon. verbi ἀκούω.
Ἀκοήσομαι, audiar, f. 2. pass. verbi ἀκούω.
Ἄκοιλος, ὁ καὶ ἡ, qui cavus non est, in quo nihil cavum est, cavitatis expers: ex α & κοῖλος.
Ἀκοίμητος, ου, ὁ, ἡ, insomnis; ex α, & κοιμάω.
Ἀκοίνη, ulna, ἀγκάλη: potius scribitur ἀγκοίνη.
Ἄκοινος, non communis, non pollutus, non maculatus.
Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, proprietas, communio, & participatio nulla. Arist.
Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, incommunicabile. ab α, & κοινωνέω.
Ἀκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum altero non communicatur, cujus alter particeps non fit, insociabilis.
Ἀκοινωνήτως, idem quod ἀπαραιτήτως, rigide, severe, austere: ex α, & κοινὸς, vel κοινόω, & κοινωνέω.
Ἀκοινωνία, dissociatio; dissidium, disjunctio.
Ἀκοίτης, ου, ὁ, dicitur pro ὁμοκοίτης, idest, unum & idem cubile habens. Dor. ἀκοίτας, α, ὁ: in acc. ἀκοίταν, maritum.
Ἄκοιτις, ιος, ἡ, marita: ex α pro ἅμα, & κοίτη.
Ἄκοιτον, dicitur mel Plinio l. 11. c. 15. quod non habet retrimentum, seu sedimentum; quod etiam hodie rustici vocant lectum, stratum, seu cubile in vino: ex α priv. & κοίτη, seu κοῖτος, cubile, lectus.
Ἄκοιτος, ου, ὁ, sine cubili, cubili carens.
Ἀκολάκευτος, qui adulationibus capi nequit: inadulabilis. Plut. in Coriol.
Ἀκόλακος, ου, ὁ, alienus ab adulatione, & ostentatione, Diog. Laert. ex α pr. & κόλαξ, ακος, ὁ, adulator. unde κολακεύω, adulor.
Ἀκολασία, incontinentia. Th. κολάζω.
Ἀκολασταίνω, intemperanter, & proterve me gero, libidinose vivo.
Ἀκολαστέω, idem quod ἀκολασταίνω.
Ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans, scelus, scortatio.
Ἀκόλαστος, ου, ὁ, qui non punitur: ex α, & κολάζω.
Ἀκολάστως, intemperanter, petulanter: ex α priv. & κολάζω, punio: item, coerceo, moderor, fræno.

Ἀκόλλητος, glutinis expers: & metaph. qui coire nequit, incoibilis.
Ἄκολλος, ου, ὁ καὶ ἡ, glutinis expers; item, qui conglutinari nequit. Theophr. ex α priv. & κόλλα, ας, ἡ, gluten, sive glutinum.
Ἄκολος, ου, ἡ, frustum panis, vel frustulum minutissimum; ex α priv. & κολάω, amputo; quod ob exiguitatem frangi nequit: vel exponitur etiam τροφὴ, idem quod primitivum κόλον, ου, τὸ, cibus.
Ἀκολουθέω, ῶ, sequor. imperf. ἠκολούθουν, ων, f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. ἀκολουθοῦσαι, præs. part. pl. num. f. g.
Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, idem quod ἀκολουθία.
Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem quod ἀκολουθία.
Ἀκολουθητέον, sequendum est.
Ἀκολουθητικὸς, ὁ, sequax.
Ἀκολουθία, ας, ἡ, sequutio, consequentia, consequutio; item consectatio; & convenientia: ab ἀκόλουθος, comes; item, congruens, conveniens.
Ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus, comes: ab α pro ἅμα, & κέλευθος.
Ἀκολούθως, consequenter. Diosc. ἀκολούθως τούτοις, consequenter his, post hæc, item convenienter, consentanee. Plut.
Ἀκολύμβητος, ου, ὁ, ἡ, natandi inscius: ex α; & κολυμβάω.
Ἀκομία, ἡ, comæ, seu cæsariei defectus, calvitium. Nazianz.
Ἀκομιστία, ας, ἡ, incuria: ab α, & κομίζω.
Ἀκόμιστος, ου, ὁ ἡ, neglectus, squalidus, sine cura in necessariis. Nonn. Th. idem.
Ἄκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comatus non est, cui cæsaries nulla est, Poll. ex α priv. & κόμη, coma, cæsaries.
Ἀκόμπαστος: vide ἄκομπος.
Ἄκομπος, & ἀκόμπαστος, alienus a jactantia, ostentatione, & ambitione. Æschyl. ex α priv. & κομπὸς, ᾶ, ὁ, jactator. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.
Ἄκομψος, ου, ὁ & ἡ, inelegans, vilis, simplex, non astutus: ex α priv. & κομψὸς, ὴ, ὸν, scitus, elegans, bellus.
Ἀκόμψως, ineleganter. Plut.
Ἀκονᾶν, p.æs. inf. ab ἀκονάω, exacuo. Th. ἀκή.
Ἀκονάω, & ἀκονέω, acuo.
Ἀκοῖθος, ingratus.
Ἀκόνδυλος, non habens nodos digitorum; item impunis; sine colaphis, & pugnis: ex α priv. & κόνδυλος, digiti junctura, seu articulus.
Ἀκονέω, idem quod ἀκονάω.
Ἀκόνη, ης, ἡ, cos: quasi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur.
Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum.
Ἀκονίατος, vide ἀκόνιτος.
Ἀκόνιον, ου, τὸ, cos, seu coticula.
Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. facile, sine labore.
Ἀκονιτικὸς, ex aconito confectus, aliquid aconiti admixtum habens.
Ἀκόνιτον, ου, τὸ, aconitum: sic dictum volunt, quoniam in cautibus, seu ἐν ταῖς ἀκόναις provenit: quod etymon sequutus Ovid. Metam. l. 7. cecinit;

Quæ quia nascuntur dura vivacia caute,
Agrestes aconita vocant.

Et Plin. l. 27. c. 3. nascitur, inquit, in nudis cautibus, quas aconas nominant, (& ideo aconitum aliqui dixere) nullo juxta ne pulvere quidem nutriente: tunc Them. est α privativum, & κόνις, ἡ, pulvis: alii: quoniam vis ejus eadem in morte esset, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam. Them. ἀκόνη, & ἀκόνημα.
Ἀκόνιτος, ου, ὁ ἡ, & ἀκονίατος, pulveris expers, qui sine pulvere fit, item, non illitus calce; opere tectorio non obductus; non picatus: ex α priv. & κόνις, ιος, ἡ, pulvis, cinis.
Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτὶ, sine pulvere: & metaph. sine difficultate.
Ἄκοπος, ου, ὁ, impercussus.
Ἄκοντε, inviti, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων.
Ἀκοντὶ, invito: ex α priv. & ἑκοντὶ, sponte. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, spontaneus.
Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus; serpentis genus: ἀκοντὶς vero herba est, quæ medetur canibus morsis a serpentibus. Hesych.
Ἀκοντίζω, jaculor. fut. ίσω, p. ηκα. a. 1. ἠκόντισα, Jon. ἀκόντισσα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, jaculum.
Ἀκόντιον, medicamentum quoddam, a sanandis ἀκόντων vulneribus ita dictum.
Ἀκοντίας, jaculus: serpentis genus.

Ἀκον-

Ἀκόντιον, ου, τὸ, idem quod primitivum ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, telum.
Ἀκόντιος, ου, ὁ, Acontius, propr. nom.
Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio, vulnus, ictus, jaculum, telum.
Ἀκόντισις, jaculatio; jaculi, seu teli jactus.
Ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, jactatio hastæ.
Ἀκοντιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστάς.
Ἀκοντιστικὸς, jaculandi peritus: ab ἄκων, οντος, jaculum.
Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars: ab ἄκων.
Ἀκοντοβόλος, jaculi vibrator, jaculator. The. βάλλω, jacio. unde, βολὴ, & βόλος, jactus
Ἀκοντοδόκος, qui jacula observat, i. e. eorum ictus, ut eos vitet. Etym. Th. est δέχομαι, recipio: vel potius δοκεύω, observo.
Ἀκοντοφόρος, qui jaculum gestat. Dion. The. est φέρω, fero; quod in compositione mutat ε in ο.
Ἀκόντως, adv. invite. ab ἄκων invitus.
Ἀκοπίαστος, ου, ὁ & ἡ, indefessus.
Ἀκοπίατος, idem.
Ἀκοπιάτως, sine labore: ab ἄκοπος.
Ἄκοπος, ου, ὁ & ἡ, indefessus: ab α, & κόπος,
Ἀκόπρευτος, ου, ὁ & ἡ, vide ἄκοπρος.
Ἄκοπρος, & ἀκόπρευτος, ου, ὁ & ἡ, qui stercoratus non est; cui fimus non est ingestus. Theoph. de causis plant. ex α priv. & κόπρος, fimus.
Ἀκόπως, & ἀκοπιάστως, adv. sine labore, & lassitudine.
Ἀκόρεστα, insatiabilis.
Ἀκορέστως, adv. insatiabiliter.
Ἀκόρητος, Poet. idem quod ἀκόρεστος, insatiabilis: ex α priv. & κορέω, ῶ, seu κόρος, ὁ. Exp. etiam qui scopis mundatus non est. Item, incultus, minime ornatus. Dicitur & ἀκόρετος, pro eod.
Ἀκορία, insatiabilitas: ex α priv. & κορέω, purgo, item, satio.
Ἀκορίτης οἶνος, apud Diosc. l. 5. dicitur vinum ex acoro confectum, seu acoro conditum: a Them. ἄκορον, τὸ.
Ἄκορνα, ἡ, nomen plantæ, quæ reponitur inter φυλλάκανθα a Theoph. Histor. plant. l. 1. 16. aliis dicitur & ἄγρια.
Ἀκορνοὶ, bruchi, locustæ.
Ἄκορον, ου, τὸ, acorum, herba quædam.
Ἄκορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.
Ἀκόρυφος, verticem, seu fastigium non habens: apud Hesych. exponitur, innumerus, multus: ex α priv. & κορυφὴ, ἡ, vertex.
Ἄκος, εος, τὸ, medela: ab ἀκέομαι.
Ἀκόσμητον, ου, τὸ, inornatum: ex α, & κοσμέω.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, immunditiꝭs, status rerum perturbatus.
Ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, vel inornatus.
Ἀκόσμως, turpiter; adv. ex α, & κόσμος.
Ἀκοστάω, abundo esu hordei.
Ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, hordeum, cibus quilibet. Sic dicitur κριθὴ, quia ἄκος, παύει τοῖς νόσοις κεχυμένη, vel παρὰ τὸ ἄκρος ἱματούσθαι τοῖς ἐσθίουσι.
Ἄκοτος, ου, ὁ & ἡ, qui veteres iras non alit. Hesych. ex α priv. & κότος, ου, ὁ, ira vetus.
Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.
Ἀκουέμεν, præs. inf. Jon.
Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.
Ἀκουόντεσσιν, dat. pl. part. Jon. & Poet.
Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. pr. ind. ab ἀκούω.
Ἄκουρος, intonsus. Th. κείρω.
Ἄκουσα, vide ἄκων.
Ἄκουσα, pro ἤκουσα, a. 1. Jon. ind. ut in perf. ἀκήκοα, pro ἤκηκοα, ab ἀκούω, audio.
Ἄκουσα, ης, ἡ, invita, coacta: cujus masculinum est ἄκων.
Ἀκούσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. pro ἀκούσειαν.
Ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. a verbo ἀκούω, audio.
Ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. aor. part. act. ejusdem verbi.
Ἀκούσαντες, nom. pl. m. g. ejusd. temp.
Ἀκούσασα, nom. sing. fœm. ejusd. temp.
Ἀκούσεαι, Jon. pro ἀκούσῃ, 2. sing. f. m. ab ἀκούω.
Ἀκούσιος, ου, ὁ, ἡ, non voluntarius: ex α, & ἑκών.
Ἀκουσιάζω, cogo & adigo aliquem ad faciendum aliquid οὐχ ἑκόντα. Num. 15. ab ἀκούσιος.
Ἀκουσίθεος, unde ἀκουσίθεον, in Epig. exponitur, a Deo exauditum: ex ἀκούω, & Θεός.
Ἀκουσίως, invite, gravate: adv. ab ἀκούσιος.
Ἄκουσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio.
Ἀκουσμάτιον, auditiuncula, narratiuncula, sermunculus, cantiuncula. Luc. diminutivum ab ἄκουσμα.
Ἀκουστέον, audiendum est: verbale ab ἀκούω.
Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, auditor: Isocr. Item discipulus. verbale ab ἀκούω, ομαι.
Ἀκουστικὸς, οῦ, ὁ, ad auditum, sive sensum audiendi pertinens. Plut. item auditu valens; acri auditu præditus.
Ἀκουστὸς, οῦ, ὁ, audibilis.
Ἀκουτιεῖς, audire, facies, f. 1. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.
Ἀκουτίζω, f. ίσω, apud LXX. Interp. audire facio. Ps. 50. & Cant. 2. Item obtempero, apud Arist.
Ἀκουστικὸς, οῦ, ὁ, obtemperans, obediens. Bud. ex Arist.
Ἀκούω, audio, obedio. imperf. ἤκουον, ες, ε. f. 1. m. ἀκούσομαι, η, εται. p. act. ἤκουκα. pass. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. ecouter. i. e. auscultare.
Ἀκοῶ, f. 2. unde & a. 2. ἤκοον.
Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, extremitas, litus; & pro præmio: ab ἄκρος.
Ἀκράαντος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus, irritus ex α, & κραίνω.
Ἀκραγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ές, imbecillis, difficilis, durus. Hesych. & Etym. ἀσθενὴς, σκληρός. sed Etym. addit, ἀκραγγὲς etiam dici τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον, semper vagientem infantem; ut si ex α epitatico, & κράζω, clamo.
Ἀκράδαντος, inconcussus, immotus: Philo, ex α priv. & κραδαίνομαι, metu concutior.
Ἀκραὴς, έος, ὁ & ἡ, flans in superficie: ab ἄκρος, & ἄημι.
Ἀκραῖος, ου, ὁ, summus, idem quod ἄκρος; item, qui est in arce, vel qui præest arci.
Ἀκραιπάλος, ου, ὁ & ἡ, non sentiens crapulam, alienus a crapula, item, arcens crapulam: ex α priv. & κραιπάλη, crapula.
Ἀκραιφνὴς, sincerus, purus: dictum est pro ἀκεραιοφανὴς, per Sync. teste Etym. ex ἀκέραιος, & φαίνω. sic dicitur ἀκραιφνὲς αἷμα, apud Eurip. in Hec. & in superl. ἀκραιφνέστατος νοῦς, apud Greg. Item, integer, intactus, illæsus. Thuc. l. 2. Item, alacer.
Ἀκράαντος, idem quod ἀκράαντος.
Ἀκράξονιον, ου, τὸ, i. e. τὸ, ἄκρον τοῦ ἄξονος, summa pars axis: apud interpr. Apollonii: ex ἄκρα, ἡ, seu ἄκρον, τὸ, & ἄξων, ονος, ὁ.
Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia.
Ἀκρασίας, ου, ὁ & ἡ, intemperans: ab ἀκρασία, incontinentia; & utrumque ex α priv. & κεράω, per Sync. pro κεράω, seu κεράννυμι.
Ἀκράτεια, ας, ἡ, intemperantia, incontinentia, idem quod ἀκρασία.
Ἀκρατέστερος, meracior, comp. ab ἄκρατος, meracus.
Ἀκράτευμα, ατος, τὸ, incontinentia, intemperantia.
Ἀκρατεύομαι, incontinenter vivo, seu intemperans sum.
Ἀκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intemperans, impotens; quasi κράτος οὐκ ἔχων; aut ἀκρατὴς θυμοῦ, impotens iræ. Item, incontinens, qui contineri, seu retineri non potest: licet etiam usurpetur in alia significatione pro petulans, ex α priv. & κεράννυμι.
Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contineri, & cohiberi non potest.
Ἀκρατίζομαι, jento, proprie offulas meraco imbutas assumo: Athen. l. 1. & cum casu signif. in jentaculum sumo.
Ἀκρατίζω, merum bibo; meraciori haustu præcordia proluo: jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis.
Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum, seu jentaculi sumptio.
Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sumpsit jentaculum. Item, qui jentare solet, & offulas meraco imbutas assumere; jentaculo non facile carens: ut exp. apud Theocr. Idyl. 1. ab ἄκρατος.
Ἀκρατοκώθων, qui mero se ingurgitat; qui largius merum potat. Athen. Thema (præter ἄκρατος, vel ἄκρατον, merum) est κώθων, ωνος, ὁ, cothon, genus poculi Laconici; item, compotatio ipsa, in tali poculo maxime tunc usitato, Athen. & Plut.
Ἄκρατον, ου, τὸ, merum non dilutum: ex α, & κεράννυμι.
Ἀκρατοποσία, meracior potus: meracioris vini potatio. Athen. Plut.
Ἀκρατοποτέω, merum bibo; meracius poto. Athen. Thema (cum ἄκρατον) est πίνω, bibo: unde πότος, ου, ὁ, potatio.
Ἀκρατοπότης, qui merum potat.
Ἄκρατος, & Jonice ἄκρητος, ου, ὁ & ἡ, merus, meracus, purus, simplex, impermistus. Item, validus, sumpta metaph. a vino; quod non dilutum aqua integras suas retinet vires.
Ἀκρατοφόρον, ου, τὸ, urceus, seu urceolus; quasi, merum ferens. Th. φέρω, fero, quod in compositione mutat ε in ο.
Ἀκρατοφόρος, qui meracum fert: vel ad meracum ferendum aptus. Poll.
Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, & ἡ, impotens: ut vel incontinens: ut ἀκράτωρ, θυμοῦ, vel ὀργῆς. Phil. & Soph. ex α priv. & κράτος, εος, τὸ, robur.
Ἀκράτως, mere, pure, sine admistione: est adv. ab ἄκρατος, impermistus.
Ἀκρατῶς, expon. impotenter, impotenti animo. Item, incontinenter, intemperanter. Item cum summa contentione, concitate, apud Suid.
Ἀκρατοσμὸς, lascivia, intemperantia.
Ἀκραχολία, ἡ, πρόχειρος, ὀργὴ, ira repentina, & levi de causa: est a sequente.
Ἀκράχολος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος; ad iram valde proclivis: ab ἄκρος, & χολή.
Ἀκρεμονικὸς, οῦ, ὁ, adj. ut ἀκρεμονικαὶ ἀποφόσεις, apud Theophr. l. 4. expon. ramorum grandium proventus. a Th. ἀκρέμων.
Ἀκρέμων, ονος, ὁ, ramus major, vel prægrandis, virgultum: ὁ ἐπ' ἄκρῳ τοῦ δένδρου ὤν. Etym. deducit ab ἄκρος, i. e. summus; quidam vero dictum volunt, quasi ὁ ἐπ' ἄκρῳ μένων.
Ἄκρεος, excarnis, carnis, seu carneæ substantiæ expers, apud Hippocr. & Gal. ex α priv. & κρέας, ατος, τὸ, caro.
Ἀκρέσπερον, Poet. adv. extremo vespere: ab ἄκρος, & ἕσπερος.
Ἄκρη, ης, ἡ, Jon. pro ἄκρα, summa. Item n. pl. ab ἄκρον. superl. ἀκρότατον.
Ἀκρήβης, ου, ὁ, idem quod ἀκρήβος, qui est in summo pubertatis: qui est in prima pubertate, vel qui primam habet pubem: ex ἄκρος, ὁ, & ἥβη, ἡ.
Ἀκρήβος, ου, ὁ, ἡ, valde juvenis: ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, qui est in summa pubertate.
Ἀκρητέστερος, & ἀκρητέστατος apud Hipp. Jon. pro ἀκρατέστερος, & ἀκρατέστατος, meracior, & meracissimus: compar. & superl. ab ἄκρατος.
Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀκρατοποσία, meri potatio.
Ἀκρητοπότης, ου, ὁ, meri potator. ab ἄκρητος, & πότης.
Ἄκρητος, ου, ὁ, ἡ, non mixtus: ab α, & κεράννυμι.
Ἀκρητόχολος, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἄκρατον ἀθροίζων χόλον, qui meram congerit bilem. Hippocr. ex ἄκρατος, & χόλος.
Ἀκριβάζω, probo, diligenter indago. Ecclesiastic. 46.
Ἀκριβασμὸς, ὁ, accuratio, exquisita examinatio. Prov. 8. & Jud. 5.
Ἀκριβαστὴς, diligens explorator, inquisitor. Bud. ab ἀκριβὴς, diligens.
Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accurata diligentia: ab ἀκριβής.
Ἀκριβὲς, έος, τὸ, n. gen. ab ἀκριβής.
Ἀκριβέστερος, compar. nom. ἀκριβής. ἀκριβέστατος autem est superl. παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βαίνειν.
Ἀκριβὴς, έος, ὁ, ἡ, exquisitus, accuratus.
Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, summum jus; ab ἀκριβὴς, & δίκη.
Ἀκριβολογέομαι, accurate recenseo; præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβὴς, λέγω.
Ἀκριβολογία, accurata discussio, vel examinatio, aut tractatio. Aristot.
Ἀκριβολόγος, accurato sermone & exquisito utens.
Ἀκριβοῦσθαι, dicitur res aliqua accurate fieri, summa cura & diligentia elaborari. Item pro penitus cognosci, pernosci. Hinc part. præt. ἠκριβωμένος, accurate elaboratus, exquisitus: est pass. ab act. ἀκριβόω.
Ἀκριβόω, accurate perquiro, diligenter exploro. Item, summa & exquisita diligentia aliquid facio. f. ώσω, præter. ωκα.
Ἀκριβῶς, adv. exquisite: ab ἀκριβής.
Ἀκρίδιον, ου, τὸ, parvula locusta, q. d. locustula: est diminut. ab ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad locustas capiendas. Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν, locustas venari.
Ἀκριδοφάγος, qui locustas comedit; vel locustis victitat. ex ἀκρὶς, & φάγω.
Ἀκρίζω, f. σω, cacumina, seu summa loca perambulo, Eust. item neutraliter, summis pedibus ambulo. Hesych. ab ἄκρις, ιος, ἡ, summitas.
Ἀκρὶς, ίδος, ἡ, locusta, παρὰ τὸ ἄκρα τῶν φυτῶν νέμεσθαι. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, summitas montis: ab ἄκρος.
Ἀκρισία, ἡ, indiscretio: non adhibitum judicium, Luc. Item res controversa, & non judicata, Polib. Itidem judicii inopia, & temeritas; malum judicium. Item confusio, & turbulentus rerum status. Xen. ex α priv. & κρίνω.
Ἀκριτὶ, adv. idem ac ἀκρίτως, injudicate, vel injudicato; indicta causa. Item nullo cum judicio, sine delectu. Item indiscrete, confuse, nullo discrimine. est adv. ab ἄκριτος, ὁ.
Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui loquitur in considerate: ab ἄκριτος, & μῦθος.

Ἀκρι-

Ἄκριτον, ου, τὸ, neut. ab ἄκριτος, quod in controversiam non cadit. Isocr. Item, quod componi, vel discerni non potest. Il. γ. Item sine judicio, & ratione factum.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, indiscretus, confusus, anceps, indistinctus; ut ἄκριτοι μῦθοι, Il. β. Item injudicatus, indemnatus, qui causam non dixit: ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ἡ, frondes habens indiscretas, frondosus: ab ἄκριτος, & φύλλον.

Ἀκριτόφυρτος, confusus, miscellaneus. Æschyl. ex ἄκριτος, & φύρω, f. ύσω, misceo.

Ἀκριτόφωνος, indistinctam & confusam vocem habens. Hesych. ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, adv. idem ac ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκουσμα, id quod auditur, & in bonam, & in malam partem. sic Xen. dicit, laudem esse ἀκρόαμα ἥδιστον, at convicium χαλεπώτατον ἀκρόαμα. Item ipsa persona, quæ auditur, apud Athen. & Plut. Sic & acroama a Cic. usurpatur pro Sextio, & Verr. 6.

Ἀκροαματικὸς, auscultatorius, ad auditionem pertinens; vel in auditione consistens; ut ἀκροαματικαὶ διδασκαλίαι, Plut. quæ Guarino dicuntur disciplinæ speculativæ. Atque inde ἀκροαματικὰ, acroamatica vocantur Aristot. commentationes, quibus Phil. remotior, subtiliorque agitabatur quæque ad naturæ contemplationes, disceptationesve dialecticas pertinebant. Gellius l. 20. c. 4. Unde αἱρετικοὶ ἀκροαματικοὶ etiam dicebantur, auctore Bellatione, quæ inter homines ejusdem sectæ, aut hæreseos arcana habebantur, nec foras ferebantur.

Ἀκροάομαι, idem ac ἀκούω, audio, pareo. f. ἀκροάσομαι. p. pass. ἠκρόαμαι, part. ἀκροώμενος, ἀκροώμενοι. Item audio, & ausculto discendi causa. Etym. dicit, ex ἀκοῶ. f. 2. verbi ἀκούω, fieri ἀκροῶ, pleonasmo litteræ ρ.

Ἀκροάσει, dat. sing. ab ἀκρόασις, auditus.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio. Item recitatio: ut ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, audire, vel recitare. Sumitur etiam interdum pro ipso loco, ubi fit ἀκρόασις.

Ἀκροατήριον, τὸ, auditorium, locus, in quo audiuntur recitationes; aut in quo auditur præceptor. Plut. de aud.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor.

Ἀκροατικὸς, ad audiendum pertinens: ut ἀκροατικὸς μισθὸς, apud Luc. dicitur merces, quæ pro auditione datur.

Ἀκροβαδίζω, idem ac ἀκροβατέω.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ, summis pedum digitis ingrediens, erectus: proprie, in summos pedum digitos incedens.

Ἀκροβατέω, ῶ, ut & ἀκροβαδίζω, summis pedum digitis gradior, in digitos erigor. Luc. Item superbe incedo, apud Suid.

Ἀκροβατικὸς, scansorius: ex Vitruvio: ex ἄκρος, & βαίνω, f. βήσομαι. a βάω, unde varia ejus composita desinunt in βάμων, βάτης, & βατέω.

Ἀκροβαφὴς, summa parte tinctus, in Epigram. ex ἄκρος, & βαφή, ἡ.

Ἀκροβελὶς, ίδος, jaculi genus: ex ἄκρος, ὁ & βέλος, εος, τό.

Ἀκροβηματίζομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali, ex ἄκρος, & βηματίζω.

Ἀκρόβλαστος, germen in cacumine habens: ex ἄκρος, & βλάστη, ἡ, seu βλαστὸς, ὁ.

Ἀκροβολὶς, idem ac ἀκρόβολος.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Jon. velitari verbis: ab ἄκρος, & βάλλω.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ίζομαι, jaculor, proprie ex edito quopiam loco jacula emitto: quasi εἰς ἄκρα βάλλω: ad summitatem, vel cacumen aliquod versus jaculor, & jaculationem dirigo; quasi, εἰς τὸ ἄκρον βάλλω. Item missilibus pugno, velitor velitarem pugnam ineo; certaminis præludia facio.

Ἀκροβόλησις, idem ac ἀκροβολισμός.

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio, præludium pugnæ. Item velitatio, velitaris pugna: & metaph. pro velitatione, quæ fit verbis.

Ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator, veles, ferentarius.

Ἀκροβολιστήρια, velitum tela, ex ἄκρος, & βόλος, ὁ, seu βολή, ἡ.

Ἀκρόβολος, ου, ὁ, & ἡ, jaculator, proprie qui e summitate, vel versus summitatem loci alicujus jaculatur.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium: ex ἄκρος, & βύω, tego, quod extremam pudendi partem tegat: cui opponitur περιτομή.

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, in extremitate tectus; i. e. extrema colis partem tectam habens, præputiatus, præputium habens.

Ἀκρογένειος, cui longum est barbitium: ex ἄκρος, & γένειον, ου, barba.

Ἀκρογωνιαῖος, αῖα, αῖον, angularis, imus: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκρογωνιαῖος λίθος, in extremo angulo positus lapis; summus, vel imus angularis lapis. ad Eph. c. 2. & in 1. Pet. c. 2. significat potius imum angularem, quam summum. Pro eod. dicitur &

Ἀκρόγωνος λίθος, i. e. summangulus lapis, vel imus angularis lapis; nam ἄκρον extremum utrumque significat.

Ἀκροδακτύλιον, summum digiti: ex ἄκρος, & δάκτυλος.

Ἀκρόδετος, in summo ligatus, seu nexus, in Epigr. ex ἄκρος, & δέω, δέσομαι: unde δετὸς, ὁ.

Ἀκροδίκαιον, expon. τὸ ἄκρον τοῦ δικαίου. Hesy. summum jus: ex ἄκρος, & δίκη, ἡ: unde δίκαιος.

Ἀκρόδρυα, quæ in ambitu lignosum putamen habent. Interdum de omni fructu dicitur; & de arboribus etiam. Theoph. & Xen. ex Plut. autem in Alex. pro ostreis, vel testaceis sumitur, ex ἄκρος, & δρῦς, υός.

Ἀκρόζεστος, leviter fervefactus, & quasi in superficie duntaxat. Item leviter coctus apud Diosc. ex ἄκρος, & ζεστὸς, a Th. ζέω. f. έσω.

Ἀκροζύγια, dicuntur τῶν βοῶν τὰ μέσα, ἤγουν ζεύγλης: Hesych. vel ἀκροζύγια, dicitur pars jugi media, scil. ζεύγλη. ex ἄκρος, & ζυγὸς, ὁ.

Ἀκρόθαλπτος, summe calefactus & tostus: ex ἄκρος, & θάλπω. f. ψω.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγῶς, leviter, strictim, summam partem attingendo, & quasi superficiem: ut γεύσασθαι ἀκροθιγῶς, leviter attingere, degustare. sic ἀκροθιγῶς διεξέρχεσθαι, strictim, sive cursim commemorare. & ἀκροθιγῶς γνῶναι, summam rei cognoscere: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & θίγω: unde θιγγάνω.

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, & frequentius in pl. ἀκροθίνια, τὰ, primitiæ. quasi τὰ ἄκρα θινὸς, summitates acervi; quod primitiæ ex summo acervo, sive e summitate acervi excerpi soleant, proprie autem primitiæ frugum secundum quosdam. Item pro primitiis manubiarum, quæ diis offeruntur: Thuc. In epist. vero ad Hebr. c. 7. pro ipsis manubiis ponitur: primitiæ, spoliorum decimæ; ex ἄκρον, & θὶς, vel θίν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ & ἡ, leviter ebrius ab ἄκρος, & θωρήσσω, inebrio.

Ἀκροθώρηξ, idem ac ἀκροθώραξ, quod exponitur leviter potus: quasi pectore tenus vino imbutus, vel cui pectus incalescit potu meraciore: ex ἄκρος, & θώραξ, ὁ.

Ἀκρόκαρπος, in summitate fructum habens, in summa sui parte, seu cacumine fructum edens: ex ἄκρος, seu ἄκρον, & καρπὸς, ὁ.

Ἀκροκελαινιάω, in summo, vel superficie nigrico; ab ἄκρος, & κελαινιάω, nigrico; quod a κελαινός.

Ἀκροκέραια, τὰ, dicuntur extremitates, seu, ut Virg. vocat, cornua antennarum; Poll. l. 1. ex ἄκρος, & κεραία, ἡ.

Ἀκροκιόνιον, ου, τὸ, summa, seu extrema columnæ pars, fastigium columnæ: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & κίων, ονος.

Ἀκροκνεφαῖος, ου, ὁ, ἡ, vespertinus: ex ἄκρος, & κνέφας.

Ἀκροκνεφὶς, ίδος, ὁ & ἡ, idem cum ἀκροκνεφαῖος.

Ἀκροκόμας, idem ac ἀκρόκομος, qui copiosiore est capillo: Iliad. δ.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ, comatus in vertice: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκορδὼν, seu potius ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca.

Ἀκροκόρινθος, arx Corinthi.

Ἀκροκόρυμβα, τὰ, idem ac ἀκροκόρυμβα. Sic dicuntur navium rostra; i. e. τὰ ἄκρα τῆς νεώς: ex ἄκρος, & κόρυμβος, ὁ, seu κόρυμβον, τό.

Ἀκροκόρυφος, summus ex ἄκρος, & κορυφή, fastigium.

Ἀκροκυματόω, ῶ, summis jonato fluctibus: Luc. ex ἄκρος, & κῦμα, ατος, τὸ: unde κυματόω.

Ἀκροκώλια, τὰ, trunculi, hoc est, extrema membrorum seu edulia ex trunculis extremorum membrorum parata.

Ἀκροκωλία, ἡ, extremitas membrorum, hoc est, brachiorum, ubi nimirum humeris inseruntur; ex ἄκρος, & κῶλον, τό.

Ἀκρόλειον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, vel prædæ: quasi τὸ ἄκρον τῆς λείας: apud Suid. sed expon. & simpliciter primitiæ, apud eundem.

Ἀκρόλιθος, in summitate, seu extremitate lapidis positus; vel substantive, summus lapis, summitas lapidis. utitur Vitruv. lib. 2. c. 8. ἄκρος, & λίθος, ὁ.

Ἀκρολίνιος, qui est in summo retis, qui pertinet ad retis extremitatem, Oppian. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & λίνον, τό.

Ἀκρολίπαρος, per summa pinguis, in summa parte, seu superficie pinguis; Athen. l. 9. ex ἄκρος, & λιπαρός.

Ἀκρολογέω, in summitate carpo, seu lego, vel summitatem, aut summa lego: in Epigram. ex ἄκρος, & λέγω, lego, idest colligo.

Ἀκρολόγος, qui summa tantum colligit, & manu carpit; Athen. l. 10.

Ἀκρολοφία, ἡ, idem ac ἀκρόλοφος.

Ἀκρόλοφος, ου, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, seu monticuli: Plut. in Publ. ex ἄκρος, & λόφος, ὁ.

Ἀκρόμαλλος, ου, ὁ & ἡ, summe villosus: ex ἄκρος, seu ἄκρον, & μαλλὸς, ὁ.

Ἀκρομανὴς, ὲς, ὁ & ἡ, summo furore correptus, extrema insania laborans: apud Herod. ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομολιβδὶς λίνον, rete habens in extrema, seu ima sui parte plumbum, in Epigram. ex ἄκρος, & μόλιβδος, ὁ.

Ἀκρομύλη, Hesychio est ἡ γυρὸς μύλη, vel ipse μύλος, ex ἄκρον, τὸ, & μύλη, ἡ, mola.

Ἀκρόμφαλον, seu ἀκρομφάλιον, τὸ, dicitur media umbilici pars & extrema; umbilici meditullium: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ; unde ὀμφάλιον, τό.

Ἄκρον, ου, τὸ, extremum, extremitas: vel extrema pars cujuslibet rei, est neutrum substantive positum: ab ἄκρος, extremus.

Ἀκρόνηον, dicitur summa, seu extrema pars navis: ex ἄκρον, τὸ, & ναῦς, νεώς.

Ἀκρόνυξ, primæ noctis tempus: Suid.

Ἀκρονυχία, ἡ, prima nox; tempus, quod inter vesperam, & mediam intercedit noctem: ex ἄκρος, & νὺξ: unde νυκτός.

Ἀκρόνυχον, τὸ, idem ac ἀκρονυχία.

Ἀκρόνυχος, ου, ὁ, ἡ, vespertinus; qui est, aut fit ἄκρας νυκτὸς, primæ noctis tempore.

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ & ἡ, in summo fixus: Non. ex ἄκρος, τὸ & ἐπάγην, aorist. 2. a Them. πήγω, seu πήσσω, f. ξω, figo.

Ἀκροπαθὴς, in summa parte affectus: Hippocrates; ex ἄκρος, & πάθος, τό.

Ἀκρόπαστος, ὁ & ἡ, per summa conspersus: ex ἄκρος, & παστὸς, ὁ a Th. πάσσω, seu πάττω.

Ἀκροπενθὴς, summe lugens: ex ἄκρος, & πένθος, εος, τό.

Ἀκροπηλὸς τόπος, locus in summo lutosus, intus durus: ex ἄκρος, & πηλὸς, ὁ.

Ἀκρόπις, vocatur ab Hippocr. Epid. l. 7. lingua ἡ ἄκρα ἑαυτῆς μὴ δυναμένη, τοῦ ἄγειν ἡ αὐτὴ … θέντος ὑπὸ δυσκινησίας; i. e. quæ sui impos est, & præ difficultate movendi balbutiens, & inarticulata: ἄναυδος γλῶσσα: Varinus: in Gloss. ἀκρωνὶς scribitur: a Th. ἄκρος, seu ἄκρον.

Ἀκρόπλοος, ὁ & ἡ, in superficie natans; in summa parte innatans: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, τὸ, & πλόος, ὁ.

Ἀκροποδὶ, adv. summis pedum digitis Th. πούς.

Ἀκροποδητὶ, summis pedibus insistendo, aut leviter insistendo pedibus: idem ac ἀκροποδὶ & ex iisdem ἄκρος, ποῦς, ποδός.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, summa urbs; i. e. summitas urbis, summa pars urbis & altissima; & peculiariter, ac quasi κατ' ἐξοχὴν, sic dicebatur arx Athenarum, in qua & ærarium erat: Thuc. ex ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ & ἡ, dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Jon. ab ἄκρος, & πόλος: altissimum habens verticem; cujus summitas ipsum polum attingit: excelsus, præaltus: ut ἀκροπόλοισιν ὄρεσι, Il. ε.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ & ἡ, κατὰ τὸ ἄκρον πείρων, extrema parte acutus; in extrema parte transfigens. Od. γ. ex ἄκρος, vel ἄκρον, πόρος, ὁ.

Ἀκροπόρφυρος, in extremitate, vel summitate purpuram habens: ex ἄκρον, & πορφύρα, ἡ.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; item glans ipsa: ab ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροπόσθιον, τὸ, idem ac ἀκροποσθία, ἡ, summa scil. seu præeminentior præputii pars, i.e. τὸ πόσθης ἐξέχον, inquit Poll. l. 2.

Ἀκρόρριζος, ου, ὁ & ἡ, in summitate, vel in superficie radicem habens: seu longas habens radices. unde τὰ ἀκρόρριζα, quæ non agunt radices in profundum. & Theoph. ἀκρόρριζα δένδρα vocat arbores, quibus radices sunt per summa cespitum; ut loquitur Plin. l. 16. c. 31. cujusmodi olea, malus, cypressus, quibus opponuntur βαθύρριζα, ut robora, quæ suas radices in profundum agunt: ut ibid. idem Plut. ex ἄκρος, seu ἄκρον, & ῥίζα, ἡ.

Ἀκρορρίνιον, τὸ, dicitur tota nasi summitas, seu totus nasi ambitus: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τὸ, & ῥὶν, ῥινὸς: unde ῥῖνον, τό.

Ἀκρορρύμιον, τὸ, summus temo; extrema temonis pars: Poll. ex ἄκρος, seu ἄκρον, & ῥυμὸς, ὁ, a Them. ῥύω.

Ἄκρος,

Ἄκρος, α, ον, summus: extremus.

Ἀκροσαπὴς, quod in superficie tantum, & summa parte putredinem contraxit, quod leviter putrescere, & mutari coepit: ex ἄκρον, τὸ, & σήπω.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, summe sapiens: ex ἄκρος, & σοφός.

Ἀκροσπάθια, τὰ, dicuntur, ὑποχόνδρια, quod costis subjiciantur, & velut in earum extremitate posita sint. σπάθαι autem costarum ossa dicuntur, teste Poll. vel ipsæ costæ: ex ἄκρος, seu ἄκρον, & σπάθη, ἡ.

Ἀκροσπέλος, avena. Dioscor.

Ἀκροστήθιον, τὸ, summa pectoris pars; ex ἄκρον, & στῆθος εος, τό.

Ἀκροστιχὶς, ἡ, & ἀκρόστιχον, τὸ, initium versus: Schol. Thuc. ex ἄκρον, & στίχος, ὁ.

Ἀκροστόλιον, τὸ, summitas, seu ora navis: Athen. l. 5. ex ἄκρον, & στόλος, ὁ.

Ἀκροστόμια, τὰ, sunt, quibus, inquit Eustat. φυσῶσιν οἱ χαλκεῖς, pars quædam follium: ex ἄκρον, & στόμα, τό.

Ἀκροσφαλὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad lapsum: ut ἴχνος ἀκροσφαλές, apud Nic. & metaph. lubricus, periculosus. sic etiam dicitur homo, qui statim in hanc, vel in illam partem labitur, cui imminet periculum a re aliqua: Plut. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram proclivis, iracundus. Item qui cito labitur, & peccat; ut & qui cito periclitatur morbo: apud eund. Plut. ex ἄκρος, & σφάλλω, fu. σφαλῶ.

Ἀκροσφύριον, τὸ, extrema malleoli pars, sed est genus calceamentorum muliebrium: Hesych. ex ἄκρον, & σφυρόν, τό.

Ἀκροσχιδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, summa, vel extrema sui parte scissus, aut fissus, vel in cacumine divisus: ex ἄκρον, τὸ, & σχίδη, ἡ: a Th. σχίζω, f. ίσω.

Ἀκροτελεύτιον, τὸ, finis, seu extremitas carminis: Thuc. l. 2. ex ἄκρον, & τελευτὴ, ἡ.

Ἀκροτηριάζειν, extremitates truncare.

Ἀκροτήριον, pro ἀκροατήριον, auditorium.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas. Item metaph. fastigium, apex; a Th. ἄκρος, ὁ.

Ἀκρότητος, non pulsatus, apud Athen. non applausus; seu, nullum merens applausum: ut ἀκρότητα κύμβαλα, non congruentia ad numeros, vel applausu digna: ex α priv. & κρότος, ου, ὁ, pulsus, ut æris, remorum, &c. Item plausus manuum.

Ἀκρόπτος, ου, ὁ, leviter coctus, subcrudus.

Ἀκροτομέω, extremas, seu summas partes amputo, trunco: ex ἄκρον, τὸ, & & τόμος, ὁ seu τομὴ, ἡ.

Ἀκρότομος, ὁ & ἡ, cujus summæ partes sectæ sunt, ut πέτρα ἀκρότομος, rupes adeo prærupta latera habens, ut ferro resecta esse videatur. sic ἀκρότομοι λίθοι, lapides extremis partibus resectis complanati, & politi.

Ἀκρότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summo tentus. Item qui extremas partes, i. e. manus, & brachia summis viribus intendit. Athen. lib. 12. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & τόνος, ὁ.

Ἄκροτος, ου, ὁ, plausu carens, cui non applauditur.

Ἄκρουλος, in summo crispus; ex ἄκρον, τὸ, & οὖλος, ὁ, crispus.

Ἀκρουρανία, summitas cœli, vertex cœli: ex ἄκρον, τὸ, & οὐρανός, ὁ.

Ἀκροφανὴς, in summo apparens: ut apud Nonn. ἀκροφανὴς ἠώς, aurora summo diluculo apparens; vel quæ superficiariam tantum, & non plenam lucem habet; vel apparere, & exoriri incipiens: ab ἄκρον, τὸ, & φαίνω, fœm. ανῶ.

Ἀκροφυὴς, in cacumine proveniens, in summitate nascens. Item summa indole præditus: Synes. Epist. 4. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & φυὴ, ἡ: a Them. φύω, gigno.

Ἀκροφύλαξ, arcis præfectus; ex ἄκρον, τὸ, & φύλαξ, ὁ.

Ἀκρόφυλλος, in summitate, seu cacumine folia habens: a Them. φύλλον, τό.

Ἀκροφύσιον, ου, τὸ, follium pars summa, seu extrema, quæ fornacis ori immittitur: Thuc. lib. 3. a Them. φυσάω.

Ἀκρόχαλις, supra modum laxatus, seu solutus: Dionys. de situ orb. sed Eustat. expon. etiam, ὁ ἀκράτῳ χαλασθεὶς, τὰς φρένας, innuens, per Sync. videri dici pro ἀκρατόχαλις. Hesychio autem est dimidia tantum parte ebrius. sed fortasse rectius idem erit cum ἀκροθώραξ, i. e. ἄκρως μεθύων, a Them. χάλις, ικος, ὁ, merum.

Ἀκροχανὴς, ἐος, ὁ & ἡ, immanis, vastus in extremitatibus, ac summitate hians in Epigr. a Them. χαίνω, f. ανῶ.

Ἀκρόχειρ, ab Hippocr. dictum fuit totum id, quod a cubito ad extremam usque digitorum aciem est: in qua significatione dicitur

Ἀκροχειρὶς, & ἀκρόχειρον, (ἀκρόχειρος vel Hesych. est ἀνδροφόνος, homicida.)

Ἀκροχειρίζομαι, summa manu capto: proprie dicitur de Pancratiastis, quorum alter alterum manibus captat, ante ipsam συμπλοκήν: ut Athen. l. 4. πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειριζόμενοι.

Ἀκροχειρισμὸς, exercitatio Pancratiastarum, quum alter alterum manu captat: Luc. (pro eodem dicitur etiam ἀκροχείριξ.)

Ἀκροχειριστὴς, qui se exercet ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχερσίτης, dictus fuit Pancratiasta quidam Sicyonius: quod ἄκρας χεῖρας adversarii comprehendere soleret, nec prius dimittere, quam illum viribus deficere sentiret: Pausan. Eliac. l. 2. a Them. χεὶρ, χειρός.

Ἀκροχλωίσκοι, dicuntur extremitates ejus partis jugi, quæ dicitur ζεύγλη: Poll. l. 1. a Them. χλωὴ, χλωός.

Ἀκροχλίαρος, summa parte tepidus: Diosc. l. 2. a Them. χλιαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροχολέω, subito irascor, repente ad iram concitor.

Ἀκροχολία, proclivitas ad iram.

Ἀκρόχολος, extreme biliosus, cui subito bilis accenditur, qui repente irascitur: a Them. χολὴ, ἡ, componitur ut reliqua præcedentia, cum Th. ἄκρος, ὁ, vel neut. ἄκρον, τό.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, dicitur verruca, quæ sub cute coit, durior, & paulo asperior, callosa, & plerumque teres; ejusdem coloris, infra tenuis, ad cutem latior, pueros maxime infestans; ita autem dicitur, quod similis sit vertice suo resectæ chordæ secundum extremitatem, ut scribit Aet. vel quod in imo adeo angusta sit, ut pendere videatur: ut vult Cels.

Ἀκρόχωλος, ὁ, καὶ ἡ, aliquantum claudus: Suid. ex ἄκρος, & χωλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, ὁ, ἡ, in summo nudus: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρος, & ψιλὸς, ὁ.

Ἀκρόψωλος, qui in summa tantum parte recutitus est. Schol. Aristoph. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & ψωλὸς, ὁ.

Ἄκρω, vere, ἀληθῶς.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ & ἡ, glacie carens: non glaciatus: nihil crystallinum habens: ex α priv. & κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, gelu; item crystallus lapis.

Ἀκρῶν, Dor. pro ἄκρας; gen. sing.

Ἀκρῶα, Hesychio sunt viscera, τὰ σπλάγχνα, ἔντερα.

Ἀκρωβελία, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Eust. comp. en ἄκρος, & ὀβελὸς, οῦ, ὁ.

Ἀκρωλένιον, ου, τὸ, summitas, vel extremitas cubiti: Poll. Item metaph. montis cacumen: ex ἄκρα, ας, ἡ, summitas, & ὠλένη, cubitus, brachium, ulna; idem ac πῆχυς.

Ἀκρωμία, ἡ, vel ἀκρώμιον, τὸ, eminentia vel summitas humeri; & metaph. montis vertex: ex ἄκρος, extremus, summus, & ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ἀκρων, ωνος, extremitas membri: ab ἄκρος, ου, ὁ, summus.

Ἀκρωνία, ἡ, partium extremarum amputatio. Æsch. in Eumen. ab ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri: idem ac ἄκρον, τὸ, extremum, extremitas.

Ἀκρώνυξ, υχος; summum unguis.

Ἀκρωνυχία, ἡ, unguium extremitas: & metaph. jugum, vel vertex montis: ab ἄκρος, & ὄνυξ υχος, ὁ, unguis, ungula.

Ἀκρώνυχος, ὁ, summum unguis; ut ἀκρώνυχα ποδῶν ἴχνια, vestigia quæ aliquis impressit terræ summis vestigiis incedens.

Ἀκρωτις, ἡ, idem ac ἄκρατις, quæ sui impos est.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, summitas montis. Philo de vita Mosis, ex ἄκρον, & ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ἄκρως, adv. summe, perfecte: ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo: metaphorice, imminuere. Chrysost. proprie est mutilo aures, i. e. τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀποτέμνω; unde per ω scribendum, licet Th. sit ἄκρος, vel ἄκρον. Derivatur ab ἀκρωτήριον, τὸ, summitas, cacumen.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, summitas, cacumen, vertex: ἀκρωτήριον νεὼς, navis fragmentum, ab ἄκρος, summus.

Ἀκταίζω, vel ἀκταΐζω, alacri sum animo; glisco; elevo me. Th. ἀκτὴ, littus. nam Plut. Symp. 4. innuit, ἀκτάζειν esse, in littore indulgere genio.

Ἀκταίη, ης, ἡ, Actæa, Nympha.

Ἀκταίνειν, lascivire, ferocire: item ruere in Venerem more equorum. Hesych.

Ἀκταῖος, ου, ὁ, littoralis, maritimus. Hesych.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτὴ, ἡ, littus.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, Actæon.

Ἀκταιωρέω, vel ἀκτωρέω, littora custodio. Hes. ex ἀκτὴ, littus, & οὖρος, ου, ὁ, custos; mutando ου in ω.

Ἀκταιωρὸς, ου, ὁ, littorum custos: sed scribitur etiam ἀκτωρὸς, apud Hesych.

Ἀκτέανος, ὁ, pauper, inops, nulla habens κτέανα. Hesych. ex α priv. & κτέανον, idem ac κτῆμα, possessio: a Th. κτάομαι, possideo.

Ἀκτένιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus: Poll. ex α priv. & κτεὶς, ενὸς, ὁ, pecten.

Ἀκτέριστος, & ἀκτέριστος, infuneratus, cui non parentatum est, nec justa sunt facta, nec latæ sunt inferiæ: item insepultus, ἄταφος: in Epigr. & Hesych. ex α priv. & κτέρεα, τὰ, exequiæ, inferiæ, justa.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus: fruges: quasi ab ἄγω, frango.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas, possessionum penuria, inopia.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, inops. Th. κτάομαι, possideo.

Ἀκτησία, ὁ, paupertas, egestas.

Ἄκτητος, ὁ, non possessus; vel qui acquiri non potest; ex α priv. & κτάομαι, possideo, acquiro.

Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius Solis.

Ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἀκτῖσι. quasi ab ἄγω, frango.

Ἀκτινηδὸν, in formam radii, vel radiorum: apud Lucianum.

Ἀκτινοβολέω, radios jacio, vel ejaculor; radio: in pass. ἀκτινοβολοῦμαι, apud Athen. irradior: componitur cum ἀκτὶν, & βάλλω, jacio.

Ἀκτινοβολία, ἡ, radiorum ejaculatio; apud Plut.

Ἀκτινοβόλος, ὁ, radios jaciens, vel ejaculans.

Ἀκτινοειδὴς, ἐος, ὁ & ἡ, in speciem radiorum formatus, radiatus. εἶδος, εος, τὸ, est species, forma, facies. ab ἀκτὶν, radius Solis.

Ἀκτινωτὸς, οῦ, ὁ, radiatus, coruscans: tanquam a verbo ἀκτινόω.

Ἄκτιος, ου, ὁ, littoralis: ab ἀκτὴ, ἡ, littus.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius, coruscatio; pro ἀκτὶν. Epigr.

Ἄκτιστος, ὁ, καὶ ἡ, inædificatus: apud Hom. ex α priv. & κτιστὸς, οῦ, ὁ, conditus. Th. κτίζω, condo.

Ἄκτιστος, ὁ καὶ ἡ, non creatus, non conditus.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, littoralis, commorans in littore: Epigr. est ab ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus.

Ἀκτωρέω, idem cum ἀκταιωρέω, littora custodio.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor. Hesychio est lorum, vel funis, quo ducimus aliquid: est verbale ab ἄγομαι, f. ἄξομαι, ducor.

Ἀκυβέρνητος, non gubernatus: ex α priv. & κυβερνάω, guberno.

Ἀκυητήριον, τὸ, medicina impediens conceptum.

Ἄκυθος, ἡ, sterilis. κύθος enim est semen.

Ἀκύκλιος, ὁ, indoctus, seu qui orbem disciplinarum non confecit. Hesych. ἀπαίδευτος. ex α priv. & κύκλιος, circularis. Th. κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Ἀκύλας, ὁ, Aquila, nomen viri.

Ἀκύλιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ qui non volvitur, immotus, rigidus. Athen. ex α priv. & κυλιστὸς, volutatus. Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἄκυλος, ου, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ὁ καὶ ἡ, & ἀκύμων, ονος, ὁ, & ἡ, fluctibus non agitatus; tranquillus: ex α priv. & κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.

Ἀκύμων, ὁ, καὶ ἡ, fœtu carens: ut ἀκύμων νηδὺς, fœtu carens uterus, & sterilis. Eurip. ex α priv. & κῦμα, τὸ, fœtus, germen, apud Eurip. a Th. κύω, uterum fero, sum gravida.

Ἄκυπρος, ὁ, Veneris expers, ἄμιγος, παρθένιος: ex α priv. & Κύπρις, Venus, ab insula Cypro, quæ κύπρος dicitur, in qua nata est, sic vocata.

Ἀκύρημα, & ἀκύρημα, τὸ, infortunium illud, quo nihil acquiritur: ex α priv. & κυρέω, idem ac Th. κύρω, incido.

Ἀκυρὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui in nihil incidit; i. e. qui nihil acquirit; ideoque infortunatus. Hesych. & Etymol.

Ἀκυρία, ἡ, improprietas. Hermog. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas plena, & propria.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω, p. ηκα, improprie loquor: ab ἄκυρος, & λέγω, loquor.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, sermonis improprietas, & absurditas; sermo improprius, Th. idem.

Ἄκυρος, ου, ὁ & ἡ, auctoritate privatus: ex α, & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἀκυρόω, ῶ, antiquo, auctoritate spolio. fœm. ώσω, p. ἠκύρωκα.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio.

Ἀκυτήριον, & ἀκυητήριον, τὸ, medicamentum impediens conceptum: (cui contrarium

στατιum κυήσεως) Hippocr. Thema est κύω, f. σω, uterum fero; prægnans sum; cum α priv.

Ἀκυΐσκη, ης, ἡ, & ἄκυθος, ἡ, quæ non concipit, sterilis. Hesych.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exploratus non est; sumpta metaph. ab equis, qui κωδώνων, i. e. tintinnabulorum sonitu solebant explorari, an bellicos strepitus generose ferre possent: vel a vasis, aut nummis, quorum integritas tinnitu probatur: ex α priv. & Th. κώδων, ωνος, ὁ tintinnabulum, nola. unde κωδωνίζω, tinnio, vel tubæ sono exploro.

Ἀκωκή, ῆς, ἡ, acies: idem ac ἀκή.

Ἄκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, membris truncus; & specialiter, pedibus carens: ex α priv. & κῶλον, ου, τὸ, membrum, pes.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui impeditus, & prohibitus non est.

Ἀκωλύτως, sine impedimento: Lucian. Plat. ex α priv. & κωλυτός, ή, όν, impeditus. Th. κωλύω, impedio, prohibeo.

Ἄκων, & ἄκον, οντος, ὁ, jaculum: ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, idem — ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus. ἀκοντίζω, ἀκοντιστής, ἀκοντιστικός, ἡ, ὁ, jaculandi peritus.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, invitus: ab α, & ἑκών, ὁ, voluntarius.

Ἄκωνος, ὁ, cono, & fastigio carens: ex α priv. & κῶνος, ου, ὁ, conus, figura ex lato in acutum desinens. Aristot.

Ἀκώπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus; ἀπὸ τῶν νεῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, inquit Hesych. a navigiis non habentibus remos: vel a κώπη, i. e. λαβὴ τοῦ ξίφους manubrium, vel capulus gladii: utrumque enim (remum scil. & capulum) κώπη sing. & α priv. est.

Ἄκωπος, ου, ὁ ἡ, remo carens.

A Λ,

Ἅλα, acc. sing. ab ἅλς, ἁλός, ὁ, sal.

Ἄλαβα, atramentum.

Ἀλαβάρχης, ου, ὁ, magister scripturæ: ab ἄλαβα, atramentum, & ἄρχω, incipio.

Ἀλαβής, piscis; ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβαστος, ὁ, absque ρ invenitur apud Hesych. & Menandrum, pro ἀλάβαστρος. Item

Ἀλαβάστιον, ου, τὸ, diminut. parvus alabaster: Pl.

Ἀλαβαστίτης, ὁ, sub. λίθος, alabastrites lapis; marmoris genus ita dicti, quod ex eo alabastra conficerentur: Diosc. l. 5. In fœm. ἀλαβαστρῖτις, sive ἀλαβαστῖτις; ut ἀλαβαστρῖτις πέτρα, eadem, quæ ἀλαβαστρίτης λίθος. Ath. l. 5.

Ἀλαβαστροθήκη, ἡ, seu ἀλαβαστοθήκη, vas, in quo alabastra reponuntur: ex ἀλάβαστρον, τὸ, & θήκη, ἡ, theca.

Ἀλάβαστρον, τὸ, alabaster, vasis unguentarii genus, longitudine fastigiata, in pleniorem orbem desinens; vel forma turbinata sine ansulis. sic appellatur, vel quasi ὃ λαβεῖν, prehendere, propter lævorem sit ἀδύνατον: vel ἀπὸ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quod ansas non habeat; Plut. in Alex. & Matth. cap. 26. apud Herodian. l. 3. ἀλάβαστρον accipitur pro lapide alabastrite.

Ἀλάβαστρος, ου, ὁ, alabastrum, ab α & λαβεῖν, vel λαβή, quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

Ἀλαβή, ἡ, fuligo; carbo; cinis mistus carbonibus: Hesych.

Ἀλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, in quo nihil est, quod prehendi queat, ansa, seu manubrio carens; vel qui prehendi nequit: ex α priv. & λαβή, ἡ, prehensio; seu id, quo quidpiam apprehendimus. Th. λαμβάνω.

Ἀλαβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, fuliginosus, fumosus.

Ἅλαδ', pro ἅλαδε, ad mare. Th. ἅλς, ὁ, sal.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia.

Ἀλαζόνευμα, τὸ, jactatio; ostentatio, gloriatio propter aliquod facinus, vel de aliquo facinore. Item facinus insolentiæ, insolenter factum: apud Æsch. in Ctesiph. verbale ab

Ἀλαζονεύομαι, fut. εύσομαι, vendito, seu ostento me, falsa de me prædico: me jacto; glorior.

Ἀλαζονικός, ῆ, ὁ, ostentatorius, jactatorius; ad ostentationem pertinens. Item ostentationi deditus. Item idem ac ἀλαζών.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, qui simul est ostentator, & animo remisso, & nugaci, apud Athen. l. 2. est compositum ex ἀλαζών, jactator; χαῦνος, laxus, fungosus; & φλύαρος, idem ac φλύος?, nugæ, ineptiæ. Th. φλύω, & φλυαρέω, nugor.

Ἀλαζών, όνος, jactator, ostentator, ὁ ἐν ἄλῃ ζῶν. Ab Eustath. expon. ὁ ἀνὰ τὴν ἄλην ζῶν, i. e. vagus, erro, planus, circulator. Errones enim mendaciis instructissimi esse solent, & sese ubique jactando, falsa plurima veris intermiscent: unde fit, ut qui majora de se suisque prædicent, quam veritas patiatur, ἀλαζόνες dicantur. Suidæ dicitur ἀλαζών, quasi ὁ ἄλλως ζῶν, i. e. vane, & inaniter vivens. quidam autem malunt deducere ab α epitatico, & λάζυμαι, summo, ut sic dicatur, qui sibi multam assumit, tribuitque.

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas.

Ἀλαθείς, έντος, ὁ, part. qui erravit: ab ἀλάθην, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω p. pass. ἄλημαι.

Ἀλαθής, Dor. pro ἀληθής, ὁ, verus.

Ἀλάθητον, ου, τὸ, quod non latet. ex α, & λανθάνω, lateo.

Ἀλάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui latere non potest; vel qui oblivioni mandari non potest: ex α priv. & Them. λήθω, unde λανθάνω, f. λήσω, ut a λήθω.

Ἀλαίνω, idem ac Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro.

Ἀλαιός, idem ac ἀλαός, cæcus.

Ἀλαιός, antiquus, pro παλαιός. Æschyl.

Ἀλακάτα, ας, ἡ, Dor. pro ἠλακάτη.

Ἀλάκητος, ὁ strepitum non edens. Hesych. ex α priv. & λακέω, ῶ, sono strepitum cieo. unde λάκος, sonus, strepitus.

Ἀλαλαγή, ῆς, ἡ, lætus clamor: apud Soph. autem in Trach. ἀλαλαγαῖς Schol. exponit ταῖς ἀπὸ τῶν θρήνων ἠχαῖς.

Ἀλάλαγμα, τὸ, & ἀλαλαγμός, ὁ, dicitur clamor lætus militum. quidam recentiores barritum vocant, alii jubilationem, Cæsar ululatum. Item victorialis hymnus, Suid. & Hesy.

Ἀλαλαγμός, ὁ, idem ac ἀλάλαγμα.

Ἀλαλάζω, clamo alala; i. e. fremitum edo inter pugnandum; clamorem lætum tollo in committendo prælio, cum animi scil. alacritate, & exultabunde in signum victoriæ. Interdum autem ejulo, ululo: ut Marci c. 5. & Jerem. c. 4. Item tinnio 1. Cor. c. 13. κύμβαλον ἀλαλάζον. quam signif. quidam ex Græcis Grammaticis propriam esse putaverunt. Est autem a Them. ἀλαλή, alala. Exponitur etiam tumultus cum inarticulata voce; ab ἅλα accus. nominis ἅλς, ἁλός, i. e. mare, quod perpetuo strepitum edit; inde faciendo ἀλα, deinde per reduplicationem ἀλαλή.

Ἀλαλή, ῆς, ἡ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi solebat, Dor. ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, ησαι, ηται, erravi, vagatus sum, p. pass. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus. Inde inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλήμενος.

Ἀλάλημαι, est per reduplicationem ab ἄλημι; unde pass. ἀλάλημαι.

Ἀλάλητος, ου, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ex α, & λαλητής, ὁ, loquendi facultatem habens.

Ἀλαλητός, οῦ, ὁ, Dor. ἀλαλατός, clamor militum dicentium ἀλαλή, Gal. alarme. Th. ἀλαλή.

Ἀλαλία, ἡ, infantia, h. e. quum quis mutus est, & fari nequit. Exponitur etiam πενία, ἀπορία, apud Soph. ab ἄλαλος, qui fari, seu loqui non potest, infans, mutus. Plut.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulso. ἀλαλκομένιος, nomen mensis tertii apud Bœotios.

Ἀλαλκομενηίς, ίδος, ἡ, ἀλκομενηίς, potens auxiliari, epitheton Minervæ, a μένος, & ἀλάλκω, juvo.

Ἀλάλκον, ες, ε, profligabam, arcebam, imperf. Jon. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω. vel est a. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἤλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω, arceo.

Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, idem ac ἀλεξητήριον, remedium, auxilium, q. d. propulsatorium, seu depulsorium: ab ἀλάλκω, depello, propulso, arceo.

Ἀλάλκω, expello, juvo, fero auxilium, removendo auxilior.

Ἄλαλος, ου, ὁ, ἡ, mutus: ex α & λάλος, ὁ, loquax.

Ἀλαλύκτημαι, erro, moleste fero, metuo, p. pass. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύω, anxius sum, indignor: quod ab ἄλη. Quidam vero & præsentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀκάχημαι) ab ἀλύκτημαι, & per reduplicationem ἀλαλύκτημαι.

Ἀλάμπετος, ὁ, obscurus: ab α priv. & λάμπω, fut. ψω, luceo, splendeo: unde λαμπάς, άδος, ἡ, lampas.

Ἀλαμπής, έος, ὁ, καὶ ἡ, splendoris expers, non splendens, obscurus; ὁ μὴ λάμπων. Aristot.

Ἀλαζῶνες, ων, οἱ gens Scythiæ proxima.

Ἀλάομαι, f. ήσομαι, vagor incertus sum, erro. Inde ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. ἀλήμων, ονος, ὁ, & ἀλήτης, ου, ὁ, erro, vagus.

Ἀλαός, ᾶ, ὁ, cæsius; luscus; q. ex α, & λάω, video. hic ἀλαόω, f. ώσω, excæco. ἀλαωτύς, ύος, ἡ, cæcitas.

Ἀλαοσκοπιά, ᾶς, ἡ, cæca speculatio: acc. Jon. ἀλαοσκοπιήν, ex ἀλαός, & σκοπός, ου, ὁ, custos.

Ἀλαοτόκος, cæcum pariens: ex ἀλαός, cæcus, & τίκτω, pario; unde τόκος, ὁ, partus.

Ἀλαόω, ῶ, cæcum reddo. Vide in Them. ἀλαός, ᾶ, ὁ, cæcus.

Ἀλαπαδνός, ᾶ, ὁ, vastatu facilis, imbecillis: ab ἀλαπάζω, diripio.

Ἀλαπάζοντα, dissipantem, acc. sing. part. præs. ab

Ἀλαπάζω, f. ξω, diripio, exinanio. a. 1. ἠλάπαξα, Jon. ἀλάπαξα, ἀλαπάξαι, inf. Th. λαπάζω, per pleonasm. τοῦ α.

Ἀλάπαξ, pro ἀλάπαξα, vel ε.

Ἄλας, ατος, τὸ, sal. Th. ἅλς, ἁλός, ὁ.

Ἀλαστέω, idem ac ἀλαστίω, ῶ, crucior.

Ἀλαστέω, ῶ, mœrore afficior: ab ἄλαστος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄληστος, gravis, non obliviscendus: ex α, & λήθω, idem, ac λανθάνω, lateo.

Ἀλάστορα, acc. sing. ab Ἀλάστωρ, Alastor, nom. proprium.

Ἀλαστορίς, ἡ, ultrix conscientia, diræ, Joseph. de antiqu. ab ἀλάστωρ, idem: item pessimus Dæmon, malus genius, & infestus.

Ἄλαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, Dorice dicitur pro ἄληστος, ἄλαστος, cujus oblivisci non possumus.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit ἄλαστα, i. e. non obliviscenda; execrandus; pl. ἀλάστορες: ex α, & λήθω, lateo.

Ἀλάτας, α, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri prop. nomen.

Ἀλατεία, Dorice pro ἀλητεία, ας, ἡ, erratio.

Ἀλᾶτο, vagabatur, 3. sing. imperf. Jon. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι, vagor.

Ἅλατο, Dor. pro ἥλατο, saliit, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, salio.

Ἁλατοπωλία, ἡ, salis venditio, jus, & potestas salis vendendi. Aristot. ex ἅλας, ατος, τὸ, sal, & πωλέω, ῶ: unde πωλή, ἡ, venditio.

Ἀλαῶπις, ἡ, obscura, cæca.

Ἀλαωπός, ὁ, erro, proprie, qui est ἀλαὸς τὰς ὦπας, captus oculis, cæcus: ex ἀλαός, ᾶ, ὁ, cæcus, & ὤψ, ὠπός, oculus.

Ἀλαωτύς, ύος, ἡ, cæcitas oculi, seu oculorum privatio, seu orbatio: ab ἀλαόω, quod a Them. ἀλαός, ὁ, cæcus.

Ἄλγε, pro ἄλγεα, nom. pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

Ἀλγεινῶς, adv. moleste, cum dolore. ab ἄλγος, tristitia, molestia: unde ἀλγέω, doleo.

Ἀλγέω, ῶ, fut. ήσω, doleo: tam ad animum refertur, quam ad corpus cum dativ. ut ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων. & cum accus. ut ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, dolet mihi caput; & ἀλγῶ τὸν δάκτυλον, dolet mihi digitus: Theocr. sed dicitur & ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς κακοῖς: apud Demosth. a Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλγηδών, όνος, ἡ, dolor, ab ἄλγος.

Ἄλγημα, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρός, ᾶ, ὁ, molestus; dolorem afferens; Hesych. ab ἀλγέω.

Ἀλγήσας, ἀλγήσαντα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω, p. ἤλγηκα, doleo. Th. ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἄλγησις, ἡ, dolor, ægritudo. Suid.

Ἀλγινόεις, εντος, & in fœm. ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, molestus, ta, tum.

Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, molestus: ab ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἀλγινός, ὁ, & ἀλγεινός, ᾶ, ὁ, anxius, tristis, doloris plenus.

Ἀλγίων, ἄλγιστος, molestior, molestissimus, comp. & superlat. ab ἄλγος.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor, mœror: ab ἀλέγω, curo, alicujus rationem habeo.

Ἀλγοῦσα, dolens, part. f. g. ab ἀλγέω.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore, vel mœrore afficio, & in pass. ἀλγύνομαι, mœrore afficior: (cui oppon. εὐφραίνομαι) a Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλδαίνω, idem ac ἀλδέω, augeo.

Ἀλδέω, vel ἀλδάω, f. ήσω, p. ηκα, augeo.

Ἀλδήσκω, augeor, f. ήσω.

Ἀλέα, ας, ἡ, Jon. ἀλέη, ης, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex Sole.

Ἀλεάζω, & ἀλεαίνω, tepeo, caleo, calore fruor. Aristot. Item active, calefacio. Hesych. ab ἀλέα, calor.

Ἀλεαίνω, idem ac ἀλεάζω, caleo.

Ἀλέομαι, fugio, vito, evito: Hesiod. Hom.

Ἀλέασθαι, vitare, a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλέασθαι, & ἀλεύεσθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, molo, item vito, caveo: pro quo & ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέομαι, fugio, vito.

Ἀλεγεινὸς, ῦ, ὁ, curæ plenus, ut & ..., quod ab ἀλέγω. Alii pro ἀλγεινὸς, gravis, molestus: ab ἄλγος, dolor.
Ἀλεγίζω, εις, ει, curo, f. ίσω. p. ικα.
Ἀλεγύνω, accuro, paro, apparo. Od. υ. ab ἀλέγω, curo.
Ἀλέγω, f. ξω, curo, rationem habeo, alicujus.
Ἀλεεινὸς, calidus, tepidus. expon. & vitandus, effugiendus, fugiendus; & ex consequenti, malus, perniciosus.
Ἀλεείνω, evito, effugio: ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Jon. Th. ἀλέω, vito.
Ἀλέη, dicitur Jon. pro ἀλέα, proprie calor, seu tepor, qui est ex Sole in locis apricis: sed transfertur & ad quemlibet calorem.
Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga, ab ἀλέω, vito.
Ἀλέην, acc. Jon. ab ἀλέα, ἡ, calor, tepor.
Ἀλεινὸς, idem ac ἀλεεινὸς, ὁ calidus.
Ἀλεία, idem ac ἁλιεία, ἡ, piscatio.
Ἀλείαντος, ε, ὁ & ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; seu qui lævigari, aut complanari nequit. sed expon. & non molitus. est ex α priv. & λειαίνω, lævigo: a Th. λεῖος, ὁ, planus, lævis.
Ἄλειαρ, τὸ, farina.
Ἀλήλιφα, unxi, præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, ungo, f. ψω.
Ἄλειμμα, τος, τὸ, idem ac ἄλειψις.
Ἀλειμματώδης, unguenti formam habens.
Ἀλειμμάτιον, diminut. unguentum.
Ἀλεῖος, ε, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, Eleus.
Ἀλεὶς, sive ἀλεῖος, congregatus, & collectus in unum, confertus: ab ἀλέω, congrego.
Ἀλειπτήριον, ε, τὸ, pars quædam balnei: inquit Poll. ab ἀλείφω, f. ψω, ungo.
Ἀλείπτης, ε, ὁ, unctor.
Ἀλειπτρον, ε, τὸ, vasis unguentarii genus.
Ἀλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, contorqueo me, & conglobo: ἁλεὶς vero volunt esse a. 2. part. pass. ab ἁλίσκω, capio.
Ἄλεισον, ε, τὸ, poculum cælatum, q. ὁ λεῖον, non læve, sed cælaturis asperum.
Ἀλείτης, ε, ὁ, peccator, sceleratus, idem ac ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω, pecco.
Ἀλειτουργησία, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus publicis.
Ἀλειτούργητος, ὁ, immunis a muneribus publicis: quasi ab ἀλειτουργέω. ex α priv. & λειτουργέω, ministro.
Ἀλείτω, idem ac Th. ἀλιτέω, ῶ, pecco.
Ἄλειφα, ατος, τὸ, idem ac ἄλειφαρ.
Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum: pro pice sumitur. Th. ἀλείφω, ungo.
Ἀλειφατίτης, ε, ὁ, ut ἀλειφατίτης ἄρτος, panis cum adipe commixtus.
Ἀλείφω, ungo, f. ψω. p. ἤλειφα. Deducunt ab ἀλέω, calefacio. a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον, p. m. ἤλοιφα. Att. ἀλήλιφα.
Ἄλειψις, εως, ἡ, & ἄλειμμα, τὸ, unctio, ipsa ungendi actio. Plut. Item id, quo ungimur. Athen. Th. ἀλείφω, ungo.
Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, propulsator. Th. ἀλέξω.
Ἀλεκτόρειον, & ἀλεκτόρειον, τὸ, quod est galli, seu gallinæ: ut ἀλεκτόρεια ᾠὰ. Synes.
Ἀλεκτόρειος, & ἀλεκτόρειος, ε, ὁ & ἡ, ad gallum pertinens; seu qui est galli.
Ἀλεκτορία, ἡ, ut & ἀλέκτωρ, dicitur gemma quædam, quæ in ventriculo castrati galli quarto anno, a quo eunuchum desciverit, reperitur. Vide Plin. 37. c. 10.
Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina.
Ἀλεκτορόλοφος, ὁ, gallinacei cristam habens. Plin. ex ἀλέκτωρ, & λόφος, crista.
Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium: ab ἀλέκτωρ, & φωνὴ, vox.
Ἄλεκτος, ὁ, qui dici non potest, ineffabilis: ex α priv. & λεκτὸς, a Th. λέγω.
Ἄλεκτρος, ε, ὁ & ἡ, lecto carens; & ex consequenti, somni expers, insomnis. Item tori, seu lecti genialis expers: ex α priv. & λέκτρον, τὸ, lectus.
Ἀλεκτρύαινα, gallina: ab ἀλεκτρυὼν, gallus.
Ἀλεκτρυοπώλης, seu ἀλεκτρυονοπώλης, ὁ, gallinarum venditor.
Ἀλεκτρυοπωλητήριον, seu ἀλεκτρυονοπωλητήριον, τὸ, locus, ubi gallinæ venduntur. Th. πωλέω, vendo.
Ἀλεκτρυοφωνία, ἡ, dicitur tempus, quo gallus gallinaceus canere incipit: Marci c. 13. ab ἀλεκτρυὼν, όνος, quod ab λέκτωρ, & φωνὴ, ἡ, vox.
Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α, & λέκτρον lectus.
Ἄλεκτρος, ορος, ἡ, conjux: (litera α significante ὁμῦ) sed de puella dictum significat, innupta: (α privandi vim habente) ἡ μὴ πειραθεῖσα λέκτρου. unde ἀλέκτωρ dicitur Minerva apud Athen.
Ἀλέμαντος, Dorice dicitur pro ἠλέμαντος.
Ἀλεμάτως, frustra, adv.
Ἄλεν, pro ἄλησαν, Bœot. conclusi sunt. vide in ἔελμαι, ab ἁλίσκω, capio.
Ἀλεξαίθριον, affertur ex Soph. pro θερμὸν σκέπασμα, tectum calidum, nempe ad arcendum frigus nocturnum; ab ἀλέξω, & αἴθρα, ἡ, aeris serenitas.
Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs.
Ἀλεξανδρεὺς, έως, ὁ, civis Alexandriæ.
Ἀλεξανδρινὸς, ὴ, ὸν, Alexandrinus, a, um.
Ἀλέξανδρος, ε, ὁ, Alexander, qui & rex Macedoniæ fuit: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. fortis auxiliator.
Ἀλεξάνεμος, ε, ὁ & ἡ, ventos arcens: ab ἀλέξω, & ἄνεμος, ὁ, ventus.
Ἀλέξανος, ὁ, ἡ, defensorius in Epigram. a Them. ἀλέξω, arceo.
Ἀλέξασθαι, auxiliari, per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω, vel a barytono Attico regularis aoristus ab ἀλέξω, arceo.
Ἀλεξέμεναι, auxiliari, Dor. & Jon. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.
Ἀλεξέω, f. ήσω, arceo, propulso, opitulor.
Ἄλεξημα, τὸ, id quod arcet: q. d. propulsans, aut propugnaculum: ut τὸ θερινὸν ὥρας ἀλέξημα, æstatis ardorem arcens, verbale ab ἀλεξέω, arceo.
Ἀλεξήνωρ, Æsculapii epith. apud Aristoph. q. d. adjuvans viros: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, vir.
Ἀλεξήσειε, avertisset, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω, arceo.
Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio, defensio, opitulatio: Hesych. verbale ab ἀλεξέω. fut. ήσω. Idem cum ἀλέξω, arceo.
Ἀλεξήτειρα, ἡ, propulsatrix, auxiliatrix: ut ἀλεξήτειρα δὲ τύχης: in Epigram. ab ἀλεξέω. f. ήσω, arceo.
Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator, depulsor. Item defensor, auxiliator: ut Il. υ. ἀλεξητὴρ μάχης. & Apoll. Arg. 2. λοιμοῦ ἀλεξητὴρ, pestis depulsor.
Ἀλεξητήριον, ε, τὸ, substant. dicitur munimen: quidam exponunt amuletum, remedium: Xenophon antias equinas ἀλεξητήρια ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων vocat; & aures asini ἀλεξητήρια τῶν ὀφθαλμῶν vocat: & apud Nic. ἀλεξητήρια νούσων, remedia morborum.
Ἀλεξητήριος, ε, ὁ & ἡ, defensorius, propulsatorius, depulsorius, remedium præstans; ut ἀλεξητήριοι παροιμίαι. Athen. l. 15. Unde in plur. ἀλεξητήριαι ῥίζαι, dicuntur radices remedia afferentes.
Ἀλεξητικὸς, ὁ depellendi, arcendique vim habens: ab ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, propulsator.
Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix, ab ἀλέξω, & ἀρὰ. in bonam, & in malam partem accipitur.
Ἀλεξίαρος, ε, ὁ, & fœm. ἀλεξιάρη, ἡ, exponitur, quod dicitur depellens imprecationes, & diras; & apud Hesiod. παῖς ἀλεξιάρη, depellens noxas, vel damna: ab ἀλέξω, & ἀρὰ, ἡ.
Ἀλεξιβέλεμνος, ε, ὁ & ἡ, arcens, seu depellens sagittas: ex ἀλέξω, βέλεμνον, τὸ. idem ac Th. βέλος, εος, τὸ, telum.
Ἀλεξίβιος, ὁ, ὁ Ἀλεξίβιο παῖς Καρύστιος.
Ἀλεξικακία, ἡ, malorum amolitio, seu depulsio.
Ἀλεξίκακος, ὁ, depulsor mali, seu malorum, qui diras arcet, seu amolitur, & dicitur etiam de rebus, ut ἀλεξίκακα ὕδατα, apud Nonn. salutares aquæ: ab ἀλέξω, & κακὸς, malus.
Ἀλεξιμβροτος, ε, ὁ, ἡ, propulsans ab hominibus mala, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.
Ἀλεξίμορος, ὁ, depulsor mortis, auxilians adversus mortem: Soph. ex ἀλέξω, & μόρος, ὁ interitus.
Ἀλέξιμος, ὁ, idem ac ἀλεξητήριος.
Ἀλέξιον, ε, τὸ, idem ac ἀλεξητήριον, τὸ.
Ἀλεξιφάρμακον, τὸ, remedium adversus pharmacum, seu venenum, amuletum: metaph. præsidium: ut λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον. Sua autem natura est adj. ἀλεξιφάρμακος, ὁ & ἡ, unde ἀλεξιφαρμάκους δυνάμεις, apud Plut. Sym. 4. & ἀλεξιφάρμακος λόγος, dicitur liber tradens amoliendorum venenorum rationem: apud Diosc. ab ἀλέξω, & φάρμακον, τὸ, venenum, remedium.
Ἀλέξω, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. ηκα, arceo propulso, opitulor.
Ἀλεὸς, ῦ, ὁ, calidus, tepidus: Hesych. a Th. ἀλέα, ἡ. Sed interdum dicitur ἀλεὸς Dorice pro ἠλεὸς, stultus, μάταιος, ὁ vanus.
Ἀλέωσις, εως, ἡ, collectio, congeries: ab ἀλέω, congrego.
Ἀλεόφρων, ονος, ὁ, demens, mente captus est comp. ex ἀλεὸς, Dor. pro ἠλεὸς, & φρὴν, νὸς, ἡ, mens.
Ἀλεύκαστος, ὁ, non habens loca lata, quæ λευκάσματα dicuntur. Hesych. ex α priv. & λεύκασμα, τὸ, a Th. λευκὸς.
Ἀλεπίδωτος, ε, ὁ & ἡ, non squamatus, squamis carens: ex α priv. & λεπιδωτὸς, ὁ, squamatus.
Ἀλέπιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non desquamatus: ex α priv. & λεπίζω, seu λεπὶς, ίδος, squama. Th. λέπω, decortico.
Ἀλετέον, molendum est, & ἀλετέος, τέα, τέον, molendus, da, dum: Diosc. verbale gerundivum ab ἀλέω, f. έσω, molo.
Ἀλετὰ, ἡ, acus, gluma. ab eod. Th. ἀλέω, molo.
Ἀλέτης, ε, ὁ, molitor, molitorius; ut ὄνος ἀλέτας, molas asinarias.
Ἄλετος, ε, ὁ, molitio, molitura; ipsa molendi actio. Plut.
Ἀλετρεύω, idem ac ἀλέω, molo.
Ἀλετρίβανος, ὁ, pistillus, quo sal teritur; παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν. Scribitur & ἀ, cum spiritu tenui παρὰ τὸ τρίβειν. unde τρίβανον, τὸ, pistillum.
Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Od. υ. a Th. ἀλέω, f. έσω, molo.
Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum; apud Athen. a Th. ἀλέω, molo.
Ἀλευάδαι, ῶν, οἱ τῦ Ἀλεύα παῖδες.
Ἀλευάμενος, ὁ, devitans, a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, vitavit, Jon. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλεύεσθαι.
Ἀλεύατα, Dor. pro ἄλευρα, ab ἀλέω, molo.
Ἀλεύομαι, in voce media, idem ac act. ἀλεύω, quod est per Epenthesim τοῦ υ, idem ac Th. ἀλέω: & in media voce ἀλέομαι, vito, caveo.
Ἀλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι. vide ἀλεύεσθαι.
Ἀλεύρινος, ε, ὁ, farinaceus; ex farina constans: ut ἀλεύρινος ἄρτος, apud Athen.
Ἀλευρόμαντις, ὁ, dictus fuit Apollo, quod e farina etiam vaticinia daret. Hesych. ex ἄλευρον, τὸ, & μάντις, ὁ, ἡ, vates.
Ἄλευρον, ε, τὸ, farina. Th. ἀλέω, molo.
Ἀλευροποιέω, farinam facio, molo, pinso: ex ἄλευρον, τὸ, & ποιέω, ῶ, facio.
Ἀλευρότησις, εως, ἡ, cribrum, quo farina cribratur. Joann. Gram. annotat, Atticis esse πάλην, i. e. cribri circumferentiam. Item farinæ tenuissimum, παιπάλη, Suidæ. Dicitur autem pro ἀλευρόσηθον: ex ἄλευρον, τὸ, & σήθω, f. σω. unde σῆσις, ἡ, ancilla.
Ἀλεύω, destituo.
Ἀλεύστος, ὁ, lumine cassus; orbatus oculis: ex Soph.
Ἀλευστος, ὁ, invisibilis, seu invisus. Hesych. ex α priv. & λεύσσω, video.
Ἀλεύω, unde ἀλεύεσθαι, in med. pro vitare, cavere. Il. π. & Od. ξ. Vide ἀλεύομαι.
Ἀλέω, molo, f. έσω, & ήσω. p. ηκα. Item vito, caveo; congrego: pro quo potius ἀλέομαι, vito.
Ἀλεώμεθα, vitemus, præs. sub. ab ἀλέομαι. act. ἀλέω, vito.
Ἀλεωρὴ, ἡ, tutamen, munimentum: sæpe idem cum ἀλεὴ, evitatio. ab ἀλέω, vito.
Ἀλέως, apud Hippocr. ἀθρόως, confertim: ab ἀλὴς, ὲς, quod a Them. ἅλις, satis.
Ἄλη, ἡ, erratio, vagatio; item metaph. pro anxietate animi, quæ est veluti ejus vagatio: a Th. ἀλάομαι, ῶμαι, erro.
Ἀληθέα, acc. ab ἀληθὴς, verus.
Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas; ἀληθείην, acc. Jon. Th. ἀληθὴς. dicta autem traditur ἀλήθεια ex α priv. & λήθη, oblivio; ut sit q. carentia oblivionis. nam oblivio est mendacii comes; unde mendacem oportet esse memorem; vel quasi ἀλάθεια, quod semel eruta minime latere possit; aut contra, quod veritate nihil sit occultius; ut hic α sit epitaticum, illic vero privativum.
Ἀληθεὶς, έντος, ὁ, errans; est part. a. 1. ab ἀλάομαι, erro.
Ἀληθὲς, τὸ, cum accentu in ultima exp. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, verum ut τὸ ἀληθές. Plato de Leg. id quod est; certe, revera: pro quo etiam τἀληθές. Item ἄληθες, pro paroxyt. cum accentu in antepenultima, est adv. revera, vere, profecto, Aristoph. Nonnunquam adverbium admirantis: ut apud eund. in Plut. ἄληθες, ὦ ληστῶν πάντων ἄριστε. utrumque ab ἀληθὴς, ὁ, ἡ, verus, vera.
Ἀληθέστατα, adv. superl. verissime.
Ἀληθεστάτοις, dat. plur. superl. ab ἀληθὴς, ἀληθέστατος, ἀληθεστάτου, verissimus.
Ἀληθέστατος, ὁ, verissimus, superl. ab ἀληθὴς, έος, verus.

Ἀληθέστερος, ὁ, verior, compar. ab ἀληθὴς, verus.
Ἀληθεστέρως, verius, adv. comparativum.
Ἀληθευτὴς, ὁ, verax; qui verum dicit.
Ἀληθευτικὸς, ὴ, ὸν, verax; ad veritatem dicendam proclivis. Aristot. verbale ab ἀληθεύομαι, pro ἀληθεύω, verum dico; verus sum: cui opponitur ψεύδομαι, mentior.
Ἀληθεύω, vera loquor, f. εύσω. p. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. ἀλήθευσον.
Ἀληθέως, dicitur Ion. pro ἀληθῶς, vere.
Ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθὲς, verus, a, um; ab α & λήθη, oblivio.
Ἀληθίζεσθαι, Ionic. pro ἀληθεύειν, vera loqui.
Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, verax sum, vera dico: ab ἀληθὴς, έος, verus.
Ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, verus: ab ἀληθής.
Ἀληθινῶς, vere, veraciter. Isocr. ab ἀληθινὸς, ὁ, quod ab ἀληθεύω, vera loquor.
Ἀληθογνωσία, ἡ, veri cognitio. Dionys. Areop. Orthodoxam religionem ita vocavit, quam & ἀληθόγνωστα dixit: ex ἀληθὴς, & γνῶσις, εως, ἡ, cognitio.
Ἀληθοεπὴς, ὁ, veriloquus, Hesych. ex ἀληθὴς, & ἔπος, εος, τὸ, dictio, loquela.
Ἀληθόμαντις, ὁ καὶ ἡ, verus vates: qui vera vaticinatur: ab ἀληθὴς, & μάντις, ὁ, vates.
Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem Th.
Ἀληθότης, ητος, ἡ, veritas, idem, ac ἀλήθεια.
Ἀλήθω, molo, f. ἀλήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.
Ἀληθῶς, vere, adv. ab ἀληθὴς, verus.
Ἀλήϊον πεδίον, apud Hom. campus carens pecoribus: ex α priv. & λεία, præda: item grex pecudum: vel carens segetibus, ex α priv. & λήϊον, ου, τὸ, seges.
Ἀλήϊος, ου, ὁ, pauper, sine præda: ex α, & λεία, vel λεία, velquasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, segetibus carens: a λήϊον, seges.
Ἀλήϊστος, ὁ, tutus a prædonum, & furum injuria. Hesych. ex α priv. & ληϊστὸς, ὴ, ὸ, prædando captus, seu capi prædando facilis. Th. λεία, præda.
Ἄληκτον, adverbial. significat indesinenter, jugiter, Il. β.
Ἄληκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ut & ἀλλήκτος, incessabilis. Item qui nondum sorte obtigit: seu ὁ μήπω εἰς λάχος ἐλθὼν, ut Eust. exponit, & sic est ex α priv. & λαγχάνω, a. 2. ἔλαχον, a λάχω, inusitato.
Ἀληκτὼ, ἡ, dicitur una ex furiis, Alecto, quod indesinenter persequi dicebatur improbos.
Ἀλήκτως, idem ac ἄληκτον, adv. & utrumque ab ἄληκτος, indesinens: ex α priv. & λήγω, f. ξω, quiesco.
Ἀλήλεκα, molui, p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω unde p. pass. ἀλήλεσμαι, molitus sum. part. ἀληλεσμένος.
Ἀληλεσμένον σῖτον, molitum frumentum: apud Herodot. & Thuc. est part. præt. pass. ab ἀλέω, f. έσω, in pass. ἀλέομαι, οῦμαι, molor: unde ἀλεστὸς, molitus. & ἀλήμενος λίθος, lapis, qui molitur, seu mola frangitur, part. præs. & a. 1. pass.
Ἀλήλεμαι, pro ἀλῆμαι, ind. præs. Æol. ab ἀλῆμαι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Attice, ab ἀλάω, erro.
Ἀλήλιμμαι, p. pass. Att. pro ἤλιμμαι, facta reduplicatione, & correpta penultima: unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλιμμένος, unctus. & ἀλήλιπται, pro ἤλιπται. Ἀλήλιφα, unxi, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, ungo.
Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio: (idem ac πλάνημα, ut ait Eust.) est verbale ab ἀλάομαι, ῶμαι, erro, vagor.
Ἀλήμεναι, congregari, præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι, & hoc ab ἀλέομαι.
Ἄλημι, idem ac ἀλάομαι, quod metaph. sumitur apud Soph. pro πλανῶμαι τῇ γῇ, incertus sum, quid agam animi pendeo.
Ἀλήμονες, οἱ, errones, vagabundi: exp. & πτωχοὶ, l. 2. Epigr. & apud Non. translate significat peccatores, nam qui peccant, errant, & a recta via deflectunt. est plur. a sing. ἀλήμων, ονος, vagus.
Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, idem ac ἄλημα, erratio: apud Appollonium autem Schol. ait significare peritiam locorum.
Ἀλήμων, vide ἀλάομαι, vagor.
Ἀλῶναι, a. 2. inf. pass. ab ἁλίσκω, capio.
Ἄληπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui capi non potest; aut captus non est.
Ἀλήπτως, adv. more eorum, qui capi, & comprehendi non possunt: ex α priv. & ληπτὸς, ὴ, ὸ, captus. Th. λαμβάνω.
Ἀλὴς, έος, ὁ, ἡ, congregatus, confertus. Th. ἅλις. Sed Ἅλης, ητος, fluvii nomen.
Ἀλὴς, scribitur etiam ἀλὴς, έος, ὁ, ἡ, condensus, coacervatus, frequens: ut Il. ψ. ἀλὲν ὕδωρ, aqua collecta, & coacervata. & in plur. ἀλεῖς, in unum congregari: apud Herodot. Item conferti, frequentes, densi. a Them. ἅλις, confertim, coacervatim; & sine spirit. pro affatim, magna copia.
Ἀλήσιμον, τὸ, quicquid moli potest. Hesych. ab ἀλέω, molo.
Ἄλησις, obitus, ambitus, iter apud Aratum de via Solis in Zodiaco.
Ἀλῄστευτος, ου, latronibus non obnoxius. ab, α, & λῃστεύω.
Ἄληστος, ου, ὁ, ἡ, Dor. ἄλαστος, cujus erit memoria perpetua: ex α & λανθάνω, lateo.
Ἄληται, saliat, 3. pers. a. 2. sub. m. ab ἅλλομαι, salio.
Ἀλητεία, ἡ, & Ion. ἀλητείη, erratio, vagatio: verbale ab ἀλητεύω, vagor, erro.
Ἀλητεύω, f. σω, vagor.
Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro: item mendicus: ab ἀλάομαι, vagor.
Ἀλητοβόρος, ὁ, mendicivorus: ab ἀλήτης, mendicus, & βορὸς, ὁ, vorax.
Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, vaga, errabunda. Suid. est fœm. a masc. ἀλήτης, vagus.
Ἄλητον, ου, τὸ, pro ἄλευρον, τὸ, & ab eod. Th. ἀλέω, f. έσω, molo.
Ἀλθαία, ἡ, dicitur malvæ sylvestris genus, sic dicta ob eam, qua pollet, medendi vim. sunt qui & [illegible] dictam tradant. vide Diosc. & Theoph. est a Th. ἄλθω, seu ἀλθέω, sano.
Ἀλθαία, ας, ἡ, Althæa, nomen proprium mulieris.
Ἀλθαίνω, & ἀλθέω, medeor, ab ἄλθω.
Ἄλθεξις, ἡ, sanatio, apud Hippocr.
Ἀλθέομαι, οῦμαι, idem ac ἄλθομαι, sanor: ut Il. ε. ἄλθετο χείρ. Est pass. ab ἄλθω, seu ἀλθέω, sano.
Ἀλθήσκω, idem ac ἀλθέω, sive ἄλθω, medeor.
Ἄλθετο, sanata est, imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, sanor. Th. ἄλθω, sano.
Ἀλθήεις, sanitati conferens; saluber, i. e. θεραπευτικός. Nicand.
Ἀλθεστήριον, idem ac ἄλθος, sanatio.
Ἄλθος, εος, τὸ, sanatio, medela, medicamentum, remedium. a Th. ἄλθω, seu ἀλθέω, sano.
Ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, sano, augeo. Deducunt ab ἄλω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.
Ἁλία, ας, ἡ, cœtus, ab ἅλις, satis.
Ἁλία, ἡ, vas, in quo sal terebatur, aut reponebatur.
Ἁλιάδαι, οἱ, proprie piscatorum filii: sed sumitur & pro ipsis piscatoribus, apud Soph. ab. ἁλιεὺς, ὁ, piscator.
Ἁλιαῖοι, οἱ, vasa buxina ad terendum sal. Poll. Them. ἅλς, ἁλὸς, sal.
Ἁλιαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, per mare flans, ab ἅλς, & ἄημι, spiro.
Ἅλιαι θεαὶ, dicuntur marinæ deæ. Il. σ. & ω, est plur. fœm. sing. ἅλιος, marinus.
Ἁλιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila marina; ab ἅλς, & αἰετὸς, ὁ, aquila.
Ἁλιάκμονα, acc. ab Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς, & ἀκμὴ, incrementum.
Ἁλίαρος, ὁ, sale conditus. Eust. ab ἅλς, sal.
Ἁλιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba: quidam exp. piscatoriam naviculam; quasi ab ἁλιεὺς derivatum sit. Apud Aristot. l. 4. anim. c. 37. ἁλιεὺς βάτραχος, rana piscatrix: a Th. ἅλς, ἁλὸς, sal.
Ἀλίαστος, ου, ὁ, ἡ, inevitabilis, ab α, & λιάζω, jacto, devito, separo me; quod dicitur per metathes. verbi ἁλίζω, congrego: quod ab ἅλις, satis.
Ἀλιβάνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui thure accenso honos non est habitus: ex α priv. & λιβανωτὸς, ὁ, seu λιβανωτὸν, τὸ, thus.
Ἁλίβαπτος, ὁ, mari immersus, seu submersus. Nic. in Alexiph. ex ἅλς, ἁλὸς, & βαπτὸς, ὁ, tinctus.
Ἄλιβας, αντος, ὁ, dicitur ὁ νεκρὸς, mortuus, defunctus, utpote ζωτικῆς λιβάδος ἀμοιρῶν, expers vitalis humoris. Item ἄλιβας οἶνος, apud Callim. est ὄξος, acetum, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νενεκρωμένος αὐτός ἐστιν, inquit Suid. ut & Eustathio quoque παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς, quod libari non soleret: ex α priv. & Th. λείβω: unde λίβος, εος, τὸ, & λιβὰς, άδος, ἡ, fons.
Ἁλιβάτης, ὁ, marigradus, apud Athen. ex ἅλς, ἁλὸς, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde varia comp. in βάτης desinunt.
Ἀλίβατος, ου, ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.
Ἀλιβδύω, dicitur per Æolicum litteræ β pleonasmum, pro ἁλιδύω, submergo.
Ἁλίβρεκτος, mari immersus, vel aspersus, aut madefactus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & βρέχω, ξω, rigo.
Ἁλίβρομος, q. d. marifremus: marinum quendam fremitum edens: ex ἅλς, ἁλὸς, & βρόμος, ὁ, a Th. βρέμω, fremo.
Ἁλίβροχος, ὁ, mari irriguus, qui a mari abluitur. ex ἅλς, ἁλὸς, & βροχὴ, ἡ: a Th. βρέχω, rigo.
Ἁλίβρωτος, ὁ, sal comedens: i. e. ὁ ἅλας ἐσθίων: item a mari exesus: pro quo dicitur ἁλιβρώς, ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal; vel ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: & βρωτὸς, ὁ, a Th. βρώσκω, f. ώσω, comedo.
Ἁλίγδουπος, ὁ, undisonus; in mari strepens: Oppian. 5. Hal. ex ἅλς, ἁλὸς, & δοῦπος, ὁ, sonitus. Interponitur autem γ metri causa.
Ἁλιγείτων, ὁ, mari vicinus: ex ἅλς, ἁλὸς, & γείτων, vicinus.
Ἁλιγενὴς, ὁ, e mari ortus, mari genitus: sic dicitur Venus [illegible], quia est orta mari, ut canunt Poetæ: ex ἅλς, ἁλὸς, & γίνομαι: unde γένος, τὸ, genus.
Ἀλίγκιος, ου, ὁ, similis. hinc ἐναλίγκιος, ὁ, idem.
Ἁλιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari versatur, seu qui per mare circumagitur: ex ἅλς, ἁλὸς, & δίνη, ἡ, unde δῖνος, ὁ, aeris turbo, & vertigo.
Ἁλίδρομος, per mare currens, marivagus: navis epith. apud Poet. ex ἅλς, ἁλὸς, & δρόμος, ὁ, cursus.
Ἁλιδύω, submergo in mari, pro ἁλὶ δύω: ex ἅλς, ἁλὸς, & δύω, idem cum Them. δύνω, occido, subeo.
Ἁλιεία, ἡ, piscatio, piscatus; est verbale ab ἁλιεύω. piscor.
Ἁλιεργὸς, ὁ καὶ ἡ, in mari operans: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἔργον, τὸ, opus.
Ἁλιερκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui mari tanquam septo quodam coercetur; ab ἅλς, & ἕρκος, τὸ, septum, claustrum.
Ἁλίευμα, τὸ, piscatio.
Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piscator.
Ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, ars piscandi.
Ἁλιευτικὸν, τὸ, & in plur. ἁλιευτικὰ, τὰ, pro tractatu, sive tractatibus de arte piscatoria. Athen. 7. ab ἁλιεύω, piscor.
Ἁλιευτικὸς, ὴ, ὸ, piscatorius; ad piscationem, aut ad piscatorem pertinens.
Ἁλιεύω, piscor, f. εύσω, p. ἡλίευκα, ab ἅλς, mare.
Ἁλίζω, salio, sale condio, sale conspergo, f. ίσω, p. ἥλικα. pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην, f. 1. ἁλισθήσομαι. est ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal. Sed ἁλίζω, congrego, coacervo, est ab ἅλις adv. coacervatim. In hac tamen signif. usurpatur potius compositum συναλίζω.
Ἁλιζῶνες, οἱ, dicuntur Paphlagones, seu Bithynii, quoniam mari cinguntur.
Ἁλίζωνος, mari cinctus; Isthmus: ut ἁλίζωνος, Κόρινθος, in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & ζώνη, ἡ.
Ἁλιζώνων, gen. pl. Halyzonum, nom. propr.
Ἁλιήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ut apud Eurip. ἁλιήρεις κῶπαι, quæ remigant in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἐρέσσω, unde ἐρέτης, & varia comp. in ήρης desinentia.
Ἁλιήτωρ, ορος, piscator: & in plur. ἁλιήτορες, idem ac ἁλιεῖς, piscatores: in Epigr. ab ἁλιεὺς, έος, ὁ.
Ἁλιηχέα, marisonum, acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ, ἡ, Th. ἅλς, & ἠχή.
Ἁλιηχὴς, έος, ὁ, ἡ, marisonus.
Ἁλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis.
Ἁλιθίως, frustra.
Ἄλιθος, ου, ὁ & ἡ, lapidum expers; minime lapidosus: ex α priv. & λίθος, ὁ.
Ἁλικακάβον, dicitur solani quoddam genus. Diosc. ex ἅλς, ἁλὸς, & κακάβη, ἡ, pro κακκάβη, ἡ.
Ἁλικὰς, άδος, ἡ, salsilago: ab ἅλας, ατος, τὸ, idem ac ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal.
Ἁλίκλυστος, qui mari alluitur. Soph. Item, qui circumluitur, vel obruitur mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κλύζω, f. σω.
Ἁλικὸς, ὴ, ὸ, maritimus. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ.
Ἁλίκος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.
Ἁλικότης, idem ac ἡλικότης.
Ἁλίκρας, mari, i. e marinæ salsugini commistus: ex ἅλς, ἁλὸς, & κράω, f. κράσω, per Sync. pro κεράω, idem cum κεράννυμι.
Ἁλικρείων, maris regnum obtinens; ὁ τῆς ἁλὸς κρείων, regnans in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρείων, οντος, ὁ.
Ἁλικρηπὶς, γαῖα apud Nonn. maritima ora, q. d. habens fundamentum ad mare: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρηπὶς, ῖδος, basis, fundamentum.
Ἁλίκτυπος, mari, seu undis marinis resonans, marisonus. in Epigr. apud Eurip. autem in Or. ἁλίκτυποι in plur. dicuntur piscatores; quod

quod mare remis pulsantes strepitum excitent: ex ἅλς, ἁλὸς, & κτυπέω, ῶ.

Ἁλιμέδης, idem ac ἁλιμέδων.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans; maris imperator: epith. Neptuni ex ἅλς ἁλὸς, & μέδω.

Ἀλιμενία, importuositas; i. e. carentia portus.

Ἀλίμενος, ου, ὁ, καὶ ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, importuosus.

Ἀλιμενότης τινὸς, portum non habens. Suid.

Ἀλιμένωτος, idem. Hesych. ab ἀλίμενος, portu carens; ex α priv. & λιμὴν, ένος, ὁ.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris; q.d. quæ curat mare; ex ἅλς, & μῆδος.

Ἁλιμήδης, εος, ὁ & ἡ, in mari agitans consilia, in mari solicitus; ut ἁλιμήδης ἐμπορία, apud Dionys. de situ orb. ex ἅλς, ἁλὸς, & μῆδος, τό.

Ἄλιμος, famem pellens, seu arcens, & prohibens. unde ἄλιμος σκευασία, apud Procl. & ἄλιμος δύναμις, apud Plut. ex α priv. & λιμός.

Ἅλιμος, ου, marinus, salsus. Est & frutex quidam sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur: ab & α λιμός.

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ, ἡ, in mare cum sonitu fluens: ab ἅλς, & μύρω.

Ἁλιμυρής, έος, ὁ, ἡ, idem ac ἁλιμυρήεις, in mare cum fremitu fluens.

Ἀλινδέω, idem ac ἀλίω, volvo, voluto.

Ἀλίνδηθρα, ας, ἡ, idem ac ἀλίστρα, locus, ubi se volutant animalia, volutabrum.

Ἀλίνδησις, εως, ἡ, volutatio: est verbale ab ἀλινδέομαι, οῦμαι, volvor, volutor. Plur. a Them. ἀλίω, volvo, voluto.

Ἀλινδοῦμαι, versor, pro καλινδοῦμαι.

Ἁλινήκτειρα, est fœm. a masc. ἁλινηκτὴς, in mari natans: Epigr. ex & ἅλς, ἁλὸς, & νήχω, ομαι.

Ἁλίνιτρον, vulgo sal-petram, & barbare salpetram, & salpetrum vocant: ex ἅλς, ἁλὸς, & νίτρον, τό.

Ἅλινος, ὁ, ἡ, ex sale confectus. Th. ἅλς.

Ἄλινος θήρα, in Epigr. venatio reti non capta; q. d. venatio, quæ retibus caruit; ex α priv. & λίνον, τό.

Ἅλιξ, ικος, ὁ, alica Latinis, Græcis χόνδρος dicitur.

Ἅλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, coævus. Th. ἡλικία.

Ἁλίοιο, gen. Jon. ab ἅλιος, ου, marinus. Est & nom. ab ἅλς, mare.

Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, sole tostus, ex ἥλιος, & καίω.

Ἅλιον, pro ἥλιον. Dor.

Ἅλιον, adverbialiter ponitur pro frustra, incassum. Il. ν.

Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, sol.

Ἅλιος, marinus: item irritus, inanis; ducta signif. a mari, quod res quædam vana, & inutilis esse videretur ante inventas naves; vel quod ad potum inutilis sit aqua marina: ut οὐχ ἅλιον βέλος, & οὐχ ἅλιον ἔπος, apud Hom. Il. ω. a Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ & ἡ, qui in mari alitur. Th. τρέφω.

Ἁλιόω, vanum, & irritum reddo, & effectum habere non sino: ut Il. π. οὐδ' ἁλίωσε βέλος, non irritum emisit telum. f. ώσω. p. ἡλίωκα: Ab ἅλιος, ὁ, ἡ. Ἁλιόω, affertur etiam ex Symmacho pro in salis modum contero: ab ἅλς, ἁλὸς, sal.

Ἀλίπαντα, τὰ, quæ constant ex medicamentis non pinguibus. Cels. l. 5. c. 19.

Ἀλιπαρὴς, non pinguis, non nitidus; ab ἀλιπής.

Ἁλίπαστος, sale conspersus, ut ἁλίπαστον κρέας, apud Eust. Item mari, seu aqua marina aspersus: in Epigr. ex ἅλς, & παστὸς, ὁ: a Th. πάσσω, seu πάττω.

Ἁλίπεδον, marisolum; i. e. solum, quod aliquando mari copertum fuit, rursum autem campus esse cœpit, & aratum fuit. per Catachresin autem sic dicitur quilibet campus: appellatur autem, quasi ἁλὸς πέδον, ex ἅλς, & πέδον, τό.

Ἀλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguedine carens; minime pinguis, macilentus: item aridus.

Ἀλιπῆ δένδρα, dicuntur arbores, quæ carent succo, & unguine, apud Theoph. Hist. Pl. l. 5. c. 1. Ex α priv. & λίπος, εος, τό. unde λιπαίνω, λιπαρός.

Ἁλιπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, marivagus: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος. a Th. πλάζω, f. πλάγξω.

Ἁλιπλανὴς, marivagus, pontivagus.

Ἁλιπλανία, ἡ, erratio, seu vagatio in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & πλάνη, ἡ, unde πλάνης, ητος, & πλάνος, ου, ὁ.

Ἁλίπλοος, ου, ὁ, ἡ, mari natans: ab ἅλς, & πλέω.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ, ἡ, mare olens: ex ἅλς, & πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς, & πορφύρα.

Ἁλιρρόθιον, quasi ἁλὸς ῥόθιον, fluctus marinus. Suid. ex ἅλς, ἁλὸς, & ῥόθιον, τό.

Ἁλίρροθος, ὁ καὶ ἡ, marifluus; ut πόροι ἁλίρροθοι, fluvii in mare fluentes, seu cum sonitu: & ἁλίρροθος ἀκτὴ, littus, quod fluctibus marinis agitatur. Item legitur & fœm. ἁλιρροθία κόνις, in Epigr. & ἁλίρροθος substantive etiam exp. ἁλὸς ῥόθος, i. e. fluctus maris. Hesych.

Ἅλις, adv. satis, abunde: fieri dicitur ex τῆς ἁλὸς, utpote ἐν ᾗ ἄθροον ἐστὶ τὸ ὕδωρ, inquit Etym. & exp. etiam confertim, coacervatim: & interdum dicitur οὐχ ἅλις, subintellecto ἐστὶ, non sat est; quod exp. etiam, Parum hoc tibi videtur, nisi etiam &c. Il. ρ.

Ἅλις, ιδος, Dor. pro Ἦλις, Elis, urbs Peloponnesi.

Ἁλὶς, ἡ, muria, salsugo; idem quod ἁλμυρίς, & ab eod. Th. ἅλς, ἁλὸς, ὁ.

Ἀλισγέω, f. ήσω, p. ηκα, polluo, contamino. Daniel. c. 1. ἀλισγηθῇ, polluatur, contaminetur. Malach. 1. ἠλίσγηκα, contaminavi. Et ἠλισγημένος, pollutus.

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, proprie contaminatio, seu contagio ex cibo vetito; ut quum aliquis se idolothytorum esu polluit. Act. c. 15. verbale ab ἀλισγέω, quod eodem sensu est usitatum Græcis Bibliorum interpretibus.

Ἁλίσκομαι, capior, convincor: ut ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν, convinci falsi testimonii. Aristot. in Rhet. sic ἁλίσκομαι ψευδόμενος, convincor mendacii. Xen. est pass. ab act. ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω, tanquam ab ἁλόω, sed ejus præt. ἥλωκα, & a. 2. ἥλων, (unde part. ἁλοὺς, tanquam ab ἅλωμι,) habent signif. pass. ut cum dat. ἁλοὺς ἔρωτι, captus amore: apud Luc. & cum genit. ut ἁλῶναι τῆς κόρης, puellæ amore captum fuisse; quasi sub. dat. ἔρωτι. sed interdum ἁλῶναι exp. corripi: ut apud Gal. ἁλῶναι τριταίοις, corripi tertianis febribus: sic ἁλοὺς μανίᾳ, correptus insania, apud Soph. Item signif. deprehendo, reum perago. unde ἁλωτὸς, sive ἁλοὺς, deprehensus, convictus, damnatus: ut apud Dem. ἀσεβείας ἑάλωκε, convictus est, tenetur, seu damnatus est impietatis. sic apud eund. μιᾷ ἁλῶναι ψήφῳ, unica damnari sententia. Interdum autem huic verbo jungitur præp. ἐπὶ cum dat. ut ἁλόντα ἐπὶ στάσει, apud Herodian. damnatum seditionum, vel ob seditiones; sic ἐπὶ κακοῖς ἔργοις ἁλοὺς, apud Plut. in Pericle.

Ἁλίσκω, vel Ἅλωμι, capio, convinco, damno, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων, præt. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον. p. pass. ἥλωμαι, σαι, ται. unde ἁλωτὸς, captus: ut & ἅλωσις, ἁλώσιμος, [illegible].

Ἅλισμα, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλισμὸς, ῦ, ὁ, salitura: ipse actus saliendi, seu sale condiendi: item maris jactatio. Bud. ex Diosc. est verbale ab ἁλίζω, ομαι, sale condio.

Ἁλίσπαρτον, in quo sal seminatum est, & sparsum. Hesych. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & σπαρτὸς, ὁ.

Ἁλιστέφανος, ὁ καὶ ἡ, mari, tanquam corona, cinctus; mari circumdatus: ut ἁλιστέφανον πτολίεθρον, Hom. hymn. 1. in Appoll. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & στέφανος, ὁ.

Ἁλιστὸς, ῦ, ὁ, salitus: in Epigr. verbale ab ἁλίζω, sale condio.

Ἀλίστρα, ἡ, volutabrum, i. e. locus, ubi se volutant animalia. Poll. est a Th. ἀλίω, voluto, idem ac εἰλέω, & forsan ex eo factum.

Ἁλιστρόφος, idem ac ἁλιστρεφὴς, marivagus.

Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab

Ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in mari versatur: ab ἅλς, & στρέφω.

Ἀλιταίνομαι, idem ac ἀλιταίνω, pecco, erro.

Ἀλιταίνω, & ἀλιτάζω, idem ac ἀλιτέω, ῶ, vel ἀλείτω, delinquo.

Ἀλιτάνευτος, ου, ὁ & ἡ, cui supplicari non potest; vel qui supplicando exorari non potest; inexorabilis. Epith. Orci, in Epigr. ex α priv. & λιτανεύω.

Ἁλιτενὴς, έος, ὁ, & ἡ, ut ἁλιτενὴς τόπος, maritimus, vel mari adjacens locus; q. d. ad mare extensus. sed τὸ ἁλιτενὲς, demissum & humile: Hesych. & Etym. & apud Appian. ἁλιτενὴς θάλασσα, mare vadosum; ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τείνω, f. τενῶ: unde composita varia desinunt in τενής.

Ἁλιτέρμων, mari finitimus, seu conterminus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τέρμων, ὁ, idem ac Them. τέρμα, τό.

Ἀλιτάζω, vide ἀλιταίνω.

Ἀλιτέω, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo, scelus admitto; proprie admitto quippiam in Deum, item violo, offendo. Etym. dicit a λιτὴ fieri ἀλιτῶ; & esse λιτῆς καὶ ἱκετείας στέρομαι, i. e. precatione, & supplicatione privor; ἢ ἀπὸ τῆς ἁλὸς, i. e. τῆς πλάνης. Bud. putat exponi etiam posse, decipere, seu fallere. Il. ι. est etiam ἀλιτεῖν, aberrare, vagari.

Ἀλίτῃ, deliquerit. a. 2. sub. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

Ἀλίτημα, τὸ, peccatum, scelus, flagitium, ἁμάρτημα. est verbale ab ἀλιτέομαι, οῦμαι.

Ἀλιτήμενος, ου, p. part. pass. Jon. ab ἀλιτέω.

Ἀλιτήμων, dicitur pro Ἀλιτήμενος, per Metaplasmum; peccans, peccator; vel nocens.

Ἀλιτήμων, ab Eust. qui sponte ab officio aberrat. Bud. autem vertit, qui sciens, prudensque peccat.

Ἀλιτόμωρος, ου, ὁ & ἡ, mente captus, stultus; ἀπόπληκτος. Eust. & Suid. ex ἀλιτέω, & μωρὸς, ὁ.

Ἀλιτήριος, ου, ὁ, a Bud. exp. pernicies, internecio, pestis; de homine dictum: ut Æschines de Demosthene, ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε: sic etiam Demosthenes vocaverat Æschinem. sic dicitur etiam, qui piaculum admisit in Deum: ut ἀλιτήριοι τοῦ θεοῦ, apud Thuc. Item erro: Hesych.

Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, execrabilis, piacularis, ut ἔργον ἀλιτηριῶδες, apud Plat. de Leg. Item exitialis, pestifer, cum dat. apud eund. ab ἀλιτήριος, ὁ: a Th. ἀλιτέω, ἔοικα.

Ἀλιτὸς, peccator, sceleratus, sed exp. etiam ξένος peregrinus ab Hesych. ab α, & λιτή.

Ἀλιτόκαρπος, vanam, seu inanem habens prolem. nam ἀλιτόκαρπον Etym. & Hesych. exp. ματαιώσαντα, qui aberravit a spe, quam de prole conceperat: ex ἀλιτέω, seu ἀλιτέομαι, aberro, & καρπὸς, ὁ.

Ἀλιτόμενος, vide ἀλιτήμενος.

Ἀλίτοντο, Jon. pro ἠλίτοντο, offenderunt, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.

Ἀλιτόξενος, ου, ὁ, ἡ, qui in hospites peccat: ab ἀλιτέω, & ξένος.

Ἀλιτραίνεται, male agit, 3. præs. pass. ab ἀλιτραίνω, pecco. Th. ἀλιτέω.

Ἀλιτρεύω, ομαι, pecco, scelerate ago: ab ἀλιτρὸς, ὁ.

Ἁλιτρεφὴς, έος, ὁ & ἡ, qui ex mari alitur; i. e. vel esu piscium marinorum, vel eorum piscatu. Nonn. ex ἅλς, ἁλὸς, & τρέφω.

Ἀλιτρία, ἡ, peccatum: pro quo dicitur & ἀλιτροσύνη, Hesych. flagitium.

Ἀλιτρεῖος, ου, ὁ, peccator, Hesych. ab ἀλιτρὸς, sceleratus.

Ἀλιτρόβιος, sceleratam vitam agens: ex ἀλιτρὸς, sceleratus, & βίος, ὁ.

Ἀλιτρόνοος, efficaciter peccans; animus, vel homo sub potestate peccati: ex ἀλιτρὸς, & νόος, ὁ.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ, mari jactatus: ab ἅλς, & τρέπω.

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, sceleratus. Hesych. ex ἀλιτήριος per Synæresin esse deductum putat, sicut Etymol. per Syncopen. ita ducitur ab ἀλιτέω, έομαι, erro, pecco. Plut. autem vult esse dictum, ὃν ἀλεύασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε, i. e. quem vitare ob improbitatem bonum & utile erat. & sic quidam derivant ab ἀλέω, έομαι, vito, caveo. ab aliis exponi proprie dicitur, ὁ ἐν τῷ λιμῷ τὸν ἀλοῦντα τηρῶν καὶ διαρπάζων, qui tempore famis eum, qui molit, observat, & farinam diripit: & sic esset ab ἀλέω, molo, & τηρέω, observo, capto.

Ἀλιτροσύνη, idem ac ἀλιτρία.

Ἁλίτροφος, idem ac ἁλιτρεφής.

Ἁλίτριπτος, ου, ὁ, ἡ, qui in mari est attritus, vel absumptus: ab ἅλς, & τρίβω.

Ἁλίτυπος, a mari percussus, ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τυπὴ, ἡ. unde τύπτω.

Ἁλίτυρος, caseus sale aspersus: in Epig. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τυρὸς, ὁ.

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ, prædo marinus: in Epigr. Unde ἁλιφθορίη ναυτῶν, perditio nautarum in mari. ibid. ex ἅλς, ἁλὸς, & φθορὰ, ἡ, seu φθόρος, ὁ.

Ἁλίφλοιος, ου, ὁ, q. d. maricortex, aut salicortex; species roboris, seu quercus; apud Theophr. Hist. Pl. 3. 9. ex ἅλς, ἁλὸς, & φλοιὸς, ὁ.

Ἁλίχλαινος, ex mari lænam habens, purpuratus: ex ἅλς, ἁλὸς, & χλαῖνα, ἡ.

Ἀλίω, volvo. f. ίσω. p. ἤλικα. Ἀλινδέω, idem.

Ἁλίως, adv. frustra, ab ἅλιος.

Ἀλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, robur.

Ἀλκάεις, εντος, & contracte ᾶς, Dor. pro ἀλκήεις, strenuus.

Ἀλκάζειν, fortiter agere, pugnare: apud Etym. ab ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vires.

Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, dicitur cauda leonis, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. quoniam eam quatiendo

tiendo sibi animos, & robur excitat, ut Homerus quoque docet: ab ἀλαλάζω, quod a Th. ἀλκὴ, ἡ.

Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ Ἀλκαίου παῖς.

Ἀλκαϊκός, οῦ, ὁ, Alcaicus, nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Jon. pro Ἀλκαίου: ab Ἀλκαῖος, nomen viri, ab ἀλκή.

Ἀλκάνδρος, ου, ὁ, Alcander: nomen proprium.

Ἄλκαρ, ατος, τὸ, auxilium, remedium; munimentum, præsidium, tutamen: a Th. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκέα, ἡ, Alcea; sic dicitur herba ex sylvestrium malvarum genere; apud Diosc. 3. 164. & Plin. 27. c. 4.

Ἀλκείδας, gen. Æol. ab

Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκή, ῆς, ἡ, robur, vires, auxilium. exp. etiam fortitudo, strenuitas, animi præstantia; item remedium.

Ἀλκήεις, εντος, ὁ, robustus, strenuus; præditus robore corporis, vel animi: a Th. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκί, idem ac ἀλκῇ.

Ἀλκί, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκός.

Ἀλκιβιάδειον, sive ἀλκίβιον, anchusæ species, herba, βοτάνη, dici traditur ab Alcibio, sive Alcibiade quodam, qui cum a serpente ictus esset, eo commanducato, & plagæ imposito, sanatus est, Schol. Nic. meminit & Diosc. l. 4. c. 14. & Plin. l. 26. c. 5. Dicitur autem hæc herba alio nomine τὸ ἔχιον.

Ἀλκίμαχος, strenuus in pugna, vel strenue pugnans: quasi ἀλκὶ μαχόμενος. Anthol. Epigr. ex ἀλκή robur, & μάχομαι, pugno, vel μάχη, pugna.

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, robustus: ab ἀλκή.

Ἀλκίφρων, fortis, & prudens: Eust. ex ἀλκή, robur, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀλκμαιωνίδαι, ῶν, οἱ, ab

Ἀλκμαίων, ωνος, ὁ, ὁ Ἀλκμαίωνος υἱός.

Ἀλκμήνη, Alcmene nomen fœminæ; q. d. robur Lunæ.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator: acc. ἀλκτῆρα: ab ἀλκή.

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, remedium, q. d. propulsatorium, seu depulsorium: Non. ut ἀλκτήρια νούσων, remedia morborum. Th. idem.

Ἀλκυόνειαι, sive ἀλκυονίδες ἡμέραι, dicuntur quatuordecim dies brumali tempore sereni, cum maris etiam tranquillitate, quibus nidificat, & fœtificat hæc avis unde. halcyones dicuntur dies apud Aristot. Hist. anim. l. 5. c. 8.

Ἀλκυονίς, idem ac ἀλκυών, ut tradit Etym. ex ἅλς, ἁλός, & Th. κύω. unde κυέω, ῶ.

Ἀλκυὼν, sive ἀλκυὼν ὄρνις, ἡ, dicitur halcyone, seu halcedo, avis, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν dicta, quod in mari pariat; ut vult Etymologus. & Plut. testatur. vide & Plin. l. 10. c. 32. & Aristot. Hist. anim. l. 9. c. 14.

Ἀλκυόνιον, sive ἀλκυόνειον, τὸ, dicitur spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, quod ex ea mari innatante nidos fingunt, & construunt halcedones. vide Diosc. l. 4. c. 136. & Plin. 32. c. 8. Ubi dicitur ἀλκυόνειον esse spuma concrescens in mari, qua faciei nitor commendatur; & ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. propr. mulieris.

Ἀλκω, & ἀλάλκω, arceo. f. ἀλξω, vel ἀλκέσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

Ἀλλὰ, sed. ἀλλ' pro ἀλλὰ, & pro ἄλλο. ἀλλά γε, at certe, sed tamen.

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio: permutatio.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, & ἄλλαξις, εως, ἡ, commutatio. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλακτικὸς, οῦ, ὁ, commercialis, ex contractibus manans.

Ἀλλακτὴρ, ου, τὸ, lignum, quo gestabantur onera: ita dictum a permutatione gestationis ex uno humero in alterum: Cæl. Rhod.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. a gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, farcimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοποιὸς, qui facit lucanicas, tucetarius, fartor: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & ποιέω.

Ἀλλαντοπωλέω, farcimina, vel lucanicas vendo; lucanicarum sum venditor.

Ἀλλαντοπώλης, lucanicarum venditor, vel farciminum. sed sumitur & pro vili, abjectæque sortis homine: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & πωλέω.

Ἀλλαντόπωλις, ιδος, ἡ, farciminum venditrix.

Ἀλλάξ. adv. permutatim, vicissim, mutatis vicibus.

Ἀλλάξαιτο, permutaret, a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, idem ac ἄλλαγμα.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, ponitur inter Themata: & exp. farciminis genus: quibusdam botellus, tucetum alii vertunt; Budæus autem ἀλλᾶντας vult esse exta, & intestina bubula, & vervecina. fiebat autem ἀλλᾶς, ut in Schol. Græcis legitur, ex carnibus & farina subacta, quæ in φύσκην, i. e. intestinum crassum conjiciebantur. sed videtur & pro ἐντέρον generaliter accipi; ex Suid.

Ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, Att. muto: ab ἄλλος. f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι, f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάττα, reliqua, pro ἄλλα ἅττα.

Ἀλλάττομαι, f. ξομαι, 1. Cor. c. 15. Reg. 4. c. 15. mutor, immutor: item, ut act. ἀλλάσσω, vel ττω, muto, immuto: item commuto, permuto; item vendo: & interdum exp. redimo: ut apud Luc. dicit tyrannicida, ἀλλαξόμενος τὴν ἐλευθερίαν τῇ σφαγῇ τῇ ἐμῇ, redempturus libertatem mea cæde, i. e. cæde a me perpetrata. Item pro instauro: citatur ex 3. Reg. c. 21.

Ἀλλαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

Ἀλλαχῆ, & ἀλλαχοῦ, alibi.

Ἀλλᾶν, aliarum, gen. Æol. pro ἀλλῶν, ab ἄλλος, alius.

Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, & hoc Jon. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω, colligo.

Ἀλλέες, congregati, Poet. pro ἀολλέες. nomin. pl. ab ἀολλής, έος, ὁ, ἡ, confertus.

Ἀλλεθνὴς, ὴς, ὁ καὶ ἡ, alienigena, peregrinus: ex ἄλλος, & ἔθνος, τὸ, gens.

Ἀλλέξαι, Poet. & metri causa pro ἀναλέξαι, a. inf. act. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀλλεπαλληλία, ἡ, alternitas: item continuitas, Bud. ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων, invicem.

Ἀλλεπάλληλος, ὁ, creber, alternus, pro ἐπάλληλος, alternus.

Ἄλλῃ, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia: ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορέω, ῶ, q. ἄλλο ἀγορεύω, vel ἀγορεύω, aliud concionor, vel dico, aliis verbis allegorice aliquid significo.

Ἀλληγόρημα, τὸ, interpretatio allegorica: Bud.

Ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figura, qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ὁ, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, per quæ aliud præfiguratur, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω: quod ex ἄλλος, alius, & ἀγορέω, vel potius ἀγορεύω, loquor.

Ἀλλήκτος, ου, ὁ, Æol. pro ἄληκτος.

Ἀλληλέγγυοι, οἱ, sunt duo rei promittendi, Bud.

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλεγγύως, cum mutua fidejussione, invicem fide jubendo: ex ἀλλήλων: mutuo, & ἐγγύη, ἡ, promissum.

Ἀλλήλοισι, inter se, dat. pl. Jon. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. ἀλλήλοιιν, dat. dual. Poet. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud dicere; aliter atque aliter loqui: inquit Hesych. ab ἀλλήλων, λεις.

Ἀλληλογραφία, ἡ, mutua scriptio: ex ἀλλήλων, & γραφὴ, ἡ, scriptum.

Ἀλληλοκτονέω, mutuo se interficere, mutuis perire vulneribus: ab ἀλλήλων, mutuo, & κτείνω, f. κτενῶ, & in præt. med. ἔκτονα.

Ἀλληλομαχέω, inter se pugnare.

Ἀλληλομαχία, mutua pugna: ex ἀλλήλων, mutuo, & μάχομαι, pugno.

Ἀλληλοτομέω, mutuo se secare: ut ἀλληλοτομούμενοι περίπατοι πρὸς ὀρθὰς γωνίας, i. e. deambulationes in crucis modum ad rectos angulos secantes. Bud. in Epist. priorib. ex ἀλλήλων, & τέμνω. f. τεμῶ, præt. med. τέτομα.

Ἀλληλοτυπέω, sese invicem ferire.

Ἀλληλοτυπία, ἡ, mutua conflictio: ex ἀλλήλων, & τυπὴ, ἡ, percussio.

Ἀλληλούϊα, Allelu-jah, h. e. laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, connecto, coaduno: ex ἀλλήλων, invicem, & ἔχω, habeo.

Ἀλληλουχία, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum: item compages.

Ἀλληλοῦχος, ὁ καὶ ἡ, mutuam connexionem habens, sive cohærentiam.

Ἀλληλοφαγέω, mutuo se devorare: ut plurimum de piscibus dicitur; ut apud Aristot. Hist. anim. l. 8. ex ἀλλήλων, mutuo, & φάγω, comedo.

Ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devoratio. Herod.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Jon. pro γία, mutua depastio: a φάγομαι, depasci.

Ἀλληλοφάγοι, οἱ, sese invicem devorantes.

Ἀλληλοφθορέω, sese invicem corrumpere & perdere.

Ἀλληλοφθορία, ἡ, mutua perditio, mutua consumptio. Plat. ex ἀλλήλων, & φθείρω.

Ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ex ἀλλήλων, mutuo, & φόνος, ὁ, cædes.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes.

Ἀλληλοφυεῖς, οἱ, ex se invicem enascentes; mutuum ortum habentes: ex ἀλλήλων, mutuo, & φύω, planto.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo, estque triptoton. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλους, ας, α. invicem, mutuo, alius alium. Th. ἄλλος, ὁ, alius.

Ἄλλην, accus. f. ab ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, adverbialiter positus reperitur: ut apud Plut. in Euthid. ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποβλέποντες εἰς ἡμᾶς, hinc atque illinc in nos respicientes.

Ἀλλοιάλλως, utcunque, a Suid. exp. ὡς ἔτυχε: ex ἄλλος, & ἄλλως.

Ἀλλογενὴς, ὁ, ἡ, alienigena, ἐξ ἄλλου γένους, ex alia gente.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est diversæ linguæ: ab ἄλλος, & γλῶσσα, lingua.

Ἀλλογνοέω, seu ἀλλογνώσσω, ὁ, desipiens, delirans; ὁ παραφρονῶν, ὅτε ἄλλα γινώσκει παρὰ τὰ ὄντα. Gal. in Lex. Hipp.

Ἀλλόγνωτος, ὁ, aliis notus, & ex consequenti nobis ignotus: unde ponitur pro extraneo, sive peregrino. ut ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ. Od. β, ab ἄλλος, & γνώσκω, cognosco.

Ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, extraneus, alienigena: ab ἄλλος, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, & πέδον, terra.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, aliud opinor, quam sit revera.

Ἀλλοδοξία, ἡ, opinatio falsa de re aliqua: ex ἄλλος, ὁ, & δόξα, ἡ, opinio.

Ἀλλοεθνὴς, ὁ, idem ac ἀλλεθνὴς, alienigena.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, formam mutatam habens: ab ἄλλος, & εἶδος, forma.

Ἄλλοθεν, aliunde, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.

Ἄλλοθι, alibi, & ἄλλοθεν.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, alia lingua utens: ab ἄλλος, & θρόος, vox, & θρέω clamo.

Ἀλλοίη, ης, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, α, ον, diversus, ab ἄλλος, alius

Ἀλλοινία, ἡ, varietas, & mutatio vini. Plut. Symp. 4. Probl. 1. ex ἄλλος, & οἶνος, ὁ, vinum.

Ἀλλοιόθετα, τὰ, dicuntur varie posita: ab ἀλλοῖος, & θετὸς, ὁ. a Th. τίθημι, pono, f. θήσω.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, alius atque alius; diversus, varius. Odyss. π.

Ἀλλοιοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, diversam formam, seu figuram habens: ab ἀλλοῖος, ὁ, & σχῆμα, τὸ, figura, habitus.

Ἀλλοιότερος, ὁ, dicitur pro ἀλλοῖος, quasi in compar. apud Thuc. l. 4.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas: item variatio: ab ἄλλος, ὁ, alius.

Ἀλλοιοτροπέω, varie muto; apud Hippocr. Ex ἀλλοῖος, varius, & τροπὴ, ἡ, seu τρόπος, ὁ, modus, ratio.

Ἀλλοιότροπος, ὁ, idem ac αἰολότροπος.

Ἀλλοιόω, f. ώσω, præt. ωκα, diversum reddo, immuto, vario. unde in pass. ἀλλοιοῦμαι, immutor; alius atque alius fio: ut apud Thuc. l. 2. ἀλλοιοῦσθαι ταῖς γνώμαις, mutari animo; non esse eodem animo, quo antea.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio. Polyb.

Ἀλλοιωτικὸς, οῦ, ὁ, immutatorius, immutativus; ad immutandum aptus; ut ἀλλοιωτικὴ δύναμις. ab ἀλλοῖος, ὁ, diversus.

Ἀλλοιωτὸς, οῦ, ὁ, mutabilis, mutationis capax, seu mutari aptus.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.

Ἀλλόκοτος, ὁ, cujus partus alienus, & longe diversus est a cæterorum animalium partubus, prodigiosus; & generaliter absurdus, inusitatus; rationi non consentaneus: item peregrinis moribus præditus: item externus: extraneus, exterus. Est autem per Hyperthesin dictum pro ἀλλότοκος, quod ex ἄλλος, alius, & τόκος, ὁ, partus, fœtus.

Ἅλλομαι, salio: ad Hebr. חלל chalal: imp. ἡλλόμην, ου, ετο. f. m. ἁλοῦμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ, mutabilis, nunc hic nunc illic adhærens; epitheton Martis. voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, alius.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud.

Ἄλλοσε, alio, adverbium.

Ἄλλοτε, alias, interdum, adverbium.

Ἀλλότερρος, ὁ, Æol. pro ἀλλότριος, non proprius.

Ἄλλοτι, utrum nunquid: ut apud Plat. in Critone, ἄλλο τι ἢ ὁμολογοῦμεν; nunquid fateri

necesse est? vel quid aliud quam fateamur? est adv. ab ἄλλος, ὁ.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ, curiosus hospes alienæ domus; alienarum rerum inspector: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι, visito.

Ἀλλοτριονομέω, ῶ, alieno more vivo, seu alienas leges imitor: ex ἀλλότριος, alienus, & νόμος, ὁ, lex.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo, alterius ago negotium: item res novas molior. Polyb. l. 5. ἐχθρὸν βουλεύομαι, inimicum capio consilium: ex ἀλλότριος, alienus, & πρᾶγος, εος, τὸ, res.

Ἀλλοτριοπραγία, ἡ, aliorum negotiorum gestio.

Ἀλλοτριοπραγμονέω, ῶ, sum ἀλλοτριοπράγμων: ex ἀλλότριος & πρᾶγμα, τὸ, res.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ, ardelionis vitium, quo rebus alienis, quam suis, magis est intentus, Plat. de Rep. l. 4.

Ἀλλοτριοπράγμων, ὁ, ardelionis instar, alienis rebus magis, quam suis, intentus.

Ἀλλότριος, ὁ, qui est alterius: non proprius; item apud Hom. ἀλλότριος φὼς, externus vir; nonnullis hostis. Odyss. υ. & σ.

Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, diversitas, sumitur fere pro alienatione animi: apud Plat. Dem. Plut.

Ἀλλοτριοφαγέω, aliena comedo. Eust. ex ἀλλότριος, & φάγος, ὁ, helluo.

Ἀλλοτριοφάγος, ὁ, aliena comedens. Ath. l. 4.

Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo; ab ἀλλότριος, & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀλλοτριόω, ῶ, alieno, abalieno, alienum reddo: & in pass. ἀλλοτριοῦμαι, alienor, abalienor. Dem. & Thuc.

Ἀλλοτρίως, aliene, alieno animo: ut apud Isocr. ἀλλοτρίως διακεῖσθαι, vel ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, alieno animo esse, vel alienum animum habere ab aliquo. est adv. ab ἀλλότριος, ὁ, alienus.

Ἀλλοτρίωσις, ἡ alienatio, abalienatio. Thuc.

Ἀλλοτριώτατος, ὁ, superl. qui remotissimo est necessitudinis gradu.

Ἀλλοτροπέω, muto, immuto: alio converto. Hesych. ex ἄλλος, & τροπὴ, ἡ, mutatio. a Th. τρέπω, verto.

Ἀλλοφανής, ὁ, qui alius, & diversus apparet; apud Nonn. ex ἄλλος, & φαίνω, appareo. f. φανῶ.

Ἀλλοφάσσω, Eust. dicit significare ἄλλα φάσσειν, seu φάσθαι, i. e. aliud loqui. Erotian. apud Hipp. exp. ἀπορεῖσθαι, ἢ θορυβεῖσθαι, animo turbato, & anxio esse. in anxietate animi constitutum esse; παρὰ τὸ ἀλλάσσειν τὰς φρένας. Est etiam desipere. Gal. ex ἄλλος, vel ἄλλα, & φάσσω, inusitat. a Th. φάω, dico, luceo.

Ἀλλόφατος, ὁ, ab alio interfectus. Hesych. & sic est ab ἄλλος, & φάω, occido: unde φατὸς, ὁ, occisus.

Ἀλλοφρονέω, aliud in animo habeo; mentem non attendo ad id, quod cerno. Odyss. κ. Item mente sum alienata, insanio. Il. ψ.

Ἀλλόφρων, ὁ, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος, & φρονέω, sapio.

Ἀλλοφυλεῖν, ritibus extraneis, seu exoticis addictum esse; in alienos mores degenerare.

Ἀλλοφυλισμός, ὁ, dicitur esse ritus exoticus, seu ritus alienigenarum. Machab. l. 2. c. 4. Item in alienos mores degeneratio. Ibid. c. 6.

Ἀλλόφυλος, ὁ καὶ ἡ, qui est ex alia tribu. Poll. Item, cui diversæ est gentis, seu nationis; externus, peregrinus. Item metaph. qui diversi est generis, seu diversæ naturæ: apud Plut. Symp. l. 4. Ex ἄλλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ, tribus.

Ἀλλόφωνος, ὁ, alia, vel peregrina voce utens: ex ἄλλος, alios, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀλλοχροέω, alium, atque alium colorem induo; colorem muto: ex ἄλλος, & χρόα, ἡ, color.

Ἀλλοχροία, ἡ, mutatio coloris.

Ἀλλόχροος, ὁ, qui est alio colore, vel in quo color subinde mutatur.

Ἀλλόχρως, ὁ, aliam corporis speciem gerens: apud Eurip. in Androm. ex ἄλλος, & χρὼς, ab eod. Th. χρόα, ἡ, cutis, color.

Ἄλλυδις, aliorsum, Poet. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος, alius.

Ἀλλύεσκε, Poet. & Jon. pro ἀνέλυε, resolvebat, imperf. act. ab ἀλλύω, Poet. pro ἀναλύω, resolvo.

Ἄλλυτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄλυτος.

Ἀλλύω, Poeticum est, pro ἀναλύω, dissolvo, retexo. Odyss. β.

Ἄλλοθεν, per ectasin pro ἄλοθεν, aliunde.

Ἄλλως, adv. aliter, temere, inconsulto, ab ἄλλος, alius.

Ἀλλωσὶ ἢ, aliter atque.

Ἀλλωτέρῳ, alicui alii; i. e. ἄλλῳ τινί. ab ἄλλος, aliter.

Ἅλμα, ατος, τὸ, saltus, ab ἅλλομαι, salto.

Ἁλμάδες ἐλαῖαι, in muria conditæ oleæ: quidam exponunt conditaneæ.

Ἁλμαία, ἡ, idem ac ἅλμη, muria: apud Diosc.

Ἄλμενος, ὁ, per Sync. pro ἀλλόμενος, & Æol. tenuis pro aspirato: ἅλλομαι, salto.

Ἅλμευσις, εως, ἡ, muria: proprie, ipsa actio servandi in muria.

Ἁλμευτής, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria; vel qui in muria servat quæpiam; salgamarius; qui sal, aut salsamenta vendit: Diosc.

Ἁλμεύω, muria condio, in muria servo; & in pass. ἁλμεύομαι, in muria servor. unde part. a. 1. ἁλμευθεὶς, in muria servatus.

Ἅλμη, ἡ, salsilago, vel aqua salsa: item muria, apud Diosc. & Athen. Item metaph. pro lepore, venustate, & urbanitate.

Ἁλμήεις, ἁλμώδης, & ἁλμυρώδης, ὁ, idem ac ἁλμυρὸς, ὁ, salsus.

Ἁλμυρίς, ίδος, ἡ, salsilago, vel aqua salsa: item muria.

Ἁλμυρός, οῦ, ὁ, salsus. Th. ἅλς, sal. Hinc videntur fluxisse voces illæ in modernis linguis, quibus θαλασσίαρχος indigitatur. *Almirante*, *Ammiraglio*. Hinc etiam forte Gall. Saulmure.

Ἁλμυρότης, ητος, ἡ, idem ac ἁλμυρίς, ἡ, aqua salsa: muria.

Ἁλμυρώδης, ὁ καὶ ἡ, salsus.

Ἄλξ, ὁ, inusitatus est nominativus, cujus dat. ἀλκί, frequens: ut Il. ν. aper; & Odyss. ζ. leo dicitur ἀλκὶ πεποιθώς: quidam tamen, ἀλκί, pro ἀλκῇ, ab ἀλκή, robur, per metaplasmum derivant

Ἄλξις, εως, ἡ, defensio: apud Polyb. l. 5. inquit Bud. est verbale ab ἀλέξω, arceo. f. ξω.

Ἀλοηθείς, ὁ, tritus, a. 1. part. p. ab ἀλοάω.

Ἀλοάω, trituro, comminuo, f. ήσω, & άσω, p. περισπ. ἀλοῶντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. act. Dicitur & ἀλοιάω: ab ἅλως. in area enim fit trituratio.

Ἄλοβος, ὁ, non habens λοβὸν, imam auris partem. vide λοβόν. α est priv.

Ἀλογέω, ῶ, aspernor, contemno, f. ήσω, p. ηκα: ex α, & λόγος, ratio.

Ἀλογιάζομαι, a ratione aberro; non sum compos rationis.

Ἀλογίζω, & ἀλογίζομαι, brutorum animantium sensu præditus sum. Hesych. Eustat. eadem compositio cum præcedenti.

Ἀλογία, ας, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ, rationis expers.

Ἀλογίστως, inconsiderate: ex α, & λόγος.

Ἄλογος, ου, ὁ, idem ac ἀλόγιστος.

Ἀλόη, ης, ἡ, aloe, herba.

Ἀλοηδάριον, τὸ, medicina ad ventrem solvendum, aloem habens: ab ἀλόη, aloe.

Ἀλοητός, οῦ, ὁ, tritura: item triturandi tempus: Xen. & Suid.

Ἄλοθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλοία, pulsabat, 3. sing. imperf. Jon. pro ἠλοία. ab ἀλοιάω pro ἀλοάω, tundo.

Ἀλοιάω, ῶ, dicitur pro ἀλοάω, per pleonasmum literæ ι, percutio, tundo: Il. ι.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ, ἡ, non obnoxius: ex α priv. & λοιδορέω, convicior, increpo.

Ἀλοίην, captus sim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλοίην. Th. ἅλωμι, capio.

Ἀλοιητήρ, ῆρος, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Nonn. & Epigr. ab ἀλοιάω, trituro: item percutio, tundo.

Ἀλοίμαν, Dor. pro ἁλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι, salio.

Ἀλοίμματα, unguenta: Sophocl. pro ἀλείμματα: ab ἀλείφω, ungo: unde ἄλειμμα, τὸ, unguentum.

Ἀλοιμός, οῦ, ὁ, tectorium parietum: Eust.

Ἀλοΐνη, ἡ, a quibusdam dicitur ἀλόη Γαλλική. a Th. ἀλόη, aloe. Sic etiam dicitur ejus succus.

Ἀλοιτός, ὁ, peccator: item puer meritorius: apud Lycoph. est ab ἀλοιάω, vel ab ἀλιτέω, idem ac Th. ἀλιταίνω, pecco, delinquo.

Ἀλοιφή, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.

Ἀλοκίζω, idem ac αὐλακίζω, fut. ίσω. sulco. Aristoph. Th. αὖλαξ, & Dor. ἆλοξ, οκος, ἡ, sulcus.

Ἀλόντε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλόω.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum Αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, τὰ, salinæ, loca, in quibus sal concrescit. Plut. ex ἅλς, ἁλὸς, sal, & præt. med. πέπηγα, verbi πήγνυμι, & πήσσω, f. ξω, compingo, congelo.

Ἁλοπηγός, οῦ, ὁ, qui in salinis salem facit concrescere, & cogit in glebam; salarius, Nic.

Ἄλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cortice carens; squamarum expers; Hesych. ex α priv. & λοπὸς, οῦ, ὁ, idem ac λέπος, εος, τὸ, cortex. Th. λέπω, decortico.

Ἅλος, Dor. pro ἧλος, ὁ, clavus.

Ἀλοσάχνη, ἡ, ab Arist. & aliis composita voce dicitur, quam Hom. ἁλὸς ἄχνην vocat: sed a…dam maris spumam intelligunt: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & ἄχνα, sive ἄχνη, ἡ, spuma maris.

Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, Epithet. Thetidis. Item salum, mare. Item sic dicitur una Nereidum apud Hom. ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ σεύεσθαι. Apud eundem dicitur etiam de mari, seu aqua marina, quasi ἁλὸς ὕδωρ. Vide Eust. ex ἅλς, ἁλὸς, & σύομαι inusit. pro σεύομαι. a Th. σείω, quatio.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, stultitia, dementia, ἀφροσύνη, ut exp. Nicand. sed Hesychio ἀλοσύνη dicitur voluptas, ἡδονή.

Ἁλοτρίψ, τρίβος, ὁ, idem ac ἁλοτρίβανος, pistillus, quo sal teritur; παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν.

Ἁλουργής, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἁλουργὸς, ὁ, purpureus. quasi ἁλὸς ἔργον, maris opus, quod ex marina concha fiat: Etym. exponitur etiam violaceus; & est color ruber cum albo nigroque permixtus: Aristot. Plato.

Ἁλουργίς, ίδος, ἡ, vestis purpurea; item purpura; quæ dicitur etiam

Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color.

Ἁλουργοπώλης, venditor purpuræ. Th. πωλέω, vendo.

Ἁλουργοπωλική, scil. τέχνη, purpuræ venditoria ars; (quæ & πορφυροπωλικὴ, Suid. ex Isæo) ex ἁλουργὸς, ὁ, sive ἁλουργὸν, τὸ, & πωλέω, vendo.

Ἁλουργοπώλιον, τὸ, locus ubi purpura venditur; purpuraria officina.

Ἁλουργὸς, οῦ, idem ac ἁλουργής, purpureus.

Ἁλουργίδες, exp. πορφυραῖ: ab ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis genus, coloris purpurei, seu violacei. Item ponitur & pro plagulis purpureis, & pro stragulo purpureo: apud Luc. ab ἁλουργὸς, seu ἁλουργὴς, purpureus.

Ἁλοὺς, όντος, όντι, captus, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλουσία, ἡ, illuvies, scabrities, a non lavando: Athen. quum quis non lavatur.

Ἀλουτέω, ῶ, illotus sum, vel maneo: Hesych. ex α priv. & λούω, f. σω, lavo.

Ἄλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus. Plut.

Ἄλοφος, ου, ὁ, sine crista. Th. λόφος, ὁ, crista.

Ἀλόχευτος, ὁ, partu non editus: non conceptus, aut genitus: ex α priv. & λοχὸς, οῦ, ἡ, gravida. unde λοχεύω, parturio.

Ἄλοχος, ου, ἡ, Platoni ἡ στεῖρα, sterilis; vel virgo, quæ nondum peperit; quasi ἔτι λέχους ἄπειρος.

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor, dat. ἀλόχῳ: ex α pro ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἀλόωνται, Poet. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.

Ἀλόω, capio, inusitatum Th. pro ἁλίσκω. sed ἀλάω, πλανῶ, erro. Varin.

Ἀλόω, erra, 2. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poet. ἀλόω.

Ἄλπεις, αἱ, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεσι.

Ἄλπνιστος, vel, ut alii legunt ἄλπιστος, ὁ, quod a θάλπω, foveo. hic θαλπνὸς, οῦ, ὁ, & θαλπνὸς, ότερος, ότατος, θαλπνίων, θάλπνιστος, & sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundissimus. vel a θάλπος, εος, compar. θαλπίων, θάλπιστος, & sublato θ, ἄλπιστος, suavissimus.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλς, sal, vel ab ἁλίζω, vel ab ἅλλομαι, salio.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal: inde ἁλὸς ἄνθος, dicitur flos salis, apud Diosc. sed sæpius usurpatur pluraliter: ut Odyss. λ. & ψ. οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. Item ἅλες dicuntur sales; i. e. sermonis lepos, & urbanitas. Plut. in Symp. 5. Item ἅλες, convictus & communio, seu sodalitatis necessitudo: apud Æsch. Unde ἁλῶν κοινωνοῦντες, dicuntur sodales, convictores.

Ἀλσηΐδες νύμφαι, dicuntur nymphæ nemorum, seu sylvestres. Apoll. Rhod. Varino autem dicuntur ἀλσηνίδες, a sing. ἀλσηνίς, idem ac ἀλσηΐς, nemorum nympha: Cam. super Soph. Trac.

Ἀλσονομικὸς, ὁ, qui pertinet ad saltuarios.

Ἀλσίνη, ἡ, dicitur alsine; herba ita vocata, quod in lucis nascatur. Diosc. l. 4. Quibusdam est auricula muris. Vide Theophr. Hist. Pl. l. 9. c. 31. a Th. ἄλσος, εος, τὸ, locus omnis consitus arboribus.

Ἅλσις, ἡ, saltus, seu saltatio. exp. & αὔξησις; a Th. ἅλλομαι, salio.

Ἅλσις, vel ἄλσις, εως, ἡ, saltatio, palpitatio. Arist. ab ἅλλομαι, f. οῦμαι, salio.

Ἀλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, & custos est; saltuarius. Poll. ab ἄλσος, nemus, & κομέω, unde κομίζω, curam gero.

Ἄλσος, εος, τὸ, locus omnis arboribus consitus, alicui Deo consecratus: ut Odyss. ζ. ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης: & apud Plut. in Numa,

ἐν ἄλ-

ἐν ἄλσεσι θεῶν, & λειμῶνι ἱερῷ. Sunt etiam, qui ἄλση exponunt saltus, vel nemorum saltus. Eust. deducit ab ἄλλομαι, quod stirpes, & arbores ibi sponte saliant, i. e. crescant: ita saltus Larinis.

Ἀλσώδη, τὰ, dicuntur in lucis assurgere solita; seu quæ per lucos melius proveniunt, & quasi lucis accommodata.

Ἀλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, saltuosus, nemorosus, frondosus: item lucum desiderans, seu qui nemoribus gaudet. unde ἀλσώδεις τόποι, apud Athen. dicuntur loca lucorum amœnitatem imitantia.

Ἁλτῆρες, οἱ, halteres; sunt pilæ, sive massulæ plumbeæ, quibus utraque manu se librabant, qui certabant halmate, i. e. saltu, ut certius assilirent, inquit Bud. in Pand. Etymologus ἁλτῆρας, fuisse dicit γυμναστικὸν ἐργαλεῖον, quo utebantur οἱ σφαιρίζοντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, denominatum παρὰ τὸ ἅλλεσθαι, quoniam βαστάζοντες αὐτοὺς, ϗ περιφέροντες ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. Vide Gal. & Paul. Ægin.

Ἁλτικὸς, ὁ, homo ad saltationem habilis: saltationi, seu saltui aptus, exercitatus ad saltus; saltator; saltatorius; ad saltum pertinens; agilis.

Ἅλτο, salut, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι, a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, & Jon. ἅλτο. Alii volunt esse plusquam perf. ab ἅλμαι, ἧλσο, ἧλτο. Æolice tenuis pro adspirato.

Ἄλυγος, ὁ, exp. ἀπὸ μάστιγος: a λύγος, significante μάστιξ, flagellum. Hesych. α est priv.

Ἀλυδμαίνω, & ἀλύζω, idem cum ἀλύω, & ἀλύσσω, anxius sum, & animo perplexo, dubioque.

Ἄλυξ, υκος, ὁ, lignum, cui infigitur stiva: q. ab α & λύω, solvo.

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, idem ac ἁλυκότης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo. Theoph.

Ἁλυκίδας, tamen apud Strabonem, sibi videri appellatas salinas, scribit Bud.

Ἄλυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, lupis carens: Hesych. ex α priv. & λύκος, ὁ, lupus.

Ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, salsus: unde ἁλυκὸν ὕδωρ, salsa aqua dicitur apud Arist. & ἁλυκὸς τῇ γεύσει, salsus gustu apud Diosc. Th. ἅλς, sal.

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, salsedo.

Ἀλυκρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, pro θαλυκρός.

Ἀλυκτάζω, metuo, anxius sum. Bud. exponit animo concido, consternatus sum. Th. ἀλύω, tristor.

Ἀλυκτέω, idem ac ἀλυκταίνω; inquietus sum. ἀλύσσομαι, turbor. perplexo sum animo. θορυβοῦμαι. Hom. Iliad. κ.

Ἀλυκτοπέδῃσιν, dat. pl. Jon. ab

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυτος πέδη, indissolubilis pedica: ἀλυκτὸς, metri causa, pro ἄλυτος, ὁ, ϗ ἡ, insolubilis.

Ἀλυκταίνω, & ἀλυκτέω. Erotianus apud Hipp. exp. οὐκ ἠρεμῶ, i. e. non sum quietus.

Ἄλυκτος, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, & consequenter insolubilis. male tamen Suidas pleonasmo τῷ κ, pro ἄλυτος dictum ait, quandoquidem ἀναλόγως factum sit ex ἀλύσσω, evito; quod ad Th. ἀλέω, vito, pertinet.

Ἀλυκτοσύνη, ἡ, Hesych. exp. ἀταξία, i. e. incompositus status, tumultuatio; ab ἀλύζω, quod a Th. ἀλύω, tristor.

Ἁλυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apud Theophr. exp. salsus: scribitur & per λλ: item plenus humore ἁλυκῷ, apud Hippocr. nam est ab ἁλυκὸς, ὁ, salsus, amarus.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui detrimentum, & noxa illata non est, aut inferri nequit; cui noceri non potest: ut apud Plut. de educat. liber. (de eruditione loquendo) νόσῳ δ' ἀδιάφθορος, γήρᾳ δ' ἀλύμαντος: ex α priv. & λυμαίνω, ομαι, noceo.

Ἀλύξας, ὁ, a. 1. part. act. ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἀλύσσω, vito. f. ξω. Th. ἀλέω, vito.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium, fuga mali, anxietas: est verbale ab ἀλύσσω, vito, fugio.

Ἀλύουσα, pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω, tristor.

Ἀλύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tristitia affectus non est, seu non afficitur: item qui animi ægritudine, & molestia affici non potest.

Ἀλυπήτως, ita ut non contristeris, seu dolore afficiaris.

Ἀλυπία, ἡ, indolentia: vacuitas doloris; animus omni molestia, & ægritudine liber, pro quo dicitur etiam

Ἄλυπον, τὸ, quod est & herbæ nomen, quæ & ἀλυπιὰς, apud Diosc. l. 4. c. 180.

Ἄλυπος, ὁ, molestiarum expers, nulla animum molestia & ægritudine afficiens: comp. ἀλυπότερος: ex α priv. & λύπη, dolor, tristitia.

Ἀλύπως, adv. sine dolore, sine animi ægritudine & molestia: unde & superl. ἀλυπότατα, absque ulla animi molestia.

Ἄλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sine lyra est; qui lyram comitem non habet. Plut. de Orac. Pyth. ex α priv. & λύρα, ἡ, lyra.

Ἄλυς, υος, ἡ, anxietas mentis, exspatiatio: ab ἀλύω, tristor.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, viribus destituor, dolore afficior. ἀλύω σθένει.

Ἀλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω, & ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἁλυσίδετος, ὁ, catena ligatus: Hesych. ex ἅλυσις, catena, & δετὸς, ligatus: Them. δέω, ligo.

Ἁλυσίδιον, ου, τὸ, diminut. catenula.

Ἁλυσιδωτὸς, ὁ, catenatus, seu hamatus: ut ἁλυσιδωτὸς θώραξ, thorax hamatus, seu confertus hamis; 1. Reg. 17. & apud Athen.

Ἁλύσιον, ου, τὸ, catenula, seu catella; & proprie ea, quæ est ex auro, & collo circumdatur. itidem dim. ab ἅλυσις, catena: ex α priv. & λύω, quod ἄλυτος sit, ut tradit Etym.

Ἄλυσις, ἡ, idem ac ἄλυς, ὁ, vel ἡ, oberratio, & exspatiatio, quæ temere fit, ut ab iis, qui non habent, quod agant. Plut. Item mentis mœror. utrumque a Th. ἀλύω, fem. ύσω, exspatior.

Ἅλυσις, εως, ἡ, catena: q. ἄλυτος, insolubilis.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non solvit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀλέω, vito.

Ἀλυσκάζω, licet plerumque sit idem ac ἀλύσσω, ut Od. ρ. ὕβριν ἀλυσκάζων; interdum tamen absolute ponitur pro φεύγειν, fugere: item exp. & πλανῶμαι ab Hesych. a Th. ἀλέω, vito, caveo.

Ἀλύσκω, deductum quidam tradiderunt ab ἀλύω, sed id negat Etymologus: nam ἀλύσκω, f. ξω, (tanquam ab ἀλύζω) expon. evito, effugio, declino; ut Od. χ. ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν; & cum genit. οὐκ ἀλύξεται μάστιγος καιρίου, apud Soph. alicubi tamen non significat ullam fugam, ut annotat Eust. sed simpliciter declinare, & esse extra conspectum alicujus propter loci intervallum: ut ἀλλ' ὅτε δὴ τρεῖς νῆας ἀλύξας ἑταίρων, apud Hom. Odyss. μ.

Ἀλυσμὸς, ὁ, anxietas animi, mœror; idem ac ἄλυς, & ab eod. Th. ἀλύω, tristor.

Ἀλυσμώδης, ὁ, dicitur is, qui est in ἀλυσμῷ, i. e. ὁ ἀλύων, Hippocr. tristis.

Ἄλυσσον, ου, τὸ, alysson, herba, sic dicta, quod λύσσαν, i. e. rabiem arceat. nam a cane commorsos rabiem sentire non patitur, ut testantur Diosc. & Plin. Item Plut. Symp. l. 3. ejus meminit. ex α priv. & λύσσα, ἡ, rabies, furor.

Ἀλύσσω, anxius sum, vel anxio sum animo, indignor, aut rabie percitus sum, insanio: item tremo. est ab ἄλυς, sive a Th. ἀλύω, tristor.

Ἀλυστάζω, idem ac Th. ἀλύω, unde & ἀλύσσω, anxius sum.

Ἀλυταίνω, pro quo dicitur & ἀλυθαίνω, imbecillus, seu viribus cassus sum.

Ἀλύτης, ου, ὁ, lictor: ab ἅλυσις, εως, ἡ, catena.

Ἄλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, insolutus, insolubilis: ex α & λύω, solvo.

Ἀλύκη, ης, ἡ, fastidium animi cum crebra oscitatione: a. ab ἀλύω, tristor.

Ἀλύω, f. σω, animo sum inquieto: ab α, & λύω, q. ἀλύει fit λύσιν τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκων, vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. hallucinor.

Ἀλύω, errabunda mente afficior, & incerta, impotentique consilio, ut mœrore confectus, & ob id inquietus oberro: sic Bud. interpretatur. Item oberro, & temere expatior: sic apud Plut. ubi de Antonio loquens, qui in Lybiam aufugerat, ait ὀλίγων ἐρημίας ἐρασθεὶς, σὺν δυσὶ φίλοις, ἀλύων ϗ πλανώμενος. Etym. deducit ab ἀλῶ. vagor; quod qui anxii sunt, vagari soleant: & sic signif. animo concido, & langueo præ consilii inopia, & mœrore. Item interdum gaudeo, exulto, superbio; ut Od. σ, Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; an superbis, quod Irum mendicum superaveris? vel an te gaudio efferes? sic & Soph. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, permittite me hic lætari. Item significat insanio secundum veteres, ait Eust. Item μηδὲν πράττω, nihil ago, otiosus sum, vivo in otio: apud Plut. in Rom. Ἀλύειν quidam, Eustathio teste, aspirandum contenderunt, quum signif. ἐξαίρεσθαι, i. e. efferri; tenuandum autem pro λυπεῖσθαι, mœrore affici. Suidas quoque tradit pro γεγηθέναι aspirari; ἀντὶ τοῦ ἀλύειν, pro ægre ferre, tenuari; alibi scribi solitum cum φ, ἀλφεῖν, testatur idem Eust.

Ἄλφα, primæ literæ nomen.

Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, invenio, f. ήσω, & ήσω. a. 2. ἦλφον, opt. ἄλφοιμι.

Ἀλφάζω, excogito: Varinus.

Ἀλφαίνω, ἀλφαίω, ἀλφαίνω, idem ac ἀλφάνω, & ἀλφαίνω, invenio.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, nomen viri proprium ab Hebraico אלף dux; Alphæus.

Ἀλφειὸς, οῦ, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt: Ἀλφειός, οῦ, ὁ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos inveniunt, a quibus munera accipiunt, boves potissimum.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, boves invenientes, seu quæ boves (præcipuas scil. antiquorum opes) inveniunt: ex ἀλφέω, & βοῦς, οός.

Ἀλφέω, invenio, do, inquiro.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; item honor, τιμή, τιμή. vide interpr. Hom. Iliad. α. ab ἀλφέω, invenio.

Ἀλφηστὴς, ὁ, excogitator. unde generali Epitheto homines ἀλφησταὶ dicuntur, quod artes, & scientias invenerint. sic etiam dicuntur honorati viri, ut scribunt Etym. & Hesych.

Ἀλφηστῆσι, Jon. pro ἀλφησταῖς. ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor. ab ἀλφέω, invenio. Th. ἄλφω.

Ἄλφι, indeclinabile; per apocopen, pro ἄλφιτον, apud Poetas: vide Hesych. & Suid. farina, hordeacea proprie.

Ἄλφιτα, τὰ, plur. victus, & ad victum necessaria: ut τὰ ἄλφιτα ἐκπορίζειν, victum suppeditare. Item reperitur apud Aristoph. ἄλφιτα, pro οὐσία, in loco quodam, ubi dicit, ἀπολέσω τὰ πατρῷα ἄλφιτα.

Ἀλφιταμοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ: frumentarius; pistor. ab ἀμείβω, permuto.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, pistrinum. Bud. ex Poll. locus, in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Suid.

Ἀλφιτόμαντις, qui e farinis vaticinatur. (μάντις, ιος, ὁ, vates.)

Ἄλφιτον, ου, τὸ, farina, proprie dicitur hordeacea, ut ἄλευρον, triticea. Bud. etiam annotat ex Etym. & Diosc. ἄλφιτον esse pultem, vel farinam hordeaceam, prius tosto hordeo, ut ἄλευρον ex crudo.

Ἀλφιτοποιία, ἡ, farinæ confectio Xen. molitura Plinio. Item ars, seu artificium conficiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, & ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ, seu farinarum venditor, seu venditrix, a πωλέω, vendo.

Ἀλφιτοσιτέω, pulte pro pane vescor:

Ἀλφιτοσκόπος, ὁ, farinæ inspector, & ex inspectione farinæ vaticinans.

Ἀλφιτόχρους, ὁ, farinæ colorem habens.

Ἀλφὸς, ὴ, ὸν, albus, a, um.

Ἀλφὸς, ὁ, species vitilliginis albæ.

Ἄλφω, idem ac ἀλφάνω: ab ἄλφα.

Ἁλῶ, a. 2. sub. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλωὰ, Dor. & ἁλωὴ, ῆς, ἡ, area; locus vitibus, & arboribus consitus; arbustum; campus frumentarius; segetes. ἁλωάων, gen. pl. Æol. ἁλωὰς, acc. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλωαῖος, αίου, ὁ, arealis. Th. ἅλως, ἡ, area.

Ἀλώβητος, ὁ, illæsus; nulla injuria affectus: ex α priv. & λωβάω, injuria afficio: Them. λώβη, injuria.

Ἁλωεινὸς, ὴ, ὸ, arealis, cujus usus est ad areas. Epigr.

Ἁλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; item vinitor, agricola. Nonn. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλῴη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus sit, caperetur, a. 2. opt. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλωέος, Aloei: gen. ab Ἀλωεὺς, έος, Att. ῶος nomen proprium.

Ἁλῶθι, capere, seu capiaris, a. 2. imper. ab ἅλωμαι, capio, prehendo.

Ἁλώϊος, ὁ, idem ac ἁλωεινὸς, arealis.

Ἅλωκα, captus sum, p. act. Jon. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλῶμαι, idem cum ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἁλῶναι, vide Ἁλίσκω, capio.

Ἅλων, ωνος, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλώνητος, ὁ ϗ ἡ, sale emptus; mancipium: quoniam Thraces olim mancipia sale emebant. Suid. (unde Eust. exponit εὔωνος, i. e. vili emptus) ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal; & ὠνέομαι, οῦμαι, emo. unde ὠνητὸς, ὴ, ὸ, emptus.

Ἁλωνία, ἡ, idem ac ἅλων, area: Athen. Exponitur & tanquam fœm. ab ἁλώνιος, quæ area est, vel ex area.

Ἁλωνίζω, in area versor, sive commoror. Th. ἅλως, & ἅλων, area.

Ἀλωπεκώδης, ὁ, dicitur vafer, versipellis; idem ac ἀλωπεκίδης, ὁ ϗ ἡ, vulpinus.

Ἀλωπεκάω, idem ac ἀλωπεκίζω, decipio, dolis utor.

Ἀλωπεκῆ, ἡ, dicitur per contract. pro ἀλωπεκέη, vulpina pellis; & metaph. astutia, seu fraudulentis artibus: apud Plut. a Th. ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum.

Ἀλωπεκῖνος, ου, ὁ, idem ac ἀλωπεκώδης, vulpinus.

Ἀλωπεκίωσις, ἡ, idem ac ἀλωπεκία, defluvium pilorum; item vulpis latibulum, seu cavernula. Hesych. & Etym. ex ἀλώπηξ, vulpes.

Ἀλωπεκίζω, ίσω, fraudulenter ago.

Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis. Item canis e vulpe, & cane progenitus, qui & κυναλώπηξ, teste Xen. Item sic dicitur vitis genus, quæ unde nomen acceperit, indicat Plinius a Th. ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes.

Ἀλωπέκουρος, ου, ὁ, vulpina cauda: genus herbæ.

Ἀλωπεκώδης, ὁ ἡ ἡ, & ἀλωπεκιαῖος, ου, ὁ, vulpinus, vulpinaris: item vulpem imitans; fraudulentus, more vulpis; dolis, & imposturis utens.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes: ab ἀλῶ, & ὢψ, a fallendis oculis: vel ab ἀλῶ, & παίζω. ἡ ἐν τῷ πλάνῃ παίζουσα.

Ἀλωπὸς, ῦ, ὁ, fraudulentus, astutus.

Ἀλωπόχροος, ὁ, vulpicolor; vulpis colorem habens. Suid. & Eust.

Ἀλωρῖται, οἱ, custodes salinarum, vel arearum. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal, vel ἅλως, ω, ἡ, area; & οὖρος, ου, ὁ, custos.

Ἅλως, ω, ἡ, area, in qua teritur, seu trituratur frumentum: ab ἀλῶ, seu ἀλίζω, παρὰ τὸ τῶν ἀσταχύων συναθροισμόν. Item circulus & corona syderum. Sic etiam circulus apparens circa Solem, & Lunam, secundum Hesych. Solis, aut Lunæ circumferentia. Item clypei circumferentia, orbis apud Æschylum. Item circulus in oculis inter σφενδόνην, & ἴτυν. Vide Jul. Poll.

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, qui capi, vel expugnari potest.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἁλωσομένης, expugnandæ, f. 1. part. m. f. g.

Ἁλωτὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἁλώσιμος, expugnabilis, comprehensibilis.

Ἀλώφητος, ὁ ἡ ἡ, indesinens, jugis, assiduus, non intermittens. ex α priv. & λωφάω, respiro, interquiesco.

Ἀλῶ, pro ἁλῶ, ab ἁλίσκω, capio.

A M.

Ἂμ, ex ἀμφὶ, circa.

Ἅμα, adverb. una, cum a; עם him, cum, ἁμᾶ, Dor. pro ἅμα. sed ἁμᾶ, Dorice pro ἐμοῦ, simul.

Ἁμαδρυάδες, αἱ, (quæ & δρυάδες) Nymphæ dictæ, quod cum quercubus nasci, & cum iisdem interire crederentur. Plut. in Exot. ex ἅμα, simul, & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἀμαζόνες, όνων, αἱ, Amazones: ex α, & μαζὸς, ὁ, mamma.

Ἀμαθαίνω, indoctus sum: ab α & μανθάνω, disco.

Ἀμαθέστατος, ου, ὁ, superl. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & μανθάνω, disco.

Ἀμαθεὶ, adv. indocte.

Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθὴς, indoctus:

Ἀμαθὴς, έος, ὁ & ἡ, indoctus, qui non didicit literas, literarum rudis: proprie qui non didicit, imperitus, rerum ignarus, seu nullam habens rerum experientiam, & simpliciter expers: item rusticus, ignarus, nescius, rudis: ut ἀμαθὴς Ἑλληνικῶν γραμμάτων, Græcarum literarum rudis. Item pro ὀλιγομαθὴς, indoctus, etiam accipi testatur Eust.

Ἀμαθία, & ἀμάθεια, ἡ, inscitia, ignorantia, rerum imperitia: item ruditas, rusticitas, ex α priv. & μανθάνω, disco.

Ἀμαθῖτιδες κόγχαι, αἱ, dicuntur conchæ gaudentes arena littorea, apud Athen. l. 3. ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, arena.

Ἀμαθόεις, εντος, ὁ, arenosus, Jon. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις: ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Ἄμαθος, ου, ὁ, arena.

Ἀμαθύνω, εις, ει, in pulverem redigo, præs. ind. ab ἄμαθος, ἡ, arena.

Ἀμαθώδης, ὁ, pro ψαμαθώδης, idem ac ἀμαθόεις, ὁ, arenosus.

Ἀμαθῶς, inscite, imperite, indocte, vel more hominis imperiti, seu indocti. Thuc. l. 1. est adv. ab ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, obstetricis manuum non expertus, Nonn.

Ἀμαιμάκετος, ὁ, indomitus, ἀμαιμακέτοιο, pro ου, g. Jon. Ex α intensivo, & μαιμάω, vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicatione: ut sit inexpugnabilis. Item immensus: ex μῆκος, εος, τὸ, Dor. μᾶκος, longitudo.

Ἄμαιος, ὁ, ἡ, qui vel quæ obstetrice caret. Oppian. ex α priv. & μαῖα, ας, ἡ, obstetrix. unde μαιόω, obstetrix sum.

Ἀμαίωτος, ὁ, ἡ, dicitur, qui vel quæ obstetrice caret.

Ἀμάλακτος, & ἀμάλθακτος, ὁ, qui molliri nequit, durus, rigidus: ex α priv. & μαλάσσω, pro quo dicitur etiam μαλθάσσω, seu μαλάττω, fut. ξω, mollio. unde μαλακτὸς, ου, ὁ, qui molliri potest.

Ἀμαλάπτω, vel ἀμαλάττω, perdo, corrumpo, destruo. ab ἀμαλὸς, ῦ, ὁ, mollis, tener, debilis.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle. ab ἀμαλός. aliquando demolior, q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλὸς, ὁ, planus, levis.

Ἀμάλθακτος, ὁ, vide ἀμάλακτος, durus.

Ἀμάλθεια, ας, ἡ. Capra cœlestis, quæ Jovem lactasse fertur: forsan ab ἀμαλθεύω, dito, nutrio, multiplico.

Ἀμαλθεῖον, τὸ, vide in ἀμαλθεύω.

Ἀμαλθεύω, ditare, propagare, aut nutrire in modum τοῦ τῆς ἀμαλθείας κέρατος, Hesych. & Etym. nam ἀμαλθείας, seu capræ istius cœlestis, a qua lactatum fuisse perhibent Poetæ Jovem, cornu omnium rerum copia abundasse fertur. unde a Cicerone ἀμαλθεία, & ἀμαλθεῖον dicitur Bibliotheca omnis generis libris referta, Epist. 15. l. 1. ad Att.

Ἄμαλλα, ης, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλεύω, in manipulos colligo. παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, vel παρὰ τὸ ἅμα ἀθροίζεσθαι χερσὶ τοὺς στάχυας.

Ἀμάλλιον, ου, τὸ, funis ad ligandas amallas. Eust. a Th. ἄμαλλα, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator; ab ἄμαλλα, manipulus, & δέω, ligo.

Ἀμαλὸς, ῦ, ὁ, mollis, tener; pro ἁπαλὸς, π, mutato in μ, Æol.

Ἀμαλόω, ῶ, aboleo.

Ἀμαλῶς, molliter, ab ἀμαλὸς, mollis.

Ἀμαμηλὶς, ίδος, vel ιδ, ὁ, dicitur genus quoddam pyri, mespili, aut ficus: ex eo, quod cum malo floreat. Eust. ex Paul. & Hipp. ex ἅμα simul, & μῆλον, τὸ, pomum.

Ἀμάμυξ, υκος, ὁ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾶν, metere, præs. inf. verbi ἀμάω, meto.

Ἀμάνθαλον, τὸ, ab ἀμαλδύνω, ex quo primum fit ἀμάλδανον, evanidum, abolitum; deinde per transpositionem literarum, ἀμάνθαλον, quo utitur Alcæus.

Ἀμανθαλόω, ῶ, aboleo, lædo. Hesych.

Ἀμανίτης, ου, ὁ, fungus, vel fungi species.

Ἀμάντευτος, ὁ ἡ ἡ, non vaticinans: item de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur: ex α priv. & μαντεύω, ὁ.

Ἅμαξα, ης, ἡ, currus; quia ἅμα ἄξονι, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur. vel dicitur ἐκ τοῦ ἅμα ἄγειν, quia in eo plures simul vehi possint. Item septentriones, a figura plaustri.

Ἀμαξαία, ἡ, idem ac Th. ἅμαξα, factum κατὰ παραγωγήν. Eust.

Ἀμαξάριον, τὸ, diminutiva voce ἡ ἅμαξα dicitur, teste Hesych.

Ἀμαξεία, ἡ, dicitur ὁ τῶν ἁμαξῶν φόρτος, onus, quod vehitur curru; sarcina, quæ vehitur plaustro. Suid.

Ἀμαξεύω, plaustrum duco, aurigor, plaustris transeo. Plut. & in pass. ἀμαξεύομαι, plaustro vehor; a Th. ἅμαξα, ἡ, plaustrum.

Ἀμαξήλατος, ου, ὁ, ἡ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via, subintell. ὁδὸς. ex ἅμαξα, & ἐλαύνω, f. άσω, præt. κα, ab ἐλάω, agito.

Ἀμαξήποδες, vide ἀμαξόποδες.

Ἀμαξήρης, ες, ὁ & ἡ, plaustrarius, plaustralis. ut ἀμαξήρης τρίβος, apud Eurip. via plaustraria: a Them. ἅμαξ, ἡ.

Ἀμαξία, vel potius ἀμαξιά, ἡ, via, qua plaustrum agitur.

Ἀμαξιαῖος, ου, ὁ, plaustralis, plaustrum implens: ut ἀμαξιαῖοι λίθοι, Xen.

Ἀμαξιδεὺς, έως, ὁ, aurigator, auriga. Hesych.

Ἀμαξικὸς, ῦ, ὁ, plaustralis, ad plaustrum pertinens. Item plaustrarius, sive carpentarius.

Ἀμάξιον, ου, τὸ, plaustellum.

Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, plaustellum.

Ἀμάξιος, ου, ὁ, plaustralis, curulis: ut ἀμάξιοι φόρτοι: in Epigr.

Ἀμαξιτὸς, ῦ, ἡ, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus: & apud Herod. spatii quantum opus est ad agendum currus, unde & sic appellata fuit via publica. Il. χ. a Th. ἅμαξα, ἡ. quod reperitur etiam cum tenui, ἅμαξα, ἡ, currus.

Ἀμαξόβιος, sive ἀμαξοβίτης, ὁ, in plaustro vivens: ex ἅμαξα, ἡ, & βίος, ὁ, vita.

Ἀμαξοκυλισταὶ, οἱ, q. d. currus devolutores. sic quidam Megaris appellati sunt: ut colligitur ex historia, quam Plut. in fine κεφ. Ἑλλην. refert. ex ἅμαξα, ἡ, & κυλίω, verso, devolvo.

Ἀμαξοπηγέω, plaustra fabricor: ex ἅμαξα, ἡ, & πέπηγα, præt. med. verbi πήγνυμι, f. ξω, figo.

Ἀμαξοπηγὸς, ὁ, curruum fabricator, plaustrorum compactor.

Ἀμαξόποδες, οἱ, plaustripedes. Vitruv. l. 10. Sic vocari ait arbusculos, in quibus versantur rotarum axes, conclusi laminis ferreis. Ex ἅμαξα, ἡ, currus, & πῦς, ποδὸς, pes.

Ἀμαξοτροχιὰ, ἡ, curriculi orbita; ex ἅμαξα, ἡ, & τροχὸς, ὁ, rota.

Ἀμαξουργὸς, ὁ, plaustri fabricator.

Ἀμαξουργία, ἡ, plaustri fabricatio. ex ἅμαξα, ἡ, & ἔργον, τὸ, opus.

Ἀμάομαι, ῶμαι, metor: frequentius vero pro ἀμάω, & interdum absolute. Item metaph. fructum, & utilitatem decerpo: ut Plut. τὸ ἐκεῖνον τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα, fructus libertatis decerpimus, fruimur libertate. Est pass. a Th. in act. ἀμάω, meto.

Ἆμαρ, ατος, τὸ, Dor. ἦμαρ, dies.

Ἀμάρα, ας, & Jon. ἀμάρη, ἡ, sulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur, irrigandæ terræ gratia. Item meatus, & fossa: item meatus subterraneus, cloaca. In plur. ἀμάραι dicuntur per metaphoram cavitates illæ, & meatus in auricula: per eas enim, veluti per canales, & tubulos, deferuntur sordes, & retrimenta capitis. Ab ἅμα, & ῥέω, vel ab ἅμη, & αἴρω. ligone enim fiunt sulci. vel ab a כרה fovea.

Ἀμαράκινος, ου, ὁ, amaracinus; ex amaraco confectus, aut amaraco conditus; ut Ἀμαράκινον ἄνθος, flos amaracinus, seu amaraci; Dios. & ἀμαράκινον μύρον, apud Athen. l. 5. ἀμαράκινον ἔλαιον, Diosc. l. 19.

Ἀμαρακόεις, έντος, ὁ, amaraco similis. Nicand. in Ther.

Ἀμάρακον, ου, τὸ, idem ac ἀμάρακος, amaracum.

Ἀμάρακος, ου, ὁ, amaracus: herbæ species.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ, ἡ, non marcescens: a μαραίνω, marcesco, tabesco.

Ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἀμαργάριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, margaritis carens: ex α priv. & μαργαρίτης, τὸ, unio.

Ἀμαρεῖν, sequi, more nimirum aquæ, quæ per aquarium sulcum τοῦ ὀχετηγοῦ, irrigatoris ductum sequitur.

Ἀμάρευμα, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum defluunt: item cloaca. Hesy.

Ἀμαρεύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur, & deducuntur.

Ἀμαρία, ἡ, & ἀμαρὶς, ἡ, idem ac Th. ἀμάρα, sulcus.

Ἀμαραῖον ὕδωρ, dicitur aqua, quæ per ἀμάρας, ducitur; aqua per aquæ ductus influens; cujusmodi sulci aquarii a nonnullis vocantur colliquiæ, incilia, & inciles, seu inlices, & inlicia, quoniam per eos aqua illicitur. Theophr. Hist. Plant. 2. 8.

Ἀμαρτάνω, pecco, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. ao. 2. ἥμαρτον: a. 2. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτοῦσιν. q. ex α & μάρπτω, asséquor, attingo scopum. ἅμαρτον, aor. 2. Jon. ἁμάρτῃ, sub. ἁμαρτών, part. Vir doctus derivatum putat a מרה marà, rebellare.

Ἀμαρτάνω, aberro, i. e. non attingo scopum, aut metam. item dicitur etiam ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, aberrare via. & ἡμαρτηκέναι πάντων δικαίων, aberravisse ab omni æquitate. Od. λ. ἁμαρτάνειν μύθων, errare in verbis, vel circa verba. item exp. ἀποτυγχάνω, frustror, ut ἁμαρτὼν τῆς ἐλπίδος, qui frustratus est sua spe. Item erro, fallor, hallucinor, erratum committo. & apud Plut. absolute ponitur; ut in Lysimachi Apophth. οὐκ ἔξεστιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν, in bello non licet bis errare. atque inde significat etiam peccatum admitto, delinquo; ut ἁμαρτεῖν εἰς τοὺς γονεῖς, peccare in parentes. & apud Thuc. ἁμαρτάνει πολλὰ εἰς ἡμᾶς, multa in nos peccat.

Ἀμαρτὰς, άδος, ἡ, apud Jones idem dicitur ac ἁμαρτία, sive ἁμάρτημα: ut ἁμαρτάδα ἀξίαιον, apud Dionys. Hal. & apud Herod. in Clio. Κροῖσος δὲ, πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε. a Th. præced. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρτῆ, simul: ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, erratum, peccatum, lapsus. Aristot.

Aristot. Ther. ε. ait, ἁμαρτήματα esse, quæ non committuntur improbitate, & quæ non sunt παράλογα. vide eundem, & Eth. 2. Sic quod nos, inquit Erasmus, errorem vocamus, Græci vocant ἁμάρτημα, quod fere per imprudentiam committimus: nec semper apud Latinos error, ut nec apud Græcos ἁμάρτημα, est in vitio. est verbale ab ἁμαρτάνω, f. ἁμαρτήσω, erro.

Ἀμαρτηρὸς, ᾶ, ὸν, erroneus; Bud. & ἁμαρτητικὸς, ῆ, ὸν, offensator, qui sæpe offendit in re aliqua; errare solitus in re quapiam: Aristot. Eth. 2.

Ἀμάρτω, a. 2. sub. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρτία, ας, ἡ, peccatum; item victima pro peccato; ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρτίνοος, ου, ὁ & ἡ, cujus mens est prava: ex ἁμαρτάνω, & νόος, mens.

Ἀμαρτίνους, ὁ, dicitur contracte pro ἁμαρτίνοος, i. e. κατὰ τὸν ἁμαρτάνων, errans, peccans: proprie, cujus mens errat, & fallitur.

Ἀμαρτοεπὴς, ὁ & ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαρτάνω, & ἔπω, dico.

Ἀμαρτύρητος, idem ac ἀμάρτυρος, ὁ, (& Th. idem) non testificatus, carens testibus.

Ἀμάρτυρος, ὁ, ἡ, testimonii expers: ex α, & μάρτυς, testis.

Ἁμαρτωλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, peccator, & peccatrix: ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, micans fulgor. Ab

Ἀμαρύσσω, splendeo, fulgeo, f. ξω, p. χα. ἀμάρυσσε, 3. p. imperf. Jon. q. ex α intensiva & μαίρω, luceo.

Ἀμὰς, άδος, ἡ, navis: apud Etym. ex Æschy.

Ἀμὲς, Dor. pro ἡμεῖς, nos.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἀμάω, meto, a. 1. ἤμησα.

Ἀμήσασθαι, metere, præt. inf. m. ab ἀμάω.

Ἀμάσητος, ου, ὁ & ἡ, non mansus, seu non manducatus. Item idem ac ἄμαστος, qui nihil commanducavit, commedit, seu gustavit. ex α priv. & μασάομαι, seu μασσάομαι, mando, manduco, comedo: vel ex μάσσω, pinso.

Ἀμάσσητος, idem ac ἀμάσητος, non mansus.

Ἀμαστίγωτος, ὁ, non flagellatus, flagris non examinatus: ex α priv. & μάστιξ, flagrum.

Ἄμαστος, ὁ, qui nihil commanducavit, comedit, seu gustavit.

Ἀμασυκάδες, αἱ, mala, seu pyra, quæ cum ficis simul florent; & proveniunt: ex ἅμα, simul. & συκῆ, ficus.

Ἀμάσυκον μῆλον, malum una cum fico florens. Eust. ex Paus.

Ἀματροχάω, simul curro: ab ἅμα, vel ἄμα, & τρέχω, curro.

Ἀματροχία, ας, ἡ, q. ἁματροχία, Poet. rotarum concursus.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ & ἡ, qui matre caret: ex α, & μήτηρ, mater.

Ἀμαυρόβιος, ἡ, languide vivens: in Epigr.

Ἀμαυρόκαρπος, ὁ, nigrum habens fructum: ex ἀμαυρὸς, nigri, comp. cum δίος, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, ἡ, obscurus: q. ab α, & μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Jon. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan Maurus.

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obscuritas.

Ἀμαυρόω, obscuro, obfusco.

Ἀμαυρωθείη, intereat, a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, obfusco. Th. ἀμαυρὸς, obscurus.

Ἀμαυρῶς, obscure.

Ἀμαύρωσις, ἡ, obscuratio.

Ἀμαυρωτικὸς, ῆ, ὸν, obscurandi vim habens, seu obscurans, ab ἀμαυρὸς, obscurus: & ἀμαυρόω, obscuro.

Ἀμαχανία, ας, ᾶ, Dor. pro ἀμηχανία.

Ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, ὁ, impotens.

Ἀμαχεὶ, &

Ἀμαχητὶ, adv. sine prælio.

Ἄμαχος, ου, ὁ, ἡ, alienus a pugna, vel inexpugnabilis, impossibilis: superl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι, pugno.

Ἀμάχως, adv. sine prælio.

Ἀμάδητος, ὁ, idem ac ἀμάσητος, non mansus.

Ἀμάω, ῶ, meto, f. ήσω, p. ἤμηκα. forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. *Amasser*. Apud Arist. in Equit. ἀλλότριον ἀμῶν θέρος, alienam metens messem. Item colligo, accumulo. Item abscindo, demeto.

Ἀμβῆναι, pro ἀναβῆναι.

Ἀμβαίνω, Poet. pro ἀναβαίνω.

Ἀμβαλὸ, Tos. & Æol. pro ἀμβαλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβάλλωμαι, Poet. pro ἀναβάλλωμαι, differo, procrastino. 1. pl. ἀμβαλλώμεθα.

Ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἄμβασε, Poet. & Dor. pro ἄμβησε; per syncopen pro ἀνέβησε, & hinc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono in. Thema βαίνω, quod sæpe apud Poetas transitive sumitur pro ἀναβιβάζω, impono.

Ἀμβάσῃ, ascendes, f. 1. m. Poet. & Dor. pro ἀναβήσῃ. ab ἀναβαίνω, adscendo.

Ἄμβασις, pro ἀνάβασις, ἡ, ascensio.

Ἀμβάτης, pro ἀναβάτης, ὁ, ascensor.

Ἀμβατὸς, ὁ, pro ἀναβατὸς Poet. ab ἀναβαίνω, ascendo.

Ἄμβη, ης, ἡ, supercilium petræ; crepido: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, Forsan ab אבן eben, lapis.

Ἄμβιξ, ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβλακὸς, ῦ, ὁ, idem ac

Ἀμβλαξ, ὁ, obtusus.

Ἀμβολάδην, pro Ἀναβολάδην, adv. alte.

Ἀμβλίσκω, abortiri facio.

Ἀμβλόω, hebeto, abortivum pario.

Ἀμβλυγώνιος, ὁ, obtusum angulum habens: ex ἀμβλὺς, obtusus, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Ἀμβλυντικὸς, ῦ, ὁ, hebetativus, hebetandi vim habens.

Ἀμβλύνω, hebeto, obtusum reddo. item tardo, impetum frango, & retundo: in pass. ἀμβλύνομαι, obtundor, hebetor; a Th. ἀμβλὺς, hebes, obtusus.

Ἀμβλὺς, έος, ὁ, obtusus, hebes.

Ἀμβλύτατα, adv. obtusissime.

Ἀμβλυτέρως, obtusius, remissius.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, obtusitas, hebetudo.

Ἀμβλύω, idem ac ἀμβλόω, hebeto.

Ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, hebetudo visus.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, cæcutio: sum obtusus, & hebetibus oculis: ex ἀμβλὺς, obtusus, & ὤψ, ωπὸς, ὁ, oculus.

Ἀμβλυωπὴς, ὁ, & ἡ, obtusam habens aciem oculorum, & hebetem; & interdum active, obtusam reddens aciem oculorum.

Ἀμβλυωπία, ἡ, visus obtusus; hebes oculorum acies.

Ἀμβλυωπὸς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώσσω, idem ac ἀμβλυώττω, hebetem habeo aciem oculorum, cæcutio, caligo. Th. ἀμβλὺς, obtusus.

Ἀμβλωθῇ, abortiatur, 3. sing. aor. 1. sub pass. verbi ἀμβλόω, abortivum pario.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, idem ac ἄμβλωμα, τὸ, fœtus abortivus: item medicamentum, quod abortum provocat, vel ad partum abigendum, vel elidendum.

Ἄμβλωμα, τὸ, obtusio, hebetatio. item abortio, partus abortivus.

Ἀμβλωπὸς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπός.

Ἀμβλωπὴς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπής.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, idem ac ἄμβλωμα.

Ἀμβλύσκω, idem ac ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω, hebeto.

Ἀμβλώσσω, (fictum ex ἀμβλυώττω, υ syncopato) cæcutio; item abortior, abortivum pario: idem ac ἀμβλόω, vel ἀμβλύω, hebeto.

Ἀμβλωτικὰ, τὰ, medicamenta, quæ abortum efficiunt, φθόρια.

Ἀμβοάω, pro ἀναβοάω, exclamo.

Ἀμβολαδὰν, Dor. pro Ἀμβολαδὴν, cunctanter.

Ἀμβολαδὴν, pro ἀναβολαδὴν, quod expon. ἀνὰ [illegible]. Il. χ. Item procrastinando; cunctanter, & segniter. ab ἀναβάλλω, remoror.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, terra egesta, vel aggesta, ab ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, præludium: Poet. Sync. pro ἀναβολὴ, ἡ, mora.

Ἀμβολίη, ἡ, vel ἀμβολία, idem ac ἀμβολὴ, ἡ, pro ἀναβολὴ cunctatio, & mora, dilatio: item pro terræ egestione.

Ἀμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, differo, & ἔργον, opus.

Ἀμβροσία, ἡ, cibus deorum, ut nectar, potus: ut [illegible], τὴν ἀμβροσίαν, quidam existimarunt fuisse etiam aliquid liquidum, & de potu dici, ut vicissim νέκταρ de cibo alicubi dictum invenitur; & pro quodam suaveolente oleo, seu unguento accipi ab Hom. quidam putarunt. vide Eust. Item flos quidam. unde ἀμβροσιώδης, floridus. Vide Eust. Est etiam nomen malagmatis contra febres efficacis; de quo apud Paulum l. 7. c. 18. & antidoti nomen, apud Cels. l. 5. c. 23. Item potionis cujusdam species, de qua vide Gal.

Ἀμβροτᾶν, Dor. pro ἀμβροτῶν, gen. pl. Ex α & βροτὸς, ὁ, homo, mortalis.

Ἀμβροσίη, ας, ἡ, Jon. pro ἀμβροσία, cibus Deorum.

Ἀμβροσιόδμος, ὁ, ambrosiæ odorem habens: Athen. ex ἀμβροσία, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo.

Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, immortalis. Item divinus: sumitur & pro dulcis, aut placidus: ut ἀμβρόσιος, ὕπνος, dulcis somnus: Il. α. & ἀμβροσίην νύκτα, placidam noctem: Il. β. sic & ἀμβροσίη, ἡ, immortalis, divina, apud Hom.

Ἀμβροσιώδης, ὁ, ambrosiam redolens, suavissimus.

Ἀμβροτέω, vel ἀμβροτάω, aberro, pecco. unde ἀμβροτεῖν exponitur ἁμαρτεῖν, peccare: item κλέπτειν, apud Hesych. est cum μ inserto, ab ἄβροτη, ης, ἡ, nox. unde ἀβροτάω, ῶ, noctu occurro: item pecco.

Ἄμβροτος, υ, ὁ, inserta littera μ euphoniæ gratia pro ἄβροτος, immortalis, qualis est deorum immortalium; vel diis immortalibus dignus, incorruptus, divinus: item pro, sine mortali; nullum mortalem, i. e. nullum hominem habens: ut ἄβροτα νεμία, apud Æschyl. Item ἄβροτα exp. a Suida, ἄψυχα, ἀναίσθητα, inanimatum, sensu non præditum. & expon. etiam [illegible], [illegible].

Ἀμβώμιον, pro ἀνὰ βωμοὺς, ad altaria, vel supera a βωμὸς, ὁ, altare.

Ἄμβων, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano eminet, ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω, ascendo.

Ἄμβων, ωνος, ὁ, idem ac ἄμβη, crepido. Hesych. testatur, Æschylum ἄμβωνας vocasse acclivitates, & fastigia montium. sed dicuntur ἄμβωνες etiam τὰ χείλη τῶν λεκάνων, inquit Ælius Dion. παρὰ τὸ ἀναβαίνειν, ὥσπερ, quasi ἀνάβωνες, inquit Etym. Pro pulpito affertur etiam ex Concilio Laodiceno.

Ἀμβώσας, Jon. pro ἀναβοήσας, edito clamore. Th. βοάω, clamo.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ, ἡ, immensus: ab α, quæ eadem ac σὺν, & μέγας. Aliquando invidia carens: & sic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ & ἡ, magnitudine carens: non magnus; ut quod corporatum non est: item pusillus: ex α pr. & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, gen. μεγάλου, magnus.

Ἀμέθεκτος, ὁ, qui non participatur; cujus quis particeps non est: ex α priv. & μεθεκτὸς, qui participatur. Plut.

Ἀμέθοδος, ὁ, via, & compendio carens; ex α priv. & μέθοδος, ἡ, via, methodus, ratio docendi, & discendi, ex μετὰ, cum, & ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Ἀμέθυστος, sive ἀμέθυσος, ου, ὁ & ἡ, non ebrius; item ebrietatem arcens: ut apud Diosc. l. 1. c. 177. de amygdalis: ἔστι δὲ & ἀμέθυστα, προλαμβανόμενα, ὅσον ε ἢ ζ: i. e. ebrietatem prohibent, si quinque, aut septem præsumantur. sic ἀμέθυστα φάρμακα, & ἀμέθυστοι οἶνοι, quæ inebriari non sinunt.

Ἀμεθυστίζω, refero colore, aut alia similitudine amethystum. utitur Plin. l. 27. c. 7. ex α priv. & μέθυ, τὸ, vinum. unde μέθυσος, μεθύω, & μεθύσκω.

Ἀμέθυστος, ὁ, amethystus, gemmæ nomen, sic dicta traditur, quod ebrietati resistat. ex α & μεθύω, inebrio. vide Plin. l. 27. c. 9. & l. 14. c. 2.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum, alias Jon. est breve; 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω, alterno.

Ἀμείβω, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo, p. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι, p. pass. ἤμειμμαι f. 1. ἀμειφθήσομαι p. m. ἤμειβα.

Ἀμειδὴς, έος, &

Ἀμείδητος, ου, ὁ & ἡ, tristis, tetricus: ab α, & μειδάω, subrideo.

Ἀμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, asper, durus: ex α, & μειλίσσω, demulceo.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, idem ac ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος, mitis.

Ἄμεινον, ονος, melius, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείνων, ὁ, melior. acc. sing. m. & f. & in ne. pl. ἀμείνονα, ἀμείνω, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α, & μείρω, divido.

Ἀμειφθῇ, Dor. pro ἠμείφθη, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, transiverit. f. 1. m. verbi ἀμείβομαι. f. ψομαι, Th. ἀμείβω, alterno.

Ἄμειψις, εως, ἡ, permutatio, compensatio. verbale ab ἀμείβω, alterno.

Ἀμείωτος, υ, ὁ & ἡ, non imminutus, ideoque integer, qui minor fieri nequit, ex α

priv. & μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. unde μειωθεὶς, minor factus.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. sing. præs. ind. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμέλγω, f. ξω, p. ἤμελχα, mulgeo, fructus immaturos carpo.

Ἀμέλει, ne cura, ne sis sollicitus, imper. verbi ἀμελέω. hinc transit in adv. & significat certe, nimirum, utique: ex α & μέλει, curæ est.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, neglectus. dicitur & ἀμελείᾳ δοῦναί τι, aliquid non curare: apud Eurip.

Ἀμελεστί, vel ἀμελητί, indiligenter, negligenter, incuriose, contemptim.

Ἀμελεῖται, impersonaliter dicitur pro cura nulla fuit: ab ἀμελοῦμαι, negligor, neglectui habeor, pass. ab act. ἀμελέω, curæ non habeo, contemno: ab ἀμελής.

Ἀμέλητος, ὁ, cujus cura non est, qui negligitur. Vel qui curandus non est, qui negligendus est: ex α priv. & μελετάω, curo.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Item inexercitatio, vel exercitationis carentia.

Ἀμελέτητος, ου, ὁ, securus, otiosus, immeditatus. Item inexercitatus. Item imperitus, indoctus.

Ἀμελετήτως, inexercitate, absque exercitatione.

Ἀμελέω, ῶ, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα. ἀμελοῦσι, 3. pl. sub. ἀμελοῦντος, g. sing. part. præs. ἀμελεύμενος, Jon. pro ἀμελούμενος, perf. pass. verbi ἀμελέω.

Ἀμελής, έος, ὁ, ἡ, qui curam non gerit, negligentia utens circa quidpiam. unde neutrum τὸ ἀμελὲς, passive de re dicitur, & exp. quod negligitur, seu quod curæ non est: ex α priv. & μέλει, curæ est.

Ἀμελησία, ας, ἡ, securitas.

Ἀμελητέον, negligendum est.

Ἀμελητέος, ου, ὁ, negligendus: ab ἀμελέω, ex α, & μέλει, impers. curæ est: vel μελετάω, curam gero.

Ἀμελητί, idem ac ἀμελεστί, negligenter.

Ἀμελία, ας, ἡ, discrepantia; idem ac ἀμέλεια.

Ἀμελλητὶ, incunctanter, sine mora, aut procrastinatione; ex α priv. & μέλλω, futurus sum: unde μέλλομαι, differor, tarde procedo.

Ἀμέλλητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non futurus, non differendus; qui non differtur, seu procrastinatur; cunctatione carens, seu procrastinatione.

Ἀμέλξεις, mulseris, 2. sing. a. 1. sub act. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἄμελξις, ἡ, mulsio: Job 20. est verbale ab ἀμέλγω, f. ξω.

Ἀμελῶς, segniter; non adhibita cura, & studio. unde dicimus ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, ἀμελῶς ἔχειν περί τινα, vel περί τι, neglectui habere aliquem, vel aliquid. est adv. ab ἀμελής, negligens.

Ἀμμετέχω, partem habeo cum alio, particeps sum.

Ἄμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, inculpatus.

Ἀμέμπτως, inculpate, adv. Ex α priv. & μέμφομαι, conqueror.

Ἀμεμφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἄμεμπτος, de quo conqueri non potest, irreprehensus: item active, non querulus.

Ἀμεμφία, ἡ, nulla querela, nulla culpa, aut reprehensio, probri, & sceleris immunitas, factum, quod reprehensione vacat.

Ἀμέμφως, adv. sine querela. Ἀμεμφίμοιρος, qui suæ sorte contentus est ex, α, μέμφομαι, & μοῖρα.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis, qui cito deficit: ab α, & μένω, vel μένος.

Ἀμενηνόω, debilito.

Ἀμενής, έος, ὁ, imbecillis, evanidus, idem ac ἀμενηνὸς, qui cito deficit.

Ἀμενητὶ, impatienter, χωρὶς ὑπομονῆς. ex α priv. & μένω, permaneo: constanter maneo.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

Ἀμέραις, in diebus, interdiu. Poet. & Dorice pro ἡμέραις.

Ἀμεσθίς, ίδος, τὸ, nox intempesta. vide ἀμορβάς, media nox.

Ἀμέργω, premo, exsugo; proprie, ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμέρδω, privo, excæco; item obscuro, obtundo. imperf. Jon. ἀμέρδε, pro ἤμερδε. Ex α, & μέρδω, video. ἀμερθῆ, a. 1. pass. sub.

Ἀμερής, έος, ὁ & ἡ, individuus: a μέρος.

Ἀμερίζω, aliquem portione sua privo.

Ἀμεριμνέω, securus sum; animo sum libero.

Ἀμεριμνία, ἡ, securitas.

Ἀμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, securus: ex α, & μέριμνα, ἡ, solicitudo.

Ἀμερίμνως, sine curis, secure.

Ἀμέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀμερής, (q. d. parte, seu partibus carens: qui in partes dividi, seu secari non potest) & Th. idem; ex α scil. priv. & μεριστὸς, divisibilis, a μερίζω, divido. unde μερίζω, idem.

Ἀμερμηρὶ, adverb. citra curam, & solicitudinem: ex α priv. & μέρμηρα, ἡ, cura; a μερμηρίζω curo.

Ἄμερος, pro ἥμερος, ὁ, mitis, mansuetus. Dorice.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione sua privo. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι. Aut regulariter ab ἀμέρδω, privo.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub ab ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, ὁ, qui nuptiis privat. Nonn. ex ἀμείρω, privo, q. non impertior; (quod ex α priv. & μείρω, partior) & γάμος, ου, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco.

Ἀμερσίνοος, ὁ, mente privans.

Ἀμερσίφρων, ὁ, idem: ex ἀμείρω, vel potius ex ἀμέρδω, idem ac simplex Th. μέρδω, privo; & νόος, νοῦς, ὁ, idem ac φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ἀμερώσας, Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. ἡμερόω, mansuefacio. Th. ἥμερος, mansuetus.

Ἀμές, Dor. pro ἡμεῖς, nos.

Ἄμεσος, ου, ὁ & ἡ, medio carens.

Ἀμέσως, adv. sine medio, immediate: ex α priv. & μέσος, η, ον, medius, a, um.

Ἀμετάβατα, ῥήματα, apud Gramm. dicuntur verba intransitiva: ex α priv. & μεταβαίνω: unde μεταβατικὸς, transitivus.

Ἀμεταβλησία, ἡ, immutabilitas.

Ἀμετάβλητος, ὁ, idem ac

Ἀμετάβολος, ὁ, immutabilis, semper idem: ex α priv. & μεταβάλλω, ομαι: unde μετάβλητος, & μετάβολος, ὁ, negotiator.

Ἀμετάγνωστος, ὁ, non pœnitendus, pœnitentiæ non obnoxius: ex α priv. & μεταγινώσκω: unde μετάγνωσις, mutatio sententiæ.

Ἀμετάδοτος, ὁ, qui nihil impertitur, immunificus, avarus.

Ἀμεταδότως, nemini quicquam impertiendo: ex α priv. & μεταδίδωμι: unde μεταδοτικὸς, ὁ, contagiosus.

Ἀμετάθετον, ου, τὸ, immutabilitas.) Ex α, μετὰ, & τίθημι, pono.

Ἀμετάθετος, ου, ὁ, ἡ, immutabilis.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ, ἡ, immotus: ex α, μετὰ, & κινέω, moveo.

Ἀμετακινήτως, immutabiliter: ut ἀμετακινήτως ἔχειν, apud Aristot. & Isocr. est adv. ab ἀμετακίνητος, qui transmoveri non potest, immutabilis: ex α priv. & μετακινητὸς, ὁ mutabilis.

Ἀμετάκλαστος, ὁ, qui non frangitur; qui frangi non potest; constans: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. κλάω, f. σω: unde κλάστης, ὁ, vinitor.

Ἀμετάκλητος, ὁ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Suid. ex α priv. & μετακαλέω, unde μετάκλησις, ἡ, vocatio.

Ἀμετάληπτος, ὁ, qui exponi non potest, ex α priv. & μεταληπτὸς, ὁ, communicabilis.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ, ἡ, cujus nos non pœnitet: a μεταμέλομαι, pœnitentia ducor.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ, ἡ, resipiscere nesciens: a μετανοέω, pœnitere.

Ἀμετάπειστος, ὁ, qui de sententia traduci nequit. unde apud Aristot. ἀμετάπειστοι ἀνάγκαι, exp. inexorabilis, & indeprecabilis, & in n. τὸ ἀμετάπειστον, nulla persuasione flexibile: item substantive, quod nulla persuasione a semel concepta sententia dimoveri potest.

Ἀμεταπείστως, ita ut a sententia non dimovearis, Plut. ex α priv. & μεταπειστὸς, ὁ, qui potest a sententia dimoveri.

Ἀμετάπλαστος, ὁ, non transformatus; seu qui transfigurari nequit; ex α priv. & μεταπλάσσω, seu ττω, ομαι, transmuto. unde μεταπλασμὸς, ὁ, metaplasmus.

Ἀμεταποίητος, ὁ, immutabilis: ex α priv. & μεταποιέω, όομαι, ῶμαι, commuto.

Ἀμετάπταιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recidere nequit, immutabilis, constans, certus: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. πταίω, f. σω, impingo, erro.

Ἀμετάπτωτος, ὁ, qui transire in aliam speciem, & degenerare non potest, immutabilis. Plut. Symp. 4. ex α priv. & μεταπίπτω. unde μετάπτωσις, & μεταπτωτικὸς, ex μετὰ, & in usit. πτόω, pro Th. πίπτω, cado.

Ἀμετάστατος, ὁ, immutabilis, constans; qui de stato in statum traduci non potest. Plat. Pol. 2. ex α priv. & μεθίσταμαι unde μετάστασις, & μεταστατικὸς, translatitius.

Ἀμεταστρεπτὶ, sine conversione; ita ut non respicias conversus. Plat. de Leg. l. 10. & Luc.

ἀμετάστροφος, conversionis, & mutationis expers, immutabilis: ex α privat. & μεταστρέφω: unde μεταστροφὴ, ἡ, conversio.

Ἀμετάτρεπτος, ὁ, qui verti, mutarique nequit: ex α priv. & μετατρέπω, ομαι: unde μετάτροπος, ὁ, mutabilis, versatilis.

Ἀμεταχείριστος, ὁ & ἡ intractabilis. Item incomprehensibilis. Hesych. ex α priv. & μεταχειρίζω, ομαι, tracto.

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, nostra.

Ἀμέτοχος, ὁ, non particeps, expers. Thuc. l. 1. ex α priv. & μέτοχος, ὁ, particeps.

Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ, ἡ, immensa: ex α, & μέτρον, τὸ, mensura.

Ἀμέτρητος, ὁ, idem ac ἄμετρος, q. d. immensuratus. Odyss. Ψ & Τ.

Ἀμετρεί, adv. idem ac ἀμέτρως, sine mensura.

Ἀμετρία, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas, excessus. Luc. Item intemperies, apud Plat.

Ἀμετροβαθής, ὁ, immensa profunditate præditus: ex ἄμετρος, & βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Ἀμετροεπής, ὁ, ἡ, sine modo loquax: ab α, μέτρον, mensura, & ἔπω, dico.

Ἀμετρόκακος, ὁ, supra modum improbus: ex ἄμετρος, & κακὸς, ὁ, malus.

Ἄμετρον, ου, τὸ, immensum: ex α & μέτρον, τὸ, mensura.

Ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mensura carens; certam non habens mensuram: item immoderatus, immodicus, immensus, & n. τὸ ἄμετρον, pro ἀμετρία, excessus, immodicitas, apud Luc. ἄμετρος στίχος, qui plures habet syllabas, quam par sit. Plut.

Ἀμέτρως, sine mensura, supra modum, immoderate. unde comparat. ἀμετρότερον, vehementius, immoderatius, & in superl. ἀμετρότατα, vehementissime, plus quam par sit. ex α priv. & μέτρον, τὸ.

Ἀμευσιεπής, ὁ, respondens verbis, seu sermonibus; mutuos sermones reddens, mutuo compellans: ex ἀμεύω, f. σω, & ἔπος, τὸ, dictio, sermo.

Ἀμεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pertransibilis, pervius: ab ἀμεύω, vado, muto.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ, ἡ, gressus alternans: ex ἀμεύω, muto, & πόρος, ὁ, via, transitus.

Ἀμεύω, vado, transeo, muto, vinco, q. ab ἅμα, εὖ, simul eo.

Ἄμη, ης, ἡ, falx: ab ἀμάω. Item ligo.

Ἀμῇ, ἀμοῖ, & ἀμῶς, ἀμῆγε, ἀμηγέπη, & ἀμηγέπως, sive ἀμωσγέπως, quodam modo, quoquo modo.

Ἀμηγέποι, quemcumque in locum; ubique; ubivis.

Ἀμηγέπη, ubique, ubivis: ab ἀμῇ, & ἀμός, ὁ, unus, aliquis.

Ἀμὴν, vere, ἀμὴν, ἀμὴν, verissime. Hebr. אמן veritas.

Ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla ira percitus; non iratus; ira vacuus. Plut.

Ἀμηνίτως, adv. sine ira; animo placido: ex α, & μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Ἀμήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, colo non deductus. & metaph. infinitus, seu imperfectus. ex α pri. & μηρύω, revolvo, glomero.

Ἄμης, ου, & ητος, ὁ, placentæ genus lactea.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto.

Ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, messor. Il. α. & in fœmin. ἀμήτειρα, ἡ, mulier, quæ metit.

Ἀμητήριον, τὸ, instrumentum, quo ad messem utimur.

Ἀμητίσκος, ου, ὁ, parvus ἄμης, placenta. est enim diminutivum ab ἄμης, placenta.

Ἀμητὸς, ὁ, messis, i. e. messis tempus, καιρὸς ἀμήτου, tempus recondicionis frugum.

Ἄμητος, ου, ὁ, messis, i. e. ea, quæ metuntur, vel collectio frugum, item ipsa metendi actio. a Them. ἀμάω, f. ήσω. meto.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α, & μήτηρ, ἡ, mater.

Ἀμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, minime cautus.

Ἀμηχανέω, inopia consilii laboro.

Ἀμηχανία, ἡ, difficultas.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμηχανία, difficultas: ex α, & μηχανὴ, machina.

Ἀμηχανοποιοῦμαι, male fabricor machinas: ex α pr. μηχανὴ, machina, artificium, & ποιέω, facio.

Ἀμήχανος, η, ον, minime cautus, perplexus.

Ἀμία, ας, ἡ, piscis nomen: παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλέουσι: vel ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν.

Ἀμίαντος, ου, ὁ, impollutus: ex α, & μιαίνω, polluo.

Ἀμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἄμικτος, & ἀμιγὴς, ὁ καὶ ἡ, purus, sincerus, non mixtus.

Ἀμί-

Ἀμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, semideus.
Ἀμιθρῶ, pro ἀριθμῶ, per Metathesim.
Ἄμικτον, ὁ, idem ac ἀμιγές, potus.
Ἀμίκτως, adv. absque mistura: ex α priv. & μιγνύω vel μίγνυμι, misceo.
Ἅμιλλα, ης, ἡ, contentio: item studium contendens ad aliquid: ut ἅμιλλα ἀρετῆς, studium virtutis. & apud Demost. ἅμιλλαν πεποιῆσθαι ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸν δῆμον Bud. reddit, certatim contendere.
Ἁμιλλάομαι, ῶμαι f. ήσομαι, certo, contendo: item pro æmulari, i. e. invidere, interdum ponitur; & ἁμιλλῶμαι πρὸς τοῦτο, enitor ad hoc; certatim contendo ad hoc. Isoc. in Areop.
Ἁμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.
Ἁμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator.
Ἁμιλλητήριον, ου, τὸ, locus, in quo certatur.
Ἁμιλλητήριος, ου, ὁ, & ἡ, certatorius, certator: ut ἁμιλλητήριοι ἵπποι, apud Arist. certatores equi.
Ἁμιλλητικὸς, ὁ, certativus, certatorius.
Ἁμιλλότερος, ὁ, contentiosior. Hesych. ab ἅμιλλα, ης, ἡ, contentio.
Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ, vita inimitabilis. ex α priv. μίμητος (a μιμέομαι), & βίος.
Ἀμίμητος, ου, ὁ & ἡ, inimitabilis. Plut.
Ἀμὶν, Dor. pro ἡμῖν, nobis.
Ἀμιναδὰβ, nomen viri πολίτου, Aminadab, Populi princeps. Ex Hebraica radice.
Ἀμιξία, ας, ἡ, impermiscentia; misturæ defectus; commerciorum penuria; quum res misturam non admittunt: ex α priv. & μίξις, εως, ἡ, mistio, permistio, a μίγνυμι, f. ξω, misceo.
Ἀμιξία χρημάτων, ille rerum status, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia: q. d. rerum immixtio.
Ἄμιον, τὸ, scyphus argenteus. Etym. Diminutivum est ab ἄμη, falx: item scyphus, instrumentum haustorium. Plut.
Ἄμιππος, ου, ὁ & ἡ, qui simul cum equis est; equis adjunctus: ex ἅμα, simul, & ἵππος, ὁ, equus.
Ἀμὶς, ίδος, ἡ, matula, matella, vas urinarium, Eust. ab antiquis Atticis aspiratum fuisse ait.
Ἀμίσαλλος, ὁ, difficilis, & morosus, utpote qui ἄλλῳ οὐ μίσγεται. unde ἀμίσαλλος γίνεται, apud Etym. qui ait dictam esse hanc vocem κατ' ἔνδειαν τοῦ γ, pro ἀμισγάλλος: ex ἀμισγὴς, & ἄλλος, alius.
Ἀμισγὴς, ὁ, non mixtus.
Ἀμισὴς, έος, ὁ & ἡ, charus, sine odio, non odiosus: ex α priv. & μῖσος, εος, τὸ, odium.
Ἀμισθὶ, sine mercede, adv. ab ἄμισθος.
Ἄμισθος, ου, ὁ & ἡ, stipendio carens; mercedis expers; sine mercede; gratuitus, non mercenarius: ex α priv. & μισθὸς, οῦ, ὁ, merces.
Ἀμίστυλλος, ὁ, qui nondum sectus est in frusta: ex α priv. & μιστύλλω, in parva frusta seco.
Ἄμισχος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens pediculo: ex α priv. & μίσχος, ου, ὁ, pediculus.
Ἄμιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitram, seu cingulum non habens: ex α priv. & μίτρα, ας, ἡ, cingulum, balteus; item fascia, qua caput obligatur.
Ἀμιτροχίτων, ὁ, spoliatus mitra, ac tunica. ex α, μίτρα, ac χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.
Ἀμιχθαλόεις, ὁ, inaccessus, i. e. ἀπροσπέλαστος ἐν θαλάσσῃ: ab ἅλς, mare. alii reddunt, ἀπρόσμικτος, ὃ μηδενὶ μίγνυται, quia impetuosus est: alii ἀμιχλώδη, nebulosum.
Ἀμιχθαλόεσσα, ἡ, dicitur Lemnos insula, quoniam est ἄμικτος, καὶ δυσπρόσιτος τοῖς τὴν ἅλα περῶσι: seu quia οἱ τὴν ἅλα περῶντες ei nequeunt μιχθῆναι. est fœm. a masc. ἀμιχθαλόεις, inaccessus.
Ἅμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, nodus: item illaqueamentum, & ἅμμα κορείας, vinculum virginitatis, in Anth. Epigr. Est verbale ab ἅπτω, necto.
Ἀμμαίθω, Poet. pro ἀναμαίθω, pœniteam.
Ἄμμες, Æol. pro ἡμεῖς, nos.
Ἅμματα, τὰ, nexus, pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω, necto.
Ἁμματίζω, nexibus, & vinculis involvo. Hesych. ab ἅμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus. Th. idem.
Ἄμμε, nos, acc. pl. Poet. dicitur & in dual. Dor. & Æol. pro νῶε, νῶ.
Ἀμμέγα, Poet. pro ἀνὰ μέγα, permagnum.
Ἀμμείνας, Poet. pro ἀναμείνας, α. 1. part. act. verbi ἀναμένω, expecto.
Ἄμμεναι, satiatum esse, inf. ex ἄω, ἆσαι, ἄμεναι, Dor. seu Jon. & exempto σ, ejusque loco inserto, μ, ἄμμεναι.
Ἀμμένομεν, expectamus, Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω, expecto.

Ἄμμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, sedens: Sed fortasse ἅμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Dorice mutatum est longum; nec geminato μμ videtur opus esse τοῦ μέτρου.
Ἀμμένω, Poetice, pro ἀναμένω, expecto.
Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν, nostrum.
Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἁμὲς, & com. ἡμεῖς.
Ἀμμέσον, Poet. pro ἀνὰ μέσον, in medio.
Ἄμμι, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris. & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol. nobis.
Ἄμμιγα, simul: q. ἀνάμιγα, Poet.
Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, permistim: adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι, misceo.
Ἄμμιν, seu ἄμμι, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμμίξας, ὁ, Poet. pro ἀναμίξας, α. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι, immisceo.
Ἄμμιον, ου, τὸ, minimum. Diosc. lib. 5. c. 110. ubi tamen quidam ἀμμίνιον legunt.
Ἀμμοβάτης, ὁ, per arenam incedens, dipsas, serpentis genus: ex ἄμμος, ου, ἡ, idem ac ψάμμος, ου, ἡ, arena, & βατέω, vado. Th. βαίνω, ascendo.
Ἀμμοδύτης, & ἀμμοδυτεύς, ὁ, q. d. arenam subiens; serpens quidam. Epigr. ex ἄμμος, & δύνω, δύω, vel δῦμι, subeo, ingredior.
Ἀμμορία, ἡ, infortunium, calamitas. ex α priv. & μοῖρα, ας, ἡ, idem ac μέρος, εος, τὸ, pars, portio: item fatum, exitium, mors. Th. μείρω, divido, partior.
Ἄμμορος, ὁ, expers: non particeps; item immortalis, lethali fato non obnoxius. Hesych.
Ἀμμόνιτρον, τὸ, arena nitro immista. Plin. ex ἄμμος, ου, ἡ, arena, & νίτρον, ου, τὸ, nitrum. succus concretus sali finitimus.
Ἄμμοχθος, ου, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμοχθος, ex α, & μόχθος, ου, ὁ, labor.
Ἄμμος, ου, ἡ, per aphæresim literæ ψ idem est, ac ψάμμος, ου, ἡ, sabulum, arena.
Ἀμμόχρυσος, ὁ, gemma, in qua aurum arenis videtur mistum esse. Plin. ex ἄμμος, & χρυσὸς, ὁ, aurum.
Ἀμμώδης, idem ac ψαμμώδης, εος, ὁ & ἡ, arenosus, sabulosus: ab ἄμμος, idem ac ψάμμος, sabulum.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἀμμῶν vero Æol. pro ἡμῶν, nostrum.
Ἀμναμὸς, ου, ὁ, nepos: ab ἀμνός. proprie enim de ovibus dicitur.
Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.
Ἀμνὰς, άδος, ἡ, idem ac ἀμνὴ, agna.
Ἀμνάσει, Dor. per syncop. pro ἀναμνήσει, 3. sing. f. 1. v. ἀναμιμνήσκω, recordari facio.
Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, obscurus: ex α & μνάομαι.
Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus, a, um. Th. ἀμνὸς, ὁ, agnus.
Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνὸς, ὁ, agnus.
Ἀμνῆμον, ου, τὸ, obliviosum.
Ἀμνήμονα, immemorem, acc. ab ἀμνήμων. ex α, & μνάομαι, recordor.
Ἀμνημόνευτος, ου, & ἄμνηστος, ὁ & ἡ, immemorabilis, silentio præteritus, immemoratus.
Ἀμνημονέω, & ἀμνημονῶ: item ἀμνηστέω, obliviscor, silentio prætereo, immemor sum.
Ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immemor.
Ἀμνημόνως, sine recordatione.
Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio: ex α priv. & μνάομαι, memor sum.
Ἀμνησικακία, ας, ἡ, oblivio malorum, seu injuriarum, ἀμνηστία. ex α, μνάομαι, & κακία, malum.
Ἀμνηστεύτως, non initis sponsalibus, adv. ex α, & μνηστεύομαι, ambio.
Ἀμνηστέω, ῶ, memoria non teneo: oblivioni dedi.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, præteritorum oblivio. Item oblivio injuriarum, idem ac ἀμνησικακία. Item impunitas, apud Herodian. ex α priv. & μνῆστις, εως, ἡ, memoria.
Ἄμνηστος, ὁ, & Dorice ἄμναστος, cujus memoria non superest; oblivione deletus, item ignotus, obscurus.
Ἀμνίον, ου, τὸ, membrana fœtum involvens; & vas ad excipiendum sanguinem, q. ab αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.
Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνὸς, agnus.
Ἀμνοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pastor, tonsor ovium. Hesych. ex ἀμνὸς, agnus, & κοπὴ, ἡ, sectio. Th. κόπτω, seco.
Ἀμνοκῶν, ὁ, agni mentem habens; simplex, & fatuus. Aristoph. ex ἀμνὸς, agnus, & κοέω, ῶ, Jonice pro νοέω, intelligo. Them. νόος, οῦς, mens.
Ἀμνὸς, οῦ, ὁ, agnus; q. ab α, & μένος, τὸ, vis, quia imbecillus.
Ἀμνοφόρος, ου, ἡ, ovis fœtum in utero ferens. ex ἀμνὸς, & φέρω, fero.

Ἀμογητὶ, sine labore, adv. ab α, & μόγος, ου, ὁ, labor, afflictio.
Ἀμόγητος, ὁ, indefessus.
Ἀμόθεν, alicunde, Od. α. ab ἀμὸς, ὁ, dignus.
Ἀμοῖ, in aliquem locum. Vide ἀμῇ.
Ἀμοιβάδιος. Vide ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus.
Ἀμοιβαδὶς, alternatim, adv. ab ἀμείβω, commuto.
Ἀμοιβαδόν. Vide ἀμοιβαδὶς, vicissim.
Ἀμοιβαῖος, ου, ὁ & ἀμοιβάδιος, mutuus, alternus.
Ἀμοιβαίως, & ἀμοιβαδὸν, idem ac ἀμοιβαδὶς, vicissim, Th. idem.
Ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, mutatoria, permutatoria.
Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, retributio: ab ἀμείβω.
Ἀμοιβηδὶς, vicissim, alternis vicibus.
Ἀμοιβοὶ, οἱ, auxiliarii.
Ἀμοιβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, gratia mutua: ab ἀμείβω, commuto.
Ἀμοιρέω, expers sum, careo, portio mihi nulla tribuitur, destituor.
Ἀμοίρημα, τὸ, nulla sors, vel infortunium: ab ἄμοιρος, & Th. idem.
Ἄμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parte carens: ab α, & μοῖρα, fatum, sors.
Ἀμολγάζω, ab Hesych. exp. μεσημβρίζω, idem ac μεσημβριάζω, meridior.
Ἀμολγαῖα, lactea, ab ἀμέλγω, emulgeo.
Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra, mulctrale.
Ἀμόλγιον, τὸ, idem. Th. ἀμέλγω, elicio.
Ἀμολγὸς, ὁ, tempus mulgendi pecora: quia autem mulgentur vesperi, & extrema nocte, ideo pro utroque tempore ponitur: a Them. ἀμέλγω, emulgeo.
Ἀμόλυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impollutus, incontaminatus: ex α priv. & μολύνω, polluo, contamino.
Ἀμὸν, Dor. pro ἡμέτερον, nostrum.
Ἀμόρα, ας, ἡ, similago cum melle cocta. opus pistorium ex melle. Athen. lib. 14.
Ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, ὁ, tenebrosus.
Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pedissequa, sectatrix, comes.
Ἀμορβεὺς, ὁ, pastor, apud Oppian. l. 3. de venat. φῶτες ἀμορβῆες. Potest tamen etiam exponi, sequaces.
Ἀμορβεύω, sequor.
Ἀμορβὴς, & ἀμορβὶς, media nox, quasi ἀμορφὴς, & ἀμορφίς. Etymol. παρὰ τὴν ὄρφνην, rejecto ν & mutato φ in β, sed significat etiam comitem, i. e. τὸν ἅμα τινὶ ἐρχόμενον. Methodius.
Ἀμορβὸς, οῦ, ὁ, obscurus, q. ἄμορφος. item comes, assecla: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι.
Ἀμοργεὺς, έως, ὁ, qui exugit oleas; qui amurcam, i. e. olivæ expressæ recrementum exprimit.
Ἀμόργη, ης, ἡ, vel potius ἀμοργὴ, herba quædam purpurei floris, qua tingunt; olivæ expressæ recrementum, apud Diosc. & alios. Item coloris genus esse scribit Methodius. Est & Insula. Ἀμόργη, ης, ἡ, amurca: Galenus. Ab ἀμέργω, tero, proprie de oleis usurpatur.
Ἀμοργίδιον, τὸ, vestimentum ex amorgide, apud Aristoph. in Lysistr.
Ἀμόργινος, ου, ὁ καὶ ἡ, colorem habens ἀμόργης, purpureus, ruber: ut ἀμόργινον χιτώνιον, purpurea tunicula.
Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, est καλάμη quædam, ex qua fit ἔνδυμα, vel ὕφασμα, vel χιτὼν, Hesy. teste.
Ἀμοργίτης, ου, ὁ, placentæ genus, apud Hesychium, & Ath. a Th. ἀμέργω, exugo oleas. item Eust. exp. καρπολογέω, i. e. fructum decerpere. Pro eodem dicitur etiam μέργω, ut tradit Eust. & sunt etiam qui ἀμέλγω pro ἀμέργω dici velint: & sunt qui contra: nec, utrum ab altero factum sit, satis constat.
Ἀμοργοὶ, οἱ, ut inquit Eust. dicebantur oratores, qui ad rem publicam pertinentia veluti exugebant: qui iidem & μοργοὶ dicebantur.
Ἀμοργὸς, οῦ, ὁ, qui exugit: item frondator, lignator. Th. est ἀμέργω, exugo: proprie exugo oleas.
Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium: ex ἅμα, simul, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Ἀμορίη, ἡ, infortunium, fatum calamitosum. Odyss. υ ex α priv. & μόρος, ὁ.
Ἀμορίτης ἄρτος, panis ex similagine cocta cum melle: panis mellitus, dulciarius. Paralip. l. 1. c. 14. a Th. ἀμόρα, ἡ.
Ἀμορβέω, idem ac ἀμορβεύω, sequor, assector. Item ἀμορβέομαι, sequor, comitor, una proficor. unde in Epigr. ἀμορβεῦντες, pro συνοδοιπόροι: a Th. ἀμορβὸς, ὁ, comes, assecla.
Ἄμορος ὁ non participes: item infortunatus, calamitosus, expers, infelix. Hesych.
Ἀμορφία, ἡ, informitas, forma nulla: item deformitas, forma indecora, Plut. in Consol. ad uxor.

Ἄμορφος, ὁ, nulla forma præditus, informis, deformis. Item squalidus, incultus. unde comparativum & superlativum irregulare ἀμορφέστερος, & ἀμορφέστατος, deformior, deformissimus. Eustath. ex Herodoto.

Ἄμοιρος, ὁ, non formatus: ab ἀμοιρέω, ex α & μοῖρα, forma.

Ἀμός, ἡ, ὁ, unus, aliquis. Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός. Inde μηδαμός, ἡ, ὁ, nullus μηδαμῶς, nullo modo. οὐδαμός, ἡ, ὁ, nullus: ut & οὐδαμῶς, adv. nullatenus, nequaquam.

Ἀμοῦ, pro ἡμοῦ, quando.

Ἀμοτον, insatiabiliter, adv.

Ἄμοτος, ου, ὁ, ἡ, inexplebilis: ex α, & μοτός, οῦ, ὁ, turunda.

Ἀμουσία, ἡ, imperitia: item inelegantia.

Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita, & intempestiva oratio: ex ἄμουσος, & λόγος, oratio, sermo.

Ἄμουσος, ὁ, Musis non initiatus, imperitus.

Ἀμούσως, imperite, inscite, illepide.

Ἀμοχθί, & ἀμοχθεί, adv. citra laborem: ab ἄμοχθος, labore carens.

Ἄμοχθος, ου, ὁ, καὶ ἡ, labore carens: α μόχθος, ου, ὁ, labor, fatigatio.

Ἀμπαιωνίσαι, Poet. pro ἀναπαιωνίσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπαιωνίζω, Pæana recanto: quod ex ἀνά, & Παιών.

Ἀμπαίδες, οἱ, Laconibus sunt puerorum curatores, quia scil. ἀνὰ παῖδας πολοῦνται, Pædagogi, nutritii, i. e. οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι. Hesych.

Ἀμπαλίνορσος, & ἀμπαλίνορσος, ὁ, iter repetens. ex ἀμ pro ἀνά, & παλίνορσος, seu παλίνορσος, ὁ, redux.

Ἄμπαλος, ὁ, Poet. pro ἀνάπαλος, refortitio: πάλος, enim & κλῆρος significat. Th. πάλλω, moveo, verto.

Ἀμπαλών, cum quassasset, Poet. pro ἀναπαλών, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαύστας, Dor. pro ἀναπαύστας.

Ἄμπαυμα, solatium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τό, ab Ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quiesco.

Ἀμπαύσασθε, requiescite, a. pl. a. 1. imperat. m. Poet. pro ἀναπαύσασθε.

Ἄμπαυσις, pro ἀνάπαυσις.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Jon. ad quiescendum factus: ab ἀναπαύω.

Ἀμπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἄμπειρα, idem quod ἀνάπειρα, experimentum.

Ἀμπείρας, Poet. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, transeo, transfodio, Th. πείρω, idem.

Ἄμπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. idem quod ἔμπειρος, peritus, expertus. Hesych.

Ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, idem cum Th. πείρω: ut apud Aristoph. ἐὰν ἀμπείρω τὰς κίχλας, ut transfigam turdos.

Ἀμπέλαγος, per pelagus, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀμπέλινος, expon. viteus, vitigineus, vinealis.

Ἀμπέλιον, ου, τό, viticula, diminut.

Ἀμπελίς, ίδος, ἡ, avis quædam, quæ dicitur & ἀμπελίων, ονος, ὁ. Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελίδας exponunt συκαλίδας, i. e. ficedulas.

Ἀμπελῖτις γῆ, vinealis terra, quæ & φαρμακῖτις, ut citatur ex Diosc. l. 5. cap. 373. sic dicta, quod adversus innascentes vitibus vermes illini soleat. a Them. ἄμπελος, ου, ἡ.

Ἀμπελίων, ωνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών, ὁ.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus consitus.

Ἀμπελόπρασον, herbæ nomen, quæ & ἀπαρίνη: apud Diosc. l. 3. c. 183. ex ἄμπελος, & πράσον.

Ἀμπελόπρασον, ου, τό, porrum in vinea nascens, agreste porrum, quod in vinetis nascitur. Diosc. l. 2. ex ἄμπελος, & πράσον, τό.

Ἄμπελος, ου, ἡ, vitis, vinea. q. ab ἀμα, & πέλω, Jon. pro εἰμί. Ἀμπέλας, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργέω, vites putare, vel colere; farmenta expurgare, quæ vitem onerant.

Ἀμπελούργημα, τό, vitium cultura: ab ἀμπελουργός.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, putatio vitium, officium vites amputandi.

Ἀμπελουργική, ῆς, ἡ, ars vitium colendarum.

Ἀμπελουργός, οῦ, ὁ, vinitor: ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελουργοῦντες, οἱ, vinitores.

Ἀμπελόφυτος, ὁ καὶ ἡ, vitibus consitus: ex ἄμπελος, & Th. φύω, f. σω: unde φυτόν, τό.

Ἀμπελοφόρος γῆ, vitibus consitus ager, vinea.

Ἀμπελοφύτωρ, ορος, vitium sator. Epith. Bacchi, comp. ab ἄμπελος, & φυτωρ, ορος, ὁ, sator, genitor; a φύω, nascor.

Ἀμπελών, ῶνος, ὁ, vinea. Th. ἄμπελος.

Ἀμπέμψατε, remisisti, Poet. pro ἀνεπέμψατε, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

Ἀμπεπαλών, sursum vibrans, a. 2. part. Poet. pro ἀναπαλών, & interto augmento præteriti, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπερές, expon. ab Hesych. διαμπερές, i. e. utrinque, per medium, scil. ab ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, quasi dicas, perforando.

Ἀμπέσιαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poet. pro ἀναπέτασον, a. 1. imper. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνά, & πετάω, ἄζω, & πετάννυμι.

Ἀμπετάω, seu ἀμπετάννυμι, per Sync. dicitur pro ἀναπετάννυμι, idem quod ἀναπετάζω.

Ἀμπέχημαι, induor, Æolic. pro ἀμφὶ ἔχημαι.

Ἀμπεχόνη, ἡ, cultus corporis, vestitus, vestimentum.

Ἀμπεχόνιον, ου, τό, palliolum, tegula: dimin. ab ἀμπεχόνη, & Th. idem.

Ἀμπέχονον, ου, τό, vestitus: ab ἀμπέχω, circumdo: ex ἀμφί, & ἔχω.

Ἀμπέχω, induo, complector.

Ἀμπηδάω, subsilio, sursum salio, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.

Ἀμπηρος, mutilus, mutilatus, pro ἀνάπηρος, ὁ καὶ ἡ, idem quod Them. πηρός, οῦ, ὁ, mutilus.

Ἀμπίμπλημι, repleo. Plut. pro ἀναπίμπλημι: ex ἀνά, & πίμπλημι, idem quod Th. πλήθω, impleo.

Ἀμπισχεῖν, induere, præs. inf. verbi ἀμπισχέω: vel a. 2. inf. ab ἀμπίσχω.

Ἀμπίσχομαι, pro quo etiam dicitur ἀμπισχνοῦμαι, idem quod ἀμπέχομαι, induor; ab ἀμπίσχω, induo: pro quo etiam legitur ἀμπίσχω, idem.

Ἀμπλακέω, pecco, erro.

Ἀμπλάκημα, ατος, τό, peccatum.

Ἀμπλάκητος, peccato carens.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum.

Ἀμπλακίη, gen. Jon. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω.

Ἀμπλάκιον, & ἀμπλάκημα, idem quod ἀμπλακία, peccatum.

Ἀμπλάκητος, & ἀμπλάκητος, peccato carens, justus; seu qui non abhorret, & frustratur. Sophocl. ex α priv. cum μ inserto, & πλακία, error. Th. idem.

Ἀμπλακίσκω, idem quod ἀμπλακέω, pecco; quod peccatum homines misere involvat; κατὰ τὸ ἀμπλέκεσθαι ἡμᾶς.

Ἀμπλακών, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλέκω, idem quod, & positum poetice pro ἀναπλέκω, implico; item, amicio. Th. πλέκω, necto.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. Amplus.

Ἀμπνεῦμα, ατος, τό, respiratio, Poet. pro ἀνάπνευμα.

Ἄμπνευσις, εως, ἡ, respiratio, ἀνάπνευσις, Poet. pro ἀνάπνευσις.

Ἀμπνέω, & ἀμπνείω, respiro, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνοή, respiratio, Poet. pro ἀναπνοή: ex ἀνά, & πνέω, flo, spiro.

Ἄμπνυμαι, respiro.

Ἀμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. Jon. pro ἀμπνύνθη, respiravit: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poet. ex ἀνά, & πνέω.

Ἀμπνύω, idem quod ἀναπνέω, respiro. Il. χ. Item ἄμπνυμαι, idem. Il. ψ. & ω, sed expon. & recipio, ad sanam mentem redeo. Hesych.

Ἀμπολεῖν, animo volutare, Poet. Sync. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.

Ἀμπόλιν, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, a πόνος.

Ἀμπωτίζω, resorbeo, ingurgito: ut πέλαγος ἀμπωτίζον, apud Plin. mare refluens. Idem quod ἀναπίνω, q. d. rebibo.

Ἀμπρεύω, traho more boum, seu jumentorum, item bajulo: ab ἀμπρός, funis per juga tentus.

Ἀμπρόν, οῦ, τό, funis, quo boves trahuntur.

Ἀμπτάμενα, revolantia, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκάζειν, religare; item, frænare, & coronare. Eust.

Ἀμπυκίδων, acc. ab

Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Ampyci filius.

Ἀμπυκτήρ, Eust. notat dici τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, vel τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀπολῦειν, h. e. antias, & capronas, (ita enim dicuntur anteriores crines, qui in faciem defluunt) religare, & adstrictos tenere.

Ἀμπυκτήρ, pro διαλύματα.

Ἀμπυκτῆρες, idem quod ἄμπυκες, pl. a singul. ἄμπυξ, υκος.

Ἀμπυκτήρια φάλαρα, apud Soph. in Œdipo Coloneo vocantur phaleræ, vel ipsi ἄμπυκες, seu ἀμπυκτῆρες.

Ἄμπυξ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus sparsæ colligantur; & tribuitur etiam mulieribus, pro vitta, qua fluxi crines constringuntur; vel quæ comis jam collectis superinducebatur: ab ἀμπέχω, circumdo.

Ἄμπωτις, seu ἄμπωσις, per syncop. pro ἀνάπωσις, reciprocatio æstus: quod ab ἀναπίνω, resorbeo. Th. πίνω.

Ἀμυγδαλέα, ας, ἡ, amygdalus: παρὰ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τὰ χλωρὰ ἀμύχας ἐν αὐτοῖς ἔχειν πολλάς.

Ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλίς, ίδος, ἡ, & ἀμύγδαλον, ου, τό, amygdalum, fructus amygdalinæ arboris.

Ἀμυγδάλινος, ου, ὁ, amygdalinus, i. e. confectus ex amygdalis.

Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, aliquam similitudinem habens cum amygdala. Plin.

Ἀμυγδαλοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμυγδαλοειδής: ab εἶδος, εος, τό, species; a Th. εἴδω, video.

Ἀμυγδαλώδης, ειδος, ἑος, amygdalæ speciem habens.

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum, seu amygdalorum fractor; homo scil. vel instrumentum, quo confringuntur amygdalæ. Th. ἄγω, frango. unde κατάγω, confringo.

Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀμυγδαλόεις, εντος, ὁ, amygdalæ speciem gerens. Nicander. Ab ἀμυγδαλέα, Jonice, ἀμυγδαλέη, & contracte, ἀμυγδαλῆ, amygdala arbor, quæ & nux Græca dicitur.

Ἀμυγμα, vellicatio, laniatio, sacrificatio.

Ἀμυγμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄμυγμα, τό, laceratio, laniatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.

Ἀμυδις, Poet. seu Æol. pro ἅμα.

Ἀμυδρός, οντος, ὁ, idem quod Th. ἀμυδρός, obscurus, vix apparens. Item, exilis, tenuis. idem quod ἀμαυρός.

Ἀμυδρῶς, & ἀμυδρῶς, obscure, exiliter: ut quum ἀμυδρόν, seu ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, quod & ἀμαυρῶς, seu ἀμαυρῶς ἰδεῖν.

Ἀμυδρός, ἡ, ὁ, subobscurus. Ἀμυδρός, humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ?

Ἀμυδρόομαι, οῦμαι, ὁ, expon. languidum, ac invalidum esse.

Ἀμυδρόω, ῶ, obscuro, hebeto. unde ἀμυδρούμενος, hebescens, deficiens.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, expon. ἀμαύρωσις, obscuratio, hebetatio.

Ἄμυελος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens medulla: ex α priv. & μυελός, οῦ, ὁ, medulla.

Ἀμύζω, fut. ύσω, sugo, lac premo, sicco: idem quod Th. μύζω.

Ἀμύητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non initiatus: ab α & μυέω.

Ἀμυθάων, ονος, ὁ, Poet. pro Ἀμυθάων, ωνος, nomen viri.

Ἀμύθητος, dictu perdifficilis, ineffabilis, inexplicabilis: qui dicendo exprimi non potest. Demosth. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dictito. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum, sermo, oratio, λόγος: item, fabula.

Ἄμυθος, fabularum expers: in quo nulla fabulosæ narrationes. Plut.

Ἀμυκαλαί, αἱ, jaculorum spicula, & cuspides, κατὰ τὸ ἀμύσσειν, inquit Hesych.

Ἄμυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers mugitus, seu mugituum. Epigr. ex α & μυκάω, mugio.

Ἀμυκλαίδη, adv. ἐκ τῶν ἀμυκλῶν.

Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconica calceamenti genus.

Ἀμυκλαΐζειν, Dor. pro Ἀμυκλαΐζειν, Laconice loqui.

Ἄμυκτος, naribus carens: strabo: ex α priv. & μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus.

Ἀμυκτικός, ἡ, ὁ, vim habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτικῶς, idem quod ἀμύξ, adv. q. d. vellicatim, discerptim. Nicand.

Ἀμύλιον, τό, expon. amylium; & pro placenta accipi putatur, apud Aristot. in Probl. a Th. μύλη, ἡ.

Ἄμυλον, ου, τό, subst. (sub. ἄλευρον) dicitur amylum, farina triticea, aut alia, quæ sine mola facta est. Diosc. l. 2. c. 123. est n. a m. ἄμυλος, molam non expertus, sed expon. etiam confectus ex amylo, paratus ex farina, quæ sine mola confecta est, ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. sic ἄμυλος μάζα, & ἄμυλοι πλακοῦντες, mazæ, & placentæ, quæ & simpl. ἄμυλοι interdum dicuntur. Item ἄμυλον, τό, expon. rigidum, infractum: a Them. μύλη, ἡ: unde μύλος, ὁ, comp. cum α priv.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus: a μύλη. vide ἄμυλον supra.

Ἀμύμονα, acc. sing. ob ἀμύμων.

Ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμητος, vel ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μώμου, hoc est derisione dignum: a μῶμος, derideo: per Syncop. τῶ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα,

Ἄμυνα, ης, ἡ, propulsatio injuriæ, ἀμυνή, ῆς, ἡ, auxilium, ab ἀμύνω.

Ἀμυνάσθαι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμυνάσθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, aorist. 1. imperat. act. ἀμυνέμεν, inf. Jon. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνέοντι, Jon. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. fut. ab ἀμύνω.

Ἀμυντικὸς, ῆ, ὸν, pro ἀμυντικός, ῦ, ὁ. idem quod ἀμυντήριος, υ, ὁ κ᾽ ἡ, q. d. auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius, ad injuriam propulsandam aptus, instructus ad defensionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attice dicitur ἀμυνάθω, (ut διωκάθω, pro διώκω,) auxilior, ut Aristoph. in Nebulis, ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμύντας, α, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, & ἀμύντωρ, ορος, ὁ κ᾽ ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulsator, expulsor.

Ἀμυντήριος, ultor, præsens auxilium afferens: ut ἀμυντήρια ὅπλα, arma, quibus vis repellitur. ἀμυντήριοι ὀδόντες, exp. dentes exerti, serrative: qui sic dicuntur, quasi ad vim propulsandam apti. Th. ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀμύνω, f. νῶ, auxilior. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα. a. 2. m. ἠμυνάμην, ω, ατο. f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ης, η, a. 1. sub. act.

Ἀμὺξ, adv. vellicatim, discerptim.

Ἀμὺξ, υκος, ἡ, idem quod

Ἀμύξις, εως, ἡ, ἄμυγμα, & ἀμυγμὸς, ῦ, ὁ, vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vellico, discerpo.

Ἄμυος, musculis carens; vel in quo musculi prorsus non apparent; Gal. apud Hippocr. ex α priv. & μῦς, υὸς, ὁ, mus; item musculus.

Ἀμύριστος, unguentis carens. Plut. ex α priv. & μύρον, υ, τὸ, unguentum. unde μυρίζω, unguentis imbuo, inungo.

Ἀμύσσω, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab ἀμὺξ, q. ἀμύσσω.

Ἀμυστὶ, adv. raptim, & sine respiratione: ab α, & μύω.

Ἀμυστίζω, idem quod ἀμυστὶ πίνω, hiante ore bibo, & largo haustu. Plut. nam ἄμυστις, εως, vel ιδος, ἡ, est largus haustus: ab ἀμυστὶ, absque labiorum compressu, hoc est, patente ore.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, potandi genus, cum poculum largius ἀμυστὶ exsiccatur: item, poculi genus: a μύω.

Ἄμυστος, υ, ὁ κ᾽ ἡ, idem quod ἀμύητος, profanus, sacrorum imperitus: ex α priv. & μύστης, υ, ὁ, mysta; qui initiatur sacris, sive sacra discens: a μυέομαι, initior sacris. Th. μυέω, doceo, seu instruo, vel initio in sacris.

Ἀμυσαρὸς, ῦ, ὁ, nullo contaminatus scelere, & piaculo; ὁ ἐ μυσαρὸς; inde enim factum volunt: ex α priv. & μύσος, εος, τὸ, scelus: unde μυσὸς, ῦ, ὁ, & μυσαρὸς, detestandus.

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυχὶ, & ἀμυχηδὸν, adv. vellicatorie, vellicatim; cum vellicatione, seu per vellicationem; discerptim.

Ἀμυχμὸς, idem quod ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ κ᾽ ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis veluti carpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippocr.

Ἀμύω, inclino, cado, καταπίπτω. Apollon. festino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφ᾽, pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπάζω, & ἀμφαγαπάζομαι, voce media, idem quod ἀμφαγαπάω, deamo, carissimum habeo: Poeticum est: ex ἀμφί, & ἀγαπάω.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, valde diligo.

Ἀμφαγνοῶ, contracte, pro ἀμφαγνοέω, ῶ, ex parte ignoro, in quibusdam ambigo: ex ἀμφί, & ἀγνοέω.

Ἀμφαδὰ, ἀμφαδίην, & ἀμφαδὸν, palam adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδά.

Ἀμφαδίην, manifeste, adverb. a φαίνω.

Ἀμφάδιος, manifestus.

Ἀμφαδὸς, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἄμφαινε, Poet. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. verbi ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀμφάναι, Dor. pro ἀμφῆναι.

Ἀμφαμιῶται, apud Cretenses vocabantur servi, quorum opera ruri utebantur, indigenæ quidem, sed bello capti. Athen. l. 6. & Eust.

Ἄμφηνε, Poet. pro ἀνέφηνε, 3. sing. a. 1. vel a. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφανέω, idem quod ἀναφαίνω, manifesto, ostendo.

Ἀμφαξονέω, exorbito, cum ἄξων, currus in utramque latus vergit, & non recte hæret.

Ἀμφαραβέω, idem cum ἀμφαραβίζω, circumstrepo.

Ἀμφαράβιζον, circumstrepebant, imperf. Jon. ab Ἀμφαραβίζω, ex ἀμφί, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαλάλαζον.

Ἀμφαριστερὸς, ῦ, ὁ, lævus utraque manu: qui dextra ut sinistra utitur; q. d. ambisinister; ὁ ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Aristoph. exponitur etiam sinister, & infelix: ex ἀμφί, & ἀριστερός.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, obmutescentia, Jon. & Poet. metri gratia, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor, quo vox intercipitur: ex α, & φημί.

Ἀμφαυξὶς, ιος, ἡ, dicitur quiddam peculiare abietis, accrescens ad ejus truncum. ἀμφαυξὶς etiam dicitur; quia circumnascitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφί, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφαΰω, circum sono: ex ἀμφί, & αὔω, clamo.

Ἀμφαφάασθαι, circumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι: ab ἀμφί, & ἀφάω.

Ἀμφιέπεσκε, imperf. m. ab ἀμφιέπομαι, foveo, agito, ἀμφίεπε, 3. imperf. Jon. ab ἀμφιέπω, persequor. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, circumtruncatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Them. κείρω.

Ἀμφελίσσω, f. ξω, circumplico: apud Eurip. idem quod ἀμφιελίσσω.

Ἀμφέλκω, idem quod περιέλκω, circumquaque traho; q. d. circumtraho: ex ἀμφί, & ἕλκω.

Ἀμφελυτρόω, involvo, tego, ἀμφελύτρωσις involutio.

Ἀμφεπονήθη, consumpsit, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφιέπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poet. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέστη, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumsto. Th. ἵστημι.

Ἀμφεύγω, Poetice pro ἀναφεύγω, effugio, evado.

Ἀμφεφόβηθεν, utrinque in fugam conjecti sunt, a. 1. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν, a φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, evasisti, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφεκέχυτο, circumfusus erat, plusq. p. pass. Jon. ab ἀμφιχέω, a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκὴ, mucro; q. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ & ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens: ex ἀμφί, & ἡλικία, ætas.

Ἀμφημερινὸς, ῦ, ὁ, &

Ἀμφήμερος, υ, ὁ κ᾽ ἡ, quotidianus: ex ἀμφί, & ἡμερινὸς, ῦ, ὁ, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀμφηρεφέα, acc. sing. ab

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, undique tectus: ex ἀμφί, & ἐρέφω.

Ἀμφήρης, utrinque instructus remis; a cujus utraque parte remigari potest: ut ἀμφήρης ναῦς: & metaph. ἀμφῆρες στόμα, utrinque comedens; vel utrinque instructum dentibus.

Ἀμφηρικὸν ἀκάτιον, ambireme acatium; in quo unusquisque remex remis binis remigat: ex ἀμφί, & ἐρέσσω, vel ττω, remigo: unde ἐρέτης, υ, ὁ, remex.

Ἀμφήριστος, υ, ὁ κ᾽ ἡ, anceps, controversus; in contentione positus; de quo disceptatur, & est controversia; proprie de quo utrinque est contentio; ex ἀμφί, & ἐρίζω, contendo: unde ἐριστὸς, ὁ. Th. ἔρω.

Ἀμφὶ, præpositio, circa: cum genitivo quoque, de, propter, per: cum accus. circa, & circiter: cum dat. circum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, induo. f. άσω. p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, indumentum, vestis: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, mari cinctus, circumquaque habens mare. Epithetum insulæ: ex ἀμφί, circa, circum; & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Ἀμφιάνακτες, dicti dithyrambici Poetæ; quod subinde his verbis uterentur: Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβον, ἄναξ Ἄπολλον. Suid. ex ἀμφί, & ἄναξ, ακτος, ὁ.

Ἀμφιανακτίζω f. ίσω, procemio utor, hymnos, in Apollinem cano, imprimis vero illum Terpandri: Ἀμφί μοι αὖτις Ἄναχθ᾽ ἑκατηβόλον, ἀειδέτω φρήν.

Ἀμφιάραος, υ, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius, unde & Ὀικλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, ἀμφίασμα, τὸ indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, ομαι.

Ἀμφιαχέω, & ἀμφιάχω, expon. circumdo clamoribus: ex ἀμφί, & ἰάχω.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, circumsono.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, lustro. f. βήσομαι. ex ἀμφί, & βαίνω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβάλῃ, a. 2. sub. ἀμφιβαλοῦ, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo: ex ἀμφί, & βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, & ἀμφίβασις, expon. circumventio. Il. ι. Item, protectio, defensio. Eustath. Sed expon. etiam, disceptatio, contentio, altercatio, apud Herodot. verbalia ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμφισβήτησις dissensio, disceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio. acc. ἀμφίβασιν: ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβατέω, f. ήσω, p. ηκα, dubito, ἀμφιβατέω, ἀμφισβητέω. Hesych. ex ἀμφί, & βατέω.

Ἀμφιβεβάω, Poeticum est. Thema ex præt. ἀμφιβέβηκα, idem quod ἀμφιβαίνω, circum incedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, sumpta metaph. inquit Eustath. a brutis animantibus, quæ suos catulos circumire solent, pro iis propugnantia.

Ἀμφιβέβηκας, p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ὁ, ὁ, ἡ, in utroque elemento vitam habens: pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφί, & βίος, vita.

Ἀμφίβλημα, indumentum, tegumentum: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρευτικὴ, ἡ, dicitur ars piscatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ. est ab Ἀμφίβληστρον, τὸ, quod expon. omne instrumentum ad circumdandum: peculiariter autem rete, vel retis genus quoddam. quidam autem expon. verriculum, alii fundam. Matth. 4. Item metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utrumque ab ἀμφιβάλλω, circumpono. Item complector, induo. Item dubito, ambigo.

Ἀμφίβληστρον, υ, τὸ, rete piscatorium, reticulum: ex ἀμφί, & βάλλω. Vide ἀμφιβληστρευτική.

Ἀμφιβόητος, υ, ὁ, ἡ, circumsonus: ex ἀμφί, & βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piscator. Isa. cap. 19.

Ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas in sermone. Item incertitudo consilii de re quapiam. ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, qui undique feritur: ut apud Thuc. l. 4. ὄντες τε ἀμφίβολοι ἤδη οὐκέτι εἶχον ἀντέχειν: i. e. hi, quum undique ferirentur, non jam hosti resistere poterant. Item metaph. anceps, dubius; ut λόγος ἀμφίβολος. Isocr. & ἀμφίβολος φήμη, Plut.

Ἀμφιβόλως, ambigue.

Ἀμφιβράγχια, τα, dicuntur loca circum tonsillas. Gal. in Lex. Hipp. ex ἀμφί, & βράγχος, unde βράγχια, τα.

Ἀμφίβραχυς, utrinque brevis; utraque ex parte brevis. pes est in carmine, sic dictus, quod primam, & ultimam habet brevem, longam autem mediam: cui opponitur ἀμφίμακρος. ex ἀμφί, & βραχὺς, ὁ.

Ἀμφίβροτος, υ, circa hominem tegens undique. in masc. vix occurrit: sed inde fœm. ἀμφιβρότη, apud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφιβρότη, clypeus circumdans, seu circumtegens hominem, vel undique tegens: ex ἀμφί, & βροτός.

Ἀμφίβροχος, υ, ὁ κ᾽ ἡ, undequaque madidus: temulentus: in Epigr. madefactus: ex ἀμφί, & βρέχω.

Ἀμφίβωτος, idem ac ἀμφιβόητος, circumquaque celebratus: περιβόητος. in Epigr. ex ἀμφί, & βοάω.

Ἀμφιγέγηθε, circum oblectatus est, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Them. γηθέω.

Ἀμφίγειος, vicinus, finitimus, circumterraneus. apud Dionys. de situ orbis, ex ἀμφί, & γαῖα, terra.

Ἀμφίγενυς, Hesych. ἀξίνη, securis, anceps nimirum, & bipennis. Metaph. enim in hoc compos. γένυς signif. τὴν ἀκμὴν, aciem; proprie autem genam.

Ἀμφιγηθέω, unde ἀμφιγέγηθε, valde gavisus sum; q. d. circumquaque gavisus sum. Vide ἀμφιγέγηθε.

Ἀμφιγνοέω, aliqua ex parte cognosco, dubito, f. ήσω, p. κα. Ex ἀμφί, & νόος.

Ἀμφίγονος υἱὸς, privignus; qui ex priore est uxore. Hesych. Etym. ex ἀμφί, & γονὴ, seu γόνος.

Ἀμφίγυα ἔγχεα, Odyss. ω, dicuntur utrinque acutæ hastæ. Vide ἀμφίγυος.

Ἀμ-

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epith. ex ἀμφὶ, & γυιὸς.

Ἀμφιγυόω, ῶ; unde ἀμφιγυῶσαι, quod exp. ἀκρωτηριάσαι, i. e. extremas partes amputare: item utrinque terræ infigere; utrinque depangere. ex ἀμφὶ, & γυιόω.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφὶ, & γυῖον, vel γυιὸς, ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιοῦν, claudos reddere.

Ἀμφιδαής, utrinque secans: ut ἀμφιδαὲς μάχαιρα, apud Suid. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido.

Ἀμφιδαίω, circumaccendo. Il. ζ. Th. δαίω, uro.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidamas, nomen proprium. a δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, utrinque hirsutus. Th. δασύς.

Ἀμφιδεδάηται, p. m. ἀμφιδεδάηται, 3. sing. pl. p. m. Jon. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido, convivor, scio, comburo.

Ἀμφιδέαι, dicuntur armillæ, h. e. orbiculi, quibus vel manus, vel pedes, brachia, aut tibiæ circumligantur, & circumdantur: idque vel ornatus causa, vel captivi alicujus retinendi gratia. dicuntur & ἀμφιδέαι, & in neut. gen. ἀμφίδεα. ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέμω, circumædifico, ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter, ambiguus. Th. δεξιά. Vide ἀμφιδεξίως.

Ἀμφιδεξίως, admodum dextere, & apte Athen. l. 15. est adverb. ab ἀμφιδέξιος, quod exponitur, qui sinistra perinde utitur ac dextra: cui sinistra non minus agilis est, quam dextra: idem cum περιδέξιος. Item, qui est fausti auspicii: ut apud Hippocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ γίνεται. Item ἀμφιδέξιος σίδηρος, apud Eurip. ferrum dicitur anceps. & ἀμφιδέξιον ἔπος, apud Luc. anceps verbum, ex ἀμφὶ, & δεξιά, ἡ.

Ἀμφιδέρχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jon. verbi ἀμφιδέρκομαι, circumspicio, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφίδετος, utrinque ligatus, circumligatus; verbale ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέατος, ου, ὁ, postremus, minutissimus, ab ἀμφὶ, & δέατος.

Ἀμφιδέω, circumligo: ex ἀμφὶ, & δέω, ligo.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, de re aliqua contendo, decerto.

Ἀμφιδήριτος, victoria, apud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrinque contentiosa, ex ἀμφὶ, & δηριάω, ῶμαι.

Ἀμφιδιαίνω, circumirrigo, & perfundo: in Epigr. ex ἀμφὶ, & διαίνω.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo: ἀμφιδεδίνημαι, p. pass. a δινέω.

Ἀμφιδοκεύω, observare capiendi causa. Vide δοκεύω.

Ἀμφιδονέω, ῶ, utrinque commoveo, seu agito. in Epigr. ex ἀμφὶ, & δονέω.

Ἀμφιδοξέομαι, οῦμαι, in controversiam venio. Suid. est pass. ab act. ἀμφιδοξέω, ῶ, dubito, ambigo: ut ἀμφιδοξῶ περὶ τοῦ ἰθάκης, apud Plut. utrumque ab

Ἀμφίδοξος, de quo duplex est sententia, sive opinio; de quo in utramque partem disceptatur, dubius, anceps: ut ἀμφίδοξος ἀγών, apud Suid. & ἀμφίδοξον νίκην, Plut. in Fab. vocavit victoriam, de qua ambigitur inter partes. unde τὸ ἀμφίδοξον subst. exponitur in controversia positum. Item, quod est inter ἔνδοξον, & ἄδοξον: ex ἀμφὶ, & δόξα, ἡ.

Ἀμφίδορος, utrinque excoriatus; seu cui circumquaque detracta pellis est. ex ἀμφὶ, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, corium: unde δορὰ, ἡ, excoriatio.

Ἀμφίδουλος, natus utroque parente servo, & ipse servus: ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδόχμος, ον, manum utramq. implens. ex ἀμφὶ, & δοχμὴ palmus.

Ἀμφιδρόμια, ἡ, dicebatur quintus a partu infantis dies, quo mulieres, quæ in partu adfuissent, & obstetricando juvissent, manus abluere solebant, ac infantem gestantes, focum circumcursare. Dicitur & in plur. ἀμφιδρόμια, τά. Athen. l. 9. ex ἀμφὶ, & δρόμος, ὁ.

Ἀμφίδρομος, ὁ, ἡ, circumcurrens, vel circumcursans, seu undique incursans: ut κῦμα ἀμφίδρομον, apud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφίδρομον frequentius passive dicitur, quod circumcursari potest, seu quod cursu potest circuiri. Item ἀμφίδρομος exponitur etiam, qui habet ancipitem cursum, ut cancer. Strab. l. 10.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ, ἡ, undique laceratus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, & ἀμφίδρυφος, a δρύπτω. lacero.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i. e. subiri: dicitur quasi ἀμφίδυμος, & expon. geminos aditus & ingressus habens: ut ἀμφίδυμος λιμὴν portus duobus ostiis patens navibus, ipsisque fidam præbens stationem: ex ἀμφὶ, & δύω, seu δύω, vel δύμι.

Ἀμφιδύς, indutus, a. 2. part. act. ab ἀμφιδύμι. Th. δύμι.

Ἀμφιδύω, expon. induo. unde part. ἀμφιδὺς, qui induit: ex ἀμφὶ, & δύω, seu δύμι, induo.

Ἀμφιειμένος, indutus, p. part. pass. ab ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιέλικτος, circumvolubilis, vel circumquaque volubilis: ut ἀμφιέλικτος τροχός.

Ἀμφιελίσσας, utrinque agitatas, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσα, ης, ἡ, & ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίω.

Ἀμφιέλισσαι, exponitur, qui utrinque volvitur, seu agitatur, & pellitur: ut apud Hom. naves ἀμφιέλισσαι dicuntur, quæ remis utrinque aguntur, sive pelluntur. ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω, seu ἑλίσσω.

Ἀμφιελίσσω, seu ἀμφιελίττω, circumvolvo, vel circumquaque volvo, aut utrinque volvo, circumplico.

Ἀμφιέννυμαι, idem ac ἀμφιέννυμαι, induor: ab activo ἀμφιεννύω, induo: circuminduo.

Ἀμφιέννυμι, vestio. f. έσω. p. pass. ἠμφίεσμαι, & ἀμφίεσμαι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, gubernantes, præs. part. ex ἀμφὶ, & ἕπω, tracto, ago.

Ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumtracto; circa quidpiam versor, & occupatus sum: item persequor, ex ἀμφὶ, & ἕπω, cum spiritu aspero, operor; ago, tracto: item sequor. at ἔπω cum tenui, dico.

Ἀμφίεργος γῆ, dicitur solum, quod dimidia ex parte irrigatur aquis cœlestibus, & dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, velut utrumque naturæ opus expertum. Theophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφὶ, & ἔργον, τό.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι. ἀμφιέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφιέσηται, Jon. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφιεστρὶς, ίδος, ἡ, penula; amiculum dormitorium, vel stragulum est: ut & ἀμφίεσμα, indumentum: verbale ab ἀμφίεμαι, pro ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιετηρίζεσθαι, & ἀμφιετίζεσθαι, quotannis recurrere, & quasi in orbem redire: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιετές, vel ἀμφιετεῖ, adverb. quotannis.

Ἀμφιετίζω, quotannis sacrifico.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, annuus, anniversarius: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, adhæreo, circumsedeo, f. ίσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιζεύκτας, utrinque junctos: ex ἀμφὶ, & ζευκτὸς, ὁ, ἡ: a Th. ζεύγνυμι, f. ζεύξω, tanquam a ζεύγω, jungo.

Ἀμφήκης, anceps, utrinque acutum; idem, & ejusd. Th. & comp. cum ἀμφήκης.

Ἀμφιθάλαμος, amphithalamus: inter partes ædificii Græci numeratur a Vitruv. l. 6. c. 19. ex ἀμφὶ, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, qui utrinque mari cingitur: ex ἀμφὶ, & θάλασσα.

Ἀμφιθάλαττος πόλις, urbs, quæ mari circumluitur, mari circumflua; ut Corinthus. Th. θάλασσα, vel θάλαττα.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, circumfloridus, item patrimus, & matrimus. Them. θάλλω.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, locus ex omni parte spectabilis; amphitheatrum: ex ἀμφὶ, & θέατρον.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ, ἡ, qui utrinque poni potest: ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Ἀμφιθέω, circumcurro: a θέω.

Ἀμφίθηκτος, ον, utrimq. acutus, ex ἀμφὶ, & θήγω acuo.

Ἀμφίθρεπτος, circum concretus, & coagulatus: ut ἀμφίθρεπτον αἷμα· ex ἀμφὶ, & τρέφω, i. e. πήγνυμι, concrescere facio.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & posticas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύπτω, circumtego. Them. καλύπτω.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, & per Sync. ἀμφίκρανος, utrinque caput habens, vel biceps; geminum caput habens; ex ἀμφὶ, & κάρηνον, τό.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ & ἡ, utrinque ansatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφίκαρπος, utrinque, seu ab utraque parte fructum habens: ex ἀμφὶ, & καρπὸς, ὁ.

Ἀμφίκαυστις, hordeum montanum: quidam exponunt prima tritici germina. sic dicitur forsan, quod amburente Sole exoriatur: ex ἀμφὶ, & καίω, f. καύσω: unde καῦσις, ἡ; καυστὸς, ὁ; & καῦσος, ὁ.

Ἀμφικεάσας, circumscindens, dividens, a. 1. part. act. Poet. pro κεάσας, verbi

Ἀμφικεάζω, circumscindo, divido.

Ἀμφικείρω, circumtondeo; in Epigram. ex ἀμφὶ, & Them. κείρω.

Ἀμφικέλευθος, utrinque viam habens: a κέλευθος, ου, ἡ, via.

Ἀμφικεύθω, circumquaque occulo, circumtego. Hesych. ex ἀμφὶ, & κεύθω.

Ἀμφικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps; ut ἀμφικέφαλος ὑπερῴα, apud Eustath. item genus lecti sic dictum, quod utrinque habeat pulvinar. Etym. ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, ἡ.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, vel passim queror: ex ἀμφὶ, & κινύρομαι.

Ἀμφικίονες, circumcirca columnis suffulti: ex ἀμφὶ, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Ἀμφίκλαστος, ex omni parte fractus: ex ἀμφὶ, & κλάω, vel κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, qui circumcirca defletur. Th. κλαίω.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus: ἀμφικλύστοισιν ναυσὶ, καὶ κλυζομέναις.

Ἀμφικνεφὴς, undique caliginosus, seu tenebrosus; circumquaque nebulis septus: ex ἀμφὶ, & κνέφας, τό.

Ἀμφίκοιλος, utrinque cavus. Suid. ex ἀμφὶ, & κοῖλος, ὁ.

Ἀμφικοίτης, lectum ambiens: a κοίτη.

Ἀμφίκολλος, utrinque glutinatus, seu undique coagmentatus glutine. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφὶ, & κόλλα, ἡ.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ, ἡ, late comans, undique frondosus; ex ἀμφὶ, & κόμη.

Ἀμφικόπτων, utrinque scindens. Th. κόπτω, scindo, unde κοπὴ, sectio.

Ἀμφίκουρος, medius inter tres fratres. Hesych. Suid. ex ἀμφὶ, & κοῦρος, seu κόρος, puer. Th. κορέω, purgo.

Ἀμφίκουρος, circumquaque rasus. Them. κείρω, unde κουρὰ, tonsura, & ἀμφικείρω, circumtondeo.

Ἀμφικραδάω, & ἀμφικραδαίνω, circumcirca, & undequaque vibro, seu quatio, undique quasso: ex ἀμφὶ, & κραδάω, seu κραδαίνω, a Them. κράδη, ἡ.

Ἀμφίκρανος, ου, ὁ & ἡ, utrinque habens caput; vel circumcirca capitatus, per Sync. pro ἀμφικάρηνος: a Th. κάρηνον, caput: unde κράνον, τὸ, idem.

Ἀμφικρέμαμαι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens, in Epigrammat. ex ἀμφὶ, & κρεμάω.

Ἀμφίκρημνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνός.

Ἀμφικτίονες, iidem, qui Homero περικτίονες, i. e. περιοικοῦντες, qui circumcirca habitant: ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.

Ἀμφικυλίσαις, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.

Ἀμφικυλίω, circumvolvo. Pind. ex ἀμφὶ, & κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum, & utrinque ansatum: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, cyathus. Nota δέπας, semper cum ἀμφικύπελλον, adjungi.

Ἀμφίκυρτος, utrinque declivis, seu gibbosus; ut Luna apparet nondum semiplena.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus: a Th. λαιός.

Ἀμφίλαλος, circumquaque loquax; passim loquax. a Th. λαλέω, loquor: unde λάλος, qui loquitur.

Ἀμφιλαφία, ας, ἡ, amplitudo, copiositas, exuberantia; exponitur etiam auxilium, quod fertur ex utraque parte.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιλαβὴς, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαβία, anceps ansa; ab ἀμφιλαβής.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio; a λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, dubito, dubia dico, & obliqua.

Ἀμφίλεκτος, ambiguus, anceps. Them. λέγω.

Ἀμφιλογέω, idem ac ἀμφιλέγω, & ejusdem Th. & compositionis.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, disceptatio. ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀμφίλογος, dubius, controversus.

Ἀμφίλοξος, utrinque obliquus: apud Lucian. ex ἀμφὶ, & λοξὸς, ὁ.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, Amphilochus. nomen proprium.

Ἀμφιλύκη, ης, ὁ, ἡ, sublustris: a λύκη, lux prima: vel a λύκος, quod sit similis λυκείῃ, lupinæ pelli; quæ est cinerei coloris: vel a λύγη, tenebræ.

Ἀμφι-

Ἀμφίμακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque longus. nomen est pedis metrici, syllabam longam ab utraque parte habentis: ut ἡγεμών. ex ἀμφὶ, & μακρός.

Ἀμφίμαλλον, utrinque villosus, & hirsutus, ut ἑτερόμαλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλλὸς, vellus, lana promissa.

Ἀμφιμάτωρ, Hesych. est infelici fato mortuus. Item, qui utrumque parentem habet, vel amisit. Idem ἀμφιμάτορας dici scribit farinas melle imbutas.

Ἀμφιμάξασθαι, ἀντιμάξαι, abstergire, a. 1. m. imper. a μάξω. f. ξω, & σω, purgo.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrinque manicata, manicis nimirum ab utraque axilla dependentibus. vestis fuit ingenuorum. Aristoph. in Equit. ex ἀμφὶ, & μασχάλη, ἡ.

Ἀμφιμάτριος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui est in matrice, seu utero. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est; excellens. ut ἀμφιμάχητον ὅμα κούρας, apud Soph. in Trach. ex ἀμφὶ, & μάχομαι: unde μαχητὸς, ὁ.

Ἀμφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. Sic dicuntur, φρένες, quod ira tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, circum mugiit, p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμήτριον, dicitur fundus navis, carina. Poll. l. 1. ex ἀμφὶ, & μήτρα, ἡ.

Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum matricem est: apud Hippocr.

Ἀμφιμήτωρ, apud Æschyl. ἑτερομήτωρ, ἀμφιγενής, frater ex patre eodem, alia vero matre. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, undique mixtus. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, cum mugitu circumeo.

Ἀμφινεικὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem ac ἀμφίνεικος, ου, ὁ, de quo utrinque est contentio.

Ἀμφινείκητος, de quo contenditur: h. e. tam excellens, ut de eo contentiones instituantur. apud Soph. in Trachin. ex ἀμφὶ, & νεῖκος, εος, τὸ, unde νεικέω, ῶ.

Ἀμφίνεικος, de quo contrariis sermonibus pugnatur, a Th. νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumpascor, incolo: a νέμω.

Ἀμφινοέω, ambigo, idem ac ἀμφιγνοέω.

Ἀμφιξέω, circumrado. f. ξέσω. a. 1. ἀμφίξεσα, a ξέω.

Ἀμφίξοος, utraque parte radens: ab eodem Them.

Ἀμφίον, indumentum, amictus, pallium: ab ἀμφιέννυμι, induo.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum: a Th. ὅρκος, jusjurandum.

Ἀμφίος, ου, ὁ, Amphius, nom. propr.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, circumquaque firmus, vel firmiter hærens. Nonn. a Th. πήγνυμι, compingo.

Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ, ἡ, peltis densus: a πέλτη.

Ἀμφιπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ ex alio patre est, sed eadem matre: ex ἀμφὶ, & πατὴρ, pater.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ, ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ, & πεδίον.

Ἀμφιπέλεκκον, ου, ἡ, securis anceps, bipennis.

Ἀμφιπέλεκυς, capulus, securis, bipennis, manubrium: ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, εως, ὁ, securis. bipennis.

Ἀμφιπέλομαι, adsum, advenio. Hesych. ex ἀμφὶ, & πέλομαι.

Ἀμφιπένομαι, satago circa aliquid: a πένομαι.

Ἀμφιπεριβάλλω, circumvibro: ex ἀμφὶ, & περιβάλλω.

Ἀμφιπερικτίοσι, vicinis, dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπερισκαίρω, circum salio: ex ἀμφὶ, & περισκαίρω, salio circum.

Ἀμφιπεριστένω, circum circa gemo: ex ἀμφὶ, & περιστένω.

Ἀμφιπεριστέφω, utrinque corona cingo, circumcirca redimio: ex ἀμφὶ, & περιστέφω.

Ἀμφιπεριστρέφω, est etiam idem, ac περιστρέφω.

Ἀμφιπεριστρώφα, imperf. Jon. ab

Ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto: ex ἀμφὶ, περὶ, & στρέφω.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel τρύζω, circumstrideo, ex ἀμφὶ, περὶ, & τρίζω, vel τρύζω, strideo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymn. in Ven. ex ἀμφὶ, περὶ, & φθίνω, neut. corrumpor, consumor, pereo. unde φθινύθω.

Ἀμφιπεσοῦσα, amplexa, a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίπηρος, idem ac Th. πηρὸς, mancus, mutus, cæcus.

Ἀμφιπιάζω, circumcirca premo, vel constringo: ex ἀμφὶ, & πιάζω, idem ac Th. πιέζω, premo.

Ἀμφιπίπτω τινὰ, aliquem amplecti. Th. πίπτω.

Ἀμφιπίπτω, circum cado, circum procumbo. Odyss. θ. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Ἀμφιπιτνέω, idem ac ἀμφιπίπτω, circum cado. ex ἀμφὶ, & πιτνέω, seu πίτνω: idem ac Them. πίπτω.

Ἀμφίπλεκτος, implexus, vel utrinque plexus. Hesych. ab ἀμφιπλέκω, ex ἀμφὶ, & πλέκω.

Ἀμφιπλέκω, circumnecto, in Epigr. Th. πλέκω.

Ἀμφίπληκτος. Vide sequens ἀμφιπλὴξ.

Ἀμφιπλὴξ, & ἀμφίπληκτος, utrinque percutiens, vel feriens: aut utrinque percussus: ut ἀμφιπλὴξ γῆ, Isthmus: q. d. qui utrinque percutitur a maribus. Pollux. a Th. πλήσσω, vel ττω, percutio: unde πληκτὸς, percussus.

Ἀμφιπλὶξ, pedibus alternatim motis.

Ἀμφιπλίσσω, exp. περιβαίνω: & ἀμφιπλίσσομαι, seu ἵσταμαι, absilio; saltu me proripio, seu aufero: a Th. πλίσσω.

Ἀμφιπλύνω, bene luo, vel subigo.

Ἀμφίποκος, utrinque villosus: ut ἀμφίποκοι τάπητες, tapetes utrinque villosi, i. e. ἀμφίμαλλοι: a Th. πόκος, vellus.

Ἀμφιπολέω, f. ήσω, obambulo, comitor: a πολέω versor, Poet. πολέω.

Ἀμφιπολεύω, versor circum, obeo, lustro. Item ministro, famulor, curo.

Ἀμφίπολις, exponitur civitas aquis cincta, nomen urbis Thraciæ: ex ἀμφὶ, & πόλις, ἡ.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, minister, vel ministra: qui, vel quæ circa dominum, dominamve versatur. Il. α. Odyss. α. & Ath. l. 6. ἀμφίπολος τάφος, sepulchrum, quod circumquaque obitur, Eustath. ex ἀμφὶ, & πολέω, versor.

Ἀμφιπονέω, seu ἀμφιπονέομαι, satago circa; occupor circa: item absumo. Plut. a πονέω, laboro.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolito: a ποτάομαι.

Ἀμφιπποι, οἱ, dicuntur in veteri acie militari, qui duobus equis una ligatis sine ephippiis vehuntur; quique ex alio in alium transiliunt, si usus requirat: ex ἀμφὶ, & ἵππος.

Ἀμφιπποτοξόται, equites, seu equestres sagittarii: ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον.

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, seu propendeo; ex ἀμφὶ, & προνεύω, promineo, propendeo: ex πρὸ, & νεύω, innuo: item vergo, inclino, propendeo.

Ἀμφιπρόστυλος, omnia habet, quæ prostylos, prætereaque habet in postico ad eundem modum columnas, & fastigium. Vitruv. l. 3. c. 1. ex ἀμφὶ, & πρόστυλος, ὁ, quod ex πρὸ, & στύλος, ὁ, columna.

Ἀμφιπρόσωπος, bifrons. Janus sic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνον πλοῖον, navigium utrinque puppim habens. Th. πρύμνα.

Ἀμφιπτάομαι, circumvolito: ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, volo, volito.

Ἀμφίπυλον, vestibulum; locus habens duas portas: ex ἀμφὶ, & πύλη.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιρρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utramque in partem inclinans, seu vergens: interdum etiam ambiguus, anceps: ex ἀμφὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀμφίρραντος, circumquaque aspersus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφὶ, & ῥαίνω, idem ac Th. ῥαίνω, perfundo, aspergo.

Ἀμφίρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus; ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Ἀμφιρρὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, diruptus. unde ἀμφιρρῶγες λαγόνες, in Epig. ex ἀμφὶ, & ῥὼξ, fissura.

Ἀμφιρώ, ῶ, contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφὶς, utrinque, in medio, adv. Est & præposit. cum gen. sine, seorsum, extra.

Ἀμφίσβαινα, ἡ, est serpens quædam dicta quasi utrinquegrada, quæ videtur duo habere capita, quia ἀμφοτέρωθεν βαίνει. dicitur enim antrorsum, & retrorsum incedere.

Ἀμφισβατεῖν, controversus, ambiguus: q. d. in quo utramque partem itur. apud Hesych. & Suid. ab ἀμφισβαίνω: ex ἀμφὶς, & βαίνω.

Ἀμφισβατέω, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβατήσειε, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βαίνω, eo.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, lis; h. e. res, de qua disceptatur judicio; quæstio, dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, contentiosus, ambiguus.

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβασίη, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισβητικὸς, contentiosus, rixosus, acer, & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσγονοι, Hesych. ἑτερόγονοι, diverso semine geniti: ex ἀμφὶ, & γόνος.

Ἀμφίσθαινα, idem apud Etym. quod ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσκιος, utrinque umbram habens: ex ἀμφὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἀμφιέσκω, induo, induor: idem ac ἀμφιέννυμι, & μαι, quæ vide.

Ἀμφικωμῆται, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶς, & κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφίσμαινα, idem ac ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσταμαι, undique circumsto: ex ἀμφὶ, & ἵσταμαι.

Ἀμφιστελλόμενος, colligatus, a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

Ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno. Item circumcirca adstringo, vel cohibeo: ex ἀμφὶ, & στέλλω, orno. Item contraho.

Ἀμφίστερνον, Hesych. exponit θωρὰξ: ex ἀμφὶ, & στέρνον, τό.

Ἀμφιστεφὴς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφὶ, & στέφω.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, versipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.

Ἀμφιστρατάομαι, obsideo: ab ἀμφὶ, & στρατός.

Ἀμφιστρόγγυλος, undique rotundus, & contractus: a στρόγγυλος, rotundus.

Ἀμφισυνώψ, undique conspicuus, & patens. ex ἀμφὶ, & ὤψ, ωπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. ὄπτομαι.

Ἀμφιταθεὶς, circum extensus, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque libratus: ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, ἀμφιτάπις, ιδος, ἡ: & ἀμφίταπος, ου, ὁ, tapes utrinque villosus. Th. τάπης.

Ἀμφιτείνω, circumextendo: ex ἀμφὶ, & τείνω.

Ἀμφιτέμνω, circumcido; a Th. τέμνω, seco.

Ἀμφίθες, circumpone, præs. imperat. act. ex ἀμφιτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀμφιτινάσσω, utrinque quatio: a Th. τινάσσω.

Ἀμφίτομος, circumcisus, undequaque amputatus. item utrinque scindens, anceps: ab ἀμφιτέμνω, undequaque puto, vel amputo.

Ἀμφίτορνος, utrinque tornatus: item utrinque tornando excavatus: ex ἀμφὶ, & τόρνος, tornus.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμφίτρητος, ὁ & ἡ, utrinque perforatus; utraque parte pertusus. Nonn. ex ἀμφὶ, & τετραίνω, vel τίτρημι, (fut. τρήσω, ut a τρέω) perforo.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni; mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, strido.

Ἀμφιτρομέω, tremo ab omni parte: a τρομέω.

Ἀμφιτρυγὴς, vel ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, attritus undequaque: ex ἀμφὶ, & τρύχω, idem ac Them. τρύω, tero, attero.

Ἀμφιτρύων, nomen viri, Amphitryon: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per epenth. pro

Ἀμφιτρυωνίδης, filius Amphitrionis.

Ἀμφιφαείνω, circumluceo, splendore cingor: ut αὐγὴ δέ μιν ἀμφιφαείνει. Hom. Hymn. in Apoll. ex ἀμφὶ, & φαείνω.

Ἀμφιφαὴς, έος, ὁ & ἡ, circumquaque, vel utrinque lucem habens, lucens, vel apparens: ab ἀμφιφάω, circumcirca luceo. Th. φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ, ὁ, ἡ, clavis undique distinctus: ex ἀμφὶ, & φάλος. Item splendidus.

Ἀμφιφανὴς, έος, ὁ & ἡ, idem; undique apparens, & conspicuus, item, qui ambiguo in utramque partem editu est: ex ἀμφὶ, & φανὸς, ὁ, lucidus. Them. φαίνω.

Ἀμφιφάω, circumcirca luceo, colluceo, igne scil. aut facibus accensis: ex ἀμφὶ, & φάω.

Ἀμφιφλὸξ, dubiæ, & ancipitis flammæ. Eurip. Th. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, έως, Jon. ῆος, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφορίτης, scil. ἀγὼν, dicebatur certamen apud Æginetas circa Asopidem fontem, quo hydriis ex fonte repletis, humerisque impositis contendebant, quis cursu alterum vinceret, heroes ea in re imitantes: inquit Etymol. ab ἀμφιφορεὺς, έως.

Ἀμφιχύη, ἡ, dicitur idem, quod ἀμφωτίς, ut

ut tradit Theoph. Hist. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φυὴ, ἡ; a Them. φύω.

Ἀμφιφῶν, qui dubia luce collustratur. Athen. ex ἀμφὶ, & φῶς, lux.

Ἀμφιχαίνω, absorbeo: proprie circumhio: a χαίνω.

Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχέω, & ἀμφιχύνω, circum fundo, fundo, & spargo circum: ex ἀμφὶ, & χύω, inusit. pro Them. χέω: unde χυτὸς, ὁ.

Ἀμφιχολόομαι, irascor circum, vel propter. Vide χολόομαι.

Ἀμφιχορεύω, circum tripudio. Vide χορεύω.

Ἀμφίχροος, utrinque coloratus. Them. χρόα, ἡ, color.

Ἀμφιχυθεῖσα, circumfusa, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχωστος, ου, ὁ, ἡ, terra aggesta utrinque munitus, circumfusus: ex ἀμφὶ, & χόω.

Ἀμφιχωλός, ου, ὁ καὶ ἡ, utroque pede claudus: a χωλός.

Ἀμφόδιον, τὸ, parvus vicus, platea parva. Luc.

Ἄμφοδον, ου, τὸ, bivium: q. d. ἄμφω ὁδοὶ, ambæ viæ. Item via urbis; vicus, platea.

Ἄμφοδος, ἡ, bivium, circuitus. Xen.

Ἀμφόδους, seu ἀμφόδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, utrinque dentatus. Aristot. Item ἀμφόδων, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Ἀμφοῖν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, Poet. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.

Ἀμφορῆας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορῆας.

Ἀμφορεαφορέω, amphoram bajulo, seu porto: & metaph. bajulo, veluti amphoram. Aristoph. in Heroib. ab ἀμφορεαφόρος.

Ἀμφορεαφόρος, amphoræ gerulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφορεῖον, τὸ, unde ἀμφορεὺς Hesych. est, φέρετρον, pheretro, seu lecticæ, ab ἀμφορεύς, quod per Sync. dicitur pro ἀμφιφορεὺς, eaque propter etiam certæ mensuræ nomen est, quæ alias κεράμιον, amphora dicitur apud Diosc. l. 5. c. 71.

Ἀμφορίσκος, amphorula: dimin. ab ἀμφορεὺς, ὁ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & φέρω et φορέω, quod sit vas gestatorium, portatuque facile huc, & illuc.

Ἀμφοτεράκις, utroque modo.

Ἀμφοτερίζω, in utramque partem vergo: item utrinque cingo, vel attingo; Strab. lib. 6.

Ἀμφοτερόγλωσσος, utramque linguam habens; in utramque partem disputans. sic vocatur Zeno apud Plut. ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.

Ἀμφοτεροδέξιος, ambidexter, Eust. ex ἀμφότερος, & δεξιὰ, ἡ; unde δεξιός, ὁ.

Ἀμφοτερόπλουν, ut γῆ ἀμφοτερόπλουν, terra, ad quam ab utraque parte navigari potest. Item ἀμφοτερόπλουν βάσιμον, vel πόρευμα, quod ultro citroque est trajectum. ex ἀμφότερος, & πλόος, contracte πλοῦς, a Them. πλέω, navigo.

Ἀμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέροισι: dat. pl. Jon. f. g. pro ἀμφοτέραις: ut & ἀμφοτέρῃσιν, m. g.

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἄμφω.

Ἀμφοτέρωθι, utrobique.

Ἀμφοτέρως, utroque modo. Plut. Aristot. pro quo interdum ponitur ἀμφότερον, adverbialiter: ut Iliad. δ. & ν.

Ἀμφοτέρωσε, utroque, in utramque partem.

Ἀμφουδὶς, vel ἀμφουδὸν, adv. idem ac ἀμφοῖν, in terram, humi, Hesych. ἀμφουδὶς ἀείρας, apud Hesiod. expon. ambabus manibus in terram dejiciens, componitur nimirum ex ἀμφὶ, & οὖδας, nom. & acc. τὸ; sed obliq. mutuat ab inusitato οὖδος, nempe οὔδεος, & οὔδει, solum, pavimentum, humus.

Ἀμφράσσαιτο, animadverteret, a. 1. opt. Poet. ab ἀνὰ, & φράζομαι.

Ἀμφυλακτέω, circumlatro, circumallatro, oblatro undique: ex ἀμφὶ, & ὑλακτέω, latro.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas.

Ἀμφύω, per syncopen dicitur pro ἀναφύω, renasci facio; sursum produco.

Ἄμφω, ambo, vel ambæ: ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφώβολα, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum, Eustath. ex Soph. sive divinationes ex extis, forsan quum verubus suffixa torrentur: ex ἀμφὶ, & ὀβελὸς, ὁ.

Ἀμφώδων, οντος, vel οντα, bidens. Fest.

Ἀμφώης, duas ansas habens, τὸ ἀμφοτέρωθεν ὦτα ἔχον.

Ἀμφῶες, εος, ὁ καὶ ἡ, idem ab ἀμφώης.

Ἀμφωμοσία, ἡ, juramenti utrinque præstatio; h. e. quum utraque litigantium pars jurat. Hesych. ex ἀμφὶ, & ὄμνυμι, fut. ὀμόσω.

Ἀμφῶνυξ, proprie expon. qui circum ungues est, ungues ambiens. sed Hesychio est γαμψώνυξ, αγκυλος; ex ἀμφὶ, & ὄνυξ, ὁ.

Ἀμφῶτις, aut ἀμφῶτις, vel ἀμφωτίς, ίδος, vel ἴδος, ἡ, dicitur poculi genus, habentis binas ansas: & expon. etiam auris, seu ansa vasis, unde proverb. μέχρι τῶν ἀμφωτίδων, apud Suid. Item inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφὶ, & οὖς, ὠτός.

Ἄμφωτον, ου, τὸ, duas ansas habens.

Ἄμφωτος, ὁ, ἡ, expon. utrinque auritus, binas aures habens. Item Metaph. utrinque ansatus, seu duas ansas habens: ut κισσύβιον ἄμφωτον. apud Theocr. Idyl. 1. & ἄλεισον ἄμφωτον, Odyss. χ.

Ἀμυγδος, Ἀμύγο, ὁ, Sacorum rex.

Ἀμώμητος, ου, ὁ, inculpatus: ἀμωμήτοιο, gen. Jon.

Ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, vituperabilis, quod a μωμάομαι. Th. μῶμος.

Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam, ex eo dicta, quod amomo similis sit. Diosc. l. 1. c. 14. a Them. ἄμωμον, τό.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, expon. amomum similitudine aliqua referens. Diosc.

Ἄμωμον, ου, τὸ, amomum, frutex, & aroma.

Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, maculæ expers: ex α, & μῶμος.

Ἀμών, ὁ, nomen viri πιστός, Fidelis.

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω.

Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poet.

Ἀμώς, ὁ, nomen viri ἰσχυρὸς, Robustus.

Ἀμῷφς, metas, 2. sing. præt. opt. ἀμῷμι, ῷμες, ῷες, ῷεν, ῷτε, ῷεν, ab ἀμάω.

Ἀμῶς, vide ἀμῶ, a Th. ἀμός.

Ἀμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμός. Th. ἀμὸς, unus.

Ἄμωτα, τὰ, castaneæ.

A N.

Ἄν, si, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poetæ pro ea ponunt, κε, κεν. Ab ἤν ejusdem significationis. est etiam ἄν, pro ἀνὰ, Poetis: & ἂν pro ἀνὰ.

Ἀνὰ, per, præposit. regens acc. & cum ablat. in compositione valet retro, re, sursum: ἀνὰ pro ἄνω, Dor. Interdum est distributionis nota.

Ἄνα, surrexit, per Apoc. pro ἀνέστα, quod pro ἀνέστη, Jon. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἄνα, surge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, rex, vel per apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, ascende: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάδην, pedibus in altum exporrectis, sive extensis. Aristoph.

Ἀναβαδὸν, scansim. Aristot. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμιαῖος, gradualis, gradatim factus.

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ: Exod. 20.

Ἀναβαθμὸς, ὁ, ὁ, ascensus, Suid. Item gradus scalæ, pro ἀναβασμὸς, θ euphoniæ gratia inseritur. Interdum sedilia vocantur ἀναβαθμοί. Poll. Ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβαθρα, ας, ἡ, scala navis, apud Lucian.

Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, scala: exponitur etiam pulpitum. Item subsellium. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, ascendo, conscendo: ἀναβὰς ἐν ἅρμα. Odyss. ο. & Xen. Pæd. 6. sicut & dicitur ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, pro conscendere equum, apud eund. Pæd. 7. Item dicitur absolute pro conscendere navem. Il. α. Item ineo. unde οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵπποι, admissarii equi. Item pervado, perambulo, incedo per. Od. 3. & apud Matth. c. 13. καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, emerserunt spinæ, vel succreverunt: ex ἀνὰ, & βαίνω, f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Ἀναβακχεύω, f. εύσω, debacchor, Bacchicis furoribus exagitor: ex ἀνὰ, & βακχεύω.

Ἀναβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, procrastino, differo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. p. m. ἀναβέβληκα. Dicitur quasi ἄνω βάλλω, sursum tollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τὸν ἵππον, idem est apud Xenoph. quod ἀναβιβάζειν, tollere in equum. & apud Arist. in Probl. ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα, & καταβάλλειν τὰ ὄμματα opponuntur, pro attollere oculos, & demittere oculos. Item apud Xenoph. Pæd. 8. ἀναβάλλειν γῆν, egerere terram fodiendo. & apud eundem dicitur a Callimacho fons aquam ἀναβάλλειν, ejicere aquam quasi subsilientem. Item sterno, & excutio, ut equus sessorem, inquit Bud. apud Xenoph. Denique remoror, protraho: ut τὰς ἀγαθὰς ἀναβαλλόμενος ἐλπίδας, apud Demosth. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab ἀναβὰς, ascendens, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτιστὴς, ὁ, rebaptizator: ex ἀνὰ, & βαπτίζω.

Ἀνάβασις, ἡ, ascensus, a [illegible]

Ἀναβασμὸς, idem ac ἀναβαθμὸς, ascensus.

Ἀναβασεῦμαι, conscendam, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβαστάζω, idem ac simplex Them. βαστάζω, vel potius porto sublatum in altum; seu tollo in altum ad portandum. Luc. in Anach. ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον. ex ἀνὰ, & βαστάζω.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, ascensor, conscensor; & peculiariter, qui conscendit equum. Xen. & ἀναβάτης expon. etiam equus admissarius.

Ἀναβατικὸς, ὁ, aptus ad conscendendum equum; peritus conscendendorum equorum. Xen.

Ἀναβατὸς, qui conscendi potest; scansilis: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβεβιωκὼς, p. part. act ab ἀναβιόω. Th. βίος.

Ἀναβέβρυχεν, p. act. quod a βρύω, scateo, scaturio. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, relonuit: quod a βρύχω, frendo, strideo; quod dicitur de mari.

Ἀναβεβλημένως adv. tarde, remisse, negligenter. Ab ἀναβέβλημαι.

Ἀνάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, extussio; tussiendo expuo, seu excreo; vel simpliciter excreo, unde in pass. ἀναβήττομαι, extussior, expuor, rejicior. Gal. ex ἀνὰ, & βήττω, tussio, a Th. βὴξ, χὸς, ἡ, tussis. Diosc.

Ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono, subduco. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιβρώσκω, pro ἀναβρώσκω, corrodo, exedo. ex ἀνὰ, & βιβρώσκω, idem ac Th. βρώσκω, comedo.

Ἀναβιῴην, revivifcam, Att. pro ἀναβιοίην, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνὰ, & βιόω, vivo.

Ἀναβιόω, ῶ, revivisco. unde ἀναβεβιωκὼς, part. præt. qui revixit, redivivus.

Ἀναβίωσις, revivifcentia, reditus ad vitam, resurrectio a morte.

Ἀναβιώσκομαι, revivisco. Plat. in Phæd. & interdum signif. revivifcere facio, vitæ restituo, exsuscito, apud eundem. Vide ἀναβιῴην.

Ἀναβλαστάνω, & ἐω, f. ήσω, p. ηκα, repullulo. Simplex βλαστάνω.

Ἀναβλάστημα, τὸ, quod renascitur. Poll. verbale ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renascor.

Ἀναβλαστεῖ, ut ἀναβλαστεῖ ὁ δένδρον, germen emittit. Theophrast. ex ἀνὰ, & βλαστὸς, ὁ, seu βλαστεῖ ὁ.

Ἀνάβλεμμα, τὸ adspectus, intuitus in sublime A seq.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, visum recipio. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, visus recuperatio. Th. βλέψις.

Ἀναβλήδην, idem ac ἀμβλήδην, & ἀναβληδὸν, alte.

Ἀναβλημάτιον, adverb. amictum: ut ἀναβλημάτιον ἐνδύσασθαι, induere in modum amiculi; amictum circumjacere.

Ἀνάβλησις, procrastinatio, dilatio, Il. Β. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλητικῶς, adv. tarde, cunctanter.

Ἀναβλύζοντες dicuntur fontes. Hesych. ab ἀναβλύζω, vel ύω, sursum erumpo scaturiendo, scaturio sursum: proprie dicitur de fonte. Athen. Aristoteles tamen de mundo dixit, φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύζουσαι, flammæ, quæ terra erupetant: ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀναβλύζω, scaturio: a βλύζω. Vide ἀναβλύω.

Ἀνάβλυσις, scaturigo: ut πηγῶν ἀναβλύσεις, apud Aristot. de mundo. verbale ab ἀναβλύζω.

Ἀναβόαμα, pro ἀναβόημα, idem ac ἀναβόησις, ἡ.

Ἀναβοάω, magna voce clamo: vel clara voce declamo: est enim ἀνὰ epitaticum. Item clamando voco, inclamo, apud Aristoph. Th. βοάω.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, vociferatio, vel inclamatio.

Ἀναβοθρεύω, effodio; effodiendo egero. ex ἀνὰ, & inusit. βοθρεύω, fodio, a Them. βόθρος, ου, ὁ, scrobs, fovea.

Ἀναβολάδιον, idem quod ἀμβολάδιον. V.

Ἀναβολάδιον, ου, τὸ, diminut. amictorium, quo sed. l amen operiuntur; inde dictum, quod ab inferioribus partibus ad superiores elevetur.

Ἀναβολεὺς, expon. id, in quod imposito pede conscendimus equum, stapes. Item, homo, cujus ministerio utimur ad hoc ipsum. Plut.

Ἀναβολὴ, exponitur egestio: & capitur etiam pro terra egesta. in prosa frequentissime idem signif. quod ἀμβολὴ in carmine. unde ἀναβολὰς ποιεῖσθαι, expon. differre. Unde expon. etiam cunctatio, dilatio, ab Eustath. Item, amictum. Synes.

nes. Item, prooemium carminis, sive initium. Aristoph. in Pace: a p. m. verbi ἀναβάλλω.

Ἀναβλητικῶς, adv. per dilationem.

Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, amictus, pallium.

Ἀναβορβορύζω, exclamo. Aristoph. ex ἀνὰ, & βορβορύζω.

Ἄναβος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ, ἡ, impubes: ex α, & ἥβη.

Ἀναβράζω, & σσω, fervefacio. Th. βράζω.

Ἀνάβρασις, ἡ, aestuatio, seu ebullitio: aquae aestuantis, seu ferventis subsultatio; h. e. quum aqua fervens ebullit, & subsultat.

Ἀνάβραστος, ου, ὁ & ἡ, fervefactus: ut ἀνάβραστον ὕδωρ, apud Diosc. & apud Aristoph. in Ran. ἀνάβραστα κρέα, carnes elixae. ab ἀναβράζω, bullire, seu fervere facio. ex ἀνὰ, & βράζω.

Ἀναβρέχω, madefacio: ex ἀνὰ, & βρέχω.

Ἀναβροντάω, tono, intono: ex ἀνὰ, & βροντάω.

Ἀναβρόχω, resorbeo. a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξειε. a. 2. pass. part. ἀναβροχθείς. ἀναβρόχω, ut & καταβρόχω, sunt comp. verba vix usitata: unde tamen ἀναβρόξειε, & καταβρόξειε apud Hom. a Th. itidem inusit. βρόχω, sorbeo, deglutio, voro.

Ἀναβρυχάομαι, infremo: fremitus, seu rugitus edo. Item, cum fremitu, & rugitu defleo: ex ἀνὰ, & βρυχάομαι, Them. βρύχω.

Ἀναβρύχω, expon. idem, quod ἀναβλύω; vel potius idem, quod ἀναβρύω, scaturio, subsilio: ut ὃ δ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, apud Hom. Il. ρ. ex ἀνὰ, & βρύχω, in signif. Them. βρύω.

Ἀνάβρωσις, corrosio, vel exesio.

Ἀναβρώσκω, pro quo & ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo. & in passiv. ἀναβρώσκομαι, vel ἀναβιβρώσκομαι, exedor, corrodor.

Ἀναβρωτικὸς, corrosivus, exesivus: corrodendi, seu exedendi vim habens: ex ἀνὰ, & βρώσκω, seu βιβρώσκω.

Ἀναβωλακία γῆ, terra, quae, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος.

Ἀναγαλλὶς, ίδος, ἡ, morsus gallinae, herbae nomen.

Ἀναγαργαρίζω, expon. gargarizo, fauces colluo, ut ἀναγαργαρίζειν τὸ στόμα ὕδατι, colluere os aqua, & ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, aquam in ore gargarizare. sed dicitur etiam ἀναγαργαρίζεσθαι id, quo fauces colluuntur. Dioscor. l. 2. c. 67. ex ἀνὰ, & γαργαρίζω: a Th. γαργαρεών, ὁ.

Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνάγγειλον, a. 1. imperat. ab ἀναγγέλλω.

Ἀναγγέλλομαι, nuntior, nuntius de me affertur, Plut. in Per. est passiv. ab activ. ἀναγγέλλω, annuntio, expono, refero.

Ἀναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ἤγγελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. pass. ἀνήγγελμαι, a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγγελον, expon. adverbialiter, sine nuntio: ex α priv. & ἄγγελος, ὁ. inseritur autem ν ante vocalem aliam, euphoniae gratia.

Ἀνάγγελος, expon. nuntio carens: ut ἀνάγγελος μάχη, dicitur pugna nuntio carens; id est, ex qua ne unus quidem evasit, nuntius cladis futurus.

Ἀναγῆσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, narrare.

Ἀναγελάω, ῶ, expon. rideo; idem quod simplex γελάω.

Ἀναγεννάω, ῶ, regenero, f. ήσω. p. ηκα. p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γείνομαι, seu γίνομαι.

Ἀναγέννησις, expon. regeneratio; id est, baptismus. Greg. verbale ab ἀναγεννάω, regigno. 1. Pet. 1. ex ἀνὰ & γεννάω.

Ἀναγεύω, idem quod simplex γεύω, gustum praebeo. apud Aristoph. in Nub. metaphorice dicitur ἀναγεύσω ὑμᾶς, expon. speciem vobis praebere.

Ἀναγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impurus, scelestus, immundus. Suid. Item, purus, mundus. Hesych. ex α vel epitat. vel priv. & ἁγὴς, έος, ὁ, ἡ.

Ἀναγιγνώσκομαι, agnoscor, dignoscor. Item, persuadeor. Item, legor: ut apud Plut. in Public. ἀνεγνώσθη τὰ γράμματα, literae fuerunt lectae. pass. ab ἀναγιγνώσκω, agnosco. Item pro διαγιγνώσκω, dignosco, internosco, & interdum pro simpl. γιγνώσκω: ut Il. ν. μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω, pro ἔγνω, inquit Eust. Item, suadeo, & persuadeo, saepe apud Herodot. ut ἀναγιγνώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι, i. e. suades. idem etiam dicit, ἀνέγνωσε Πυθίην λέγειν, i. e. persuasit. Haec autem significatio apud Jones maxime est usitata. Item expon. lego, ea signif. qua dicitur, lego librum. ex ἀνὰ, & γινώσκω.

Ἀναγινώσκω, lego. f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων. p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. inde ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀναγιγνώσκομαι.

Ἀναγκάζω, cogo, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα, p. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas. Item, necessitudo, affinitas, propinquitas.

Ἀναγκαίη, adv. necessario. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessario eveniens, coactus. Τὸ ἀναγκαῖον, expon. quod ex necessitate fit, & vitari nequit. Et dicitur etiam ἀναγκαῖόν ἐστι, necesse est. Item ἀναγκαῖος, necessarius, idest, cujus usus est necessarius. Et interdum exp. utilis, fructuosus. Τὰ ἀναγκαῖα dicuntur, quae praecipue ad rem faciunt; & in aliquo negotio sunt praecipua, maximeque conducunt. Item ἀναγκαῖος, necessarius, i. e. necessitudine conjunctus, amicus. comp. ἀναγκαιότερος, superl. ἀναγκαιότατος. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, expon. necessitudo, id est, propinquitas generis.

Ἀναγκαίως, adv. necessario.

Ἀναγκαστικὸς, ῆ, ὸν, & ἀναγκαστήριος, ου, ὁ, qui cogit, qui necessitatem imponit.

Ἀναγκαστὸς, ὴ, ὸν, coactus, non voluntarius: ab ἀναγκάζω, compello, adigo, urgeo, vexo: quod a Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαστῶς, adv. coacte. ab eod. Th.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, necessitas: παρὰ τὸ ἄγχειν, τοῦτο γὰρ ἐνεργεῖ. vel ab α priv. & ἄγω, duci enim, & impelli nequit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, necessitate coactus me bene nutrio, & alo: necessario corpus bene curo. Item, necessariis vescor. Epictet. ex ἀνάγκη, & τροφὴ, ἡ; unde τρέφω.

Ἀναγκοφαγέω, coactus comedo, liberaliori victu uti cogor, ut athletae. Aristot. Polit. 2. c. 3. & Hesych. ex ἀνάγκη, ἡ, & φάγος, ὁ.

Ἀναγκοφαγία. comedendi necessitas, victus athleticus.

Ἀναγκοφάγος, qui necessitate coactus comedit, ut athletae.

Ἀναγλυκαίνω, expon. iterum dulce reddo: ex ἀνὰ, & γλυκαίνω.

Ἀναγλυκανθῶσι, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι Th. γλυκύς.

Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ & ἡ, sculptus, caelatus, seu sculpturis, caelaturisque asper. ex ἀνὰ, & γλύφω; a Them. γλάφω. fut. ψω.

Ἀναγλυφὴ, ἡ, sculptura.

Ἀνάγλυφον ποτήριον, sculptum poculum, seu asperum sculptura.

Ἀναγλύφω, sculpo.

Ἀναγνάμπτω, idem quod γνάμπτω, f. ψω, p. φα, a. 1. ψα, a. 1. pass. φθην.

Ἀναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.

Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κα, recognosco: a γνωρίζω.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio.

Ἀναγνώρισμα, τὸ, idem: sed interdum est potius specimen, & documentum, teste Bud.

Ἀναγνωρισμὸς, idem quod ἀναγνώρισις: ab ἀναγνωρίζομαι, agnoscor. pas. ab ἀναγνωρίζω, agnosco: ex ἀνὰ, & γνωρίζω.

Ἀναγνώσιμος, expon. qui legi potest, vel qui legi debet; qui aptus, & commodus est ad legendum; legendus.

Ἀνάγνωσις, expon. agnitio. Item, lectio, i. e. ipsa legendi actio. Plut. de praec. san. Item, persuasio. Suid. ex Herodoto.

Ἀνάγνωσμα, τὸ, agnitio. Item, lectio, i. e. quod legitur. Item recitatio.

Ἀναγνωστήριον, q. d. lectorium, i. e. locus, in quo legi solet.

Ἀναγνώστης, cujus munus est legere alicui scriptum quodlibet. Plut. in Alex.

Ἀναγνωστικὸς, ad legendum aptus.

Ἀνάγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον, Sic ἀνάγοντο, reducti sunt, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο: ab ἀνάγω.

Ἀναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Ἀναγόρευσις. expon. proclamatio, praedicatio. Item, renunciatio, declaratio: ex ἀνὰ, & ἀγορεύω.

Ἀναγορεύω, expon. publice pronuntio, proclamo, per praeconem declaro: aut denuntio, vel significo, praedico: & pro, appello, palam appello, seu voco, apud Plut. Item, saluto, eo sensu, quo dicitur salutare Imperatorem; & pro declaro, vel renuntio: ut declarare consulem, vel renuntiare: ut αὐτοκράτορα Γάλβαν ἀναγορεῦσαι, apud Plut. in Galba, & apud Herodian. σεβαστόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ: i. e. Augustum illum declarat. χειροτονίας ἀναγορεύειν, suffragia renuntiare, Æsch. init. or. κατὰ Κτησιφῶντος.

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, litterarum trajectio per quam fit aliud verbum.

Ἀναγραμματίζω, transpositis literis ex una voce aliam efficere; transpositis literis efferre, aut dicere. unde ipsa vox dicitur ἀναγραμματιζόμενον, quae trajectis literis effertur.

Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, literarum trajectio, & transpositio: figura apud Grammaticos, qua vocabuli alicujus literis trajectis, & transpositis, fit alia vox, & diversum significans: ut χόλος, ὄχλος: ἀρετὴ, ἐρατή: φάλαιος: λιαρὸς, ἰλαρὸς: λόχος, ὄχλος: ὀλίγος, λοιγὸς: ἔλισθος, λοῖθος: χλόη, χολή: sic στάλας τάλας. Item πέλας, λέπας: μῦθος, θυμός: αἵματα, ἱμάτια: ἦρα, εἶρ. ex ἀνὰ, & γράμμα, ατος, τὸ: unde γραμματίζω. Th. γράφω.

Ἀνάγραπτος, ου, ὁ & ἡ, perscriptus, literis proditus, memoriae mandatus; ut ἀνάγραπτοι λόγοι. Item perscriptus, i. e. in acta relatus.

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, perscriptor, scriba: ut ἀναγραφεὺς τῶν νόμων, apud Lys. dicitur magistratus ad leges Solonis exscribendas, & in volumen unum redigendas creatus, ut tradit Bud. ex ἀνὰ, & γράφω.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio, vel perscriptio. Plut. Item, commentarius, breviarium, descriptio, enumeratio: & saepe pro commemoratione rerum, & historica traditione. Item, perscriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Aristot. ut ἀναγραφαὶ δημόσιαι, acta publica.

Ἀναγράφω, expon. conscribo, perscribo, litteris mando, sive prodo. Item, proscribo, vulgo edo, ut in programmate inquit Bud. Item, perscribo, i. e. in acta refero, ut docet Bud. Item, inscribo: ut apud Thuc. ἀναγράφειν ἐς τὸν τρίποδα τὴν πόλιν, i. e. in tripode urbem inscribere. sic ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, apud Isocr. at ἀναγράφειν κληρουχίας, apud Plut. in Pericle exp. educere agri sortitiones. Item, adscribo: ut ἀναγράφειν τινὰ ἐν τοῖς φίλοις. Item pingere, & colores addere formis, vel imaginibus delineatis; ut Bud. expon. Ex Aristot. Eth. 3. & in pass. ἀναγράφομαι, perscribor: passive ut in act.

Ἀναγρία, ἡ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex α priv. & ἄγρα, ἡ.

Ἀναγρύζειν, expon. hiscere, mutire, loqui submisse, respondendo mutire: apud Aristoph. & Xen. ex ἀνὰ, & γρύζω.

Ἀναγυμνόω, ῶ, denudo, ex ἀνὰ, & γυμνόω.

Ἀναγυρὶς, ιος, ἡ; & ἀνάγυρος, ου, ὁ, ἡ, anagyris, sive anagyros: nomen dicitur fruticis δυσόσμου, apud Diosc. l. 3. c. 117. & Plin. l. 27. c. 4.

Ἀναγχιππεύειν, necessitate equitare, i. e. necessario, necessitatem equitandi habere; μετ' ἀνάγκης ἱππεύειν, apud Suid. ex ἀνάγκη, necessitas, & ἱππεύω, equito. a Th. ἵππος, equus.

Ἀνάγω, augeo. f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνήγαγον, Att. ἀνήγαγον, p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, provectus. Exponitur quasi ἄνω ἄγω, sustollo, subveho, erigo, sursum veho. & ἀνάγω τὴν ναῦν, exp. navem subduco, vel subveho, pro e portu solvo, & in altum educo. Item exp. reduco, refero. Et dicitur etiam εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, eo sensu, quo dicitur referre ad senatum. Sic & ἀνάγειν ἐπὶ πόδα, referre pedem, apud Xenoph. Item pro προσάγω, offero. Act. 7. Et pro ἐπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto: ut ἀνάγειν αἷμα. Gal & Diosc. Item, educo, extraho, ejicio. Denique exp. instituo, informo, doceo. Xenoph. & Plut. ex ἀνὰ, & ἄγω.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, expon. quod alligatur alicui rei quasi ad eam sustollendam. Eust.

Ἀναγωγὴ, ἡ, subductio, subvectio, elatio, & peculiariter sic appellatur a Theologis intellectus nostri veluti subvectio ad investigandum reconditiorem alicujus loci sensum. Item sic dicitur ἔκπλους, exitus, vel q. d. solutio e portu, quia tum naves in altum e portu, subvehuntur: dicitur & ἀναγωγὴ τῶν νεῶν a Dem. Item reductio, relatio. Item, rejectio, emissio: ut ἀναγωγὴ αἵματος, Gal. & Diosc. Item, institutio, educatio, disciplina: ut ἡ τῶν παίδων ἀναγωγή; Plut. ut & ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν, apud Theophr.

Ἀναγωγία, ἡ, defectus disciplinae. expon. & dissoluta vita, & animus juvenis indomitus. Plut.

Ἀναγωγικὸς, ῆ, ὸν, q. d. subvectivus, subvectitius. atque; inde ἀναγωγικὰ, inquit Bud. dicuntur mystica, & quae a sensibus nos ἀνάγουσι, i. e. subvehunt, vel subducunt ad intellectualia. unde ὁ ἀναγωγικὸς apud Theologos dicitur, quum sensus literalis, ut vocant, in spiritualem vertitur. & ἀναγωγικὴ interpretatio, quae sensus remotissimos, atque abstractissimos exquirit. unde adverb.

Ἀνα-

Ἀναγωγικῶς, mystice; apud Greg. Naz.
Ἀναγωγὸς ζωὴ, dicta est a Dionysio Theologo vita quasi sublimipeta, inquit Bud. Item δύναμις ἀναγωγὸς, expon. subductrix facultas, sive potentia: ut apud Athen. l. 1. πτυέλου ἐστὶν ἀναγωγὸς, idest, vim habet extrahendæ, seu eliciendæ salivæ.
Ἀνάγωγος, (cum accento in antepenult.) ου, ὁ & ἡ, expon. q. d. ineducatus, qui institutus non fuit, qui caruit institutione, est enim comp. ex α priv. & ἀγωγὴ, ἡ. vel etiam, cui non contigit institui, ut decebat; ὁ μὴ τὴν προσήκουσαν ἀγωγὴν τυχὼν, male institutus, ut ἀνάγωγοι παῖδες, & ἀνάγωγοι κύνες, apud Xen. Item, intractabilis, quasi qui duci nequeat. ut ἀνάγωγος ἵππος, equus indomitus, apud eund. atque inde, dissolutus, intemperans, petulans. Plut. Item pro ἀπαίδευτος, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde expon. & ineptus. unde adverb.
Ἀναγώγως, contumaciter, petulanter, injuriose, & contumeliose. Athen. lib. 13. Item expon. citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ species argumentationis dicitur ab Aristot. quum scil. quis per plura singularia progrediens universale aliquod probat: id quod Platoni frequentissimum est.
Ἀναγώνιστος, ὁ καὶ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur, iners: ut ἀγώνιστος ἀθλητὴς, apud Xenoph. ex α, priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγὼν, certamen.
Ἀναδάζομαι, exponitur iterum divido, rursus partior: item pro δάζομαι, partior, divido, distribuo, apud Plut. & Luc. ἀναδάσασθαι χώραν, & τὴν γῆν, agrum, & terram dividere: ubi tamen Bud. expon. viritim dividere.
Ἀναδαίειν, dividere. Th. δαίω.
Ἀναδασμοκληρίζω, iterum sortior: ἐν δευτέρῳ κληρόομαι, apud Hesych.
Ἀναδαίομαι, ut ἀναδαιομένη γῆ, expon. ager, qui dividitur: ex ἀνὰ, & δαίομαι, idem quod Th. δαίω, divido.
Ἀναδάκνω, expon. remordeo, seu mordeo, unde verbale ἀνάδηξις, remorsus, remorsio: ex ἀνὰ, & δάκνω, f. δήξω, vel δήξομαι; ab inusit. δήκω. unde δῆξις, ἡ.
Ἀναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. m.
Ἀναδασμὸς, ῦ, ὁ, divisio; ex ἀνὰ, & δάζομαι, divido. Th. δαίω.
Ἀνάδαστος, divisus, distributus: item, viritim, vel æqua portione divisus, apud Aristot. & Plat. & interdum, rescissus. ex ἀναδάζομαι.
Ἀναδέδρομα, ας, ε, percurri, p. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀναδέδρομεν, sursum cucurrimus, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.
Ἀναδέσματα, Hesych. sunt sigilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur: item lora, seu habenæ circa equorum colla. a seq.
Ἀναδείκνυμι, demonstro; item, consecro, instituo. f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀναδείχθην. a. 1. m. ἀναδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.
Ἀνάδειξις, εως, ἡ, ostensio: ab ἀναδείκνυμι.
Ἀναδείπνια, τὰ, postcœnia; seu mensa secunda, & veluti iterata cœna; quum scil. sublatis carnibus, aut piscibus, apponuntur mensæ secundæ, seu bellaria; ex ἀνὰ, & δεῖπνον, cœna.
Ἀναδέκεσθαι, Jon. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι.
Ἀνάδελφος, ου, ὁ & ἡ, fratre carens. opponitur συνάδελφος, ex α priv. (quod ante α assumit ν in compositione) & ἀδελφός.
Ἀναδέμω, & in med. ἀναδέμομαι, ædificium instauro: ex ἀνὰ, & δέμω.
Ἀναδενδράς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vel sursum scandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἄνω, & δένδρον.
Ἀναδενδρομαλάχη, herba dicitur sic, eadem quæ & δενδρομαλάχη, q. d. arborescens malva, seu arborea malva; quæ etiam appellatur ἀλθαία, malvæ agrestis species, althæa: ex ἀνὰ, δένδρον, arbor, & μαλάχη, malache, malva.
Ἀναδέξαι, Jon. pro ἀναδεῖξαι, ostendisse, a. 1. inf. act. sic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.
Ἀναδέρκω, sursum aspicio: ex ἀνὰ, & δέρκω.
Ἀναδέρω, idem quod δέρω, excorio: item metaph. nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνὰ, & δέρω.
Ἀνάδεσις, religatio; ἀνάδεσιν τῆς κόμης. Luc.
Ἀναδεσμεύω, religo, idem quod ἀναδέω.
Ἀνάδεσμος, ου, ὁ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio.
Ἀνάδετος, religatus, revinctus: ab ἀναδέω, vincio, religo.
Ἀναδεύω, irrigo, imbuo: ex ἀνὰ, & δεύω, rigo.

Ἀναδέχομαι, excipio, f. δέξομαι. p. pass. ἀναδέδεγμαι, a δέχομαι.
Ἀναδέω, ῶ, religo, vincio. Item, redimio, corono. Thuc. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.
Ἀνάδημα, τὸ, & Æolica Sync. Ἄνδημα, anadema; id, quo caput redimitur, corona. Fut. verbale a 3. pers. præt. pass. verbi ἀναδέω, religo, vincio.
Ἀνάδηξις, vide in ἀναδάκνω.
Ἀναδῆσαι, genus referre, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.
Ἀναδηχθεὶς, remorsus, a. 1. part. pass. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι, a. 2. ἔδακον.
Ἀναδιδάσκω, valde doceo, vel edoceo, & dedoceo: exp. etiam, iterum doceo; aut perdoceo: ex ἀνὰ, & διδάσκω.
Ἀναδίδωμι, f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος, Expon. proprie, quasi ἄνω δίδωμι, sursum do, emitto, reddo, i. e. restituo. Et ἀναδιδόναι ψῆφον, inquit Bud. signif. permittere, ut sententiam dicant. Sed pertinet etiam ad ferculorum missus, pro, convivis apponere. Bud. ex Athen. ἀνδίδωμι, per Sync. ponitur pro ἀναδίδωμι, apud Pind. ex ἀνὰ, & δίδωμι.
Ἀναδικάζω, iterum judicio, de iis nimirum, quæ ante judicata fuerunt, sed irritata, & nulla facta sunt: ex ἀνὰ, & δικάζω.
Ἀναδικία, ἡ, lis, seu judicium de re, quæ judicata quidem sit, sed irrita facta est: ex ἀνὰ, & δίκη, jus, justitia.
Ἀνάδικος, qui judicatus quidem est, sed, judicio irrito facto, iterum judicandus.
Ἀναδινέω, ῶ, idem quod δινέω, in vorticem, seu gyrum revolvo. Th. δίνη, vortex.
Ἀναδιπλασιάζω, reduplico. unde verbale
Ἀναδιπλασιασμὸς, reduplicatio: ex ἀνὰ, & διπλασιάζω.
Ἀναδιπλόω, ῶ, reduplico, unde etiam verbale
Ἀναδίπλωσις, congeminatio. Sed est & figura apud Gramm. ejusdem scil. verbi continuati repetitio, replicatio; quæ figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀναδίπλωσις dicitur ἐπανάληψις, i. e. in accessione febrili horroris per longiora intervalla ingeminatio, Gal. ab ἀνὰ, & διπλόω.
Ἀναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀνάδος, Att. ἀνάδοσο, redde, a. 2. imp. m. ἀναδοῦναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.
Ἀναδοιδυκίζω, commisceo, contundo; proprie, pistillo in mortario commisceo. Hesych. ex ἀνὰ, & δοίδυξ, υκος, ὁ, pistillum, seu radius mortarii.
Ἀναδοιδυκίζω, idem quod ἀναδοιδυκίζω, & ex iisd. id vide.
Ἀνάδοσις, productio; item, eruptio, quæ sursum versus fit; item, scaturigo, pullulatio; & interdum, distributio.
Ἀναδοτὸς, distributus: ab ἀναδίδωμι.
Ἀνάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, redditus.
Ἀναδούλωσις, revocatio in servitutem: ex ἀνὰ, & δουλόω.
Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, idem ac ἀνάδοχος.
Ἀναδοχὴ, receptio. Item sponsio, repromissio. apud Polyb.
Ἀνάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, susceptor, receptor, receptum dans alicui. Item repromissor, sponsor. Ab ἀναδέχομαι, excipio.
Ἀναδραμεῖν, redire, excelere, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω, recurro.
Ἀναδρομὴ, ἡ, recursus. Item sublatio in altum; de re, quæ assurgit, & in altum erigitur: ascensio. Item germinatio. est ab ἀνατρέχω, vel ex ἀνὰ, & δρόμος, ὁ, cursus.
Ἀναδύομαι, emergo; & Ἀναδύομαι, respuo, recuso; fugio; ab ἀναδύω, existo, emergo, recedo. Th. δύω, vel δύμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.
Ἀνάδυσις, ἡ, emersio. Item retrocessio, fuga. Item perfugium. Item retractatio, & mutatio, ejus, quod pactum est. verbale ab
Ἀναδύω, ἀναδύομαι, retrocedo, recedo: fugio, detrecto. Item retracto. Item existo, emergo.
Ἀνάεδνος, ου, ὁ, ἡ, dote carens, indotata: ex α & ἕδνα, seu ἔεδνα, τὰ, dona sponsalia.
Ἀναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω, erigo.
Ἀνάελπτα, τὰ, pl. insperata: ab ἄελπτος, insperatus: ex α & ἐλπὶς, spes.
Ἀναέλπτης, ὁ, idem ac ἄελπτος insperatus: ut ἀναέλπτης παλίντονος.
Ἀναερτάζω, idem ac ἀναείρω.
Ἀναζάω, ῶ, revivisco, f. ήσω, p. ἀνέζηκα, a. 1. ἀνέζησα: ex ἀνὰ, & ζάω, vivo.
Ἀνάζεμα, ατος, τὸ, æstus aquæ ferventis. Ab ἀναζέω, ferveo.
Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυμαι, reverto. Item interdum reduco proprie significare putatur; equos iterum jungo currui ad reditum. pertinet ad bellum; & dicitur ἀναζεύγνυμι, qui redit cum exercitu: apud Xen. Pæd. 8. Item moveo, vel castra moveo.
Ἀναζεῦξαι, movere, discedere, a. 1. inf. act.
Ἀνάζευξις, ἡ, castrorum motio, reditio domum cum exercitu: ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι, jungo.
Ἀναζέω, & Poet. ἀναζείω, referveo, vel efferveo, effervesco, ebullio. Item active, fervefacio. Et in pass. ἀναζέομαι, fervesco, unde ἀναζεσθεὶς, apud Diosc. fervefactus. Sed exp. etiam scaturio, & effundo: in Epigr. ex ἀνὰ, & ζέω, ferveo.
Ἀναζητέω, ῶ, requiro. f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. a ζητέω, quæro.
Ἀναζυγὴ, ῆς, idem ac ἀνάζευξις, est, inquit Bud. quum castra moventur, & vasa colliguntur; cui opponitur κατασκευὴ, structura. Plut.
Ἀναζυγόω, ῶ, jugo exolvo: cui opponitur ἐπιζυγόω. Item ἀναζυγοῦν, aperire portam. Item arcam, vel cistam reserare, & pandere, sumpta metaph. a portis, quarum obex, & pessulus ζύγωθρον nominatur, ἀναζυγοῦσθαι ipsæ dicuntur, quum remoto illo vecte panduntur, ab ἀναζεύγνυμι; vel ex ἀνὰ, & ζυγὸς, ὁ: unde ζυγόω, ῶ, jugo submitto.
Ἀναζυμόω, ῶ, fermento: ex ἀνὰ, & ζυμόω, fermentesco.
Ἀναζωγραφέω, ῶ, delineo, depingo: ex ἀνὰ, & ζωγραφέω, describo.
Ἀναζωγρέω, in vitam revoco, exsuscito, instauro: ex ἀνὰ, & ζωγρέω, vegeto.
Ἀναζώννυμαι, succingo. f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, armis induor.
Ἀναζωοποιέω, f. ήσω, in vitam revoco.
Ἀναζωπυρέω, ῶ, exsuscito. f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα: ex ἀνὰ, & ζωπυρέω, ignem excito.
Ἀναζωσάμενος, ὁ, a. 1. m. part. ab ἀναζώννυμι, præcingo.
Ἀναζωτικὸς, ὁ, q. d. refocillativus.
Ἀναζωῶσαι, refocillare, recreare. ex ἀνὰ, & ζάω, vivo: item ζωῶσαι, vivificare Th. ζάω, vivo.
Ἀναθάλλω, f. αλῶ: item ἀναθηλέω, apud Poetas. dicuntur pro ἀναθάλλω, repullulo, regermino; & metaph. vegetor, vigesco, vires reparo, sed apud Ezech. c. 17. ἀναθάλλω ξύλον ξηρὸν, exp. germinare, vel regerminare facio lignum aridum. ex ἀνὰ, & θάλλω, vireo.
Ἀναθάλλω, revivesco. f. λῶ. p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.
Ἀναθάλπω, refoveo, refocillo; vel simpl. foveo. ex ἀνὰ, & θάλπω, foveo.
Ἀναθαῤῥέω, & ἀναθαρσέω, in spem bonam rursus erigor. Thuc.
Ἀναθαῤῥύνω, & ἀναθαρσύνω, fiduciam alicui reddo; in spem repono. ex ἀνὰ, & θάρσος, audacia; unde θαρσέω, & θαρσύνω, hortor.
Ἀναθείην, ης, η, retolerim, a. 2. opt. act. a. 2. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθεὶς. Th. τίθημι, pono.
Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, anathema, exitio æterno destinatus: ab ἀνατίθημι, sepono. Vide in ἀναθεματισμός.
Ἀναθεματίζω, exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro. f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι. ab ἀνάθεμα, anathema.
Ἀναθεματισμὸς, ῦ, ὁ, execratio alicujus, eum pronunciando esse anathema. est verbale ab ἀναθεματίζω, execrando extremis execrationibus devoveo. Reg. l. 4. c. 19. ab ἀνάθεμα, τὸ, sacer homo; cujus caput exitio extremo dicatum est, & devotum, execrabilis, communione cum aliis hominibus non dignus. ad Galat. c. 1. Item interdum idem ac ἀνάθημα, τὸ, donarium.
Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω ab ἀναθεματίζω, exsecror.
Ἀναθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Jon. pro ἀναθεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνατίθημι, sepono.
Ἀναθερμαίνω, recalefacio. unde in passiva voce ἀναθερμαίνομαι, recalesco, tepesco. ex ἀνὰ, & θερμαίνω, calefacio.
Ἀνάθεσις, ἡ, dedicatio, consecratio. Athen. l. 15. Item dilatio, cunctatio, apud Suid. ab ἀνατίθημι, sepono.
Ἀναθέω, recurro, cursito: ex ἀνὰ, & θέω, curro.
Ἀναθεωρέω, ῶ, contemplor. f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα, Th. θεωρὸς, spectator.
Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, consideratio.
Ἀναθεωρισμὸς, ὁ, recognitio. a præcedente ἀναθεωρέω, recognosco.
Ἀναθήκη, ἡ, idem ac ἀνάθεσις, consecratio. Hesych.
Ἀναθηλέω, Poet. pro ἀναθάλλω. Vide Th. θάλλω, vireo.

Ἀνα-

Ἀναθηλήσει, repullulabit, f. 1. ab ἀναθηλέω, refloresco.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium, seu donum, quod Deo consecratur: ab ἀνατίθημι, repono. Vide in ἀνάθεμα.

Ἀναθήματα, τὰ, dicuntur dona dicata, seu consecrata, & parietibus, seu columnis templi appensa: ut τὰ ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀνατιθέναι, apud Plat. Polit. 2. Item sic etiam dicuntur ornamenta urbis, ut sunt templa, basilicæ, porticus. Strab. l. 5. Item quælibet alia ornamenta: ut ἀναθήματα δαιτὸς, ornamenta convivii. Od. α est pl. a sing. ἀνάθημα, τὸ, anathema.

Ἀναθηματικὸς, ὁ, ad dicandum, seu consecrandum comparatus, & aptus; votivus. Item ad ornamentum pertinens: ut ἀναθηματικὸν στάδιον(?), in Anth. Epigram. ab ἀνάθημα, donarium.

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσω, inf. ab ἀνατίθημι, sepono.

Ἀναθλίβω, exprimo, item elido. in Epigr. ex ἀνὰ, & θλίβω, premo; item elido.

Ἄναθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis, certaminibus inhabilis: ex α priv. & ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Ἀναθολόω, interturbo.

Ἀναθόλωσις, ἡ, perturbatio, confusio, permixtio: ex ἀνὰ, & θολόω, turbo.

Ἀναθορέω, resilio, prosilio: ex ἀνὰ, & θόρω, seu θορέω, salio, curro.

Ἀναθορυβέω, valde tumultuor: a θορυβέω, tumultuor.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα. item alumnus.

Ἀνάθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, alumnus. Appian.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, renutritio, refectio: ab ἀνατρέφω, alo, nutrio, educo. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀναθρέω, ῶ, perspicio, attente considero. Thuc. ex α, vel ἀνὰ, epitatico, & ἀθρέω, video.

Ἀναθρώσκω, insilio, saltu conscendo: a θρώσκω, salio.

Ἀναθυάω, rursum suffio: apud Arist. Hist. An. l. 6. c. 18. ex ἀνὰ, & θυάω, suffio.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, vapor.

Ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω, suffio.

Ἀνάθυρμα, τὸ, idem ac ἄθυρμα, lusus.

Ἀναθύω, ad opus intermissum iterum quasi impetu feror, resumo rem quampiam aliquo post tempore. sed ab Hesych. exponitur & exulto, ludo, lascivio, ex ἀνὰ, & θύω, sacrifico.

Ἀναθωΰσσω, exclamo, vociferor. Hesych. ex ἀνὰ, & θωΰσσω, latro, vociferor.

Ἀναίδεια, ας, Jon. ἀναιδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α & αἰδώς. ἀναιδείηφι, dat. sing. Jon. φι per Paragogen additur: ab ἀναιδείη, impudentia.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero: ab ἀναιδὴς, impudens.

Ἀναιδημόνως, absque ulla reverentia; q. d. irreverenter, impudenter: ex α, seu ἀνὰ, priv. & αἰδημόνως, verecunde, pudenter: ab αἰδήμων, quod vide.

Ἀναιδῶς, & ἀναιδέως, impudenter, adv. ab ἀναιδὴς, impudens.

Ἀναιδὴς, έος, ὁ, impudens.

Ἀναίδητος, ὁ καὶ ἡ, accipitur pro ἀναιδής.

Ἀναιθύσσω, splendeo; item calefacio, & incendo: ex ἀνὰ, & αἰθύσσω, calefacio.

Ἀναίθω, uro, incendo: ex ἀνὰ, & Th. αἴθω, fulgeo.

Ἀναίκλα, τὰ, incœnia, seu incœnata, apud Hesych. scribitur ἀναίκλεια, ex α priv. & αἶκλον, ὃς unde αἶκλον, τὸ, cœna vespertina.

Ἀναιμακτὶ, non cruente, sine sanguine. Hes. ex ἀνὰ, & αἱμάσσω, cruento.

Ἀναίμακτος, ὁ, non cruentus, non cruentatus, non sanguinolentus.

Ἀναίμονος, ου, ὁ & ἡ, idem ac ἀναίμων, & ἄναιμος, sanguine carens, exanguis, ex α priv. (inserto ν ante vocalem euphoniæ ergo) & αἷμα, τὸ: unde αἱμάσσω, & αἱμάων, οντος, cruentus.

Ἀναιμεὶ, sine sanguine, adv.

Ἀναιμία, ἡ, sanguinis privatio, q. d. carentia sanguinis.

Ἀναίμονες, οἱ, exsangues, pl. ab ἀναίμων, ονος. Ἄναιμος, ου, ὁ, sanguine carens, exanguis: quod ab α, & αἷμα, sanguis.

Ἀναιμόσαρκος, ὁ, cujus caro sanguinis est expers: vel potius sine carne, & sine sanguine. Est enim epithetum cicadæ apud Anacreontem. ex ἄναιμος, exanguis, & σὰρξ, σαρκὸς, ἡ, caro.

Ἀναιμόχρους, ὁ, qui est exangui colore: ex ἀνὰ, seu α priv. & αἱμόχροος, οῦς, sanguineo colore infectus: ex αἷμα, τὸ, sanguis, & χρόα, color.

Ἀναίμων, ονος, ὁ, exanguis.

Ἀναιμωτὶ, & ἀναιμωτεὶ, adv. sine cruore: ab α, & αἷμα, sanguis.

Ἀναίνεται, recusat, præs. ind. ἀναίνομαι, Jon. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, recusabat, imperf. Jon. pro ἀνῄνετο. Ab

Ἀναίνομαι, renuo, recuso. ἀναινομένη, præs. part. f. g. Ab α, & αἶνος, assensio.

Ἀναΐξας, ὁ, surgens, a. 1. part. ab ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναιρεῖτο, 3. sing. præt. imp. act. ἀναιροῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω, occido.

Ἀναίρειν, suscipere, sequi. Th. αἴρω, tollo.

Ἀναίρεμα, τος, τὸ, præda, Spolium. a præc.

Ἀναίρεσις, ἡ, ablatio, sublatio, abrogatio, abolitio: item interfectio, ab ἀναιρέω, aufero, tollo.

Ἀναιρετὴς, ὁ, ablator, sublator, eversor, interfector.

Ἀναιρετικὸς, ῆ, ὁ, exitiosus.

Ἀναιρέω, tollo, aboleo. f. ήσω. p. ἀνῄρηκα, a. 2. act. ἀνεῖλον, sub. ἀνέλω, ῃς, ῃ. 4. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω, capio.

Ἀναίρω, sustollo, sursum tollo. Eurip. ex ἀνὰ, & αἴρω, tollo.

Ἀναισθάνομαι, sentio. f. m. ἀναισθήσομαι, ab ἀνὰ, & αἰσθάνομαι; Potius, non sentio. Ab α & αἰσθάνομαι, sentio.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, carentia sensuum, seu eorum stupor: item stupiditas.

Ἀναισθητίζομαι, non sentio.

Ἀναισθητέω, ῶ, sum sine sensu.

Ἀναίσθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens sensu, non sentiens.

Ἀναισθήτως, sine sensu, stupide, stolide.

Ἀναισιμοῦν, præs. inf. impendere, insumere. Th. ἀναισιμόω, insumo.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.

Ἀναΐσσω, sursum ruo, surgo. f. ξω. Ex ἀνὰ, & ἀΐσσω, irruo.

Ἀναισχυντέω, ῶ, impudenter ago, aut me gero, impudentia utor. jungitur cum præp. πρὸς, & περὶ: ut ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, impudenter resisto veritati, & apud Isocr. ἀναισχυντῶ περὶ τούτου, hujus rei me non pudet.

Ἀναισχυντηλία, ἡ, idem ac

Ἀναισχυντία, ἡ, impudentia, inverecundia.

Ἀναίσχυντος, ὁ, impudens, inverecundus: dicitur tam de persona, quam de re. ex α, & αἰσχύνω, dehonesto.

Ἀναισχύντως, impudenter, inverecunde. Plut. adv.

Ἀναιτιολόγητος, ὁ, cujus ratio reddi non potest: ex α priv. & αἰτιολογέω, rationem reddo: ab αἰτιολόγος, ὁ, qui rationem reddit. unde αἰτιολογία, ἡ, ratio causæ.

Ἀναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, causam non habens, cujus nulla est causa, ut ἀναίτιος κίνησις. hoc sensu dicitur etiam Θεὸς ἀναίτιος, apud Damasc. & Greg. Naz. Item qui in causa non est, cur aliquid fiat; qui non est auctor, nec causa: ut ἀναίτιος τῶν κακῶν, apud Plut. Item a quo culpa rei alicujus abest; insons; culpa vacans; non accusandus: ut ἀναίτιος ἀφροσύνης, apud Xenoph. dementiæ non accusandus: & sic est ex α priv. & αἰτία, ἡ, culpa, crimen.

Ἀναιτίως, sine causa; nulla præcedente causa: ut μηδὲν ἀναιτίως γίνεται, apud Alex. Aphr. sic a Theologis ἀναίτιος solus dicitur esse Deus: atque sic est ex α priv. & αἰτία, ἡ, unde αἴτιον, τὸ, causa. Item ἀναιτίως, inculpate.

Ἀνακαγχάζω, idem ac Th. καγχάζω, nisi quod præp. ἀνὰ auget significationem.

Ἀνακαθαίρω, & ομαι, perpurgo, expurgo: vel simpliciter purgo. Theologicum est verbum, inquit Bud. pro, allegorias anagogicas ad liquidum usque sensum patefacere, & explanare. unde general. exp. plene, & plane explicare. atque inde

Ἀνακάθαρσις, ἡ, expurgatio: item explicatio plena, & plana.

Ἀνακαθαρτικὸς, ὁ, purgativus; expurgandi, seu perpurgandi vim habens: ex ἀνὰ, & καθαίρω, ομαι, purgo.

Ἀνακάθημαι, sedeo erectus, recumbo, resideo: ex ἀνὰ, & κάθημαι, sedeo.

Ἀνακαθίζω, resideo. f. ίσω. p. ἀνακεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ, & καθίζω, sedeo.

Ἀνακαινίζω, renovo. f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινὸς, novus.

Ἀνακαίνισις, ἡ, renovatio, instauratio. verbale ab ἀνακαινίζω, ex ἀνὰ, & καινίζω, innovo.

Ἀνακαινιστὴς, ὁ, renovator, instaurator. itidem verbale ab ἀνακαινίζω, renovo.

Ἀνακαινόω, renovo. f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα, a καινὸς, novus.

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio. verbale ab ἀνακαινόω: quod ex ἀνὰ, & καινόω.

Ἀνακαίω, & ομαι, accendo, incendo; ex ἀνὰ, & καίω, ομαι, uro.

Ἀνακαλέω, & έομαι, inclamo, revoco: a καλέω, voco.

Ἀνακαλινδέομαι, idem ac καλινδέομαι. unde ἀνακαλινδεῖσθαι βαθείᾳ σχολῇ, versari in alto otio, seu alto otio frui.

Ἀνακαλυπτήρια, & per Sync. ἀνακάλυπτρα, τὰ, dicuntur dona, quæ dantur sponsæ a marito, & a propinquis, atque amicis, quum primum retecta in virorum conspectum prodit. Suid. est plur. a sing. ἀνακαλυπτήριον, τό.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, dies quo sponsa facie retecta prodit. ex ἀνὰ, & καλύπτω, tego.

Ἀνακάλυπτος, ὁ, retectus: a seq. ἀνακαλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, detego. f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. pass. λυμμαι. Th. καλύπτω, tego.

Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio, & retectæ rei cujusvis actio, qualisque revelatio, a præced. ἀνακαλύπτω, detego.

Ἀνακάμπτω, proprie reflecto, revertor. f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι ex ἀνὰ, & κάμπτω, flecto.

Ἀνακαμψέρως, ωτος, ὁ, vocatur herba a redeunte amore sic dicta, ἀπὸ τοῦ ἀνακάμψαι τὸν ἔρωτα; quod Plin. declarat, quum eam magicis herbis annumerans, ejus tactu redire amores vel cum odio depositos testatur: ex ἀνάκαμψις, & ἔρως, amor.

Ἀνακαμψίπνοος, ὁ, qui reflexis lineis flat: ut ἀνακαμψίπνοοι ἄνεμοι, venti, qui reflexos, & retractos flatus habent: ut is, qui καικίας dicitur. alii autem sunt εὐθύπνοοι, qui rectis spirant lineis, ut docet Aristot. lib. de mundo. ab ἀνακάμπτω, reflecto, & πνόος, seu πνοῦς, flatus, spiritus: a Th. πνέω, flo, spiro.

Ἀνάκαμψις, ἡ, reflexio, reciprocatio, reversio, reditus, verbale ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ, ἡ, spinis carens: ex α. & ἄκανθα, ης, ἡ, spina.

Ἀνακάπτω, deglutire. Th. κάπτω, flecto.

Ἀνακάπτω, devoro.

Ἀνάκας, sursum versus, in acclive. quidam exponunt, in superiorem partem: (cui opponitur ἐπίκας) apud Hippocr. ἐς τὸ ἄνω μέρος, &c. ex ἀνὰ, & κὰρ, pro κάρα, vel κάρη, τὸ, indeclinabile, & Jonicum, per apocopen, idem ac Th. κάρηνον, caput.

Ἀνάκαυσις, ἡ, accensio, incensio, verbale ab ἀνακαίω, accendo.

Ἀνακαχλάζω, strepitum edo: ex ἀνὰ, & καχλάζω, idem.

Ἀνάκαψις, ἡ, devoratio: ex ἀνὰ & κάπτω.

Ἀνακεάζω, pro simpl. κεάζω, findo, unde ἀνακεάσαι, pro simplic. κεάσαι, findere: a Them. κέω, scindo.

Ἀνακέαται, Jon. pro ἀνάκεινται, dicati sunt, 3. pl. præs. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἀνάκειον, τὸ, ponitur inter Themata, & exp. festum Dioscurorum, qui dicuntur ἄνακες. Eust. ex Paus. ut & templum Dioscurorum dicitur ἀνάκειον, vel ἀνάκιον. Hesych. Vide ἄνακες.

Ἀνάκειμαι, discumbo. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἀνακείρω, tondeo: item abscindo: item disseco, lacero: ex ἀνὰ, & κείρω, tondeo.

Ἀνακεκαλυμμένος, ὁ, part. præt. pass. verbi ἀνακαλύπτομαι, revelor, detegor, patefio; pass. ab act. ἀνακαλύπτω, revelo, retego, patefacio.

Ἀνακεκαλυμμένως, revelate, aperte. Hesych.

Ἀνακέκλομαι, invoco. Hom. hymn. in Pana. ex ἀνὰ, & κέλομαι, hortor.

Ἀνακεκραγὼς, ὁ, exclamans, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

Ἀνακεράννυμι, sive υμαι, commisceo, permisceo: item commisceo temperando, attempero.

Ἀνακεράω, idem: ex ἀνὰ, & κεράννυμι, υμαι, sive κεράω, misceo.

Ἄνακες, & Ἄνακοι, οἱ, Castor, & Pollux. Ἀνάκειον, eorum templum. Ἀνάκεια, τὰ, eorum festum. Ab ἀνακῶς, quoniam sedulo consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω, impero.

Ἀνάκεστος, ὁ, immedicabilis, insanabilis: ex α priv. & ἀκεστὸς, medicabilis.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, capita, seu summas repeto; summatim repeto. f. ώσω. p. ἀνακεφαλαίωκα. præs. med. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, sub unum caput reduco, recolligo. a. 1. m. ἀνακεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλὴ, caput. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio redactio in summam.

Ἀνακηκίω, subsilio, sursum feror: ex ἀνὰ, & κηκίω, salio.

Ἀνακήρυκτος, ὁ, voce præconis renuntiatus, designatus.

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renuntiatio, præsertim quæ fit voce præconis: promulgatio quæ per præconem fit.

Ἀνακηρύττω, voce præconis renuntio, promulgo, & proclamo; vel generaliter renuntio, denuntio: item prædico, laudem præconium tribuo: ex ἀνὰ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, prædico.

Ἀνα-

Ἀνακινδυνεύω, iterum periclitari. Them. κίνδυνος, periculum.

Ἀνακινέω, ῶ, commoveo, impello: item suscito, excito: item excito, i. e. enasci facio. unde verbale

Ἀνακίνησις, ἡ, commotio: item suscitatio: ex ἀνὰ, & κινέω, moveo.

Ἀνακίρναμαι, idem ac ἀνακεράννυμι, permisceo: ex ἀνὰ, & κιρνάω, idem ac κεράννυμι, diluo.

Ἀνακλάζω, clango, clamo: ex ἀνὰ, & κλάζω, clango, resono.

Ἀνακλαίω, defleo, vel fleo, vehementer fleo.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, ἀνιστροφή, reflexio, repercussio. Est & nomen figuræ, quæ & ἀντανάκλασις dicitur.

Ἀνακλασμὸς, ὁ, fractio, reflexio.

Ἀνάκλαστος, reflexus. Th. ἀνακλάω, reflecto.

Ἀνακλαυθμὸς, ῦ, ὁ, fletus: ex ἀνὰ, & κλαίω, f. κλαύσω, fleo.

Ἀνακλάω, refringo, reflecto: a Th. κλάω, frango.

Ἀνακλέπτω, furor. Hom. hymn. in Mer. & ἀνακλέπτομαι, retrocedo, me furor, Hesych. ex ἀνὰ, & κλέπτω, furor.

Ἀνάκλημα, τὸ, &

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce: item revocatio; & revocatio ab exilio: item imploratio, & invocatio in auxilium, apud Thuc. l. 7. ut evocatio, & invocatio, quæ cantu fit, apud Plut. de Arione. a Suida exp. compellatio, & alloqutio.

Ἀνακλητικὸν, τὸ, subst. signum, quod datur receptui; classicum receptus. est neut. a masc. ἀνακλητικός.

Ἀνακλητικὸς, ῦ, ὁ, excitans, evocans, revocandi vim habens. Plut. ab ἀνακαλέω, revoco.

Ἀνάκλητος, ὁ, revocatus: ab ἀνακαλέω.

Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω. ἀνακλιθέντωσαν, 3. p. f. 1. ἀνακλῖναι, reducere a. 1. inf. act. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλιντήριον, τὸ, accubitum, lectulus, super quo quiescimus interdiu: a seq.

Ἀνακλίνω, repono, facio discumbere; & pro aperio. f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἀνέκλινα, a. 1. pass. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω, inclino.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, discubitus, accubatio.

Ἀνακλισμὸς, ὁ, recubitorium.

Ἀνακλιτικὸς, & ἀνάκλιτος, ὁ, discubitorius, reclinatorius; ut discubitorius lectus apud Plin. & reclinatorius thronus apud Plut. ab ἀνακλίνω, reclino.

Ἀνακλονέω, commoveo, conturbo, turbo: ex ἀνὰ, & κλονέω, agito.

Ἀνακλύζω, abluo: ex ἀνὰ, & κλύζω, eluo.

Ἀνακλώθω, filum retorqueo: involutos fusos revolvo, atque explico: item de Parca dictum; retracto mutando factum: ex ἀνὰ, & κλώθω, neo.

Ἀνακογχυλιάζω, sive ἀνακογχυλίζω, Idem ac ἀναγαργαρίζω, ut apud Plat. in Symp. ὕδατι ἀνακογχυλίασον, aqua fauces collue, gargariza.

Ἀνακογχυλιασμὸς, ῦ, ὁ, gargarizatio; oris collutio. Athen. 3.

Ἀνακογχυλιαστὸς, ῦ, ὁ, cui fauces colluuntur; qui gargarizari solet, vel potest: ex ἀνὰ, & κογχύλιον, τὸ, vel κογχύλη, ἡ, a Them. κόγχη, ἡ, concha.

Ἀνακοι. vide Ἀνακῶς.

Ἀνάκοιλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, cavus; idem ac Th. κοῖλος, ὁ, concavus.

Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, exp. dormio, cubo: ex ἀνὰ, & κοιμάομαι, ῶμαι, a Th. κοιμάω, ῶ, dormio.

Ἀνακοινέο, communica, præs. imp. pass. Jon. pro ἀνακοινοῦ. ab

Ἀνακοινόω, communico. f. ώσω, p. ωκα. a. 2. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοινώνησις, ἡ, communicatio: tanquam verbale ab ἀνακοινωνέω: ex ἀνὰ, & κοινωνέω, communico.

Ἀνακοίνωσις, ἡ, communicatio. sed est & nomen cujusdam schematis elocutionis Rhetoricæ. verbale ab ἀνακοινόω: ex ἀνὰ, & κοινόω, communem reddo.

Ἀνακοιρανέω, administro, obeo: a κοίρανος, ὁ, dominus.

Ἀνακολλάω, ῶ, glutino aliquid fluens lentore quopiam; seu glutine restringo, & contineo: ut ἀνακολλᾷ τρίχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale

Ἀνακόλλημα, τὸ, glutinamentum, quo aliquid diffluens compescitur, & constringitur.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, restrictio, quæ fit glutine: ex ἀνὰ, & κολλάω, ῶ, adglutino.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, q. d. inconsequentia: ut ἀνακολουθία orationis, quum ea, quæ dicuntur, non respondent iis, quæ jam dicta sunt.

Ἀνακόλουθον, τὸ, inquit Erasm. est vitium orationis, quando non redditur, quod superioribus respondeat: ut si in oratione ponatur μὲν, & non sequatur δέ. ab ἀνακόλουθος, inconsequens.

Ἀνακόλουθος, ῦ, ὁ, ἡ, inconsequens, non consentaneus, ineptus: ex α, & ἀκόλουθος, ὁ, comes.

Ἀνακολυμβάω, emergo, vel supernato: item transitive, emergens affero. Theophr. Hist. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνὰ, & κολυμβάω, nato.

Ἀνακομάω, iterum, seu denuo comatus sum, seu capillos emitto; ex ἀνὰ, & κομάω, comam nutrio.

Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, receptio: a κομίζω.

Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo.

Ἀνακοντίζω, ejaculor, sursum ebullio, subsilio: ab ἀκοντίζω. f. ίσω. p. ικα.

Ἀνάκοος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, sine auditu, imperitus, cujus nomen ignotum: ex α & ἀκούω, audio.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, repercussio, reciprocatio. Arist. de mundo. a seq.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello. f. ψω. p. κέκοφα, a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνακὴς, ὁ καὶ ἡ, non indigens medela: ex α priv. & ἄκος, εος, τὸ, medela.

Ἀνακουρίω, & ἀνακουρος; vide ἀνακουρίω.

Ἀνακουφίζω, sublevo, allevo, in sublime tollo, extollo, elevo. Unde

Ἀνακούφισις, εως, ἡ, allevatio: ex ἀνὰ, & κουφίζω, levo, erigo.

Ἀνακούω, idem ac ἐπακούω, inaudio, vel ausculto: ex ἀνὰ, & ἀκούω, audio.

Ἀνακραγγαίνω, idem ac ἀνακράζω, seu κράζω, indeque derivatum. Hesiod.

Ἀνακραδαίνω, & ἀνακραδάω, vibro, concutio, quasso: ex ἀνὰ, & κραδαίνω, seu κραδάω. vibro.

Ἀνακράζω, exclamo: a κράζω, clamo.

Ἀνακραθεὶς, ὁ, permixtus, pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. a κεράννυμι, misceo.

Ἀνάκρασις, ἡ, permistio, commistio, temperatio: ab ἀνακεράννυμι, immisceo: commisceo: ex ἀνὰ, & κεράννυμι, misceo.

Ἀνακρέκομαι, sono, loquor; in Epigr. ex ἀνὰ, & κρέκω, resono.

Ἀνακρεμαννύω, sive ἀνακρεμάννυμι, & ἀνακρέμαμαι, in altum suspendeo: & metaphor. ἀνὰ τῶν ἐλπίδων, spe suspendo; idem ac ἀνακρεμάω, suspendo.

Ἀνακρέμασαν, suspenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. a κρεμάω. ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

Ἀνακρημνάω, suspendo, seu in altum suspendo: idem ac ἀνακρεμαννύω: ex ἀνὰ, & κρημνάω, κρεμάννυμι, suspendo.

Ἀνακρίνω, quæstionem habeo, scrutor, dijudico. f. νῶ. p. ἀνακέκρικα, a. 1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo. p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω, judico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquisitio, interrogatio.

Ἀνακριτικὸς, ῦ, ὁ, interrogatorius, interrogativus: ab ἀνακρίνω, scrutor.

Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut seq.

Ἀνακροτέω, applaudo, edo plausus. ex ἀνὰ, & κροτέω, plaudo.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμναν, pedetentim recedere. Th. κρούω, pulso.

Ἀνάκρουσις, ἡ, retroactio, inhibitio, quæ fit retrorsum; & peculiariter, remorum, vel navis inhibitio, sive retrocessio, quæ fit navem inhibendo: item pulsatio, videlicet organi cujuspiam: item præludium cantus; sermonis exordium. sed invenitur etiam pro correctione, & castigatione, apud Plut. Est verbale ab ἀνακρούομαι, ομαι, inhibeo.

Ἀνακρούω, & ἀνακρούομαι, inhibeo, resilio, torqueo, revoco: ut ἀνακρούειν ἵππον, retinere equum: retorqueo, pulso, impello, retraho. ex ἀνὰ, & κρούω, pulso.

Ἄνακτα, regem, acc. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτάομαι, recupero, redipiscor: ex ἀνὰ, & κτάομαι: possideo.

Ἀνακτέον, deducendum est, referendum est: ab ἀνάγω.

Ἄνακτι, dat. Poet. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι, recupero.

Ἀνάκτησις, ἡ, reconciliatio, recreatio.

Ἀνακτητικὸς, ὁ, excitans, revocans, restitutus: ab ἀνακτάω, recupero.

Ἀνακτίζω, renovo, reædifico, rursum creo, reformo: ex ἀνὰ, & κτίζω, creo.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium.

Ἀνακτόριος, ῦ, ὁ, ἡ, herilis: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάκτορον, ῦ, τὸ, regia, palatium.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Rex: ab ἄναξ, rex.

Ἀνακυΐσκω, abortum infero. Aristot. hist. an. l. 6. c. 19. de ovibus. Si a coitu imber accesserit, ἀνακυΐσκει, abortum infert. ex ἀνὰ, & κύω, uterum fero, prægnans sum. unde κυΐσκω, idem.

Ἀνακυκάω, permisceo, commisceo: ex ἀνὰ, & κυκάω, misceo.

Ἀνακυκλέω, est mente revolvere, iterare, repetere, revolvere, rotare.

Ἀνακύκλησις, ἡ, circuitus.

Ἀνακυκλόω, proprie circumcingo; vel simpliciter, cingo, repeto, inculco.

Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regressio, circularis circumductio, circulatio, circinatio. ex ἀνὰ, & κύκλος, circulus.

Ἀνακυλίω, replico, revolvo, sursum volvo: ex ἀνὰ, & κυλίω, volvo.

Ἀνακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor, vel ruo: a κυμβαλίζω, cymbalum pulso. Th. κύμβος, ὁ, fundus ollæ fictilis.

Ἀνακυπτέω, ῶ, subverto; in dorsum reclino, & resupino. In hac signif. apud Nicand. in Ther. sine τ legitur ἀνακυπέω: ex ἀνὰ, & κύπτω. unde ἀνακύπτω, existo, emergo. item orior, enascor: item sursum aspicio: suspicio; cœlum aspicio: ut Luc. 21. Item spe erigor, animoque recreor: ut ἔτι δὲ ἐπανακύψειεν, Xen. in Œcon.

Ἀνακύπτω, erigo, surrigo: oculos, & caput attollo, ut aves, cum bibunt; ex ἀνὰ pro ἄνω, & κύπτω. Vide etiam in ἀνακυπτέω, subsilio.

Ἀνακύρωσις, ἡ, gravitas, & auctoritas: apud Hippocr. ex ἀνὰ, & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas. unde κυρόω, ῶ, auctoritatem do.

Ἀνακωκύω, deploro, defleo: ex ἀνὰ, & κωκύω, ploro.

Ἀνακώλοις χιτωνίσκοις, brevissima tunica: ex ἀνὰ, & Them. κῶλον, τὸ, membrum.

Ἀνακωλύω, arceo: ex ἀνὰ, & κωλύω.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto, vel dico: item taxo: ex ἀνὰ, & κωμῳδέω, mordacibus dictis incesso, & taxo: quod a κωμῳδὸς, comœdus.

Ἀνακῶς, adv. sedulo, regie. Th. ἄναξ, rex.

Ἀνακωφέω, & — φόω, ῶ, exsurdo, i. e. surdum reddo; idem ac κωφέω, & κωφόω, obsurdescere facio: a Th. κωφὸς, surdus.

Ἀνακωχεύω, navem in anchoris stare facio, subductis velis.

Ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, ἡ, intermissio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλάζομαι, rursum capio. Theocrit. Idyll. 19. ex ἀνὰ, & λάζομαι, capio.

Ἀναλαμβάνω, recipio. Item resumo, rursum capio. Item resumo, i. e. repeto, itero, revoco. sed exp. etiam, reprehendo, seu reprendo, retineo. Item emendo, sarcio. f. λήψομαι, p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον, part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω capio.

Ἀναλάμπω, resplendeo, reluceo, illustro. Th. λάμπω, corusco.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, sine dolore. Ἀνάλγητος, ῦ, ὁ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α, & ἄλγος.

Ἀνάλγητος, ῦ, ὁ, idem ac ἀναλγὴς.

Ἀναλγήτως, inhumaniter, id est, ἀσυμπαθῶς, adverb. ab ἀνάλγητος, sine dolore.

Ἀναλδαίνω, idem ac ἀλδαίνω, augeo, do augmentum, seu incrementum.

Ἀναλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non crescens, incrementum non capiens. apud Hippocr. ex α priv. & ἀλδέω, augeo.

Ἀναλδήσκω, idem ac ἀλδήσκω, succresco, augeor. Th. ἀλδέω, augeo.

Ἀναλεαίνω, contero: ex ἀνὰ, & λεαίνω.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. pass. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, colligo.

Ἀναλέγω, ομαι, congrego; item colligo sparsa, & effusa: item lego, recito; item ratiocinor, ratiocinando colligo; item animo verso rem præteritam, & reminiscor: ex ἀνὰ, & λέγω, dico.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immitis: ex α priv. & ἐλεήμων, ὁ, ἡ, misericors; ab ἐλεέω, misereor; a Th. ἔλεος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, misericordia.

Ἀναλείφειν, non ungi; τὸ ἐκ ἀναλείφεσθαι, Hippocr. de diæta: ex ἀνὰ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναλείχω, lambo, delingo: ex ἀνὰ & λείχω, lambo.

Ἀνάλεκτα, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ sunt sub mensa.

Ἀναλέκτης, ῦ, ὁ, collector.

Ἀναλεκτρίδες, ων, αἱ, quibus, inquit Cæl. Rhod. ex xylino lino, vel quavis materia, tanquam pulvillis, constipant scapulas prominentes puellæ, ut videri habitiores possint.

Ἀνάλεκτος, ὁ, καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus; quo vocabulo. Seneca usus pro libro collectaneorum: ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀνάλημμα, τὸ, a Suid. & Hesych. exp. ὕψωμα, quod quidam interp. edita structura, altitudo. item Suid & στήριγμα. i. e. firmamentum,

tum, vel munimen. legitur Eccles. 50. & in Paralip.

Ἀναληπτήριον, ὁ, amula, apud Jos. Cod. Vatic. vulg. item ἀλθὲς, nihil ad sanandum proficiens Epith. remedii.

Ἀναληπτικὸς, ἡ, ὁ, recuperatorius; item refocillatorius, recreatorius. unde ἀναληπτικὰ φάρμακα dicuntur, quæ recreandis defectis composita sunt. & ἀγωγὴ ἀναληπτικὴ, apud Gal. exp. educatio, & nutritio virium refocillatrix.

Ἀναληπτικῶς, refocillatorie, apte ad refocillandum corpus morbo confectum.

Ἀνάληψις, ἡ, recuperatio, resumptio: item receptio, schema scil. orationis Rhetoricum: item virium refectio, recreatio, convalescentia: item ἀνάληψις τῶν μαθημάτων dicitur, quum quis aggreditur, seu capessit disciplinas; vel ad eas revertitur intermissas. Item apud Luc. c. 9. ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ dicebatur de tempore, quod Christus sursum recipiendus erat. verbale ab ἀναλαμβάνω, recipio.

Ἀναλθὴς, ὁ, insanabilis, incurabilis. unde ἀναλθὲς, καὶ ἀναλθὲν, quod sanitatem, & incrementum non suscipit. Plin. ex α pr. & ἄλθω, vel ἀλθέω, sano.

Ἀναλίγκιος, dissimilis. Hesych. Unde ἀναλίγκιον, pro ἀνόμοιον, dissimile: ex α priv. & ἐναλίγκιος, similis.

Ἀνάλιος, pro ἀνήλιος, Solis expers: ex α priv. & ἅλιος, Sol.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, discalceatus: ex α, & ἄλιψ, calceus.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi

Ἀναλίσκω, consumo, destruo. f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἀναλκεία, & ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, instrenuus.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab

Ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens, instrenuus: ab α, & ἀλκὴ, subsidium.

Ἀνάλλαγμα, permutatio. 3. Reg. ult. exaro', & ἄλλαγμα, τος, τὸ, idem. a Th. ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, permuto.

Ἀναλλέξαι, pro ἀναλέξαι, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλληγορήτως, ὁ, qui citra allegoriam exponitur. Eust. ex α priv. & ἀλληγορέω.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ, immutabilis; qui ægre mutatur; ὁ ἀεὶ αὐτὸς ὤν, μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν. Athenagoras in Apologia, τὸ δὲ θεῖον, καὶ ἀθάνατον, ἢ ἀκίνητον, ἢ ἀναλλοίωτον. Ex α priv. & ἀλλοιωτὸς, mutabilis; ab ἀλλοιόω, diversum reddo, immuto; ab ἀλλοῖος, diversus.

Ἀνάλλομαι, desilio. unde, ἀναλλόμενοι ἐφ' ἵππων. ex ἀνὰ & ἅλλομαι, salio.

Ἄναλμα, τος, τὸ, insulsitas. item, ἀνάλματα, τὰ, quæ non fuerunt in salsuginem immersa; q. d. salsuginis expertia. ab

Ἄναλμος, ὁ, ἡ, in sing. non salsus; idem ac ἄναλος, insulsus.

Ἀνάλμυρος, insulsus: ex α priv. & ἁλμυρὸς, salsus, salitus: marinus.

Ἀναλογάδην, adverb. secundum proportionem: ab ἀναλογία, proportio.

Ἀναλογέω, sum similis; quadro; proportione convenio.

Ἀναλογητέον, repetendum est.

Ἀναλογητικὸς, ἡ, ὁ, proportionabilis: ut ὅρος ἀναλογητικὸς, definitio, quæ secundum proportionem existit. & ἀναλογητικοὶ, Philosophi quidam appellabantur. Laert. l. 1. Verbale ab ἀναλογέω, sum similis.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio: ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo. f. ίσομαι. ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναλογικὸς, ὁ, in rationum, pro rata parte, comparatione constitutus. Lucian.

Ἀναλογισμὸς, ὁ, ratiocinatio, subductio. Thuc. a præced.

Ἀνάλογος, ὁ, ad proportionem similis, proportione respondens: item respondens ex æquo; æque pollens: item consentaneus, & congruus. unde ἀνάλογον esse alicui dicitur res aliqua, quæ ad aliam proportione quadam, & natura constituta, & comparata est. interdum etiam adverbialiter ponitur, & significat, proportione: item instar, & similitudine rationis.

Ἀναλόγως, proportionaliter, adv. ab ἀνάλογος, consentaneus.

Ἄναλος, ου, ὁ, ἡ, insulsus: ex α, & ἅλς, sal.

Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non augescens: ab α, & ἄλδω. Item inexplebilis, μηδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλυέμεν, præs. inf. Jon. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω, solvo.

Ἀναλύζω, (pro quo etiam legitur, geminato λ, ἀναλλύζω) ingemisco, singultio: ex ἀνὰ, & λύζω, idem.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item remigratio.

Ἀναλυτὴρ, ὁ, liberator. Æsch.

Ἀναλυτικὸς, ὁ, resolutorius: a seq.

Ἀναλύω, resolvo: item revertor. f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω, solvo.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ, qui nec ἄλφα, nec βῆτα i. e. elementa noverit; penitus illiteratus. Athen. lib. 4. qui nec elementaris fuit. Senec. ex α priv. & ἄλφα, βῆτα, &c.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα, Jon. sic & ἀνάλωσα, a. 1. ind. Jon. ἀναλώται, Jon. pro ἀνήλωται ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀνάλωμα, τὸ, impensa: ab ἀναλίσκω.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Jon. ἀναλωθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀναλωτέος, ὁ, consumendus.

Ἀναλωτικὸς, ὁ, consumens, sumptuarius, impendiosus.

Ἀναλωτὴς, ῦ, ὁ, consumptor, absumptor, seu impensor: apud Plat.

Ἀνάλωτος, ου, ὁ, invictus; qui capi nequit; inexpugnabilis: ab ἁλίσκω.

Ἀναμαθεῖν, denuo discere. Hesych. aor. 2. ἀνέμαθον. Thema usitatum ἀναμανθάνω, denuo disco.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per. a μαιμάω, cupio, desidero.

Ἀναμαλάττω, remollio; de integro mollio, aut subigo. & in pass. ἀναμαλάττομαι, remollesco. Suid. ex ἀνὰ, & μαλάττω, seu σσω, mollio.

Ἀναμανθάνω, denuo disco, de integro disco: ex ἀνὰ, & μανθάνω, disco.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ, qui nullis plaustris permeari potest; ex α, & ἅμαξα, currus.

Ἀναμαρμαίρω, splendorem evibro; reluceo: ex ἀνὰ, & μαρμαίρω, rutilo.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, peccati expers, innocens: ex α, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀναμαρτησία, ἡ, innocentia.

Ἀναμάρτητος, ὁ, qui non peccavit.

Ἀναμαρτήτως, sine peccato; ita ut non pecces, vel peccare nequeas, recte, & juste.

Ἀναμαρυκάομαι, Dor. pro ἀναμηρυκάομαι, & ἀναμηρυκάζομαι, rumino, remando: & translate pro consideratius aliquid mente verso. Aristop. ex ἀνὰ, & μηρυκάομαι, & μασάομαι, mando, is.

Ἀναμάσσω, vel ττω, eluo. Th. μάσσω.

Ἀναμαστεύω, idem ac ἀναζητέω, requiro. vide simplex μαστεύω, requiro.

Ἀναμασχαλιστὴρ, ὁ, sub. κόσμος, mundus, & ornamenta axillaria. Poll. l. 5. c. 16. ex ἀνὰ, & μασχαλιστὴρ, ὁ, lorum.

Ἀνάματος, ὁ, fluentis carens. Plut. ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναμάττω, idem ac ἀναμάσσω, & simplex μάσσω, pinso, subigo farinam.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη, pugna.

Ἀνάμβατος, ὁ, q. d. inscansilis: ut ἀνάμβατος ἵππος, pro ἵππος μὴ ἀμβατὸς, equus sessoris expers: seu qui conscendi non potest: ex α priv. & ἀμβατὸς, per Sync. pro ἀναβατὸς, qui conscendi potest, scansilis: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, ascendo, conscendo; ex ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Ἀνάμελκτος, ου, ὁ, non emulctus; vel qui nequit mulgeri: ex α priv. & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀναμέλπω, decanto, hymnum exordior: ex ἀνὰ, & μέλπω, canto.

Ἀναμεμιγμένως, mistim, promiscue. Hesych. est adv. a part. præt. pass. verbi ἀναμίγνυμι, -υμαι, permisceo.

Ἀναμεμίχαται, Jon. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, permixti sunt, 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ, & μίγνυμι, misceo.

Ἀναμέμνημαι, in animum revoco: unde aor. 1. ἀνεμνήσθην, in animum revocabam: & part. ἀναμνησθεὶς, recordatus, memoria repetens, mentionem faciens. ex ἀνὰ, & μνάομαι, recordor.

Ἀναμένω, expecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 2. sub ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω, maneo.

Ἀναμέρος, vicissim, ἐν μέρει: ex ἀνὰ, & μέρος, pars.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ, ἡ, qui est medius in aliquo loco. Th. μέσος, medius.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus: a μεστός.

Ἀναμεστόω, ῶ, repleo: ab ἀνάμεστος, refertus; idem ac simplex Th. μεστὸς: unde μεστόω, impleo.

Ἀναμετρέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, denuo metior, iterum metior, remetior: item metior, demetior: ut ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, apud Aristoph. locum metiebatur. Item remetior locum aliquem, i. e. denuo iter per locum aliquem facio. Sed ἀναμετρέομαι etiam iterum commemoro, iterum narro. & apud Eurip. ἀναμετρήσασθαι δάκρυ exp. etiam admetiri lacrymas, i. e. impertiri. ex ἀνὰ, & μετρέω, metior.

Ἀναμετρὴς, έος, ὁ & ἡ, immensus; idem ac ἀμέτρητος, & ejusd. compositionis.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, insidias disponere, & q. locum metiri. Th. μετρέω, metior.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, demensio, mensura. verbale ab ἀναμετρέω, dimetiri, remetiri.

Ἀναμηρυκάζομαι, idem ac μηρυκάζομαι, remando.

Ἀναμηρυκάομαι, idem ac μηρυκάω, rumino.

Ἀναμηρύομαι, fila delapsa, seu fluentia, fuso circumacto, recolligo: ex ἀνὰ, & μηρύω, filum deduco.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, contra machinor, recomminiscor. Plut. vel rursus molior: ex ἀνὰ, & μηχανάω, molior.

Ἀναμίγδην, permiste, promiscue.

Ἀναμίλλητος, ὁ, non contentiosus, nec litigiosus: ex α privat. & ἅμιλλα, certamen.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. pass. ἀναμέμνημαι. a. 2. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ, & μνάομαι, recordor.

Ἀναμίμνω, idem ac ἀναμένω, expecto.

Ἀναμινυρίζω, cantillo, parva scil. seu querula voce. Athen. l. 4. vide μινυρίζω, cantillo.

Ἀναμὶξ, promiscue: adv. ex ἀναμίγνυμι, misceo.

Ἀνάμιξις, ἡ, communis conversatio, commistio, permistio: a præced.

Ἀναμίσγεται, commiscetur. 3. ind. pass. ex ἀνὰ, & μίσγομαι, misceor.

Ἀναμίσγω, permisceo. Th. μίσγω, misceo.

Ἀναμισθαρνέω, idem ac μισθαρνέω, mercedem capio. una voce pro μισθὸν ἄρνυσθαι, mercedem capere: ex μισθὸς, & ἄρνυμαι, suscipio.

Ἄναμμα, τὸ, quod accensum est, ignitum; id ipsum, quod ἀνῆπται, accensum est; fax ardens, seu accensa. Suid. verbale ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀνάμματος, ὁ, enodis; vinculo, seu nodo carens: ex α priv. & ἅμμα, τος, τὸ, nodus, nexus.

Ἀνεμμένος, Jon. pro ἀνημμένος, ὁ, vestitus: ex ἀνάπτομαι, circumjicio, induo: ex ἀνὰ, & ἅπτω, necto.

Ἀναμνάομαι, seu potius ἀναμιμνήσκομαι, reminiscor, recordor.

Ἀναμνάω, seu potius ἀναμιμνήσκω, reminisci facio, seu recordari: in memoriam revoco: ex ἀνὰ, & μνάω, ομαι, seu μιμνήσκω, μιμνήσκομαι, commemoro.

Ἀναμνήσασθε, Jon. pro ἀναμιμνήσκεσθε, commemorate.

Ἀναμνησθῶμεν, 2. pl. a. sub. pass. ἀναμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω, recordor.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eodem Them.

Ἀναμνηστικὸς, ἡ, ὁ, facile reminiscens; memoria excellens; memor: ab eod. Th.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, & toleratio: Cicer. patientia: (μακροθυμία) ab ἀναμένω, præstolor.

Ἀναμόργνυμι, vel -υμαι, & ἀποπομόργνυμι, vel -μαι, imprimo, inuro; quasi tergendo, premendoque imbuo. Th. μόργνυμι, vel ὀμόργνυμι, exprimo.

Ἀναμορμύρω, cum murmure bullio: a μορμύρω, murmuro.

Ἀναμοχλεύω, vectibus submoveo, vel amoveo; vectibus amolior: ut ἀναμοχλεύειν πύλας, vectibus subjectis amoliri, & perfringere fores: apud Eurip. ex ἀνὰ, & μοχλεύω: a μοχλὸς, idem ac ὀχλεὺς. a Them. ὀχλέω.

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens ἀμπεχόνην; non togatus, seu lænatus: ex α priv. & ἀμπεχόνη, idem ac ἀμπέχονον, palla muliebris.

Ἀναμπλάκητος, vel ἀναμπλάκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non errans; idem ac ἀναπλάκητος, peccato carens, justus: ex α priv. & πλάνη, error.

Ἀνάμπυξ, non habens ἄμπυκα: ex α priv. & ἄμπυξ, υκος, ὁ, vel ἡ, catena aurata, vel funiculus quilibet auratus, vel vitta aurata, qua comæ, seu crines equorum, vel mulierum colligantur.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω iterum ungo.

Ἀναμυρισμὸς, ῦ, ὁ, unctio repetita a præc.

Ἀναμυχθίζομαι, irrideo: item idem ac μυχθίζω, suspiro. Th. μύζω, sugo.

Ἀναμύω, aperio oculos: cui opponitur καταμύω, unde ἀναμύων Hesych. ἀναβλέπων. ex ἀνὰ, & μύω, conniveo, oculos claudo.

Ἀναμφήριστος, ὁ, certus, indubitatus: ex α priv. & ἀμφήριστος, ὁ, dubius.

Ἀναμφίβολος, ου, ὁ, ἡ, maxime dubius, indubitabilis: ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀναμφίδοξος, ὁ, minime dubius: ex α priv. & ἀμφίδοξος, qui utrolibet referri possit.

Ἀναμφιδόξως, procul dubio, indubie, omnium consensu: adverb. a praeced.

Ἀναμφίλεκτος, disceptationem nullam habens, minime dubius. unde

Ἀναμφιλέκτως, sine controversia: ex α priv. & ἀμφίλεκτος, utrinque disceptabilis, in controversia positus; ab ἀμφιλέγω, ab utraque parte dico, seu in utramque partem; vel dubitans dico: ex ἀμφὶ, & λέγω, dico.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubius: ab α, & ἀμφίλογος, dubius.

Ἀναμφιλόγως, idem ac ἀναμφιλέκτως, & ejusdem comp. cum praeced.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ, ambiguus.

Ἀναμφισβητήτως, ambigue: adverb. ab ἀμφισβητέω, dubito.

Ἀνανάγκαστος, ὁ, voluntarius, minime coactus: ex α priv. & ἀναγκαστὸς, coactus.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia: ex α, & ἀνδρία, fortitudo.

Ἀνανδρίζομαι, ομαι, ignavum reddi, evirari, virilitatem deponere.

Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, minime fortis, instrenuus, ignavus, imbellis, invalidus; item effoeminatus: unde neut. τὸ ἄνανδρον, substantive, ignavia. Thuc. l. 3. Item ἄνανδρος dicitur, qui est eviratus: & ἄνανδρος γυνὴ, innupta mulier, viro, s. e. marito carens mulier: cui oppon. ὕπανδρος: ex α priv. & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.

Ἀνάνδρως, non viriliter, ignave. Isocr.

Ἀνάνδρωτος, ἡ, viro viduata, marito orbata.

Ἀνανεάζω, renovo, muto me in aliam formam. ex ἀνὰ & νεάζω, juvenesco.

Ἀνανέμω, recenseo. Item ἀναγινώσκω. Suid. ex Epigr. Item distribuo. Th. νέμω, distribuo.

Ἀνανεόω, renovo. f. ώσω. p. νεώκα. Th. νέος, novus, juvenis.

Ἀνάνετος, ου, ὁ, καὶ ἡ, remissionis expers: qui non remittitur. Porphyr. ex α priv. & ἄνετος, ου, ὁ, ἡ laxus remissus, solutus: ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνάνευμα, τὸ, repulsus, remotio; recusatio motu facta.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, renuo. f. σω. p. κα. Th. νεύω.

Ἀνάνευσις, ἡ, repulsa: sed exp. etiam ἀνανέωσις, ἀνάβιωσις, resurrectio. Hesych.

Ἀνανεύω, nutu significo non esse faciendum aliquid; nutu veto. Odys. φ. Item nutu ostendo me recusare, seu denegare. Il. π. Et apud Nonn. οὐδὲν ἔχειν ἀνένευσαν, nihil se habere nutu ostenderunt. Sed exp. & sursum reflecto caput, vel oculos; resupino me.

Ἀνανέωσις, ἡ, renovatio; item instauratio. Athen. est verbale ab ἀνανεόω, seu όομαι, restauro, & ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ, in memoriam revoco: apud Luc.

Ἀνανεωτικὸς, ἡ, όν, epith. sacrificii ap. Jos. quod fit ad instaurandam memoriam & gratiam beneficiorum superiorum. ab ἀνανεόω, restauro.

Ἀνανηπιάζομαι, & νηπιόομαι, όομαι, repuerasco: ex ἀνὰ, & νήπιος, infans.

Ἀνανήφω, mentis sanitatem recipio. f. ψω. p. νένηφα. a. 2. ἀνένηφον. Th. νήφω, sobrius sum.

Ἀνανήχομαι, emergo, enato. Th. νήχω.

Ἀνανθέω, ῶ, refloresco: ex ἀνὰ, & ἀνθέω, floreo: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flore carens; expers florum; florum infoecundus: ex α priv. & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. Dominus commiseratus fuit.

Ἀνάνιος, seu ἀνήνιος, ου, ὁ & ἡ, non habens ἀνίαν, mercede carens. Item innocuus, innoxius; ex consequenti scil. nam innocuum tristitiam non adfert. Item exp. superbus ab Hesiod. (sed tunc ab ἡνία, habena, potius deducitur.)

Ἀνανίως, adv. sine dolore, & molestia, indolenter: ex α priv. & ἀνία, moeror, tristitia.

Ἀνανομὴ, ἡ, distributio, iterata recensio. verbale ab ἀνανέμω, recenseo.

Ἀνανοσέω, in morbum recido, remorbesco: ex ἀνὰ, & νοσέω, aegroto.

Ἄναντα, τὰ, acclivia. Poet. pro ἀνάντη. ex ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἄναντες, ex ἀνὰ, & ἀντάω, obviam eo.

Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis; cui nullus est aemulus certaminis: ex α priv. & ἀνταγωνιστὴς, aemulus.

Ἀνανταπόδοτον, ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Atticis familiaris: ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, retribuo.

Ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄναντες, acclivis, arduus, sursum tendens: ut ἡ ἀνάντης ὁδὸς, apud Plat. 7. de Rep. vide Ἄναντα, τά.

Ἀναντίβλεπτος, contra quem non ausit quisquam oculos attollere; ex α priv. & ἀντιβλέπω, contra aspicio: ex ἀντὶ, & βλέπω, video.

Ἀναντίλεκτος, ὁ, cui contradici non potest: ut ἀναντίλεκτος ἀπόδειξις, demonstratio, quae refelli nequeat; demonstratio necessaria. ex α priv. & ἀντίλεκτος.

Ἀναντιλέκτως, sine contradictione.

Ἀναντίρρητος, ου, ὁ, ἡ, cui contradici nequit: ex α, & ἀντίρρητος, cui contra dicitur: sed ἀντιρρέω non est in usu. Hinc

Ἀναντιρρήτως, adv. sine contradictione: ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

Ἀναντιφώνητος, cui nihil respondetur; seu, cui contradici non queat: ex α priv. ἀντὶ, & φωνέω, voco.

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, irrito conatu. adv. ex α, & ἀνύτω, vel ἀνύω, expedio.

Ἄναξ, ακτος, ὁ, Rex. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἄνω τάξιν ἔχων, vel ἄνω ἄσσων, vel παρὰ τὸ ἀνάσσειν, ὅ ἐστι κρατεῖν.

Ἄναξα, a. 1. Jon. pro ἦξα. ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀνάσσω.

Ἀναξαίνω, sursum carmino; vel iterum discerpo: ex ἀνὰ, & ξαίνω, pecto.

Ἀναξηραίνω, resicco; iterum sicco; vel idem ac ξηραίνω. Diosc. Atque inde verbale

Ἀναξήρανσις, ἡ, resiccatio: ex ἀνὰ, & ξηραίνω, sicco.

Ἀναξιδώρα, Ceres, ἡ ἀνάγουσα τὰ δῶρα ἐκ γῆς, quae munera ex terra submittit.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, indigna patior: ab ἀνάξιος, & πάσχω, patior.

Ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, indignus: ex α, & ἄξιος, dignus.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara. ab ἀνάσσω, & φόρμιγξ, cithara.

Ἀναξιφόρμιγξ, ὁ καὶ ἡ, dominans citharae, potestatem habens in citharam. Vide Ἀναξιφόρμιγγες.

Ἀναξίως, adv. indigne.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca. ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω, traho.

Ἀναξύω, abrado; ex ἀνὰ, & ξύω, rado.

Ἀνάξω, pro ἀνάγω, erigo, sustollo; sub, vel sursum veho; q. ἄνω ἄγω. Unde Ceres dicitur ἀναξιδώρα, quae munera ex terra subvehit: ex ἀνὰ, & ἄξω, pro ἄγω, formatum e futuro, ut οἴσω, pro φέρω, fero.

Ἀναοίγεσκον, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Jon. & Poet. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀναπαίζω, illudo, cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω, ludo, jocor.

Ἀνάπαιστος, ὁ, pes carminis, alio nomine ἀντίδακτυλος, dictus sic ἀπὸ τοῦ ἀναπαίειν τὸν δάκτυλον. Constat enim prima, & secunda brevi, ac tertia longa; quum dactylus primam longam habeat, & sequentes duas correptas. Ἀνάπαιστοι etiam dicuntur versus anapaesto pede constantes. ab

Ἀναπαίω, repercutio, referio: ex ἀνὰ, & παίω, percutio, ferio.

Ἀναπαλαίω, luctam redintegro: ex ἀνὰ, & παλαίω, luctor.

Ἀναπάλειπτος, indelebile: ex α priv. & ἀπαλείφω, deungo, deleo: ex ἀπὸ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀνάπαλη, ἡ, genus saltationis, apud Athen. l. 14. ex ἀνὰ, & πάλη, ἡ, pollen.

Ἀνάπαλιν, e contrario. Th. πάλιν, iterum.

Ἀναπαλινδρομέω, recurro; idem ac παλινδρομέω, remeo.

Ἀναπάλλω, vibro. a. 2. part. ἀναπεπαλών. a. 2. part. ἀμπεπαλών, Jon. & per Sync. pro ἀναπεπαλών. Th. πάλλω, vibro, moveo.

Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio. Aristot. de mundo.

Ἀναπαριάζω, mutare sententiam, pactum irritum facere: more Pariorum, qui bello ab Atheniensibus oppressi, civitatem se illis tradituros polliciti sunt, si ab armis discederent, sed iidem prorsus mutaverunt sententiam, nacti aliunde auxilia: ex ἀνὰ, & Πάριος, ου, ὁ, qui ex Pario insula est.

Ἀνάπας, αντος, ὁ, idem ac simplex Th. πᾶς, παντὸς, ὁ, universus, omnis.

Ἀναπάσσειν χάριν τινὶ, aspergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω, spargo.

Ἀναπατάσσω, repulso, iterum pulso. Hesych. a Themate πατάσσω, percutio.

Ἀναπατέω, sursum versus gradior. Budaeus interpretatur, adverso flumine progredi. ex ἀνὰ, & πατέω, calco.

Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, cessatio: ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies; ab ἀναπαύω.

Ἀναπαύω, reficio, refocillo, f. σω, p. κα, p. pass. ἀναπέπαυμαι, a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω, cesso.

Ἀναπείθω, persuadeo. f. σω. p. κα. Th. πείθω, suadeo.

Ἀναπεινάω, iterum esurio; iterum famem sentio. Athen. ex ἀνὰ, & πεινάω, esurio.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum, exercitatio, commonis usus: ut ἀνάπειραν λαμβάνειν, capere experimentum, vel facere. Plut. Item simpliciter pro πεῖρα, conatus, inceptum. inde

Ἀναπειράω, & ἀναπειράομαι, iterum experior, iterum tento; & simpliciter idem ac πειράω, conor, nitor.

Ἀναπείρω, idem ac simplex πείρω, transeo.

Ἀνάπεισμα, τὸ, funis, quo aliquid religatur; & praesertim naves in litore: qui & πεῖσμα (proprie fiducia aggrediendi aliquid) appellatur. Poll.

Ἀναπειστήριος, ὁ καὶ ἡ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Aristoph. in Nub.

Ἀνάπειστος, ὁ, qui in aliam opinionem impellitur; item, palam factus, manifestatus. ex ἀνὰ, & Th. πείθω, suadeo.

Ἀναπεμπάζω, & ἀναπεμπάζομαι, iterum numero, calculum repeto. quidam etiam exp. in memoriam revoco, praeterita reputo. Lucian. ex ἀνὰ, & πεμπάζω, per digitos numero; item simpliciter numero.

Ἀναπέμπω, remitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Ἀναπεπλήρωνται, completi sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἀναπληρόω, compenso.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, apertus, p. part. a πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. a πετάζω, pando, alii a πτάμαι, volo, as.

Ἀναπέπτω, seu ἀναπέσσω, iterum coquo, recoquo; ex ἀνὰ, & πέπτω, coquo.

Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, qui discubuit, p. part. act. ἀναπεπτωμένος, η, ον, p. part. pass. f. g. ἀνάπεσαι, 2. sing. a. 1. m. imp. accumbe. ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω, decido.

Ἀναπεράω, & per Syncopen, ἀμπεράω, penetro, perforo, perterebro. Hippocr. ex ἀνὰ, & περάω, transeo.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, aperio, a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω, extendo.

Ἀναπετάω, seu ἀναπετάζω, & ἀναπεταννύω, seu υμι, expando, explico: item aperio; ut apud Luc. ἀναπετάσαι τὰς θύρας, aperire fores. Il. α. ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν, pro ἀνεπέτασαν; i. e. vela explicarunt, vel extenderunt. Est interdum etiam laxo. ex ἀνὰ, & πετάω, πετάζω, vel πεταννύω, πετάννυμι, extendo, elevo, aperio.

Ἀναπέτασις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀναπετάω, idem ac ἀναπετάννυμι, aperio.

Ἀναπέτομαι, subvolo, volo: ex ἀνὰ, & πέτομαι, volo, as.

Ἀναπέττω, & ἀναπέσσω, idem ac ἀναπέπτω, recoquo.

Ἀναπέφηνα, visus sum, p. m. ab ἀναφαίνω, demonstro.

Ἀναπηγάζω, emitto in modum fontis, & scaturiginis. Hesych. ex ἀνὰ, & πηγάζω: a Th. πηγὴ, ἡ, fons.

Ἀναπήγνυμι, suffigo, suspendo. Plut. ex ἀνὰ, & πήγνυμι, figo.

Ἀναπηδάω, ῶ, subsilio, sursum salio, ut apud Xen. Hellen. 4. ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, i. e. quum subsiluisset in equum. Item prosilio, exilio. Interdum resilio, i. e. retrorsum salio, ex ἀνὰ, & πηδάω, salto.

Ἀναπηνίζω, fuso circumacto recolligo, vel attraho, ex ἀνὰ, & πηνίζω, stamina e colo deduco, & devolvo fusi circumactu: a Th. πῆνος, textura.

Ἀναπηρία, ἡ, membri cujusvis mutilati vitium, sive vitiatio, partis vitiositas: item animi aliqua laesio.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ, ἡ, mutilus, oblaesus. Th. πηρὸς, mutilatus.

Ἀναπηρόω, mutilo, oblaedo.

Ἀναπιδύω, erumpo e scaturigine, scaturio. Plut. ex ἀνὰ, & πιδύω, idem cum πιδάω, scaturio.

Ἀναπιμπλάναι, praes. infin. a πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίμπλημι, repleo, impleo. & in pass. ἀναπίμπλαμαι, impleor, repleor. Suid. ex ἀνὰ, & πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίνω, rebibo, resorbeo. Th. πίνω, bibo.

Ἀναπιπράσκω, venditum mihi vicissim vendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀναπίπτω, discumbo, recumbo, a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ου, imp. ἀνάπεσαι. a. 2. med. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω, cado.

Ἀναπιστεύω, confido, spero: ex ἀνὰ, & πιστεύω, credo.

Ἀναπετάννυμαι, idem ac ἀναπεταννύομαι, expandor, explicor: ab ἀναπετάω, expando, explico. Th. πετάω, extendo.

Ἀναπιπτέμεν, Jon. & Dor. pro ἀναπίπτειν, præs. inf. ab ἀναπίπτω. Th. πίπτω, cado.

Ἀναπεπταμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπεπταμένη, supina.

Ἀναπλάζω, sursum, & deorsum errare facio: aberrare facio: ex ἀνὰ, & πλάζω, errare facio.

Ἀναπλανάομαι, ῶμαι, vagabundus obeo, oberro: ex ἀνὰ, & πλανάομαι, ῶμαι, idem.

Ἀναπλάσαντες, οἱ, a. 1. part. act. pl. ab ἀναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω, formo.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, & ἀναπλασμός, ὁ, refictio vel reformatio: item fictio, formatio.

Ἀνάπλασμα, τό, figmentum; id, quod fictum, seu formatum est.

Ἀναπλασμός, ὁ, idem ac ἀνάπλασις, fictio.

Ἀναπλάσσω, vel ττω, fingo, facio.

Ἀναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, implicant, 3. pl. præs. Th. πλέκω, plico.

Ἀναπλέκω, & ομαι, implico, innecto; item redimio; cæsariem colligo reticulo, unde ἀναπλέκονται, cincinnis collectos crines habent: ex ἀνὰ, & πλέκω, ομαι, plico.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀναπλέω, solvo e portu. Th. πλέω, navigo.

Ἀναπλέω, navigando ascendo; provehor in altum; e portu solvo. Item fluito. ex ἀνὰ, & πλέω, navigo.

Ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Jon. & Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ἀναπλήθω, impleo, expleo: in pass. ἀναπλήθομαι, impleor: ex ἀνὰ, & πλήθω, ομαι, impleo.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo: ex ἀνὰ, & πλημμυρέω, sive πλημμυρίζω, æstu inundo, restagno: a πλημμύρα, seu πλημμυρίς, æstus maris.

Ἀναπληρόω, ῶ, compleo. f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα. ex ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, expletio.

Ἀναπληρωματικός, replens. ab ἀναπληρόω, compleo.

Ἀναπλήρωσις, ἡ, idem ac ἀναπλήρωμα.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπλήθω, impleo. Th. πλήθω, impleo, plenus sum.

Ἀναπληρωτικός, ὁ, expletivus, impletivus: ab eod. Th.

Ἀναπλήσσω, referio, percutio: ex ἀνὰ, & πλήσσω, vel πλήττω, cædo.

Ἀνάπλοος, ὁ, Jon. pro πλοῦς, navigatio.

Ἀναπλόω, idem ac ἁπλόω, expando, explico.

Ἀναπλύνω, eluo, vel iterum lavo.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio: ex ἀνὰ, & πλύνω, lavo.

Ἀναπλώω, Jon. idem ac ἀναπλέω, solvere e portu: quod a πλώω, seu πλώϊζω. Poet. pro πλέω, navigo.

Ἀναπνείω, respirare, recreari. Th. πνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ, ἡ, non respirans, ex α, & πνέω, spiro.

Ἀναπνοή, ῆς, ἡ, respiratio: ab ἀναπνέω.

Ἀναπόβλητος, ὁ, non rejiciendus: qui amitti, vel rejici non potest, vel debet: ex α priv. & ἀποβλητός, ὁ, vilis.

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a publicano non census, nec scriptus; incensus, vel inscriptus: ex α priv. & ἀπόγραφος, ὁ, ad exemplar effictus.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbabilis; quasi indemonstrabilis. unde

Ἀναποδείκτως, adverb. sine probatione, absque demonstratione: ex α priv. & ἀπόδεικτος.

Ἀναπόδεκτος, non recipiendus: ex α priv. & ἀπόδεκτος, gratus.

Ἀναποδίζω, pedem referre; diligenter examinare: quod a ποδίζω, gradior.

Ἀναποδισμός, οῦ, ὁ, diligens inquisitio, regressus, retrogradus motus, resolutio. a ποδίζω, gradior.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ, ἡ, non redditus: ex α priv. & ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀναπόδραστος, ὁ, inevitabilis. ex α priv. & ἀποδιδράσκω, effugio.

Ἀνάποινος, ὁ, sine pretio: ex α, & ἄποινα, pretium redemptionis.

Ἀναπόκριτος, ὁ, cui non respondetur, vel responsum non est: ex α priv. & ἀποκρίνομαι, respondeo.

Ἀναπόλαυστος, ὁ, ἄγευστος, jejunus, vacans voluptate: item passive, quo frui non licet: ex α priv. & ἀπολαύω, fruor.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, commemoratio, repetitio animadversio.

Ἀναπολητικός, ὁ, revolvendi facultatem habens, ab ἀναπολέω, verso in animo.

Ἀναπολίζω, Poet. idem ac ἀναπολέω, versari in animo. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ, ἡ, inexcusabilis: ex α, & ἀπολογέομαι, defendo.

Ἀναπόλυτος, ὁ, non absolutus, indissolutus, vel indissolubilis: ex α priv. & ἀπολύω, vinculis solvo.

Ἀναπομπή, ἡ, proprie sursum missio: ut ἀναπομπὴ θησαυρῶν, effossionem thesaurorum vertit Budæus: nam qui effodiunt, sursum mittunt terram. ab ἀναπέμπω, remitto, emitto.

Ἀναπεμπόμενος, qui remittitur: ab eod. Them.

Ἀναπομπός, ὁ, ὁ πέμπων, ὧν, qui mittit ad superos: ab eodem etiam Themate.

Ἀναπόνιπτος, illotus, qui se non abluit: ex α priv. & ἀπονίπτω, abluo; ex ἀπὸ, & νίπτω, lavo.

Ἀναπόστατος, ὁ, qui desciscere nequit: ex α priv. & ἀφίσταμαι, deficio. unde ἀποστάτης, ου, apostata.

Ἀναποτνιασμός, ὁ, ἡ, suspirium cum imploratione divini auxilii, vel simpliciter, divini numinis imploratio. Greg. ex ἀνὰ, & ποτνιάω, seu ποτνιάζω, suppliciter oro; a πότνιος, venerandus.

Ἀναπόμακτος, ὁ, indelebilis: ex α priv. & ἀπομάσσω, abstergo.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, quasi revenditio. verbale ab ἀναπιπράσκω, revendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui sibi vendita revendit: ab eod. Themate.

Ἀναπράττω, & ἀναπράττομαι, exigo, reposco. ex ἀνὰ, & πράττω, facio.

Ἀναπρίω, per Sync. pro ἀναπερόω, penetro, pertetebro. Th. περάω, penetro.

Ἀναπρήθω. f. σω, a. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω, inflo.

Ἀναπτοιῆσθαι, vide ἀναπτοέω.

Ἀναπτερόω, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ, & πτερόν, penna, ala.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolo, subvolo: quod ab ἵπταμαι, volo, as. a. 2. act. ἔπτην, inf. πτῆναι, part. πτάς, a. 2. m. ἐπτάμην, inf. πτάσθαι, part. πτάμενος.

Ἀναπτοέω, idem ac simplex πτοέω, consterno, perterreo.

Ἀναπτομένοιο, accensi, gen. sing. Jon. præs. part. pass. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἄναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tangendus: ut ἀνάπτους χεῖρας, apud Hom. & Hesiod. quas nemo possit attingere, i. e. inaccessas. Exp. etiam quas nemo possit lædere. ex α priv. & ἅπτομαι, tango; vel ab ἰάπτω, maledico, convitior.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναπτύσσω aperio, explico.

Ἀνάπτυξις, ἡ, expositio, explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω, explico, expando; item aperio; item detego: item explano, & in pass. ἀναπτύσσομαι, expandor. ex ἀνὰ, & πτύσσω, f. ξω. p. χα.

Ἀναπτυχή, ῆς, ἡ, idem ac ἀνάπτυξις, pro quo etiam per Sync. dicitur ἀμπτυχή, apud Eurip.

Ἀνάπτυχος, ὁ καὶ ἡ, apertilis, seu adapertilis: item apertus, sive explicatus.

Ἀναπτύω, expuo, ejicio. Th. πτύω, spuo.

Ἀνάπτω, f. ψω. p. ἀνῆφα. aor. 1. ἀνῆψα. aor. 1. pass. ἀνήφθην, alligo, religo, appendo, suspendo ad: item circumpono; appono alicui quasi ei alligans; ut in Epigr. l. 1. μέμφιν ἀνάπτων τινί. item attribuo, tribuo; acceptum fero. unde apud Alex. de fato: ἀνάπτειν εἰς ἑαυτὸν αἰτίαν τῶν γινομένων, i. e. sibi causam vindicare. unde ἀνάπτειν τινί, referre ad aliquem, i. e. referre rem quampiam ad aliquem tanquam ejus auctorem. Est ab α priv. & ἅπτω, necto. Item ἀνάπτω, incendo: & metaph. suscito, exsuscito: & sic est ex α priv. & ἅπτω, accendo.

Ἀνάπτωσις, ἡ, proprie decubitio, accubitio, recubitio: item resupinatio: item ἄνεσις, animus jacens, & remissus: ab ἀναπίπτω, Bud. com. abjectio, & debilitatio animi.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo: ex ἀνὰ, & πυνθάνομαι, idem.

Ἀναπυρόω, accendo, inflammo: ex ἀνὰ, & πυρόω, accendo.

Ἀνάπυστος, ὁ, ἡ, pervulgatus: quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι, intelligo.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπου, gen. ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀναπωλέω, rursus vendo, revendo. Poll. l. 7. c. 3. ex ἀνὰ, & πωλέω, vendo.

Ἀνάπωσις, εως, ἡ, alii legunt ἀνάπωτις, & per Syncop. ἄμπωτις, maris, & aquarum recessus: cui contrarium πλημμυρίς, ίδος, ἡ, maris accessus, & æstus: Pro eodem dicitur & ἀνάπωτις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Th. πίνω, bibo.

Ἀναῤῥώζω, convalesco: ex ἀνὰ, & ῥώζω, idem.

Ἀναρηρεκώς, ὁ, qui sustulit, Att. pro ἀνῃρηκώς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀναράομαι, imprecationem revoco, & absolvo: ex ἀνὰ, & ἀράομαι, precor.

Ἀνάργυρος, ὁ, qui pecunia caret, etiam si aliis facultatibus abundat: ex α priv. & ἄργυρος, argentum.

Ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον, τὸ, articulus.

Ἀναριθμέω, ῶ, enumero, dinumero: ἀναριθμέομαι, pro eodem ex Dem. atque inde verbale

Ἀναρίθμητος, ὁ, innumerabilis; item immensus: ut ἀναρίθμητος χρόνος, apud Soph. in Ajace.

Ἀνάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Poet. ἀνήριθμος, innumerus, non numerabilis. sed accipitur etiam pro homine, qui in nullo est numero, nec pretio, i. e. pro vili: ut apud Soph. in Ajace.

Ἀναριστάω, ῶ, non prandeo: unde part. præt. ἀνηριστηκώς, qui pransus non est. & verbale.

Ἀναρίστητος, ὁ, impransus. Aristoph.

Ἀνάριστος, ὁ, non pransus. prandio carens; ex α, & ἄριστον, τὸ, prandium.

Ἀναρίτης, ου, ὁ, piscis de genere concharum: a quibusdam dici existimatur κατ' ἀντίφρασιν, quasi ἀναρίτης, quoniam scopulis tantum adhæreticat, nec, ut ceteræ, innatet. unde dicitur & ἀνηρίτης & ab Etym. a Νηρεὺς derivatur.

Ἀναριτοτρόφους νήσους, dixit Æschilus in Persis, teste Athen. hoc est altrices, seu nutrices anaritarum cochlearum insulas: ex ἀναρίτης, & τροφός, ὁ, vel τροφή, ἡ. unde τροφέω, idem cum Th. τρέφω, nutrio.

Ἄναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio subjectus: ex α priv. & ἀρχή, principatus.

Ἀναρμόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, inconveniens, & incongruus: ex α priv. & ἁρμόδιος, ὁ, congruus.

Ἀναρμόζω, seu ἀναρμόττω, adapto, copulo, congruo: ut apud Halicarn. l. 4. πρεσβυτέρῳ τὸν πρεσβύτερον ἀναρμόζων, i. e. seniori seniorem locans. ex ἀνὰ, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, congruo.

Ἀναρμοστέω, ῶ, exp. sum ἀνάρμοστος, ὁ, i. e. non congruo, non convenio, nec quadro. Plato de Leg. 4.

Ἀναρμοστία, ἡ, incongruentia, inconvenientia: apud Plat. & Plut. & apud Luc. ponitur pro ineptia, Budæo teste.

Ἀνάρμοστος, ὁ, & ἡ, inconveniens, inconcinnus, non quadrans, nec habilis. unde apud Xen. scutum inhabile vocatur ἀνάρμοστον, ut ait Bud. Sed exp. & incompositus, ineptus, apud Aristoph. in Nub. Atque inde adv.

Ἀναρμόστως, incongrue, inconcinne, inepte. ex α priv. & ἁρμοστός, ὁ, conveniens.

Ἀναρροιβδέω, resorbeo, aut absorbeo, Od. μ. Unde verbale.

Ἀναρροίβδησις, ἡ, absorptio aquarum, vel ejaculatio. ex ἀνὰ, & ῥοιβδέω: unde ῥοίβδησις, ἡ, stridor.

Ἀναρπάγδην, adv. raptim, transversim rapiendo. Eurip.

Ἀναρπάζω, abripio, sursum rapio. Il. ι. & interdum subito e medio tollo: item ad pœnam rapio; sedibus evello.

Ἀναρπάσας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναρπάζω, sursum rapio.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ & ἡ, abreptus, sursum raptus: item repente raptus; apud Luc. ex ἀνὰ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀναρραγήσεσθαι, erupturum esse, f. 2. infin. pass. ab ἀναρρήγνυμι, erumpo.

Ἀναραιρηκώς, ότος, ὁ, Jon. pro ἀνῃρηκώς, qui asportavit aliquid. Th. αἱρέω, tollo, aufero.

Ἀναῤῥάπτω, consuo, consarcino: item resarcio, ex ἀνὰ, & ῥάπτω, suo.

Ἀναῤῥέω, refluo; vel sursum fluo: item scateo, scaturio, quasi sursum fluendo: ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥηγνύω, vel ῦμι, seu ἀναῤῥήσσω, diffringo, disrumpo, disseco, diffindo; item erumpere facio: emitto cum eruptione: ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάῤῥημα, τὸ, edictum voce præconis enunciatum. Suid. ex ἀνὰ, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥήξειν, f. 1. inf. ἀναῤῥῆξαι, a. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ, disruptio, discissio: ab eod. Th.

Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, præconium proprie in athletico certamine: ejusd. Th. & comp. cum ἀναῤῥῆγμα, τὸ, eruptio.

Ἀνάῤῥινον, τὸ, per nares rediens. Gal. apud Hippocr. sic etiam dicitur ea herba, quæ alias ἀντίῤῥινον, ex eo nomen sortita, quod

semine fit vituli narium similis. ex ἀνὰ, & vel ῥὶν, ῥινὸς, nares.

Ἀναῤῥιπίζω, proprie ignem prope extinctum flatu exsuscito, & reaccendo: & general. ac metaph. accendo, excito, resocillo, inflammo, sublevo, suscito, resoveo, augeo. ex ἀνὰ, & ῥιπίζω, sufflo.

Ἀναῤῥιπισμὸς, ὁ, suscitatio, exsuscitatio. est verbale ab ἀναῤῥιπίζω, excito.

Ἀναῤῥιπτέω, sive ἀναῤῥίπτω, sursum jacio. f. ψω. a. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω, projicio.

Ἀναῤῥίψις, ἡ, ipsa actio jaciendi sursum.

Ἀναῤῥιχάομαι, & ἀναῤῥιχῶμαι, scando, perrepto.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum: ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥοιβδέω, f. ήσω, resorbeo cum sonitu. Th. ῥοῖβδος, ὁ, vel ἡ, Jon. stridor.

Ἀναῤῥοπία, ἡ, acclivitas. ab ἀνάῤῥοπος, sursum vergens.

Ἀνάῤῥοπος, & ἀνάῤῥοπος, ὁ, sursum vergens, ὁ ἄνω ῥέπων. ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ῥέπω, repo.

Ἀναῤῥοφέω, vel ἀναῤῥοφάω, resorbeo, absorbeo, ex ἀνὰ, & ῥοφέω vel άω.

Ἀνάῤῥυσις, ἡ, redemptio: item sacrificium: ex ἀνὰ, & ῥέω. unde ῥύσις, ἡ, fluor.

Ἀναῤῥύω, vel ύομαι, redimo, libero captivum. unde ἀνεῤῥύσθη, redemptus est. Item reparo, sarcio. Item jugulo, macto, sacrifico.

Ἀναῤῥωγὸς, ὁ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀναῤῥωγὼς, ὁ, hians.

Ἀναῤῥωννύω, & ἀναῤῥώννυμαι, robur pristinum reddo. Suid. ὁ Θεὸς ἀνέῤῥωσεν αὐτὸν, i. e. Deus ipsi pristinas vires reddidit, seu convalescere fecit. Et in pass. ἀναῤῥώννυμαι, resocillor, vel convalesco. unde ἀναῤῥωσθῇς, apud Synes. Epist. 67. ubi convalueris. ex ἀνὰ, & ῥωννύω, vel ῥώννυμι, confirmo, robbro.

Ἀναῤῥωσθέντες, οἱ, revalescentes, a. 1. part. pass. a ῥώννυμι, roboro.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, implacabilis; qui cum altero non convenit: ex α & ἄρω, apto.

Ἀναρτάω, suspendo: idem ac ἀρτάω.

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio: item metaph. obstrictio, devinctio, quæ fit bene merendo de aliquo. est verbale ab ἀναρτάομαι, ῶμαι, suspendo, pass. ab ἀναρτάω: ex ἀνὰ, & ἀρτάω, suspendo.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ, impar. ex α priv. & ἄρτιος, par.

Ἀναρτύω, adorno, struo, molior: ex ἀνὰ, & ἀρτύω, instruo, apparo.

Ἀναρυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas, in quo vinum hauritur. Hesych. ex ἀνὰ, & ἀρύω, seu ἀρύτω. f. ύσω, haurio.

Ἀναρύτω, haurio, exhaurio.

Ἀναρχία, ἡ, status eorum, qui principe, seu dominatore carent. item contumacia adversus eos, qui nobis præesse debent; detrectatio imperii: item soluta licentia, qua unusquisque pro libidine omnia agit. Bud. ex Aristot. ex α, & ἀρχὴ, imperium.

Ἄναρχος, ὁ, principio carens. de Deo solo dicitur. unde exp. etiam æternus. Greg. Item ἄναρχος exp. etiam, principe, seu duce, vel dominatore carens; qui nullius dominatui subest. Il. β.

Ἀνασαλεύω, concutio, quasso, exagito: ex ἀνὰ, & σαλεύω, agito.

Ἀνασειράζω, retraho, revoco: proprie, retraho catena: ex ἀνὰ, & σειρὰ, catena.

Ἀνασεισίφαλλοι, αἱ, obscœno epitheto sic appellantur meretrices, tanquam quatientes τὸν φαλλόν. Suid. ex ἀνασείω, & φαλλός.

Ἀνασεισμὸς, οῦ, ὁ, conquassatio: ab ἀνασείω, quatio.

Ἀνασείω, quatio, concutio. Hesiod. in Asp. Αἰγίδ' ἀνασείουσα. Sed exp. & persuadeo, concito. Unde apud Luc. & Marc. ἀνασείει τὸν λαὸν, exp. concitat populum, i. e. ad seditionem incitat. Et apud Demosth. ἀνασείσας, exp. minatus, ex ἀνὰ, & σείω, f. σω. p. κα.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria afficior; petulanter & lascive in me agitur: idem ac ἀσελγαίνω, lascivus sum.

Ἀνασιλλαίνεσθαι, habere comam crinibus impositam: ex ἀνὰ, & σίλλοι, οἱ, sales, dicacitates.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, obscœnus: p. part. pass. ab ἀνασύρομαι. vide ἀνασύρω.

Ἀνασηκόω, ῶ, addo, quod deest: item ad æquabilitatem libro: ex ἀνὰ, & σηκόω, libro.

Ἀνάσιλλος, ου, ὁ, corona, sertum.

Ἀνάσιμος, ὁ καὶ ἡ, resimus, repandus: item informis, deformis.

Ἀνασιμόω, resimo, resimum facio. sed exp. & animantia ad coitum ruentia olfacio, atque odoror, ut Catulitionis tempore canes suas fœminas olfactant. Hesych. Item impendo, insumo, apud. eund. ex ἀνὰ, & σιμὸς, ὁ, unde σιμόω, ῶ, reprehendo.

Ἀνασκαλεύω, sarculo laxo; instrumento, quo ignis & prunæ fodicantur, exsuscito. sed exp. & scrutor, indago, more eorum, qui investigantes aliquid effodiunt, & eruunt. ex ἀνὰ, & σκαλεύω, sarrio, fodio.

Ἀνασκάπτω, refodio, refodiendo eruo, & egero, effodio; ex ἀνὰ, & σκάπτω, fodio.

Ἀνασκέπτομαι, considero diligenter; accurate perpendo; sursum deorsumque rem animo voluto: ex ἀνὰ, & σκέπτομαι, considero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, p. ακα, rursus struo, restauro, reædifico: item diruo, demolior, aboleo; tollo: item labefacto dicta alicujus refello, refuto. Et in pass. ἀνασκευάζομαι, absolute positum exp. collectis vasis migro; patria facesso. & exercitus dicitur etiam ἀνασκευάζεσθαι, qui collectis vasis castra movet.

Ἀνασκευαστικὸς, ὁ, ad instaurandum aptus; instaurandi vim habens: item destruendi facultate præditus.

Ἀνασκευαστικῶς, refutantium more.

Ἀνασκευὴ, ἡ, reædificatio, instauratio: item eversio, refutatio: item sic dicitur, quum castra moventur, & vasa colliguntur ab exercitu. & sic κατασκευὴ ei oppon. ex ἀνὰ, & σκευάζω. Th. σκεῦος, τὸ, vas.

Ἀνασκήπτω, delabor, irruo. Th. σκήπτω, innitor, hæreo.

Ἀνασκησία, ἡ, inertia, imperitia, ἀγυμνασία.

Ἀνάσκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus, inexercitus.

Ἀνασκήτως, sine exercitio. ex α priv. & ἀσκέω, exerceo.

Ἀνασκίδναμαι, sursum, deorsumque dissipor; huc illuc dispergor. ex ἀνὰ, & σκίδναμαι, idem ac σκεδάννυμαι, dissipor, dispergor: pass. a σκεδάννυμι. idem ac Th. σκεδάω, seu σκεδάζω, dispergo.

Ἀνασκινδυλεύεσθαι, idem ac ἀνασχινδυλεύεσθαι, suspendere.

Ἀνασκιρτάω, exsilio, exsultim ludo, lascivio exsiliendo: item prosilio, vel resilio. Hesych. ex ἀνὰ, & σκιρτάω, salio.

Ἀνασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

Ἀνασκολύπτω, nudo. Hesych. proprie, glandem pudendi denudo, retracta pelle. ex ἀνὰ, & σκολύπτω, evello.

Ἀνασκοπέω, accurate perpendo, meditor, considero, respicio: idem ac ἀνασκέπτομαι: ex ἀνὰ, & σκοπέω, considero.

Ἀνασοβέω, excutio, expello, proprie, sursum rejiciendo, seu retrorsum: item conturbo, perturbo aliquem. unde verbale

Ἀνασόβησις, ἡ, excussio, ejectio sursum, aut retrorsum: item conturbatio: ex ἀνὰ, & σοβέω, expello.

Ἀνασπαράσσω, lacerando evello, & revello: ex ἀνὰ, & σπαράσσω, dilanio.

Ἀνάσπαστος, ὁ, ἡ, qui extrahitur. Th. σπάω, attraho.

Ἀνασπάω, sursum retraho. f. άσω p. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην.

Ἀνασπείρω, hinc ἀνασπερεῖν, idem ac ἐνσπείρω, iterum semino.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάσσατοι, Dor. pro ἀνήσσητοι, invicti. Th. ἥσσων, minor.

Ἀνάσσει, præs. ind. ab ἀνάσσω, impero.

Ἀνασσείουσα, quatiens, a. 1. part. f. g. Poet. ab ἀνασείω, quatio. Th. σείω, quatio.

Ἄνασσε, præs. imp. ἄνασσε, Jon. & Poet. pro ἤνασσε, imperf. ab ἀνάσσω, σω, α.

Ἀνασσέμεν, præs. inf. Jon. pro ἀνάσσειν.

Ἀνάσσυται, Erot. apud Hippocr. exp. ἀνεσσυμένοι, ex ἀνὰ, & σύω, σύομαι, inusit. pro σεύω, σεύομαι, fugo, pello.

Ἀνάσσω, f. άξω, p. ἤναχα, impero, βασιλεύω. gen. aut dativo jungitur. ab ἄναξ, ὁ, rex.

Ἀνάστα, surge: vide ἀνίστημι, erigo.

Ἀνασταδὸν, stando desuper adv. ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀνασταλμένος, ὁ, Jon. pro ἀνεσταλμένος, sublatus. p. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω, mitto.

Ἀνασταλτικὸς, ὁ, reprimendi, & cohibendi vim habens. verbale ab ἀναστέλλω, ομαι, reprimo.

Ἀνασταλύζω, (si codices mendo carent) apud Anacreontem, pro ἀναστενάζω.

Ἀναστὰς, ἄντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, exsurgens, a. 2. part. ab ἀνίστημι, exsurgo.

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, resurrectivus, resurrectorius, pertinens ad resurrectionem: ut ἀναστάσιμον μυστήριον. Synes. & ἀναστάσιμος ἡμέρα, dicitur dies resurrectionis, apud Naz.

Ἀνάστασις, ἡ, surrectio, proprie e sedili, vel a cubili, sive a somno. Soph. in Philoct. Unde in N. Test. frequenter ponitur pro resurrectione a morte in vitam; ut Matth. c. 22. & Joan. c. 11. & dicitur etiam ἀνάστασις νεκρῶν, Act. cap. 23. & 24. & alibi. & pro resurrectione a lapsu, Luc. c. 2. Item eversio, e sedibus expulsio, vel evocatio. Dem. Olynth. 1. Item erectio, exstructio: ut ἀνάστασις τοῦ ἀνδριάντος, apud Phalar. sic dicitur ἀνάστασις τειχῶν. ex ἀνὰ, & στάσις, ἡ, seditio.

Ἀναστατὴρ, ῆρος, ὁ, eversor, vastator, populator.

Ἀναστατήριοι θυσίαι, sacrificia, quæ fiebant ad resurgendum e morte.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, resurrectorius.

Ἀναστάσιμα ἱερὰ, sacra, quæ fiunt in resurrectionis memoriam.

Ἀναστατικὸς, οῦ, ὁ, exsuscitativus.

Ἀναστατικῶς, insolenter, seditiose.

Ἀνάστατος, ὁ, eversus, vel vastatus, ex suis sedibus expulsus.

Ἀναστατόω, ῶ, statum subverto, ad seditionem concito. f. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. Ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀναστάτωσις, ἡ, eversio: item conturbatio. verbale ab ἀναστατόω, labefacto.

Ἀνασταυρίζω, &

Ἀνασταυρόω, ῶ, de novo crucifigo. f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρὸς, ὁ, crux.

Ἀνασταχύω, sursum evergo, seu exsilio, in modum spicarum: ex ἀνὰ, & στάχυς, υος, ὁ, spica.

Ἄνστε, per Syncopen ex ἀνάστητε factum ajunt, 2. pl. a. 2. imp. ab ἀνίστημι, exsurgo.

Ἀναστεγέω, idem ac στεγέω, & Th. στέγω, tego, operio: item adstringo.

Ἀναστείλασα, contrahens, a. 1. part. fœm. gen. ab ἀναστέλλω, inhibeo: ex ἀνὰ, & στέλλω, mitto.

Ἀναστενάζω, alte ingemisco. f. άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ, pro ἄνω, & στενάζω, ingemisco.

Ἀναστεναχίζω, vehementer suspiro, vel ingemisco: a στεναχίζω, idem ac στένω, gemo.

Ἀναστενάχω, graviter suspiro: a στενάχω, Poet. pro στενάζω, ingemisco.

Ἀναστένω, ingemo, ingemisco: ex ἀνὰ, & στένω, gemo.

Ἀνάστερος, pro ἄναστρος, ὁ, obscurus: ex α priv. & ἄστρον, τὸ, astrum, sydus. a Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀναστέφω, redimio, Ex ἀνὰ, & στέφω, corono.

Ἀναστῇ, a. 2. sub. ab ἀνίστημι. ἀνέστη, Jon. pro ἀνέστη. a. 2. ind. ab ἀνίστημι, exsurgo. f. ἀναστήσω, σω. α.

Ἀναστηλόω, erigo, seu statuo super cippum. Plut. ex ἀνὰ, & στηλόω, erigo.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio, assurrectio, vel potius id, quod assurgit, & in altum tendit; ut ἀνάστημα γῆς, terræ eminentia, locus editus. Item statura, proceritas. Theoph. & Suid. Item substantia.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα, a. 1. part. fœm. gen. ἀναστήσειεν, dimoveret, opt. Æol. ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω 3. sing. a. 2. imp. ab ἀνίστημι, exsurgo.

Ἀναστίζω, rursum compungo notis: & interdum idem ac στίζω, pungo.

Ἀναστοιχειόομαι, f. ώσομαι, resolvor in elementa.

Ἀναστοιχειόω, informo, quasi ab elementis incipiendo. Suid. Item in elementa resolvo.

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, ἀνάλυσις, reformatio; informatio, quæ fit quasi ab elementis incipiendo; corporum resolutio in principia, & elementa, ἀνάλυσις. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον, elementum.

Ἀναστόμωσις, ἡ, laxatio, relaxatio: item arctatio, compressio in fauces: item vis, quæ palatum exacuit, irritatio palati, de cibis dictum.

Ἀνάστομος, ὁ, apertus, laxus, dehiscens.

Ἀναστομόω, facio os laxius, & apertius; laxo, relaxo, aperio. Item arcto, angusto, in fauces comprimo. Item exacuo.

Ἀναστομωτικὸς, & ἀναστομωτικὸς, ὁ, aperiendi vim habens, & oris patefaciendi: item exacuendi palati vi pollens. ex ἀνὰ, & στομόω, roboro.

Ἀναστοναχίζω, idem ac ἀναστεναχίζω. Ex ἀνὰ, & στοναχίζω, suspiro, gemo.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, talo, seu talis carens: ex α priv. & ἀστράγαλος, talus, i. e. ossiculum prope quadratum, intra infimos tibiæ, & suræ processus comprehensum, ut neque videri, neque tangi possit.

Ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo; revertor cum exercitu, item contineo me in castris: ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω, castra metor.

Ἀναστρέφω, revertor, subverto, conversor. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. pass. ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. ἀνεστράφην. p. m. ἀνέστροφα. Item inverto; inverso, seu præpostero

ordine

ordine colloco. Item in contrariam partem verto: ut ὁ θεὸς πάντ᾽ ἀναστρέφει πάλιν, omnia vice versa disponit. Item converto retrorsum: reverti cogo. Item retro vertor, redeo. Item terga verto. Interdum in hostem insequentem convertor: ut οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δὲ ἀνεστρέφοντο, apud Xenoph.

A'νάστερος, ου, ὁ ϗ ἡ, astris carens, obscurus: ut ἀνάστερος ὀρφνή, apud Damasc. non stellatus. Vide ἀνάστερος, obscurus.

A'ναστροφάδην, per conversionem, vice versa, & quasi conversim.

A'ναστροφή, ἡ, inversio; præpostera rerum, seu verborum collocatio: figura Gramm. & Poet. quum verbum, quod præcedere deberet, sequitur: ut λέων ὡς, pro ὡς λέων: sic ὄρνιθες ὡς, pro ὡς ὄρνιθες, & ᾧ ἔπι, πολλ᾽ ἐμόγησα, apud Hom. pro ἐπὶ ᾧ. Sic apud Terent. in Andria: I præ, sequar, pro præi. Item conversio retrorsum, seu in contrariam partem reciprocatio: reversio, reditus. Item conversatio, aut commoratio apud aliquos. 1. Pet. c. 2. est verbale ab ἀναστρέφω, revertor.

A'ναστρωφᾶν, convertere, præs. inf. act. pro imp. ab

A'ναστρωφάω, a στρωφάω, verso, Poet. στρωφάω. Th. στρέφω, verto.

A'ναστύφω, tristior. Hesych. Suid. ex ἀνὰ, & στύφω, astringo.

A'νασυνάταξις, ἡ, recensio, census recognitio, census iterum habitus. verbale ab ἀνασυντάσσω, a συντάσσω, conscribo.

A'νασυντάσσω, recognosco censum; iterum constituo census: ex ἀνὰ, & συντάσσω, conscribo.

A'νασύρω, vestes sursum tollere, ac pudenda revelare. Th. σύρω, traho.

A'νάσυρμα, τὸ, quod ἡ ἀνασυρομένη τῷ ἀνασύρεσθαι sibi acquisivit. hinc ληθαῖον γένημα Bubulus Comicus per jocum sic vocavit, i. e. furtivum conceptum. ut scribit Poll. est verbale ab

A'νασύρομαι, sursum retrahor, pass. ab ἀνασύρω; ex ἀνὰ, & σύρω: unde σύρμα, τὸ, genus vestis Tragicorum.

A'νασφαδάζω, resilio, recalcitro, exilio: ex ἀνὰ, & σφαδάζω, male habeo.

A'νασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo. f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, prosterno.

A'νασφραγίζω, resigno, signum tollo. Vide σφραγίζω, signo.

A'νασχάζειν, repellere. vide Σχάζειν.

A'νασχέθω, Poet. pro ἀνέχω, erigo. Th. ἔχω, habeo.

A'νάσχεο, suffer, imper. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω· ἀνασχών, a. 2. part. Th. ἔχω, habeo.

A'νάσχεσις, εως, ἡ, toleratio, seu tolerantia. Plut. exp. & emersio, exortus, ortus: ut ἀνάσχεσις ἡλίου, ortus Solis. Ab ἀνασχεῖν, fero.

A'νασχετικός, ἡ, ὸν, tolerabilis, ferendus. Plut.

A'νάσχετος, ου, ὁ, tolerabilis. unde ποιούμενοι οὐκ ἀνασχετόν, Plut. in Numa. & οὐκ ἀνάσχετον ἐποιοῦντο, indignum ducebant, Herodot. οὐκ ἀνάσχετον νομίζοντες, intolerandum ratus.

A'νασχέω, f. ήσω, tollo, fero, tolero: idem ac ἀνέχω, tolero.

A'νασχίζω, divido, findo. Th. σχίζω, findo.

A'νασχινδυλευθῆναι, in palum, seu in crucem tolli. Plat. de Rep. l. 7. ex ἀνὰ, & σχινδυλεύομαι, inusit. a Th. σχίζω, ομαι, findo.

A'νασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνάσχοιμι, part. ἀνασχὼν, part. a. 2. ab ἀνέχω, tolero. Th. ἔχω, habeo.

A'νασώζω, restituo pristinæ incolumitati: facio, ut quis salvus evadat: ut ἀνασώζει φίλον. Item sarcio, recupero. In pass. ἀνασώζομαι, servor, incolumitati restituor; ut ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, apud Diod. Siculum ex ἀνὰ, & σώζω, servo.

A'νασώσασθαι, recuperare, a. 1. inf. m. quod a σώζω, servo.

A'νασωφρόνησις, ἡ, resipiscentia: ex ἀνὰ, & σωφρονέω, sana sum mente.

A'νασαράττω, conturbo, perturbo, commisceo; item commoveo, agito: ex ἀνὰ, & ταράττω, vel σσω, turbo.

A'νάτασις, εως, ἡ, extensio in altum, erectio, porrectio. Item comminatio, peculiariter quæ fit cum acerbitate animi, & audacia: Plut. & Polyb. Est verbale ab ἀνατείνω, ομαι, attollo.

A'νατάσσομαι, compono. f. άξομαι. p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην. ex τάσσω, ordino.

A'νατάσσω, seu ἀνατάττω, & ἀνατάττομαι, f. άξω, άξομαι, instruo, præparo: item compono, & literis mando. Lucæ 1. apud Plut. de solert. anim. (de elephante) ὤφθη νύκτωρ αὐτὸς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην, ἀνατατττόμενος τὰ μαθήματα, περὶ μαθητῶν, visus est recolere secum, & velut in ordinem digerere ea, quæ edoctus erat. Ex ἀνὰ, & τάσσω, vel τάττω, ομαι, ordino.

A'νατατικός, ἡ, ὸν, extensus, aptus ad extendendum. unde

A'νατατικῶς, imperiose, minaciter. ab ἀνατείνω, extendo. Item ἀπειλέω, minari.

A'νατεὶ, vel ἀνατὶ, impune, sine damno: ex α priv. & ἄτη, damnum: ab ἀάω, lædo.

A'νατείνω, proprie sursum extendo; sursum extendens erigo, attollo, tollo: ut apud Aristot. de mundo. πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνατείνομεν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐχὰς ποιούμενοι, manus in coelum tollimus. Et apud Xen. τὰς δεξιὰς ἀνατείνοντες, dextras porrigentes; quod erat amicitiæ signum. Ex ἀνὰ, & τείνω, extendo.

A'νατειχίζω, reædifico muros, communio: instauro mœnia. ex ἀνὰ, & τειχίζω, muro cingo.

A'νατειχισμὸς, ἡ, ὁ, instauratio, & refectio murorum. verbale ab ἀνατειχίζω.

A'νατελεῖ, germinabit, 3. sing. f. ab

A'νατέλλω, facio oriri: exorior. f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα, sub. ἀνατείλω, ης, η. p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

A'νατέμνω, disseco, incido, a partibus scil. inferioribus ad superiores progrediendo: ut τοῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὸν ἄνθρωπον, apud Athen. l. 12. ex ἀνὰ, & τέμνω, seco.

A'νατετμημένος, η, ον, dissectus, resectus, part. præt. pass. ab ἀνατέμνομαι.

A'νατέγγειν σώματα ἡδοναῖς, remollescere corpora voluptatibus. a τέγγω, mollio.

A'νατὶ, vide ἀνατεί.

A'νατιθέασι, transferunt, 3. pl. ind. præs. pro τιθεῖσι. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

A'νατίθεμαι, repono, expono. ἀνατίθενται, 3. pl. ind. pass. ἀνεθέμην, ου το, a. 2. m. ἀνατιθέτω, præs. imp. act. ab ἀνατίθημι, impono.

A'νατίθημι, sursum pono. in altum pono, sustollo: item impono alicui quidpiam portandum: & metaph. impono, i. e. injungo: item attribuo, acceptum fero, adscribo; imputo: & interdum, tribuo, i. e. faveo, propensus sum: item suspendo, vel suspensum dico: & simpliciter dico, consecro: item transfero, traduco: & interdum differo, prorogo, cum genit. Soph. in Ajace. Ex ἀνὰ, & τίθημι, pono.

A'νατιμᾶν, pretium augere: a τιμή.

A'νατιναγμὸς, ὁ, concussio, emotio a loco suo in alium, transmutatio, transitus. verbale ab

A'νατινάσσω, concutio, vel vehementer quatio. ex ἀνὰ, & τινάσσω, quatio.

A'νατιταίνω, idem ac ἀνατείνω, vel cum simplici Th. τείνω, tendo, extendo, protendo.

A'νατιτραίνω, seu ἀνατιτράω, idem ac Th. τετραίνω, perforo, terebro.

A'νατλὰς, ᾶσα, ἄν, a. 2. part. act. ab ἀνατλάω, perfero. ἀνατλήσας, a. 1. part. Th. ταλάω, suffero.

A'νάτλημα, τὸ, tolerantia, perpessio. verbale ab ἀνατλάω, seu

A'νάτλημι, tolero, patior, sustineo. Th. ταλάω, seu τλάω, sustineo.

A'νατμηθεὶς, ὁ, sectione apertus, a. 1. part. pass. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω, seco.

A'νατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, ut fit in tempestate. Poll. l. 1. ἀνατοιχεῖν vero Attice non dicitur; sed διατοιχεῖν. a Th. τοῖχος, ου, ὁ, paries.

A'νατοκίζω, usuram renovo. unde

A'νατοκισμὸς, ὁ, usuræ renovatio anniversaria; ex ἀνὰ, & τοκίζω, fœneror, fœnori do: a τόκος, fœnus, usura.

A'νατολὴ, ῆς, ἡ, oriens: a p. m. ἀνατέτολα verbi ἀνατέλλω, orior.

A'νατολικὸς, ἡ, ὸν, Eous, Orientalis, unde ὁ ἀνατολικὸς ὁρίζων, a præced. ἀνατολὴ, oriens.

A'νατολμάω, audeo. Eurip. ex ἀνὰ & τολμάω, idem.

A'νατομὴ, ῆς, &

A'νατομία, ας, ἡ, dissectio, præcipue corporis humani. Unde

A'νατομικοὶ, οἱ, prosectores. Th. τέμνω, seco.

A'νατομικὸς, ὁ, ad Anatomen pertinens; & ἀνατομικὴ, scil. τέχνη, dicitur ars anatomica, ars membra incidendi. Item ἀνατομικὸς, qui Anatomen factitat, vel dissectionis corporum peritus: apud Gal. ab ἀνατομὴ, ἡ, anatome, dissectio.

A'νάτονος, ὁ, sursum tendens. ab ἀνατείνω, sursum extendo.

A'νατος, ὁ ἀβλαβὴς, illæsus, innocuus, incolumis; idem ac ἄνατος, & Th. idem.

A'νατρεπτικὸς, ὁ, subversorius, evertendi vim habens: ab ἀνατρέπω, ομαι, subverto.

A'νάτρεπτος, ου, ὁ, prostratus: immutabilis.

A'νατρέπω, subverto, everto, prosterno, supplanto. ὁδὸν ἀνατρέπω, iter interrumpo. ἀνατρέπομαι, prosternor. ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, cum id, quod in imo est, sursum fertur. Th. τρέπω, verto.

A'νατρέφω, nutrio, alo. f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, educatus fui. a. 2. pass. ἀνετράφην, a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω, p. m. τέτροφα.

A'νατρέχω, erigor in altum, cresco, recurro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, curro.

A'νάτρησις, ἡ, perforatio, perfossio: ab ἀνατετραίνω, terebro, perfodio.

A'νάτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, perforatus, pertusus.

A'νατρίβω, detero, attero, refrico, confrico, misceo, infrico.

A'νάτριπτος, ὁ, detritus, attritus: ut ἀνάτριπτα ἱμάτια, detritæ vestes.

A'νάτριψις, εως, ἡ, frictio. τρίψις de omni frictionis genere dicitur.

A'νατροπεὺς, έως, ὁ, subversor, eversor: ab ἀνατροπὴ, ἡ, subversio.

A'νατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio, destructio, mutatio, conversio, subversio: ab ἀνατρέπω.

A'νατροφεὺς, ὁ, nutritor, educator: ab ἀνατροφὴ, ἡ, educatio.

A'νατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.

A'νατροχάω, recurro. vide τροχάω.

A'νατυλίττω, repeto, revolvo animo: refrico, verso, reglomero. vide τυλίττω.

A'νατυπόω, & ἀνατυπόομαι, reformo, iterum formo, & metaph. informo formo, & metaph. informo aliquid in animo, imaginor. Unde

A'νατύπωσις, ἡ, forma iterum expressa, reformatio; & imaginatio: ex ἀνὰ, & τυπόω, figuro.

A'νατυρβάζω, conturbo, perturbo: ex ἀνὰ, & τυρβάζω, lutum subigo.

A'ναυγὴς, ὁ, obscurus, ater, non splendens: ex α priv. & αὐγὴ, lux, splendor.

A'ναυδὴς, έος, ὁ & ἡ, & ἀναύδητος, ὁ & ἡ, mutus, non vocalis; item ineffabilis, aut non fandus. ejusd. Them. & compositionis cum sequente.

A'ναυδος, ου, ὁ, ἡ, mutus, idem ac ἄφωνος. Ex α, & αὐδὴ, ἡ, vox, oratio.

A'ναυλεὶ, sine tibiis; adverbium ab ἄναυλος, ὁ, ἡ, sine tibiis.

A'ναυλὶ, sine naulo: ex α priv. & ναῦλον, τὸ, naulum, merces pro navigatione.

A'ναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine tibiis, imperitus ludendis tibiis; ex priv. α & αὐλὸς, tibia.

A'ναυμάχιον, τὸ, desertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat, ut debebat. Poll. ex α priv. & ναυμάχιον, τὸ, pœna navalem pugnam deserentis.

A'ναύσας, ὁ, Dor. pro ἀνήσας, a. 1. part. Th. αὔω.

A'ναυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & ἀναύξητος, ου, ϗ ἡ, incremento carens.

A'ναυξησία, ἡ, cum quid alimentum, & augmentum non capit. ex α priv. & αὐξάνω, f. αὐξήσω, cresco.

A'ναύξω, increseo, multum augeo: ex ἀνὰ, vel α intensivo, & αὔξω, cresco.

A'ναυος, ου, ὁ, ἡ, vocis expers: ab α, & αὔω, clamo, reboo.

A'ναυρος, ὁ, nomen viri. Sine aura. Th. αὔρα. Item torrens; & tum est ex α, & ναίω, fluo.

A'ναύσαν, Dor. pro ἀνήυσαν, acclamarunt, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω, accendo.

A'ναυσία, ας, ἡ, nausea nulla. Suid. ex α priv. & ναυσία idem ac ναυτία, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. a Th. ναῦς, navis.

A'ναυστα, τὰ, nautis carentia, vel navibus impervia: apud Hesych. ex α priv. & ναύτης, ου, ὁ, nauta. ab eod. Th.

A'ναυτέω, acclamo, alloquor.

A'ναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervice carens, sine collo: ex α priv. & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

A'ναύω, accendo; ex ἀνὰ, & αὔω, sicco. Item ἀναΰω, exclamo: unde ἀναΰσαν, apud Theocr.

A'ναφαίνω, ostendo. præs. imp. ἀνάφαινε. f. φανῶ. p. πέφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, η, εται, p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω, appareo.

A'ναφαίρετον, τὸ, quod auferri non potest: ab ἀφαιρετὸς, auferendus: ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

A'ναφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui, vel quæ auferri non potest: ut, ἀναφαίρετον κτῆμα, virtus. ex α priv. & ἀφαιρετός.

A'ναφαλαντίας, ου, ὁ, idem ac ἀναφάλαντος, ὁ, calvus.

A'ναφαλάντιασις, εως, ἡ, calvitium in superciliis, sive superciliorum lævitas, quæ falitium vocatur: calvitium autem in capite vocatur φαλάκρωσις.

A'ναφάλαντος, ὁ, proprie cui a fronte, vel super-

percilliis pili deciderunt: calvus, recalvus. Lev. 13.

Ἀναφανδὰ, idem ac ἀναφανδὸν, manifesto, propalam. Od. γ. & λ. Item Plut. & Luc. adv. ab ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀναφανδὸν, Jon. pro φανερῶς, palam: ab ἀναφαίνω, demonstro.

Ἀναφανέντες, οἱ, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀναφαντάζω, apparere facio, & phantasiam afficio: idem ac φαντάζω.

Ἀναφέρω, offero, subduco. f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα, part. ἀνενέγκας, a. 2. ἀνήνεγκον, inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἀναφεύγω, refugio, confugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀναφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intactilis. ex α priv. & ἁφὴ, ἡ, tactus.

Ἀναφθέγγομαι, exclamo, respondeo. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, seu intereo: ex ἀνὰ, & φθείρω, corrumpo.

Ἀναφθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀναφλασμὸς, ῦ, ὁ, masturbatio, vel mastupratio, Suid. ex ἀνὰ, & φλάω, frango.

Ἀναφλάω, ῶ, obscœnam significationem habet, de masturbante dictum. Luc. idem ac ἀνακλᾶν τὴν ψωλὴν, μαλάσσειν, χειρουργεῖν, τίλλειν, mastuprare.

Ἀναφλεγμαίνω, &

Ἀναφλέγω, rursus ardeo, vel æstuo, reardesco, vel rursus intumesco: item exardere ira. Plat. vide φλέγω, & φλεγμαίνω, inflammo.

Ἀνάφλεξις, ἡ, incendium. Plut. Verbale ab ἀναφλέγω: ex ἀνὰ, & φλέγω, incendo.

Ἀναφλεχθῆναι, excandescere. a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω, incendo.

Ἀναφλύζω, idem ac Th. φλύω, ferveo. Il. φ.

Ἀναφλυκτίδωτος, ου, ὁ & ἡ, ex quo pustulæ non eripuerunt, nec erumpunt; idem ac ἀφλυκτίδωτος: ex α priv. & φλύκταινα, pustula ex fervore.

Ἀναφλύω, idem ac ἀναφλύζω, ferveo.

Ἀναφοιβάζω, repurgo. a φοιβάζω, vaticinor.

Ἀναφοιτάω, redeo, rursum eo, repeto. a φοιτάω, eo.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω, offero.

Ἀναφορέω, egero, comporto: ex ἀνὰ, & φορέω, gesto.

Ἀναφορικὸς, ὁ, relativus: ab ἀναφορὰ, relatio.

Ἀναφορτίζω, onus in humeros tollo. a φορτίζω, onero.

Ἀναφορύσσω, subigo in modum farinæ: item commisceo. a φορύσσω, pinso.

Ἀναφράσσω, aperio, & explico, quod septo clausum erat. Hesych. a Them. φράσσω, condenso.

Ἀναφρίσσω, horreo; vel horreo pilis. a φρίσσω, horreo.

Ἀναφροδισία, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; item invenustas, inelegantia.

Ἀναφρόδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non venereus; a venere alienus: item invenustus. ex α priv. & Ἀφροδίτη, Venus.

Ἀναφρονέω, resipisco: ex ἀνὰ, & φρονέω.

Ἀναφροντίζω, aliquid animo sæpe volvere. a φροντίζω, curo.

Ἄναφρος, ὁ, spumæ expers; non spumeus, seu spumosus: ex α priv. & ἀφρὸς, spuma.

Ἀνάφυξις, ἡ, effugium. Plato. ab ἀναφεύγω.

Ἀναφύομαι, renascor: a φύω, gigno.

Ἀναφυράω, commisceo, permisceo, confundo; item inquino, fœdo; idem ac ἀναφύρω: ex ἀνὰ, & φυράω: a Th. φύρω, misceo.

Ἀναφύρω, idem ac φύρω, misceo.

Ἀναφυσάω, efflo, sursum flo.

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, evaporatio.

Ἀναφύσησις, ἡ, spiraculum terræ, ex quo ignis, vel ventus erumpit. Aristot.

Ἀναφυσιάω, efflo. Th. φυσάω, flo, sufflo.

Ἀναφυσιόω, anhelo: ex ἀνὰ, & φυσιάω, idem.

Ἀναφυσιόωντες, οἱ, præs. part. Poet. pro ἀναφυσιῶντες, ab ἀναφυσιάω, efflo.

Ἀναφύω, renasci facio, rursum produco, gigno. Th. φύω, gigno.

Ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνὴ, vox.

Ἀναχάζομαι, retrocedo, præs. ind.

Ἀναχαίνω, idem cum Th. χαίνω, dehisco: sed exponitur etiam oscitor.

Ἀναχαιτίζω, feroico; (neutraliter de equo dicitur mordente frænum, seque jubis erectis efferente) contumaciter efferor; in licentiam erumpo; & active, inhibeo, contra retrahens, retrorsus inhibeo; retro ago; reprimo. a Th. χαίτη, juba, proprie equi.

Ἀναχαλάζω, vel ἀναχαλάω, remitto, relaxo: vel idem ac Th. χαλάω, laxo.

Ἀναχαλασμὸς, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, ὁ, relaxativus, relaxandi vim habens.

Ἀναχαράσσω, denuo sculpo, rursus incido. Plut. ex ἀνὰ, & χαράσσω, sculpo.

Ἀναχάσσω, idem cum ἀναχάζω, & ab eodem Th.

Ἀναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. pro ἀναχάσασθαι: ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω, devito.

Ἀναχελύσσομαι, idem cum χελύσσομαι.

Ἀναχέω, refundo, infundo, conturbo, moveo. Th. χέω, fundo.

Ἀναχηνίω, hio. 2. Machab. 6. pro ἀναχανίω, ex ἀνὰ, & χανίω, idem ac Th. χαίνω, inhio.

Ἄνακθ', pro ἄνακτα, regem, acc. sing. sequente aspiratione, ab ἄναξ, rex.

Ἀναχίτης, gemma, eadem cum adamante; quasi tristitiam auferens, & dolorem. Plin. ex α priv. & ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἀναχλαινόω, induo, vestio, a Th. χλαῖνα, lana.

Ἀναχλιαίνω, idem ac χλιαίνω, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνεσθαι, lanugine obsitum esse, vel primam lanuginem emittere: ex ἀνὰ, & χνόος, ὁ, lanugo, rasio: item pubes. a Th. κνάω, carpo. vellico.

Ἀναχοὴ, ῆ, refusio: item meatus: ab ἀναχέω, fundo.

Ἀναχορεύω, tripudio, assilio in morem persultoris: ex ἀνὰ, & χορεύω, choreas duco.

Ἀναχόω, aggero, e terra aggesta extruo: ut apud Demosth. τὴν ὁδὸν ἀναχωσθεῖσαν, aggeribus lapidum, & ruderum via obstructa. & ἀνακεχωσμένος, obrutus, apud Synes. ex ἀνὰ, & χόω: unde χωννύω, & χώννυμι, aggero.

Ἀναχρέμπτω, vel potius ἀναχρέμπτομαι, excreo, screatu egero.

Ἀναχρέμψις, ἡ, excreatio, aut cum screatu egestio: item extussitio. Gal. ex ἀνὰ, & χρέμπτομαι: unde χρέμψις, ἡ, screatus.

Ἀναχρονισμὸς, ὁ, tropus, seu figura, quasi temporis retractatio: ex ἀνὰ, & χρονίζω, ομαι: unde χρονισμὸς, ὁ, mora.

Ἀναχρωννύω, vel ἀναχρώννυμι, ungo, activ. coloro, inficio, & denigro. unde

Ἀνάχρωσις, ἡ, infectio, inunctio, tinctura. vide χρώννυμι, aggero.

Ἀναχυθεὶς, ὁ, redundans. a. 1. part. pass. verbi ἀναχέω, Th. χέω, fundo.

Ἀναχύρωτος, ὁ, non paleatus; ut ἀναχύρωτος πηλὸς, lutum aceribus, seu paleis non subactum; sive lutum non aceratum, seu paleatum: ex α priv. & ἀχυρόω, paleas admisceo: a Th. ἄχυρον, τὸ, palea.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio, profusio: unde ἀναχύσεις, dicuntur maris æstuaria navigabilia. Straboni ἀνάχυσις est etiam confusio. Item animi, viriumque exsolutio, mollities. ab ἀναχύω, pro ἀναχέω: ex ἀνὰ, & χέω: unde χύω, f. χύσω, fundo.

Ἀναχύω, refundo; idem ac ἀναχέω: utrumque ex ἀνὰ, & χέω, vel χύω, fundo.

Ἀναχωνεύω, rursus conflo, refundo, reconflo, reformo: ex ἀνὰ, & χωνεύω, in fornacem conflatoriam conjicio, vel in fornace fusoria fabrico: a χώνη, idem ac χοάνη, vas argillaceum, in quo metalla funduntur, & liquefiunt: quod Th. χέω, liquefaciendo diffundo.

Ἀναχωννύω, & ἀναχώννυμι, idem ac ἀναχόω, aggero, e terra aggesta extruo. vide χωννύω, aggero.

Ἀναχωρέω, ῶ, recedo, secedo. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀνεχώρησα.

Ἀναχώρημα, τὸ, idem ac ἀναχώρησις, ἡ, secessus, recessus, receptus, refugium. Item reversio, abitio.

Ἀναχώρησις, ἡ, reditus. Th. χωρέω, procedo.

Ἀναχωρίζω, facio reverti, aut secedere; in locum reduco, suæ terræ restituo: τὸ ἀναχωρεῖν ποιῶ, recedere facio. ex ἀνὰ, & χωρίζω, separo: vel a χῶρος, locus, sedes.

Ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, anachorita; qui in solitudinem, aut alio quopiam secedit: quos eremitas vocamus.

Ἀναψάω, idem ac Th. ψάω, tergo, vel tergendo demulceo: item detergendo colligo, & recipio, frico.

Ἀνάψῃς, affigas, a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, αντος. ex ἅπτω, accendo: necto.

Ἀναψηφίζω, a suffragio revoco, abrogo, rogo iterum sententiam. unde

Ἀναψήφισις, ἡ, revocatio a suffragio: ex ἀνὰ, & ψηφίζω, computo.

Ἀναψήχω, idem ac ἀναψάω, tergo. ex ἀνὰ & ψήχω, demulceo.

Ἄναψις, εως, ἡ, reaccensio, excitatio ignis extincti: ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀναψυκτικὴ δύναμις, vis refrigeratrix.

Ἀναψῦξαι, a. 1. inf. ab ἀναψύχω, refrigero.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, &

Ἀναψυχὴ, ἡ, refrigeratio, recreatio.

Ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ, & ψύχω, refrigero.

Ἀγνοίη, Dor. syncop. pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἀνδάνω, imp. ἥνδανον, f. ἁδήσω: q. ab ἁδέω. p. m. ἕαδα, Att. ἕαδα. Exp. placeo. Annotat Eust. fieri ab ἅδω, eodem modo, quo λανθάνω ex λήθω, & μανθάνω ex μήθω. Alibi tamen annotat, ex Heraclidus Grammatici sententia, esse ab ἅδω, ut λαμβάνω a λήβω.

Ἀνδεῖσθαι, Poet. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo. sic ἀνδησάμενοι, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενοι.

Ἄνδημα, τὸ, vitta. Poet. pro ἀνάδημα. Th. δέω, ligo.

Ἄνδηρον, ου, τὸ, summitas, cacumen, ager fluvii. παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δηρῶν.

Ἀνδησάμενοι, ὁ, vide in ἀνδεῖσθαι.

Ἀνδικτὴς, ὁ, laquei genus, Poet. pro ἀναδικτὴς q. ab ἀνὰ, & δικεῖν, jacio.

Ἀνδίκω, Æolica syncope, pro ἀναδίκω, sursum jacio. Hesiod. Ejusdem Them. & compositionis.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim: adv. a δίχα, dupliciter.

Ἀνδοχάδην, pro ἀναδοχάδην, per successionem, alternis, mutatis vicibus. Hesiod. ab ἀναδέχομαι, suscipio, recipio: unde ἀναδοχὴ, receptio.

Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἄνδρεσι, & ἄνδρασι. dat. plur. Poet. & Jon. ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Ἀνδραγαθέω, virum me præbeo, q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus.

Ἀνδραγαθητὴς, ῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna: fortiter se gerens.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas.

Ἀνδραγαθίζομαι, idem ac ἀνδραγαθέω. fortem virum me præsto. ejusdem Th. & compositionis.

Ἀνδράγρια, τὰ, spolia homini detracta: ab ἀνὴρ, & ἄγρα, ἡ, præda.

Ἀνδράγχης, ὁ, exp. ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων, virorum strangulator, carnifex, tortor, ut & ἀνδράγχης, idem, ut vult Eust. ex ἀνδρὸς, & ἄγχω, a Th. ἄγχω, strangulo.

Ἀνδράδελφος, ὁ, levir, mariti frater: ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀνδρακὰς, adv. Poet. pro κατ' ἄνδρα viritim: ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Ἀνδρὰξ, idem, & ejudem Them. cum præced.

Ἀνδραπόδεσσι, per metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.

Ἀνδραποδιεῦνται, f. m. Jon. pro ἀνδραποδιοῦνται, Attice pro ἀνδραποδισθήσονται, mancipabuntur, seu in servitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω, mancipio.

Ἀνδραποδίζω, ομαι, mancipio: mancipium esse facio; vel in captivitatem abduco: & generaliter vim alicui infero. Hesych. Et dicitur etiam de urbibus, quas subigimus, & in servitutem nostram redigimus. Item ἀνδραποδίζομαι passive in servitutem redigor, in captivitatem abducor: ut ἀνδραποδισμένη πόλις, apud Demosth.

Ἀνδραπόδιον, τὸ, mancipiolum. Athen. diminut. ab ἀνδράποδον: ex ἀνὴρ, & πὸς, ὁ, pes.

Ἀνδραποδισμὸς, ῦ, ὁ, mancipatio, in servitutem redactio, sive hominis, sive urbium; item plagium, plagiarium crimen, Plat. de Leg. l. 9.

Ἀνδραποδιστὴς, ῦ, ὁ, plagiarius; item, mancipator, qui alium in servitutem redigit: Xen. & specialiter, qui liberum hominem in servitutem redigit; qui furatur hominem e libero suo statu, vel ex heri dominio. Eust.

Ἀνδραποδοκάπηλος, q. d. caupo mancipiorum, mango, venalitius, seu venalitiarius: (plagiarius, qui liberum hominem pro servo vendit; vel servum alienum tanquam suum) ex ἀνδράποδον, mancipium, & κάπηλος, institor, venditor, caupo.

Ἀνδράποδον, τὸ, q. d. hominis pes, mancipium; sunt enim mancipia, quasi pedes dominorum suorum, & eos pro capitibus agnoscunt, teste Eust. in Il. η. Item general. sic dicitur homo in bello captus, & servituti mancipatus, sive servus sit natura, sive servus sit liber, & ingenuus. apud Xen. Hel. 1.

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ καὶ mancipialis, ad mancipium pertinens; item, mancipio conveniens, servilis, item, minime ingenuus, servili ingenio præditus. unde

Ἀνδραποδωδία, ἡ, q. d. mancipialitas, servilitas, contraria ingenuitati. Aristot. Polit. 7.

Ἀνδραποδωδῶς, mancipiorum more, serviliter, illiberaliter. Plat. in Symp. ab ἀν-
δρα-

ἀνδράποδον, τὸ, quod ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ποῦς, ποδός.

Ἀνδράριον, idem quod ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio, homunculus, homulus. dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ & ἡ, viro ponderosus: ab ἀνὴρ, & ἄχθος.

Ἀνδραχθεῖς, οὗ, ὁ & ἡ, exp. gravis portantibus, i. e. δυνάμενοι ἀνδρῶν ἄχθος φέρειν, vel ὁ δυνάμενος ἀνδρα βαρύνειν διὰ μέγεθος.

Ἀνδράχλη, ἡ, dicitur scabellum muliebre, foramen habens, & subjectos carbones: (ἀνθράκιον etiam, seu ἀνθράκιον dictum Eust. & Suid.) est euphoniæ gratia, quasi pro ἀνθράχλη, a Th. ἄνθραξ, ακος, ὁ.

Ἀνδράχνης, dicitur herba quædam, quod sit viro similis, quasi ἀνδρείκελος, facta Syncope, & tenui in aspiratam mutata quasi ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἴκελος, ὁ.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρέας, ου, ὁ, Andreas, nomen viri. Gr. h. e. Animosus.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνήρ. Τὰ ἀνδρεῖα, absolute. exp. virilia.

Ἀνδρείκελον, subst. simulacrum, statua. Epigr. Item coloris genus: quidam exp. purpurissum. Xen. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἴκελος, ου, ὁ, similis; ab εἴκω, fut. ξω, similis sum.

Ἀνδρείκελος, viro similis.

Ἀνδρεῖος, ου, & ἀνδρεῖος, ὁ, virilis, ad virum pertinens: item, strenuus, virum se præbens. interdum dicitur & ἀνδρεῖος πρός τι. Comp. ἀνδρειότερος. Superl. ἀνδρειότατος, η, ον. ab ἀνήρ.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, viricida, epithetum Martis: ab ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδρεών, ῶνος, conclave, domicilium, porticus, locus in domo, ubi viri degunt.

Ἀνδρείως, viriliter & magno animo.

Ἀνδρεράστρια, ἡ, virorum amatrix. Poll. ex Aristoph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator: unde ἐράστρια, amatrix. Th. ἐράω, fut. άσω, amo.

Ἀνδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, vir factus, præs. part. pass. ab ἀνδρόομαι. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρευθέωσι, Jon. pro ἀνδρωθῶσι, 3. p. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόομαι, vir fio.

Ἀνδρεών, & ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, & ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod supra ἀνδρεὼν, domus scil. pars, in quam viri seorsum a mulieribus se recipiunt. Th. idem.

Ἀνδρεῶνα, Jon. pro ἀνδρῶνα.

Ἀνδρεῶνος, pro ἀνδρῶνος, quod vide.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, exp. q. d. virum, seu viros expello, in exilium pello, seu mitto: Plat. Pol. 8. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἐλάω. f. άσω, idem quod, & Poet. pro Th. ἐλαύνω.

Ἀνδρία, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. d. virilitas, i. e. strenuitas, animi robur, & præstantia; item verilitas. i. e. virilis ætas.

Ἀνδρία, vel ἀνδρεῖα, τὰ, dicta apud Cretenses fuere συσσίτια, seu convivia quædam publica, ad quæ soli viri conveniebant. Aristot. Polit. l. 2. c. 8. ab acc. sing. ab ἀνδρεῖος, ὁ.

Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, statua: ab ἀνήρ.

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva statua, parvum simulachrum: diminut. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, exp. statuarum fictor. unde

Ἀνδριαντοπλαστική, scil. τέχνη, exp. ars fingendi statuas: ex ἀνδριὰς, άντος, & πλάστης, ὁ.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, statuas facio. unde

Ἀνδριαντοποιητική, scil. τέχνη, ars statuaria. item

Ἀνδριαντοποιΐα, statuarum confectio: actio ipsa faciendi statuas. sed exp. & ars ipsa statuas faciendi.

Ἀνδριαντοποιός, statuarius, statuarum artifex. Athen. l. 11. ab ἀνδριὰς, & ποιέω.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ultima producta, statua, maxime viri, simulachrum: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.

Ἀνδρίζω, exp. virile quippiam ago. Suid.

Ἀνδρίζομαι, exp. virilem ætatem ingredior; ad firmam, & robustam ætatem pervenio. Bud. ex Poll. exp. vir sum: item, ad fortitudinem me comparo; viriliter & fortiter ago, seu me gero. Est, inquit Bud. ἀνδρίζομαι, ago more viri, ut ἀνθρωπίζομαι, ago more hominis, vel more humano. Item dicuntur mulieres ἀνδρίζόμεναι, naturam muliebrem fortibus suis superantes factis, quales a Latinis appellantur viragines. ab ἀνήρ.

Ἀνδρικὸς, ad virum, seu viros pertinens, tradit autem Eust. quamvis ἀνδρεῖος, & ἀνδρικὸς, idem valeant, dici tamen ἀνδρικὴ γυνὴ, non ἀνδρεία γυνή: item ἀνδρικοὶ πόνοι, exp. labor virilis, i. e. virum fortem decens, seu viro dignus, apud Luc. & general. ἀνδρικὸν dicitur, quicquid est viro forti dignum.

Ἀνδρικῶς; viriliter, strenue, fortiter; item interdum valide, robuste; & aliquando vehementer.

Ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio: ab ἀνήρ.

Ἀνδρίσκος, ου, ὁ, homuncio: diminut. ab ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ἀνδριστὶ, virorum more. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρόφιλος, viri amans, viri amicus: ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ἄνδρας φονεύων, Hom. Il. β. vide ἀνδροφόνος.

Ἀνδροβάμων, στενὴ ὁδὸς, angusta via. Hesych. proprie, qui uni tantum viro sufficit: dicitur enim quasi ἀνδρὸς βαμός.

Ἀνδροβόρος, qui viros vorat, telisque suis interficit. Est comp. ex ἀνὴρ, & βορὸς, ὁ, a Th. βορά.

Ἀνδρόβουλος, virili, & generoso consilio utens: ex ἀνὴρ, & βουλή.

Ἀνδροβρὼς, ῶτος, ὁ, idem. Ex ἀνὴρ, & βρώσκω, f. βρώσω.

Ἀνδρογένεια, per viros successio generis: ex ἀνὴρ, & γένος.

Ἀνδρογόνος, ὁ, viripara, quæ parit masculum: ab ἀνὴρ, & γίνομαι.

Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, idem quod ἀνδρόγυνος, expon. q. d. maritœmina: vir pariter & fœmina; utrumque habens sexum; vel utriusque naturæ. Plat. in Symp.

Ἀνδρόγυνοι, vocantur etiam illi, quibus excisa sunt virilia.

Ἀνδρόγυνος, ab Hesych. exp. debilis, & imbecillis; invalidus; item, effœminatus: muliebri, & molli animo præditus; semivir, Suid. Et in Parab. Salom. capitur pro socorde, & parum strenuo, ut scribit Bud. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & γυνὴ, ἡ.

Ἀνδροδάϊκτος, ου, ὁ, viros perimens. Schol. Aristoph. nisi potius sit, in qua viri perimuntur: ex ἀνὴρ, & δαΐζω.

Ἀνδροδάμαν, mariti domitricem, acc. sing. ab ἀνδροδάμας, ας, ἡ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνὴρ, & δαμάω.

Ἀνδροδάμας, ου, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδάμας, ου, ὁ, vocatur gemma quædam, sic dicta, quod impetus hominum domet. Plin. Vide ἀνδροδάμας.

Ἀνδροδάμαστος, ἡ, Hesychio est ἡ ὕπανδρος γυνὴ, subjecta viro mulier.

Ἀνδρόδομος, exp. q. d. ἀνδρῶν δόμος, triclinium. Hesych. & Suid.

Ἀνδρόθεα Ἀθήνη, fortissima Minerva.

Ἀνδρόθεν, ex viro. in Epigr. ab ἀνήρ.

Ἀνδροκμής, exp. a viro interfectus; & apud Eurip. ἀνδροκμῆτες ἀγῶνες, sunt certamina, in quibus viri laborant. Est idem cum ἀνδρόκμητος.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ, & κάμνω, p. κέκμηκα.

Ἀνδροκόβαλος, ου, ὁ, exp. nequam, improbus, veterator. Suid. Hesych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & κόβαλος, ὁ.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum, ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, & κτείνω.

Ἀνδροκτονία, ἡ, homicidium: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, κτενῶ, ut & ἀνδροκτασία, est ex 2. perf. præt. pass. ejusdem Th. κτείνω, præt. ἔκτακα.

Ἀνδροκτόνος, homicida. Plut.

Ἀνδρολέτειρα, exp. virorum perditrix. Æschines. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὄλλυμι, f. ὀλῶ, ab inusit. ὀλέω: unde ὀλετὴρ, ὁ, & ὀλέτειρα, ἡ.

Ἀνδρολήμα, ἡ, exp. virilem habens animi elationem, i. e. ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα. Hesych.

Ἀνδροληψία, &

Ἀνδρολήψιον, corporum pignoratio, quæ dabatur contra eos, apud quos homicidium perpetratum fuerat: ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, capio: unde λῆψις, acceptio.

Ἀνδρολογέω, ῶ, & ἀνδρολογίζω, milites conquiro; delectum habeo; viritim lego, vel deligo.

Ἀνδρολογία, virorum delectio; ex ἀνὴρ, & λέγω, lego, deligo.

Ἀνδρομανεῖς, appellant Poetæ mulieres Spartanas: Plut. in Numa: quod viros furere faciant. ex ἀνὴρ, & μανία, furor.

Ἀνδρομανὴς, έος, ὁ & ἡ, insaniens ob viros; viros insane amans, vel appetens: de muliere dicitur; ut contra vir dicitur γυναικομανής.

Ἀνδρομανία, ἡ, exp. virorum insanus amor, qualis est impudicarum mulierum.

Ἀνδρόμαχος, exp. cum viris, vel cum viro decertans: in Epigr. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & μάχη, ἡ.

Ἀνδρόμεος, έη, εον, virilis, humanus, idem quod ἀνδρόμεος. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ & ἡ, ad staturam, & altitudinem viri assurgens: ex ἀνὴρ, & μῆκος.

Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Victor.

Ἀνδρόομαι, οῦμαι, exp. virile robur, vel ætatem virilem assumo; ad virilem ætatem pervenio; vir fio, togam virilem sumo: est pass. ab ἀνδρόω.

Ἀνδρόπαις, puer virilitatem præ se ferens, vel qui jam ad virilem ætatem tendit: ex ἀνὴρ, & παῖς.

Ἀνδροπλήθεια, hominum multitudo, seu conventus ex ἀνὴρ, & πλῆθος.

Ἀνδροπρεπὴς, viro conveniens, virum decens: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. πρέπω.

Ἀνδρόπρωρον, dicitur pro ἀνθρωποπρόσωπον, hominis facies. Soph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & πρώρα, ἡ, vel πρόσωπον, τὸ: pro quo per metaph. πρῶρα, interdum sumitur.

Ἀνδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδροσάθων, & ἀνδροσάθων, exp. virilia grandiora habens, membrosus; item, mutonatus: (inhoneste) Suid. & Hesych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & σάθη, ἡ.

Ἀνδρόσαιμον, ου, τὸ, vel

Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, dicitur ruta sylvestris: & sic dicta est, quod ejus flores, si digitis terantur, sanguineo succo madent. Diosc. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & αἷμα, τό.

Ἀνδροσινὴς, exp. hominibus noxius: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. σίνω: unde σίνος, τὸ, & σίνις, ιδος, ὁ, ἡ.

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, statua, quæ viri, & sphingis figuram habet.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo, ἀνδρεία.

Ἀνδροῦσθαι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor: ex ἀνὴρ, & φάγω.

Ἀνδροφάγος, exp. hominivorus, seu homivorus; humana carne vescens.

Ἀνδροφθόρος, homines corrumpens, & occidens, ex ἀνὴρ, & φθορά.

Ἀνδρόφιλος, viri amicus. V. φίλος.

Ἀνδροφονέω, sum homicida; & interdum simpliciter, occido.

Ἀνδροφονία, ἡ, homicidium.

Ἀνδροφόνοιο, gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδροφόνος, ὁ, homicida. Il. ω. Item specialiter, viros interficiens: ut ἀνδροφόνοι Τυνδαρίδαι, apud Eurip. in Hec. a φόνος, ὁ.

Ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens: a φωνή.

Ἀνδρόω, ῶ, exp. virilem reddo, virile robur ministro. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ.

Ἀνδρῶδες, τὸ, pro ἀνδρεία, ἡ, virilitas, virile robur.

Ἀνδρώδη, virilem, acc. sing. ab ἀνδρώδης, εος, ὁ, ἡ, ab ἀνήρ.

Ἀνδρώδης, εος, ὁ & ἡ, virilis: virum decens; viro forti dignus, seu forti animo præditus; magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, viriliter, fortiter, ut virum fortem decet. ab ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ἀνδρωθεὶς, ὁ, vir factus, a. 1. pass. part. ab ἀνδρόομαι. Ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωθεῖσα, ἡ, dicitur, quæ cum viro concubuit; cui vir virginitatem eripuit. est f. a masc. ἀνδρωθείς.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi viri versantur; virorum diversorium. a Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod, & ab ἀνδρὼν ῶνος, domus pars in quam viri seorsum a mulieribus se recipiunt.

Ἀνδρῷος, virilis, ἀνδρεῖος: ab ἀνήρ.

Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.

Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, emergo, existo.

Ἀνέασε, Dor. & Poet. pro ἀνέτεινε, porrexit, 3. sing. a. 1. act. Th. ἀνατείνω.

Ἀνεβάλλετο, 3. sing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.

Ἀνέβη, conscendit, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.

Ἀνεβορβόρυξαν, exclamarunt, 3. pl. a. 1. a βορβορύζω.

Ἀνέβωσε, Jon. pro ἀνεβόησε, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, clamo.

Ἀνέβραχε, insonuit, a. 2. verbi ἀναβραχέω.

Ἀνεγγυάω, ῶ, exp. fidejubeo: ex ἀνὰ, & ἐγγυάω.

Ἀνέγγυος, ὁ & ἡ, illegitimus: illocabilis, indotata, ἄπιστος, incertus; quasi sine sponsione, perfidus ex α priv. & ἐγγύη, sponsio, fidejussio.

Ἀνεγείρω, expergefacio, excito; pro ἐγείρω, sed exp. & attollo, erigo; atque inde

Ἀνέγερσις, expergefactio, excitatio. Plut.

Ἀνέγερτος, inexpergiscibilis, inexperrectus, ex ἀνὰ, & ἐγείρω.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἡ, qui in jus vocari nequi

inculpatus: ex α & ἔγκλητος, accusatus; ab ἐγκαλέω.

Ἀνεγκλήτως, irreprehense, inculpate: adv. ab ἀνέγκλητος.

Ἀνέγκυος, quæ uterum non fert: quæ non est gravida: ex α priv. & ἔγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ, illaudatus; nulla laude affectus: ex α privat. & ἐγκωμιάζω.

Ἀνεγνάμπτοντο, flectebantur, imperf. pass. a γνάμπτω, pro κάμπτω. a. 1. pass. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus est, a. 1 pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod a γνωρίζω.

Ἀνέγνωσμαι, p. pass. ἀνεγνώσθην. a. 1. ἀνέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέγρετο, concitata est, imperf. pass. ab

Ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος, Th. ἐγείρω.

Ἀνεγχώρητον, quod fieri non contingit; impossibile: ex α priv. & ἐγχωρέω.

Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pavitus non est: qui solo æquatus, aut allisus non est; ex α priv. & ἐδαφίζω, pavio, solo æquo.

Ἀνεδέγμεθα, plusq. p. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per syncop.

Ἀνεδέξω, a. 1. ab ἀναδέχομαι.

Ἀνεδέξατο, suscepit, a. 1. m. ab ἀναδέχομαι. ex ἀνὰ, & δέχομαι.

Ἀνέδην, licenter, impune: adv. q. ab ἀνίημι, laxo, remitto.

Ἀνέδρακον, suspexi, a. 2. ab ἀνὰ, δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

Ἀνέδυ, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.

Ἀνέδυον, imperf. ab ἀναδύω, egredior: ex ἀνὰ, & δύω.

Ἀνεδύσατο, emersit, a. 1. m. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνέεργω, cohibeo. Th. εἴργω.

Ἀνέζευξεν, discessit, a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζεύγνυμι.

Ἀνέζω, sublatum sedere facio: sublatum colloco, & pono. Il. ν. ex ἀνὰ, & ἕζω, sedere facio, seu colloco, pono.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod a ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

Ἀνέωσεν, pro ἀνέωσε, impulit, a. 1. Att. ab ἀνωθέω.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον ab ἀναθάλλω, revirefco.

Ἀνεθεὶς, ὁ, remissus, a. 1. part. pass. ab ἀνίημι.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, involuntarius: ex α, & ἐθέλω.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, expono, impono. Th. τίθημι.

Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι. Item a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, nutrivi, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνείδεος, ου, ὁ καὶ ἡ, forma carens, informis, ut ἀνείδεος ὕλη, primum subjectum. Philopon. ex α priv. (inferitur post α euphoniæ gratia) & εἶδος, εος, τὸ, forma, facies, species; a Th. εἴδω, video.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, idem quod εἰδωλοποιέω, ῶ, imaginem, vel simulachrum fingo, seu repræsento: ex ἀνὰ, εἴδωλον, & ποιέω.

Ἀνεικαιότης, (est cum α priv. ante) cui contrarium est εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem quod εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas, futilitas, vanitas: ab εἰκαῖος, temerarius. Th. εἰκῆ, temere.

Ἀνείκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis; nulli assimilandus, qui nulla imagine adumbrari potest; item, quem nulla conjectura assequi possis. Suid. ex α priv. & εἰκάζω, assimilo, comparo. Th. εἴκω, similis sum: unde εἰκὼς, ότος, ὁ, similis.

Ἀνειλείθυια, vel ἀνειλήθυια, Lucinæ labores nondum experta; quæ nondum peperit: apud Eurip. ex α priv. (cum ν interto ante vocalem, ut solet, euphoniæ gratia) & Εἰλείθυια, Lucina, dea, quæ parturientibus opitulatur; & pro ipso partu etiam ponitur.

Ἀνειλέω, ῶ, evolvo. i. e. involutum explico; vel pro Th. εἰλέω, volvo, voluto. Inde etiam verbale

Ἀνείλημα, τὸ, evolutio; vel involutio, & involucrum. unde ἀνειλήματα dicuntur γαστρὸς, i. e. tormina, ab Hippocrate.

Ἀνείληπται, contractum est, p. pass. 3. sing. ἀνειληφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνειλίσσω, revolvo; item ἀνειλίττω, idem quod ἀνειλέω. ex ἀνὰ, & εἱλίσσω.

Ἀνείλλω, idem cum ἀνειλέω; ex ἀνὰ, & εἴλλω, idem quod Th. εἰλέω.

Ἀνεῖλον, ες, ε, sustuli, interemi, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένος, p. part. pass. f. g. ab ἀνίημι.

Ἀνειμένος, ου, ὁ, (particip. ab ἀνίημι) remissus, solutus, liber, curis solutus: item, dissolutus, diffusus, tam in bonam, quam in malam partem sumpto vocabulo.

Ἀνειμένως, remisse, solute, licenter, negligenter; adverb.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ὁ μὴ ἔχων εἵματα, non vestitus, vel male vestitus.

Ἀνεῖν, Jon. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖναι, remisisse, vel omisisse, infin. ab a. 2. ind. act. ἀνῆν, inde part. ἀνεὶς, fœm. ἀνεῖσα. a. 2. infin. m. ἀνέσθαι. Sed ἀνεῖσθαι, est p. inf. pass. ab ἀνίημι, emergo.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare: item, referre, renunciare, est infin. ab ἀνεῖπον, ex alto, vel publice dixi, publicavi, respondi. ex ἀνὰ, & εἶπον, dixi, aor. 2. ind. verbi ἔπω, dico

Ἀνείργω, arceo, propello, repello, inhibeo. idem quod ἀνέεργω: ex ἀνὰ, & εἴργω, cohibeo.

Ἀνείρειν, Jon. pro πλέκειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἄνειρξις, inhibitio. Plut. de Socr.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. subduxerunt. Th. ἐρύω.

Ἀνείρω, Jonica, & Poetica epenthesi τοῦ ι, dicitur pro ἀνέρω, interrogo; vel potius ἀνείρομαι frequentius ponitur pro ἀνέρομαι, in passiv. interrogo, rogo. ex ἀνὰ, & εἴρω, dico.

Ἀνειρωτάω, apud Poetas, & Jonas. Item

Ἀνειρωτίζω, apud Suid. idem quod Th. ἐρωτάω, interrogo, percontor.

Ἀνεῖσαν, 3. plur. aor. 1. ἀνῇσαν, ab ἄνειμι, ascendo, redeo: ex ἀνὰ, & εἶμι, eo

Ἀνεῖσθαι, remissum esse, præt. perfect. infin. passiv. ab ind. ἀνεῖμαι. vide ἀνίημι.

Ἀνείσοδος, inaccessus; ad quem non patet ingressus. Plut. ex α priv. & εἴσοδος.

Ἀνείσφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis; qui tributum non solvit: ex α priv. & εἰσφορά.

Ἀνεῖχε, 3. singular. imperf. act. ἀνειχόμην, pass. ab ἀνέχω, sustineo: ab ἀνὰ, & ἔχω.

Ἀνέω, Poet. pro ἀνύω, vel ἀνέω, Jon. vel Attice pro ἀνῶ, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adverb. ab origine, desuper. Thema ἑκάς.

Ἀνεκάς, Poet. interdum idem quod ἄνωθεν, ὑψόθεν, superne, eminus. Th. ἑκάς, procul

Ἀνέκβατος, ex quo non est egressus; invius: ex α priv. & ἐκβαίνω, exeo.

Ἀνεκβίαστος, qui vi compelli nequit; inviolabilis. Plut. unde

Ἀνεκβιάστως, inviolabiliter: ex α priv. & ἐκβιάζω, vi exturbo: ex ἐκ, & βιάζω.

Ἀνεκδήμητος, qui non peregrinatur; peregrinationibus carens: ut ἀνεκδήμητοι ἡμέραι, dies, qua peregrinari fas non est, ex α priv. & ἐκδημέω.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ, & διηγέομαι.

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter: adv. ab ἀνεκδιήγητος.

Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus; ex α priv. & ἐκδικέω.

Ἀνέκδοτος, non editus. non vulgatus: ut liber ἀνέκδοτος, ἀνέκδοτος θυγάτηρ, Dem. filia nondum elocata, sed indotata, & innupta: ex α priv. & ἔκδοτος.

Ἀνέκδρομος, excursum, & effugium non habens: Epigr. impervius: ex α priv. & ἔκδρομος, excursio: item, pervius. ab ἐκτρέχω.

Ἀνεκθέρμαντος, qui calefieri non potest: caloris expers: ex α priv. & ἐκθερμαίνω, excalefacio, quod ex ἐκ, & θερμαίνω.

Ἀνέκθυτον μίασμα, inexpiabile scelus: ab α priv. & ἐκθύομαι, placo, expio.

Ἀνέκλαγον, vocem in altum sustulerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th κλάζω.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis; ex α, ἐκ, & λαλέω.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ, ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, ἐκ, & λείπω.

Ἀνεκλιπής, indeficiens, indefinitus: ex α priv. & ἐκλιπής.

Ἀνεκλόγιστος, a quo rationes non petuntur; cujus rationes subduci non possunt: ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, adfero. f. ίσω. Th. κομίζω.

Ἀνεκόπη, percussus est, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι, Th. κόπτω.

Ἀνέκπυστα, τὰ, Hesych. sunt manifesta, exaudita: item, ineffabilia, infanda: ex α priv. & ἔκπυστος, exauditus.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo: ex ἀνὰ & ἐκπίμπλημι, expleo; quod ex ἐκ, & πίμπλημι.

Ἀνέκπληκτος, imperterritus: impavidus: ex α priv. & ἔκπληκτος. unde adv.

Ἀνεκπλήκτως, intrepide, secure, constanter;

Ἀνέκπλυτος, indelebilis, non elutus: ex α priv. & ἔκπλυτος.

Ἀνεκποίητος, qui non potest educi, extrahi, aut expelli: ut ὠδὶς ἀνεκποίητος, apud Hippocr. in Aphor. ex α priv. & ἐκποίητος.

Ἀνεκπύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insuppurabilis; qui ad suppurationem perduci non potest: ex α priv. & ἐκπυέω, idem quod ἐκπυΐσκω, suppuro; ad suppurationem perduco; quod ex ἐκ, & πυέω, idem; a πύον.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

Ἀνεκτὸς, ῆ, ὁ, ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc ἀνεκτότερον, tolerabilius, comp.

Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.

Ἀνέκφευκτος, quem nemo effugere potest; item, cui non licet effugere: ex α priv. & ἐκφεύγω.

Ἀνεκφοίτητος, non prodiens: ex α priv. & ἐκφοιτάω, exeo, prodeo; quod ex ἐκ, & φοιτάω.

Ἀνέκφορος, quem efferre non licet, i. e. evulgare. Eust. ex α priv. & ἔκφορος.

Ἀνέκφραστος, ου, ὁ & ἡ, ineffabilis; ex α priv. & ἐκφράζω.

Ἀνεκφώνητος, ineffabilis, non expressus: ex α priv. & ἐκφωνέω.

Ἀνέλαιος, sine oleo: ex α priv. & ἔλαιον, ου, τὸ, oleum.

Ἀνέλεγκτος, certior, quam qui redargui possit, confessus, manifestus: Plat. invictus, inexpugnabilis; item, non convictus, irrefutatus: ex α priv. & ἐλεγκτός.

Ἀνελέγκτως, sine reprehensione, sine argumento, & probatione.

Ἀνελεημόνως, crudeliter, immisericorditer.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immisericors: ex α & ἐλεήμων.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλω, a. sing. sub. ἀνελών, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas.

Ἀνελευθερότης, idem; avaritia, sordida parsimonia. a sequente ἀνελεύθερος.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ, illiberalis: ex α & ἐλεύθερος.

Ἀνελέσθαι. vide ἀναιρέω.

Ἀνελινύω, tempus tero, otior: fere idem cum simplici Th. ἐλινύω, quiesco, otior.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; item, explicatio.

Ἀνέλικτος, apud Schol. Theocr. expon. ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα, non torquens, trahens, seu volvens pedem, i. e. non incedens: ex α priv. ἑλίσσω, & πούς.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso, aperio, explico: ex ἀνὰ. & ἑλίσσω.

Ἀνελκύω, attollo, sursum traho, retraho, subduco: ex ἀνὰ, & ἑλκύω.

Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, sursum traho: ab ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ου, ὁ, non ulceratus; qui ulcus non sensit: ex α priv. & ἑλκόω, ulcero, exulcero: unde ἑλκωτὸς, q. vide.

Ἀνελλήνιστος. hellenismum non recipiens; alienus a Græca consuetudine: ut ἀνελλήνιστος σύνταξις, de barbara, & incongruente constructione: ex α priv. & ἑλληνίζω, quod vide.

Ἀνελλιπὴς, έος, ὁ & ἡ, cui nihil detrahi potest; cui nil deest, non deficiens: ex α priv. & ἐλλιπὴς, quod vide.

Ἀνελλίπους, ὁ, claudus, χωλός. Hesych. ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, qui pedibus non saltat: ex α priv. ἅλλομαι, & πούς.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero.

Ἀνέλοντο, sumpserunt, a. 2. m. Jon. pro ἀνείλοντο, ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίζω, despero.

Ἀνελπίσῃς, desperes, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, desperatio.

Ἀνέλπιστος, ὁ, desperatus: ab ἀνελπίζω.

Ἀνέλυτρος, ὁ καὶ ἡ, detectus, non involutus: ex α priv. & ἔλυτρον.

Ἀνελών, όντος, ὁ, a. 2. part. ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. sub. ab ἀναιρέω.

Ἀνέμβατος, inaccessus, avius, &c. ex α priv. & ἐμβαίνω, vide.

Ἀνέμιξαν, a. 1. ind. act. ἀνεμίσγοντο, 3. pl. verbi ἀναμίσγω.

Ἀνεμέσητος, carens invidia; non invisus.

Ἀνεμεσήτως, citra invidiam: ex α priv. & νεμεσητός.

Ἀνεμέω, ῶ, revomo: ab ἐμέω.

Ἀνέμητος, indivisus, individuus, non distributus, ἀμέριστος; ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ἀνεμώλιος, & ἀνέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento plenus, vanus, evanidus, subventaneus: ut ἀνεμιαῖα κυήματα, expon. fœtus evanidus; item metaphorice ἀνεμιαῖος ἄνθρωπος, homo levis,

vis inconstans. Item ἀνεμίδιον, diminut. q. d. ventulus. Plat. omnia ab ἄνεμος.

Ἀνεμίζω, ventis agito. f. ίσω, p. ἠνέμικα, part. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, expectabat, imperf. ab ἀναμίμνω, Poet. pro μένω.

Ἀνεμνήσθη, recordatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.

Ἀνεμόδρομος, cursor, qui a ventis impellitur; vel cursor, qui cum ventis currit: ex ἄνεμος, & δρόμος.

Ἀνεμόεις, εντος, ὁ, ventosus: ἀνεμόεν ἱστίον, ventosum velum.

Ἀνεμοκοῖται, dicebantur quidam apud Corinthum incantamentis quibusdam ventorum tempestates sedantes, teste Eust. q. venti sopitores: ex ἄνεμος, ventus, & κοίτης, ου, ὁ, idem quod Th. κοίτη, ἡ, cubile, lectus; item dormitio, somnus.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. ἀνέμοισι, q. ab ἄημι.

Ἀνεμοσκεπής, έος, ὁ, ἡ, a vento tegens: a σκέπω, & ἄνεμος.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ, vento perstrepens: ab ἄνεμος, & σφαραγέω.

Ἀνεμοτρεφής, & ἀνεμοτροφής, έος, ὁ, ἡ, a vento nutritus, & auctus, seu corroboratus: ab ἄνεμος, & τρέφω.

Ἀνεμότρεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui a vento versatur. Th. τρέπω.

Ἀνεμοφθορία, exp. corruptio, quæ fit a vento. Suid. ex ἀνεμόφθορος, a vento disperditus, seu a vento periens. Osee c. 8.

Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ, ἡ, arefactus: ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμοφόρητος, a ventis disjectus; a ventis in diversas partes latus: ex ἄνεμος, & φορέω.

Ἀνεμόω, ventilo.

Ἀνεμπλήκτως, idem quod ἀνεκπλήκτως, audacter, imperterrite, intrepide: ex α priv. & ἐμπλήκτως.

Ἀνέμπλοος ναῦς, navis non navigans, i. e. stans, seu quiescens. Non. ex α priv. & ἐμπλέω.

Ἀνεμπόδιστος, non impeditus, liber: ex α priv. & ἐμποδίζω, unde adv.

Ἀνεμποδίστως, nullo negotio; sine impedimento: libere, absque offendiculo.

Ἀνέμπτωτος, qui incidere non potest. Laert. in Zen. item, irreprehensus, inculpatus; ex α priv. & ἐμπίπτω, incido, illabor: unde ἔμπτωσις, ipsa actio incidendi, casus; lapsus.

Ἀνέμφαντος, non demonstratus: ex α priv. & ἐμφαίνω.

Ἀνέμφατος, ὁ καὶ ἡ, carens efficacia: sine emphasi, seu significatione expressa; luculentam speciem non præbens. unde adv.

Ἀνεμφάτως, sine efficacia, vel non expresse.

Ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ, ventosus.

Ἀνεμωκής, έος, ὁ καὶ ἡ, venti celeritatem habens: ex ἄνεμος, & ὠκύς.

Ἀνεμωνία, nomen herbæ apud Theophr. Hist. Pl. l. 7. c. 10. quæ eadem esse creditur cum τῇ ἀνεμώνῃ, papavere.

Ἀνεμώλιος, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, inanis. exp. etiam q. d. qui vento rapitur, & ita perditur. Il. φ. Od. δ. & λ. & sic componi potest ex ἄνεμος, ὁ, & insit. ὀλέω, f. ὀλέσω, pro Th. ὄλλυμι. Etymologus tamen compositum esse negat: quo sensu ad ἄνεμος, voce derivata, pertinebit. Hinc ἀνεμώλια βάζειν.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.

Ἀνεμῶτις, fuit cognominata Minerva in quodam Peloponnesi loco, quod ibi ventum sedaret perniciosum. a Th. ἄνεμος, ὁ.

Ἀνενδεής, έος, ὁ & ἡ, non indigus: ab α, & ἐνδεής.

Ἀνενδείκτος, qui sine ostentatione est, non ostentator: ex α priv. & ἐνδείκνυμαι. Unde ἀνενδείκτως.

Ἀνένδεκτος, ου, τό, quod fieri nequit: ab α, & ἐνδέχεται, fieri potest.

Ἀνένδεκτος, exp. qui non ἐνδέχεται, i. e. non contingens, seu accidens, vel nunquam contingens, ideoque ἀδύνατος, & ἀνυπόστατος. Hesych. ἀνένδεκτον exp. ἀπαράδεκτον.

Ἀνενδεῶς, citra indigentiam: ab ἀνενδεής.

Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, & indubitabilis. unde

Ἀνενδοιάστως, dubio procul, sine dubio, indubitanter: ex α priv. & ἐνδοιάζω.

Ἀνένδοτος, non remissus, nec languidus, vel in quo non est remissio, nec languor; item, rigidus, non exorabilis. ex α priv. & ἐνδίδωμι. unde etiam

Ἀνενδότως, non remisse, non languide, nec perfunctorie, bona fide.

Ἀνένεγκε, a. 1. inf. ἀνενέγκαι, part. ἀνενεγκών, a. 2. inf. ἀνενεγκεῖν, part. ab ἀναφέρω, subduco.

Ἀνενείκατο, emisit, 3. pers. sing. a. 1. m. Ion. & Poet. pro ἀνηνέγκατο. Hinc ἀνενεικάμενος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ab ἀναφέρω, sustollo, emitto.

Ἀνενεργής, effectu carens, iners.

Ἀνενέργητος, idem: ex α priv. & ἐνεργής.

Ἀνέπνευσε, respiravit, a. 1. ex ἀναπνέω, quod a πνέω.

Ἀνενηνοχυῖα, ἡ, erumpens. p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω. Gen. 40. 10.

Ἀνενθουσίαστος, non afflatus divino numine; non fanaticus, non vesanus: ut ἀνενθουσίαστος ἔρως, non insanus amor; qui fanaticos non facit. Plut. in Amatorio. ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

Ἀνεννόητος, indoctus, inexercitatus, inexpertus: item passive, inexcogitatus, imperceptus: ex α priv. & ἐννοέω.

Ἀνενόχλητος, non perturbatus, placatus, quietus: ab ἐνοχλέω.

Ἀνέντες, remittentes, nom. pl. a. 2. part. ἀνείς, ἕντος: ab ἀνίημι.

Ἀνέντευκτος, ου, ὁ & ἡ, non affabilis: hominum congressus refugiens: insociabilis: ex α priv. & ἐντυγχάνω.

Ἀνεξάλειπτος, exp. indelebilis: ex α pr. & ἐξαλείφω, quod interdum idem signif. cum Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀνεξαπάτητος, exp. qui falli non potest, seu decipi; & ex Aristot. Pol. 8. pro eo, qui non decipitur: ex α priv. & ἐξαπατάω, f. ήσω.

Ἀνεξέλεγκτος, qui refutari, & coargui non potest: ex α priv. & ἐξελέγχω.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ, ἡ, imperscrutabilis: ex α & ἐξερευνάω.

Ἀνεξέταστον, inquisitum, indicta causa: ex α, & ἐξετάζω.

Ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus; diligenti examine non cognitus, seu perquisitus, ut ἀνεξέταστος βίος, vita, in quam non inquiritur. Unde adv.

Ἀνεξετάστως, sine examine, inexplorato, sine delectu, vel discrimine.

Ἀνεξεύρετος, qui inveniri nequit, non inventus, incompertus, incomprehensibilis: ex α priv. & ἐξευρίσκω.

Ἀνεξήγητος, non expositus, non enarratus, aut explicatus; ex α priv. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεξία, tolerantia. Verbale ab ἀνέχω.

Ἀνεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ, ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι, & κακόν.

Ἀνεξικακέω, patientiam accommodo in tolerandis malis.

Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξίκμαστος, ου, ὁ & ἡ, proprie, qui exsiccari non potest; vel qui exsiccatus non est; item, non exsuccus, seu succosus: ex α priv. & ἰκμάζω, humecto, humefacio: a Th. ἰκμάς, άδος, ἡ, humor, vapor.

Ἀνεξίλαστος, implacabilis; qui placari nequit: ex α priv. & ἐξιλάσκομαι.

Ἀνεξίτητος, exitum non habens, impervius. Hesyc. ex α priv. & ἐξίτητος, egrediens, ab ἔξειμι, vel ἐξιέναι.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ, ἡ, impervestigabilis: ex α, & ἐξιχνιάζω, investigo. f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἡ, qui nullum habet exitum, ab α, & ἔξοδος.

Ἀνέξοιστος, quem efferre non licet; non vulgandus, Eust. ex α priv. & ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω.

Ἀνέξομαι, tolerabo, f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέονται, Ion. pro ἀνίενται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, laxo.

Ἀνέορτος, incultus, incelebris, non feriatus, non hilariter transactus: ex α priv. & ἑορτή.

Ἄνεος, & ἄνεως, Attice, mutus, tacitus, vocis expers; item, impos animi; ἄφωνος, ἢ τῷ νῷ ἐκπεπληγμένος; apud Hippocr. Est ejusd. Th. & comp. cum ἄνεως.

Ἀνεοστασία, vel ἀνεωστασία, Hesych. est stupor, quo aliquis stat ἄνεως, & velut attonitus; ex ἄνεως, & ἵσταμαι.

Ἀνεπάγγελτος, non vocatus, vel invocatus, ἄκλητος, non denuntiatus, non indictus. Polyb. ex α priv. & ἐπαγγέλλω.

Ἀνεπαίσθητος, qui non sentitur; ὃ οὐκ ἔστιν αἰσθέσθαι, insensibilis: ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, quod vide.

Ἀνεπαισθήτως, ita ut non sentiatur: est adv. ab ἀνεπαίσθητος.

Ἀνεπάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non auditus; vel qui audiri nequit. Athen. l. 9. non denuntiatus; non indictus. Exp. & ἄγνωστος ab Eust. ex α priv. & ἐπάκουστος, ὁ, de quo auditum est; qui innotuit. verbale ab ἐπακούω, idem quod Th. ἀκούω, audio, inaudio: item, intelligo, sentio.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ, ἡ, inverecundus, impudens: ex α & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, inverecunde, impudenter: adv. ab ἀνεπαίσχυντος.

Ἀνεπάλλακτος, non alternans; seriem continuam habens. Aristot. de animal. l. 2. de dentibus loquens ζῷα ἀνεπάλλακτα vocat, quibus sunt dentes continui; ut est bos, equus.

Ἀνεπάλμενος, Poet. pro ἀνεφαλλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, resilio: ex ἀνά, ἐπί, & ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, resilit, erectus est; ab ἀνά pro ἄνω, sursum, ἐπί, & ἅλλω.

Ἀνεπανόρθωτος, ου, τό, non emendabile, ex α, & ἐπανορθόω, hoc ab ἀνορθόω, rursus erigo, corrigo.

Ἀνεπανόρθωτος, exp. qui emendari, & corrigi nequit: ut Philo de mundo, ἀνεπανόρθωτα τοῦ Θεοῦ, exp. perfecta, & consummata Dei. vide sing. neutr. ἀνεπανόρθωτον.

Ἀνέπαφος, intactus, liber: quem attingere nequeas; idem quod ἀνέπαπτος: item, sincerus, purus; ut ἀνέπαφος ὑποθήκη, intactum pignus, & nemini oppignoratum: ex α priv. & ἐπαφάομαι.

Ἀνεπαφρόδιτος, qui sine Venere, & gratia est, invenustus, illepidus: ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, seu ἐπαφροδίσιος, venustus: ex ἐπί, & Ἀφροδίτη, Venus.

Ἀνεπαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, odio, & invidia carens, non molestus, quietus: ex α priv. & ἐπαχθής.

Ἀνεπαχθῶς, non moleste, non gravate; ut ἀνεπαχθῶς φέρω, non gravate fero. Thuc. Item, non invidiose, apud Hermog. est adv. ab ἀνεπαχθής.

Ἀνέπεισα, persuasi, a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, remisi, a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, discubui, a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, saltavit, 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, salio.

Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffensus, injuriæ immunis: ex α priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπής, nihil dicens, mutus, taciturnus: ex α priv. & ἔπος.

Ἀνεπίβατος, inaccessus, impervius: ex α priv. & ἐπιβατός.

Ἀνεπιβούλευτος, cui insidiari nemo potest, insidiis non obnoxius; ab insidiis tutus. Unde τὸ ἀνεπιβούλευτον, insidiarum securitas, tranquillitas: ex α priv. & ἐπιβουλευτός.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ & ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

Ἀνεπιδεής, non indigens: minime, vel nulla re indigens: ex α pr. & ἐπιδέομαι.

Ἀνεπίδεικτος, qui est sine ostentatione, non ostentator, ex α priv. & ἐπιδείκνυμαι.

Ἀνεπίδεκτος, non capax; non admittens; qui recipere non potest: item, impossibilis, ex α priv. & ἐπιδέχομαι.

Ἀνεπίδετος, ου, ὁ & ἡ, non obligatus: ex α priv. & ἐπίδετος, obligatus; ab ἐπιδέω, obligo; quod ex ἐπί, & δέω, ligo.

Ἀνεπίδηκτος, minime mordens, qui sine erosione: ex α priv. ἐπί, & δάκνω, f. δήξω, mordeo.

Ἀνεπίδικος, purus, & controversia vacuus; de quo nulla est controversia: ut κλῆρος ἀνεπίδικος, ex α priv. & ἐπίδικος.

Ἀνεπιδόκητος, non expectatus, qui non expectatus venit; ex α priv. ἐπί, & δοκάζω, expecto.

Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ, nihil proficiens; qui proficere nequit: ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιεικής, έος, ὁ & ἡ, durus, immitis, iniquus, sævus, unde

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas.

Ἀνεπιεικῶς, inique, ἀνεπιεικέστερον, iniquius, inhumanius. ex α priv. & ἐπιεικής.

Ἀνεπίκαυστος, & ἀνεπίκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, adustione carens: ex α priv. & ἐπίκαυτος.

Ἀνεπίκλητος, nulli criminationi obnoxius, nec reprehensioni; irreprehensus, inculpatus. Xen. Unde adv.

Ἀνεπικλήτως, citra reprehensionem, irreprehense; ex α priv. & ἐπίκλητος.

Ἀνεπικούρητος, auxilio destitutus; cui opem nemo tulit: ex α priv. & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, de quo statui, aut decerni non potest: ex α priv. & ἐπικρίνω. item, imbecillis; qui nec sensibili, nec intelligibili judicio utitur.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui reprehendi n[illegible]test, reprehensioni non obnoxius, inculpa[illegible]: ἀνεπίληπτος τὸν βίον; & ἀνεπίληπτοι τοῖς τρόποις, ex α, & ἐπίληπτος, reprehensus. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, irreprehense, inculpate, ita ut quis non mereatur reprehensionem.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inoblitus; sine oblivione: non absconditus: ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι.

Ἀνεπιλογίστως, inconsiderate; ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, computo; item, perpendo, considero; quod ex ἐπὶ, & λογίζομαι.

Ἀνεπιμέλητος, incuriosus, qui nullam curam habent: ex α priv. & ἐπιμέλητος.

Ἀνεπίμικτος, exp. commercia cum cæteris non exercens; & ἀνεπίμικτος πόλεμος dicitur bellum, cujus tempore nulla ultro citroque commercia exercentur. & ἀνεπίμικτος ῥυπαρίαι, exp. sordes nullas mixtas habens: atque inde adv.

Ἀνεπιμίκτως, non admittendo permistionem: ex α priv. & ἐπίμικτος.

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ ἡ ἡ, non permanens, non durabilis, Plut. de Educ. ex α priv. & ἐπιμένω.

Ἀνεπινόητος, inconsideratus, improvisus, incogitabilis. ex α priv. & ἐπινοέω. unde ἀνεπινόητον, quod mente concipi non potest, quod comminisci non possumus.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in superficie rado. Th. ξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ, ἡ ἡ, nulla simulatione fucatus; non fictus; non fucatus: ex α priv. & ἐπιπλάσσω, vel ττω, illino, inspergo; quod ex ἐπὶ, & πλάσσω.

Ἀνεπίπλεκτος, qui aliis non permiscetur: ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, inculpatus, irreprehensus.

Ἀνεπιπλήκτως, adv. irreprehense, inculpate.

Ἀνεπιπληξία, reprehensionis carentia: ex α pr. & ἐπιπλήσσω, vel ττω, objurgo, increpo, castigo verbis, quod ex ἐπὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ, ἡ, nondum confectus, vel libatus: ab ἐπιῤῥέζω, sacrifico. The. ῥέζω, sacrifico.

Ἀνεπισήμαντος, ὁ, non notabilis, nullo notabilis indicio, inobservabilis: item inglorius, & obscurus, ex α priv. & ἐπισημαίνω, indico.

Ἀνεπίσκεπτος, ὁ, inconsideratus, inexplicatus. unde adv.

Ἀνεπισκέπτως, inexplorate, inconsiderate: ex α priv. & ἐπισκέπτομαι, considero.

Ἀνεπισκεύαστος, ὁ, qui talis est, ut, instaurari non possit, irreparabilis: ex α priv. & ἐπισκευάζω, instauro.

Ἀνεπισταθμεύτος, ὁ, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, vel principis commeatui; qui copiarii, & parochi fungi munere non obstringitur. ex α priv. & ἐπισταθμεύω, diversor.

Ἀνεπιστασία, ἡ, inconsiderantia, incogitantia: ex α priv. & ἐφίσταμαι, mentem adhibeo ad aliquid.

Ἀνεπιστάτητος, ὁ, incustoditus, inobservatus, qui sine curatore est: ex α priv. & ἐπιστατέω, præsum.

Ἀνεπίστατος, ὁ, incognitus, inobservabilis; proprie, cui animum non advertimus: qui nulla animadversione consideratur.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, ignorantia, imperitia, inscientia: (cui opponitur ἐπιστήμη) a sequente

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, sciens.

Ἀνεπιστρεπτὶ, sine reditu.

Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ἐπιστρέφων, Hesych. qui non mutatur, qui non convertitur. ex α priv. & ἐπιστρέφω, converto.

Ἀνεπιστρεφὴς, ὁ, securus, non curans, inexorabilis, qui mutari nescit.

Ἀνεπιστρεφῶς, more eorum, qui non curant.

Ἀνεπίστροφος, ὁ, incuriosus.

Ἀνεπίσχετος, ὁ, qui inhibitus, aut repressus non est; qui inhiberi, seu reprimi non potest: ut ἀνεπίσχετος ὁρμὴ, effrænatus impetus, ex α priv. & ἐπίσχω, idem ac ἐπέχω, contineo, cohibeo, reprimo.

Ἀνεπίτακτος, ὁ, injussu aliquid agens: item invictus, fortis: ex α priv. & ἐπιτάσσω, jubeo.

Ἀνεπίτατος, ὁ, expers intensionis, qui intendi non potest. ex α priv. & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

Ἀνεπιτεχνήτως, inartificialiter, non consulto, ex industria, citra artem, ex α priv. & ἐπιτέχνητος, arte factus, artificialis; ab ἐπιτεχνάομαι, insuper machinor, & molior. vel simpliciter, machinor, molior.

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ ἡ ἡ, non idoneus, incommodus: ut ἀνεπιτήδειοι βρώσει. item dissentaneus, apud Plut. Item ἐχθρὸς, inimicus.

Ἀνεπιτηδειότης, τητος, ἡ, inhabilitas: Synes. Ep. 142.

Ἀνεπιτηδείως, non apte: adv. Vide sequens ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδεος, Jon. pro ἀνεπιτήδειος, ὁ, ineptus: ab α & ἐπιτήδειος, idoneus.

Ἀνεπιτήδευτος, i. e. ἀμελέτητος, non accuratus: ut ἀνεπιτήδευτος βάδισις, incompositus incessus, vel inartificialis: ex α priv. & ἐπιτηδεύω, do operam.

Ἀνεπιτηδεύτως, sine affectatione, non accurate: adv. ab ἀνεπιτήδευτος, non accuratus.

Ἀνεπιτίμητος, ὁ, irreprehensus, non increpandus: ex α priv. & ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἀνεπίτροπος, ὁ, tutoribus carens: ex α priv. & ἐπιτρέπω, permitto, curæ trado.

Ἀνεπίφαντος, ου, ὁ ἡ, non apparens. Quint. l. 4. c. 1. oratio remissa, ac sine ostentatione, modesta, sine ullo timore, ἀπαρρησίαστος, ἀμυδρῶς Hesych. ex α priv. & ἐπιφαίνω, ostendo.

Ἀνεπιφάντως, ex insperato, inopinanter, seu inopinato, repente, secreto: a præced. ἀνεπίφαντος, dissimulatus.

Ἀνεπίφθονος, ὁ, minime invidiosus, ab invidia alienus: ut ἀνεπίφθονος ἐγκωμία, Plut. in Cic. Item non reprehensus, reprehensioni non obnoxius, unde adv.

Ἀνεπιφθόνως, non invidiose. Item inculpate, citra reprehensionem. Thuc. ex α priv. & ἐπίφθονος, ὁ, obnoxius invidiæ.

Ἀνεπίφραστος, ὁ, qui excogitari non potest; quem comminisci non licet: ex α priv. & ἐπιφράζω, ομαι, intelligo.

Ἀνεπιφράσμων, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀνεπιφράστως, improvisus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπιχάζων, nihil cedendo. Hesych. ex α priv. & χάζω, cedo, do locum, recedo, retrocedo.

Ἀνεπιχείρωτος, ὁ, qui talis est, ut invadi non possit.

Ἀνεπιχείρητος, ὁ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo assequaris: ex α pr. & ἐπιχειρέω, conor, aggredior.

Ἀνεπόπτευτος, ὁ, qui non inspexit. ita dicebatur is, cui jus non erat spectare τὰ μυστήρια, arcana, nimirum Cereris sacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐποπτεύω, inspicio, specto.

Ἀνεπόψιος, ὁ, qui non videt, vel non videtur, invisus, ἀθεώρητος: ex α priv. & ἐπόψιος, aspectabilis.

Ἀνεπτάμαν, sursum volavi, Dor. pro ἀνεπτάμην a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι, Th. ἵπταμαι, volo, as.

Ἀνεπτοίητο, stupescebat, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι. p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ, & πτοιέω, ῶ, terrefacio.

Ἀνέρ', pro ἀνέρα, acc. sing. ἀνέρες, nom. pl. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνέραστος, ου, ὁ, ἡ, inamabilis, & ab amore alienus, invisus: ab α & ἐράω.

Ἀνέργαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis: item qui factus, seu fabrefactus non fuit: ex α priv. & ἐργάζομαι, operor.

Ἀνερεθίζω, & ἀνερεθίζομαι, instigo, irrito: ex ἀνὰ, & ἐρεθίζω, lacesso.

Ἀνερικτος, sive ἀνέρεικτος, dicitur ὁ μὴ ἐρεικτὸς, ἐρηριγμένος, qui fractus non est, mola nimirum, aut pistillo, item non cribratus; vel, qui cribrari nequit. ex α priv. & ἐρεικτός.

Ἀνερείπτω, & ἀνερείπτομαι, vel ἀνερείπομαι, rapio, corripio: item passive corripior, rapior, ex ἀνὰ, & ἐρέπτω, edo; proprie, raptim, sive affatim edo, ut bruta animantia: ἀπὸ τῆς ἔρας, a terra, in quam inclinata edunt; quasi ἔραν κύπτειν.

Ἀνερειψαμένη, abripiens, a. 1. m. part. ab ἀνερείπτομαι. Th. ἐρείπω, everto.

Ἀνερεύγω, (cum ἀνὰ præfixo) idem ac simplex thema ἐρεύγω, eructo, emitto.

Ἀνερευνάομαι, & ἀνερευνάω, idem ac simplex ἐρευνάω, investigo, invenio: & ἀνερεύγομαι: Apollon. 2. ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βάλλων, influit in mare, i. e. καταῤῥεῖ ἢ ἐξεμεῖ.

Ἀνερέω, idem ac ἀνείρομαι, interrogo, rogo: item idem ac ἀναγορεύω, proclamo; prædico, ex ἀνὰ, & εἴρω, dico, interrogo.

Ἀνερίναστος, ου, ὁ, ματαιὸς, ἄγονος, i. e. incaprificatus; proprie de ficu, cui non sunt adhibiti ἐρινοὶ, h. e. caprifici fructus, ut ad maturitatem perveniat. unde ἀνερίναστα σῦκα, ficus non caprificata. Proverbio dici solet in inutiles, & a quibus nihil frugis expectandum sit. ex α priv. & ἐρινεὸς, seu ἐρινὸς, caprifica arbor, seu fructus, ficus sylvestris.

Ἀνέριστος, vel ἀνήριστος, ὁ, de quo non contenditur: ex α priv. & ἐρίζω.

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non saburratus, saburra, seu fulcro non stabilitus, & metaph. apud Plut. de homine animi fluctibus agitato, minime confirmatus. ex α priv. & ἑρματίζω, idem ac ἑρμάζω, fulcio, stabilio.

Ἀνερμήνευτος, ὁ, ineffabilis, inexplicabilis; ex α priv. & ἑρμηνεύω, interpretor.

Ἀνέρομαι, vide supra in ἀνερέω, interrogo.

Ἀνερπύζω, subrepo. Item

Ἀνέρπω, sursum serpo, seu repo. ex ἀνὰ, & ἑρπύζω, a Th. ἕρπω, repo.

Ἀνεῤῥάγην, ης, η, erupi, a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνεῤῥαμμένος, η, ον, consutus, p. part. pass. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω, suo.

Ἀνεῤῥήθην ὕπατος, renuntiatus sum consul. Plut. & inde ἀναῤῥηθεὶς, renuntiatus. ut ἀναῤῥηθεὶς στέφανος, proclamata corona, apud Demost. est aor. 1. pass. & ejus part. ex ἀνὰ, & ἐῤῥέθην, quod vide cum ἐῤῥέθην.

Ἀνέῤῥωγε, rescissum est, p. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνερύω idem ac ἀνέλκω, sursum traho: item retraho, quasi retro traho; abstraho: ex ἀνὰ, & ἐρύω, traho.

Ἀνέρχομαι, subeo; redeo. f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνερωτάω, & ἀνερωτίζω, interrogo; sæpe rogo: ex ἀνὰ, & ἐρωτάω, interrogo.

Ἄνες, remitte, omitte, imp. ab ἀνίω.

Ἀνέσαιμι, reduxero, persuasero, ab ἀνέζω. a. 1. opt. Th. ἕζω, vel ἕω, pono, colloco.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνίω.

Ἀνεσθίω, exedo, erodo: ex ἀνὰ, & ἐσθίω, edo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνέσπερος, ὁ, vespere carens: ut ἀνέσπερος ἡμέρα, Naz. ex α priv. & ἕσπερος, vesper.

Ἀνέσσυτο, exsiliebat, plusq. p. pass. verbi ἀνασεύω. Vide σεύομαι, moveor.

Ἄνεσταν, Æol. Syncop. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι, surgo.

Ἀνεστέασι, Jon. pro ἀνεστήκασι, resurrexerunt, 3. pl. p. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεὼς, Jon. pro ἀνεστηκὼς, part.

Ἀνέστην, surrexi, a. 2. ab ἀνίστημι, surgo.

Ἀνέστιος, ου, ὁ, domo carens; quasi ἑστίαν μὴ ἔχων, qui incertis sedibus vagatur. ex α & ἑστία, ἡ, focus.

Ἀνεστραμμένη, ἡ, perturbata, apud Hippoc. Dicitur autem de urinis.

Ἀνεστραμμένως, perverse, præpostere. ab ἀναστρέφω, converto.

Ἀνέσχετο, sustulit, 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνετάζω, inquiro, quæstioni subjicio. f. άσω, p. ἀνήτακα. Ex ἀνὰ, & ἐτάζω, scrutor.

Ἀνέταιρος, ου, ὁ, qui nullos habet amicos; proprie, carens sodalibus, Plut. ex α priv. & ἑταῖρος, socius, sodalis.

Ἀνέτελλε, producebat, a. 1. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, ὁ, remittendus, laxandus.

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui alteratus non est, vel alterari nequit; in aliam, atque aliam conversionis speciem non mutabilis. Aristot. de mundo. ex α priv. & ἑτεροιόω, altero, immuto.

Ἀνετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνετικὸς, ἡ, ὸν, vim habens remittendi, resolvens: item remissionem indicans. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνέτοιμος, ὁ imparatus: ex α priv. & ἕτοιμος, ὁ ἡ ἡ, paratus.

Ἄνετος, ου, ὁ ἡ ἡ, laxus: item patens, omnibus apertus; expertus: item remissus, dissolutus, licentius habitus, solutus omni imperio; item Deo cuipiam dicatus. Unde

Ἀνέτως, solute, laxe, remisse, licenter. ab ἀνίημι, remitto.

Ἄνευ, absque, sine: adv. regit genit. ἄνευθε procul. ἄνευθεν ἐμεῖο, sine me.

Ἀνευάζω, idem ac simplex εὐάζω, evan clamo, evo, i. e. ovo; vel generalius, ovando celebro. Nonn. ab εὐὰν, cum εὐοῖ, evoe.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ, ἡ, non appositus: ex α priv. & εὔθετος, ὁ, ἡ, aptus.

Ἀνεύθυνα, incomplanata, nom. pl. ab ἀνεύθυνος, ὁ καὶ ἡ, crimine carens.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus, seu qui in judicium vocari nequit.

Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. Th. εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus.

Ἄνευκτος, ὁ, non optabilis; non optandus: item non optans, in Epigr. ex α priv. & εὐκτὸς, ὁ, optabilis.

Ἀνευλαβὴς, έος, ὁ & ἡ, incautus, irreligiosus, impius: ex α priv. & εὐλαβής.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω, invenio. Th. εὑρίσκω, invenio.

Ἀνεύρεσις, ἡ, inventio, adinventio: ex

ἀνὰ,

ἀνὰ, & εὑρίσκω: unde εὕρεσις, ἡ, inventio.
Ἀνεύρετος, ου, ὁ, non inventus, incompertus, irrepertus.
Ἀνεύρημα, ατος, τὸ, inventum: ab ἀνευρίσκω, invenio.
Ἀνευρίσκω, f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε, reperio, invenio, comperio, apud Plat. Thuc. Exp. etiam comminiscor, excogito, adinvenio: apud Athen. l. 1.
Ἀνευρυσμὸς, & ἀνευρυσμὸς, ὁ, dilatatio, laxatio: ab ἀνευρύνω, idem ac εὐρύνω.
Ἄνευρος, ου, ὁ ἡ ἡ, enervis, non nervosus, debilis. Aristot. ex α pr. & νεῦρον, τὸ, nervus.
Ἀνευφημέω, celebro, faustis ominibus prosequens: item lamenta edo, seu clamore cum ejulatu. Plat. in Phæd. & Soph. in Trachin. ex ἀνὰ, & εὐφημέω.
Ἀνεύφραντος, ὁ, expers lætitiæ, & oblectationis: ex α priv. & εὐφραίνω, lætor.
Ἀνευφημέω, cum planctu, & gemitu exclamo. Soph. ex α priv. & εὔφημος, concinnus.
Ἀνεύχεσθαι, deprecari ea, quæ ante fumus precati, Plato. παλινῳδεῖν ἐν τῇ εὐχῇ, Plato. ex ἀνὰ, & εὔχομαι, precor.
Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, appareo. Th. φαίνω, appareo.
Ἀνεφαίνετο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφηνε, a. 1. act.
Ἀνέφαπτος, ὁ, intactus; idem cum ἀνέπαφος, ὁ, intactus.
Ἀνέφελος, ὁ, non nubilus, innubis, serenus: ut ἀνέφελος ἀὴρ, apud Aristot. de mundo. Pro eodem dicitur & Poet. ἀννέφελος, metri gratia: ex α priv. & νεφέλη, ἡ, nubes.
Ἀνέφικτος, ὁ, ad quem pertingere, aut pervenire non possumus; i. e. viribus nostris major: ex α priv. & ἐφικτὸς, ὁ.
Ἀνεφώνησε, 3. sing. aor. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνὴ, ἡ, vox.
Ἀνεχάζετο, recedebat, imperf. pass. ex ἀναχάζω, cedo.
Ἀνεχέγγυος, ὁ, incredibilis, ἄπιστος: ex α priv. & ἐχέγγυος, ὁ, fide dignus.
Ἀνεχθέντες, attracti, a. 1. part. pass. a ἀνέχθω, quod ab ἀνὰ, & ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντες, ab ἀναφέρω, refero.
Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, sustinerent. Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, ferret præs. opt. ab
Ἀνέχομαι, tolero. imperf. ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην, ου, ετο. f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, toleravi. Th. ἔχω, habeo.
Ἀνέχω, sustollo, tollo, sursum attollo; erigo in altum: ut in Il. α. χεῖρας ἀνέσχον, manus sustulerunt. Interdum pro in pretio habeo, honoro: ut Od. ν. ἀλλήλους ἀνέχοντο, pro ἐτίμων. Item retineo, inhibeo, ut ἐπέχω: ut ἀνέχε τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας Plut. Item neutraliter, cesso, desino. Item promineo, emineo, exsto: attollor, exsto, i. e. extra appareo, apud Plut. & aliquando pro erumpo, seu orior. unde dicitur & Sol ἀνέχειν, apud Xen. & apud Thuc. l. 7. ἀνέχουσα ἄκρα, promontorio excelsa: ex ἀνὰ, & ἔχω, habeo.
Ἀνέχων, ὁ, sustinens, præs. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.
Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω, revertor, me recipio.
Ἀνέψητος, ου, ὁ ἡ ἡ, incoctilis præ duritie.
Ἄνεψος, ὁ, non coctus, non elixatus: ex α priv. & ἕψω, elixo, coquo.
Ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, consobrina; q. ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ὀμιλία, colloquium, ut inter familiares.
Ἀνεψιαδῆ, ἡ, filia consobrini.
Ἀνεψιαδοῦς, & ἀνεψιαδεὺς, ὁ, filius ex consobrino, patruelis, vel amitini filius.
Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, fratris, aut sororis filius consobrinus, patruelis.
Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, cognatio patruelium, & consobrinum. Plato in legibus.
Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, refrigero. f. ξω. Th. ψύχω, frigefacio.
Ἄνεω, muti, nom. pl. ab ἄνεως, ω, ὁ, tacitus.
Ἄνεω, adv. mute, vel tacite; itidem ab ἄνεως, ω, ὁ, tacitus.
Ἀνέω, signif. idem ac ἀνίω, prout exp. subigo hordea madefaciens aqua.
Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.
Ἀνεῳγμένος, ὁ, apertus, p. part. pass.
Ἀνέωνται, dimissi sunt, pro ἀνεῖνται, p. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται: ut ἀφέωνται.
Ἀνέῳξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.
Ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus, 4. simpl. q. ab α, & αὔω, clamo.
Ἀνεῴχθη, p. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἄνη, της ἡ, perfectio, absolutio, factum: (idem quod ἄνυσις) est ab ἄνω, idem ac & Poetice pro ἀνύω, perficio.
Ἀνῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.
Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab
Ἀνηβάω, ῶ, repubesco, f. ήσω. Th. ἥβη.
Ἀνηβητήριος, ὁ, repubescens, revigescens. ab eod. Th.
Ἄνηβος, ὁ & ἡ, impubes; qui nondum debitam attigit ætatem: ex α priv. & ἥβη, pubes.
Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, subduxi, vel subduxerunt: ab ἀνάγω.
Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω. ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass.
Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, narrare. Them. ἡγέομαι, ῶ, præeo, duco.
Ἀνηγεμόνευτος, ὁ, duce, & rectore carens: ex α priv. & ἡγεμονεύω, dux sum.
Ἀνήγρετος ὕπνος ὀλέθρου, somnus exitii. i. e. mors ipsa, apud Nonn. ex α priv. & ἐγείρομαι, surgo.
Ἀνήδονος, ὁ, illætabilis, gravis & molestus: ex α priv. & ἡδονὴ, ἡ, voluptas.
Ἀνήδυντος, ου, ὁ, ἡ ἡ, insuavis, insulsus: ex α priv. & ἡδύνω, oblecto.
Ἀνήδυστος, ὁ, non conditus, nulla suavitate jucundus. Idem ac ἀνήδυντος, ὁ ἡ ἡ, insuavis.
Ἀνηδῶς, moleste: adv. ab α, & ἡδὺς, dulcis.
Ἀνήεσαν, redierant, Att. pro ἀνῄεσαν, 3. plur. plusq. perf. m. ab ἄνειμι, redeo.
Ἀνῇη, pro ἀνῇ, dimisisset, a. 2. sub. ἀνίημι. Forte etiam in pl. p. m. pro ἀνεῖσι, Att. ἀνῆσι.
Ἀνήθινος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, anethinus. ex anetho confectus, seu constans: ut ἀνήθινος στέφανος, apud Theocr. & ἀνήθινον μύρον, apud Diosc. l. 1. c. 61. Item ἀνήθινος, οἶνος: ex ejusdem l. 5. c. 67. a Th. ἄνηθον, τὸ, anethum.
Ἄνηθον, ου, τὸ, anethum, herba, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod cito crescat.
Ἀνηθοποίητος, ὁ, non moratus, citraque decorum; bonis non instructus moribus: ex α priv. & ἠθοποιέω, mores formo.
Ἀνήϊξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, prosilio, exsurgo cum impetu. Th. ἀΐσσω, irruo.
Ἀνήϊον, sursum, vel rursum ibam: ab ἀνὰ, & ἤϊον.
Ἀνῆκε, remisit, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι, remitto. ἀνηκάμην, a. 1. m.
Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, insanabilis. Hinc
Ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστὸς, quod ab ἀκέομαι, curo medeor.
Ἀνηκούστητος, ὁ, qui non exauditur; qui contemnitur.
Ἀνηκοΐα, ἡ, imperitia, surditas, & contumacia.
Ἀνηκόντιζε, resiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.
Ἀνήκοος, ὁ, qui non audit, ignarus. ex α pr. & ἀκοὴ, vel ἀκοὰ, ἡ, auditio.
Ἀνηκουστέω, ῶ, ήσω, proprie quidem est non audio; sed capitur pro non ausculto, non obtempero, non sum dicto obediens. pro quo Poetæ dicunt etiam ἀκουστέω, ῶ. Th. ἀκούω, audio.
Ἀνηκουστία, ἡ, contumacia, q. d. pervicacia, contemptus, seu dedignatio aurem præbendi.
Ἀνήκουστος, ὁ, non exaudibilis, qui audiri non potest. unde ἀνήκουστον, τὸ, proprie non auscultandum: sed idem fere est, quod ἀνήνυστον, non perficiendum, non concedendum. citatur & ex Epigr. ἀνήκουστα πάθη, pro inobedientia.
Ἀνήκω, convenio. f. ήξω. p. ἧκα. 2 part. præs. ἀνήκων, ουσα, ον, ascendens, perveniens, elatus. Ex ἀνὰ, & ἥκω, venio.
Ἀνηλάκατος, ου, ἡ, destituta colo, vel etiam colum non tractans, ex α priv. & ἠλακάτη, ἡ, colus.
Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι, salio.
Ἀνήλατος, ὁ, indomitus, inobsequens, contumax, παρὰ τὸ ἐλάω, τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα, ἐλήλαμαι, ἠλάθην, ἐλατὸς, ἡ ἀνήλατος, detractione τοῦ σ: Etym. ut ἀνήλατος ἄκμων, incus indomita, Job. c. 41.
Ἀνηλεγέω, contemno: ex α priv. & ἀλέγω, curo.
Ἀνηλεγέως, contemptim.
Ἀνηλεὴς, ὁ, immisericors, crudelis. est pro νηλεὴς, præfixo α pleonastico.
Ἀνηλειπτον, τὸ, indelebile, & pro eodem dicitur ἐξαναλείπτον, apud Eust. ex α priv. & ἀλείφω, vel ἐξαναλείφω: ex ἐκ, ἀνὰ, & ἀλείφω, ungo.
Ἀνηλιφία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur propter diutius omissa balnea, & unguenta. Est ab ἀνηλιφὴς, ὁ & ἡ, unctus.
Ἀνηλεῶς, immisericorditer, crudeliter.
Ἀνηλεγὴς, i. e. ἀφρόντιστος, ὁ, non curans, neglectus.
Ἀνηλέητος, ὁ, non commiserandus, misericordia indignus. Æschin.

Ἀνήλθετο, redut, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio.
Ἀνηλιάζω, insolo, Soli expono; ex ἀνὰ, & ἡλιάζομαι, ad Solem expandere.
Ἀνήλιος, ου, ον, ὁ ἡ ἡ, opacus, sine Sole: ex α priv. & ἥλιος, Sol.
Ἀνήλιπος, ου, ὁ, excalceatus, non calceatus, sine calceis, ἀνυπόδετος: ἦλιψ γὰρ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἀλείφειν τὸν πόδα. Ex α priv. & ἦλιψ, calceus.
Ἀνηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, non unctus, non illitus: ex α priv. & ἀλείφω, ungo.
Ἀνήλυσις, εως, ἡ, ascensus, ἄνοδος: ab ἀνέρχομαι, redeo.
Ἀνηλώθην, ης, η, absumptus sum, a. 1. pass.
Ἀνήλωσα, p. act. ἀνήλωκα, insumpsi, a. 1. ab ἀναλίσκω, insumo, expendo.
Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, quæ non mulgetur. Them. ἀμέλγω, mulgeo.
Ἀνῆμεν, pro ἀνεῖμεν, dimisimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusdem verbi. At ἄνημι est imp. ab ἄνειμι significante ἀνέρχομαι, redeo.
Ἀνήμερος, ου, ὁ, ἡ, immitis. ex α & ἥμερος, mansuetus.
Ἀνημιωβολιαῖον, τὸ, semiobolare, valens pretium semioboli, τὸ ἡμιωβόλου ἄξιον, est ex ἀνὰ, & ἡμιωβόλιον, semiobolus: quod ex ἥμισυς, dimidius, & ὀβολὸς, obolus.
Ἀνημιωβόλιον, ου, τὸ, semiobolus.
Ἀνήμυκτος, ὁ, qui unguibus carptus, fissusque non est: ὁ μὴ ἀμυχθεὶς: ex α priv. & ἀμύσσω, lanio, vellico, scarifico.
Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.
Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recusatio, ab ἀναίνομαι; ex ἀναίνομαι, p. ἤνημαι, σαι, ται.
Ἀνήνεγκα, & Jon. ἀνένεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, offero. a. 1. pass. ἀνηνέχθην.
Ἀνηνεγμένος, ὁ, ab ἀναφέρομαι; ut ἀνηνεγμένος, καπνὸς, subvolans fumus.
Ἀνηνέχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω, refero.
Ἀνηνεμία, ἡ, ventorum vacuitas; tranquillitas. Aristot. a sequente
Ἀνήνεμος, ου, ὁ & ἡ, sine ventis, tranquillus: ut ἀνήνεμος γαλήνη, in Epigr. ex α priv. & ἄνεμος, ventus.
Ἀνήνηται, repudiavit, p. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. ab ἀναίνομαι, renuo.
Ἀνήνιος, ου, ὁ, idem ac ἀπήμων, ὁ, innocuus.
Ἀνήνοθα, ας, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω, p. ἤνθηκα. p. m. ἤνθα, & per Epenth. τοῦ ο, & Att. reduplicationem ἀνήνοθα. Th. ἄνθος, τὸ, flos.
Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, iners: ex α & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Ἀνήνυτος, vel ἀνήνυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, ὁ, idem ac ἄνανδρος, qui non præstat se virum, minime fortis. ab ἄνανδρος, ignavus.
Ἀνῆπται, dicatus est, p. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω, accendo.
Ἀνήρυτος, ὁ, idem ac ἀνάπυστος, pervulgatus: ab ἀναπυνθάνομαι. Item τὰ ἀνήρυτα, Hesych. sunt ineffabilia, inaudita, ἀνήκουστα, inauscultabilia.
Ἀνηρύω, sono, clamo: apud Mosc. Idyll. 2. ex ἀνὰ, & ἠρύω; idem ac Th. ἀΰω, sono.
Ἀνὴρ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνω pro ἀΰω, sono.
Ἀνῃρέθη, interemptus est, a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω, occido, interimo.
Ἀνήρεικτος, ὁ, non fractus: idem cum ἀνέρεικτος, non fractus.
Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. τοῦ ε, pro ἀνηρέψαντο. Ab ἐρέπτω, edo.
Ἀνηρεφὴς, ὁ, altus, vel alte tectus; sed proprie est tecto carens: ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω, tego.
Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, qui sustulit, Att. ἀναιρηκὼς, Jon. ἀναραιρηκὼς, part. præt. act. verbi ἀναιρέω, occido, interimo.
Ἀνήροτος, ὁ, virilis. Etym. & Suid. dicunt ἀνήροτος esse ἀνήροτος, ἡ, χέρσος, ἡ, παρθένος, derivantes ab ἀρόω, i. e. σπείρω: sed potius est ab ἀνὴρ, ὁ, vir.
Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ήσω. Th. ἀριθμὸς, ὁ, numerus.
Ἀνήριθμος, ου, ὁ & ἡ, idem cum ἀνάριθμος, innumerus, ἄμετρος. Item abjectus, vilis, qui in nullo habetur numero; ex α priv. & ἀριθμὸς, ὁ, numerus.
Ἀνήρικτος, ὁ, non divisus in minuta, idem cum ἀνέρεικτος, non fractus.

Ἀνη-

Ἀνερίνεος, ὁ, idem cum ἀνερινέαστος, incaprificatus.

Ἀνέριστος, ὁ, idem cum ἀνέριστος, sine lite. ex α priv. & ἐρίζω, litigo, certo.

Ἀνηρός, ὁ, per Syncopen dicitur pro ἀνιαρός, idem cum ἀνιαρὸς, tristis, mœstus, molestus: ab ἀνία, mœror.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω, aro.

Ἀνήρπασε, rapuit. a. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω, rapio.

Ἀνειρώτων, Jon. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. plur. imperf. verbi ἀνειρωτάω, Jon. & Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

Ἀνησιδώρα, vel ἀνησιδώρα, ἡ, terræ epitheton: quasi munera elargiens: ἀνεῖς enim, & δῶρον, munus est: & componitur cum ἀνίημι, fut. ἀνήσω, dimitto, relinquo.

Ἀνήττητος, & ἀνήσσητος, ὁ, & Dorice ἀνάσσατος, idem ac ἀήττητος, invictus, insuperabilis, non victus: ex α priv. & ἡττάομαι, vel ἡσσάομαι, vincor, superor, inferior evado, ab ἥσσων, vel ἥττων, minor, inferior.

Ἄνηστις, ὁ, idem ac νῆστις, jejunus, per pleonasmum τοῦ α. Athen. ex Cratino. Sed exponitur etiam, qui jejunus non est; ut sit α privans.

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo: ἀνήσειν, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀνηχέω, resono: ex ἀνά, & ἠχέω, sono.

Ἀνήχθην, a. 1. pass. ab ἀνάγω, subduco.

Ἀνῇ, Att. pro ἀνέῃ, Poet. pro ἀνῇ, Jon. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνθαιρέομαι, οῦμαι, sufficio in locum alicujus: item antefero, antepono: præeligo. ex ἀντί, præ, vel pro, & αἱρέομαι, ab αἱρέω, capio, eligo.

Ἀνθάμιλλος, ου, ὁ, æmulus, qui alicui in certamine, seu contentione est adversarius, ἀνταγωνιστής: ex ἀντί, contra, & ἅμιλλα, ἡ, contentio.

Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manus injicio; e contrario attingo: vicissim aliquid aggredior: item præsto, efficio, capesso. Interdum increpo, reprehendo. ex ἀντί, & ἅπτομαι, tango.

Ἄνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεῖ, floret, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεία, ας, ἡ, nomen proprium loci.

Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. m. quod ab ἀνθαιρέομαι: quod ab ἀντί, pro, & αἱρέω, eligo. a. 2. εἷλον.

Ἀνθεινός, ή, όν, floridus, pro ἀνθινός.

Ἀνθέκαστος, ex contrario singuli: ex ἀντί, & ἕκαστος, unusquisque, quilibet.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, vel adhærendum est, consequendum est, vendicandum est, vel resistendum: a Verbo ἀντέχομαι, resisto.

Ἀνθελιγμός, ὁ, pro quo Jonice est ἀντελιγμός, volutatio, seu convolutio contraria: contrarius vortex: ex ἀντί & ἑλίσσω, implico, volvo, agglomero.

Ἀνθέλιξ, ἡ, pars auris, de qua ita Pollux l. 2. ἡ δὲ πᾶσα περιαγωγὴ τοῦ ὠτὸς, ἀπὸ τοῦ περιάγειν, ἕλιξ, καὶ τὸ ἀνθεστηκὸς αὐτῇ, ἀνθέλιξ; ita ut ἕλιξ, sive ἴλιξ sit extrema auriculæ ora, & ἀνθέλιξ appelletur opposita illi pars, in cujus medio cavitas est, quam κόγχην appellant. ex ἀντί, contra, & ἕλιξ, sive ἴλιξ, auris ambitus, & circuitus.

Ἀνθελκόντων, ut ἀνθελκόντων ἔχειν τινὶ, adversari. vel resistere aliis, quasi in contrariam partem trahendo. Bud. ex ἀντί, & ἕλκω, traho.

Ἀνθέλκω, contra traho; in diversum traho; ad me vicissim traho. Dicuntur etiam ἀνθέλκειν, inquit Bud. qui certatim in diversum trahunt: manum distineo, apud Plut. Item distinere, seu remorari; & neutraliter resistere, quasi contra trahendo. Et sic in pass. ἀνθέλκομαι, contra trahor; in diversum trahor; item distineor, revocor.

Ἄνθεμα, τὸ idem ac ἀνάθεμα, pro ἀνάθημα, execratio, quæ vide. Item saltatio quædam idiotarum erat; & Mazæ etiam species Hesy.

Ἀνθέμενος, ὁ, Poet. pro ἀντιθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀντί, & τίθημι, pono.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, nigella: a floris decore.

Ἀνθεμίς, ίδος, ἡ, argemone, hodie chamomilla, Vide Diosc. l. 3. c. 154. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον, herba de qua Theophr. lib. 7. c. 13.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos: ab ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ὁ, a flore fluens: ut ἀνθεμόῤῥυτον γάνος, liquor a flore fluens, pro melle. Eurip. ex ἄνθεμον, & ῥυτός, fluidus, fluens, a ῥέω, traho.

Ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poet. floridus.

Ἀνθεμουργός, ὁ, apis, quæ ex floribus opus suum, i. e. mel conficit: ex ἄνθεμον, & ἔργον, opus.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, floridus, florens; idem ac ἀνθεμόεις, & ab eodem Th.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, complexus mutuus. verbale ab ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι, adhæreo, amplector.

Ἀνθέξομαι, ῃ, εται, f. 2. m. ἀνθέξωμαι, a. 2. m. sub. ab ἀντέχομαι, adhæreo.

Ἀνθερεών, ῶνος, ὁ, mentum. Dicitur ἀπὸ τοῦ ἀνθεῖν, quod in mento barba efflorescat: unde & genæ ἀνθεῖν παρειαὶ dicuntur, & λαχνῶν, apud Hom. Ponitur etiam ἀνθερεὼν, pro ore, sed καταχρηστικῶς, ubi dicit, ἐπέτασσε θυγατέρος ἀνθερεῶνα. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέρικος, ου, ὁ, albucum, caulis asphodeli, ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέρικος, genit. ab ἀνθέριξ. ὁ, per pleonasm. τοῦ ν, pro ἀθέριξ, idem ac ἀθήρ, arista.

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antherici formam referens: ab ἀνθέρικος, asphodeli fructus, vel caulis.

Ἄνθεσαν, Poet. pro ἀνέθεσαν, deposuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι, narro.

Ἄνθεσι, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, resisto.

Ἀνθεστήρια, τὰ, Floralia: sic universim vocabantur festa Bacchi. Hesych. τὰ Διονύσια, Baccanalia.

Ἀνθεστηριών, ὃ secundum plerosque mensis censebatur fuisse Aprilis: sic dictus ἀπὸ τοῦ ἀνθεῖν, quod tunc terra magna ex parte floreat, vel florere incipiat; & quod ἀνθεστήρια in eo octavo mense celebrabantur. Gaza tamen hunc octavum mensem Nov. esse censuit.

Ἀνθεστηριὼν, ὁ, octavus erat anni mensis, Dionysio dicatus. ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνθεστιάω, vicissim, & mutuo accipere convivio sæpius. Plut. ex ἀντί, & ἑστιάω, epulor, convivium agito.

Ἀνθεσφόρια, τὰ, festa Proserpinæ; q. d. florifera; quod eam Pluto legendis floribus occupatam rapuerit; ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἄνθετο, superposuit, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, ου, το: Ex ἀνατίθημι, impono.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθέω, ῶ, floreo, splendesco, niteo: item inclaresco, celebror; & illustris, seu in pretio, & honore sum; item cum dat. scateo, exubero. a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. quidam scribunt Ἄνθα.

Ἀνθηδών, όνος, ἡ, apis; κατὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula: sic dixerunt in frugibus aliquot, ut in panico, & milio, & in plantis quibusdam, lanosum florem, qualis in summa arundine per autumnum floret. idem & πάππος dicitur. ἀνθήλη καλάμου, Diosc. l. 1. c. 115. paniculæ flos, vel lanugo vertitur. Unde

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, flosculus a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθήλιος, ὁ & ἡ, Soli oppositus, orienti Soli obversus. Unde dicitur ἀνθήλιος, σταθμός. Item ἀνθήλιοι dicuntur gemini Soles. Bud. & Suid. & nebulæ etiam, quæ Solem obscurant, ἀνθήλια vocantur. ex ἀντί, contra, & ἥλιος, Sol.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, vel ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, quasi efflorescentia: ipsa florendi actio. At ἀνθήματα potius usurpatur plur. n. pro ἐξανθήματα, exanthemata, pustulæ, vitiligo.

Ἀνθήμων, ὁ, floridus.

Ἀνθηρογραφεῖσθαι, floride scribi: ex ἀνθηρός, floridus, & γράφομαι, a γραφή, scriptura.

Ἀνθηρός, ὁ, florulentus, floridus. Sed dicuntur ἀνθηραὶ non solum herbæ, & stipites, sed aliæ etiam res metaphorice, ut colores. Item ἀνθηρὸν dicitur etiam, quicquid amœnum est, & jucundum aspectu. Unde ἀνθηρὸν, & τερπνὸν nonnunquam copulantur. Interdum etiam quod est jucundum auribus. Unde ἀνθηρότερον, καὶ χαριέστερον λέγοντας, apud Isocr. & Plut. hominem quoque ἀνθηρὸν dixit. a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρός, ᾶ, ὸ, floridus. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθηρῶς, floride: item amœne, jucunde: ut ἀνθηρῶς λέγειν, apud Isocr.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum emissio, & editio: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθησσάομαι, ῶμαι, vicissim vincor, seu succumbo: ex ἀντί, & ἡσσάομαι, vincor.

Ἀνθητικός, ή, όν, ad florendum aptus, florendi vim habens; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθος, flos, & ἀνθέω, floreo.

Ἀνθηφόρος, florifer, in Epigr. ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἀνθίας, ου, ὁ, vocatur piscis quidam, a floriditate dictus. Aristot. l. 6. anim. c. 17. Vide Athenæum.

Ἀνθιερόω, ῶ, vicissim consecro: ex ἀντί, & ἱερόω, ab ἱερός, sacer divinus.

Ἀνθίζω, facio florere; floridum reddo; floribus conspergo; varietate distinguo; multiplici materia, & venustate exorno: ut in Is. ἀνθίσαι βουλόμενοι τὴν λέξιν, concinnitatem, & nitorem orationi addere volentes, a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθινός, vel Ἀνθεινός, ῆ, ὸ, floridus; ab ἄνθος, flos.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; contra aliquem equo invehor. unde

Ἀνθιππασία, ἡ, decursio equestris: a Suida exponitur equestre certamen.

Ἀνθιππεύω, idem ac ἀνθιππάζομαι, nam ἀνθιππεύειν ἀλλήλοις dicuntur a Xen. duo equites inter se contendentes. ex ἀντί, & ἱππεύω, equito.

Ἀνθιστάμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνθίσταται, 3. sing. imp. pass. ab ἀνθίστημι, resisto. f. ἀντιστήσω: p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imp. pass. ἀνθιστάμην, σο, το, cum dat. Ex ἀντί, & ἵστημι, sto.

Ἀνθίστημι, contra statuo, oppono, ex adverso pono, adversarium statuo: ex ἀντί, & ἵστημι, sto. Sic & in pass. ἀνθίσταμαι, resisto, repugno, obsisto, reluctor, renitor, adversor: ut apud Thuc. l. 5. ἀνθισταμένων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, quum ei res non succederet.

Ἀνθοβάφος, ὁ, tinctor: ex ἄνθος, flos, & βάπτω, immergo: item tingo.

Ἀνθοβολέω, flores jacio, spargo flores, active: item fragro, redoleo.

Ἀνθοβόλος, ὁ, flores jaciens, vel emittens: item fragrans, florulentus: ex ἄνθος, flos, & βολέω, idem ac Th. βάλλω, jacio.

Ἀνθοβοσκός, flores alens: ex ἄνθος, & βόσκω, idem ac Th. βόω, pasco.

Ἀνθόδμον ἔχω, habens florem odoratum: ex ἄνθος, flos, & ὄζω, odorem reddo.

Ἀνθοδίσκος, ου, ὁ, canistrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθοκάρηνος, ὁ, caput floridum, seu floribus redimitum caput habens: ex ἄνθος, flos, & κάρηνον, caput, vertex.

Ἀνθοκρόκιος πλοκή, textum floridum; chordula filo floridulo contexta, limbus textilis; texta tænia; fasciola; vitta: ex ἄνθος, flos, & κρόκη, trama.

Ἀνθολκή, ῆς, ἡ, retractio, libramentum, hæsitantia.

Ἀνθολκός, in contrarium vergens. ab ἀνθέλκω, retraho, contra traho, impedio; ex ἀντί, & ἕλκω, traho?

Ἀνθολογέω, ῶ, flores lego: ex ἄνθος, flos, & λέγω, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florigera messis. Lucian.

Ἀνθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, florilegus.

Ἀνθολογοῦμαι, flores decerpo, seu colligo. unde ἀνθολογούμενος, flores colligens, floribus vivens.

Ἀνθολόγιον, ὁ, florilegium; liber collectaneorum apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνθομιλέω, vicissim conversor: ex ἀντί, & ὁμιλέω, versor.

Ἀνθομολογέω, vel έομαι, οῦμαι, constituo, paciscor, conventum, & pactum ineo: & interdum pro rem exponere: item vicissim gratias ago, vel confiteor. Ab ἀντί, & ὁμολογέω, confiteor.

Ἀνθομολόγησις, ἡ, pro quo dicitur ἀνθομολογία, in sacris scriptis confessio.

Ἀνθοπλίζω, contra armo: ex ἀντί, & ὁπλίζω, armo, paro.

Ἀνθοποιός, florificus, flores procreans: ex ἄνθος, & ποιέω, facio.

Ἀνθοπωλέω, flores vendo; ex ἄνθος, & πωλέω, vendo.

Ἄνθορε, exsiliit, Poet. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθρώσκω. Th. θορέω, salio.

Ἀνθορίζω, contrariam definitionem facio; contrario modo definio. unde

Ἀνθορισμός, ὁ, definitio definitioni opposita: ex ἀντί, & ὁρίζω, definio.

Ἀνθορμέω, ῶ, sto contra in statione: proprie dicitur de navibus in statione ad resistendum hostibus, & ineundum prælium paratis. ex ἀντί, & ὁρμέω, sto in statione. Th. ὅρμος, portus, navium statio.

Ἄνθος, εος, τὸ, flos: παρὰ τὸ ἄνω θέειν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut ἀνθοσμίας οἶνος, vinum habens florum odorem; odoriferum vinum. sic Ἀνθοσμίαι λειμῶνες, prata floribus variis fragrantia. ex ἄνθος, & ὄζω, oleo: unde ὀσμή, odor.

Ἀνθοσμίη, ης, ἡ, Poet. floriditas. Citatur ex Anthol. Epigr. pro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθ' ὅτου quare interrogativum, & fine interrogatione.

Ἀνθοφορέω, flores fero, vel gero item flores comporto, seu conveho. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos, & φορὸς, ὁ, fertilis, unde φορέω, produco.

Ἀνθοφόρια, & ἀνθεσφόρια, τὰ, idem ac ἀνθεσφόρια, τὰ, festa Proserpinæ.

Ἀνθοφόρος, ὁ, idem ac ἀνθηφόρος, floriferus: ut & ἀνθεσφόρος dicitur pro eodem.

Ἀνθοφυὴς, έος ὁ καὶ ἡ, florulentus, producens flores: in Epigr. ἀνθοφυὴς πτέρυξ, ala florulenta: ex ἄνθος, flos, & φύω, produco.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius; sic dictus eadem forma, qua κεραμεὺς dicitur pro latetario.

Ἀνθρακεύω, carbones conficio: item titiones facio.

Ἀνθρακιὰ, ἡ, carbonum, seu prunarum strues. Item carbonaria fornax.

Ἀνθρακινος, ου, ὁ, ater, ut carbonarius; titionarii faciem habens.

Ἀνθρακίζω, idem ac ἀνθρακεύω. Et ἀνθρακίζων, carbonis, seu carbunculi speciem præ se ferens, aut colorem habens.

Ἀνθράκιον, ου, τὸ, diminut. carbunculus, parvus carbo. Interdum gemma. Item parvus caminus. Item μικρὸν πυρίδιον, ut & χυτρόπουν, Hesych.

Ἀνθράκινος, ου, ὁ, & ἡ, niger ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, Pruna, ignis ex congestis carbonibus. Item Suidas ait, ἀνθρακίδας dici etiam pisces minutulos super carbonibus assari solitos.

Ἀνθρακιαῖος, Poeticum, ut ἀνθρακιαῖον πῦρ, apud Non. ignis ex carbonibus factus. The. ἄνθραξ, ὁ, carbo.

Ἀνθρακοπώλης, ὁ, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἄνθραξ, ακος, carbo, & πώλης, ὁ, venditor.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, seu converto, torreo, asso. & in pass. ἀνθρακοῦσθαι, in carbones redigi.

Ἀνθρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carbonem referens; carbonis more ardens, vel rutilans.

Ἀνθράκωσις, ἡ, carbunculus, apud Gal. a Th. ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo.

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis. carbunculus, gemma: & ulcus quoddam, sive exulceratio similis iis, quæ usta sunt. & Suida ἄνθραξ dicitur etiam piscis quidam, qui super carbones assatur.

Ἀνθρακις, εως, ἡ, carbo: acc. ἀνθρακιν.

Ἀνθρήνη, ης, ἡ, crabro, vespa: q. ab ἀνθορῶ, quia audacter prosilit in animantes.

Ἀνθρήνιον, ου, τὸ, favus apum, aut crabronum: a præcedenti.

Ἀνθρίσκος, flores. Etym. παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν: a Th. ἄνθος, flos.

Ἄνθρωπε, pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπαρεσκεία, ἡ, studium placendi hominibus: a sequente

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ ἡ, qui auram popularem captat, homini placens. Th. ἀρέσκω, placeo.

Ἀνθρωπάριον, τὸ, homulus, homunculus; dimin. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis. Herod. Poll.

Ἀνθρώπειος, & Ion. ἀνθρωπήιος, ου, ὁ, & ἀνθρώπειος, α, ον, humanus.

Ἀνθρωπείως, ἀνθρωπικῶς, & ἀνθρωπίνως, humano more, humanitus; apte ad hominum conditionem: humana voce.

Ἀνθρωπίζομαι, & ἀνθρωπίζω, quæ ad hominem spectant, ago; hominum more ago; humanum me præbeo. Unde ἀνθρωπισθεὶς, homo factus. Naz.

Ἀνθρωπισμὸς, ἡ, humanitas.

Ἀνθρωπικώτατον ζῶον, animal, quod ad humanum maxime accedit ingenium; ut Strabo simiam appellat. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώπιον, τὸ, & ἀνθρωπίσκος, ὁ, homuncio, homunculus.

Ἀνθρωπισμὸς, ὁ, humanitas; i. e. humani, & compositi mores, non efferi.

Ἀνθρωποβορέω, homines voro: ex ἄνθρωπος, homo, & βορὸς, edax, vel βόρος, idem; a Th. βορὰ, pabulum, cibus.

Ἀνθρωποβόρος, ὁ, hominivorus, homines vorans.

Ἀνθρωπόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, humana lingua loquens: psittaci epithet. ab ἄνθρωπος, homo, & γλῶσσα, lingua.

Ἀνθρωπογονία, ἡ, hominum generatio: γονὴ, vel γόνος, fœtus, partus.

Ἀνθρωπογράφος, ὁ, qui homines pingit, hominum pictor. γραφὴ, scriptura.

Ἀνθρωποδαίμων, ὁ, deus ex homine factus. Suidas scribit, ἀνθρωποδαίμονας fuisse dæmones, qui humano induti corpore, atque sic & dæmones, & homines existentes totum orbem concusserint. comp. a δαίμων, Dæmon.

Ἀνθρωπόδηκτος, ὁ, ab homine morsus. Diosc. l. 1. c. 134. δάκνω, mordeo.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, humana specie præditus: ab εἶδος, species, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπόθυμος, ὁ, hominum animum, vel iram habens; homini in animo, vel in ira, & furore similis. θυμὸς, animus, mens.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπος, homo, & θύω, sacrifico.

Ἀνθρωποθυτέω, hominem immolo, vel sacrifico: ejusd. Th. & compositionis.

Ἀνθρωποκτονέω, hominem, vel homines interficio: ex ἄνθρωπος, homo, & κτείνω, occido.

Ἀνθρωποκτόνος, ὁ, homicida. Eurip.

Ἀνθρωπόλεθρος, ου, ὁ, homicida, homini perniciosus. ὄλεθρος, strages, cædes.

Ἀνθρωπολόγος, ὁ, qui de hominibus loquitur. a λόγος, sermo, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπόμορφος, ου, ὁ, speciem humanam referens: de fœmina: Herod. Sic etiam dicta est mandragora.

Ἀνθρωπομορφέω, hominem formo, a μορφὴ, forma.

Ἀνθρωπονομικὸς, ὁ, qui ad homines pascendos pertinet. ut ἀνθρωπονομικὴ ἐπιστήμη. Plat. in Polit. Th. νέμω, pasco; unde νομὴ, & νομὸς, pascuum.

Ἀνθρωποπαθέω, humanum quippiam patior: humano more afficior, ago, loquor. ex ἄνθρωπος, & πάθος, passio.

Ἀνθρωποπάθεια, ἡ, humanæ naturæ se accommodans conditio.

Ἀνθρωποπαθὴς, ὁ, humanis passionibus, sive affectionibus obnoxius; item humano affectu præditus; seu humano affectu agens, loquens.

Ἀνθρωποπαθῶς, humano affectu, & more.

Ἀνθρωποποιΐα, ἡ, statuarum humana specie fictio, seu formatio. Componitur a ποιέω, facio, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποποιὸς, ὁ, hominum fabricator, seu factor humanarum formarum, statuarius.

Ἀνθρωποπρεπὴς, ὁ, homini conveniens, hominem decens.

Ἀνθρωποπρεπῶς, humanæ naturæ convenienter: ex ἄνθρωπος, homo, & πρέπω, convenio.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, homo. sed ἀνθρώπος, Dor. pro ἀνθρώπους: παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπε: vel παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, vel ἄνω ῥέπειν.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura. a præced. ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποφαγία, ἡ, esus hominum, vel humanæ carnis: a sequente

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, humana carne vescens: ex ἄνθρωπος, & φάγω, comedo.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω, planto, gigno.

Ἀνθρωπώδης, ὁ humanus. unde τὸ ἀνθρωπῶδες, humanum ab Ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώσκω, Poet. pro ἀναθρώσκω (quod vide) in Epigram.

Ἀνθυβρίζω, vicissim contumelia persequor. Plut. ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, contumelia afficio.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, Plinio dicitur ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, anthyllis, seu anthyllion, herba, quam salsulam vocat Ruellius; & Diosc. atque ex eo Plin. dicunt, unam ejus speciem lenti esse simillimam, & dictam proprie anthyllion, alteram vero ejus speciem esse anthyllida, flore purpureo, odore gravi. Et hanc volunt esse, ex qua conficitur sal alkaly. Est autem a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθυπάγω, recriminor, respondeo. Apoll. Gram. ἀνθυπάγω εἰς δίκην, e diverso in judicium voco. ex ἀντὶ, & ὑπάγω, subduco.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio ex ἀντὶ, & ὑπαλλαγὴ, hypallage.

Ἀνθυπάρχω, ex diverso existo. ex ἀντὶ, & ὑπάρχω, existo, sum.

Ἀνθυπατεία, ἡ, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, proconsul sum. f. εύσω. p. ἀνθυπάτευκα.

Ἀνθυπατικὸς, ῆ, ὁ, proconsularis. ab ἀνθύπατος, proconsul.

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὕπατος, consul.

Ἀνθυπείκω, cedo, vicissim do locum. unde

Ἀνθυπείξις, ἡ, ipsa τὸ ἀνθυπείκειν, actio, qua alicui vicissim cedimus. Item submissio, obsequium: item modestia. ex ἀντὶ & ὑπείκω, cedo.

Ἀνθυπηρετέω, ei, qui mihi obsecutus est, operam vicissim navo; rependo obsequium. Aristot. ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, ministro.

Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti: ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, subdo.

Ἀνθυποκαθίσταμαι, in locum alicujus substituo; loco alicujus abrogo. unde ἀνθυποκατασταθεὶς, apud Plut. in locum demortui, vel abeuntis magistratu suffectus. ex ἀντὶ, & ὑποκαθίσταμαι, substituo, sufficio; quod ex ὑπὸ, & καθίσταμαι, constituo.

Ἀνθυποκρίνομαι, contra simulo: ex ἀντὶ, & ὑποκρίνομαι, falso accuso.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem, aut creationem differre, præstito juramento. Hesych. ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι, vel ὑπόμνυμαι, prorogo rem jurejurando dilationem peto. ex ὑπὸ, & ὄμνυμι, juro

Ἀνθυποπτεύω vicissim suspicor, seu suspectum habeo, & ἀνθυποπτεύομαι, vicissim de me suspicio est. Thucyd. l. 1. ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω, suspicor.

Ἀνθυποστρέφομαι, denuo revertor: iterum redeo. In Novell. Constit. ex ἀντὶ, & ὑποστρέφω, converto.

Ἀνθυπουργεῖν, pensare beneficium; remunerare.

Ἀνθυπούργησις, ἡ, mutuum officium: ex ἀντὶ pro vice, & ὑπουργέω, subservio.

Ἀνθυποφέρω, per sermonis exceptionem objicio, refero, replico: ut ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, objicimus ipsis.

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio: opponitur objectioni. Subjectio, figura, seu schema Rhet. ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, sustineo: item objicio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus: ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, cedo.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur, & aufertur. Est etiam assumptio, quæ opponitur προσθέσει, Naz. ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω, surripio, suffuror.

Ἀνθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flore plenus, florulentus: ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνθωραΐζομαι, vicissim decorem ostento; æmula pulchritudine certo. Naz. ex ἀντὶ, pro, vice, & ὡραΐζομαι, excolo, seu exorno me; vel exornor, ab act. ὡραΐζω, idem ac ὡραΐνω, decoro, venusto: a Th. ὥρα, venustas, species.

Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ, & ὧν.

Ἀνία, ας, ἡ, tristitia, mœror: ab α priv. & ἰῶ, θεραπεύω: vel ab α, & ἵεμαι, vel potius ab Heb. אניה anijah. mœstitia.

Ἀνιαρὸς, ου, ὁ, tristis, comp. ἀνιαρότερος, super. ἀνιαρώτατος, & ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρότερος. Ab ἀνία, tristitia.

Ἀνιαρῶς, moleste, acerbe, cum mœrore, misere; ut ἀνιαρῶς ζῆν, misere vivere: a præcedente ἀνιαρὸς, tristis.

Ἀνιᾶσι, sursum jaciunt, Att. pro ἀνιεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι remitto. Sed ἀνίασι, ascendunt, Ion. pro ἀνίασι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι, ascendo, redeo.

Ἀνίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, insanabilis, immedicabilis.

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non curatus, non sanatus, item insanabilis: ex α priv. & ἰατρεύω, ομαι, medeor, curo.

Ἀνιατρολόγητος, ὁ, ignarus eorum, quæ de medicina differuntur; rationis medicinæ imperitus. ex α priv. & ἰατρολογέω, de medicina differo: ex ἰατρὸς, medicus. & λόγος, sermo, verbum.

Ἀνιάτως, adv. insanabiliter. Ab α, & ἰάομαι, sano, curo.

Ἀνιαχέω, idem ac ἀνιάχω, exclamo, clamorem tollo.

Ἀνίαχος, ὁ, strepero: ab α intens. & ἰαχέω, clamo: vel pro πολύαχος, ὁ, clamosus.

Ἀνιάχω, fut. ξω, pr. χα, resono, clamo, reclamo, respondeo: ex ἀνὰ, vel α intensivo, & ἰάχω, resono.

Ἀνιάω, ῶ, tristitiam affero: item lædo, & dolorem infero corpori, apud Galen. ut ait Bud. & in pass. ἀνιάομαι, ῶμαι, mœrore afficior, contristor, doleo. pro quo dicitur & ἀνιάζω, ομαι, a Th. ἀνία, ἡ, quod Etym. deducit ab ἰῶ, sano: unde fit ἰα, & præfixo α priv. interjectoque ν, ἀνία, tristitia.

Ἀνιγρὸς, ὸ, ὁ, molestus, contristans, malus, per syncopen, & pleonasmum τὸ γ, pro ἀνιαρὸς, tristis.

Ἀνίδιος, ὁ, nihil habens suum. Basil. de vita solitaria; ex α priv. & ἴδιος, proprius.

Ἀνιδρωτὶ, pro ἀνιδρωτὶ: sed dicitur etiam ἀνιδρωτὶ, citra sudorem, & laborem. ex α priv. & ἱδρόω, sudo, laboro.

Ἀνιδρόω, resudo, denuo sudorem emitto: ex ἀνὰ, & ἱδρόω, sudo.

Ἀνίδρυτος, ὁ, non fixus, instabilis, sine fundamento: ex α priv. & ἱδρύω, sedere facio.

Ἀνιδρωτὶ, adv. sine sudore, vel labore: ab α & ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor.

Ἀνίει,

Ἀνίει, solvebat, remittebat: ab ἀνὰ, & ἵω.
Ἀνιείην, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, incito.
Ἀνίεις, imperf. ab ἀνίημι, relaxo.
Ἀνιείς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνιέω, Jon. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι, relaxo, remitto.
Ἀνίεμαι, permittor, laxor, dissolvor: ab activ. ἀνίημι, relaxo.
Ἀνίερος, ου, ὁ & ἡ, cui sacra non fiunt, seu cui non sacrificatur. Suid.
Ἀνίερος, ου, ὁ ἡ ἡ, profanus, pollutus, qui sacer non est; item, qui sacrorum particeps non est. Suid. ex α priv. & ἱερὸς, ὁ, sacer.
Ἀνιερόω, ῶ, sacrum facio, voveo, consecro, dedico, ut sacrum repono: unde in pass. ἀνιέρωται, dicatus est, sacratus est.
Ἀνιέρωσις, ἡ, consecratio, dedicatio; ut ἀνιέρωσις τῦ ἱερῦ, dedicatio templi. ex ἀνὰ, & ἱερόω, ῶ, & in pass. ἱερόομαι, ῦμαι: a Th. ἱερὸς, ὁ, sacer.
Ἀνίεσκε, Poet. pro ἀνίει, 3. imperf. ἀνίειν, ες, ε, Poet. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι, remitto.
Ἀνιεῦνται, Dor. & Jon. pro ἀνιεῦνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι, remitto.
Ἀνίζω, unde decomp. ὑπανίζω, subsido: ex ἀνὰ, vel ex ἀνὰ, & ἀνὰ, comp. cum Thema, resideo.
Ἀνιηθείς, a. 1. part. pass. ab ἀνιάω, lædo.
Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto. f. ἀνήσω. p. ἀνεῖκα. a. 2. ἀνῶ. sub. ἀνῶ, deleram. part. præs. ἀνιεὶς, έντος, a. 2. part. ἀνεὶς, έντος. præs. part. pass. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνεθεὶς, εῖσα, ἐν, laxatus sui. Th. ἵημι, mitto.
Ἀνίην, acc. Jon. ab ἀνία, mœror.
Ἀνιηρὰ, molesta, pl. n. g. ab ἀνιηρὸς.
Ἀνιηρέστατον, τὸ, difficillimum, superl. Jon. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρὸς, tristis.
Ἀνιήσαιμι, f. 1. m. a. sing. pro ἀνιάσω. ἀνιήσαιμι, a. 1. opt. Æol. ἀνιήσειε, molestet, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω, lædo.
Ἀνίησι, remittit, 3. sing. ab ἀνίημι, remitto.
Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, quando.
Ἀνίκατος, Dor. pro ἀνίκητος, invictus.
Ἀνικέτευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non supplex; sed proprie, cui supplicatum non est, vel cui supplicari non potest ex α priv. & ἱκετεύω, supplico.
Ἀνίκητος, ου, ὁ, ἡ, invictus: ex α, & νικάω, vinco.
Ἀνικμάζω, humecto; item exsicco: ex α priv. vel intens. & ἰκμάζω, humecto.
Ἀνικμος, ου, ὁ, siccus, humore carens, aridus: ex α priv. & ἰκμὰς, humor.
Ἀνίλαος, ου, ὁ, ἡ, immisericors: ex α & ἵλαος, placidus. Att. ἵλεως.
Ἀνιλλώπτομαι, dedignor, despicio: ex ἀνὰ, & ἴλλος, vide in Th. ἴλλος, oculus.
Ἀνίλλωμα, τὸ, aspectus, (tanquam ab ἀνιλλόω, inusit.) ἀνιλλώπτομαι, ut Poll. exp. intuitus scil. ejus, qui oculos cœlum versus attollit, ab eod. Th.
Ἀνίμαντος, ὁ, loro non cæsus: Nonn. ex α pr. & ἱμάσσω, loro, seu flagris cædo.
Ἀνιμάω, ῶ loreo fune sursum traho, extraho, haurio: item elevo, eveho, erigo, sustollo. Unde
Ἀνίμησις, ἡ, extractio, quæ fit fune, loro, aut haustro, extractio in altum: ex α, & ἱμάω, haurio, fune attraho.
Ἀνίον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, habenæ.
Ἀνιόντα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἄνειμι: quod ex ἀνὰ, & ἰέναι, seu εἶμι, eo. ἀνιοῦσαν, redeuntem, part. f. g.
Ἀνιουλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, impubes: ex α priv. & ἴουλος, lanugo, prima barba.
Ἀνιόχος, Dor. pro ἡνίοχος, auriga.
Ἀνιππος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine equis, ex α, & ἵππος, equus.
Ἀνίπταμαι, & ἀνίπτομαι, sursum volo: ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo, volas.
Ἀνίπτοισι, dat. pl. Jon. ab ἄνιπτος, illotus.
Ἀνιπτόποδες, οἱ, illotos pedes habentes.
Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non egerit lotione: ex α priv. νίπτω, lavo, & πῦς, pes.
Ἄνιπτος, ου, ὁ, ἡ, illotus: ex α & νίπτω.
Ἄνις, pro ἄνευ, sine, absque.
Ἀνισάζω, compenso, & moderor, adæquo: ex ἀνὰ, & ἰσάζω, adæquo.
Ἀνισάριθμος, ὁ, inæqualis, qui non est par numero. Xen. ex α priv. & ἰσάριθμος, ὁ, par numero.
Ἀνισίτης, οἶνος, vinum ex aniso factum: a sequente ἄνισον, τὸ, anisum.
Ἄνισον, ου, τὸ, anisum. An quod flatus ἀνίησι, i. e. laxat. An quia habet folia ἄνισα, inæqualia?
Ἄνισος, ου, ὁ ἡ ἡ, inæqualis, iniquus, diversus, impar: superior. τὸ ἄνισον, impar portio: ex α priv. & ἴσος, æqualis.
Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.
Ἀνισότιμος, ὁ, inæqualis dignitatis: ex α priv. & ἰσότιμος, æqualis par dignitate.
Ἀνισοφυής, ὁ, naturæ dissimilis: ex α priv. & ἰσοφυής, æqualis, seu paris naturæ, ex ἴσος, & φυὴ, indoles.
Ἀνισόω, idem ac ἀνισάζω, compesco, moderor.
Ἀνισταμένη, ὁ, præs. part. pass. ἀνίσταμαι, præs. inf. ἀνίστη, 3. sing. imperf. ab
Ἀνίστημι, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. sub ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, ἀν. f. 1. m. ἀναστήσομαι. surgere facio, excito jacentem: item excito, i. e. reviviscere facio, excito mortuum: ut Od. ω. οὐδέ μιν ἀναστήσεις. Item erigo, extruo; ut ἀναστῆσαι πόλιν, & τεῖχος, apud Herodot. & apud Non. ἀναστῆσαι βασιλέα, pro ποιῆσαι. i. e. efficere, seu excitare regem, seu evehere ad regiæ dignitatis fastigium. Item moveo; ut ἀναστῆσαι τὸ στρατόπεδον, Thuc. movere castra. Item migrare cogo, sedibus pello, vel excio; submoveo. Item everto, subverto. ut apud Plut. πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, quum urbes funditus evertisset. Sic in pass. ἀνίσταμαι, exurgo, surgo. ἀνίστασθαι ἐκ τῆς νόσου, resurgere a morbo; i. e. convalescere. Item evertor: ut ἀνεστηκυῖα πόλις, eversa civitas; & ἀνέστη πόλις, civitas eversa est. Ex ἀνὰ, & ἵστημι, sto.
Ἀνιστορέω, ῶ, interrogo, sciscitor: item commentor. Eurip. ex ἀνὰ, & ἱστορέω, idem; memoriæ trado; quæro: item cognosco. a Th. ἵστωρ, sciens, testis.
Ἀνιστορησία, ἡ, historiarum ignoratio.
Ἀνιστόρητος, ὁ, qui historias non novit: item pass. cujus nulla in historia mentio fit, nec memoria.
Ἀνιστορήτως ἔχειν, nescire historias, Plut. ex α priv. & ἱστορία, historia commentatio.
Ἀνίστω, pro ἀνίστασο, surge, Att. imp. præs. pass. ἀνίσταμαι. Th. ἵσταμαι, sto.
Ἀνίσχαλον, τὸ, quod non peperit, nec sugi potest; ex α priv. & χαλάω. quod est θηλάζειν, lactare. est igitur epentheticum, pro ἄσχαλον, a Them. χαλὸν, animal pennis, & pedibus carens.
Ἀνίσχιος, ὁ, clunium tumore vacans. Aristot. de part. l. 4. ex α priv. & ἰσχίον, lumbus.
Ἀνίσχομαι. est pass. pro ἀνέχομαι. ut Il. η. μηδ' ἴσχεο: ubi tamen quidam exp. te cohibe: ab act. ἀνίσχω, pro ἀνέχω, sustollo, erigo. Item emitto, submitto, produco. Nam quod terra producit, id velut in altum erigit. Item emergo, exsto. ex ἀνὰ & ἴσχω, pro Th. ἔχω, habeo.
Ἀνίσχυες, οἱ, infirmi. cap. 42. Isaiæ.
Ἀνίσχυρος, ὁ, minime robustus, invalidus; h. e. μὴ ἰσχυρὸς. ex α priv. & ἰσχὺς, unde ἰσχυρὸς, fortis, robustus. Reperitur etiam
Ἀνισχυς, idem & ejusd. Th. & composit.
Ἀνίσχω, attollo, orior, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præs. imp. pass. ἀνίσχεο, Jon. ἀνίσχευ, te contine. ab ἴσχω, pro ἔχω. Vide etiam ἀνίσχομαι.
Ἀνίσως, inæqualiter ab ἄνισος, inæqualis.
Ἀνίσωσις, adæquatio, exæquatio: ab ἀνισόω, compenso, moderor.
Ἀνιχθυς, ὁ, qui est sine piscibus, qui caret piscibus. ex α priv. & ἰχθὺς, piscis.
Ἀνιχνευτὴς, ῦ, ὁ, pervestigator, indagator, perscrutator. ab ἀνιχνεύω, investigo.
Ἀνιχνεύω, diligenter investigo, indago, persequor. unde ἀνιχνεύεσθαι dicitur fera, cum a vestigantibus venatoribus quæritur, i. e. vestigiis suis indagatur. Item metaph. perscrutor, ex α priv. & ἰχνεύω, ἰχνεύομαι, indago, sector.
Ἀνιχνίαστος, ὁ, idem ac ἀνεξιχνίαστος, qu. investigari nequit, impervestigabilis ex α priv. & inusit. ἰχνιάζω, idem cum ἰχνεύω, & Th. idem.
Ἀνιῶδης, εος, ὁ ἡ ἡ, molestus, injucundus: ab ἀνία, ἡ, tristitia mœror.
Ἀνιώμεθα, mœremus, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιῴμην, ῷο, ᾦτο, ᾦο, ἀνιῷτο, ῷτο. Th. ἀνία, mœror.
Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, tristitia. ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι, redeo.
Ἀνιῶτο. Vide ἀνιώμεθα.
Ἀνίωτος, ου, ὁ, ἡ ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem, aut ferruginem non contrahens: ex α priv. & ἰὸς, ὁ, rubigo.
Ἄννα, ἡ, Anna, nom. mulieris. Heb. Gratiosa.
Ἄννας, α, ὁ, nomen viri. Heb. Gratiosus.
Ἀννύω, Poet. pro ἀνύω. Nam ἄνω dicimus, & ἀνύω. Hinc metri causa pro ἄνω, ἄννω, facio, perficio.
Ἀννέομαι, pro ἀνανέομαι, exorior. Od. κ.
Ἀννέφελος, ὁ, Poet. pro ἀνέφελος, sine nubibus: ab α & νεφέλη, ἡ, nubes.
Ἄννησον, idem ac ἄνισον, τὸ, anisum.
Ἀνξηραίνω, pro ἀναξηραίνω, inarefacio, exsicco: ex ἀνὰ, & ξηραίνω, sicco.
Ἀνοδία, ας, ἡ, locus invius: ab ἄνοδος, ascensus.
Ἄνοδμος, ὁ, odore carens, inodorus: ex α pr. & ὀδμὴ, ἡ, odor.
Ἄνοδος, ου, ὁ, ἡ, via sursum ferens. Item adject. ὁ ἡ ἡ, invius. Ex α & ὁδὸς, via.
Ἀνόδους, οντος, ὁ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli, dicunt etiam ἀνόδοντος. ex α priv. & ὀδοὺς, ὁ, dens.
Ἀνοδύρομαι, sublata voce lamentor: ingemisco: ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι, lamentor.
Ἄνοζος, ὁ, enodis, sine nodis, ex α priv. & ὄζος, ὁ, nodus in arboribus.
Ἀνοήμων, ονος, ὁ & ἡ, non compos mentis: stultus. ab α & νοήμων, ὁ, intelligens.
Ἀνοησία, ἡ, insipientia: ab ἄνοος, amens.
Ἀνοηταίνω, & ἀνοηταίζω, desipio; insipiens sum; imprudenter, & temere ago, vel aggredior.
Ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, demens, hinc adv.
Ἀνοήτως, imprudenter: ex α & νοέω, cogito.
Ἀνόθευτος, ὁ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius: ex α priv. & νοθεύω, adultero corrumpo.
Ἀνοθεύτως, γνησίως, vere, non fucate, legitime.
Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνοος, ου, ὁ, ἡ, amens: ex α & νόος, mens.
Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio: ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi
Ἀνοίγω, ἀνοιγνύω, & ἀνοίγνυμι, aperio. part. præs. ἀνοιγνὺς, ῦσα, ὺν. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνέῳγα, a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. p. pass. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἀνεῴχθην, & ἠνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. f. 1. pass. ἀνοιχθήσομαι. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, apertus. Them. οἴγω, aperio.
Ἀνοιδαίνω, ἀνοιδίσκω, & ἀνοιδέω, tumefacio, turgeo, exacerbor. unde
Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Aristot. de mundo. ex ἀνὰ, & οἰδέω, tumeo.
Ἀνοίης, gen. Jon. ab ἄνοια, ἡ, amentia.
Ἀνοίκειος, ὁ, inconveniens: ut ἀνοίκειον ἦν, non erat operæ pretium; erat alienum. Item non propinquus, alienus. Unde
Ἀνοικειότης, ἡ, nulla familiaritas; seu mores a familiaritate alieni: ex α priv. & οἰκεῖος, α, ὁ, domesticus, familiaris.
Ἀνοικὲς, Etym. exponit, τὸ κατὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον. non verisimile, & consentaneum: ex α priv. & εἴκω, assimilor. Dicitur ἀνοίκειος etiam hoc significatu.
Ἀνοίκητος, ου, ὁ, inhabitabilis.
Ἀνοικίζω, & ἀνοικίζομαι, instauro, reædifico; item migrare, habitationem transferre. Unde
Ἀνοικισμὸς, ὁ, instauratio: ab ἄνοικος, extorris.
Ἀνοικοδομέω, ῶ, restauro: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, domus, & δέμω, ædifico.
Ἀνοικονόμητος, α, ὁ & ἡ, prodigus, male dispositus. In neutro gen. est vitium orationis apud Quint. l. 8. quod male dispositum est ἀνοικονόμητον; quod male figuratum, ἀσχημάτιστον; & quod male collocatum, ἀσύνθετον, ex α priv. & οἰκονόμος, dispensator rei familiaris.
Ἄνοικος, ε, ὁ, extorris: ex α & οἶκος, domus.
Ἀνοικτὸς, ὁ, ὁ, apertus; ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγνυμι.
Ἀνοικτίρμων, ο, ὁ ἡ ἡ, immisericors.
Ἀνοίκτιστος, ὁ, non miserandus.
Ἀνοικτίστως, immisericorditer, sine miseratione: ex α priv. & οἰκτίζω, miserandus.
Ἀνοιμώζω, f. ώξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Unde
Ἀνοιμωκτὶ, vel ἀνοιμωκτεὶ, sine fletu: ex ἀνὰ, vel α priv. & οἰμώζω, ploro.
Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἀνοίξειν, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω, aperio.
Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio: item ostium: ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγνυμι.
Ἀνοιστις, ἡ, revectio.
Ἀνοιστέον, referendum est.
Ἀνοίσιον, relatum, conducens: ab ἀναφέρομαι.
Ἀνοιστρέω, incito, stimulo: ex ἀνὰ, & οἰστρέω, insanio, concitor.
Ἀνοίσω, referam, f. 1. act. ab ἀναφέρω, refero.
Ἀνοῖτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνομαι, Poet. perficior.
Ἀνολβία, ἡ, miseria, infelicitas, vel inopia. apud Hesiod. in Oper. ex α priv. & ὄλβος, opes. unde ὄλβιος, ὁ, felix.
Ἀνολβίῃ, dat. Jon. ab ἀνολβία, miseria.
Ἀνόλβιος, idem ac ἄνολβος, miser.
Ἄνολβος, ου, ὁ, καὶ ἡ, & ἀνόλβιος, pauper, infelix, miser. Hesych. Item stultus, demens, apud Soph. in Ajace.

Ἀνολβέστερος, ὁ, infelicior, comp. ab ἄνολβος, infelix. Th. ὄλβος, beatitudo, opes.

Ἀνόλεθρος, & ἀνώλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ab exitio, & damno immunis: ab α & ὄλεθρος, ὁ, strages, cædes, jactura.

Ἀνολκή, ἡ, tractio, quæ fit sursum versus. Thuc. Unde

Ἀνόλκιον, τὸ, id, quo aliud sursum trahitur: ex ἀνέλκω, sursum traho: ex ἀνά, & ἕλκω, traho.

Ἀνολολύζω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo: ex ἀνά, & ὀλολύζω, clamito.

Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro: ex ἀνά, & ὀλοφύρομαι, lugeo, defleo.

Ἄνομαι, Poet. pro ἀνύομαι, perficior.

Ἀνομβρέω, ῶ, more imbris effundo, pluo, pluendo emitto tanquam pluviam; ut Ecclesiast. c. 16. ἀνομβρήσουσι ῥήματα σοφίας.

Ἀνομβρήεις, εντος, ὁ, pluviosus: ex ἀνά, & ὄμβρος, ὁ, pluvia, imber.

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum penuria: ex α priv. & ὄμβρος, imber.

Ἄνομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbribus carens: ex α, & ὄμβρος, imber.

Ἀνομέω, inique ago: legem transgredior. dicitur & ἀνομίζω, unde

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, flagitium, iniquitas; ejusd. Th. & comp. cum seq.

Ἀνομία, ας, ἡ, discrepantia a lege, iniquitas: ex α & νόμος, lex.

Ἀνομίλητος, ὁ, insociabilis: ex α priv. & ὁμιλέω, conversor.

Ἀνόμιμος, illegitimus. Plato. ab ἄνομος, ὁ, iniquus; sceleratus.

Ἀνόμιχλος, ὁ, innubilus, innubis, nebula vacuus: ut ἀνόμιχλος ἀὴρ, aer nebulæ expers, i. e. serenus. ex α priv. & ὀμίχλη, ἡ, nebula.

Ἀνόμματος, ὁ, oculorum expers. Nonnus. ex α priv. & ὄμμα, τος, τὸ, oculus.

Ἀνομοειδής, & ἀνομοιοειδής, έος, ὁ ἡ ἡ, diversæ speciei: specie dissimilis. ex α priv. & ὁμοειδής, vel ὁμοιοειδής, ejusdem speciei, seu generis; ex ὁμός, similis, & εἶδος, τὸ, species.

Ἀνομοθέτητος, ὁ ἡ ἡ, lege male ordinatus; nullis legibus constitutus. Plato. ex α priv. & νομοθετέω, sancio, ordino.

Ἀνομοιομερῆ, τὰ, partes dissimilares, seu partes sibi dissimiles, & dissimili strue compactæ. ex α priv. & ὁμοιομερής, qui constat partibus inter se similibus: ex ὅμοιος, similis, & μέρος, τὸ, pars.

Ἀνομοιομερής, ὁ, partibus dissimilibus constans.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ, dissimilis: ex α & ὅμοιος, similis.

Ἀνομοιόστροφα συστήματα, vel ᾠδαὶ, dicuntur, quæ dissimiles strophas habent. (hæc in ἑτερόστροφα, dividuntur, & ἀλλοιόστροφα, de quibus vide Schol. Aristoph.) Ex ἀνόμοιος, dissimilis, & στροφή, ἡ, versio, flexus.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo, diversitas.

Ἀνομοιόω, dissimilem facio. ἀνομοιωθεὶς, ὁ, dissimilis factus, Plato in Timæo.

Ἀνομοίως, inæqualiter, non perinde, non ex æquo: ex α priv. & ὁμοίως, dissimilis.

Ἀνομοίωσις, ἡ, idem ac ἀνομοιότης, diversitas.

Ἀνομολογέω, & ἀνομολογέομαι, fateor, assentior, concedo, constituo. i. e. quippiam ut confessum inter disserentes pono. Plat. ex α priv. & ὁμολογέω, fateor.

Ἀνομολογία, ἡ, inæqualitas, dissidentia; item assensio.

Ἀνομόλογος, ὁ, dissentaneus: ex α priv. & ὁμόλογος, consentiens, consentaneus.

Ἄνομος, ου, ὁ, iniquus, sceleratus. hinc

Ἀνόμως, adv. sine lege: a νέμω, distribuo.

Ἀνόνητος, ὁ, inutilis, futilis, injucundus: ex α priv. & ὀνίνημι, juvo.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ ἡ ἡ, amens: ab α & νόος, mens.

Ἀνόπαια, seu ἀνοπαῖα, Ænopæa, avis species. ab α, & ὄπτομαι, video, ni potius ab Heb. ענפה anapha.

Ἀνόπιν, ἐς τοὐπίσω, retro, retrorsum. Hesych. ex ἀνά, & ὄπισθεν, retro.

Ἄνοπλος, sive ἄνοπλος, ου, ὁ, ἡ ἡ, inermis, armis nullis indutus. Herodot. ex α priv. & ὅπλον, τὸ, arma.

Ἄνοπτος, ὁ, non visibilis: ex α priv. & ὀπτός, ὁ, a Them. ὄπτομαι, video.

Ἀνοργάζειν, commovere, exilire, ἀναπηδᾶν, ἀναπάλλεσθαι, & pueros inter manus jactare, atque agitare: ex ἀνά & ὀργάζω, mollio; lascivio: impetu feror.

Ἀνόργανος, ου, ὁ, ἡ ἡ, instrumentorum expers, Plut. ex α priv. & ὄργανον, τὸ, organum, instrumentum.

Ἀνοργία, ἡ, idem ac ἀμυησία (nam ὄργια sunt μυστήρια) sacris, seu Orgiis non initiatum esse, unde

Ἀνόργιαστος, ὁ, non initiatus, τῶν μυστηρίων ἀμύητος, qui ad Orgia non admittitur: ex α priv. & ὄργια, Orgia; Bacchi sacra.

Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Jon. ἀνορίη, ης, ἡ, fortitudo, strenuitas: quod ab ἀνήρ, vir.

Ἀνορεκτέω, fastidio cibos. ex α priv. & ὀρέγομαι, concupisco.

Ἀνόρεκτος, ὁ, cibum fastidiens, cujus stomachus omnia respuit. Plut.

Ἀνορεξία, ας, ἡ. morbus, quum omnia respuit stomachus; cibi fastidium.

Ἀνόρειος, ὁ, virilis: ab ἀνορέα, strenuitas.

Ἀνορθιάζω, voce sublata, & intenta profero. apud Æschin. ex ἀνά, & ὀρθιάζω, erigo.

Ἀνορθόω, ῶ, surrigo, rursus erigo. f. ώσω. p. ἀνώρθωκα. aor. 1. ἀνώρθωσα, imp. ἀνόρθωσον, ώτω. a. 1. pass. ἀνορθώθην. Ex ἀνά pro ἄνω, & ὀρθόω, erigo.

Ἀνορμάω, animo incitor: commoveor; magno impetu feror ad aliquid. Hesych. ex ἀνά, & ὁρμάω, incito.

Ἄνορμος, ου, ὁ ἡ ἡ, stationem navium non habens: stationi navium incommodus: ex α priv. & ὅρμος, portus.

Ἀνόρνυμι, excito: ex ἀνά, & ὄρνυμι, incito.

Ἀνόρουσα, surrexi, a. 1. Jon. verbi

Ἀνορούω, f. ύσω. p. ἀνώρουκα, quod ab ὀρούω, impetum facio, ruo.

Ἀνορροπύγιος, ὁ ἡ ἡ, cui cauda deest, qui inter volandum non regitur cauda: ut ἀνορροπύγιος πτῆσις, volatus nullo caudæ gubernaculo rectus; ut in insectis. Aristot. 4. anim. ex α priv. & ὀρροπύγιον, τὸ, ultima pars spinæ, in quam vertebræ desinunt.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri; idem ac ὀρταλίζω.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξας, refodias, a. 1. sub. ab ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀνορύσσω, sive ἀνορύττω, effodio: ex ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀνορχέομαι, in altum salto, exulto; vel simpliciter salto: ex ἀνά, & ὀρχέομαι, salto.

Ἀνόρω, excito. unde ἀνόρωρε, excitatus erat, seu exsurrexit: apud Poll. ex ἀνά, & ὄρω, elevo, moveo.

Ἄνοσος, & ἀνόσητος, ὁ, salubris, non ægrotus. vide ἄνοσος, ὁ, immunis a morbis.

Ἀνόσιος, ου, ὁ, ἡ, non sanctus: impius. Item coram quo non fiebant τὰ ὅσια. In neut. τὸ ἀνόσιον, piaculum, nefas. compar. ἀνοσιώτερος, superl. ἀνοσιώτατος. Ex α, & ὅσιος, sanctus.

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, dicitur impietas: apud Isocr.

Ἀνοσιουργέω, impie ago.

Ἀνοσιουργία, impietas, opus impium, ex ἀνόσιος, impius, & ἔργον, opus.

Ἀνοσιουργός, ὁ, impius, nefandus, impurus.

Ἀνοσίως, impie, scelerate, nefarie.

Ἄνοσμος, ου, ὁ ἡ ἡ, sine odore, inodorus: ex α priv. & ὀσμή, ἡ, odor.

Ἄνοσος, ου, ὁ & ἡ, immunis a morbis, ab α & νόσος, ὁ, morbus, ægrotatio.

Ἀνόστεος, ὁ ἡ ἡ, inossis, sine osse: ex α. & ὀστέον, τὸ, os, ossis.

Ἀνόστητος, idem ac ἀνόστιμος, ὁ, reditu carens.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ νόστιμος, non rediturus.

Ἄνοστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, reditus expers: ab α, & νόστος, ου, ὁ, reditus, via.

Ἄνοτος, ὁ, siccus, non humidus: ex α priv. & νοτίζω, madefacio. humecto.

Ἄνουατος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine auribus: Poet. ὁ ἄνευ ὤτων. Th. οὖς, ὠτός, τὸ, auris.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ, ἡ, repudians admonitionem: ex α & νουθετέω, admoneo.

Ἄνους, ὁ, amens: & ex α & νόος, νοῦς, mens.

Ἀνούσιος, ὁ, carens substantia: ex α priv. & οὐσία, ἡ, substantia.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος, immunis a morbis.

Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus.

Ἀνουτητί, adv. sine vulnere. Th οὐτάω, cominus vulnero.

Ἀνοχευτος, ὁ, expers coitus; qui non coit: ex α priv. & ὀχεύω, coeo, ineo.

Ἀνοχή, ῆς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι, tolero.

Ἀνοχλίζω, vecte submoveo, vel elevo: ex ἀνά, & ὀχλίζω, idem ac Th. ὀχλέω, moveo; item vecte impello.

Ἀνοχλησία, ἡ, vacuitas a turbis, & molestiis: ex α priv. & ὄχλος, ὁ, turba, unde ὀχλέω, & ὄχλησις, strepitus.

Ἄνοχλος, ὁ, turba, seu hominum multitudine carens. Item inoffensus, nulla molestia affectus.

Ἀνοχμάζω, in altum tollo. in Epigr. ex ἀνά, & ὀχμάζω, porto.

Ἀνοψέω, caecutire, μὴ βλέπειν: ex α priv. & ὄπτομαι, unde ὄψις, ἡ, visus.

Ἀνοψία, ἡ, obsonii penuria: ab

Ἄνοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, obsonio carens, elixus, insipidus ex α priv. & ὄψον, obsonium.

Ἀνπερ, siquidem, si. ἄνπερ, ἀλλὰ μή, nisi, alioquin.

Ἄνσα, & Ἄνσταθι, Dor. pro ἀνάσταθι, surge, a. 2. imp. ἀνστάς, qui surrexit Poet. pro ἀναστάς, part. ab ἀνίστημι, a. 2. ind. ἀνιστάμενος, Att. & Dor. pro ἀνιστάμενοι. a. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. ἀνστήσον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀνστάτην, surrexerunt, pro ἀνεστήτην, aor. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀνστρέφεται, percurrit, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. a στρέφω, verto.

Ἀνστρέφω, pro ἀναστρέφω, revertor, subverto.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab

Ἀνσχεθέω, Poet. pro ἀνέχω, emergo.

Ἄνσχες, tolera, Poet. pro ἀνάσχες, Jon. pro ἀνάσχου, a. 2. imp. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνσχετός, Poet. pro ἀνασχετός, tolerabilis.

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, pro, ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνά, & σχέω, vel ἔχω, habeo.

Ἀνσχοίατο, toleraret, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνασχέσθαι, a. 2. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀντ', pro ἀντί, e regione.

Ἄντα, coram, e regione. hinc ἀντάω, obviam venio: q. ab ἀντί, contra.

Ἀνταγοράζω, vicissim emo, permuto: ex ἀντί, & ἀγοράζω, vendo, emo, mercor.

Ἀνταγορεύω, adversarium me gero; liti me offero; obloquor: ex ἀντί, & ἀγορεύω, loquor, concionor.

Ἀνταγωνίζομαι, decerto, repugno. f. ίσομαι, p. ἀνταγωνίσμαι. a. 1. m. ἀνταγωνισάμην. Ex ἀντί, & ἀγωνίζομαι, certo. Hinc

Ἀνταγωνιστής, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat: acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

Ἀνταγωνιστος, ου, ὁ, æmulus, certator.

Ἀντάδελφος, qui est loco fratris: ex ἀντί, & ἀδελφός, ὁ, frater.

Ἀνταδικέω, injuriam illatam ulciscor; seu vicissim injuria afficio: ex ἀντί, & ἀδικέω, noceo, injuria afficio.

Ἀντᾴδω, occino, Liv. occano, Tacit. cantu provoco: ex ἀντί, & ᾄδω, cano.

Ἀνταείρω, Jon. pro ἀνταίρω, adversus aliquem quid tollere, se ei opponere: ex ἀντί, & αἴρω, tollo.

Ἀνταῖος, αίου, ὁ, Dor. pro ἀντίος, contrarius, inimicus: ab ἀντάω, contra.

Ἀνταῖος, ὁ, adversus. Item adversarius, hostis: ut ἀνταία, πληγή, apud Eurip. & ἀνταία δαίμων, apud Apoll. Rhod. ab ἄντα, pro ἀντί, contra.

Ἀνταίρω. Vide ἀνταείρω.

Ἀνταιτέω, contra peto, vicissim peto, reposco. Plut. ex ἀντί, & αἰτέω, peto.

Ἀντακαῖος, ου, οἱ. Jon. κῆτος γένος, balænæ genus.

Ἀντακολουθέω, ῶ, vicissim sequor: ex ἀντί, & ἀκολουθέω, sequor.

Ἀντακούω, vicissim audio, ex ἀντί, & ἀκούω, audio.

Ἀνταλαλάζω, reclamo; vicissim, vel contra clamorem attollo: ex ἀντί, & ἀλαλάζω, ejulo.

Ἀνταλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio commutatio. Item conventio.

Ἀντάλλαγμα, τὸ, commutatio, permutatio, compensatio, & id, quod pro alio datur in permutationem: & exponitur etiam id, quo dato aliquid redimitur. Math. cap. 16. & Marc. c. 8. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Item pro reconciliatione sumitur, ut Νῶε ἐν καιρῷ ὀργῆς, ἐγένετο ἀντάλλαγμα. Eccles. cap. 44.

Ἀνταλλαγματικός, ὁ, permutatorius, vel permutativus, ad permutationem pertinens: ut apud Gazam ἀνταλλαγματικὰ verba sunt ὠνέομαι, πωλῶ, ἀλλάττω, & alia hujusmodi.

Ἀντάλλαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro alio permutatus.

Ἀνταλλάσσω, -ομαι, sed sæpius in usu est ἀνταλλάττω, -ομαι, immuto, commuto. & ἀνταλλάσσεσθαι sumitur etiam pro compensare, sicut & ἀντικαταλλάσσεσθαι, inquit Budæus. ex ἀντί, & ἀλλάσσω, seu -ττω, -ομαι, commercia exerceo, muto.

Ἀνταμείβεο, Dor. pro ἀνταμείβου, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι, rependo.

Ἀνταμείβομαι, gratiam rependo, compenso. unde

Ἀνταμειψις, ἡ, compensatio.

Ἀνταμοιβή, ἡ, compensatio.

Ἀνταμοιβός, ὁ, remuneratorius. ex ἀντί, & ἀμείβομαι, unde ἄμειψις, ἀμοιβή, & ἀμοιβός.

Ἀνταμύνομαι, vicissim auxilior; obsisto rursum; me ulciscor: ex ἀντί, & ἀμύνω, ulciscor.

Ἀνταμφοδέω, de duobus dicitur, cum obviam sibi euntes oberrant: ex ἀντί, & ἄμφοδον, τὸ, via urbis; vel ἄμφοδος, ἡ, bivium circuitus.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντᾶν τινος, Jon. pro obtinere aliquid: ab ἀντάω, occurro.

Ἀνταναγινώσκω, vicissim lego. unde

Ἀνταναγνώστης, ὁ, qui vicissim legit: exp. & qui relegit, recognitor. ex ἀντὶ, & ἀναγινώσκω, recognosco, lego.

Ἀντανάγω, ex adverso produco; obviam prodeo, vel educo: ex ἀντὶ, & ἀνάγω, reduco.

Ἀνταναιρέομαι, unde ἀνταναιρεῖσθαι, vicissim sumere, seu accipere: ex ἀντὶ, & ἀναιρέομαι, surripio.

Ἀνταναίρω, contra attollo, sustollo, erigo; item contra destruo. ex ἀντὶ, & ἀναίρω, tollo, sustollo.

Ἀντανακλᾶσθαι, reflecti, refringi, repercuti. unde

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulsus, repercussio, motio reciproca, & refracta, ut in ludo pilæ, quæ expulsim, & datatim rejicitur. Item figura, quæ est ejusdem verbi contraria significatio, apud Quintil. l. 9. c. 3.

Ἀντανακλαστικὸς, ὁ, reciprocus.

Ἀντανακλάω, refringo, reflecto, repercutio: ab ἀντὶ, & ἀνακλάω, idem: ab ἀνὰ, & κλάω, frango.

Ἀντανακοπὴ, ἡ, repercussio, reciprocatio.

Ἀντανακόπτω, repercutio: ex ἀντὶ, & ἀνακόπτω, arceo, impedio, retundo.

Ἀνταναμένω, vicissim expecto: ex ἀντὶ, & ἀναμένω, præstolor, opperior.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, vicissim expleo. f. ώσω. p. ἀντανεπλήρωκα. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Ἀνταναστῆσαι, contra excitare, a. 1. inf. ab ἀντανίστημι. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀνταναφέρω, vicissim refero: ex ἀντὶ, & ἀναφέρω, refero.

Ἄντανδρος, in alius viri locum substitutus, succedaneus: ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, vir.

Ἀντάνειμι, ex adveso insurgo, seu contra surgo: ex ἀντὶ, & ἄνειμι, redeo: item sursum eo, ascendo.

Ἀντανίσταμαι, contra insurgo; adversus quempiam insurgo, resisto, repugno, reluctor: ex ἀντὶ, & ἀνίσταμαι, pass. ab ἀνίστημι, excito, erigo.

Ἀντανίσωμα, τὸ, æqualitas, parilis quantitas, parilitas. In bello dicitur, cum par numerus militum in cæsorum locum succenturiatur, & sufficitur. ex ἀντὶ, & ἀνισόω, æquo, adæquo.

Ἀντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι. ab Ἀντήνωρ. Antenor.

Ἄνταξ, vicissim, alternis, ἐν μέρει. ab ἀντὶ.

Ἀντάξιος, ου, ὁ, existimatione par, æqualis pretii: ab ἀντὶ contra, æque; & ἄξιος, dignus.

Ἀνταξιόω τὰ ὅμοια, paria rependo. Thucyd. a præced. ἄνταξ, vicissim, invicem.

Ἀνταπαιτέω, vicissim reposco, seu exigo. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἀπαιτέω, reposco.

Ἀνταπαμείβομαι, vicissim respondeo: ex ἀντὶ, & ἀπαμείβομαι, idem.

Ἀνταπαστράπτω, idem ac ἀνταστράπτω, contra fulguro.

Ἀνταποδείκνυμι, vicissim demonstro; contra demonstro: ex ἀντὶ, & ἀποδείκνυμι, demonstro.

Ἀνταποδίδωμι, retribuo, vicissim reddo, contra reddo: ut ἀνταποδιδόναι ἠχὼ, sonum acceptum reddere vicissim. f. ἀνταποδώσω. p. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι, do.

Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι, retribuo.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

Ἀνταπόδοσις, ἡ, idem ac ἀνταπόδομα, retributio. Luc. c. 14. & ad. Col. 3.

Ἀνταποδοτικὸς, retributivus: verbale ab ἀνταποδίδωμι, retribuo.

Ἀνταποδοῦναι, Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποδύομαι τοῖς πόνοις, vicissim me accingo ad suscipiendos labores; vel vicissim labores suscipio: ex ἀντὶ, & ἀποδύομαι, exuo.

Ἀνταποκρίνομαι, ex adverso respondeo. a. 1. pass. ἀνταπεκρίθην. inf. ἀνταποκριθῆναι. f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω, judico.

Ἀνταπόκρισις, ἡ, responsio mutua: a præcedenti themate.

Ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra interficio: ex ἀντὶ, & ἀποκτείνω, occido.

Ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio: ut ἀνταπολαμβάνω χάριν, vicissim accipere beneficium: ex ἀντὶ, & ἀπολαμβάνω.

Ἀνταπόλλυμαι, pro alio pereo. Eurip. interficio pro: ex ἀντὶ, & ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀνταποπέμπω, vicissim dimitto, seu amando: ex ἀντὶ, & ἀποπέμπω, ablego.

Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti oppedo. Aristoph. νεφ. βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν πρὸς τὰς βροντάς, tonitribus oppedere volo. ex ἀντὶ, & ἀποπέρδω, idem ac πέρδω, crepitus ventris emitto.

Ἀνταποστέλλω, vicissim emitto, remitto: ex ἀντὶ, & ἀποστέλλω, amando.

Ἀνταποστροφὴ, ἡ, mutua aversatio; mutuo inflexio: ex ἀντὶ, & ἀποστροφὴ, aversio.

Ἀνταποτίνω, retribuo, rependo; in Epigr. ex ἀντὶ, & ἀποτίνω, punio.

Ἀνταποφαίνω, vicissim, vel contra ostendo: Thuc. ex ἀντὶ, & ἀποφαίνω, ostendo.

Ἀνταποχὴ, ἡ, chirographus, seu scriptum, quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis se obligat; ex ἀντὶ, & ἀποχὴ, distantia, item scriptum, quo creditor debitorem liberat.

Ἀντάπτεσθαι, Jon. pro ἀνθάπτεσθαι, capessere.

Ἀνταπωθέω, vicissim repello, vel retrudo, repello.

Ἀνταπώθησις, & ἀντώθησις, ἡ, repulsio, renixus, relisio ex ἀντὶ, & ἀπωθέω; quod ex ἀπὸ, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀνταρκέω, sufficiunt mihi vires ad resistendum: par sum ad resistendum: item simpliciter resisto; vel ad ultimum usque obsisto, & non cedo. ex ἀντὶ, & ἀρκέω, sufficio, par sum.

Ἀνταρκτικὸς, ῦ, ὁ, ut πόλος ἀνταρκτικὸς, polus australis antarcticus, ursæ obversus, oppositus arctico, seu septentrionali, ex ἀντὶ, & ἀρκτικὸς, ὁ, septentrionalis.

Ἀντάρσις, ἡ, insurrectio. ab ἀνταίρω, ἀνταίρομαι, contra attollo. Item reluctor, renitor.

Ἀντάρτης, ου, ὁ, Hesych. tyrannus, rebellis, qui insurgit contra regem.

Ἀντασπάζομαι, resaluto, contra complector, vicissim amplector. Plut. unde

Ἀντάσπαστοι, οἱ, quibus successor mittitur, exauthorati: ex ἀντὶ, & ἀσπάζομαι, saluto: osculor, amplector.

Ἀνταστράπτω, & ἀνταπαστράπτω, contra fulguro; fulguro adversus fulgurantem: ex ἀντὶ, & ἀστράπτω, fulguro, vel ἀπαστράπτω, (cum ἀπὸ præfixo) corusco, vel circumquaque fulguro: item fulgorem ejaculor.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, splendor, fulgoris repulsus, luminis repercussio; simulachrum reflexum, seu repercussum; elisus, & emissus lucis radius.

Ἀνταυγέω, reniteo.

Ἀνταυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coruscus, refulgens, ex ἀντὶ, & αὐγὴ, splendor.

Ἀντανδάω, respondeo, obloquor. ex ἀντὶ, & αὐδάω, loquor.

Ἀντάϋω, f. ύσω, a. 1. ἀντήϋσα, vicissim vociferor, vel strepitum edo: ab ἀντὶ, & αὔω, clamo.

Ἀνταφαιρέω, vicissim refero; ex ἀντὶ, & ἀφαιρέω, aufero.

Ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto. Eurip. ex ἀντὶ, & ἀφίημι, dimitto.

Ἀντάχατης, ου, ὁ, dicitur lapis, seu gemma achates. quum uritur, myrrham redolens: vel est succinum, vel succini species bituminosa: ex ἀντὶ, & ἀχάτης, ὁ, achates, gemmæ nomen.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, p. ἤντηκα, occurro, obvius fio. Item consequor, nanciscor: Odyss. ρ. ab ἄντα, vel ἀντὶ, contra.

Ἀντεβόλησα, ας, ε, nactus, vel assequutus sum, aor. 1. act. ab ἀντιβολέω, ῶ, quæro: aggredior; occurro.

Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; cum dat. pers. Item accuso culpam alicujus. ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω, accuso.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.

Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, recriminatorius. Ab ἀντὶ, ἐν, & καλέω, voco.

Ἄντειλας, Poet. pro ἀνέτειλας, oriri fecisti, a. 1. verbi ἀνατέλλω, exorior.

Ἄντεινον, extende, Dor. pro ἀνάτεινον, aor. 1. imperat. verbi ἀνατείνω. ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poet. Th. τείνω, tendo.

Ἀντείνου, pro ἀνατείνου, Dorice.

---ἀνειος, terminatio Patronymicorum a nominibus propriis in ας, ut Δωριάντειος, a Δωρίας.

Ἀντειπεῖν, contradicere: item loqui vicissim: aor. 2. infin. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ, & ἔπω, dico.

Ἀντείρεσθαι, vicissim interogare. Th. εἴρω, dico.

Ἀντεισάγω, vicissim introduco, ex adverso introduco. ex ἀντὶ, & εἰσάγω, introduco: instituo. unde εἰσαγωγὴ, ἡ, introductio: rudimentum.

Ἀντεισαγωγὴ, introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum: sed est & figura, quædam apud Aq. Rom.

Ἀντεισέρχομαι, vicissim ingredior, in prioris locum subeo, succedo: ex ἀντὶ, & εἰσέρχομαι, ingredior.

Ἀντεισφέρειν νόμον. legi latæ legem cotrariam ferre; legem lege abrogare. nam εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre, & rogare: ex ἀντὶ, εἰς, & φέρω, fero.

Ἀντεισφέρω, contra infero; seu in locum alius infero: ut ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, voluntati voluntatem opponere: Naz. ex ἀντὶ, & εἰσφέρω, confero.

Ἀντεκδραμόντες, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω, quod ab ἀντὶ, ἐκ, & τρέχω, curro.

Ἀντεκκόπτω, vicissim exscindo: ex ἀντὶ, & ἐκκόπτω, exido, penitus extirpo.

Ἀντέκλινεν, ex adverso innuit, imperf. ab ἀντεκλίνω, ex ἀντὶ, & κλίνω, inclino.

Ἀντεκπλέω, fut. εύσω, classe exeo, obviam navigantibus obnato: ex ἀντὶ, & ἐκπλέω, enavigo.

Ἀντέκτασις, ὁ, contentio, collatio, comparatio: ex ἀντὶ, & ἐκτείνω, extendo.

Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.

Ἀντεκτίθημι, contra expono, vel vicissim expono: ex ἀντὶ, & ἐκτίθημι, expono.

Ἀντεκτίνω, idem ac ἀντεκτίω, vicissim luo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, rependio, mulcta. Th. τίω, punio.

Ἀντεκτίω, vicissim luo, rependo.

Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio, & educo: ex ἀντὶ, & ἐκτρέφω, enutrio.

Ἀντεκφέρω, vicissim effero, seu exporto: ex ἀντὶ, & ἐκφέρω, educo, effero.

Ἀντέλεγον, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω, contradico.

Ἀντέλιγμος, ὁ, conversio, & replicatio contraria: Jonice est pro ἀνθέλιγμος: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, verto, circumago.

Ἀντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, præs. part. a τέλλω, orior.

Ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præs. act.

Ἀντελπίζω, novam spem concipio; contra spero: ex ἀντὶ, & ἐλπίζω, spero.

Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius injicio, seu repono, rependo, refundo, vicissim repono. Item contra irruo, contra facio impetum.

Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum; vicissim impono: ex ἀντὶ, & ἐμβιβάζω, induco, ingredi facio.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Item incursus, seu incursio, quæ fit vicissim: impetus, qui fit ex adverso. Item in pl. ἀντεμβολαὶ dicuntur summæ cardinis partes, quæ in cavum induntur; vel ex partes ossium, quæ in vertebras prominent: inquit Bud. ex ἀντὶ, & ἐμβάλλω, immitto. unde ἐμβολὴ, ἡ, incursio, impetus.

Ἀντεμπίμπλημι, vicissim repleo: ex ἀντὶ, & ἐμπίμπλημι, impleo.

Ἀντεμπλέκω, mutuo implico, seu amplector.

Ἀντεμπλῆσαι, vicissim implere, a. 1. inf. ac ἀντὶ, & ἐμπλήθω, impleo.

Ἀντεμπλοκὴ, ἡ, mutuus amplexus, ex ἀντὶ, & ἐμπλέκω, implico. unde ἐμπλοκὴ, ἡ, nodus, implicatio.

Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compensatio, & mutua accusatio, quum ἐναγωγὴ, fit, auctore Suida, ἔγκλησις, expostulatio. ex ἀντὶ, & ἐνάγω, accuso, defero.

Ἀντενάντωσις, ἡ, figura est nomen, quum negationis oppositione, atque per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum volumus intelligi: ex ἀντὶ, & ἐναντίωσις, repugnantia: ab ἐναντιόομαι, resisto.

Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrariam indicationem habeo: apud Medicos.

Ἀντένδειξις, ἡ, obnuntiatio, rei apparatæ discussio; consilii capti, & agitati diremptio: ut comitia olim dirimebantur obnuntiatione augurum, & auspicia occentu soricum. Bud. comm. ex ἀντὶ, & ἐνδείκνυμαι, defero, postulo in judicio.

Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me: ex ἀντὶ, & ἐνδύομαι, induor.

Ἀντενέδραι, αἱ, mutuæ insidiæ, quibus nimirum ei, qui nobis insidiatur, vicissim insidiamur: ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, insidiæ.

Ἀντενεργέω, resisto; ut ἀντενεργεῖν θανασίμοις, venenis resistere, seu adversari. ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, ago, operor.

Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo, subint. milites: ut ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι; apud Plut. in Publ. ex ἀντὶ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, contra, seu vicissim exposco: ex ἀντὶ, & ἐξαιτέω, deposco aliquem ad pœnam.

Ἀντεξετάζω, contra, vel ex adverso examino: vicissim examino. Item confero, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo. ex ἀντί, & ἐξετάζω, excutio, examino.

Ἀντεξέτασις, ἡ, &

Ἀντεξετασμός, ὁ, collatio, comparatio. verbalia ab ἀντεξετάζομαι, pass. ab act. ἀντεξετάζω, vicissim examino.

Ἀντεξεταστής, ῦ, ὁ, contra-quæsitor.

Ἀντεξίσταμαι, contra insurgo: idem ac καταξίσταμαι, ex ἀντί & ἐξίσταμαι, decedo.

Ἀντεξορμάω, contra irruo, & impetum facio. unde verbale

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo congressu: apud Plut. Item contrarius, seu adversarius incursus, ut sese invadentium navium. Thuc. ex ἀντί, & ἐξορμάω, irruo, invado. unde ἐξόρμησις, ἡ, impetus.

Ἀντεπαινέω, vicissim laudo. Xen. ex ἀντί & ἐπαινέω, ῶ, laudo.

Ἀντεπανάγω, vicissim, seu e contrario reduco, & reveho: ex ἀντί, & ἐπανάγω, reduco.

Ἀντεπαφίημι, vicissim, vel contra immitto: ex ἀντί, & ἐπαφίημι, immitto.

Ἀντέπειμι, invadenti hostiliter occurro: ex ἀντί, & ἔπειμι, ingredior.

Ἀντεπεισάγω, vicissim, seu e contrario introduco: ex ἀντί, & ἐπεισάγω, superinduco.

Ἀντεπείσοδος, ἡ, aditus alternus. Plut. de placitis. ex ἀντί, ἐπί, & εἴσοδος, ingressus.

Ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior. Thuc l. 8. ex ἀντί, ἐπί, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεπέξειμι, idem: ex ἀντί, & ἐπέξειμι, irruo, irrumpo.

Ἀντεπεξελαύνω, ex adverso progredior: contra equito: ex ἀντί, & ἐπεξελαύνω, progredior, seu provehor equo: ex ἐπί, & ἐξελαύνω, abigo, expello.

Ἀντεπεξέρχομαι, obviam prodeo: ex ἀντί, & ἐπεξέρχομαι, irruo.

Ἀντεπεξῇσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεσαν, in occursum ierant, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντί, ἐπί, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἀντεπηχέω, ῶ, obstrepo, obturbo: ex ἀντί, & ἐπηχέω, obstrepo.

Ἀντεπιβαίνω, adversor, contra ascendo: ex ἀντί, & ἐπιβαίνω, invado.

Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior; contra insidias tendo: ex ἀντί, & ἐπιβουλεύω, cogito, molior.

Ἀντεπιγράφω, vicissim, seu loco alterius inscribo: ex ἀντί, & ἐπιγράφω, inscribo.

Ἀντεπιδείκνυμι, vel -μαι, vicissim ostendo, vel ostento: ex ἀντί, & ἐπιδείκνυμι, vel -μαι, ostendo, ostento.

Ἀντεπιθυμῶ, contra cupio: ut ἀντεπιθυμῶ σου τούτου, hac in re sum tibi competitor. Unde

Ἀντεπιθυμητής, ὁ, æmulus, rivalis: ex ἀντί, & ἐπιθυμέω, concupisco.

Ἀντεπικουρέω, vicissim, vel contra auxilior: ex ἀντί, & ἐπικουρέω, auxilior.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo: ex ἀντί, & ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo.

Ἀντεπιμελέομαι, vicissim curam gero: ex ἀντί, & ἐπιμελέομαι, curo.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in aliqua re, seu vicissim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντί, & ἐπιμέλλω, cunctor. ex ἐπί, & μέλλω, debeo, futurus sum.

Ἀντεπιμετρέω, eadem mensura retribuo, remetior: ex ἀντί, & ἐπιμετρέω, addo.

Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito, & comminiscor: ex ἀντί, & ἐπινοέω, animadverto.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnato: ex ἀντί, ἐπί, & πλέω, navigo.

Ἀντεπίρρημα, in comicis fabulis dicitur ultima pars τῆς παραβάσεως, transitus, quæ respondet τῷ ἐπιρρήματι, Poll. l. 4. c. 16. & Etym. ex ἀντί, & ἐπίρρημα, comœdiæ pars, in qua chorus ad spectatores respiciens utilia quædam suadet, aut improbos reprehendit, ac notat. Aristoph. Comment. in Neb. ac Ran.

Ἀντεπιστέλλω, per epistolam respondeo, rescribo: ex ἀντί, & ἐπιστέλλω, scribo.

Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto. unde

Ἀντεπιστροφή, ἡ, mutua, vel contraria conversio: ex ἀντί, & ἐπιστρέφω, flecto.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, seu impono; vicissim impero: ex ἀντί, & ἐπιτάττω, jubeo, impero.

Ἀντεπιτείνω, in contrarium tendo. Plut. ex ἀντί, & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

Ἀντεπιτειχίζω, vicissim munitionem excito adversum eum, qui munimento obstructo me infestat: ex ἀντί, & ἐπιτειχίζω, muro cingo, murum addo.

Ἀντεπιτίθεμαι, vicissim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντί, & ἐπιτίθεμαι, impono.

Ἀντεπιχειρέω, contra, vel vicissim occurro, insto, aggredior, vel invado: ex ἀντί, & ἐπιχειρέω, conor.

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso aggressio: ex ἀντί, & ἐπιχειρέω, aggredior.

Ἀντέπνεε, contra spirabat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω: ex ἀντί, & πνέω, flo, spiro.

Ἀντερανίζω, vel ἀντερανίζομαι, compenso, retribuo. ἀντερανιζόμενος, repensus, relatus: ab ἐρανίζω, præmium accipio.

Ἀντεραστής, ῦ, ὁ, rivalis: ab

Ἀντεράω, ῶ, redamo, sum rivalis. part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντί, & ἐράω, amo.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, cum alio contendens ἐργολαβῶ; æmulus alicui sum in operis faciendi redemptura: apud Athen. l. 14. ex ἀντί, & ἐργολαβέω, operam meam loco.

Ἀντερείδω, renitor, innitor, inhæreo, resisto, arceo.

Ἀντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντί, & ἐρέω, interrogo.

Ἀντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, vicissim firmo. Th. ἐρείδω, firmo.

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, &

Ἀντέρεισμα, τὸ, renixus, luctamen: ex ἀντί, & ἐρείδω, firmo.

Ἀντερέσσω, cum alio remigare.

Ἀντερέτης, ὁ, qui juxta alium remigem sedet, & remigat, contendens remigando: ex ἀντί, & ἐρέτης, ὁ, remex.

Ἀντερέω, aliquando fut. est Jonicam habens resolutionem vocalis circumflexæ, pro ἀντερῶ, vicissim dicam, contradicam, respondebo contradicens: aliquando præsens, sed inusitatum; ex quo præt. perf. ἀντείρηκα, contradixi.

Ἀντεριδαίνω, contra contendo: ex ἀντί, & ἐριδαίνω, idem ac ἐρίζω, a Th. ἔρις, ιδος, lis, contentio.

Ἀντερίζω, contendo cum aliquo; certo cum aliquo per æmulationem: ex ἀντί, & ἐρίζω, contendo.

Ἀντέρις, ιδος, ὁ, obluctatio: ex ἀντί, & ἔρις, ἡ, lis, contentio.

Ἀντέρομαι, & ἀντείρομαι, vicissim interrogo.

Ἀντερύσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντί, & ἐρύω, libero, traho.

Ἀντερύω, vicissim redimo, pro aliquo redimo: ex ἀντί, & ἐρύω, libero.

Ἀντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præs. pass. ab ἀντεράω, sum rivalis.

Ἀντέρως, ὁ, Cupido Cupidini contrarius; de quo Cic. Item deus ultor eorum, qui amantes spernunt: ex Pausania: ex ἀντί, & ἔρως, amor, cupido.

Ἀντερωτάω, ῶ, vicissim interrogo, vicissim percontor. unde verbale

Ἀντερώτησις, ἡ, interrogatio, quæ fit vicissim; mutua interrogatio: ex ἀντί, & ἐρωτάω, interrogo. unde ἐρώτησις, ἡ, interrogatio.

Ἄντεσθαι, supplicare, obviam ire: præs. inf. ab ἄντομαι, occurro.

Ἀντέστην, & in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίσταμαι, resisto.

Ἀντεστραμμένος, η, ον, in contrarium versus, part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι, invertor.

Ἀντεστραμμένως, adv. vice versa.

Ἀντέτατο, Poet. pro ἀντιτέτατο, circumjectus est, 3. sing. præt. pass. ἀντετείνετο, 3. sing. imp. vel a. 1. ab ἀντιτείνω, contra intendo. Th. τείνω, extendo.

Ἀντετέτυξο, similis eras, 2. pers. plusq. p. pass. ex ἀντί, æque, & τέτυγμαι, p. a τεύχω, sum.

Ἀντετόρησεν, ε, transfixi, a. 1. ind. ab ἀντί, & τορέω, penetro, trajicio.

Ἀντέτους, ejusdem anni: Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντευεργετέω, ῶ, beneficium reddo, seu compenso, vicissim benefacio.

Ἀντευεργετικός, ὁ, ad beneficium reddendum pronus: qui vicissim promptus est ad benefaciendum: ex ἀντί, & εὐεργετέω, bene facio, seu εὐεργετικός, ὁ, beneficus.

Ἀντεύκρατος ζώνη, zona temperatæ opposita: apud Laert. Ab ἀντί, & εὔκρατος, ὁ, bene constitutus. Th. κεράννυμι, misceo, tempero.

Ἀντευνοέω, vicissim benevolus sum: ex ἀντί, & εὐνοέω, benevolus sum.

Ἀντευπάσχω, vicissim beneficium accipio: ex ἀντί, & εὐπάσχω, beneficio afficior.

Ἀντευποιέω, vicissim beneficentia utor, beneficium rependo: ex ἀντί, & εὐποιέω, beneficium confero.

Ἀντευφραίνομαι, vicissim delector.

Ἀντεύφρασμα, τὸ, mutua delectatio: ex ἀντί, & εὐφραίνω, delecto, lætifico.

Ἀντεφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. pass. ex ἀντί, & φέρω, fero.

Ἀντεφεστιάω, ῶ, vicissim convivio accipio. Plut. ex ἀντί, & ἑστιάω: vel ex ἀντί, ἐπί, & ἑστιάω, ῶ, convivio excipio.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit, 3. sing. a. 1. a φιλέω, amo.

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in statione habeo ad prælium paratas; ex ἀντί, & ἐφορμέω, maneo in portu.

Ἀντέχομαι, adhæreo, sublevo, cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀνθέξομαι, &c. Ex ἀντί, & ἔχω, habeo.

Ἀντέχρησε, suffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuo.

Ἀντέχω, retineo. Item sustineo, cum dat. ut Xen. ἀντέχειν τῷ πόνῳ, sustinere laborem, vel tolerare, aut sufferre. Item resisto: & aliquando in ἀντέχω, cedo, succumbo: ut ἐκ ἀντέχω τοῖς ἐπιθυμίαις, apud Suid. Item possum, cum infin. Item duro, i. e. διαμένω, apud Dem. ex ἀντί, & ἔχω, habeo.

Ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, in occursum eo.

Ἀντήδην, suppliciter, adv. ab ἄντομαι, occurro.

Ἀντήλιος, ὁ, Jonice pro ἀνθήλιος, Soli obversus.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀνταμείβετο, respondit, 3. sing. imp. ab ἀντί, & ἀμείβομαι, respondeo.

Ἄντην, adv. coram, ex adverso.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδαι, Antenoridæ.

Ἀντήρης, ὁ καὶ ἡ, qui vicissim remigat, qui juxta alium remigem sedet, & remigat, contendens remigando: & sic est ex ἀντί, & ἐρέσσω, remigo, cujus comp. varia desinunt in ηρης. Item metaph. quidquid vicissim datur. Item ἀντήρης πληγή, dicitur plaga, quæ alicui infligitur firmata manu adversus eum; & sic est ab ἀντί, & ἐρείδω, fut. ἐρείσω, &c. Sic & in plur. ἀντήρεις πληγαί, apud Soph. in Electra: sunt qui dictas putent a remigibus æquali connixu navem impellentibus.

Ἀντηρεύς, ὁ, dicitur stamen, & regula, quæ a tergo ostii posita ipsum apertum renixu suo repellit, & claudit: ἀντερείδω, ab ex adverso fulcio. Item obnitor.

Ἀντηρίς, ίδος, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens; lignum, vel pila structuram inclinatam fulciens, tibicen. in pl. ἀντηρίδες, dicuntur tales structuræ lapideæ, ædificiis altioribus appositæ, ut fulcimenta.

Ἀντήρισα, ας, ε, certavi, a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἄντησις, ἡ, occursus: & in pl. ἀντήσεις, dicuntur supplicationes, seu supplices preces. verbale ab ἀντέω, seu ἀντάω, in occursum eo.

Ἀντηχέω, contra sono, vel ex adverso sono, vel resono, & sunt etiam loci quidam ἀντηχοῦντες, resonantes, Vitruv. ex ἀντί, & ἠχέω, sono.

Ἀντηχούσης, gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, resono: ex ἀντί, & ἦχος, sonus.

Ἀντί, pro, contra. in compos. sæpe comparationem significat. Hinc ἀντίος, α, ὁ, adversus: ἀντίον, adverb. ex adverso: ἀντιάω, vel ἀντιάζω, occurro: ἀντιάσαι, idem: ἀντίασις, εως, ἡ, occursus: ἐναντίος, ὁ, adversus, adversarius, hostis: ἐναντίως, contrarie: ἐναντιόομαι, οῦμαι, adversor, repugno: ἀπαντάω, obviam venio: ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus.

Ἀντία, idem ac ἀντίον, adv. ex adverso, contra. Th. ἀντί, pro, contra.

Ἀντιάγχη, ἡ, præfocatio obluctans, & obsistens: sic appellantur inveterati faucium tumores, qui discuti non possunt: ex Ulp. ex ἀντί, & ἄγχος, suffocatio: a Th. ἄγχω, strangulo.

Ἀντιάζω, idem ac ἀντιάω, obviam prodeo: ut ἀντιάζει εἰς πέλαγος, in pelagus obviam contendit. Item ἀντιάζω, oro, supplico: apud Eurip. in Alcest.

Ἀντιάνειρα, ἡ, virago, viris æquiparanda. ab ἀντί, & ἀνήρ, δρος, ὁ.

Ἀντιάνειραι, αἱ, Amazonum epithetum, quod viris aut pares essent, aut æquiparandæ, aut adversariæ, eorumque consuetudinem abnuerent: Latini viragines dicunt, a sing. ἀντιάνειρα, virago.

Ἀντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. ab ἀντιάω, occurro.

Ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, seu polus, qui nostro oppositus est, qui ἀνταρκτικὸς quoque dicitur, Budæo ora australis nobis ignota. ex ἀντί, & ἄξων, ὁ, axis.

Ἀντιάομαι, præs. ind. intersum, occurro. vide in ἀντιάω, occurro.

Ἀντιάς, άδος, ἡ, & in pl. ἀντιάδες, tonsillæ, ut Celsus vocat, quæ & παρίσθμια dicuntur: esse tamen partem corporis propriè, & non morbum, asserit Ruffus. deducitur ab ἀντίος, ὁ, obvius.

Ἀντιάσων, ασα, ον, aor. 1. part. ἀντιάσας, Æol. ἀντιάσοισα, occursurum, f. 1. inf. act. ab ἀντιάω, ῶ, occurro.

Ἀντιαχεῦντι, Dor. & Æol. pro ἀντηχοῦσι, ex adverso respondent: ex ἀντὶ, & ἠχέω, resono.

Ἀντιάω, ῶ, occurro, obviam venio. f. άσω. p. ἠντίακα. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιβάδην, in contrariam partem gradiendo, adversanter. Plut. Est adverb. ab ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντιβαίνω, contra eo; in contrariam partem gradior; contra tendo. Item renitor, refragor, resisto, adversor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀντιβαίνειν, i. e. obstare, vel male cedere, teste Bud. Ab ἀντὶ, & βαίνω, eo.

Ἀντιβάλανος, ὁ, Hesychio est ἡ κηκὶς, galla; quoniam eam fert ἡ δρῦς ἀντὶ βαλάνου, i. e. loco glandis. vide Plin. l. 6. c. 6. & 7. ex ἀντὶ, & βάλανος, ἡ, glans.

Ἀντιβάλλω, f. αλῶ, p. ἀντιβέβληκα, contra jacio: ex adverso jacio; unum pro alio jacio. ut ἀντιβάλλειν λόγους πρὸς ἀλλήλους, Luc. conferre sermones inter se. Ab ἀντὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet: ex ἀντὶ, & βασιλεὺς, rex.

Ἀντίβασις, ἡ, contra itio, vel ex adverso itio: unde etiam occursus exp. & capitur etiam pro refragatione.

Ἀντιβάτης, ὁ, capitur pro repagulo januæ, quod veluti renititur, & obsistit. unde

Ἀντιβατικὸς, ὁ, obvius: ab ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντιβεβόληκα, p. ab ἀντιβολέω, occurro.

Ἀντιβῆναι, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντιβίην, & ἀντίβιον, contra, obviam, e contrario, ex opposito: item ex adverso, e regione, coram, in conspectu.

Ἀντιβιάζομαι, reluctor vim adhibens, vi obsisto: ab ἀντιβίη, adversum.

Ἀντίβιος, α, ον, contrarius, adversarius, quasi ἐναντίαν βίαν ἔχων, vel ὁ ἀντιπίπτων τῇ βίᾳ, i. e. δυνάμει, ut vult Etym. Sic dicitur ἀντιβίοις ἐπέεσσι μάχεσθαι. Il. α & β.

Ἀντιβλάπτω, vicissim lædo, seu noceo, læsus lædo: ex ἀντὶ, & βλάπτω, noceo.

Ἀντιβλέπω, obtueor, contra aspicio, ex adverso intueor: quidam exponunt adversis oculis intueor: ut ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ, contra lumen aspicere, apud Luc. unde

Ἀντιβλεψὶς, ἡ, obtutus: ex ἀντὶ, & βλέπω, video.

Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando respondeo, vicissim clamo. Item reclamo. ex ἀντὶ, & βοάω, clamo.

Ἀντιβοηθέω, vicissim auxilium fero; ut ἀντιβοηθήσειν δ' αὐτοῖς ἔλεγε, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντὶ, & βοηθέω, auxilior.

Ἀντίβοιον, Soph. i. e. ἰσόβοιον, vel ἀντὶ βοὸς καθισταζόμενον, bovis pretium æquans: ex ἀντὶ, & βοῦς, βοὸς, bos.

Ἀντιβολέω, ῶ, occurro: item nanciscor, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. infin. act. præs. ἀντιβολεῖν. a. 1. ἀντιβολῆσαι. Item supplico, oro, obsecro: παρὰ τὸ ἀντὶ τῶν ποδῶν βάλλεσθαι τοὺς ἱκετεύοντας, i. e. ῥίπτεσθαι, inquit Eust.

Ἀντιβολὴ, ἡ, occursus, conflictus; collatio, comparatio: ut ἀντιβολὴ λόγων: citatur etiam pro ἀντιπαραβολὴ, ex Plat. ex ἀντὶ, & βολὴ, jactus; a præt. med. βέβολα, verbi βάλλω, jacio.

Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, & ἀντιβολία, ἡ, supplicatio, adhortatio, deprecatio: ab ἀντιβολέω, quod etiam significat supplicare, orare, obsecrare.

Ἀντιβροντάω, contra, vel vicissim tono, retono: ex ἀντὶ, & βροντάω, tono. Lucian.

Ἀντιγεγωνέω, reclamo: in Epigr. ab ἀντὶ, & γεγωνέω, vociferor.

Ἀντιγενεαλογέω, e diverso progeniem recenseo; in repetenda progenie occupor: ex ἀντὶ, & γενεαλογέω, genus censeo.

Ἀντιγενείδας, ου, ὁ, Antigenides, nomen proprium.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo: ab ἀντὶ, & γηροτροφέω, quod a γῆρας, senectus, & τρέφω, nutrio.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra sentio, dissentio, refragor. ab ἀντὶ, & γνώμων, cognitor. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἀντιγνώμων, qui contrariæ est sententiæ, seu opinionis.

Ἀντίγραμμα, τὸ, contrarium scriptum, contrascriptum, contraria scriptio.

Ἀντιγραφεὺς, ὁ, dicebatur observator coactorum, i. e. eorum, qui pecuniam cogunt ad principem, aut ad rempublicam pertinentem, qui a Græcis ἀποδέκται, vulgo receptores, vel collectores appellantur: vel receptores particulares, & horum observatores, qui a Græcis ἀντιγραφεῖς vocantur; & ἀντίγραφα dicebantur eorum scripta, quasi contrascripta. Ex ἀντὶ, & γράφω, scribo.

Ἀντιγραφὴ, ἡ, ipse actus rescribendi, rescriptio; responsum, quod datur per scriptum: Athen. 14. Item rescriptio, id est, quasi contrascriptio, refutatio scripti: sic enim Plut. in Cæs. appellat Anticatonem Cæsaris. & ἀντιγραφαὶ in pl. appellari solitæ sunt lites omnes, propter oppositiones eorum, quæ objiciebantur.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, rescriptum, exemplum.

Ἀντίγραφος, ὁ καὶ ἡ, e contrario scriptus; transcriptus, descriptus, ex exemplari scriptus: ab ἀντιγράφω, rescribo. ex ἀντὶ, & γράφω, scribo.

Ἀντιγράφω, vicissim scribo ad eum, qui ad me scripsit, scripto respondeo.

Ἀντιδάκνω, vicissim mordeo, remordeo: ex ἀντὶ, & δάκνω, mordeo.

Ἀντίδειξις, ἡ, contraria demonstratio, adversa ratio: ex ἀντὶ, & δεῖξις, εως, ἡ, demonstratio. a Them. δείκνυμι, f. δείξω, demonstro.

Ἀντιδειπνος, ου, ὁ, alterius loco in cœna susceptus: ab ἀντὶ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀντιδεξιόομαι, vicissim amice excipio; vicissim dextras porrigo: ex α priv. & δεξιόομαι, comiter excipere.

Ἀντιδέχομαι, vicissim accipio: ex ἀντὶ, & δέχομαι, excipio.

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio: ex ἀντὶ, & δημαγωγέω, sum popularis.

Ἀντιδιαβαίνω, contra, vel adversus aliquem trajicio: ex ἀντὶ, & διαβαίνω, transeo.

Ἀντιδιαιρέομαι, οῦμαι, distinguo.

Ἀντιδιαίρεσις, ἡ, adversa divisio.

Ἀντιδιαιρέω, ex opposito divido; in divisione oppono, ex ἀντὶ, & διαιρέω, divido.

Ἀντιδιάκονος, vicissim serviens: ex ἀντὶ, & διάκονος, ὁ, minister.

Ἀντιδιαλλάττω, contra permuto, muto in contrarium modum: & in pass. ἀντιδιαλλάττεσθαι, quidam exponunt variare, in neutra significatione. ex ἀντὶ, & διαλλάττω, muto.

Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo, replico, oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor, quod respondeam: ex ἀντὶ, διὰ, & πλέκω, plico, texo, concinno.

Ἀντιδιαστέλλω, contra distinguo. unde

Ἀντιδιαστολὴ, discrimen, differentia, distinctio: ex ἀντὶ, & διαστέλλω, distinguo.

Ἀντιδιατάττομαι, contra statuo, seu discerno: ex ἀντὶ, & διατάττομαι, colloco.

Ἀντιδιατιθέμενος, η, ον, contrario animo affectus, præs. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀντιδιατίθεμαι, oppono: 2. Tim. c. 2. ex ἀντὶ, & διατίθημι, afficio.

Ἀντιδίδοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀντιδίδωμι, do vicissim, rependo.

Ἀντιδικάζομαι, contra judicio contendo, ex ἀντὶ, & δικάζω, ομαι, discepto.

Ἀντιδικέω, ad causam occurro; judicio me sisto; lite me offero; ago adversarium.

Ἀντιδικία, ἡ, defensio: ab ἀντίδικος, adversarius.

Ἀντίδικος, ου, ὁ, adversarius: ex ἀντὶ, & δίκη, causa, quæ agitur apud judicem.

Ἀντιδογματίζω, contraria dogmata introduco, vel tueor: ex ἀντὶ, & δογματίζω, decerno.

Ἀντιδοξέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo: ex ἀντὶ, & δοκέω, existimo.

Ἀντίδοξος, ὁ, qui est contrariæ sectæ, vel opinionis. Item ἀντίδοξός σοι, resistens tuæ voluntati. ex ἀντὶ & δόξα, opinio.

Ἀντίδορον, ου, τὸ, est cuticula, quæ subjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipsa. Suid. in Epigr. ex ἀντὶ, & δέρας, τὸ, pellis.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Capitur & in bonam, & in malam partem.

Ἀντίδοτον, τὸ, idem ac ἀντίδοτος, ἡ, remedium; compositio ex variis medicinis, quæ datur contra venena; q. d. contra datum: ex ἀντὶ, & δίδωμι, do.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim, vel contra datus. Item antidotum, vel remedium adversus mala corporis datum, Th. δίδωμι, do.

Ἀντίδουπος, ὁ, ex adverso sonans: ex ἀντὶ, & δοῦπος, ὁ, sonitus, fragor.

Ἀντίδουλος, ὁ, qui loco servi est. Plut. ex ἀντὶ, & δοῦλος, servus.

Ἀντιδράω, vicissim facio, rependo. Plat. ex ἀντὶ, & δράω, facio.

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, & ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio, compensatio: ex ἀντὶ, & δῶρον, munus; unde δωρέομαι, dono.

Ἀντιζέσθαι, Jon. pro ἀνθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἵζω. Est & ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθη, flos.

Ἀντίζηλος, ὁ, æmulus, zelotypus, ex ἀντὶ, & ζῆλος, ἡ, invidia.

Ἀντίζυγος, ὁ, oppositus, adversus; proprie ex adverso respondens; ex ἀντὶ, & ζυγὸς, ὁ, jugum.

Ἀντίη, Jon. pro ἀντία, contra. ex ἀντίος, contrarius, obvius.

Ἀντιθέμαι, Poet. pro ἀντιτίθεμαι, impono.

Ἀντίθεος, ου, ὁ, & ἡ, semideus, eximius, æquiparandus Deo, augustus, divinus. ἰσόθεος: ut ἀντίθεος Σαρπηδών, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθεος ἀνὴρ, Od. ξ, divinis præditus virtutibus. Item contrarius Deo, adversarius Deo: ut ἀντίθεοι μνηστῆρες, apud Hom. unde in neut. ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντὶ, & θεὸς, Deus.

Ἀντιθεραπεύω, vicissim colo, & observo; mutua observantia colo. ex ἀντὶ, & θεραπεύω, famulor.

Ἀντιθερμαίνω, contra calefacio: ex ἀντὶ, & θερμαίνω, calefacio.

Ἀντίθερος, ὁ, herba, quæ & ξάνθιον. vide Diosc. 4. 228.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio, contrapositio, antithesis: & in pl. αἱ ἀντιθέσεις, dicuntur oppositiones, & objectiones adversariorum contra disputantium, & dicitur etiam ἀντίθεσις, usus antithetorum, vel oratio constans antithetis; ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθετικὸς, ὁ, habens ἀντίθεσιν, ut στάσις ἀντιθετικὴ, status assumptivus. Hermog.

Ἀντίθετον, τὸ, contra positum, Quintil. vel, ut quidam vocant, contentio. Figura est, qua singula singulis opponuntur; vel bina binis; vel sententiæ sententiis; dupliciterque fit: Nam vel dictiones inter se, vel affirmatio, & negatio opponuntur.

Ἀντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositus, contra positus: ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθέτως, adverb. ut ἀντιθέτως λέγειν, uti oratione habente ἀντίθετα, ab ἀντίθετος, oppositus.

Ἀντιθευσόμενος, η, ον, qui contra aliquem est cursurus, f. 1. part. m. a θέω, curro.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro: ex ἀντὶ, & θέω, curro.

Ἀντίθημι, pro ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθλίβω, vicissim premo, vel contra premo: ex ἀντὶ, & θλίβω, curro.

Ἀντίθρονος, ὁ, ex opposito sedens; ἀντικαθήμενος, ἢ ὁ ἀντικείμενος: ex ἀντὶ, & θρόνος, thronus.

Ἀντίθροος, ὁ καὶ ἡ, vicissim, vel contra sonans: ab ἀντὶ, & θρόος, rumor tumultuarius.

Ἀντιθύρετος, ου, ὁ & ἡ, vicem januæ præstans; ut ἀντιθύρετος λίθος, apud Nonn. est ab ἀντίθυρος, januæ obversus.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, januæ oppositus: ex ἀντὶ, & θύρα, ἡ, porta.

Ἀντικαθέζομαι, ex adverso sedeo, seu consideo; oppositus alicui sedeo. Item ex adverso castra habeo, e regione adversarii castra metor, vel metata castra habeo. Item ex adverso aciem instruo: apud Thuc. ex ἀντὶ, & καθέζομαι, sedeo.

Ἀντικαθεύδω, vicissim dormio, vel redormio: in Epigr. ex ἀντὶ, & καθεύδω, dormio.

Ἀντικάθημαι, idem ac ἀντικαθέζομαι, in conspectu hostium castra metor. Dicitur etiam ἀντικαθῆσθαι στρατοπέδῳ. & apud Herodot. scribitur ἀντικατέαται, pro ἀντικάθηνται, Jonice. ex ἀντὶ, & κάθημαι, sedeo.

Ἀντικαθίζω, ex adverso sedere facio, & colloco, vel ex adverso sedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθίζομαι, quod apud Herodot. etiam exponitur statuor ad obsistendum: ex ἀντὶ, & καθίζω, sedeo.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, seu constituo, oppono. Item resisto. Item substituo; quasi statuo pro alio, sufficio in locum alterius. Plut. ex ἀντὶ, & καθίστημι, constituo.

Ἀντικαινον, τὸ, novo simile, par novo; Hesych. i. e. ἰσόκαινον: ex ἀντὶ, & καινὸς, novus, recens.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco; seu invito: ex ἀντὶ, & καλέω, voco.

Ἀντικαρὰ, in animantibus pars ea sic dicitur, quæ ad κλεῖδας, medici vocant claviculas, pertinet, sive locus, qui post claviculam est. Hesych. ex ἀντὶ, & κάρα, sive κάρη, ἡ, caput.

Ἀντικάρδιον, τὸ, cavum illud, quod sub pectore est, carneum molleque ad os ventris, quod dicitur etiam σφαγὴ: ex ἀντὶ, & καρδία.

Ἀντικαταλλαγὴ, ἡ, commutatio. Item commercium, emptio, mercatio. est verbale ab

Ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; & interdum passive commutor. Item rependor, compensor. ex ἀντὶ, & καταλλάττομαι, muto.

Ἀντι-

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντὶ, κατὰ, & ἔχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντικατατείνω, contra contendo; ex adverso comparo: ex ἀντὶ, & κατατείνω, intendo.

Ἀντικατηγορία, mutua, vel contraria accusatio ex ἀντὶ, & κατηγορέω, accuso.

Ἀντικατηγορέω, provocatus accuso. Item ἀντικατηγορεῖσθαι, vicissim prædicari; ut proprium, & differentia; reciprocari.

Ἀντικατέζεσθαι, Jon. pro ἀντικαθέζεσθαι, e regione alicujus sedere: ex ἀντὶ, & κάθημαι. Th. ἧμαι, sedeo.

Ἀντικατίζεσθαι, Jon. pro ἀντικαθίζεσθαι, castra castris opposita habere.

Ἀντικατιζόμενος, Jon. pro ὄμενος, & hoc pro ζόμενος, præs. part. m. a καθίζω, sedeo.

Ἀντίκειμαι, opponor. f. ἀντικείσομαι. præs. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, adversarius. Ex ἀντὶ, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἀντικείμενος, ὁ, part. ab ἀντίκειμαι, oppositus sum; ex adverso situs, seu positus sum; ut apud Herodian. l. 4. τῆς ἀντικειμένης ἠπείρου Εὐρώπης, Europæ oppositam continentem.

Ἀντικειμένως, more eorum, quæ opposita sunt; ex oppposito. unde ἀντικειμένως ἔχειν dicuntur res aliquæ, pro opponi sibi, & adversari.

Ἀντικέλευθος, ὁ & ἡ, obvius, adversus; Nonn. ex ἀντὶ, & κέλευθος, via.

Ἀντικελεύω, contra, vel contraria, vel vicissim jubeo: ex ἀντὶ, & κελεύω, jubeo.

Ἀντικινέω, ῶ, contra, ex adverso, vel contra aliquem moveo.

Ἀντικίνησις, ἡ, motus contrarius, resistentia; ex ἀντὶ, & κινέω; unde κίνησις, ἡ, motus.

Ἀντικιχράω, ῶ, vicissim commodo: ab ἀντὶ, & κιχράω, commodo, do utendum, hinc ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus.

Ἀντικλάζω, reboo; boatum, seu clangorem vicissim edo; seu contra edo: ex ἀντὶ, & κλάζω, frango, flecto.

Ἀντικλεῖδες, αἱ, idem ac δικλίδες, pro δικλίδες, a sing. δικλὶς, ίδος, ἡ, valva bifaris. ex ἀντὶ, & κλείω, unde κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis.

Ἀντίκλημα, τὸ, revocatio. verbale a verbo ἀντικαλέω, vicissim voco, invoco: ex ἀντὶ, & καλέω, voco.

Ἀντικλίνω, contra declino, & dejicio. Item ex adverso annuo. ex ἀντὶ, & κλίνω, inclino, demitto.

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars suræ opposita: cruris universi pars anterior: cui opponitur γαστροκνημία: quidam tamen contra accipiunt. Poll. l. 2. ex ἀντὶ, & κνήμη, tibia.

Ἀντικολάζω, vicissim punio; vel contra supplicio afficio: ut si loco præmii, quod promeruit, aliquis puniatur. ex ἀντὶ, & κολάζω, punio.

Ἀντικολακεύω, vicissim adulor; assentando par pari refero. Plut. in Alcib. ex ἀντὶ, & κολακεύω, assentior, adulor.

Ἀντικομίζομαι, vicissim reporto, vicissim recipio: ex ἀντὶ, & κομίζω, ομαι, porto.

Ἀντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Plut. in Ant. ex ἀντὶ, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Ἀντικόντωσις, ἡ, repulsus, & renixus, qui fit conto; h. e. conto inniti, & fulcire gradum, quum scil. aliquis loco cruris conto corpus fulcit: ex ἀντὶ, & κοντὸς, ὁ, contus, remus.

Ἀντικοπὴ, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; item conflictatio, collisio.

Ἀντικόπτω, retundo, refero, repercutio; item propulso: ex ἀντὶ, & κόπτω, pulso

Ἀντικορύσσομαι, oppugno; ad prælium me comparo: ex Athen. ex ἀντὶ, & κορύσσομαι, armo, turbo, concito.

Ἀντικοσμέω, vicissim, seu contra orno: ex ἀντὶ, & κοσμέω, orno.

Ἀντικρίνομαι, respondeo. Job 11. unde verbale

Ἀντίκρισις, ἡ, responsio: ex ἀντὶ, & κρίνομαι, vocor ad judicium.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, recessus, & repulsus; contrarius impetus.

Ἀντικρούω, retundo, repello; item incurro, offendo: ex ἀντὶ, & κρούω, pulso.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, e regione, contra, cum gen. adv. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντικτάομαι, emo pecunia; vel alterius rei commutatione comparo; ex ἀντὶ, & κτάομαι, possideo.

Ἀντικτερίζω, f. ίσω, p. ικα, contra, vel vicissim funero: ex ἀντὶ, & κτερίζω, justa facio, parento. Th. κτέρεα, τὰ, monumenta.

Ἀντίκτυπος, ὁ, obstrepens, contra sonans, ex ἀντὶ, & κτύπος, sonitus, fragor.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid: ex ἀντὶ, & κυμαίνω, fluctuo.

Ἀντικυρεία, ἡ, potestas opposita, apud Suid. ex ἀντὶ, & κῦρος, τὸ, auctoritas.

Ἀντικύριον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικυρήσας, αντος, ὁ, consequutus, vel nactus sum, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω, adipiscor.

Ἀντικύρω, incido in aliquem, nanciscor, offendo: ex ἀντὶ, & κύρω, nanciscor.

Ἀντικύων, ἡ, vulpes, ἀλώπηξ: ex ἀντὶ, & κύων, κυνὸς, ὁ, canis.

Ἀντιλαβὰς, ίδος, ἡ, dicitur scuti fibula, vel uncus fibulam scuti excipiens. Hesych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio, metaph. expon. & ansa reprehensionis; apud Plat. in Phædone. Item ἀντιλαβαὶ dicuntur sententiæ quædam breves, utpote singulæ singulis hæmistichiis comprehensæ, apud Tragicos, Hesych.

Ἀντιλάβοις, vicissim accipias, 2. pers. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω, apprehendo.

Ἀντιλαγχάνω, resortior, vel vicissim sortior: ut ἀντιλαγχάνω δίκην apud Dem. contra Mid. resortiri judicium; h. e. ab arbitris ad judices provocatione facta, causam denuo disceptare. ex & ἀντὶ, λαγχάνω, sortior, adipiscor.

Ἀντιλάζομαι, & ἀντιλάζυμαι, pro ἀντιλαμβάνομαι, apprehendo, vel capesso, suscipio: ex ἀντὶ, & λάζομαι, capio.

Ἀντιλακτίζω, recalcitro, calcitrantem vicissim calcibus peto: ex ἀντὶ, & λακτίζω, calcitro, jacto calces.

Ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, libero, juvo, cum gen. opitulor. f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντιλαβόμην, ου, ου. Ab ἀντὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἀντιλάμπω, e contrario splendeo, seu fulgeo; splendorem, seu fulgorem reflecto.

Ἀντίλαμψις, ἡ, luminis reciprocatio. Plut. ex ἀντὶ, & λάμπω, f. ψω; unde λάμψις, ἡ, splendor.

Ἀντιλεγόμενα, τὰ, controversa, de quibus inter partes non convenit: opponuntur τοῖς ὁμολογουμένοις, Demosth.

Ἀντιλέγω, contradico. f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντιλέλεγα, cum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντιλεκτὸς, ὁ, in contradictione positus controversus, dubius.

Ἀντίλεξις, ἡ, contradictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντίληξις, ἡ, apud Athenienses veluti παλιλογία quædam erat, de qua vide Bud. ex auctoribus de ea differentem. ex ἀντὶ, & λῆξις, ἡ, sors. hereditas: a Them. λαγχάνω, sortior, adipiscor.

Ἀντιληπτέον, suscipiendum, adject. verbale ab ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio.

Ἀντιληπτικὸς, ὁ, ad percipiendum aptus comprehensibilis.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor & propugnator. ab ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, subsidium a. 1. sing. præt. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλίβανος, ὁ, qui est ex adverso Libani montis, vel oppositus monti Libano; mons est excelsus ad septentrionem Judææ, ex adverso Libani. ex ἀντὶ, & λίβανος, ὁ, mons Judææ; a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀντιλιτανεύω, vicissim supplico. Plut. ex ἀντὶ, & λιτανεύω, supplico.

Ἀντιλοβὶς, ἡ, & ἀντιλόβιον, pars auris contraposita lobo; ut προλόβιον, lobi pars eminentior. Pollux l. 2. ex ἀντὶ, & λοβὸς, ὁ, omnis folliculus, in quo continetur semen. Item infima pars, vel suprema auris.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure disceptatio, & causæ dictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντιλογίζομαι, vicissim, vel rursus cogito; ex adverso reputo: ex ἀντὶ, & λογίζομαι, cogito.

Ἀντιλογικὴ, ἡ, ita vocata est a Platone in Sophista ars contentiosa, & concertatoria Sophistarum, quæ & ἐριστικὴ, καὶ περὶ λόγους ἀγωνιστικὴ, dicitur.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, contradictorius; refutandi peritus. Aristoph. argutus; qui & ἀντιλογητικὸς, dicitur; ut ἀντιλέγω est argute dissero.

Ἀντίλογος, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ contradicit.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, convitium regero. imp. ἀντελοιδόρουν, ουν, f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοιδορέω, convicior, increpo.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. pr.

Ἀντιλυπέω, ῶ, vicissim lædo: ex ἀντὶ, & λύπη, dolor, molestia.

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia vicissim exhibita.

Ἀντίλυρος, ὁ, lyræ respondens; lyræ consonans: ut αὐλὸς ἀντίλυρος, Soph. ex ἀντὶ, & λύρα, lyra.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium Th. λύω, solvo.

Ἀντιλυτρόω, redimo vicissim.

Ἀντιλυτρωτέον, vicissim redimere oportet, persolvendo scil. ἀντίλυτρον, i. e. pretium, quo redimuntur captivi ab hostibus; aut quum caput capite, seu vita redimitur vita; ex ἀντὶ, & λύω, solvo.

Ἀντιμανθάνω, contra, contraria, vel vicissim disco: ex ἀντὶ, & μανθάνω, disco

Ἀντιμαρτυρέω, & ἀντιμαρτύρομαι, reclamo, contrarium testor; palam attestor: ex ἀντὶ, & μαρτυρέω, vel μαρτύρομαι, testor.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ, & μάχομαι, pugno.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, repugnatio, vel depugnatio adversus aliquem.

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem. Item repugno, adversor; ex ἀντὶ, & μάχομαι, f. μαχέσομαι, & μαχήσομαι, pugno.

Ἀντιμεθέλκω, in contrariam partem traho; ex ἀντὶ, & μεθέλκω, retraho; retrorsum traho: trahendo traduco: ex μετὰ, & ἕλκω, traho.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; vel vicissim loco moveo: & Ἀντιμεθίσταμαι, in locum discendentis subeo.

Ἀντιμειρακιεύομαι, adversus aliquem adolescentis more, aut juveniliter me gero; vel vicissim juveniliter ago: ex ἀντὶ, & μειρακιεύομαι, vel μειρακίζομαι, adolescentis more ago; a Th. μεῖραξ, ακος, ὁ, vel ἡ, adolescens, puer, vel puella.

Ἀντιμελίζω, contra modulor: ab ἀντὶ, & μέλος, εος, τὸ, cantus, carmen, cantilena.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor: vel vicissim cunctor: ex ἀντὶ, & μέλλω, cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, vicissim queror, & expostulo: ex ἀντὶ, & μέμφομαι, conqueror.

Ἀντιμένω, contra perduro; permaneo resistendo: ex ἀντὶ, & μένω, maneo.

Ἀντιμέρεια, partis unius pro alia positio. scribitur & ἀντιμερία; & est nomen etiam figuræ apud Grammaticos, quum pars orationis una pro alia ponitur: ut τόξων δὲ εἰδὼς, pro εἰδήμων. ex ἀντὶ, & μέρος, εος, τὸ, pars.

Ἀντιμεσουρανέω, in oppositi cœli umbilico sum. Plut. ex ἀντὶ, & μεσουρανέω, sum in medio cœlo.

Ἀντιμετάβασις, ἡ, obluctatio in transitu. Plut. ex ἀντὶ, & μετάβασις, loci mutatio.

Ἀντιμεταβολὴ, ἡ, ex adverso mutatio: ex ἀντὶ, & μεταβολὴ, mutatio.

Ἀντιμεταλαμβάνω, contra, aut vicissim particeps fio, aut contra accipio. atque inde verbale

Ἀντιμετάληψις, ἡ, commutatio, quum vices redduntur: ex ἀντὶ, & μεταλαμβάνω suscipio. unde μετάληψις, sumptio.

Ἀντιμεταμφιέννυσθαι, contra, seu loco alterius induo; apud Athen. l. 8. ex ἀντὶ, & μεταμφιάζομαι, idem ac μεταμφιέννυμι; ex μετὰ, & ἀμφιέννυμι; quod ex ἀμφὶ, & ἕω, seu ἕννυμι, induo.

Ἀντιμεταρρέω, refluo: ex ἀντὶ, & μεταρρέω, meo.

Ἀντιμετάστασις, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio: ex ἀντὶ & μεθίστημι, transmuto, loco moveo.

Ἀντιμέτειμι, contra ambio magistratum: ex ἀντὶ, & μέτειμι, aggredior.

Ἀντιμετέρχομαι, vicissim, seu contra ambio: ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, consequi studeo.

Ἀντιμετρέω, ῶ, vicissim metior, rependo. f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντιμέτρησα. f. 1. pass. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέτρον, τὸ, mensura, dimensio.

Ἀντιμέτωπος, ὁ, oppositam frontem habens. Xen. Item suarum navium frontes aliis oppositas habens: apud eund. Hell. 4. ex ἀντὶ, & μέτωπον, τὸ, frons, frontis.

Ἀντιμηνίω, vicissim irascor ob illatam injuriam. Suid. Ex ἀντὶ, & μηνίω, irascor.

Ἀντιμηχανάομαι, machinas machinis oppono, aut fraudes fraudibus: ex ἀντὶ, & μηχανάομαι, molior, struo.

Ἀντίμιμος, ὁ, qui aliquem imitatur per æmulationem: ex ἀντὶ, & μῖμος, ὁ, mimus, imitator.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compensatio, remuneratio: ex ἀντὶ, & μισθὸς, merces, stipendium.

Ἀντιμισθωτὸς, ὁ, qui est vice mercenarius qui pro alio mercede est conductus, Hesych. ab ἀντιμισθία, ἡ, merces meritis respondens.

Ἀντιμολέω, obvio, vel contra aliquem eo; ex ἀντὶ, & μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀντίμολπος, ὁ, apud Schol. Eurip. est ἀντίφθογγος, & ἐναντίος τῇ μολπῇ; i. e. diversi cantus, seu contrarius in cantu: ex ἀντὶ, & μολπὴ, ἡ, cantus, hymnus.

Ἀντίμορφος, ὁ, contrariam, seu adversam formam reddens. Luc. ex ἀντὶ, & μορφὴ, ἡ, forma, species.

Ἀντιμυκτηρίζω, vicissim subsanno, seu irrideo; vicis-

vicissim naso suspendo: ex ἀντὶ, & μυκτηρίζω, naso suspendo, irrideo.

Ἀντιναυπηγέομαι, contra, seu vicissim naves fabricari. Item contra machinari in navium fabricatione, & constructione. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & ναυπηγέω, navem fabrico.

Ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum. Plut. ex ἀντὶ, & νήχω, νήχομαι, nato.

Ἀντινικάω, vicissim vinco; ex ἀντὶ, & νικάω, vinco, supero.

Ἀντινομία, ἡ, legum inter se repugnantia; legum contrarietas; seu leges contrariæ, Hermog. unde

Ἀντινομικὸς, ὁ, pertinens ad ἀντινομίαν, seu ἀντινομίαν habens: ut ἀντινομικὸν ζήτημα, apud Plut. Symp. 9. ex ἀντὶ, & νόμος, ὁ, lex. unde νομικὸς, ὁ, legis peritus.

Ἀντινομοθετέω, legem fero adversum. Plut. ex ἀντὶ, & νομοθετέω, sancio, lege caveo.

Ἀντινουθετέω, vicissim admoneo: ex ἀντὶ & νουθετέω, admoneo, instituo.

Ἀντίνωτος, ὁ, oppositum tergum habens: ex ἀντὶ, & νῶτος, ὁ, humerus, armus.

Ἀντιξοέω, repugnare. Poet. pro ἀντιπαθεῖν.

Ἀντίξοος, ὁ καὶ ἡ, & ἀντίξους, ita politus, ut alteri commissus ei ex opposito respondeat. Item oppositus, adversus, contrarius. Aristot. Eth. 8. atque inde ἀντιξοέω, contrarium esse, oppositum esse: ex ἀντὶ, & Them. ξέω, polio, rado, dolo, sculpo, cujus comp. varia desinunt in ξοος.

Ἀντιξύω, vicissim scalpo, seu distringo; mutuum scabo: ut ἄν τις τὸν ξύοντα ἀντιξύῃ. Suid. ex Soph. ex ἀντὶ, & ξύω, ab eod. Them. ξέω, polio, scalpo.

Ἀντίον, ex adverso, e regione: sed capitur & pro contra, adversus; adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίον significat etiam lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, ut Poll. docet: & sic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 21.

Ἀντίος, α, ον, adversus; ex adverso stans; e regione, vel ex adverso positus; qui est in conspectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιοστατέω. idem ac ἀντιστατέω, ῶ, obsisto, resisto, reluctor, obluctor. Item factiosus sum: ex Herodot. ab ἀνθίσταμαι, pass. ab ἀνθίστημι, contra statuo.

Ἀντιοῦσθαι, adversari, inf. verbi ἀντιόομαι, sto contra, tendo adversus.

Ἀντίφρων, ὁ, contraria sentiens: Hesych. ex ἀντίος, & φρὴν, mens, cujus comp. plur. in φρων desinunt.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, Antiochensis.

Ἀντιόω, ῶ, idem ac ἀντιόομαι, οῦμαι, sto contra; tendo adversus: ut apud Herodot. ἀντιοῦμαι τὸν βάρβαρον, tendo adversus barbarum. ab ἀντίος, contrarius.

Ἀντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, occurrens, Poet. pro ἀντιῶν, & ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιῷντο, & ἀντιόῳο, pro ἀντιῷο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαγὴς, ὁ, e contrario compactus, vel ex adverso fixus. unde in neut. ἀντιπαγὲς, contrarie constitutum: ex ἀντὶ, & πήγνυμι, f. ξω; unde παγὴς, pinguis, bene compactus.

Ἀντιπάθεια, ἡ, naturalis rerum differentia: repugnantia, & discordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperatura antipathia dicitur: cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter se cognationem significat.

Ἀντιπαθέω, contrario modo afficior; in diversum tendo; dissideo, obsisto.

Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, contraria passus, resistens; diversæ affectionis: ex ἀντὶ, & πάθος, passio, affectus.

Ἀντιπαιδία, ἡ, pubertas.

Ἀντιπαίζω, obludo; ludo contra ludentem: vel vicissim jocor: ex ἀντὶ, & παίζω, ludo.

Ἀντίπαις, ιδος, ὁ, puer jam adultus: puer, qui pubertati est proximus. Plut. Item egressus puerilem ætatem, puber, pubes, adolescens, ephebus. ex ἀντὶ, & παῖς, δὸς, ὁ, puer.

Ἀντιπαισία, ας, ἡ, ætas ejus, qui pubertati est proximus: item pubertas.

Ἀντιπαίω, contra percutio; vicissim percutio; repercutio: ex ἀντὶ, & παίω, cædo.

Ἀντιπαλαιστὴς, ὁ, qui contra luctatur. adversarius.

Ἀντιπαλαίω, reluctor, obluctor, resisto; ab ἀντίπαλος, ὁ, adversarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, revibro, remitto, & regero; πάλιν ἀναπέμπω, & ἀντιπάλλομαι, resilio, resulto: ex ἀντὶ, & πάλλω, vibro, moveo.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ, adversarius in lucta, æmulus: ex ἀντὶ, & πάλη, lucta.

Ἀντιπάλους, i. e. ἰσοπάλους, æquis viribus in lucta; & generaliter, æquis viribus, æquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντίπαλος, adversarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαραβάλλω, expon. confero inter se: & in pass. ἀντιπαραβάλλομαι, comparor, confero. ex ἀντὶ, & παραβάλλω, -ομαι, assimulo, confero, comparo.

Ἀντιπαραβαλοῦμεν, conferemus, 1. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω; quod ex ἀντὶ, παρὰ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαραγγέλλειν, in pandectis Græcis, mulier prægnans post divortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denunciat sese prægnantem esse ex eo; & maritus ἀντιπαραγγέλλειν, cum agnoscere non vult; sed negat ex se prægnantem esse, quod est quasi obnuntiare. Sed sign. etiam, competitorem esse alicui magistratum petenti.

Ἀντιπαραγγελία, ἡ, est ipse actus τοῦ ἀντιπαραγγέλλειν, sive de marito dicatur, sive de competitore; contraria petitio magistratus: ex ἀντὶ & παραγγέλλω, admoneo.

Ἀντιπαραγραφὴ, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio vulgo dicitur. Bud. ex ἀντὶ, & παραγράφω, præscribo, excipio: ex παρὰ, & γράφω, scribo.

Ἀντιπαραγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαράγω, retribuo, resisto. ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον, οὗ ἂν ἐπορεύετο, ibat in omnem locum, quocunque ille tendebat: cap. 12. libri Machabæorum. ἀντιπαράγειν, est hostium exercitum captare, cum exercitu adequitando, & circumeundo; copiis hostium suas copias opponere; ut Fabius ille cunctator, qui e superiori loco Annibali semper imminebat, simul cum eo castrametans & movens, exercitum ejus pabulatione prohibendo, & occasiones quascunque eum infestandi captando: ex ἀντὶ & παράγω, transeo, prætereo.

Ἀντιπαραγωγὴ, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio; apud Polyb. Ab ἀντιπαράγω, quod expon. hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito; apud eund. Polyb. ex ἀντὶ, & παράγω, prætereo.

Ἀντιπαραδίδωμι, vicissim trado, seu reddo: ex ἀντὶ, & παραδίδωμι, trado.

Ἀντιπαράθεσις, ἡ, oppositio, seu collatio: ex ἀντὶ, & παρατίθημι, contendo, comparo.

Ἀντιπαραθεωρέω, duas res specto, componendi & conferendi inter se gratia; ex ἀντὶ, παρὰ, & θεωρέω, contemplor.

Ἀντιπαρακαλέω, deprecor, in diversum hortor; contra exhortor, dissuadeo: ex ἀντὶ, & παρακαλέω, hortor, consolor.

Ἀντιπαρακελεύομαι, e contrario jubeo. Vide παρακελεύομαι.

Ἀντιπαραλυπέω, invicem ango; vicissim molestia afficio: ex ἀντὶ, παρὰ, & λυπέω, molestia afficio. tristitiam affero.

Ἀντιπαραπλέω, e regione, navigo, obnavigo. Vide παραπλέω, præternavigo.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, do operam, ut par sim.

Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνθόπλισις, opposita instructio, apparatus: ex ἀντὶ, & παρασκευάζω, præparo, dispono.

Ἀντιπαράστασις, ἡ, apud Rhetoricæ præceptores similis est ἀντιθέσει, & quasi ἔνστασις, secundaria; obsistentia vertitur a Trapezuntio; depulsio verti potest. unde

Ἀντιπαραστατικὸν κεφάλαιον, quum quid negatur, non simpliciter, sed addita circumstantia. ex ἀντὶ, & παρίστημι, adsum.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, contra castra pono: ex ἀντὶ, παρὰ, & στρατοπεδεύω, castrametor.

Ἀντιπαρασχεῖν, retribuere, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra instructa: ab

Ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie; aciem contra instruo: ab ἀντὶ, παρὰ, & τάττω, ordino, instruo.

Ἀντιπαράτασις, & ἀντιπαράτασις, ἡ, idem ac ἀντιπαράθεσις, idque idem ac ἀντίθεσις, contentio, comparatio, collatio. ab

Ἀντιπαρατείνω, sive ἀντιπαρατείνω, contendo; i. e. compono, comparo, prætendo: ex ἀντὶ, & παρατείνω, vel παρατείνω, porrigo, extendo, produco.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono, confero. vide παρατίθημι, comparo.

Ἀντιπαραχωρέω, dicuntur, quæ sibi invicem cedunt. vide παραχωρέω, secedo.

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio.

Ἀντιπαρεξάγω, idem ac παρεξάγω, f. ξω, p. χα, contra duco exercitum in hostes; infesto exercitu eo in hostes; ex ἀντὶ, παρὰ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντιπαρέξειμι, hostium exercitum captans cum exercitu adequito. Plut. item ἀντιπαρεξιέναι, invicem decedere via, apud Plut. ἀντιπαρεξιόντες, οἱ, adversantes. & ἀντιπαρεξιὼν, όντος, ὁ, persequens, sese subinde opponens, a latere egressus. ex ἀντὶ, & παρέξειμι, prætereo, percurro.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra disquiro, & perscrutor; oppono; vicissim comparo; vel ex adverso comparo: ex ἀντὶ, & παρεξετάζω, comparo; ex παρὰ, & ἐξετάζω, excutio, exploro, perpendo.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverso prætereo. f. ἀντιπαρελεύσομαι, a. 2. act. ἀντιπαρῆλθεν. Ex ἀντὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo. Vide παρέχω, præbeo, constituo.

Ἀντιπαρηγορέω, consolor; allocutionibus contrariis obsto ad consolandum. Vide παρηγορέω, consolor, mitigo, lenio.

Ἀντιπαρίημι, contrario gradu incedo; contra venio, me contra infero. Vide παρίημι, pertranseo, prætereo.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, vicissim admoneo; & libertatem libertati oppono. Vide παρρησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vice omnium.

Ἀντιπάσχω, contra patior; talionem accipio; vicissim, vel mutuo afficior. Vide πάσχω, patior.

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra, vel vicissim strepo, seu fragorem edo, obstrepo, ex ἀντὶ, & παταγέω, strepo, fragorem edo, a πάταγος, ὁ, crepitus, fragor tonitrui.

Ἀντιπατέω, vicissim, vel contra calco, seu conculco. Vide πατέω, calco, pessundo.

Ἀντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro sic dictæ.

Ἀντιπάτωρ, ορος, ὁ, qui patri adversatur: ex ἀντὶ, & πατὴρ, ὁ, pater.

Ἀντιπείθω, contra persuadeo, contrarium suadeo.

Ἀντιπειστικὸς, ὁ, vim habens persuadendi contrarium, ex ἀντὶ, & πείθω, unde πειστικὸς, qui facile persuadet: obediens.

Ἀντιπελαργέω, proverbialis figura est promerentibus gratiam in tempore referre, vicem rependere; a ciconiæ natura sumptum, quæ πελαργὸς Græce dicitur, quæque eundem nidum repetit, & genitricis senectam educat. Erasm. in Chiliad.

Ἀντιπελάργησις, vel γωσις, idem ac ἀντιπελαργία, ἡ, beneficii relatio. Vide in Th. πελαργὸς, ὁ, ciconia.

Ἀντιπέμπω, remitto. Plut. ut ἀντιπέμπουσι τὰς φωνὰς ἦχοι. ex ἀντὶ, & πέμπω, mitto.

Ἀντιπεπονθότως, opposite, ἀντιπαθῶς: ex ἀντὶ, & πεπονθὼς.

Ἀντιπεπονθὸς, talio, lex talionis, de qua Aristot. Ethic. l. 5.

Ἀντιπέραιος, ὁ, ex adverso situs. Ἀντιπέραια, τὰ, loca ex adverso sita.

Ἀντιπέραν, adv. e regione, cum gen. ex ἀντὶ, & πέραν, trans, ultra.

Ἀντιπέρας, idem ac ἀντιπέραν, pro quo Jonice dicitur ἀντιπέρην. ex adverso.

Ἀντιπέρηθεν, ex ulteriori parte; ex opposita regione; ex ἀντὶ, & πέρηθεν, ultra.

Ἀντιπεριάγω, est in diversum circumagere. Synesius. Ἀλλ' ἀνέρχονται ἀντιπεριήγαγε, καὶ πρὸς τὰ κατ' ἐμαυτὸν συμφορὰς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε, cogitationem meam in diversum circumegit, & me mihi reddidit. ex ἀντὶ, & περιάγω, circumago, circumduco.

Ἀντιπερίστημι, comprimo, coarcto. Item ἀντιπερίσταμαι, comprimor, cohibeor, coerceor undique: resisto contrario modo: item circumobsisto. Unde etiam ἀντιπερίστασις, cohibitio, & compressio undique circumfusa. Arist. Theophr. ex ἀντὶ, & περιίστημι, circumsisto.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplexor: ex ἀντὶ, & περιλαμβάνω, circumplector.

Ἀντιπεριπλέω, contra circumnavigo; ex ἀντὶ, & περιπλέω, circumnavigo.

Ἀντιπερισπάω, retraho, revoco. vocabulum est castrense, apud Polyb. ut ὡς ἂν ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοιωτῶν χώραν ἀντιπερισπάσωσι τοὺς ἐξεληλυθότας; i. e. ut progressos retraherent. Sed dicitur etiam ἀντιπερισπᾶν τοὺς λόγους, quod expon. sua verba retractare.

Ἀντιπερισπασμα, τὸ, dicitur stratagema, quum hostes alibi distinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. ex ἀντὶ, & περισπάω, flecto, contraho.

Ἀντιπερίστασις, ἡ, in humano corpore dicitur, quum

quam e loco ſuperiore ſpiritus infra coercetur, & vice verſa; idque fit per conſenſum, & cognationem partium, i. e. per συμπάθειαν: ut apud Theophr. διὰ τῶν ἀντιπεριστάσεων συγκατακλείεται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, calore ſufferveſcit; qui fugatus injuria frigoris ſe ad ima recepit. nam antiperiſtaſis proprie verbum eſt τῶν φυσιολόγων, pro illa coarctatione, & cohibitione, quæ præſertim fit a frigore. tum etiam a calore. Ariſt. in 1. Meteor. Dicitur & ἀντιπερίστασις, apud Plut.

Ἀντιπεριστρέφω, e contrario circumverto, vel circumagendo verto in contrariam partem. unde

Ἀντιπεριστροφή, circumactio e contrario, vel in contrariam partem, circumactio retiſu facta: ex ἀντὶ, & περιστρέφω, obtorqueo.

Ἀντιπεριχωρέω, contra aliquem circuitu redeo; vel hoſtiliter moveo: ex ἀντὶ, & περιχωρέω, tandem cedo. Item circuitu redeo: ex περὶ, & χωρέω, capio.

Ἀντιπεριψύχω, viciſſim perfrigero, ſeu refrigero. Plut. ex ἀντὶ & περιψύχω, perfrigero, refrigero: ex περὶ, & ψύχω, frigefacio.

Ἀντιπερωθέω, comprimo, coarcto, cohibeo intro, obnitens ſcil. & repellens. unde verbale

Ἀντιπερωστὸς, ὁ, ejuſmodi obnoxius, & compreſſio. apud Plut. in quæſt. Plat. ex ἀντὶ, & περιωθέω, obtrudo, injuria afficio.

Ἀντιπεφάσθαι, contra, vel loco alterius occidi, præt. inf. paſſ. ab ἀντὶ, & πέφαμαι, perf. verbi inuſit. φάομαι.

Ἀντιπηδάω, viciſſim & ipſe ſalio: ex ἀντὶ, & πηδάω, ſalio, laſcivio.

Ἀντίπηξ, γος, ὁ, arca lignea, παρὰ τὸ ἀντὶ, & τὸ πήσσω, cogo. Heſych. & ἀντίπηγα, vocavit Euripides τὴν κίστην, ἔχω ἀγγεῖον.

Ἀντιπηρόω, viciſſim mutilo, viciſſim oblædo partem aliquam corporis: ex ἀντὶ, & πηρόω, mutilo, detrunco.

Ἀντιπιέζω, viciſſim premo, prementem viciſſim premo: ex ἀντὶ, & πιέζω, premo.

Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo, vel uro: ex ἀντὶ, & πίμπρημι, uro, comburo.

Ἀντίπλαστος, ὁ, i. e. ἰσόπλαστος, ſimiliter factus; ſeu e ſimili materia fictus: vel ad exemplar alterius fictus. Soph. ex ἀντὶ, & πλαστός, ὁ, fictus, fictitius.

Ἀντίπλευρος, ὁ, qui eſt contra latus, qui ex adverſo eſt latere. Strabo ex ἀντὶ, & πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, coſta.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro; ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπληρόω, ῶ, e contrario repleo; viciſſim repleo; vires exhauſtas repleo. Item, ſuppleo, quod deeſt. ex ἀντὶ, & πληρόω, impleo.

Ἀντιπίπτω, contra irruo: item occuro, ſcil. objectioni adverſarii: item occupo, occupatione utor. Item obſiſto, adverſor, renitor. unde τὰ ἀντιπίπτοντα πράγματα, adverſæ res, quaſi contra cadentes. Greg. in Jul. Exponitur etiam intercedo, apud Plut. ex ἀντὶ, & πίπτω, cado.

Ἀντιπλήττω, repercutio, referio: ex ἀντὶ, & πλήττω, percutio, cædo.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrinque remorum actu, & impulſu. & metaph. pro æquabilitate, aut parilitate ſumitur, ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπνέω, Poet. & Jonice ἀντιπνείω contrarium flatum emitto: contra ſpiro: ut ἀντιπνέουσιν ἀνέμοισι, apud Phocy. & met. reſto, i. e. adverſus ſum. ex ἀντὶ, & πνέω, ſpiro.

Ἀντιπνοία, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.

Ἀντίπνοος, & ἀντίπνους, ὁ, ſpirans adverſus, reflans.

Ἀντιποθέω, viciſſim deſidero: ex ἀντὶ, & ποθέω, deſidero.

Ἀντιποιέω, ῶ, e contrario facio; viciſſim facio; par pari reddo. Item beneficium rependo. In paſſ. ἀντιποιοῦμαι, οῦμαι, vendico, attribuo mihi: item affecto; occupare contendo; aſſequi conor. Item capeſſo. Ex ἀντὶ, & ποιέω, έομαι, facio.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto, ἀδίκημα: ex ἀντὶ, & ποινὴ, pœna.

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, contra faciens, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω, contra facio. Th. ποιέω, facio.

Ἀντιπολεμέω, belligero adverſus; bello laceſſitus viciſſim bello infeſto. Thuc. l. 1. ab ἀντιπόλεμος, bellum contra aliquem gerens.

Ἀντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, ὁ, hoſtis, in bello adverſarius. Th. πόλεμος, bellum.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, viciſſim obſideo; obſeſſorem obſidione cingo, premoque; obſideo eum, a quo obſidebar antea: ex ἀντὶ, & πολιορκέω, obſideo, oppugno.

Ἀντιπολιτεύομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica. Item contrariam factionem ſequor in republica. Item contrario modo rempublicam, ſeu civitatem adminiſtro. Et ſimpliciter reclamo, refragor, intercedo.

Ἀντιπολιτεία, ἡ, contraria factio in reipublicæ adminiſtratione. Plut. in Cæſ. ex ἀντὶ, & πολιτεύω, ομαι, remp. adminiſtro.

Ἀντιπορεύομαι, contra eo; vado in contrariam partem. Item metaph. reſiſto, refragor. Ex ἀντὶ, & πορεύομαι, eo. Unde & ἀντίπορος, ὁ ἡ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens.

Ἀντιπορθέω, viciſſim vaſto: ut ἐπεὶ γὰρ αὐτὸν, ἀντιπορθοῦσιν δόμοι, apud Eurip. in Troade. Ex ἀντὶ, & πορθέω, vaſto, populor.

Ἀντιπόρθμιος, ου, ὁ & ἡ, e regione oppoſitus interjecto freto; ex ulteriore freti parte oppoſitus: ex ἀντὶ, & πορθμὸς, ὁ, fretum.

Ἀντίπορος, ου, ὁ, oppoſitus, e regione poſitus. ἀντιπόροιο, g. Jon. ab ἀντιπόρος, p. m. verbi ἀντιπορεύομαι. Vide ἀντιπορεύομαι, contra eo.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, adverſa veſtigia figens: nom. pl. ἀντίποδες, Antipodes: ab ἀντὶ, & πούς, οδὸς, ὁ, pes.

Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio, reſiſtentia, obſiſtentia.

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, ἀντιπράττομαι, contra facio, ſeu contraria: in contrarium laboro, & contendo; repugno, & renitor.

Ἀντιπρεσβεύομαι, e contrario legatos mitto. Vide πρεσβεύομαι, mitto legatos.

Ἀντιπρήσσειν, Jon. pro ἀντιπράσσειν, adverſari. Th. πράσσω, facio.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono, & nomino deſignandum.

Ἀντιπροβολή, ἡ, comparatio in nominando, quæ & ἀντιβολή dicitur: ex ἀντὶ, & προβάλλω. -άλλομαι, profero, promo.

Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſeu progredior: ex ἀντὶ, & πρόειμι, procedo.

Ἀντιπροῄεσαν, obviam prodierant, Attic. pro ῄεσαν, 3. plur. pl. perſ. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Ἀντίπροικα, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Item ſimilia. Vide προῖκα, gratis, gratuito.

Ἀντιπροΐσχω, Heſych. ἀντιδοῦναι, viciſſim dare, retribuere, remunerare: ex ἀντὶ, & προΐσχω, idem ac προέχω, ante teneo.

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco. Item optione provoco; viciſſim conditionem fero, vel offero: viciſſim conditionem ſtipulor.

Ἀντιπρόκλησις, ἡ, mutua provocatio; ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. ex ἀντὶ, & προκαλέομαι, provoco. unde πρόκλησις, ἡ, provocatio, i. e. appellatio.

Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino, & ἀντιπροπίνομαι, viciſſim mihi propinatur. Vide προπίνω, poculo invito.

Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto: ex ἀντὶ, & προσαγορεύω, alloquor, appello, compello.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario aggero: ex ἀντὶ, & προσαμάομαι, inſuper aggero, vel accumulo: ex πρὸς, & ἀμάω, meto: item accumulo.

Ἀντιπροσκυνῶ, viciſſim adoro. Vide προσκυνέω, ῶ, veneror.

Ἀντιπρόσωπος, ὁ, oppoſitam faciem habens, ſeu obverſam. unde in plur. ἀντιπρόσωποι, οἱ, contrariis frontibus ſeſe aſpicientes; qui adverſa ſunt facie. Vide πρόσωπον, facies, vultus.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppoſita propoſitio. ab ἀντιπροτείνω, viciſſim, ſeu ex altera parte protendo: item contra propono. Vide προτείνω, protendo, porrigo.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, qui proram habet in aliquem converſam: ex ἀντὶ, & πρῶρα, ας, ἡ, prora, frons navis.

Ἀντίπτωμα, τὸ, ruina.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura eſt, quum caſus pro caſu ponitur: ab ἀντιπίπτω, reſiſto.

Ἀντίπυγος, ὁ, averſas clunes habens: ut ἀντίπυγος ὀχεύει, averſus coit. & ἀντίπυγοι συμπλέκονται, averſis clunibus copulantur: ex ἀντὶ, & πυγὴ, ἡ, nates.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ & ἡ, oppoſitam januam habens: ex ἀντὶ, πύλη, ἡ, janua.

Ἀντίπυργος, ὁ, i. e. ἰσόπυργος, par ſublimitas, & æqualis altitudo. Heſych. (ex ἀντὶ, & πύργος) proprie, qui turri opponi, & comparari poteſt altitudine: ut ἀντίπυργος πέτρα.

Ἀντιῤῥέπω, in contrarium partem vergo. unde ἀντίῤῥοπος, in contrariam, ſeu in contrariam partem vergens. ſed ſæpius idem ac ἰσόῤῥοπος, æquipollens, æquale pondus, ſeu momentum habens.

Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, contradictio. Item refutatio. ab ἀντιῤῥέω, contradico, quod ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

Ἀντιῤῥητορεύω, contra alium rhetoricor, & declamo: contra verbigero.

Ἀντιῤῥητικὸς λόγος, dicitur oratio, qua objectionibus reſpondetur, oratio refutatoria. & in plur. neut. τὰ ἀντιῤῥητικὰ, libri Joſephi contra Appionem ſic dicti.

Ἀντιῤῥίνων, per nares rediens.

Ἀντίῤῥοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, proprie de rebus dicitur, quæ in trutina penduntur, ſeu pendi poſſunt; metaphorice autem de aliis: ut ἀντίῤῥοποι συμμαχία, apud Dem. & τὸ ἀντίῤῥοπον, exponitur æquilibrium, ſeu æquilibritas. Vide in ἀντιῤῥέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιῤῥόπως, æquipollenter: ex ἀντὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀντισάζω, contra æquo; oppono adæquando: ex ἀντὶ, & ἰσάζω, adæquo.

Ἀντισεμνύνομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia reſpondeo; vel gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro, ad frangendum ejus animos, & ſpiritus; viciſſim glorior, & me jactito. Ariſtot. in Polit. ex ἀντὶ, σεμνύνομαι, ad gravitatem me compono.

Ἀντισηκόω, quaſi ad æquilibrium rependo; ex æquo retribuo. Bud. comm. ἀπὸ τὸ ἴσα ſit ἰσῶ, ἰσάζω, ἰσόω, & mutatione longæ vocalis in longam ἰσηκῶ, i. e. ἀντιζυγάζω, vel ſecundum alios, παρὰ τὸ σηκῶ, τὸ ἰσάζω, & ἰσχύω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, compenſatio. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, pondus: caula, ſtabulum.

Ἀντισημαίνω, contra ſignifico; ſignificationem do in contrarium. Item prodigium emitto; contrarium, & adverſum futuri præſagium edo. Pauſ. in Phoc. ex ἀντὶ, & σημαίνω, ſignifico.

Ἀντισθένης, ου, ὁ, Antiſthenes, nom. pr.

Ἀντισκόροδον, ου, τὸ, allium prægrande, quod & allium vulpicum appellatur. The. σκόροδον, ου, τὸ, allium, cæpe.

Ἀντισκώπτω, viciſſim dicteriis mordacibus inceſſo: ex ἀντὶ, & σκώπτω, cavillor, irrideo.

Ἀντισοφίζομαι, ſophiſmatis certo contra, ſophiſmatis contra Sophiſtam, & argutatorem ago.

Ἀντισοφιστὴς, ὁ, qui ſophiſmatis certat contra. Item qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum; qui ſapienter oppugnat. ex ἀντὶ, & σοφίζομαι, arte utor, unde σοφιστὴς, ὁ, captionum artifex.

Ἀντισόω, æquo, comparo; item permuto: ex ἀντὶ, & ἰσόω, æquo.

Ἀντισπάω, in contrariam partem traho, ſeu vello; in diverſum abſtraho, vel averto: & metaph. contrarius ſum, repugno, refragor.

Ἀντίσπασις, ἡ, &

Ἀντίσπασμα, τὸ, tractio in contrariam partem; abſtractio in diverſum. Item idem ac ἀντιπερισπασμα, τὸ, ſtratagema, quo diſtinentur hoſtium copiæ.

Ἀντίσπαστος, ὁ καὶ ἡ, in contrarium abſtractus. Item contra nitens. Eſt & pedis nomen apud Gramm. quatuor conſtans ſyllabis, prima ſcil. & ultima brevi, ſecunda & tertia longis: unde ἀντισπαστικὸν μέτρον, conſtans ex pedibus antiſpaſtis. ab ἀντισπάω, quod ex ἀντὶ, & σπάω, traho, ſtringo.

Ἀντισπεύδω, contra contendo; contrarium efficere nitor; repugno, obſiſto. Th. σπεύδω, feſtino: propero.

Ἀντισποδὸς, ὁ, cineris, ſeu ſpodii vicem præſtans, qui eſt pro cinerula, quæ ſpodium dicitur: antiſpodon vocant cinerem fici arboris, vel caprifici; quia ſc. vice ſpodii uſurpatur. Unde ἀντισπόδια, τὰ, quæ ſpodii vicem præſtant. Th. σποδὸς, cinis.

Ἀντισταθμίζω, & ἀντισταθμῶ, rependo, vel pari pondere retribuo. Item in æquilibrio pono; vel e contrario pondero.

Ἀντισταθμὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, æquale pondus habens; æqualis ponderis: & metaphorice, æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu paris momenti: ex ἀντὶ, & σταθμὸς, ſtatera.

Ἀντιστὰς, ἄντος, ὁ, ex adverſo ſtans, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι, oppono. Th. ἵστημι, ſto

Ἀντιστασιάζω, contrariam factionem moveo, vel ſequor; contrariam partem ſequor in ſeditione: diverſas partes ſequor.

Ἀντιστασιώτης, ῦ, ὁ, qui ſequitur contrariam partem in ſeditione, ſeu factione; idem ac ἀντιστασιαστὴς: ex ἀντὶ, & στάσις, εως, ἡ, ſtatio, item factio; unde στασιάζω, factionibus contendo: vel ſeditione diſſideo.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, reſiſtentia, reluctatio, repugnantia, oppoſitio.

Ἀντιστάσιος, ὁ, adverſus.

Ἀντιστασιώτης, ῦ, ὁ, adverſæ factionis homo.

Ἀντιστατέον, reſiſtendum eſt.

Ἀντιστατέω, ῶ, obsisto, resisto, reluctor, obluctor: item obsisto, i. e. partes facio, seu coge; factiosus sum. ab ἀνθίσταμαι, pass. ab ἀνθίστημι, oppono, quod ex ἀντὶ, & ἵστημι, sto.

Ἀντιστάτης, ὁ, reluctator.

Ἀντιστατικὸς, ὁ, reluctativus; resistendi vim habens; repugnans: ab ἀνθίσταμαι, oppono.

Ἀντίστερνον, ου, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. vide Pollucem lib. 2. νῶτον. ex ἀντὶ, & στέρνον, τὸ, pectus.

Ἀντιστήριγμα, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum adversus quippiam: sed expon. & protectio. Psal. 17. ex ἀντὶ, & στηρίζω, firmo, fulcio. unde στήριγμα, τὸ, fulcimentum.

Ἀντιστηρίζω, contra fulcio, protego quasi fulciendo. Psal. 37.

Ἀντιστοιχέω, ῶ, oppositus sum e regione.

Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum inter se opposita collocatio.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, e regione oppositus: item æqualis.

Ἀντιστοίχως, opposita serie. ab ἀντὶ, & στοῖχος. Th. στείχω, accedo, advento.

Ἀντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, adversam frontem habens: ex ἀντὶ, & στόμα, τὸ, os, oris.

Ἀντιστρατεύομαι, repugno. f. εύσομαι. p. pass. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατὸς, ὁ, vel ἡ, exercitus.

Ἀντιστρατεύω, ομαι, expeditionem suscipio adversus aliquem: bellum infero alicui: adversor: ex ἀντὶ, & στρατεύω, ομαι, milito.

Ἀντιστρατηγέω, ῶ, vicem, seu locum imperatoris obtineo. Item sum hostium imperator. ex ἀντὶ, & στρατηγὸς, ὁ, dux exercitus. unde στρατηγέω, ῶ, ducem rei bellicæ ago.

Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ, qui est loco imperatoris: vicem gerens imperatoris; proprætor; legatus prætoris, seu consulis. Item hostium imperator, Thuc. & Plut.

Ἀντιστρατοπεδεύω, seu ομαι, ex adverso castra metor, seu habeo: ex ἀντὶ, & στρατοπεδεύω, castra metor.

Ἀντιστρέφω, f. ψω, pr. m. ἀντέστροφα, inverto, obverto, retorqueo, reciprocor. unde

Ἀντιστροφὴ, ἡ, vicissitudo, conversio, revocatio, reversio. Item figura contraria epanaphoræ. Nam per antistrophen in membris orationis eadem dictio in fine repetitur; per epanaphoram vero in principio.

Ἀντίστροφος, ὁ καὶ ἡ, oppositus, e regione situs, obversus, contrarius: item ex adverso respondens, i. e. æquipollens. Unde adv.

Ἀντιστρόφως, e converso, vice versa, reciproce: ex ἀντὶ, & στρέφω, verto.

Ἀντισύγγραφος, ὁ, per mutuam stipulationem, seu cautionem factus, vel celebratus: ex ἀντὶ, & συγγράφω, conscribo.

Ἀντισυλλογίζομαι, contrario syllogismo refuto; syllogismum syllogismo oppono; aliud oppono. Unde

Ἀντισυλλογιζόμενος, ὁ, confutatus: ex ἀντὶ, & συλλογίζομαι, computo, ratiocinor.

Ἀντισυμφωνέω, vicissim consentio: ex ἀντὶ, & συμφωνέω, conspiro, consentio.

Ἀντίσχεο, idem ac ἀντίσχου. ἀντίσχεσθε, opponite, a. 2. m. imp. verbi ἀντίσχω, oppono.

Ἀντισχυρίζω, e contrario firmo, seu munio, aut corroboro, obfirmo: & in pass. ἀντισχυρίζομαι, e contrario firmor. Item obnitor. Item e contrario affirmo, seu assevero; vel contra contendo. apud Thuc. l. 5. ex ἀντὶ, & ἰσχυρίζω, ζομαι, roboro, affirmo, confirmo.

Ἀντισχύω, obnitor viribus, seu contra nitor, reluctor, resisto, quasi vires viribus opponendo: ex ἀντὶ, & ἰσχύω, valeo. possum.

Ἀντίσχω, ομαι, teneo ante, oppono. Od. χ. est pro ἀντέχω, seu ex ἀντὶ, & ἴσχω, habeo, pro Them. ἔχω, habeo.

Ἀντισώζω, vicissim servo: item instauro. ex ἀντὶ, & σώζω, servo.

Ἀντιτάγμα, ατος, τὸ, acies instructa contra hostem.

Ἀντιτακτικὸς, ῆ, ὁ, vim repugnandi habens; qui aciem contra hostem ordinat.

Ἀντιταλαντεύω, rependo: æquali pondere tribuo; ex ἀντὶ, & τάλαντον, τὸ, libra. unde ταλαντεύω, libro, pondero, appendo.

Ἀντιτάλαντος, ὁ, qui paris est ponderis, æquilibrium faciens; & metaph. qui paris est momenti, aut ponderis. Item æqualis.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio contra hostem: item repugnantia.

Ἀντιταράττω, contra turbo: ex ἀντὶ, & ταράττω, turbo.

Ἀντίτασις, ἡ, reluctatio, resistentia.

Ἀντιτάσσομαι, ξ, ατος, ordini me oppono, obedire renuo, resisto. f. άξομαι. p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ, & τάσσω, ordino.

Ἀντιτείνω, in contrariam partem tendo, seu traho; interdum vicissim tendo, obtendo, oppono. Item neutr. renitor, repugno, refragor, non assentior: ut apud Eurip. in Herc. fur. τοῖς δ' ἀναγκαίοις τρόποις ὃς ἀντιτείνει σκαιὸς ἡγοῦμαι βροτῶν, i. e. qui renititur moribus necessario usurpandis. & ἀντιτείνειν πρὸς ὁδόν. Item exp. etiam, oppositus sum, apud Plut. in Themist. ex ἀντὶ, & τείνω, tendo.

Ἀντιτειχίζω, contra mœnibus munio: munitionem oppono. unde

Ἀντιτείχισμα, τὸ, munitio alteri opposita: Athen. l. 13. ex ἀντὶ, & τειχίζω, muro munio. unde τείχισμα, τὸ, murorum extructio.

Ἀντιτέμνω, auxilior; dato pharmaco opem fero Eurip. ex ἀντὶ, & τέμνω, scindo.

Ἀντιτέρπω, vicissim delectationem adfero: Plut. de fort. Alex. ex ἀντὶ, & τέρπω, delecto.

Ἀντιτεχνάομαι, invicem excogito; e contrario machinor. Unde

Ἀντιτέχνησις, ἡ, contraria artis advocatio; artis æmulatio. Thucyd.

Ἀντίτεχνος, ου, ὁ, ejusdem artis professor, vel æmulus; qui certat de arte sua cum aliquo. ex ἀντὶ, & τέχνη, ars.

Ἀντιτίθημι, contra, seu ex adverso pono: oppono. Item confero, comparo. Item idem ac ἀντιθέτως λέγω, per antitheta loquor, & simpl. pono, ut Levit. 14. ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων, lapides ponent loco lapidum. ex ἀντὶ, & τίθημι, pono.

Ἀντιτιμάω, ομαι, vicissim honoro. Item contra æstimo. unde verbalia

Ἀντιτίμημα, τὸ, & ἀντιτίμησις, ἡ, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit; mulcta, quam reus sibi contra actorem statuit. ex ἀντὶ, & τιμάω, ομαι; unde τίμημα, pretium, & τίμησις, litis, vel supplicii æstimatio.

Ἀντίτιμος, ὁ & ἡ, quem aliquis ἀντιτιμᾷ: & ἀντίτιμα, τὰ, dicuntur, quæ aliquis loco mulctæ persolvit: Hesych.

Ἀντιτιμωρέω, vicissim punio; pœnas reposco: ex ἀντὶ, & τιμωρέω, punio.

Ἀντίτισις, ἡ, mutua pœnæ luitio.

Ἀντίτιτος, ὁ, vicissim punitus; vicissim pœnam passus.

Ἀντιτίω, vicissim luo; vicissim pendo. ex ἀντὶ, & τίω, solvo, ulciscor.

Ἀντιτολὴ, per epenthesin syllabæ pro ἀντολὴ, ἡ, ortus, oriens.

Ἀντιτολμάω, contra audeo; adversor alicui sumpta audacia, audacter obsisto. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & τολμάω, audeo.

Ἀντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, & paratur adversus morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ, & τέτομα, p. m. verbi τέμνω, seco, scindo.

Ἀντίτονος, ὁ, repercutiens, retundens, ex adverso extentus: in Epigr. sic dicitur arcus, qui in utramque partem flectitur. verbale ab ἀντιτείνω, oppono.

Ἀντιτορέω, idem ac τορέω, perfodio, perforo; i. e. τὸ περίτρητον ξύλον τρυπῶ.

Ἀντιτος, pro ἀντίτιτος, ὁ, per Sync. vicissim punitus: ex ἀντὶ, & τίω, ulciscor.

Ἀντίτραγος, ὁ, pars opposita τῷ τράγῳ in aure: nam τράγος inter alias significationes dicitur ea pars, quæ sub extremitate temporum in cavitate auris superascendit, seu assurgit in interiorem nervum. Poll. lib. 2.

Ἀντιτρέφω, vicissim alo; alimenta reddo: ex ἀντὶ, & τρέφω, nutrio.

Ἀντιτρέχω, curro contra, seu in contrariam partem: ex ἀντὶ, & τρέχω, curro.

Ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, assequor, consequor, vel nanciscor: ut τοιῶν ἀντιτύχοιμι θεῶν πάρα, talia vicissim consequar a diis. ex ἀντὶ, & τυγχάνω, sum compos, assequor, obtineo.

Ἀντιτυπέω, sum ἀντίτυπος, repercutio, resido, renitor, resisto, refragor.

Ἀντιτυπία, ἡ, renixus τῶν ἀντιτύπων, durities, asperitas: item diffidentia, & contrarietas.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, typus alii typo respondens: ex ἀντὶ, & τύπος, typus, forma, species. Th. τύπτω, verbero, percutio.

Ἀντίτυπος, ου, & ἀντιτυπὴς, έος, ὁ & ἡ, ictum repellens, repercutiens; vel qui pedum illisui non cedit, nec rumpitur; durus, asper: item metaph. de homine ἀντίτυπος dicitur, qui monentis verba non admittit, sed instar duræ incudis repercutit, renitens, refractarius: & interdum contrarius, repugnans. Interdum etiam ἀντίτυπος dicitur respondens ex adverso, compar, similis, ejusdem formæ: item substantive. & idem est, ac ἀντίτυπον, typus, figura, exemplum, sive exemplar, ἀντίγραφον.

Ἀντιτύπτω, reverbero; vicissim verbero; repercutio.

Ἀντιτύπως, repercutiendo, cum repercussione, & renixu: item dure, aspere.

Ἀντιτύχοις, consequaris, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω, assequor, nanciscor.

Ἀντιφάρμακον, ου, resistens venenis; antidotum, seu remedium, quod venenis resistit. Th. φάρμακον, τὸ, remedium.

Ἀντίφασις, ἡ, contradictio.

Ἀντιφατικὸς, ὁ, contradictorius: ut ἀντιφατικὸς λόγος, apud Aristotelem.

Ἀντιφερίζειν, obvium se offerre, contendere, præs. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.

Ἀντιφερίξαι, obviam se obtulisse, contendisse, Poet. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.

Ἀντίφερνα, τὰ, dicuntur esse, quæ vicissim a marito sponsæ dantur loco dotis; ex ἀντὶ, & φερνὴ, ἡ, dos.

Ἀντιφέρομαι, resisto, obvium me fero, repugno. præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, fero.

Ἀντιφέρω, refero, vel reddo. unde ἀντιφέρεσθαι Hesych. exponit ἀντιδίδοσθαι. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.

Ἀντίφημι, contradico, refragor, nego: ex ἀντὶ, & φημὶ, pro Them. φάω, dico.

Ἀντιφθέγγομαι, respondeo, contra loquor: ex ἀντὶ, & φθέγγομαι, loquor, sono.

Ἀντίφθογγος, ου, ὁ, resonabilis: ex ἀντὶ, & φθόγγος, ὁ, sonitus, vox.

Ἀντιφιλέω, redamo, mutuo diligo. Unde

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, mutua dilectio, amor reciprocus: ex ἀντὶ, & φιλέω, amo.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω, ῶ, gloriæ sum cupidus: item gloriæ servio: a φιλόδοξος, ὁ, gloriæ cupidus, ambitiosus.

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, ex adverso contendere; pertinaciter, & contentiose repugnare: ex ἀντὶ, & φιλονεικέω, contendo, obnitor.

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, Antiphilus, nom. pr.

Ἀντιφιλόσοφος, ὁ, Philosophus, seu Philosophiæ contrarius. unde

Ἀντιφιλοσοφία, studium Philosophiæ contrarium, a Budæo sic dicta est aulica conversatio, quæ ex diametro opposita est, & contraria Philosophiæ; in Epist. Poll. ex ἀντὶ, & φιλόσοφος, Philosophus, sapientiæ studiosus.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, invicem certo, seu contendo. Plut. in Pericl. Item ex adverso largior; seu munificentia cum aliquo certo: ex ἀντὶ, & φιλοτιμέομαι, annitor, obnixe contendo.

Ἀντιφιλοφρονέομαι, vicissim amanter complector. Plut. ex ἀντὶ, & φιλοφρονέομαι, amanter complector: a φιλόφρων, affabilis, humanus.

Ἀντιφλέγω, contra illustro. Pind. ex ἀντὶ, & φλέγω, comburo, accendo, inflammo.

Ἀντίφονος, ὁ, patiens cædem pro illata cæde; cædem compensans: ut ἀντιφόνους δίκας, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admissa. ex ἀντὶ, & φόνος, cædes, occisio.

Ἀντιφορτίζομαι, vicissim onus asporto, mercium scil. i. e. ex pretio rerum venditarum alias merces emo, & mecum in patriam reporto. Demosth. ex ἀντὶ, & φορτίζω, onero.

Ἀντίφραγμα, τὸ, obstaculum, obstructio.

Ἀντιφράζω, per contrarium loquor; contraria appellatione nomino.

Ἀντίφραξις, ἡ, obstructio, quæ fit contra; oppositio alicujus, quod obstruat: item interpositio: ut ἔκλειψις τῆς σελήνης dicitur fieri διὰ ἀντίφραξιν ὑπὸ γῆς: Aristot. Post. Anal. l. 2. c. 7. ex ἀντὶ, & φράσσω, stipo, condenso.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, objectio, contraria locutio: & sic est figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime sit bellum. Th. φράζω, dico, loquor.

Ἀντιφράσσω, vel -άττω, contra obstruo; item opponor, apud Alexand. Aphr. ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ.

Ἀντίφρουρος, ὁ, qui est loco custodis; vel contrariam custodiam habens, aut æqualem: ex ἀντὶ, & φρουρὸς, ὁ, custos.

Ἀντιφυλάσσω, seu άττω, vicissim custodio, seu observo. & in pass. ἀττομαι, vicissim caveo: ut ἡμεῖς ὑμᾶς ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντὶ, & φυλάσσω, άττω, ομαι, custodio.

Ἀντιφυτεύω, vicissim gigno, f. εύσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φυτεύω, Th. φύω, planto.

Ἀντιφωνέω, contradico, contra clamo, proclamo, reclamo. Unde

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio, qua veluti contrarius sonus editur: item expromissio, apud Justin.

Ἀντιφωνία, ἡ cujus oppositum est συμφωνία.

Ἀντίφωνος, ὁ, contra sonans, respondens,

contrariæ vocis, ἀντίφωνος, dissonus, reclamans, contrarius. Plut. Aristot. obsonus.

Ἀντιφωτισμὸς, ᾶ, ὁ, oppositus splendor, vel oppositum lumen: ex ἀντὶ, & φωτισμὸς, ὁ, splendor, fulgoris illustratio.

Ἀντιχαλεπαίνω, obsævio, contra sævio: vicissim succensco. Th. χαλεπαίνω, indignor.

Ἀντιχαρίζομαι, gratiam repono, beneficium rependo; mutuam gratiam refero. Th. χάρις, τος, ἡ, gratia.

Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

Ἀντιχασμάομαι, vicissim oscito. Aristot. Probl. ἀντιχασμῶνται χασμωμένοις, oscitantibus oscitando respondent. Them. χασμάομαι, cunctari.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, pollex: sic dictus, quod solus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, teste Gal. seu quod quasi manus altera sit: quippe quo dempto, manca futura sit manus, & mancus ejus usus: vel denique, quod digitis oppositus sit, & ex adverso situs. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἀντιχειροτονέω, suffragia ferendo contraria scisco, seu decerno, refragor. Thuc. l. 2. unde

Ἀντιχειροτονία, refragatio, suffragatio contraria. Th. χειροτονέω, suffragiis creo.

Ἀντίχθων, opposita pedibus nostris terra; Antipodum terra opposita nobis: ex ἀντὶ, & χθὼν, νὸς, ἡ, terra, solum.

Ἀντίχορδος, ὁ καὶ ἡ, contrarias chordas habens; vel contrarium sonum chordis emittens. sed exponitur & ἰσόχορδος, & σύγχορδος, consonus. Hesych. a Th. χορδὴ, ἡ, chorda, fides.

Ἀντιχόρηγος, ὁ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui ἐν τῇ χορηγίᾳ certat cum alio chorago splendore, & magnificentia choragii. Item qui contra suppeditat. Unde

Ἀντιχορηγέω, ῶ, sum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγέω, suggero expensas.

Ἀντιχορία, ἡ, quod alternis in choro recinitur. sic vero tradit Julius Poll. l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc διχορία dicitur, & utraque pars ἡμιχόριον, quæ vero accinunt responsantes, ἀντιχορία, a Th. χορὸς, ᾶ, tripudium, saltatio.

Ἀντιχρᾶν, sufficere, præs. inf. ex ἀντὶ, & χράω, accommodo, commodo, do utendum.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus: ut cum ei, a quo res aliqua utenda accipitur, alia vicissim utenda datur: ex ἀντὶ, & χράω, mutuo.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichristus, Christi adversarius.

Ἀντιχρονισμὸς, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporis pro tempore positio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ex ἀντὶ, & χρόνος, ὁ, tempus.

Ἀντιψάλλω, plaudo vicissim, ἀντᾴδω, vicissim psallo, alteri in psallendo respondeo. Unde

Ἀντίψαλμος ᾠδὴ, cantilena, quæ vicissim canitur; carmen ex adverso respondens, vel reciprocum. Aristoph. Eurip. Th. ψάλλω, canto, citharam pulso.

Ἀντιψηφίζομαι, contra decerno; contra statuo, seu scisco. Th. ψηφίζω, computo.

Ἀντίψυχος, ου, ὁ & ἡ, vicem animæ præstans, devotus; (ut illi Soldurii apud Cæsarem, & Athen.) qui pro altero se devovet, & mori cupit; ut Decii apud Romanos. Talem etiam se præstitit Christus communis salutis auctor, qui animam pro nobis devovit, atque exposuit. Unde in neut. gen. τὸ ἀντίψυχον, quod pro anima datur. Chrysost. in Epist. ad Coloss. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Ἀντιψύχω, contra, vel vicissim refrigero. Th. ψύχω, refrigero.

Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι, contrarius sum, prælio occurro.

Ἀντλέω, per Sync. dicitur pro perfero, perpetior: ex ἀντὶ, & τλάω, per Sync. pro ταλάω, suffero.

Ἀντλέω, f. ήσω, exhaurio; idem ac sequens ἀντλέω, sentinam exhaurio; aquam haustam importo, infundo. Jo. Evang. c. 2. Metaph. exhaurire laborem. Inde exantlare, quod vulgo exanclare dicitur, sed perperam. Th. ἄντλος, ου, ὁ, sentina.

Ἀντλέω, ῶ, haurio, præs. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω, p. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος, ὁ, sentina.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος, ὁ, sentina.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, haustrum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος, ὁ, sentina.

Ἀντλῆσαι, haussisse, a. 1. inf. & ἄντλησον, άτω, haurito. a. 1. imp. verbi ἀντλέω, haurio.

Ἀντλητὴρ, ὁ, &

Ἀντλητήριον, τὸ, haustrum.

Ἀντλητὴς, ᾶ, ὁ, haustor.

Ἀντλία, ας, ἡ, a Bud. expon. ministerium & pœna exhauriendæ sentinæ: ut εἰς ἀντλίαν καταδικασθῆναι, apud Artemid. a Th. ἄντλος, ου, ὁ, sentina.

Ἀντλιαντλητὴρ, ὁ, idem ac ἀντλίον.

Ἀντλίον, ου, τὸ, vas, quo aqua sentinæ exhauritur: ab ἀντλέω, ῶ, haurio.

Ἄντλος, ου, ὁ, sentina.

Ἄντοικος, ὁ, ex adverso habitans: ex ἀντὶ, & οἶκος, ὁ, domus.

Ἀντοικτείρω, idem ac ἀντοικτίζω, vicissim misereor, seu commiseror: ex ἀντὶ, & οἰκτείρω, misereor, lugeo.

Ἀντοικτίζω, f. ιῶ, Attic. e diverso, vel vicissim misereor: ex ἀντὶ, & οἰκτίζω, misereor.

Ἀντοίσομεν, Hesych. exponit ἀνταποδώσομεν, reddemus, tanquam ab ἀντοίω, insuet. præs. est ἀντιφέρω, refero, reddo.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀνατολὴ, ortus.

Ἀντόλιος, ὁ, orientalis. unde ἀντολίη, interdum substantive usurpatur pro ἀνατολὴ, ortus, oriens, in Epigr. l. 5.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio: item supplico. Inde ἄντησις, εως, ἡ, supplicatio. ἀντιάδην, suppliciter. item ἄντομαι est pass. & magis in usu, quam act. ἄντω.

Ἀντόμνυμι, seu ἀντομνύω, contra, vel vicissim juro. & ἀντόμνυμαι, idem: utrumque sign. juramentum calumniæ vicissim præstare: ex ἀντὶ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀντομόω, f. όσω, idem, contra juro: item adjuro vicissim, adhortor, παρακαλῶ.

Ἀντομοσία, ἡ, dicitur esse jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusati, Plato in apolog. (at a parte actoris διωμοσία) ex ἀντὶ, & ὀμόω, juro.

Ἀντονομάζω, commuto nomen, transnomino: item contra alium nomino, i. e. ex adverso. Unde

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominis aliud ponitur, sive epitheton, sive patronymicum: ut ἄθεος, pro Polyphemo; & Πηλείδης, pro Achille. ex ἀντὶ, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀντορύσσω, vel -ύττω, contra fodio: e diverso, vel contrario fodio: hostium cuniculos transversis cuniculis excipio ex ἀντὶ, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀντορχέομαι, οῦμαι, vicissim, vel contra salto. part. præs. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ, & ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ἀντοφείλω, vicissim debeo; debitor sum alicui ob acceptum aliquod beneficium. unde part. præs. ἀντοφείλων, i. e. λαβὼν, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ex ἀντὶ, & ὀφείλω, debeo.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ήσω. ἀντωφθάλμησα. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμὸς, oculus. Vide seq. ἀντόφθαλμος.

Ἀντόφθαλμος, ὁ, adversis oculis intuens, obtuens, oppositus oculis. in Epigr. Unde præcedens ἀντοφθαλμέω, intuentem obtueor: & metaph. obnitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, obluctari vento: Act. cap. 27.

Ἀντοχὴ, ἡ, mutua retentio, συμπλοκὴ, cohærentia, comprehensio: verbale ab ἀντέχω, retineo: ex ἀντὶ, & ἔχω, habeo.

Ἀντοχυρόω, e contrario munio: ex ἀντὶ, & ὀχυρόω, munio, in tuto colloco.

Ἀντραῖος, cavernosus, & fœm. ἀντραία, Th. ἄντρον, τὸ, antrum, cuniculi.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur: Suid. a Them. ἄντρον, τὸ, antrum, unde &

Ἀντρῖνος, ὁ, idem ac ἀντραῖος, & ἀντρώδης, cavernosus.

Ἄντροθεν, ex antro, Poet. adv. ab

Ἄντρον, ου, τὸ, antrum. in dat. ἄντρῳ: παρὰ τὸ ἄνω τετρῆσθαι, ἤγουν τετρυπῆσθαι, quia sursum perforatur.

Ἀντροφυὴς, ὁ, qui in antris nascitur, degit, adhærescit. Oppian. ex ἄντρον, antrum, & φύω, planto, produco.

Ἄντρω, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antris plenus, cavernosus.

Ἄντυγες, αἱ, habenæ, nom. pl. ab ἄντυξ, ambitus.

Ἀντυγωτὸς, οῦ, ὁ, expon. colligatus in modum τῶν ἀντύγων.

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus, & circumferentia currus: in dat. pl. ἄντυξι παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia sursum extenditur. Interdum pro toto ponitur curru, & in circumferentiæ signif. ad varia transfertur. Dicitur enim ἄντυξ ἀσπίδος, orbis clypei. Il. ζ. Et ἄντυγι μηρῶν, in Epigr. occurrit pro circumferentia, vel rotunditate femorum. Sic & οὐρανοῦ ἄντυξ, sicut & οὐρανοῦ ἄξις, axis cœli. Item temporis ἄντυγα dixit Non. quasi gyrum temporis, seu circulum.

Ἄντυπος, ου, ὁ, ejusdem figuræ, similis, contrarius. est per Syncopen, pro ἀντίτυπος, ictum repellens.

Ἀντυπουργέω, Jon. pro ἀνθυπουργέω, vicissim inservire: ex ἀντὶ, & ὑπουργὸς, artifex, minister.

Ἄντω, idem ac ἀντάω, occurro, obvius fio: item supplico. sed magis in usu est ἄντομαι; quod vide. Th. est ἀντὶ, contra.

Ἀντῳδὴ, ἡ, cantus, quo alteri occinitur; cantus alteri respondens.

Ἀντῳδὸς, ὁ, qui cantu mutuo respondet: qui occinit. Suid. ex Epigram. ab ἀντᾴδω, occino: sive ex ἀντὶ, & ᾠδὴ, ἡ, cantus.

Ἀντωθέω, ῶ, repello, renitor, obnitor. ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, repulsio, renixus. Ab ἀντὶ, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum utriusque partis. est verbale ab ἀντομνύω, vel ab ἀντομόω, contra juro, adhortor.

Ἀντωνέομαι, vicissim, vel contra emo: in auctione mercor, liceor; emo loco alterius, ex ἀντὶ, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἀντωνομασία, ας, ἡ, figura, qua loco proprii nominis ponitur aliud, vide ἀντονομασία, ἡ, pronominatio.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, pronomen; pars orationis, quæ pro nomine ponitur. Unde

Ἀντωνυμικὸς, ὁ, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντὶ, & ὄνομα, nomen.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor: ex ἀντὶ, & ὤψ, oculus.

Ἀντώπιος, ὁ, obtuens adversus.

Ἀντωπὸν, adv. coram, e regione, ex adverso.

Ἀντωπὸς, adversis oculis intuens. Non. exponitur etiam λαμπρός. Hesych.

Ἄντωσις, εως, ἡ, ἀπάντησις, occursus. Plin. a verbo ἄντω, obvio. Sed ἄντωσις, repulsio, vide supra in ἀντωθέω, repello.

Ἀντωφελέω, vicissim adjuvare, referre gratiam, beneficium rependere. Xenoph. ὠφελοῦντα ἀντωφελεῖσθαι, utilitatem afferentem commodum vicissim capere, ἀντευεργετεῖν. ex ἀντὶ, & ὠφελέω, juvo, prosum.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἀν, & ὕβρις, ἡ, contumelia.

Ἀνυγραίνω, idem ac ὑγραίνω, humecto, madefacio.

Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio, ex ἀνὰ, & ὑδρεύω, aquor.

Ἀνύδρευτος, ὁ, non rigatus: contrarium est ὑδρευόμενος, irriguus.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, & penuria, ariditas, ab ἄνυδρος, aridus.

Ἄνυδρος, ου, ὁ, ἡ, aridus, aqua carens: ex α, & ὕδωρ, aqua, ν inserto euphoniæ gratia.

Ἄνυε, perficiebat, 3. sing. imp. Dor. vel Jon. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυλος, ὁ καὶ ἡ, carens sylva; non sylvosus, seu nemorosus: & ἀνυλαῖος, idem, carens arboribus. Item expers materiæ, incorporeus: ex α priv. & ὕλη, materies, sylva.

Ἀνυμέναιος, ου, ἡ, i. e. ἄγαμος, carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ᾠδὰς, hymenæi expers, justos hymenæos non passa, ex α priv. & ὑμέναιος, hymenæus.

Ἄνυμες, perficiebamus, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυμι, idem ac ἀνύω, perficio.

Ἀνυμνέω, celebro, laudo, decanto; idem ac ὑμνέω, dico hymnos, decanto.

Ἀνύμφευτος, ὁ, cælebs, innuba, innupta.

Ἄνυμφος, ου, ὁ, i. e. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα, expers connubii, qui sponsam non habet: item ἡ ἄνυμφος, illocabilis, quæ nuptum dari nequit. Exponitur & κακόνυμφος, infelix nupta, infausta sponsa. unde ἄνυμφος γάμος, sceleratæ nuptiæ, & contra fas contractæ. Ex α priv. & νύμφη, sponsa.

Ἀνύουσα, ἡ, quæ perficit, præs. part. f. g. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυπαίτιος, ὁ καὶ ἡ, insons, innocens: ex α priv. & ὑπαίτιος, reus, conscius.

Ἀνυπαντάω, occurro; idem ac ὑπαντάω, obviam procedo.

Ἀνύπαρκτος, ὁ, non existens, in rerum natura esse non potens, nec in earum numero. unde τὸ ἀνύπαρκτον, apud Philonem pro internecione, & interitu.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, essentiæ privatio. ex α priv. & ὑπάρχω, sum.

Ἀνύπεικτος, ὁ, immitis, non cedens: ex α priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

Ἀνυπέρβλητος, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀνυπέρβατος, ab ὑπερβαίνω, insuperabilis, incredibilis, eximius. unde adverb.

Ἀνυπερβλήτως, magnopere, vehementissime, summopere: ex α priv. & ὑπερβάλλω, excello, supero.

Ἀνυπερήφανος, ὁ, minime superbus. ex α priv. & ὑπερήφανος, superbus, elatus.

Ἀνυπέρθετος, ὁ, qui differri, & procrastinari nequit: item citus, subitus, certus, unde adv.

Ἀνυπερθέτως, sine mora, absque dilatione, & cunctatione. ex α priv. & ὑπερτίθημι, superimpono, & in pass. ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino.

Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ & ἡ, innoxius, non mulctandus, inculpatus, reddendis rationibus non obnoxius: ex α priv. & ὑπεύθυνος, subditus, obnoxius, reus.

Ἀνυπευθύνως, ita ut causæ dicendæ obnoxius non sis. Item cum libertate, qualis est eorum, qui legibus soluti sunt. Est adverb. ab ἀνυπεύθυνος, innoxius.

Ἀνυπήκοος, ὁ, non obtemperans: ut ἀνυπήκοος τῷ λόγῳ, non obsequens rationi: ex α priv. & ὑπήκοος, obediens.

Ἀνυπήνης, imberbis, ἀγένειος: ex α pr. & ὑπήνη, ἡ, barba, pili circa labia.

Ἀνυπηρέτητος, ὁ, ministris carens, ex α priv. & ὑπηρετοῦμαι, mihi ministratur. vide act. ὑπηρετέω, ministro.

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ, ἡ. Dor. pro ἀνυπόδητος, discalceatus, sine calceis: ab α, & ὑποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀνυπόδετοι, οἱ, sic appellati sunt Philosophi apud Aristoph. quasi nudipedes.

Ἀνυποδετέω, sum sine calceis; sine calceis ingredior. ἀνυποδετεῖν, idem.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas. ab α, & ὑποδέω, induo calceos, vel caligas.

Ἀνυπόδικος, ὁ, qui juri obnoxius non est, seu qui juri non congruit: ex α priv. & ὑπόδικος, ὁ, reus, obnoxius.

Ἀνυπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non suggestus, non suppositititius, & subdititius, ἄνευ ὑποθέσεως, sine suppositione: ut apud Plat. in 6. de Republ. εἴσεισι τὸ ἐπ' ἀρχὴν ἀνυπόθετον; h. e. ἡ ἀρχὴ ἀνυπόθετος. i. e. quæ sine suppositionibus ab intellectu apprehenditur: ὃ χορηγοῦ illarum non indiget, ut ad apprehensionem τοῦ ὄντος καὶ παντός. ex α priv. & ὑποτίθημι, suppono.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab α, ὑπὸ, & οἰστὸς, sagitta, jaculum, ab οἴω, pro φέρω, fero.

Ἀνυποίστως, ita ut sufferri, & tolerari non possit, intolerabiliter. Poll. Est adv. ab ἀνύποιστος, qui sufferri nequit: ex α priv. & ὑποιστός, ὁ, tolerabilis.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ, ἡ, minime simulatus, non fucatus: ex α, & ὑποκρίνομαι, simulo, fingo, mentior.

Ἀνυπομένητος, ὁ, non sustinendus, intolerabilis: ex α priv. & ὑπομένω, sustineo.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non suspectus, improvisus, quem suspectum non habuissemus. Polyb. Et active, non suspicans. Polyb. lib. 4. τοῦ μέλλοντος ἀνυπονοήτοις, non suspicantibus, quod eventurum erat. Unde adv.

Ἀνυπονοήτως, non suspiciose, vel suspecte, inopinato, & insperato, ita ut non suspiceris, vel suspectus habearis; ex α priv. & ὑπονοέω, suspicor, suspectum habeo.

Ἀνύποπτος, ὁ, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non suspectus, suspicione vacans.

Ἀνυπόπτως, adv. citra suspicionem. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι, video: appareo.

Ἀνυπόστατος, ὁ, qui non potest subsistere, subsistentiam non habens, μὴ ἔχων ὕπαρξιν, ἐν ὕπνῳ, ut somnium, & id genus ἀσύστατος, καὶ ἀνύπαρκτος, cui opponitur ὑποστατός. Item intolerabilis, cujus impetus sustineri nequit; cui resisti non potest. Polyb. ex α priv. & ὑπόστασις, substantia.

Ἀνυπόστολος, ου, ὁ, interritus, imperterritus. Item non prævaricans: qui in dicendo nihil timet, aut veretur; qui libere loquitur. Ex α priv. & ὑποστέλλω, cohibeo, subtraho, subduco.

Ἀνυποστόλως, adv. sine prævaricatione, nihil remittendo. Th. idem.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ, ἡ, refractarius: ex α, & ὑποτακτός.

Ἀνυποτίμητος, ὁ, non census, non æstimatus, & peculiariter, cui lis æstimata non est. unde adv.

Ἀνυποτιμήτως, impune: ex α priv. & ὑποτιμάω, irrogo pœnam, condemno.

Ἀνύπουλος, ὁ, non simulatus, sincerus. Proprie est is, sub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος, latens, occultus.

Ἀνύτης, qui pedibus celeriter confecit iter: ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν. Hesych.

Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, confeci, acquisivi, a. 1. m. verbi ἀνύω, perficio.

Ἀνύσας, ὁ, qui perfecit, a. 1. part. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ, ἡ, operis conficiendi studiosus, laboriosus: ab ἀνύω, perficio, & ἔργον, opus.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, expeditus, efficax ad transigendum, utilis. unde

Ἀνυσίμως, adv. efficienter, absolute, perfecte, ἐνεργῶς, πρακτικῶς, πλήρως: ab ἀνύσιμος. Th. ἀνύω, perficio.

Ἄνυσις, εως, ἡ, effectio, perfectio: item profectus, commodum. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poet.

Ἀνυστικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, vel ἀνυστὸς, efficax. ab ἀνύομαι, perficior.

Ἀνυστὸς, ῦ, ὁ & ἡ, quod effici potest; item promptum facile. ὡς ἀνυστόν ἐστι, quoad fieri potest. pro viribus.

Ἄνυτο, perficiebatur, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμαι, vel est 3. plusq. perf. pass. ἀνύω, perficio.

Ἀνύτω, per unicum τ, Attice, & ἀνύττω, vel ἀνύσσω, pro Th. ἀνύω, perficio, expedio.

Ἀνυφάμμιος γῆ, non arenosa terra; vel ager minime arenosus: ex α priv. & ὑφάμμιος, idem ac ὑπόψαμμος, arenosus, subtus arenam habens: ex ὑπὸ, & ψάμμος, vel detracta litera ψ, ἄμμος, ου, ἡ, arena.

Ἀνυψόω f. ώσω erigo, sublevo, extollo, exalto: ex ἀνὰ, & ὑψόω, erigo.

Ἀνύω, perficio, profum, impleo, consumo, impetro, festino. f. ύσω, p. ἤνυκα.

Ἄνω, Poeticum est, pro ἀνύω, perficio.

Ἄνω, sursum, adv. ὁ ἄνω, sc. ὤν, supernus: ἡ ἄνω, sc. οὖσα superna: τὰ ἄνω, sc. ὄντα, quæ sursum sunt. comparat. ἀνώτερον, superius, altius.

Ἀνῶ, deseram, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι, remitto. a. 2. ἀνῆν.

Ἄνωγα, præt. m. Jon. pro ἤνωγα, jussi: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω, jubeo, mando.

Ἄνωγον, imp. vel a. 2. Jon. pro ἤνωγον, ἀνώγῃ, a. 2. sub ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγεων, ω, τὸ, exp. ὑπερῷον, Marc. 14. Luc. 22. Dictum sic volunt, tanquam partem domus non infimam, sed supra solum eminentem, quod veteres in superiori ædium parte cibum sumerent. quidam vero, quod subductio sit a solo: ab ἀνάγειν. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, supra terram.

Ἀνωγέω, pro Th. ἀνώγω, suadeo.

Ἀνώγεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui supra terram est, ὁ ἄνω τῆς γῆς: ex ἄνω supra, & γῆ terra.

Ἀνωγὴ, ῆς, ἡ, & ἄνωξις, εως, ἡ, jussum, adhortatio: est verbale a Th. ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγεθι, & per Sync. ἄνωχθι, jube, præs. imp. ab

Ἀνώγημι, idem ac ἀνώγω, jubeo.

Ἀνῶγμαι, ξαι, κται, apertus sum, perf. pass. verbi ἀνοίγομαι, part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Inde ἀνέῳγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio: ἄνοιξις, εως, ἡ, idem. Item ostium: ἀνοικτὸς, ὁ, ὁ, apertus, apertilis. Th. οἴγω, aperio.

Ἄνωγον, jubebam, pro ἤνωγον, imp. Jon. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγω, jubeo, hortor, f. ξω, pr. ἤνωχα, a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδίνως, adv. proprie sine dolore; & quidem peculiariter in partu.

Ἀνωδυνία, ἡ, indolentia: ut ἀνωδυνίαν ποιεῖ, dolorem, Diosc. i. e. levamentum doloris affert.

Ἀνώδινος, ἡ, quæ partus dolores non sentit; vel quæ sine dolore parit: ex α, & ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor partus.

Ἀνῳδοὶ, οἱ, non oscines aves. Aristot. Hist. An. l. 2. sed legitur & τὰ ἀνῳδά, pro eod. ex α priv. & ᾠδὴ, ἡ, seu ᾠδὸς, ὁ, cantus, cantilena.

Ἀνωδυνίη, ης, ἡ, Poet. pro quo & νωδυνία, indolentia, doloris vacuitas.

Ἀνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem nullum sentiens, & ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem sedat.

Ἀνωδύνως, adv. sine dolore. Th. ὀδύνη, dolor.

Ἄνωθεν, superne, desuper.

Ἀνωθέω, ῶ, propulso, repello, sursum impello. f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενοι. Inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursum versus, vel repulsio. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ, ἡ, inopinatus, improvisus. hinc

Ἀνωϊστὶ, inopinato. Ex α, & οἴω, puto.

Ἀνωΐχθην, resoluta diphthongo, pro ἀνῴχθην.

[illegible], superne, vel in alto habitans: ex ἄνω, & οἰκίζομαι. vide act. οἰκίζω, habito.

Ἀνῴγεται, apertus est. 3. sing. perf. pass. ἀνῴγομαι, verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, interitui non obnoxius: ex α, & ὄλεθρος, strages, clades.

Ἀνώμαλον, τὸ, inæquale. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas. Ex α, & ὁμαλὸς, planus, lævis, æqualis.

Ἀνώμαλος, ου, & ἀνωμαλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, inæqualis, dispar, irregularis, varius, asper, non planus.

Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, & ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualitas, asperitas.

Ἄνωμος, ὁ, humero carens. ex α priv. & ὦμος, humerus.

Ἀνωμοτὶ, sine jurejurando: adv. ex α & ὄμνυμι, juro.

Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuratus; non addictus juramento; citra jusjurandum; ut ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, juravi lingua, mentem injuratam gero, Eurip. ejusdem Th. & composit.

Ἄνων, οντος, ὁ, expediens. præs. part. ab ἄνω, pro ἀνύω, perficio.

Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ & ἡ, non nominatus, nomen non habens: ex α pr. & ὀνομαστὸς, ὁ, clarus, nominatus, illustris.

Ἀνονόμαστος, ὁ, quasi innominabilis, nefandus; vel qui sine nomine.

Ἀνωνυμεὶ, & ἀνωνύμως, absque nomine. Item ignobiliter, absque celebritate. adv. ab ἀνώνυμος, ὁ, sine nomine, obscurus.

Ἀνωνυμὶ, sine nomine, adv.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ & ἡ, expers nominis; sine nomine: non nominatus; incelebris: ex α pr. comp. cum ὄνομα, nomen, & ὀνομάζω, nomino.

Ἄνωξις, ἡ, consultatio. Vide in ἀνωγὴ. jussum.

Ἀνώπιον, ου, τὸ, locus editior, & a conspectu semotus: τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν ὀπῶν: ex α priv. & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω, corrigo, instauro.

Ἀνωρία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, intempestivitas: ex α & ὥρα, hora.

Ἄνωρος, ου, ὁ & ἡ, intempestivus. Item immaturus, præcox: ejusdem Th. & compositionis.

Ἀνωῤῥοθία, ας, ἡ, unda, quæ ad summam marginem navis tollitur. Poll. l. 2. ex ἄνω, & ῥόθος, undarum strepitus.

Ἀνώῤῥεπος, ὁ ἢ ἡ, & ἀνάῤῥεπος, sursum vergens, resupinus; ὁ ἄνω ῥέπων: ut ἀνώῤῥεπη σχήματα, figuræ resupinæ, in sublime erectæ. ex ἄνω, & ῥέπω, declino. unde ῥοπὴ, inclinatio.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; item graviter ejulo, ac lamentor: ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ὠρύω, vel ὠρύομαι, latro.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνῶσαι, repulisse, Jon. pro ἀνεῖναι, vel ἀνοῖσαι, & ἀνενέγκαι, a. 1. inf. activ. verbi ἀναφέρω. Vel ἀνῶσαι, repulisse, est a. 1. inf. ab ἀνωθέω, repello.

Ἀνώσασθαι, repulsum fuisse, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω, repello.

Ἀνωτάτω, in supremo loco, & ὁ ἀνωτάτω, summus. est superlativus gradus ab

Ἀνώτερος, ὁ, in comparativo, superior. Them. ἄνω, supra.

Ἀνωτερικὸς, ὁ, ὁ, superior. Ex ἄνω est ἀνώτερος. hinc ἀνωτερικός.

Ἀνωφέλεια, ἡ, contrarium τῆς ὠφελείας. Laert.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, inutilis: ex α, & ὄφελος, τὸ, utilitas, emolumentum.

Ἀνωφέλητος, ὁ, non adjutus, nullo commodo affectus: ex α priv. & ὠφελέω, f. ήσω, unde ὠφέλησις, ἡ, utilitas.

Ἀνωφελῶς, inutiliter, nullo commodo: est adv. ab ἀνωφελὴς, inutilis; quod itidem ex α pr. & ὠφελέω, sum utilis.

Ἀνωφέρεια, ἡ, ascensus, acclivitas.

Ἀνωφερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ad superna tendens, sublimis, sursum ferens: ex ἄνω, & φέρω, fero.

Ἀνωφοίτητος, ὁ, ad superna tendens, ut ἀνωφοίτητος θερμότης, calor, qui sponte sua in sublime tollitur. ex ἄνω, φοιτάω, vado, frequento.

Ἀνώφορος, ὁ, idem ac ἀνωφερὴς, sublimis.

Ἄνωχα, aperui, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνῴχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι, aperior.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, aperi, præs. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, jube, est imperativus concisus pro ἀνώγεθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeat, ut etiam ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνωγμόν, Hesych. τὸ κελευστὸν, sive παρακελευστικόν. hortatorium, seu adhortatorium, ab ἀνώγω, hortor.

Ἀνώχυρος, ὁ, indefensus, non munitus: ex α priv. & ὀχυρὸς, tutus, munitus.

Α Ξ

Ἄξαιμι, αις, αι, fregerim, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ab ἄγνυμι, frango, seu ἄγω, f. ἄξω, a. 1. ἦξα.

Ἄξας, ducens, a. 1. part. ab ἄγω, duco, fut. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens, ab ἄξω, quod Poetæ formant a f. 1. verbi ἄγω, duco: vel dictum est pro ἄξον in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λαῖψον pro λαβέ.

Ἄξια, ας, α, & in pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango.

Ἄξεινος, ὁ, inhospitalis; idem ac ἄξενος, sine hospite.

Ἀξεναγώγητος, ὁ, non ductus ab hospite, vel non susceptus: ex α priv. & ξεναγωγέω, hospites duco.

Ἀξενία, ἡ, inhospitalitas: itidem ab ἄξενος.

Ἄξενος, ου, ὁ, Poet. ἄξεινος, sine hospite: ex α, & ξένος, hospes.

Ἄξεστος, ου, ὁ, & ἡ, radendo non politus; ab α & ξεστός, politus. Th. ξέω, polio.

Ἀξία, ας, & Jon. η, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξιος, dignus.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ & ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄξιος, dignus, & ἀγαστός, gratus, admirabilis.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ & ἡ, auditu dignus; item memorabilis: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ & ἡ, idem, Th. ἀκροάομαι, audio.

Ἀξιαπήγητος, ὁ, Jon. pro ἀξιαφήγητος, ὁ & ἡ, memorabilis: superlut. ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, memoratu dignissimus. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις, narratio. Th. ἡγέομαι, præeo, duco.

Ἀξιέπαινος, ὁ, vel ἀξιεπαίνετος, ὁ, laude dignus, laudabilis, prædicandus, commendabilis; ex ἄξιος, & ἔπαινος, laus.

Ἀξιεπιθύμητος, ὁ, dignus, qui expetatur: ex ἄξιος, & ἐπιθυμητός, cupitus.

Ἀξιέραστος, ὁ, amari dignus, ex ἄξιος, dignus, & ἐραστός, ὁ, amabilis, blandus. Sic dicitur τίεια ἀξιέραστα, apud Xen.

Ἀξιῶμαι, dignum censeo, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. ab ἀξιόω, dignum censeo.

Ἀξινάριον, & ἀξινίδιον, ου, τὸ, parva dolabra, dolabella, asciola: diminut. ab ἀξίνη, ascia, securis.

Ἀξίνη, ης, ἡ, ascia, dolabra.

Ἀξινομαντεία, vel ἀξινομαντία, ἡ, divinatio per secures. Plin. l. 36. c. 19. ex ἀξίνη, securis, & μαντεία, ἡ, divinatio.

Ἀξιοβίωτον, ου, τὸ, dignum vita: ex ἄξιος, dignus, & βιωτὸς, ὁ, vitalis.

Ἀξιόζηλος, ὁ, & ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione. optabilis, æmulandus. unde

Ἀξιοζήλως, adv. laudabiliter: ex ἄξιος, dignus, & ζῆλος, æmulatio.

Ἀξιοθαύμαστος, ὁ, admiratione dignus; ex ἄξιος, dignus & θαυμαστὸς, ὁ, admirabilis.

Ἀξιοθέητος, Jon. pro ἀξιοθέατος, ὁ, spectatu dignus: ab ἄξιος, dignus, & θεάομαι, specto.

Ἀξιοθρήνητος, ου, ὁ, & ἡ, luctu, seu lamentatione dignus, sive dignus qui lugeatur. Eurip. ex ἄξιος, dignus, & θρῆνος, ὁ, luctus.

Ἀξιοκοινώνητος, ὁ, dignus quicum communicemus; ex ἄξιος, dignus, & κοινωνέω, ῶ, fem. ήσω, communico, sum particeps.

Ἀξιόκτητος, ὁ, dignus, qui quæratur, & possideatur: digno, vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. unde neut. ἀξιόκτητον, dignum quod quæratur, & possideatur. ex ἄξιος, dignus, & κτάομαι, possideo.

Ἀξιόλεκτος, ὁ, dictu dignus, laudabilis.

Ἀξιόλογον, τὸ, operæ pretium.

Ἀξιόλογος, ὁ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis.

Ἀξιολόγως, egregie, præstanter, ita ut mentione sit dignum: ex ἄξιος, dignus, & λόγος, ὁ, sermo.

Ἀξιομακάριστος, ὁ, dignus quem beatum omnes prædicent. Xen. in Apol. Socr.

Ἀξιωματικὸς, ῆ, ὁ, auctoritate præditus, augustus.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui alicui resistere potest pugnando: ab ἄξιος, dignus, & μάχομαι, pugno, resisto.

Ἀξιομίσητος, ὁ, odio dignus: ex ἄξιος, dignus, & μισητὸς, ὁ, odio dignus.

Ἀξιομνημόνευτος, ὁ, dignus commemoratione, memorabilis. Xen. Hell. 4. ex ἄξιος, dignus, & μνημονεύω, memini.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος, dignus, & νίκη, ἡ, victoria.

Ἀξιοῦμαι, οῦσαι, dignus habeor: pass. ab act. ἀξιόω, dignum censeo.

Ἀξιοπενθὴς, έος, ὁ & ἡ, dignus luctu: ex ἄξιος, dignus, & πένθος, τὸ, luctus.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, verisimilitudo, auctoritas fide digna, πίστωσις, fidei sufficientia, seu fides idonea. Item adv. fideliter, ita ut fide sit dignum.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ & ἡ, fide dignus, dignus cui credatur, gravis, verisimilis, certus, haud impar fidei. Exponitur etiam ἱκανὸς, & ἀρκῶν, idoneus, sufficiens. Ex ἄξιος, dignus, & πιστὸς, ὁ, fidelis.

Ἀξιοπίστως, adv. fideliter, cum fide sufficiente. unde in Pandect. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι, expon. idoneis sponsoribus cavere, ab ἀξιόπιστος, ὁ, καὶ ἡ, fide dignus.

Ἀξιόποινος, ου, ὁ, qui meritas pœnas accipit.

Ἀξιοπρέπεια, ἡ, dignitas,

Ἀξιοπρεπὴς, ὁ, dignus decore, laude dignus. Th. πρέπω, congruo, convenio.

Ἀξιόρατος, ὁ, ἡ, visu, vel videri dignus: ex ἄξιος, dignus, & ὁράω, ῶ, video.

Ἄξιος, ου, ὁ, dignus: cum gen. Hinc ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, indignus. ἀντάξιος, ου, ὁ, ἡ, æqualis pretii.

Ἀξιοσκέπτος, ὁ, dignus consideratione, seu animadversione; considerandus, Th. σκέπτω, speculor, meditor.

Ἀξιοσπούδαστος, ὁ, dignus studiis; dignus quem studiose sectemur: ex ἄξιος, dignus, & σπουδάζω, studio do operam, serio ago.

Ἀξιοστράτηγος, ὁ, imperio dignus, dignus qui imperet: ex ἄξιος, dignus, & στρατηγὸς, ὁ, dux exercitus.

Ἀξιοτέκμαρτος, ὁ, probatus sufficientibus argumentis: a τεκμαίρω, conjicio.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas, dignatio: ab ἄξιος, ὁ, dignus.

Ἀξιότιμος, ὁ, honore dignus, pretiosus: a τιμὴ, ἡ, honor.

Ἀξιοφίλητος, ὁ, dignus qui ametur: ex ἄξιος, dignus, & φιλητὸς, ὁ, amabilis, amore dignus.

Ἀξιόχρεως, Jon. & Att. qui est solvendo, ac proinde fide dignus, ab ἄξιος, dignus, & χρέος, τὸ χρεῖον, ὁ, debitum.

Ἀξιόω, ῶ, imp. ἠξίουν, ουν, f. ώσω, p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα, a. 1. sub ἀξιώσω, ης, η, a. 1. inf. ἀξιῶσαι: dignor, cum gen. æquum censeo; dignum esse censeo; & sæpius cum inf. pro æquum esse censeo. Item operæ pretium esse existimo: peto, postulo: existimo, puto: ut & pro δοξάζω, & δογματίζω, & quasi axioma constituo, apud Aristot.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas, item enuntiatio.

Ἀξιωματικὸν, τὸ auctoritas, dignitas.

Ἀξιωματικὸς, ὁ, habens auctoritatem. Item plenus majestatis; dignatione, & majestate venerandus: dignitate oris præditus, cujus neutrum τὸ ἀξιωματικὸν, substantive ponitur pro amplitudine, & in dignitate, & in plur. m. ἀξιωματικοὶ dicuntur, qui in dignitatibus sunt constituti, Bud. ex Pand.

Ἀξιωματικῶς, cum auctoritate, cum dignitate. Item apud Dialecticos ἀξιωματικῶς τι λέγειν, aliquid ut axioma ponere.

Ἀξίως, merito: prout dignum est; ut decet: ab ἄξιος, ὁ, dignus.

Ἀξιώσεια, ας, ε, dignatus fuerim, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω, dignum censeo.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo. Est verbale ab ἀξιόω, dignor.

Ἀξιωτέον, censendum est.

Ἄξοανος, ὁ, sculptili simulacro carens: ex α priv. & ξόανον, τὸ, politum, sculptum, sculptile: a Th. ξέω, polio.

Ἄξομαι, abducam, f. 1. verbi ἄγω, duco.

Ἆξον, a. 1. imp. act. duc, vel frange: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω, duco; frango.

Ἄξονα, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων, ὁ, axis.

Ἀξόνιος, ου, ὁ & ἡ, ad axim pertinens. ut ἀξονίοις δεσμοῖς, vinculis axis alligatis, in Epigr. ab ἄξων, ὁ, axis rotæ.

Ἄξοος, ὁ, idem ac ἄξεστος, qui radendo, scalpendoque politus non est: in Epigr. ex α priv. & ξέω, polio, cujus comp. varia desinunt in ξοος.

Ἀξύγγενες, genere diversum.

Ἀξυγκρότητος, ὁ, idem ac ἀσυγκρότητος, qui conflatus, seu coactus non est, seu qui conflari & cogi non potest; ex α priv. & συγκροτέω, committo, comporto.

Ἀξυλία, ἡ, lignorum inopia.

Ἀξύλευτος, & ἀξυλόχος, ὁ, idem ac ἄξυλος, unde, vel ex quo nemo ligna petiit; ejusdem Th. & compos. cum seq.

Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, ligno carens, vel plenus ligno ab α vel priv. vel epitat. & ξύλον, τὸ, lignum.

Ἀξυμμέτρως, pro ἀσυμμέτρως, immensum immodicum: ex α priv. & σύμμετρος, moderatus.

Ἀξύμφορος, pro ἀσύμφορος, ὁ, incommodus: ex α priv. & σύμφορος, conveniens, decens.

Ἀξύνετος, pro ἀσύνετος, ου, ὁ & ἡ, intelligentia carens, stultus, insipiens: ex α priv. & συνετὸς, ὁ, intelligens.

Ἀξύντακτος, pro ἀσύντακτος, ὁ, inordinatus: ex α priv. & συντάσσω, vel -άττω, colloco, compono.

Ἄξυρος, seu ἀξυρὸς, ὁ, retusus, hebes: ex α priv. & ξυρὸς, novacula,

Ἄξω, pro ἄγω, duco, formatum e futuro; ut οἴσω, pro φέρω, fero.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, duco.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis, asser: q. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur. Item spondylorum secundus; qui est immobilis. Poll. Et apud Athenienses ἄξονες, erant tabulæ, in quibus leges Solonis erant incisæ. Bud. in comm. Item trames, & orbita. Dicitur autem ab ἄξαι, a. 1. inf. verbi ἄγω, duco.

Α Ο.

-ας, Æol. & Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro ου: ut Αἰνείαο, pro Αἰνείου. Est & Jonic. & Poet. pro ω in 2. pers. sing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἄοδμος, ὁ & ἡ, odore carens, inodorus: idem ac ἄοδμος, ex α priv. & ὀδμὴ, odor,

Ἀοζέω, & ἀοζέω. Vide cum ἀοζος, & ἀοζέω.

Ἄοζος, idem ac ἄνοζος, qui ramosus non est, in nullos dispersus ramos, vel enodis, non nodosus. Item ramosus, πολύοζος. ex α priv. vel intens. & ὄζος, ου, ὁ, nodus in arboribus.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.

Ἀοιδὴ, ῆς, & Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, cantus. dat. pl. Jon. ἀοιδῇσι, verbi ἀοιδάω. A præt. m. ᾖοιδα verbi ἀείδω, canto.

Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto; idem ac Th. ἀείδω, canto.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ & ἡ, celebris, decantatus.

Ἀοιδοθέτης, Poeta, qui componit cantilenas ex ἀοιδὴ, cantus, & θετὸς, adoptatus.

Ἀοιδοπόλος, ὁ, Poeta, qui versatur circa carmina; ex ἀοιδὴ, cantus: & πολέω, versor.

Ἀοιδὸς, ου, ὁ, cantor, Poeta, Th. ἀείδω, canto.

Ἀοιδοσύνη, ἡ, cantio, cantilena; idem ac ἀοιδή.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, canendi peritissima, cantu suavissima, superl. ab ἀοιδὸς, cantor.

Ἀοίκητος, ου, ὁ, ἡ, inhabitatus,

Ἄοικος, ου, ὁ, ἡ, domo carens. Ex α & οἶκος, ὁ, domus.

Ἄοιμος, ὁ, invius, vagus; ex α priv. & οἴμη, ης, ἡ, cantilena,

Ἄοινος, ὁ, vino carens, abstemius: ex α priv. & οἶνος, ὁ, vinum,

Ἀοκνία πόνων, alacritas laborum.

Ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, impiger: item intrepidus; ex α & ὄκνος, ignavia, segnities,

Ἀοκνότατα, impigerrime,

Ἀόκνως, impigre, adv. ab ἄοκνος, impiger,

Ἀολλέα, confertim, simul: adv. Poet. ab

Ἀολλὴς, έος, ὁ ἡ, confertus, congregatus, ἀολλέες, ᾶς, nom. plur.

Ἀολλίζω, & ἀολλέω, congrego.

-ώοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3. pers. plur. præs. ind. a. contract. pro ῶσι, vel ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.

Ἀορέω, pro ἀείρω, ministro. Hesych. & Suid.

Ἄορες pro ἄοζοι, a Suida exponitur πολύοζοι, ramosi, nodosi: item qui multa ligna comburunt, i. e. coqui, μάγειροι, vel servi, famuli, ὑπηρέται, καὶ θεράποντες. Item asseclæ, & assectatores, ἀκόλουθοι. a Th. ὄζος, ου, ὁ, nodus in arboribus.

Ἄοπλος, ὁ, idem ac ἄνοπλος, inermis.

Ἄοψ, ὁ καὶ ἡ, mutus: & ab Hesych. exponitur etiam ἀόρατος, invisibilis; ab ὄπτομαι. ex α priv. & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox: item oculus, sed tunc est m. gen.

Ἄοπτος, ου, ὁ & ἡ, idem ac ἄοπτος, non visibilis ex α priv. & ὄπτομαι, video.

Ἄορ, & ἄορ, ρος, τὸ, ensis: q. ab ἀείρω, quia suspenditur. Item ἄορες Hesych. dicuntur γυναῖκες. Item tripodes quidam, Od. ρ. scilic. ἔχοντες ὦτα, ἐξ ὧν αἴρεσθαι δυνάμενα. Etym.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α & ὁράω, video,

Ἀόρατος, ου, ὁ, ἡ, invisibilis,

Ἀοράτως, invisibiliter, adv.

Ἀοργησία, ας, ἡ, q. d. intrascentia, lenitas.

Ἀόργητος, & ἄοργος, ὁ & ἡ, qui non irascitur, aut irasci solet. Unde in neut. gen. τὸ ἀόργητον, idem ac ἀοργησία.

Ἀοργήτως, sine ira, leniter: ex α priv. & ὀργὴ, ῆς, ira.
Ἀοριστάνω, hæsito: ab α, & ὅρος.
Ἀοριστόω, indefinite accipi.
Ἀοριστέομαι, οῦμαι, indefinitus sum.
Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas.
Ἀοριστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, indefinitus.
Ἀόριστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, indefinitus, indeterminatus.
Ἀοριστούμενα, τὰ, quæ indefinite capiuntur.
Ἀορίστως, indefinite, indeterminate.
Ἄορνος, ου, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avernus. Th. ὄρνις, ιθος, ὁ, avis, ales.
Ἀορτὴ, ῆς, ἡ, dicitur arteria omnium maxima, quæ ex sinistro cordis ventriculo exoritur, & spiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nativumque calorem per diastolen & systolen temperat. Sic appellata fuit, quod ἀορτὴ, significet ἀγγεῖον, i. e. vas: est enim sanguinis conceptaculum, ut scribit Aristot. Item ἀορταὶ sunt etiam vestium conditoria, & arculæ, i. e. κοῖλαι κιβωτοὶ, πῆραι, Poll.
Ἀορτηθεὶς, ὁ, in Epigr. appensus loro, affixus, pendens: a Th. ἀορτὴρ, lorum.
Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo ensis, clypeus, aut pera appenditur. dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poet. qu. ab ἀείρω erigo, vel quasi ἄορα τηρῶν; ab ἄορ, ensis, & τηρέω, servo, asservo.
Ἄορτο, sublatus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἄερμαι, pro ἤερμαι, perf. pass. verbi ἀείρω, erigo. Quidam tamen ex ἦρτο factum volunt, η in α converso, & inserto ο plusq. perf. pass. ἦρτο, ἄορτο.
Ἄορτρον appellatur ab Hippocrate pars pulmonis utrinque suspensa, & separata; quam & ἀορτὰς dictam fuisse discimus ex Diosc. ab eod. Them.
Ἄοσμος, ου, ὁ & ἡ, odoris omnis expers; idem ac ἄνοσμος, nihil olens, inodorus, vel odore gravis, & fœtidus. nam ἄοσμον opponitur τῷ εὔοσμῳ.
Ἀοσμία, ας, ἡ, (pro quo interdum reperitur substantive ἄοσμον, ου, τὸ.) odoris carentia, odor nullus, vel malus odor: fœtor: ex α priv. & ὀσμὴ, odor.
Ἀοσσέω, ῶ, auxilior, operam fero, adjuvo. Hinc
Ἀοσσητὴρ, ὁ, adjutor, ἀπὸ ὄσσης βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur. Ab ὄσσα, ης, ἡ, fama, vox.
Ἄουτος, ου, ὁ, ἡ, illæsus: ex α, & οὐτάω, cominus vulnero.
Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis.
Ἀόχλητος, ου, ὁ & ἡ, qui molestia vacat. Ab α, & ὄχλος, ὁ, turba.
Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, visus expers, cæcus; ab α & ὄπτομαι, video.

Α Π.

Ἀπ', pro ἀπὸ, ab.
Ἀπαγγεῖλαι, renuntiasse, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, renuntiato, & in 2. pl. ἀπαγγείλατε, renuntiate, imp. ἀπαγγείλας, αντος, ὁ, renuntians, part. ab ἀπαγγέλλω, renuntio.
Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio: ab ἀπαγγέλλω, refero.
Ἀπαγγέλλω, refero, f. ἀπαγγελῶ. p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. inf. ἀπαγγεῖλαι. præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος. Exp. idem ac ἀγγέλλω. Item renuntio, ut legati faciunt a legatione redeuntes. Plut. Et pro denuntio: ut ἀπαγγέλλω σοι ἀγῶνα, denuntio tibi litem. Item pronuntio, enuntio, i. e. conceptum mentis eloquor. Item memoriter recito. Bud. ex Synes. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω, nuntio.
Ἀπαγγελτέον, pro- vel re-nuntiandum est.
Ἀπαγγελτὴρ, ὁ, index renuntius.
Ἀπαγγελτικὸς, re- vel e-nuntiativus. unde in neut. gen. τὸ ἀπαγγελτικὸν, enunciatio.
Ἄπαγε, apage, apagesis, aufer, absit, ne feceris: adverbium est reprobantis, & abominantis: a verbo ἀπάγω, ut ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, proverbium apud Aristoph. i. e. εἰς ὄλεθρον, nam mortui μακαρῖται dicuntur κατ' εὐφημισμὸν, ne verba innominata sint.
Ἀπαγείρω, excito: ex ἀπὸ, & ἀγείρω, cogo.
Ἀπαγὴς, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex ἀπὸ, pro α priv. & ἄγω: vel ut alii volunt, ex α intensivo, & ἐπάγην, a. 2. verbi πήγνυμι, figo, denso, coagulo.
Ἀπαγινέειν, Jon. pro ἀπάγειν, auferre, abducere. Th. ἄγω, duco.
Ἀπαγκωνίζομαι, cubitos intendo. Hes. ex ἀπὸ, & ἀγκωνίζομαι, sinuo me, vel sinuor, per sinus quosdam quasi flexus me verto; de fluvio dictum ab ἀγκὼν, cubitus.
Ἀπαγλαΐζω, deturbo, dehonesto: ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, illustro, a Th. ἀγλαὸς, splendidus.
Ἀπαγξαίμην, ης, ο, me strangularem, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, suffoco.
Ἀπαγομένην, τὴν, abductam, acc. sing. præs. part. pass. f. g. ab ἀπάγω, abduco.
Ἀπαγόρευμα, τὸ, apud Plut. opponitur τῷ προστάγματι, vetitum & interdictum magistratus, edictum prohibitorium.
Ἀπαγόρευσις, ἡ, prohibitio.
Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius: a verbo ἀπαγορεύω, prohibeo, veto.
Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, prohibens, præs. part. ab
Ἀπαγορεύω, prohibeo, interdico, recuso, nego. Item animum despondeo. D. Basil. in fragm. ex ἀπὸ, & ἀγορεύω, loquor.
Ἀπαγρέω, spolio. unde ἀπαγρεθεὶς, Hesych. exponit ἀφαιρεθεὶς, ex ἀπὸ, ἀγρέω, venor, capto.
Ἀπαγριόω, ῶ, agreste reddo, effero, exaspero: ex ἀπὸ, & ἀγρὸς, ὁ, ager.
Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio; ipsa actio, qua aliquid sylvestrescit; mutatio in sylvestrem naturam. Ex ἀπὸ, & ἀγριόω, exaspero.
Ἀπαγροικίζομαι, ad mores rusticos redigor. est pass. ab ἀπαγροικίζω, ad mores rusticos redigo.
Ἀπαγροικίζω, ad mores rusticos redigo.
Ἄπαγρος, ὁ, infelix venator, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας, infelix circa venationes: ex ἀπὸ, & ἄγρα, captura, venatio.
Ἀπαγχονάω, idem ac ἀπαγχονίζω, & ἀπάγχω, suffoco, strangulo,
Ἀπαγχονίζω, idem ac ἀπάγχω, suffoco.
Ἀπάγχω, strangulo, suffoco, f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præs. pass. ἀπάγχομαι, strangulor, f. 1. m. ἀπάγξομαι, a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ἄγχω, ango.
Ἀπάγω, abduco, f. ἄξω, p. ἀπῆχα, a. 2. ἀπήγαγον, Att. ἀπήγαγεν, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ, perf. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται, a. 1. ἀπήχθην, inf. ἀπαχθῆναι. Them. ἄγω, duco.
Ἀπαγωγὴ, ἡ, abductio; & peculiariter abductio, seu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Esaiam, cap. 4. Item reductio, & tributi pensio. Item ἀπαγωγὴ, vocatur etiam syllogismus apud Aristotelem, in quo de minoris certitudine propositionis dubitatur, quæ tamen æque, aut magis credibilis est ipsa conclusione. 1. Anal. lib. 2. c. 18. Itemque dicitur εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ, reductio ad impossibile; quam Chrysostom. 1. ad Cor. 15. εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν vocat.
Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, abductor, expulsor, expellendi vim habens; cui opponitur ἐπαγωγός; a verbo ἀπάγω, abduco.
Ἀπαδέω, Jon. & Poet. displicere: ex α, & ἅδω, seu ἀνδάνω, placeo.
Ἀπάλις, ιδος, ὁ, cogitatio, in acc. pl. ἀπάλιδας, & per crasin ἀπάλις. Dicta qu. ἀπάλις, ab ἀπὸ, pro ἄποθεν, καὶ πόρρωθεν ἰδεῖν, quod mens, & cogitatio res eminus, & ante quam acciderint, videat, & prævideat.
Ἀπᾴδω, in cantu discrepo, dissono, sum absonus: & Metaph. discrepo, dissentio: ex ἀπὸ & ᾄδω, canto.
Ἀπαειρόμενος, ου, ὁ, discedens, præs. part. ex ἀπὸ, & ἀείρω, erigo, attollo.
Ἀπαθανατίζω, reddo immortalem: item macto: ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, idem.
Ἀπάθεια, ας, ἡ, immobilitas, circa passiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, stupor.
Ἀπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, impatiens, qui non est passus; ex α, & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω, patior. Vide etiam in ἀπαθῶς.
Ἀπάθητος, ὁ καὶ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi necessitati minime obnoxius.
Ἀπαθῶς, quiete, æquanimiter, sedato animo: ab ἀπαθής: non obnoxius affectionibus animi; carens primis motibus: rigidus, illæsus.
Ἀπαὶ, præpos. Poet. pro ἀπό.
Ἀπαιδαγώγητος, ὁ, qui regi nequit. indocilis, intractabilis: ex α priv. & παιδαγωγέω, sequor pueros: moderor, rego.
Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia: ex α, & παιδεύω. Th. παῖς, δὸς, ὁ, puer.
Ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & παιδεύω, Th. παῖς, puer.
Ἀπαιδεύτως, inerudite, indocte, imperite. est adv. ab ἀπαίδευτος; quod ab ἀπαιδευσία, ἡ, quæ inest ei, qui non est doctus, seu eruditus.
Ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum: ab ἄπαις, ὁ, liberis carens.
Ἀπαιδιόω, ῶ, pudenda mutilo; præputium seco, circumcido. Poll. lib. 2. ex ἀπὸ, & αἰδοῖον, inguen: in plur. αἰδοῖα, pudenda.
Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, sub magistro non exercitatus: item inexercitatus; ab ἀπὸ, παῖς, puer, & τρίβω, tero.
Ἀπαιθαλόω, terrefacio: ex ἀπὸ, & αἰθαλόω, comburo: Th. αἴθω, fulgeo, ardeo.
Ἀπαιθριάζω, sub dio ago, sereno, serenum reddo: ex ἀπὸ, & αἴθριος, serenus. Them. a αἴθρα, a quo etiam αἰθριάζω, illustro, serenum reddo.
Ἀπαίνυμαι, aufero: ἀφαιρέομαι, ex ἀπὸ, & αἴνυμαι, capio.
Ἀπαιρεθεῖν, privaret, Jon. pro ἀφαιρεθῇ, a. 1. sub pass. ab ἀφαιρέομαι, privor.
Ἀπαιρέεσθαι, Jon. pro ἀφαιρεῖσθαι, privari, spoliari: ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.
Ἀπαμεμερμένοι, οἱ, fraudati, Jon. redupl. atque Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. pass. ab ἀφαιρέω, fraudo, aufero.
Ἀπαίρομαι, auferor. ut ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος: apud Evangelistas. est pass. ab ἀπαίρω, quod expon. proficiscor navi, solvo: & aliquando simpl. abeo, proficiscor. Item interdum ἀπαίρω τὴν ναῦν dicitur, ut Lat. solvo navem. Item aufero, detraho.
Ἀπαίρω, tollo, discedo: f. ἀρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἄπαρον, άτω, inf. ἀπᾶραι, p. pass. ἀπῆρμαι, a. 1. ἀπήρθην, sub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπὸ, & αἴρω, tollo. Vide etiam in ἀπαίρομαι.
Ἄπαις, ὁ, liberis carens: ex α, & παῖς, puer.
Ἀπαίσιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii: ab ἀπὸ, & αἴσιος, ὁ, ἡ, auspicatus, lætus.
Ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio, cum impetu abeo. a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω, irruo.
Ἀπαιτεῖ, repetit, 3. sing. præs. ind. ἀπαίτει, repetito, 2. sing. imp. act. præs. ἀπαιτήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. ab
Ἀπαιτέω, ῶ, repeto: ab ἀπὸ & αἰτέω, peto.
Ἀπαίτησις, εως, ἡ, coactio, repetitio.
Ἀπαιτητέον, repetendum, efflagitandum.
Ἀπαιτητικὸς, ῆ, repetens, & agens repetitorem, a verbo ἀπαιτέω, repeto.
Ἀπαιτίζω, f. ίσω, repeto.
Ἀπαιωρέω, & ἀπαιωρέομαι, οῦμαι, immineo, impendeo, attollo; dependeo: ex τοῦ αἰωρέω, per pleonasmum τοῦ α; vel ex ἀπὸ & αἰωρέω, attollo, effero.
Ἀπαιώρησις, ἡ, suspensio, qua aliquid suspenditur, & dependere finitur. verbale ab ἀπαιωρέομαι, οῦμαι, in sublimi protendor, vel pendeo; suspensus sum.
Ἀπακοντίζω, jaculor; idem ac ἀκοντίζω, jaculor,
Ἀπακριβόω, elaboro; diligenter aliquid facio: studiose exquiro: item exacte respondeo, i. e. statutis horis evenio: ex ἀπὸ, & ἀκριβόω, accurate ago, vel scrutor.
Ἀπακτέον, retrahendum est, vel abducendum.
Ἀπακτὸς, ablatus: ab ἀπάγω, aufero.
Ἀπαλὰ, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἀπαλὰς, τὰς, teneras, acc. pl. f. g. ab ἀπαλὸς, ή, όν, tener, a, um.
Ἀπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, qui lucta est invictus, insuperabilis, Poet. pro ἀκαταπάλαιστος. The. παλαιστὴ, ἡ, mensura.
Ἀπαλαίστρης, ου, ὁ καὶ ἡ, palæstræ imperitus: ab α, & παλαίστρα. Th. πάλη, lucta.
Ἀπαλαλκέμεν, arcere, repellere, Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. ἀπαλάλκοι, arceat, 3. sing. præs. opt. act. verbi
Ἀπαλάλκω, arceo, repello. Th. ἀλκὴ, subsidium.
Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ, ἡ, consilii inops, industria carens, difficilis. Ex α & παλάμη, palma manus.
Ἀπάλαμνος βίος, vita miserrima, cui nullus παλάμην, i. e. artem, seu auxilium reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμνον κακὸν, malum, unde quis eluctari nequit. Them. παλάμη, ἡ, ars.
Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor: ab ἀπὸ, & ἀλάομαι, erro.
Ἀπαλγέω, ῶ, dedoleo, occallesco. fut. ήσω. p. ἀπήλγηκα. Ex ἀπὸ, & ἀλγέω, doleo.
Ἀπάλειψον, dele, a. 1. imperat. act. ab
Ἀπαλείφω, f. ψω, p. φα, deungo: item deleo. Th. ἀλείφω, ungo.
Ἀπαλεξέω, ῶ, idem ac ἀπαλέξομαι, ομαι, propulso, depello.
Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, immedicabile, a quo malum depelli nequit; ab ἀπὸ, ἀλέξω, arceo, & κακὸς, malus,
Ἀπαλέξω, propulso, repello: item auxilior, ἀπαλέξομαι, idem ex ἀπὸ, & ἀλέξω, arceo.
Ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio: ex ἀπὸ, & ἀλέω, vito.

Ἀπα-

Ἀπαλέω, neglego, per syncopen, pro ἀπαμελέω, negligo, ex ἀπὸ, & μέλει, curæ est.

Ἀπαληθεύω, f. σω, p. κα, vera prædico: ab ἀπὸ, & ἀληθεύω, verum dico. Th. ἀληθὴς, verus.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, obliteratus, part. præt. pass. ab ἀπαλείφομαι, oblitteror.

Ἀπαλήσεται, vagabitur, f. m. ex ἀπὸ, & ἀλάομαι, vel ἀλάομαι, erro, vagor.

Ἀπαλθαίνομαι, ομαι, curo. vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, medeor.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hœdus tenellus, seu delicatus. Th. ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπάλιον θῦμα, Hesych. δελφάκιον, porcellus, porcus delicatus, teneræ hœdus ætatis, & mollis. Ea enim est victima tenerrima, & delicatissima: ab eodem Themate ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, discessus, migratio; ut ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι, migrare, solum vertere: & ἡ βίου ἀπαλλαγὴ, discessus e vita; quod & ἡ ζῆν ἀπαλλαγὴ, dicitur a Plat. Item liberatio, exitus, apud Isocr. verbale ab ἀπαλλάττω, demigro, discedo.

Ἀπαλλαγῆναι, libertatem consequi ab ἀπαλλάττομαι, dimittor.

Ἀπαλλακτικὸς, ὴ, ὸν, liberandi vim habens, salutaris, absolutorius.

Ἀπαλλακτικῶς, liberatorie, absolutorie. est adv. ab ἀπαλλακτικὸς, absolutorius.

Ἀπαλλὰξ, vicissim.

Ἀπαλλαξείω, liberari cupio: ab ἀπαλλάττω, f. άξω, libero, dimitto.

Ἀπαλλαξείω, liberare cupio; volo discedere; defungi cupio; ἀπαλλαξείω, adjuvando removeo: ab ἀπαλλάττω, libero ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω, muto.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discendendi facultas ab ἀπαλλάσσω, dimitto.

Ἀπαλλάσσω, vel Att. ἄττω, dimitto, ab ire jubeo, libero. f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξε. 3. sing. a. 1. sub ἀπαλλάξῃ. præt. pass. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπαλλαχθῆναι. Interdum ponitur pro ἀπαλλάττομαι, evado, defungor, liberor: & aliquando exp. intereo, morior. Ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω, muto.

Ἀπάλληλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, alius post alium. Aristot. de Anim. l. 9. ex ἀπὸ, & ἄλλος, alius.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, abalieno. ἀπαλλοτριώσει, 3. sing. præs. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. pass. ἀπηλλοτρίωμαι, part. ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus. Ex ἀπὸ & ἀλλοτριόω, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπαλοιάω, ῶ, contero, confringo: item idem ac simplex Th. ἀλοιάω, ῶ, percutio. Item ἀπαλοιάω, idem: ex ἀπὸ, & ἀλοιάω, pro quo interdum etiam est ἀλοάω, per pleonasmum literæ ι, tundo, percutio.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura: ab ἀπαλείφω oblitero.

Ἀπαλοῖο, τοῦ, teneri, mollis, gen. Jon. pro ἁπαλοῦ. ab ἁπαλὸς, tener; delicatus.

Ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus: qu. ἁφαλὸς. ab ἁφὴ, q. d. tactui cedens.

Ἁπαλόσαρκος, ου, ὁ, ᾗ ἡ, carne mollis: ex ἁπαλὸς, tener, & σὰρξ, κὸς, ἡ, caro.

Ἁπαλότης, τητος, ἡ, teneritudo, mollities.

Ἁπαλοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, delicate nutritus, saginatus. Th. τρέφω, nutrio.

Ἁπαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρως, οος, ὁ, ἡ, qui tenellum, seu molle corpus habet. Ex ἁπαλὸς, tener, & χρὼς, corpus, cutis. Them. χρόα, ἡ, color.

Ἁπαλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem sac ἁπαλόχροος, qui tenera, seu delicata est cute.

Ἁπαλόψυχος, ὁ, qui est animo molli, effœminatus, pusillanimis: ex ἁπαλὸς, ὴ, ὸ, tener, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Ἁπαλύνω, tenerum reddo, mollio, emollio: item delicate attingo. f. νῶ. Th. ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἁπαλῶς, molliter. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἀπαμαλδύνω, idem ac ἀμαλδύνω, perdo, corrumpo, proprie, veluti tenerum quiddam, & molle: item deleo, oblitero: item demolior, everto, solo æquo. ex ἀπὸ, & ἀμαλδύνω, demolior, idem ac ἀμαλάττω. a The. ἀμαλὸς, mollis.

Ἀπαμάω, ῶ, vel potius ἀπαμάομαι, ῶμαι, meto. ex ἀπὸ, & ἀμάω, meto.

Ἀπαμβλύνω, idem ac ἀμβλύνω, hebeto, obtundo. Th. ἀμβλὺς, ὺς, ὁ, obtusus.

Ἀπαμβλόω, obtundo, hebeto. Item abortior, abortivum facio: ex ἀπὸ, & ἀμβλόω, abortum facio.

Ἀπαμβροτάνω, aberro, decero; ex ἀπὸ, & ἀμβροτάνω, aberro: quod est, assumpto μ, pro ἀβροτάνω. ὦ, noctu occurro, a Them. ἀβρότη, nox.

Ἀπαμείβετο, respondebat, 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præs. part. ab

Ἀπαμείβομαι, respondeo: ex ἀπὸ, & ἀμείβω, rependo, respondeo.

Ἀπαμείρω, separo; partem, seu portionem suam alicui aufero, privo; idem ac ἀμείρω: κατὰ τὸ μέρος, τὸ μερίζω. Sed exp. & contraria signif. impertior. sic in pass. -ομαι, privor: item privo, item impertior. Ex ἀπὸ, & μείρω, vel ἀμείρω, privo aliquem portione.

Ἀπαμελέω, neglego, unde ἀπημελημένος, pro derelicto habitus: pro neglecto relictus: ex ἀπὸ, & ἀμελέω, neglego.

Ἀπαμέργω, decerpo: ex ἀπὸ, & ἀμέργω, exsugo.

Ἀπαμέρδω, privo: ex ἀπὸ, & ἀμέρδω, privo portione aliquem.

Ἀπαμμένος, ὁ, pendens, suspensus, Jon. pro ἀφημμένος, sublata aspiratione, & augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι, tango, apprehendo.

Ἀπαμύνω, propello, arceo. f. νῶ. Ex ἀπὸ, & ἀμύνω, succurro, opem fero.

Ἀπαμφιάζω, ἀπαμφιέννυμι, & ἀπαμφιέσω, idem ac ἀφιματίζω, vestimenta detraho, exuo, nudo, spolio: ex ἀπὸ, & ἀμφιάζω, vel ἀμφιέννυμι, induo.

Ἅπαν, τὸ, omne, n. g. adject. ἅπας, ab ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπαναβαίνω, idem ac ἀναβαίνω, ascendo, supervenio.

Ἀπανaίνεται, respuit, 3. sing. præs. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, renuo, respuo, recuso, rejicio, cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀναίνομαι, renuo.

Ἀπαναισχυντέομαι, impudenter attento.

Ἀπαναισχυντέω, ῶ, impudenter me gero; impudentia utor: ex ἀπὸ, & ἀναισχυντέω, sum impudens.

Ἀπαναλίσκω, absumo, detero, erogo: ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω, expendo.

Ἀπανήνατο, respuit, Poet. & Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι, renuo, respuo.

Ἀπανάστασις, ἡ, migratio, transmigratio, ἀποικία, μετάστασις, verbale ab ἀπανίσταμαι, discedo, commigro.

Ἀπανδρόω, virilitatem, seu viriles annos assumo: ex ἀπὸ, & ἀνδρόω, virilem reddo; virile robur ministro.

Ἀπάνευθε, seorsum: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ, sine.

Ἀπανήνασθαι, recusare, a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, recusavi, renui. Ab ἀπαναίνομαι, renuo, respuo.

Ἀπανθέω, f. ήσω, p. κα, defloreo, emarcesco, flore exuor.

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, deflorescendi actio, q. defloratio; florum marcor, & fluxus.

Ἀπανθίζω, decerpo, defloro.

Ἀπανθισμὸς, οῦ, ὁ, linea exilis, & visum fugiens, a pictoribus ita dicitur, Galeno teste, ut lineamenta illa Apellis, & Protogen. apud Plin. l. 35. ex ἀπὸ, & ἀνθέω, floreo, vel ἀνθίζω, facio florere, tingo.

Ἀπανθρακίζω, carbones accendo, torreo, asso: vel τὰς ἀνθρακίδας, i. e. piscis genus comedo: quod nimirum illud piscium genus assum comeditur.

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, est piscis, cui conveni assatio: item placentæ, seu lagani genus; παρὰ τὸ ἐπ' ἀνθράκων γίνεσθαι.

Ἀπανθράκισμα, τὸ, est in genere quidvis tostum in prunis.

Ἀπανθρακόω, ῶ, in carbones verto, seu redigo, exuro: a Th. ἄνθραξ, carbo; unde ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.

Ἀπάνθρωπος, ὁ, inhumanus, hominum expers, vacuus hominibus.

Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas.

Ἀπανθρώπως, inhumaniter: ex ἀπὸ, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀπανισταμένης, τῆς, discendentis, gen. sing. part. præs. f. g. ab ἀπανίσταμαι, exurgo, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵσταμαι, sto.

Ἀπανίστημι, & ἀπανίσταμαι, excito alicunde, vel exurgere facio. Item erigo ad vitam. Exponitur etiam submoveo, sedibus pello. Et apud Herod. in Thalia, ἀπανιστάναι τὸν στρατὸν, abducere exercitum. Et in pass. ἀπανίσταμαι, surgo ex aliquo loco. exurgo: ut τῆς κλίνης ἀπανισταμένοι, de lecto surgentes. Item sedibus pellor, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. 1. c. 4. ἀπανέστησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, expon. caligaverant oculi ejus. Ex ἀπὸ, & ἀνίστημι, καμαι, excito, erigo.

Ἅπαντα, τὸν, omnem, acc. sing. ab ἅπας, g. ἅπαντος, quod ex ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπαντᾶν, occurrere, præs. inf. & ἀπαντῶντας, τὰς, occurrentes, accus. pl. part. præs. ab ἀπαντάω, occurro.

Ἀπανταχῆ, & ἀπανταχόθι, ubique, passim.

Ἀπανταχόθεν, & ἀπανταχόσε, undique, undequaque, quaqua versum: ab ἅπας, omnis.

Ἀπαντάω, ῶ, occurro, ab ἀπὸ, & ἀντάω, in occursum eo. Th. ἀντὶ, contra adversus.

Ἀπαντέλλω, produco, emitto; idem ac ἀντέλλω, (cum ἀπὸ præfixo) pro ἀνατέλλω, oriri facio.

Ἁπαντῆ, ubique: adv. Th. πᾶς, omnis.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, idem ac ἀπάντησις, occursus, casus, eventus.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus: ab ἀπαντάω, occurro.

Ἀπαντητέον, occurrendum est: ab ἀπαντάω, occurro.

Ἀπαντικρὺ, ex adverso, idem ac ἀπαντίον, e regione: ex ἀπὸ, & ἀντὶ, contra.

Ἀπαντιάζω, unde συναπαντιάζω, concurro: ex ἀπὸ vel ex σὺν, ἀπὸ, & ἀντιάζω, inusit. pro ἀντιάω, vel ἀντάω, occurro.

Ἀπαντικρὺ, contra, e regione; idem ac ἀντικρὺ, contra.

Ἀπαντίον, Jon. e regione. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀπαντλέω, exhaurio. unde

Ἀπάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, evacuatio. ex ἀπὸ, & ἀντλέω, haurio.

Ἀπάντομαι, resisto; ab ἀπαντάω, occurro.

Ἅπαξ, adv. semel.

Ἁπαξάπας, ασα, ὁ, universus, cunctus, omnis semel; ex ἅπαξ, semel, & ἅπας, omnis.

Ἁπαξαπλῶς, universaliter. ex ἅπαξ, semel, & ἁπλῶς, simpliciter. Th. ἁπλόος, simplex.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas.

Ἀπάξιος, ου, ὁ, præter morem; & subinde pro ἄξιος, dignus.

Ἀπαξιόω, dedignor, indignum reputo, despicio, turpe duco.

Ἀπαξίωσις, ἡ, dedignatio, contemptio, despicientia: ab ἀπάξιος, indignus.

Ἀπάορος, ου, ὁ, Poet. pro ἀπήορος, remotus: quasi ab ἀείρω, p. m. ἤορα, & neglecto augmento, ἄορα.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ, ἡ, non transitorius, perpetuus: ex α, & παραβαίνω, prætereo, transgredior.

Ἀπαράβλαστος, ὁ, nullam sobolem proferens; non renascens; a radice non germinans: ex α priv. & παραβλαστάνω, circumpullulo, & renascor, vel, ut alii, adnata emitto. unde παραβλαστὸς, ἡ, ramulus qui justo germini adnascitur: ex παρὰ, & βλαστάνω, germino.

Ἀπαράβλητος, ὁ, incomparabilis, dissimilis, insociabilis: ex α priv. & παραβάλλω, assimilo, comparo. unde παράβλητος, & παραβλητικὸς, adjectitius, omparabilis.

Ἀπαραγγέλτως, injussu; ἀκελεύστως. Polyb. ex α priv. & παραγγέλλω, admoneo.

Ἀπαράδεκτος, ὁ, non receptus; qui accipi nequit; aliquando non recipiens: ex α priv. & παραδέχομαι, suscipio, recipio.

Ἀπᾶραι, sustulisse, discessisse, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, discedo, proficiscor.

Ἀπαραιρημένος, ὁ, spoliatus, privatus, Jon. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. verbi vel

Ἀπαιρέομαι, οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι, aufero, auferor.

Ἀπαραίτητος, ὁ, inexcusabilis, implacabilis, indeprecabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest: ex α priv. & παραιτέομαι, deprecor. unde παραίτησις, deprecatio.

Ἀπαρακάλυπτος, ὁ, non obtectus, non occultatus, manifestus: ex α priv. & παρακαλύπτω, velo obtectus.

Ἀπαρακαλύπτως, aperte: adv. ab α, παρὰ, & καλύπτω, abscondo.

Ἀπαράκλητος, ὁ, inconsolabilis, non vocatus se offerens, spontaneus, voluntarius. ex α priv. & παρακαλέω, invoco.

Ἀπαράλλακτος, ὁ, immutabilis, non differens, per omnia similis, ut ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν, similitudo incommutabilis, Christus dicitur apud Greg. Ex α priv. & παραλλάττω, alterno, vario.

Ἀπαραλλάκτως, absque ulla differentia, similiter, per omnia, est adv. ab ἀπαράλλακτος, immutabilis.

Ἀπαραλλαξία, ἡ, immutabilitas, constantia.

Ἀπαραλόγιστος, ου, ον, infallibilis, qui decipi nequit. Item active, non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α & παραλογίζομαι, illudo.

Ἀπαραλογίστως, ita ut non decipiaris, vel decipi possis est adv. ab ἀπαραλόγιστος, infallibilis.

Ἀπαραμύθητον, τὸ, dicitur id, in quo figura illa, quæ παραμυθία dicitur, non adhibetur. Hæc autem figura orationis est, molire [illegible] quod asperius dictum est, Hermog. nam [illegible] exp. etiam demulcentia.

Ἀπα-

Ἀπαραμύθητος, ὁ, solatium non admittens.

Ἀπαραμυθήτως, ita ut flecti verbis nequeat. Item insolubiliter.

Ἀπαράμυθος, & ἀπαραμύθητος, ὁ, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferox. Nam & de brutis dicitur. Item inconsolabilis. ex α priv. & παραμυθέομαι, consolor, consilium do.

Ἀπαραπόδιστος, ὁ, non praepeditus; liber ab impedimentis; non intricatus, & implicatus: ex α priv. & παραποδίζω, idem ac ἐμποδίζω, pedes implico; impedimento, & obstaculo sum: ex παρὰ, & ποδίζω, ligo pedes, metior pedibus.

Ἀπαραποίητος, ὁ καὶ ἡ, verus, germanus, non adulteratus: ex α priv. & παραποιέω, adultero, falso assimulo.

Ἀπαραποιήτως, non adulterate, germane, genuine; adv. ab ἀπαραποίητος, verus.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, tollens, a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, tollo, aufero.

Ἀπαρασάλευτος, inconcussus, immotus, firmus: ex α priv. & παρασαλεύω, concutio ex παρὰ, & σαλεύω, quatio, agito.

Ἀπαρασήμαντος, ὁ, non designatus, non illustratus.

Ἀπαρασημείωτος, ὁ, non insignitus, non adnotatus.

Ἀπαράσημος, ὁ, nullo insigni notus, & conspicuus: ex α priv. & παράσημος, insignis.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, imparatus: ex α & 3. pers. sing. praet. ind. pass. verbi παρασκευάζομαι, apparo. Th. σκεῦος, ους, τὸ, vas.

Ἀπαράσκευος, ὁ, idem ac ἀπαρασκεύαστος, imparatus.

Ἀπαρασκεύως, immediate, sine praemeditatione. Th. σκεῦος, ους, τὸ, vas.

Ἀπαράσσω, abscindo, amputo; item depello, deturbo: ex ἀπὸ, & ἀράσσω, ferro seco.

Ἀπαρατήρητος, ὁ, non observatus, vel qui observari nequit.

Ἀπαρατηρήτως, ita ut observari nequeat: ex α priv. & παρατηρέω, f. ήσω, observo.

Ἀπαράτιλτος, ὁ, hirsutus, non comptus capillis, non vulsus: ex α priv. & παρατίλλω, avello, vello.

Ἀπάρατος, ὁ, execrabilis, execrandus; vel deprecandus. Plut. ex ἀπὸ, & ἀράομαι, precor. Item imprecor, maledico.

Ἀπαράτρεπτος, ὁ, indeclinatus, vel indeclinabilis, non declinans, nec oblique faciens: ex α priv. & παρατρέπω, averto.

Ἀπαρατρέπτως, recta, nullo diverticulo.

Ἀπαραφυλάκτως, incaute: ex α & παραφυλάσσω, observo. Th. φυλάσσω, custodio.

Ἀπαράχυτος, ὁ, effusione carens. οἶνος ἀπαράχυτος, peculiariter dicitur vinum, cui aqua marina non est affusa, seu admixta, quod etiam dicitur ἀθάλασσος οἶνος, ut ejus contrarium οἶνος θαλάττιος, ἢ τεθαλασσωμένος, vinum salsum, ut Celsus vocat. ex α priv. & παραχέω, idem ac παραχέω, effundo: ex παρὰ, & χέω, idem ac Th. χέω, fundo.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ, pertinax, nulli cedens: ex α priv. & παραχωρέω, do locum.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ, pertinax, nihil cedens.

Ἀπαργία, ας, ἡ, apargia, herbae nomen: inter ἐπιγειόφυλλα, numeratur, apud Theoph. plant. l. 7. c. 9.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, primitiae: ab ἀπὸ, & ἀπαρχὴ, initiatio, primitiae tributum.

Ἀπαργυρίζω, aere muto, vendo.

Ἀπαργυρισμός, ὁ, aestimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, in argentum verto; h. e. argento muto. ex ἀπὸ, & ἄργυρος, argentum.

Ἀπαρεμπόδιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, minime implicitus; non impeditus; qui impediri non potest. ex α priv. παρὰ, & ἐμποδίζω, impedio, intercedo.

Ἀπαρέμφατος, ὁ, minime declarativus, cui nulla subest declaratio; indefinitus; ut ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, apud Grammaticos modus infinitivus; quasi, οὐδὲν παρεμφαίνουσα καθ' ἑαυτὴν, nihil per se declarans.

Ἀπαρεμφάτως, absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. ex α priv. & παρεμφαίνω, praeterea, vel simul ostendo: ex παρὰ, & ἐμφαίνω, patefacio.

Ἀπαρενόχλητος, ὁ, minime perturbatus: ex α, & παρενοχλέω, obturbo, interpello.

Ἀπαρέσκω, non placeo, improbor in pass. ἀπαρέσκομαι, aegre, vel implacide fero. Item improbo, cum dat. & placo, demereor, cum acc. Iliad. τ. ex ἀπὸ priv. & ἀρέσκω, σομαι, placeo. unde ἀρεστός, ὁ, placens, gratus.

Ἀπάρεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ingratus, injucundus, talis, ut placere non possit.

Ἀπαρηγόρητος, ὁ, qui consolatione flecti non potest, ex α priv. & παρηγόρητος, consolabilis.

Ἀπαρηγορήτως, inconsolabiliter.

Ἀπαρήγω, fut. ξω, juvo, auxiliando propulso, ex ἀπὸ, & ἀρήγω, adjuvo.

Ἀπαρθένευτος, ὁ, non devirginata, pura & intacta. Item non decens virginem, a virgine alienus, non decorus virgini.

Ἀπαρθενεύω, non congruo virginibus: ex α priv. & παρθενεύω, virginitatem servo. Item virginem custodio.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, qui, quaeve non est virgo. ex α, & παρθένος, ἡ, virgo.

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ablatus fuero, a. 1. sub pass. ab ἀπαίρω, aufero.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; numero, enumero, recenseo.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, qui recensuit, vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός, οῦ, ὁ, numerus.

Ἀπαρίθμησις, ἡ, numeratio, enumeratio, recensio. ex ἀπὸ, & ἀριθμέω, numero.

Ἀπαρίνη, ης, ἡ, herba quaedam, lappa.

Ἀπαρκτίας, seu ἀπαρκίας, ου, ὁ, ventus septentrionalis. Th. ἄρκτος, ου, ὁ, ursus, ursa, septentrio.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio. ἀπαρκεῖ, sufficit. ἀπαρκής, contentus, congruens. Ex ἀπὸ, & ἀρκέω, sufficio, par sum.

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, abnego, f. ήσομαι, ήσῃ. p. ἀπήρνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 2. imp. ἀπάρνησαι, άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, & ἀρνέομαι, nego, recuso.

Ἀπαρνής, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pernegat: ab ἀπαρνέομαι, abnego.

Ἀπάρνυμαι, aufero, ἀπαρνύμαι: ex ἀπὸ, & ἄρνυμαι, suscipio, assequor, recipio.

Ἄπαρον, άτω, tollito, discedito, a. 2. imp. act. ab ἀπαίρω, aufero.

Ἀπαρόρμητος, ὁ, qui nulla re incitatus, immotus, languidus, stupidus: ex α priv. & παρορμάω, incito: ex παρὰ, & ὁρμάω, erumpo, impetum facio, irruo.

Ἀπαῤῥάσσω, dejicio, deturbo, f. ξω, Ex ἀπὸ, & ἀῤῥάσσω, ferro seco, abscindo.

Ἀπαῤῥενόω, idem ac ἀῤῥενόω, masculum reddo. unde ἀπαῤῥενοῦσθαι, est masculescere. Plin. ex ἀπὸ, & ἀῤῥενόω, masculum reddo; quod ab ἄῤῥην, ενος, ὁ, καὶ ἡ, masculus, mas.

Ἀπαῤῥησίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libere loqui non audet; vel in quo libere dici non licet: ex α priv. & παῤῥησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀπαῤῥησιάστως, ὁ, sine libertate loquendi, sine libera oratione. est adv. ab ἀπαῤῥησίαστος, qui libere loqui non audet.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus; ab ἀπὸ, & αἴρω, tollo.

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, dirimo, quasi seorsum suspendo. Ex ἀπὸ, & ἀρτάω, pendo, alligo.

Ἀπαρτέω, Jon. pro ἀπαρτάω, suspendo, dirimo. unde ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix.

Ἀπάρτημα, ατος, τὸ, appendix. verbale ab ἀπαρτέω, pro ἀπαρτάω, f. ήσω, suspendo, dirimo.

Ἀπάρτι, adv. ab hoc tempore; ex ἀπὸ, & ἄρτι, nuper, novissime. Alii legendum censent ἀπαρτὶ, plane, omnino: ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, supellex, qua se instruunt οἱ ἀπαίροντες, proficiscentes; sarcina. Item profectio. Th. αἴρω, tollo.

Ἀπαρτιζόντως, absolute, & perfecte.

Ἀπαρτίζω, perfectum & absolutum reddo: aequiparo, adaequo, ἀρτίως, i. e. ἀναμφιβόλως συμπλέκω. ex ἀπὸ, & ἀρτίζω, perficio, compono.

Ἀπαρτικός, ὁ, paratus itineri, ὁ πρὸς ἀπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος: ab ἀπαρτία, sarcina.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio: ab ἀπὸ, ἄρτιος, perfectus, & λέγω, dico.

Ἀπαρτίαν ἀπογράφειν, Plut. auctionem bonorum facere, auctionari, supellectilem proscribere: ab ἀπαρτία, supellex, sarcina.

Ἀπάρτισις, ἡ, perfectio, consummatio. in Nov. Const. I. Imp. ab ἀπαρτίζω, perficio.

Ἀπαρτισμός, οῦ, ὁ, perfectio, absolutio: ab ἀπήρτισμαι, 1. pers. sing. praet. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτιστικός, ὁ, absolutorius, ad perfectionem & absolutionem rei alicujus conducens: ab ἀπαρτίζομαι perficior, absolvor.

Ἀπαρτισμένως, & ἀπαρτίως, exponitur ἀκριβῶς, accurate, perfecte, q. d. explete; idem ac ἀπαρτὶ, posthac, confestim, affatim, & ἀπαρτιζόντως, absolute, perfecte.

Ἀπαρύειν, exhaurire: ab ἀπὸ, & ἀρύω, haurio.

Ἀπαρύτω, idem cum ἀπαρύω, exhaurio.

Ἀπαρύττω, f. ξω, detraho: ex ἀπὸ, & ἀρύω, haurio.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, antiquum reddo, obsolescere facio: & in passiv. ἀπαρχαιόομαι, antiquor, obsolesco: ut ἀπηρχαιωμένη φιλία, καὶ λέξις, vetus, antiquata, vel obsoleta amicitia, vel dictio. ex ἀπὸ & ἀρχαῖος, vetus, priscus.

Ἀπαρχαΐζω, antiquum reddo, antiquo nomine appello: item antiquitatis formam tribuo: ex ἀπὸ, & ἀρχαΐζω, antiquitatem imitor.

Ἀπάρχειν, Poet. pro ἄρχειν, imperare.

Ἀπάρχεσθαι, primitias offerre: ab ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ. frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, primitiae. q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, de principio frugum.

Ἀπάρχημα, ατος, τὸ, idem ac ἀπαρχὴ, primitiae.

Ἀπαρχῆς, statim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, primitias solvo, & decerpo, cum gen. Item libamenta facio. Th. ἀρχὴ, principium.

Ἀπαρχός, & ἀπάρχων, ὁ, idem ac ἀρχός, dux, ἀπάρχων στρατευμάτων, praefectus militiae.

Ἀπάρχω, idem ac ἄρχω, impero.

Ἀπαρωγός, ὁ, opitulator: ab ἀπαρήγω, auxiliando propulso. ex ἀπὸ, & ἀρήγω, auxilior.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπασβολόομαι, fuliginem excutio. Diosc. ex ἀπὸ, & ἀσβολόω, fuligine inficio, polluo.

Ἀπασέων, omnium, gen. pl. Jon. pro ἁπασῶν, ab ἅπας, omnis.

Ἀπασκαρίζω, desilio, desulto; item interdum sumitur pro exilire gaudio, risuque emori. ex ἀπὸ, & σκαρίζω, salto.

Ἀπασπαίρω, idem ac ἀσπαίρω, tremo, palpito. Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀπαστί, jejune.

Ἀπαστία, ἡ, jejunium: ab ἄπαστος, jejunus.

Ἄπαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui non gustavit, jejunus: ex α & πάω, vescor.

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, emittens fulgur, praes. part. f. g. ex ἀπὸ, & ἀστράπτω, fulguro.

Ἀπαστράπτω, fulguro, corusco, vel circumquaque fulguro: neutrum; sed interdum activum fit, sicut ἀπολάμπω, fulgorem ejaculor.

Ἀπασχολέω, negotium facessens avoco; occupans & impediens abstraho; a studio deduco. ex ἀπὸ, & ἀσχολέω, exerceo.

Ἀπασχολία, occupatio, abstractio, qua scil. quis ab aliqua re avocatur. ab ἀπασχολέω, a studio deduco.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, fraus.

Ἀπατᾷ, decipit, 3. sing. ind. praes. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπαταγί, sine strepitu, sine crepitu, qui πάταγος dicitur: ex α priv. & παταγέω, strepo: a πάταγος, crepitus, fragor tonitrui.

Ἀπατάω, ῶ, decipio, fallo, f. ήσω, p. ἠπάτηκα, a. 1. ἠπάτησα, & Jon. ἀπάτησα, ας, ε, praes. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην, part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν. quasi ἀπὸ τοῦ πάτου ἄγω, a via abduco.

Ἀπατηλός, οῦ, ὁ, ἡ, fallax: ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτερθε, seorsim; adverb. ab ἄτερθε, absque, seu ἄτερ, sine, seorsum.

Ἀπατεών, ῶνος, ὁ, deceptor, ψεύστης, impostor: ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, fraus: ab ἀπατάω, fallo, decipio.

Ἀπατηθῆναι, decipi, a. 1. inf. pass. ab ἀπατάω, circumvenio, decipio.

Ἀπατήλιος, ὁ, idem ac ἀπατηλός, fallax.

Ἀπατηλός, ὁ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. Th. ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fraus, captio.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ, virum, seu hominem seducens. Nonn. ex ἀπατάω, fallo, & ἀνήρ, vir.

Ἀπατήσει, fallet, 3. pers. f. 1. ind. ἀπάτησε, fefellit, a. 1. Jon. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτησις, ἡ, deceptio, fallacia, idem ac ἀπάτημα, impostura. Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατητικός, οῦ, ὁ, fraudulentus, captiosus. Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτητος, ὁ, incalcatus; i. e. non conculcatus; q. d. incalcabilis, qui calcari non potest: ex α priv. & πατέω, calco.

Ἀπατόφρων, ὁ, idem ac δολόφρων, dolosa cogitans, fraudulentus: ex ἀπατάω, fallo, & φρήν, ενός, ἡ, mens.

Ἀπατμίζω, evaporo, exhalo, emitto vaporem: ex ἀπὸ, & ἀτμίζω, vaporo, exhalo.

Ἀπατούρια, τὰ, fallaciarum solemnitas, inquit Bud. Vide Suid. & Schol. Aristoph. a Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατῶντες, οἱ, fallentes, praes. part. act. plur. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, sine patre: ex α, & πατήρ, pater.

Ἀπαυγάζω, lucem edo; splendorem reddo, ut

ut corpus splendidum: ab ἀπαυγὴ, ἡ, splendor, lucis effulgentia; ex ἀπὸ, & αὐγὴ, splendor, lux. unde αὐγάζω, illustro.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, splendor: a 1. pers. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω, lucem edo. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, radius, splendor.

Ἀπαυγασμὸς, ὁ, Plut. idem ac ἀπαύγασμα, splendor.

Ἀπαυγὴς, ὁ καὶ ἡ, fulgidus, lucidus: ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lucis effulgentia: ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαυδᾷν, renunciare. ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab ἀπαυδάω, ῶ, renuncio.

Ἀπαυδάω, ῶ, renuncio: item veto, interdico, prohibeo, f. ήσω. Ab ἀπὸ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio.

Ἀπαυθαδιάζομαι, idem ac αὐθαδιάζομαι, arroganter me gero, & superbe; pertinaci contumacia utor, ut qui supplicare judicibus non potest. αὐθαδίζομαι, idem: ab αὐθάδης, ὁ καὶ ἡ, sibi placens.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, ausurum esse, Att. pro ἀπαυθαδιάσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, audeo.

Ἀπαυθημερίζω, idem ac αὐθημερίζω, eodem ipso die redeo: ex ἀπὸ, & αὐθήμερος, per unum diem durans.

Ἀπαύλια, τὰ, dies, quo sponsus apud socerum seorsum a sponsa pernoctat. Item dona, quæ sponsæ dantur; teste Polluce; sed Acron dicit fuisse diem, quo nupta ad parentes redire solebat.

Ἀπαυλίζομαι, seorsum stabulor, seu pernocto.

Ἀπαυλιστηρία χλαῖνα, apud Poll. exp. læna, quam sponsa mittit ad sponsum eo die, qui ἀπαύλια dicitur, ab ἀπαυλίζομαι, seorsum pernocto: a Th. αὐλὴ, stabulum. unde αὐλίζομαι. diversor, stabulor.

Ἀπαυλόσυνος, ου, ὁ, ἡ, seorsim stabulans, seu pernoctans. Ab ἀπὸ, & αὐλὴ, stabulum.

Ἀπαυράω, ῶ, eripio, aufero. imperf. ἀπηύρων, ἀπαύρων. quidam ab αὔρω deducunt, ut sonet ἀπέσπασαν ἀφαιρούμενοι: alii ab αἴρω. Hinc ἀπαύρα, Jon pro ἀπαύρα: ex ἀπὸ, & αὔρα, ἡ, ventus levior.

Ἀπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indesinens, non cessans, inquietus; item sine carens, perpetuus: ἄπαυστος δίψα, sitis, quæ sedari non potest.

Ἀπαύστως, & ἀπαυστὶ, indesinenter, incessanter, irrequiete: adv. ab ἀπαυστόν, cessare, seu desistere facio; item compesco. præs. pass. ἀποπαύομαι, cesso, desisto, finem facio. Ab ἀπὸ, & παύω, sedo, cessare facio.

Ἀπαυτοματίζω, sponte subministro: Philo. ex ἀπὸ, & αὐτόματος, spontaneus.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, transfugio, sum perfuga: ab ἀπὸ, & αὐτόμολος, ὁ, transfuga. Them. μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀπαυτόφι, per se, sponte sua; idem ac ἀπ' αὐτοῦ, ex se. Homer.

Ἀπαυχενίζω, idem ac αὐχενίζω, cervicem incido, vel frango. unde ἀπαυχενίσαι ταῦρον, quidam expon. frænare taurum; item pro contumaciter reluctari. Th. αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἀπαφρίζω, despumo. Th. ἀφρὸς, ὁ, spuma, saliva.

Ἀπαφίσκω, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, fallo, decipio, Poet. idem, ac ἀπατάω, circumvenio. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ δὲ ἀφὰς ἀπατᾶσθαι, ἐξαπαφᾶν, idem.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, abactus, a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι, abducor: ex ἀπὸ, & ἄγω duco.

Ἀπαχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, gravis, molestus.

Ἀπαχθίζω, gravo. Th. ἄχθος, εος, τὸ, sarcina, pondus.

Ἀπάψας, ὁ, Jon. pro ἀφάψας, qui nexuit: a. 1. part. Th. ἅπτω, necto.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, discessit, 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω, discedo. Th. βαίνω, eo, vado.

Ἀπέβαλον, ες, ε, abjeci, a. 2. act. ab ἀποβάλλω, abjicio. Th. βάλλω, jacio.

Ἀπέβην, ης, η, discessi, a. 2. ind. ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem, a. 1. m. ab ἀποβαίνω, descendo, cedo. Th. βαίνω, eo, vado.

Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, ablactatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλακτίζω, ablacto. quod ex ἀπὸ, & γαλακτίζω, sum lacteus. Them. γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, pronepos: ab ἀπὸ, & ἔγγονος, nepos, oriundus. Th. γίνομαι, nascor.

Ἀπεγγυαλίζω, idem ac ἐγγυαλίζω, infero.

Ἀπεγκρούω, idem ac ἀποκρούω, excutio, ex ἀπὸ, & ἐγκρούω, pulsando introrsum adigo, infigo: ex ἐν, & κρούω, pulso.

Ἀπεγλυκάνθη, dulcis evasit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι, dulcis evado. Th. γλυκὺς, dulcis.

Ἀπεγνώσθην, ης, η, rejectus sum, a. 1. pass. ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, ejectus, perf. part. act. ab ἀπογινώσκω, pernego, improbo. Them. γινώσκω, cognosco.

Ἀπεγνωσμένως, desperare, per desperationem: ἀπεγνωσμένως ἔχειν, spem omnem abjicere.

Ἀπεδανὸς, ῦ, ὁ, ἡ, claudus, sensibus captus, infirmus: ab α & πεδανὸς, per terram serpens, quod a πέδον, τὸ, solum.

Ἀπεδάσσαο, divisisti, Jon. & Poet. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. m. verb. ἀποδάζομαι, impertior, divido. Th. δαίω, divido.

Ἀπέδειξα, ας, ε, exposui, designavi, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, expono. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω, ostendo.

Ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, caput amputassem, a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, & δειροτομέω, obtrunco caput. Ex δέρη, seu δειρὴ, collum, cervix, & τέμνω, p. m. τέτμηκα, seco.

Ἀπεδέξατ', per apocopen pro ἀπεδέξατο, recepit, 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. Et ἀπεδέξατο, demonstravit, Jon. pro ἀπεδείξατο, quod a δείκνυμι, ostendo.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, peregre profectus sum, a. 1. act. ab ἀποδημέω, peregrinor. ex ἀπὸ, & δῆμος, populus.

Ἀπεδίδου, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Ἀπεδίδον, pro ἀπεδίδοσαν, 3. plur. imp. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπεδίζω, æquo, exæquo, complano, ὁμαλίζω: ab ἄπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus.

Ἀπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, calceis carens.

Ἀπεδίλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excalceatus. Ab α, & πέδιλον, τὸ, calceus.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, reprobavi, aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo. f. άσω, perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, & δοκέω, videor, existimo, puto.

Ἀπεδόμην, ου, το, vendidit, sursum dedit, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἄπεδον, ου, τὸ, Jon. & Poet. pro πεδίον, planities, campus.

Ἀπέδοντο, vendiderunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι, vendo.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. a Them. eodem.

Ἄπεδος, ου, ὁ ἡ ἡ, planus: ut ἄπεδος χώρα, plana regio. Th. πέδον, τὸ, solum.

Ἀπέδραν, per apocopen pro ἀπέδρασα, ας, ε, aufugi, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. unde 3. pl. ἀπέδρασαν, & ἀπέδραν, aufugerunt. Alii δράω, seu δρῶ a δρᾶμι, fugio, ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. ab ἀποδύομαι, exuo. ex ἀπὸ, & δύω, ingredior.

Ἀπέδω, abedo, a. 1. pass. ἀπηδέσθην, ης, η. Ab ἀπὸ, & ἔδω, edo.

Ἀπέδωχ', per apocopen pro ἀπέδωκε, restituit, aor. 1. act. ex ἀπὸ, & δίδωμι, do.

Ἀπέειπον, ες, ε, negabam, imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poet. ab ἀπὸ, & εἴπω, dico.

Ἀπεζωσμένος, η, ον, exauctoratus, perfect. part. pass. ab ἀποζώννυμι, discingo. Them. ζώννυμι, cingo.

Ἀπέην, Poet. pro ἀπῆν, aberat, imperf. ab ἄπειμι, absum; quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπέθανον, ες, ε, mortuus est, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, morior; quod ex ἀπὸ, & θνήσκω, morior.

Ἀπεθέμην, ου, ετο, deposui, distuli, a. 2. ind. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι, depono. Them. τίθημι, pono.

Ἀπέθηλα, ας, ε, deflorui, a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω, defloresco. Th. θάλλω, floreo.

Ἀπεθίζω, desuefacio; ab ἀπὸ, & ἐθίζω, assuefacio. Th. ἔθος, εος, τὸ. mos, consuetudo.

Ἄπει, pro ἄπιθι, abi, imper. verbi ἄπειμι, abeo: ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπεῖ, abes, 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, absum: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπείδω, video, f. ἀπείσομαι, a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & εἴδω, video.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia: ab ἀπειθὴς, contumax. Th. πείθω, persuadeo.

Ἀπειθέω, ῶ, non pareo, incredulus sum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex & πείθω, suadeo.

Ἀπείθην, ης, η, Jon. pro ἀφείθην. dimissus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπειθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, contumax, inobediens: item incredulus: ex α & πείθω, suadeo, oratione flecto.

Ἀπειθία, ας, ἡ, idem cum ἀπείθεια, persuasioni obedientiæque contraria contumacia, diffidentia, incredulitas. Paul. ad Coloss. 3. υἱοὶ ἀπειθείας, filii intractabiles, ab ἀπειθὴς, contumax.

Ἀπεικάζω, assimilo: item comparo, f. άσω.

Ἀπείκασις, εως, ἡ, assimilata, & expressa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω, assimilo. Th. εἴκω, assimilo.

Ἀπεικονίζω, ad imaginem, seu exemplar fingo.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effigies.

Ἀπεικὸς, idem ac ἀπεικότως, absurde.

Ἀπεικότως, idem ac ἀπεικότως, ab re, præter fidem, immerito.

Ἀπειλὰς, τὰς, minas, acc. pl. ab ἀπειλὴ, ἡ, minæ.

Ἀπειλεῦσα, ἡ, minans, Poet. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. f. g.

Ἀπειλεῖς, minaris, 2. pers. præs. ind. ab ἀπειλέω, Poet. pro

Ἀπειλέω, ῶ, Æol. ἀπείλλω, minitor. Item glorior. imperf. ἠπείλουν, ων. f. ήσω. p. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. aor. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται. Vel ab ἀπὸ, & εἴλω, quia minæ a delinquendo avertunt. Vel παρὰ τὸ ἀπωθεῖν ἔλεος, quia minitati a misericordia procul sunt.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω, minor.

Ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. m. sub. verbi ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, minans, vel minabunda: ut ἀπειλήτειρα φωνὴ, vox minax. Nonn. ab ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήτην, per Sync. Jon. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλητὴς, ῆρος, ὁ, minax, jactator; cujus f. ἀπειλήτειρα, minatrix.

Ἀπειλητήριοι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλητικὸς, ὁ, minax: ut ἀπειλητικοὶ νόμοι, apud Plat. de legib. minaces leges, vel plenæ minarum. ἀπειλητικόν τι, καὶ χλοῦδες ἐπιβλέπει, Luc. minaciter frementi, & irato similis apparet. ab eod. Themate.

Ἀπείληφα, ας, ε, recepi, in 3. pers. plur. ἀπειλήφασι, præt. act. cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπειλήφα, & ἀπειληφὼς, ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

Ἄπειμι, absum. imperf. ἀπῆν, aberam. f. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, οῦσα, ὸν, absens. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, abeo. f. ἀπήσομαι. a. 2. ἀπεῖν. a. 1. act. ἀπῆκα, & Att. ἀπήεσαν. sic ἀπήεσαν, abierunt, 3. pl. a. 2. act. vel plusq. perf. med. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. m. & inf. plur. ἀπειπάμεθα.

Ἀπεῖπαι, abdicavisse, a. 1. inf. act.

Ἀπεῖπε, interdixit, 3. sing. a. 1. vel 2. act. ἀπειπεῖν, interdicere, recusare, præs. inf. act. ab ἀπεῖπω, prohibeo.

Ἀπείπω, interdico, recuso, veto: item retracto, denego. Poet. pro ἀπείπω: quod ex ἀπὸ, & εἴπω, dico.

Ἀπειράκις, infinite: adv. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus.

Ἀπείραντος, ου, ὁ, ἡ, infinitus, Poet. pro ἄπειρος, quod a περαίνω pro περαίνω, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπείραστος, ου, ὁ, ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α, & πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

Ἀπείρατος, ου, ὁ, ἡ, inexpertus, Poet. pro ἀπείρατος. Ab eodem Themate.

Ἀπειραχῶς, infinitis modis: est adv. idem ac ἀπειράκις, ab ἄπειρος, infinitus, quod ex α priv. & πέρας, ατος, finis. Vel ab ἀπὸ, & πεῖρα, experientia.

Ἀπείργειν, idem fere ac εἴργειν, arcere.

Ἀπείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs. ab

Ἀπείργω, arceo, inhibeo, prohibeo. f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ, & εἴργω, in carcerem conjicio, coerceo.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ, ἡ, ingens, infinitus. ex α, & πεῖρας, pro πέρας, finis.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, fessus, part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπερέω; ab ἀπὸ, & ἐρέω; quod ab εἴρω, necto, dico.

Ἀπείρητος, ου, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πεῖρα, experientia.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eodem Th.

Ἀπειρίδιος, ὁ, interminatus.

Ἀπείριτος, ου, ὁ, ἡ, infinitus: ex α, & πέρας, finis.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ & ἡ, nuptiarum expers, coelebs: ab ἄπειρος, imperitus. & γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, exclusi, prohibui. In 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. ab ἀπείργω, arceo, cohibeo.

Ἀπειρόδακρυς, qui lacrymari non didicit; qui fletum & lacrymas non est expertus: ex ἄπειρος, imperitus, & δάκρυ, lacryma.

Ἀπει-

Ἀπειροθάλασσος, & ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ & ἡ, maris, seu navigandi inexpertus. ab ἄπειρος, imperitus, & θάλασσα, mare.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ & ἡ, malorum inexpertus: item minime malus, simplex. inde

Ἀπειροκακέω, ῶ, simplicitate utor; malitia non utor. Ab ἄπειρος, imperitus, & κακὸς, malus.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ, ἡ, honesti expers; ex ἄπειρος, imperitus, & καλὸς, bonus.

Ἀπειροκάλως, inepte, præter decorum, insolenter: a præcedente.

Ἀπειρόλεχος, ου, ὁ & ἡ, expers tori, cælebs: ab ἄπειρος, imperitus, & λέχος, lectus; quod a λέγω, cubare facio.

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ. ἄπειρος τῆς μάχης, imperitus prælii. Ab α, πεῖρα, experientia, & μάχη, pugna.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπειρονίκης, ὁ, vincendi imperitus; vel qui victoriam nondum expertus est: ex ἄπειρος, imperitus, & νίκη, ἡ, victoria.

Ἀπειροπαθής, ὁ, perturbationibus, seu affectionibus vehementer obnoxius.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, affectuum immoderatio; τῶν παθῶν ἀμετρία, quæ semper vitiosa est, ex ἄπειρος, immensus, & πάθος, εος, τὸ, passio, affectus.

Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ, multiplex; ab ἄπειρος, infinitus.

Ἀπειρόπλους, ὁ, qui navigationem non est expertus: ex ἄπειρος, inexpertus, & πλέω, navigo.

Ἀπειροπόλεμος, ὁ, belli imperitus, vel expers. Unde adv. ἀπειροπολέμως, sine belli experientia: ex ἄπειρος, imperitus, & πόλεμος, bellum.

Ἄπειρος, ου, ὁ, imperitus. ab α, & πεῖρα, experientia. Et ἄπειρος, ου, ὁ, Dor. pro ἤπειρος, terra continens. Item ἄπειρος, ου, ὁ & ἡ, interminatus, infinitus, immensus: ab α, & πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρος, imperitus. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

Ἀπειρώδιν, ινος, ὁ & ἡ, partus dolores non expertus: ab ἄπειρος, imperitus, & ὠδὶν, dolor.

Ἀπείρων, ονος, ὁ & ἡ, infinitus, interminatus. Ἀπείρων γαῖα, Homero, & Hesiodo est terra rotunda. Th. πέρας, ατος, finis.

Ἀπείρως, inexperte, imperite.

Ἄπεισα, ας, ε, abii, Att. ἀπῄειν, a. 1. ind. ab ἄπειμι, absum.

Ἀπεσαγγελία, ἡ, unde ἀπεσαγγελίας φεύγειν δίκην, læsæ majestatis crimen deprecans, seu læsæ majestatis criminis reus: citatur ex Plut. in moral. ex ἀπὸ, & εἰσαγγελία, crimen læsæ majestatis.

Ἀπευθὴς, ου, ὁ & ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. inde ἀπευθὲς, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab α, & 3. pers. sing. præter. pass. verbi πείθω, suadeo.

Ἀπεθέω, idem ac ἀπειθέω, ῶ, incredulus sum.

Ἀπεῖχον, ες, ε, abstinebam, imp. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. pass. ab ἀπέχω, abstineo.

Ἀπεκάλει, nominabat, 3. sing. imp. ab ἀποκαλέω, nomino. ex ἀπὸ, & καλέω, voco.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. ab ἀποκαλύπτω, revelo.

Ἀπέγονος, ὁ, abnepos: ab ἀπὸ, & ἔγονος, ὁ & ἡ, filius, soboles. Th. γίνομαι, nascor.

Ἀπεκδέχομαι, exspecto. f. ἀπεκδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεκδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι, capio, suscipio.

Ἀπεκδοχὴ, ἡ, expectatio.

Ἀπεκδύομαι, exuo, f. ἀπεκδύσομαι, a. 1. masc. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, exutus.

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipse exuendi actus. Ab ἀπὸ, ἐκ, & δύω, induo.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, deflebar, & in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. pass. ab ἀποκλαίω deflexo. Th. κλαίω, fleo.

Ἀπεκλανθάνω, obliviscor. a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω, lateo. Th. λήθω, lateo.

Ἀπέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω, effringo. quod ab ἀπὸ, & κλάω, frango.

Ἀπεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπὸ, ἐκ, & λέγομαι, legor.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, occlusi, & in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, occludo.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, oblitus sum, Poet. per reduplicationem Jon. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω, obliviscor. Th. λήθω, lateo.

Ἀπεκλούω, idem ac ἐκλούω, eluo, abluo, vel etiam eluendo abstergo: ex ἀπὸ, ἐκ, & λούω. lavo.

Ἀπεκλύω, idem ac ἐκλύω, resolvo; debilito, exsolvo, dissolvo, libero: ex ἀπὸ, ἐκ, & λύω, solvo.

Ἀπέκοψα, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, amputo, abrumpo.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, respondi, a. 1. m. ἀποκρίνομαι, respondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo.

Ἀπέκτανον, ες, ε, occidi. a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.

Ἀπεκτείνομαι, idem ac ἐκτείνομαι, extendor, diffundor, prolator: ex ἀπὸ, & ἐκτείνω, produco, extendo.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω, occido. Th. κτείνω, occido.

Ἄπεκτος, ου, ὁ & ἡ, impexus.

Ἀπέκτητος, ου, ὁ & ἡ, impexus. Ab ἀπὸ, & πέκω, pecto.

Ἀπελάζω, concionor: Laconicum est pro ἐκκλησιάζω, apud Plut. duplici λ scriptum est in Lycurgo sic, ἀπελλάζειν.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, resplendebat, imp. pass. ἀπέλαμψα, ας, ε, resplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, splendeo.

Ἀπέλασις, εως, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Ἀπέλαστος, & ἄπλαστος, ου, ὁ & ἡ, inaccessus; cui propinquare tutum non est: ab α, & πέλας, prope.

Ἀπελάτης, ὁ, abigens. Vet. Glossæ. ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, arceo, f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπήλασα, p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω, impello, ago.

Ἀπέλαυσα, & Jon. ἀπήλαυσα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor, fructum capio. Th. λάω, volo, vis: video.

Ἀπελαφρύνω, sublevo. f. νῶ. Ab ἀπὸ, & ἐλαφρύνω, allevo. Th. ἔλαφος, cervus, cerva.

Ἀπελάω, Poet. pro ἀπελαύνω, arceo.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, & ἀπέλεγξις, εως, ἡ, refutatio, confutatio.

Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπήλεγμαι, 1. pers. sing. præter. pass. ind. verbi

Ἀπελέγχω, redarguo, f. γξω, a. 1. ἀπήλεγξα, præt. act. ἀπήλεγχα, præt. pass. ἀπήλεγμαι, a. 1. pass. ἀπηλέγχθην, a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ, & ἐλέγχω, arguo, corripio.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, immensus: ex α, & πέλεθρον, seu πλέθρον, τὸ, jugerum.

Ἀπελείβετ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, distillabat, 3. sing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, stillo, rigo.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dedolatus, vel securi complanatus; ab α, & πέλεκυς, εως, ὁ, securis, bipennis.

Ἀπελέσθαι, abstulisse, Jon. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, tollo.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, libertus, libertate donatus: ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος, liber.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, assertio in libertatem.

Ἀπελευθερικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, libertinus.

Ἀπελευθερούμενος, ὁ, manumittens.

Ἀπελευθερόω, libero, manumitto. unde

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio, vindicta, ab ἀπελεύθερος, libertus.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, recedam, & in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι, abeo, recedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπέληγεν, cessavit, 3. sing. imp. act. ab ἀπολήγω, desino: quod ex ἀπὸ, & λήγω, quiesco.

Ἀπεληλάκα, ας, ε, abegi, Att. pro ἀπήλακα. perf. ind. act. ἀπελήλατο, abactus fuerat, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω, arceo. Th. ἐλαύνω, impello, ago.

Ἀπελθὲ, recedito, abito, a. 2. imper. act. ἀπελθεῖν, abiisse, recessisse, a. 2. inf. ἀπελθὼν, όντα, ὸν, qui recessit, a. 2. partic. ab ἀπέρχομαι: quod ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

Ἀπέλιπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo.

Ἀπελλαὶ, ῶν, αἱ, fana, conciones. q. ab ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, arceo. Hinc forsan Latino-barbarum Capella pro æde.

Ἀπελλάζειν, Laconibus ἐκκλησιάζειν, concionari. Plut. in Lycurgo. Unde

Ἀπελλάκες, οἱ, qui sacrorum participes sunt. Hesych. Th. ἀπελλαὶ, sacraria, cœtus.

Ἀπελλῆς, ῦ, ὁ, Apelles, nomen viri. Latinis Apella.

Ἀπελόμενοι, Jon. pro ἀφελόμενοι, οἱ, cum eripuissent, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, tollo.

Ἀπελπὶς, ι, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur vel παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τὴν σάρκα, quia caro non sibimet appropinquat: vel ἀπὸ τ' ἀφελκόμενος, e Jon. verso in π, quia exscinditur aliquid, & aufertur.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, p. ἀπήλπικα, aor. 1. ἀπήλπισα, a. 1. pass. ἀπελπισθεὶς, έντος, ὁ, despero, cum gen. ut ἀπελπίζω τ' τυγχάνειν τ' ἱμειρόμενον. Et cum acc. ut ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, omnem de ægroto spem abjicere. Et ταῦτα ἀπελπίζειν, de his desperare. Interdum in desperationem adduco. Item spero ex aliquo, vel spero aliunde: ut Luc. 6. καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες, i. e. nihil inde sperantes. Ex ἀπὸ, & ἐλπίζω, Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἀπελπισμὸς, ῦ, ὁ, desperatio: verbale ab ἀπελπίζω, despero

Ἀπελύθην, ης, η, absolutus fui, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι: ex ἀπὸ, & λύω, solvo.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, purgatus sum, imper. pass. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor. Ex ἀπὸ, & λύμη, noxa; vel potius λῦμα, τὸ, sordes.

Ἀπέλυσα, ας, ε, dimisi, a. 1. act. ab ἀπολύω: quod ex ἀπὸ, & λύω, solvo.

Ἀπελωβήθην, ης, η, contumeliam accepi, aor. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι, contumelia afficior. Th. λώβη, ἡ, contumelia.

Ἀπέμαθον, ες, ε, didici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω, dedisco, dedoceor.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, emarcui, aor. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι, emarcesco. Th. μαραίνομαι, marcesco, tabesco.

Ἀπέμεσα, ας, ε, evomui, a. 1. act. Poet. pro ἀπήμεσα, ab ἀπεμέω, evomo; quod ex ἀπὸ, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμέω, fut. έσω, revomo, evomo, vomitu rejicio: ex ἀπὸ, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, recordatus sum, a. 1. m. cujus 3. Plur. ἀπεμνήσαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, recordor. quod ex ἀπὸ, & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, recordor.

Ἀπεμόργνυν, ες, ε, abstergebam, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, abstersi, a. 1. m. & in 3. pl. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι, exprimo informo. Th. ὀμόργνυμι, abstergo.

Ἀπεμπολάω, vendo, divendo, commuto: idem ac ἀπεμπολέω, vendo.

Ἀπεμπολᾶται, venditur, venum datur, 3. sing. præs. pass. ἀπεμπολασθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi

Ἀπεμπολέω, ῶ, vendo, quod ex ἀπὸ, & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλέω, ab ἐν, & πωλέω, vendo.

Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, mercatus, venditio.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, idem.

Ἀπεμπολητὴς, ῦ, ὁ, venditor: ab ἀπεμπολέω, vendo.

Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, dissuasi, imperf. pass. ab ἀπομυθέω, denego. Th. μῦθος, fabula, verbum.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum.

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio. Ab ἀπὸ, & ἐμφαίνω, patefacio, commonstro.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ & ἡ, dissimilis, absimilis: ab ἀπὸ, & ἐμφερὴς, similis. Them. φέρω, fero.

Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, coram, e regione, cum gen. Item contra: ex ἀπὸ, & ἔναντι, coram; quod ex ἐν, & ἀντὶ, contra.

Ἀπενηνέχθαι, abstulisse, a. 1. inf. m.

Ἀπενεγκὼν, όντα, ὸν, qui abstulit, a. 1. part.

Ἀπενέγκαι, abstulisse, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω, tollo, asporto. Th. φέρω, fero.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Jon. pro ἀπενεχθεὶς, delatus, a. 1. part. pass. ἀπενείχθην, ης, η, delatus sum, Jon. pro ἀπηνέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω, tollo, asporto. Th. φέρω, fero.

Ἀπενέπω, & ἀπεννέπω, interdico, aversor: ab ἀπὸ, ἐν, & ἔπω, dico.

Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, luctu carens.

Ἀπένθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctu carens. Ab α, & πένθος, τὸ, luctus.

Ἀπενιαυτίζω, per annum absum, vel cesso ab: ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, ὁ, annus.

Ἀπενιαυτισμὸς, ῦ, ὁ, exilium unius anni, seu annuum; absentia in annum; a præced. ἀπενιαυτίζω, per annum absum.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, separavi, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω, separo, adimo. Th. νόσφι, seorsim, adv.

Ἀπέντες, οἱ, qui dimiserunt, Jon. pro ἀφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco: ab ἀπὸ, ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι, exuo. Th. δύω, induo.

Ἀπελελαθόμην, ου, ετο, oblitus sum; & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπελελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπολανθάνω, obliviscor. Th. λήθω, lateo.

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Jon. pro ἀπεξηραμμένος, exsiccatus, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. pass. verbi ἀποξηραίνω, desicco, quod ἀπὸ, & ξηραίνω, exsicco. Th. ξηρὸς, ὁ, aridus.

Ἀπέοικα, ας, ε, absimilis, sum, præt. act.

Ἀπέοικε, impersonaliter, dissentaneum est, non decet, non par est.

Ἀπεοικότως, absimili modo, non verisimiliter, absurde, immerito.

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus: part. præt. verbi ἀπέοικα, deceo. Th. εἴκω, assimilor.

Ἀπεόντα, τὸν, absentem, acc. sing. ἀπεόντος, gen. sing. Jon. vel Poet. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, οῦσα, ὂν, præs. part. ab ἄπειμι, absum: quod ex ἀπὸ & εἰμὶ, sum.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ & ἡ, ad maturitatem non perductus. Est comp. ex α priv. & πεπαίνω, f. ανῶ, pass. πεπαίνομαι, excoquor.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ & ἡ, ad maturitatem non perductus. Est comp. ex α priv. & πέπειρος, ὁ, ἡ, idem ac πέπων, ονος, coctus.

Ἀπεπλάγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act. ἀπεπλάγχθην, ης, η, resilii, aberravi, a. 1. ind. pass. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, navigavi, & in 3. pl. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω, renavigo. Th. πλέω, navigo.

Ἄπεπλος, ου, ὁ, & ἡ, peplo carens: ab α, & πέπλος, peplum, pallium, amictus.

Ἀπέπνει, exhalabat, exspirabat, 3. sing. imperf. act. ἀπέπνευσα, ας, ε, exspiravi, a. 1. indic. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω, efflo. Th. πνέω, flo, spiro.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, suffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω, suffoco. Th. πνίγω, suffoco.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. avolavi: inf. ἀποπτάσθαι. part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν. inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ὰν. Ab ἀφίπταμαι, & ἀφίπτημι, volo: ex ἀπὸ, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἄπεπτος, ου, ὁ & ἡ, non coctus, qui coqui nequit. inde

Ἀπεπτέω, non coquo, crudus sum. Ab α, & πέπτω, pinso, digero, coquo.

Ἄπερ, pro ἅπερ, quæ.

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ & ἡ, nullum finem loquendi faciens, verbosus. Inde

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas: ab ἀπέραντος, & λόγος, verbum. Th. λέγω, dico.

Ἀπέραντος, ου, ὁ, ἡ, infinitus. Inde

Ἀπεράντως, adv. Ex α & περαντὸς, quod a περαίνω, termino. Th. πέρας, τὸ, terminus.

Ἀπέρατος, vel ἀπείρατος, ου, ὁ & ἡ, infinitus, non habens exitum. & ἀπεράτωτος, pro eodem. Item ἀπέρατος, qui transiri nequit, impervius. priori sensu est ab ἄπειρος, infinitus; posteriore vero est ex α priv. & περάω, transeo.

Ἀπεργάζομαι, ῃ, εται, efficio, operor, f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, τὸ, opus.

Ἀπεργασία, ας, ἡ, peractio, ut μύθου ἀπεργασία, fabulæ peractio, absolutio.

Ἀπεργαστέον, τὸ, peragendum est.

Ἀπεργαστέος, ου, ὁ, peragendus.

Ἀπεργαστικὸς, οῦ, efficiens: ab ἀπεργάζομαι, efficio, operor.

Ἀπεργάθω, & ἀπειργάθω, idem ac ἀπείργω, seu ἀπέργω, excludo.

Ἀπέργειν, Jon. pro ἀπείργειν, disjungere, radere, concludere: ex ἀπὸ, & εἴργω, coerceo, custodiæ trado.

Ἀπεργμαι, præclusus sum, perf. pass. hinc

Ἀπεργμένος, η, ον, præclusus, Jon. pro ἀπειργμένος: ab

Ἀπέργω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω: quod ex ἀπὸ, & εἴργω, coerceo.

Ἀπερείδω, & ἀπερείδομαι, firmiter figo, ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. plur. imp. pass. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere, a. 1. inf. med. Ex ἀπὸ, & ἐρείδω, firmo, figo, admoveo.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi: a. 2. p. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω, innitor, incumbo.

Ἀπερείσι, pro ἀπερείσιος, ἡ, & per Metathesin ἀπειρέσιος, infinita: ex α, & πεῖρας, finis.

Ἀπερεύγω, & ἀπερεύγομαι, idem ac ἀπερεύγω, eructo, proprie sursum eructo: metaph. de fluviis, pro emitto, quasi eructando. ex ἀπὸ, & ἐρεύγω, eructo.

Ἀπερέω, ῶ, in fut. 2. act. ἀπερῶ, & præt. act. ἀπείρηκα, & pass. ἀπείρημαι, (quæ sunt tempora præcipue usitata) denuntio, indico; item veto: ut τὰ ἀπειρημένα, prohibita. ex ἀπὸ, & ἐρῶ, dico.

Ἀπερημόω, ῶ, desolo; idem ac ἐρημόω, desero, desolo.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo: ex ἀπὸ, & ἐρητύω, sedo, detineo, reprimo.

Ἀπερίβλεπτος, ὁ, non circumspectus: passive, cujus non facilis circumspectus. & ἀπερίβλεπτον, incogitatum, insperatum. ex α & περίβλεπτος, conspicuus.

Ἀπερίβλητος λόγος, i. e. ὁ [illegible], oratio, cui περιβολαὶ non sunt adhibitæ, (vide περιβολή) i. e. nuda, & pura, nec circumvestita. ex α priv. & περιβάλλω, ambitu cingo, circumdo.

Ἀπερίγραπτος, ὁ, non circumscriptus; incomprehensibilis: ex α priv. & περιγράφω, circumscribo; ex περὶ, & γράφω, scribo.

Ἀπερίεργος, ὁ, non exsquisitus; non supervacaneus, minime curiosus: ex α priv. & περίεργος, ὁ, curiosus, laboriosus.

Ἀπερίηγητος, ὁ, inenarrabilis, inexplicabilis, non circumscriptus; ex α priv. & περιηγέομαι, circumduco.

Ἀπερικάθαρτος, ὁ, non circum mundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & περικαθαίρω, lustro, purgo.

Ἀπερικτύπητος, ὁ, non circumsonus, vel obstreperus: ex α priv. & περικτυπέω, circumsono, circumstrepo; ex περὶ, & κτυπέω, (factum ex τυπέω, idem ac τύπτω) pulsu sonum cieo, qualis est tympani; strepo, resono. a Th. τύπτω, cædo, percutio.

Ἀπερίλαλητος, ὁ, infans, fandi nescius; vel quem non facile verbis compescas: qui blaterandi finem non facit, garrulus: ut ἄνθρωπον ἀπερίλαλητον, i. e. [illegible] λαλῶν. ex α priv. & περιλαλέω, garritu circumstrepo: ex περὶ, & λαλέω, loquor.

Ἀπερίληπτος, ου, ὁ, & ἡ, amplissimus; nullo tempore, vel loco circumscriptus, nec comprehensus: ut ἀπερίληπτος πρεσβεία, libera legatio: nullo tempore, nec loco circumscripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & περιληπτὸς, ὁ, comprehensibilis.

Ἀπεριμάχητος, ὁ, expers belli, vel pugnæ, non expetitus pugna, vel contentione: ex α priv. & περιμάχητος, de quo aliqui inter se pugnant, vel certant; qui magna contentione expetitur. ex περὶ, & μάχομαι, pugno.

Ἀπεριμέριμνος, ὁ, qui nullas animo curas versat; inconsideratus.

Ἀπερμέριμνος, ὁ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus.

Ἀπεριμερίμνως, adv. inconsiderate, temere, inscite: ex α priv. & περιμέριμνος, diligens, scitus, cum cura rem agens: ex περὶ, & μέριμνα, ἡ, cura.

Ἀπερινόητος, ὁ, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, passive. Item active: ut ἀπερινόητος ψυχὴ τοῦ Θεοῦ, mens, quæ Deum cogitatione complexa non est. ex α priv. & περινοέω, mente complector, & concipio; ex περὶ, & νοέω, cogito, considero.

Ἀπερίοπτος, ὁ, qui circumspectus non est; incogitans; negligens; ut ἀπερίοπτος πάντων, omnia curare omittens, ex α priv. & περιόπτομαι, circumspicio.

Ἀπερίοριστος, ὁ, non circumscriptus, nec definitus, non circumfinitus: ex α priv. & περιορίζω.

Ἀπερίπτωτος, ὁ, qui talis est, ut non incidat; cui periculum non est, incidat; ex α priv. & περιπίπτω, decido.

Ἀπερισάλπιγκτος, ὁ, qui tubarum clangore non circumsonatur, seu non circumsonat: & generaliter, quem nihil circumsonat: ex α priv. & περισαλπίζομαι, tubæ sonitu excitor; vel tubam sonantem audio; ex περὶ & σαλπίγγω, vel σαλπίζω, buccina cano.

Ἀπερίσκεπτος, ὁ, non circumspectus, inconsideratus. unde

Ἀπερισκέπτως, inconsiderate, imprudenter: ex α priv. & περισκέπτομαι, circumspicio. unde περίσκεπτος, qui circumcirca oculis lustrari potest.

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, inconcussus, non distractus; ex α & περισπαστὸς, quod a. 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω. Them. σπάω, traho, stringo.

Ἀπερισπάστως, absque ulla distractione.

Ἀπερισσία, ας, ἡ, natura superfluitatis immunis, & a retrimentis, seu recrementis pura & sincera: ex α priv. & περισσεία(?), ἡ, superfluitas.

Ἀπερισσόχρονος, ὁ & ἡ, suppar ætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore, seu annis impar non est: ex α priv. περισσὸς, superfluus, & χρόνος, tempus.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, quem nihil circumstat: ex α, περὶ, circum, & ἵστημι, sto.

Ἀπερίστρεπτος, ὁ, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & περιστρέφω, obtorqueo.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, incircumcisus: ex α, & περιτέμνω. Th. τέμνω, seco.

Ἀπερίτρεπτος, ὁ, non volubilis & versatilis; circumversari ineptus: ex α priv. & περιτρέπω, circumago.

Ἀπερίτροπος, ὁ, idem; vel non revertens, non redux. Item præfractis & obstinatis moribus; vel incuriosus. ejusd. comp. & Thematis.

Ἀπέριττος, ου, ὁ & ἡ, supervacaneum nihil habens; item luxu carens: ex α & περιττὸς, superfluus. Th. περὶ, circa.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ & ἡ, excrementis carens, Tg. idem.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ & ἡ, non orbiculatus: ex α, περὶ, & φέρω, fero.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀπέρδω. Th. ῥέζω, facio.

Ἀπέρρε, abi in malam rem, imp. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπέρω. Ex ἀπὸ, & ἔρρω pro ἔρω, eo.

Ἀπερρωγὼς, ότος, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀπορρήγνυμαι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀπερυθριάω, non erubesco; pudorem depono; impudenter ago: ex ἀπὸ, & ἐρυθρὸς, ὁ, rubicundus, ruber.

Ἀπέρυκε, arce, præs. imperat. ἀπερυκόμενος, η, ον, prohibens, præs. part. pass. ab

Ἀπερύκω, arceo, repello, propulso, abigo f. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ, & ἐρύκω, detineo, arceo.

Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero; vel rubigine consumo; rubiginem procreo, vel sentio: ex ἀπὸ, & ἐρυσιβόω, rubigini obnoxius sum, vel rubigine laboro: ab ἐρυσίβη, rubigo.

Ἀπερύω, abstraho, detraho: ex ἀπὸ, & ἐρύω, traho.

Ἀπέρχομαι, abeo, exeo, f. ἀπελεύσομαι, a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀπελθεῖν, a. 2. part. ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. p. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

Ἀπερῶ. Vide in ἀπερέω, indico.

Ἀπερωεὺς, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω, fluo, moveor.

Ἀπερωέω, discedo: Iliad. Θ. ex ἀπὸ, & ἐρωέω, fluo.

Ἄπες, Jon. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imper. ab a. 2. ἀφῆν, verbi ἀφίημι: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. sing. ab ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri: q. d. qui non cecidit.

Ἀπέσαξα, ας, ε, onus, vel clitellas deposui, a. 1. ind. act. Th. σάττω, onero.

Ἀπέσβας, extincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. ἀπέσβεσα, ας, ε, exstinxi. a. 1. ind. act.

Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. ex ἀποσβέννυμαι, & ἀποσβεννύω, extinguo; item aboleo, perdo. f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβεκα. a. 2. ἀπέσβην, qu. ab ἀποσβέημι, extinguo.

Ἀπεσθίω, peredo, exedo, absumo, devoro: ex ἀπὸ, & ἐσθίω, comedo.

Ἀπεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod a σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω, fulmino, irruo.

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, excoriatus, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, lacero, lancino.

Ἀπέσομαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπέσπασα, ας, ε, abstraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, traho.

Ἀπέσσυθεν, 3. plur. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, proruperunt, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν. Æol. ex ἀπὸ, & σεύω, vel σόω, fugo, pello. f. σω, a. 1. ἔσσευα, p. κα.

Ἀπέσσυτο, excussus, vel repulsus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσυτο, a σεύω, pello. imperf. pass. σεύομαι, Poet. ἔσυμαι: item ἔσσυμαι.

Ἀπεστάλη, ης, η, missus sum, 3. sing. a. 2. pass. ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass. ἀπέσταλκα, ας, ε, misi, perf. act. ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. act. ἀπέσταλμαι, perf. pass. ἀπέσταλον, ες, ε, a. 2. act. ἀπέστολα, ας, ε, perf. med. ab ἀποστέλλω, Th. στέλλω, mitto.

Ἀπέστησαν, abstiterunt, Jon. pro ἀπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Vide ἀφίστημι.

Ἀπέπεμψα, ας, ε, misi, a. 1. act. ἀποπέμψατε, mittite, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποπέμπω. Th. πέμπω, mitto.

Ἀπεστέρησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω, privo. Th. στερέω, orbo.

Ἀπέστην, & in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. ἀπέστησα, ας, ε, abstuli, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι, depello. Th. ἵστημι, sto.

Ἀπεχώρησα, ας, ε, abii, removi, a. 1. ind. act. ab ἀποχωρέω, abeo, discedo. Th. χωρέω, incedo, accedo, advento.

Ἀπέσταλκα, ας, ε, misi, præt. med. verbi ἀποστέλλω, ablego, mitto. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπεστραμμένος, η, ον, adversus, perf. partic. pass. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀπέστραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. ἀπεστράφην, ης, η, aversus sum, a. 2. ind. pass. ἀπέστρεψα, ας, ε, averti, aor. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω, averto. Th. στρέφω, verto.

Ἀπουσία, ίας, ἡ, absentia: ab ἄπειμι, discedo, deficio.

Ἀπέστω, absit, imperat. ab ἄπειμι, absum. Th. εἰμί, sum.

Ἀπεσφάλην, ης, η, aberravi, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, erro.

Ἀπεσχαρόομαι, οῦμαι, unde ἀπεσχαρῶσθαι, de ulceribus dicitur, quibus crustæ detrahuntur: ex ἀπὸ, & ἐσχαρόω, ῶ, crustas obduco. unde ἀπεσχαρωμένα ἕλκη, Diosc. l. 4. ulcera, quæ vulnus contraxerunt: ab ἐσχάρα, ἡ, ignis, focus.

Ἀπέσχεθον, ες, ε, abfui, præt. ind. act. ἀπέσχον, ες, ε, abstinui, a. 2. ind. act. ἀπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω, absum.

Ἀπέτεμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω, abscindo.

Ἀπετέθη, ης, η, depositus est, a. 1. pass. verbi ἀποτίθημι, amoveo, dimitto. Th. τίθημι, pono.

Ἀπέταλος, ὁ, sine foliis: in Epigr. Unde ἀπεταλωτέρη, minus frondosa: ibidem. ex α priv. & πέταλον, τὸ, folium.

Ἀπετίνυον, pœnas luebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἀποτινύω, rependo, remunero. Th. τίω, punio.

Ἀπέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω, devoro. Th. τρώγω, comedo.

Ἀπετρέποντο, non audebant, aversi fuerunt in fugam. 3. plur. imperf. pass. ab ἀποτρέπω, averto: quod ab ἀπὸ, & τέτροφα, p. m. verbi τρέπω, verto.

Ἀπευθανατίζω, honesta morte perfungor. sic cap. 6. l. 2. Machab. ex ἀπὸ, εὖ, bene, & θάνατος, ὁ, mors.

Ἀπευθής, έος, & ἄπευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, fama inauditus: item imperitus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Ἀπευθύνω, adæquo, rego, dispono, dirigo, do judicium cum pœna: ex ἀπὸ, & εὐθύνω, dirigo.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον, intestinum rectum, per quod flatus alvi extenditur sæpe, cum urinam reddimus, inquit Alex. Aphrod. lib. 2. problem. a præced. ἀπευθύνω, ῶ, adæquo.

Ἄπευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ita vocat Theophrast. arbores, quæ resinam non exudant ex α priv. & πεύκη, picea arbor.

Ἀπευκταῖος, ὁ, idem ac ἀπευκτὸς, abominandus.

Ἀπευκτὸς, & ἀπευκταῖος, ὁ, abominandus, execrandus: item vitandus, aversandus; & in neutro ἀπευκτὸν, id quod deprecantur. Unde ἀπευκτῶς, abominande, & ἀπευκτοὶ hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ἀπεύχομαι, deprecor, precor, seu opto non evenire: item abominor, execror. ex ἀπὸ, & εὔχομαι, precor.

Ἀπευνάζω, sopio; idem ac εὐνάζω, cum ἀπὸ præfixo.

Ἄπευστος, ὁ, inauditus: idem ac ἀπευθὴς, vel ἄπευθος.

Ἀπεύχομαι, abstineo.

Ἀπευτελίζω, vilem reddo: ex ἀπὸ, & εὐτελὴς, ὁ, vilis pretio, contemptus.

Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. act. ab ἀποφεύγω, evado, effugio.

Ἀπέφηνα, ας, ε, ostendi, a. 1. act. ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. masc. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω, appareo.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. partic. pass. ab ἀποφθείρομαι, corrumpor. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, loquutus sum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι, loquor. The. φθέγγομαι, loquor.

Ἀπέφθιτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποφθίω, intereo, pereo. The. φθάω, prævenio, seu φθίω, consumo.

Ἄπεφθος, ου, ὁ, ἡ, incoctus: ex α, & ἑφθὸς, coctus. Th. ἕψω, elixo, coquo.

Ἀπέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω, aufugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπέχει, sufficit, impersonal. ab ἀπέχω, refero, absumo.

Ἀπεσχῆσθαι, p. inf. ab ἀπέχω, refero, absumo.

Ἀπεχθαίρων, & ἀπεχθρώσας, ὁ, inimicum & odiosum reddens.

Ἀπεχθαίρω, odio prosequor. f. ανῶ. a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθάνομαι, invisus sum, præs. ind. f. ἀπεχθήσομαι, ἀπεχθάνῃ, 2. sing. præs. sub. pass. ἀπηχθόμην, a. 2. m. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθάνεσθαι, invisum esse, & Jon. ἀπεχθέεσθαι, Att. & Dor. pro ἀπέχθεσθαι, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι, in odium venio, displiceo.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, simultas: ab ἀπεχθὴς, ὁ, invisus.

Ἀπέχθηαι, odio sis, præs. sub. Jon. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι, in odium venio, displiceo.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, invisus: ex ἀπὸ, & ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθήσομαι, invisus ero, fut. 1. m. ἀπηχθόμην, a. 2. ind. Jon. ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, in odium venio, displiceo.

Ἀπεχθητικὸς, ῆ, ὁ, qui in hominum odia solet incurrere.

Ἀπέχθομαι, idem ac ἀπεχθάνομαι, offendor, sum hostis, inimicor, irritor. in odium & offensionem incurro. ab ἀπεχθὴς, invisus.

Ἀπεχθρῶς, & ἀπεχθημόνως, inimice, hostiliter, ab ἀπεχθὴς, invisus.

Ἀπεχθῶς, abstinenter; adv. ab ἀπέχω, abstineo.

Ἀπεχθῶς, invise, odiose, ut ἀπεχθῶς ἔχων, vel διακείμενός τινι, exp. qui odit, perosus, exosus. nam est adv. ab ἀπεχθὴς, odiosus.

Ἀπεχρῆτο, impersonaliter positum pro

Ἀπέχρη, satis erat, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, sufficit: ex ἀπὸ, & χρὴ, oportet, convenit, decet, par est.

Ἀπεχυρόω, & ἀποχυρόω, ῶ, munio: ex ἀπὸ, & ἐχυρόω, ῶ, munio, firmo, Th. ἐχυρὸς, ὁ, loco firmus, munitus, tutus.

Ἀπέχω, εις, ει, refero, absum. f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. & in pass. ἀπέχομαι, abstineo, cum gen. imp. ἀπειχόμην. a. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Item averto. Odyss. ο. vel ut alii, retraho, seu abstraho. Et apud Plut. de def. Orac. οὐδὲν ἀπέχει, nihil prohibet, quin. Item absum, Xen. & disto, i. e. differo, Herodian. Item recipio, reporto. Plut. ab ἔχω, habeo.

Ἀπεψία, ας, ἡ, indigestio, ab α & πέψις, coctio, quod a. 2. sing. præt. ind. pass. verbi πέπτω, coquo.

Ἀπεψήχοντο, abstergebant, imperf. m. ab ἀποψήχω, frigeo. ex ἀπὸ, & ψήχω, frigefacio.

Ἀπέψω, reperitur pro magis usitato ἀφέψω, decoquo, recoquo.

Ἀπεών, Poet. pro ἀπὼν, ὁ, absens, præs. part. ἀπέην, ης, η, aberam, imperf. ind. ἀπῇ, absit, 3. sing. præs. sub. ἄπειμι, absum: quod ex ἀπὸ, & εἰμί, sum.

Ἀπηβηκὼς, ὁ, pubertatem egressus, ex ἀπὸ, & ἡβάω, adultus.

Ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἄπηγον, ab ἀπάγω, abduco.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, renuntiavi, a. 1. ind. act. ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω, renuntio. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀπηγέομαι, narro, pro ἀφηγέομαι.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἀφήγημα, τὸ, narratio.

Ἀπηγέεσθαι. Jon. pro ἀφηγέεσθαι, narrare.

Ἀπήγησις, ἡ, memoria: item narratio.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, strangulavi, a. 1. mas. ab ἀπάγχω, f. γξω, strangulo.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπηγορέω, & media voce ἀπηγορέομαι, accusationi respondeo; ἀπολογοῦμαι.

Ἀπηγόρημα τὸ, responsio ad accusationem, narratio, relatio, (ἀπήγησις, idem) defensio, ἀπολογία, ex ἀπὸ, & ἀγοράομαι, idem ac ἀγορεύω, concionor.

Ἀπηγορία, ἡ, & ἀπηγόρημα, τὸ, negatio, refutatio, accusationis defensio.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, abductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπῆγξα, ας, ε, strangulavi, suffocavi præt. ind. act. ab ἀπάγχω, strangulo.

Ἀπήδαλος, ὁ, unde ἀπήδαλον πλοῖον, gubernaculo carens navis: ex α priv. & πηδὸς, ὁ, gubernaculum: remus. unde πηδάλιον, clavus navis.

Ἀπηδέσθην, ης, η, olesus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω, abedo. Th. ἔδω, edo.

Ἀπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. med. & in 3. plur. ἀπῄεσαν, & Att. ἀπῇσαν; ab ἄπειμι, abeo; ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπῄεισα, ας, ε, abii, Att. pro ἀπῄεσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, abeo.

Ἀπηθέω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Unde

Ἀπήθημα, τὸ, cremor percolatus; ex ἀπὸ, & ἠθέω, colo.

Ἀπῆκε, a. 1. Jon. pro ἀφῆκε, dimisit: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobediens; idem etiam ac ἀνήκοος, qui non audit: imperitus. ab α, & ἀκοὴ, quod a p. m. verbi ἀκούω, audio.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, ad amussim, vel ad unguem factus, part. præt. pass. Unde adv.

Ἀπηκριβωμένως, absolute, ad amussim. ab ἀπακριβόομαι, οῦμαι. Th. ἀκριβὴς, exquisitus.

Ἄπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompactus: item non concretus: e α, & πηκτὸς, fixus, infixus; quod a 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι, figo. At Ἀπηκτὸς, ὁ, Suidæ est πορευόμενος, proficiscens.

Ἀπηλαίστρος, ὁ, insuperabilis. ex α priv. & παλαίστρα, palæstra, lucta.

Ἀπήλακα, ας, ε, abegi, perf. act. ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω, Th. ἐλαύνω, ago, impello.

Ἀπήλαυον, ες, ε, & ἀπέλαυον, fructum capiebam, imperf. Sic ἀπήλαυσα, & ἀπέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, dedolui; item animum despondi, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, ῶ. Th. ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἀπηλγηκὼς, ὁ, qui dedoluit, sive perdoluit, quique eo duritiæ pervenit, ut ad omnem doloris sensum obsurduerit. est autem particip. perf. ἀπὸ τοῦ ἀπαλγῶ quod dicitur quum quis vacat dolore & sensu sui mali. Erasm. in Epist. ad Ephes. cap. 4.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno. a sequente ἀπηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, durus.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, sævus, quasi nullius curam gerens. Hinc adverb.

Ἀπηλεγέως, sæve, intrepide. Ab ἀπὸ, & ἀλέγω, curo; quia nihil curat, modo iræ suæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, redargui, a. 1. ind. act. ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω, redarguo.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω, increpo.

Ἀπῆλθον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπηλιαστὴς, ὁ, alienus a judiciis, & litibus, seu caussis judiciariis, quæ in Heliæa (foro scil. Atheniensi subsolano) agitabantur: alienus a foro; ex ἀπὸ, & ἡλιαία, ἡ, magistratus, & forum Athenis, cujus judices ἡλιασταὶ, quia sub dio apricantes sedebant. Arist. 5. Politicorum.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, facio fatuum; ad fatuitatem redigo. Unde ἀπηλιθιωμένοι, οἱ, mente capti: Marcel. vertit, vitio concrescentium in vesica calculorum laborantes. Diosc. l. 5. c. 27. ex ἀπὸ, & ἠλιθιόω, stultum reddo.

Ἀπηλαίνει, minatur. Gen. 27. 42. ex eo legend. ἀπειλεῖ, verbi ἀπειλέω, ῶ, minor.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus Subsolanus: ab ἀπὸ, & ἥλιος, ὁ, Sol.

Ἀπηλλάγην, ης, η, liberatus sum, a. 2. passiv. ind. ἀπήλλαγμαι, ξαι, κται, dimissus sum, perf. ind. pass. ἀπήλλαξα, ας, ε, dimisi, liberavi, a. 1. ind. act. & ἀπήλλαχα, ας, ε, perf. ind. act. ἀπηλλάχθαι, dimissum esse, perf. inf. pass. verbi ἀπαλλάττω, dimitto. Th. ἀλλάττω, muto.

Ἀπηλλοτρίωσα, ας, ε, abalienavi, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, abalienatus sum, perf. ind. pass. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, a verbo ἀπαλλοτριόω, ῶ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio; a. 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, ῶ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπηλοίησα, ας, ε, contrivi, a. 1. act. ab ἀπαλοιάω, contundo, contringo. ab ἀπὸ, & ἀλοιάω, pro ἀλοάω, verbero, flagris cædo. Th. ἅλως, ω, ἡ, area, in qua trituratur frumentum.

Ἀπήλπισα, ας, ε, inde speravi: item desperavi: præt. ind. act. ἀπήλπικα, ας, ε, idem a. 1. ind. act. cujus part. ἀπηλπικὼς, ότος, ὁ, qui desperavit: a verbo ἀπελπίζω, despero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ ἡ, illæsus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, clades, jactura, calamitas, noxa.

Ἀπήμβροτον, aberravi, Poet. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἀφαμαρτάνω, aberro, Th. ἁμαρτάνω, Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀπημελημένος, η, ον, neglectus, perf. part. pass. Unde adv.

Ἀπημελημένως, neglectim. Ab ἀπημελέομαι, οῦμαι: ex ἀπὸ, & ἀμελέω, negligo. Them. μέλει, curæ est.

Ἀπῆμεν, abiimus, per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1. pl. plusq. p. m. ab ἄπειμι, absum. Th. εἶμι, eo.

Ἀπήμονα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocuus, illæsus. Th. πῆμα, clades.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas: ab ἀπήμων; quod a πῆμα, τὸ, clades, jactura.

Ἀπήμυνε, adjuvit, imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω, succurro.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæsus. Th. πῆμα, τὸ, clades, jactura, noxa.

Ἀπῆν, aberam, imperf. verbi ἄπειμι, absum: ab εἰμί, sum.

Ἀπηνάνθρωπος, ὁ, crudelis, inhumanus: ab ἀπηνής, crudelis, sævus.

Ἀπήνεγκα, ας, ε, abduxi, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω, abduco.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ & ἡ, carens vento: ex ἀπὸ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Ἀπηνέος, ος, crudelis, gen. sing. ab ἀπηνής, crudelis, immitis, sævus.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπηνής, sævus, crudelis, immitis. ab ἀπὸ, & ἐνής, i. e. πρᾶος, mansuetus.

Ἀπηνεόω, ῶ, unde ἀπηνεώθη, quod Suidas affert, & exp. ὠμὸς ἐγένετο, immitis & crudelis factus erat. ab ἀπηνής, immitis, sævus crudelis.

Ἀπηνεώθην, ης, η, obstupefactus sum, obmutui, a. 1. ind. pass. ab ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ, & ἐνεός, stupidus, mutus. Th. αὔω, clamo.

Ἀπήνη, ης, ἡ, & Dor. ἀπάνα, ας, ἁ, vehiculum mulare, quod muli juncti trahebant, ut Pausan. docet: theda. Homerus quoque eam vocat ἡμιόνειον ἅμαξαν, Odyss. ζ. unde ἀπηνῶν ἀγώνισμα dictum fuit certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ, theda.

Ἀπηνυσάμην, ω, ατο, tenui, a. 1. m. verbi ἀπανύομαι. Th. ἀνύομαι, tenuo.

Ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, sævus.

Ἀπήνηρος, ὁ, unde ἀπηνέων ἀγώνισμα, certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ, quum mulis thedæ junctis certatur; seu concertatur vehiculo mulari. a Th. ἀπήνη, ἡ, theda.

Ἀπήλυθον, abii, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, abeo: ex ἀπὸ & ἔρχομαι, venio.

Ἀπήντησα, ας, ε, occurri, a. 1. verbi ἀπαντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀπήορος, & ἀπήωρος, ὁ, ex alto dependens; item altus, sublimis, in alto situs: ex ἀπὸ, & αἴρω, erigo attollo.

Ἀπῆρα, ας, ε, recessi, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω, recedo, proficiscor.

Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, intendi, a. 1. m. ab ἀπερείδω, incumbo, inclino.

Ἀπηρὴς, έος, ὁ & ἡ, item ἄπηρος, & ἀπήρωτος, nullo membro mutilatus, nec captus; ex α priv. & πηρὸς, ᾶ, ὁ, mutilus.

Ἀπήρθην, ης, η, sublatus fui, aor. 1. ind. pass. ἀπῆρκα, ας, ε, sustuli, discessi, perf. ind. act. ἀπῆρμαι, σαι, ται, sublatus sum, perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω, proficiscor, discedo.

Ἄπηρος, ὁ, pera carens, sacco destitutus: ex α priv. & πήρα, pera.

Ἀπήρτημαι, σαι, ται, suspensus, vel remotus fui, perf. ind. pass. cujus part. ἀπηρτημένος, η, ον, suspensus, remotus: ab ἀπαρτάομαι, disto, aberro.

Ἀπήρτισμαι, perfectus reddor, absolutus sum, præt. ind. pass. cujus part. ἀπηρτισμένος, η, ον, perfectus, absolutus. unde adv.

Ἀπηρτισμένως, perfecte, absolute. Ab ἀπαρτίζομαι, perficior. Th. ἄρτιος, integer, æqualis.

Ἀπηρυθριασμένως, & ἀπηρυθριακότως, impudenter deposito pudore, perfricta fronte: ab ἀπερυθριάω, non erubesco.

Ἀπήρωτος, ὁ, non mutilatus, integer, illæsus. Vide supra in ἀπηρής.

Ἀπῇς, abfueris, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄπειμι, absum. Th. εἰμί, sum.

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Jon. pro ἀφήσων, emissurus, part. f. 1. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπηύρα, auferebat, 3. sing. imp. act. Sic ἀπηύρας, per sync. pro ἀπηύρησας, a. 1. ind. act. ἀπηῦρον, a. 2. ind. act. ἀπηύρων, 2. sing. vel 3. pl. imp. act. ab ἀπαυράω, eripio. ex ἀπὸ, & αὔρα, ventus lenior.

Ἀπῆχα, ας, ε, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπέχθεια, ἡ, odium, ἀπὸ τοῦ ἀπέχθεσθαι, Lysias, μῖσος, τὸ, odium.

Ἀπηχέω, ῶ, dissono, absono, part. [illegible] ἀπηχής, έος, ὁ. Ab ἀπὸ, & ἦχος, ὁ, sonus, vox.

Ἀπηχήματα, τὰ, resonantia, nom. pl. ab ἀπήχημα, ατος, τὸ, extremum soni, vel vocis pulsus, Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus, vox.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ & ἡ, absonus: item odiosus: ab ἀπὸ, & ἦχος, ου, ὁ, sonus, vox.

Ἀπήχθετο, invisus erat, imperf. vel a. 2. med. ἀπήχθημαι, perf. pass. ab ἀπέχθομαι, vel quod usitatius, ἀπεχθάνομαι, odio sum. Them. ἔχθος, εος, τὸ, molestia, angor, dolor.

Ἀπηχθημένος, ὁ, iratus, infensus: a præced. ἀπήχθημαι, invisus sum.

Ἀπήχθην, ης, η, abductus fui, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπήχθηρα, odio prosequutus sum, a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω, odio habeo. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitia.

Ἀπηχεύμενος, η, ον, resonans, pro ἀπηχούμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω, ῶ, dissono. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus, vox.

Ἀπηώρευν, pro ἀπῃωροῦντο, suspensi erant, 3. pl. imp. med. Dor. pro ἀπῃωροῦντο, ἀπῃώρησα, ας, ε, ex sublimi dependi, a. 1. act. ἀπῃωρημένος, η, ον, suspensus, part. præt. pass. ab ἀπαιωρέομαι, οῦμαι, immineo, attollo. Them. αἰωρέω, ῶ, attollo, effero, suspendo. Ab ἀπαιωρέω, ῶ: ex ἀπὸ, & αἰωρέω, ῶ.

Ἀπήωρος, ου, ὁ, idem ac ἀπῃωρημένος, suspensus.

Ἀπίασι, abeunt, Jon. pro ἄπεισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀπίδω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, video. Th. εἴδω, video.

Ἀπίεμεν, emittimus, 1. pl. præs. ind. & part. m. ἀπιέμενος, η, ον, emittens, Jon. pro ἀφίεμεν, & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπιέναι, abire, præs. inf. ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo. Et ἀπιέναι, emittere, Jon. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀπίενται, Jon. pro ἀφίενται, emittunt, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀφίημι, emitto. Them. ἵημι, mitto.

Ἀπίεσθαι, Jon. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. q. ab ἀπιέω, abeo pro ἀπέω, vel ἀπίω; unde Lat. abeo.

Ἀπιέωσι, Jon. pro ἀφιῶσι, emiserint, 3. plur. sub. verbi ἀφίημι, emitto.

Ἀπίῃς, abeas, a. 2. sub ab ἄπειμι, absum, ab ἀπὸ, & εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, longinquæ terræ, gen. sing. a nom. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vox.

Ἀπίθανος, ου, ὁ, ἡ, improbabilis: ex α & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω, persuadeo.

Ἀπιθάνως, inscite, absurde, non probabiliter: a præcedente ἀπίθανος, improbabilis.

Ἀπιθεῖν, inobedientem esse, inf. act. ἀπίθησα, ας, ε, inobediens sum, a. 1. ind. act. Jon. pro ἀπείθησα, ab

Ἀπιθέω, ῶ, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto: ex α & πείθω, suadeo.

Ἀπιθὴς, ὁ, non credens, morosus; non parens; retractarius: ejusd. Th. & comp.

Ἀπίκαται, Jon. pro ἀφίκαται; & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, venerunt, sic ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν: Illud 3. pl. perf. pass. hoc 3. plur. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, advenio, pervenio.

Ἀπίκῃ, Jon. pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. ἀπικνέεσθαι, Jon. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. inf. ἀπικόμενος, Jon. pro ἀφικόμενος, progressus, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, pervenio; ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι, pervenio.

Ἄπικρος, ου, ὁ & ἡ, non amarus, amaritudinis expers: ex α, & πικρὸς, amarus.

Ἀπικρόχολος, non biliosus: ex α priv. πικρὸς, amarus, & χολὴ, fel, bilis.

Ἀπιλλάσθην, ης, η, clausus sum, a. 1. ind. pass ab ἀπιλλάω, ῶ, arceo. Th. ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Ἀπιλλέω, pro ἀπειλέω, verbum antiquarum legum; Lys. excludo, arceo. Th. ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Ἀπίμελος, ου, & ἀπιμελὴς, έος, ὁ & ἡ, pinguedinis expers: ex α & πιμελὴ, pinguedo.

Ἀπινὴς, έος, ὁ & ἡ, purus a sordibus: ex α & πίνος, ου, ὁ, sordes.

Ἀπινύσσω, desipio: item effluo, a πινύω, sapio.

Ἀπίνυτος, ὁ, amens, qui desipit.

Ἀπινύτως, amenter, desipienter: ab ἀπινύσσω, desipio, vel ex α priv. & πινυτὸς, prudens, unde πινυτῶς, prudenter. a πινύω, unde πινύσσω, moneo, sapere facio.

Ἀπίξεαι, perveniet, Jon. pro ἀφίξεαι, 2. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι: ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι, pervenio.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, adventus: item incursus: a 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἀπίον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι, absum. Th. εἶμι, eo.

Ἄπιος, ου, ἡ, pyrus, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, pyrum. Dici volunt ab Apia regione, id est, Peloponeso: vel forsan ab ὀπὸς, liquor, succus, quia est succulentus fructus.

Ἄπιος, ου, ὁ, longinquus: quasi ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπισόω, fut. ώσω, adæquo, exæquo: ex ἀπὸ, & ἰσόω, adæquo.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ, & ἡ, idem ac ἀπίττωτος, non picatus; ex α priv. & πίσσα, ἡ, pix, resina.

Ἀπιστάναι, discedere, Jon. pro ἀφιστάναι, præs. inf. ab ἀφίστημι, discedo.

Ἀπιστέαται, Jon. pro ἀφίστανται, deficiunt, 3. pl. præs. pass. Sic ἀπιστέατο, Jon. pro ἀφίσταντο, 3. plur. imperf.

Ἀπιστέω, ῶ, diffido, imp. ἠπίστουν, ουν. f. ήσω. Hinc ἀπιστούμενος, præs. part. pass. Ex α, & πίστις, quod a 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, suadeo.

Ἀπίσταμαι, Jon. pro ἀφίσταμαι, discedo.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia.

Ἄπιστος, ου, ὁ, infidus: in comp. ἀπιστότερος, f. g. ἀπιστοτάτη. Ex α, & πίστις, fides. quod a perf. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, suadeo, oratione flecto.

Ἀπιστοσύνη, ἡ, perfidia.

Ἀπίστως, fraudulenter, perfide, incredibiliter, infideliter; ab ἄπιστος, infidelis.

Ἀπισχναίνω, emacio; & in pass. ἀπισχναίνομαι, extenuor, reddor tenuis: ex ἀπὸ, & ἰσχνὸς, macer; unde ἰσχναίνω, macilentum reddo.

Ἀπισχυρίζομαι, obnitor; ad fortitudinem me compono; omni ope resisto. vel conatu efficio; item acriter denego, abnuo, pernego: ex ἀπὸ, & ἰσχυρὸς, fortis. unde ἰσχυρίζομαι, nitor, persto.

Ἀπίσχω, idem ac ἀπέχω, abstineo.

Ἀπίσωσις, ἡ, adæquandi actio: ab ἀπισόω, adæquo.

Ἀπίτης, ὁ, ut ἀπίτης οἶνος, vinum ex pyris factum. Diosc. l. 5. c. 32. ab ἄπιος, longinquus.

Ἀπίττωτος, ὁ, non picatus: ut ἀπίττωτα ἀγγεῖα. apud Strab. Idem ac ἀπίσσωτος, non picatus.

Ἄπιχθυς, ὁ, qui non vescitur piscibus; ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis.

Ἀπιὼν, όντος, ὁ, abiens, prodiens, particip. præs. ab ἀπιέω, pro ἀπίω, abeo.

Ἀπίων, ονος, ὁ & ἡ, non pinguis: ex α priv. & πίων, ονος, ὁ & ἡ, pinguis.

Ἀπλάνεια, ας, ἡ, stabilitas; non errare, nec vagari: ab ἀπλανής, non vagabundus.

Ἀπλανὴς, έος, ὁ & ἡ, non erraticus, vel vagabundus: ab α, & πλάνη, ἡ, error.

Ἄπλαστος, ὁ, pro ἀπέλαστος, cui appropinquare tutum non est. ex α, & πέλας, adv. prope Alii vertunt informis, ineffigiatus, simplex; ex α, & πλαστὸς, ὁ, fictus. a 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel ἄττω, fingo.

Ἀπλάστως, simpliciter, non ficte, non dissimulanter; ab ἄπλαστος, informis.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ & ἡ, latitudine carens: ex α, & πλατὺς, ὁ, latus.

Ἄπλατος, ὁ, Dor. pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληστος, magnitudine immensus, inaccessus, per Sync. τοῦ σ, a πλήθω, impleo. Them. πλέος, ὁ, plenus. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἀπέλαστος, a πελάζω, accedo, pertingo, admoveo.

Ἀπλάτυνε, credo legendum ἐπλάτυνε, 3. sing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, dilato, Genes. 26. 22.

Ἀπλεονέκτης, ὁ, inexplebilis. Merc. Trism. ex α priv. & πλεονεκτέω, plus possideo.

Ἄπλετος, Poet. pro Ἄπλητος, ου, ὁ & ἡ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπληστος, non impleri potens, infinitus, grandis, immensus, arduus. ab α priv. & πλήθω, quod a πλέος. Item ἄπλατος pro ἄπλαστος, quod ab ἀπέλαστος, ου, ὁ & ἡ, inaccessus. cui appropinquare tutum non est; ab α, & πέλαστος; quod a 3. sing. præt. ind. pass. verbi πελάζω accedo. Th. πέλας, prope.

Ἄπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui latus non stipatum est: ab α, & πλευρὰ, ἡ, latus.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, vestis simplex apud Sophoclem, quæ Homero est ἁπλοΐς· ab ἁπλοῦς, (pro ἁπλόος) enim fit ἁπλοΐς, & Epenthesi τοῦ γ, ἁπληγίς. Hinc

Ἀπλήγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, simplex, innocens, innocuus. Th. ἁπλόος, simplex.

Ἀπληθὴς, έος, ὁ, non plenus, strigosus: ex α priv. & πλήθω, plenus sum.

Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impercussus: ex α priv, & πλήττω, vel πλήσσω, cædo, percutio.

Ἀπλήρωτος, ὁ, inexplebilis; idem ac ἄπληστος; & ejusd.

& ejusdem Thematis & compositionis.
Ἄπαιξ, ικος, ὁ, καὶ ἡ, non percussus.
Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus: ex α & πληρόω, ῶ, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἀπληστεύομαι, sum insatiabilis; sum avidus: ab ἄπληστος, insatiabilis.
Ἀπληστία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.
Ἄπληστος, ου, ὁ & ἡ, inexplebilis, insatiabilis, immensus. Inde adv.
Ἀπλήστως, inexplebiliter, insatiabiliter, immense. Ex α & 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω, plenus sum. Th. πλέος, ὁ plenus.
Ἄπλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, immensus.
Ἄπλητος, pro ἄπληστος, ὁ, qui non impleri potest.
Ἀπλάς, ος, ἡ, simplicitas, candor, ab ἁπλόος, simplex.
Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, qui promissum, vel porrectum habet capillum: item, qui raro est capillitio: ab ἁπλόος, simplex, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, villus.
Ἀπλοΐα, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum.
Ἁπλοΐζομαι, simplicem & candidum me exhibeo. simplicitate utor. Xen. ab ἁπλοΐς, ίδος, vel a Th. ἁπλόος, simplex.
Ἁπλοϊκὸς, ῆ, ὁ, simplex, non versutus, inaffectatus, cui opponitur πανοῦργος. unde adv.
Ἁπλοϊκῶς, simpliciter, citra dolum: ab ἁπλόος, simplex.
Ἄπλοος, ὁ, qui non potest navigare: ab ἄπλοος, quod ex α priv. & πλόος, & contracte πλοῦς, ὁ navigatio, cursus. a Them. πλέω, navigo.
Ἁπλοΐς, ίδος, ἡ, vestis simplex: in acc. plur. ἁπλοΐδας, cui opponitur δίπλαξ. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα tanquam adject. Th. ἁπλόος, simplex.
Ἄπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non plicatus; ab α & πέπλεκα, præt. m. verbi πλέκω, plico.
Ἁπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laertium. qu. Cynicus simplici veste utens: ab ἁπλόος, simplex, & κύων, κυνὸς, ὁ & ἡ, canis.
Ἁπλόος, ος, ὁ ἁπλοῦς, ἡ, ῆ, ἁπλόον, οῦν, τὸ simplex. compar. ἁπλούστερος, superl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem significante, & πέλω, sum, tanquam ἅπελος, quia unicum est, quod simplex est. Vel ab α priv. & πολὺς, multus, quia quod simplex est, non est e multis. Est &
Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλόος, navigatio. Th. πλέω, navigo.
Ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor: ab ἁπλόος simplex.
Ἁπλότριχες, οἱ, qui capillo simplici sunt, porrecto, & promisso, a nominativo sing. ἁπλόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ.
Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, divitiis carens: ab α, & πλοῦτος, divitiæ.
Ἁπλόω, ῶ, expandor, explico, extendo. f. ώσω, p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, οῦμαι, expandor. pr. ἥπλωμαι, cujus part. ἡπλωμένος, η, ον, expansus, simplex. Th. ἁπλόος, simplex.
Ἀπλυσία, ας, ἡ, immunditiis, illotio, in plur. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ, quæ elui nequeunt.
Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus, proprie de vestimento. Ex α & πλύνω, lavo.
Ἁπλῶς, simpliciter, benigne: adv. ab ἁπλόος, simplex.
Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innavigabilis. Th. πλέω, navigo.
Ἀπνοῦς, όος, ὁ καὶ ἡ, valde spirans: ab α epitat. & πνέω, flo. vel non spirans, flatu destitutus, ab α priv. & Th. eodem.
Ἀπνευμάτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento non perflatus.
Ἀπνευστὶ, adv. sine respiratione, sine interpellatione, confertim.
Ἀπνευστία, ας, ἡ, spiritus repressio.
Ἀπνευστιάζω, spiritum reprimo, & contineo. ex α priv. & præt. ind. pass. verbi πνέω, flo, spiro.
Ἄπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis.
Ἀπνευστότατος, ab omni flatu penitus silens. Theophr. l. 2. histor. ab ἄπνευστος, ὁ, destitutus facultate respirandi.
Ἀπνοία, ας, ἡ, carentia flatus: item sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab α priv. & πνοὴ, spiritus. Th. πνέω, spiro.
Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ καὶ ἡ, in acc. sing. ἄπνοον, ἄπνουν, flatu, seu respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.
Ἀπὸ, præpositio: regit gen. a, ab, post, ante, præ, propter, per: item ex, de, absque. Inde Lat. ab. Fit autem ab Hebr. [illegible] ab, id est auctor, vel principium cujusvis rei.
Ἄπο, adv. longe, procul. Et Ἄπο pro ἄπεστι, abest, ab ἄπειμι. Them. εἰμὶ, sum. Et Ἄπο pro ἄπιθι, abi, apage: ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.
Ἀπὸ τοῦ, ab illo tempore.
Ἀπαιρέομαι, οῦμαι, idem ac ἀφαιρέομαι, aufero, detraho, adimo, imperf. ind. ἀπαιρεόμην, Jon. pro ἀφηρούμην, οῦ, το, auferebam: ab ἀπὸ, & αἱρέομαι, aufero, capio.
Ἀπαιρέεσθαι, auferri, præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poet. & Jon. ab ἀπὸ, & αἱρέω, capio.
Ἀπαιρέεο, ablatus esto, Jon. pro ἀφαιροῦ, præs. imperat. pass. ab eod. Th. vel
Ἀπαίρεο, auferas, Jon. pro ἀπαιρέου, quod pro ἀφαιροῦ, præs. imperat. verbi ἀφαιρέω, ῶ, aufero.
Ἀπαιρέομαι, οῦμαι, Jon. & Poet. in Homero, & Herodoto pro ἀφαιρέομαι, οῦμαι, aufero, vel auferor.
Ἀποβαδίζω, abeo, discedo: ab ἀπὸ, & βαδίζω, eo. Th. βάω, vado, ascendo.
Ἀποβάθρα, ας, ἡ, scala, qua e navi descenditur: ab ἀποβαίνω, descendo.
Ἀποβαίνω, descendo, cedo. f. ἀποβήσομαι. p. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκώς, υῖα, ός. a. 2. ἀπέβην, ης, η, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβάς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ, & βαίνω, vado.
Ἀποβάλητε, abjeceritis, 2. plur. a. 2. sub. act. ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, qui abjecit, a. 2. part. act. ab
Ἀποβάλλω, abjicio, amitto. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. sub. ἀποβάλω. præt. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. pass. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν. p. m. ἀποβέβολα. hinc Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, jactura. Th. βάλλω, jacio.
Ἀποβάπτω, intingo, immergo leniter; ab ἀπὸ, & βάπτω, tingo.
Ἀποβὰς, άντος, ὁ, qui descendit, vel cessit; nom. plur. ἀποβάντες, descendentes, egressi: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω, descendo, cedo.
Ἀπόβασις, εως, ἡ, descensus: item eventus: exitus: ab ἀποβαίνω, descendo.
Ἀποβάτης, ου, ὁ, certaminis equestris genus, qu. descensor. dictum: qui enim certabat, dicebatur ἀποβάτης. Inde Ἀποβατικοὶ τροχοὶ dicebantur. Ab ἀποβαίνω, descendo.
Ἀποβατήριος Ζεὺς, cognomentum Jovis: quasi descensor Jupiter dictus: a sequen. ἀποβάτης, ὁ, descensor.
Ἀποβέβηκα, ας, ε, descendi, cessi, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς υῖα, ὸς, firmatus, constans: a verbo ἀποβαίνω, descendo.
Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, qui abjecit: in gen. pl. ἀποβεβληκότων: part. præt. act. ab ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀποβῆναι, descendere, a. 2. inf. ἀποβήσομαι, ῃ, εται, descendam, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω, descendo.
Ἀποβήσσω, & ττω, extussio: tussiendo ejicio: ab ἀπὸ, & βήσσω, seu βήττω, tussio. Them. βὴξ, βηχὸς, ὁ καὶ ἡ, tussis.
Ἀποβιάζομαι, vim affero, vi cogo: item enitor, ut mulier in partu; & pass. vi cogor: ex ἀπὸ, & βιάζομαι, vim infero. Th. βία, ας, vis.
Ἀποβιβάζω, & Ἀποβιβάζομαι, jubeo, vel facio aliquem descendere: item trajicio, præs. inf. act. ἀποβιβάζειν, pass. ἀποβιβάζεσθαι, a. 1. m. ἀποβιβασάμενος, η, ον. Ex ἀπὸ, & βιβάζω, eo. Th. βαίνω, vado.
Ἀποβιόω, ῶ, de vita decedo, morior. a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præs. inf. ἀποβιοῦν. Ex ἀπὸ, & βιόω, ῶ, vivo. Th. βίος, vita.
Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ, & βίωσις, ipsa vivendi actio. Inde
Ἀποβιώσιμος, adject. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, testamentum. Th. βίος, vita.
Ἀποβλάπτω, lædo, oblædo. Ἀποβλάπτομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ, & βλάπτω, noceo.
Ἀποβλαστάνω, germino, egermino: ex ἀπὸ, & βλαστάνω, germino.
Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen. item proles.
Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A præt. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω, germino.
Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, privatus, a. 1. partic. pass. verbi βλάπτω, noceo.
Ἀπόβλεμμα, τὸ, aspectus, βλέμμα, vel oculorum contorsio; ut quum quis non irretorto oculo aliquid spectat, ut dixit Horatius, sed detorquet oculorum aciem; quod indignationis, invidentiæ & despicientiæ signum est.
Ἀποβλεπτος, ὁ, i. e. ἐπίδοξος, videndus, venerandus, θαυμαστὸς, spectabilis. a sequente
Ἀποβλέπω, intueor, respicio. oculos converto ad. f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα, a. 1. imperat. ἀπόβλεψον, άτω, & in 2. plur. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσι. a. 1. m. ἀποβλεψάμενος, η, ον.
Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, abjectus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, ejectamentum, quod abjicitur, seu rejicitur.
Ἀπόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, τὰ, abjicienda, rejicienda, respuenda, nom. n. pl.
Ἀποβλητικὸς, ὁ, καὶ ἡ, qui abjecit, vel amisit; vel abjiciendo, vel amittendo est. Ex ἀπὸ, & 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω, jacio.
Ἀπόβλητος, ου, ὁ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus. ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum.
Ἀποβλίττω, exprimendo aufero, ut e favis mel: ex ἀπὸ, & βλίττω, mel exprimo.
Ἀποβλύζω, scaturio, emitto aquas; item evomo. præs. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ, & βλύζω, scaturio, abundo.
Ἀποβλώσκω, discedo: ex ἀπὸ, & βλώσκω, vado, serpo.
Ἀποβολεὺς, ὁ, abjector, rejector; ut ἀποβολεὺς ὅπλων, apud Plat.
Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβέβολα, p. m. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ, καὶ ἡ, pro ἀποβολεὺς, ὁ, rejector.
Ἀποβόσκομαι, depasco: ex ἀπὸ, & βόσκω, pasco. Th. βόω, pasco.
Ἀποβουκολέω, ῶ, a grege abduco, a grege aberrare facio: item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio. f. σω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε.
Ἀποβουκολέομαι, οῦμαι, abducor a grege, a grege aberro: a cujus 1. sing. præt. ind. fit
Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; deceptio.
Ἀποβουκολίζω, idem ac ἀποβουκολέω, ex ἀπὸ, βοῦς, οὸς, ὁ, ἡ, bos, vacca, & κόλον, cibus.
Ἀποβράζω, Ἀποβράσσω, & Ἀποβράττω, fervendo, seu æstuando exspuo, sive eructo: item exæstuo, deferveo. Ἀποβράζομαι, per æstum exspuor, aut ejicior; a cujus 1. sing. præt. ind. fit
Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma: item furfur tritici. Ex ἀπὸ, & βράζω, ferveo.
Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum: item aqua, qua quid perfusum, vel prolutum est.
Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo. fut. ξω. Ἀποβρέχομαι, perfundor, madefio; ex ἀπὸ, & βρέχω, rigo.
Ἀποβρίζω, crapulam edormio, dormio. f. ίσω, & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus partic. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, & βρίζω, dormito.
Ἀποβρίθω, act. degravo, vel neut. pro pondere devergo. ex ἀπὸ, & βρίθω, onero.
Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀποβρέχω, perfundo, madefacio.
Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutino, voro: ex ἀπὸ, & βροχθίζω, voro. Th. βρόγχος, guttur.
Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ, & βρόχος, laqueus, restis.
Ἀποβρύχω, demordeo. ex ἀπὸ, & βρύχω, fremo, strideo.
Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, exesus, a. 1. pass. part. ab
Ἀποβιβρώσκω, comedendo consumo. f. ώσω, p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, & βιβρώσκω, comedo.
Ἀποβύω, obturo, obstruo. f. σω. Ex ἀπὸ, & βύω, obturo, occulto.
Ἀπόβωμια ἱερὰ, dicuntur sacra, quæ non in altari peraguntur, sed in pavimento, vel solo: a seq. ἀπόβωμος, profanus.
Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ, & βωμὸς, ara.
Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus; ut & ἀπόγειος: ab eodem Th.
Ἀπογαιόω, ῶ, in terram verto. f. ώσω, Ex ἀπὸ, & γαῖα, ἡ, terra
Ἀπογαλακτίζω, ablacto, a lacte depello.
Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, a lacte depellor: a cujus præt. ind. pass. fit
Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio. Ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα, κτος, τὸ, lac.
Ἀπογαίας, ας, ὁ, ventus: qui e terra exortus in mare fertur; cui contrarius est qui dicitur τροπαῖος.
Ἀπόγεια, τὰ, retinacula navium, funes, quibus navis alligatur in littore: unde ἀπόγεια λύειν, oram solvere.

Ἀπο-

Α'πόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica, qua denotatur summa Planetæ altitudo: opponitur τῷ ἐπίγειον.

Α'πόγειος, ου, ὁ, ἡ ἡ, a terra remotus, ut & ἀπόγαιος, ex ἀπὸ, & γαῖα, terra.

Α'πογειόω, fundamenta destituo: (ἀποθεμελιόω) a præced. ἀπόγειος.

Α'πογεισόω, ῶ, imbrico, imbricatim (vel suggrandiorum modo) facio, vel tego. Ex ἀπὸ, & γεισόω, ῶ. Th. γεῖσον, suggrundium.

Α'πογέμω, depleo, demo ei, quod plenum est.

Α'πογεμίζω, idem ac γεμίζω, impleo. Ex ἀπὸ, & γέμω, plenus sum.

Α'πογεννάω, ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ, & γεννάω, ῶ, gigno. Th γίνομαι, nascor.

Α'πογεύομαι, degusto: ex ἀπὸ, & γεύομαι, gusto: experior.

Α'πογεφυρόω, ῶ, ponte jungo, pontem impono, ex ἀπὸ, & γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα, ας, ἡ, pons.

Α'πογηράσκω, consenesco. f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα, a. 1. sub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, & γηράσκω, senesco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Α'πογηράσκων, οντος, ὁ, consenescens, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præs. part.

Α'πογίγνομαι, & Α'πογίνομαι, absum. decedo; item morior. f. ἀπογενήσομαι. p. ἀπογεγένημαι, a. 1. pass. ἀπογενηθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. m ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, ὁ, ὁι mortuus. Ex ἀπὸ, & γίνομαι, sum.

Α'πογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo; item absolvo, renuntio, despero. f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. pluſq. perf. ἀπεγνώκειν, a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, qu. a γνῶ, ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imper. ἀπόγνωθι. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνούς, οῦσα, όν. perf. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπογνωσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. act. ἀπεγνωκώς, υῖα, ός, qui rejecit. præt. pass. part. ἀπεγνωσμένος, η, ον, rejectus. ex ἀπὸ, & γινώσκω, cognosco.

Α'πογλαυκόω, ῶ, cæsium reddo.

Α'πογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Α'πογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: a præt. ind. pass. Th. γλαυκός, ὁ, cæsius.

Α'πόγλουτοι, οἱ, qui exilibus sunt clunibus, depyges. Th. γλουτός, ὁ, clunis, nates.

Α'πογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπὸ, & γλυκαίνω, Th. γλυκύς, ὁ, dulcis.

Α'πόγνοια, ας, ἡ, desperatio: a præt. m. verbi ἀπογινώσκω, non agnosco, abnuo.

Α'πογνούς, ὁ, desperatus, reprobatus calculo; liberatus in judicio: ab eod. Th.

Α'πογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim, a. 2. sub. act.

Α'πογνούς, οῦσα, όν, qui rejecit, a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, rejicio, quasi ab ἀπογνόω, ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Α'πογνώμων, ονος, ὁ, & ἡ, qui dentes ætatis indices amisit, ὁ μὴ ἔχων ἔτι τὸ γνῶμα. a. 1. sing. præt. pass. verbi ἀπογινώσκω, rejicio.

Α'πόγνωσις, εως, ἡ, desperatio.

Α'πογνώστης, ου, ὁ, desperator.

Α'πογονία, Dor. pro -νη, ῆς, ἡ, posteritas.

Α'πόγονα, τὰ, fœcunda, orta, oriunda, nom. pl.

Α'πογονή, ῆς, ἡ, propago: ab

Α'πόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ortus, oriundus; & subnepos, pesterus. Ex ἀπὸ, & γέγονα, præt. m. verbi γίνομαι, nascor.

Α'πογραΐζω, senectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula.

Α'πογραφή, ῆς, ἡ, descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.

Α'πογράφομαι, describor: item nomen profiteor: perf. p. ἀπογέγραμμαι, conscriptus fui, a. 1. ἀπογραφθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Α'πόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri, vel tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio, imago. ex ἀπογράφω, describo.

Α'πόγραφος, ου, ὁ & ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar effictus.

Α'πογράφω, in tabulas refero, describo, imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. sub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ.

Α'πογυιόω, ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. f. ώσω, p. ἀπογεγυίωκα. a. 1. sub. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & γυιόω, ῶ, frango membra. Th. γυῖον, τὸ, membrum.

Α'πογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ, & γυμνάζομαι. Th. γυμνός, ὁ, nudus.

Α'πογυμνόω, ῶ, nudo, denudo. f. ώσω. a. 1. part. pass. ἀπογυμνωθείς, εῖσα, έν, denudatus. Ab ἀπὸ, & γυμνόω, ῶ, denudo. Th. γυμνός, ὁ, nudus.

Α'πογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: a. 2. sing. præt. pass. verbi ἀπογυμνόω, ῶ, denudo.

Α'πογυναικόω, ῶσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνή, ἡ, mulier, fœmina.

Α'πογωνιόομαι, οῦμαι, in angulum me colligo. inf. præs. ἀπογωνιοῦσθαι. ex ἀπὸ, & γωνιόομαι, οῦμαι. Th. γωνία, ἡ, angulus.

Α'ποδα, τὸ. pedibus carentem: acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς, pes. Est & ἄποδα, nomin. neut. plur.

Α'ποδάζομαι, divido, distribuo, partior, impertio. f. 1. δάσομαι, & Poet. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσασθαι, distributum esse. Th. δαίω, divido.

Α'ποδαιμονίζω, ab Hesych. furo, insanio: ex ἀπὸ, & δαίμων, unde δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor.

Α'ποδαίω, comburo: ex ἀπὸ, & δαίω, uro.

Α'ποδάκνω, demordeo, præmordeo, ex, ex ἀπὸ, & δάκνω, mordeo.

Α'ποδάκρυον, idem ac δάκρυον, lacryma.

Α'ποδακρυτικά, τὰ, medicamenta lacrymas moventia. Ex ἀπὸ, & δακρύω, lacrymor. Th. δάκρυ, τὸ, lacryma.

Α'ποδακρύω, lacrymis prodo, illacrymo. f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε.

Α'ποδαμέω, Dor. pro ἀποδημέω, peregre proficisci.

Α'πόδαμος, ὁ, Dorice pro ἀπόδημος, peregre agens.

Α'ποδαρθεῖν, idem ac δαρθεῖν vide ἀποδαρθεῖν, dormisse.

Α'ποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit; & tributum, cujus fit divisio: item, quod pro parte, seu portione, alicui cedit.

Α'ποδασμός, οῦ, ὁ, divisio, partitio, pars, portio. a. 1. sing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι, impertior, divido.

Α'ποδάσεσθαι, & ἀποδάσσεσθαι, distributurum esse, Poet. pro ἀποδάσεσθαι, vel σθαι, f. 1. & a. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι, divido.

Α'ποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo: item contundo: ex ἀπὸ, & δαυλός, Æol. pro δαλός, ὁ, titio. Th. δαίω, uro.

Α'ποδαυλίζω ξύλῳ, Eurip. dixit profuse tundo, vel contundo; i. e. percutio.

Α'ποδέδεγμαι, exceptus sum, perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, excipio.

Α'ποδέδειγμαι, demonstratus, approbatus sum, perf. pass. & part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, demonstratus, approbatus: ab ἀποδείκνυμι, ostendo.

Α'ποδεδειλιακότως, timide, meticulose, eorum more, qui conciderunt animo. adv. ab

Α'ποδεδειλιακώς, υῖα, ός, timidus, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, ῶ. Th. δειλός, ὁ, miser, timidus, ignavus.

Α'ποδέδεκται, æstimatur, censetur, 3. sing. præt. ind. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Α'ποδεδοκιμασμένοι, οἱ, rejecti; e Senatu, vel ordine moti, præteriti, & ἀμνημόνευτοι dicuntur; ut præteriti Senatores a censoribus, quorum meminit Festus. In exercitu quasi rejectanei: Xen. l. 6. Pæd. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo.

Α'ποδέδομαι, redditus sum, præt. pass. & ἀποδέδωκα, reddidi, præt. act. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Α'ποδέδρακα, ας, ε, aufugi, & in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præter. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, aufugio. Th. δράω. facio.

Α'ποδεής, έος, ὁ & ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deest: ex ἀποδέω, absum. Th. δέω, egeo.

Α'ποδεῖ, deest, deficit, abest; impers. ab eodem Th.

Α'ποδειδίττω, ίσσω, & Α'ποδειδίττομαι, ίσσομαι, deterreo. imperf. ἀπεδειδισσόμην, ου, ετο. Ab ἀπὸ, & δειδίττω, terreo. Th. δείδω, timeo.

Α'ποδείκνυμι, ostendo, ostento, demonstro, probo. præs. part. act. ἀποδεικνύς, ῦσα, ύν, præ se ferens. præs. inf. ἀποδεικνύναι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Jon. ἀποδέξαι. perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι, vel δεικνύω, ostendo.

Α'ποδεικτικός, ή, ὁ, ἡ, demonstrativus.

Α'ποδεικτικῶς, demonstrative.

Α'ποδεικτός, ὁ, ὁ, ἡ, demonstrabilis, probabilis, a. 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Α'ποδειλιάζω, reformido.

Α'ποδειλίασις, εως, ἡ, ignavia. Ex ἀπὸ, & δειλιάω, ῶ. Th. δειλός, timidus, ignavus.

Α'ποδειλιάω, ῶ, præ timore refugio, reformido. f. άσω. p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακώς, υῖα, ός. unde adv. Α'ποδεδειλιακότως timide.

Α'ποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Α'ποδέω (i. e. ἀπολείπεσθαι) deficere, declinare, qui inferiorem esse: ab ἀποδεῖ, deficit.

Α'πόδεξις, εως, ἡ, Jon. ἀπόδειξις, demonstratio, declaratio, probatio: item specimen: a. 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Α'ποδειπνέω, ῶ, cœnam finio. Athen. l. 14. ab ἀποδειπνεῖν, qui cœnas finiit.

Α'πόδειπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est; qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου; vel incœnatus. ex ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον, τὸ, cœna.

Α'ποδείρω, Jon. pro ἀποδέρω, excoriare, inf. præs. verbi ἀποδέρω, excorio.

Α'ποδειροτομέω, ῶ, obtrunco, cervicem abscindo, decollo; item abscindo a cervice. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. ab ἀπὸ, δειρὴ, Jon. pro δέρη, & τέμνω, præt. m. verbi τέμνω, seco.

Α'ποδειχθείς, εῖσα, έν, demonstratus, approbatus, a. 1. part. pass. ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Α'ποδεκατέω, ῶ, decimo, decimas accipio; item decimas do. f. ώσω. perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ, & δεκατόω, ῶ. Th. δέκα, decem.

Α'ποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio; a. 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, ῶ, decimo.

Α'ποδέκεσθαι, Jon. pro ἀποδέχεσθαι, recipere, præs. inf. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Α'ποδεκτέος, α, ὁ, ἡ ἡ, recipiendus, admittendus.

Α'ποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, receptor. in nom. pl. ἀποδέκται, & ἀποδεκτῆρες, οἱ, coactores tributorum & vectigalium.

Α'ποδεκτός, ὁ, ὁ, dignus, qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus; a. 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Α'ποδενδρόομαι, οῦμαι, arboresco. inf. præs. ἀποδενδροῦσθαι. a. 2. ind. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθείς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ, & δενδρόομαι, οῦμαι. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Α'ποδέξαι, Jon. pro ἀποδεῖξαι, edere, demonstrare, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος a. 1. part. m. & sic in aliis.

Α'πόδεξις, εως, Jon. pro ἀπόδειξις, demonstratio.

Α'ποδέομαι, οῦμαι, religor, illigor, præligor, pass. verbi ἀποδέω, Th. δέω ligo.

Α'πόδεον βραχὺ, paulo minus; ut in Aristot. de mundo, ἡ οἰκουμένη πλάτος μὲν ἐστι βραχὺ ἀποδέον τετρακισμυρίων σταδίων, orbis terrarum latitudo paulo minus quadraginta millia stadiorum patet, ab ἀποδεῖ, deest, deficit. Vide ἀποδέω, religo, illigo.

Α'πόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis detracta, spolium.

Α'ποδερματίζω, ῶ, idem ac ἀποδέρω, excorio.

Α'ποδέρω, Jon. ἀποδείρω, excorio. est comp. ex ἀπὸ, & δέρω, excorio. a Th. δέρμα ατος, τὸ, pellis ovina, corium.

Α'πόδεσις, εως, ἡ, religatio, a. 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω, religo. Th. δέω, ligo.

Α'ποδεσμέω, Α'ποδεσμόω, ῶ, & Α'ποδεσμεύω, colligo, religo. Ex ἀπὸ, & δεσμός, vinculum, quod a. 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω, ligo.

Α'πόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus, linteum, item fascia circa caput mulierum, vel earum mammas continens.

Α'ποδεχθείς, εῖσα, έν, exceptus, a. 1 part. pass. ab

Α'ποδέχομαι, excipio, recipio, admitto: item probo. f. ξομαι. p. δέδεγμαι: a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ, & δέχομαι, suscipio, capio.

Α'ποδεχόμενος, η, ον, acceptus, præs. part. ἀποδέχου, accipe, præs. imper. pass. ab eodem Th. em.

Α'ποδέω, ῶ, religo, illigo, præligo. in pass. ἀποδέομαι. Ab ἀπὸ, & δέω, ligo. Et ἀποδέω, ῶ, absum, inferior sum. Unde ἀποδεῖ, abest, deest, deficit. Et ποδεής, έος, έος, ὁ ἡ ἡ, inferior, cui deest, vacuus. ex ἀπὸ, & δέω, egeo.

Α'ποδήκω, f. ξω, admordeo. inusitatum est Thema, ex quo ἀποδάκνω, præmordeo, sua mutuatur tempora.

Α'ποδηλόω, ῶ, manifestum reddo, declaro: ab ἀπὸ, & δηλόω, ῶ, manifesto. Th. δῆλος, ὁ, manifestus.

Α'ποδημέω, ῶ, absum domo, seu patria peregrinor, peregre proficiscor. f. ήσω p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἀποδημία, ας, peregrinantis absentia, peregrinatio.

Ἀποδημητὴς, ῦ, ὁ, peregrinator.

Ἀποδημητικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, peregrinari solitus.

Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, absens a domo, vel patria. ex ἀπὸ, & δῆμος, ὁ, populus, plebs, vulgus.

Ἀποδημῶν, ῦντος, ὁ, absens: ab ἀποδημέω, peregrinor.

Ἀποδία, ας, ἡ, pedum carentia: ab ἄπους: Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἀποδιαιτάω. τῶ, absolvere. a. 1. ἀπεδιαίτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, & διαιτάω, ῶ, vivo, victus ratione utor. Th. δίαιτα, arbitrium.

Ἀποδιαστέλλω, dispesco, arceo, intersepio, divido: ex ἀπὸ, διὰ, & στέλλω, mitto.

Ἀποδιατρίβω, immoror, tempus consumo: ex ἀπὸ, διὰ, & τρίβω, tero.

Ἀποδιδάσκω, dedoceo: ex ἀπὸ, & διδάσκω, doceo.

Ἀποδιδόειν, ῦν, reddere, præs. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor, referor: pass. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδιδρασκίνδα, nomen lusus puerilis, ab aufugiendo ei impositum. In eo enim lusu puerorum unus, clausis oculis, connivet, dum cæteri absistunt & subterfugiunt. Poll. lib. 9. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. ex ἀπὸ, & διδράσκω, fugio.

Ἀποδιδράσκω, aufugio. vide in ἀπέδρα. Them. διδράσκω, fugio.

Ἀποδίδωμι, reddo, retribuo, persolvo, do: item interpretor. præs. imper. ἀποδίδοθι, ότω. præs. infin. ἀποδιδόναι. præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, όν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imper. ἀπόδος, ἀποδότω, solve, 2. pl. ἀπόδοτε. præs. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην) & in pl. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præs. sub. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. sub. ἀποδῶ, ῷς, ῷ, præs. inf. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδόειν, ῦν. a. 2. inf. ἀποδῦναι, & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι, præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, όν. aor. 2. part. ἀποδοὺς, οῦσα, όν. præs. passiv. Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor. imperf. ἀπεδιδόμην, ου, το. perf. pas. ἀποδέδομαι. plusq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo post fut. ἀποδεδόσομαι. præs. imp. ἀποδίδοσο, σθω. præs. opt. ἀποδιδοίμην, οιο, οιτο. præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. subst. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. inf. ἀποδίδοσθαι. a. 1. inf. ἀποδοθῆναι. præs. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 2. m. ἀπεδωκάμην. a. 2. med. ἀπεδόμην, ου, ετο, vendidi. a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω. a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οιο, οιτο. a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδιίσαμαι, separor: idem significat, ac χωρίζομαι, & est pass. ab act. sequente

Ἀποδιίστημι, & Ἀποδιίστω, dirimo, distinguo: item intervallo sejungo.: ex ἀπὸ, διὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀποδικάζω, absolvo: oppon. καταδικάζω, Ab ἀπὸ, & δικάζω, discepto. Th. δίκη, judicium.

Ἀποδικέω, ῶ, causam meam defendo: ex ἀπὸ, & δίκη, causa.

Ἀποδινέω, ῶ, devolvo: ex ἀπὸ, & δινέω, ῶ. Th. δίνη, ἡ, vortex.

Ἀποδίομαι, idem ac Ἀποδίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & Ἀποδιοπομπέομαι, οῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio. præs. inf. ἀποδιοπομπεῖσθαι, h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῦ ἀποτροπαίου Διὸς. Ex ἀπὸ, & διοπομπέω, ῶ, quod a Διὸς, & πομπὸ, a πέμπω, mitto.

Ἀποδιοπόμπησις, ἡ, piaculare sacrificium a præced.

Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus, finitum separo. f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.

Ἀποδισκεύω, discum dejicio, in disci morem dejicio: ex ἀπὸ, & δίσκος, discus.

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo. inde

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, in diptongum conflatio: ex ἀπὸ, & δίφθογγος, diphthongus, duarum vocum sonus. Th. φθέγγομαι, loquor, sono.

Ἀποδίω, expello: a δίω, pro διώκω, persequor.

Ἀποδιώκω, alicunde expello. inde

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio: ab ἀπὸ, & διώκω, persequor.

Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. inf. ἀποδοθῆναι. a. 1. pass. inf. ἀποδοθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδοκεῖν, displicere. Ἀποδοκέω res Herodoto dicitur, quæ censetur non facienda. Th. δοκέω, existimo.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, non approbo, reprobo, rejicio. f. άσω. præt. ἀποδεδοκίμακα. aor. 1. ἀπεδοκίμασα. Ἀποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. a. 2. sing. præter. ind. fit

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio.

Ἀποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. ex ἀπὸ, & δόκιμος. Th. δοκέω, existimo.

Ἀποδεδοκιμασμένοι, οἱ, erant in exercitu quasi rejectanei. Xenoph. l. 6. Pædiæ.

Ἀποδοκιμαστέος, ὁ, reprobandus. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo. rejicio.

Ἀποδόμεναι, reddere, a. 2. inf. Æol. pro ἀποδῦναι. ἀποδόμενος, η, ον, aor. 2. part. m. ἀποδῦναι, a. 2. inf. ἀπόδος, ἀποδότω, in plur. ἀπόδοτε, a. 2. imper. act. ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, sordium circa dentes purgatio: ex ἀπὸ, & ὀδοὺς, dens.

Ἀπόδος, ἀποδότω, reddito, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδος, ου, ἡ, Jon. pro ἄφοδος, abitus, discessus, reditus. Th. ὁδὸς, via.

Ἀποδος, τῦ, pedibus carentis, gen. sing. ab ἄπους. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reddi, aut restitui debet: ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio. a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor.

Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributorius.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex servo genitus: ex ἀπὸ, & δοῦλος, servus.

Ἀποδοῦναι, reddidisse, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι, recipio.

Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans. a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, inflexisse, incurvasse, ex ἀπὸ, & δοχμόω, ῶ, flecto. Th. δόχμιος, ου, ὁ, obliquus.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu alicunde carpitur: a. 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel ττω, decerpo.

Ἀποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, dormiisse, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω, dormio.

Ἀπόδραθι, aufuge, a. 2. imperat. act.

Ἀποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 1. opt.

Ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, qui, vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω, aufugio.

Ἀποδράσεια, ας, ε, aufugerim. a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω, aufugio.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio: a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρασις, στρατείας, desertio aciei, detrectatio militiæ.

Ἀποδράσσω, vel ττω, & ἀποδράσσομαι, vel ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ, & δράσσω, vel ττω, prehendo, pugnis urgeo.

Ἀποδράω, ῶ, fugio, effugio, aufugio. f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, q. ab ἀπόδρημι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε. a. 2. ind ἀπέδρην, & opt. ἀποδραίην. aor. 2. imper. ἀπόδραθι, a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ, & δράω, facio, perpetro.

Ἀπόδρεπε, decerpe, præs. imper. act. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω, p. φα. præs. pass. ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ, & δρέπω, decerpo, colligo, vindemio.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω, decerpo.

Ἀποδρῆναι, Jon. pro ἀποδρᾶναι, aufugisse. a. 2. inf. verbi ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρησις, ἡ, Jon. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, cursu revertens; item cursu inferior: a præt. m. verbi ἀποτρέχω, recurro.

Ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης, adagium erat in ignobiles, & genere obscuros, quos terra natos vocat Cicero. Antiqui in sylvis degebant glande vescentes, sæpeque infantes in speluncis, & sub quercubus exponentes. Hom. Od. τ.

Ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, discerpo, excorio. præs. inf. act. ἀποδρύπτειν. ex ἀπὸ, & δρύπτω, lacero unguibus.

Ἀποδρύφω, idem ac ἀποδρύπτω. præs. inf. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. sub. ἀποδρύψω, in 3. pl. ἀποδρύψωσι, a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η. Th. idem.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, fugio.

Ἀποδρῴην, præs. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, aufugerem: ab eod. Th.

Ἀποδύομαι, f. ύσομαι; exuo: ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere senectutem: item excutio; ut latine dicimus exuere pudorem, obsequium: item suscipio, & aggredior, instituoque agere. Aristoph. etiam passive dixit in Plut. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν, exuor interdiu. ab activ. ἀποδύω, exuo.

Ἀποδύρομαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ, & ὀδύρομαι, lugeo, lamentor.

Ἀποδὺς, ῦσα, ὺν, exutus, part. præs. ἀποδῦσαι, exuere, spoliare, a. 1. act. inf. ἀποδυσάμενος, η, ον, resolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω, exuo.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio: a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, exuo.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, stomachor, ægre fero, impatienter agitor: item renitor, resisto, ex ἀπὸ, δὺς, & πέτω. Th. πίπτω, cado.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, ῶ, stomachor, ægre fero.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus, ubi vestimenta exuuntur: ab ἀποδύομαι, exuor.

Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, exuo. f. ἀποδύσω. p. κα. præs. pass. Ἀποδύομαι. plus. perf. ἀπεδεδύμην, & in 3. plur. ἀπεδέδυντο. Ex ἀπὸ, & δύω, induo.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, aor. 2. subj. act. & ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam, in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &

Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπόδων, τῶν, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πὸς, ποδὸς, pes.

Ἀπέειμι, dicitur Poetice pro ἄπειμι, absum.

Ἀπόειπε, pro ἀπόειπε, a. 2. imper. act.

Ἀποειπεῖν, refutare, a. 2. inf. act. sic ἀποεῖπον, Poet. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον, ἀποείπῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπὸ, & εἴπω, dico.

Ἀποέννυμι, exuo, spolio: ex ἀπὸ, & ἕννυμι, induo.

Ἀποεργάθω, separo, prohibeo, coerceo: apud Poetas est pro seq. ἀποέργω, & ἀπείργω, arceo, dirimo.

Ἀποέργω, Poet. pro ἀπείργω, ab ἀπείργω, arceo, dirimo. Th. εἴργω, coerceo.

Ἀποέρρω, abreptum, aut deglutitum perdo: ex ἀπὸ, & ἔρρω, pereo.

Ἀποέρσα, ας, ε, corrupit, a. 1. Æol. sine augmento, ab ἀποέρρω. Th. ἔρρω, pereo. f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc ἀποέρσω, pro ἀπέρσω, f. 1. Æol.

Ἀποζάω, ῶ, vitam quoquomodo ago, & per inopiam traduco & prorogo; parce ac tenuiter vivo: ut in Hom. ὅσον ἀποζῆν, quantum victui suppeteret: (dicitur & hoc διαζῆν, apud Platonem) & in Luciano, ἀποζῶντες ἐκ τῆς μισθαρνίας, mercede viventes. ex ἀπὸ, & ζάω, vivo.

Ἀπόζεμα, τὸ, decoctum: ut apud Dioscoridem ἀπόζεμα ὀριγάνου, origani decoctum; origani cocti, seu fervefacti succus, vel jus. ab ἀποζέω, fervefacio. Th. ζέω, ferveo.

Ἀποζέννυμι, idem ac ἀποζέω, fervefacio.

Ἀποζέομαι, fervefio: unde ἀποζεσθὲν, fervefactus. est pass. ab act. ἀποζέω, fervefacio: ex ἀπὸ, & ζέω, ferveo.

Ἀποζεύγνυμι, f. εύξω, & ἀποζευγνύω, disjungo, sejungo, divido: ex ἀπὸ, & ζεύγνυμι, jungo.

Ἀποζῆν, parce, ac tenuiter vivere.

Ἀπόζω, redoleo; ex ἀπὸ, & ὄζω, oleo.

Ἀποζωγραφέω, effingo, depingo: ex ἀπὸ, & ζωγραφέω, ad vivum exprimo, describo.

Ἀποζωσθῆναι, recinctum, exarmatum, exauctoratum esse, aor. 1. infin. pass. ab

Ἀποζωννύω, vel ἀποζώννυμι, discingo, zona privo: ex ἀπὸ, & ζωννύω, cingo.

Ἀποθάλλω, defloresco. f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε. præt. ind. ἀπέθαλκα. p. pass. ἀπέθαλμαι. Ex ἀπὸ, & θάλλω, floreo.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.

Ἀποθανέεαι, Jon. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανῇ, 2. sing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω, morior.

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθαῤῥέω, & Ἀποθαρσέω, confido, magnopere fido: ex ἀπὸ, & θαῤῥέω, audeo.

Ἀποθαυμάζω, demiror, suspicio. Herodot. ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, ad verba stupesio. ex ἀπὸ, & θαυμάζω, miror.

Ἀποθεάομαι, despicio: ex ἀπὸ, & θεάομαι, video.

Ἀποθειάζω, numine divino afflor: Philo. ex ἀπὸ, & θειάζω, divinum quendam instinctum immitto: a θεῖος, divinus.

Ἀποθεμελιόω, fundamenta destruo. ex ἀπὸ, & θεμελιόω, jacio fundamentum, stabilio.

Ἀποθέμενος, η, ον, depositus, a. 2. part. m. ἀποθέσθαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι. ex ἀπὸ, & τίθημι, pono.

Ἄποθεν, longe, seorsum, eminus, extra. procul. Unde ὁ ἄποθεν, remotus: adv. ab ἀπὸ, longe, procul.

Ἀπόθεος, ὁ, qui sine Deo est, impius, ἄθεος, ἐκτὸς θεοῦ. Sophocl. in Thyeste. ex ἀπὸ, & Θεὸς, Deus.

Ἀποθεόω, ῶ, ex homine Deum facio; in Deos, seu Divos refero; homini divinos honores tribuo. Plut. & ἀποθεοῦσθαι, inter Deos referri. inter Deos relatio; divinorum honorum attributio; consecratio. ex ἀπὸ, & θεόω, Deum facio; a θεὸς, Deus.

Ἀποθεραπεία, ἡ, cultus, veneratio; item cura post remedia vehementiora; vel curatio post exercitationem adhibita.

Ἀποθεραπεύω, curo, sano, colo. ex ἀπὸ, & θεραπεύω, delinio: servio, colo.

Ἀποθερίζω, spicas decurto, demeto: ex ἀπὸ, & θερίζω, messem facio, meto.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio, a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀποθεσπίζω, vaticinor: ex ἀπὸ, & θεσπίζω, divino, vaticinor.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur: ex α & ποθεστὸς, quod a ποθέω, ῶ, desidero. Th. πόθος, ὁ, desiderium.

Ἀποθέται, αἱ, vel αἱ, in Laconico agro prope Taygeticum montem, qui Spartam terræ motu oppressit, erat locus quidam præruptus & profundus, in quo exponebant partus informes & degeneres. Plut. in Luc.

Ἀποθετικὸς, ὁ, deponendi vim habens, deponens, ut ἀποθετικὰ ῥήματα, apud Grammaticos, deponentia verba & ἀποθετικὸν ἐπίῤῥημα, adverbium deponendi, id est, concedendi: quum conceditur, & quasi deponitur id, quod nil obstat: ut εἶεν, Gaza l. 4. ab ἀποτίθημι, amoveo, dimitto.

Ἀπόθετος, ου, ὁ, καὶ ἡ, idem ac πόθετος, repostitius: qui reponi & recondi solet in apothecis: ut οἶνος ἀπόθετος. Poll. l. 1. Item repostus, reconditus; Plut.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, cursu discessurus, f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, curro, f. θεύσομαι: ex ἀπὸ, & θέω, curro.

Ἀποθεωρέω, longe prospecto; speculor; exploro; diligenter animadverto. ex ἀπὸ, & θεωρέω, contemplor, animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, consecratio, relatio inter Deos, ab ἀποθεόω, inter Deos refero.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum. nomin. pl. ἀποθῆκαι, αἱ. ab ἀποτίθημι, depono, in a. 1. act. ἀπέθηκα, deposui; quod in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηλασμὸς, οῦ, ὁ, exuctio, seu suctus, ex ἀπὸ, & θηλασμὸς, οῦ, ὁ, lactatio, vel lactis haustus; a θηλάζω, lacto, ubera sugo.

Ἀποθηλύνω, f. υνῶ, effœmino, emollio: ex ἀπὸ, & θηλύνω, effœmino. a Th. θῆλυς, εος, ἡ, fœmina.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero; efferatum reddo. Item ad feritatem, seu crudelitatem incito. ex ἀπὸ, & θηριόω, in ferinam naturam verto. a θηρίον, τὸ, fera, bestia.

Ἀποθηρίωσις, ἡ, efferatio, feritas; verbale ab ἀποθηριόω, effero.

Ἀποθησαυρίζω, recondo, congero pro thesauro. f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. a θησαυρίζω, condo thesaurum; quod a θησαυρὸς, thesaurus.

Ἀποθῶμαι, seponam, f. 2. m. ex ἀποτίθημι, sepono.

Ἀπόθητος, ου, ὁ, non concupitus; ὁ μὴ ποθούμενος, καὶ μὴ θαυμαζόμενος. ex α priv. & ποθέω, concupisco.

Ἀποθινόω, ῶ, cumulo; seu aggere obstruo; exaggero; ex ἀπὸ, & θὶν, aut θὶς, νὸς, acervus, cumulus, agger. Unde θινοῦσθαι, aggere obstrui.

Ἀποθλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, defractio, fractura: ex ἀπὸ, & θλάω, frango, collido.

Ἀποθλίβω, opprimo, exprimo; item elido: & interdum significat affligo vehementer. f. ψω, p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ, & θλίβω, stringo, comprimo, frango.

Ἀπόθλιμμα, τος, τὸ, succus expressus.

Ἀπόθλιψις, ἡ, elisio, expressio. Item afflictio, calamitas. ab ἀποθλίβω, exprimo.

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs. ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. sing. part. præs. ab

Ἀποθνήσκω, morior. f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. sub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, όντα, ὄν. Th. θνήσκω, morior.

Ἀποθορεῖν, desilire. Th. θόρω, salio, insilio.

Ἀπόθωνται, 3. plur. præs. ind. ab ἀποτίθεμαι, ponor.

Ἀποθρασύνομαι, audax fio: ex ἀπὸ, & θρασύνομαι, audeo, ferocio.

Ἀπόθραυσις, εως, fractura, perfractio. Item friatura, & comminutio, apud Aristot. ex ἀπὸ, & θραύω, fut. σω, frango, collido, frio.

Ἀποθραύω, confringo. effringo, perstringo, dirumpo.

Ἀποθρηνέω, ῶ, vehementer lugeo, seu lamentor: ex ἀπὸ, & θρηνέω, lamentor.

Ἀποθριάζω, idem ac θριάζω, folia fici arboris colligo: quod a θρῖον, τὸ, folium fici.

Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, demeto.

Ἀπόθριξ, ὁ, impubes, ἄνηβος; vel depilis, carens pilis; ἄθριξ. Unde ἀπότριχες, ων, οἱ, impuberes. ex ἀπὸ priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ἀπόθρονος, ὁ, a throno veniens: ut ἀπόθρονος δόξα, apud Nazianz. a sedibus gloriæ emanans. ex ἀπὸ, & θρόνος, ὁ, thronus.

Ἀποθρύπτω, frango deliciis, & luxu: ex ἀπὸ, & θρύπτω, comminuo, mollio.

Ἀποθρώσκωσι, desiliant, 3. plur. præs. sub. ab

Ἀποθρώσκω, desilio, resilio, exsilio: ex ἀπὸ, & θρώσκω, sallio, curro, cado.

Ἀποθυμιάω, ῶ, idem ac ἀθυμέω, exanimor, discrucior.

Ἀποθυμίασις, ἡ, evaporatio, exhalatio: ex ἀπὸ & θυμιάω, vaporo.

Ἀποθυμιάω, ῶ, evaporo, exhalo, vel odorem cieo.

Ἀπόθυμος, ου, ὁ & ἡ, ingratus animo, invisus; ab ἀπὸ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, mens, quasi diversus a mente.

Ἀποθυννίζω, expugno, repudio, decipio: ex ἀπὸ, & θυννίζω, pugno stimulo; scil. ut piscator thunnum tridente; a θύννος, thynnus, nomen piscis prægrandis.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio. Hesych. ex ἀπὸ, & θυρόω, foribus munio.

Ἀποθυσάνιον, τὸ, dicebatur genus quoddam poculi, sic dictum, vel quod aliquem usum haberet ἐν ταῖς θυσίαις, in sacrificiis. vel a nomine θύσανος, ὁ, vel θύσανον, τὸ, fimbria, nodus.

Ἀποθύω, polluceo, in sacrificia absumo. Item dico, consecro: ex ἀπὸ, & θύω, sacrifico.

Ἀποίητος, ὁ, sine arte factus: ex α priv. & ποιέω, facio.

Ἀποικέω, ῶ, aliunde habitatum venio; migro in coloniam. f. ήσω.

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia.

Ἀποικίζω, in coloniam deduco: pass. ἀποικίζομαι, in coloniam deducor. præt. pass. ἀπῴκισμαι, a cujus 1. pers. sing. fit. ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, coloniæ deductio. part. præt. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus. a. 1. id. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθεὶς, εῖσα, ἐν. ab ἀπὸ, & οἶκος, domus.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, colonus, in coloniam aliquam missus: ex ἀπὸ, & οἶκος, domus. Hinc ἀποικίσαι, colonos aliquo mittere, a. 1. inf. verbi ἀποικίζω, in coloniam deduco.

Ἀποικοδομέω, devasto, demolior, diruo: ex ἀπὸ, & οἰκοδομέω, ædifico, exstruo.

Ἀποικονομέω, res domesticas dispenso, administro: ex ἀπὸ, & οἰκονομέω, curam habeo rei domesticæ.

Ἀποικονόμησις, ἡ, dispensatio. ἀποικονομία, idem; sed interdum τῇ οἰκονομίᾳ opponitur.

Ἀποικτίζω, sive ομαι, misereor, & defleo, sive defleo miserabiliter. Item conqueror. ex ἀπὸ, & οἰκτίζω, -ομαι, misereor.

Ἀποιμώζω, ejulo, lamentor. Item defleo, deploro. ex ἀπὸ, & οἰμώζω, ploro.

Ἀποινᾶν, redimere, præs. inf. ab ἀποινάω, ῶ. Th. ἄποινα, τὰ, pretium redemptionis.

Ἀποινᾶσθαι, præmium pro re aliqua reportare & assequi: apud Eurip. sed expon. etiam, pecuniam exigere pro re quadam, pecuniam colligere, i. e. χρηματίζεσθαι; quo sensu dicitur etiam ἀποινοῦσθαι, quasi ab act. ἀποινόω, inusit. pro ἀποινάω, redimo.

Ἀποινάω, pœnam debitam eximo, redimo; pecuniam exigo. apud Demost. ἄποινα, τὰ. pœnæ; apud Plat. de leg. sic autem erit quasi ab ἀντὶ: unde στραγγὶς ἄποινα, i. e. ποινὰ ἀντὶ στραγγὶς. Item veteres quoque pecuniam sic vocabant, cujus usus est & in compensatione rerum, quemadmodum pœna in compensatione delicti: vel ἄποινα, quasi ἄφονα, munera, quæ dantur ἕνεκα φόνου, causa necis.

Ἄποινον, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ne sit ferenda; seu quo pœna debita luitur, aut pensatur. Iliad. φ. Item pretium liberationis. Iliad. α, & ω. atque sic erit ab α priv. & ποινὴ, ῆς, pœna.

Ἄποιος, ου, ὁ, sine qualitate, qualitatis expers: ex priv. & ποῖος, quis, qualis.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. auferent, ab ἀποφέρω, aufero. f. ἀποίσω; a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. verbi ἀποφέρω, aufero. Th. φέρω, fero.

Ἀποίχομαι, abeo, absisto, decedo; & in Epigr. l. 1. ἀποιχόμενος βιότοιο, exp. qui excessit a vita. Item absum, peregre scil. profectus: aut simpliciter absum, sed part. ἀποιχόμενος, absens, Odyss. α, ξ, & φ. exponitur etiam defunctus, mortuus: Plut. in Anton. ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo, discedo.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, repurgo, abstergo. Item lustro, expio.

Ἀποκάθαρμα, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum. Item piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio. Item expiatio, lustratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ὁ, expurgatorius, vel expurgativus, expurgandi vim habens, seu ad expurgandum aptus. Item expiativus, ab ἀποκαθαίρομαι, expurgor. Item lustro: ex ἀπὸ, & καθαίρω, ομαι, purgo.

Ἀποκαθεύδω, seorsim dormio; secubo; ἀποκοιτῶ. item obdormio. ex ἀπὸ, & καθεύδω, dormio.

Ἀποκαθηλόω, refigo. unde

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quasi refixio: ex ἀπὸ, & καθηλόω, configo clavis.

Ἀποκάθημαι deses sum; desideo; sum languidus. Unde

Ἀποκαθημένη, ἡ, mulier menstruata; αἱμοῤῥοοῦσα, Levit. c. 15. & Ezech. c. 22. ex ἀπὸ, & κάθημαι, sedo.

Ἀποκαθίζω, sedem repeto, sedeo seorsum: ex ἀπὸ, & καθίζω, sedeo.

Ἀποκαθιστᾷ, restituit, 3. sing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, ῶ, restituo.

Ἀποκαθίστημι, & ἀποκαθιστάω, ῶ, & ἀποκαθιστάνω, restituo. f. ἀποκαταστήσω. perf. ἀποκαθέστηκα. a. 1. ἀποκατέστησα. a. 1. pass. ἀποκατεστάθην, restitutus fui. a. 1. sub. ἀποκατασταθῶ, restituar. Ex ἀπὸ, & καθίστημι, quod ex κατὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀποκαθίστων, 1. vel. 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀποκαίνυμαι, vinco: ex ἀπὸ, & καίνυμαι, idem; a Th. καίνω, occido.

Ἀποκαίριος, intempestivus; item ἄτοπος, absurdus: in Epigr. ex ἀπὸ, & καιρὸς, occasio, temporis opportunitas.

Ἀποκαίω, & ἀποκάω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, & καίω, uro.

Ἀποκακέω, ῶ, pro malo deficio; succumbo malo, seu malis: vincor malo, ut Hierem. c. 15. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχή μου, defecit anima mea. Item generaliter succumbo.

Ἀποκακίζω, malus fio, degenero: unde ἀπεκάκισεν, Hesych. expon. factus est amarus. ex ἀπὸ, & Them. κακὸς, ὁ, malus. unde κακίζω, male accipio, objurgo.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, nomino. Item revoco: etiam interdico, veto. ex ἀπὸ, & καλέω, voco.

Ἀποκαλύπτω, detego, revelo, f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι, Ex ἀπὸ, & καλύπτω, tego, abscondo.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio. a a. perf. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀποκάμνω, defatigor. Item deficio, debilitor,

tor, fatiſco. ex ἀπὸ, & κάμνω, laboro. deficio.

Ἀποκάμπτω, deflecto. Item deflecto me a recto curſu.

Ἀπόκαμψις, ἡ, deflexus: ſubſtantiv. ex ἀπὸ, & κάμπτω, flecto. deflecto.

Ἀποκαπνίζω, fumigo, ſuffumigo, ſuffio.

Ἀποκαπνισμὸς, ὁ, apud medicos dicitur, quum rei ſuffitæ nidor per infundibulum imbibitur; vel per arundinem fumus hauſtus & devoratus excipitur. ex ἀπὸ, & καπνίζω, fumo inficio, ſuffio. a Th. καπνὸς, ὁ, fumus, vapor, nidor.

Ἀποκαπύσσω, idem ac ἀποκαπύω, efflo, expiro. unde Iliad. χ. ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, i. e. efflavit animam.

Ἀποκαπύω, efflo, expiro; ab ἀπὸ, & καπύω, flo; quod a κάπω, flo, ſpiro.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, exſpecto ſolicite, ſcil. cum anxietate animi, & magna ſolicitudine. ex ἀπὸ, & καραδοκέω, expecto.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exſpectatio. Ex ἀπὸ, κάρα, & δοκέω, quod non eſt uſitatum, niſi in compoſitis.

Ἀπόκαρμα, τὸ, quod tondendo reſecatur.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, ſeu emitto. Item genero, pullulo. ex ἀπὸ, & καρπόω.

Ἀπόκαρσις, ἡ, tonſura: ab ἀποκείρω, detondeo.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, inediam perpetior, ut ea vitam finiam; inedia mortem mihi conſciſco. Item non ſuſtineo; animo deficio, impar ſum dolori.

Ἀποκαρτέρησις, ἡ, mortis oppetitio per inediam. Item tolerantia dolore victa, abruptio patientiæ præ dolore: ex ἀπὸ, & καρτερέω, tolero, patienter ſuſtineo.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, paleas, ſeu feſtucas alicunde lego: ex ἀπὸ, & καρφολογέω, ῶ paleas, ſeu feſtucas lego; ex κάρφος, palea, & λέγω, colligo.

Ἀποκαταβαίνω, deſcendo, ex ἀπὸ, & καταβαίνω, idem.

Ἀποκαταλλάττω, reconcilio. f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλλάττω, concilio, reconcilio.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio: ab ἀποκαθίστημι, reſtituo.

Ἀποκατατίθημι, depono, repono: ex ἀπὸ, & κατατίθημι, pono, depono, amoveo.

Ἀποκατέαται, Ion. pro ἀποκάθηνται, reſident: quod ex κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, reſtitutus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποκαθίστημι, reſtituo.

Ἀπόκαυλος, ὁ, caule reciſo non regerminans. unde

Ἀπόκαυλα, τὰ, quæ caule reciſo non regerminant.

Ἀποκαυλέω, decauleſco. i. e. caulem amitto, ſeu deperdo.

Ἀποκαυλισμὸς, ὁ, caulis amiſſio & abjectio, extirpatio. Uſurpatur de caule. Item decurtatio.

Ἀποκαυλίς, ἡ, idem.

Ἀποκαυλίζω, decutio, decurto; proprie revello, ſeu exſcindo una cum ipſo caule. ex ἀπὸ, & καυλὸς, ὁ, caulis.

Ἀπόκαυσις, ἡ, aduſtio, deuſtio, exuſtio: ex ἀπὸ, & καίω, f. καύσω, unde καίω, uro, & καῦσις, ἡ, uſtio.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, ſeponor, reponor. ἀπόκειται, ſtatutum eſt. præſ. part. ἀποκείμενος, η, ον, ſepoſitus, a, um, f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το, præſ. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι, jaceo. cubo.

Ἀποκείρω, detondeo, incido. Item decutio, ſpolio. f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω, tondeo.

Ἀποκεκαλυμμένως, aperte, palam, Iſocr. eſt adv. ab ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀποκέκλειντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀποκλείω, excludo.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, incluſus; part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, claudo.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, occultatus, perf. part paſſ. Hinc

Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Them. κρύπτω, abſcondo.

Ἀποκέλλω, deflecto, & declino a via, quæ ad portum tendit; declino a recta via. ex ἀπὸ, & κέλλω, appello in portum, venio in terram; vel ὀκέλλω, appello ad littus.

Ἀπόκενος, & ἀποκενόω, vacuus, & evacuo. Idem ac κενὸς, vacuus, & κενόω, evacuo.

Ἀποκεντέω, transfigo, transfodio: ex ἀπὸ, & κεντέω, ſtimulo, pungo.

Ἀποκερδαίνω, & ἀποκερδέω, ῶ, lucror ex aliqua re: & interdum idem ac κερδαίνω, & κερδέω, lucror.

Ἀποκερματίζω, facultates diſſipo; in æris minutulos numos redigo; idem ac κερματίζω, in minutos numulos comminuo; & generaliter in minuta ſcindo, ſeu comminuo. a κέρμα, ατος, τὸ, moneta. Unde κερμάτιον, τὸ, numulus minutus

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondebo, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, tondeo.

Ἀποκεφαλίζω, amputo caput, decollo. f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα. a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, & κεφαλὴ, caput.

Ἀποκεφάλισμα, τὸ, capitis amputatio; item ſordes, quibus caput repurgatum fuit. Poll.

Ἀποκεφαλισμὸς, ὁ, capitis amputatio. Plut.

Ἀποκεφαλιστὴς, ὁ, capitis truncator, decapitator. ab ἀποκεφαλίζω, capite privo.

Ἀποκηδέω, negligo, ſolicitus non ſum; ἀκηδέω, ἀφροντίζω: ex ἀπὸ priv. & κῆδος, εος, cura, labor, moleſtia, dolor. Unde ſignificat etiam lugeo.

Ἀποκήρυκτος, ὁ, abdicatus; qui propter delicta domo paterna ejectus fuit; & apud Syneſ. ἀποκηρύκτους τῆς ἐκκλησίας ἔχειν, exp. excommunicatos ab Eccleſia. ab ἀποκηρύττομαι, in auctione vendor, abdicor: item per præconem interdicitur mihi. ex ἀπὸ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, ομαι, per præconem, jubeo.

Ἀποκήρυξις, ἡ, venditio per præconem, proſcriptio, venditio in auctione; item abdicatio; & a Syneſio uſurpatur pro excommunicatione. Item interdictum, prohibitio.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, per præconem vendo, proſcribo, auctione, & in auctione vendo. Item abdico; ejicio, expello alicunde, proprie tanquam a domo paterna, finibus expello; item per præconem interdico.

Ἀποκιδαρόω, cidari denudo: ex ἀπὸ, & κίδαρις, ἡ, cidaris, inſigne capitis regium apud Perſas.

Ἀποκίδνημι, idem ac ἀποσκίδνημι, diſſipo, diſpergo.

Ἀποκικλήσκω, idem ac ἀποκαλέω, evoco.

Ἀποκινδυνεύω, periculum facio, periclitor. Item periculo ſuccedo. & in paſſ. ἀποκινδυνεύομαι, in diſcrimen venio. ex ἀπὸ, & κινδυνεύω, ομαι, periclitor.

Ἀποκινέω, ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπὸ, & κινέω, ῶ, moveo.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga: ab eodem Themate.

Ἀποκισσοῦσθαι, ſeu ἀποκιττοῦσθαι, in hederam verti, ſeu abire; in hedera degenerare, ſeu fieri hederam; & q. d. hederaſcere. ex ἀπὸ, & κισσὸς, ὁ, hedera.

Ἀποκλάζω, clango, clangorem edo, interdum eſt cano veluti cum clangore quodam. in Epigr. ex ἀπὸ, & κλάζω, clango.

Ἀποκλαίω, ω, ει, lugeo, f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, & κλαίω, lugeo.

Ἀποκλάξατε, Dor. pro ἀποκλείσατε. vide ἀπόκλαξον.

Ἀπόκλαξον, exclude. Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. a κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλείξω, verſo σ in ξ. hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλᾶξον.

Ἀπόκληρος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἄκληρος, exſors. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, ὁ, ſors, conditio, hæreditas.

Ἀπόκλασμα, τὸ, abruptio, Galen. & Theocr. ex ἀπὸ, & κλάω, frango. unde κλάσμα, τὸ, fragmentum.

Ἀποκλάω, defringo.

Ἀπόκλεισις, ἡ, excluſio, intercluſio.

Ἀπόκλεισμα, τὸ, dicitur locus, quo aliquid includitur: aut res, qua quid includitur. Ponitur etiam pro carcere. Heſych.

Ἀπόκλειστος, ὁ, incluſus: ab ἀποκλείω, includo.

Ἀποκλείω, excludo, intercludo, arceo. prohibeo; item includo; & ſimpl. interdum claudo. f. ἀποκλείσω. p. ἀποκέκλεικα, a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. ſub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & κλείω, claudo.

Ἀποκλέπτω, furor, ſurripio. f. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω, furor.

Ἀποκληΐζω, & ἀποκληΐω, Ion. & Poet. pro ἀποκλείω, occludo.

Ἀπόκληρος, ſine ſorte, exhæres. vide in ἀπόκληρος, exſors.

Ἀποκληρόω, allego; exſortem facio; ſorte diſtribuo; exhæredo; ad ſortes rem traduco. a quo

Ἀποκλήρωσις, ἡ, attributio munerum ſigillatim unicuique facta; viceſque fungendi officii attributæ. ἀποκληρώσεις etiam dicuntur fatales hominum ſortes apud Genethliologos.

Ἀπόκλητος, ὁ, vocatus, vel evocatus. Polyb. verbale ab ἀποκαλέω, evoco.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, acclivitas: a. 1. perf. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω, inclino.

Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, reclinatus, a. 1. part. paſſ. Poet. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω, reclino. Th. κλίνω, inclino, demitto.

Ἀποκλίνω, inclino, vergo, f. ινῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω, inclino, demitto.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. a. 2. perf. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω, inclino.

Ἀποκλύζω, eluo, abluo; item abſtergo: ex ἀπὸ, & κλύζω, abluo, eluo.

Ἀποκναίομαι, tædio afficior, affligor, obtundor, paſſ. ab ἀποκναίω, ſcalpo, abrado.

Ἀπόκναισις, ἡ moleſtatio, vexatio: verbale ab

Ἀποκναίω, tædio afficio, & moleſtia; male habeo, affligo, vexo. Item obtundo, eneco, loquacitate ſcil. Item exhaurio. Denique abrado, erado. Sed id potius ſign. ἀποκνάω: ex ἀπὸ, & κναίω, ſcalpo, ſcabo.

Ἀποκνάω, ῶ, ſcalpo, abrado, erado: ex ἀπὸ, & κνάω, ſcalpo, ſcabo.

Ἀποκνέω, torpeo, pigreſco; ſubterfugio; reformido; me piget; rejicio. Unde

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus laboris, aut officii ex pigritia, aut metu.

Ἀποκνητικὸς, ὁ, fugiens laboris, piger, ignavus: ex ἀπὸ, & ὀκνέω, ſum tardus.

Ἀποκνίζω, vellico, amputo, evello.

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, amputatio, contortio: ut αἱ κνίσεις τῶν οἰνάρων, Theoph. contorſiones foliorum vitis: ex ἀπὸ, & κνίζω, mordeo.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus proprie ungue abſciſſum, ſeu abruptum.

Ἀποκογχίζω, vel ἀποκογχύζω, (quod & ἀποκογχύζειν dicitur) concha, aut teſta excipio: aut in ipſam diffundo, ac repono: ex ἀπὸ, & κόγχη, concha, oſtreum.

Ἀποκοιμάομαι, ſeorſum dormio, ſecubo: ſeorſum cubo: ex ἀπὸ, & κοιμάω, ομαι, dormio.

Ἀποκοιτέω, foris cubo; ſecubo; pernocto.

Ἀπόκοιτος, ὁ, ſeorſum cubans; adulter: ex ἀπὸ, & κοίτη, cubile, lectus.

Ἀποκολάπτω, tundendo aufero, vel pertundo; inſculpo: ex ἀπὸ, & κολάπτω, tundo, ſcalpo.

Ἀποκολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo: ex ἀπὸ, & κολούω, turbo, arceo.

Ἀποκολπόω, idem ac κολπόω, in ſinus contraho, ſinuo. a Th. κόλπος, ſinus.

Ἀποκολυμβάω, elabor natando; natando aufugio: ex ἀπὸ, & κολυμβάω, nato.

Ἀποκομάω, ῶ, comis nudo, tondeo: ex ἀπὸ, & κομάω, comam nutrio.

Ἀποκομιδὴ, ἡ, aſportatio, deportatio; item reditus; ex ἀπὸ, & κομίζω, ομαι, geſto.

Ἀποκομίζω, aſporto, defero, porto: item deporto. ſicut dicitur deporto captivos, aut exercitum. in paſſ. ἀποκομίζομαι, aſportor, deportor: item referor, vel me refero, recipio me.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum, a 1. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκόπτω, abſcindo.

Ἀποκομπάζω, inſolentius me effero, vel me jacto. in Epigr. ex ἀπὸ, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Ἀποκοπείσης, τῆς, abſciſſæ, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab ἀποκόπτω, abſcindo.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. ab

Ἀποκόπτω, abſcindo. f. ψω. p. ἀποκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. paſſ. ἀπεκόπην. a. 2. inf. paſſ. κοπῆναι. part. a. 2. paſſ. κοπεὶς, εῖσα, έν. Th. κόπτω, ſcindo.

Ἀποκορσόω, detondeo: ex ἀπὸ, & κορσόω, tondeo; a κόρση, ἡ, crinis, quia κείρεται, tondetur.

Ἀποκορυφῶσαι, paucis aliquid expedire, præſ. inf. a κορυφόω, ῶ, impleo. Th. κορυφή, ἡ, vertex, ſumma pars capitis.

Ἀποκορυφόω, in verticem conformo: apud Polib. & apud Herodot. ἀποκορυφώσας τάδε, quidam exp. (amicitiam regiam) verbis extollebat, vel glorioſe reſpondebat; alii, ſummatim hæc reſpondit. ex ἀπὸ, & κορυφόω, erigo, attollo.

Ἄποκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, vellere carens: ab α, & πέκω, pecto: tondeo.

Ἀποκοσμέω, ῶ, aufero, amoveo, recondo, quæ ordine collocata erant. Odyſſ. η. Item ornatum adimo, ornatu privo.

Ἀπόκοσμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ qui procul a mundo degit; qui in receſſu & monaſterio vivit: ex ἀπὸ, & κόσμος, mundus; unde κοσμέω, orno, & κόσμος, mundities, ornatus.

Ἀποκοτταβίζειν, quod a potu in poculo vini relictum eſt, effundere, ut ſonitum edat: in κότταβον, æneam phialam effundo, ita ut ſonitum reddat.

Ἀποκοτταβισμὸς, dicitur certamen illud, ſeu luſus potorum, quo poſtquam biberunt, reliquum ſic e poculo ejiciunt, ut reſonet. Cicero Tuſcul. 1. ex Xenoph. ἑλλην. li. 2. ex ἀπὸ,

& κοτ-

& κοτταβίζω, cottabo ludo, vel certo; item pro vomere, evomere: a κότταβη, ὁ, aenea phiala.

Ἀποκουφίζω, levo, sublevo, exonero: ex ἀπὸ, & κουφίζω, levo, levem facio, erigo.

Ἀποκόψειν, abscissurum esse, f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω, abscindo.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo, qui κράδη dicitur, aufero: seu ramum ficulneum amputo: ex ἀπὸ, & Th. κράδη, ἡ, surculus ficulneus.

Ἀποκραιπαλίζομαι, & ἀποκραιπαλάω, crapulam edormio, seu exhalo; vel expergiscor e crapula.

Ἀποκραιπαλισμὸς, ῦ, ὁ, crapulae exhalatio, reditio ad sobrietatem, exhalato veterno & crapula, ex ἀπὸ, & κραιπάλη, crapula, unde κραιπαλάω, ῶ, crapulam sentio, dolore capitis laboro ex nimio potu: item desipio, seu deliro per crapulam; vino dementor.

Ἀποκρανίζω, Poetice, caput amputo, ex ἀπὸ, & κράνιον, cranium.

Ἀποκρατέω, cohibeo, compesco; item retineo: ex ἀπὸ, & κρατέω, teneo.

Ἀποκρημνάω, suspendo ex: ut ἀποκρημνάσας τῆ ὠτὸς, cum suspendisset ex aure. in pass. ἀποκρημνάομαι, pro quo & ἀποκρίμναμαι, suspendor, dependeo: ex ἀπὸ, & κρημνάω, suspendo.

Ἀπόκρεως, carnisprivium vocant; i. e. tempus, quo a carnibus abstinetur; ex ἀπὸ, & κρέας, τὸ, caro.

Ἀπόκρημνος, ε, ὁ, ἡ, praeruptus. Th. κρημνὸς, ὁ, praecipitium.

Ἀποκριδὸν, selectim, separatim, seorsum: est adv. ab ἀποκρίνω, secerno, separo.

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. pass. vide ἀποκρίνομαι, respondeo.

Ἀποκριθμόω, secerno, excerno; idem ac ἀποκρίνω, separo.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsum, decretum: a. 1. pers. sing. praet. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι, respondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι, respondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀποκρινθέντε, semoti, dual. num. a. 1. part. pass. Poet. ab ἀποκρίνομαι, respondeo.

Ἀποκρίνομαι, respondeo. f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι, perf. pass. ἀποκέκριμαι. a. 1. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, respondi. a. 1. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ήτω, & in 2. plur. ἀποκρίθητε, respondete. a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, respondi. Th. κρίνω, judico.

Ἀποκρίνω, secerno, excerno, separo. Item deligo, eligo, seligo. Item rejicio, improbo, reprobo, abjudico. Cui opponitur ἐγκρίνω, admitto: ex ἀπὸ, & κρίνω, judico.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio. ἀπόκρισιν διδόναι, responsum dare In nom. pl.

Ἀποκρίσεις, αἱ, a 2. pers. sing. praet. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι, respondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, judicialis: ab eodem Th.

Ἀπόκριτος, ὁ, selectus; ἔκκριτος. sic dicuntur, quae Deo dicata sunt, ut eximia, & ἐξαίρετα, ab ἀποκρίνω, separo.

Ἀποκροτέω, crepito, plausito; ut ἀποκροτῶν τοῖς δακτύλοις, apud Strabonem.

Ἀποκρότημα, τος, τὸ, digitorum concrepatio, seu crepitus; δακτύλων ἀποκρότημα, quod dicitur de re nihili, atque spernenda. ex ἀπὸ, & κροτέω, plaudo.

Ἀπόκροτος, ε, ὁ & ἡ, durus, asper, rigidus; τραχὺς, σκληρὸς: ex ἀπὸ, & κρότος, applausus.

Ἀποκρουνίζω, instar salientis aquae prosilio, Plut. Symp. 7. quaest. 1. ex ἀπὸ, & κρουνίζω, in salientis modum effluo; a Th. κρουνὸς, scatebra, & scaturigo fontium, & fluviorum.

Ἀπόκρουσις, ἡ, repulsio, depulsio, propulsatio, & ἀπόκρουσις τῆς σελήνης dicitur, quum Luna decrescit, seu senescit: apud Alex. Aphrod. Probl. l. 1.

Ἀποκρουστικὸς, ῦ, ὁ, vim habens repellendi, depellendi, vel propulsandi. Galen. Dioscor, & ἀπὸ, & κρούω, pulso: unde κροῦσις, ἡ, pulsatio, κρουστικὸς, ὁ, vim pulsandi obtinens.

Ἀπόκρουστος, ε, ὁ, καὶ ἡ, qui repllitur, seu rejicitur.

Ἀποκρούω, vel ομαι, repello, depello, propulso, reprimo: item excutio, ut equus sessorem; item refello. in pass. ομαι, repellor, excutior; ut ἀποκρουσθεὶς τῆς πόλεως, urbe depulsus. Et ἀποκρούεσθαι τῆ ἵππυ, Xen. in Hipparch. Item relidor, repercutio. Greg.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, abscondo, f. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, abscondo.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra.

Ἀπόκρυφος, ε, ὁ, ἡ, absconditus.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio: a. 2. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω, abscondo.

Ἀποκτάμεν, interficere, a. 1. inf. Jon. ut & ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῶ, a. 1. sub. ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ἀποκτείνω, interficio.

Ἀποκτάομαι, possessionem amitto rei alicujus: alieno; a dominio meo amitto, emancipo: ex ἀπὸ, & κτάομαι, possideo.

Ἀποκτείνω, occido, aboleo. f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. praet. m. ἀπέκτονα, perf. pass. ἀπέκταμαι, & ἀπέκταμμαι, ασαι, αται, tanquam a perf. act. ἀπέκταγκα. a. 1. pass. ἀπεκτάνθην, occisus fui, a. 1. inf. ἀποκτανθῆναι, Th. κτείνω, occido.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. ἀποκτενεῖς, 2. sing. f. 1. ut ἀποκτενοῦσι, 3. plur. ejusdem temp. ab ἀποκτείνω, occido.

Ἀποκτέννω, ἀποκτείνω, & ἀποκτιννύω, interficio, occido, idem ac ἀποκτείνω, occido.

Ἀποκτιννύναι, occidere, necem inferre, praes. inf. act. ἀποκτιννύντα, occidentem, acc. sing. praes. part. ex ἀπὸ, & κτίννυμι, interficio. Th. κτείνω, occido.

Ἀποκτυπέω, idem ac κτυπέω, sonum edo, vel cieo; pulsu sonitum excito.

Ἀποκυέω, ῶ, gigno. f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα, a. 1. ἀπεκύησα, progenui. Ex ἀπὸ, & κυέω, ῶ, sum gravida; quod idem cum κύω, praegnans sum; in utero gesto, item osculor.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, puerperium: conceptus, conceptio. Verbale a praeced. ἀποκυέω, gigno, pro quo dicitur etiam ἀποκυίσκω, idem. item pario; q. d. desoeto; i. e. foetum depono.

Ἀποκυλίζω, & ἀποκυλινδέω, devolvo, seu volvendo amoveo; volvendo amolior: idem ac sequens ἀποκυλίω, ex ἀπὸ, & κυλίζω, κυλίνδω, vel κυλινδέω, idem ac Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo, f. ίσω, p. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, volvo.

Ἀποκυματίζω, undis agito. Plut. ex ἀπὸ, & κυματίζω, fluctibus jactor.

Ἀπόκυνον, ε, τὸ, dicitur frutex quidam, qui canes, & omnes quadrupedes necare traditur in cibo datus. Plin. l. 24. c. 11. Diosc. 4. 81. ex ἀπὸ, & κύων, κυνὸς, ὁ, canis.

Ἀποκυριάζω, fugitivus sum a domino. exp. ἀποχωρῶ, item ἀποφεύγω, & ἀποστατῶ. Hesych. ex ἀπὸ, & κυριάζω, inusit. a κύριος, ὁ, dominus.

Ἀποκυρόω, abrogo, auctoritate privo; irritum facio: ex ἀπὸ, & κυρόω, ῶ, auctoritatem do.

Ἀποκωλύω, idem ac κωλύω, impedio.

Ἀποκωφόω, mutum reddo; item exsurdo; ex ἀπὸ, & κωφόω, surdum reddo; surdesco.

Ἀπολαγχάνω, idem fere ac λαγχάνω, sortior.

Ἀπολακέω, idem ac ἀπολακέω, quod idem signif. cum ἀποκροτέω, crepo, crepito, crepitum do.

Ἀπολάκημα, τὸ, crepitus; item ῥάπισμα, ictus flagelli, colaphus: ex ἀπὸ, & λακέω, clamo, increpo.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, p. ικα, calce ferio; recalcitro, resilio, repello, calce repelo: item despicor, sperno, tanquam calce repellens. ex ἀπὸ, & λακτίζω, jacto calces.

Ἀπολακτισμὸς, ὁ, calcitratio. Plut. est verbale ab ἀπολακτίζω, calce ferio.

Ἀπολαλέω, garrio, effutio; item renuo, sermone recuso: ex ἀπὸ, & λαλέω, loquor.

Ἀπολαμβάνω, recipio. f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα. & Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολεληφὼς, υῖα, ός. & Att. ἀπειληφὼς, a. 2. m. ἀπελαβόμην, ε, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, resplendeo; item ejaculor, emitto, f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. ab ἀπὸ, & λάμπω, splendeo.

Ἀπολαμπρύνω, idem ac λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολαμφθέντες, οἱ, interclusi, a. 1. part. pass. Dor. vel Jon. pro ἀπολειφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam a λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt, pro ἀπολελημμένοι, seu ἀπειλημμένοι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti in usu.

Ἀπολάπτω, lambendo absorbeo. Th. λάπτω, lambo, canis in morem poto.

Ἀπόλαυσμα, τὸ, oblectamentum.

Ἀπολαυστὰ, τὰ, ad fruendum idonea.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio.

Ἀπολαυστὸς, & ἀπολαυστικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, in voluptate vivens. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολαύω, fruor, cum gen. praet. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, praes. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπὸ, & λαύω, pro λάω, video item fruor.

Ἀπολαφθέντες, οἱ, Dor. pro ἀπολειφθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, sortior, adipiscor.

Ἀπολαχνόω, in λαχνείαν absumo. Hesych. enim ἀπολελαχνῶσθαι, affert, pro εἰς λαχνείαν ἀνάλωται.

Ἀπολάω, lapido, ἀπολιθόω, in lapidem verto, seu commuto: ex ἀπὸ, & λᾶας, λάαος, ὁ, lapis.

Ἀπολεαίνω, f. ανῶ, laevigo: complano: item contero, comminuo: ex ἀπὸ, & λεαίνω, deleo, detergo, tero.

Ἀπολέγω, deligo, seligo: item decerpo. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπὸ, & λέγω, colligo. Est & ἀπολέγω, interdico, veto: ex ἀπὸ, & λέγω, dico.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, peribis, f. 2. m. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι: quod ab ἀπὸ, & ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω.

Ἀπολείβω, & ἀπολείβομαι, distillo, fundo: ex ἀπὸ, & λείβω, libo, stillo, rigo.

Ἀπολείπω, εις, ει, derelinquo, relinquo, praes. imperat. ἀπόλειπε. praes. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, praes. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, reliquus sum. praet. pass. ἀπολέλειμμαι. praet. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ, & λείπω, linquo.

Ἀπολεῖς, perdes, f. 2. act. ἀπολέσθαι, f. 2. inf. m. ἀπολεῖσθε, 2. plur. f. 2. m. ut & ἀπολεῖται, 3. sing. ejusdem temp. ἀπολοῦμαι: Ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, subministro. Laert. ex ἀπὸ, & λειτουργέω, publicum munus obeo.

Ἀπολείχω, lingo, lambendo aufero, imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα, a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω, lambo.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio: a 2. pers. sing. praet. ind. pass. verbi ἀπολείπω, derelinquo.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, defectus Lunae.

Ἀπόλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, electus, eximius; ab ἀπολέγω, deligo, seligo.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in ἀπολαμφθέντες, interclusi.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω fruor.

Ἀπολελοιπότες, οἱ, nom. plur. perf. part. m. ab ἀπολείπω, relinquo.

Ἀπολελυμένως, libere, absolute: adv. a. 1. perf. praet. pass. verbi ἀπολύω, absolvo.

Ἀπολέμητος, ε, ὁ, bello non vexatus.

Ἀπόλεμος, ὁ, imbellis; expers belli, item idem ac ἀπολέμητος, non lacessitus bello.

Ἀπόλεμος, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, pacificus.

Ἀπολέμως, non pugnaciter, & instanter: ex α priv. & πόλεμος, ὁ, bellum.

Ἀπολεόμενος, Jon. pro ἀπολούμενος, ὁ, periturus, f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, pereo. Sic ἀπολέοντες, pro ἀπολοῦντες, perdituri, f. act. part.

Ἀπολεπίζω, idem ac ἀπολέπω, decortico.

Ἀπολεπτύνω, in mucronem colligo; extenuo: ex ἀπὸ, & λεπτύνω, attenuo: comminuo.

Ἀπολέπω, & ἀπολέπομαι, decortico; ex ἀπὸ, & λέπω, decortico, deglabro.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολέσθαι, perire, a. 2. inf. m. ἀπόλεσαν, interfecerunt, 3. pl. a. 1. act. Jon. & Poet. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολέσκω, Poet. dicitur pro ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολετὴρ, ὁ, perditor. Ex ἀπὸ, & ὀλετὴρ, occisor, perditor. a Th. ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω, ab inusit. ὀλέω, perdo, amitto, deleo.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio.

Ἀπολέω, f. ήσω, p. ἀπώλεκα, & Attice ἀπολώλεκα: vel ἀπολῶ, ἀπολῶ, ἀπώλα, & Attice ἀπόλωλα, significat τὸ ἀπολλύω, eneco, perdo. Item pereo: ut ἀπολοίμην κάκιστα, peream pessime; genus est jurisjurandi apud Aristoph. ex ἀπὸ, & ὀλέω, inusit. pro quo ὄλλυμι, pereo.

Ἀπολήγοι, 3. sing. praes. opt. ab

Ἀπολήγω, desino. f. ξω. Th. λήγω, cessare facio.

Ἀποληίζεσθαι, per latrocinium eripere quod a ληίζομαι, sortior. Th. λεία, ας, ἡ, praeda.

Ἀποληκέω, ῶ, crepo.

Ἀποληκυθίζω, detraho ληκύθιον, carminis genus throchaicum occidendo. unde ληκύθιον ἀπώλεσε, apud Schol. Aristoph. ληκύθιον autem diminut. a λήκυθος, dicitur etiam metrum τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς, quod & Euripideum appellatur, ut

latur, ut Schol. Aristoph. annotat. ex ἀπὸ, & λευκίζω, pigmentis oratoriis exorno.

Ἀπόλαμψις, Jon. pro ἀπόληψις, ἡ, retentio.

Ἀπολερέω, nugas nugor; deliro.

Ἀπόληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπόληψις, ἡ, detentio, receptio. Verbale ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολιβάζω, celeriter recedo. Th. λείβω, libo, stillo, rigo.

Ἀπολιθόω, ῶ, in lapidem verto; lapidescere facio. ἀπολιθόομαι, οῦμαι, in lapidis modum rigeo; seu induror ut lapis.

Ἀπολίθωσις, ἡ, in lapidem mutatio: ex ἀπὸ, & λιθόω, lapidem facio. Th. λίθος, ου, ὁ, lapis, petra.

Ἀπολιμπάνω, idem ac ἀπολείπω, derelinquo. pass. ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω, relinquo.

Ἀπολινόω, idem ac λινόω, ligo, vincio.

Ἀπολίνωσις, ἡ, idem ac λίνωσις, ligatio: a Th. λίνον, linum, lineum filum.

Ἄπολις, ιδος, ὁ, ἡ, extorris, patria pulsus. Th. πόλις, civitas, urbs.

Ἀπολισθαίνω, delabor: ex ἀπὸ, & ὀλισθαίνω, cado. Th. ὄλισθος, ου, ὁ, lubricitas, casus lubricus.

Ἀπολισθέω, ῶ, idem ac ἀπολισθαίνω, delabor, lapsante gressu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam: ideoque etiam exp. non attingo, vel non adhæresco: labor: in Epigr. ἀπωλίσθησε πέτημα, lapsum lapsa est; ut dicimus, ludo ludum. ex ἀπὸ, & ὀλισθέω, idem ac ὀλισθαίνω, labor; prolabor, cado. a Th. ὄλισθος, lubricitas.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio; celeriter aufugio; ἀποδιδράσκω, me abripio; item ἀποσκιρτῶ. nam λιταργισμοὺς, saltationes vocant; quoniam λὶτ januam signif. & ἀργὸς, celer. Vel παρὰ τὸ λίαν, & τὸ ἀργὸν, i. e. ταχὺ, pleonasmo τοῦ τ; Etym. (ex ἀπὸ, & λιταργίζω, festino) dicitur etiam ἀπολιταργέω, eodem sensu.

Ἀπολίτευτος, ου, ὁ, nequaquam civilis; non urbanus, sine politia.

Ἀπολιτευτὸς, idem ex ἀ priv. & πολιτεύω, civiliter negotior.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις, apud Theopompum, civitate carens, extorris.

Ἀπολιχμάω, ῶ, lambendo aufero, f. ήσω. ab ἀπὸ, & λιχμάω, ventilo, cribro, seu λιχμάζω. Th. λείχω, lingo, sello.

Ἀπολλήγω, Poet. pro ἀπολήγω, desino.

Ἀπολλήξω, pro ἀπολήξω, ab ἀπολήγω, desino.

Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, Appollodorus, nomen proprium.

Ἄπολλον, per Apollinem; juramenti formula.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, aboleo perdo. præs. part. ἀπολλύων, οντος, ὁ, vastator. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, pereo, perdor. f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. aor. 2. part. m. ἀπολόμενος. præt. m. ἀπῶλα, Att. ἀπόλωλα, & in inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. The. ὄλλυμι, pereo.

Ἀπόλλυται, deperit, 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, Apollo, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur, cujus calor moderatus fovet corpora terrena corrumpit nimius; bene igitur sic dictus ab ἀπολλύω, perdo. Alii ducunt a Syr. אבדונא perditio. Platoni in Cratyllo Ἀπόλλων dictus est, quia a malis ἀπολύει, vel ἀπολούει, liberat, vel quia ἁπλοῦς, simplex in divinando, vel ἀεὶ βάλλων, semper collimans.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, Apollini sacra.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, Apollonius Rhodius.

Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ, lunaticus, lymphatus: ab Ἀπόλλων, & βλητὸς, a βάλλω, jacio. quasi ab Apolline ictus.

Ἀπολλῶς, ὼ, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Ἀπολλὼ, pro τὸν Ἀπολλῶν. Excipitur a regula.

Ἀπολογαριάζω, idem ac ἀπολογίζομαι, rationes reddo, seu refero: item rationem ineo, seu computo.

Ἀπολογαριασμὸς, ὁ, idem ac ἀπολογισμὸς, rationis redditio, seu relatio. ab ἀπόλογος, ὁ, narratio fabulosa, fabula moralis.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογούμενος, ου, ὁ, præs. particip. ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo sermone, loquor pro alicujus defensione. imperf. ἀπελογούμην, οῦ, εῖτο, &c. f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. aor. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. cas. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, & λόγος, sermo ratio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo sermone.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excusatio, refutatio.

Ἀπολογητικὸς, ὁ, apologeticus; liber, quo quis objecta diluit.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio: gen. pl. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι, οῦμαι, loquor pro alicujus defensione, defendo sermone.

Ἀπολογίζομαι, enarro, percenseo, commemoro. Item refero in rationem; supputo: rationem ineo. Item ἀποκαθαίρομαι, perpurgor.

Ἀπολογισμὸς, ὁ, enumeratio, rationis redditio, seu relatio. Item rationes ipsæ, seu rationum codex.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa, & verbosa, seu fabulosa: item fabula moralis.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. aor. 2. opt. m. ἀπολοῦμαι, f. 2. m. ad ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολολύζω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero: apud Æsch. ex ἀπὸ, & ὀλολύζω, cum clamore ejulo; plaudo.

Ἀπολούω, abluo. f. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, ablutus fui. ἀπόλουσαι, abluitor, 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus prosequor, deploro. ex ἀπὸ, & ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo.

Ἀπολοχμόομαι, οῦμαι, frutico, fruticor, fruticesco, densis fruticibus silvesco. Th. λόχμη, insidiæ.

Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrari præs. inf. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor.

Ἀπολυμαίνομαι, purgor. f. 1. m. ἀπολυμανοῦμαι. Item corrumpo, noceo, damnum infero. Ex ἀπὸ, & λύμη, ης, ἡ, noxa: vel potius a λῦμα, ατος, τὸ, sordes.

Ἀπολυμαντὴρ, ὁ, corruptor, perniciem afferens, pernicies. Odyss. ρ.

Ἀπολύματα, τὰ, apud Nic. in Ther. exp. excrementa, sordes: ab ἀπολυμαίνομαι, purgor: & sic est ex ἀπὸ, & λυμαίνω, purgo, a The. λῦμα, τὸ, sordes.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω, libero.

Ἀπολύσιμος, ὁ, ad absolutionem conducens, & incitans.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, absolutio. disjunctio, & dissolutio.

Ἀπόλυτος, ἡ, absolutus, liber.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi. ab ἀπολυτρόω, quod a λυτρόω, redimo. Th. λύω, solvo.

Ἀπολύτως, adv. absolute.

Ἀπολύω, dimitto, absolvo, libero. imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε, a. 1. imp. ἀπόλυσον. a. 1. sub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. pass. digressi sunt. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθην, a. 1. pass. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν. Th. λύω, solvo.

Ἀπολωβάω, ῶ, & ἀπολωβάομαι, ῶμαι, injuria, vel contumelia afficio. Ex ἀπὸ, & λωβάω, ῶ, contumelia afficio. Th. λώβη, contumelia.

Ἀπόλωλα, ας, ε, perii, perf. m. & in 1. plu. ἀπολώλαμεν, periimus. ἀπολωλεκέναι, perdidisse, perf. inf. act. & ἀπολωλέναι, periisse, perf. inf. m. ἀπολωλὸς, quod perierat, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολωπίζω, idem ac λωπίζω, exuo, denudo. Them. λέπω, decortico.

Ἀπολωτίζω, separo, detraho, avello, modo eorum; qui lotum carpunt, ex ἀπὸ, & λωτίζω, flores decerpo.

Ἀπολωφάω, vel φέω, ῶ, sedo, cessare facio. ex ἀπὸ. & λωφάω, ῶ, cesso, recreor.

Ἀπομαγδαλία, sive λιὰ, ἡ, buccea, quam, manibus in eam abstersis, canibus projiciebant: dicitur & ἀπομαγδαλίς: ex ἀπὸ, & μαγδαλιὰ, ἡ, purgamentum manuum.

Ἀπόμαγμα, τὸ, purgamentum. id quod ex abstersione colligitur: verbale ab ἀπομάσσω, vel άττω, ομαι, abstergo.

Ἀπομάθησις, ἡ, doctrinæ oblivio. Vide verbum ἀπομανθάνω, dedisco.

Ἀπομαίνομαι, furo, insanio, vel furere & insanire, desino: ex ἀπὸ, & μαίνομαι, insanio.

Ἀπομακρόθεν, eminus, a longe: ut εἰς ἀπομακρόθεν, ab initio l. 4. Reg. ex ἀπὸ, & μακρόθεν, procul.

Ἀπομακρύνω, elongo, seu longum facio. In Nov. Const. ex ἀπὸ, & μακρύνω, elongo.

Ἀπομάκτης, ου. ὁ, quasi abstersor, ἀποκαθάρτης, purgator.

Ἀπομάκτρα, ἡ, vel ἀπόμακτρον, τὸ, dicitur lignum quoddam, quo premimus, & velut deradimus id, quod mensuram certam, & legitimam excedit; Latine, radius, & hostorium. Poll. Hesych. Eust. ab ἀπομάσσω, f. ξω, abstergo.

Ἀπομαλακίζομαι, effœminatus sum; ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus sum. Plut. a μαλακίζω, mollio.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem ac præcedens verbum ἀπομαλακίζομαι, ob mollitiem parum animor: ex ἀπὸ, & μαλθακίζω, emollio; quod a μαλθακὸς. mollis, delicatus.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, furore incitata, a. 2. part. pass. f. g. ab ἀπομαίνομαι, insanio.

Ἀπομανθάνω, dedisco. f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. pass. ἀπομεμάθημαι, a cujus 2. pers. ἀπομάθησις, εως, ἡ, eorum, quæ didicimus, oblivio.

Ἀπομαντεύομαι, divino. a μαντεύομαι, vaticinor.

Ἀπόμαξις, ἡ, abstersio: ab ἀπομάσσω, abstergo.

Ἀπομαραίνω, vide μαραίνω, tabefacio.

Ἀπομαρτυρέω, & ἀπομαρτύρομαι, attestor, testificor: ex ἀπὸ, & μαρτυρέω, sive μαρτύρομαι, testimonio comprobo.

Ἀπομάσσω, abstergo, f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, & μάσσω, pinso.

Ἀπομαστιγόω, flagello, vel vehementer flagello; ex ἀπὸ, & μαστιγόω, flagello, cædo.

Ἀποματαΐζειν, crepitum ventris emittere: quod a ματαΐζω, ineptio: hoc a μάταιος, vanus. Them. μάτην, adv. frustra.

Ἀπομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπὸ, & μάχομαι, pugno.

Ἀπόμαχος, ὁ, pugnæ expers. ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονώς. Sic vocantur ab Æliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti sunt. ea ἀπὸ priv. & μάχη, ἡ, pugna.

Ἀπομεθύσκομαι, exinebrior; i. e. ebrius esse desino; ebrietate liberor. Etym. ex ἀπὸ, & μεθύσκω, inebrio.

Ἀπομειλίσσω, & ἀπομειλίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, & μειλίσσω, palpo, demulceo, placo.

Ἀπομείρεται, sortitur, 3. præs. ind. ex ἀπὸ, & μείρω, seu potius μείρομαι, partior. præter. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομείρομαι, distribuo, præbeo; proprie, partitione demptum alicunde tribuo: ex ἀπὸ, & μείρω, ρομαι, partior.

Ἀπομείωσις, ἡ, diminotio: in Anth. idem ac μείωσις, ἡ, diminutio, imminutio.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, & μελαίνω, nigrum reddo. Th. μέλας, ανος, ὁ, ater, niger, pullus.

Ἀπόμελι, est idem ac ὀξύγλυκυ, cremor scil. & decoctum dulcissimorum favorum aceto mixtorum. Galen. Item aqua ea, quæ elotis favis paratur & reponitur; quod & ὑδρόμελι dicitur. Diosc. ex ἀπὸ, & μέλι, τος, τὸ, mel.

Ἀπομέμαρμαι, vide in Ἀπομείρεται, sortitur.

Ἀπομέμαχα, ας, ε, abstersi, præt. ind. activ. verbi ἀπομάσσω, abstergo.

Ἀπομέμφομαι, accuso, incuso, succenseo: ex ἀπὸ, & μέμφομαι, conqueror, accuso.

Ἀπομένω, remaneo, permaneo; vel simpliciter maneo: ex ἀπὸ, & μένω, maneo.

Ἀπομερίζω, dispertio, divido, separo: ex ἀπὸ, & μερίζω, partior.

Ἀπομεριμνηρίζω, depositis curis dormio. Aristoph. in Vesp. ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομεριμνηρίσαι. ex ἀπὸ, & μεριμνηρίζω, sollicite ago; delibero, consulo.

Ἀπομετρέω, dimetior, metior: ex ἀπὸ, & μετρέω, metior.

Ἀπομηκύνω, prolongo, f. υνῶ, p. γκα. Ex ἀπὸ, & μῆκος, εος, τὸ. longitudo, prolixitas.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, iratus, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, irascor. f. ίσω. p. κα. Ex ἀπὸ, & μῆνις, ιδος, ἡ, iracundia.

Ἀπομίγνυμι, permisceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, imitari, præs. inf. ab ἀπομιμέομαι, οῦμαι. part. præs. ἀπομιμούμενος. perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, imitor.

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, imitor, effingo: ut τοῖς ἀπομεμιμημένοις βροντὰς, καὶ κεραυνούς: apud Pl. sed usurpatur & passive; unde p. præt. ἀπομεμιμημένος, ad imitationem factus, seu expressus. Athen. Ex ἀπὸ, & μιμέομαι, imitor.

Ἀπομίμησις, ἡ, imitatio, expressio ab exemplari alicujus; vel ad exemplar: est verbale ab ἀπομιμέομαι, imitor.

Ἀπομιμνήσκομαι, idem cum ἀπομνάομαι, recordor.

Ἀπόμιξις, ἡ, permistio: ex ἀπὸ, & μίγνυμι, misceo. f. μίξω, unde μίξις, ἡ, mistio.

Ἀπόμισθος, ὁ, mercede aliquid faciens, mercenarius: apud Lysiam. Interdum, qui non recipit mercedem: & tunc ἀπὸ est priv. ἄμισθος, stipendio carens, gratuitus. Dem. vide Th. μισθὸς, merces, stipendium.

Ἀπομισθόω, conduco, vel loco mercede.

Ἀπομισθώματα, αἱ δημόσιαι ὁσίαι, Hesych. reditus annui alicui numini consecrati.

Ἀπομιμνήσκομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, recordor. f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι, perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, & μιμνήσκομαι, recordor, seu μιμνήσκομαι, reminiscor, commemoro.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, τῶν; a. 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπομνημονεύω. Th. μνάομαι, recordor.

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, idem ac ἀπομνημόνευμα, ὁ, commemoratio, narratio, vel potius res, quæ commemoratur, historia: ex ἀπὸ, & μνημονεύω, memini.

Ἀπομνημονεύω, in memoriam revoco, reminisci facio. Item commemoro, recenseo. Quidam autem tradunt significare etiam oblivioni mando.

Ἀπόμορξαι, repende, a. 1. imperat. ab ἀπομόργνυμι, rependo.

Ἀπομνησικακέω, memoriam injuriarum acceptarum servare, ex ἀπὸ, μνάομαι, recordor, & κακὸς, malus.

Ἀπομνύω, Poet. pro ἀπομνύω, interposito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι, juro.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; a μέρος, εος, τὸ, pars.

Ἀπομολέω, advenio. Soph. a μολέω, eo, venio.

Ἀπομονόω, derelinquo, desero, solum facio, privo, separo: ex ἀπὸ, & μονόω, desero, destituo.

Ἀπομόργνυμι, vel ἀπομόργνυμαι, abstergo. a. 1. m. ἀπομορξάμην, Jon. quod ex ἀπὸ & ἀμέργνυμι, exprimo, pro ἀμέργνυμι: hoc autem ab ἀμέργω, premo, exsugo, mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, aor. 1. inf. act. vide ἀπομνύω, interposito juramento aliquid affirmare.

Ἀπόμουσος, ὁ, a Musis alienus: ἄμουσος, inelegans, indoctus. ex ἀπὸ, & μοῦσα, Musa.

Ἀπομύζουσα, ἡ, fellatrix, caudam, i. e. penem sugens.

Ἀπομυθέω, ῶ, dissuadeo, prohibeo. imperf. pass. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος, fabula, verbum, disputatio.

Ἀπόμυιος, ου, ὁ, apud Paus. in Eliacis; ita fuit Jupiter dictus quasi abactor muscarum; tradunt enim, Herculem in Olympia rem divinam obeuntem, quum muscarum multitudine infestaretur, Jovi sacrificasse ἀπομυίῳ, protinusque ultra Alpheum esse muscas abactas. ex ἀπὸ, & μυῖα, ἡ, musca.

Ἀπομυκάομαι, mugio: ex ἀπὸ, & μυκάομαι, mugio.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo; apud Hippocr. ex ἀπὸ, & μυλλὸς, curvus.

Ἀπόμυξις, ἡ, id, quod emungendo detrahimus; sordes. Hesych. ex ἀπὸ, & μύσσω, vel ύττω, in frustra seco, comminuo.

Ἀπομύσσω, seu ύττω, mungo, emungo. Epigr. l. 3. Item metaph. decipio. Poll. & Hesyc. in pass. ἀπομύττομαι, emungor, mungo me.

Ἀπομύω, claudo, tego: ex ἀπὸ, & μύω, claudo, occludo.

Ἀπομφολύγωτος, ὁ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Diosc. ex α priv. & πομφολυγέω, vel πομφολυγίω, bullas emitto. πομφόλυξ, υγος, ἡ, aquarum bulla.

Ἀπομωραίνειν, dementare, sive fatuum reddere, μωραίνειν, fatuitatem inducere, infatuare: ex ἀπὸ, & μωρὸς, ὁ, fatuus.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio; ἀπωμοσία, inficiatio per jusjurandum.

Ἀπωμοτικὸς, ἡ, ὁ, abjurativus, inficialis; cicer.

Ἀπώμοτος, ὁ, abjuratus, fugiendus ob crudelitatem, Hesych. ab ἀπομνύω, dejero, jurejurando affirmo.

Ἀπναίω, migro, sedem muto: ex ἀπὸ, & ναίω, habito. quædam etiam tempora insunt ab ἀπνάω, commigro, ad habitandum me confero; item migrare facio.

Ἀπόναμαι, seu ἀπόνημαι, fruor: ex ἀπὸ, & ὄναμαι, juvo, utilitatem affero.

Ἀπόναντο, potiti sunt, freti sunt; imperf. pass. ab ἀπόναμαι, utilitatem capio, fruor.

Ἀποναρκάω, & κέω, ῶ, idem ac ναρκάω, obtorpesco. & ναρκόω, torpore afficio.

Ἀπονάρκωσις, ἡ, & ἀπονάρκησις, obtorpefacio; item obstupefacio.

Ἀποναρκάομαι, ῶμαι, obtorpesco: ex ἀπὸ, & ναρκάω, seu κέω, ομαι, obtorpesco.

Ἀπονάσσαιτον, Poet. gem. ον, pro ἀπονάσαιτον, a. 1. sub. ab

Ἀπονάω, ῶ, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. νάω, fluo, innato.

Ἀπονέεσθαι, redire, præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, nato.

Ἀπονείδιστος, ὁ, probrosus: qui probris & contumeliis afficitur, aut dignus est. ex ἀπὸ, & ὀνείδιστος, probrosus: ab ὀνειδίζω, convitiando exprobro, increpo.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, est λῆξις, ἢ ἀπεκλήρωσις, attributio munerum sigillatim unicuique facta. Unde in plur. ἀπονεμήσεις sunt vices fungendi officii attributæ; descriptæ officiorum ministeriorumque vices; vocationes vulgo appellant.

Ἀπονεμητέον, τὸ, tribuendum.

Ἀπονέμω, tribuo, f. 2. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, distribuo.

Ἀπονενοημένος, ὁ, desperatus, perf. pass. verbi ἀπονοέω, prævenio, utilitatem capio. Them. νοῦς, ὁ, mens.

Ἀπονέομαι, abeo, redeo, revertor. Il. β. ex ἀπὸ, & νέομαι, eo.

Ἀπονεοττεύω, nidifico; item nidificationem relinquo: ex ἀπὸ, & νεοττεύω, nidulor.

Ἀπονέστερος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπονώτερος, ου, ὁ, ἡ, minus laboriosus. ex α, & πόνος, labor. Th. πένομαι, pauper sum.

Ἀπονευρόω, nervos incido, abscindo. seu frango, enervo.

Ἀπονεύρωσις, ἡ, nervorum abscissio, vel incisio, enervatio: & apud Galen. pro coitione multorum nervorum usurpatur. Item pro tendone, quo digitus movetur, apud Hip. ex ἀπὸ, & νευρόω, nervos adhibeo alicui; i. e. confirmo, roboro: a Th. νεῦρον, τὸ, nervus.

Ἀπονεύω, abnuo, respuo, aversor, quasi respuendo; item nuto, ad ruinam inclino, in Epigr. Item vergo, inclino, declino, deflecto. ex ἀπὸ, & νεύω, annuo, inclinor.

Ἀπόνημαι, fruor, præs. ind. quod ex ἀπὸ, & ὄνημαι, fruor, utilitatem affero.

Ἀπόνηρος, ὁ, non depravatus, minime malus, noxa carens, ἄκακος, purus, simplex. ex α priv. & πονηρὸς, improbus, malus.

Ἀπονητὶ, sine labore. hinc superl. ἀπονητότατα, facillime: adv. ex α, & πόνος, Th. πένομαι, pauper sum.

Ἀπόνητος, ὁ, illaboratus; vel idem cum ἄπονος, labore carens, ex α priv. & πονέω, f. ήσω, laboro.

Ἀπονήχομαι, nato; item adnato, natando pervenio: ex ἀπὸ, & νήχω, ομαι, nato. Hesiod.

Ἀπονία, ἡ, laboris, vel doloris vacuitas, dolorum fuga, inertia: ex α priv. & πόνος, ὁ, labor.

Ἀπονίζω, quod a νίζω, lingua Tarentinorum, pro νίπτω, lavo: proprie de manibus.

Ἀπονικάω, vinco, supero: ex ἀπὸ, & νικάω, vinco.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, ῶ, vinco. Th. νίκη, ἡ, victoria.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, & ἀπονιπτρον, ου, τὸ, malluvium, i. e. pelvis, in qua manus post cœnam abluebantur. ab ἀπονίπτω, abstergo, abluo; post mensam proprie dicitur.

Ἀπονοέομαι, οῦμαι, mentem & intellectum abjicio: nullam mei rationem habeo, perinde ac si mentem amiserim: item insolesco; vesana quadam insolentia efferor.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, cæcitas mentis: item vesana quædam confidentia; insolentia, & animi elatio: ex ἀπὸ, & νοέω, cogito, considero.

Ἀπονομάζω, denomino, appello. Plut. ex ἀπὸ, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio & distributio, idem ac ἀπόμοιρα, & ἀπομερισμὸς, ab ἀπονέμω, distribuo.

Ἄπονος, ὁ, labore carens; minime impeditus; lenis, non dolens, facilis.

Ἀπονοστάσαι, Dor. pro ἀπονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἀπονοστήσειν, f. 1. inf. verbi.

Ἀπονοστέω, redeo alicunde. Them. νοστέω, ῶ, redeo, eo.

Ἀπονόσφι, seorsim ab: adv.

Ἀπονοσφίζω, separo, sejungo; item privo. ἀπονόσφισεν, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, & νόσφι, seorsim.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto: ex ἀπὸ, & νυκτερεύω, noctu quid facio: item pernocto: a νύκτερος, nocturnus. Th. νὺξ, κτὸς, ἡ, nox.

Ἀπόνυμφος, sive ἀπονύμφιος, ου, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, i. e. a ducenda uxore abhorret; vel qui mulieris commercio non delectatur; μισογύνης, ἢ φιλόγαμος. Poll. lib. 3. ex ἀπὸ, & νύμφη, ἡ, sponsa.

Ἀπονυστάζω, obdormisco, dormito; item negligenter aliquid facio; item secubo, foris cubo: ex ἀπὸ, & νυστάζω, dormito.

Ἀπονυχίζω, rapio ungulis, extorqueo, aufero; item idem ac ὀνυχίζω, ungues præcido.

Ἀπονυχίσματα, τὰ, dicuntur unguium resegmina: verbale ab ἀπονυχίζω: ex ἀπὸ, & ὀνυχίζω, præcido ungues.

Ἀπόνως, sine labore; idem ac ἀπονητί.

Ἀπονωτίζω, idem ac νωτίζω, terga do, seu verto; a tergo relinquo; item facio, ut adversarius terga vertat, abigo, persequor; item tego. Th. νῶτος, ὁ, humerus.

Ἀποξαίνω, cædo flagris, dilanio, discerpo: Joseph. ex ἀπὸ, & ξαίνω, cædo, pecto, texo.

Ἀπόξενος, ου, ὁ, & ἡ, inhospitalis, inhospitus: ex ἀπὸ, & ξένος, ὁ, hospes.

Ἀποξενόω, peregre abigo, seu expello; facio exulem: in exilium ablego. Item alieno, abalieno.

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio: ex ἀπὸ, & ξενόω, hospitio excipio. Th. ξένος, hospes.

Ἀποξέω, abrado, rado; item facile abscindo, quasi abradens; item expolio, proprie abradendo, & generaliter polio. sic in pass. ἀποξέομαι, rador, abrador. Item expolior per abrasionem: unde metaph. ἀπεξεσμένον ἦθος, mores expoliti, limati, exacti, & in quibus nihil est reprehensionis. ex ἀπὸ, & ξέω, ομαι, polio, rado, sculpo.

Ἀποξηραίνω, desicco, exsicco; item arefacio: ex ἀπὸ, & ξηρὸς, siccus; unde ξηραίνω, exsicco.

Ἀπόξηρος, ὁ, desiccatus, aridus.

Ἀποξιφίζω, desino ξιφίζειν, vel idem ac ξιφίζω, manu in altum sublata salto; vel manibus protensis gladii figuram facio: a ξίφος, εος τὸ, ensis gladius.

Ἀποξυλίζω, lignum, seu quod est ligneum, detraho; ligno spolio: ex ἀπὸ, & ξύλον, τὸ, lignum.

Ἀποξυνόω, acidum reddo; in acorem corrumpo: apud Galen. Item evacuo; idem ac ὀξύνω, acuo.

Ἀποξυράω, vel ρέω, vel ρῶ, novacula abrado: & pass. ἀποξυράομαι, sive ρέομαι, vel ροῦμαι, novacula, rador, ad cutem tondeor.

Ἀπόξυρος, ὁ, abrasus, ad cutem rasus: & metaph. apud Luc. ἀπόξυροι πέτραι, exp. scopuli excelsi: ex ἀπὸ, & ξυράω, ομαι, rado.

Ἀπόξυς, ὁ, acuminatus, mucronatus, in mucronem fastigiatus: ex ἀπὸ, & ὀξὺς, acutus.

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, abradens, a. 1. part. verbi ἀποξύω, abrado.

Ἀπόξυσμα, τὸ, ramentum, id, quod abrasum est. Verbale ab ἀποξύω, abrado.

Ἀποξυρίζω, hebeto, proprie aciem auferendo, ne radere possit: ab ἀποξύω, abrado.

Ἀποξύω, abrado. f. ύσω. Th. ξύω, polio, rado.

Ἀποπαγήσομαι, concrescam, f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adstringo. Th. πήγνυμι, figo conglutino.

Ἀποπαίζω, ludo, lusito: ex ἀπὸ & παίζω, ludo.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, antiquo, abrogo: ex ἀπὸ, & παλαιὸς, ὁ, antiquus.

Ἀποπάλλω, & ἀποπαλλέω, ῶ, evibro, ejaculor: unde ἀποπάλλομαι, evibror.

Ἀποπαλμὸς, ὁ, evibratio, concussio, agitatio.

Ἀπόπαλσις, ἡ, evibratio, ejaculatio: ex ἀπὸ, & πάλλω, ομαι, titubo, salio, tremo.

Ἀποπαππόομαι, οῦμαι, marcesco lanugine pappo dicta; vel vertor, seu abeo in pappos: ab activo ἀποπαππόω, in pappos verto: apud Theophr. ex ἀπὸ, & πάππος, lanugo, seu flos herbarum lanuginosus: item lanugo barbæ, quæ inferiori labro adnascitur; ut μύσταξ, seu μάσταξ, ea, quæ superiori.

Ἀπόπαππος, ου, ὁ, abavus: ex ἀπὸ, & πάππος, avus.

Ἀποπαρθενεύω, seu ἀποπαρθενόω, devirgino, virginitate privo; ex ἀπὸ, & παρθενεύω, in virginitate dego, vel custodio, i. e. virginitatem manere cogo. Th. παρθένος, ἡ, virgo.

Ἀπόπαστος, ὁ, idem ac ἄπαστος, qui non gustavit; jejunus: ex ἀπὸ, vel α priv. & πάω, gusto, vescor.

Ἀποπατέω, ῶ, a via recedo; item ventrem exonero, caco. Tum enim a via receditur.

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ἀπόπατος, ου, ὁ, idem; ut & secessus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω, ambulo.

Ἀποπαύεο, abstine, præs. imperat. Jon. pro ἀποπαύου. ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀποπαύομαι, cesso. Th. παύω, sedo.

Ἀποπαύω, facio cessare, seu desistere; item compesco, inhibeo. Od. π. & Il. ο. ἀποπαύομαι, cesso, desisto, finem facio. Il. α. & π. sed

exp.

esp. & quiesco. morior: apud Theocr. Idyl. 1. ex ἀπὸ, & παύω, ομαι, sedo, sedare facio.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experientia. hinc ἀποπειρᾶσθαι, experiri. Th. πεῖρα, experientia.

Ἀποπειράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, ut & ἀποπειράζω, experior: periclitor; periculum facio: omnia ab ἀπόπειρα, vel ex ἀπὸ, & πειράω, πειράζω, ομαι, experior, conor.

Ἀποπέκω, detondeo. a πέκω, tondeo, pecto.

Ἀποπελεκάω, securi aufero; item securi dolo, & complano: ex ἀπὸ, & πελεκάω, securi cædo.

Ἀποπέμπειν, remittere, præs. inf. ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, remittet, f. 1. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego. Th. πέμπω, mitto.

Ἀποπεμπτόω, quintam partem persolvo, Gen. c. 47. ex ἀπὸ, & πεμπτὴ (sc. μοῖρα) quinta pars; a πέμπτος, ὁ, quintus.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimissio; a. 2. pers. sin. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego.

Ἀποπενθέω, lugeo, elugeo: ex ἀπὸ, & πενθέω, lugeo.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, seduxi, præt. ind. act. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. seductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω, ῶ, seduco.

Ἀποπεπλεύκα, ας, ε, navi discessi, solvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, ablui, præt. ind. activ. verbi ἀποπλύνω, abluo.

Ἀποπέπνιχα, ας, ε, suffocavi, præt. ind. act. ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, suffocatus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω, suffoco, strangulo.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, decidi præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω, decido, delabor.

Ἀποπεραίνω, ad finem perduco, efficio, perago: ex ἀπὸ, & περαίνω, termino.

Ἀποπερατόω, idem: ex ἀπὸ, & περατόω, termino, finio.

Ἀποπεράω, trajicio alicunde: ex ἀπὸ, & περάω, transfigo, penetro.

Ἀποπέρδω, pedo: ex ἀπὸ, & πέρδω, idem.

Ἀποπερισπάω, verto, vel circumductum, abstraho: ex ἀπὸ, & περισπάω, flecto, contraho.

Ἀποπέτομαι, avolo, revolo: ex ἀπὸ, & πέτομαι, volo, volas.

Ἀποπεφασμένως, palam, manifeste: ex ἀπὸ, & πεφασμένος, manifestus.

Ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adstringo, concrescere facio. & in pass. ἀποπήγνυμαι, penitus gelo adstringor, & coco: Athen. l. 2. ex ἀπὸ, & πήγνυμι, conglutino, coagulo, adstringo.

Ἀποπηδάω, desilio, resilio; item aufugio, refugio, celeriter & cupide abscedo: ex ἀπὸ, & πηδάω, salto, lascivio.

Ἀποπιέζω, expello, exprimo: ex ἀπὸ, & πιέζω, premo.

Ἀπόπιεσμα, ατος, τὸ, quod expressum remanet, ut sunt vinacea, succus expressus, vel post expressionem, strigmenta, & μάγματα, recrementa faeces.

Ἀποπιμπλάω, vel ἀποπίμπλημι, impleo, expleo; item satio, saturo: ex ἀπὸ, & πίμπλημι, impleo.

Ἀποπινόω, sordibus emaculo; idem ac πινόω, sordibus inquino: a πίνος, ου, ὁ, sordes, squalor.

Ἀποπίνω, ebibo, absorbeo; ex ἀπὸ, & πίνω, bibo.

Ἀποπίπτω, decido. f. ἀποπτώσω. p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω, cado.

Ἀποπιστεύω, idem ac πιστεύω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, aberrare, vel evagari facio. f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα. ας, ε, p. γκα. præs. pass. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor seu vagor. a. 1. pass. ἀποπλαγχθεὶς, εῖσα, ἐν. a. 1. m. ἀποπλαγξάμενος, η, ον. Ab ἀπὸ, & πλάζω, errare facio.

Ἀποπλανάω, ῶ, seduco. f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. præs. pass. ἀποπλανάομαι, aberro. perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀποπλανηθεὶς, erravi Th. πλάνη, ἡ, error.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, error pravitas.

Ἀπόπλανος, ὁ, improbus, præstigiator γόης: ex ἀπὸ, & πλάνος, error.

Ἀποπλάσσω, vel ττω, effingo, fingo: ex ἀπὸ, & πλάσσω, fingo.

Ἀποπλείειν, remeare, renavigare, præs. infin. Poet. pro ἀποπλεῖν, verbi ἀποπλέω. Th. πλέω, navigo.

Ἀποπλέω, navi discedo, solvo. f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Them. πλέω, navigo.

Ἀποπλήθω, ex ἀπὸ, & πλήθω, idem ac ἀποπίμπλημι, impleo.

Ἀποπληκτικὸς, ἡ, ὸν, & ὁ, attonitus: ad apoplexiam pertinens: ut ἀποπληκτικὸν νόσημα, morbus, quo quis fit attonitus: item idem ac ἀπόπληκτος, ὁ καὶ ἡ, qui apoplexia laborat, stolidus, stupidus, ἀναίσθητος, nihil sentiens, attonitus, insanus, amens: item admirabilis: & interdum, qui vehementi admiratione est veluti perculsus.

Ἀπόπληκτος, ὁ καὶ ἡ, qui apoplexia laborat.

Ἀποπλήκτως, insane, stupide, stolide.

Ἀποπληξία, ας ἡ, stupor corporis totius, mentisque languor, apoplexia, stupor attonitus, omnium membrorum resolutio. Definitur autem sic a Galeno, Ἀποπληξία ἐστὶ κατοχὴ (alibi καταφορὰ) διανοίας, μετὰ ἀναισθησίας, καὶ παρέσεως τοῦ σώματος. Hieron. in Chronicis Valentinianum subiti sanguinis eruptione mortuum scribit, quæ Græce inquit apoplexis vocatur, &c. Persuasum autem vulgo est, quum quis repentina morte corruit, evenire id, gutta sanguinis in cor delata, quod quidem Capitolinus in historiis suis jam tum passim credi demonstrat. vide παράλυσις, remissio, laxatio, resolutio.

Ἀποπληρόω, ῶ, impleo, compleo: ex ἀπὸ, & πληρόω, ῶ. Th. πλέος, plenus.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπληρόω, ῶ, impleo.

Ἀποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complevit, executor: ab eodem Themate.

Ἀποπλήσσω, vel ττω, percutio, vel repercutio, retorqueo. & in pass. ἀποπλήσσομαι, vel ττομαι, percutior, repercutior, retorqueor: item perterrefio, obstupefio. attonitus reddor. ex ἀπὸ, & πλήσσω, percutio, illico, cædo.

Ἀποπλίσσομαι, seu ττομαι, absilio, saltu me proripio, seu aufugio: ex ἀπὸ, & πλίσσω, ομαι, gressus glomero.

Ἀπόπλοος, ου, ὁ, Jon. pro ἀπόπλους, discessus, quod ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπλουτέω, divitias absumo, vel profundo: ex ἀπὸ, & πλουτέω, dives sum, dives evado.

Ἀπόπλυμα, τὸ, aqua sordida, in qua quid lavimus: est verbale ab ἀποπλύνω, abluo.

Ἀποπλύνω, abluo, f. υνῶ, perf. ἀποπέπλυκα, a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, lavo.

Ἀποπλώειν, Jon. pro ἀποπλεῖν, navi discedere, solvere, inf. act. verbi ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπνείουσα, ἡ, efflans, exhalans, exspirans, pro ἀποπνέουσα, præs. part. f. g. Poet. ab ἀποπνέω, efflo, exspiro.

Ἀποπνέω, & Poet. ἀποπνείω, efflo, exhalo, exspiro. f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀποπνευσάμενος, η, ον. pr. ἀποπέπνευκα. præt. pass. ἀποπέπνευσμαι, a cujus 3. pers. sing. ind. est

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, efflatio, exspiratio. Ab ἀπὸ, & πνέω, flo, efflo.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, suffocaturus; f. 2. part. pass. ad ἀποπνίγω, suffoco.

Ἀποπνίγω, suffoco. f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιγον. perf. pass. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. pass. ἀποπνιγῶ. f. 2. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, suffoco, eneco, strangulo.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, qui suffocavit, a. 1. part. act. ab ἀποπνίγω, suffoco.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, efflatio, exspiratio; a præt. m. verbi ἀποπνέω, efflo.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus: ab ἀποπνέω, efflo, exhalo.

Ἀποποιέομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio, improbo, non admitto: item renuntio alicui amicitiam. Plut. in convivio sept. sapientum.

Ἀποποίησις, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio; item figuræ genus, species μεταθέσεως. Dicitur etiam in activ. ἀποποιέω, submoveo. ex ἀπὸ, & ποιέω, facio.

Ἀποπομπαῖος, i. e. ἀλεξίκακος, depulsor malorum, & avertor, delensorque pestium, & calamitatum: ut ἀποπομπαῖοι θεοὶ, qui & ἀλεξίκακοι, & ἀποτρόπαιοι, λύσιοι, φύξιοι, &c. Pollux lib. 5. item ἀποπομπαῖος τράγος, Lev. 16. hircus emissarius.

Ἀποπομπεῖν, depellere.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτροπὴ, depulsio, profligatio: quod ab ἀποπέμπω, rejicio.

Ἀποπονέω, finem laborandi facio; laborare desino: ex ἀπὸ. & πονέω, laboro.

Ἀποπορδὴ, ἡ, crepitus ventris: ab ἀποπέρδω, pedo; ex ἀπὸ, & πέρδω, pedo.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, discessus, reditus, reversio.

Ἀποπορεύομαι, discedo, abeo, transeo.

Ἀποπορευτέον, redeundum: ex ἀπὸ, & πορεύομαι, proficiscor.

Ἀποπρατίζομαι, vendo. Tob. c. 1. ex ἀπὸ, & πιπράσκω, f. πράσω. unde πρατὸς, ὁ, venditor. unde inusit. πρατίζω.

Ἀπόπρεμνα φυτάρια, dicuntur plantæ particula stipitis fulsulta. Theophr. l. 2. cap. 7. ex ἀπὸ, & πρέμνον τὸ, caudex, truncus arboris.

Ἀποπρεσβεύω, legationem renuntio; legationis absolutæ publice rationem refero. Plut. a πρεσβεύω, ago legatum.

Ἀποπρίαμαι, idem cum Th. πρίαμαι, emo.

Ἀποπρίω, serra deseco, serra abscindo, seu amputo: ex ἀπὸ, & πρίω, serra.

Ἀποπρὸ, procul: præpositioni πρὸ apud Poetas interdum præponitur ἀπὸ (ut etiam ἐπὶ, διὰ, περὶ) vel divisim, vel conjunctim. ut ἀπὸ πρὸ οἴκου, procul ab ædibus: in Hom. sic ἀποπρὸ νεὼν, Il. π. & νηὸς ἀποπρὸ μεθέντες, ex nave procul dimittentes: Apol. 1. Argon.

Ἀποπροβαίνω, longe progredior, & abeo, Eurip. ex ἀπὸ, & προβαίνω.

Ἀποπροβάλλω, projicio, dejicio, abjicio: ex ἀπὸ, & προβάλλω, procedo, pendeo.

Ἀποπρόθεν, ἀπόπροθι, & ἀποπρόθεσε, adverb. procul. Th. πρὸ, ante.

Ἀποπροΐημι, emitto. Od. χ. ἰὸν ἀποπροΐει. ex ἀπὸ, & προΐημι, præmitto.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe: ex ἀπὸ, & προλείπω, desero, prodo.

Ἀποπροσοριζω, separo a: ut in Eurip. ἀποπροσορίζουσα ματρὸς, a matre separans. ex ἀπὸ, & προσορίζω, idem; quod ex πρὸ, & ὁρίζω, separo, sejungo.

Ἀποπροσωπίζομαι, faciem purgo, sordes faciei abstergo: ex ἀπὸ, & πρόσωπον, facies.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. p. m. ab ἀφίπταμαι, avolo: quod ex ἀπὸ, & ἵπταμαι, volo, volas.

Ἀποπταπαίνουσι, respiciunt ad, 3. pl. præs. ind. ἀποπταπαίνω, quod ab ἀπὸ, sursum, & ὀπταίνω. conspicio. Th. ὄπτομαι, video.

Ἀποπτερνίζω, calce peto; idem ac πτερνίζω: a Th. πτέρνα ας, ἡ, calcaneum.

Ἀποπτερύσσομαι, alas pando, & quatio. ex ἀπὸ, & πτερύσσομαι, alas concutio.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίπτημι, a. 2. ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι, avolo.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, spectator; qui ex editiore loco aliquid spectat.

Ἀποπτοέω, ῶ, exterrefacio, vel obstupefacio. ἀποπτοημένος, apud Polyb. ex ἀπὸ, & πτοέω, terreo, terrorem incutio.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, exul; ἄπατρις, ἄοικος: ex ἀπὸ, & πόλις, εως, ἡ, civitas.

Ἀποπτεύομαι, despicio, despecto, ex altiore loco aspicio.

Ἀποπτος, ὁ, qui spectari ex alto potest; vel qui videri alicunde potest; vel qui procul, seu eminus conspicitur: aliquando etiam, qui non videtur; & tunc ἀπὸ est priv. Soph. in Ajace. ex ἀπὸ, & ὄπτομαι, video.

Ἀποπτύουσι, respuunt, 3. pl. præs. ex ἀποπτύω, spuo, quod ex ἀπὸ, & πτύω, excreo.

Ἀποπτυστὴς, οῦ, ὁ, aspernator, contemptor.

Ἀπόπτυστος, ὁ & ἡ, aspernandus, aversandus, detestandus: ut ἀπόπτυστος γυνὴ, Eurip. Ab ἀποπτύομαι, exspuor, spuor: ex ἀπὸ, & πτύω, f. ύσω, excreo.

Ἀποπτύω, spuo, expuo; item respuo, aversor, aspernor.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, casus, lapsus, prolapsio: ex ἀπὸ, & πτῶσις, casus.

Ἀποπτώσω, εις, ει, decidam, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω, decido.

Ἀποπυνθάνομαι, interrogo, sciscitor ex aliquo; ex ἀπὸ, & πυνθάνομαι, audio, intelligo, cognosco.

Ἀποπυρίας, ου, ὁ, qui super carbonibus coquitur: ut ἀποπυρίας ἄρτος. Athen. lib. 7.

Ἀποπυρίδες, αἱ, dicuntur pisces quidam, de quibus Athen. l. 8.

Ἀποπυρίζω, ex igne edo; seu edo ex igne captum. Hes. ex ἀπὸ, & πῦρ, ός, τὸ, ignis.

Ἀποπυρόω, igne infesto, inflammo. ex ἀπὸ, & πυρόω, a Th. πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.

Ἀποπυτίζω, spuendo ejicio, vel eructo; respuo; ex ἀπὸ, & πυτίζω, sputo irroro, spuo.

Ἄπορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, impossibile.

Ἀποραφανίδωσις, ἡ, raphani in podice intrusio; seu raphani per podicem trajectio: pœna erat olim, quæ infligebatur mœchis, quibus podex depilatus trajiciebatur raphano. vide Schol. seu interp. Aristoph. in Plut. ex ἀπὸ, & ῥαφανιδοῦσθαι, raphano in anum immisso cruciari: a Th. ῥάφανος, ὁ, raphanus.

Ἀποργὸς, ὁ, iracundus.

Ἀποργίζομαι, irascor: ex ἀπὸ, & ὀργὴ, ira. unde ὀργίζω, ad iram provoco.

Ἀποργίζω, irrito: ab ἀποργὸς, ὁ, iracundus.

Ἀπορέγω, præbeo, seu partem alicunde do: extendo, protendo: ex ἀπὸ, & ὀρέγω, porrigo, præbeo.

Ἀπορέγχω, deflecto: ex ἀπὸ, & ῥέγχω, flecto.

Ἀπορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω, dubito, destitutus sum. præs. part. ἀπορῶν, οῦντος, ὁ. Th. πείρω, transeo.

Ἀπορέομαι, dubito, perplexus sum, f. ήσομαι. p. ἠπόρημαι: a πόρος, meatus; quod a πείρω, transeo, penetro.

Ἀπόρευτος, ὁ, invius, inaccessus, per quem iter haberi nequit: ut ἀπόρευτος ὁδός. Ex α priv. & πορεύομαι, proficiscor.

Ἀπορέω, ad angustias detrusus inexplicabiles hæsito. Item dubito, æstuo, nescio quo me vertam: & cum genit. egeo, destitutus sum. Et ἀπορέομαι, idem; nescio, ambigo. Item egeo, indigeo. Interdum ἀπορεῖσθαι, in pass. significare dicitur id, de quo dubitatur, seu quæritur, seu quod in dubio manet. unde τὸ ἀπορούμενον, exp. id, quod controversum est, seu de quo quæstio est.

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, quæstio: dubitatio: res, de qua dubitatur.

Ἀπορηματικὸν ἐπίῤῥημα, dicitur adverbium dubitativum, apud Grammaticos.

Ἀπορητικὸς, ὁ, ὁ, qui dubitare solet, dubitator, hæsitator: ut ἀπορητικοὶ φιλόσοφοι, qui de omnibus rebus dubitabant, quales Pyrrhonii, & aliter σκεπτικοὶ fuere nuncupati: ab ἄπορος, ὁ, ἡ, consilii inops. unde ἀπορία, ἡ, inopia consilii.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ, ἡ, inexpugnabilis: incolumis; ex α priv. & πορθέω, diripio.

Ἀπορθόω, erigo; item dirigo, directum reddo: ex ἀπό, & ὀρθόω, dirigo, attollo.

Ἀπορία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, inopia consilii; res intricatæ, & perplexæ, ex quibus explicare nos non possumus: anxietas, angustia. Item schema Rhetoricum, quo simulamus nos nescire quid dicendum nobis aut quid omittendum sit: quæstio, de qua dubitatur: difficultas; periculum. interdum ἀδυναμία: item inopia, indigentia, paupertas. Thuc. l. 1. Ab ἄπορος, pauper.

Ἀπορνιθόω, & ἀπορνιθόομαι, in avem transformo.

Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, conversio, seu transformatio in avem: ex ἀπό, & ὄρνις, ιθος, ὁ. ἡ, avis; unde ὄρνεον, τὸ, idem a quo ὀρνεόω, in avem muto.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, concitatæ, præs. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενοι. Ex ἀπό, & ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, incito, pro ὀρνύω, concito.

Ἀπόρνυμαι, excito, seu concito alicunde. unde ἀπόρνυμαι, concitus alicunde feror; prodeo cum impetu: ex ἀπό, & ὄρνυμι, incito.

Ἄπορος, ου, ὁ, ἡ & ἡ, invius: item hebes, consilii inops, pauper: item meatum non habens, per quem transitus nobis non patet. unde ἄπορα πράγματα, res insuetæ. Nam res ἄπορος est, ex qua nos explicare non possumus. ἄπορος ζήτησις, quæstio insolubilis, ἄπορος αἰσχύνη, summum dedecus. Absolute τὸ ἄπορον, seu τὰ ἄπορα dicuntur res dubiæ, ex quibus evadendi rationem non reperimus. Res ἄπορος etiam dicitur homo, qui in difficultatibus summis positus est: unde ἄπορος exponitur etiam difficilis. Ex α priv. & πόρος meatus.

Ἀπόρουσε, irruit, a. 1. ind. act. ab ἀπορούω, erumpo.

Ἀπορούω, erumpo, exilio. f. ύσω. p. ἀπόρουκα. Ex ἀπό, & ὀρούω, excito.

Ἀποῤῥαγείη, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

Ἀποῤῥαθυμέω, pigresco, desideo: ex ἀπό, & ῥαθυμέω, desidiæ me dedo, torpeo.

Ἀποῤῥαίνω, spargo. Th. ῥαίνω, pertundo.

Ἀποῤῥαῖσαι, f. 1. inf. act. ab ἀποῤῥαίω, destruo.

Ἀποῤῥαίω, f. σω, p. κα, destruo; item careo. Th. ῥαίω, profligo.

Ἀπόῤῥαξ, derivatio, pars abstracta, i. e. ἀπόσπασμα, ἀπότμημα. Hesych.

Ἀπόῤῥαξις, ἡ, dicebatur modus pila ludendi, quo pila fortiter ad solum allisa ei, qui miserat, remittebatur, monstrato prius saltu ejus. Saltus enim numerari solebant. Poll. l. 9. ab ἀποῤῥάπτω, farcio, resuo. Herod.

Ἀποῤῥάπτω, farcio, resuo. hinc a. 1. partic. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω, suo, consuo.

Ἀποῤῥαπίζω, seu ἀποῤῥαπίζω, amputo, avello: ex ἀπό, & ῥαπίζω, pulso, tundo.

Ἀποῤῥαψῳδέω, metro dico, recito, canto; ex ἀπό, & ῥαψῳδέω, versus contexo.

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, defluo; a ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, dirumpo. Them. ῥήγνυμι, frango.

Ἀποῤῥηθέν, vetitum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπό, & ῥέω, dico.

Ἀποῤῥηθῆ, vetitum est, interdictum est. unde ἀποῤῥηθεὶς, vetitus, & apud Plat. de Leg. 11. ἀπὸ γένει παντὸς ἀποῤῥηθέντα, exp. quasi a toto genere abdicati. a verbo ἀποῤῥέω, defluo: ex ἀπό, & ῥέω, dico.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum magistratus.

Ἀποῤῥήξας, ὁ, & in fœm. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπό, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀποῤῥησία, ἡ, idem ac ἀπόῤῥησις, ἡ, interdictio, item renuntiatio. Item defatigatio, & defectio virium, & animi.

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, defectio; item interdictum magistratus, sicut ἀπόῤῥημα, abdicatio, ex eod. Them.

Ἀποῤῥήσσω, & ἀποῤῥήγνυμι, abrumpo, frango: ex ἀπό, & ῥήσσω, lanio, scindo.

Ἀπόῤῥητον, τὸ, arcanum, secretum.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ & ἡ, arcanus, silentio suppressus, vetitus, interdictus: inenarrabilis, ineffabilis: indignus dictu, seu narratu. Ἀποῤῥητα, ποιεῖσθαι, interdicere, silentio supprimere. a ῥέω, dico.

Ἀποῤῥήτως, secreto, clam; item ita ut dici nequeat. Hesych. est adv. ab ἀπόῤῥητος, arcanus, silentio suppressus.

Ἀποῤῥιγέω, ῶ, exhorreo, extimesco. a ῥιγέω, rigeo, algeo, timeo.

Ἀποῤῥιζόω, ῶ, radicitus evello, a ῥιζόω, radices figo. fulcio, firmo.

Ἀποῤῥινέω, lima aufero, limo: ex ἀπό, & ῥίνη, lima.

Ἀποῤῥιπίζω, flatu, discutio, abigo, depello, a ῥιπίζω, ventilo, follibus accendo.

Ἀποῤῥίπτω, abjicio. f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ἀπέῤῥιφον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας. ex ἀπό, & ῥίπτω, projicio, disjicio, jacto.

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio.

Ἀποῤῥοή, ῆς, ἡ, profluvium.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, & ἀπόῤῥοιξις, fluxus.

Ἀποῤῥοιβδέω, cum sonitu eructo, seu emitto: Nonn. ex ἀπό, & ῥοιβδέω, strideo, a ῥοῖβδος, idem ac Th. ῥοῖζος, stridor.

Ἀπόῤῥοος, ὁ & ἡ, profluens, manans, emanans. ab ἀποῤῥέω, defluo.

Ἀποῤῥοφέω, vel ἀποῤῥοφάω, absorbeo, exhaurio, vel sorbillo.

Ἀποῤῥύπτω, abluo. sordibus expurgo. Them. ῥύπτω, detergo, purgo.

Ἀποῤῥύσσω, vel ύττω, defodio. Th. ὀρύσσω, fodio.

Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ, deorsum fluens: ab

Ἀποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, idem ac ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥωγάς, άδος, ἡ, abrupta, seu devulsa: ut ἰτέας ἀποῤῥωγάδος, Machab. lib. 2. cap. 14

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ, ἡ, substantive, rivus: stilla, propago. adjective, abruptus, derivatus. ab ἀποῤῥέω, defluo. alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo.

Ἀπόῤῥωξ, ωγος, ὁ & ἡ, abruptus, præruptus. Item substantive fragmentum avulsum, seu pars avulsa. Hesych. pars, portio.

Ἀπόρυξ, ab Hesych. exp. scissura, seu fissura: canalis sub terra defossus ad aquam ducendam. ab ἀπορύσσω, seu ἀπορύττω, defodio; ex ἀπό, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀπορφανίζω, orphanum reddo. f. ίσω. p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. præt. pass. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. pass. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπό, & ὀρφανός, orphanus, pupillus.

Ἀπόρφυρος, ὁ, nulla purpura insignis: ut ἀπόρφυρον ἱμάτιον. Pl. toga pura, nulla accessione purpuræ. ex α priv. & πορφύρα, ἡ, purpura.

Ἀπορχέομαι, desalto, i. e. in pertire saltando perdo, quod optabam: ut ἀπωρχήσω τὸν γάμον, desaltasti matrimonium; i. e. saltando excidisti a nuptiis. ex ἀπό, & ὀρχέομαι, salto.

Ἀπόρως, perplexe, ita ut extricare te nequeas: item tenuiter: sic ἀπόρως ἔχειν, seu ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι, vel ἔχειν, animo anxio, & perplexo esse: Thuc. & Polyb. ἀπόρως ζῆσαι, inopem esse. Est adv. ab ἄπορος, pauper.

Ἄπος, εος, τὸ, labor; item altitudo; ab ἀπό, remotionem notante.

Ἀποσαλεύω, idem ac σαλεύω, sto in salo, fluito in salo, procul a portu, jactis anchoris, navem esse, significatur hoc verbo, ut Latini dicunt, in salo & in anchoris commorari. Hinc me stabilio, anchoris innitor, a σαλεύω, quatio, agito, moveo.

Ἀποσαρκόω, in carnem concrescere facio. unde apud Aristot. in Probl. ἀποσαρκοῦται σὰρξ, caro coalescit, & conspissatur. ex ἀπό, & σαρκόω, carne expleo.

Ἀποσάττω, f. άξω, deonero. Th. σάττω, onero.

Ἀποσαφέω, declaro, exprimo: ex ἀπό, & σαφής, ὁ, manifestus.

Ἀποσβεννύω, ύμι, f. έσω, p. κα, exstinguo, cessare facio.

Ἀποσβέσουσι, exstinguant, a. 1. sub. act. Poet. ab ἀπό, & σβέννυμι, extinguo.

Ἀποσεμνύνοντες, & ἀποσεμνῦναι legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀποσεμνύνοντες, pro ἀγνίζοντες, sancte & religiose perficiens? Sic ἀποσεμνῦναι pro ἀγνῖσαι, Jon. quod ab ἅγιος, sanctus.

Ἀποσεισάμενοι, spoliatus, a. 1. part. med. ex ἀπό, & σείω, quatio, agito.

Ἀπόσεισις, ἡ, excussio: item impudica quædam saltatio: de qua Poll. l. 4. c. 14.

Ἀποσείω, excutio, propulso, rejicio, depello. ejusd. Th. & compositionis.

Ἀποσεμνύνω, magnifice celebro; item vendito, ostento. Th. σεμνόω, honesto, orno.

Ἀποσεσημασμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσημαίνω. Th. σῆμα, τὸ, monumentum.

Ἀποσεύω, seu ἀποσεύω, idem ac ἀφορμάω, amoveo, ex ἀπό, & σεύω, vel inusit. σύω, pro Th. σείω, quatio, vibro, agito.

Ἀποσήθω, cribro, vel cribro excutio: ex ἀπό, & σήθω, excutio, cribro.

Ἀποσηκόω, in stabulo includo: includo tanquam stabulo, aut ovili. Th. σηκός.

Ἀποσημαίνομαι, obsigno, designo. Th. σῆμα, τὸ, monumentum.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo.

Ἀποσήπομαι. f. ήψομαι, p. σηπα. Et ἀποσήπω, f. ψω, marcesco, putrefacio. Th. σήπω, putrefacio, corrumpo.

Ἀποσιμόω, simum, vel pandum reddo; item a loco cavo & pando elevo sursum, & metaph. extollo sursum, effero: ex ἀπό, & σιμόω, reprehendo; a σιμός, simus, pressis naribus.

Ἀποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibis abstineo.

Ἀπόσιτος, ου, ὁ, jejunus. a Th. σῖτος, ὁ, cibus, panis.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, obticeo.

Ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia. Item figura præcisionem denotans. a Th. σιωπάω, taceo.

Ἀποσκάπτω, defodio, seu defodiendo detraho: ex ἀπό, & σκάπτω, fodio.

Ἀποσκαρίζω, palpitans pedes in aversum jacto; palpitans animam exhalo: Jud. cap. 4. Item defluo. a σκαρίζω, salto, palpito.

Ἀποσκεδάζω, vel ἀποσκεδάω, item ἀποσκεδάννυμι, vel υμαι, dissipo, dispello: ex ἀπό, & σκεδάω, σκεδάζω, vel σκεδάννυμι, dissipo, dispergo, conturbo.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, dissipo. Them. σκεδάω, σκεδάννυμι, dispergo.

Ἀποσκελίζειν, Hesych. exp. παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι, puerilem, seu ludicram saltationem saltare. ex ἀπό, & σκέλος, εος, τὸ, crus, femur cum tibia, & pede.

Ἀποσκεπάζω, idem ac ἀποσκεπάω, detego: ex ἀπό, & σκεπάζω, tego, abscondo.

Ἀποσκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, una species est fracturæ cranii; de qua Galen. ex ἀπό, & σκέπαρνον, τὸ, ascia, dolabra. unde σκεπαρνίζω, securi percutio.

Ἀποσκέπτομαι, ex alto speculor: ex ἀπό, & σκέπτομαι, speculor, meditor.

Ἀποσκέπω, detego: ex ἀπό, & σκέπω, tego.

Ἀποσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, depono: item destruo. f. 1. med. άσομαι. præt. pass. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπό, & σκευάζω, quod a σκεῦος, vas.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo: item aufero, ab eod. Them.

Ἀποσκευή, ῆς, ἡ, sarcina, apparatus, exercitus impedimenta. Th. σκεῦος, vas.

Ἀποσκήμπτω, idem ac ἀποσκήπτω, incumbo, innitor: ex ἀπό; & σκήμπτω, idem cum Th. σκήπτω, nitor, incumbo. Item cado, ruo.

Ἀπόσκημμα, τὸ, firmamentum, seu fundamentum, in quod aliquid inclinatum recumbit.

Ἀπόσκηνος, ὁ & ἡ, semotum ab aliis tentorium, seu tabernaculum habens: & generaliter qui procul ab alio habitat: opponitur contubernali, ac sodali, apud Xenoph. l. 8. ex ἀπό, & σκηνή, tentorium.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, longius habito, vel remotius tendo. Th. σκηνή, tabernaculum.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, incumbo, innitor, incumbo in: ex ἀπό, & σκήπτω, nitor. Item decumbo, decido, allidor. Item desino, tendo: ut ἀποσκήπτειν εἰς ἔλεγχον, in extremum tendere, seu desinere, apud Alciphron. Sed exp. & transitive: ut apud Dion. Halic. l. 6. ἀποσκήπτειν τὴν ὀργὴν εἰς αὐτούς, exp. iram in auctores effundere, & quasi deturbare. Item erumpo, evado. ex ἀπό, & σκήπτω, decido.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω, incumbo, innitor.

Ἀπόσκηψις, εως, ἡ, exponitur sacrificatio: apud Hippocr. de morb. l. 1.

Ἀπο-

Ἀποσκιάζω, obumbro. f. άσω. p. ἀπεσκίακα. p. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά, umbra.

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀποσκίδνημι, seu ἀποσκίδναμαι, dissipo, & in pass. ἀποσκίδναμαι, dissipor, seu dispergor alicunde. Il. ψ. ex ἀπὸ, & σκίδνημι, idem ac σκεδάννυμι, pro Th. σκεδάω, seu σκεδάζω, dispergo, dissipo.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, in scirrhum induro; & generaliter induro: item obduresco.

Ἀποσκίῤῥωμα, τὸ, durities, quæ in σκιῤῥὸν, scirrhum abiit: ex ἀπὸ, & σκιῤῥόω, induro in scirrhum; seu tumefactum induro, a σκίῤῥος, scirrhus, durities, tumor.

Ἀποσκιρτάω, resilio, vel resilire conor: Luc. ex ἀπὸ, & σκιρτάω, salio.

Ἀποσκλέω, exaresco: item morior: unde ἀποσκλαίη, apud Hesych. & Suid. exp. ἀποθάνοι, moriatur; apud quos tamen scribitur ἀποσκλαίη.

Ἀποσκλῆναι, exaresco: item emacior, & tabesco, seu contabesco; ut apud Alciphron. ἀποσκλῆναι κινδυνεύω, λιμῷ, periculum est mihi, ne fame tabescam. hinc partic. ἀπεσκληκὼς, apud Luc. tabidus, aridus. & apud Chrysost. de sacerdotio, ἀπεσκληκυῖα ψυχὴ τῷ τοῖ συμφέροντι ἀντιστῆναι, anima, quæ obduruit, seu quæ callum obduxit. ex ἀπὸ, & σκλέω, quod per Sync. fit ex σκέλλω, idem cum Them. σκέλλω, attenuo.

Ἀποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. a σκλέω, a. 2. ἔσκλην: alii a σκλῆμι. Th. σκέλλω, attenuo, exsicco.

Ἀποσκληρύνω, induresco: item idem ac σκληρύνω, & σκληρόω, induro, obduro; a σκληρὸς, durus, rigidus.

Ἀποσκληρόω, idem ac ἀποσκληρύνω, obduresco.

Ἀποσκολύπτω, excorio; præputium detraho; circumcido: (unde ἀπεσκολυμμένος, cui penis circumcisus est) item decortico, detrunco, mutilo: ex ἀπὸ, & σκολύπτω, lacero.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω. p. ηκα, & ἀποσκοπεύω, scopum intueor. Item idem ac ἀποσκέπτομαι, ex alto speculor.

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, absurdus. exp. etiam ἀπόθεν σκοπῶν, i. e. eminus intuens. Hesych. Item a scopo procul remotus. Et metaph. a proposito alienus. Ex ἀπὸ, & σκοπὸς, scopus propositum. quod a σκέπτομαι, considero, speculor. meditor.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, reprobo.

Ἀποσκορακισμὸς, ῦ, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ, & σκορακίζω, ad corvos abire jubeo; cujus th. κόραξ, corvus.

Ἀποσκορπίζω, dispergo: ex ἀπὸ, & σκορπίζω, spargo, dissipo.

Ἀποσκοτίζω, obtenebro, obscuro: item tenebras submoveo; corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, obtenebro: unde ἀποσκοτοῦσθαι, tenebris involvi & obrui, apud Polyb. l. 1. sed exp. etiam adumbro, vel umbris picturam decoro: unde ἀπεσκοτωμένον, in part. præt. a Th. σκότος, ους, τὸ, umbra; unde σκοτίζω, & σκοτόω, obscuro, caligare facio.

Ἀποσκυβαλίζω, idem ac σκυβαλίζω, rejicio, & repudio tanquam σκύβαλον, seu rem contemnendam: vilipendo, aspernor. Th. σκύβαλον, τὸ, quisquiliæ.

Ἀποσκυδμαίνω, succenseo: ex ἀπὸ, & σκυδμαίνω, tristor, irascor.

Ἀποσκύζομαι, ad iram provocor: ex ἀπὸ, & σκύζομαι, irascor.

Ἀποσκυθίζω, Scythico more tondere; i. e. turpi, & contumeliosa tonsura alicui illudere, alicui crines evellere. Suid. proprie esse dicit cutem capitis una cum pilis detrahere. ex ἀπὸ, & σκυθίζω, Scythas imitor; a σκύθης, Scytha.

Ἀποσκυλάω, Poet. idem ac ἀποσυλάω, despolio.

Ἀποσκυλεύω, idem ac præcedens ἀποσυλάω, deprædor, eripio spoliando. Ex ἀπὸ, & σκυλεύω, idem ac συλάω, diripio. a Them. σύλη, ἡ, compilatio.

Ἀποσκώμματα, τὰ, dicteria, sannæ, id est ἀπομυκτηρίσματα. Hesych. a sequente

Ἀποσκώπτω, f. ψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, irrideo.

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ξω, p. χα, abstergo, purgo. Th. σμάω, & σμήχω, inusitata.

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, vel paucitatem; imminuo: ex ἀπὸ, & μικρύνω, vel σμικρύνω, parvum reddo, imminuo. a Th. μικρὸς, vel σμικρὸς, parvus.

Ἀποσμίλευμα, τὸ, tegmen scalpello seu scalpro amputatum; id quod scalpello undique reciditur: idem ac σμίλευμα, τὸ, ramentum, rasura, quisquiliæ. a Th. σμίλη, scalpellum, scalprum.

Ἀποσμιλεύω, idem ac σμιλεύω, scalpello amputo, seu reseco; scalpro repurgo; & gener. polio, seu expolio, quasi ad vivum resecans scalpello.

Ἀποσμυγεὶς, εῖσα, ὁ, qui exarsit, contabescens; ab ἀποσμύχω, exuro.

Ἀποσμύχω, exuro. Th. σμύχω, comburo.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Item excutio. Sed exp. & neutraliter abeo citato gradu, i. e. ἀποτρέχω. Ex ἀπὸ, & σοβέω, abigo, expello.

Ἀποσοβητὴς, ὁ, qui insolenter aliquem summovet, & repellit; verbale ab ἀποσοβέω, arceo.

Ἄποσος, ὁ, quantitatis expers: est comp. ex α priv. & ποσὸς, unde τὸ ποσὸν, quantitas.

Ἀπόσπαστον, τὸ, decerptum, substantive.

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, & ἀπόσπαξ, ακος, cui testiculi avulsi sunt, & exsecti.

Ἀποσπαράσσω, avello lacerando; ex ἀπὸ, & σπαράσσω, unguibus lacero.

Ἀποσπαργανοῦμαι, fasciis, quibus obvolutus eram, exsolvor; fasciis me exsolvo: ab act. σπαργανόω, fasciis involvo.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, fasciis exsolvo; fascia, qua quis obvolutus erat, exsolvo: ex ἀπὸ, & σπαργανόω, fasciis involvo.

Ἀποσπαρθάζω, seu ἀποσπαργαλίζω, idem ac ἀποσπαίρω, ἀσπαίρω, & Them. σπαίρω, palpito vibro, tremo.

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, est pars rei avulsa particula avulsa: ab ἀποσπάω, evello.

Ἀποσπασμάτιον τὸ, particula avulsa. ἀποσπασμάτια, τὰ, reliquiæ: ab ἀποσπάω, evello.

Ἀπόσπαστος, ὁ, qui avelli, vel abstrahi potest: ab ἀποσπάω, evello.

Ἀποσπάω, abstraho, educo, evello. f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. p. ἀποσπάσας. perf. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀποσπασθεὶς. Them. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, dissemino. pr. m. ἀπέσπορα.

Ἀποσπένδω, libo: libamina, seu libamenta perago: ex ἀπὸ, & σπένδω, libo, sacrifico.

Ἀποσπερμαίνω, idem ac σπερμαίνω, & Them. σπείρω, f. ερῶ. unde σπέρμα, τὸ, semen.

Ἀποσπερματίζω, semen emitto; semine genitali polluor. Aristoph. & Arist. de gen. anim. l. 2. ex ἀπὸ, & σπερματίζω, semen efficio.

Ἀποσπεύδω, dehortor, dissuadeo, distineo ex ἀπὸ, & Th. σπεύδω, festino.

Ἀποσπογγίζω, spongia abstergo, seu detergo.

Ἀποσπόγγισμα, τὸ, idem ac σπόγγισμα, purgamentum, sordes spongia detersæ. a Them. σπόγγος, & σπογγία, spongia.

Ἀποσποδέω, ῶ, cinerem detergo: item ictu decutio: in cinerem redigo; e medio tollo: ex ἀπὸ, & σποδέω, aras cinere expurgo: cædo.

Ἀπόσπονδος, ὁ, alienus, & excludendus ἀπὸ τῶν σπονδῶν, qui ad τὰς σπονδὰς, libationes, non debet admitti. ab ἀποσπένδω, libo.

Ἀπόσπορος, ὁ, satus ab aliquo, genus, & originem ab aliquo ducens: ex ἀπὸ, & σπόρος, ὁ, semen.

Ἀποσπουδάζω, desino studium ponere.

Ἀποσπουδάζων, ὁ, negligens: ex ἀπὸ, & σπουδή, festinatio, quod a σπεύδω, festino.

Ἀποσσεύομαι, erumpo, prosilio, exilio: ex ἀπὸ, & σεύομαι, inusit. idem ac σόβομαι, cieo, concito. Th. σείω, quatio.

Ἀπόσσυτος, ὁ, excitatus. Nonn.

Ἀπόστα, pro ἀπόστηθι, vel ἀπόστηθι, absiste, a. 2. imper. ab a. 2. ind. ἀπέστην; ab ἀφίσταμαι, absisto. Th. ἵσημι, sto.

Ἀπόσταγμα, τὸ, liquor defluens, distillatio, stiria, stilla: ab ἀποστάζω, distillo.

Ἀποσταδὰ, & ἀποσταδὸν, eminus; adv. ex ἀπὸ, & ἵσημι, sto.

Ἀποστάζουσα, stillans, præt. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, distillo. Th. στάζω, stillo.

Ἀποσταθμάω, dependo, appensum trado; σταθμῷ ἀποδίδομαι, Eust. Vide σταθμάω, pondero, examino.

Ἀποσταλάζω, & ἀποσταλάω, idem cum præced. ἀποστάζω, distillo, exstillo; & ab eo formatum inserto λ.

Ἀπόσταξις, ἡ, distillatio; verbale itidem ab ἀποστάζω, distillo.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, fugiens, a. 2. part. act. ab ἀφίσταμαι, avoco, depello.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium, discessio, libellus repudii.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio. a. 2. p. præt. pass. verbi ἀφίσταμαι, abscedo. Them. ἵσημι, sto.

Ἀποστατέον, desistendum est: ab ἀφίσταμαι, abscedo, abjungor.

Ἀποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, absisto, deficio.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit; qui secessionem facit, quasi retractator, faciens desistere: & in plur. ἀποστατῆρες, οἱ, retractores. Plut. in Lycurgo.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, defector, desertor.

Ἀποστατικὸς, ὁ, ὁ, rebellis, contumax.

Ἀποστατικῶς, deficientium more. ex ἀπὸ, & ἵσημι, sto, quod a σάω, inusitato.

Ἀποσταυρόω, pallis, seu palis ligneis in terram depactis munio, seu cingo. Thuc. l. 4. item affigo cruci, crucifigo. Vide σταυρόω, crucifigo.

Ἀποσταφιδόω, In uvam passam converto, seu muto. Theophr. l 2. ex ἀπὸ, & σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.

Ἀποστεγάζω, tectum removeo, detego. fut. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. ἡ στέγη, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego, operio.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum: ab eodem Themate.

Ἀποστέγω, intus coerceo, & cohibeo: item arceo, propulso. Th. στέγω, tego.

Ἀποστεγνόω, idem ac στεγνόω, & Th. στέγω, tego, operio: item adstringo.

Ἀποστείλασα, misit, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω, mitto, ablego.

Ἀποστείχω, abeo, revertor; ex ἀπὸ, & στείχω, accedo, advento.

Ἀποστελεγγίζω, & ἀποστλεγγίζω, destringo, abrado; idem ac στλεγγίζω, rado strigili, distringo.

Ἀποστέλλω, ablego, mitto. f. στελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. subj. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλείς. p. med. ἀπέστολα. unde ἀπόστολος. Th. στέλλω, mitto.

Ἀποστενόω, angustum reddo, f. ώσω; a στενόω. Th. στενὸς, angustus, arctus.

Ἀποστεφανωτικὸν ᾆσμα, cantilena, quæ canebatur, quum corona capiti adimeretur. Etym. ab ἀποστεφανόω, coronam aufero.

Ἀποστέργω, non amo, odio prosequor: ex ἀπὸ priv. & στέργω, amo.

Ἀποστερέω, ῶ, damno afficio, privo. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. ἀποστερήσω. perf. pass. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω, privo.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio: a. 2. pers. p. pass. verbi ἀποστερέω, privo.

Ἀποστερητὴς, ῦ, ὁ, fraudator: a. 3. pers. perf. ejusdem verbi.

Ἀποστερητικὸς, ὁ, fraudativus, i. e. fraudandi vim habens, ad fraudandum valens.

Ἀποστερητρὶς, ἡ, fraudatrix: ut apud Aristoph. in Nub. γνώμην ἀποστερητρίδα, sententiam inficiatoriam, & defraudatricem.

Ἀποστεφανοῦμαι, corona privor: ex ἀπὸ, & στέφω. unde στεφανόω, corono.

Ἀποστεφανώσασθαι, deponere coronam.

Ἀποστέφω, coronam aufero; coronam depono.

Ἀποστηθίζω, expectoro; i. e. ex pectore depromo, aut eloquor, expromo: ex ἀπὸ, & στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Ἀπόστημα, τὸ, abscessus, apostema, i. e. humor in suppurationem conversus, suppuratio, ulcus. Galen. dicit, esse mutationem, seu transitum corporis ex inflammatione ad pus: item spatium, & intervallum, quo absistimus, seu absumus: item locus remotior, ac secretior.

Ἀποστηματίας, ε, ὁ, qui abscessu laborat, seu apostemate.

Ἀποστηματίζω, resisto, seu subsisto.

Ἀποστηματικὸς, ὁ, separativus: ut ἀποστηματικὰ φάρμακα.

Ἀποστημάτιον, τὸ, parvum apostema, modicus abscessus.

Ἀποστηματώδης, ὁ, apostematis, seu abscessus naturam habens; ab ἀφίστημι, absistere facio, separo; unde ἀφίσταμαι, absisto, absum, abscedo, secedo, deficio, discedo a fide.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίσταμαι, discedo, deficio. Th. ἵσημι, sto.

Ἀποστηρίζω, confirmo. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, abduxisse, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι, abduco.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusdem verbi.

Ἀποστιβὴς, έος, ὁ & ἡ, qui abscessit, seu discessit, vel qui non eandem viam calcat: ex ἀπὸ, & στείβω, idem ac Th. στείβω, tero, calco; unde στιβέω, peragro, pervado terram calcando.

Ἀποστιλβόω, luceo: ex ἀπὸ, & στιλβόω, luceo.

Ἀποστίλβω, splendeo. f. ψω. p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, corusco.

Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imper. ab ἀποστείχω. quod a στείχω, prodeo, eo.

Ἀποστλεγγίζω, vide supra in ἀποστελεγγίζω, strigili derado.

Ἀποστλεγγίσματα, τὰ, strigmenta, ea, quæ a strigilibus abraduntur, dum distinguuntur corpora.

Ἀποστολεῖς, οἱ, rei nauticæ præfecti. Th. στέλλω, mitto.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui classi præest.

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, Apostolatus.

Ἀποστολικὸς, ῦ, ὁ, Apostolicus. ab ἀπόστολος.

Ἀποστολιμαῖος, ὁ, missitius, emissitius: ab ἀποστέλλω, mitto.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, pro navigio, apud Herodot.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, Apostolus, legatus: a p. m. verbi ἀποστέλλω, mitto.

Ἀποστοματίζω, proprie memoriter recito. Item allicio ad loquendum. fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ, & στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Ἀποστομίζω, idem ac Ἀποστοματίζω. Item idem ac

Ἀποστομόω, os obturo, os occludo: & de ferro dictum, aciem ejus hebeto, & retundo. (contrarium ipsius στομόω, quod a Them. στόμα.) Item, ore facto aperio.

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio, apertura, patefactio.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ, inimicus, amoris expers: a præt. m. verbi ἀποστέργω, odio prosequor. Th. στέργω, amo.

Ἀποστρακίζομαι, relegor; in exilium mittor: est pass. ab act. seq. ἀποστρακίζω, idem ac ὀστρακίζω, testulis (scil. vel piscium, vel figulinis) in unam conjectis damno, relego.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, mitto in exilium: ab ἀπὸ, & ὄστρακον testa: quod in testulis scripta fuerint olim suffragia.

Ἀποστρακόω, ῶ, idem ac ὀστρακόω, in testam, seu testaceam duritiem verto, testacea duritie obduro; induro in testæ modum: ab ὄστρακον, τὸ, testa.

Ἀποστρατεύω, vel ἀποστρατεύομαι, a militia mittor, vel dimittor, exauctoror.

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ, exauctoratus: imperatoris, vel ducis loco motus; cui imperium est abrogatum: ex ἀπὸ & στρατηγὸς, dux exercitus, præfectus bello, imperator.

Ἀποστρατοπεδεύω, & -εύομαι, idem ac ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo; seu castris motis revertor. Machab. l. 2. c. 3. ex ἀπὸ, & στρατοπεδεύω, castrametor.

Ἀποστραφείης, ης, η, a. 2. opt. pass. ἀποστραφεὶς, a. 2. part. pass. ἀποστραφῇς, averseris, a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποστράφηθι, a. 2. imp. pass. verbi ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστρεβλόω, idem ac στρεβλόω, torqueo, distraho: item distorqueo, perverto, depravo: unde in pass. ἀποστρεβλοῦσθαι, torqueri, tormento distrahi; item collidi.

Ἀποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. aor. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in pass. præs. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, aversor. a. 2. pass. ἀπεστράφην; & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, avertens, aor. 1. part. act. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, refugium: ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀπόστροφος, ου, ὁ, apostrophus, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: &

Ἀπόστροφος, ὁ ἡ ἡ, aversus: ab eod. ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, aversor: cum accus. ex ἀπὸ, & στυγέω, odi.

Ἀποστυπάζω, idem quod στυπάζω, stipite pello, depello, aut persequor: a Th. στύπος, ὁ, stipes.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Il. π. Ἕκτορα ἀπεστυφέλιξαν, Hectora deturbarunt. ex ἀπὸ, & στυφελίζω, everto, quatio.

Ἀποστύφω, adstringo: ex ἀπὸ, & στύφω, adstringo.

Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio.

Ἀποσυκάζω, idem ac συκάζω, ficus colligo, seu decerpo: item exploro more eorum, qui ficus carpunt, significat etiam ficus decerptas comedo. a Th. συκῆ, ῆς, ἡ, ficus.

Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, prædari, & auferre ab aliquo quid: a. 1. inf. verbi συλάω, prædor. Th. σύλη, ἡ, præda.

Ἀποσυλάω, despolio, deprædor, depeculor: item spoliando aufero, seu eripio: ex ἀπὸ & συλάω, prædor.

Ἀποσυμβάλλω, abundante præpositione, ponitur pro concurro, occurro, συμβάλλω, συναντάω. Hesych.

Ἀποσυμβουλεύω, dehortor, dissuadeo: ex ἀπὸ, & συμβουλεύω, consilium do, suadeo.

Ἀποσυνάγω, disgrego, dispello. 4. Reg. 5. ex ἀπὸ, & συνάγω, congrego.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ, ἡ, synagoga motus: ex α priv. & συναγωγή; quod a συνάγω, congrego, Th. ἄγω, duco.

Ἀποσύομαι, erumpo, prosilio, exilio. Vide supra ἀνέσσυτο, excitus, excitatus.

Ἀποσυριγγόω, in fistulam converto. Hippocr. ex ἀπὸ, & συριγγόω, in fistulam excavo. unde συριγγοῦσθαι, in fistulam excavari: a σῦριγξ, γγος, ἡ, fistula.

Ἀποσυρίζω, sibilo, cum sibilo emitto, exsibilo. a συρίζω, fistula cano.

Ἀποσυρίττω, idem ac συρίττω, exsibilo; sibilis ejicio. a συρίσσω, sibilo, explodo.

Ἀποσύρω, detraho: item retraho, unde verbale

Ἀπόσυρμα, τὸ, id, quod detractum, seu abrasum est; frustum alicunde abrasum, seu excussum, vel evulsum. Exponitur etiam locus desquamatus; vel quasi desquamatio; apud Galen. & Diosc. ex ἀπὸ, & σύρω, traho.

Ἀποσυσσιτέω, desum sodalitati; absum a sodalitio, seu convivio: ex ἀπὸ, & συσσιτέω, una cibum capio, convictor sum. Item contubernalis sum; in contubernio alicujus sum.

Ἀποσύσσιτος, ὁ, sodalis, conviva.

Ἀποσύω, vel ἀποσσεύω, idem ac ἀποσεύω, erumpo, prosilio. Vide ἀνέσσυτο, excitatus.

Ἀποσφαγεὶς, έντος, ὁ, obtruncatus, a. 2. part. pass. ab ἀποσφάζω, jugulo.

Ἀπόσφαγμα, τὸ, Galen. apud Hipp. exp. τρυγῶδες [illegible], feculentum, quod per colum transmissum est: verbale ab ἀποσφάττω, macto.

Ἀποσφάζω, jugulo. Th. σφάζω.

Ἀποσφαιρίζω, ejaculor, & relido pilam; pilam repello, seu resilire facio; item retorqueo & relido in modum pilæ. a σφαιρίζω, ludo pila.

Ἀποσφακελίζειν, putrefacere. Them. σφάκελος, gangræna.

Ἀποσφαλεὶς, ὁ, spe falsus, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ. p. [illegible]. aberrare facio, subverto, seduco. a. 2. pass. ἐσφάλην. Them. σφάλλω, erro.

Ἀποσφαλμάω, idem ac σφαλμάω, collabor, concido: a σφάλμα, τὸ, error.

Ἀπόσφαξ, αγος, ἡ, exponitur excelsum præcipitium; præcipitium in rupibus a se divulsis: ab ἀποσφάζω, vel ἀποσφάττω, macto.

Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, macto: idem ac ἀποσφάζω, jugulo.

Ἀποσφίγγω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto; proprie, alicunde abstractum stringo: ex ἀπὸ, & σφίγγω, stringo.

Ἀποσφενδονάω, & ἀποσφενδονέω, funda torqueo; funda rotatum emitto.

Ἀποσφενδόνητος, ὁ, ἡ, funda emissus: item funda repulsus. Plut.

Ἀποσφενδονίζω, funda ejaculor. Joseph. a σφενδονάω, vel σφενδονίζω, agito fundam.

Ἀποσφήλειε, aberrare faceret, a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, subverto.

Ἀπόσφαλσις, ἡ, casus, prolapsus, aberratio: verbale ab ἀποσφάλλω, subverto.

Ἀποσφραγίζω, resigno, signum tollo; interdum idem ac σφραγίζω, sigillo signo, confirmo. unde in pass. apud Eurip. in Orest. (de Helena) ἣ δόμα πάντ' ἀποσφραγίζεται, i. e. omnia mea signis notat: Schol. exp. σφραγῖδας ἐπέθηκεν, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσουσα τὰ ἐμά.

Ἀποσφράγισμα, τὸ, idem cum σφράγισμα, signaculum, seu sigillum, seu id, quo aliquid obsignatur. Athen. l. 13. ex ἀπὸ, & σφραγίζω; unde σφράγισμα, τὸ, sigillum, signaculum.

Ἀποσφραίνομαι, idem ac ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio: item passive, naribus admoveor.

Ἀποσχάζω, f. σω, distringo, venam seco: ex ἀπὸ, & σχάζω, scarifico.

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, idem ac σχαλιδόω, plagas, seu retia erigo, & furcis fulcio.

Ἀποσχαλίδωμα, τὸ, idem ac σχαλίδωμα, & Th. σχαλὶς, varus, scil. paxillus, seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.

Ἀποσχάω, idem ac ἀποσχάζω, scarifico.

Ἀποσχεδιάζω, ex tempore dico; temere & inconsulte facio. σχεδιάζω, ex tempore aliquid facio.

Ἀποσχεῖν, abstinere, a. 2. inf. act. & ἀπεσχόμην, a. 2. m. ind. ab ἀπέχω, disto: attineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀπόσχεο, abstine, Jon. pro ἀποσχοῦ, a. 2. imp. med. ab ἀπέχω, abstineo.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abstinentia: ab eod. Them.

Ἀποσχήσουσι, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, abscindo, separo. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε.

Ἀπόσχισις, ἡ, ramus, propago: ab ἀπὸ, & σχίζω, scindo, seco.

Ἀποσχοινίζω, separo tanquam funiculo, privo. Th. σχοῖνος, ἡ, juncus, funis e junco.

Ἀποσχολάζω, vacare rei alicui: quod a σχολάζω, otior. Th. σχολὴ, ἡ, otium, vacatio.

Ἀποσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀποσχολούμενος; occupatus. ex ἀπὸ, & σχολέω, vaco. Th. σχολὴ, ἡ, otium, vacatio.

Ἀποσχόμενος, ὁ, a. 2. part. m. ἀπέχομαι. a. 2. sub. m. ἀποσχῶ, a. 2. part. act. ab ἀπέχω, disto, absum; averto.

Ἀποσώζω, f. σώσω, p. σωκα, tandem servo, sanitati restituo.

Ἀποσωθῆναι, aufugere: apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, servo. Th. σῶος, ὁ, salvus, sanus.

Ἀποσωρεύω, idem dicitur esse, ac ἀποσπάσθαι: (at neutrum neutrobi explicatum est) ex ἀπὸ, & σωρεύω, congrego. Ex hac autem compositione videtur ἀποσωρεύω, significare, alicunde abstractum coacervo.

Ἀποταγὴ, ῆς, & ἀπόταξις, εως, ἡ, renuntiatio opponitur etiam τῇ συντάξει. ab ἀπὸ & τάσσω, vel τάττω, ordino.

Ἀποτάδην, prolixe.

Ἀποταθεὶς, ὁ, porrectus, a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτακεὶς, ὁ, liquefactus, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω, liquefacio. Th. τήκω, mollio.

Ἀπότακτος, ὁ, ἡ, ad certum usum sepositus. Th. τάσσω, ordino.

Ἀποταμιεύω, recondo. a ταμιεύω, quæsturam gero: Th. ταμίας, ὁ, quæstor.

Ἀποτάμνω, idem cum ἀποτέμνω, abscindo.

Ἀπόταξις, ἡ, renuntiatio.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extensio. item scopus auctoris: ab ἀποτείνω, extendo.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, proprie dimitto cum mandatis, cum dat. Item valedico: interdum collocor. f. 1. m. ἄξομαι. p. pass. ἀποτέταγμαι. a. 1. m. ἀπεταξάμην, vale dixi. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. τῷ ἀποτασσομένῳ, opponitur ὁ συντασσόμενος.

Ἀποτάττω, f. ξω, p. χα, renuntio; item secerno, attribuo: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, longissime: adv. superl. τῦ ἄπο, procul, adv. Poet.

Ἀπόταυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, tauro carens; ut ἀπόταυρος βοῦς, bos a tauro semota, apud Aristot.

Ἀποταυρόω, idem ac ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto. & ἀποταυρόομαι, οῦμαι, taurinas iras concipio; tauri in modum efferor, & exasperor: ex ἀπὸ, & ταυρόομαι, οῦμαι, taurus fio, taurinam induo; a Them. ταῦρος, ὁ, taurus.

Ἀπόταφος, ὁ, privatus sepulchro: item seorsim ab aliis sepultus: ex ἀπὸ, & τάφος, sepulchrum, a θάπτω, sepelio.

Ἀποταφρεύω, circumdo fossa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio.

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio: ex ἀπὸ, & ταφρεύω, fodio, vel fossam duco; a τάφρος, ὁ, fossa, vallum, agger.

Ἀποτεθεῖεν, referrentur, per syncop. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. a τίθημι, pono.

Ἀποτείνω, f. νῶ, p. κα, extendo.

Ἀποτείνει, spectat, & ἀποτείνομαι, pass. contendo, invehor. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα, a. 1. ἀπετείχισα, vallo: a τειχίζω, muro munio, muro cingo, quod a τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Ἀποτείχισις, ίσεως, ἡ, & ἀποτειχισμὸς, ῦ, ὁ, munitio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eod. Th.

Ἀποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω: quod a τέκνον, τὸ, filius. Them. τίκτω, pario, gigno.

Ἀποτελέω, seu ἀποτελειόω, idem cum τελέω, seu τελειόω, consecro, sacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus, item eventus. nom. pl. ἀποτελέσματα, τὰ, effectus stellarum: imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam.

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, scientia imaginum sub certo sidere factarum usum, & modum conficiendi docens.

Ἀποτελεσματικὸς, ὴ, ὸν, effectivus, effectus præstans.

Ἀποτελεσμὸς, ῦ, ῦ, ὁ, effectio, effectus. a. 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω, ῶ, efficio. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελεστικὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, effectivus, effectus præstans: a. 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusd. verbi.

Ἀποτελευτάω, ῶ, finem facio, desino: a cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπὸ, & τελευτάω, finio, perficio. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀποτελέω, efficio, perficio, præsto. f. έσω & ήσω. p. ἀποτετέλεκα. præs. pass. ἀποτελέομαι, οῦμαι,

ῶμαι, perficior: item convalesco. perf. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, consummatus. Ab ἀπὸ, & τελέω, ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, ῶ, pendo, solvo tributi nomine: item persolvo. Th. τέλος, τὸ, vectigal.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abscindo.

Ἀποτεμὼν, ὁ, part. ejusdem futuri. Th. τέμνω, seco.

Ἀποτέξεσθαι, enixuram esse, f. 2. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω, pario.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod. Th.

Ἀποτερματίζω, determino, definio; item extermino, excludo.

Ἀποτερματισμὸς, ὁ, definitio, determinatio, descriptio.

Ἀποτερμίζω, definio: seu finio: ex ἀπὸ, & τερματίζω, termino, finio. a Th. τέρμα, ατος, τὸ, extremum, terminus.

Ἀπότηλος, ὁ, longinquus: ab ἄπο, procul, adv. Poet.

Ἀποτήλω, longius; adv. ab eodem Th.

Ἀποτεταμένος, ὁ, dependens, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι. ἀποτέτανται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, consummatus, absolutus, part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι, absolvor. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀποτετμήατο, detruncatus erat, Poet. pro ἀποτέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι, detruncor. hinc a. 2. opt. pass. ἀποτμηθείη. Th. τέμνω, seco.

Ἀπὸ τεῦ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ, Jon. a quo

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, damnum; res, quæ male, & præter animi sententiam successit: opponitur τῷ ἐπιτεύγματι.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, res male gesta, sinister successus, item repulsa: a Th. τεύχω, paro.

Ἀποτευκτικὸς, qui solet aberrare & frustrari. unde ἀποτευκτικὸν φάρμακον dicitur, quod infelix esse, & successu carere compertum est: cui opponitur ἐπιτευκτικὸν, apud Galen. verbale ab ἀποτυγχάνω, ομαι, frustror.

Ἀποτεφρόω, in cinerem digo: ex ἀπὸ, & τεφρόω, redigo in cinerem.

Ἀποτηγανίζω, apposita patella (quæ Græcis τήγανον, vel ταγήνον dicitur) obsonium comedo; e sartagine comedo: ex ἀπὸ, & τηγανίζω, in sartagine coquo, seu torreo; a τήγανον, τὸ, sartago, patella.

Ἀποτήκω, idem ac Th. τήκω, liquo: item macero, tabefacio, consumo.

Ἀπότηλε, idem ac Th. τῆλε, procul a: ut ἀπότηλε θεοῦ, procul a Deo. in Epigramm.

Ἀποτηλοῦ, idem, Od. ι. vers. 116. ex ἀπὸ, & τηλοῦ, procul a.

Ἀπότηξις, ἡ, distillatio, quæ fit humore liquefacti.

Ἀποτίθημι, depono, expono, differo, confero. f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθεικα, Ionic. pro ἀποτέθεικα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 2. pass. ἀπετέθην. a. 2. m. ἀπεθέμην, ου, ετο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι. Reliqua tempora vide in Th. τίθημι, pono. Hinc ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio: & ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum.

Ἀποτίκτω, partum emitto, gigno, pario. Th. τίκτω, pario, gigno.

Ἀποτίλλω, f. λῶ, evello, depilo.

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, laceramentum, frustum. Th. τίλλω, vello.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æstimo, mulcto, æstimatum do. unde in pas. ἀποτιμάομαι, æstimatum accipio. Hesychio autem ἀποτιμήσασθαι est pignori accipere, indicato simul pretio, quo pignus ipsum æstimatur. Ex ἀπὸ, & τιμάω, ῶμαι, habeo in pretio. Th. τίω, honoro: punio.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur. Hesych. & Poll. l. 3.

Ἀποτίμησις, ἡ, descriptio census.

Ἀποτιμηταὶ, οἱ, dicuntur ii, qui pignus certo pretio æstimatum accipiunt. Est verbale ab ἀποτιμάω, æstimatum do.

Ἀποτίμιον, τὸ, pretium, pignus.

Ἀπότιμος, ὁ, inglorius, honore carens, inhonorus, seu inhonoratus: interdum oppigneratus. Ἀπότιμα χρήματα dicuntur, quæ aliquis æstimata accipit, seu quæ suo æstimata pretio oppignerata ei sunt, donec pecunia restituatur. Demosth. Est ex ἀπὸ priv. & τιμὴ, ἡ, pretium.

Ἀποτίναγμα, τὸ, id, quod decutitur, seu excutitur. Symmach. Esa. 1. verbale ab ἀποτινάσσω, excutio, decutio.

Ἀποτινάσσω, excutio. f. ξω. p. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imper. ἀποτίναξον, ἀποτιναξάτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, agito.

Ἀποτινύμενος, η, ον, ulciscens, præs. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel τίνυμαι, idem ac Thema τίω, punio.

Ἀποτίνω, pendo, solvo. f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα. ex ἀπὸ, & τίνω, pro τίω, persolvo.

Ἀποτίπλαστος, ὁ, inaccessus; cui appropinquare nemo potest: Poeticum est, ex ἀπὸ, & πελάω, seu πελάζω, ομαι, f. άσω, accedo, propinquo.

Ἀποτισάμενος, ὁ, a. 1. part. m. ἀπετισάμην, a. 1. part. act. ab ἀποτίω, remunero. Th. τίω, persolvo.

Ἀποτίσει, luet, f. 1. ind. ἀποτίσῃ, luat, 3. pers. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab eod. verbo ἀποτίω, luo, persolvo. & Th. τίω, punio.

Ἀπότιτθος, ὁ, a matris uberibus amotus. Plut. de vita mil. 1. ex ἀπὸ, & τιτθὴ, mamma.

Ἀποτίω, punio: item persolvo, luo; rependo, seu reddo, quod accepi. Il. α. ex ἀπὸ, & τίω, persolvo.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμάσσω, abscindo. fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. aor. 2. pass. ἀπετμάγην. quod ex ἀπὸ, & τμήσσω, idem cum τμήω, seco. Th. τέμνω, seco.

Ἀπότμημα, τὸ, quod alicunde abscissum est: est verbale, quasi ab ἀποτμάω: ex ἀπὸ, & τμάω, pro τέμνω, seco.

Ἀποτμὼξ, ῶγος, ὁ & ἡ, abscissus, abruptus, ab ἀποτμήγω, abscindo, amputo.

Ἄποτμος, ὁ, miser. unde ἀποτμότατος, infelicissimus. ex α priv. & πότμος, sors, fatum. ἄποτμος πότμος, sors miserrima.

Ἀποτολμάω, f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα, audacia utor. ἀποτολμᾶσθαι dicitur, quod cum confidentia & audacia suscipitur. unde ἀποτετολμημένον, audacter cœptum, est pass. ab ἀποτολμάω, confidenter, & interdum facinorose audeo, & aggredior. Ex ἀπὸ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, ἡ, audacia, fiducia.

Ἀπότολμος, ὁ, ἡ, non audax; & in superl. ἀποτολμότατος, minime audax omnium. Luc. ex ἀπὸ, & τόλμα, ἡ, audacia.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abscissio.

Ἀποτομία, ας, ἡ, severitas.

Ἀπότομος, ου, ὁ, ἡ, abruptus: sic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per metaph. severus. hinc

Ἀποτόμως, severe, præcise; a Th. τέμνω, seco, scindo.

Ἀποτοξεύω, arcu propulso sagittis emissis; sagitta arceo, seu propello: item sagitta appeto. unde ἀποτοξεύεσθαι, sagittis appeti, seu arceri, & propelli, unde metaph. apud Luc. τινὸς εὐστόχως ἀποτετοξευμένον, apte & scite probatum est, & velut sagitta tactum. ex ἀπὸ, & τοξεύω, jaculor.

Ἀποτορνεύω, detorno: item expolio, elaboro, exorno; item in orbem redigo, rotundum facio; ex ἀπὸ, & τορνεύω, idem ac τορνόω, torno circino.

Ἄποτος, ου, ὁ, ἡ, qui sine potu vivit. ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minime bona: ex α priv. & πίνω, bibo. ἄποτος ἀὴρ, καὶ ἄποτος, Soph.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, comedo. Th. τρώγω, comedo.

Ἀποτράγημα, τὸ, cibus, reliquiæ; a τρώγω, comedo.

Ἀποτραχηλίζω, strangulo, frango collum: ex ἀπὸ, & τραχηλίζω, cervicem ferio.

Ἀποτραχύνω, idem ac τραχύνω, exaspero. item audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ή, όν, dissuasorius; a seq.

Ἀποτρέπω, averto, dehortor. f. ψω. p. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, aversor. repudio, cum accus. Th. τρέπω, verto.

Ἀποτρέχω, recurro, fugio. Th. τρέχω, curro.

Ἀποτριάσσω, & ἀποτριάζω, tres ictus infligo, vinco; idem ac τριάσσω, supero, vinco. Verbum ab athletis sumptum, apud quod victoria in triplici certamine sita erat. a Th. τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Ἀποτρίβω, f. ψω, abstergo: a cujus præt. pass.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, res, quæ deterendo decidit, ramentum. Th. τρίβω, tero.

Ἀποτριτόω, ad tertiam partem redigo: ex ἀπὸ, & τριτόω, tertio facio: item in tres partes divido; a τρίτος, tertius.

Ἀπότριχες, ων, οἱ, impuberes, apud Callim. teste Eust. ex ἀπὸ, priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, villus.

Ἀποτρωπᾶσθαι, præs. inf. Poet. pro ἀποτροπᾶσθαι, ab

Ἀποτροπάομαι, aversor, declino: quod a τροπάω, pro τρέπω, verto.

Ἀποτρόπαιος, ὁ, malorum depulsor.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, avocatio, prohibitio, inhibitio, sanctio minax ad avertendum sceleratos, & deterrendum. Th. τρέπω, verto.

Ἀποτροπία, & Jon. -ίη, ἡ, depulsio, aversio. idem ac ἀποτροπὴ, prohibitio.

Ἀποτροπιάζομαι, aversor, abominor, peto, ut dii averruncent: item placo, expio.

Ἀποτροπίασμα, τὸ, sacrificium, quod fit malorum avertendorum gratia, piaculum, piamen, piamentum.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, aversatio.

Ἀπότροπος, ὁ, ἡ, aversandus, injucundus, & declinatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, verto.

Ἀπότροφος, ου, ὁ, qui procul a parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, domo: &

Ἀποτρύω, labefacto. ἀποτρύομαι, lassesco. a Them. τρύω, & inde τρύχω, tero.

Ἀποτρώγω, abrodo, avello, seu abscindo morsu, dentibus exscindo, vide Them. τρώγω, comedo.

Ἀπότρωκτος, ὁ, abesus, abrosus.

Ἀποτρωπάω, ῶ, idem ac ἀποτρέπω, avoco.

Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, infortunia: a seq.

Ἀποτυγχάνω, aberro, f. τεύξομαι, a. 2. ἀπέτυχον, inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, & τυγχάνω, adipiscor; cum genit.

Ἀποτυλόω, manu glandem denudo; præputium reseco: Hesychio exp. ἐνῶμαι τὸ αἰδοῖον. ex ἀπὸ, & τυλόω. a τυλόω, obcallesco, quod a Them. τύλος, quod interdum signif. τὸ αἰδοῖον, pudendum.

Ἀποτυμπανίζω, fustibus concido: item tympanis, & fidiculis extendo: ex ἀπὸ, & τυμπανίζω, tympanum fustibus percutio. Apud Aristot. Rhet. l. 2. c. 160. ἀποτυμπανιζόμενοι dicuntur, qui jam extensi sunt & ad supplicium parati.

Ἀποτυπόω, ῶ, & -οῦμαι, effingo, exprimo: a τύπος, figura. quod a τύπτω, percutio.

Ἀποτύπτεσθαι, verberandi finem facere. Th. τύπτω, verbero.

Ἀποτύπτω, verberare desino: ex ἀπὸ, & τύπτω, verbero.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies.

Ἀποτυφλόω, ῶ, excæco, seu obcæco: ex ἀπὸ, & τυφλόω, excæco.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa: ab ἀποτυγχάνομαι, frustror. Th. τυγχάνω, assequor, compos sum.

Ἀποτυχίζω, unde ἀποτυχίσαι λίθον, Eustathio est, a lapide assulas, & cæmenta malleo rostrato decutere, ad eum complanandum. ex ἀπὸ, & τυχίζω, seu τυκίζω, paro, seu polio τῷ τύκῳ. est enim a τύκος, sive τύκις, ο, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus: a Th. τεύχω, fabricor, struo, paro.

Ἀποτυχόντως, i. e. ἀτυχῶς, præter votum.

Ἀποτυχὼν, ὁ, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, frustror.

Ἀπουλόω, cicatrice obduco; ad cicatricem perduco.

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio; vel cum vulneris cicatrix contrahitur.

Ἀπουλωτικὸς, ὁ, cui vis inest cicatricem obducendi.

Ἀπούλωτος, ὁ, cicatrice eductus, sanus: ex ἀπὸ, & οὐλόω, ad cicatricem perduco; quod ab οὐλὴ, ἡ, cicatrix, ulcus, vomica.

Ἀπουραγέω, ῶ, idem ac οὐραγέω, extremum agmen duco; quod ab οὐραγὸς, ὁ, extremi agminis ductor. Item cauda.

Ἀπουράμενος, ὁ, privatus, per Sync. pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Jon. pro ἀφορίζω, extermino: ab ὅρος, ου, ὁ, terminus, meta.

Ἀπούρας, ὁ, auferens, a. 1. part. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, segrego.

Ἀπουρέω, ῶ, urinam reddendo ejicio; in urina dejicio; cum urina excerno: ex ἀπὸ, & οὐρέω, mingo, urinam facio.

Ἄπουρος, qui abest a terminis. Soph. ex ἀπὸ & ὅρος, ὁ, terminus.

Ἀπουρόω, destituor vento secundo, qui οὖρος nominatur.

Ἄπους, οδος, ὁ & ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἀποῦσα, abiens, f. g. ab ἀπιὼν, præs. part. ἄπειμι, abeo. ἡ ἀποῦσα, terra peregrina.

Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia.

Ἀπουσιόω, partem substantiæ meæ, seu bonorum do: ut pater filiæ, quum nubit: ex ἀπὸ, & οὐσία, substantia.

Ἀποφαίνω, ostendo, in lucem profero. hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, η, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω, appareo.

Ἀπο-

Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω, ostendo.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, asseveratio: cui opponitur ἐνδοιασμὸς, ῦ, ὁ, dubitatio.

Ἀποφαντικὸς, ὁ, enuntians: adject. verb. ab ἀποφαίνω, enuntio, ostendo.

Ἀποφαντικῶς, sententiose.

Ἀποφαντὸν, τὸ, enunciatum.

Ἀποφατὸς, ὁ, enuntiatus, pronuntiatus; item idem cum ἀποφατικὸς, negativus, negandus: est enim κατ' ἀντίθεσιν, ἀντὶ τ' ἀποφατικοῦ: ab ἀπόφημι, renuntiare, declarare; ex ἀπὸ, & φάω, seu φημὶ, dico.

Ἀπόφαθι, renuntiate, a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην, verbi φημὶ, dico.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, sententia, enuntiatio, pronuntiatio. in dat. pl. ἀποφάσεσι. ab ἀποφαίνω, ostendo. Exp. etiam negatio passim apud Aristot. Et sic est ab ἀπόφημι, nego, contradico.

Ἀποφάσκω, idem ac ἀπόφημι, nego, inficior: ex ἀπὸ, & φάσκω, dico, profiteor.

Ἀποφανερώσας, palam, manifeste: ab ἀποφαίνω, ostendo.

Ἀποφατικὸς, ῦ, negativus: ut ἀποφατικὸς λόγος, negativa oratio. ab ἀπόφημι, nego, inficior, ex ἀπὸ, & φημὶ, dico.

Ἀποφαυλίζω, pro vili habeo, elevo, flocci facio, contemno: ex ἀπὸ, & φαυλίζω, subsanno.

Ἀποφέρβομαι, pascor, seu alor; vel pasco, seu alo me. Th. φέρβω, pasco, foveo, alo.

Ἀποφερoίατο, reportent, Jon. pro ἀποφέροιντο, 3. plur. præs. opt. m. ab ἀποφέρω, tollo.

Ἀποφέρω, abduco, asporto, tollo. f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. pass. ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, asportari. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω, fero.

Ἀποφεύγω, effugio. f. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπόφευξις, ἡ, effugium declinatio.

Ἀποφευκτικὸς, effugiendi, & vitandi peritus: ab ἀποφεύγω, effugio.

Ἀποφηλικίζω, proprie ficus immaturas decerpo, seu deligo: item metaph. vim affero. ex ἀπὸ, & φῆλιξ, ικος, ὁ, impostor. Item grossus, seu ficus nondum matura, speciem tamen maturitatis præ se ferens: Aristoph. in Pace.

Ἀπόφημι, nego, contradico, inficior. cui opponitur σύμφημι, concedo. item idem ac ἀποφαίνομαι, profiteor, edico: item censeo, autumo. Ex ἀπὸ, & φημὶ, seu φάω, dico.

Ἀπόφημος, ου, ὁ, ἡ, infaustus, innominatus: ab ἀπὸ, & φημὶ, dico.

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω, ascendo. Th. φαίνω, appareo.

Ἀπόφησις, ἡ, idem ac ἀπόφασις, ἡ, dictio, sententia: ab ἀπόφημι, nego. In comp. ex φάω, dico.

Ἀποφθαρράζεσθαι, exp. τοῖς μυκτῆρσιν, ὡς τὸ ἔξω ἤχον ποιεῖσθαι, Hesych. naribus sternere, & roncos educere; seu naribus sonitum, seu sonum foris reddere.

Ἀπόφθαρμα, τὸ, pharmacum abortum faciens. Hippocr. verbale ab ἀποφθείρω, idem ac φθείρω, corrumpo.

Ἀποφθέγγομαι, eloquor, sententiose dico. f. γξομαι, a. 1. med. ἀπεφθεγξάμην, ξω, ατο. Ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, loquor.

Ἀπόφθεγκτος, ὁ, sermone semotus, & separatus. Eurip. ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, loquor. f. γξομαι, præt. ἔφθεγμαι; unde φθεγκτὸς, ὁ, vocalis.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, apophthegma, sententia breviter & scite dicta: ab ἀποφθέγγομαι, sententiose dico.

Ἀποφθεγματικὸς, ὁ, peritus apophthegmata loquendi, & ad id prompto ingenio præditus; vel qui apophthegmatis loquendis gaudet: ab ἀπόφθεγμα, apophthegma.

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo, & peculiariter corruptum edo fœtum; abortum pario, pro ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον. ex ἀπὸ, & φθείρω, corrumpo.

Ἀποφθίμενος, ὁ, peremptus, præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος. ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. & pl. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθίω, corrumpo.

Ἀποφθινύθουσι, dispereunt, 3. pl. ind. act. a φθινύθω. Th. φθίω, corrumpo.

Ἀποφθινύθω, ἀποφθίνω, & ἀποφθίω, perdo, interficio, interimo: item neutral. intereo, pereo. unde ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. ex ἀπὸ, & φθινύθω, φθίνω, seu φθίω, a Th. φθίω, corrumpo.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι; a φθίω, seu φθίω, corrumpo.

Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præs. imper. ab ἀποφθίομαι, perdor.

Ἀποφθορὰ, ἡ, abortus editi fœtus in utero corrupti: ab ἀποφθείρω, idem ac φθείρω, corrumpo.

Ἀποφιμόω, ῶ, fiscella capistro: ex ἀπὸ, & φιμόω, camo os obduco.

Ἀποφλαυρίζω, floccifacio: a φλαυρίζω. Att. pro φαυλίζω, subsanno. Th. φαῦλος, vilis.

Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. præced. verbi.

Ἀποφλεγμαίνω, ardere, seu æstuare desino; inflammari tumore, seu tumere desino; tumorem depono.

Ἀποφλεγματίζω, pituita purgo, pituitam elicio.

Ἀποφλεγματισμὸς, ὁ, purgatio, vel repurgatio a pituita; vel id, quod facit ad eliciendum pituitam, & ab ea repurgandum. ex ἀπὸ, & φλεγμαίνω pituita redundo. quod a φλέγμα, τος, τὸ, pituita.

Ἀποφλογόω, idem ac φλογόω, inflammo; a φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.

Ἀποφλοιόω, decortico, idem ac φλοιόω, decortico, a φλοιὸς, ὁ, cortex.

Ἀποφοιβάζω, repurgo; ex ἀπὸ, & φοιβάζω, insanio, divino, vaticinor.

Ἀποφοιτάω, abeo, discedo: aversor, me subtraho; item morior.

Ἀποφοίτησις, ἡ, discessus, separatio. Th. φοιτάω, vado, me confero.

Ἀπόφονος, φόνος, injusta cædes, & non conveniens. Eur. Orest. ex ἀπὸ, & φόνος, occisio, cædes.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, vectigal, tributum: item reditus, proventus.

Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, vectigal, pro ἀποφορά. The, φέρω, fero.

Ἀπόφορος, ὁ, Hesychio, & ἀδυνάτος, ὁ, infirmior, imbecillior, quasi oneri ferendo non sufficiens. idem ἀπόφορα δεῖπνα dici scribit, τὰ μὴ φέροντα χρηστὸν, cum ἀπὸ pro ἀπὸ ponatur. item ἀπόφορος, ὁ, non ferendus, aversandus: ab ἀποφορὰ, ἡ, vectigal, tributum.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero.

Ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, onus.

Ἀποφράγνυμι, seu ἀποφραγνύω, idem cum ἀποφράττω, obstruo: abjicio.

Ἀπόφραξις, ἡ, obstructio, obturatio. Th. idem.

Ἀποφρὰς, ἄδος, ἡ, nefandus, inauspicatus, ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefasti. Th. φράζω, dico.

Ἀποφράττω, sive σσω, f. ξω, obstruo, obturo: item abjicio. Th. φράττω, sive φράσσω, obstruo.

Ἀπόφρικτος, ὁ, exterritus: ex ἀπὸ, & φρίσσω, horreo, inhorresco.

Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; ramulus adnascens ramis majoribus.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω, effugio.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod. them.

Ἀπόφυλος, ὁ, qui nullam habet tribum, advena: ex ἀπὸ priv. & φυλὴ, tribus.

Ἀποφυλλίζω, folia, seu frondes amputo.

Ἀποφύλλισις, ἡ, foliorum amputatio, frondatio: ex ἀπὸ, & φύλλον, folium.

Ἀποφυσάω, perflo; flatu dejicio; respuo, ut ventus nubes; efflo. a φυσάω, spiro.

Ἀποφυσὶς, ἡ, bulla, eminentia.

Ἀπόφυσις, ἡ, pars ossis exuberans; pars ab alia enata: ob id processus dicitur. Ab ἀποφύω, adnascor.

Ἀποφυτεία, ἡ, transplantatio: a φυτεύω, planto.

Ἀποφυτεύω, stolonem evulsum sero, transplanto.

Ἀποφύω, abnascor: cap. tamen adnascor, seu agnascor: item surculum emitto. Th. φύω, planto, produco, gigno.

Ἀποφώλιον, ου, τὸ, monstrum abortivum.

Ἀποφώλιος, ου, irritus, vanus, monstrosus: ab ἀπὸ, & φωλεὸς, ὁ, seu φωλεὰ, ἡ, lustrum, latebra, antrum.

Ἀποχάζομαι, abscedo, recedo: ex ἀπὸ, & χάζω, concedo, devito.

Ἀποχαλάω, relaxo, remitto, resolvo, seu laxatum emitto: ex ἀπὸ, & χαλάω, laxo, relaxo, remitto.

Ἀποχαλινόω, frænum exuo: ex ἀπὸ, & χαλινόω, fræno.

Ἀποχαλκεύω, fabrico: item ære munio: ex ἀπὸ, & χαλκεύω, cudo.

Ἀποχαλκίζω, ære spolio, & pecunia: ex ἀπὸ, & χαλκὸς, ὁ, æs, ahenum.

Ἀποχαρακόω, ῶ, vallo, seu aggere occludo, vel includo: ut ποταμὸς ἀποχαρακωμένος, apud Plut. ex ἀπὸ, & χαρακόω, vallo communio; circumvallo. Th. χάραξ, ακος, vallum, fossa, fovea.

Ἀποχάραξις, vestigii, & notæ impressio: ex ἀπὸ, & χαράσσω, seu ττω, f. ξω, sculpo, signo, imprimo.

Ἀποχαράσσω, scarifico; derado; item impresso vestigio signo, & noto.

Ἀποχαρίζομαι, elargior: ex ἀπὸ, & χαρίζομαι, gratificor, obsequor.

Ἀποχειμάζω; unde ἀπεχείμασε, hyems desiit; quum deseavit hyems. Arist. ex ἀπὸ, & χειμάζω, hyemo.

Ἀποχειρίζω, manum amputo; manu privo. unde pass. apud Suid. ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν: ex ἀπὸ, & χειρίζω, manu tracto, manibus curationem exequor: apud Hippocr. Item administro, tracto. Polyb. l. 2. a The. χεὶρ, ὁ, manus.

Ἀποχειρόβιος, χειρῶναξ, ἐγχειρογάστωρ, &

Ἀποχειροβίοτος, ὁ, ἡ, qui manibus propriis victum sibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, & βίος, ὁ, vita.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio. &

Ἀποχειροτονεῖσθαι, abdicari, exauctorari: plebiscito absolvi. item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio a magistratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, & τείνω, extendo.

Ἀποχετεύω, derivo. ex ἀπὸ, & ὀχετεύω, duco rivos, derivo.

Ἀποχέομαι, & ἀποχέω, profundo.

Ἀποχέω, f. εύσω, εῶ, & έσω, p. ἀποκέχυκα, effundo. Th. χέω, fundo.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, distantia. Th. ἔχω, habeo.

Ἀποχλοιώσας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore, aut insania, proprie in pallorem. Hesych. ex ἀπὸ, & χλωρὸς, ὁ, viridis.

Ἀποχόω, ἀποχωννύω, seu ἀποχώννυμι, terra aggesta averto; vel aggere circummunio: ex ἀπὸ, & χόω, seu χωννύω, μι, aggero.

Ἀποχραίνω, colorem do; vel floribus orno: ex ἀπὸ, & χραίνω, polluo, fœdo.

Ἀποχρᾶν, Jon. pro ἀποχρῆν, satis esse. ἀποχρᾷ μοι, mihi sufficit: ab ἀποχράω, oraculo edo.

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀποκέχρημαι, abutor, liberius utor: item utendo consumo. Th. χράω, oracula edo.

Ἀποχράω, idem ac χράω, oracula edo.

Ἀποχρεώμενος, ὁ, Jon. pro ἀποχρώμενος, contentus; ut & ἀποχρῆσθαι, contentum esse.

Ἀπόχρεμμα, τὸ, id, quod screatu ejectum est, sputum

Ἀποχρεμπτικὸς, ὁ, exscreabilis: ex ἀπὸ, & χρέμπτομαι, screo.

Ἀποχρέμπτομαι, exscreo, screatu ejicio.

Ἀπόχρεμψις, ἡ, exscreatio.

Ἀπόχρη, sufficit, imperf. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per apocopen, ἀπόχρη unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, satis esse. f. ἀποχρήσει, satis erit, par. ἀποχρῶν, & in fœm. ἀποχρῶσα: a χράω, commodo.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, proprie consumptio rei per usum; item usus: ab ἀποχράομαι, abutor, liberius utor.

Ἀποχρίω, detraho, seu derado, quod inunctum fuit; & simpliciter derado: apud Diosc. Th. χρίω, lino, ungo.

Ἀποχρυσόω, inauro. idem ac χρυσόω, inauro.

Ἀποχρώντως, sufficienter: adv. ab ἀποχρῶν, quod a χράω, commodo.

Ἀπόχρωσις, ἡ, idem ac χρῶσις, coloratio, tinctura, quod a χρόω, χρωννύω, & χρώννυμι, coloro.

Ἀποχυθεὶς, ὁ, effusus, a. 1. part. pass. ab ἀποχέω, effundo. Th. χέω, fundo.

Ἀποχυλίζω, succum extraho: ex ἀπὸ, & χυλίζω, succum elicio.

Ἀπόχυμα, τὸ, id, quod effusum est alicunde. apud Medicos est zopissæ genus, quod fit derasa a navibus resina, una cum cera. Diosc. l. 1. c. 90. Est verbale ab ἀποχέω, profundo.

Ἀποχυρόω, idem ac ἀποχυρόω, munio, ex ἀπὸ, & ἐχυρὸς, locus natura munitus, unde ἐχυρόω, & ὀχυρὸς, ὀχυρόω.

Ἀπόχυσις, ἡ, effusio; item spicæ emissio in frumento. Theophr. Pl. l. 8. ex ἀπὸ, & χέω, inusit. pro Th. χέω, fundo.

Ἀποχύω, idem ac ἀποχέω, profundo.

Ἀποχωλόω, & ἀποχωλεύω, claudum reddo. ex ἀπὸ, & χωλόω; vel χωλεύω, claudico.

Ἀποχωννύω, & ἀποχώννυμι, terra aggesta averto.

Ἀποχωρέω, secedo, abscedo, discedo. f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας, Τὰ ἀποχωροῦντα, excrementa, quæ e corpore ejiciuntur. Ex ἀπὸ, & χωρέω, cedo.

Ἀποχώρημα, τὸ, unde ἀποχωρήματα, recrementa: ab ἀποχωρέω, secedo.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, discessus: a. 2. perf. præt. pass. verbi ἀποχωρέω, secedo.

Ἀποχωρίζω, idem ac χωρίζω, separo. f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. pass. ἀπεχωρίσθην, discessi. a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι. ex ἀπὸ, & χωρὶς, seorsim, separatim.

Ἀπο-

Ἀπόχωσις, ἡ, terra aggesta ad arcendum flumen intra ripas. Plut. verbale ab ἀποχόω, terra aggesta averto.

Ἀποψαλίζω, forcipe reseco, seu abscindo: ex ἀπὸ, & ψαλίζω, forcipibus resecare.

Ἀποψάλλω, perstringendo avello, ducta metaphora a psallentibus. Th. ψάλλω, psallo.

Ἀποψάω, f. ήσω, & ἀποψάομαι, abstergo. Th. ψάω, tergo, rado.

Ἀποψεύδομαι, mentior, fingo, confingo: ex ἀπὸ, & ψεύδω, ομαι, mentior.

Ἀπόψηγμα, τὸ, ramentum, strigmentum, purgamentum.

Ἀπόψημα, τὸ, quod abstergendo, seu radendo detractum est; ramentum.

Ἀπόψηστος, ὁ, detersus, derasus. Unde τὸ ἀπόψηστον, substantive dicitur hostorium, lignum, quo mensuræ deraduntur. ab ἀποψάω, abstergo.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, suffragio absolvo, abrogo. Th. ψῆφος, ὁ, calculus, decretum.

Ἀποψήφισις, ἡ, absolutio, actio absolvendi reum. Item e tribu motio, & ejectio; judicium, quo quis peregrinitatis arcessitus, quasi in tribus suæ tabulas obrepserit, judicum sententia damnatur. Est verbale ab ἀποψηφίζομαι, suffragio absolvo, abrogo.

Ἀποψήχω, derado, destringo, detergo. Diosc. Th. ψήχω, rado, stringo.

Ἀποψιλόω, denudo, deprivo; item depilo, deglabro.

Ἀποψίλωσις, ἡ, denudatio, deglabratio: ex ἀπὸ, & ψιλόω, nudo, denudo.

Ἀπόψις, εως, ἡ, aspectus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἀποψοφέω, strepitum, seu magnum strepitum, vel crepitum ventris edo. ex ἀπὸ, & ψοφέω, ῶ, strepo, obstrepo.

Ἀπόψυγμα, τὸ, id, quod excernitur: stercus. Hesych.

Ἀπόψυξις, ἡ, ventris exoneratio.

Ἀποψύχομαι, refrigeror, frigesco; item consumor. Idem etiam ac act. ἀποψύχω, frigefacio. Item restinguo. Item exsicco, vel depurgo. Item excerno, vel alvum exonero: ex ἀπὸ, & ψύχω, frigefacio, refrigero.

Ἀποψύχω, exanimor, expiro, animo concido. f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Them. ψύχω, frigefacio, refrigero.

Ἀποψωλέω, ῶ, præputium detraho; glandem nudo; vel apellam, & verpum facio. unde ἀποψωλημένος, cui præputium detractum est; recutitus. Arist. in Plut. ex ἀπὸ, & ψωλὸς, ῦ, ὁ, apella.

Ἀπώμνυς, abjurabas, imperf. Poet. pro ἀπώμνυες, ab imperf. ἀπώμνυε, verbi ἀπόμνυμι; quod ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀππαπαῖ, Suid. ait esse συγκαταθετικὸν ἐπίῤῥημα, adverbium syncatatheticon, apud Aristophanem.

Ἀπραγμάτευτος, ὁ & ἡ, nullo negotio paratus; improvidus; cui labor impensus non est: ex α priv. & πραγματεύομαι, negotium gero.

Ἀπραγμόνως, sine negotio, adv.

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, & ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria.

Ἀπράγμων, ονος, ὁ & ἡ, quietus, otiosus, segnis, iners.

Ἀπραγόπολις, ἡ, urbs negotiis vacua; urbs otii altrix; ex α priv. πράττω, facio, ago, & πόλις, civitas, urbs.

Ἀπρακτέω, ῶ, otior.

Ἄπρακτος, ου, ὁ, non factus; & active, nihil agens, inutilis.

Ἀπράκτως, re infecta, ex α priv. & πράττω, facio.

Ἀπραξία, ἡ, cessatio a rebus agendis, otium: inertia; & ponitur etiam pro justitio, apud Plut. in Sylla. ex α priv. & πρᾶξις, εως, actio.

Ἀπρασία, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere possumus.

Ἄπρατος, ὁ καὶ ἡ, qui non venditus est; vel qui non venditur; sive non vendibilis; qui vendi non debet; gratuitus. Item innocens, integer, vel testis, vel judex, qui conscientiam addicere pecuniæ non didicit; & in neutro plur. ἄπρατα, non vendita: τὰ μὴ πεπραμένα, Pollux lib. 7. ex α priv. & πρᾶσις, venditio.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum.

Ἀπρεπὴς, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπὲς, έος, οῦς, indecorus: ex α & πρέπω, vel πρέπει, deceo, congruo.

Ἀπρεπῶς, indecore: adv.

Ἄπρηκτος, pro ἄπρακτος, ου, ὁ, infectus. ἀπρήκτοισι, dat. pl. Jon. ex α & πράττω, facio.

Ἄπρηστος, ὁ, non incensus, aut inflammatus: apud Hesych. ex α priv. & πρήθω, incendo.

Ἀπριάτην, adv. non redempte, sine pretio, gratis: vel est adject. acc. sing. ab α, & πρίαμαι, emo.

Ἀπρὶξ, tenaciter, ut velut serra desecari nequeat: ab α, & πρίω, seco.

Ἀπροαιρεσία, ἡ, temeritas, inconsiderantia.

Ἀπροαίρετος, ὁ, involuntarius.

Ἀπροαιρέτως, non consulto: adv. ex α, πρὸ, & αἱρετὸς, optabilis, eligendus.

Ἀπροβούλευτος, & ἀπροβούλητος, ου, ὁ, temerarius, inconsultus: &

Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροβουλήτως, inconsulto, adv.

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α, πρὸ, & βουλὴ, consilium.

Ἀπροθέτως, sine deliberatione, ἄνευ προθέσεως: ex α priv. & πρόθεσις, propositio.

Ἀπρόθυμος, ὁ, ἡ, non promptus: Ex α & πρόθυμος, promptus. Th. θυμὸς, animus.

Ἀπροθύμως, invite: adv. ab eodem Th.

Ἀπροϊδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, improvisus, inopinus; ex α priv. & προείδω, prævideo.

Ἀπροίκος, ου, ὁ, ἡ, dotis expers, indotata: ex α, & προὶξ, dos, quam affert uxor, & per Synæresin προῖξ.

Ἀπρόϊτος, ὁ, non prodiens.

Ἀπροΐτως, non excellenter, non magnos faciendo progressus: ex α priv. & πρόειμι, procedo, proficiscor.

Ἀπροκαλύπτως, sine velamento & colore quæsito; prætextu nullo: aperte & palam. ex α priv. & προκαλύπτομαι, prætendo ad me legendum; & metaph. prætendo, obtendo, prætexo: ex πρὸ, & καλύπτω, tego.

Ἀπρονοία, ας, ἡ, imprudentia.

Ἀπρονόητος, ου, ὁ, ἡ, inconsultus, temerarius. Et inde

Ἀπρονοήτως, inconsulto, improvide: adv. Ex α, πρὸ, & νόος, mens.

Ἀπρονόμευτος, ὁ, non prædatus; ante non pastus: ex α priv. & προνομεύω, pabulor.

Ἀπρόξενος, ὁ, qui proxeno caret, vel proxeno non utitur; cui non est hospes, a quo recipiatur, ex α priv. & πρόξενος, ὁ, hospes publicus, qui legatos civitatum honoris causa suscipit.

Ἀπρόοπτος, ου, & ἀπροόρατος, ου, ὁ, improvisus. Et inde

Ἀπροόπτως, & ἀπροοράτως, de improviso. Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω, video.

Ἄπροπον, τὸ, indecens, absurdum: ab α, & πρέπω, deceo, congruo.

Ἀπροσαύδητος, ὁ, insalutatus; colloquii expers: ut καὶ ἀπαλλάττουσιν ἀπροσαύδητοι, commercia habent citra colloquii usum. ex α priv. & προσαυδάω, alloquor, saluto.

Ἀπρόσβατος, ὁ, inaccessus: ut apud Luc. in Cauc. ἀπότομοι πέτραι, καὶ ἀπρόσβατοι. ex α priv. & πρόσβατος, ὁ, pervius.

Ἀπροσκόλλητος, ὁ, strenuus: item οὐκ ἔχων λόγον μαθηματικόν, Suid. ex α priv. & προσκολλητικὸς, ὁ, adhærens, agglutinans.

Ἀπροσδεὴς, ὁ, non insuper indigus; ex α priv. & προσδεὴς, ὁ, indigens.

Ἀπρόσδεκτος, ὁ, qui admittendus, seu admissibilis non est: ex α priv. & προσδεκτὸς, acceptus, gratus; a προσδέχομαι, excipio.

Ἀπροσδιόνυσον, τὸ, absurdum, nihil ad rem faciens. ἀπροσδιόνυσα λέγειν, absurda loqui. Vox manavit ex proverbio, οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, cum aliquid ad rem propositam non quadraret. est ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, ὁ, Bacchus.

Ἀπροσδιόριστος, ὁ, dicitur propositio illa, in qua prædicati modus, quo subjecto competit, non est positus; seu quæ caret additamento limitante prædicatum subjecto conveniens. ex α priv. & προσδιορίζω, ομαι, amplius distinguo.

Ἀπροσδοκήτως, improviso. & ἀπροσδόκητον, idem: adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ου, ὁ, inexpectatus, inopinus: ex α, πρὸς, & δοκάζω, observo, exspecto.

Ἀπροσέλευτος, ὁ, inaccessus; ad quem veniri nequit. Hesych. & Suid. ex α priv. & προσέρχομαι, accedo. f. προσελεύσομαι; unde προσέλευσις, ἡ, accessus.

Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, segnities, ex α & προσέχω, reverto. unde πρόσεξις, attentio.

Ἀπροσηγόρητος, ὁ, insalutatus. Cicero ad Atticum de Pompejo fugiente urbem: omnes nos ἀπροσηγορήτους, expertes sui consilii reliquit.

Ἀπροσηγορία, ἡ, silentium, taciturnitas; proprie, in officio salutandi negligendo; q. d. insalutatio.

Ἀπροσήγορος, ὁ, quem nemo appellare audet, nec salutare ob morum severitatem; vel active, qui non libenter compellat, seu salutat. ex α priv. & προσηγορέω, compello, saluto: ex πρὸς, & ἀγορέω, idem ac ἀγορεύω, loquor.

Ἀπροσθετέω, nihil pono, hæreo, dubito, nihil definio: ex α priv. & προσθετέω, inusit. a πρόσθετος, additus, appositus.

Ἀπρόσικτος, ου, ὁ, inaccessus: ex α, πρὸς, & ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, venio.

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, inaccessus: ex α, & προσιτὸς, accessu facilis; a πρόσειμι, vado. quod ex πρὸς, & εἶμι, eo.

Ἀπρόσκεπτος, ὁ, improvisus, inconsideratus.

Ἀπροσκέπτως, inconsiderate: apud Athen. l. 6. ex α priv. & προσκέπτομαι, considero.

Ἀπρόσκλητος δίκη, dicitur lis, quæ contra eum intenditur, qui in judicium vocatus non est. aut qui recte vocatus non est, ex α priv. & προσκαλέω, ῶ, advoco, rapio in jus, in pass. έομαι, οῦμαι, unde πρόσκλησις, vocatio in judicium.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ ἡ, sine offendiculo, inoffensus.

Ἀπροσκόπως, adv. ex α & προσκοπή, offensio. quod a προσκόπτω, offendo. Th. κόπτω, percutio.

Ἀπρόσμακτος, & ἀπρόσμικτος, ὁ, intractabilis: qui tangi nequit; vel intactus, Il. ν. ex α priv. & προσμάσσω (pro quo Poetice dicitur προτιμάσσω) attingo; ex πρὸς, & μάσσω, pinso.

Ἀπροσμάχετος, ὁ, adversus quem pugnare tutum non est, inexpugnabilis, invictus in certamine: ex α priv. & προσμάχομαι, depugno, decerto.

Ἀπροσμήχανος, ὁ, contra quem nullæ valent machinæ; ex α priv. & προσμηχανάω, machinas removeo.

Ἀπρόσμικτος, ὁ, insociabilis: ex α, πρὸς, & μίγνυμι, misceo.

Ἀπροσόδευτος, ὁ, qui nullis adiri viis potest; inaccessus; ex α pr. & προσοδεύομαι, percipio.

Ἀπρόσοιστος, ὁ, intolerandus, non ferendus.

Ἀπροσοίστως, intolerabiliter, ita ut sufferri nequeat: ex α priv. & προσφέρω, offero, profero. f. προσοίσω.

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ, aspectu horrendus. Ex α, πρὸς, & ὁράω, video, aspicio.

Ἀπροσπέλαστος, ὁ, inaccessus, cui appropinquare nemo potest: ex α priv. & προσπελάω, seu προσπελάζω, per Sync. προσπλάζω, appropinquo. unde προσπέλαστος, ὁ, facilis, affabilis.

Ἀπροσπόριστα, τὰ, dicuntur, quæ patrifamiliæ per filium non acquiruntur, ut bona adventitia: in Pand. ex α priv. & προσπορίζω, f. ίσω, acquiro.

Ἀπρόσπταιστος, ὁ, inoffensus, a lapsu immunis: ex α priv. & προσπταίω, offendo.

Ἀπροσπτωσία, ἡ, methodus certa, & errore carens, qua vitamus, ne intempestiva assensione impingamus, aut peccemus. Laert. in Zen.

Ἀπρόσπτωτος, ὁ, in quem impetus fieri nequit; quem adoriri tutum non est, Mach. l. 3. ex α priv. & προσπίπτω, irruo, impingo. quod ex πρὸς, & πίπτω, cado, in præt. πέπτωκα, ab inusit. πτόω. f. πτώσω.

Ἀπρόσρητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui, vel quæ non est affabilis ulli: apud Poll. l. 5. c. 31. ἀπρόσρητος ἡμέρα est, in qua salutationibus supersedetur. ex α priv. & πρόσρητος, ὁ, salutatus.

Ἀπροστασίου, ου, τὸ, dicitur quum quis patronum, & tutorem non habet. dicebatur Athenis de incolis, qui sibi e civibus nullum adoptarant patronum, unde ἀπροστασίου δίκη, actio in incolas, qui tutorem sibi non quæsierant. Poll. ex α priv. & προστασία, ἡ, patrocinium.

Ἀπροστάτευτος, ὁ, cui nemo præest: vel cui tutor & patronus non est. Hesych. ex α pr. & προστατέω, seu προστατεύω, præsum, præsideo.

Ἀπροστίμητος, ὁ, pœnam, seu mulctam non habens; in quo pœna adjecta non est. ex α priv. & προστιμάω, f. ήσω, mulcto.

Ἀπρόστομος, ὁ, qui acuta cuspide præfixus non est: ex α priv. & πρόστομος, ὁ, acutus.

Ἀπρόσφορος, ὁ, incommodus, non conveniens: apud Eur. in Iph. Aul. νῆσοι ναυβάταις, dicuntur insulæ, ad quas non sine periculo nautæ appellere possunt: ex α priv. & πρόσφορος, ὁ, aptus, accommodus.

Ἀπροσφώνητος, ὁ, non compellatus; qui in colloquium non venit: ex α priv. & προσφωνέω, alloquor, appello.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. sine facie seu personarum respectu: ab α & προσωποληπτέω; quod a πρόσωπον, facies, (ex πρὸς, & ὄπτομαι) & λαμβάνω, capio.

Ἀπρόσωπος, ου, ὁ, qui faciem pulchram non habet; δυσειδὴς, κακόμορφος. Item, qui personam, i.e. larvam non habet. ex α priv. & πρόσωπον, facies.

Ἀπροσώπως, adv. sine persona: ab α & πρόσωπον, persona, facies.

Ἀπρόσμαυστος, ου, ὁ, ἡ, intactus, incontaminatus: ex α & προσμαύω, pro προσμάσσω, tango. Th. μάσσω, pinso.

Ἀπτ-

Ἀπροσίοπτος, ὁ, Poetice pro ἀπρόσοπτος, quem aspicere, & intueri non licet; invisibilis. Hesych. ex α priv. & προσόπτομαι, aspicio, intueor. Them. ὄπτομαι, video.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ, prætextu carens, inexcusabilis. Et

Ἀπροφασίστως, & ἀπροφάτως, sine prætextu, & excusatione; nullo allato prætextu: sunt adv. ab ἀπροφάσιστος, inexcusabilis. & ἀπρόφατος, ex improviso accidens.

Ἀπρόφατος, ὁ, non prædictus, ex improviso accidens. Ab α, πρὸ, & φάω, dico.

Ἀπροφύλακτος, ὁ, incustoditus, vel nulla cautione prævisus: ex α priv. & προφυλάσσω, vel ττω, cautè custodio prospicio.

Ἀπταισία, ἡ, non labi, nec impingere: tarditas.

Ἄπταιστος, ου, ὁ, ἡ, immunis a lapsu, vel peccato; irreprehensibilis; ex α & πταιστὸς, quod a πταίω, impingo, erro, offendo.

Ἀπταίστως, sine offensione, ita ut non impingas. ab ἄπταιστος, ὁ, a peccato immunis.

Ἄπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, implumis; alas non habens; pennis, seu pinnis destitutus.

Ἄπτερος μῦθος, verba, quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

Ἀπτέρωτος, & ἀπτέρυγος, ου, ὁ & ἡ, idem ac ἄπτερος, deplumis. Omnia ab α, & πτερὸν, penna, ala, pinna.

Ἅπτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι, tango.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, involucris, implumis: ex α & πτηνὸς, quod ab πέτομαι, volo, as.

Ἁπτικὸς, ῆ, ὁ, tangendi vim habens. τὸ ἁπτικὸν, tangendi facultas. ἁπτικὴ αἴσθησις, δύναμις, tangendi sensus, potentia: ab ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄπτιλος, ὁ καὶ ἡ, implumis, non volucris. Suid. ex α priv. & πτίλον, τὸ, pluma.

Ἄπτιστος, ὁ, qui pinsus & tusus non est, integer: indivisus: ex α priv. & πτίσσω, pinso.

Ἀπτοεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτοεπὴς, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι, tango, & ἔπος, τὸ, dictum.

Ἄπτοητος, sive ἀπτόητος, ου, ὁ, intrepidus: ab α, & πτοέω, terreo.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, imbellis ex α & πτόλεμος, idem ac πόλεμος, bellum.

Ἅπτομαι, ῃ, εται, tango: item invado, capesso; cum genit. & Poet. dat. aliquando appropinquo, adeo, imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. f. ἅψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

Ἁπτὸς, ῆ, ὁ, sub tactum cadens; tractabilis. Item combustus: ut ἁπτὸς ἀπὸ τῆς φλογὸς, accensus a flamma. Plato in Timæo. ab ἅπτομαι, tango, & ἅπτω, necto.

Ἅπτω, necto, accendo, cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧπον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus, aptus. præt. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, lapsus expers, stabilis: ex α & πτῶσις, ἡ, casus. Th. πίπτω, cado.

Ἄπτωτος, ὁ, idem: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis: ad verbum sine casu.

Ἄπυγος, ὁ, nates non habens, vel perexiles nates habens: ex α priv. & πυγὴ, ἡ, nates.

Ἀπυθμὴν, fundo carens: ex α priv. & πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, pars ima.

Ἄπυκνος, ὁ, qui densus, seu creber non est; ex α priv. & πυκνὸς, ὁ, creber.

Ἀπύλωτος, ὁ, nulla porta clausus, vel munitus; qui muniri, vel strui nequit: ex α priv. & πυλόω, ῶ, portis munio, seu claudo, Th. πύλη, ἡ, porta.

Ἀπυνδάκωτος, ὁ, fundo carens: ex α priv. & πύνδαξ, ακος, ὁ, manubrium, gladii basis.

Ἄπυος, ὁ, invulneratus, sine vulnere. ex α priv. & πύον, τὸ, pus.

Ἄπυργος, & ἀπύργωτος, ὁ, turres non habens, turribus non munitus: apud Eurip. & in Odyss. λ. ex α priv. & πύργος, ὁ, turris.

Ἀπύρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non febricitans; integer; sanus.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, spatium, quo paroxysmus cessat; febris absentia; remissio febris & integritas: a sequente

Ἀπύρετος, ου, ὁ, carens febri, non febricitans.

Ἀπύρηνος, & ἀπύρινος, ὁ, enucleatus; carens nucleo; ἀπύρηνος καρπὸς, fructus nullo intus ligno, seu osse: item spinis carens, de piscibus dictum. ex α priv. & πυρὴν, ῆνος, ὁ, olivarum ossiculum.

Ἀπυρομήλη, pro ἀπυρηνομήλη, ἡ, apud Hippocr. exp. specillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet; hoc est μηλωτρὶς, sive auricularum specillum: ex α priv. & πυρὴν, ῆνος, componitur cum μήλη, ἡ; sive ex ἀπύρηνος, ὁ, & μήλη, ἡ, specillum.

Ἄπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignis expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α priv. & πῦρ, πυρὸς, ὁ, ignis.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ, ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Ἄπυστος, ου, ὁ, fando inauditus; fama ignotus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Ἀπύτης, ου, ὁ, a vetere quodam ἰδιωτισμῷ dictus est præco, utpote cujus proprium sit clamare. vide Eust. Il. η. Est verbale ab ἀπύω, f. ύσω, clamo.

Ἀπύω, sono, sonitum reddo: item clamo. fut. ύσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem, q. ἠχύω, ab ἦχος, vel ab ἀπὸ, & ὕω, pluo, madefacio.

Ἄπφα, teste Suida, est sororis, & fratris ὑποκόρισμα, appellatio blandiens.

Ἀπφάριον, Eust. dicit esse ὑποκόρισμα τῆς ἐρωμένης, apud Athen. l. 13.

Ἀπφία, ας, ἡ, nomen Hebr. pistrix.

Ἀπφίον, Eust. dicit esse ὑποκόρισμα τῆς ἐρωμένης.

Ἀπφὺς, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, a pueris dicitur per ὑποκορισμὸν pater, ἀφ᾽ οὗ τις πέφυκε, ut annotat Schol. Theoc. Idyl. 15. Vide & Eust. Il. ε. Ab ἀποφύω, emitto surculum, sero.

Ἀπφὼ, pro patre accipit Hesych. l. 4. Reg. c. 2. quod tamen non est Græcum vocabulum, sed retentum ex textu Hebraico, in cujus versione exp. etianum. a Th. ἀπφὺς, ύος, ὁ, pater.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ & ἡ, imberbis: ex α priv. & πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Ἀπῳδέω, ῶ, idem ac ἀπᾴδω, in cantu discrepo; dissono; sum absonus: ex ἀπὸ, & ᾄδω, idem cum Th. ἀείδω, cano.

Ἀπῳδὸς, ῦ, ὁ & ἡ, absonus; dissonus; item abhorrens, non placens; qui malum sonum edit.

Ἀπωδύρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, lamentor.

Ἄπωθεν, adv. Poet. procul, eminus: pro ἄποθεν; quod ab ἄπο, procul, adv. Poet.

Ἀπωθέομαι, οῦμαι, in media forma, repello, abjicio, detrudo. ἀπωθώμεθα, pro ἀπωθεώμεθα, abjiciamus, 1. plur. præs. ind. a. 1. ind. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ὠθέω, pello, impello, trudo.

Ἀπωθέω, detrudo. f. ἀπώσω. p. ἀπῶκα. præt. pass. ἀπῶσμαι. Th. ὠθέω, trudo.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus: part. præt. ab ἀποικίζομαι, in coloniam deducor.

Ἀπώλεια, ας, exitium: ab ἀπόλλυμαι; quod ex ἀπὸ, & ὄλλυμαι, pereo.

Ἀπώλευτος, ὁ, non domitus eruditusque, ut pulli domari, & erudiri solent: ex α priv. & πωλεύω, pullos equinos domo, & erudio; a Th. πῶλος, pullus equinus.

Ἀπώλεσα, ας, ε, perdidi, a. 1. act. ab ἀπόλλυμι, perdo: pereo.

Ἀπωλόμην, ου, ετο, perii, a. 2. m. ejusdem verbi.

Ἀπωλώλειν, perieram, plusq. p. m. Att. ab ὄλωλα, p. m. & Att. ἀπόλωλα, ab eod. Themate.

Ἀπωμοσία, & ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum.

Ἀπωμοτικὸς, ὁ, abjurativus. &

Ἀπώμοτον, τὸ, vitandum. lege interdictum, quod quis factum abjuraverit: ab ἀπόμνυμαι, vel ἀπομνύω, abjuro, jurejurando nego: ex & ὄμνυμι, juro.

Ἀπώμοτος, ὁ, adjurabilis: item vitandus, fugiendus, sive ejusmodi, ut quis jure jurejurando neget: apud Sud. & Hesych. Est verbale ab ἀπόμνυμι. ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, juro.

Ἀπὼν, οῦσα, ὂν, absens, Jon. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι, absum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἀπώρυξ, ὁ, canalis sub terra fossus ad ducendam aquam; item propago in vite, i. e. palmes vitis vetulus, qui in terram defoditur, ultima tantum sui parte extante, ut nova inde vitis pullulet. Ezech. cap. 17. Ab Hesychio autem exponitur scissura, fissura. ab ἀπορύσσω, seu ἀπορύττω, defodio, ex ἀπὸ, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀπωρχήσαο, saltando amovisti, 2. sing. a. 1. m. Jon. αο, pro ω, verbi ὀρχέομαι, salto.

Ἀπώρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut apud Diosc. ἀπώρωτα ὀστᾶ, ossa, quæ non coierunt, & callum obduxerunt; seu ossa, quæ non conferbuerunt: ex α priv. & πῶρος, ὁ, callosa concretio. unde πωρόω, f. ώσω, obduro.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, repuli, a. 1. m. ab ἀπωθέομαι, repello.

Ἀπῶσις, εως, ἡ, & ἀπωσμὸς, ῦ, ὁ, repulsio, rejectio: a præt. pass. τῦ ἀπωθέω, detrudo, repello.

Ἀπωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω, repello.

Ἀπωστικὸς, ῦ, ὁ, vim habens expellendi: et

Ἀπωστὸς, ῦ, ὁ, qui propulsari potest, expulsus: a præt. pass. ejusdem verbi.

Ἀπώτερος, ὁ, remotior: ἀπώτατος, remotissimus: ab ἄπω, procul, adv. Poet. sic

Ἀπωτέρω, remotius: & ἀπωτάτω, remotissime; adv.

Ἀπωφελέω, idem ac ὠφελέω, juvo, prosum.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι, abeo, discedo.

Α Ρ.

Ἂρ, per metathesin pro ῥὰ, particula expletiva, certe, utique.

Ἄῤ, & ῥὰ, ablato α in fine, vel principio, Poet. pro ἄρα, utique, igitur.

Ἄρα, utique, nempe, igitur. τίς ἄρα; quisnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα οὖν, aut ἄραγε, igitur, ergo: sæpe etiam redundat. Ponitur inter themata.

Ἆρα (interogativum) an, utrum? ἆραγε, & ἆρ᾽ οὖν, utrum? ἆρα μὴ, nunquid? ἆρα μὴ ταῦτα, hæccine?

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces; item diræ; noxa: quasi ab αἴρω, vel ἄρω. hinc ἀράομαι, κατάρα, κατάρατος, de quibus in suis locis.

Ἄραβδος, seu ἄῤῥαβδος, ὁ καὶ ἡ, qui est sine virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, concutientes non sine stridore, præs. part. f. g. plur. num. ab

Ἀραβέω, strepitum, seu fragorem edo. f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος, strepitus.

Ἀράβησε, insonuit, a. 1. Jon. præcedentis verbi ἀραβέω, strepitum edo.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nomen regionis, Hebr. eremus. Hinc Ἀράβιος, pro Ἄραψ, & Ἀραβικὸς, Arabicus.

Ἀραβίδες, αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαὶ, Hesych. i. e. venti pulverem excitantes.

Ἀραβικὸς, ῦ, ὁ, ut ἀραβικὴ πνοὴ, Hesych. ex τυφωνικὴ, ut sit ventus repentinus, & procellosus: a Th. ἄραβος, ὁ, stridor dentium, strepitus.

Ἀραβίζω, Arabice loquor. Suid.

Ἄραβος, ου, ὁ, stridor dentium, strepitus, proprie armorum in terram cadentium; qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, nempe, forte.

Ἀραγμὸς, ῦ, ὁ, collisio, pulsatio. strepitus. Th. ἀράττω, amputo, abscindo.

Ἀραδῶ, turbo, conturbo, commoveo. Hesych. ab ἄραδος, pulsus cordis.

Ἀραδέω, ῶ, turbo. a Th. ἄραδος, quod videtur ab ἀράσσω, derivari, & significare crepitum, seu strepitum eorum, quæ inter se colliduntur.

Ἄραδος, ου, ὁ, cordis pulsus post vehemens exercitium.

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, venter, & intestina; ubi est multa ἀραιότης, raritas. Hinc μεσάραιον, membrana venis, arteriis, nervisque contexta, per cujus vasa alimentum e ventriculo in hepar distribuitur, Dicitur & μεσεντέριον, & μεσόκωλον, Hippocr.

Ἀραιόπορος, ὁ, meatus seu foramina rara habens, laxus; ex ἀραιὸς, rarus, tenuis, & πόρος, ὁ, meatus.

Ἀραῖος, ου, ὁ, diris devotus; item diris devovens. Th. ἀρὰ, imprecatio, execratio.

Ἀραιὸς, ῦ, ὁ, rarus, tenuis, angustus: cui opponitur πυκνὸς, densus, creber.

Ἀραιόσαρκος, ὁ, raram seu laxam carnem habens. Athen. l. 7. ex ἀραιὸς, rarus, laxus, & σὰρξ, κὸς, ἡ, caro.

Ἀραιόστυλος, ὁ καὶ ἡ, raras columnas habens. Vitruv. l. 3. c. 2. ex στῦλος, ου, ὁ, columna, & ἀραιὸς, rarus.

Ἀραιοσύγκριτος, ὁ, cui corpus est laxe concretum; & proinde cui libera corporis transpiratio est: sic dictus a corporis raritate, quæ plurimum valet ad transpirationem. ex ἀραιὸς, rarus, & συγκρίνομαι, coagmentor, concresco.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa: a præc. Themate.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, unde ἀραιόομαι, raresco.

Ἀραιρημένος, ὁ, Att. & Jon. simul pro ᾐρημένος, sublatus, perf. part. pass. vel pro ᾑρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω, capio.

Ἀραίρητο, captus, delectus erat, pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. p. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω, capio, malunt derivare.

Ἀραίωμα, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas.

Ἀραιῶς, rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιὸς, rarus.

Ἀραιωτικὸς, ὁ, rarefaciendi vim habens. ab ἀραιὸς, rarus.

Ἀράκη, ης, ἡ, & ἀρακὶς, ίδος, ἡ, species leguminis: pro quo dicitur etiam

Ἀράκιον, τὸ, & ἀρακιάσκος, ὁ, apud Galen. idem ac ἄρακος, legumen.

Ἄρακος, ου, ὁ, leguminis species.

Ἀρακτὸν, ου, τὸ, atramentum sutorium.

Ἄραμα, τὸ, lutum, cœnum, βόρβορος. Hesych.

Ἀράμενος, qui successit, a. 1. part. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἀκλιτον, Hebr. altus.

Ἄραξα, a. 1. Jon. pro ἤραξα. & ἀράξειν pro ἀράξειν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, amputo.

Ἀραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ab ἀράσσω, amputo.

Ἀρᾶο, 2. sing. imperf. ab ἀράομαι, amo. imperf. ἠρώμην, ἠρᾶσο, & Jon. ἠρᾶο, & Dor. ἀρᾶο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Ἀράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, precor, vota facio; item imprecor, maledico. ἀρᾶσθαι ἀρὰς, imprecari diras. Them. ἀρὰ, ἡ, imprecatio, diræ.

Ἄραρα, ας, ε, me accommodavi, placui, p. m. Sic. ἀράρῃ, 3. sing. sub. præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἄραρα, Poet. ἄρηρα. Hine part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, adoptatus, adoptata.

Ἀραρίζειν, seu ἀράζειν, (ut est apud Poll.) latrare, Attice: ἀπὸ τῆς φωνῆς, voce. nam proprie dicitur de canibus, quum irritati τὸ ἄρ sonant.

Ἀράρισκε, adoptavit, 3. singul. imperf. Jon. verbi ἀραρίσκω, idem ac ἀρτύω, apto: quod a præt. m. verbi ἄρω. vide ἄραρα.

Ἀραροίατο, Jon. pro ἀραροῖντο, convenissent, 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω, apto.

Ἀραρεῖν, per reduplic. pro ἄρειν, a. 2. act. sic ἀραρών, pro ἀρών, a. 2. part. ab ἄρω, apto.

Ἀραρὼς, præt. m. part. vide in ἄραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω, tollo.

Ἄρασθαι, solvisse, a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρατὸς, ὁ, ἡ, execrandus, detestabilis: καταράτος. Suid. est ab ἀράομαι, precor; item imprecor.

Ἀράσσω, seu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ἤραξα, & ἄραξα, amputo, abscindo, propter ferra; item pulso.

Ἀρᾶται, precatur, 3. sing. præs. verbi ἀράομαι, precor.

Ἀροτροφορέω, aratrum fero. Est compositum ex ἄροτρον, τὸ, aratrum, & φορέω, idem ac φέρω, fero.

Ἀράτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἆρον, ἀράτω, & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, tollo.

Ἄραφος, ου, adject. sutura; non sutilis; ὁ ἄραφος, Joan. cap. 19.

Ἀραχίδνα, ης, ἡ, planta quædam ἀμφίκαρπος, utrinque fructifera: ab ἄρακος, leguminis species, cui similis semine.

Ἀράχνειος, ου, καὶ ἀράχνεος, ου, ὁ, ad araneam pertinens, aut ab aranea factus.

Ἀράχνης, ου, ὁ, araneus: & ἀράχνη, ης, ἡ, aranea, & araneæ tela. Dici volunt, aut παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν, aut παρὰ τὸ εἰς ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη.

Ἀραχνήεις, ὁ, araneosus, sive araneæ formam habens.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; item aranea: & vitium olivis, & vitibus peculiare, quod araneum dicitur.

Ἀραχνιάω, fut. άσω, speciem aranei refero; aranearum telis plenus sum: & neut. absol. ἀραχνιοῦσθαι, ex aranea vitiari, araneari. Gaza lib. 9. animal.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ & ἡ, idem ac ἀραχνήεις. araneosus. a Th. ἀράχνης, araneus.

Ἀραχνοϋφὴς, έος, ab aranea textus. Th. ὑφαίνω, texo.

Ἀραχνοειδὴς, & ἀραχνώδης, ὁ, araneosus, araneæ specie apparens, seu speciem ejus præbens: ab ἀράχνης, araneus.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. desertum incolens.

Ἀράω, f. άσω, juro; item compono, apto, congruo. unde ἄραρα, placui, congrui.

Ἄρβηλος, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

Ἀρβύλη, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτης, seu πηλοβάτης, qui per lutum graditur.

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, in Epigr. calceamenti genus ad venandum: ab ἀρβύλη, calceus.

Ἀρβυλόπτερος, ὁ, Perseus; inde dictus, quod suis ἀρβύλαις, calceis habebat affixas alas. Th. πτερὸν, ου, τὸ, ala.

Ἀργαίνω, f. ανῶ, albico; albesco; Eust. ex Eurip. ab ἀργὸς, albus.

Ἀργαῖος, ου, ὁ, Argæus; ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, α, molestus, difficilis, gravis: pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratia, ρ pro λ Attice, ab ἄλγος, dolor; vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον, opus.

Ἀργαλέως, difficulter. Th. idem.

Ἀργάεντες ταῦροι, albicantes tauri. Pind. Th. ἀργὸς, albus.

Ἀργᾶς, ἄντος, & ἀργῆς, ἄργης, & ἄργας, serpentis species.

Ἄργει, Argis, dat. sing. ab ἄργος, Argi.

Ἀργεῖαι, pretiosi calceamenti muliebris genus, Hesych. sic dicti, quæ Argis confici solebat.

Ἀργεία, ας, ἡ, Argiva. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργεινὸς, ὁ, albus, λευκὸς: ab ἀργὸς, idem.

Ἀργεῖος, ὁ, Argivus. Et

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Argicida: epitheton Mercurii: ex Ἄργος, & φόντης, pro φονευτὴς, occisor. Th. φένω, occido, interficio.

Ἀργεμώνη, ἡ, argemone herba; sic dicta, quod argema, & nubeculas in oculo sanare dicitur. Dioscor. 2. 208. & Plin. l. 25. c. 9. ab ἄργεμον, τὸ, albugo.

Ἄργεμος, ου, ὁ, ἄργεμον, τὸ, ἡ ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, albor, seu exulceratio alba in oculi nigra parte, & in candida rubescens. Poll. Unde ἐπάργεμος dicitur, qui eo vitio laborat: dicitur etiam de unguibus, & de iride, ab ἀργὸς, οῦ, ὁ, albus.

Ἀργεννὸς, seu ἀργεννὸς, ὁ, candidus, albus. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργὴς, ῆτος, ἐπὶ, per μεταβολὴν, καὶ συστολὴν dicitur pro

Ἀργεστὴς, οῦ, & Æol. αο, ὁ, albus, velox: ab eod. Themate.

Ἀργέομαι, idem ac ἀργέω, in otio vivo.

Ἀργέω, ῶ, otior. f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα, ab ἀργὸς, otiosus.

Ἀργήεις, ἀργήεντος, & ἀργήεσσα, ὁ candens, lutulentus; idem ac ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; & Th. idem.

Ἀργῆτα, acc. sing. ab ἀργής.

Ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

Ἀργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, otiosus, feriatus. Th. idem.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus. Th. ἀργὸς, albus.

Ἀργήεις, εντος, ὁ, albus, splendidus.

Ἀργηστὴς, οῦ, ὁ, Poet. idem ac ἀργὸς, seu ἀργὸς, otiosus.

Ἀργία, ἡ, otium: item festivitas, qua Deo otiamur: ab ἀργὸς, otiosus.

Ἀργίαι, αἱ ἑορταὶ, feriæ: q. ἀεργία: ex α & ἔργον, opus.

Ἀργίας, ὁ, albus.

Ἀργικέραυνος, ὁ, epith. Jovis; quod albicante fulmine gaudeat: ex ἀργὸς, albus; & κεραυνὸς, fulmen. Hom.

Ἀργίλιψ, idem ac ἀργὸς, candidus: Nicand.

Ἄργιλος, seu ἄργιλλος, ου, ὁ, ἡ, argilla, terra alba, & pura: q. ab ἀργὸς, albus.

Ἀργιλώδης, ὁ καὶ ἡ, argillosus, argillaceus, Th. idem.

Ἀργιόεις, εντος, ὁ, albus, splendidus: ab eod. Themate.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, albos dentes habens: ab ἀργὸς, albus, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Ἀργιόδων, idem ac ἀργιόδους, ὁ, albos dentes habens. Apoll.

Ἀργίπους, Macedonibus ὁ ἀετὸς, aquila, teste Hesychio: proprie celeripes, ab ἄργιος, idem ac ἀργὸς, albus, λευκὸς, item ταχὺς, celer, velox, & πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἄργιος, ὁ, albus, celer.

Ἀργίπους, οδος, ὁ, albipes: & celer.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potius ἄργματα, άτων, τὰ, primitiæ sicut ἀπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀργμένος, Jon. pro ἠργμένος, ὁ, qui cœpit. perf. pass. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἀργοι, Argivi. Sic Ἄργος pro Σπάρτη. Et Ἀργεῖοι, pro Σπαρτιᾶται.

Ἀργολογέω, verba supervacanea dicere, vel scribere: &

Ἀργολογία, ας, ἡ, otiosus sermo.

Ἀργοναύτης, ὁ, Argonauta; qui in navi; quæ Ἀργὼ dicitur, Jasonem est comitatus. Th. ναῦς, νεὼς, navis.

Ἀργοποιὸς, οῦ, ὁ, iners; seu potius inertiam ingenerans, & afferens; inertem reddens: ex ἀργὸς, otiosus, & ποιέω, facio.

Ἄργος, ου, ὁ, nomen propr. Argus, ἑκατόφθαλμος, centum oculos habens.

Ἄργος, τὸ, oppidum Thessaliæ, urbs in Peloponneso; item pro tota Peloponneso, & sæpe pro Græcia universa: unde Ἀργεῖοι, Argivi.

Ἀργὸς, οῦ, ὁ, albus; item otiosus, piger: q. ab ἀεργὸς, ab α, & ἔργον, opus.

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, fictitia vox, q. d. argentangina; dici solet, ubi quis muneribus corruptus tacet, & nihil contradicit, Plut. ex ἄργυρος, argentum, & ἄγχη, suffocatio, strangulatio, a Th. ἄγχω, strangulo, suffoco: item coerceo.

Ἀργυραμοιβικῶς, more nummulari, adverb. ex ἄργυρος, argentum; & ἀμείβω, permuto.

Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, argentarius, nummularius, τραπεζίτης, κολλυβιστὴς, trapezita, Plaut. mensarius. Cic.

Ἀργυράσπις, ιδος, ὁ & ἡ, argenteum clypeum gestans. Athen. Unde ἀργυράσπιδες dicebatur Macedonica quædam legio a clypeis argenteis; ex ἄργυρος, argentum, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργύρεος, ου, & ἀργύρεος, έα, εον, & contract. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus, ἀργυρέοισι, dat. pl. Jon. pro ἀργυροῖς, ab ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρεύω, argentum effodio, μεταλλεύω. Strabo.

Ἀργυρηλάτης, ὁ, argenti cusor. Hesych. ex ἄργυρος, & ἐλαύνω, f. άσω, p. κα; ab ἐλάω, agito: item pulso, ferio.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, parvum argentum, pecuniola: dim. ab ἀργύριον, τὸ, argentum.

Ἀργυρίζομαι, capturas facio, nundinor, lucror. Bud. ex Demosth.

Ἀργυρίζω, flagito, vel aufero argentum, expositor & concutio.

Ἀργυρικὸς, οῦ, ὁ, argenteus, pecuniarius.

Ἀργυροθήκη, & ἀργυροθήκη, ἡ, arcula: argenti & pecuniæ theca. Poll. ex ἄργυρος, argentum, & θήκη, theca, seu repositorium. Th. τίθημι, pono.

Ἀργυροκοπεῖον, ὁ, argentarius. Regum l. 4. c. 12.

Ἀργύριον, ου, τὸ, nummi argentei: Matth. c. 26. Et general. pecunia, ex quocunque sit metallo. ab ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, Poet. & Att. pro ἀργυρᾶ, argentea phiala. Athen.

Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, exactio pecuniæ, capturarum conlectatio. Bud.

Ἀργυρίτης, qui pecunia abundat, ἀργυρῖτις, terra, ex qua foditur argentum: ut ἀργυρῖτις ψάμμος, argentea arena. Diosc.

Ἀργυρόβιος, ὁ, nervum arcus habens argenteum: ex ἄργυρος, argentum, & βιὸς, ὁ, nervus arcus.

Ἀργυρογνώμων, ὁ, argenti spectator, argentarius, nummularius: quasi pecuniæ speculator; qui argentum ad Lydium lapidem probat: ex ἄργυρος, argentum, & γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cognitor, explorator. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἀργυροδίνης, ὁ, ἡ, argenteos habens vortices: ab ἄργυρος, argentum, & δίνη, vortex.

Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀργυρώδης, argenteus: ab ἄργυρος, argentum.

Ἀργυρόηλος, ὁ, ἡ, argenteos habens clavos: ab ἄργυρος, & ἧλος, clavus.

Ἀργυροθήκη, ἡ, loculus, in quo servatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον, τὸ, locus cudendo argento destinatus, signandæ pecuniæ officina. Athen. l. 5.

Ἀργυροκοπέω, argenteos nummos cudo; vel argentum signo.

Ἀργυροκοπιστῆρες λόγων, dicuntur metaphorice, qui verba, aut orationes cudunt. Poll. ex ἄργυρος, argentum, & κοπὴ, ἡ, sectio, incisio; a κόπτω, scindo, seco.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, pro quo dicitur & ἀργυροκόπος, argentarius, qui argentum, seu argenteos nummos cudit; argenti signator; qui pecuniam signat. Ex ἄργυρος, argentum, & κόπος, ὁ, labor.

Ἀργυρολογέω, ῶ, pecunias posco, & exigo; argentum colligo. Thuc. Polyb.

Ἀργυρολόγητος, ὁ, ad pecuniam colligendam institutus. 2. Mach. 11. ex ἄργυρος, argentum, & λέγω, lego, colligo.

Ἀργυρολογία, ἡ, argenti. i. e. pecuniæ coactio, & exactio.

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ, qui argentum, i. e. pecuniam, colligit, coactor, quæstor, pecuniæ legendæ destinatus.

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ & ἡ, argento mixtus; Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀργυραμοιβὸς, ου, ὁ, argentarius, trapezita: παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόομαι, argentum recipio, argento donor. Pind.

Ἀργυρο-

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, argenteos pedes habens, idest argentei coloris, candidos, Iliad. α. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis: vel a πέζα, fimbria.

Ἀργυρόπεζος, ὁ, idem ac ἀργυρόπεζα, Epith. Thetidis, apud Hom. Il. α. & Veneris, apud Pind. quod exp. etiam, argenteas fimbrias habens, i. e. ὁ λευκὰ κράσπεδα περὶ τοῖς ἄκροις τῶν ἱματίων ἔχουσα, inquit Eust. & sic est ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, ἡ, fimbria.

Ἀργυροποιεῖον, ου, τὸ, locus, ubi argentum & numismata cuduntur. Th. ποιέω, facio.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ, qui est argenteis pedibus.

Ἀργυροπρατικοὶ, οἱ, nummularii, ab expendis pecuniis ita dicti: in Pand. Græc.

Ἀργυροπρακτικὴ, scil. τέχνη, argentaria: ab ἀργυροπρακτικὸς, ad argentum elaborandum faciens.

Ἀργυροπρακτικὸς, ῆ, ὸ, ad argentum elaborandum faciens. unde ἀργυροπρακτικὰ ἐργαστήρια argentariæ officinæ, argentaria. Th. πράσσω, ago, facio; unde πρακτὸς, ὁ, qui agi potest, sub actionem cadens; & πρακτικὸς, aptus ad agendum, qui agere potest.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, pecunia numerata vendo. Polyb. Th. πωλέω, vendo.

Ἀργυρόῤῥιζος, ab ἄργυρον, argentum, & ῥίζα, radix.

Ἀργυρόῤῥυτος, ου, ὁ, argentifluus; fluenta habens argentum vehentia: ut ἀργυρορρύτων Ἕβρου, Eurip. in Herc. Fur. ex ἄργυρος, argentum, & ῥύω, f. ύσω, inusit. pro Th. ῥέω, fluo.

Ἄργυρος, ου, ὁ, argentum: sic dicitur a candore, ab ἀργὸς, albus. hinc ἀργυρόω, argento obduco, pecunia dono: ἀργύριον, τὸ argentum.

Ἀργυρότοξ', pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ, argenteo arcu decorus. ab ἄργυρος, & τόξον, τὸ, arcus, telum.

Ἀργυροτράπεζα, ἡ, argentaria mensa in Edict. Justin. item mensa argentea. Th. τράπεζα, mensa.

Ἀργυροῦς, & ἀργυρεῦς, contracte ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.

Ἀργυροφάλαρος, ὁ, argenteis phaleris ornatus. Athen. Th. φάλος, ὁ, apex, conus galeæ. unde φάλαρα, τὰ, phaleræ.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, argento splendens. Non. Th. φέγγος, εος, τὸ, splendor.

Ἀργυροχάλινος, ὁ, argenteis exornatus frænis. Th. χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum.

Ἀργυροχόος, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Th. χέω, fundo.

Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento, deargento. Plut.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.

Ἀργυρώδης, ὁ argentosus. Xen.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, vasa argentea; ornatus, vel suppellex argentea. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος, argentum, & ὠνέομαι, emo.

Ἀργύφεος, & ἄργυφος, ου, ὁ, ἡ, alba textura constans; item albus: ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ, textile; quod ab ὑφάω, texo.

Ἀργυφὴς, έος, ὁ, alba textura constans.

Ἀργὼ, όος, ἡ, Argo, navis Jasonis sic dicta, quod in Argo fabricata: item sydus.

Ἀργῶς, adv. otiose, segniter; item temere, frustra. q. ἀεργῶς, sine opere.

Ἄρδα, ἡ, inquinamentum: quia solet αἴρεσθαι, tolli. unde ἄρδαλος, immundus.

Ἄρδαλος, ὁ, qui munde non vivit.

Ἀρδαλόω, f. ώσω, inquino.

Ἀρδάνιον, ου, τὸ, dicitur vas, in quo pecudes adaquantur; vel potius certa pars vasis, quod κεράμιον appellabatur: apud Polyb.

Ἀρδεία, ἡ, & ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, vel adaquatio. a Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἀρδεῖν, Att. & Dor. pro ἀρδεύειν, irrigare: verbi ἄρδω, aquatum duco.

Ἀρδεύω, Jon. & Poet. idem ac ἄρδω, irrigo, adaquo, aquatum duco.

Ἀρδηθμὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἀρδμὸς, irrigatio.

Ἄρδην, alte, funditus, plane, omnino. adv. ab αἴρω, tollo.

Ἀρδήσκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ἄρδις, ιος, ἡ, cuspis teli: q. ab αἴρω, vel ab ἄρω, tollo.

Ἀρδμὸς, ῦ, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, rigant, 3. pl. seq.

Ἄρδω, f. σω, irrigo, potum præbeo. ἄρδομαι, irrigor. ἀρδόμενος, madens.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, ἡ, Arethusa, fons Ithacæ, aut Siciliæ, de quo Ovid. Metam. lib. 5.

Ἀρεὰ, ᾶς, ἡ, minæ: ab ἀρὰ, imprecatio; maledictionis denuntiatio.

Ἀρείας πάγος, Areæ trajectus. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, ου, καὶ ἀρειμανὴς, έος, ὁ, ἡ, bellicosus: ad verbum, Marte furens: ab Ἄρης, Mars, & μαίνομαι, insanio.

Ἀρειομανὴς, ὁ, in Eccl. Hist. exp. Arianus, insaniens in Arianismo.

Ἀρειομανίτης, ὁ, Arianus.

Ἄρειον, τὸ, melius, præstantius: est neutrum genus ab ἀρείων (pro quo & ἀρειότερος) melior, præstantior; proprie Marte, & armis præstantior; ut eius superl. ἄριστος, ὁ, optimus; proprie, Marte, seu armis præstantissimus: seu maxime bellicosus. Nam them. est

Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρεοπαγίτης, vel Ἀρειοπαγίτης, seu Ἀρεοπαγίτας, ου, ὁ, Areopagita, senator, vel judex Atheniensis, qui de rebus capitalibus judicabat.

Ἀρεόπαγος, ὁ, seu Ἄρειος πάγος, curia Atheniensis sic dicta: ad verbum, Martius collis.

Ἄρειος, & Ἀρήιος, ὁ, Martius. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρειότερος, ὁ, melior, compar. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab ἄρομαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἀρειθάρσης, ὁ, a Marte audaciam sumens; i. e. Martius, bellicosus. Epigr. ex Ἄρης, Mars, & θάρσα, ας, ἡ, audacia.

Ἀρείφατος, ὁ, Martius, bellicosus, fortis. Ἀρηίφατος, idem ac ἀρείφατος, Marte, seu in prælio peremptus, quasi ἀρηπεφόνος. Ab ἄρης, Mars, & φάω, occido.

Ἀρειὼ, pro ἥσσων, minor. Etym. ab ἀρειὰ, ἡ, minæ.

Ἀρείων, ὁ, ἡ, & in n. g. ἄρειον, ονος: præstantior, proprie armis; melior: irreg. compar. ab ἀγαθὸς, bonus, & Ἄρης, Mars.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσαντο, Jon. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσαις, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, tollo.

Ἄρεσμα, ατος, τὸ, placitum. Item facetiæ, lepos in sermone.

Ἀρέσκευμα, τὸ, blanda appellatio, & adulatoria. Plut.

Ἀρεσκεύομαι, f. εύσομαι, comiter appello, vel ago; blandior. Plut. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσκόντως, adv. grate, Eurip. ἀρεσκόντως σοι, ex animi tui sententia.

Ἄρεσκος, ου, ὁ, blandus: ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσκω, placeo, placo. imperf. ἤρεσκον. præs. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω, p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα, infin. ἀρέσαι, part. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, acquiesco. a. 1. m. ἠρεσάμην, & Jon. ἀρεσσάμην, ω, ατο. præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεστὸς, ἀνθρωπάρεσκος, εὐάρεστος, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω, de quibus in suis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσσάμενος, ὁ, placens, a. 1. part. m. Poet. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum; genus placentæ Diis consecratum, & acceptum. Etym. Eustath.

Ἀρεστήριον, ου, τὸ, sacrificium, gratum proprie, & acceptum.

Ἀρεστὸν, τὸ, Bud. idem esse ait, ac Latinis decretum, & placitum: ab ἀρεστὸς, ὁ, placitus, gratus.

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, gratus, a, um. ἀρεστόν ἐστι, æquum est. a 3. pers. ἤρεσται, ab ἀρέσκω, placeo. Hinc & ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, placita.

Ἀρεστῶς, adverb. grate: ab ἀρεστὸς, ὁ, gratus.

Ἄρετ', pro ἄρετο, ceperat, imperf. Jon. vel, ut alii, a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, tollo.

Ἄρεται, 3. sing. ab ἄρομαι, aptor. Thema ἄρω, apto.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετὴ, ἡ, virtus.

Ἀρέτας, α, ὁ, Aretas, æ, nomen viri.

Ἀρετάω, ῶ, & ἀρετάζω, virtutis felicitatem assequor, i. e. quæ virtutem comitantur; vel, ut alii, feliciter procedere, vel recte succedere. Odyss. θ. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, non reddunt beatum mala opera. ab ἀρετὴ, ἡ, virtus.

Ἀρετὴ, ῆς, ἡ, virtus: q. ab ἀρέσκω, placeo, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, placo: q. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἄρεω, Dor. pro Ἄρεος, gen. singul. ab

Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρέων, imprecationum, gen. pl. Jon. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.

Ἄρη, pro Ἄρεα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἄρηαι, auferas, Jon. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται, ab αἴρω, tollo.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. Jon. pro ἀρήγειν, imperf. Jon. ἄρηγεν, pro ἤρηγεν: ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. f. g. ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρηγόνες, οἱ, auxiliatores, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος, ὁ, adjutor, tutor.

Ἀρήγω, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello. nam ab Ἄρης, Mars, deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ & ἡ, defensor, tutor; & tutrix: part. præc. Th.

Ἀρήια, pl. Mavortia. Ab ἀρήιος, Martius.

Ἀρήιος, seu ἄρειος, ὁ, Martius. Th. Ἄρης.

Ἀρηίθοος, ου, bellicosus: ab Ἄρης, Mars, & θοὸς, velox. Est & Ἀρηίθοος, nomen proprium.

Ἀρηίφατος, ὁ, nec non ἀρείφατος, ὁ ἐν τῷ ἄρει πεφασμένος, in prælio occisus: ab

Ἄρης, Mars, & φάω, occido.

Ἀρηίφιλος, ου, ὁ, Marti charus, aut cui Mars charus, bellator. ab Ἄρης, Mars. & φίλος, amicus.

Ἀρημένος, ὁ, læsus, damnum passus, detentus: ab ἀρέομαι; quod ab ἀρὴ, damnum, noxa.

Ἄρην, pro Ἄρεα, acc. singul. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρὴν, ὁ, ἡ, agnus. gen. ἀρένος, & per Syncop. ἀρνός. q. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, καὶ ἡ, agnus, agna.

Ἀρὴν, pro ἀρὰν, acc. Jon. ab ἀρὰ, damnum, diræ.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.

Ἄρηξις, εως, ἡ, auxilium, βοήθεια: ab ἀρήγω auxilior.

Ἄρηρα, Attica reduplicatione pro ἦρα, compactus sum, congrui, præt. m. verbi ἄρω, apto, Vel ab αἴρω tollo: ubi discriminis causa ι subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, compegeram, plusq. p. m. ἀρηρὼς, p. m. part. Vide ἄρω.

Ἄρης, εος, vel ος, ηος, εως, ὁ, & vocat. Ἄρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum. dicitur & Ἄρης, ου, Jon. ευ, & proprie est ferrum. Ponitur inter themata. Hinc. ἄρειος, & ἀρήιος, ἀρείων, ἄριστος, ἀρείφατος, ἀρηίφιλος, & ἀρειμανὴς, de quibus in suis locis.

Ἀρῆς, gen. Jon. ab ἀρὰ, ᾶς, diræ.

Ἀρησόμεθα, supplicemus, pro ἀρησώμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, f. ἀρήσομαι, vel ab ἀρέσκω, placeo. f. έσω.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, tollo.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, &

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, sacerdos: in acc. ἀρητῆρα: ab ἀρὰ, preces.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymicum in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa: ut ἀρητιάδα Μεναλίππην, bellicosam Menalippen. est a Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἄρητος, ὁ, funestus, perniciosus: παρὰ τὴν ἀρὰν, idest, βλάβην. vel pro ἄῤῥητος, inenarrabilis: ab α, & ῥέω, dico.

Ἀρηφαίνων, ὁ, præs. part. Martem præ se ferens: ex Ἄρης, Mars, & φαίνω, appareo.

Ἀρθεὶς, ὁ, sublatus, elevatus: evectus: a. 1. part. pass. ab αἴρω, tollo. a. 1. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν, pro ἄρθησαν, 3. pl. Jon. a. 1. pass. ab ἤρθην, verbi ἄρω, apto, compono.

Ἀρθέω, ης, η, Jon. pro ἀρθῶ. hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, tollo.

Ἄρθητι, a. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, a. 1. inf. ἀρθήσεται, tolletur, 3. f. 1. pass. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, amo, concordiæ vinculo jungor.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, amicus, confœderatus.

Ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, amicitia, concordia: ab ἄρω, apto, & θυμὸς, animus.

Ἀρθρικὸς, ὁ, articularis: idem ac

Ἀρθριτικὸς, ῦ, articulari morbo laborans, podagricus, articularius.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, articulorum dolor.

Ἄρθρον, ου, τὸ, artus, articulus: item vox Grammaticorum: q. ab ἄρω, apto.

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, articulo, fingo, formo: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, vocem articulatam edere.

Ἀρθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, articulosus: unde ἀρθρώδεις, articulosi. Plin Arist. de leone: καὶ ὅλον τὸ σῶμα ἀρθρῶδες. a præc. Th. ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

Ἀρθρώσειε, 3. singul. a. 1. opt. act. verbi ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

Ἀρι, particula præfixa vocabulis apud Poetas, significationem auget, ut in ἀρίζηλος, &c.

Ἀρία, ας, ἡ, arbor inter eas, quæ maxime serotino germinatu florent. (Plin. l. 16. c. 25.)

apud Theophrastum l. 3. c. 6. hist. plant. hyemis initio fructus profert.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minois filia.

Ἀριγνώμων, ἡ, quæ statim gravida est facta, seu ἀριγόνιμος, fœcunda: ex ἀρι, quod Aeolice est περὶ, (& nihil nisi in compositione significat; sic autem est particula augens dictiones: ut ἀρίπικρος, valde amarus) & κύω, in utero fero.

Ἀριγνὼς, ὁ, idem ac ἀρίγνωτος, valde notus.

Ἀριγνώτως, manifeste. ab ἀρίγνωτος, manifestus.

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ, clarissimus. valde notus. ἀρίγνωτοι, οἱ, Poet. pro ἀρίγνωτοι, valde noti: ex ἀρι, valde, & γινώσκω, cognosco.

Ἄριγος, ου, ὁ, a frigore tutus: ex α priv. & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Ἀριδάκρυος, ου, ὁ

Ἀριδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, multum lacrymans; ad lacrymas propensus: ab ἀρι, & δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀριδάκρυτος, ου, ὁ, multum lacrymabilis; item idem ac ἀριδάκρυος, ου, ὁ, multum lacrymans: a δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀριδείκετ', pro ἀριδείκετοι, vocat. ab

Ἀριδείκετος, ου, præclarus, inclytus: ex ἀρι, & δεικετὸς, pro δεικτὸς, demonstrativus. a δείκνυμι, ostendo.

Ἀρίδηλος, ου, ὁ, clarus, præclarus: ex ἀρι, & δῆλος, manifestus.

Ἀριδήλως, manifeste, adv. φανερῶς: ab ἀρίδηλος, clarus.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum æmulandus: ex ἀρι, & ζῆλος, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere. verso δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. clare, manifeste, studiose, magna cum æmulatione.

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ, valde æmulandus.

Ἀρίηκοος, ὁ, obediens, acute audiens. ὀξυήκοος, ἀπειθὴς. Nonn. valde attente audiens: ex ἀρι, & ἀκοὴ, auditus; vel ex aor. 2. ἤκουν, verbi ἀκούω, audio.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. pass. & ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. ind. act. verbi ἀριθμέω, numero.

Ἀριθμέω, ῶ, numero. f. ήσω, p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι. præt. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠριθμέαται, part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

Ἀριθμηθήμεναι, Poet. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω, numero.

Ἀριθμητὴς, ὁ, adnumerator: in Anth. Epigr. Th. idem.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, quod numeratur, numeratum.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio.

Ἀριθμητικὸς, κὴ, κὸν, ad numeros, seu artem numerandi pertinens.

Ἀριθμητικὸς, ὁ, numerandi peritus.

Ἀριθμητικὴ, (sub τέχνη) numerandi ars. Arithmetica.

Ἀριθμητὸς, ὸ, numerabilis: a præt. pass. verbi ἀριθμέω, quod ab ἀριθμὸς, numerus.

Ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Ἀρικύμων, ἡ, mulier, quæ cito fit gravida, seu prægnans. Hippocr. Exponitur & quæ facile concipit: Hesych. Item fœcunda; ἡ ταχέως ἐγκύμων γινομένη. Galen. ex ἀρι, & κύω, cito impleta, & gravida facta.

Ἀριμάζειν, aptare, quadrare; idem ac ἁρμόζειν. Hesych.

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis, Arimathæa. Hebr. leo mortuus.

Ἀριμασποὶ, οἱ, Arimaspi: homines vocantur Scythice, qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισι, dat. pl. Jonic. ab Ἄριμοι, nomen loci.

Ἄριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, (pro quo etiam dicitur ἄρις) & ἄρινος, naso, aut naribus carens; q. d. malum habens nasum; non sagax. unde ἄρινες, οἱ, ut ἄρινες κύνες, non sagaces canes: (cujus contrarium εὔρινες, Pol.) idem ac ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ: ex α priv. & ῥὶν, vel ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, nasus.

Ἀρινὸς, pro ἐαρινὸς, ὁ, ὁ, vernus; ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver: occurrit in Epigr.

Ἀριοβαρζάνειος, ου, ὁ, nomen emplastri, ab Ariobarzane ita dicti.

Ἀριπρεπέες, οἱ, decori, nom. pl. ab ἀριπρεπὴς, ὁ, ἡ, ἡ, decorus.

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, decorus. Ex ἀρι, valde, & πρέπω, decorus sum.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, eximium decus, decor.

Ἀριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, admodum decenter.

Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, naso, vel naribus carens. non sagax: ab α, & ῥὶς, vel ῥὶν, nasus.

Ἄρις, ιδος, ἡ, fabrile instrumentum, scobina.

Ἄρις, Hesych. herba, quæ & ἀρίσαρον.

Ἀρίσαμος, Doric. pro ἀρίσημος, ου, ὁ, bello clarus: ex ἀρι, valde, & σῆμα, signum.

Ἀρίσαρον, herba pusilla, ejusdem fere generis cum primitivo nomine ἄρον, ου, τὸ, arum, herba ex dracunculi generibus.

Ἀριστάρματος, ου, ὁ, qui præstantissimum currum habet: quod ab ἄριστος, optimus, & ἅρμα, currus.

Ἀριστεύδης, έος, ὁ, & ἡ, valde indignans, vel iracundus, ὁ ἄγαν σκυζόμενος. Etym. σκύζα γὰρ τὸ ὀργίζεσθαι: sic Artemydorus.

Ἄριστα, optima, pl. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ab ἀγαθὸς, bonus: comp. ἀρείων, melior. interdum est adv. præstantissime, optime.

Ἀρισταγόρας, ου, ὁ, Aristagoras, nomen viri.

Ἀρίσταθλος, ὁ, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. Epigr. de Hercule, ex ἄριστος, optimus, & ἆθλος, ου, ὁ, idem ac ἄεθλος, certamen.

Ἀρισταῖος, ου, ὁ, Aristæus, nomen viri.

Ἀριστάρχειον, τὸ, dicebatur templum quoddam Dianæ sacrum: ab ἀριστάρχέω, optime impero.

Ἀριστάρχέω, ήσω, optime impero, seu magistratum gero: ab ἄριστος, optimus, & ἀρχὴ, principatus.

Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, Aristarchus, nomen viri, Gr. optimus princeps.

Ἀριστάω, ῶ, prandeo, f. ήσω, p. ἠρίστηκα. a. 1. ἠρίστησα, a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. Th. Ἄρης, Mars, prælium, vulnus.

Ἀριστείδης, ου, ὁ, proprium nomen viri.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, premium, proprie fortitudinis ergo. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, sinistra manus.

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, sinister, infaustus: q. ab ἄριστος, optimus, per Euphemismum.

Ἀριστεροστάτης, ου, ὁ, qui a sinistra stat. Poll. ex ἀριστερὰ, sinistra, & ἵστημι, sto; unde στάτης, ου, ὁ, qui sterit, aut stat. Sic δεξιοστάτης, qui stat a dextra.

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ, qui tantum sinistram habet, aut ea sola utitur; quasi sinistratius: ex ἀριστερὰ, sinistra, & χεὶρ, manus.

Ἀριστεύεσκε, excellebat, imp. Jon. (Nam Jones in imper. & a. 1. & 2. formant 3. pers. singularem a. 2. remoto augmento, addita syllaba κε) verbi ἀριστεύω, excello. Th. Ἄρης. Mars.

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præs. part. f. g. verbi ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps, omnium fortissimus: ab ἄριστος, optimus. Thema Ἄρης, Mars.

Ἀριστεύσας, ὁ, antecellens, a. 1. part. act. f. g. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστευτικὸς, ου, ὁ, strenuus. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, excello, fortissime me gero. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστῆες, ήων, Jon. fortissimi: item optimates, seu proceres.

Ἀριστήεσσιν, dat. pl. Jon. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, έος, princeps.

Ἀριστητικὸς, ου, ὁ, ἔθος ἔχων ἀριστᾶν, consuetudinem habens convivandi, & prandendi. Etym. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, prandium præbeo, prandium excipio. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίνδην, adv. optimos quosque deligendo. ἀριστίνδης, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος, de optimis electus. Hesych.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nomen viri, Aristobulus. Gr. optimus consiliarius.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀριστογένεθλος χώρα, locus, ubi optimi nascuntur, seu locus, qui optimos generat: ex ἄριστος, optimus, & γίνομαι, gignor, nascor; unde γένος, genus; & γενέθλη, ortus, origo.

Ἀριστογόνος, ου, ὁ, ἡ, parens optimæ prolis: ab ἄριστος, optimus, & γόνος, soboles. Th. γίνομαι, nascor.

Ἀριστόδειπνον, ου, τὸ, prandium cœnæ conjunctum; Ateus. ex ἄριστον, ου, τὸ, prandium, & δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Ἀριστόδημος, ου, ὁ, quasi populi princeps: ex ἄριστος, optimus, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἄριστοι, οἱ, optimates, primores Livio; summates Plauto; proceres; viri præcipui; præstantissimi; est plur. masc. a sing. ἄριστος, ὁ, optimus.

Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, status reip. quæ ab optimatibus gubernatur: cui opponitur δημοκρατία, principatus populi, status popularis.

Ἀριστοκρατέω, f. ήσω, optime impero.

Ἀριστοκρατοῦμαι, pro statu optimatum: ab ἄριστος, optimus, & κρατέω, impero. quod a κράτος, τὸ, imperium.

Ἀριστοκρατοῦμαι, sub optimatum regimine vivo.

Ἀριστοκράτης, εος, ὁ, Aristocrates, nomen proprium.

Ἀριστοκρατία, idem ac ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad aristocratiam pertinens: item aristocratiæ studiosus.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba quædam; sic dicta ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἄριστα βοηθεῖν ταῖς λοχοῖς, quod existimetur optime puerperis opitulari. Diosc. Plin. Scribitur & ἀριστολόχεια, apud Nicand. ex ἄριστος, optimus, & λοχὸς, ὁ, ἡ, gravidad; a λέλοχα, cubo, seu λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἀριστόμαντις, ὁ ἢ ἡ, optimus, seu præstantissimus vates. Soph. ex ἄριστος, optimus, & μάντις, εως, ὁ & ἡ, vates.

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, in præliis præstantissimus.

Ἄριστον, ου, τὸ, prandium. Volunt dici, quasi ἀόριστον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, mane. ἄριστον δειλινὸν, merenda.

Ἀριστονομία, ἡ, optimatum regimen, seu imperium. Hesych. & Suid. ex ἄριστος, optimus, & νομὸς, ου, ὁ, præfectura: a Th. νέμω, rego, regno.

Ἀριστόνοος, ου, ὁ, benevolus, optima mente præditus: ex ἄριστος, optimus, & νόος, mens.

Ἀριστοποιέω, prandium facio, cibum a paro.

Ἀριστοποιοῦμαι, prandeo; & participium pass. ἀριστοποιούμενα, ea, quæ parantur] in prandium: ex ἄριστον, prandium, & ποιέω, facio.

Ἀριστόπονος, ου, ὁ, ἡ, optime laborans: ab ἄριστος, optimus, & πόνος, labor. quod a p. m. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ἄριστος, ὁ, optimus. ἄριστοι, οἱ, optimates, primores, proceres: superl. ab ἀγαθὸς, bonus: comp. ἀρείων, melior. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, ὁ, præstantissimus tubicen. Poll. ex ἄριστος, optimus, & σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, buccinator: a Th. σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, buccina.

Ἀριστοτέλης, ους, ὁ, Aristoteles, princeps Philosophorum.

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus, & præstantissimus artifex: ex ἄριστος, optimus, & τέχνη, ars.

Ἀριστοτόκος, ου, qui optimos parit. ἀριστότοκος, ου, optimo partu editus, præstantissimos. & ἀριστοτόκεια, quæ &c. ab ἄριστος, optimus, & τίκτω, pario.

Ἀριστοφάνευς, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab Ἀριστοφάνης, Aristophanes.

Ἀριστοφάνης, ὁ, Aristophanes. Poeta comicus.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ ἢ ἡ, manibus strenuus, fortissimus. Ab ἄριστος, optimus, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἀριστώδινες dicebantur Athenæ, ut quæ parerent optimos, & præstantissimos: ex ἄριστος, optimus, & ὠδὶν, ἡ, unde ὠδὶν, seu ὠδὶς, ῖνος, dolor parturientis, & ὠδίνω, parturio.

Ἀριστῶν, prandens: ab ἀριστάω, prandeo

Ἀριστητὸς, ὸ, ὁ, tempus prandii, ἀρίστου ὥρα. Hesych.

Ἀρισφαλὴς, ὁ, valde lubricus, fallax. ἀρισφαλεῖς, οἱ, dubii. Et

Ἀρισφαλεῖς, οἱ, facile decepti: ab ἀρι, & σφαλὴς, quod a σφάλλω, seduco.

Ἀριφραδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, valde manifestus, insignis.

Ἀριφραδέως, adv. valde manifeste: ab ἀρι, valde, & φραδὴς, prudens. Th. φράζω, dico, ostendo.

Ἄριφρων, cui est mala mens; male animatus: ὁ κακῶς φρονῶν. Suid. Hesych.

Ἀρίων, ονος, ὁ, nomen viri, Arion.

Ἀρκαδία, ἡ, Arcadia, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, sufficit, impersion. ab ἀρκέω, a. 1. ἤρκεσα, Jon. ἀρκέεσθαι, contentus esto, præs. inf. pass. pro imperat.

Ἄρκειον, τὸ, herba quædam palustris. Diosc. scribitur a plerisque ἄρκτιον.

Ἄρκειος, ου, ὁ, idem ac ἄρκτειος, ursinus, ut ἐν λίπει ἀρκείῳ, ex adipe ursino.

Ἀρκέομαι, οῦμαι, sufficio, par sum. Thuc. frequentius est pro contentus sum, acquiesco. nam qui contentus est aliquibus rebus; & acquiescit, illæ ei sufficiunt. hinc ἀρκεσθεὶς τούτοις, apud Plut. est pass. ab ἀρκέω, sufficio, par sum.

Ἀρκεόντως, Jon. pro ἀρκούντως, sufficienter. Th. ἀρκέω, sufficio.

Ἀρκέσει, arcebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulso.

Ἀρκεσθησόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι, sufficio, par sum.

Ἀρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Ἀρκεσίλαος, Arcesilaus.

Ἀρκεσίλαος, ου, ὁ, Arcesilaus, nomen proprium.
Ἄρκεσις, εως, ἡ, utilitas, auxilium.
Ἄρκεσμα, τὸ, auxilium: ab ἀρκέω, juvo.
Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, sufficiens. Ex ἀρκετόν, sufficit, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, sufficio.
Ἀρκετῶς, sufficienter.
Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi, quæ maturitate nigrescit. Et Dioscor. etiam ipsam arborem ἀρκευθίδα vocat.
Ἀρκεύθινος, juniper: ab ἄρκευθος, juniperus.
Ἄρκευθος, ου, juniperus: παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν, idest, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia sc. reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν ἔθω.
Ἀρκέω, sufficio, arceo, opitulor, propulso. Item satis, vel par sum, satisfacio. f. έσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, & Jon. ἄρκεσα. præs. pass. ἀρκέομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι. a. 1. pass. ἠρκέσθην. f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι, cum dativo.
Ἀρκῆλοι, οἱ, ursorum catuli. Eust. Th. ἄρκτος, vel ἄρκος, ursus.
Ἄρκιος, ὁ καὶ ἡ, & ἀρκίος, Poet. pro ἀρκετὸς, sufficiens, satis dignus, adjuvans, utilis; item propulsatorius, propulsandi vim habens. Exp. etiam septentrionalis: ut ἄρκιος νότος, Eust. & sic est pro ἀρκτικὸς: ut ἀρκῷος pro ἀρκτῷος, ursinus. a Th. ἄρκτος, ὁ, ἡ, ursus, ursa.
Ἀρκὸς, οῦ, ὁ, idem ac ἄρκεσμα, τὸ, & ἄρκεσις, ἡ, auxilium. Them. idem.
Ἀρκούντως, adv. idem ac ἀρκετῶς, sufficienter, satis, abunde. Th. ἀρκέω, sufficio.
Ἀρκτεῖος, ου, ὁ, ursinus.
Ἀρκτέον, incipiendum: verbale ab ἄρχω, ordior.
Ἀρκτεύω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Suid. Poll. Unde ἀρκτεία, illa consecratio virginum Dianæ.
Ἀρκτῆ, ῆς, ἡ, (sub. δορὰ) ursina, scil. pellis. Th. ἄρκτος, ὁ, & ἡ, ursus, ursa.
Ἀρκτικὸς, ὁ, ὁ, septentrionalis. Them. ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, ursus, ursa.
Ἄρκτιον, τὸ, dicitur herba quædam, de qua Diosc. 4. 106. & Galen. simpl. 6. & Plin. 27. 6. Th. ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, ursus, ursa.
Ἀρκτόμυς, υος, ὁ, mus ursinus: sic dictus, quod incedit bipes, & prioribus pedibus tamquam manibus utitur, quod ursorum proprium. Vox Hellenistica. Ex ἄρκτος, ursus, & μῦς, mus.
Ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ, ursus, ursa: item signum cœleste.
Ἀρκτοῦρος, ὁ, Arcturus; stella post ἄρκτου οὐρὰν, ursi caudam. nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.
Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, custos ursæ, sydus, quod & Bootes; astrum arctophylax: ex ἄρκτος, ursus, & φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos. Th. φυλάσσω, custodio.
Ἀρκτῷος, ου, ὁ, Arctous, septentrionalis. Herod.
Ἀρκυοστασία, ας, ἡ, & ἀρκυοστάσιον, τὸ, retium statio, seu tensio. Item locus, ubi tenduntur retia, seu in quo stant plagæ.
Ἄρκυς, υος, ἡ, rete, reticulum, vitta.
Ἀρκυστάσιον, idem ac ἀρκυοστασία, & ἀρκυοστάσιον, retium statio, seu tensio.
Ἀρκύστατος, ου, ὁ, retium tensivus. & ἀρκύστατα, τὰ, loca, ubi retia figuntur: item ipsa retia: ab ἄρκυς, rete, & ἵσταμαι, sto; unde στάσις, statio; & στατὸς, qui stat.
Ἀρκυωρέω, retia custodio; sto ad retia, & indaginem. Eust. ex ἄρκυς, rete, & οὖρος, custos, unde ὁράω, & mutato ο in ω, ὠρέω, custodio.
Ἀρκυωρὸς, ὁ, custos retis, seu retiarius, qui stat ad retia, & indaginem.
Ἅρμα, ατος, τὸ, currus, vehiculum a præt. pass. ἄρω, apto, mutato spiritu.
Ἀρμαγεδὼν, τὸ ἀνάλωτον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.
Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cibus, demensum. Th. ἄρω, adapto: παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἐγχειρονεῖν τὰ μέλη. Hesych.
Ἁρμαλιᾶς ὄχος, vehiculum, quod exercitui commeatum circumvehebat. nam ὄχος, ου, ὁ, & ὄχος, τὸ, est currus, vehiculum.
Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Jon. ab ἁρμαλιὰ, cibus.
Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, currus, theda. Th. ἅρμα, idem.
Ἁρμαξοτροχιὰ, idem ac ἁρματροχιὰ, & χιὴ, ἡ, curriculi orbita; quod est pro ἁρματοτροχιά: ex ἅρμα, τὸ, currus, & τροχὸς, rota. Th. τρέχω, curro.
Ἁρμάτειος, & ἁρμάτιος, ου, ad currum pertinens, curulis; ab eod. Th.
Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, vel aurigor. Eurip. ab ἅρμα, τος, τὸ, currus.
Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus.
Ἁρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro
Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, currus agitator. Ex ἅρμα, currus & ἐλαύνω, agito.
Ἁρματηλατέω, curru, seu curribus vehi, seu agitari. ejusdem Them. & compositionis.
Ἁρματονίκη, & Dor. α, ἡ, victoria curulis. ex ἅρμα, currus, & νίκη, victoria.
Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Th. ἅρμα, currus.
Ἁρματῖται, οἱ, bigales, bigatii. Th. idem.
Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, curule certamen. ab ἅρμα, currus, & δρόμος, cursus: quod a τρέχω, curro.
Ἁρματόεις, οεντος, ὁ, curulis: ab ἅρμα, ατος, τὸ, currus.
Ἁρματομαχέω, ex curru pugno. Eust. ex ἅρμα, currus, & μαχέω, pugno.
Ἁρματοπηγέω, currus fabricor. ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.
Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui currum fabricatur: ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.
Ἁρματοποιέω, currus facio, vel fabricor: ex ἅρμα, currus, & ποιέω, facio.
Ἁρματοποιὸς, ὁ, carpentarius, seu qui currus facit, aut fabricator.
Ἁρματοτροφέω, curules equos alo, seu nutrio.
Ἁρματοτροφία, ἡ, curulium equorum nutritio: ex ἅρμα, currus, & τροφέω, idem ac τρέφω, alo, nutrio.
Ἁρματοτροχιὰ, ἡ, curriculi orbita.
Ἄρμενα, τὰ, apta, congrua, per syncop. pro ἀρμόμενα, pl. ab ἀρμόμενος.
Ἄρμενον, ου, τὸ, instrumentum, ut congruum, & necessarium opifici: ab ἄρω, apto.
Ἄρμενος, pro ἀρμόμενος, ὁ, præs. part. pass. ab ἄρω, apto. Sic ἔρμενος, pro ἐρόμενος, ubi est syncope, & spiritus mutatio Æolica.
Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, Hippocrati dicitur πᾶσα σύνδεσις τρημάτων, compages, commissura, compago: Galenus exp. suturam in capite: idem ac ἁρμὸς, & Thema idem.
Ἁρμηλατέω, aurigor; certo aurigatione in curuli certamine. Et per syncopen pro ἁρματηλατέω.
Ἁρμηλάτης, & ατας, ὁ, auriga; per quem currus agi potest.
Ἁρμοῖ, confestim: Hippocr. παραχρῆμα: dictio Dorica.
Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, idem ac ἁρμὸς, apta junctura, seu commissura, compages, coagmentatio.
Ἁρμόδιος, ία, ιον, congruus, familiaris. Th. ἄρω, apto. Est & Ἁρμόδιος, ου, ὁ, nomen proprium.
Ἁρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ας, ἡ, conveniens, præs. part. f. g. ab ἁρμόζω.
Ἁρμοζόντως, congruenter, convenienter. ut ἁρμοζόντως ἔχει, convenienter se habet: ab ἁρμόζω, apto, ordino.
Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, apte connecto: apto, quadro, convenio, & pro ordino. f. όσω. p. ἥρμοκα. a. 2. m. ἡρμοσάμην, ab ἄρω, apto.
Ἁρμοῖ, modo, nuper; adv. sed ἁρμοῖ, congruenter: ab ἁρμὸς, ὁ, compages.
Ἁρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento; apte concinno, & compingo: ut ἡρμολόγησε τάφον, in Epigr. convenienter composuit sepulchrum. ex ἁρμὸς, compages, & λόγος, sermo.
Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; apud Musicos concentus: ἁρμονίη, Jon.
Ἁρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab
Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.
Ἁρμονικὸς, ὴ, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens: item musicus. Th. ἄρω, apto, adapto.
Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commissura, articulus, compages: a præt. pass. ἄρω, mutato spiritu.
Ἁρμοστεία, ας, ἡ, gubernatio.
Ἁρμόσται, adaptatus est, Jon. pro ἥρμοσται, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, apto.
Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, ἁρμοστὴρ, & ἁρμόστωρ, moderator, magistratus, gubernator.
Ἁρμοστὸς, οῦ, ὁ, conveniens, congruens: ab ἁρμόζω, apto, apte connecto.
Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. ab
Ἁρμόττω, idem ac ἁρμόζω, f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος, & in f. g. ἁρμόττουσα.
Ἄρναιος, ου, ὁ, Arnæus, nomen proprium.
Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina: q. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.
Ἄρνας, acc. plur. ἄρνεσι, dat. & ἄρνες, nom. plur. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.
Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab
Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. At
Ἄρνειος, ου, agninus. Th. ἀρὴν, ὁ, agnus.
Ἀρνεῖσθαι, negare, præs. inf. ab ἀρνέομαι.
Ἀρνεοθοίνης, ὁ, agnis vescens. Epigr. ex ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus, & θοίνη, convivium; unde θοινάω, epulor.
Ἀρνέομαι, recuso, nego, abnego. imperf. ἠρνεόμην, ἠρνούμην, negabam. f. ἀρνήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit, & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.
Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator: παρὰ τοὺς ἄρνας, agnos, qui solent in caput desilire, velut aerem cornibus impetentes: eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.
Ἀρνευτήρια, τὰ, urinatorum exercitia; ab ἀρνευτὴρ, ὁ, urinator.
Ἀρνευτὴς, hippurus piscis.
Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ nutricis Neptuni.
Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι, nego.
Ἀρνησίθεος, ου, ὁ. Deum negans; ὁ τὸν Θεὸν ἀρνούμενος, ὁ ἄπιστος, infidelis. Chrysost. ex ἀρνέομαι, nego, & Θεὸς, Deus.
Ἄρνησις, εως, ἡ, recusatio, negatio.
Ἀρνῆται, pro ἀρνήσηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι, nego.
Ἀρνητικὸς, ὴ, negativus: a præt. pass. Th. ἀρνέομαι, nego.
Ἀρνηφόρος, ἡ, apud Athen. l. 3. agnifera esse videtur.
Ἀρνίον, ου, τὸ, agnus, agnellus: diminut. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.
Ἀρνόγλωσσον, τὸ, & ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, plantago, agnina lingua. Diosc. ex ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus, & γλῶσσα, lingua.
Ἀρνομοσία, seu ἀρνωμοσία, ἡ, apud Hesych. jusjurandum, & fœdus conceptum cæso agno; cujus exemplum apud Hom. Il. 3. & Virgil. Æn. 12. ex ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus, & ὅρκος, ὁ, jusjurandum: unde ὅρκιον, τὸ, fœdus.
Ἀρνὸς, agni, gen. sing. ab ἀρὴν, agnus. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.
Ἀρνοφάγος, ου, ὁ, qui agnum devorat, comedit, & absumit: ex ἀρὴν, agnus, & φάγω comedo.
Ἀρνόφυλλον, τὸ, agni folium: cytisus; herba, qua agni delectantur: ex ἀρὴν, agnus, & φύλλον, folium.
Ἄρνυμαι, capio, consequor; commuto, comparo. ἀρνυμένω, nom. dual ab ἀρνύμενος, præs. part.
Ἀρνῳδοὶ, οἱ, dicti sic οἱ ῥαψῳδοὶ, rhapsodi, qui carmina apud antiquos recitabant; utpote quibus agnus proponeretur pretium recitationis versuum. Eust. ex ἀρὴν, agnus, & ἀείδω, cano; unde ᾄδω, idem, a quo ᾆσμα, τὸ, canticum, & ᾠδὴ, ἡ, idem: item ᾠδὸς, οῦ, ὁ, cantor.
Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.
Ἀρξάμενος, ὁ, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, incipio.
Ἀρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἀρξοῦμαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, incipio.
Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eodem ἄρχομαι, incipio.
Ἀρόῃ, οῖς, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, aro.
Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, susciperem, perferrem, aor. 2. opt. m. verbi αἴρω, tollo: a. 2. m. ἠρόμην.
Ἀροίμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. m. ejusdem verbi.
Ἄροιο, ἄροιτο, toleris, rit. 2. & 3. pers. a. 2. opt. med. ejusd. verbi.
Ἄρομα, τὸ, aratio: (ἀροτρίασμα, Hesych.) est verbale ab ἀρόω, ῶ, aro.
Ἄρομαι, aptor, adaptor; pass. ab ἄρω, apto.
Ἀρόμμεναι, Poet. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, arare: præs. inf. ab ἀρόω, aro.
Ἄρον, ου, τὸ, arum, herbæ species. Est &
Ἆρον, a. 1. imper. verbi αἴρω, tollo.
Ἄροντο, pro ἤροντο, Jon. a. 2. ind. m. ejusdem verbi.
Ἄρος, utilitas, apud Æschyl. a Th. ἄρω, congruo, apto.
Ἀρσὸς, ὁ, locus irriguus, pratum: item guttula, Hesych. enim ἀρσοὺς affert pro τὰς λιβάδας, quod illas habet.
Ἀρόσῃς, 2. pers. a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, aro.
Ἀρόσιμος, ὁ, arabilis; item cultus.
Ἄροσις, vel Ἄρωσις, & Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, agricultura; interdum ager frumentarius: ab ἀρόω, aro.
Ἀρόσσειν, legitur apud Gregor. pro ἀροῦν, arare: a Th. ἀρόω, ῶ, f. όσω, aro.
Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης, arator.
Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ephitheton bovis, vox Poetica; ab ἀρόω, aro.
Ἀρότης, ου, ὁ, idem: ab ἀρόω, aro.
Ἀροτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arabilis.
Ἀρότριος, ου, ὁ, ἡ, ad arationem pertinens. unde apud Aratum ἀρότριος ὥρα, est ἄροσις, arationis tempus, vel seminandi tempestas, i. e. sementis: ab ἀρόω, aro.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἀρότου, ab

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio. Sed ἀροτὸς, ὁ, ὁ, tempus arandi. Et ἀροτὸς, ἡ, ὸν, arabilis. Th. ἀρόω, aro.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, aratrum: ab eod. Themate.

Ἀροτραῖος, ου, ὁ, ad aratores pertinens, rusticus, agrestis.

Ἀροτρεὺς, έως, Poet pro quo & ἀρότης, ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator, agricola.

Ἀροτρευτὴρ, ὁ, arator.

Ἀροτρεύω, & ἀροτριόω, aro, aratro findo.

Ἀροτρίασις, ἡ, aratio.

Ἀροτριάω, ῶ, & ἀροτριάζω, aro, f. άσω. p. ἠροτρίακα.

Ἀροτρίωσις, ἡ, idem ac ἀροτρίασις.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro.

Ἀροτρόπους, οδος, vomer, ab ἄροτρον, aratrum, & ποῦς, ποδὸς, pes.

Ἀροῦν, & ἀρόσσειν, præs. inf. pro ἀρόειν: ab ἀρόω, aro.

Ἄρουρα, ας, & Jon. ἀρούρη, ἡ, arvum, terra arata, & terra: in nom. pl. ἄρουραι. ab

Ἀρουραῖος, ὁ, agrestis, arvalis, campestris.

Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus: ab ἄρουρα, arvum, quod ab ἀρόω, aro.

Ἀρουροπόνος, ὁ, in arvo laborans; agricola: ex ἄρουρα, arvum, terra arabilis, & πόνος, ου, ὁ, labor; unde πονέω, laboro.

Ἀρόω, ῶ, aro. f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἤροκα. p. pass. ἤρομαι, σαι, ται. unde est ἄροσις, ἀροτὸς, ἀροτὴρ, ἄροτρον, ἄρουρα, de quibus supra.

Ἄροσις, ἡ, idem ac ἀροτρίασις, & ἀροτρίωσις, aratio: ab ἀρόω, aro.

Ἁρπάγδην, raptim.

Ἁρπάγιον, τὸ, locus dicitur juxta Cyzicum, unde raptum memorant Ganymedem. Th. ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, raptus: [& ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur. ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπάγιμος, ὁ, rapto quæsitus: item abreptus: ut ψυχὴ ἁρπαγίμη, Epigr.

Ἁρπάγιον ἀγγεῖον, vas, quod a rapiendo harpagium dicitur.

Ἅρπαγμα, & ἅρπασμα, ατος, τὸ, præda rapta, rapina: a præt. pass. verbi ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπάζοντε, rapientes, præs. part. dual. num. ab

Ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα. hinc ἅρπασμα, & ἅρπαγμα. ἁρπαγὴ, ἅρπαξ, ἅρπη, ἁρπεδὼν, ἁρπεδόνη, de quibus alibi.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poet. & ἁρπακτὴς, ῦ, ὁ, raptor.

Ἁρπακτικὸς, ῦ, ὁ, rapiendi peritus, rapax.

Ἁρπακτικῶς, adv. rapaciter: item raptim.

Ἁρπακτὸς, ῦ, ὁ, ereptus: a præt. pass. verbi ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Th. idem.

Ἁρπάλαγον, τὸ, telum leporarium, cujus meminit Oppianus. ab ἁρπάζω, rapio. unde ἅρπη, ἡ, falx, & λαγωὸς, ὁ, lepus.

Ἁρπαλέος, α, ον, rapidus, a, um, celer; ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπαλέως, & ἁρπαλίμως, idem ac ἁρπακτικῶς, rapaciter: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπάλιμος, Hesych. idem cum ἁρπάλιος, ὁ, desideratus. Item qui rapitur.

Ἁρπαλίζω, arripio, accipio. ἁρπαλίζομαι, & ἁρπαλίσσομαι, libens suscipio; libenter accipio. ab ἁρπάζω, rapio.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor: in pl. ἅρπαγες. ab eod. Themate.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπάξω, rapiam, Dor. pro ἁρπάσω, f. 1. act. ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ & ἡ, rapto vivens. apud Athen. ex ἅρπαξ, rapax, & βίος, ου, ὁ, vita.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, falx.

Ἁρπάσας, άσαντος, a. 1. part. ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπασμὸς, idem ac ἁρπαγὴ, & ἁρπαγμὸς, raptus, direptio, ipsa rapiendi actio.

Ἁρπαστικὸς, ὁ, rapax. Aristot. Physiogn.

Ἁρπαστὸν, ῦ, harpastum; genus pilæ grandioris; dictum, quod quisque arripere nitatur. unde Martial. Sive harpasta manu pulverulenta rapis.

Ἁρπαστὸς, ῦ, ὁ, raptitius.

Ἁρπάω, rapio, furor. Steph. refert ad ἅρπη, ut sit proprie, falce abripere.

Ἀρπεδὲς, τὸ, latum, planum: pro livido accepisse videtur Nicander.

Ἀρπεδὴς, έος, solo æqualis: quia ἄρα πέδῳ, solo congruit.

Ἀρπεδίζω, solo æquo, complano. Hesych.

Ἀρπεδόεις, εντος, ὁ, idem ac ἀρπεδὴς, humo æqualis, planus; vel ὁ ἄγαν πελιδνὸς, valde lividus, & pallidus: παρὰ τὸ ἄγε καὶ πέδον: sic Herodianus, & Didymus, & Etym. Hesych. vero ὁμαλὸς, planus, lævis, æqualis. ἰσόπεδος, planus, æquatus.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis.

Ἁρπεδονίζω, prædo, illaqueo. Hesych. ab ἁρπεδόνη, laqueus, funis.

Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funiculus: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἀρπέζα, quasi ὀρόπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis, tanquam ὄρους πέζα.

Ἅρπης, ὁ, apud Cretenses dicitur milvus; a raptu.

Ἅρπη, ης, falx: item ensis falcatus: & harpa avis: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἀρπὶς, seu ἀρβὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus; dicitur per metathesin pro ῥαπὶς, a ῥάπτω, suo, consuo, teste Etym.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia: derivatur a Th. ἁρπάζω, rapio.

Ἅρπυιαι, αἱ, rapaces quædam Deæ, Harpyiæ. gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, amor: quia falcatus ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, rapit.

Ἄῤῥαβδος, ὁ καὶ ἡ, seu ἄραβδος, carens virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, ου, ἡ, virga, baculus.

Ἀῤῥάβδωτα, τὰ vel ται, αἱ, non striata: sunt inter ostrea: q. d. minime virgata; quibus opponuntur ῥαβδωτὰ, quæ pectinatim divisa interpretatur Gaza apud Aristot.) conchæ dicuntur non pectinatim divisæ, seu non striatæ, aut virgatæ.

Ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrhabo, pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persolvendæ. Hebræi, a quibus Græci hoc vocabulum sumpserunt, ערבון, arrhabon vocant id omne, quo dato confirmatur promissio: ideo quidam exponunt pignus: arrhabo tamen, inquit Hieron. futuræ emptionis quasi quoddam testimonium, & obligamentum datur; pignus vero (hoc est ἐνέχυρον) pro mutua pecunia opponitur, ut quum illa reddita fuerit, reddenti debitum pignus a creditore reddatur. utitur Paulus ad Eph. c. 1. & 2. Cor. c. 1. & 5. Item Plut. in Galba.

Ἀῤῥαβωνίζω, arrhabone confirmo contractum emptionis. Hesych. Th. ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrahabo, pignus.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis, firmus: ab α & ῥήσσω, frango.

Ἀῤῥαδιούργητος, ὁ, non temeratus: ex α priv. & ῥαδιουργέω, f. ήσω, otior.

Ἄῤῥαιστος, ὁ, non corruptus, incorruptus. sed ponitur & ἄῤῥατος pro eodem. ex α priv. & ῥαίω; f. ῥαίσω: unde ῥαιστὸς, ὁ, corruptus.

Ἄῤῥαξε, Jon. & Poet. pro ἤραξε, & hoc pro ἔραξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, amputo.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ, ἡ, insutilis: ex α priv. & ῥαφὴ, sutura. Th. ῥάπτω, consuo.

Ἄῤῥεκτος, seu ἄρεκτος, ὁ, infectus, imperfectus: ut ἔργον ἄρεκτον, opus imperfectum. Iliad. τ. ex α priv. & ῥέζω, f. ῥέξω, facio, sacrifico.

Ἄῤῥενα, acc. sing. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, & ἀῤῥένων, gen. sing. & pl. ab ἄῤῥην, mas, strenuus.

Ἀῤῥενικὸς, vel ἀρσενικὸς, ῦ, masculinus: ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, mas.

Ἀῤῥενικῶς, vel ἀρσενικῶς, masculino genere, Athen. Est adv. ab ἀῤῥενικὸς, seu ἀρσενικὸς, masculinus.

Ἀῤῥενογονία, ἡ, masculorum generatio, seu procreatio: ab ἀῤῥενογόνος, mares generans.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ, ἡ, masculos procreans: ab ἄῤῥην, mas, & γεννάω, quod a γείνομαι, nascor, gignor.

Ἀῤῥενόθηλυς, & ἀρσενόθηλυς, ὁ, promiscui generis.

Ἀῤῥενοκοίτης, & ἀρσενοκοίτης, ὁ, qui cum masculis concumbit, vel masculorum concubitor. 1. Cor. c. 6. & in Anth. Epigr. ex ἄῤῥην, seu ἄρσην, ενος, mas, & κοίτη, seu κοῖτος, ὁ, cubile.

Ἀῤῥενοκυέω, marem in utero gesto: ex ἄῤῥην, ενος, mas, & κυέω, concipio, uterum fero.

Ἀῤῥενόπαις, sive ἀρσενόπαις, ὁ, cui est filius mas. Nonn. ex ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, & παῖς, puer.

Ἀῤῥενοτοκέω, virilis sexus partum edo: ex ἄῤῥην, ενος, mas, & τόκος, ὁ, partus, foetura.

Ἀῤῥενοτόκος, mares pariens.

Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo. & in pass. ἀῤῥενοῦσθαι, masculescere.

Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virilis, fortis. unde adv.

Ἀῤῥενωδῶς, mascule, fortiter. Th. ἄῤῥην, ενος, ὁ, mas.

Ἀῤῥενωπάδες, exp. ἀνδρόγυνοι, fœminæ, quarum facies aliquid virilitatis præ se ferunt. Hesych. ab ἀῤῥενωπὸς, aspectu masculus, virilis.

Ἀῤῥενωπὸν, τὸ. & ἀῤῥενωπία, ἡ, mascula, seu virilis facies; interdum animus virilis, fortisque, qui sub mascula facie latet, Plat. Plut. de fort. Alex. sed ἀῤῥενωπὸν, & ἀῤῥενωπῶς, Eust. tradit in malam partem usurpari.

Ἀῤῥενωπὸς, & ἀρσενωπὸς, ῦ, ὁ, aspectu masculus, virilis: ex ἄῤῥην, mas, & ὤψ, facies.

Ἀῤῥεπὴς, έος, & ἄῤῥεπος, ὁ, non vergens quoquam, non declinans.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, sententia neutram in partem propensius inclinans; ab α & ῥέπω, vergo.

Ἀῤῥήδην, exp. ita ut non collocetur in oratione. Hesych. est adv. ab ἄῤῥητος, non dicendus, nefandus.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Jon. ab

Ἄῤῥηκτος, idem ab ἀῤῥαγὴς, infractus, ex α priv. & ῥήσσω, frango.

Ἀῤῥημοσύνη, taciturnitas, silentium: ex α priv. & ῥῆμα, τὸ, dictum.

Ἀῤῥήμων, ὁ, tacitus.

Ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, ὁ, mas: item adjective, ὁ, ἡ, masculus: metaph. fortis, strenuus; & in neutr. gen. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, substantive mas. Th. ἄρδω, irrigo.

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. ἄγριος, δυσχερὴς, molestus, difficilis. Deductum videtur ab ἀῤῥηνεῖν pro λοιδορεῖν, conviciari, ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Hesych. adversus maritum contendere.

Ἀῤῥηνωπὸς, ἀῤῥενωπὸς, virilis faciei.

Ἀῤῥησία, ἡ, silentium: ex α priv. & ῥῆσις, εως, ἡ, dictum.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, obscœne perpetratum.

Ἀῤῥητοποιὸς, ῦ, ὁ, nefanda perpetrans, obscœnus: ab ἄῤῥητος, nefandus, & ποιέω, facio.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis, obscurus; item nefandus; ex α & ῥητὸς, dicendus, dictus, a ῥέω, dico.

Ἀῤῥητουργία, ἡ, nefandum facinus: ex ἄῤῥητος, ου, ὁ, nefandus, & ἔργον, τὸ, opus.

Ἀῤῥήτως, adv. arcane: ab eod. Themate.

Ἀῤῥηφορέω, secreta & arcana gestare. Etym. & Suid. ex ἄῤῥητος, nefandus, & φορὸς, ὁ, ferax, fertilis; unde φορέω, fero.

Ἀῤῥηφορία, quasi ἀῤῥητοφορία, ἡ, gestatio arcanorum: nomen festi apud Athenienses, quod ex arcanis sacris constabat.

Ἀῤῥηφόρος, qui nefanda & arcana gestat, quasi ἄῤῥητα φέρων, teste Hesych. & Etym.

Ἄῤῥηχος, sepibus idoneus, (quod difficulter frangatur) Nic. in Ther. ex α priv. & ῥήγνυμι, frango, f. ῥήξω, unde ῥηχὸς, ὁ, sepes, vallum sepis.

Ἀῤῥίγητος, ὁ, exhorrere nescius; non exhorrescens, impavidus. in Epigr. ex α priv. & ῥῖγος, εος, τὸ; unde ῥιγέω, f. ήσω, rigeo, algeo, exhorreo.

Ἄῤῥιγος, ὁ καὶ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius.

Ἄῤῥιζος, & ἀῤῥίζωτος, ὁ, radice carens, radices nullas agens. ex α priv. & ῥίζα, ἡ, radix. unde ῥιζόω, radices figo.

Ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ. vide supra ἄριν, ινος, naso, aut naribus carens.

Ἀῤῥιχᾶσθαι, manibus, & pedibus sursum tendere.

Ἄῤῥιχος, ἄρσιχος, vel ἄρριχος, ὁ, ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀῤῥοία, ἡ, retentio menstruorum; vel retardati, & commorati menses: apud Hippocr. ex α priv. & ῥοὴ, ἡ, fluxus.

Ἀῤῥυθμέω, dissono; discordo. Gal.

Ἀῤῥυθμία, ἡ, inconcinnitas, qualis est eorum, quæ numerosa non sunt. Item dissonantia. Gal.

Ἀῤῥυθμοπότης, ὁ, qui non bibit ad rhythmum, seu certam mensuram, sed plenis poculis merum in se ingurgitat; ex α priv. & ῥυθμὸς, mensura & πότης, ὁ, bibax.

Ἄῤῥυθμος, ὁ, καὶ ἡ, numeris carens; nullam concinnitatem, seu modulationem, qualis numerorum, habens: interdum inconcinnus, incompositus. unde

Ἀῤῥύθμως, absque numeris; absque concinnitate ea, quam afferunt rhythmi, inconcinne.

Ἀῤῥύπωτος, ὁ, non sordidatus, non contaminatus.

Ἀῤῥύπαρος, ὁ, non sordidus: ex α priv. & Th. ῥύπος, ὁ, sordes, strigmenta; unde ῥυπαίνω, fœdo, maculo. & ῥυπαρὸς, ὁ, sordidus.

Ἀῤῥυσίαστος, ὁ, qui pignori opponi non potest: ex α priv. & ῥυσιάζω, ομαι, f. άσω, capio pignus.

Ἀῤῥύσωνται, pro ἀναρύσωνται, & hoc per enallagen pro ἀναρύσονται, haurient. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀῤῥυτίδωτος, qui rugas non habet. ex α priv. & ῥυτὶς, ίδος, ruga. unde ῥυτιδόω, f. ώσω, rugo.

Ἀῤῥωδέω, Jon. pro ὀῤῥωδέω, timeo. Hinc

Ἀῤῥωδίη, ης, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, metus. Th. ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, serum lactis.

Ἀῤῥὼξ, ὁ, infractus.

Ἄῤῥεπος, ὁ, idem ac ἀῤῥεπὴς, stabilis, permanens. ex α priv. & Them. ῥέπω, declino, inclino. f. ψω; unde ῥοπὴ, inclinatio, propensio.

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω. p. ηκα, infirmus sum, adversa valetudine laboro. de ἀσθενῶν dicitur: neutrum absolut. ab α, & ῥώννυμι, confirmo, corroboro.

Ἀῤῥώστημα, τὸ, languor, ægritudo: est νόσημα μετὰ ἀσθενείας.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ, ἡ, infirmus, ægrotus: ex α & ῥώννυμι, confirmo, corroboro.

Ἀῤῥώστως διακεῖσθαι, vel, ἔχειν, ægrotare.

Ἀρ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus; dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, ὁ, a. 1. part. m. ab ἄρω, apto, f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. act. ab ἄρω, apto.

Ἄρσενε, acc. sing. ἄρσενα, masculos, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, mas.

Ἀρσενικὸς, masculinus: ab eod. Themate.

Ἀρσενικῶς, vel ἀῤῥενικῶς, mascule, vel masculino genere. Athen. ab ἄρσην, mas.

Ἀρσενόθηλυς, & ἀῤῥενόθηλυς, ὁ, promiscui generis, feminei nimirum, & masculi: sic vocantur animalia, quæ ipsa se ineunt. ex ἄρσην, masculus, & θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, cinædus: ex ἄρσην, mas, & κοίτη, cubile.

Ἀρσενόπαις, ὁ, cui est mas filius. Nonn. ex ἄρσην, mas, & παῖς, puer.

Ἀρσενοπληθὴς, ὁ, viris plenus: apud Æschil. ex ἄρσην, mas, & πλῆθος, τὸ, multitudo.

Ἄρσην, ενος, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρσεν, mas, masculus.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio: item & ablatio: & apud LXX. onus. Th. αἴρω, tollo.

Ἄρσιχος, ὁ, loculus, apud Diod. item cista lignea, & arcula, seu capsula; vel idem ac Th. ἄῤῥιχος, cophinus, vas vimineum.

Ἄρσον, adapta, a. 1. imperat. a. f. Æolico verbi ἄρω, apto.

Ἄρσω, coaptabo, f. 1. Æol. verbi ἄρω, apto. f. ἀρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρσα. & Æol. ἄρσα.

Ἀρτάβη, ης, ἡ, artaba, mensura dicebatur Persica, tribus chœnicibus Atticis capacior, quam Atticus medimnus, teste Herodoto l. 1. Apud Ægyptios autem artabam facere modios viginti, scribit Hieron. in c. 5. Isaiæ.

Ἀρταμέω, ῶ, concido in frusta: item trucido; a Th. ἄρταμος, ὁ, lanius, coquus.

Ἄρταμις, ιδος, Dor. pro Ἄρτεμις, Diana.

Ἄρταμος, ου, ὁ, lanius, coquus: παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus: item suspendium: ab ἀρτάω, suspendo, appendo.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen proprium Regis Persarum, Artaxerxes, magnus bellator.

Ἀρτάω, (& ἀρτέω, Jon.) f. ήσω, p. ηκα. suspendo, appendo: q. ab αἴρω, attollo.

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, Artemas, nomen proprium viri, Gr. incolumis.

Ἀρτεμέα, acc. sing. ab ἀρτεμής.

Ἀρτεμέω, ῶ, incolumis sum; valeo, sum integris viribus. Nonn. ab ἀρτεμὴς, integer.

Ἀρτεμὴς, έος, ὁ, ἡ, integer, incolumis: q. ab ἄρτιος, integer: vel pleonasmo τῦ ρ, quasi ἀτμὴς, a τέμνω, seco.

Ἀρτεμία, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.

Ἀρτεμιδόβλητος, ὁ, (q. d. a Diana) i. e. Luna percussus, idem ac σεληνόβλητος) Lunaticus, Lymphaticus: (nam de mulieribus dicitur σεληνόβλητος, & ἀρτεμιδόβλητος, ut ἀπολλωνόβλητος, & ἡλιόβλητος de viris) ex Ἄρτεμις, Diana, & βλητὸς, ictus, a βάλλω, quod inter alia significat figo, ferio, saucio.

Ἄρτεμις, ιος, & ιδος, ἡ, Diana, acc. ιν, & ιδα; voc. ὦ Ἄρτεμι. q. ab ἀρτεμὴς, perfectus: vel, ut alii volunt: παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. nam venationi præesse fingebant: unde venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, artemisia, herba.

Ἀρτεμίσιον, τὸ, Dianæ festum, templum, aut statua: ab Ἄρτεμις, ἡ, Diana.

Ἀρτέμων, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus, antemna. ab ἀρτάω, suspendo.

Ἀρτέμων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri, qui περιφόρητος, cognominatus est, quod ob mollitiem lectica circumferretur.

Ἀρτέομαι, paro, apparo; quasi ab ἄρω, apto.

Ἀρτεπίβουλος, ου, ὁ, nomen muris; ab ἄρτος, panis, & ἐπίβουλος, insidiator: ex ἐπὶ, & βουλὴ, consilium.

Ἀρτέω, Jon. idem ac ἀρτάω, suspendo.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, suspensum, appensum. ἀρτήματα vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco: a præt. pass. verbi ἀρτάω, suspendo.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum, sublator, quasi ab αἴρω, attollo: vel humerus, quo onus sublatum fertur. Item genus calceamenti. Sed in Nehemia sumitur pro instrumento νωτοφόρων, i. e. bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, pleonasm. τῦ α, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, seu funis, quo ensis appenditur, seu theca, in qua reconditur, quasi ἄορα τηρῶν: ab ἄορ, ensis, & τηρέω, servo.

Ἀρτῆρες, οἱ, arteres; massæ lapideæ, vel metallicæ, ansa, vel manubrio addito, quo commode levari possint ab athletis. Artem. lib. 1. (vide ἁλτῆρες) ab αἴρω, tollo.

Ἀρτηρία, ας, ἡ, arteria, spiritus receptaculum: παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

Ἀρτηριακὸς, ῦ, ad arteriam pertinens.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio: a τομὴ, ἡ, sectio, quod a τέμνω, seco.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, arteriosus.

Ἄρτι, modo, nuper, nunc. ἕως ἄρτι, huc usque. ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempore, & ἀπ' ἄρτι, jam nunc. ἄρτι in compositione interdum significat integritatem, seu perfectionem: ex ἄρτιος, perfectus: interdum novitatem.

Ἀρτιάζω, ludo par impar; interdum præparo.

Ἀρτιάκις, adv. pariter, i. e. pari numero.

Ἀρτιασμὸς, ῦ, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par, æqualis.

Ἀρτιβλαστὴς, ὁ, recens germinans. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀρτιβρεχὴς, ὁ, nuper madefactus, nuper irrigatus: in Epig. ex ἄρτι, nuper, & βρέχω, rigo.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit: ab ἄρτι, nuper, & γάμος, nuptiæ: quod a γαμέω, uxorem duco.

Ἀρτιγένειος, idem ac

Ἀρτιγένειος, ὁ, Poetic. ἀρτιγενὴς, qui audiustertius barbam emittere cœpit: & ἀρτιγένειος χνόος, in Epigr. exp. lanugo barbæ nuper enatæ. ex ἄρτι nuper, & γένειον, τὸ, barba, mentum.

Ἀρτιγένητος, ου, ὁ, ἡ, recens genitus; modo natus: ex ἄρτι, modo, & γενητὸς, genitus; quod a γίνομαι, nascor.

Ἀρτιγλυφὴς, έος, ὁ & ἡ, recens sculptus: ut ἀρτιγλυφὲς δέπας, Theocr. in Oper. ex ἄρτι, nuper, & γλύφω, scalpo, polio.

Ἀρτίγονος, ὁ, modo genitus, seu natus: ex ἄρτι, modo, & γονὴ, ἡ, fœtus, semen, seu γονὸς, ὁ, fœcundus.

Ἀρτιγραφὴς, ὁ, recens scriptus: a γραφὴ, ἡ, scriptura.

Ἀρτιδαὴς, ὁ, qui didicit: qui nuper mente perceptus est, apud Suid. a Them. δάω, disco.

Ἀρτιδάκρυς, ὁ, qui recens lacrymavit. Eurip. a Th. δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀρτιδίδακτος, ὁ, non ita pridem doctus, seu edoctus; qui nuper, seu recens didicit: a διδακτὸς, ὁ, doctus, & ἄρτι, nuper, recens.

Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis: est diminut. a Th. ἄρτος, ὁ, panis.

Ἀρτίδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens exstructus. Nonn. ex ἄρτι, recens, & δομὴ, ἡ, ædificium; unde δομέω, ædifico.

Ἀρτίδρεπτος, ὁ, recenter decerptus: ex ἄρτι, nuper, recens, & δρέπω, f. ψω, decerpo, colligo.

Ἀρτιέπειαι, αἱ, veridicæ. nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπὴς, ὁ, ἐς, veridicus, a.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, loquax, non mutilans verba, verborum concinnator: item veridicus: ab ἄρτιος, perfectus, & ἔπω, dico.

Ἀρτιζυγία, ἡ, nuper facta conjunctio: ex ἄρτι, nuper, & ζυγὸς, ὁ, jugum, conjunctio.

Ἀρτίζω, compono, perficio: cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀρτίζωος, ὁ, qui est brevis vitæ: ex ἄρτι, modo, & ζωὴ, ἡ, vita; seu ζωὸς, ὁ, vivus.

Ἀρτιθαλὴς, ὁ, recens florens. Th. θάλλω.

Ἀρτιθανὴς, ὁ, modo, seu recens mortuus. Nonn. ex ἄρτι, modo, & θνήσκω, f. θανοῦμαι, morior.

Ἀρτίκολλα, τὰ, aptata, compacta.

Ἀρτικρότησις, idem ac συγκρότησις, consensio. Hesych. ex ἄρτι, nuper, & κροτέω, pulso.

Ἀρτιλόχευτος, ὁ, recens partu editus. nuper natus: ex ἄρτι, nuper, & λεχὼ, ἡ, puerpera; unde λοχεύω, εύσω, enitor, pario, fœtifico.

Ἀρτιμαθὴς, ὁ, qui nuper discere cœpit; seu qui nuper didicit. ut ἀρτιμαθὴς κακῶν, apud Eurip. in Hecuba. ex ἄρτι, nuper, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, disco.

Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ ἡ, qui membris est integris, & absolutis; nulla parte mutilus, aut distortus: ex ἄρτιος, perfectus, & μέλος, εος, τὸ, membrum.

Ἀρτιοπέρισσος, ὁ, par-impar: ab ἄρτιος, par, & περισσὸς, ὁ, impar.

Ἄρτιος, ου, ὁ, par, integer, perfectus.

Ἀρτιότης, ἡ, integritas: a Th. ἄρτιος, ὁ, integer.

Ἀρτιπαγὴς, ὁ, recens compactus, & coagmentatus, ut σάλπιγξ ἀρτιπαγὴς, apud Theocr. Epigr. n. ex ἄρτι, & πήγνυμι, compingo, f. πήξω, a. 2. ἐπάγην: unde multa ejus composita in παγὴς desinunt.

Ἀρτίπαις, ὁ, puer adultus: ab ἄρτιος, perfectus, & παῖς, ὁ, ἡ, puer.

Ἀρτίπλουτος, ὁ, qui nuper dives est factus: recens locupletatus: unde apud Eurip. in Supplic. ἀρτίπλουτα χρήματα, bona novis, & subitis aucta divitiis. ex ἄρτι, recens, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἀρτίπος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀρτίπους, pedibus integer, & valens: ab ἄρτιος, integer, & πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἀρτίσκαπτος, ὁ καὶ ἡ, recens fossus, seu effossus: nuper defossus: in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & σκάπτω, f. ψω, fodio. unde σκαπτὸς, ὁ, fossus.

Ἀρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis; alii pastilus. Athen. l. 4. diminut. ab ἄρτος, ὁ, panis.

Ἀρτιστομέω, integra, & perfecta verba pronuntio: ab ἄρτιος, integer, & στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Ἀρτίστομος, ὁ, cui est στόμα ἄρτιον, os integrum; qui integra verba, ita ut intelligi possint, pronuntiat. seu qui verba secundum idioma linguæ pronunciat integra, & perfecta. Item undique planus.

Ἀρτιτελὴς, ὁ, recens initiatus. Plat. in Phæd. ex ἄρτι, & τέλος, τὸ, mystica sacra: a τελετὴ, ῆς, ἡ, mysterium.

Ἀρτίτοκος, recenti partu editus. unde metaph. ἀρτίτοκος σελήνη, dicitur nova Luna. Sed ἀρτιτόκος exponitur, quæ nuper peperit; quæ recentem edidit partum: ex ἄρτι, nuper, & τόκος, ὁ, partus, seu τοκὰς, ἡ, puerpera.

Ἀρτίτμητος, ὁ, nuper cæsus, seu nuper sectus. sed ἀρτιτμὴς, nuper secans; qui nuper secuit, seu incidit. ex ἄρτι, nuper, & τμῆσις, sectio.

Ἀρτίτροπος, ὁ, recenter mutatus: ex ἄρτι, nuper, & τροπὴ, ἡ, seu τρόπος, ὁ, mutatio.

Ἀρτιφαὴς, ὁ, qui modo visum recuperavit. Nonn. ex ἄρτι, nuper, & φάω, luceo; cujus composita varia desinunt in φαὴς.

Ἀρτιφανὴς, ὁ, nuper in lucem editus, qui nuper apparere incepit. in Epig. ex ἄρτι, nuper, & φαίνω, appareo, f. φανῶ: unde composita varia in φανής.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens peremptus; ab ἄρτι, recens, & φάω, occido.

Ἀρτίφρων, ὁ, qui mente est integra, minimeque læsa; integræ mentis, ex ἄρτι, & φρὴν, mens.

Ἀρτιφυὴς, ὁ, recens natus; a Them. φύω, gigno.

Ἀρτίφυτος, ὁ, nuper plantatus, vel natus. ab eod. Them. φύω, planto; unde φυτὸν, τὸ, planta.

Ἀρτίφωνος, ὁ, cui vox est integra, & perfecta; quique verba ἀρτίως, integre, & perfecte pronuntiat: ex ἄρτι, ab ἄρτιος, integer, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀρτιχάρακτος, ὁ & ἡ, recenter sculptus, seu insculptus: ut ἀρτιχάρακτον γράμμα, apud Athen. lib. 5. a Th. χαράσσω, seu ττω, f. ξω, insculpo.

Ἀρτίχειρ, cui manus sunt perfectæ, nec ullo laborant vitio, seu qui utraque manu æque utitur: a Them. χεὶρ, ἡ, manus.

Ἀρτιχόρευτος, ὁ, recens choreis celebratus, ut ἀρτιχόρευτος ἑορτὴ, Nonn. a χορεύω, εύσω, f. salto, choreas duco.

Ἀρτίχυτος, ὁ καὶ ἡ, nuper, seu modo fusus. a χυτὸς, ὁ, fusus. Componitur, ut reliqua precedentia, cum Th. ἄρτι, vel ἄρτιος, ὁ, perfectus.

Ἀρτίως, adv. nuper, paulo ante. Attici distinguunt ἀρτίως, πρὸ τῦ ὀλίγυ; & ἄρτι, ἀπὸ τῦ νῦν. Item integre, perfecte, item cohærenter, & apte; & sic est adv. a Th. ἄρτιος, ὁ, ἡ, perfectus.

Ἀρτόδειγμα, sive ἀρτοδεῖγμα, τὸ, specimen panis, i. e. specimen frumenti in pane confecto ex eo, Poll. ex ἄρτος, ὁ, panis, & δεῖγμα, τὸ, specimen.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, panem do, i. e. panem aliquibus distribuo: ex ἄρτος, panis, & δότης, ὁ, dator.

Ἀρτοθήκη, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium: ex ἄρτος, panis, & θήκη, ἡ, theca, repositorium.

Ἀρτοκοπεῖον, τὸ, pistrinum.

Ἀρτοκοπέω, pistrinam exerceo.

Ἀρτοκρέας, ὁ, libor, apud Athenæum.

Ἀρτοκόπος, ὁ, ἡ, pistrix, & pistor: ex ἄρτος, panis, & κόπτω, scindo.

Ἀρτόκρεας, τὸ, panis carni mistus: caro pani inclusa; cibus pane, & carne constans: ex ἄρτος, ὁ, panis, & κρέας, τὸ, caro.

Ἀρτολάγανον, panis genus delicatum, apud Athen.

Ἀρτολάγυνος πήρα, panem, & lagenam habens pera. ex ἄρτος, ὁ, panis, & λάγυνον, τὸ, vel λάγυνος, ὁ, lagena.

Ἀρτοξέρξης, idem ac Ἀρταξέρξης, Artaxerses.

Ἀρτοποιέω, panem conficio, pistoriam artem exerceo. Item in panem, vel panes formo. unde in pass. (de papavere sativo) ὅτι τὸ σπέρμα ἀρτοποιεῖται ἐν τῷ ἐν ὑγιείᾳ χρῆσθαι, apud Diosc. l. 4. c. 72.

Ἀρτοποιΐα, ἡ, panificium, pistura. Xen.

Ἀρτοποιϊκὸς, scil. λόγος, liber de panificio, apud Athen. ex ἄρτος, ὁ, panis, & ποιέω, ῶ, facio.

Ἀρτοποιὸς, ὁ, panifex, pistor: sed ponitur & adjective: ut ἀρτοποιὸς ζύμη, fermentum, ex quo panis conficitur.

Ἀρτοπτεῖον, τὸ, officina, vel vas, in quo panes coquuntur; Poll.

Ἀρτόπτης, ὁ, & ἀρτόπτρια, ἡ, panes, & placentas coquens, seu vas, seu homo.

Ἀρτοπτίκιος ἄρτος, dicitur panis in artopta coctus. Athen. l. 3. ex ἄρτος, ὁ, panis, & ὀπτάω, ῶ, asso, coquo.

Ἀρτοπωλεῖν, panes vendere: ex ἄρτος, ὁ, panis, & πωλέω, ῶ, vendo.

Ἀρτοπώλιον, τὸ, dicitur esse pistrinum. Suid.

Ἀρτοπώλης, ὁ, qui panem vendit.

Ἀρτοπώλιον, τὸ, locus, in quo venduntur panes.

Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ panem vendit.

Ἄρτος, ὁ, panis, cibus. derivari dicitur ab αἴρω, significante προσφέρω. quasi ὁ καθ' ἑκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος, inquit Etym. & aliam addit etiam rationem, vid. διὰ τὸ αἴρειν, καὶ κουφίζειν τὸν ἐσθίοντα. Sed videtur etiam ab ἄρω deduci posse; ut sit ἄρτος, cibus corpori congruus; sicut ab eodem ἄρω deducitur ἀρμαλιὰ, ἡ, cibus.

Ἀρτοσιτέω, pane vescor; item simpliciter vescor; ex ἄρτος, panis, & σιτέω, nutrio, pasco.

Ἀρτοτροφέω, pane alo. Poll. ex ἄρτος, panis, & τρέφω, nutrio.

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, panivorus: nomen muris, apud Hom. Ex ἄρτος, panis, & φάγω, comedo.

Ἀρτοφόριον, ου, τὸ, vas quo panis fertur. panarium. Athen. l. 4. ex ἄρτος, panis, & φορὸς, ὁ, ferax, fertilis.

Ἀρτοχάριτες, placentarum quoddam genus; panes rotundi, & lati, tenuesque: popana, quæ dono dantur, Hesych. ex ἄρτος, panis, & χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum.

Ἀρτυματώδης, εος, vel ους, ὁ & ἡ, in condiendis cibis usum habens; ad condiendos cibos accommodatus.

Ἀρτὺς, ἡ, amicitia; item σύνταξις, pactum: ab ἀρτύω, apparo, instruo.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, idem ac ἄρτυμα, condimentum; sive ipsa actio condiendi.

Ἀρτυτὸς, ὁ, condimentarius, seu conditaneus. Diosc. l. 2. ab ἀρτύω, condio. Unde etiam ἀρτυτικὰ, τὰ, apud Alex. Tral. fructus cinaræ.

Ἀρτύω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, apparo, instruo, condio: q. ab ἄρω, a. 1. ἤρτυσα, part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, conditus. præt. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, conditus. a. 1. pass. ἠρτύθην, f. 1. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρύβαλλος, ὁ, marsupium: ab ἀρύω, & βάλλω: sive παρὰ τὸ ἀρύειν, καὶ βάλλειν εἰς αὐτό. Hesych.

Ἀρυσάμενος, ὁ, part. a. 1. m. ab ἀρύω, haurio.

Ἀρυτάνη, ἡ, & ἀρύταινα, ἡ, cyathus; vel cyathorum, aut poculorum genus quoddam, ab ἀρύω, haurio.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum.

Ἀρυστις, & ἀρύστιχος, idem ac ἀρυτὴρ, quod apud Schol. Aristoph. est vasculum aptum ad hauriendum; ut coryla, cyathus, calix. Athen. l. 2. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, dicitur esse instrumentum coquinarium, quo ex aheno hauritur aliquid, cochlear. Item concha.

Ἀρύω, & ἀρύτω, f. σω, p. ἤρυκα, haurio, ex profundo traho. hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear, haustrum. q. ab αἴρω, tollo.

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Arphaxad. Hebr. sanans vallationem.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ Archangelus: ἄρχων ἀγγέλων, princeps Angelorum: ἄρχω: ἄρχω vero impero, ab ἀρχὴ, principatus: ἄγγελος vero ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux.

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, dux. Ex ἀρχὴ, principatus, & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαὶ, αἱ, primitiæ, pl. ab ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαΐζω, antiquitatem, seu antiquos imitor: ab ἀρχαῖος, seu ἀρχαϊκὸς, antiquus.

Ἀρχαϊκὸς, ὁ, & Att. ἀρχαϊκὸς, vetustus.

Ἀρχαϊκῶς, adv. prisco more. Them. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαιογονία, antiquitas: ex ἀρχαῖος, antiquus, & γονὴ, ἡ, fœtus, semen, genitura. seu γόνος, ὁ, filius, semen, partus.

Ἀρχαιόγονος, pro quo & ἀρχέγονος, antiquus, apud Aristot.

Ἀρχαιολογέω, antiqua memoro; de antiquis dissero, seu scribo. Luc. Thuc. l. 7. Item, antiquis verbis utor. ex ἀρχαῖος, antiquus, & λόγος, ὁ, sermo.

Ἀρχαιολογία, ἡ, dicitur sermo, aut historia de rebus antiquis. Plut. de Herod. sed in disciplinis literatæ humanitatis ea est ἀρχαιολογία, quæ disciplinarum communia principia præcognovit.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, sors usurarum, sed subauditur substantivum δάνειον, sive δάνεισμα, fœnus; quod aliquando additur. Item dicitur ἀρχαῖον etiam de bonis alicujus pro sorte, & capite, unde fructus & reditus manat; adeo ut τὰ ἀρχαῖα vocet Demosth. τὰ πατρῷα, avita bona. est neut. sing. & plur. a sing. masc. ἀρχαῖος, ὁ, antiquus.

Ἀρχαιόπλουτος, cui priscæ sunt divitiæ, jam inde a majoribus suis dives, ex eoque nobilis: ex ἀρχαῖος, antiquus, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, antiquus, a, um, & ἀρχαίη, Jon. pro ἀρχαία: ab ἀρχὴ, initium. ἀρχαῖοι, οἱ, majores, veteres.

Ἀρχαιότερος, ὁ, compar. & ἀρχαιότατος, superl. antiquior, antiquissimus: ab ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas: ab eod. Themate.

Ἀρχαιοτροπία, ἡ, antiqui mores; prisca vivendi forma.

Ἀρχαιότροπος, ὁ, antiquis moribus præditus; antiquos mores recipiens; ut ἀρχαιότροπα ἐπιτηδεύματα, apud Thucyd. l. 1.

Ἀρχαιοτρόπως, adv. antiquis moribus, antiqua morum simplicitate: ex ἀρχαῖος, antiquus, & τρόπος, ὁ, mos, consuetudo.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratum electio: ex ἀρχὴ, imperium, & αἱρέω, eligo.

Ἀρχαιρέσια, τὰ, comitia.

Ἀρχαιρεσιάζω, magistratum creo. aut ambio.

Ἀρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ, priscorum imitatio, maxime in sermone: unde nomen est figuræ apud Grammaticos. ab ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαϊκῶς, antique: adv. ab ἀρχὴ, initium.

Ἀρχέγονος, ὁ, idem ac ἀρχαιόγονος, primigenius, primus, primitivus, prior natus, auctor generis, ex quo omnia genita sunt: ut ἀρχέγονος ὕλη, primigenia materia: ex ἀρχὴ, initium, vel ἀρχαῖος, antiquus, & γόνος, semen, partus.

Ἀρχέδημος, ου, ὁ, nomen propr. viri, Archedemus. Gr. princeps populi.

Ἀρχεδίκας, α, ὁ, qui juste imperat; ὁ ἄρχων ἐνδίκως.

Ἄρχει, 3. sing. ind. præs. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, domus principis, aut magistratuum curia, ab ἀρχὴ, principatus. Item archivum, tabularium. Item in castris Prætorium, & principia significat.

Ἀρχαῖος, α, ὁ, idem ac ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχέκακος, ὁ & ἡ, auctor, seu origo malorum: ab ἀρχὴ, initium, & κακὸς, malus.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, Archelaus, nom. viri, Gr. princeps populi.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ & ἡ, populi rector: pro quo dicitur etiam ἀρχίλαος, ex ἀρχὴ, initium, vel ἀρχὸς, ὁ, princeps, & λαὸς, ὁ, populus.

Ἀρχέναος, qui nunc primum navigat: vel qui navi imperat: apud Suid. ex ἀρχὴ, initium, vel ἀρχὸς, princeps, & ναῦς, navis; unde νάϊος, navalis.

Ἀρχέπλουτος, ὁ, penes quem administrandarum, & dispensandarum divitiarum potestas est: ex ἀρχὸς, ὁ, princeps, vel ἀρχὴ, ἡ, initium, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ, ἡ, imperans civitati; ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ', pro ἄρχεσθαι, incipe, inf. pro imperat. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἀρχεύειν, infin. sæpe parere, imperium ferre.

Ἀρχεμόλπος μοῦσα, dicitur Musa, quæ cantui præest, seu quæ cantum incipit. Athen. l. 4. ex ἄρχω, impero, vel ἀρχὴ, ἡ, initium, & μολπὴ, ἡ, cantus, hymnus.

Ἀρχέσπερος, ὁ, vespera principium habens, ut ἀρχέσπερος νὺξ, apud Homerum: ex ἀρχὴ, initium, & ἕσπερος, vesper.

Ἀρχεταγεῖν, & ἀρχηγετεῖν, principatum tenere.

Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι, incipio.

Ἀρχετυπία, ἡ, dicitur exemplar, idea.

Ἀρχέτυπον, τὸ, forma primigenia; typus initio factus, & omnium primus.

Ἀρχέτυπος, ου, ὁ, archetypus, in neutro τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχὴ, initium, & τύπος, exemplar, figura.

Ἀρχέτυπος γραφὴ, legitur apud Philonem de vita Mosis l. 3. Hujus autem vocis proprius usus est in imaginibus; metaphoricus in aliis rebus.

Ἀρχεῦ, Dor. pro ἄρχου, præs. imperat. pass. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχεύω, idem ac ἄρχω, impero.

Ἀρχέχορος, ὁ, qui præest choro, choragus, seu qui choros inchoat, in Epigr. ex ἄρχω, ἀρχὴ, initium, vel ἀρχὸς, princeps, & χορὸς, chorus.

Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium, principatus, imperium, extremum. Ab ἀρχὴ vero est ἀρχαῖος, ἄρχω, & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ὕπαρχος, ἔπαρχος, & ἐπάρχων, μόναρχος, vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πολιαρχία, χιλίαρχος, &c. de quibus alibi.

Ἀρχηγετεῖν, idem est ac ἀρχηγετεύειν, imperare.

Ἀρχηγετέω, ῶ, incipio, auspicor.

Ἀρχηγέτης, & Dor. ἀρχαγέτας, ου, ὁ, dux, præses, princeps.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præses, ductrix, patrona.

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, dux, princeps, auctor: in vocat. ἀρχηγέ. ex ἀρχὴ, initium, & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχῆθεν, Jon. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio. antiquitus. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, adverbaliter, primum, primitus, principio: & interdum omnino, ante omnia.

Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.

Ἀρχιληστὴς, & ἀρχιλῃστὴς, princeps latronum. ex ἀρχὴ, unde ἀρχὸς, vel ἄρχω, & λῃστὴς, latro.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps; vel inter medicos primarius: ab ἀρχὸς, princeps, & ἰατρὸς, medicus, quod ab ἰάομαι, sano, medeor.

Ἀρχιβούκολος, ὁ, bubulcorum princeps; ex ἀρχὴ, ἡ, initium; vel ἀρχὸς ὁ, princeps, & βουκόλος, ὁ, bubulcus.

Ἀρχιγένεθλος, ὁ, princeps seu generis, seu gentis, vel antiquæ originis, seu generationis; priscus. Nonn. ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & γενέθλη, ἡ, genus, progenies.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, scribarum præfectus: ab ἀρχὸς, princeps, & γραμματεὺς, scriba. quod a γράφω, scribo.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, Archidamus, nomen proprium.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos, & princeps carceris. Th. φυλάττω, custodio.

Ἀρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, judicum prefectus.

Ἀρχιδίκας, ὁ, qui præest causis, & judiciis. ex ἀρχὸς, principes, & δίκη, judicium, vel δικαστὴς, judex.

Ἀρχίδιον, τὸ, parvum imperium; item parvus magistratus, & pedarius: dimin. ab ἀρχὴ, principatus.

Ἀρχιερεσία, exp. a Suid. κωπηλασία, a κώπη, remus, i. e. remigatio. Item principatus inter remiges. ab ἀρχὴ, principatus, & εἰρεσία, seu ἐρεσία, remigatio: ab ἐρέσσω, remigo.

Ἀρχιερατεύω, & ἀρχιερατεύω, summus sacerdos sum; vel summo sacerdotio fungor.

Ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, Pontificius.

Ἀρχιερεὺς, έως, & Attice έως, ὁ, Pontifex, summus sacerdos; ἄρχων τῶν ἱερέων, princeps sacerdotum: quod ab ἀρχὴ, principatus, & ἱερεὺς, sacerdos; quod ab ἱερὸς, sanctus.

Ἀρχιερωσύνη, ἡ, summum sacerdotium, Pontificatus maximus: ab ἀρχιερεὺς, ὁ, Pontifex.

Ἀρχιέταιρος, ὁ, sodalium princeps; qui principem inter sodales locum obtinet; ut Chusi dicitur ἀρχιέταιρος Davidis, 2. Reg. c. 16. ex ἀρχὸς, ὁ, princeps, vel ἀρχὴ, ἡ, & ἑταῖρος, ὁ, socius.

Ἀρχιευνοῦχος, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps; ex ἀρχὴ, initium, & εὐνοῦχος, ὁ, eunuchus.

Ἀρχίζωος, ὁ, vitæ initium præbens; vitæ auctor, ex ἀρχὴ, initium, & ζωὴ, ἡ, vita.

Ἀρχιθέωρος, ὁ, præfectus ludorum, & spectaculorum: præfectus eorum, qui theori dicebantur; hoc est, qui sciscitatum oracula mittebantur. Item præfectus sacrorum, apud Demosth.

Demosth. ex ἀρχὸς, princeps, & θεωρὸς, spectator: oraculi consultor.

Ἀρχικλέπτης, ὁ, antiquus fur, princeps furum; qui furum turbæ præest. Suid. Pro eod. dicitur & ἀρχίκλωψ. ex ἀρχὴ, initium, & κλοπὴ, furtum, vel κλὼψ, ὁ, fur.

Ἀρχικὸς, ὁ, ὁ, principalis, primarius, aptus ad regendum: ab ἄρχω, impero.

Ἀρχικυβερνήτης, ὁ, qui præest navi, navis præfectus, nauclerus: ex ἀρχὴ, initium, & κυβερνήτης, ὁ, gubernator.

Ἀρχιλῃστὴς, idem ac ἀρχιληϊστὴς, princeps latronum.

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, Archilochus, Poeta Jambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus coquorum: ab ἀρχὴ, imperium, & μάγειρος, coquus.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, qui pluribus Monachis præest, Abbas: ex ἀρχὸς, princeps, & μάνδρα, ἡ, cubile, stabulum.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ, mimorum princeps; item princeps histrionum: ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & μῖμος, ὁ, mimus.

Ἀρχιοινοχοΐα, ἡ, dignitas τοῦ ἀρχιοινοχόου, pincernæ.

Ἀρχιοινοχόος, ὁ, pincerna. poculorum magister. Ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Ἀρχιοινοχόος, ὁ, qui principem locum inter pocillatores tenet.

Ἀρχιπατριώτης, ὁ, princeps familiarum. Josue c. 21. ex ἀρχὸς, ὁ, princeps, & πατριώτης, ου, ὁ, conterraneus.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, archipirata, piratarum princeps: ex ἄρχω, impero, & πειρατὴς, ὁ, pirata.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps: ab ἀρχὴ, principatus, & ποιμὴν, pastor.

Ἀρχιποσία, ἡ, principatus bibendi; primus bibendi locus: ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & πόσις, εως, ἡ, potus.

Ἄρχιππος, ου, ὁ, proprium nomen viri, Archippus. Gr. magister equorum. Th. ἵππος, equus.

Ἀρχιερεὺς, idem ac ἀρχιερεὺς, summus Sacerdos.

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, pistor; pistorum princeps: ex ἄρχω, impero, σῖτος, frumentum, panis, & ποιέω, facio.

Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, præfectus, vel rector synagogæ.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præcipuus custos corporis. Regum l. 1. cap. 28. ex ἀρχὴ, σῶμα, corpus, & φύλαξ, κος, ὁ, custos.

Ἀρχιτεκτονική, sub. τέχνη, architectura.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὁ, ad architectos pertinens, peritus architecturæ.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps. Item metaphorice structor, machinator. ex ἀρχὸς, princeps, & τέκτων, faber; quod a τεύχω, fabricor.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio: ab ἀρχὴ, principatus, & τρίκλινον, seu τρίκλινος, triclinium, idest, locus tribus constratus lectis ad discumbendum; quod ex τρεῖς, tres, & κλίνω, reclino.

Ἀρχυπασπιστὴς, ὁ, primarius, & princeps inter ὑπασπιστάς. Plut. in Eumen. ex ἀρχὸς, princeps, & ὑπασπιστὴς, clypeatus satelles.

Ἀρχίφυλος, ου, ὁ, præfectus tribus. ἀρχίφυλοι, οἱ, principes tribuum. Th. φυλὴ, tribus.

Ἀρχίφωτος, ὁ, initium, & auctor luminis. Sic dicitur Baptismus, quoniam post eum animæ illuminantur. Dionys. Areop. ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Ἀρχόμενος, per Sync. pro ἀρχόμενος, ὁ, subditus; præs. part. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, imperium. Bel pro ἀρχόμενος, ut sit Jonicum præt. translato accentu.

Ἀρχογλυπτάδης, ὁ, magistratus ambiens, quasi ὁ ταῖς ἀρχαῖς γλυφόμενος Etym. & Eust. ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & γλύφω, scalpo, f. ψω, unde γλύπτης, ὁ, insculptor.

Ἀρχόληπτος, ὁ, magistratuum susceptor: ex ἀρχὸς, princeps, & ληψις, ἡ, captio, prehensio.

Ἀρχολίπαρος, ὁ, magistratum ambiens i. e. ὁ λιπαρῶν ἐπὶ ἀρχῇ. Etym. & Eust. & sic est ex ἀρχὴ, ἡ, & λιταρὸς, ὁ, ἡ, supplex: unde λιταρέω, ῶ, obsecro. Item ὁ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενος, i. e. propter magistratum splendescens: Etym. & Eust. Atque sic est ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & λιπαρὸς, ὁ, splendidus. a Th. λίπος, εος, τὸ, pinguedo; unde λιπαίνω, ομαι, pinguem reddo.

Ἄρχομαι, initium facio, vel sumo. Item pro ἐνάρχομαι, auspicor. Odyss. ξ. Item subsum imperio; pareo, obtempero: ut ἄρχομαι ὑπὸ τῶν νόμων, obtempero legibus: Plut. in Apoph. & ἄρχομαι τούτοις, in his pareo. unde ἀρχόμενοι, qui sub imperio alicujus sunt, subditi: qui & ὑπήκοοι, Xenph. est pass. ab ἄρχω, impero.

Ἀρχοντικὸς, ὁ, imperiosus. i. e. ἀρχικὸς, a Th. ἄρχω, impero.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, qui imperium obtinet, dux: item podex: item intestinum rectum, apud Aristot. in 4. de gen. anim.

Ἄρχω, incipio, initium facio: item sum principium, seu origo, vel auctor sum: item priores partes occupo: ut apud Thuc. ἄρχω τῆς μάχης, prior pugnam capesso; sic ἄρχω πολέμου, apud eundem. Exponitur etiam impero, cum genit. principatum obtineo, dominor, magistratum gero. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præs. med. ἄρχομαι, incipio, impero. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præs. par. ἀρχόμενος. ἀρχώμεσθ' pro ἀρχώμεθα, præs. sub. med. f. 1. m. ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. sub. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, principium, imperium.

Ἀρχώμεσθα, ordiamur, Poet. pro ἀρχώμεθα, præs. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, incipio, ordior.

Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. ἀρχόμενος, subditus. ab ἄρχομαι, impero.

Ἀρχώνης, ὁ, qui præest emptionibus. Etym. Ex ἀρχὸς, seu Th. ἄρχω, impero, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἄρω, apto, adapto, congruo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσα, & ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἄρα, & facta reduplicatione, ἄραρα, & Poet. ἄρηρα. Et ἄρω potest etiam esse a. 1. sub. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium.

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, auxiliator, vindex, defensor: ab ἀρήγω, auxilior, verso η in ω.

Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, unde ἀρωγοναῦται δαίμονες, Dii nautarum fautores, seu defensores, Dii faventes, & propitii nautis: Epigr. ex ἀρωγὸς, auxiliator, & ναύτης, nauta; a Th. ναῦς, navis.

Ἄρωμα, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρω, & ὄζω, oleo.

Ἀρωματίζω, aromata redoleo; sum odoratus; odorem suavem spiro: item active, aromatis, odoribus, seu odoramentis imbuo: Diosc.

Ἀρωματικὸς, ὁ, odoratus: & ἀρωματώδης, εος, ὁ, ἡ, aromata redolens.

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromatites. unde ἀρωματίτης οἶνος, aromatites vinum, i. e. aromatis confectum. Diosc. Th. ἄρωμα, aroma, odoramentum.

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, odorifer, aromatarius, qui aromata fert: ex ἄρωμα, aroma, & φέρω, fero.

Ἀρωνία, ας, ἡ, mespilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, heros.

Α Σ.

Ἄς, adv. usquequo.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Articulus subjunctivus.

Ἀσᾶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Syr. Medicus.

Ἆσα, Dor. pro ᾖσα, & io. 2. sing. ᾖσας, Dor. pro ᾖσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, cano, & ᾄδω, per contractionem ᾖδον, imperf. & Dor. ἆδον.

Ἀσάζω, & ἀσάω, idem ac ἀσάομαι, (& ex eadem origine derivata, vid. ab ἄση, ἡ, fastidium, Helych.) tristor; λυποῦμαι: sed proprie significat fastidio laboro: ab ἄζω, fatio; und ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea, sæpe scil. consequens satietatem.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄω, satio, f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, subscripto, cano.

Ἄσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conculcatus: ut ἄσακτος γῆ, terra non conculcata, & constipata. Xen. ex α priv. & σάττω, onero; item conculco.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ, expers rei nauticæ; imperitus maris, (fuere Salaminii rei nauticæ peritissimi) vel a triremi quadam miræ velocitatis apud Athenienses, quæ Salaminia dicebatur. α est privativum.

Ἀσάλεια, ἡ, securitas, ἀμεριμνία: item inconsiderantia, incogitantia, ἀλογιστία, Etym.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ, ἡ, inconcussus, immotus: ex α, & σαλεύω, agito. Th. σάλος, ου, ὁ, salum.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, cura vacuus: σαλεῖ γὰρ ἡ φροντὶς. Æschyl.

Ἀσαλλεῖν, ἀφροντιστεῖν, apud Hesychium incuriosum esse.

Ἀσαλπίγκτος, seu ἀσάλπικτος, ὁ ϗ ἡ, tuba non proclamatus: ἀσάλπιγκτος ὥρα, μεσονύκτιος, Hesych. quod mane solum, & vespere tuba canere solerent; ab α, & σάλπιγξ, tuba.

Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poet. pro λυπούμενος, dolens, mœstus: ab ἄζω, fatio; vel ἄω, lædo.

Ἀσάμινθος, ου, ἡ, pelvis, solium balneatorum; παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, a sordibus minuendis, i. e. eluendis.

Ἀσᾶν, fastidio afficere, præs. inf. ab ἀσάω: Th. ἄδω, fatio.

Ἀσανδάλιος, ου, ὁ, sandaliis carens: ab α, & σανδάλιον, sandalium.

Ἄσαντος, ὁ, non adblandiens, ὁ σαίνων. Helych. proprium est canum, qui blandas alioqui caudas movent. ex α priv. & σαίνω, idem ac σείω, quatio, agito: item adulor, blandior; metaphorice a canibus caudæ agitatione adblandientibus.

Ἀσάομαι, ῶμαι, futur. ἀσήσομαι, nauseo, fastidio, ab ἀσάζω, fastidio.

Ἀσαπὴς, έος, & ἄσηπτος, ου, ὁ, ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α, & σήπω, putrefacio.

Ἀσαρίτης οἶνος, asarites vinum, i. e. ex asaro herba confectum, & conditum, Dioscor. ἀσαρίτης.

Ἄσαρκος, ου, ὁ, carnis expers; item gracilis, macilentus.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α, & σὰρξ, κὸς, caro.

Ἄσαρον, ου, τὸ, asarum, nardus silvestris.

Ἄσαρος, ὁ, non ornatus, non versus. unde ἄσαρον, τὸ, scopis non mundatum; seu quod scopis mundari nequit. Helych. ex α priv. & σαίρω, scopis, purgo.

Ἆσας, Jon. pro ᾖσας, cecinisti, 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas.

Ἀσαφὴς, έος, ὁ, ἡ, obscurus; ex α, & σαφὴς, manifestus.

Ἀσαφῶς, incertis causis, ἀδήλως, οὐκ σαφῶς, non certo, & liquido, obscure: adv. ab ἀσαφὴς, obscurus.

Ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, inextinguibilis, ἀσβέστου, in f. gen. pro ἀσβέστου, apud Hom. ex α, & σβεστὸς, quod a σβέννυμι, exstinguo.

Ἀσβόλη, ης, & ἀσβολος, ου, ἡ, fuligo, macula, favilla; q. ab ἄσις, limus, sordes, & βάλλω, jacio.

Ἄσβολος, ου, ὁ, nomen proprium auguris.

Ἀσβολόεις, εσσα, ὁ, fuliginosus: Poet. &

Ἀσβολώδης, εος, ὁ, ἡ, idem: apud Oratores.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, & ἀσβολέω, fulligine inficio, polluo: a Them. ἀσβόλη, fuligo, macula.

Ἀσδρούβας, Asdrubal, dux Carthaginensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβὴς, impius.

Ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. p. ἠσέβηκα. aor. 1. Inf. ἀσεβῆσαι. ex α, & σέβω, colo.

Ἀσεβῆ, impia, nom. pl., neut. gen. ab ἀσεβὴς, impius.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, impietas. piaculum.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβὲς, impius, a, um, ex α, & σέβω, colo.

Ἀσέβησις, ἡ, actio impia, & nefaria: Plut. est verbale ab ἀσεβέω, irreligiosus sum; quod ab ἀσεβὴς, qui non colit, nec veneratur cœleste numen; ideoque irreligiosus, & impius.

Ἀσειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἀσείρωτος, habenis carens, absque habenis; & generaliter non vinctus; Hesych. seu non alligatus: ex α priv. & σειρὰ, catena, habena.

Ἄσειστος, ὁ ϗ ἡ, inconcussus, non quassatus.

Ἀσείστως, immobiliter: adv. ex α priv. & σειστὸς, concussus; a Them. σείω, quatio.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, lascivia, obscœnitas, petulantia.

Ἀσελγέω, ῶ, & ἀσελγαίνω, petulanter ago, lascivio.

Ἀσελγέως, seu ἀσελγῶς, petulanter, lascive, immodice, insolenter.

Ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, petulans, protervus, lascivus, impudicus: ex α priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Eustath. vel ex α intens. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ, cornibus lasciviens: ex ἀσελγὴς, lascivus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ἀσελγομανέω, per lasciviam insanio: insana impudicitia teneor, vel prurio: ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, furo, insanio, objecto ο in compositione.

Ἀσελγῶς, petulanter, lascive, immodice.

Ἀσέληνος, ου, ὁ, obscurus; ex α priv. & σελήνη, Luna; quasi sine Luna.

Ἄσεμνος, ου, ὁ, ἡ, minime venerandus, inhonestus, incastus, fœdus: ab α, & σεμνὸς, honestus.

Ἀσεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἀσεβὴς, impius.

Ἀσεπτὴς, έος, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 25.

Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι. f. 1. m. ab ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea, item molestia animi. ab ἄω, satio.

Ἀσῇ, cantabis, 2. sing. f. 1. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ᾄδω, cano.

Ἀσηθείη, molestia afficiar, a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθῆς.

Ἀση-

Ἀσηθῇς, mœstus fueris, a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι, f. ἀσήσομαι, fastidio laboro. Th. ἄδω, satio.
Ἀσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, incustoditus, incertus, non signatus, rectore carens: ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes signo, i. e. non custoditæ.
Ἀσημείωτος, ὁ, non notatus, aut insignitus: Philo de vita Mos. l. 2.
Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, cui signum, seu nota non est impressa; per consequens obscurus, ignobilis: ex α priv. & σῆμα, τος, τὸ, signum.
Ἀσήμων, ὁ, idem ac ἄσημος, non signatus; item obscurus.
Ἀσήμως, obscure: Hesych. item ignobiliter: Herodian.
Ἄσηπτος, ὁ, incorruptus; idem ac ἀσαπὴς: ab α, & σήπω, putrefacio, corrumpo.
Ἀσηρὸς, ὰ, ὸν, fastidium afferens, molestus.
Ἀσηρῶς, moleste: ab ἄση, fastidium. Th. ἄδω, satio.
Ἀσῆται, 2. persona a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι, fastidio laboro.
Ἀσθεὶς, εῖσα, cantatus, a. 1. part. pass. ex a. 1. ᾔσθην, verbi ᾄδω, canto.
Ἀσθένεια, ας, ἡ, infirmitas, adversa valetudo, inopia. ab ἀσθενέω, ægroto, langueo.
Ἀσθενέστερος, ὁ, imbecillior: compar. ab ἀσθενὴς, ægrotus, infirmus.
Ἀσθενέω, ῶ, ægroto, langueo, infirmus sum, item infirmor. imperf. ἠσθένεον, ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præs. part. ἀσθενέων, ῶν, έοντος, οῦντος, ægrotus, rudis: & in f. gen. ἀσθενέουσα, οῦσα, ης, infirma. ἀσθενήσας, αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α, & σθένος, robur.
Ἀσθένημα, ατος, τὸ, imbecillitas, morbus: ex eodem themate.
Ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, infirmus, impotens, ægrotus, pauper; ex α & σθένος, robur.
Ἀσθενίη, pro ἀσθένεια, Jon. infirmitas.
Ἀσθενικὸς, ῆ, ὸν, imbecillis, valetudinarius: pauper: ab α, & σθένος, robur.
Ἀσθενόῤῥιζος, ὁ, imbecilla radice hærens ab ἀσθενὴς, infirmus, & ῥίζα, radix.
Ἀσθενόψυχος, ὁ, debilis animo: infirmus animo: Josephus. ex ἀσθενὴς, infirmus, & ψυχὴ, anima.
Ἀσθενόω, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, ἀσθενῆ ποιῶ, ab ἀσθενὴς, infirmus.
Ἄσθη, detrimentum passus est, Jon. pro ἄσθη, a. 1. verbi ἄω, vel ἄω, lædo: pro quo tamen potius ἀάω dicitur.
Ἆσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, spirandi difficultas: ab ἄω, lædo.
Ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω, spiritum ægre traho.
Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, anhelo, spiritum difficulter traho. ἀσθμαίζω, idem.
Ἀσθματικὸς, ῆ, ὸν, difficulter spirans. Th. ἆσθμα, spirandi difficultas.
Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis, Gr. limosa.
Ἀσιανὸς, ῆ, ὸν, Asianus.
Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiæ princeps: quasi ἄρχων τῆς Ἀσίας.
Ἀσιγησία, ἡ, tacendi impotentia.
Ἀσίγητος, ὁ καὶ ἡ, non tacens, aut silens: Nonn. ex α priv. & σιγάω, taceo.
Ἄσιγμος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens stridore; item carens litera Sigma: ut ἄσιγμος ᾠδή, apud Athen. ex α pr. & σιγμὸς, stridor; a σίζω, sibilo.
Ἀσίδηρος, ὁ καὶ ἡ, qui sine ferro est; ferrum non habens; in Epigr. ex α priv. & σίδηρος, ferrum.
Ἀσίη, ης, ἡ, limosa, Jon. pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, limus.
Ἄσικχος, ου, ὁ, qui non est σικχὸς, seu ἀηδὴς, i. e. delicatioris cibi minime appetens: Plut. Item non injucundus. unde τὸ ἀσικχότατον, quam minime noxium, ex α priv. & σικχὸς, ῆ, ὸν, injucundus, molestus, ἀηδής.
Ἄσιμος, ου, ὁ, argentum. Hesych. ἄσημος ἄργυρος.
Ἀσίνη, ης, ἡ, asine, apud Theoph. l. 2. c. 25. herba est, quæ aliis sese implicat; quidam vocant clematitidem, & convolvulum.
Ἀσίνη, ἡ, est etiam nomen proprium urbis Græciæ. Iliad. β.
Ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, illæsus. nullo malo affectus, innocuus. Th. σίνω, noceo.
Ἀσινῶς, sine noxa, innoxie: ex α priv. cum eodem Themate.
Ἄσιος, ου, ὁ, limosus, ἰλυώδης, ut Eust. in Il. β. exponit: ab ἄσις, limus, cœnum.
Ἀσίρακος, ου, ὁ, locustæ genus, pinnis carens, & prælonga habens crura.
Ἄσις, ιος, ἡ, limus, sordes, cœnum: quasi ab ἄζω, sicco. Ἆσις, cantio: ab ᾄδω, cano.
Ἀσιτέω, cibum non capio; a cibo abstineo: utor inedia. Galen. ab ἄσιτος, jejunus.

Ἀσιτία, & ἀσιτίη, ας, ἡ, inedia, esuries.
Ἄσιτος, ου, ὁ, ἡ, jejunus, impastus: ex α & σῖτος, cibus.
Ἀσκάλαβος, sive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio, animalculum simile lacertæ, & per aphæresin σκαλαβώτης.
Ἀσκάλαφος, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen proprium viri.
Ἀσκάλευτος, & ἄσκαλτος, ὁ καὶ ἡ, non fossus, aut circumfossus, nec sarritus: Hesych. idem ac ἄσκαλος, & ejusdem compositionis.
Ἄσκαλος, ου, ὁ, ἡ, incultus: ex α, & σκάλλω, fodio.
Ἀσκαλώπας, gallinago, avis gallinæ magnitudine: recte scribitur σκολόπαξ.
Ἀσκάντης, ου, ὁ, vilis lectus; scamnum: grabatulus: q. ab α priv. & σκηνὴ, umbraculum, tentorium.
Ἀσκαρδαμυκτὶ, ἀσκαρδαμυκτεὶ & ἀσκαρδαμυκτως, oculis inconniventibus, fixis, & immotis, ita ut non nicteris. Luc. Xen. ex α priv. & σκαρδαμύσσω, vel -ύττω, oculis crebro salientibus conniveo; seu oculos frequenter claudo, & aperio: quod compositum putatur a σκαίρω, salio, & μύω, claudo: item conniveo, nicto.
Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non nicto; fixis, & inconniventibus oculis aspicio.
Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ, inconnivens; non nictans: non claudens oculos, qui fixis est oculis, & non conniventibus Aristoph.
Ἀσκαρὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀσκαρίσθμος, & ἀσκαίρων, non saliens, non exultans, non palpitans: ex α priv. & σκαρίζω, (pro quo etiam dicitur ἀσκαρίζω, cum α non privante) idem ac Th. σκαίρω, salio, saltito.
Ἀσκαριδώδης, ὁ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis: ab ἀσκαρίς.
Ἀσκαρίζω, salio: & ἀσκαρίζων, ὁ, non saliens.
Ἀσκαρὶς, ίδος, ἡ, genus vermis.
Ἄσκαροι, οἱ, calceorum, seu sandaliorum genus quoddam. Hesyc. aut crepitaculi quoddam genus, Poll. unde
Ἀσκαροφόρος, ὁ, qui gestat ἀσκάρους, calceos, sed Hesych. exp. φορμοφόρον, bajulum. Thema volunt esse ἀσκὸς, ῦ, ὁ, uter, tris.
Ἄσκαφος, ὁ καὶ ἡ, qui fossus non est: ex α priv. & σκάπτω, fodio.
Ἀσκεθὴς, έος, ὁ, ἡ, illæsus, incolumis. Scribitur & ἀσχεθὴς, & ἀσκηθής. ab ἄσχετος, quem nemo prohibeat ab agendo. Th. ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκελὲς, adv. dure, assidue, graviter: ab α, & σκέλλω, exsicco.
Ἀσκελέως, & ἀσκελὲς, adv. sine cruribus, ἀμεταβάτως; item pari mensura, ut α ponatur pro ἴσον, æqualitas. ex α priv. & σκέλος, εος, τὸ, crus.
Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit, nec exaruit: item qui supra modum exaruit. Odyss. κ. ejusdem Th. & compositionis.
Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cruribus carens, immobilis. Plato in Timeo.
Ἀσκέπαρνος, ου, ὁ, impolitus; non elaboratus, nec exasciatus; a securi intactus; securi non politus. Soph. ex α priv. & σκέπαρνον, τὸ, ascia, seu dolabra, qua materies dedolatur.
Ἀσκέπαστος, ἀσκέπαστος, ἀσκεπὴς, & ἄσκεπος, qui tectus opertusque non est, operimento carens: omnia ex α priv. & σκέπω, tego; unde σκεπαστὸς, tectus.
Ἄσκεπτος, ου, ὁ, inconsideratus, non circumspectus.
Ἀσκέπτως, adv. temerarie, inconsulto: ab α, & σκέπτομαι, considero, meditor.
Ἀσκέρα, ας, ἡ, Attici calceamenti genus. Calceamentum tradunt fuisse hirsutum, utile hiemali tempore.
Ἀσκευὴς, ὁ, ἡ, pro quo & ἄσκευος, qui caret instrumentis, imparatus. Them. σκεῦος, vas.
Ἀσκευώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus, non perscrutatus: ex α priv. & σκευωρέω, ῶ, perscrutor, & excutio omnia curiose; proprie, vasa custodio. ex σκεῦος, vas, & οὖρος, ου, ὁ, custos; vel ex ὤρα, ας, ἡ, cura.
Ἀσκέω, exerceo, doceo, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος.
Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀσκεθὴς, illæsus, sanus, incolumis, ἀβλαβὴς, ὑγιής. Hom. ex α priv. & σχέθω, idem ac Th. ἔχω, habeo, teneo: item impedio, inhibeo, detineo, reprimo.
Ἄσκημα, τὸ, id, in quo nos exercemus. Xen. ab ἀσκέω, exerceo.
Ἄσκηνος, ὁ, tentorio, seu tabernaculo carens: ut ἄσκηνος δίαιτα, vita sub dio. Item non fictus. unde

Ἀσκήνως, non ficte: Synes. Ep. 138. ex α priv. & σκηνὴ, ἡ, tabernaculum unde etiam & σκῆνος, εος, τὸ, idem.
Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, studium; assuetudo.
Ἀσκητέος, ὁ, exercendus. unde ἀσκητέον. τὸ exercendum est.
Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, gymnasium.
Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator.
Ἀσκητικὸς, ῆ, ὸν, ad exercitationem comparatus, exercitationi vacans: & specialiter de exercitatione animi, seu meditatione rerum divinarum: ut ἀσκητικὸς βίος, apud Theod.
Ἀσκητὸς, ῆ, ὸν, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκήτρια, ἡ, puella, aut quævis mulier, quæ meditationi rerum divinarum se dicavit, monialis. ab ἀσκέω, unde pass. ἀσκέομαι, exerceor; item doceor, studeo.
Ἀσκίδιον, τὸ, utriculus, diminut. ab ἀσκὸς, ὁ, uter, utris.
Ἀσκίον, ου, τὸ, utriculus, parvus uter, Plut.
Ἄσκιος, ία, ον, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram; ex α intensiva particula, & σκιὰ, umbra. Item umbra carens: ἄσκιον μὴ ἔχον σκιάν. Hesych. ab α priv. & σκιὰ, umbra.
Ἀσκίπων, ὁ, scipione non nitens; qui sine baculo incedit; & per consequens qui adhuc viridi est senecta: ex α priv. & σκίπων, pro σκίμπων, idem ac σκίπων, ωνος, ὁ, & σκῆπτρον, τὸ, baculus, scipio, cui innitimur; a Th. σκήπτω, nitor, innitor.
Ἀσκίτης, ὁ, species aquæ intercutis, cui opponitur τυμπανίας. nam ἀσκίτης ὕδρωψ, est hydropis species, in quo humoris aquosi copia cum paucissimo spiritu, in membrana abdominis interiore, inter peritonæum & intestina, veluti in utre quodam continetur.
Ἀσκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ἀσκληπιὸς, οῦ, ὁ, Æsculapius.
Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Asclepiades, nomen proprium.
Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marsupium. ex ἀσκὸς, quod utrem; & πήρα, quod peram, seu sacculum significat; τὸ μαρσύπιον. Suid.
Ἄσκοπος, ου, idem ac ἄσκεπτος, ὁ, inconsideratus. Item scopum, ad quem tendat, non habens, seu ad nullum certum scopum tendens. cujus nulla est effigies.
Ἀσκόπως, inconsiderate, inconsulto, temere: ita ut aberres a scopo: Poll. & sic est ex α priv. & σκοπὸς, ὁ, scopus.
Ἀσκορδίνητος, ου, ὁ, inconcussus, ἀσάλευτος, sed proprie exponitur, non movens, seu pandiculans membra. nam σκορδινᾶσθαι, significat pandiculari, & membra extendere; ut qui a somno excitantur; a σκορδινάομαι, membra protendo cum oscitatione.
Ἀσκὸς, ῦ, ὁ, uter, utris: q. ab α epitatico, & σχῶ, contineo.
Ἀσκοφλαυρίζω, pro ἀσκῷ φλαυρίζω, apud Eust. vel ἀσκοφλαυρίζειν exp. κενῶς καταπλήττεσθαι, i. e. inani metu terrere. Lege proverbium; utre territas: simile est ἀσκῷ μορμολύττεσθαι. ex ἀσκὸς, uter, & φλαυρίζω, contemno.
Ἀσκοῦμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκοφόρος, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορῶν, ὁ, ut res ferens. unde ἀσκοφορέω, utres ferre: ex ἀσκὸς, uter, & φέρω, fero.
Ἄσκρα, ας, ἡ, quercus sterilis apud Hesych.
Ἄσκρῃ, dat. sing. Jon. pro Ἄσκρᾳ, nomen proprium pagi.
Ἀσκύλτως, ita ut non vexeris, aut fatigeris; i. e. δίχα τοῦ σκύλλεσθαι: ex α priv. & σκύλλω, ομαι; unde σκυλμὸς, ὁ, vexatio.
Ἄσκυρον, ου, τὸ, sive ἀσκυροειδὲς, hyperici genus est, cauliculis majoribus, & magis rubentibus. de quo vide Diosc. & Plin. Ponitur inter themata.
Ἀσκώλια, τὰ, festum dicebatur Bacchi Athenis; in quo super utres inflatos, & unctos unico pede saltabant, ut delabentes risum excitarent. sunt qui derivant ab ἀσκὸς, & ἅλλομαι: sed refertur simpliciter ad Th. ἀσκὸς, ὁ, uter, utris, urna.
Ἀσκωλιάζω, super utrem salire; item saltare unico innitendo pedi: claudicare.
Ἀσκωλιασμὸς, ὁ, saltatio illa τῶν ἀσκωλιαζόντων: a præced. ἀσκώλια.
Ἄσκωμα, τὸ, dicitur pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt: item lorum, quo remus scalmo alligatur: a Th. ἀσκὸς, ὁ, uter, utris.
Ἆσμα, ατος, τὸ, canticum, cantilena, carmen. ᾆσις, cantus.
Ἀσμάτιον, τὸ, cantilena: ab ᾄδω, cano.
Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum, seu carminum infle-

inflexor: qui variis carminum flexibus, & quasi anfractibus utitur, vel flexuosis carminibus: de dithyrambicis dicitur Poetis. apud Aristoph. in Nub. ex ᾆσμα, ατος, & κάμπτω, f. ψω. unde καμπτὸς, ὁ, flexilis.

Ἀσμάχ, vel ut alii legunt ἀσχὰμ, nomen Æthiopicum Græcorum lingua valet, qui a sinistra manu Regi adstant.

Ἀσμενέστερον, τὸ, gratius, lubentius: & ἀσμενέστατα, libentissime: adv. ab ἄσμενος, ὁ, libens.

Ἀσμενίσαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab

Ἀσμενίζω, comiter excipio. f. ίσω.

Ἄσμενος, ὁ, gaudens, gratus, libens: ab ἥδω, delecto. perf. pass. ἥσμαι. part. ἡσμένος, & Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutata, itemque translato accentu Æolica; quod in comp. habet ἀσμενέστερος, superl. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος, & ώτατος.

Ἀσμένως, adv. libenter, cum gaudio.

Ἀσμὸς, ὁ, ἡ, idem ac ᾆσμα. ατος, τὸ, canticum, cantilena.

Ἀσόλοικος, ὁ, vitio carens, non solœcus, seu non barbarus: ut ἀσόλοικος λόγος, oratio vitio carens: cui opponitur σόλοικος, cujus plurale, σόλοικοι, qui certæ alicui culpæ hærent. Item barbare loquentes. unde σολοικίζω, barbare loquor & vitiose.

Ἀσολοίκως, Suid. exp. ἀφελῶς, simpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia, imperitia: ex α & σοφία, sapientia.

Ἄσοφος, ου, ὁ, ἡ, insipiens, imperitus: ex α priv. & σοφὸς, sapiens.

Ἀσόφως, stulte, imperite.

Ἀσπάζομαι, saluto, amplector, osculor, blandior, amice & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην. f. ἀσπάσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. sub. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος. præt. pass. ἤσπασμαι. Ex α, quod est ἅμα, simul, & σπάω, traho.

Ἀσπάθητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui non σπαθηταί: ut ἀσπάθητοι ἱμάτια, quibus licium τῇ σπάθῃ inculcatum non est, apud Hesych. & ἀσπάθητος χλαῖνα, vocatur pellis, seu exuvium. ex α priv. & σπαθάω, f. ήσω, dissipo, dilapido. unde σπαθητὸς, ὁ, textus.

Ἀσπαίρω, & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, tremo, singultio, palpito; Attice pro σπαίρω, proprie de iis, qui morti obluctando animam efflant: a σπάω, traho.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens. hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. talpa cæcior: q. a σπάω, traho: σπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Ἀσπαλία, ας, ἡ, piscatio.

Ἀσπαλιεὺς, έως, ὁ, piscator: ab ἀσπαλὶς, piscis: quod a σπάω, & ἅλς, mare, vel λίνον, linum, quia ex mari trahitur lino.

Ἀσπαλιευτὴς, ῦ, ὁ, piscator.

Ἀσπαραγία, ἡ, dicitur asparagi plantarium. Theophr. Pl. 6. 3.

Ἀσπάραγος, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος, Att. asparagus, planta turionibus nobilis. verum Græci omnes ferme teneros cauliculos, quum augescunt ad fructus, & seminis emissionem, ἀσπαράγους, vocant, si qua Galeno fides in l. 2. de Alimentis. Vide etiam in ἀσπαραγωνία.

Ἀσπαραγωνία, ἡ, dicitur ramusculus, aut frons ex asparago spinoso; a Them. ἀσπάραγος, quod ita dicitur, quia primum in lucem prodit oleris germen, priusquam in folia explicetur: recentissimus est turio, qui edendo est; sed est & planta quædam, cujus meminit Diosc. l. 2. c. 153. meminit etiam Theoph. alius asparagi, quem in censu τῶν ἀκανθῶν ponit Hist. pl. 1. 16.

Ἀσπαρίζω, tremo.

Ἄσπαρτος, ὁ & ἡ, non satus. Item qui non seminatur: ut ἄσπαρτος γῆ, Od. ι.

Ἀσπαρτὶ, semente non facta; citra sationem: ex α priv. & σπαρτὸς, ῦ, ὁ, seminatus; a Th. σπείρω, semino.

Ἄσπασαι, άσθω, a. 1. imper. m. ab ἀσπάζομαι, saluto.

Ἀσπάσασθε, a. 1. inf. m. ἀσπάσασθε, 2. pl. a. 1. sub. m. ab ἀσπάζομαι, saluto.

Ἀσπάσιος, ου, ὁ, amplectendus, acceptus: Poet. inde

Ἀσπασίως, adv. lubenter.

Ἀσπασμα, τὸ, dicitur res, quam amplexamur. Plut. verbale ab ἀσπάζομαι, amplector.

Ἀσπασμὸς, ῦ, ὁ, salutatio, amplexatio.

Ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, idem ac ἀσπάσιος, acceptus.

Ἀσπαστὺς, ύος, ἡ, salutatio, amicitia: apud Callimach. Th. idem.

Ἀσπαστῶς, idem ac ἀσπασίως, libenter. a præt. pass. præced. ἀσπάζομαι, amplector.

Ἄσπειστος, ου, ὁ, nullas σπονδὰς admittens, irreconciliabilis; Suid. ex α priv. & σπένδω, fut. σπείσω, ut ἀσπείσω, libo. item paciscor, fœdus ineo; unde σπονδὴ, libatio, item fœdus.

Ἀσπερμὸς, ῦ, ὁ, sine semine & prole; ab α, & σπέρμα, semen. Th. σπείρω, sero.

Ἀσπερχὲς, adv. studiose, sedulo, ex α epitatico, & σπέρχω, urgeo.

Ἄσπετος, ου, ὁ, ἡ, immensus. ex α, & ἕσπομαι, vel ἕπω, sequor.

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui clypeum abjicit, desertor militiæ. Aristoph. ex ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, & ἀποβάλλω, abjicio.

Ἀσπιδεὶς, ὁ, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδηφόρος, & ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ, scutatus, scutigerulus: ex ἀσπὶς, clypeus, & φέρω, fero.

Ἀσπίδιον, & ἀσπιδίσκιον, ου, τὸ. Item ἀσπιδίσκος, ὁ, & ἀσπιδίσκη, parvus clypeus, vel umbo; clypeolus. Legitur etiam οἱ ἀσπιδίσκοι, pro brevibus scutis, & scutulatis ornamentis: omnia diminutiva ab ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro ἀσπιδιώτης.

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens, bellator. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδόδηκτος, ὁ, ab aspide ictus: a Th. δάκνω, fut. δήξω, ab inusitato δήκω, mordeo; unde δήκτης, ου, ὁ, mordens.

Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ, ἡ, qui scuto strepitum edit. Ex ἀσπὶς, clypeus, & δοῦπος, sonitus.

Ἀσπιδόεις, idem ac ἀσπιδεὶς, ὁ, scutatus, vel in clypei formam factus.

Ἀσπιδόω, clypeatim, testudine facta; est adv. ab ἀσπὶς, ίδος, clypeus.

Ἀσπιδοπήγιον, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur, vel ἀσπιδοπηγεῖον, in quo clypeus desigitur. Poll. & Suid. a Th. πηγνύω, vel πήγω, fut. ξω, compingo; fabricor compingendo.

Ἀσπιδοπηγὸς, ὁ, clypeorum compactor, seu fabricator.

Ἀσπιδοποιΐα, ἡ, clypeorum fabricatio. Them. ποιέω, ῶ, facio, fabrico.

Ἀσπιδοποιὸς, ὁ, clypeorum fabricator.

Ἀσπιδότροφος, ὁ, qui vescitur aspidibus, serpentibus. Gal. Th. τρέφω, nutrio; unde τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio.

Ἀσπιδοῦχος, ὁ, clypeum tenens, clypeatus, scutum habens. Th. ἔχω, habeo.

Ἀσπιδοφέρβμων, ονος, ὁ & ἡ, qui clypeo se alit, & per consequens qui ex bello vivit, bellicosus. Eur. Th. φέρβω, f. ψω, pasco, nutrio.

Ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ, scutatus. vide ἀσπιδηφόρος, ὁ, scutigerulus.

Ἀσπίζω, f. ίσω, p. ικα, defendo: proprie clypeo meipsum protego, & defendo. Them. ἀσπὶς, clypeus.

Ἄσπιλος, ου, ὁ, ἡ, immaculatus, intemeratus: ex α & σπίλος, macula.

Ἀσπίλωτος, ου, ὁ, maculæ expers. Th. idem.

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, item aspis genus serpentis. ἀσπίσι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.

Ἀσπιστάων, bellicosorum, gen. pl. Æol. ab ἀσπιστὴς, miles, bellicosus.

Ἀσπιστὰς, ᾶτος, ὁ, & ἀσπιστὴς, idem ac ἀσπιστής.

Ἀσπιστὴς, ῦ, ὁ clypeatus, miles. Them. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α priv. & σπλάγχνον, viscera.

Ἄσπλενον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia. item herba sic dicta, quod spleneticis curandis conducit. Ab α, & σπλὴν, ηνὸς, ὁ, splen, lien.

Ἄσπληνος, ου, ὁ, ἡ, lienis expers.

Ἀσπονδὶ, adv. sine fœdere, aut libatione.

Ἀσπονδέω, fœdus non servo, aut non admitto.

Ἄσπονδος, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, infidus, fœdifragus; ex α priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus; quod a σπένδω, libo, p. m. ἔσπονδα; unde σπονδὴ, ἡ, libamen.

Ἄσπορος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἄσπαρτος, non satus; item seminis expers: ab α & σπόρος, semen, quod a σπείρω, semino.

Ἀσπούδαστος, ου, ὁ, neglectus.

Ἀσπουδὶ, adv. sine cura, negligenter; item sine labore: ex α, & σπουδὴ, studium, quod a σπεύδω, festino.

Ἄσπρος, ου, ἡ, cerrus, species quercus. Theoph.

Ἄσσα, & ἅσσα, Attice ἅττα, pro ἅτινα, & ἄττα, quæcunque, quæ: ex ἃ, & σά Megarensium lingua significante τινά. ἄττα vel ἄσσα, significat τινά, aliqua, quædam. Ἄττα etiam est vox, qua juniores compellant senes.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, assarius, quarta pars unciæ: a Latina voce, as, assis.

Ἀσσιστα, Pro ἔγγιστα, proxime. Hesych.

Ἄσσον, adv. proprie idem ac ἐγγὺς, cum dat. & gen. in comp. ἀσσίων, & ἄσσον, quod etiam dicitur ἆσσον, & in neut. gen. ἄσσον, & ἆσσον. Hinc ἀσσοτέρω, & ἀσσοτάτω, proprius, proxime. ἀσσοτέρω, ου, οι, continua serie sequentes.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis, Asso.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Assyria, quæ & Babylonia, & Chaldæa vocabatur.

Ἀσσώτερον, propius, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον, propius.

Ἄσσω, pro ἀΐσσω, irruo. Eurip.

Ἀσταγὲς, ὁ, ἡ, τὸ ές, idem ac ἄστακτος, non stillatus, vel stillatitius; non distillans, sed copiose fluens. Eurip.

Ἀσταθὴς, έος, ὁ & ἡ, instabilis: idem ac ἄστατος, instabilis.

Ἀστάθμευτος, ου, ὁ & ἡ, immunitatem habens ἀπὸ τοῦ ἐνσταθμεύειν. Plut. i. e. a necessitate hospitio recipiendi comites principis, aut legati, seu a necessitate recipiendi hospites quoslibet. ex α priv. & σταθμὸς, ὁ, stabulum. unde σταθμεύω, stativa habeo.

Ἀστάθμητος, ου, ὁ & ἡ, inconsideratus, improvidus, qui res perpendere non didicit, sed temere agit: Plut. Item instabilis, incertus, i. e. ἄστατος: Thuc. l. 4. ex α priv. & σταθμάω ἀωμαι, pondero, examino. unde σταθμητὸς, ad amussim exactus.

Ἀστακὸς, ῦ, ὁ, astacus, cancer marinus.

Ἀστακτὶ, adv. non stillatim, affatim, Soph. effusim.

Ἄστακτος, ὁ, idem ac ἀσταγὴς: ex α priv. & στακτὸς, stillatitius, liquidus. Th. στάζω, stillo.

Ἀσταλὴς, έος, ὁ & ἡ, qui instructus non est vestimentis, non amictus. Hesych. est idem ac ἄστολος: ex α pr. & στέλλω, exorno, unde στολὴ, ἡ, stola amictus, & στόλος, ὁ, classis.

Ἀστάνδης, ου, ὁ, nuntius: q. ab α pr. & στῆναι, quod non stet, sed ambulet; Persicum vocabulum.

Ἀστασία, ἡ, instabilitas, inconstantia: ex α pr. & στάσις, εως, ἡ, stabilitas.

Ἀστασίαστος, ὁ, seditione carens, seditionibus nullis turbatus. Hesych. populi quoque, seu cives urbis alicujus ἀστασίαστοι dicuntur, qui nulla dissident seditione, seu qui nullas movent seditiones: apud Isocr. in Paneg. ex α priv. & στάσις, εως, seditio. unde στασιάζω, f. άσω, res novas molior.

Ἀστατέω, ῶ, instabilis, & inconstans sum, vacillo, titubo.

Ἀστατέω, ῶ, incertis sedibus vagor. f. ήσω. p. ἠστάτηκα, a. 1. ἠστάτησα.

Ἄστατος, ὁ, instabilis: quod ex α priv. & στατὸς, qui stat. Th. ἵσημι, sto.

Ἀστάτως, inconstanter, non firmiter; est adv. ab ἄστατος, instabilis, unde neu. τὸ ἄστατον, exp. substantive, instabilitas, inconstantia.

Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa, Attice dicitur pro σταφὶς, ut & ἀσταφὶς ἀγρία, dicitur pro σταφὶς ἀγρία.

Ἀσταφυλῖνος, ὁ, Attico pleonasmo dicitur pro σταφυλῖνος, pastinaca herba.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, spica, arista, pro στάχυς, spica, addito α, quod a στὶξ, ordo, hoc a στείχω, eo.

Ἀστέγαστος, ὁ, non tectus, seu opertus: ex α priv. & στεγαστὸς, ὁ, tectus, opertus.

Ἀστεγὴς, έος, ὁ & ἡ, non tectus: expon. etiam, multis tectis clausus, bene contectus: & sic α est epitat. alioquin ἀστεγὴς est idem ac ἄστεγος, tecto ædibusque destitutus. Item loquax: Suid. Prov. 10. Item intolerabilis. Hesych. & Suid. in qua signif. pro ἄστεγος dicitur & ἀστέγαστος, apud Diosc. l. 7. c. 14.

Ἄστεγος, ου, ὁ, exul, peregrinus, ad verbum, qui est sine tecto: ex α, & στέγω, tego.

Ἀστεΐζομαι, urbanitate sermonis utor, jacetus sum; Plut. est ab ἀστεῖος.

Ἀστειολογία, ἡ, facetiæ, urbanitas sermonis. Luc. ab ἀστεῖος, urbanus, festivus, & λόγος, ὁ, sermo.

Ἀστειορρημονέω, facete loquor, seu festive; festivo sermone utor.

Ἀστειορρημοσύνη, ἡ, urbanitas, festivitas, festivus sermo: ab ἀστεῖος, festivus, & ῥῆμα, τὸ, verbum.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, venustus, a, um, urbanus. Item metaph. festivus, lepidus comis. Item elegans, honestus. Act. Apost. c. 7. ab ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστειότης, ητος, ἡ, & ἀστειοσύνη, ἡ, urbanitas, festivitas: utrumque ab ἀστεῖος, urbanus, festivus.

Ἀστειπτος, ὁ & ἡ, nullis calcatus pedibus. ideoque vel non frequentatus, vel invius & inaccessus: ex α priv. & στείβω, calco, tero. fut. ψω. Unde στειπτὸς, ὁ, pervius.

Ἀστεϊσμὸς, ῦ, ὁ, urbanitas, festivitas: est verbale ab ἀστεΐζομαι, urbane ago, jocor.

Ἀστὴρ,

Ἀστείως, adv. urbane, festive. Them. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστέατος, ὁ, idem ac ἄστεγος, exul. Hesych.

Ἀστέκτως, intolerabiliter.

Ἀστέλεχος, seu ἀστελέχης, ὁ, caudicem non habens, trunco carens: ex α priv. & στέλεχος, εος, τὸ, caudex.

Ἀστεμβακτὰ, lamentabiliter. Lycoph. flebiliter, est adv. ab ἀστέμβακτος: sed videtur α in adv. potius esse epitaticum, quam privativum.

Ἀστέμβακτος, ὁ, καὶ ἡ, contumeliis probrisque carens. Item immotus, firmus, stabilis: ut κλέος ἀστέμβακτον, Eusth. ex α priv. & στεμβάζω, convitior.

Ἀστεμφὴς, ὁ, firmus. Item non perturbatus, stupore non attonitus, nec metu perculsus.

Ἀστεμφέως, adv. firmiter: ex α, & στέμω, assidue moveo.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus.

Ἀστεμφῶς, idem ac ἀστεμφέως, immote.

Ἀστενακτὶ, & ἀστενάκτως, sine gemitu; ita ut non ingemiscas: ex α priv. & στενακτὸς, ὁ, gemebundus.

Ἀστένακτος, ὁ, non gemebundus; & active, qui non gemit, qui sine gemitu aliquit agit.

Ἀστεργὴς, έος, ὁ & ἡ, inamabilis; vel inexorabilis, implacidus: ex α priv. & στέργω, amore prosequor.

Ἀστέρεος, ου, ὁ, sidereus: Suid.

Ἀστερίας, ου, ὁ, stellaris; ut ἀστερίας ἐρωδιὸς, avis, de qua Aristot. Anim. l. 9. c. 1.

Ἀστερίζειν, reperitur pro καταστερίζειν, quod est usitatius, in stellam vertere: unde ἀστερισθῆναι, apud Plut.

Ἀστερὶς, ιδος, ἡ, nomen mulieris, q. d. Stellata.

Ἀστέριον, τὸ, phalangium: apud Nic. in Ther. a Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀστέριος, ου, ὁ, stellans: ut ἀστέριος λίθος, asteria gemma; de qua vide Plin. 379.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus. Erat nota (ut refert Eust.) litteræ X similis, quatuor punctis distincta, singulis in singulis angulis: solebat addi locis insignibus, quemadmodum contra τοῖς ἀθετουμένοις obelus: Sed est & herbæ nomen, apud Theophr. 4. 13. ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀστερόενθ' pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, stellis plenus. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀστερόθεν, ex stellis, ex astris; est adv. ab ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀστεροπαῖος, apud Hom. ἀντὶ τοῦ ἀμαρυσσεῖος.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, Poetis idem ac ἀστραπή· ab ἀστράπτω, fulguro.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.

Ἀστεροσκόπος, ὁ, stellarum contemplator: ex ἀστὴρ, έρος, stella, & σκοπὸς, ὁ, speculator.

Ἀστερόω, idem ac ἀστερίζω, constello, stellis distinguo. Aratus.

Ἀστερωπὸς, ὁ, stellatam faciem habens, stellatus: ex ἀστὴρ, έρος, stella, & ὤψ, ὠπὸς, facies.

Ἀστεφάνωτος, & ἀστεφάνωτος, ὁ, coronam non habens, corona non redimitus: ex α priv. & στέφανος, corona. unde στεφανόω, fut. ώσω, corono.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis, & in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Ἄστηλος, ὁ καὶ ἡ, stelen, seu cippum non habens; aut cui cippus non est erectus: ex α priv. & στήλη, ἡ, cippus, columna.

Ἀστήνω, ῆνος, & ἄστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnosus, calamitosus: παρὰ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἴκησιν ut tradunt Etym. & Suid. derivantes παρὰ τὸ στῆναι, cum α priv. præfixo. Item ἀστήνω, & ἄστηνος, miser, calamitosus: qui multum ingemiscit. Comp. ex α epitat. & στένω, gemo. Them. στενὸς, ὁ, angustus.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella. hinc ἀστερίσκος, ἄστρον, &c.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, infirmus: ex α, & στηρίζω, stabilio.

Ἀστικαπηλὸς, ὁ, idem ac ἀστικὸς, urbanus. ut ἀστικαπηλὰς παρθένους, ex Sozomeno.

Ἀστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, non calcatus, non tritus: ex α, & στείβω, calco.

Ἄστιβος, ου, ὁ, ἡ, non calcatus.

Ἀστικὸς, οῦ, & aliquando ἀστυκὸς, urbis incola; & opponitur τῷ ἀγροίκῳ. Item urbanus, festivus; prudens.

Ἄστικτος, ὁ καὶ ἡ, qui punctus non est; nullis compunctus notis, nullo stigmate signatus; ut & ἄστικτον χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius; eo quod, qui obnoxii erant, lapidibus, vel columnæ signabantur. Poll. l. 3. ex α priv. & στικτὸς, ὁ, pictus, signatus.

Ἀστικῶς, adv. sapienter festive. Them. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστίοχος, ὁ, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne, ejaculabatur. Item lapidis genus, lignique aridi pice infecti. Hesych.

Ἀστοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἀστὸς, civis. Th. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἄστοιχος, ὁ, in quo versus, seu ordines nulli sunt: ex α priv. & στοῖχος, versus.

Ἄστολος, ὁ καὶ ἡ, vestibus carens, vel non stolatus. Plut. in Num. ex α priv. & στολὴ, ἡ, amictus, seu στόλος, ὁ, classis.

Ἄστομος, ὁ, qui os non habet, ideoque loquendi facultate destitutus: sed expon. & cui parvum os est: & ἄστομος ἵππος, dicitur equus durioris oris, qui frænis cohiberi nequit ob contumaciam. Item ἄστομον cibariis tributum significat ori ingratum, & insuave, seu quod sapore est ingrato: Athen. l. 7. unde ἄστομοι dicuntur & populi quidam, qui ore carere finguntur. Plin. l. 7. c. 2.

Ἀστόμωτος, ὁ, qui acie non temperatus, aut roboratus est; qui non tinctus est, aut immersus, postquam candefactus fuit: ex α pr. & στόμα, τὸ, acies gladii.

Ἀστόξενος, ου, ὁ, ἀστὸς καὶ ξένος, cujus scil. majores fuere cives, quum ipse sit peregrinus: ex ἀστὸς, oppidanus, & ξένος, ὁ, hospes.

Ἄστοργος, ου, ὁ, ἡ, naturalis amoris expers; in quo στοργὴ, h. e. naturalis amor plane extinctus est. Ex α priv. & στέργω, diligo, p. m. ἔστοργα, unde στοργὴ, ἡ, affectio amoris.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ἡ, civis, popularis. Th. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστοχέω, ῶ, a scopo aberro. f. ήσω. p. ἠστόχηκα. aor. 1. ἠστόχησα. Ex α, & στοχάζομαι, collimo, ad scopum tendo.

Ἀστόχημα, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recta ad scopum tendit, ideoque eum non attingit. est verbale ab

Ἀστοχία, ἡ, quum quis non bene collimat, nec conjicit, sed aberrat a scopo. Item opinionis & spei frustratio.

Ἄστοχος, ὁ καὶ ἡ, qui non bene collimat, nec tangere potest scopum. Item, qui bene conjicit, nec rationem ad veritatem dirigit.

Ἀστόχως, more eorum, qui non bene conjiciunt. Polyb.

Ἄστρα, τὰ, nom. pl. ab ἄστρον, τὸ, astrum.

Ἀστραβαλίζω, corrigere, dirigere, complanare, i. e. ἀστραβῆ ποιεῖν, Hes. ab ἀστραβὴς, ὁ, non detortus.

Ἀστραβεύειν, verbum est mulionum proprium, qui jumenta agunt dossuaria: Poll. a The. ἀστράβη, ἡ, sella.

Ἀστράβη, ἡ, sella, ephippium ligneum.

Ἀστραβηλάτης, ὁ, unde ἀστραβηλάται, i. e. οἱ τὰς ἀστράβας ἐλαύνοντες, agalones, muliones: Luc. ex ἀστράβη, ἡ, sella, & ἐλαύνω, ago. fut. ἐλάσω, præt. ἤλακα.

Ἀστραβὴς, ὁ, ἡ, non detortus: ex α, & στρέφομαι, vertor.

Ἀστραβιστὴρ, instrumentum Astrologorum, ut dioptra.

Ἀστραγαλίζω, taxillis ludo.

Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, & ἀστραγαλίσκος, ὁ, taxillus, parvus talus: dimin. ab ἀστράγαλος, ὁ, talus talorum usus.

Ἀστραγάλισις, ἡ, lusus taxillorum.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis, astragalum similitudine referens. Unde in fœm. g. ἀστραγαλῖτις dicitur a quibusdam ἡ ἶρις, quam aliqui ἰλλυρικὴν appellant. ex Gal.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, vertebra, spondylus. Item talus, i. e. officulum prope quadratum intra infimos tibiæ & suræ processus comprehensum, ut neque videri, neque tangi possit. Pro tormenti etiam genere quæstionibus peculiari accipitur, apud Diod. ἀστράγαλοι, ων, οἱ, tali lusorii. ἀστράγαλοι πόδες, lucidi pedes.

Ἀστραγαλωτὸς, ου, ὁ, talos implicitos habens: ut ἀστραγαλωτὴ μάστιξ, flagellum, cui officula ejusmodi implicita sunt, ad duriores incutiendas plagas. Plut. a Th. ἀστράγαλος, talus.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀστραπαῖος, ὁ, fulgurator: ut ἀστραπαῖα ὕδατα, Plut. in Symp. aquæ fulgurales, i. e. quæ cadunt, quum fulgurat: & ἀστραπαῖος ἄνεμος, apud Aristot. Meteor. 2. ventus, qui fulgura ciet: & ἀστραπαῖος, Ζεὺς, fulgurator Juppiter. est ab ἀστραπὴ, ἡ, fulgetra, seu fulgetrum; & metaph. fulgor, splendor: ut ὅπλων ἀστραπὴ, armorum fulgor.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἀστραπηφόρος, ὁ, fulgura ferens: ut apud Eurip. in Bacchis, vers. 3. Semele dicitur λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ, i. e. igne fulgureo: ex ἀστραπὴ, ἡ, fulgur, & φορὸς, ὁ, ferax, fertilis.

Ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. p. m. ἤστραπα, q. ab ἄστρα ἰάπτω, astra mitto.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, vacatio militiæ, militiæ desertio.

Ἀστράτευτος, ου, immunis a militia: ab α, & στρατὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, exercitus.

Ἀστρατηγησία, ἡ, imperatoriæ artis imperitia, seu ducendi exercitum imperitia: ex α priv. & στρατηγέω, ducem rei bellicæ ago.

Ἀστρατήγητος, ὁ, artis imperatoriæ imperitus, imperitus ducendi exercitum. Item duce carens.

Ἀστρατηγικὸς, οῦ, ὁ, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator: unde superl. ἀστρατηγικώτατος, imperatoriæ artis imperitissimus.

Ἀστραφὴς, ὁ, qui flecti nequit; & ex consequenti durus, immobilis: ex α priv. & στρέφω, verto, flecto, cujus comp. quædam desinunt in στραφής.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui se non convertit, immobilis; non respiciens: ex α, & στρέφω, verto.

Ἀστρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem ac στρηνὴς, acutus, ὀξὺς. Hesych. sed expon. etiam σκαιὸς, δύσφορος. est ex α epitat. potius quam priv. & στρηνὴς, ὁ, ἡ. acutus.

Ἀστρίαι, sive ἄστριες, taxilli, tali. Eust. Etym. scribit ἄστρις ex ἀστράγαλος dictum esse, ut λάγνος a λάγνευσις, salax.

Ἀστρίζειν, dicitur pro ἀστραγαλίζειν, taxillis ludere.

Ἀστρικὸς, οῦ, ὁ, sideralis: ab ἀστὴρ, έρος, stella, unde ἄστρον, τὸ, astrum, sidus.

Ἄστριχος, ὁ, idem ac The. ἀστράγαλος, ὁ, talus, taxillus.

Ἀστροβάκος, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur: apud Suid. ex ἄστρον, τὸ, astrum, & βάζω, vado. fut. ξω, præt. χα.

Ἀστροβλὴς, & ἀστρόβλητος, ὁ, sidere caniculæ percussus; proprie dicitur de plantis novellis, quum siccata tellure humorem trahere nequeunt, aut sidere quocunque modo afflantur, unde homines arescente corpore ἀστροβλῆτες, i. e. siderati dicuntur, ut Bud. in Pand. docet. ex ἄστρον, τὸ, sidus, & βλητὸς, ὁ, attonitus.

Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, sidere caniculæ percellor.

Ἀστροβλησία, ἡ, idem ac ἀστροβολία, sideratio.

Ἀστροβόλητος, ὁ, sideratus.

Ἀστροβολία, ἡ, sideris perculsio, sideratio.

Ἀστροβολισμὸς, ὁ, sideris perculsio, sideratio; morbus arborum afflatarum sidere, quocumque modo id acciderit. est verbale ab ἀστροβολίζω: ab ἄστρον, τὸ, sidus, & βολὴ, ἡ, seu βόλος, ὁ jactus. unde βολέω, ῶ, percutio.

Ἀστρογείτων, ὁ, ita editus, ut videatur astris vicinus: ex ἄστρον, τὸ, astrum, & γείτων, ὁ, vicinus.

Ἀστροθεσία, ἡ, plures stellæ simul positæ; quidam constellationem vocant.

Ἀστροθέτημα, τὸ, idem ac ἄστρον, astrum. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρόθετος, ὁ, ad stellarum positum pertinens: in Epigr. ex ἄστρον, τὸ, astrum, & θέσις, εως, ἡ, situs, vel θετὸς, ὁ, adoptivus.

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui astris sacrificat, astrorum cultor: ex ἄστρον, τὸ, astrum, & θύτης, ὁ, sacerdos, sacrificus.

Ἀστρόκυων, canis sidus, quem Ægyptii solechin vocant, ut tradit Cæl. Rhod. ex ἄστρον, τὸ, sidus, & κύων, κυνὸς, canis.

Ἀστρολογέω, circa astrologiam versor, astrologiam tracto, Athen. l. 9. ab ἀστρολόγος, ὁ, Astrologus.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, Astrologorum scientia, γενεθλιαλογία, divinatio ex hominis nativitate.

Ἀστρολογικὸς, οῦ, ὁ, ad Astrologiam, seu Astrologos pertinens.

Ἀστρολόγος, ου, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος: citerioribus vero, qui effectus syderum prædicit; γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus Them. ἀστὴρ, & λόγος.

Ἀστρόμαντις, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ ex astrorum contemplatione futura prædicit, Poll. 7. 30. ex ἄστρον, τὸ, sidus, & μάντις, ὁ, ἡ, vates.

Ἀστρομύων, ὁ, dicitur stella, quæ Ægyptiis Isis, & Sothis dicitur, ut tradit Horus Apollo: ex ἄστρον, sidus, & μύω, claudo.

Ἄστρον, ου, τὸ, astrum, sidus: signum scil. cœleste multis stellis constans: & interdum stella. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀστρονομέω, ῶ, astronomiam tracto: ab ἀστρονόμος, ὁ, astronomus.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia.

Ἀστρονομικὸς, οῦ, ὁ, ad astronomiam pertinens. Item idem ac

Ἀστρο-

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus: ab ἄστρον, sidus, quod ab ἀστὴρ, stella, & νόμος, lex, quod a νέμω, distribuo.
Ἀστροπολέω, circa astra, seu astrorum scientiam versor: ab ἄστρον, sidus, & πολέω, versor.
Ἀστρύθιστος, ὁ, qui radiculæ succo elotus, purgatusque non est: ex α pr. & στρυθίζω, strideo.
Ἀστροφαὴς, ὁ, stellis resplendens, aut in modum stellarum: ex ἄστρον, sidus, & φάω, luceo.
Ἀστροχίτων, ὁ, stellis velut tunica indutus, stellis amictus: Orph. in Arg. ex ἄστρον, sidus, & χιτὼν, ῶνος, tunica.
Ἀστρῷος, ὁ, sidereus: ut ἀστρῷα σύμπτα, apud Alex. Aphr. in Probl. ex ἄστρον, τὸ, sidus.
Ἀστρωσία, ἡ, cubatio sine stragulis, sine lecto, Plat. de leg. l. 2.
Ἄστρωτος, ὁ, qui stratus, seu instratus non est; stragula non intectus: ut ἄστρωτον πέδον, Eurip. in Herc. fur. ex α priv. & στρῶσις, ἡ, lecti structura, vel στρωτὸς, ὁ, stratus.
Ἄστυ, εος, τὸ, urbs: q. a στάω. Hinc ἀστεῖος, urbanus, & ἀστειότης, urbanitas.
Ἀστυάναξ, ὁ, nomen proprium filii Hectoris: ab ἄστυ, urbs, & ἄναξ, Rex: quia Hector pater, & principes civitatis Trojæ fuit.
Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, in urbe clamans: epitheton præconis.
Ἀστυγειτονικὸς, οῦ, &
Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, suburbanus, urbi vicinus. Item finitimus, propinquus: ab ἄστυ, urbs, & γείτων, vicinus.
Ἀστυκὸς, οῦ, ὁ, urbanus: ab ἄστυ, urbs.
Ἄστυλος, ὁ, columnis carens: ex α priv. & στύλος, ὁ, columna.
Ἀστυμενής, ὁ, in urbe commorans: ex ἄστυ, urbs, & μένω, mando.
Ἀστυνομία, ὁ, viarum ædificiorumque curam gerendi munus.
Ἀστυνομικὸς, ὁ, ad astynomos, seu ædiles pertinens, ædilitius. Aristot. Polit. 2. ab ἀστυνόμος, urbanus, civilis.
Ἀστυνόμοι, οἱ, inferiores magistratus; curatores sc. decoris urbium. Ex τὸ ἄστυ, εος, urbs, & ex verbo νέμομαι, τὸ διάγω, ἢ οἰκῶ.
Ἀστυνόμος, ου, ὁ, urbanus, civilis: item qui viarum, ædificiorumque curam gerit, & prospicit, tam in urbe, quam in suburbiis.
Ἀστυνόος, ου, ὁ, Astynous. nomen proprium.
Ἀστύοχος, ου, ὁ & ἡ, urbem tuens, seu protegeus: in Epigr. ex ἄστυ, urbs, & ἔχω, habeo, cujus comp. desinunt in οχος.
Ἀστυπολέω, per urbem incedo; Athen. ex ἄστυ, urbs, & πολέω, verto.
Ἄστρον, τὸ, oppidum: Hesych. Scribitur ἄστρον apud Etym. qui dimin. esse ait ab ἄστυ, urbs, ut apud Callimach. ἄστυρον ἐμπελάδιον.
Ἄστυτος οἶκος, exp. ἄγονος, ἀχρεῖος, apud Eust. Apud eund. etiam dicitur ἄστυτος θρίδαξ, & ἄστυτος τεῦχλη: ita ut ἄστυτος, ου, dicatur qui στύω nequit; ut ἄστυτος, γέρων, apud Eust. ex α priv. & στύω, fut. ύσω.
Ἀστυφέλικτος, ὁ, non disturbatus, inconcussus, immotus, Non. & Epigr. ἀστυφέλικτος ἄγω χάειν, expon. non diflectus: ex α priv. & στυφελίζω, fut. ξω, everto, quatio, agito.
Ἄστυφλος, ου ον, minime durus. ex α, & στυφλὸς, durus. Th. στύφω, adstringo.
Ἀστυφία, & ἀστυψία, ἡ, adstrictionis vacuitas, adstrictionis expertem esse: utrumque ex α priv. & στύφω, adstringo. fut. ψω; unde στύψις, εως, ἡ, adstrictio.
Ἀσυγγενὴς, ὁ, nihil affinitatis habens. & in n. ἀσυγγενὲς, alienum genere. ex α priv. & συγγενὴς, cognatus.
Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, incomparabilis, dissimilis; item, qui concrescere, seu coalescere nequit. Item qui cum alio non habet commercium. Est etiam proprium nomen viri. Gr. incomparabilis. Th. κρίνω, indico.
Ἀσυγγνώμων, ὁ, qui non est ad ignoscendum propensus, ut etiam qui veniam non dat, immitis, immisericors.
Ἀσύγγνωστος, ὁ, indignus venia, indignus, cui ignoscatur.
Ἀσυγγνώστως, ita ut ignosci non possit, aut non debeat: ex α priv. & συγγνώμων, mitis, misericors. vel συγγνωστὸς, ὁ, dignus venia.
Ἀσυγγύμναστος, ὁ, qui simul non exercetur, vel qui non exercetur: ex α priv. & συγγυμναστὴς, ὁ, socius exercitationum.
Ἀσυγκαταθέτως, citra assensionem: est adv. ex α priv. & συγκατατίθεμαι, assentior, approbo, annuo. unde συγκατάθεσις, ἡ, comprobatio, suffragium.
Ἀσύγκλειστος, ὁ, non conclusus; aut etiam qui concludi nequit; ex α priv. & συγκλείω, fut. σω, concludo.
Ἀσύγκλωστος, ὁ, qui nendo contextus non est, aut connecti nequit: ex α priv. & συγκλώθω, fut. σω, stamina necto.
Ἀσυγκόμιστος, ὁ, qui comportatus, seu collectus non est: ex α priv. & συγκόμιστος, ὁ, comportatus.
Ἀσύγκρατος, ὁ, qui commisceri nequit: ex α priv. & σύγκρατος, ὁ, commixtus.
Ἀσυγκρίτως, citra concretionem, seu more eorum, quæ concreta non sunt: est adv. ab ἀσύγκριτος; quod ex α priv. & σύγκριτος, ὁ, concretus.
Ἀσυγκρότητος, idem ac ἀξυγκρότητος, ὁ, non conflatus, non coactus.
Ἀσύγχυτος, ὁ ἢ ἡ, non confusus, non permixtus, distinctus.
Ἀσυγχύτως, citra confusionem, distincte: ex α priv. & σύγχυτος, ὁ, confusus.
Ἀσυγχώρητος, ὁ, non concedendus, seu permittendus. Item venia non dignus; cui non est ignoscendum, ut ἀσυγχώρητος βλασφημία εἰς τὸ πνεῦμα. Item active, qui ad veniam dandam propensus non est, nimirum severus, inclemens: ut κατήγορος ἀσυγχώρητος, apud Greg.
Ἀσυγχωρήτως, ita ut venia dari non possit, citra spem veniæ: ex α priv. & συγχωρέω, fut. ήσω, condono, ignosco.
Ἀσυκοφάντητος, ὁ, qui sycophantose & calumniose deferri nequit: ex α priv. & συκοφαντέω, fut. ήσω, calumnior.
Ἀσυλαῖος Θεὸς, Deus asyli: Plut. in Rom. est ab ἄσυλος, vel ἄσυλον, asylum.
Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis, & sacer magistratus; ἄσυλος ἄρχων, quem spoliare, aut violare nefas est: ex ἄσυλος, intactus, inviolatus, & ἀρχὸς, princeps.
Ἀσυλεὶ, adv. tuto.
Ἀσύλητος, ὁ, idem ac ἄσυλος, inspoliatus. Item, qui non nisi per summum scelus violari potest, inviolabilis: ab ἄσυλος, inviolatus, vel ἀσυλία, ἡ, immunitas.
Ἀσυλία, ας, ἡ, sanctitas loci: item jus apud aras olim consequutum, hodie immunitas Ecclesiæ. Th. σύλη, compilatio.
Ἀσυλληπτὸς, ἡ, quæ concipere nequit. Item, qui comprehendi non potest.
Ἀσυλλήπτως, more τῶν ἀσυλλήπτων, seu eorum quæ comprehendi non possunt.
Ἀσυλληψία, ἡ, privatio facultatis concipiendi: (de ea, quæ concipere nequit) Diosc. ex α priv. & συλλαμβάνω, concipio. fut. συλλήψομαι; unde σύλληψις, conceptio, & συλληπτικὸς, qui concipere potest.
Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ, non probe colligens, aut collectus; rationis expers; imprudens.
Ἀσυλλογίστως, sine ratiocinatione: ab α, & συλλογίζομαι, ratiocinor; quod a σὺν, & λέγω, dico.
Ἄσυλον, τὸ, asylum: ab α, & σύλη, spolium, compilatio.
Ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ, & ἀσύλητος, inviolabilis, inspolialus: ab eod. Them.
Ἀσύμβατος, ὁ, qui compositionem non admittit, qui a pacificatione est alienus. Plut. unde τὰ ἀσύμβατα, quæ dissident. Item non conveniens, non congruens, non cohærens:
Ἀσυμβάτως, alieno a compositione animo: Plut. ex α priv. & συμβαίνω, consentio: unde σύμβασις, ἡ, concordia, & συμβατικὸς, conveniens ad pacta.
Ἀσύμβλητος, ὁ, non conferendus; non comparandus, non æquus, impar: ex α pr. & συμβλητὸς, ὁ, conferendus.
Ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, immunis, qui nihil symboli affert; qui symbola non confert: sic ἀσύμβολον δεῖπνον in quo convivæ symbola non conferunt. unde metaph. pro inerti, & inutili, & qui nihil in medium attulit. Bud. ex Plut. in Cor. Ab α, & σύμβολον, symbolum tessera, quod a σὺν, & βάλλω, jacio.
Ἀσυμβόλως, sine symbolo: ut ἀσυμβόλως δειπνεῖν: est adv. ab ἀσύμβολος, immunis.
Ἀσύμβουλος, ὁ, expers consilii, consultus. Th. βουλὴ, ἡ, consilium.
Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, proportionis carentia: apud Mathemat. chorda.
Ἀσύμμετρος, ου, ὁ, ἡ, inconcinnus, incongruus, immoderatus, ab α, σὺν, & μέτρον, τὸ, mensura.
Ἀσυμπαγὴς, ὁ, qui compactus, & coagmentatus non est: ex α priv. & συμπήγνυμι, fut. συμπήξω, compingo.
Ἀσυμπαθὴς, ὁ, affectu, seu naturæ consensu carens: cui nullus est consensus affectuum cum alio. Item, qui commiseratione alieni mali non tangitur.
Ἀσυμπάθεια, ἡ, affectus carentia, inclementia, nulla commiseratio: ex α priv. & συμπαθὴς, ὁ, ἡ, qui simul afficitur, unde συμπάθεια, ἡ, rerum consensus.
Ἀσύμπλεκτος, ὁ, qui copulatus non est, vel non consertus. Item qui complicari, & connecti nequit. ex α priv. & συμπλέκω, ομαι, ξω, connecto; unde συμπλεκτικὸς, ὁ, copulativus.
Ἀσυμπλήρωτος, ὁ, non completus. vel qui compleri non potest: ex α priv. & συμπληρόω, fut. ώσω, compleo, unde συμπληρωτικὸς, ὁ, qui complet.
Ἀσυμφανὴς, ὁ, non conspicuus, non perspicuus.
Ἀσυμφανῶς, obscure, ænigmatice, tecte. ex α priv. & συμφανὴς, ὁ, manifestus.
Ἀσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, incommodus, anxius: ex α, & σύμφορος, commodus. Them. φέρω, fero.
Ἀσυμφόρως, inutiliter, damnose: adv. ab ἀσύμφορος, incommodus, noxius.
Ἀσυμφυὴς, ὁ, non coalescens: apud Suid. ex α pr. & συμφυὴς, cognatus, ejusdem naturæ.
Ἀσύμφυλος, ὁ, nullam cognationem habens, alienus, abhorrens: non quadrans: Luc. & Plut. ex α priv. & σύμφυλος, contribulis.
Ἀσύμφυρτος, non commixtus non confusus: ex α priv. & σύμφυρτος, commixtus.
Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, discrepantia.
Ἀσύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, absonus, discors: ab α, σὺν, & φωνὴ, vox.
Ἀσυμφώνως, discrepanter, inconcinniter est adv. ab ἀσύμφωνος, absonus, discors.
Ἀσυνάγωγος, ὁ, a synagoga exclusus: ex α pr. & συναγωγὴ, ἡ, synagoga, cœtus, Ecclesia.
Ἀσυναιρέτως, absque contractione: est adv. ex α priv. & συναιρέω, έομαι, contraho, & contrahor. unde συναίρεσις, ἡ, contractio.
Ἀσύνακτος, ὁ, qui, vel quæ congregati non potest, insociabilis: ex α pr. & συνάγω, congrego. unde συνακτικὸς, sociabilis, collectivus.
Ἀσυνάλλακτος, ὁ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest. Interdum insociabilis, Dicitur etiam cui nihil est commercii cum vita civili. quales decet esse τοὺς μοναχοὺς, Monachos, ut inquit Bud. ex Basilio Item implacabilis, ex α priv. & συναλλάττω. commuto. fut. ξω. unde συναλλακτικὸς, ὁ, conciliativus.
Ἀσύναπτος, ὁ, non conjunctus, non cohærens, insociabilis: ex α priv. & συναπτὴς, ὁ, conjungens, & συναπτὸς, conjunctivus.
Ἀσυνάρθρως, inarticulate: est adv. ex α priv. & συνάρθρος, ὁ, articulatus.
Ἀσυνάρτητος, ὁ, non connexus, non cohærens, seu qui connecti & cohærescere nequit, non consentaneus, non conveniens, ineptus: ex α priv. & συναρτάω, fut. ήσω, annecto, conjungo.
Ἀσύνδετον, τὸ, figura, quæ dissolutio dicitur; cui πολυσύνδετον, opponitur: ab α, & σύνδετος, alligatus, quod a συνδέω, connecto, ex σὺν, & δέω, ligo.
Ἀσύνδετος, ου, ὁ, ἡ, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens.
Ἀσύνδηλος, ὁ, non manifestus, nec cognitus: ut ἀσύνδηλοι τόποι, apud Plut. in Lyc. loca incognita: ex α priv. & σύνδηλος, ὁ, cognitus, manifestus.
Ἀσυνδύαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, nulla copula, aut conjunctione quasi annexus; aut qui copulari & conjungi cum alio nequit. ex α priv. & συνδυάζω, copulo. fut. άσω; unde συνδυαστικὸς, ὁ, conjugalis.
Ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, aliis inconsciis: Plut. in Apoph. ex α priv. & σύνοιδα, conscius sum. unde συνείδησις, ἡ, conscientia.
Ἀσυνεσία, ἡ, & ἀσυνεσίη, ἡ, stultitia.
Ἀσυνετέω, ῶ, decipio. Item non intelligo non calleo: ab ἀσύνετος, amens.
Ἀσύνετος, ου, ὁ, ἡ, desipiens, amens: ex α, & συνετὸς, intelligens, quod a συνίημι, intelligo, Th. ἵημι, scio.
Ἀσυνηγόρητος, ὁ, patrocinio destitutus: Basil. ex α priv. & συνηγορέω, fut. ήσω, juvo, patrocinor.
Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia.
Ἀσυνήθης, εος, ὁ, ἡ, insuetus, insolens: ex α, σὺν, & ἦθος, mos, consuetudo.
Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis.
Ἀσυνθετέω, non sto pactis, & inito fœderi. Esdræ 2.
Ἀσύνθετος, ὁ, non compositus, aut concretus, simplex. Item qui fœdera non servat, quæ cum aliis pepigit. Item qui pactus non est: qui fœdus non iniit. Ex α, & συντίθημι, paciscor. Th. τίθημι, pono.
Ἀσυνόπτος, ὁ, qui conspici & cerni non potest: ex α priv. συνοπτὸς, ὁ, visibilis.

Ἀσυνο-

Ἀσυνουσίαστος, ὁ, cum nemine versatus, cum nemine consuetudinem habens: ex α priv. συνουσιάζω, coeo. fut. άσω; unde συνουσιαστικὸς, libidinosus.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ, inordinatus: item immunis a muneribus nulli ordini adscriptus; ex α, σὺν, & τάσσω, ordino.

Ἀσυνταξία, ἡ, ordinis perturbatio: ex α priv. & σύνταξις, ἡ, ordo, series.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad finem non perductus.

Ἀσυντελὴς, ἐος, ὁ & ἡ, imperfectus: ex α, σὺν, & τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἀσύντονος, ὁ, non contentus, laxus, remissus, languidus: ex α priv: & σύντονος, ὁ, contentus, rigidus.

Ἀσυρὴς, ὁ, pro scelerato, aut temerario ponitur: vel pro homine infimæ sortis, & abjecto: apud Polyb. l. 4. (est idem ac θρασὺς, in malam partem) ex α, & Them. σύρω, traho: evagino.

Ἀσύριστος, ὁ ἡ ἡ, qui exsibilatus non est, intactus a sibilo. ex α priv. & συρίζω, vel ίττω, f. ξω, sibilo: unde συρικτὴς, ὁ, fistulator. Ciceroni; & Gellio.

Ἀσυσκεύαστος, τὸ, non complicatum, ut sarcina, inconditum, non digestum; ex α priv. & συσκευάζω, ασω, colligo in unum fasciculum.

Ἀσυστασία, ἡ, dicitur τὸ ἀσύστατον εἶναι, stare non posse: inconstantia. est ab ἀσύστατος, inconstans.

Ἀσύστατος, ὁ, qui consistere nequit, inconstans. Apud Rhetores ἀσύστατα sunt, quæ non veniunt in disceptationem, vel ubi causa non potest explicari; ut si fur furem furti accuset. Et τὸ ἀσύστατον refertur etiam inter vitia orationis. Ab α, & συνίσταμαι, consisto. Th. ἵσημι, sto.

Ἀσυστόλως, citra συστολὴν, i. e. correptionem: ex α priv. & συστολὴ, ἡ, contractio, correptio.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ἡ, vilis, abjectus: ab ἄτω, noceo, & φηλὸς, impostor. Aliis stolidus: & derivari posse credunt a σοφὸς, sapiens, ο in υ verso Æol.

Ἀσυχᾶ, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, quiete. Th. ἥσυχος, quietus.

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

Ἀσύχαστος, ου, ὁ, Dor. pro ἥσυχος; unde ἡσύχαστος, ου, ὁ, quietus.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, ὁ, quietus.

Ἀσφάδαστος, ὁ ἡ ἡ, expers σφαδασμοῦ, qui fit cum contractione, convulsione, & jactatione pedum, ἀσπαρίστως, dicitur de occiso placide moriente. Soph.

Ἀσφαδάστως, sine palpitatione, ita ut non convellaris, nec pedibus terram pulses: ex α pr. & σφαδάζω, pedes jacto, ut in convulsionibus; pedibus terram quatio, seu pulso.

Ἀσφακέλιστος, ὁ ἡ ἡ, exponitur ὁ μὴ σφακελισμένος, non infestatus σφακέλῳ, sphacelo. ex α priv. & σφακελίζω, σω, fut. ίσω, exedi carie, atque tabe, contabescere, unde σφακελισμὸς, ὁ, amissio sensus, & motus.

Ἀσφάλαξ, ακος, pro ἀσπάλαξ, ὁ. π verso in φ, ὁ, talpa: a σπάω, traho.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas, firmitas, veritas. ab ἀσφαλὴς, securus, quod ab α, & σφάλλω, fallo, seduco.

Ἀσφαλεῖς, n. g. securum, ἀσφαλεῖς, οἱ, nomin. pl. m. g. securi.

Ἀσφαλέστατος, ὁ, certissimus, superl. ἀσφαλέστερος, comp. ab ἀσφαλὴς, securus.

Ἀσφαλέως, Jon. tuto. facile, secure, sine periculo; idem ac ex eo contractum ἀσφαλῶς, certe, tuto.

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, certus; minime lubricus; tutus a lapsu, tam firmus, ut subverti nequeat: ut ἀσφαλὲς ἔδος, pavimentum, sedes firma, apud Plut. in Per. Item & qui tutus est adversus fortunam; cui tutum esse solet consilium suum apud eund. ibid. Pericles dicitur ἀσφαλὴς, ἢ ἐρυμνὸς ὤν, πολίταις, civibus fidi loco præsidii. unde in neutro genere τὸ ἀσφαλὲς, securitas. Luc.

Ἀσφαλίζομαι, idem ac act. ἀσφαλίζω, munio, stabilio. Item affirmo. & passive etiam munior, tutus reddor; affirmor, confirmor.

Ἀσφαλίζω, munio, stabilio. f. ίσω. p. ἠσφάλικα. p. pass. ἠσφάλισμαι. a. 1. pass. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, adstrinxit, & in 3. pl. ἀσφαλίσαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφάλιος, ὁ, & ἀσφαλεῖος, ὁ, tutelaris; aut stabilitor, cognomen Neptuni, apud Plut. quippe qui fundamenta terræ inconcussa custodire dicitur a gentibus, teste Oppiano.

Ἀσφάλισμα, τὸ, id quo aliquem securum reddimus, & certum, pignus. Item tutamen, munimentum.

Ἀσφάλακτος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Hesych. idem ac ἀσφαλὴς, firmus.

Ἀσφαλτίζω, bitumen redoleo. Diosc.

Ἀσφάλτιον, τὸ, dicitur quoddam τρίφυλλον, seu ὀξυτρίφυλλον, quoniam ejus folia ubi adoleverunt, ἀσφάλτου ὀσμὴν ἔχει, teste Diosc. l. 3. c. 123.

Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, extrema vertebra.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, mare mortuum bitumen fundens.

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, pinguis, & oleosus succus, plurima aerea & ignea substantia temperatus, ideoque flammam promptissime concipiens. Vide Diosc. l. 1. c. 110. & Plin. c. 35. Dicitur etiam interdum ἄσφαλτον in neutro genere.

Ἀσφαλτόω, bitume illino.

Ἀσφαλτώδης, ὁ, bituminosus, bitumen ferens.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, quasi bituminatio, πίσσωσις, picatio.

Ἀσφαλῶς, tuto, certe, ex α, & σφάλλω, supplanto. f. σφαλῶ. p. ἔσφαλκα. p. pass. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus errarum.

Ἀσφαραγέω, Poet. valde strepere: ex α intens. & σφαραγέω, gutturis sonum edo, quod a σφάραγος, sonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, guttur: ἀπὸ σφαραγέω, i. e. ἠχῶ, sonare, quoniam δι' αὐτοῦ ἡ φωνὴ φέρεται. Il. χ. sed tunc videtur poni σφάραγος, gutturis sonus.

Ἀσφάλακτος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Hesych. est ab ἀσφαλὴς, firmus.

Ἄσφιγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἀσφίγγωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter astringitur; non constrictus, sed dissolutus, divulsusque, ex α pr. & σφιγκτὸς, constrictus; a σφίγγω, stringo, complector.

Ἀσφοδέλινος, ex asphodelo: Luc. ver. Hist. l. 2. a. Them. ἀσφόδελος, asphodelus.

Ἀσφόδελος, ου, ὁ, asphodelus, planta ex genere τῶν βολβῶν. Diosc. 2. c. 199.

Ἀσφοδελὸς, est adj. q. d. asphodelosus: idem ac ἀσφοδελώδης: Didym. in Od. α. asphodelo similis, seu qui de asphodeli genere est. Est item ἀσφοδελὸς, oxyton. prati epitheton, apud Hom. ut Odys. λ, & ω, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, vid. ubi asphodeli proveniunt.

Ἀσφράγιστος, ὁ & ἡ, non signatus, cui nulla nota impressa est: item pallore carens: Etym. & non baptizatus, Nazian. ex α priv. & σφραγίζομαι, signor: a σφραγὶς, signum.

Ἀσφυκτέω, pulsu destitutus sum; venæ mihi conciderant. Diosc.

Ἄσφυκτος, ὁ, non pulsans; pulsu omnino destitutus, vel exili præditus.

Ἀσφυξία, ἡ, privatio, seu defectio pulsus in toto animali; Gal. ex α priv. & σφύξις, idem ac σφυγμὸς, ὁ, pulsus, a Th. σφύζω, salio, pulso.

Ἀχαλᾶ, Poet. pro ἀσχαλᾶ, ab ἀσχαλάω, idem ac

Ἀσχάλλω, quod & ἀσχαλάω, mœreo, doleo, succenseo. ἀσχαλόωσι, præs. imper. q. ab ἆ, ἆ, interjectio, ε, ut ἀσχάλλω sit ἄχος ἅλις ἔχω, affatim doloris habere.

Ἄσχετος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit. dicitur & ἀάσχετος, ex α, & σχέω, seu ἔχω, coerceo.

Ἀσχημάτιστος, ου, ὁ & ἡ, & ἀσχημάτιστος, figura carens; figuras, seu schemata non habens; non figuratus, aut male. ejusdem Them. & compositionis cum sequentibus.

Ἀσχημονέω, indecora ago. f. ήσω. p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι.

Ἀσχημόνως, adv. indecore.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpissimis gestibus.

Ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecorus: ex α, & σχῆμα, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ἀσχιδὴς, & ἀσχιδὴς, ὁ, non fissus, fissura carens, indivisus, vel individuus.

Ἄσχιστος, idem, vel qui scindi nequit Plat. ex α priv. & σχίζω, scindo.

Ἄσχιον, tuber terræ a quibusdam dicitur, ut docet Theophr. Hist. Pl. l. 1. c. 10.

Ἀσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præs. opt. pass.

Ἀσχολία, ας, ἡ, occupatio: ex α, & σχολὴ, otium.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, occupatio; negotium, Th. idem.

Ἄσχολος, ου, ὁ, ἡ, qui non habet otium, occupatus: ex α, & σχολὴ, otium.

Ἀσῶ, contristeris, ab ἀσάω, ῶ, præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ἄσω, f. 1. ab ἄδω, cano) ἀσάομαι, nausea. Th. ἄω, satio.

Ἀσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, fastidio nausea laborans; ex repletione cibum fastidiens: Gal. ab ἄση, ης, ἡ, fastidium; a Th. ἄω, satio, expleo.

Ἀσωμάτως, sine corporis interventu.

Ἀσώματος, ὁ & ἡ, & ἀσώματον, incorporeus: ex α priv. & σῶμα, τὸ, corpus.

Ἄσωστος, seu ἄσωτος, ὁ ἡ ἡ, qui servari, seu sospitari nequit: ex α priv. & σώζω, salvo. Vide etiam in ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ου, τὸ, dicitur locus in quo luxuriosi epulantur, & comessantur, aut suas libidines exercent, ganea, popina: Poll. l. 8. & Athen.

Ἀσωτεύομαι, luxuriose vivo; omnia per luxum, seu in luxum profundo; Athen. l. 8.

Ἀσωτία, ας, ἡ, profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ὁ, luxuriosorum magister: Athen. ex ἄσωτος, luxuriosus, & διδάσκαλος, magister.

Ἀσωτοποσία, ἡ, luxuriosorum potatio; vel luxuriosa potatio: ex ἄσωτος, luxuriosus, & πόσις, ιος, ἡ, idem ac πόμα τὸ, potio: a πίνω, bibo.

Ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ, luxuriosus, perditus. Item, idem ac ἄσωστος, de cujus salute spes nulla est, profligatus, calamitosus: item indigus salute: item, qui per se, suaque opera perit. apud Arist. Eth. 4. c. 1. Item luxuriosus, nequam: luxu, & ganeæ studio perditus, apud eund. ibid. Ex α, & σώζω, conservo; q. d. non servatus. Vide etiam ἄσωστος.

Ἀσώτως, adv. adv. profuse, perdite.

Ἀσωφρόνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non castigatus, & emendatus; & active, qui non emendat, seu corrigit. Greg. ex α priv. & σωφρονίζω, ad sanam mentem reduco.

Α Τ.

Ἄτῃσι, dat. pl. Jon. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror: ut ἀτώμενοι κατὰ ἔργα, apud Etymol. est a Them. ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτακτέω, ῶ, inordinate me gero. f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτῶν, præs. part. act. n. g. ex α, & τάσσω, ordino.

Ἀτακτοδακρύω, intempestive, immodice lacrymor. unde ἀτακτοδακρύει, affatim lacrymatur. ex α priv. τάσσω, vel τάττω, ordino, & δακρύω, lacrymor.

Ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, inordinatus, confusione gaudens

Ἀτάκτως, adv. inordinate, incomposite.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, molestiis carens: item iners: ab α, & ταλαίπωρος, q. τάλας, πόρος, luctum terens.

Ἀταλαιπώρως, facile, feliciter, citra laborem: adv. ejusdem Th. & compositionis.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen proprium mulieris.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, par, æqualis; quasi ἰσοτάλαντος, qui paris est ponderis. Th. τάλαντον, statera.

Ἀταλάφρων, ὁ, ἡ, infans, puerilia sapiens, tenellus: ab α, & ταλάω, patior, & φρὴν, animus; vel potius ab ἀταλὸς, tener.

Ἀτάλλω, seu ἀτιτάλλω, cresco, adolesco, delicate more pueri alor, lusito, exulto. Dicitur & ἀτιτάλλω, alo, nutrio.

Ἀτάλματα, τὰ, dicuntur puerilis lusus, saltus pueriles: Hesych. verbale ab ἀτάλλω, lusito.

Ἀταλὸς, ῆ, ὸν, tener, mollis, juvenilis: q. ab α, & ταλάω, perfero; q. non dum potens ferre multa.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ & ἡ, impotens, tener, simplex, sapiens puerilia; idem cum ἀταλάφρων, infans, puerilia sapiens.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ & ἡ, pusilli, & angusti animi; qui est animo molli, & tenero; qui nondum reliquit nuces. in Epigr. ex ἀταλὸς, mollis; & ψυχὴ, anima.

Ἀταμίευτος, ὁ & ἡ, qui reconditus non est, aut reconditur, Philo. Item qui nihil recondit, non providens res in futurum necessarias.

Ἀταμιεύτως, more eorum, quæ non reconduntur; Plat. de leg. ex α priv. & ταμιεύω, condo, recondo, in penuaria cella asservo: a Th. ταμίας, Jonice ταμίης, ου, ὁ, promus, condus: dispensator rerum condendarum, & promendarum.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio: item incontinentia, ordinis desertio: ab α & τάξις, ordo, quod a τάττω, ordino.

Ἀτάομαι, patior damnum: ab ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀταπείνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, celsus, minime abjectus: ex α & ταπεινὸς, ἡ, ὸν, humilis, e; unde ταπεινόω, humilem reddo.

Ἀτὰρ, sed, at, verum, cæterum, propterea; Poet. pro quo aliquando αὐτὰρ, ἀτὰρ δὲ, quamobrem.

Ἀταραχοποιησία, ας, ἡ, actio imperturbata, Hippocr. ex ἀτάραχος, imperturbatus. & ποιέω, facio.

Ἀτάρακτος, ὁ, quietus, quiescens, tranquillus, imperturbatus. Plin.

Ἀταραξία, ας, ἡ, tranquillitas, imperturbatus status.

Ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedatus, ac defæcatus, intrepidus.

Ἀταράχως, sine molestia, sine vexatione, absque perturbatione; ex α priv. & ταράσσω, fut. ξω, commoveo, perturbo; unde ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus.

Ἀτάρβακτος, ω, vel ου, ὁ, Dor. pro

Ἀτάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ, ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex α, & ταρβέω, timeo. Th. τάρβος, terror.

Ἀταρβήτως, adv. intrepide: Sophoc. ejusdem Th. & compositionis.

Ἀταρίχευτος, ὁ, non conditus, aut maceratus sale: ex α priv. & τάριχος, ου, ὁ, salsamentum; caro sale condita, & exsiccata; unde ταριχεύω, sale condio.

Ἀτάρμυκτον, τὸ, intrepidum: q. ab α, & ταρμύσσω, terreo: vel ab ἄτερ, sine, seorsum, & μύω, claudere, occludere.

Ἄτρητον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ: ab α priv. & τείρω, tero: τρίβει τὸν ἄξονα, terit axem.

Ἀταρπιτὸς, ὁ, & ἀταρπὸς, ὁ, via trita.

Ἀταρτηρὸς, ῦ, ὁ, noxius, contumeliosus: Pro ἀτηρὸς, ῦ, ὁ, per Pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, damnum; quod ab ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ, ἡ, insepultus; ex α, & ταρχεῖα, τὰ, inferiæ, justa.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia, petulantia: ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Jon. p. ἄτη θαλίας, calamitas convivii.

Ἀτασθάλλω, f. αλῶ, p. κα, & ἀτασθαλέω: f. ήσω, inepte ago, proterve me gero: neut. abs. ab

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, perniciosus, malorum auctor: q. ἄτας θάλλων, a quo quasi mala germinant.

Ἄταυροι βόες, boves quædam in Epiro a mare intactæ, ut incrementum, & amplitudinem corporis ingentem acciperent. unde

Ἀταύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers conjugii, virgo quasi tauri expers: seu dicitur etiam de puella virilem ταῦρον nondum experta: Aristoph. ex α priv. & ταῦρος, ου, ὁ, taurus; item membrum virile.

Ἀταφία, ας, ἡ, sepulchri carentia, vel jactura. Plut. ejusdem Them. & comp. cum sequente.

Ἄταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insepultus, inhumatus; ex α, & τάφος, sepulchrum, quod a θάπτω, sepelio.

Ἄ τάχος, Dor. pro ὡς τάχος, quam celerrime.

Ἀτάω, lædo, noceo. f. ήσω, p. ἤτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

Ἅτε, utpote, quippe, quia, quasi: & Dor. pro ὅτε, quum; sed ἆτε, Dor. pro ἧτε, ubi.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ, ἡ, durus, rigidus. Th. τέγγω, irrigo, mollio, macero, humecto.

Ἀτέγκτως, adv. duriter, rigide: Suid. per met. scil. nam proprie significat ita ut humectari & aqua molliri nequeat. ex α priv. & τέγγω, f. ξω, rigo humecto.

Ἀτέω, Jon, ppo ἀτάω, ab ἀτάω, lædo.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ, ἡ, indomitus: ex α, & τείρω, affligo, domo.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ, ἡ, sine muris: ex α, & τεῖχος, murus.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad finem, & exitum perduci nequit: Hesych. & Suid. Item, de quo nulla certa conjectura fieri potest: Thucyd. Plut. Item active, inconsideratus; nullas conjecturas, aut signa sequens in re aliqua: Aristoph. Unde

Ἀτέκμαρτα, & ἀτεκμάρτως, nullam sequendo conjecturam, absque conjectura: ex α pr. & τέκμαρ, τὸ, finis, exitus rei; item signum; unde τεκμαίρω, certis signis ostendo.

Ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, liberis carens, sive sterilis, sive orbus: ex α, & τέκνον, proles. Them. τίκτω, pario.

Ἀτεκνόω, ώσω, liberis orbo. a τίκτω, pario.

Ἀτέλεια, ας, & ἀτελίη, Jon. imperfectio: item immunitas: ab α, & τέλος, τὸ, finis, vectigal.

Ἀτελεύτητος, idem ac ἀτέλεστος, & ejusdem Th. & comp. imperfectus; vel qui effici nequit: sed ἀτέλεστος, est etiam profanus, non initiatus sacris: ex α priv. & τὰ τέλη, mysteria, sacra: Plat. quod est neut. pl. a sing. τέλος, τὸ, finis, extremum, summum.

Ἀτέλεστα, adv. frustra, sine fine: ab α, & τέλος, τὸ, finis.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, infectus. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀτελεσφόρητος, ὁ, ad maturitatem non perductus: Dioscor. ex α priv. & τελεσφορέω, ad finem & maturitatem perduco; ex τέλος, τὸ, finis; & φέρω, fero.

Ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α, & τελευτάω, finio. Th. τέλος, finis.

Ἀτελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀτέλεια, imperfectio.

Ἀτελὴς, έος, ὁ ἡ, irritus, inanis, imperfectus. Sic Pindarus ἀτελῆ νόον appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ sibi peragenda proposuit. ab α, & τέλος, finis. Item a pendendo vectigali immunis: ab α, & τέλος, vectigal.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ, ex quo, vel pro quo aut cujus nomine vectigal non penditur: ex α pr. & τελωνέω, vectigal exigo; a τελώνης, tributorum, seu vectigalium emptor, seu redemptor: publicanus; ex τέλος, εος, τὸ, finis, item tributum, vectigal, & ὠνέομαι, emo.

Ἀτέμβιος, ὁ, querulus, miser: Etym. a seq.

Ἀτέμβω, f. ψω, p. φα, contristo, privo: q. ab ἄτη, & ἐμβαίνω, in cladem quasi incido.

Ἀτενὴς, έος, ὁ, ἡ, fixus, intentus: ex α intens. pro ἄγαν, valde, & τείνω, tendo. Hinc

Ἀτενίζω, oculos in aliquem defigo. f. ίσω. p. ἠτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

Ἀτενῶς, & ἀτενὲς, intentis, seu attentis, & defixis oculis: Plut. ejusdem Th. & comp. cum ἀτενὴς. unde etiam

Ἀτενισμὸς, ῦ, ὁ, intuitus continuus, & inconnivens, cum defixis oculis aliquid aspicitur.

Ἄτερ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, sine, citra, absque, cum genit. idem ac ἄνευ, χωρίς. hinc ἀπάτερθε, seorsum.

Ἀτεραμνία, ἡ, incoctilis natura, apud Hippocr. de vulneribus capitis.

Ἀτέραμνος, ου, ὁ, ἡ, durus, incoctilis, insuperabilis: ex α, & τέραμνος, coctu facilis. Th. τείρω, tero.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities: a τείρω, tero.

Ἀτεράμων, Dor. pro ἀτεράμων.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, natura incoctilis: Gal.

Ἀτεράμων, idem ac ἀτέραμνος, ab α & τεράμων, idem ac τέραμνος, & ab eod. Th. qui non est τεράμων, i. e. incoctilis: & met. dicitur ἀτεράμων ἀνὴρ, apud Plat. Symp. 7. Probl. 2. ut & apud Plut. ἀτεράμονες φύσει χρώμενοι, dicuntur, qui natura sunt indomita, qui ingenio sunt refractario, & quod emolliri nequit: unde quidam exponunt durus, præfractus, indomitus, immitis, intolerabilis.

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a teredinibus non erosus; vel teredinum injuriæ non obnoxius: Diosc. ex α priv. & τερηδονίζομαι, a teredine interior; quod a τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo; vermis ligna terebrans. a Th. τερέω, ῶ, fut. έσω, terebro.

Ἄτερθα, Æol. pro ἄτερθεν, sine. Them. ἄτερ, sine, citra, absque.

Ἀτερμάτιστος, ὁ καὶ ἡ. & ἀτέρμων, interminatus, infinitus. Item infirmus, instabilis, fundamento carens: ex α pr. & τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis: unde τερματίζω, termino, finio.

Ἅτερος, ὁ, alter, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου: & sic porro ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, injucundus, ingratus.

Ἀτερπία, ἡ, idem est ac ἀτερψία, molestia.

Ἄτερπος, injucundus: ex α, & τέρπω, delecto.

Ἀτερψία, ας, ἡ, & ἀτερψίη, molestia: ab eod. Themate.

Ἀτεύκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui consecutus non est, unde

Ἀτευκτέω, non attingo, non assequor, aberro; idem ac ἀποτυγχάνω; ex α priv. & τυγχάνω, fut. τεύξομαι, a τεύχω, sum, contingo: item assequor, attingo.

Ἀτευχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, armis carens, inermis: ex α priv. & τεῦχος, εος, τὸ, vas, instrumentum omne.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sine τέχνῃ, id est fraude, sine dolo factus, ἀπανούργευτος. Etymol.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, ruditas, nulla ars, nullum artificium.

Ἄτεχνος, ου, ὁ, ἡ, inartificialis, artificio carens; ab arte non profectus. unde ἄτεχνοι πίστεις, apud Aristot. in Rhet. dicuntur argumenta inartificialia, quæ sunt testimonia tum divina, tum humana: & interdum exponitur artificio nullo excultus, rudis. Item carens dolosis artibus.

Ἀτέχνως, sine arte, nullo adhibito artificio, inartificialiter: ab α, & τέχνη, ης, ἡ, ars, fraus.

Ἀτεχνῶς, vere, certe, sine dolo, plane: item valde, vehementer: ab ἀτεχνὴς, sine arte factus.

Ἄτεω, idem ac ἀτάω, lædo, noceo.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, peccatum: dat. pl. Jon. ἄτῃσι, pro ἄταις. Th. ἀτάω, lædo.

Ἄτηκτος, ὁ, non liquescens: Aristot. in Meteor. ex α priv. & τηκτὸς, ὁ, liquefactus, liquatus: a Th. τήκω, fut. ξω, liquo, liquefacio.

Ἀτημελέω, f. ήσω, p. κα, negligo.

Ἀτημελέως, ἀτημελῶς, vel ἀτημελήτως, adv. negligenter.

Ἀτημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, negligentia.

Ἀτημελὴς, non ἐπιμελὴς, negligens: quod ex α, & ἐπιμελῶ, curo. Th. μέλει, curæ est, imp.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ, ἡ, neglectus, inornatus.

Ἀτηρὸς, ῦ, ὁ, & ἀτηρὶς, ίδος, ὁ, ἡ, noxius, contumeliosus: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, perversas: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτθὶς, ίδος, Atthæ, Orythia, nomen proprium.

Ἀτίει, contemnit, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, negligo, contemno: quod ex α, & τίω, honoro.

Ἀτίετος, ὁ καὶ ἡ, qui non ulciscitur; qui non sumit pœnas: Æschin. ex α priv. & τίω, honoro: item punio.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.

Ἀτιθασσεύτος, ου, ὁ, ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus: ex α priv. & τιθασσὸς, mansuetus.

Ἀτίθασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro Ἀτιμαγέλης, qui spernit gregem, & abgregat. hinc.

Ἀτιμαγελέω, gregem contemnere, &

Ἀτιμαγελεῦντες, pro οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην, contemnere gregem.

Ἀτιμάζεσκε, imperf. Jon. & Poet. pro ἠτίμαζε, ab ἀτιμάζω, contumelia afficio.

Ἀτιμάζω, contumelia afficio. f. άσω. p. ἠτίμακα. p. pass. ἠτίμασμαι. a. 1. pass. ἠτιμάσθην a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμόω. & ex α, & τίω, honoro.

Ἀτιμασμὸς, ὁ, ignominiosa damnatio, dedecus, ignominia.

Ἀτιμαστέον, adject. verbale: contemptibile. ab ἀτιμάω, contemno.

Ἀτιμαστὴρ, ὁ, qui dedecore afficit.

Ἀτίμαστος, ὁ, non lectus; cui nullus honor tribuitur. est verbale ab ἀτιμάζω, contumelia afficio.

Ἀτιμάω, f. ήσω, p. κα, nullum honorem habeo, nullo honore afficio: item negligo, aspernor, despicio. ut apud Soph. μὴ νῦν ἀτίμα θεούς. Item vitupero, dehonesto. Item indignitate, seu contumelia, & ignominia afficio; infamia noto. Ab ἄτιμος, inglorius: quod a τίω, honoro.

Ἀτίμητος, ου, ὁ, ἡ, immunis, contemptus: item inæstimabilis.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus.

Ἄτιμος, ου, ὁ, ἡ, ignominiosus, inhonoratus.

Ἀτιμότατος, ὁ, inhonoratissimus, superl. ab ἄτιμος, inhonoratus. comp. ἀτιμότερος. ab α, & τίω, honoro.

Ἀτιμόω, idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro. f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος. ab eod. Themate.

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, inultus, impunitus.

Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητὶ, adv. impune: ab α, & τιμωρέω, quod ab ὁράω, animadverto.

Ἀτίμως, ignominiose, sine honore: Plat.

Ἀτίμωσις, ἡ, ignominiosa damnatio: Demosth. gravioris supplicii instar erat; Bud. Comm.

Ἀτιμωτικὸς, ὁ, ignominiosum reddens.

Ἀτιμωτικῶς, adv. idem ac ἀτίμως; ignominiose: ab ἄτιμος, ignominiosus, & ἀτιμόω, dedecoro.

Ἄτιν, pro ἄτινα, nom. pl. ex ὅ, & τί, quid.

Ἀτίνακτος, ὁ, inconcussus, immotus, non agitatus: Nonn. ex α priv. & τινάσσω, fut. ξω, quatio, concutio.

Ἅτις, pro ἥτις, Dor. quæ.

Ἀτισανδρεῖν, Hesych. despicari, & fastidire virum, ἀτιμάζειν ἄνδρα, ὑπερφρονεῖν: ex ἀτίζω, contemno, & ἀνὴρ, vir.

Ἀτίταλλ', pro ἀτίταλλε, imperf. Jon. ab ἀτιτάλλω, alo.

Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν, ab

Ἀτιτάλλω, idem ac ἀτάλλω, per epenthesin τοῦ τι, delicate nutrio, curo; vel augeo. The. ἀταλὸς, mollis.

Ἄτιτος, ου, ὁ, inultus, impunitus: ex α & τίω, punio.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab ἀτλαγενὴς sequente.

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Atlante genitus. ab Ἄτλας, Atlas, & γίνομαι, procreo, gigno.

Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, filia Atlantis.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas. Item expon. idem ac τάλας (& ταλαὸς, miser, ærumnosus, cui multæ ærumnæ sunt tolerandæ) ab eoque tactum transpositis literis, ut docet Eust. Alibi tamen

tamen scribit, ἄτλας dictum esse, vel παρὰ τὸ μὴ τόλας εἶναι, vel ἐπιτατικῶς, quasi πολύτλας. fingitur enim quidam Rex Mauritaniæ, Atlas nomine, cœlum humeris suis sustinuisse, propterea quod firmamenti, siderum, cœli omnem rationem primus deprehendisset. unde ἄτλαντες dicuntur etiam statuæ Atlantis, seu quæ Atlantis modo cœlum, aut aliud quiddam sustinent, apud architectos: ut ἄτλαντες τὸ περιέστεχον τὴν ναὸν ἐκτὸς ἐξαντέχονς. Item nominatur & ἄτλας extrema colli vertebra ipsum pondus colli sustinens: Poll. l. 2. Sic qui humeris aliquid bajulat in modum Atlantis cœliferi. Item qui non est audax. ex α priv. Hesych.

Ἄτλατος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος, ὁ, intolerabilis.

Ἀτλησία, ἡ, impatientia, intolerantia.

Ἄτλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab ἄτλητος, intolerabilis.

Ἀτλητέω, pro quo etiam dicitur ἀτλατέω, fem. ἔσω, tolerare non possum, seu perpeti: item sum intolerabilis; item metuo; animo sum abjecto.

Ἄτλητος, & Dor. ἄτλατος, ου, ὁ; ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α, & τλάω, seu τλῆμι, perfero.

Ἀτμενία, ἡ, servitus, administratio.

Ἀτμένιος, laboriosus, ab ἀτμένιος, servus.

Ἄτμενος, ου, ὁ, & ἀτμὴν, ένος, ὁ, famulus, servus; quia ἄτιμος, inhonoratus præ domino suo.

Ἀτμεύω, servio.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor.

Ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sectus non est; sectionem non passus, nec expertus, ἀμέριστος: item non exsectus, seu non castratus, ex α priv. & τμητὸς, sectus; a Th. τέμνω, scindo.

Ἀτμιάω, ῶ, idem ac ἀτμίζω.

Ἀτμιδοῦχος, ὁ, vapores habens. ὁ ἀτμίδα ἔχων. Hesych.

Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμὸς, ὁ, vapor.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμὸς, vapor.

Ἄτμισις, εως, ἡ, & ἀτμισμὸς, ὁ, vaporatio: ab ἀτμίζω, exhalo.

Ἀτμοειδὴς, ὁ, vaporis speciem gerens: ex ἀτμὸς, vapor, & εἶδος, εος, τὸ, species.

Ἀτμὸς, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus; q. ab ἄω, spiro: hinc ἀτμὴ, & ἀτμὶς, ἀτμίζω, de quibus supra.

Ἀτμώδης, ὁ, plenus vaporis, vaporiferus: ab ἀτμὸς, ὁ, vapor.

Ἄτοιχος, ὁ, parietem non habens: Eurip. ex α priv. & τοῖχος, ου, ὁ, murus, paries.

Ἄτοκος, ὁ, καὶ ἡ, sterilis, aut quæ nondum peperit.

Ἀτόκιον, τὸ, atocium: Plin. medicamen omne, quod sterilitatem inducit, & vim concipiendi adimit: ex α priv. & τίκτω, pario; unde τόκος, ου, ὁ, partus.

Ἀτόλματος, ου, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ου, ὁ, non audendus. Ex α, & τόλμα, της, τὸ, audacia.

Ἄτολμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, idem ac ἀπότολμος, inaudax, imbellis, formidolosus.

Ἀτολμία, ας, ὁ, ignavia, formido.

Ἄτομος, ου, ὁ, ἡ, insectilis, individuus. ἄτομοι, minuta corpuscula. ἐν ἀτόμῳ, in momento, illico: ex α, & τέμνω, seco, p. m. τέτομα.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deficio, infirmus sum, & imbecillus: ab α, & τόνος, tonus, quod a τείνω, tendo.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod. them.

Ἄτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, incontentus, inefficax, infirmus. Unde

Ἀτόνως, leviter, remisse.

Ἄτοξος, ου, ὁ, sine arcu; vel arcu uti non valens: Lucian.

Ἀτόξευτος, ὁ καὶ ἡ, quem sagitta non possis attingere; qui sagitta ictus non est: ex α pr. & τοξευτὸς, sagitta percussus. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus; unde τοξεύω, ex arcu sagittam emitto, jaculor: item sagittis peto, seu impeto.

Ἀτόπαστον, τὸ, quod conjectura non licet assequi. ἀνείκαστον: nam τοπάζειν est εἰκάζειν, Æsch. conjicere.

Ἀτόπαστος, ὁ, quem conjectura assequi non licet: Hesych.

Ἀτόπημα, τὸ, factum, aut dictum absurdum, & inconveniens. ab ἀτοπία, ἡ, absurdum.

Ἀτοπία, ας, ἡ, absurditas, inconvenientia, obscuritas: item insolentia, inusitata novitas.

Ἄτοπος, ὁ, proprie locum non habens; nulli loco conveniens: atque inde metaph. rationi minime consentaneus. Item inusitatus, novus, insolens. Item inconveniens: importunus, absurdus, improbus. Interdum ineptus, stolidus. Ex α, & τόπος, locus.

Ἀτόπως, adv. absurde, inconvenienter.

Ἄτος, ου, ὁ, insatiabilis, per crasin pro ἄατος. ex α, & ἄδω, satio.

Ἀτραγῳδὴς, ὁ, tragœdiæ non similis, indecens.

Ἀτραγῴδητος, ὁ, tragico fastu, & ostentatione carens; qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est: Luc. ex α priv. & τραγῳδὸς, qui cantando caprum meretur: erat enim tragœdiæ præmium caper, qui τράγος, dicitur, usurpatur tam de Poeta, quam de actore tragœdiæ. ex τράγος, & ᾠδὴ, cantilena, canticum: ab ἀείδω, cano.

Ἄτρακτος, ου, ὁ, ἡ, fusus, colus, sagitta.

Ἀτρακτυλὶς, & -- λλὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus: ab ἄτρακτος, fusus, colus.

Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fuso similis: ex ἄτρακτος, fusus, & εἶδος, species.

Ἀτράνωτος, ὁ, qui declaratus non est, nec manifestus, obscurus. Dion. Areop. Bud. Comm. ex α pr. & τρανὸς, ἡ, ὸν, perspicuus, manifestus. unde τρανόω, clarum reddo, declaro.

Ἀτράπελος, ὁ, idem ac δυστράπελος, morosus; qui difficulter moveri, & flecti potest.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, seu iter facio; Hesych. a nomine ἀτραπὸς, via.

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, via trita, callis, semita. legitur & ἀτραπιτὸς, & ἀταρπιτὸς: ex α epitat. & τραπέω, calco.

Ἀτραυμάτιστος, ὁ, invulneratus; qui vulnus non habet: item invulnerabilis. Lucian. ex α priv. & τραυματίζω, vulnero.

Ἀτράφαξις, εως, & ἀτραφαξὺς, ύος, ἡ, atriplex, oleris genus.

Ἀτρειδᾶν, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀτρειδῶν, Atridæ.

Ἀτρείδα, dual. num. ab

Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως, παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. ἀτρείδῃσι, dat. pl. Jon.

Ἀτρείων, ωνος, ὁ, i. e. Ἀτρείδης, Atrides, nomen proprium.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεκίη, Jon. veritas: ab ἀτρεκὴς, ὁ, ἡ, verus.

Ἀτρεκέστατα, superl. ab ἀτρεκὴς, verus.

Ἀτρεκὴς, έος, ὁ ἡ, verus, certus: q. ab α, & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

Ἀτρεκῶς, & Jon. ἀτρεκέως, vere.

Ἀτρέμα, & Ἀτρέμας, adv. quiete, sine aliquo motu: ab ἀτρεμὴς, intrepidus, quod ab α, & τρέω, tremo: terebro, pertundo.

Ἀτρεμαῖος, ὁ, placidus, remissus: item quietus. Eurip. Plut.

Ἀτρεμέεσθαι, præs. inf. pass. ἀτρεμέουσι, 3. plur. sub. act. ab

Ἀτρεμέω, immotus maneo, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα.

Ἀτρέμητον, τὸ, quod immotum manet. Hesych. ejusdem Th. & comp. cum præced.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, audacia, quies, q. non trepidatio: ex eod. Th.

Ἀτρεμίζω, idem ac ἀτρεμέω, immotus maneo.

Ἄτρεπτος, ου, ὁ ἡ, immotus, immutabilis, rectus.

Ἀτρέπτως, adv. immutabiliter, recte. Th. τρέπω.

Ἄτρεστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, intrepidus.

Ἀτρέστως, intrepide: adv. ex α pr. & τρέω, tremo.

Ἀτρεὺς, έως, ὁ, Atreus, propr. nomen.

Ἄτρητος, ὁ, non cavus, non pertusus. Aristot. hist. Anim. peculiariter dicitur de eo, cui meatus ani coaluit.

Ἀτρήτως, adv. sine foramine, more eorum, qui foramine carent. ex α pr. & τρητὸς, perforatus; a Th. τετραίνω, seu τίτρημι, fut. τρήσω, ut a τράω, perforo, terebro: idem ac τερέω, perterebro. Sed apud Josephum occurrit etiam ἀτρέστως, intrepide; idem ac ἀτρέστως, vel ἀτρέστως: ex α priv. & τρέω, tremo.

Ἀτρίακτος, ὁ, invictus: Æschyl. ex α priv. & τρίακτος, devictus, superabilis; a verbo τριάσσω, f. ξω, vinco, supero.

Ἀτριβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, non tritus, integer, inviolatus, non attritus, inusitatus: item inexercitatus, imperitus: in qua signif. dicitur & ἄτριψ apud Suid. & ἀτρίβαστος, apud Xen. in Hipparch. Th. τρίβω, tero.

Ἀτριβὶ, sine detrimento, sine mora.

Ἄτριβων, ὁ, non palliatus: & metaph. pro simplici, & minime fucato: apud Laert. ab ἀτριβὴς, imperitus.

Ἄτριπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἀτριβὴς, imperitus: item qui teri nequit, indomitus: ut ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις, apud Theocr. exp. spinis indomitis, & calcatu difficillimis. Item non subactus; ἄτριπτος ἄρτος, apud Arist. Item laboris insuetus, & inexpertus, delicatus: ut χεῖρες, ἄτριπτοι, Od. φ. Ex α pr. & τρίβω, unde τριβὴ, ἡ, τρίβων, ὁ, τρίψις, ἡ, &c.

Ἄτριχος, ὁ, sine capillis. ἄτριχα, neut. p. ex α, & θρὶξ, τριχὸς, pilus.

Ἀτριψία, ἡ, inexperientia, imperitia, ab ἄτριπτος, imperitus.

Ἀτρομέω, non tremo.

Ἄτρομος, ου, ὁ, intrepidus: ex α, & τρομέω, idem ac τρέμω, seu τρέω, trepido.

Ἀτρόμως, intrepide: est adverb. ab ἄτρομος, intrepidus.

Ἀτροπία, ἡ, male morata natura, improbitas, temeritas: posset etiam exponi, verti, flectique non posse, immutabilitas, rigiditas. pro eo Jonice dicitur ἀτροπίη. quod expon. nox intempesta, media nox, apud Hesych. Est ab ἄτροπος, ὁ, asper, durus.

Ἄτροπος, nomen proprium Parcæ, Atropos; ex α pr. & τρέπω, verto, quod non possit verti, & averti. Sumitur & pro duro, aspero, immutabili.

Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tabesco, non nutrior.

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus.

Ἄτροφος, ου, ὁ, ἡ, impastus; item non alens, ex α, & τροφὴ, alimonia. Th. τρέφω, nutrio.

Ἄτροφος, ὁ, Laconibus dicitur τυρὸς ὁ μὴ πηγνύμενος, caseus, qui non coagulatur. Hesy. & sic est ab α priv. & τρέφω, -ομαι, prout significat πήγνυμαι, i. e. coagulo, vel coagulo, concresco.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ, & Jon. ἀτρυγέτοιο, sterilis, infructuosus: ex α, & τρύγη, triticum.

Ἀτρυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ές, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ: Epigr. ex α priv. & τρύγη, triticum: item vindemia.

Ἄτρυγος, ου, ὁ, ἡ, fæce carens, purus: ex α priv. & τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens: item fæx vini.

Ἀτρύπητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius, solidus, ex α priv. & τρύπη, ης, ἡ. foramen: a τρύω, terebro. Unde τρυπάω, terebro, perforo.

Ἀτρύτοπος, ὁ, ærumnosus, πολύπονος, Hes. ἀτρύτους (inexhaustos) labores afferens: item qui multos subit labores, nec iis frangitur. ex ἄτρυτος, indomitus, & πόνος, ου, ὁ, labor.

Ἄτρυτος, ου, ὁ ἡ, indefessus, ingens: ex α, & τρύω, tero.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epit. Minervæ, idem ac ἀτειρὴς, ἡ ἄτρυτος, indomita: ab eodem Them.

Ἀτρύφερος, ὁ, minime mollis, non delicatus.

Ἀτρύφητος, ὁ, a deliciis seu delicata vita alienus, & abhorrens: ex α priv. & τρυφὴ, ἡ, deliciæ, mollities: a Th. θρύπτω, frango, confringo: item frango deliciis, aut luxu. Unde τρυφάω, delicate vivo, & τρυφερὸς, delicatus.

Ἀτρὼς, ῶτος, ὁ, idem ac ἄτρωτος.

Ἄτρωτος, ου, ὁ, ἡ, invulneratus, illæsus, inoffensus, ex α, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἀτρώτως, sine vulnere, vel invicte: adv. ejusdem Th. & comp. cum præced.

Ἄττα, ὁ, pater. Est vocabulum, quo juniores compellant senes.

Ἄττα, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ, vel ἄττα, aliqua quædam: ex ἃ, & σὰ, Megatensium lingua τινά. vel τὸ ὃ, τι. Nonnulli ἄττα. Et ἀττὰ, pro ποτί.

Ἀτταγὴν, ῆνος, ὁ, & Attice ἀτταγᾶς, seu ἀτταγᾶς, avis picto dorso: exponitur & gallinago, & rusticula, & coturnix.

Ἀττάκης, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, οῦ, ὁ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, Attalea, nomen urbis. Hebr. tempus Domini.

Ἀττάλλω, delicate nutrio. Vide in ἀτιτάλλω. ab ἀταλὸς, tener.

Ἀττανίτης, ου, ὁ, & ἀττανίτας. & ἄττανον, ου, τὸ, placenta in sartagine fricta.

Ἀττάραγοι, ων, οἱ, pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia.

Ἀτταταῖ, at at: interjectio.

Ἀττέλαβος, sive ἀττέλεβος, ου, ὁ, locustæ species, bruchus.

Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor.

Ἀττικισμὸς, ου, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus.

Ἀττικὸς, οῦ, Atticus, & in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, ager Atticus. Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis, qui inviolate fidem servant.

Ἀττικουργὲς, τὸ, ad modum Atticorum factum: Bud. in Epist. ex ἀττικὸς, Atticus, & ἔργον, opus.

Ἄττον, Attice pro ἆσσον, propius; idem ac ἐγγὺς, prope, in propinquo.

Ἄττω, prosilio: q. ex ἀΐσσω, irruo.

Ἀτυζηλὸς, οῦ, ὁ, terribilis, terrificus, horribilis, Apollon. Rhod. est a sequente verbo

Ἀτύζω, terreo, perturbo. fut. ύξω. p. χα. præs. pass. ἀτύζομαι, timeo, consternor. part. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, turbatus, timens.

Ἄτυκτον, ου, τὸ, infectum: ex α, & τεύχω, fabricor, fio. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Ἀτύμβευτος, & ἄτυμβος, ὁ καὶ ἡ, carens tumulo, vel busto; insepultus, non humatus: ex α pr. & τύμβος, ου, ὁ, bustum, sepulchrum.

Ἀτυμνάδης, ου, ὁ, Atumnades, nomen proprium.

Ἄτυπος, ὁ, unde ἄτυποι dicuntur, qui non satis expedite lingua utuntur; tanquam aerem non recte ferientes, non satis verba exprimentes, conformantesque. Item, qui decenti, & justa membrorum forma destituti, quasi monstrosi sunt; Thersites describitur Il. β.

Ἀτύπωτος, ὁ, non formatus, non effictus, seu expressus. rudis: a τύπος, ου, ὁ, nota percutiendo impressa: a Th. τύπτω, percutio, pulso, &c. item figura, forma: unde τυπόω, informo, & τυπωτὸς, informatus, effictus.

Ἀτυράννευτος, ὁ, ἡ, liber a tyrannis, seu a tyrannico dominatu: Thuc. ex α priv. & τύραννος, tyrannus: unde τυραννεύω, sum tyrannus, regno, impero.

Ἀτύρωτος, ὁ & ἡ, qui in caseum densatus & conglutinatus non est: Diosc. de mentha, quæ non sinit lac coagulari in caseum, ex α priv. τυρὸς, ῦ, ὁ, caseus: unde τυρόω, coagulo, cogo in caseum.

Ἄτυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime fastuosus. Plut.

Ἀτύφως, sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo: ex α priv. & τῦφος, fumus: item jactantia; a Th. τύφω, fut. θύψω, fumum excito. Unde etiam ἀτυφία, humilitas, absque jactantia. Plut.

Ἀτυχέστατος, ὁ, infelicissimus, superl. in comp. ἀτυχέστερος: ab ἀτυχὴς, infelix.

Ἀτυχέω, ῶ, ἥσω, ηκα, miser sum; adversa fortuna utor; infortunatus sum; infeliciter rem gero: item voti compos non fio, frustror, non assequor. Ex α priv. & τύχη, ἡ, sors, fortuna.

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, dat. pl. ἀτυχήμασι.

Ἀτυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, infelix: item impos voti.

Ἀτύχησις, ἡ, infortunium, voti frustratio: idem ac ἀτύχημα. verbale ab ἀτυχέω, infelix sum.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium: ab ἀτυχὴς, quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum compos, assequor.

Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω, miser sum.

Ἀτυχῶς, adverb. infeliciter, præter votum. Th. idem.

Ἄτω, & per pleonasmum τοῦ α, ἀάτω, idem ac Th. ἀτάω, lædo, noceo.

A Υ.

Αὖ, rursum, retro, vice versa, αὖτε, & αὖθις, idem

Αὖ, apud Cretenses pro ἀλ' ut αὐκὴ, pro ἀλκή.

Αὐαίνω, sicco. vide in αὐανθῆναι.

Αὐαλέος, α, ὁ, siccus; idem ac αὖος. Them. αὔω, sicco.

Αὐανθῆναι, arefactus sum, Jon. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, sive αὔω, arefacio.

Αὔανσις, εως, ἡ, ariditas, tabes plantarum. Est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας, effœta ætas.

Αὐαντικὸς, ὁ, unde αὐαντικὴ νόσος, morbus exsiccans corpus, ut tabes, & phthisis. ab αὐαίνω, sicco. unde etiam

Αὐασμὸς, ὁ, exsiccatio: item siccitas.

Αὐάτα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, respicio, contemplor.

Αὐγάζω, illustro, illucesco. f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ηὔγασα. præs. pass. αὐγάζομαι, illustror. p. pass. ηὔγασμαι.

Αὐγαῖς, dat. pl. ab αὐγὴ, splendor.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, & hoc Jon. pro αὐγάζου, inspice, præs. imp. pass. verbi αὐγάζομαι, video. Th. αὐγὴ, ῆς, splendor, lux.

Αὐγάσεαι, respicies, Jon. pro αὐγάσῃ, a. pers. 1. 1. m. ab αὐγάζομαι, video.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, splendor. Th. αὐγὴ, idem.

Αὐγασμὸς, ὁ, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux, radius, diluculum: q. ab αὔω, splendeo.

Αὐγήεις, εσσα, & αὐγὴς, itemque αὐγοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ες, perspicuus, dilucidus, splendidus: sed αὐγήεις est potius perspicax; qui valet acie oculorum, omnia ab eod. Th.

Αὔγουστος, ὁ, Augustus: Lat. augens. Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Jon. pro αὐδήσασθαι, a. 1. infin. m. verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, fut. 1. med. verbi αὐδάομαι, loquor. Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab αὐδάω, loquor.

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, loquor: item alloquor.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab αὔω, clamo.

Αὐδήεις, εσσα, ὁ, loquens, loquax, λάλος: item ὀνομαστὸς, clarus, celebris, gloriosus. ab eod. Them.

Αὐδήσασκε, pro αὐδήσασε, pro ηὔδησε, vociferabatur, a. 1. Jon. per epenthesin τοῦ σκ. ab αὐδάω, loquor.

Ἀυδρία, ἡ, idem ac ἀνυδρία, aquæ inopia, vel penuria. Thuc.

Ἄυδρος, ὁ, idem ac ἄνυδρος, ὁ, καὶ ἡ, carens aqua, aquarum penuria laborans; ex α priv. & ὕδωρ, τὸ, aqua.

Αὔην, acc. sing. f. g. ab αὖος, η, ον, siccus. Th. αὔω, sicco.

Αὖθ, pro αὖθι, vel αὖθις, rursus; & pro ἔπειτα, deinde: ab αὖ, idem. Attice scribitur per θ, Jonice vero per τ.

Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, morositas, amor sui. pertinacia.

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδὼν, sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax: ex αὐτὸς, ipse, & ἁδέω, placeo, τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθαδιάζω, contumacem reddo; & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter resisto; sive αὐθαδιάζομαι, ὑπερηφανεύομαι, depon. absol. pertinaci superbia utor: Plato.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.

Αὐθαδίστομος, ου, ὁ, contumaci ore, & temerario: ex αὐθάδης, contumax, & στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Αὐθαδῶς, adverb. contumaciter, pertinaciter: ab αὐθάδης, ὁ καὶ ἡ, sibi placens.

Αὔθαιμος, & αὐθαίμων, qui est ejusdem sanguinis, τὸ αὐτὸ αἷμα ἔχων. unde αὔθαιμοι, fratres, Hesy. ex αὐτὸς, & αἷμα, τὸ, sanguis.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ, ἡ, voluntarius: ex αὐτὸς, & αἱρετὸς, eligendus, optabilis, quod ab αἱρέομαι, seu αἱρέω, eligo.

Αὐθαιρέτως, sponte. ultro.

Αὐθέκαστος, ὁ, a Bud. exp. severus, natura rigidus, justus, exacte rectum verumque persequens. Aristot. Ethic. 4. Plato etiam passim, præsertim in lib. de rep. αὐτοέκαστον, vocat cujusque rei notionem, & formam, quam ideam appellant: nam αὐτοέκαστος, expon. etiam pro se quisque. ex αὐτὸς, & ἕκαστος, quilibet.

Αὐθεκάστως, rigide, severe. Plut. in Lys.

Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem usurpo in aliquem, cum genit. auctorem me præbeo: f. ήσω, p. ηὐθέντηκα.

Αὐθέντης, ου, ὁ, qui sua manu se perimit: q. αὐτοέντης. idem ac αὐτοχείρ, qui sua manu cædem infert; auctor cædis; & auctor quilibet. ex αὐτὸς, ipse, & ἔντεα, τὰ, arma. Item dominus: ab αὐτὸς, & ἵημι, q. αὐτὸς ἵεὶς, ἕντος, se mittentis, qui seipsum mittit ad negotia, qui libera est potestate.

Αὐθεντία, ας, ἡ, potestas, auctoritas: ab αὐθέντης, auctor, qui est propriæ potestatis.

Αὐθεντικὸς, ῦ, ὁ, authenticus.

Αὐθεντικῶς, cum auctoritate: adv.

Αὐθήμερον, adv. eo ipso die.

Αὐθήμερος, ου, ὁ, ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei. Th. ἡμέρα, dies.

Αὖθι, per Syncop. ab αὐτόθι, illic, istic, ibi, hic: item huc. Interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, nascor.

Αὐθιμένης, εος, ὁ καὶ ἡ, indigena, nativus: Philo de mundo. αὐθιμενεῖς ποταμοί. Them. μένω, maneo.

Αὖθις, Jon. αὖτις, & αὖθι, tum αὖτε, rursus, pro αὖ.

Αὐθόμαιμος, ου, ὁ, & ἡ, consanguineus, frater: ex αὐτὸς, & αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.

Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor, mea sponte significo: ex αὐτὸς, ipse, & ὁμολογέομαι, confiteor.

Αὐθύπαρκτον, τὸ, per sese subsistens, αὐθυπόστατον: ex αὐτὸς, ipse, & ὑπάρχω, sum, subsisto.

Αὐθυπότακτος, ὁ, unde αὐθυπότακτον, ῥῆμα, verbum, quod per se est subjunctivi modi.

Αὐθυποτάκτως, tanquam αὐθυπότακτον: ex αὐτὸς, ipse, & ὑποτάσσω, subjicio.

Αὐθωρὸν, adv. eadem hora, eodem momento; ex αὐτὸς, ipse, idem; & ὥρα, hora.

Αὐΐαχος, ου, ὁ, ἡ, clamosus, vel clamans, ut canes latrantes, αὖ, αὖ, & ἰάχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina; ab αὐλὴ, ἡ, aula, domus regia.

Αὐλακεργάτης, ὁ, sulcorum efficiens, qui sulcos facit, seu efficit: ex αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus, & ἐργάτης, operarius, ab ἔργον, τὸ, opus.

Αὐλακίζω, sulco.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, tibia.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus, acc. sing. αὔλακα, pro ἄλοκα.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Th. αὐλὴ, aula.

Αὔλειον, ου, τὸ, & αὔλειος, ου, ὁ, vestibulum, atrium.

Αὔλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & αὔλειος θύρα, janua vestibularis, & atrialis, seu janua vestibuli, & atrii: ex αὐλίτης, ου, ὁ, villicus.

Αὐλέω, tibia cano, f. ήσω. p. ηὔληκα. Them. αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, domus regia, locus subdialis, atrium, stabulum.

Αὔλημα, τὸ, carmen ad tibiarum sonum. Poll.

Αὐλεῦντι, Dor. pro αὐλοῦσι, tibia ludunt, 3. pl. f. verbi αὐλέω, tibia cano.

Αὔλησις, ἡ, ipsa tibiæ inflandæ actio. Aristot.

Αὔλησον, aor. 1. imper. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, ῦ, ὁ, ὁ, tibicen: ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem: & in f. gen. αὐλητρὶς, ίδος, & αὐλητὶς, ίδος, ἡ. Th. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικὴ, ῆ, tibiarum peritus. Them. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικῶς, more tibicinum.

Αὐλητρὶς, ἡ, theca tibiarum.

Αὐλητρίδιον, τὸ, q. d. tibicinula.

Αὐλιάδες νύμφαι, dicuntur in Epigram. nymphæ incolæ, seu inhabitantes: a Th. αὐλὴ, ἡ, unde αὖλις, ίδος, ἡ domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὐλίδος, gen. sing. ab αὖλις, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, diversor, stabulor. imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο: item pernocto. f. ίσομαι. p. ηὔλισμαι, a. 1. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, aula, stabulum.

Αὐλικὸς, ῦ, ὁ, fistularis, tibialis: & in plur. αὐλικοὶ, tibicines, citharœdi. ab αὐλὸς, tibia.

Αὐλικὸς, ῦ, ὁ, aulicus, qui est ex alicujus principis aula; ut οἱ μὲν γὰρ αὐλικοὶ κόλακες, apud Plut. in Polit. præc. aliquando in malam partem: ut οὐδὲ προσδεόμενοι τὸ αὐλικὸν κολακεύειν καὶ θεραπεύειν, apud eund. Plut. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Αὖλιν, acc. sing. ab αὖλις, ιδος, ἡ, castra.

Αὔλιον, ου, τὸ, stabulum. Th. αὐλὴ, aula.

Αὐλιος ἀστὴρ, ὁ, qui ad αὖλιν ducit animalia, vesper. Th. idem.

Αὖλις, ιδος, ἡ, castra, tentorium. Th. αὐλὴ, aula.

Αὖλις, ιδος, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὖλις, ιδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Jon. ab αὐλίσκος.

Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia.

Αὐλισμὸς, ῦ, ὁ, pernoctatio: Hesych. verbale ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, fistulas compingo, seu facio: ex αὐλὸς, tibia, & θέτης, ου, ὁ, qui aliquid ponit, vel componit. Th. τίθημι, pono.

Αὐλομελῳδία, ἡ, tibiæ modulatio: ex αὐλὸς, & μελῳδία, cantus dulcis, melodia.

Αὐλοποιία, & αὐλοποιητικὴ, sc. τέχνη, ars fabricandi tibias: Poll. 7. 39. ab αὐλοποιὸς, ὁ, tibicen.

Αὐλοποιὸς, ῦ, ὁ, tibicen, & qui facit tibias; tibiarum artifex; ex αὐλὸς, tibia, & ποιέω, facio.

Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aulæ conveniens: ex αὐλὴ, aula, & πρέπω, convenio.

Αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia, fistula: item piscis, qui onax, sive dactylus dicitur: q. ab ἄω, vel αὔω, flo. Hinc αὐλέω, tibia cano, αὐλητὴς, ὁ, auletes, tibicen.

Ἄυλος, ὁ, ἡ, i. e. ἀσώματος, ὁ, materiæ expers; sine materia: ab α priv. & ὕλη, ης, ἡ, materia.

Αὐλοτρύπης, ὁ, qui tibias perforat: Poll. ex αὐλὸς, tibia. & τρυπάω, fut. ήσω, perforo.

Αὐλῳδία, ἡ, tibiæ cantus, tibiarum sonus.

Αὐλῳδικὸς, tibialis: ex αὐλὸς, tibia, & ᾠδὴ, cantus.

Αὐλῳδὸς, ῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis: dicitur a figura τοῦ αὐλοῦ, tibiæ, arcta sc. & oblonga.

Αὐλωνίζω, in valle dego.

Αὐλωνίσκος, ὁ, parva vallis.

Αὐλωνοειδὴς, ὁ, habens figuram τοῦ αὐλῶνος, quidam exp. anfractuosus: Diod. Sic ex αὐλὼν, ῶνος, & εἶδος, ους, τὸ, figura.

Αὐλώπιδι, dat. sing. ab αὐλῶπις, ιδος, galea.

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, galea.

Αὐλωπὸς, ὁ, fistulæ instar: ex αὐλὸς, tibia vel quicquid oblongum est, & ὤψ, oculus; quod ab ὄπτομαι, video.

Αὐλωτὸς, ὁ, tibiatus, instructus fistulis.

Αὐξάνω, augeo, cresco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα a. 1. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. subj. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω, augeo.

H Αὔξη,

Αὖξε, adjuva, præs. imper. act. αὔξω, 3. sing. præs. ab αὔξω, augeo. αὔξεται, augetur. 3. sing. præs. pass. ab αὔξομαι: ab eodem Th.
Αὐξηθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. vide in αὐξῆσαι.
Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. αὔξω, augeo.
Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum: in dat. pl. αὐξήσεσι. ab αὐξάνω, augeo. Th. αὔξω, augeo.
Αὔξηται, crevit, Jon. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. pass. ab αὐξάνω, cresco.
Αὐξητικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui augetur; item augens, ab eod. them.
Αὐξίμος, ὁ, ad auctum & incrementum accommodatus: ab αὐξάνω, augeo.
Αὔξις, & αὔξη, ἡ, auctus, incrementum, augmentum.
Αὐξόμενος ὁ ἡ, crescens, præs. part. masc. ab αὔξω, augeo.
Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem ac Th. αὔξω, augeo.
Αὔανσις, εως, ἡ, clamor: item siccitas: ab αὔω, clamo, vel sicco.
Αὖος, ε, ὁ, aridus: ab αὔω, sicco.
Αὐότερος, ὁ, siccior, comp. ab αὖος, aridus.
Αὐότης, ητος, ἡ, siccitas, ariditas: ab αὖος, siccus.
Αὐπνία, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilatio: est ab ἄυπνος, insomnis.
Ἄυπνος, ὁ, ἡ, insomnis, somnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἄυπνος νὺξ, dicitur nox, in qua somnus non capitur. Ex α, & ὕπνος, somnus.
Αὔρα, vel αὔρη, ας, ἡ, ventus levior: aura: dat. pl. αὔραισιν. Hinc ἀπαυράω, eripio, aufero: ἀπαυρῶ, ἀπαυρήσω, ἀπαυρόμην, fruor.
Αὐρίζειν, est procrastinare, in crastinum diem differre: item algere: Etym.
Αὐρομυρίκη, ἡ, dicitur agrestis myrica: Jerem. 17. ab αὔω, & αὔρα, & μυρίκη, ἡ.
Αὔριον, cras, crastino die: adverb. q. ab αὔω, luceo. Est lux sequentis diei.
Ἀΰσαι, a. 1. infin. act. verbi αὔω, clamo.
Ἄϋσε, a. 1. Jon. verbi αὔω, per dialysin pro αὖσε, clamo. Sic ἄϋσαν, pro ἆυσαν, 3. pl. a. 1.
Αὐσταλέα, ας, ἡ, sicca, squalida; idem ac αὔη, ης, ἡ. Th. αὔω, sicco.
Αὐσταλέος, ὁ, siccus, aridus, idem ac αὖος, & a Th. αὔω, sicco, arefacio.
Αὐστηρὸς, ῦ, ὁ, austerus, severus; in f. g. ἡ, in neut. g. ὸν: ab αὔω, sicco. nam austera solent linguam arefacere, & exsiccare.
Αὐστηρότης, τητος, ἡ, austeritas: item severitas.
Αὐστηρῶς, austere, severe; item tenuiter. Plut.
Αὖτ᾽, pro αὖτε, rursus.
Αὐτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro αὐτὴ, ῆς, ἡ, pugna. At αὐτὰ, illa, ipsa. pro ἰωτά.
Αὐτάγγελος, ε, ὁ, qui sibi nuntius: ex αὐτὸς, ipse, & ἀγγέλλω, nuntio.
Αὐταγγελτος, ὁ, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuntio. ejusd. Th. & comp.
Αὐτάγαστος, ὁ, vel αὐτάγαστος, ε, ὁ, sui ipsius admirator; seipsum ἀγαζόμενος, idest, mirans.
Αὐτάγρετος, ε, ὁ, ἡ, a seipso collectus, sumptus, & electus: αὐτάγρετα, τὰ, ultro oblata: αὐθαίρετος, sponte collectus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, congrego.
Αὐτάδελφος, ε, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente: ex αὐτὸς & ἀδελφὸς, frater.
Αὐτάς, pl. n. f. gen. ab αὐτὸς, αὐτὴ, τὸ.
Αὐταιώρητος, ὁ, qui per se in altum fertur: Hesych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & αἰωρέω, fut. ήσω, attollo, effero, suspendo.
Αὐτὰν, Dor. pro αὐτὴν, ipsam.
Αὔτανδρος, ὁ, ut navis capta αὔτανδρος, i. e. cum ipsis hominibus. sic αὐτανδρεί, & αὐτάνδρων, inquit Hesychius, σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι, una cum ipsis viris. sic αὔτανδροι τὰς γυναῖκας, cum viris uxores.
Αὐτανεψιὸς, ὁ, pro ἀνεψιὸς, Bod. putat poni apud Plat. in Euthyd. ab Eust. dicitur Glaucus αὐτανεψιὸς, Sarpedoni; quorum Glaucus ex Hippolocho, Sarpedon vero ex Laodamia Hippolochi sorore natus erat. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀνεψιὸς, ὁ, filius fratris, vel sororis.
Αὐτὰρ, sed, inde, autem, cæterum.
Αὐτάρεστος, ὁ, sibi ipsi placens; Hesych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀρέσκω, fut. έσω, præt. κα, placeo.
Αὐτάρκης, εος, ὁ, ἡ, contentus, sibi sufficiens.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, sufficientia. suis esse contentum. Polyb.
Αὐτάρκως, satis. ex αὐτὸς, ipse, & ἀρκέω, sufficio.
Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.
Αὐτᾶν, Dor. pro αὐτῶν gen. pl. ab αὐτὸς, ipse.
Αὖτε, adv. rursus, iterum, porro. Them. αὖ, rursum.
Αὐτέη, έης, Jon. pro αὐτὴ, ῆς, ipsa: ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτενεργητικὸς, τὸ, verbum, quod passivam vocem, & activam significat, ut μάχομαι: ex αὐτὸς, τὸ τὸ, & ἐνεργέω, operor, fut. ήσω. unde ἐνεργητικὸς, efficax.
Αὐτενέργητος, ὁ, ipse per se operans, seu efficiens; Dionys. Areop.
Αὐτεξούσιος, ε, ὁ, ἡ, qui sui juris, vel suæ est potestatis: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, potestas, quod ab ἔξεστι, licet.
Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, libera potestas.
Αὐτεπάγγελτος, ε, ὁ, ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus: ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω, annuntio. Them. ἀγγέλλω, nuntio.
Αὐτεπίβουλος, ὁ, suis ipsius captus insidiis; ex αὐτὸς, & ἐπιβουλὴ, ἡ, insidiæ; vel ἐπίβουλος, ὁ, insidiator.
Αὐτεπίσπαστος, ε, ὁ, quem quis ipse sibi accersivit, & attraxit: ut αὐτεπίσπαστον κακόν. ex αὐτὸς, & ἐπισπαστὸς, ὁ, accersitus.
Αὐτεπιτακτος, ε, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit qui jure suo imponit, Plat. in Polit.
Αὐτεπιτακτικὸς, unde αὐτεπιτακτικὴ, sc. τέχνη, ars pertinens ad αὐτεπιτάκτους, seu ars mero imperio recte aliquid agendi.
Αὐτεπιτακτικῶς, more eorum, qui per se jubendi potestatem habent: ex αὐτὸς, & ἐπιτάττω, ομαι, jubeo. fut. ξω, unde ἐπιτακτικὸς, ὁ, imperatorius.
Αὐτεπώνυμος, ὁ, cui idem nomen, vel cognomen est impositum; Eurip. ex αὐτὸς, & ἐπώνυμος, ὁ, gentilis, ejusdem nominis.
Αὐτερέτης, ε, ὁ, miles, qui ipsemet remigat. Thuc. ex αὐτὸς, & ἐρέτης, ὁ, remex.
Ἀΰτευν, Dor. pro ἀΰτουν, resonabant, 3. pl. imperf. act. ab
Ἀϋτέω, clamo. fut. ήσω. p. ήκα. ab αὔω, idem.
Αὐτέων, Jon. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτὸς, ipse.
Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; & ex consequenti pro pugna. ab αὔω, clamo.
Αὐτήγε, pro αὐτὴ, ipsa: Attic. ab αὐτὸς, ipse.
Αὐτήκοος, ὁ ἡ, qui suis auribus quid audivit: interdum, qui sui est juris. Ex αὐτὸς, & ἤκοα, præt. m. verbi ἀκούω, audio.
Αὐτῆμαρ, eodem die: ab αὐτὸς, & ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα, dies.
Αὐτῇς, Jon. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.
Αὐτῆ, pro αὐτόθι, illic.
Αὐτὶ, & αὐτὶκ, pro
Αὐτίκα, statim, actutum: adv. ab αὐτὸς. ὁ αὐτίκα, præsens, momentaneus, subitus. τὸ αὐτίκα, in præsentia. αὐτίκα νυκτὸς, statim nocte, i. e. quum advesperasceret. ὡς αὐτίκα, quam celerrime. αὐτίκα δὲ, & αὐτίκα γενεᾶς, principio, vel jamprimum. αὐτίκα μάλα, & ἐν μάλα, quamprimum, confestim, brevi admodum, propediem.
Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. rursum, post, deinceps. Th. αὖ, rursus.
Αὐτίτης οἶνος, pro αὐτετίτης, Gal. apud Hippoc. vinum hornum, seu ejusdem anni: (sed a Pell. exp. ὁ ἐπιχώριος, vinum vernaculum) ab αὐτετής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui unius & ejusdem est anni; in, vel ex eodem anno. Vide αὐτοετεί, eodem anno.
Ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor: q. ab ἄω, spiro.
Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, flatus, spiritus.
Αὐτὸ, τὸ, ipsum, absque ν Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, in unum, in idem, pariter. κατὰ τὸ αὐτὸ, simul. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem. vel in unum locum. αὐτὸ μόνον, duntaxat. καὶ αὐτὸ τὸ δὲ τοῦτο, id ipsum est sicque res habet.
Αὐτοάγαθος, ὁ, ipse per se bonus: Greg. Naz. de Deo. ex αὐτὸς, & ἀγαθὸς, bonus.
Αὐτοαλήθεια, ἡ, ipsa veritas: de Deo dicitur apud Plat. in Phædr. & apud Greg. ex αὐτὸς, ὴ, ὸ, & ἀλήθεια, ἡ, veritas.
Αὐτοάνθρωπος, ε, ὁ, homo ipse; per se hominis idea: Aristot. Eth. 1. ex αὐτὸς, & ἄνθρωπος, homo.
Αὐτοβοεῖν, testari de seipso, sua voce seipsum prædicare. Th. βοάω, clamo.
Αὐτοβοάω, ipse me mea voce prædico: ipse mei præconem ago; Erasm. in Chil. ex αὐτὸς, & βοάω, clamo.
Αὐτοβοεὶ, adv. statim, ἐν μιᾷ βοῇ, q. d. cum ipso clamore. urbem dicunt capi αὐτοβοεὶ, quæ statim capitur, & quasi primo incursu. Thuc. 3.
Αὐτοβόητος, ὁ, qui ipse sua voce de se testatur. & αὐτοβόητος δάκτυλος, apud Nonn. exponitur vocalis.
Αὐτοβορέας, ὁ, ipse Boreas. ex αὐτὸς, & βορέας, ὁ, Boreas.
Αὐτόβουλος, ὁ, sua sponte, suo instinctu, ipse nimirum per se volens, non ab alio scil. ut id vellet, instigatus: ex αὐτὸς, & βουλὴ, ἡ, consilium.
Αὐτόγα, Dorice pro αὐτόγε, ad eundem locum.
Αὐτογένεθλος, & αὐτογενὴς, αὐτογενέτης, & αὐτόγονος, ὁ, ipse per se genitus, a se ipso ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γίνομαι, gigno.
Αὐτογνωμονέω, ῶ, ex animi mei sententia facio, vel judico, ex αὐτὸς, & γνώμη, sententia.
Αὐτογνώμων, ὁ, qui suæ est sententiæ; i. e. qui suam duntaxat sequitur sententiam. A Bod exponitur, qui ex sui animi sententia judicat, vel ex sua conscientia: ex Aristot. Polit. 2.
Αὐτόγνωτος, sive αὐτόγνωστος, ὁ, spontaneus: ut σὲ δ᾽ αὐτόγνωτος ὤλεσ᾽ ὀργά, ubi exponitur αὐθαίρετος, καὶ ἰδιογνώμων τρόπος, apud Soph. in Antig. ex αὐτὸς, & γνωτὸς, seu γνωστὸς, cognitus.
Αὐτογραμμὴ, ἡ, linea mathematica, vel ἁπλῶς γραμμή: ex αὐτὸς, αὐτὴ, & γράμμα, τὸ, littera.
Αὐτόγραφον, ε, τὸ, manu propria scriptum. Them. γράφω, scribo.
Αὐτόγυον, ε, τὸ, pars aratri, quod dentale vocatur; lignum scil. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα, seu γύη, arvum.
Αὐτοδαὴς, ὁ, qui ex seipso, & sine magistro didicit: & passive αὐτοδαῆ ἐπιστήμη apud Soph. in Ajace. quorum scientia sine magistro percepta est. ex αὐτὸς, & δάω, disco: unde δάιος, ὁ, hostis.
Αὐτοδάικτος, ὁ, a seipso interfectus: ex αὐτὸς, & δαΐζω, fut. ξω, divido.
Αὐτοδὰξ, mordicus, ipsis dentibus. Aristoph. est adv. ex αὐτὸς, & ὀδὰξ, mordicus. a Them. ὀδοὺς, όντος, ὁ dens.
Αὐτοδεὴς, ὁ, suapte natura indigus, qui per se indiget, Merc. Trism. ex αὐτὸς, & δέω, seu δέομαι, egeo.
Αὐτόδειπνος, ὁ, qui vocatus secum ipse affert quæ cœnet: Hesych. ex αὐτὸς, & δεῖπνον, τὸ, cœna.
Αὐτοδεκετὸν, apud Thuc. expon. ἀκέραιον δέκα ἐτῶν, solidis decem annis. ex αὐτὸς, & δεκετὸς, decennis.
Αὐτοδέσποτος, ὁ, per se dominus: ex αὐτὸς, & δεσπότης, dominus.
Αὐτόδετος, ὁ, sponte vinctus, qui sponte vinciri se permittit: ex αὐτὸς, & δετὸς, ὁ, vinctus, ligatus.
Αὐτόδηλος, ὁ, per se manifestus; ex αὐτὸς, & δῆλος, manifestus;
Αὐτοδιακονία, ἡ, sui ipsius famulitium. ex αὐτὸς, & διάκονος minister; quod a διὰ, & κονέω, festino.
Αὐτοδιάκονος, ὁ, qui ipse sibi ministrat, & famulatur: Eust. ex αὐτὸς, & διάκονος, ὁ, minister.
Αὐτοδίδακτος, ε, ὁ, ἡ, a seipso doctus, suapte natura aliquid faciens, qui sua ipsius industria aliquid didicit. Th. διδάσκω, doceo.
Αὐτοδιδάκτως, Bud. expon. naturæ instinctu: adv. ab αὐτοδίδακτος, a se ipso doctus.
Αὐτοδιήγητος, ὁ, ab ipso seu per se narratus; ab ipso auctore commemoratus; nullis aliis interloquentibus: ex αὐτὸς; & διηγέομαι, οῦμαι, narro, commemoro.
Αὐτοδιηγούμενος, ὁ, ipse ex sua persona narrans; seu commemorans; h. e. αὐτοπροσώπως διηγούμενος, ut in μονοπροσώπῳ ποιήσει fit; Diog. Laert. in Tim.
Αὐτοδικεῖν, per se judicare, pro ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. Suid. ex αὐτὸς, & δίκη, ἡ, judicium.
Αὐτόδικος, ὁ, qui seipso judice utitur; ut populus aliquis, aut civitas, quæ ipsa de controversia aliqua decernit, nec alius judicio stare cogitur; ut καὶ Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους, Thuc. l. 5.
Αὐτόδιον, τὸ, Hesy. exponit ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα, ex ipso itinere appulsum; i. e. statim, extemplo: ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ὁδὸς, ἡ, via.
Αὐτόδορος, ὁ, quod simul est cum ipsa pelle, Plut. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & δορὰ, seu δέρας, τὸ, pellis, exuviæ.
Αὐτόδρομον, per se suapte natura currens: & generaliter quod per se, & sua natura movetur, Gal. apud Hippocr. ex αὐτὸς, & δρόμος, ὁ, cursus.
Αὐτοδύναμος, ὁ, per se potens, ut Deus; Greg. ex αὐτὸς, & δύναμαι, possum.
Αὐτοεῖναι, ipsum esse, vel per se esse, de Deo dicitur apud Dion. Areop. ex αὐτὸς, & εἶναι, infin. ab εἰμὶ, sum.
Αὐτοέκαστος, ὁ, quisque pro se.
Αὐτοέλικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sponte sua verticibus circumagitur, sua sponte volutatus, qui per

per se convolvitur, & conglomeratur, Nonn. ex αὐτὸς, & ἑλικτὸς, ὁ, volubilis, se volvens.

Αὐτοενεργητικὸς, τὸ, per se efficacia, & vi præditus.

Αὐτοέντης, ὁ, idem ac αὐθέντης, qui sua manu peremit, qui sua ipsius manu cædem infert, i. e. interfector, percussor; videlicet ὁ ἐξ αὐτῆς ἐπὶ τινα φόνον ἱέμενος. Item qui ipse sibi manus infert, i. e. ὁ δὲ αὐτὸ ἑῶ τὸ ξίφος, Soph. in Œd. Tyr.

Αὐτοεντὶ, adv. suis ipsius manibus; propria manu, seu sibi ipsi illatis manibus; ut quum Dion. Cocceius dicit, Ἀνάγκασε οἱ προσήγαγε αὐτοεντεὶ ἀπολέσθαι, coegit reum, ut sibi manus inferret. Vide αὐθέντης, ὁ, cædis auctor.

Αὐτέτει, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ut αὐτετὴς αὐαίνεται, eodem anno; marcescit; Theophr. Sic & αὐτοετὴς, eodem anno; Od. γ Eust. exp. per totum annum. ex αὐτὸς, & ἔτος, τὸ, annus.

Αὐτόζωος, & αὐτόζως, ὁ, per se vivens.

Αὐτοζωὴ, ἡ, ipsa vita: ita Deus nominatur a Dion. Areop. quoniam ipse per se vivit, & aliis auctor est vivendi. ex αὐτὸς, & ζωὴ, ἡ, vita.

Αὐτοθάνατος, ὁ, qui ipse sibi mortem infert; Plut. ex αὐτὸς, & θάνατος, mors.

Αὐτόθεν, vel αὐτόθεν, adv. ex hoc ipso loco, vel tempore; hinc, inde, illico. οἱ αὐτόθεν, illic habitantes: q. ἐξ αὐτῆ τινος, ἢ χρόνου.

Αὐτοθελὴς, ὁ, quem ipse quis vult; voluntarius: ut αὐτοθελὴς ἔστε ἀεὶ πόνος, in Epigr. l. 2. ex αὐτὸς, & θέλω, volo.

Αὐτοθέμεθλος, ὁ, per se habens fundamentum: Nonn. ex αὐτὸς, & θέμεθλον, τὸ, fundamentum.

Αὐτόθι, ibi, illic: adv. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτόθροος μαρτυρία, testimonium, quod quis de se dicit: Nonn. ex αὐτὸς, & θρόος ὁ, rumor tumultuarius.

Αὐτοῖο, gen. Jon. pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτοκάβδαλον, farina utcunque subacta; Suid. Item genus dicitur rudis, & parum castæ musices. Et met. αὐτοκάβδαλοι λόγοι, seu αὐτοκάβδαλα σκώμματα, dicitur raris tumultuarie, & ex tempore facta: itidemque αὐτοκάβδαλα ποιήματα, Hesych. vide Athen. l. 14.

Αὐτοκάθαρσις, ἡ, ipsamet purgatio; ex αὐτὸς, & κάθαρσις, ἡ, purgatio.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus, ex utroque parente natus. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Ab αὐτὸς, κάσις, & γνητὸς, pro γενετὸς, quod a γίνομαι, nascor.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, suopte judicio condemnatus; ex αὐτὸς, & κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

Αὐτοκέλευθος, ὁ, qui per se iter facit: in Epigr. ex αὐτὸς, & κέλευθος, ἡ, via.

Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ, ἡ, injussus, sua sponte.

Αὐτοκελὴς, ἔος, ὁ, ἡ, qui sponte sua quid facit: ex αὐτὸς, & κέλω, seu κέλομαι, jubeo.

Αὐτοκέρας, ὁ, ipse per se mistus, & temperatus: pro quo dicitur & αὐτόκρας. Th. κεράννυμι, misceo.

Αὐτοκέφαλον, ipsum caput; Aristot. l. 4. de anim. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & κεφαλὴ, ἡ, caput.

Αὐτοκίνησις, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua sua sponte & suopte & impulsu movetur, aut moveri potest.

Αὐτοκίνητος, ὁ, suapte natura mobilis: Plut. ex αὐτὸς, & κινέω; unde κίνησις, motus, & κινητὸς, mobilis.

Αὐτόκλαδος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ipse cum suis ramis; ut αὐτόκλαδον, ἐκ αὐτόρριζον κοπέντων. ex αὐτὸς, & κλάδος, ὁ, ramus.

Αὐτόκλητος, ὁ, a se ipso vocatus, sive invitatus; qui non vocatus ad epulas venit, aut alio; Plat. Ep. 7. & Plut. Symp. 7.

Αὐτοκλήτως, spontanea vocatione, ultro, ex αὐτὸς, & κλητὸς, ὁ, vocatus, celebris.

Αὐτοκμὴς, ὁ, ἡ, a se ipso fabricatus, seu elaboratus; ex αὐτὸς, & Th. κάμνω, laboro. fut. καμῶ. præt. κέκμηκα; unde varia comp. in κμής.

Αὐτόκομος, ὁ, ipse per se comatus, vel sua sponte comatus: ex αὐτὸς, & κόμη, ἡ, coma.

Αὐτόκοπτον, ἱμάτιον, Comicis dicta vestis, quæ vulgo συρία, tunica crassa. Poll. l. 7. ex αὐτὸς, & κοπὴ, ἡ, contusio. tritura.

Αὐτοκρατὴς, αὐτόκρας, & αὐτόκρατος, ὁ, ut & Jon. αὐτοκρηὴς, ὁ, ipse per se mistus & temperatus, cui aliunde temperamentum aliquod accersere opus non est; ex αὐτὸς, & κρᾶσις, ἡ, a Th. κεράννυμι, seu κεράω, f. κεράσω, & κράω, tanquam per Sync. a κεράω, pro κεράω, misceo.

Αὐτοκράτωρ, ὁ, qui sui juris est: qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. unde neut. τὸ αὐτοκρατὲς, subst. libera potestas. ex αὐτὸς, & κράτος, τὸ, potestas.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, imperium ejus, qui αὐτοκράτωρ, appellatur: ut apud Joseph. de antiq. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος αὐτοκρατορίας, sub Claudii Cæsaris imperio. ab αὐτοκράτωρ, Imper.

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸ, ex libero arbitrio manans, seu proficiscens: ut αὐτοκρατορικαὶ ὁρμαὶ, liberi arbitrii impetus. Item imperialis, Imperatorius, Cæs. pertinens ad Imperatorem. i. e. Cæsarem: ut αὐτοκρατορικὴ ἀρχὴ, Imperatoria dignitas; apud Herodian. l. 7.

Αὐτοκρατορικῶς; ut agere aliquid αὐτοκρατορικῶς, pro suo arbitratu, more eorum, qui sunt αὐτοκράτορες: adv. ab αὐτοκρατορικὸς, ex libero arbitrio manans.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, idem ac αὐτοκρατὴς, Imperator, qui sui juris est; legatus.

Αὐτοκράτωρ τοῦ εἰς τὸν πόλεμον, apud Demosth. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, vel ἐξουσία, Polyb. merum imperium, plena & summa potestas. Ex αὐτὸς, & κρατέω, imperium obtineo. Th. κράτος, potestas, imperium.

Αὐτόκτιστος, ὁ, per se conditus, sua sponte structus. Soph. pro eod. dicitur & αὐτόκτιτος, apud Æschyl. ex αὐτὸς, & κτιστὸς, ὁ, creatus, conditus.

Αὐτόκτονος, ὁ, qui se ipsum interfecit; qui sibi manus intulit: Eurip. ex αὐτὸς, & κτείνω, f. κτενῶ, præt. med. ἔκτονα, occido.

Αὐτοκύλιστος, ὁ, per se volutus, seu suapte natura volubilis: Nonn. ex αὐτὸς, & κυλιστὸς, ὁ, versatus, volutus.

Αὐτοκύριος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ex se dominus: apud Naz. dicitur esse unum ex nominibus Sp. S. αὐτὸς, & κύριος, dominus.

Αὐτολάλητος, ὁ, qui apud se loquitur, ex αὐτὸς, & λαλητὸς, ὁ, loquendi facultatem habens.

Αὐτολεξεὶ, adv. αὐταῖς λέξεσι, vel αὐτῇ λέξει, ad verbum, de verbo ad verbum. ex αὐτὸς, & λέξις, ἡ, dictio, verbum.

Αὐτολήκυθος, ου, ὁ, qui sponte ad lecythum commeat. De parasitis dicitur, qui tum præsto sunt, quoties audiunt ad lavandas manus, & ad cœnam vocari convivas, Plut. Item pro mimo, vel parasito scurrili. apud Athen. lib. 14. ex αὐτὸς, & λήκυθος, ὁ, vas olearium.

Αὐτολόχευτος, ὁ, per se genitus, ex αὐτὸς, & λοχεύω, ομαι, pario, fœtifico.

Αὐτολυρίζω, ipsemet lyra cano: Luc. ex αὐτὸς, & λυρίζω, lyra cano.

Αὐτομαθὴς, ὁ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est.

Αὐτομάθεια, ἡ, quum quis ex seipso didicit. Plut.

Αὐτομαθῶς, discendo a se ipso, sine præceptore; ex αὐτὸς, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, disco.

Αὐτομαρτυρέω, de memet ipso testor.

Αὐτόμαρτυς, ὁ, qui sibi ipsi testis est, seu testimonium exhibet; Hesych. ex αὐτὸς, & μαρτυρέω, έομαι, testificor.

Αὐτοματία, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus, Plut.

Αὐτοματίζω, sponte facio.

Αὐτοματισμὸς, ὁ, actio, quæ sponte fit.

Αὐτόματος, η, ον, spontaneus, ultroneus, ex seipso aliquid faciens, non alieno impulsu: ut αὐτόματος, θάνατος, mors naturalis, quæ scilicet nulla extrinsecus vi coacta evenit. Interdum in neutro αὐτόματον dicitur, quod fortuito evenit. Dicitur & ταὐτόματον pro eodem. Hinc αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, spontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges. Αὐτόματοι, sponte venientes. Αὐτόματα, quæ per se moventur, ut horologia. Ex αὐτὸς, & μάω, desidero, vel μάτην, facile, quod ipsum a se temere sine consilio venit.

Αὐτοματουργοὶ, οἱ, automatorum, i. e. eorum operum, quæ se movere videntur, artifices. ex αὐτόματον, & ἔργον, τὸ, opus.

Αὐτομάτως, exp. etiam fortuito, temere: pro quo affertur & αὐτοματεὶ, αὐτοματὶ & αὐτοματίως.

Αὐτομαχέω, per se pugnare, non per alium: ex αὐτὸς, & μάχομαι, vel μαχέομαι, pugno.

Αὐτομέδων, ὁ, Automedon, nomen proprium.

Αὐτομήτηρ, ἡ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, ὁ, ἡ, idem; qui, vel quæ mores matris refert, vel ut alii, ex eadem matre. Ex αὐτὸς, & μήτηρ, ἡ, mater.

Αὐτομολέω, fut. ήσω, p. ηκα, transfugio.

Αὐτομολία, ἡ, transfugium; defectio, qua quis suapte sponte ad alteram partem transit: Thuc. l. 7. in vitibus autem αὐτομολίαι dicuntur stolones, seu soboles e trunco pullulantes; ut μολεῖν, ejusmodi fruticationem inutilem deputare. ex αὐτὸς, & μολέω, vado.

Αὐτομολογούμενον, vel αὐθομολογούμενον, τὸ, expon. passive, confessum, & indubitatum: Luc. est neut. part. præs. pass. ab αὐτομολογέομαι, idem ac αὐθομολογέομαι, mea sponte significo.

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, qui sua sponte it, & a nullo incitatus: in Epigr. sed dicitur etiam de de milite, qui sua sponte ad alteram partem transit.

Αὐτομόλως, more transfugæ.

Αὐτονόη, ης, ἡ, proprium nomen mulieris, filiæ Cadmi; quæ sc. ipsa intelligit: a νόος, νοῦς, mens.

Αὐτονομέομαι, meo jure vivo. αὐτονομούμενος, ὁ, in libertatem assertus.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris, Lat. sui juris.

Αὐτονομία, ἡ, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi.

Αὐτόνομος, ου, ὁ, qui sui juris est; qui nullius imperio subest: qui suis vivit legibus: ex αὐτὸς, & νόμος, lex. Th. νέμω, rego, Item αὐτόνομος, qui per se pascitur: ut αὐτόνομοι ἀγέλαι θηρῶν, in Epig. Et sic est ex αὐτὸς, & νομὴ, ἡ, seu νομὸς, ὁ, pascuum. a Th. νέμω, pasco.

Αὐτονόμως, suis vivendo legibus; suo utendo jure: adv. ab αὐτόνομος, qui sui juris est.

Αὐτοντιμωρούμενος, ὁ, se ipsum puniens, nomen fabulæ Menandri, apud Athen. (apud Terentium est Ἑαυτοντιμωρούμενος) ex αὐτὸς, & τιμωρέω, έομαι, ῶμαι, punio, crucio.

Αὐτονυχὶ, sive αὐτονυχεὶ, ea ipsa nocte; ex αὐτὸς, & νύχος, nox, vel νύχα, noctu, a Th. νὺξ, nox.

Αὐτόξυλος, ὁ, ex ipso ligno adhuc rudi confectus. Item qui est vernaculo ligno, in Epigr. ex αὐτὸς, & ξύλον, lignum.

Αὐτοουδέτερον, per se, sive absolute neutrum: vox Gramm. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & οὐδέτερος, neuter.

Αὐτοπαθὴς, ὁ, ex se, vel intrinsecus patiens. Item reciprocus.

Αὐτοπάθεια, ἡ, intrinseca, vel innata passio: reciprocatio, qua eadem persona agit, & patitur.

Αὐτοπαθῶς, cum passione intrinseca, vel patiendo intrinsece. Apud Polyb. non simulate, ingenue. ex αὐτὸς, & πάθος, εος, τὸ, passio.

Αὐτόπαις, ὁ, qui est ipse quodammodo puer; in quo, seu in cujus moribus ipsissima pueritia cernitur: Hesych. ex αὐτὸς, & παῖς, puer.

Αὐτοπάτωρ, ὁ, qui per se est pater: ex αὐτὸς, & πατὴρ, ὁ, pater.

Αὐτοπήμων, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων: ex αὐτὸς, & πῆμα, τὸ, jactura, clades.

Αὐτόπιστος, ὁ, per se fidem faciens sine argumentis: αὐτόπιστον, per se credibile, per se notum. Ex αὐτὸς, & πιστὸς, fidelis, quod a πείθω, suadeo, oratione flecto.

Αὐτόπλεκτος, ὁ, qui se ipsum implicat, seu irretit; ex αὐτὸς, & πλεκτὸς, ὁ, implexus.

Αὐτοποδὶ, & αὐτόποδα, vel αὐτοποδὶ, adverb. suis ipsius pedibus; non utendo equo, aut curru; ab αὐτόπους, δος, suis pedibus incedens.

Αὐτοποδία, ἡ, suis pedibus iter facere; non equo vehi, aut curru, vel navi. at αὐτοπόδια, τὰ, genus calceamentorum, Poll. 7. c. 22.

Αὐτοποίητος, ὁ, a se ipso factus: a Th. ποιέω f. ήσω. unde ποιητὸς, ὁ, adoptivus, facititius.

Αὐτοποιὸς, ὁ, sua sponte, & per se factus.

Αὐτόπολις, ἡ, civitas, quæ suis ipsius legibus utitur; urbs, quæ per se sola civitatis nomine censetur. Thuc. a Th. πόλις, ἡ, urbs, civitas.

Αὐτόπονος, & αὐτοπόνητος, ὁ, per se elaboratus, a πόνος, ὁ, labor, unde πονέω, f. ήσω, laboro.

Αὐτόποτμος, ὁ, eodem fato, seu eadem sorte utens; Hom. a Th. πότμος, ὁ, sors, fatum, fortuna.

Αὐτόπους, ὁ, qui suis ipsius pedibus iter facit. Item suis pedibus absque duce incedens; Luc. a Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Αὐτοπραγία, ἡ, per se & pro suo arbitrio facere: ut apud Diog. Laert. in Stoicis dogmat. ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας, δουλείαν, στέρησιν αὐτοπραγίας. a πρᾶγος, εος, τὸ, res, negotium, actio.

Αὐτοπρέμνος, ὁ, per se radicatus, nativus; sua sponte proveniens, metaph. apud Aristoph. in Ran. αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσεῖται; quod Suid. exponit δυσκόλοις, τραχέσι, ἢ μεγάλοις. a Th. πρέμνον, τὸ, seu πρέμνος, ὁ, stipes.

Αὐτοπρεπὴς, ὁ seipsum decens; sibi ipsi conveniens. Hom. hymn. in Merc. a Th. πρέπω, congruo, convenio.

Αὐτοπροαίρετος, ὁ, libero arbitrio agens.

Αὐτοπροαιρέτως, suo ipsius arbitratu, sponte: a προαίρετος, ὁ, in arbitrio positus.

Αὐτοπρόσωπος, ὁ, non personatus, personam, qualis est, veram gerens; unde αὐτοπρόσωπα scripta dicuntur, in quibus auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus assumpta; &

αὐτοπρόσωπος ὑποκριτὴς, qui sine ficta persona agit. Athen. l. 10. cui sua ipsius facies assingitur, & αὐτοπρόσωπος facere aliquid ille dicitur, qui sub propria persona agit coram, quod agit.

Αὐτοπροσώπως, sub propria persona, eorum: a πρόσωπον, ου, vel πρόσωπος, ὁ, persona, facies.

Αὐτοπτέω, ipse meis oculis cerno.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, spectator, testis oculatus, qui ipse vidit: ex αὐτὸς, & ὀπτάνω, video. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόπτος, ὁ, qui ipse visus, & deprehensus est: unde aliquis deprehensus ἐπὶ αὐτόπτου, dicitur, quum ipse ab iis, qui deprehenderunt, visus est: ab αὐτόπτης, ὁ, testis oculatus.

Αὐτόπυρος ἄρτος, & αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, panis, cui furfur ademptum est; ex αὐτὸς, & πυρὸς, ὁ, triticum, frumentum.

Αὐτοπώλης, ὁ, qui ipse per se vendit, i. e. qui non vendit ab alio empta: ex αὐτὸς, & πώλης, ὁ, venditor.

Αὐτορέγμων, ὁ, quem ipse sibi struit, sive conciliat aliquis. Hesych. ex αὐτὸς, & ῥέζω. f. ῥέξω, facio, manibus contrecto.

Αὐτόροφος, ου, ὁ & ἡ, tectum ex seipso habens; seipsum contegens. ex αὐτὸς, & ὀροφὴ, seu ὄροφος, tectum, contignatio, a Th. ἐρέφω, tego, contigno.

Αὐτόρριζος, ὁ, qui in se radicem habet: & αὐτόρριζος στέγη χθονὸς, casa terrae infixas radices habens; Eurip. ex αὐτὸς, & ῥίζα, ἡ, radix.

Αὐτόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, sponte fluens. ex αὐτὸς, ῥέω, fluo.

Αὐτὸς, ἡ, ὁ, ipse, a, um, modo demonstrativum, modo relativum: praeposito articulo, idem, interdum πλεονάζει, q. ab αὖ. Hinc αὐτόθι αὐτίκα, ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ, σεαυτοῦ ἑαυτοῦ, statim: φίλαυτος, amans seipsum, amor sui ipsius, & φιλαυτία.

Αὐτόσε, illuc, huc. Item eodem: adv. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτόσιτος, qui ipse cibum sibi comparat; qui domi suae cibum capit, non alienae. Item, qui cum altero coenaturus, ipse suas secum affert dapes; ex αὐτὸς, & σῖτος, ὁ, cibus, panis.

Αὐτόσκευος, ὁ, rudis, simplex, & inconditus, nullo constans artificio: Polluci vero l. 10. est αὐτουργὴς: ex αὐτὸς, & σκευὴ, ἡ, vestis, a Th. σκεῦος, τὸ, vas.

Αὐτόσσυτος, ου, ὁ & ἡ, ex se excitatus: Nonn. ex αὐτὸς, & σεύομαι, insuet. pro σείω, σείομαι, a Th. σέω, σεύομαι, quatio, vibro, agito.

Αὐτοσταδίη, ας, ἡ, pugna stataria, statim in proprio loco; ex αὐτὸς, & σταδαῖος, stabilis; ab ἵστημι, sto.

Αὐτόστεγος, ὁ, qui ipse sibi tecti loco est, vel tecto natura sua instructus. Item perfectus, absolutus. ex αὐτὸς, & στέγος, εος, τὸ, tectum.

Αὐτόστοιχος, ὁ, qui solus secum meditatur, Suid. ex αὐτὸς, & στοῖχος, ὁ, ordo.

Αὐτόστολος, ου, ὁ, qui ipse sibi navis est, qui sine navi trajicit: ex αὐτὸς, & στέλλω, apto.

Αὐτόστυλος, ὁ, per se & suapte natura columnis fultus; Hesych. ex αὐτὸς, & Th. στύλος, ὁ, columna.

Αὐτοσφαγὴς, ὁ, ipse a se jugulatus; qui se ipse occidit, ex αὐτὸς, & σφαγὴ, ἡ, jugulum.

Αὐτοσχέδιον ὑπόδημα, calceamentum crassiori Minerva factum, Poll. ab αὐτοσχεδιάζω. Vide statim infra.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, e tempore facio & tumultuarie; temere, seu inconsulte ago; propere, & quasi illotis manibus quidpiam aggredior; in re praesenti consilium capio. Item considerati animo quidpiam designo, seu loquor. Item fingo, mea sponte ago, non jussu, aut mandato alterius.

Αὐτοσχεδίασμα, τὸ, opus ex tempore, & tumultuarie factum.

Αὐτοσχεδιασμὸς, ὁ, dictio extemporalis.

Αὐτοσχεδιαστὴς, ὁ, qui extemporalem habet orationem. Item, qui ex tempore, & tumultuarie agit aliquid.

Αὐτοσχεδιαστί, ex tempore, non praemeditate.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ὁ, ex tempore dictus, seu factus. unde αὐτοσχεδιαστικὴ δύναμις, facultas dicendi ex tempore.

Αὐτοσχεδιαστὸς λόγος, ὁ, oratio extemporalis.

Αὐτοσχεδὸν μῖξαι, cominus miscere.

Αὐτοσχέδιος, ὁ, ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultuarius, inelaboratus, unde αὐτοσχεδίη, sc. μάχη, pugna quae cominus fit, ex propinquo, seu qua, pede cum hoste collato, decernitur. Il. ... Ab αὐτοσχεδὸν, cominus, prope.

Αὐτοσχεδίως, ex tempore, tumultuarie: adv. ab αὐτοσχέδιος, ex tempore factus.

Αὐτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel δίην, prope, cominus: quod ex αὐτὸς, & σχεδὸν, prope.

Αὐτότατος, ὁ, ipsissimus; ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτοτέλεια, ἡ, perfectio, absolutio. Item integritas.

Αὐτοτέλεστος, ὁ, per se perfectus; Non.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ & ἡ, perficiens, & perfectus, sufficiens. Exp. etiam, in se finem suum habens: ut αὐτοτελὴς θεωρία, apud Arist. Item per se finem faciens, seu imponens: ut αὐτοτελὴς δίκη, apud Suid. & αὐτοτελὴς αἰτία, apud Gal. Item per se absolutus, & consummatus: ut αὐτοτελὴς πρᾶξις, apud Arist. Item ipse sibi sufficiens, apud Polyb. Et sic est Dei attributum, apud Eurip. Item qui suis sumptibus aliquid facit, vivit, qui suis utitur vectigalibus. Ex αὐτὸς, & τέλος, finis, effectus, & sumptus, & vectigal.

Αὐτοτελῶς, adv. absolute, perfecte; Polyb.

Αὐτότεχνος, ὁ, per se peritus: per se tenens artem. ex αὐτὸς, & τέχνη, ἡ, ars.

Αὐτότοκος, ὁ, editus cum ipso partu, σὺν αὐτῷ τόκῳ: Æsch. ex αὐτὸς, & τόκος, ὁ, partus, fetum.

Αὐτοτραγικὸς πίθηκος, tragica simia, salax: Demosth. ex αὐτὸς, & τραγικὸς, ὁ, tragicus.

Αὐτότυπος, ὁ καὶ ἡ, a seipso impressus, ex αὐτὸς, & τύπος, figura.

Αὐτοῦ, ibi: per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὐτοῦ, αὐτῇ, αὐτόν; pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῇ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, f. ήσω, per me facio.

Αὐτούργητος, ὁ, extemporalis, inelaboratus: in Epigr. verbale ab αὐτουργέω, per me facio.

Αὐτουργία, ἡ, operatio ejus, qui per se efficit: ab αὐτουργός.

Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ, qui per se operatur, non aliena opera utens, qui manu victum sibi quaeritat: item opifex. Ab αὐτὸς, & ἔργον, opus.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, una cum cortice: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφόνος, αὐτοφονευτὴς, & αὐτοφονεὺς, ὁ, qui seipsum perimit, vel peremit; propriae caedis auctor: Epigr. l. 3. sed αὐτοφονεὺς dicitur etiam, qui propria manu alii infert caedem. ex αὐτὸς, & φόνος, ὁ, caedes.

Αὐτοφορβὸς, ὁ, ab Hesych. ex αὐτοφάγος, qui ipse voravit: ex αὐτὸς, & φορβὴ, ἡ, esca. a Them. φέρβω, pasco, alo.

Αὐτόφορτος ναῦς, navis cum ipso onere & mercibus: ex αὐτὸς, & φόρτος, ὁ, onus.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, nativus, sua sponte enatus, opere non factus, arte carens: item genuinus, germanus.

Αὐτόφυτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac αὐτοφυής: ex αὐτὸς, & φύω, gigno.

Αὐτοφυῶς, suapte natura, sponte naturae: item native, genuine; adv. ab αὐτοφυὴς, ὁ, ἡ, arte carens, nativus.

Αὐτόφωνος, ὁ, propria voce utens. unde αὐτόφωνοι χρησμοὶ, dicebantur oracula, quae reddebantur non per sacerdotem, sed ab ipso Deo. Th. φωνὴ, ἡ, vox.

Αὐτοφωρία, & αὐτοφωρεί, idem ac αὐτόφωρος: unde αὐτοφωρία, Hesych. exp. ἐν αὐτῇ τῇ φωρᾷ. Vide αὐτόφωρον sequens.

Αὐτόφωρον, ου, τὸ, ipsum furtum, flagrans facinus; item ipsum factum: ex αὐτὸς, & φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipso facto.

Αὐτόφωρος, ὁ, unde ἐπ' αὐτοφώρῳ aliquis ἁλίσκεσθαι dicitur, qui in ipso furto deprehenditur, vel in aliquo alio scelere. unde κολάζειν αὐτοφώρους, apud Thuc. Sch. exp. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνων, & consequenter, puniens in ipso facinore deprehensos.

Αὐτοφῶς, ipsa lux: ita dicitur Spiritus S. apud Greg. quoniam vera, & unica lux est, & sine eo nemo φωτίζεται, illuminatur. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & φῶς, τὸ, lux.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui aliquid sua manu facit: aliquando dicitur pro αὐτόχειρ τοῦ φόνου, qui sua manu seu sibi, seu aliis caedem infert, & immittit: i. e. αὐτοκτόνος, αὐθέντης, αὐτοέντης, & αὐθέντης, homicida, interfector.

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, manu propria: ex αὐτὸς, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Αὐτοχειρία, ἡ, homicidium, quod quis manu propria perpetravit.

Αὐτοχειρίζω, manu propria facio: unde αὐτοχειρίσαντες, apud Philist. teste Poll. quod tamen improbat. ex αὐτὸς, & χειρίζω, tracto, aggredior.

Αὐτοχειριστὴς, ὁ, idem ac αὐτόχειρ.

Αὐτόχειρος, ὁ, qui seipsum occidit. Hesych.

Αὐτοχειροτόνητος, ὁ, per se creatus, suo ipsius suffragio electus, qui & ἀχειροτόνητος dicitur, i. e. nullis electus suffragiis: ex αὐτὸς, & χειροτονέω, suffragiis creo.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, indigena, vernaculus: αὐτόχθονες ἄνδρες, indigenae. αὐτόχθονα ἔθνη, gentes indigenae; quae in aliqua regione sunt natae: ex αὐτὸς, & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, solum.

Αὐτοχόλωτος, ὁ, qui sua sponte iram concipit; sibi ipsi iratus: in Epigr. ex αὐτὸς, & χολόω, unde χολωτὸς, ὁ, iratus.

Αὐτοχόανος, vel αὐτόχωνος, ut & αὐτοχώνευτος, ὁ, crassa Minerva fusus, & velut sua sponte: ex αὐτὸς, & χόανον, vas fusorium. unde χωνεύω, conflo.

Αὐτόχρημα, reipsa, revera, plane, omnino: adv. ex αὐτὸ, & χρῆμα, res, negotium.

Αὐτόχροος, & αὐτόχρους, ὁ, per se coloratus, ascititium colorem non habens: ex αὐτὸς, & χρόα, ἡ, color.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ, sponte fusus: ex αὐτὸς, & χέω, fundo.

Αὐτοχόωνος, ὁ, veluti sua sponte fusus, ingens: ex αὐτὸς, & χόανος, fornax fusoria, quod ex χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, & αὐτοχώνευτος, ὁ, vide paulo ante cum αὐτοχόανος.

Αὐτοψεὶ, adv. ipso aspectu.

Αὐτοψία, ας, ἡ, proprius aspectus, oculata fides: ex αὐτὸς, & ὄψις, quod ab ὄπτομαι, video.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipse, & in dual. αὐτὼ, ipsi: sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ, vel αὐτόθι, illic.

Αὑτῷ, pro ἑαυτῷ, sibi ipsi.

Αὔτως, adv. frustra; item similiter, pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, ipse.

Αὐφένα, Æol. pro αὐχένα.

Αὐχέν, pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, cervix.

Αὐχενίζω, cervicem incido, cervicem frango. Est etiam, inquit Bud. loro caput equorum complecti, & constringere, ad hoc, ut venae intumescant, & sanguis detrahatur scalpro.

Αὐχένιον, τὸ, (neut. subst. ab αὐχένιος) Eust. est πηδάλιον, clavus navis.

Αὐχένιος, ου, ὁ, ἡ, cervicalis.

Αὐχενιστὴρ, ὁ, est lorum, quo caput equorum complectimur, & constringimus. Vide αὐχενίζω, cervicem frango.

Αὐχέω, glorior. f. ήσω. p. ηὔχηκα. q. ab αὐχὴν. Est enim, elata cervice me jacto.

Αὔχη, ης, ἡ, quod a Poet. καύχη, seu καύχα, ας, ἁ, Dor. jactantia, gloriatio: hoc pro καύχησις, idem. Them. καυχάομαι, glorior.

Αὐχὴ, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχήεις, εντος, ὁ, idem ac αὐχηματικὸς, in Epigr. sed ex Nonn. ass. pro alacri, & cui cervix est erecta. ab αὐχέω, glorior.

Αὔχημα, τὸ, idem. Thuc. lib. 2. sed accipitur & in bonam partem a Damasceno.

Αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix: acc. singul. αὐχένα. Exp. etiam angustia loci, ut Lat. fauces. Item sic dicitur pars clavi, & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Pol. l. 1. deducitur autem ab αὐχμὸς, ob siccitatem, duritiem; & dicitur αὐχὴν, quasi αὐχμὴν: Eust.

Αὐχηματικὸς, οῦ, ὁ, q. d. jactabundus, gloriabundus, vel ad jactantiam comparatus.

Αὐχμάω, & αὐχμέω, areo prae aestu: item squaleo.

Αὐχμήεις, εντος, ὁ, squalidus: Hom. in hymn.

Αὐχμηρὸς, οῦ, ὁ, obscurus, squalidus.

Αὐχμὸς, οῦ, ὁ, siccitas ex vehementi aestu, squalor; quasi ab αὔω, sicco, epenthesi litterae χ. Quidam deducunt ab ἄζω, sicco, pleonasmo τοῦ υ, vel ab αὔξω, augeo, per antiphrasim. ex siccitate enim nihil producitur, nihil augetur.

Αὐχμώδης, εος, ὁ & ἡ, aestuosus, aridus prae aestu; item squalidus: a Th. αὐχμὸς, ὁ, siccitas.

Αὔω, sicco, arefacio, accendo: in qua significatione etiam cum spiritu aspero, αὕω. Item clamo, splendeo, fio. Ab ἄω, spiro.

Ἀΰω, per dialysin, idem ac Αὔω sicco, arefacio. Il. β.

Α Φ.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab.

Ἀφαγνίζω, idem ac ἁγνίζω, purifico, expio, consecro.

Ἀφαγνισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, expiatio, consecratio: item sanctimonia; idem ac ἁγνισμός. Th. ἁγνὸς, castus, purus.

Ἀφαδία, ἡ, Hesychio auctore, est ἡ πολεμικὴ νίκη, dicta διὰ τὸ ἀφανδάνειν, a displicendo. Th. ἅδω, vel ἁνδάνω, placeo.

Ἀφάδιος, & ἀφαδὴς, οῦ, ὁ, inimicus, hostis, ingratus, qui no placet: ἄδω γὰρ τὸ ἀρέσκω.

Ἀφαίμαξις, ἡ, sanguinis detractio, in Hippiatria: ex ἀπὸ, & αἱμάσσω, cruento, sanguine inficio. Th. αἷμα, sanguis.

Ἀφαιρ

Ἀφαιμάσσω, f. ξω, sanguinem elicio, sanguinem detraho: ut ἀφαιμάξαι τὸ ζῶον.

Ἀφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαιρεθέω, idem ac ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, ablatio, separatio, detractio. Exod. 35.

Ἀφαιρεματικῶς, per detractionem, & ablationem Mathematicam: Aristot.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, exemptio, ablatio.

Ἀφαιρετὸς, ὁ, exemptilis, extricabilis, separabilis, ut cortex arboris.

Ἀφαιρέω, ῶ, aufero, adimo. f. ήσω. p. ἀφῄρηκα, a. 1. ἀφῄρησα, a. 2. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι, οῦμαι, auferor. p. pass. ἀφῄρημαι. a. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαιρεματικὸς, ἀφαιρετικὸς, ὁ, ablativus, apud Philosophos, pro abstracto, q. d. abstractorius, vide Bud. comm.

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω.

Ἄφαιστος, ου, vel οιο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, filius Junonis solum, Hesiod. vel Jovis, & Junonis. Iliad. α.

Ἀφάκη, ης, ἡ, species leguminis. Item oppidum Lybiæ.

Ἀφάλλομαι, desilio, ex uno loco in alium salio: item resilio. Aristoph.

Ἄφαλος, ου, ὁ, ἡ, sine cono, aut crista: ex α, & φαλὸς, splendidus: conus galeæ.

Ἄφαλσις, ἡ, resultatio: Aristot.

Ἀφαλτὸς, ὁ, resiliens. Hesych. ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, salio, salto.

Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor: ex ἀπὸ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, aberravit, a. 2. act. Jon. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errans in verbis, futilis: ex ἀφαμαρτάνω, erro, & ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἀφανδάνω, displiceo: ex ἀπὸ, & ἁνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas, incertitudo.

Ἀφανὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έος, obscurus, non manifestus, incertus.

Ἀφανία, ἡ, idem ac ἀφάνεια, obscuritas.

Ἀφανίζω, ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo, f. ίσω. p. ἠφάνικα. præs. pass. ἀφανίζομαι, evanesco. p. pass. ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην· ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. pass.

Ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, appareo.

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evanescentia, interitus.

Ἀφανιστέος, ου, ὁ, disperdendus, tollendus e medio.

Ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, destructor, depopulator, exterminator.

Ἀφανιστικὸς, ὁ, delebilis? Var. abolens, obscurans: Nazianz. ἀφανιστικὴ δύναμις, exitiosa potentia.

Ἀφαντασίαστος, ὁ καὶ ἡ, qui phantasia, & imaginatione comprehendi non potest: Merc. Trism.

Ἀφαντασίωτος, ὁ, qui visiones non concipit: ex α priv. & φαντάζομαι, seu φαντασιόομαι, imaginor, visiones concipio. Th. φαίνω, ostendo.

Ἀφάνταστος, ὁ, visionibus, & imaginationibus carens. Plut.

Ἄφαντος, ου, ὁ, ἡ, non conspicuus, non apparens.

Ἀφάντως, & ἀφαντῶ, obscure, clanculum. ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, ostendo.

Ἀφανῶς, ita ut non appareat, occulte, clanculum. est adv. ab ἀφανὴς, obscurus.

Ἀφάπτω, suspendo: unde ἀνημμένος, suspensor. Item applico, admoveo: ab ἀπὸ, & ἅπτω, necto.

Ἄφαρ, statim, cito, facile: q. ab ἁφῇ, id est, ipso tactu, vel ab α, simul, & φάω, dico.

Ἀφαρεὶ, pro ἄφαρ, Jon.

Ἀφαρεὺς, έως, ὁ, pinna, seu pinnula, quam thynnus fœmina sub ventre habet: apud Atheo. l. 7. ex Aristot.

Ἀφαρῆα, acc. sing. Jon. ab Ἀφαρεὺς, ῆος, Jon. ὁ, Aphareus, nomen propr. viri.

Ἀφαρητίδαι, Poet. pro Ἀφαρείδαι, ῶν, οἱ τοῦ Ἀφαρέως παῖδες, filii Apharei.

Ἀφάρκη, ης, ἡ, arbor semper virens.

Ἀφάρμακτος, ὁ, non venenatus, non infectus.

Ἀφαρμάκευτος, ὁ, veneficio non infectus: ex α priv. & φάρμακον, τὸ, medicina, item venenum.

Ἀφαρμόζω, vel ἀφαρμόττω, non convenio, dissonus sum: cui opponitur ἐφαρμόζω; Basil. exponitur & accommodo apud Luc. ex α priv. & ἁρμόζω, quadro, congruo, convenio; ab ἁρμὸς, apta commissura, coagmentatio, compages; a Th. ἄρω, apto, adapto.

Ἀφαρόζωμον, jusculum ex tempore, vel cito factum: Eust. ex ἄφαρ, cito, & ζωμὸς, jus esculentum.

Ἄφαρος, ὁ καὶ ἡ, & ἀφάρωτος, item ἀφάρωτος, sine veste. Item inaratus, incultus, ut ἄφαρος, γῆ, apud Suid. ex α priv. & φάρος, εος, τὸ; vel φᾶρος, pallium, exterior vestis.

Ἀφαρόω, idem ac Th. ἀρόω, aro.

Ἀφαρπάζω, surripio, abripio: ex ἀπὸ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀφάρτερος, ου, ὁ, celerior: comparat. ab ἄφαρ, cito.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor: ex α, & φημὶ, seu φάω, dico. Poetæ dicunt ἀμφασίη, metri gratia.

Ἀφάσσω, idem ac ἀφάω, palpo, contrecto.

Ἄφατοι, οἱ, pl. num. non clari: ex α priv. & φατὸς, dicendus; quod a φημὶ, seu φάω, dico.

Ἄφατος, ου, ὁ, ineffabilis, non dicendus; item incelebris.

Ἀφάτως, affatim, abunde; adv. ab ἄφατος, inenarrabilis.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exsicco; (idem ac ἀφαύω) ex ἀπὸ & αὐαίνω, idem ac Th. αὔω, sicco.

Ἀφαυρὸς, οῦ, ὁ, imbecillis, debilis, in comp. ἀφαυρότερος: superl. ἀφαυρότατος, imbecillimus: q. ex α intens. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii a παῦρος, paucus, π in φ mutato, quasi robore parvus.

Ἀφαύω, sicco, uro, inedia exaresco. Th. αὔω, sicco.

Ἀφάω, f. άσω, palpo, contrecto, tango, ἀφόωντα, Poet. pro ἀφῶντα, ab ἁφὴ, tactus: quod ab ἅπτομαι, tango.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ & ἡ, cæcus, obscurus, lumine carens: ex α priv. & φέγγος, εος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Ἀφεδρία, ἡ, idem ac ἄφεδρος, apud Suid.

Ἀφεδριάω, sellæ insideo; in sella sedeo. Hesych.

Ἀφεδρῇ, suffoceris; imprecantis est.

Ἄφεδρος, ου, ὁ, menstrua mulierum purgatio: item puerperium: concubitus. Diosc.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina: ex ἀπὸ, & ἕδρα, sella. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt rectum intestinum.

Ἀφέετε, dimiseritis, Jon. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεθεὶς, ὁ, dimissus, a. 1. part. pass. ἀφέθην, ης, η, relictus sum, a. 1. ind. pass. ἀφεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, & in 3. p. ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι; quod ab ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφειδέως, Jon. pro ἀφειδῶς, adv. non parce, liberaliter.

Ἀφειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non parcens, profusus.

Ἀφειδήσαντα, securum: acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, non parco: ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas, q. imparsimonia, ab ἀφειδὴς, non parcens: ex eod. Th.

Ἀφείθην, & in 3. pl. ἀφείθησαν, dimissi sunt, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖλε, abstulit, 3. sing. a. 2. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφεῖμαι, dimissus sum, perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖμεν, omisimus; volunt esse 1. pl. a. 2. pro ἀφήκαμεν, ab ἀφῶ, verbi ἀφίημι: sed ibi scribendum ἀφεῖμεν. Maliem ergo dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφέωμεν, Jon. & Poet. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimisisse, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεὶς, έντος, & in f. g. ἀφεῖσα, derelinquens, a. 2. part. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεκτέον, abstinendum est; ab ἀπέχομαι, abstineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφελαγμέω, lædo; ab ἀφελὼν γύψ.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas: ab ἀφελὴς, simplex.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελεῖται, 3. sing. f. 2. m.

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, aufertis, Jon. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφέλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὴς, ὁ, simplex, tenuis. unde ἀφελὴς δίαιτα, ἡ λιτὴ, dicitur quæ est simplex, seu tenuis, & frugalis, omnique luxu carens. & ἀφελὴς λόγος, apud Rhetores est oratio simplex, & fuco carens. Hesychio est illæsus, purus, integer; cui nec superfluum quicquam in corpore est, nec deest. Idem πεδία ἀφελῆ dici scribit τὰ φυτεύσιμα, arboribus consita, apud Aristoph. in Equit.

Ἀφελκόω, ῶ, exulcero, vulnero, idem ac ἑλκόω, exulcero.

Ἀφελκύω, & ἀφέλκω, abstraho, retraho, avoco, abduco: ex ἀπὸ, & ἑλκύω, idem ac Th. ἕλκω, traho.

Ἀφέλκωσις, ἡ, exulceratio; idem ac ἕλκωσις. Item exemptio corticis, seu libri: Bud. Th. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus, vulnus.

Ἀφελόμην, Jon. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, simplicitas, idem ac ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, simplex.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὼν, auferens, a. 2. part. act. ab eodem Themate.

Ἀφελῶς, simpliciter, nude: adv. ab ἀφελὴς, simplex, tenuis.

Ἄφεμα, τὸ, id ipsum, quod dimittitur; ab ἀφίεμαι, dimittor, absolvor: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφέμενος, ὁ, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἄφενος, ου, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφνος, ου, vel εος, τὸ, divitiæ, opes, reditus, proprie unius anni: q. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, uno anno collectum.

Ἀφέντι, derelinquenti, dat. singul. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφέξω, εις, ει, abstinebo, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἔχω, habeo.

Ἄφερκτος, ὁ, conclusus, inclusus velut carcere: Æsch. ex ἀπὸ, & εἴργομαι, includor. Th. εἴργω, f. ξω, concludo, carcere includo.

Ἀφερμηνεύω, enarro, explico: ex ἀπὸ, & ἑρμηνεύω, interpretor. Th. ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres.

Ἀφερπύζω, abeo quasi reptando.

Ἀφέρπω, subrepo, serpendo abeo: serpentis proprium. Th. ἕρπω, serpo.

Ἀφέρτερος, ὁ. Vide in ἄφερτος, non ferendus.

Ἀφέρτατος, ὁ. Vide ibidem.

Ἄφερτος, ὁ, non ferendus, non tolerabilis, vel minime tolerandus. unde ἀφέρτερος, ὁ, & ἀφέρτατος, ὁ, comp. & superl. irregulariter ex eo formantur, apud Greg. in Tragœdiis. Unde etiam ἀφέρτεροι, inferiores, & oneri ferendo impares: Hesych. ex α priv. & φερτὸς, tolerabilis. Th. φέρω, fero.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. verbi ἀφέρπω, subrepo, serpo, abeo.

Ἄφες, έτω, sine, remitte, & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, sino.

Ἀφέσιος Ζεὺς, Jupiter, qui in Argo colitur; q. d. dimissor, seu liberator; Etym. ab ἀφίεμαι, dimittor.

Ἄφεσις, εως, ἡ, remissio, dimissio: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, idem ac ἑσμὸς, comp. cum ἀπὸ, examen; i. e. apum congregatio, seu agmen. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεσταίη, novo & Poetico more pro ἀποσταίη, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίσταμαι, discedo.

Ἀφεσταίην, dimitterem, Poet. pro ἀφείην, a. 2. opt. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεστᾶσι, cessant, 3. pl. præs. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι. Nam aliquando per ε reduplicatur: unde est ἕσταμεν, & opt. ἑσταίην. Vel ἀφεστᾶσι pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, sto.

Ἀφέστατε, per Sync. pro ἀφεστήκατε, 2. pl. perf. act. ab ἀφίστημι, dimitto.

Ἀφεστιάω, absisto, absum: idem ac ἀφίσταμαι: ex ἀπὸ, & ἵσταμαι, sto; vel ἑστιάω, idem.

Ἀφέστιος, ὁ, absens, qui a domo abest: extra domum: non domesticus: ex ἀπὸ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar: & interdum pro tota domo.

Ἀφεταὶ, ῶν, αἱ, locus ita dictus, q. d. dimissiæ. Sunt qui τὸ ἀφιέναι vertant in altum vela dare. Stephan. Ἀφεταὶ dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittite, 2. pl. a. 2. imper. verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετέον, dimittendum est: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετέος, ὁ, omittendus, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimissor, qui dimittit.

Ἀφετηρία, ἡ, (sub. γραμμὴ, aut θύρα, aut tale aliquid) carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur. Item principium ineundæ viæ, aut profectionis: vel quodlibet principium.

Ἀφετήριος, ου, ὁ & ἡ, missilis; qui mittere, seu dimittere potest; missorius, seu immissorius.

Ἀφέτης, ου, ὁ, emissor: item manumissus, e servitute dimissus, libertus.

Ἀφετικὸς, ἡ, ὁν, emissorius.

Ἀφετίνδα, nomen lusus, apud Poll. l. 9. dicti (ut & ἀφετὶς) παρὰ τὸ ἀφιέναι, ut idem docet.

Ἄφετος, ου, ὁ & ἡ, dimissus, liber, absolutus: item

ἱερὸν sacer: item oppositus & rejectaneus: ab ἀφίημι; quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφευκτον, idem ac ἄφυκτον, absque ullo effugio, & inevitabili lege: ex α priv. & φεύγω, fugio.

Ἀφεύω, accendo, inflammo. Aristoph. ex ἀπὸ, & εὕω, uro.

Ἀφέψημα, τὸ, decoctum.

Ἀφέψησις, ἡ, decoctio: ex ἀπὸ, & ἕψω, coquo.

Ἀφέψω, vel έω, f. ἀφεψήσω, decoquo.

Ἀφέωκα, Attic. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. pass. Attic. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφεώρα, prospectabat, Att. pro ἀφώρα. 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Them. ὁράω, video.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, commissura: item tactus, contrectatio, sensus, qui manuum ministerio fit: ut ἀφὴν δίδωσι, tactum sui præbet, tangi potest. a præter. m. ἧμμαι, verbi ἅπτομαι, tango. Sed significat etiam manuum functionem, apud Plat. Est etiam ictus, percussio. Item ἀφὴ, incensio, accensio; ut περὶ λύχνων ἀφὰς, apud Herodot. l. 7. & sic est ab ἅπτω, accendo.

Ἀφηβάω, depubesco, ex pubertate egredior, unde ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad senectutem. ex ἀπὸ, & ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἀφηβος, ου, ὁ, qui pubertatem excessit.

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, duco, impero: partic. ἀφηγούμενος, ducens, dux, princeps: item narro, commemoro, ex ἀπὸ, & ἡγέομαι, præeo.

Ἀφηγηματικὸν, τὸ, narrativum.

Ἀφηγητὴρ, ὁ, & ἀφηγητὴς, ὁ, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, memoria: idem ac ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio: a præt. pass. verbi ἀφηγέομαι, narro.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, p. υγκα, jucundum reddo. ex ἀπὸ, & ἡδύνω, suave reddo. Th. ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis, jucundus.

Ἀφῆκα, a. 1. ind. act. ἀφῆκε, ῆς, ε. a. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφήκω, ut ἥκω, pervenio: ex ἀπὸ, & ἥκω, f. ξω, venio.

Ἀφήλατο, desiliit, 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, salto.

Ἀφηλικία, ἡ, adolescentia; ætas minor annis viginti quinque. ex ἀπὸ, & ἡλικία, statura, ætas, juventus.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ, adolescens.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, sedens procul ab Hesych. πόῤῥω καθήμενος, sedens seorsum ab. ex ἀπὸ, & ἧμαι, sedeo.

Ἀφημερεύω, interdiu absum; vel diem absum: Demosth. ex ἀπὸ, & ἡμερεύω, diem transigo. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀφημμένος, ου, ὁ, suspensus, pendens: perf. pass. part. ab ἀφάπτω, p. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἀφήμων, & ἄφημος, ὁ, qui fama celebris non est; non nominatus; immemoratus.

Ἀφημεὶ, adv. tacite. Thuc. ex α priv. & φημὶς, ῖος, ἡ, idem ac fama, rumor; a Th. φάω, dico.

Ἀφηνιασμὸς, ῦ, ὁ, habenarum excussio, ferocia habenas non admittens: item contumacia, rebellio.

Ἀφηνιαστὴς, ῦ, ὁ, habenarum excussor, ferox: ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum; unde ἡνιάζω, fræno.

Ἀφηνιάω, vel ἀφηνιάζω, habenas detrecto, vel excutio, vel frænos respuo, vel remordeo.

Ἀφῃρεόμην, ούμην, ου, ῦ, ετο, εῖτο, auferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, οῦμαι. Th. αἱρέω, ῶ, capio.

Ἀφῃρέθην, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφητόριος, qui Apollinis ἀφήτορος est: ut aphetoriæ apes. ex ἀφήτωρ, Apollinis epitheton.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor, jaculator: sic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis, teste Cœlio Rhod. ab ἀφίημι emitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφητορία, ἡ, vaticinatio: Hesych.

Ἄφθαι, ῶν, αἱ, sunt ulcera caliditate quadam prædita, quæ præcipue infantes vexant in oris superficie; sed occupant aliquando & alias partes, veluti testes, apud Gal. & Ægin. Hippocrates de fistula etiam pulmonis usurpavit, l. 2. de morbis, fortasse ἀπὸ τῦ ἅπτεσθαι, accendi, propter igneam illam caliditatem.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas, ex α negat. & φθάρσις, corruptio. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀφθαρτίζω, incorruptibilem reddo, vel immortalem; ab ἄφθαρτος, incorruptibilis.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, sine, & φθαρτὸς, caducus, quod a φθείρω, corrumpo.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro: Hippocr. ab ἄφθαι, ulcera caliditate prædita.

Ἀφθεγκτὸς, ὁ, non vocalis: ex α priv. & φθεγκτὸς, vocalis; a Th. φθέγγομαι, f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, edo vocem, seu sonum, loquor.

Ἀφθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Jon. neglecto augmento pro ἥφθη, conflagravit, 3. singul. a 1. ind. pass. verbi ἅπτω, accendo.

Ἀφθορομήτης, qui consilium habet incorruptum: ex sequente ἄφθορος, incorruptus, & μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Ἄφθιτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis; idem ac ἄφθαρτος. Th. φθίω, idem ac φθείω, corrumpo.

Ἀφθήεις, ὁ, (idem ac ἀφθῶν part. verbi ἀφθάω) aphthis laborans. Th. ἄφθαι, αἱ, ulcera caliditate prædita.

Ἀφθέγγοισι, dat. pl. Jon. ab

Ἄφθεγγος, ου, ὁ, ἡ, mutus; ex α & φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor: p. m. ἔφθογγα; unde φθόγγος.

Ἀφθόνατος, ω, ὁ, Dor. pro ἀφθόνητος, ὁ, invidiæ non obnoxius.

Ἀφθονέστερος, ου, ὁ, Poet. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, invidiæ minus obnoxius.

Ἀφθόνητος, ὁ, invidiæ non obnoxius; qui talis est, ut non ei invideatur. ex α priv. & φθόνος, invidia; unde φθονέω, invideo.

Ἀφθονία, ας, ἡ, abundantia; item invidiæ carentia.

Ἄφθονος, ου, ὁ, invidia carens, copiosus.

Ἀφθόνως, adv. sine invidia: ex α priv. & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀφθορία, ἡ, incorrupta conditio: ex α priv. & φθορὰ, corruptio, a φθείρω, idem ac Th. φθέω, corrumpo.

Ἄφθορος, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, vel incorrupta: ut ἄφθορος αὐτὴ, Epigr. l. 2.

Ἀφθώδης, aphthis laborans. Th. ἄφθαι.

Ἀφία, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιεῖσι, dimittunt, absolvunt judicio, 3. pl. præs. pro ἀφιᾶσι, & Jon. ἀφιεῖσι, verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἀφιδρόω, ῶ, desudo, exsudo, sudorem emitto. Aristot.

Ἀφίδρυμα, τὸ, statua, simulacrum: Plut.

Ἀφίδρυσις, ἡ, collocatio, dedicatio: Plut. ex ἀπὸ, & ἱδρύω, vel ἱδρυμάω, sedere facio, vel jubeo.

Ἀφιδρύω, & ἀφιδρυμάω, statuo, colloco, firmum stare facio.

Ἀφίδρωσις, ἡ, desudatio, sudatio. Item sudoris evocatio; ex ἀπὸ, & ἱδρόω, sudo, sudore diffluo; ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ. item ἶδος, εος, τὸ, sudor, æstus.

Ἀφίει, ίετε, remitte, præs. imperat. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφίει, dimittebat, 3. pers. imperf. pro ἀφίη, quasi ab ἀφιέω, dimitto.

Ἀφιεὶς, έντος, præs. part. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1. Cor. 7. 11. Hellen.

Ἀφιερίζω, sacrum, & sanctum reddo, seu purifico: Hesych.

Ἀφιερόω, ῶ, consecro, dedico.

Ἀφιέρωμα, τὸ, donarium.

Ἀφιέρωσις, ἡ, consecratio, dedicatio: ex ἀπὸ, & ἱερὸς, sanctus, sacer; unde ἱερόω, sacro, dedico.

Ἀφίζω, & ἀφιζάνω, e sede surgo, aut descendo: ex ἀπὸ, & ἵζω, sedere facio: item sedeo.

Ἀφίημι, remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto: ἀφίετε, pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἄφες, έτω, & in 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ῆς, ῆ, a. 2. part. ἀφεὶς, έντος. præs. pass. ἀφίεμαι, εσαι, εται, relinquor. p. pass. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. pass. ἀφέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῆς, ῆ, f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Apud Plut. in l. de garr. ὥσπερ οἱ παῖδες τὸ κρύσταλλον οὔτε κατέχειν, οὔτ' ἀφιέναι θέλουσι, pueri glaciem neque retinere, neque dimittere e manibus volunt, & apud eund. ἀφιέναι γυναῖκα, dimitto uxorem, i. e. repudio. Interdum libero, absolvo: ut ἀφίημί σε τῦ χρέους, libero te debito, vel remitto tibi debitum. Et interdum est libero debitorem per acceptilationem, acceptum fero. Item emitto, missam facio, permitto, sino, transmitto. Item manu mitto, projicio, jacio. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio: Od. ξ. ex α, & ἱκάνω, idem ac Th. ἵκω, f. ξω, venio.

Ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, advenio, pervenio.

Ἀφίκετο, rediit, 3. sing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, advenio.

Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing. aor. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præs. imperat. pass.

Ἀφίκηαι, adveneris, Jon. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

Ἀφικνέομαι, οῦμαι, pervenio, advenio, assequor. inde gen. pl. præs. part. ἀφικνουμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, venio.

Ἀφίκτωρ, ὁ, supplex: Eust. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, minime amans bonos ex α, φίλος, & ἀγαθὸς, bonus.

Ἀφιλανθρωπία, ἡ, inhumanitas.

Ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ, inhumanus; ἀφιλανθρώπως, inhumaniter. ab α, φίλος, amicus, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀφιλανθρώπως, inhumane, vel inhumaniter.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, alienus ab avaritia: ex α, φίλος, & ἄργυρος, argentum.

Ἀφιλέταιρος, ὁ, inimicus; nulla sodalitii, amicitiæve necessitudine junctus, ex α priv. & φιλέταιρος, ὁ, amicorum studiosus.

Ἀφίλητος, ὁ, qui amabilis non est: quem amare non possumus.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus, & penuria: item inimicitiæ.

Ἀφιλίωτος, ὁ, qui conciliari nequit: cum quo amicitia, & familiaritas iniri non potest.

Ἀφιλόδοξος, ὁ, minime gloriæ cupidus, non ambitiosus. ex α priv. & φιλόδοξος, gloriæ cupidus, ambitiosus.

Ἀφιλοικτίρμων, ὁ, immisericors, immitis: Hesych. ex α priv. φίλος, & οἰκτίρμων, misericors, a Th. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia. Unde οἰκτείρω, misereor.

Ἀφιλόκαλος, ὁ, minime studiosus pulchritudinis, seu elegantiæ, vel rerum honestarum. utitur Plin. secundus l. 1. Epist. 2. ex α priv. & φιλόκαλος, ὁ, elegans.

Ἀφιλόλογος, ὁ, alienus a literis, a Philologia, indoctus: Plut. ex α priv. & φιλόλογος, loquax, eloquentiæ studiosus.

Ἀφιλόνεικος, ὁ, a contentione alienus; vel non pertinax.

Ἀφιλονείκως, non contentiose, sine ullo contentionis studio: ex α priv. & φιλόνεικος, ὁ, contentiosus, rixosus.

Ἀφιλοπλουτία, ἡ, divitiarum contemptus: Plut. ex α priv. & φιλόπλουτος, avarus.

Ἄφιλος, ου, ὁ, alienus ab amicitia, amicis carens. ab α priv. & φίλος, amicus.

Ἀφιλοσόφητος, ὁ, Philosophiæ, & literarum expers, qui nihil studii in doctrina. & sapientia collocavit; imperitus; indoctus: ex α priv. & φιλόσοφος; unde φιλοσοφέω, f. ήσω, Philosophum ago.

Ἀφιλόσοφος, ὁ, qui Philosophus non est, a Philosophia alienus, seu abhorrens. Athen. l. 13. Sed exponitur etiam non conveniens Philosophiæ.

Ἀφιλόστοργος, ὁ, destitutus φιλοστοργίᾳ; & generaliter, non amans; ex α priv. & φιλόστοργος, propensus ad amorem; ex φίλος, & στοργὴ, ῆς, ἡ, amor, a Th. στέργω, amo, diligo.

Ἀφιλοτεκνία, ἡ, liberos non amandi vitium. ex α priv. & φιλότεκνος, unde φιλοτεκνία, ἡ liberorum amor.

Ἀφιλοτιμία, ἡ, appetendi honoris vacuitas; animus ab honorum cupiditate alienus: ab ἀφιλότιμος, ὁ, haud ambitiosus.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime ambitiosus, cum meliori, tum deteriori sensu: ab α priv. & φιλότιμος; quod a φίλος, & τιμή; quod a τίω, honoro.

Ἀφιλοχρηματία, ἡ, pecuniæ contemptus, pecuniarum nullus amor: ex α priv. & φιλοχρηματία, ἡ, pecuniæ amor.

Ἀφιματίζω, vestes exuo, veste exuo, i. e. veste, seu vestimentis spolio; Suid. ex ἀπὸ, & ἱμάτιον, ου, τὸ, vestis: unde ἱματίζω, vestio. Th. ἕω, induo.

Ἄφιξις, εως, ἡ, discessus, profectio; ab ἀφικνέομαι, pervenio, advenio.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζω, equitatum ago: & in pass. ἀφιππάζομαι, equo me proripio, equo aufugio: Plut. ex ἀπὸ priv. & ἵππος; unde ἱππάζω, ἱππάζομαι, equito.

Ἀφιππεύω, abequito; equitans recedo, vel fugio; vel ex uno loco in alium me eripio equitando; vel equo me proripio.

Ἀφιππία, ἡ, equitandi, vel artis equestris imperitia: Xen. in Hipp.

Ἄφιππος, ὁ, equitandi, seu artis equestris rudis, & imperitus: item equo carens, vel equis: item de loco dictum, non aptus equis, vel potius equitatui: ut ἄφιππον χωρίον, quod & δύσιππον; Plut. & ἄφιππος χώρα, regio equitatui non apta. & ἄφιππος καὶ τραχεῖα ὁδὸς, apud Plut. in Ant.

Ἀφιπποτοξόται, οἱ, equestres sagittarii; qui ex equo sagittas emittunt, est pl. masc. a sing. ἀφιπποτοξότης; ex ἀπὸ, & ἱπποτοξότης, equester sagittarius. Aristoph.

Ἀφίπταμαι, avolo. f. ἀποπτήσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην, vel όμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, volo, as.

Ἀφιστάω, & ἀφιστάνω, idem ac ἀφίστημι, i. e. amoveo, tollo.

Ἀφίστημι, discedo, deficio, abduco, deduco: item abesse, distare: in pass. voce, disjungi, avelli. f. ἀποστήσω. p. ἀφέστηκα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστὰς, άντος. præs. m. ἀφίσταμαι, σαι, & in 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt. præs. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, deficiam. Ex ἀπὸ, & ἵστημι, sto.

Ἀφῖχθαι, devenisse, perf. inf. pass. perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, summa pars puppis. ex α, & φλάσθαι, idest θλᾶσθαι, quod non facile contundatur.

Ἄφλεβος, ὁ, venis carens, seu privatus: ex α priv. & φλέψ, βὸς, ἡ, vena.

Ἀφλέγμαντος, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens; item inflammationem prohibens.

Ἄφλεκτος, ὁ, non ustus. item non coctus, non tostus, non ardens, quod comburi nequit: ex α priv. & φλέγω, f. ξω, unde φλέγμα, τὸ, ardor, inflammatio.

Ἀφλεμὴς, ῆς, ὁ καὶ ἡ, Eust. exp. νωθρὸς, segnis, ignavus. quasi ἀφλεβές τις ὤν. ex α priv. & φλέψ, φλεβὸς, ἡ. Item ἀφλεμὴς, idem ac ἀβλεμής.

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, inflammabilitatis ineptitudo.

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ustulatus; qui inflammari nequit: Ab α, & φλογιστός; quod a 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, uro.

Ἄφλοιος, ὁ, cortice carens, vel privatus: ex α priv. & φλοιὸς, οῦ, ὁ, cortex; quod deducunt a φλάω, contundo.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem ac ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma, mutato ρ in λ, & pleonasmo τοῦ ι.

Ἀφλυκτάνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pustulas non sentiens: ex quo pustulæ non erumpunt: ex α priv. & φλυκτανόομαι, οῦμαι, in pustulas erumpo. a φλύω, idem ac Th. φλέω, nugor: item ferveo, ebullio. Unde φλυκταίνη, ἡ, pustula ex adustione orta.

Ἀφνέομαι, ditesco: pro quo etiam dicitur ἀφνέω, seu ἀφνῶ, idem.

Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ, ἡ, dives, Poet. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, divitiæ.

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, gen. singul. ab ἀφνειὸς, dives.

Ἀφνύνω, dito, πλουτίζω. ab ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ.

Ἄφνος, εος, τὸ, idem cum ἄφενος, & ex eo per Sync. divitiæ, opes.

Ἄφνω, adv. repente, per Syncop. τοῦ α, & Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α, & φαίνω, ostendo.

Ἀφόβητος, ὁ, metu non perculsus; non metuens: ex α priv. & φοβέομαι, metuo; idem ac Th. φέβομαι, timeo; unde φόβος, timor.

Ἀφοβία, ας, ἡ, securitas.

Ἄφοβος, ου, ὁ, ἡ, intrepidus.

Ἀφοβόσπλαγχνος, ὁ καὶ ἡ, intrepida habens viscera, fortis, audax, cordatus: ex ἄφοβος, intrepidus, & σπλάγχνον, viscus.

Ἀφόβως, intrepide, sine metu: ex α, & φόβος, metus; quod a p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, metuo.

Ἀφόδευμα, τὸ, excrementum.

Ἀφοδευτήριον, τὸ, latrina; προσαφοδεύω, alvi proluvium projicio.

Ἀφοδεύω, excerno, alvum exonero.

Ἀφόδιον, ου, τὸ, Poet. ἀφόρδιον, idem ac ἄφοδος, ἡ, discessus.

Ἄφοδος, ου, ἡ, discessus, digressus, reditus; item latrina, stercus; excrementum: ab ἀπὸ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Ἀφοίτητος, ὁ, qui frequentari non potest, inaccessibilis; ex α priv. & φοιτάω, venio, accedo, ito, ventito.

Ἀφόμοιος, ὁ, absimilis, dissimilis, ficte similis.

Ἀφομοιόω, ῶ, similem reddo, assimilo, f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. pass. ἀφωμοίωμαι, part. ἀφωμοιωμένος, assimilatus; ab ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, similis.

Ἀφομοίωμα, τὸ, similitudo rei alicujus ficta: item simulacrum.

Ἀφομοίωσις, ἡ, assimilatio: ex ἀπὸ, & ὅμοιος, similis.

Ἀφοπλίζω, armis spolio: item arma exuo: neutr. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, exuerunt, 3. pl. imperf. pass. Jon. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, arma.

Ἀφοράω, ῶ, intueor, respicio. f. άσω. p. ἀφώρακα, & Attice ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ, & ὁράω, video.

Ἀφόρδιον, τὸ, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inserto metri ergo, excrementum: ex ἀπὸ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, molestus: verbale ex α & φέρω, tolero.

Ἀφορήτως, intolerabiliter, graviter, vel gravissime: est adv. ab ἀφόρητος, intolerabilis.

Ἀφορία, ἡ, infœcunditas, sterilitas, proprie frugum; sterilitas agrorum, quum agri non sunt frugiferi.

Ἀφοριεῖ, 3. sing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, separo, segrego, distinguo, deligo, designo. imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, & Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. Imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, separatus, a. 1. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε. ex ἀπὸ, & ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum, & ab aliis separatum.

Ἀφορισμένος, ὁ, perf. part. pass. Jon. ab ἀφορίζω, separo.

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio. ἀφορισμοὶ, breves sententiæ. a. 1. pers. præt. pass. verbi ἀφορίζω, deligo,

Ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; proripiens me discedo, seu proficiscor cum impetu quodam. Ἀφορμάομαι, erumpo, accedo.

Ἀφορμέω, ῶ, e statione navium discedo, solvo, enavigo: Polyb. ex ἀπὸ, & ὁρμέω, ῶ, stationem habeo. Thuc. item appello: a Th. ὅρμος, ου, ὁ, monile. Item statio navium.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, opponitur τῇ ὁρμῇ, quum de animo dicitur; q. d. resilientia, evitatio, aversatio alicujus rei: item impetus, & aggressio: Plut. Exp. etiam perfugium, subsidium, auxilium: item materia, seu occasio, opportunitas. unde λαμβάνειν ἀφορμὴν, capere occasionem: & λαβέσθαι ἀφορμῆς, nactum esse occasionem. & apud Dem. accipitur pro pecunia, quæ ad trapezitas deponebatur.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν. 3. pl. a 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio: ex ἀπὸ, & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, impetus.

Ἀφορμιάω, ῶ, desidero, cupio: Laert. ex ἀπὸ, & ὁρμὴ, ἡ, impetus. unde ὁρμάω, irrumpo.

Ἀφόρμιγκτος, ὁ, qui caret cithara: Æschil. ex α priv. & φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, cithara; unde φορμίζω, citharam pulso.

Ἀφορολόγητος, ὁ, ex quo non colligitur, seu exigitur tributum: ex α priv. & φορολόγος, qui tributum colligit, tributorum exactor; unde φορολογέω, ῶ, tributum colligo; ex φόρος, ου, ὁ, tributum, & λέγω, colligo.

Ἄφορος, ὁ, sterilis, minime ferax: ex α priv. & φορὸς, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero.

Ἀφόρυκτος, ὁ, impollutus, non inquinatus: Epigr. ex α priv. & φορύω, φορύσσω, vel φορύσσω, pinso; item misceo, & fœdo, polluo.

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, eripio: item sacro, devoveo: ab ἀπὸ, & ὅσιος sanctus.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio: a præt. pass. verbi ἀφοσιόω.

Ἀπ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, ab eo tempore.

Ἄφου, pro ἄφεσο, libera; a. 2. imperat. m. ab ἀφίεμαι, a. 2. m. ab ἀφίημι, libero.

Ἄφου pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπελύθητι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. singul. part. præs. ab ἀφάω, palpo, contrecto; quod ab ἁφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἀφραδέοντι, inscienti, dat. singul. præs. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, inconsulte ago, vel stulte loquor, insanio; quod ex α, & φραδέω. Th. φράζω, loquor.

Ἀφραδέως, stulte, temere, inscite: adv. a præced. verbo.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, temerarius, inconsultus. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Jon. ἀφραδίη, imprudentia, inopia consili: ἀφραδίῃσι, dat. pl. Jon. pro ἀφραδίαις, a φράζω, dico.

Ἀφραδμόνως, inconsulte, temere.

Ἀφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀφραδὴς, inconsultus: & ejusdem Th. & compositionis.

Ἀφράζω, desipio; ex α priv. & φράζω. unde, φράζομαι in pass. dico: item consilium ineo.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, desipio, a mens sum. præs. part. ἀφραίνων. Ex α, & φρὴν, mens.

Ἄφρακτος, ὁ καὶ ἡ, non septus, non munitus: ex α priv. & φρακτὸς, septus, munitus. Th. φράσσω, vel άττω, sepio, munio.

Ἀφράσμων, ὁ, idem ac ἀφράδμων, & ἀφραδὴς, inconsultus.

Ἄφραστος, ὁ, ἡ, non dictus, vel non dicendus: item improvisus: Jonice & Poet. pro κρυπτὸς occultus. ἐν τῷ ἀφραστοτάτῳ, subaudi χωρίῳ, in occultissimo loco. ex α, & φράζω, dico, an a φράσσω, sepio?

Ἀφραστὺς, ύος, ἡ, idem ac ἀφραδία, ἡ, imprudentia, inopia consilii.

Ἀφράστως, præter spem, inconsiderate; ab ἄφραστος, improvisus.

Ἀφρέω, spumo, spumesco, neutrum est & idem ac ἀφρίζω, & ejusdem Thematis.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum: item osor civilis societatis: ex α, & φρήτωρ, contribulis; quod a φρατρία, tribus; ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, spumo, spumam excito. f. ίσω, p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, Aphrica.

Ἀφριόεις, εντος, ὁ, spumosus: ut ἀφριόεν γένειον, in Epigr.

Ἀφριάω, idem ac ἀφρίζω, spumo, spumesco: & utrumque a Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρισμὸς, οῦ, ὁ, pro quo dicitur & ἀφλοισμὸς, idem ac Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρῖτις, idem ac ἀφρύη: a Th. ἀφρός.

Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, dicitur spuma lactis, seu lac spumosum, hoc est, tantopere agitatum, ut totum in spumam versum sit: Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, spuma, & γάλα, τὸ, lac.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, &

Ἀφρογενὴς, ἡ, ex spuma prognata: Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, spuma, & γένος, genus, quod a γίνομαι, nascor.

Ἀφροδισιάζω, & ομαι, Venerem exerceo; utor rebus Veneris: Xen. & ἀφροδισιάζεσθαι, exp. etiam muliebria pati, apud Athen.

Ἀφροδισιακὸς λίθος, dicitur aphrodisiaca gemma: Plin. l. 37.

Ἀφροδισιὰς, ab Apulejo vocatur acoron, quam ab Italis Veneream appellari tradit.

Ἀφροδισιασμὸς, ὁ, rerum Venerearum usus.

Ἀφροδισιαστὴς, ὁ, qui Veneri operam dat, & indulget; Veneri obnoxius; Venereus.

Ἀφροδισιαστικὸς, οῦ, ὁ, salax, libidinosus: Aristot. & Athen. & apud Medicor exp. etiam Venerem ciens, libidinem movens.

Ἀφροδίσιον, ου, τὸ, statua, seu signum Veneris, ut scribit Bud. & Veneris sacrificium: & in plur. τὰ ἀφροδίσια, res Venereæ. Item festum Veneris, apud Luc. & Athen.

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ. ἡ, Venereus.

Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, quia ex ἀφροῦ, i. e. spuma, dicitur genita: παρὰ τὸ δῖνον τοῦ ἀφροῦ. Aristot. ita vocatum tradit, quod seminis natura sit ἀφρώδης, i. e. spumosa. at Hecuba apud Eurip. etymum detorquens, ἀφροδίτην dici ait, quod sit ἀφροσύνης θεά. Item pro Venerea libidine, quam & ἀφροδίτης ἔργα vocant Poetæ, interdum ponitur. Sed exp. etiam venustas, lepos, gratia, decor: ut Lat. Venus: ut τοσαύτην ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ νεανίσκος ἔχει, apud Luc. in Scytha.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ, ἡ, spumicoma: ex ἀφρὸς, spuma, & κόμη, coma.

Ἀφρολόγος, ὁ, spumilegus; in Epigr. ex ἀφρὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Ἀφρονέω, non sapio, amens sum. ἀφρονέοντας, acc. plur. part. præs. ex α, & φρὴν, mens.

Ἀφρόνιτρον, ου, τὸ, aphronitrum, spuma nitri; apud Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, spuma, & νίτρον, τὸ, nitrum.

Ἄφρονος, amens, demens; idem ac ἄφρων. ex α priv. & φρὴν, mens.

Ἀφροντίζω, negligo, non curo: ex α priv. & φροντὶς, ίδος, ἡ, cogitatio, cura.

Ἄφροντις, ιδος, securus, otiosus, negligens, non anxius.

Ἀφροντιστέω, ῶ, negligo.

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, negligentia.

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ, ἡ, curis liber, securus, ab α, & φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Ἀφροντίστως, negligenter, incuriose, adv. a præced.

Ἀφρόνως, insipienter, imprudenter: adv. ab ἄφρων, amens, insipiens.

Ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma, saliva.

Ἀφροσέληνος, ου, ὁ, spuma Lunæ; nomen lapidis, qui & σεληνίτης dicitur: quod noctu, crescente Luna, reperiatur plenus, ut tradit Diosc. l. 5. c. 159. ex ἀφρὸς, spuma, & σελήνη, Luna.

Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, insipiens. Th. φρὴν, mens.

Ἀφροσκόροδον, τὸ, allii prægrandis genus, sic dictum, quod ei trito multa spuma increscat. Item allium Punicum. ex ἀφρὸς, spuma, & σκόροδον, τὸ, allium.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex α & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀφρούρητος, & ἄφρουρος, ὁ ἢ ἡ, incustoditus. ex α priv. & φρουρὸς, idem ac Th. ὁρὸς, οῦ, ὁ, custos; unde φρουρέω, custodio.

Ἀφροφυὴς, ὁ, spumam innatam habens; ut ἀφροφυῆ πέταλα, in Epigr. lactucarum folia, quæ videntur habere spumam sibi innatam. ex ἀφρὸς, spuma, & φυὴ, ἡ, natura.

Ἀφρύη, seu ἀφρίτης, vel ἀφρὶς, apua piscis, ita dictus, quod e spuma nascatur; Athen. & Plin. a Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρὼ, dicitur apud Nicand. per apocopen, pro ἀφροδίτη, Venus.

Ἀφρώδης, εος, ὁ & ἡ, spumosus: a Th. ἀφρὸς, ὁ, spuma.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, insipiens, demens, amens, ex α priv. & φρὴν, mens.

Ἀφυβρίζω, desævio; petulantiam meam compesco; injuria, vel contumelia afficere desino: ex ἀπὸ, & ὑβρίζω, injurius sum, insolesco; a Th. ὕβρις, εως, ἡ, injuria.

Ἀφύα, ης, ἡ, piscis, qui ex ἀφρῷ, spuma nascitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ, ἡ, hebes, ineptus, rudis, qui natura minime habilis est, aut aptus, minime natus ad aliquid.

Ἀφυΐα, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α & φυὴ, quod a φύω, gigno.

Ἄφυκος, ὁ, καὶ ἡ, fuco carens: Hesych. ex α priv. & φῦκος, εος, τὸ, alga.

Ἄφυκτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφευκτος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α, & φεύγω, fugio.

Ἀφυκτος, sine fugæ spe.

Ἀφυλακτέω, mihi non caveo; incaute me gero: item vigilias non dispono in castris: Xen. In pass. ἀφυλακτεῖσθαι dicitur, quod fit incaute: item quod non observatur, aut custoditur; ut ἀφυλακτούμενοι λόγοι, apud Luc. & ἀφυλακτούμενος τόπος, apud Polyb. ab ἀφύλακτος, ὁ, ἡ, incautus.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, non observans, incautus: item non observatus, incustoditus.

Ἀφυλάκτως, incaute, incustodite: adv. ab α, & 3. pers. præt. pass. verbi φυλάσσω, vel άττω, custodio.

Ἀφυλαξία, ἡ, incustodia: i. e. custodiæ, seu excubiarum defectus: Xen. ex α pr. & φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, custodio.

Ἀφυλίζω, defæco: idem ac ὑλίζω, fæcibus expurgo: ab ὕλη, ης, ἡ, idem ac Them. ὕλη, ης, ἡ, materia, seu materies: item sordes, fæcesque.

Ἀφύλισμα, ατος, τὸ, sedimentum, crassamentum.

Ἄφυλλος, ὁ, foliis carens.

Ἀφύλλωτος, sine foliis: ex α pr. & φύλλον, τὸ, folium.

Ἀφύξιμος, ὁ, qui hauritur; idem ac ἀφυσγετὸς, exhaustus: utrumque ab ἀφύσσω, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, hauriam, f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω, haurio.

Ἀφύομαι, dealbor, ab ἀφύω.

Ἀφυπνίζω, expergefacio, e somno excito: ejusdem Th. & composit. cum sequente.

Ἀφυπνόω, sopior, obdormisco. f. ώσω. p. ἀφύπνωκα, a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ, & ὕπνος, somnus.

Ἀφυσγετὸς, οῦ, ὁ, haustus, depromptus: ab ἀφύω, haurio.

Ἀφυσιὸς, ὁ, ingenio hebes, aut tardus: Laert. est ab ἀφυΐα, ἡ, natura inhabilis, seu inepta ad aliquid.

Ἀφυσμὸς, οῦ, ὁ, haustio, exhaustio: Suid. verbale ab ἀφύσσω, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἄφυσος, sive ἀφύσητος, ὁ, ἢ ἡ, expers flatuum; non inflans: ex α priv. & φῦσα, vel φύσα, follis; item flatus; a φυσάω, sufflo, inflo.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, haurio, hauriendo promo. f. ξω, & σω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

Ἀφυστερέω, destituor, defraudor.

Ἀφυστερίζω, serius venio, tardo, moror: ex ἀπὸ, & ὕστερος, ὁ; unde ὑστερέω, & ὑστερίζω, careo.

Ἀφυτηΐτης, est vitis species apud Theoph. C. Pl. l. 3. c. 10. videtur ab Aphyte oppido Thraciæ dici; quemadmodum vitis Pramnia a Pramnia rupe; & proinde a φύω non derivatur. vel potest exponi, ut

Ἀφύτευτος, ὁ, non plantatus, seu satus; item non consitus: ex α priv. & φυτὸν, τὸ, planta. unde φυτεύω, f. σω, planto.

Ἀφύω, f. ύσω, haurio, hauriendo promo, exhaurio.

Ἀφυώδης, ὁ, unde ἀφυῶδες χρῶμα, apum modo albidum, aquam referens apud Hipp. est ab ἀφύη, ἡ, piscis genus.

Ἀφυῶς, natura inhabili: ut apud Plut. in Cam. ἀφυῶς κεκραμένη χώρα, male temperata regio. est adv. ab ἀφυὴς, έος, ὁ, & ἡ, ineptus.

Ἀφ' ὦ, Dor. pro ἀφ' οὗ, subaudi χρόνου, ex quo scil. tempore.

Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, pro viribus.

Ἀφ' ὧν, scil. χρόνων, Dor. pro ἀφ' οὗ χρόνου, ex quo.

Ἀφωμοιωμένος, ὁ, assimilatus, perf. part. pass. ab ἀφομοιόω, ῶ, assimilo: ex ἀπὸ & ὅμοιος, cujus them. ὁμὸς, similis.

Ἀφώνητος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφωνος.

Ἀφώνητος, ὁ, privatus facultate edendi vocem. Nonn. ab ἄφωνος, ὁ, mutus.

Ἀφωνία, ἡ, vocis expertem esse, destitutum esse voce: item obmutescere: vel taciturnitas, silentium; & interdum infantia.

Ἄφωνος, ου, ὁ, ἡ, mutus voce carens: item, qui vocem non emittit: unde τὰ ἄφωνα γράμματα, mutæ literæ. ex α, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀφώνως, mute, sine ullo vocis usu, aut vocem non emittendo, adv.

Ἀφώρατος, ὁ, non deprehensus, proprie in furto: ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo; furtum invenio: a Them. φὼρ, ωρὸς, ὁ, fur.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, separo: ex ἀπὸ, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἀφῶσιν, dimiserint, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφώτιστος, ὁ καὶ ἡ, non illuminatus; lucis expers; aut obscuratus: epitheton Lunæ non lucentis. ex α priv. & φωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.

Α Χ.

Ἄχαζ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, Achaja, nomen regionis Græcæ: Peloponnesus. ab ἄχος, τὸ, dolor.

Ἀχαία, ἡ, est Cereris epith. apud Aristoph. in Achar. ubi vide Schol.

Ἀχαΐδα, acc. sing. ab Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, Achaja.

Ἀχαϊκὸς, ἄλας, nom. proprium.

Ἀχαιΐς, ίδος, ἡ, mulier Græca, in pl. ἀχαιΐδες, Græculæ. effœminatæ.

Ἀχαϊκός, ῆ, όν, Achaicus. Græcus.

Ἀχαιΐναι, αἱ, αἱ, cervi, ab Achainea urbe. Oppian.

Ἀχαιοὶ, Achivi, in acc. pl. ἀχαιοὺς: ab Ἀχαΐα, Græcia.

Ἀχαιὸς, tristis, mœrens; a Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχάλινος, ου, ὁ, effrænatus: ex α, & χαλινὸς, frænum.

Ἀχαλίνωτος, ὁ, fræno carens. Them. idem.

Ἀχάλκευτος, ὁ, qui non est ex ære, aut ferro fabricatus: Plut. ex α priv. & χαλκὸς, ὁ; unde χαλκεύω, ex ære fabrico.

Ἀχαλκέω, sum sine ære, pecunias non habeo.

Ἀχαλκὴς, & ἄχαλκος, ὁ, ære carens: item non habens pecunias; carens æreis nummis.

Ἀχάνη, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas, aut cista frumentaria forte ab ἀχανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, vastus.

Ἀχανὴς, έος, ὁ, ἡ, vastus, immensus: item, non hians, non hiscens: item mutus, os non aperiens: & sic est ab α priv. & χαίνω. Sed exp. etiam, qui immani hiatu os diducit, i. e. λίαν χάσκων: Athen. l. 7. & generatim immani vastus hiatu; ut πέλαγος ἀχανές. Ex α epitatico, & χαίνω, hisco.

Ἀχανὶς, ίδος, ἡ, est diminut. ab ἀχάνη, ἡ.

Ἀχάρακτος, ὁ, non impressus; non insculptus; ineffigiatus, & informis. Sic ἀχάρακτος τόπος, Polyb. locus sine munimento, vel munitionibus, & vallo, utrumque ex α priv. & χαράσσω, vel χαράττω, fut. ξω, sculpo: unde χάραξ, ακος, ὁ, sulcus, fossa.

Ἄχαρι, injucundum, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, insulsus, molestus; ex α & χάρις, gratia.

Ἀχαριστέω, ῶ, non gratificor; non indulgeo; non obsequor; & in pass. ἀχαριστοῦμαι, οῦμαι, non accipio debitam gratiam. ab ἀχάριστος, & ejusdem Th. & compositionis.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, ingratitudo.

Ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, ingratus; ab α, & a. 3. pers. præt. pass. verbi χαρίζομαι quod a χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἀχάριτος, ου, ὁ, non gratiosus; inofficiosus; nihil gratiæ habens; insuavis; inamœnus, injucundus.

Ἀχαρίστως, ingrate. adv. ab ἀχάριστος.

Ἀχαρίτως, illepide: ab ἄχαρις, insulsus.

Ἀχάτης, ου, ὁ, Achates, gemma quædam, ab Achate fluvio Siciliæ sic dicta; quam Plin. l. 37. c. 10. dicit esse numerosam varietatibus diversis mutantibus cognomina ejus; vocatur enim, inquit, φασσαχάτης, κηραχάτης, σαρδαχάτης, αἱμαχάτης, λευκαχάτης, δενδραχάτης, velut arbuscula insignis: item αὐταχάτης, quum uritur; κοραλλαχάτης, guttis aureis sapphiri modo distincta, qualis copiosissima in Creta, sacra appellata. Est etiam Ἀχάτης, Achates, proprium nomen viri Æneæ socii.

Ἄχει, prima longa, Dor. pro ἤχει, resonabat, impert. act. ab ἤχεον, ω, εις, ει; ab ἠχέω, Th. ἦχος, sonus. sed

Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act.

Ἀχείλης, ὁ, labiis carens: item, qui sine ora est, sine margine: & crepidine: ex α priv. & χεῖλος, τὸ, labium.

Ἀχείμ, vel Ἀχίμ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχείμαστος, & ἀχείμαντος, ὁ, tranquillus; nullis tempestatibus agitatus; sine tempestate: ex α priv. & χεῖμα, ατος, τὸ, hyems; unde χειμάζω, hyemem traduco.

Ἀχείμερος, ὁ, carens hyeme, carens tempestate: ex α priv. & χεῖμα, τὸ, hyems, unde χειμέριος, ὁ, hyemalis.

Ἄχειρ, ὁ, idem ac ἀχειρὴς, pro quo dicitur, etiam ἄχειρος, ὁ, mancus.

Ἀχειρεῖς, sine manibus, nom. pl. ab

Ἀχειρὴς, έος, ὁ, ἡ, manu, seu manibus carens; mancus.

Ἀχειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, non manu, vel manibus factus; non humano structus artificio: ex α, χεὶρ, & ποιητός. Th. ποιέω, facio.

Ἀχειροτονέω, est a χειροτονέω, manum attollo ad eligendum aliquem suffragio ad munus aliquod obeundum.

Ἀχειροτόνητος, ὁ, qui nullis electus est, nec creatus suffragiis: ex α priv. & χειροτονητὸς, suffragiis creatus, quod a χειροτονέω, manum protendo, & attollo, speciatim ad eligendum suffragio ad munus aliquod obeundum: ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἄχειρος, idem ac ἄχειρ. Th. χεὶρ, manus.

Ἀχείρωτος, ὁ, καὶ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis: item manu non factus: Poll. ex Soph. ex α priv. & χειρωτὸς, qui manuum viribus superari potest; a χειρόω, manuum viribus supero, subigo: a Th. χεὶρ, manus.

Ἀχελῷος, ου, ὁ, Achelous, nomen fluvii.

Ἀχεύσα, Dor. pro ἀχεύουσα, vide ἀχεύω.

Ἀχέων, pro ἀχέουσα, dolens, præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, τὸ, dolor.

Ἀχερδος, ου, ὁ, spina est, quam Etymol. tradit dictam esse pleonasmo τοῦ δ, quasi ἄχερον, utpote δυσχερῶς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι, quoniam difficulter tangi. & & manu tractari potest: quidam dixerunt esse sylvestrem pyrum, quæ & ipsa solet esse spinosa.

Ἀχερδοῦσσα, ὁ, spinosus, intractabilis, σκληρὸς: Etym. a præcedenti ἄχερδος, quod licet ponatur inter Themata, videtur tamen componi ex α priv. & χεὶρ, χειρὸς, ut sit quasi ἄχειρος, abjecto ι, & inserto δ.

Ἀχερωΐς, ίδος, ἡ, populus alba; q. ab

Ἀχέρων; quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, ὁ, Acheron, fluvius Epiri: item Inferni. & hic est ἄχεος ῥόος, doloris fluvius.

Ἀχέτας, ὁ, Dorice idem ac ἠχέτης, q. d. sonator, sonans. unde ἀχέται dicuntur etiam cicadæ canoræ: a Th. ἦχος, ὁ, sonus, unde ἠχέω, ῶ, sono.

Ἀχεῦντι, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσι, resonant, modulantur, 3. pl. præs. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.

Ἀχεύω, idem ac

Ἀχέω, f. ήσω, doleo, ægre fero. Th. Ἄχος. Estque

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, resono. Th. ἦχος, τὸ, sonus.

Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω, resono.

Ἀχήν, ὁ, pauper, mendicus: ex α, & ἔχω; quod nihil habet: vel quod hiscere non audeat: ex α & χαίνω, hisco: vel ὅτι τὰ κενὰ ἠχεῖ, & sic est ab ἠχέω, & Th. ἦχος, sonus.

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, paupertas: a præced. ἀχὴν, pauper.

Ἀχθηρὸς, ιος, ὁ καὶ ἡ, dolorificus, molestus: Suid.

Suid. ab ἄχθος, εος, τὸ, dolor, mœror, tristitia.

Ἄχης, ὁ, pauper, ponitur pro ἀχήν.

Ἀχθεινὸς, ου, ὁ, pondere pressus, laboriosus, molestus, gravis, invisus: ab ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχθεὶς, ὁ, ductus, a. 1. part. pass. ἀχθέντος, 2. pl. f. 2. pass. ἀχθήσεσθε, a. 1. inf. ab ἄγω, duco.

Ἀχθέσῃ, feres moleste, Att. pro ἀχθέσει, 2. sing. f. 1. m. ab ἄχθομαι, ægre fero.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, tristitia; item contumelia.

Ἀχθηρὸν, τὸ, molestum, grave.

Ἀχθηρὸς, ὸς, καὶ ὁ, onerosus, gravis, molestus: a Th. ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχθηρῶς, gravate, vel gravatim, graviter, dolenter: ab ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἄχθομαι, ingemo sub pondere, gravor, ægre fero. f. ἀχθέσομαι, & ἀχθεσθήσομαι. ἀχθόμενος, præs. part. f. g. Th. ἄχθος, dolor.

Ἀχθόμεθα, 1. pl. præs. ind. & ἄχθονται, 3. pl. præs. præc. verbi ἄχθομαι, doleo, quod ab

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus, sarcina, dolor gravis.

Ἀχθοφορέω, f. ήσω, onera fero, onus sustineo.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, qui sarcinas, & onera fert, bajulus, sarcinarius: ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, & φέρω, fero.

Ἀχί, vel Ἄχι, facile: adv.

Ἄχι, ubi, Dor. pro ᾗ, vel ἧχι.

Ἀχιλεὺς, pro Ἀχιλλεὺς, Poet. ab Ἀχιλλεὺς, έος, ὁ, Achilles.

Ἀχιλλεὺς, έος, & έως, Att. ῆος, Jon. ὁ, Achilles. hinc Ἀχιλλεῖον, Achilleus.

Ἄχιλος, ὁ, sine succo, aut nutrimento, ἄτροφος; proprie, pabulo destitutus. Item e diverso, pabulo abundans, πολύχορτος: est enim a χιλὸς, ου, ὁ, pabulum, cum α, existente vel στερητικῷ, seu privativo, vel ἐπιτατικῷ, seu intensivo.

Ἀχίτων, ὁ, tunica carens: ex α priv. & χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.

Ἄχλαινος, ὁ, qui est sine læna, vel veste: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἄχλοος, ὁ καὶ ἡ, virore destitutus: ex α priv. & χλόη, ἡ, idem ac Th. χλόα, ἡ, gramen, herba virens.

Ἀχλυόεις, εντος, ὁ, caliginosus.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, nebulosa quædam obscuritas. Gal. ἀχλὺν, nominari dicit aeris perturbationem, cujus crassamentum sit medium inter nubem, & nebulam, nebula sc. spissius, tenuius autem nube. Item generaliter tenebræ, obscuritas, caligo.

Ἀχλύω, caligo, offuscor: item active obtenebro, obfusco caligine nebulosa.

Ἀχλυώδης, ὁ, idem ac ἀχλυόεις, nebulosa obscuritate tectus: a Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἄχνη, seu ἄχνα, ης, ἡ, gluma, acus: & pro fumo, seu fuligine. Item tenue illud spicæ involucrum, aut tenues paleæ, quæ frumento permixtæ, dum trituratur, ventilando ab eo segregantur. item ἁλὸς ἄχνη dicitur spuma maris, quæ ei fluctuanti innatat: Il. δ, & alibi; sicut & tenuissima ramenta, aut frustula ἄχνης nomine dicuntur; ut χαλκίνδων ἄχνη, minutissimæ particulæ, & veluti flos, aut etiam favilla: Plut. Symp. l. 3. & pro lanugine, in Epigr. l. 7.

Ἄχνοος, seu ἄχνους, ὁ, lanugine carens, impubis, imberbis: Epigr. ex α priv. & χνόος, contracte χνοῦς, rasio, abrasio: item primi pili, qui in gena erumpentes radi possunt: a Th. χναύω, carpo, vellico.

Ἄχνυμαι, doleo, f. 1. m. ἀχνύσομαι, p. pass. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος, τὸ, dolor.

Ἀχνύμενος, præs. part. ejusdem ἄχνυμαι, doleo.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mœror: ab ἄχνυμαι, doleo.

Ἀχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. similis τῇ ἄχνῃ: Hesych. a Th. ἄχνη, seu ἄχνα, gluma.

Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ, (ut Λατοῖ pro Λητοῖ) ab ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, Echo. Th. ἦχος, sonus.

Ἀχολία, ἡ, bile carens, mens non biliosa: ab ἄχολος, ὁ, selle carens.

Ἄχολος, ου, ὁ, felle carens: item bilem abigens: ab α, & χολὴ, bilis.

Ἄχορδος, sine fidibus: ex α priv. & χορδὴ, ῆς, ἡ, intestinum: item chorda, fides.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ, ἡ, sine choreis: ex α, & χορός. Vide etiam in ἄχορος.

Ἀχορήγητος, ὁ, qui non χορηγεῖται, & suppeditatur. cui non subministratur, nec suppetit: ut apud Aristot. ἀχορήγητόν τι εἶναι καὶ τῶν ἀναγκαίων, exp. rebusque etiam necessariis non suppeditari, i. e. carere rebus necessariis, seu iis egere. Ponitur & sine casu. Ethic. lib. 1.

Ἀχορηγία, ἡ, affertur pro inopia commeatus, ex Polyb. ex α priv. & χορηγὸς, unde χορηγία, & χορηγέω, ῶ, f. ήσω.

Ἄχορος, ὁ καὶ ἡ, chororum expers; qui sine choreis est, vel fit: Plut. ab hoc nomine formatur ἀχόρευτος, quod proprie sign. non celebratus choreis; item alienus a chorea; choreа nunquam usus: ex α, & χορὸς, chorus, chorea.

Ἀχόρταστος, ὁ καὶ ἡ, insatiatus, inexpletus, vel inexplebilis: Hesych. ex α pr. & χορτάζω, gramine pasco: item satio, exsaturo: Marci 8. χορτάσαι ἄρτων, panibus saturari. a Th. χόρτος, ου, ὁ, fœnum: & interdum herba adhuc virens: item quilibet cibus.

Ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror.

Ἀχράδινον ξύλον, lignum pyrastri, apud Diosc. l. 4. 24. a Th. ἀχρὰς, άδος, ἡ, pyrus sylvestris.

Ἀχραὴς, & ἀχρανὴς, ὁ, incontaminatus; idem ac ἄχραντος, & ejusdem Th. & compositionis.

Ἄχραντος, ὁ, ἡ, impollutus, immaculatus, intactus: ex α, & χραίνω, coloro. Th. χράω, idem.

Ἀχρὰς, άδος, ἡ, pyrus sylvestris.

Ἀχρειογέλως, ωτος, ὁ, temere, vel sine causa ridens; qui ob inutilia, & minima serio ridet, atque gaudet: quod vitium stultitiæ esse solet, vel dementiæ. unde accipitur pro inepto, & stulto. Erasm. Chil. ex ἀχρεῖος, inutilis, & γέλως, ωτος, ὁ, risus; a Them. γελάω, rideo.

Ἀχρεῖον, exp. adverbialiter pro ἀχρείως, inutiliter: ab ἀχρεῖος, ὁ, ineptus.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis, ineptus.

Ἀχρείως, turpiter: ex α & χρεία, ἡ, utilitas.

Ἀχρειόω, ῶ, inutilem reddo. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præt. pass. ἠχρείωμαι, inutilis fio. p. pass. ἀχρειούμενος. a. 2. pass. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν.

Ἀχρήιον, legitur pro ἀχρήιος, quod Poet. est pro ἀχρεῖος, inutilis.

Ἀχρήιος, pro ἀχρεῖος, ὁ, Poetice facta diælysi.

Ἀχρηστής, ὁ, idem ac ἄχρηστος, inutilis.

Ἀχρηματέω, ῶ, pecunia careo, sum inops: ab ἀχρήματος.

Ἀχρηματία, ἡ, pecuniæ penuria, inopia.

Ἀχρηματίζομαι, emungo pecuniam. Thuc. l. 8. ex α priv. & χρῆμα, ατος, τὸ, pecunia. unde χρηματίζω, ομαι, incumbo quæstui.

Ἀχρήματος, ὁ, ἡ, qui est sine pecuniis, inops: ex α & χρῆμα, pecunia.

Ἀχρημονέω, idem ac ἀχρηματέω, pecunia careo.

Ἀχρημοσύνη, ἡ, idem ac ἀχρηματία, inopia.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀχρήματος carens pecunia.

Ἀχρησία, ἡ, idem ac ἀχρηστία, inutilitas; ex α priv. & χρῆσις, εως, ἡ, utilitas.

Ἀχρηστέω, ἀχρηστέομαι, inutilis sum, vel ingratus sum.

Ἀχρηστία, ἡ, inutilitas; item simpliciter, non uti: Plut. usus, & utilitatis privatio, incommoditas.

Ἄχρηστος, ου, ὁ, ἡ, incommodus, inutilis: dat. pl. ἀχρήστοισι, Jon. ex α, & χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, a Th. χράομαι, utor. signif. etiam inusitatus: item improbus. Sed ἄχρηστος exp. etiam, cui oraculum nihil respondit: Athen. & sic est ex α priv. & χράω, oraculo edo: unde χρηστὴς, ὁ, qui oracula edit. vates.

Ἀχρήστως, inutiliter: item inusitate: adv. ab ἄχρηστος, inutilis.

Ἄχρι, vel ἄχρις, adv. usque, donec, cum gen. item intra, quoad. Th. μέχρι, idem.

Ἄχριστος, & ἄχριστος, ὁ, non unctus: qui unctus, seu illitus non est: ex α priv. & χρίω: unde χριστὸς, ὁ, unctus.

Ἀχροέω, sum coloris expers: item pallidus sum; nativum amisi colorem; ab ἄχροος, ὁ, coloris expers.

Ἀχροία, ἡ, coloris carentia; nullus color; item pallidus color, amisso colore genuino.

Ἄχρονος, ὁ, expers temporis; nullo comprehensus tempore; æternus: Nonn.

Ἀχρονοτριβὴς, ὁ, nihil morans, celer; proprie, in quo tempus tritum non est; ideoque celeriter, seu subito factus; aut qui tempus non terit; Hesych. ex α pr. & χρονοτριβέω, tempus tero: ex χρόνος, ου, ὁ, tempus, & τρίβω, tero.

Ἀχρόνως, sine tempore: extra omnem temporis mensuram; ex α priv. & χρόνος, tempus.

Ἄχροος, & ἄχρους, ὁ, nullo imbutus colore, coloris expers: ut ἄχροον σκότος: item, qui nativum colorem amisit, decolor. ex α priv. & χρόα, ἡ. unde χροιὰ, ἡ.

Ἀχρυσόπεπλος, ὁ, carens veste aurea; Plut. ex α priv. & χρυσόπεπλος, aurea veste indutus; ex χρυσὸς, ου, ὁ, aurum, & πέπλος, ου, ὁ, peplum, vestis.

Ἄχρυσος, ὁ καὶ ἡ, auro carens; nihil auri habens: ex α priv. & χρυσὸς, ὁ, aurum.

Ἄχρωμος, ἀχρωμάτιστος, & ἄχρωτος, ὁ, omnia idem ac ἄχροος, nullo imbutus colore; coloris expers; ex α priv. & χρόα, ας, ἡ, color, unde χροΐζω, & per crasin, χρώζω, item χρόω, & χρωματίζω, coloro, colore imbuo. Præterea vero ἄχρωμος, exponitur etiam impudens, inverecundus.

Ἄχυλος, ὁ & ἡ, exsuccus, vel insipidus: accipitur etiam pro fatuo. ex α priv. & χυλὸς, ου, ὁ, succus, humor succosus, chylus, &c. proprie fusibilis e corpore aliquo; a χύω, fundo.

Ἄχυμος, ὁ & ἡ, exsuccus, succo destitutus; item, insipidus: ex α priv. & χυμὸς, ου, ὁ, succus plantarum, aut corporum humidorum: item, sapor; a χύω, idem quod Th. χέω, fundo.

Ἄχυτος, longe, lateque, & in multas partes fusus; copiose fluens; ex χύω, vel χέω, fundo; unde χυτὸς, ἡ, ὸν, fusus. α est ἐπιτατικὸν, seu intensivum, intendens, seu augens significationem.

Ἀχυρία, palearium.

Ἀχύρινος, adj. ut ἀχυρίνη φλὸξ, flamma, quæ ex paleis fit. Plut.

Ἀχύριον, palearium.

Ἀχυρμία, quasi ἀχυρία, palearium.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum.

Ἀχυρώδης, paleis abundans.

Ἀχυροδόκη, locus, quo paleæ volitantes coguntur; q. d. palearum receptaculum; palearium. Ex ἄχυρον, palea, & δέχομαι, accipio.

Ἄχυρον, ου, τὸ, palea, acus, stramentum: ex α & ὀχυρὸν, firmum.

Ἀχυροτρίψ, ιβος, ὁ & ἡ, paleam terens: in Epigr. ex ἄχυρον, & τρίβω, tero.

Ἀχυρόω, paleis sterno.

Ἀχυρίδες, paleolæ.

Ἀχυρὼν, ῶνος, acervus palearum.

Ἀχύρωσις, q. d. paleatio; constructio, quæ fit paleis; vel paleata constructio: Aristot. de nido hirundinis. ab ἄχυρον, palea.

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἡ, Dor. pro ἠχὼ, Echo.

Ἀχώνευτος, non conflatus; qui conflari nequit, ex α priv. & χωνευτὸς, conflatilis, a fusore fabricatus, a Th. χέω, liquefaciendo diffundo; unde χώνη, fornax fusoria; & inde χωνεύω, conflo, in fornace conflatoria fabrico.

Ἀχὼρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis; q. ἀχροὺς, ab ἄχνη.

Ἀχώρητος, ου, ὁ & ἡ, qui capi non potest, immensus: ex α priv. & χωρητὸς, ἡ, ὸν, qui capi, seu percipi, aut intelligi, vel comprehendi potest: ex χωρέω, accedo, proficiscor; item, capio, capax sum.

Ἀχώριστος, ὁ & ἡ, inseparabilis; qui secerni non potest: ex α priv. & χωριστὸς, ὁ.

Ἄχωρος, ὁ & ἡ, q. d. qui sine loco est, aut regione; cui interdictum est igni, & aqua: extorris. Hesych. ex α priv. & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Α Ψ.

Ἄψ, adv. retro, retrorsum, rursus, statim.

Ἀψηλάφητος, qui tactus non est, vel tangi nequit; sed exp. etiam, immotus, immobilis: ex α priv. & ψηλαφητὸς, ὁ.

Ἄψαλτος, fidium pulsu carens: ex α pr. & ψαλτὸς, ὁ.

Ἀψάμαθος, & ἄψαμμος, ὁ & ἡ, arenis carens; non sabulosus: ex α priv. & ψάμαθος, ἡ, idem quod, & a Th. ψάμμος, ἡ.

Ἄψαι, Jon. pro ἅψαι, & hoc Dor. pro ἅψῃ, 2. sing. a. 1. m. ἅψαιο, a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango. f. ἅψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

Ἅψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Ἀψαύω, non tango.

Ἀψαυστί, idem quod ἀψαύστως, citra tactum: adv. ab ἄψαυστος.

Ἄψαυστος, ου, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. intactus, illibatus. Exp. etiam, non tangendus: & active etiam, qui non tetigit. Ex α & ψαύω, tango. Them. ψάω.

Ἀψαύστως, adv. citra tactum.

Ἀψεγὴς, έος, ὁ & ἡ, vituperio carens; ex α priv. & ψέγω.

Ἄψεκτος, ου, ὁ, ἡ, irreprehensus: ex α, & ψέγω, vitupero.

Ἀψευδία, ἡ, veritas, veracitas: ut apud Aristot. de mundo, ἡ τῶν ὡρῶν ἀψευδία exp. statæ, & non aberrantes vices, quæ nunquam fallunt.

Ἀψευδέω, non mentior, verax sum: ab ἀψευδής.

Ἀψευδέως, Jon. pro ἀψευδῶς, vere: ex α, & ψεύδω.

Ἀψευδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, mentiri nesciens, verus; minime falsus, nec fallens, certus: in acc. Ἀψευδέα.
Ἀψευδέω, non mentior: ab ἀψευδής.
Ἀψευστος, ου, non mentitus, minime fallax, non mendax; item, non fictus ad fallendum: item, non falsus, i. e. non violatus, non corruptus; ex α priv. & ψεύστης, ὁ.
Ἀψηκτος, ὁ καὶ ἡ, non rasus, aut detersus; item, durus, non mollitus, a Th. ψήχω.
Ἀψηλάφητος, intactus: ex α priv. & ψηλαφάω, f. ήσω, unde ψηλαφητὸς, ὁ.
Ἀψήφιστος, ου, ὁ, qui non tulit sententiam, vel suffragium.
Ἀψηφος, suffragio carens: ex α priv. & ψῆφος.
Ἀψηφοφόρητος, exp. qui nondum suffragium tulit, seu sententiam: ab ἄψηφος, & φορέω, unde φορητὸς, ὁ; sive ex α priv. & ψηφοφορέω, f. ήσω.
Ἀψῖδες, vide in ἀψὶς, connexio.
Ἀψικορία, ἡ, & ἀψίκορον, τὸ, exp. fastidium alia & alia appetens: satietas prioris cum novo appetitu connexa.
Ἀψίκορος, ου, fastidiosus; qui ἅμα τῷ ἅψασθαι satietatem, seu κόρον habet; qui simul ac gustavit, quod appetit, eo fastidito aliud appetit: ex ἅψις, εως, ἡ, & κόρος, ὁ, satietas.
Ἀψικόρως, cum fastidio tali, quod aliud atque aliud appetit. ab ἀψίκορος.
Ἀψιλος, non nudus, vel glaber; Hes. ex α priv. & ψιλὸς, ὁ.
Ἀψιμαχέω, velitor, proludo ad pugnam: item prælium consero: ex ἅψις, tactus, & μάχη.
Ἀψιμαχία, velitaris pugna, velitatio: item, quælibet rixa.
Ἀψίμαχος, q. d. pugnam leviter attingens: item, veles, conferens cum hoste.
Ἀψιμάχως, pugna velitari, velitando.
Ἀψιμωρία, exp. odium, vel simultas non diuturna: ex αἶψ, vel αἶψα, & μῖσος, εος, τό.
Ἀψιν, acc. sing. ab ἅψις, εως, ἡ, tactus.
Ἀψίνθιον, τὸ, vel ἄψινθος, ὁ, herba summæ amaritudinis: unde & βασιλικὸν nomen invenit. ita dici putatur, quasi ἀπίνθιον; ὃ ἐκ ἂν τις πίν διὰ πικρότητα.
Ἀψινθίτης οἶνος, exp. vinum absinthio conditum.
Ἀψινθον, idem quod ἀψίνθιον.
Ἀψις, εως, ἡ, connexio, tactus; item, contrectatio, & attrectatus, sub. ab ἅπτω, ομαι, tango, tangor.
Ἀψὶς, ῖδος, connexio, vinculum: ut ἀψῖδες λίνου. Il. ε. Sed exp. etiam, testudo, fornix; arcus: ut ἀψὶς τροπαιοφόρος, arcus triumphalis: Dion. Item, curvatura rotæ, Hesiod. Sed dicuntur etiam ἀψῖδες, circuli in stellis, teste Plinio.
Ἀψίχολος, exp. qui cito irascitur, sed facile iram deponit, ex αἶψ, vel αἶψα, & χολὴ, ἡ, seu χόλος, ὁ.
Ἀψοῤῥον, retro, retrorsum, pone. Od. λ. Item rursus, iterum: Od. ι. ex αψ, & ὄρω, f. ὀρῶ, unde comp. quædam in ορος, vel ὀῤῥος. Vel exp. retrograde; retro vestigia referendo aut retrorsum: & sic est ab ἄψοῤῥος, retro grandus; retro vestigia referens.
Ἀψόῤῥοος, & ἀψοῤῥοῦς, reciprocus, refluens, retrograda fluenta habens, seu reciproca, refluus: ut ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο. Od. υ. ex ἀψ, retro, & ῥόος, ὁ, seu ῥοῦς, fluxus; quod a ῥέω, fluo, p. m. ἔῤῥοα. Sed exp. etiam, cujus cita sunt fluenta; celeriter fluens; ut dicatur quasi αἰψίῤῥοος. Eust. & sic est ab αἶψ, vel αἶψα, & ῥοῦ, ὁ.
Ἀψοῤῥος, exp. retrogradus; retro vestigia referens; qui citato gressu retrocedit; idem cum παλίνορσος. Il. γ. & φ.
Ἀψος, εος, τὸ, membrum: Od. δ. Λῦθε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα; i. e. soluta ei sunt omnia membra dormienti. Vult autem Etymol. ἅψεα proprie esse juncturas membrorum; nam est a Th. ἅπτω, necto; item, tango.
Ἀψοφητὶ, exp. sine strepitu: ex α priv. & ψόφος, ὁ; unde ψοφέω, f. ήσω.
Ἀψόφητος, idem quod ἄψοφος: ut apud Soph. in Ajace, ἀψόφητος κωκυμάτων, nullum strepitum edens lamentis.
Ἀψοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, strepitum, seu crepitum nullum edens; tacitus; silens.
Ἀψυδράκωτος, exp. pustulis illis, quæ ψυδράκια, dicuntur, non infestatus: Diosc. ex a priv. & ψυδράκια.
Ἀψυκτος, ὁ ϗ ἡ, qui refrigerari nequit; vel qui refrigerationem non sentit: ex α priv. & ψυκτὸς, ὁ. Them. ψύχω, f. ξω.
Ἀψυχέω, animæ expers sum; item, animo linquor, exanimor.
Ἀψυχία, ἡ, exp. inanimem esse; item, timiditas, ignavia; item, defectio, seu deliquium animi. ab ἄψυχος.
Ἀψυχος, ου, ὁ, ἡ, anima carens, inanimatus; item, timidus; ex α & ψυχή.

A Ω.

Ἄω, & ἄημι, flo, spiro. f. ἄσω. hinc ἄημα, flatus, spiritus: ἀήτης, ventus.
Ἄωδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus; idem quod ἄοσμος, sive ἄοσμον, odoris expers: ex α priv. & ὄζω, f. ὀζέσω præt. ὤζηκα, præt. med. ὦδα, oleo, odorem emitto.
Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, mane: adv. Th. ἠώς, aurora, Dor. ἀώς.
Ἀιὼν, ἀϊόνος, Dor. pro ἠϊὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, litus.
Ἀωρέω, exp. non curo, negligo: ex α pr. & ὡρέω, a Th. ὤρα, cura. Vel ἀωρέω, exp. etiam, non custodio. vide in ἄωρος.
Ἀωρί, intempestive: ex α & ὥρα.
Ἀωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas.
Ἄωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus, indecens.
Ἄωρος, qui difficulter custodiri potest: Od. μ. inde ἀωρέω, non custodio, negligo; Hesych. ex α priv. & οὖρος, ου, ὁ, custos, mutato ν in ω: vel ex α, & ὤρα, ας, ἡ, cura; unde ὠρέω, curo: & sic ἄωρος, sign. curam non gerens, negligens: & ἀωρέω, non curo, negligo.
Ἀωρόλειος, cui cutis intempestive levis, & glabra fit: Suid. ex ἄωρος, & λεῖος.
Ἀωρότοκος, intempestivo, seu immaturo partu editus; ex ἄωρος, intempestivus, & τόκος, ὁ, partus; a Th. τίκτω, pario.
Ἄωρτο, pependerat, per Sync. Jon. pro ἠώρητο, pl. perf. verbi αἰωρέω, sursum tollo. Vel dicitur Poet. pro ἦρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α pro η, & pleonasmo ϖ ω.
Ἀὼς, ἀόος, ὡς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, aurora.
Ἀωτέω, idem cum
Ἀωτίζω, ῶ, flores carpo, seu decerpo: Sic ut utrumque etiam a Themate ἄωτος.
Ἄωτος, ου, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, flos, præstantissimum in omni re, lana. Est &
Ἄωτος, auribus carens: ex α, & οὖς, ὠτὸς, auris.

B.

B Secunda litera, & dicitur Beta. In numeris est binarius. Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρὸς: Macedones β pro φ, ut Βερενίκη pro Φερενίκη: aliquando otiose præponitur, ut βρίζα pro ῥίζα.
BΑ', vocula eorum, qui se muto inclamant; ut & vocula risus; q. a. βοάω.
Βᾶ, & βᾶθι, incede, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.
Βάαλ, ὁ, nomen idoli δεσπότης, dominus: apud Sidonios primitus. Pœni contractius Bal, Chaldæi Bel idem enuntiant.
Βαάρας, talis herbæ cujusdam mirabilis. dicitur esse planta prodigiosa, & plena miraculi, qualis fertur ea, quæ herbariis lunaria vocatur; Gallice, estore ou matragon, herba præstigiatorum, nomen habens loci, in quo nascitur: apud Joseph. de Capt. Jud.
Βαβαὶ, vox inarticulata.
Βαβάζω, inarticulatam vocem edo, vagio; a βάζω.
Βαβαὶ, papæ, admirantis: adv. vel παπαί.
Βαβάκτης, ὁ, idem quod βάβαξ, loquax; item, nugator, garrulus. Eust. item, insanus; Etym. Hesych. Th. βάζω, loquor; dico; unde βαβάζω, vociferor, vagio, loquor inarticulate.
Βαβάλιον, cunabulum.
Βαβαλιστήρια, cunæ; in illis enim infantes βαβάζουσι.
Βαβίλον, αὐλεῖον, foramen, porta.
Βάβαξ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.
Βαβράζω, contente clamare, ut cicadæ cantant: q. a βάζω.
Βάβυξ, βάβυκος, ὁ, gingiva.
Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Hebr. confusio.
Βαγώας, ὁ, Persica lingua, eunuchus: Plut.
Βάγμα, idem quod βάξις, sermo, oratio; item [redacted], fama; item vaticinium. Æsch. Soph.
Βαδδὶν, lina, vestes lineæ sacerdotales; a בדים plur. τῷ בד linum.
Βάδην, pedetentim, gradatim, lento gradu, adv. a βαίνω.
Βαδίζω, eo, f. ίσω, Att. βαδιῶ: p. βεβάδικα. ab eod. Th.
Βαδιῶ, Dor. pro βαδίσω, f. a βαδίζω.
Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, a quo
Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressio.
Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus.
Βαδισμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, eundum est.
Βαδιστὴς, ῦ, ὁ, cursor.
Βαδιστικὸς, ῦ, qui ambulare potest.
Βάδος, ου, ὁ, iter; a Th. βαίνω.
Βάω, f. άσω, vado, abeo, & pro Th. βαίνω.
Βάζω, loquor, f. σω, & ξω, p. βέβαχα. Poet. verb.
Βαθέα, pro βαθὺν, Jon. acc. sing. a βαθὺς, έος, ὁ.
Βαθεῖ, dat. sing. a βαθύς.
Βαθείῃ, & Jon. έῃ, dat. sing. f. g. a βαθεῖα, ας, & Jon. ης.
Βάθεος, ου, profundus.
Βαθέως, profunde, alte, graviter.
Βάθιον, compar. pro βαθύτερος, profundior.
Βάθιστος, superlat. pro βαθύτατος, profundissimus, τῷ βαθὺς, profundus.
Βαθμηδὸν, gradatim, adv.
Βαθμὶς, ῖδος, ἡ, gradus, basis.
Βαθμὸς, ῦ, ὁ, gradus, ordo: a Them. βαίνω.
Βάθος, εος, τὸ, profunditas.
Βάθρον, ου, τὸ, gradus, subsellium: a βαίνω, eo.
Βάθρος, ὁ, idem quod βάθρον, τὸ, scala; gradus: item, sedes, scamnum; item, fundamentum, basis, solum. Th. idem.
Βαθυαγκὴς, ὁ καὶ ἡ, imas, & depressas valles habens; Alpium epith. in Epigr. ex βαθὺς, profundus, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.
Βαθύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, prudentissimus, profundi consilii: ex βαθὺς, & βουλή.
Βαθύγαιος, & βαθύγεως, ὁ καὶ ἡ, cujus solum profundum est, altus, profundus: ex βαθὺς, & γαῖα, ἡ, terra. Item ipsum terræ solum, quod a nobis calcatur; seu superficies ejus.
Βαθυγένειος, ου, ὁ, q. d. profundam barbam habens, egregie barbatus: (ἠΰγένειος) ex βαθὺς, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum; item, barba.
Βαθυγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, profundam senectutem agens, decrepitus, valde senex: ex βαθὺς, & γῆρας, αος, τὸ, senectus.
Βαθύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, eloquens: ex βαθὺς, & γλῶσσα.
Βαθυγνώμων, qui consilia sua alto pectore abstrusa habet; abstrusi ingenii; & secreti; cordatus, consultus, taciturnus: ex βαθὺς, & γνώμη, ης, ἡ, sententia. Th. γινώσκω.
Βαθυδίνης, ου, ὁ, vortices profundos habens: ex βαθὺς, & δίνη, ἡ, aquarum vortex.
Βαθύδοξος, ου, ὁ, gloriosissimus, celeberrimus: q. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.
Βαθύζωνος, ου, ὁ, ἡ, profunde cinctus: ex βαθὺς, & ζώνη.
Βαθύθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, bene lanatus, comatus.
Βαθυκαμπὴς, longe lateque curvaturam habens: Suid. valde inflexus, aut curvus, ex βαθὺς, & καμπὴ, idem quod κάμψις, inflexio, curvatio, curvatura: Th. κάμπτω, flecto, inflecto, incurvo.
Βαθυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, piscosus, profundus, altus: ut βαθυκήτεα πόντον, apud Lucianum dicitur, vel quod in profundis suis recessibus cetos habeat; vel quod habeat cete ingentia. ex βαθὺς, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, piscium maximus.
Βαθύκληρος, ου, ὁ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς, & κλῆρος.
Βαθύκολπος, ου, ὁ, ἡ, profundum sinum habens: q. βαθὺν κόλπον ἔχων.
Βαθυκρημνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet: ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνός.
Βαθυκρηπὶς, ῖδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς, & κρηπίς.
Βαθυκτέανος, profundas possidens opes, i. e. magnas, ideoque prædives: in Epigr. ex βαθὺς, & κτέανον, ου, τὸ, idem quod κτῆμα, possessio, opes, a Th. κτάομαι, acquiro, comparo.
Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, habens undas profundas, ex βαθὺς, & κῦμα.
Βαθυλειμος, ου, ὁ, ἡ, & βαθυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, lata pascua habens: ex βαθὺς, & λειμών.
Βαθυλήϊος, ferax, fertilis, q. d. profundas ferens segetes: ex βαθὺς, & λήϊον, ου, τὸ, seges, fruges.
Βαθύμαλλος, ου, ὁ, qui profundam, densamque lanam habet; villosus. Th. μαλλός.
Βαθυμήτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, qui profundum habet consilium, prudentissimus, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τουτέστι βουλὴν, ἔχων.

Βα-

Βαθέως, profunde.
Βάθυνθος, ου, ὁ, fovea.
Βάθυνσις, εως, ἡ, exaltatio.
Βαθύνω, excavo. f. υνῶ. p. υγκα. p. pass. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. a Th. βαθύς.
Βαθύξυλος, opacus, arboribusque profundis, i. e. magnis, & altis frequens. Th. ξύλον, ου, τὸ, lignum.
Βαθυπέδιος, ία, ον, qui profundum campum, seu planitiem habet; ac proinde ferax, ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.
Βαθύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui amaritudine sua in ima penetrat; i. e. summopere, & profunde amarus. Th. πικρὸς, amarus.
Βαθύπλοκος, profundi nexus. Oppian.
Βαθυπλόκαμος, comam densis cincinnis nexam habens, valde capillatus. Th. πλέκω, plecto, necto, connecto. Unde πλόκος, ου, ὁ, nexus.
Βαθύπλουτος, ου, ὁ, & βαθύπλουτος, prædives, opulentus, Th. πλοῦτος.
Βαθυπόλεμος, ου, ὁ, qui magnum, & grave bellum movet; ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.
Βαθύποτμος, infelix: in Epigr. profundi quasi fati. Th. πότμος, sors, fatum.
Βαθυπύθμην, profundum fundum habens: Etym. Th. πύθω, putrefacio. Unde πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars.
Βαθύτονος ἁρμονία, est τὸν ἦχον τὸν τόνον in infimis gradibus musicæ scalæ, ex βαθὺς, & τόνος, ὁ.
Βαθυπώγων, ὁ, valde barbatus.
Βαθυῤῥείταο, genit. Æol. pro βαθυῤῥείτου. a
Βαθυῤῥείτης, ου, profunde fluens: ex βαθὺς, & ῥέω.
Βαθυῤῥέων, idem est quod βαθυῤῥείτης, profunda habens fluenta.
Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profuditas.
Βαθύῤῥιζος, ου, alte radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.
Βαθύῤῥοος, idem quod βαθυῤῥείτης, profunde fluens. & ejusdem Thematis.
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um: in gen. βαθέος, είας, έος, dat. βαθεῖ, εῖ, in comp. βαθύτερος. βαθίων. & βάσσων; superl. βαθύτατος, & βάθιστος. Th. βάθος.
Βαθύσκαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fossus. ex βαθὺς, & σκάπτω, fodio; unde σκαφὴ, ῆς, fossio.
Βαθύσκιος, ὁ, ἡ, umbrosus: ex βαθὺς; & σκιά.
Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo: a βαθὺς.
Βαθύσπορος, qui profunde seritur; item, in quo profunde sationes fieri possunt; ex βαθὺς, & σπείρω, semino: unde σπόρος, ου, ὁ, satio, satus.
Βαθύστερνος, ου, ὁ, ἡ, profundum habens pectus. ὁ βαθέα στέρνα, ἢ στήθεα ἔχων.
Βαθύστηριξ, fulcimentum profundum habens; profunde defixus: Epigr. Th. στηρίζω, fut. ξω, figo; unde στήριγξ, fulcrum.
Βαθύστρωτος, ὁ, ἡ, alte stratus: ex βαθὺς, & στρώννυμι.
Βαθύσχοινος, ου, ὁ, ἡ, profundos habens juncos; a βαθὺς, & σχοῖνος, juncus fluviorum.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.
Βαθύτριχος, villosus; Hom. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.
Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus; βαθεῖαν φρένα ἔχων.
Βαθύφυλλος, profunda folia habens. Th. φύλλον, τὸ, folium.
Βαθύφωνος, profundam vocem habens, cui vox est gravis. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui densam habet cæsariem; ex βαθὺς, & χαίτη.
Βαθύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia; ex βαθὺς, & χεῖλος.
Βαθύχροος, qui profundo, vel denso est colore: ex βαθὺς, profundus, & χρόα, ας, ἡ, color.
Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, iverint, 3. plur. a. 2. opt. act. βαίην; a βαίνω.
Βαῖνε, imperf. Jon. ibat; a βαίνω.
Βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, & Jon. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι. a. 2. opt. βαίην. aor. 2. part. βάς. perf. pass. βέβαμαι, βέβασμαι, & βέβασμαι. Βαίνειν μεγάλα, dicitur incessu superbo, ut ἁβρὰ βαίνειν, de incessu molli, apud Luc. Sic. & ἴσα βαίνειν, apud Demost. & βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, apud Plat. & βαίνειν πρὸς ῥυθμόν, apud Plut. Item βαίνω, significat etiam, abeo: & præt. βέβηκα, exp. sæpe situs & fixus sum; fundatus & firmatus sum: ut βεβηκυίας τῆς οἰκίας ἐν δαπέδῳ, apud Xen. & βέβαιος, pro firmo & constanti; ut τὸ βέβαιον, pro firmitate, & securitate: ex Plut. Item, βαίνειν, & βαίνεσθαι, de animalium coitu dicuntur, pro, inire, & iniri: apud Aristot. de anim. l. 5.

Βαῖς, vide in βάϊς.
Βαιὸν, paulisper, parum: adv. a
Βαιὸς, ου, ὁ, parvus, modicus, unus.
Βαϊοφόρα, ων, τὰ, solennitas olivarum.
Βάϊς, ἡ, seu βάϊον, ου, τὸ, ramus proprie palmæ arboris. Joan. c. 12. & Mach. l. 1. c. 13. ita dicitur, quod non facile revelli possit; παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.
Βαίτη, seu βαίτα, ας, ἡ, indumentum ex pellibus consutis: vestis pellicea, & pastoralis: & βαίτα, Dor. pro διφθέρα.
Βαϊφόρος, exp. qui ramum palmæ gestat; ex βάϊς, & φερὸς, ὁ.
Βαιῶν, ῶνος, ὁ, piscis quidam gobio similis; quod a βαιὸς; quia parvi pretii: item, mensura apud Alexandrinos. Hesych.
Βάκανον, ου, τὸ, semen raphani, id est, brassicæ.
Βάκηλος, ου, ὁ, magnus quidem, sed stultus & mulierosus: item, eunuchus, exsectus, eviratus, spado, castratus: & sic Etym. βάκηλον, pleonasmo τοῦ β, dici tradit pro ἄκηλον. i. e. ἐπ' ἀφαιρέσει τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχοντα: nam κήλην, inquit, τὸ αἰδοῖον, viri scil. sic utitur Antiph. apud Athen. l. 4.
Βάκκαρις, vel, Βάκχαρις, εως, ἡ, baccar, herba odorata.
Βακτηρία, ας, ἡ, baculus, scipio.
Βακτήριον, ου, τὸ, idem.
Βακκάριον, sive Βακχάριον ἔλαιον, oleum, seu unguentum ex baccari: Hippocr. a βάκκαρις.
Βάκτρευμα, τὸ, nixus in baculum; item, baculus ipse, quo fulcimus nos. Eurip. a Th. βακτηρία, idem.
Βακτρεύω, & βακτρεύομαι, baculo inniti; scipione se fulcire.
Βακτηριασμὸς, ῦ, ὁ, genus dicitur esse lascivæ saltationis, apud Poll. l. 4. a βακτρεύω. quod a Th. βακτηρία, baculus.
Βάκτρον, ου, τὸ, babulus, scipio. q. a βάω.
Βακχάω, bacchor; seu bacchantium more ex hedera coronam gesto.
Βακχέβακχε, acclamatio; quæ fiebat Dionysio, seu Baccho in sacrificiis. V. Eustath.
Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi.
Βακχεῖος, ου, ὁ, pes ex brevi, & duabus longis: sic dictus, quod hymnis in Bacchum sit frequentissimus.
Βακχεύματα, των, τὰ, bacchanalia.
Βακχεύομαι, furiosus sum.
Βακχεύσιος ῥυθμὸς, Bacchicus rhythmus.
Βακχευτικὸς, bacchativus, ad bacchationem, seu Bacchantes pertinens.
Βακχευτὴς, Bacchi, seu Dionysii epitheton, in Epigr.
Βακχεύω, & Βακχιάω, Orgia celebro, debacchor.
Βάκχη, ης, ἡ, furore percita: q. a βάζω, loquor; quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τὸ βακχεῖν, Eustath.
Βάκχευσις, ας, ἡ, debacchatio, insania.
Βακχίδες. vel Βάκχαι, αἱ, Bacchi sacerdotes; quæ furore ab illo immisso agitabantur.
Βακχικὸς, κὴ, κὸν, Bacchicus.
Βάκχος, ου, ὁ, furore percitus. Bacchus.
Βάκχων, ωνος, Bacchulus: dim. a Βάκχος.
Βαλαάμ, ὁ, nomen arioli, Heb. vetustas populi.
Βαλάκ, ὁ, nomen regis, ἐκλείπων, Hebr. exinaniens.
Βαλανάγρα, ας, & Jon. η, ης, ἡ, clavis: ex βάλανος, pessulus, & ἄγρα, captura. Vel παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον.
Βαλανειόμφαλος, ὁ καὶ ἡ, epitheton esse dicitur τῶν φιαλῶν, apud Cratinum; inde dictarum, quod οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν, καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι similes essent; vel quod earum ὀμφαλὸς ἐδάφει similis esset: vel aliis de causis, quas recenset Athen. l. 11. ex βαλανεῖον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ.
Βαλανεῖον, ου, τὸ, balneum, quod dictum volunt παρὰ τὸ τὰς βαλάνους καίειν. Suidas enim glandibus veteres vesci solitos fuisse docet, earumque putamina succendisse. D. Aug. in lib. Confess. refert βαλανεῖον, appellari, quoniam βάλλει τὰς ἀνίας, i. e. anxietates pellit ex animo: vel potius, quod pellat artuum dolores; quod etymon habetur & apud Etymol.
Βαλανειώτης, ου, ὁ, exp. balneator; a Th. βαλανεῖον, τὸ.
Βαλανεὺς, έως, ὁ, & βαλανειώτης, ου, ὁ, balneator.
Βαλανεύω, proprie aquam in balneo administro, deinde in genere, servio, ministro; nam de quovis ministerio dicitur. Th. βαλανεῖον.
Βαλανηρὰ, τὰ, quæ in glandiario genere comprehenduntur. Theoph. hist. Plant. a Th. βάλανος.
Βαλανηφάγος, ου, ὁ, qui glandes edit, & vescitur; ex βάλανος, glans, & φάγω, commedo.
Βαλανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, palmulas ferens, glandifer; ex βάλανος, & φέρω.
Βαλανίζω, glandes excutio. f. ίσω. p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.
Βαλάνισσα, idem. Th. βαλανεύς.
Βαλάνινος, qui e glande unguentaria fit: ut βαλάνινον ἔλαιον.
Βαλανίτης, balnum, seu glandem referens; ut βαλανίτιδες λίθοι, apud Plin. a βάλανος, ου, ἡ, glans.
Βαλανοδόκη, ας, ἡ, foramen vectis.
Βάλανος, ου, ἡ, glans; proprie quercus fructum esse volunt, deinde ad similes aliarum quarundam arborum fructus transferri; sed est etiam glans, i. e. arbor ipsa glandifera; & est etiam ex aquatilium animantium genere, ἀπὸ τῆς πρὸς ἐκείνας βαλάνους ὁμοιότητος, ut Athen. indicat l. 3. & Aristot. l. 4. anim. & est præterea medicamentum, quod in glandis formam effictum, sedi imponitur ad dejiciendam alvum: item sic dicitur extremi penis carnosa substantia, in glandis similitudinem facta: item obex, & pessulus. i. e. μοχλὸς, sed Aristoph. & Thuc. Schol. esse vult τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ferrum scil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, & reducitur. a βάλλω, immitto.
Βαλανόω, ῶ, obice, seu pessulo trajecto obsero. Aristoph. a Th. βάλανος, glans, obex, pessulus, ferrum scil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, ac reducitur. unde clavis dicitur βαλανάγρα, ἡ, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν, vel τὸν βάλανον.
Βαλαντίδιον, ου, τὸ, crumenula: dimin. a βαλάντιον.
Βαλάντιον, seu βαλλάντιον, ου, τὸ, crumena, marsupium, sacculus: quasi a βάλλω ἐντός.
Βαλαντιοτομέω, crumenas incidere.
Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, fur zonarum; item sacculatius; ex βαλάντιον, & τέμνω, seco.
Βαλανώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, glandibus plenus; item, qui glandis est figura.
Βαλαύστιον, ου, τὸ, flos mali sylvestris Punici.
Βαλβὶς, ῖδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur, carceres, initium.
Βάλε, & βάλεν, dimisit, projecit, Jon. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. act. βαλέω, a. 2. inf. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.
Βαλέειν, Jon. & Poet. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod. Th.
Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Jon. a. 2. act. ejusd. Th.
Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. a βάλλω, jacio.
Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod. Th.
Βαλιὸς, ου, ὁ, varius, maculosus: q. φαλιὸς. item, celer; a βάλλω. Est & βαλιὸς, celer; orbus oculis.
Βάλλ', & βάλλε, jaciebat, imperf. Jon. pro ἔβαλλε a βάλλω.
Βαλληναδες, exp. qui pyra sylvatica jactu decutiunt: sic se se Argivorum pueri per jocum in quodam festo vocabant, ut Plut. refert in Hellen. quæst. ex βάλλω, & ἀχρὰς, ἀδος, pyras sylvestris, quam quidam pyrastrum vocabant.
Βάλλεαι, inducis, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass.
Βάλλεο, pro βάλλου, Jon. præs. imperat. pass. ejusd. Th.
Βαλλέσκετο, Jon. & Poet. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. sing. imperf. verbi βάλλω, jacio.
Βάλλετο, imperf. pass. Jon. pro ἐβάλλετο, βαλλόμενος, præs. part. n. g. verbi βάλλω.
Βαλλίζω, ῶ, inusit. unde f. βαλλήσω, apud Aristoph. idem quod inferius βάλλω;
Βαλλήσω, a. 1. Poet. pro ἐβάλλησα, q. a βαλλίω, pro βάλλω.
Βαλλητὺς, ύος, ὁ, jactus: ut λιθίνη βαλλητὺς, Athen. l. 9. a βαλλίω.
Βαλλίζω, tripudio: q. a βάω, eo, & ἅλλομαι, salio.
Βαλλισμὸς, ῦ, ὁ, tripudium, saltatio; cujusmodi olim ῥυμαία. Th. βάλλω.
Βάλλω, jacio, jaculor, immitto, attingo. ferio. imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ. præs. pass. βάλλομαι, abjicior. perf. βέβλημαι. plusq. perf. ἐβεβλήμην, ου, το. a. 1. pass. ἐβλήθην, a. 2. imperat. βάλετε. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc βολὴ, βέλος, βολίς.
Βαλλωτὴ, ῆς, ἡ, marrubium nigrum.
Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. m. verbi βάλλω.
Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.
Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.
Βαλσαμέλαιον, est balsami succus, seu liquor, balsaminum oleum Plinio; quod dicitur etiam ὀποβάλσαμον.

Βαλσαμίνη, a quibusdam dicitur τὸ βάρθαλμον. Diosc.
Βάλσαμον, ου, τὸ, balsamum.
Βαλσαμώδης, appellata est κασσία, cassia quaedam; ab odore simili balsami odori. Th. βάλσαμον.
Βάλωμαι, a. 2. sub. med. verbi βάλλω.
Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi βάλλω.
Βαλών, a. 2. part. act. a βάλλω.
Βᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro βῆμα, gressus. Th. βαίνω, eo.
Βάμβα, pro βάμμα, Dor. ex βάπτω.
Βαμβαίνω, inarticulate loquor, balbutio; item, dentes quatio prae metu: q. a βᾶ.
Βαμβακεύειν, mangonizare cibos.
Βαμβακίζω, frigore tremo; idem quod βαμβαλίζω.
Βαμβακοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, bombycibus similis: Diosc. ex βάμβαξ, pro βόμβυξ, & εἶδος.
Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, tremo.
Βᾶμεν, βᾶμες, eamus. Dor. pro βῶμεν, a. 2. sub. a. 2. ἔβην, verbi βῆμι pro βαίνω.
Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acetum, salsamentum: a praet. pass. verbi βάπτω.
Βὰν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβην, verbi βαίνω.
Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.
Βαναυσικός, ῦ, ὁ, mechanicus.
Βάναυσος, ου, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, qui quampiam artem mechanicam tractat, sive qui manibus sibi victum quaerit: precipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, quasi βαύναυσος; q. ex βαῦνος αὔω, qui fornacem, seu caminum accendit ad conficienda sua opera. Item sedentarius artifex, seu sellularius sic dicitur. Item βάναυσος φιλότης, exp trivialis amicitia. Item pro inepte magnifico sumitur βάναυσος, apud Aristot. Eth. 5. inquit Bub.
Βαναυσουργία, opus, quod ad caminum, seu fornacem conficitur; opus mechanicum; seu opus ejus, qui artem mechanicam profitetur: Poll. ex βάναυσος, & ἔργον.
Βαναυσουργός, qui opus ad caminum, seu fornacem conficit: item, qui artem exercet sedentariam, & illiberalem.
Βαναύσως, ut βαναύσως τραφέντες, citat Bud. ex Chrysost. quod esse ait quasi παχυμερῶς, crasse, Est adv. a Th. βάναυσος.
Βάντες, conscendentes, pl. nom. a. 2. part. m. g. βάς ab aor. 2. ἔβην, verbi βαίνω.
Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo; a βάζω, loquor.
Βαπτίζεσθαι, V. in βαπτίζω.
Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo, f. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. fut. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι: a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo.
Βαπτικός, ῦ, ὁ, tingendo aptus, tinctilis.
Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum.
Βάπτισμα, ατος, τὸ, baptisma.
Βαπτισμός, ῦ, ὁ, lotio.
Βαπτιστής, ῦ, ὁ, Baptista.
Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; a βαπτίζω, quod a βάπτω.
Βαπτός, ῦ, ὁ, tinctus.
Βάπτρια, ας, ἡ, quae inficit, & tingit.
Βάπτω, intingo, mergo, lavo, f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται.
Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis, Heb. filius patris: ex בר filius; & אב pater.
Βαραγχιάω, pro βραγχιάω, raucesco, per pleonasmum τῦ α. V. βράγχος.
Βάραγχος, pro βράγχος, raucedo, raucitas.
Βάραθρον, ου, τὸ, fossa profunda, exitium, pernicies. Attice βέρεθρον, proprie fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.
Βαραθρώδης, ὁ & ἡ, voraginosus: a βάραθρον.
Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. benedicens Domino.
Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, barbarorum more vivo, ago, loquor.
Βαρβαρικός, ἡ, ὸν, ὁ, barbaricus.
Βαρβαρικῶς, barbare.
Βαρβαρισμός, ῦ, ὁ, barbarismus, idioma barbaricum.
Βαρβαριστί, more barbarorum: adv.
Βάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, barbarus, rudis, non Graecus, extraneus; pronunciatione vitiosa, & insuavi utens, literasque male exprimens, blaesorum, balborumque more. hanc enim primam vocabuli hujus signif. fuisse Strabo l. 14. scribit, per onomatopoeiam factum esse addens. Unde βάρβαρος dicitur etiam, cujus est peregrinum & ignotum idioma, ut 1. Cor. c. 14. v. 11. Sed exp. & agrestis; qui agrestibus moribus est praeditus: item, inhumanus, ferus.
Βαρβαροστομέω, barbare pronuncio, vel loquor. a βάρβαρος, & στόμα, τος, os, oris.
Βαρβαροστομία, vitium, quo quis barbare verba linguae alicujus pronuntiat.
Βαρβαρόστομος, qui barbare effert verba alienae linguae.
Βαρβαροφωνέω, barbare loquor; barbaro sermone utor.
Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, rudis in voce: a βάρβαρος, & φωνή, vox.
Βαρβαρόω, ῶ, exp. barbarum reddo, i. e. agrestem, vel ferocem, effero; efferatum reddo: sed exp. etiam barbarorum potestati subjicio, & in pass. βαρβαροῦμαι, efferor, barbarus fio: Th. βάρβαρος.
Βάρβιλον, τὸ, legitur etiam in neut. pro βάρβιλος, arbor ex osse mali Persici nata: Eust.
Βάρβιλος, ου, ἡ, nomen arboris.
Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbito canere. Them. βάρβιτος.
Βάρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum, instrumentum musicum multarum chordarum.
Βαρβιτῳδός, qui lyra, vel barbito canit: Lucian. ex βάρβιτον, & ᾠδός, idem quod ἀοιδός, ῦ, ὁ, cantor. Th. ἀείδω, & ᾄδω, per crasin, canto.
Βάρδιστος, tardissimus, superl. pro βράδιστος, vel βραδύτατος: comp. βράσσων, ὁ, ἡ, Poet. pro βραδίων, & βραδύτερος, a βραδύς, tardus.
Βαρέα, graviter: adv. vel Jon. pro βαρεῖα, a βαρύς.
Βαρέα, ας, ἡ, f. g. βαρεᾶς, Dor. pro βαρείας: a βαρύς, εῖα, ύ, gravis. Th. βάρος.
Βαρείσθω, gravetur, praes. imperat. pass. a βαρέω.
Βαρέω, gravo, onero. f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος.
Βαρέως, adv. graviter, moleste; ab eod. Them.
Βάρημα, τὸ, gravitas: a βαρέω.
Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Heb. filius haurientis aquas.
Βαριησοῦς, ῦ, ὁ, nomen viri. Heb. filius Jesu.
Βαρῖνος, barinus; piscis est genus, quod nec ovum, nec semen genitale, seu foetificum habet: Aristot. Hist. anim. l. 4. deducitur a Th. βάρος, εος, τὸ.
Βάρις, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita, & regia.
Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jonae.
Βαρνάβας, α, ὁ, nomen viri, Syr. filius consolationis.
Βάρος, εος, τὸ, pondus, onus, molestia: q. βία ὀρῦσα.
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius quietis.
Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, nomen viri, qui filius Thimaei.
Βαρυαλγής, & βαρυάλγητος, gravi dolore percitus: qui graviter dolet: item interdum dicitur βαρυάλγητον, quod gravem dolorem affert: Soph. ex βαρύς, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Βαρυαχής, Dor. pro βαρυηχής, gravisonus, gravem sonum edens: ex βαρύς, ἦχος, sonus.
Βαρυβόας, gravi clamore boans: Pind. apud Plut. ex βαρύς, & βοάω, boo, clamo; unde βοάς, ὁ, clamosus.
Βαρύβρεμος, ὁ καὶ ἡ, perstrepens: horrisonus: ex βαρύς, & βρέμος, strepitus.
Βαρυβρεμής, idem quod βαρύβρεμος, gravisonus, gravistrepus.
Βαρύγδουπος, ου, & Jon. οιο, ὁ, per epenthesim τῦ γ: metri gratia dicitur pro βαρύδουπος, a βαρύς, & δοῦπος, sonitus.
Βαρύγλωσσος, maledicus: ex βαρύς, & γλῶσσα, lingua.
Βαρυγούνατος, ου, ὁ, Poet. idem ac βαρύγουνος, ου, ὁ, gravia, seu infirma genua habens, ex βαρύς, & γόνυ, genu.
Βαρύγυιος, exp. gravis, seu gravatus membris; membra habens gravia; item, membra aggravans: ex βαρύς, & γυῖον, τὸ.
Βαρυδαιμονέω, f. ήσω, Aristoph. ἄθλιός εἰμι, miser sum, & infelix.
Βαρυδαιμονία, gravis fortuna; grave infortunium: Apud Lys. ex βαρύς, & δαίμων.
Βαρυδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, adversa fortuna laborans, ἀτυχής: ut βαρυδαίμων ψυχή, in Epigr. infelix anima.
Βαρυδάκρυς, υος, & Βαρυδάκρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctuosus: ex βαρύς, & δάκρυ, lacryma.
Βαρύδεσμος, exp. gravi vinculo ligatus: Nonn. ex βαρύς, & δεσμός, ὁ.
Βαρύδικος, gravem poenam inferens: ex βαρύς, & δίκη, ἡ.
Βαρύδουπος, gravem sonitum edens; gravisonus: ex βαρύς, & δοῦπος.
Βαρύζηλος, aemulus, invidus: vel invidiosus, infestus: ex βαρύς, & ζῆλος.
Βαρυηκοΐα, auditus hebetatio; seu tarditas, & gravitas auditus: ex βαρύς, & ἀκοή, ἡ.
Βαρυήκοος, qui gravi est auditu; cui hebetes sunt aures, & βαρυήκοοι νότοι, dicuntur obtundentes auditum, & hebetantes venti:
Βαρυηχής, vide βαρυαχής.
Βαρύθει, gravatur, 3. sing. praes. a βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor: a βαρύς. Th. βάρος.
Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, irascor.
Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas animi.
Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo ferox.
Βαρυθύμως, gravato animo: adv. ex βαρύς, & θυμός.
Βαρύθω, dicitur pro βαρύνομαι, gravor. premor: a βαρύνω.
Βαρυκάρδιος, cui cor grave est; gravatum cor habens; stolidus; Hesych. ex βαρύς, & καρδία, ἡ.
Βαρυκέφαλος, grave, & ponderosum caput habens: ex βαρύς, & κεφαλή, ἡ.
Βαρύκομπος, ου, ὁ, ἡ, gravem strepitum edens: ex βαρύς, & κόμπος, sonitus.
Βαρύκτυπος, ου, ὁ, gravistrepus, graviter fremens; ex βαρύς, & κτυπέω, factum ex τυπέω, resono. Th. τύπτω.
Βαρύλλιον, τὸ, ponduiculum; est diminut. a Th. βάρος, εος, τὸ.
Βαρύλογος, ου, ὁ, qui gravem, ac odiosam orationem habet, maledicus. Ex βαρύς, & λόγος. Th. λέγω.
Βαρύλυπος, graviter dolens; gravi animi aegritudine, & molestia affectus; & de re gravem dolorem afferente. ex βαρύς, & λύπη, ἡ.
Βαρυμάνιος, ου, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, iracundus: ex βαρύς, & μανία, furor, Th. μαίνομαι, insanio.
Βαρύμηνις, cujus gravis est ira; aegre placabilis: dicitur a Poetis de Medea. Item ponitur & τὸ βαρύμηνι, substantive, pro gravi ira, seu acerbo odio, & vix placabili: ex βαρύς, & μῆνις, ιος, ἡ, ex quibus etiam comp. βαρυμήνιος, & βαρυμάνιος, & idem significant.
Βαρύμοχθος, cum gravibus doloribus conjunctus: in Epigr. ex βαρύς, & μόχθος, ὁ.
Βάρυνθεν, Boeot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi βαρύνω.
Βαρύνοσος, & βαρυνόσος, gravi morbo implicitus; vel graves morbos incutiens: ex βαρύς, & νόσος, ἡ.
Βαρύνω, gravo, premo. imperf. βάρυνον, Jon. f. υνῶ, p. βεβάρυγκα, a. 1. pass. ἐβαρύνθην. a. 1. sub. βαρυνθῶ. a βαρύς, quod a βάρος.
Βαρύνωτος, gravi tergore, seu testa onustus; de ostreo dicitur, apud Empedocl. ex βαρύς, & νῶτος, ὁ.
Βαρύοδμος, idem quod βαρύοσμος.
Βαρυόπας, ου, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, gravisonus, gravem vocem habens. Jovis Epith. a βαρύς, & ὤψ, ὀπός, vox.
Βαρυόργητος, qui gravi exardescit ira: ex βαρύς, & ὀργή, ἡ.
Βαρύοσμος, & βαρύοδμος, graviter olens: ex βαρύς, & ὄζω, unde ὀσμή, & ὀδμή. ἡ.
Βαρυπαθέω, graviter afflictus sum: Plut. ex βαρύς, & πάθος, εος, τὸ.
Βαρυπάλαμος, ὁ, gravia moliens: Pind. ex βαρύς, & παλάμη, ἡ, palma manu.
Βαρυπειθής, ὁ, tardus ad parendum, q. d. gravis ad parendum, i. e. qui non facile ad parendum impellitur; item minime agilis; Nonn. ex βαρύς, tardus, & πείθω, suadeo.
Βαρυπενθής, ὁ, & βαρυπένθητος, ου, ὁ gravi luctu oppressus; graviter lugens: item gravem luctum, & moerorem afferens.
Βαρυπένθεια, ἡ, gravis luctus: ex βαρύς, gravis, & πένθος, εος, τὸ, luctus.
Βαρυπήμων, ὁ, gravi detrimento affectus; vel gravia detrimenta afferens: sed exp. & miser: Suid. ex βαρύς, gravis, & πῆμα, τὸ, clade.
Βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. part. praes. a βαρυπνείω. Ex βαρύς, quod a βάρος, onus, & πνείω, Poet. pro πνέω, spiro.
Βαρύπνους, ὁ, graviter spirans: ex βαρύς, gravis, & πνοή, ἡ, flatus.
Βαρύποτμος, ὁ, cujus sors difficilis est; i. e. misera, infelix. unde βαρυποτμώτατος, in superl. infelicissimus, infortunatissimus: apud Eurip. in Hippol. & in Phoen. ex βαρύς, & πότμος, ὁ, sors.
Βαρυπρεπής, ὁ, valde decorus; decore insignis: item praeclarus: magnificus: item sumptuosus. ex βαρύς, & πρέπω.
Βαρύπυκνον, τὸ, omne illud, quod in ordinem stationem plenum, & firmatum τῷ πυκνῷ, cum turba intrat, ac molestia: ex βαρύς, & πυκνός, solidus in significatione musica.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρύν. comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος. Th. βάρος, τὸ, pondus.

Βαρυσίδηρος ῥομφαία, gravis ferro ensis: ex βαρὺς, & σίδηρος, ὁ, ferrum.

Βαρύσταθμος, ου, ὁ, graviter ponderans; gravis. unde βαρυσταθμέω, & βαρυσταθμίζω, pondus, & gravitatem addere, vel adjicere. Vide σταθμὸς, ὁ, statera.

Βαρυστενάχω, graviter gemo, Poet. pro στενάζω, f. ξω: a στενὸς, ῦ, angustus.

Βαρύστομος, ὁ, os habens grave: ex βαρὺς, & στόμα, τὸ, os, oris.

Βαρύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter suspirans, infelix, luctuosus.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro δυστυχὴς, infelix, qui graves calamitates fert: ex συμφορὰ, calamitas, quod ex σὺν, & φέρω, fero.

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus: ex βαρὺς, & σφάραγος, sonus.

Βαρύτεροι, οἱ, morosiores, comp. a βαρὺς, gravis.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas. Th. βάρος.

Βαρυτιμέω, pretium augeo, & gravius reddo; solito graviori pretio vendo: Suid. a βαρύτιμος, pretiosus.

Βαρύτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretiosus, q. gravis pretii, quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium; quod a τίω, honoro.

Βαρύτλητος, ὁ, pondus, aut grave aliquid ferens; laboriosus; ex βαρὺς, & τλάω, f. τλήσω. unde τλητὸς, ὁ, tolerabilis.

Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, gravi tono profero.

Βαρύτονος, ου, ὁ, ϗ ἡ, gravitonus.

Βαρυτόνως, gravi tono; adv. ex βαρὺς, & τόνος, quod a τείνω, tendo.

Βαρυύμνων ἁγίων, in Epig. hymnorum sanctorum: (& proinde substantive, sicut ὕμνων) ex βαρὺς, & ὕμνος, ὁ, hymnus.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, qui gravem sonum habet, gravisonus: ex βαρὺς, & φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφορτος, ου, ὁ, ϗ ἡ, gravis, onustus: ex βαρὺς, & φόρτος, ὁ, onus.

Βαρυφρονέω, graviter mente sum affectus: ex βαρὺς, & φρὴν, mens.

Βαρυφροσύνη, ἡ, status mentis graviter affectæ, & curis ac molestiis velut gravatæ.

Βαρύφρων, ὁ, cui mens est gravis, & curis onusta; qui mente graviter est affectus.

Βαρύφωνος, ὁ, cui vox est gravis.

Βαρυφωνία, ἡ, vocis gravitas: Poll. l. 2. ex βαρὺς, & φωνὴ, ἡ, vox.

Βαρυηχὴς, ὁ, gravisonus; idem ac βαρυαχὴς, gravem sonum, vel sonitum edens.

Βαρύψυχος, ὁ, qui gravi, & ignavo animo est: ex βαρὺς, & ψυχὴ, ἡ, animus.

Βαρυώδυνος, ὁ, qui graves dolores patitur, vel affert. ex βαρὺς, & ὀδύνη, dolor.

Βαρυωπέω, ῶ, visu sum gravato. ægre, & difficulter cerno; ex βαρὺς, & ὤψ, ὠπὸς, visus.

Βὰς, ἄντος, ingressus, in nom. pl. βάντες, part. act. a βαίνω, eo.

Βᾶσαν, insistentem, aor. 2. part. f. g. in masc. βὰς. ab eod. Them.

Βασανίζω, exploro, torqueo, excrucio. f. ίσω: p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. sub. βασανίζω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. βασανίσαι. præt. pass. βεβασάνισμαι. aor. 1. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος, ὁ, examen.

Βασανιστὴς, ῦ, ὁ, explorator, tortor.

Βασανισμὸς, ῦ, ὁ, cruciatus: a præt. pass. βασανίζω, crucio.

Βασανιστήριον, τὸ, locus, in quo homines torquentur: item cruciandi genus, tormentum, cruciatus.

Βασανίστρια, ας, ἡ, quæ torquet, examinat, vel explorat. a βασανίζω, & a seq. Th.

Βάσανος, ου, ὁ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquisitio per tormentum.

Βάσδημες, Dor. & Æol. pro βήσομεν, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, progredientur, 3. pl. f. 1. m. a βαίνω, & f. βήσομαι.

Βασίλεια, ας, ἡ, Regina, regia uxor: Od. φ.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum.

Βασιλειάω, ῶ, regnum affecto. est ἐφετικὸν ῥῆμα, i. e. desiderativum verbum.

Βασιλείδης, ὁ, Regis filius: Suid.

Βασιλείδιον, τὸ, regulus: Plut.

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, regia: pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, regum palatia.

Βασίλειος, ου, ὁ, ἡ, regalis.

Βασίλευε, regna, præs. imperat. βασιλεύμεν, præs. inf. Jon. pro βασιλεύειν, a βασιλεύω, a seq. Th.

Βασιλεὺς, έος, έως, Poet. & Jon. ῆος, ὁ, rex: q. βάσις λαῦ, idest, λαοῦ, populi.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, comp. augustior: & in superl. βασιλεύτατος, regno dignissimus: a βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλεύω, regno, impero, sum rex, regnum adipiscor. f. εύσω. p. βεβασίλευκα: a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them.

Βασιλήη, ἡ, regnum, βασιλεία: Soph.

Βασιλῆϊ, Jon. pro βασιλεῖ; dat. sing. βασιλῆος, gen. Jon. & Poet. pro έως. a βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιληΐη, ἡ, regnum, regia aula: Herodotus.

Βασιλήϊον τὸ, palatium, regia.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, regale, pro βασίλειον, Poetica dialysi.

Βασιλήϊος, ὁ, ϗ ἡ, regalis, regius.

Βασιληΐς, ίδος, ἡ, regia: quod a βασίλειος, per dialysin Jon. βασιλήϊος.

Βασιλίζω, f. ίσω, p. ικα, regiæ parti faveo; vel Regis more ago; regiam speciem præfero: Ap. in Mithrid. Them. βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλικὴ, ἡ, basilica; domus regia; vel ampla, & spatiosa, in qua agebantur causæ, & conciones.

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, a, um: a βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλικῶς, regaliter: unde βασιλικώτερον, augustius; & βασιλικώτατα, augustissime.

Βασιλίνδα, ludi genus est, in quo qui sorte rex factus est, facienda imperat; cui vero servum esse obvenit sorte, imparata facit. Poll.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; item serpens sic dictus. Th. βασιλεὺς, rex.

Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervius; Gal. ἐπιβάσιμος, qui accessui expositus est; accessus, passive; qui potest adiri: Nazianz. ejusdem Th. cum βάσις, basis.

Βάσις, εως, ἡ, basis fulcimentum, gressus, planta pedis, pes, rhythmus: a βαίνω, eo p. pass. βέβαμαι, αμαι, mutato, η in α breve.

Βάσκε pro ἴθι, vade, accelera, præs. imperat. a βάσκω, Poet. pro βαίνω. ab inusitato βάω.

Βασκαίνω, fascino, invideo, criminor. f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα, a. 2. ἐβάσκανον. q. a φάσκω κακὰ, dico horrenda: vel q. φαεσκαίνω; i. e. φάεσι καίνω, h. e. oculis interficio.

Βασκαντικὸς, ὁ, fascinatorius: Plut.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, fascinatio, calumnia.

Βασκάνιον, ου, τὸ, fascinum; odium: Poll.

Βάσκανος, ου, ὁ, ἡ, invidus, malignus, fascinans.

Βασκάνως, invide: a βασκαίνω, invideo.

Βασκοσύνη, ἡ, fascinatio. fascinum.

Βάσκω, apud Poet. pro βαίνω, vado.

Βασμὸς, ῦ, ὁ, gradus; Attice pro βαθμὸς, a βαίνω, gradior.

Βασεῦνται, pro βήσονται, gradientur, 3. pl. f. 1. Æol. a βασεῦμαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω, gradior.

Βάσσα, ας, ἡ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, concavitas.

Βασσάρα, ας, ἡ, sive βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus; item meretrix, & vulpes: in qua signific. dicitur & βασσάριον, apud Herod. Etym. & Suid. vid. infra βασσαρικός.

Βασσαρικὸς, ὁ, vulpinus: Hesych. a Th. βασσάρα, ἡ, vulpes.

Βασσαρικὸς, idem ac βακχικὸς, ὁ Bacchicus: a Th. βασσάρα, seu βασσάρη, prout signif. τὴν βάκχην: Eusth. autem dicit. βασσάρας esse Bacchi nutrices; ita nominatas διὰ τὸ βάζειν ἐν αὐτῷ ποιεῖσθαι, διὰ τὸ μανιῶδες. Sicut etiam meretrix dicitur βασσάρα, seu ρη, quod veluti furore quodam in libidinem ruat; ut αἱ βάκχαι, quæ βασσάραι dicuntur, Bacchico quodam & lymphato furore perhibentur agitatæ fuisse. Item βασσάρα, pro calceamento, ita dicitur παρὰ τὸ τῇ βάσει ἁρμόζειν, ut tradit Etym.

Βασσαρὶς, ἡ, dimin, a Th. βασσάρα, significat non solum τὴν βασσάραν τὴν βάκχην, sed etiam τὴν βασσάραν τὴν ἀλώπεκα; ut Etym. testatur: item pro meretrice, ex Epigr.

Βάσσων, ὁ, profundior: irregularis comparativus est a βαθὺς, profundus: unde comp. βαθύτερος, & βαθίων; item βάσσων, profundior.

Βασταγὴ, ἡ, & βάσταγμα, τὸ, onus: quod scil. portatur: a βαστάζω, porto.

Βαστάζω, porto, bajulo, libro, sustineo. f. σω. & Dor. βαστάξω, p. βεβάσταχα. a. 1. ἐβάσταξα. a. 1. inf. βαστάσαι. a. 1. part. βαστάσας, αντος: quasi a βάω, & στάω.

Βάσωμες, Dorice pro βῶμεν, 1. pl. præs. sub. βάω, quod a fut. formatum est. Th. βαίνω, eo.

Βαταλίζεσθαι, turpiter, & effœminate vivere.

Βάταλος, ου, ὁ, mulierosus, effœminatus: a Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, τὸ, patella, πατάνιον, patina. Delphorum est β π.

Βατάνιον, ου, τὸ, apud Siculos patella dicitur: & πατάνιον, pro eodem. β etiam pro π.

Βᾶτε, Dorice pro βῆτε, ite, 2. pl. a. 2. imperat. a βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, eo.

Βατέω, f. ήσω, coeo: de animalium coitu venereo dicitur: unde βατέειν maribus; & βατέεσθαι fœminis tribuitur: per Sync. βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατεῦντι, pro βατέουσι, q. a βατίω, inus. Th. βαίνω, eo.

Βατέω, ῶ, ήσω, vado: inusitatum est, nisi in compositione, pro Them. βαίνω. sed exp. etiam calco, pro πατέω. lingua Delphorum. Plut. in Hell.

Βάτην, iverunt, Dor. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, & βάτων ἔβησαν, iverunt, in pl. a βαίνω, eo.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; item meta, & limen.

Βατήριος, ου, ὁ, scansorius; a βαίνω, eo.

Βατιὰ, ας, ἡ, idem ac βάτος, rubus.

Βατιάκη, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόποι, οἱ, dicebantur, qui avidius inhiantes ταῖς βατίσι, eas in foro piscario intentiore oculo persequuntur, circumquaque respectantes. Aristoph. A βατὶς & σκοπὸς, ῦ, ὁ, ϗ ἡ, speculator, explorator; a Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Βάτεια, ἡ, Il. β. in Bœotia collis quidam erat circa Trojam, dictus ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν βάτων, rubetum: a Th. βάτος, ου, ἡ, rubus.

Βάτινος, ὁ, adject. rubeus: i. e. qui est e rubo.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus; per diminutionem pro βάτος dicitur, apud Aristoph.

Βατὶς, herbæ nomen, a rubi similitudine aliqua: Plin. Item piscis quidam; qui & βάτος, dicitur apud Athen.

Βατοδρέπης, ὁ, rubos decerpens: ex βάτος, rubus, & δρέπω, seu δρέπομαι, decerpo.

Βατόεις, εντος, ὁ, qui est ex rubo, vel rubo assimilis. Theocr.

Βάτος, ου, ἡ, rubus, sentis: q. ἄβατος, inaccessus: vel a βία, & ἄτη, quod violenter lædat.

Βάτος, ου, ὁ, batus nomen mensuræ liquidorum, ab Hebr. בת. Item piscis nomen, qui & βατὶς dicitur.

Βατὸς, ῦ, ὁ, pervius: ut βατὴ γῆ apud Naz. a Th. βαίνω, f. βήσομαι, a βάω.

Βατράχειος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ranalis: ut βατράχειος μοῖρα, apud Suid.

Βατραχίζω, in morem ranæ nato. Th. βάτραχος, ου, ὁ, rana.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus; genus herbæ: Diosc. Item coloris species erat, quo ante inventas personas faciem ungebant: Aristoph.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, vestis ad ranarum colorem accedens: Aristoph. Schol.

Βατραχιοῦς, ου, ὁ, pars quædam in cithara. Hesych.

Βατραχίτης, λίθος, batrachites lapis. Plin.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum, & murium pugna: a βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod a μάχομαι, pugno.

Βάτραχος, ου, ὁ, rana, Jon. βότραχος: q. a βοῶ τραχὺ. Est & tumor sub lingua maxime pueros infestans.

Βατταρίζω, balbutio: item garrio, idem ac βαττολογέω, blatero.

Βατταρισμὸς, ῦ, ὁ, titubantia, & hæsitantia: linguæ impedimentum, & offensio in loquendo. unde plur. βατταρισμοὶ, οἱ, nugæ.

Βατταριστὴς, ῦ, ὁ, titubator, hæsitator, qui impedite loquitur; vel etiam nugator, blatero. a βατταρίζω, balbutio. Th. Βάττος, Battus, Poeta garrulus.

Βαττολογέω, loquax, verbosus sum, deblatero, nugor: fem. ήσω. perf. βεβαττολόγηκα. aor. 1. ἐβαττολόγησα. 2. plur. aor. 1. sub. βαττολογήσητε.

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; cui opp. λακωνισμός. Item titubatio in loquendo: a λόγος & βάττος.

Βάττος, ου, ὁ, Battus, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item Poeta garrulus, & ineptus, qui eadem crebrius iterabat.

Βατύλη, ας, ἡ, nana, fœmina pusilla: quia βαιὰ, parva.

Βάτω,

Βάτω, veniat, a. 2. imper. βῆθι, βάτω: ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω, eo.
Βατόεις, ὁ, rubens; qui est ex rubo, aut rubo similis.
Βαυβάω, ῶ, dormio; item sopio.
Βαυβὼ, ἡ, fuit dicta nutrix Cereris, quod eam infantem adhuc sopierit.
Βαΰζω, f. ξω, p. χα, latro, as: fictum a canum latratu, βαῦ, βαῦ.
Βαυκαλάω, & Βαυκαλίζω, sopio cantu, nutricis modo: Hesych. Suid. a Th. βαυβάω, sopio.
Βαυκαλὶς, ἡ, patera: ex Italico boccale.
Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris: quia βαΰζει, cum ei aqua infunditur.
Βαύκαλις, in Epigr. baucalis. vas, ad refrigerandum: a Βαυκαλὶς, patera.
Βαύκαλος, ὁ, idem ac βαυκὸς, jucundus.
Βαυκίδες, αἱ, calceamenti genus Jonici: Poll. l. 7. reducitur ad Th. βαυκὸς.
Βαυκίζομαι, delicior, lascivio, Hesych. Etym.
Βαυκίσματα, τὰ, deliciæ.
Βαυκισμὸς, ὁ, species, lascivæ saltationis: a Th. βαυκὸς, jucundus.
Βαυκὸς, ἡ, ὁ, jucundus, delicatus.
Βαῦν, ὁ, dicitur etiam pro Th. βαῦνος, ὁ.
Βαῦνος, ου, ὁ, fornax: caminus; q. ab αὔω, uro.
Βαΰσδεν, Dor. pro βαΰζειν, latrare. vide Βαΰζω, latro.
Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor.
Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio: item tinctura, color: a βάπτω, tingo.
Βαφικὸς, ἡ, ὁν, tinctorius. unde βαφικὴ, scilic. τέχνη, tinctoria ars. Th. βάπτω, tingo.
Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βάψῃ, 3. sing. a. 1. sub. a βάπτω, intingo.
Βάψις, εως, ἡ, q. d. tinctio; ipse tingendi, aut mergendi actus: Poll. ab eod. Th.
Βάω, inus. unde βῆμι, βαίνω, eo.

B Δ.

Βδάλλω, mulgeo, sugo. f. αλῶ. p. ἔβδαλκα.
Βδάλσις, mulctus. Item succus. Th. βδάλλω, mulgeo.
Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga.
Βδέλλιον, ου, τὸ, & βδέλλα, arbor quædam Arabica; & lacryma ejus.
Βδέλος, fœtor extinctæ lucernæ; crepitus ventris.
Βδέλλω, idem ac βδάλλω, sugo.
Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, abominatio, res execranda; item fœtor: a βδελύσσομαι, execror. Th. βδέω, pedo.
Βδελυκτὸς, ὁ, ἡ, abominabilis, e.
Βδελυρία, ἡ, summa, & perdita impudentia; ingens protervia: Plut. impura vita.
Βδελυρὸς, ὁ, impurus, scelestus.
Βδελυρῶς, flagitiose, impure.
Βδελύσσομαι, & βδελύττομαι, abominor, execror, fastidio. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. Th. βδέω, pedo.
Βδελυχμία, ἡ, execratio, abominatio; item nausea, & fœtor: a βδέω, pedo.
Βδέσματα, τὰ peditus.
Βδέω, f. έσω, & ήσω, pedo, flatum ventris emitto.
Βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris; item crepitus; & fœtor extinctæ lucernæ. Th. βδέω, pedo.
Βδύλλω, idem ac Th. βδέω, pedo: item timeo, tremo: apud Arist. in Equit.

B E.

Βέβαα, ivi, perf. Jon. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α mutato; & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, a βαίνω, eo. Alii volunt esse perf. med.
Βέβαιος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus: q. a βέβαα. compar. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτέρα.
Βεβαιότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas.
Βεβαιοῦμαι, fidem facio; pro comperto habeo; affirmo, confirmo: item stabilio. Thucyd.
Βεβαιόω, confirmo, stabilio, certum reddo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præs. inf. pass. βεβαιόεσθαι, οῦσθαι: perf. pass. βεβεβαίωμαι. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, firmus.
Βεβαίως, adv. firme, tuto, explorato.
Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, corroboratio.
Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, sancitor: Plut.
Βεβαιωτικὸς, confirmativus: Eustath. a βεβαιόω, confirmo.
Βέβαμεν, ivimus, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, eo. At βεβάμεναι, est perf. inf. Poet. pro βεβηκέναι.
Βεβαὼς, ὁ, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. a βαίνω, eo.
Βέβαλος, ου, ὁ, Dor. pro βέβηλος, profanus.
Βεβαρημένος, η, ον, gravatus, a, um, perf. part. pass. a βαρέω, gravo. Th. βάρος, onus.
Βεβαρηὼς, Jon. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & them.
Βέβασαν, ingressi erant, per Sync. pro ἐβεβήκεσαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, plusq. p. ind. act. a βέβηκα, & Jon. βέβαα.
Βέβαφα, tinxi, perf. act. a βάπτω, intingo.
Βεβὼς, ῶτος, ὁ, stans, perf. part. per crasin pro βεβαὼς, a βαίνω, eo.
Βέβηκα, ivi, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Jon. pro ἐβεβήκειν, ejusd. Thematis.
Βέβηλα, sacra, ad quæ profanis accessio erat: (a seq. βέβηλος, q. d. cujus limen ingredi cuilibet fas est; & ex consequenti, profanus) quibus opponuntur ἀβέβηλα.
Βέβηλος, ου, ὁ, ἡ, profanus. Th. βηλὸς, limen domus.
Βεβηλόω, profano, contamino. f. ώσω. p. βεβεβήλωκα, aor. 1. ἐβεβήλωσα, ab eod. Th.
Βεβήλωσις, ἡ, profanatio: Lev. 21. verbale a 3. perf. præt. pass. verbi βεβηλόω.
Βεβίακα, vim intuli, perf. act. a βιάω: perf. part. pass. βεβιασμένος, vi tractus. Th. βία, vis.
Βεβίωμαι, perf. pass. & in 3. sing. βεβίωται, vita peracta est. βεβιωμένος, vivendo peractus, perf part. a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.
Βέβλαβα, nocui, præt. m. verbi βλάπτω, noceo.
Βέβλαμμαι, offensus sum, perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejusd. Th.
Βεβλάστηκα, pullulavi, perf. act. a βλαστάνω, germino.
Βέβλαφα, perf. act. a βλάπτω, noceo.
Βέβληαι, vulneratus es, Jon. pro βέβλησαι, a perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.
Βεβλήαται, Jon. pro βέβληνται, 3. pl. perf. βεβλήατο, Jon pro ἐβέβληντο, plusq. perf. ejusd. Thematis.
Βέβληκα, jaculatus sum, perf. act. βεβλήκειν, Jon. pro ἐβεβλήκειν, plusq. perf. &
Βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. unde βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι inf. a βάλλω, jacio.
Βεβοήαται, Jon. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. pass. a βοάω, clamo.
Βεβολήαται, 3. pl. perf. pass. Jon. pro βεβόληνται.
Βεβολήατο, ejecti erant, plusq. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι; unde βέβληντο, & interjecto ο, βεβόληντο, & Jon. βεβολήατο. Alii a βολέω inusitato derivare malunt.
Βεβολημένος, ὁ, agitatus, pro βεβλημένος, perf. part. pass. verbi βάλλω, jacio.
Βέβουλα, volui, præt. m. verbi βούλομαι, volo.
Βεβούλευμαι, deliberavi, perf. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.
ΒΕ'ΒΡΑΞ, & βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ species aquæ, piscis, in pl. βεβράδες, ων, αἱ.
Βέβρεγμαι, irrigatus sum, perf. pass. & part. βεβρεγμένος, madidus: a βρέχω, rigo.
Βεβρίμωκα, strepui, perf. act. a βρίμω, fremo.
Βέδρυμα, pars illa, quæ inter maxillas est.
Βέβριθα, gravis fui, præt. med. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθὼς, & in f. g. βεβριθυῖα.
Βεβριθῶς, gravate: Hesych. adv. a βεβριθὼς, gravatus.
Βεβρισμένος, obrutus, perf. part. pass. a βρίθω, sum gravis.
Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. a βρέχω, irrigo.
Βέβρυχα, fremui, perf. act. verbi βρύχω, strido.
Βεβρώθοις, comederes, 2. sing. opt. præt. m. a βρώθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις.
Βεβρώθω, & βιβρώθω, item βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, comedo, depasco.
Βέβρωκα, comedi, perf. act. βεβρώκειν, plusq. perf. Jon. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, comedo. fut. βρώσω.
Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejusdem th. Nisi malis esse præt. m. ut sit ex βεβρωὼς, sicut ἑστὼς, ex ἑσταὼς.
Βέβωκα, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inusit. βόω.
Βεβωμένος, Jon. & Dor. pro βεβοημένος, celebris clarus, perf part. pass. a βοάω. Alii a βόω, pro βόσκω, pasco, formant; sed diverso sensu.
Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, progressus. Unde βεβαὼς, & sublato α, βεβαὸς, contracte βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, eo.
Βέδυ, aqua Phrygibus.
Βεελζεβοὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, ἄκλιτον, Hebr. Dominus muscarum. Metaphorice Satanæ tribuitur.
Βέθρον, per Syncopen dicitur, teste Etym. pro βέρεθρον, τὸ, & hoc Attice pro βάραθρον, profunditas, barathrum, fossa profunda.
Βεῖ, iret, Jon. pro βῇ, sing. a. 2. sub. a βαίνω.
Βεινέω, idem quod βινέω, ῶ, ineo, coeo. Hesy. βεινεῖν, apud Solonem esse dicit, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, per vim coire.
Βεινητιάω, unde βεινητιᾷν, affertur pro βινητιᾷν, Venerem appetere.
Βείομαι, vivam, pro βιώσομαι, Poet. f. 1. m. quasi a βιόω, rejecto σ; vel potius a βιώσομαι, f. 1. med. vocis; verbi βιόω, vivo.
Βείω, Jon. epenthesi dicitur pro βῶ; βείω autem Jonica diæresi, seu dialysi vocalis circumflexæ factum est ex βῶ, a βάω, idem significante, quod βαίνω: ut Iliad. ζ. ἔστ' ἂν βείω, ἐγὼ ποτὶ Ἴλιον, i. e. πορευθῶ.
Βείω, ivero, Poet. pro βῶ, a. 2. sub. pro βῶ enim Jones dicunt βέω, inde ι inserto, βείω. sic βείομεν, pro βῶμεν: a βαίνω, eo.
Βέκκος, Phryges panem vocant bec & beccum.
Βεκκεσέληνος, ου, ὁ, exp. decrepitus simul, & delirus: (quales plurimum panem comederunt; meneque vixerunt permultos) Arist. in Nub. item, antiquus, quasi ante βέκκον, & σελήνην: compositum ex βέκκος, quod Phrygum lingua panem significat; & σελήνη, ἡ.
ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, panis, Phrygum lingua: item, amens.
Βέλεα, tela, acc. pl. Et
Βελέεσσι, & βέλεσσι, Jon. & Poet. dat. plur. a βέλος.
Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, telum.
Βελόνος, piscis quidam; apud Athen. lib. 7.
Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis, qui sagittæ effigiem repræsentat; ex ampla scil. radice in tenuissimam aciem. a βέλος, εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta.
Βέλεσσι, dat. pl. a βέλος.
Βελεσσιχαρὴς, telis vel sagittis gaudens. Epitheton Apollinis, in Epigrammatibus. ex preced. βέλεσσι, & χαίρω, gaudeo; unde χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium.
Βελίαλ, ὁ, Belial, nomen origine Hebr. Lat. sine jugo, vel nequam.
ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. a βάλλω.
Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.
Βελόακον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium: sic a quibusdam dicitur ὁ δίκταμνος, ut habetur apud Diosc. ex βέλος, τὸ, telum; & ἀκέομαι, οῦμαι, sano, medicor, medeor; unde ἄκος, εος, τὸ, medela remedium.
Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra, theca sagittarum: a βέλος, & θήκη, repositorium; a Th. τίθημι, pono.
Βελομαντεία, genus quoddam vaticinationis; quum scil. mittuntur sagittæ in pharetram, & commiscentur, inscriptæ, sive signatæ nominibus singulorum, ut videatur cujus sagitta exeat, & quæ prius civitas debeat oppugnari, inquit Hieron. in Ezechielem. ex βέλος, & μαντεία, ας, ἡ, vaticinatio; a Them. μάντις, εως, ὁ.
Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piscis.
Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. Th. βέλος, εος, τὸ, sagitta.
Βελονοειδὴς, ὁ, & ἡ, acus formam habens: a præcedente βελόνη, acus; & εἶδος εος, τὸ, species, forma.
Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu vestes variegat; Phrygio: Hesych. ex βελόνη, acus, & ποικίλος, varius; unde ποικίλλω, variego; ποικίλλομαι, variegor, varie distinguor; a quo ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, qui versicoloribus variat vestes.
Βελονοπώλης, ὁ, qui, & βελονοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit: ex βελόνη, acus, & πώλης, ου, ὁ, venditor; a πωλέω, vendo.
Βελοποιΐα, telorum fabricatio: Poll. ex βέλος, τὸ, telum, & ποιέω, facio.
Βελοποιὸς, telorum fabricator.
ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta, ictus: dat. pl. βελέεσσι, Jon. & Poet. q. a βάλλω, jacio.
Βελοστάσις, locus ad tela constitutus, vallum; item, machina bellica, aries: q. a βελῶν στάσις.
Βελοσφενδόνη, exp. telum, phalarica: & apud Plut. in Sylla exp. sagitta: ex βέλος, τὸ, & σφενδόνη, ἡ.
Βελοτόκος, a quibusdam dicitur ὁ δίκταμνος, seu pulegium sylvestre; apud Diosc. quod & sagittarum, & partuum ejiciendorum remedium sit: ex βέλος, sagitta; & τόκος, ὁ, partus.
Βελουλκέω, ῶ, tela extraho: Homer. Ægin. ex βέλος, τὸ, telum; & ἕλκω, traho; unde ὁλκὴ, & ὁλκὸς, tractio, tractus.
Βελουλκία, ἡ, teli, infixi extractio, cujus tres species ex Hom. tradit Eust. Iliad. δ.

Βελουλκικὸς, ῆ, ὸν, ad telorum extractionem pertinens.

Βελουλκὸν, ferramentum chirurgi.

Βελουλκὸς, ῦ, ὁ, tela missilia extrahens.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ῳ, ὁ, melior, Poet. pro βελτίων.

Βελτιόνως, melius: adv. a βελτίων.

Βελτιόω, meliorem reddo.

Βελτίω, nom. vel acc. plur. a βελτίονα, ας, α, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus: superl. βέλτιστος. unde βέλτιστα, adverbialiter, optime.

Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem statum reductio, emendatio, profectus: Chrysost. Suid. Verbale a βελτιόω, melius reddo.

Βεμβικίζω, in gyrum ago: a βέμβηξ.

Βεμβέω, ῶ, βεμβέω, & βεμβικιάω, idem quod βεμβικίζω, circumagito, volvo, in gyrum circumagito.

Βέμβηξ, & βέμβιξ, κος, ἡ, dicitur non solum de trocho, & turbine, seu instrumento, quod pueri se exercentes verbere torquent & rotant; sed etiam de turbine aereo, & de aquarum vortice: Hesych. Sed est & insectum quoddam volucre; quod & βεμβὶς nominatur. unde βεμβίδιον, dimin. apud Nic. in Ther.

Βεμβικώδης, ὁ, ἡ, ἡ, turbinis formam habens.

Βεμβρὰς, vide supra βεβράς.

Βεμβρόω, & βεμβρέω, idem quod βεμβέω, & βεμβλέω, circumago: Hesych.

Βέμβηξ, idem quod βέμβηξ, & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. a

Βένθος, εος, τὸ profunditas, fundum: dat. pl. Jon. βένθεσι. Them. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. filius dextræ.

Βένιστος, Dor. pro βέλτιστος, optimus: superl. ab ἀγαθός.

Βέομαι, & βείομαι, vivam, gradiar: illud a βίος, vita: hoc a βάω.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ου, τὸ, fossa, profunditas, παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, pro φερενίκη, Gr. afferens victoriam.

Βέρροια, ας, ἡ, Berœa, nomen urbis: q. βαρεῖα, ponderosa.

Βερροιαῖος, αία, αῖον, & Βερροιεὺς, Berœensis.

Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. alii legunt Βερενίκα: Φερενίκη autem Macedonice dictum pro φερενίκα, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba: aliter dictamus.

ΒΕΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, vestis genus. varium, aut purpureum.

B H.

ΒΗ', imitatio vocis ovium.

Βῆ, ivit, pro ἔβη, Jon. aor. 2. ab ἔβην, βῇς, iveris, a. 2. sub. a βαίνω, eo.

Βηβὼ, ovis: Hesych. βηὼ, capra.

Βῆγμα, τὸ, id, quod tussiendo expuitur: a Them. βὴξ, χὸς, ἡ, tussis; unde βήσσω, vel ττω, tussio.

Βήζεω, exp. φωνεῖν.

Βηθάβαρα, ας, ἡ, nomen loci; Hebr. domus transitus.

Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ, Hebr. domus afflictionis.

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piscinæ, domus beneficentiæ.

Βῆθι, vade: pro quo βῆ, & βάθι, a. 2. imperat. a βάω.

Βηθλεὲμ, nomen urbis, ἄκλιτον, Heb. domus panis: vocatur & urbs Davidis.

Βηθσαϊδὰ, & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. domus piscationis.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ, Hebr. domus ficuum præcocium.

Βῆκα, τὰ, ita dicta sunt πρόβατα, oves, teste Hesychio, παρὰ τὸ βὴ, βὴ, i. e. ab imitatione vocis earum, teste eodem.

Βήκη, Hesych. capra: a Th. βὴ. V. etiam βηκάς.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri: necnon fluvii.

ΒΗΛΟΣ, ῦ, ὁ, limen domus, q. a βάω, & λάας, quod per limina sæpius eatur.

Βῆμα, ατος, τὸ, gressus, vestigium; item, tribunal, suggestus: a perf. præt. pass. verbi βαίνω, ascendo.

Βηματίζω, f. ίσω, exponitur τοῖς ποσὶ μετρεῖν, pedibus metiri: sed Budæo est per passus metiri: ut cum millia passuum Romani distinguebant per octona stadia, ut inquit Polyb. l. 3.

Βηματιστὴς, ῦ, ὁ, qui per passus metitur: Athen. Item, qui sedet pro tribunali judex. a Βῆμα, gressus, passus; item tribunal.

Βήμεναι, Dor. & Poet. pro βῆναι, a. 2. inf. a βαίνω, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Poet. sine augmento pro ἔβην. Βῆναι, a. 2. inf. act. ejusd. Th.

Βήραξ, Hesychio est μᾶζα μεγάλη, & βήρακες, sive βήρικες, sunt mazæ factæ e farinis percolatis: Poll. & Athen. item, gladii, seu recti gladii, Hesychio.

ΒΗ'ΡΟΣ, birrus, vestis genus.

Βηρύλλιος λίθος, i. e. βήρυλλος, berillus, lapis pretiosus: Ezech. c. 28. dicitur & βηρύλλιον, pro eodem.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, beryllus, gemma.

ΒΗΞ, βηχὸς, ἡ, tussis.

Βησάμενος, a. 1. part. m. qui ascendit, a βαίνω. a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, iverunt, 3. pl. Jon. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejusd. Th.

Βῆσε, imposuit, pro ἔβησε, aor. 1. Jon. ab inus. βάω. Th. βαίνω, ascendere facio.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.

Βήσετο, ascendebat, imperf. Jon. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι; quod a f. 1. verbi βαίνω, transformatur in præsens; unde ἐβησόμην, imp.

Βήσομαι, progrediar, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Systolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. a βαίνω, seu βάω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

Βῆσσα, ας, ἡ, vallis concavitas. Homer.

Βῆσσα, ης, ἡ, saltus, convallis, concavitas, vallis proflua, sive aquosa inter montes, Hom.

ΒΗ'ΣΣΑΙ, αἱ, saltus, valles. V. βησσήεις.

Βησσήεις, εντος, ὁ, saltuosus, flexuosus, habens multas semitas: a Th. βῆσσα, quæ dicuntur loca in montibus, per quæ gradi possumus; seu loca arboribus, fructetisque condensa, quæ Latinis dicuntur saltus. Sunt etiam qui exp. convalles, seu valles profluas: Il. γ. & ρ.

Βήσσῃσι, dat. pl. Jon. a βῆσσαι, saltus.

Βήσσω, tussio, q. a βὴξ. V. βήξ.

Βηταρμὸς, ῦ, ὁ, saltatio concinno gressu.

Βητάρμων, ονος, ad sonum saltator.

Βητάρμονες, Hesychio sunt ὀρχησταὶ, οἱ διὰ ῥυθμοῦ ὀρχούμενοι; ita dicti ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν, quoniam apto, & concinno gressu incedentes saltant. Ex βαίνω, & ἁρμονία, ab ἁρμόζω.

Βήτην, iverunt, Poet. & Jon. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, a βαίνω, eo.

Βήττω, f. βήξω, p. χα, tussio, neutrum absol.

Βηχικὸς, ῆ, ὸν, tussiens, tussi laborans. Item, ad tussim pertinens, tussicularis: ut βηχικὰ φάρμακα, & βηχικαὶ δυνάμεις, Diosc.

Βήχιον, ου, τὸ, tussilago, herba ita dicta, & tussicularis, quod tussientibus utilis sit: Hes. Th. βὴξ, χὸς, ἡ, tussis.

B I.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur, violentia. μετὰ βίας, vi.

Βιάζεο, urge, Jon. pro βιάζου, præs. imperat.

Βιάζευ, Dor. pro βιάζου, a βιάζομαι.

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην: in media forma, idem ac βιάω, & βιάζω: at frequentius apud Oratores, vim affero, cogo; item, nitor; & stupror: passive, opprimor, nitor, cogor.

Βιάζω, vim affero, urgeo, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, vis.

Βιαιομάχας, violentus pugnator strenuus bellator; proprie, qui vi ac robore corporis in pugna certat, non dolis.

Βιαιομαχέω, ῶ, vi roboreque corporis pugno, non arte, dolisque: Polyb. ex βίαιος, ου, ὁ, & μάχη, pugna; a μάχομαι, pugno.

Βιαιότης, violentia, & injuria. In nov. const. a βίαιος, violentus.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ, ἡ, violentus, a, um; item, injurius, & coactus: & βιαιότερος, compar. ab eod. Th.

Βιαίως, adv. & βίῃ adverbialiter, violenter, a βίαιος, quod a βία, vis.

Βιάομαι, f. άσομαι, p. ασμαι, cogo, violo, vim infero; idem quod βιάζομαι.

Βιαρκὴς, sufficiens victus, sufficiens ad vitam; & vitam ac victum suppeditans: ex βίος, ου, ὁ, vita, & ἀρκέω, sufficio.

Βίαρχος, commeatui præfectus: ex βίος, vita; item, victus, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium: unde ἄρχομαι, & ἄρχω, incipio, impero.

Βιάσθαι, cogere, vim afferre, præs. inf. a βιάομαι. Th. βία, vis.

Βιάσθω, urgeat, vim inferat, præs. imperat.

Βιασμὸς, ῦ, ὁ, violatio; vis adhibita, seu illata: Diosc. a βιάζω, vim affero.

Βιαστὴς, ῦ, ὁ, qui vim infert, violator: ejusd. Th.

Βιαστικὸς, ῦ, ὁ, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαστικὸς νόμος, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejusdem itidem Them.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, ῦ, ὁ, idem, & ab eod. Th.

Βιατὴς, est idem quod, βιαστής.

Βιάω, ῶ, Poeticum, idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, & ήσω, & ηκα, Jon. & Poet. hinc perf. pass. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, coactus.

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, venire facio, admitto, ineo. Th. βαίνω, eo. V. βιβαστής.

Βιβὰς, ἀντος, gradiens, ascendens, præs. part. a βίβημι, loco βιβάς: vel a. 2. pro βὰς, a βαίνω eo.

Βιβάσθω, f. άσω, p. ακα, vado, transeo, ambulo: neutrum absolutum pro βαίνω, Poetice.

Βίβασις, εως, ἡ, genus erat saltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.

Βιβαστὴς, ῦ, ὁ, admissarius: a βιβάζω, admissario admoveo, admitto animalia ad coitum. Aristot. item, ineo. unde βιβάζομαι, pass. admissario admoveor, ineor.

Βιβάω, a βίβημι, Poetice pro βαίνω. f. ήσω, in comp. ῥιβῶ, & ήσομαι. a. 1. ἐβίβασα, part. pr. βιβῶν, βιβὰς, βιβῶν, & βιβάς. pr. pass. βιβάζομαι. a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. m. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ου, τὸ, libellus. Th. βίβλος, liber.

Βιβλάριον, ου, τὸ, codicillus; idem quod præc.

Βιβλιακὸς, ῦ, ὁ, librarius, adject. & multæ lectionis vir, tritusque in auctoribus legendis. Th. βίβλος.

Βιβλία, ων, τὰ, Bibla, orum, a βιβλίον.

Βιβλιακὸς, exp. librarius, librorum voluntator, in librorum lectione versatus: Plut.

Βίβλινος οἶνος, vinum Biblinum: a vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio.

Βιβλιογράφος, ου, ὁ, librarius: a βιβλίον. quod a βίβλος, & γραφὴ, quod a γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.

Βιβλιοκάπηλος, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλος, ου, ὁ, est institor, venditor, pro πώλης.

Βιβλίον, ου, τὸ, liber, scheda. Th. βίβλος, liber.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιοπῶλα, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοτάφος, ου, ὁ, & ἡ, qui libros sepelit; i. e. in tenebris tanquam sepultos relinquit, lucem illis invidens. ex βίβλος, & τάφος, ου, ὁ, sepulchrum, a θάπτω, sepelio.

Βιβλιοφόρος, libellio, ferens librum; item γραμματοφόρος, qui fert literas, tabellarius. scribitur etiam in Polybio βυβλιοφόρος, a Them. φέρω, fero; unde φόρος, ου, ὁ, qui fert.

Βιβλιοφυλάκιον, bibliotheca: a Th. φυλάσσω, custodio; unde φυλακὴ, custodia.

Βιβλὶς, ίδος, ἡ, libellus; aut funiculus e papyro plexus: Etym. a βιβλίον, τὸ, unde etiam βιβλιδάριον, parvus liber; a Th. βίβλος.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber, ab Etym. dicitur διὰ τὸν βίον βάλλεσθαι ἐν αὐτῇ, Eust. autem παρὰ τὴν βύβλον, ex qua olim fieri solebant libri: nam ex byblo, seu papyro fruticis genere charta fiebat.

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιεῦντες, Dor. pro βιοῦντες, viventes, præs. part. plur. num. a βιόω, f. ώσω, Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Βίη, Jon. pro βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.

Βιήσατο, cogebat, a. 1. m. Jon. pro ἐβιάσατο, a βιάω. Th. βία, vis.

Βίηφι, pro βίῃ, dat. vi, violenter: φι est Paragoge Poetica, & reddit vocem ἄκλιτον, a βίη, vis, Jon. pro βία.

Βιημάχος, vi, & robore, non arte pugnans: in Epigr. ex βίη, ης, ἡ, vis robur; & μάχομαι, pugno; unde μάχη, pugna.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris, Gr. q. d. βαθυνία; a βάθυνος, fovea, quasi a βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna ansata, urceus. βικίον, urceolus. Est etiam vicia.

Βικρὸς, amarus, pro πικρὸς, Delphica lingua.

ΒΙΝΕ'Ω, ineo, coeo. f. ήσω. p. βεβίνηκα, q. a. βαίνω. vel a βία.

Βινητιάω, ῶ, coire cupio; libidinor. Lucian. Suet. a praeced. βινέω.

Βιοδότης, βιοδώτης, & βιοδώτωρ, vitæ dator: Non. Plat. ex βίος, vita, & δίδωμι, do; unde δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator.

Βιόδωρος, ὁ & ἡ, & βιοδώρα, ἡ, victum largiens, altrix, victum suppeditans: terræ epitheton. ex βίος, vita; & δῶρον, ου, τὸ, donum.

Βιοθάλμιος ἀνὴρ, diuturnæ vitæ vir: Homer. in Hymn. 9. βιοτῇ ἅλις ζῶντ. ex βίος, ου, ὁ, vita, vel βίοτος, ου, ὁ, idem; & ἅλις, satis: vel ex βίος, & θάλλω, vireo, viresco, pullulo.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ, & ἡ, vitam alens & sustentans: Epith. ætheris apud Aristoph. Gaza ex Aristot. alibi vertit, pollens ingenio, atque industria in vitæ muneribus. ex βίος, & τρέφω, in fut. θρέψω, alo, nutrio, educo; unde θρέμμα, τό, alumnus; omne illud quod nutritur & alitur.

Βιοῖ, vivit, 3. sing. præs. a βιόω. Hinc βιοίμην, opt. a βίος, vita.

Βιομηχανία, industria in vita sustentanda, & victu comparando: Poll.

Βιομήχανος, ὁ, docilis, & ad vitæ munera ingeniosus; qui ad vitam sustentandam nihil non machinatur: ex βίος & μηχανή, ῆς, ἡ, ars, artificium ad aliquod efficiendum. Unde μηχανάω, machinor, molior, excogito.

Βιοπλανὴς, qui victus quærendi causa huc illuc vagatur, mendicus: apud Nonn. βιοπλανὲς ἦθος, exp. mores lubrici, & inconstantes. ex βίος, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. Th. πλάνη, ἡ, error. erratio.

Βιοποριστὴς, vinum parans, & suppeditans; apud Euseb. ex βίος, & ποριστὴς, οῦ, ὁ, industrius conquisitor; a verbo πορίζω, paro, suppedito.

Βίος, ου, ὁ, vita victus, facultates: Ac

Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus, nervus arcus: quia βίᾳ, id est vi, tenditur

Βιοσσόος, ὁ & ἡ, vitam servans: ut βιοσσόος ὥρη, salutifera hora: Nonn. Et Ἰησοῦς βιοσσόος, Jesus vitæ servator. ex βίος, & σόω, servo, salvo.

Βιοστερὴς, έος, ὁ & ἡ, cui victus, & vitæ necessaria non suppetunt: Soph. ex βίος, & στερέω, privo, orbo.

Βιοτεία, vitæ institutum: Xen. a βιοτή, vel βίοτος, idem quod βίος, vita.

Βιοτεύω, vivo. fut. σω. βιοτεύσῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub act. a βίοτος, vita.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita, Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem: ab eod. Them.

Βιοτήιος, ὁ, vitalis; ut βιοτήιον ὕδωρ, vitalis, & alma aqua: Nonn.

Βιοτικὸς, ῆ, ὸν, idem ac βιωτικός.

Βιότοιο, victus, gen. Jon. pro βιότου, a βίοτος.

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poetis, ac βίος.

Βιότιον, τὸ, (diminutivum a nomine βίοτος) parvus victus: Aristoph. in Plut.

Βιοὺς, qui vixit, a. 2. part. ex ἐβίων, ut δοὺς, ex ἔδων· quod ἐβίων est a. 2. a βίωμι, inusit. quod a βιόω, vivo, Th. βίος, vita.

Βιώμεναι, Jon. & Poet. pro βιοῦν, præs. inf. verbi βιόω, vivo. Th. βίος.

Βιοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, vitam corrumpens, vitæ corruptela: & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος, & φθείρω, corrumpo.

Βιόχρηστος, ὁ καὶ ἡ, vitæ utilis: ex βίος, & χρηστός, ή, όν, utilis: a χράομαι, utor.

Βιόω, vivo. f. ώσω, & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων: (a βίωμι inus.) unde opt. βιώην. inf. βιῶναι. part. βιοὺς. perf. pass. βεβίωμαι, a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.

Βίσων, vel βίσσων, bos quidam sylvestris.

Βῖκη, ης, ἡ, idem quod βῖκος, urna.

Βιῴην, viverem, Attic. pro βιοίην, præs. opt. a βιόω. Th. βίος, vita.

Βίων, ὁ, Bion, Philosophus.

Βιῶναι, vixisse, a. 2. inf. ab inus. βίωμι, quod a βιόω, quod a βίος, vita.

Βιώνης, ὁ, qui victum, seu ad victum necessaria emit; Suid. ex βίος, & ὠνέομαι, emo.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. a βιόω, vivo.

Βιώσιμος, spem vitæ habens, vitalis: Plin.

Βιωσίμως, vitaliter: Luc. ut βιωσίμως ἔχω, sum vitalis: Nazianz. a βιόω, vivo.

Βίωσις, εως, ἡ, vita anteacta, ipsa vivendi actio.

Βιώσκομαι, vivisco: apud Aristot. in Meteorol.

Βιωτικὸς, ὁ, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens, secularis: a βίος, vita.

Βιωτικῶς, ut fit in communi vita; item populariter: adverb: a βιωτικός.

Βιωτὸν, in n. g. vivendum: a

Βιωτὸς, ῆ, ὸν, vitalis: ab eod. Them.

Βιώτω, 3. sing. a. 2. imperat. a βιῶθι, q. a. βίωμι. Vide βιόω.

Βιωφελὴς, έος, ὁ ἡ, vitæ utilis, ex βίος, vita, & ὠφελέω, prosum.

B Λ.

Βλάβω, priscum & Poet. verbum, pro βλάπτω, nocere. Hinc aor. 2. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, læsus, & in f. g. βλαβεῖσα, a. 2. part. pass. a βλάπτω, lædo.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, a, um.

Βλαβερῶς, perperam: adv. a βλάπτω, noceo.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum: a præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, læsum esse, a. 2. infin. pass. verbi βλάπτω.

Βλαβήσομαι, fut. 2. ind. pass. a βλάπτω.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβύνω, idem cum Them. βλάπτω, lædo.

Βλαβῶ, f. 2. a βλάπτω.

Βλάβω, f. ψω, p. φα, noceo; injuriam infero, vel facio.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, immatura: a βλάζω, seu βλαστὸς, germen.

Βλαδαρὸς, flaccidus, dissolutus.

Βλαδῶς, adv. tarde, segniter.

Βλάζω, stultus sum; q. βλὰξ, inutilis.

Βλαῖσσα, & βλαισσώδης, reperiuntur pro βλαῖσα, βλαισώδης.

Βλαῖσα, in apibus Aristoteli sunt eadem quæ βλαισὰ, blæsa. Hist. an. l. 9. c. 40.

Βλαισοπόδης, idem quod βλαισόπους, qui distortus tibiis, & pedibus est: a βλαισός.

Βλαισόπους, οδος, pedibus mancus, vel oblæsus: ex βλαισὸς, (comp. cum ποῦς, ποδὸς, pes) blæsus, varus, transversus: sic a plerisque vocatur, cui membra soluta sunt, i. e. παραλυτικός. Item, qui litteram aliquam exprimere non potest: ut Demosthenes qui ρ litteram eloqui non potuit: sed refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, &c. ut sit, qui gressum habet mancum, vel oblæsum, &c.

Βλαισὸς, ὁ, ὁ, valgus; cui distorta sunt crura: cui genua, ac tibiæ conversæ sunt; Gal. & Xen. Sunt etiam equi βλαισοὶ, quod vitium est tale, ut interius atterantur pedes, quando gradiuntur, & procurrunt. Auctor Etymologici affert ex quodam, ὁ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔσω διεστραμμένος: & addit, qui litteræ λ similis est, & subjungit, βλαισὸν dictum esse τὸν βεβλαμμένον τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. Dicitur & βλαισσὸς, gem. σσ, Poet. q. a βλάπτω.

Βλαισότης, ητος, ἡ, distortio, natura vergendi, blæsitas.

Βλαισόω, ῶ, distorqueo: Aristot. Th. βλαισός.

Βλαίσωσις, idem quod βλαισότης.

Βλακεία, inertia, ignavia: a βλακεύω.

Βλάκευμα, τὸ, id, quod per socordiam fit: item contemptus, despectus.

Βλακεύω, f. εύσω. p. κευκα, socordiæ me dedo, torpeo: huic opp. σπουδάζω.

Βλακία, ας, ἡ, socordia.

Βλακικὸς, ῆ, ὸ, ignavus: & inde

Βλακικῶς, ignave, tarde: a βλὰξ, iners.

Βλακὸς, ὁ, ὁ, mollis, inutilis. stultus, stupidus; & nomen piscis etiam; idem quod Th. βλάξ.

Βλακώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, & Βλακωδῶς, idem quod βλακικὸς, & βλακικῶς, & omnia ab eodem Th. scilicet βλάξ.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum, damnum: verbale a pers. 1. præt. pass. verbi βλάπτω, lædo.

Βλάψ, lippus, cæcutiens: q. βλάπτων ὦπα.

Βλὰξ, κὸς, ὁ, piscis quidam inutilis, siluro similis; item ignavus, iners: q. a βάλλω, abjici dignus.

Βλαπτικὸς, ῆ, ὁ, noxius, lædens, nocuus. Th. βλάπτω.

Βλάπτῃ, 3. sing. præs. sub. act. βλάπτουσ' pro βλάπτουσα, præs. part. act. fœm. gen. a βλάπτω.

Βλάπτω, lædo, noceo: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. pass. βέβλαμμαι. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβεὶς, & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. pass. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα.

Βλαστάζω, Siculis idem est, quod βαστάζω; & ab eodem Themate.

Βλαστάνω, germino, fruticor. f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλαστάω, & βλαστέω, ῶ, ήσω, idem quod βλαστάνω, germino, pullulo, suppullulo; item generaliter pro nascor; originem duco; item produco.

Βλαστεῖον, ου, τὸ, & βλαστὸς, ὁ, idem quod βλάστημα, germen, propago; id ipsum, quod germinando prodiit. Th. βλαστάω, vel βλαστάνω.

Βλάστημα, ατος, τὸ, germen: a 1. pers. præt. pass. vide βλαστάνω.

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; item fructuum inchoatio; verbale a. 2. pers. præt. pass. verbi βλαστάω, vel βλαστάνω.

Βλαστησάτω, a. 1. imper. act. verbi βλαστάνω.

Βλαστήσω, germinabo, f. 1. verbi βλαστάνω.

Βλαστικὸς, & βλαστητικὸς, ῆ, ὁ, germinandi vim habens; vel ad germinandum propensus; utrumque ab eod. Th. βλαστάνω.

Βλαστοκοπέω, ῶ, germina detraho, frango germina, & corrumpo: Theoph. ex βλαστὸς, οῦ, ὁ, germen; & κοπὴ, ἡ, sectio; a præt. med. verbi κόπτω, scindo.

Βλαστολογέω, ῶ, lego (i. e. colligo) germina; carpendo pampino: Theophr. ex βλαστὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαστολογία, germinum collectio, pampinatio; a legendis pampinis, vel herbis: ex βλαστὸς, germen. & λέγω, i. e. colligo.

Βλάστος, ου, ὁ, nomen viri: sed βλαστὸς, οῦ, ὁ, germen. Th. βλαστάνω.

Βλασφημέω, impie loquor, maledictis incesso. imperf. ἐβλασφήμουν, ω. f. ήσω. p. κα, præs. pass. βλασφημοῦμαι, male audio, tanquam blasphemus accusor. perf. pass. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία, ας, ἡ, blasphemia, maledicentia.

Βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, blasphemus: maledicus, famam alicujus lædens, & inquinans; qui infamat aliquem, sparsis de eo falsis rumoribus: ex βλάπτω, & φήμη, ἡ; quasi ὁ βλάπτων τὴν φήμην.

Βλασφημοσύνη, ἡ, maledicentia, quæ probra alicui ingeruntur: a βλάσφημος.

Βλάττιον βυζάντιον, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit esse onychem, vel conchulam Indicam.

Βλαῦται, αἱ, genus calceamenti.

Βλαύτιον, ου, τὸ, solea, ὑπόδημα: Epigr. & Aristoph. vel crepidula, seu sandaliolum; Athen. a præced. βλαῦται.

Βλαυτόω, induere, aut nectere calceos, vel verberare sandalio: Hesych.

Βλαφθεὶς, læsus, a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. infin. pass. a βλάπτω, lædo.

Βλαψιγονία, ἡ, fœtus, seu partus læsio: dici fertur, quum apes morbo, ignavia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt. ex βλάπτω, lædo; (unde βλάψις, læsio) & γίνομαι, gignor, nascor: unde a præt. med. γέγονα, est γονὴ, ἡ, genitura, fœtus.

Βλάψις, εως, ἡ, læsio, ἡ βλάβη, noxa, detrimentum, damni illatio. Est verbale a Th. βλάπτω, fut. βλάψω.

Βλαψίφρων, stolidus; cui mens læsa: ex βλάψις, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, sapientia.

Βλείμην, ῆο, ῆτο, a. 2. opt. m. a βλῆμι, percutio, quod a βάλλω: ut θείμην, εῖο, εῖτο, a τίθημι.

Βλεὶς, percussus, a. 2. part. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. pass. a βάλλω, jacio.

Βλεκίμυξος, mucosus, flaccidus, ignavus, stolidus, deceptu facilis: Hesy. est quasi βλακόμυξος, ex nomine βλὰξ, stolidus, hebes: & μύξα, ας, ἡ, mucus, humor ex naribus fluens.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumspicio, minor: quod a βλέμμα, aspectus. Th. βλέπω, quidam exp. ἀναγαυρόομαι & προθυμοῦμαι; a φλὲψ, φλεβὸς, deducentes; ut dicatur quasi φλεβεαίνω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, aspectus: a βλέπω, aspicio.

Βλέννα, ης, ἡ, mucus. V. βλεννώδης.

Βλεννὸς, ῆ, ὸ, ignavus. Et

Βλεννώδης, seu βλενώδης, ut & βλεννὸς, sive βλενὸς, mucosus; peculiariter de homine ignavo, & stulto, seu segni, & fatuo, teste Hesych. Scribuntur vel cum duplici, vel cum unico ν. a Th. βλέννα, ἡ, frigidus, humidusque succus, quem omnes φλέγμα vocant, ut scribit Gal.

Βλεπεδαίμων, vulgo exponitur, retortis oculis, horrificoque aspectu intuens; vel attonitus: ex βλέπω, & δαίμων.

Βλέπησις, idem quod βλέψις, aspectus. Th. βλέπω.

Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, aspiciens, præs. part. f. g. a βλέπω.

Βλέπος, εος, τὸ, Attice, idem quod βλέμμα, aspectus, obtutus.

Βλεπτικὸς, ῆ, ὸν, acute cernens.

Βλέπω, aspicio, intueor; item, caveo. f. ψω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. pass. βέβλεμμαι, q. βάλλω ὦπα.

Βλεσὸς, & βλεσσὸς, ῆ, ὁ, idem cum βλαισὸς, valgus, varus, incurvus. a plerisque exponitur, cui membra sunt resoluta, παραλυτικός. Item sic dicitur, cui lingua impedita est, τραυλός. Th. βλαισός.

Βλέτυες, & βλίτυες, nugæ, q. a βλακὶ, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω. f. ίσω, nicto, crebro conniveo. Et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu βλεφαρίδες, in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item, palpebræ.

Βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra; pellis tegens oculos: q. βλέπω, φάρος, id est, visus tegmen; vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλε-

Βλεννίας, ου, ὁ, piscis est nomen, apud Athen. l. 7. a βλέννος, ους, τό.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus: a 3. pers. præt. pass. verbi βλέπω.

Βλῆδην, adverb. q. d. jactim, jaciendo: a Th. βάλλω, jacio.

Βληθεὶς, ictus, trajectus, a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. βλήθητι, a. 1. imper. pass. βληθῶ, a. 1. sub. pass. a βάλλω, percutio.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus, vulnus. Th. βάλλω, jacio.

Βλιμάζω, & βλημάζω, Hesych. exp. ἀποθλίβω τοὺς μαστοὺς, mammas contrectare, & opprimere. sunt qui annotent, proprie de avibus dici, quum illas empturi tractamus: Aristoph. in avibus. Th. θλίβω, premo, & μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Βλήμενος, ictus, per Sync. pro βεβλημένος, perf. part. pass. a βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt a βλῆμι formari.

Βλῆσθαι, jactum esse, abjecto augmento, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. a βάλλω.

Βλητρίζω, sunt qui accipi putant pro ῥιπτάζω, i. e. jactare, apud Hippocr.

Βλητρισμὸς, ῦ, ὁ, jactatio, apud eundem. Th. βάλλομαι.

Βλητὸς, ictibus, seu vulneribus patens: a βάλλομαι.

Βλῆτο, Poet. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Βλητὸς, ῦ, ὁ, vel βλῆτος, ictus; item attonitus, apoplecticus; Hippocr. & Hesych.

Βλήτρεσσι, dat. pl. Jon. a

Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, pessulus. Th. βάλλω.

Βληχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, balo; ovibus, & capris tribuitur. Et Aristoph. in Vespis ad puerulorum vagitum transtulit.

Βληχέεσθαι, Poet. pro βληχᾶσθαι, balare: a βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. Eust. vult a βῆ derivatum esse, includens ei & nomen ἦχος; ut βληχὴ sit, ὁ τῆ βῆ ἦχος.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem. Th. βληχάομαι.

Βληχητὶς, balativus, qui balat. unde τὰ βληχητὰ, animalia, quæ balant, apud Suid.

Βλῆχνον, ου, τὸ, dicitur filix herba: Sch. Theocr. pro quo βλῆτρον habet Nic.

Βληχρὸν, seu βλήχιον, leguminis quoddam genus, apud Gal. ex Hippocr. a Th. βληχρὸς, quod quidam deducunt παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ut sit ὁ καταβεβλημένος, ἢ ταπεινός: quidam autem contra βληχρὸν, pro valido, & robusto acceperunt; tanquam a βάλλω; ut βληχρὸς sit ὁ, καταβάλλων.

Βληχρὸς, ῦ, debilis, imbecillis; ut & ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς.

Βληχὼ, & βλήχων, a Theophrasto, & aliis nominatur ὁ γλήχων, dictamnus, seu pulegium sylvestre: Plin. l. 20. c. 14. Ubi dicit, gustatum a pecore caprisque balatum concitare. Th. βληχάομαι, ῶμαι.

Βληχώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, balativus, aut balatorius; nempe similis ovibus: Suidas.

Βλιμάζω, vide cum βλημάζω.

Βλίμαξις, exp. ἡ τῶν ὀρνίθων, seu στηθῶν ἄψαυσις: Hesych. verbale a βλιμάζω.

Βλὶξ, continenter, assidue: adv. q. a βολὴ, ictus.

Βλίτταδες, Suidas apud veteres vocari dicit viles mulierculas; ut & βλίττας, βλίτωνας. Hesych. dici scribit stultos.

Βλιτομάμας, vel βλιτόμαμμας exp. stupidus, bardus, stolidus, fatuus, apud Aristoph. in Nub.

Βλίτον, ου, τὸ, blitum, genus oleris insipidum, & vile: unde proverbio dicitur, blito despectior: apud Suidam scribitur βλῖτον. fortasse ita dictum, quasi βλητὸν, i. e. abjiciendum propter inertiam, inutilitatem, seu vilitatem. Festus tamen blitum a βλὰξ deducit.

Βλίττω, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut e favis mel: q. a μελίττω, a μέλιττα, apis.

Βλοσυροῖο, gen. Jon. pro ῦ, a

Βλοσυρὸς, ῦ, terribilis aspectu, torvus, truculentus: a βλέμμα σύρω, visum trahere, & torquere.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Et

Βλοσυρωπὸς, ῦ, terribilis aspectu: ab ὤψ, & βλοσυρὸς, truculentus.

Βλύζω, & βλύω, f. βλύσω, scaturio, effundo, mano. Sic dictum a murmure aquarum.

Βλυστρὶς, ίδος, ἡ, exp. q. d. scaturitrix: ut in Epigr. βλυστρίδι χειρὶ, manu scaturiente, & fluente. a Th. βλύζω, seu βλύω, f. ύσω.

Βλωθρὸς, ῦ, celsus, procerus: a βλώσκω, ascendo.

Βλωμίδιον, parva bucella, frustulum, offella: Eust. diminutivum a βλωμός.

Βλωμιαῖοι ἄρτοι, panes dicuntur, qui incisuras habent, a Romanis dicti quadrati: apud Athen. l. 3. a Th. βλωμὸς, ὁ.

Βλωμὸς, ῦ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio: q. a βάλλω.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus: a seq.

Βλώσκω, f. ώσω; advenio, ascendo, cresco.

Β Ο.

Βοᾷ, reboat, 3. sing. præs. a βοάω.

Βοάα, Poet. pro βοᾷ, pleonasmo litteræ α 3. sing. ind. præs. a βοάω.

Βοάασκον, imperf. Poet. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, clamo.

Βοάγρια, τὰ, dicuntur spolia, quæ ἐκ τῆς βοῆς ἀγρεύεται, i. e. ex pugna colliguntur: inquit Etym. atque sic est ex βοὴ, & ἄγρα, ἡ.

Βοάγριον, ου, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle: a βῦς, & ἀγρὸς, ῦ, rus, ager. Eust.

Βοάγριος, ου, Boagrius, Locrensium amnis.

Βοαδρόμος, ὁ, auxiliator, Dor. pro βοηδρόμος.

Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poet. pro quo frequentius βοηθὸς, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. Marc. 3. 17.

Βοάνθεμον, herbæ nomen est, idem quod χρυσάνθεμον: ex βῦς, βοὸς, & ἄνθεμον, τό.

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis, qui a Plinio box vocatur: Athen. l. 7. παρὰ τὴν βοὴν dictum esse scribit. pro eod. dicitur & βῶξ, & βῶξ, per contractionem: a Th. βοάω.

Βοάριον, ου, τὸ, quod ad boves pertinet. boarium. Th. βῦς.

Βοᾶσαι, Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. partic. verbi βοάω.

Βοῶντι, clamant, Dor. pro βοῶσι. 3. pl. præs. ind. act. a βοάω.

Βοαύλιον, ου, τὸ, & βόαυλος, boum stabulum, bubile, ex βῦς, & αὐλή.

Βοάτις, fœm. gen. clamatoria, vociferatoria: Æsch. in Persis. Th. βοάω.

Βοάω, βοῶ, clamo, vociferor, celebro. f. ήσω. imperf. ἐβόαον, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω.

Βοείη, ας, ἡ, sub. δορὰ, bubula pellis. Th. βῦς.

Βόειος, & βοεικὸς, ῦ, ὁ. item βόεος, e bubula pelle factus; item, bubulus. sic βοεικὸν, τὸ τῦ βοὸς κρέας, caro bubula: ut ὕειον, suilla. Bud.

Βόεος, ου, ὁ, bovinus, bubulus.

Βόεσσι. a βῦς, bos.

Βόες, pl. a βῦς.

Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e bubulo corio factum; Od. β Th. βῦς.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; item, pugna; a βοάω, clamo.

Βοῇ, Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub.

Βοηγενὴς, bove natus: epitheton apum: in Epigramm. βοηγενέας μελίσσας, i. e. bove natis: ex βῦς, & γίνομαι.

Βοηδρόμος, ου, ὁ, auxiliaris: ex βοάω, & δρέμω.

Βοηδρόμος, & Dorice βοαδρόμος. q. d. ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator: Eurip.

Βοηδρομέω, auxilior.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium: a

Βοηθέω, ῶ, auxilior, succurro: q. εἰς τὴν βοὴν θέω, ad clamorem accurro. f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθει, contracte pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium, remedium, adminiculum.

Βοηθηματικὸς, ῦ, ὁ, vim habens auxiliandi, auxiliator. a Th. βοηθέω.

Βοηθητέον, succurrendum est. Demosth.

Βοηθητικὸς, ῦ, auxiliaris.

Βοηθὸς, ῦ, ὁ, ἡ, & βοηθόος, Poet. auxiliator: a βοηθέω.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio, præda: a βῦς, & ἐλαύνω, abigo.

Βοηλατέω, f. ήσω, p. κα, boves agito, vel abigo: a

Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus, boum agitator, vel abactor. Et

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix: a βῦς, & ἐλαύνω.

Βόημα, & Dorice βόαμα, idem quod βοὴ, clamor. Th. βοάω.

Βοῆν, Dor. pro βοᾷν, præs. inf. act. a βοάω. & βοῆς, Dor. pro βοᾷς, præs. sub. act.

Βοηνόμος, ου, ὁ, boum pastor: παρὰ τὸ βῦς νέμειν, id est, boves pascere.

Βοητὴς, ου, ὁ, clamosus; vociferator: a βοάω.

Βοητὺς, ύος, ὁ, idem ac βοὴ, clamor. Them. βοάω.

Βοθρεύω, obruo: q. d. in foveam implicitum traho. Th. βόθρος.

Βοθρίον, ου, τὸ, parva scrobs: a

Βόθρος, ου, ὁ, fovea, scrobs; q. βάθρος, a βάθος.

Βοθρώδης, tumor dicitur apud Gal. quum pressus digito, in modum scrobis, fossulam, vestigiumque relinquit cavum, & lacunosum. Th. βόθρος.

Βόθυνος, ου, idem, sed ἀντωνυμικῶς, q. a βαθύνω, excavo in profundum.

Βοίδιος, ου, ὁ, ταῦρος, ἀνήρ: Eustath. ex Menand. Th. βῦς.

Βοίδιον, vel βοΐδιον, & per synæresim βῴδιον, & βοϊδάριον, τὸ, bucula, buculus: Athen. in Epigramm.

Βοϊκλέψ, idem quod βοοκλέψ, boum fur: Athen. ex βῦς, & κλέπτω, furor.

Βοϊκὸς, ῦ, ὁ, bubulus. ut βοεικός.

Βοιωταρχέω, fut. ήσω, impero Bœotiis.

Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia.

Βοιωτὸς, ῦ, ὁ, Bœotus.

Βολαῖος, impetuosus, irretitus: a βολὴ, ἡ; vel βόλος, ὁ, jactus. Th. βάλλω.

Βολάων, ictuum, gen. pl. a βολή. Th. βάλλω.

Βολβάριον, & βολβίον, ου, τὸ, bulbulus, parvus bulbus: a βολβός.

Βολβίνη, ἡ, bolbine; bulbi quædam species. Theophr. & Plin.

Βολβίτης, ὁ, Polypodum genus, quod & βολβοτίνη, & βολβίτις dicitur.

Βόλβιτον, ου, quod & βόλιτον, stercus, fimus: a βολὴ, quia ejicitur.

Βόλβιτος, ὁ, idem quod βόλβιτον, τό.

Βολβοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, bulbosus, bulbum referens: comp. ex εἶδος, species, & βολβός.

Βολβὸς, ὁ, bulbus. exp. ab Eust. ἀγρίου ταρόμμενος. alii vero exp. ὕδνον, i. e. tuber terræ. Item, radices rotundæ, & tunicatæ, ut lilii, croci, squillæ, arundinum, & similes aliæ βολβοὶ dicuntur. apud Diosc. vero l. 4. c. 124. βολβὸς καλάμου, Marcellus oculos vocat; quo nomine veteres in radice arundinis dixerunt eam partem unde soboles quotannis nascitur.

Βολβώδης, εος, ὁ, ἡ, bulbosus.

Βολέω, ῶ, jacio: a βολὴ, jactus.

Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, sterquilinium, Eustathius dicit, Atticum esse.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; item, ictus, plaga: gen. pl. Æol. βολάων a p. m. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, bolidem demitto. f. ίσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας. αντος.

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, sagitta: item funis alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.

Βολίτινος, ου, ὁ, stercoreus: Aristoph. idem quod βόλιτον, seu βόλβιτον.

Βόλιτος, ου, ὁ, seu βόλιτον, τὸ, exp. stercus bubulum, ut Poll. ostendit, vel idem quod βόλβιτον, τό.

Βολοκτυπὶς, exp. sonitus ex jactu tesserarum, dum moventur; sonitus in ludo fritilli: ex βολὴ, ἡ, seu βόλος, ὁ; & κτύπος, ὁ; unde κτυπέω.

Βόλος, ου, ὁ, jactus, Job. & Poet. funda, verriculum. Th. βάλλω, jacio.

Βολοσία, dicebatur Lucina; quoniam partus dolores, qui βολαὶ nominantur, amoliri, & ὠθεῖν credebatur, teste Etym.

Βομβάζειν, irridere, cavillari: Suid.

Βομβαίνω, videtur esse, sonum bombo similem edo: a Th. βόμβος.

Βομβὰξ, adverbium aliud a βομβηδὸν, & jocose ab Aristoph. fictum, inquit Eust.

Βομβαλοβομβὰξ, apud eund. Aristoph. edendo bombum: cum bombo.

Βομβαύλιος, tibicen: qui novit βομβεῖν αὐλόν. Hesych.

Βομβεῦσα, Dor. pro βομβοῦσα, βομβέουσα. Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, susurrans præs. part. f. g.

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, p. κα, bombum edo, vel facio, susurro, resono: a seq. Them.

Βομβηδὸν, adverb. edendo bombum, cum bombo, a βόμβος.

Βομβήτωρ, ορος, ὁ, & βομβητὴς, bombum edens.

Βόμβησις, bombitatio.

Βόμβος, ου, ὁ, bombus, sonus, quem edunt apes, strepitus.

Βομβύκιος κάλαμος, expon. bombycia arundo. Theophr. Pl. 4. 12. & Plin. 16. 36.

Βομβύκιον, diminut.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis ille qui telas araneorum modo texit, ad vestem luxumque fœminarum, quæ bombycina appellantur: inquit Plin. Them. βόμβος, ὁ.

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis.

Herculis Epith. in Epigr. ex βοῦς, & θοίνη, ης, ἡ; unde θοινάω, f. ήσω.

Βουθυσία, ας, ἡ, immolatio boum: ex βοῦς, & θύω, macto.

Βουθύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. ad boum mactationem pertinens: ut βουθύσιος νύκτα, noctem, in qua boves mactati sunt. Vide βουθυσία.

Βουθύτης, ου, ὁ, & βουθυτέω, vide cum Βουθύτης, in βουθοινία.

Βουϊερέω, exp. boves sacrifico: ex βοῦς, & ἱερεύω.

Βουκαῖος, ut & βώκαος, & βώκαος, Dor. ου, bubulus; & bubulcus, messor: idem quod βούτης, ου, ὁ. Th. βοῦς.

Βουκάπαι, αἱ, boum præsepia: Hesych. ex βοῦς, & κάπη, ἡ, a Them. κάπτω, f. ψω.

Βουκάρδιος, ut βουκάρδιος λίθος, bucardia gemma, bubulo cordi similis, ut tradit Plin. ex βοῦς, & καρδία, ἡ.

Βουκέντης, ου, ὁ, qui boves stimulo impellit: ex βοῦς, & κεντέω, f. ήσω.

Βούκεντρον, ου, τὸ, stimulus boum: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βούκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bubulis præditus cornibus: ut βούκερων ἄγαλμα, apud Herodot. Item fœnum græcum, quod & βούκερας, & βουκέραος, apud Nic. ex βοῦς, & κέρας, ατος, τό.

Βουκέφαλος, equus Alexandri Magni, dictus a taurino capite: ex βοῦς, & κεφαλή.

Βούκλεψ, vide supra cum βοόκλεψ.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco: item generaliter pasco, & lacto: item demulceo, delinio: item decipio. Βουκολέοντι, dat. sing. part. præs. ex βοῦς, bos, & κόλον, cibus.

Βουκόλημα, τὸ, exp. lenimen, lenimentum, solatium: apud Suid.

Βουκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio: Plut.

Βουκολητὴς, οῦ, ὁ, deceptor: Hesych. a βουκολέω, f. ήσω.

Βουκολία, idem ac βουκόλιον.

Βουκολιάζω, item βουκολιάζω, & βουκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, pastoritium carmen cano.

Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio, tibiæ cantu, & tripudio.

Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator: a βοῦς, & κόλον, cibus.

Βουκολίζω, idem quod βουκολέω.

Βουκολικὸς, ῦ, ὁ, pastoralis, pastoritius.

Βουκόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βουκολὶς, ίδος, ἡ, idem quod βουκολικὴ, adject. fœm. a βουκολικὸς, pastoralis.

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, pastoralis cantilena.

Βουκόλος, & Dor. βωκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius.

Βουκόρυζος, expon. admodum mucosus ideoque stolidus: Hesych. ex βοῦ epitat. & κόρυζα, ἡ.

Βῶκος, vide supra cum βωκαῖος.

Βουκράνιον, ου, τὸ, caput bubulum, seu bovinum: apud Proclum de sphæra: item galea facta ex capite bovis.

Βουκράνιον, τὸ, expon. vitis nigra: apud Diosc. sic etiam appellatur τὸ ἀσπάραγον apud Gal. ex βοῦ, vel βοῦς, & κρανίον unde κρανίον, τό.

Βουλαῖος Ζεὺς, expon. consiliarius Jupiter vel consilii præses: Plut. a Th. βουλή, ἡ.

Βουλάπαθον, dicitur lapathum agreste, radicis altitudine a sativo differens: ex βοῦ, & λάπαθον, τό.

Βουλαρχέω, ῶ, consilii, vel curiæ sum princeps: Aristot. Pol. 4. ex βουλή, & ἀρχή.

Βουλαφόρος, ου, ὁ, Dor. pro βουληφόρος. Vide.

Βόλει, vis, Att. pro βόλῃ, 2. pers. sing. a βόλομαι, volo.

Βουλεία, expon. functio eorum, quæ ad senatoria munia pertinent, & quidem quæ fit a senatore: a Them. βουλή, ἡ.

Βόλεο, malis, præs. imperat. Jon. pro βόλου, a βόλομαι, volo.

Βόλετ' pro ἐβόλετο, imperf. ejusd. verbi.

Βουλεύει, Jon. pro βουλεύῃ, præs. imperf. pass. a βουλεύω, consulto.

Βουλεύησθα, consulas, pro βουλεύῃς, 2. sing. præs. sub. per Paragogen τῷ θα· a βουλεύω.

Βούλευμα, ατος, τὸ, consilium. Th. βουλή, idem.

Βουλευμάτιον, q. d. consiliolum: ex Soph. & Aristoph. est diminut. a βούλευμα, ατος, τό.

Βουλευόμενος, Jon. & Poet. pro βουλευόμενος, præs. part. a βόλομαι, volo.

Βούλευσαι, a. 1. imperat. m. βουλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, consulto. Th. βουλή.

Βουλεύσαντε, a. 1. part. dual. num. βουλεύσῃς, a. 1. sub. a βουλεύω.

Βούλευσαν, a. 1. Jon. ejusd. th.

Βούλευσις, εως, ἡ, consultatio.

Βουλευτήριον, ου, τὸ, consilii locus, curia, senatus.

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator: a βουλεύω, consulto. Th. βουλή, consilium.

Βουλευτικὸς, ῦ, consultus: item, senatorius, ad senatum seu curiam pertinens.

Βουλευτὸς, ῦ, in deliberationem cadens. ab eod.

Βουλεύω, consulto. f. εύσω. p. βεβούλευκα. a. 1. ἐβούλευσα. a. 1. m. ἐβουλευσάμην. Th. βουλή.

Βουλέων, gen. pl. Poet. pro βουλῶν, a βουλή.

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, consilium, consultatio, curia.

Βόληαι, Jon. pro βόλῃ, 2. sing. præs. a βόλομαι, volo.

Βουλήεις, consultus, qui consilio pollet: Plut. in Solone.

Βουληθείην, ης, ἡ, a. 1. opt. pass. βουληθεὶς, εῖσα, volens, a. 1. part. pass. verbi βόλομαι.

Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propositum. Th. βόλομαι, volo.

Βουλῆς, ῆεντος, ὁ, senator: ut ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλὴς ὤν, apud Thuc. lib. 3.

Βουλῇσι, & βουλῇς, dat. pl. Jon. pro βουλαῖς, a βουλή, consilium.

Βόλησις, εως, ἡ, idem ac βόλημα, & ab eod. th.

Βουλητικὸς, ῦ, voluntarius.

Βουλητὸς, ῦ, sub voluntatem cadens: a

Βόλομαι, volo.

Βουληφόρος, ου, ὁ, ἡ, consultor, consiliarius: voc. ὦ βουληφόρε· ex βουλή, & φέρω.

Βουλιμία, βούλιμος, & βουλιμίασις, q. d. bovina fames: i. e. ingens, seu vehemens fames.

Βουλιμιάω, βουλιμιάζω, & βουλιμιάττω, fame ingenti, & intolerabili premor, aut enecor. ex βοῦς, vel βοῦ, epitatico, & λιμὸς, fames.

Βούλιος, adjectiv. quo utitur Æschyl. in Χοηφ. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον; ubi Scholiastes expon. βουλευτικώτερον. Thema βουλή, ἡ.

Βόλομαι, pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, volo: item, malo, & cupio. βόλει, & βόλεαι, Poeti vis, pro βόλῃ. præs. opt. βουλοίμην, οιο, οιτο, imperf. ἐβουλόμην, & ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι, tanq. a βουλέομαι. aor. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἠβουλήθην. præt. m. βέβουλα, in compos.

Βῶλος, intestina, unde farcimina fiunt, Lat. bolus.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, tempus quo boves solvuntur a jugis, vespera: a βοῦς, & λύω, solvo.

Βούμαδος, pro quo scribitur etiam βούμαστος, per τ, expon. uva quædam, a crassitudine ita vocata; aut simpl. uva in mammæ bovis similitudinem; ex βοῦ, vel & μαζὸς, ὁ.

Βουμέλιος, ου, ὁ, ἡ, & βουμελία, ἡ, exp. q. d. bubula fraxinus: fraxini quædam species est, a Macedonibus sic appellata. Theoph. Pl. 3. 11. & 4. 9. ex βοῦς, & Them. μελία, ἡ.

Βουμολγὸς, expon. bumulgus, qui vaccas mulget: in Epig. ex βοῦς, & ἀμέλγω.

Βύκανοι, οἱ, dicuntur voces quædam mugitum taurorum imitantes: Unde & illæ pro tauris Deo sacris habentur, quæ ad paludes fluviis vicinas audiuntur) Aristot. in Probl. Sect. 25. ex βοῦς, & μυκάω, ῶ, f. ήσω.

Βούνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus: ex βοῦ, particula augente, & νεβρὸς, hinulus. Invenitur & τὸ βούνεβρον.

Βουνιὰς, & βούνιον, utrumque napi genus est: Diosc. & Athen.

Βουνὶς γῆ, apud Æschyl. expon. terra collibus frequens.

Βουνίζω, expon. accumulo, aggero: Ruth. 2.

Βουνίτης οἶνος, vinum ex bunio: Diosc. 5. 56. a Them. βουνὸς, ὁ.

Βουνοβατέω, ῶ, per colles gradior, seu incedo, ex βουνὸς, ὁ, & βατέω, inusit. pro Them. βαίνω.

Βουνόμος, expon. boves pascens, vel bobus pascendis aptus, sed βούνομος, expon. a bobus depastus: apud Aristoph. in Ran. utrumque ex βοῦς, & νομὸς, ὁ, seu νομὴ, ἡ; a Them. νέμω, pasco.

Βουνοπατέω, expon. q. d. colles calco; i. e. per colles gradior, seu incedo: ex βουνὸς, ὁ, & Themate πατέω.

ΒΟΥΝΟΣ, ῦ, ὁ, collis, tumulus.

Βουνῶδες, clivosus: q. a βαίνω, quia scanditur.

Βούπαις, αιδος, puer, vel adolescens grandis, vel pinguis. Ex βοῦ particula intens. & παῖς, exp. etiam, bovis filius, seu bove natus: apum epitheton, quod ex taurinis ossibus nascantur: in Epigr. atque sic est ex βοῦς, & παῖς.

Βουπάλαι, exp. tibialia, forsan luctantibus in usu: Hesych. ex βοῦ, & πάλη, ἡ.

Βούπαλις, expon. multam lucta habens in Epigram.

Βούπαλος, magnus, proprie luctator; item asinus, βούπαλον, μέγαν, καὶ ὄνομα, Hesych. ut sit vel simpliciter magnum, vel pro μέγαν ὄνος, ἢ ὄνομα, magnus asinus; & nomen insuper proprium. Th. πάλη.

Βουπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, expon. boum possessor, pecoris dives: ex βοῦς, & πάμμα, τὸ, a Them. πάω, πάομαι.

Βούπεινα, ἡ, magna fames. ex βοῦ, & Th. πεῖνα ἡ.

Βουπελάται, οἱ, dicuntur bubulci, quasi βουελάται, pleonasmo literæ π. & sic est ex βοῦς, & ἐλαύνω, f. ελάσω, ab ἐλάω, unde ἐλατὴρ, & ἐλάτης, ὁ. vel bubulci βουπελάται dicuntur παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι, Nicand. in Alexiph. & sic est ex βοῦς, & πέλας; unde πελάζω, f. άσω, atque inde πελάτης, ου, ὁ.

Βουπλάστης, qui boves fingit, boum statuarius; in Epigr. ex βοῦς, & πλάστης, ὁ.

Βούπλευρον, τὸ, bupleuron, herba; de qua Nic. in Ther. & Plin. l. 22. c. 22. ex βοῦ, vel βοῦς, & πλευρὸν. τό.

Βουπλήκτρον, τὸ, idem quod βουπλὴξ, boves feriens, aut pungens: utrumque ex βοῦς, & πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω; unde πλὴξ, ὁ; & πλῆκτρον, τό.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ, stimulus, quo boves pungintur βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel scutica, quæ fit ex bubula pelle.

Βουποίμην, boum pastor: in Epigr. ex βοῦς, & ποιμήν.

Βουπόλος, qui circa boves versatur: bubulcus: ex βοῦς, & πολέω.

Βουπόροι ὀβελοὶ, magna verua, q. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, & πείρω, transfodio, p. m. πέπορα.

Βουπόρος, ad boves transfigendos aptus: ut ὀβελίσκοι βουπόροι, apud Eurip. in Cyclope. ex βοῦς, & πόρος, ὁ.

Βούπρηστις, εως, ἡ, dicitur animal ex cantharidum genere, simillimum scarabeo longipedi; sic dictum, quod in herba a bobus devoratum, eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat, teste Nic. in Alexiph. & Plin. l. 30. c. 4. sed est oleris sylvestris species, de qua Theophrast. Pl. l. 3. c. 8. & Gal. in Lex. Hippocr. ex βοῦς, & πρήθω. f. ήσω; unde πρηστὴς, & πρηστὴρ, ὁ.

Βούπρωρος, qui bovem in prora habet; ut βούπρωρος θυσία, sacrificium constans ex apro, ariete, & tauro; in quo taurus præibat, ut in navi prora. Euv. ex βοῦς, & πρῷρα.

ΒΟΥΡΑΣΣΟΣ, fructus qui clauditur spathe, i. e. folliculo, & involucro palmæ arboris. ponitur inter themata. ὁ περιεχόμενος δ' ὑπ' αὐτῷ καρπὸς, ἐλάτη καλεῖται, ὑπ' ἐνίων δὲ βόρασσος, Diosc. l. 1. c. 151. i. e. contentus in ipso cortice fructus itidem elate dicitur, ab aliis autem borassus. sic apud eund. Diosc. ibid. φοῖνιξ ὃν ἔνιοι ἐλάτην ἢ σπάθην καλοῦσι, περικάλυμμά ἐστι τ' καρπῶν τῶν φοινίκων ἀκμαζόντων ἀνθέντων, Hermolaus vertit: Palma, quam modo elaten, modo spathen vocant, involucrum est fructus e palma nascentis cum statu integro: ubi Marcellus notat, elaten esse corticosum palmæ adhuc florentis operimentum, quem palmæ corticem vocat Columella.

ΒΟΥ͂Σ, οὸς, ὁ καὶ ἡ, bus, vacca. αἱ βόες, vaccæ. dat. pl. βουσὶ, & Jon. βόεσσι. in acc. sing. βοῦν. acc. pl. βόας, βοῦς. Hinc. βόειος, βοώτης, &c.

Βουσαύχην, expon. qui humeros adducens cervicem contrahit, qualis in judicio naturarum Aristoteles insidiosus esse ait: ex βοῦς, & αὐχήν.

Βούσιρις, in acc. βούσιριν, Busiris, rex Agrigentinorum.

Βουστάσιον, seu βουστάσιον, τὸ, & βούστασις, ἡ, exp. boum stabulum, bubile: ex βοῦς, & στάσις, ἡ, statio.

Βούσταθμον, ου, τὸ, dicitur bubile, boum stabulum, ubi boves ἵστανται: Poll. ex βοῦς & σταθμὸς, ὁ, stabulum, statio.

Βουστροφηδὸν, exp. vertendo, & flectendo se more boum arantium, Hesych. ex βοῦς, & στροφὴ, ἡ.

Βουσφαγέω, boves macto.

Βουσφαγία, ἡ, boum mactatio: in Epigr. pro quo dicitur & βοοσφαγία, ex βοῦς, βοὸς, & σφαγὴ, unde σφαγία, ἡ.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro

Βώτης, & hoc a βοτὸς, pro quo & βοτὴρ, ῆρος, ὁ, pastor. Th. βόω, inus. pasco.

Βούτιμος, bovis pretium æquans. vide τιμή.

Βούτομος, & ον, Butomium; herba, quam βόες τέμνουσι, boves carpunt.

Βούτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. boves penetrans, & transfigens; seu bobus penetrandis, & transfigendis aptus: apud Suid. ex βοῦς, & τορέω, unde τορὸς, ὁ.

Βουτρόφος, & βοοτρόφος, ου, ὁ, qui boves alit, & pascit, bubulcus. ex βοῦς, & τροφὴ, ἡ, seu τροφεὺς, ὁ.

Βούτυπος, bovem cædens, qui boves mactat: Athen. l. 14. sed est etiam species animalculi, quod ἐμπὶς, dicitur, teste Hesych. ex βοῦς, & τυπὴ, ἡ; unde τύπος, ὁ.

Βουτύρινος, ου, ὁ, butyrinus. Th. βούτυρον.

Βούτυρον, ου, τὸ, butyrum, lactis spuma: Gen. c. 18. ver. 8. a βοῦς, vacca & τυρὸς, caseus, quod a bubulo lacte ut plurimum fiat.

Βουφάγος, q. d. qui bovem una cœna absumpserit, vorax: edax, comedo: ut fit ex βοῦ, epitat. vel ex βοῦς, & φαγεῖν, ὁ.

Βούφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. a bobus aratus: ex βοῦς, & ἀροτρόω, quod ex ἀρόω, & ἀρόω, aro.

Βούφθαλμον, τὸ, buphthalmus; herba, quam Diosc. l. 3. 157. & Plin. l. 25. c. 8. sic appellatam scribunt, quod flores habeat bovini oculi speciem repræsentantes, ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς, ὁ.

Βουφονέω, boves macto. Il. η.

Βουφόνια, τὰ, boum mactationes, festum apud Athenienses, de quo Aristoph. in Nub. Βουφόνος, cui boves cædit, & mactat. unde βουφόνοι, dicebantur quidam sacerdotes boves immolantes, Paus. in Attic. ex βοῦς, & φόνος, ὁ.

Βουφορβέω, ῶ, boves pasco: ex βοῦς, & φορβὴ, ἡ; a Th. φέρβω.

Βουφόρβια, τὰ, armenta.

Βουφορβὸς, qui boves pascit, bubulcus.

Βουχανδὴς, expon. bovis capax: in Epigr. ex βοῦς, & χανδάνω; unde χανδὸν; & χανδάνω.

Βούχιλος, ὁ, herbosus, alendo pecori aptus. ex βοῦς, & χιλὸς.

ΒΟ'Ω, f. όσω, & ώσω, p. κα, pasco: thema inusit. pro quo in usu est βόσκω, idem.

Βοῴμην, clamarem, Attice pro βοάοιμι, βοῷμι.

Βοώμενος, celebratus: a βοάω.

Βόων, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω. Βοῶντος, gen. sing. part. præs.

Βοώνης, boum emptor. Vid. Them. ὠνέομαι.

Βοώνητος, bove emptus. ab eod. Th.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. act. a βοάω.

Βοώπης, ου, ὁ, bovinos oculos habens, ad magnitudinem bovinorum propemodum oculorum accedentes.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini sunt oculi, magni & venusti: ex βοῦς, & ὤψ, ὠπὸς, oculus: quod a p. m. ὦπα, ab ὄπτομαι. Est etiam epithetum Dearum apud Hom. & in primis Junonis, quam, si tamquam ast consideretur, sic denominatam scribit Eust. ἀπὸ τ̃ βοῶπις ἀνάσσης, βοῶπις πότνια Ἥρη. Il. α. & alibi.

Βοῶντος, vociferantis, gen. sing. præs. part. act. f. g. verbi βοάω.

Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα, aro. præs. inf. βοωτεῖν: ex βοῦς, & ὠθέω, pello.

Βοώτης, ου, ὁ, Bootes. Nomen signi cœlestis, quod Arctophylax dicitur: ex βοῦς, & ὠθέω, trudo. Est enim boum agitator: item, bubulcus.

Βοώψ, dicitur piscis quidam, sic dictus, quoniam μικρὸς ὑπάρχων μεγάλας ὦπας ἔχει; Athen. l. 7. ex βοῦς, & ὤψ, ὁ.

B P.

Βραβεία, ας, ἡ, moderatio certaminis, & de eod. dijudicatio.

Βραβεῖον, ου, τὸ, præmium victoriæ: a seq. them.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis moderator & arbiter. a ῥάβδος, virga, quam Βραβευταὶ gestare solebant: vel quod virga palmea designabantur victores.

Βραβευτὴς, ῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, præmium do certaminis; de victoria decerno: item, impero, moderor. βραβευέτω, 3. sing. præs. imper. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

Βραβήϊον, Poetice dicitur pro Βραβεῖον, quod expon. etiam, sceptrum regium.

Βραβὴς, dicitur pro βραβεὺς.

ΒΡΑ'ΒΥΛΑ, τὰ, pruna Damascena.

Βραγχαλέος, raucus.

Βράγχια, τὰ, branchiæ, quibus pisces spirant, quæ & illis datæ sunt loco pulmonis, ut scribit Aristot. de respir. Item pro faucibus porci, apud eund. inquit Bud. qui & βραγχίων πυλώνας στενωμένας, apud Plut. interpr. intestinos pulmonis fistulis coarctatis.

Βραγχιάω, ῶ, expon. raucesco; ut & βραγχάω, idem, apud Poll.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo: a βράγχια, quia gutturi accidit. Item idem quod βραδύτης, & pro βράδος, εος, τὸ, a Th. βραδύς.

Βραγχώδης, raucus: ut φωνὴ βραγχώδης, vox rauca, & aspera. a βράγχος.

Βραδέως, tarde; item, segniter & cunctanter: βραδύτερον, tardius, segnius: βραδύτατα, tardissime: adverb. a βραδύς.

Βραδινὸς, ῦ, ὁ. Æol. pro ῥαδινὸς, gracilis.

Βράδιον, tardius, compar. & in superlat. βράδιστον: a βραδύς, tardus.

Βραδυβάμων, expon. qui tarde incedit: Aristot. ex βραδύς, & βαίνω, cujus comp. varia in βάμων, ut a Them. βάω.

Βραδύγλωσσος, cujus lingua tarda est, tardiloquus, unde βραδυγλωσσία, tarditas loquendi, linguæ debilitas, ex βραδύς, & γλῶσσα.

Βραδυδινὴς, έος, ὁ & ἡ, qui tardo vertice circumagitur; tardus ad motum: ex βραδύς, & δίνη.

Βραδυνούσαις, tardantibus, dat. pl. præs. part. f. g. a βραδύνω.

Βραδύνω, tardo, cunctor. f. υνῶ, a. 1. ἐβράδυνα. Th. βράδυνα. Th. βραδύς, tardus.

Βραδύκαρπος, expon. tardos, seu seros reddens fructus: ex βραδύς, & καρπὸς, ὁ.

Βραδυκίνητος, qui tarde movetur: ex βραδύς, & κινητὸς, ὁ.

Βραδύνοος, seu βραδύνους, qui tarda est mente, seu ingenio.

Βραδύνοια, ἡ, tarditas mentis, seu ingenii. ex βραδύς, & νόος, contracte νοῦς.

Βραδυπειθὴς, qui tarde, & ægre sibi persuaderi sinit: ex βραδύς, & πείθω.

Βραδυπεπτέω, tarde coquo peculiariter cibum in ventriculo. Diosc. 5. 49. ex βραδύς, & πέπτω.

Βραδυπεψία, tarditas concoctionis: difficilis concoctio. Diosc. ex βραδύς, & πέπτω.

Βραδυπλοέω, ῶ, tarde navigo, f. ήσω. p. βεβραδυπλόηκα. ex βραδύς, & πλόος, navigatio: quod a πλέω.

Βραδυπορέω, lente procedo, tarde progredior: ex βραδύς, & πόρος, ὁ.

Βραδύπορος, expon. tarde, seu lente pertransiens. unde βραδύπορα ἐδέσματα, dicuntur edulia, quæ lente digeruntur & distribuuntur.

Βραδύπους, tardipes, tardigradus. Them. πῦς.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, tardus, a, um: in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος: superl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, ου, ὁ, & —σκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardigradus, tarde incedens: ex βραδύς, & σκέλος.

Βραδυτὴς, ητος, ἡ, tarditas, segnities.

Βραδυτόκος, tarde, seu sero pariens: ex βραδύς, & τόκος, ὁ.

ΒΡΑ'ΖΩ, & βράσσω, f. σω, ferveo, bullio.

ΒΡΑ'ΘΥ, sive βράθυς, herba, quæ Latinis dicitur sabina.

Βράκανον, ου, τὸ, agreste olus.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ας, ἡ, velum, seu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.

Βρασθεὶς, fervefactus, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. verbi βράζω, ferveo.

Βράσμα, ατος, τὸ, & βρασμὸς, ῦ, ὁ, ebullitio, fervor. Th. βράζω.

Βρασματίας, exp. qui fit cum βράσματι, aut βράσματι similis: ut βρασματίαι σεισμοὶ, qui & βράσται, ut βρασματώδης γέλως, ut expon. risus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat. utrumque a βράσμα, ατος, τὸ, & omnia a Th. βράζω, f. σω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράσσων, vide cum Th. βραδύς.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Jon. a βράχω, strepitum edo.

Βράχεα, έων, τὰ, brevia. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.

Βραχέη, Jon. pro βραχεῖα, fœm. gen. a βραχύς.

Βραχεὶς, & in f. g. βραχεῖσα, perfusus, a. 2. part. pass. a βρέχομαι, seu βρέχω, madefacio. a. 2. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. breviter, paucis.

Βραχιονιστὴρ, & βραχιονιστήριον, expon. ornamentum , armilla: a Th. βραχίων.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, brachium: q. comp. a βραχὺς: quod lacertus brevior sit ulna.

Βραχίων, etiam brevior: compar. ut & βράχιστος, brevissimus, superl. a βραχύς.

Βραχυβάμων, qui brevibus incedit pedibus, bipes: apud Eurip. ex βραχύς, & βάμων, terminatio compositiva, a βάω, inusit. pro Th. βαίνω.

Βραχύβιος, qui brevis est vitæ, cui breve vivendi tempus concessum est. Ath. l. 7.

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas: ex βραχύς, & βίος.

Βραχύβωλος, parvas, seu paucas habens glebas: in Epigr. ex βραχύς, & βῶλος, ὁ.

Βραχυγνώμων, cui brevis, seu curta est sententia, cui breve est consilium: ex βραχύς, & γνώμη, ἡ; seu γνώμων, ὁ.

Βραχυδάκτυλος, qui curtos habet digitos ex βραχύς, & δάκτυλος.

Βραχυδρόμος, qui breve curriculum facit: ex βραχύς, & δρόμος, ὁ. unde etiam in superl. βραχυδρομώτατος, qui brevissime currit.

Βραχυκαταληκτέω, ῶ, desino, seu termino, ut μέτρον βραχυκατάληκτον, vel etiam uno pede brevior sum, quam ἀκατάληκτον: a καταλήγω.

Βραχυκατάληκτος, brevior, quam ἀκατάληκτος, versus, unde βραχυκατάληκτα μέτρα dicuntur, quæ in fine velut decurtata sunt, quæ totum pedem breviora, quam ἀκατάληκτα, seu quando fini pes integer deest: nam καταληκτικὰ sunt, quibus in fine deest syllaba: ἀκατάληκτα vero, seu ἀκαταληκτικὰ, quibus pes ultimus est integer, nec quicquam deest ad μέτρον; seu mensuram.

Βραχυκομέω, comam brevem gesto; a Th. κόμη, ἡ.

Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas; κῶλα brevia; a Them. κῶλον, τὸ.

Βραχύκωλος, brevia membra habens, seu brevibus constans membris. unde apud Aristot. Rhet. 3. περίοδοι βραχύκωλοι, periodi, in quibus κῶλα sunt breviora.

Βραχυλογέω, brevis sum in dicendo, Plut. a λόγος, ὁ.

Βραχυλογία, brevitas sermonis, vel orationis.

Βραχυλόγος, brevis in sermone; qui breviter dicit aliquid, aut loquitur.

Βραχυμέρεια, ἡ, brevitas partium, tenuitas, a μέρος, εος, τό.

Βραχυμερὴς, q. d. cujus partes sunt breves, & exiguæ; tenuis.

Βραχυμογὴς, brevi temporis spatio laborans. Them. μόγος, ὁ; unde μογέω, f. ήσω.

Βραχυμυθία, ἡ, breviloquentia: a Them. μῦθος, ὁ, comp. cum βραχύς, εῖα, χύ.

Βραχυντικὸς, breviandi vim habens; a Them. βραχύς.

Βραχύνω, breve reddo, corripio.

Βραχύνωτος, brevis tergo; breve dorsum habens: ex βραχύς, & νῶτος, ὁ.

Βραχυόνειρος, pauca, seu brevia habens somnia: ab ὄνειρος, ὁ, seu ὄνειρον, τό.

Βραχυπαράληκτα, quorum penultima brevis est.

Βραχυπαραληκτέω, dicuntur, quæ penultimam habent brevem. a παραλήγω.

Βραχύπνοος, breves, simulque tardos ducens spiritus, a πνοὴ, ἡ.

Βραχύπορος, breves habens meatus, a πόρος, ὁ.

Βραχυπόται, οἱ, brevi tractu bibentes, qui iidem βραχύποται dicuntur, vel parum potantes: a πότης, ὁ.

Βραχύῤῥιζος, breves habens radices.

Βραχυῤῥιζία, ἡ, brevitas radicum: a Th. ῥίζα, ἡ, comp. cum βραχύς.

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, χὺ, έος, brevis. μετὰ βραχὺ, paulo post: διὰ βραχέων, paucis.

Βραχὺ, sicut expon. brevis, ei opponitur μακρὸς, longus; sed expon. etiam, parvus, exiguus. unde ἐν βραχεῖ, expon. brevi tempore, subito, repente; sed sæpius significat, quod Latini dicunt, paucis κατὰ βραχὺ, expon. sensim, paulatim: & in neut. βραχὺ (ut & βραχύ τι) aliquantum, paulum; & interdum, paulisper: ut Act. Apost. c. 5. Sed expon. & parum: ut βραχὺ φροντίζειν, parum curare. Dicitur denique βραχὺ, quod est parvum, i. e. parvi momenti, seu pretii: unde βραχέος ἄξιος, apud Plat. de leg. pro contemnendo.

Βραχυσίδαρος, ου, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, qui breve ferrum, seu cuspidem habet; ex βραχύς, brevis, & σίδηρος, ὁ, ferrum.

Βραχυστέλεχος, ὁ, qui parvo, seu brevi est caudice: ex βραχὺς brevis, & στέλεχος, τὸ, caudex.

Βραχύστομος, ὁ, qui brevi est ore, vel parvo orificio: Plut. ex βραχύς, brevis, & στόμα, τὸ, os, oris.

Βραχυσύμβολος, ὁ, qui parvum symbolum ad convivium confert; in Epigr. ex βραχύς, brevis, & συμβολὴ, τὸ, collecta.

Βραχυτελὴς, brevem finem habens; item compendiarius, brevis: ex βραχύς, brevis, & τέλος, τὸ, finis.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas: a βραχύς, brevis.

Βραχυτομέω, ita puto, ut breves remaneant reliquiæ; curte recido: ex βραχύς, brevis, & τομὸς, ὁ, acutus.

Βραχύτομος, ὁ, ita putatus, ut reliquiæ breves remanserint, curte recisus.

Βραχυτράχηλος, ὁ, qui breve habet collum: ex βραχύς, & τράχηλος, ὁ, collum.

Βραχύϋπνος, ὁ, brevi contentus somno, non diu dormiens: Aristot. ex βραχύς, & ὕπνος, ὁ, somnus.

Βραχυφεγγὴς, ὁ, breve, & exiguum præbens lumen: ex βραχύς, & φέγγος, τὸ, lumen.

Βραχύφυλλος, ὁ, brevia habens folia; in Epigr. ex βραχύς, & φύλλον, τὸ, folium.

Βραχυχρόνιος, ὁ, brevi tempore durans: ex βραχύς, brevis, & χρόνος, tempus. unde χρόνιος, ὁ, diuturnus.

Βραχύωτος, ου, ὁ, ἡ, breves habens auriculas: ex βραχύς, & οὖς, ὠτὸς, auris.

Βράχω, f. ξω, sono, strepo; proprie de iis, quæ franguntur.

Βρέγμα, ατος, τὸ, &

Βρεγμὸς, ῦ, ὁ, sinciput, a βρέχω, madefacio.

Βρεκεκὲξ, vox ranarum.

Βρέ

Βρέμεσθαι, Poet. idem ac τὸ βρέμειν: a βρέμω, fremo.

Βρέμω, fremo, murmuro. f. μῶ, p. m. βέβρομα: inde βρόμος, fremitus.

Βρένδον, τὸ, cervus Messapiis.

Βρένθειον, unguentum floridum dici μύρον ὡς τεθυμωμένον, tradit Eust. a Them. βρένθος.

Βρένθις, βρένθιξ, ἡ, lactuca.

Βρένθος, ου, ὁ, avis quaedam, quam nonnulli κόσσυφον vocant: sunt qui anatem esse putent: item fastus. inde βρενθύεσθαι, arrogantem esse.

Βρενθύεσθαι, superbire: ut apud Aristoph. in Nub. ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, i. e. fastuose incedis, superbe te infers. Item fremere, indignari, παρὰ τὸ μετὰ βάρους θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, inquit Etymol. Reducitur etiam ad Them. βρένθος, ὁ, fastus.

Βρέντιον, τὸ, caput cervi, Messapiis: a βρένδον, τὸ, cervus.

Βρέξαι, pluere, aor. 1. inf. a βρέξω, f. 1. act. a βρέχω, pluo.

Βρέτας, τὸ, simulachrum, statua, idolum: παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. Hesych.

Βρετέανα, adject. foem. gen. a Them. βρέτας, legitur apud Æschyl. in Suppl. βρετέανα περὶ ἄγετε μ' ἀλλὰ ἄγει, i. e. τῶν βρέτων ἐπεκεῖνα βάλετέ με, inquit Schol. caeterum ibi alii legunt βρετέανα; alii legunt βρετέεσσι; alii βρέτεος, alii βρέτεσι.

Βρεφοκτονία, ἡ, infanticidium: ex βρέφος, τὸ, infans, & κτείνω, occido, f. κτενῶ; unde praet. med. ἔκτονα.

Βρέφος, εος, τὸ, Infans.

Βρεφοτροφεῖον, τὸ, locus alendis, & educandis infantibus destinatus: ex βρέφος, τὸ, & τροφὴ, ῆς, esca. unde τροφέω, nutrio.

Βρεφύλλιον, τὸ, infantulus.

Βρέγμα, ατος, τὸ, dicitur etiam βρέχμα. Eust. scribit sinciput ita dici, quod in infantibus haec pars sit non solum tenera, sed & valde humida; ut videri quodammodo possit βεβρέχθαι, i. e. madefacta esse.

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, sinciput, caput: a βρέχω, rigo.

Βρέχω, madefacio, irrigo, bibo, pluo. f. ξω. p. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. pass. ἐβράχην. praet. m. βέβροχα, perf. pass. βέβρεγμαι.

Βρῆγμα, idem ac ῥῆγμα, id, quod tussiendo expuitur: a Th. βρήσσω, infercio; idem ac βήσσω, vel βήττω, tussio. Th. βὴξ, χὸς, ὁ, tussis.

Βρήσσω, tussiendo exspuo: q. a βήσσω, tussio.

Βρι, particula epitatica, significans ἄγαν, valde.

Βριάει, 3. sing. ind. a βριάω, robustum reddo.

Βριάρεως, ω, ὁ, Briareus, centimanus. nomen Gigantis. ex βρι, particula intens. & Ἄρης, Mars: vel a βριαρὸς, robustus.

Βριάρεων, acc. sing. a Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριάρεων.

Βριαρὸς, οῦ, ὁ, robustus, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ, fortis, vel robustus manibus: ex βριαρὸς, fortis, & χεὶρ, manus.

Βριάω, ῶ, f. ήσω, robustum reddo; robustus sum; vel potentem reddo; potens sum; extollo; tumesco.

Βριζόμαντις, ὁ & ἡ, Hesych. ἐνυπνιόμαντις, qui, vel quae ex somniorum interpretatione, aut visione futura praedicit; ex βρίζω, dormito, & μάντις, ὁ, vates.

Βρίζω, f. ίσω, & ξω, post sumptum cibum paululum dormio: q. βαρίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ, vehementer clamans; Martis Epith. ex βρι, & ἠπύω, clamo, pro ἀπύω, idem.

Βρίθος, εος, τὸ, &

Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas.

Βριθύκερως, ὁ, qui cornibus gravatur; gravia habens, & onerosa cornua: Oppian. Hal ex βριθὺς, gravis: & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Βριθύνοος Ἀπόλλων, in Epigram. gravem mentem faciens, & prudentem: ex βριθὺς, gravis, & νοῦς, mens.

Βριθὺς, εος & έος, gravis, a βρίθω, sum gravis.

Βριθυομμάτης, ὁ, severam quandam gravitatem prae se ferens; severus: sic vocatur Diogenes Synopensis severos Philosophus. ex βριθὺς, gravis, vel βριθοσύνη, gravitas, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vel ὄψ, ἡ, oculus.

Βρίθω, sum gravis; onustus sum; propendeo; cum impetu inclino. f. σω, p. m. βέβριθα.

Βριμάζω, leonis voce utor.

Βριμᾶσθαι, dici etiam refert Eust. pro βριμοῦσθαι, a Th. βριμόω, fremo.

Βριμάω, βριμαίνω, & βριμαίνομαι, idem Th. βριμόομαι, excandesco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: a βριάω, tumesco, potens sum.

Βριμηδὸν, adv. cum fremitu. apud Nonn.

Βρίμημα, cum fremitu; quod ab Hesych. exponitur. a βρίμω, fremo.

Βριμόομαι, οῦμαι, & ἀόμαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandesco ira: q. a βρέμω, fremo.

Βρισάρματος, ου, ὁ, ἡ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nomem proprium viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. a Βρισηῒς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

Βρύσσος, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, τὰ, pulmonis concavitates, seu canaliculae, & fistulae, vel asperae arteriae cartilagines pene circulares in totum pulmonem divisae: pro quo etiam invenitur βρόγχιον.

Βρογχιάζω, deglutio, devoro; per guttur dejicio, seu demitto.

Βρογχοκήλη, ἡ, tumor in gutture, seu aspera arteria exoriens: tumor gutturis, seu tumidum guttur: Celsus. ex βρόγχος, guttur, & κήλη, tumor.

Βρόγχος, ου, ὁ, guttur, a βρέχω, sorbeo,

Βρογχωτὴρ, ῆρος, ὁ, vestimenti apertura, qua collum inseritur: a βρόγχος, guttur.

Βρόδον, τὸ, rosa: Æol. pro ῥόδον.

Βρομέω, idem ac βρέμω, fremo.

Βρομιάζομαι, bacchor: ex Epigr.

Βρόμιος, ὁ, Bacchus, Dionysius; vel Bacchus, Dionysiacus.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; item avena: a βρέμω, fremo. hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tono: a βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

Βρονταῖος Ζεὺς, q. d. tonitrualis Jupiter; tonitruum auctor.

Βροντεῖον, τὸ, tonitrus officina; machina in scena tonitru edens. Th. βροντὴ, tonitru.

Βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru: q. βρεμετὴ; a βρέμω, fremo.

Βρόντημα, τὸ, idem ac βροντὴ, tonitru.

Βροντησικέραυνος, ὁ καὶ ἡ, tonans, & fulminans: ut βροντησικέραυνοι νεφέλαι, Aristoph. q. d. cum tonitru fulminantes nubes; epitheton nubium, quod earum concursu, & collisione edantur fulgura, & tonitrua. ex βροντὴ, tonitru, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen.

Βροντία, ἡ, dicitur lapis quidam, a tonitru nomen habens. vide Plin. a Them. βροντὴ, tonitru.

Βροντοποιὸς, οῦ, ὁ, tonitrus auctor: ex βροντὴ, tonitru, & ποιέω, facio.

Βροτᾶν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. a βρότεος, ὁ, mortalis, humanus.

Βρότεος, & βρότειος, ου, ὁ, ἡ, mortalis, humanus: quod a βροτὸς, ὁ, homo.

Βροτήσιος, ου, ὁ, Poet. idem ac βροτὸς, mortalis.

Βροτοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro βροτοβήμων.

Βροτοβήμων, ονος, ὁ, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, & βῆμα, gressus; quod a βαίνω, eo.

Βροτόγηρυς, ὁ, voce humana loquens: epitheton psittaci in Epigr. ex βροτὸς, humanus; & γῆρυς, υος, ἡ, vox.

Βροτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humanus, homini similis: ex βροτὸς, homo; & εἶδος, εος, τὸ, species, forma.

Βροτόεις, εντος, ὁ, saniosus, cruore respersus: in acc. βροτόεντα: a βρότος, cruor.

Βροτοῖσιν, mortalibus: dat. pl. a βροτὸς, mortalis.

Βροτοκτόνος, homicida. Th. κτείνω, occido.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς, homo, & λοιγὸς, pernicies.

Βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis, homo: q. ῥοτὸς, idest, ὁ ἐν ῥοῇ ὤν, quod nihil sit magis fluxum, quam homo. Vel a μείρω, divido, p. m. μέμορα, fit μορτός. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φύσιν. Hinc ἄμβροτος, & ἄβροτος, immortalis. Βροτὸς, ὁ, est Thema, & frequentius legitur in pl. masc. βροτοὶ, sine adjectione, ut Lat. mortales pro hominibus; in sing. vero dicitur saepius βροτὸς ἀνὴρ. unde βρότος exponitur pulverulentus sanguis, i. e. pulvere permixtus.

Βρότος, ου, ὁ, (παροξυτόνως) sanies, cruor.

Βροτοστυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hominibus invisus: Æschyl. in Prometh. Th. στυγέω, στύζω, odio persequor.

Βροτόω, f. ώσω, cruore inficio, cruento: a βρότος. Item hominem facio. βροτωθῆναι, mortalem fieri: a βροτὸς, homo.

Βροῦχος, ου, ὁ, species locustarum: q. a βρύκω, mordeo, rodo.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.

Βροχθίζω, sorbeo, glutio. voro, helluor. Ut inquit Budaeus ex Aristot. idem ac βρογχιάζω, & Them. idem.

Βρόχθος, ὁ, idem ac βρόγχος, guttur.

Βροχθώδης, εος, ὁ & ἡ, inaquosus, aridus.

Βρόχιος μόρος, q. d. laquearis mors: apud Nonn.

Βροχὶς, ίδος, laqueus: a βρόχος, laqueus.

Βρόχος, ου, ὁ, laqueus, restis: q. a βρόγχος, extrito γ: est enim, quo guttur eliditur.

Βρέχω, sorbeo, inusit. unde ἀναβρέχω, καταβρέχω, q. a βρέχω, rigo.

Βρυάζω, floreo, germino; item laetor, exulto: a Th. βρύω, pullulo, germino.

Βρύγδην, quidam exp. cum stridore dentium; alii strictim: in Epigram. Th. βρύχω, strideo.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus: a βρύχω, mordeo.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, stridor proprie dentium, fremitus; item rugitus: a βρύχω, strideo.

Βρύκανος, vel Βρυκάδανος, ὁ, edax, vorax: Hesych. a Th. βρύκω, rodo, mando, voro, deglutio.

Βρύκω, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; item deglutio.

Βρύλλω, potito, seu sorbeo, sorbillo, inebrior: a voce infantili βρῦ.

Βρῦ, vox infantium potum petentium, pro πιεῖν, bibere.

Βρυόεις, εντος, ὁ, & βρυώδης, εος, ὁ & ἡ, muscosus; item mollis, friabilis, fluxus.

Βρύον, ου, τὸ, muscus, alga. Est & herbae genus.

Βρυοφόρος, muscifer; i. e. musci fertilis: Theophr. de caus. Plant. ex βρύον, muscus, & φέρω, fero.

Βρυόω, ῶ, musco oppleo. unde βρυωθεὶς, musco oppletus, vel obsitus: Aristot. de color.

Β[illegible], ἡ, scaturitio: apud Eust. a Th. βρύω, scaturio.

Βρύτεα, τὰ, expon. residuum post calcatarum uvarum pressuram, Latine vinacea, seu vinacei. Vide Athen. l. 2. qui scribit, vocem esse factam παρὰ τοὺς βότρυας; & reducitur ad Th. βότρυς, υος, ὁ, uva, racemus.

Βρυτὴρ, Æoles dicunt pro ῥυτὴρ, i. e. habena.

Βρῦτον, ου, τὸ, & βρῦτος, ου, ὁ, cerevisia; vinum hordaceum, q. a βρύω, frendeo.

Βρύττω, idem ac βρύκω, edo, devoro; item mando.

Βρυχαλέος, ὁ, rugiens.

Βρυχανάομαι, ῶμαι, apud Nic. Schol. exponitur ejulo.

Βρυχάομαι, ῶμαι, rugio; proprie de leonibus.

Βρύχετος ὁ, febris, a βρύττω.

Βρυχὴ, ἡ, βρύχημα, τὸ, & βρυχηθμὸς, ὁ, rugitus.

Βρυχηδὸν, cum rugitu, vel fremitu. Th. βρύχω, strideo.

Βρύχιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, frendens. Item submersus, submersorius: q. a βρέχω, madefacio, pluo.

Βρυχμὸς, ὁ, pro βρυγμὸς, morsus, rosio: a βρύκω, mordeo, rodo.

Βρύχω, f. ξω, p. χα, frendo, strideo. perf. pass. βέβρυγμαι. inde βρυγμὸς, morsus.

Βρύω, f. σω, p. βέβρυκα, scateo, fundo, germino, pullulo. inde ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero conclusus.

Βρυώδης, ὁ, idem ac βρυόεις, muscosus.

Βρυωνία, ἡ, & βρυωνὶς, ἡ, bryonia; i. e. vitis alba: a βρύον, τὸ, muscus.

Βρωθεὶς, έντος, rosus, a. 1. part. part. pass. a βιβρώσκω; comedo, depasco.

Βρῶμα, ατος, τὸ, esca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμάομαι, ῶμαι; escam appeto; aut prae fame rudo (de asinis enim proprie dicitur) affertur & pro foeteo; de leonibus scil. & hircis, & similibus male olentibus a βρώσκω, comedo, depasco: unde βρῶμα, cibus: vel a βρῶμος, ὁ, graveolentia.

Βρωματίζω, cibum do. Greg.

Βρωματώδης, ὁ, graveolens.

Βρωμέω, ῶ, foeteo: a βρῶμος, ὁ, foetor.

Βρώμη, ἡ, & Βρωμὸς, ὁ, cibus, edulium, esca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμήτης, ητος, ὁ, item βρωμήτωρ, & βρωμητὴς, ruditor, rudens: a βρωμάομαι, rudo.

Βρώμησις, ἡ, ruditus.

Βρωμητὸς, ὁ, apud Etym. legitur pro βρωμήτωρ, ruditor.

Βρωμιάς, άδος, ἡ, Baccha, Maenas: a Βρόμιος, Bacchus.

Βρῶμος, ου, ὁ, graveolentia, foetor.

Βρωμώδης, εος, ὁ, ἡ, foetidus: q. a βαρὺ, grave, & ὀδμὴ, odor.

Βρωσείω, esurio, edere cupio: a βρῶσις, ἡ, cibus.

Βρώσιμος, ου, ὁ, esculentus.

Βρώσιμον, τὸ, edulium: a βρώσκω, comedo.

Βρῶσις, εος, & εως, ἡ, cibus, edulium; & ipsa comedendi actio: item erosio. Th. βρώσκω, comedo.

Βρώσκω, comedo, depasco. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐβρώθην.

Βρωτὴρ, ῆρος, comessor, qui comedit.

Βρωτικὸς, ῦ, ὁ, edax, cibi avidus.
Βρωτίμη, ἡ, apud Athen. pro pane furfuraceo: a βρώσκω, comedo.
Βρωτὸς, ῦ, ὁ, qui comedi potest, esculentus.
Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus, esca.

Β Υ.

Βύας, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.
Βυβλάριον, τὸ, diminut. chartula ex papyro: in Epigram.
Βύβλινος, ου, ὁ, papyraceus, sed exp. & cannabeus: item scirpeus: ut βύβλινα ὅπλα, apud Herodot. & βύβλινος οἶνος, vinum ex Biblo civitate.
Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est, & funiculus etiam nauticus, non tamen ex byblo (i. e. papyro Ægyptiaca) confectus, sed ex herba ei simili.
Βύβλος, ου, ὁ, papyrus Ægyptia: item herba quædam similis papyro: Eust. Suid. Quoniam autem charta ex byblo fieri solebat, ideo βύβλος, pro libro accipitur. Scribitur & βίβλος.
Βύζω, confertim impleo: inde βυζὴν, dense. Th. βύω, obturo. Est & βύζω, vagio a βῦ, voce infantili; vel τῷ βύα, idest, bubulo. Vide etiam in βύσσω.
Βυθίζω, mergo. f. ίσω. p. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. a βυθὸς, ὁ, fundum.
Βύθιος, ὁ, qui est in profundo: profundus: Loc. & βυθίη ναυμαχίη, in Epigram. quæ fit in fluctibus. & τὰ βύθια, aquatilia.
Βυθοῖ, sub fluctibus. Th. βυθὸς, ὁ, fundum.
Βυθὸς, ῦ, ὁ, fundum, imus gurges, profundum: q. a βάθος, εος, τὸ, profunditas.
Βυθοτρεφὴς, ὁ, in profundo nutritus: in lib. Machab. βυθοτρεφὴς κόλπος, exp. in profundo utero nutriens: ex βυθὸς, fundum, & τρέφω, alo, nutrio.
Βυκανάω, f. ήσω, buccina cano.
Βυκάνη, ης, ἡ, buccina.
Βυκανίζω, buccino.
Βυκανητὴς, ῦ, ὁ, buccinator.
Βυκανιστήριον, τὸ, buccina; idem ac Th. βυκάνη.
Βυκινάτωρ, ος, apud Polybium, pro βυκανιστὴς, buccinator.
Βύκτης, ὁ, sonans, spirans: venti epithet. a βύζω, confertim impleo.
Βυλλὸς, ῦ, ὁ, confertus: a βύω, obturo.
Βυλλόω, ῶ, oppleo, obstruo: Hesych. & βυῶ, dicitur etiam pro Th. βύω, confercio, oppleo.
Βύνη, ης, ἡ, hordeum madefactum, quod coctores cerevisiarii maltam vocant.
Βυπτίω, mergo. Hesych. βυπτίω, βαπτίζω, Æol. est a βάπτω, tingo.
Βύρσα, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσαίετος, ὁ, ab Aristoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆς βύρσης, ἢ τοῦ ἁρπάζειν, teste Hesych. q. d. aquila raptrix τῆς βύρσης. Per jocum autem βυρσίνην vocat Athenarum urbem. ex βύρσα, ἡ, corium, & ἀετὸς, ὁ, aquila.
Βυρσεὺς, έος, ὁ, & Att. έως, coriarius.
Βυρσεύω, corium concinno, seu apparo.
Βύρσινος, ου, ὁ, coriaceus, & apud Arist. βυρσίνην ἔχω, exp. flagellum.
Βυρσὶς, ἡ, diminut. corium pellis.
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, corium & δέψω, excorio.
Βυρσοπαγὴς ναῦς, dicitur navis corio contecta, q. d. compacta: ex βύρσα, ἡ, corium, & πήγνυμι, figo, f. ξω; unde aor. 2. ἐπάγην, corium.
Βυρσοποιὸς, ὁ, coriarius: Poll. ex βύρσα, ἡ, & ποιέω, facio.
Βυρσοπώλης, ὁ, qui coria vendit: ex βύρσα, & πώλης, ὁ.
Βυρσότονον κύκλωμα, apud Eurip. in Bacch. dicitur tympanum; quoniam rhombus est orbicularis pelle intenta obductus. ex βύρσα, corium, & τόνος, ὁ, tentio, intentio.
Βυρσόω, ῶ, corio contego. Th. βύρσα, corium.
Βυσαύχην, ενος, ὁ, qui scapulis sursum adductis cervicem contrahit: quales Aristoteles insidiosos esse ait: ex βύω, obturo, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.
Βύσιος, ὁ, Bysius; mensis quidam apud Delphos; sic dictus, quasi φύσιος, quoniam eo mense multa φύεται, h. e. producuntur, & germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum; a. 1. perf. pass. verbi βύω, obstruo.
Βύσσινος, ου, ὁ, byssinus, qui ex bysso est: ut βυσσίνη σινδών, apud Herodot. & βύσσινον φᾶρος, apud Plut. Metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Them. βύσσος, ῦ, ἡ, byssus.
Βυσσοβαρὴς, ὁ, in profundum delabens præponderate: Hesych. ex βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum: & βάρος, εος, τὸ, pondus.
Βυσσοδομεύω, profunde cogito; machinor: item fundamenta probe jacio. a βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & δομεύω, pro δομέω, ædifico. Th. δέμω, struo.
Βυσσόθεν, ex imo: adv. a βυσσὸς, fundum.
Βυσσὸς, ῦ, ὁ, fundum, profunditas: Jon. pro βυθὸς. inde ἄβυσσος, abyssus.
Βύσσος, ου, ἡ, byssus; lini pretiosissimi genus. Hinc βύσσινος, byssinus.
Βυσσόφρων, ὁ, in profundo cogitans pectore. vid. Hesych. ex βυσσὸς, fundum, & φρὴν, νὸς, ἡ, mens.
Βύσσω, & βύζω, τῷ βύα, i. e. bubonis; quem queri, & gemere ferali carmine dicunt Latini Poetæ; bubulare. Th. βύας, ῦ, ὁ, bubo.
Βύσσωμα, τὸ, profunditas: a βυσσὸς, fundum.
Βυστικὸς, pro βεβυσμένος, ὁ, oppletus, refertus: ex Aristoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.
Βύστρα, ας, ἡ, idem ac βύσμα, obturamentum; & pro genere marsupii, seu peræ; Poll.
Βύω, f. σω, p. βέβυκα, obturo: obstruo; item impleo, tego. βύζω, idem.

Β Ω.

Βῶ, βῇς, & βέω, βέῃς, Jon. a. 2. sub. a βαίνω, eo.
Βοΐδιον, τὸ, buccula, buculus.
Βωθῶ, per contract. Jon. pro βοηθῶ.
Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βουκολιάσεις, bucolicum carmen cantabis.
Βωκολιάσδω, Dor. pro βουκολιάζω, pastorali more cano. βωκολιάσδε, Dor. imperat. pro βουκολίαζε.
Βωκολιαστὴς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, ῦ, ὁ, bucolici carminis cantor; ex βοῦς, κόλον, cibus, & ᾄδω, cano.
Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, ὁ, pastoralis.
Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, ὁ, bubulcus: a βοῦς bos, & κόλον, cibus.
Βώνας, α, ὁ, Dor. pro βώνης, ου, ὁ, idem ac βοώνης, bubulcus, emtor. Th. βοῦς, bos.
Βωλὰ, consilium: Dor. pro βουλὴ, ἡ.
Βωλάκιον, & βωλάριον, ου, τὸ, item βώλιον, ου, τὸ, gleba.
Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poet. idem ac βῶλος, ἡ, ager, gleba.
Βωληδὸν, glebæ modo: a βῶλος, ἡ, gleba.
Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus. a βῶλος, ἡ, gleba ager.
Βωλοκοπέω, glebas scindo, vel frango: occo.
Βωλοκοπία, ἡ, glebarum fractio: ex βῶλος, ου, ἡ, gleba, & κοπὴ, sectio. Th. κόπτω, scindo.
Βῶλος, ου, ἡ, gleba, ager, massa: item bolus.
Βωλοστροφία, ἡ, glebarum inversio, & repastinatio. Th. στρέφω, verto, verso; unde στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, versura.
Βωλοτόμος, glebas secans: Epigr. Th. τέμνω, scindo; unde τομὸς, ῦ, ὁ, secans.
Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, glebosus.
Βωμολόχευμα, τὸ, scurrile factum, aut dictum: scurrilitas. Hesych.
Βώμαξ, ακος, ὁ & ἡ, idem ac βωμολόχος, sacrilegius: item pro parva ara capitur.
Βώμευσις, εως, ἡ, aræ exstructio; Hesych.
Βώμιος, ὁ, altareus. unde βώμιοι ἱστάμενοι, aræ præfecti.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, diminut. arula: Herod.
Βωμίστρια, ἡ, quæ ad aras sacra peragit, sacerdos, seu sacerdotissa: a βωμὸς, ara.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum; sacrilegium, Athen. ex βωμὸς, altare; & λόχος, insidiæ.
Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas; altera extremitas τῆς εὐτραπελίας: apud Arist. 2. Ethic.
Βωμολόχος, ου, ὁ, ἡ, scurrilis, scurra, assentator; item sacrilegus.
Βωμολοχέω, & βωμολοχεύομαι, scurram, vel sacrilegum ago.
Βωμολόχως, scurriliter.
Βωμονίκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit: ex βωμὸς, ara, & νεικέω, rixor; a Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.
Βωμὸς, ῦ, ὁ, basis: item ara: q. a βάω, seu βαίνω. Eustath. nam ab Hebr. במה βωμὸς, ara diis, & deabus; θυσιαστήριον, altare Deo vero.
Βῶν, Jon. & Dor. pro βοῦν. vel acc. sing. a βῶς, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, bos; & in acc. pl. τὰς βῶς, & in dat. pl. βωσί.
Βωνίτης, ου, ὁ, idem ac βώτης, ου, ὁ, bubulcus. Th. βοῦς, bos.
Βώξ, γὸς, ἡ, piscis, a clamore dictus, nempe a βοῶ, Dor. βόαξ.
Βῶρος, ου, ὁ, Borus, nom. propr. viri: item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.
Βῶς, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro βοῦς, bos, vacca.
Βῶσαι, vocare, Jon. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω. voco clamo.
Βώσας, αντος, & βωσόμενος, ac βωσθεὶς, apud Poetas sæpe reperiuntur pro βοήσας, a. 1. part. & βοησόμενος, & βοηθεὶς, per contract. a βοάω, clamo.
Βωστρέομες, Dor. & Poet. pro βωστρέωμεν, 1. pl. præs. sub. act. a βωστρέω, clamo.
Βωστρέω, Dor. verb. pro βοάω, voco. Hinc βωστρέωμες, Dor. pro βωστρέωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act.
Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βώτης, ου, ὁ, pastor.
Βωτιανείρῃ, populosæ, dat. sing. f. g. a
Βωτιάνειρος, ου, ὁ, ἡ, alens viros: a βώτης, ὁ, & ὁ βώτης, pastor (quod a βόω, inus. pasco) & ἀνὴρ, vir.
Βωτῶ, idem ac βοάω, seu βοῶ, clamo; facto scil. βοητῶ, a βοέω, deinde per contractionem βωτῶ. unde ἐπιβωτῶ, apud Herod. inquit Eustathius.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem ac βώτης, pastor: a βόω, inus. pasco.

Γ Α.

Γ Tertia apud Græcos litera ternarium numerum denotans. Γ interdum pro δ ponitur. Interdum γ otiose vocibus præponitur, ut γέαρ, ἔαρ, ver. γία, ἴα, violæ, &c. Et γ', pro γε, quidem, certe.
Γά, Dor. pro γέ.
Γαββαθᾶ, ἡ, nomen plateæ, ἄκλιτον, Hebr. pavimentum elatum.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, ἄκλιτον, Gabriel. Hebr. robur Dei.
Γαγάτης, ου, ὁ Gagates lapis. a Γάγης, qui est fluvius Lyciæ.
Γαγγαλίζω, titillo: a γάω τὸ γελᾶν, facio ridere. Vel a γάνος, εος, τὸ, lætitia.
Γαγγάμη, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium. q. a γῶ, capio.
Γαγγίτης λίθος, seu γαγγίτης, ου, ὁ, gemma quædam. a Gange fluv.
Γαγγλίον, ου, τὸ, nervi præter naturam contortio. Hesych. γαγγάλιον, genus apostematis, revolutio nervorum ex percussione, vel labore proveniens.
Γάγγραινα, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus mortificatio. q. a γράω, vel γραίνω, depascor, quia partes sinceras avide depascitur, vel a γάνει τῷ γραίνειν; gaudio depascendi.
Γὰδ, Gad, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. turma.
Γαδαρηνὸς, ῦ, ὁ, Gadarensis.
Γαδηρηνὸς, ῦ, ὁ, nomen Gentile. Hebr. septo cinctus.
Γάθομαι, gaudeo.
Γάζα, ης, ἡ, gaza. Persica vox, opes, divitiæ.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium Ecclesiasticum, & pro loco ipso. ex γάζα, ης, ἡ, & φυλακὴ, ἡ, custodia, quod a φυλάσσω, custodio.
Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. a γηθέω. gaudeo. Dor. γαθέω.
Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi γηθέω, gaudeo, lætor.
Γᾶ, pro γῆ, & Jon. γαῖα, ας, ἡ, terra.
Γαῖα, ας, & Poet. γαίη, ης, ἡ, terra, tellus, & per aphæresin αἶα. in prosa γῆ. q. a γέα, idem. vel a γάω, nascor, quod e terra omnia nascantur Platoni q. γεννήτειρα, id est, genitrix. Hinc γάϊνος, & γάϊος, ου, ὁ, ἡ, terrenus, ut & γαιήϊος. idem. Γαιόθεν a terra. ἀπόγαιος, ου, ὁ, a terra remotus. ἀνώγεων, vel ἀνώγαιον, ου, τὸ, cœnaculum. ἐπίγειος, ου, ὁ, humi repens. ἔγγαιος, ὁ, ἡ, fertilis. ἐΰγειος, ου, ὁ, ferax.
Γαιηόχῳ, dat. sing. a γαιήοχος, ου, ὁ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιοῦχος, & γαιοχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. vel ὀχέοντα ἐπὶ τῆς γῆς.
Γάϊος, ου, ὁ, Gajus, nomen viri.
Γαισὸς, vel γαῖσον, ου, ὁ, gæsum, armaturæ genus.
Γαίω, glorior, superbio, præs. part. γαίων.
Γάλα, ακτος, τὸ, lac. tanquam a γάλαξ. q. a γελάω, rideo, ut sit quasi γέλα. Lac primum est hominis alimentum, eique semper arridet. Hinc γαλακτώδης, γαλακτικὸς, & γαλαθηνὸς, lacteus. γαλαξίας κύκλος, ὁ, lacteus circulus in cœlo.
Γαλαθηνὸς, ῦ, ὁ, hinnulus, qui non ablactatur. a γάλα, ακτος τὸ lac.
Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & πίνω, bibo.
Γαλάνα, ας, ἡ Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, serenitas.
Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.
Γαλάτεια, ας, ἡ, nomen mulieris, Galatea.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentis, Galata.
Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. lactea.
Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, Galaticus.

Γαλέη, ης, & in prosa γαλῆ, ἡ, mustela, catus. nam felis est proprie αἴλουρος. q. a γάλα. feles enim lacte delectantur, vel per metathesin ex γαλέη fit αἰγίλη, quod ad opus ἀφροδίσιον venereum noctu gregatim conveniant. Et γαλῆ dici posset, q. γαληρὰ, læta, exultans. Hinc γαλεὸς, ῦ, ὁ, mustelus, piscis genus. γαλιδεὺς, έως, ὁ, catulus felis. μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.

Γαληρὸς, ὰ, ὸν, tranquillus, serenus, hilaris. Th. γαλήνη, ἡ, tranquillitas.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, mustela. vide γαλέη.

Γαλήνη, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quasi ridet, a γελᾷν, vel a γάλα, cœlum luce perfusum lacteo, seu candido colore esse videtur. Est & nomen proprium mulieris. Hinc γαλήνιος, υ, ὁ, serenus. γαληνὸς, ῦ, ὁ, tranquillus.

Γαληνιῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. a γαληνιάω, tranquillus sum. Th. γαλήνη, tranquillus sum. Th. γαλήνη, tranquillitas maris, serenitas.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis, Galilæa. Heb. limes.

Γάλιον, τὸ, galium herba. q. a γάλα, quia in contrahendo lacte coaguli vicem implet.

Γαλίοψις, εως, ἡ, frutex, urticæ similis. urtica mortua. q. a γαλέης ὄψις, figura mustelæ.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gallion.

Γάλλος, υ, ὁ, evitatus, spado. q. ab ἄλλος, quia naturam suam mutavit. Vel a Gallo, Phrygiæ flumine, ubi initiabantur.

Γάλως, ω, vel ωος, & γάλοως, ω, ἡ, glos soror, mariti, vel uxor fratris. q. a γάλα, lac; quod sint quasi ὁμογάλακτοι, eodem lacte nutriti, quippe quod sæpius conviventur.

Γᾶμαι, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Gamaliel. Hebr. retributio Dei.

Γαμβρὸς, ῦ, ὁ, gener, socer: item frater uxoris. in pl. dat. γαμβροῖσι, Jonic. q. a γαμέω, ut sit quasi γαμερός. ἐκ τῦ γαμεῖν orta est hæc affinitas.

Γαμείτωσαν, matrimonio jungantur, 3. pl. præs. imperat. act. a γαμέω, uxorem duco.

Γᾶμεν, Dor. & Jon. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. vide γῆμεν, a γαμέω, uxorem duco.

Γαμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται. f. 1. med. verbi γαμέω, uxorem duco.

Γαμετέος, verbale a γαμέω, uxorem duco.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. at γαμέτης, υ, ὁ, maritus. Th. γαμέω, uxorem duco.

Γαμέω, uxorem duco, nubo. fut. ήσω. præter. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα, & per syncopen & metath. ἔγημα, aor. 1. pass. ἐγαμήθην. q. a γάω. hic finis ejus generare, ut alii sint cultores Deo post nos. vel q. a γάνος, & ἅμα, quod conjuncta sit lætitia. Hinc γαμήλιος, υ, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis. γαμήλιον, υ, τὸ, munus nuptiale. γαμέτης, υ, ὁ, maritus. γαμετὴ, ἡ, uxor. γάμος, υ, ὁ, nuptiæ. γαμίζω, nuptui colloco. γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius. ἄγαμος, υ, ὁ, cœlebs. νεόγαμος, υ, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel nova nupta. q. a γάω. nam finis ejus generare.

Γαμησείω, nupturio. a γαμέω, f. ήσω, uxorem duco.

Γαμίσκω, nuptum do. (γαμίσκομαι, nuptui collocor (idem ac γαμίζω. f. ίσω. p. γεγάμικα· τὸ γαμίζειν est parentum. Sponsus dicitur γαμῆσαι, Sponsa γαμηθῆναι.

Γάμοιο, gen. Jon. pro γάμυ, a γάμος, ὁ, nuptiæ.

Γαμοῖτο, nubat, præs. opt. pass. a γαμέω.

Γαμοκλοπεῖν, præs. inf. a γαμοκλοπέω, furtivas nuptias quæro. ex γάμος, υ, ὁ. nuptiæ, & κλέπτω, furor.

Γαμόρος, υ, ὁ, Jonic. pro γημόρος, agricola. ex γῆ, terra, & μείρω, divido. præt. med. ἔμμορα.

Γάμος, υ, & Jon. γάμοιο, ὁ, vel οἱ γάμοι, nuptiæ, q. a γάω. Hic finis ejus generare. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμόστολος, υ, ὁ, nuptias ornans. a γάμος, υ, nuptiæ, & στέλλω, orno. hinc γαμοστολέω, nuptias paro.

Γαμουμένη, dat. sing. præs. part. pass. f. g. a γαμέω nubo, uxorem duco.

Γαμφηλαὶ, αἱ, malæ, maxillæ. a γαμψὸς, incurvus, inflexus: pro καμψὸς, quod a κάμπτω, flecto.

Γαμψὸς, ῦ, ὁ, inflexus, aduncus: a κάμπτω, flecto.

Γαμψώνυχες, οἱ, nom. plur. a γαμψῶνυξ, cui curvi sunt ungues. q. a γαμψὸς, idem ac κάμψος, incurvus. Th. κάμπτω, flecto, incurvo. & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

Γάνος, εος, τὸ, lætitia, voluptas: item splendor. a γάω, lætor. Hinc γανόω, lætitia afficio, splendeo.

Γανυμήδης, εος, ὁ, Ganymedes; nomen proprium.

Γὰρ, enim, nam. conjunctio causalis.

Γαργαίρειν, splendere. q. ex μαρμαίρειν, tum vibrare, palpitare: item multiplicare. inde γάργαρα, multitudo.

Γαργαλίζω, titillo, lætitia afficio. idem cum γαγγαλίζω, titillo. q. γάω γέλων, gigno risum.

Γαργαρεὼν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur. a sono, q. qui fit collutione. Hinc γαργαρίζω, os aqua colluo, gargarizo.

Γάρον, υ, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum. hinc ὀξύγαρον, υ, τὸ, garum aceto conditum.

Γαρυέμεν, Dor. pro γηρύειν, & γαρύετον, dual. præs. ind. Dor. pro γηρύετον. Vide γαρύω. hinc γαρύσομαι, Doric. f. 1. celebrabo.

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, a γαρύω, pro γηρύω, sono, loquor.

Γαρύομαι, Dor. pro γηρύομαι, conqueror. vide in γαρύετ'. hinc γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med.

Γαστὴρ, έρος, τρὸς, ἡ, venter. q. a γάω, capio. Est enim in ventre cavitas, & capacitas. possit etiam ad γάω, referri, quia in eo sunt μέρεα γεννητικά. hinc γάστρις, gulosus. γαστρίζω, ventrem expleo.

Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, vel navis. a γαστὴρ, venter.

Γαστρίμαργος. υ, ὁ, gulosus, cibi avidus. ex γαστὴρ, ἡ, venter, & μάργος, υ, ὁ, insanus.

Γαυλὸς, ῦ, ὁ, mulctra. a γάλα, quod recipit. q. γαλακτουλκός. φαῦλος, υ, ὁ, navigii genus, sentina.

Γαυλοὺς, Dor. pro γαυλοὺς, acc. plur. a γαυλὸς, ὁ, mulctra.

Γαυριόωντες, Poet. pro γαυριῶντες, nom. pl. part. præs. act. verbi γαυριάω, superbio. Th. γαῦρος, υ, ὁ, superbus.

Γαῦρος, υ, ὁ, superbus, arrogans, ferox. q. a γαίω, superbio. ut sit q. γαίρος. Hinc γαυρότης, ητος, ἡ, superbia. γαυριάω, & γαυρόω, superbio, glorior, me jacto. ἄγαυρος, υ, ὁ, superbus, insolens.

Γαυρούμενος, ὁ, elatus, superbiens, præs. part. a γαυρόομαι, ῦμαι. hinc γαυρῦ, efferaris, præs. imper. pass. a γαῦρος υ, ὁ, superbus.

Γαυσὸν, ῦ, τὸ, curvum, claudum, tortuosum, γαυσόω, reddo γαυσὸν, curvum.

Γάω, genero, nascor.

Γ Ε.

Γὲ, Dor. γὰ, quidem, certe. Et κὲ, idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio. separatim vix legitur. ὤφελόν γε, utinam sane. καίγε, & quidem. διάγε, tamen. καίτοιγε, etsi. μενοῦνγε, imo vero.

Γέα, & contracte γῆ, ἡ, terra vel γέα, a γάω, quia gignit φυτά: & omnino magna mater est nascentium corporum.

Γεάοχος, ὁ, & γαιάοχος, & Jon. γαιήοχος, Neptuni epithetum. παρὰ τὴν γέαν, ἢ τὴν γῆν ἔχειν: vide in γαιήοχος.

Γέγαα, genitus sum, præt. med. Poetic. verbi γάω, pro γίνομαι, nascor. Alii volunt esse perf. act. pro γέγονα. unde γεγαὼς, pro γεγονώς.

Γεγάατε, & γεγάασι, 2. & 3. plur. perf. med. a γέγαα, quod vide supra.

Γεγαθὼς, ότος, ὁ, Dor. pro γεγηθὼς, gaudens: vide γέγηθα, a γηθέω, gaudeo, lætor.

Γεγάω, εις, ει, Poet. pro γίνομαι, natus sum. a γάω, γενῶ, sum.

Γεγάμεν, Poet. pro γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. med. a γέγαα, a γάω. pro γίνομαι, nascor.

Γεγανωμένος, ὁ, perf. part. a γανόω, f. ώσω, pro γανόω, ῶ, quod a γάνος, εος, τὸ, oblectatio.

Γεγαὼς, ῶτος, ὁ, natus. vide in γέγαα.

Γέγειος, υ, ὁ, antiquus, q. a γέα, & γάω sum. Id antiquum vere, quod prima creatione e terra productum, ut Adam, Sap. 7. 1.

Γεγενημένος, ὁ, Dor. pro γεγενημένος, genitus. vide γεγένημαι sequens.

Γεγένημαι, σαι, ται, natus fui, præt. pass. γεγενῆσθαι, perf. inf. verbi γίνομαι, fio, sum.

Γεγενοίμην, & γεγενοίμεθα, 1. sing. & pl. a. 2. opt. med. Poet. & Jon. pro γενοίμην, & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, sum.

Γέγηθα, lætatus sum, perf. act. per Syncop. pro γεγήθηκα. a γηθέω, gaudeo.

Γεγήρακα, seu γεγέρακα, senui; perf. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, senesco. Th. γῆρας, ατος, τὸ senectus.

Γεγόνει, natus fuerat, plusq. perf. med. Jon. pro ἐγεγόνει, 3. sing. a. p. m. γέγονα, & in 3. pl. γεγόνασι. hinc p. m. inf. γεγονέναι, & in part. γεγονὼς υῖα, ός. vide in γίνομαι, sum.

Γεγραμμένος, υ, ὁ, perf. particip. γεγράφθαι, perf. inf. pass. γεγραφὼς, ότος, p. part. act. a γράφω, scribo.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. a γυμνασιαρχέω, gymnasio præfectus sum, ab ἀρχὴ, principatus, & γυμνάσιον, υ, τὸ, locus exercitii: quod a γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Γεγυμνασμένος, ὁ, perf. p. pass. a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Γέγωνα, clare clamo, p. m. verbi γνόω. per metathesin pro γέγνωκα. Hinc γεγώνω, pro γέγωνα, præt. med. in præsens transeunte. vel est p. m. a γεγωνέω, vociferor, clamo.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. & γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνευν, imperf. a γεγωνέω, clamo, quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, τὸ, celebrandum est. vide in γεγωνέμεν.

Γεγὼς, ῶτος, ὁ, natus, pro γεγαὼς, a γέγαα, quod vide, perf. med. verbi γάω, quod a γίνομαι, sum.

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, ἄκλιτον, Gedeon. Heb. evulsor.

Γεθσημανῆ, ῆς. ἡ, nomen regionis, Gethsemani. Hebr. vallis pinguedinis.

Γέεννα, ης, ἡ, gehenna, locus suppliciorum æternorum.

Γεινάμην, natus sum, vel genui, a. 1. med. Jon. pro ἐγεινάμην, ω, ατο. a γείνομαι, nascor. γεινάμενος, η, ον, a. 1. med. part.

Γείναο, pro γείνω, Jon. a. 1. m. 2. sing. ab ἐγεινάμην, ω, ατο.

Γείνασθαι, a. 1. inf. med. ejusdem them.

Γείνατ', pro γείνατο, 3. sing. a. 1. m. Jon. ab eodem themate.

Γεινόμεθ', pro ἐγεινόμεθα, & γεινόμεθ', pro ἐγεινόμεθα, 3. sing. & 1 pl. imperf. pass. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt, γεινόμην; Poet. dici pro ἐγενόμην, abjecto augmento, & ι metri causa inserto. Sic γείνετο, pro ἐγίνετο.

Γείνεαι, Jon. pro γείνῃ, 2. sing. præs. verbi γείνομαι, nascor.

Γείνομαι, seu γίγνομαι, & γίνομαι, nascor, gignor, fio, sum. f. 1. med. γενήσομαι. præter. pass. γεγένημαι, a. 1. pass. ἐγενήθην. f. 1. pass. γενηθήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην, ε, ετο, factus sum. a. 2. imper. γένε, έσθω. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο. ut μὴ γένοιτο, absit. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος, præt. med. γέγονα. pl. perf. med. ἐγεγόνειν. præt. med. inf. γεγονέναι. part. præt. med. γεγονὼς, υῖα, ός. q. a γάω, nascor. Hinc γένεσις, εως, ἡ, origo, ortus, γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor. γένος, εος, τὸ, genus. γενεὰ, ᾶς, ἡ, progenies. γενέθλη, ης, ἡ, ortus, origo. γενέθλιος, υ, ὁ, natalis natalitius. γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. γενεθλιακὸς, ῦ, ὁ, ad natalem diem pertinens. γενναῖος, υ, ὁ, ingenuus, generosus. γεννάω, ήσω, κα, genero; a γείνομαι. γέννημα, ατος, τὸ, progenies. γονὴ, ῆς, ἡ, fœtus, proles. γένεσις, υ, ὁ, generatio. γονὸς, ῦ, ὁ, fœcundus. γόνιμος, υ, ὁ, ἡ, genitalis, prolificus, fertilis. γονεὺς, έως, ὁ, genitor, pater. γνήσιος, υ, ὁ, legitimus. αὐτογενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ex seipso est, non ex alio. παλιγγενὴς, έος, ὁ ἡ, renatus, renascens. τηλυγένης, υ, ὁ, natus procul absente patre. κασίγνητος, υ, ὁ, frater. εὐγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus. εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cognatus, affinis. συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, affinitas.

Γεῖσον, vel γεῖσσον, υ, τὸ, suggrunda, seu suggrundium, id est, pars tecti prominens, quod pluvias a parietibus εἰς γῆν σείει, in terram amovet, & quatit.

Γεῖσος, εος, τὸ, vel γεῖσον, est κεφαλὶς, capitellum.

Γειτνιῶσα, vicina, præs. part. f. g. a γειτνιάω, vicinus sum. Th. γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus.

Γειτονέω, vicinus sum, γειτονέοντος, gen. sing. part. præs. Th. γείτων, ονος, ὁ ἡ, vicinus.

Γείτοσι, dat. plur. a γείτων, vicinus.

Γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus, q. a γέα, quia ejusdem terræ. Hinc γειτονέω, vicinus sum. γειτονία, ας, ἡ, vicinitas.

Γειώρας, υ, ὁ, advena. opponitur αὐτόχθων, ut advena indigenæ.

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. a γελάω, rideo. Est & γέλα, splendor Solis, q. a γελάω, splendeo.

Γελαῖξ, Æol. pro γελᾷς, a γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præs. part. γελᾷν vero, jota subscripto, est præs. inf. verbi γελάω, rideo.

Γελαρὸς, ιος, ὁ, hilaris, Poet. pro ἱλαρὸς, ὁ, hilaris.

Γελασῶ, Dor. pro γελάσω, fut. 1. verbi γελάω, rideo.

Γελάοισα, Dor. pro γελῶσα, praes. part. verbi γελάω, rideo.
Γελάσιμος, ο, ὁ, ridiculus, ab eodem themate.
Γελάσωμεν, rideamus, 1. plur. a. 1. sub. act. a γελάω, rideo.
Γελάω, rideo. fut. άσω. p. γεγέλακα. a. 1. ἐγέλασα. perf. pass. γεγέλασμαι. a. 1. pass. ἐγελάσθην. q. a. γέλη, splendor Solis, qui homines facit γελᾷν, & ridentis vultus quasi splendet. Hinc γελάσιμος, ο, ὁ, ridiculus, risu dignus. γελαστὸς, ὴ, ὸν, idem. γελοῖος, ο, ὁ, idem. γέλως, ωτος, ὁ, risus. ἀγέλαστος, ο, ὁ, ἡ, risu minime dignus, risus expers, ἀγελαστὶ, sine risu.
Γέλγη, ης, ἡ, omnis generis merces variecoloratae, color, tinctura.
Γέλγις, ιθος. & γελγὶς, ῖδος, ἡ, allii caput.
Γέλγω, tingo, coloro. a γέλη, splendor Solis.
Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, praes. part. f. g. a γελέω, Jon. pro γελάω, rideo. Nam Dor. & Jon. verba in άω per έω efferunt.
Γελέω, splendeo. a γέλη, & ἕλη, est splendor.
Γελῇς, rides, Dor. pro γελᾷς, a γελάω, rideo. vox etiam Atticis usitata.
Γελοῖα, ridenda, nom. plur. n. g. a γελοῖος, οία, οῖον, risu dignus. a γελάω. rideo. f. άσω. hinc & γελοιάζω, rideo.
Γελοίιος, ὁ, ridiculus, γελοῖος, ο; Poet. hinc γελοιάω, pro γελάω, rideo.
Γελοιῶντες, & γελώοντες, Poet. pro γελῶντες, a γελάω, rideo.
Γελῶν, ridens, & in plur. γελῶντες, praes. part. a γελάω. & in 3. plur. praes. ind. γελῶσι. γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident.
Γέλως, ωτος, ὁ, risus, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ, a γελάω, rideo. vel γέλη, quia est splendor faciei.
Γεμίζω, impleo. f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. pass. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθην, Th. γέμω, plenus sum. p. m. γέγομα. hinc γόμος, ο, ὁ, onus navis.
Γεμίσαι, aor. 1. part. γεμίσαντι. aor. 1. imper. 2. plur. a γέμισον, άτω, verbi γεμίζω, impleo. Th. γέμω, plenus sum.
Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. a γεμίζω. impleo.
Γέμομεν, pleni sumus, 1. pl. ind. praes. γέμουσι, dat. plur. part. praes. f. g. a γέμω, plenus sum.
Γέμω, plenus sum, vel onustus. praes. part. γέμων, ουσα, ον. praet. med. γέγομα. unde γόμος, ο, ὁ, onus navis.
Γενεὰ, ᾶς, & Jon. γενεὴ, ῆς, ἡ, generatio, aetas. εἰς γενεὰς γενεῶν, in omnes aetates. Th. γίνομαι, nascor.
Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recensio. γενεαλογέω, natales progenitoris investigo. f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, annumeror in prosapia aliqua. γενεαλογούμενος, praes. part. ex γένος, εος, τὸ, genus. quod a γίνομαι, nascor, & λέγω, dico.
Γενεῆφι. generationi, dat. sing. Jon. φι additur per paragogen, a γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio.
Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio. hinc γενέθλιος, autor generationis. quod a γενεὰ, generatio.
Γένει, dat. sing. a γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, nascor.
Γενειᾷν, barbatum esse, praes. inf. a γενειάω, barbam gesto.
Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, pubescens idem ac γενειῶν, barbam gestans.
Γενειάω, barbam gesto. f. ήσω. a. 1. part. act. γενειήσαντα, αντος, ὁ. a γένειον, εος, ἡ. mentum.
Γενέτωρ, ο, ὁ, Dor. & Jon. pro γενέτωρ, ο, ὁ, progenitor, & hoc pro γενέτης, quod a γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, nascor.
Γένειον, τὸ, mentum, barba. in pl. γένεια. inde γενειάω, barbatus sum. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.
Γένεο, Jon. pro γένου, & hoc pro ἐγένου. fuisti, a. 2. med. ab ἐγενόμην, ου, ετο, Th. γίνομαι, sum.
Γενέσθαι, a. 2. inf. med. γενέσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. ut γενέσθω, 3. sing. ejusdem temporis, ab eodem them.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia. a γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio, quod a γίνομαι, nascor. perf. γεγένημαι, ησαι.
Γένεσις, εως, ἡ, generatio, nativitas. ab eodem themate.
Γένετ', pro ἐγένετο, a. 2. med. Jon. a γίνομαι, nascor.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, nativitas, ortus. a γίνομαι. perf. γεγένημαι, ησαι, ται. unde γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, & γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix.
Γένετο, fuerit, a. 2. ind. med. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, nascor.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, Jon. & Poet. & γονεὺς, ὁ, parens.

Γένευ, Poet. & Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. med. verbi γίνομαι, nascor.
Γένη, 2. sing. aor. 2. sub. med. a γίνομαι, nascor.
Γεννηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ejusdem verbi.
Γεννήθητι, ήτω, a. 1. pass. imperat. ejusdem thematis.
Γένησθε, 2. plur. a. 2. sub. med. sic γένηται, 3. sing. ejusdem tempori, & verbi.
Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejusdem verbi.
Γένναντο; pro ἐγένοντο, Aeolic. a. 2. med. ejusdem verbi. Vel ex ἐγεννήσαντο, per syncop. & aphaeresim, a γεννάω, gigno.
Γεννάω, gigno, pario. f. ήσω, p. γεγέννηκα. a. 1. ἐγέννησα. perf. pass. γεγέννημαι, natus sum. a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι, nascor.
Γέννημα, ατος, τό, progenies, fructus, ab eodem them.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, gigno.
Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Gennesaret. Hebr. hortus principis.
Γέννησις, εως, ἡ, generatio. a γίνομαι, nascor.
Γεννητὸς, ὴ, ὸν, natus, a, um.
Γενοίατο, Jon. pro γένοιντο, & γένοιτο, 3. plur. & sing. a. 2. opt. med. a γίνομαι, nascor.
Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, sim, essem, a. 2. opt. med. a. γίνομαι, nascor.
Γενόμενος, η, ον, a. 2. part. med. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. med. Jon. a γίνομαι, nascor.
Γένος, εος, τὸ, genus, familia, natio, species. in dat. plur. γένεσι. a γίνομαι, nascor.
Γενοῦ, έσθω, a. 2. imper. med. a γίνομαι, nascor.
Γέντα, ων, τὰ, carnis viscera, quae intus sub pelle animalis, γ otioso praeposito, ab ἐντὸς, intus.
Γεντιανὴ, ῆς, ἡ, Gentiana, herbae genus.
Γέντο, Poet. pro ἐγένετο, fuit, ab ἐγενόμην, a. 2. med. verbi γίνομαι, nascor.
Γένυς, υος, ἡ, mentum, maxilla, acies. γένειον, ο, τὸ, barba, mentum. q. a γένος, quod eo sexus discriminetur: vel quod in viris maxime ἐγένετο. γένωμαι, a. 2. sub. med. & in plur. γένωνται, a γίνομαι, nascor.
Γεράεσι, dat. pl. Jon. & Poet. a γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, munus.
Γεραιὰ, ας, ἡ, matrona, anus. a γεραιὸς, senex. compar. γεραίτερος, superl. γεραίτατος. Th. γέρων, οντος, ὁ, senex.
Γεραιὸς, ὰ, ὸ, senex. γεραιὴ, anus. a γέρων, οντος, ὁ, senex.
Γέραιρε, venerare, praes. imperat. act. γεραίρειν, Dor. pro γεραίρειν, honorare, a γεραίρω, muneror honoris causa. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.
Γεραίτερος, ο, ὁ, Poet. syncop. pro γεραιότερος, comp. a γεραιὸς, ὰ, ὸ, senex. Th. γέρας, ατος, τὸ, praemium, quod senioribus datur ob honorem, qui senectuti defertur.
Γέρανος, ο, ἡ, grus, avis vigilans. quia γῆν ἐρευνᾷ, terram scrutatur. semina in arvis satis legens. Vel quia cinereo, & cano est colore, tanquam senex γέρων: aut a γῆρυς, quia vocalis avis κλάζουσα. γεράνιον, ο, τὸ, idem. & pro herba.
Γεράσαι, a. 1. inf. act. a γεραίρω, Poet. pro γεραίρω, honoro. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.
Γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, praemium, munus. proprie senibus datum, a γέρων, οντος, ὁ, senex. Hinc γεράσμιος, ο, ὁ, honoratus. γεραίρω, praemio dono.
Γεράων, gen. plur. a γέρας, αος, τὸ, munus.
Γεργεσαῖος, ὰ, ὁ, nomen gentile. Hebr. vicinus peregrinationi.
Γέρα, Jon. pro γέρατα, nom. plur. a γέρας, ατος, τὸ, praemium.
Γέργηθες, plebs, δημόται, apud Milesios. alii γέργιθες. an a χειρὶ γάθειν?
Γέρδιος, ο, ὁ, textor. Suid.
Γερήνιος, ο, ὁ, Hesych. γέρων, honoratus. Th. γέρας, ατος, τὸ, praemium.
Γέρον, vocat. sing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. sing. a γέρων, senex. hinc γερόντιον, vetulus.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus. a γερούσιος, α, ον, ad senes pertinens. Th. γέρων, οντος, ὁ, senex.
Γέρουσι, dat. plur. a γέρων, οντος, ὁ, senex.
Γέρῥον, ο, τὸ, scutum Persicum e vimine textum, crates. an a γυρῶ, incurvo?
Γερυνὸς, ὁ, parva rana, ranunculus.
Γέρων, οντος, ὁ, senex. vocat. ὦ γέρον, q. γῆν ὁρῶν, quod prono capite terram spectet. Vel a γέρας, quia senectus honorabilis. Inde γεροντικὸς, ὴ, ὸ, senilis.
Γεύμεθα, Jon. & Dor. per aphaeresin pro γεγεύμεθα, gustavimus, 1. plur. perf. pass. verbi γεύω, gustare facio.
Γευσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. γεύσασθαι, a. 1. inf. med. γεύσομαι, & in 3. plur. γεύσωνται, a. 1. sub. med. a γεύω, gustare facio. a. 1. inf. γεῦσαι.

Γεύω, gustare facio. f. γεύσω, p. γέγευκα. praes. pass. γεύομαι. gusto. fut. γεύσομαι. a. 1. med. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. Hinc γεῦσις, εως, ἡ, gustus. γευστὸς, ὴ, ὸ, gustabilis. possit esse a γέα, terra. Nam sapor existit ex sicci terrei percolatione per humidum.
Γέφυρα, ας, ἡ, pons, quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert. Hinc γεφυρόω, ponte jungo.
Γεφυροῦν, pontem sternere. praes. inf. a γεφυρόω. vide in γέφυρα. hinc γεφυροποιὸς, ὁ, fabricator pontium.
Γεώλοφος, ο, ὁ, tumulus. Ex γῆ, terra, & λόφος, jumenti cervix: item conus in galea, & crista. λόφοι etiam dicuntur colles, & tumuli; qui & γήλοφοι, γεώλοφοι.
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria. ex γῆ, terra, & μέτρον, ο, τὸ, mensura.
Γεωπείνης, ο, ὁ, q. d. qui terrae fame laborat, qui parum terrae possidet. ex γῆ, terra, & πεῖνα, fames. Th. πένομαι, laboro.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. a γῆ, terra, & πόνος, ο, ὁ, labor, quod a πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.
Γεώπους, οδος, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.
Γεωργέω, terram colo; agriculturam exerceo. fut. ήσω. praet. γεγεώργηκα. ex γῆ, terra, & ἐργάζομαι, operor. quod ex ἔργον, ο, τὸ, opus. Hinc γεωργία, ας, ἡ, agricultura. γεώργιον, ο, τὸ, arvum, ager aratus. γεωργὸς, ὸ, ὁ, agricola, vinitor, quia γέαν ἐργάζεται, terram colit.
Γεωρυχέω, terram fodere. ex γῆ, terra. & ὀρύσσω, fodio.

Γ Η.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio. q. ex γέα, in prosa, pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, terrigenum, gen. plur. a γηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ex γῆ, terra, & γένος, εος, τὸ, genus. quod a γίνομαι, nascor.
Γηθέω, gaudeo, laetor. f. ήσω. p. γεγήθηκα. γήθεον, pro ἐγήθεον, imperf. Jon. Hinc γῆθος, εος. & ἡ, γηθοσύνη, gaudium. q. a γάω, laetor, vel γάθομαι.
Γήθησαν, laetati sunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. γηθήσας, a. 1. part. act. γηθήσειε, aor. 1. opt. Aeolic. γήθησεν, a. 1. ind. act. Jon. a γηθέω, gaudeo.
Γηθήσειε, a. 1. opt. Aeol. vide γήθησαν.
Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium. γηθόσυνος, η, ον, laetus, a, um, a γηθέω, laetor.
Γήθυον, vel γήτειον, ο, τὸ, genus caepe. q. e γῆ θέω.
Γῆμαι, nupsisse. a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, duxit, Jon. & Poet. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Syncop. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, tanquam a γάμω, uxorem duco:
Γηοχέω, quasi γῆν ἔχω, terram habere, aut agrum possidere. Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit, & continet, & propterea γαιήοχος, γεήοχος, & passim γαιήοχος appellatur.
Γήρᾳ, dat. sing. γήραϊ γήρᾳ, γήρᾳ: γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
Γηραιὸς, ὰ, ὸ, senex, senilis, antiquus. Them. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
Γηραλέος, ο, ὁ, Poet. idem ac γηραιὸς, senex.
Γηράσκουσι, dativ. plur. Poet. vel Jon. pro γήρασι, a. 1. part. act. a γήρας, αντος, ὁ, senescens, pro γηράσας, a γηράω, senesco. unde a. 1. ἐγήρασα; & per syncopen ἔγηρα. Thema γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
Γῆρας, τὸ, ατος, αος, ως. dat. γήραϊ, αι, ᾳ, senectus, a γέρων. senium senum est. Hinc γηραιὸς, ὰ, ὁ, senex. γηράσκω, & γηράω, άσω senesco.
Γηράσκε, η, a. 1. sub. act. a Γηράσκω, senesco. Γηράσαι, a. 1. inf. act.
Γηράσκω, consenesco. f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ. accus. plur. part. praes. γηράσκοντας. Th. γῆρας, τὸ, senectus.
Γηροβοσκία, ας, ἡ, senilis educatio, a γῆρας, τὸ, senectus, & βόσκω, pasco.
Γηροκομία, ας, ἡ, nutritio, & cura circa senes. γηροκόμοιο, gen. Jon. a γηροκόμος, ο, ὁ, qui curam habet senum. a γῆρας, ατος, τὸ, senectus, & κομέω, curam gero.
Γηροτροφέω, f. ήσω, in senectute alo. ex γῆρας, & τρέφω, alo. praet. med. τέτροφα.
Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, 3. sing. praes. γηρύομαι. Them. γῆρυς, υος, ἡ, vox.
Γηρυόνα, ας, & γηρυόνα, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ου, ὁ, vocalis, garrula. quasi γηρυόνα. Th. γῆρυς, υος, ἡ, vox.
Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ο, ὁ, Geriones.

Γηρυ-

Γερηνῖα, acc. sing. a Γερηνίδης, ιος, ὁ, nomen viri.

Γῆρυς, υος, ἡ, vox, hinc γηρύω, loquor, sono. q. a. γῆρας. Senectutis est oratio, puta Nestoris, Ulyssis; &c.

Γήρως. gen. sing. a γῆρας, ατος, & contracte γήρως, τὸ, senectus.

Γ Ι.

Γίγαντες, nom. plur. γιγάντων, gen. plur. a γίγας, αντος, ὁ, gigas.

Γίγαρτον, ου, τὸ, quod in acino vinacceo osseum, aut lapidosum est.

Γίγας, αντος, ὁ, gigas, q. a γῆ, & γάω. q. γήγας. nam gigantes terræ filii dicuntur. Hine γιγάντειος, & ειος, ου, ὁ, giganteus. γιγαντιάω, gigantum similis sum.

Γιγγίδιον, ου, τὸ, herbula pastinacæ silvestri similis. Syriæ frequens est.

Γιγγλισμὸς, ῦ, ὁ, titillatio. q. a γιγγλίζω, quod idem est cum γαργαλίζω, titillo.

Γιγγλυμὸς, ῦ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur. Hinc transfertur ad eam compagem significandam, qua unum os capite suo in alterius cavitatem conditur.

Γίγγρας, ου, ὁ, parvula tibia, ad flebiles sonos. γιγγραίνω, gingrio, proprie de anseribus dicitur.

Γίγνομαι, seu γίνομαι, fio, idem cum γίνομαι, nascor.

Γίγνου, fias, præs. imper. pass. a γίγνομαι, fio.

Γιγνώσκω, ου, & γιγνώσκοντα, acc. sing. part. præs. vide in γινώσκω, cognosco. q. a γνόω.

Γίνετ', pro ἐγίνετο, imperf. Jon. γίνεσθαι, præs. inf. a γίνομαι, fio.

Γίνομαι, fio, sum. γίνεσθαι, εἰς ἑαυτὸ, ad se reverti. præs. inf. sed in f. med. γενήσομαι. perf. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην, ου, ετο, reliqua vide in γείνομαι.

Γινώσκειν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf.

Γινώσκοντι, cognoscunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. plur. præs. a γινώσκω, cognosco.

Γινώσκω, vel γιγνώσκω, cognosco. q. a γνόω. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. plusq. perf. ἐγνώκειν. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imper. γνῶθι. a. 2. sub. γνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνοὺς, όντος. perf. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pass. γνωσθήσομαι, A perf. pass. ἔγνωσμαι, σαι, ται, γνῶσις, εως, ἡ, cognitio. γνωστὸς, ῦ, ὁ, qui cognosci potest. γνωτὸς, ῦ, ὁ, notus γνώμη, ης, ἡ, sententia. γνώμων, ονος, ὁ ἡ, cognitor, index: item stylus horas indicans. γνωματικὸς, ῦ, ὁ, peritus. γνωρίζω, cognosco, notum facio. γνώριμος, ο, ὁ, ἡ, notus. συγγινώσκω, consentio, conscius sum, ignosco. συγγνώμη, ης, ἡ, venia. ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, stolidus, improbus. εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, æquus, bonus. εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas, probitas.

Γ Λ.

Γλάγος, εος, τὸ, lac, Poet. a γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Γλάζω, expando alas, clamo. item pronum expando me. fut. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτοφάγος, ου, ὁ, ἡ, pro γαλακτοφάγος, per syncopen lacte victitans: a γάλα, ακτος, τὸ, lac, & φάγω, edo.

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, idem ac λήμη, ἡ, lippitudo. γλαμάω, gramia laboro.

Γλάνις, ιδος, ἡ, piscis genus. Legitur & γλανίς. nomen ei dedit Glanis, fluvius Cumæ.

Γλαξ, quæ & γλαυξ, herba γαλακτοποιητικὴ, quæ lac efficit.

Γλαφὶς, γλαφίδες, architecti instrumenta q. γλαφυρίδες, a γλάφω, cavo.

Γλαῦκας, & γλαῦκας, acc. pl. a γλαῦξ, noctua. Th. γλαυκὸς, ῦ, ὁ, glaucus, cæsius.

Γλαῦκε, voc. a γλαῦκος, ου, ὁ, Glaucus, nomen proprium.

Γλαύκη, ης, ἡ, nom. propr. mul. sed γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. a γλαυκὸς, glaucus.

Γλαυκιόων, Poet. pro γλαυκιῶν, præs. partic. a γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Th. γλαυκὸς, ὁ, glaucus, cæsius.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Γλαυκὸς, ῦ, ὁ, glaucus, cæsius. q. a γλαύσσω, splendeo. Hinc γλαύκωμα, ατος, τὸ, glaucedo; oculi vitium. Γλαῦξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua.

Γλαυκόχροος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, qui glaucum colorem habet.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, & γλαυκώπης, cæsios habens oculos, in acc. γλαυκῶπιν, & ιδα. Sic γλαυκῶψ, ὁ, qui cæsios oculos habet. Hinc γλαυκώπις, ex γλαυξ, noctua. hoc a γλαυκὸς, glaucus, & ὤψ, ὁ, oculos. Th. ὄπτομαι, video.

Γλαυξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. Thema γλαυκὸς, ῦ, ὁ, cæsius. vel a γλαύσσω, video. nocte enim valet visu.

Γλαύσσω, splendeo, cerno. Non enim videmus, nisi per medium illuminatum scil. τὸ διαφανὲς, trasparens, perspicuum.

Γλάφυ, τὸ, & γλαφυρὸς, ῦ, ὁ, elegans. vide in γλάφω, cavo.

Γλαφυροῖσι, & γλαφυρῇσι, dat. pl. Jon. f. g. a γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, concinnus, a, um. Them. γλάφω, fodio.

Γλάφω, vel γλύφω, cavo, fodio, sculpo. f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, antrum spelunca. γλαφυρὸς, ῦ, ὁ, cavus, elegans, scitus, a γλάφω. γλάπτης, ου, ὁ, sculptor.

Γλάχων, ωνος, ἡ, Dor. pro γλήχων, ἡ, pulegium.

Γλεῦκος, εος, τὸ, mustum, succus dulcis. q. a. γλυκὺς, dulcis.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo, idem ac λήμη, ἡ, lippitudo.

Γλήνεα, τὰ, pretiosa, spectaculo digna. a γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi.

Γλήνη, ης, ἡ, ossium commissura, pupilla oculi, oculus, pupa. q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, splendor, vel per syncopen παρὰ τὸ γαλήνη, quia serenitas mentis in oculis maxime conspicitur. Hinc γλήνεα, res ornatæ. alii a γλία, ut sit quasi γελήνη.

Γλῆνος, εος, τὸ, stella, lumen. q. a γέλα, splendor Solis. vel γελάω.

Γλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. quasi βλήχων, quod gustatum ab ovibus, facit illas βληχᾶσθαι, idest, balare.

Γλία, ας, ἡ, gluten: affine est κόλλα.

Γλῖνος, seu γλεῖνος, ου, ὁ, genus aceris campestre. q. a γέλα, splendor.

Γλίσχρος, ου, ὁ, ἡ, lentus, viscosus, lubricus, tenax. Reperitur etiam γλισχρὸς, unde γλισχρῶς, lente, q. a γλία, gluten. Hinc γλισχρώδης, lentus, γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas.

Γλίχομαι, cupio, affecto, appeto. q. a γλυκὺς, dulcis, quia jucunda appetimus. Vel a γλία, & ἔχομαι, hæreor, id est, amore tanquam glutine detineor.

Γλοιὸς, ῦ, ὁ, invalidus, sordidus, qui est lubrico ingenio, etiam sordes. a γλία, gluten. Hinc γλοιώδης, strigmentosus, glutinosus.

Γλουτὸς, ῦ, ὁ, nates, clunes. quasi a γλοιὸς, quia sordida pars corporis.

Γλυκερῆς, Jon. gen. a γλυκερὸς, ὰ, ὸν, dulcis, γλυκερᾶ, Dor. pro γλυκερᾶς. Th. γλυκὺς, dulcis in compar. γλυκίων, & γλύσσων, pro γλυκύτερος, dulcior.

Γλυκίων, compar. a γλυκὺς, dulcis. in superl. γλύκιστος, & γλυκύτατος, dulcissimus.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epitheth. ex γλυκὺς, dulcis, & καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus.

Γλυκύπικρον, ου, τὸ, suavamarum. ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.

Γλυκὺς, εῖα, ὺ, dulcis, e, jucundus, a, um, gen. γλυκέος, fœm. εἴας. γλυκερὸς, Poetis idem. γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

Γλυφάνοιο, gen. Jon. a γλύφανος, sculptorius. Th. γλύφω, sculpo.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena, sagittæ incisura. a γλύφω, seu γλάφω, sculpo.

Γλῶσσα, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, sermo. Hinc compon. ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, seu ligula. εὔγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, disertus εὐγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia ἄγλωσσος, ου, elinguis. ἀγλωσσία, ας, ἡ, infantia dicendi κυνόγλωσσον, ου, τὸ, herbæ species. πολύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor, ex ἀλγέω, doleo, & γλῶσσα, lingua.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca lingulis tibiarum recondendis idonea: item marsupium, ex γλῶσσα, lingua, & κομέω, servo.

Γλώσσῃ, Jon. pro γλώσσα, lingua. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dativ. plur. Junic.

Γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies, q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γ Ν.

Γναθμὸς, ῦ, ὁ, idem ac γνάθος, ἡ, maxilla.

Γνάθος, ου, ἡ, maxilla, dentes, bucca. q. a γνάπτω, pro γνάμπτω, flecto, quia sæpe flectitur inter loquendum, & edendum. Hinc γναθόω, cædo in malas. γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Jon. a γναμπτὸς, ῦ, ὁ, incurvus, quod a γνάμπτω, idem.

Γνάμπτω, inflecto, quod a κάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel γνάφω, carpendo, vel vellicando polio: unde γναφεὺς, fullo. q. a κνάω, rado.

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. a γνάπτω, vellicando polio.

Γνήσιος, ου, ὁ, ἡ, legitime genitus, genuinus: in comp. γνησιώτερος. γνησίως, genuine. Dicitur quasi γενέσιος. vel γνήσιος. a γίγνομαι, nascor.

Γνοίην, ης, η, novero, aor. 2. opt. act. a γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι, a. 2. ἔγνων.

Γνοὺς, γνόντος, sciens, a. 2. part. a γινώσκω, cognosco.

Γνόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. q. a νέφος, εος, τὸ, nubes. Hinc γνοφώδης, caliginosus. γνοφόω, obtenebro.

Γνόω, nosco, inusitat. a νόος, mens.

Γνὺξ, adv. genu flexo. a γόνυ, genu.

Γνῶ, Jon. & Poet. pro ἔγνω, cognovit, 3. sing. a. 2. act. ἔγνων, ως, ω. At γνῷ, est 1. sing. a. 2. sub. hinc γνῶθι a. 2. imper. γνῶναι a. 2. inf. a γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Γνώμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ἡ, mens. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Jon. & Poetic. notitia, experientia. Thema γινώσκω, cognosco.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia. Hinc γνωμικὸς, ὴ, ὸν, sententiosus. γνωμολογικῶς, sententiose. a γινώσκω, nosco.

Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. a γινώσκω, cognosco.

Γνώμονος, gen. sing. a γνώμων, ονος, ὁ ἡ, Gnomon, stylus horas indicans. Th. γινώσκω, cognosco.

Γνῶναι. vide in γνῶ.

Γνωρίζω, notum facio, noscito. f. ίσω, & Att. γνωριῶ. p. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. aor. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præs. pass. γνωρίζομαι, innotesco. hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imper. innotescat. perf. pass. ἐγνώρισμαι. a. 1. pass. ἐγνωρίσθην. a. 1. sub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, cognosco. Hinc γνώριμος, ου, ὁ, notus. in compar. γνωριμώτερος, notior. γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium.

Γνώριμος, ὁ, cognitus, domesticus, vulgatus, & γνώρισμα, τὸ, indicium.

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, fut. 1. Att. verbi γνωρίζω, notum facio.

Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. med. Jon. a γινώσκω, cognosco.

Γνώσῃ, cognosces, f. 1. m. verbi γινώσκω. fut. 1. γνώσομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔγνων.

Γνωσθεὶς, cognitus, a. 1. part. pass. a γινώσκω, cognosco. a. 1. pass. ἐγνώσθην.

Γνωσιμαχέω, mutata sententia suarum virium imbecillitatem agnoscere.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, a γινώσκω, cognosco.

Γνώσομαι, f. 1. med. a γινώσκω, cognosco.

Γνώστης, ου, ὁ, gnarus. γνωστὸς, ὴ, ὸν, notus, a, um, ut & γνωτὸς, ῦ, ὁ, frater. a γινώσκω, cognosco.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imp. a γνῶθι, nosce, verbi γινώσκω, cognosco.

Γνώωσι, Poet. pro γνῶσι, agnoscant, aor. 2. sub. 3. plur. tanquam a γνώω, ejusdem verbi. Vel γνώω, Poet. pro γνῶ, a. 2. sub.

Γ Ο.

Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi γοάω, ploro.

Γοάω, f. ήσω, gemo, deploro. Reperitur & γοάμεναι, Dor. inf. q. a γόημι, & γοηθεὶς, defletus, a. 1. part. pass.

Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, piscis. q. a γράω, per diplasiasmum est enim vorax piscis. aut quasi γογγύλος, quia teres est. Est etiam γόγγρος eminentia quædam rotunda in trunco arboris. Inde γογγρώνη, tumor in gutture rotundus.

Γογγύζω, murmuro. imperf. ἐγόγγυζον. f. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. pass. γεγόγγυσμαι. inde γογγυσμὸς, ῦ, ὁ, murmuratio. q. a γοάω, gemo.

Γογγύλος, ου, ὁ, rotundus. atque inde dicunt γογγύλη, rapum, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ῦ, ὁ, murmur. γογγυστὴς, ῦ, ὁ, murmurator. a γογγύζω, murmuro.

Γόη, ης, pro γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ. Vide γόης, ητος, ὁ, impostor.

Γοήμεναι, præs. inf. Dor. ex γοάω, vel γόημι. Th. γοάω, gemo.

Γόης, ητος, ὁ, incantator, præstigiator, impostor. quasi a γοάω, gemo. hinc γόος: fit enim γοητεία, sive incantatio, cum clamore quodam luctuoso. Hinc γοητεύω, incanto. γοήτευμα, ατος, τὸ, præstigiæ. γοητεία, ας, ἡ, idem.

Γολγοθᾶ, nomen loci κρανίου, Golgotha. Syr. locus calvariæ.

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nomen urbis, Gomora. Syr. habitatio.

Γόμος, ου, ὁ, onus navis, merces, a præt. med. γέγομα, verbi γέμω, gemo, plenus sum. γομόω, onero.

Γομφίος, ὁ, dens molaris. q. a. κόμφιος, dens moralis. hinc γομφιάζω, dentibus stupeo.

Γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Jon. γομφοισι. q. a κεκομμένος, verbi κόπτω, scindo. vel quia est ceu dens γομφίος, molaris. Hinc γομφόω, clavis compingo. γομφίος, ου, ὁ, dens molaris. γόμφωσις, cum os ossi clavi modo infigitur.

Γονῆς, nom. plur. a γονεὺς, έως, ὁ, parens.

Γονεὺς, έος, ὁ, parens. gen. plur. γονέων. acc. acc. pl. γονέας. dat. pl. γονεῦσι. a præt. med. γέγονα, verbi γίνομαι, sum.

Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura, semen, soboles. Hinc γονὴ Ἡρακλῆος, semen Herculeum.

Γονόῤῥυος, ὁ, vel γονόῤῥοος, ὁ, cui γονὴ ῥέει, i. e. genitura fluit.

Γόνος, ου, soboles, generatio. a γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Γόνυ, τὸ, genu. genit. γόνυος, & γόνατος, & γουνὸς, & γούνατος, dat. plur. γόνασι γούνασι, & γούνεσσι. vulgo referunt ad πονέω, ῶ, laboro, curo, festino. Hinc γνὺξ, adverb. in genua πρόχνυ, idem.

Γονυπετέω, ad genua accido. fut. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα. ex γόνυ, genu, & πίπτω, cado.

Γόος, ου, ὁ, luctus. acc. γόον. nom. pl. γόοι. a γοάω, lugeo. f. ήσω.

Γοργείη κεφαλὴ, Gorgonium caput, a γοργὼν, nomen animalis noxii in Africa.

Γοργόνες, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, & Euryale, a γοργὼ, όνος, ἡ, nomen animalis noxii in Africa.

Γοργὸς, ῦ, ὁ, velox, vividus, terribilis. quasi γαίων ἔργῳ, opere suo glorians. hinc γοργότης, ητος, ἡ, celeritas.

Γοργοῦς, gen. sing. a γοργὼ, gen. όος, οῦς ἡ, nomen mulieris. Alias γοργοὺς est acc. plur. a γοργὸς, velox.

Γοργύρα, ας, ἡ, canalis subterraneus, per quem aqua effluit. a γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.

Γόρτυξ, ὁ, coturnix, ὄρτυξ, γ otiose præposito.

Γοῦν, pro γ' οὖν, igitur, certe. ex γὲ, & οὖν, igitur, ergo.

Γουνάζομαι, genua amplectens oro. fut. άσομαι, a. 1. med. ἐγουνασάμην. Them. γόνυ, genu.

Γούναθ', pro γούνατα, acc. plur. γούνασι, dat. plur. a γόνυ, genu. gen. γόνυος, γούνατος, & γουνός.

Γουνοῖσιν, dat. plur. Jon. a γουνὸς, ῦ, ὁ, fertilis Jonica epenth. pro γόνος, hoc a γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γίνομαι, gignor.

Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplector. hinc γουνούμενος, præs. part. Thema γόνυ, genu.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, genua pinguis. ex γόνυ, genu, & παχὺς, έος, ὁ, crassus.

Γουνὸς, ῦ, ὁ, solum ferax. vide γουνοῖσιν.

Γουνῷ, fertili, dat. sing. a γουνὸς, solum ferax. vide in γουνοῖσιν.

Γούνων, pro γονέων, genuum, gen. plur. a γόνυ, τὸ, genu.

Γοῶν, gemens, præs. part. f. g. a. γοάω, f. ήσω, gemo.

Γ Ρ.

Γράβιον, ου, τὸ, tædæ genus, nempe lignum inspicatum pro face. quasi a γράφω, idest, ξέω, polio, rado, sculpo.

Γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula. a γεραιὰ, per syncop. γραιᾶν, Doric. pro γραιῶν, gen. plur. Hinc γραῦς, idem. γραϊκὸς, & γραΐδιον, ου, ὁ, anilis.

Γραίνω, comedo. q. a γράω, idem.

Γράμμα, ατος, τὸ, littera. in pl. γράμματα, scripta, liber, epistola. hinc γραμματεὺς, έως, ὁ, scriba. γραμματικὸς, ῦ, ὁ, idem. a γράφω, scribo.

Γραπτὺς, ύος, ἡ, senecta, exuvium serpentis, a γεραιὸς, ut senecta a sene.

Γραπτέον, scribendum, adject. verbale γράφω, a scribo. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. hinc γραπτὸς, ῦ, ὁ, scriptus.

Γρασὸς, alarum fætor. vide in γράσος.

Γράσος, ου, ὁ, sordes, quæ in ovium lanis colliguntur: alarum fœtor. q. a γεραιὸς, ex vetustate sordes. Dicitur & γρᾶσος, γρασὸς, & γρασὶς.

Γραῦσος, ὁ, clamor militum in congressu acierum. Puto a γῆρυς, vox, clamor.

Γράστις, ιος, ἡ, gramen, q. a γράω, quia pabulum pecorum.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, annus, Jon. γρηῦς, & per dialysin γρηΐς. vide in γραῖα, vel γραῦς, q. γῆρας, a γῆρας, senectus. est & γραῦς, fœtor alarum.

Γραφέτωσαν, 3. plur. aor. 2. imperat. pass. γράφηθι, a γράφω, scribo, a. 2. part. γραφείς.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, scriptura. γραφαὶ, ῶν, αἱ, divinæ literæ. a γράφω, scribo.

Γράφω, scribo, pingo, fut. ψω. p. γέγραφα. aor. 1. ἔγραψα. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. q. a γλάφω, λ in ρ liquescente. Hinc γράμμα, ατος, τὸ, litera, epistola. γραμματεὺς, έως, ὁ, scriba. γραπτὸς, ῦ, ὁ, scriptus. γραφὴ, ῆς, ἡ, scriptura. γραφὶς, ίδος, ἡ, stylus. γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. ἄγραφος, ου, ὁ, ἡ, non scriptus.

Γράψῃς, imprimas, aor. 1. sub. act. a γράφω scribo. f. ψω.

Γράω, f. σω, comedo. a. 1. ἔγρασα.

Γρηΐδιος, ιος, ὁ, ἡ, anilis. a γρηῦς, ηὸς, ἡ anus.

Γρηγορέω, vigilo. fut. ήσω. præt. γεγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito.

Γρηγορὼς, qui vigilavit; præt. med. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω, vigilo.

Γριπεὺς, έος, ὁ, piscator.

Γρῖπος, & γρῖφος, ου, ὁ, rete, ænigma, quo homines quasi irretiri solent. inde γριπεὺς, έως, ὁ, piscator. γριπίζω, piscor.

Γρομμάω, scribo, a γράφω, scribo.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, vetula porca. Hesych.

Γροφέες, οἱ, ζωγράφοι, pictores. a γράφω, pingere.

Γρόσφος, ου, ὁ, pilum, teli genus, aliter στρόφος, cuspis ferrea.

Γρῦ, vel γρῦ, quicquid minimum est. Hinc γρύζω, grunnio: item hisco. γρυσμὸς, ῦ, ὁ, grunnitus. γρυλλίζω, grunnio. γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, scruta, frivola. γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus, in quam, ut puto, γρῦ colligitur, res omnis generis.

Γρὺξ, locus unguis, sordes unguium. Hesych. a γρῦ.

Γρύτη, ης, ἡ, scruta, frivola. a γρῦ.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, gryphus, avis adunco rostro hinc γρυπὸς, ῦ, ὁ, incurvus, inflexus: item, qui naso est adunco, a γυρὸς, curvus.

Γρώνη, ης, ἡ, caverna, saxum exesum. q. a γράω, exedo. Hinc γρῶνος, ου, ὁ, cavus, profundus.

Γ Υ.

Γύα, γύη, Jon. & γύης, ου, ἡ, arvum, jugerum, via, fossa, q. a γαῖα, terra.

Γυάλαι, pocula. Megarens.

Γυάλοισι, gen. Jon. γυάλοις, dat. plur. a γύαλον, τὸ, cavitas, vola.

Γύαλον, ου, τὸ, cavitas, vola. q. a γυῖον, manus. hinc γυαλὸς, ῦ, ὁ, qui manu comprehendi potest. ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manum do.

Γυιαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. ὁ ποιῶν τὰ γυῖα, ἤτοι γυῖα, ἀρκοῦντα πρὸς τὸ φέρειν τοὺς πόνους. ex γυῖον, τὸ, membrum, & ἀρκέω, sufficio.

Γύγης, ου, ὁ, Gyges, Rex Lydiæ. Sed Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. a γύα, seu γύη, ης, ἡ, jugerum, quia ejus usus est in γύῃ terra aranda.

Γυιοδάμος, ου, ὁ, Poetic. & Doric. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, qui membra domat. Epithetum athletæ.

Γυιοβόρος, ου, ὁ, membra depascens. ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, seu κορέννυμαι, satio, depascor.

Γυῖον, τὸ, membrum, proprie pes, inde manus, inde reliquum corpus; a γύα, & εἶμι, quod in via eamus. hinc γυιόω, membra frango, claudum reddo. γυιὸς, ῦ, ὁ, claudus.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, Poet. vinculum, quod membra vincit, atque ligat. πέδη ἡ τὰ γυῖα πεδοῦσα, ἢ δεσμεύουσα. Th. πέδη, ἡ, pedica, & γυῖον, membrum.

Γυιόχαλκος, ου, ὁ, qui membra ærea habet, robustissimus. ex γυῖον, τὸ, membrum, & χαλκὸς, æs.

Γυιωθεὶς, ὁ, mutilatus, a. 1. part. pass. a γυιόω, f. ώσω, claudum reddo. Thema γυῖον, ου, τὸ, membrum.

Γυλιὸς, ῦ, ὁ, vasculum militare. a γύαλον, cavitas, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio, γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. a γυμνὸς, nudus.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, veles, itis. Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant. a γυμνὸς, inermis.

Γυμνητεύω, nudus sum. proprie, sum miles levis armaturæ. fut. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα. a γυμνὴς, ῆτος, ὁ, vel γυμνήτης, ου, ὁ, miles levis armaturæ. ab eodem Themate.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, puerorum nudorum exercitatio. ex γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus, & παῖς, puer.

Γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus inermis, qui γυῖα μόνα habet, id est, nihil, quo se obvolvat. & Poet. pro γυμνικὸς, gymnicus, hinc γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. γυμνόω, nudo, spolio. γυμνάζω, exerceo. γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. a γυμνόω, denudo. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. pass. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, ἡ, mulier.

Γύναι, vocat. sing. a γυνὴ, ἡ, mulier. in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. ejusdem them.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. sing. a γυναικεῖος, ου, ὁ, muliebris, hinc γυναικεῖον, ου, τὸ, scil. δῶμα, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem ac γυναικεῖον. vide in γυναικείῳ. sic γυναικήϊος, Jon. pro γυναικεῖος, muliebris.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ, ἡ, mulierum amore insanus. γυναικομανής, idem. ex γυνὴ, & μαίνομαι, insanio.

Γυναικὸς, γυναικὶ, genit. & dat. a γυνὴ, mulier, uxor.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator. ex γυνὴ, ἡ, mulier, & φίλος, amicus.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem ac γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. a γυνὴ, ἡ mulier.

Γυναιξὶν, dat. pl. a γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυνὴ, mulier, uxor. q. a γονὴ, genitura, & γίνομαι, pario. quod ex mulieribus homines nascantur. genit. γυναικὸς, dat. κὶ, acc. γυναῖκα. Dor. γυνά, vocat. ὦ γύναι. dat. plur. γυναιξὶ. Hinc γυναικεῖος, ου, ὁ. muliebris. γυναικεῖον, τὸ, gynæceum. γυναικοκρατούμενος, ου, ὁ, qui sub mulierum est imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, mulicbre imperium. ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, vir pariter, & fœmina.

Γύννις, ιδος, ὁ, Poet. pro γύννος, mollis, effœminatus, a γυνὴ, mulier.

Γυπὸς, ὁ, μακρὸς, Hesych. altus.

Γύργαθος, ου, ὁ, canistrum e vimine. a γυρὸς, rotundus, arcuatus, quia vimina curvantur. γύργαθος est reticulum, quo veteres utebantur in portando pane.

Γῦρις, εως, ἡ, pollen. an quia fit gyro molæ? pollen est farina minutim secta.

Γυρὸς, γυρῦ, ὁ, curvus scrobos. γῦρος autem circulus, vel ambitus. a γυρόω, incurvo.

Γὺψ, γυπὸς, ὁ, vultur. hinc γύπινος, vulturinus.

Γύψος, ου, ἡ, gypsum. q. a γῆ, & ἑψέω, est enim ceu cocta terra. hinc γυψόω, gypso illino.

Γ Ω.

Γῶ, contract. ex γάω, capio, gigno, pario: lætor, glorior.

Γὼγ, ὁ, nomen gentis, vulgo tectum interpretantur.

Γωγγάμη, idem ac γαγγάμη, ἡ, vas, in quo piscatores ostrea congerunt.

Γωλεὰ, τὰ, speluncæ, & lustra ferarum. Etiam γωλεοὶ, speluncæ ad mare. a γῆ, & ἀλέω, vito. vel a κοῖλον, cavum.

Γῶν, Jon. pro γοῦν, saltem, igitur:

Γώνατα, τὰ, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. plur. a γόνυ, genu.

Γωνία, ας, ἡ, angulus, locus abditus. q. a γόνυ, quod natura flexum, & quasi angulosum est. hinc γωνιαῖος, ου, ὁ, & γωνιώδης, angularis. ἀκρογωνιαῖος, ου, ὁ, ἡ, in extremo positus. ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens. ἑξαγώνιος, & ἑξάγωνος, ου, ὁ, sexangulus. ὀρθογώνιος, ου, ὁ, rectangulus. τρίγωνος, ου, ὁ, triangulus. τετράγωνος, ου, ὁ, quadratus.

Γωφίω, subsanno. verbum Laconicum, an a γαυριάομαι; γαῦρος, superbus.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ῦ, ὁ, pharetra, a χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, idest, τὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ Α.

Δ Est quarta littera, & quaternarium numerum designat. Jon. & Dor. pro σ. sic ὀδμὴ, pro ὀσμὴ, odor. & subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, & τ.

Δα, particula per se nihil significans; sed quæ in compositione auget, ut δαφοινὸς, &c. Sed δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nomen regis ἄκλιτον, David. Hebr. dilectus.

Δαγὺς, ὕδος, ἡ, crystallus, glacies; vel aliquid simile crystallo, albedine, & densitate. Ducam a δασὺς, densus. Est & δαγυὸν, densum. hoc forte a δασὺς, έος, ὁ, densus, consitus.

Δάδιξ, ικος, ἡ, mensuræ genus. Forte a δαΐομαι, divido. ut sit famosæ divisionis mensura.

Δᾳδῶν, tædarum, gen. plur. a δᾲς, δᾳδὸς, ex δαῒς, per contractionem, tæda, fax. Them. δαίω, uro.

Δαεὶς, ὁ, doctus, aor. 2. part. pass. a δάω, disco. a. 2. pass. ἐδάην. a. 2. inf. Dor. δαήμεναι, pro δαῆναι.

Δαέω, pro δάω, disco: hinc δαείης, in subjun.

Δαερὸς, ὰ, ὸν, niger, ra, rum. a δαίω, uro.

Δαήω, f. ήσω, Jon. pro μανθάνω, disco. perf. δεδάηκα, Th. δάω, uro.

Δαΐζομαι, divido, 3. sing. perf. δέδαισται. a δαίω, uro, incendo.

Δαΐς, ΐος, ἡ, & δαῒς, ΐδος, ἡ, pugna, fax, lumen. a δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didicisse, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι, verbi δάω, disco, fut. 2. δαήσομαι, & in 2. per. δαήσεαι, Jon. pro δαήσῃ. a. 2. pass. ἐδάην. p. m. δέδαα.

Δαῆναι, aor. 2. inf. a δάω. Vide δαήμεναι.

Δαὴρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater. Ducam a δαίω, scio, nosco. Ut a notitia familiari ad fratriam sit dicta.

Δαηρὸς, ρὰ, ὸν, lucidus, a, dum. a δαίω, uro.

Δαὶ, pro δὴ, significat discretionem. a δαίω, divido. Δαῒ vero per apocopen pro δαΐδι, dat. sing. a δαῒς, δαΐδος, ἡ, fax, pugna ardens. a δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. Jon. δαιδαλέοισι, dat. plur. a δαιδάλεος, ου, ὁ, artificiosus. Th. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαιδάλλω. & δαιδαλόω, orno, vario. Vide in δαίδαλος.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium. a δαιδάλλω, orno. Th. δαίδαλος, ingeniosus.

Δαίδαλος, ου, ὁ, Dædalus, ingeniosus artifex Cretensis, a δαίω, scio. hinc δαιδάλεος, vel εος, ὁ. item δαίδαλος, ου, ὁ, artificiosus, varius. δαιδάλλω, ut & δαιδαλόω, orno, vario. δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum.

Δαιδύσσω, traho, lacero. a δαίω, divido.

Δαΐδων, gen. pl. a δαῒς, ΐδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαῖε, & δαῖεν, lucebat, imperf. Jon. a δαίω, f. σω. Sic δαίετο, imperf. pass. Jon. a δαίομαι, divido, aor. 2. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, divido, Poetis, a δαίω, divido.

Δαίμονες, Dæmones, nom. pl. a δαίμων, ονος, ὁ, Deus.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, vocat. a δαιμόνιος, ου, ὁ, infelix. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor, præs. partic. δαιμονιζόμενος, ου, ὁ, Dæmoniacus. perf. pass. δεδαιμόνισμαι. aor. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίη, Jon. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina. in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Jon. a δαίμων, Dæmon.

Δαιμόνιος, ου, ὁ, ἡ, divinus. δαιμόνιον, ου, τὸ, Dæmonium. δαιμόνια, τὰ, Dii.

Δαιμονιῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, Dæmoniacus, a δαιμονιῶ, tum Dæmoniacus, præs. part. a δαιμονιάω, ab eodem Them.

Δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Deus genius, Dæmon. q. δαήμων, sciens. ex δάω, scio. Hinc δαιμόνιος, ου, ὁ, ἡ, divinus, felix. usurpatur & in malam partem. δαιμόνιον, ου, τὸ, numen, fortuna, item spiritus impurus. δαιμονιακὸς, ῦ, ὁ, Dæmoniacus, a Dæmone obsessus: δεισιδαιμονία, ας, ἡ, Deorum metus. superstitio: item religio. εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus, dives. εὐδαιμονία, ας, ἡ, beatitudo. εὐδαιμονέω, beatus sum. κακοδαίμων, ονος, ὁ, malus genius.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per apocopen, præbe convivium, præs. imperat. a δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυντ', & δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, convivati sunt; imperf. Jon. verbi δαίνυμαι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθαι, epulari, comessari, præs. inf. a δαίνυμαι, σαι, ται, ejusdem them.

Δαῖξαι, aor. 1. inf. a δαΐζω, f. σω, vel ξω, divido, partior. a δαίω, idem.

Δάϊος, ου, ὁ, hostis. a δαῒς, pugna. Vel prudens, a δαίω, uro, vel disco.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. ut & δαίτη, a δαίω, epulum præbeo. At δαῒς, ΐδος, ἡ, fax accensa: item pugna, a δαίω, uro.

Δαῖσαι γάμον, celebrare nuptiale convivium. quod a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαισάμενος, ὁ, a. 1. part. med. δαίσῃ, comedas, 2. sing. aor. 1. sub. med. a δαίω, epulor.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, cibus, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum.

Δαιτῆθεν, Poet. adv. q. ex τῆς δαιτὸς, ex convivio. Th. δαίω, epulor.

Δαιτρὸς, ῦ, ὁ, coquus, qui carnes δαίει, id est, dividit. aliquando δαιτρὸν. adv. divisim. hinc δαιτρεύω, divido.

Δαιτυμὼν, ὁ, convivia, qui δαῖτα, instruit.

Δαΐφρων, ονος, ὁ, bellicosus, prudens. in dat. δαΐφρονι. ex δαίω, disco. vel a δαῒς, pugna, & φρὴν, mens.

Δαϊχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a δαΐζω, f. ξω, interficio, saucio. Th. δαίω, disco, doceor.

Δαίω, f. σω, p. κα, disco, doceor, scio, partior: item epulum præbeo, uro, incendo. Hinc δαήμων, ονος, ὁ, doctus. δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. δάος, ου, ὁ, peritus. ἀδαὴς, έος, ὁ, ἡ, ignarus. Δαὶς, δαιτὸς, & δαὶς δαιτὸς, ἡ, epulum. δαίτη, ης, ἡ, idem. δαιτὺς, ύος, ἡ, idem. δαιτυμὼν, όνος, ὁ, convivia, epulo. δαίομαι, divido. partior. δαΐζω, idem. δασμὸς, ῦ, ὁ, divisio, partitio. δαῒς, ἡ, fax accensa, pugna. δᾲς, δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. δάϊος, ου, ὁ, hostilis. δαλὸς, ῦ, ὁ, titio, torris.

Δάκαρ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Jon. aor. 2. act. pro ἔδακε, ες, ε, momordi. a δάκνω, mordeo.

Δακέειν, pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eodem themate.

Δακέθυμος, ου, ὁ, mordens animum, gravis molestus. Ex δάκνω, mordeo, & θυμὸς, animus.

Δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον, a. 1. ἔδηξα. p. δέδηχα, perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην, q. a δάω, mordeo. vel a δα, vel δαίω, & κνάω, divido, rado. Hinc δῆξις, εως, ἡ, morsus. δὴξ, κὸς, ὁ, vermis lignum corrodens.

Δακόντος, & δακούσης, gen. sing. masc. & f. gen. aor. 2. part. a δάκνω, mordeo.

Δάκος, εος, τὸ, morsus. Poet. pro δῆξις, ἡ. Th. δάκνω, mordeo.

Δάκρυ, υος, τὸ, lacryma. in plur. δάκρυ', pro δάκρυα, dat. plur. δάκρυσι. q. a δάκνω, quia salsa, & mordax. vel a δα, valde, & κρύος, frigus. Eadem ratione & lacryma fit ex λα, & κρυμὸς, frigus. Hinc δακρυώδης, εος, ὁ, ἡ, lacrymosus. δακρύω, lacrymor. δακρυόεις, εντος, ὁ, lacrymosus. hinc δακρυόεν, adverb. lacrymis effusis.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacryma. idem ac δάκρυον, & Th. δάκρυ υος, τὸ, lacryma.

Δακρυόεις, εντος, ὁ, ἡ, lacrymosus. in acc. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δάκρυον. ου, τὸ, idem ac δάκρυ, lacryma.

Δάκρυσι, dat. plur. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δακρύσας, ὁ, aor. 1. part. act. a δακρύω. f. ύσω, lacrymor. p. δεδάκρυκα. aor. 1. ἐδάκρυσα. ejusd. Thematis.

Δακρυχέων, ὁ, lacrymas fundens. præs. part. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Δακτύλιος, ου, ὁ, annellus, annulus. a δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.

Δάκτυλος, ου, ὁ, digitus, pes metricus. palmæ fructus. q. a δείκω, ostendo. inde δακτυλοδεικτεῖν, digito monstrare. vel a δέχομαι, capio. alii a δάκνω, quod excogitantium digiti, & ungues sæpius rodantur. Hinc δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, roseos digitos habens.

Δακὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. a δάκνω, mordeo. fut. δήξομαι, aor. 2. ἔδακον.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. a Δῆλος, ου, Delus.

Δαλεῖτο, Dor. & Jon. pro ἐδηλεῖτο, lædebat, 3. sing. imperf. med. verbi δηλέω, lædo. fut. ήσω. sic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. med.

Δάλιος ξένος, ὁ Ἀπόλλων, Poetic. & Dor. pro Δήλιος, Delius Apollo.

Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Hebr. pauperis hereditas.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatia, nomen regionis.

Δαλὸς, & δαυλὸς, ῦ, ὁ, titio. a δαίω, uro. Est & Δᾶλος, Dor. pro Δῆλος, Delus.

Δαμᾷ, domat, 3. sing. ind. a δαμάω, domo.

Δαμάζω, domo. f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι. perf. pass. δεδάμασμαι. præs. part. δαμαζόμενος. Th. δαμάω, domo.

Δαμαῖος, ου, ὁ, Poetic. pro δαμαστικὸς, vel δαμάζων, domans, domitor. Th. δαμάω, domo.

Δαμάλα, Dor. pro δάμαλις, ἡ, juvenca.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. a δαμάω, domo, quod dometur ad laborem.

Δαμαλίζω. domo, Poetic. pro δαμάζω. δαμαλίζεσθαι, juvencæ more lascivire.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. a δαμάω, domo, quia domatur jugo matrimonii.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem ac δάμαρ, ἡ, uxor.

Δαμάσαι, aor. 1. inf. act. δάμασεν, aor. 1. Jonic. pro ἐδάμασε. δάμασον, mitiga, aor. 1. imper. a δαμάω, domo.

Δαμάσδεν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. a δαμάζω, domo.

Δαμασίμβροτος, ου, ὁ, domitor mortalium. παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ, qui domat mentem. quod ex δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

Δαμασκὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis sic dictæ a Damescheck.

Δάμασσα, Jon. & Poet. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi δαμάω, domo.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam aliter ἄλισμα. an a δαμάω, & ὄνησις, quod utilitatem habeat domitricem, scil. venenorum certorum?

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ. Ceres.

Δαμάω, domo, subigo, affligo, occido, fut. ήσω. p. κα. Hinc δμάω, & δέμω. unde a. 2. m. ἐδάμην, perf. act. δέδμηκα, perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. unde δμῆσις, εως, ἡ, domitio. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. δμητὸς, ῦ, ὁ, domitus. δαμάλη, ης, ἡ, vel δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. ἀδάματος, ου, ὁ, ἡ, indomitus. ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas. ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor.

Δαμείη, 3. sing. a. 2. opt. pass. vide in δάμεν.

Δάμεν, Poetic. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. plur. aor. 2. pass. a δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω. f. 2. δαμῶ. aor. 2. ἔδαμον, aor. 2. pass. ἐδάμην. a. 2. opt. δαμείην, ης, η. inf. a. 2. δαμῆναι. part. aor. 2. δαμεὶς, έντος, ὁ. Them. δαμάω, domo.

Δαμέντε, aor. 2. part. pass. dual. num. δέμω, acc. sing. a δέμω, vel δάμνω, interficio.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δάμεν.

Δαμνοίμαν, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. a δάμνημι, ης, ησι, domo. a δαμάω, domo.

Δάμναμι, pro δάμνημι, ης, ησι, domo, a δαμνάω, pro δαμάω, domo.

Δάμνησι, reprimit, 3. sing. præs. a δάμνημι, ab eod. themate.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, proprium viri nomen. q. δημότης, popularis.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, populus. hinc δαμότης, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, popularis, & in f. g. δαμότις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις.

Δαμότας, α, ὁ, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, popularis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δάμων, ωνος, ὁ, Damon.

Δαμοσιωσώμεσθα, 1. pl. a. 1. sub. med. Dor. verbi δημοσιόομαι, aliquid ad populum effero. Est & δαμοσιεύω, δαμοσιεύομαι, δαμοσιοῦσθαι.

Δαναΐδας, τᾶς, Danaæ filius.

Δανάη, ης, ἡ, laurus Alexandrina, an a δάφνη, laurus? Danae, nomen mulieris.

Δαναΐδης, ὁ, filius Danai. Δαναὸς, ῦ, Danaus.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus, sexta pars drachmæ.

Δανείζω, mutuum do, f. σω. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præs. med. δανείζομαι, mutuum accipio. a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum. ab eodem themate.

Δανείσασθαι. a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. med. a δανείζω, mutuum do.

Δανειστὴς, ου, ὁ, creditor, fœnerator, acc. plur. δανειστάς. a δάνειον, ου, τὸ, fœnus. Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δανιὴλ, ὁ, nomen prophetæ, Daniel. Hebr. judex Dei.

Δάνος, εος, τὸ, donum, mutuum. q. a δόω, pro

pro δίδωμι, do. hinc δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum. δανείζω, fœnero, mutuum do.

Δανὸς, ῆ, ὸ, aridus. a δαίω, uro; vel a δὴν, diu, quia vetusta arida.

Δαπανᾶν, præs. inf. act. a δαπανάω, consumo.

Δαπανάω, consumo, impendo, sumptus facio. fut. ήσω. perf. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω, q. a δαπάνη, ῆς, ἡ, sumptus. δάπανος, ου, ὁ, ἡ, consumptor.

Δαπανήσαιμι, aor. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. a δαπανάω, consumo.

Δάπεδον, ου, τὸ, pavimentum, solum. q. a δα, & πέδον, solum. Hinc ἀλλοδαπὸς, ῆ, ὸ, peregrinus. παντοδαπὸς, ῆ, ὸ, omnigenus. παντοδαπῶς, adv. omnifariam. ποδαπὸς, ῆ, ὸ, cujas.

Δάπτω, voro, dilanio. hinc δαρδάπτω per reduplicationem, idem, q. a δάω, divido, epulor.

Δάρδανος, ου, ὁ, Dardanus. Δαρδανιώνων, gen. pl. Æol. Δαρδανιῶν. pro Δαρδανίδαο, gen. Jon. a Δαρδανίδης, ου, ὁ, Dardanides.

Δαρεῖος, ου, ὁ, Darius, Rex Persarum.

Δάρης, ὁ, Dares, nomen proprium.

Δαρήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. 2. plur. δαρήσεσθε, & in 3. plur. δαρήσονται, a δέρω, excorio, verbero. f. 1. δερῶ, vide δέρω.

Δαρθάνω, dormio. f. 1. δαρθῶ. aor. 2. ἔδαρθον. f. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω. inusitat. pro δερθέω, in pellibus cubo. ἐν δέρμασι μυθέω, in pellibus me repono: quod a primævis terræ incolis antiquitus factum est. a δέρμα, seu δέρος, pellis.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. a δαρθάνω, dormio. f. δαρθήσομαι.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, diu. Th. δὴν, diu.

Δαρτὸς, & δρατὸς, ὁ, excoriatus. a δέρω, excorio.

Δάσαντο, Jon. pro ἐδάσαντο. 3. pl. aor. 1. med. hinc δάσασθαι, aor. 1. inf. a δάζω, [vel δαίω, abjecto ι, δάω, divido.

Δάσας, Dor. pro δήσας, ὁ, a. 1. part. act. a δέω, ligo.

Δασάσκετο, distribuebat, Poet. & Jon. pro ἐδάσατο, aorist. 1. m. interposito σκ. Nisi a δασάσκω, derivare malis.

Δασέος, ος, ὁ, vide in δασὺς, densus.

Δασεῦνται, Dor. pro δάσονται. circumflectunt enim Dor. futura sua. a δάζω, divido. Th. δαίω, partior, divido.

Δασκίλλος, ου, ὁ, dascillus, piscis, qui cœno, & stercore vescitur. q. a δάσκιος, umbrosus, quod umbrosa, & obscura consectetur.

Δάσκιος, per syncopen pro δασύσκιος, ὁ, densam, & spissam umbram faciens: a δασὺς, densus, & σκιὰ, umbra, aut a δα idem ac ζα, in compositione.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, portio. a δάζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασμοφόρος, ὁ, ἡ, qui tributum pendit. a δασμὸς, portio, & φέρω, fero.

Δασπλῆς, ῆτος, ὁ, magnorum malorum plenus, atrox. q. a δα, & πλέω, impleo, vel πλῆθος. vel a δὺς, & πελάω, quod difficilis accessu, & molestus.

Δασπλῆτις, ἡ, δυσπροσπέλαστος, accessu difficilis. vel ἡ, ἄγαν πλήττουσα. Th. δασπλὴς, ῆτος, atrox].

Δάσσαντο, diviserunt, Jon. & Poet. geminat. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος, & δάσσασθαι, aor. 1. part. med. & inf. verbi δάζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασυκέρκοις, τοῖς, Dor. pro δασυκέρκοις, υ metri gratia sublato, quæ habent densas caudas. ex δασὺς, densus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

Δασὺς, ύος, δασεῖα, ας, δασὺ, ύος, densus, pilosus, hirsutus. q. a δα, & σάω, agito. Pilosi enim huc, & illuc trahi, & agitari possunt. Hinc δασύτης, ητος, ἡ, densitas. a δασύνω, denso.

Δασυστέρνου, gen. pl. a δασύστερνος, hirsutum pectus habens. ex δασὺς, densus, & στέρνον, pectus.

Δατέασθαι, præs inf. pass. pro δατεῖσθαι, α pro ε. a δατέομαι, divido. Th. δάω, divido.

Δατέοντο, dividebant, imperf. Jon. verbi δατέομαι, divido. inf. δατεῖσθαι, quod a δαίω, separo, partior.

Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. plur. imperf. Jon. ab eodem verbo, & themate.

Δατεώμεθα, diviserimus, præs. sub. 1. plur. a δατέομαι, divido.

Δᾶτις, ιδος, ὁ, Datis Pisa.

Δατισμὸς, ῦ, ὁ, Datidis imitatio, idest odiosa ejusdem repetitio.

Δατύσσω, voro, helluor. a δαίω, convivor.

Δαῦκος, ου, ὁ, audax: q. a δαίω, uro; quia calidi sanguinis, & inde animi: item herba quædam Cretica.

Δαυλὸς, ῦ, ὁ, densus. a δα, & ὕλη, sylva. est etiam titio, a δαλὸς, titio, fax.

Δάφνη, ης, ἡ, laurus, quæ resonat, dum uritur, a δαίω, uro, & φωνῶ, sono; vel δα, & φωνὴ, quod ejus folia combusta valde crepitent. Hinc δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea.

Δαφοινὸς, ου, ὁ, valde funestus, ruber, seu δαφοινεὸς, ὴ, ὸν, valde funestus, ex δα particula augente, & φένω, occido. p. m. πέφονα. inde φόνος, cædes.

Δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, dapsilis, largus, copiosus. q. a δάπτω, voro, seu δαπάνη, sumptus. Hinc δαψιλῶς, large, & δαψιλεύω. Poet. δαψιλεύομαι, abundanter subministro.

Δάωμεν, a. 2. sub. a δάω, vel δαίω, divido; convivor; luceo; uro. at δαῶμεν, aor. 2. sub. pass. 1. plur. ab ἐδάην. Possit tamen δαῶμεν esse præs. sub. act. a δαίω.

Δ Ε.

Δ', vel δὲ, conjunctio discretiva, vero, autem, igitur, sed, sane. q. a δαίω, divido. quia distinctionis vocula. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, τῆδε. δὲ sæpe pro γάρ. Sæpe Poet. pro οὖν, ut οἶκόνδε.

Δέαται, pro δέδενται, Jon. ligati sunt; & hoc pro δέδενται, detracto augmento, a δέομαι, ligor.

Δέγμενος, ὁ, accipiens, Æol. pro δεδεγμένος, perf. pass. verbi δέχομαι, capio. Alii pro δεχόμενος, facta syncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratia.

Δεδάηκα, didici, novi; perf. act. a δάω, disco. f. δαήσω. tanquam a δαέω. a. 2. ἐδάην, perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, doctus, peritus. p. m. δέδαα. Alii pro δεδαμένος accipiunt, a δαίω, divido.

Δεδαίαται, divisi sunt, pro δεδαίανται, Jon. Item δεδαίατο, pro ἐδέδαντο, verbi δαίω, divido.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. a δαΐζω, ξω, divido, vulnero, cædo. Th. δαίω, divido.

Δεδάμασμαι, σαι, σται, perf. pass. a δαμάζω, domo, vel δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. Poet. pro ἔδαον, a. 2. verbi δάω, seu δαίω, divido.

Δέδαρμαι, excoriatus sum, perf. pass. a δέρω, excorio. fut. 1. δερῶ. perf. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δέδασται, divisa sunt, 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, σαι, a δάζω, vel δαίω, divido.

Δεδαὼς, ὁ, doctus, part. præt. med. a δέδαα, præt. med. pro δέδηα, a δάω, disco, vel pro δεδάηκα, a δαίω.

Δεδέημαι, rogavi, seu indigui, perf. pass. δέομαι, rogo, vel indigeo. fut. δεήσομαι, tanquam a δεέομαι.

Δεδείπναμεν, 1. plur. præs. ind. per reduplic. Jonic. a δείπνημι: vel ut alii præt. med. a δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Δεδίσσαι, Jon. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, timeo.

Δέδειχα, Jon. δέδεικα, perf. act. verbi δείκνυμι, ostendo. f. ξω.

Δέδεκτο, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, exceperat, 3. sing. pl. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 1. ἐδέχθην.

Δεδέμην, ησο, & δεδέμην, ligatus eram, pro ἐδεδέμην, & in 3. pl. δέδεντο, perf. & plusq. perf. pass. verbi δέω, sine σ contra aliorum formam, irregulariter etiam pro δέδεμαι, & δεδέμην. nam facit fut. δήσω.

Δεδέμηκα, extruxi, perf. activ. verbi δέμω, ædifico, extruo.

Δέδεντο, 3. pl. plusq. perf. pass. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. sing. paulo post fut. a δέχομαι, capio. Vel Jon. reduplic. pro δέξεται, fut. 1.

Δέδεξο, excipe, perf. imperat. pass. a δέχομαι, excipio.

Δεδέσθαι, perf. inf. verbi δέδεμαι, σαι, ται.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Jon. ligatus erat. a δέω, ligo.

Δεδέχαται, Jon. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. plur. perf. & plus. perf. ind. pass. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Δεδήειν, εις, ει, combussi, p. m. δέδηα, ήειν, ειν, plusq. perf. med. Jon. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, uro.

Δεδηλώκαμεν, 1. plur. perf. act. a δηλόω, declaro. Them. δῆλος, ου, ὁ, manifestus.

Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημιουργημένοι, perf. partic. f. g. pl. num. a δημιουργέω, fabricor. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Δεδῷτε, pro δεδεμένοι ἦτε, 2. plur. præt. perf. opt. pass. a δέω, ligo. fut. ήσω. perf. pass. δέδεμαι.

Δεδήσομαι, vinciam, paulo post f. verbi δέω, ligo.

Δέδηχα, momordi, perf. act. verbi δάκνω, fut. δήξομαι, mordeo.

Δεδῄωμαι, ωσαι, ωται, spoliatus sum, perf. pass. verbi δηόω, seu δῃόω, hostiliter depopulor. Th. δαίω, uro.

Δέδιε, pro δέδοικε, præt. med. verbi δείδω, timeo. præt. δέδοικα, p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, & Jon. δέδια, & δέδιε. hinc δεδιότες, nom. pl. part. præter. med.

Δεδιηκόνηκα, perf. act. verbi διακονέω, ministro. f. ήσω. ex διὰ, particula intensiva, & κονέω, festino.

Δεδιῄτηκα, arbitratus sum, pro δεδιαίτηκα, perf. act. verbi διαιτάω, arbitror. perf. pass. δεδιῄτημαι. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Δέδιθι, time, & Poet. δείδιθι, præs. imperat. pro δέδιε. quasi a δέδιμι, verbi δείδω.

Δέδιμεν, δέδιτε, veremur, veremini, per syncopen pro δεδίαμεν, & δεδίατε, 1. & 2. plural. p. m. verbi δείδω, timeo.

Δεδίσσομαι, terreo. f. ξομαι. a δείδω, timeo.

Δεδιῴκηται, perf. pass. duplici augmento pro διῴκηται, verbi διοικέω, administro, Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Δέδμανθ', Dor. pro δέδμηνται, 3. plural. perf. pass. verbi δέμω, struo.

Δεδμέατο, domiti sunt, pro ἐδέδμηντο, δαμάω, cujus præter. contract. δέδμημαι, & pl. perf. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, & Jon. δεδμέατο, a tertia ἐδέδμητο, sublato augmento, & interposito α.

Δέδμηκα, ædificavi, pro δεδέμηκα, per syncop. perf. act. δέδμημαι, domitus sum, pro δεδάμημαι, perf. pass. hinc part. δεδμημένος. a δέμω. vel δμάω, pro δαμάω, domo. f. δμήσω, p. δέδμηκα. a. 1. ἐδάμην. a. 2. inf. δαμῆναι, & δαμήμεναι, & part. δαμείς.

Δέδμητο, extructus erat, 3. sing. plusq. perf. pro ἐδέδμητο, ab ἐδεδμήμην, verbi δέμω, extruo, ædifico.

Δέδογμαι, institutus sum, perf. pass. a δοκέω, f. δόξω, videor, existimo.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν. 1. plur. p. m. verbi δείδω, timeo. p. m. δέδοικα, euphoniæ gratia, pro δέδοιδα.

Δέδοικ', pro δέδοικα, p. m. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. med. verbi δείδω timeo, metuo. f. δείσω. perf. act. δέδεικα. p. m. δέδοικα.

Δεδοίκω, timeo. Poeticum verbum a perf. m. δέδοικα, deductum.

Δεδόκημαι, observavi, perf. pass. hinc part. δεδοκημένος, verbi δοκέω, ήσω. seu δοκάζω, exspecto, puto. δεδόκηται, visum est, perf. pass. verbi δοκέω, videor.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. plur. perf. pass. a δεδοκίμασμαι. unde δεδοκιμασμένος, perf. partic. verbi δοκιμάζω, probo.

Δέδοκται, visum est, 3. sing. perf. pass. δέδογμαι, ξαι, κται, verbi δοκέω, videor. f. δόξω. q. a δόκω.

Δεδόνητο, Doric. & Jon. pro ἐδεδόνητο, 3. sing. plusq. perf. passiv. verbi δονέω, quatio, agito. f. ήσω.

Δεδοξασμένος, ου, ὁ, & in dativ. ῳ, perf. part. pass. a δοξάζω, glorifico. Th. δοκέω, videor.

Δέδορκα, vidi, δέδορκε, videtur, apparet, cernitur, præt. med. hinc δεδορκὼς, p. m. part. a δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. pass. ἐδέρχθην.

Δέδοται, 3. sing. perf. pass. a δίδωμι, do.

Δεδούλευκα. servivi, perf. a δουλεύω, servio.

Δέδουπα, cecidi, præter. med. ind. hinc partic. præt. med. δεδουπὼς, a δουπέω, sonitum edo. Th. δοῦπος, ου, ὁ, sonitus.

Δέδρακα, facio, perf. act. hinc part. δεδρακὼς, ότος. in perf. pass. δέδραμαι. hinc δεδραμένος, a δράω, facio.

Δεδράμηκα, cucurri, perf. act. verbi τρέχω, curro. fut. θρέξω, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. a δρέμω, curro.

Δέδραται, pro δέδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, excorio. f. δερῶ. p. δέδαρκα. perf. pass. δέδαρμαι, & per metathesin δέδραμαι, σαι, ται. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δέδρακα, vidi, pro δέδορκα, per metathesin. præt. med. verbi δέρκω, video, aspicio.

Δέδρομα, cucurri, p. m. verbi τρέχω, curro.

Δεδροσωμένος, ὁ, aspersus, roscidus, paulo post fut. a δροσόω. f. ώσω. Th. δρόσος, ου, ἡ, ros.

Δέδυκα, subii, perf. act. δεδυκεῖν pro δεδυκέναι, Poet. vel Dor. perf. inf. a δύω, vel δύνω, subeo.

Δεδύκει, Jon. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. hinc δεδύκω, Poeticum verbum a perfecto formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi δύναμαι, possum. f. δυνήσομαι.

Δεδυστύχηκα, infelix fui, perf. act. a δυστυχέω, infelix sum. ex δὺς, ægre, & τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.

Δέδωκα, & in plur. δεδώκατον, perf. act. a δίδωμι, do.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, dono.

Δέελος, Poet. pro δῆλος, ου, ὁ, manifestus, apertus, clarus.

Δέῃ, 3. sing. præs. subjun. a δεῖ, oportet.

Δεήθητε, orate, 2. plur. aor. 1. imper. pass. a δέομαι, oro.

Δεῆσαν, aor. 1. part. n. g. δεήσου, fut. 1. impersonal. δεήσειν, fut. 1. part. n. g. impers. a δεῖ, oportet. tanquam a δείω.

Δέησις, εως, ἡ, deprecatio. Th. δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, seu egebo, f. 1. med. a δέομαι, rogo. quasi a δείομαι.

Δεῖ, oportet, impers. cum acc. in sub. δέῃ. imperf. ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν. part. δέον. Them. δέω, ligo.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum, signum, nota, specimen, a δείκνυμι, monstro. f. ξω, præt. pass. δέδειγμαι. δεῖγμα προφέρειν, specimen edere.

Δειγματίζω, palam traduco, spectaculum omnibus propono, ad Coloss. c. 2. f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ἐδειγμάτισα. Them. δείκνυμι, ostendo.

Δείδεκτ', pro δέδεκτο, exceperat, plusq. perf. Jon. & Poet. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic imperf. inf. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, ται.

Δειδέχαται, Jonic. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. Sic δειδέχατο, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Jonic. & per ectasin Poeticam verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectasin Poetic. pro δέδια, præter. med. verbi δείδω, timeo.

Δείδιθι, eodem modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, præt. med. imper. a δέδια, p. m. verbi δείδω, timeo.

Δείδιμεν, timuimus, pro δεδίαμεν, 1. p. præt. med. ejusdem verbi.

Δειδίξεται, perterrebit, 3. sing. f. 1. med. Poet. a δειδίσσομαι, terreo. fut. ξομαι. Th. δείδω, timeo.

Δειδιότες, οἱ, metuentes, perf. part. med. a δέδια, verbi δείδω, metuo.

Δείδοικα, Poet. pro δέδοικα, præt. med. & hoc pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, a δείδω, timeo.

Δείδω, timeo. f. δείσω. perf. δέδεικα. p. m. δέδοιδα, pro δέδοικα, euphoniæ gratia: at Jon. δέδια, & δείδια. Sæpe tamen δέδοικα, & δέδια, præsentis significationem obtinent. Hinc δέος, εος, τὸ, metus. & inde derivari malunt: vel a δέω, absum. Deest enim illi fortitudo, qui timet, nec est præsente animo. ἀδεὴς, έος, ὁ, ἡ, metu carens. περιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, meticulosus.

Δειελιάω, meridior. hine δειελιήσας, αντος, ὁ, cœnans, a. 1. part. act. a δείελος, vesper. Th. δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus.

Δειελινὸς, ῦ, ὁ, Poet. pro δειλινὸς, vespertinus. a δείελος, vesper. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Δεικανάω, ᾶν, Poet. pro δεικνύειν, ostendere. A prisco δείκω, deducitur τὸ δεικάνω. hine δεικανάω. imperf. ἐδεικανάον, ων, ας, ας. & hine præsens Poeticum δεικανίσκω; & imperf. Jon. δεικανάασκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, ostendo, vel. ut alii volunt, δέχομαι, excipio.

Δεικανάομαι, accipio, a δέκομαι, quod est Jon. pro δέχομαι.

Δείκελον, vel δείκηλον, ου, τὸ, simulachrum, imago. q. Διὶ εἴκελον, Jovi simile: aut simpliciter a δείκω, ostensio; vel ab εἴκω, similis sum.

Δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι, 3. sing. ind. a δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Jon. pro ἐδείκνυ, ostendebat; vel pro δείκνυθι, ostende, præs. imperat.

Δεικνύει, 3. sing. ind. a δεικνύω, ostendo.

Δείκνυμι, vel δεικνύω, ostendo, probo, manifestum facio, indico, q. ab inus. δείω. f. δείξω. p. δέδειχα. aor. 1. ἔδειξα, aor. 1. imper. δεῖξον, άτω, aor. 1. sub. δείξω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. δεῖξαι. perf. pass. δέδειγμαι. aor. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθεὶς, έντος. Hinc δεῖγμα, ατος, τὸ, indicium. δεῖξις, εως, ἡ, ostensio. δειγματίζω, ostendo, in exemplum traduco. δεικτικὸς, ostensivus, demonstrativus. ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio. ἀποδεικτικὸς, ῦ, ὁ, demonstrativus. παράδειγμα, ατος, τὸ exemplum. ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum.

Δεικνύμεν, ostendere, præs. inf. act. δεικνύντες, οἱ, nom. plur. præs. part. a δείκνυμι, ostendo.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. plur. n. g. a δειλὸς, timidus, ignavus.

Δειλαῖος, f. g. a δείλαιος, ου, ὁ, timidus. a δειλὸς, ῦ, ὁ, idem.

Δειλαῖος, ου, ὁ, Dor. & Att. pro δείλαιος, timidus.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, vesperi. Them. δείλη, vespera.

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, vespera: item crepusculum. q. a δέω, & εἵλη, calor Solis, quum solis splendor deficere incipit.

Δειλιάω, formido, ob ignaviam refugio. f. άσω. p. δεδειλίακα. a. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας, præs. imper. δειλίαε, α, δειλιαέτω, άτω. Th. δειλὸς, ignavus, timidus.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas, ignavia, animi angustia. Plat.

Δειλινὸν, Poet. adv. scil. χρόνον, vespertino tempore.

Δειλὸς, ὴ, ὸν, timidus, ignavus, miser, debilis, improbus. q. a δείδω, timeo, vel qui δέεται λίαν, valde ligatur. hinc δειλία, ας, ἡ, timiditas. δειλότης, ητος, ἡ, idem. δειλιάω, formido.

Δειλότερος, ου, ὁ, timidior. compar. a δειλὸς, timidus.

Δεῖμα, ατος, τὸ, & δειμὸς, ῦ, ὁ, timor, metus. a δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo. f. ανῶ. p. γκα, ab eodem Them.

Δειμαλέος, ου, ὁ, timidus, terribilis, timorem incutiens, ejusdem thematis.

Δείμας, qui ædificavit, Eurip. aor. 1. part. δέμω, vel δεῖμαι, Jon. pro ἔδειμε, 3. sing. aor. 1. ind. δείμασθαι. & δειμάμενος, a. 1. inf. & part. med. verbi δέμω, struo.

Δεῖμος, ατος, vel δεῖμα, τὸ, pavor, timor.

Δειματόω, ῶ, pro φοβέω, terrefacio. imperf. ἐδειμάτου, terrefaciebat. Th. δείδω, timeo.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri. a δείδω, timeo.

Δεῖν, præs. inf. a δεῖ, oportet.

Δεῖνα, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam, quispiam, aliquis. vocabulum est infinitum. q. a δέω, deficio: quo ille, vel illi significantur, quorum nomina reticentur. Demosth. περὶ στεφ. ὁ δεῖνα. τὸν δεῖνα, τὸν, δεῖνα, εἰσήγγειλε. Matth. 27. πρὸς τὸν δεῖνα, ad quemdam, ad illum. Et δεῖνα, adv. pro δεινῶς, vehementer. Them. δεινὸς, terribilis.

Δεινοθέτης, α, ὁ, Dor. pro ης, qui graviter homines tractat. Amoris epithet. ex δεινὸς, gravis, & τίθημι, impono.

Δεινοῖο, gen. Jonic. pro δεινοῦ. dat. plur. Jon. δεινοῖσι, a δεινὸς, terribilis, gravis, molestus.

Δεινολογεῖσθαι, graviter conqueri. ex δεινὸς, gravis, & λέγω, dico.

Δεινομένεος παῖς, ὁ τῦ Δεινομένεος υἱὸς, Ἱέρων. Pindar.

Δεινὸς, ὴ, ὸν, terribilis, gravis, molestus, solers, peritus, validus, magnus. q. a δέος, vel δείδω, timeo. in comp. δεινότερος, terribilior. superl. δεινότατος, terribilissimus. Item δεινὸς, peritus, potens, idoneus. Sophocl. ardens, formidolosus. δεινὸς δι' ὅπλων, armis strenuus. Item vafer, callidus, δεινὸς πρὸς τὸ πλεονεκτεῖν, Isocr. δεινὸν πάλαισμα, vastum commentum, Xenoph. Hinc δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas: solertia, facultas.

Δεινόω, exaspero. exaggero.

Δεινώ, terribiles, nom. dual. δεινῶς, adv. terribiliter, mire, accurate. a δεινὸς, terribilis.

Δεινωποὶ, graves aspectu, torvi, Hesiod. δεινωποὶ κῆρες, torvæ Parcæ. Δεινῶπις, Eumenides apud Sophocl. in Œdipo Coloneo.

Δείξαις, monstrares, 2. sing. aor. opt. act. a δείκνυμι, ostendo. f. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, ostendit, pro ἔδειξε, a. 1. Jon. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. them.

Δείξω, εις, ει, ostendam, f. 1. act. a δείκνυμι, ostendo.

Δειπνεῦντες, Jon. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, cœnantes, præsens partic. nom. plur. verbi δειπνέω, cœno.

Δειπνήσω, f. 1. act. a δειπνέω, cœno. f. ήσω, p. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας.

Δειπνίζειν, cœnam alicui præbere, præs. inf. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνολόχης, comessatricis, gen. sing. f. g. pro δειπνολόχου, a δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, gulosus, cœnipeta, qui cœnis insidiatur, & clam obligurit, Hesiod. ex δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, & λόχος, ου, ὁ, insidiæ.

Δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, cibus. παρὰ τὸ διαναπαύειν τῶν πόνων, quia tum homines a labore cessant. hinc δειπνέω, cœno. Aut pro prandio, quia post illud δεῖ πίνειν oportet bibere. nisi potius a δαπάνη, quod cœna sumptuosior esse soleat. δεῖπνον ποιεῖν, cœnam parare. Lucian. Chrysost.

Δειπνοῦντα, cœnantem, acc. sing. partic. præs. verbi δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Δείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a δέρω, excorio. f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, ατος, τὸ, corium. Sed δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis a δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix.

Δείρειν, Jon. pro δέρειν, excoriare.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum, idem ac δέρη, ης, ἡ.

Δειρίζω, probris scindo. a δαίρω, verbero. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δειρὸς, ῦ, ὁ, collis. Th. δέρη, ης, collum. est enim collis ceu collum terræ.

Δεῖσα, vel δείσσα, ης, ἡ, humor, stercus. fœtor. τῶν βοτανῶν συλλογή. a δεύω, irrigo.

Δείσαντε, territi, nom. dual. a. 1. part. act. a δείσας, αντος, ὁ, verbi δείδω, timeo.

Δεῖσε, veritus est, Jon. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. a δείδω, timeo.

Δεῖσθαι, Præs. inf. a δέομαι, precor. Th. δέω, ligo.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, superstitio, religio, formido Deorum.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, superstitiosus, religiosus, religioni deditus. Nazianz. δείδω. fut σω, timeo. perf. pass. δέδειμαι, σαι. hinc δεῖσις, εω, ἡ, metus, & δαίμων, ονος, ὁ, numen, dæmon. in comparat. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religiosior.

Δέκα, decem, plur. num. quasi δέχα, a δέχομαι, capio, quia omnes numeros capit denarius. Hinc δεκὰς, άδος, ἡ, decas. δέκατος, ου, ὁ, decimus. δεκατόω, decimo, decimas excipio. δεκατεύω, idem.

Δεκαδύο, duodecim, c. g. ἄκλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα, ex δέκα, decem, & δύο, vel Att. δύω, duo.

Δεκαδώρῳ, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmorum est. ex δέκα, decem, & δῶρον, ου, τὸ, palmus, donum.

Δεκάζω, munere corrumpo, q. a δέκω, accipere facio.

Δεκάκις, decies, adv. a δέκα, decem.

Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, decem mensium. ex δέκα, decem, & μὴν, ηνὸς, ὁ, mensis.

Δεκανάομαι, humaniter excipio, a δέκομαι, pro δέχομαι, excipio.

Δεκαπέντε, quindecim, c. g. ἄκλιτον. ex πέντε, quinque, & δέκα, decem.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis, Decapolis. Gr. decem urbium.

Δεκάται, ῶν, αἱ, decimæ. a δεκάτη, ης, ἡ, decima. Th. δέκα, decem.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, & δεκατέσσαρα, ων, τὰ, quatuordecim. a τέσσαρες, quatuor, & δέκα, decem.

Δεκατεύειν, decimas dare.

Δέκατος, η, ον, decimus, a, um.

Δεκατόω, decimas accipio. fut. ώσω. præt. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, οῦμαι, decimor. perf. δεδεκάτωμαι. a δέκα, decem.

Δεκάχιλοι, decem millia. Poet. ex δέκα, decem, & χίλιοι, mille.

Δεκελεὺς, Jon. pro Δεκέλεια, ἡ, Locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Jon. & Doric. pro δέχου, accipe, præs. imper. a δέκομαι, pro δέχομαι, accipio.

Δέκομαι, Jon. pro δέχομαι, capio. Sic δεκόμεθα, pro δεχόμεθα.

Δέκτο, exceperat, 3. sing. plusq. perf. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι, excipio.

Δεκτὸς, ὴ, ὸν, acceptus, a, um. Them. δέχομαι, capio.

Δελεάζω, inesco, decipio. f. σω. p. δεδέλεακα. a. 1. ἐδελέασα. Th. δέλεαρ, ατος, τὸ, esca ad capiendum.

Δέλεαρ, ατος, τὸ, esca, illecebra. q. a δέλω, inesco. vel δέλεαρ, quasi εἶλεαρ, ἀπὸ τῦ εἵλειν. quod pisces esca capiantur. hinc δελεάζω inesco. δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, ῦ, ὁ, illicium, illectamentum, illecebræ.

Δέλετρον, ου, τὸ, lanterna, fax. Athen. l. ult. a [illegible], accendo.

Δελλίδες, vel δεκλίδες, αἱ, vesperum cellæ. Forte a δειλία, timiditas. quia infestæ accedentibus, eisque timorem adferunt.

Δέλτα, quarta littera Græcorum, Delta. Hinc δέλτος, ου, ἡ, pugillares; quia forma litteræ Δ plicabantur. Item pars quædam Ægypti, a forma triangulari. Pudendum etiam muliebre.

Δελτάριον, τὸ, litterula, epistolium, tabella. Plut. in Anton.

Δέλτοισι, libellis, dat. pl. Jon. a δέλτος, ου, ἡ, liber. Th. δέλτα.

Δέλφαξ, ακος, ὁ, ἡ, porcellus lactans. Herodor. a fœ-

a fœcunda δελφὺς, vulva, quod ejus proles sit numerosior.

Δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, delphin piscis. in plur. δελφῖνες. a δελφὺς, vulva: est enim piscis viviparus. Δελφὶς μέλαινα, Pind. Δελφὶς, item Delphia, seu Delphica. Item sideris nomen apud Proclum.

Δελφὸς, civis Delphicus.

Δελφὺς, ύος, ἡ, vulva, uterus. q. θήλεως, φὺς, fœminæ natura. unde ἀδελφοὶ, οἱ, uterini fratres.

Δέλω, inesco: q. a δαίω, epulor.

Δέμας, τὸ, indeclinabile, Grammat. forma, figura: funis: corpus. q. a δέμω, struo, vel δέμα, vinculum; anima enim quasi corpori alligata. Est etiam δέμας, sicut, adverbium similitudinis.

Δέμεν, Jon. pro οἰκοδομεῖν, ædificare.

Δέμνιον, ου, τὸ, stratum, cubile, sponda, lectus. ubi δέμας νέμει, corpus inclinatur ad quietem. δέμνια, τὰ, cubilia maritorum. vel a δέμω, quod sternitur, ac quasi struitur.

Δέμω, struo, ædifico. a. 1. ἔδειμα. inde partic. aor. 1. δείμας. p. m. δέδομα. q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna, & lapides colligentur, & ferruminentur e mollita calce.

Δενδαλίδες, panes. a τένθω, edo.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto, circumspecto; conniveo. f. λῶ, ab ἴλλος, ου, ὁ, oculus, & δινέω, volvo.

Δένδρα, plur. num. a δένδρεον, ου, τὸ, arbor, lignum, Poet. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor.

Δενδρίον, τὸ, arbuscula, Poet. diminut. a δένδρον, ου, arbor.

Δένδρον, ου, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, arbor, quia δεινῶς δέρεται, graviter, & moleste decorticatur: ut sit quasi δεύδερον. Vel a δέμω. inde δενδρώδης, εος, ὁ, ἡ, arboreus. δενδρήεις, arboribus abundans.

Δένος, ου, ὁ, probrum, injuria, contumelia, quasi a δεινὸς, gravis, & molestus. hinc δενάζω. maledico.

Δέξαι, suscipe, aor. 1. imperat. med. a δέχομαι, capio. vel Jon. pro δεῖξαι, ostendere, aor. 1. inf. verb. δείκνυμι. ostendo.

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. par. med. δέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi δέχομαι, excipio.

Δέξασθε, 2. pl. aor. 1. imper. med. ejusdem verbi.

Δέξατο, exceperat, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἐδέξατο. a δέξομαι, capio.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. sub. m. ejusdem verbi.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, dextera manus, potentia. q. a δέχομαι, capio.

Δεξιαὶ, αἱ, fides, pacta. Iliad. β.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ, Poet. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, qui dextra, & agilia membra habet.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles, stipator, lancearius. παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιὸς, οῦ, ὁ, dexter, aptus, facilis, officiosus, scitus, industrius, prosper, δεξιόομαι, dextram jungo, ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter. δεξιότης, ἡ, dexteritas. δεξιόφιν, ex dextra.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο, imperf. med. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Th. δεξιὰ, dextra.

Δεξιτερὸς, ά, ὸν, hinc δεξιτερῇ, dativ. sing. Jon. f. g. a δεξιὰ, dextra.

Δέος, εος, τὸ, Poet. pro δέος, εος, τὸ, metus, a δείδω, timeo.

Δέομαι, oro, cum genit. imperf. ἐδεόμην, ου, ετο. aor. 1. pass. ἐδεήθην. aor. 1. imper. δεήθητι, & in 2. plur. δεήθητε, orate. præs. part. δεόμενος. Them. δέω, oro, rogo, precor.

Δέον. ligabant, pro ἔδεον, Jon. 3. plur. imperf. act. a δέω, vincio. f. ήσω. Est & δέον. præs. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, necessarium est, in plur. δέοντα, ab impersonali δεῖ, oportet.

Δέος, εος, & Poet. δεῖος, τὸ, metus, q. a δέω, ligo, metus enim ligat, & contrahit animum. Sed & δέω, & δίω, est timeo. Them. δείδω, timeo.

Δεπάεσσιν, poculis, dat. plur. a δέπας, αος, τό.

Δέπας, ατος, & αος, τὸ, poculum, quia πόσει δεύεται, potu irrigatur. vel quia πόμα δέχεται, potum recipit. Hinc δεπάζω, bibo.

Δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. Hinc δέρμα, ατος, τὸ, idem. q. a δέρω, excorio.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis, Derbe. Hebr. stimulus. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, Derbensis.

Δέρη, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum. a δέρας. pellis, quia ibi dura pellis. Hinc δειρὰ, ας, ἡ, jugum montis.

Δέρθρον, ου, τὸ, rostrum avis, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκιόωνται, Poet. pro δερκιῶνται, a δερκιάομαι, video Hesiod. Th. δέρκω, video.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. plur. f. g. a δερκομένη. a δέρκω, seu δέρκομαι, cerno.

Δερκομένοιο, intuentis, gen. Jon. part. præs. δερκομένω, nom. & acc. dual. ejusdem verbi.

Δέρκω, video, aspicio. fut. ξω. p. χα. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. inf. δρακεῖν. præt. med. δέδορκα, pro δέδορκα. Hinc compon. ἀδερκὴς, ὁ, ἡ, non videns, obscurus. ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, acutum cernens, ut lynx.

Δέρμα, ατος, ατι, τὸ, cutis, pellis, exuvium, crusta, membrana, corium. a δέρω, excorio. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δερμάτινος, η, ον, coriaceus.

Δερμύλλω, excorico, detego. a δέρμα, ατος, τὸ, corium.

Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis, cilicium. a δέρας, ατος τὸ, corium.

Δερχθεὶς, έντος, ὁ, obtuitus, aor. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, video.

Δέρω, excorio. Item verbero, percutio, cædo. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδορκα. aor. 1. ἔδειρα. aor. 2. ἔδαρον, perf. pass. δέδαρμαι. aor. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δεσαύχην, epithet. ἀσκοῦ, idest, utris; quia ei collum obligatur, δεῖται αὐχήν.

Δέσιος, ου, ὁ, mensis Juniu. Macedonibus. an a δέσει, idest, ligatione mergitum? an a nomine δεσὸς? Nam Junius Bithynis δεσός.

Δεσμεύω, ligo. f. εύσω, p. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. a δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Them. δέω, ligo.

Δεσμέω, vincio, ligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. pass. ἐδεσμεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο; εῖτο, ab eod. themate.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. Th. δέω, ligo.

Δέσμιος, ου, ὁ, vinctus. ab eodem themate.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, nodus: carcer, ejusdem thematis.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, pro δεσμιοφύλαξ, commentariensis, vinctorum custos. a φυλάσσω, custodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. δεσμώτης, ου, ὁ, captivus. a δεσμόω, in carcerem conjicio. fut. ώσω. perf. pass. δεδέσμωμαι. Them. δέω, ligo.

Δεσπόζω, f. όσω, dominor. In sacris litteris herum constituo. a δέω, & ποὺς, ligat q. pedes. vel q. δέος ὀπάζω, metum comitem do. Dominus enim metum famulis suis infert. Hinc δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσπότις, ιδος, ἡ, & δέσποινα, ης, ἡ, domina.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, a δεσπόζω, dominor.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Jon. & Poet. pro δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poet. pro δεσποτικὸς, ad dominum pertinens.

Δεσπότης, ου, ὁ, dominus, herus. in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα. ab eodem themate. Δεσπότης ναῶν, pro Neptuno.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη, fistula, & per metalepsin pro Lydia.

Δεταὶ, αἱ, faces in fasciculum colligatæ, a δετὸς, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut & δεύεσκεν, pro ἔδευεν, imperf. a δεύω, irrigo.

Δευήσομαι, indigebo, fut. 1. Poet. pro δεήσομαι. a δεύομαι, epenthesi Æol. pro δέομαι, indigeo. Th. δέω, egeo.

Δεῦκος, εος, τὸ, dulcedo, apud Ætolos. q. a δέχομαι, accipio. Dulce enim est naturæ amicum, & acceptabile, εὐπρόσδεκτον.

Δευοίατο, indigerent, præs. opt. pro δέοιντο, Jon. Th. δέω, egeo.

Δευόμεναι, αἱ, madentes, præs. part. f. gen. a δεύομαι, madesio. Th. δεύω, f. σω, rigo.

Δευόμενος, η, ον, indigens, Poet. pro δεόμενος, η, ον, præs. part. a δέομαι, egeo. Th. δεῖ, oportet.

Δεύοντο, rigabantur. 3. plur. imperf. Jon. verbi δεύομαι, vel δεύω, rigo.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a δεύω, rigo. f. δεύσω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.

Δεῦρο, & Att. δευρὶ, age, en, ecce, huc, hunc in locum adesdum. δεῦτε, adeste, venite. adverb. hortandi. μέχρι δεῦρο, in hanc usque diem. δεῦρο, κἀκεῖ διαφερόμενος, huc, & illuc jactatus, Plutarch.

Δεύτατος, ου, ὁ, ultimus, postremus. a δεύτερος, ου, ὁ, secundus.

Δεῦτε, huc agite. δεῦτε δὴ, agendum. Hesiod.

Δευτέρα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, secundo.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius, secunda die aliquid faciens.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, secundæ partes. Phalar.

Δευτερεῖον, secundum præmium secundarium.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio. ex δεύτερος, secundus, & λέγω, dico.

Δευτερόπρωτος, ου, a secundo primus. ex δεύτερος, secundus, & πρῶτος, primus.

Δεύτερος, α, ον, secundus, a, um. δεύτερον, adverb. secundo. ἐκ δευτέρου, secunda vice. a δύο, duo, q. δυότερος. vel a δέω, deficio. secundum enim respectu primi aliquo modo deficit. vel a δέω, absum; quod absit a primo. hinc δευτερέω, secundo facio, itero. δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, aut ordo.

Δεύω, rigo. f. δεύσω. p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. aor. 1. sub. δεύσω, ῃς, ῃ.

Δέψω, excorio, subigo, mollio: vello pudenda, masturbo, apud Aristoph. in Ran. ψω, p. δέδεφα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, Jon. perf. pass. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a δέχομαι, capio.

Δέχεσθε, 2. plur. præs. imperat. a δέχομαι, ῃ, εται, capio.

Δέχθαι, suscepisse, perf. inf. Jon. & Poet. pro δεδέχθαι. δεχθεὶς, a. 1. part. pass. ab eod. Th.

Δέχμενος, per sinc. pro δεχόμενος, ὁ, præs. part. Scribitur & δέγμενος, ab eodem verbo.

Δέχνυμαι, idem ac δέχομαι, capio.

Δέχομαι, capio, suscipio, admitto, probo, sustineo, exspecto. fut. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. δέξαι. a. 1. sub. med. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in plur. δεξώμεθα, ησθε, ωνται. aor. 1. med. inf. δέξασθαι, aor. 1. part. med. δεξάμενος, η, ον. præt. med. δέδοχα, q. a δὴ, & ἔχω, vel ἔχομαι, teneo quidem. an a δέω, & χῶ, capio? vide δέχω. Hinc δεκτὸς, οῦ, ὁ, acceptus, gratus. δεκτικὸς, οῦ, ὁ, capax. ἀναδέχομαι, suscipio. ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio. διάδοχος, ου, ὁ, successor. συνεκδέχομαι, una excipio, seu recipio. συνεκδοχὴ, ἡ, comprehensio. προσδέχομαι, admitto. πανδέκται, ῶν, αἱ, libri omnia continentes. δωροδοκέω, ήσω, munera capio. δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui munera capit. πανδοχεῖον, ου, τὸ, publicum diversorium.

Δέψα, ης, ἡ, pellis. corium. Suid. a δέψω, excorio, emollio.

Δεψέω, subigo, coquo, tingo, & mollio, coriariorum more. q. a δέψω. quia excoriata sic parant.

Δέω, ligo, vincio, necesse habeo. f. δήσω, & δέσω. a. 1. ἔδησα. a. 1. imper. δῆσον, άτω, & in pl. δήσατε, ligate. a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. δήσας, αντος, ὁ. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus. a. 1. pass. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. pass. δεθῆναι. fut. 1. pass. δεθήσομαι. Non video quo referam, nisi ad δύο, duo. nam ligatio prima est duorum unio, δυοῖν ἕνωσις. Ita δυάζω, συνδυάζω, copulo. alii ad δεῖ, opus est, referunt. Hinc δεῖ, oportet, imperf. imperf. δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. συνδέω, colligo. σύνδεσμος, ου, ὁ, colligatio, vinculum. ὑποδέω, subligo. ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, solea. δέον, οντος, τὸ, decens, quod fieri oportet. δέομαι, opus habeo, indigeo: item rogo, precor. ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus.

Δ Η.

Δὴ, sane, profecto, jam etiam, certe, age, nempe, igitur. quasi a δαίω, scio: ut sit cum scientia firma. vel a δέω, ligo. Affeveratio enim unit res, & quasi colligat, ut negatio dividit. Pro eodem dicitur & δῆτα, & δήπουθεν. in carmine vero δὴ ῥα. In carmine modo postponitur, modo præponitur; at in soluta oratione postponitur tantum. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὃ δὴ, &c. & sæpe δὴ, ero δέ.

Δηγέω, impleo. Hesych.

Δήετε, invenitis. 2. pl. ind. verbi δήω, invenio.

Δηθ', pro δηθὰ, δηθάκις, diu, adv. a δὴν, idem. καὶ δηθὰ, atque. Lucian. οὐ μετὰ δηθὰ, non diu post. Apoll. l. 2.

Δηθαγόρος, ου, ὁ, loquax. ex δηθὰ, diu, & ἀγορεύω, loquor.

Δῆθεν, videlicet, sane, quasi, adv. a δὴ, sane.

Δηθύνω, tardo, moror, otior. præs. part. δηθύνων, οντος, ὁ, & in acc. δηθύνοντα. a δηθὰ, quod a δὴν, diu.

Δηιόω, comburo, scindo, agros populor, ut & δηόω, & δηϊόω. a δαίω, uro.

Δηικόωντα, acc. sing. a Δηικόων, Deicoon, nomen proprium.

Δήιος, ου, Jon. pro δάιος, ου, ὁ, hostilis, bellicosus, ardens, gen. Jon. δηίοιο, pro ου, dat. plur. Jon. δηίοισι. a δαίω, uro.

Δηιοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna, hostilitas. a δήιος; hostilis, fortis. hoc a δαίω, uro,

Δηιόω, & per syncopen δηῶ, vasto, uro, a δαίω, idem.

Δηιπύλῳ, dat. sing. a Δηίπυλος, ου, ὁ, Deipylus, nomen proprium.

Δηίπυρος, ου, ὁ, Deipyrus, nomen proprium viri.

Δηΐων, gen. plur. a δήϊος, ου, ὁ, hostilis. Th. δαίω, uro.

Δέκοκτα, scil. ὕδατα, decocta, scil. aqua. ex Latino apud Medicos. Galen. l. 7. Meta.

Δήκω, inusit. mordeo. quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Alii q. a δέω, ligo. mordendo enim res etiam alligatur, ut apud Virgil. naves alligat anchora morsu.

Δήκωσις, male legitur, pro δόκωσις, ἡ, contignatio, a δοκόω, contigno.

Δηλαδή, videlicet, certe, haud dubie. q. a δῆλα δή, manifesto, certe. Th. δή, certe.

Δηλούμενος, Dor. pro δηλούμενος, ὁ, præs. part. pass. a δηλέω, lædo.

Δηλέω, lædo, corrumpo, decipio. f. ήσω. p. δεδήληκα. q. a δήιος, λάω. vel a δέλω. Inde medicamenta deleteria, id est nociva; quæ assumpta naturam labefactant. Hinc δήλημα, τὸ, nocumentum. δηλητήριον, ου, τὸ, venenum, toxicum.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, nocivus. a δηλέω, lædo. δήλησις, læsio. δηλητὴρ, noxius.

Δήλια, τὰ, festa Apollinis in Delo. Poll. l. 1.

Δήλομαι, volo, vis, Dor. δηλὴ, ῆς, ἡ, voluntas. q. a θέλω.

Δηλονότι, nimirum, videlicet, omnino. Attice apud Aristophanem δηλονοτιή. adv.

Δῆλος, ου, ὁ, manifestus, notus, perspicuus. q. a δαίω, scio. nosco. hinc δηλόω, fut. ώσω, manifesto, declaro. δήλωσις, manifestatio. ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, occultus, obscurus. Est & Δῆλος, nomen Insulæ, Delus.

Δηλόω, declaro. imperf. ἐδήλοον, ουν, οες, ους, οε, ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος, manifestus.

Δημαγωγέω, populum duco quo volo. fut. ήσω. Hinc δημαγωγὸς, populi ductor, Reip. administrator, Arist. l. 5. Politic. qui multitudini inservit. ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. popularis.

Δημηγορέω, concionem ad populum habeo. imperf. ἐδημηγόρεον, ουν. fut. ήσω. p. δεδημηγόρηκα, hinc δημηγόρος, orator, concionator. ex δῆμος, populus, & ἀγορέω, idem ac ἀγορεύω, concionor, quod ab ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, orationem habens, concionarius Ciceroni. a δημηγορέω, concionor ad populum.

Δημήτηρ, ρος, ἡ, Ceres, Dea frugum. q. d. γημήτηρ, a γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per syncopen quasi δημομήτηρ, altrix populorum. vel a δήω, quæro, quod cibum pro animalibus quærat, & inveniat.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri, Demetrius. Gr. Cerealis. a Δημήτηρ, Ceres.

Δημητριακὸν μῶυ, appellatur ἀπὸ τῆς Δήμητρος, quia Cereri sacer, qui & Δημήτριος vocabatur.

Δήμιος, ου, ὁ, publicus, carnifex. hinc δημίᾳ, adv. publice. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δημιουργὸς, ῦ, ὁ, conditor, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur. ab ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ου, ὁ, qui bona populi devorat, a δῆμος, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum.

Δημογέροντες, οἱ, senatores, nom. plur. a δημογέρων, οντος, ὁ. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & γέρων, οντος, ὁ, senex.

Δημοκλῆς, ὁ, Democles, nomen proprium.

Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis status, principatus populi. a δῆμος, ου, ὁ, populus, & κρατέω, regno. a κράτος, εος, τὸ, robur, potentia.

Δημόκριτος, ου, ὁ, Democritus, Philosophus.

Δημόνικος, ου, ὁ, Demonicus. vocativus ὦ Δημόνικε. nomen proprium.

Δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs, multitudo, turba. q. a δέω, ligo, ut sit quasi sub uno Rege συνδεδεμένος. vel ὄχλος συνδεδεμένος νόμοις, turba convincta legibus. δημόθεν, adv. ex plebe, a populo. δημόσιος, ου, ὁ, publicus. lictor. οἱ δημόσιοι, accensi. magistratus, qui reip. curam gerunt. Epigr. Item sacri, & devoti. Aristoph. δήμιος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀπόδημος, ου, ὁ, peregre agens, ἀποδημία, absentia. ἀποδημέω, absum domo, seu patria.

Δημὸς, ῦ, ὁ, pinguedo. a δαίω, uro.

Δημοσθένης, ὁ, Demosthenes, orator. hinc Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν, Demosthenicus.

Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um. Hinc δημοσίᾳ, adv. publice, propalam, vulgo.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularis. δημοτικῶς, populariter, humaniter.

Δημοφάγος, ου, ὁ, plebivorus, a δῆμος, ου, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.

Δημώδης, εος, ὁ ἡ, popularis. in acc. pl. n. g. δημώδη, a δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δὴν, & δηθὰ, adv. diu. hinc. δηναιὸς, ῦ, ὁ, diuturnus, δηρὸς, ῦ, ὁ, idem.

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius Romanus.

Δήνε', pro δήνεα, consilia, nom. pl. a δῆνος, εος, τὸ, consilium.

Δῆνος, εος, τὸ, consilium, ars, vafrities. q. a δὴν, quia tempore opus est ad consilia, ne præcipitentur. Vel a δήω, invenio.

Δήξω, mordebo. f. 1. verbi δάκνω, mordeo, q. a δήκω. unde f. δακῶ. a. 2. ἔδακον.

Δῆον, comburebant, 3. plur. imperf. δηοῦν, vastare, præs. inf. verbi δηόω, pro δηιόω, a δηΐς, pugna, quod a δαίω, uro.

Δῆτις, saltem, adv. ex δὴ sane. Sic δήπου, δήπουθεν, nimirum, certe. ex ποῦ, ubi? Th. ὅς, & δὴ, sane. Sic δήποτε, denique, tandem.

Δηριάω, ῶ, Poet. pro ἐρίζω, ἢ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηρινθήτην, contendebant, 3. dual. a. 1. pass. Jon. a δηρίνω, idem ac δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηρίομαι, pugno, certo. Th. δῆρις, pugna.

Δῆρις, ιος, ἡ, contentio, rixa, pugna. in acc. δῆριν. quod a δαίρω, verbero. Rixantes enim se reciproca linguæ scutica flagellant. hinc δηριάω, pugno.

Δηρισάντοιν, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. a δηρίσας, αντος, ὁ, a δηρίζω, idem ac δηριάω, pugno. Th. δῆρις, ιος, ἡ, contentio.

Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, contendo, certo. Th. δῆρις, ιος, ἡ, rixa.

Δηρὸν, adv. pro δὴν, diu. δηρὸς, ῦ, ὁ, diuturnus, a δὴν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. a δέω, ligo. hinc δήσαντες, 1. pl. a. 1. part. δήσατε, ligate, 2. pl. a. 1. imper. act. a δῆσον, άτω.

Δησάσκετο, colligabat, imperf. verbi Poet. δησάσκομαι. vel potius pro ἐδήσατο, a. 1. med. a δέω, ligo.

Δήσῃ, pro δήσει, Jon. a. 1. δήσῃς, ῃ, & in pl. δήσητε, a. 1. sub. act. a δήσω, verbi δέω, ligo.

Δῆτα, igitur, tandem: certe quidem, omnino, prorsus. μὴ δῆτα οὐ δῆτα, nequaquam certe. adv. a δὴ, sane.

Δητὸς, postremus, posterior. Hesych. a δεύτατος, ultimus, ex δεύω, relinquo, deficio. Poeticum est pro δέω.

Δήω, invenio. Sed crebrius futuri habet significationem. q. a δὴν, diu. Ut enim inveniamus, tempus requiritur.

Δηὼ, όος, οῦς, ἡ, Poet. pro Δημήτηρ, ἡ, Ceres. καρπὸς Δηοῦς, fructus Cereris. Aristoph.

Δηώσειν, intellecturum esse, fut. 1. inf. act. a δηιόω, pro δηιόω, a δηιός, pugna. quod a δαίω, uro.

Δ I.

Δί', pro Δία. Jovem, acc. sing. a Ζεὺς, διὸς, διὶ, voc. ὦ Ζεῦ, Jupiter.

Διὰ, præposit. cum genit. per, inter, ex, cum acc. propter. Vel pro κατὰ, per. In compositione ut plurimum notat separationem, vel intendit significationem.

Δῖα, divina, a δῖος, ου, ὁ, pro δίϊος, per contractionem Jovialis, præstantissimus. Them. Ζεὺς, Jupiter.

Διαβαίνω, transeo, permeo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, βάντος. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio: item calumnior, defero, criminor, obtrecto. Item fero. Theophr. l. 3. c. 25. de caus. plant. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

Διαβὰς, ὁ, emensus, a. 2. part. act. a διαβαίνω, transeo. f. βήσομαι. aor. 2. διέβην, Th. βαίνω, eo.

Διαβαστάσαι, aor. 1. inf. act. a διαβαστάζω, idem ac Th. βαστάζω, porto.

Διαβατήριος Ζεὺς, qui felicem transitum dat illis, quibus favet. διαβατήρια, ων, τὰ. sacrificia pro transitu sacra ante expeditionem, propria Lacedæmoniorum. quod a διαβαίνω, transeo.

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur, qui transiri potest, vadosus.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, assevero. f. ώσομαι. p. διαβεβεβαίωμαι, ex διὰ, per intension. & βεβαιόω, ῶ, stabilio. Th. βέβαιος, ου, ὁ, stabilis.

Διαβῇ, transierit. 3. sing. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & βαίνω, eo.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus, gressus. a διαβαίνω, transeo.

Διαβιβάζειν, trajicere, quod a βιβάζω, vado, inscendo fœminam. Th. βαίνω, eo.

Διαβλέπω, despicio. f. ψω. p. διαβέβλεφα, ex διὰ, & βλέπω, video.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio, suspicio, infamia, crimen, delatio. vide in διαβάλλω, traduco. p. m. διαβέβολα. διαβολὰς διαλύω, criminibus absolvor. Thucyd. διαβολὰς ἔχειν, male audire. Isocr.

Διαβολίῃ. dat. sing. Jon. a διαβολία, ας, ἡ, calumnia. a διαβάλλω, calumnior.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator, delator, diabolus, Satan. Chrysost.

Διαβυνέεσθαι, εῖσθαι, trajicere. alii legunt διαβυνέεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῇ.

Διαγγέλλω, annuntio. f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro ουσα, f. g. præs. part. act. ex διὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, degit. a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω, dego. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter. ex διὰ per, & γε.

Διαγενόμενος, ὁ, a. 2. part. med. a διαγίνομαι, intercium.

Διαγίνομαι, intersum, absolvor, persevero, duro, vitam produco: evado. f. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος, ex διὰ, & γίνομαι, sum.

Διαγινώσκω, pernosco, plene cognosco, dignosco. f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ, & γινώσκω, cognosco.

Διαγνωρίζω, divulgo. f. ίσω. p. διεγνώρικα. aor. 1. διεγνώρισα. a γνωρίζω, quod a γινώσκω, cognosco.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio. a διαγινώσκω, inquiro.

Διαγνώσομαι, f. 1. med. a διαγινώσκω, dignosco.

Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.

Διαγράψομεν, 1. plur. f. 1. act. a διαγράφω, describo. Them. γράφω, scribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, evigilo. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. γρηγορέω, vigilo.

Διάγω, dego. f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον: ex διὰ, & ἄγω, ago.

Διαδάσασθαι, aor. 1. inf. med. vide in δάσσατο.

Διαδεξάμενος, ὁ, a. 1. part. med. a διαδέχομαι, accipio per alium: succedo, excipio.

Διαδέξιος, ου, ὁ, dexter, faustus: strenuus. Herodot. Th. δεξιὰ, dextera.

Διαδέρκω, perspicio. a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, video.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q. per manus traditum, succedo, excipio. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. med. διαδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona. a διαδέω, revincio. Th. δέω, ligo.

Διαδίδωμι, trado, per manus: distribuo, largior, dissipo. f. διαδώσω, & διαδιδώσω, quod in 3. plur. διαδιδώσουσι, quasi a διαδιδόω. perf. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διαδὸς, ότω, distribue. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, do.

Διαδὸς, distribue, a. 2. imperat. a διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, distribuo.

Διάδοχος, ου, ὁ, ἡ, successor, hæres, substitutus. a p. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, succedo. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, continuatio, exceptio, vicissitudo. κατὰ διαδοχὴν, vicissim. Aphrod.

Διαδράκοι, 3. sing. a. 2. opt. a διαδέρκω, perspicio.

Διαδραμοῦσα, ἡ, a. 2. part. f. g. a διατρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω, aori. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Διαδρᾶναι, aufugisse, a. 2. inf. a διέδραν, ας, a. 2. ind. ab inusit. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω, aufugio, evito. a. 2. part. διαδρὰς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. aor. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, fugio.

Διαδρᾶσα, ἡ, aor. 2. part. f. g. a διαδρὰς, a. 2. m. g. vide διαδρᾶναι.

Διαδρήσηται, Jon. pro διαδράσηται, diffugiat, 3. sing. a. 1. sub. med. vide in διαδρᾶναι.

Διαδὺς, ύντος, ὁ, subiens, aor. 2. part. verbi δύνω, subeo. a. 2. ἔδυν.

Διαειμένος, ὁ, trajectus, pro διειμένος, perf. part. pass. ex διὰ, & ἵημι, mitto, perf. εἷμαι. Th. ἕω, mitto.

Διαείσομαι, f. 1. med. verbi διαείδω, seu διείδω, perspicio, cognosco Them. εἴδω, scio.

Διαέζομαι, flamini addo, quod deest. q. ex διὰ, & ἵζω, colloco.

Διαζώννυμι, præcingo, succingo, cum acc. f. διαζώσω. p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perf. pass. διέζωσμαι. a. 1. med. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διαήσει, Poet. pro διήσει, 3. sing. f. 1. verbi διΐημι, pro διίημι, transmitto. Th. ἵημι, mitto.

Διάησι, perflat, 3. sing. ind. ex διάημι, Them. ἄω, vel ἄημι, flo.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio: affectio, morbus: testamentum: venditio: ratio, conditio. acc. διάθεσιν. Th. διατίθημι, dispono.
Διαθέτης, ου, ὁ, dispositor, dispensator, explanator. Herodot.
Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, testamentum. a διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono.
Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεται, 3. sing. f. 1. med. διαθησόμεθα, 1. pl. a διατίθημι, dispono. διαθῶμεν. 1. pl. a. 2. sub.
Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. a διατρέφω, enutrio.
Διαθρύπτεσθαι, gestibus ad cantandum se præparare. Th. θρύπτω, frango.
Διαιθύσσω, ab αἰθύσσω, calefacio, moveo. Th. αἴθω, uro.
Διαίνω, humecto, madefacio. f. ανῶ. ἐκ Διός, id est, aere lapso. vel a διήμι, penetro. Hinc διερός, ά, όν, humidus, madidus. ἀδίαντον, ου, τό, herba perpetua virens.
Διαιρεῖν, εῖν, dirimere. & διαιρεῖν, dividere, disserere.
Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, discrimen. a διαιρέω, divido. Th. αἱρέω, capio.
Διαιρῶν, dividens, præs. part. m. g. a διαιρέω, divido, f. ήσω. p. διῄρηκα, a. 2. διεῖλον, part. διαιρέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν, ejusd. th.
Δίαιτα, ης, ἡ, vivendi institutum, mos, genus vitæ, habitatio, arbitrium, q. a δαίς, δαιτός, epulum. Malo a διά, & αἶτα, mansio. διαιτάω, rego, guberno.
Διαίτασε, Poet. & Dor. pro διῄτησε, peregit, 3. sing. aor. 1. act. a διαιτάω, rego, guberno.
Διαιτωμένη, ἡ, præs. part. f. g. a διαιτάομαι, ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.
Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. a διαιωνίζω, idem ac αἰωνίζω, perpetuo duro, perenno. Thema αἰών, ῶνος, ὁ, ævum.
Διακαθαριεῖ, f. 1. Att. vide in διακαθαρίζω, perpurgo.
Διακαθαρίζω, perpurgo. f. ίσω, & Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ. perf. διακεκαθάρικα. a. 1. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, purgo.
Διακαρτερεῖν, perdurare. vide in καρτερέω.
Διακατελέγχομαι, magis, ac magis redarguo, imperf. διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. διακατελέγξομαι. perf. pass. διακατήλεγμαι. ex διά, κατά, & ἐλέγχω, arguo.
Διάκειμαι, constitutus sum. præs. partic. διακείμενος. præs. inf. διακεῖσθαι. ex διά, & κεῖμαι, jaceo.
Διάκεισο, præs. imper. a διάκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.
Διακέρσαι, discindere, intersecare, Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διά, & κείρω, tondeo, scindo. f. κερῶ, Æol. κέρσω, inde a. 1. ἔκερσα.
Διακλάσας, ὁ, qui infregit, aor. 1. part. gen. αντος, verbi διακλάω. Th. κλάω, άσω, frango.
Διακολυμβώντων, gen. pl. part. præs. a διακολυμβάω, transnato. Them. κολυμβάω, nato.
Διακομίζω, f. ίσω, transveho, perfero, ex διά, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.
Διακονέω, ῶ, valde festino, ministro, famulor, cum dat. imperf. διηκόνουν, ουν. perf. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præs. pass. διακονέομαι, alii mihi inserviunt. perf. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. hinc διακονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ex διά, & κονέω, festino.
Διακονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. vide in διακονέω, valde festino.
Διακονία, ας, ἡ, ministerium, officium, ab eodem themate. διακονέω, ministro.
Διάκονος, ου, ὁ, minister. compar. διακονέστερος, expeditior, ejusd. Them.
Διάκορος, ὁ, ἡ, satiatus, repletus. Th. κορέω, satio.
Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a. ex δίς, bis, & ἑκατόν, centum.
Διακοσμηθῆμεν, pe syncop. pro διακοσμηθείημεν, a. 1. opt. pass. 1. plur. a διακοσμέω, distribuo, ordino, dispono. a κόσμος, ου, ὁ, ordo.
Διακούομαι, plene audio. f. 1. med. διακούσομαι, a. 1. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, audio.
Διακρανοῦν, aperire. quasi caput aperire. a διακρανόω, f. ώσω. per syncop. pro καρηνόω. Th. κάρηνον, caput.
Διακριδόν, adverb. discrete, eximie. a διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, judico.
Διακρινθεῖτε, Poet. syncop. pro διακριθείητε, 2. plur. a. 1. opt. pass. ejusdem them.
Διακρινθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eodem them.
Διακριθῆτε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi διακρίνω, discerno. f. νῶ. p. κέκρικα. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην, hinc aor. 1. sub pass. διακριθῶ, ῇς, ῇ. Th. κρίνω, judico.

Διακρινέει, pro εῖ, Jon. dissolut. 3. sing. f. 1. verbi διακρίνω, discerno, perficio. ab eodem them.
Διακρινθέντες, discreti. Poet. pro διακριθέντες, a. 1. part. pass. a διακρίνω, discerno.
Διακρίνω, discerno, perficio, dijudico, dirimo. imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα, aor. 1. διέκρινα. præs. pass. διακρίνομαι, ambigo, dubito. διακρινώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. Th. κρίνω, judico. imperf. pass. διεκρινόμην, ου, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. part. pass. διακριθείς.
Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, judicatio certamen a διακρίνω, discerno.
Διάκριτος, ου, ὁ, ἡ, discretus, eximius. ab eodem them.
Διακρούσονται, 3. plur. fut. m. a διακρούω, pulso. Th. κρούω, f. σω, idem.
Διακτορία, ας, ἡ, functio perferendi mandata. accus. Jon. διακτορίην, a διάκτωρ, nuntius. Th. διάγω, traduco.
Διάκτορος, ου, ὁ, nuntius, ab eodem them.
Διακύπτω, per locum, vel fenestram perspicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.
Διακωλύω, obnixe prohibeo. imperf. διεκώλυον. f. ύσω. perf. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, impedio.
Διαλαγχάνω, dividere, partiri. Th. λαγχάνω, sortior.
Διαλακτίζω, calcitrando repellere. Th. λακτίζω, calcitro.
Διαλαλέω, divulgo, imperf. διελάλουν, ουν. fut. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ex διά, & λαλέω, loquor.
Διαλαμβάνω, dividere, distinguere, disserere de re aliqua, comprehendere, tractare. Them. λαμβάνω, capio.
Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχών, a. 2. partic. a διαλαγχάνω, sortito divido. ex διά, & λαγχάνω, sortior. fut. λήξομαι. f. 2. λαχῶ. a. 2. ἔλαχον.
Διαλέγομαι, dissero, colloquor, cum dat. imperf. διελεγόμην, ου, ετο. perf. διείλεγμαι. a. 1. διελέχθην. ex διά, & λέγω, dico.
Διαλεκτικός, ή, όν, Dialecticus, a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.
Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, lingua. a διαλέγομαι, colloquor.
Διαλελαμμένος, Jon. pro διαλελημμένος, ὁ, distinctus, captus, comprehensus. perf. part. pass. ex διά, & λαμβάνω, capio.
Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. a διαλέγομαι, colloquor. διελέχθησαν, 3. plur. a. 1. pass. Th. λέγω, dico.
Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. med. διαλήσομαι, a διαλανθάνω, prorsus lateo. Th. λήθω, seu λανθάνω, f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.
Διαλιπεῖν, aor. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. sing. aor. 2. sub. a διαλείπω, abstineo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. præt. m. λέλοιπα.
Διαλλαγή, ῆς, ἡ, differentia: item reconciliatio. ex διά, & ἀλλάσσω, muto.
Διαλλάγηθι, ήτω, reconciliator, a. 2. imperat. pass. a διαλλάσσω, reconcilio.
Διαλλάσσω, & Att. ττω, reconcilio, litem dirimo. f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλάττομαι, mutor. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διηλλάχθην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Them. ἀλλάσσω, muto.
Διαλογή, idem ac διαλογισμός, cogitatio, dubitatio.
Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, disceptio. imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. med. διελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. διαλελόγισμαι. Hinc διαλογισμός, οῦ, ὁ, cogitatio, dubitatio. ex διά, & λέγω, dico.
Διάλογος, ου, ὁ, collocutio. a διαλογίζομαι, cogito, ratiocinor.
Διαλυμαίνεσθαι, dilaniare, excarnificare, quod a λυμαίνω, vasto. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.
Διαλύσεις, acc. plur. a διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio. ex διαλύω, dissolvo.
Διαλύω, dissolvo, diluo. f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, dispersus fui. ex διά, & λύω, solvo.
Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. ex διαμαρτάνω, idem ac ἁμαρτάνω, pecco. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
Διαμαρτυράμενος, ὁ, a. 1. part. med. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. med. a διαμαρτύρομαι, obtestor, contestor.
Διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obtestor. f. διαμαρτυροῦμαι. aor. 1. med. διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι. ex διά, & μάρτυς, ρος, ὁ, testis.
Διαμάχομαι, depugno, acriter pugno. imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχέσομαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, pugno.
Διαμάω, demeto, abscindo. Th. ἀμάω, meto. f. ήσω.
Διαμειψόμεθα, commutabimus. fut. 1. med. 1. pl. ex διά, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.
Διαμεμενηκότες, οἱ, nom. pl. præt. perf. partic. act. ex διαμένω, permaneo.
Διαμέμφομαι, incuso. ex διά, & μέμφομαι, conqueror, accuso. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.
Διαμένω, permaneo, f. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. ex διά, & μένω, maneo.
Διαμερίζω, partior, distribuo: imperf. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. aor. 1. pass. διεμερίσθην, separatus sum, dissedi. fut. 1. pass. διαμερισθήσομαι. a. 1. med. διεμερισάμην, ω, ατο. ex διά, & μερίζω, separo. Th. μείρω, divido.
Διαμερισμός, οῦ, ὁ, dissidium. a διαμερίζω, distribuo, dissideo.
Διαμετρέω, dimetior. f. ήσω. p. διαμεμέτρηκα. ex διά, & μέτρον, ου, τό, mensura.
Διαμετρήσασθαι, metiri, a. 1. inf. med. a διαμετρέω, dimetior.
Διαμονή, ῆς, ἡ, mansio, stabilitas. a διαμένω, permaneo.
Διαμπάξ, in totum, utrinque. διὰ παντός, vel ab ἄμφω, ambo, & ambo, & ambæ.
Διαμπερές, & διαμπερέως, adv. prorsus, in totum, perpetuo, utrinque perforatum. ex διά, & ἀμπερές per tmesin, pro διαπερές, a διά, ἀνά, & πείρω, transadigo.
Διαμπραθέειν, a. 2. inf. a διαπέρθω, devasto. Nisi sit Poet. pro διαπραθεῖν, metri causa. Porro πέρθω, vasto, f. 2. facit πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. aor. 2. inf. πραθεῖν, Jonic. & Poetic. πραθέειν.
Διαμυλλαίνω, rictu os distraho: item pastoritia fistula prosequor. Th. μυλλός, ή, όν, curvus.
Διαμυστίλλω, in minima frusta dissecare. Th. μυστίλλω, in parva seco.
Δῖαν, acc. sing. a δῖος, α, ον, divinus, a, um. Th. Ζεύς, Διός, Jupiter.
Διᾶναι, a. 1. inf. act. a διαίνω, humecto, madefacio.
Διαναυμαχέω, navali prælio dimicare. Th. ναυμαχία, ἡ, navale prælium.
Διάνδιχα, bifariam, adv. Poet. ἄνδιχα, idem ac δίχα. Th. δίς, bis.
Διανεῖν, enatare, a διανέω.
Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. a διανέμω, divido, distribuo.
Διανεμηθῇ, serpat, 3. sing. aor. 1. sub. pass. a διανέμω, distribuo.
Διανενέμημαι, perf. pass. ejusdem verbi διανέμω, divido, administro, rego. fut. μῶ. præt. διανενέμηκα. perf. pass. διανέμομαι, serpo. perf. pass. διανενέμημαι. aor. 1. pass. διενεμήθην. aor. 1. sub pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διά, & νέμω, tribuo.
Διανεύω, innuo. f. εύσω. p. διανένευκα. aor. 1. διένευσα. ex διά, & νεύω, annuo.
Διανοηθείς, ὁ, a. 1. part. pass. a διανοέομαι, mente agito. ex διά, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦ, ὁ, mens.
Διανόημα, ατος, τό, cogitatio: ex διά, & νόος, νοῦ, mens, animus.
Διανοῆσθε, 2. plur. sub. præs. pass. a διανοέομαι, mente agito.
Διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio.
Διανοίγω, adaperio. præs. part. διανοίγων, ουσα, οῖγον. imperf. διήνοιγον. fut. διανοίξω. aor. 1. διήνοιξα. a. 1. pass. διηνοίχθην, ης, η, & in 3. pl. διηνοίχθησαν. aor. imper. pass. διανοίχθητι, aperitor. ex διά, & ἀνοίγω, quod ἀνά, & οἴγω, aperio.
Διανοούμενος, ὁ, præs. part. pass. διανοέομαι, mente agito. Th. νόος, ὁ, mens.
Διανυκτερεύω, pernocto. f. εύσω. p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα. ex διά, & νυκτερεύω, noctem transigo. quod νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. Th. νύξ, νυκτός, ἡ, nox.
Διανύω, proprie, iter absolvo, perficio. f. ύσω. p. διήνυκα. aor. 1. διήνυσα. ex διά, & ἀνύω, perficio.
Διάξεις, f. 1. act. sed διαξεῖς, Dor. f. 1. a διάγω, dego. f. ξω, p. διῆχα. aor. 2. διήγαγον. Th. ἄγω, duco.
Διαπαντός, semper Legitur ut vox una & διὰ παντός, sc. χρόνου, adv. per omne tempus.
Διαπαρθενεύειν, virginem vitiare. Them. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Δια-

Διαπείρη, ἡ, Jon. periculum, experimentum. hinc διαπειρᾶσθαι, explorare Th. πεῖρα, experientia. hinc πειράω, conor.
Διαπέμπειν, dimittere. Th. πέμπω, mitto.
Διαπεράναι, a. 1. inf. a διαπεραίνω, ad finem perduco, efficio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.
Διαπεράσας, αντος, ὁ, a. 1. part. a διαπεράω, trajicio, pertransco.
Διαπεράω, trajicio, pertransco. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per syncopen etiam dicimus διαπράω. hinc f. διαπρήσω, & Poet. διαπρήσσω. Th. περάω, transeo.
Διαπερδικίζω, idem ac ἐκπερδικίζω, decipio, effugio. Th. πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix.
Διαπέρσομεν, destruxerimus, 1. plur. f. 1. act. a διαπέρθω, destruo. Th. πέρθω. vasto. f. 2. πραθῶ, & παρθῶ.
Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. διαπεσοῦν, aor. 2. inf. act. a Διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.
Διάπηγα, intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται. 1. Reg. 7. v. 30.31.
Διαπλεῖν τὸν βίον, vitam traducere. a διαπλέω, pernavigo.
Διαπλίξασα, contexens. Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. a πλέκω, necto.
Διαπλεύσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. a διαπλέω, pernavigo.
Διαπλέω, pernavigo. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα, Th. πλέω, navigo.
Διαπλώειν, Jon. pro διαπλεῖν, pernavigare.
Διαπολεμεῖν, debellare. Th. πόλεμος, bellum.
Διαπονέω, & διαπονέομαι, elaboro, operam do, exerceo, ægre fero. a. 1. pass. διεπονήθην. a. 1. part. pass. διαπονηθεὶς, ex διὰ, & πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.
Διαπόντιος, ου, ὁ & ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, qui per mare navigat.
Διαπορεύομαι, prætereo, imperf. διεπορευόμην. perf. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πόρω, transeo. p. m. πέπορα.
Διαπορέω, hæsito, ambigo. imperf. διηπόρεον, ουν, εις, ει. f. ήσω. p. διαπεπόρηκα. ex διὰ, & πείρω, transfadigo. p. m. πέπορα, unde πόρος, meatus, alveus fluminis.
Διαπορθμεῦσαι, trajicere.
Διαπραγματεύομαι, negotior. fut. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο, ex διὰ, & πραγματεύομαι. negotior. a πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium. Th. πράσσω, vel ττω, facio.
Διαπραθέειν, devastare, a. 2. inf. Jon. pro διαπραθεῖν. ex διὰ, & πέρθω, vasto. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.
Διαπράθομεν, destruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Jon. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, vasto.
Διαπραξάμενος, ἡ, ον, a. 1. part. med. a διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. a διαπράττω, perficio. Th. πράσσω, vel ττω, Att. facio. f. ξω. p. χα.
Διαπρήξασθαι, Jon. pro διαπράξασθαι, aor. 1. inf. med. a διαπράττω, perficio.
Διαπρήσσουσα, fut. 1. part. f. g. vide διαπρήσσουσι.
Διαπρήσσουσι, pertransibunt, 3. plur. f. 1. act. Poet. gemin. σσ. a διαπεράω. pertransco, quod ex διὰ, & περάω. f. περάσω, & per syncopen πράσω, & Poet. gemin. σσ, πρήσσω.
Διαπρεσβεύω, judicium deferre. quasi a διαπρήσσω, pertransco.
Διαπρίω, ferro disseco. fut. ίσω. p. διαπέπρικα. aor. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, frendeo. imperf. διεπριόμην, ου, ετο. a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίων, ονος, ὁ, serra.
Διαπρὸ, per totum, penitus. ex διὰ, & πρὸ, ante.
Διαπρύσιος, ὁ, penetrabilis, auditui pervius, quasi διαπερύσιος, a διαπορεύω, trajicio. Th. πόρω, transeo.
Διαπτάω, ῶ, appello, is. Eurip. Med. v. 1. Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος. ex διὰ, & πτάω, ῶ. quod vid.
Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis, & spei frustratio, lapsus vitæ, peccatum. a διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.
Διαρκῇς, 2. sing. præs. sub. a διαρκέω, par sum, perduro, permaneo, ex διὰ, & ἀρκέω, propulso, opitulor.
Διαρπάζω, diripio. f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι. ex διὰ, & ἁρπάζω, rapio.
Διαρραγείης, a. 2. opt. pass. a διαρρήγνυμι, diffringo.
Διαρραίσει, vastabit, f. 1. ind. a διαρραίω, destruo. f. σω. ex διὰ, & ῥαίω, f. σω, profligo, vasto.
Διαρρήγνυμι, vel Διαρρήσσω, dirumpo, diffringo. f. διαρρήξω. p. διέρρηχα. a. 1. διέρρηξα, a. 1. part. διαρρήξας, αντος, ὁ. imperf. pass. διερρηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.
Διαρρήξας, αντος, ὁ, & in f. g. διαρρήξασα, a. 1. part. a διαρρήγνυμι, diffringo.
Διασαφέω, significo, planum facio. f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα. ex διὰ, & σαφέω, declaro. Th. σαφὴς. έος, ὁ, ἡ, perspicuus.
Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio. a διασαφέω, planum facio.
Διασείω, concutio. f. σείσω. p. διασέσεικα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ, & in 2. pl. διασείσητε. ex διὰ, & σείω, moveo.
Διασήμων, gen. plur. a διάσημος, ου, ὁ, ἡ, illustris. hinc διασημαίνω, manu significo. a σῆμα, ατος, τὸ, signum.
Διασιγάσομαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι. f. 1. med. a σιγάω. sileo.
Διασκλωίττω, idem ac διασκορπίζω, dissipo, & σκλωίττω.
Διασκιδνᾶσι, dissipant, 3. plur. præs. act. a διασκίδνημι. fut. ήσω, p. κα. Th. σκιδάω, dispergo.
Διασκορπίζω, dispergo, disjicio. f. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1. pass. διεσκορπίσθην. f. 1. pass. διασκορπισθήσομαι. ex διὰ, & σκορπίζω. f. ίσω, dissipo.
Διασμῆν, abstergere. Th. σμάω, idem.
Διασπαρέντες, οἱ, nom. plur. a. 2. partic. pass. διασπαρῆναι, aor. 2. inf. pass. a διασπείρω, dispergo, quod vide.
Διασπάω, discerpo. f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. pass. διέσπασμαι. perf. inf. pass. διεσπάσθαι. a. 1. pass. διεσπάσθην. a. 1. sub. pass. διασπασθῶ. ex διὰ, & σπάω, traho.
Διασπείρω, dissemino, dispergo. f. 1. διασπερῶ, f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. aor. 2. pass. διεσπάρην, dispersus fui. a. 2. part. διασπαρεὶς, έντος, ὁ. p. m. διέσπορα. ex διὰ, & σπείρω, semino
Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dispersio. a præt. med. διέσπορα, verbi διασπείρω, dispergo.
Διασταλήσονται, dividentur, 3. plur. f. 2. pass. verbi διαστέλλω, mando, edico.
Διάστασις, εως, ἡ, distantia, dissidium. a διΐστημι, dirimo, separo. ex διὰ, & ἵστημι, sto.
Διάστειλον, constitue, a. 1. imperat. act. verbi διαστέλλω, mando.
Διαστέλλω, mando, edico. fut. διαστελῶ. p. διέσταλκα. aor. 2. διέσταλον. imperf. pass. διεστελλόμην, ου, ετο. aor. 1. med. διεστειλάμην, ω, ατο. præt. med. διέστολα, ex διὰ, & στέλλω, mitto.
Διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. a διΐστημι, disto. Th. ἵστημι, sto.
Διαστῆσαι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, ὁ, progressus, aor. 1. part. act. a διΐστημι, disto.
Διαστήτην, disjuncti sunt, a. 2. act. dual. num. Jon. pro διεστάτην, a διέστην, verbi διΐστημι, disto.
Διαστοιβάζειν, constipare. quod a στοιβάζω, struo. Th. στείβω, calco.
Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia. a διαστέλλω, diduco, aperio. Th. στέλλω, contraho.
Διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. aor. 3. inf. διεστρέψαι, avertere. præt. perf. pass. διέστριψα. aor. 1. inf. διαστρέψαι, avertere. præt. perf. pass. διέστραμμαι. perf. part. διεστραμμένος, η, ον, perversus, a, um. ex διὰ, & στρέφω, verto.
Διάστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui a mente est alienatus. a διαστρέφω, perverto.
Διασύρω, εις, ει, traho, distraho. lacero. fut. ρῶ. p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. inde σύρμα, ατος, τὸ, vestis caudata.
Διασφὰξ, αγος, ἡ, loci distantia, intervallum. divortium. ex διὰ, & σφάζω, jugulo.
Διασχὼν, ὁ, aor. 2. part. act. a διέχω, q. a διασχέω, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo, a. 2. ἔσχον.
Διασώζω, servo. f. σω. p. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα. a. 1. sub. διασώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διασῶσαι. a. 1. pass. διεσώθην, ης, η, sanatus fui, a. 1. part. pass. διασωθεὶς. a. 1. inf. pass. διασωθῆναι. a σώζω, servo. Th. σῶος, salvus.
Διασώσαις, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. a διασώζω, servo.
Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. pl. διασώσωσι. a διασώζω, servo, conservo, teneo.
Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio. ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η, a διατάσσω, ordino.
Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum. a perf. pass. διατέταγμαι, edixi, verbi διατάσσω, ordino, præcipio.
Διαταράσσω, vel ττω, perturbo. fut. ξω, p. διατετάραχα, a. 1. διετάραξα. perf. pass. διατετάραγμαι. a. 1. pass. διεταράχθην, ex διὰ, & ταράσσω, vel ττω, commoveo.
Διατάσσω, præcipio, ordino, dispono. f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. f. 1. med. διατάξομαι. perf. pass. διατέταγμαι, edixi. perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον. a. 1. pass. διετάχθην. hinc διαταχθέντα, demandata, aor. 1. part. pass. sed a. 1. m. διεταξάμην, ω, ατο. Th. τάσσω, ξω, ordino.
Διαταχέων, celerrime. Th. ταχὺς, celer.
Διατεθεῖεν, per syncopen pro διατεθείησαν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. a διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.
Διατεθρυλλημένα, τὰ, perf. part. pass. a διαθρυλλέω, divulgo. f. ήσω. p. κα. ex διὰ, & θρύλλος, ου, ὁ, susurrus, murmur.
Διατείνας, ὁ, aor. 1. part. act. a διατείνω, extendo. f. νῶ. a. 1. ἔτεινα. Th. τείνω, tendo.
Διατελέω, ῶ, εῖς, εῖ, permaneo, dego. f. έσω. p. διατετέλεκα. ex διὰ, & τέλος, finis.
Διατεταχέναι, perf. inf. act. a διατάσσω, ordino, præcipio.
Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. a διατινάσσω, concutio. f. ξω, p. χα. Th. τινάσσω, quatio.
Διατετραίνειν, Jon. & Poet. pro διατορεῖν, perforare. διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς, perforabis. vide τετραίνω. Th. τιτράω, perforo.
Διατηρέω, conservo. imperf. διετήρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, servo.
Διατί, quare? adverb. interrogandi. ex διὰ, propter, & τί, quid?
Διατίθημι, dispono. f. διαθήσω. p. διατέθεικα. aor. 2. διέθην. præs. pass. διατίθεμαι, paciscor, & in 3. plur. διατίθενται. f. 1. med. διαθήσομαι. aor. 2. med. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.
Διατριβαῖς, dat. pl. a διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora: disputatio. a διατρίβω, commoror.
Διατρίβω, commoror, versor, dego: contero, attero. imperf. διέτριβον. fut. ψω. præt. διατέτριφα. aor. 1. διέτριψα. aor. 2. διέτριβον, idem cum imperf. contrivi. præs. part. pass. διατριβόμενος, attritus. διατρίβοντας, acc. pl. part. act. Th. τρίβω, tero.
Διατριχὰ, trifariam. a τριχὰ, tripliciter, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.
Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum. a διατρέφω, nutrio, alo. f. διαθρέψω. p. διατέτριφα. p. m. διατέτροφα. ex διὰ, & τρέφω, alo, nutrio.
Διατρυφεὶς, έντος, ὁ, aor. 2. part. pass. a διαθρύπτω, diffringo, contero: quod ex διὰ, & θρύπτω, ψω, frango. f. 2. τρυφῶ, ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficiant, θ in τ mutatur.
Διαττάω, percribro pro διασσάω, σῶ, concutio. unde σήθω. potest etiam referri ad διάττω, ruo, prosilio. ex ἄττω, salio. quæ enim in cribro moventur, subsiliunt.
Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, informatio. a διατυπόω, informo. Thema τύπτω, ψω, percutio.
Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. ex διαυαίνω, desicco. Th. αὔω, arefacio, accendo.
Διαυγάζω, illucesco. f. άσω. p. διηύγακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, illustro. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux.
Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, Diauli cursor. Quid sit Δίαυλος, docet Suidas, & Etymol. Mag. δρόμος, a τρέχω, curro. Legitur & διαυλοδρομᾶν, gen. plur. Doric. pro διαυλοδρόμων. Vel est a διαυλοδρόμης, ου, ὁ, qui cursum circensem peragit.
Διαφαύσκειν, interlucere, diluculum esse. a φαύω, luceo.
Διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, perlucidus, qui transparet, a διαφαίνω, ostendo. f. νῶ. p. m. διαπέφηνα. Th. φαίνω, splendeo.
Διαφέρει, interest, refert, Est & διαφέρειν, prodesse. Vide διαφέρω, differo.
Διαφέρω, differo, antecello, deporto. f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ῃς, ῃ, præs. pass. διαφέρομαι, disseminor: item hinc inde jactor in mari. Th. φέρω, fero.
Διαφεύγω, effugio. f. 1. med. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. p. m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.
Διαφημέω, spargo famam. f. ήσω. p. διαπεφήμηκα. aorist. 1. διεφήμισα. φήμη, ης, ἡ, fama, rumor. Th. φάω, dico.
Διαφημίζω, divulgo, dissemino. f. ίζω, p. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην ab eodem Themate.
Διαφθαρῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. a διαφθείρω, corrumpo, perdo.
Διαφθείρω, corrumpo. fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. aor. 1. διέφθειρα. aor. 1. inf. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι. perf. part. διεφθαρμένος,

corruptus. a. 2. pass. διεφθάρην. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo, quod a φθίω, idem.
Διαφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio. a p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.
Διαφθορέειν, Jon. pro διαφθείρειν, diripere, vastare. a φθείρω, corrumpo.
Διαφορέω, dissipo. διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. a διαφέρω, differo. Th. φέρω, fero.
Διάφορον, ου, τὸ, differentia, controversia, odium, simultas. est etiam διάφορον, sumptus, impensa, pecunia.
Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, diversus, excellens. comparat. διαφορώτερος, α, ον, excellentior. a διαφέρω, differo.
Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio. fut. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. Th. φεύγω, fugio.
Διαφυλάξαι, aor. 1. inf. act. a διαφυλάσσω, vel ττω, custodio. Them. φυλάσσω, custodio, servo.
Διαφύλαττε, præs. imperat. ab eodem Th.
Διαφωνέω, discrepare, dissentire.
Διαφώσκω, illucescere, diluculum fieri. Them. φάω, luceo.
Διαχέαι, a. 1. inf. act. a διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω, & χέσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχεα, & ἔχευα.
Διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. præs. pass. διαχειρίζομαι, occido. f. 1. m. διαχειρίσομαι. a. 1. med. διεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. διαχειρίσασθαι. a χειρίζω, manu tracto. Th. χείρ, χειρός, ἡ, manus.
Διαχρᾶσθαί μιν, se ipsum interficere. hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, interficiet. a διαχράομαι, interficio.
Διαχρῆσθαι, inf. a διαχράω, vel διάχρημι. Vel legendum διαχρῆν, pro διαιρέω, aliquid distincte dicere.
Διαχρῖσθαι, idem ac simplex χρῖσθαι.
Διαχωρέω, pervado. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.
Διαχωρίζω, separo. f. ίσω. p. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præs. med. διαχωρίζομαι, discedo. διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διά, & χωρίζω, separo, secerno. Th. χωρίς, seorsum.
Διάψαλμα, τὸ, vocis inter canendum mutatio: rhythmi commutatio. a διαψάλλω, cano, psallo, tango.
Δίγληνος, ου, ὁ, ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet. ex δίς, bis, & γλήνη, ης, ἡ, oculi pupilla.
Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum, a διδάσκω, doceo. f. ξω. præt. pass. δεδίδαγμαι. Suid.
Διδακταὶ ἀρεταί, doctrina partæ virtutes, non natura insitæ. διδακτὰ scil. πράγματα.
Διδακτικός, ή, όν, aptus ad docendum. διδακτός, ή, όν, doctus, a, um. idem ac δεδιδαγμένος, & de rebus, quæ doceri discive possunt. Th. διδάσκω, doceo.
Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Jon. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, doceo. f. διδάξω, p. χα.
Διδάξῃς, 2. pers. a. 1. sub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. a διδάσκω, doceo.
Δίδασκ', pro δίδασκε, doce, præs. imperat. act. a διδάσκω, doceo.
Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, schola. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. ab eodem themate.
Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus. διδασκάλια, ων, τὰ, pro documentis, rebusque, quas quis aliquem docet, Minerval.
Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister. ab eodem Th.
Διδασκέμεν, & διδασκέμεναι, præs. inf. Jon. & Dor. pro διδάσκειν, a διδάσκω, doceo.
Διδάσκευ, disce, Dor. præs. imper. pass. pro διδάσκου, ejusdem them.
Διδασκέω, Att. pro διδάσκω, doceo.
Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem ac διδάσκω, doceo.
Διδάσκω, doceo. imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε. a. 1. imp. δίδαξον. a. 1. sub. διδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διδάξαι. præs. pass. διδάσκομαι, disco. perf. δεδίδαγμαι. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. plur. ἐδιδάχθητε, didicistis. q. a δίδω, & δάω, do scire, vel q. διασκῶ, exerceo. Hinc δίδακτρον, ου, τὸ, Minerval. διδάσκαλος, ου, ὁ, magister. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. διδαχή, ῆς, ἡ, idem. αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, qui sua industria aliquid didicit. ἑτεροδιδασκαλέω, nova, seu aliena doceo. ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, falsus doctor.
Διδαχή, ῆς, ἡ, doctrina: a διδάσκω, doceo.
Διδαχθῇς, docearis, aor. 1. sub. pass. a διδάσκω, doceo.
Διδέασι, Poet. pro δεδέασι, seu δέουσι, a δίδημι, idem ac δέω, ligo.
Δίδη, Jon. & Poet. pro ἐδίδη, 3. singul. imperf. a δίδημι, quod a δέω, ligo.
Διδόμεν, pro δίδομεν, 1. plur. præs. indicat. pleonasmo litteræ ε. a δίδωμι, do.
Διδοῖ, 3. sing. præs. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. per paragogen Æol. syllabæ θα, quasi a διδόω, pro δίδωμι, do. Sic & δίδοι, Dor. pro δίδου, da, præs. imp. a δίδοε, ου, pro δίδοθι.
Διδόμεν, Jon. Dor. & Æol. pro διδόναι, præs. inf. hinc διδόναι φόβῳ θῆρας, feris injicere metum. Pind.
Δίδωτι, Dor. pro δίδωσι, dat. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. plur. præs. vel dat. pl. part. præs. act. a δίδωμι, do.
Διδότω, 3. sing. præs. imper. act. δίδοθι, in 2. plur. δίδοτε, date. a δίδωμι. δίδοντι, Doric. pro διδοῦσι, dat.
Δίδου, imperf. Jon. pro ἐδίδου, dabat. quasi a διδόω. potest etiam esse imperat. præs. pass. δίδου ἢ δίδοσο, da. διδοῦναι, Poet. pro διδόναι, præs. inf. act. διδούς, præs. part. act. διδοῦσι, 3. plur. præs. ind. a δίδωμι, do.
Διδοῦν, Jon. & Poet. pro διδόναι, dare, præs. inf. a δίδωμι, do.
Διδράσκω, fugio. q. a δράω, facio, perpetro.
Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus, qui duas drachmas continet. ex δίς, bis, & δραχμή, ῆς, ἡ, drachma.
Διδυμάονε, geminos, nom. dual. a διδυμάων, ονος, quod a δίδυμος, ου, ὁ, geminus.
Διδυματόκος, ου, ἡ, gemellipara. a δίδυμος, geminus, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.
Δίδυμος, ου, ὁ, geminus, duplex. q. a δύω, reduplicata prima syllaba.
Διδυμόχροος, bicolor. ex δίδυμος, geminus, duplex, & χρόα, ας, ἡ, color.
Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. a δίδωμι, do.
Δίδωθι, pro δίδοθι, Poet. & Æol. præs. imp. act. a δίδωμι, do.
Δίδωμι, dono, do, constituo. imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. a διδόω. f. δώσω. aor. 1. sub. δώσω, ῃς, ῃ. Jo. 17. 2. p. δέδωκα. plusq. perf. ἐδεδώκειν, & δεδώκειν, Jo. 11. 57. aor. 1. ἔδωκα, ας, ε. aor. 2. ἔδων, ως, ω. aor. 2. imperat. δός, & in pl. δότε, date. aor. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. opt. δοίην, & Att. δῴην, ης, η. aor. 2. inf. δοῦναι. aor. 2. partic. δούς, δόντος, ὁ, qui dedit. imperf. pass. ἐδιδόμην, ου, ετο. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. aor. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η. aor. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. δοθῆναι. aor. 1. part. pass. δοθείς, έντος, ὁ. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται, q. ab inusit. δόω, Lat. do. fit manifeste ex δῶ, contract. ex δόω. Hinc δόσις, εως, ἡ, donatio, donum. δοτήρ, ῆρος, ὁ, dator. προδότης, ου, ὁ, proditor.
Διδῶν. Dor. pro διδοῦν, quod vide.
Δίε, pro ἐδίε, timebat, imperf. Jon. a δίω, pro δείδω, timeo. alii volunt esse a. 2. verbi δίω, pro δείδω, cujus aor. 2. sit ἔδιον, ες, ε.
Διέβαινε, 3. singul. imper. verbi διαβαίνω, transvado. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo. a. 2. διέβην.
Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, transeo.
Διεβλήθην, delatus fui. a. 1. ind. pass. a διαβάλλω, trajicio: calumnior. Th. βάλλω, jacio.
Διεγείρω, excito. f. διεγερῶ. p. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. pass. διηγειρόμην, ου, ετο. a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. aor. 1. part. pass. διεγερθείς, έντος, ὁ, excitatus. Them. ἐγείρω, ἐγείρω, excito.
Διεγερθείς, ὁ, a. 1. part. pass. a διεγείρω, excito.
Διεδάσατο, distribuit. 3. sing. a. 1. med. Poet. a διαδάζω, dispertior. si διεδάσσαο, 2. singul. ejusdem temporis pro διεδάσω. Jon. ω mutatur in αο. ab eodem Th. δαίω, divido.
Διέδεξε, & διέδεξαν, Jon. pro διέδειξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, ostendo.
Διέδω, adverb. διὰ πάντα. Hesych. a δίεμαι, trajicio, aut transeo.
Διεδιδόμην, ου, ετο, imperf. pass. a διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. præt. δέδωκα. a. 2. ἔδων.
Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, videor. f. δόξω.
Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρη. 3. sing. a. 2. act. a διαδιδράσκω, aufugio.
Διέδωκα, a. 1. ind. verbi διαδίδωμι. per manus trado.
Διέζωσε, 3. sing. a. 1. act. a διαζώννυμι, præcingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.
Διέθετο, f. pepigit, 3. sing. aor. 2. med. a διατίθημι, dispono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
Διέθηκα, ας, ε. a. 1. ind. act. a διατίθημι, dispono animo. ex διά, & τίθημι, pono.
Δίει, 3. sing. imperf. tamquam a διέω, verbi δίημι, transmitto, trajicio. Potest etiam esse 3. sing. præs. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, est præs. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἴω. verbi εἶμι, eo.
Διειδής, έος, & τὸ διειδές, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.
Διειδῶ, & διειδέω, dignosco, perspicio. Them. εἴδω, scio.
Διεῖλε, a. 2. divisit, ind. 3. sing. verbi διαιρέω, divido. f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον, ες, ε. Them. αἱρέω, capio.
Διείρεο, interroga, præs. imperat. Jon. pro διείρου, ex διά, & εἴρω, dicto necto.
Διέκειτο, constitutum erat, imperf. med. a διάκειμαι. Them. κεῖμαι. f. κείσομαι, jaceo.
Διεκόπην, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, scindo.
Διέκπλοος, ου, ὁ, transitus. ex διά, & ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.
Διεκπλώω, Jon. & Poet. pro διεκπλέω, navigio trajicere. ab eodem verbo, & themate.
Διέκροος, ου, ὁ, Jon. fluxus aquarum per aliquem locum. ex διά, & ἐκροή, fluentum, alveus; quod ab ἐκρέω, effluo, Thema ῥέω, fluo.
Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. a διακωλύω, obnixe prohibeo. Th. κωλύω, impedio. f. ύσω. a. 1. ἐκώλυσα, ας, ε.
Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. a διαλανθάνω, lateo. f. λήσομαι. p. λέληθα. Th. λανθάνω, lateo.
Διελάλουν, imperf. act. a διαλαλέω, divulgo. fut. ήσω. p. διαλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.
Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico. fut. ξω.
Διελεῖν, a. 2. inf. διελών, a. 2. part. act. a διαιρέω, divido. Them. αἱρέω, separo, a. 2. εἷλον.
Διελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi διέρχομαι, transeo, fut. διελεύσομαι.
Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. a διαλέγω, differo, colloquor. Them. λέγω, dico.
Διεληλυθότα, acc. sing. præt. med. part. a διέρχομαι, transeo, & in p. m. διελήλυθα.
Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω, divido, diduco, distinguo, separo, discrimino.
Διελθεῖν, aor. 2. inf. act. a διέρχομαι, percurro. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.
Διελοιδοροῦντο, 3. pl. imperf. pass. a διαλοιδορέω, convitior. Them. λοίδορος, ου, ὁ, conviciator.
Διέλοντο, 3. pl. a. 2. med. pro διείλοντο, a διαιρέω, divido. f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, separo.
Διαίνω, madefacio. a διαίνω, madefacio, perfundo.
Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. med. a διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obtestor. f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, testis.
Διεμάχετο, oppugnavit, 3. sing. imperf. med. a διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.
Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. a διαμερίζω, partior, distribuo. ex διά, & μερίζω, divido.
Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. a διαφέρω, differo.
Διενεῖκαι, conficere, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω. vide in ἐνεῖκαι, attuli.
Διενένωντο, Jon. pro διενενόηντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi διανοέομαι, οῦμαι, cogito. ex διά, & νοέω. Th. νοῦς, mens.
Διενήνοχα, ας, ε, sing. præt. med. a διαφέρω, differo. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. præt. pass. ἐνήνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.
Διενιαυτίζω, totum annum in aliquo loco transigere: ex διά, & ἐνιαυτός, ου, ὁ, annus.
Διενοήθη, doluit in corde 3. sing. a. 1. pass. a διανοέομαι, cogito, mente agito. vide in διανοηθείς.
Διεξᾷξε, Dor. pro διεξῇξε, cum impetu transiit, 3. sing. aor. 1. ind. act. ex διά, ἐκ, & ἀΐσσω, irruo. f. ξω. a. 1. ἦξα, ας, ε.
Διέξεισι, 3. plur. præs. ind. a διέξειμι, transeo: effero: ex διά, & εἶμι, eo.
Διεξελᾶν, seu διεξελαύνω, transire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Διεξελευσόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. verbi διέρχομαι. f. ἐλεύσομαι, pertranseo.
Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. med. verbi διέρχομαι, transeo.
Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.
Διεξελίσσειν, explicare quod est implicitum. dis-

solvere

ſolvere. ex διὰ, & ἑλίσσω, circumvolvo. Th. ἑλίω, volvo.

Διεξέρχονται, 3. plur. præſ. ind. διεξερχόμενος, η, ον, præſ. partic. ab ἔρχομαι, venio.

Διεξίμεναι, Dor. pro διεξιέναι. præſ. inf. a διέξειμι, enarro, tranſeo. quod ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere. vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum. ex δὶς, bis, & ἔξοδος, ου, ἡ, via, qua exitur. Th. ὁδὸς, ὃ, ἡ, via.

Διέπειν, adminiſtrare. vide in διέπω.

Διεπέρασε, ας, ε, a. 1. ind. verbi διαπεράω, trajicio. Th. περάω, tranſeo. f. άσω. p. πεπέρακα. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, vel πέρα, ultra.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. a διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. ſing. a. 2. act. pro διέφραδε, ες, ε, Poet. anadiploſi. ex διὰ, & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Διέποντι, gubernant, Dor. pro διέπουσι. a διέπω, rego.

Διέπουσι, 3. plur. ind. præſ. a διέπω, rego. Th. ἕπω, operor.

Διεπράθομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi διαπέρθω, vaſto. f. σω. πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. præt. m. πέπορθα. Them. πέρθω, vaſto, populor.

Διεπρήσσον, exegi, imperf. Jonic. a διαπρήσσω, pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel ττω, facio. Eſt & διαπρήσσω, pertranſeo, a περάω, quod vide in πέρας, ατος, τὸ, terminus.

Διέπω, adminiſtro, ex διὰ, & ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, conficere, interficere. vide ἐργάζομαι, operor.

Διερευνῶν, ὁ, præſ. part. a διερευνάω, indago, veſtigo. ab ἐρευνάω, f. ήσω, indago.

Διερὴν, humidam, acc. ſing. f. g. a διερὸς, humidus. Thema διαίνω, f. ανῶ, humecto.

Διερμηνεύω, interpretor, imperf. διερμήνευον, ες, ε. præſ. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. ex διὰ, & ἑρμηνεύω, interpretor: hinc διερμηνευτὴς, ῦ, ὁ, interpres. quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres nuncius.

Διεῤῥηγνύμην, ου, το, imperf. paſſ. verbi διαῤῥήγνυμαι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango. fut. ῥήξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. part. ῥήξας.

Διέῤῥηξε, ας, ε, a. 1. act. a διαῤῥήγνυμι, dirumpo.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. act. a διαῤῥίπτω, disjicio. ex διὰ, & ῥίπτω, f. ψω. projicio. p. ἔῤῥιφα. a. 1. part. ῥίψας.

Διέρχομαι, tranſeo: imperf. διηρχόμην, ου, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. att. a. 2. ſub. διέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. med. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Διερωτάω, percontor. f. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro, interrogo.

Διεσάφησα, ας, ε, & in plur. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. a διασαφέω, ſignifico. p. διασεσάφηκα. ex διὰ, σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, perſpicuus.

Δίεσις, εως, ἡ, diviſio. item tonus muſicus. a διίημι, quod ex διὰ, & ἵημι, mitto. Eſt & δίεσις, perfuſio. a διίημι, perfundo, quod a διαίνω, irrigo.

Διεσκέδασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω, diſſipo, divulgo. Th. σκεδάω, diſpergo.

Διεσκόρπισε, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. act. paſſ. a διασκορπίζω, diſpergo. fut. ίσω. Th. σκορπίζω, ſpargo.

Διεσπάραξε, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ, & σπαράσσω, vel ττω, diſcerpo, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα. aor. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. plur. διεσπάρησαν, a. 2. ind. paſſ. ſic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. activ. a διασπείρω, diſpergo. f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, ſemino. p. m. ἔσπορα.

Διεσπάσθαι, præt. perf. inf. paſſ. a διασπάω, diſcerpo. f. άσω. præt. διέσπακα. a. 1. paſſ. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.

Διέσπειρε, ας, ε, aor. 1. ind. act. a διασπείρω, diſpergo.

Διέσσυτο, mota eſt, pluſq. perf. paſſ. pro διεσέσυτο, a perf. σέσυμαι, verbi σεύω, vel σύω, quod a σείω, quatio.

Διεστειλάμην, ω, ατο, & in plur. διεστείλασθε, a. 1. ind. med. a διαστέλλω, mando, edico. f. αλῶ. perf. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέστολα. Th. στέλλω, mitto.

Διέστην, ης, η, disjunctus fui, a. 2. ind. act. a διΐστημι diſto. f. διαστήσω. præt. διέστακα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, ſto.

Διέστιχε, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαστείχω, diſcedo. Th. στείχω, vado.

Διεστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um, perf. part. paſſ. a διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. a. 1. διέστρεψα. aor. 1. part. διαστρέψας, αντος, ὁ. ex διὰ, & στρέφω, verto.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαστρέφω, perverto. vide διεστραμμένος.

Διεστὼς, ὁ, & in f. g. διεστῶσα, & in acc. plur. διεστῶτας, diſſitas, perf. part. act. per craſin, pro διεστηκὼς. διεστηκυῖα, & Jon. διεσταὼς, & per craſin ἑστὼς, ῶτος, & in f. g. ἑστῶσα, & n. g. ἑστὸς. Th. ἵστημι, ſto.

Διέσχε, diviſit, 3. ſing. a. 2. act. a διέχω, diſcedo, penetro. Th. ἔχω, habeo.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. plur. διεσώθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc aor. 1. opt. paſſ. διασωθείην, verbi διασώζω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.

Διέσωσε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.

Διέταξε, diſpoſuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, perturbatus fui, a. 1. ind. paſſ. a διαταράσσω, vel ττω, perturbo. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα. Them. ταράσσω, turbo.

Διετεκμήραντο, deſignarunt, 3. plur. a. 1. med. a διατεκμαίρω, certis ſignis probo. f. αρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, αρος, τὸ, ſignum.

Διετέλει, 3. ſing. imperf. act. verbi διατελέω, permaneo. f. έσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Διετήρει, 3. ſing. imperf. act. διετήρουν, εις, ει, verbi διατηρέω, conſervo. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. paſſ. διετηρήθην, ης, η. Them. τηρέω, ſervo.

Διετὴς, έος, ὁ, ἡ, bimulus, biennis. ex δὶ, pro δὶς, bis, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Διετετάχατο, Jon. pro διατεταγμένοι ἦσαν, inſtructi fuerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi διατάσσω, ordino.

Διετία, ας, ἡ, biennium. ex δὶς, bis, & ἔτος, annus.

Διέτμαγεν, diviſi ſunt, pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. Bœot. ſyncop. a διατμήγω, vel τμήσσω, divido, ſcindo. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.

Διέτμαξε, Dor. pro διέτμηξε, diſcidit, a. 1. act. a διατμήσσω, divido, ſcindo.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Διέτριψε, dilapidavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a διατρίβω, dilapido.

Διέφαυσε, illuxit, 3. ſing. aor. 1. verbi διαφαύσκω, fut. αύσω. a Th. φάω, luceo.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. paſſ. διεφθαρμένος, part. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo.

Διέφυ, interjectum eſt, 3. ſing. a. 2. ex διὰ, & φύω, vel φύω naſcor. a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, interfeciſtis, 2. pl. a. 1. med. a διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, ατο. a διαχράομαι, idem ac χράομαι, utor, quod a χράω, commodo.

Διέχω, diſcedo, penetro. ex διὰ, & ἔχω, habeo.

Διέψευσται, 3. ſing. perf. paſſ. διέψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, mentior. Th. ψεύδω, fallo.

Δίζεο, quære, præſ. imperat. Jon. pro δίζου. διζέσθαι. præſ. inf. a δίζομαι, quæro. f. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro.

Δίζηαι, Poetica extaſi, pro δίζεαι, Jonic. pro δίζῃ, 2. ſing. verbi δίζημαι, quæro.

Διζήμεσθα, 1. plur. præſ. ind. διζήμενος, perquirens, præſ. part. ab eodem verbo, & them. δίζω, quæro.

Δίζυγες, nom. plur. a δίζυξ, bijugis, ex δὶς, bis, & ζυγὸς, ῦ, jugum, quod a ζεύγνυμι, jungo.

Δίζω, quæro, diſcepto. f. σω. p. κα. hinc δίζημαι. f. διζήσομαι, idem. q. a δὶς, tanquam διχάζων dubitans, in bivio. vel a δίω, perſequor.

Διζώω, Dor. pro διζώου, geminum, neut. gen. a δίζωος, ου, ὁ. & δίζως, duplicis vitæ. ex δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δίζωος, ου, ὁ, qui geminam habet vitam. ex δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δίη, divina, f. g. a δῖος, divinus. Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, Jupiter.

Διήγειρα, ας, ε, & in 3. plur. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, excito. f. ερῶ. p. διήγερκα. a. 1. paſſ. διηγέρθην. ex διὰ, & ἐγείρω, excito.

Διηγέομαι, οῦμαι, narro. hinc διηγέο, ῦ, narra. præſ. imper. fut. διηγήσομαι. præt. paſſ. διήγημαι. a. 1. med. διηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. ſub. med. διηγήσωμαι, ῃ, ηται. ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.

Διήγημα, ατος, τὸ, & διήγησις, εως, ἡ, narratio, enarratio, hiſtoria. a διηγέομαι, narro.

Διῄειν, pluſq. perf. med. & in 3. plur. διῄεσαν, Att. a δίειμι, tranſeo, ex διὰ, & εἶμι, eo.

Διηθέω, percolo, eluo, f. ήσω. ex διὰ, per. & ἠθέω, colo, f. ἠθήσω.

Διηκόνουν, εις, ει, ες, ει, ε, imperf. a διακονέω, miniſtro. f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, feſtino.

Διηκονέω, miniſtro, & διήκονος, ου, ὁ, miniſter, Jon. pro διακονέω, & διάκονος.

Διηκόσιοι, αι, ducenti, pro διακόσιοι, ex δὶς, bis, & ἑκατὸν, centum.

Διῆλθον, 3. ſing. a. 2. act. a διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. verbi διαλλάττω, litem dirimo, muto. Th. ἀλλάττω, muto. f. ξω, p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. a διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. act. a διαφέρω, differo. f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέεσσι, dat. plur. Poet. a διηνεκὴς, & τὸ διηνεκὲς, perpetuus, a, um. ex διὰ, & ἀνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus, porrectus.

Διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus. vide διηνεκέεσσι. Inde διηνεκῶς, adverb. perpetuo.

Διήνεμος, ου, ὁ, locus venti flatibus obnoxius, δι' ὃ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel qui a vento fertur; vel inſtar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.

Διήνοιξε, ας, ε, a. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. paſſ. a διανοίγω, adaperio, quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Διῆξε, per craſin Jon. pro διήιξε, 3. ſing. aor. 1. verbi διαΐσσω, tranſeo per aliquem locum. Th. ἀΐσσω, ruo.

Διηπόρει, ambigebat, 3. ſing. imperf. act. διηπόρουν, ουν, a διαπορέω, ambigo. fut. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διὰ, & πείρω, tranſadigo. p. m. πέπορα.

Διήρεσα, trajeci; a. 1. ind. irregulariter a διερέσσω, trajicio. Them. ἐρέσσω vel ττω, remigo.

Διήρης, εος, ὁ, biremis. ex δὶς, bis, & ἐρέσσω, remigo.

Διῄρηται, 3. ſing. perf. paſſ. διῃρημένος, ου, ὁ, perf. part. a διαιρέω, diſtinguo. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. a διερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. ex διὰ, & ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Διήρπασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio.

Διήρχθην, a. 1. ind. paſſ. q. a διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι, a. 1. ἦλθον.

Διῆσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. a δίημι, tranſmitto, f. διήσω. quaſi a διέω. Th. ἵημι, mitto.

Διῃτᾶτο, 3. ſing. imperf. med. a διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διῄτησα, arbitratus ſum, pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω, vitam ago. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Διθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, bimaris. a δὶς, bis, & θάλασσα, ης, ἡ, mare. Eſt ergo locus, qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dythyrambus, ſpecies carminis in honorem Bacchi. ex δὶς, bis, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Διῒ, Jovi, dat. ſing. a Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, pertingo. διϊκνούμενος, præſ. part. f. διΐξομαι. p. διῖγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διΐξομαι, permeabo, fut. 1. med. verbi διϊκνέομαι, pertingo, permeo.

Διϊπετὴς, έος, ὁ, ἡ, a Jove delapſus. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διϊπτάμενος, ὁ, præſ. particip. a διΐπταμαι, pervolo. Them. ἵπταμαι. f. πτήσομαι, volo, as.

Διϊστάναι, dirimere, præſ. inf. act. a διΐστημι, dirimo.

Διΐστημι, diſtinguo, ſeparo, diſto. f. διαστήσω.

p. διέστηκα, 2. f. διέστησα. 2. 1. part. διαστήσας, αντος. aor. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui. ex διά, & ἵστημι, statuo.

Διισχυρίζομαι, affirmo, assero. imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο. ex διά, & ἰσχυρὸς, ῦ, ὁ, ἡ, robustus. Thema ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Διῖχθαι, perf. inf. pass. a διϊκνέομαι, pervenio, pertingo.

Δίκα, ας, ἁ, Dor. pro δίκη, mos, consuetudo.

Δικαζέμεν, decernere, præs. inf. Jon. pro δικάζειν, verbi δικάζω, judico, præs. part. activ. δικάζων, οντος, ὁ. præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαί, pro δίκαια, justa, a δίκαιος, justus δικαία, ας, ἡ, Poet. pro δίκη, ἡ, justitia.

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, mulctor. vide δικαιόω.

Δικαιοῦσθε, οῦσθε, 2. pl. præs. pass. verbi δικαιόω, justifico, justum pronuntio.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium, q. d. δικαία κρίσις, a κρίνω, judico.

Δικαιόπολις νῆσος, Insula justitiam in suis urbibus colens. a πόλις, urbs, & δίκη, justitia.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, a, um, innocens, probus. in comp. δικαιότερος, justior, superl. δικαιότατος, justissimus. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia. ab eodem them.

Δικαιόω, ῶ, justifico, justum pronuntio. præs. inf. δικαιόειν, οῦν, part. δικαιόων, ῶν, όοντος, οῦντος, ὁ, f. ώσω. p. δεδικαίωκα, præs. inf. pass. δικαιόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. δεδικαίωμαι, perf. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. Th. δίκη, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, sententia absolutoria, justitia, justificatio. δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. juste, a δίκαιος, justus, innocens. Th. δίκη, jus.

Δικαίωσις, εως, ἡ, justificatio. ab eodem them.

Δικᾶν, judicare, Jon. pro δικάζειν. vide δικαζέμεν.

Δικανικὸς, ή, όν, forensis, e judicialis. ab eodem them.

Δικανὸς, ῦ, ὁ, causidicus. qui δίκας, causas, tractat. δικανικὸς, ή, όν, judicialis, e.

Δικάρηνος, bicipites. ex δὶς, bis, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Δίκας, acc. plur. a δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικάσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus, rex, a δίκη, jus, & πολέω, versor.

Δικάσσαι, Poet. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσει, 3. sing. fut. 1. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαστήριον, ου, τὸ, judicium. ab eodem them.

Δικαστὴς, ῦ, ὁ, judex. acc. plur. δικαστὰς, a δικάζω. perf. pass. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δίκελλα, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens. q. a δὶς, bis, & κέλλω, moveo, sicut μάκελλα, a μία, & κέλλειν, quod solitarie moveat.

Δίκη, ης, ἡ, jus, justitia, pœna, ultio. Hinc δίκαιος, ου, ὁ, justus. δικαιόω, justum censeo. δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia. δικαίωμα, ατος, τὸ, juste factum: item firmamentum causæ. δικάζω, jus dico. δικαστὴς, ῦ, ὁ, judex. δικαστήριον, ου, τὸ, judiciale forum. ἄδικος, ου, ὁ, ἡ, injustus. ἀδικία, injustitia. ἀδικέω, ήσω, ηκα, injuste ago, injuria afficio. ἀντίδικος, ου, ὁ, adversarius in lite. ἐκδικέω, ulciscor. ἔκδικος, ου, ὁ, ultor.

Δίκην, more, instar, adverbialiter. χειμάῤῥου δίκην, torrentis instar. a δίκη, mos.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta. leg. Syrac. 46. cap. ult. sed restitue ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores. ex δὶς, bis, & κλείω, claudo. vel a κλεὶς, clavis.

Δίκρανος, ου, ὁ, biceps, cui duo κρανία.

Δίκταμνον, seu δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, Dictamnum, herba sic dicta a monte Cretæ.

Δίκτυον, ου, τὸ, rete. q. a δίκω, jacio.

Δίκω, jacio, deiicio. δίκειν, pro βάλλειν.

Δίλογος, ου, ὁ, ἡ, bilinguis. ex δὶ, pro δὶς, bis, & λόγος, sermo, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Διμηλαίνω, labra moveo, distorqueo, a διά, & μῆλα, malæ. vide διαμυλαίνω.

Διμνέως, adverb. Jon. duabus minis.

Δίνησε, Dor. pro ἐδίνησε, aor. 1. ind. act. verbi δινέω, moveo. Th. δίνη, ἡ, vortex.

Δινέμεν, vertere, præs. inf. Jon. ut δινέμεναι. Æol. pro δινεῖν, a δινέω, moveo. f. ήσω. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινεύεσκε, pro ἐδίνευε, volutabat se, imperf. Jon. pro ἐδίνευε, verbi δινεύω, oberro. Æol. pro δινέω. Th. δίνη.

Δινέω, moveo. f. ήσω. p. δεδίνηκα. Th. δίνη ης, ἡ, vortex.

Δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges. δίνῃς, dat. plural. Jon. pro δίναις. δῖνος, ου, ὁ, idem. id est, quia ibi aqua δίνεται, celeriter currit: aut quia δεινὴ, id est vehemens. vel a δινεῖν agitare. Quod est in aqua vortex, est in capillo vertex; utrumque a vertendo. δινέω, f. ήσω, circumago. δινὸς, ῦ, ὁ, vorticosus. δινόω, torno. hinc δινητὸς, ὁ, volubilis.

Δινήεντας, acc. plur. τ δινήεις, εσσα, εν, vorticosus, a, um. in dat. δινήεντι. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex,

Δινοβία, ας, ἡ. violentus vortex. q. δίνη βιαία,

Δινωτὸς, ῦ, ὁ, rotundus, versatilis, torno factus. a δινόω, torno. ab eodem them. δίνη.

Διξὸς, ή. όν, geminus, Jon. pro δισσός. vide in δισσαὶ, duæ.

Διὸ, propterea. ex διὰ ὅ, propter quod.

Διογενὴς, έος, ὁ, Jove editus, vocativ. ὦ διογενές. ex Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, & γίνομαι, nascor.

Διογένης, εος, ὁ, Diogenes, nomen proprium.

Διόγνητος, ου, ὁ, a Jove generatus, generosus. ex Διὸς, quod a Ζεὺς, & γνητὸς, pro γεννητός. Th. γίνομαι, nascor.

Διοδεύω, iter facio, imperf. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. διώδευσα, ex διὰ, & ὁδὸς, ου, ἡ, via. hinc δίοδος, transitus.

Διοδοιπορέω, permeare. Ex δίοδος, transitus, & πόρω, transeo.

Δίοδος, ου, ἡ, transitus.

Διόθεν, adv. e loco, a Jove. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διοικέω, seorsim habito, administro. præs. imperat. διοίκει, fut. 1. med. διοικήσομαι. Th. οἶκος, domus.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act. a διοικέω, administro. f. ήσω. p. διῴκηκα. 3. sing. præs. pass. διοικεῖται, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Διοικοῦντας, acc. plur. præs. part. a διοικέω, seorsim habito.

Διοίσω, fut. 1. verbi διαφέρω, differo.

Διοκλεὺς, έος, ὁ, Diocleus, acc. Διοκλῆα, nomen proprium.

Διοκλῆς, contracte pro Διοκλέης, Diocles, nomen proprium. acc. sing. Διοκλέα.

Διομήδει, dat. sing. a Διομήδης, εος, ὁ, Diomedea, nomen proprium.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nomen proprium mulieris.

Διόμνυμαι, σαι, ται, dejero, juro. ex διὰ, & ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίε, pro ἐδίον, & ἔδιε, imperf. verbi δίω, expello. timeo, pro δείδω, timeo, metuo, formido.

Δῖον, accus. δῖος, δία, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Jupiter. gen. Διός.

Διονύσιος, ου, ὁ, Dionysius, nomen viri.

Διόνυσος, ου, ὁ, Bacchus, quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, Jovis percussit. aliter a Διὸς, & νύσσει. Plat. q. διδοίνυσος, a διδόναι οἶνον. Hinc Διονύσια, ων, τὰ, sacra Bacchi. ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ, ἡ, qui nihil ad rem facit. ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, absurda.

Διόπερ, quapropter, ex διὰ, propter, & ὅπερ, quod.

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, sc. ἄγαλμα, ατος, τὸ, simulachrum e cœlo delapsum. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διορᾶν, præs. inf. act. a διοράω, perspicio. Th. ὁράω. f. άσω, video. p. ὥρακα. Att. ἑώρακα.

Διορθῶν, ὁ, præs. part. act. a διορθόω, corrigo. vide διόρθωσις, correctio, directio.

Διόρθωσις, εως, ἡ, directio. a διορθόω. corrigo. f. ώσω. p. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σαι. Thema ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus.

Διορθωτὴς, ῦ, ὁ, porrector, acc. plur. διορθωτὰς: a διορθόω, corrigo.

Διορίζεσθαι, præs. inf. pass. a διορίζω, distermino, distinguo. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes.

Διόροφον, τὸ, duplici tecto, & concameratione.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. a διορύσσω, perfodio.

Διορύσσω, perfodio. fut. διορύξω. p. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον, perf. pass. διώρυγμαι. a. 2. pass. διωρύγην, ης, η. aor. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio.

Διὸς, Jovis, gen. sing. a Ζεὺς, Jupiter. acc. Δία. Sed δῖος, pro θεῖος, divinus, adiect. a Ζεὺς, Jupiter.

Διόσδοτος, ου, ὁ, a Jove datus. a δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor sc. & Pollux. ex Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & κοῦρος, pro κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Them. κορέω, verro.

Διότι, quoniam, conjunct. ex διὰ, propter, & ὅτι, quod.

Διοτρεφέεσσι, dat. plur. Jonic. διοτρεφέος, gen. sing. a διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, a Jove nutritus. a Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & τρέφω, alo. fut. ψω. p. τέτροφα.

Διπλάζω, geminus sum. a διπλόος, ῦς, ὁ, duplus.

Δίπλαξ, ὁ, duplex, duas crustas habens. a δὶς, bis & πλάξ, crusta. vel a διπλάζω, duplico. Th. διπλόος, duplus.

Διπλάσιος, ου, ὁ, duplo major. Them. διπλόος, διπλοῦς, ὁ, duplus.

Διπλήσιος, ὁ, Jon. pro διπλάσιος, ὁ, duplo major.

Διπλοῒς, ίδος, ἡ, læna duplicata. Th. διπλόος, ῦς, ὁ, duplus.

Διπλόος, ῦς, ὁ, duplus. in f. g. διπλόη, ῆ, όον, οῦν. q. a δὶς, & πέλω, sum. hinc διπλῆ, dupliciter. διπλοῒς, οΐδος, ἡ, læna duplicata. διπλόω, duplico. δίπλωμα, ατος, τὸ, Diploma, literæ principum. διπλάσιος, ου, ὁ, & διπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, duplo major.

Διπλόω, duplico. fut. ώσω. aor. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, & in 2. plur. διπλώσατε, perf. δεδίπλωκα. præt. pass. δεδίπλωμαι. Thema διπλόος, ῦς.

Δίπτυχα, dupliciter, adverb. δίπτυχος, duplex. a δὶς, bis, & πτὺξ, ἡ, plica. quod a πτύσσω, plico.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, fons.

Διρκαία, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen, a Circe ducunt.

Δίρκοι, δίρκοι τὰ ἐξανθήματα τῶν, πιτύων, quæ & φθεῖρες, quæ sunt ut φθεῖρες. fit a δέρω, excorio.

Δὶς, adv. bis, a δύω. Hinc δισσὸς, & διττὸς, ῦ, duplex. δίχα, dupliciter, bipartito. διάνδιχα, idem.

Δὶς, Jupiter, inusitat. nominativus, pro quo Ζεὺς. Est & aer, a διὰ, quia omnia transit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι, quæro.

Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas uxores habet. ex δὶς, & εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Δισκεὺς, ὁ, cometa quidam a disci figura.

Δισκέσαις, Æol. pro δισκήσας, discum jaculatus, a. 1. part. act. a δισκέω, discum jacio. Th. δίσκος, discus.

Δίσκος, ου, ὁ. discus. Lusus genus frequens apud Græcos, cum lapidem, aut ferrum rotundum pertusum in aerem jacularentur, quæ actio δισκοβολία dicitur. Δισκέω, discum jacio, a δίκω, quia δίκεται, expellitur, & mittitur,

Δίσκουρα, ἡ, terminus, qui disci jactu comprehenditur. δίσκου οὖρος, vel οὐρά.

Δισσαί, αἱ, duæ, nom. pl. f. g. a δισσὸς, ῦ, ὁ, duplex, & Att. ττός. Th. δὶς, bis.

Διστάζω, dubito. fut. άσω, vel άξω, p. δεδίστακα, vel χα, inde δισταγμὸς, ῦ, ὁ, dubitatio. δίστασις, εως, idem. q. a δὶς, ut dubito a duabus viis. vel a δὶς, & στάω, q. in bivio sto. Vel a δὶς, & στάζω, stillo. Metaphora sumpta a vase pertuso, hac, & illac perfluente, ut dubites, quo perstat.

Δίστομος, ου, ὁ, ἡ, anceps. ex δὶ, pro δὶς, bis & στόμα, ατος, τὸ, os.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille. ex δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Διττὸς, ὁ. duplex, Att. pro δισσὸς, ῦ, ὁ. Th. δὶς, bis.

Διϋλίζω, percolo, per colum transfundo. ex διὰ, & ὑλίζω, defæco. fut. διϋλίσω. p. διΰλικα. Th. ὕλη, ης, ἡ, materia lignum; item fæces.

Διφάσιος, α, ον, Jon. pro quo Poetæ δοιὼ, & in plur. δοιά, communiter vero δισσὸς, ή, όν, duplex. Th. δὶς, bis.

Διφάω, f. ήσω, vel άσω, quæro. quasi δίω ἁφῇ, persequor tactu. vel a δὶ, & μάω, q. in bivio appareo, huc, & illuc oculos intendens.

Διφθέρα, ας, ἡ, pellis, exuvium, tentorium, vestis coriacea, membranæ, in quibus scribitur. q. a δέρω, excorio, vel a δὶ, & φθείρω, corrumpo; quia exterius pilis denudatur, interius raditur, attenuatur, ut videatur corrumpi,

Δίφραξ, αδος, ἡ, sella. Th. δίφρος, sella, currus.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem ac δίφρος, ου, ὁ. currus.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. hinc διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro διφρηλάτης, ου, ὁ,

ου, ὁ, currus agitator, ex δίφρος, currus, & ἐλαύνω, agito.

Δίφρος, ου, ὁ, & gen. Jon. δίφροιο, locus in curru, in quo parabates, & auriga sedebant, sella, bigæ. q. διφόρος, quia duos fert. a δύω, & φέρω, vel quia duobus equis trahitur, φέρεται, vel quia duabus rotis innititur, vel q. δίων, celeriter currens, & φέρων, ferens.

Διφροφορέω, curru vehere. ex δίφρος, currus, & φέρω, fero.

Διφυὴς, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas. ex δὶς, bis, & φύω, nascor. hinc φυὴ, ῆς, ἡ, natura.

Διφῶσα, ἡ, inquirens, præs. part. f. g. a διφάω, f. ήσω, quæro.

Διχ', pro δίχα, seorsim, bifariam. Th. δὶς, bis.

Διχάζω, dissidere facio, separo. f. άσω, a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. ejusd. thematis.

Διχθὰ, Poet. idem ac δίχα, adv. dupliciter. ab eodem themate,

Διχθαδίας, acc. plur. f. g. a διχθάδιος, ου, ὁ, idem ac διοσὸς, duplex. Th. δὶς, bis.

Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. ab eod. them.

Διχόβουλος, ου, ὁ, ἡ, discors, dissentiens. q. d. ὁ τῷ βουλῷ δίχα. Th. δὶς, bis, & βουλὴ, consilium, sententia.

Διχόθεν, adv. a duabus partibus, ejusdem th. δὶς, bis.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poet. Luna plena, & Soli adversa. Διχόμηνος, ου, ὁ, Luna semiplena, ἡ δίχα, τουτέστιν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μήνη, ἤγουν σελήνη. Id est, Luna in duas æquale. partes divisa, quod fit, quum est semiplena.

Διχοστασίη, ας, ἡ, dissensio, seditio. in dat. διχοστασίῃ, Jon. a δίχα, divisim. quod a δὶς, bis, & στάσις, seditio, bellum civile. quod ab ἵστημι, sto.

Διχοστατέω, dissideo, dubito. Eurip. Med. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, cum mulier a viro non dissenserit.

Διχοτομέω, in duas partes seco, separo. f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκα. aor. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, dupliciter. quod a δὶς, bis, & τέμνω. seco. præt. med. τέτομα. hinc διχοτόμημα, ατος, τὸ, cadaver.

Διχῶς, dupliciter, adverb. a δὶς, bis.

Δίψα, ης, ἡ, sitis. q. a δαίω, uro, & ἴπτω, lædo. sitis enim ex ariditate corporis oritur. inde διψαλέος, ου, ὁ, sitibundus. διψάω, fut. ήσω, sitio, vehementer appeto. perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα.

Διψῆ, Dor, pro διψᾷ. διψῇς, pro διψᾷς, sitis. 2. sing. præs. ind. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, a διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis.

Διψήσῃ. 3. sing. aor. 1. sub. act. a διψάω, sitio.

Δίψος, εος, τὸ, sitis, idem ac δίψα, ης, ἡ, sitis.

Δίψυχος, ου, ὁς, ἡ, animo duplex, hypocrita, cor habens divisum. ex δὶς, bis, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Διψῶντες, præs. part. plur. num. a διψάω, sitio. Th. δίψα, ἡ, sitis.

Δίω, f. σω, p. κα, expello, abigo. Item timeo, celeriter curro. Ducamus a δέος, timor, ut sit timore incusso.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio. a διώκω, f. ξω, persequor.

Διώδευσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi διοδεύω, transeo, erumpo, traiicio.

Διωθέω, ῶ, διωθεῖσθαι, dispellere, propulsare. Th. ὠθέω, pello.

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, insequi, præs. inf. Jon. pro διώκειν, verbi διώκω, persequor, insequor.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, insectari. Th. διώκω, persequor, insector.

Διώκησις, εως, ἡ, persecutio. a διώκω, persequor.

Διώκτης, ου, ὁ, persecutor. διωκτέος, persequendus. ab eodem themate.

Διώκω, persequor, percutio, ferio. διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, celebrare virtutes. imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. sub. διώξω, ῃς, & in 2. plur. διώξητε. præs. pass. διώκομαι, persecutione premor. præt. pass. δεδίωγμαι. a. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι. hinc διωγμὸς, δίωξις, &c. q. δίω ὦκα, velociter abigo.

Διωλύγιος, ου, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, late se extendens, quasi ex διὰ, & ὀλύγιον, obscurum, magnum, malum.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, quod vide.

Διώνη, ης, ἡ, nomen idoli Ethnici, q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνυμασμένος, ου, ὁ, perf. part. pass. a διονομάζω, fut. άσω, denomino. Th. ὄνομα ατος, τὸ, nomen.

Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus, quia, quum nascetetur, femur Διὸς ἔνυξε, Jovis percussit. metri gratia, ο, & ο, mutatum in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator, equester, a διώκω, persequor, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Διωρία, ας, ἡ, intercapedo, spatium, sc. δι ὥρας, per tempus.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imper. pass. a διορίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Διώροφον, seu διόροφον, ου, τὸ, duplici tecto, & concameratione. ex δὶς. bis, & ἐρέφω, tego. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio.

Διῶρυξ, υχος, ὁ, fossa, a διορύσσω, perfodio.

Διωσάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. verbi διωθέω, dispello. Th. ὠθέω, pello.

Διωστὴρ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid διωθεῖται, protruditur. Exod. 36. vectis & sudes in circulo posita ad portandum arcam fœderis.

Δ M

Δμᾶθεν, domiti fuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔμηθεν, & δμῆθεν. Dor. δμᾶθεν, a δαμάω, seu δμάω, domo. fut. ήσω. perf. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, domita, a. 1. part. pass. f. g. a δέμω,, pro δαμάω, domo. fut. δεμῶ. p. δέδμηκα. præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδμήθην, ης, η. hinc δμηθεὶς, εῖσα. a. 1. p. Sed a. 2. part. pass. δαμεὶς. Them. δαμάω, domo.

Δμηθήτω, dometur, a. 1. imperat. pass. a δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, domo. vide δμηθεῖσα.

Δμήτειρα, ἡ, domitrix, δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, Poet. pro δαμαστὴς, a δαμάω, domo.

Δμῶας, acc. plur. δμῶς, ωὸς, ὁ, servus. q. δαμὼς. in dat. pl. δμῶσι, & δμώεσσι. Sed δμωὰς, famulas, acc. plur. a δμωὴ, serva. in dat. plur. δμωῇσι. a δαμάω, domo, quasi domiti servitute.

Δμῶσι, & δμώεσσι, dat. plur. vide δμῶας.

Δ N.

Δνοπαλίζω, ferio, quatio, & agito manibus. q. δονῶ, vel δινῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. plur. Jon. f. g. δνοφερὸς, ὁ, obscurus, tenebrosus.

Δνοφερὸς, οῦ, ὁ, obscurus, tenebrosus, a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

Δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo, idem ac γνόφος. q. a δὶς, & νέφος. vel a δονῶ, & νέφος, vel quia δεινὸς ὀφθῆναι.

Δ O.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοιάσατο, detracto, & geminato σ. estque 3. sing. a. 1. med. a δοιάζω, dubito, consulto. secundum alios pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æolice σ geminato. a δοξάζω, existimo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, placitum, secta. δόγματα, ων, τὰ, ritus. a δοκέω, videor.

Δογματίζω, ritibus onero, consulto, censeo. f. ίσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, ritibus oneror.

Δόδρα, ας, ἡ, potio, seu jusculum e novem speciebus. Hinc vox Latina dodrans, quæ significat novem uncias.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. a δίδωμι, do, a. 1. opt. pass. δοθείην, & sic porro.

Δοθῆναι, a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. δίδωμι, do.

Δοθιὴν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus. q. a δόω, & δὶς, quia dat acervum quendam sub carne.

Δοιὰ, n. g. plur. Poetice, & δοιαὶ, f. g. pro δύο, duo.

Δοίδυξ, υκος, ὁ, pistillum mortarii, cochlear, quo contusa eximuntur. q. a δαιδύσσω, turbo. Si pro cochleari, quo edimus, a δόω, do, & ἔδω, edo, quia dat edere. aut a δαίω, divido, & ἔδω, quia dividit escam.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. plur. aor. 2. opt. act. a δοίην, verbi δίδωμι, do.

Δοίη, daret, 3. sing. a. 2. opt. δίδωμι, do.

Δοιῇ, dubio, dat. sing. a δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. Th. δύω, duo.

Δοιοὶ, plur. & δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo. in dat. plur. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo.

Δοκάζω, observo, expecto, arbitror. f. άσω. præt. δεδόκακα. δοκάω, idem. Hinc καραδοκέω, solicite exspecto. προσδοκάω, exspecto, spero. προσδοκία, ας, ἡ, exspectatio. ἀπροσδόκητος, inespectatus. q. a δοκέω, videor.

Δοκάνη, loculus. a δέχω, capio, quia capit mortuum.

Δοκασεῖς, Dor. pro δοκήσεις, fut. 1. a δοκέω, f. ήσω, arbitror. opinor.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contracte in 2. & 3. sing. verbi δοκέω, videor. δοκεῖ μοι, videtur mihi, imperson. δόκει, præs. imperat.

Δοκεύων, insidiatus, expectatus, præs. part. verbi δοκεύω, observo. Th. δοκάζω, observo.

Δοκέω, ῶ, videor, censeo. existimo, probo. δοκοῦν, οῦς, præs. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκοῦν, prout ipsis videbatur. οἱ δοκοῦντες, qui censentur: item qui sunt in aliqua existimatione. imperf. ἐδόκεον, ουν. δόξω, & δοκήσω. a. 1. ἔδοξα. a. 1. sub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδογμαι, hinc δόγμα, ατος. τὸ, placitum, decretum. δογματίζω, dogma aliquod introduco. δόκησις, εως, ἡ. opinio. δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probus, probatus. δοκιμάζω, probo, exploro. δοκιμασία, ας, ἡ, experimentum. δόξα, ης, ἡ, opinio, sententia; item gloria. δοξάζω, opinor; item celebro. εὐδοκέω, bene alicui cupio, aliqua re oblector, εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita. εὐδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, pobatus, insignis. ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, minime probus, adulterinus ἀμφίδοξος, ου, ὁ, ἡ, anceps dubius. ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, celebris, illustris. ἑτερόδοξος, ου, ὁ, ἡ, diversa opinionis, vel sectæ. κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ὀρθόδοξος, ου, ὁ, ἡ, recte sentiens.

Δοκκῶ, pro δοκῶ, puto. apud Hermipp. Comicum.

Δοκίσω, pro δόξω, f. 1. verbi δοκέω. hinc δόκησις, ἡ, opinio.

Δοκιμάζω, probo, exploro, existimo, examino. f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. Th. δοκέω, videor.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio δοκιμὴ, a δοκιμάζω, probo.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia, probatio. δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. δόκιμος, ου ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus. δοκιμάζω, probo. vel, ut alii, a δοκεῖ, videtur, probatur.

Δοκὸς, οῦ, ἡ, trabs. tignum. q. a δέχεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, quia excipitur a finibus, quibus immittitur, & pro hasta, vel lancea. δοκὶς, ίδος. ἡ, parva trabs.

Δόκος, ου, ὁ, opinio, expectatio. a δοκάζω, observo, expecto, arbitror.

Δοκόω, contigno. δόκωσις, contignatio. Eccl. 10. 18. male, δόκωσις.

Δολερὸς, οῦ, ὁ, idem ac δολόεις, εντος, ὁ, dolosus. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus.

Δολίῃσι, dat. plur. Jon. f. g. a δόλιος, ία, ον, dolosus. in acc. sing. f. g. Jon. δολίην, ab eodem themate.

Δόλιος, ία, ιον, dolosus, a, um. ejusdem thematis.

Δολιόω, ῶ, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα. ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολιχ', pro δολιχὰ, acc. plur. n. g. a δολιχὸς ἡ, ὸν, longus, a, um,

Δολιχήρετμος, ου, ὁ, ἡ, longis remis utens. a δολιχὸς, longus, & ἐρέσσω, remigo.

Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, collum longum habens. a δολιχὸς, longus, & δέρη, seu δειρὴ, ἡ; cervix.

Δολιχὸς, ἡ, ὸν, longus, prolixus. Substantive sumitur pro spatio 12 aut 24. stadiorum. Duci possit a δι' ὅλου χεόμενος, per totum fusus, id est, extensus, & porrectus. Δόλιχος, similax hortensis, seu phaseolus. quia ei siliqua, & caulis δολιχὸς, longus.

Δολόεντα, acc. sing. a δολόεις, εντος, ὁ, dolosus. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολομάχανος, ου, ὁ, dolorum machinator, Poet. & Dor. pro δολομήχανος. ex δόλος, dolus, & μηχανὴ, ἡ, machina.

Δολομῆτα, vocat. a δολομήτης, ου, ὁ, vafer, dolosus. Dicitur & δολόμητις, ὁ, ἡ, idem. a δόλος, ου, ὁ, dolus, & μῆτις, ἡ, consilium,

Δολόπεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. nomen proprium.

Δολοπίων, ονος, ὁ, Dolopion. nomen proprium.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus ex δόλος, ου, ὁ, dolus, & πλέκω, necto. præt. med. πέπλοχα.

Δολοῤῥαφεῖν, dolos suere. ex δόλος, ου, ὁ, dolus, & ῥάπτω, suo. f. ψω.

Δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. a δέλω, inesco, vel

vel δηλέω, lædo. hinc δολιόεις, εντος, ὁ, dolosus. δόλων, ωνος, ὁ, sica, gladiolus.

Δολοῦντες, οἱ, nom. plur. part. præs. act. a δολόω, circumvenio. δολοῦν, præs. inf.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui dolum cogitat. ex δόλος, dolus, & φράζω, dico.

Δολοφρονέω, fraudes cogito. f. ήσω. a δόλος, fraus, & φρὴν, mens.

Δόλοψ, οπος, ὁ, speculator. a δόλος, dolus, & ὄψις, facies, quod astuto vultu.

Δολόω, ῶ, fallo, dolis capio, decipio, adultero, depravo. f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος, dolus, fraus.

Δόλῳ, dat. sing. δόλους, acc. plur. a δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολωθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a δολόω, dolos machinor, circumvenio. ab eodem themate.

Δόμα, ατος, τὸ, domum. q. a δόω, do. Th. δίδωμι, do. perf. pass. δέδομαι.

Δόμεν, Jon. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόμινος, ου, ὁ, dominus, δόμινα, ας, ἡ, domina, id est, δέσποινα. Posteriores Græci a Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, domus. gen. plur. δόμων. δόμονδε, domum versus. a δέμω, ædifico. p. m. δέδομα.

Δονᾱθεῖσα, ἡ, commota, concitata, Dor. pro δονηθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. a δονέω, agito.

Δονακῆα, acc. Jon. pro έα, a δονακεὺς, έος, arundinosus. a δόναξ, ακος, ὁ, arundo, calamus scriptorius, sagitta.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, arundinifer. ex δόναξ, ακος, ὁ, arundo, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Δόναξ, ακος, ὁ, arundo Cypria. q. a δονέω, agito, quod facile a ventis agitetur.

Δονέω, agito. f. ήσω. præs. part. f. g. δονέουσα. q. a δεῖ, & νέω, pro σείω, moveo, impello. hinc δόνημα, & δόνησις, agitatio.

Δόντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. a δοὺς, δόντος, verbi δίδωμι, do. a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, opinio, gloria. δόξαι, ῶν, αἱ, dignitates. a δοκέω, videor, puto.

Δοξάζω, glorifico. imperf. ἐδόξαζον. fut. άσω. aor. 1. ἐδόξασα, ad gloriam evexi. δόξασον, άτω, aor. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. δοξάσαι, a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, glorificor. præs. pass. δεδόξασμαι perf. passiv. ἐδοξάσθην, aor. 1. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. Th. δοκέω, videor.

Δοξασθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. a δοξάζω, glorifico.

Δόξωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. a δοκέω, videor]. f. δόξω.

Δοξικὸς, ὴ, ὸν, gloriosus. δοξικὴ ἐσθὴς, vestis magnifica. a δόξα, gloria.

Δόξις, εως, ἡ, visio. a δοκέω, videor.

Δοξοῦσθαι, pro δοκεῖν, videri, haberi, verbi δοξόω. a. 1. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, videbor, f. 1. verbi δοκέω, videor. a. 1. ἔδοξα.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta, excoriatio. q. a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δόρας, ατος, τὸ, Jon. & Poet. pro eo & δόρας, ατος, lancea. hinc δοράτιον, τὸ, hastile.

Δόρατος, δόρυος, & δορὸς, gen. sing. a δόρυ, τὸ, hasta. in plur. τὰ δόρατα, hastæ.

Δορίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. hasti fremus, bellicosus. ex δόρυ, τὸ, lancea, & κτύπος, ου, ὁ, strepitus. Th. τύπτω, pulso.

Δορεὺς, ὁ, culter, quo fit δορὰ, excoriatio.

Δορκὰς, άδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. capra. a δόρξ, κὸς, ἡ, idem.

Δόρξ, κὸς, ἡ, capra, dama. δορκὰς, άδος, ἡ, idem. q. a δέρκω, video. quia acuto visu prædita. Dicitur & δόρκας, δορκὰς, & δόρκων.

Δόρπα, acc. plur. a δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Δορπίη, ης, ἡ, Jon. pro δόρπος, ου, ὁ, cœna.

Δόρπον, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, cœna. q. a δόρυ, & παύω, quod cœnandi tempore hastarum exercitium cessaret. Vel a δόρυ, hasta, & πόνος, labor, (ut sit quasi δορύπονον) quod antequam cœnarent, hastis se exercerent. hinc δορπέω, ήσω, cœno. ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, cœna secundaria.

Δόρυ, τὸ, hasta, lignum oblongum. gen. δόρατος, & δορὸς. dat. δόρατι, & δορί. quod ut fieret, cortex ἐδέρετο, cædebatur. a δέρω igitur, cuius præt. med. δέδορα. inde δορίζω, hasta pugno.

Δορυάλωτος, ου, ὁ, ἡ, bello captus, ex δόρυ, lancea, & ἁλίσκω, capio.

Δορυφόρος, ου, ὁ, satelles. hinc δορυφορέω, satelles sum. ex δόρυ, hasta. & φέρω, fero.

Δὸς, & δόθι. da, aor. 2. imperat. act. a δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, dederunt, Jon. pro ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Δόσεις, αἱ, dona, nom. plur. a δόσις, εως, ἡ, donum, quod a δίδωμι, do.

Δοσίδικος, ὁ, ἡ, qui alicuius peccati dat pœnas. ex δόσις, quod a δίδωμι, do, & δίκη, ης, ἡ, jus pœna.

Δόσις, εως, ἡ, donum. quod a 2. sing. perf. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, do.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poet. pro ἐδίδων, ως, ω, verbi δίδωμι, do.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. a δίδωμι, do.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. a δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. a δίδωμι, do.

Δότης, ου, ὁ, dator, a δέδοται, 3. singul. perf. pass. verbi δίδωμι, do.

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, ad dandum propensus. a δίδωμι, do.

Δότω, 3. sing. aor. 2. imper. act. a δίδωμι, do.

Δοῦ, pro δόσο, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi δίδωμι, do.

Δουλαγωγέω, in servitutem redigo, cum accus. a δουλαγωγὸς, ῦ, ὁ, servorum ductor. quod ex δοῦλος, ου, ὁ, servus, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux viæ. quod ab ἄγω, duco.

Δουλεία, ας, ἡ, servitus. Th. δοῦλος, ου, ὁ, servus.

Δούλειος, ὁ, servilis. & in f. g. δουλεία. ab eodem themate.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, servierunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon.

Δουλευσάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. a δουλεύω, servio.

Δουλεύω, servio, sum servus, fut. εύσω. aor. 1. part. δουλεύσας. p. δεδούλευκα. ab eodem them. δοῦλος, servus.

Δούλη, vide in δοῦλος. δούλιος, idem ac δούλειος, servilis.

Δουληΐη, ης, ἡ, Jon. pro δουλεία, ας, ἡ, servitus. hinc δουλήϊος, Jon. pro δούλειος, servilis.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, longam habens cervicem. a δουλιχὸς, Jon. pro δολιχὸς, & δειρὴ, seu δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δουλοπρεπὴς, ὁ, ἡ, servo conveniens. ὁ τῷ δούλῳ πρέπων.

Δοῦλος, ου, ὁ, servus. δούλη, ης, ἡ, ancilla. q. a δύη, calamitas. vel quasi ligatus, a δέω, ligo. vel q. δειλὸς, timidus. vel a δόλος, dolus, quod dominos suos nonnunquam decipiant. hinc δούλειος, α, ὁ, ἡ, servilis. δουλεία, ας, ἡ, servitus. δουλόω, ώσω, in servitutem redigo. δουλεύω, servio. ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, servitus ad oculum præsente hero.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, servitus, Jon. pro δουλεία. Th. δοῦλος, ου, ὁ, servus.

Δουλότερος, α, ον, qui servitutis jugo magis premitus. compar. a δοῦλος, servus.

Δουλούμενος, ὁ, præs. part. pass. a δουλόω, in servitutem redigo. Th. δοῦλος, servus.

Δουλόω, in servitutem redigo. fut. ώσω. p. δεδούλωκα. præs. pass. δουλοῦμαι, servus fio. perf. pass. δεδούλωμαι. perf. part. δεδουλωμένος, mancipatus. aor. 1. pass. ἐδουλώθην. aor. 1. part. δουλωθεὶς, έντος, ὁ, ab eodem themate.

Δουλοσύνη, ης, servitus, Jon. pro δουλοσύνη, vel δουλεία.

Δοῦναι, a. 2. inf. act. δοὺς, δόντος, & in f. g. δοῦσα, a. 2. part. verbi δίδωμι, do. fut. δώσω, a. 2. ἔδων.

Δούπησεν, sonuit, 3. sing. a. 1. Jon. verbi δουπέω, sonitum edo. Th. δοῦπος, ου, ὁ, sonitus.

Δοῦπος, ου, ὁ, sonitus. q. a δέος, timor, & ἴπω, facio, quia terrificus. vel a δεινὰ, & ἔπω, loquor, sono. vel a δέος, τὸ, metus, & ὄψ, vox, quod metum audientibus incutiat. vel a δέος, & ποιῶ, facio. hinc δουπέω, sonitum edo.

Δοῦρα, ligna, acc. plur. pro δούρατα, per apocopen, & hoc pro δόρατα, a δόρυ, δόρατος, τὸ, hasta, lignum. δοῦρας, ατος, τὸ, idem, Jon.

Δοῦρας, ατος, τὸ, Poet. pro δόρυ, navis.

Δοῦρατ', pro δούρατα, ligna.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus. ex δόρυ, τὸ, hasta, & ἠνεκὴς, longus.

Δουρὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρυϊ. a δόρυ, δόρατος, τὸ, hasta.

Δουρικλυτὸς, ου, ὁ, hasta insignis, bellator. ex δόρυ, hasta, & κλυτὸς, clarus. quod a κλύω, audio.

Δουρίκτητος, ου, ὁ, ἡ, pro δορίκτητος, hasta acquisitus. a δόρυ, hasta, & κτάομαι, possideo.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium, a δέχομαι, excipio. Est & δοχὸς, ὴ, ὸν, capax. ab eodem them.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. a δέχομαι, capio. fut. δέξομαι.

Δοχμὸς, ῦ, & δόχμιος, ου, ὁ, obliquus. q. a δέχομαι, capio. obliqua enim, & curva facile prehenduntur, & tenentur. inde δοχμόω, incurvo, f. ώσω. a. 1. part. pass. δοχμωθεὶς, sese obliquans.

Δοχμωθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. vide in δοχμὸς, ῦ, ὁ, obliquus.

Δόω, do, inusitat. pro δίδωμι, do.

Δ Ρ.

Δράβη, ης, ἡ, herbæ nomen, Orientale nasturtium.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus: rapina: donarium. Plut. in Publ. δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. Thema δράσσω, seu δράττω, f. ξω, prehendo.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, manipulos colligo. a δράγμα, ατος, τὸ, manipulus.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. a δαρθάνω, dormio fut. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω. fut. 2. δραθῶ, per metathesin. aor. 2. ἔδραθον.

Δραίην, fugerem, aor. 2. opt. activ. ab ἔδρην, verbi inusitati δρῆμι, quod a διδράσκω, fugio. Th. δράω, fugio.

Δραίνω, idem ac δράω, fugio, facio.

Δρᾶκα, pugillum, acc. sing. a δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δρακεὶς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. pass. vide δράκον, a δέρκω, video.

Δράκον, aspiciebant, pro ἔδρακον, 3. plur. a. 2. act. a δέρκω, video. aor. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. aor. 2. pass. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. a δράκων, draco.

Δράκων, οντος, ὁ, draco, dat. plur. δράκουσι. in f. g. δράκαινα, dracæna, q. a δέρκω, video: quia visu est acuto. f. ξω. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. part. δρακών.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula. inde δραματικὸς, ὴ, ὸν, fabulosus, a, um. Thema δράω, ago.

Δραμεῖν, aor. 2. inf. δραμὼν, όντος, currens, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. med. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Δράμημα, ατος, τὸ, Jon. pro δρόμος, ὁ, cursus.

Δραμῆν, cucurrisse, Dor. pro δραμεῖν, quod a τρέχω, curro.

Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, facere, aor. 2. inf. Dor. pro δρᾶσαι, a δράω, vel δραίνω, idem ac δράω. facio. vel δρᾶναι, fugere, est aor. 2. inf. a δρῆμι, vel διδράσκω, fugio. f. δράσω, & Jon. δρήσω. aor. 2. ἔδρην, ης, a. 2. opt. δραίην, inf. δρῆναι. part. a. 2. δρὰς.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δραξάμενος, ὁ, arripiens, a. 1. part. med. a δράσσομαι, carpo, arripio.

Δραπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus. a δράω, fugio.

Δραπετίδης, ου, ὁ, Dor. pro δραπέτης, ου, ὁ, idem fere ac δραπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus. a δράω, fugio.

Δραπὼν, όντος, όν, a. 2. part. act. a δρέπω, decerpo. f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

Δράσσω, seu ἄττω, q. δράω. ὅσσω, facio, ut quid mihi prope sit, prehendo, manu arripio. fut. ξω. δράσσομαι, seu ἄττομαι, carpo. fut. δράξομαι. aor. 1. med. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. imper. δράξαι, & in plur. δράξασθε. perf. pass. δέδραγμαι. inde δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus.

Δρήστης, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro δρέτης, ου, ὁ, servus, qui e conspectu nostro aufugit. δραπέτης, ὁ τὸ δρᾶν, ὁ ἐστι δρᾶν, ἐπιτηδευθεὶς δοῦλος, τουτέστι ὁ ἀποδράς.

Δρηστὴρ, ῆρος, pro quo & δρατὴρ, famulus, minister. Th. δράω, fugio.

Δρατὸς, & δαρτὸς, ὁ, excoriatus, a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma, monetæ, & ponderi nomen. q. a δράττω, pugnum impleo. inde δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii est.

Δράω, f. άσω, facio, ministro, fugio. inde δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula. δραστὴρ, ῆρος, ὁ, acer, strenuus.

Δρέμω, inusit. curro, pro quo receptum est τρέχω. a δράω, fugio.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. acc. plur. δρεπάνας, δρέπανον, ου, τὸ, falx. a δρέπω, seu δρέπομαι, decerpo, carpo.

Δρέπω, ψω, decerpo, colligo. δρέπομαι, idem

q. περὶ δρῦν ἔχω, i. e. circa quercum, scil. succidendam, operor. hinc δρέπανον, & δρεπάνη, ης, ἡ, falx.

Δρεψάμμεναι, Æol. pro δρεψάμεναι, Dor. pro δρεψάμεναι, αἱ, nom. pl. fut. 1. part. med. f. g. verbi δρέπω, f. ψω, decerpo.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Jon. pro δραπέτης, fugitivus.

Δρήσας, ὁ, faciens. aor. 1. par. act. Jon. a δράω, facio. f. άσω.

Δρησμὸς, ῦ, ὁ, Jon. pro δρασμὸς, fuga. Them. δράω, fugio.

Δρῖλος, ου, ὁ, lumbricus. Puta a δέρω, quia lævis, quasi excoriatus.

Δριμεῖα, ας, ἡ, acris gustu, gravis, molesta, a δριμὺς, asper.

Δριμὺς, εῖα, ὺ, acri gustu, vel sapore, asper. hinc δριμύτης, acrimonia. Forte a δρῦς, quercus, cujus fructus asperi saporis; seu potius a δέρω, quia τὸ δριμὺ, asperum, velut excoriat linguam.

Δρίον, ου, τὸ, locus arboribus consitus, a δρῦς, arbor.

Δροίτη, ης, ἡ, solium, alveus balneatorius. a δρῦς, arbor, quod ex quercino ligno fiat.

Δρόμος, ου, ὁ, cursus. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. m. δέδρομα.

Δρόσος, ου, ἡ, ros. δρόσοι, αἱ, lacrymæ. q. ῥόσος, a ῥέω, fluo, vel q. a δραίνω, quia cito evanescit. a δράω, fugio. hinc δροσερὸς, ᾶ, ὸν, roscidus. δροσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Δροῦγγος, ου, ὁ, cohors, & globus militum, drungus. vide Latin. Etymol.

Δρουσίλλα, ας, ἡ, nomen mulieris. a Druso.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, qui quercuum satis habet.

Δρύαντα, accus. sing. a Δρύας, αντος, ὁ, nomen viri. q. a δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρύϊνος, ου, ὁ, quernus. Th. δρῦς, quercus.

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, sylva querna, nemus. item δρυμὸν, ῦ, τὸ, idem. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμοὺς acc. pl. a δρυμὸς, nemus.

Δρυπέπης, εος, ἡ, oliva, druppa. a δρῦς, & πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρύπτω, f. ψω, lacero, lanio. perf. δέδρυφα inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus. q. a δρῦς, arbor. arbores enim, dum decorticantur, lacerantur. Vel potius a δρέπω, carpo.

Δρῦς, υὸς, ἡ, quercus, quævis arbor. in accus. δρῦν. hinc δρύον, ου, τὸ, nemus. & in plur. δρύα, inde δρύϊνος, ου, ὁ, quernus. δρυμὸς, ῦ, ὁ, sylva querna. q. a δέρω, excorio. est enim cortex usui βυρσοδέψαις, coriariis, alutariis.

Δρυάδες, & ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Nymphæ. χαμαίδρυος, υος, & χαμαίδρυψ, υπος, ἡ, quercus humilis.

Δρυτόμος, ου, ὁ, ἡ, per apocopen pro δρυοτόμος, quercuum, vel arborum incisor. a δρῦς, ὁ, quercus, vel arbor, & τέμνω, seco.

Δρύφακτος, sepes. q. δρυόφρακτος, a δρῦς, quercus, & φράσσω, quod e quercinis stipitibus fiat.

Δρῷμι, pro δρῴην, seu δράοιμι, præs. opt. verbi δράω, facio.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. plur. part. quorumdam usurpare pro tertiis personis imperat. præs. temporis, plur. numeri.

Δρῶπαξ, ακος, ὁ, dropax, medicamenti species ad evellendos pilos. q. a δρέπω, carpo.

Δ Υ.

Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. a δῦμι, vel δύω, subeo. f. δύσω. p. δέδυκα. a. 2. inf. δῦναι.

Δὺ, pro δύο, duo.

Δύεται, 3. sing. ind. pass. a δύομαι, & δύω, subeo.

Δύη, ης, ἡ, infortunium, labores, strages, ærumna. q. a δύω, occido, mergor. vel a δέω, ligo.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. verbi δύω. vide δῦ.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, aor. 2. inf. a δῦμι, vel δύω, subeo.

Δύνε, pro δύνει, Jon. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύνω, subeo. idem ac δύω.

Δύνα, Dor. per apocopen pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, potes, 2. sing. præs. verbi δύναμαι, possum.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο. a δύναμαι, possum.

Δύναμ', pro δύναμαι, possum.

Δύναμαι, σαι, ται, possum, valeo, æstimo. in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο. Attic. pro ἐδυνάμην, f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἠδυνήθην, ης, η, Attic. pro ἐδυνήθην. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, tanquam a δυνάζομαι. Ducamus a δυνὸς, pro valido, & perito, vel a δύω, subeo, quod validus laborem, & onera quasi subeat. Hinc δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis. δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens. idoneus, possibilis. δυνάστης, ου, ὁ, dominus, primas. δυναστεία, ας, ἡ, imperium, ditio. ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, impossibilis. καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Δυνάμει, dat. sing. a δύναμις, εως, ἡ, potentia. αἱ δυνάμεις, miracula, virtutes, potestates. Th. δύναμαι, possum.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Δυνάμεσθα, pro δυνάμεθα, Poet. 1. plur. præs. δύναμαι, possum.

Δυναμόω, confirmo, roboro. f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præs. pass. δυναμόομαι, οῦμαι. inde part. δυναμούμενος, ούμενος, corroboratus. ab eodem Them.

Δύνασαι, 2. sing. præs. a δύναμαι, possum.

Δυνασθῆναι, potuisse, aor. 1. inf. verbi δύναμαι, possum.

Δύνασις, εως, ἡ, Poet. pro δύναμις, potentia. Th. δύναμαι, possum.

Δυναστεία, ας, ἡ, imperium. δυνάστης, ου, ὁ, dynasta, dominus. ab eodem them.

Δυναστεύοντας, acc. plur. part. præs. a δυναστεύω, sum princeps. f. εύσω. Th. δύναμαι, possum.

Δυνατέω, potens sum. f. ήσω. p. δεδυνάτηκα. ejusdem thematis.

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens. δυνατός εἰμι, idem ac δύναμαι, possum. δυνατὸν, & τὸ ἐκ δυνατοῦ, quod fieri potest. δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος.

Δῦνε, ingressus est, imperf. Jon. a δύνω idem ac δύω, subeo.

Δυνέαται, possunt, Jon. pro δύνανται, 3. pl. præs. δύναμαι, possum.

Δύνῃ, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται. a δύναμαι, possum.

Δύνηαι, Jon. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνηθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. sub. pass. a δύναμαι, possum.

Δυνήσεαι, Jon. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. med. δυνήσομαι. inde part. δυνησόμενος, a δύναμαι, possum.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. a δύνω, occido.

Δύνουσ', pro δύνουσι, ingrediuntur, 3. pl. præs. δύνω, ingredior.

Δύντα, occidentem. accus. sing. aor. 2. part. a δὺς, δύντος. Th. δύνω, vel δῦμι, subeo.

Δύνω, δύω, vel δῦμι, subeo, ingredior, occido: induo. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν, υς, υ, a. 2. inf. δῦναι. perf. act. δέδυκα. perf. pass. δέδυσμαι. hinc δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus Solis. δύσις, εως, ἡ, idem. ἀναδύω, emergo. ὑποδύω, subeo. ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum.

Δύο, vel Att. δύω, duo. genit. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν. dat. plur. δυσὶ. q. a δαίω, divido. Prima divisio fit per binarium. Hinc δυϊκὸς, ῦ, ὁ, dualis. δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. δοιάζω, dubito.

Δυόμαι, Poet. pro δύω. ex Th. δυέω, pro δύω, subeo.

Δύπτω, aquas subeo. a δύω, subeo, mergo.

Δὺς, particula in compositione, pro ægre male, infeliciter. ut δυσάρεστος, & pro α privante, morosus. a δύη.

Δύσαβος, ου, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ. infelix puber. ex δὺς, infeliciter, & ἥβη, pubes.

Δυσαέος, graviter spirantis, gen. sing. a δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ. ex δὺς, ægre, & ἄω, vel ἄημι, flo, spiro.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, subeo. f. σω. p. δέδυκα. aor. 1. ἔδυσα. aor. 2. ἔδυν.

Δυσαλὴς, Esai. 28. vers. 8. ἀπόλλυμαι. Hes. δίσαλα, ἀκάθαρτα. legam δυσαλῆ. vide Martini Cadmum. Duco a δύση, & ἅλω, est φύρω, misceo. Possit & esse δυσαλὴς, quale mare salsum: ab ἁλὶ, sale. Apud Hesych. est δυσαλέος, δυσπνοέστατος. Id a δὺς, & ἄω, spiro.

Δυσαντεῖ, dat. sing. a δυσαντὴς, έος, ὁ, ἡ, sinistri occursus. ex δὺς, ægre, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix. ex δὺς, ægre, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato, ex δὺς, infeliciter, & ἀριστοτόκος, quæ optimos parit. quod ab ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, bonus, & τίκτω, pario. præt. m. τέτοκα.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis portatu. ex δὺς, ægre, & βαστακτὸς, portabilis, a βαστάζω, porto.

Δύσεαι, induas, aor. 1. sub. med. Jon. pro δύσῃ, verbi δύω. f. δύσω, induo.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ, ἡ, difficilis spei. ex δὺς, ægre, & ἐλπὶς, spes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, dysenteria. ex δὺς, ægre, & ἔντερον, ου, τὸ, intestinum, quod ab ἐντὸς, intus.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ, vix emendabilis. ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, ῆ, ὸ, rectus.

Δύσεργος, ου, ὁ, piger, ad faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.

Δύσερις, ιδος, ὁ, ἡ, in contentione difficilis, morosus, ricosus. ex δὺς, ægre, & ἔρις, lis.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ, ἡ, explicatu difficilis. ex δὺς, ægre, & ἑρμηνεύω, interpretor. quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Δύσερως, ωτος, ὁ, ἡ, infelix in amore. ex δὺς, infeliciter, & ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, se condit, 3. sing. præs. verbi Poet. δύσομαι, a f. 1. med. δύσομαι, verbi δύω, mergo, subeo.

Δύσετο, & δύσετο, imperf. Jon. a δύσομαι, Poet. verbo. Th. δύω, subeo.

Δυσηλεγέες, αἱ, ægre, molestæ, nom. plur. a δυσηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, molestus, gravis, quod ex δὺς, ægre, & ἀλέγω, curo, f. ξω. q. δυσαλεγής. vel, ut alii volunt, a λέγω, cubare facio.

Δυσηπίστουν, imperf. verbi δυσαπιστέω. fut. ήσω. ex δὺς, ægre, & ἀπιστέω, non credo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Δυσηχὴς, έος, ὁ, ἡ, horrisonus. ex δὺς, ægre, male, & ἦχος, sonus.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus. ex δὺς, ægre, & θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανατέω, ῶ, iniquo animo mortem ferre. ex δὺς, ægre, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυσθυμέω, Jon. pro ἀθυμέω, animum despondere ex δὺς, ægre, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Δυσὶ, duobus, dat. plur. a δύο, duo.

Δύσις, εως, ἡ, occasus, acc. δύσιν, a δύω, subeo.

Δυσκαταμάθητον, vix intelligibile. ex δὺς, ægre, & καταμανθάνω, pernosco. quod ex κατὰ, & μανθάνω, disco.

Δύσκον, imperf. Jon. verbi Poet. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, raucus. ex δὺς, ægre, & κέλαδος, ου, ὁ, sonus, vox.

Δυσκλεὴς, έος, ῦς, ὁ, ἡ, inglorius. ex δὺς, ægre, & κλέος, gloria. Th. κλέω, celebro.

Δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus, hinc δυσκόλως, difficulter. ex δὺς, ægre, & κόλον, ου, τὸ, cibus.

Δύσλοφον, onerosum cervici. ex δὺς, ægre, & λόφος, ου, ὁ, cervix in jumentis.

Δυσμενέεσσι, inimicis, dat. pl. a δυσμενὴς inimicus, hostis.

Δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, infestus, hostis. acc. δυσμενῆ, malevolum. hinc adv. δυσμενῶς. ex δὺς, ægre, & μένος, εος, τὸ, animus.

Δυσμεταχείριστος, ὁ, ἡ, tractatu difficilis. ex δὺς, ægre, & μεταχειρίζομαι, administro. Th. χεὶρ, ὸς, manus.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, proprie Solis occasus. Th. δύνω, subeo.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, memoratu difficile. ex δὺς, ægre, & μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recordor.

Δύσμορε infelix, vocat. sing. a δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtigit. a δὺς, ægre, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσμορφίη, Jon. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δυσνόητος, ου, ὁ, ἡ, difficilis intellectu. ex δὺς, ægre, & νοητὸς, intelligibilis. quod a νοέω, cogito.

Δυσνομίη, ης, ἡ, Jon. pro δυσνομία, mala legum institutio, licentia. ex δὺς, & νόμος, ου, ὁ, lex. quod a νέμω, tribuo. f. νεμῶ. aor. 1. ἔνειμα. præt. med. νένομα.

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ, ἡ, ascensu difficilis. ex δὺς, & παίπαλα, loca prærupta.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, qui lucta difficulter superari potest. Ex δὺς, ægre, & πάλη, ἡ, lucta.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infelix Paris.

Δυσπέμπελος, ου, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. ex δὺς, ægre, & πέμπω, mitto. fut. ψω. p. πέπομφα.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, adversitas.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, adversitas. ex δὺς, ægre, & πέτω, cado, pro πίπτω.
Δυσπραξία, ας, ἡ, res adversæ. ex δὺς, ægre, & πράττω, f. ξω, facio.
Δύσριγος, ὁ, ἡ, frigoris impatiens. ex δὺς, ægre, & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.
Δῦσον, induere, Poet. pro δῦσαι, Jon. pro δύσου, ἴσθι, præs. imperat. med. verbi δύσομαι, η, εται, & Poet. δύσεται. imperf. ἐδυσόμην, ου, ετο, quod præsens formatum est a fut. 1. med. verbi δύω, seu δυνω, induo.
Δυσσομενάων, gen. plur. Æol. f. g. pro δυσομενῶν, præs. pass. verbi δύσομαι, mergor. Th. δύνω, subeo.
Δύσσοος, ου, ὁ, infelix, æger. Th. σόος, ὁ, salvus.
Δύστανος, Dor. pro δύστηνος, ου, ὁ, infelix, miser.
Δύστηνος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miser, ex δὺς, male, & στένω, gemo. aut secundum alios, ex δὺς, male, & στένω, quod male flet. Th. ἵστημι, sto.
Δυστήρητον, ου, τὸ, observatu difficile. ex δὺς, ægre, & τηρέω, servo:
Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. verbi δυστοκέω, difficulter pario. f. ήσω, & ήσω. ex δὺς, ægre, & τόκος, ου, ὁ, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.
Δύστρος, ου, ὁ, mensis sextus apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιὼν. Sextus nempe ab eo, qui dicitur ὑπερβερεταῖος. δύω est induo, & Martio incipit terra indui decore suo, violis. floribus.
Δυστυχέστατος, ου, ὁ, infelicissimus, superl. a δυστυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, infelix. quod ex δὺς, male, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.
Δυστυχέω, infelix sum, f. ήσω. p. m. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος, ὁ, ex δὺς, male, & τύχη, fortuna. quod a τυγχάνω, sum.
Δυστύχημα, ατος, τὸ, afflictio. dat. plur. δυστυχήμασι. a δυστυχέω, infelix sum.
Δυστυχία, ας, ἡ, adversitas. a δυστυχέω, infelix sum.
Δυστυχοῦντας, acc. plur. part. præs. δυστυχοῦσι, 3. plur. ind. præs. a δυστυχέω, infelix sum.
Δύσφαμον. ου, τὸ, Poet. & Doric. pro δύσφημον, τουτέστι ἡ δυσφημία, infamia, dedecus. Th. φάω, dico.
Δυσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum. a δύσφημος. ου, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus. ex δὺς, male, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.
Δυσφήμοιο, ominosi, gen. sing. Jon. a δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, mali ominis, ex iisdem Them.
Δύσφορος, ου, ὁ, ἡ, difficilis latu, gravis, molestus. ex δὺς, ægre, & φέρω, fero.
Δύσφρονα, ων, τὰ, molestæ curæ, quas Hesiodus δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, mens.
Δυσφρονέων, præs. part. act. a δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero. ex δὺς, ægre, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo. acc. pl. δυσφροσύνας. ex δὺς, male, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Δυσχείμερος, ου, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis. ex δὺς, male, & χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, qui difficulter subigitur, & capitur: ferus, intractabilis. In superl. δυσχειρωτότατος. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Δυσχεραίνω, moleste fero, gravor. f. ανῶ. in 3. plur. præs. ind. δυσχεραίνουσι. acc. plur. part. præs. δυσχεραίνοντας, a δυσχερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, difficilis, odiosus, ex δὺς, & χεὶρ, ἡ, manus.
Δυσχερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, difficilis, molestus. in compar. δυσχερέστερος, ου, ὁ, vide in δυσχεραίνω, moleste fero, gravor.
Δυσῶδες, εος, τὸ, fœtidum. hinc δυσωδία, ας, ἡ, malus odor. ex δὺς, male, & ὄζω, odorem reddo. f. ὀζήσω, p. m. ὦδα, & Att. ὄδωδα.
Δυσώνυμος, ου, ὁ, infaustus, inauspicatus. ex δὺς, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Æol. ὄνυμα, Poet. ὄνυμα.
Δυσωπία, vitiosus pudor; pudor. qui nos obtueri non sinit eum, qui aliquid a nobis postulat. a δὺς, & ὢψ, vultus, verecundia: Hinc δυσωπέω, δυσωπίᾳ afficio, visum perstringo pudore, hæreo, suspicor.
Δυσωπικὸς, ῆ, ὸ, gravis. acerbus.
Δυσωπικῶς, graviter, vel suspiciose.
Δυσωρήσονται, 3. pl. f. 1. m. a δυσωρέω, difficulter custodio. a δύσωρος, custoditu difficilis. ab οὖρος, ου, ὁ, custos.
Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δύνω, vel δύω, subeo.
Δυτικὸς, ῆ, ὸ, occidentalis. δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam solent.
Δύω, Poet. pro δύο, duo, genit. dual. δυοῖν, & in f. δυῶν. dat. δυσί. Est & δύω, mergo.
Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, qui duodecies currit, vel cursum conficit.

Δυωδεκάμηνος, duodecim mensium. δυωδεκάμηνος τέλος περήσας, id est, annuum magistratum transigens, ex δυώδεκα, duodecim, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.
Δυωδεκάτη, ης, ἡ, duodecima, & in m. g. δυωδέκατος, duodecimus, δυωδεκαταῖος, ου, duodecimus, & duodecim annorum. ex δύο, & δέκα, decem.
Δυῶν, Attic. & Jon. pro δυοῖν, duorum, gen. dual. a δύο, duo.

Δ Ω.

Δῶ, domum, per apocopen pro δῶμα, ατος, τὸ, a δέμω, struo.
Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. a δίδωμι, do.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, ἄκλιτον, ex δέκα, decem, & δύο, duo.
Δωδεκάγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ex δώδεκα, duodecim, & κάμπτω, flecto.
Δωδεκαταῖος, ὁ, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abest.
Δωδέκατος, η, ον, duodecimus. ex iisdem them.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus. quasi δώδεκα φυλαί.
Δωδώναθεν, adverb. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης. ex Dodone. Quid
Δωδώνη sit, vide Stephan.
Δωδώνη, ης, ἡ, Dodone. nomen proprium.
Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, aor. 2. opt. act. a δίδωμι, do. aor. 2. ἔδων.
Δώησι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. a δῷς, & Jon. additur σι. Sin vero sit δώῃσι, erit 3. sing. sub. a δῶ, δῷς, δῷ, & Jon. δώῃσι. pro δῶ, δῷς, δῷ. a δίδωμι, do.
Δῶκ', vel δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per apocopen Poet. a. 1. sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. aor. 1. verbi δίδωμι, do.
Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ὁ, servus.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus, contracte pro δόμημα. pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. hinc δωμάτιον, ου, τὸ, tectum, domuncula, cubiculum. Th. δέμω, extruo. p. m. δέδομα.
Δῶναξ, ακος, ὁ, Dor. & Poet. pro δόναξ, arundo.
Δώομεν, per Systolen pro δώωμεν, Poet. pro δῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. a δίδωμι, do.
Δῶρ, pro δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ου, τὸ, donum.
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum. δωρεὰν, q. κατὰ δωρεὰν, adverb. gratis, immerito. Th. δῶρον, donum.
Δωρέομαι, οῦμαι, & Poet. δωρέω, ῶ, dono, largior. f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐδωρησάμην, a
Δώρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium, ejusdem them.
Δωρητὸς, ῆ, ὸ, muneribus placabilis, seu corruptus. a δῶρον, ου, τὸ, donum, beneficium, munus.
Δωριάζειν, Dorice loqui. Poet. pro Δωρίζειν, quod a Δώριος, vel Δωρικὸς, Doricus. Dicitur & Δωρὶς, ίδος, ὁ, idem. Δωριεῖς, Att. pro Δωριέες. Tum. Δώριος, ία, ον, Poet. pro Δωρικὸς, Doricus, a, um. Et Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.
Δωρὶς, ίδος, ἡ, Doris, nomen mulieris.
Δωρίσδω, Dor. δωρίζω, loqui Dorice.
Δωροδοκέω, f. ήσω, donis inhio, munera capio. acc. plur. part. præs. δωροδοκοῦντας. ex δῶρον, ου, τὸ, donum, & δέχομαι, capio.
Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, sordes. inde δωροδόκος, ου, ὁ, munerum acceptor, donis inhians. ab iisdem them.
Δωροκοπέω, munera parva offero. quod a κόπτω, pulso. Sonat, tanquam munere, pulso, seu cædo. Syrach. 35. 11.
Δῶρον, ου, τὸ, donum, q. a δόω, do. vel a δῶμα, & ὄρω, excito. Beneficium in nos collatum ad easdem amoris, vices rependendas excitat. hinc δωρεὰ, ᾶς, ἡ, idem. δωρεὰν, gratis, adv. ἄδωρος, ου, ὁ, ἡ, donorum expers: item qui non donat. ἀντίδωρον, ου, τὸ, donum dono relatum. Est & δῶρον, palmus minor, sc. quatuor digiti.
Δῶρος, ὁ, Dorus, filius Xuthi, a quo Δῶρον oppidum, & inde Δωριεῖς, Dores, Dorienses.
Δωροφάγος, ου, ὁ, qui devorat dona ex δῶρον, donum, & φάγω, edo.
Δωροφόρος, ου, ὁ, Poet. qui dona fert alicui danda. Ex δῶρον, donum, & φέρω, fero.
Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, dono.
Δὼς, ἡ, donum, indeclinabile, Poet. idem ac δόσις. Th. δίδωμι, do.
Δωσέομαι, Dor. pro δώσω, fut. 1 ind. act. a. δίδωμι, do.
Δώσῃ, tradat, 3. sing. aor. 1. sub. act, Poet. pro δῷσι, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Δώῃσι, Jon. pro δῷ, 3. sing. aor. 2. sub. Sin absque ι, est 3. plur. ejusdem temporis verbi δίδωμι. do.
Δωσεῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. plur. f. 1. verbi δίδωμι, do.
Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejusdem verbi δίδωμι, do.
Δώσω, f. 1. act. a δίδωμι, do. Sic δώσουσ', pro δώσουσι, plur. f. 1.
Δώτῃ, datori, dat. sing. a δώτης, ου, ὁ, dator; sed usitatius δοτήρ. Them. δίδωμι, do.
Δωτῆρες, ἡ, nom. pl. a δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator. ab eodem them. δίδωμι, do.
Δωτινάζειν, dona colligere, & accipere. a δωτίνη, donum.
Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. a δωτίνη, donum.
Δωτίνη, ης, ἡ, munus, proprie quod consumitur: ut vinum, vestis. Th. δίδωμι, do.
Δωτίνῃσι, donis, dat. plur. Jon. a δωτίνη, ης, ἡ, ejusdem them. δίδωμι, do.
Δώτορες, οἱ, nom. plur. a δώτωρ, ορος, ὁ, dator. a δίδωμι, do.
Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.
Δώωσ', pro δώωσι, dedissent, per epenthesin Jon. & Poet. pro δῶσι, 3. plur. a 2. sub. a δίδωμι, do.

E.

E Nota quintæ apud Græcos litteræ, signum etiam numeri quinarii. Tum & ε Æol. in multis pro ο.
Ἒ, he, dolentis particula, quæ geminari solet. Item ἓ, se, pronomen accusativi casus, ab οὗ, οἱ, sui, sibi. inde ἑὸς, ἑή, ἑόν, suus. σφέτερος, σφωΐτερος, & σφέτερος, ου, ὁ, idem.
Ἔα, Jon. & Poet. eclasi ἦα, pro ἦν, imperf. verbi εἰμί, sum. Est & ἔα, sinebat, imperf. vel præs. imperat. pro ἔαε, remitte, verbi ἐάω, sino. est & ἔα, vah, ah, adverb. querentis. Significat & ἑὰ, & ἑᾶ, sua bona, peculium: ex ἑὸς, suus, vide ἓ, se.
Ἐᾷ, concedit, 3. sing. præs. ab ἐάω, sino. f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ῃς, ῃ. p. p. εἴακα.
Ἐάαν, sinit, Poet. pro ἐᾷ. per pleonasmum τοῦ α.
Ἔαγα, ας, ε, fregi, Att. pro ἦγα, p. m. verbi ἄγνυμι, seu ἄγω, frango. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & ἔαγα. p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἆξα, & ἔαξα. a. 2. pass. ἄγην, & ἐάγην.
Ἐάγην, fractus sum, Att. pro ἄγην, a. 2. pass. ejusdem verbi. hinc a. 2. part. pass. ἐαγείς. inf. ἐαγῆναι.
Ἔαδα, ας, ε, demulsi, pro ἧδα, præt. med. Att. seu Jon. dipthongi resolutione, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. præt. part. med. ἑαδὼς, pro ἡδώς. sic in aor. 2. ἔαδον, pro ἅδον, Æol. ἔϝαδον.
Ἑαδότα, placentem, pro ἡδότα, p. m. part. acc. vide ἔαδα.
Ἔακα, permisi, pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, sino. f. σω.
Ἔαλη, convolutus est, involvit se, occultavit se. Att. vel Jon. diphthongi resolutione, pro εἴλη, a. 2. pass. Jon. ἐάλην. unde part. ἀλείς, έντος. Aut ab ἀλέω, declino, vito. aut ἔαλη per Metapl. pro ἑάλω, quod est Att. pro ἥλω, ab ἥλων, aor. 2. verbi ἁλίσκω, capio. Alii legunt ἐάλη, Attic. seu Jon. pro ἥλη, verbi ἀλέομαι, declino. a. 2. part. ἀλείς.
Ἑάλωκα, captus sum, Att. pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. aor. 2. ἑάλων, aor. 2. part. ἁλούς. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. inf. pass. ἁλῶναι.
Ἑάλων, cepi, Att. pro ἥλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἑάλωκα. præt. autem, & a. 2. passive sumuntur.
Ἐὰν, si, conjunctio connectiva construitur cum sub. & opt. Ex εἰ, & ἂν, pro ἐὰν, quæ sæpe sunt μόρια δυνητικὰ, particulæ potentiales, & sæpe postponuntur, ut εἶπον ἂν, dixissem. quandoque deest ἂν. sed rarius præponuntur, ut ὃς ἐὰν, quicunque. ἐάν τις, si quis. ἐὰν μὴ, nisi, &c.
Ἑάνδανον, placebam, imperf. Attic. & Jon. pro ἥνδανον, εα, pro η, verbi ἁνδάνω, placeo.
Ἑανὸς, ῆ, ὸ, indutu pulcher, tenuis, subtilis. adject. proprie peplus. ab ἕω, seu ἕννυμι, induo. Aliquando de stanno dicitur, & tum est fusilis, quasi ῥευστὸς, a ῥέω, fluo. Tum etiam substantive usurpatur, & epitheton adjungitur, ἑανὸς νεκτάρεος, vestis nectarea. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, seu pro ἱμάτιον, sæpe enim epitheta ponuntur pro suis substantivis.
Ἕαται, Att. vel Jon. pro ἧνται. & ἕατο, pro ἧντο, ab ἧμαι, sedeo.
Ἔαξα, fregi, a. 1. Att. pro ἆξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. vide ἔαγα.

Ἐάρ,

Ἔαρ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ, q. ab ἔω, mitto, quod verno tempore terra flores emittat. ἐαρινὸς, ἦ, ὸν, vernus, & per epenthesin εἰαρινὸς. ἔαρ sumitur etiam pro sanguine, & pinguedine.

Ἐαρινὴ, ῆς, ἡ, f. g. ab ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Th. ἔαρ, ver.

Ἐαροτρεφὴς, ὁ, ἡ, vere nutritus; vernus. ex ἔαρ, ver, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Ἐᾷς, sinis, 2. sing. ind. præs. verbi ἐάω, sino. Tum ἔασ', pro ἔασε, permisit, a. 1. Jon. ejusdem verbi. Ἑάς, suas, pro ἅς.

Ἔασε, Attic. pro ἦσε, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, placeo. vide ἅδω.

Ἐάσαμεν, sivimus, 1. plur. a. 1. Jon. sed ἐάσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, sino. f. ἐάσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Ἐάσετε, 2. plur. fut. 1. act. ἐάσῃς, sinas, 2. sing. a. 1. sub. ab ἐάω, sino.

Ἔασκε, dimittebat, imperf. Jonic. pro εἴα, verbi ἐάω, sino.

Ἔασι, Jon. pro ἔασιν, Poet. pro εἰσὶ, sunt, ut πάρεασι, Jon. pro πάρεισι, ab εἰμὶ, sum.

Ἐάσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi ἐάω, sino. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ἔασσα, ας, Dor. pro οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum.

Ἕαται, & ἕατο, Jon. pro ἧνται, & ἧντο, ab ἧμαι, sedeo, quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem: ab inusit. ἕω, sedeo.

Ἔατε, Jon. pro ἦτε, 2. plural. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐατέον, sinendum, verbale ab ἐάω, sino.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contracte αὑτοῦ, ῆς, οῦ, sui ipsius, caret nominativo. Ex ἕο, pro οὗ, sui, & αὐτοῦ, in singulari numero est tertiæ personæ, nec non secundæ. ἀφ' ἑαυτοῦ, a te, &c. In plur. num. est trium personarum, ἑαυτῶν, nostri, vestri, & sui ipsorum.

Ἐάφθην, accensus sum, Att. pro ἥφθην, aor. 1. pass. ab ἅπτομαι, accendor. Vel ἐάφθην, Jon. dialysi pro εἵφθην, a. 1. pass. ab ἕπομαι, sequor.

Ἐάω, sino, permitto. imperf. εἴαον, ων, ας, ας, α, α. f. ἐάσω. a. 1. εἴασα. a. 1. imperat. ἔασον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, αντος, ὁ. perf. εἴακα. q. ab ἔω, mitto.

Ἐάων, bonorum, gen. plur. Æol. pro ἐῶν, ab ἐὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. Alii legendum censent ἑάων, & derivant ab ἐὸς, idem ac εὖς, vel ἠὺς, bonus.

E B.

Ἔβα, Dor. pro ἔβη, venit, ab ἔβην, a. 2. verb. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. Item Laconice pro ἔα, sine, interposito β, ab ἐάω, sino.

Ἐβάδισε, 3. sing. a. 1. act. a βαδίζω, vado. f. ίσω, & Dor. ίξω. Th. βαίνω, eo.

Ἔβαινε, ibat, imperf. act. a βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἔβαλον, ες, ε, jeci, aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. pass. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

Ἔβαν, per syncopen Poet. pro ἔβησαν, 3. plur. aor. 2. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, tingebatur, 3. sing. imperf. pass. a βάπτω, intingo, mergo. f. ψω. p. φα.

Ἐβαρυώπησαν, caligarunt, 3. plur. a. 2. pass. cum duplici augmento. verbi βαρυώπτομαι, quod ex βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e, & ὄπτομαι, video. Alii volunt esse aor. 1. verbi βαρυωπέω, visu sum gravato. ab iisdem thematibus.

Ἔβασον, pro ἔασον, sine, a. 1. imperat. act. interposito β Laconice, ab ἐάω, sino, Lacones dicunt ἐβάω.

Ἐβάστασα, ας, ε, portavi, a. 1. ind. act. a βαστάζω, f. σω, porto.

Ἐβάφην, tinctus sum, a. 2. pass. ἔβαψα, tinxi, aor. 1. ind. act. pro ἔβαπτα, euphoniæ gratia, verbi βάπτω, tingo, mergo. f. ψω. p. βέβαφα.

Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. a βδελύσσομαι, abominor. fut. ξομαι. Th. βδέω, pedo.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ἑβδομάτη, ης, ἡ, Poet. pro ἑβδόμη, septima, ab ἑπτὰ, septem.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta, ἄκλιτον. ab eodem themate.

Ἑβδομηκονταέξ, septuaginta sex. legitur tanquam vox composita ex ἕξ, sex, & ἑβδομήκοντα, septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, adv. septuagies. ab eodem themate.

Ἕβδομος, η, ον, septimus, a, um. Th. ἑπτὰ, septem.

Ἐβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. act. a βεβαιόω, confirmo, f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, α, ὁ, firmus.

Ἐβεβλήμην, ησο, ητο, ictus eram, plusq. perf. pass. a βάλλω, jacio. f. λῶ, perf. pass. βέβλημαι.

Ἔβελος, sive ἔβενος, ου, ebenus, lignum gravissimum.

Ἔβερ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. sc. transiens. Hinc Ἑβραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um.

Ἔβην, ης, η, veni, a. 2. ind. act. a βαίνω, venio. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ἔβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanquam a βάω, verbi βαίνω, venio, ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusdem verbi.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poet. more ex fut. in præsens translatum est. Th. βαίνω, eo.

Ἐβιάσατο, & ἐβιήσατο, per vim ademit, 3. sing. a. 1. med. a βιάω, f. άσω. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Ἐβίω, 3. sing. imperf. act. a βιόω, vivo. f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Thema βίος, ου, ὁ, vita, victus.

Ἔβισκος, ου, ἡ, althæa, malva sylvestris. vide in Ἴβισκος.

Ἐβίων, vixi, a. 2. ind. a βιόω, vivo, vide ἐβίω.

Ἔβλαβον, nocui, a. 2. ind. act. ἐβλάβην, a. 2. pass. a βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλάκευμαι, dissolutus sum, Att. pro βεβλάκευμαι, perf. pass. verbi βλακεύω, socordiæ me dedo. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, piscis quidam omnino inutilis; vel βλὰξ, mollis, delicatus, lascivus.

Ἔβλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, noceo. fut. ψω. p. φα.

Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, οἱ, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω. a. 1. ἐβλάστησα, ας, ε.

Ἔβλαστον, germinavi, a. 2. ind. act. q. a βλαστέω: ut ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, seu ἁμαρτάνω, pecco. Th. βλαστάνω, germino. f. ήσω. p. κα.

Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βλασφημέω, impie loquor. ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.

Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video. f. ψω.

Ἔβλητο, per sync. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. pass. verbi βάλλω, jacio, quasi a βλέω. Nisi quis esse velit imperf. a βλῆμαι.

Ἐβόα, clamabat, 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo, f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi βοηθέω, succurro, auxilior.

Ἔβοσκον, ες, imperf. verbi βόσκω, pasco. f. σω.

Ἐβουλέατο, & ἐβολέατο, Jon. pro ἐβούλοντο, 3. plur. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, consulto. f. σω. Th. βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Ἐβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. a βουλεύω, consulto.

Ἐβουλήθην, volui, a. 1. ind. pass. a βούλομαι, volo. fut. βουλήσομαι. quasi a βουλέω. Th. βούλομαι, volo.

Ἐβούλου, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἑβραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um. Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Hebraica. Alii cum leni scribunt, & ab Ἔβερ, ὁ, nomine viri derivari malunt.

Ἑβραϊστὶ, adverb. Hebraice.

Ἐβράσθην, ebullitus sum, a. 1. pass. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.

Ἔβραχε, pro ἔβρεχε. a βρέχω, madefacio.

Ἔβρεχον, ες, ε, madefeci, a. 2. ind. act. a βρέχω, madefacio. unde aor. 2. pass. ἐβράχην, part. βραχείς. Alii volunt esse imper. a βράχω, crepitum do.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βρέχω, pluo.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. a βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. a βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, frendo.

Ἔβρω, aor. 2. verbi βρώμι, ut ἔδω, ex δίδωμι, do. Exponitur apud Hesych. pro ἔφαγε, ἐβρώθη.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit, a. 1. med. a βοάω, clamo, voco.

Ἔβωσε, pro ἐβόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Hesych.

Ἐβώσθησαν, Jon. pro ἐβοήθησαν, celebres facti sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per crasin pro ἐβοήθητε, 2. plur. a. 1. pass. verbi βοάω, clamo.

E Γ.

Ἐγ ante γ, κ, ξ, χ, est pro ἐν.

Ἐγανώθην, gravisus sum, a. 1. ind. pass. a γανόω, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, εος, τὸ, lætitia.

Ἐγγαγγὶς πέτρα, eadem gemma, quæ γαγγίτης, ab ἐν, & γάγγης, Ganges, quia in Gange nascitur.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem; q. ἐν γαστρὶ μυθούμενος. Vide Ventriloquus in Latino Etymolog.

Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanquam ex ἐγγάω, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, per syncop. & metri causa ἐγγεγάτον. sic ἐγγεγάμεν, pro ἐγγεγάαμεν. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐγγεγύηκα, pollicitus sum, pro ἠγγύηκα. perf. augmento syllabico intrinsecus assumpto, verbi ἐγγυάω, spondeo. f. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἐγγεγυμνασμένος, ὁ, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνὸς, ῆ, ὸν, nudus.

Ἐγγείβατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans. quasi ab ἐγγίστα βαῖνον. vel ἐν τῇ γῇ βαῖνον. Alii censent legendum ἐγγίβατα, ex ἐγγεῖον, vas, & βάτος, simia. Sed velim ἐγγύβατον, τὸ, quod prope veniat; prout disponitur. Vitruv. engibata dicit.

Ἐγγείτονος, ου, ὁ, vicinus. a γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐγγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus. ex ἐν, & γίνομαι, nascor.

Ἐγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. med. ἐγγενόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. ab ἐγγίνομαι, insum, innascor. Th. γίνομαι, nascor. fut. γενήσομαι. aor. 2. med. ἐγενόμην, a. 2. sub. med. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, immineo, accedo, cum dat. item acc. sequente εἰς, ἐπί. imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα. ἐγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἐγγίνεσθαι, Jon. pro ἐξεῖναι, licere, ut pro συμβαίνειν, accidere, contingere, gigni.

Ἐγγισάτωσαν, 3. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, appropinquo.

Ἔγγιστα, adv. proxime, superl. ab ἐγγὺς, prope. comp. ἐγγίων, & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, & ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura, in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, appropinquat. q. ab ἐγγιζόω. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἐγγλύκαινε, dulcedinem affero. q. indulco, γλυκίων, est dulcior, pro γλυκίων, a γλυκὺς, dulcis.

Ἐγγλύφειν, insculpere. a γλύφω, vel γλάφω, sculpo.

Ἐγγόνατον, ου, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum. sic ἐγγώνιον.

Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos. ἐγγόνη, ἡ, neptis. ἔγγονον, foetus. q. ab ἐν, & γόνος, proles, a γίνομαι, nascor.

Ἔγγραυλος, ὁ, piscis ex apuarum genere.

Ἐγγράφω, inscribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. pass. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, scribo.

Ἐγγυαλίξαι, tradere, a. 1. inf. act. ab ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγγυαλίζω, f. ξω. in manus porrigo, infero. ab ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio. Vel a γύαλον, ου, τὸ, manus cavitas.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. med. ab ἐγγυάω, spondeo.

Ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio, fidejussio. q. ab ἐγγὺς, quod sponsor prope sit, & præsto alicui. Vel. q. ἐν γυίοις, in manibus pono. hinc ἔγγυος, ου, ὁ, præs, sponsor, ἐγγυάω, fut. ήσω, spondeo, promitto.

Ἐγγύησα, ας, ε, spopondi, a. 1. Jonic. verbi ἐγγυάω, spondeo. fut. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, sponsor. Th. ἐγγύη, ἡ, sponsio.

Ἐγγύθεν, cominus, prope. ἐγγύθι, idem. regit genit. Poet. pro ἐγγὺς, prope.

Ἐγγυμνάζομαι, exerceor. hinc præs. part. pass. γυμναζόμενος. a. 1. part. med. ἐγγυμνασάμενος. verbi γυμνάζω, exerceo. f. άσω. Th. γυμνὸς, ῆ, ὸν, nudus.

Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ, præs, idem ac ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, sponsor. ex ἐν, & γυῖον, ου, τὸ, manus. hinc ἐγγυάω, spondeo. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἐγγὺς, adv. prope, cum genit. sæpe absolute,

& pro

& pro ἐγγύθεν. compar. ἐγγύτερος, propior. superlat. ἐγγύτατος, proximus. q. ἐν γυίοις, in manibus habeo. hinc ἐγγύθεν, adv. e appropinquo. ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo.

Ἐγεγράφειν, scripseram. plusq. perf. act. verbi γράφω, Attic. pro γράφω, scribo. f. ψω.

Ἐγείναο, genuisti, Ion. pro ἐγείνω, 2. singul. a. 1. med. ἐγειναμην, ω, ατο, verbi γείνομαι, nascor. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγενησάμην, & ἐγεινάμην.

Ἔγειραι, aor. 1. inf. act. ἔγειραι, surge, aor. 1. imperat. med. ab ἐγείρω, suscito. ἐγείρω ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικηφόροις id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

Ἔγειρε, suscitavit, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, suscitet, 3. singul. præs. vel a. 1. sub. ab eodem themate.

Ἐγείρειν τινὶ λιγυρὰν ἐπέων οἶμον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id est præclarum carmen in alicujus laudem scribere, seu canere.

Ἐγείρω, excito, expergefacio, exstruo. f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præs. pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor. perf. pass. ἐγήγερμαι, σαι, ται, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. ἐγέρθητι. a. 1. infin. pass. ἐγερθῆναι. a. 1. part. pass. ἐγερθείς. fut. 1. pass. ἐγερθήσομαι, surgam. a. 1. med. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἔγειραι. præt. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα & cum epenthesi litteræ, ἐγρήγορα. unde part. præt. med. ἐγρηγορώς, ότος, ὁ, vigilans.

Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro ου, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, excito.

Ἐγέλαξε, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασε, a. 1. verbi γελάω, rideo.

Ἐγέλασσε, risit, a. 1. Poet. gemin. σσ, a γελάω, rideo. f. άσω.

Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, onustus sum.

Ἐγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γεννάω, gigno. fut. ήσω. Th. γείνομαι, nascor.

Ἐγέννησα, ας, ε, aor. 1. verbi γεννάω, gigno.

Ἐγενόμην, ου, ετο, & in 3. plur. ἐγένοντο, aor. 2. med. verbi γίνομαι, sum, fio.

Ἔγεντο, factus est, Dor. vel per syncopen pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἐγέρθην, sum experrectus, a. 1. ind. pass. hinc Ion. ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἠγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ind. ἐγερθείς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. plur. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, suscito.

Ἐγερτικός, ου, ὁ, excitabilis. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγερσίνοος, & contract. ἐγερσίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, mentem excitans.

Ἔγερσις, εως, ἡ, resurrectio, excitatio. Th. ἐγείρω, resurgo.

Ἐγηγέρατο, Ion. Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. plural. plusq. perf. pass. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγήγερμαι, σαι, ται, excitatus sum, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. pass. ejusdem verb.

Ἐγήθην, lætatus sum, a. 1. ind. pass. a γηθέω, gaudeo. f. ήσω.

Ἔγημα, ας, ε, nupsi, aor. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanquam a γήμω. Alii tamen per syncopen ex ἐγάμησα, factum ajunt, α in η converso. unde part. γήμας.

Ἐγήρα, pro ἐγήρα, ut ἴδε, pro ἰδέ, a γηράω, insuet. Potest tamen & a γηράω deduci, senesco. Th. γῆρας, αος, τό, senectus.

Ἐγκαίειν, Ion. & Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.

Ἐγκαθαρμόζω, apto, accomodo.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ, ἡ, insidiator, quasi immissus. ab ἐγκαθίημι, immitto. ab ἐν, κατά, & ἵημι, mitto.

Ἐγκαθίζειν θρόνῳ, in solio sedere, pro ἐγκαθίζεσθαι. vide καθίζω.

Ἐγκαίνια, ων, τά, encænia, festus dies, novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν, & καινός, novus. ἐγκαινίζω, innovo.

Ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα ἃ a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι; ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ἐγκανίς, Suidas; Ἐγκανίδες, μέρος τι τῆς πλοίου. ξύλα ἰθυντὰ κατὰ τὸ ζυγόν. Etymol. ἐγκανίδας scribit, & exponit πλαγίας σανίδας, obliquos asseres. Forte παρὰ τὸ ἐγκεντεῖν, quod infigerentur: aut quæ quasi nova subinde fierent tollendo, & reponendo, nisi scribas ἐγκαινίδες.

Ἐγκακέω, fastidio, male in aliquid affectus sum. Hesych. ἐγκακοῦμεν, ὀκνοῦμεν.

Ἐγκαλέω, in jus voco, accuso, cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, ουν. f. έσω, a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. pass. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. ex ἐν, & καλέω, voco.

Ἐγκαλοσκελής, ὁ, qui habet crura in ligno, τὰ σκέλη ἐν ξύλῳ, vinctus numellis.

Ἐγκαναχάομαι, cachinnum emitto. a καναχέω, resono.

Ἐγκαναχέω, cum sonitu infundo. hinc ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. med. καναχή, sonus. Th. ἦχος, sonus.

Ἔγκαρ, αρος, ὁ, cerebrum. ab ἐν & κάρ, pro κάρα, τό, caput, per apocopen. Th. κάρηνον, ου, τό, caput.

Ἔγκαρπος, ὁ, fructum in se habens, gravidus. Th. καρπός, οῦ, ὁ, fructus.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas. ab ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, ου, ὁ, obliquus.

Ἐγκαρσίχολος, ου, ὁ, ἡ, in capite bilem habens, amarus, injucundus, ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, & χολή, bilis.

Ἐγκάς, in profundo. ab ἔγκατος, interior. Th. ἔγκατα, ων, τά, intestina.

Ἔγκατα, ων, τά, intestina. Sic & ἔγκατ', pro ἔγκατα.

Ἐγκαταθῇς, reposueris, 2. person. aor. 2. sub. act, ex ἐν, κατά, & τίθημι, pono.

Ἐγκατακεῖσθαι, insidere. præs. inf. ex ἐν κατά, & κεῖμαι, jaceo.

Ἐγκαταλείπω, desero. f. ψω. p. ἐγκαταλέλειφα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, superstitem reliqui. a. 2. sub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ. ab ἐν, κατά, & λείπω, linquo.

Ἐγκαταμίγνυμι, ες, ει, insero, immisceo. ab ἐν, κατά, & μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Ἐγκατέβα, Poet. & Dor. pro ἐγκατέβη, introivit. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, desero.

Ἐγκάτθετο, condidit, per syncopen pro ἐγκατέθετο. 3. sing. a. 2. med. ab ἐγκατατίθημι, condo. ex ἐν, κατά, & τίθημι, pono.

Ἐγκατίζεσθαι, Ion. pro ἐγκαθέζεσθαι, sedere in aliquo loco. Th. ἕζω, sedeo.

Ἐγκατοικέω, habito, incola sum. f. ήσω. p. ἐγκατῴκηκα. ex ἐν, & κάτοικος, ου, ὁ, ἡ, i[redacted]la. ex κατά, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἔγκατος, ὁ, interior. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. hinc ἔγκατα, ων, τά, intestina.

Ἐγκάψιμος, ὁ, buccella, bolus. ab ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.

Ἔγκειται, 3. sing. præs. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἐγκεκαίνισται, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται, verbi ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω, a. 1. ἐνεκαίνισα. ab ἐγκαίνια, encænia.

Ἐγκεκαλυμμένος, ὁ, occultus, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, occulto. f. ψω. Th. καλύπτω, tego. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nomen proprium Gigantis.

Ἐγκέλλω, insisto, incumbo. ἐγκελλόμαι, ἐγκελσόμαι. Vide κέλλω, appello in portum.

Ἐγκεντρίζω, insero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. aor. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, insitus fui. fut. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι, ex ἐν, & κεντρίζω, pungo, hoc a κέντρον, ου, τό, stimulus. Them. κεντέω, pungo.

Ἐγκεραῶ, immiscere, perturbare, præs. inf. act. a κεράω, seu κεράννυμι, misceo.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum. ex ἐν, & κεφαλή, ῆς, ἡ, caput.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, incaco. ex ἐν, & χέζω. f. έσω, caco, ventris onus depono.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, qui est in usu, quo quis utitur. perf. part. pass. verbi χρήομαι, utor, fut. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκεχειρισμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχειρίζομαι, idem ac ἐνεχυράζομαι, oppigneror. hinc ἐνεχυρασμένος ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ἐχυρός, ά, ὁ, munitus tutus.

Ἐγκισσάω, coitum appeto, concipio. ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν. & κίσσα, ης, ἡ, pica, morbus mulierum prægnantium.

Ἐγκισσόω, hederæ modo convolor, atque plicor. a κισσός, οῦ, ὁ, hedera.

Ἐγκισσήσωσι, 3. plur. a. 1. sub. verbi ἐγκισσάω, coitum appeto, concipio.

Ἔγκλημα, ατος, τό, crimen id, de quo quis accusatur. ab ἐγκαλέω, accuso. Th. καλέω, voco.

Ἐγκλοιόω, circumdo, alligo. Proverb. 6. 21. a κλοιός, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur. Item κλοιοί, manicæ, pedicæ. Th. κλείω, claudo, obsero.

Ἐγκολάπτειν, insculpere. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, intus me vestio, innecto. f. ώσομαι. a. 1. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, ώσθω, 2. plur. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθείς. ex ἐν, & κομβόω, orno. Th. κόμβος, ου, ὁ, nodus ad ornatum. hinc κόμβωμα, ατος, τό, vestitus elegans.

Ἐγκόμβωμα, τό, genus vestis. ab ἐγκομβόομαι, intus me vestio.

Ἐγκονέουσα, ἡ, festinans in, præs. part. f. g. ab ἐγκονέω, f. ήσω. ex ἐν, & κονέω, festino.

Ἐγκονητί, adv. Poet. laboriose, cum labore. ab ἐν & κόνις, ἡ, pulvis.

Ἐγκοπή, ῆς, ἡ, obstaculum, incisio. ex ἐν, & κοπή, sectio. Th. κόπτω, seco.

Ἔγκοπος, ου, ὁ, in quo est labor, laboriosus, ex ἐν, & κόπος, ου, ὁ, labor, quod a κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus, & molestiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, interpello, impedio. fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. præt. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω. scindo, seco, findo.

Ἔγκοτος, ου, ὁ, ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus, substantive ira. ἐγκοτέω, irascor.

Ἐγκρασίχολος, ὁ, piscis ex apuis. sed rejici solet, quia ἐν κάρᾳ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ab ἐγκρατής, ἐος, ὁ, ἡ, compos, qui potitur, superior. quod ab ἐν, & κράτος, εος, τό, robur.

Ἐγκρατεῖς, οἱ, nom. p. ab ἐγκρατής, έος, ὁ, ἡ, continens.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, sum continens. f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab eodem themate.

Ἐγκρατής, έος, ὁ, ἡ, continens, sum superior, nom. plur. ἐγκρατεῖς. hinc adv. ἐγκρατῶς, firmiter. Thema κράτος, εος, τό, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo. f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

Ἐγκρίς, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex simila, & oleo. ab ἐγκεράω, immisceo, vel ἐγκρίνω, admitto, approbo.

Ἐγκροτέοισαι, Doric. pro ἐγκροτέουσαι, ῶσαι, pulsantes, nom. pl. part. præs. f. g. a κροτέω, pulso. Th. κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego. f. ψω, p. ἐγκέκρυφα. aor. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, ὁ, panis subcinericius. ἐγκρυφιάς, ὁ, occultatus in cinere.

Ἐγκτίζειν, in aliquo loco condere. Th. κτίζω, condo.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, circularis, rotundus, vulgaris. ab ἐν, & κύκλος, ου, ὁ, orbis, circus.

Ἐγκύμων, ονος, ονος ἡ, gravida, prægnans. ab ἐν, & κύω, f. σω, uterum fero, sum gravida.

Ἔγκυος, ου, ἡ, gravida, prægnans. a κύω, uterum fero.

Ἐγκυϊσκόμενος, ὁ, præs. part. ab ἐγκυΐσκομαι, in utero gestor. ex ἐν & κυέω, idem ac κύω, uterum fero.

Ἐγκύρσας, αντος, ὁ, illapsus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐγκύρω, incido f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, laudo, præs. part. pass. ἐγκωμιαζόμενος, ου, ὁ. Thema ἐγκώμιον, ου, τό, laus, præconium.

Ἐγκωμιαστικός, ή, όν, Poet. ἐγκώμιος, ία, ον, laudatorius, a, um. ἐγκωμιαστέον, verbale, quod laudandum est. ab eodem them.

Ἐγκώμιον, ου, τό, præconium, laus. hinc ἐγκωμιάζω, laudo, celebro. ab ἐν & κώμη, quia in vicis dicebatur.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, dulcem reddo. Th. γλυκύς, ὁ, dulcis.

Ἔγμεν, per sync. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνων, scivi. Genes. 21. vers. 26.

Ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἔγνων, sapui, sensi, tanquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω, f. 1. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα, a. 1. ἔγνωσα.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ejusdem verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. activ. & in 3. plur. ἔγνωσαν, & ἔγνων, Poet. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. a γνωρίζω, cognosco.

Ἐγνώρισε, notum fecit, a. 1. ind. act. a γνωρίζω. f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώρικα. a γνώριμος, notus, pro γνώσιμος. Th. γνώσκω, cognosco. f. γνώσομαι.

Ἐγνώσθη, vide ἔγνω.

Ἔγνωσμαι, σαι, ται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γιγνώσκω, cognosco.

Ἐγχέ-

Ἐγεγράφατο, scripti sunt, 3. plur. p. 1. pass. ἐγεγράφθε. verbi γράφω, scribo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψε, ας, a. 1. ind. act. a γράφω, scribo.

Ἔγρεο, Att. syncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Jon. pro ἐγείρου, verbi ἐγείρομαι, excitor, pro ἐγείρεσαι, unde imperf. ἠγείρεο, pro ἠγείρου. Them. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορα, ας, ε, vigilavi, præt. med. verbi γρηγορέω, vigilo: vel ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρηγορέω, vigilo. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα, ας, ε. q. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρηγόρθαι, suscitatum esse, Poet. pro ἐγρηγορέναι, pleonasmo τῦ θ, & sync. litterarum ε, & ν, est perf. ind. med. verbi γρηγορέω, vigilo. vide ἐγρήγορα. Eustathius format ab ἐγείρω, perf. ἤγερκα. p. m. ἤγορα, Attic. ἐγήγορα, & pleonasm. litteræ ρ, ἐγρήγορα. unde novum thema ἐγρηγορέω. perf. ἐγρηγόρηκα, pro ἐγρηγόρηκα. hinc pass. ἐγρηγόρημαι, cujus infinit. ἐγρηγορῆσθαι, Æolic. ἐγρηγόρθαι.

Ἐγρηγόρθασι, vigilaverunt. Dor. pro ἐγρηγόρασι, 3. plur. perf. med. vide ἐγρηγόρθαι, a γρηγορέω, vigilo.

Ἐγρηγορτὶ, adv. vigilanter. ab ἐγρηγορέω, vigilo. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήσσω, Poet. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἔγρομαι, Att. syncop. pro ἐγείρομαι, excitor. sic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. activ. verbi γυμνάζω, exerceo. fut. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω, nudo, denudo. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἔγχε, pro ἔγχεα, hastæ. nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, hasta.

Ἐγχείη, ης, ἡ, seu ἐγχείη, hasta, seu peritia hasta certandi, gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, τὸ, hasta.

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus; qui hasta fremit, ac strepitum edit. ab ἔγχος, hasta, & βρέμω, fremo. Hinc & Παλλὰς, Pallas, dicta a πάλλειν, vibrare.

Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epitheton, qui fulmine tanquam gladio solet uti. ab ἔγχος, τὸ, hasta, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Ἐγχειρέω, aggredior. fut. ήσω. p. κα. ἐγχειροῦντες, præs. part. plural. num. ab ἐν, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id, quod aliquis aggreditur. ab ἐγχειρέω, aggredior.

Ἐγχειρίζειν, in manus tradere. Thema χεὶρ, ἡ, manus.

Ἐγχειρίθετος, ὁ, ἡ, in alicujus manu positus. ab eodem themate.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla. q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, quod in limo fundatur. Vox Latina anguilla assonat Græcæ, est certe ut anguis. velim autem ἔγχελυν dici, ab ἄγχειν, & εἰλεῖν, quia flexibilitate sua se colligens in angustum, & constringens provolvitur.

Ἔγχεον, Poet. & Jon. pro ἐνέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, infundo. ab ἐν & χέω. f. χεύσω. fundo.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ, ἡ, & ἐγχεσίμωρος, bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus, ab ἔγχος, εος, τὸ, hasta, & μορέω, laobre affligor. hoc a μόρος, fatum, verso ο in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, qui hastam vibrat, bellicosus. ab ἔγχος, εος, τὸ, hasta. & πάλλω, vibro.

Ἐγχεῦντα, infundentem, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἔγχος, εος, τὸ, hasta, ensis. dat. sing. ἔγχει. dat. plur. ἔγχεσι. q. ab ἔνω, perimo. vel quia ἐνέχεται, manibus tenetur. Vel ἀπὸ τῦ ἐν χερὶ εἶναι, quia est in manibus.

Ἐγχραίνειν, infligere, quod a χραίνω, leviter saucio. Th. χραίνω, coloro.

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Jon. in aliquem incidere. Vide ἐγχριμφθεῖσα.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, ἡ, propinqua, aor. 1. part. pass. f. g. ab ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo. f. ψω.

Ἔγχρισον, άτω, inunge, imperat. aor. 1. act. ab ἐγχρίω, inungo. fut. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, ungo.

Ἐγχρίψας, forte ἐγχρίμψας scribendum aor. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo. fut. ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, cunctor. Th. χρόνος, ου, ὁ, tempus, spatium.

Ἐγχρώσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, quasi ab ἐγχρόω, colore imbuo. ab ἐν & χροιά, ας, ἡ, color.

Ἐγχωρεῖν, licere, fas esse.

Ἐγχώριον, ου, τὸ, domesticum, in eo loco, ubi habitas, pignus, usura. ab ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Ἐγὼ, & Att. ἔγωγε, ego. Dor. ἐγὼν, & ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν, & ἴωγα. Hinc ἐμὸς, ὴ, ὸν, meus. νωΐτερος, α, ον, noster duorum. ἡμέτερος, α, ον, noster.

Ε Δ.

Ἔδαεν, docuit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δάω, disco. hinc ἐδάην, quod vide.

Ἐδάην, novi, seu divisus sum, aor. 2. ind. pass. a δάω, disco, scio, perf. δεδάηκα, q. a δαέω, part. perf. pass. δεδαημένος, perf. m. δέδαα, pro δέδηα, novi. a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, dividebatur, imperf pass. verbi δαΐζω, divido. Thema δαίω, divido, partior.

Ἐδαίσατο, epulatus est, 3. sing. aor. 1. med. verbi δαίνυμαι, epulor. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδακ', pro ἔδακε, 3. sing. aor. 2. act. ἔδακον, ες, ε, verbi δάκνω, rodo, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα.

Ἐδάμασσα, ας, ε, domui, a. 1. act. gemin. σ, Poet. verbi δαμάω, domo. f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, domitus sum, a. 2. indicat. act. a δαμάω, seu δάμνω, vel δάμνημι, domo. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel, ut alii volunt, a δέμω, edifico. perf. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, domabat, 3. sing. imperf. a δαμνάω, pro δαμάω, domo.

Ἐδανὸς, ὴ, ὸν, suavis, ab ἡδὺς, idem, per systolem litteræ η.

Ἔδαρ, & εἶδαρ, ατος, τὸ, esca, ab ἔδω, edo.

Ἔδαρθον, dormivi, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω, dormio. f. 1. δαρθήσομαι, aor. 1. eod. pass. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδαρκον, per metathesin pro ἔδρακον, vidi. a. 2. act. verbi δέρκω, video, cerno. Sic p. m. δέδρακα, pro δέδορκα.

Ἐδασσάμην, ω, ατο, & Poet. δασσάσατο, a. 1. m. hinc, δάσασθαι, a. 1. inf. med. a δαΐζω, idem ac δαίω, divido.

Ἐδασσάμεθ', divisimus, 1. plur. aor. 1. med. pro ἐδασσάμεθα. & in 3. singul. ἐδάσσατο, ejusdem verbi.

Ἐδαφιεῖ, 3. sing. & in 3. plur. ἐδαφιοῦσι, fut. Att. verbi ἐδαφίζω, solo adæquo, pavio. fut. ἐδαφίσω, & Attic. ἐδαφιῶ. præt. ἐδάφικα. quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, solum. Them. ἕζομαι, sedeo. f. ἕδομαι.

Ἐδαφίζω, solo adæquo.

Ἔδαφος, εος, τὸ, solum, pavimentum. ab ἕζομαι, sedeo.

Ἔδαψε, dilaceravit, 3. sing. a. 1. act. a δάπτω, dilanio. f. ψω. p. φα.

Ἔδδεισε, timuit, Poet. pro ἔδεισε. aor. 1. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδοικα, δείδια, & δέδια.

Ἔδε, pro εἶδε, vide.

Ἔδεαι, Jon. pro ἔδῃ, 2. sing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator, ab ἔδω, edo, quia edit ante alium: præfectus epularum.

Ἐδέγμην, per syncopen Poet. pro ἐδεδέγμην, plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδέατο. Jon. pro ἐδέδεντο, ligati fuerant. 3. plur. plusq. perf. pass. verbi δέω, ligo.

Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. perf. med. a. p. m. δέδηα, verbi δαίω, divido.

Ἐδεδίειν, timueram, plusq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δέδια.

Ἐδεδμήατο, Jon. pro ἐδέδμηντο, plusq. perf. pass. verbi δέμω, struo. f. δεμῶ. p. δεδέμηκα, & per syncopen δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, & δείδια.

Ἔδεε, Jon. pro ἔδει, oportebat, imperf. verbi δεῖ, oportet.

Ἐδεήθην, indigui, seu oravi, aor. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanquam a δεέομαι. f. δεήσομαι, oro, & indigeo. Th. δέω, ligo. hinc δεῖ, oportet.

Ἐδέησε, opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus est, impersonaliter.

Ἐδέθην, ligatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi δέω, ligo, perf. pass. δέδεμαι.

Ἔδει, oportebat, imperf. verbi impersonalis δεῖ, oportet. Item ἔδει, comedet, Att. pro ἔδῃ, 2. sing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item ἔδει, ligabit, imperf. verbi δέω, ligo.

Ἐδείδισαν, timuerant, per syncopen pro ἐδεδοίκεισαν, 3. plur. plusq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δείδια. hinc plusq. perf. ἐδεδίειν. Sic ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, 1. plur. plusq. perf. med.

Ἔδειμα, ας, ε, exstruxi, aor. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. plur. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο verbi δέμω, struo.

Ἔδειξα, ας, ε, ostendi, aor. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. pass. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, excoriavi, a. 1. ind. act. & in 3. plur. ἔδειραν, verbi δέρω, excorio. f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.

Ἔδεκτο, susceperat. Dor. syncop. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι.

Ἐδὲμ, regio Babyloniæ, Edem.

Ἐδέμεναι, & per syncopen ἔδμεναι, comedere, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω, edo.

Ἐδέξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi δέχομαι, capio.

Ἐδέρχθην, obtuitus sum, a. 1. pass. verbi δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.

Ἐδέσμασι, cibis, dat. plur. ab ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus. Th. ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα.

Ἐδεστὴς, ου, ὁ, esor, qui edit. Th. ἔδω, edo.

Ἐδεύετο, indigebat, imperf. verbi δεύομαι, Poet. pro δέομαι, egeo.

Ἐδεύησε, Poet. pro ἐδέησε, seu ἐδεήθη, 3. singul. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, oro, opus habeo.

Ἐδέων, sedibus, gen. plur. ab ἕδος, εος, τὸ, sedes.

Ἔδῃ, sedebit, 2. sing. fut. 2. ἕδομαι, verbi ἕζω, sedeo.

Ἐδηδὼς, præt. med. Attic. reduplicatione ex ἦδα. præt. part. ἐδηδὼς, verbi ἔδω, edo.

Ἐδηδέαται, & ἐδήδετο, Jon. pro ἐδηδεσμένοι εἰσὶ, & ἐδηδεσμένοι ἦσαν, perf. & plusq. perf. pass. verbi ἔδω, edo. fut. 1. act. ἐδέσω. perf. ἤδεκα, Att. ἐδήδοκα. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia persona ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Jon. ἐδηδέαται.

Ἐδήδοκα, edi, perf. pro ἦκα, seu ἦδεκα, ab ἔδω, vel quasi ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, unde perf. ἤδεκα, & Att. reduplicatis initialibus litteris, & ε in ο converso, ἐδήδοκα, & in plusq. perf. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκὼς, præt pass. ἐδηδεσμένος, η, ον.

Ἐδηδὼς, vide in ἔδηδα.

Ἔδηκα, edi, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjecta syllaba δο, ἐδήδοκα dicitur. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι.

Ἐδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, læserunt, 3. plur. a. 1. med. verbi δηλέω, lædo. f. ήσω. a δηλὶς, titio, quod a δαίω, uro.

Ἐδήλουν, 3. plur. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. a δηλόω, manifesto, declaro. Th. δῆλος, η, ον, manifestus.

Ἔδησαν, ligaverunt, 3. plur. a. 1. act. verbi δέω, ligo, f. δήσω, & δέσω. præt. pass. δέδεμαι.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, ab ἔδω, edo. præt. ἐδήδοκα.

Ἐδήχθην, ης, η, punctus sum, a. 1. pass. verbi δάκνω, mordeo. fut. δήξω. præt. pass. δέδηγμαι.

Ἐδίδαξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. a διδάσκω, doceo. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, doctus sum. perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, κται.

Ἐδίδου, ως, ω, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, do. quasi a διδόω. Sic & ἐδίδου, dabaris, ponitur pro ἐδίδοσο, 3. sing. imperf. pass.

Ἐδίζετο, quærabat, imperf. pass. verbi δίζω, idem ac ζητέω, quæro.

Ἐδίηνε, ας, ε, a. 1. ind. act. a διαίνω, irrigo f. ανῶ.

Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διστάζω, dubito. fut. άσω, vel άξω. p. δεδίστακα, vel χα. Th. δὶς, bis.

Ἐδίψησα, aor. 1. ind. act. verbi διψάω, sitio, vehementer expeto. fut. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, ης, ἡ, sitis.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, persequor. f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. per syncop. pro ἐδέμεναι, Doric. & Poet. pro ἔδειν, verbi, ἔδω, comedo.

Ἕδνα, seu potius ἔεδνα, & ἕδνον, τὰ, dos, munera, quæ sponsæ sponsus dat. q. ἥδνα, quod ἥδεα, jucunda: vel quia fiunt συστήματα τῦ γάμου, nuptiarum firmamenta, & a notis pignora. hinc ἀνάεδνος, dote carens, indotata.

Ἐδεάτ, αἶτος ἡ, epulum quod acceptis donis sponsalibus paratur. s. Hesych. ab ἕδνα.
Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, despondeo. Th. ἕδνα, τὰ, dos, sponsalia.
Ἐδνωτὴς, & ἐεδνωτὴς, ὁ, socer, qui filiam dat, addita dote. ab ἕδνα, τὰ, dos.
Ἔδοις, 2. singul. optat. præs. ab ἔδω, edo.
Ἐδόκει, videbatur, 3. sing. ab ἐδόκεον, ειν, εις, ει, verbi δοκέω, videtur. f. ήσω, & ξω.
Ἐδοκεῦμες, arbitrabamur, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi δοκέω, videor.
Ἐδολιώσαν, Bœot. pro ἐδολίευον, 3. plur. imperf. act. verbi δολιεύω, dolo utor. f. εύσω. p. δεδολίευκα. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.
Ἔδομαι, comedam, Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fut. 2. med. verbi ἔδω, edo.
Ἔδον, dederunt, Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, aor. 2. verbi δίδωμι, do.
Ἐδονεῖτο, agitabatur, 3. singul. imperf. passiv. verbi δονέω, agito. f. ήσω. p. κα.
Ἔδοντι, comedunt, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω, comedo.
Ἔδοξα, putavi, a. 1. ind. act. a δοκέω, puto, videor. f. ῶ, & δόξω. præt. pass. δέδογμαι.
Ἕδος, εος, τὸ, sedes. Th. ἕζομαι. fut. ἑδοῦμαι, sedeo.
Ἔδοσαν, 3. plur. aor. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, do.
Ἔδου, pro ἐδόσο, 2. sing. a. 2. ind. verbi δίδωμι, do.
Ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi δουλεύω, servio. f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, ου, ὁ, servus.
Ἕδουμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, sedeo. Tenui autem spiritu scriptum ἐδοῦμαι, f. 2. med. ab ἔδω, edo.
Ἔδουπον, a. 2. act. verbi δουπέω, sonitum edo f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, sonitus.
Ἔδουσ', pro ἔδουσι, edunt, 3. plur. præs. ind. ab ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα. Cætera tempora non ita usitata.
Ἔδρα, cucurri, per syncopen pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω. q. a δράω. f. δράσω, & Jon. δρήσω. inde f. 1. med. διαδράσομαι. aor. 1. med. διαδρασάμην. Sunt qui velint esse aor. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu δίδρημι; alioquin posset esse & imperf. verbi δράω, facio, contractum ex ἔδραε.
Ἕδρα, ας, ἡ, sela, ab ἕζομαι. f. 2. ἑδοῦμαι. inde ἕδος, sedes. ἑδράζω, colloco, stabilio, ἑδραῖος, firmus, stabilis.
Ἔδραθον, dormi, pro ἔδαρθον, a. 2. permetathesin litterarum verbi δαρθάνω, dormio. Sunt qui tamen a δρέθω formari malint.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, stabilis, firmus. ab ἕδρα, ας, ἡ, sella; item basis. Th. ἕζω, colloco.
Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, stabilimentum, fundamentum, ab ἑδραιόω, stabilio. f. ώσω. p. ἡδραίωκα. perf. pass. ἡδραίωμαι. ab iisdem thematibus.
Ἔδρακον, pro ἔδαρκον, vidi, aor. 2. verbi δέρκω, video. f. ξω. p. χα.
Ἔδραμεν', pro ἔδραμεν. vide ἔδραμεν.
Ἔδραμεν, fugimus. 1. plur. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω, fugio.
Ἔδραμον, ες, ε, cucurri, a. 2. verbi τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.
Ἔδραν, fugerunt, per syncopen pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. 1. verbi διδράσκω, fugio. f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. plur. numeri pro ἔδρασαν, ut ἔθεν, pro ἔθεσαν, verbi δρῆμι, seu δίδρημι.
Ἔδρασα, aufugi, aor. 1. act. verbi διδράσκω, quasi a δράω.
Ἕδρη, Jon. pro ἕδρα, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ἔδρησ', pro ἔδρησα, feci, a. 1. Jon. pro ἔδρασα, a δράω, facio. f. δράσω.
Ἑδριάζω, f. σω, colloco, firmo, quod ab ἕδρα, sella.
Ἑδριάω, sedeo. ab ἕδρα, ἡ, sella.
Ἑδριόωνται, sedem habent, 3. plur. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poet. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusdem verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, sedeo.
Ἑδροστρόφος, ου, ὁ, luctatoris epitheton, qui inter luctandum sedem, partesque, quibus sedemus, agitat, ac versat. ab ἕδρα, sella, & στρέφω, verto, p. m. ἔστροφα.
Ἔδυετο, occidebat, imperf. verbi δύομαι. Th. δύω, occido, subeo.
Ἔδυν, ες, υ, subii, a. 2. verbi δῦμι subeo. interdum, ἔδυν, est 3. plur. more Bœotico pro ἔδυσαν. Th. δύνω, subeo.
Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, potui. a δύναμαι, possum.

Ἐδυνέατο, Jon. pro ἐδύναντο, nisi legendum ἐδυνέατο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, possum.
Ἐδύναντο, poterant, & in 3. sing. ἐδύνατο, imperf. verbi δύναμαι, possum.
Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, potui, aor. 1. pass. verbi δυνάζω, valeo. Th. δύναμαι, possum.
Ἐδύνατο, apud Herodot. sumi videtur pro δυνατὸν ἦν, possibile erat.
Ἔδυνε, induit, imperf. act. verbi δύνω, induo.
Ἐδυνέατο, Jon. pro ἐδύναντο. vide ἐδυνέατο, a verbo δύναμαι, possum.
Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, potui, a. 1. verbi δύναμαι, possum. f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.
Ἔδυσα, subii, a. 1. verbi δύω, vel δύνω, subeo, occido.
Ἐδύσατο, pro ἐδύσετο, 3. sing. aor. 1. med. Poet. ejusdem verbi.
Ἐδυστόκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, difficulter pario. f. ήσω. ex δὺς, ægre, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.
Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, ægre fero. ex δὺς, ægre, & φέρω, fero.
Ἔδω, edo, arrodo. inde Lat. edo, præt. ἐδήδοκα. Hinc ἔδεσμα, ατος, τὸ, edulium, cibus. ἔδαρ, ατος, τὸ, idem. ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus, esus.
Ἐδωδὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐδωδὴ, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.
Ἐδωδῆς, gen. sing. ab ἐδωδὴ, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.
Ἐδώδιμος, ὁ, ἡ, esculentus. ab ἔδω, edo.
Ἔδωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. aor. 2. ἔδων, ως, ω.
Ἑδώλια, ων, τὰ, navium transtra, fori, sedes. ab ἕδος, εος, τὸ, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ἔδωνται, vescantur, 3. plur. sub. m. ab ἔδω, edo.
Ἐδώρησαν, donaverunt, 3. plur. aor. 1. ind. verbi δωρέω, dono. f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum.
Ἔδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδων; vel est 3. plur. ab inusitato a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι. do.

E E.

Ἔεδνα, vel ἕεδνα, per pleonasm. Poet. pro ἕδνα, τὰ, dos, sponsalia.
Ἐείκοσι, viginti, per prothesin pro εἴκοσι.
Ἔεικται, similis est, Poet. pleonasm. pro εἶκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, similis sum.
Ἔειπα, ας, ε, dixi, Att. pro εἶπα, verbi ἔπω, dico.
Ἔειπον, ες, ε, dixi, vel Attic. vel Poet. pleonasmo pro εἶπον. ab ἔπω, dico.
Ἕεις, pro εἷς, unus, per prothesin Poet. f. μία, una, neut. ἓν, unum.
Ἐεισάμενος, pro εἰσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. ab εἴδω, video.
Ἐεισάμην, assimilatus sum, pro εἰσάμην, aor. 1. med. ab eodem them. Sed ἑεσσάμην, indui: pro ἑσσάμην, aor. 1. med. verbi ἕω, induo.
Ἐείσω, pro εἴσω, 2. sing. aor. 1. med. ἐεισάμην, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω, video.
Ἐεισάτην, duo illi iverunt, 3. dual. aor. 1. ἔεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, eo.
Ἐέλδεται, appetit, 3. singul. præs. ind. Poet. verbi ἔλδομαι, cupio. sic ἐέλδωρ, per pleonasmum Poet. pro ἔλδωρ, τὸ, desiderium.
Ἐέλδωρ, pleonasm. Poet. pro ἔλδωρ, τὸ, desiderium. Them. ἔλδομαι, desidero.
Ἐέλμαι, obvolutus sum, perf. pass. pro εἴλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, volvo.
Ἐελμένοι, dissoluta diphthongo ει in εε. alii ab ἐλαύνω, compello, deducunt. nam ex ἐλάσαι, fit ἔλσαι per syncopen, & prothesin τοῦ ε, ἐέλσαι. hinc ἐελμένοι. alii ab εἰλέω, congrego. perf. pass. εἰλημένοι, & per syncopen εἰλμένοι, Poet. ἐελμένοι.
Ἐέλπετο, similiter pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, imperf. pass. & ἐελποίατο, pro ἐλποίατο, opt. Poet. pro ἔλπω, sperare facio, præt. med. ἔολπα, Att. seu Jon. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.
Ἐέλσαι, abegisse, per pleonasmum pro ἔλσαι, quod per syncopen dicitur pro ἐλάσαι, aor. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo. f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα.
Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἐνέδυνε, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, induo. Th. δύνω, subeo.
Ἔεργ', pro ἔεργε, cohibe. præs. imperat. ab ἐέργω, pro εἴργω, arceo. f. ξω.
Ἐέργαθε, disjunxit, 3. sing imperf. Poet. verbi ἐργάθω, distraho. imperf. εἴργαθον, & per dissolutionem Poet. vel per pleonasmum ἐέργαθον. Thema εἴργω, arceo.
Ἔεργε quoque pro ἔεργε, seu εἶργε. Sic & ἐέργει, continet, 3. sing. præs. vide ἔεργ'.
Ἐεργμένοι, αἱ, muniti: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, arceo.
Ἐεργνῦσι, eadem ratione pro ἐργνῦσι, quod derivatum ab ἔργω, pro εἴργω, arceo.
Ἐέρση, ης, ἡ, pro ἕρση, ros. hinc ἐερσήεις, roscidus.
Ἔερτο, arcuit, pro ἔερκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἴργω, arceo. perf. pass. εἶργμαι.
Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, plusq. perf. Jon. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, arceo.
Ἔες, pro ἦς, eras, imperf. Poet. ab εἰμὶ, sum.
Ἑέσθω, pro ἕσθω, 3. perf. a. 2. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo.
Ἕεστο, indutus est, pro ἕστο, plusq. perf. pass. Sic ἑέσσατο pro ἕσσατο, a. 1. med. Poet. gem. σσ, ab ἕω, seu ἕννυμι, induo.

E Z.

Ἔζεε, fervebat, 3. sing. imperf. act. a ζέω, ferveo. f. ζέσω.
Ἐζεκίας, ου, ὁ, nomen regis, Ezechias. Hebr. fortitudo mea DOMINUS.
Ἕζετ', & ἕζετο, pro εἵζετο, sedebat, imperf. Jon. ab ἕζομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι. vel ab ἕζω. f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἶσον, f. 2. ἑδῶ. perf. pass. εἷμαι. a. 1. pass. εἵσθην.
Ἔζα, Doric. pro ἔζη, 3. sing. imperf. verbi ζάω, vivo.
Ἐζήλωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ζηλόω, æmulor. zelo moveor.
Ἐζημίωμαι, mulctatus sum, perf. pass. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία, ας, ἡ, damnum.
Ἑζόμενος, η, ον, sedens, præs. part. verbi ἕζομαι, sedeo.
Ἔζων, ας, α, Dor. pro ἔζων, ἔζης, ἔζη, vivebam, verbi ζάω, vivo. fut. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.
Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, ῶ, quæro, studeo. imperf. ἐζήτεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. ήσω. præt. ἐζήτηκα. imperf. pass. ἐζητεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο.
Ἕζομαι, sedeo. fut. ἕσομαι. f. 2. ἑδοῦμαι. quasi ab ἕω, pono. unde & ἵημι. Hinc ἕδρα, ας, ἡ, sella, sedes. ἑδραῖος, ου, ὁ, sedentarius, stabilis. ἑδραιόω, stabilio. ἕδος, εος, τὸ, sedes. ἔδαφος, εος, τὸ, solum. καθέζομαι, sedeo. καθέδρα, ας, ἡ, sedes. ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ. ἐνεδρεύω, insidior. συνέδριον, ου, τὸ, consessus, concilium.
Ἐζύγην, junctus sum, aor. 2. pass. ind. verbi ζεύγνυμι, jungo. fut. 2. ζυγῶ. aor. 2. ἔζυγον.
Ἕζω, colloco, sedere facio. ab ἕω, pono, unde & ἵημι. ἕζομαι, sedeo. f. 2. med. ἑδοῦμαι.
Ἐζωγρημένος, captivus factus, perf. part. pass. verbi ζωγρέω, vivum capio. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι, quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, venor. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.
Ἔζων, vivebant, 3. plur. imperf. act. pro ἔζαον, verbi ζάω, vivo. fut. ζήσω. p. ἔζηκα.
Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, cingo. vide ἔζωσμαι.
Ἔζωσμαι, cinctus sum, perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. a ζώννυμι, vel ζωννύω, cingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ατο.

E H.

Ἔῃ, sit, Poet. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, sum. Sed ἑῇ, suæ, dat. sing. Poet. f. g. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, suus, sua, suum, ab ἕ, sui.
Ἔηκα, ας, ε, misi, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.
Ἔην, eram, erat, Jon. & Poet. pro ἦν 1. & 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, sum.
Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, placebam, imperf. Poet. verbi ἁνδάνω, placeo.
Ἑῆος, boni, gen. sing. pro ἐέος, sed per Poeticam ectasin ἠέος, & metathesin ἑῆος, ab ἐὺς, bonus, genit. ἐέος. Vel ἑῆος, sui, gen. sing. ab ἑὸς, suus.
Ἔησθα, eras, Poet. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, sum. Æoles enim personis desinentibus in ς addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, & Poet. ἔῃς, & per paragogen Æol. ἔῃσθα.
Ἔῃσι, sit, pro ᾖ, 3. sing. sub. verbi εἰμὶ, sum.
Ἔησον, idem ac ἔασον, aor. 1. imperat. Jon. verbi ἐάω, sino. fut. ἐάσω, & ἐήσω.

Ἔθεν,

Ἕητε, Poet. pro ἧτε, miseritis, 2. plur. aor. 2. sub. verbi ἵημι, mitto. aor. 2. ind. ἧν.

E Θ.

Ἔθ', pro ἔτι, adhuc, adverb.
Ἔθωκας, Dor. pro ἔθηκας, reddidisti. Vide ἔθηκα.
Ἔθαλον, virui, a. 2. act. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ. p. τέθηλα.
Ἔθανον, mortuus sum, a. 2. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνηα.
Ἐθαύμαζε, admirabatur, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror. f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.
Ἔθαψα, sepelii, & in 3. plur. ἔθαψαν, aor. 1. ind. act. verbi θάπτω, sepelio. f. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. ἔταφον. aor. 2. pass. ἐτάφην. p. m. τέθηπα.
Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι, specto. f. 1. med. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.
Ἔθεεν, currebat, imperf. act. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι, seu θευσοῦμαι.
Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæsaries. q. ab ἐθείρω, assoleo. ex ἔθω, quasi solitum tegmen. Vel ex ἐθείρω, κοσμέω, orno. Coma enim alitur ornamenti gratia. Hinc ἐθειράζω, comam alo.
Ἑθείς, ὁ, missus, a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod & εἵθην, aor. 1. verbi ἵημι, mitto.
Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo, soleo.
Ἐθέλεσκε, volebat, pro ἤθελε, 3. sing. imperf. per epenthesin τοῦ σκε, ejusdem verbi.
Ἐθελημός, ῆ, ὁ, voluntarius, ab ἐθέλω, volo.
Ἐθέλῃσθα, velis, Poet. paragoge pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. verbi ἐθέλω, seu θέλω, volo. f. ήσω.
Ἐθέλῃσι, voluerit, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. subjunct. verbi ἐθέλω, volo.
Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel aor 1. sub. verbi ἐθέλω, volo.
Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus sponte electus. ab ἐθέλω, volo, & θρησκεία, ας, ἡ, superstitiosus Deorum cultus. Thema θρησκεύω, superstitiosis cæremoniis Deum colo.
Ἐθέλοι, 3. singul. & ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, volo.
Ἐθελοκακέω, rem ultro ignaviter gerere. ab ἐθέλω, volo, & κακός, malus.
Ἐθελοκωφέω, sum ἐθελόντης κωφὸς, sponte surdus, audire nolo.
Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, volunt, 3. plur. præs. ab ἐθέλω, volo.
Ἐθελοντηδὸν, ultro, sua sponte, adverb. ab ἐθέλω, volo.
Ἐθελοντής, οῦ, ὁ, voluntarius. ejusdem them. ἐθέλω, volo.
Ἐθελοντὶ, adverb. voluntarie, ultro, ab ἐθέλω, volo.
Ἐθέλω, vel θέλω, volo. imperf. ἤθελον, ες, ε. θελήσω, p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι. inde θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. q. ἔθω λῶ, volo: ut sit, quasi more meo, & ex consilio volo, id est, consulto.
Ἕθεν, per sync. Jon. pro ἕοθεν, & hoc pro οὗ, sui; Jones enim pro οὗ dicunt ἕο. Attici addunt θεν. ita etiam ἐμοῦ, & σοῦ, se habent. Est & ἕθεν, pro ἕ, se.
Ἔθεντο, 3. plur. a. 2. med. ἐθέμην, ου, το, posui, verbi τίθημι pono. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα.
Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Them. θεράπων, οντος, ὁ, minister.
Ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι, pono.
Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθεσο, ἔθεο, & ἔθευ, verbi τίθημι, pono.
Ἐθηεύμεσθα, & ἐθηεῦντο, Jon. pro ἐθεώμεθα, & ἐθεῶντο, ἐθηεῦντο, a θηέομαι, quo Jones utuntur pro θεάομαι, specto.
Ἔθηγε, 3. sing. imperf. a θήγω, acuo. f. ξω.
Ἐθηήσαντο, inspexerunt, 3. plur. aor. 1. med. Jonic. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, specto.
Ἐθηεῖτο, inspiciebat, Jon. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι, inspicio.
Ἔθηκα, ας, ε, posui, & in 3. plur. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Ἐθήκαο, Jon. pro ἐθήκω, 2. sing. aor. 1. med. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusdem temporis, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.
Ἔθηλα, ας, ε, florui. aor. 1. ind. activ. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἔθος, ους, τὸ, mos.
Ἔθην, pro εἵθην, missus sum, a. 1. ind. pass. ab ἵημι, mitto.
Ἔθιζε, assuesce, præs. imperat. activ. ἐθίζευ, Jon. pro ἐθίζου, præs. imperat. pass. ab ἐθίζω, assuefacio.
Ἐθίζω, assuefacio. fut. ίσω, præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι. assuesco. præt. pass. εἴθισμαι. perf. part. pass. εἰθισμένος. a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, ους, τὸ, mos, consuetudo.
Ἔθλασε, comminuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango. f. άσω.
Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus. ex ἔθνος, ους, τὸ, gens, & ἀρχός, οῦ, ὁ, vel ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. Th. ἄρχω, impero.
Ἐθνικός, ῆ, ὁ, gentilis, ethnicus. hinc ἐθνικῶς, adv. ethnice, gentiliter.
Ἔθνος, ους, τὸ, gens, natio, populus, sexus. q. ab ἔθος, suus cuique genti mos est. Alii ab ἔνθα, quasi ἔνθος, quod natio sit hic, & illic sparsa. Hinc ἐθνικός, ῆ, ὁ, ad gentem aliquam pertinens: genti alicui peculiaris.
Ἐθοινᾶτο, 3. sing. imperf. pass. q. a θοινάομαι, devoro. a. 1. med. ἐθοινησάμην, ω, ατο, a θοινάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.
Ἐθοίνων, depascebant, 3. plur. imperf. a θοινάω, epulor. f. ήσω. p. τεθοίνηκα, Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.
Ἔθος, ους, τὸ, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω; præt. med. εἴωθα, consuevi. ἐθίζω, assuefacio.
Ἔθου, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθεσο, & Jon. ἔθεο, & per crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, pono. a. 1. ἔθηκα. a. 2. med. ἐθέμην, ου.
Ἔθοωσα, pro ἐθόωσα, excitavi, a. 1. ind. act. ab inusit. them. θοόω, acuo, vel θοάζω, celeriter moveor. Thema θοός, ῆ, ὁ, celer.
Ἔθραξε, conturbavit, per syncopen pro ἐτάραξε, aor. 1. ind. act. a ταράσσω, turbo. f. ξω.
Ἔθρεξα, cucurri, a. 1. ind. act. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. δέδρομα.
Ἐθρέφθην, ης, η, innutrita sum, aor. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα. aor. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.
Ἔθρεψα, alui, aor. 1. ind. act. verbi τρέφω, alo, nutrio.
Ἐθρήνευν, Dor. & Æol. pro ἐθρήνουν, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.
Ἐθύθην, ης, η, sacrificatus fui, a. 1. ind. pass. a θύω, macto. f. θύσω. p. τέθυκα.
Ἐθυμώθην, ης, η, excandui, a. 1. ind. pass. a θυμόω, irrito. f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμός, animus, ira.
Ἔθυνον, furebant, 3. plural. imperf. verbi θυνέω, idem ac θύω, seu θυνέω, cum impetu ruo. f. θύσω.
Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. a θύω, sacrifico, macto. f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην.
Ἔθω, ex consuetudine facio. p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.
Ἐθῶσι, mittantur, 3. plural. aor. 1. sub. pass. ab ἔθην, seu εἵθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto.

E I.

Εἰ, si, conjunctio connexiva, cum indicat. construitur, significat etiam, an, utrum, num. hinc εἴθε, utinam. pro quo Poet. αἰ, αἴθε, sive. Est enim εἶ, ες, 2. sing. præs. εἰμὶ, sum. Est & εἶ, vel εἶς, vadis, 2. sing. ab εἶμι, eo, & in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ibat. Est & præs. imperat. εἶ, i, pro ἴθι, & in compos. ἔξει, ἔξι.
Εἰ δὲ μὴ, alioquin.
Εἶα, eja, adverb. hortantis. Scribitur etiam εἷα.
Εἶα, εἶας, εἶε, ivi, ivisti, ivit, præt. med. εἶμι, verbi eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c. Est & εἴα, sinebat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino. imperf. εἴαον. Est & εἶα, ας, ἡ, herba, gramen. ab ἐάω, quia sinitur libere crescere.
Εἰαμενή, ῆς, ἡ, irriguus, herbosus, pratum. q. ab ἐάω, vel εἶα, gramen, quod circa radices suas humidum est, præsertim si sit densius.
Εἰανός, ῆ, ὁ, subtilis, λεπτός. pro ἑανός, Poetice.
Εἴατο, Poetic. metri causa pro ἥατο, quod Jon. dicitur pro ἧντο, imperf. verbi ἧμαι, sedeo.
Εἴαον, imperf. act. verbi ἐάω, sino. a. 1. εἴασα.

Εἴαρι, veri dat. sing. Poet. pro ἦρι ab ἔαρ, poet. pro ἦρ, ρος, τὸ ver.
Εἰαρινός, ῆ, ὸν, vernus, a, um. dat. plur. εἰαρινοῖσι ab ἔαρ, ver.
Εἴας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino. imperf. εἴαον, ες, εε, ει, ας, α. perf. εἴακα.
Εἴασε, & Poet. εἴασεν, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino. fut. ἐάσω, a. 1. εἴασα.
Εἰάασκε, Jon. paragoge τοῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω, sino.
Εἴαχ', ob sequentem aspir. pro εἴακε.
Εἴαται, & εἴατο, Poet. pro ἧνται, & ἧντο, quæ Jon. dicuntur pro ἕαται, & ἕατο, quorum illud est 3. plur. ind. præs. verbi ἧμαι, sedeo, hoc 3. plur. imperf. ἥμην, ἧσο.
Εἴβεται, distillat, 3. singul. ind. Jon. & Poet. pro λείβεται. sic εἴβω, pro λείβω, libare. εἰβόμενον, pro λειβόμενον, distillans. Them. λείβω, f. ψω, libo, fundo.
Εἴγε, si quidem, si modo, conjunct. cum indic.
Εἶδ', eja, adverb. hortantis.
Εἰδόμαι, & εἰδάλλομαι, assimilor, similis fio. ab εἶδος, species. Th. εἴδω, video.
Εἰδάλιμος, ο, ὁ, speciosus, formosus, ab εἶδος, species. quod ab εἴδω, video. εἰδάλλομαι, assimilor.
Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, esca, dapes. ab ἔδω, edo.
Εἰδέ, scito, aor. 2. imperat. & in alia significat. pro εἴδησι, per syncopen dici posset, ab εἰδέω, scio.
Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, species, ab εἴδω, video. Εἰδείην, viderem, præs. opt. verbi εἴδημι. f. εἰδήσω. hinc præsens inf. εἰδέναι, ut τιθείην, & τιθέναι, ex τίθημι, pono. alii malunt syncopen esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω, scio. Sunt qui pro εἰδέναι ponant, a præt. med. οἶδα, verbi εἴδω, video.
Εἴδετο, 3. singul. aor. 2. act. εἶδον, ες, ε, vidi. ab εἴδω, video. aor. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἴσομαι.
Εἰδέναι, vel est præsens inf. ab εἴδημι, vel perf. inf. act. per sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω, scio.
Εἶδος [illegible] παῖδες, pueri egregia forma præditi.
Εἴδεσθαι, Jon. & Poet. pro ἐοικέναι, similem esse; & pro δοκεῖν, videri.
Εἴδεται, videtur, 3. singul. præs. ab εἴδομαι, videor.
Εἰδεχθής, ἑος, ὁ, ἡ, aspectu deformis, odiosus aspectu. ab εἶδος, aspectus, quod ab εἴδω, video; & ἔχθος, εος, τὸ, odium.
Εἰδέω, vel εἴδημι, scio. f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, & per syncopen ᾔδειν, & ᾔδειν, Attice vero ᾔδη, ης, & in 3. plur. ᾔδεσαν. perf. inf. εἰδηκέναι, & per syncop. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκώς, & per sync. εἰδώς, ότος, ὁ, & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδός. præt. med. οἶδα.
Εἰδῆ, simul, adv. Alii volunt esse ἐκδή. Alii εἰ δὴ scribunt. Homer. Iliad. α.
Εἰδῇς, noveris, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, ῶ, scio. f. ήσω.
Εἰδήσω, fut. 1. ind. εἰδήσειν, fut. 1. inf. ejusdem verbi.
Εἰδῶσι, 3. plur. præs. sub. activ. verbi εἰδέω, scio.
Εἰδόθ', pro εἰδότα, peritum, acc. singul. perf. part. per syncop. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω, scio. f. ήσω.
Εἰδοί, ῶν, Idus. vox Latina, ab iduo, idest, divido.
Εἰδόμενος, ὁ, similis, ab εἴδομαι, videor. Them. εἴδω, video. & in 1. plur. εἰδόμεσθα.
Εἴδομες, videmus. Doric. pro εἴδομεν, 1. plur. verbi εἴδω, video.
Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.
Εἶδος, εος, τὸ, species, præstans forma. dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει. dat. plur. εἴδεσι. Th. εἴδω, video.
Εἴδοσαν, noverunt, Bœot. pro εἶδον, 3. plur. a. 2. act. verbi εἴδω, video.
Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδώς, ότος, ὁ, pro εἰδηκώς, per crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, scio. f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.
Εἰδυῖα, ας, & in dat. Jon. εἰδυίῃ, pro εἰδυίᾳ, perf. part. activ. f. g. εἰδυίαισι, pro εἰδυίαις, dativ. plur. Jon. verbi εἰδέω, scio.
Εἴδω, video. f. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. ἰδών, οῦσα, όν. Hinc εἶδος, εος, τὸ, forma, facies, species. εἴδωλον, ου, τὸ, simulacrum. ἰδέα, ας, ἡ, species. ἀειδής, έος, ὁ, ἡ, obscurus. ἀιδής, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀΐδηλος, & ἀείδελος, ὁ, ἡ, idem. εἰδέω fut. ήσω, scio. infinit. εἰδέναι, scire. εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, sciens, gnarus. σύνοιδα, mihi conscius sum. συνείδησις, εως, ἡ, conscientia.

Εἴδω,

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contracte, ut τιθῶ, a τίθημι. sic præs. opt. εἰδείην. præs. inf. εἰδέναι. Alii syncopen ajunt esse τοῦ εἰδέω, perf. sub. ab εἰδέω, scio.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, idolum, delubrum, ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, simulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, species.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον, idolum.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui εἰδωλολατρεύει, idolum religiose colit. ex λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, servus, a.

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, simulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, species.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, fictio idoli. ex εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, & ποιέω, facio.

Εἰδὼς, ὁ, qui novit, perf. part. activ. per syncopen pro εἰδηκὼς, ότος, ὁ, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, scio. f. ήσω.

Εἶεν, essent, 3. pl. præs. opt. per syncopen Attic. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, sum.

Εἵην, ης, η, aor. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω.

Εἴην, ης, η, essem, & in plur. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & per syncopen εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præs. opt. verbi εἰμὶ, sum.

Εἶθ', pro εἶτα, deinde, propter aspirationem.

Εἶθαρ, adverb. Poet. statim.

Εἴθε, utinam. Th. εἰ, si.

Εἵθην, seu ἕθην, missus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto.

Εἰθικὼς, ὁ, assuetus, perf. part. act. ab ἐθίζω, assuefacio. Th. ἔθος, τὸ, mos.

Εἴθισα, assuevi, aor. 1. ind. act. verb. ἐθίζω. f. σω. p. εἴθικα. Them. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Εἴθισμαι, assuetus sum, perf. pass. unde εἰθισμένος, perf. part. ejusd. verbi.

Εἶκα, similis sum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetita initiali littera, & ε in ο verso, verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse aor. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἶκα, ας, ε, misi, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, ab εἴκοσι, viginti.

Εἰκαὶ, etiamsi, conjunct. discret. cum ind. ex εἰ, si, & καὶ etiam.

Εἵκασι, miserunt, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἱκώς. Sed εἴκασι, videntur, p. m. ab εἴκω, similis sum.

Εἰκάσσαις, conjectare poteris, 2. sing. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, conjicio. f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. εἴκω, similis sum.

Εἴκατι, Doric. pro εἴκοσι, viginti. quod vide.

Εἰκε, pro εἰκαὶ, vel εἴκεν, siquidem. Th. εἰ, si, & κε, vel κεν, particula Poetica.

Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præs. imperat. ab εἴκω, cedo. f. ξω.

Εἴκειν, & Attic. ᾔκειν, iveram, plusq. perf. a perf. εἶκα, verbi εἶμι, eo.

Εἴκελος, ου, ὁ, similis. Th. εἴκω, similis sum.

Εἰκῆ, adv. frustra, temere, sine consilio, casu. inde εἰκαῖος, ου, ὁ, temerarius. q. ab εἴκω, cedo, scil. τῷ πάθει, affectui, sano consilio spreto, & susque deque habito.

Εἰκονίζω, assimilo, exprimo. ab εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. Them. εἴκω, similis sum.

Εἰκοσάκις, adv. vicies. ab εἴκοσι, viginti.

Εἴκοσι, & Poet. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, viginti. plur. tantum, & ἄκλιτον. Doric. εἴκατι. q. ab εἰκὸς, similis, æqualis. est enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκὰς, άδος, ἡ, vicenarius numerus: εἰκοσάκις, vicies. εἰκοστὸς, οῦ, ὁ, vigesimus.

Εἰκοσίμετρος, ὁ, viginti mensuras capiens. ab εἴκοσι, viginti, & μέτρον, mensura.

Εἰκοσινήριτος, ὁ, de quo viginti contendunt. ab εἴκοσι, viginti, & ἐρίζω, contendo.

Εἰκοστὸς, ὁ, vigesimus, & in f. g. εἰκοστὴ, ῆς, ἡ. vide in εἴκοσι, viginti.

Εἰκότως, adv. similiter, ab εἰκὼς, ότος, ὁ, similis. Th. εἴκω, similis sum.

Εἴκουσι, cedunt, 3. plur. ab εἴκω, cedo.

Εἰκτην, similes erant, pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. per syncop. & soluta diphthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω, similis sum. Vel ut alii volunt, est plusq. perf. med. εἴκειν, & in dual. εἰκείτην, & syncope εἴκτην, & per dialysin ἐΐκτην.

Εἴκτο, pro εἴκετο, assimilatus erat, 3. singul. imperf. pass. ab εἴκω, similis sum. Vel plusq. perf. ab ἔϊγμαι, ξο, κτο.

Εἰκυῖαν, decoram, aptam, accus. singul. perf. part. med. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἐοικυῖαν, verbi εἴκω, similis sum.

Εἴκω, similis sum; item cedo, non repugno. f. ξω. præt. med. εἶκα. q. ab ἕω, sino. hinc εἰκὸς, ότος, τὸ, verisimile. εἰκότως, ut par est. εἰκάζω, assimilo. εἴκασμα, ατος, τὸ, simulacrum: εἴκελος, & ἴκελος, ου, ὁ, similis. εἰκὼν, όνος, ἡ, simulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, decens, consentaneus; item æqui, bonique amans. ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas. προσέοικα, assimilis sum; videor. θεοείκελος, & θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, Deo similis.

Εἰκὼ, όος, οῦς, ἡ, Poet. pro εἰκὼν, όνος, imago, effigies.

Εἴκων, ὁ, cedens, præs. part. ab εἴκω, cedo.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago, ab εἴκω, similis sum.

Εἰκὼς, ὁ, decens, præt. part. med. ab εἴκω.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.

Εἰλαπινάζω, Poet. epulor. hinc εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva. Th. εἰλαπίνη, epulum.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum. dat. plur. εἰλαπίνῃσι. quasi ab εἴλη, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel simpliciter ab Attico εἰλαπάχθαι, pro λελαπάχθαι, a λαπάζω. Cas. in Athen. lib. 8. c. 16. vel q. ἐλαπίνη, ab aor. 2. ἔλαπον, a λάπτω, lambo, ut in lautioribus conviviis fit. Vel quia εἶλε τὴν πεῖναν, famem extinxit. hinc εἰλαπινάζω, convivor, & εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, quod & ἔλαρ, propugnaculum. ab εἰλέω, quia intra illud conclusos nos tenemus.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, ὁ, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

Εἷλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

Εἴλεγμαι, dictus sum, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, dico.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina, partus: quod parturientibus opituletur. ab ἐλεύθω, venio. unde & Ἐλευθὼ dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω, cogo.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, ileus, volvulus, morbus intestinorum. Item vitis. ab εἰλέω, volvo.

Εἵλετ', & εἵλετο, elegit, 3. sing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, eligo.

Εἷλες, cepisti, eripuisti, Dor. pro εἷλες, 2. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω, capio.

Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, seu εἰλοῦντο, Doric. 3. plur. imperf. pass. verbi εἰλέω, verso.

Εἰλέω, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἰλέω autem verso, circumago, involvo. f. ήσω. p. ηκα, q. ab ἐλάω, agito. inde εἴλη, ης, ἡ, agmen. εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. εἰλύω, seu εἴλυμι, fut. ύσω, verso, volvo. εἶλιξ, & ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum, vortex. ἴλιγξ, γγος, ὁ, vortex aquarum, vertigo.

Εἴλη, & ἕλη, ης, ἡ, splendor.

Εἰλήθερος, ου, ὁ, ἡ, Sole calefactus. ab εἴλη, splendor, & θέρω, calefacio.

Εἰλήθυια, ἡ, Lucina, partus. q. ab ἐλεύθω, venio, quod parturientibus opituletur, ut fœtus in lucem veniat.

Εἰλήλουθα, ας, ε, veni, Poetic. pro ἐλήλυθα, præt. med. Attic. verbi ἔρχομαι, venio. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, 3. sing. plusq. perf. med. vide εἰλήλουθα, veni.

Εἰληλούθμεν, per syncopen, pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. m.

Εἴλημμαι, perf. Attic. pro λέλημμαι. unde εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part. pass. verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληπται, assumptus est, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληφα, sumpsi; perf. Att. pro λέληφα. hinc εἰληφὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi λαμβάνω, capio.

Εἴληχα, sortitus sum, perf. Attic. verbi λαγχάνω, sortior.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vertex, gyrus, tormen intestinorum, ab εἰλέω, verso. ἴλιγγος, vertigo capitis, σκότωμα.

Εἰλιγμαι, circumvolutus sum, perf. pass. ab εἰλίττω, circumvolvo. Th. εἰλέω, verso.

Εἰλίποδες βόες, dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἶλιξ, vel ἕλιξ, ἡ, circumvolutio. Sumitur & adject. pro implicito. Th. εἰλέω, verso.

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ, ἡ, distinctus, sincerus, clarus. in nom. plur. εἰλικρινεῖς, ab εἴλη, splendor Solis: vel potius εἴλη, & κρίνομαι, secerno.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas, ab εἰλικρινὴς, sincerus, clarus.

Εἰλιπόδεσσι, curvipedes vel curve gradientes. dat. plur. Jon. εἰλιπόδεσσι. ab εἰλίπους, οδος, ὁ, flexipes. ex εἴλω, pro quo usitatum εἰλέω, flecto, & ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Εἰλιγμένος, η, ον, convolutus, a, um, præf. part. pass. ab εἰλίσσω, vel ἴττω, circumvolvo: pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ίξω. p. εἵλιχα. præt. pass. εἴλιγμαι: unde est εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vertex, gyrus. εἶλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum. Item species hederæ. Th. εἰλέω, verso.

Εἰλίσσω, εἰλίττω, circumvolvo.

Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. plusq. perf. pass. verbi; εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso.

Εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.

Εἵλκυσε, traxit, a. 1. verbi ἑλκύω, traho. imperf. εἵλκυον. Th. ἕλκω, traho.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.

Εἱλόμην, elegi, a. 2. med. verbi αἱρέω, eligo.

Εἷλον, ες, ε, accepi, aor. 2. ind. εἵλοντο 3. plur. a. 2. med. ab αἱρέω, eligo.

Εἵλου, 2. sing. a. 2. med. ejusdem verbi.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. a λέγω, dico.

Εἰλύαται, Jonic. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἴλυμι, verso, volvo. Th. εἰλέω, volvo.

Εἰλυσπάομαι, volvendo trahor. ex εἰλύω, verso, volvo, & σπάομαι, traho.

Εἰλυφάζε, resplendebat, imperf. εἰλυφάζω, vel εἰλύω, torqueo. Th. εἰλέω, volvo.

Εἰλυφόωσι, Poet. pro εἰλυφῶσι, ab εἰλυφάω, verso. Th. εἰλέω, verso.

Εἵλως, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, Helos, vel Helota, servus apud Lacedæmonas, ex Helotis captis.

Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.

Εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Æol. ἔμμα. ab ἕω, induo, vel ἐννύω, induo.

Εἷμαι, εἷσαι, sedi, sedisti, seu indutus sum, perf. pass. verbi ἕω, induo. a. 1. εἵσω. plusq. perf. pass. εἵμην. part. perf. εἱμένος. Est & εἷμαι, missus sum, perf. pass. verbi ἵημι, mitto.

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Attic. pro μέμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, divido.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum, ab εἵμαρμαι, verbi μείρω, divido, quia suum cuique divisum est.

Εἰμὲν, Poet. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. plur. verbi εἰμὶ, sum. Εἶμεν, simus, per sinc. pro εἴημεν, præs. opt. 1. plur. ejusdem verbi.

Εἶμεναι, Poet. & Dor. pro εἶναι, esse. Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præs. inf. verbi εἰμὶ, sum.

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲς, Poet. pro ἐσμὲς, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, sum.

Εἰμὴ, nisi, conjunct. item pro ἀλλὰ, sed.

Εἰμὶ, sum. εἶς, est. q. ab ἔω. imperf. ἦν, ἦς, & Æol. ἔσκον. a. 2. ἦν, fui, ὦ, fuero, a. 2. sub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, fueram. plusq. perf. f. ἔσομαι, ῃ, εται, per Sync. ἔσται. præs. imperat. ἴσθι, ἔστω, Attic. ἔστω. præs. opt. εἴην, ης. præs. sub. ὦ, ᾖς, ᾖ, sim. fut. sub. ἔσωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præs. ὢν, οὖσα, ὄν.

Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. ἴασι. q. ab ἴω. imperf. ᾖειν, dual. ᾖτον, 3. plur. ᾖεσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. præt. med. οἶα, Attic. ᾖα, & solutione facta ἤϊα, ας, ε. plusq. perf. ᾔειν, 3. plur. ᾔεσαν, Att. ᾖσαν.

Εἰν, in, pro ἐν, Poet. cum dat. Est & εἶν, ibam, imperf. verbi εἶμι, eo. Est & εἶν, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Εἰνάετες, & ἐννάετες, adv. per novem annos, ab ἐννάετης, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Εἶναι, esse, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. Est & εἶναι, per metathesin pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, eo. inde ἀπιέναι, abire. Dicitur & εἶναι, misisse, a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.

Εἰναλία, ας, ἡ, & εἰνάλιος, ου, ὁ, maritimus. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Εἰνάνυχες, per novem noctes, adverb. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, novem, & νὺξ νυκτὸς, ἡ, nox.

Εἰνὰς, άδος. ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus. Hesiodo est nona dies mensis Th. ἐννέα, novem.

Εἰνάτηρ, vel εἰνάτειρα, ερος, ἡ, fratria, id est uxor fratris. dicitur παρὰ τὸ ἐνάζειν, cubare: ut sit quasi ἐνάτηρ, cohabitatione juncta.

Εἴνατος, nonus, pro ἔνατος, ab ἐννέα, novem.

Εἰνείκαντο, Jon. & Poet. pro ἐνείκαντο, & ἐνέγκαντο, detulerunt, 3. plur. aor. 1. med. vide in ἐνείκω, verbi φέρω, fero.

Εἵνεκα, per ectasin Poet. pro ἕνεκα, propter, causa. regit genit. Et εἵνεκεν, Jonice.

Εἰνόδιος, ου, ὁ, in via situs, in via habitans. ab ἐν, in, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondosus. a φύλλον, ου, τὸ, folium, & ἔνοσις, pro ἔνοσις, ἡ, motus, ab ἐνόω, impello, agito.

Εἶντα,

Εἵαται, sederunt, 3. plur. perf. pass. ἧμαι, & in plusq. perf. 3. plur. εἵατο, sederant, ab inusit. ἕω, sedeo.

Εἶξα, similis sum, & in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω. εἴξας, cedens, a. 1. part. εἶξαν, cesserunt, 3. plur. a. 1. act. ejusdem verbi.

Εἷο, pro οὗ, Poet. genit. sing. μεθ' εἷο, secum.

Εἶπα, ας, ε, dixi, a. 1. ind. act. εἶπαι, aor. 1. infin. εἶπαν, 3. plur. aor. 1. activ. verbi ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον, ες, ε: & εἴπατε, 2. plur. aor. 1. imperat.

Εἴπαθ', pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἰπὲ, dic, Att. pro εἶπε, aor. 2. imperat. εἰπεῖν, dixisse, a. 2. inf. ejusdem verbi.

Εἰπέμεν, inf. Jonic. pro εἰπεῖν. εἴπεσκε, Jon. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.

Εἴπερ, siquidem, si. Th. εἰ, si.

Εἴπῃς, dicas, aor. 2. sub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. sing. ejusdem temporis, verbi ἔπω, dico.

Εἱπόμην, sequebar, & in 3. plur. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, sequor. f. ἕψομαι. p. εἵμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 2. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἴποτε, si quando, adverb. ex εἰ, si, & πότε, quando, quod ab ὅτε, quando. Sic εἴπου, adv. sicubi. ex εἰ, si, & ποῦ, ubi? ab οὗ, qui.

Εἴπω, dixero, a. 2. sub. εἰπὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.

Εἴπως, adverb. si quo modo. ex εἰ, si, & πῶς, quo modo?

Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.

Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, quia insutus fuit, femori scil. Jovis: unde & μηρορραφὴς, quod in femore Jovis exceptus, cum ante tempus editus, & in Nysum Arcadiæ translatus est. Quid si, quia loquax, παρὰ τὸ εἴρω καὶ ἀ-[illegible]?

Εἰργάθω, prohibeo, distraho. imperf. εἴργαθεν, & dissolut. Poetica ἐέργαθεν, ab εἴργω, vel ἔργω, prohibeo, arceo.

Εἰργασάμην, ω, ατο, exercui, a. 1. med. εἰργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Εἰργάσθην, confeci, aor. 1. ind. pass. εἴργασμαι, σαι, ται, confectus sum, perf. ind. pass. hinc part. εἰργασμένος ab ἐργάζομαι, operor.

Εἴργει, cohibet, 3. sing. præs. act. εἴργεσθαι, dimoveri, præs. inf. pass. ab εἴργω, arceo.

Εἶργμαι, vinctus sum, perf. ind. pass. ab εἴργω, cohibeo.

Εἶργον, τὸ, coercens, præs. part. n. g. εἴργου, abstine, præs. imperat. passiv. εἶργον, 3. plur. indic. act. ab εἴργω, arceo.

Εἴργω, includo, in carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, veto. q. ab ἀρκέω, quatenus propello, & quatenus contineo. inde πολιορκέω, urbem obsideo.

Εἴρεαι, Jon. pro εἴρῃ, interrogans, 2. sing. verbi εἴρομαι. pro ἔρομαι. Them. εἴρω, dico.

Εἰρέας, cœtus, conciones acc. plur. ab εἰρεὺς, vel Jon. εἰρέη, ης, ἡ, concio. ab εἴρω, dico.

Εἰρέαται, Jonic. pro εἴρηνται, 3. plur. perf. pass. a ῥέω, dico. vide εἰρημένος, dictus.

Εἰρέσθαι, εἴρεσθαι, Jon. & Poet. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.

Εἴρεο, Jon. pro εἴρου, interroga, præs. imp. verbi εἴρομαι. potest esse & imperf. ab εἴρομαι. Th. εἴρω, dico, interrogo.

Εἰρερὴ, ἡ, & εἴρερον, τὸ, captivitas, servitus. ab εἴρω, necto.

Εἴρεσθαι, Jon. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obvolutus, quem circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant ad famem arcendam. ab εἶρος, lana.

Εἰρεῦσαι, enumerantes, Dor. pro εἰροῦσαι, præs. part. pl. num. f. g. ab εἰρέω, dico, Poet. εἰρέω. Th. εἴρω, dico.

Εἴρηκα, perf. Attic. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς.

Εἰρημένος, ὁ, perf. part. pass. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. pass. ἔῤῥημαι, & Attice εἴρημαι. Alii ab ἐρέω, dico, derivari malunt.

Εἴρην, ενος, ὁ, puer, qui jam fari potest, ab εἴρω, loquor.

Εἰρηναγωγέω, ῶ, fut ήσω, pacifice duco.

Εἰρηνεύω, pacem colo, in pace vivo. f. εύσω. perf. εἰρήνευκα. ab εἰρήνη, ης, ἡ, pax, tranquillitas.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (a conferendo.) Disjuncta enim in unum nectit, vel ab εἴρω, congruo. Hinc εἰρηνικὸς, ὁ, ὁ, pacificus. εἰρηνεύω, in pace vivo.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, reconcilio. f. ήσω. præt. εἰρηνοπεποίηκα. Hinc εἰρηνοποιὸς, ὁ, ὁ, pacis studiosus. ex εἰρήνη, pax, & ποιέω, facio.

Εἴρεος, ὁ, ὁ, laneus. & pro eodem ἐρεοῦς. Th. εἶρος, εος, τὸ, lana.

Εἰροκόμος, ου, ὁ, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰροκόμῳ. ab εἶρος, lana, quod ab εἶρος, εος, τὸ, lana, & κομέω, curo.

Εἴρομαι. vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ὁ, laniger. gen. pl. εἰροπόκων. a πείκω, vel πέκω, pecto. fut. ξω. p. m. πέποκα (hinc πόκος, ου, ὁ, vellus) & εἶρος, εος, τὸ, lana.

Εἶρος, εος, τὸ, lana. ἔριον, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto, quia nexilis.

Εἵρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, ibamus, 1. plur. imperf. ab ἕρπω, repo.

Εἰρύαται, Jonic. pro εἴρυνται, 3. person. plural. num. perf. pass. Jones enim & perfecti, & plusquam perf. tertiam plural. a tertia sing. formant, ante ται, vel το, α breve inserentes. Sic εἰρύατο, Jon. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. verbi εἰρύω, quod pro ἐρύω, custodio. fut. σω. p. εἴρυκα. a. 1. pass. εἰρύσθην.

Εἴρυκα, perfect. act. sustuli, ejusdem verbi.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Doric. pro εἰρύειν, Th. εἰρύω, pro ἐρύω, traho.

Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plural. imperf. verbi ἔρυμαι, per syncop. pro ἐρύομαι, custodio, servo. sic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύσασθαι, custodire, a. 1. inf. med. Poet. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω, traho.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eodem Themate.

Εἰρύω, Poet. pro ἐρύω, f. σω, traho.

Εἴρχαται, & εἴρχατο, Jon. pro εἰργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & plusq. perfect. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, includo.

Εἷρψα, erupi, aor. 1. verbi ἕρπω, serpo. f. ψω. p. φα.

Εἴρω, necto, dico, interrogo, nuntio. fut. ἐρῶ, & in 2. plural. ἐρεῖτε, dicetis. præt. εἴρηκα, q. ab ἄρω, apto. Recte dicere est apte verba connectere. Hinc εἰρέω, Poet. dico: item ἐρέω idem ac ῥέω, dico. ἐξερέω, eloquor. προσερέω, alloquor.

Εἴρων, ωνος, ὁ, & εἰρωνικὸς, dissimulate loquens. εἰρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione. quod ab εἴρων, quod sit dicacior, & verbosior.

Εἰρωνικῶς, ficte, ironice, adv. ab εἰρωνικὸς, qui dissimulatione in loquendo gaudet. Th. εἴρων, ωνος, ὁ, cavillator, dissimulator.

Εἰρώτα, 3. sing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. sing. & plur. imperf. verbi εἰρωτάω, Jon. & Poet. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo. imperf. ἠρώτων, ας, α, &c.

Εἰρωτᾷν, Jon. pro ἐρωτᾷν, præs. inf. vide εἰρωτῶ.

Εἰς, vel ἐς, ad, in, regit acc. q. ab ἴω, eo. Itionis, seu motus vocula est. εἰς τί; quorsum? Hinc εἴσω, in, intra.

Εἷς, es, pro ἦς, 2. singul. imperf. verbi εἰμὶ, sum, pro quo etiam dicitur.

Εἶς, vadis, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ', pro εἶσι, vadit, 3. sing. præs. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui misit, a. 2. part. ab ἧκα, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

Εἷς, μία, ἕν, unus, a, um: item quidam. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός. q. ab εἰμὶ, sum. Ens est unum. vel potius ab ἓν. Hinc ἑνόω, unio, aduno, μηδεὶς, & οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus. οὐδενίζω, pro nihilo duco, flocci facio, in nihilum redigo.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, scio, vel εἶμι, eo. pro quo ἦσα etiam dicitur. a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, sedi, a. 1. ind. ab ἧμαι, seu ἕω, sedeo. f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. fut. ξω. Th. ἄγω, duco.

Εἴσαγε, ingreditor. præs. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, introduco.

Εἰσάγω, εις, ει, introduco. f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον. a. 2. imper. εἰσάγαγε, έτω. a. 2. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, ex εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, rudimentum, principium. ab εἰσάγω, introduco.

Εἴσαθ', pro εἴσατο, statua honoravit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἕω, statuo. f. ἕσω, a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσακήκοα aor. 1. pass. εἰσηκούσθην, exauditus fui. aor. 1. part. pass. εἰσακουσθεὶς, εῖσα, ὲν. f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. compon. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσάμενοι, Jonic. pro εἰσάμενοι, & hæc pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco; fundo. a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, similis sum, scivi. a 1. ind. m. verbi εἴδω, scio, vel εἶμι, vado. Sed εἰσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo.

Εἶσαν, collocarunt, 3. plur. a. 1. act. εἷσα, & Poet. ἕσσα. ab ἕω, seu ἵζημι. idem ac ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conscendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβὰς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Εἰσανιὼν, scandens, aor. 2. part. act. ab εἰς, & εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. semel. ex εἰς, & ἅπαξ, semel.

Εἴσας, acc. pl. f. g. εἴσης, gen. ab εἶσος, η, ον, æqualis, e. idem ac ἴσος, η, ον, par, similis.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον. Et εἴσατο, penetravit, est a. 1. med. verbi εἶμι, eo.

Εἰσαφικάνει, reversus est, 3. sing. imperf. act. ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. sing. a. 2. sub. med. Jonic. pro εἰσαφίκῃ, ab εἰσαφικνέομαι, advenio.

Εἰσδέχομαι, intro admitto. fut. 1. med. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, accipio. p. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, introcurrens, aor. 2. part. act. f. g. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον, a. 2. part. εἰσδραμών. p. m. δέδρομα.

Εἶσε. aor. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco. induo. f. ἕσομαι. a. 1. med. εἰσάμην p. εἷμαι.

Εἴσεαι, scies, pro εἴσῃ, Jon. 2. sing. f. 1. med. verbi εἴδω, scio. f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcurri, aor. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, fut. θρέξω, p. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν. compos. ex εἰς, & τρέχω, curro. f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτρεχα.

Εἰσέδυ, ingressus est, 3. sing. a. 2. εἰσέδυν. ex εἰς, & δύμι, vel δύω, subeo. f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἴσιμι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. præs. εἰσίασι, Jon. pro εἰσίσι. ex εἰς, in, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιᾶσι, Jon. pro εἰσίενται, immittunt, 3. plur. præs. ab εἰσίημι, intro, ingredior.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, έτω, aor. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Εἷσεν, sedere fecit, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἕω, statuo. fut. ἕσω, aor. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. aor. 2. sub act. & in 3. plur. εἰσενέγκωσι, verbi εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς, & φέρω, fero.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur, 1. plur. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, ingredior.

Εἰσεπέρησα, transivi. a. 1. ind. verbi εἰσπεράω, composit. ex εἰς, & περάω, transeo. f. άσω, & ήσω.

Εἰσεπήδησα, insilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα. compos. ex εἰς, & πηδάω, salio.

Εἰσέρχομαι, ingredior. in 3. plur. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν, f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσερύσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσερύω, ingredior. Th. ἐρύω, traho.

Εἴσεται, sciet, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, scio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. verbi εἰσηγέομαι, adduco. ex εἰς, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ἧγμαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, arbitrium, suasio. dat. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγεῖται. ab eod. Th. Hinc. εἰσηγητέον, suadendum.

Εἰσῄει, introivit, 3. sing. plusq. perf. med. verbi εἴσειμι, ingredior. ex εἰς, & εἶμι, eo. p. m. εἶα. plusq. perfect. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, exauditus fui, aor. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσήκοα, fut. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, adsilio. Thema ἅλλομαι, salio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγ-

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. εἰσοίσω. aor. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω, fero.

Εἴσου, gen. sing. f. g. ab ἴσος, η, ὁ, idem ac ἴσος, η, ὁ, æqualis.

Εἶσθα, is, Æol. paragoge pro εἶς, 2. sing. præs. ind. verbi εἶμι, eo.

Εἷσθαι, missum esse, perf. ind. verbi ἵημι, mitto. perf. pass. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, seu ἕω, induo.

Εἶσι, vadit, 3. sing. præs. εἶμι, vado. Sed εἰσὶ, sunt, 3. plur. verbi εἰμὶ, sum.

Εἰσιέναι, intrare. præs. inf. verbi εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσίασι, ingrediuntur, Jon. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, ingredior. εἰσιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, intro voco. a. 1. med. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. m. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, in, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Εἴσκω, assimilo, Poet. pro ἴσκω, quod ab ἐΐσκω, similis sum. præs. inf. εἰσκέω.

Εἴσοδος, ου, ἡ, introitus, adventus, ut & ars, studium, disciplina. ex εἰς, & ὁδὸς, ου, ἡ, via.

Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἰσόκα, Dor. & εἰσόκεν, donec, adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκα.

Εἴσομαι, sciam, fut. 1. med. verbi εἴδω, scio: item εἴσομαι, ibo, fut. 1. verbi εἶμι, eo. Item εἴσομαι, statuam, fut. 1. med. verbi ἕω, vel ἕω, inusit.

Εἰσορόων, videns. Poet. pro εἰσορῶν, præs. part. sic εἰσορόωντα, pro εἰσορῶντα. f. g. plur. num. part. præs. ab εἰσοράω, ex εἰς, & ὁράω, video. fut. ὄψομαι, perf. ἑώρακα.

Εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν. gen. εἰσπηδήσαντος. præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, & πηδάω, salio.

Εἴσπνηλος, ου, ὁ, lingua Laconica significat amatorem.

Εἰσπεραιόομαι, ingredior. imperf. εἰσεπεραιούμην, ου, ετο. fut. ώσομαι. perf. εἰσπεπεραίωμαι. ex εἰς, in, & περάω, trajicio. Th. πέρω, transeo. præt m. πέπορα.

Εἷσται, Poet. pro εἷται, sedit, 3. singul. perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, sedi, seu indutus sum, verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo, sedeo. vel ab ἵημι, mitto. & in 3. sing. plusq. perf. εἷτο.

Εἱστήκειν, steteram, & in 3. plural. εἱστήκεσαν, plusq. perf. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἱστία, 3. sing. imperf. verbi ἑστιάω, convivio excipio. fut. άσω. p. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰστρέχω, intro curro. f. εἰσθρέξω. p. εἰσδέδραμα, vel εἰσδεδράμηκα. a. 2. εἰσέδραμον. aor. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν. ex εἰς, & τρέχω, curro.

Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. aor. 1. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præs. pass. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω, fero.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio. ab εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἴσω, sciam, f. 1. verbi εἴδω, scio. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, pro ἔσω, intra. Poet. cum genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad.

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens. ex εἰς, & ὤψ, oculus, quod ab ὄπτομαι, video.

Εἶτ᾽, pro εἶτα, deinde, postea.

Εἶτα, adverb. postea, deinde. ἔπειτα, idem. q. ab εἴκω, cedo. Dilatio enim est quædam cessio. Est etiam elegans usus vocis εἶτα in indignationibus.

Εἴτε, sive εἴθ᾽, sive: conjunct. ex εἰ, si, & τε, que.

Εἶτε, sitis, præs. opt. per syncop. pro 2. plur. verbi εἰμὶ, sum.

Εἶτε, erat, 2. sing. imperat. præs. ab εἶμι, eo. quasi ab εἴω. hinc imperat. εἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. εἴκω, cedo, f. εἴξω, p. εἶχα.

Εἴχεο, tenebas, Jon. pro εἴχου, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἵω, εἵῃς, ῃ, misissem, a. 2. sub. pro ὦ, ῇς, ῇ, ab ἵημι, mitto.

Εἴω, εἴῃς, εἴῃ, pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. ab εἰμὶ, sum.

Εἶο, Jon. pro οὗ, sui.

Εἴωθα, consuevi, in 2. plur. εἰώθαμεν, & in 3. pl. p. εἰώθασι, p. m. hinc εἰωθότες, soliti, præt. med. part. ab εἰωθὼς, ότος, ὁ, solitus. ab ἔθω, soleo.

Εἴων, sinebam, 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ες, verbi ἐάω, sino. perf. εἴακα.

Εἴως, & ἕως, dum, interim. Poet. pro ὡς.

Εἰῶσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. plur. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, sino. f. άσω. aor. 1. εἴασα.

E K.

Ἐκ, vel ἐξ, ex, a, de, propter. regit genitivum. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur. pro παρὰ, vel ὑπὲρ, cum accusativo, ad præstantiam indicandam. & pro μετά. q. ab εἴκω, cedo. In compositione vim habet; quæ per ex a Latinis exprimitur. Ornatum, & vehementiam sæpe orationi addit. Hinc ἐκτὸς, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξωτικὸς, ή, ὸν, externus.

Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.

Ἐκάδευν, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἑκάεργος, ου, ὁ, longe jaciens. ex ἑκὰς, procul, & εἴργω, arceo.

Ἐκάην, aor. 2. ind. pass. a καίω, uro. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.

Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. a καθέζομαι, sedeo. Th. ἕζομαι, idem. f. 2. ἑδοῦμαι.

Ἕκαθεν, adv. procul. idem ac ἑκάς.

Ἐκάθευδον, dormiebam, imperf. act. a καθεύδω, dormio. ex κατὰ, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα, dormio.

Ἐκαθήμην, ου, το, sedebam, imperf. a κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, sedeo.

Ἐκάθηρα, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. p. αρκα.

Ἐκάθιζον, imperf. activ. verbi καθίζω, sedeo. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα, ex κατὰ, & ἵζω, seu ἵζομαι, idem ac ἕζομαι, sedere facio.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, aor. 1. ind. act. καθίζω, sedeo.

Ἐκαίνυτο, vincebat, imperf. 3. singul. ab ἐκαινύμην, verbi supero. Th. καίνω, perimo.

Ἐκάκωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κακόω, vexo, malo afficio.

Ἐκάλει, 3. singul. imperf. ab ἐκάλεον, verbi καλέω, voco.

Ἐκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. a καλέω, voco. f. έσω. p. κεκληκα.

Ἐκαλεύμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. pass. ejusdem verbi.

Ἐκαλλωπίσατο. 3. sing. a. 1. med. verbi καλλωπίζω, proprie pulchros oculos facio.

Ἕκαλος, ου, ὁ, Dor. pro ἕκηλος, ου, ὁ, quietus, tranquillus: otiosus.

Ἐκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, cooperuerunt, a. 1. ind. act. a καλύπτω, tego, f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἔκαμμυον, Poet. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per syncopen pro καταμύω, idem ac μύω, f. σω, claudo.

Ἔκαμον, laboravi, a. 2. verbi κάμνω, laboro. f. καμῶ, p. κέκμηκα. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκανον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi καίνω, f. 2. κανῶ, occido.

Ἔκαον, aor. 2. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

Ἐκάρη, tonsus est, 3. sing. aor. 2. pass. verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, a. 1. med. ἐκειράμην.

Ἐκαρτύναντο, confirmabat, 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω, f. υνῶ, firmo, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur, & per metathesin κάρτος.

Ἑκὰς, adver. procul, eminus. ἕκαθεν, idem. q. ab εἴκω, cedo. vel ab ἕω, mitto. Quæ enim cedunt, & mittuntur, procul a nobis sunt.

Ἑκαστάτω, superl. longissime, comp. ἑκαστέρω, magis procul. Them. ἑκὰς, procul.

Ἕκαστος, η, ὁ, quisque, singuli, & in f. g. ἑκάστη, ης, ἡ. Hinc ἑκάστοτε, semper, & ubique. adv. ab ἑκάς.

Ἑκαστέρω, Poet. adverb. pro comm. πορρωτέρω, longius. Th. ἑκὰς, procul.

Ἑκάστω. Herodot. pro ἑκὰς, procul.

Ἑκαταβέλος, Poet. & Doric. pro ἑκατηβόλος, longe jaculans. Apollinis epitheton. ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio.

Ἐκατέατο, sedebant, Jon. pro ἐκάθηντο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, sedeo, assideo, quiesco.

Ἑκατέρωθεν, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωθεν, regit genitivum ab ἑκάτερος, alteruter.

Ἑκάτερος, α, ον, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. f. g. ἑκατέραις, ab ἑκὰς, procul, minus. Hinc ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, utrobique, ab alterutra parte.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Luna, tanquam soror Ἑκάτου, longe jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέταο, gen. Jon. vel Æol. pro ου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans, ab ἑκὰς, procul, & βολὴ, jactus, percussio, telum: quod a βάλλω, jacio. Alii a βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans. Apollinis epithetum. ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκατηγόρησα, ας, ε, accusavi, a. 1. ind. act. a κατηγορέω, accuso. fut. ήσω. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἕκατι, Doric. pro ἕκητι, causa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius; ultroneus, sciens, prudensque.

Ἑκατογκάρανος, α, ὁ. Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατὸν, centum, & κεφαλὴ, ῆς, caput.

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens. ex ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, ρὸς, ἡ. manus.

Ἑκάτοιο, gen. Jon. ab ἕκατος, longe jaciens. Th. ἑκὰς, longe.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium solemne, constans centum bobus, hoc est, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. Hinc ἑκατόμβοιος, valens centum boves. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑκατόμποδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, id est, latæ. ab ἑκατὸν, centum, & πούς, pes.

Ἑκατόμπυλος, οι, centum portarum. ex ἑκατὸν, centum, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ἑκατὸν, οἱ, αἱ, τὰ, centum. q. ab ἑκὰς, procul. ab unitate enim distat centenarius. hinc, ἑκατοστὸς, ή, ὸν, centesimus. ἑκατοστιαῖος, ου, ὁ, centesimus.

Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, & ἑκατονταετὴς, έος, ὁ, ἡ, centenarius, qui vixit centum annos. ex ἑκατὸν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἑκατοντακάρανος, ου, Poet. & Doric. pro ἑκατοντακέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet. ab ἑκατὸν, centum, & κάρηνον, τὸ, caput.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, centuplex. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio. ex ἑκατὸν, & ἀρχὸς, οῦ, ὁ, vel potius ἄρχων, οντος, ὁ, princeps, præfectus, ἄρχων τῶν ἑκατὸν, princeps centum.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατος, Apollo, Sol, a jaculando procul, ab ἑκάθω, vel ab ἕω, jaculor; ob radios. Ideo ἑκάτη, Hecate, Luna, tanquam soror ἑκάτου, Apollinis, Solis.

Ἑκατοστύον, centuplicatum. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἐκαύθην, succensum sum, a. 1. ind. pass. ἔκαυσα, & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.

Ἐκβαίνω, egredior. f. 1. med. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo. ἐκβαίνειν, evenire, accidere.

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. plur. aor. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. singul. aor. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. singul. aor. 2. sub. ab ἐκβάλλω, ejicio. ab ἐκ seu ἐξ ex, & βάλλω, jacio, f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Ἐκβάλλω, ejicio. fut. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. plus. perf. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. aor. 2. ἐξέβαλον. aor. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte. a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, ejiciar. Th. βάλλω, jacio.

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, aor. 2. sub. act. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evasio, ab ἐκβαίνω, evado. ab ἐξ, & βαίνω, eo.

Ἐκβέβληκε, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἐκβήσῃ, exibis, 2. sing. fut. 1. med. ab ἐκβαίνω, egredior. f. ἐκβήσομαι. aor. 2. ἐξέβην, ab ἐκ, & βαίνω, eo.

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. plur. ἐκβληθήσονται, f. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio, expello.

Ἐκβοηθέω ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, jactura alicujus loci, ut & fluminis exitus. ab ἐκβάλλω, ejicio. Them. βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκβράσσειν, ejicere, expellere. de mari dicitur, quod a βράσσω, idem ac βράζω. f. σω, fervo.

Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor. ab ἐκ, & γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγεγάμεν, natum esse, perf. inf. med. Poet. syncop. pro ἐκγεγαέναι, Dor. pro ἐκγεγονέναι, verbi γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

inde

inde inf. γεγαίναι. Dor. γεγαίμεν, & per syncopen γεγάμεν.

Ἐκγεγαώς, ῶτος, m. g. & in f. g. ἐκγεγαυῖα, ας, ἡ, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enascor. fut. 1. γενήσομαι. a. 1. med. ἐγενησάμην. a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐκγεγόνεμεν, nati sumus, Jon. & Poet. pro ἐξεγενόμεθα. 1. plur. a. 2. med. a γίνομαι, nascor.

Ἐκγιγαρτίζω, fut. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γίγαρτον, id, quod in acini vinaceo lapidosum est.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγένεσθαι, Jon. pro comm. ἐξεῖναι, licere. ἐκγενέσθω μοι, liceat mihi.

Ἔκγονα, ων, τά, posteri, nepotes. ἔκγονος, ου, ὁ, filius. ab ἐκ, & γονή, ῆς, ἡ, proles. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐκδαπανάω, expendo. f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impensa.

Ἐκδεδαρμένος, ὁ, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio. ab ἐκ, & δέρω, corium exuo, caedo. f. ρῶ. aor. 2. ἔδαρον. Them. δέρμα, ατος, τὸ, corium.

Ἐκδεδίκηται, ultio data est, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciscor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, poena.

Ἐκδέκεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδεδωρίδαται, Dorienses effecti sunt, 3. plur. perf. pass. verbi ἐκδωρίζω. f. ίσω, Dorientem facio. Th. Δωρικός, ὁς, ὁ, Doriensis.

Ἐκδέχομαι, exspecto. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.

Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, evidens, ab ἐκ, & δῆλος, ου, ὁ, manifestus.

Ἐκδημέω, peregre absum. f. ήσω, p. ἐκδεδήμηκα. ab ἐκ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐκδιδόναι, exonerare se, dedere. praes. inf. ab ἐκδίδωμι, eloco.

Ἐκδιδοῦν, Jon. & Poet. pro ἐκδιδόναι, praes. inf. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Jon. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδίδωμι, eloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδώσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, ου, ετο, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. sing. praes. sub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenseo. quod est ex διά, & ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικέω, ῶ, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. aor. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. aor. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. ab eodem themate.

Ἔκδικος, ου, ὁ, ultor. a δίκη, ης, ἡ, ultio, poena.

Ἐκδινεῦνται, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦνται, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello. fut. ἐκδιώξω. aor. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ὁ, ab ἐκ, & διώκω, persequor.

Ἔκδοσις, ἡ, deditio.

Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδούς, όντος, qui tradidit, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι, eloco.

Ἐκδοχή, ῆς, ἡ, exspectatio. ab ἐκδέχομαι, exspecto. f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδρᾶναι, ἐκδρῆναι, ἐκδρᾶσαι, effugere. Them. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, emergere, aor. 2. inf. act. ab ἐκ, & δῦμι, vel δύω, subeo. fut. δύσω. a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. praes. part. pass. vide in ἐκδύω, exuo.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, exitus. ab ἐκδύω, exuo.

Ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, exutus sui. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι. ab ἐκδύω, vel δύω, subeo.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκέδασσε, dissipavit, a. 1. act. gem. σ, Poet. verbi κεδάω. idem ac σκεδάω, dispergo.

Ἐκεῖ, illic, illuc, eo, adv. loci. ἐκεῖθεν, illinc, adv. e loco. Th. ἐκεῖνος, ille.

Ἐκεῖν, cedere, Poet. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, illa. vide ἐκεῖνος, ille.

Ἐκείνων, Jonic. pro ἐκείνων, illorum, gen. pl ab ἐκεῖνος, η, ο, ille, illa, illud.

Ἐκεῖνος, η, ο, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος, Poet. pro κεῖνος, Dor. pro ἐκεῖνος. q. ab ἐκεῖ, illic: ac si diceremus, illic est, scil. in loco a nobis remoto.

Ἐκεῖσε, illic, adverb. ab eodem themate.

Ἔκειτο, jacebat; 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, & in 3. sing. ἐκέκαστο, instructus erat, plusq. perf. verbi καίζω, f. σω, orno. praet. pass. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, acclamabat, jubebat, imperf. verbi κέκλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epenthesin τοῦ κ. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor.

Ἐκέκλιτο, declinata erat, 3. sing. plus. perf. pass. verbi κλίνω, inclino. fut. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται, unde κλίμα, ατος, τὸ, regio.

Ἐκεκλόφειν, plusq. perf. act. Attic. verbi κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοφα.

Ἐκεκοσμέατο, Jon. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plus. perf. pass. verbi κοσμέω, orno.

Ἐκέκτηντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi κτάομαι, possideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι, perf. pass. κέκτημαι.

Ἐκέλε, Dor. pro ἐκέλευ, jubebas, 2. sing. imperf. a κέλομαι, jubeo.

Ἐκελεύσθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. pass. ἐκελεύσθην, ης, η, verbi κελεύω, jubeo. Th. κέλω, jubeo.

Ἐκέλευσα, ας, ε. a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω; jubeo, mando. f. εύσω.

Ἐκέρδανον, a. 2. activ. a κερδαίνω, lucror. fut. ανῶ, Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror. f. κερδανῶ, & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον, Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum,

Ἔκερσα, totondi, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciae. ab ἔχειν χεῖρας, idest, cohibere manus.

Ἐκεχήνειν, hiaveram. Attice pro ἐκεχήνειν, plus. perf. med. sic & in tertia persona pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, hisco. f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. fut. ήσω, aor. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ, perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι, a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ, & ζητέω, quaero.

Ἐκζητηθῇ, reposcatur, 3. sing. a. 1. sub. pass. ab ἐκζητέω, quaero, exquiro.

Ἔκηα, combussi, aor. 1. act. a fut. κήσω, sublata futuri consonante, verbi καίω, uro. f. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκηον.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. ab ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe jaculator. quod ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, affligebat, imper. a κήδω, moerore afficio. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura moeror.

Ἐκίκιον, ες, ε, exibam, imperf. act. a κικίω, quod per reduplicationem dictum est a κίω, eo.

Ἕκηλος, ου, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus. q. ab εἴκω, cedo. ut sit quasi εἴκηλος, is qui a coetu, & hominum frequentia quasi in solitudinem recessit. Vel ab ἑκάς, procul. Quietus enim est, qui vivit procul negotiis.

Ἐκηρύχθην, ης, η, praedicatus fui, a. 1. ind. pass. a κηρύσσω, praedico. fut. ύξω, p. χα, Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, praeco.

Ἕκητι, dat. Poet. causa. ponitur adverbialiter. pro ἑκόντι, ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, expavesco, attonitus sum. a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, pavor.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ, ἡ, expavefactus, attonitus. ab ἐκθαμβέομαι, expavesco.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid expositum: publicum programma. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, excurrere, praes. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. f. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Them. τίθημι, pono.

Ἐκθερμάνασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐκθερμαίνω, excalefacio. ab ἐκ, & θερμαίνω, calefacio. f. ανῶ. idem θέρω, ρῶ, calefacio.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expositio. acc. sing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, aor. 2. part. med. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσφατα, τὰ, oracula, nom. plur. ab ἐκθέσφατον, quod ab ἐκ, & θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus. hoc a Θεός, Deus, & φατός, quod a φημί, dico.

Ἐκθετικός, ή, όν, exposititius, a. um: ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ, ἡ, expositus. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes, ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκθύεσθαι, ἐκθύσασθαι, sacrificiis expiare. Th. θύω, sacrifico, macto.

Ἐκίνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κινέω, moveo.

Ἔκιον, imperf. a κίω, eo, accurro, ex ἴκω, per metathesin.

Ἐκίρνα, Dor. pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, misceo. Th. κεράννυμι, misceo.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, assequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo. f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, & in 2. plur. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐκκαθαίρω, expurgo.

Ἐκκαίω, exuro, accendo. fut. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. perf. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, exarsi. ab ἐκ, & καίω, uro. fut. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκηον.

Ἐκκακέω, piger evado, malis succumbo, deficio. f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. aor. 1. ἐξεκάκησα. 2. plur. aor. 1. sub. act. μὴ ἐκκακήσητε, ne segnes fitis. ab ἐκ, & κακός, ὁ, malus, ignavus.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, explicari, extrahere, spoliare fortunis.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco, ab ἐκ, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, & ομαι, faciem detego. Th. καλύπτω, abscondo, tego.

Ἐκκαρπόομαι, fructus, & proventus accipio, commodum consequor. Th. καρπός, fructus.

Ἐκκατιδών, a. 2. part. act. ab ἐκ, & κατείδω, conspicor, quod ex κατὰ, & εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐκκεῖσθαι, alicui periculo exponi. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκενοῦν, θυμόν, animo vacuum reddere, sc. corpus, hoc est animam efflare. praes. inf. verbi κενόω, vacuo. Th. κενός, ή, ὁ, vacuus.

Ἐκκεντέω, transfigo, transverbero. fut. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐκκέχυται, 3. singul. perf. pass. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, effundo. fut. χύσω. praet. ἐκκέχυκα. Th. χέω, fut. χεύσω, fundo.

Ἐκκηρύττειν, edicere. a κηρύσσω, edico. Them. κῆρυξ, ὁ, praeco.

Ἐκκλάω, diffringo. f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo. f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, exclusus sum. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐκκληΐζεσθαι, Jonic. pro ἐκκλείεσθαι, excludi. Th. κλείω, claudo.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, coetus convocatus, Ecclesia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.

Ἐκκλησιάζω, concionem habeo. & in 3. plur. ἐκκλησιάζουσι. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, Ecclesia.

Ἐκκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.

Ἐκκνακόωντι, Æol. & Dor. pro ἐκκνακῶσι, odiose strident, quod est 3. plur. praes. ind. ἐκκνακόω. hoc a κνάω, tundo, polio. Th. κνάω, rado.

Ἐκκνῆν, eradere, praes. inf. Th. κνάω, rado.

Ἐκκολυμβάω, enato. f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα, aor. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, nato.

Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ νεκροῦ, funus, exsequiae. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Ἐκκομίζω, effero, exporto. f. ίσω, p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο, ab ἐκκομίζω, effero, exporto.

Ἐκκόμισαι, exporta, a. 1. imperat. med. ab ἐκκομίζω, effero, exporto.

Ἐκκόπτω, ομαι, excido, exscindo. f. ψω, p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομμαι. a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. praeter. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, scindo.

Ἐκκορέω, enarro, excutio, orno, corrumpo. Th. κορέω, orno, verro.

Ἔκκοψον, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω, exscindo.

Ἐκκορυφώσω, summatim, & breviter perstringam, f. 1. verbi ἐκκορυφόω, summatim dico. f. ώσω. Th. κορυφή, ῆς, ἡ, vertex.

Ἐκκρίμαμαι, ασαι, αται, pendeo ab aliquo, dependeo, cum gen. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, suspendo.

Ἔκκριτος, ὁ, præcipuus, egregius, selectus. Th. κρίνω, secerno.

Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo. ab ἐκ, & κυλίω, volvo. fut. ίσω, p. κεκύλικα. a. 1. ἐξεκύλισα, perf. pass. κεκύλισμαι.

Ἔκλαγξαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλάζω, clango, strido, sono. f. 1. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, ες, ε, clamavi, aorist. 2. act. verbi κλάζω, clamo. vide ἔκλαγξαν.

Ἐκλαθόμενος, aor. 2. part. med. ἐκλανθάνω, obliviscor. ab ἐκ, & λανθάνω, seu λήθω, lateo. f. λήσω, aor. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐκλαλέω, effutio. f. ήσω. perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. inf. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, loquor.

Ἐκλάμπω, εις, ει, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, splendeo.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσω, a. 2. ἐξέλαθον. præs. med. ἐκλανθάνομαι, obliviscor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. pass. ἐκλέλησμαι.

Ἐκλάπην, ης, η, furto sum subtractus, a. 2. ind. pass. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλοφα. præt. med. κέκλοπα.

Ἔκλασα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi κλάω, frango, f. κλάσω, aor. 1. passiv. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. verbi κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. fut. ἐκλέξομαι. præt. pass. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα.

Ἐκλείπω, deficio. ἐκλείπῃ, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλοιπα. aor. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Them. λείπω, linquo.

Ἐκλείσθην, inclusus sum, & in 3. plur. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κλείω, claudo.

Ἐκλεκτός, ή, όν, electus. ab ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego. f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poet. pro ἐξέλαθον, aor. 2. ind. act. ab ἐκ, & λήθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐκλελαθών, οντος, ὁ, præs. part. verbi λελάθω, quod a præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλέλησθε, 2. plur. perf. pass. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσομαι. aor. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλελυμένως, adv. solute. ab ἐκλύω, dissolvo.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, eligo.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, surripuit, aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. p. κέκλοφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καλέω, voco.

Ἐκλήθω, seu ἐκλανθάνω, oblivionem induco.

Ἐκλήισαν, incluserunt, Jonic. pro ἔκλεισαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.

Ἔκλιναν, in fugam verterunt, 3. plur. aor. 1. activ. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, recubuimus, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. aor. 1. indicat. pass. ἐκλίνθην, ab κλίνω, recumbo, inclinatus sum.

Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus sum, Poetic. pro ἐκλίθην, aor. 1. ind. pass. verbi κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλινα.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. ἐκλιπών, aor. 2. part. act. ἐκλίπητε defeceritis, 2. pl. a. 2. sub. verbi ἐκλείπω, deficio. a. 2. ἐξέλιπον. Them. λείπω, linquo.

Ἐκλογή, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. fut. ξομαι. p. m. λέλογα. Th. λέγω, dico.

Ἐκλογίζεσθαι, animo perpendere. λογίζομαι, cogito, conjicio.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. a κλονέω, commoveo. fut. ήσω. Thema κλόνος, ου, ὁ, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco. f. ήσω, quod ex κλοπή, furtum. a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.

Ἐκλύζετο, mergeretur, imperf. pass. a κλύζω, f. σω, abluo. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. verbi ἐκλύω, dissipo. dirimo.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. inf. med. ab ἐκλύω, exsolvo, expedio. Th. λύω, solvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, acc. sing. ἔκλυσιν. ab eodem themate λύω, solvo.

Ἐκλύω, dirimo, dissipo, f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα. perf. pass. ἐκλέλυμαι. a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, deficiam. ab ἐκ, & λύω, solvo.

Ἐκμαίνω, ad insaniam adigere. Them. μαίνομαι, insanio.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdisco. ab ἐκ, & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, insanio. aor. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω, abstergo, extergo.

Ἐκμάσσω, extergo, abstergo, imperf. ἐξέμασσον. fut. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, ὁ. Th. μάσσω, pinso, abstergo. f. ξω.

Ἐκμελέτα, conare, præs. imperat. act. ab ἐκμελετάω, meditor. ab ἐκ, & μελετάω, curo. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, curæ est.

Ἐκμελής, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, discrepans. Th. μέλος, εος, membrum, carmen, cantilena.

Ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, edico. f. ήσομαι, ab ἐκ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἔκμολε, Jonic. pro ἐξέμολε, exivit, 3. singul. aor. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, seu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζάω, vel άω, exsugo, sugo. Thema μύζω, musso; item sugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, sannis excipio, imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ, & μυκτηρίζω, subsanno, naso suspendo. Th. μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσω.

Ἐκνεύω, nutu emisso jubeo. Th. νεύω, innuo. Est & ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado. f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. quasi a νέω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto. ἔκνευσις, ἡ, diverticulum.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, procella, ventus procellosus. Th. νέφος, nubes.

Ἐκνήφω, evigilo. fut. ψω. aor. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα, a νήφω, sobrius sum.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, punxit, a. 1. ind. activ. a κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. a κνίζω, seco. Th. κνάω, rado.

Ἔκνομος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἔκνομος, inusitatus, insolens. ab ἐκ, & νόμος, lex. Th. νέμω, administro, gero.

Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. a νοστέω, redeo. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. plur. a. 1. act. a κοιλαίνω, cavo, concavum reddo. f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Thema κοῖλος, η, ὁ, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοιμάω, f. ήσω, cubare facio. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. pass. ἐκοιμίσθην. idem ac κοιμάω, facio dormire.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio. f. σω. aor. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam infringo. f. ίσω. p. κεκολάφικα. κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. aor. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, quod a κολοβός, ου, ὁ, mancus, mutilus. Th. κολούω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζον, duxit, imperf. verbi κομίζω, fero.

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero. Them. κομέω, curo.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. plur. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω. fero. fut. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω, curo.

Ἐκόμισσε, pro ἐκόμισε, 3. singul. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem ac κομπέω, crepo, sonitum edo. The. κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Ἐκόνισσε, gemin. σσ, aor. 1. Poet. verbi κονίζω, pulvere fœdo. f. ίσω. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Ἑκοντί, sponte, ultro, adverb. ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκόπασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quiesco, sedor. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. κόπτω, seco.

Ἐκόπην, ης, η, scissus sum, aor. 2. ind. pass. verbi κόπτω, scindo. f. ψω. p. φα. p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, incidebat, a κόπτω, scindo, seco.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui, aor. 1. ind. pass. verbi κοπιόομαι, fatigor. Th. κόπτω, seco. f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi κορέννυμαι, saturo, satio, expleo. f. κορέσω. The. κορέω, satio.

Ἐκορήσατο, pro ἐκορήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κορέω, satio, verro.

Ἐκόρυσσε, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati sunt, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens, f. g. ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, spontaneus. Th. ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius, dat. plur. ἑκοῦσι. Hinc ἑκουσιάζομαι, sponte offero. ἑκουσιασμός, spontanea oblatio.

Ἑκουσίως, adv. ultro. ab ἑκούσιος, spontaneus.

Ἔκπαγλ', pro ἐκπάγλως, & ἔκπαγλον, Poet. adv. vehementissime. vide in ἔκπαγλος, vehemens.

Ἐκπαγλέομαι, οῦμαι, Jon. & Poet. pro ἐκπλήττομαι, terreor, stupeo.

Ἔκπαγλος, ου, ὁ, horribilis, stupendus, vehemens, per metathes. pro ἔκπλαγος, idem. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ab ἐκ, & πλήσσω, f. ξω, percutio. a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ', pro ἐκπαγλότατε, terribilissime, vocat. sing. superl. gradus ab ἔκπαγλος, terribilis.

Ἐκπάγλως, adv. ab ἔκπαγλος, terribili., stupendus, vehemens.

Ἐκπαθής, έος, ὁ, ἡ, qui nihil passus est, immodice affectus, cupidus. Ex ἐκ, & πάθος, affectio.

Ἐκπαιφάσσω, insanio, seu fanatico more irruo. ab ἐκ, & παιφάσσω, oculos undique verto, & per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quasi πάντα τὰ φάη ἀίσσω. Them. φάω, luceo.

Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ἐκπαππῶσαι, in pappos abire, in lanuginem evadere. a πάππος, ὁ, flos lanuginosus.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento. ἐκπειράζωμεν, 1. plur. præs. sub. fut. άσω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, tentatio.

Ἐκπέμπω, emitto. f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπομφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. aor. 1. passiv. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. passiv. ἐκπεμφθείς, & in plur. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ, & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐκπεπόρνευκα, ας, ε, perf. activ. verbi πορνεύω, scortor.

Ἐκπεπόταται, evolasti, Doric. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ, & πέτομαι, volo, as.

Ἐκπεράω, transeo, traduco. ab ἐκ, & περάω, penetro, pertranseo.

Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio callide, ceu πέρδιξ, aucupem.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσουσ', pro ἐκπερσούσῃ, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω, everto. f. ἐκπέρσω. hinc ἐκπέρσουσ'. 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέρσωσ', 3. plur. a. 1. sub. ab ἐκ, & πέρθω, vasto. f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Jon. ἐκπεσεῖν, aor. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. aor. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπέσωσι, 3. p. plur. aor. 2. sub. ab ἐκπίπτω, excido.

Ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum accus. ab ἐκ, & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero. ab ἐκ, & φράζω. fut. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπεφυυῖαι, part. præt. med. f. g. plur. num. verbi ἐκφύομαι, enascor. Th. φύω, gigno.

Ἐκπηδήσας, αντος, ὁ, elapsus, a. 1. part. act. ab ἐκπηδάω, exilio, desilio. Th. πηδάω, salio. f. ήσω.

Ἐκπλουτιεῖται, Attic. pro ἐκπλουτίσεται, 3. singul. fut. 1. med. verbi ἐκπλουτίζομαι, quod ab

ἐκπλου-

ἐκπηνίζω, stamen, seu filum educere ab ἐκ, & πῆνος, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, textum, seu tela.

Ἐκπίπτειν, excidere, expelli. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγεὶς, έντος, ὁ, animo perculsus, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, percello.

Ἐκπλέω, expleti, gen. sing. ab ἔκπλεως, pro ἔκπλεος, ου, ὁ, expletus. Thema πλέος, plenus.

Ἐκπλεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἐκπλέω, enavigo.

Ἐκπλέω, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, ον, ες, ε. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα, a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικὸς, ή, όν, ὁ, ἡ, τὸ, terrorem adferens, horribilis. ἐκπληκτος, ὁ, ἡ, attonitus, ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perf. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Them. πλήσσω, percutio.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, stupor, pavor, consternatio, ab ἐκπλήσσω, percello.

Ἐκπληρόω, impleo. f. ώσω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, & πληρόω, repleo. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπληρόω, impleo, expleo.

Ἐκπλήσσειν, perturbare, præs. imper. Jon. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, fut. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, vel Att. ττω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο, aor. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus fui. ab eodem them.

Ἐκπλεῖν τῶν φρενῶν, extra mentem navigare, hoc est de sano mentis statu deturbari. quod a πλώω, seu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνέω, exspiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, spiro.

Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exspiratio, flatus. ab ἐκπνέω, exspiro.

Ἐκποδὼν, eminus, procul, adv. quasi ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκποίησις, ἡ, seminis emissio.

Ἐκπονέω, labore quæro, colo, exerceo. quod ab ἐκ, & πονέω, laboro.

Ἐκπορεύομαι, egredior. imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι, 3. sing. præs. imper. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ, & πορεύομαι, eo, quod a πόρος, ου, ὁ, transitus. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo. præt. med. πέπορα.

Ἐκπορνεύω, effuse scortor. f. εύσω. p. πεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα, a. 1. part. ἐκπορνεύσας, αντος, αν, ab ἐκ, & πορνεύω, scortor, quod a πόρνη, ης, ἡ, meretrix. Th. περάω, vendo. fut. άσω, & άσω.

Ἐκποτέομαι, idem ac ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέταμαι, evolo. Th. πέταμαι, volo, volas.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πρέπω, decorus sum.

Ἐκπρήξας, operatus, a. 1. part. Jon. ab ἐκ, & πράττω, Jon. πρήττω, facio, f. ξω.

Ἐκπρίασθαι, præs. inf. ab ἐκπρίαμαι, eximo, pecunia corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρολίποις, dimittas, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτύω, respuo, abhorreo. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. aor. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, spuo.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράανθησαν, 3. plur. a. 1. pass. a κραιαίνω, perficio.

Ἔκραγα, clamavi, p. m. κεκραγέναι, p. m. inf. pro κεκραγέναι, verbi κράζω. fut. 2. κραγῶ. unde a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, erumpere. ἐκραγεὶς, εῖσα, ὲν, qui erupuit. verbi ἐκρήγνυμι, effringo, erumpo. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐκρήηνα, Dor. pro ἐκρήηνα, aor. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio.

Ἐκράθην, mixtus sum, per sync. pro ἐκεράσθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, misceo.

Ἐκραίαινον, implebam, exsequebar, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio. f. κρανῶ, a. 1. Pass. ἐκράνθην. & per epenthesim ἐκρανάνθην.

Ἔκραξα, clamavi, & in 3. pl. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo. f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor. fut. άσω. p. κεκραύγακα, a κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, f. σω, clamo.

Ἐκρέματο, pendebat, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, suspendo.

Ἐκρέμω, pendebas, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Jon. ἐκρέμαο, deinde Attica contractione ἐκρέμω, verbi κρέμαμαι, a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρηγμα, τὸ, salebra, præceps locus. Item eruptio aquarum in magnis imbribus.

Ἐκρήγνυμαι, erumpo. Ἐκρηγνύω, scindo, impressionem facio, erumpo.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, implevi, a. 1. ind. act. a κραιαίνω, pro κραίνω, perficio, item impero. f. κρανῶ. aor. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & pleonasm. Poet. ἐκρήηνα. hinc κρῆνον, άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, eradico. f. ώσω. perf. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. pass. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω. a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ, & ῥίζα, ης, ἡ. radix.

Ἐκρίθην ἄντα, Poet. pro ἀπεκρίθην, respondi, a. 1. pass, ab ἀποκρίνομαι, respondeo.

Ἐκρίνατ' pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. med. interpretatus est. ἔκρινεν, elegit, imperf. activ. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. pass. verbi κρίνω, secerno, judico.

Ἔκροος, ου, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἐκρούσθην, expulsus sum, a. 1. ind. pass. verbi κρούω, pulso.

Ἐκρούσω, 2. sing. aor. 1. med. ἐκρουσάμην, ω, ατο, verbi κρούομαι, pulsor. aor. 1. pass. ἐκρούσθην.

Ἐκρύβην, absconditus sum, aor. 2. ind. pass. ἐκρύβην, aor. 2. act. verbi κρύπτω, abscondo. f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, abscondo.

Ἔκρυφα, perf. act. Attic. pro κέκρυφα, occultavi, ab eodem verbo κρύπτω.

Ἔκρυψα, ας, ε, abscondi, a. 1. ind. act. ejusdem verbi κρύπτω.

Ἔκστασις, εως, ἡ, stupor, admiratio, item excessus mentis. ab ἐξίσταμαι, de statu mentis dejicio, animum de loco certo, & statu dimoveo, ab ἐκ, & ἵστημι, sto. fut. στήσω. præs. pass. ἵσταμαι, σαι.

Ἐκστρέφω, everto, fut. ψω. p. ἐξέστροφα. perf. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, verbi κτῆμι, interficio. f. κτήσω. perf. ἔκτακα. perf. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per apocopen ἔκταν, & in 3. sing. ἔκτανε, & per apocopen ἔκτα.

Ἔκταγκα, Poet. pro ἔκτακα, perf. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκταδιος, ου, ὁ, extensus, item amplus. Th. τείνω, tendo.

Ἐκταθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occisi sunt, 3. plur. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

Ἔκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, occido.

Ἐκταμένος, ὁ, & Poet. κτάμενος, retracto accentu, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω, occido. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτάμνησι, Jon. paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐκτέμνω, excido. quod ab ἐκ, & τέμνω, seco, scindo. f. 2. τεμῶ. a. 2. ἔτεμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ἔκταμαι, perf. ind. pass. ἐκταμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, occido. f. 2. κτενῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάμνησι, Jon. pro ἐκτάμῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, scindo, Jon. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poet. inserto ν, & Jon. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ, & τέμνω, seco. a. 2. ἔταμον.

Ἔκταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτανον, & per sync. ἔκταν, 3. pl. a. 2. act. a κτείνω, occido. Sic a κτῆμι, τὸ κτάομαι, possideo. a. 2. ἔκτην, 3. plur. ἔκτησαν, per syncopen ἔκταν.

Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido. f. 2. κτενῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, interfectus sum, aor. 1. ind. pass. a κτείνω, interficio. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἔκτανον, ες, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐκταράσσω, perturbo. fut. ξω. p. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα. ab ἐκ, & ταράσσω, commoveo.

Ἔκτας, per syncopen pro ἔκτανες, occidisti. ἔκταν, pro ἔκτανον, aor. 1. verbi κτείνω. vide in ἔκτα.

Ἐκτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. med. verbi κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, interfectus fuerat, 3. sing. plusq. perf. ab ἐκτάμην, σο, verbi κτείνω, occido. p. ἔκταμαι. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Jon. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Sic ἐκτέαται, Jon. pro ἐκτέαται, 3. plur. perf. Nota vero ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Jon. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, possideo.

Ἐκτεθεῖσα, aor. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, expono.

Ἐκτεθραμμένοι, acc. plur. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & τρέφω. alo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, extende, aor. 1. imperat. activ. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτεινε, occidit, 3. sing. a. 1. activ. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. a κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, extendo. f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. aor. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. plur. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro, ἐκτελέσας, quum complevisset, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. a τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτελέω, perficio. ἐκτελεῖν, præs. inf. f. έσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas: ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuo, pro ἐκτενῶς, ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτενὴς, έος, ὁ, ἡ, intentus, assiduus, experrectus, sedulus, jugis. hinc ἐκτενέως, Jonic. pro ἐκτενῶς, vehementer. ab eodem Them.

Ἐκτενῶ, fut. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἑκτέον, habendum, adv. positionis ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, sexta: ἕκτος, η, ον, sextus, Th. ἕξ, sex.

Ἐκτημένος, η, ον, pro κεκτημένος, qui possidet aliquid. perf. part. verbi κτάομαι, possideo.

Ἐκτέαται, pro κέκτηνται, possident, 3. plur. perf. κτάομαι, possideo.

Ἐκτήνης, scil. χρόνης, Dor. pro ἐξ ἐκείνης χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. med. verbi κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per aphæresin Jon. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. sic ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθεμαι, expono, & 1. plur. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το, aor. 2. med. ἐξεθέμην, σο, το, & in 3. plur. ἐξέθεντο. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκτινάξατε, vide in ἐκτινάσσω, excutio.

Ἐκτινάσσω, excutio. f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. aor. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. plur. ἐκτινάξατε. a. 1. med. ἐξετιναξάμην, aor. 1. part. med. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ, & τινάσσω, quatio.

Ἔκτισε, creavit, aor. 1. ind. act. verbi κτίζω. fut. σω, condo, creo. p. ἔκτικα. aor. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισται, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, creo. a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἔκτοθεν, & ἔκτοθι, pro ἔκτοθεν, & ἔκτοθι, extra. regit genit. ab ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐκτοῖο, ex quo temppre.

Ἐκτολμήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, perficio. f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & operi parata.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exsectus, castratus. ab ἐκ, & τέμνω, seco. Dicitur & Jonic. ἐκτομίης, ου.

Ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, e loco moveo, peregre abeo, desolo. ab ἐκ, & τόπος, ου, ὁ, locus.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, Hector.

Ἕκτος, η, ον, sextus, a, um. Th. ἕξ, sex.

Ἐκτὸς, adv. extra, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex, e, a.

Ἐκτόσθε, extra, cum genit. ab ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ.

Ἐκτοῦ, seu ἔκτοσε, extra. ab ἐκτὸς, extra, quod ab ἐκ, ex.

Ἐκτραπέλοισι, dat. plur. Jon. ab ἐκτράπελος, aversandus. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, aversor.

Ἐκτρέπομαι, aversor, cum acc. aor. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρῖψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. ab ἐκτιτρώσκω, pario abortum, abortio. f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3. sing. a. 2. activ. verbi κτυπέω, resono. Thema τύπτω, verbero, fut. ψω.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. aor. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κύδος, ου, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε. aor. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo.

Ἑκυρὸς, ῦ, ὁ, socer, mariti pater, quia εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἔχει, quam pro filia suscepit. Ex ἑκυρά, Jon. ἑκυρή, socrus, mariti mater.

Ἔκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido. f. ρῶ, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, sancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἔκυψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me. f. ψω.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poet. & Bœot. 3. plur. a. 2. pass. verbi ἐκφαίνω, profero, evulgo.

Ἐκφερέμεν, Jon. pro ἐκφέρειν, efferre, præs. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero, fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐκφέρω, εις, ει, promo, effero, profero. f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. aor. 1. imperat. act. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. aor. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab eodem Themate.

Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, 2. singul. & ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, effugio.

Ἐκφοβέω, terrefacio. fut. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. aor. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φόβος, ου, ὁ, timor. hinc φοβέω, terrefacio. Th. φέβομαι, fugio, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, conterritus, consternatus. ab eodem Themate.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόριον, τὸ, terræ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero. part. præs. ἐκφράζων, οντος. part. præs pass. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ, & φράζω, dico. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio. acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero.

Ἐκφραστέον, adject. verbale ab ἐκφράζω, eloquor.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, aor. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, effugio. ab ἐκ, & φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. hinc ἐκφύγωσι, 3. plur. aor. 2. sub. πέφευγα, præt. med.

Ἐκφυσᾷν, efflare. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκφύω, enascor, germino, f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, nascor.

Ἐκχέω, effundo. f. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω. 2. plur. ἐκχέατε, effundite. a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. pass. ἐξεχεόμην, όμην, ου, ετο, οντο. Them. χέω, fundo.

Ἐκχρῆν, sufficere. satis esse, præs. inf. a χράω, do mutuo.

Ἐκχρήσει, utile erit, ἐν χρήσει ἔσται.

Ἐκχυθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἐκχέω, effundo, seu ἐκχύω. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, χύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass.

Ἐκχυντο, effundebantur, pro ἐξεκέχυντο, 3. plur. plusq. perf. pass. ab ἐκχέω, effundo.

Ἐκχύνω, vel ἐκχύω, effundo. f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præs. pass. ἐκχύνομαι. perf. passiv. ἐκκέχυμαι. aor. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ, & χέω, fundo.

Ἐκχωρέω, excedo. ἐκχωρείτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. excedant. fut. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, eo, accedo, proficiscor.

Ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω, p. ἐξέψυχα. aor. 1. ἐξέψυξα, ab ἐκ, & ψύχω, spiro. Th. ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ἐκώλυσε, prohibuit, aor. 1. ind. act. a κωλύω, impedio, veto. f. σω. p. κα.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius. & in f. g. ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens. q. ab εἴκω, cedo, non repugno. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, spontaneus. ἑκουσίως, adv. ultro, sponte. ἀέκων, & ἀεκούσιος, ἄκων, & ἀκούσιος, non voluntarius, invitus.

E Λ.

Ἐλάαν, incitare. Poet. pro ἐλάειν, ἐλᾷν, præs. inf. ab ἐλάω, incito, agito. sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poet. ἐλάᾳ, cursum init, verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, ducebam, imperf. Jon. pro ἤλαον, vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω, agito. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἔλαβον, sumpsi, a. 2. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.

Ἐλαθεὶς, ὁ, transfixus, a. 1. part. pass. ab ἠλάθην. verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω. perf. pass. ἠλασμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, latui, a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. med. verbi λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐλαία, ας, ἡ, olea, oliva, arbor. q. a λεῖος, lævis, quod cutis ejus quasi glabra sit, & niteat. hinc ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. ἀγριέλαιος, ου, ἡ, agrestis oliva.

Ἐλαιολογέω, ῶ, fut. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία & λέγω.

Ἐλάϊνος, ου, ὁ, ἡ, oleaginus, ab eodem Themate.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. in dativ. ἐλαίῳ. Th. ἐλαία, ἡ, oliva.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίου, ab ἔλαιον, oleum.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. ab eodem Themate.

Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, sonitum do, præt. med. λέλακα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. latitans.

Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Jon. verbi ἐλαύνω, agito.

Ἐλάσαι, compulisse, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, agito, impello. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poet. ἐλάσσας.

Ἐλάσασκε, Poet. & Jon. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.

Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æolic. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω, agito.

Ἐλασιππος, ου, ὁ. equorum agitator, ἐλαύνων ἵππους.

Ἔλασις, ἡ, militaris expeditio. ab ἐλαύνω, agito.

Ἔλασκε, Jon. & Poet. pro ἦλα, seu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, seu ἐλαύνω, agito, impello. f. ἐλάσω.

Ἐλασσάμενοι, Poet. aor. 1. part. med. ἐλάσσατο, ας, ε, a. 1. ind. Poet. ab ἐλαύνω, agito.

Ἔλασσε, trajecit, 3. sing. a. 1. Poet. ut & ἐλάσσῃ, abigat, 3. sing. aor. 1. sub. ab ἐλαύνω, agito.

Ἐλάσσω, acc. contract. pro ἐλάσσονα, ας, ο, ab ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, compar. a positivo ἐλαχὺς, parvus. in superl. ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.

Ἐλαστρέω, agito, impello. ab ἐλαστὴς, ῦ, ὁ, impulsor. Th. ἐλαύνω. f. ήσω, agito.

Ἐλάσω, abigam, futur. 1. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, Elatia, nomen proprium.

Ἐλάτη, ης, ἡ, abies. at ἐλάτῃς, & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. plur. Jon. inde ἐλάτινος, ου, ὁ, abiegnus. q. ab ἐλάω, in altum tendo. Est enim arbor admodum procera.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. pass. ἐλήλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατόμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi λατομέω, excindo. f. ήσω. a λατόμος, ου, ὁ, lapicida. quod ex λᾶς, λᾶος, ὁ, lapis, & τόμος, frustum. ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, scindo.

Ἐλαττονέω, minus habeo. fut. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχὺς, parvus.

Ἐλαττονωθῶσι, an ἐλαττονηθῶσι, legend. 3. pl. aor. 1. sub. pass. verbi ἐλαττονέω, minus habeo. Th. ἐλαχὺς, parvus.

Ἐλαττόω, minuo, f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, parvus, ἐλάσσων, minor, ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Jon. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκοπὸν, scopum attingere. ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. singul. præs. opt. act. ab ἐλαύνω, agito, impello.

Ἐλαύνοντε, pro ἐλαύνοντα, impellentes, nom. dual. part. præs. ab eodem Them.

Ἐλαύνω, Dor. ἐλαύνω, f. άσω, agito, proveho, stimulo, impello; progredior, evado, quasi ab ἐλάω. p. ἤλακα, Att. ἐλήλακα. hinc perf. part. act. ἐληλακότες. imperf. pass. ἠλαυνόμην, ου, ετο, perf. pass. ἤλασμαι, σαι, ται. Hinc ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga.

Ἐλάφοιο, gen. Jon. ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva.

Ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. quasi ἐλάω ὄφεις, quod serpentes ex cavernis trahat. Vel q. ἐλαύνων ὄφεις, serpentes abigit. vel q. ἐν ἔλεσι φαίνω, quod in profundis paludibus appareat. Hine ἐλάφειος, ου, ὁ, ἡ, cervinus.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas. ab ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, levis.

Ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, levis, & celer, instar cervi. q. ab ἔλαφος, cervus, comp. ἐλαφρότερος, levior.

Ἐλαφρότερος, ου, ὁ, levior, comp. ab ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, levis.

Ἔλαχε, sortitus est, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, sortior. f. λήξομαι, λάξομαι, & λαγχάνσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.

Ἐλάχιστος, ου, ὁ, minimus, superl. a μικρὸς, parvus, comp. ἐλάσσων, minor. Th. ἐλαχὺς parvus. hinc novum comp. formatur ἐλαχιστότερος, Ephes. 3. 8.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχε.

Ἐλαχοπτέρυξ, γος, ὁ, qui alas, vel pinnas parvas habet, μικροπτέρυξ. ab ἐλαχὺς, parvus, & πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.

Ἐλαχὺς, εῖα, ὺ, parvus. ut μικρὸς. comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος, minimus. Ἐλαττόω diminuo. ἐλάττωμα, ατος, τὸ, vitium, deterior conditio. q. ab ἕλω, capio, Parva facile capiuntur.

Ἐλάω, agito, arceo. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἔλδεαι, Jon. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab ἔλδομαι, cupio.

Ἔλδομαι, ῃ, εται, desidero, cupio, appeto, Hinc ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium. q. ab ἕλω, capio. Lubentes enim capimus quæ cupimus.

Ἕλε, & ἕλ', interfecit, rapuit, 3. sing. a. 2. Jon. εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Eleazar. Hebr. Dei auxilium.

Ἐλεαίρω, misereor. idem ac ἐλεέω, Poet. Them. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεακεὶμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Heleacim. Hebr. Deus restituet.

Ἐλεᾶς, avis nomen, vel ἐλεὼς, quia paludes inspectat, quæ ἕλη, vide Arist. Hist. animal. lib. 9. cap. 16.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. plur. imperat. act. a ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἐλέγξῃς, spreveris, 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, argue, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, redargutio. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγον, Dor. pro ἔλεγε, imp. verbi λέγω.

Ἔλεγος, ου, ὁ, lamentatio, luctus, carmen lugubre. quasi ab ἐλεέω, misereor. vel ἀπὸ τοῦ ἒ λέγειν.

Ἐλεγχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. verbi ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus. & in plur. ἐλέγχεα. & ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. Th. ἐλέγχω, arguo.

Ἐλέγχω, fut. ξω, arguo, convinco, argumentis demonstro. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, præt. ἤλεγχα, & ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. passiv. ἤλεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἠλέγχθην. a. 1. sub. passiv. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. q. παρὰ τὸ ἐλεῖν ἔχειν. Vel ab ἕλω, capio, & ἄγχω, strangulo. qui enim refellitur, obmutescit, & illi os obturatur, & sic quasi strangulatur.

Ἐλεδώνη, ης, ἡ, Eledona; species quædam polypi.

Ἐλέειν, capere, dialysi Jon. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλεεινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, miserabilis, ab ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλε-

Ἐλεῆσαι, præf. inf. ab ἐλεέομαι, consequor misericordiam. Th. ἔλεος, ε, ὁ, misericordiam.

Ἐλεέω, ῶ, misereor, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα, perf. pass. ἠλέημαι, a. 1. pass. ἠλεήθην. aor. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς. Th. ἔλεος, ε, ὁ, misericordia.

Ἐλεηθῶσιν, misericordiam consequantur. 3 plur. aor. 1. sub. pass. ab ἠλεήθην, a. 1. pass. verbi ἐλεέω, misereor.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, misericors. ab ἐλεέω, misereor.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia, elemosyna.

Ἐλέησε, miseratus fuit, 3. sing. aor. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω, misereor.

Ἐλέησον, άτω, a. 1. imp. act. verbi ἐλεέω, misereor.

Ἐλείθυια, ας, ἡ, idem ac Εἰλείθυια, Lucina.

Ἑλεῖν, interficere, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλειὸς, ῦ, ὁ, glis. Th. ἕλος, εος, τὸ, palus. vel ab εἵλω, quia sursum versus caudam flectit. & ἐλινύειν, est otiari. Glis enim est somniculosus.

Ἐλείπεσκον, reliqui, Jon. pro ἔλειπον, a. 2. ind. act. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἐλέκτο, concubuerat, Poet. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi λέγομαι, cubo. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.

Ἐλελεῦ, acclamatio bellica. an ab ἀλαλὰ ἰὲ, ab hallelujah, id est, laudate Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo in bello.

Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Jon. oblitus erat, 3. sing. plusq. perf. med. & in 3. plur. ἐλελήθεσαν, correpta Att. penultima, verbi λανθάνω, lateo. fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. med. λέληθα.

Ἐλέλιζε, torquebat, imp. Jon. ab ἐλελίζω, quasso, convolvo. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλέλικτο, convolutus erat, pro ἐλέλικτο, 3. singul. plusq. perf. pass. ab ἑλίσσω, volvo. f. ξω. p. ἕλιχα, perf. pass. ἕλιγμαι, & per reduplic. Att. ἐλέλιγμαι. unde plusq. perf. ἐλελίγμην, ξο, κτο. sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλελίξαις. Æol. pro ἐλελίξας, aor. 1. part. ab ἐλελίζω, pulso, quatio. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλέλιξε, commovit, aor. 1. ind. act. ab ἐλελίττω, fut. ξω, circumago. quod ab ἑλίσσω, volv. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλελίχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, 3 pl. a. 1. pass. ab ἐλελίττω, circumago.

Ἐλελόγχει, 3. singul. plusq. perf. med. verbi λαγχάνω, sortior. f. λήξομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Ἐλελοίπεσαν, omiserant, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ἔλεν, pro εἷλε, invasit, 3. sing. a. 2. ind. activ. Jonic. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἑλένη, ης, ἡ, & Dor. Ἑλένα, Helena. Est & ἑλένη, seu ἑλάνη, lampas, fax. q. ab ἕλη. Sed ἑλένεια, festum in honorem Helenæ. Est & ἑλένιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.

Ἐλέξατο, dormivit, aor. 1. med. verbi λέγομαι, dormio, f. λέξομαι.

Ἐλεόθρεπτος, ε, ὁ, ἡ, genitus, seu nutritus in paludibus. ab ἕλος, εος, τὸ, palus, & τρέφω, alo.

Ἐλεοῖσιν, mensis, dat. pl. Jon. ab ἐλεὸς, ῦ, ὁ, mensa coquinaria.

Ἐλεὸν, misere, per syncop. pro ἐλεεινὸν. ab ἐλεεινὸς, miser. quod ab ἐλεέω, misereor. Thema ἔλεος, ε, ὁ, misericordia.

Ἔλεος, ε, ὁ, misericordia, vel εος, ες, τὸ. Forte ab ἐλεὸς, mensa coquinaria; inde enim dantur eleemosynæ. De divitum quadra pauperibus victitandum. Hinc ἐλεεινὸς, ῦ, ὁ, miserabilis. ἐλεέω, fut. ήσω, misereor. ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, eleemosyna, misericordia.

Ἐλεὸς, ῦ, ὁ, sive ἐλεὸν, ῦ, τὸ, mensa coquinaria. unde coquus ἕλει, id est, accipit coquenda.

Ἐλέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, decortico.

Ἐλέπολις, aries bellicus. ab ἑλεῖν πόλιν, capienda urbe.

Ἑλέσθαι, instituisse, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. med. εἱλόμην.

Ἕλεσθε, sumite, 2. plur. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, quæ pati potest, ab ἑλετὸς, ῦ, ὁ, ἡ, quod ab αἱρέω, capio.

Ἑλέτην, interfecerunt, aor. 2. act dual. ἑλέτην, pro εἱλέτην, abstulit, 3. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω, tollo, interficio.

Ἑλεῦ, elige, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλέσο, aor. 2. imperat. med. verbi αἱρέομαι, eligo.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas. ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas. ab ἐλεύθερος, ingenuus, liber, immunis.

Ἐλεύθερος, ε, ὁ, liber, immunis. παρὰ τὸ ἐλεύθειν, ὅπε ἐρᾷ, quod eat quo velit, non ligatus. Hinc ἐλευθερόω, libero. ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.

Ἐλευθεροῦντας, acc. plur. part. præs. ab ἐλευθερόω, libero.

Ἐλευθερόω, libero, liberum reddo. fut. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα, a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. aor. 1. pass. ἠλευθερώθην, a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος, f. 2. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.

Ἐλευθερὰς, & ἐλευθερὶς, ίδος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus, ab inusitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύθω, venio, inusit. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, venio. Ἐλευθὼ, Εἰλείθυια, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. ab ἐλεύθω, venio.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, veniam, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. 1. med. ἐλευσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, venio, a. 2. med. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε.

Ἐλεφαίρω, & ἐλεφαίρομαι. decipio, noceo, lædo. 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο. q. ab ἐλαφρὸς, levis. Est enim levitas decipere: sed videtur esse a λάφυρα, spolia.

Ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas animal, & ebur; dat. ἐλέφαντι. qui ἐν ἕλη φαίη, id est, φαίνῃ, quod sit animal magnum, & conspicuum. Item genus poculi. Athen. l. 12. Item morbi genus. Diosc. Hinc ἐλεφάντινος, η, ον, eburneus. ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.

Ἐλέχθην, ης, η, dictus sum, a. 1. ind. pass. a λέγω, dico.

Ἔλεψε, decorticavit, 3. sing. a. 1. act. a λέπω, decortico. f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

Ἕλη, & εἵλη, ης, ἡ, calor Solaris, q. ab ἕλω, capio, quod a calore Solari frutices, & omnia vegetativa suum incrementum capiant. hinc εἵλησις, εως, ἡ, æstus. Sed ἕλῃ, a. 2. sub. act.

Ἔλῃς, pro ἐθέλεις, Poet. a λάω, λῶ, volo, vis, pro θέλω, per aphæresin syllabæ initialis.

Ἕλῃαι, ceperis, a. 2. sub. med. Jon. pro ἕλῃ, ab αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλήθετο, oblitus est, Jon. pro ἐλάθετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi λανθάνω, obliviscor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, abegi, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεσαν, ejecerant, Attic. pro ἠλάκεσαν, 3. plur. plusq. perf. ejusdem verbi.

Ἐληλακότες, provecti sunt, perf. act. Att. pro ἠλακότες, ejusdem verbi.

Ἐλήλαμαι, abactus sum, & ἐληλάμην, perf. & plusq. perf. pass. hinc ἐληλαμένος, summotus, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.

Ἐληλαμένος, Att. & Jon. pro ἠλαμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ἐλήλαται, Att. pro ἤλαται, perf. ἐλήλατο, immissus erat, Att. pro ἤλατο, plusq. perf. Att. vide ἐλήλαμαι.

Ἐλήλεγκται, redargutus est, perf. Attic. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

Ἐλήλεγμαι, convictus sum, pro ἤλεγμαι, perf. ind. pass. Att. ab eodem themate.

Ἐληλέδαται, Jonic pro ἐληλάνται, seu ἐληλαμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi ἐλαύνω, agito.

Ἐληλουθὼς, perf. part. med. Att. & Æol. pro ἠλυθὼς, ὁ, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, Æol. ἐλήλουθα.

Ἐλήλυθα. veni, Att. pro ἤλυθα, perf. med. ejusdem verbi.

Ἐληλύθειν, veneram, & in 3. plur. ἐληλύθεσαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. perf. med. ejusdem verbi.

Ἐληλουθυῖα, adveniens, præt. part. med. f. g. a. masc. ἐληλουθὼς, quod a præt. med. ἐλήλουθα, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἔληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, cesso. f. ξω.

Ἐλήφθης, sumptus es, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, sumo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἐλθὲ, Att. pro ἐλθὲ, veni, a. 2. imperat. ἐλθέτω, a. 2. inf. ἐλθεῖν, a. 2. opt. ἔλθοιμι, a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθέμεναι, Jon. & ἐλθέμεν, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem verbi.

Ἐλθεῖν Dor. etiam pro ἐλθεῖν, aor. 2. inf.

Ἐλθεῖν, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, venisse, aor. 2. inf. act. ab aor. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. sing. a. 2. sub. act. sic & ἔλθῃσι, pro ἔλθῃ, quod ejusdem verbi Jon. pro ἔλθῃ, a. 2. sub. ι paragog.

Ἔλθοι, venerit, 3. sing. aor. 2. opt. ἐλθοίμην, οιο, aor. 2. opt. med. ejusdem verbi.

Ἐλθὼν, aor. 2. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Ἐλθόντεσσι. advenientibus, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἐλθοῦσι, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἐλθοίσαν, in Bibliis pro ἔλθοιεν, 3. plur. aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, aor. 2. part. f. g. ab eodem verbo.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἐλθὼν, ὄντος, ὂν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐλιχθήσομαι, complicabor, f. 1. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel ττω, complico, verto, a. 1. ἕλιξα. a. 1. pass. ἑλίχθην. Th. εἰλέω, verso.

Ἐλιέζερ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Eliezer. Hebr. Deus restituet.

Ἐλιθοβόλουν, ες, ε, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio, a λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἕλικας, acc. pl. curvas. ἑλίκεσσι, dat. pl. ab ἕλιξ, κος, ἡ, volumen, & adject. sumitur pro intortus. Th. εἰλέω, verso.

Ἑλίκη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἑλικοβλέφαρος, ε, ὁ, ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ. Item pulcher, rotundis oculis, vel nigris. Veneris epitheton. ab ἑλικὸς, ῦ, volubilis, niger, quod ab ἑλίσσω, volvo. Thema εἰλέω, idem.

Ἑλικτὸς, ή, όν, involutus, intortus, curvus. quod ab ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, in Bœotia, nomen habens ab anfractuosis viis, Helicon. Hinc Ἑλικωνιάδες, Musæ. dat. plur. Ἑλικωνιάδεσσι. Et Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Musis. Item musicum instrumentum, ἐννεάχορδον, Ptol. in musicis: & Procl. in Hesiod.

Ἑλίκωνες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, a remis circumvertendis.

Ἑλικώπιδα, acc. singul. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis oculis contuens.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ. Dicitur de puella, quæ amantium oculos ad se trahit: vel quæ nigris oculis est decora: vel, cui oculi sunt volubiles, & rotundi. ab ἑλικὸς, ῦ, ὁ, volubilis, tortilis: item niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλίσσω, verso.

Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ, ἡ, cui oculi versatiles, vel rotundi: nigris oculis præditus. ab ἑλικὸς, volubilis, niger, quod ab εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso, & ὤψ, ωπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐλινύω, & ἐλινύω, quiesco, otior, sedeo. q. ab εἰλέω, concludo. Habet & Hesych. ἐλινύειν, ἑορτάζειν, παίζειν, ἀργεῖν, hoc sonat, Græcari: ut sit, conclusum velut vivere.

Ἕλινος, ε, ὁ, ramus. q. ab εἰλεῖσθαι, circumagi; quia agitatur in arbore.

Ἕλιξ, & εἷλιξ, ικος, volumen. ab ἑλίσσω, vel εἰλέω, volvo.

Ἐλιοὺδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Eliud. Hebr. laus Dei.

Ἔλιπον, ες, ε, reliqui, & in 3. plur. ἔλιπον, aor. 2. activ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.

Ἐλισάβετ, nomen mulieris ἄκλιτον, Elisabeth. Hebr. Deus juravit.

Ἐλισσαῖος, αίου, ὁ, nomen Prophetæ, Elisæus. Hebr. a Deo salus.

Ἐλισσέμεναι, & ἐλισσέμεν, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Ἐλίσσετο, 3. sing. & ἐλίσσονθ', pro ἐλίσσοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi λίσσομαι, supplico.

Ἑλισσομένη, præs. part. pass. f. g. ab ἑλίσσομαι. Th. εἰλέω, volvo.

Ἑλίσσω, volvo, ab εἰλέω, ἐλελίσσω, & ἐλελίζω, torqueo, circumago subito.

Ἔλιφθεν, relicti sunt, Bœot. seu Æol. syncop. pro ἐλείφθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi λείπω, linquo. f. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσον, ε, ὁ, & ἑλίχρυσος, & ἑλειόχρυσος, planta, de qua Theophr. L. 9. de hist. plant. c. 21. Interp. ἄνθος χρυσοειδές, ὡς τὸ ἄνθος ὅμοιον χρυσῷ κατ' οἶον χρυσοειδές.

Ἕλκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἷλκε, ες, ε. ἕλκεο, Jon. pro ἕλκου, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, traho, & in 3. plur. ἕλκον. f. ἕλξω.

Ἕλκει, ulceri, dat. sing. ab ἕλκος, εος, τὸ, ulcus: ab ἕλκω, traho.

Ἑλκέμεν, præs. inf. Jon. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, traho. imperf. εἷλκον.

Ἕλκεο, vide in ἕλκε, trahebat.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, longa veste induta. ab ἕλκω, traho. & πέπλος, ου, ὁ, vestimentum muliebre.

Ἕλκετο, traxit, imperf. pass. Jon. pro εἵλκετο, ab ἕλκω, traho, f. ξω. a. 1. εἷλξα.

Ἑλκηδὸν, adv. luctando, tractim, trahendo.

Ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, tractio, laniatio. Iliad. ζ.

Ἕλκος, εος, τὸ, ulcus. dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, traho. ergo ut vulnus a vello ob divulsionem continui; ita ἕλκος ab ἕλκω ob distractionem cutis, & continui divulsionem.

Ἑλκόω, exulcero. f. ώσω. p. ἥλκωκα. perfect. passiv. ἥλκωμαι, unde partic. ἡλκωμένος. Them. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus.

Ἑλκυστάζω, trahendo rapto. ab ἑλκύω, traho.

Ἑλκύω, traho. f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. a. 1. inf. act. ἑλκύσαι, aor. 1. part. ἑλκύσας. αντος, ὁ. Th. ἕλκω, traho.

Ἕλκω, traho: & metaph. vivo cum aliquo. f. ξω. hinc ἕλξις, ἡ, tractio. ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ῦ, ὁ, tractus. ἑλκέω, ήσω, & ἑλκύω, ύσω, traho. ἑλκυστικὸς, ῦ, ὁ, attractivus, q. ab ἕλω, capio. Captæ enim prius res sunt, quam tractæ, & adductæ.

Ἔλλαβε, sumpsit. Poet. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. sign. ab Ἑλλὰς, Græcia.

Ἑλλάμψεσθαι, Jon. & Poet. fut. 1. med. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, clarum, ac illustrem fore. ex ἐκ, & λάμπω, splendeo, clarus sum.

Ἕλλαν, ανος, ὁ, Doric. pro Ἕλλην, Attice etiam pro Ἑλληνικὸς, Græcanicus ponitur. Hinc & Ἑλλάνιος πατὴρ, Græcanicus pater, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ου, idem valet, ac si dicas Ἑλλήνων δικαστὴς, Græcorum judex.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Græcia. dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα.

Ἑλλάσαι, Poet. pro ἐλάσαι, abegisse, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus.

Ἔλλαχον, Poet. pro ἔλαχον, sortitus sum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, sortior. aor. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. præt. med. λέλογχα.

Ἑλλέβορος, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum. Vide Diosc. lib. 4. cap. 151. & Plin. 35. cap. 5. παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat, seu suffocet esu.

Ἑλλεδανοῖσιν, dat. pl. Jon. ab ἑλλεδανὸς, ῦ, ὁ, vinculum, restis, fascis, manipulus. ab ἕλλω, stringo. Th. εἰλέω, coarcto.

Ἑλλείπω, εις, ει, idem ac simplex λείπω, relinquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, ab ἐλλείπω, relinquo. ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere vita. Lucian. Th. λείπω, relinquo.

Ἔλλερα, mala, injusta, inimica. quasi ab ὀλλύω, perdo.

Ἔλλεχος, ὁ, ἡ, vulgatus, qui est in omnium ore, & sermone. ab ἐν, & λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio.

Ἕλλην, ηνος, ὁ, Hellen, filius Deucalionis, a quo auctore Ἕλλην, dicitur Græcus; pro eodem & ἑλλήνιος, ὁ. In sacris litteris opponitur Judæo, Gentilis. Inde ἑλληνικὸς, Græcanicus.

Ἑλληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor. fut. ίσω. p. ἡλλήνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι, unde est ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, Græcismus. Th. ἕλλην, ὁ, Græcus. Interdum active sumitur: ad Græcorum ritum formo, vel ad linguam, elegantiamque Græcorum doceo. Theologis ἑλληνίζειν est vetere, & ridicula Græcorum persuasione de Diis imbutum esse, cui Χριστιανίζειν, Christianum agere opponunt: unde ἕλλην pro ethnico, & gentili.

Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, Græcus, a, um; item Græcanicus, ab eodem themate.

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ἑλληνιστὴς, ῦ, ὁ, Græcus. Græcorum imitator. ἑλληνιστὶ, adverb. Græce. Th. Ἕλλην, Græcus.

Ἑλληνοδίκαι, ων, οἱ, præsides, ac judices certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Herodot.

Ἑλληνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, Græcorum gratiam capto, græcorum more dissero. apud Polyb.

Ἔλληξα, Poet. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. a λήγω, cesso, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐλλιπὲς, τὸ, cui deest aliquid, imperfectus. ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐλλογέω, imputo, cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. fut. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα. ab ἔλλογος, rationis particeps. ex ἐν & λόγος, ratio, quod a λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, idem ac λόγιμος, eximius, eloquens, probus, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ἔλλοπας, mutos, acc. plur. ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit: ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Ἐλλοπιεύειν, piscari, præs. inf. ab ἐλλοπιεύω. quod ab ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit: epitheton piscium. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ἐλλὸς, ῦ, ὁ, hinnulus: mutus. ab ἕλλω, contineo, affrico.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, piscis acipenser, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ἕλλω, contineo. q. ab εἰλέω, coarcto.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, dies festus, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

Ἕλμινς, ινθος, ἡ, lumbricus, tinea: ab εἰλεῖν, quia se volvit repens. aut quia ceu ἐν ἕλει μένει, in humido, & veluti paludoso corporis nascitur.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. Deus mensurabit eos.

Ἐλογίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, ratiocinor.

Ἐλόων, lavabam, Dor. pro ἐλόουν, verbi λόω, lavo. vel a verbo Poet. λοέω. imperf. ἐλόεον, ἐλόουν, & Dor. ἐλόων.

Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα, aor. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, ἕλοι, a. 2. opt. act. ab αἱρέω, capio.

Ἑλοῦσα, ας, ἁ, Dor. pro ἑλοῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi αἱρέω, capio.

Ἑλόμην, Jon. pro εἱλόμην, a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἕλον, Jon. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act. ἑλόντ', pro ἑλόντε, dual. a. 2. part. ἑλόντα, acc. sing. ejusdem temporis, & modi ἕλοντο, sumpserunt, 3. plur. aor. 2. med. Jon. ab αἱρέω, capio.

Ἕλος, εος, τὸ, palus. inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, paluštris. an ἕλος a πελὸς, niger: quia lutulenta paludis aqua? aut quia non ibi ἕλη, calor Solis?

Ἑλοῦ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ἐλοῦμεν, lavabamus, per syncopen pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, lavo. f. σω.

Ἑλοῦντες, nom. plur. fut. 2. part. verbi αἱρέω, capio. f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, pario. f. εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, peperi. Th. λοχὸς, ῦ, ὁ, ἡ, gravida.

Ἐλόωσι, Poet. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. plur. præsentis pro futuro, ab ἐλάω, quo Poetæ pro ἐλαύνω, agito, utuntur.

Ἔλπεαι, speras, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poet. pro ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἔλπεο, spera, Jon. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Jon. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἐλπίζω, spero. imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ἐλπιῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικὼς, ότος, ὁ, aor. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω, & ἔλπομαι, spero, q. ab ἕλω, idest ἕλομαι, & πάσω, cupio possidere: Vivere spe vidi, qui moriturus erat. Vel ἐλπὶς, quasi ἕλκει ἡμᾶς πρὸς τὸ πάσω, ad possidenduum trahit nos, & adducit.

Ἐλπισθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἐλπιστέον, sperandum. ab ἐλπίζω, spero.

Ἐλπιῶ, sperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, spero.

Ἐλπόμενος, ὁ, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἔλσαι, immittere, per syncopen pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. sic & ἔλσαν, pro ἤλασαν, 3. plur. Jon. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω. Ἕλσαι, cum aspero, est a. 1. inf. act. per syncopen pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho.

Ἔλυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, pes aratri in medio, temo, buris, ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verso. Vel ab ἐλύω, idest, καλύπτω, abscondo. Item indumentum. Hesych.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi, Elymas. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vasto. f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Ἔλυμος, theca citharæ, tibiæ genus e buxo, arcus, ab ἐλύω, intego. Est & ἔλυμος, panicum. Etymol. ab ἕλος, vel εἰλέω, involvo.

Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, fut. ήσω, doleo. p. λελύπηκα. Th. λύπη, ης, dolor.

Ἔλυσα, ας, ε, solvi, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, solvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, involuctum, velamen, utriculus, theca, alveus aquarum. ab εἰλέω, involvo. ἐλυτρόω, tegmine involvo.

Ἐλυτρώσω, liberasti, 2. sing. a. 1. med. verbi λυτρόω, libero, a λύτρον, ου, τὸ, pretium redemptionis. Th. λύω. solvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ἔλφος, butyrum Cypriis, Hesych.

Ἕλω, capiam, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. Est & ἕλω, præsens inusita. pro quo in usu est αἱρέω.

Ἐλωὶ, Eloi, Syriace, Hebr. ἠλὶ, Eli. hoc est Θεέ μου, Deus mi.

Ἕλωμαι, auferam, a. 2. sub. med. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, ὁ, capiens, aor. 2. part. act. verbi αἱρέω, capio.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura, laceratio, præda. pl. ἕλωρα. ἑλώριον, ου, τὸ, idem, quasi ab ἕλω, capio, inusit. pro αἱρέω.

Ἕλωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.

E M.

Ἔμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμάθετε, didicistis, 2. plur. a. 2. ind. vide ἔμαθον.

Ἔμαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. aor. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, didicerunt, 3. plur. aor. 2. Bœot. pro ἔμαθον.

Ἐμαίμασε, desideravit, 3. sing. a. 1. act. Poet. geminat. αι, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.

Ἐμακάρισεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. fut. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus.

Ἐμαλάχθην, emollitus sum, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu άττω, mollio. f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Doric. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. activ. verbi μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, pomum, & φέρω, fero.

Ἐμάνην, insanivi, a. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι, insanio. f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, extersit, 3. sing. aor. 1. med. verbi μάσσω, vel άττω, abstergo. f. ξω. a. 1. ἔμαξα. perf. pass. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, tabefecit, 3. sing. aor. 1. act. a μαραίνω, marcesco, tabesco.

Ἐμαράνθη, extincta est, a. 1. pass. a μαραίνω, marcescere facio. f. μαρανῶ, perf. μεμάραγκα. perf. pass. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, insanio. Th. μάργος, ου, ὁ, insanus.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, pugno.

Ἐμὰς, accus. plur. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἐμαυτοῦ, mei ipsius. dat. ἐμαυτῷ. caret nom. singul. dual. nec non plur. Quoties vero pluraliter effertur, id fit divisim: ἡμεῖς αὐτοὶ, nos ipsi. ὑμεῖς αὐτοὶ, vos ipsi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipse. σὺ αὐτὸς, tu ipse. ἀπ' ἐμαυτοῦ, sponte mea.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. a μάχομαι, pugno. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο. fut. μαχέσομαι, & έσομαι. perf. pass. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχέσθην.

Ἔμβα. pro ἔμβηθι, progredere, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, progredior. a. 2. ἐνέβην. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. terrestri itinere. ab ἐμβαίνω, progredior.

Ἔμβαινον, imperf. Jon. pro ἐνέβαινον, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβαί-

Ἐμβαίνω, ingredior, progredior. f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβάς, ἄντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.
Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. vide ἔμβαλλε.
Ἐμβαλεῖν κώπαις, Poetic. incumbere remis.
Ἔμβαλλε, cojicit, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, irruebat, verbi ἐμβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. præs. imperat. pass. Jonic. ἐμβάλλεο. p. m. ἐμβέβολα. Th. βάλλω, jacio.
Ἐμβάλοις, conjiceres, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, aor. 2. part. f. g. vide ἔμβαλλε. ἔμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per syncopen.
Ἐμβάπτω, intingo. f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. aor. 1. ἐνέβαψα. aor. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος, ὁ. ex ἐν, & βάπτω, tingo.
Ἐμβάς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior.
Ἐμβασίλευον, ες, ε, regnabam, imperf. Jonic. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno. f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα, a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεύς, rex.
Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen proprium muris. ab ἐμβαίνω, ingredior. Thema βαίνω, eo, & χύτρος, ου, ὁ, olla.
Ἐμβατεύω, fastuose incedo, invado, ingero me. f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, & βαίνω, eo.
Ἐμβάφιον, τὸ, acetabulum, vas, quod lucernæ usum præstat, Poll.
Ἐμβάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, intingo.
Ἐμβεβάασι, Doric. & Poet. pro ἐμβεβήκασι, resistere fecit, perf. activ. verbi ἐμβαίνω, ingredior, introeo.
Ἐμβέβασαν, per syncopen Poet. pro ἐνεβεβήκεσαν, 3. plur. plusq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradior, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα, Jonic. βέβαα. & in 3. pl. plusq. perfect. act. Jon. ἐβεβήκεσαν, per syncopen βέβασαν, ingressi erant.
Ἐμβεβαώς, ὁ, ἐμβεβαυῖα, ἡ, insistens, perf. part. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verbi ἐμβαίνω, ingredior.
Ἐμβέη, Jon. pro ἐμβῇ, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐμβαίνω, ingredior. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. sub. βῶ, βῇς, βῇ, & Jon. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poet. βείω βείῃς.
Ἔμβη, Jon. & Poet. pro ἐνέβη, ingressus est, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐμβαίνω, ingredior.
Ἐμβαίη, Poet. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. ut σταίη, pro σταίη. ab ἐμβαίνω, ingredior.
Ἔμβηθι, inscende, aor. 2. imperat. ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω, inscendo.
Ἐμβῆναι, a. 2. inf. vide ἔμβηθι.
Ἐμβιβάζω, facio, ut inscendat. f. άσω. aor. 1. ἐνεβίβασα, ex ἐν, & βιβάζω, admitto animalia ad coitum, ineo Th. βαίνω, eo.
Ἐμβλέπω, intueor, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον, f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν, & βλέπω, video. f. ψω.
Ἐμβολαί, αἱ, nom. plur. ab ἐμβολή, ῆς, ἡ, ruina, irruptio: fluminis ostium: rostrum navis. Xenoph. caput arietis instrumenti bellici. Thucyd. ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.
Ἐμβόλιμος μὴν, mensis intercalaris, insertus.
Ἔμβολον, ου, τὸ, promontorium, quod lingulæ instar prominet: vectis, repagulum, Eurip. in Phœn. trabs, quæ anchoram sustinet, Pindar. interstitium, Herod. Item instrumentum rusticum, ut pastinum, vel paxillus, quo semina depanguntur. Theophr. περὶ φυτῶν l. 2. c. 6.
Ἔμβολος, ὁ, navis rostrum, & loci nomen. Pind. cuniculus: pars machinæ, qua machina ingruit.
Ἔμβραμαι, fato destinatus sum, pro εἵμαρμαι, Laconice, adjecto β, euphoniæ gratia, & sublato ι, perf. ind. pass. unde ἐμβραμένη, pro εἱμαρμένη, fatum, verbi μείρω, divido, sortior. p. m. ἔμμορα, pro μέμορα.
Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fremo, graviter interminor. cum dat. ab ἐν & βρίμη, fremo.
Ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero conclusus, partus imperfectus. Thema βρύω, scateo, pullulo.
Ἐμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, magnifico, exaggero.
Ἐμέγηρα, invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo. f. αρῶ.
Ἔμεθα, 1. plur. aor. 2. med. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, mitto, fut. ἥσω, perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.
Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέθεν, Jon. pro ἐμέθεν, gen. sing. ab ἐγώ, ego.
Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. a μεθύω, inebrio.
Ἐμεθύσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.
Ἔμεινα, ας, ε, mansit, aor. 1. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα.

Ἐμεῖο, gen. Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγώ, ego.
Ἔμελε, curæ erat, imperf. impersonalis verbi μέλει. fut. μελήσει. preter. μεμέληκε.
Ἐμέλησε, curæ fuit, aor. 1. ind. verbi μέλει, curæ est, impersonal.
Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, futurus sum.
Ἐμεμεκώς, ὁ, perf. part. activ. ab ἐμέω, vomo. f. ἐμέσω, & ἔσω. p. ἤμεκα, & per Att. reduplicationem, ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα, a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. act. ἐμέσαι.
Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. perf. verbi μίγνυμαι, misceo. f. μίξω. p. μέμιχα, aor. 1. ἔμιξα.
Ἐμέμφετο, incusabat. 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, incuso. f. ψομαι.
Ἐμέν, sumus, Poet. pro ἐσμέν, 1. plur. præs. ab εἰμί, sum. Ἔμεν, esse, Jon. pro εἶναι.
Ἔμεν, & ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, aor. 2. inf. verbi ἵημι, mitto. Potest & ἔμεν esse 1. plur. aor. 2. act. ἦν, ἧς, in plur. ἕμεν, & ἕμεν.
Ἐμενοίνα, 3. sing. imperf. pass. μενοινάω, curo. Th. μένος, εος, τὸ, animus.
Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.
Ἔμενος, ὁ, aor. 2. part. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω, a. 2. ἧν. a. 2. med. ἕμην.
Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, vomo. f. 1. έσω. perf. ἤμεκα. a. 1. ἤμεσα.
Ἐμεστώθη, dimissus fuit, Jon. pro μεθείθη, a. 1. pass. a μεθίεμαι.
Ἐμεῦ, mei, gen. Æol. & Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, ego.
Ἐμέω, vomo. f. έσω, & ἔσω. p. ἤμεκα, & Attic. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα, aor. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. ἐμέσαι. Ducamus ab ἕω, emitto. unde analogice ἔμεσις, emissio. Hinc apud Medicos medicamenta hemetica.
Ἐμεωυτοῦ, Joni pro ἐμαυτοῦ, mei ipsius. Sic in accus. ἐμεωυτόν.
Ἐμήν, meam, accus. sing. f. g. ab ἐμός, ή, όν, meus, a, a, um. Th. ἐγώ, ego.
Ἔμην, misi, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. a. 2. act. ἧν.
Ἔμηνα. a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. med. verbi μαίνομαι, insanio. fut. 2. med. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.
Ἐμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, irascor. f. ίσω. vide in μῆνις, ἡ, ira.
Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, indico. f. ύσω. perf. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. sub. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθείς, εῖσα, έν.
Ἐμήνυσε, 3. sing. a. 1. act. vide ἐμήνυθεν, a μηνύω, indico.
Ἐμήσατο, excogitavit, paravit, 3. sing. a. 1. med. verbi μήδομαι, delibero, cogito, cum solertia quid facio. f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.
Ἐμηχανόωντο, Jon. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι, molior. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, machina.
Ἐμίανα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μιαίνω, polluo.
Ἔμιγον, miscui, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. μέμιχα.
Ἐμίανα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω. f. ανῶ, inquino, fœdo.
Ἐμέμικτο, Jon. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω. p. χα.
Ἐμιμήσω, 2. sing. a. 1. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι.
Ἐμίμνε, exspectabat, 3. singul. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μένω, f. νῶ, maneo. a. 1. ἔμεινα.
Ἐμίν, & ἐμίνη, mihi, Doric. pro ἐμοί, dat. sing. ab ἐγώ, ego.
Ἔμιξε, aor. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, misceo f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.
Ἐμίσγετο, imperf. pass. verbi μίσγομαι, idem ac μίγνυμαι, misceor. f. 1. pass. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. pass. ἐμίχθην. aor. 2. ἐμίγην.
Ἐμίσησαν, oderunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi μισέω, odi. f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.
Ἐμισθώσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθός, οῦ, ὁ, merces.
Ἔμιχθεν, Bœot. seu Æol. syncope pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω.
Ἐμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi.
Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, vestis. ab ἕω, induo.
Ἔμμαθε, Poet. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, disco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Ἐμμαίνομαι, adversus aliquem insanio. f. ἐμμανήσομαι. Th. μαίνομαι, insanio.

Ἐμμανουήλ, ὁ, Emmanuel, nomen Servatoris, ἄκλιτον, θεάνθρωπος. Hebr. nobiscum Deus.
Ἐμμαοῦς, ἡ, nomen castelli, ἄκλιτον, Emmaus. Hebr. propugnaculum.
Ἐμματεῖον, adverb. dicto citius, sq. ἅμα τῷ ἔπει. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. εἴπω, dico.
Ἐμμάσσω, expon. ἐμμάττειν. ergo ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, obstergo.
Ἐμμεῖναι, permansisse, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo.
Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio, concinnitas. quod ab ἐμμελής, aptus, concinnus.
Ἐμμελετητέον, adject. verbale ab ἐμμελετάω, meditor. quod a μελετάω, curam gero. Th. μέλει, curæ est.
Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, concinne, apte, adverb. ab ἐμμελής, aptus, concinnus. ab ἐν, & μέλος, εος, τὸ, carmen.
Ἐμμεμαυῖα, præt. act. part. Jon. f. g. verbi μάω, cupio. f. μήσω. p. μέμηκα. perf. part. μεμηκώς, υῖα, ός, & per crasin μεμαώς, υῖα, ός.
Ἐμμεμαώς, ὁ, incitatus, gen. ῶτος, & per ectasin Poet. μεμαῶτος, accus. sing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαυῖα.
Ἐμμέμηνα, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι, insanio. ab ἐν, & μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.
Ἔμμεν, ἔμμεναι, & ἔμεναι, Poet. Æol. & Dor. pro εἶναι, esse. ab εἰμί sum.
Ἐμμενέως, adv. fortiter. a μένος, εος, τὸ, robur.
Ἐμμένω, εις, ει, permaneo, persevero, præs. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, perf. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν, & μένω, maneo.
Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, servans modum. ab, ἐν, & μέτρον, ου, τὸ, mensura.
Ἐμμήνιος, ου, ὁ, ἡ, pro ἔμμηνος, menstruus, a, um. Ex ἐν, & μήν, μηνός, ὁ, mensis.
Ἐμμί, sum, Doric. & Æol. pro εἰμί, existo.
Ἐμμώρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Emmor. Hebr. lutulentus.
Ἔμμορα, ας, ε, sortitus sum, per metathesin literarum pro μέμορα, præt. med. verbi μείρω, divido, sortio.
Ἐμμύλαιον, ου, ὁ, mola. Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμμύλαιον, sed rectius, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, ης, ἡ, mola.
Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. med. vide in ἔμνησα. Sic ἐμνάσατο, pro ἐμνήσατο, memoriam renovavit.
Ἐμνήμυκε, pro ἤμυκε, perf. Att. per reduplic. & pleonasm. τοῦ ν, ab ἠμύω, inclino, cado.
Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνηκα, præt. pass. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην. Th. μνάομαι, recordor.
Ἐμνήσθην, ης, η, memini, a. 1. ind. pass. a μνάομαι, recordor.
Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, memores erant, Poet. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι, recordor.
Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defessus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero. laboro. Th. μόγος, ου, ὁ, labor.
Ἔμοιγε, mihi, dat. sing. ab ἐγώ, ego, γε, adjectio Att.
Ἔμολε, venit, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, advenio.
Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.
Ἐμός, ή, όν, meus, a, um. ab ἐμοῦ. mei, gen. ἐγώ, ego.
Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. plur. a μοχθέω, laboro. f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor, ærumna.
Ἔμπα, tamen, idem ac ἔμπας.
Ἐμπαγέντων, gen. plur. a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ex ἐν, & πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo. f. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1. ἔπηξα, aor. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.
Ἐμπάζεαι, Jon. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. sub. verbi ἐμπάζομαι, curo.
Ἐμπάζομαι, curo, rationem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator. ἔμπαιος, peritus. ab ἔμπας, tamen.
Ἐμπαθοῦς, gen. sing. ab ἐμπαθής, έος, οῦς, ὁ, ἡ, affectibus deditus. ex ἐν, & πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. præt. med. πέπονθα.
Ἐμπαιγμός, οῦ, ὁ, ludibrium, ab ἐμπαίζω, illudo, irrideo.
Ἐμπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, ὁ. perf. pass. ἐμπέπαιγμαι. aor. 1. pass. ἐνεπαίχθην, fut. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo. f. σω, & ξω.
Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, irrisor, ab ἐμπαίζω, illudo.
Ἐμπαίξομεν, illudemus, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, gravida, praegnans, ἔγκυος. Th. παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, puer, puella.
Ἔμπαλιν, retro, adv. ἔμπαλιν γνώμης, praeter sententiam. sic ἔμπαλιν τέρψιος, in contrarium delectationis, Th. πάλιν, rursus.
Ἐμπαλλάσσω, Jon. pro παλάσσω, involvere, illaqueare. Alii per simplex λ scribunt. Vide in παλάσσω, inquino, contamino.
Ἔμπας, & Jonic. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα, & ἔμπαν, tamen, omnino, prorsus. q. ab ἐν, & πᾶς, omnis.
Ἐμπάσσω, inspergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάττω, conspergo, variego.
Ἔμπεδα, nom. plur. n. g. ab ἔμπεδον, firmum, tutum, & constans. ab ἐν, & πέδον, ου, τὸ, solum.
Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδόω, Jon. compedibus constringo, ex ἐν, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Ἐμπεδίως, Poet. adv. ab ἔμπεδος, firmiter, constanter, assidue, Th. πέδον, solum.
Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ, Poet. laboriosus, aerumnosus. ab ἔμπεδος, firmus, quod a πέδον, solum, & μόχθος, ου, ὁ, labor.
Ἔμπεδον, Poet. adv. quod ab ἔμπεδος, firmiter, tuto, perpetuo. Vide ἔμπεδος, stabilis, firmus.
Ἐμπεδορκέω, ῶ, foedus servare. ab ἔμπεδος, firmus, quod ex ἐν, & πέδον, ου, τὸ, solum, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.
Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus. hinc ἐμπέδως, firmiter. ab ἐν, & πέδον, solum.
Ἐμπεδοσθενής, έος, ὁ, ἡ, qui firmum robur habet. ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.
Ἐμπέδως, per crasin, pro ἐμπεδίως, firmiter.
Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρος, peritus. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum.
Ἐμπέλα, praes. imperat. verbi ἐμπελάω, idem ac πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. prope.
Ἐμπελάδον, juxta, adv. Th. πέλας, prope.
Ἐμπελάσαντες, οἱ, inter se committentes, aor. 1. part. plur. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Thema πέλας, prope, adv.
Ἐμπεπαρμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, infigo. f. ερῶ. perf. ἐμπέπαρκα, ab ἐν, & πείρω, transfigo.
Ἐμπεπιστευμένοι τὴν φυλακὴν, iis, cujus fidei custodia commissa, perf. part. pass. ex ἐν, & πιστεύω, credo. Th. πείθω, persuadeo.
Ἐμπεπραμένος, ὁ, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo. fut. πράσω. perf. pass. πέπραμαι. Th. περάω, vendo.
Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, vestis fibulis adstricta. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod a perf. pass. verbi περονάω, fibula necto. Thema περόνη, ἡ, fibula.
Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. & in 3. plur. ἐμπέσωσι, ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ἐν, & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών.
Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. vide ἔμπεσε.
Ἔμπετες, Dor. per syncopen, & conversione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado, a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.
Ἐμπεφυυῖα, ἡ, implexa, perf. part. f. g. a φύω, perf. πέφυκα, & sublato κ, πέφυα. perf. part. πεφυώς, πεφυυῖα, & per syncopen πεφυῖα.
Ἐμπεφύῃ, innata est, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum praeteriti augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innascor. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per syncopen, ut πεφυώς, pro πεφυκώς, sed tunc iota subscribi deberet. Thema φύω, nascor. f. φύσω, perf. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.
Ἐμπεφυυῖα, ἡ, implexa, part. perf. f. gen. ab ἐμφύω, indo. fut. ύσω. p. ἐμπέφυκα, & per syncopen ἐμπέφυα. perf. part. πεφυώς, πεφυυῖα. Th. φύω, nascor.
Ἔμπης, Jon. pro ἔμπας, tamen, omnino prorsus.
Ἐμπήκτης, ου, ὁ, minister publicus, qui tabulas legum in libros, seu scapos compingit, aut in loco affigit, ut spectari & legi ab omnibus possit. Hesych. ab ἐμπήγνυμι, compingo.
Ἐμπιμπλάω, seu ἐμπίμπλημι, item ἐμπιπλάω, impleo. ex ἐν, & πίμπλημι, quod cum πλήθω ejusdem est originis, & significationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.
Ἐμπίπλανται, 3. plur. praes. ind. ἐμπίπλασθαι, perf. inf. verbi ἐμπίπλαμαι. vide ἐμπιπλάω, impleo.
Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπληθι, seu ἐμπίπλαθι, praes. imperat. verbi ἐμπίπλημι, impleo, ab eodem them.
Ἐμπιπρασκόμενος, ου, ὁ, praes. part. ab ἐν, & πιπράσκω, vendo. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.
Ἐμπίπτω, incido. f. ἐμπεσῶ. p. ἐμπέπτωκα. aor. 1. ἐνέπεσα. aor. 2. ἐνέπεσον. f. med. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.
Ἐμπίς, ίδος, ἡ, culex, vel culicis genus. Interp. Aristoph. in Avib. q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.
Ἐμπιστεύω, credo, committo. quod ab ἐν, & πιστεύω, credo.
Ἐμπλακείς, έντος, ὁ, implicatus, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, implico.
Ἐμπλάσσω, fut. άσω, subigo, versando mollio. unde ἐμπλαστικὰ medicamenta, quae cutis meatus obstruendi vim habent. Galen. l. 14. Therapeutic. Th. πλάσσω, fingo.
Ἐμπλείη, ης, ἡ, plena, Jonic. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem ac simplex thema πλέος, plenus.
Ἐμπλήσαιο, a. 1. opt. med. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, impleo. ut θεῖο, ex τίθημι, pono. Th. πλέος, plenus.
Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. praes. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακείς, έντος, ὁ. p. m. ἐμπέπλοκα. unde ἐμπλοκή, nodus. ab ἐν, & πλέκω, necto.
Ἔμπλεος, ὁ, idem ac πλέος, plenus.
Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, impletus fui. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν, & πλήθω, impleo. Th. πλέος, α, ὁ, plenus.
Ἐμπλήμενος, ὁ, per syncopen, pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐμπίπλημι, impleo. Sunt qui velint esse praes. part. verbi πλῆμι, a πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημμένος, qui praeteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, plenus.
Ἐμπλήν, prope. adv. ab ἐμπλάω, vel ἐμπελάζω, per syncopen pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.
Ἐμπλήσατο, Jon. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλημι, seu ἐμπλήθω. f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, α, ὁ, plenus.
Ἐμπλησθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ἐμπλησθῆναι, aor. 1. inf. ab ἐμπλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἐμπλοκή, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.
Ἐμπνεύσαις, Aeolic. pro ἐμπνεύσας, ab ἐμπνέω, inspiro.
Ἐμπνεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, inspiro.
Ἐμπνέω, inspiro, spiro, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Them. πνέω, spiro.
Ἔμπνοος, & ἔμπνους, ὁ, spirans, vivus. accus. ἔμπνουν, ab ἐμπνέω, inspiro. Th. πνέω, spiro.
Ἐμπνύνθη, respiravit, pro ἐνεπνύνθη, 3. sing. a. 1. pass. a πνύμι, sapio. perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, sapiens. Th. πνέω, spiro. f. πνεύσω.
Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum, ex ἐν, & πούς, pes.
Ἐμποδοστατέω, impedio. f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα. ex ἐμποδὼν, ante pedes. quod ab ἐν, πούς, pes, & ἵσταμαι, sto.
Ἐμποδὼν, ante pedes. ὁ, ἐμποδὼν, obvius. ab ἐν, & πούς, ποδός, ὁ, pes.
Ἔμπροθεν, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conspectu. ab ἐν & πρὸ, ante. Alii pro πόθεν, unde undenam.
Ἐμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, 3. plur. a. 1. Jon. verbi ἐμποιέω, induco, infero. Th. ποιέω, facio. f. ήσω.
Ἐμπολά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐμπολή, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πολέω, vendo.
Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, forensis, negotiator: Mercurius, praeses ἐμπολῶν, negotiationum.
Ἐμπολάω, & ῶ, vendo: comparo. vide ἐμπολόωντο.
Ἐμπολέμιος, ὁ, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικός, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμος, bellum.
Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, negotiatio, lucrum. Th. πωλέω, vendo.
Ἐμπολόωντο, sibi comparabant, pro ἐνεπολῶντο, Jonice, 3. plur. imperf. pass. verbi ἐμπολάω, idem ac ἐμπωλέω, seu ἐμπολέω, vendo. Th. πωλέω, vendo.
Ἐμπορεύομαι, nundinor, mercor, negotior, negotiationem suscipio: proficiscor. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο, quod ab ἔμπορος, ου, vector, mercator. ab ἐν, & πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imper. praes. pass. verbi ἐμπορεύομαι, mercor.
Ἐμπορίη, ης, ἡ, negotiatio, mercatura. acc. sing. Jon. ἐμπορίην, ab iisdem thematibus.
Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πείρω, transeo.
Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. q. ἐν πόρῳ ὤν, qui est in via. inde ἐμπορικός, ἡ, mercatorius. ἐμπορικαὶ δίκαι, actiones promercales. Demosth.
Ἔμπουσα, ης, ἡ, Empusa, spectrum, quod Hecate infortunatis ostendebat, pede aereo, & asinino, q. ἑνὶ ποδὶ πορεύουσα, quod uno incedat pede. Cal. l. 6. c. 38.
Ἔμπρακτος, ου, ὁ, ἡ, efficax. ab ἐν & πράσσω, facio.
Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere, a πρέπω, decorus sum.
Ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. Th. πρήθω, uro.
Ἐμπρήσεις, incendes, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. verbi ἐμπρήθω, incendo.
Ἐμπρησθείς, ὁ, incensus, aor. 1. part. pass. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. perf. pass. ἐμπέπρησμαι. aor. 1. ἐνεπρήσθην. ab ἐν, & πρήθω, uro.
Ἔμπρησις, εως, ἡ, Jon. pro ἐμπρησμός, ὁ, incensio. Th. πρήθω, uro.
Ἐμπρισθείς, ὁ, sectus, aor. 1. part. pass. ab ἐμπρίω, serra incido. aor. 1. pass. ἐνεπρίσθην, ab ἐν, & πρίω, serra seco.
Ἔμπροσθεν, coram, ante. πρόσθεν, idem. cum genit. Th. πρὸ, ante, coram.
Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ, anterior. ab ἔμπροσθεν, ante, coram, in oculis.
Ἐμπτύω, inspuo, f. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα. aor. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel seq. εἰς. perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. pass. ἐνεπτύσθην. f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, spuo.
Ἐμυθολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω, ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.
Ἔμυκον, mugivi, a. 2. activ. verbi μυκάω, mugio. f. ήσω.
Ἐμφαίνουσι, illustrant, 3. plur. praes. ind. verbi ἐμφαίνω, repraesento, illustro. ex ἐν, & φαίνω, ostendo. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. praet. med. πέφηνα.
Ἐμφανής, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, manifestus. hinc ἐμφανέως, Jon. pro ἐμφανῶς, aperte, perspicue, reipsa. ab ἐμφαίνω, patefacio, commonstro.
Ἐμφανίζω, indico. ante oculos pono. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. aor. 1. imper. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, 2. plur. Sic ἐνεφανίσθην, aor. 1. ind. pass. ἐμφανισθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἐν, & φαίνω, ostendo.
Ἐμφερής, έος, ὁ, ἡ, similis, qui refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ἐν, & φέρω, fero.
Ἔμφοβος, ου, ὁ, ἡ, perterritus, metu perculsus. ab ἐν, & φόβος, ου, ὁ, metus. a φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.
Ἐμφορεῖσθαι, repleri; saturari. ab ἐμφορέομαι, repleor.
Ἐμφράττω, obturo, vide φράττω. ἐμφράξηται, a. 1. sub. med.
Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, prudens, peritus, sapiens. ab ἐν, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.
Ἐμφυής, έος, ὁ, ἡ, Poet. natura insitus, & ingenitus, naturalis. idem ac ἔμφυτος, innatus, nativus.
Ἔμφυλος, ου, & ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, intestinus: tribulis, civis, gentilis. ἔμφυλος στάσις, seditio civilis. Demosth. ex ἐν, & φυλή, ῆς, ἡ, tribus.
Ἐμφύς, ῦσα, ὺν, inhaerens. ab ἐμφύομαι, innascor, ἐμφῦναι ταῖς ναυσί, naves conscendere, Plut. Themist.
Ἔμφυτος, ου, ὁ, ἡ, innatus, nativus, naturalis. ab ἐν, & φυτός, natus. Th. φύω, nascor.
Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, in quo anima est, animatus, spirans, vivus. ab ἐν, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N.

Ἐν, in, regit dat. & significat quietem, ἐνὶ, & εἰν, dicunt Poetae pro ἐν. q. ab ἐω, sum. Indicat aliquid esse alicubi. In N. Testamento est saepe pro διά. aut πλεονάζει, more Hebraeorum. Vertitur etiam per, cum, ut ἐν ῥάβδῳ. & inter, ut ἐν ὑμῖν. & propter, ad, de, apud, pro, erga, pro διά. Et ἐν, cum acc. pro εἰς. Et ἐν, pro ἔνθα, ibi, & ἔν, pro ἔνεστι, licet.
Ἕν, unum, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐνα, μοῖραν, scil. χεῖρα, id est, alternatim, alternis vicibus.

Ἔνας, ας, ἡ, Dor. pro ἔνης, ης, ἡ, vesperi, sero. Them. ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἐνάγειν, inducere, incitare. Th. ἄγω, duco.

Ἐναγής, ὁ, ἡ, piaculo obstrictus. ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζειν, justa persolvere, parentare, sacrificare, explicare. Them. ἄγος, εος, τὸ, veneratio, res sacra.

Ἐναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. Nazianz. fut. ίσομαι, a. 1. med. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγκάλαι, αἱ, ulnæ.

Ἐναγκωνιεῖ, Attice pro ἐναγκωνίσει, cubito incumbes. f. 1. verbi ἐναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino, declino. ex ἐν, & ἀγκών, ῶνος, ὁ, cubitus.

Ἔναγχος, nuper, ab ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adversari, seu resistere alicui, quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐναγώνιος, ου, ὁ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus, certaminis præfectus. Mercurii epitheton, quod ludis præsit. Aristoph. ἐναγώνιος ἅμιλλα, æmulatio, certamen. Plut. in Solon. Th. ἀγών, certamen.

Ἐναῖε, habitabat, 3. sing. imperf. verbi ναίω, habito. f. σω. p. νένασμαι.

Ἐναίρειν, præs. inf. act. ab ἐναίρω, occido.

Ἐναίρω, occido, interficio, spolio, destituo. Hesiod. f. αρῶ. aor. 1. ἔνηρα. aor. 1. med. ἐνηράμην. q. ab ἐν, & αἴρω, tollo. Inde τὰ ἔναρα, spolia, arma, exuviæ, quibus occisi spoliantur.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, utilis, suavis, ὄρνιθες ἐναίσιμοι, aves faustæ. Odyss. ἐναίσιμος ἀνήρ, æquus rerum æstimator. Iliad. ζ. ab ἐν, & αἶσα, ης, ἡ, fatum, Parca, pars.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, similis, Hesiod. ab ἐν, & ἀλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, maritimus, q. d. ἐν ἁλί, mari, sc. ὤν, existens. ex ἅλς, ἁλός, ἡ, mare. ἐνάλιον ἔργον, navale opus. Plut.

Ἐναλλάξ, alternatim, vicissim, vice versa, adv. ab ἐναλλάττω, permuto, alterno. quod ab ἐν, & ἀλλάσσω, vel ττω, muto, f. ξω.

Ἐναλλάττω, εις, ει, alterno, muto, & in 1. pl. ἐναλλάττομεν, permutamus. ab ἐν, & ἀλλάσσω, muto. f. ξω. p. ἤλλαχα.

Ἔναλλος, ου, ὁ, ἡ, varius, diversus, alius. ἔναλλα proprie dicuntur ea, quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant.

Ἐναλόντες, οἱ, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω, ab ἐν, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & ἑάλωκα, aor. 2. ἑάλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. part. ἁλούς, ὄντος, q. ab ἅλωμι.

Ἔναντα, contra. vel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἄντα, coram, aperte. Thema ἀντί, pro, contra.

Ἔναντι, coram, ante, in conspectu, cum genit. ex ἐν, & ἀντί, pro, contra.

Ἐναντία, ας, ἡ, f. g. ab ἐναντίος, contrarius, inimicus. Item ἐναντία, adv. adversus, ex adverso, contra.

Ἐναντίβιον, adv. adversus, contra. ab ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, adversarius. q. vim contrariam habens, ἐναντίαν βίαν ἔχων, vel contrariam habens vitam, ex ἀντί, contra, & βία, vis, vel βίος, vita. ἐναντίβιον πολεμίζω, oppugno, Homer.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, & in 3. sing. ἐναντιοῦται, adversatur. ab ἐναντίος, adversarius, contrarius.

Ἐναντίος, ία, ον, contrarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, e regione. ἐναντίος, idem ac ἔναντι.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adversatio, contrarietas.

Ἔναξε, æquavit, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, complano. f. ξω.

Ἐναπεδεικνύατο, Jon. pro ἐναπεδείκνυντο, se ostentabant, 3. plur. imperf. pass. ex ἀπό, & δείκνυμι, ostendo.

Ἐναποθνήσκω, morior. ex ἐν, ἀπό, & θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, spolia, arma, quæ occisis detrahuntur. ab ἐναίρω, occido, spolio.

Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, operabatur, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor.

Ἐναργῶς, aperte, adv. ab ἐναργής, clarus.

Ἐναργής, έος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. ab ἐν, & ἀργής, albus, clarus.

Ἐναρής, έος, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ, preces.

Ἐναρίζω, interficio, spolio, ab ἐναίρω, spolio.

Ἐνάρεες, οἱ, spoliorum detractores. Scythis ἐνάρεες dicuntur, qui asserunt, se a Venere habere vaticinandi munus.

Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ἐναίρω, interficio, & βροτός, mortalis.

Ἐνάριξε, aor. 1. ind. act. Poet. & Dor. pro ἐνάρισε. ἐναρίξαι, 3. singul. fut. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, interficio.

Ἐνάρκησα, ας, ε, torpui, aor. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii legunt ἐνάρκησα, ας, ε.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, aptare, aor. 1. inf. activ. ab ἐναρμόζω. fut. σω. The. ἄρω, apto.

Ἐναρξάμενος, ὁ, incipiens, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. pl. a. 2. act. pro ἤναρον, vel ἔναιρον, ον, ε, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐναρσφόρος, ὁ, spoliator, pro ἐναροφόρος, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero.

Ἐνάρχομαι, incipio. f. ἄρξομαι. aor. 1. med. ἐνηρξάμην, ω, ατο, cœpi. a. 1. med. partic. ἐναρξάμενος, ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio, fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Ἐνάσθην, habitavi, a. 1. pass. verbi νάω, insusitato pro ναίω, habito.

Ἔνασσα, habitandi causa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ἐνασσάμην, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. a νάω, pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, ἡ, nona, Poet. pro ἐνάτη. ab ἐννέα, novem.

Ἐναύειν, Jon. & Poet. pro ἀνάπτειν, incendere. Th. αὔω, accendo.

Ἐναυλισάμενος, ὁ, moratus, aor. 1. part. med. ab αὐλίζομαι, diversor. Them. αὐλή, ῆς, stabulum, aula.

Ἔναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibiis personans. ab ἐν, & αὐλός, οῦ, ὁ, tibia. Est & ἔναυλος, ου, ὁ, stabulum. Th. αὐλή, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ἐνδαΐς, ΐδος, ἁ, Doric. pro Ἐνδηΐς, nomen proprium.

Ἐνδέ, Poet. pro ἐνῆν δέ, vel ἐνῆσαν, δέ, inerat vero, vel inerant. Tum ἐν δέ, Jon. pro ἐνὶ δέ.

Ἐνδεδυκότες, οἱ, induti, perf. part. pass. ab ἐνδύω, induo. f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν, & δύω, induo.

Ἐνδεής, έος, ὁ, ἡ, indigus, egenus, ab ἐν, & δέω, opus habeo. unde δεῖ, opus est.

Ἔνδεια, ας, ἡ, inedia, indigentia, defectus, inopia, ab ἐνδεής, indigus, egenus.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, ostensio, documentum, manifestum indicium. ab ἐνδείκνυμι, indico, ostendo, monstro. ἐνδείκνυμί σοι, me tibi vendito, Æschin. accuso, Demosth. præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, ostendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. med. ἐνδείξομαι. præs. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω. aor. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν, & δείκνυμι, ostendo.

Ἐνδέδεικτο, pro ἐνεδέδεικτο, ostensus erat. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνδείκνυμι, ostendo.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἄκλιτον. ex ἕν, unum, & δέκα, decem.

Ἑνδεκάτη, ἡ, & in m. g. ἑνδέκατος, undecimus. ab ἕνδεκα, undecim.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι, capio, excipio.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, assiduitas. quod ab ἐντελεχής, perfectus; hoc ab ἐντελής, perfectus; hoc ab ἐν, τέλος, εος, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, assiduus sum, ἐνδελεχισμός, continuatio, assiduitas.

Ἐνδέξιος, α, ον, qui est ad dextram, prosper, faustus. Hinc ἐνδέξια, adv. apte, dextre. Th. δεξιά, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, impersonale, fieri potest. Th. δέχομαι, capio.

Ἐνδημέω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, manens cum populo suo. ex ἐν, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἔνδημος νόσος, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem themate.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Jon. ἐνδήμων, genit. pl. ab ἔνδημος, ου, ὁ, qui est in populo. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδιάασκον, Jon. pro ἐνδίαζον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbrosa deduco. Them. ἔνδιος, meridianus, humidus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo. Ex ἐν, διά, & θρύπτω, frango.

Ἐνδιατριπτέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διά, & τρίβω, tero. f. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præs. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκομαι, induor, cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ετο, est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, induor. ab ἐν, & δύω, ingredior.

Ἐνδίεσαν, incitabant, pro ἐνεδίεσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίημι. verbi ἵημι, immitto. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διά, & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, a τίθημι) pro διώκω, ut sit, insecuti sunt. Th. δίω, expello. persequor.

Ἔνδικος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, justus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἔνδινα, τὰ, intestina. ab ἔνδον, intus.

Ἔνδιος, ου, ὁ, meridianus. Et ἔνδιον substantive ponitur pro διατριβῇ, sede. Hinc ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & Διός, genit. a Ζεύς, aer. sub dio, id est, sub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἔνδοθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, intus, domi.

Ἐνδοῖ, Doric. pro ἔνδον, intus.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδομάχης, ου, ὁ, intus, vel domi pugnans. ab ἔνδον, intus, & μάχομαι, pugno.

Ἐνδομενία, ἡ, possessio, suppellex, quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα, Hesych.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, structura, moles erecta ad mœnia fulcienda: moles jacta ad reddendum navale portuosum: pila Virgilio. ab inusitato ἐνδομέω, Th. δέμω, struo.

Ἐνδόμυχος, intestinus, intus latens. ex ἔνδον, intus, & μυχός, οῦ, ὁ, penetrale.

Ἔνδον, intus, domi, adv. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus, οἱ ἔνδον, domestici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. aor. 1. pass. ἐνεδοξάσθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι, ab ἐν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἐνδοξάζω, glorifico.

Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, gloriosus, clarus, splendidus. ἔνδοξα, τὰ, res gloriosæ. in superl. ἐνδοξότατος, gloriosissimus.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor, & medulla arboris; pars etiam aratri. Poll. l. 1. ex ἐν, & δρῦς, υός, ἡ, quercus.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nemorosus. ab ἐν, & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, δρυός, ἡ, quercus.

Ἐνδυκέως, prompto animo, diligenter, accurate. Iliad. ζ. Poet. adverb. φιλοφρόνως, ἀξίως.

Ἐνδυκής, ὁ, & ἡ, ές, τὸ, promptus, um, benignus, um. Item ἐνδυκής, diligens, tutum. Eustath. ducit ab ἐν, & δέκω, (pro δέχομαι) ut proprie sit libenter recipiens.

Ἐνδυμενία, idem ac ἐνδομενία, ἡ, supellex, possessio.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, vestimentum, ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδυμάτια, τὰ, leges sunt musicæ Argis: sive Argolica celebritas, & saltatio.

Ἐνδυναμόω, corroboro. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. imperf. pass. ἐνεδυναμούμην, ου, οῦτο. aor. 1. pass. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν & δυναμόω, roboro.

Ἐνδύντες, οἱ, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἔνδυν, verbi ἐνδύω, irrepo.

Ἐνδύω, irrepo, f. ἐνδύσω. a. 2. ἔνδυν, ς, υ. ab ἐν, & δύω, δύνω, & δῦμι, subeo.

Ἔνδυο, celeriter, ocyus. q. duobus momentis, Menander.

Ἐνδῦσα, ἡ, induta, a. 2. part. f. g. ab ἐνδύς, ύντος, verbi ἔνδυμι, induo. Thema δῦμι, vel δύω, subeo.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. 1. ἐνέδυσα. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ἔνδυσαι, άσθω. aor. 1. sub med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, seu δύνω, subeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, immisi, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω, injicio, immitto.

Ἐνεβίβασεν, imposuit, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω. ab ἐν, & βιβάζω, vado, inscendo fœminam. Th. βάω, incedo, eo.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus sum, aor. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρίμω, idem.

Ἐνεγγύησα, spopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνηγγύησα,

γύα, verbi ἐγγυάω, spondeo. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἔνεγκαι, tulisse, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, aor. 1. act. ἠνέγκαντο, 3. plur. a. 1. med. Jon. ἐνείκασθαι, a. 1. inf. med. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκον, aor. 2. ind. ἐνεγκών, part. aor. 2. ejusdem verbi.

Ἔνεγκον, aor. 2. ind. Jon. ἐνεγκών, aor. 2. part. ab inusitat. ἐνέγκω, pro φέρω, fero. q. ab ἐνέχω. vel ab ἐν, & ἐγγύς, prope, in propinquo.

Ἐνεδίδου, 3. sing. imperf. act. quasi a διδόω, do. vide ἐδίδου.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ, & τὸ ἔνεδρον, ου, idem. Hinc ἐνεδρεύω, insidior, cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, sedes, sessio. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, sedeo.

Ἐνεδρεύων, οντος, ὁ, insidians, præs. part. ab ἐνεδρεύω, insidior, quod ab ἐνέδρα, insidiæ.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐνέδυσαν, verbi ἐνδύω, induo, ab ἐν, & δύω, vel δύνω, subeo.

Ἐνεῖκα, ας, ε, pro ἤνεικα, sive ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκεν, Poet. & Jon. pro ἐνῆκεν, aor. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, mitto, statuo, induo.

Ἐνεθείς, έντος, ὁ, dilutus, infusus, aor. 1. part. pass. ἐνεθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνέθηκα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐντίθημι, impono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, cogito, mente agito.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἔνειμι, insum, quod ab ἐν, & εἰμί, sum. vel aor. 2. opt. activ. ab ἐνίημι, immitto. facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην. ut τίθημι, θείην.

Ἕνεικα, Poet. pro ἕνεκα, propter.

Ἔνεικα, ας, ε, attuli, aor. 1. Poet. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inusitat. pro φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκειε, intulisset, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, ferat, 3. sing. aor. 1. sub. ab eodem them.

Ἐνειλέω, involvo. f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. ex ἐν, & εἰλέω, involvo.

Ἔνειμα, ας, ε, distribui, & in 3. plur. ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. præt. med. νένομα.

Ἔνειμεν, insumus, 2. plur. præs. Poet. pro ἔνεσμεν, verbi ἔνειμι, insum. Th. εἰμί, sum. vide εἰμί.

Ἔνειμι, insum. ἔνεστι, & per apocopen Jon. ἔνι, pro ἐστί, est. τὰ ἐνόντα, præs. part. n. gen. plur. num. quæ penes vos sunt. ab ἐν, & εἰμί, sum.

Ἐνείς, έντος, ὁ, qui misit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ἐνέν, aor. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἵημι, mitto, f. ἥσω. p. εἶκα. a. 2. ἧν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνίω, seu ἐνίεμαι. Th. ἕω. perf. pass. εἷμαι.

Ἔνεισι, insunt, 3. plur. præs. ind. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμί, sum.

Ἐνείχεν, Jon. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνείχθην, latus sum, Jon. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. unde part. aor. 1. ἐνεχθείς, verbi ἐνείκω, Jon. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν, propter, causa, adverbium, quod regit genit. ἕνεκά σου, tua causa. q. ab ἕν, quasi δι' ὅ, δι' ἓν αἴτιον. Sicut quia Latinis a qui, vel q. ἓν ἔχω, unum habeo, sive una res est, quamobrem hoc, vel illud faciam.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. singul. imperf. ab ἔγκειμαι, complaceo, ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐγκολάπτω, insculpo. Th. κολάπτω, tundo. fut. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, πται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, insitus fui, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, insero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκίσσων, 3. plur. imperf. act. verbi ἐγκισσάω, concipio.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, impedio. f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, scindo.

Ἐνεκότει, 3. singul. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio, habeo. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ἐνέκοψα, ας, ε, impedivi, a. 1. ind. act. ab ἐγκόπτω, impedio.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, insero. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto. f. ψω. præt. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adj. verbale a φέρω, fero. perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, incidi, & in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω, incido, illabor. vide ἐγκύρσαι. Alii per syncopen dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνελίπανα, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω. ab ἐν, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμετο, depascebatur, 3. sing. imperf. pass. a νέμω, pasco.

Ἐνεμήθην, a. 1. pass. ab ἐν, & νέμω, tribuo, pasco. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, depascebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi νέμω, pasco. f. μῶ.

Ἐνεμφύεσθαι, innasci. Th. φύω, nascor.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta. Them. ἐννέα, novem.

Ἐνενόητο, cogitaret, Jon. pro ἐνενοήκει, per contractionem, 3. sing. plusq. perf. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνένιπε, Att. reduplic. pro ἤνιπε, verbi ἐνίπτω, idem ac ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενώκασι, per contractionem Jon. pro ἐννενοήκασι, 3. plur. perf. act. ab ἐν, & νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνενῶντο, cogitaverant, pro ἐνενόηντο, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐνεοττοποιήσατο, 3. sing. a. 1. med. a νεοττοποιέομαι, pullos excludo. a νεοττός, οῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνεόχμωσε, innotavit, 3. sing. a. 1. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμός, novus. Them. νέος, ου, ὁ, novus, juvenis.

Ἐνεπάγησαν, 3. plur. a. 2. pass. ab ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἐνέπαξεν, infixit, Doric. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω, infigo.

Ἐνεπεπορπέατο, Jon. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi πορπάω, vel πορπόω, fibulas adstringo. Th. πόρπη, ἡ, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω, incido. vide πίπτω, cado.

Ἐνεπήγνυτο, 3. sing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, f. ξω, compingo. Desinentium in -γνύω, vel -γνυμι tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, impleti sunt, 3. plur. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, impleo. fut. σω. p. ἐμπέπληκα. aor. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν, & πλήθω, repleo. Th. πλέος, plenus.

Ἐνέπνευσαν, inspirarunt, 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inspiro. ab ἐν, & πνέω, spiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνεύσθην, ης, η, respiravi, aor. 1. ind. pass. ab ἐμπνέομαι, respiro, revivisco. ab ἐν, & πνέω, spiro, flo. f. πνεύσω.

Ἐνεποιήσαντο, dederunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Thema ποιέω, facio.

Ἐνέποισι, Dor. pro ἐνέπουσι, dicunt, vocant, 3. plur. præs. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ, voco.

Ἐνέπρηθον, incendebant, 3. plur. imperf. ex ἐν, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπτυσα, ας, ε, inspui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. ind. pass. ab ἐμπτύω, inspuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. ex ἐν, & πτύω, spuo.

Ἐνέπων, ὁ, alloquens, præs. part. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 2. εἶπα.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, operor.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. ab ἐνεργής, efficax. ab ἐν, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω. p. ἐνήργηκα. a. 1. ἐνήργησα. imperf. pass. ἐνηργεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ab ἐνεργής, έος, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργῆ, acc. sing. ab ἐνεργής, έος, efficax.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, facultas, vis, efficacia: vexatio Dæmonum. Item afflatus Spiritus Sancti. Areth. in Apocalyps. cap. 3. a perf. passiv. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, efficio.

Ἐνεργής, έος, ὁ, ἡ, efficax, valens, potens, cultus. ἐνεργεστέρα χώρα, regio cultior, Plutarch. ἐνεργός, οῦ, ὁ, operator. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργητικός, ή, όν, activus, a, um.

Ἐνεργός, ὁ, ἡ, laboratus, strenuus, efficax, ἐνεργὰ χρήματα, pecunia fœnore occupata. Demosth.

Ἐνεργῶς, efficaciter, cum labore, strenue.

Ἔνερθε, & ἔνερθεν, infra, inferius, adv. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἔνεροι, οἱ, mortui, manes. Hesiod. dat. plur. Jon. ἐνέροισι, ab ἔρα, terra.

Ἐνέρτερος, ὁ, inferior, per syncopen pro ἐνερώτερος, ab eodem themate.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἕνεσαν, immissi sunt, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, immitto, insero. ab ἐν & ἵημι, mitto. a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, & per systolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνέσται, per syncopen pro ἐνέσεται, f. 1. ab εἰμί, sum.

Ἐνέστακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνστάζω, instillo. f. ξω. Th. στάζω, stillo.

Ἐνεστεῶτος, Jonic. pro ἐνεστῶτος, genit. sing. ab ἐνεστώς, præsens, quod vide.

Ἐνεστησάμην, a. 1. med. verbi ἐνίστημι, insto. ab ἐν, & ἵστημι, sto. fut. στήσω, aor. 2. ἔστην.

Ἐνεστώς, ῶτος, ὁ, ἡ, τὸ, præsens. dat. sing. ἐνεστῶτι, perf. part. per crasin pro ἐνεστηκώς. ab ἐν, & ἵστημι, sto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. fut. ἐντελοῦμαι. præt. med. ἐντέτολα, ab ἐν, & τέλλω, pro προστάσσω.

Ἐνετή, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiscor. ab ἐν, & τυγχάνω, f. τεύξομαι, sum, aor. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo. f. ξω. præt. ἐντετύλιχα. ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ, culcitra. Them. τύλος, ου, ὁ, callus.

Ἐνέτυχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpello. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, sum.

Ἐνεῦ, acclamatio quædam, ab ἐν, & εὖ, bene.

Ἐνεύδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, in aliquo loco dormire, præs. inf. ab ἐν, & εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι. ex ἐν, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἔνευσαν, natarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, indicatus sum, apparui, aor. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω, indico, appareo.

Ἐνεφανίσθην, & in 3. plur. ἐνεφανίσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, conspicuum me exhibeo, indico, ostendo. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. aor. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, satiabatur, 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμφορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνέφραξαν, obstruxerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. a φράσσω, obturo. f. ξω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, afflo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν, & φυσάω, flo.

Ἔνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirationem, propter, gratia.

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. ex ἐν, & χέω, fundo. f. χέσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. sing. a. 1. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo.

Ἐνεχείρει, moliebatur, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χείρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari. ab ἐν, & ἔχω, teneo.

Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. inf. pass. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. pass. vide in ἐνεχθεῖσα.

Ἐνέχρασε, infixit, 3. sing. aor. 1. verbi ἐγχράω, infigo. ab ἐν, & χράω, commodo.

Ἐνέχω, immineo, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Them. ἔνος, ου, ὁ, seu ἕνος, vel ἔννος, ου, ὁ, annus.

Ἐνηβητήρια, τὰ, res juveniles: cœnacula. Athen. l. 10. loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ex ἐν, & ἡβητήριον, locus amœnus, locus exercitii puerorum. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνη-

Ἐνήδρευον, insidias collocabam, imperf. ab ἐνεδρεύω, insidior. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, sessio. Th. ἕζω, sedeo.

Ἐνηέα, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo. ab ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, mitis, mansuetus. Th. ἐΰς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνῆεν, Poet. pro ἐνῆν, inerat, imperf. verbi ἔνειμι, insum. Th. εἰμί, sum.

Ἐνηέος, placidæ, genit. sing. ab ἐνηής, placidus, mitis.

Ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus, prudens, mitis. ab ἐΰς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνηθῆναι, immissum esse, aor. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, aor. 1. pass. verbi ἐνίημι, immitto, insero, indo. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνῆκα, ας, ε, immisi, a. 1. ind. act. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνήλατα, τά, ligna recta, in quæ desiguntur, & adiguntur gradus scalæ: clavi rotam in axe continentes. ab ἐν, & ἐλαύνω, agito.

Ἐνήμενος, η, ον, insidens, Poet. pro ἐγκαθήμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, sedeo.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, insum. ab ἐν, & εἰμί, sum.

Ἐνήνοθα, florui, perf. med. verbi ἐνανθέω, ex ἐν, & ἀνθέω, floreo. f. ήσω. præt. med. ἤνθα, & inserto ο, ἤνοθα, Th. ἄνθος, εος, τό, flos.

Ἐνήνοχα, tuli, præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, interfecit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἤναρα. ab ἐν, & αἴρω, tollo.

Ἔνησα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. fut. νήσω, p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, inerant, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, insum. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμί, sum.

Ἐνήσειν, jaculaturum esse, f. 1. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνήσω. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἔνθ', pro ἔνθα, hic, illic. & Dor. ἐνθὶ, pro ἐλθὲ, veni.

Ἔνθα, adv. hic, ibi, illic. quasi ab ἐν. Ἔνθα, & ἔνθα, hic, & illic. Hom. id est, σποράδην, sparsim. ἐνθάδε, hic, illic. ἐνθαῦτα, idem. ἔνθεν, & ἐνθένδε. hinc, illinc ἐνταῦθα, idem ac ἔνθα, hic, ibi, illic.

Ἐνθαῦτα, tunc, ibi, adv. ab ἔνθα, ibi.

Ἐνθαῦθα, Jon. pro ἐνταῦθα, hic, tunc.

Ἐνθεάζω, divino spiritu afflatum esse. ab ἔνθεος, in quo Deus est. Th. Θεός, Deus.

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Jonic. & Dor. pro ἐνθεῖναι, inserere, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, aor. 2. part. med. ab ἐν, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν, hinc, adver. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἔνθου, imposuisti, 2. sing. a. 2. ind. med. vel est a. 2. imper. med. Jon. pro ἔνθου, verbi ἐντίθεμαι, concipio, impono. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἔνθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. aor. 1. ἐνέθην. ab eodem themate.

Ἔνθετος, ου, ὁ, insitus, ab ἐντίθημι, impono.

Ἐνθεῦτεν, Jon. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, veneris. 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. aor. 2. opt. act.

Ἔνθορον, insilui, pro ἐνέθορον, a. 2. act. verbi ἐνθορέω, insilio. ab ἐν, & θόρω, seu θορέω, salio.

Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. sing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐντίθεμαι: vel est aor. 2. imperat. med. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἐνθρέψασθαι, inserere, aor. 1. inf. med. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. med. ind. ab ἐντρέφω, idem ac τρέφω, alo. f. θρέψω, a. 2. ἔτραφον. præt. med. τέτροφα.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, animadverto, intelligo, animo, concipio, cogito, mente agito, & verso. f. ἐνθυμήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. aor. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui est animo præsenti. Th. θυμός, οῦ, ὁ, animus, mens.

Ἐνθυμηθῆναι, aor. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνθυμέομαι, intelligo, cogito.

Ἐνθύμημα, ατος, τό, & ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, sensus, inventum, conceptus animi, ἐνθύμιον, ου, τό, cogitatio.

Ἐνθυμηματικός, ὁ, acer, in argumentationibus, argutus orator. Item enthymemate conclusus.

Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, aor. 2. sub. Sic ἐνθών, veniens, Dor. pro ἐλθών, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι.

Ἔνι, per apocopen Jon. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεισι, insunt, ab ἔνειμι, insum. Them. εἰμί, sum.

Ἐνί, in, Poet. pro ἐν. Sed ἑνί, uni, dativ. sing. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐνιαυσίως, adv. quotannis. ab ἐνιαύσιος, ου, ὁ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτός, οῦ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτός, οῦ, ὁ, annus. q. d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, quod in se recurrat, & redeat, vel quasi ἐν ἑαυτῷ, in se ipso: quod ejus quasi cauda ori suo inseritur. vel refer ad ἐν, & ἰαύω, moror, tero. Item genus poculi amplissimi, Eustath. Iliad. γ.

Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, annuum fructum fero.

Ἐνιαχῇ, nonnullis in locis, aut partibus. idem ac ἐνιαχοῦ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἔνιδρις, ιος, ἡ, lutra. credo legendum ἐνύδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδών, ὁ, a. 2. part. verbi ἐνοράω, intueor. Th. εἴδω, video.

Ἐνίει, immittebat, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι, immitto, tanquam ab ἐνιέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἕω.

Ἐνῄει, iniit, 3. singul. ab ἐνῄειν, ας, ε, a. 2. verbi ἔνειμι, insum. ab ἐν, & εἶμι, eo.

Ἐνιέναι, præs. inf. ut & ἐνιείς, præs. part. verbi ἐνίημι, immitto, injicio. Them. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐνίετε, immittite, 2. plur. imperat. præs. ab ἔνιθι, ἐνιέτω. ab eodem themate.

Ἐνίημι, immitto. imperf. ἐνίην. aor. 2. ἐνῆν.

Ἐνίκα, vincebat, 3. sing. imperf. ut & in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, repone, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poet. & Jonic. aor. 2. imp. med. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατά, & τίθημι, pono.

Ἐνικλάω, infringo. ab ἐνί, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.

Ἔνιοι, αι, α, aliqui, nonnulli, quasi ἔνι, pro ἔνεισι οἵ, sunt qui. Hinc ἐνίοτε, interdum. ἐνιαχοῦ, alicubi.

Ἐνιπά, ᾶς, ἁ. Dor. pro ἐνιπή, minæ, reprehensio.

Ἐνιπή, ῆς, ἡ, increpatio, minæ. ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν, & ἔπω, dico.

Ἐνιπρήθω, Poet. pro ἐμπρήθω, incendo, inuro. Th. πρήθω, uro.

Ἐνίπτω, dico, objurgo. ab ἐν, & ἔπω, dico, & pro ἐνέπω, indico, declaro.

Ἐνισκίμπτω, innitor, incumbo, pro ἐνσκίμπτω, Poet. Th. σκίμπτω, nitor, incumbo.

Ἔνισπε, dixit, a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel ἐνισπεῖν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Them. ἔπω, dico.

Ἐνισσέμεναι, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dico.

Ἐνίστανται, sustinent, 3. plur. ind. pass. ab ἐνίσταμαι, insto.

Ἐνίστημι, insto, impendeo, immineo. fut. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκώς, ότος, ὁ, & per crasin ἐνεστώς, ῶτος, ὁ, & in f. gen. ἐνεστῶσα. & in plur. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, præsentia. aor. 2. act. ἐνέστην. f. 1. med. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι, sto.

Ἐνίσχω, Jon. pro κατίσχω, impedire. ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχύω, corroboro. f. ύσω, p. ἐνίσχυκα, aor. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, possum. Them. ἰσχύς, ύος, ἡ, robur.

Ἐνναετήρω, dual. num. ab ἐνναέτηρος, ου, ὁ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τό, annus.

Ἐνναετής, έος, ὁ, ἡ, novennis. ἐνναετές. adver. per novem annos, pro quo & εἰνάετες, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τό, annus.

Ἐνναίρεν, occidere, præs. inf. Poetic. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐνάτῃ, nonæ, dat. sing. f. g. ab ἔνατος, η, ον. Th. ἐννέα, novem.

Ἔνατος, η, ον, nonus, a, um, ab ἐννέα, novem.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τά, novem, ἄκλιτον. quia novenarius inter numeros digit. est novissimus, ab ἔνος, vetus. Hinc ἔνατος, nonus.

Ἐννεάβοιος, ου, ὁ, ἡ, novem boum, seu ejus nominis summum pretium valens. ἐννεάβοια, novem bobus æstimata. Homer. a βοῦς, bos, & ἐννέα, novem.

Ἐννεάνυχες, & εἰνάνυχες, adverb. per novem noctes. ab ἐννέα, novem & νύξ, nox.

Ἐννεάφωνος, ὁ, ἡ, novem voces habens, epitheton fistulæ. ex ἐννέα, novem, & φωνή, vox.

Ἐννεακισχίλιοι, οἱ, novem millia, ἐννεακισχίλιοι, ab ἐννέα, & χίλιοι, mille.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τά, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, & ἥκοντα, vel ἄκοντα, est terminatio numerorum crescentium per decem ut in lingua Latina, ginta. Sic κόσιοι, est terminatio eorum, qui crescunt per centum.

Ἐννεός, οῦ, ὁ, attonitus: mutus, Arist. in Probl. surdus, Xenoph. quasi ἐνανεός, ex ἐν, & αὔω, clamo, in quo vox præ metu, & stupore suppressa.

Ἔννεπε, dixit, aor. 2. Poet. & Jon. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, dicite, Poet. pro ἐνέπετε, præs. imper. ab ἐνέπω. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἐννέπουσα, ας, ἁ, Dor. & Poet. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, locuta. vide ἔννεπε.

Ἐννεσίῃσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, ας, ἡ, consilium ab ἔνεσις, immissio, quod ab ἐνίημι, immitto. Them. ἵημι, mitto.

Ἐννεύω, innuo, nutu significo. imperf. ἐνένευον, fut. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐννέωρος, ου, ὁ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ὥρα, ας, ἡ, annus, hora. Vel unoquoque anno solitus. ab ἔνος, vetus, & ὥρα.

Ἐννῆμαρ, adverb. per novem dies. ab ἐννέα. novem, & ἦμαρ, τό, dies; Poet. pro ἡμέρα.

Ἐννῆφιν, perendinum. ab ἔνη, seu ἕνη, pro ἔνη, vetus. scil. ἡμέρα, dies. φι est paragoge Poet. Th. ἔνος, seu ἕνος, annus.

Ἐννόησα, ας, ε, Poet. pro ἐνόησα, sensi, aor. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio, intelligentia, notitia. ab ἔννοος, ου, ὁ, ἡ, cordatus. quod ab ἐν, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ἐννόμως, legitime, adv. vide in ἔννομος, legitimus.

Ἔννομος, ου, ὁ, legitimus, justus, subjectus legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo, p. m. νένομα.

Ἐννοσίμεναι. Dor. pro ἐνόσαι, aor. 1. inf. verbi ἐνόθω, habente ν gemin. metri gratia. &

Ἐννοσίγαιος, Neptunus, terræ quassator, ab ἐνόω, moveo, ita dictus propter terræ motum, qui fit ab aquis. Homer. Iliad. ν. quod ab εἷς, ἑνός, unus, & γαῖα, terra.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Dor. & Poet. ab ἐνόθω, pro κινῶ, moveo, & τὴν δᾶν, pro γῆν, terram.

Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἕννυμαι. vide in ἐννύω, induo.

Ἐννύχιος, seu ἔννυχος, α, ον, nocturnus, a, um. ab ἐν, & νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Ἔννυχος, ὁ, nocturnus. hinc ἐννύχιον, adv. noctu, multa nocte. ab ἐν, & νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Ἐννυχώτερον, τό, maturius, comparat. ab ἔννυχον noctu. vide ἔννυχος, nocturnus.

Ἐννύω, & ἕννυμι, induo. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Jon. pro ἐννοήσας, a. 1. partic. verbi ἐννοέω, mente concipio. ab ἐν, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. f. ήσω. ab eodem themate.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, motio, agitatio. unde Neptuni epitheton, ἐνοσίγαιος, terræ quassator. Hesych. ἐνοσίχθονα, σεισίχθονα.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo. ab ἐν, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοικέω, inhabito. fut. ήσω. p. ἐνῴκηκα. aor. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικῶν, ῶν, οῦσα, οῦν, ab ἐν, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοίκιον, τό, locatæ domus (οἴκου) pensio, & pretium. in Epigr.

Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo. fut. ίσω, p. νενόμικα. a. 1. ἐνομίσθην. quod a νόμος, ου, ὁ, lex.

Ἐνωμίλησε, usus est consuetudine, aor. 1. ind. act. ab ἐνομιλέω, in consuetudine sum alicujus. ab ἐν, & ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba.

Ἐνόντα, τὰ quæ penes vos sunt, præs. part. ab ἔνειμι, ipsum.

Ἐνόπη, ης, ἡ, Enope, nomen proprium filiæ.

Ἐνοπή, ῆς, ἡ, vox, clamor, Iliad. ν. ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati, ab ἐν, & ὅπλον, ου, τό, arma.

Ἐνοπλιζώμεθα, 1. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor. ab ἐν, & ὅπλον, ου, τό, arma.

Ἐνορᾶν, inspicere, animadvertere. Ex ἐν, & ὁράω, video.

Ἐνόρκιος λόγος, verbum jurejurando firmatum. ab ἐν, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem ac ἔνορχις, testiculos habens.

Ἐνορχίων, gen. plur. ab ἐνόρχης, testiculos habens. genit. plur. ἐνορχῶν, & Jon. ἐνορχέων.

Ἐνορ-

Ἔνορχις, & ἔνορχης, ὁ, testiculos habens. ab ἐν, & ὄρχις, εως, ὁ, testiculus.
Ἔνος, & ἔνος, vel ἕνος, seu ἔνος, ου, ὁ, annus. quia ἐστὶ νέος, scil. vetere anno præter lapso, annus emergit novus. Sed ἔνος, η, ον, annuus. ἔνη, καὶ νέα, ultima dies Lunaris mensis, quasi vetus, & nova.
Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. a νοσέω, ægroto. f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motus. ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνός, unus.
Ἐνοσίχθων, ὁ, terræ quassator. Neptuni epitheton. quod ab ἐνόω, moveo, quatio. Th. εἷς, unus, & χθών, terra.
Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.
Ἐνοσφίσθησαν, separati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. med. a νοσφίζω, separo, sepono. fut. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, seorsim.
Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas, ab εἷς, ἑνός, unus.
Ἐνοχλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ab ἐνοχλέω. turbo, molestus sum. f. ήσω. p. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.
Ἔνοχος, ου, ὁ, ἡ, obstrictus, obnoxius. ab ἐνέχομαι, obstringor. ab ἐν, & ἔχω, habeo.
Ἐνσκήπτειν, ingruere, cum impetu ferri, de fulmine proprie. Th. σκήπτω, cado, ruo.
Ἐνστέλλειν, Jon. pro ἐνδύειν, induere, vestire. Th. στέλλω, amicio, orno.
Ἐνστρέφομαι, η, εται, inverto. f. ψομαι. ab ἐν, & στρέφω, verto. f. ψω, aor. 2. ἔστραφον.
Ἐνσχερώ, vide σχερῷ, Poet. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope.
Ἐντακείς, ὁ, aor. 2. part. pass. ab ἐντήκω. liquefactum instillo. ab ἐν, & τάκω, Dor. pro τήκω, liquefacio. f. ξω.
Ἐνταλθείς, ὁ, aor. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, faciendum injungo. perf. pass. ἐντέταλμαι. præt. med. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, mando.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. vide ἐνταλθείς, ab ἐντέλλω, mando.
Ἐντανύειν, intendere. Ex ἐν, & τανύω, idem ac Th. τείνω, tendo.
Ἐνταῦθα, & ἐνταυθοῖ, hic, illic. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐντεῦθεν, hinc. Jon. ἐνθαῦτα, & ἐνθεῦτεν. Th. ἔνθα, hic, ibi.
Ἐνταφιάζω, funero, ad sepulturam corpus compono, fut. άσω. p. ἐντεταφίακα. perf. passiv. ἐντεταφίασμαι. ab ἐν, & ταφή, ῆς, sepultura. Th. θάπτω, sepelio.
Ἐνταφιάσαι, a. 1. inf. act. vide in ἐνταφιάζω. funero, ad sepulturam corpus compono.
Ἐνταφιασμός, οῦ, ὁ, funeratio. ἐνταφιαστής, οῦ, ὁ, funerator. ab ἐνταφιάζω, funero.
Ἐντάφιον, ου, τὸ, funus. a ταφή, sepultura, quod a θάπτω, sepelio.
Ἔντε', pro ἔντεα, τὰ, arma.
Ἔντεα, τὰ, & per contract. ἔντη, arma, vasa convivalia, q. ab ἐντύω, instruo vel q. ἐναντία, opposita.
Ἐντειλάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo.
Ἐντελεῖται, 3. sing. f. 1. med. ἐντελοῦμαι. vide ἐντέλλομαι, mando, jubeo.
Ἐντελεχής, ὁ, perfectus.
Ἐντελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus. a τέλος, εος, τὸ, perfectio.
Ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. med. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐνετειλάμην, ω, ατο, præt. med. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, sum, fio.
Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum. ab ἐντός, intus, intra.
Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, arma.
Ἐντεσιουργός, οῦ, ὁ, armorum opifex. ab ἔντεα, arma, & ἔργον, ου, τὸ, opus. Sed ἐντεσιεργός, epitheton est mulorum, subjugalis. forte ab εἴργω, arceo, & ἔντεα, τὰ, vasa.
Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo. fut. ἐντελοῦμαι. perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται, ab ἐν, & τέλλω, mando.
Ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um, perf. pass. verbi ἐντείνω, intendo.
Ἐντεταμένως, adv. vehementer. Derivatur ab ἐντεταμένος, quod vide.
Ἐντέταται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐντείνω, intendo, pulso. ab ἐν, & τείνω, tendo. f. νῶ. p. τέτακα.
Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiscor, invenio. ab ἐν, & τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adv. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.
Ἔντευξις, εως, ἡ, interpellatio, in nom. plur. ἐντεύξεις. ab ἐντυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, sum.
Ἐντί, sunt, Dor. pro εἰσί, & ἐστί, ab εἰμί, sum.

Ἔντιμος, ου, ὁ, ἡ, pretiosus. compar. ἐντιμότερος, dignior. ab ἐν, & τιμή, ῆς, ἡ, pretium. Them. τιμάω, honoro.
Ἕντο, miserunt, 3. plur. ab ἕμην, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 1. ἧκα.
Ἐντολή, ῆς, ἡ, mandatum, ab ἐντέλλομαι, mandatum impono. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, mando.
Ἔντομα, ων, τὰ, insecta. Item incisiones, victimæ. Ex ἐν, & τέμνω, seco. præt. med. τέτομα.
Ἔντομος, ὁ, ἡ, exsectus, castratus. ab ἐν, & τέμνω, seco.
Ἔντονος, ὁ, ἡ, intentus, acer, vehemens. Ex ἐν, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.
Ἐντόπιος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, ejus loci incola. q. d. ὁ, ἐν τόπῳ ὤν.
Ἐντός, intus, intra, adverb. hinc ἔντοσθε, & ἔντοσθεν, pro eodem, q. ab ἐν, in, intus Latinis. Fit liquido ex Græco ἐντός.
Ἐντράπελος, ου, ὁ, illiberalis, turpis, quod quilibet aversari debet. vide τραπελός, mutabilis. Th. τρέπω, verto.
Ἐντραπῇ, erubescat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. pass. verbi ἐντρέπω, pudore afficio, pudore suffundo.
Ἐντρέπου, reverere, præs. imperat. act. ἐντρέπω. revereor.
Ἐντρέπω, pudore afficio, quasi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον. præs. pass. ἐντρέπομαι, revereor. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. aor. 2. pass. ἐνετράπην. ab ἐν, & τρέπω, verto.
Ἐντρέφω, innutrio. f. ἐνθρέψω. præt. ἐντέτροφα. præs. pass. ἐντρέφομαι. ab ἐν, & τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro in hæreo. Hinc ἐντρεχής, appositus, celer ingenio, promptus, diligens, solers.
Ἐντρέχεια, ἡ, instantia, solertia, strenuitas. κακεντρεχής, ad malum acutus, versutus. ab ἐν, & τρέχω, curro. f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ἔντριτος, & ον, triplex, ab ἐν, & τρίτος, tertius. Ἔντριτος, substant. est mediator inter duos. Gl. Phil. sequester, μεσίτης.
Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ, tremefactus, ex ἐν & τρόμος, ου, ὁ, tremor. a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.
Ἐντροπαλίζω, respectu reflectens inter eundum. a τροπαλίζω, idem ac τρέπω, verto.
Ἐντροπή, ῆς, ἡ, verecundia, pudor; a p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, revereor.
Ἐντρυφάω, ῶ, oblecto me. f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα, ab ἐν, & τρυφή, ῆς, ἡ, mollities. Th. θρύπτω, frango.
Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi causa, interpello, nanciscor. f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν, & τυγχάνω, sum.
Ἔντυε, parabat, Jon. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, armo, instruo. ab ἔντεα, τὰ, arma.
Ἐντυλίττω, involvo. f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ involvo, quod a τύλη, ης, culcitra, stragulum.
Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐντύνω, εις, ει, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.
Ἔντυνον, para, a. 1. imperat. act. ab ἐντύνω, apparo.
Ἐντυπάς, adv. impresso corporis vestigio: obvolutim. ab ἔντυπος, impressus. quod ab ἐν, & τύπτω, f. ψω, verbero.
Ἐντυπόω, imprimo, insculpo. fut. ώσω. p. ἐντετύπωκα. præt. pass. ἐντετύπωμαι. ab ἐν, & τύπος, vestigium, nota, quod a τύπτω, verbero.
Ἐντύω, & ἐντύνω, instruo, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma. Alii ab ἐντός. In apparatu enim aliquid in loca vacua inditur, sive intromittitur.
Ἐνυαλίοιο, gen. Jon. ab Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐνυώ, ἡ, Bellona.
Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præter. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. aor. 1. part. activ. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν, & ὕβρις, εος, ἡ, contumelia.
Ἐνυεύς, έως, ὁ, Enyeus, nomen proprium viri.
Ἐνυμφοκόμησε, sponsam ornavit, a. 1. activ. 3. sing. verbi νυμφοκομέω, sponsam orno. ex νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & κομέω, orno.
Ἔνυξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel σσω, fodio, punctim cædo. fut. ξω. p. νένυχα.
Ἐνυπνιάζω, somnio. f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι. ἐνυπνιάσθην, a. 1. pass. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, somnus.
Ἐνύπνιον, ου, τὸ, insomnium. Accipitur etiam adv. per somnum. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, somnus.

Ἐνύσταξε, ας, ε, a. 1. ind. act. a νυστάζω, nicto, præ somno capite nuto. fut. ξω. præt. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, a νεύω, nicto.
Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum intestinum, quia ἐν ὑστέρῳ, in postremo corporis.
Ἐνυφαντός, οῦ, ὁ, intextus. ex ἐν, in, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.
Ἐνυώ, όος, οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. quasi ab ἐνύω, perimo, quod ex ἔνω, Etym. pro φόνω, & ex eo fit per aphæresin.
Ἐνσχερῷ, Poet. perpetua serie. Simpliciter dicitur σχερῷ, deinceps, prope, juxta, ordine.
Ἐνώμα, quatiebat, 3. sing. imperf. verbi νωμάω, vibro, moveo. Th. νέμω, distribuo.
Ἐνωπῇ, manifeste, coram. Dativus adverbialiter usurpatus. ab ἐνωπή, ῆς, ἡ, aspectus. ab ἐν, & ὤψ, ὁ, oculus. Them. ὄπτομαι, video.
Ἐνώπια, τὰ, parietes domus, qui sunt e regione januæ. ab ἐνωπή, aspectus. Th. ὄπτομαι, video.
Ἐνώπιον, adv. in conspectu, coram.
Ἐνώπιος, ου, ὁ, qui in alicujus præsentia quid dicit aut facit. quasi dicas, ἐν ὠπί. hinc ἐνωπιδίως, perspicue. vide ἐνωπῇ.
Ἐνώρσε, aor. 1. ind. Æol. verbi ἐνόρω, incido, impello. vide ἐνώρτο.
Ἐνώρτο, irruerat, 3. sing. plusq. perf. ἐνωρόμην, σο, το, verbi ἐνόρω, ab ἐν, & ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. perf. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.
Ἐνώς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Enos. Hebr. homo.
Ἐνωσάμην, ω, ατο, cogitavi, per crasin, pro ἐνοησάμην, a. 1. med. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Ἐνῶσι, insint, 3. plur. præs. sub. verbi ἔνειμι, insum.
Ἐνωτίζομαι, auribus percipio. f. ἐνωτίσομαι. a. 1. med. ἐνωτισάμην. ab ἐν, & οὖς, ὠτός, τὸ, auris. Th. οὖς, ὠτός, τὸ, auris. Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris.
Ἐνωτίσασθε, auribus percipite, 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι, auribus percipio.
Ἐνώχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Enoch. Hebr. consecratus.
Ἐνωχλήθην, molestia sum affectus, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, molestiam exhibeo. ab ἐν, & ὄχλος, ὁ, turba, molestia.

E Ξ.

Ἐξ, ex, præpositio regit gen. scribitur ἐκ, sequente consonan. quod vide.
Ἕξ, sex, adv. ἄκλιτον. q. ab ἕω, mitto, quia, ubi ad numerum quinarium ascenderis, manus de manu tollitur, & denuo incipis. Hinc ἑξάκις sexies. ἕκτος. sextus.
Ἐξάγ', pro ἐξάγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, educ, præs. imperat. verbi ἐξάγω, educo.
Ἐξάγαγε, ετε, & in 3. plur. ἐξαγαγέτωσαν, aor. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. aor. 2. inf. ἐξαγαγεῖν. aor. 2. part. ἐξαγαγών, όντος. ab ἐξ & ἄγω, duco.
Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγών, a. 2. part. ab ἐξάγω, educo.
Ἐξαγγέλλω, prædico. f. ἐξαγγελῶ. præt. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. aor. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Jon. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἐξάγ'.
Ἐξαγίζω, fut. ίσω, impurum declaro, ob piaculum expello, vel extermino. ἐκ ἄγος τὸ, piaculum.
Ἐξαγινέω, ῶ, Jon. pro ἐξάγειν, educere. ab ἐξάγω, educo.
Ἐξάγιον, ου, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupul. Th. ἕξ, sex, & ἄγω, pendo. Ἐξαγιάζω, examino, perpendo.
Ἐξαγιστός, ου, ὁ, ἡ, scelestissimus. ab ἐξ, & ἄγος, εος, τὸ, scelus.
Ἐξάγνυμι, frango, rumpo. ab ἐξ, & ἄγω, idem. f. ἄξω.
Ἐξαγοράζω, redimo. f. άσω. perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.
Ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω, p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Th. ἄγω, duco.
Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ. Dicuntur τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur. ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.
Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ, fratre, aut sorore.
Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἑξάετης, ετος, ὁ, ἡ, Poet. sexennis. Ex ἕξ, sex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐξαίνυτο, abstulerat, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμαι, capio.
Ἐξαιρέθησαν, expugnati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Jonic. verbi ἐξαιρέω, tollo, evello.
Ἐξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. singul. præs. ind. pass. ab ἐξαιρέω, tollo, evello.
Ἐξαίρετα, Poet. eximie, supra modum, vehementer ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.
Ἐξαίρετος, ὁ, electus. ab ἐξαιρέω, eximo.
Ἐξαιρεύμην, Dor. & Jon. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. verbi ἐξαιρέω, tollo, revello, eximo.
Ἐξαιρέω, tollo, evello. fut. ἐξαιρήσω. p. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἔξελε: a. 2. med. ἐξειλόμην, ου, ετο, eripui. a. 2. sub. med. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. med. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.
Ἐξαίρω, tollo. f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην. a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur. ab ἐξ, & αἴρω, tollo.
Ἐξαιτέομαι, οῦμαι, expeto. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐξῃτησάμην, ω, ατο. ἐξαιτεῖν, deposcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.
Ἐξαίφνας, Dor. pro ἐξαίφνης, repente, subito.
Ἐξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & αἴφνης, subito. quod ex ἄφνω, per syncop. pro ἀφανῶς, subito, abjecto ν, quod ex α priv. & φαίνω, ostendo, in lucem edo
Ἐξακέσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐξακέω, vel ἐξακέομαι, medeor. f. έσω. p. κα. ab ἐξ, & ἀκέομαι, sano.
Ἐξακέονται, 3. plur. ind. præs. ab ἐξακέομαι, medeor.
Ἐξακολουθέω, ῶ, sequor, cum dat. f. ήσω. præt. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus, comes.
Ἐξακόσιοι, sexcenti. Th. ἕξ, sex.
Ἐξαλαπάξαι, vastare, a. 1. inf. act. verbi ἐξαλαπάζω, populor, expugno. fut. ἐξαλαπάξω, ας, ε. ab ἐξ, & λαπάζω, seu λαπάσσω, fut. ξω, evacuo.
Ἐξάλατο, Doric. pro ἐξήλατο, exiluit, a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, exilio.
Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλεύσασθαι, per sync. ab ἐξ, & ἀλέω, molo: vito, fut. έσω, p. ἤλεκα. dicitur etiam ἀλεύω, & ἀλεύομαι.
Ἐξαλειπτρον, ου, τὸ, unguentarium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.
Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐξαλείφω, unguentum abstergo.
Ἐξαλείφω, unguentum abstergo. deleo, oblitero. f. ψω. præt. ἐξήλειφα. a. 1. pass. ἐξαλειφθῆν. ab ἐκ, & ἀλείφω, ungo.
Ἐξαλείψαις, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐξαλείφω, unguentum abstergo.
Ἐξάλλαξεν, Poet. 3. sing. a. 1. act. Jonic. vel Doric. pro ἐξήλλαξε, verbi ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάσσω, muto.
Ἐξάλλομαι, οῦ, εται, exilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.
Ἔξαλλος, ὁ, diversus, alius, ex aliis exemptus: insuetatus, egregius. ab ἐξ, & ἄλλος, alius.
Ἐξαμαρτάνω, pecco. a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐκ, & ἁμαρτάνω, delinquo. f. ήσω. præt. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
Ἐξαμείβετο, imperf. Jon. verbi ἐξαμείβομαι, immuto, ab ἐκ, & ἀμείβω, commuto. f. ψω. p. ἤμειφα.
Ἐξαμελέω, idem ac ἀμελέω, negligo, sperno, contemno.
Ἐξαναδὺς, regressus, a. 2. part. act. ab ἐξαναδύω, quod ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, subeo.
Ἐξαναλωθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἐξαναλίσκω, consumo. ab ἐκ, & ἀναλίσκω, absumo. quod ab ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλον.
Ἐξανάστασις, εως, ἡ, resurrectio. ab ἐξανίστημι, excito.
Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab ἐξανίστημι, excito.
Ἐξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐξανίστημι, excito.
Ἐξανδραποδιούμενοι, Jonic. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in servitutem abstracturi, f. 1. part. med. vide ἀνδραποδίζομαι.
Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, direptio in servitutem: quod ab ἀνδραποδίζω. hoc ab ἀνδράποδον, mancipium. ex them. ἀνὴρ, vir, & πούς, pes.
Ἐξανέδυσαν, egressæ sunt, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδυν. vel a. 1. ab ἔδυσα. comp. ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, subeo.
Ἐξανέστη, aor. 2. ind. activ. ab ἐξανίστημι, excito.
Ἐξανέτειλας, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, exorior. f. ἐξανατελῶ. ab ἐκ, ἀνὰ, & τέλλω, orior, sum.
Ἐξανέχω, emineo, assurgo. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo.
Ἐξανῆκε, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, emitto. ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto.
Ἐξανιστάναι, funditus evertere, præs. inf. ab ἐξανίστημι, excito, everto.
Ἐξανίστασο, ασθε, præs. imperat. pass. ἐξαναστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ἐξανίστημι, excito, everto, demolior.
Ἐξανίστημι, excito, everto, demolior. f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἵστημι, sto.
Ἐξάντης, ὁ καὶ ἡ, indemnis, integer, sanus.
Ἐξανύω, idem ac ἀνύω, perficio. f. σω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύττω, perficio, festino.
Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, educo.
Ἐξαπατᾶν, præs. inf. act. verbi ἐξαπατάω, seduco, decipio.
Ἐξαπάτας, blanditias, acc. plur. ab ἐξαπάτη, dolus, ab ἐκ, & ἀπατάω, decipio.
Ἐξαπατάω, ῶ, seduco, decipio, præs. imperat. ἐξαπάτα, α, ατω, άτε, fut. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀπατάω. fallo.
Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. sing. a. 1. act. Jon. ἐξαπατήσειν, fut. 1. inf. act. ab ἐξαπατάω, decipio.
Ἐξαπατῶντι, decipiunt, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plural. præs. ab ἐξαπατάω, decipio, seduco.
Ἐξαπάφοιτο, 3. singul. præs. opt. impoet. verbi ἐξαπαφάω, decipio. ab ἐκ, & ἀπαφάω, decipio, Poet. pro ἀπατάω, fallo.
Ἐξαπαφίσκων, ὁ, fallens, præs. part. ab ἐξαπαφίσκω, Poet. idem ac ἐξαπατάω, decipio, seduco.
Ἐξαπέστειλας, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, emitto.
Ἐξάπινα, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poetice pro ἐξαίφνης.
Ἐξαπιναίως, repente, adv. ab ἐξαπιναῖος, idem cum ἐξαπιναῖος. idem ac αἰφνίδιος, subitus, improvisus. quod ex α priv. & φαίνω, ostendo, in lucem edo.
Ἐξαπίνης, ex improviso, Poet. pro ἐξαίφνης. ex α privat. & φαίνω, in lucem profero.
Ἐξαπίνας, Doric. pro ἐξαπίνης, ex improviso.
Ἑξάπλεθρον, sex jugerum.
Ἑξαπλάσιος, α, ον, Jon. pro ἑξαπλάσιος, sextuplo major. Th. ἕξ, sex.
Ἐξαποδίωμαι, expellam, præs. sub. ab ἐκ, ἀπὸ, & δίω, expello. abigo.
Ἐξαπολοίατ', Jonic. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. ab a. 2. med. ἐξαπωλόμην, verbi ἐξαπόλλυμι, funditus perdo. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. præt. med. ωλα.
Ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorsus hæreo, & quo me vertam nescio. f. ήσομαι, aor. 1. pass. ἐξηπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐκ, α, & πείρω, transeo.
Ἐξαποστέλλω, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐκ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.
Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emissio, quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, amando, ablego, cursum navis alio dirigo.
Ἐξάπτω, adnecto, appendo. ab ἐξ, & ἅπτω, necto. f. ψω, p. ἧφα.
Ἐξαραιρημένος, Jon. & Att. pro ἐξῃρημένος, exemtus, eximie selectus, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.
Ἐξαραίρηται, Jon. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusdem verbi.
Ἐξάρατο, 3. sing. a. 1. med. Dor. vel Jon. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, tollo, suscito. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.
Ἐξαργυρισάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐξαργυρίζομαι, pecunia vendo, vel permuto, ab ἐκ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.
Ἐξαργυροῦν, redigere in pecuniam signatam, præs. inf. verbi ἐξαργυρόω, ære æstimo. Bud. de asse. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.
Ἐξαριθμέω, enumero, supputo. fut. ήσω. a. 1. part. med. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐκ, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.
Ἐξαρκέω κτεάνοισι. sufficienter abundare fortunis, id est, tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, amicis subvenire. Th. ἀρκέω, sufficio.
Ἐξαρκούντως, sufficienter, satis, ab ἐκ, & ἀρκέω, propulso, sufficio.
Ἐξαρνησάμενος, ὁ, aor. 1. particip. med. verbi ἐξαρνέομαι, abnego. idem ac ἀρνέομαι. nego.
Ἔξαρνος, ὁ, ἡ, qui aliquid negat, qui it inficias. Th. ἀρνέομαι, nego.
Ἐξαρτίζω, absolvo, perficio, præparo. fut. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. part. pass. ἐξηρτισμένος, perfecte instructus: ab ἐκ, & ἄρτιος, α, ον, ὁ, ἡ, perfectus, integer.
Ἐξαρτυμένοι, οἱ, instructi, Jonic. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. verbi ἐξαρτύω, idem ac ἀρτύω, instruo. fut. ύσω. præt. κα.
Ἔξαρχος, ου, ὁ, dux, princeps, præsultor. ἔξαρχος τῶν ἱερῶν, sacrorum princeps. Plut. in Numa. ab ἐξ, & ἄρχομαι, incipio.
Ἐξάσιες, villos vocant pannorum textilium, Hippocrates, & Galen. in gloss. forte ab ἐξέσθαι, a ξέω, rado, carmino.
Ἐξαστράπτω, emico, refulgeo. f. ψω. p. ἐξήστραφα. ab ἐκ, & ἀστράπτω, fulguro.
Ἐξαυαίνω, idem ac αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, idem.
Ἐξαύδα, dic, præs. imperat. verbi ἐξαυδάω. fut. ήσω. ab ἐκ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.
Ἐξαυτῆς, eodem momento, continuo. q. ab ἐκ, & αὐτῆς. Th. αὐτὸς, ἡ, ὸ, ipse, a, um.
Ἐξαῦτις, denuo, rursus, post, adverb. Apoll. a. Thema est αὖ, rursus.
Ἐξέβαλον, ες, profligavi, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio.
Ἔξιβαν, per syncopen pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. plur. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω, exeo. ab ἐκ, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ἐξεγείρω, excito, suscito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ, & ἐγείρω, excito.
Ἐξεγένοντο, procreati sunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐκγίνομαι, enascor. ab ἐκ & γίνομαι, nascor.
Ἐξέγροντο, Jon. & Poet. pro ἐξήγροντο, 3. plur. imperf. per syncopen pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per syncopen pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.
Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, expectabam, imperf. med. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι, ab ἐκ, & δέχομαι, capio. accipio.
Ἐξεδίκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. aor. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus.
Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, ου, το, elocavi, verbi ἐκδίδωμι, dico. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι. a. 2. ἔδων.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra: cella ad colloquendum, aut meridiandum, in qua frequentes sedes, & grabatuli, Xenophon. ab ἐξ, & ἕδρα, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ἐξέδυσαν, exuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, subeo. a. 2. ἔδυν.
Ἔξεον, radebat, 3. sing. imperf. verbi ξέω, rado. f. ξέσω.
Ἐξεθαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, expavesco, attonitus sum, metu percellor. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, stupor, pavor.
Ἐξέθεντο, exposuerunt, 3. plur. a. 2. ind. med. ab ἐξεθέμην, ου, το, verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.
Ἐξέθλιψα, expressi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω, exprimo. Th. θλίβω, tero.
Ἐξέθορε, prosiliit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθρώσκω, prosilio. ab ἐκ, & θόρω, seu θρώσκω, salio.
Ἐξεθρέψατο, eduxit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω enutrio, ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.
Ἔξει, pro ἔξιθι, exi, præs. imperat. ab ἔξειμι, quasi ab ἐξίω, exeo. ab ἐκ, & εἶμι, eo.
Ἕξει, habebit, 3. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ.
Ἑξείης, Poet. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adverb. q. ab ἔχω, habeo.
Ἐξεικάζω, effingo. ἐξεικασμένος, assimilatus, effictus. Them. εἴκω, similis sum.
Ἐξεῖλε, exemit, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. med. vide ἐξειλόμην.
Ἐξείλκυσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Them. ἕλκω, traho.
Ἐξειλόμην, ου, ετο, exemi, aor. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω, eximio. f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, capio, fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἔξειμι, vel ἐξίειμι, exeo, egredior. præs. inf. ἐξιέναι. aor. 2. act. ἔξιον, ες, ε. a. 2. part. ἐξιὼν, όντος, ὁ. a. 1. Att. ἐξῄειν, egressus sum. ab ἐκ, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

Ἐξεῖναι, licere, fas esse, præs. inf. ab ἔξεστι, licet, imperson. ab ἐκ, & εἰμί, sum.

Ἐξείνισα, hospitio excepi, a. 1. ind. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω, hospitio excipio. fut. σω. p. ἐξένικα. Th. ξεῖνος, ου, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, hospes.

Ἐξείπω, dicam, aor. 2. sub. act. verbi ἐξείπω, dico, ab ἐκ, & εἴπω, dico. a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, elaboro, fut. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐξέργεσθαι, vel ἐξείργεσθαι, cohiberi. Th. εἴργω, arceo.

Ἐξερύσαι, Jon. & Poet. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho. f. σω.

Ἐξερύω, f. ἐξερῶ. hinc Latinum exsero.

Ἐξείς, ὁ, qui emisit, a. 2. particip. activ. ab ἐξίημι, emitto, a. 2. ἐξῆν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto. f. ἥσω.

Ἐξεῖς, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, prodit, 3. sing. præs. ab ἔξειμι, prodeo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἦον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, exarsi, verbi ἐκκαίω, exuro. f. ἐκκαύσω. aor. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ, & καίω, uro. a. 2. ἔκαον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo. f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, exinanivi, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Them. κενός, vacuus.

Ἐξεκκλησιάζω, consilium, seu concionem habere. Vide in ἐκκλησία.

Ἐξεκλάσθην, ης, η, effractus sum, & in 3. plur. ἐξεκλάσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, effringo. fut. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐξεκλείσθην, ης, η, exclusus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo. fut. είσω. p. ἐκκέκλεικα, aor. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, ται. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐξέκλεψεν, furatus est, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω, furor. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. fut. ψω. p. φα. p. m. κέκλοφα.

Ἐξεκλίνατε, deflexistis, 2. plur. a. 1. ind. act. & ἐξέκλιναν, 3. plur. aor. 1. verbi ἐκκλίνω, deflecto.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, exculpsi, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo. ab ἐκ, & κολάπτω, tundo, excavo. f. ψω. p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poetic. τῷ α epenthesi, pro ἐξελᾶν, expellere, præs. inf. verbi ἐξελάω, pro ἐξελαύνω, expello. hinc 3. plur. præs. ἐξελάωσι. ab ἐκ, & ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω. p. ἤλακα. aor. 1. ἤλασα.

Ἐξέλαθον, & Poet. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλήθω, vel ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Them. λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐξελάμβανε, cepit. 3. singul. imperf. verbi ἐκλαμβάνω, capio.

Ἐξελάσι, expellunt, 3. plur. ind. præs. verbi ἐξελάω, expello.

Ἐξελάσας, a. 1. inf. ἐξελάσαι, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω, abigo, expello.

Ἐξέλασις, ας, ἡ, expeditio, emissio, profectio. ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio, discessus. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσε, Poet. & Jon. pro ἐξήλασε, expulit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello. ejusdem Them.

Ἐξελαύνουσι, expellunt, 3. plur. ind. præs. verbi ἐξελαύνω, expello, conflo, facio. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Jon. & ἔξελον, pro ἐξεῖλον. aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελών, a. 2. part. ab ἐκ, & αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχομεν, redarguimus, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἐξελέγχω, redarguo. ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. Th. ἐλέγχω, arguo.

Ἐξελέγχω, redarguo. f. γξω. p. ἐξελήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐκ, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἐξέλεκτ᾽, delegit, 3. singul. aor. 2. med. Jon. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω, seligo, secerno.

Ἐξελέξω, elegeris, 2. sing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, dico. f. λέξω. p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, exibo, fut. 1. med. verbi ἐξέρχομαι, egredior, evado. exeo. ab ἐκ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per sync. ἦλθον. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt, Jon. & Att. pro ἐξηλάκεσαν, 3. plur. plusq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελήλυθα, exii, præt. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξελθεῖν, exire, aor. 2. inf. activ. verbi ἐξέρχομαι, exeo. ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὸν, τὸ, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eodem themate.

Ἐξέλθω, a. 2. sub. & 1. plur. ἐξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, aor. 2. part ejusdem verbi.

Ἐξέλιπον, ες, ε, dereliqui, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξέλκω, abstraho. imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præs. part pass. ἐξελκόμενος, abstractus. ab ἐκ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω, diripio. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, eripui, a. 2. ind. Jon. ejusd. verbi. ἐξελοῦ, a. 2. imper. med.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, eximo. ἐξέλωμαι, a. 2. sub. med. Th. αἱρέω, capio, a. 2. εἷλον. At. ἐξελῶσι, expellent. est fut. 2. Attic. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύνω, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, abstersi, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abstergo, imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, abstergo.

Ἐξέμεν, & ἐξέμεναι, emisisse, Jon. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, emitto, vel ἐξίημι. a. 2. ἐξῆν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἐξέμεν, servare, fut. 1. inf. Jon. pro ἕξειν. verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμπεπολημένος, η, ον, venditus, Jon. pro ἐξημπολημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπολέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεναντίας, adversum, ex adverso, e regione, cum genitivo, quod ab ἐκ, & ἐναντίον, coram.

Ἐξενάριξε, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, interficio: armis spolio. f. ίξω. Th. ἐναίρω, occido.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imp. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. fut. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imper. ἐξένεγκον, άτω. aor. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξενεῖκαι, Poet. pro ἐξενέγκαι, a. 2. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. verbi ἐκφέρω, effero.

Ἐξενεχθείς, έντος, ὁ, elatus, & Jon. ἐξενειχθείς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ab eod. them.

Ἐξενηνεγμένος, η, ον, Jonic. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, & in 1. plur. ἐξενηνόχαμεν, perf. med. ejusdem verbi.

Ἐξέπεγρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκπέγρω, evigilo.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. sing. a. 2. opt. ἐξενθοῖσα. Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι, exeo. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξενθών, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, hospitio recepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hospitio recipio. fut. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, ὁ, hospes.

Ἐξέντο, exemerunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξίημι, eximo. a. 2. med. ἐξείμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαθον, & per metathesin ἐξέπραθον, depopulatus sum, a. 2. ind. activ. verbi ἐκπέρθω, devasto. f. ἐκπέρσω. ab ἐκ, & πέρθω, vasto.

Ἐξέπεσον, excidi, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω, cado.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, expandi, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω, ab ἐκ, & πετάω, seu πετάννυμι. fut. άσω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, excidi, 3. sing. imperf. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 1. ἔπεσα.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probe novi, calleo, præs. ind. ab ἐκ, & ἐπίσταμαι, scio. f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπί, & ἵσημι, scio.

Ἐξεπίστασαι, Jon. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, scis, 2. sing. præs. verbi ἐξεπίσταμαι, scio. Item ad unguem teneo. Aristoph.

Ἐξεπίτηδες, consulto, data opera, adv. ab ἐκ, & ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus sum, & in 3. plur. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel ττω, percutio. f. ξω.

Ἐξέπλει, enavigavit, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3 plur. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, percello.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω laboro. Th. πένομαι, pauper sum, occupor circa.

Ἐξεπράθομεν, deprædati sumus, 1. plur. a. 2. act. ἐξέπραθον, per metathesin litterarum pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω, deprædor. Thema πέρθω, vasto. fut. 2. περθῶ.

Ἐξέπτη, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι. f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην, ab ἐκ, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξεράω, evacuo. fut. άσω. p. ἐξέρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζεσθαι, interficere, excolere, præs. inf. ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐξεργασθὲν, absolutum, a. 1. part. pass. n. g. ab ἐξεργάζομαι, absolvo, perficio. fut. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐκ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, diligentia in efficiendo opere, elaboratio, absolutio.

Ἐξεργασμένος, Jon. pro ἐξειργασμένος, ὁ, factus, perf. part. vide ἐξεργάζομαι.

Ἐξερέεινε, interrogabat, 3. sing. imperf. verbi ἐξερεείνω, idem ac ἐξερέω, dico. Th. ἐρῶ, dico.

Ἐξερείψαι, 3. sing. a. 1. optat. act. ab ἐξερείπω, prosterno. Th. ἐρείπω, everto.

Ἐξερέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. verbi ἐξερέομαι, quod ab ἐκ, & ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερευνάω, penitus scrutor. fut. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα, ab ἐκ, & ἐρευνάω, f. ήσω, indago, vestigo, quæro, excutio.

Ἐξεριπόντες, οἱ, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem ac ἐρείπω, cado, everto. f. ψω. a. 2. ἤριπον.

Ἐξεῤῥάγη, erupit, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ, & ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ἐῤῥάγην.

Ἐξέρυσε, pro ἐξείρυσε, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. ἐρύσω, traho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθών, όντος, ὁ. præt. med. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. plusq. perf. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἔξεσε, rasit, 3. sing. a. 1. verbi ξέω, rado. f. έσω. p. ἔξεκα.

Ἐξεσίη, ης, ἡ, & ἐξεσία, ας, ἡ, legatio. quod ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἔξεσις, εως, ἡ, Jon. & Poet. pro ἔξεσις, expulsio. παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξεσκλήκει, exaruit. perf. act. verbi ἐκσκλέω, exarefacio. quod ab ἐκ, & σκλέω, pro σκελέω, per sync. idem ac σκέλλω, exsicco. arefacio.

Ἐξέσμων, extergebam, 1. sing. vel 3. plur. imperf. ἐξέσμων, ας, verbi ἐκσμάω, extergo, ab ἐκ, & σμάω, seu σμέω, abstergo.

Ἐξέσπασε, retraxit, 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, retraho, quod ab ἐκ, & σπάω, traho. f. άσω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέστην, ης, η, perculsus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obstupefacio. f. ἐκστήσω: quod ab ἐκ, & ἵστημι, sto.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, licet.

Ἔξεστι, licet, imperson. ab ἔξειμι, inusitato, quod est ex ἐξ, & εἰμί, sum. fut. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, eversus fui, perf. pass. ab ἐκστρέφω, everto, f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.

Ἐξετάζω, exquiro, examino. fut. άσω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Them. ἐτάζω, inquiro, scrutor, interrogo.

Ἐξέταμον, secuerunt, 3. plur. a. 2. verbi ἐκτέμνω. f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ, & τέμνω, seco. p. m. τέτμηκα.

Ἐξετανύσθη, extentus est, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ, & τανύω; idem ac τείνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἐτάζω, idem.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio. ab, ἐξετάζω, exquiro.

Ἐξεταστὴς, ῦ, ὁ, indagator, æstimator, vide in ἐξετάζω.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐξετέλεον, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεσαν, Poet. ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐκ, & τελέω, perficio. f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, Poet pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτελέω, perficio.

Ἐξέτης, εος, ὁ, ἡ, sexennis, pro ἑξαέτης: ab ἕξ, sex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξ ἔτι τοῦ, ab illo tempore.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ, & τέμνω, seco. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτμαγον.

Ἐξετράποντο, 3. plur. a. 2. passiv. ab ἐκτρέπομαι, aversor. fut. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐξέτρω, vulnerabatur, 3. sing. imperf. ab ἐκ, & τρώομαι. imperf. ἐτρώου, ἐτρώω, ἐτρώ. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio. Thema τιτρώσκω, vulnero.

Ἐξετύφλου, excæcavit, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. f. ώσω. Th. τυφλὸς, ὸ, ὁ, cæcus.

Ἐξευρεῖν, invenire, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio. ab ἐξ, & εὑρίσκω, invenio. f. ήσω. præt. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξεύρεσις, ἡ, inventio. ἐξεύρημα, ατος, τὸ, inventum. ab ἐξευρίσκω, invenio.

Ἐξευρηκότων, genit. plur. part. perf. act. ἐξευρηκὼς, ότος, ὁ, ab ἐξευρίσκω, invenio. f. ήσω. Th. εὑρίσκω, idem.

Ἐξευρόντες, a. 2. part. act. plur. nom. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, emersi, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per epenthesin τοῦ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, ostendo. f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφανεν, exortæ sunt, Att. act. a. 2. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. Th. φαίνω, appareo.

Ἐξέφερον, exportabant, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω, exporto. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφίεμαι, mando, jubeo. vide in ἐφίημι.

Ἐξεφορέομεν, Jon. pro ἐξεφορέομεν, 1. pl. pres. ind. act. ab ἐκφορέω, pro ἐκφέρω, effero, promo.

Ἐξέχεε, 3. sing. imperf. vel aor. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo. f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. aor. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. plur. ἐκχέατε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, ου, ab ἐκ, & χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, suffecit, a. 1. vide in ἐκχρῆν, pro ἐξαρκεῖν, sufficere.

Ἐξεχύθην, ης, η, exii, penetravi, a. 1. pass. verbi ἐκχέω, seu ἐκχύνω, effundo. fut. εύσω, p. ἐκκέχυκα. ab ἐκ, & χέω, fundo. Th. χέω, χεύσω, fundo.

Ἐξέψυξε, animam efflavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω. f. ξω, frigefacio.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, expello, ab ἐκ, & ὠθέω, f. ώσω, pello.

Ἐξήγαγε, eduxit, 3. sing. aor. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω, indico. Thema ἀγγέλλω, nuntio. fut. λῶ. p. ἤγγελκα: aor. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, excitavi, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, suscito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξεγήγερκα. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, expono. imperf. ἐξηγεόμην, ούμην, έω, ου, έετο, εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux sum, existimo.

Ἐξηγέρθην, ης, η, excitatus sum, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω, excito.

Ἐξηγητὴς, ῦ, ὁ, magus, conjector; præceptor, explanator: interpres, commentator, glossularius, Bud. ἐξηγηταὶ τῶν νομίμων, juriconsulti. Plut. in Rom. ab ἐξηγέομαι, expono.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, redemi, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fut. άσω p. ἐξηγόρακα. a. 1. act. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξηγούμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγοῦνται, 3. plur. præs. ind. verbi ἐξηγέομαι, expono, narro, dissero: præsum.

Ἐξηγρόμην, per syncopen pro ἐξηγειρόμην, imperf. pass. ab ἐκ, & ἐγείρομαι, pro ἐγείρομαι, excitor. Them. ἐγείρω, expergefacio, excito.

Ἐξήεσαν, egressi sunt, 3. plur. a. 1. Att. ἐξήεσαν, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξίημι. ab ἐκ, & εἶμι, eo. a. 2. ἐξῆον, ες, ε. præs. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, exire, exitum habere. ab ἐκ, & ἥκω, venio.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Th. ἕξ, sex.

Ἐξήλασαν, expulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, exiluit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἅλλομαι, salio, a. 1. med. ἡλάμην, ω, το, & per sync. ἇλτο.

Ἐξήλατος, ο, ὁ, extensus, extrinsecus obductus. ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

Ἐξήλειψε, delevit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξηλείφθησαν, deleti sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. ab ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξήλθετε, existis, 2. plur. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξῆλθον, exii, vel exierunt, per syncopen pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusdem verbi.

Ἐξηλίασα, crucifixi, a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, crucifigo, Sole aduro. ab ἐκ, & ἡλιάζω, Soli expono. Th. ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐξηλλαγμένος, ὁ, immutatus, perf. part. pass. ab ἐξαλλάττω. immuto. Th. ἀλλάττω, vel σσω. f. ξω. p. ἤλλαχα, muto.

Ἐξήλυσις, Jon. & Poet. pro ἔξοδος, ἡ, exitus, expeditio, profectio. ab ἐξέρχομαι, exeo. Them. ἔρχομαι, venio.

Ἐξημερόω, cicuro, mansuefacio, quod ab ἐξ, & ἥμερος, mansuetus.

Ἐξήμεσε, evomuit, aor. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, evomo, quod ab ἐμέω, f. έσω, vomo.

Ἐξήνεγκε, extulit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero, aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον.

Ἐξήπαφε, decepit, 3. singul. imperf. verbi ἐξαπαφῶ. Poetice idem ac ἀπατάω, decipio, fallo, circumvenio.

Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐξαπλόω, expando, explico. ab ἐκ, & ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, & contracte ἁπλοῦς, simplex, non involutus.

Ἐξῆρα, sustuli, aor. 1. act. verbi ἐξαίρω, effero. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Ἐξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, exsiccatus sum, perf. pass. verbi ξηραίνω, sicco. f. ανῶ. p. ἐξήρανκα. Th. ξηρὸς, ὰ, ὸ, siccus, aridus.

Ἐξήρανα, arefeci, a. 1. act. verbi ξηραίνω, sicco.

Ἐξηράνθην, exarui, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἐξῆρες, 2. sing. imperf. vel aor. 1. verbi ἐξαίρω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Ἐξήρετο, interrogabat, 3. sing. imperf. verbi, ἐξέρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico. hinc εἴρομαι, & ἔρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησα, ας, ε, penitus scrutatus sum; & in 3. plur. ἐξηρεύνησαν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, penitus scrutor. f. ήσω.

Ἐξηρτισμένος, ὁ, perfecte instructus, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, plane perficio.

Ἐξηρτυμένοι, οἱ, instructi, muniti, perf. part. pass. ab ἐκ, & ἀρτύω, instruo.

Ἐξῆρχον, incipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω, quod ab ἐξ, & ἄρχω, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἐξήρωησε, Poet. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, cum impetu feror, celeriter recedo. Th. ῥωέω, eo, fluo.

Ἑξῆς, adv. deinceps, consequenter. ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, ordine sequens. ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, sequens dies. Poet. ἑξείης, q. ab ἔχω, vel ἔχομαι, proxime sequor.

Ἐξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, examinavi, aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, examino, exploro. f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξηχέομαι, οῦμαι, persono. fut. ήσομαι. perf. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐκ, & ἠχέω, sono. Them. ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἐξιέναι, Jonic. pro ἐξιέναι, exire, & pro ejicere sumitur. Vel ab ἐκ, & ἵημι, mitto, vel ἵεμαι, pro εἶμι, vado.

Ἐξίεω, seu ἐξίημι, expando. Pind.

Ἐξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. aor. 2. med. pro plur. ἐξίκοντο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ'.

Ἐξίκετ', pervenit, 2. sing. aor. 2. med. ἐξικόμην, ου, ετο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. ab ἐκ, & ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην.

Ἐξικνέεσθαι, pervenire, præs. inf. ab ἐξικνέομαι, pervenio.

Ἐξικόμην, ου, ετο, perveni, aor. 2. med. vide ἐξίκετ'.

Ἐξιλάσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἐξιλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω, propitius sum.

Ἐξίμεναι, exire, Doric. pro ἐξιέναι, vel ἐξεῖναι, præs. inf. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἐξιόντων, genit. plur. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. aor. 2. ἴον. part. aor. 2. ἰὼν, ἰόντος.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus. in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξισοῦσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐξισόω, adæquo. ab ἐξ, & ἰσόω, æquo. fut. ώσω. Th. ἴσος, vel ἶσος, ου, ὁ, par, æqualis.

Ἐξίσταντο, percellebantur, 3. pl. imp. med. verbi ἐξίστημι, obstupefacio.

Ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obstupefacio. f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα, a. 2. ἐξέστην, ης, η, perculsus fui. imperf. med. ἐξιστάμην, σο, το. ab ἐκ, & ἵστημι, sto.

Ἐξιστορῆσαι, exquirere aliquid, Jon. & Poet. pro ἐκζητεῖν, quod ab ἐξ, ex, & ἱστορέω, cognosco. Th. ἴστωρ, sciens.

Ἐξισχύω, valeo, possum. f. ύσω. p. ἐξίσχυκα. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. sub. ἐξισχύσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires.

Ἐξίτηλος, ὁ, evanidus. ab ἐξιέναι, exire, evanescere.

Ἐξιτὸν, exeundum. οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet. Hesiod. in Theogonia. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐξοδιάζω, eo, exire facio, expendo. ἐξοδιάσθην, a. 1. pass. ab ἔξοδος, exitus: quod ab ἐκ & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, & ἔξοδος, ου, ἡ, exitus, mors. Item festus dies, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum cœtus ipse ibi congregatus. Item canticum, quale scena discedentes canebant, Poll. l. 4. In Bibliis ἐξόδιον idem est, ac ἐξόδια, aut ἔξοδος, exitus, & egressio ex Ægypto. ab ἐκ, & ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Ἐξοίσομεν, efferemus, 1. plur. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω. effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero. aor. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσι, egrediuntur, pro ἐξοιχνέουσι, Dor. & Jon. plur. præs. ind. verb. οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ἐξολέσειε, perdat, 3. sing. a. 1. opt act. Æol. ab ἐκ & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα, p. m. ὄλα.

Ἐξολέσωμεν, deperdamus, a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ἐξολοθρεύω, funditus perdo. fut. εύσω, præt. ἐξωλόθρευκα. perf. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι, ab ἐκ, & ὄλεθρος, ου, ὁ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ἐξολολύζω, ululatus edo. aor. 1. ἐξωλόλυξα. Th. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. med. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor, glorifico, cum dat. f. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο. ab ἐκ, ὁμὸς, similis & λόγος, quod a λέγω, dico p. m. λέλογα.

Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξόπιθεν, Poet. pro ἐξόπισθεν, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in postremum, adverb. Th. ὀπίσω, retrorsum.

Ἐξοπίσω, adv. in postremum V. ἐξόπιθεν.

Ἐξοπτάω, excoquere ab ὀπτάω, asso f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium, ab ἐκ, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἐξορίζειν, exterminare ab iisdem them.

Ἐξορκίζω, adjuro. fut. ίσω. p. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ, exorcista, a 3. persona perf. pass. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκιῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum Vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Tem. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκοῦν, præs. inf. ab ὁρκόω, jurejurando obstringo, idem ac ἐξορκόω, adjuro. Them. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum. Hinc ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, ramus. Th. ὄρπηξ, idem.

Ἐξορύττω, perfodio. f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. aor. 2. part. ἐξορυχθεὶς, έντος, ὁ. Thema ὀρύσσω, vel ττω, fodio p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἐξόσδειν, Dor. pro ἐξόζειν, oles. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήσω.

Ἐξουδενόω, ῶ, nihili facio, pro nihilo habeo. f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perf. pass. ἐξουδένωμαι. a. 1. pass. ἐξουδενώθην. a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part pass. ἐξουδενωθεὶς, έντος. ab ἐκ, & οὐδενόω, quod ab οὐδεὶς, ενὸς, ὁ. Thema εἷς, unus.

Ἐξο-

Ἐξουθενέω, ῶ, nihili, vel floci facio, aspernor, in nihilum redigo. f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, sprevi. a. 1. sub. activ. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus. ab ἐξ, & οὐθείς, ενός, ὁ, nullus, idem ac οὐδείς, quod ex οὐδὲ, & εἷς. οὐθεὶς vero ex οὔτε, neque, ubi τ propter sequentem aspiratam mutatur in θ, & εἷς, unus.

Ἐξουθενῶ, sperno, Dor. est pro ἐξουθενῶ, ab ἐξουθενέω, aspernor.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia, potestas, auctoritas, dignitas. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, potestates, magistratus. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξουσιάζω, potestatem habeo, dominor, in potestatem habeo, cum genit. fut. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι.

Ἔξοχ', pro ἔξοχα, & Poet. ἐξόχως, pro ἔξοχον, eximie, præter alia, excellenter, adv. ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia. κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam: mirum in modum, egregie. ἔξοχος, eminens.

Ἐξοχώτατος, ὁ, excellentissimus, superlat. ab ἔξοχος, quod vide in ἐξοχή.

Ἐξυπέης, vel ξυνέης, ας, ε, a. 2. ind. Att. cum duplici augmento. a συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα. Att. ἕηκα, & ξὺν, pro σύν.

Ἐξυπνίζω, e somno excito. f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ὕπνος, ου, ὁ, somnus.

Ἔξυπνος, ου, ὁ, ἡ, expergefactus, qui evigilavit. ab eodem themate.

Ἐξύρατο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, abrado, quod a ξυρός, novacula. Th. ξύω, rado.

Ἐξύρημαι, rasus sum, perf. pass. verbi ξυράω, abrado. ab eodem themate.

Ἐξύρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ξυράω, rado. f. ήσω. Th. ξύω, idem.

Ἐξύφανα, ας, ε, texui, a. 1. ind. ab ἐξυφαίνω, texo. f. ανῶ. ab ἐκ, & ὑφαίνω, texo.

Ἔξω, adv. foras, foris, extra. ἔξω τῆς πόλεως, extra civitatem. ὁ ἔξω, sc. ὤν, exterior. Th. ἐκ, ex.

Ἕξω, habebo, f. 1. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, extumesco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, tumeo, inflatus sum.

Ἔξωθεν, adverb. extrinsecus, foris, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ἐξωθέω, ῶ, expello, extrudo. f. ἐξώσω. p. ἔξωκα. a. 1. ἔξωσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξῴκισα, domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξῴκικα. ab ἐκ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐξωλώλειν, εις, ει, plusq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλισθον, ες, ε, incidi, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω, seu ἐξολισθαίνω, illabor, incido. ab ἐξ, & ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus, casus. hinc ὀλισθέω, labor.

Ἐξώπλισε, instruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo. ab ἐκ, & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐξώργισμαι, perf. pass. iratus sum. ab ἐξ, & ὀργίζω, irascor. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ἐξώρκιζον. imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem ac ὁρκίζω, jurejurando obstringo. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo. ab ἐκ, & ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐξώρτο, exiliit, 3. singul. plusq. perf. pass. ἐξώρμην, σο, verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, excito. f. ὄρω, & ὄρσω, p. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, expellere, aor. 1. inf. ἐξώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi ἐξωθέω, expello. Th. ὠθέω, pello. f. ώσω. a. 1. ὦσα.

Ἐξώστης, ου, ὁ, expulsor, violentus. quod ab ἐξωθέω, expello.

Ἐξωστρακισμένος, ου, ὁ, per ostracismum ex aliquoloco pulsus, perf. part. pass. verbi ὀστρακίζω. vide in ὄστρακον, ου, τὸ, testa.

Ἐξώτερος, ου, ὁ, exterior. extimus. ab ἔξω, foras, foris extra.

Ἐξῴχοντο, 3. plur. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exeo. Th. οἴχομαι. eo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ε Ο.

Ἔοι, sit, 3. singul. præs. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poet. pro εἴην, ης, η, tanquam ab ἔω, verbi εἰμί, sum.

Ἑοῖ, Poet. pro οἷ, seu αὐτῷ, ipsi.

Ἐΐγμεθα, videbamur, per syncopen pro ἐοίκειμεν, 1. plur. p. m. Attic. ἔοικα verbi εἴκω, similis sum.

Ἔοικα, ας, ε, assimilatus sum, præt. med. Att. pro οἶκα, unde perf. part. med. ἐοικώς, ότος, ab εἴκω. similis sum.

Ἔοικε, decet, p. m. Att. pro οἶκε. ab εἴκω. vide in ἔοικα.

Ἐοίκεσαν, similes facti erant, Att. pro ἐοίκεισαν, 3. plur. plusq. perf. med. verbi εἴκω, similis sum.

Ἐοικότα, similem, acc. singul. ἐοικότες, οἱ, nom. plur. perf. part. med. ab ἐοικώς, similis. vide ἔοικα.

Ἐοικώς, ότος, ὁ, similis, perf. part. med. vide ἔοικα.

Ἕοιμι, immitterem, poetic. pro ἱείην, præs. opt. verbi ἵημι, mitto, quasi ab ἕω.

Ἑοῖο, genit. Jon. pro οὗ, ab ὅς, suus, Poet. pro ἑός.

Ἔοισα, Dor. pro οὖσα, præs. part. f. g. ab εἰμί, sum.

Ἑοῖς, & ἑοῖσι, suis, dat. plur. ab ἑός, ἑή, ἑόν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um. Sed ἑοῖς vide in ἑός, sit.

Ἔολπα, speravi, præt. med. pro ἦλπα, Att. seu Jon. verbi ἔλπω, spero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes.

Ἔον, eram, imperf. Poet. pro ἦν. Aliis est a. 2. Poet. pro ἦν, ab εἰμί, sum.

Ἐόν, ἐόντος, præs. part. Jon. n. g. pro ὄν. Sic ἐών, pro ὤν. ἐόντος. pro ὄντος, ἐόντα, & in plur. ἐόντες, ab εἰμί, sum.

Ἐόνθ', pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poet. ab ὤν. verbi εἰμί, sum.

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, plur. præs. part. Jon. pro ὄντε, & ὄντες, ab εἰμί, sum.

Ἔοργα, feci, præt. med. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω. & per metathesin litterarum ἔρξω, tanquam ab ἔργω. p. m. ἔρρογα, & ἔοργα, & per metathesin ἔοργα. hinc ἐοργώς, part. præt. med.

Ἔοργαν, fecerunt, 3. plur. præt. med. pro ἐόργασι. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. act. quam medio mutatur Chalcidice, & Bœotice in ν, ut τέτυφαν, pro τετύφασι. vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Jon. & Poet. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. perf. med. vide ἔοργα.

Ἐόργη, ης, ἡ, tudicula, cochlear. ab ὀργάω, appeto impatienter. Eustath. ducit ab ὀργάζω, mollio, subigo, ταράω, μαλάσσω.

Ἑορτή. ῆς, ἡ, festum, feriæ. ab ἐὰ, bona, & ὄρνυμαι, orior, quod in festo bona, & læta versantur: vel ab ἐ, & ὄρω, excito. Festus enim dies est, quo unusquisque se ad lætitiam excitat. Quid si ἑορτή, quasi ἱερωτή, sanctificata? hinc ἑορτάζω, festum celebro.

Ἑορτολόγιον, ου τὸ, fasti, codicillus, in quo solemnia consignata sunt.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Poet. pro τεός, τεά, τεόν. comm. σός, σή, σόν, tuus, a, um. & ἑός, idem ac ὅς. ex οὗ, sui, Poet. ἑο.

Ἑός, ἑά, ἑόν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um.

Ἐοῦσα, pro οὖσα, & ἐών, pro ὤν, præs. part. Jon. verbi εἰμί, sum. ἔσσι, pro εἶ.

Ε Π.

Ἐπ', pro ἐπί, quod vide.

Ἐπαγαγέω, a. 2. inf. ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, adduxisti, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, induco, quod vide. vel ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, exsulta, præs. imperat. pass. Jon. pro ἐπαγάλλου. ex ἐπί, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto, præs. ind. quod ab ἄγαμαι. Th. ἀγάω, miror.

Ἐπαγγειλάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω. denuntio, quod vide.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, promissio. ab ἐπαγγέλλω, denuntio. ἐπάγγελμα, idem.

Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præs. pass. ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλοντι, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα, præs. med. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, spondeo. perf. pass. ἐπήγγελμαι, promisi. a. 1. med. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπί, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promissum. ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγελτικῶς, arroganter, per promissionem.

Ἐπάγειν, ἐπάγεσθαι, adducere, adduci, vide in ἐπάγω, adduco.

Ἐπαγείρω, congrego. quod ex ἐπί, & ἀγείρω, idem. f. ἀγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπαγερσις, ἡ, collectio.

Ἐπάγην, concretus sum, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, fixi, verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo. f. πήξω. fut. 2. παγῶ.

Ἐπαγέμεν, Jon. & Poet. pro ἐπάγειν, adducere, vide in ἐπάγω.

Ἐπαγλαΐζειν, Jon. illustrare, celebrare, oblectare. ἐπαγλαϊεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, illustro. Th. ἀγλαός, ῦ, ὁ, splendidus.

Ἐπαγωγός, Jon. pro ἐπαγωγός, vel pro ἐπαγώγιμος, ὁ, alliciens, ab ἐπάγω, adduco.

Ἐπάγων, vide in ἐπάγω.

Ἐπάγριος, ὁ, idem ac ἄγριος. agrestis, ferox.

Ἐπάγω, adduco. fut. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντος, ὁ, a. 2. ἐπάγον, Att. ἐπήγαγον. hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. ex ἐπί, & ἄγω, duco.

Ἐπαγωγός, οῦ, ὁ, blandus; ad persuadendum aptus. Hinc superl. ἐπαγωγότατα, quæ maximam vim habent persuadendi.

Ἐπαγωνίζομαι, decerto. fut. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπί, & ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐπᾴδω, f. ᾄσω. p. ᾖκα, accino, canto prosequor. ab ἐπί, & ᾄδω, cano.

Ἐπαείδειν, Jon. pro ἐπᾴδειν, accinere. Th. ᾄδω, cano.

Ἐπαείρας, ὁ, elevans, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo. incito. Them. ἀείρω, tollo. f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, extollunt, Dor. pro ἐπαείρουσι, ab ἐπαείρω, vel ἐπαίρω, attollo, erigo. Th. ἀείρω, vel αἴρω, tollo.

Ἔπαθον, passus sum, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν, p. m. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, congrego. f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præs. pass. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπί, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, α, ὁ, confertus.

Ἐπαιγίζω, irruo, impetuose spiro. ab ἐπί. & αἰγίς, ἡ, procella; quod ab ἀΐσσω, irruo, impetu feror.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, eruditus sum, aor. 1. ind. pass. a παιδεύομαι, erudior, castigor. Th. παῖς, παιδός, ὁ, puer.

Ἐπαΐειν, audire, percipere Them. ἀΐω, audio.

Ἐπαίκλια, & ἐπαίκλεια, edulia, quæ post cœnam apponuntur, bellaria. Eustath. Iliad. ζ. ab ἐπί, post, & αἶκλον, vel αἴκλον, cibus, cœna. Thema αἶκλος, vespertinus.

Ἐπαινεῖ, laudat, 3. sing. præs. ind. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινεῦντι, laudant, Doric. pro ἐπαινοῦσι, 3. plur. præs. ind. ἐπαινέω, laudo, celebro.

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπαινέσαι, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusdem verbi.

Ἐπαινέσειε, probaverit, a. 1. opt. activ. Æol. ἐπαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poet. geminat, ab ἐπαινέω, laudo. fut. έσω.

Ἐπαινετέος, ὁ, laudandus, adject. verbale. Sic ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis, compar. ἐπαινετώτερος. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator, ab ἐπαινέω.

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. laudabilis. ἐπαινετός, laudatus, admirandus.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo. f. έσω, & Poet. ήσω. p. ἐπῄνεκα. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, άτω, & in 2. plur. ἐπαινέσατε. ἐπαινέσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poet. ex ἐπί, & αἶνος, ὁ, laus.

Ἐπαινή, ῆς, ἡ, dura, ab ἐπί, & αἰνός, ή, ὁ, gravis, horrendus.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινέσας, a. 1. part. act. verbi ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινέσῃ, laudaverit, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐπαινῆται, laudetur, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus. ex ἐπί, & αἶνος. ου, ὁ, laus.

Ἐπαινοῦμεν, laudamus, 1. plur. ἐπαινοῦσι, laudant, 3. plur. præs. ind. act. ἐπαινούμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαΐξαι, a. 1. inf. act. ἐπαΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἐπί, & ἀΐσσω, ruo, f. ξω.

Ἐπαίρω, εις, ει, attollo, erigo. & ἐπαίρεσθαι, efferri, superbire: quod ex ἐπί, & αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, αντος, ὁ.

Ἔπαισε, percussit, 3. sing. a. 1. act. a παίω, percutio. f. σω.

Ἐπαισθάνομαι, sentio, intelligo. Ex ἐπί, & αἰσθάνομαι, sentio.

Ἐπαΐσσοντα, irruentem, acc. sing. part. præs. ab ἐπαΐσσω, irruo.

Ἐπαΐσσω, irruo, cum dat. aliquando accurro, & cum

& cum gen. Item insequor, percutio, invado. cum acc. aliquando insurgo. ἐπαΐσσομαι, idem. In omnibus significationibus aliquid impetus, & vehementiæ significatur. ex ἐπὶ, & ἀΐσσω ruo.

Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubesco, cum acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην, ης, η. f. 1. pass. ἐπαισχυνθήσομαι. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Ἐπαιτέω, mendico. fut. ήσω. p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, peto. ἐπαίτης, ὁ, mendicus.

Ἐπαιτιάομαι, conqueror, accuso. vide αἰτιάομαι.

Ἐπαΐστος, ου, ὁ, ἡ, cujus facinora innotuerunt, manifestus.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ est in culpa: culpandus, sons, Thucyd. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἐπαίχθη, lusus est, 3. sing. a. 1. pass. verbi παίζω, ludo. f. ξω, & σω.

Ἐπαΐω, audio, intelligo. Ex ἐπὶ, & ἀΐω, pro ἀκούω, audio.

Ἐπαιωρέω, f. ήσω, p. ηκα, elevo, suspendo, erigo, effero. Ex ἐπὶ, & αἰωρέω, sursum tollo.

Ἐπάκουον, ες, ε, parui. vide in ἐπακούω, pareo.

Ἐπακολουθέω, subsequor, f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. sub. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus.

Ἐπάκοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπάκουσον, animum adjice, præs. imperat. ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπακούω, exaudio.

Ἐπακούω, exaudio, obtempero. fut. ούσω. p. ἐπακήκοα. a. 1. ἐπήκουσα. hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα. & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, ῶ, ᾶτο, ῶτο. & 3. plur. imperf. ἐπηκροῶντο, ῶντο, ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio. fut. άσομαι.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. ab ἐπάγω, induco, impello. Th. ἄγω.

Ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, aliunde ad nos adductus. adscititius, peregrinus. ἐπακτὸς ὄμβρος, impetuosus imber, ab ἐπάγω, adduco.

Ἐπακτρεὺς, ὁ, venator, quia canes in feras ἐπάγει, impellit. Item piscator.

Ἐπάκτριον, ου, τὸ, navigium piscatorium. ab ἐπάγω, impello, vel quia τῶν ἐπακτρέων, piscatorum.

Ἐπάλαιε, luctabatur, 3. singul. imperf. activ. verbi παλαίω, luctor.

Ἐπαλεξήσουσα, ἡ, auxiliatura, f. 1. part. act. f. g. ex ἐπὶ, & ἀλέξω, vel ἀλεξέω, arceo. f. ήσω.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. quod ab ἀλλάσσω, muto. f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. a πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, insilio.

Ἐπάλμενος, ὁ, insiliens, per syncopen pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem. ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην.

Ἔπαλξις, ἡ, propugnaculum muri. ex ἐπὶ, & ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Ἔπαλπνος, ου, ὁ, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur, & dici puto de vento secundo, nautisque grato. q. per syncopen pro ἐπιθαλπνὸς. ex ἐπὶ, & θαλπνὸς, splendidus, & per metaph. lucis instar gratus. a θάλπω, calefacio, foveo.

Ἔπαλτο, insiliebat, imperf. Æolic. pro ἐφάλλετο, vel plusq. perf. pass. pro ἐφήλατο. ab ἐφάλλομαι, insilio. vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare. ab ἀμάω, meto.

Ἐπαμβαδὴν, cum tergiversatione, procrastinando. Ex ἐπὶ, & ἀμβαδὴν, pro ἀναβαδὴν, alte, Hesych. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno. fut. ψομαι. ab ἐπὶ, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, Epaminondas, Thebanorum dux.

Ἐπαμείφατο, responderat, Jon. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐπαμείβω, respondeo, alterno.

Ἐπάμερος, ου, ὁ, Poet. Æol. ac Jon. pro ἐφήμερος, ου, ὁ, unius diei, qui durat unam diem. ab ἐπὶ, & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμησάμενος, ὁ, obrutus, a. 1. partic. med. verbi ἐπαμάω, coacervo, quod ex ἐπὶ, & ἀμάω, meto.

Ἐπαμῦναι, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, έτω, a. 1. imper. verbi ἐπαμύνω, defendo. Th. ἀμύνω, auxilior, opem fero.

Ἐπὰν, postquam. conjunct. ex ἐπὶ, & ἂν. vide ἐάν.

Ἐπαναβάλλεσθαι, differre. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβαίνω, ascendo, supervenio. quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi injectim, & obvolutim, Herod. l. 2. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, commoveo, excito.

Ἐπάναγκες, adv. necesse, necessario, τὰ ἐπάναγκες, scil. ὄντα, necessaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.

Ἐπανάγω, redeo, excito, commoveo. fut. άξω. a. 2. ἐπανήγαγον: a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, proveho. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco.

Ἐπαναλέγω, altius repetendo aperire, ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λέγω, dico.

Ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio, cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμεμίμνηκα; ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, memoro, recordor, f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπαναπαύομαι, acquiesco, cum dat. Item requiesco. f. αύσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. med. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & παύω, cesso. a. 2. ἔπαυον.

Ἐπαναπλέω, crebro navigare. Item abundare. Th. πλέω, navigo.

Ἐπαναστήσομαι, insurgam, f. 1. med. ab ἐπανίσταμαι, insurgo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵσταμαι, sto.

Ἐπαναστρέφομαι, revertor.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, insuper impono, acceptum fero. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono.

Ἐπανατρυγάω, post vindemiam, quæ supersunt, colligo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τρυγὴ, ἡ, frumentum: vindemia, in Epigr.

Ἐπανεθήσομαι, ῃ, εται, redibo, fut. 1. indic. pass. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto, & condono. Th. ἵημι, mitto.

Ἐπανείρεσθαι, denuo interrogare.

Ἐπανεὶς, ὁ, qui dimisit, a. 2. part. activ. ab ἐπανῆκα, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, dimitto, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. ἐπανελθὼν, & in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo. f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπανέρχομαι, accedo, vide ἐπανελθεῖν.

Ἐπανερωτήσει, interrogabit, 3. sing. f. 1. activ. verbi ἐπανερωτάω, interrogo, f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἐρωτάω, rogo.

Ἐπανέχω, præsto, antecello, imitor. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανθέω, superfloreo. f. ήσω. p. ἐπήνθηκα. p. m. ἐπήνοθα, & per epenthesin τοῦ ο, ἐπηνόθα, & reduplicatione Attica ἐπενήνοθα. ex ἐπὶ, & ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐπάνειμι, εις, ει, redeo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, f. ξω, venio.

Ἐπανείρετο, percunctabatur, 3. singul. imperf. verbi ἐπανείρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἴρομαι, interrogo. Th. ἔρω, dico.

Ἐπανιᾶσι, remittunt, 3. plur. præs. ind. Att. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto, quod in 3. plur. est ἱεῖσι, Jon. ἱέασι, & per crasin Att. ἱᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Jon. pro ἐπανισταῖντο, insurrexerunt, 3. plur. opt. passivi; vel scribendum ἐπανισταίατο, Jon. pro ἐπανίσταιντο. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπανιστέαται, Jon. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. verbi ἐπανίστημι, insurgo.

Ἐπανίστημι, insurgo: excito, erigo. fut. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. fut. 2. med. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπανιτέον, redeundum, adv. theticum. ab ἐπάνειμι, redeo. a. 2. part. ἐπανιών. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι eo.

Ἐπανιὼν, ὁ, a. 2. part. ab ἐπάνειμι, redeo. vide ἐπανιτέον.

Ἐπανορθούμενος, ὁ, præs. part. pass. ἐπανορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανορθόω, ῶ, corrigo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus, erectus.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, & ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio, emendatio: supplementum, Aristoteli.

Ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπὶ, & ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra.

Ἐπαντέλλουσα, ἡ oriens, præs. part. f. ab ἐπαντέλλω, per syncopen pro ἐπανατέλλω, exorior. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέλλω, orior: mitto.

Ἐπάνω, supra, adv. cum gen. ex ἐπὶ, & ἄνω. Gl. Cyr. ἐπάνω, insuper, super, supra.

Ἐπάξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἐπάξαι, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco, adduco. fut. άξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, fixit, 3. sing. aor. 1. act. a πήγνυμι, figo. f. ξω.

Ἐπάξιος, ου, ὁ, dignus, Poet. idem ac ἀντάξιος, æquiparandus. ex ἐπὶ, & ἄξιος, ου, ὁ, dignus.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ, qui circum axem volvitur. epitheton currus. Th. ἄξων, ονος, ὁ axis.

Ἔπαξω, Dor. pro ἔπηξω, compegisti, a. 1. med. 2. sing. verbi πήγνυμι, compingo. f. πήξω.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Jon. & Poet. pro ἐπῳδὴ, incantatio. Th. ἀείδω, cano.

Ἔπαυσα, sedavi, a. 1. ind. act. hinc an aor. 1. pass. ἐπαύθην, verbi παύω, cesso. f. παύσω. p. πέπαυκα.

Ἐπαπορῶμεν, 1. plur. præs. sub. verbi ἐπαπορέω, addubito. quod ex ἐπὶ, & ἀπορέω, dubito, hoc ex α priv. & πόρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ἐπάπτηνα, ας, ε, intuitus sum, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, circumspicio, intueor. f. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio, κατάρα. ex ἐπὶ, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι, & ήσομαι, exsecror, imprecor, devoveo. ex ἐπὶ, & ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.

Ἐπάρας, αντος, ὁ, & in f. g. ἐπάρασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, erigo. f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω. aor. 1. pass. ἐπήρθην. ab ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ἐπάρατος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπαράσσω, irruo, illidor. ex ἐπὶ, & ἀράσσω, amputo. f. ξω.

Ἐπάρατε, erigite, 2. plur. a. 1. imperat. activ. ἔπαρον, άτω. ab ἐπαίρω, erigo.

Ἐπάργυρος, ὁ, ἡ, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.

Ἐπάρη, 3. sing. a. 2. pass. verbi πείρω, transeo. At ἐπάρῃ est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω, attollo.

Ἐπαρήρει, εις, ει, plusq. perf. pass. verbi ἐπάρω, apto. quod ex ἐπὶ, & ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Jon. pro ἐπαρασάμενος, ὁ, a. 1. part. med. ab ἐπαράομαι, imprecor. Thema ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαρθεὶς, ὁ, a. 1. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, efferri, superbire. ab ἐπαίρω, attollo.

Ἔπαρθον, & per metath. ἔπραθον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto. f. 2. πραθῶ.

Ἐπάρκεσε, præstitit, 3. sing. a. 1. act. Jon. vel Dor. pro ἐπήρκεσε, ab ἐπαρκέω, præsto, sufficio.

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. vide ἐπαρκέω.

Ἐπαρκέω, subvenio, cum dat. sufficio, suggero, erogo; possum; arceo adjuvando: opitulor. Eurip. in Oreste. f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. ex ἐπὶ, & ἀρκέω, propulso.

Ἐπάρμενον, sufficientem, præs. part. pro ἐπαρόμενον. Thema ἄρω, apto.

Ἐπαρξάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, auspicor. ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐπάρσω, fut. 1. act. verbi ἐπάρω, idem ac ἄρω, apto. a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia, ab ἔπαρχος, ου, ὁ, præfectus. ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principatus.

Ἐπαρωγὸς, ου, ὁ, auxiliator, adjutor, & ἡ, auxiliatrix. ab ἐπαρήγω, adjuvo. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, inculco. Th. ᾄδω, pro ἀείδω, cano.

Ἐπάσαντο, & gemin. σσ, ἐπάσσαντο, gustarunt, 3. pl. a. 1. med. a πάω, vel πάομαι, possideo, vescor. perf. pass. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poet. pro ἀσκέω, exorno, exerceo, meditor. Thema ἀσκέω, orno. exerceo.

Ἐπασσύτεροι, οἱ, frequentes. ab ἐπὶ, & ἄσσον, prope, seu ἀσσοτέρω, propius. ἐπασσύτεροι dicuntur facere, qui aliquid faciunt, continua serie sequentes.

Ἔπασχον, passus fui, imperf. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, percussit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, ferio. p. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, η, calcatus sum, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, calco. a. 1. ἐπάτησα, ας, ε.

Ἐπάτησε, calcavit, 3. sing. a. 1. act. verbi πατέω, calco.

Ἐπαύγασμα, τὸ, splendor. ex ἐπὶ, & αὐγὴ, splendor Solis.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, commoratio, villa, habitatio, stabulum bonum, oviumque caula. ex ἐπὶ, & αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium, caula.

Ἐπαυρεῖ, fruitur, 3. sing. ab ἐπαυρέω, utilitatem percipio, fruor. Th. αὔρα, ας, ἡ, ventus levior, aura.

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ἐπαύρεο, 2. singul. aor. 2. med. Jon. vel Doric. pro ἐπηύρου, adeptus es, verbi ἐπαυρέω, ῶ.

f. ήσω. aor. 2. med. ἐπαυρόμην, ε, ετο, Dor. ἐπαυράμην, Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, fruor, consequor; item pœnas luo. Th. αὔρα, aura.

Ε'παύρῃαι, fruaris, Jon. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύριον, cras, postridie, adver. ἡ, ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, posterus dies. Th. αὔριον, cras.

Ε'παυρίσκουσι, fruuntur, 3. plur. indic. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύροιτο, 3. singul. a. 2. opt. med. ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. activ. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύρωνται, fruantur, 3. plur. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύσαν, 3. plur. a. 1. ind. ἐπαυσάμην, ἐπαύσω, ἐπαύσατο, a. 1. m. verbi παύω, cesso. f. σω. a. 1. ἔπαυσα.

Ε'πάϋσον, acclama, a. 1. imper. act. ex ἐπὶ, & αὔω, clamo.

Ε'παύσω, cessasti, 2. singul. a. 1. m. a παύω, cesso.

Ε'παΰτεω, acclamare. ἐπαΰτεον, acclamabant, Jon. pro ἐπηΰτουν, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπὶ, & ἀϋτέω, Poet. pro αὔω, clamo.

Ε'παυτοφώρῳ, in flagranti delicto; in ipso facto. ex ἐπὶ, in & αὐτόφωρον, ου, τὸ, quod ex αὐτὸς, ipse, & φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ ἁλίσκεται, Æschin. in ipso furto, & manifesto fures.

Ε'παυχένιος, ου, ὁ, Poet. qui supra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχὴν, cervix.

Ε'παυχέω, superbio, glorior. ὡς κ' ἄμ' ἐπαυχῶ, ut mihi polliceor, ut spero. Sophocl. in Elect.

Ε'παφαιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper demo, detraho.

Ε'παφάομαι, ῶμαι, contrecto, demulceo. vide in ἀφάω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.

Ε'παφαυάνθην, exsiccatus sum, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, exsicco. quod ex ἀφαυαίνω, seu ἀφαύω, accendo, exarefacio. The. αὔω, sicco, accendo.

Ε'πάφεσαν, a. 2. ind. act. verbi ἐπαφίημι, dimitto in, immitto. p. ἐπαφεῖκα. a. 2. sub. ἐπαφῶ. ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ε'παφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Epaphras, Gr. spumosus.

Ε'παφρίζω, despumo. f. σω. p. ἐπήφρικα. ex ἐπὶ, & ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma.

Ε'παφρόδιτος, ου, ὁ, nomen viri, Epaphroditus. Gr. venustus.

Ε'παφῶ, immisero, aor. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, immitto.

Ε'πάχυνεν, vexavit, constrinxit, aor. 1. Ind. verbi παχύνω, conglutino, denso. fut. ώσω. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Ε'παχύνθην, ης, η, pinguesceci, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, crassum reddo, pinguefacio. Th. παχὺς, έος, ὁ, crassus.

Ε'πὲ, pro ἔπεα, nom. vel acc. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ε'πεὰν, Jon. pro ἐπειδὰν, vel ἐπὰν, posteaquam. vel pro ἐπεὶ, vel ὅταν, quando.

Ε'πέβα, Dor. pro ἐπέβη, peragravit, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, peragro, accedo.

Ε'πέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην.

Ε'πέβαλλεν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, injicio, ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ε'πέβαλεν, a. 2. vide in ἐπιβάλλω.

Ε'πέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, ascendere fecit, imposuit, restituit in. Th. βαίνω, eo.

Ε'πέβην, ης, η, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ε'πέβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. aor. 1. vel 2. act. ἐπεβήσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi βαίνω, eo.

Ε'πεβίβασα, ας, ε, imposuit, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, impono, ascendere facio. fut. άσω. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ε'πεβίω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, superstitivo. a βιόω, vivo. f. βιώσομαι, a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βιῶθι. a. 2. opt. βιοίην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Ε'πέβλεψα, ας, ε, respexi, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, respicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπὶ, & βλέπω, video.

Ε'πεβούλευσε, insidiatus est, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, insidior. ex ἐπὶ, & βουλεύω, consulto, delibero. quod a βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Ε'πεγγελάω, f. άσω, p. ακα, de malis alienis rideo, insulto alicui ridendo, ex ἐπὶ, ἐν, & γελάω, rideo.

Ε'πέγειρε, præs. imperat. act. ἐπεγείροντες, præs. part. plur. num. verbi ἐπεγείρω, excito.

Ε'πεγείρω, excito. f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ε'πέγεντο, per Syncopen pro ἐπεγένετο, 3. sing. aor. 2. m. ex ἐπὶ, & γίνομαι, sum.

Ε'πεγνωκόσι, dat. plur. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγνώσκω agnosco. f. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνων. perf. pass. ἐπέγνωσμαι, ex ἐπὶ, & γνώσκω, cognosco.

Ε'πεγνώσθην, cognitus sum, a. 1. indic. pass. a γνώσκω, cognosco.

Ε'πέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusdem verbi.

Ε'πέγρετο, expergefiebat, imperf. per syncop. Poet. pro ἐπεγείρετο, ab ἐπεγείρομαι. vide ἐπεγείρω, excito.

Ε'πέδησα, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo. f. ήσω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ε'πεδείξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐπιδείκνυμι, commonstro. aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. f. δείξω. p. δέδειχα. ex ἐπὶ, & δείκνυμι, ostendo.

Ε'πεδίδου, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. tanquam ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, insuper do. fut. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ε'πέδραμε, accurrit, 3. sing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω, incursionem facio. ex ἐπὶ, & τρέχω, curro. fut. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ε'πέδρη, ης, ἡ, Jon. pro ἐφέδρα, mora, obsidio. vide ἕδρα, sella.

Ε'πέδυν, exortus sum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, exorior. ex ἐπὶ, & δῦμι, vel δύω. f. δύσω. p. δέδυκα.

Ε'πέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ε'πέεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ε'πεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat.

Ε'πέζησα, superstes fui, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω, superstes sum. Th. ζάω, vivo. fut. ζήσομαι. p. ἔζηκα.

Ε'πεζήτει, 3. sing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ε'πέθετο, imposuit, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Them. τίθημι. a. 2. ἔθην.

Ε'πέθηκα, ας, ε, imposui, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ε'πεθύμησα, concupivi, & in 3. plur. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupisco. ex ἐπὶ, & θυμέω. Th. θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Ε'πεὶ, & ἐπειδὴ, postquam, quoniam, conjunct. cum indic. ex ἐπὶ, & εἰ. hinc ἔπειτα, deinde.

Ε'πείγεαι, Jonic. & Doric. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas, 2. singul. sub. pass. verbi ἐπείγω, urgeo.

Ε'πείγετο, festinabat, 3. sing. imp. pass. Jonic. pro ἠπείγετο, verbi ἐπείγω, urgeo.

Ε'πειγομένοιο, festinantis, gen. sing. Jon. præs. part. pass. vide ἐπείγετο, ab ἐπείγομαι.

Ε'πείγω, urgeo, impello, festino, persequor, maturo. fut. ξω. p. ἤπειχα. hinc ἐπείγομαι, urgeor, q. ex ἐπὶ, & εἴγω, vel ἄγω, facio. alii ab ἐπὶ, & ἄγω, ut sit quasi adigo.

Ε'πειδὰν, postquam, pro ἐπειδὴ ἄν. The. ἐπεὶ, quoniam.

Ε'πειδὴ, idem ac ἐπεὶ, postquam.

Ε'πειδήπερ, quandoquidem, cum indic. Them. ἐπεὶ, postquam, quoniam.

Ε'πείδοι, 3. singul. opt. præs. Th. εἴδω, video.

Ε'πείδω, intueor, respicio. f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. aor. 2. ἐπεῖδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἔπιδε. ex ἐπὶ, & εἴδω, video.

Ε'πεὶ, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. The. ἐπεὶ, postquam.

Ε'πειθ', pro ἔπειτα, adv. deinde, postea. Th. εἶτα, postea, tum.

Ε'πείθετο, obedivit, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, pareo. f. πείσομαι. a. 2. med. ἐπιθόμην, ου, ετο, Th. πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Ε'πεὶ ἂν, Dor. & Poet. ἐπεὰν, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.

Ε'πειλημμένη, ἡ, tenens, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, excipio. f. λήψομαι. vide in εἴλημμαι.

Ε'πειμι, succedo. a. 3. ἐπῄειν, ες, ε. a. 3. part. act. ἐπιὼν, οῦσα, ὸν, sequens. hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡ, jugis. ex ἐπὶ, & εἶμι, eo.

Ε'πεῖναι, Jon. pro ἐφεῖναι, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἵω, mitto.

Ε'πενδῦναι, indui, præs. inf. verbi ἐπενδύομαι, quod ex ἐπὶ, & ἐν, induo. hinc εἶμα, & Jon. εἷμα.

Ε'πείπερ, quandoquidem: conjunct. cum indic. vide in ἐπεὶ, postquam.

Ε'πειπὼν, ὁ, a. 2. part. ἐπειπεῖν, insuper dicere, a. 2. inf. ab ἐπὶ, & εἴπω, dico.

Ε'πειρα, ας, ε, transfixi, & in 3. plur. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo. fut. περῶ. præt. πέπαρκα. aor. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. aor. 1. pass. ἐπάρθην.

Ε'πειράθην, ης, η, & in 3. plur. ἐπειράθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi πειράω, conor. Thema πεῖρα, conatus, experientia.

Ε'πειράσω, tentasti, 2. sing. a. 1. med. ἐπειρασάμην, ω, ατο, verbi πειράω, conor. f. άσω, & ήσω, conor, tento. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Ε'πειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, tento, ab eodem themate.

Ε'πείρεσθαι, interrogare, præs. inf. ab εἴρω, dico.

Ε'πειρῆτο, Jon. pro ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράω, conor. f. άσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, experientia.

Ε'πειρύσσαι, attrahere, quod ab ἐρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.

Ε'πειρῶντο, Jon. pro ἐπειρῶντο, quod vide.

Ε'πειρῶντο, periculum faciebant, 3. plur. imperf. pass. verbi πειράομαι. Thema πεῖρα, experientia.

Ε'πειρωτᾷ, Jonic. pro ἐπερωτᾷ, verbi ἐρωτάω, Jonic. & Poet. pro ἐρωτάω, fut. ήσω, rogo, interrogo.

Ε'πειρώτευν, Jon. pro ἐπηρώτων, imperf. act. ejusdem verbi.

Ε'πειρώτησις, εως, ἡ, Jon. pro ἐπερώτησις, interrogatio, ab eodem themate.

Ε'πεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, superinductio. ex ἐπὶ, εἰς, & ἄγω, duco.

Ε'πεισα, ας, ε, adfui, a. 1. verbi ἔπειμι, adeo, ex εἶμι, eo. a. 1. inusit. ᾖσα.

Ε'πεισάγω, f. ξω, p. χα, superinduco. ex ἐπὶ, εἰς, vel ἐς, & ἄγω, duco.

Ε'πείσιον, ου, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars. τὸ αἰδοῖον, an ab ἐπὶ, & σείω, moveo? an ab ἐπισείω.

Ε'πεισι, adit, 3. sing. præs. ab ἔπειμι, quod ab ἐπὶ, & εἶμι, eo, aor. 2. ᾖον.

Ε'πεισέρχεται, subit, 3. sing. præs. ab ἐπεισέρχομαι, ingredior. quod ex ἐπὶ, εἰς, in, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ε'πείσθην, ης, η, obedivi, a. 1. ind. pass. verbi πείθομαι, obedio. vide in πείθω, persuadeo.

Ε'πεισφέρομεν, adferimus, 1. plur. præs. ind. ab ἐπεισφέρω, adfero. ex ἐπὶ, εἰς, & φέρω. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ε'πειτα, deinde, adverb. ἐπείτοι, alioqui. Th. εἶτα, postea.

Ε'πείχθην, properavi, aor. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι. vide in ἐπείγω.

Ε'πεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo.

Ε'πεκάθισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco. fut. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ, & καθίζω, colloco, sedere facio. Th. ἵζω, f. ίσω, idem.

Ε'πεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ε'πεκαλύφθησαν, clausi sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, abscondo.

Ε'πεκβοηθῶ, subsidio venio. ἐκστρέχω εἰς βοήθειαν. ex ἐπὶ, ἐκ, & βοηθέω, auxilior.

Ε'πεκέατο, Jon. pro ἐπέκειντο, instabant, irruebant, 3. plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, urgeo.

Ε'πέκεινα, trans, adverb. cum gen. pro ἐπ' ἐκεῖνα, ad illa usque.

Ε'πέκειτο, ἐπέκειντο, 3. singul. & plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo super, impositus sum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ε'πεκέκλητο, pro ἐπεκέκλητο, invocabat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. f. έσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Ε'πεκλώσαντο, destinarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐπικλώθω, fatalia stamina duco. quod ex ἐπὶ, & κλώθω, neo.

Ε'πεκράτει, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.

Ε'πεκρέμασα, ας, ε, appendi, aor. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάννυμι, ἐπικρεμάω, quod ab ἐπὶ, & κρεμάω, suspendo. f. άσω. a. 3. ἐκρεμάσθην. q. a κρεμάζω.

Ε'πέκτασις, εως, ἡ, extensio. ab ἐπεκτείνω, extendo. quod ab ἐπὶ, ἐκ, & τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ε'πε-

Ἐπεκτείνομαι, ῃ, εται, contendo, nitor, extendor. f. ἐπεκτενοῦμαι. aor. 1. med. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab eod. themate.

Ἐπεκτήσω, 2. sing. a. 1. med. verbi ἐπικτάομαι, insuper acquiro. Th. κτάομαι, acquiro. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπελάβετο, apprehendit, 3. sing. aor. 2. med. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἐπελάθετο, oblitus fuit, 3. singul. aor. 2. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ & λανθάνω, seu λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐπελαύνω, invado, promoveo. ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, f. άσω, agito.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, supervenio. quod ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, veni.

Ἐπελθών, όντα, ὄν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος, ab ἐπέρχομαι, supervenio.

Ἐπέλυον, ες, explicavi, aor. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico. f. λύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, solvo.

Ἐπεμαίετο, pro ἐπεμαίετο, instigabat, 3. singul. imperf. med. verbi ἐπιμαίομαι, incito: quod ex ἐπὶ, & μάω, vehementer cupio.

Ἐπεμάξατο, abstersit, 3. sing. aor. 1. med. verbi μάσσω, abstergo. f. ξω.

Ἐπέμβαλε, injecit, 3. sing. aor. 2. activ. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, superjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. præt. med. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, inferor ex ἐπὶ, ἐν, & Th. βάλλω, jacio.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, Poet. pro ἀναβάτης, ου, ὁ, & per syncopen ἀμβάτης, ου, ὁ, sessor, qui equo insidet.

Ἐπεμβεβαώς, ὁ, conscendens, perf. part. act. Jon. pro ἐπεμβεβηκώς, ότος, ὁ, verbi ἐπεμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, permansi, & in 1. plur. ἐπεμείναμεν, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. fut. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ, & μένω, maneo.

Ἐπεμελήθην, ης, η, curavi, a. 1. ind. passiv. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero. fut. ήσομαι. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπεμέμφετο, accusabat, 3. sing. imperf. passiv. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, accuso. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, permansit, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, insanivi, aor. 1. med. verbi ἐπιμαίνομαι, insanio. Th. μαίνομαι, insanio. fut. 1. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, mittebat, imperf. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, subsannavi, aor. 1. indic. act. verbi ἐπιμύττω, subsanno. quod ex ἐπὶ, & μύττω, vel σσω, mungo, emungo. Th. μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto.

Ἔπεμψα, ας, ε, misi, aor. 1. ind. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπομφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενήχετο, Dor. pro ἐπενήχετο. 3. sing. imperf. supernatabat, verbi νήχομαι, Th. νέω. nato.

Ἐπενδύτης, ου. ὁ, amiculum, indusium, ab ἐπενδύω, superinduo.

Ἐπενδύω, superinduo. fut. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. med. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ἐν, & δύω, induo.

Ἐπενεγκεῖν, aor. 2. inf. act. ἐπένεγκε, 3. singul. aor. 1. vel 2. sub. ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, infero, objicio. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. ex ἐπὶ, & φέρω, fero.

Ἐπενέγκαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. ab ἐπιφέρω, infero. vide ἔνεγκα, Poet. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act.

Ἐπένειμα, ας, ε, distribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod a νέμω, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. vide ἐπινέμεσθαι, depasci.

Ἐπενήνεον, accumulabam, imperf. activ. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, accumulo, ex ἐπὶ, ἐν, & νέω, glomero. imperf. ἔνεον, & ἤνεον, unde ἐνήνεον, & ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, florui super, præt. med. pro ἐπήνοθα, epenthesi τ̃ ν, & reduplic. Attica, verbi ἐπανθέω, superfloreo. ex ἐπὶ, & ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐπενήχετο, natabat, 3. imperf. med. ab ἐπινήχω, fluito, supernato, cum dat. Aphrod. f. ξω. Th. νέω. nato.

Ἐπένθει, lugebat, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, lugeo.

Ἐπενθών, Dor. pro ἐπελθών, ὁ, a. 2. partic. verbi ἐπέρχομαι, supervenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἔπεξειμι, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπὶ, ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἐπεξελευσόμεθα, procedemus, 1. plur. f. 1. med. ab ἐπεξέρχομαι, procedo, quod ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξεργάζομαι, elaboro. ex ἐπὶ, ἐξ, & ἐργάζομαι, laboro. fut. σομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐπεξέρχομαι, persequor, irruo, circumeo. ex ἐπὶ, ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπεξεύρομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, invenio, ex ἐπὶ, ἐξ, & εὑρίσκω, idem. f. ήσω. a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Jon. pro ἐφεξῆς. deinceps, idem ac ἑξῆς.

Ἐπέξιθι, persequere, percense, præs. imperat. ab ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἐπέοικε, convenit, præt. med. ex ἐπὶ, & εἴκω, similis sum. vide simplex ἔοικα.

Ἐπεπείθετο, pro ἐπεπείθετο, obedivit, 3. sing. imperf. pass. ἐπεπείθεσαν, per systolen, pro ἐπεπείθησαν, 3. plur. a. 1. pass. forte legendum ἐπεποίθεσαν, 3. plur. plusq. perf. med. ab ἐπὶ, & πείθω, persuadeo. fut. πείσω. aor. 2. ἔπιθον. præt. med. πέποιθα.

Ἐπέπεσον, Jon. pro ἐφέπεσον, insequi. ex ἐπὶ, & ἕπω, sequor.

Ἐπεπειρέατο, Jon. pro ἐπεπείρηντο, 3. plur. plus. perf. pass. verbi πειράω, conor. fut. άσω, & Jon. ήσω. perf. pass. πεπείρημαι. Them. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Ἐπέπεσον, incidi, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, incido, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ, & πίπτω, cado.

Ἐπεπήγει, 3. sing. plusq. perf. med. quod ex ἐπὶ, & πήγνυμι, seu πήσσω, figo. f. ξω. p. πέπηχα.

Ἐπέπιθμεν, persuasimus, per syncopen Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. Jon. reduplicatis etiam primis duabus litteris, verbi πείθω, persuadeo. Alii volunt esse 1. plur. plus. perf. med. pro ἐπεποίθειμεν, a p. m. πέποιθα.

Ἐπέπληγον, percussi, per reduplicat. pro ἔπληγον, aor. 2. ind. act. verbi πλήττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. vel est aor. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω.

Ἐπέπλεον, adnavigabant, 3. plur. imperf. verbi ἐπιπλέω, adnavigo. Th. πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Ἐπέπληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel ττω. f. ξω. increpo. ex ἐπὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel aor. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, adnavigo: ut ἐδίδων, vel ἔδων, ως, ω. Alii per apocopen dictum volunt pro ἐπέπλωσα, 1. sing. a. 1. vel 2. pro ἐπέπλως, ejusdem verbi. Th. πλέω, fut. πλεύσω, navigo.

Ἐπεποίθειν, confisus fueram, plusq. perf. med. ex ἐπὶ, & πείθω, persuadeo. f. πείσομαι. p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθει, Att. & Jon. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη, pro ᾔδειν, plusq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεισαν, egerant, 3. pl. plus. perf. med. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, insuper sternuto. ex ἐπὶ, & πταίρω, f. αρῶ, sternuto.

Ἐπεπτώκειν, excideram, pl. perf. verbi πίπτω, cado. f. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, transgressus sum, aor. 1. ind. pass. verbi περαιόω, transveho. Them. πέρα, ultra, adv.

Ἐπεργάζομαι, perpetro, exerceo. ex ἐπὶ, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, opus.

Ἐπέρεισε, adegit. 3. sing. aor. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & ἐρείδω, fut. σω, figo, firmo.

Ἐπέρεσθαι, sciscitari. fut. ἐπερήσομαι. ab εἴρω, dico.

Ἐπερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. ἐρείδω, figo, firmo.

Ἐπέρησα, ας, ε, transivi, trajeci, a. 1. indic. act. verbi περάω, fut. άσω, & άσω, transeo. p. πεπέρακα.

Ἐπεῤῥάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιῤῥήγνυμι, violenter invado, insilio. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐπεῤῥίφην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιῤῥίπτω, injicio. ex ἐπὶ, & ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα.

Ἐπέῤῥωσαν, 3. plur. aor. 1. act. ab ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello.

Ἐπεῤῥώσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπιῤῥώννυμι, confirmo. impello, fortiter moveo. ex ἐπὶ, & ῥώννυμι, firmo, confirmo. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐπέρχομαι, supervenio. præs. part. ἐπερχόμενος. f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio. p. m. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ', pro ἐπέρχονται, superveniunt, 3. pl. præs. ἐπέρχομαι, supervenio.

Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo. imperf. ἐπηρώτων, ως, α, ες, ε, α. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. aor. 1. imperat. ἐπερώτησον, άτω. ex ἐπὶ, & ἐρωτάω, rogo, sciscitor. hinc ἐπερωτᾶν, interrogare.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπερωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπέσαξεν, 3. sing. aor. 1. verbi ἐπισάττω, insterno. f. ξω. Th. σάττω, insterno.

Ἐπεσβόλος, ὁ, ἡ, verba probrosa in aliquem jaciens. ex ἐπὶ, ἐς, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἔπεσε, [c]ecidit, 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 1. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέσθω, sequatur, 3. sing. præs. imperat. ut & ἐπέσθων, dual. verbi ἕπομαι, sequor. præs. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσι, dativ. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, claudico. f. σω.

Ἐπέσκεπε, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπισκέπω tego. f. ψω. Th. σκέπω, tego.

Ἐπεσκέψασθε, 2. plur. aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι. inviso, visito. fut. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumspicio.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro, cum dat. f. άσω. p. ἐπεσκίακα. a. 1. sub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπεσκίρτησε, insiluit, 3. sing. a. 1. ind. activ. ex ἐπὶ, & σκιρτάω, salio. Th. σκαίρω, salio.

Ἐπεσκότισε, 3. singul. aor. 1. ind. activ. verbi ἐπισκοτίζω, obtenebro. f. ίσω. p. ἐπεσκότικα. quod ex ἐπὶ, & σκότος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, [c]ado. f. 1. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.

Ἐπέσπεσθαι, Jon. & Poet. pro ἐφέπεσθαι, sequi. Th. ἕπω, sequor.

Ἐπέσπασε. a. 1. ind. act. hinc aor. 1. inf. ἐπισπάσαι. a. 1. part. ἐπισπάσας. ab ἐπισπάω, attraho. Th. σπάω, traho.

Ἐπέσσεται, geminat. σσ, pro ἐπέσεται, Poet. 3. sing. f. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἐπέσσυται, impetum fecit, per metathesim pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. Sic ἐπέσσυτο, pro ἐπισέσυτο, 3. sing. plus. perf. ex ἐπὶ, & σεύω, seu σύω, concito. Th. σείω, quatio.

Ἐπεστάθην, astiti, incubui, a. 1. ind. pass. verbi ἐφίστημι, vide in ἵστημι, sto.

Ἐπέσταλμαι, missus sum, perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, mitto.

Ἐπέστειλα, ας, ε, misi, aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, ingemisco. quod ex ἐπὶ, & στεναχίζω. fut. σω. idem ac στένω, gemo. The. στενὸς, ή, ὁ, angustus.

Ἐπέστενε, ingemiscebat, 3. sing. imperf. ab ἐπὶ, & στένω, gemo, quod a στενὸς, ή, ὁ, angustus.

Ἐπεστέψαντο, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπιστέφω, corono. Th. στέφω, corono. f. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπεστεώς, ῶτος, per crasin Jonic. pro ἐφεστακώς, perf. part. act. verbi ἐφίστημι, insto, quod vide.

Ἐπέστην, ης, η, superveni, aor. 2. ind. act. verbi ἐφίστημι, insto. f. ἐπιστήσω. præt. ἐφέστηκα. quod ex ἐπὶ, & ἵστημι, sto.

Ἐπεστήρικτο, 3. sing. perf. pass. vide in ἐστήρικται, a στηρίζω, firmiter statuo. f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo. f. ίξω. p. ἐπεστήριχα, quod ex ἐπὶ, & στηρίζω, firmiter statuo.

Ἐπέστησαν, institerunt, 3. plur. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ab ἐφίστημι, insto.

Ἐπέστιος, Jon. pro ἐφέστιος, ὁ, domesticus, familiaris.

Ἐπεσχάριος, ου, in foco stans, ardens, δαλὸς ἐπεσχάριος, titio. Ab ἐσχάρα, focus.

Ἐπεστονάχιζε, idem ac ἐπεστονάχιζε, ab ἐπιστοναχίζω, ingemisco.

Ἐπεστραμμένα, τὰ, perversa, & asperiora verba, perf. part. pass. n. g. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. Th. στρέφω, verto.

Ἐπεστυφέλιζον, verberabant, 3. plur. imperf. ex ἐπὶ, & στυφελίζω, duriter tracto. Th. στύφω, adstringo. fut. ψω.

Ἔπεσχε, inhibuit, 3. sing. a. 2. activ. ἐπέσχον, verbi ἐπέχω, inhibeo.

Ἐπέσχετο, 3. sing. aor. 2. med. ejusdem verbi.

Ἕπεται, sequitur, 3. sing ind. præs. ab ἕπομαι, sequor. aor. 2. med. ἑσπόμην. Them. ἕπω, sequor.

Ἐπέτας, α, ὁ, Poet. & Doric. pro ἐπέτης, ου, ὁ, assecla, comes, famulus. Them. ἕπω, sequor.

Ἐπετάσθην, a. 1. indic. pass. a πετάννυμι, seu πετάζω, fut. άσω, pando, volo. Th. πετάω, idem.

Ἐπέτειλα, ας, ε, jussi, a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω, jubeo. quod ex ἐπὶ, & τέλλω, inusit. verbo.

Ἐπέτειος, ου, ὁ, annuus, hornus. ἐπέτειος ἄνθρωπος, homo inconstans. Th. ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐπετειοφορέω, ῶ. f. ήσω, quotannis fero.

Ἐπέτελλε, imperabat, 3. sing. imperf. act. ἐπέτελλετ', pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. a verbo ἐπιτέλλω, jubeo.

Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. med. verbi ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, sector studiose, operam do. f. εύσω, Th. ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐπετίθεν, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. quasi ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπετίμα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιτιμάω, objurgo. f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ, & τίω, punio.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. ἐπετίμαον, ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπέτος, ὁ, præsens anni tempus. ab ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐπέτοσα, ας, ε, incidi in, offendi; nactus sum. aor. 1. Poet pro ἐπέτεσα, verbi πετόω, ῶ. fut. όσω. q. a prisco verb. πέτω. Them. πίπτω, cado.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, permitto. f. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 2. ἐπέτραπον. præt. med. ἐπιτέτροπα. quod ex ἐπὶ, & τρέπω, verto.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, assequor. quod ex ἐπὶ, & τυγχάνω, sum. fut. τεύξομαι.

Ἐπεύαδον, imperf. vel a. 2. Æolic. pro ἐπέαδον, & ἕαδον, resolutione Jon. pro ἧδον, verbi ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. f. ἁδήσω.

Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro. ab εὐάζω.

Ἐπευθόμεθα, intelligebamus, 1. plur. imperf. ex ἐπὶ, & πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, intelligo. fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ἐπευκτός, ου, ὁ, optabilis, voto dignus. ab ἐπὶ, & εὔχομαι, precor.

Ἐπευξάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐπεύχομαι, idem ac εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι. p. ηὖγμαι.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, laudo. fut. ήσω. ex ἐπὶ, & εὔφημος, laudatus. quod ab εὖ, bene, & φημὶ, dico. Thema φάω, dico.

Ἐπεύχεο, Jon. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab ἐπεύχομαι, glorior.

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, glorior, præs. ind. vide ἐπευξάμενος.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. plur. plusq. perf. Poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, verbi φαίνομαι, appareo. fut. 2. φανοῦμαι. perf. pass. πέφασμαι, & Att. πέφαγμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Them. φαίνω, ostendo.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Ἐπέφνεν, occidebat, 3 sing. imperf. verbi φένω, idem ac φονεύω, occido. p. m. πέφονα. Alii a. 2. esse volunt ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφενον, & per syncop. ἔπεφνον, occidi. Alii a φένω deducunt, & per reduplic. πεφένω, per syncopen πέφνω: unde a. 2. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico. fut. σω. præt. ἐπιπέφρακα. præt. med. πέφραδα. Th. φράζω, dico. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracusana reduplicatione dici pro ἔφραδον, facto themate πεφράδω, ex præt. med. πέφραδα, dixi.

Ἐπεφράσσατ', pro ἐπεφράσσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐπιφράζομαι, excogito. vide ἐπέφραδον.

Ἐπεφράσσατο, Poet. pro ἐπεφράσατο, quod vide.

Ἐπέφυκον, ες, ε, enata erat, 3. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem ac φύω, nascor. fut. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εις, ει, verbi ἐπιφωνέω, acclamo. f. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα, perf. pass. ἐπιπεφώνημαι, unde est ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio. Them. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπέχεε, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, infundo.

Ἐπέχειν, abstinere, occupare, præs. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in scopum. ab ἐπέχω, inhibeo.

Ἐπεχείρησαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior, imperf. ἐπεχείρεον, ουν. fut. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα, quod ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, manus.

Ἐπεχεῖτο, infundebat, 3. sing. imperf. hoc vero positum pro ἐπέχει, passivum pro activo. Thema χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, pecto, tondeo. f. πέξω. Th. πείκω, idem.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω, invado. Thema χράω, invado furiose.

Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino, f. ίσω. p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ἐπέχω, inhibeo; item recipio, disto, item attendo. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. fut. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & ἔχω, habeo.

Ἔπεψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.

Ἐπέων, gen. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἔπη, τὰ, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, inest, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, insum, quod ex ἐπὶ, & εἰμὶ, sum.

Ἐπήβολος, Poet. pro ἐπίβολος, ὁ, compos, qui aliquid adeptus est. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπήγαγε, adduxit, Attice pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. vel præt. med. verbi ἐπάγω, induco, inveho, impono. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. plur. aor. 2. pass. Attice, verbi ἐπάγομαι, adducor. Th. ἄγω, duco.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto. ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. præt. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito. fut. ρῶ. p. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ἐπηγορέειν, Jon. pro κατηγορεῖν, incusare.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ, & εἰμὶ, sum.

Ἐπῄειν, εις, ει, plusq. perf. med. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐπηετανός, ὁ, ὁ, annuus, ex ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. activ. f. g. ab ἐπαθρέω. quod ex ἐπὶ, & ἀθρέω, video. f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Jon. pro ἐφῆκαν, immiserunt, ab ἐφίημι, immitto. Sic ἐπῆκε, Jon. pro ἐφῆκε.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, subsequor. fut. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. quod ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus, a.

Ἐπήκοος, ου, ὁ, qui rem aliquam audivit propitius. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, exaudio. f. ούσω. p. ἐπήκουκα. p. m. ἐπήκοα. ex ἐπὶ, & ἀκούω, audio.

Ἐπηκροῶντο, 3. plur. imperf. med. ἐπηκροαόμην, ώμην, άου, ῶ, άετο, ᾶτο, verbi ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio.

Ἔπηλαν, 3. plur. a. 1. act. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. a. 2. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐπήλυδες, ων, οἱ, & ἐπήλυδες, advenæ. nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος, quod ab ἐπέρχομαι, advenio. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπήλυθε, 3. sing. præt. med. vel a 2 & per syncopen ἐπῆλθε, ab ἐπέρχομαι, advenio.

Ἔπηλυς, ὁ, advena. q. ab ἐπελεύθω, ἐπήλυθος, ὁ, advena. Job. 20. 26. ἐπηλυσία, adventus.

Ἐπήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do. fut. ανῶ. The. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Ἐπημοιβός, οῦ, ὁ, alternans. ab ἀμείβω, alterno.

Ἐπῄνεον, laudabam, & contracte ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo. f. έσω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. pass. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ, & αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἐπῆν, aderat, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι, adsum, ingredior, advento. The. εἰμὶ, sum. Sed ἐπὴν, quandoquidem, Jonic. pro ἐπὰν, ab ἐπὶ, postquam, & ἄν, si.

Ἐπῄνεσσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. gem. σ, pro ἐπῄνεσαν. vide ἐπῄνεον.

Ἐπήνοθε, præt. med. verbi ἐπανθέω, superfloreo. ex ἐπὶ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos. vide ἐπενήνοθε.

Ἐπήνησαν, laudarunt, 3. pl. a. 1. act. Poetic. pro ἐπῄνεσαν, ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπηνέμιος, ου, ὁ, vanus, evanidus. ab ἐπὶ, & ἄνεμος, ventus.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, contra, pro.

Ἐπήνυστο, completa erat, a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, vel ἀνύττω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3. sing. a. 1. act. a πήγνυμι, figo.

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. activ. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, minitor.

Ἐπῆρα, sustuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω, attollo. a. 1. m. ἐπηράμην. a. 1. pass. ἐπήρθην. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. ex ἐπὶ, & ἐράω, f. άσω, amo.

Ἐπηρεάζω, damno afficio, infesto, vexo, calumnior. fut. άσω. p. ἐπηρέακα. quasi ex ἐπὶ, & Ἄρης, Mars, quasi aperto Marte incesso, & lacesso, vel ἐρέω, dico. Hinc ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum in bello, injuria.

Ἐπῆρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo. f. ἐπαρῶ. præter. ἐπῆρκα. a. 1. part. ἐπάρας, αντος, ὁ. a. 1. pass. ἐπήρθην. quod ex ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐπέρομαι, interrogo, quod ex ἐπὶ, & ἔρω, dico. At ἐπῄρετο, cum ι subscripto, est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, attollo. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Ἐπηρεφέας. acc. pl. ab ἐπηρεφής, tectus, coopertus, quod ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, attollo, quod vide in ἐπῆρα.

Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. ab ἐπαρκέω, sufficio, subvenio. fut. έσω. p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulso.

Ἐπήρκεσεν, 3. sing. a. 1. verbi ejusdem. vide ἐπήρκει.

Ἐπηρμένος, ὁ, elatus, perf. part. pass. ab ἐπαίρομαι, efferor. Est & expeditus, promptus.

Ἐπῆρσα, ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ, & ἄρω, apto. f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, perf. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, immineo. quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, suspendo. f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώταον, ων, ας, α, verbi ἐπερωτάω, interrogo. f. ήσω, perf. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπῆσαν, insuper erant, 3. plur. imp. verbi ἔπειμι, ingredior, advento.

Ἐπησθεῖεν, Jon. pro ἐφησθεῖεν, per sync. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, delector super aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἥδω, delecto. f. ἥσω. Th. ἡδύς, έος, ὁ, suavis.

Ἐπῄσθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi ἐπαισθάνομαι, sentio. ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, idem. fut. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ἐπησκήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐπασκέω, applico, exerceo. Th. ἀσκέω, f. ήσω, exerceo.

Ἕπηται, præs. sub. 3. singul. ab ἕπομαι, sequor. a. 2. med. ἑσπόμην.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ, ἡ, densus. ab ἐπὶ, & ἤτριον, ου, τὸ, stamen.

Ἐπηχθεσμένος, ὁ, perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, ingemo sub pondere. quod ex ἐπὶ, & ἄχθομαι, idem. fut. ἀχθέσομαι, & ἀχθεσθήσομαι. a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἐπὶ, præpositio, cum gen. super, ut ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, qui præest arcanis. in, ad, supra,

supra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. super, adversus, per, sub, ut ἐπὶ, τὴν ἠῶ, sub auroram. est etiam super, ultra, præter, juxta: item post. Sine casu est desuper. Interdum otium agit in compositione. ἐπὶ μᾶλλον, multo magis.

Ἔπι, pro ἔπεστι, inest, instat. ponitur etiam pro ἔπεισι, insunt, ab ἔπειμι, insum. The. εἰμὶ, sum.

Ἐπιάλμενος, ὁ, per syncop. pro ἐπιαλλόμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, præs. partic. ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio, aor. 2. med. ἁλόμην, ου, ετο.

Ἐπίεσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐπίεσαν, a. 1. ind. act. verbi πιέζω, capio, prehendo. fut. ἐσω, p. πεπίεκα. a. 1. pass. ἐπιέσθην. f. 1. pass. πιεσθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio. Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, aor. 1. ind. pass. vide in ἐπίεσα.

Ἐπίαχον, clamabant, 3. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἐπίβα, insulta, per apocopen Poet. pro ἐπίβηθι, aor. 2. imper. act. verbi ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, & ἐπίβαθρον, ου, τὸ, scala nautica, pons.

Ἐπιβαίην, ης, η, conscendam, a. 2. opt. act. ab ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβαινέμεν, ascendere, Jonic. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. verbi ἐπιβαίνω, ascendo, conscendo.

Ἐπιβαίνω, conscendo. fut. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβηκα. aor. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος, ὁ, ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ἐπιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto. imperf. ἐπέβαλλον, erumpebam. f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος, ὁ. perf. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, immitto, injicio.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. plur. f. 2. act. ἐπιβαλὼν, a. 2. part. vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβαρέω, aggravo. fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. aor. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. ex ἐπὶ, & βάρος, εος, τὸ, pondus.

Ἐπιβὰς, άντος, ὁ, conscendens, aor. 2. part. act. & in f. g. ἐπιβᾶσα, ab ἐπιβαίνω, conscendo. hine ἐπίβασις, invasio.

Ἐπιβατεύω, occupare, usurpare, navem ascendere. quod ab ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector. ab eodem verbo, & themate. ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur, ad quem patet accessus.

Ἐπίβδα, festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum festo primus dies vocabatur γάμος, secundus ἐπίβδα, vel παλιν, tempus, scil. sequens, vel futurum.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Ἐπιβησέμεν, Jon. pro ἐπιβήσειν, fut. 1. inf. act. ejusdem verbi.

Ἐπιβήσεο, ascende, præs. imper. Jon. pro ἐπιβήσου, verbi ἐπιβήσομαι, quod a fut. formatum contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβησόμενος, ὁ, fut. 1. med. part. verbi ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Jon. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inscensor. & epitheton maris fœminam ascendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio ascendere. fut. άσω. p. ἐπιβεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ἐπιβιόω, sum superstes, quod ex ἐπὶ, & βιόω, pro βιῶ, vivo. Th. βίος, vita.

Ἐπιβλέπω, respicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ἐπιβλέψαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, fibula. ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum. panniculus. ab ἐπιβάλλομαι, immittor.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus: id, quod foribus injicitur. ab ἐπιβάλλω, immitto.

Ἐπιβοάω, vociferor. f. ήσω. p. ἐπιβεβόηκα. ex ἐπὶ, & βοάω, clamo. Hinc ἐπίβωτος, pro infami, apud Anacreont.

Ἐπιβοηθέω, suppetias ferre. Th. βοηθέω, auxilior.

Ἐπίβωτος, ου, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιβοάω, acclamo.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, exortus, accessio. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐπιβόσκω, pasco. f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ. f. ώσω, & όσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem ac simplex βουκόλιον, ου, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem ac βουκόλος, bubulcus, armentarius.

Ἐπιβουλεύω, insidias struo, animo agito.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, insidiæ. hinc ἐπιβουλίη, Poet. pro ἐπιβουλή. hinc ἐπίβουλος, ου, ὁ, insidiator, ex ἐπὶ, adversus, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Ἐπιβρέμω, adfremo. ex ἐπὶ, & βρέμω, f. μῶ, fremo.

Ἐπιβρίθω, vide in ἐπιβρίσῃ.

Ἐπιβρίσῃ, ingruerit, 3. sing. a. 1. sub act. ab ἐπιβρίθω, impressionem facio. The. βρίθω, sum gravis.

Ἐπιβώμια, ων, τὰ, sacrificia. Th. βωμὸς, ῦ, ὁ, ara.

Ἐπιβώσασθαι, Jon. & Poet. pro ἐπιβοήσασθαι, invocasse, aor. 1. inf. med. verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, vocaverint, 3. plur. a. 1. sub. med.

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus, per contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. plur. f. 1. med. a βοάω, clamo. sic βώσαντι pro βοήσαντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾶν, invocare. The. βοάω, clamo.

Ἐπιγαμβρεύω, affinitatis jure duco. fut. εύσω. præt. ἐπιγεγαμβρευκα. a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπὶ, & γαμβρὸς, ῦ, ὁ, gener.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπὶ, & γάμος, nuptiæ.

Ἐπίγαμος, ὁ, ἡ, nubilis. quod a γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω, duco uxorem.

Ἐπιγεγονὼς, ότος, ὁ, perf. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, supervenio.

Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, terrestris. τὰ ἐπίγεια, terrena. ex ἐπὶ, γέα, ας, ἡ, terra, & contract. γῆ.

Ἐπιγελάω, insulto, irrideo, rideo. Ex ἐπὶ, & γελάω, rideo.

Ἐπιγενόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, supervenio.

Ἐπίγεια, funes, quibus puppis a terra religatur. ab ἐπὶ, & γέα, vel γαῖα. melius igitur ἐπίγυια.

Ἐπιγίγνομαι, præs. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præs. partic. idem ac ἐπιγίνομαι, succedo, insequor, accresco.

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, supervenio, accresco. f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. med. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ, & γίνομαι, seu γίγνομαι, nascor.

Ἐπιγινώσκω, agnosco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. aor. 1. ἐπέγνωσα. a. 2. ἐπέγνων, ως, ω. a. 2. imper. ἐπίγνωθι. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος, ὁ. perf. pass. ἐπέγνωσμαι. a. 1. pass. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπὶ, & γινώσκω, cognosco.

Ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, minor lingua. ab ἐπὶ, & γλῶττα, lingua.

Ἐπιγνάμπτει, flectit, 3. sing. præs. ind. ἐπιγνάμψασα, a. 1. part. f. g. ab ἐπιγνάμπτω, flecto. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπιγνάμψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπιγνάμπτω, flecto.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, agnosco.

Ἐπιγνόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ἐπιγνοὺς, όντος, ab ἐπιγινώσκω, agnosco.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. vide γνῶθι.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, qui aliquid alicui ignoscit. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. ab eodem verbo.

Ἐπιγνώσεσθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγινώσκω, agnosco.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, agnitio. ab eodem verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri, filii. Th. γίνομαι, sum, fio. p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, femur. hinc ἐπιγουνίδιος, qui supra genua positus, ex ἐπὶ, super, & γόνυ, τὸ, genu.

Ἐπιγραβδὴν, strictim, adv. ab ἐπιγράφω, inscribo.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, titulus, inscriptio. Item census, lustrum.

Ἐπιγράφω, inscribo. f. ψω. p. ἐπιγέγραφα. a. 1. ἐπέγραψα. perf. pass. ἐπιγέγραμμαι, plus. perf. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ, & γράφω, scribo.

Ἐπιδαιτρὸς, ὁ, ἡ, communis, ab ἐπὶ, & δαίω, partior.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, & εύω, liberaliter exhibere. Th. δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, largus, copiosus.

Ἔπιδε, respice, a. 2. imperat. verbi ἐφοράω, respicio, intueor. fut. ἐπόψω. Th. εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐπιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. ab ἐπιδίδωμι, insuper do, cresco. ex ἐπὶ, & δίδωμι. fut. δώσω. p. δέδωκα. aor. 2. ἔδων.

Ἐπιδεὴς, έος, ὁ, idem ac ἐνδεὴς, έος, ὁ, indigens.

Ἐπιδείελα, adv. post meridiem. a δείλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δέω, & ἕλη, quum Solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, ostendo. præs. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, ὁ. f. δείξω, p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. plur. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. præs. part. med. ἐπιδεικνύμενος, ex ἐπὶ, & δείκνυμι, monstro.

Ἐπιδεῖξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, aor. 1. inf. med. ἐπιδείξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. sing. aor. 1. med. ab ἐπιδείκνυμι, ostendo.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, ostensio, demonstratio, acc. sing ἐπίδειξιν. a verbo ἐπιδείκνυμι, ostendo.

Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus, a, um, ab ἐπιδείκνυμι, ostendo.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ, sincerus, elegans, dexter. ἐπιδέξια χειρὸς, Poet. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, ad dextras partes manus, dextra manu. ab ἐπὶ, & δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextera.

Ἐπιδέρκεται, inspicit, 3. sing. præs. ind. ex ἐπὶ, & δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδερματὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum, & avium hujus generis. Cuticula veram cutem tegens. Ex ἐπὶ, & δέρμα, pellis.

Ἐπιδεσμεύω, illigo. ἐπιδεσμέω, alligo. hinc ἐπίδεσμα, & ος, τὸ, fascia, qua vulnus obligatur, vinculum. ex ἐπὶ, & δέω, ligo.

Ἐπιδεύεαι, Jon. pro ἐπιδέῃ, absis, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδέομαι, egeo. ex ἐπὶ, & δεύω, pro δέω, egeo. Th. δεῖ, opus est.

Ἐπιδεύῃς, egeas, 2. sing. præs. sub. act. ab ἐπιδεύομαι, egeo.

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεὴς, indigens, nom. plur. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, indigeo, Them. δεῖ, opus est.

Ἐπιδευόμενος, ὁ, præs. partic. med. a ἐπιδεύομαι, egeo.

Ἐπιδέχομαι, excipio. imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, manifestus. ex ἐπὶ, & δῆλος, ου, ὁ, perspicuus.

Ἐπιδημέω, advena sum. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, ὁ, & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδήμιος, & ἐπίδημος, ου, ὁ, ἡ, versans in populo, civilis, domesticus. Hinc ἐπιδημεύω, sum in urbe, advenio. ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐπιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, opus perficio.

Ἐπιδιατάσσομαι, insuper mando, vel constituo; item insuper addo. fut. ξομαι. aor. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, & τάσσω, vel ττω, ordino.

Ἐπιδίδωμι, insuper do, cresco, ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδοε. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. ἐπέδωκα. aor. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδίζεσθαι, inquirere. Th. δίζω, quæro.

Ἐπιδικάζω, f. άσω, discepto hæreditatum adjudico, vel hæreditatum jure peto.

Ἐπιδινήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιδινέω, in orbem ago, verso. ex ἐπὶ, & δινέω, idem. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, corrigo. f. ώσω. p. ἐπιδιώρθωκα. a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω. a. 1. sub. med. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται, ex ἐπὶ, διὰ, & ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, ultima pars currus.

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ, qui sedet, aut ponitur in curru: delicatus, otiosus, piger, ex ἐπὶ, & δίφρος, ου, ὁ, currus.

Ἐπιδίχα, seorsum, separatim, Poet. adv. pro χωρὶς. Thema δὶς, bis. hinc δίχα, seorsum.

Ἐπιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi διώκω, insequor.

Ἐπιδόντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδοὺς. Th. ἐπιδίδωμι, cresco, progredior.

Ἐπίδοξος, ὁ, ἡ, de quo est opinio, futurum; probabilis: ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, de eo erat opinio, fore, ut regnaret. & ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, gloriosus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam. ex ἐπὶ, & δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Ἐπίδος, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι, insuper do.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, incrementum, additamentum, propagatio, accessio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, aor. 2. partic. ejusdem verbi.

Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. ἐπιδραμὼν, aor. 2.

ἀορ. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, accessu facilis, planus. ab ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, incursus. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. fut. ξω. præter. δεδράμηκα. præt. med. δέδρομα.

Ἐπιδῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι. Sed ἐπίδωμεν, 1. pl. aor. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. sub. med. 1. pl. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, inspicio.

Ἐπιδὼν, a. 2. partic. act. vide ἐπιδῶμεν.

Ἐπιδώσω, εις, ει, fut. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, mansuetudo, moderatio, modestia: venia, Aristot. in Rhetoric. ab ἐπιεικὴς, æquus.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ, similis, æqualis. Th. εἴκω, similis sum.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, mitis, mansuetus, modestus, sufficiens, qui de suo jure remittit, æquus. ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus. Isocr. ἐπιεικὴς λόγος, ratio probabilis. Plato in Timæo. ἐπιεικὴς γνώμη, animus lenis. Aristoph. ἐπιεικέστατος λόγος, facetissima fabula. Polyb. ἐπιεικὴς πρὸς τὰς ἔχθρας, ad inimicitias clemens. Plut. in Solone. ἐπιεικεῖς ἤθεσι γεγονότες, probis moribus præditos. Plato de Leg. Item consentaneus cum dat. Arist. in Nub. dat. pl. ἐπιεικέσι. ἐπιεικὲς, sc. ἐστὶ, consentaneum est, decet: sufficit. hinc ἐπιεικῶς, æque. ex ἐπὶ, & εἴκω, cedo, similis sum.

Ἐπιεικτὸς, ὁ, tolerabilis, facile cedens. ab ἐπὶ, & εἴκω, cedo.

Ἐπιεικῶς, mediocriter, abunde, sufficienter. ab ἐπιεικὴς, sufficiens.

Ἐπιειμένος, ὁ, indutus, pro ἐφειμένος. perf. part. pass. Poetic. & in vocativo ἐπιειμένε, ex ἐπὶ, & ἕω, vel ἕννυμι, induo. f. ἕσω. a. 1. ἕσα.

Ἐπιέω, Jon. pro ἐφιέω, & ἐφίεμαι. vide ἐφίεμαι.

Ἐπιέλπεο, spera, præs. imperat. Jon. ab ἐπὶ, & ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, spero. f. σω. p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίεμαι, admitto. vel Jon. pro ἐφιέναι, ex ἐπὶ, & εἶμι, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσσασθαι, gemin. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poetic. pro ἐφιέσασθαι, a. 1. m. inf. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω. quod ab ἐπὶ, & ἕννυμι, seu ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. med. ἑσσάμην.

Ἐπίεσται, 3. perf. pass. ab ἐπιέω, induo. f. ἐπιέσω. a. 1. ἕσα. perf. pass. εἷμαι, & assumpto σ. fit εἷσμαι, σαι, σται. hinc ἐπίεσται.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ, vehemens, contumax, Hesiode ἐπιζαφελῶς, graviter. ex ἐπὶ, & ζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, agrestis.

Ἐπιζάω, sum superstes. Ex ἐπὶ, & ζάω, vivo.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, damnosus, noxius. ἐπιζήμιόν ἐστι, mulcta est constituta. ex ἐπὶ, & ζημία, ας, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῶσαι, supervivere. vide ζάω.

Ἐπιζητέω, requiro, inquiro, indago, efflagito. f. ήσω. p. ἐπιζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ, & ζητέω, quæro.

Ἐπιῇς, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐφίημι, immitto, f. ἐφήσω, Jon. ἐπήσω, a. 2. ἐφῆν, & Jon. ἐπῆν. hinc. a. 2. sub. ἐπιῶ.

Ἐπίηλε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto. quod ex ἐπὶ, & ἰάλλω. f. ἰαλῶ, a. 1. ἴηλα.

Ἐπίημι, invado, pro ἔπειμι.

Ἐπίηρα, τὰ, amabilia, ἐπίηρα, φέρω, gratificari.

Ἐπιήρανος, quasi ἐπιέραστος, & per syncop. ἐπήρατος, & ἐπίηρος, ὁ, verso ε in η, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Ἐπιηθέντες, οἱ, Jon. & Poetic. pro ἐφησθέντες, nom. plur. aor. 1. part. verbi ἐφήδομαι, gaudeo super aliqua re. ex ἐπὶ, & ἥδομαι, delecto. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, suavis.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti destinatus, morti addictus, obnoxius. ex ἐπὶ, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Thema θνήσκω, morior. fut. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, inducere, a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per syncopen pro ἐπιθείητε, 2. plur. a. 2. opt. activ. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio, occupatio, invasio, conatus, impetus. ἐπίθεσις τυραννίδος, tyrannidis affectatio, Hermog. ἐπίθετος, impositititius, additus, ascitus, adjunctus. ἐπιθέτους ἑορτὰς dixit Isocr. peregrina festa, & aliunde invecta. ἐπίθετοι ἐπιστολαὶ, quæ alicui ferendæ traduntur, Lysias. τὸ ἐπίθετον, adjectum, appositum, sequens. Macrob. l. 1. c. 9. Saturn. ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. a τίθημι, pono.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθήσεται, imponet, 3. sing. f. med. ἐπιθήσομαι, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἔπιθι, invade, præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo. præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴον.

Ἐπίθμεν, per syncop. pro ἐπίθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi πείθω, persuadeo. f. πείσω. aor. 2. ἔπιθον.

Ἔπιθον, persuasi, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. aor. 2. med. verbi πείθω, persuadeo. p. πέπεικα: perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audacem reddo. ex ἐπὶ, & θράσος, εος, τὸ, audacia, per metathesin pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 1. sing. a. 1. ind. act. Jon. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω, fut. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, insiliens, præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, insilio. Th. θρώσκω, salio.

Ἐπιθυμέω, concupisco, desidero. imperf. ἐπεθύμουν, εις, ει. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, cupidus. ex ἐπὶ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiscentia. ab ἐπιθυμέω, concupisco.

Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem. ex ἐπὶ, & θύω, impetu feror.

Ἐπίθωνται, 3. plur. aor. 2. sub. med. ex ἐπιτίθημι, impono. a. 2. med. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπικαθίζομαι, sedeo. Ex ἐπὶ, & καθίζομαι, sedeo.

Ἐπικαθίζω, colloco. fut. ίσω. p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος, ὁ. ex ἐπὶ, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, & sedeo.

Ἐπικαθίσαντος, genit. sing. aor. 1. part. act. vide in ἐπικαθίζω, colloco.

Ἐπικαίριος, & ἐπίκαιρος, ου, ὁ, intempestivus, periculosus. ex ἐπὶ, & καιρὸς, οῦ, ὁ, tempus.

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco; item cognominor. f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. plusq. perf. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. med. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπεκλήθην. a. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, έντος, ὁ. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπικαλούμενα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur. ex ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen. ex ἐπὶ, & καλύπτω, tego. fut. ψω. p. φα. perf. pass. κεκάλυμμαι.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, inflecto, persuadeo. fut. ψω, Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem ac κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλῦσαι, aor. 1. inf. vide in κατακλύζω, inundo.

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπίκαυτος, ὁ, ἡ, præustus. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, insto, urgeo, & in 3. plus. ἐπίκειται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἐπικεῖσθαι. præs. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, incumbo, insto, urgeo.

Ἐπικεκλημένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ, ἡ, quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, οῦσα, præs. part. f. g. ab ἐπικερτομέω, exprobro.

Ἐπικερτομέω, exprobro, cavillor, objurgo.

Ἐπικεύσω, celabo, f. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ, & κεύθω, occulto. f. κεύσω. p. κέκευκα.

Ἐπικηρύττω ἀργύριον τινί, caput alicujus pecunia licitari. ex ἐπὶ, & κηρύττω, promulgo. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ præco.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid agere. Th. κῆρυξ, præco.

Ἐπικίδνημι, diffundo super: quod a κίδνημι, seu κεδάω, hoc autem a σκεδάω, dispergo.

Ἐπικίνδυνος, ὁ, ἡ, periculosus. Thema κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Ἐπικίρνασθαι, misceri. a κίρνημι, idem ac κεράννυμι, misceo.

Ἐπικλάω, inflecto, frango, obtundo. ex ἐπὶ, & κλάω, frango.

Ἐπικλείω, laudo, celebro. idem ac κλείω, laudo, celebro.

Ἐπικλέπτω, furor. f. ψω. hinc ἐπίκλοπος, furax, item subdolus. Th. κλέπτω, furor. f. ψω. p. m. κέκλοφα.

Ἐπικληθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικλήρῳ, dat. sing. ab ἐπίκληρος, ου, ἡ, ad quam universa hæreditas pertinet. ex ἐπὶ, & κλῆρος, ου, ὁ sors.

Ἐπικλῆσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per syncopen ab ἐπικαλέω, appello. f. έσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπίκλησιν, accus. sing. ab ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. perf. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, accersitus. Ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπίκλινον, aor. 1. imperat. activ. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax: item subdolus. ab ἐπὶ, & κλέπτω, f. ψω, furor. p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo. quod ex ἐπὶ, & κλύζω, fut. σω, abluo. a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, ἡ, aor. 1. part. f. g. vide in ἐπικλύζω, proluo.

Ἐπικλυτὸς, ὁ celebris, inclytus. Ex ἐπὶ, & κλύω, audio.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco. ex ἐπὶ, & κλώθω, neo. f. κλώσω.

Ἐπίκοινον, in commune, promiscue. Th. κοινὸς, ὁ communis.

Ἐπικούρειος, ου, ὁ Epicureus. nomen Sectæ ab Epicuro Philosopho infami. ab ἐπίκουρος, ὁ auxiliator.

Ἐπικουρῆσαι, auxilium præbere, aor. 1. inf. act. ἐπικουρήσαντα, auxiliantem, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἐπικουρέω, auxilior. f. ήσω. Th. ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, sc. in bello, auxiliatrix. hinc ἐπικουρέω, auxilio venio, ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium, τὸ ἐπικουρικὸν, auxiliares copiæ, proprie juvenum. q. ab ἐπὶ, & κοῦρος, juvenis; quod juvenum sit belligerare.

Ἐπικουφίζω, εις, ει, allevo, præs. ind. ex ἐπὶ, & κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, ου, ὁ, levis.

Ἐπικράθην, Poet. pro ἐπικράνθην amarus factus sum, aor. 1. ind. pass. a πικραίνω, idem ac πικρόω, amarum reddo, exacerbo. Thema πικρὸς, ᾶ, ὁ, amarus.

Ἐπικρᾶναι, capite annuisse, aor. 1. inf. act. ἐπικρανεῖς, 2. sing. fut. 1. act. ab ἐπικραίνω, perficio. f. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, fut. ανῶ, effectum reddo.

Ἐπικράνθην, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. a πικραίνω, amarum reddo. f. ανῶ, p. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, ᾶ, ὁ, amarus.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. plur. n. g. part. præs. ab ἐπικρατέω, prævaleo, potior. fut. ήσω. præt. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ, & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. Th. κράτος, τὸ robur.

Ἐπικρατήσειαν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ex ἐπὶ, & κρατέω, vinco. Th. κράτος, εος, τὸ, vis.

Ἐπικρανίδες, sudaria, lintea, sudatoria, Hippoc. quæ ἐπὶ κρατὸς, caput, ponuntur. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κρανίον, ου, τὸ, idem. An quia corpore arcte ἐπικρατεῖται, id est continetur?

Ἐπικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per epenthesin τοῦ η, verbi ἐπικραίνω, perficio. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, efficio. f. ανῶ, a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. ab eodem verbo.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Jon. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo. ex ἐπὶ, & κεράννυμι, misceo. f. 1. κεράσω, perf. κεκέρακα. perf. pass. κεκέρασμαι, & per syncopen κέκραμαι. a. 1. ἐκεράσθην, & ἐκράθην. f. 1. pass. κερασθήσομαι, & κραθήσομαι.

Ἐπίκρυφος, ου, ὁ, Poet. pro quo & κρύφιος, ία, ιον, & κρυπτὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulo.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ, acquisitius. ex ἐπὶ, & κτάομαι, acquiro. fut. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ἐπικυΐσκεσθαι, superfœtare. Ex ἐπὶ, & κύω, in utero gesto.

Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικύρσειαν, 3. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, incido. vide κύρσαι.

Ἐπικυρτώοντε, attollentes, dual. num. partic. præs. Poet. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς, ὁ, ὁ, curvus.

Ἐπικωμάζω, lascivio, indulgeo genio. Ex ἐπὶ, & κωμάζω. Th. κῶμος, lascivum convivium.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, Poet. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ. enco-

encomium, laus. Hinc & ἐπικώμιος, ία, ιον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικός, ή, όν, laudatorius, a, um. ἐγκωμιαστής, ὁ, laudator.

Ἐπιλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. med. ἐπιλάβωνται, 3. plur. aor. 2. sub. med. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. med. vide ἐπιλαθέσθαι.

Ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, cum gen. nanciscor. f. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβοῦ. a. 2. sub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος. ex ἐπί, & λαμβάνω, capio. perf. λέλαφα, Attice εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπρος, ὁ, ἡ, manifestus, illustris, apertus. Herodot. ex ἐπί, & λάμπω, luceo. hinc ἐπιλάμψαντος ἔαρος, affulgente vere, a. 1. par. act. gen. sing. Ἐπιλανθανέσθω, 3. sing. imper. pass. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro, sum immemor. cum gen. vel acc. Xenoph. fut. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. aor. 2. med. ἐπελαθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. med. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπί, & λανθάνω, seu λήθω, a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἡ, Dor. pro ἐπίλησις, oblivio. vide ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλαχὼν, ὁ, electus per sortem. Ex ἐπί, & λαγχάνω, sortior.

Ἐπιλεαίνω, levigare, polire. a λεαίνω, idem. Th. λεῖος, levis.

Ἐπιλέγομαι, nominor, dicor, ratiocinor, præs. pass. ab ἐπιλέγω, concludo. fut. 1. med. ἐπιλέξομαι. a. 1. med. ἐπελεξάμην, ω, ατο, elegi. ex ἐπί, & λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, εις, ει, deficio. & in 3. pl. λείπουσι. f. ψω. p. ἐπιλέλειφα. aor. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα. oblitus sum, præt. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. passiv. ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. passiv. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro, sum immemor.

Ἐπιλεύσσω, prospicio, aspicio. Iliad. γ. præsens indicat. ex ἐπί, & λεύσσω, video. Poeticum est.

Ἐπιλήθεο, obliviscere, Jon. pro ἐπιλήθου, præs. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, obliviscor. Th. λήθω, fut. σω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι, hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Them. ληνός, torcular.

Ἐπιληπτικός, & ἐπίληπτος, comitialis, comitiali morbo laborans. ἐπιληπτεύομαι, comitiali morbo laboro. ἐπιληψία, ας, ἡ, morbus comitialis. Ex ἐπί, & λαμβάνω, capio.

Ἐπιλησμονή, ῆς, ἡ, oblivio, quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. perf. pass. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. med. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviscor, ignoro, sum immemor.

Ἐπιλίγδην, idem ac λίγδην, strictim, languide, leviter. adverb. Lucian.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, conclusio, peroratio, dictorum enumeratio. ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, reliquus, qui superest, q. ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio. ab ἐπιλύω, explico.

Ἐπιλύω, explico, dissolvo, dirimo. f. ύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπελύθην. fut. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. ex ἐπί, & λύω, solvo.

Ἐπιμαίνομαι, insanio. metaph. furiose amo. ab ἐπί, & μαίνομαι. fut. 2. med. μανοῦμαι. a. 1. med. ἐμηνάμην, Att. ἐμανάμην. οἷς ἐπεμαίνετο, quæ furiose concupiscebat. Aristoph.

Ἐπιμαίομαι, attrecto, palpo, instigo, cupio, inquiro: cædo. ab ἐπί, & μαίομαι, idem cum μάω, cupio, quæro.

Ἐπίμαλθος, ου, ὁ, ἡ, maltha inductus. Ex ἐπί, & μάλθα maltha.

Ἐπιμάρτυρα, testem, acc. sing. ab ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιμαρτυρέω, testificor. f. ήσω. præt. ἐπιμεμαρτύρηκα. Them. μάρτυς. testis.

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ, testis. ab eodem th.

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. med. Poet. ab ἐπιμάσσομαι, tango, prehendo. a μάσσω, sive μάττω, tango.

Ἐπιμάσσομαι, tactu exploro. prehendo, abstergo. a μάσσω, seu ττω, tango.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, expugnabilis: auxiliator, Hesychio. Th. μάχομαι, pugno.

Ἐπιμυθεὺς, έως, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς, scribendum? Epimetheus, nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, σαντος, ὁ, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, subrideo. Th. μειδάω, f. ήσω, rideo molliter.

Ἐπιμείλια, τά, munera, quibus aliquem demulcemus, aut illa dos, quæ sponsæ datur; quod a μειλίσσω, mellitum reddo, vel a μέλει, curæ est.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, studium, sedulitas, assiduitas, ab ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, curam gero, curo, obeo, præsum, cum genit. f. ήσομαι. perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imper. pass. ἐπιμελήθητι. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπιμελέστατα, nom. plur. n. g. superl. grad. ab ἐπιμελής, diligens. comparat. ἐπιμελέστερος, ab eodem them.

Ἐπιμελήθητι, aor. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελής, έος, ὁ, diligens, sedulus, solicitus. ἐπιμέλημα, negotium, diligentia. vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητέον, curandum, adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, curator, procurator, accus. plur. ἐπιμελητάς, curatores.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἐπιμέλεια, diligentia, vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελοῦ, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελῶς, adv. accurate, assidue, studiose, sollicite. ab ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπιμέμνημαι, insuper memini, perf. pass. verbi μνάομαι, recordor.

Ἐπίμεμπτα, τά, nom. plur. n. g. ab ἐπίμεμπτος, ου, ὁ, culpandus, accusabilis, ab ἐπιμέμφομαι, reprehendo.

Ἐπιμέμφεαι, Jon. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. med. verbi ἐπιμέμφομαι, incuso.

Ἐπιμέμφομαι, incuso, reprehendo: conqueror. ex ἐπί, & μέμφομαι, conqueror, accuso. fut. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ἐπίμεμψις, εως, ἡ, conquestio reprehensio. A præc.

Ἐπιμένω, εις, ει, permaneo. præs. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον. fut. ἐπιμενῶ. a. 1. act. ἐπέμεινα. a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα. Them. μένω, maneo.

Ἐπιμετρήσω, mutuo dabo, fut. 1. ind. act. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. hinc ἐπίμετρον, ου, τό, auctarium, additamentum. Thema μέτρον, ου, τό, mensura.

Ἐπιμηδής, έος, ὁ, ἡ, prudens. Them. μῆδος, εος, τό, cura.

Ἐπιμήνια, τά, menstrua sacra. a μήν, μηνός, ὁ, mensis.

Ἐπίμικτος, ου, ὁ, permixtus, miscellaneus. ex ἐπί, & μίγνυμι, misceo. fut. ξω. p. μέμιχα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Ἐπιμίξ, promiscue, mixtim. ab ἐπιμίγνυμι, immisceo. ἐπιμιξία, commercium. Th. μίγνυμι.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, aor. 1. part. activ. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo, f. ξω.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, congressus, commercium, commixtio, admistio.

Ἐπιμίσγεται, commiscetur, 3. sing. præs. ind. ab ἐπιμίσγομαι. inde præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, recordor, memini. idem ac simplex μνάομαι.

Ἐπιμνησθέντες, οἱ, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι, rei alicujus mentionem facio. fut. ἐπιμνήσομαι. Th. μνάομαι, recordor.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπιμοιράομαι, impertior. ex ἐπί, & μοιράω, partior, quod a μοῖρα, ας, ἡ, pars. Th. μείρω, divido, præt. med. ἔμμορα.

Ἐπιμομφά, ᾶς, ἁ, Poet. & Dor. pro ἐπιμομφή, objurgatio, reprehensio. ab ἐπιμέμφομαι, conqueror, culpo.

Ἐπιμπλάσκετο, Jon. pro ἐπιμπλάετο, άτο, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. sing. imperf. Vide in ἐπίμπλω.

Ἐπίμπλαο, impletus eras, pro ἐπίμπλασο, Jon. ἐπίμπλαο. & contracte ἐπίμπλω, 2. singul. imperf. verbi πίμπλαμαι, impleor, quod a πίμπλημι, impleo, fut. πλήσω. Thema πλέος, plenus.

Ἐπίμπρη, urebat, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρε a πίμπρημι. quasi a πιμπρέω, comburo. imperf. ἐπίμπρεον, ες, ε, ετον, ε. Th. πρήθω, incendo.

Ἐπιμύζω, tacitus fremo. Hom. Iliad. Γ. quod ex ἐπί, & μύζω, musso.

Ἐπιμύθιον, ου, τό, affabulatio, quod fabulæ adnectitur quasi appendix, ut ejus usu accommodetur ad mores, Aphthon. ex ἐπί, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Ἐπιμύλιος, ᾠδή, molaris cantilena, ex ἐπί, ad, & μύλη, ης, ἡ, mola. ἐπιμύλιον, superior mola. ab ἐπί, supra.

Ἐπιμύσσω, vel ττω, subsanno. Them. μύσσω, vel ττω, mungo.

Ἐπιμωμητός, οῦ, ὁ, vituperabilis. ex ἐπί, & μῶμος, ου, ὁ, dedecus.

Ἐπίνειον, ου, τό, emporium navale: parva statio, ex ἐπί, & νεώς, navalis. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ἐπινέμεσθαι, depasci, præs. inf. Thema νέμω, pasco. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμένος, ὁ, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, fatalibus filis attribuo. a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ. ex ἐπί, & νέω, neo.

Ἐπινενόηκα, consideravi, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, considero. ex ἐπί, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ἐπινεύω, annuo. f. εύσω. perf. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπί, & νεύω, annuo.

Ἐπινέω, vel ἐπινήω, & ἐπινηέω, in acervos aggero: ex ἐπί, & νέω, vel νηέω, idem ac νέω, glomero.

Ἐπινίκιον, ου, τό, victoriale: epulum victoriæ caussa datum, Lucian. ἐπινίκιος, ου, ὁ, ad victoriam pertinens. Est & hymnus in alicujus victoriam. ab ἐπί, & νικάω, vinco fut. ήσω, τὰ ἐπινίκια, præmia, quæ strenuis militibus dantur, Poll. lib. 6.

Ἐπινοέω, f. ήσω, p. ηκα, comminiscor, considero, animo agito, statuo. Ex ἐπί, & νοέω, quod a νόος, νοῦ, mens.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio: consilium. ab ἐπί, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ἐπίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibeamus, 1. pl. imperf. verbi πίνω, bibo.

Ἐπίνομος, ου, ὁ, Poet. ὁ σύννομος, qui in eodem regionis tractu, & pascuis versatur. Item hæres.

Ἔπινον, imperf. activ. verbi πίνω, bibo. fut. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, admoveo, impello, idem ac νύσσω, seu νύττω, f. ξω.

Ἐπινυστάζω, f. ξω, p. χα. dormio, inclino. Ex ἐπί, & νυστάζω, dormito.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus, a ξυνός, ή, όν, communis. idem ac κοινός.

Ἐπιοίνιος, an legendum ἐποίνιος, vinosus? ex ἐπί, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Ἔπιον, bibi, vel biberunt, 1. sing. vel 3. pl. aor. 2. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. p. πέπωκα.

Ἐπιόντα, accedentem, contra venientem, acc. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, inspicio. ex ἐπί, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, pejero. fut. ήσω. p. ἐπιώρκηκα. præs. inf. ἐπιορκεῖν. præs. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες. præs. part. pass. ἐπιορκούμενος. ex ἐπί, contra, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐπιορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιορκέω, pejero.

Ἐπίορκον, ου, τό, perjurium. ἐπίορκος, ου, ὁ, perjurus.

Ἐπίουρα, τὰ intervalla, Jon. pro ἐπίορα, ab ὅρος, ου, ὁ, terminus. ἐπίουρος, custos. ab ἐπί, & οὖρος, ου, ὁ, idem.

Ἐπιοῦσα, ἡ, sequens, & in dat. singul. ἐπιούσῃ; aor. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ, de die in diem sufficiens: crastinus: quotidianus, nobis sustentandis idoneus. ab a. 2. part. ἐπιών, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, succedo, sequor. Ad verbum sonat, quod ἐπὶ οὐσίαν, ad substantiam quadrat, aut supra substantiam accedit: quo vita a Deo data alitur. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιόψομαι, videbo, fut. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, inspicio.

Ἐπιπάγχυ, prorsus, omnino, penitus. adverb. ex ἐπί, & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

Ἐπίπαν, in totum, omnino, adv. ab ἐπί, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ἐπιπείθευ, pro ἐπιπείθου, obtempera, præs. imperat. pass. Jon. ἐπιπειθέσθω, 3. singul. sub. præs. ἐπιπειθόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. ab ἐπιπείθομαι. f. πείσομαι. Th. πείθω persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπιπεπτωκὸς, τό, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo.

Ἐπιπίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. aor. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, incidi. a. 2. part. ἐπιπεσών, όντος, ὁ. Thema, πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Ἐπιπλάττω, inspergo, illino. Ex ἐπί, & πλάσσω, fingo.

Ἐπιπλεῖστον, frequentissime, maxime, latissime. adv. a πολύς, multus, compar. πλείων, superl. πλεῖστος.

Ἐπιπλέκω, permisceo. ex ἐπί, & πλέκω, necto. f. ξω. p. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, accus. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ἐπιπλήγδην, adv. strictim. a πλήσσω, percutio.

Ἐπιπλῆξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιπλήξαντος, g. sing. aor. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel ττω, increpo.

Ἐπιπλήσσεο, increpare, præs. imperat. pass. Jon. ab eodem themate.

Ἐπιπλήσσω, vel ττω, increpo, castigo, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα. aor. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπί & πλήσσω, vel ττω, percutio. ἐπιπλήττομαι, doleo, ingemisco. in carmine aureo Pythagoræ.

Ἐπιπλήττω, vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Jonic. pro ἔπιπλα, supellex. q. ab ἐπιπόλαιος, superficiarius. vel ἐπιπόλαια. hinc per gem. syncop. ἐπίπολα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλωομένοιο, volventis, gen. Jon. ab ἐπιπλωόμενος, præs. part. pro ἐπιπολούμενος. Them. πέλομαι, sum.

Ἐπίπλων, implebant, 3. plur. a. 2. act. a πιπλάω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, impleo. a. 2. ἔπιπλων, ut a πρήθω, ἔπρηον. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐπιπλώοντι, Dor. pro Poet. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, innavigant, 3. pl. ind. activ. Th. πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Ἐπιπλώς, ὁ, navigans, per syncop. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, a πλώω, vel πλώημι, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, navigans, a. 1. partic. ab ἐπιπλώω, navigo.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, respirans, præs. part. f. g. ab ἐπιπνείω, inspiro. ex ἐπί, & πνείω, Poet. pro πνέω, spiro. fut. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, suffoco. f. ίξω. p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπί, & πνίγω, strangulo.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, instinctus, afflatus divinus. ab ἐπιπνέω, inspiro. Th. πνέω, spiro.

Ἐπιποθέω, expecto, desidero, intime amo. f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπί, & ποθέω. Th. πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium. ἐπιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, exoptatus, ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium. ab ἐπιποθέω, desidero.

Ἐπιπολέω, obambulo. vide in ἐπιπωλέομαι.

Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate. manifeste, in promptu. τὸ ἐπιπολῆς, ipsa superficies. q. ab ἐπί, supra. & πέλω, sum, idest, sum in rei summo, seu supersum. hinc ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, superficiarius. ἐπιπολαίως, superficialiter.

Ἐπιπολύ, magna ex parte, quod & ἐπὶ πολὺ dicitur, plerumque, multum, longe, late.

Ἐπίπονος, ου, ὁ, laboriosus, operosus, molestus, negotium exhibens. hinc ἐπιπόνως, laboriose. a πόνος, ου, ὁ, labor.

Ἐπιπορεύομαι, proficiscor, peragro, fut. εύσομαι. p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπί, & πόρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ἐπίπρασκον, vendebam, imperf. act. verbi πιπράσκω, vendo.

Ἐπιπροέηκε, insuper misit, 3. sing. a. 1. act. Attic. ex ἐπί, πρό, & ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα, & Att. ἕηκα. aor. 2. ἧν. a. 2. inf. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Jon. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐπιπροΐημι, immitto. vide ἐπιπροέηκε.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo, foras emitto. promo. ex ἐπί, πρό, & ἰάλλω, mitto, a. 1. ἴηλα.

Ἐπίπροσθεν, ut ἔμπροσθεν, ante, coram, &c. quod vide.

Ἐπιπροσθέω, officio luminibus, obscuro, ab ἐπίπροσθεν, quatenus est impedimento. Alioqui ἐπὶ πρόσθεν, ante.

Ἐπιπτάσθαι, aor. 2. inf. med. ab ἐπίπταμαι, advolo. ex ἐπί, & ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, cadebam, imperf. activ. verbi πίπτω, cado. f. πτώσω. p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπωλέομαι, obambulo, lustro, ex ἐπί, & πωλέω, idem ac πολέω, verto, verso.

Ἐπιῤῥάπτω, insuo. f. ψω. perf. ἐπιῤῥέῤῥαφα. ex ἐπί, & ῥάπτω, suo.

Ἐπιῤῥάσσω, irruo: illidor. quod ex ἐπί, & ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ἐπιῤῥέειν, influere, convenire. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥέπω, εις, ει, vergo, propendeo. ex ἐπί, & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, claudebat: irruebat, 3. sing. imperf. Jonic. pro ἐπέῤῥασσε verbi ἐπιῤῥάσσω, illidor, irruo. vel ab ἐπαράσσω, idem. ex ἐπί, & ἀράσσω, vel ττω, f. ξω, amputo, tundo. Sunt qui velint esse imperf. Jon. verbi ἀμπιῤῥήσσω, infringo. ab ἐπί, & ῥήσσω, vel ττω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω.

Ἐπιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum accus. fut. ψω. præt. ἐπιῤῥέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος, ὁ. Ex ἐπί, & ῥίπτω, f. ψω, projicio, præcipito.

Ἐπιῤῥοή, ῆς, ἡ, influxus. quod ex ἐπί, & ῥέω, fluo.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator, item utilis. ex ἐπί, & ῥόθος, ου, ὁ, undarum strepitus, quod a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥωννύω, & ἐπιῤῥώννυμι, corroboro. Them. ῥωννύω, idem.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. plur. præs. ind. pass. ab ἐπισημαίνω, indico. fut. ανῶ. p. γκα. Them. σῆμα, ατος, τό, nota.

Ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, insignis, illustris, signatus. ἐπίσημον τοῦ νηός, navis insigne. ex ἐπί, & σῆμα, ατος, τό, signum.

Ἐπίσης, adv. æque ac, perinde. ex ἐπί, & ἴσος, ου, ὁ, æqualis, par.

Ἐπισιτιούμενος, fut. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, comm. ἐπισιτίσομαι. hinc fut. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Jonic. versa diphthongo ου in ώ, fit ἐπισιτιώμενος, vide ἐπισιτισμός, ὁ, ὁ, cibaria.

Ἐπισιτισμός, ὁ, ὁ, cibaria, cibus, victus. ab ἐπισιτίζω, cibaria præbeo. fut. ίσω. p. ἐπισεσίτικα. perf. pass. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπί, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Ἐπισκέπτομαι, inviso, visito. f. ψομαι, perf. pass. ἐπέσκεμμαι, recensitus sum. a. 1. ἐπεσκέφθην, ης, η, lustratus fui. a. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. med. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. plur. ἐπισκέψασθε, deligite, dispicite. aor. 1. med. sub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται, 1. pl. ἐπισκεψώμεθα. ex ἐπί, & σκέπτομαι, circumspicio, viso.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, reconcinno, instauro, reparo. quod ex ἐπί, & σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τό, vas.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, visitatio, acc. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, visito.

Ἐπισκηνόω, in tabernaculo habito. fut. ώσω. p. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. aor. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ. ex ἐπί, & σκηνή, ῆς, ἡ, tabernaculum.

Ἐπισκήπτω, cum impetu deferri, obtestari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ἐπισκιάζειν, obumbrare. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπισκοπεῖ, ut scopum, assequaris: tendendo ad scopum, adv. quod a σκοπός, ὁ, ὁ, scopus. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Ἐπισκόπει, considera. præs. imperat. activ. ab ἐπισκοπέω, considero.

Ἐπισκοπέω, visitationi voco, prospicio, inspicio, inviso: attendo. Isocr. recenseo, Xenophont. fut. ήσω. p. ἐπεσκόπηκα. ex ἐπί, & σκοπέω, contemplor, video.

Ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, inspectio, custodia, præfectura. Act. 1. visitatio, episcopatus.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, episcopus, inspector, præses. explorator, observator, speculator. Fuit ἐπίσκοπος etiam magistratus Atticus, sc. prætor, qui mittebatur ad jus dicendum in ea oppida, quæ erant sub imperio, & ditione Atheniensi. Aristoph. in Avibus. ab ἔσκοπα, præt. med. verbi σκέπτομαι, circumspicio. capitur etiam adjective, ut ἐπίσκοπα τοξεύω, ad destinatum emitto sagittas.

Ἐπισκοποῦμαι, considero. Vide ἐπισκοπέω.

Ἐπισκύζωνται, indignentur, 3. plur. sub. med. verbi ἐπισκύζομαι, ex ἐπί, & σκύζομαι, irritor, quod a κύων, κυνός, ὁ, ἡ, canis.

Ἐπισκυθίζω, Scytharum more largius potare. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ἐπισκύνιον, ου, τό, supercilium, ex ἐπί, & σκύνιον, ου, τό, summa palpebra cilium.

Ἐπισμῆ, Jon. pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω, idem ac σμάω, abstergo, detergo, purgo.

Ἐπισμυγερή, ῆς, ἡ, ærumnosa, misera, tristis, ab ἐπί, & σμύχω, f. ξω, vasto, corrumpo.

Ἐπισπάσθαι, impelli. Th. σπάω, traho.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, cardines ostii. Th. σπάω, traho.

Ἐπίσπαστρον, ου, τό, laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, idest, attrahitur.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, attraho. ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. med. f. άσομαι. a. 1. med. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπί, & σπάω, traho.

Ἐπίσπεισις, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, infundare, est idem ac σπένδω, libo.

Ἐπισπένδομαι, fœdus ineo. vide σπένδω.

Ἐπισπεύδω, festino, maturo, urgeo, ex hortor, Th. σπεύδω.

Ἐπίσπῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐπέσπων, abeo. ab ἐπί, & σπῶ, verbo Poet. a σπάω, traho.

Ἐπίσποιτο, comitetur, 3. sing. aor. 2. opt. med. vide. σπέω, sequere. hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορά, ᾶς, ἡ, iterata satio. ab ἐπί, & σπείρω, sero. fut. σπερῶ. præt. med. ἔσπορα.

Ἐπισπώμενος, η, ον, attractus, præs. part. pass. ab ἐπισπάομαι, attraho. Them. σπάω.

Ἐπίσσωτρα, τά, cincturæ, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τό, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur, rotæ circumferentia. Iliad. ε. ex ἐπί, & σῶτρον, lignum orbiculare rotæ, quod a σεύω, agito.

Ἐπίστᾳ, Poet. & Dor. pro ἐπίστασαι, scis, nosti, 2. sing. præs. ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπισταθμεύω, stabulor, diversor. Ἐπισταθμεία, ἡ, diversorium, quod ab ἐπί, & σταθμός, stabulum. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, peritus sum, scio, & in 1. plur. ἐπιστάμεθα. præs. partic. ἐπιστάμενος, η, ον, sciens. imperf. ἠπιστάμην, ω, ατο. f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπί, & ἵσταμαι, vel ἵστημι, facta epenthesi litteræ π.

Ἐπισταμένως, scienter, adv. ab ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπιστάντες, οἱ, instantes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστάς, άντος, ὁ, verbi ἐφίστημι, insto. f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην. a. 2. sub. ἐπιστῶ. ex ἐπί, & ἵστημι, sto.

Ἐπιστάς, άντος, ὁ, instans, a. 2. part. vide ἐπιστάντες.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. v. ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπιστάσθαι, Jon. pro ἐφίστασθαι, supra stare. Sic ἐπιστάμενος, Jon. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, & ἐπίστασις, inspectio, animadversio, cura, administratio.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, magister, præfectus. ab ἐφίστημι, præficio. Th. ἵστημι, sto.

Ἠπίστατο, noverat, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπιστατοῦντες, οἱ, nom. plur. partic. præs. verbi ἐπιστατέω, præsum, præfectus sum. ab ἐπί, & ἵστημι, sto.

Ἐπιστέαται, Jon. pro ἐπίστανται, 3. plur. ab ἐπίσταμαι. scio.

Ἐπιστεῖλαι, scribere, aor. 1. inf. activ. ab ἐπιστέλλω, mitto. scribo, fut. ἐπιστελῶ. p. ἐπέσταλκα. aor. 1. ἐπέστειλα. a. 1. inf. ἐπιστεῖλαι. p. m. ἐπέστολα. ex ἐπί, & στέλλω, mitto.

Ἐπιστεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω, quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐπιστεύθη, commissum erat, 3. sing. a. 1. pass. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω. p. πεπίστευκα. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐπιστεφής, έος, ὁ, ἡ, coronatus. ab ἐπιστέφω corono. Thema στέφω, corono. fut. ψω.

Ἐπιστέωνται, sciant, Jonic. pro ἐπίστωνται. vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίστῃ, scis, Attice pro ἐπίστασαι, 2. singular. præs. ind. ab ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπίστηθι, ήτω, insta, aor. 2. imperat. ab ἐφίστημι, insto.

Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia, peritia, ars. ab ἐπίσταμαι, scio. Them. ἵσημι, idem.

Ἐπιστημονέστερος, scientior, & ἐπιστημονέστατος, scientissimus, ab ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, scientia præditus, gnarus. ab ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπιστηρίζω, confirmo, corroboro. fut. ίξω. p. ἐπεστήριχα. a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπί, & στηρίζω, firmiter statuo.

Ἐπιστήσῃ, scies, 2. sing. fut. 1. med. ab ἐπίσταμαι, scio.

Ἐπίστιον, Jon. pro ἐφέστιον, familia. Sic ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, domesticus, qui ad alicujus larem supplex sedet. ab ἐπί, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Ἐπιστοβέεσκον, Jon. pro ἐπεστόβουν, seu ἐπεστόβεον, imperf. act. verbi ἐπιστοβέω, pro ἐπιστομίζω, irrideo, contumelia afficio. ex ἐπί, & στόμα, ατος, τό, os.

Ἐπισταλδόν, adverb. ornate, succincte, ex ἐπί, & στέλλω, mitto: item orno. f. στελῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epistola, jussum, mandatum, Sophocl. ab ἐπιστέλλω, mitto. quod a στέλλω, idem. præt. med. ἔσταλκα.

Ἐπιστολικὸς, ῆ, ὁ, epistolaris. gen. plur. ἐπιστολικῶν. ab ἐπιστολὴ, epistola.

Ἐπιστολιμαῖος, α, ὁ, ἡ, idem ἐπιστολιμαῖον, quod per epistolium fit, apud Demosth. copiæ conductitiæ.

Ἐπιστομίζω, os obturo, reprimo loquentem. f. ίσω. p. ἐπεστόμικα. hinc ἐπιστόμιον, otis obturaculum. Est etiam instrumentum, de quo Jurisconsulti in l. *fundi* §. *castellis plumbea*. D. *de action. empt.* Opercula puteorum, ut restituit Bud. Hoc ad hauriendum vinum ad quotidianum usum in hypogeis utimur fontem appellantes. Vide Vitruvium lib. 10.

Ἐπιστρατεύω, in expeditionem eo, educo exercitum. ab ἐπὶ, & στρατεύω.

Ἐπιστρατείη, ης, ἡ, Jon. pro ἐπιστρατεία, militaris expeditio, quæ suscipitur adversus aliquem. Thema στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus.

Ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ἐν. conversus, a, um, in genit. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto. fut. ψω. p. ἔστροφα. aor. 2. ἔστραφον, præt. med. ἔστροφα.

Ἐπίστρεφε, converte, præs. imperat. act. ἐπιστρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπιστρεφέως, Jonic. & Poet. diligenter, accurate, solerter.

Ἐπιστρέφω, converto, f. ψω, p. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα. p. m. ἐπέστροφα. Thema στρέφω, verto.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. sing. a. 1. part. act. ab eodem them.

Ἐπιστροφάδην, adv. huc illuc se convertendo, fortiter, studiose, strenue.

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio, reversio, vortex. cura, provincia, onus, munus. Demosth. castigatio, & animadversio pœnalis. Polyb. 4 intentio. Hermog. ἐπιστροφαὶ βοσκῶν, boum pascua. Aristoph.

Ἐπιστύλιον, ου, τὸ, epistylium, trabs, quæ super columnas ponitur. Ex ἐπὶ, & στῦλος, ου, ὁ, columna.

Ἐπίσω, sciebas, per contract. pro ἐπίστασο, Jon. ex ἐπίστασο, 2. sing. imperf. ἐπιστάμην, σο, verbi ἐπίσταμαι, scio. Th. ἵσημι, scio.

Ἐπιστώσαντο, pacti sunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi πιστόω, fidem exigo. quod a πίστις, ιος, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐπισυμβαίνω, insuper accedere. quod ex ἐπὶ, σὺν, & βαίνω, eo.

Ἐπισυναγαγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἐπισυνάγω, congrego, cogo.

Ἐπισυνάγω, congrego, cogo. fut. ἐπισυνάξω. præt. ἐπισυνῆχα. aor. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. perf. pass. ἐπισυνῆγμαι. præt. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισυνήχθην. a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ἐν. ex ἐπὶ, σὺν, & ἄγω, ago.

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio, ab ἐπισυνάγω, congrego.

Ἐπισυναχθεισῶν, genit. plur. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. ab ἐπισυνάγω, cogo.

Ἐπισυνηγμένη, ἡ, perf. part. pass. f. g. ab eodem them.

Ἐπισυντρέχω, simul occurro, ex ἐπὶ, σὺν, & τρέχω, curro. fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπισύρω, f. υρῶ, p. κα, attraho, sursum traho. Ex ἐπὶ, & σύρω, traho.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, coitio, agmen. ex ἐπὶ, & συνίσημι, conflo, ad defectionem sollicito. Th. ἵσημι, sto.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, periculosus, lubricus. ex ἐπὶ, & σφάλλω, supplanto.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ. ex ἐπὶ, supra, & σφυρὸν, ου, τὸ, malleolus pedis. Them. σφῦρα, ας, ἡ, malleus.

Ἐπίσχε, cohibe, præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, cohibeo, quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo. ἐπίσχεο, Jon. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. med. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. ἐπισχόμενος, a. 2. part. med. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, aor. 2. inf. activ. ab ἴσχω, habeo.

Ἐπισχέειν, Jonic. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. ab ἐπίσχω, detineo, sustineo, compesco, sisto.

Ἐπισχερὼ, adv. deinceps, ordine. q. ab ἐπίσχω, idem ac ἐπέχω, inhibeo. ab ἐπὶ, & σχέω, habeo.

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, vetatio, inhibitio, segnities, mora. ab ἐπίσχω, cohibeo. Th. ἴσχω.

Ἐπισχύω, invalesco, magis ac magis urgeo. imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. fut. ύσω. p. ἐπίσχυκα. a. 1. ἐπίσχυσα. ex ἐπὶ, & ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἐπισχὼν, ὁ, adhibens, a. 2. part. act. ab ἐπέχω, cohibeo, sisto. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον, imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, coacervo. f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα, cumulo. Th. σωρὸς, ῦ, ὁ, acervus.

Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum. ab ἐπιτάσσω, impero, jubeo, mando.

Ἐπίταδες, Jon. pro ἐπίτηδες. adv. ab ἐπιτήδης, idoneus.

Ἐπιτακτὸς, ὁ, imperatus, ab ἐπιτάσσω, impero.

Ἐπιτάμνειν, Jon. pro ἐπιτέμνειν, incidere. Th. τέμνω, seco.

Ἐπίταξις, ἡ, imperatum, jussum. ab ἐπιτάσσω, jubeo.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, adjutor, pro ἐπίῤῥοθος, idem. ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, undarum strepitus. Sed ἐπιτάῤῥοθος, ex ἐπὶ, & τάῤῥοθος, ὁ, auxiliator, adjutor.

Ἐπιτάσσω, vel ττω, colloco, impero. f. ξω. præs. part. ἐπιτάσσων, οντος, ὁ. ex ἐπὶ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγα, unde ἐπιταγὴ, imperium, præceptum.

Ἐπιτάφιος, α, ὁ, ἡ, funebris. ex ἐπὶ, & θάπτω, sepelio. a. 2. ἔταφον.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. ἐπιτείλας, qui jussit, a. 1. part. act. ἐπίτειλον, a. 1. impera. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Them. τέλλω, verbum inusitatum.

Ἐπιτείνω, intendo. hinc ἐπιτατικὸς, ἡ, ὸν, intensivus. ex ἐπὶ, & τείνω, tendo. fut. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπιτελεσθέντα, accus. sing. a. 1. part. pass. ab ἐπιτελέω, perago, f. έσω. perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. pass. ἐπετελέσθην.

Ἐπιτελέω, ῶ, ἐις, ἐῖ, perago, exsequor. f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, absolvi. ex ἐπὶ, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐπιτελὴς, ὁ, ἡ, de re dicitur, quæ ad finem est perducta, perfectus. ab ἐπιτελέω, perago, perficio.

Ἐπιτέλλεο, Jon. pro ἐπιτέλλου, præs. imperativ. pass. ab ἐπιτέλλομαι, orior, mando, Them. τέλλω, inusit.

Ἐπιτέλλομαι, η, εται, exorior, & Poetic. pro ἐντέλλομαι, impero. ἐπιτελλομενάων, gen. pl. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιτελλομένων, ab eodem them. ἐπιτέλλω, Poet. pro ἐπιστέλλω, immitto.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, partui vicina. ex ἐπὶ, & τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερος, jucundius. compar. ab ἐπιτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπιτερπόμενον, τὸ, oblectans, præs. part. med. ab ἐπιτέρπομαι, oblecto. ab ἐπὶ, & τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. fut. νῶ, part. ἐπιτεταμένος. Th. τείνω, tendo.

Ἐπιτέτραπται, commissum est, 3. sing. perf. p. verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus.

Ἐπιτετράφαται, Jon. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Thema τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτροφα.

Ἐπιτήδεια, τὰ, & Jon. ἐπιτήδεα, apta, nom. plur. n. g. ab ἐπιτήδειος, aptum. Thema ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἡ, idoneus.

Ἐπίτηδες, adv. de industria. ab ἐπιτηδὴς, idoneus. hinc ἐπιτηδέως, Jonice, pro ἐπιτηδείως, accurate.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, data opera aliquid facio. operam do. fut. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσα, ας, ε. ab eodem themate.

Ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus. qui paratus est ἐπὶ τὸ δέον, scil. ad id, quod fieri decet. Vel ab ἐπὶ, & ἀδεὴς, sine timore, & alacris ad opus aggrediendum. Vel sit q. ἐπιτατὴς, ab ἐπὶ, & τείνω, extendo; ut is sit, qui nixu quodam ad opus suum extenditur. hinc ἐπιτήδειος, α, ὁ, ἡ, idem. ἐπιτηδεύω, studeo, operam do. ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium.

Ἐπιτήκειν, liquefactum infundere. Them. τήκω, liquefacio.

Ἐπιτηρήσας, ὁ, a. 1. partic. act. ab ἐπιτηρέω, conservo. Th. τηρέω, servo.

Ἐπιτιθεῖσι, Jon. pro ἐπιτιθέασι, 3. plural. præs. ind. act. ἐπιτίθει, pro ἐπιτίθετι, præs. imper. vide in ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιτιθῇς, ῇ, 2. & 3. sing. præs. sub. act. vide ἐπιτίθημι.

Ἐπιτίθημι, impono. ἐπιτίθει, præs. imper. act. pro ἐπιτίθετι, quasi ab ἐπιτιθέω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπίθω. a. 2. imperat. ἐπίθες, ἐπιτω. a. 1. pass. ἐπετέθην. a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. med. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιτιμᾷ, 3. singular. præs. ἐπιτιμᾷς, 2. sing. præs. sub. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo, increpo.

Ἐπιτιμάω, ῶ, objurgo, cum dat. imperf. ἐπετίμων, ας. fut. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. aor. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ, & τιμάω, honoro.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio. ab ἐπιτιμάω, increpo.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, increpatio. ἐπιτίμιον, mulcta, pœna. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπίτιμος, α, ὁ, ἡ, dives, idoneus. ex ἐπὶ, & τιμάω, honoro.

Ἐπιτιμῶνται, reprehenduntur, 3. plur. præs. pass. ἐπιτιμῶντας, acc. plur. part. præs. ab ἐπιτιμάω, reprehendo.

Ἐπιτίτθιος, α, ὁ, idem ac ὑποτίτθιος, qui sub maternis uberibus adhuc est, qui subrumus est. Th. τιτθὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Ἐπίτοκος, α, partui propinqua. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ἐπιτολμᾷν, sustinere, præs. inf. act. verbi ἐπιτολμάω, audeo. fut. ήσω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἐπιτόσσαις, si codex sanus, part. a. 1. act. ab ἐπιτόσσω, involo, advolo. fut. όσω, aor. 1. ἐπετύχησα, a. 1. part. ἐπιτόσσας, Æol. & gemin. σσ, & per syncop. ἐπιτόσσαις. vide τόσσω. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοτίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιτοτίσας, & Æol. & Poet. ἐπιτοτίσσαις, & per syncop. ἐπιτόσσαις. ἐπιτυχίζειν, alibi in aliquem incidere, eumque nancisci.

Ἐπιτρεπτέον, τὸ, permittendum. verbale ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπιτρέπω, permitto, committo. fut. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. a. 1. imperat. ἐπίτρεψον, άτω. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. aor. 2. pass. ἐπετράπην. p. m. ἐπιτέτροφα. Thema τρέπω, verto.

Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω, permitto, committo.

Ἐπιτρέψοντι, permittent, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπιτροπαὶ βασιλεῖς, regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu in ejus tutela manet. Vide ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio. a p. m. verbi ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπίτροπος, α, ὁ, procurator. ab ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπιτροχάδην, adv. succincte, mature. a τροχάζω, curro. festino. Th. τρέχω, curro.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. singul. præs. opt. act. ab ἐπιτυγχάνω, assequor.

Ἐπιτυγχάνω, assequor. a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε, ex ἐπὶ, & τυγχάνω, adipiscor. f. τεύξομαι. p. τέτευχα.

Ἐπιτυμβίδιος, α, ἡ, cristata. Epithetoni, quod claudis cristatis tribuitur. ex ἐπὶ, & τύμβος, α, ὁ, tumulus.

Ἐπιτύμβιος, ὁ, super sepulchrum positus. ex ἐπὶ, & τύμβος, α, ὁ, tumulus.

Ἐπιτυχεῖν τινι, incidere in aliquid, & invenire, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, assequor.

Ἐπιτυχὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab ἐπιτυγχάνω, assequor.

Ἐπιφαίνω, & ομαι, appareo, præs. imper. ἐπέφαινον. fut. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. aor. 1. ἐπέφηνα. aor. 1. inf. ἐπιφῆναι, perf. pass. ἐπιπέφασμαι, & Attic. ἐπιπέφασμαι. aor. 2. pass. ἐπεφάνην, ης, η. ex ἐπὶ, & φαίνω, ostendo.

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, illustris. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ἐπιφανεὶς, ὁ, aor. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ἐπιφαύω, illucesco. fut. ἐπιφαύσω, & ομαι, a φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

Ἐπιφέροισα, ἡ, afferens, Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφέρω, εις, ει, infero, abjicio. imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, male ominari. quod a φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.
Ἐπιφθάς, ὁ, præveniens, aor. 2. part. act. ex ἐπὶ, & φθάνω, f. φθάσω, prævenio. p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην.
Ἐπιφθέγγομαι, acclamo, profero, eloquor. Ex ἐπὶ, & φθέγγομαι, loquor.
Ἐπίφθονος, ο, ὁ, ἡ, invidioſus.
Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, verbi ἐπιφθύζω, idem ac ἐπιπτύω, inſpuo veneficarum more. Th. πτύω, ſpuo.
Ἐπιφλέγω, ſplendeo, refulgeo. idem ac φλέγω, incendo, ſed μεταφορικῶς, illuſtro.
Ἐπιφορέω, ῶ, Jon. idem ac ἐπιφέρω, infero.
Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, bellaria. ab ἐπιφέρω, infero.
Ἐπιφράζομαι, intelligo, conſidero. ab act. ἐπιφράζω, indico, moneo, differo, declaro. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.
Ἐπίφρονα, accuſ. ſingul. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, ab ἐπὶ, & φρὴν, ἡ, mens.
Ἐπιφροσύνῃσι, dat. plur. Jon. ab ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. ab eodem themate.
Ἐπιφωνέω, acclamo. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εις, εες, εε, ει. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. dat. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.
Ἐπιφώσκω, illuceſco. imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo. unde φάος, & contracte φῶς, lux.
Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.
Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irriſio, quod a χάρμα, ατος, τὸ, gaudium. Them. χαίρω, gaudeo.
Ἐπιχείρει, aggredere, præſ. imperat. activ. ab ἐπιχειρέω, aggredior.
Ἐπιχειρέω, ῶ, aggredior, imperf. ἐπεχείρουν, conabar. fut. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.
Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum, conatus. ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem, & aggreſſio, conatus, conſpiratio. ab eodem verbo, & themate.
Ἐπίχειρος, ο, ὁ, promptus ad manus. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, ἡ, manus.
Ἐπιχέω, infundo. vide ſupra ἐγχέω.
Ἐπιχθόνιοι, οἱ, terreſtres, in terris verſantes. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plur. Jon. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις, ex ἐπὶ, & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, quaſi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες.
Ἐπιχολώτατος, η, ον, amariſſimus, a, um, a χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, fut. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. aor. 1. act. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ, & χορηγὸς, dux chori. quod a χορὸς, ὁ, cœtus ſaltantium, & ἄγω, duco.
Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. ab ἐπιχορηγέω, ſuppedito.
Ἐπιχράω, vehementi cum impetu adorior. quod ex ἐπὶ, & χράω, fut. ήσω, p. κα, commodo, invado furioſe.
Ἐπιχρεώμενος, Jon. pro ἐπιχρώμενος, ὁ, familiaris, neceſſarius. ex ἐπὶ, & χράομαι, utor. Th. χράω, idem.
Ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ, & χρίω, ungo.
Ἐπίχρυσος, ο, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.
Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio. ab ἐπὶ, & χέω, χεύσω, fundo.
Ἐπιχώρια, τα, familiaria, nom. plur. n. gen. ab ἐπιχώριος, ο, ὁ, ἡ, indigena, patrius. ab ἐπὶ, & χῶρος, ο, ὁ, locus.
Ἐπιψαύων, ὁ, præſ. part. ab ἐπιψαύω, contingo. Th. ψαύω, idem ac ψάω, tango.
Ἐπιψηφίζειν τινὶ, alicui ſuffragari. quod a ψηφίζω, computo. Th. ψῆφος, ο, ὁ, calculus.
Ἐπιωγὴ, ἡ, ſtatio navium.
Ἐπιὼν, όντος, ὁ, inſtans, inſequens, aor. 2. part. ab ἔπειμι, aggredior. Them. εἶμι, eo.
Ἐπλάγην, ſtupui, de animi conſternatione, ſed de ictu corpori dicitur ἐπλήγην, aor. 2. ind. paſſiv. verbi πλήσσω, vel ττω, ferio. f. ξω. aor. 2. ἔπληγον.
Ἐπλάγχθην, aberravi, pro ἐπλάγχθην, ut quidam volunt, aor. 1. ind. paſſ. verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.
Ἐπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.
Ἔπλαξε, finxit, Dor. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω.
Ἔπλασ', pro ἔπλασε, finxit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἐπλάσθην, a. 1. ind. paſſ. a πλάσσω, vel ττω, fingo, formo. f. πλάσω. p. πέπλακα.

Ἔπλει, navigabat, 3. ſing. imperf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Ἔπλε, per ſyncop. pro ἔπελε, 3. ſing. imper. verbi πέλω, ſum.
Ἔπλεο, eras, 2. ſing. imperf. ab ἐπελόμην, ἔπελεο, Jon. ἐπέλεο, & per ſync. ἔπλεο, & ἔπλευ, Dorice. ἔπλευ. Sic ἔπελετο, erat, per ſync. ἔπλετο. a πέλομαι, ſum.
Ἔπλεον, imperf. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plus habeo, abundo. f. άσω. πλεονάσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. Th. πολὺς, multus. comparat. πλείων, & πλέων, amplior.
Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per ſyncop. pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. a πέλομαι, ſum.
Ἔπλευ, Dor. ſyncope pro ἐπέλου, 2. ſingul. imperf. πέλομαι, ſum.
Ἐπλεύσαμεν, navigavimus, 1. plur. a. 1. activ. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Ἐπλήγην, cæſus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi πλήσσω, vel ττω, ferio. fut. ξω. a. 2. ἔπληγον. vide ἐπλάγην.
Ἐπλήσθην, a. 1. ind. paſſ. a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλησμαι. idem cum πλήθω. Them. πλέος, ὁ, plenus.
Ἐπληθύνθην, crevi, aor. 1. indic. paſſ. a πληθύνω, multiplico, creſco. fut. υνῶ, p. πεπλήθυγκα. aor. 1. ἐπλήθυνα. perf. paſſ. πεπλήθυμμαι. aor. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην, a πλήθω, impleo. The. πλέος, ὁ, plenus.
Ἔπληντο, impleverant, pro ἐπέπληντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πίμπλημι, impleo. f. πλήσω. Alii volunt eſſe imperf. verbi πλῆμι, impleo. imperf. ἐπλήμην, σο, το.
Ἔπληξε, ſtupefecit, aor. 1. ind. activ. a πλήσσω, vel ττω, obſtupefacio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον. a. 1. ἔπληξα.
Ἐπλήσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi πλήθω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἔπλησαν, 3. plur. aor. 1. activ. a πλήθω, impleo. fut. ήσω, perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.
Ἔπλητο, implebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλῆμι. vel pluſq. perf. per ſync. pro ἐπέπληστο, a πλήθω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἐπλούτησα, ας, ε, dives evaſi, a. 1. ind. act. a πλουτέω. fut. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.
Ἐπνευσα, ſpiravi, a. 1. ind. act. a πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.
Ἔπνιγε, 3. ſingul. imperf. act. a πνίγω, ſuffoco. f. ξω.
Ἐπνίγη, ſuffocatus eſt, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πνίγω, ſuffoco. f. ξω. p. πέπνιχα. aor. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.
Ἐπνεύσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a πνέω, vel πνείω, idem cum πνέω, flo, ſpiro. f. πνεύσω.
Ἐπόδιον, ου, τὰ, Jon. pro ἐφόδιον, viaticum. commeatus, ἐποδιάζειν, Jon. pro ἐφοδιάζειν, viaticum alicui præbere. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.
Ἐπόζω, f. έσω, computreſco. ἐπόζεσεν, computruit, aor. 1. ind. act. ab ἐπὶ, & ὄζω, oleo.
Ἐπόθησα, ας, ε, deſideravi. dicitur & ἐπόθεσα, ας, ε, a ποθέω, deſidero.
Ἐπόθησε, amavit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ποθέω, deſidero. f. ήσω. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.
Ἐποίει, 3. ſing. imperf. a ποιέω, facio.
Ἐποίησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio. f. ήσω.
Ἐποικοδομηθέντες, οἱ, ædificati, nom. plur. aor. 1. par. paſſ. ab ἐπὶ, & οἰκοδομέω, ædifico. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην, quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. præt. med. δέδομα.
Ἔποικος, ὁ, advena. ab ἐποικέω, inhabito.
Ἐποίμανα, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, paſco.
Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφέρω, infero.
Ἐποίσει, inferet, fut. 1. act. ἐποισθήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. ab ἐπιφέρω, infero. hinc ἐποιστέον, verbale, inferendum.
Ἐποίχεο, accede, Jon. pro ἐποίχου, præſ. imper. med. ab ἐποίχομαι, eo adverſum, adeo, irruo. imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο. fut. ἐποιχήσομαι. p. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ, & οἴχομαι, abeo, præſ. part. ἐποιχόμενος.
Ἐποκέλλω, impingo, illido. f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ, & ὀκέλλω, idem ac κέλλω, applico.
Ἐπόκιζες, 2. ſing. a. 1. m. a ποκίζω, vello, tondeo.
Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. paſſ. a πολιτεύομαι, adminiſtro. fut. εύσομαι. Them. πόλις, εως, ἡ, urbs.
Ἐπόμβριος, ο, ὁ, ἡ, pluvius, imbribus abundans. Ex ἐπὶ, & ὄμβρος, imber.

Ἑπόμενος, η, ον, præſ. part. ab ἕπομαι, ſequor. fut. ἕψομαι, imperf. vel aor. 2. med. ἑσπόμην. Th. ἕπω, ſequor.
Ἐπόμνυθι, jura, præſ. imperat. act. ab ἐπόμνυμι. f. ἐπομόσω, juro. p. ἐπόμωκα. a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω, juro. f. ὀμόσω.
Ἐπομόσαι, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & themate.
Ἐπομόσσῃ, Poet. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. activ. ab eod. verbo.
Ἐπομφάλιον, ο, τὸ, umbo clypei. ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, ο, ὁ, umbilicus.
Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborarunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi πονέω, elaboro. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.
Ἐπόνει, laborabat, 3. ſing. imperf. act. a πονέω, laboro. fut. ήσω. p. πεπόνηκα. quod a πόνος, ο, ὁ, labor. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.
Ἐπονειδίζω, probro afficio. f. ίσω. p. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ, & ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.
Ἐπονείδιστος, ο, ὁ, ἡ, probroſus. ab ἐπονειδίζω, probro afficio.
Ἐπονήθην, ης, η, laboratus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πένομαι, facio.
Ἐπονηρεύοντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi πονηρεύομαι, improbe ago.
Ἐπονομάζω, cognomino. fut. σω. p. ἐπωνόμακα. præſ. paſſ. ἐπονομάζομαι, ῃ, εται, cognominor. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Ἐπόνουν, laborabant, 3. plur. imperf. act. verbi πονέω, laboro, fut. ήσω. vide ἐπόνει.
Ἕπονται, ſequuntur, 3. plur. præſ. ἕποντο, ſequebantur, pro εἵποντο, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, ſequor. Them. ἕπω, ſequor.
Ἐποξίζω f. ίσω, coaceſco.
Ἐποξύνω, inſtigo.
Ἐποξὺς, ὁ, valde vehemens.
Ἐποπίζομαι, f. ίσομαι, revereor, caveo, curo.
Ἐπόπισθεν, adv. a tergo, pom.
Ἐποποιΐα, ας, ἡ, ſcriptio carminis heroici. Ab ἐποποιός.
Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, heroici carminis ſcriptor. Ab ἔπος, carmen heroicum, & ποιέω.
Ἐποπτάω, aſſo inſuper.
Ἐποπτεία, ας, ἡ, inſpectio.
Ἐποπτεύω, ſpecto. fut. εύσω. p. ἐπώπτευκα. a. 1. ἐπώπτευσα. quod ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
Ἐπόπτης, ου, ὁ, teſtis oculatus, inſpector, præſes. ab eodem them.
Ἐπόπτομαι, inſpicio, viſo. fut. ψομαι. Them. ὄπτομαι, video.
Ἐποράαν, Jon. pro ἐφορᾶν. inſpicere, præſ. inf. ab ὁράω, video.
Ἐπορεξάμενος, porrectus, a. 1. part. m. ab ἐπορέγομαι, protenta manu capto. ex ἐπὶ, & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω.
Ἐπορεύετο, proficiſcebatur, 3. ſing. & ἐπορευόμεθα, 1. plur. imperf. verbi πορεύομαι, proficiſcor. ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα, inde πόρος, tranſitus, meatus.
Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.
Ἐπόρθουν, imperf. activ. verbi πορθέω, vaſto. imperf. ἐπόρθεον, ουν. fut. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod a πέρθω, diruo. f. πέρσω, aor. 2. ἔπραθον, præt. med. πέπορθα.
Ἐπορίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi πορίζω, præbeo, viam aperio, paro. f. ίσω. Them. πείρω, tranſeo.
Ἐπορκίζω, exorcizo. ἐπίορκον, perjurium. ἐπορκιστὴς, ῆ, ὁ, exorciſta. ex ἐπὶ, & ὁρκίζω, adjuro. Thema ὅρκος, ο, ὁ, juſjurandum.
Ἐπορμέειν, έω, Jon. pro ἐφορμεῖν, in ſtatione ſtare. Th. ὅρμος, ο, ὁ, ſtatio navium.
Ἐπορνύμενος, ὁ, irruens, præſ. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito. f. ρῶ. p. ὦρκα.
Ἐπόρουσε, irruit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπορούω, irruo. f. σω. Th. ὄρω, concito, fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.
Ἔπορσον, incita, a. 1. imperat. act. ab ἐπόρω, incito. Th. ὄρω, concito. f. Æol. ὄρσω.
Ἐποσφρίσαντο, vide ἀποσφρίσαντο.
Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum. ab ἔπω, dico.
Ἐποτᾶτο, volabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ποτάομαι. a ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, as, are.
Ἐποτίσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo. f. ίσω, p. πεπότικα. a. 1. paſſ. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.
Ἐποτρύνειν, inſtigare, præſ. inf. act. ab ἐπὶ, & ὀτρύνω, incito. fut. υνῶ. præt. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœlestis. ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα. ex ἐπὶ, & οὐρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum.
Ἐπουρέω, mingo, urinam reddo. ex ἐπὶ, & οὖρον, τὸ, urina.
Ἐποφείλω, insuper debeo. 1. plur. ἐποφείλομεν. ex ἐπὶ, & ὀφείλω, debeo. fut. ὀφειλήσω.
Ἐπόψιος, ου, ὁ, ἡ, spectabilis. ἔποψις, ἡ, aspectus. ab ἐπόψομαι, video. f. ὄψομαι.
Ἐπεπόρδεα, Jonic. pro ἐπεπόρδειν, plusq. perf. med. verbi πέρδω, pedo. f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. f. 1. pass. παρδήσομαι. p. m. πέπορδα, pepedi.
Ἐπράθην, venditus sum, a. 1. ind. pass. a πιπράσκω, vendo, factum a περάω, per syncop. pro περάω. f. πράσω. p. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.
Ἔπραθον, ες, ε, populatus sum, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto. fut. 2. πραθῶ. p. m. πέπορθα. aor. 2. med. ἐπραθόμην.
Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην. a. 1. med. verbi πράσσω, vel ττω, facio f. ξω. p. χα.
Ἔπρασα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi πιπράσκω, vendo.
Ἐπράχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. a πράσσω, facio. f. ξω.
Ἔπρεσε, pro ἔπρησε, 3. singul. aor. 1. ind. activ. verbi πρήθω, incendo, f. σω.
Ἔπρηξα, feci, aor. 1. Jon. pro ἔπραξα, a πράσσω, vel ττω, facio.
Ἔπρησε, incendit, a. 1. ind. activ. verbi πρήθω, f. σω, incendo.
Ἐπρήσθην, concrematus sum, a. 1. pass. a πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf. pass. πέπρησμαι.
Ἐπρησσόμην, conficiebar, Jonic. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, facio. f. ξω.
Ἐπρήχθην, Jon. pro ἐπράχθην, factus sum, a. 1. pass. a πράσσω, facio.
Ἐπριάμην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo. vel est aor. 1. med. ἐπερασάμην, & per syncopen ἐπριάμην.
Ἐπρίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, disseco. f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. pass. πέπρισμαι, a. 1. pass. ἐπρίσθην.
Ἔπριω, emisti, 2. singul. imperf. pro ἐπρίασο, Jon. ἐπρίαο, & crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, a πρίαμαι, emo.
Ἔπρωσε. pro ἐπεράτωσε, 3. singul. a. 1. act. per syncop. ut πεπρωμένος, per syncopen pro πεπερατωμένος, tanquam ex πρόω, pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus.
Ἑπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, septem. inde ἑπτάκις, septies. ἕβδομος, η, ον, septimus. ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius, septimana, hebdomada.
Ἑπταβόειος, ου, ὁ, ἡ, ex septem bubulis pellibus factus. ex ἑπτὰ, septem, & βοῦς, ὁ, ἡ, bos.
Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, septilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos. nam singulae proprium edunt sonum. ab ἑπτὰ, septem, & γλῶσσα, ἡ, lingua.
Ἑπταήμερος, ου, ὁ, ἡ, septem dierum. Ex ἑπτὰ, septem & ἡμέρα, dies.
Ἑπτάκις, septies, adv. ab ἑπτὰ, septem.
Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ, septisonus. Epith. citharae septem sonos edentis. ab ἑπτὰ, septem, & κτύπος, sonitus. Th. κτύπω, pulso.
Ἐπτάμην, & in 3. singul. ἔπτατο, a. 2. med. verbi ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. med. πτάμενος. a. 2. inf. πτῆναι. Alii per syncopen dici volunt pro ἐπετάμην, a. 2. med. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάομαι, quod a πτάω, volo, as. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.
Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. plur. a. 1. act. a πτήσσω, f. ξω, prae metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.
Ἑπτάποδην, septempedalem, acc. singul. ab ἑπτάπους, quod ex ἑπτὰ, septem, & ποῦς, ποδὸς, pes.
Ἑπτάπορον, acc. singul. Epitheton fluvii. q. habens septem vias. a πόρος, transitus, & ἑπτὰ, septem.
Ἑπτάπυλος, ου, ὁ, ἡ, septem portas habens. ex ἑπτὰ, septem, & πύλη, ης, ἡ, porta.
Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, sternuto.
Ἑπτάχορδος, ου, habens septem chordas. Ex ἑπτὰ, septem, & χορδὴ, ῆς, chorda.
Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. supplantavi, verbi πτερνίζω. vel legendum ἐπτέρνικε, perf. a πτερνίζω, supplanto. Th. πτέρνα, calx. Genes. 27. 36.

Ἐπτέρυγμαι, σαι, ται, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera ferio. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.
Ἔπτην, ης, η, volavi, a. 2. verbi πτάω, seu ἵπταμαι, volo, as.
Ἐπτοίηται, avolat, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poet. pro πτοέω terrefacio, attonitum reddo. item animo specto attento.
Ἐπτόμην, quidam dici tradunt pro ἐπτάμην, a. 2. med. quod vide. Alii per sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, volo, as.
Ἐπτωκὼς, Jon. pro πεπτωκὼς, ὁ, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Ἔπυδρος, ου, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔφυδρος, udus. Th. ὕδωρ, aqua.
Ἐπυθόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.
Ἐπυνθάνετο, 3. singul. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.
Ἐπύργωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio. f. ώσω. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.
Ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poet. ἔειπα, & ἔειπον. a. 1. imperat. εἶπον, εἰπάτω, & in 3. plur. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. sub. εἴπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. ὁ εἰπὼν, όντος, ὁ, & in f. g. εἰποῦσα, ης, ἡ. Hinc ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen. εὐεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facundus, disertus. εὐέπεια, & εὐεπία, ας, ἡ, facundia.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantatio, carmen. Est etiam versus intercalaris. Th. ᾄδω, cano.
Ἕπω, & ἕπομαι, operor, sequor. inde ἑπέτης, ου, ὁ, pedissequus.
Ἐπώκειλαν, illiserunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐποκέλλω, impingo, appello, intrudo. Th. κέλλω, appello, moveo. ὀκέλλω, idem.
Ἐπώλουν, vendebant, 3. plural. imperf. verbi πωλέω, vendo. f. ήσω.
Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. ab ἐπονομάζω, cognomino, nuncupo.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum. gen. plur. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Ἐπωνύμιος, ου, ὁ, Poet. pro ἐπώνυμος, ejusdem nominis.
Ἐπώνυμος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπώνυμον, ου, τὸ, nominis ejusdem. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Item cui nomen ex re est impositum. Ἐπώνυμοι etiam dicebantur heroes Athenis, a quibus decem tribus sua nomina acceperunt.
Ἐπωνύμως, adv. de nomine.
Ἐπώρα, inspiciebat, Jonic. pro ἐφώρα, ab ἐφοράω, inspicio.
Ἐπωρώρεκτο, Jonic. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. facta ex tertia sing. ὀρώρεκτο, inserto α ante το verbi ὀρέγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὦρεχα, & Att. ὀρώρεχα.
Ἐπῶρσε, concitavit, 3. singul. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. plur. ab ἐπόρω, concito.
Ἐπωφέλιμος, ου, ὁ, utilis, dativ. plur. ἐπωφελίμοισι, ab ἐπὶ, & ὠφελέω, juvo.
Ἐπώχατο, inclusi erant, 3. plur. plusq. perf. pass. Jonic. pro ἐπωγμένοι ἦσαν. facta ex tertia sing. ἐπῶκτο, inserto α ante το, & tenui versa in aspiratam. ab οἴγω, aperio. fut. ξω. perf. act. ὦχα. perf. pass. ὦγμαι. plusq. perf. ὤγμην, ξο, κτο.
Ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Them. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

E P.

Ἔρα, ας, ἡ, terra. hinc ἔνεροι, mortui. ἔνερθε, infra, inferius.
Ἔραζ', pro ἔραζε, adverb. ad locum, in terram, humi. in prosa χαμαί. Them. ἔρα, terra.
Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην. optarim, 1. sing. opt. ab ἔραμαι, amo, opto.
Ἐῤῥαίσθη, 3. sing. a. 1. pass. a ῥαίω, profligo, corrumpo. f. σω. p. ἔῤῥαικα.
Ἔραμαι, σαι, ται, amo. Poet. pro ἐράω, amo, f. άσω.
Ἐρᾶν, amare, praes. inf. ab ἐράω, ῶ, ᾷς, ᾷ, amo. f. ἐράσω.
Ἐρανῆς, amoenam, genit. sing. f. g. ab ἐρανὸς, ῦ, ὁ, amabilis, jucundus. ab ἐράω, amo.
Ἔρανος, ου, ὁ, collecta, collatitia coena, sc. ex singulorum impensis, quae quasi connectuntur, ut sit quasi εἴρανος, ab εἴρω, necto: collatitium beneficium, gratia. Est vero etiam ἔρανος, pecunia, quae erogata, pauper amicos sublevarunt.

Ἔρασδε, Doric. pro ἔραζε, adv. ad locum; in terram, humi.
Ἐράσθην, amatus sum, pro ἠράσθην, Jon. aor. 1. pass. ἐράσθην, Jon. pro ἠράσθην, ab ἐράω, amo, f. άσω.
Ἐρασίμολπος, ου, ὁ, ἡ, amans carminis, cantus. ab ἐράω, amo, & μολπὴ, ῆ, cantilena. Th. μέλπω, cano.
Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, studiosus capilliti. ab ἐράω, amo, & πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.
Ἔρασαι, amas, Poet. pro ἐρᾷς, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, amo, as.
Ἐράσσατο, amavit, 3. sing. a. 1. med. gem. σ. ut & ἐρασσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐράω, amo.
Ἐραστὴς, ῦ, ὁ, amator. ab ἐράω, amo.
Ἔραστος, ὁ, nomen viri, Erastus. Gr. amabilis, ἐραστὸς, ab ἐράω, amo.
Ἐρατεινὸς, ῦ, ὸν, amabilis. a. ab ἐράω, amo.
Ἐρατὴ, ῆς, ἡ, amata. ἐρατὸς, ῦ, ὁ, amabilis. ab eodem themate.
Ἐρατίζω, amo, cupio. f. ίσω. ab eodem them.
Ἐρατὼ, όος, οῦς, ἡ, Erato: nomen mulieris, vel Musa, ab ἐράω, amo. ἐρατῶν, gen. plur. ab ἐρατὸς, amabilis.
Ἐράω, amo, appeto. f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poet. idem. q. ab εἴρω, dico. Nam quae amamus de iis saepe verba facimus. vel ab εἴρω, necto. amor enim animorum nexus est. hinc ἐραστὸς, ῦ, ὁ, & ἐρατὸς, & ἐρατεινὸς, ὁ, ἡ, amabilis. ἔρως, ωτος, ὁ, amor. ἐρωτικὸς, ῦ, ὁ, amatorius. Est & ἐράω, depleo, evacuo. Forte ab ἐρύω, traho.
Ἔργ', pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.
Ἐργᾷ, Boeot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. med. nam, sublato σ, ἐργάῃ, unde per crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, operor.
Ἐργάδδεν, pro ἐργάζευ, Dor. praes. imper ab ἐργάζομαι, operor.
Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucror. ἐργάζοιτο, 3. singul. praes. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. aor. 1. med. εἰργασάμην, ω, ατο. perf. pass. εἴργασμαι. Them ἔργον, opus.
Ἐργάθεν, Poetic. pro εἴργαθον, imperf. Jonic. ab εἰργάθω, idem ac εἴργω, arceo. ab ἐρεθίζω, idem ac ἐρέθω, irrito.
Ἐργαλήϊον, Jon. pro ἐργαλεῖον, instrumentum. ab ἔργον, opus.
Ἐργάξῃ, operaberis, Doric. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi ἐργάζομαι, operor.
Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. med. opt. verbi ἐργάζομαι, operor.
Ἐργασθῇ, 3. singul. aor. 1. sub. pass. ejusdem verbi.
Ἐργασίη, ης, & Jon. α, ας, ἡ, opera, lucrum, quaestus. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.
Ἔργασμαι, Jonic. pro εἴργασμαι, perf. pass. hinc ἐργασμένον, Jonic. pro εἰργασμένον, verbi ἐργάζομαι, operor.
Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina. ab ἔργον, ου, τὸ opus.
Ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. acc. plur. ἐργάτας, ab eodem them.
Ἐργατίνης, ου, ὁ, Poet. pro ἐργάτης, operarius.
Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix, mercenaria. ab ἔργον, τὸ, opus.
Ἔργει, arcet, 3. sing. praes. ab ἔργω, Jonic. idem ac εἴργω, arceo, repello.
Ἔργματι, operi, facinori, dat. singul. per metathesin pro ῥέγματι. sic in dat. plur. ἔργμασι. a ῥέζω. fut. ξω, facio, & per metathesin ἔρξω.
Ἐργολαβεῖν, praes. inf. ab ἐργολαβέω, opus faciendum suscipio. ab ἔργον, opus, & λαμβάνω, capio.
Ἐργμένος, ὁ, prohibitus. ab ἔργω, arceo.
Ἐργόμωλος, ου, ὁ, illusor, qui ἔργῳ μωκᾶται. Est & adulator. inde ἐργομωλία, adulatio. ἐργομωλέω, ancillor, adulor. Gloss. Phil. Ancillo, ἐργομωλῶ παιδίσκη, q. ab ἔργον, opus, & μωκάω, illudo. Gall. mocquer.
Ἔργον, ου, τὸ, opus. q. ab ἔοργα, praet. med. verbi ῥέζω, facio. vel ab ἔρα, terra, ut sit quasi ἔραγον: quod sub initio mundi primus labor terrae excolendae fuerit impensus. Hinc ἐργάζομαι. f. άσομαι, operor. ἐργασία, ας, ἡ, operatio. ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. ἀργαλέος, ου, ὁ, difficilis. ἀεργὸς, ῦ, ὁ, & ἀργὸς, ὁ, ἡ, iners, piger. γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola. δημιουργὸς, ῦ, ὁ, publicus opifex. ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax. ἐνέργεια, ας, ἡ, efficacia. εὐεργετέω, f. ήσω, benefacio. εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus, qui beneficium confert. εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. λειτουργὸς, ῦ, ὁ, minister publicus. λειτουργέω, munus publicum obeo. λειτουργία, ας, ἡ, ministerium publicum. πανοῦργος, ου, ὁ, vafer, versipellis. προὔργου, quod operae pretium est.

Ἔργω,

Ἔργω, Poet. ἐέργω, includo. q. ab εἴρω, necto. Th. εἴργω, arceo, repello.

Ἔρδειν, facere, præs. inf. ab ἔρδω, idem ac ῥέζω, facio. hinc ἔργμα, & ἔργμα, factum, opus.

Ἔρδεσκε, perpetrabat, pro ἔρδε, Jon. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρδον, imperf. Jon. ἔρδοντας, facientes, acc. pl. part. præs. ἔρδοντι, dat. singul. ab ἔρδων, οντος, præs. part. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, obscura nox. ab ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obscurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρέβευσφιν, pro ἐρέβεσφιν, gen. sing. per paragogen Poet. ab ἔρεβος, εος, ους, τὸ, Erebus, tenebræ.

Ἐρέβινθος, ου, ὁ, cicer. q. ab ὄροβος, ervum, cui simile cicer. hinc ἐρεβίνθινος, η, ον, cicerinus.

Ἔρεβος, εος, τὸ, Orcus, inferi. q. ab ἐρέφω, tego: quod ἐξ ἔρας βαίνει. Ex uliginosa terra oriuntur obscurantes vapores. ἐρεβόθεν, ex Erebo. ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obscurus, caliginosus.

Ἐρεείνω interrogo imperf. ἐρέεινον, ες, ε. quod ab ἐρέω, seu εἴρω, dico, vel ἔρομαι.

Ἐρέθῃσιν, irritat, 3. sing. præs. sub. per paragogen Jon. pro ἐρέθῃ. ac ἐρέθω, lacesso, irrito.

Ἐρέθιζε, irrites, præs. imperat. ἐρεθίζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. ἐρέθιζον, imperf. Jon. ab ἐρεθίζω.

Ἐρεθιζέμεν, irritare. Dor. pro ἐρεθίζειν. ab ἐρεθίζω, irrito.

Ἐρέθω, irrito, lacesso, q. ab ἔρις, lis. Irritatio enim est contentionis origo. hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum.

Ἐρεῖ, dicit. 3. sing. ind. præs. ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ἐρείδω, figo, firmiter fulcio, innitor, & pro ἀντερείδω resisto. f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. pass. ἤρεισμαι. hinc ἔρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum. q. ab ἔρα, terra, in qua fit stabilitio.

Ἐρείκω, frango, contendo. fut. ξω. q. ab ἐρι, & εἴκω, ut sit quasi valde cedere facio, & in partes dissilire, velut cuneis adactis.

Ἔρειο, interroga, præs. imperat. Jonic. & Poet. pro ἔρου, & adscito ι metri gratia, verbi ἔρομαι. imperf. ἠρόμην. Th. εἴρω, dico.

Ἐρείομεν, rogamus, Poet. ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. dico. Th. εἴρω, dico.

Ἐρειὸς, ᾶ, ὁ, Dor. pro ἐρισμὸς, contentiosus. Th. ἔρις, ἡ, lis.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, rudus, in plur. rudera, παρακείμενα τῶν οἴκων, ab ἐρείπω, everto. q. ab ἔρα ἵπω, ut solo æquetur.

Ἐρειπομενάων, gen. sing. præs. part. f. g. ab ἐρείπω, diruo. f. ψω.

Ἐρείπω, everto, diruo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἤριπον. q. ab ἔρα ἵπω, ut eversum humi jaceat, & solo æquetur. hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, rupes.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ. 2. & 3. sing. fut. 2. verbi εἴρω, necto, & dico. f. ἐρῶ.

Ἐρείσατο, hæsit, 3. sing. aor. 1. med. ἤρεισε, 3. sing. aor. 1. act. Jon. verbi ἐρείδω, innitor, hæreo.

Ἐρείτω, dicat, 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, dico. perf. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. singul. f. g. ab ἐρεμνὴ, obscura.

Ἐρεμνὸς, ὴ, ὸν, tenebricosus, niger. per Tmesin pro ἐρεβεννός. Them. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, inferi, tenebræ.

Ἔρεξα, ας, ε, feci, & in 3. plural. ἔρεξαν, aor. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω. & per metathesin ἔρξω. perf. ἔοργα.

Ἐρέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. Jonic. vel per epenthesin τῦ ε. pro ἤροντο, Poet. verbi ἔρομαι. Them. εἴρω, dico.

Ἐρέουσα, ἡ, dictura, fut. 1. part. f. g. ab ἐρέω, dicam, per dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, dico. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, dico.

Ἐρέπτω, edo, vescor. q. ex terra ἔρα, ut bruta πάντα, pascuntur. Plenius ex ἔρα, & ἅπτομαι, quia terram tangunt pascentes bestiæ. Poet tego, orno, corono. f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. med.

Ἐρέριπτο, projectus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἔρριπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα, Poet. ῥέριφα. sic perf. pass. ἔρριμμαι, Poetic. ῥέριμμαι, plusq. perf. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο, dici velint pro ἐρέριπτο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρείπω, everto.

Ἐρεσσέμεναι, remigare, Doric. pro ἐρέσσειν, præs. inf. verbi ἐρέσσω, vel ἐρέττω, remigo. f. ξω. p. χα.

Ἐρέσσω, vel ἐρέττω, remigo. f. ξω. p. χα. q. ab ἐράσσω, pulso. Remex enim. ἐρέτης, pulsat aquas. hinc ἐρέτης, ου, ὁ, remex. ὑπηρέτης, ου, ὁ, minister, famulus. ὑπηρετέω, ministro, inservio. ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, & ὑπηρέσιον, ου, ὁ, ministerium. ὑπηρετικὸς, ῆ, ὁ, servilis, ministerialis. τριήρης, εος, ους, ἡ, triremis.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. acc. plur. ἐρέτας. ab ἐρέσσω, remigo.

Ἐρεσχελέω, cavillor, rixor. f. ήσω. p. ηκα. quod ab ἐρέσχηλος, contentiosus. Th. ἔρις, lis.

Ἐρετμοῖς, remis, dat. plur. ab ἐρετμὸς, ῦ, ὁ, remus. Them. ἐρέσσω, remigo.

Ἐρεύγομαι, eructo, dico. fut. ἐρεύξομαι. p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

Ἐρεύγω, ructo. f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον. q. ἐκ ἔρας ἄγω. hinc ἐρευγμὸς, & ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ructatio.

Ἔρευθος, εος, τὸ, rubor. In rubedine multum inest terrei. Ducamus ergo ab ἔρα, terra. Hinc ἐρυθραῖος, ου, ὁ, ruber.

Ἐρεύμενον, per sync. pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευνώμενον, ab ἐρευνάω, investigo. Alii vero ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρόμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, dico.

Ἐρεύνα, quære, præs. imperat. ab ἐρευνάω, quæro, investigo.

Ἐρευνάω, ῶ, indago, investigo, scrutor, excutio. f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. aor. 1. ἠρεύνησα. aor. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω. q. ab ἐρέω, quæro, scil. primo terram scrutor, ab ἔρας εὐνῇ, terræ cubili. ἔρευνα, ἡ, scrutatio, indagatio: disceptatio Arist. 3. Œconomic.

Ἐρευνῇ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. singul. præs. ἐρευνάω, scrutor.

Ἐρευνῶν, scrutans, præs. part. act. ab ἐρευνάω, investigo.

Ἐρέφω, tego, contigno. f. ψω. p. φα. velut ἔρα, terra. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, tectum. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ἐρεχθῆος, genit. Jon. a Ἐρεχθεὺς, Erechtheus.

Ἐρεχθόμενος, ὁ, jactatus, molestia affectus, præs. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρείκω, scindo.

Ἔρεψα, coronavi, aor. 1. ind. act. ab ἐρέφω, corono. f. ψω.

Ἐρέω, dico, præs. ind. vel per dialysin pro ἐρῶ, dicam, fut. verbi εἴρω. Th. εἴρω, necto, dico.

Ἐρῇ, Dor. pro ἐρᾷ, amat, 3. sing. præs. ἐράω, amo.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Jon. pro ἠρήμαζον, verbi ἐρημάζω, in solitudine vagor. Th. ἔρημος, ου, ὁ, desertum, solitudo.

Ἐρημία, ας, ἡ, desertum. ab ἔρημον, solitudo.

Ἐρημὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, deserta, solitaria. Thema ἔρημος, desertum.

Ἐρημικὸς, ὴ, ὸν, solitarius.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, solitarius, eremita.

Ἐρημοβάτης, ου, qui deserta vagatur, qui in desertis degit.

Ἐρημοδίκιον, ου, τὸ, desertio vadimonii. ex ἔρημος, & δίκη lis.

Ἐρημοκόμης, ὁ. calvus.

Ἐρημολάλος, ὁ, ἡ, in solitudine loquens. Ex λαλέω, loquor.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ, ἡ, in deserto pastus. Ex νέμω, pasco.

Ἐρημοπλανὴς, & ος, ὁ, καὶ ἡ, Solivagus in desertis errans.

Ἐρημοποιὸς, ου, ὁ ἡ, qui desertum aliquid reddit, vastat. Ex ποιέω.

Ἔρημος, & Jonic. & Attic. ἐρῆμος, ου, ὁ, desertus, solitarius. ἔρημος, ου, ἡ, scil. χώρα, desertum, solitudo, eremus. ἔρημον ὄρος, mons incultus. Thucyd. τὴν ἔρημον διδόναι, secundam præsentem contra absentem pronunciare. Demosth. Et δίκη ἐρήμη, Poll. l. 8. cum deserti vadimonii judicium nullum fit. ἔρημον εἶναι ἀνδρῶν, καὶ φίλων, καὶ πιστῶν, Plato in Epist. carere amicis, & fidelibus. ἐρήμην ἑλεῖν, indicta causa damnare.

Ἐρημοῦται, vastatur, 3. singul. præs. pass. vide ἐρημόω, vasto.

Ἐρημόω, vasto, desertum reddo. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præs. pass. ἐρημόομαι, & in 3. plural. ἐρημοῦνται. perf. pass. ἠρήμωμαι. perf. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, vastatus, a, um. a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η. præs. inf. pass. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος, desertus.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio. ab eodem them.

Ἐρηρέδαται, nixi sunt, Jonic. pro ἠρεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi ἐρείδω, figo. f. σω. p. κα. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρήρεισμαι. p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, firmavi, perf. act. Attic. ἐρήρεισμαι, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. med. ab ἐρείδω, firmo.

Ἐρηρεισμένος, ὁ, firmatus.

Ἐρήρειστο, 3. sing. plusq. perf. Att. vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, contendo. f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐρήριμμαι, dirutus sum, perf. pass. Att. reduplic. pro ἤριμμαι. pl. perf. ἐρηρίμμην, ab ἐρείπω, everto.

Ἐρήριπα, dirui, perf. Att. pro ἤριπα, ab eodem them.

Ἐρηρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. activ. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρήσομαι, interrogabo, f. 1. med. verbi ἔρομαι, vel εἴρομαι. Th. εἴρω, dico.

Ἐρητύετ', pro ἐρητύετο, imperf. passiv. 3. singul. verbi ἐρητύομαι, ῃ, εται, prohibeor. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Ἐρήτυθεν, tenuerunt, Bœot. syncop. pro ἠρητύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐρητύθην, verbi ἐρητύω, inhibeo. f. ύσω. a. 1. opt. Æol. ἐρητύσειαν, ας, ε.

Ἐρητύσασκε, Jon. pro ἠρήτυσε, inhibuit, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω, inhibeo.

Ἐρητύσειε, compesceret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab eodem verbo.

Ἐρητύω, reprimo verbis. q. ab ἐρέω.

Ἐρι, particula augens significationem in compositione. q. ab ἐράω, amo. quæ enim amamus, multa facimus, aut multum.

Ἔρια, τὰ, lana. ab ἔριον, ου, τὸ, idem ac εἶρος, εος, τὸ, lana.

Ἐριαύχην, ὁ, cervicem elatam habens. ab ἐρι, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἐρίβοος, ου, ὁ, clamosus, ex ἐρι, valde, & βοάω, clamo.

Ἐριβρεμετᾶν, Doric. pro ἐριβρεμετῶν, genit. plur. ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, magnitonans, Aristoph. in Ran. quod ex ἐρι, & βρέμω, fremo.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ, valde rugiens, perstrepens.

Ἐριβρύχεω, gen. Jonic. pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, valde mugiens, Hesiod. in Theogonia, ex ἐρι, valde, & βρύχω, strideo. f. ξω.

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde glebosus, ferax, ab ἐρι, valde, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ, ἡ, fertilis. idem ac ἐριβῶλαξ.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, ventrosus.

Ἐριγδούπου, gen. singul. Jon. ab ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐρίδουπος, valde sonans. ex ἐρι, valde, & δοῦπος, ου, ὁ, sonitus.

Ἐριγένεια, ἡ, mane genita, aut diluculum producens. Epith. auroræ. Iliad. α. & Odyss. β.

Ἐρίγηρος, ὁ, argutus, sonorus.

Ἐριδαίνετον, contenditis. dual. num. præs. ind. ἐριδαίνω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐριδαίνω, εις, ει, & in plur. ἐριδαίνομεν, contendimus.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐριδέω, contendo, Poet. pro ἐρίζω, quod ex fut. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίδηνα, contendi, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, lis.

Ἐριδήσασθαι, Poet. more pro ἐρίσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐρίζω, f. ίσω. idem ac ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, lis.

Ἔριδι, dat. sing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ἐριδμαίνειν, Poet. pleonasmo τῦ μ, pro ἐριδαίνειν, præs. inf. activ. verbi ἐριδαίνω, contendo.

Ἐριδμαίνοντι, Doric. pro ἐριδμαίνουσι. vide ἐριδμαίνω.

Ἔριζε, certabat, 3. singul. imperf. act. pro ἤριζε, potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, certo. f. ίσω. p. ἤρικα. Them. ἔρις, ιδος, ἡ. lis, contentio.

Ἐριζέμεν, & ἐριζέμεναι, contendere, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eodem them. ἐρίζουσαι, nom. plur. præs. part. f. g.

Ἐρίζοντι, contendunt, certant, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. plur. præs. ind. ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίηρες, Jonic. pro ἐρίηροι, ab ἐρίηρος, amabilis. hinc ἐρίηρ, peramabilis. ab ἐρι, & ἐράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.

Ἐριθάκη, ης, ἡ, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos: ceraginem vertit Virg. Hermolaus, & Fuschius vernigine vocant.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio, servitus, concertatio: verecundia exponitur ab Aretino apud Aristot. lib. 5. Politic. ἐριθεία, ας, ἡ, idem. ab ἐριθεύω, litigo, pro ἐρίζω.

Ἐριθηλέων, gen. plur. ab ἐριθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, valde virens, late frondens. Jonic. pro ἐριθαλής. ab ἐρι, valde, & θάλλω, germino, vireo.

Ἔριθος, ου, ἡ, lanifica, textrix, ancilla: ab ἐριθεύομαι, lanam tracto. Th. εἶρος, εος, τὸ, lana. Item ἔριθος, ου, ὁ, agricola, messor. q. ab ἔρα, terra, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐρικλάγκτης, ου, ὁ, valde strepens. ex ἐρι, & κλάζω, clamo. f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ὁ, ἡ, valde sonans, Hesiod. ex ἐρι, valde, & κτύπος, ου, ὁ, pro τύπος, sonus pulsu factus. Th. τύπτω, pulso.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ, ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. ab ἐρι, valde, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. Odyss. ό. ab ἐρι, valde, & μυκάω, mugio.

Ἐρινεὸς, seu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, caprificus arbor, ficus sylvestris.

Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia, peccatorum ultrix. in acc. plur. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam persequitur, & qui fecit. hinc ἐριννύω, indignari. quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, τὸ, lana, vellus. ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.

Ἐριούνης, seu ἐριούνιος, ου, ὁ, valde utilis. Epitheton Mercurii, sic dicti, quasi ἐρι ὀνήτης, ab ὄνημι, prosum.

Ἐριουργέω, lanificium exerceo. Xenoph. ab ἔριον, ου, τὸ, lana, & ἔργον, opus.

Ἔριπε, pro ἤριπε, cecidit, interfectus est, 3. sing. aor. 2. Jonic. pro ἤριπε. Sic ἐριπὼν, aor. 2. inf. ἐριπεῖν, ὤν, aor. 2. part. act. ab ἐρείπω, everto. f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen, mons, promontorium. ab ἐρι πνέεσθαι, quia valde perflatur.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Dea discordiæ, lis, contentio. acc. sing. τὴν ἔριδα, & ἔριν. hinc ἐρίζω, contendo. ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. ἐριστικὸς, ὁ, ὁ, contentiosus. quia in pugnam εἴρει, id est implicat.

Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐρίζω. fut. ίσω. p. ικα, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἐρισδέμεν, pro ἐρίζειν, certare, contendere.

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενὴς, έος, ὁ, ἡ, valde potens, præpotens. ab ἐρι, valde, & σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo, possum.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Jonic. ab ἐρισμάραγος, ου, ὁ, valde tonans, ab ἐρι, & σμαραγέω, magnos strepitus edo.

Ἐρισαράδοιο, gen. Jon. ab ἐρισάραδος, ου, ὁ, valdefremus, ab ἔρισμα, certamen. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, & ἄραδος, ου, ὁ, strepitus, seu cordis pulsus vehemens post. exercitium.

Ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator, ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐριστικὸς, ὴ, ὸ, contentiosus, gen. plur. ἐριστικῶν. ab eodem them.

Ἐρίχειλος, ου, ὁ, promptus ad convitia, contentiosus, convitiator. ab ἔρις, lis, & χεῖλος, εος, τὸ, labium.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretiosus, valde honoratus. Est & piscis, Aristot. ἐριτίμοιο, gen. Jon. ex ἐρι, valde, & τιμὴ, pretium. Them. τίω, honoro.

Ἔριφοι, ου, ὁ, hædus, caper, aut capella, duæ parvæ stellæ in summa aurigæ manu, Procl. ἐρίφως, acc. pl. Doric. pro ἐρίφους. ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hædus, q. ἦρι φαινόμενος, quod vere nasci soleat.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, Erichthonius, filius Volcani, & Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, septum, idem ac ἕρκος, εος, τό.

Ἕρκος, εος, τὸ, septum, plur. τὰ ἕρκεα. ab εἴργω, arceo.

Ἐρκτὴ, ῆς, Jonic. pro εἱρκτὴ, ἡ, carcer. ab ἔργω, Poet. pro εἴργω, arceo.

Ἕρμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum: saburra: scopulus: inauris. Item lignum, quod supponitur navi, ne in terra marcescat. In portus ostiis dicitur crepido, & obex. Hinc ἑρμάζω, fulcio. quasi ab εἴρω, necto. vel per syncopen, pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, figo.

Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, Hermagoras, nomen proprium.

Ἕρμαιον, & ἑρμαῖον, ου, τὸ, lucrum insperatum: res omnis commoda, & utilis, Plato. ab ἑρμαῖος, & ἕρμαιος, Mercurialis. Item occasio, Athen. lib. 13. Sunt vero τὰ Ἕρμαια, Mercurii festa. Th. Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hermas. Dorice pro Ἑρμῆς.

Ἑρμάων, άονος, ὁ. Poet. Pro Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, & Ἑρμείης, ου, ὁ, Poet. pro Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius. Hinc Ἑρμείαν, acc. sing. Jon. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, oratio, explicatio. eloquutio. ab ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, interpres.

Ἑρμηνεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, interpres, nuncius, Ceb. Theb. hinc ἑρμηνεύω, interpretor. ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio. q. ab Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. activ. vide ἑρμηνεύω, interpretor. verbis explico.

Ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico. f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Them. ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, interpres, nuntius.

Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius, & Poet. Ἑρμείας, & είης, idem. Hinc ἑρμαῖος, seu αῖος, ου, ὁ, & ἑρμαϊκὸς, ου, ὁ, Mercurialis. q. ab εἴρω, nuntio, dico. Platoni quasi ἑρμηνεύς. οἱ ἑρμαῖ, Hermæ lapidei erant Athenis, opus quadratum, quos circa ora circumcisos noctu fuisse Thucydides lib. 6. narrat. Ἑρμῆς etiam dicta est pars quædam Delphinii, idest, templi, quod Athenis dicatum fuit Apollini. Plutarch. in Theseo. Κοινὸς ἑρμῆς, parœmia monens, in commune conferendum, publicique habendam esse rationem.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum lecti. ab ἕρμα, ατος, quod vide.

Ἑρμογένης, ους, nomen viri, Hermogenes. Gr.

Ἑρμογενὴς, έος, ex Mercurio genitus.

Ἔρνος, εος, τὸ, planta, germen, ramus. Odyss. ξ. ἐρνώδης, εος, ὁ, & ἡ, ramosus.

Ἔρξαι, facere, a. 1. inf. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω. vide ἔρξω.

Ἔρξαν, fecerunt, Jon. pro ἦρξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio, per metathesin litterarum. f. ῥέξω, ας, α, & per metathesin ἔρξω.

Ἔρξει, 3. singul. fut. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejusdem verbi.

Ἔρογα, per metathesin pro ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω.

Ἐρόεσσα, ης, ἡ, amabilis, & in m. g. ἐρόεις, εντος, ὁ, ab ἔρος, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρείω, Attic. pro ἐρέομαι, ut ποιείω, pro ποιέομαι, ab ἐρέω, dico, interrogo. Th. loquor.

Ἔρομαι, interrogo, a. 2. med. ἠρόμην. Th. εἴρω, loquor.

Ἔρον, acc. sing. ab ἔρος, ου, ὁ, amor, Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Them. ἐράω, amo.

Ἐροῦμεν, 1. plur. f. 1. act. verbi εἴρω, dico. f. ἐρῶ.

Ἐροῦσι, dicent, 3. plur. f. ἐρῶ, ab εἴρω, vel ἐρέω, dico.

Ἑρπετὸν, οῦ, τὸ, reptile. ab ἕρπω, repo, f. ἕρψω. a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἕρπεν, serpere, Dor. pro ἕρπειν, ab ἕρπω.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus, a serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Them. ἕρπω, serpo.

Ἕρπις, vinum, Ægyptiorum lingua, ab ἕρπω, repo. Repit enim vitis, nisi pedamentis religatur.

Ἑρπύζω, idem ac ἕρπω, repo.

Ἕρπω, serpo, repo, vado; quod fit in ἔρα, scil. terra. Vel per metathesin Latin. repo, quod idem significat. vel ab ἔρα, terra, quia illic reptilia. Inde ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, reptilis. ἕρπυλλος, ου, ὁ, seu ἕρπυλλον, ου, τὸ, serpyllum.

Ἕρπωμες, eamus, Doric. pro ἕρπωμεν, 1. plur. sub. act. ab ἕρπω.

Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, a. 1. ind. passiv. a ῥαβδίζω, virgis cædo. f. ίσω. Them. ῥάβδος, ου, ὁ, virga.

Ἐῤῥάγην, rupi, & in 3. plur. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. Sic ἔῤῥαγον, rupi, a. 2. ind. act. a ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 2. part. act. ῥαγών.

Ἐῤῥάδαται, aspersi sunt, 3. plural. Jon. perf. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥαται, correpta penultima, deinde ante ται, & το inserto δα. Formatur a p. m. ἔῤῥαδα, addito ται, & το, verbi ῥάζω, quod idem, ac ῥαίνω, perfundo, spargo.

Ἐῤῥαμμένος, ὁ, consutus, perf. part. pass. a ῥάπτω, consuo. fut. ψω, p. φα, perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, ὁ, conspersus, perf. part. pass. a ῥαντίζω, aspergo. fut. ίσω, Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἐῤῥάπισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo, percutio. fut. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ἐῤῥάσθην, inspersus sum, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, perfundo.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω, suo.

Ἔῤῥαψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi ῥάπτω, suo. f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, peri, præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, dolens eo. f. σω.

Ἔῤῥεε, fluebat, 3. sing. imperf. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, dictus sum, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, dico. perf. pass. εἴρημαι, quod & ἔῤῥημαι. a. 1. part. pass. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, fecit, sacrificavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, abeat in malam crucem, præs. imperat. ab ἔῤῥω, pereo.

Ἔῤῥευν, Jon. & Doric. pro ἔῤῥουν, ex ἔῤῥεον, fluebant, 3. plur. imperf. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, declaratus est, 3. sing. a. 1. pass. vide ἐῤῥήθην. a ῥέω, dico.

Ἔῤῥηξαν, fregerunt, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.

Ἔῤῥιγα, præt. med. verbi ῥιγέω, horreo. fut. ήσω. p. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus.

Ἐῤῥίγῃσι, Jon. paragoge, pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. activ. ab ἐῤῥίγω, horreo.

Ἐῤῥιγόντι, formidanti, dat. singul. præs. part. act. verbi ἐῤῥίγω, horreo, factum ex præt. med. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, exhorreo. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, horror.

Ἐῤῥίζωμαι, radicatus sum, perf. pass. verbi ῥιζόω, radices ago, a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἔῤῥιμμαι, projectus sum, perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥιπτον, projiciebam, imperf. act. verbi ῥίπτω, projicio.

Ἐῤῥίφθων, projiciantur illi duo, 3. dual. perf. imperat. pass. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projico.

Ἔῤῥιψε, 3. singul. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, abjicio. fut. ψω, a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. pass. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, fluxi, perf. act. quasi a ῥυέω, pro ῥέω, fluo. a. 2. pass. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς, a themate ῥέω, fluo.

Ἐῤῥύπωσα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπόω, sordidum, infamem reddo, maculo, Th. ῥύπος, ου, ὁ, sordes.

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. eripuit, a. 1. med. verbi ῥύω, traho. fut. ῥύσω. p. ἔῤῥυκα, a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην, vide in ἐῤῥυσάμην.

Ἔῤῥω, f. σω, ægre eo, dolens, & afflictus eo, pereo, evanesco, abeo. Æolice dicitur pro ἔρω, idem ac φθείρω, pro quo & φθέῤῥω, Æolice: vel ut alii, ab ἔρα, & ῥέω, ut sit, ad terram fluo, metaphora ducta a liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam recolligi possint.

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, ruptus sum, p. m. a ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, frango. f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, confirmatus sum, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω. fut. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεστέρως, fortius, robustius, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, vehementior, comp. ab ἐῤῥωμένως, robuste, adverb. Formatur a præt. perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, qui animo est forti; item validus. comparat. ἐῤῥωμενέστερος. superl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, corroboro. f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἔῤῥων, ὁ, præs. part. verbi ἔῤῥω, ægre eo.

Ἐῤῥώοντο, ruebant, 3. pl. imperf. pass. a ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, roboro. vel est 3. plusq. perfect. pass. Poet. pro ἔῤῥωντο, ejusdem verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

Ἐῤῥὼς, ῶ, ὁ, aper. Callimacho; aries, Lycophroni. q. ab ἐρι, valde, & ῥώω roboro. vel παρὰ τὸ ἐῤῥεῖν, quod cum impetu ruat.

Ἐῤῥώσαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi ῥώννυμαι, corroboro.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθην, convalui, a. 1. ind. pass. ἔῤῥωσθε, 2. plural. perf. imperat. passivi verbi ῥώννυμι, corroboro.

Ἔῤῥωσο, σθω, vale; & in plur. ἔῤῥωσθε, valete, perf. imperat. passiv. ejusdem verbi.

Ἔρσα, aor. 1. Jon. ab ἔῤῥω, f. σω, ægre dolens eo.

Ἔρση, sive ἕρση, ης, ἡ, ros. q. ab ἐρι, & ῥέω, fluo. Vel potius ab ἔρα, quia in terra nascitur; vel quia terram facit virescere. hinc ἑρσήεις, gen. εντος, ὁ, & ἑρσαῖος, ου, ὁ, roscidus.

Ἔρσην, Jon. pro ἄρσην, ὁ, mas.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, afflictus eo.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος, pro ἐρύγαλος, ὁ, sonorus, graviter boans, vel eructans cibos. ab ἐρεύγω, ructo.

Ἐρύεσθαι, liberare, præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, custodio.

Ἐρυ-

Ἐρυθαίνετο, rubebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.

Ἐρυθέῃ, dat. singul. ab ἐρυθέη, ας, ἡ, nomen proprium loci.

Ἐρύθηνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.

Ἐρυθόωσαν, rubefactam, præs. part. f. g. Poet. pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω, rubesco. Thema ἐρεύθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίνω, rubefacio, ab ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίων, gen. plur. ab ἐρυθραῖος, incola urbis, cui nomen, ἐρυθραὶ, ῶν, αἱ. Forte scribendum Ἐρυθρέων, genit. Jon. pro Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραί.

Ἐρυθρόδανον, & ἐρευθρόδανον, rubia, tinctoribus in usu. ab ἐρυθρὸς, ruber, & δάνος, donum. ἐρυθροδανόω, est rubia tingo, rubrico. ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ruber, rubidus, rufus: puniceus, rubicundus, Demosth.

Ἐρυκακέειν, coercere, præs. inf. ab ἐρυκακέω, & ἐρυκάνω, idem ac ἐρύκω, inhibeo. f. ξω.

Ἐρυκέμεν, & ἐρυκέμεναι, Doric. pro ἐρύκειν, præs. inf. ab ἐρύκω, contineo, impedio.

Ἐρύκοι, 3. singul præs. opt. ab ἐρύκω, contineo, custodio.

Ἐρύκω, inhibeo. arceo prohibeo, contineo, custodio. f. ξω. præt. χα. q. ab ἐρύω.

Ἔρυμα, pro ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præsidium, arx, propugnaculum. ab ἐρύω, servo, traho.

Ἔρυμαι, per syncopen pro ἐρύομαι, custodio, servo. hinc ἐρυμνὸς, pro ἐρυμνὸς. ἐρυμνὸς, munitus, tutus, inaccessus.

Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, custodio, observo, libero.

Ἐρυσαίατο, eriperet, pro ἐρύσαιτο, Jonic. inserto α, 3. singul. aor. 1. opt. med. verbi ἐρύω, traho.

Ἐρύσαιο, 2. sing. aor. 1. med. opt. ab eod. verbo.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, traho.

Ἔρυσαν, Jonic. pro εἴρυσαν, 3. plur. aor. 1. activ. sic. & ἐρύσαντο, traxerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρύω, traho.

Ἐρυσάρματας, per metaplasmum pro ἐρυσάρματες, currum trahentes. ex ἐρύω, traho, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ἐρύσασα, pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσῃς, 2. singul. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus e cœlo superveniens segetibus. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, herbæ, & seminis genus. Plinius l. 8. c. 10. irionem vocat. ab ἐρύω, traho.

Ἐρυσίπτολις, ὁ, ἡ, custos urbs, patrona urbis, ab ἐρύω custodio, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs. Potest etiam exponi, quæ urbes vastat. nam ἐρύω, tam significat ἑλκύω, trahere, quam φυλάττω, custodire.

Ἐρυσσάμενος, extrahens, aor. 1. part. med. gemin. σσ. sic ἔρυσσαν, pro εἴρυσαν, traxerunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσομεν, trahemus, 1. plur. f. 1. act. vel per systolen pro ἐρύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. eodem verbo.

Ἔρυτο, pro ἔρυτο, eripuit, quod pro εἴρυτο, vel ἐρύετο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poet. syncope pro ἐρύομαι, custodio. Th. ἐρύω, traho. Sunt qui velint esse aor. 2. med. per syncopen pro ἐρύσατο, ejusdem verbi.

Ἐρύω, traho, custodio, servo. f. ύσω. p. ἔρυκα. q. a ῥύω, traho, tueor, libero, quasi e manibus. Hinc fit Latinum eruo.

Ἕρπε, pro ἕρπε, veni, præs. imperat. ab ἕρπω, serpo.

Ἕρφος, ου, ὁ, pellis. ab ἐρέφω, tego. Est etiam ἕρφος, corium, pellis.

Ἔρχαται, compressi sunt, Jon. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. Jon. verbi εἴργω, arceo, fut. ξω. p. εἶρχα. perf. pass. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, prohibebantur, 3. pl. imperf. pass. Jon. & Poet. pro ἐρχατῶντο, verbi ἐρχατάω, obsepio, concludo. quod ab ἔρχατος, sepes, septum. Th. εἴργω, includo.

Ἔρχεο, Jonic. pro ἔρχου, accede, & in plural. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, veni, præs. imperat. vide ἔρχεο.

Ἔρχευμ', pro ἔρχομαι, venio.

Ἔρχομαι, venio, eo accedo. sub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθὲ, έτω. aor. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. aor. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. præt. med. ἤλυθα, Attic. ἐλήλυθα. plusq. perf. ἐληλύθειν, εις, ει. q. ἔρπω ἔχομαι,

terræ spatium habeo, scil. peragrandum, seu decurrendum ad faciendum iter terra. hinc ἐπέρχομαι, advenio. ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. προσήλυτος, ου, ὁ, advena.

Ἑρψεῦμες, Dor. pro ἕρψομεν, ibimus, 1. plur. f. 1. ab ἕρπω, repo.

Ἑρψῶ, Dor. pro ἕρψω, ibo, repam, fut. 1. ejusdem verbi.

Ἐρῶ, dicam, f. 1. vel 2. verbi ἔρω, dico. hinc & ἐρέω, contracte ἐρῶ.

Ἐρωδιὸς, ᾶδος, ὁ, & ἐρωδιὸς, ου, ὁ, avis species, erodius. Latinis ardea. q. ab ἔρως, amor. quia Venerea avis. Alii, q. in συνουσίᾳ, coitu, sanguinem sudet, ἐκ ἰδίω. Romani Diomedeas vocant has aves: Gaza ardeolas: Augustinus fulicas; Suidas ciconias. Hæ aves urinantur, sicut & λάροι, lari. Lucianus.

Ἐρώει, quiesce, præs. imperat. ex ἐρωέω, quiesco, cesso.

Ἐρωέω, eo, fluo, regredior, recedo. Item cesso, otio me dedo, fut. ήσω. p. ηκα. hinc ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus, motus: desiderium, animus, vis.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, remissio, cessatio. Th. ἐρωέω, eo, fluo.

Ἐρωήσει, fluet, 3. sing. f. 1. act. ab ἐρωέω, fluo.

Ἐρωμανέσιν, dativ. plural. ἐρωμανέων, genit. plural. ab ἐρωμανὴς, έος, ὁ, ἡ, amatorius: perdite amans. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. quod ab ἐράω, amo. & μανία, ας, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, insanio p. m. μέμηνα.

Ἐρῶν, ῶντος, ὁ, & in plur. ἐρῶντες, præs. part. ab ἐράω, amo.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, libido, cupido. dativ. τῷ ἔρωτι. Th. ἐράω, amo. f. άσω.

Ἐρωτάω, interrogo, oro, precor. f. ήσω. p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. pass. ἠρώτημαι. q. ab ἔρομαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæstio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.

Ἐρωτᾶν, interrogare, Jon. pro ἐρωτᾷν, ab ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηθεὶς, έντος, ὁ, interrogatus, a. 1. part. pass. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηματικῶς, interrogative, per interrogationem. adverb. ab eodem themate.

Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat parvos Amoris pullos, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρωτοτόκοισι, dat. plur. Jon. ab ἐρωτοτόκος, ὁ, amorem pariens. ab ἔρως ωτος, ὁ, amor, quod ab ἐράω, amo & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator, amatorius. Theocr. Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, ὁ, & in plur. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præs. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo, rogo.

Ἐρωτῷο, interrogeris, 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωτᾳοίμην, ῷμην, ἐρωτάοιο, ῷο, verbi ἐρωτάω, interogo.

Ε Σ.

Ἕς, mittito, a. 2. imperat. verbi ἵημι, mi o, f. ἥσω. præt. εἶκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poet. & Att. pro εἰς, in. ἐς φάος, in lucem. ἐς πλόον ἄρχεσθαι, navigationem auspicari.

Ἐσαγείρω, colligo, congrego. Odyss. ζ. Th. ἀγείρω, cogo, congrego.

Ἐσαγγελεὺς, έος, ὁ, internuntius, nuntius. ab ἐς, & ἀγγέλλω, nuntio.

Ἐσάγω, f. ξω, p. χα, introduco, pro εἰσάγω, quod ab ἐς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐσαειράμενος, ὁ, tollens, a. 1. part. med. ab ἐσαείρω. quod ab ἐς, pro εἰς, & ἀείρω, αἰρῶ, a. 1. ἦρα. unde ἀειράμενος, Th. αἴρω, tollo.

Ἐσαθρήσειε, videret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab ἐσαθρέω, conspicio. ex ἐς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, video.

Ἐσακοντίζω, jacula in aliquem jaculor, quod ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Ἐσακούω, morem gerere, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.

Ἐσάλπιζον, clangebant, 3. plur. imper. verbi σαλπίζω, tuba cano. f. σω. Th. σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba.

Ἐσάλτο, insilierat, Doric. pro ἐσήλατο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐσάλλομαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio. f. ἁλοῦμαι. a. 2. med. ἡλόμην. Alii volunt per syncopen dici pro ἐσήλατο, 3. sing. a. 1. med.

Ἔσαν, per systolen pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, sum.

Ἕσαν, miserunt, 3. plur. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, mitto. vide ἕς.

Ἔσεισε, 3. sing. a. 1. act. a σείω, quatio. f. σείσω. idem ac σείω, moveo.

Ἕσαντο, Jon. pro ἕσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo. a. 1. ἕσα.

Ἐσάπην, putrefactus sum, a. 2. pass. a σήπω, putrefacio. f. σήψω. a. 2. ἔσαπον, & ἔσηπον, p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσω, impressionem in aliquem facere. Th. ἀράσσω, pulso.

Ἐσάπαξ, avv. semel.

Ἐσαῦθις, adv. ad hoc usque tempus.

Ἐσαφίζω, f. ίσω infero, immitto.

Ἐσαφάσσω, idem quod seq.

Ἐσαφάω, & ἐσαφῶ, immitto manum contrectandi causa.

Ἐσάωθεν, Bœot. syncop. pro ἐσαώθησαν 3. plur. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαόω, idem ac σώζω, quod a σώζω, servo. Th. σῶος, α, ὁ, salvus, incolumis.

Ἐσάωσα, servavi, a. 1. ind. act. verbi σαόω, servo.

Ἐσβάλλω, immittere, irrumpere.

Ἐσβάντες, pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. plur. num. ab εἰσβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a 2. part. βάς.

Ἔσβεσε, extinxit, 3. singul. a. 1. activ. verbi σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω, præt. ἔσβεκα.

Ἔσβην, incendi, a. 2. act. a σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. esse ἔσβην, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. p. ἔσβεκα a. 1. ἔσβεσα. a. 1. passiv. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, imponere in quod a βιβάζω, admitto. Th. βαίνω, eo.

Ἐσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus. Th. jacio. p. βέβληκα.

Ἐσδιδοῦν, Jon. & Poet. pro ἐσδιδόναι, influere. Th. δίδωμι, do.

Ἑσδόμενοι, οἱ, sedentes, Dor. pro ἑζόμενοι. præs. part. ab ἕζομαι, sedeo.

Ἑσδώμεθα, sedeamus. Dor. pro ἑζώμεθα, 1. plur. præs. sub. med. ab ἕζομαι, sedeo, Dor. ἑσδομαι, fut. 2. med. ἑδοῦμαι.

Ἔσεαι, eris, Jon. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, sum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Ἐσεβάσθησαν, culti fuerunt, 3. plur. a. 1. pass. ἐσεβάσθην, colui. verbi σεβάζομαι, colo. fut. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.

Ἔσει, eris, Att. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσειμι, ingredior, præs. ind. ab ἐς, pro εἰς, & εἶμι, eo.

Ἐσείσατο, excussit, 3. sing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. a σείω, moveo. f. σείσω. p. σέσεικα. perf. pass. σέσεισμαι.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, sum. Dores enim circumflectunt fut. act. & med. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, subire, in mentem venire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, illatus, a, um, a. 1. part. pass. ἐσενηνέχθαι, perf. inf. pass. vide ἠνέχθην, a. 1. pass. a φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἐσέπτατο, advolavit, 3. sing. a. 2. med. vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύειν, includere. ab ἐς, & ἔργνυμι, idem ac ἔργω, seu εἴργω, arceo.

Ἐσεσάχατο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. χα. sic enim Jon. ex 3. singul. ἐσέσακτο, inserto α ante το & tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam.

Ἐσεσήρει, 3. sing. plusq. perf. med. a σέσηρα, præt. med. sum apertus, hio, rideo. Thema σαίρω, scopis purgo. f. αρῶ.

Ἔσεσθαι, fut. 1. inf. ἔσεσθε, 2. plur. f. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσέτι περιόντος ἄλλου, redeunte donec anno. Forte legendum ἐς ὅτε ἔτος, q. ἔστε ἄλλο ἔτος, donec alio anno. Vel legendum ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τῦ, ἐς νέον ἔτος, in sequentem, ac novum annum.

Ἔσεσα, concitavi, a. 1. ind. pro ἔσεισα, verbi σείω, moveo, agito. Th. σείω, quatio. f. σείσω.

Ἐσεῦμαι, ero, Dor. pro ἔσομαι, fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσέφθην, cultus fui a. 1. ind. pass. a σέβομαι, seu σέβω, colo.

Ἐσέχεω, effluere, exire, ingredi.

Ἐσεχέατο, Jon. pro ἐσκέχυντο, 3. plur. plusq. perf. pass. ex εἰς, vel ἐς, & χέω, f. χεύσω, fundo. tanquam a χεύω,

Ἔσῃ, eris, 3. sing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσι-

Ἐσάκαθεν, Bœot. syncope pro ἐσηκάσθησαν, 3. plural. a. 1. pass. verbi σηκάζω, stabulo includo. Th. σηκὸς, ὁ, stabulum.

Ἐσήλατο, insiluit, 3. sing. a. 1. med. verbi εἰσάλλομαι, insilio. ab εἰς, & ἅλλομαι, salio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην.

Ἐσήμηνα, ας, ε, indicavi, a. 1. ind. act. a σημαίνω, significo, fut. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐσήμανα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Ἐσθ', pro ἐστὶ, ob sequentem aspiratam. ab εἰμὶ, sum.

Ἔσθαι, misisse, a. 2. inf. med. ab ἵημι, mitto. aor. 2. ἧν. aor 2. med. ἕμην, ἕσο.

Ἐσθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω, induo.

Ἔσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, comedo. hinc ἐσθίω, idem.

Ἐσθημένος, ὁ, indutus, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι. hoc ab ἐσθὸς, ου, ὁ, vestis. Th. ἕω, induo.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. in acc. ἐσθῆτα Th. ἕω, induo.

Ἔσθησις, εως, ἡ, vestitus. ab eodem themate.

Ἔσθιε, ede, præs. imperat. act. ἐσθίειν præs. inf. ab ἐσθίω, edo. Them. ἔσθω, idem.

Ἐσθίω, edo. præs. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ, 3. plur. ἐσθίωσι. imperf. ἤσθιον, ες, ε f. ἐσθίσω. præt. ἤσθικα. Th. ἔσθω comedo.

Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um, probus, fortis. dat. plur. Jon. ἐσθλοῖσι. hinc ἐσθλότης, bonitas, q. ab ἐὺς, & θάλλω, vel θέλω. vel simpliciter ab ἐθέλω, volo. Bonus enim non vult, nisi quod bonum est. Bonum θελητὸν, id est ὀρεκτὸν, appetibile.

Ἔσθορε, Poetic. & Jonic. pro εἰσέθορε, insiluit, 3. sing. a. 2. act. verbi εἰσθορέω, insilio. Th. θόρω, seu θορέω, salio.

Ἔσθ' ὅτε, pro ἐστὶν ὅτε.

Ἔσθω. vel ἐσθίω, comedo. f. ἔσω. p. ἐκα. q. ab ἔδω, edo.

Ἔσθω, 3. pers. a. 2. imperat. med. ἕσο, ἕο, ἕσθω, verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἐσιγάθη, Doric. pro ἐσιγήθη. 3. sing. a. 1. ind. pass. a σιγάω, sileo, taceo. f. ήσω.

Ἐσίδῃ, inspexerit, Poet. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ἐσιδεῖν, pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. sic ἐσιδὼν, a. 2. part. verbi εἰσείδω, inspicio. quod ab εἰς, & εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐσιέναι, immittere, intrare, præs. inf. ab εἴσειμι, ingredior. hoc ab ἵημι, mitto. vel εἶμι, pro εἶμι, eo.

Ἐσίνατο, nocuit, 3. sing. aor. 1. med. verbi σίνομαι, seu σίνω, noceo, lædo.

Ἔσιον, ingressus sum, a. 2. ind. act. verbi εἴσειμι, ingredior; quod ab εἶμι, eo.

Ἔσις, εως, ἡ, desiderium, cupiditas. ab ἵεμαι, cupio.

Ἐσιώπα, silebat, 3. sing. imperf. act. a σιωπάω, sileo, f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

Ἔσκαμμαι, fossus sum, perf. pass. verbi σκάπτω, fodio. f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 2. ἔσκαφον. a. 1. pass. ἐσκάφθην.

Ἐσκάτθετο, concidit, pro ἐκκατέθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi ἐκκατατίθημι, ex ἐκ, κατὰ, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. med. ἐθέμην, ου, το.

Ἔσκαφα, fodi, perf. act. ἐσκάφθην, a. 1. pass. verbi σκάπτω, fodio. vide ἔσκαμμαι.

Ἔσκε, erat, 3. sing. imperf. Jon pro ἦν, ab εἰμὶ, sum.

Ἐσκέδασ', pro ἐσκέδασε, dispersit, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi σκεδάω, dissipo. fut. άσω.

Ἔσκεμμαι, consideratus sum, perf. pass. verbi σκέπτομαι, considero, f. ψομαι.

Ἐσκευάδαται, instructi sunt, Jonic. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ. sic ἐσκευάδατο, Jon. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. plural. perf. & plusq. perf. pass. verbi σκευάζω, paro, instruo. Them. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ἐσκευασμένος, ὁ, paratus, perf. part. pass. ab eodem verbo, & themate.

Ἐσκευώρημαι, perf. pass. a σκευωρέομαι, vasa custodio: item, struo, molior. quod a σκεῦος, εος, τὸ, vas, & ὦρος, ου, ὁ, custos, inspector.

Ἐσκήνωσε, habitavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σκηνόω, commoror, habito. Th. σκηνὴ, ἡ, tabernaculum.

Ἐσκίδναντο, dispergebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi σκίδνημι, spargo, in pass. σκίδναμαι. imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, dissipo.

Ἐσκίρτα, exultabat, 3. sing. imperf. act. verbi σκιρτάω, exulto. Them. σκαίρω, salio. f. αρῶ.

Ἐσκίρτων, saliebant, 3. plur. imperf. activ. verbi σκιρτάω, salio. Th. σκαίρω, idem.

Ἔσκληκα, ας, ε, exarui. mortuus sum, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod a σκλέω, per syncopen pro σκελέω. p. ἔσκληκα, part. ἐσκληκὼς, Th. σκέλλω, exsicco, exarefacio.

Ἐσκομίσαι, importare, aor. 1. inf. act. a κομίζω, porto. f. ίσω. Them. κομέω, curo.

Ἔσκον, ες, imperf. Jon. pro ἦν, eram. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, obscuratus fui, aor. 1. ind. pass. a σκοτίζω, obscuro. f. ίσω. p. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. Them. σκότος, εος, τὸ, tenebræ.

Ἐσκύπτω, intueor. in rem aliquam protendeo.

Ἔσκωπτε, cavillabatur, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, cavillor. f. ψω. p. ἔσκωφα. aor. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Esli. Hebr. princeps.

Ἐσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, bonum. vide ἐσθλός. sic ἐσλοὺς, pro ἐσθλοὺς, bonos.

Ἐσμαράγησε, striduit, 3. sing. a. 1. activ. verbi σμαραγέω, fragorem edo. hinc σμαραγίζω, strido, crepo, resono.

Ἐσμαίνω, intus tango, offendo. Thema μάσσω abstergo, tango.

Ἐσμὲν, sumus. 1. plur. præs. ind. εἰμὶ, sum.

Ἔσμηγμαι, extensus sum, perf. passiv. verbi σμήχω, purgo, detergo. f. ξω. idem ac σμάω, abstergo.

Ἐσμὸς, οῦ, ὁ, examen apum. ab ἕω, mitto. Est enim agmen, quod emittitur natali sede. ἀφεσμὸς, examen.

Ἔσο, vel ἔσθι, ἔσω, esto, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἔσοδος, seu εἴσοδος, ἡ, ingressus. Metaph. mores, instituta.

Ἐσοικίζειν, coloniam in aliquem locum deducere. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus. εἰσοικίζομαι, immigro.

Ἔσοιντο, 3. plural. f. 1. opt. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσοισθε, 2. plural. fut. opt. ἐσοίμην, ejusdem verbi.

Ἔσομαι, ero, ἔσῃ, eris, & in plur. ἐσόμεθα. ἔσονται, fut. ejusdem verbi.

Ἔσοντ', pro ἔσονται, erunt, 3. plur fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσοπτρον, ου, τὸ, speculum. ab εἰσόπτομαι, inspicio. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐσορᾶν, præs. inf. ab ἐσοράω, aspicio. Th. ὁράω, video.

Ἐσορῇς, & ἐσορῇ. Doric. pro ἐσορᾷς, & ἐσορᾷ, 2. & 3. sing. sic ἐσορεῦντι, pro ἐσορῶσι, 3. pl. verbi ἐσοράω, intueor. Th. ὁράω, video.

Ἐσορῶμες, Doric. pro ἐσορῶμεν, aspicimus, 1. plur. verbi ὁράω, video.

Ἐσορῶν, præs. part. act. in plural. ἐσορῶντες. sed ἐσορῶσιν, 3. plur. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσοφίσατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi σοφίζομαι, doceor, cognosco. f. ίσομαι. p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, ἡ, ὁ, sapiens.

Ἐσόψομαι, videbo, fut. 1. med. ex εἰς, & ὄπτομαι, video.

Ἐσπαθημένος, ὁ, cumulatus, perf. part. ab ἐσπάθημαι, perf. pass. verbi σπαθάω, texo, dilapido. Th. σπάθη, ης, ἡ, textorium instrumentum: item spathula.

Ἐσπάθων, accumulabam, 1. sing. imperf. act. ab eodem them.

Ἔσπακα, attraxi, perf. act. verbi σπάω, traho. f. άσω.

Ἐσπάραξε, laceravit, 3. singul. aor. 1. act. verbi σπαράσσω, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, satum esse, perf. inf. pass. verbi σπείρω, sero, f. ρῶ. p. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. pass. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, seminatus, perf. part. pass. verbi σπείρω, semino.

Ἐσπάσατ', pro ἐσπάσατο, evulsit, 3. sing. a. 1. med. verbi σπάω, traho.

Ἔσπε, evulsit, 3. sing. a. 2. ἔσπον, ες, ε, verbi σπάω. traho.

Ἔσπειρα, sevi, a. 1. act. verbi σπείρω, sero.

Ἔσπεισα, libavi, a. 1. act. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐσπείσθην, ης, η, sacrificio placatus sum, a. 1. pass. a. 3. sing. ἔσπεισται, perf. pass. ἔσπεισμαι, verbi σπένδω, libo.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, vespera. Th. ἕσπερος, ου, ὁ, vesper.

Ἑσπερίδες, Hesperides, Noctis filiæ, quibus curæ erant mala aurea. Hesiod. in Theogonia.

Ἑσπέριος, α, ον, vespertinus, a, um. ab ἕσπερος, ὁ, vesper.

Ἕσπερος, ου, ὁ, vesper. quasi ἐν πέρας, diei finis. hinc ἑσπέριος, vespertinus. ἑσπέρα, vespera. Vel ab ἕσπομαι, Poet. sequor. mane enim apparet, aliasque stellas a tergo sequitur occidentes, ideo dicitur ἀστὴρ ὄρθριος.

Ἕσπεσθαι, sequi, Poetic. pro ἕπεσθαι, præs. inf. verbi ἕπω, sequor.

Ἔσπετε, dicite, 2. plur. imperat. præs. ab ἔσπω, dico, Poet. pro ἔπω.

Ἕσπετο, sequebatur, Poet. pro εἵπετο, 3. singul. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, sequor.

Ἔσπευδον, festinabat, 3. plur. imperf. act. a σπεύδω, festino. f. σω. præt. med. ἔσπευδα a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi σπιλόω, maculo. f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, ου, ὁ, macula.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, misericordia tactus fui, aor. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, misericordia moveor. f. ίσομαι. perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus, commiseratio.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, consequimur, 1. plural. præs. ind. Poet. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι. hinc in opt. ἑσποίμην. part. ἑσπόμενος. Thema ἕπω, sequor.

Ἔσπον, ες, ε, evulsi, aor. 2. verbi σπάω, traho. hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπὼν, & in aor. 2. med. ἐσπόμην. aor. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.

Ἔσπουδα, festinavi, præt. med. verbi σπεύδω, festino.

Ἐσπούδασα, studui, aor. 1. act. verbi σπουδάζω, studeo. f. άσω. Them. σπεύδω, festino.

Ἔσπω, loquor, Poet. pro ἔπω, dico, loquor.

Ἐσρὼμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Esrom. Hebr. sagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, indui: sedere feci, a. 1. Poet. pro ἕσα. ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἕω, seu ἕζω, sedere facio.

Ἕσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poet. ab ἕω, vel ἕζω, sedere facio. vel 2. sing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. pass. verbi ἕω, induo, vel sedeo. Sunt qui velint ἕσσαι, pro ἧσαι, indutus est, poni, q. ab ἧμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἑσσαμένη, ἡ, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poet. ab ἕω, seu ἕννυμι, induo.

Ἔσσαν, Poet. syllole, pro ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἑσσᾶσθαι, Jon. pro ἡσσᾶσθαι, vincere, præs. inf. ἑσσοῦντο, vincebantur bello, 3. plur. imperf. passiv. Jon. ab ἑσσάομαι, vincor, cedo. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσας, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἕσας. sic ἕσσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἕω, induo, vel sedeo.

Ἕσσε, a. 1. ind. vide ἕσσα, ab ἕω, induo: sedeo.

Ἔσσεαι, eris, Jonic. & Poet. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, sum. Sed ἕσσαι, sedisti, seu indutus es, Poet. pro εἷσαι, 2. singul. perf. pass. εἷμαι. sic ἕσσο, Poet. pro εἷσο, sederas, plusq. perf. pass. verbi ἕω, sedeo; induo.

Ἐσσεῖται, Poetic. & Doric. pro ἔσται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσεται, erit, 3. sing. fut. gemin. σ, pro ἔσεται, ejusdem verbi.

Ἔσσευα, elicui, Poet. pro ἔσευα, a. 1. ind. act. & in 3. plural. ἔσσευαν. Sic ἐσσεύαντο, pro ἐσεύαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi σεύω, pro σείω, agito, cieo.

Ἔσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Jon. pro σέσευμαι, a σείω, agito.

Ἐσσεύοντο, excibant 3. plur. imperf. a σείω, agito, cieo.

Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, rex, præcipue apum. παρὰ τὸ ἑσσᾶν, id est stabilire, scil. subditos.

Ἐσσὶ, es, Poet. pro εἶ, seu, εἶς, 2. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἔσσο, esto tu, Poet. pro ἔσο, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἕσσο, gemin. σ, pro ἕσο, & Jon. pro εἷσο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, induo. f. ἕσω. p. εἶκα. perf. pass. εἷμαι. plusq. perf. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura. a fut. 1. med. part. ἐσσόμενος, η, ον, pro ἐσόμενος, & in dat. pl. Jon. ἐσσομένοισι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἕσσον, pro ἕσον, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσόομαι, vincor. Jonic. pro ἡσσῶμαι. ab ἡσσάομαι, ῶμαι, superor. Thema ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor inferior.

Ἑσσοῦν, Jon. pro ἡσσοῦν, sed usitatius ἡσσᾶν, præs. inf. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσυε, Poet. pro ἔσυε, 3. sing. imperf. a σύω, pello, concito. Th. σείω, agito, quatio, cieo.

Ἔσσυθεν, eruperunt, Bœot. & gem. σσ, pro ἐσύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σείω, cieo.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poet. & per metathes. pro σέσυται, perf. pass. Sic ἐσσύμην, pro σεσύμην, plusq. perf. ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, perf. part. pass. hinc ἐσσυμένως, adv. incitate. a σύω, moveo, vel σεύω, incito. Th. σείω, agito, vibro.

Ἐσσυμένως, adv. incitate, ab ἔσσυμαι, quod vide.

Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, irruit, 3 sing. perf. ἔσσυμαι, quod vide.

Ἔσσω, Poet. pro ἕσω, fut. 1. act. verbi ἕω, sedere facio. a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Jon. pro ἥσσωμαι, victus sum, perf. verbi ἑσσόομαι, Jon. pro ἡσσάομαι, vincor. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσων, ονος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἥσσων, inferior.

Ἐστ', pro ἐστὶ, est, 3. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἔστα, steti, Jonic. syncop. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, sto.

Ἔσταθεν, steterunt, Bœot. syncop. pro ἐστάθησαν, 3. plur a. 1. pass. ἐστάθην, verbi ἵστημι, sto.

Ἐστάθην, statutus sum, a. 1. ind. passiv. ejusdem verbi ἵστημι, sto.

Ἔσταζε, stillabat, 3. sing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, stillo.

Ἔσται, erit, per syncop. pro ἔσεται, 3. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσταίην, præs. opt. act. verbi ἵσταμι, pro ἵστημι, sto, unde imperat. ἵσταθι. inf. ἱστάναι. part. ἱστάς.

Ἕστακα, steti, pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, stillabatur, Jon. pro ἔστακτο, 3. singul. plusq perf. pass. ἐστάγμην, verbi στάζω, stillo. ξω. f. p. ἔσταχα.

Ἐστάλδατο, Jon. pleonasmo syllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi στέλλω, orno, instruo, f. λῶ. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', succinctas habebant, pro ἐστάλαται, & ἐστάλατο, Jon. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, & ἦσαν, 3. plur. perf. & plusq. perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐστάλην, missus sum, a. 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ἔσταλκα, perf. act. verbi στέλλω, mitto, orno. fut. 2. στελῶ. perf. pass. ἔσταλμαι, a. 1. pass. ἐστάλθην.

Ἕσταμεν, stamus, pro ἕσταμεν, 1. plur. præs. verbi ἵσταμι, Poet. pro ἵστημι, sto, unde & ἵστατε, ἱστᾶσι, ἱστάναι, inf. ἱσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν, per syncopen dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. ejusdem verbi.

Ἑστάμεν, Jon. pro ἱστάναι, vel ἑστάναι, præs. inf. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἔσταν, steterunt, Bœot. syncop. pro ἔστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἔστην, verbi ἵστημι, sto.

Ἑστάναι, stetisse, per syncop. pro ἑστηκέναι, perf. inf. ut ἑστώς, pro ἑστηκώς, ab ἵστημι, sto. Alii volunt esse præs. inf. ab ἵσταμι. ut ἱστάναι, ex ἵσταμι, sto.

Ἑστεῶτ', pro ἑστεῶτα, acc. sing. vel ἑστεῶτε, stantes, nom. dual. a nom. ἑστεὼς per syncopen pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. act. ut & ἑστὼς, ῶτος, verbi ἵστημι, sto.

Ἕστασαν, steterunt, & Doric. ἐστάσαν, 3. plur. Poet. a. 2. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejusdem verbi. ἐστάσαντο, Doric. pro ἐστήσαντο, 3. plural. a. 1. med. Vel si aspiretur ἕστασαν, per syncop. ponitur per ἑστήκεισαν, vel ἑστήκεσαν, 3. plur. plusq. perf. Vel est 3. plur. imperf. activ. pro ἵστασαν, ab ἵσταμι, pro ἵστημι, sto.

Ἐστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἵστημι, sto.

Ἑστᾶσι, stant, 3. plur. præs. ind. ab ἵσταμι, Poet. pro ἵστημι, sto. Vel ἑστᾶσι, per sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ejusdem verbi.

Ἑστάτω, 3. sing. imperat. act. ἵσταθι, άτω, verbi ἵσταμι, Poet. pro ἵστημι, sto.

Ἑστεὼς, pro ἑστὼς, contracte pro ἑστηκὼς, perf. part. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἐστὲ, estis, 2. plur. ind. præs. εἰμὶ, sum. Sed ἔστε, estote, 2. plur. imperat. præs. ἴσθι, ἔστω, ejusdem verbi. Est & ἔστε, donec. ab εἰς, & τε. vel potius ex ἕως, & τε, vel ἕως ἄν.

Ἔστειλα, misi, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ω, ατο.

Ἔστειχον, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστελάδατο, instructi, vel armati erant, Jonic. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi στέλλω, instruo, armo.

Ἔστενε, 3. sing. imperf. verbi στένω, gemo. f. νῶ. Th. στενὸς, ἡ, ὁ, angustus, arctus.

Ἐστενωμένως, adv. anguste, arcte. a στενόω, in arctum colligo.

Ἐστερεώθησαν, confirmati sunt, 3. plur. a. 1. ind. passiv. verbi στερεόω, firmo. f. ώσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, ἡ, ὁ, solidus.

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, privo. f. ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Doric. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, corono. f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφανοῦτο, 3. sing. imperf. pass. ἐστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. med. a στεφανόω, cingo, redimio, corono. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφάνωται, cinctus est, 3. sing. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, hinc in plusq. perf. ἐστεφανώμην, σο, το, verbi στεφανόω, corono, cingo. Th. στέφω, redimio, corono.

Ἔστεφε, 3. sing. imperf. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἑστηὼς, ῶτος, ὁ, per epenthesin Poet. τοῦ η, pro ἑστὼς, stans, per crasin pro ἑστηκὼς, perf. part. act. verbi ἵστημι, sto, f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἔστη, stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην, ης, η, a. 2. opt. σταίην.

Ἕστηκ', pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. ἑστήκειν, plusq. perf. unde perf. part. ἑστηκὼς, ότος, ab ἵστημι, sto.

Ἐστήκαντι, Doric. pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ab ἵστημι, sto.

Ἑστήκω, sto, præsens ortum a perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, sto, præt. med. εἱστήκεα. plusq. perf. εἱστήκειν, & in 3. plur. ἑστήκεισαν, Attice.

Ἔστην, steti, a. 2. ind. act. ab ἵστημι, sto.

Ἑστήξει, & ἑστήξεται, 3. sing. fut. 1. act. & med. verbi ἑστήκω, sto, facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, ὁ, perf. part. a στηρίζω, statuo.

Ἐστήρικται, firmatus est, 3. sing. perf. pass. verbi στηρίζω, statuo. f. ξω. p. χα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι. plusq. perf. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἵστημι, sto.

Ἔστησαν, 3. plur. a. 2. ἔστην, ab ἵστημι, sto.

Ἑστηὼς, qui stetit, per syncopen pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. verbi ἵστημι, sto.

Ἐστὶ, est, 3. sing. præs. εἰμὶ, sum.

Ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, q. ab ἕω, colloco, quod ad ἑστίαν sedeamus, puta in hemicyclo. inde ἑστιάω, lare, seu domo excipio. ἀνέστιος, ου, ὁ, ἡ, lare, seu domo carens. ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui est apud focum, seu qui larem habet. Item civis.

Ἑστιάθην, Jonic. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας ἡ, lar.

Ἑστιάσων, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, domus, lar.

Ἔστιβεν, 3. sing. a. 2. verbi στείβω, calco. fut. ψω.

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. a στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, ordine ibant, 3. plur. imperf. pass. Poet. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, idem ac στείχω, eo. vado. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἕστο, sederat, seu induerat, Poet. seu Jon. pro εἷστο. vel ἧστο, 3. sing. plusq. perf. εἵμην, verbi ἕω, seu ἕννυμι, sedeo, induo, f. ἕσω, perf. pass. εἷμαι.

Ἐστόβουν, imperf. act. verbi στοβέω, maledico, pro στομέω. Th. στόμα, ατος, τὸ, os.

Ἐστομώθην, apertus sum, a. 1. pass. verbi στομόω, f. ώσω, adaperio. Th. στόμα, os, oris.

Ἐστὸν. sunt illi duo, dual. num. præs. εἰμὶ, sum. Sed ἔστον est 3. dual. imper. ἔστω, ἔστω. Ponitur & pro ἦτον, dual. imperf. εἰμὶ, sum.

Ἐστονάχιζεν, suspirabat, 3. sing. imperf. verbi στοναχίζω, suspiro, gemo. fut. ίσω. p. ἐστονάχικα. Th. στενὸς, ἡ, ὁ, angustus.

Ἔστοργα, amavi, perf. med. verbi στέργω, f. ξω, amo, acquiesco. præt. med. part. ἐστοργώς.

Ἐστόρεσα, stravi, aor. 1. ind. activ. verbi στορέω, sterno, fut. έσω. a. 1. pass. ἐστορέσθην.

Ἐστόρεται, an ἐστόρηται, stratus est, Dor. pro ἐστόρεσται, 3. sing. perf. pass. a στορέω, sterno, Alii volunt Dorice dici pro ἔστρωται, 3. perf. a στρωννύω, sterno, fut. στρώσω, idem ac στορέω.

Ἔστραμμαι, ψαι, πται, versus sum, perf. pass. verbi στρέφω, verto. f. ψω.

Ἐστρατοπέδευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, castra metor, quod a στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τὸ, solum.

Ἐστρατόωντο, Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi στρατάομαι, castra pono. Th. στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus.

Ἐστράφατο, aversi erant, 3. plur. plusq. perf. pass. Jonic. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, verto. fut. ψω. præt. φα. perf. pass. ἔστραμμαι.

Ἐστράφην, a. 2. ind. pass. a στρέφω. verto. f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Ἐστρέφθην, versus sum, aor. 1. pass. a στρέφω, verto.

Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. a στρέφω, verto.

Ἐστρηνίασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, dissolute vivo. f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus.

Ἔστροφα, verti, p. med. verbi στρέφω, verto.

Ἔστρωμαι, constratus sum, perf. pass. sic ἐστρωμένος, perf. part. pass. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem ac στορέω, sterno.

Ἔστρωσα, a. 1. act. a στρώννυμι, sterno. Th. στορέω, sterno.

Ἔστρωτο, 3. plusq. perf. pass. verbi στρώννυμι, sterno. f. σω.

Ἔστυγον, aor. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel στύγω, odio prosequor. f. στύξω.

Ἐστυφέλιξεν, dispulit, 3. sing. aor. 1. ind. act. a στυφελίζω, everto, quatio, agito. f. ξω. Th. στύφω, adstringo. f. ψω.

Ἔστω, esto, 3. sing. imperat. ἔστων, estote, dual. verbi εἰμὶ, sum.

Ἐστωμυλάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi στωμύλλω, idem ac στωμυλέω, loquax sum. Th. στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Ἔστων, estote, dual. & ἔστωσαν, 3. plur. imperat. verbi εἰμὶ, sum.

Ἕστωρ, clavus temonis, ab ἵστημι, sto. melius ἕκτωρ, ab ἔχω, habeo, quia continet.

Ἑστὼς, ῶτος, ὁ, stans, in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per syncopen ἑστεὼς, & per crasin ἑστὼς, ῶτος, ὁ. in gen. plur. ἑστώτων. ab ἵστημι, sto.

Ἔστωσαν, sint, 3. plur. imperat. præs. ab εἰμὶ, sum.

Ἑστῶτες, οἱ, nom. plur. ab ἑστὼς. Th. ἵστημι, sto.

Ἐσύθην, commotus sum, aor. 1. passiv. a σύω, vel σεύω, moveo. Th. σείω, agito.

Ἐσύλα, spoliabat, 3. sing. imperf. verbi συλάω, fut. ήσω, prædor, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ἐσύλευον, prædabantur, imperf. act. verbi συλεύω, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ἐσυνῆκα, ας, ε, intellexi, aor. 1. ind. act. Attic. pro συνῆκα, verbi συνίημι, intelligo. fut. συνήσω, ex σὺν, & ἵω, mitto.

Ἐσύστερον, postea. ex ἐς, & ὕστερος, posterior.

Ἐσφάγην, ης, η, jugulatus sum, aor. 2. ind. pass. ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, seu σφάζω. f. ξω, jugulo. perf. pass. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ὁ, mactatus, perf. part. pass. a σφάττω, jugulo, macto.

Ἔσφαζον, mactabant, 3. plur. imperf. verbi σφάζω, macto.

Ἐσφαίρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio. fut. ώσω. Th. σφαῖρα, ἡ, globus, sphæra.

Ἐσφάλην, ης, η, deceptus sum, aor. 2. ind. pass. ἔσφαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. 2. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. pass. ἔσφαλκα, perf. act. a σφάλλω, decipio.

Ἔσφαξαν, trucidarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo, trucido. fut. άξω. p. m. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, sonum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω, gutturis sonum edo, strepo. Th. σφάραγος, ου, ὁ, sonus.

Ἔσφηλα, decepi, a 1. ind. act. verbi σφάλλω, decipio.

Ἔσφιγγεν, stringebat, 3. sing. imperf. act. a σφίγγω, stringo.

Ἔσφιγξε, adstrinxit, 3. sing. aor. 1. act. verbi σφίγγω, stringo. f. γξω.

Ἐσφράγισεν, obsignavit, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, obsigno. f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, sigillum.

Ἐσφραγίσθητε, 2. plur. aor. 1. ind. pass. a σφραγίζω, obsigno.

Ἐσφραγισμένος, ὁ, obsignatus, perf. particip. pass. ab eodem verbo, & themate.

Ἐσχάρα, ας, ἡ, focus: ara: crusta ex adustione vulneri adhærens.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. idem ac Th. ἐσχάρα, ας, focus.

Ἐσχατιὴ, ῆς, ἡ, extremitas, Jonic. pro ἐσχατιὰ, ας, ἡ. ab ἔσχατος, extremus.

Ἔσχατος, η, ον, extremus, ultimus, posterior. ἔσχατον, ου, τὸ, extremitas. & adverb. ultime. hinc & ἐσχάτως, adv. extreme, in extremum, q. ab ἴσχω, inhibeo, aor. 2. ἔσχον. vel ab ἴσχω, inhibeo. Nam qui ultimi veniunt, obice aliquo fuere præpediti, & inhibiti.

Ἐσχα-

Ἐσχατόωσα, pro ἐσχατόωσα, f. g. ab ἐσχατόεις, extremus. Th. ἔσχατος, ultimus. Nisi malis, poni pro ἐσχατόωσα, verbi ἐσχατάω, ultimum facio.

Ἔσχε, 3. sing. aor. 2. act. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. aor. 2. sub. σχῶ. perf. pass. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔχω, habeo.

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔχω, habeo.

Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, effingo. a σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ἔσχικα, perf. activ. verbi σχίζω, findo. f. ίσω. perf. pass. ἔσχισμαι. a. 1. pass. ἐσχίσθην, ης, η.

Ἐσχίσθην, ης, η, fissus sum, & in plur. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. a σχίζω, findo.

Ἐσχόμην, aor. 2. med. verbi ἔχω, habeo. vide ἔσχε.

Ἔσχον, ες, ε, habui, aor. 2. ind. act. verbi ἔχω, habeo. imperf. εἶχον.

Ἔσω, sedere faciam, fut. 1. verbi ἕζω, vel ἕω, sedere facio, colloco.

Ἔσω, intra, adv. cum gen. hinc ἔσωθεν, intrinsecus, comparat. ἐσωτέρω, interius. Th. εἰς, in.

Ἐσώθην, servatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo. fut. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, servavi, a. 1. act. a σώζω, servo.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, aor. 1. pass. verbi σωφρονίζω, sapere doceo. f. ίσω. p. σεσωφρόνικα. quod a σώφρων, ονος, ὁ, temperans. ex σόος, seu σάος, contracte σῶς, ὁ, ἡ, sanus, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

E T.

Ἔτ', pro ἔτι, adhuc, etiam.

Ἐτάγην, constitutus sum, aor. 2. ind. pass. a τάσσω, vel τάττω, ordino. fut. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

Ἐτάζω, examino, inquiro, scrutor. f. άσω. inde ἐξετάζω, idem. ἐξέτασις, εως, ἡ, examen, inquisitio. Id quod verum, τὸ ἐτεόν.

Ἐτάθην, extentus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.

Ἔται, οἱ, familiares, nom. plur. ab ἔτης, ου, ὁ, socius.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, sodalis.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, societas. ab eod. Th.

Ἑταιρείη, ης, ἡ, Jon. pro ἑταιρεία, sodalitium. Sic ἑταιρήϊος, Jon. pro ἑταιρεῖος, Jovis epitheton, qui sodalitiis praeest.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. ab ἑταίρα, meretrix. Them. ἑταῖρος, sodalis.

Ἑταιρίζω, fut. ίσω, sodalis fio, opitulor. ejusdem thematis.

Ἑταῖρος, ου, ὁ, sodalis. hinc ἑταιρεία, ας, ἡ, sodalitas. ἑταίρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἔτης, vel quasi ἕτερος, alter idem. Ἑταῖρος, ὡς ἕτερος.

Ἐτάκες, Dor. pro ἐτήκες, tabescebas, 3. sing. imperf. a τήκομαι, liquesco. a. 2. pass. ἐτάκην. Th. τήκω, liquefacio.

Ἐτάκην, liquefactus sum, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἐταλαίπωρε, 3. sing. imperf. act. verbi ταλαιπωρίζω, miserum, & aerumnosum voco. fut. σω. a ταλαίπωρος, ου, ὁ, miser. Th. ταλάω, f. άσω, suffero.

Ἔταμον, scidi, aor. 2. act. verbi τέμνω, scindo. f. 1. τεμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, idem ac τείνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐταξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. a τάσσω, vel τάττω, ordino. f. ξω, p. χα.

Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, conturbo. f. ξω. p. τετάραχα. praet. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην, ης, η, & in 3. pl. ἐταράχθησαν.

Ἐταράχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a ταράττω, conturbo.

Ἐταρίζω, Poetic. pro ἑταιρίζω, sodalis fio, opitulor.

Ἐταρίσσατο, 3. sing. a. 1. med. geminato σσ. Poet. ex ἑταρίζω, pro ἑταιρίζω, sodalis fio, opitulor.

Ἕταρος, ου, ὁ, Poet. pro ἑταῖρος, sodalis. in gen. plur. ἑτάρων.

Ἐτασμὸς, ῦ, ὁ, inquisitio, tormentum, ab ἐτάζω, inquiro.

Ἐτάσον, άτω, a. 1. imperat. activ. ab ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ἐτάφην, sepultus sum, aor. 2. ind. pass. verbi θάπτω, sepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθαφα.

Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Them. ταχὺς, celer.

Ἔτεα, accus. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτεθήλει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi θάλλω, vireo. f. θαλῶ. praet. med. τέθηλα.

Ἐτέθην, positus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Ἐτέθηπε, Jon. pro ἐτεθήπει, 3. sing. pl. perf. med. verbi θάπτω, sepelio. Alii a θήπω, stupeo, vel θάω. f. ψω. p. τέθηφα. p. m. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, obieram, plusq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηα. hinc inf. τεθνάναι.

Ἔτειλα, aor. 1. ind. activ. verbi τέλλω, perficio, facio. a. 2. ἔταλον.

Ἔτεινα, extendi, a. 1. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐτεὸς, εά, εὸν, annuus, a, um. The. ἔτος, τὸ, annus.

Ἔτειρε, affligebat, a τείρω, affligo.

Ἐτείρετο, confectus erat, 3. sing. imperf. pass. a τείρω, affligo, vexo. fut. τερῶ. p. τέτερκα. a. 1. ἔτειρα.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, peperit, 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνωσάμην, 3. sing. aor. 1. med. verbi τεκνόω, liberos procreo. ἐτεκνοποίει, 3. imperf. act. a τέκνον, ου, τὸ, foetus, quod a τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Ἐτέκνωθεν, Boeotice pro ἐτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. a τεκνόω, liberos procreo, gigno.

Ἐτελείετο, perficiebatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. & Poet. pro ἐτελέετο per pleonasmum ι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐτέλεον, perfecerunt, pro ἐτέλεον, imperf. act. ab eodem verbo, & Themate.

Ἐτελείωσα, ας, ε, consummavi, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, perficio. f. ώσω. ejusdem thematis.

Ἐτέλεσα, ας, ε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eodem verbo, & themate.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poetic. pro ἐτέλεσα, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Ἐτελεύτα, 3. sing. imperf. act. a τελευτάω, ad finem perduco. desino. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἔτελλε, imperf. activ. a τέλλω, mando. aor. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, incidi, aor. 2. verbi, τέμνω, vel τέμω, seco. f. τεμῶ, & τμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον, & ἔτεμον. p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, sic appellatae ab Eteocle Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεὸς, ᾶ, ὁ, verus, Poet. idem ac ἐτὸς, ῦ, ὁ, idem. inde ἐτεῶς, adverb. vere. The. εἰμὶ, sum.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, dubius, quasi anceps robur. Et sic dicitur victoria, quia alteri semper tribuit ἀλκὴν. ab ἕτερος, ου, ὁ, alter, & ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Ἑτέρηφι, Poet. adv. pro nomine ἑτέρᾳ. Them. ἕτερος, alter.

Ἑτερόγλωσσος, ου, qui diversae linguae est. ab ἕτερος, α, ον, alter, a, um. & γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diversam doctrinam doceo. f. ήσω. ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, doceo.

Ἑτεροζήλως, inique. ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, ου, ὁ, aemulatio.

Ἑτεροζυγέω, alteram jugi partem traho, inde ἑτερόζυγος, altera librae pars. ex ἕτερος, ου, ὁ, alius, & ζυγὸς, ῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἑτεροῖος, ὁ, diversus a reliquis. hinc ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto. ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτεροκωφῶ, aliis surdus sum, Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶ, obaudio, non libenter audio.

Ἕτερος, ου, ὁ, alter. q. ab ἓ, se ipsum, ipse est alter a me, & te. hinc ἑτερότης, ητος, ἡ, diversitas. ἑτέρωθεν, altera ex parte. ἑτεροιόω, altero. ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio. μηδέτερος, & οὐδέτερος, ου, ὁ, neuter. ἐν ἑτέρῳ, scil. τόπῳ, alibi.

Ἔτερπε, delectabat, 3. sing. imperf. a τέρπω, delecto, f. ψω.

Ἔτερσε, a. 1. act. Aeol. a τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt a τέρσω, exsicco.

Ἑτέρωθεν, & θε, adv. ex altera parte. Them. ἕτερος, alter.

Ἑτερώνυμος, ου, ὁ, ἡ, diversum nomen habens.

Ἑτερωνύμως, adv. diverso nomine, non analogice.

Ἑτέρως, adv. alio modo, secus, aliter.

Ἑτέρωσε, adv. alteram in partem, alio.

Ἑτέρωσις, εως, ἡ. alteratio.

Ἐτετάλμην, σο, το, jussus eram, plusq. perf. pass. verbi τέλλω, mando. perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi ταπεινόω, humilio. f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, ου, ὁ, humilis.

Ἐτετάχατο, Jonic. pro τεταγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, & κ verso in aspiratum χ, verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.

Ἐτετεύχατο, Jon. pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. p. τέτευχα, perf. pass. τέτευγμαι.

Ἐτέτμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, invenio, quod derivatur a τέμνω, seco, scindo. f. τεμῶ, p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε, & hinc per pleonasmum litterae τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, plus. perf. verbi τρήχω, asper, & salebrosus sum. f. ξω. p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, έος, ὁ, asper, scaber.

Ἐτετύχοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi τυγχάνω, assequor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, & per reduplic. Jon. & conversionem aspiratae in tenuem, ἐτετυκόμην, ου, ετο.

Ἐτέτυκτο, factus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor.

Ἐτετύφειν, Jon. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφεα, pro ἐτετύφειν, plusq. perf. act. a τύπτω, verbero, f. ψω.

Ἔτεχ', pro ἔτεκε, ob sequentem aspiratam, 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, natus sum, aor. 1. ind. pass. a τίκτω, pario.

Ἔτη, τὰ, anni, nominat. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτήκετο, liquescebat, imperf. med. verbi τήκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρουν, servabam, imperf. act. τηρέω, servo. imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα.

Ἔτης, ου, ὁ, socius, amicus, in plur. οἱ ἔται, socii. q. ab ἔθος, cum quo nobis vitae consuetudo. Amicitia enim firma non contrahitur, nisi diuturna consuetudine. Ἔτης, ego fortasse ab ἔτος, annus, quod anni requirantur ad ineundam amicitiam, & ad stabiliendum amorem.

Ἐτετοίμακα, & ἐτετοίμασμαι. perf. Att. pro ἡτοίμακα, praeparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, ὁ, promptus, paratus.

Ἐτήτυμος, per anadipl. seu epenthes. Poet. pro ἔτυμος. ου, ὁ, ἡ, verus. ἔτυμον, & ἐτήτυμον, adv. vere.

Ἔτι, adhuc, insuper, amplius. q. ab εἰμὶ, sum, scil. diutius.

Ἐτίθει, ponebat, 3. singul. imperf. act. quasi a τιθέω, imperf. ἐτίθεον, ουν, εις, ει. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. med. ἐθέμην, ου, ετο. aor. 2. inf. med. θέσθαι.

Ἐτίθη, Dor. pro ἐτίθει, ponebaris.

Ἐτίθου, ponebaris, 2. sing. imperf. pass. Jon. pro ἐτίθεσο, ab ἐτιθέμην, εσο, imperf. a verbo τίθημι, pono.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. praet. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐτιμήσαντο, a. 1. med. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, honorem exhibeo, colo.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur, imperf. pass. a τινάσσω, quatio. fut. ξω. p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, honorabamus, 1. plur. imperf. act. a τίω, honoro. colo.

Ἔτισα, ας, ε, colui, aor. 1. ind. act. verbi τίω, honoro. f. τίσω. p. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, extendebatur, 3. sing. imperf. pass. τιταίνω, quod a τείνω, tendo. f. ενῶ. p. τέτακα.

Ἔτλην, ης, η, sustinui, a. 2. ind. a τλῆμι, tolero. f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem. hinc per syncop. τλάω, & τλῆμι.

Ἔτμαγεν, dissecti sunt, Boeot. syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi

verbi τμήγω, vel τμήσσω. fut. α. τμηγῶ. α. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco.

Ε'τμαγον, aor. 2. ut & ἔτμηγον, ejusdem verbi.

Ε'τμήθην, excisus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τέμνω, seco. fut. μῶ. præt. τέτμηκα.

Ε'τμηξα, scidi, aor. 1. ind. act. verbi τμήγω, seco. fut. ξω. Thema τέμνω, scindo, seco.

Ε'τνος, εος, τὸ, puls ex leguminibus. q. ab ἔδω, edo. Est aliquid crebro ἐδώδιμον, id est, edule. Hinc ἐτνήρυσις, cochlear, quo ἔτνος ἀρύομεν, pultem haurimus.

Ε'τοιμα, τὰ, parata, nom. plur. n. g. ab ἕτοιμος, ὁ, promptus, paratus.

Ε'τοιμάζω, paro. fut. άσω, præt. ἡτοίμακα. aor. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. aor. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, & in plural. ἑτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι. hinc ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio.

Ε'τοιμος, sive ἑτοῖμος, ου, ὁ, ἡ, Att. promptus, paratus. q. ἐτὸς, οὖ, εἰμένος, id est, missus in viam. ab ἵημι, mitto. vel ab ἐτὸς, bonus. hinc ἑτοίμως, prompte, adv. ἑτοιμάζω, paro. f. σω.

Ε'τόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ε'τον, ἔτην, dual. aor. 2. act. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ε'τος, εος, τὸ, annus. q. ab ἴω, eo, quia semper procedit. vel ab ἐτὸς, missus, id est, velox, & labilis. hinc ἐτήσιος, ου, ὁ, ἡ, annuus. δεκαετὴς, έος, ὁ, ἡ, decennis, decennalis. διετὴς. έος, ὁ, ἡ, bimus.

Ε'τὸς, οῦ, & ἐτεὸς, οῦ, ὁ, verus, bonus. q. ab εἰμὶ, sum. Ens enim verum bonum. Est & ἐτὸς, adv. frustra, temere. ab εἰμὶ, sum, per antiphrasin.

Ε'τραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo, f. τρώξομαι.

Ε'τραπ', pro ἔτραπε, evertit, 3. sing. a. 2. act. verbi τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. aor. 2. pass. ἐτράπην. p. m. τέτροφα. aor. 2. med. ἐτραπόμην, & in 3. plur. ἐτράποντο.

Ε'τράπεον, uvas calcabant, 3. plur. imperf. act. act. verbi τραπέω, factum ex f. 2. τραπῶ verbi τρέπω, verto.

Ε'τράποντ', pro ἐτράποντο, 3. sing. aor. 2. med. vide ἔτραπ'.

Ε'τράπην, ης, η, a. 2. pass. a τρέπω, verto. vide ἔτραπ'.

Ε'τραπόμην, ου, ετο, a. 2. med. ab ἔτραπον, aor. 2. act. verbi τρέπω, verto.

Ε'τράφην, educatus sum, & in 3. plur. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ε'τραφον, ες, ε, aor. 2. act. vide ἐτράφην.

Ε'τρεμε, tremebat, 3. sing. imperf. act. a τρέμω, idem ac τρέω, tremo.

Ε'τρεσα, ας, ε, tremui, a. 1. ind. activ. verbi τρέω, tremo, trepido. fut. τρέσω.

Ε'τρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. a τρέφω, alo, nutrio.

Ε'τρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ε'τρησε, perforavit, 3. singul. aor. 1. act. verbi τετράω, seu τίτρημι, terebro. fut. τρήσω, tanquam e τράω.

Ε'τριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, strido. p. m. τέτριγα.

Ε'τρύγων, vindemiabant, 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω, vindemio; fruges colligo. Th. τρύγη, ης, ἡ, vindemia.

Ε'τρώτη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Jon. pro ἐτρύπα, 3. singul. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Ε'τρύφην. ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi θρύπτω, frango, frango luxu. fut. ψω. p. φα. perf. pass. τέθρυμμαι.

Ε'τρυφήσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. The. θρύπτω, frango luxu.

Ε'τρωσα, vulneravi, aor. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, vulnero, lædo. f. τρώσω, tanquam a τρόω.

Ε'τύθην, immolatus sum, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην. a. 1. ind. pass. a θύω, f. θύσω, macto, sacrifico.

Ε'τυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, perscrutor. f. ξω. Th. τύλος, ου, ὁ, callus, durities callosa.

Ε'τυμα, τὰ, vera, nom. plur. n. g. ab ἔτυμος, verus.

Ε'τυμος, ου, ὁ, ἡ, verus. dat. plur. Jon. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἐτύμως, vere, adv. q. ab ἐτὸς, verus: vel ab ἐτεὸς, verus.

Ε'τυμπανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a τυμπανίζω, distendo. fut. ίσω. p. τετυμπάνικα, a τύμπανον, seu τύμπανος, ου, ὁ, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

Ε'τύπην, Dor. pro ἐτύπην, sauciatus sum, a. 1. pass. a τύπτω. ἐτύπεν. pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ε'τύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a τύπτω, verbero.

Ε'τυχε, 3. sing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, nanciscor. f. τεύξομαι. perf. pass. τέτυγμαι.

Ε'τύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τεύχω, fabricor, sum. perf. pass. τέτυγμαι.

Ε'τυχον, ες, a. 2. verb. τυγχάνω, nanciscor.

Ε'τῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ε'τώσια, inania, acc. plur. ab ἐτώσιος. hoc ab ἐτὸς, adv. frustra. Th. εἰμὶ, sum, per antiphrasin.

Ε'τωσιεργὸς, qui incassum laborat. ab ἐτώσιον, inane, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ε'τώσιος, inanis, cassus. ab ἐτὸς, frustra temere.

E Υ.

Εὖ, belle, feliciter, adv. In compositione nunc felicitatem denotat, nunc facilitatem. ab ἐὺς, bonus.

Εὔα, ας, ἡ, nomen primæ matris, Eva. Hebr. vivificans.

Εὐαγγελίζω, læta annuntio, evangelizo. f. ίσω, & Att. ἐυαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγελισθεὶς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, faustus, ac lætus nuntius, evangelium. ab εὖ, & ἀγγελία, ας, ἡ, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Euangelii præco, Euangelista, ab eodem themate.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, qui fausta nunciat.

Εὐαγόρα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων τιμὰ, honor, qui sequitur aliquem ob certamina præclare certata. Ex εὖ, & ἀγὼν, ῶνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant, hoc εὐάγων esse gen. plur. cum ματρῶν, jungendus, & duct. ab εὐαγὸς, ου, ὁ, ἡ, pro recte instituto in re aliqua. Hinc εὐαγωγία, recta educatio, & institutio. παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς, παιδεύειν.

Εὔαδε, placuit, 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, pleon. Æolic. τὸ υ, & mutato simul spiritu. ἕαδε, vero per resolutionem Jon. pro ἇδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. Alii volunt esse præt. m. verbi ἅδω, placeo. p. m. ἇδα, & solutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, qui bene a ventis perflatur. ex εὖ, bene, & ἄω, vel ἄημι, spiro.

Εὐαιμονίδης, Evæmonides, nomen proprium.

Εὐαίνετος, ου, ὁ, Poet. bene, vel valde laudatus. Ex εὖ, bene, & αἰνέω, laudo.

Εὐαίρετος, ὁ, ἡ, qui facile capi potest. ex εὖ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. ex εὖ, bene, & αἰσθάνομαι, sentio. f. ήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, Evæon. acc. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, qui bonam, vel pulchram colum habet ex εὖ, & ἠλακάτη, ἡ, colus.

Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, diei bonitas, & serenitas. Et pro secundarum rerum statu & tranquillitate, ex εὖ, & ἡμέρα, dies.

Εὐάνεμος, Poet. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, secundus ventus. ex εὖ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Εὐανθεῖς, οἱ, florentes, nom. plur. ab εὐανθὴς, έος, ὁ, ἡ, pro εὐθαλὴς, florens, & τὸ εὐανθές. ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Εὐάνθεμος, ου, ὁ, floridus. Vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. & Jonic. pro εὐηνορία, ἡ, strenuitas, fortitudo. Vide εὐάνωρ, generans bonos viros.

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poet. Dor. & Jon. pro εὐήνωρ, generans bonos viros. ex εὖ, bene, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Εὐαπάτητοι, οἱ, qui facile decipiuntur. ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, decipio.

Εὐαπήγητος. ὁ, ἡ, Jon. pro εὐαφήγητος, facilis narratu. ex εὖ, ἀπὸ, & ἡγέομαι, duco, narro.

Εὐαρεστέω, ῶ, placeo. f. ήσω. p. εὐηρέστηκα. aor. 1. εὐηρέστησα. aor. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præs. pass. εὐαρεστοῦμαι, delector. ex εὖ, bene, & ἀρεστὸς, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. hinc εὐαρέστως, adv. ad placitum.

Εὐάρματος, ου, ὁ, Poet. qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur. ex εὖ, & ἅρμα, currus.

Εὐαχὴς, έος, ὁ, Poetic. & Doric. pro εὐηχὴς, qui bonum habet sonum, canorus.

Εὔβοια, ας, ἡ, Eubœa, est nomen loci. ex εὖ, & βόω, pasco.

Εὔβοτος, ὁ, ἡ, bene pastus. ex εὖ, & βόω, pasco.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium. ex εὖ, bene, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Εὔβουλος, ου, ὁ, consultus, prudens, qui bene consulit alteri.

Εὖγε, Lat. euge, laudantis, & exultantis adv.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. εὐγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus, generosus. ex εὖ, bene, & γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, nascor.

Εὖγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, æquus vir, candidus. ex εὖ & γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index, quod a γνώμη, ης, ἡ, sententia, consilium. Th. γινώσκω, cognosco. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Εὐδαιμονέστερος, ου, ὁ, felicior, compar. ab εὐδαίμων, felix.

Εὐδαιμονέω, beatus sum, f. ήσω. ex εὖ, bene, & δαίμων, Deus, fortuna.

Εὐδαιμονίζω, beatum judico.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus. hinc εὐδαιμονία, felicitas.

Εὗδε, 3. sing. imperf. Jon. pro ηὗδεν. ει, ει εὕδει, dormit, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, dormio, fut. εὑδήσω.

Εὕδησι, cessat, Jon. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub activ. ab εὕδω, dormio.

Εὐδία, ας, ἡ, serenitas. hinc εὔδιος, serenus, ex εὖ, & διὰ, quod aerem significat, ut sit εὐκαιρία, opportunitas, occasio. a Ζεὺς, Jupiter, aer. genit. Διὸς.

Εὐδιανὸς, ά, ὸν, Dor. pro εὐδιεινὸς, tepidus. Ab εὐδία, serenitas.

Εὔδματος, ου, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, bene ædificatus.

Εὔδμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus, gen. plur. εὐδμήτων, ex εὖ, bene, & δέμω, struo. f. μῶ. p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, acquiesco, volo, bona existimatione sum. fut. ήσω. p. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. q. ex εὖ, & The. δοκέω, videor, fut. ήσω, & δόξω, Hinc εὐδοκία, benevolentia, favor.

Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia.

Εὐδοκιμάζω, bene exploro. f. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας. εὖ, & δοκιμάζω, exploro. The. δοκέω, videor.

Εὐδοκιμέω, bene audio, clarus sum. f. ήσω. ex εὖ & δόκιμος, ου, ὁ, probatus. quod a δοκέω, videor.

Εὐδοκιμηκότες, οἱ, plur. num. perf. part. activ. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, bene audio, clarus sum.

Εὐδόκιμος. ου, ὁ, probatus, & laudatus, ab eodem them.

Εὕδοντ'. pro εὕδοντα, dormientem, acc. singul. part. præs. ab εὕδω, dormio. fut. εὑδήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas. ab εὖ, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

Εὕδω, dormio. f. εὑδήσω. p. κα. hinc καθεύδω, idem, q. ab ἕω, colloco: cubantes se ad somnum componunt. Vel ab εὖ, & ἔδω, qui enim liberalius se cibis invitant, sunt ut plurimum lenti juxta, ac somnolenti.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέανος, ου, ὁ, ἡ, decenter velatus. ex εὖ, & ἑανὸς, vestis splendida.

Εὕει, torret, 3. sing. præs. ind. verbi εὕω, vel εὔω, uro. f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, speciosus, ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Thema εἴδω, video.

Εὐειδότος, bene scientis, genit. sing. perf. particip. ab εὐειδὼς, ότος, per crasin pro εὖ εἰδότος. ab εὖ, & εἰδέω, scio, fut. ήσω.

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. ab εὖ, & ἔχω, habeo.

Εὐεπίην, facundiam, acc. sing. Jon. ab εὐεπία, ας, ἡ, facundia. εὐεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facundus. ex εὖ, & ἔπω, dico.

Εὐεργέτας, ᾶ, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus.

Εὐεργὲς, τὸ, fabrefactum, n. g. ab εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. ex εὖ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Εὐεργεσιάων, gen. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. The. ἔργον, opus.

Εὐεργετηθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. εὐεργετεῖται, 3. singul. præs. sub. ab εὐεργετέω, benefacio.

Εὐεργετήματα, τὰ, beneficia. dat. plur. εὐεργετήμασι. ab εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus. gen. pl. εὐεργετῶν. acc. plur. εὐεργέτας, ab eodem themate.

Εὐεργὴς, ῆς, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ εἰργασμένος, bene factus.

Εὐηρέστησα, credo scribendum εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. ab εὐαρεστέω, placeo.

Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene septus. ab εὖ, bene, & ἕρκος, εος, τὸ, septum. Th. εἴργω, includo.

Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, bona, & beata vita. ex εὖ, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Εὐζώνοιο, gen. Jon. ab εὔζωνος, ου, ὁ, ἡ, formosa. ex εὖ, & ζωννύω, cingo. f. ζώσω. hinc ζώνη, ἡ, zona.

Εὐηγγέλθην, nuntiatus, sum, aor. 1. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, læta annuntio, bonum nuntium affero.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, per pleonasmum τῷ ἡ, pro εὐγενὴς, generosus, ex εὖ, & γίνομαι, nascor.

Εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, simplex. item stultus. ex εὖ, & ἦθος, εος, τὸ, indoles. hinc εὐήθως, simpliciter: temere, adverb.

Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus. ex εὖ, & ἀκὴ, ῆς, ἡ, mucro.

Εὐήνουν, imperf. act. verbi εὐηνέω, sum corpore bene habito. ab εὐηνὴς, ου, ὁ, ex εὖ, bene, & ἔχω, habeo.

Εὐηλίῳ, dat. sing. a εὐήλιος, ου, ὁ, apricus, Soli expositus. ex εὖ, bene, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Εὐηνίνη, ης, ἡ, Eveni filia, nomen proprium.

Εὔηνος, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ου, ὁ, ἡ, Poet. valde amabilis, ab εὖ, bene, & ἐράω, amo.

Εὐηρέστησα, placui, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, libens acquiesco, placeo. ex εὖ. & ἀρεστὸς, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.

Εὐθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ, θάλλων, bene florens, floridus, uber, virens, adultus. Th. θάλλω, vireo.

Εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors. ex εὖ, bene, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐθείῃ, dat. sing. Jon. f. g. ab εὐθεῖα, ας, ἡ, recta. ab εὐθὺς, έος, ὁ, rectus.

Εὐθετήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab εὐθετίζω, concinne dispono, compono. ex εὖ, & τίθημι, pono.

Εὔθετος, ου, ὁ, appositus, aptus, accommodatus, conveniens. ex εὖ, bene, & θετὸς, positus. Thema τίθημι, pono.

Εὐθέως, adverb. statim, confestim, continuo. Thema εὐθὺς, rectus.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo, ab εὐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, & τίθημι, pono.

Εὐθηνία, ας, ἡ, prosper successus: abundantia, annona, fertilitas. ab εὖ, & θὶν, acervus. hinc εὐθηνέω, prospero successu utor.

Εὐθηνοῦντα, affluentem, acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, exubero, glisco. quod ex εὖ, bene, & θὴν, idem ac θὶν, θινὸς, ὁ, ἡ, cumulus, acervus.

Εὔθρονος, ου, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens. ex εὖ, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. εὔθρονος ἠὼς, aurora sedem habens bonam. Th. θράω, sedeo. f. θρήσω.

Εὐθὺ, statim, recta. adv. ab εὐθύς.

Εὐθύγλωσσος, ου, ὁ, Poet. qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus. ab εὐθὺς, rectus, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Εὐθυδρομέω, ῶ, rectum cursum teneo. f. ήσω. p. εὐθυδρόμηκα. ab εὐθύδρομος, ου, ὁ, qui recto cursu pergit. quod ex εὖ, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Thema τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poetic. & Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, qui recta ad prælium tendit: vir fortis. ab εὐθὺς, rectus, & μάχομαι, pugno.

Εὐθυμέω, ῶ, bono animo, & alacri sum. fut. ήσω. p. εὐθύμηκα. a. 1. εὐθύμησα. ex εὖ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Εὔθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui est bono, & hilari animo, lætus, alacer, hilaris. hinc adv. εὐθύμως, alacriter. εὐθυμότερον, comparat. ab eodem themate.

Εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω, dirigo.

Εὐθυνομένη, ὁδὸς, directa via. ab εὐθύνω, dirigo.

Εὐθυντῆρα, accus. sing. ab εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector. ad εὐθὺς, rectus.

Εὐθύνω, complano, dirigo: item rectus sum. εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, recte administrare jura populis. fut. εὐθυνῶ. p. εὔθυγκα. a. 1. εὔθυνα. a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω. a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην. Att. pro εὐθύνθην.

Εὐθυπνόοιο Ζεφύροιο πνοιαὶ, recta spirantis, seu secundi Zephyri flatus. ab εὐθὺς, rectus, & πνέω, spiro.

Εὐθυπέμπων αἰὼν, recta deducens ævum, ab εὐθὺς, rectus, & πέμπω, mitto.

Εὐθυπορεῖν. Poet. pro εὐθύνειν, dirigere. Hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, rectam viam ire. εὐθὺ πορεύεσθαι, recta ire. ab εὐθὺς, rectus, & πόρος, transitus. Thema πείρω, transeo.

Εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. q. ab εὖ, & θέω, insusitato pro τιθέω. Rectum, quod bene positum, Vel ab εὖ, & θέω, cum impetu ruo. Velociter tendit, qui scit se recta tendere; qui de via dubitat, hæsitantius progreditur. hinc εὐθύνω, dirigo, corrigo. εὐθυντὴς, ῆς, ὁ, ἡ, & εὔθυνος, ου, ὁ, director, corrector. εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, idem. εὐθύνη, ης, ἡ, inquisitio.

Εὐθύτερον, rectius, comparat. ab εὐθὺς, vel εὐθὺ, rectus, rectum.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, æquitas, justitia.

Εὐθυτενὴς, ες, ὁ, Poet. in rectitudinem extensus. ab εὐθὺς, rectus, & τείνω, tendo p. m. τέτονα.

Εὐθύτρητος, ὁ, ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.

Εὐθυφερὴς ἐος, ὁ, ἡ, in rectum tendens, rectus. Ab εὐθ. & φέρω.

Εὐθύφλοιος, ὁ, ἡ, rectum, planum corticem habens, species roboris.

Εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.

Εὐθυφορία, ἡ, motus rectilineus.

Εὔθυφρων, ον, sapiens prudens. Ab φρὴν, mens.

Εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.

Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, proceritas, rectus tramus, rectæ lineæ porrectio,

Εὐθυωρὸν, adv. recto tramite, eadem hora, statim.

Εὐθυωρὸς, ὰ, ὸν, rectus, secundum lineam rectam.

Εὐθώρηκος, ου, ὁ, ἡ, bene loricatus, bene armatus. Ab θώραξ.

Εὐίλατος, ου, ὁ, propitius, placidus, & εὐιλατέω, sum propitius. ex εὖ, bene, & ἱλάω, propitius sum. f. ήσω.

Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciscor, vacat mihi. imperf. Attic. ηὐκαίρουν, ω. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, οῦ, ὁ, occasio.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas, occasio.

Εὔκαιρος, ου, ὁ, opportunus, tempestivus, hinc adv. εὐκαίρως, opportune, tempestive. ex εὖ, bene, & καιρὸς, οῦ, ὁ, temporis opportunitas.

Εὐκέατος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro εὐκέαστος, qui facile scindi, secarique potest: scissilis, εὐκέατος, cupressi epitheton. ex εὖ, & κεάζω, findo. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix, ex εὖ, & κηλέω, mulceo.

Εὔκηλος, ου, ὁ, ἡ, Æolico pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, quietus, mitis, placidus. εὐκήλως, placide, tranquille.

Εὐκλέα, inclytam, acc. sing. per syncop. pro εὐκλεέα, dativ. εὐκλεῖ, Poet. pro εὐκλεεῖ, ab εὐκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, gloriosus, celebris, præclarus, insignis. Th. κλέω, celebro.

Εὔκλεια, ἡ, splendor nominis gloria. ex εὖ, & κλέος, seu κλεῖος, τὸ, gloria. Est & Deæ nomen, cui apud Bœotios, & Locros in foro quolibet ara, & statua dicata fuit. A plerisque Diana putatur, a nonnullis Herculis filia.

Εὐκλῆξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεῖσαι, vide κλείζω.

Εὐκνήμιδες, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus. ex εὖ, bene, & κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Εὔκολος, ου, ὁ, ἡ, facilius, simplex, promptus. ex εὖ, bene, & κῶλον, ου, τὸ, cibus. εὔκολα μῆλα, oves morigeræ.

Εὐκόλως, adv. expedite, facile. ab εὔκολος, facilis.

Εὐκομίσασθαι, bene recondere, a. 1. inf. med. ex εὖ, bene, & κομίζω, curo, Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poet. ἠύκομος, ου, ὁ, ἡ, bene, vel pulchre comatus, comis luxurians. ex εὖ, bene, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. εὔκοπος, ου, ὁ, facilis. ex εὖ, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, scindo. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Εὐκόσμως, adv. concinne, recte, ornate, decore. ex εὖ, & κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Εὐκρᾶτος, gen. sing. ab εὔκρας, ᾶτος, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι, f. άσω, misceo. vel εὐκρὰς, per syncopen pro εὐκραὴς, temperatus.

Εὐκτίτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινέες, οἱ, nom. plur. sunt venti Etesii, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ. ab εὐκρινὴς, purus, liquidus, ordine collocatus, distinctus. Th. κρίνω, discerno.

Εὐκταίως, optative, adverb. ab εὐκταῖος, optativus. quod ab εὔχομαι, precor. fut. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Εὐκτιμένον, vel Poetic. ἐϋκτιμένον, bene ædificata, perf. part. pass. f. g. pro εὐκτισμένον, detracto augmento Jon. & abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt ἐϋκτιμένη, dici Æolic. pro ἐκτισμένη, vel per syncopen pro κτιζόμενον, verbi κτίζω, fabricor. f. σω. p. κα.

Εὔκτιτος, ὁ, bene structus. ab εὖ, & κτίζω, condo.

Εὐκτὸς, ὴ, ὸ, optabilis. ab εὔχομαι, precor.

Εὔκυκλος, ου, ὁ, rotundus, Plato in Timæo. ex εὖ, bene, & κύκλος, ου, ὁ, circulus.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio: cautio, vitatio. ab εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, qui bene res capessit, circumspectus, religiosus, verecundus, cautus. ab εὖ, bene, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor. ηὐλαβεῖτο, metuebat, 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι. p. εὐλάβημαι, a. 1. passiv. εὐλαβήθην, Attic. ηὐλαβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, ὁ, veritus. Th. λαμβάνω, capio.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, circumspectus, timidus, religiosus, verecundus. Ex εὖ, & λαβὴ, ansa.

Εὐλαβητέον, cavendum, verbale ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαβίης, cautionis, gen. Jon. ab εὐλάβεια, ας, ἡ, cautio.

Εὐλαβοῦ, præs. imperat. med. ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαὶ, ῶν, αἱ, vermes, proprie qui in corpore, vulnere, aut ulcere nascuntur ex putredine, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, quia se convolvunt. Iliad. χ.

Εὐλάκα, ας, ἡ, vomer, bidens, ligo. q. ab εὖ, & λακὶς, fissura. vel λαχαίνω, fodio. Vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

Εὔληρα, τὰ, fræna, lora, habenæ, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. bonus portus.

Εὐλογέω, benedico, cum acc. felicia precor, præsto: item celebro, laudo, gratias ago. f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. ηὐλόγησα. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, benedictus. ex εὖ, & λόγος. sermo, verbum. Th. λέγω, dico. fut. ξω, præt. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, benedicentur, 3. plur. fut. 1. vide εὐλόγημαι.

Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, benedictus, perf. part. ab εὐλογέω, benedico.

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, benedictus, a, um, ab iisdem thematibus.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus, bona oratio, Plato de rep. Item munificentia, munus amicis missum. Paulus 2. ad Corinth. εὐλογίας dicit collectiones pro eleemosynis, & collationibus. ἐπ' εὐλογίαις benigne. ab eodem them.

Εὔλογος, ου, ὁ, blandus sermo: rationabilis, rationi consentaneus. εὐλόγως, probabiliter jure.

Εὐμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐμήκης, longus, quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, pecorosus, bonas habens oves. ex εὖ, bene, & μῆλα, oves.

Εὐμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, proclivis, levis. hinc εὐμαρέως, adv. facile.

Εὐμαρεία, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur. vide in εὐμαρής.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, compendiose, ex εὖ, & μέθοδος, ου, ἡ, via, compendium. quod ex μετὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐμμελίης, ου, ὁ, Jon. pro εὐμελίας, ου, ὁ, fraxini peritus. bene hastatus. Thema μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, placiditas. εὐμένεια ἀέρος, coeli clementia. Theoph.

Εὐμενέω, benevolus sum, propitius. εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. ab εὖ & μένος, ους, τὸ, animus.

Εὐμενὴς, έος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus, mitis, lenis. compar. εὐμενέστερος. ab εὖ, & μένος, εος, τὸ, animus.

Εὐμετάβολος, ου, ὁ, mutabilis. ex εὖ, bene, μετὰ, & βάλλω, jacio. f. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμεταδότος, ου, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur facilis ad impertiendum. ex εὖ, & μεταδίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμήκεις, οἱ, nom. plur. ab εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus. ex εὖ, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Εὐμνημόνευτος, ὁ, adject. verbale ab εὖ, bene, & μνημονευτὸς, qui memoria tenetur. quod a μνημονεύω, memoria teneo. Th. μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Εὔμολπος, ου, ὁ, Eumolpus. nomen proprium.

Εὐμορφία, ἡ, forma præcellens, decor, species, lætus aspectus.

Εὔμορφος, ου, ὁ, ἡ, formosus, ab εὖ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Εὔναζε, præs. imper. act. εὐνάζω, subitum ieris, 2. sing. præs. sub. pass. ab εὐνάζω, sopio. f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναὶ, αἱ, nom. plur. tentoria, Thucyd. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναιόμενος, η, ον, bene habitatus, a, um, præs. part. pass. ab εὖ, bene, & ναίω, habito.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, Doric. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, conjux. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Bene litigans.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile: coitus. Item lustrum, cubile leporis. Xenoph. Inde εὐνάω, sopio, dormio, f. ήσω.

Εὐνηθεῖσα, concumbens, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, sopio. f. ήσω. Th. εὐνὴ, cubile.

Εὐνοέστερος, Jon. pro εὐνούστερος, benevolentior, comparat. Vide in εὐνούστατος.

Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. bona victoria.

Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, orbus, privatus, acc. εὖνιν, ab εἷς, unus.

Εὐνοέω, benevolus, vel bene affectus sum. fut. ήσω. p. εὐνόηκα. vide εὔνοος.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia, favor. ab εὔνοος, ου, ὁ, ἡ, benevolus. ex εὖ, & νόος, οῦ, ὁ, mens, animus.

Εὐνομέω, bonis legibus instituere. hinc εὐνομεῖσθαι, bonis legibus uti. εὐνομήθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. εὔνομος, qui bonis legibus utitur. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὐνομίην, acc. sing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nom. mul. Gr. legitima. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὔνουν, amicum, acc. singul. ab εὔνους, ου, ὁ, benevolus. ex εὖ, & νόος, mens.

Εὐνούστατος, ὁ, benevolentissimus, superlat. ab εὔνους, benevolus. εὐνούστερος, benevolentior. ab eodem them.

Εὐνουχίζω, castro. fut. ίσω. p. εὐνούχικα. perf. pass. εὐνούχισμαι. a. 1. pass. εὐνουχίσθην, ab εὐνοῦχος, eunuchus.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus. item dynasta. ex εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, lectus, & ἔχω, habeo; servo.

Εὖντα, Dor. & per crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὤν, verbi εἰμὶ, sum.

Εὔξαιο, 2. singul. a. 1. opt. med. verbi εὔχομαι, oro. f. εὔξομαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο.

Εὐξαμένῳ, dat. sing. ab εὐξάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. ab εὔχομαι, precor.

Εὔξῃ, oraveris, 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται. ab eodem themate.

Εὐξήνθησαν, creverunt, 3. pl. a. 1. ind. passiv. verbi αὐξάνω, cresco. Gen. c. 25. vers. 27.

Εὔξοον, bene rasum, politum, acc. sing. ab εὔξοος, idem ac εὔξεστος, politus. Th. ξέω, f. ξέσω, polio.

Εὐοδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Evodia. Gr. prospere agens.

Εὔοδμος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro εὔοσμος, odoratus. ex εὖ, bene, & ὄζω, oleo.

Εὔοδος, seu εὔοσμος, ου, ὁ, bene olens, ex εὖ, bene, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζέσω, & ήσω.

Εὐοδόω, ῶ, prosperum iter præbeo. f. ώσω. pret. εὐόδωκα. præs. pass. εὐοδόομαι, οῦμαι, prosperum iter habeo, prosperor. perf. pass. εὐόδωμαι. a. 1. pass. εὐοδώθην, ης, η. f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ου, ὁ, ἡ, iter expeditum habens. ex εὖ, bene, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐόδωκα, ας, ε, prosperum iter præbui. perf. activ. Jon. verbi εὐοδόω, quod vide.

Εὐόδωσον, prosperum iter præbe, a. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω, quod vide.

Εὐοῖ, evoe, vox, quæ Baccho acclamabatur. q. εὖ οἱ, bene illi. Sic & εὐάν. Inde Εὔιος, ου, ὁ, Bacchi cognomen, Evius.

Εὐόμενοι, οἱ, assati, præs. part. pass. verbi εὕω, seu εὔω, f. εύσω, uro.

Εὐορκέω, religiose juro. f. ήσω. præs. inf. εὐορκεῖν. ab εὔορκος, justus, fidelis, jurejurando stans.

Εὐορκία, ας, ἡ, jusjurandi fides, justum juramentum.

Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religiose colit. ab εὖ, bene, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, tutus, bonum portum habens. ab εὖ, bene, & ὅρμος, ου, ὁ, statio navium. q. ab εἴρω, figo.

Εὐπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo.

Εὐπαθέω, ῶ, indulgeo voluptatibus. hinc εὐπαθείη, Jon. pro εὐπάθεια, voluptas. dicitur & εὐπαθίη, Jon. pro eodem. The. πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, bona indole puer. Item felix multa prole, vel bonos habens liberos. Thema παῖς, puer.

Εὔπακτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, bene compactus.

Εὐπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, Poet. & Doric. pro εὐπάρειος, habens pulchras genas. ex εὖ, bene, & παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generosa. ab εὐπάτωρ, vel εὐπατρὶς, nobilis. Th. πατὴρ, έρος, ὁ, pater.

Εὐπατόριον, ου, τὸ, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἧπαρ. dicitur etiam & ἡπατόριον. De ea Diosc. l. 4. c. 40.

Εὐπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, obsequens, persuasu facilis. ex εὖ, & πείθω, persuadeo.

Εὐπένθερος, ὁ, qui nobilem socerum habet. Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, socer.

Εὔπεπλος, seu εὐπέπλος, ου, ὁ, ἡ, bene indutus. pulchrum habens peplum. gen. plur. εὐπέπλων. ab εὖ, & πέπλος, ου, ὁ, peplum.

Εὐπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, ad circumagendum proclivis: qui facile sistit, & hæret. ex εὖ, bene & περιΐσταμαι, circumsto, tango, quod ex περὶ, & ἵσταμαι, sto. εὐπερίστατος ἁμαρτία, tenaciter inhærens peccatum.

Εὐπετίη, ης, ἡ, Jon. pro εὐπέτεια, facilitas. εὐπετέως, & εὐπετῶς, facile, quamprimum. Xenoph. ταῦτα εὐπετῶς φέρω, hæc ferre nullo negotio.

Εὐπετὲς, facile, n. g. ab εὐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis. comp. εὐπετέστερος, facilius, adv. ab εὐπετέστερον. ex εὖ, bene, & πίπτω, cado.

Εὔπηκτος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus, bene compactus in dat. sing. εὐπήκτῳ. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, compingo, ædifico.

Εὐπλεκέων, genit. plur. ab εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene junctus. ex εὖ, bene, & πλέκω, plecto, necto. f. ξω.

Εὐπλοΐῃ, Jon. pro εὐπλοΐᾳ, uti prospera navigatione. Thema πλέω, navigo.

Εὐπλοΐα, vide εὐπλοΐη sequens.

Εὐπλοΐη, ης, ἡ, bona navigatio. ex εὖ, bene, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ῖδος, idem ac εὐπλόκαμος, ὁ, pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens. ex εὖ, bene, & πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὴ, implicatio.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. ab εὖ, bene, & ποιέω, facio.

Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.

Εὐποίητα, τὰ, fabrefacta. ab εὖ, bene, & ποιέω, facio.

Εὔπολις, ὁ, Eupolis, nomen proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, ῶ, abunde possum, est mihi facultas: item simpl. possum, abundo. fut. ήσω. p. εὐπόρηκα, & in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ, bene, & πόρος, ου, ὁ, transitus. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, facultas copia. εὔπορος, expeditus: abundans: pervius. Plato εὔπορον, facile.

Εὐπραγία, ας, ἡ, successus, prosperitas.

Εὐπρακτον, ου, τὸ, facile.

Εὐπραξία, ας, ἡ, res secundæ, pulchrum facinus. felicitas. Aristot. Ethic. lib. 1. Th. πράττω, facio. fut. ξω. p. χα.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, forma, ornatus. Plato ab εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decore eximius. ab εὖ, bene, & πρέπω, decorus sum.

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, excellens, decorus, excultus, formosus, ornatus.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Jon. pro εὐπραξία, felicitas.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. a προσδέχομαι, suscipio, probo. ex πρὸς, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, apte adhærescens, & assiduus in aliquo negotio, assidens, affixus, adhærens. ex εὖ, & πρόσεδρος, assidue occupatus: item assessor. quod ex πρὸς, & ἕδρα, ας, ἡ, sella.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, facilitas sermonis. ex εὖ, bene, & προσηγορέω, compello. quod ex πρὸς, & ἀγορέω, loquor. The. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Εὐπρόσιτα, τὰ, accessu facilia, adject. verbale, ex εὖ, πρὸς, & εἶμι, eo.

Εὐπροσωπέω, ῶ, speciosus appareo: placeo: εὐπρόσωπος, speciosa, pulchra. ex εὖ, bene, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies, persona, vultus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὄπα.

Εὐπροσώπων, genit. plur. ab εὐπρόσωπος, ου, ὁ, pulcher aspectu.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, pulchram, seu bonam puppim habens. ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνὸς, ἡ, ὁ, extremus.

Εὔπωλος, ου, ὁ, ἡ, producens bonos equos. ex εὖ, bene, & πῶλος, ου, ὁ, pullus.

Εὐραὶ, αἱ, ferramenta axi infixa, ut a rota non atteratur. Th. εὐρὺς, latus.

Εὑράμην, inveni, per syncopen pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω.

Εὐρὰξ, ex obliquo. posita re in εὖρος, ους, id est, latitudinem. Alii volunt Jon. dici pro πλάγιαξ, per aphæresin, a πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, costa.

Εὑρὲ, inveni, a. 2. imper. act. sed εὗρε, invenit, 3. sing. a. 2. ind. εὑρεῖν, a. 2. inf. quasi ὁρᾷν, ut sit rem quæsitam oculis assequi. ab εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω.

Εὐρέα, Jon. pro εὐρεῖα, lata.

Εὑρέθην, inventus sum, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi. εὑρεθῶσιν, 3. plur. a. 1. sub. pass.

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐρεῖα, lata, f. g. ab εὐρὺς, έος, ὁ, latus.

Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor, ab εὑρίσκω, invenio. perf. pass. εὕρημαι, σαι, ται.

Εὕρετο, 3. sing. a. 2. med. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. εὕρημαι, perf. pass. εὑρήσω, fut. 1. act. ejusd. verbi.

Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum, commentum, Plato. lucrum insperatum Xenoph. lib. 7.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.

Εὑρήσει, inveniet, 3. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. act. εὑρήσω, verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro quo per systolen dicitur εὑρεσιεπὴς, verborum inventor. ab εὑρίσκω, invenio, & ἔπος, τὸ, verbum.

Εὕρητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ab eod. verbo.

Εὔρις, sagax, cui bona ῥὶς, id est, naris.

Εὔριπος, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale inter Eubœam, & Atticam, quotidie in dies undas absorbens, & toties revomens Arist. de mundo. εὔριπος ἄνθρωπος, homo inconstans, Erasmus in Chiliadibus. Item fossa, cisterna, Joseph. de antiquit. Lacena, stagnum, Halicarnass. conceptaculum aquarum Hesychio.

Εὑρίσκω, invenio, deprehendo. εὑρίσκεσθαι τι θεῶν παλάμαις, obtinere aliquid Deorum auxiliis. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα. a. 2. εὗρον. aor. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εὑρεῖν. aor. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. pass. εὕρημαι. aor. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, inventus sum. fut. 1. pass. εὑρεθήσομαι. aor. 1. med. εὑράμην, ω, ατο, per syncopen pro εὑρησάμην, acquisivi. hinc εὕρημα, ατος, τὸ, inventum. εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. εὕρεσις, εως, ἡ, inventio.

Εὑροίμην, invenero, a. 2. opt. med. εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὑροῖσα, ας, ἡ, Doric. pro εὑροῦσα, aor. 2. par. act. f. g. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilo. ex εὖρος, ου, ὁ, Eurus, & κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. Th. κλύζω, lavo.

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὗρον, ες, ε, inveni, a. 2. ind. activ. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὑροῦσα, ἡ, a. 2. part. act. f. g. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐῤῥόου, ου, ὁ, ἡ, pulchre fluens, ἐϋῤῥείταο, gen. Æol. pro ἐϋῤῥείτου, ex εὖ, bene, & ῥέω, fluo, f. ῥεύσω. dicimus & ἐϋῤῥοὴς, & εὔῤῥοος.

Εὐρυάγυια, ας, ἡ, latas vias habens, patens. ab εὐρὺς, έος, ὁ, latus, & ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, via.

Εὐρυάλη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρυβάτης, ου, ὁ, Eurybates, nomen proprium.

Εὐρυβίης, Jon. pro εὐρυβίας, ου, ὁ, cujus vis se late extendit, late potens. Hesiod. Εὐρυβίη, nomen mul. ex εὐρὺς, latus, & βία, ας, ἡ, vis.

Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, Eurydamas, nomen proprium.

Εὔρυθμος, ου, ὁ, numerosus, concinnus, aptus. ex εὖ, & ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas. εὐρύθμως, concinne, apte.

Εὐρυκρείων, ὁ, late dominans. ab εὐρὺς, latus, & κρείων,

& κράων, οντος, ὁ, regnator. Th. κραίνω, impero.

Εὐρυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, qui lata prata habet, spatiosus, amplus. ab εὐρὺς, latus, & λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens: epitheton bovis apud Hesiod. ab εὐρὺς, latus & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Thema ὄπτομαι, video.

Εὔρυναν, 3. plur. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, verbi εὐρύνω, dilato. f. υνῶ. Them. εὐρὺς, ὁ, latus.

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρύνοντι, dilatant. Dor. pro εὐρύνουσι, 3. plur. præs. ind. ab εὐρύνω, dilato.

Εὐρυοδείης, gen. Jon. ab εὐρυοδεία, ας, ἡ, spatiosa. Dicimus & εὐρυόδειος, ὁ, ἡ, ab εὐρὺς, latus & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐρύοπα, vocat. sing. ab εὐρύοπης, ου, ὁ, late sonans, vel late perspicuus. ab εὐρὺς, latus, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. vel ut alii volunt ab ὤψ, vultus, quod ab ὄπτομαι, video. Tum etiam εὐρύοπα, potest esse accus. casus ab εὐρύωψ, ωπος, ὁ, latum habens oculum, ab ὤψ, oculus Th. ὄπτομαι.

Εὐρύπυλος ου, ὁ, Eurypylus, nomen proprium.

Εὐρὺς, έος, ὁ, & in f. g. εὐρεῖα, latus, a. hinc εὐρύνω, dilato. q. ab εὖ, & ῥέω, fluere, diffundi, metapora ducta ab aqua hac, & illac diffluente.

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, potens, magni roboris. ab εὐρὺς, latus, & σθένος, εος, τὸ, robur.

Εὐρυσθέως, gen. Att. ab Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, Eurystheus Rex Mycenaorum.

Εὐρυσθῆα, Poet. pro εὐρυσθέα, accus. sing. ab Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, nomen viri cujus robur late patet.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ, qui habet latum pectus. ab εὐρὺς, latus & στέρνον, ου, τὸ, pectus.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Doric. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ latam comam habens, laticomus. ab εὐρὺς, & χαίτη, ἡ, juba, coma.

Εὐρυχόροιο, spatiosæ, gen. Jonic. ab εὐρύχορος, ου, ὁ, ἡ, in qua ampli chori duci possunt. ex εὐρὺς, latus & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, chorea. Vel ponitur Poetice pro εὐρύχωρος, latum locum habens, amplus. a χῶρος, ου, ὁ, locus, sedes.

Εὐρύχωρος, ου, ὁ, ἡ, latus amplus, spatiosus, capax. ex εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Εὐρυώψ, ωπος, & οπος, ὁ, late videns. Homer. ab εὐρὺ, late, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὕρω, vide in εὕρωμεν.

Εὐρώεις, εντος, ὁ, putris, obscurus, squalidus: item amplus. acc. sing. εὐρώεντα. Th. εὐρὼς, ῶτος, ὁ, situs, mucor.

Εὕρωμεν, invenerimus, 1. plur. aor. 2. sub. act. εὕρω, ῃς, verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, & Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, Europeus, ex Europa.

Εὐρώπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries, putredo. Item hominis genitale. in Epig.

Εὐρώτα, nomen proprium.

Εὐρωτιάω, putresco, cariem sentio, situ sum obsitus. Aristoph. in Neb.

Ἐῢς, ἐέος, bonus, formosus. Hesiod. quasi ab ἔω, sum. Ens enim est bonum. vel ab εὖ, bene. Bonus enim est, qui bene agit. Dicitur & ἠΰς. hinc εὖ, bene. [illegible]ης, έος, ὁ, ἡ, bonus benignus.

Εὗσα, ας, ε, ussi, & in 3. plur. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, seu εὔω, uro, ustulo. fut. εὕσω, Att.

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἔουσα, vel οὖσα, ης, ἡ, existens, præs. part. f. g. verbi εἰμὶ, sum.

Εὐσέβει, præs. imperat. act. verbi εὐσεβέω, ῶ, colo. f. ήσω. p. ηκα. ex εὖ, bene, & σέβω, colo.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, pietatis officia. ab eodem Them.

Εὐσεβὲς, έος, τὸ, pietas. hinc εὐσεβῶς, pie, adverb. ad eodem tehm.

Εὐσεβέω, colo, sum pius. cum accusat. Item in pietate instituo, informo. f. ήσω. p. εὐσέβηκα. aor. 1. εὐσέβησα. ab eoden Them.

Εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, pius, religiosus, & τὸ εὐσεβές. ab eodem Them.

Εὐσεβῶς, pie adv. ab eod. Them.

Εὔσελμος, ὁ, habens bonum tabulatum, bene transtratus. Unde νηῦς εὔσελμος, navis bene transtrata. Homer.

Εὔσημος, ὁ, ἡ, bene significans, ex εὖ, bene, & σῆμα, ατος, τὸ, signum. hinc σημαίνω, significo.

Εὐσκαρθμὸς, ὁ, bene saltans, celer agilis. Homer. ex εὖ, & σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus. Th. σκαίρω, salio salto.

Ἐΰσκοπος, ου, ὁ, per dialysin pro εὔσκοπος, qui scopum perite assequitur, providus, cautus: item aptus videri. Aristot. ex εὖ, bene, & & σκοπὸς, οῦ, ὁ, finis, quod a σκέπτομαι, circumspicio.

Εὔσοος, ου, ὁ, bene salvus, incolumis. ex εὖ, bene, & σόος, ου, ὁ, salvus.

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, misericors. ex εὖ, bene, & σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus, cor.

Ἐΰσσελμος, seu ἐΰσελμος, Poetic. pro εὔσελμος, bene tabulatus. a σέλμα, τὸ, transtrum. Thema σελὶς, ίδος, ἡ, spatium inter lineas, vel inter tabulata navis.

Εὐσταθὴς, έος, ὁ, ἡ, stabilis, constans, firmus. ab εὖ, bene, & ἵστημι, sto.

Εὐστέφανος, ου, ὁ, ἡ, formosus, bene coronatus, Hesiod. ex εὖ, bene, & στέφω, corono. f. ψω.

Εὔστομος, ὁ, ἡ, qui bona verba profert: bene pronuntians, eloquens: jucundi saporis. Diosc. l. 1. c. 61. εὔστομος τῷ χαλινῷ, fræno obtemperans. Plutarch. Sophocles in Philoctete. εὔστομ' ἔχε, Interpr. σιώπα, sile. ex εὖ, bene, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Εὐστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. ἐϋστρεφὴς, pulchre tortus, flexilis. ex εὖ, bene, & στρέφω, flecto, verto.

Εὐσύμβλητος, ὁ, ἡ, de rebus dicitur, quæ per conjecturas facile cognosci possunt. ex εὖ bene, & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, pulchris talis, vel pedibus præditus, cui est elegans pedum forma. εὐσφύρω, gen. Dor. ex εὖ, bene, & σφῦρα, ας, ἡ, malleus. hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis, pes.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor. ab εὐσχήμων, decens.

Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, spectabilis, honoratus. εὐσχημόνως, decenter, adv. ex εὖ, bene, & σχῆμα, ατος, τὸ, gestus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Εὔσωστρος, ου, ὁ, ἡ, bene servans: facilis versatu, celer. ex εὖ, bene, & σώζω, servo.

Εὖτ', pro εὖτε, sequente ἄν. εὖτ' ἄν, postquam, adverb. εὖτ' ἔπλεον, dum navigarem.

Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo, disciplina, modestia, compositio, ex εὖ, bene, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Εὖτε, quum, veluti, aliquando, dum, quandoquidem, adverb. ἠΰτε, Jon. & Poetic. dialysi, pro εὖτε, sicut. Et εὖτε, est & bene.

Εὐτείχεα, bene munitam, acc. singul. ab εὐτειχὴς, έος, ὁ, ἡ, bene munitus. ex εὖ, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Εὐτείχεος, ἡ, ὁ, idem ac εὐτειχὴς. vide in εὐτείχεα.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas sobolis, liberorum fœcunditas, & probitas. ex εὖ, bene, & τέκνον, ου, τὸ, filius. Thema τίκτω, pario.

Εὐτελέστατος, ου, ον, superlat. grad. ab εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, facilem impensam requirens, frugalis. ab εὖ, bene, & τέλος, εος, τὸ impensa, sumptus finis.

Εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, frugalis, simplex, vilis. ex εὖ, bene, & τέλος, εος, τὸ, sumptus. hinc εὐτέλεια, vilitas. εὐτελίζω, annihilo.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, nomen Musæ: ab εὐτερπὴς, valde jocundus.

Εὔτμητος, ου, ὁ, ἡ, bene sectus, & paratus. ex εὖ, bene, & τέμνω, seco.

Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas, partus facilitas. ab εὔτοκος, fœcundus, facile pariens. ab εὖ, bene, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Εὐτονία, ας, ἡ, suffectio: firmitas tenoris, & contentionis; egregia rigiditas. ab εὐτονῶ, firmus sum, sufficio, scil. viribus.

Εὔτονος, ου, ὁ, ἡ, vocalis, validus, firmus, robustus, intensus. hinc εὐτόνως, adverb. acriter, constanter, scite, magna contentione. ex εὖ, bene, & τείνω, tendo.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, lepor, festivitas, comitas: item scurrilitas, Paulus ad Ephes. c. 5.

Εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, lepidus, urbanus, comis, facetus, dicax, Aristoph.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, paratus, absolutus. Bud. hinc εὐτρεπίζω, paro. Th. τρέπω, verto.

Εὔτρητος, ου, ὁ, ἡ, bene perforatus. Hesiod. Poet. ἐΰτρητος. Accipitur & pro εὐρύτρητος, lato ore hians. Thema τράω, perforo. f. τρήσω.

Εὐτρίαινα, acc. sing. 1. decl. εὐτριαίνης, ου, ὁ, inclytus tridente. ex εὖ, bene, & τρίαινα, tridens.

Εὐτρόχαλος, ου, ὁ, rotundus, planus. idem fere, ac εὔτροχος, bene currens, velox. ex εὖ, bene, & τρέχω, curro. præt. med. τέτροχα & δέδρομα.

Εὔτροχος, ου, ὁ, ἡ, & Poet. ἐΰτροχος, bene currens, volubilis, agilis. ex εὖ, bene, & τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. activ. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, ου, ὁ, ἡ, metri gratia pro εὔτυκτος, elegans.

Εὔτυκτος, ου, ὁ, ἡ, bene fabricatus, elegans, pulchre laboratus. Odyss. ξ. Item facilis factu. Herodot. ab εὖ, & τεύχω, fabricor. aor. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχέω, secunda fortuna uti, felicem esse. ab εὐτυχὴς, hinc εὐτυχέως, Jon. & Poet. pro εὐτυχῶς adverb. prospere.

Εὐτύχηκα, bene cessit mihi, perf. activ. verbi εὐτυχέω, sum felix, obtineo, assequor. Th. τυγχάνω, sum.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas, prosperitas, successus. ab εὖ, bene, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo. f. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, & εὐτυχὸς, felix, fortunatu. ab eodem them.

Εὐτυχέοισα, Æol. pro εὐτυχέουσα, a. 1. particip. activ. ab εὐτυχέω, felix sum. Thema τυγχάνω.

Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas, successus.

Εὔτυχος, ου, ὁ, ἡ, Gr. fortunatus, felix.

Εὔυδρος, ου, ὁ, ἡ, aqua abundans. Ex εὖ, bene, & ὕδωρ, aqua. εὔυδρος γῆ, humida terra. Herodotus.

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fausta, vel læta acclamatio: bonum omen, laus, gloria, commendatio.

Εὔφαμος, Dor. pro εὔφημος, bona verba dicendo. vide εὐφημία.

Εὐφαὴς, έος, ές, ὁ, pellucidus, bene clarus. ab εὖ, bene, & φαίνω, appareo.

Εὐφαρέτρης, α, & ου, Poet. Appollini epitheton, bonam, & latam pharetram habentis. Ex εὖ, bene, & φαρέτρα, ἡ, pharetra.

Εὐφημέω, ῶ, έεις, εῖς, celebro, laudo, gratulor: bonis ominibus prosequor. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φήμη, fama, quod a φημὶ. dico. Thema φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, precari, a. 1. inf. act. ejusdem verbi, & them.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama, laus, bonum omen, gloria.

Εὔφημος, ου, ὁ, ἡ, boni nominis, bonæ famæ, celebratus, plausibilis. a φήμη, fama.

Εὐφημοσύνα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro εὐφημοσύνη, ἡ, admonitio, mandatum, σιωπή.

Εὔφθογγος, ου, ὁ, ἡ, bene sonans. ex εὖ, & φθόγγος, ου, ὁ, sonus. Them. φθέγγομαι, sono. f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθεγγα.

Εὐφορέω, exubero, fertilis sum, abundo. fut. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα. ab εὔφορος, ferax, qui facile ferri, tolerarique potest. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Εὔφορος, ὁ, fertilis, ferens fructum. εὐφορία, ας, ἡ, fertilitas, copia. Etiam medicorum vox est, facilitas in ferendo morbo. Galen.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto, lætum redo, lætifico. εὔφραινε, pres. imperat. f. εὐφρανῶ. p. εὔφραγκα. a. 1. εὔφρανα. præs. pass. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo. a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, lætabor. ex εὖ, bene, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Εὐφρανέεαι, Jon. pro εὐφρανῇ, 2. sing. fut. 1. med. verbi εὐφραίνω, exhilaro.

Εὐφρανέειν, Jon. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρὴν, mens.

Εὐφράνθην, ης, η, a. 1. pass. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro.

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόναι, αἱ, noctes, nom. plur. ab εὐφρόνη, nox. παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρονέω, sapio. & in 3. plur. εὐφρονέουσι. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φρὴν, [redacted].

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, lætitia. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, lætus. Th. φρὴν.

Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris, acc. sing. εὔφρονα. ab eodem them.

Εὐφυὴς, έος, ὁ, ἡ, habilis ingeniosus, industrius: irrisor apud Atticos. Hesych. acc. sing. εὐφυέα. dual. εὐφυέε. ex εὖ, bene, & φύω, nascor.

Εὐφυΐα, ἡ, ingenii dexteritas, bona indoles.

Εὐφυῶς, adv. ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὔφωνος, bene sonans, canorus. ex εὖ, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Εὐχαριστέω, ῶ, gratias ago, gratus sum. cum dativ. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα, præs. pass. εὐχαριστοῦμαι, οῦμαι, gratiarum actione celebror. a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ, ex εὖ, & inusit. χαριστὸς, quod est a. 3. pers. κεχάρισται, verbi χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratiarum actio, comitas. ab eodem them.

Εὐχάριστος, ου, ὁ, ἡ, gratus, jucundus, memor beneficii. hinc adv. εὐχαρίστως, placide.

Εὐχὰς, acc. plur. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio. hinc εὖχος, εος, τὸ, honor. Th. εὔχομαι, precor.

Εὔχεαι, Jon. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. εὔχεο, Jon. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὔχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, manu præstans, fortis, dexter. ab εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas, agilitas.

Εὐχερὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, in promptu positus, & τὸ εὐχερές. hinc εὐχερῶς, facile. ex εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus, quasi bene manu tractabilis.

Εὐχέσθω, precetur, 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὐχετάασθαι, Poet. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab εὐχετάομαι, preces fundo.

Εὐχετοῴμην, Poetic. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, verbi εὐχετάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum. ab εὔχομαι, precor.

Εὔχθω, dedicetur, 3. sing. perf. imperat. pass. εὖξο, εὔχθω, verbi εὔχομαι, precor. perf. εὖγμαι.

Εὔχομαι, dico, precor, vota nuncupo, opto, cum acc. glorior, jacto. Iliad. α. & Eurip. imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο. opt. med. εὐξαίμην, αιο, αιτο. hinc εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum. εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, idem. προσεύχομαι, precor. προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, q. εὖ ἔχειν, quærit, qui orat. vel εὖ χέω, bonum fundit.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus, jactantia, votum. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχρηστία, utilitas, commodum, usus. Aristot. εὐχρηστέω, utilis sum, commode utor. εὐχρηστήματα, τὰ, commoda.

Εὔχρηστος, ου, ὁ, ἡ, utilis, usibus accommodatus. ex εὖ, bene, & χράω, commodo, utendum do. f. χρήσω.

Εὔχροος, bene coloratus, ex εὖ, & χροιὰ, ας, ἡ, color.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, precatio, Poetic. pro εὐχή. Item jactatio, gloria, elatio, καύχησις, exultatio.

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, qui vota facit, vel facta exsequi conatur, Herodot. Athen. ab εὐχωλὴ, ἡ, votum. εὐχωλιμαῖοι, οἱ, devoti.

Εὐψυχέω, bono sum animo, confido. f. ήσω. p. εὐψύχηκα. Hinc εὐψυχία, ἡ, magnanimitas.

Εὔω, seu εὕω, f. σω, uro, ustulo, ab αὔω.

Εὐώδη, acc. sing. ab εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, flagrans, odoratus. ab εὖ, bene, & ὄζω, oleo, f. ὀζήσω, p. m. ὄδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, odoris suavitas. Diosc.

Εὐώδιν, ινος, partu felix, ab εὐώδης, fragrans, odoratus.

Εὐώνυμος, ου, ὁ, ἡ, fausti nominis, ac ominis, clarus, sinister, quod sinistra certis in rebus felicia habeantur. εὐώνυμον κέρας, lævum cornu. Thucyd. ex εὖ bene, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet. ab εὖ, & ὤψ, ὁ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐωχῶν, convivans, lætus, præs. part. act. ab εὐωχέω. sic εὐωχοῦνται, 3. plur. ind. pass. Th. εὐωχία.

Εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum. hinc εὐωχέω, convivio accipio. quasi ab εὖ, & ὀχὴ, cibus, quo corpus ἔχεται, id est, continetur.

E Φ.

Ἐφ', pro ἐπὶ, in, super, præposit. regit gen. & acc. At ἔφ, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ dico.

Ἔφα, dixit, Dor. pro ἔφη, a. 2. a φημὶ, dico.

Ἐφαάνθην, apparui, Poet. pro ἐφάνθην, aor. 1. ind. pass. verbi φαίνω, appareo.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, puerilis.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, adolescens.

Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἐφάγω, a. 2. verbi φάγω, comedo, fut. 2. med. φαγοῦμαι, a. 2. inf. φαγεῖν.

Ἔφαθ', pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαίνεο, videreris, 2. sing. imperf. pass. Jon. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. fut. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, ostendebant, 3. plur. imperf. act. ejusdem verbi.

Ἐφάλλομαι, insilio, præs. inf. ἐφάλλεσθαι. imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο. fut. ἐφαλοῦμαι. a. 1. med. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἔφαλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus, ab ἐπὶ, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præs. part. act. verbi ἐφηλόω, clavo affigo. ex ἐπὶ, & ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, a. 2. med. quod vide.

Ἔφαμεν, 1. plur. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαμέριος, ία, ον, Poet. & Dor. pro ἐφημέριος. diurnus, ad diem pertinens. Th. ἡμέρα, dies.

Ἐφάμην, a. 2. med. verbi φημί.

Ἔφαν, dicebant, Bœot. sync. pro ἔφασαν, 3. plur. imperf. vel Dor. pro ἔφην, dixi, aor. 2. vel imperf. verbi φημί.

Ἐφανδάνω, placeo. f. ήσω, comp. ex ἐπὶ, & ἁνδάνω, placeo.

Ἔφαν, a. 2. ind. act. conspicui fuerunt, Att. ponitur pro ἔφανεν, seu ἐφάνησαν, apparuerunt, conspicui fuerunt. Th. φαίνω. aor. 1. ἔφηνα. aor. 2. ἔφανον, ες, ε.

Ἐφάνην, ης, η, emersi, a. 2. ind. pass. a φαίνω, appareo. f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφασμαι. præt. med. πέφηνα.

Ἐφάνθην, apparui, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἐφανίσθησαν, apparuerunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω, fut. ίσω. perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω, appareo.

Ἐφάπαξ, semel, adv. ab ἐπὶ, & ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poet. φ. d. alligare alicui mortem, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ἐφάπτομαι, attingo. capesso, Att. pass. pro act. 3. pers. ἐφῆπται. ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω. p. ἧφα.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, adaptare. vide in ἐφαρμόττω.

Ἐφαρμόττω, accommodo, quadro. ex ἐπὶ, & ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, congruo. Thema ἄρω, apto.

Ἐφάρξαντο, obstruebantur, 3. plur. a. 1. med. verbi φράσσω, vel φράττω, sepio, obstruo. f. ξω. p. χα. a. 1. med. ἐφραξάμην, ω, ατο & in 3. plur. ἐφράξαντο, & per Metathes. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν, & ἐφάσαν, dixerunt, Dor. pro ἔφησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φημὶ, dico, vel est 3. plur. imperf.

Ἐφαύλισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, flocci facio. Th. φαῦλος, ου, ὁ, vilis.

Ἐφαψαμένη, ης, ἡ, amplexata, a. 1. part. med. f. g. ab ἐφάπτομαι, attingo; ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. med. ab ἐφάπτομαι, attingo.

Ἐφείδοντο, 3. plur. imperf. verbi φείδομαι, timeo, effugio. præt. med. πέφειδα.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, p. κα, præsideo, ad custodiam sto, tendo insidias. ab ἔφεδρος, assessor.

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, qui in sella sedet, assessor, adversarius. ex ἐπὶ & ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.

Ἐφέζετο, 3. sing. imperf. ἐφεζόμενος, insidens, præs. part. ab ἐπὶ, & ἕζομαι, sedeo. f. 3. med. ἑδοῦμαι.

Ἐφεῖκα, ας, ε, Poet. seu Jon. pro ἐφῆκα, ας, ε, immisi, & in 3. plur. ἐφεῖσαν, verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, immitto.

Ἐφείδετο, parceret, 3. sing. imperf. pass. a φείδομαι, parco, f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, ὁ, indutus, perf. part. pass. Poet. ἐπιειμένος, verbi ἐπιέννυμι, induo. ex ἐπὶ, & ἕω, induo. quando vero ἐφειμένος, significat immissus, est a. 2. part. med. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. ex ἐπὶ, & ἵημι, mitto. f. ἥσω. aor. 2. ἕν.

Ἐφεῖντο, irruerant, 3. plur. plusq. perf. pass. ἐφείμην, σο, το, verbi ἐφίημι, immitto. perf. pass. ἐφεῖμαι.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι. p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. pers. imperat. pass. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφεστήκεεν, per pleonasm. litteræ ε pro ἐφεστήκειν, plusq. perf. verbi ἐφίστημι, insto. f. ἐπιστήσω.

Ἐφείσω, pepercisti, 2. singul. a. 1. med. a φείδομαι, parco.

Ἐφέω, Poet. pro ἐφῶ, a. 2. sub. activ. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφεκτικὸς, ὁ, cohibendi vim habens. ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. ab ἐφέλκομαι, extrahor, ex ἐπὶ, & ἕλκω, traho. f. ξω.

Ἐφέμεν, Dor. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. a. 2. ἕν.

Ἐφεξῆς, adv. idem ac ἑξῆς, deinceps, ordine.

Ἐφέπειν κρατερὸν ἔγχος, tractare validam hastam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accus. hoc cum dat. Th. ἕπω, sequor. ἔφεπε, Poet. pro ἐφεῖπε.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Jon. pro ἐφεῖπον, imperf. verb. ἐφέπω, persequor. Thema ἕπω, sequor.

Ἔφερον, ες, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, imperf. pass. ἐφερόμην, ου, ετο.

Ἔφερσε, 3. sing. a. 1. act. verbi φέρω, fut. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, immitte, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἔφεσος, ου, ὁ, Ephesus, nomen urbis. Gr. desiderabilis.

Ἐφέσπετο, sequebatur, 3. sing. imperf. Jon. ab ἐφέσπομαι, Poet. pro ἐφέπομαι, sum comes. Th. ἕπω, sequor.

Ἔφεσσαι, colloca, Poet. pro ἔφεσαι. a. 1. imperat. med. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω, fut. 1. ἐφέσω. a. 1. med. ἐφεσάμην, & Poet. ἐφεσσάμην. inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. med. ἐφέσσεσθαι, fut. 1. inf. med. Th. ἕω, colloco, mitto.

Ἐφέσσεσθαι, imponere, gemin. σσ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, instabant, 3. plur. imperf. activ. ab ἐφέσταμι, pro ἐφίστημι, insto. alii volunt ἐφέστασαν dici pro ἐφεστήκεσαν, 3. plur. plusq. perf. alii vero dicunt, ἐφέστασαν, Poet. dici pro ἐπέστησαν, & esse 3. plur. aor. 2. verbi ἵστημι, sto.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, domesticus, civis, indigena. Tum qui domi est, tum qui domum rediit. ab ὁ, ἐπὶ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, ara.

Ἐφεστῶτα, per crasin, pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφετμέων, mandatorum, gen. plur. Jon. pro ἐφετμῶν. ab ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. ab ἐφευρίσκω, invenio.

Ἐφεύροι, inveniret, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ἐπὶ, & εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poet. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι. ex ἐπὶ, & ἑψιάομαι, colloquor, ludo. quod ab ἕπω, Poet. pro εἴπω, dico.

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, intueor. ex ἐπὶ, & ὁράω, video. imperf. ἑώρων, ων. perf. ἑώρακα. f. ὄψω.

Ἔφη, dixit, 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἐφάλλομαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio, insilio.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. ab ἐπὶ, & ἧλος, ου, clavus.

Ἐφηλὶς, ἡ, macula Solaris, ex ustione Solis. ab ἐπὶ, & ἥλιος, Sol.

Ἔφηλος, ου, ὁ, clavis affixus. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus, fibula, qua ut clavo ligna compinguntur. Est & ἔφηλος, maculis Solaribus affectus, vel Soli expositus. ex ἐπὶ, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐφήμενος, ὁ, insidens, præs. part. ab ἔφημαι, insideo. ex ἐπὶ, & ἧμαι, sedeo.

Ἐφημερία, ας, ἡ, series, classis, αἱ ἐφημερίαι, vices. ab ἐφήμερος, ὁ, unicum diem durans. ex ἐπὶ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἐφημέριοι βροτοί, unius diei homines, qui scilicet brevissimum vitæ tempus vivunt.

Ἐφημέριος, & ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, quotidianus, diurnus.

Ἐφήρμοσε, adaptavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, accommodo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem ac ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ex ἐπὶ, & ἕω, mitto.

Ἐφίω,

Ἔφην, ης, η, dixi, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. act. ἔφηνάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi φαίνω, ostendo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ἔφηπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, verbi ἐφάπτομαι, attingo, assequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφήσεις, impelles, 2. sing. fut. 1. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἔφησθα, dicebas, Æolic. paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφήδοιο, per syncop. pro ἐφηδοίατο, 3. plur. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, delector super aliqua re, quod ex ἐπὶ, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, suavis.

Ἐφήσομαι, f. 1. med. verbi ἐφίημι, immitto, vel etiam ab ἐφήδομαι, quod ab ἥδομαι, delector. f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἔφθακα, præveni, perf. act. verbi φθάνω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, quod vide.

Ἐφθάρην, perii, a. 2. passiv. ind. verbi φθείρω, corrumpo. fut. ερῶ. p. ἔφθαρκα. aor. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, corrupi, perf. act. verbi φθείρω, corrumpo.

Ἐφθαρμένος, ὁ, interemptus, perf. partic. ab ἔφθαρμαι. hinc perf. inf. ἐφθάρθαι, a verbo φθείρω, corrumpo, interimo.

Ἔφθασα, ας, ε, præveni, a. 1. ind. act. φθάνω, prævenio, præoccupo. f. φθάσω, tanquam a φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor. f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξεο, Jon. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. med. sic ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

Ἔφθην, præveni, a. 2. ind. quasi a φθῆμι, verbi φθάνω, prævenio. f. φθάσω.

Ἐφθίατ', pro ἐφθίατο, corrupti erant, 3. pl. plusq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το, factum ex 3. sing. inserto α ante το. verbi φθίομαι, corrumpor. f. φθίσομαι, perf. ἔφθιμαι. perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθίθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi φθίω, vel φθίνω, pereo. perf. pass. ἔφθιμαι. Them. φθίω, corrumpo.

Ἔφθιτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το. a φθίω, pereo.

Ἔφθορα, corrupi, p. m. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθὸς, ὁ, elixus. ab ἕψω, coquo. f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, emitto. ab ἐπὶ, & ἰάλλω, mitto.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, Ephialtes, nomen proprium.

Ἐφιᾶσι, 3. plur. præs. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Ἐφιγμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, attingo, assequor, ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio, fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. sing. imp. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, immitto.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, caliculus, vel simile quid in corona. nisi scribendum ἐφηλὶς, quia est ut clavus. Joseph. antiq. Judaicar. lib. 3. cap. 8.

Ἐφίεμαι, desidero. imperf. ἐφιέμην, præs. part. ἐφιέμενος, η, ον. ex ἐπὶ, & ἵημι, seu ἵω, mitto. Th. ἵω.

Ἐφιέμεν, & ἐφιέμεναι, Dor. pro ἐφιέναι, præs. inf. verbi ejusdem.

Ἐφιέναι, præs. inf. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵω, mitto.

Ἐφίεσαν, immittebant, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Ἐφιζάνω, insideo, institno. ex ἐπὶ, & ἱζάνω, sedeo. Th. ἵζω.

Ἐφίζοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, insidens. Th. ἵζω, sedeo.

Ἐφίησι, 3. singul. præs. ind. act. Sed ἐφίησι, 3. singul. sub præs. pro ἐφιῇ, verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφίητι, Doric. pro ἐφίησι, immittit, 3. singul. præs. ind. act. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι mitto. Th. ἵω, mitto.

Ἐφικέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio. f. ἐφίξομαι. a. 2. med. ἐφικόμην, ου, ετο. quod ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio.

Ἐφίκετο, 3. sing. ἐφίκοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio.

Ἐφικνέομαι, οῦμαι, pervenio, præs. ind. vide ἐφικέσθαι.

Ἐφικτὸς, ὁ, ἡ, possibilis, comprehensibilis, ἐφικτὸς. huic opponitur ἀνέφικτος, incomprehensibilis.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφιλήθησαν, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, & in 3. plur. ἐφίλασαν, a. 1. Doric. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν, verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. med. quasi a φίλω, diligo. a. 1. imperat. med. φίλαι, a. 1. part. φιλάμενος, etiam posset esse imperf. passiv. a φίλαμαι. Vel per syncopen potest dici a regulari a. 1. med. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, aor. 1. imperat. m. pro φίλησαι, a φιλέω, amo. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Ἐφίλατο, amabatur, imperf. a φίλαμαι, pro φιλέω, amo.

Ἐφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. plur. imperf. verbi φιλέω, diligo. Thema φίλος, ου, ὁ, amicus.

Ἐφίληθεν, Bœot. syncop. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ejusdem verbi, & thematis.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ἐφιλονείκουν, 3. plur. imperf. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo. f. ήσω. ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philosophor. ex φίλος, amicus, & σοφὸς, ου, ὁ, sapiens.

Ἐφιμείρω, idem ac simplex ἱμείρω, desidero. fut. ερῶ. p. κα. a. 1. pass. ἱμείρθην, ης, η.

Ἐφίμερος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. ab ἵμερος, ου, ὁ, desiderium. Thema ἱμείρω, desidero.

Ἐφίππιον, ου, τὸ, ephippium, idest, equi sella. ex ἐπὶ, super, & ἵππος, equus.

Ἔφιππος, ου, qui equo vehitur, eques.

Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.

Ἐφίπταμαι, & ἐφίπτημι, involo, advolo.

Ἐφίσδει, insidet, incubat. Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ab ἵζω. sedeo.

Ἐφίστη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίστασθε, præfice, præs. imper. verb. ἐφίσταμαι, insto, præficio, quod ex ἐπὶ, & ἵστημι, sto.

Ἐφίστημι, insto, f. ἐπιστήσω, præt. ἐφέστηκα. perf. part. ἐφεστηκὼς, ότος, ὁ, & per crasin ἐφεστὼς. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, superveni, cum dat. a. 2. imper. ἐπίστηθι, ήτω, a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιστὰς, ᾶσα, ὁ, & in f. g. ἐπιστᾶσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & ἵστημι, sto.

Ἔφλαδον, obstrepui. a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulate loquor.

Ἔφλεξα, ας, ε, exussi, aor. 1. ind. verbi φλέγω, uro. f. ξω. p. χα, perf. pass. πέφλεγμαι, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, flagravit, 3. sing. a. 1. pass. ejusdem verbi.

Ἐφόβηθεν, territi fuerunt, Bœot. sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, metum incutio f. ήσω. p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἐφόβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ejusdem verbi.

Ἐφοδεύσουσι, 3. plur. fut. 1. act. verbi ἐφοδεύω, iter facio. f. εύσω. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, ου, ἡ, via.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, munus obeundi vigilias, vigiliarum circuitio. vide ἐφοδεύσουσι.

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum. ab ἔφοδος, ου, ἡ, via. quod ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ἐφοίτα, ibat, 3. sing. imperf. act. verbi φοιτάω, vado. f. ήσω.

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. sing. imperf. a φοιτάω.

Ἐφόνευσε, interfecit, 3. sing. aor. 1. act. verbi φονεύω, interficio. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Ἐφοπλισόμεσθα, præparemus, f. 1. m. ab ἐφοπλίζω, instruo, paro. ex ἐπὶ, & ὅπλον, ου, τὸ, & in plur. ὅπλα, τὰ, arma.

Ἐφόρεις, ferebas, imperf. act. verbi φορέω, gesto. Th. φέρω, fero.

Ἐφόρευν, ferebant, Doric. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, quod a φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐφορμαθεὶς, έντος, ὁ, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἐφορμάω, ruo in, impetum facio. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐφορμήσασθαι, aggredi, a. 1. inf. m. verbi ἐφορμάω, impetum facio. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι. ex ἐπὶ, & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἔφορος, ου, ὁ, patronus. ab ἐφοράω, intueor, observo. quod ex ἐπὶ, & ὁράω, video.

Ἐφράσα, dixi, a. 1. ind. activ. verbi φράζω, dico. f. σω. 3. sing. a. 1. med. ἐφράσατ', pro ἐφράσατο.

Ἐφραθὰ, ῆς, ἡ, nomen urbis, Ephrata. Hebr. fructifera.

Ἐφραΐμ, ὁ, nomen filii secundi Josephi, Ephraim. item nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. sese propagans.

Ἔφραξα, ας, ε, & 3. plur. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel ττω, sepio, occludo, f. ξω.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, cogitavit, 3. sing. a. 1. med. verbi φράζω, cogito. f. σω. a. 2. ἔφραδον.

Ἔφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐφράσσαντο, consultaverunt, 3. plur. a. 1. medii, Poet. gemin. σσ, verbi φράζω.

Ἐφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, fremo.

Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, torreo. f. ξω.

Ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, nascor. Th. φύω, nascor, sum.

Ἐφυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω, perf. ἐφύβρικα. ex ἐπὶ, & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἔφυγον, ες, ε, fugi, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, fugio. fut. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. aor. 2. Dor. epenthesi pro ἔφυγον, verbi φεύγω, fugio.

Ἐφύη, enatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. a φύω, vel φῦμι, nascor.

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, custodio. fut. ξω, p. πεφύλαχα.

Ἔφυν, ς, υ, a. 2. & ἔφυν, per syncopen pro ἔφυσαν, 3. plur. a. 2. verbi φῦμι, a φύω, nascor.

Ἐφύπερθε, & θεν, desuper. quod ex ἐπὶ, & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, super.

Ἔφυρον, rigabant, 3. plur. imperf. verbi φύρω, rigo. fut. ρῶ, & Æol. φύρσω.

Ἐφύσα, 3. sing. imperf. activ. verbi φυσάω, sufflo, inflo,

Ἐφυσήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi φυσάω, inflo, fut. ήσω, p. πεφύσηκα. Th. φυσάω, sufflo.

Ἐφύσση, Dor. pro ἐφύσα, 3. sing. imper. a φυσσάω pro quo & φυσάω sufflo.

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, planto. Them. φύω, gigno.

Ἐφφαθὰ, Syriacum verbum, Ephphata, vertitur aperitor. Marc. 7. 37.

Ἐφωτίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω, p. πεφώτικα. quod a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen, seu φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.

Ἐφώνει, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε Χ.

Ἔχ', pro ἔχε, contine, præs. imperat. ab ἔχω, habeo.

Ἔχαδον, ες, ε, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, hio.

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. med. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi χαλάω, demitto. f. άσω. p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, difficilem me præbui, aor. 1. ind. activ. verbi χαλεπαίνω, irascor. quod a χαλεπὸς, difficilis, gravis. Th. χαλέπτω, lædo.

Ἔχανον, hiavi, a 2. indic. verbi χαίνω, hisco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.

Ἐχαράκου, 3. singul. imperf. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco. quod ex χάραξ, ακος, ὁ, vallum, seu agger, quo castra muniri solent. Them. χαράσσω, sculpo. f. ξω.

Ἐχάρασσον, infrendebant, 3. plur. imperf. verbi χαράσσω, f. ξω, sculpo.

Ἐχάρην, ης, η, & in 3. plur. ἐχάρησαν, gavisi sunt, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, gaudeo.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἔχε, habe, præs. imperat. act. ἔχεσκε, imperf. Jon. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχεα, effudi, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. χεῦσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἔχειν ἐν ἔργοισιν, ἀμφὶ τε βουλῇ, habere se in operibus, & circa consilia: id est in factis, & consiliis occupatum esse. Et ἔχειν pro εἶναι, esse, versari. Et pro διοικεῖν, administrare.

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. passiv. verbi χειροτονέω, per suffragia creo. ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἐχέμεν, Jon. & Dor. ἐχέμεναι, pro ἔχειν, præs. inf. act. ab ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nomen proprium.

Ἔχεν, habebat. Jon. pro εἶχε, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, inf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Jonic. pro ἔχου, ab eodem verbo.

Ἐχεπευκὴς, ἑος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπευκὲς, [illegible]cus, mortifer. ab ἔχω, habeo, & πεύκη, ης, ἡ, amaritudo picea, quasi lacrymæ piceæ.

Ἔχεσκε, Jon. vel Poet. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχέστονος, ου, ὁ, ἡ, qui gemitus, ac suspiria affert: perniciosus, quod ab ἔχω, habeo, & στόνος, gemitus, quod a στένω, gemo. Th. στενὸς, ἡ, ὁ, angustus.

Ἔχετ', pro ἔχετο, Jon. 3. singul. imperf. pass. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχετ', pro ἔχε, & τε, enclitic.

Ἐχέτην, tenebant, pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω, teneo.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ἔχεα, effudi, & in 3. plur. ἔχεαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχευα.

Ἐχεύατο, effudit, 3. sing. a. 1. med. ab ἔχεα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, οἱ, nom. plur. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus. quod ex ἔχω, habeo & φρὴν, mens.

Ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gaudeo. f. ρῶ.

Ἔχῃς, habeas, 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, odiose prosequere præs. imperat. activ. ab ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθαίρῃ, oderit, 3. singul. præs. sub. ejusdem verbi & Thematis.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, odio prosequuntur, 3. pl. præs. verbi ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἔχθει, odit, 3. sing. præs. ab ἔχθω, odio prosequor. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθὲς, idem ac χθὲς, heri, adverb. quasi ad ἔχομαι, adhæreo. Hesternus enim dicitur ἐχόμενος hodierno, idest, proximus, contiguus.

Ἐχθήρειε, inimicus sit, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω, odio prosequor. f. αρῶ. a. 1. ἤχθηρα. Th. ἔχθος, εος, τὸ odium.

Ἐχθήρω, odio habeam, a. 1. sub. activ. ejusdem verbi, & thematis.

Ἐχθήσομαι, inimicus ero, f. 1. med. verbi ἐχθάνομαι, tanquam ab ἐχθέομαι, odio prosequor. Th. ἔχθος, odium.

Ἐχθίστη, ης, ἡ, inimicissima, superl. grad. f. g. ab ἐχθρὸς, invisus. comp. ἐχθίων. superl. ἔχθιστος. The. ἔχθος, εος, τὸ odium.

Ἐχθοδοπὸς, ὁ, ὁ, odiosus, invisus. quasi ἐχθοοπὸς, pleonasm. τοῦ δ, ab ἔχθος, odium, & ὤψ, ὠπὸς, ἡ, visus, seu vox. Th. ὄπτομαι, video. Quid si ab ἔχθος, & ὀττεύω, ut sit, odium resonans, abiens in convitia?

Ἔχθος, εος, τὸ odium, inimicitiæ, q. ab ἔχομαι, absisto, desino: ut amor ὁμιλίας, colloquii mater, ita odium τοῦ χέσθαι. Fortasse ab ἔχομαι, adhæreo. Simultas enim inveterata tenaciter adhæret. hinc ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ἐχθρὸς, ὁ, ὁ, inimicus.

Ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ab ἔχθος, odium.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inimicus, a, um. ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, inimicissimus, Poet. pro ἔχθιστος, superl. ab ἐχθρὸς, inimicus.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera. ab ἔχις, εως, idem. Est & nomen mulieris.

Ἐχῖνος, ου, ὁ, echinus, erinaceus, a spinis, quibus ἔχεται, idest, continetur, & quaquaversum munitur. Est & venter medius in animalibus ruminantibus, ob asperitatem echino similem.

Ἔχις, εως, vel εος, ἡ, vipera. quia in se ἔχει, habet partum, usque ad mortem scil. tantisper dum ingrata proles matris viscera perruperit. Vipera enim vi perit a proprio fœtu illata. hinc ἔχιδνα, ας, ἡ, idem.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum, junctura. idem ac ὄχμα. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, habens, præs. part. f. g. ab ἔχω. habeo.

Ἐχόλωσε, ad iram commovit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω, irrito, ad iram provoco. The. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἔχομεν, 1. plur. præs. ind. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχομένη, ης, ἡ, dies perendinus. q. d. cohærens crastino. Thema ἔχομαι, proximus sum, sun ἔχω, habeo.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχονθ', pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. ejusdem verbi, ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, habent.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. plur. part. præs. act. pro 3. plur. præs. imperat. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, herbis pasco, saturo. fut. άσω. part. κεχόρτακα. Th. χόρτος, ου, ὁ, gramen.

Ἔχωσ', pro ἔχωσι, habeant, 3. plur. præs. ἔχω, habeo.

Ἔχραον, a. 2. activ. verbi χραύω, leviter saucio. ut παύω, ἔπαυσα. Alii volunt esse imperf. a χράω, polluo, commodo, vaticinor. Vel per tmesin pro ἐξέχραον.

Ἐχρῆν, imperf. a χρὴ, oportet, impersonale, inf. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Ἐχρήσθην, ης, η, & in 3. plur. ἐχρήσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi χράω, oracula edo.

Ἐχρέωντο, Jonic. pro ἐχρῶντο, 3. singul. imperf. verbi χράομαι, utor. vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχρισε, unxit, 3. sing. imperf. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Ἔχρισσε, 3. sing. a. 1. a χρίω, ungo.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, moror.

Ἐχρέωντο, Poet. pro ἐχρῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. Th. χράω.

Ἐχύη, 3. singul. a. 2. pass. verbi χύω, vel χέω, fundo.

Ἐχύθην, ης, η, effusus sum, a. 1. ind. pass. a χέω. fundo.

Ἐχύμην, & in 3. plur. ἔχυντο, 3. sing. & 3. pl. plusq. perf. pass. Jon. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χέω, fundo. f. χεύσω. perf. pass. κέχυμαι.

Ἐχυρὸς, ὰ, ὸ, munitus, firmus, tutus. ὀχυρὸς, ὰ, ὸ, idem. ab ἔχω, firmiter teneo.

Ἔχω, habeo: possum: ago: impetro: administro, guberno. præs. opt. ἔχοιμι, & in 3. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε. f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε. imperat. σχὲς, sub. σχῶ, ῇς, ῇ, tanquam a σχέω, habeo, quasi ἐγὼ χῶ, idest, contineo, sustento. ἔχομαι, habeor, adhæreo, proximus sum. Hinc ἕξις, εως, ἡ, habitus. ἐχέτλη, stiva. σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, species, forma. σχηματίζω, effingo. σχέσις, εως, ἡ, habitudo, affectio. ἀνέχω, sustollo, sustineo, retineo. ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀπέχω. abstineo. ὑπέχομαι, & ὑπισχνέομαι, polliceor. ὑπόσχεσις, εως, ἡ, pollicitatio. εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. καχεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo. πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. πλεονεκτέω, plus habeo: superior sum. πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus. δᾳδοῦχος, ου, ὁ, facem habens. εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, spado. ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. ἐνδελεχὴς, ὁ, ἡ, perfectus, assiduus. ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perfectio, actus continuus, motio perennis. εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decorus. εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor.

Ἔχωντι, Dor. pro ἔχωσι, habent, 3. plur. præs. sub. ab ἔχω, habeo.

Ἐχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.

Ἐχώσατο, iratus est, 3. sing. aor. 1. med. verbi χώομαι, fut. χώσομαι. a. 1. part. med. χωσάμενος. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐχώσθην, ης, η, aggestus fui, a. 1. ind. pass. verbi χόω, unde χωννύω, vel χώννυμι, aggero. f. χώσω. Them. χόω, terra aggesta exstruo.

Ε Ψ.

Ἐψαθάλισε, 3. singul. a. 1. med. verbi ψαθάλλω, tracto, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.

Ἐψάλαται, Jonic. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi ψάλλω, psallo, tango leniter. f. ψαλῶ. p. ἔψαλκα.

Ἐψαύσατο, tetigit, 3. sing. a. 1. med. verbi ψαύω, tracto.

Ἕψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω, sequor, ago.

Ἑψέειν, Jon. & Poet. ἕψειν, præs. inf. ab ἕψω, coquo.

Ἕψεται, 3. sing. fut. 1. & ἕψεσθαι, fut. inf. med. verbi ἕπομαι, sequor.

Ἐψεύδετο, 3. singul. imperf. pass. a ψεύδομαι, mentior, decipio. Th. ψεύδω, fallo.

Ἐψεύσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ψεύδω, fallo, fut. σω. a. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. med.

Ἐψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto.

Ἕψημα, τὸ, pulmentum. Th. ἕψω, coquo.

Ἐψία, ας, ἡ, colloquium. Ἔψια, τὰ, joci. ab ἐψιάομαι, confabulor, jocis me exhilaro. Thema ἔπω, dico.

Ἐψιάασθαι, Poet. pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, dixisse, verbi ἐψιάω, quod formant ab ἕψω fut. verbi ἔπω, dico.

Ἐψιθυρίσδομες, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, susurro. Th. ψίθυρος, ου, ὁ, ἡ, susurrus.

Ἐψιόωντο, Poet. & Jonic. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

Ἐψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto, seu allicio. ex ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, & ἄγω, duco.

Ἔψυχον, imperf. act. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ἕψω, coquo. fut. ἑψήσω. p. ηκα. inde ἕψησις, εως, ἡ, coctio. ἑψητὴς, ὁ, ὁ, coctor. q. ab ἄω, uro, καίω, φλογίζω.

Ε Ω.

Ἕω, f. ἕσω, induo. Item mitto, colloco. unde εἷμα, ατος, τὸ, indumentum. ἱμάτιον, ου, τὸ, vestis. ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, idem. ἕννυμι, induo. ἀμφιέννυμι, circuminduo. ἵω, & ἵημι, mitto. ἀφίημι, dimitto. ἄφεσις, εως, ἡ, dimissio. συνίημι, committo: item intelligo. σύνεσις, seu ξύνεσις, εως, ἡ, coitio: item intelligentia.

Ἕω, f. ἔσομαι, sum, eo. εἰμὶ, sum. οὐσία, ας, ἡ, essentia. ἔξεστι, licet. μετουσία, ας, ἡ, communicatio, consortium. πάρειμι, adsum. παρουσία, ας, ἡ, præsentia. σύνειμι, una sum, conversor. συνουσία, ας, ἡ, conversatio, εἶμι, eo.

Ἕω, ἕῃς, miserim, a. 2. Poet. pro ὦ, ῇς. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἕω.

Ἔω, ἔῃς, ἔῃ, sim, sis, sit, Poetic. pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. subjunct. verbi εἰμὶ, sum.

Ἑῷ, suo, dat. sing. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, suus, a, um. Th. ὃς, qui.

Ἐῶ, contracte pro ἐάω, sino. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ἔῳγα, aperui, p. m. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ἔῳγμαι, patefactus sum, perf. pass. Att. ind. ἐῳγμένος, perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐῳγυῖα, aperta, perf. part. med. f. g. ab ἔῳγα, præt. med. verbi οἴγω, aperio. p. m. part. Att. ἐῳγὼς.

Ἔωθα, p. m. Æol. & Jon. pro εἴωθα, solitus sum, ab ἔθω, soleo. p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς, & Jon. ἐωθὼς, ότος. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Ἐώθουν, pellebam, imperf. act. Att. pro ὤθουν, ω, verbi ὠθέω, fut. ὠθήσω, & ὤσω, pello.

Ἐῴκειν, similis eram, plusq. perf. Poet. ex Attico præt. med. ἔοικα, verbi εἴκω, similis sum. p. m. οἶκα, & ἔοικα.

Ἐωλίζω, f. ίσω, putresco.

Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, mistura pridiana, jus confusum ex reliquiis hesternæ cœnæ rancidis & vapidis, sordium colluvies.

Ἑωλόνεκρος, dudum mortuus. Suid.

Ἕωλος, ου, ὁ, hesternus, pridianus. proprie de cibis relictis: metaph. pro macido, veteri, Etymol. ducit ab ἔω, quod vertit, satio. Nos componamus ex ἕως, & ὀλλύω, quod est, perditæ, seu præteritæ diei.

Ἐώλπειν, speraveram, plusq. perf. Poet. & Att. pro ἠλπειν, verbi ἔλπω, sperare facio, præt. med. ἔολπα.

Ἕωμεν, Poet. pro ὦμεν, 1. plur. aor. 2. sub ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, impleo.

Ἐῷμι, sinerem, contracte pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, sino. p. εἴακα.

Ἐὼν, qui est, Poet. vel Jon. pro ὢν, ὁ, præs. part. verbi εἰμὶ sum.

Εἴων, contracte pro ἐάων, vel pro εἴαον, Jon. sinebam, imperf. verbi ἐάω, sino a. 1. εἴασα.

Ἐώνημαι, emi, perf. Att. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, emo.

Ἐωνούμην, emebam. At. pro ὠνούμην, imperf. pass. verbi ὠνέομαι, emo. f. ὠνήσομαι.

Ἐῳνοχόει, vinum fundebam. Attic. pro ᾠνοχόει, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω: fundo, f. χεύσω.

Ἔῳξα, aperui, Att. pro ὦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, aperio.

Ἑώρα, intuebantur, 3. singul. imperf. Att. pro ὅρα, verbi ὁράω, video. sic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. plur. perfect. act.

Ἑώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, suspendium: vas pensile. Th. αἰωρέω, suspendo. q. ab ἀείρω attollo. ἀερέω, elevo.

Ἐώργειν, feceram, plusq. perf. med. Poet. & Att. a præt. med. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potius

ῥέζω,

ῥίζω, facio. fut. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω, præt. med. ἔῤῥογα, & per metathesin ἔοργα.

Ε'ώρταζον, celebrabam festum, imperf. verbi ἑορτάζω, festum celebro. Thema ἑορτὴ, ῆς, ἡ, festum.

Ε'ώρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω, video.

Ε'ως, Poet. pro ὥς, dum, usque, interim, cum genitiv. item sine casu. q. ab ὅς. Tum ἕως, pro ἠὼς, ἡ, aurora: item dies, q. ab ἕω, mitto. Aurora enim lucem mundo spargit, sic & dies; qui ideo lux appellatur a Poetis.

Ε'ωσα, repuli, Att. pro ὦσα, a. 1. act. hinc a. 1. med. Att. ἐωσάμην, & in 3. plur. ἐώσαντο, verbi ὠθέω, pello. fut. ὤσω.

Ε'ώσθην, rejectus sum, aor. 1. Attic. pro ὤσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, rejicio, pello. f. ὤσω.

Ε'ωσι, & ἔωσιν, Jon. pro ὦσι, sint, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, sum.

Ε'ωσται, Att. pro ὦσται, 3. sing. perf. pass. vide ἐώσθην.

Ε'ωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. ab ἕως, pro ἠὼς, aurora, & φέρω, fero. f. οἴσω,

Ε'ωϋτοῦ, Jon. pro ἑαυτοῦ, sui ipsius. vel pro σεαυτοῦ, tui ipsius. ἑωϋτῷ, pro ἑαυτῷ, sic ἑωϋτῇ, Jon. pro ἑαυτῇ, sibi.

Z A.

ZA, particula est; per se nihil significat, sed augmentum in compositione dictionibus affert, magnum, multum, robustum. Hesych. Interdum Æolice usurpatur pro διὰ, ut ζάβολος pro διάβολος.

Ζάβαι, arma bellica. Suid. τὸ λυχίσκιον, lorica.

Ζαβάλλω pro διαβάλλω, decipio, calumnior. Unde zabolus ab Hilario pro diabolo. Dicitur etiam ζάβολος a dictandis pravis, & perditis consiliis, a βουλὴ, consilium.

Ζαβαρεῖον, τὸ, repositorium, armamentarium, locus, ubi arma reponuntur, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι ἀπόκεινται.

Ζάβη, ης, ἡ, lorica, ex ζαβοῖς, annulis, ita dicta. vide Zaba in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, ὁ, curvus, ἀγκύλος, σκαβλός.

Ζάβοτος, ὁ, dives pecoribus, πολύβοτος, πολύκτηνος.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri, & regionis, Zabulon: vir plenus consilio, ὁ βουλευτικώτατος.

Ζαβρὸς, οῦ, ὁ, edax, vorax, heluo, πολυφάγος. Suid.

Ζαβύνη, Tertull. venabuli genus esse dicit. Suidas telum ferreum, lanceam, ensem exponit.

Ζαγρεὺς, έος, Att. έως, ὁ, Bacchus apud Poetas.

Ζάγκλη, ης, ἡ, vel Ζάγκλον, τὸ, apud Siculos est falx. a ζα, & ἀγκύλον, τὸ, curvum, aduncum.

Ζάγμα, τος, τὸ, habena, lorum.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Poetice Bacchus. Quidam dicunt ipsum esse Plutonem, τὸν χθόνιον, καὶ Διόνυσον, qui defunctorum animas venatur, & captat. Etym.

Ζαγρὸς, οῦ, ὁ, discalceatus, ἀνυπόδετος, Hesych

Ζαεῖ, vivit, spirat. Cypriorum lingua. Inde ζαεῖντες, πνέοντες, Hesychius.

Ζαεὶς, ὁ, præs. part. a ζάημι, Poet. idem fere, ac ἄημι, flo, spiro. Them. ἄω, idem.

Ζαὲς, τὸ, magnum, multum, splendidum, forte, μέγα, πολὺ, λαμπρὸν, ἰσχυρόν.

Ζαὴς, έος, ὁ, & ἡ, valde flans, vehementer flans, μεγάλως πνέων, πολυδίνης, βίαιος. ab ἄω, flo, spiro, & ζα, in compositione, valde. In Epigram. legitur ζαέντος pro eodem.

Ζαθέοιο, gen. Jon. vel Poet. a ζάθεος, ου, ὁ, valde divinus. in accusat. fœm. gen. ζαθέην. plur. ζαθέας. ex ζα, particula intensiva, & Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus.

Ζάθεος, ου, ὁ, prædivinus, admirandus. ὁ ἄγαν θεῖος, Iliad. α. Κίλλαν τε ζαθέην &c. Ejus synonyma sunt ἅγιος, δαιμόνιος, μεγαλόσημος, κῦδος, ἠγάθεος, θαυμαστός.

Ζαθερὴς, ὁ, bene calidus. ζαθερεῖ καύματι, æstivo æstu. In Epigr. Hesychius habet oxytonus ζαθερὴς, quam vocem exponit ἰσχυρῶς θερμόν.

Ζαῖεν, vixissent, per syncopen pro ζαίησαν, 3. plur. præs. opt. ζαίην, ης, η, a ζῆμι, pro ζάω, vivo. inf. ζῆν pro ζῇν, vivere.

Ζαιὸς, ὁ, Hesychio auctore est piscis species.

Ζακαλλὴς, έος, ὁ, & ἡ, formosus, perpulcher.

Ζάκανον, τὸ, adscriptio dati in litteris. Suid. Vide Sacanum in Latin. Etymolog.

Ζακελτίδες, vel ζακελτίδες, αἱ, rapæ, vel cucurbitæ, lingua Bœotica. Nam inquit Athenæus lib. θ. τὰς κολοκύντας ζακελτίδας καλεῖσθαι. Etiam ζακυνθίδες ab insula Zacyntho. rapæ Hesychio.

Ζακορία, ἡ, Veneris sacrificium.

Ζάκορος, ου, ὁ, æditous. νεωκόρος, ὑπηρέτης. Dicitur etiam διάκορος. Plutarchus in Camill. ἱερεῦσί τε καὶ ζακόροις θεῶν, sacerdotes, & templorum ædiles. Item generatim famulus, minister, seu ministra, famulæ, quarum ministerio in verrendis, purgandisque ædibus utimur. Etymol.

Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, furiosus, valde iratus, ex ζα, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ζακχαῖος, ου, ὁ, Zacchæus, nomen viri. Syriace justus.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, Zacharias, nomen viri. Hebraice memoria Domini.

Ζάκχος, ου, ὁ, vel ζάκχον, cap. ultimo Paralipomenon, cellarium, gazophylacium. Sed peregrina vox est, vel corrupta ex Hebraico Gauzach. An vero legendum γαυζάχος, quæ vox ab Hebræis pro ζάκχος retenta?

Ζάλα, tumultus, Hesychio. θόρυβος.

Ζαλαίνω, demento, infatuo.

Ζάλακες, οἱ, histrices, echini terrestres.

Ζάλανδε, Hesychius exponit κίνει, move, agita.

Ζάλεα, ας, ἡ, laurus Alexandrina. An a θάλλω, floreo?

Ζαλοῦ, Dorice pro ζηλοῦ, præs. impera. passivi verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Ζάλευκος, ου, ὁ, Zaleucus legislator, qui Epizephyris leges tulit.

Ζάλη, ης, & ζάλα, ἡ, turbo, tempestas, fluctuatio, procella, flatus. Æschines, a ζα, & ἄελλα, procella, vel a ζέω, ferveo.

Ζαλμάτιον, ου, τὸ, & ζάλματος, ου, ὁ, catinus apud Paphios, in quo pisces apponebantur. Alias ζαμάτιον, τρύβλιον.

Ζαλὸς, οῦ, ὁ, & ζάλος, εος, τὸ, cœnum, aqua turbida, aqua agitata, & fluctuans. Nicand. Schol. habet ζαλόωσα. fluctuans, pro ζαλοῦσα, tanquam a ζαλόω. Apud eumdem etiam repetitur ζαλόεν, a masc. ζαλόεις significanto procellosus, vel fluctuans.

Ζαλόω, Dorice pro ζηλόω, æmulor, beatum prædico. Th. ζῆλος, ὁ, æmulatio, invidia.

Ζαλωτὸς, ὁ, Dorice pro ζηλωτὸς, æmulandus.

Ζαμακάριτος, ου, ὁ, felicis recordationionis vulgo dicitur. Synesius, & alii apud Græcos Theologos dicunt μακαρίτης.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum. an samsa, qui nucleus olivarum?

Ζαμβύκη, ης, ἡ, instrumentum musicum: Latine triangulum, sambuca.

Ζαμίλης, εος, ὁ καὶ ἡ, animosus.

Ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, robustus, iracundus, vehemens, validus. ὁ μέγα μένος ἔχων, magnanimus, valde, iracundus. ex ζα, & μένος, τὸ, mens, robur.

Ζαμένησε, vires intendit, 3. sing. a. 1. ind. act. Jonici verbi ζαμενέω, fut. ήσω. quod a ζαμενὴς, vehemens.

Ζὰν, ζανὸς, Dorice pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, Jupiter, gen. Διός. quasi a ζάω, vivo. quia dat omnibus vitam. Ζεὺς καταχθόνιος, Homer. Pluto.

Ζανίδες, Hesych. ἡγεμονίδες, duces, ductrices.

Ζάνιον, τὸ, est intercoquinaria instrumenta Polluci.

Ζαντικὴ, ἡ, ars nendi.

Ζάπεδον, τὸ, latum pavimentum, aut solum; μέγα ἔδαφος, Hesych.

Ζαπίμελος, ὁ, admodum pinguis, obesus.

Ζαπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multus, copiosus. A Suida exponitur ἄμετρον, ἄπειρον in hoc Epigramm. Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης.

Ζαπότης, ὁ, bibax, magnus potor, probe potus; ἰσχυροπότης.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri ἀνατολὴ, Zara. Hebr. ortus.

Ζάραξ, κος, ὁ, mons Eubœnæ, ubi naufragio periere Græci: alio nomine vocatur Caphareus. Isacius in Lycophr. μυχοῖς χοιράδων ζάρακ.

Ζαργάνη, ἡ, sporta, sagena, plexus reticularis, funis, laqueus, Heschyl.

Ζαρῆτις, ἡ, Diana apud Persas.

Ζαριβοτάνη, ης, ἡ, machina quædam bellica. Vox mere Arabica.

Ζάρος, ὁ, avis genus rapacissimæ, ὄρνεον ἁρπακτικὸν, ut inquit Eurip. Schol.

Ζὰς, ζανὸς, ὁ, Jupiter.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, quæro, Doric. pro ζητέω.

Ζατράπης, ὁ, Hesych. ὁ βασιλεὺς, rex: forsitan pro σατράπης.

Ζατρεύω, in pistrino torqueo, ἐν μύλωνι βασανίζω. ex ζα, & τρέω, timeo, vel τείρω, tero.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, saginatus, pinguis, bene nutritus, εὔτραφος. ex ζα epitatico, & τρέφω, nutrio, f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, genus lusus. ζατρικίζω, ludere zatricium. An ludus scacchorum, qui tremendam militiam pingit? quasi a ζα, & τρέω, tremere.

Ζαφεγγὴς, ὁ, splendidus, λαμπρὸς, ἐπιφανής.

Ζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, simplex, durus, agrestis, vehemens. quasi ex ζα, & ἀφελὴς, simplex.

Ζάφελος, ου, ὁ, contumax.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ & ἡ, valde urens, valde ardens, magnanimus, valde vigens, σφόδρα λάμπων, ὁ πνέων, θαλής. Homer. Iliad. φ. de hominibus, ex ζα, & φλέγω, uro.

Ζαγμὰ, ἡ, Hesych. ἡνία, habena, lorum.

Ζάχολος, ου, ὁ, iracundus.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ζαχρεὴς, valde utilis, vehemens, acris. gen. plur. ζαχρειῶν, ex ζα, valde, & χράω, invado furiose. Vel ut alii volunt a χρεία, necessitas, utilitas.)

Ζαχρηεῖς ἄελλαι, graves tempestates. Apoll.

Ζαχρεῖος, ου, ὁ, qui est valde egens. ex ζα, & χρεία, necessitas.

Ζαχρηστὸς, ὁ, valde utilis; εὔχρηστος.

Ζάχρυσος, ὁ, καὶ ἡ, valde aureus, dives. Eurip.

Ζὰψ, mare. forte a fervore aquæ, a ζέω, fervere, bullire.

Ζάω, vivo, vivisco, lætus sum. imperf. ἔζων. præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν. f. ζήσομαι, η, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ζήσας, ασα, αν. quasi a ζέω, ferveo. Vita enim corporalis in calore nativo consistit. hinc ζωὸς, οῦ, vivus. ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. ζῶον, ου, τὸ, animal. ἀείζωος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ζῆν ἀφθόνως, vivere in magna bonorum abundantia. Xenophon. ζῆν ἀπὸ τῆς γῆς, vivere ex terra. Aristotel. in Politicis. ζῶσι βίον ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, vitam sibi gratam vivunt. ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, Latini dicunt parvo vivere. ζῆν ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, vivere e foro judiciali. οἱ ζῶντες, viventes, id est, divites, Budæus ex Psalm. 137. affert ζήσεις με, pro vivificabis me.

Ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, far, frumenti species, hordei genus, spelta, & Latine dicitur zea, forte a ζάω, quod inde sit victus. valde alit, plus hordeo, minus tritico. Gaza speltam vertit; a Plinio semen vocatur; id autem genus frumenti est; Dionysio est far. ζέα duorum generum est, altera simplex, altera in geminis putaminibus grana bina juncta gerit, ac propterea a Diosc. lib. 2. c. 114. dicitur δίκοκκος. Asclepiades apud Galenum far, & zeam idem esse ostendit. Dionys. Halicarn. Latine dici fabulam existimat. Apud Hippocratem ζέας Galenus per ὀλύρας interpretatur, ostenditque Herodotus zeam, & olyram idem esse. A Plinio distinguuntur, cum zea ab eo semen vocetur, olyra vero arinca, quod est genus frumenti Galliæ proprium.

Ζέα apud Athenienses dicitur etiam ἡ Ε'κάτη, Hecate, & portus quidam in Piræo, ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς, teste Hesychio. Ubi adjicit: ἔχει δὲ ὁ πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. Hierocles in Hippiatric. de equi febricitantis signis, & τὸ στόμα ἀφθῶδες μεστὸν, καὶ ἡ ζειὰ, ὑπογεγραμμένη μετέωρος, καὶ θερμὴ, καὶ μαλακή: ubi striata pars oris indicatur.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri, Zebedæus. Hebr. dos, δῶρ.

Ζεγέριες, οἱ, nomen Libycum, quod Græce sonat βουνοὶ, id est, colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ὁ, fertilis, ferax, vitæ utilis. pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, a ζῆν, vivere, & δῶρον, τὸ, munus. Homer. Iliad. β. τίκτε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, id est, alma tellus. ἡ τὰ πρὸς ζωὴν δωρουμένη γῆ, terra suppeditans, quæ ad victum conferunt. βιόδωρα, & φερέσβιος, a verbo ζῆν, vivere, quod quidem generalius est. At Plinius ἀπὸ τῆς ζειᾶς, a spelta, multo aptius deducit, cum spelta ante frumentum inventum homines vulgo vescerentur. Nonnus autem aquam vivam ζείδωρον ὕδωρ appellavit.

Ζείουσα, pro ζέουσα, Jon. vel Poet. præsens part. f. g. verbi ζέω, ferveo. fut. έσω. a. 1. part. pass. ζεσθείς.

Ζειρὰ, ρᾶς, genus amiculi, seu vestis.

Ζειρὰ, ᾶς, & Jon. ζειρὴ, ἡ, vestis genus, catena. σειρὰ, idem. Ζειρὰ (inquit Hesychius) οἱ μὲν εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ ζώνην, βέλτιον δὲ ἄλλο τι περιβόλαιον κατὰ τῶν ὤμων φορούμενον ποικίλως ἐφαπτίδι, καὶ ἱμάτιον μαρτυρεῖ, καὶ διαπορπεῖται ὁ χιτών.

ἐ χίτ. Attamen ipse paulo post ζώμη affert pro μίτρα, ταινία, διάδημα, & ζωμηφόροι pro χιτωνοφόροι.

Ζειραί, αἱ, vestis genus laxum, & sinuosum, sagulum. Herod.

Ζεραίω, aromata facio. puto a ζηρός. Hesychio ζηρᾶν est ἀρωματοποιεῖν, aromata conficere.

Ζειρός, ὁ, ποικίλος, varius. an a ζα, & εἴρω, necto, ut sit valde nexus?

Ζείω, pro ζέω, ferveo. bullio, scateo.

Ζέλκια, τὰ, olera, Phrygibus. quasi a ζέω, quod inde sit victus.

Ζέλλω, jacio. Hesych. ζέλλειν, βάλλειν.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio. ζέμα ἀψινθίου, decoctum absinthii. Dioscor. l. 6.

Ζέμον, τὸ, calidum, παρὰ τὸ ζέω, ferveo, exæstuo.

Ζέννυμι, & ζεννύω, fervefacio, ferventi aqua coquo.

Ζεόπυρον, τὸ, zea tritico mixta. Diosc.

Ζέσε, Jon. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. act. a ζέω, ferveo.

Ζέσις, εως, ἡ, fervor, ebullitio, θερμότης. Nazianz.

Ζεσθείς, ὁ, fervefactus, a. 1. part. pass. a ζέω, ferveo. a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζεστολουσία, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervente.

Ζεστός, ή, όν, fervidus, a, um, a ζέω, ferveo. In Apocalypsi ὄφελον ψυχρὸς εἴης, ἢ ζεστός, utinam frigidus esses, aut fervidus.

Ζευγάριον, ου, τὸ, jugale, jumentum, Philostr. τὰ ζευγάρια Niger vertit jugales.

Ζευγλέων, ὁ, lorum jugale, Eurip. vinculum jugale, Virg. subjugium, Cato. i. e. lorum, quo arator boves ad jugum solet adstringere.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ago boves vel asinos. Nazianz.

Ζευγηλάτης, ὁ, qui boves agit, ἀγροικος, rusticus, jugarius Columellæ. γεωργὸς, μισθωτὸς, βοηλάτης, ζευγηλάτης.

Ζευγίσιον, τὸ, dicebatur τίμημα quoddam in Atheniensi republica. Nam in quatuor τιμήματα erat distincta, inquit Hesychius. Sic Suidæ ζευγίσιον est τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος. Apud Etymol. ζευγίσιον scriptum est per ε, qui itidem esse dicit, ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης.

Ζεῦγοι, οἱ, remiges, auctore Polluce lib. 1. qui collocantur in medio navis. Aristot. μεσόνεοι.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugo adstrictus. Item ζευγίται tertii census homines in Republica Solonis, μετὰ θῆτας. Plutarch. in Solone. Item ζευγίτης κάλαμος, aucupatoria arundo. Theophrast. lib. 4. de Histor. stirp. c. 13. Plin. lib. 16. cap. 36. de hoc genere arundinis hæc habet: Proficiunt in aucupatoriam amplitudinem, & vocantur Zeugitæ: & quoniam calamis utuntur aucupes, ab ipso simpliciter vocatur aucupatoria arundo. Aucupatoria, inquit ibidem, arundo, a Panhormo laudatissima. Ita vero hæc arundinis species dicta est, quod ad ζευγοποιίαν, copulationem, esset utilis, & accommodata. Erant autem ζεύγη, in paribus, geminisque tibiis, compacta internodia, quæ armamenta ad inclusos cantus idem Plinius metaphorice appellavit. Prius quidem ἀπλάστως αὐλῶν, simplicique musica utebantur. ἐπεὶ δ' εἰς τὴν πλάσιν μετέβησαν, ut inquitur Theophrastus ipse, vel ut Plinius, postquam varietas accessit, & cantus quoque luxuria, tibia, quæ tenuis, & simplex fuerat, paucoque foramine, ut est apud Horatium, vincta est orichalco, & internodiorum facta sunt conjugia, sive juga, hoc est, ζεύγη, unde & ζευγοποιία dictum tale artificium. Theophrastus loco citato, ἡ δ' αὐξάνεται ἐλάττω τῶν ἄλλων, πολὺ δὲ οὖσα οὐκ ἔχειν, ἀλλὰ προσαγορεύουσι δονακίας, ἐξ ὧν ἄριστα μὲν φασι τοὺς γενέσθαι τὰ ζεύγη. Plinius loco adducto, modica lanugine, aut omnino nulla spadonum nomine insignibus. Hinc erant armamenta ad inclusos cantus. Et idem auctor Græcus in eodem citati operis libro, & capite inquit, διάτοι καὶ εἶναι τὸν μεσαυγήσιον πρὸς τὴν ζευγοποιίαν ἄλλον τὸ παλαιὸν τὸ μέσον. μασχαλίζουσα δ' ἔχει ζεύγη, τὰ πρὸς τὸ βάλιον.

Ζεύγλη, ης, ἡ, lignum propendens a jugo hinc inde boum colla amplexans Suid. vel pars jugi, in quam jumenta collum immittunt. Lucianus in dialogis Deorum, ὑπάγαγε τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ, καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκεύαζον.

Ζευγλόδεσμον, τὸ, lorum jugi.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, jugum, conjunctio, conjugatio; urbs; ζεῦγμα τοῦ λιμένος, fauces portus. Thucyd. angustiæ exitus. Item ζεῦγμα, figuræ genus, de qua Jul. Firmianus. A Latinis ligatio, vel annexio dicitur, cum plura uno verbo connectuntur.

Ζεῦγος, ου, ὁ, jugum. a ζευγνύω, jungo.

Ζευγνύασι, Jon. pro ζευγνῦσι, 3. plur. præs. indic. verbi ζεύγνυμι, seu ζευγνύω jungo. Sic ζεύγνυντι, Dor. pro ζευγνῦσι, 3. sing. præs.

Ζευγνύω, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo. fut. ζεύξω, præt. ἔζευχα, perf. pass. ἔζευγμαι. quasi duo ago, id est, duo in unum duco: quod & Latinum jungo innuit. Est enim quasi in unum ago. Item ζεύγνυμι, copulo, seu jungo matrimonio, matrimonio accipio. Eurip. γάμοισιν ἔζευξα, duxisti uxorem. Interdum ζευγνύω sumitur pro γεφυρόω, pontem impono. Cicero jungere naves dixit. Solebant enim, quoties exercitum traducere volebant, transitum præbere navibus interse junctis in fluminis alveo. Sic Lucianus dixit, Xerxem ζευγνύντα τὸν Ἑλλήσποντον activa significatione. A ζευγνύω componitur ὑποζευγνύω, subjungo; ὑπόζευξις, εως, ἡ, subjunctio; ὑποζύγιος, ο, ὁ, subjugis; δίζυξ, γος, ὁ, ἡ, bijugis; δίζυγος, α, ὁ, ἡ, idem.

Ζεῦγαι, οἱ, avium laquei. Hesych. βρόχοι ὀρνίθων.

Ζευγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, Cic. partium constructio, copulatio, Gaza lib. 4. hist. plant.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, par, tam de avibus, quam jumentis: vehiculum, rheda, biga, currus, plaustrum. τῶν πονηρῶν ζεῦγος ἀσεβῶν, jugum impiorum nefarium Cicero 2. parad. ζεῦγος τρυγόνων, par turturum, cap. 2. Evang. Lucæ. Usurpatur etiam de inanimatis, ζεῦγος ἐμβάδων, par calceorum. Aristoph. κατὰ ζεύγη, conjugatim, Gaza ex Aristotele. τρία ζεύγη ὀρικά, tria mulorum juga, seu vehicula. Æschines. ζεύγη ἱερακῶν ἑπτά, septem acciptrum paria. Budæus ζεύγη μισθωτά, bigæ, & rhedæ meritoriæ. Plutarch.

Ζευγοτρόφοι, οἱ, qui ad juga alunt jumenta, & equos.

Ζευγοτροφέω, ῶ, par equorum alo, ἱπποτροφῶ. Usurpatur de iis, qui in sacris certaminibus vincere cupiebant.

Ζεῦσαι, Dorice pro γεῦσαι, gustare.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, junctura, vinculum, ligamen. Actor. cap. 27. ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, laxatis gubernaculorum vinculis.

Ζευκτός, ή, ὁ, jugalis, junctus, compactilis.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, jungens, a. 1. part. med. a ζεύγνυμι, jungo.

Ζευξιδία, ἡ, Juno apud Argivos hoc titulo colitur. Ferunt enim, Apin, cum Argis migrasset in Ægyptum, Argivorum Regi misisse bovem, & τὴν τε σπόρου ἐργασίαν eum docuisse, quem junctis ad sementem faciendam bubus Junoni Zeuxidiæ templum statuisse: quæ vero spicæ germinare, & efflorescere inciperent, eas Junonis flores appellasse. Auct. Etym.

Ζευξίλεως, ὁ, cui subjecti populi sunt, Eust. Iliad. γ.

Ζεῦξις, εως, ἡ, conjunctio, conjugatio, commissio.

Ζεύξω, jungam, fut. 1. act. ζευξάμενος, jungens, aor. 1. part. med. a ζεύγνυμι, jungo.

Ζεῦσαι, Dor. pro γεῦσαι, gusto, apud Hesych. Th. γεύω. sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.

Ζεύς, ὁ, Jupiter. genit. Διός. dat. Διΐ. acc. Δία vocat. Ζεῦ. q. a. ζάω, vivo, quod det omnibus animantibus τὸ ζῆν, vivere. hinc δῖος, α, ὁ, divinus. Dicitur autem Ζεύς vel a verbo ζέω, quod faciat omnia vivere, vel quasi Δεύς a δεύω, rigo, vel a δέος, formido, quia est formidabilis, vel a ζέω, ferveo, quod omnia calore suo calefaciat.

Ζέτραια, ἡ, olla, χύτρα apud Thraces. Poll. lib. 10.

Ζεφύρια ᾠά, τὰ, dicuntur ova subventanea, seu inania, quæ alio nomine vocantur ὑπηνέμια. Sic appellantur a vento Favonio, qui Græcis ζέφυρος est. Arist. lib. 6. de Anim. cap. 2.

Ζεφυρικὰ πνεύματα, Zephyrii venti. Theophr.

Ζέφυρος, ο, & Jon. ιος, ὁ, Zephyrus, Favonius; ventus tepidus, & siccus ab occasu equinoctiali flans adversus Eurum, sic dictus quasi ζωηφόρος, vitam ferens, aut ea, quæ ad vitam attinent; quod eo flante terra hyemali frigore constricta aperiatur, & plantæ omnes germinare, ac pullulare incipiant. hinc ζεφυρίη πνοή, Zephyrius flatus. De Zephyro loquens Plinius ait: hic vero inchoat, aperitque terras, tenui frigore saluber. Hic vites putandi, frugesque curandi, arbores serendi, poma inserendi, Deas tractandi jus dabit, afflatuque nutricium exercebit. Plinius l. 10. c. 60. Irrita ova, quæ hypenemia diximus, quidam à vento putant generari: quæ de caussa zephyria etiam appellantur: hæc autem vere tantum.

Ζέω, fut. έσω, præt. εκα, ferveo, bullio, exæstuo: comburo. Homer. σκωλήκων ζέοντα, vermibus scatens apud Lucianum. τὸ ζέον τῶν τριταίων, fervor tertianarum. Galenus.

Z H.

Ζῆ, vive. Dor. pro ζῆ, præs. imperat. a ζάω, vivo, vel ζῆ, vivit, Dor. pro ζῇ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, a ζῆμι.

Ζῆθι, vive, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. a ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάω, ζῶ, formant præs. imper. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syllaba θι, a ζάω, vivo.

Ζῆθος, Theophr. lib. 6. c. 15. potionis genus confectæ ex hordeo, aut tritico. Gaz. zethum.

Ζηλήμων, ὁ, invidus: epitheton Bacchi in Epigr.

Ζηλευτής, ου, ὁ, æmulator, invidus.

Ζηλεύω, æmulor, invideo.

Ζηλέω, æmulor, invideo.

Ζηλήμονα, acc. sing. a ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus, æmulus, a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio, invidia, zelus, livor.

Ζηλόδοτης, ορος, ὁ, epitheton Bacchi, in Epigr.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, æmulatio.

Ζηλομανής, ὁ, invidus.

Ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio, invidia, zelus, amor cultus divini. q. ζέω, ferveo. Est enim fervidus affectus. vel a ζέω, & λίαν, id est, valde ferveo. vel ζῆλος, quasi ζέω ὅλος, totus æstuo.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, præt. ηκα, zelotypia aliquem prosequor. ζηλοτυπῶ ἀρετῆς, invideo virtuti, & obtrecto. Æschines.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, æmulatio, suspicio, obtrectatio. Cic. Tuscul. 4. Æmulatio autem duplex illa quidem dicitur, ut in laude, & in vitio hoc nomen sit. Nam & imitatio virtutis æmulatio dicitur, sed ea nihil hoc loco utimur; est enim laudis; & est æmulatio ægritudo, si eo, quod concupierit, alius potiatur, ipse careat. Obtrectatio autem est ea, quam intelligi zelotypiam volo, ægritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo, quod ille ipse concupiverit.

Ζηλότυπος, ο, ὁ, zelotypus, invidus, æmulus, invidia percussus, quasi ζήλῳ τυπείς. hinc ζηλοτυπέω, ῶ, zelotypia laboro, a ζῆλος, zelotypia, & τύπτω, percutio.

Ζηλόω, ῶ, ώσω, p. ωκα, æmulor, ambio, invideo, magni æstimo, zelo moveor. Item depereo cum accus. Hesiod. ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, vicinus vicinum æmulatur. Interdum usurpatur cum accus. & genit. ζηλῶ σε τῆς ἀρχῆς, te felicem imperio arbitror. Isocr. in Evagora. Cum duobus accus. Sophocl. Cum dat. cap. 11. Numer. μὴ ζηλοῖς σύ μοι, [illegible] æmularis pro me? ζηλοῖς μοι, vel τί cum accus. personæ, vel rei, ut ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεονεκτοῦντας, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. Nolite sectari, seu æmulari opulentos, sed illos, qui sibi nullius culpæ conscii sunt, Isocrates. In pass. ζηλοῦσθαι beatum se putare, gloriari. Basil.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, contentio. Æschines κατὰ Τιμάρχου.

Ζήλωσις, εως, ἡ, zelotypia, Numer. cap. 5.

Ζηλώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτέον, æmulandum, imitandum; nomen verbale a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτής, ῦ, ὁ, zelotes, accensus zelo, æmulator, invidus, sectator, qui nullum admittit rivalem. Isocr. in bonam partem accipit in Orat. ad Demonicum, μιμητὴν δὲ, καὶ ζηλωτὴν τῆς πατρῴας ἀρετῆς γενόμενον, id est, æmulum, atque imitatorem paternæ virtutis, σίμων ὁ ζηλωτής, Simon Zelotes, cap. 1. Act. Apost. qui a D. Luca cap. 6. sui Evangelii inter Apostolos recensetur.

Ζηλωτικός, ή, ὁ, optandus, amabilis, imitatione dignus.

Ζηλωτός, ῦ, ὁ, æmulandus, optandus, amabilis, imitatione dignus. in compar. ζηλωτότερος, & in plur. f. gener. ζηλωτέραι. ζηλωτός idem est, ac περισπούδαστος, περιμάχητος, in pretio habendus, felix, beatus. Aristoph. ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων ἐλάχετε.

Ζημία, ας, ἡ, damnum, calamitas, pœna, mulcta, detrimentum, supplicium. quasi τὸ ζῆν μειοῦσα, minuens illud, quo quis vivit. Sumitur pro supplicio apud Xenophontem; τοῖς τοιούτοις θάνατος ἐστιν ἡ ζημία, his mors est supplicium. Pro pœna: τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία θάνατος, peccantibus pœna mors. Pro detrimento: τοὺς ἀδελφοὺς ζημίαν ἡγεῖται, fratres detrimento sibi esse ducit. ζημίαν ἐν γενέσει, ja-

ctaram

ctūram facere, Phalar. in Epist. εἰσπράττειν ζημίαν, mulctare, Pollux in 8. ζημίαν λαβεῖν, mulctam irrogare, Demosth. ζημίαν πάσχειν, jacturam facere, Cicero, facere, vel capere, Nazianz. ζημίαν δρᾷν, damnum dare. τὰς ἐκ τῶν νόμων προσηκούσας ζημίας καταβάλλειν, mulctam legibus irrogatam persolvere. Demosth. ζημίαν ὀφλισκάνειν, damnari, improbari, Eurip. ζημία τούτων, pernicies horum, i. e. quam hæc invehunt. ζημίαν ἐκτίνειν, mulctam solvere, Plato. τὰ δὲ τοιαῦτα, οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. Noctu autem illa facis, quæ capitalia sunt, seu quæ mortem merentur. Demosth. ποιεῖν οἷς θάνατός ἐστι ζημία. Facere illa, quæ capitis pœnam merentur. ζημίαν τάττειν θάνατον, constituere supplicium capitale. Demosth. Opponitur κέρδος, lucrum, τῇ ζημίᾳ, damno. μὴ νομίζειν κέρδος εἶναι τὸ λαβεῖν, τὸ δ' ἀπολέσαι ζημίαν, Demosth.

Ζημία ἐσχάτη, ἀπροσδόκητος, summum, inexpectatum damnum. Demosth. κατὰ ζημίας ποιεῖν, ἢ γίνεσθαί τι, cum damno, aut jactura facere, aut fieri aliquid. Demosth. ζημία πρέπουσα, pœna merita.

Ζημιόω, f. ώσω, p. κα, noceo, damnum infero, mulcto. pass. ζημιοῦμαι πολλά, multis detrimentis afficior. Demosth. ζημιοῦν τινα, aliquem damno afficere: ut μηδὲν μηδένα ἐζημίωσα, neminem ullo damno afficio. Demosth. ζημιοῦν τινα φυγῇ, exilio aliquem mulctare. Isocr. ζημιοῦν τινα θανάτῳ, mulctare aliquem morte. Demosth. ζημιοῦν τινα χρήμασι, vel ἀργυρίῳ, pecunia aliquem mulctare. Isocr. ζημιοῦν τινα ἀειφυγίᾳ, mulctare aliquem perpetuo exilio. Demost. ζημιοῦν τινα δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων, mulctare aliquem publicatione bonorum. Demosth. in Mid. φύλαξαι, μὴ σαυτὸν ζημιώσῃς πλείω, ἢ ὁ πατήρ ἐδυνήθη σε βλάψαι, caveas, ne plus tibi incommodes, quam pater tibi nocere potuit. Xenoph. Passive ζημιοῦσθαι damnum, & jacturam facere significat. ζημιοῦσθαι μεγάλα, multis damnis affici. Demost. ζημιοῦσθαι πολλά, plurimum lædi. Xenoph. ζημιοῦσθαι οὐδέν, nullo damno affici: ut οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου, cum nemo aliquo damno afficeretur. Aristot. ζημιοῦσθαι πλεῖον, plus lædi, majus damnum facere. Demosth. ζημιοῦσθαι θανάτῳ, morte mulctari, Demosth. ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν, animæ jacturam facere. Matth. 6. & Marc. 8. τὴν ψυχὴν ζημιωθῆναι, pro quo D. Gregorius dixit, ναυαγῆσαι τὴν σωτηρίαν, salutis jacturam facere. μᾶλλον ἀποδέχου τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιουμένους, magis amplectere illos, qui amore justitiæ mulctantur. Isocr.

Ζημιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, damnosus, perniciosus.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. verbi ζημιόω, damnum affero.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio, pœna, supplicium.

Ζῆν, pro ζῇν, vivere, Doric. præsens inf. verbi ζάω, vivo. ζῆν ἀνεγκλήτως, vivere inculpate. Demosth. ζῆν ἀπὸ τινος: ut ἀφείλοντο ταῦτα, ἀφ' ὧν ἔζη, eripuerunt illa, unde vivebat. Demosth. τὸ ζῆν ἀπογινώσκω, despero de vita. Diodor. ἀκολάστως ζῆν, dissolute vivere. Isocr. κοσμίως ζῆν, modeste, & graviter vitam instituere. Huic opponitur ἀτάκτως ζῆν, inordinate vivere. Isocr. ad Nicocl. ζῆν λαγὼ βίον, leporis vitam agere. Proverb. ζῆν ἡδέως, καλῶς, αἰσχρῶς, suaviter, honeste, turpiter vivere. Isocr. ζῆν μετ' εὐσεβείας, καὶ δικαιοσύνης, pie, & juste vivere. Isocr.

Ζὴν, Ζηνὸς, pro Ζεὺς, Jupiter. accus. Ζῆνα, pro Ζῆνα, Jovem. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Δὶς, Διός.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti, Zenas. Gr. Jovius.

Ζηνόδοτος ὁ τροιζήνιος, Zenodotus Trœzenius, nomen proprium viri Historici, Plutarch. in Romulo.

Ζηνόδοτος, ὁ, Zenodotus, ὁ τὰς ταῤῥαίου, καὶ διδύμου παροιμίας ἐπιτεμών, ait Interpres Aristophanis, qui Tarræi, & Didymi proverbia incidit.

Ζήνων ὁ ἐλεάτης, Zeno Eleates. Plutarch. in Pericle.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, Jovem sapiens. Epitheton Apollinis, quod sit vatidicus, & oracula edat.

Ζηρυνθία, ἀφροδίτη, ἡ, Venus.

Ζηρύνθιον, & ζηρίνθιον, τὸ, antrum, in quo canes sacrificabantur, Corybantumque illic, & Hecates mysteria erant. Suid.

Ζὴς, ὁ, Jupiter.

Ζῇς, pro ζῇς, Doric. vivis, 2. sing. præs. a ζάω, vivo. a. 1. infin. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ, vives, 2. pers. fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζήσομαι, η, εται, vivam, fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζητεῖον, locus, in quo versabantur apud Athenienses ζητηταὶ, inquisitores; quemadmodum ἐκεῖνον, in quem ἐκκλητοὶ, arbitri conveniebant. Cæl. lib. 9. cap. 18.

Ζήτης, ὁ, Doric. pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, quære, præs. imper. act. a ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζητεῖν, quærere, interrogare: ut οὐκ ὀρθῶς ζητεῖτε, non recte quæritis, Plato. ζητεῖν περὶ τῶν μεγάλων ἀδικημάτων, de magnis injuriis interrogare, quærere, Demosth. ζητεῖν τὸ αὑτῷ ἀγαθὸν, servire commodis suis. Aristot. in Ethic.

Ζητέῃς, quæras, præs. sub. a ζητέω, Poet. pro ζητέω, quæro.

Ζητεύω, inquiro. Hesiod. ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, id est, mendices.

Ζητέω, ῶ, quæro, studeo, requiro. imperf. ἐζήτουν. f. ζητήσω. præt. ἐζήτηκα, perf. pass. ἐζήτημαι. quæror. imperf. ἐζητούμην, ούμην, οῦ, εῖτο, εῖτο. q. ex ζα, & αἰτέω, valde peto. Item ζητέω significat quæstionem habere: ut οὐκ ὀρθῶς ζητεῖτε, non recte quæstionem exercetis, Plato. A Budæo in Com. αἰτιολογῶν, & ζητοῦντες dicuntur οἱ φυσιολογοῦντες, caussas rerum inquirentes. Item insidiari. ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου, insidiantur vitæ meæ, sic Erasmus cap. 11. ad Romanos. Item niti: ζητῶ ἀφελέσθαι, nitor auferre, Plutarch. in Public. Item velle: ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, vis hoc nobis persuadere, Aristoph. in Pluto. ζητεῖ λαθεῖν, vult latere, Isocr. in Evagora.

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, rumor, quæsitum, a ζητέω, quæro.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæstiuncula.

Ζήτησις, εως, ἡ, quæstio, inquisitio. a ζητέω, quæro.

Ζητητέος, ὁ, quærendus.

Ζητητήρια, quæstiones, torquendi instrumenta, Suid. τὰ βασανιστήρια.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, inquisitor Cic. quæsitor Virg. quæstor criminum Lysiæ. Et apud Athenienses magistratus, ad quos referebantur, qui reipublicæ aliquid deberent. Arpocr.

Ζητητικὸς, ῆ, ὁ, exploratorius, ingenio valens, quo rerum rationes inquirat. Gaza, ζητητικὰ ῥήματα, inquisitiva verba. Laert. de Zenone, ἦν δὲ καὶ ζητητικὸς, καὶ περὶ πάντων ἀκριβολογούμενος.

Ζητοῦσι, quærunt, 3. plur. præs. ind. a ζητέω, quæro.

Ζήτρειον, ου, τὸ, carcer servorum, pistrinum, locus, in quo servi puniuntur. a ζα, & τρέω, timeo, Poll. l. 3.

Ζήτω, Doric. pro ζήτω, vivat, præs. imper. act. a ζάω, vivo.

Ζητῶμεν, quæramus, 1. plur. præs. sub. a ζητέω, quæro.

Z I.

Ζιβύνη, ης, ἡ, jaculum ferreum, lancea, ἀκοντίδιον, ἀκόντιον, ἢ σπάθη, ἢ λόγχη, ἢ μάχαιρα, Hesych. Est idem ac σιβύνη, venabulum, proprie quo sues subiguntur. Isaiæ cap. 2. συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, pro quibus Tertullianus habet: concident machæras suas in aratra, Sibynas in falces. D. autem Hieronymus, conflabunt gladios suos ut vomeres, & lanceas suas in falces.

Ζιγγίβερι, τὸ, & ζιγγίβερις, εως, ἡ, Zingiber, planta in Troglodytica Arabia nascens, habens radices albas, odoratas, & piperis saporem imitantes. Galen. simplic. medicamentorum lib. 6. ζιγγιβέρεως ἡ ῥίζα χρήσιμός ἐστι, zingiberis radix utilis est. Plinius autem lib. 12. c. 7. de pipere: non est hujus arboris radix (ut aliqui existimavere) quod vocant zimpiberi, alii vero zingiberi: quanquam sapore simili. Id enim in Arabia, atque Troglodytica in villis nascitur, parvæ herbæ radice candida. Hermolaus, & Ruellius Gingiber vocant.

Ζίγγος, ου, ὁ, bombus, apum stridor, & sonus, & similium insectorum. Hesych.

Ζίγιρ, Zigir: sic dicitur genus casiæ crassæ, purpureæ, & nigricantis. Diosc. lib. 1.

Ζίγλαι, Hesychius exponit κῶλα.

Ζίγνις, ιδος, ἡ, lacertæ genus. Pro ea apud Aristotelem est σιγνίς.

Ζιγνῶ, tristor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον, ου, τὸ, αἶρα, Diosc. lolium, Matth. 13.

Ζιμβόω, idem ac ζιγνόω, ῶ, tristor, σκυθρωπάζω, mœrore animi dejicior.

Ζινίχιον, ου, τὸ, corrigia calceamenti, ζυγὶς.

Ζίω, idem ac ζητῶ, quæro.

Z M.

Ζμερδνὸς, ὁ, aspectu, seu intuitu terribilis.

Ζμερδέω, & σμέρδω, acutum cerno, penetro acie oculorum. Iliad. ν.

Ζμικρὸν, τὸ, perpusillum. ab intensiva particula ζα, & μικρὸν, exiguissimum. Eusth. Iliad. ν. pro σμικρὸν.

Ζμινύη, ἡ, dolabra, ligo, δίκελλα, σκαφεῖον, ἀξινάριον, Ælius Dionys. pro σμινύη.

Ζμῶσαι, ferire, flagris exanimare, percutere, πατάξαι, Eusth.

Z O.

Ζάκοροι, vocabant sacros homines, quos cuivis occidendi potestas erat, & arbitrium. Cæl. lib. 7. c. 11.

Ζόανον, ου. τὸ, statua, idolum, ξόανον.

Ζοανοφόρος, ὁ, qui simulacrum portat. Hoc nomine inscripta fuit Sophoclis quædam comœdia de Diis Trojanis, qui, templis relictis, adytis excedere, & sua simulacra exportare visi sunt, ut Poetæ finxerunt. Huc spectat illud Virgilii: Excessere omnes adytis, templisque relictis, Dii, quibus imperium hoc steterat.

Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζόης, ὁ, vehemens.

Ζορκάδες, Dorcades. Nicand.

Ζορκὸς, capra.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis, Zorobabel: Hebr. exulans in Babel.

Ζώσω, præs. imperat. pass. a ζόω, pro quo ζώννυμι, cingo.

Ζόφιος, ὁ, tenebrosus, caliginosus.

Ζοφεροῖο, gen. Ion. a ζοφερὸς, ῦ, ὁ, caliginosus. Thema ζόφος, ου, ὁ, caligo.

Ζοφοδορπίδες, οἱ, qui ad convivium vocati serius, & cunctantius venire solent, Erasm. in Chiliad.

Ζοφερὸς, ῦ, ὁ, ζοφώδης, ὁ, καὶ ἡ, ater, tenebrosus.

Ζοφοδορπίας, & ζοφοδορπίς, nocturna cœna.

Ζοφοδορπία, ἡ, vespertina cœna, ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Suid.

Ζοφοειδὴς, ὁ, obscurus, ater.

Ζοφώδης, ὁ καὶ ἡ, tenebrosus, obscurus.

Ζοφόεις, εσσα, ὁ, tenebrosus, ζοφόεις κόσμος, Nonn.

Ζοφομηνία, ας, ἡ, defectus Lunæ, Suid. at Hesychio, cum abscondita est Luna.

Ζόφος, ου, ὁ, caligo, occasus, obscuritas, nox. Apoll. Significat etiam locum infernum. Etymol. Apud Homerum ζόφος interdum est occasus, seu pars occidentis, ut Odyss. κ. ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς.

Ζοφόω, f. ώσω, obscuro, Nazianz. Lucian. de Æthiopibus καὶ τὴν σὺν ὄψιν ἐζοφωμένοι.

Ζοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caliginosus obscurus, ater.

Ζόφωσις, εως, ἡ, obscuritas Plinio, obscuratio Ciceroni.

Z Y.

Ζυγὰ, τὰ, juga: transtra.

Ζυγάδην, junctim. συνεζευγμένως, Suid.

Ζύγαινα, ἡ, zygæna piscis, libella piscis. Aristot. lib. 2. Anim.

Ζυγαρχία, τὰ, duo currus.

Ζυγάστρον, & ζυγάστριον. τὸ, arca, χηλὸς καὶ κίστη. Xenoph. Suid. Poll. lib. 7. & 10.

Ζυγέντες, οἱ, juncti, nom. plur. aor. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, jungo, f. ζεύξω.

Ζυγία, ας, ἡ, copula. Item Juno nuptialis, pronuba. Item carpinus arbor. Theophr. lib. 3. hist. & Vitruvius lib. 2. cap. 9. vulgo charme. Carpinus, quod est minima ignis, & terreni mixtione, aeris autem, & humoris summa continetur temperatura, non est fragilis, sed habet utilissimam tractabilitatem. Itaque Græci, quod ex ea materia juga comparant jumentis, quæ apud eos ζυγὰ vocitantur, item & eam ζυγίαν appellant.

Ζυγικὸς, ῦ, ὁ, natus sub libræ signo.

Ζυγίη, ἡ, conjugium, a ζεύγνυμι, jungo.

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis. Athen.

Ζύγιος, ου, ὁ, jugalis, ζύγιος ἵππος, equus jugatorius, Aristot. & Aristophanes. ζύγιος πῶλος, pullus jugo suppositus. Eurip.

Ζυγὶς, zygis, sylvestre serpillum, Dioscor.

Ζυγίτης, ὁ, remex medii ordinis. Interpres Aristoph. Item ζυγῖται, tertius ordo Atheniensium, qui & ζευγῖται tertii census homines in republica Atheniensium. Plutarch. in Solone.

Ζυγόδεσμον, τὸ, quod in temone currus cohæret clavo.

Ζυγόδεσμοι, ου, ὁ, & ζυγόδεσμα, τὰ, collaria, in Epigramm. lora subjugia, quibus temo alligatur jugo. Poll. lib. 1.

Ζυγόδεσμος, ὁ, lorum, quo jugum temoni alligatur, idem ac ζυγόδεσμον.

Ζυγοειδὴς, ὁ, jugi speciem ferens.

Ζύγοθρον, τὸ, vectis ambas fores continens.

Ζυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, reluctor, calcitro, contendo, rixor, dissentio, proprie cum domesticis, & familiaribus, Plutarch. in Catone διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν, jurgari ventris caussa. περὶ ὀνόματος ζυγομαχεῖν, de nomine altercari, Gregor. Item pro transtris inter remulcos contendere, apud Herodot.

Ζυγὸν, οῦ, τὸ, transtrum, sedes, & in re militari ζυγὰ dicuntur ab uno cornu ad alterum ordines instructi. Et qui juga efficiunt, dicuntur ab Æliano ζυγίται.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, vel ζυγὸν, οῦ, τὸ, jugum, par boum jugatorum. Plat. ep. 8. Significat etiam seriem porrectam. Aristot. de sepiis loquens, βαδίζουσι κατὰ ζυγὰ, incedunt jugatim. Item statera, libra. Item jugum citharæ, quod in manu tenent citharœdi. Homer. in Iliad. ι. ζυγὰ item in choris tragicis. Poll. l. 4.

Ζυγοστάται, οἱ, libripendes per urbes constituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poster. Unde zygostatica fides, id est, plena, & examinata æquitas. zygostatica enim libra est, publice temperata, & constituta.

Ζυγοστατεῖν, librare, exæquare. Bud. in Comment. Polyb. in Epitom. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς πόλεμος, bellum utrinque æquato Marte librabatur, neutro inclinante victoria.

Ζυγοφόρος, ου, ὁ, jugifer. Eurip.

Ζυγόω, jugo submitto, Columellæ, & jugmentor Vitruvio. ἐζυγωμένος apud Ezech. 14. D. Hieronymus vertit æqui ponderis. Est autem apud Vitruvium jugmentare, cum substratis singulis hinc, atque hinc trabibus directis, supra transversæ aliæ hinc inde singulæ in angulis rudius, id est, ut intervallum quidem fit, sed non alta incisura, sive crena, committuntur ita, ut quasi binæ per diversum contignationes angulis quatuor fiant.

Ζυγώδες, & ζύγωμα, os quoddam in corpore humano medulla carens. Cels. l. 8. c. 1. Galen. ζυγοειδὲς, appellat.

Ζυγοθρίζω, libro, perpendo, examino, Aristoph. in Nub.

Ζύγωθρον, τὸ, vectis, qui duas continet januas. ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μόχλος. Eustah.

Ζύγωμα, τὸ, jugumentum. Polib. in Epitom. διακόψαντα τὰς στρόφιγγας, καὶ τὸ ζύγωμα τοῦ πυλῶνος. Dicuntur autem ζυγώματα, sive jugumenta, in fenestris, & portis supernum limen, sive superliminare, ἀπὸ τῶν ζυγῶν, id est, jugis, quæ arrectariis transversa superponuntur. Dicitur etiam ζύγωμα temporum musculi os veluti propugnaculum, Galen. Interp. Galen. & Theoph. l. 4. τοῦ ἀντικνημίου, jugale transtulerunt. ζύγωμα etiam dicitur καρκίνος, scilicet cancer.

Ζυγωτὸς, οῦ, ὁ & ἡ, junctus. Sophocl.

Ζυθμίζειν, ad normam, libellamque dirigere, corrigere, emendare. Lucian.

Ζῦθος, ου, ὁ, vel ζύθος, Zythus, potus ex hordeo, & cerevisia, quia fit ζέσει καὶ θέρει, fervore ignis. Æschylus vocat ζῦθον, Ægyptiorum potum. D. Hieronymus in Isaiæ cap. 19. Ζῦθον genus est potionis ex frugibus, aquaque confectum, & vulgo in Dalmatiæ, Pannoniæque provinciis gentili, barbaroque sermone appellatur Sabaium; hoc maxime utuntur Ægyptii. Plinius autem ad finem lib. 22. Et frugum quidem hæc sunt in usu medico. Ex iisdem fiunt & potus zythum in Ægypto, cælia, & ceria in Hispania, cerevisia, & plura alia genera in Gallia, aliisque provinciis. A Græcis hujusmodi potus aliis etiam nominibus vocatur, nimirum βαυκὸς οἶνος, seu οἶνος, βρύτον, βρῦτον, βρύτιον, βύνη.

Ζύμη, ης, ἡ, fermentum, farina humore subacta, Gaza massa, φύραμα.

Ζυμίζουσα τὴν ὀσμὴν, fermentescens odore, fermenti referens acorem. Diosc. l. 2. c. 101.

Ζυμίζω, fermentum refero.

Ζυμίτης, ου, ὁ, panis fermentatus.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento, ζυμόομαι, οῦμαι, fermentor, fermentesco, f. ώσομαι, p. ωμαι.

Ζυμώδης, ὁ καὶ ἡ, fermentaceus, non mucidus: massalis Gazæ.

Ζύμωμα, τος, τὸ, fermentatio, fermentum.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, fermentum.

Ζυμωτὸς, οῦ, ὁ, fermentatus.

Z Ω.

Ζωὰ, Dorice, pro ζωὴ, ἡ, vita.

Ζωαγραφησάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi ζωαγραφέω, & ζωγραφέω, depingo, pingo.

Ζωάγριον, ου, τὸ, præmium pro vita servata. a ζωγρέω, vivum capio, a cæde conservo. ab ἄγρα, ἡ, captura, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζωαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, qui ad vitam sustentandam sufficit. ζωαρκὲς πνεῦμα, vitalis spiritus. Nonn.

Ζώαρχος, ου, ὁ, qui uni præest elephanti.

Ζώγη, ἡ, Hesychio herbæ species est.

Ζωγοσίνος, ου, ὁ, balsami liquor, ὀποβάλσαμον, Hesych. ὁ ὀπὸς τοῦ βαλσάμου.

Ζωγραφεῖον, ου, τὸ, officina pictoris.

Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ad vivum exprimo, describo, pingo, cum accus. Philo de mundo, & Plato.

Ζωγραφήματα, τὰ, εἰκόνες, picturæ. Plato in Philebo.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. Xenoph.

Ζωγραφικὴ, ἡ, pictoria ars.

Ζωγραφικὸς, ου, ὁ, pictorius, vel qui valet arte pingendi. Polyb. ἡ πλαστικὸς, ἢ ζωγραφικὸς ὤν.

Ζωγράφος, ου, ὁ, pictor, ζῶα γραψάμενος, Herodot. animalia pingens, animalibus pictis effingens.

Ζώγρει, vivum cape, præs. imperat. a ζωγρέω, vivum capio, servo. quasi ζωὸν, ἀγρέω. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα, quod a ζωὸς, οῦ, ὁ, vivus. Them. ζάω, vivo, & ἄγρα, captura.

Ζωγρεῖν, cap. 21. Numerorum. ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν, percussit eum, & universum ejus populum usque ad internecionem, ut ne unus quidem caperetur.

Ζωγρεῖον, τὸ, bestiarum cavea Suetonio, aviarium Varroni, ζωγρεῖον Hesychio, χοιροκομεῖον, Comment. Aristoph. in Vesp. Suid. ζωγρεῖον, genus sportulæ.

Ζωγρέω, f. ήσω, p. ἐζώγρηκα, vegeto, vegetum reddo. Iliad. ε. Item capio vivum, seu servo. Iliad. ζ. ζώγρει Ἀτρέος υἱὲ, pro ζῶντά με φύλαττε.

Ζωγρία, ας, ἡ, venatio. Dicitur etiam quoties vivus aliquis redimendus, aut mulctandus capitur. Ζωγρίῃ ἔλαβε τὸν Ἱστιαῖον, Hestiæum vivum cepit. Herod. lib. 6. Ζωγρεία, idem. Numer. 21.

Ζωγρεῖαι, αἱ, feretra mortuorum. Hesych. νεκρῶν θῆκαι.

Ζωγρεῖος, ου, ὁ, vivus. in accus. ζωγρεῖον. hinc ζωγρεία, ας, q. d. viva captio.

Ζωγρὸς, ὁ, cavea ferarum. Hesych. Basil. ζωγρεῖον.

Ζωδάρια, τὰ, Aristot. in 5. de partibus, pro insectis, & bestiolis usurpat, quibus aviculæ victitant.

Ζώδια, τὰ, signa Zodiaci, Aristot. de mundo.

Ζωδιακὸς, οῦ, ὁ, circulus, in quo duodecim sunt signa, Zodiacus, Procl. signifer orbis Cic. ex Arato, obliquus circulus a Virgilio dictus.

Ζώδιον, ου, τὸ, animal parvulum, animalculum, signum cœleste in Zodiaco.

Ζωδιωτὸς, οῦ, ὁ, belluatus, animalibus pictis distinctus.

Ζώει, vivebat, 3. singul. imperf. ζώω, præs. ind. verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζώειν, vivere, Jon. & Poet. pro ζῆν.

Ζώεσκον, vivebant, Hesiod. imperf. Jon. & Poet. pro ἔζωον, verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita, tempus vitæ, sumptus ad vitam sustentandum, subsistentia, substantia, Odyss. ξ. ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος, copiosus ei erat census.

Ζώῃ, vivat, 3. sing. præs. sub. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωηδὸν, adv. in Epitome Polyb. animantium ritu.

Ζῴην, viverem, præs. opt. Attic. pro ζώοιμι, contracte ex ζώοιμι, verbi ζάω, vivo.

Ζωηρὸς, οῦ, ὁ, vivax.

Ζῷθι ἐπὶ μήκιστον, vale diutissime. Lucian.

Ζωῇσι, dat. plur. Jon. pro ζωαῖς. a ζωὴ, vita. Thema ζάω, vivo.

Ζωηφόρος, ου, ὁ, vitam afferens. Themist.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ, vividus, almus, quia ζωὴν θάλπει, vitam fovet.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζῳδίων κύκλος, signifer orbis. Cic. ex Arato.

Ζωϊκὸς, οῦ, ὁ, animalis. Aristot.

Ζῶμα, ατος, τὸ, cingulum, lorica, vestimentum, quo cingimur, idem ac ζωστὴρ. Thema ζωννύω, cingo. ζώνη, baltheus, succincta tunica, aut sagum, Iliad. δ. & Odyss. ζ. Est & subligaculum, sive fascia. Cels.

Ζῶμεν, vivimus, 1. plural. præs. ind. a ζάω.

Ζωμεύματα, ος, τὸ, condimentum, ἄρτυμα, Dioscorides.

Ζωμεύματα, τὰ, funes quidam in navibus.

Ζωμεύω, elixo, condio, decoquo, Dioscor.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, trulla ad hauriendum jusculum; vas, quo jus hauritur: instrumentum coquinarium, quo ebullientem spumam defæcamus, in Epigram. a ζωμὸς, οῦ, ὁ, jus, & ἀρύω, haurio.

Ζωμίδιον, ου, τὸ, jusculum. Aristoph. in Nub.

Ζωμίλη, ης, ἡ, Hesychio ἄνηθον, anethum herba.

Ζωμοποιὸς, οῦ, ὁ, cupediarius; condiendi juris peritus. Item in cibos idoneus. Marcell.

Ζωμορφον, ου, ὁ, animal pictum.

Ζωμὸς, οῦ, ὁ, jus. jusculum, jus esculentum, fervore ignis coctum, liquor eorum, quæ coquuntur in aqua, a ζέω, ferveo. Aristoph. in Nub. ζωμὸς μέλας, jus nigrum: sic dicebatur, quo utebantur Lacedæmonii senes. Plutarch. in Apoph. ζωμὸς ἰχθύων, muria piscium. Poll. l. 6.

Ζωμοτάριχος, ου, ὁ, pinguis, obesus, esculentus.

Ζῶν, ὁ, præs. part. m. g. a ζάω, vivo: vivus, vivens, superstes: ut ἔτι ἐστὶ νῦν ὢν, καὶ ζῶν, qui adhuc superstes est. Demosth. ζῶσα γυνὴ, uxor vivens. ζῶντος τοῦ πατρὸς ποιεῖν τι, patre superstite agere aliquid. Demosth.

Ζώνη, ης, ἡ, cingulum, zona, pera, lorum, baltheus. Ammonius animadvertit, ζωστῆρα virorum esse, sicuti ζώνην fœminarum. Homerus adhibet pro armorum apparatu, & veteres ζώννυσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐνδύναι τὰ ὅπλα, pro induere arma, dixerunt. Per synecdochen, sive metaphoram Homerus usurpavit pro tota corporis armatura. Iliad. β. ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, Ἄρεϊ δὲ ζώνην. vel ut Pausanias exponit τὴν ὀσφύν. Polluci est τὸ ὑπὸ τὰς λαγόνας ὄντα, quod & χένα, & κενεῶνα, id est, ilia; vel ut alibi idem Pollux tradit, τὸ κατ' ὀσφῦν, ᾗ εἰλεῖ ζωστῆρα ἡμιτύβιον. ζώνην λύειν, solvere zonam puella dicitur, quæ virum admittit. in Epigram. Homerus vero λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην dixit de viro, qui virginitatem virgini eripuit. Gratiæ vero, quæ virgines finguntur, ita ab Horatio Carm. lib. 3. Ode 22. vocantur, segnesque nodum (videlicet zonæ) solvere Gratiæ. & φέρειν ὑπὸ ζώνῃ dicitur mulier, quæ gravida est apud Euripidem in Hecuba. ζώνη etiam est pars corporis, quæ cingitur. Poll. lib. 2. qui idem Pollux ζώνην fasciam interpretatur lib. 3. Erasmus ζώνην explicat crumenam Matth. 21. Unde apud Horatium zonam perdidit, de eo, cui nihil erat pecuniæ, cum olim milites, si quid æris haberent, in zonis gestare solerent. Ζώνη tropice dicitur facultas, vis, δύναμις, quoniam ὁ ἐζωσμένος εὐπαλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν, quoniam is, qui vestes suas præcinxit, ad res gerendas expeditior est. Suidæ. Apud Herodotum ζώνη exponitur purpurea vestis, πορφυροῦν ἱμάτιον, quæ expositio apud Suidam quoque est: a quo eodem Suida ζώνη explicatur ἀξίωμα, citante hunc locum, ἀναζευγνυμένης τῆς βασιλίδος ἐξωθοῦνται οὐ μόνον, ἰδιῶται, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ ζώνην, id est (ut Com. interpret. videtur) dignitatis militaris homines. dat. plur. ζώνῃσι pro ζώναις, Jon. Thema ζωννύω, cingo. Ζῶναι dicuntur etiam circuli quidam lati cœlum, terramque veluti cingula quædam ambientes. Est etiam ζώνη ignis sacer, sive herpetis species sic dicti, quod medium quodammodo cingat, & complectatur hominem, ut scribit Scrib. Largus.

Ζώνιον, ου, τὸ, cingulum, cinctus muliebris. Poll. lib. 7. τὸ στρόφιον. Aristoph.

Ζωνοπλόκος, ὁ, zonarius artifex. Solebant enim mulierum zonæ apud veteres texendo contorqueri. a ζώνη, zona, & πλέκω, texo, plico.

Ζωνιαῖος, ου, ὁ, zonarius, adjectiv.

Ζωνῖτις καδμεία, zonitis cadmia, quod sit quibusdam lineis veluti zonis cincta. Dioscorid.

Ζώννυμαι, armis induor. Paus. in Bœoticis.

Ζωννύω, f. ώσω, p. ωκα, cingo, arma induo.

Ζωννύω, & ζώννυμι cingo: arma induo. imperf. ἐζώννυον, ες, ε, f. ζώσω, p. ἔζωκα. p. pass. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο, a ζόω inusitato.

Ζωογάστωρ, ὁ, medio ventre incinctus.

Ζῶντα, viventem, accus. sing. ζῶντος genit. sing. part. præs. verbi ζάω, vivo.

Ζωντεῖον, ου, τὸ, pistrinum, locus, ubi servi molunt. veluti ζωντεῖον, ὅπου τὰς ζωὰς ἄγοντες inquit Hesych.

Ζώντειον, vel ζώντιον, vel ζώνιον, ου, τὸ, mola. quasi a ζέα, quæ ibi tunditur, aut quia ibi esca ad ζωὴν, vitam paratur.

Ζωογο-

Ζωογονέω, ῶ, vivifico, vivum produco, animal gigno, f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα. a ζωογόνος, ὁ, vitalis quod a ζωή, vita. & γόνος, ου, ὁ, generatio. Th. γείνομαι, nascor. ζωογονεῖσθαι, vitam accipere. Athen. lib. ζ. vivificere Plinio, animal gignere, vivum producere. Theophr. de caus. lib. 3. cap 27. πανταχῆ γὰρ ἡ φύσις ζωογονεῖ, μιγνυμένης πως τῷ ὑγρῷ τοῦ θερμοῦ, καθάπερ ἄλλα ὅσα τὴν ὑγρότητα τῷ θερμῷ πρὸς πέψιν, legendum πέψιν. Ibidem pro ζωογονεῖν dixit ζωοποιεῖν. In passiva etiam forma ζωογονεῖσθαι pro eodem sumpsit in ejusdem libri cap. ult. Nam de cicere loquens, ἐρυσιβοῦται, inquit, ἢ ὑπὸ καμπῶν κατεσθίεται. ζωογονεῖται γὰρ &c. Dicuntur igitur peculiariter arbores ζωογονεῖν, plantæque, & fruges cum vermes procreant, seu verminulantur. Athenæus lib. ζ. sermonem de anguillis faciens, (de quarum tamen generatione ipse Athenæus, Plinius, atque Aristoteles diversa plane prodiderunt) ἐγχέλυες δὲ συμπλεκόμεναι, κατ᾽ ἀριθμὸν, γλοιώδεις ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογονεῖται. Plin. lib. 9. cap. 51. Anguillæ atterunt se scopulis, ea strigmenta vivificunt, nec alia est earum procreatio. Item ζωογονεῖσθαι, vitalem esse, Actor. cap. 7. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι, infantes exponere, ne vitales sint.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animalium partus.

Ζωογονικὸς, ή, όν, animalis procreandi vim habens.

Ζωογονοῦμαι, animal procreor.

Ζωόγονος, ου, ὁ, genialis, genitalis, vitalis, vivum, & animal generans, ut ζωόγονον σπέρμα, cui opponitur ἄγονον. Sic autem appellatur numerus septenarius, quia infantes septimo mense nati facilius vivunt, quam qui sequenti, de quo Aphrod. Probl.

Ζωογονούμενον, τὸ, animatum. Basil.

Ζωογράφος, ου, ὁ, idem ac ζωγράφος, pictor, ζῷα γραψάμενος. Herodot.

Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitam largiens. Homer.

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. Dei epitheton.

Ζωόδωρος, ου, ὁ, vitam donans.

Ζωοθυτέω, ῶ, animal sacrifico.

Ζωόμορφος, ου, ὁ & ἡ animalis formam habens,

Ζώοιμι, vivam. præs. opt. act. a ζώω. Poet. pro ζάω, vivo.

Ζώοισι, animalibus, dat. plur. Jonic. a ζῶον, ου, τὸ, animal. Th. ζάω, vivo. τοῖς ζώοις παραβληθεὶς, bestiis objectus. Athenæus.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. Plato in Tim. τὰ ζῶα, animantia. quasi a ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώοντε, vivos, dual. Poet. pro ζῶντε. Sic ζώοντες in plur. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Doric. pro ζώουσι, verbi ζάω, vivo.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα, vitæ restituo, vivifico, vegeto, animal procreo, recreo, juvo, foveo. Theophr. de causis lib. 9. cap. 23. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην, a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, vivificatus. a ζωὸς, vivus, quod a ζάω, & ποιέω, facio. D. Paulus 1. ad Corinth. cap. 15. ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται, in Christo, sive per Christum omnes vitam accipient, reviviscent; quod barbare vivificabuntur. Animadverte vim verbi passivi, quæ satis per præpositionem *per* exprimitur. Sic in eodem capite: Σὺ, ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ, id, quod seminas, non reviviscit, nisi mortuum fuerit.

Ζωοποιητικὸν, ῦ, τὸ, potentia vegetandi, vis animalis.

Ζωοποιΐα, ας, ἡ, animalium creatio.

Ζωοποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, vitalis. Cicero.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui sacra animalia vendit.

Ζωόπωλις, ιος, ἡ, locus, ubi animalia venduntur.

Ζωὸς, ή, όν, vivus, viva, vivum. ζωὸν διαρπαξ, vivus processus, Herodot. ἐν ζωοῖσι, inter vivos, in Epigr.

Ζωοτροφεῖα, τὰ, animalium septa, tectaque.

Ζωότης, ητος, ἡ, animabilis, spirabilisque facultas. Cic. Plutarch.

Ζωοτοκέω, ῶ, animal vivum generare, animal parere. ζωοτοκεῖσθαι, animalem formam provenire. Gaza apud Aristot.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio.

Ζωοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, Gaza apud Aristot. ζωοτοκούμενος, ὁ, partus vitalis.

Ζωοτροφία, ῶ, animali præsto alimentum.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, animal nutriens.

Ζωοφαγέω, ῶ, ex animalibus victito: carne vescor. Aristot. in l. 8. Anim.

Ζωοφάγος, ου, ὁ & ἡ, carne vescens. Aristot. in Politic.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba, quæ dicitur etiam βούφθαλμον.

Ζωοφόρος, ου, ὁ, signifer. ζωοφόρος κύκλος, circulus Zodiacus ὁ ἐν ζῴοις i. e. duodecim signa complectens, sic dicta ab effigie animalium; tauri, arietis, capricorni, scorpionis &c. Aristot. de Mundo, & Proclus de Sphæra. Vitruvio ζωοφόρος est pars illa in columnis inter epistylium, & coronicem, quæ pulvinatis sæpe figuris visitur, ornamentisque diversis instructa. Hesychio ζωοφόροι, ἢ καλλιμάνδη, ἢ ἀγγεῖον νεκρῶ, feretrum.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ nec animalium, nec fruticum, sed tertiam ex utraque naturam habent ut sunt urticæ, & spongiæ. Plin l. 9. c. 45. Nos fortasse, inquit Budæus in Annot. plantanimes dicere possumus, vel plantanimalia.

Ζωόω, ῶ. vivum reddo, animalia procreo.

Ζώπισσα, ης, ἡ, genus piscis. Item resina, quæ in usum medicaminum a navibus deraditur, Diosc. Ἀπόχυμα etiam dicitur, quæ est pix derasa a navibus maritimis cum cera.

Ζωπύρα, ας, & ζώπυρον, ου, τὸ, follis, flabellum, fomes, ignitum, scintilla, Plato 2. de Legibus. Item reliquiæ ignis cineribus sopiti, σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo quasi vivus fieri potest. a ζῶν πῦρ, ignis vivens. Platoni τὰ ζώπυρα sunt semina, fomenta ad exsuscitandum, & propagandum, reliquiæ subsidiariæ, unde rerum genus, & species instaurantur, & restituuntur, in 3. de Legibus. quod Latine dici potest præsidium. μικρὰ ζώπυρα τι τοῦ ἀνθρώπων γένους, ex Platone Lucianus, id est ὑπολείμματα, reliquæ. Suidas ζώπυρα, φυσητῆρες τι ζῶν ποιοῦντες, λόβανα. etiam ζωπύρεια dicitur.

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, & ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, excito ignem, suscito, ignem sopitum accendo, ad vigorem pristinum revoco.

Ζωπυρίζω, ίσω, p. ικα, idem.

Ζώπυρον, ου, τὸ, reliquiæ ignis cineribus sopiti.

Ζωροποτέω, merum bibere, in Epigram.

Ζωροπότης, ου, ὁ, meribibus. Plaut. temulentus, Suid.

Ζωρὸς, ῦ, ὁ, merum. ζωρὸν μέθυ, merum vinum. Apoll. Rhod.

Ζωρὸς, ά, όν, merus, efficax; ut ζωρὸς οἶνος, merum vinum. compar. ζωρότερος, α, ὁ, meracior, purior. ζωροτέρα πόσις, vini meracioris potus. Dioscor.

Ζωρότερον πίνω, intemperantius bibo. pro ζωρότερος ait Phryn. orator dicit ἀζωρος. Homer. Iliad. Ι. Μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίστα, Ζωρότερον δὲ κέραιε. δέπας δ᾽ ἔντυνον ἑκάστῳ. Interp. ζωτικώτερον, παρὰ τὴν ζωήν. Apud Athen. δεινοῖς. πίνειν, ζωροτέρῳ χρώμενον ἀκράτῳ. Ibidem, κέρασον ἀζωρέστερον. Ibidem, ὀλιζωρότερον γελῶ, δύο παῖδες. τὸ γὰρ ὑδαρὲς ἄπαν τοῦτ᾽ ἐπὶ τῇ ψυχῇ κακόν.

Ζῶς, ὁ, vivus, animans, homo, mortalis, animal, vivens. pro ζωὸς. Homer. a ζάω, vivo.

Ζῶσαι, aor. 1. infin. act. ζώσασθαι a. 1. infin. med. ζώσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. a ζώννυμι, cingo, fut. ζώσω. Potest & ζῶσαι esse præs. part. act. f. g. plur. num. a ζάω, vivo.

Ζῶσε, 3. sing. a. 1. act. ejusdem verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi ζωννύω, cingo.

Ζωσθεῖσα, cincta, a. 1. part. pass. f. g. a ζώννυμι, cingo. f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην.

Ζωσθῆναι, cinctum esse, a. 1. inf. pass. ejusdem verbi.

Ζῶσι, vixerint, 3. plur. præs. ind. verbi ζάω, vivo.

Ζώσιμος, ου, ὁ, vitalis, qui vivere potest. Alex. Aphrod. τέρατα οὐ ζώσιμα. i. e. monstra vivere nequeunt.

Ζῶσις, εως, ἡ, cinctus, cingulum.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cinctus. Basil. in Epist. Item thorax vestis ad procinctum idonea.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus, venter. Odyss. ζ. accus. sing. ζωστῆρα, a ζώννυμι, cingo. Sumitur etiam ζωστὴρ pro herpete morbo. Plinius lib. 26. c. 11. Ignis sacri plura sunt genera, inter quæ medium hominem ambiens, qui Zoster appellatur, & enecat si cinxerit. Est etiam apud eundem Plinium lib. 13. c. 25. ζωστὴρ, fruticis genus, quem prason alio nomine dicunt.

Ζωστήριος Παλλάδος, h. e. simulacra apud Thebanos stetisse traduntur, quod ibi arma ceperit adversus Eubœos, & Chalcidem. Siquidem ζώσασθαι apud veteres significat arma induere.

Ζωστὸς, ῦ, ὁ, cinctus.

Ζῶστρα, τὰ, cingula. Odyss. ε.

Ζώσω, cingam, fut. 1. act. verbi ζώννυμι, cingo.

Ζωτικῶσαι, vivificere, ζωογονεῖσθαι. Suid.

Ζωτικὸς, ῦ, ὁ, vivax, vitalis, vivificus, genitalis, animalis. ζωτικὴ ψυχὴ, anima vitalis. Plato lib. 10. de Rep. sedem habet in corde, quæ & θυμοειδὴς dicitur a Galeno.

Ζωτικῶς ἔχω, vivere velle. Plutarch. ζωτικῶς ἔχων, vivere volens, i. e. nolens sibi mortem consciscere.

Ζωύφιον, ου, τὸ, bestiola, insectum, animalculum.

Ζωόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fertilis plantarum. Plutarch. in Romulo.

Ζώω, Poet. pro ζάω, vivo. Odyss. ξ. ζώουσι ἀπὸ πυρῶν, frumento victitant. Herodot. ὥστε θεοὶ δ᾽ ἔζωον, ut Dii vivebant. Hesiod.

Ζωώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, belluinus, animalis. Nazianz. de homine. ζωώδης ἢ τῶν ἀλόγων γένεσις, ut brutorum.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium.

Ζωωτὰ, τὰ, vocantur vestes, vel tapetia animalium figuris intexta. a Plauto in Pseudolo belluata vocantur, sicuti Athen. & Poll. lib. 7. h. e. animalibus pictis distincta. Horat. belluosus.

H A.

H Est septima littera; in numeris est octonarius. Declarat octo millia hoc modo, H. seu ͵η. Dores sæpe habent α, pro η.

Ἡ, hæc, articulus præpositivus, ἣ, quæ, articul. postpos. ἢ, vel, an, & Poet. ἠε. Tum ἦ, ἤ, ha, ha, vox, desistere jubentis; item ἧ, miserit, 3. sing. a. 2. sub. ab ἵημι, mitto. ᾖ, sit, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, sum. ἦ, dixit, a. 2. per aphæresin pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. a φημὶ, dico. Tum etiam ἦ, est adverbium, sane, profecto. Et ἦ, erat, 3. sing. imperf. ab εἰμὶ, sum.

Ἦα, eram, imperf. Jon. pro ἦν, verbi εἰμὶ, sum, imperf. ἦν, Jon. εα, eaſtaſi Poet. ηα.

Ἤα, ηας, ε, ivi, perf. med. Attic. pro ᾔειν, ας, ε, & solutione ᾔεα, verbi εἶμι, eo.

Ἦα ἤιον, pro ἤια ἤιον, τὰ, paleæ, viaticum.

Ἦαρ, sanguis, anima. αἷμα, ψυχὴ, Hesych.

Ἥαται, Jon. pro ἧνται, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, sedeo. quod in 3. plur. ἧνται, & Jon. ἕαται. Th. ἕω, sedeo.

H B

Ἥβα, ας, ἡ, Dor. pro ἥβη, pubes, pubertatis Dea, Hebe, juventus.

Ἠβαιὸς, parvus. a βαιὸς, idem.

Ἠβαιὸν, paulolum. οὐδ᾽ ἠβαιὸν, ne tantillum quidem. pleonasmo τῦ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, adolesco. f. ἡβήσω. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas, juventus, juventutis Dea, ætatis flos. Item juvenum multitudo. Pariter Hebe, uxor Herculis, ex Junone, & Jove prognata, Hesiodus in Theogonia. Est etiam vigor ætatis licet in sene. ab ἕω, mitto, & βία, vis.

Ἡβηδὸν, per ætatem, secundum omnem ætatem. Item petulanter, juveniliter.

Ἡβηκὼς, ὁ, adultus. perf. part. act. verbi ἡβάω, pubesco. Th. ἥβη, pubes.

Ἡβήσαντε, pubescentes, nom. dual. a 1. part. act. ab ἡβάω, pubesco.

Ἡβήσειε, annos pubertatis attigisset, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi, & thematis.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus exercitii litterarii adolescentum. Sumitur & pro loco amœno, & conviviorum. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἡβητὴς, ου, ὁ, adolescens, puber, in Epigr.

Ἡβητικὴ ἡλικία, juvenilis ætas. Gaza.

Ἠβουλήθην, volui, Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβύλλιον, αἱ, adolescentes ætate florentes, juvencolæ petulantiores. Aristoph. in Ran.

Ἡβῷμι, ῷς, ῷ, pubescerem, Att. pro ἡβάοιμι, οις, præs. opt. activ. verbi ἡβάω, pubesco. Th. ἥβη, pubertas.

Ἡβώοιμι, ἡβῷμι, pubescerem, eres, præs. opt. activ. ab ἡβάω, Poet. pro ἡβάω, adolesco.

Ἡβώοντα, Poet. pro ἡβῶντα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

H Γ.

Ἦγ᾽, pro ἦγε, duxit, 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἠγάγετ᾽ pro ἠγάγετο, duxit, 3. sing. a. 2. med. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω, duco.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. reduplic. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejusdem verbi ἄγω, duco.

Ἠγάθεῳ, dat. sing. f. g. ab ἠγάθεος, ου, ὁ, valde

de divinus, Jon. pro ἀγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Thema Θεὸς, Deus.
Ἠγάθεος, ου, ὁ, divinus, sacer. Odyss. ξ.
Ἠγαλλιάσατο, exultavit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Them. ἀγάλλω, orno.
Ἠγάμην, admirabar, imperf. verbi ἄγαμαι, idem ac ἀγάω, vel ἀγάζομαι, admiror.
Ἠγανάκτησε, indignatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor. doleo. f. ήσω. p. κα.
Ἤγανον, ου, τὸ, sartago, pro τήγανον, Jon. & ἀπὸ τοῦ τηγάνου, ruta, Eustath.
Ἠγάπα, diligebat, 3. singul. imperf. act. verbi ἀγαπάω, diligo.
Ἠγάπευν, Dor. & Æol. pro ἠγάπων, amabant, 3. plur. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, diligo.
Ἠγάπησε, dilexit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo. fut. ήσω. præt. ἠγάπηκα.
Ἠγασάμην, ω, ατο, admiratus sum, a. 1. med. verbi ἀγάζομαι, admiror. f. άσομαι. p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, admiror.
Ἠγάσθην, admiratus sum, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi, & thematis.
Ἠγάσσατο, admiratus est, 3. sing. a. 1. med. Poet. gemin. σσ, verbi ἀγάζομαι, admiror.
Ἠγγάρευσαν, coegerunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi ἀγγαρεύω, cogo. f. εύσω. p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, ου, ὁ, tabellarius regius.
Ἠγγειλάμην, nuntiavi, a. 1. med. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.
Ἤγγειλε, nuntiavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. ab ἀγγέλλω, nuntio.
Ἠγγέλθην, aor. 1. ind. passiv. ἠγγέλην, a. 2. ind. passiv. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.
Ἠγγέλλετο, nuntiabatur, 3. sing. imperf. pass. ab ἀγγέλλω, nuntio.
Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. activ. verbi ἐγγίζω, appropinquo. f. ίσω. Th. ἐγγὺς, prope.
Ἠγγυᾶτο, sponsores accipiebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Thema ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.
Ἦγε, abduxit, 3. sing. a. 2. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, duco.
Ἤγειρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. p. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.
Ἡγεῖσθαι, cogitare, præs. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror.
Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, ducebat, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.
Ἡγεμονεύω, præeo, sum dux, imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, duco.
Ἡγεμόνα, ducem, acc. sing. ab ἡγεμὼν, dux.
Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium. ab ἡγέομαι, duco, dux sum.
Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, rector. gen. plur. ἡγεμόνων. dat. plur. ἡγεμόσι. Thema ἡγέομαι, duco, dux sum.
Ἡγέομαι, duco, dux sum: existimo. imperf. ἡγούμην. fut. ήσομαι. p. ημαι. q. ab ἄγω, duco. Hine ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux. ἡγεμονικὸς, ῆ, ὸν, imperatorius. ἡγεμονεύω, dux sum. διηγέομαι, narro. διήγησις, εως, ἡ, narratio.
Ἠγερέθοντο, coibant, 3. plur. imperf. pass. ab ἠγερέθομαι, Poetic. pro ἀγείρομαι, congregor. hine imperf. ἠγείροντο. Th. ἀγείρω, congrego. fut. ερῶ. p. ἤγερκα.
Ἤγερθεν, convenerunt, Bœot. syncop. pro ἠγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego, vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.
Ἠγέρθην, sum excitatus, & in 3. plur. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, excito. sin vero collectus sum, ab ἀγείρω, cogo, congrego, colligo.
Ἤγερκα, collegi, perf. act. ab ἀγείρω, colligo. sin excitavi, ab ἐγείρω, excito.
Ἤγεσθε, 2. plur. imperf. vel a. 2. med. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco. ἤγετο, 3. sing. a. 2. med.
Ἠγηγέρκειν, excitaveram, plusq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, excito, fut. ερῶ. perf. ἤγερκα.
Ἤγην, & Att. ἐάγην, fractus sum, a. 2. ind. passiv. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango, f. ἄξω, a. 1. ἦξα, & ἔαξα.
Ἥγησαι, άσθω, a. 1. imperat. med. ab ἡγέομαι, duco.
Ἡγησάμην, ω, ατο, præivi, a. 1. med. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.
Ἡγησάσθω, dux sit, 3. sing. a. 1. imper. med. ejusdem verbi.
Ἡγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. sing. a. 1. med. ἡγησάμην, ab ἡγέομαι, duco.
Ἡγησίου, genit. sing. ab Ἡγησίας, ου, ὁ, Hegesias, nomen Philosophi.
Ἡγῆτ', pro ἡγῆται, redeat, 3. sing. præs. sub. med. verbi ἡγέομαι, duco.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, ductor. in plur. ἡγήτορες, ductores. ἡγητὴς, ῆρος, ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, duco.
Ἡγιασμένοις, sanctificatis, dat. plural. perf. part. pass. ab ἁγιάζω, sanctifico. f. άσω. Th. ἅγιος, α, ὁ, sanctus.
Ἦγμαι, actus sum, perf. passiv. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα, perf. part. pass. ἠγμένος, actus.
Ἡγνικότες, nom. plural. perf. part. act. verbi ἁγνίζω, purifico. f. ίσω. p. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, castus.
Ἡγνισμένος, ὁ, expiatus. perf. part. pass. ab ἁγνίζω, purifico, expio. Th. ἁγνὸς, ῆ, ὸν, castus.
Ἠγνόηκα, ignoravi, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & νόος, ὁ, mens.
Ἠγνοίησε, ignoravit, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. singul. a. 1. act. ab ἀγνοέω, ignoro.
Ἠγνόουν, 1. singul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro. fut. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α, & νόος, mens.
Ἤγομεν, 1. plur. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην, est 1. singul. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.
Ἦγον, ducebam, imperf. vel a. 2. act. ejusdem verbi.
Ἤγοντ', pro ἤγοντο, ducebant, 3. plur. imperf. vel aor. 2. med. ejusdem verbi ἄγω, duco.
Ἠγόρασας, emisti, 2. sing. & ἠγόρασαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo. f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Ἠγοράσθητε, 2. plural. a. 1. ind. passiv. verbi ἀγοράζω, emo.
Ἠγορασμένος, ὁ, emptus, perf. part. pass. ejusdem verbi ἀγοράζω, emo.
Ἠγορεύθησαν, renuntiati sunt, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, verba facio. Th. ἀγορὰ, forum, nundinæ: concio.
Ἠγορόωντο, concionabantur, Poet. pro ἠγορῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι. Th. ἀγορὰ, ἡ, concio.
Ἡγούμενος, ου, ὁ, dux, imperator. substantiv. a præs. part. verbi ἡγέομαι, duco. 3. plur. ἡγοῦνται. fut. ἡγήσομαι.
Ἤγρετο, Poet. syncop. pro ἠγείρετο, excitabatur, 3. singul. imperf. pass. verbi ἐγείρω, excito.
Ἠγρεύθην, captus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀγρεύω, capio, venor. f. εύσω. p. ἤγρευκα, a. 1. ἤγρευσα, ας, ε. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.
Ἠγρεύσατο, venatus est, a. 1. ab ἀγρεύω, venor.
Ἠγρίωσαι, 2. singul. perf. pass. verbi ἀγριόω, effero, efferatum reddo. fut. ώσω. perf. ἠγρίωκα. perf. pass. ἠγρίωμαι. perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Thema ἀγρὸς, ῦ, rus, ager.
Ἠγριῶσθαι, perfect. inf. pass. ab ἀγριόω, sævire facio.
Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἀγροικίω. ab ἄγροικος, ου, ὁ, rusticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, ῦ, ὁ, rus, & οἶκος, ου, domus.
Ἠγωνίζετο, certabat, 3. singul. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, certo. f. ίσομαι. p. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Thema ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.
Ἠγώνισμαι, certavi, perf. pass. ab ἀγωνίζομαι, certo.

Η Δ.

Ἤδ', pro ἤδε, &
Ἦδα, & ἕαδα, Att. seu Jon. præt. med. verbi ἁνδάνω, seu ἅδω, placeo.
Ἠδάφισται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐδαφίζω, quod ab ἐδαφίζω, prosterno, solo æquo. quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, solum. Th. ἕζομαι, sedeo. f. ἑδοῦμαι.
Ἠδὲ, Poet. &: ex ἠ, & δέ. At ἥδε, hæc.
Ἤδεα, & ᾔδεα, cognoveram, Jon. & Att. pro ᾔδειν, seu εἰδεῖν, plusq. perf. verbi εἴδω, scio, perf. οἶδα, & per syncopen οἶδα. in plusq. perf. εἰδεῖν, & Att. ᾔδειν, & Jonic. ᾔδεα, ης, ε.
Ἡδέα, suaviter, adv. ab ἡδὺς, suavis. & in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.
Ἡδεῖα, ας, ἡ, f. g. ab ἡδὺς, suavis. compar. ἡδίων, suavior. superlat. ἥδιστος, suavissimus.
Ἤδειμεν, pro ᾔδεμεν, 1. plur. plusq. perf. vide ᾔδειν.
Ἤδειν, εις, ει, noveram, Att. ᾔδειν. per syncopen pro εἰδήκειν, plusq. perf. act. verbi εἴδω, scio. f. εἴσω. p. m. οἶδα.
Ἤδεσαν, 3. plur. plusq. perf. vide ᾔδειν.
Ἠδεῖσθα, noveras, Æol. paragoge pro ᾔδεις, 2. sing. plusq. perf. act. vide ᾔδειν.
Ἤδεσα, comedi, perf. activ. Attic. pro ἦκα, verbi ἔδω, comedo. Alii ab ἐδέω formari volunt, & in perf. Attice dici ἐδήδοκα.
Ἡδέος, jucundi, genit. singul. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, suavis, suave.
Ἤδεσαν, noverant, 3. plur. plusq. perf. pro ᾔδεισαν, Attice correpta penultima.
Ἠδέσθην, veritus sum, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, veneror. f. έσομαι, & ήσομαι. perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, pudor.
Ἡδέως, libenter, adv. ab ἡδὺς, ιος, ὁ, suavis, libens. compar. ἥδιον, libentius. superl. ἥδιστα, libentissime.
Ἤδη, adverb. jam, olim, quondam, aliquando, continuo, protinus, q. ab ἤδε, quasi τῇδε ὥρᾳ, hoc ipso tempore, id est, ἐν τούτῳ, hoc ipso instanti. ἤδη ἐκ πολλοῦ, jam dudum. ἤδη πάλαι, jam pridem. ὅτε ἤδη, tum demum, ἤδη τοι, nempe. ἤδη ποτὲ, quo, tandem, aliquando.
Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, delecto. Thema ἡδὺς, suavis.
Ἤδην, noram, vel noverat, Attic. pro ᾔδειν, quod vide.
Ἠδίκησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuria afficio. perf. part. pass. ἠδικημένος. ex α priv. & δίκη, ης, ἡ, jus, causa.
Ἥδιον, suavius, compar. n. g. ab ἡδὺς, suavis.
Ἥδιστος, ου, ὁ, suavissimus, superlat. ab ἡδὺς, ιος, ὁ, suavis. compar. ἡδίων, suavior.
Ἡδομένη, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἥδομαι, delector. hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. Th. ἡδὺς, suavis.
Ἦδον, & Doric. ἆδον, imper. vel a. 2. verbi ἄδω, contracte pro ἀείδω, cano. Sed ἦδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, placeo. f. ἁδήσω.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, jucunditas. ab ἥδω, delecto. Th. ἡδὺς, ιος, ὁ, suavis, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, genio indulgere.
Ἦδος, εος, τὸ, suavitas, voluptas. Est & ἦδος, acetum. Th. ἡδὺς, suavis.
Ἥδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, stabilio. fut. άσω. perf. pass. ἥδρασμαι, ab ἕδρα sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ἡδρακὼς, ότος, ὁ, adultus, perf. part. act. ab ἁδρύνω, adolesco, augeor. Th. ἁδρὸς, ᾶ, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. passivi ab ἁδρύνω, crassum reddo. Th. ἁδρὸς, ᾶ, ὁ, crassus.
Ἡδὺ, suaviter, adverb. est & n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis, suave. comp. ἡδύτερον, & ἥδιον, suavius.
Ἡδυεπεῖς, suaviloquæ, nomin. plur. f. g. ab ἡδυεπὴς, suaviloquus. quod ab ἡδὺς, suavis, & ἔπω, dico.
Ἡδυεπὴς, ὁ, suaviloquus.
Ἠδυνέατο, Jon. pro δύναιντο, 3. plur. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, poterant, 3. pl. imperf. a δύναμαι, possum.
Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, poteram, imperf. med. verbi δύναμαι, possum. fut. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quasi a δυνάζω.
Ἠδυνήθην, potui, & in 3. plur. ἠδυνήθησαν, a. 1. a δύναμαι, possum.
Ἥδυνται, edulcatus est, 3. sing. perf. pass. verbi ἡδύνω, suave reddo. f. υνῶ. perf. pass. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, ιος, ὁ, suavis.
Ἡδύοσμον, ου, τὸ, menta, herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, suavis odor.
Ἡδὺς, ιος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & in n. g. ἡδὺ, suavis, suave, jucundus, lætus. q. ab ἥδω, delecto. vel ab ἅδω, placeo. compar. ἡδίων, ἡδύτερος, suavior. superl. ἥδιστος, ἡδύτατος, suavissimus. hinc ἡδέως, suaviter. ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. ab ἡδὺς, suavis, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Ἠδῷ. Hesych. ἠδῷ, ἔτει ἀγαθῷ νόσος. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἠῷ, legendum? lux enim res suavis homini. Quid si scriptum esset ἠῷ, quæ est aurora? aut αὐγὴ, quod est oculus, qui lumen?

Η Ε.

Ἠὲ, Poet. pro ἢ, quam, aut.
Ἦε, erat, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, sum. imperf. ἦν, Jon. ἔα, ectasi Poet. ἦα, ας, ε. Sed ἤϊε, ivit, 3. sing. præt. med. ἤϊα, pro ᾔα, verbi εἶμι, eo.
Ἠέα, iveram, Jon. pro ᾔειν, plusq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Ἤει, 3. singul. plusq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Ἠείδειν, εις, ει, pleonasmo τοῦ ε, pro εἰδεῖν, plusq. perf. ab εἴδω, vel Attica epenthesi pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. perf. & per crasin ᾔδειν, verbi εἴδω.
Ἠείδης, pro εἰδῇς, plusq. perfect. sub. med. pleonasm. τοῦ ε. vel Att. epenth. pro ᾔδης. ab ᾔδειν, plusq. perf. verbi εἴδω, scio.

Ἠέ-

Ἤεσαν, ἤϊσαν, ἦσαν, plusq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Ἤειρα, pleonasmo τοῦ ε, pro ἦρα, a. 1. act. verbi εἴρω, necto. vel est a. 1. verbi ἀείρω, effero, attollo.
Ἠέλιος, ου, ὁ, Sol. Poet. pro ἥλιος, gen. Jon. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.
Ἤεν, erat, pro ἦν vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμί, sum. At ἤειν est 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, eo. vide ἦε.
Ἠέος, & per metathesin ἑῆος, gen. sing. ab ἐΰς, bonus, fortis, & per Poet. ectasin ἠΰς.
Ἠΰτε, quasi, idem ac ἠΰτε. Thema ἠ, Poet. ἠέ.
Ἠέρα, nebulam, accus. sing. ab ἀήρ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.
Ἠερέθονται, 3. plur. ind. praes. & ἠερέθοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ἠερέθομαι, attollor, suspensus sum. Reperitur & ἀερέθομαι, Th. ἀείρω, attollo.
Ἠέρθην, & in 3. plur. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀείρω, attollo.
Ἠέρι, dat. sing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, aer. & in f. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, matutina.
Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Ἠεροειδεῖ, obscuro, dat. sing. ab ἠεροειδής, έος, ὁ, ἡ, obscurus. ab ἀήρ, ἠέρος, Poet. pro ἀήρ, ὁ, ἡ, aer, caligo & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.
Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, attollo.
Ἠερόεις, εντος, ὁ, tenebrosus. ab ἀήρ, ἠέρος, pro ἀήρ, aer.
Ἠεροφοῖτις, ἡ, per aerem means, vaga, vel quae in tenebris vagatur. ab ἠεροφοῖτος, ου, ὁ, ἡ, aerea. quod ab ἀήρ, Poet. pro ἀήρ, aer, & φοιτάω, eo, ventito.
Ἤεσαν, iverant, Att. pro ᾔεσαν, 3. plur. plusq. perf. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.
Ἠετίων, ωνος, ὁ, Ection, nomen proprium.

H Z.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem ac ἄζω, sicco.

H H.

Ἤην, erat, Att. & Poet. ἦεν, quod & p. perf. imperf. verbi εἰμί, sum.
Ἠήρ, ἠέρος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.

H Θ.

Ἤθεα, consuevi, Att. pro εἴωθα, seu ἔθω, p. m. verbi ἔθω, soleo.
Ἠθάδα, consuetam, acc. sing. ab ἠθάς, άδος, ὁ, ἡ, consuetus. Them. ἦθος, εος, τὸ, mos.
Ἠθαῖος, ου, ὁ. Poet. pro συνήθης, εος, ὁ, familiaris. Them. ἦθος, εος, τὸ, mos.
Ἠθάνιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus, Athen. l. 11. Forte ab ἤθει, idest consuetudine, aut ἤθω, colo.
Ἤθεα, pro ἤθη, mores, sedes, domicilia, acc. plur. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, domicilium, indoles.
Ἠθεῖε, pro ἠθεῖος, venerande, vocat. cas. ab ἠθεῖος, pro θεῖος, patruus. vox junioris ad seniorem. Th. Θεός, Deus.
Ἠθέω, vide ἤθω, vel ἠθέω, pascuum mitto.
Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo, vis.
Ἠθέλησα, ας, ε, volui, & in 3. plur. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω. f. θελήσω.
Ἤθελον, ες, imperf. ejusdem thematis.
Ἤθηκα, colavi, perf. act. verbi ἠθέω, seu ἤθω, colo. fut. ἠθήσω. perf. part. pass. ἠθημένος.
Ἠθικός, ή, όν, moralis, morale. ἠθικὸς γραφεύς, pictor mores exprimens, & motus animi. ab ἦθος, εος, τὸ, mos. ἠθικῶς, modeste.
Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio. genit. plur. ἠθοποιϊῶν. ab ἦθος, mos, & ποιέω, facio.
Ἦθος, εος, τὸ, domicilium, natale solum, consuetae sedes, indoles, natura, ingenium, morum proprietas. q. ab ἔθος, consuetudo. Hinc ἤθη, ῶν, τὰ, mores, & apud Rhetores dicuntur mitiores affectus, quales sunt apud Comicos. ἠθικός, ή, όν, moralis. εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus praeditus, homo simplex. εὐήθεια, ας, ἡ, probitas morum. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui est malis moribus, malignus. κακόηθες, εος, τὸ, mala consuetudo. κακοήθεια, ας, ἡ, morum pravitas. συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo.
Ἠθροισμένως, adv. gregatim confertim, ab ἀθροίζω, congrego.
Ἤθυμον, Att. pro ἐθύμουν, imperf. act. verbi θυμόω, ad iram provoco. Thema θυμός, ὁ, ἡ, ira.
Ἤθω, seu ἠθέω, colo, per colum mitto. fut. ἠθήσω. hinc ἠθμός, οῦ, ὁ, colum, qualus, quasi ab ἵω, mitto.

H I.

Ἤϊε, pro ᾔει, ivit, 3. sing. perf. med. Jon. Sic ἤϊσαν per solutionem, pro ᾖσαν, plusq. perfect. med med. ab εἶμι, eo.
Ἠΐθεος, ου, ὁ, adolescens, juvenis, coelebs: virgo, qui illibatam servat, & incolumem virginitatem. q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis. vel ab ἀΐσσω, impetuose ruo.
Ἠΐκτο, similis erat, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi εἴκω, similis sum. fut. εἴξω. p. εἶκα. perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, & per solutionem, versoque ε in η, ἠΐξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. verbi ἀΐσσω, ruo. f. ἀΐξω.
Ἤϊμεν, per solutionem diphthongi pro ᾔμεν, quod per syncopen pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. perf. med. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.
Ἤϊξα, irrui, & in 3. plur. ἤϊξαν, aor. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, f. ξω, p. ᾖχα.
Ἠΐξαι, similis factus es, 2. sing. perf. pass. vide ἠΐκτο.
Ἠϊόεις, εντος, ὁ, per syncopen pro ἠϊονόεις, habens magnas ripas, in dativo ἠϊόεντι. ab ἠϊών, όνος, ἡ, ripa, littus.
Ἤϊον, ου, τὸ, viaticum, esca. ab ἴω, seu εἶμι, eo. quia eundi consilio datur.
Ἠϊόν', pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊών, όνος, ἡ, littus, ripa.
Ἠϊόνεσσι, dat. plur. Jon. ejusdem thematis.
Ἠϊόνη, ἡ, nomen mulieris.
Ἠϊονῆσαι, per solutionem diphthongi Jon. vel Poet. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi αἰονάω, aspergo, perfundo.
Ἤϊος, ου, ὁ, jaculandi peritus, ab ἵημι, jacio. Epitheton Apollinis, & Bacchi.
Ἤϊς, pro ᾗς, & hoc pro αἷς, dat. plur. ab ἥ, quae.
Ἤϊσαν, iverunt, per pleonasmum τοῦ ι, pro ᾖσαν, 3. plur. imperf. ᾔειν, verbi εἶμι, eo. Alii formant ab aor. 1. ᾖσα, & in 3. plur. ᾖσαν, per solutionem diphtongi, & ι verso in η, quasi ab ἴω. Alii volunt esse 3. plur. plus. perf. med. dempto ε, pro ᾔεσαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. singul. imperf. ἴσαν, Jonic. ἴσαν, & Attice ᾔσαν, & ι in η mutato, ᾔσαν, sciebam. ab ἴσημι, cognosco.
Ἤϊσκε, assimilabat, 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, assimilo. Them. εἴκω, similis sum.
Ἠΐστωσα, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, memoriam alicujus aboleo, deleo. ab ἄϊστος, ου, ὁ, ἡ, de quo nihil sciri potest, ex α priv. & εἴδω, scio.
Ἠΐχθην, ης, η, excurri, a. 2. ind. pass. verbi ἀΐσσω, irruo. f. ξω. p. ᾖχα.
Ἤϊχι, pro ἧχι, ubi.
Ἠϊών, όνος, ἡ, littus, ripa, q. ab αἰονάω, aspergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod resonet fluctibus.

H K.

Ἧκ', pro ἧκε, misit, a. 1. verbi ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.
Ἦκα, &, ut alii etiam legunt, ἧκα, adv. leniter, quiete, sensim. q. ab ἀκή, quiete. vel ab ἕω, pono, quiescere facio. ἥκιστα ἥσσα. hinc ἥκιστος, minimus. ἥκιστα, minime, nullatenus.
Ἦκα, comedi, perf. act. verbi ἔδω, pro quo etiam ἔδηκα dicitur. vel est perf. verbi ἔθω, soleo. Sed ᾖκα cum tenui spiritu, & ι subscripto est perf. ab ᾄδω, cano.
Ἧκα, misi, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Potest & perf. esse ab ἥδω. fut. ἥσω, delecto.
Ἤϊκαζον, assimilabam, imperf. Att. η, pro ει. verbi εἰκάζω, assimilo. Th. εἴκω, similis sum.
Ἤκαλος, quietus. Thema ἦκα, sensim, leniter.
Ἤκαχον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἔκαχον. verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.
Ἧκε, immisit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto, fut. ἥσω. perf. εἶκα. aor. 2. ἧν. Potest etiam esse imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.
Ἤκειν, εις, ει, plusq. perf. Attic. pro ἐῴκειν, ab εἴκω, similis sum. Vel ut alii ab εἶμι, eo. perf. inusit. εἶκα.
Ἦ κεν, certe, adverb. ab ἦ, aut.
Ἠκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui. a. 1. med. ab ἀκέομαι, sano. fut. ἀκέσομαι.
Ἤκεστος, ου, ον, stimulo nondum domitus. Epith. bovis nondum jugum passi. Ex η pro α priv. & inusitat. κέω, unde κεντῶ.
Ἠκηκόειν, audieram, pro ἀκηκόειν, & in 3. plur. ἠκηκόεσαν, Attic. pro ἠκηκόεισαν, plusq. perf. med. ab ἀκήκοα, perf. Attic. verbi ἀκούω, audio. f. ούσω, p. ἤκουκα. p. m. ἤκοα, & Attic. ἀκήκοα.
Ἠκισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰκίζω, contumeliose tracto, pulso. f. ίσω. p. ᾔκικα. perf. part. passiv. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, ας, ἡ, verberatio, pulsatio, plaga.
Ἥκιστα, adv. minime. ab ἥκιστος, η, ον, minimus. Them. ἦκα, sensim, paululum.
Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, sequor. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus.
Ἥκομεν, 1. plur. praes. a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio. f. ξω.
Ἠκόνημαι, sum acutus, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, acuo. Th. ἀκόνη, ης, ἡ, cos.
Ἦκε, Jon. pro ἦ ἄν, certe.
Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, audio. f. ούσω. p. m. ἤκοα. Att. ἀκήκοα.
Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi.
Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus, perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, plane cognosco. Th. ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ, diligens, accuratus.
Ἠκρίβωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, exquiro. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ, exquisitus.
Ἠκροάσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἀκροάομαι. fut. άσομαι, idem ac ἀκούω, audio.
Ἠκροαματισμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἀκροαματίζομαι, audior. Ab eodem themate.
Ἦκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἦκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. pass. ἦγμαι.
Ἠκύρωσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum reddo. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.
Ἥκω, venio, pertineo. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. ἧχα, ας, ε. a. 1. ἧξα. a. 1. sub ἥξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἥξωσι. q. ab ἕω, mitto. unde & ἧκα, misi. Vel ab ἴω, eo. Hinc καθήκω, pertineo. καθήκει, convenit, decet. καθῆκον, οντος, τὸ, decorum, officium. προσήκω, pertineo. προσήκει, decet.

H Λ.

Ἠλάθην, ejectus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἠλαίνομαι, vagor. ab ἠλεός, stultus. q. ab ἄλη, error.
Ἤλακα, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.
Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, arundo, δόναξ, κάλαμος. Item pars mali navis, telum. unde ὑπηλάκατα τὰ τῶν γυναικῶν χείλη. q. ab ἠλάκα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo. Sed ἠλάκατον est fusus, cujus usus est circa ἠλακάτην, colum.
Ἠλακατῆνες, piscis quidam instar coli.
Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. plur. ἠλάλαξαν, clamarunt, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλή, ῆς, ἡ, vox militum ante pugnam.
Ἡλάμην, ου, ατο, exilii, & in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. med. verbi ἅλλομαι, salio.
Ἤλασ', pro ἤλασε, percussit, a. 1. act. verbi ἐλαύνω. f. άσω. a. 1. ἤλασα.
Ἠλάσκω, & ἠλασκάζω, vagor, erro. fodio, occulto, devito. ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito. Qui enim vagantur, huc, & illuc aguntur.
Ἠλάστεον, ες, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, moerore afficior. ab ἄλαστος, Doric. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua, ex α priv. & λήθω, lateo.
Ἠλάστρεις, agebas, 2. sing. imperf. activ. verbi ἐλαστρέω, idem ac ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἥλατο, saltavit, 3. singul. aor. 1. med. verbi ἅλλομαι, salio. f. m. ἁλοῦμαι.
Ἠλαττοῦντο, decreverunt, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττόω, minuo. Th. ἐλαχύς, vilis, parvus, pauper.
Ἠλάττωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα. Th. ἐλαχύς, parvus. compar. ἐλάσσων, minor. superl. ἐλάχιστος, minimus.
Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo. f. ήσω. perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἤλγουν, 1. singul. vel 3. plur. imperf. verbi ἀλγέω, doleo.
Ἤλεγξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo. f. ξω.
Ἤλειμμαι, f. unctus sum, perf. pass. verbi ἀλείφω,

ἀλείφω, ungo. fut. ψω. p. φα. aor. 2. ἤλειφον, aor. 1. med. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, perf. act. ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem ac ἠλακάτη, quia ex ea nere est fila εἰλεῖν χάριν. Est etiam ἠλακάτη machina in summis navigiorum disposita: qua levi labore possint duo homines sagenam quantumvis gravem attolere. Vide Interpr. Thucyd. super dictione Ὄνος.

Ἠλέκτρα, ας, ἡ, Electra, nomen mulieris.

Ἤλεκτρος, ε, ὁ, & τὸ ἤλεκτρον, electrum, μίγμα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. a λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ὁ, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἠλέκτωρ, Sol, quia non sinit homines in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia non cubat, sed in perpetuo motu est.

Ἠλέματος, ε, ὁ, vanus. ab ἠλεός, ῦ, ὁ, stultus, & μάταιος, vanus.

Ἠλεὸς, ῦ, ὁ, stultus, stolidus. q. ab ἄλη, error. inde ἠλαίνω, stultesco.

Ἤλευα, Poet. & Æol. pro ἤλυσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per epenthesim τοῦ υ, pro ἀλέω, vito. hinc a. 1. med. ἠλευάμην, ω, ατο.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, aor. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, libero, fut. ώσω.

Ἠλήλατο, transfixus est, pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. perf. Att. & 3. plur. ἠλήλαντο, verbi ἐλαύνω, agito. Alii volunt esse imperf. pass. ab ἄλημι, erro, vagor. Thema ἀλάομαι, ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. perf. pass. ind. Att redupl. & systole diphthongi, verbi ἀλείφω, ungo, fut. ψω, perf. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ', pro ἦλθε, venit, 3. sing. aor. 2. ἦλθον, ες, ε, ab ἔρχομαι, venio.

Ἦλθον, ες, ε, veni, per syncopen pro ἤλυθον, aor. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl. aor. 2. Bœot. pro ἦλθον, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠλὶ, vox Hebraica, Latin. Deus mi. Est & nomen viri ἄκλιτον, Eli. Hebr. ascensus.

Ἠλίας, ε, ὁ, Elias, nomen Prophetæ. Hebr. Deus meus. DOMINUS.

Ἠλίβατος, ε, & Jon. ἠλιβάτεος. ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni sit pervius. ab ἥλιος, ε, ὁ, Sol. Æol. ἤλιος, & βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βαίνω, eo.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piscor. ab ἁλιεὺς, piscator. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἠλίθα, adverb. frustra, incassum. q. ab ἠλεός, stultus. Them. ἠλίθιος, ε, ὁ, stultus.

Ἠλίθιος, ε, ὁ, stultus, vecors, idem ac ἠλεός, stultus, stolidus.

Ἡλικία, ας, ἡ, ætas, adolescentia, vigor. Item statura, Matth. cap. 6. Pariter integra, & valida ætas, Plato in Epist. ἡλικίας πόῤῥω ἥκων, ætate longe provectus, Plutach. in Romulo. ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος, ætate florens, Xenoph. ἡλικίαν ἔχουσαι γάμου, nubiles. Demosth.

Ἡλικιώτης, ε, ὁ, coævus, coætaneus. æqualis, Plato. In genere autem fœm. ἡλικιῶτις, ιδος.

Ἡλίκος, ε, ὁ, quantus, quot annorum. Sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus. vide in ἡλικία, q. ab ὅς, ut quantus a qui.

Ἦλιν, acc. sing. ab ἦλις. Helis.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem ac ἀλίω, volvo.

Ἥλιος, ε, ὁ, Sol. q. ab ἕλη, splendor. ut Sol a σέλας Platoni, quia homines ἁλίζει, id est, congregat. Hinc ἡλιακὸς, ῦ, ὁ, Solaris. παρήλιος, ε, ὁ, Sol geminatus.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, peccavit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείτω, pecco. aor. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος, & ἀλιτόμηνος, ε, ὁ, ἡ, aberrans a mensibus, non justo tempore natus. ab ἀλιτέω, aberro, & μὴν, mensis. Sic ἠλιτόμωρος, ὁ, stultus, errans.

Ἦλιψ, ιπος, ἡ, calceus. q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio est, quod ungi solet; & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur. unde apud Homer. λιπαροὶ πόδες.

Ἡλιωθεὶς, ὁ, Sole æstuans, a. 1. part. pass. ab ἡλιώθην, aor. 1. verbi ἡλιόω, insolo. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλιῶσαι κόμαι, aureæ, & flavæ comæ, ab ἡλιόω, f. ώσω, colore radios Solis refero. Th. ἥλιος, Sol.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. activ. verbi ἕλκω, traho.

Ἡλκωμένος, ὁ, perf. part. pass. ab ἑλκόω, exulcero, f. ώσω.

Ἠλλάγησαν, mutati sunt, 3. plur. a. 2. ind. passiv. verbi ἀλλάσσω, vel ττω. fut. ξω, a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, ὁ, perf. part. pass. ἠλλάχθαι, perf. inf. ejusdem verbi.

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἀλλάσσω, muto.

Ἠλλοίωμαι, mutatus sum, perf. passiv. verbi ἀλλοιόω, immuto. f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλλοτρίωνται, alienati sunt, 3. plur. perf. pass. verbi ἀλλοτριόω, abalieno. fut. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλοιήθην, contusus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοιάω, trituro, comminuo. fut. άσω, & ήσω.

Ἠλοίησεν, amputavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poet. pro ἀλοάω, trituro. f. ήσω.

Ἠλὸς, ῦ, ὁ, per syncopen pro ἠλεὸς, vagus, stolidus. ab ἄλη, error.

Ἧλος, ε, ὁ, clavus. q. ab ἕω, mitto. quia immittitur. Item oleæ morbus, qui & fungus, vitium oculi, rotundus callus, persimilis clavo, Poll. l. 4. ἧλοι, χαρτία σίδηρα, laminulæ ferreæ. Hesych. Item ἧλος, locus, in quo nihil oritur.

Ἤλπικα, perf. act. ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, spero. fut. ίσω. Thema ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἠλύγη, vel ἠλυγὴ, ἡ, tenebræ nocturnæ, umbra. Th. λύγη, ης, ἡ, idem.

Ἤλυθα, ας, ε, & in 1. plur. ἠλύθαμεν, p. m. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, & per sync. ἦλθον, ες, ε, aor. 2. ind. ejusdem verbi. Sic ἤλυθ', pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2.

Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἀλύσκω, evito, effugio. f. ξω. tanquam ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, vito.

Ἥλωκα, captus sum, perf. activ. verbi ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. tanquam ab ἁλόω. aor. 2. ἧλων, & Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἧλων, & Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἥλωκα.

Ἥλωσαν, 3. plural. a. 2. ἧλων, quod vide.

H M.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, missile. hinc ἥμων, jaculatotor. ab ἵημι, mitto.

Ἠμάθησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, in ignorantia versor, quod ab ἀμαθὴς, indoctus. ex α priv. & μανθάνω, disco. fut. μαθήσω, aor. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, Emathion, nomen regis.

Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, arenosus. Jon. pro ἀμαθόεις, idem ac ψαμμώδης. Them. ψάμμος, ε, ἡ, arena.

Ἧμαι, σαι, ται, sedeo. κάθημαι, idem. q. ab ἕω, colloco.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ, quotidie, assidue: in Epigr. & in plur. ἤματα. q. ab ἄω, splendeo. Vel ἦμαρ, dies, ab ἦμος, quo tempore. Est temporis notabilissima quædam portio. hinc ἠμάτιος, ε, ον, diurnus, a, um. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἤμαρτες, peccavisti, 2. sing. aor. 2. ἥμαρτον. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἡμάρτηκα, peccavi, perf. ind. act. ἡμαρτηκότα, acc. sing. part. perf. act. verbi ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. aor. 2. ἥμαρτον.

Ἥμαρτον, ες, ε, peccavi, a. 2. ind. act. ab ἁμαρτάνω, pecco, delinquo.

Ἡμάτωμαι, cruentantus sum, perf. pass. verbi αἱματόω, cruento. fut. ώσω. Th. αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.

Ἤμβλακον, ες, ε, deliqui, a. 2. verbi Poet. ἀμβλακίσκω. forte ἀμπλακίσκω, pecco: quod a πλανάω, ας, ἡ, error. Th. πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω, sum obtusius, & hebes. fut. ύσω. Th. ἀμβλὺς, ύος, ὁ, ἡ, obtusus.

Ἤμβροτον, ες, ε, abberravi, aor. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Jon. ἄμαρτον, Poet. ἤμβροτον, tanquam ab ἀμβροτάνω, pro ἁμαρτάνω, pecco.

Ἦ με παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, ut ego præsens adessem.

Ἡμέας, acc. plur. Jon. pro ἡμᾶς, nos, ab ἐγὼ, nom. plur. ἡμέες. pro ἡμεῖς, nos.

Ἠμείβετο, respondit, 3. singul. imperf. pass. verbi ἀμείβω, permuto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἠμέληκα, ας, ε, perf. act. hinc ἠμεληκὼς, perf. part. verbi ἀμελέω. quod ex α privat. & μελέω, video. fut. ήσω.

Ἡμεῖς, nos. nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμέων, nostrum, Jon. pro ἡμῶν, gen. plural. sed. ἡμεῖς, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμεκτέω, ægre fero, indignor. forte ab ἐμέω, vomo, & ἔχω, habeo, quasi vomitum, & fastidium habeo.

Ἠμελημένος, ὁ, neglectus, perf. part. pass. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. Th. μέλει, curæ est.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. singul. imperf. Att. verbi μέλλω, futurus sum. f. μελλήσω.

Ἠμέλουν, 3. plur. imperf. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα, quod ex α privat. & μέλει, curæ est, impersonal.

Ἠμὲν, Poet. &, conjunct. copulat. ab ἠ, & μὲν, cui respondet ἠδὲ. At ἦ μὲν, sane, profecto.

Ἦμεν, eramus, 1. plural. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, sum. Est & ἦμεν, & ἦμες, præs. inf. Dorice pro εἶναι, ejusdem verbi. Est & ἦμεν, per syncopen pro ᾔειμεν, iveramus, 1. plur. plusq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἥμενος, η, ον. sedens, humilis, præs. part. ab ἧμαι, sedeo.

Ἡμέρα, ας, ἡ, & Jon. ἡμέρη, dies, lux. q. ab ἦμαρ, Plat. Veteres ἡμέραν ἱμέραν vocabant, quod appetibilis ob lucem. Hinc σήμερον, hodie. ἡμερινὸς, ῦ, ὁ, diurnus. ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἐφήμερος, ε, ὁ, ἡ, diarius, unicum diem durans. ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, diarium. ἰσημερινὸς, ε, ὁ, æquinoctialis. μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. μεσημβρινὸς, ῦ, ὁ, meridianus. ἡμέρα κυριακὴ, dies Dominicus. γενέθλιος ἡμέρα. dies natalis.

Ἡμερέων, genit. plur. Jon. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερήσιος, ὁ, diurnus, unius diei. ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερινὸς, ῦ, ὁ, diurnus. ab ἡμέρα.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, mansueta, cicur. Th. ἥμερος, mansuetus. Est & species roboris, hemeris Plinio l. 16. c. 6.

Ἡμεροδρόμος, ὁ, diurnus cursor, Solis epitheton. tabellarius. ab ἡμέρα, dies, & τρέχω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ε, ὁ, qui tota die dormit. ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Ἡμερολογέειν, εῖν, Jon. dies numerare. ab ἡμέρα, dies, & λέγω, dico.

Ἡμεροσκόπος, ε, ὁ, speculator diurnus. ab ἡμέρα, dies, & σκοπὸς, speculator. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Ἥμερος, ε, ὁ, ἡ, mansuetus, domesticus, cicur. ἥμερος μῦσα, mitis Musa. hinc ἡμερόω mansuefacio. ab ἡμέρα, quia dies jucunda, ut nox fera. ἡμέρως, placide.

Ἦμες, vide in ἦμεν, Dor. pro εἶναι, esse.

Ἡμετέρης, gen. sing. Jon. f. g. ab ἡμέτερος, α, ον, noster, ra, um.

Ἡμέτερος, ρα, ον, noster, ra, um. ab ἡμεῖς, nos. quod ab ἐγὼ, ego.

Ἠμημένος, ὁ, collectus, perf. part. pass. verbi ἀμάω, meto, colligo. f. ήσω.

Ἤμην, ἧσο, ἧτο, fueram, vel eram, plusq. perf Poet. verbi εἰμὶ, sum.

Ἥμην, sedebam, imperf. verbi ἧμαι, sedeo.

Ἤμησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀμάω, meto. f. ήσω. p. ἤμηκα.

Ἠμὶ, loquor, Attica aphæresi, pro φημί.

Ἡμιάῤῥην, ενος, semivir. ab ἥμισυς, dimidius, & ἄῤῥην, mas.

Ἡμιγένειος, ὁ, semibarbatus. ex ἥμισυς, dimidius, & γένειον, ε, τὸ, barba.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ, ἡ, seminex, semimortuus. ab ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius, & θανὴς, quod ab ἔθανον, aor. 2. verbi θνήσκω, morior.

Ἡμίθεοι, ὁ, semidei, & gen. pl. ἡμιθέων. ab ἥμισυς, dimidius, & Θεὸς, Deus.

Ἡμίνη, ης, ἡ, hemina, dimidium sextarii. ab ἡμι, semi.

Ἡμίονος, ε, ὁ, ἡ, mulus, mula. quasi semiasinus. dat. plur. Jon. ἡμιόνοισι. ab ἥμισυς, & ὄνος, asinus.

Ἡμιπέλεκκον, ε, τὸ, securicula, dimidiata securis. ab ἥμισυς, dimidius, & πέλεκυς, εως, ὁ, securis.

Ἡμιπλίνθιον, τὸ, dimidiatus later. ab ἥμισυς, dimidius, & πλίνθος, ε, ἡ, later.

Ἡμίπνοον, accus. sing. ab ἡμίπνοος, ε, semivivus. ab ἥμισυς, dimidius, & πνέω, spiro.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, dimidia, fœm. & Jon. ἡμίσεα, ab ἥμισυς, τὰ ἡμίση, contracte pro ἡμίσεα, nom. plur. n. g. vide ἥμισυς.

Ἡμίσους, gen. contract. ab ἡμίσεος, ος, in nom. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ, dimidius, a, um. q. ab ἡμι, semi, & ἴσος, æqualis. Dimidium enim unum est alteri dimidio æquale.

Ἡμιτάλαντον, τὸ, semitalentum. ex ἥμισυς, dimidius, & τάλαντον, talentum.

Ἡμι-

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, imperfectus, semiperfectus. ab ἥμισυς, dimidius, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, dimidiatus, dimidiata pars. ex ἥμισυς, dimidius, & τέμνω, seco. præt. med. τέτομα.

Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. a, τόνος.

Ἡμίτραυλος, ου, ὁ, ἡ, servibalbus.

Ἡμιτριβὴς, ὲς, paullum detritus. A τρίβω tero.

Ἡμιτρίγωνον, τὸ dimidium triangulum.

Ἡμιτριταῖος, α, ον, semitertianus. Ep. febris.

Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, a parvum bustum. a τύμβος.

Ἡμίυπνος, ου, ὁ ἡ, semisomnis.

Ἡμιχλίαρος, ου, ὁ ἡ, semicaldus.

Ἡμιφάριον, dimidia pars vestis. A φᾶρος.

Ἡμίφαυλος ὁ, ἡ, dimidia parte inutilis, nullius pretii in aliquo genere.

Ἡμιφλεγὴς, ὲς, ἐς, semiustus.

Ἡμίφλεκτος, ὁ, ἡ, ὁ, semiustus.

Ἡμίφωνος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatam vocem edens. semivocalis, a φωνή.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, semihora. ab ἥμισυς, dimidius, & ὥρα, ἡ, hora.

Ἧμμαι, accensus sum, perf. pass. ind. Hinc ἡμμένος, tactus, perf. part. verbi ἅπτω, tango, accendo.

Ἡμοιρηκὼς, ὁ, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, exors, & expers sum. ab ἄμοιρος, expers. quod ex α priv. & μοῖρα, ἡ, portio. Th. μείρω, partior.

Ἦμος, adv. quando, quum, sine interrogatione. q. ab ἦμαρ, aut potius ab ᾗ, quæ. Est enim ἦμος, τῆμος, ut ὅσος τόσος, cui respondet τῆμος, tum.

Ἠμπειχόμην, induebar, cum duplici augmento, pro ἀμπειχόμην, imperf. pass. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, fut. ἀμφέξω, circumdo, induo. ex ἀμφὶ, circum, & ἔχω, habeo.

Ἠμπισχόμην, itidem pro ἠμπεσχόμην, aor. 2. med. verbi ἀμπέχω, circumdo, induo.

Ἠμπεχόμην, induebar, imperf. pass. verbi ἀμπέχω, idem ac ἀμπέχω, circumdo: induo.

Ἠμπόλησε, vendidit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, vendo in aliquo loco. Th. πωλέω, vendo.

Ἠμύνε, pro ἤμυνε, ultus est, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel 2. verbi ἀμύνω, opem fero, auxilior.

Ἠμύνατο, auxilium tulit, 3. sing. a. 1. med. ejusdem verbi.

Ἤμυσε, cecidit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἠμύω, cado.

Ἠμύω, inclino, cado. f. ύσω. p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα, quasi a μύω, η præposito. μύει, id est, πίπτει, cadit. Hesychius.

Ἠμφεγνόουν, ex parte ignorabam, imperf. act. verbi ἀμφιγνοέω, ex parte ignoro. ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, ignoro, ex α priv. & νόος, οῦς, ὁ, mens.

Ἠμφιεσμένος, ὁ, indutus, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. perf. pass. ἠμφίεσμαι, utrinque assumpto augmento. ex ἀμφὶ, circum, & ἕω, induo.

Ἠμφίβαλλον, dubitabam, imperf. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω, dubito. Th. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. præt. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνοον, dubitabam, imperf. activ. foris etiam sumpto augmento, verbi ἀμφιγνοέω, dubito; unde etiam aor. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφὶ, circum, & νοέω, cogito.

Ἠμφιεννύμην, indutus eram, imperf. act. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι, seu ἕω, induo.

Ἠμφίεσα, vestivi, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. ejusdem verbi.

Ἠμφίεσμαι, indutus sum, perf. pass. ind. hinc ἠμφιεσμένος, verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι, seu ἕω, induo.

Ἠμφισβήτουν, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, contendo de re aliqua.

Ἡμῶν, ονος, ὁ, ἡ, jaculator. ab ἵημι, seu ἕω, mitto. Sed ἡμῶν, nostrum, gen. plur. ab ἐγὼ, ego.

Η Ν.

Ἢν, ἐὰν, cum subjunct. ἢν μὴ, nisi. ἣν, quam, acc. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod. Tum ἦν, erat, poterat, 3. singul. imperf. & ponitur pro ἦσαν. 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum. Ponitur & pro ἐστὶ, est. Item pro ἐξῆν, licebat. Item ἦν, ἧς, ἧ, pro ἔφην, ης, η, dixi. Sed ἧν, ἧς, ἧ, misi, est aor. 2. ind. verbi ἵημι, mitto.

Ἠνάγκασα, ας, ε, coegi, a. 1. ind. act. ἠναγκάσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀναγκάζω, cogo. imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. pass. ἠνάγκασμαι. perf. part. pass. ἠναγκασμένος, ου, ὁ, coactus. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.

Ἠναιδηκότες, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, impudens sum. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, ἡ, impudens: quod ex α priv. & αἰδὼς, pudor.

Ἠνάλωσα, consumpsi, a. 1. ind. act. pro ἀνάλωσα. Sic ἠνάλωκα, pro ἀνάλωκα, perf. activ. verbi ἀναλίσκω, absumo, quod ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα.

Ἠναντιώθην, adversatus sum, a. 1. ind. pass. ἠναντίωμαι, perf. pass. hinc ἠναντιωμένος, perf. part. pass. ab ἐναντιόομαι, adversor, quod ab ἐναντίος, pro ἀντίος, α, ὁ, adversus, oppositus. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤναξα, ας, ε, imperavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno. f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, ακτος, ὁ, rex.

Ἤναρα, interfeci, aor. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ.

Ἤνασσε, imperabat, 3. sing. imperf. verbi ἀνάσσω, impero.

Ἥνδανον, ες, ε, placebam, imperf. act. verbi ἁνδάνω, placeo.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἀγαθὸς, ὸ, ὁ, bonus.

Ἠνδρώθην, ad virilem perveni ætatem, aor. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνεγκα, ας, ε, tuli, & in 3. plur. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. Sic ἠνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον, quasi ab ἐνέγκω.

Ἤνεγκον, a. 2. act. & ἠνεγκόμην, a. 2. med. verbi φέρω, fero.

Ἤνεγμαι, perf. pass. hinc ἠνεγμένος, latus, perf. part. ejusdem verbi.

Ἠνέθην, laudatus sum, aor. 1. ind. pass. ab αἰνέω, laudo. f. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα perf. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἤνεικα, ας, ε, intuli, & in 3. plur. ἤνεικαν, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, verbi φέρω, fero. fut. οἴσω. Sic ἠνείκαντο, 3. plur. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο.

Ἤνιπε, edixit, vetuit, a. 1. vel 2. pro ἔνιπε, pro quo etiam ἐνένιπε, dicitur Poetis per anadiplasiasmum. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. aor. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, celatus sum, aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, sustinebam, pro ἀνειχόμην, duplici augmento. hinc ἠνείχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω, habeo. imperf. εἶχον.

Ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, porrectus, extensus in longitudinem, continuus, perennis. q. ἔνον ἔχων, habens annum. vel q. ab ἓν, & ἥκω, id est sub ratione unius venio. Vel ab ἐνέγκω, id est extendo. Continua extenduntur sine interruptione. Hinc διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus, perpetuus.

Ἠνεμόεις, οεντος, ὁ, ventis expositus, ventosus, ab ἤνεμος, Poet. pro ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ἤνεπον, dixi, allocutus sum, a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum. ex ἐν, & ἔπω, dico.

Ἤνεσα, laudavi, aor. 1. verbi αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. ᾔνεκα.

Ἠνεσχέθην, sustinui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, attollo. fut. ἀνέξω, & ἀνασχήσω, tanquam a σχέω. p. ἔσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, & aucta præpositione, ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.

Ἠνεσχόμην, sustinui, itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. med. verbi ejusdem.

Ἠνέχθην, ης, η, celatus sum, a. 1. ind. pass. verbi φέρω, perf. passiv. ἤνεγμαι.

Ἤνοιγα, aperui. pro ἀνέῳγα. p. m. ἠνέῳγμαι, perf. pass. hinc aor. 1. pass. ἠνεῴχθην, verbi ἀνοίγω, aperio. fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, aperti sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. vide ἤνοιγα.

Ἠνάλωμαι, consumptus sum, cum duplici augmento, pro ἀνάλωμαι, perf. ind. pass. verbi ἀναλίσκω, absumo. Sic in particip. pass. ἠναλωμένος, pro ἀναλωμένος, consumptus. & in a. 1. pass. ἠναλώθην, pro ἀναλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνάλωσα, pro ἀνάλωσα. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, renui, & in 3. plur. ἠνήναντο, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι, recuso.

Ἦνθε, seu ἦνθες, Doric. pro ἦλθε, aor. 2. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἠνθισμένος, ὁ, tinctus, perf. part. pass. a perf. ἤνθισμαι. verbi ἀνθίζω, floridum reddo, Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in plur. ἤνθομεν, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠνὶ, ecce, pro eodem & ἠνίδε. Inde Latin. en.

Ἡνία, ας, ἡ, habena. ἡνίον, ου, τὸ, idem. q. ab ἐνόω, colligo, quia habena ligatur, & tenetur equus; ut sit ἐνηὴς, id est, mansuetus. Hinc ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ, immitis, sævus.

Ἤνιγμαι, obscure dixi, perf. pass. unde ᾐνιγμένος, perf. part. ᾐνιξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰνίττομαι, obscure innuo. f. ξομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus, dictum fabulosum.

Ἠνίδε, Doric. pro ἠνίδε, seu ἰδὲ, ecce. vide ἠνί.

Ἠνίηται, mœrore confectus es, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω, fut. ήσω. perf. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, ἡ, mœror.

Ἡνίκα, quum, quando, adv. Scribitur & ἡνίκ', q. ab ἣν, quam. quod ab ὃς, qui. in interrogatione est πηνίκα, quando?

Ἡνιοχεῖν, aurigari, aurigam esse. ex ἡνία, ἡ, habena, & ἔχω, habeo.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. agitatrix.

Ἡνιοχῆες, οἱ, nomin. plur. ab ἡνιοχεὺς, ὁ, auriga, gen. έως. ex ἡνία, habena, & ἔχω, teneo.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga, quasi ἡνίαν ἔχων, habenas tenens.

Ἠνίπαπε, dixit, pleonasmo Poet. pro ἤνιπε, 3. sing. præt. med. vel aor. 2. act. verbi ἐνίπτω. fut. ψω. idem ac ἐνέπω, dico minitabundus. Th. ἔπω, dico.

Ἦνις, ιος, ἡ, anniculus. ab ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἠνιξάμην, ω, ατο, obscure dixi, ao. 1. med. verbi obscure loquor, innuo. f. ξω. p. ᾔνιχα. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus. At

Ἠνιπάμην, male dixi, sine ι subscripto, est a. 1. med. verbi ἐνίπτω, idem ac ἐνέπω. Th. ἔπω, dico.

Ἠνίσσετο, obscure dicebat, 3. sing. imperf. ᾐνισσόμην, verbi αἰνίσσομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἠνίχθω, ænigmatice dicta sint, 3. sing. perf. imperat. pass. ᾔνιξο, χθω, verbi αἰνίσσομαι, obscure significo. Thema αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἤνοθα, florui, p. m. interposito ο, pro ἦνθα, verbi ἀνέθω, per metathesin pro ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἠνοίγην, ης, η, apertus sum, a. 2. ind. pass. pro ἀνοίγην, verbi ἀνοίγω, apero f. ξω. Th. οἴγω, aperio.

Ἤνοιξα, ας, ε, aperui, a. 1. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἤνοισται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀναφέρω, refero, vel ἐμφέρω, ab inusitato Themate οἴω, habens augmentum suum extrinsecus.

Ἦνον, perficiebam, per syncopen pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, fut. ύσω, perficio.

Ἠνορίη, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνοχα, & Attic. ἐνήνοχα, tuli, p. m. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ, sonorus, vocalis: item perspicuus. Th. ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ἧνται, sedent, 3. plur. præs. ind. verbi ἧμαι, sedeo.

Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤντετο, occurrebat, 3. singul. imperf. verb. ἄντομαι, pro ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ.

Ἤντησε, occurrit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀντάω, occurro. fut. ήσω. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, contra.

Ἠντιβόλουν, occurrebam, imperf. verbi ἀντιβολέω. quod ab ἀντιβολὴ, collatio, verbi ἀντιβάλλω, contra jacio. Thema βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἠντιδίκουν, contradicebam, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, ου, ὁ, adversarius. hoc ab ἀντὶ contra, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἥντιν', pro ἥντινα, quam, acc. sing. ab ἥτις, ἥτινος, quæ. Th. ὃς, qui, & τὶς.

Ἧντο, sedebant, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, sedeo.

Ἤνυε. 3. sing. imperf. act. ab ἀνύω, perficio. f. ύσω. p. ἤνυκα. a. 1. ἤνυσα.

Ἤνυσα, perfeci, a. 1. ab ἀνύω, perficio.

Ἤνωγα, mandavi, p. m. sic ἠνώγειν, εις, ει, plusq. perf. med. verbi ἀνώγω, jubeo. f. ξω. p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἥνωμαι, unitus sum, perf. pass. verbi ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus. gen. ἑνός.
Ἤνωξα, ας, ε, jussi, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω, jubeo.
Ἠνώρθουν, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo. ex ἀνά, & ὀρθός, ῦ, ὁ, rectus. hinc ὀρθόω, erigo.
Ἠνώρθωσα, emendavi, aor. 1. ind. act. ejusdem verbi, & thematis.
Ἠνώχλουν, angebar, imperf. act. cum duplici augmento, verbi ἐνοχλέω, turbo. fut. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Η Ξ.

Ἧξα, veni, aor. 1. ind. act. verbi ἥκω, venio. f. ἥξω.
Ἦξα, & ἔαξα, aor. 1. ind. activ. verbi ἄγνυμι, frango, vel ab ἄγω, duco. & in 3. plur. ἦξαν. f. ἄξω.
Ἥξει, 3. sing. fut. 1. verbi ἥκω, venio. fut. ἥξω. a. 1. ἧξα.
Ἠξίου, 3. sing. imperf. act. verbi ἀξιόω, dignum censeo, aor. 1. ἠξίωσα. Thema ἄξιος, ο, ὁ, dignus.
Ἠξίωται, 3. singul. perf. pass. ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀξιόω, dignum censeri. Th. ἄξιος, dignus.
Ἥξουσι, 3. plural. fut. 1. vide ἧξα. Th. ἥκω.
Ἥξω, veniam, Dor. pro ἥξω, f. 1. ab ἥκω, venio.

Η Ο

Ἠοῖ, aurorae, dativ. singular. ab ἠώς, genit. ἠοῦς, aurora.
Ἠῷος, orientalis, matutinus, adject. ab ἠώς, όος, ἡ, aurora.
Ἤομεν, 1. plur. aor. 2. ἦον, ες, ε, Attice pro ἴον, ες, ε. vulgariter ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo.
Ἦον, ες, ε, ibam; vide thema praecedens.
Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, όνος, ἡ, ripa. pro ἠϊών, όνος, ἡ, littus.
Ἤονησας, 2. sing. a. 1. act. verbi αἰονάω, aspergo, perfundo. fut. ήσω. perf. part. pass. ἠονημένος.
Ἠοῦς, gen. ab ἠώς, όος, & contracte οῦς, ἡ, aurora.

Η Π.

Ἠπανία, ας, ἡ, inopia, indigentia. ἠπανᾷ, eget. Hesych. convenit cum πενία, egestas, penuria. forte ab ἀπό, & ἀνίημι, remitto, desino.
Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur. in plur. τὰ ἥπατα. Hinc ἡπατικός, ῦ, ὁ, hepaticus, Ducamus ab ἕπω, operor, curo, & ἔαρ, sanguis. Est enim officina sanguinis. Quidam ab ἠπανία, inopia. Forte rectum est ἧπαρ, ab ἤπιον, benignum: vel ab ἠπάω, perforare, quia venis, ceu canalibus quibusdam quasi perforatum.
Ἠπατήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, decipio, fallo. fut. ήσω. praet. ἠπάτηκα.
Ἤπαφε, decepit, 3. singul. aor. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω. Th. ἀπάφω, idem.
Ἠπάω, perforo, sarcio. hinc ἠπήσασθαι, aor. 1. inf. med. videtur dici ab ὀπή, foramen.
Ἠπεδανός, quasi ἀπεδανός, ὁ, claudus, infirmus, stolidus. ab α priv. & πεδανός, firmus, quod a πέδον, solum. Alii a ποῦς, pes, derivari volunt.
Ἠπείγετο, 3. singul. imperf. pass. verbi ἐπείγω, urgeo, festino.
Ἠπείγμαι, acceleratus sum, perf. ind. pass. hinc ἠπειγμένος, perf. part. ejusdem verbi.
Ἠπείθησα, ας, ε, & in 3. plur. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus sum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. ex α priv. & πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον.
Ἠπείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω, incredulus sum.
Ἠπείλησε, minatus est, a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor. fut. ήσω, praet. ἠπείληκα.
Ἠπείροιο, gen. Jon. ab ἤπειρος, ο, ἡ, terra continens.
Ἤπειρος, ο, ἡ, terra continens, regio mediterranea, q. ἄπειρος, infinito velut tractu cohaerens, nec ullo intersusa mari, ex α priv. & πέρας, τὸ, finis.
Ἠπειρωτῶν, gen. plur. ab ἠπειρώτης, ο, ὁ, Epirota, in continente natus. ab Ἤπειρος, Epirus.
Ἤπειτα, Poet. pro ἔπειτα, deinde. ex ἐπί, & εἶτα, postea.
Ἠὲ, aut, conjunctio disjunct. Th. ἤ, aut.
Ἠπεροπευτὴς, ὁ, qui decepit, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, decipio. f. εύσω. quasi ἀπέραντῳ ὀπί, infinita, & incerta voce utor. Th. ὄψ, ὀπός, ἡ, vox.

Ἠπεχθάνοντο, offensi fuerunt, 3. plural. imperf. pass. pro ἀπεχθάνοντο, verbi ἀπεχθάνομαι, invisus sum. ex ἀπό, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.
Ἠπητής, ῦ, ὁ, sartor, ab ἠπάω, sarcio. a. 1. inf. med. ἠπήσασθαι. vide ἠπάω.
Ἠπίαλος, ο, ὁ, epialus, febris quotidianae species. q. ἤπιος, blandus, mitis, per antiphrasin.
Ἠπιάνθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. pass. verbi ἠπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, & ήσω. Th. ἤπιος, ω, ὁ, lenis.
Ἠπιόδωρος, ο, ὁ, lenis, qui suavia dat. ex ἤπιος, ᾶ, ὁ, ἡ, mitis, & δῶρον, donum.
Ἤπιος, ο, ὁ, ἡ, clemens, placidus mitis sermone, quasi ab ἔπος, verbum; vel ἔπω, dico, quia affari alios non gravatur. Hinc ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas.
Ἠπίστατο, Jonic. & Attic. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, idem ac simplex ἴσημι, scio. hinc imperf. Att. ἠπιστάμην, & ἠπίστατο, Jonic. pro ἐπίστατο.
Ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo. fut. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. plur. ἠπίστησαν, ex α priv. & πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Attice dici pro ἠπιστάμην. ab ἐπίσταμαι, scio.
Ἠπίστησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo.
Ἠπίστουν, imperf. act. ejusdem verbi.
Ἠπόμην, ut & εἱπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω.
Ἠπόρουν, imperf. act. verbi ἀπορέω, dubito. ἠπορεῖτο, imperf. pass. quod ab α priv. & πόρος, ο, ὁ, transitus. Thema πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Ἦπου, profecto, aut, ab ἤ, aut, & πού, alicubi.
Ἧπται, tactus est, 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango, f. ψω. praet. ἧφα.
Ἤπυον, clamabant, 3. plural. imperf. verbi ἠπύω, vel ἠπύω, sono. fut. ύσω. q. ab ἔπω, loquor. hinc ἠπύς, vox. an ab ἄω, spiro?
Ἠπύτα, voc. sing. ab ἠπύτης, ο, ὁ, vociferator, ab ἠπύω, pro ἀπύω, clamo.

Η Ρ.

Ἦ ῥ', pro ἦ ῥά, numquid? ex ἦ, certe, & ῥά, enclytica particula, vel expletiva.
Ἥρα, ας, & Jon. Ἥρη, ης, ἡ, Juno: gratia, auxilium, Etym. Quidam per metathesin ita dici volunt pro ἀήρ, aer. Vel q. ab ἐράω, quia amabilis, utpote ad respirationem nobis omnino opus est: Hinc Ἡραῖον, Junonis templum. Ἡραῖα, τὰ, Junonis festa.
Ἦρα, tuli, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. Sed ἦρα, sine ι subscripto, est praet. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Attic. ἄραρα, quod usitatius.
Ἤρα, amabant, 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.
Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, imprecor. imperf. ἠρώμην, ἠρᾶμην. Th. ἀρά, ἡ, preces, imprecatio.
Ἡρακλέης, & contracte Ἡρακλῆς, Hercules. gen. έος, dat. έϊ, acc. έα. Th. κλέω, celebro.
Ἡρακλείδης, ο, ὁ, Heraclides, nomen proprium: filius, vel nepos Herculis.
Ἡρακλεῖος, α, ὁ, Herculea. ab Ἡρακλέης, Hercules.
Ἡρακλῆς, ὁ, Hercules. vide Ἡρακλέης.
Ἤραμαι, amatus sum, perf. pass. verbi ἐράω, amo.
Ἠράμην, ω, ατο, extuli, a. 1. med. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.
Ἦραν, 3. plur. a. 1. ἦρα, verbi ejusdem.
Ἥρανος, ο, ὁ, rex, praefectus, magister. q. ab ἐρατός, amabilis. Th. ἐράω, amo.
Ἤραρα, accomodavi, pro ἄραρα, p. m. Att. verbi ἄρω, apto.
Ἤρας, amabas, 2. singul. imperf. act. verbi ἐράω, amo.
Ἠρασάμην, devovi, aor. 1. med. verbi ἀράομαι, devoveo, maledico. Th. ἀρά, ἡ, preces. alii volunt esse ab ἐράομαι, amor, vel ἐράζομαι, idem. Th. ἐράω, amo.
Ἠράσθην, adamatus sum, aor. 1. pass. verbi ἐράω, amo. f. άσω.
Ἠράσσω, Jon. & Dor. pro ἠράσω, amasti, 2. sing. a. 1. med. verbi ἐράω, amo.
Ἠρᾶτο, execrabatur, 3. singul. imperf. verbi ἀράομαι, ὦμαι. Th. ἀρά, ἡ, imprecatio. Sed ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, amo. vel per syncopen pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. med.
Ἠργαζόμαν, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, operor.

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐργαίνω, albico. f. ανῶ.
Ἦργμαι, orsus sum, perf. pass. verbi ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα.
Ἤρεαι, interrogas, 2. sing. Jon. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι; dicitur & εἴρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico.
Ἡρέθην, delegi, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἤρεθον, 3. plural. imperf. verbi ἐρέθω, lacesso.
Ἥρει, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, eligo, capio.
Ἠρείκει, 3. sing. plusq. perf. verbi ἐρείδω, firmo, fulcio. f. σω. praet. ἤρεικα, & in part. ἠρεικώς. a. 1. part. med. ἠρεισάμενος.
Ἤρεικον, ες, ε, proscindebam, imperf. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.
Ἠρείσατο, sustinuit se, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐρείδω, fulcio. f. σω.
Ἡρεῖτο, 3 sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, capio, eligo. aor. 2. pass. ᾑρέθην.
Ἠρείψαντο, corripuerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω. a. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.
Ἠρέμα, tacite, sensim, paulatim, leniter, lente. adverb. ab ἤρεμος, quietus. ἐς ἠρέμα ἀχθέσθαι, non mediocriter succensere. Plato.
Ἤρεμος, ο, ὁ, quietus, mitis, placidus. Hinc ἠρέμα, sensim, leniter. q. ab ἐρατός, amabilis, quod ab ἐράω, amo: vel ab ἥμερος, mansuetus, mitis.
Ἦρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.
Ἥρεον, capiebam, imperf. act. verbi αἱρέω. capio. a. 2. εἷλον.
Ἤρεπται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐρέφω, tego. f. ψω.
Ἤρεσα, ας, ε, placui, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, placo, & placeo.
Ἡρετισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἱρετίζω, eligo. f. ίσω. p. ᾑρέτικα. Them. αἱρέω, capio.
Ἤρετο, 3. singul. imperf. Attic. verbi ἔρομαι, interrogo. imperf. Jonic. εἰρόμην, ο, ετο. Sunt qui velint esse aor. 2. med. ἠρόμην. Tum ᾑρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, tollo.
Ἥρευν, venabantur, Doric. imperf. pro θήρευν, verbi θηρεύω, venor. Th. θήρ, fera. At ᾕρευν, cum ι subscripto, est imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. praet. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἠρεύνησα, scrutatus sum, aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, fut. ήσω, scrutor.
Ἥρη, Jon. pro Ἥρα, ας, ἡ, Juno. Item gratia, auxilium. Etym. Item aer.
Ἥρημαι, elegi, perf. ind. pass. verbi αἱρέω, eligo, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα, & in 3. plur. ᾕρηνται.
Ἥρημεν, Varinus per syncopen dici tradit pro ᾑρήκαμεν, cepimus, 1. plur. perf. ᾕρηκα, verbi αἱρέω, capio.
Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi ἐρημόω, vasto. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, ο, ἡ. solitudo.
Ἠρημωμένος, η, ον, vastatus, perf. part. pass. ab ἐρημόω, vasto.
Ἠρήρειν, accommodaveram, plusq. perf. med. Attic. verbi ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, Attic. ἄραρα, & cum novo adhuc augmento ἠράρειν.
Ἠρήρειστο, inhaeserat, 3. sing. plusq. perf. pass. ἠρηρείσμην, σο, το, verbi ἐρείδω, ergo, f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.
Ἡρήσαντο, optarunt, 3. plural. a. 1. med. verbi αἱρέω, seligo. f. ήσω. a. 1. ᾕρησα. a. 1. med. ᾑρησάμην. Sed ἠρήσαντο, est 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor.
Ἤρθην, sublatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αἴρω, tollo. perf. ἦρμαι.
Ἠρθρωσας, formasti, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, formo, fingo. f. ώσω.
Ἦρι, mane, adv. vel vere, ab ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρος.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, aurora, quia ἦρι γίνεται, id est mane existit, oriente Sole. Hinc ἠριγενής, έος, ὁ, ἡ, vernus, matutinus. ab ἔαρ, & contracte ἦρ, ver. vel ab ἀήρ, pro ἀήρ, aer, & γίγνομαι, sum.
Ἠριδανοῖο, gen. Jon. ab Ἠριδανός, ῦ, ὁ, Eridanus, nomen fluvii.
Ἠριγέρων, οντος, ὁ, senecio herbae genus, cujus flores capillorum more senescunt.
Ἠριουργὸς, ὁ, ἡ, sepulcrorum structor, cui tumuli sunt provincia. Ex ἠρίον, & ἔργον.

Ἠρικὸς, ἐος, ὁ, mortuus.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, contendo. fut. ίσω. p. ἔρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἠριθμημένοι, numerati, nom. pl. perf. part. pass. s. g. verbi ἀριθμέω, numero. f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. passiv. ἠριθμημένος, η, ον.

Ἠρίκει, litigarat, 3. sing. plusq. perf. act. verbi ἐρίζω, contendo, litigo. f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἤρικον, ες, ε, secui, aor. 2. ind. activ. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Ἤριμος, ο, ὁ, matutinus.

Ἠρινεὸς, α, ὄν, vel potius ἐρίνεος, laneus, pro ἐρίνεος.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per crasin pro ἐαρινὸς, vernus. Th. ἔαρ, ος, τὸ, ver, & contracte ἦρ.

Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, tumulus sepulcrum. quasi ab ἔρα, terra. In terra enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, cecidi, lapsus sum, a. 2. act. ἠριπόμην, dirutus sum, a. 2. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, eversus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἐρειπόω, idem ac ἐρείπω, everto.

Ἤρισα, ας, ε, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Thema ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἦρκα, tuli, perf. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα

Ἤρκει, sufficiebat, 3. sing. imperf. activ.

Ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, auxilior, sufficio.

Ἤρκεσα, ας, ε, suffeci, a. 1. ind. activ. ejusdem verbi.

Ἦρκται, incepit, 3. sing. perf. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, incipio, seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἠρκὼς, ὁ. perf. part. act. verbi αἴρω, tollo. p. ἦρκα.

Ἦρμαι, sublatus sum, perf. ind. passiv. verbi αἴρω, tollo. aor. 1. ind. pass. ἤρθην, a. 1. part. pass. ἀρθεὶς.

Ἥρμοζε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto. f. όσω. Th. ἄρω, apto.

Ἠρνεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ἠρνεόμην, ούμην, verbi ἀρνέομαι, recuso. f. ήσομαι, a. 1. med. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. plur. imperf. verbi ἄρνυμαι, capio, consequor.

Ἠρξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. & in 3. plur. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, incipio. f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἤρξαντο, & ἤρξατο, vide in ἠρξάμην.

Ἦρξε, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero. f. ξω. Thema ἀρχὴ, imperium.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, Herodotus, nomen proprium.

Ἤρομαι, aratro conscissus sum, perf. pass. verbi ἀρόω, aro. f. όσω, p. ἤροκα.

Ἠρόμην, interrogavi, imperf. vel aor. 2. med. verbi Poetic. ἔρομαι, interrogo. At ᾐρόμην, ι subscripto, est imperf. pass. verbi αἴρω, tollo.

Ἦρος, amabilis, jucundus, ab ἐράω, amo.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤροκα.

Ἤρου, interrogasti, 2. singul. imperf. vel aor. 2. med. verbi ἔρομαι, interrogo. Sed ᾔρου, est, 2. sing. imperf. pass. ᾐρόμην, verbi αἴρω, tollo. At ᾑροῦ, est 2. sing. imperf. pass. verbi αἱρέω, capio, eligo.

Ἡροῦντο, 3. plur. imperf. pass. ᾑρούμην, verbi αἱρέω. capio.

Ἡροῦς, gen. sing. ab Ἡρὼ, gen. όος, οῦς, ἡ, Ero, nomen proprium virginis.

Ἡροῖ, genit. singul. ab Ἡρὼ, nomen proprium.

Ἠροῦτο, arabat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρόω, aro.

Ἥρπασε, rapuit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Sed ἦρσαν, 3. plur. a. 1. est ab ἄρδω, humecto.

Ἦρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἤρτημαι, appensus sum, perf. pass. verbi ἀρτάω, appendo. f. ήσω, hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

Ἠρύγγιον, ου, τὸ, herba quædam aculeata, a similitudine aliqua ἠρύγγου, villi dependentis e mento caprarum, & hircorum.

Ἤρυγε, eructavit, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω.

Ἠρύγγος, villus dependens ex mento hircorum, aut caprarum, tanquam ἐρύγγος, seu lanugo. Aruncum vocari ab antiquis testatur Plin. l. 8. c. 50. spirillum etiam antiqui dicebant, teste Festo.

Ἠρύκακε, inhibuit, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκακέω, idem ac ἐρύκω, inhibeo.

Ἤρυκε, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, inhibeo, impedio, f. ξω.

Ἤρυον, hauriebam, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, seu ἀρύτω, haurio. f. ύσω.

Ἤρυτο, plusq. perf. pass. 3. singul. verbi ἐρύω, traho, custodio. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. med. ?

Ἦρχ', pro ἦρχε, incepit, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἠρχατο, Jon. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ἔργω, idem ac εἴργω, arceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero.

Ἦρχε, præibat, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι. Them. ἄρχω, incipio, impero.

Ἤρω, 2. sing. a. 2. med ᾐράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo. Sed ἥρω, per apocopen pro ἥρωα, accus. sing. ab ἥρως, heros. At Ἡρὼ, όος, οῦς, ἡ, Ero, nomen proprium virginis.

Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. plur. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρώδης, ου, ὁ, nomen Regis, Herodes.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, nomen Herodis concubinæ, Herodias.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gr. heroas profligans.

Ἠρώησα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἡρῷος, & κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, communiter vero ἡρωικὸς, ἡ, ὸν, heroicus. Them. ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἤρων, amabam, imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros, nom. plur. ἥρωες, heroes. inde ἡρωΐς, ΐδος, ἡ, heroina.

Ἠρώτα, interrogabat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo. f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. sing. & 3. plur. imperf. act. ejusdem verbi.

Η Σ.

Ἧς, suæ, genit. ab ἥ, sua. quod ab ὅς, suus. Sed ἧς, & ᾗσιν, pro αἷς, dat. plur. Jon. ab ἥ. Th. ὅς, suus.

Ἦς, eras, 2. sing. imperf. & Doric. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, sis, 2. sing. sub. At ἦς, dixisti, per aphæresin pro ἔφης, quod pro ἔφη, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἦσα, cecini, a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contracte pro ἀείδω, cano.

Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, sedeo.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nomen Prophetæ, Isaias. Hebr. salus a Domino.

Ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum. At ᾖσαν, Att. pro ᾔεσαν, iverunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi εἶμι, vel ἴω, eo. Vel per synæresin positum pro ᾔεσαν, 3. plur. plusq. perf. med. ᾔειν. Potest etiam ᾖσαν, esse 3. plur. aor. 1. verbi ᾄδω, cano. Sunt qui velint ᾖσαν etiam dici pro ᾔδεσαν, 3. plus. perf. per crasin pro εἰδήκεσαν, verbi εἴδω. scio. fut. ἤσω, p. εἴδηκα.

Ἧσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, delecto. f. ἥσω. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, suavis.

Ἥσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἥδομαι, delector. vide ἧσας, Sed ᾔσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ᾄδω, cano.

Ἡσαῦ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Esau, Hebr. factus.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. & σέβω, colo.

Ἥσει, mittet, 3. singul. fut. ind. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, delecto.

Ἠσέλγημαι, petulans fui, perfect. ind. passiv. verbi ἀσελγέω, petulanter ago. f. ήσω. The. ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, petulans, insolens.

Ἠσέλγησα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, idem ac ἀσελγέω, petulanter ago. vide ἠσέλγημαι.

Ἧσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἕω, seu ἕζω, sedeo. Sed ᾖσε, est aor. 1. ab ᾄδω, cano.

Ἤσθα, eras, paragoge Æol. τῷ θα, pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ᾖσθα, sis, Æol. etiam pro ᾖς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, sum. Sunt etiam, qui ἦσθα per Syncopen poni credant pro ᾔδεισθα, noveras, & hoc pro ᾔδεις, θα Æolic. paragoge, quod est 2. sing. plusq. perf. ᾔδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio. fut. ἤσω. p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, sedere, præs. inf. ab ἧμαι, sedeo.

Ἡσθείην, aor. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ἡδεῖος, ὁ, ἡ, suavis.

Ἠσθένηκα, elangui, perf. act. verbi ἀσθενέω, sum infirmus viribus, fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, invalidus, quod ex α priv. & σθένω, valeo, possum.

Ἠσθένουν, languebam, imperf. ejusdem verbi.

Ἡσθέντες, gavisi, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἤσθετο, 3. sing. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, sentio. f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. singul. aor. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, suavis. Sed ᾔσθη, ejusdem temporis, & modi ab ᾄδω, cano.

Ἤσθημαι, sensi, perf. ind. pass. hinc in 3. sing. plusq. perf. ᾔσθητο, & in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, sentio. a. 2. med. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, lætatus sum, & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, aor. 1. inf. verb. ἥδω, delecto. Th. ἡδύς.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, sensi, a. 1. ind. med. verbi αἰσθάνομαι, sentio.

Ἠσθῆσθαι, sensisse, perf. inf. pass. ejusdem verbi. vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. a. 1. ind. pass. ἥσθην, The. ἡδὺς, suavis.

Ἤσθητο, 3. sing. plusq. perf. verbi inusit. ἐσθέομαι, pro ἕννυμαι, induor. perf. part. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω, seu ἕννυμι, induo. At ᾔσθητο, cum ι subscripto, est 3. sing. plus. perf. pass. verbi αἰσθάνομαι, sentio. vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, devorabam, imperf. act. verbi ἐσθίω, edo. f. ίσω. p. ἤσθικα. The. ἔσθω, idem.

Ἦσθμανα, ας, ε, anhelavi, aor. 1. ind. activ. verbi ἀσθμαίνω, anhelo. fut. ανῶ. præt. ἤσθμαγκα. Th. ἄσθμα, ατος, τὸ, flatus.

Ἠσθόμην, & in 3. plur. ᾔσθοντο. aor. 2. med. verbi αἰσθάνομαι, sentio. fut. αἰσθήσομαι.

Ἦσι, sit, Jon. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, sum. Sed ἠσὶ. per apocopen pro φησὶ, 3. sing. a φημὶ, dico.

Ἦσιν, per paragogen Poet. pro ᾖ, 3. sing. sub. εἰμὶ, sum. Sed ᾗσιν, suis, dat. pl. Jon. pro αἷς, suis, vel quibus. ab ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um. vel, qui, quæ, quod.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, Hesiodus, nomen proprium. q. ex ἧσις, εως, ἡ, delectatio, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἠσίτουν, inedia premebar, imperf. verbi ἀσιτέω quod ex α priv. & σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis.

Ἤσκεε, Jonic. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, exercebat, 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno. fut. ήσω. p. ἤσκηκα. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, exercitatus sum, aor. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἤσκηκα, exercui, perf. act. verbi ἀσκέω, exerceo. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἤσκησαν, aptarunt, 3. plur. a. 1. act. ejusdem verbi.

Ἤσκουν, exercebam, imperf. act. ejusdem verbi.

Ἦσμαι, decantatus sum, perf. pass. verbi ᾄδω, cano.

Ἥσμαι, lætatus sum, perf. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ἡδεῖος, ὁ, suavis. Sunt qui ἧσμαι, sedi, velint esse perf. pass. verbi ἕζω, sedeo, perf. ἧκα.

Ἦσμεν, sciveramus, per syncopen pro ᾔδειμεν, 1. plur. plusq. perf. ᾔδειν. Att. pro εἴδειν, quod per crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio.

Ἦσο, eras, vel fueras, 2. singul. imperf. vel plusq. perf. ἤμην, verbi εἰμὶ, sum. Tum ἧσο. est 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, sedeo.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀσπάζομαι, amplector. fut. άσομαι, p. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, tutatus sum, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικὼς, verbi ἀσπίζω, defendo, Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ἦσεν, pro ᾖσε, cecinit, 3. sing. a. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, cano.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, superor. Th. ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.

Ἧσσον, minus, n. g. vide ἥσσων.

Ἥσσων, & ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, & in neut. gen. ἧσσον, vel ἧττον, minus. q. ἡκίων, ab ἧκα. ἧσσα, vel ἧττα, inferiores partes. inde ἡσσάομαι, superor.

Ἧσται, 3. sing. perf. ab ἧμαι, sedi. quod vide.

Ἠστάτουν, imperf. act. verbi ἀστατέω, instabilis sum, vacillo. ex α pr. & ἵστημι, sto. inde στάσις, stabilitas.

Ἦστε, sciebatis, per syncopen pro ᾔδειτε, 2. plur. plusq. perf. ᾔδειν, per crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, scio. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεσαν, 3. plur. plusq. perf.

Ἤστην, erant, dual. imperf. Poet. pro ἤτην, & in 2. plur. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμί, sum. Sed ἥσθην, sedebant, 3. dual. imperf. ἥσθην, verbi ἧμαι, sedeo. At ᾔστην, sciverant 3. dual. plusq. perf. per syncop. pro ᾐδείτην, verbi εἰδέω, scio.

Ἧστο, sedebat, Poet. pro ἧτο, 3. singul. imperf. verbi ἧμαι, sedeo. vel est plusq. perf. ab ἕζω, sedeo.

Ἦστον, ἤστην, eratis, erant, Poet. pro ἦτον, ἤτην, dual. imperf. verbi εἰμί, sum.

Ἤστραπτε, illuminabat, 3. sing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, fulguro. fut. ψω. p. φα.

Ἠσυνθήκηκα, perf. act. verbi ἀσυνθετέω, non sto pactis. quod ex α priv. & συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.

Ἡσυχάζω, quiesco, fut. άσω. p. ἡσύχακα. praes. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, ου, ὁ, ἡ, quietus.

Ἡσυχία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, tranquillitas, silentium, ab eodem themate.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἥσυχος, quietus; tranquillus.

Ἥσυχος, ου, ὁ, ἡ, quietus. q. ἧσιν ἔχων, suam habens complacentiam. Gall. *qui est à son aise*, ab ἥδω, delecto. inde ἧσις, voluptas, vel ab ἕω, colloco, pono. vel ab ἧσι.

Ἠσφαλίσαντο, muniverunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἀσφαλίζω, firmo. fut. σω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, tutus. hoc ex α priv. & σφάλλω, everto.

Ἤσχαλλον, 3. plur. a. 2. act. verbi ἀσχάλλω, moleste fero.

Ἠσχολήθησαν, operam dederunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, occupatus sum, quod ab ἄσχολος, cui otium non est. quod ex α priv. & σχολὴ, ῆς, ἡ, otium.

Ἠσχύνετο, erubescebat, & in 3. plural. ᾐσχύνοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Them. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Ἥσω, mittam, fut. 1. verbi ἵημι, mitto. a. 1. ἧκα. Sed ἥσω, ibo. f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inusitato.

Η Τ.

Ἤτασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ἧτ', pro ἧτε, haecque, articulus praepositivus, habetque accentum, ob sequentem dictionem encliticam τε.

Ἦτε, eratis, 2. plur. imperf. ἦν, verbi εἰμί, sum. Sed ἦτε, est 2. pl. sub. ejusdem verbi.

Ἤτει, & ᾔτειν, sequente vocali, & contracte ᾔτει, 3. sing. imperf. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Ἦ τε κε, certe, nimirum.

Ἠτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, aor. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, sterilem efficio. ex α priv. & τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἠτιάκειν, accusaveram, plus. perf. verbi αἰτιάω.

Ἤτην, & ἦτον, erant, eratis, imperf. dual. verbi εἰμί, sum.

Ἠτήσαντο, 3. plur. ᾐτήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi αἰτέω, peto, postulo. f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Ἦτοι, vere, certe, adverb. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, objurgabat, 3. sing. imperf. ab αἰτιάομαι, accuso. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἠτιμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, negligo, aspernor.

Ἤτιμησε, pro ἠτίμησε, inhonoravit, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ἤτοι, sive, seu, vel. Th. ἤ, aut.

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. vide ἡτοίμασα.

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. plur. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. p. ἡτοίμακα. perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, paratus.

Ἡτοίμασται, 3. sing. perf. pass. ἡτοίμασμαι. vide ἡτοίμασα.

Ἤτον, eratis, dual. imperf. εἰμί, sum.

Ἦτορ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen, qui indeclinabile esse dicant. q. ab ἄω, spiro, fulgeo. unde αἴθω, accendo. cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus.

Ἠτοῦντο, 3. plur. imperf. pass. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Ἦτριον, ου, τὸ, stamen, textum, ut sit quasi εἴτριον, a νέω, neo. Schol. Nicandri etiam ἦτριον affert pro hepate, jecore. an a textura venarum? In Epigr. pro laboro sumitur.

Ἦτρον, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico subjecta, ubi scil. ἦτριον, textum intestinorum, Gaz. abdomen, sumen, aut ab ἠθῶ, quia ibi vasa cibaria, aut intestina, velut corona complicata.

Ἧττα, vel ἧσσα, ας, ἡ, clades: quod ab ἡττάομαι, vincor. Th. ἥττων, minor.

Ἡττᾶσθαι, praes. inf. ab ἡττάομαι, vincor.

Ἡττάομαι, ῶμαι, superor, inferior evado. perf. pass. ἥττημαι. a. 1. pass. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος. Th. ἥττων, minor.

Ἥττημα, ατος, τὸ, diminutio, defectus, clades. Th. ἥσσων, minor.

Ἡττημένος, ὁ, victus, perf. part. pass. verbi ἡττάομαι, superor, vincor.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus, item damnum. ἐπὶ τὸ ἧττον, cum detrimento. Th. ἥσσων. quasi a μικρὸς, parvus. ἥττων, minor. ἐλάχιστος, minimus.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. verbi ἀτυχέω, adversa fortuna utor. quod ex α priv. & τύχη, ης, ἡ, fortuna.

Ἤτω, sit, vel esto, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμί, sum. ab inusit. ἕω, quod in imperat. ἴε, ἐέτω, & crasi ἤτω.

Η Υ.

Ηὔχει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐχέω, credo. ηὔχει, ab αὐχέω, glorior.

Ηὔδα, & αὔδα, 3. sing. imperf. ηὔδων, dicebam, verbi αὐδάω, fut. ήσω. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδάξατο, Dor. pro ηὐδάσατο, 3. plur. aor. 1. med. verbi, αὐδάζομαι, loquor. idem ac αὐδάω. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδηκὼς, ὁ, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, vocem edo. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, volo: acquiesco.

Ηὗδον, dormivi, imperf. vel aor. 2. act. verbi εὕδω, dormio. f. εὑδήσω.

Ηὗηνα, arefeci, a. 1. ind. act. verbi αὑαίνω, arefacio. Th. αὔω, sicco.

Ηὐθύνθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω, dirigo. f. υνῶ. p. υγκα. Th. εὐθὺς, rectus.

Ηὐκαίρουν, imperf. Att. pro εὐκαίρουν, ει, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi. f. ήσω. quod ex εὖ, bene, & καιρὸς, οῦ, ὁ, occasio, tempus.

Ἠΰκομος, ὁ, pulchricoma, Poetica diaeresi, pro εὔκομος. gen. Jon. ἠϋκόμοιο. ex εὖ, bene, belle, & κόμη, coma.

Ηὔλει, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, ουν, verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

Ηὐλήσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. activ. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibia cano. fut. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. plur. ηὐλίσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, stabulor, pernocto, excubo. perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλή, ῆς, ἡ, aula, stabulum.

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico. f. ήσω. p. εὐλόγηκα. ex εὖ, & λόγος, verbum. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ἠΰν, bonum, acc. sing. ab ἠΰς, bonus. Th. ἐΰς, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. sing. aor. 1. med. Att. verbi εὔχομαι, oro.

Ἤιζε, ingemuit, aor. 1. ind. act. verbi οἴω, & per διάλυσιν ὀΐω. fut. οἴσω. hinc praesens, geminato σσ, οἴσσω, fut. ξω, a. 1. ᾦξα. Vel a comm. f. οἴσω, Dor. οἴξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι.

Ηὔξησα, aor. 1. ind. act. vide ηὐξήθην. Th. αὔξω, invalesco.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi εὐπορέω, abunde possum, est mihi facultas. f. ήσω. p. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per syncopen pro ηὑρησάμην, Att. & Aeol. pro εὑρησάμην, aor. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. verbi εὑρίσκω, invenio, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα.

Ηὕρου, 2. singul. aor. 2. med. ηὑράμην, ab εὑρίσκω, invenio.

Ἠΰς, Poetica ectasi pro ἐΰς, bonus, fortis, generosus, Iliad. β. gen. ἠέος.

Ἤϋσα, ας, ε, clamavi, dissoluta diphthongo pro ηὗσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ἠΰτε, pro ἠὲ, sicut. tanquam. per ectasin, & dialysin Jon. pro ὥτε, adverb.

Η Φ.

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, necto. f. ψω. a. 1. ἧψα, perf. pass. ἧμμαι, a. 1. pass. ἥφθην.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, ignis, q. ab ἅπτω, accendo, & αἰστόω, destruo.

Ἤφασα, contrectavi, aor. 1. ind. activ. verbi ἀφάω, tracto. quod ab ἁφὴ, ῆς, ἡ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφειδήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno. simperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκὼς, quod ab ἀφειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui non parcit. ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ἠφείθην, concessi, pro ἀφείθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, dimitto, permitto. quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠφηνιακὼς, ὁ, duplici augmento, pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detrecto. ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Ἧφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. aor. 1. pass. ab ἅπτω, tango.

Ἧφθαι, attigisse, perf. inf. pass. ab ἅπτω, tango. f. ψω. p. ἧφα. perf. pass. ἧμμαι.

Ἧφεν, permisit, aor. 2. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, permitto. cujus aor. 2. ἄφιον, & cum augmento praepositionis ἤφιον, ες, ε. Vel potius dicendum, esse a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto. f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον.

Ἠφίει, emittebat, 3. sing. imperf. pro ἀφίει, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, emitto, vel ut alii volunt ἀφίημι. Th. ἵω, mitto.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio. f. ύσω p. ἤφυκα.

Ἠφορίσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀφορίζω, termino, definio. f. ίσω. p. ἀφώρικα. quod ex ἀπὸ, & ὅρος, ου, ὁ terminus, limes.

Η Χ.

Ἦχε, 3. sing. perf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθεὶς, ductus.

Ἠχεῖ, 3. singul. ind. praes. verbi ἠχέω, sono. f. ήσω. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἠχέτα, pro ἠχέτης, voc. singul. ab ἠχέτης, ου, ὁ, canorus. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἠχὴ, idem ac ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἠχήεις, ὁ, & in f. g. ἠχήεσσα, resonans, adject. ab ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἠχητὴς, οῦ, ὁ, sonans, sonorus.

Ἠχητικὸς, ή, όν, sonorus.

Ἠχθέσθην, aegre tuli, aor. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, aegre fero. f. έσομαι, quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἤχθημαι, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. aor. 2. med. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium. Sunt qui velint, ab ἄχθομαι, sum invisus, derivari. Tum Thema est ἄχθος, εος, τὸ, onus.

Ἤχθην, ης, η, ductus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio prosequor. f. αρῶ. p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. plur. ἤχθοντο, a. 2. ind. med. verbi ἐχθάνομαι, odio sum. q. ab ἐχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, succenseo. fut. έσομαι, vel ήσομαι. Thema ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἧχι, pro ᾗ, ubi, adverb. Them. ὅς, ἥ, qui.

Ἤχλυσε, 3. sing. aor. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror. f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ, caligo.

Ἠχμαλώτευται, 3 singul. perf. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco. a. 1. act. ᾐχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος, captivus.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. activ. ab ἔχω, habeo. f. ἕξω.

Ἠχίπους, οδος, ὁ, ἡ, sonipes, e pedibus sonitum edens.

Ἦχος, ου, ὁ, sonus, vox. An ab ἦχα, perf. act. verbi ἄγω, frango? an potius ab ἄω, flo? unde αὔω, clamo. Hinc ἠχέω, sono. Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, Echo. κατηχέω, sono, insono. κατήχησις, εως, ἡ, institutio, qua prima rudimenta alicujus scientiae traduntur. κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit. κατηχούμενος, ου, ὁ, qui prima elementa discit.

Ἠχρειώθη, & in 3. plur. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo, f. ώσω, p. ἠχρείωκα. ex α priv. & χρεία, ας, ἡ, usus.

Η Υ.

Ἡψάμην, ω, ατο, attigi, aor. 1. med. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango. fut. ψω. p. ἧφα.
Ἥψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo. f. ἑψήσω. inde ἕψημα, pulmentum.

Η Ω.

Ἠώ, pro ἠόα. vide ἠώς, aurora.
Ἠῶθεν, mane. Est & ἠῶθι, diluculo. Th. ἠώς, aurora.
Ἠῶθι, adv. in aurora. ab ἠώς, aurora,
Ἠώρητο, 3. singul. plusq. perf. act. verbi αἰωρίζω, æterno. fut. ίσω. p. ἠώρικα. Th. αἰών, ῶνος, ὁ, ævum.
Ἠωρεῖτο, 3. singul. imperf. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Them. αἰωρέω, sursum tollo.
Ἠώρουν, imperf. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo. f. ήσω. p. ἠώρηκα.
Ἠώς, όος, οῦς, ἡ, aurora, diluculum, antemeridianum tempus, dies. acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠώ, pro ἠόα, vel ἠῶα. hinc ἦρος, ου, ὁ, matutinus. ab αὔω, splendeo, ut sit quasi αὔως: α mutatur in η, & inde fit ἠώς. πρὸς ἠῶ, ad auroram.

Θ

Θ Octavæ litteræ figura, novem denotat. sonum habet Ϝ τ, addita aspiratione, θ Jon. pro τ. θ in φ, Æol. ut φὴρ.
Θ', pro τε, & τ, sequente aspiratione.
Θάασσε, sedebat, 3. sing. imperf. verbi θαάσσω, idem ac θοάζω, sedeo, celeriter moveor. Th. θοός, ῦ, ὁ, celer, velox.
Θαγῆ, 2. singul. fut. 2. med. θαγῆμαι, verbi θάσσω, propero, pro θαάσσω. vide θαάσσω.
Θαδδαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Thaddæus. Syriace uber.
Θαεῖτο, Doric. pro θηεῖτο, & hoc Jonic. pro ἐθεᾶτο, 3. singul. imperf. verbi θεάομαι, & Jonic. θηέομαι, ῶμαι, specto.
Θάεο, Jon. pro θάου, vide, præs. imper. pass. verbi θάομαι, pro θεάομαι, specto. f. άσομαι. sic θάσαι, pro θέασαι aspice, a. 1. imperat. med. θαεύμενοι, pro θεωμένοι, Dor.
Θᾶημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέημα, τὸ, spectaculum. vide θεάομαι.
Θαητὸς, ῦ, ὁ, mirus, admirandus, conspicuus, Doric. pro θεατὸς, ab eodem verbo.
Θαιάζω, agito, impello. Hesych. pro ἐλαύνω. An a θέω, pro ὁρμῶ, & c. θύω, & a βία, vis?
Θαιμὸς, ὁ, domus, plantatio; οἰκία, αὐλὴ. Hesych. an corruptum a δόμος?
Θαιρὸς, ῦ, ὁ, cardo, axis. a θύρα, janua. Hesych.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile: piscium latibulum: quia est eis ut θάλαμος. Nam & θάλαμος pro stabulo piscium dicitur. est & θαλάμη, pars narium, quæ μύξαν ἀποκρίνει. Item θαλάμαι, fanum Castoris, ac Pollucis, quia οἶκοι, domus.
Θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo struendo apta. Thema θάλαμος, ου, ὁ, thalamus.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, cubicularius, in thalamo versans. ex θάλαμος, thalamus, & πολέω, verso.
Θαλαμιὰς, ος, ἡ, navis foramen, qua remus in aquas exsertus exstat. Th. θάλαμος, thalamus, cubile, cella.
Θαλάμιος, ὁ, ad thalamum pertinens: ut in navi θαλάμιος, remex.
Θαλάμοισι, dat. plur. Jon. a θάλαμος, cella.
Θάλαμος, ου, ὁ, thalamus, cubiculum, cella, domus: pars navis inferior, Poll. l. 1. Nuptiarum locus, & dies. Item latibulum piscium, Aristot. l. 4. anim. & nidus avium. Hinc θαλάμη, ης, ἡ, cubile. θαλάμιος, ad thalamum pertinens. Ἐπιθαλάμιον, carmen nuptiale.
Θάλασσα, seu θάλαττα, ης, ἡ, mare, aqua marina, aqua salsa. quasi a θάλλω, quod virrei sit coloris, vel quia aquarum vi est omnis viror, & generatio. unde Thales aquam omnium corporum principium dixit. vel quia θολὸς, turbida est aqua marina. Lib. 3. Reg. cap. 10. θάλασσα, pro sulco ponitur. hinc θαλάσσιος, θαλάσσαιος, & θαλάττιος, ου, ὁ, ἡ, marinus.
Θαλασσοκρατέω, maris imperium obtinere. hinc θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur. ex θάλασσα, ἡ, mare, & κρατέω, fortiter impero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.
Θαλάττιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, a θάλαττα, ης, ἡ, mare.
Θαλέθει, Poet. pro θάλλει, viret, 3. singul. præs. ind. verbi θάλλω, vireo.
Θαλέθοντες, οἱ, florentes, præs. part. verbi θαλέθω, idem ac θάλλω, floreo.
Θάλεια, ας, ἡ, nomen Musæ, Thalia. Est & θάλεια, seu θαλία, ἡ, epulum solemne, dies festus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω, vireo.
Θαλερὸς, ὰ, ὸν, virens, floridus, a θάλλω, vireo. θάλεια, ἡ, florens vitæ status, dies festus.
Θαλερὸς, ά, ὸν, in flore existens. ab eodem them. θαλερώτερον, profusius, comp.
Θαλέω, ῶ, fut. ήσω, Poet. floreo, vireo. metaph. decoror, ornor. θάλησε, aor. 1. Jon. Th. θάλλω, vireo.
Θαλία, Jon. θαλίη, ης, ἡ, nomen mulieris, Thalia. Et θαλίαι, convivia sunt, solemnitates. θαλιάζω, florida convivia agito. Th. θάλλω, vireo.
Θαλίη, convivio, dat. sing. θαλίῃσι, dativ. plural. Jon. a θαλία, ας, ἡ, convivium solemne. Th. θάλλω, vireo.
Θαλλία, seu θαλία, ας, ἡ, idem etiam ac θαλλὸς, ῦ, ὁ, ramus virens, germen. Th. θάλλω, vireo.
Θάλλοισα, ας, ἡ, Doric. pro θάλλουσα, ης, ἡ. florens, præs. part. f. g. a θάλλω, vireo.
Θαλλὸς, ῦ, ὁ, olea, pineus ramus, omnis frons virens. θάλλος, εος, τὸ, stirps, planta. a θάλλω, vireo.
Θάλλουσι, florent, 3. pl. ind. præs. a θάλλω, vireo, pullulo.
Θάλλω, fut. λῶ, vireo, pullulo, floreo. p. τέθηλα. hinc θαλερὸς, ῦ, ὁ, virens, floridus. an a θάλος, germen?
Θάλος, εος, τὸ, germen, Poet. pro θαλλὸς, ῦ, ὁ, vel θαλλὸς, ῦ, ὁ, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus. Th. θάλλω, vireo.
Θάλπεαι, Jon. & Dor. pro θάλπῃ, cremaris, 2. sing. præs. sub. pass. a θάλπω, foveo.
Θάλπιος, ου, ὁ, nomen proprium, quasi a θαλπιάω, calesco. Th. θάλπω, foveo.
Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præs. part. Poet. a θαλπιάω, calesco. Th. θάλπω, foveo, f. ψω.
Θαλπιώθ, Cant. 4. 4. εἰς θαλπιώθ, ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii, turres prealtas vertunt.
Θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. q. θάλλειν ποιῶ, florere facio. hinc θάλψις, εως, ἡ, focus, fomentum. θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. Item spes, quia calefacit: ut contra metus frigefacit. ab eodem them. Vide Hesych.
Θαλύνει, Hesych. θάλλειν ποιεῖ, florere facit. θαλύω, calefacio. θαλυκρὸς, calidus.
Θαλύσιος, α, ον, ex novis frugibus factus, ut panis θαλύσιος. Sed θαλύσια, festum post comportatas fruges: primitiæ frugum. Them. θάλλω, vireo, germino.
Θαλφθεὶς, ὁ, calefactus, aor. 1. part. pass. θαλφθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi θάλπω, foveo. f. ψω.
Θάλωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi θάλλω, vel θαλέω, foveo.
Θαμὰ, adverb. crebro, frequenter. θαμινὰ, idem. q. ex ἅμα, quod simul est: inde θαμινὸς, frequens. hinc θαμὺς, ἑος, ὁ, ἡ, creber, frequens. θαμινὸς, ῦ, ὁ, idem.
Θάμαρ, ἡ, nomen mulieris ἄκλιτον, Thamar. Hebr. palma.
Θάμβει, obstupuit, 3. sing. imperf. Jon. verbi θαμβέω, obstupefacio. fut. ήσω. Th. θάμβος, εος, τὸ, stupor.
Θαμβέω, ῶ, obstupefacio, expavesco. f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præs. pass. θαμβέομαι, expavesco, obstupesco. imperf. pass. ἐθαμβούμην, ὑμην, & 3. plur. ἐθαμβοῦντο, ὄντο. aor. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, εος, τὸ, stupor.
Θάμβησαν, expavit, 3. singul. aor. 1. Jonic. pro ἐθάμβησαν, verbi θαμβέω, expavesco.
Θάμβος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio. hinc θαμβέω, stupeo. q. a θήπω, idem ac θάπος.
Θαμέες, & θαμεῖς, frequentes, crebri, nom. & acc. plur. a θαμὺς, frequens.
Θαμινὰ, ας, ἡ, & θαμινὸς, ῦ, ὁ, frequens. Th. θαμὰ, adv. crebro.
Θαμὺς, έος, ὁ, ἡ, frequens, creber. nom. plur. θαμέες, frequentes. Th. θαμὰ, crebro.
Θαμίζω, frequento, frequens sum.
Θαμιμασάδας, Scythice Neptunus appellatur.
Θαμινῶς, frequenter, crebro, Poetic. adv. idem ac θαμὰ, crebro.
Θάμνος, ου, ὁ, frutex, fruticetum, quasi creber ramis. a θαμινὸς, creber, & quasi densus. Frutices enim in sylvis densius concrescunt. quod a θαμὰ, crebro.
Θάμυρις, ἡ, solemnis cœtus, congregatio, quæ θαμὰ, id est, cum frequentia congregata.
Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer, a θνήσκω, morior.
Θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, lethifer, a θάνατος, ου, ὁ, mors, quod a θνήσκω, morior, & φέρω fero. præt. med. πέφορα.
Θάνατος, ου, ὁ, mors, gen. Jon. θανάτοιο, a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον. θανάτῳ τιθέναι, dare letho.
Θανατοῦν, præs. inf. a θανατόω, occido, interficio.
Θανατόω, ῶ, occido. fut. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. aor. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. act. θανατῶσαι. aor. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος, ὁ, ab eodem themate.
Θανατώσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, occido.
Θανέειν, Jon. pro θανεῖν a. 2. inf. a θνήσκω, morior.
Θανέμεν, a. 2. inf. act. Jon. & Dor. pro θανεῖν, mori, a θνήσκω, morior.
Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.
Θάνοιμι, a. 2. opt. act. eiusdem verbi.
Θανοίσας, mortuæ, gen. Dor. pro θανούσης, aor. 2. part. f. g. a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον.
Θανὸν, τὸ, aor. 2. part. act. neut. gen. θανόντ', pro θανόντα, accus. sing. m. g. θανόντων, genit. plur. a. 2. part. a θανὼν, όντος, ὁ, verbi θνήσκω, morior.
Θανοῦμαι, fut. 2. med. θανοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. a θνήσκω, morior.
Θανὼν, όντος, ὁ, qui mortuus est, a. 2. part. act. ab eodem verbo.
Θάοντα, Dor. pro θεῶντα, accus. singul. part. præs. act. verbi θεάω, vel θεάομαι, specto.
Θάπτεσκε, sepeliebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi θάπτω, sepelio.
Θάπτω, sepelio: admiror. fut. ψω. p. τέθαφα. aor. 1. ind. ἔθαψα. aor. 1. inf. θάψαι. aor. 2. ind. ἔταφον. aor. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, sepultus fui. aor. 2. inf. pass. ταφῆναι. fut. 2. pass. ταφήσομαι. præt. med. τέθηπα. Hinc τάφος, ου, ὁ, sepulchrum. ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura. ἐντάφιος, ου, ὁ, ἡ, sepulchralis, funebris. quasi a θῶ, id est, pono, vel ab ἅπτω, τ præfixo, accendo: quod veteres cadavera non sepelirent, nisi concremata, & ad cineres redacta.
Θάρα, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Zara. Hebr. spirans.
Θαργήλια, ας, ἡ, sc. ἑορτὴ, festum. Vel θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, sacra in honorem Apollinis, & Dianæ. Cum pro primitiis sacra facerent, coquebant semina in olla, quam vocabant θάργηλον, eodem nomine quoque ipsam ἱκετηρίαν, id est, supplicationem. q. a θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.
Θαργηλιὼν, ὁ, undecimus mensis Atheniensium: quia θέρει τὴν γῆν, calefacit terram. Aprili respondet.
Θαῤῥαλέος, idem ac θαρσαλέος, ὁ, fidens. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θαῤῥεῖν, præs. inf. a θαῤῥέω, confido, bono sum animo.
Θαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo sum. f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα. a θάῤῥος, εος, τὸ, idem ac θάρσος, fiducia.
Θαρσαλέος, ου, ὁ, fidens, audax. comp. θαρσαλεώτερος, major audacia, substantive. Thema θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θαρσαλέως, audacter, adv. a θαρσαλέος, fidens, audax.
Θάρσει, confide, præs. imperat. activ. a θαρσέω, fiduciam habeo. præs. part. θαρσῶν. θαρσήσας, a. 1. part. τεθάρσηκα, perf. act. Th. θάρσος, τὸ, audacia.
Θαρσεὺς, έος, ὁ, Tharsensis. θάρσος, ου, ὁ, Tharsus, D. Pauli patria.
Θαρσεῦσα, ας, α, Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. vide θάρσει.
Θάρσος, εος, τὸ, & per metathesin θράσος, εος, τὸ, fiducia, audacia. q. a θέρω, calefacio. ut θερμὸς est calidus, & audax. θερμὸν ἔργον, audax facinus: hinc θαρσὺς, έος, ὁ, audax. θαρσαλέος, ου, ὁ, idem. θαρσέω, fiducia præditus sum. θαῤῥέω, idem.

θρα-

θρασὺς, έος, ὁ, audax. θρασέως, audacter.

Θάρσος, ου, ἡ, nomen urbis, Tharsus, Apostoli Pauli patria. Ponitur & pro Oceano. 1. Reg. 22. 49. Pro gemma, Exod. 28. 29. Actor. 9. 30. hinc Ταρσεὺς, Tharsensis.

Θαρσυνέεσκε, Poet. pro θαρσύνω, fiduciam affero. inde imperf. θαρσυνέεσκον.

Θαρσύνω, fiduciam affero. f. υνῶ. præs. part. f. g. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θάσαι, Dor. pro θήσαι, Poet. vel Jonic. aor. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, specto, pro quo Poetæ θήσομαι.

Θασεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Θησεὺς, Theseus.

Θάσομαι, ponam, Dor. pro θήσομαι, f. 2. med. verbi τίθημι, pono.

Θασσόμενος, Dor. & per crasin pro θεασόμενος, ὁ, fut. 1. med. part. a θεάομαι, specto.

Θάσος, ου, ἡ, Thasus, insula quædam maris Ægei. unde Thasia uva. An a θέω, pono, quod bene posita?

Θᾶσσον, τὸ, celerius, compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, celer.

Θάσσω, sedeo, a θέω, pono, quod est sedere facio.

Θάσσων, ὁ, celerior, quasi θοώτερος, a θοὸς, celer, comparativus ex ταχὺς, celer, ταχίων, & θάσσων, celerior.

Θάτερος, ὁ, alteruter, a τὸ, pro ὁ, & ἕτερος, Sic θατέρα, pro τῇ ἑτέρᾳ, & sic porro θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα,

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira. in plur. θαύματ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, miror.

Θαυμάζομεν, 1. plur. præs. ind. θαυμασόμεσθα. 1. plur. f. 1. med. a θαυμάζω, miror, admiror, colo.

Θαυμάζω, miror, admiror, colo, observo. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε. a. 1. sub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ, perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, admirationi esse. f. 1. med. θαυμάσομαι, ῃ, εται, q. a θαῦμα, miraculum, quod a θάω, vel θεάω, ut sit quasi θέαμα, spectaculum, quo viso homines mirantur. Hinc θαυμάσιος, ου, ὁ, admirabilis. θαυμαστὸς, ὁ, ὁ. idem θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, miraculum.

Θαυμαίνω, admiror, pro θαυμάζω. inde θαυμανέοντες, fut. part. plur. numeri.

Θαύμαντος, gen. sing. a θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Θαυμάσιος, α, ον, admiratione dignus, a, um. Thema θαυμάζω, miror.

Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, ὁ θαυμαστὸν, non est mirum. Th. θαυμάζω, miror, admiror.

Θαφθεὶς, εῖσα, ἐν, sepultus, a, um, in dativ. plur. θαφθεῖσι, aor. 1. part. pass. a θάπτω, sepelio. aor. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, aor. 1. inf. act. verbi θάπτω, sepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam ferulacea, a Thapso insula sic dicta.

Θάψος, ου, ἡ, lignum Scythicum. Vel herba ad tingendum apta, quia lanam rubefacit. a Thapso flumine, ubi nascitur, ita dicta.

Θάω, video, scil. cum stupore. Est & θάω, nutrio.

Θ Ε.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea, θεῶν, gen. plur. Deor. sed θεάων, pro θεῶν, Æolic. Th. θεὸς, Deus.

Θέα, ας, ἡ, spectaculum. accus. sing. θέαν. Thema θεάομαι, specto. Potest θέα etiam dici in præs. imperat. act. a θεάω, specto.

Θεαγγελεὺς, έως, ὁ, qui denunciat solemnitates deorum, præco. Ex θεὸς, & ἀγγέλλω.

Θεαγωγία, ας, ἡ, deorum evocatio, auspicium, divinatio. A θεὸς, & ἄγω.

Θεάζω f. άσω, divinus sum, vaticinor, loquor ut deo plenus. A θεὸς.

Θεαθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, specto, contemplor.

Θέαινα, idem ac Θεὰ, Dea.

Θεανὼ, ἡ, Theano. 4. contractorum.

Θεάομαι, specto, contemplor. fut. 1. med. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι. a. 1. pass. ἐθεάθην. aor. 1. inf. pass. θεαθῆναι. aor. 1. med. ἐθεασάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. θεάσασθαι. aor. 1. part. med. θεασάμενος. hinc θέαμα, ατος, τὸ, spectaculum. θεατὴς, ῦ, ὁ, spectator. θέατρον, ου, τὸ, locus, in quo ludi spectantur. q. a θάω, contracte ex θεάω, specto, scil. cum admiratione.

Θεάριον, ου, τὸ, pro loco sacro, vel templo sumitur. Erat enim Θεάριον locus publicus in Ægina insula, ubi convivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis fuisse dicunt. Pind. Scholiast.

Θεασάμενος, ὁ, aor. 1. partic. med. θεάσασθαι, aor. 1. inf. med. a θεάομαι, specto.

Θεατὴς, ῦ, ὁ, spectator. acc. plur. θεατὰς, a θεάομαι, specto.

Θεατρίζω, in theatrum omnibus spectandum produco. f. ίσω. p. τεθεάτρικα. perf. passiv. τεθεάτρισμαι, quod a θέατρον, ου, τὸ, theatrum, a θεάομαι, specto.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum. spectaculum. dativ. sing. τῷ θεάτρῳ. Th. θεάομαι, specto.

Θέε, discurrebat, pro ἔθεε, 3. singul. imperf. Jon. verbi θέω, curro.

Θεὲ, legitur 1. Reg. 14. 28. Ezech. 4. pro thalamo. Symmachus vertit οὐδὸς, solum, limen. Aquila πρόθυρον, vestibulum, limen.

Θέειον, Poet. & Jon. pro θεῖον, ου, τὸ, sulphur. hinc θεειόω, sulphure fumigo. Sic & θέειος, Poet. pro θεῖος, α, ον, divinus, divina, divinum.

Θεώμενος, Jon. pro θεώμενος, ὁ, præs. part. a θεάομαι, ῶμαι, specto.

Θεῖος, ου, ὁ, Poetic. pro θεῖος, divinus.

Θεῇς, Deabus, Jon. pro θεαῖς, a θεὰ, Dea. Th. Θεὸς, Deus.

Θεήσασθαι, contemplari, Jon. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med. a θεάομαι, specto.

Θεήσεαι, Jon. pro θεάσῃ, 2. sing. fut. med. verbi θεάομαι, specto. f. θεάσομαι, & Jon. θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, ὁ, ὁ, cum admiratione spectandus. a θεάω, cum admiratione specto. The. θεάομαι, specto. fut. άσομαι, Jon. ήσομαι.

Θεία, ἡ, nomen mulieris. Sed θείαν, divinam, Jon. pro θείαν, a θεῖος, εία, θεῖον, divinus, a, um. Thema Θεὸς, Deus.

Θείει, Jonic. vel Poetic. pro θεῖ, currit, 3. sing. præs. a θέω, curro. f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.

Θείην, ης, η, aor. 2. opt. act. Sed θείῃ, ponat, est 3. singul. præs. sub. a θέω, pono, pro quo Poetæ θείω. vel est a. 2. sub. Poet. pro θῇ, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. a τίθημι, pono.

Θείνω, ferio, percutio, Poet. fut. νῶ. p. κα. præt. part. pass. f. g. θεινομένην, verberatam. vide θείνω, τύπτω, id est, cædo.

Θείοιο, gen. Jon. pro θείου, a θεῖος, divinus.

Θείομεν, ponamus, 1. plural. a. 2. sub. activ. Poet. pro θῶμεν, verbi τίθημι. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. θῶ, Poet. θέω, & in plur. θέωμεν, & metri gratia θείομεν, & systole θέομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur. quod a θεῷ, Deo, fit, tanquam. πῦρ κεραύνιον, ignis fulmineus. Est & θέειον, & θήιον, tanquam divinitus accensum, ab αἴθω, accendo. Est & θεῖον, ου, τὸ, divinitas, numen. Th. Θεὸς, Deus.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, a, um. Est & θέειος, Poetic. pro θεῖος. Th. Θεὸς, Deus.

Θειότερον, & θειοτέρως, divinius, adverb. comp. a Θεὸς, Deus.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas. ejusdem thematis.

Θεῖτε, per syncopen pro θείητε, 2. plur. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θειώδης, εος, ὁ, sulphureus. a θεῖον, ου, τὸ, sulphur.

Θείωσα, consecravi, Jon. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, Deo consecro. Th. Θεὸς, Deus.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. activ. a θέλω, vel ἐθέλω, volo, vis. f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, veneficus. a θέλγω, decipio.

Θελγόμενος, ὁ, gestiens, præs. part. pass. f. g. a θέλγομαι, gestio.

Θέλγω, mulceo, delinio, decipio. f. ξω. q. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, impello quocunque velim. Possis etiam referre ad θηλὴ, quæ mamma: ut sit velut lactare, & quæ molliter tractanda. hinc θελκτὴρ, delinitor. θελκτήριον, illecebra.

Θέλεις, vis, 2. singul. præs. ind. a θέλω, volo, vis.

Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. a θέω, pono. Them. θέμεθλον, basis, fundamentum.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas, & in plur. τὰ θελήματα. θέλησις, εως, ἡ, idem. a θέλω, volo, vis.

Θελήσω, volam, f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θελητὴς, ῦ, ὁ, qui volt, qui libenter facit. ab eodem themate.

Θελκτὴρ, ὁ, delinitor. θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. a θέλγω, mulceo.

Θελξινόων, permulcentium, gen. pl. a θελξίνοος, ὁ, mentem demulcens. a θέλγω, mulceo, & νόος, mens.

Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, volens, præs. part. f. g. a θέλω, volo.

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, volunt, 3. pl. præs. ind. act. a θέλω, volo.

Θέλουσα, volens, præs. part. f. g. a θέλω, volo, f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω pono. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum.

Θέλω. seu ἐθέλω, volo, delector, opto. imperf. ἤθελον, ες, ε. fut. θελήσω. perf. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Attic. ἠθέλησα. aor. 1. sub θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω. an θέλω, a θέω λίαν? Potius a θέω, & λω.

Θέμα, ατος, τὸ, positio, id est, quod positum. quæstio, quæ pro fundamento dissertationis ponitur. Est & θέμα, sidus natalitium, horoscopum. a τίθημι, pono.

Θεμὰν, ἄνεμος, νότος, ἢ ἀνατολὴ, ventus Notus, aut Oriens.

Θεμέθλοις, dativ. plur. a θέμεθλον, idem ac θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμείλιον, Poet. pro θεμέλιον, ου, τὸ, & θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Them. θέμεθλον, idem.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. p. τεθεμελίωκα, perf. pass. τεθεμελίωμαι. plusq. perf. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, & Jon. τεθεμελίωτο, 3. sing. Hinc θεμέλιον, & θεμέλιος, ab eod. themate.

Θέμεν, Jonic. pro θέμεναι. Dor. pro θεῖναι, ponere, a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, ponere omne studium circa rem aliquam. θέμενος, aor. 2. partic. med. a τίθημι, pono.

Θέμερος, ου, ὁ, gravis, venerandus. Th. θέμις, jus.

Θέμεθλον. Poet. idem ac θέμεθλον, fundamentum. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono. θεμέλιον, ου, τὸ, idem. θεμελιόω, basim, fundamentum pono.

Θεμιπλέκτης, ου, ὁ, Poet. a Themide contextus. ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, a πλέκω, plico, necto, & Θέμις, jus, lex, institutum.

Θέμις, ιδος, vel ιος, ἡ, jus, lex, institutum. vectigal. a θέω, pono. hinc θεμιστὸς, ῦ, ὁ, legibus consentaneus. ἀθέμιστος, ου, ὁ, ἡ, nefarius. Est & Θέμις, nomen Deæ, Themis.

Θεμισκρέων, οντος, ὁ, juris studiosus, qui jura colit, & justitiam exercet. ex θέμις, jus, & κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, misceo.

Θεμισκόπος, ου, ὁ, Poetic. juris inspector, & præses. Ex θέμις, jus, & σκέπτομαι, video.

Θεμιστεύω, fut. εύσω. aor. 1. med. ἐθεμιστευσάμην. Poet. juste judico, guberno. Them. θέμις, jus, lex.

Θέμιστα, justitiam, acc. sing. θέμιστες, vectigalia, oracula, a θέμις, ιστος, ἡ, jus, lex; vectigal.

Θεμιστεῖος, α, ον, Poetic. pro δίκαιος, justus. Th. θέμις, jus.

Θεμιστέων, gen. plur. Jon. a θεμιστὴ, ῆς, ἡ, a θεμιστὸς, ῦ, ὁ, legibus consentaneus. Them. θέμις, lex.

Θεμιστοκλέους, gen. sing. a Θεμιστοκλῆς, έος, ὁ, Themistocles.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. quæ sapit ex legibus.

Θεμιστὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸς, ὴ, ὸν, consentaneum θέμιδι, licitum. Est & θεμιστός. θεμιστεύω, jus dico, impero. Th. θέμις, jus, lex, institutum.

Θεμὶς, ὁ, dispositio, monitio. Them. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare, accedere cogo, facio. q. a θέω, pono. ut sit ponere in conspectu. Alii a θέμις, jus; quatenus est δυνατὸν, possibile.

Θέναρ, αρος, τὸ, palma, vola. cavitas manus, & pedis. q. a θέσω, quia in volam ponuntur, quæ dantur. aut a θείνω, cædo, quod illa pars manus percutiatur.

Θένω, cædo, pulso, tundo. ut θείνω. f. νῶ. a. 2. ἔθανον. hinc θάνατος. q. a θύω, ferio, macto.

Θεοβλαβὴς, ὁ, ἡ, cui Deus mentem eripuit, ex Θεὸς, Deus, & βλάπτω, noceo. f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, Theognis, nomen proprium.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a Deo doctus. ex Θεὸς, Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus, tributus. Sic θεοδμάτα, ας, ἡ, Dor. pro θεοδμήτη, divinitus condita. Ex Θεὸς, Deus, & δέμω, struo, perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεο-

Θεόδωρος, ου, ὁ, Theodorus.

Θεόδοτος, ου, ὁ, divinitus, & a Deo datus. idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδής, forma Deum referens. ex Θεὸς, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, vocat. sing. a Θεοείκελος, Deo similis. quod ex Θεὸς, Deus, & εἴκελος, similis. Th. εἴκω, assimilo.

Θεόθεν, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, divinitus, a Deo, adv.

Θεοῖο, genit. Jon. pro Θεοῦ, a Θεὸς, Deus.

Θέοισα. Dor. pro θέουσα, ης, ἡ, currens, præs. part. f. g. a θέω, curro.

Θείοιτο, θεῖτο, 3. sing. aor. 2. med. opt. Jon. a θέω, ῶ, pro communi θείμην, θεῖο, θεῖτο, verbi τίθημι, pono.

Θεοκρίτης, ου, ὁ, Dearum judex: periphrasis Paridis. a Θεὸς, Deus, & κρίνω, judico.

Θεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, a Deo conditus. a Θεὸς, Deus, & κτίζω, condo, creo.

Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, Theologus. Tribuitur Joanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, q. d. λέγων περὶ τοῦ Θεοῦ, loquens de Deo.

Θεομαχέω, Deo repugno. fut. ήσω, p. τεθεομάχηκα. hinc θεομάχος, ου, ὁ, ἡ, Deo repugnans. ex Θεὸς, Deus, & μάχομαι, pugno.

Θέωμεν, Poet. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεόμοιρος, ου, ὁ, Poet. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, qui sortem divinitus est adeptus: & hinc præstantissimus. Ex Θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, sortior.

Θεόντων, gen. plur. part. præs. a θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θεόπνευστος, ου, ὁ, ἡ, divinitus inspiratus. ex Θεὸς, Deus, & πνέω, spiro. f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, Theopompus, nomen proprium. Vel a Deo missus. a πέμπω, mitto, & Θεὸς, Deus.

Θεοπροπέω, vaticinor. θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio. θεοπρόπιον, vaticinium. θεοπρόπος, ου, ὁ, vates. quod a Θεὸς, Deus, & πρέπω, excello, decorus sum.

Θεόρτος, ου, ὁ, Poet. ἐκ Θεοῦ ὁρμηθεὶς, ἢ ἐλθὼν, a Deo excitatus, & profectus. ex Θεὸς, Deus, & ὄρω, excito.

Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. aliquando etiam pro Dea sumitur. q. a θέω, pono, facio. q. ὁ θεῶν τὸ πᾶν, & idem θεῶ, seu, θεάομαι, inspicit omnia, & θέει διὰ πάντων, penetrat omnia. hinc θεότης, ητος, ἡ, Deitas. θεῖος, ου, ὁ, divinus. ἄθεος, ου, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas. ἔνθεος, ου, ὁ, ἡ, divinus, in quo Deus est. ἐνθουσιάζω, numine afflor. ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, afflatus divinus.

Θεόσδοτα, divinitus data. ex Θεὸς, Deus. & δίδωμι, do. Θεόσδοτος, a Deo datus.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei cultor. ex Θεὸς, Deus, & σέβω, colo.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei osor. ex Θεὸς, Deus, & στυγέω, odi.

Θεόταυρος, ου, ὁ, Deus taurus. Epitheton Jovis.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Them. Θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ου, ὁ, Theotimus, nomen proprium. Vel divinitus honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Jon. Dei apparitio ex Θεὸς, Deus, & φαίνω, appareo.

Θεόφιν, divinitus, adv. Interdum & pro θεοῖς, a θεός.

Θεόφραστος, ου, ὁ, Theophrastus, nomen proprium.

Θεόφρων, ονος, ὁ, Divina mente præditus, vates, propheta. ex φρὴν, mens, & Θεὸς, Deus.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla. θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, servus.

Θεραπεία, ας, ἡ, sanatio; famulatus. ab eodem themate.

Θεραπευθεῖσῃ, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. θεραπεύσειε, 3. sing. a. 1. opt. activ. Æol. verbi θεραπεύω, famulor, servio.

Θεραπεύω, famulor, servio, curo, sano, cum Accus. imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. f. εύσω. p. τεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω, imperf. pass. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. perf. pass. τεθεράπευμαι. perf. part. τεθεραπευμένος, η, ον. aor. 1. ind. passiv. ἐθεραπεύθην, ης, η. Thema θεράπων, ὁ, minister.

Θεραπηΐη. Jon. pro θεραπεία, sanatio: famulatus.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ. Locus in Lacedæmone, Helenæ civitate celebris. Hinc Therapnæi fratres, Castor, & Pollux.

Θεράποντα, acc. singul. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. plur. a θεράπων, οντος, ὁ, minister.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister, famulus, servus. q. a θέρω, curo. hinc θεράπαινα, ης, ἡ, ministra. θεραπεύω, famulor. servio, curo. θεραπεία, ας, ἡ, ministerium, sanatio. θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, minister. item curator, medicus. θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, officiosus. ἀθεράπευτος, ου, ὁ, ἡ, insanabilis.

Θεραφεὶμ, imagines, idola, Theraphim.

Θερείη, ης, ἡ, Jon. pro θέρεια, vel θερεία, idem ac θέρος, æstas.

Θερειτάτη, per syncopen pro θερειοτάτη, ης, ἡ, superlat. a θέρειος, æstivus.

Θέρευς, Dor. pro θέρους, gen. sing. a θέρος, εος, τὸ, æstas.

Θερέω, idem ac θέρω, calefacio.

Θερίζω, meto, cum Accus. sæpe absolute ponitur. f. ίσω. p. τεθέρικα. a. 1. part. θερίσας, αντος, ὁ, perf. pass. τεθέρισμαι. a. 1. passiv. ἐθερίσθην. Th. θέρος, εος, τὸ, messis.

Θερινὸς, ῆ, ὸν, æstivus. a θέρος, εος, τὸ, æstas.

Θεριζέμεν, Dor. pro θερίζειν, præs. inf. a θερίζω, meto.

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, messis. ab eodem themate.

Θεριστὴς, οῦ, ὁ, messor. ejusdem etiam thematis.

Θέριστρον, seu θερίστριον, ου, τὸ, vestis æstiva. Th. θέρος, æstas.

Θερμὰ, nom. plur. n. g. a θερμὸς, calidus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμαίνω, calefacio. f. ανῶ. a. 1. ἐθέρμηνα. perf. τεθέρμαγκα. præs. pass. θερμαίνομαι, calesio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. pass. τεθέρμασμαι. aor. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, calefacio.

Θέρμετο, calefaciebat, 3. singul. imperf. Jonic. verbi Poet. θέρμομαι, pro θερμαίνω, calefacio.

Θερμὸς, ῆ, ὸν, calidus, calida, & in superl. θερμότατος, calidissimus. hinc θέρμη, ης, ἡ, calor, Th. θέρω, calefacio.

Θέρος, εος, τὸ, æstas, messis. q. a θέρω, ferveo. quia calida ejus temperies, & æstas maxime fervet, & in æstate nos pariter incalescimus. hinc θερινὸς, ῆ, ὸν, æstivus. θερίζω, æstatem transigo, sano. θερισμὸς, οῦ, ὁ, messis. θεριστὴς, οῦ, ὁ, messor.

Θερσίτης, ου, ὁ, Teersites, nomen proprium.

Θέρσος, Æolic. pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρσω, fut. Æol. a θέρω, calefacio. inde θερσόμενος, f. 1. part. medii.

Θέρω, calefacio, medeor, curo. f. θερῶ, & Æol. θέρσω. q. curo fovendo, calore enim fovemur, & fomentationes calidæ esse debent ad perspirationem promovendam. hinc θερμὸς, ῆ, ὸν, calidus. θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor. θέρμη, calor æstus.

Θὲς, pro θέτω, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θέσαν, posuerunt, Jonic. pro ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. ἔθην, a τίθημι, pono.

Θέσθαι, aor. 2. inf. med. θέσθω, 3. sing. a. 2. imper. med. a τίθημι, pono.

Θέσις ἐπέων, carminum compositio. a τίθημι, pono.

Θέσκελος, per syncop. pro θεοείκελος, Deo similis, admirabilis. Iliad. γ. sic in plur. n. g. θέσκελα, divina, Deo similia. ex Θεὸς, Deus, & εἴκελος, similis. Th. εἴκω, similis sum.

Θεσμὸς, οῦ, ὁ, lex, sanctio, ritus, mos vetus: strues lignorum. q. a θέω, pono, statuo. inde ἔνθεσμος, ου, ὁ, legitimus. θεσμὰ, instituta.

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, sacrum Cereris. θεσμοφόρια, festa in Cereris honorem. ex θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπεσίη, ης, ἡ, & Jon. θεσπεσίη, vide in θεσπέσιος, divinus.

Θεσπίσμα, τὸ. edictum, decretum divinum.

Θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, divinus. genit. Jon. θεσπεσίοιο, Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπιδαὲς πῦρ, ignis divinitus ardens. quod a θέσπις, divinus, & δαίω uro.

Θεσπίξαισα, Doric. pro θεσπίσασα, aor. 1. part. activ. f. g. a θεσπίζω, vaticinor.

Θεσπίζω, vaticinor. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, & θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum.

Θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus. q. ex Θεὸς, Deus, & ἔπω, vel ἔσπω, Poetic. dico. hinc θεσπίζειν, vaticinari, statuere, sancire.

Θεσπρωτῶν, gen. plur. a θεσπρωτοὶ, Thesproti, populi in Epiro.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, nomen urbis, Thessalonica. Gr. victoria Thessalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis.

Θέσσαν, Jon. & Poet. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic θέσσαντο, 3. pl. a. 2. med. a τίθημι, pono.

Θεστίας, ου, ὁ, Thesties, nomen proprium.

Θέστωρ, ὁ, Ænopis filius. hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, responsa divina: oracula, vaticinia. a θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, a Deo dictus: oraculo prædictus fatalis. Odyss. ἤ quod a Θεὸς, Deus, & φημὶ, dico.

Θετέον, ponendum est, constituendum, a τίθημι, pono.

Θετικὸς, ὴ, ὸν, positivus, a, um. in pl. n. g. θετικά. θετικῶς, affirmative. Nazianz. in Orat. Th. τίθημι, pono.

Θέτις, ἡ, Thetis, nomen proprium Deæ.

Θέτο, reposuit, Jon. pro ἔθετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi τίθημι, pono. aor. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Θετὸς, ὴ, ὸν, positus, adoptivus, adoptatus.

Θετταλία, ας, ἡ, Thessalia, nomen regionis. hinc θετταλοὶ, οἱ, Thessali.

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θὲς, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θεῦ, Doric. pro θοῦ, vel θέσο, aor. 2. imper. med. verbi τίθημι, pono.

Θεῦγνις, ιδος, ἡ, per crasin, pro θεόγνις.

Θευγένης, Cretensium dialecto, pro θεογένης. Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Pseudoprophetæ, Theudas. Gr. torrens.

Θευμορῷ, Dor. pro θεομοίρῳ, quod Attice θουμοίρῳ, dat. singul. a θεύμορος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro θεομοίρος, ου, ὁ, ἡ, divinus, a, um, q. ἀπὸ θεοῦ μεμοιραμένος, παρὰ θεοῦ δεδομένος τῷ θνητῷ: quod a Θεὸς, Deus, & μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.

Θεύμορος, ου, ὁ, per crasin, & Dorice pro θεόμορος, a Deo datus. seu per distributionem alicui a Deo datus. ex Θεὸς, Deus, & μείρω, partior.

Θεύσεαι, Jon. pro θεύσῃ, 2. singul. f. 1. med. hinc θεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θευσούμενος, Dor. pro θευσόμενος, ὁ, fut. 1. part. med. ejusdem thematis.

Θευχαρίδα, Doric. pro θεοχαρίδα, fœminæ nomen.

Θέω. f. θεύσομαι, curro, cursu contendo. Est & θέω, pono, facio. unde τίθημι, pono.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Jon. ponamus, 1. pl. a. 2. sub. act. a τίθημι, pono.

Θεώντων, gen. plur. part. præs. a θεάω, exhibeo me videndum. Th. θεάομαι, specto.

Θεωρεῖται, 3. sing. præs. pass. a θεωρέω, specto. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio.

Θεωρέω, specto. fut. ήσω. p. τεθεώρηκα. aor. 1. sub. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρὸς, spectator, contemplator.

Θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, contemplativus.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ. nomen navis publicæ, qua Athenienses suos θεωροὺς, Theoros, & sacrorum publicos ministros quotannis in Delum mittebant litatum Apollini. Item θεωρὶς nomen proprium vatis. Demosth.

Θεωρὸς, οῦ, ὁ, spectator, contemplator: oraculi consultor. a θεάομαι, specto. hinc θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur; item præceptum. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio. Est & θεωρὸς, ὁ, qui rerum divinarum curam gerit. a Θεὸς, Deus, & ὤρα, cura. hinc & θεώριον, pro loco sacro. Fuit locus publicus in insula Ægina, ubi convivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis esse dicunt. Pind. Schol.

Θ Η.

Θήβᾳ, Dor. pro Θήβῃσι, seu ἐν ταῖς, Θήβαις, Thebis.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus. ex θήβη, Thebæ, & γίνομαι, nascor.

Θήβαζε, Thebas, adv. a θήβη, Thebæ.

Θηβαῖος, ου, ὁ, Thebanus, & in plur. θηβαῖοι, οἱ, Thebani.

Θήβη, ης, ἡ, nomen urbis Bœotiæ. hinc θήβηθεν, Thebis adv.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. a θήγω, acuo.

Θήγει, acuit, 3. sing. præs. ind. a θήγω, acuo.

Θήγω, acuo, incito, instigo. f. ξω. p. τέθηχα, a. 1. ἔθηξα. q. πρὸς τὸ θοὸν ἄγω, ad acumen cogo, id est, acutum reddo.

Θηεῖσθαι, Jonice pro θεᾶσθαι, præs. inf. a θεάομαι, specto.

Θηεῖτο, contemplabatur. Jon. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. singul. imperf. a θηέομαι, Jonice pro θεάομαι, specto.

Θηεύμενος, ου, ὁ, Jon. & Dor. pro θεώμενος, præf. part. a θεάομαι, specto.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Jon. pro ἐθεῶντο, intuebantur, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Θηήσαντο, contemplati sunt, Jonice pro ἐθηήσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi θηέομαι, pro θεάομαι, contemplor. hinc θηήσασθαι, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med.

Θηητὸν, τὸ, mirandum, verbale a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, specto.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, spectator.

Θήϊον, Jon. pro θεῖον, τὸ, sulphur.

Θηκαῖος, α, ον, thecæ destinatus, ad aliquid condendum, vel recipiendum. a τίθημι, pono.

Θηκάμενος, ὁ, ponens, aor. 1. part. med. a τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Jon. pro ἔθηκαν, posuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. Θήκατο, 3. singul. aor. 1. med. Jon. ejusdem verbi.

Θῆκε, posuit, Jon. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θήκη, ης, ἡ, theca, ubi aliquid reponitur, sepulchrum, loculus. Plato lib. de Legibus, a τίθημι, pono.

Θηλάζω, lacto, lac præbeo, ubera sugo, mamma nutrio. Usurpatur tam de muliere lactante, quam de puero, qui lactatur. præf. part. f. g. θηλάζουσα. f. άσω. p. τεθήλακα. Θηλάζων, ουσα, ον, præf. part. Thema θηλὴ, ἡ, papilla.

Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens natus. a θηλάζω.

Θηλαμὼν, ὁ, ἡ, nutritor, nutrix. a θηλάζω, lacto. Them. θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla.

Θήλεα, & θηλέη, Jon. pro θήλεια, fœmella. accus. plural. θηλέας, nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus. acc. θῆλυν.

Θηλέω, Jonic. pro θαλέω, idem ac θάλλω, germino, pubesco.

Θήλεως, genit. Attic. a θῆλυς, fœmina.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla, mamma, apex, ruma. q. a θάω, nutrio. vel eo quo lac θάλλει, scaturit, & quasi pullulat. hinc θηλάζω, lacto, sugo.

Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Hesych. forte legendum θηρατὴρ, venator. a θὴρ, fera.

Θηλυδρίας, ὁ τεθηλυμμένος. mollis, effœminatus. a θῆλυς, fœmina, & δράω, facio.

Θηλύνεσθαι, fœminatum more lascivire. a θῆλυς, fœmina.

Θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, ας, ἡ, τὸ θῆλυ, fœmineus, a, um: vel fœmina. q. a θηλὴ, quia mamma lactifera instruitur, virisque majores mammas habet.

Θηλυτεράων, mulierum, gen. plur. Æol. a θηλύτεραι. compar. f. g. a θηλύτερος, effœminatior, mollior. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus.

Θηλυτόκος, ου, ὁ, fœmellipara. ex θῆλυς, fœmina, & τίκτω, pario. præt. med. τέτοκα.

Θηλὼ, Hesych. τροφὸς, τίτθη, altrix, nutrix. a θηλὴ, mamma.

Θημὼν, ὁ, cumulus, acervus rerum simul positarum. a τίθημι, pono. Est & θημωνία.

Θὶν, νὸς, ὁ, acervus, idem ac θὶς. Est & θὴν, expletiva particula; & pro quidem sumitur, & certe. Homer. Iliad. β.

Θήνιον, lac, γάλα, Hesych. a θάω, nutrio, lacto.

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a θήγω, acuo, f. ξω.

Θηοῖο, 2. singul. opt. præf. pass. a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, specto, video.

Θήπω, stupeo, cum stupore admiror. q. a θάω, miror. admirationem enim visu ostendimus. Sic & mirari est videre. usurpatur τέθηπα, & ταφὼν, pro θαπών. Alii ad θάπτω, sepelio, referunt.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera. Item leo, Homer. Iliad. γ. gen. plur. θηρῶν. dat. pl. θηρσί. q. a θέω, curro. huc enim illuc in sylvis discurrunt feræ. Hinc θηρίον, ου, τὸ, bellua. θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferinus. θήρα, ας, ἡ, venatio, tendicula. θηράω, & θηρεύω, venor, sector. θηρατὴς, & θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator.

Θήρα, ας, ἡ, venatio: aucupium, captura: item tendicula. hinc θηράω, venor. Th. θὴρ, ὁ, fera. Est & θήρα, ἡ, insula.

Θηραῖον ἔπος, vaticinium in insula Thera redditum, Th. θήρα. θηραῖον, τὸ, vestis genus. Poll. l. 7. θηραῖον vero vinum quoddam Cretense. Idem. θηραῖος οἶνος, Galen. κατὰ τόπ. l. 7.

Θηρᾶν, præf. inf. a θηράω, venor. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Θήραιον, πέπλον ποικίλον, peplum varium Atticis, inquit Hesych, q. a θὴρ, bellua.

Θήρευε, præf. imperat. activ. a θηρεύω, præf. inf. θηρεῦσαι, aor. 1. inf. activ. a θηρεύω, feras venor. Them. θὴρ, fera.

Θηρευέμεν, Jon. pro θηρεύειν, venari, affectare. præf. inf. a θηρεύω, feras venor.

Θηρευτὴς, ac θηρευτὴρ, ὁ, venator. a θηρεύω, feras venor.

Θηρευτικὸς, ῦ, ὁ, venaticus. θηρευτικὸς βίος, venatoria vita. Arist. Polit.

Θηρεύω, feras venor, insidiose observo, capto. f. εύσω. p. τεθήρευκα. a θὴρ, ὁ, fera.

Θήρης, gen. sing. Jonic. a θήρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fera. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Θηρητὴρ ῆρος, ὁ, venator. Item Poet. pro θηρευτὴρ, a θηρεύω, venor. Th. θὴρ, ρὸς, ὁ, fera.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator. ejusdem verbi, & thematis.

Θηριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris captus, a θηρίον, fera, & ἁλίσκω, capio.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris comestus. a θηρίον, fera, & βρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum belluis pugno. f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. quod a θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui cum feris pugnat. compos. ex θηρίον, ου, τὸ, fera. Th. θὴρ, fera, & μάχομαι, pugno.

Θηρίον, ου, τὸ, fera, bestia. θὴρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, fera.

Θηριωδέστατα, τὰ, feris refertissima, superl. a θηριώδης, ferus.

Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferus, a. hinc θηριωδῶς, adverb. ferino more.

Θηροφόνη, ης, ἡ, fericida. ex θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, & φένω, occido. p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, ὁ, præf. part. pass. a θηράω, venor. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Θηρῶν, ὁ, captans, præf. part. activ. ab eodem verbo, & them.

Θὴς, τὸς, ὁ, operarius, servus, mercenarius, proletarius, Plutarch. in f. g. θῆσσα, ancilla. quasi a θέω, facio; ut famulus a facio.

Θῆσαι, lactasse, a. 1. inf. act. per syncopen pro θηλάσαι. Sic θήσατο, suxit, pro θηλάσατο, 3. sing. aor. 1. med. Jonic. a θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla.

Θησαίατο, contemplati sunt, Jonic. pro θεάσαιντο, ευ in η coalescentibus, & ν in α verso. a θεάομαι, specto. f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. med. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, thesauros extruo, congero, repono. f. ίσω. p. τεθησαύρικα. perf. pass. τεθησαύρισμαι. Hinc θησαυρισμὸς, congerendi prudentia. Th. θησαυρὸς, ῦ, thesaurus.

Θησαυρὸς, ῦ, ὁ, thesaurus, gaza: litterarum monumenta, Xenoph. A τίθημι εἰς αὔριον, in crastinum repono. Vel ab αὐρὸς, dives. ut sit divitiarum repositio. hinc θησαυρίζω, thesaurizo.

Θησέα, acc. sing. a Θησεὺς, έος, ὁ, Theseus. nomen proprium.

Θήσει, 3. sing. fut. 1. act. θήσειν, f. 1. inf. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησέμεν, Doric. pro θήσειν, fut. 1. inf. act. a τίθημι, pono.

Θησόμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, ponemus, 1. plur. f. 1. med. verbi τίθημι, pono.

Θησεὺς, έος, ὁ, Theseus. nomen proprium.

Θῆσθαι, lactare, contracte pro θάεσθαι, præf. inf. Jon. pro θᾶσθαι. Sed alii per syncopen dici volunt pro θηλάζεσθαι, præf. inf. pass. a θηλάω, lacto. Th. θηλὴ, ἡ, papilla.

Θήσομαι, ponam, fut. 1. med. θήσω, fut. 1. act. in plur. θήσομεν, ponemus, verbi τίθημι, pono.

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, ponunt, 3. plur. f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θήσω, & Dor. θησῶ, ponam, f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θῆτα, servum, acc. sing. a θὴς, θητὸς, ὁ, servus, θῆσσα, ἡ, ancilla.

Θητεύω, mercede servio. fut. εύσω. a θὴς, τὸς, ὁ, mercenarius.

Θ Ι.

Θιαγὼν, ὁ, panis, qui Diis proponebatur.

Θιάζω, choros duco, tripudio, a θίασος, thiasus.

Θίασος, ου, ὁ, thiasus, saltatio, & pompa, quæ Baccho exhibebatur. Athen. l. 1. Virg. Ecl. 5. Instituit Daphnis thiasos inducere Baccho. θιάσους συνάγειν, Demosth. Tum sodalitas, societas. Xenophon.

Θίβη, ης, ἡ, fiscella scirpea instar arculæ. Exod. 2. Hesych. θίβη πλεκτόν τι κιβωτῶδες, ὡς γλωσσόκομον. Duci posset a θέω, pono, ut sit repositorium. Sed vide ἶβις.

Θιβρὸς, ὰ, ὸν, tostus sub carbonibus: fervidus; item tener, venerabilis. forte a τέφρα, cinis. vel a θύω, incendo. pro tenero, est q. a τρυφερός.

Θιγεῖν, aor. 2. inf. activ. θιγέμεναι, Jon. pro θιγεῖν, præf. inf. a θίγω, tango.

Θίγοισα, Doric. pro θίγουσα, ἡ, tangens. præf. part. f. g. ab eodem verbo.

Θίγον, tange, Dor. pro θίγε, aor. 2. imperat. act. verbi θίγω, tango.

Θίγω, tango, attingo. f. ξω. p. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. hinc θίξις, εως, ἡ, tactus. q. a θέω, pono. Tango manum apponens.

Θὶν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus. Item littus. Est & θῖν', acc. sing. pro θῖνα, a θὶς, littus, q. a θέω, pono, vel curro. aqua enim ad littora confluit. Vel a θείνω, quod littora aquarum assultu verberentur. Tradunt Grammatici θὶν pro littore acceptum esse f. generis, alias m.

Θῖος, Deus, Cretens. a θεός.

Θιπόβρωτος, malus, pro θριπόβρωτος, comestus a vermibus, vel tineis, quæ θρίπες, & βρώσκω, comedo.

Θισπίω, conjicio, Hesych. Puto a θέσπις, vates, ut sit vatis instar divinare.

Θ Λ.

Θλαδίας, ὁ, eunuchus, proprie, cui testes contusi. a θλάω, frango.

Θλάσπι, εος, τὸ, thlaspi, herba. a θλάω, quia fructus ejus quasi contusus.

Θλάσσε, 3. sing. aor. 1. act. Poet. pro ἔθλασε, verbi θλάω, frango.

Θλάω, elido, frango. f. σω. p. κα. hinc θλάσμα, ατος, τὸ, tractura.

Θλιβίας, θλαδίας, ὁ, spado, cui testes τεθλιμμένοι, contusi.

Θλίβω, attero, stringo, contero, premo. fut. ψω. p. φα, cum acc. perf. pass. τέθλιμμαι. perf. part. τεθλιμμένος, pressus. q. a θλάω. hinc θλίψις, εως, ἡ, afflictio. θλιμμὸς, idem.

Θλῖψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas, compressio. In sacris litteris ponitur pro angustia, & tribulatione. Ad Hebr. 10. a θλίβω, premo.

Θ Ν.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, morior. θνασκόμενοι, Dor. pro θνησκόμενοι. & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, mortalis.

Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. plur. Dor. pro θνητὸς, mortalis, Dor. θνατός. Thema θνήσκω, morior.

Θνήξομαι, moriar, f. 1. med. a θνήσκω, morior.

Θνῆσις, ἡ, mors, corruptio. θνησιμαῖος, ὁ, morticinus.

Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. θνήσκοντες, οἱ, nom. plur. præf. part. a θνήσκω, morior.

Θνήσκω, morior, interficior. πρὸς σοῦ θνήσκω, a te occidor. Lucian. fut. θνήξομαι, η, εται. fut. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. plusq. perf. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. præt. med. τέθνηκα. inde inf. præt. med. τεθνάναι, contract. pro τεθνηκέναι. q. a θνάω, inusit. quod quasi θέω ἄνω, sursum tendo, scil. ad Deum, qui animam infuderat. Hinc θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis. θάνατος, ου, ὁ, mors; item pro capite. θανατόω, morte afficio, ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors.

Θνητοῖο, gen. Jon. a θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis. dat. plur. θνητοῖσι. Th. θνήσκω, morior.

Θνητῶν, genit. plur. a θνητὸς, mortalis.

Θ Ο.

Θοάζω, celeriter moveor: a θοὸς, celer. resideo Sophocli in Œdip. aliis curro, erro, insanio, bacchor, festino, ut Interpr. Apollon. Rhod. aliis terreo: absolvo: interficio: more fatali fingo.

Θοῇσι, velocibus, dat. plur. f. g. Jonic. pro θοαῖς, a θοὸς, ῦ, ὁ, celer, festinus.

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. opt. med. Poet. pro θείμην, εῖο, εῖτο, tanquam a θέω, pro τίθημι, pono.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum, convivium, cibus. tanquam a θύω, epulor, vel a θέω, pono, & οἶνος, vinum. Convivia enim erant maxime συμπόσια, combibia: hinc θοινάω, ήσω, epulor.

Θοινίζω, Jon. convivio excipio.

Θοῖτα,

Θόλον, vide in θόλος.

Θολία, ας, ἡ, petasus, pileus fastigiatus, umbella fastigiata, umbraculum, sive muscarium. ex θόλος, ου, ὁ, ædificium, tholus.

Θολὸς, ῦ, ὁ, sordes, fæx, atramentum sepiæ. Etiam sumitur θολὸς adjective; turbidus. hinc θολόω, turbo: θολερὸς, ᾶ, ὁ, turbidus. q. ab ὀλλύω, perdo, quia τὸ ὀλλύμενον, hoc perditur, & ejicitur.

Θόλος, ου, ὁ, ædificium, testudo, camera fastigiata. Erat etiam θόλος locus, ubi Athenis servabantur scripturæ publicæ, & ubi ii, qui ex Prytaneo essent, cœnare solebant. Plut. in Apolog.

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. a θολόω, turbo. Th. θολὸς, fæx.

Θοὸς, ὴ, ὸν, celer, velox. q. a θέω, celeriter eo. Acuta enim subito penetrant.

Θόρε, desiliit, 3. sing. aor. 1. act. Jon. a θορέω, vel θόρω, salio. Sic θόρεν, Jon. pro ἔθορεν, imperf. vel a. 2.

Θορὸς, ὁ, & θορὴ, ἡ, semen genitale. Theophr. Thema θόρω, salio.

Θορυβεῦντι, Dor. pro θορυβοῦσι, tumultuantur, 3. plur. ind. præs. verbi θορυβέω, tumultuor.

Θορυβέω, tumultuor, perturbo, applaudo. Demosth. in 2. Philipp. f. ήσω, p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, ουν. Th. θόρυβος, tumultus.

Θορυβήσῃ, obstrepat, 3. sing. a. 1. sub. act. a θορυβέω, tumultuor.

Θόρυβος, ου, ὁ, tumultus, turba. q. a θρόος, tumultus, & βοὴ, clamor, quia in tumultu clamor multiplex est.

Θορυβοῦντες, οἱ, tumultuantes, præs. part. pl. num. m. g. a θορυβέω, tumultuor.

Θορνύσθαι, libidine agitari, coitum appetere, q. πρὸς τὸν θορὸν ὄρνυσθαι, ad genitale semen exercendum impetu quodam ferri.

Θόρω, sive θορέω, salio, quasi a θέω ῥέω, curro, ob celeritatem motus. præs. part. θόρων.

Θοῦ & θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. med. verbi τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, Thucydides, in dativ. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, impetuosæ, gen. sing. a θοῦρις, ιδος, ἡ. Th. θόρω, salio.

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuosus, exiliens, libidinosus. & in f. g. θοῦρις. ab eodem themate.

Θοῦρος Συβαρίτης, Thurus Sybarita, nomen viri.

Θόωκος, Poet. pro θῶκος, sedile, solium. a θοάζω, sedeo. Th. θοὸς, celer.

Θόωνα, acc. sing. a θόων, Thoon, nomen proprium.

Θοῶς, adv. celeriter, raptim, graviter. Odyss. ξ. Th. θοὸς, ῆ, ὁ, celer.

Θ Ρ.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia.

Θρᾳκιστὶ, Thracum more, a θρᾷξ, Thrax.

Θρᾶνος, ου, ὁ, sella, sedes. Item transtrum: scamnum, subsellium, Aristoph. in Plut. assula, tabula, Poll. l. 10. Galeno lasanum, vas, quo recipiuntur excrementa. a θράω, sedeo.

Θρᾷξ, ᾳκὸς, & Poet. θρῄξ, ηκὸς, ὁ, Thrax. ab auctore sic dict. hinc θρᾴκιος, & θρᾳκικὸς, ῦ, ὁ, Thracius. θρᾷξ nomen avis apud Oppian.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. θρασὺς, ὁ, audax. Th. θράσος, εος, τὸ, fiducia.

Θρασσω, perturbo, vellico, Poet. pro ταράσσω, turbo, per syncopen.

Θρασύγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui audacia habet membra, ὁ θρασεῖα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, magnanimus, Hesiod. a θρασὺς, έος, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & καρδία, ἡ, cor.

Θρασυμάχων, gen. plur. Dor. pro θρασυμάχων, a θρασύμαχος, ου, ὁ, audax in pugna.

Θρασυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, audax machinator, qui consilium init audax. Ex θρασὺς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Θρασύμαχος, ου, ὁ, Thrasymachus, nomen proprium, q. audax in bello. ex θρασὺς, audax, & μάχη, pugna.

Θρασυμέμνονα, acc. sing. a θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex θρασὺς, audax, & μένω, maneo, exspecto. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θρασυμήδεα, accus. singul. a θρασυμήδης, εος, ὁ, Thrasymedes, nomen proprium.

Θρασύπονος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, qui labores audacter adit, & tolerat.

Θρασὺς, ῦς, ὁ, audax. a θαῤῥέω, audeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θραύω, frango, ferio. hine θραυστὸς, ῦ, ὁ, fragilis. q. a θλάω, contundo.

Θράω, sedeo. f. ήσω. aor. 1. med. ἐθρησάμην. aor. 1. inf. med. θρήσασθαι.

Θρέισσα, ης, ἡ, Dor. pro θρῄσσα. legitur & θρῄσσα, vel ττα, Threissa.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne, quod alitur, pro θρέμμα. a τρέφω, alo. f. ψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρέξασκον, cucurri, vel cucurrerunt, 1. sing. vel 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα, Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem ac τρέχω, curro.

Θρέξω. fut. 1. act. verbi τρέχω, curro.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ, Poet. cui præ metu cor in pectore trepidat, & salit. a θορέω, & per syncop. θρέω, salio. Th. θόρω, idem, & καρδία, cor.

Θρεπτήρια, τὰ, educationis præmia. Th. τρέφω, alo. f. θρέψω.

Θρεττε, barbar. pro θαῤῥεῖ. Aristoc. & Hesych. θρεττὸ τὸ ἀνδρεῖον, ἢ θρασύ.

Θρέφθη, aor. 1. pass. Jon. a τρέφω, alo. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Θρέψαι, aor. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. singul. aor. 1. opt. med. ejusdem verbi.

Θρεψάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ejusdem verbi τρέφω, alo.

Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g. θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. ejusdem verbi.

Θρέψον, nutri, aor. 1. imperat. act. θρέψω, f. 1. act. a τρέφω, alo.

Θρέψω, alam, f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θρέω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo, seu loquor. hinc θρόος, ου, ὁ, clamor.

Θρηΐκιος, ου, ὁ, Thracius. a θρῄξ, ηκὸς, Jon. pro θρᾷξ.

Θρηΐξ, Jon. pro θρῄξ, quod pro θρᾷξ, Thrax.

Θρῄκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. θρῄκηθεν, adv. ex Thracia.

Θρηκῶν, genit. plur. Jon. pro θρᾳκῶν, a θρᾷξ, Thrax.

Θρήνει, præs. imperat. activ. a θρηνέω, lamentor.

Θρηνέω, lamentor, odas lugubres cano. imperf. ἐθρήνεον, ουν. fut. ήσω. p. τεθρήνηκα. aor. 1. imperat. act. θρήνησον, άτω, plange. Them. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Θρῆνος, ου, ὁ, & θρῆνος, εος, τὸ, luctus, planctus. q. a θρέω. alii a θραύω, frango, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. θρηνέω, lamentor.

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. q. a θρόνος, sella. Them. θράω, sedeo. f. ήσω.

Θρησκεία, ας, & Jonic. η, ης, ἡ, religio, cæremonia, superstitio: modo in bonam partem, modo malam usurpatur. a θρησκεύω, religiose colo, veneror.

Θρησκεύω, superstitiose Deum colo, veneror, colo. q. θεῷ ἀρέσκω, Deo placere. an a τρέω, timeo? Vulgo a θρᾷξ, Jon. θρῄξ, θρηκὸς, Thrax, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc θρησκεία, superstitiosus Deorum cultus. ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis sua sponte elegit.

Θρῆσκος, ου, ὁ, religiosus. Th. θρησκεύω, colo.

Θρήσκευμα, ου, τὸ, ea pars currus, cui onera imponuntur, Hesychius, an a θρῆσαι, sedere?

Θριαὶ, αἱ, calculi, quos sortilegi in urnam mittunt, an a θραύω, frango, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem? θριοβόλος, qui θριὰς βάλλει, sortilegus. Hinc θριᾶσθαι, vaticinari.

Θριαμβεύω, triumpho de aliquo, triumphare facio, cum acc. f. εύσω. aor. 1. part. θριαμβεύσας, αντος, ὁ, a θρίαμβος, triumphus.

Θρίαμβος, ου, ὁ. triumphus, θριαμβεύω, triumpho. Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis, seu festa fronde incedere; vel a θρίον, folium, & ἀμβαίνω, circumeo. Folia enim laurina victorum tempora olim circumibant, & ornabant. Hinc redimitus tempora lauro. Suidas ducit θρίαμβος, id est Poetarum furor.

Θριγκὸς, seu θριγχὸς, ῦ, ὁ, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus, septum, vallum, templum, a θρὶξ, quia ut capillus muri. Dicitur & τριγχὸς, & τριγκὸς. θριγκόω, sepio, χαρακόω.

Θρίδαξ, ακος, ἡ, lactuca, herba nota. q. a θρίον, folium, & ἀίσσω, quod cito sua expandat folia. Vel sit quasi θρίδαξ, quod tota herba sit fere folia; radicula ejus negligatur. velim a θράω, & δάκνω, quod sedens quasi admordet humum.

Θριγμὸς, τριγμὸς, murmur. Hesych. an a τρίζω, strido?

Θρῖναξ, ακος, ὁ, ventilabrum, vannus, vannulus: tridens, cribrum. Alii legunt τρίναξ.

Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus. dat. pl. θριξί. q. a θερίζω, meto; quod ubi excrevit, denuo tondeatur; ut sit quasi θέριξ, hinc τριχώδης, εος, ὁ, ἡ, pilosus, τριχωτὸς, ῦ, ὁ, idem. capillus ergo est, ut ἀθὴρ, arista, a θερίζω, meto.

Θρίον, τὸ, folium, ficus, frons ficulnea. q. a θρέω, sono. ficulneæ enim frondes valde crepant. Item membrana cerebri similis folio ficulneo. Item genus eduli apud Athenienses, ex lacte, adipe suillo, & semidalide, quod in fici foliis coquebatur. Aristoph. in Achar.

Θριὸς, ὁ, extremus rudens, qui laxatur primum in prora, vento favente. An vero θριὸς, quia in θύρᾳ, janua, navis? aut ejus vi navis excitatur ad cursum, ad τὸ θορεῖν? pl. θριοί, nautici funes. Aristoph. in Equit.

Θριπήδεστος, ου, ὁ, ἡ, corrosus a tineis. a θρὶψ & ἔδω.

Θριπόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, exesus a vermibus, ex eodem, & βιβρώσκω.

Θριποφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui vescitur vermibus ligna rodentibus.

Θριπώδης, εος, ὁ, ἡ, putrescens, vermibus obnoxius. a seq.

Θρὶψ, θριπὸς, ὁ, vermis qui ligna exedit, A τρίβω.

Θροέω, turbo: dico, refero, edo, sono. Sophocl. f. ήσω. p. τεθρόηκα, quod a θρόος, ου, clamor tumultuantium, quod a præt. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo.

Θροηθῆναι, turbatum esse, a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part. pass. a θροέω, turbo, tremefacio.

Θρόμβος, ου, ὁ, grumus, sanguis coagulatus, gutta: fragmentum, Dioscor. lib. 1. q. a θρέψω, quatenus est πῆξαι. τρέφω, nutrio, coagulo. Quid si ducamus a θρύπτω, frangere, ut sit frustum coagulatum?

Θρόνον, ου, τὸ, flos, rosa, pigmentum. q. a θορεῖν ἄνω, quod sursum q. saliat e terra, vel a θράω, quod insideat plantæ. aut a θραύω, quod frangi soleat in folia. aut a θρίον. quia foliosa. Item pigmentum, venenum. Theocr. A Cypriis vocantur θρόνα vestes insigniter variegatæ; a Thessalis animalia maculosa, Cœl. l. 9. c. 9.

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, regnum. quasi a θράω, sedeo. præt. med. τέθροα. unde θρόνος, & per epenthesin ν, θρόνος.

Θρόος, ου, ὁ, tumultuosus clamor. a θρέω. clamo.

Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium. herba, cujus folia sunt apta ad ellychnia. q. a θύω, & ἅλλομαι, quod caleat, ac surgat. Item ellychnium, focus, favilla, lucerna, Poll. l. 10. radius, Aristophani.

Θρυγανάω, frico, scabo, scalpo. q. a θρέω τῷ κνᾶν, sonare radendo. an a θύρα, & γοάω? ut sit januam gemere, aut stridere. an a θρέω, & γάω, ut sit sonare facere?

Θρυλέω, idem ac θρυλλέω, divulgo.

Θρυλλίζω, & θρυλλίσσω, susurro, murmuro: tero, comminuo, frango. Them. θρύλλος, ου, ὁ, susurrus.

Θρύλλος, ου, ὁ, susurrus, murmur, tumultus. q. a θρέω, sono. hinc θρυλλέω, & θρυλλίζω, susurro, murmuro. πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, multum celebratus.

Θρύον, ου, τὸ, juncus, herba palustris, ulva. q. a θρύπτω, quia fragilis. Est & ellychnium.

Θρυπτόμενος, ὁ, contritus, præs. part. pass. a θρύπτω, frango.

Θρύπτω, frango, comminuo, frio, mollio, frango luxu. f. ψω. p. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. τρύφος, εος, τὸ, idem. τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ. τρυφάω, delicate vivo. q. a θραύω, frango.

Θρώσκω, salio, insilio, curro: cado: gigno, Æschyl. hinc θρωσμὸς, ῦ, ὁ, tumulus, locus eminulus, quasi a θορέω, salio.

Θρώσκω, genero, Plato in Timæo.

Θ Υ.

Θύα, ἡ, arbor quædam odora, thya dicta, quæ & θυεία, & θυΐα, & θύον Theophr. l. 5. c. 5. hist. plant. a θύω, suffio.

Θυάζω, Orgia celebro: sacrifico. Them. θύω, sacrifico.

Θυάναξ, ὁ, sacrilegus, sacrorum depeculator. Hesych. Legendum credo θυήραξ.

Θύαρον, lolium, Diosc. l. 2. c. 25. an quod cum impetu nascitur, & velut currit inter fruges, a θύω, vel θύω? an quia eas θύει, occidit?

Θυὰς, άδος, ἡ, Thyas, sacrificulo Bacchi, quæ, furore percita fertur. Scribitur etiam θυὰς & θυιὰς, q. a θύω, ὁρμῶ. Symmachus θύω interpretatus est, quos Græci solent ἐνθουσιῶντας

appel-

appellare, id est, qui extra inspiciunt, & ex iis ventura prædicunt, Hieron. in c. 2. Daniel.
Θυάς, ἡ, festa, solemnis. quasi a θύω, sacrifico.
Θύας. Quod est Dan. 2. 27. τὸ μυστήριον οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit θυῶν.
Θύασος. Sic alibi scriptum pro θίασος.
Θυάτειρα, ων, τὰ, nomen urbis, Thyatira. Gr. victimas absumens.
Θυάω, suffio. a θύω, id est ὁρμῶ.
Θυγάτηρ, ἡ, filia, nata. gen. έρος, ρός, acc. θυγατέρα, ατρα. voc. ὦ θύγατερ, dat. plur. θυγατράσι. q. a θύω, & γάω, quod celeriter succrescat: vel a θύω, cum impetu moveo, & γαστήρ. Fœmellæ enim citius in utero moventur, quam mares.
Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola: a θυγάτηρ.
Θῦε, æstuabat, 3. singul. imperf. Jon. a θύω, macto: impetu feror.
Θυέεσσι, suffimentis, dativ. plural. Poet. a θύος, εος, τὸ, a θύω, macto, sacrifico.
Θύει, insanit, 3. sing. præs. ind. a θύω, impetu feror. præs. inf. θύειν.
Θυεία, ας, ἡ, mortarium, pila. ἴγδις. Puto a θύω, vehementer moveo, aut ab odore aromatum. nam θύος est odoramentum.
Θύελλα, ης, ἡ, turbo, procella, q. a θύειν, & εἰλεῖν, quod ruens volvitur. Vel a θύω, & ἄελλα, procella. an a θύω, impetuose ruo?
Θύεσσι, dativ. plur. Poetice pro θύεσι, a θύος, εος, τὸ, victima. suffimentum, a θύω, sacrifico.
Θυέστ', pro Θυέστα, voc. sing. a Θυέστης, ου, ὁ, Thyestes.
Θυέτω, sacrificet. præs. imperat. activ. a θύω, sacrifico.
Θυήεις, εντος, ὁ, redolens suffimentis. a θύω, sacrifico.
Θυηκόος, ου, ὁ, qui thura adolet, sacrificus. a θύος, εος, τὸ, suffimentum, & κόω, id est καίω, uro.
Θυηλή, an potius θυελή, ῆς, ἡ, libamenta, primitiæ sacrorum. a θύω, sacrifico.
Θυηλαῖς, dativ. plur. a θυηλή, sacrificium.
Θυηλή, ῆς, ἡ, sacrificium, vaticinium, aruspicium, libamenta: arcula: in qua odoramenta reconduntur. a θύος, εος, τὸ, victima. Th. θύω, sacrifico.
Θυηπόλος, ου, ὁ, sacrificus. a θύος, εος, τὸ, victima, quod a θύω. & πολέω, verso.
Θύϊνος, η, ον, thynus. a θύα, thya, arbor quædam odora.
Θύισκος, ου, ὁ, vas, in quod conjiciuntur θύη, id est, suffimenta.
Θύλακος, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, sacus, fere scorteus, ubi farina, vel panis: panarium: vagina seminis: vestium arca, Poll. l. 7. culeus, utriculus, folliculus, Gaza, quasi φύλακος, quod in eo aliquid custodiatur.
Θυλακοτρὼξ μῦς, mus, vel locusta, quia saccos escarios τρώγει, id est, rodit.
Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis θύεται, sacrificatur, irrorato vino, & oleo.
Θῦμα, ατος, τὸ, adoramentum, sacrificium: victima, hostia. hinc θυμιάω, suffio. θυμίαμα, suffimentum. θυμιατήριον, thuribulum. Th. θύω, sacrifico.
Θυμαλγέα, acc. sing. a θυμαλγής, έος, ὁ, ἡ, afferens dolorem animo. ex θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Θυμάλωψ, scintilla, carbo, titio ambustus. Aristoph. in Achar. a τύφω, ustulo. fut. θύψω. unde θύψις, ustio.
Θυμαρέα, gratam, acc. sing. a θυμαρής, έος, ὁ, ἡ, gratus, placitus. hinc θυμαρέω, alicujus animo placeo. quod ex θυμὸς, animus, & ἄρω, apto.
Θύμβρα, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Plin. l. 19. c. 8. cunila, & satureja. forte ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam, hinc θυμβροφάγος.
Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomem fluvii, nempe Tyberis. hinc θυμβριαὶς αὐδὴ, Romana vox.
Θυμέλη, ης, ἡ, altare, ubi θύεται, sacrificatur, specialiter ara Bacchi post orchestram. tum farina, quæ in ara offertur: scena, theatrum. Item scenæ pars illa, in qua sunt thymelici, id est, ludii, citharœdi, tibicines, symphoniaci, similesque artifices, qui suas per orchestram præstant actiones. Poll. l. 4. pulpitum: ara, Cæl. l. 5. c. 8.
Θυμελικὸς, ὴ, ὸν, ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus. Isid. 18. orig. cap. 44.
Θυμηγερέω, animum recolligo. q. θυμὸν ἀγείρω, animum collligo.
Θυμηδεῖν, Poet. præs. inf. animo lætari. Ex θυμὸς, animus, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.
Θυμήρης, & in f. g. θυμήρεσσα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, irascor. f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα, quod a θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, ira.
Θυμήρης, & θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, animo conveniens, gratus. q. θυμῷ ἄρων. ab ἄρω, apto. θυμαρμόδιος, idem.
Θυμιάζω, suffitum facio, odores incendo. fut. άσω. perf. act. τεθυμίακα. perf. pass. τεθυμίασμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem. vel a θῦμα, suffitus, quod a θύω, sacrifico, sacris operor.
Θυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, vapor, suffimentum.
Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra: item altare suffitus. Est & sidus cæleste hujus nominis. Procl.
Θυμιάω, suffio, odores incendo, suffumigo. q. a θῦμα, sacrificium. inde θυμίαμα, suffitus. θυμιατήριον, acerra.
Θυμιῆται, Jon. & Dor. pro θυμιᾶται, 3. singul. præs. ind. pass. a θυμιάω, adoleo, suffio, suffumigo.
Θυμοβορέω, animum exedo tristitia. Hesiod. ex θυμὸς, animus, ira, & βορὰ, pabulum.
Θυμολέοντα, acc. sing. a θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. ex θυμὸς, animus, & λέων, leo.
Θυμομαχέω, infenso animo bellum gero, cum dat. animose dimico. Diodor. animo pugnam meditor. Act. 12. f. ήσω. p. τεθυμομάχηκα. ex θυμὸς, & μάχομαι, pugno.
Θυμοξάλμη, ἡ, conficitur ex thymo trito, & exalme, id est, acida muria, seu salso aceto. Diosc. l. 5.
Θυμοφθορὴς, & Poet. dialysi θυμοφθόρος, animum, destruens. ex θυμὸς, animus, & ῥαίω, destruo.
Θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, ira. q. a θύω, cum impetu feror. Mens enim est velocissimum. θυμὸν δακὼν, animum mordens, id est, reprimens. Aristoph. θυμὸν φέρω εἰς τὰ χωρία, animum intendo in provinciam, Thucyd. Hinc θυμώδης, εος, ὁ, ἡ, animosus. θυμικὸς, animosus, iratus. θυμαίνω, & θυμόομαι, irascor.
Θύμος, ου, ὁ, sive θύμον, ου, τὸ, thymus, herba, Diosc. l. 3. a θύω, suffio, quia odorata. cæpa agrestis, porrum, Aristoph. in Plut. Item verrucæ nomen, seu ulceris instar fabæ Ægyptiacæ, quæ thymi florem repræsentat. Ruel.
Θυμουμένοις, dat. plural. præs. part. pass. a θυμόω, ad iram provoco.
Θυμοφθόρος, ου, ὁ, animum labefactans, perniciosus animo, ad mortem pertinens. ex θυμὸς, animus, & φθείρω, quod a φθίω, corrumpo.
Θυμόω, ῶ, ad iram provoco, concito, incito. f. ώσω, perf. τεθύμωκα. præs. pass. θυμόομαι, οῦμαι, excandesco. præs. part. pass. θυμούμενος, ου, ὁ. præt. ind. pass. τεθύμωμαι. a. 1. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, ira, animus.
Θυμωθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jon. a θυμόω, ad iram provoco. θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass.
Θῦνε, imperf. Jon. pro ἔθυνε, currebat. Potest etiam esse præs. imperat. verbi θυνέω, idem ac θύω, cum impetu feror.
Θύννος, ου, ὁ, thynnus piscis. q. a θύω, pro ὁρμῶ, quia circa ortum canis æstu agitatur, θύννειον, ου, τὸ, sacrum, quo piscatores Neptuno thynnum immolabant in spem felicioris capturæ. Cæl. thynnos capto: observo, Aristoph. in Equit. θυννοσκόποι, thunnari, Gazæ, i. e. qui thunnos pisces observant, & captant. θυννοσκοπία, accipitur pro accurata, & inconniventi observatione.
Θυνέοντ', pro θυνέοντα, acc. sing. præs. part. verbi θυνέω, propero. θύω, idem.
Θυνέω, cum impetu feror, propero, festino. Th. θύω, idem.
Θυόεντος, gen. sing. a θυόεις, εντος, ὁ, odorus. Th. θύω, suffio.
Θύοισα, Doric. pro θύουσα, ruens, furens, præs. part. a θύω, cum impetu feror.
Θύον, furens, præs. part. act. n. g. a θύω, cum impetu feror.
Θύοντι, Doric. pro θύουσι, sacrificant. a θύω, sacrifico.
Θύος, εος, τὸ, sacrificium, suffimentum. inde thus. θυόεις, θυώδης, odoratus. a θύω, sacrifico.
Θυοσκόος, ου, ὁ, aruspex, qui intelligit ea, quæ per ignita sacrificia significantur, Aristoph. in Equit. a κοέω; Jon. pro νοέω, intelligo. vel a θύος, & κόω, id est, καίω, quod sacra adolet.
Θύρα, ας, ἡ, janua, ostium, fores. οἱ ἐπὶ θύραις τοῦ βασιλέως, ostiarii Regis. Plut. in Themist.
Θύραζε, adv. foras. θύρασι, prompte. q. ad fores. θύρηφι, foris. Th. θύρα, janua.
Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. plural. a θύρα, janua.

Θύραζε. Aristoph. in Pace, expon. ἐξ ἑτοίμου, id est, prompte, quasi ad θύρας, fores.
Θυράσσω, extra fores ago. a θύρα, janua.
Θυράων, gen. plural. Æol. pro θυρῶν, a θύρα, janua.
Θυργανάω, Hesych. κρίνω, judico.
Θυρεὸς, ὁ, scutum, a similitudine januæ. Est & saxum claudens speluncæ ingressum. Phryn.
Θύρετρον, ου, τὸ, janua, ostium, vestibulum. Poet. Th. θύρα, idem.
Θυρίον, ου, τὸ, portula, ostiolum, & fenestra. Aristoph.
Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; item fenestra: cellula, Gazæ. θυρόω, foribus munio.
Θύρσος, ου, ὁ, thyrsus, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus. a θύω, quia agitur a vento.
Θυρσὸς, οῦ, ὁ, nuptialis corona.
Θύρωμα, ατος, τὸ, janua, ostium. a θύρα.
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, januæ custos, janitor, pro θυρουρὸς. ex οὖρος, ου, ὁ, custos. vel ab ὤρα, ας, ἡ, cura, & θύρα, ας, ἡ, janua. Tum Dores ου mutant in ω.
Θῦσαι, sacrificare, aor. 1. inf. activ. a θύω, sacrifico. Item rami: thyrsi, id est, sacra Bacchica. Pariter omnia, quæ ad imitationem faciunt. Eustath. Iliad. ζ.
Θύσανοι, οἱ, fimbriæ, villi, seu nodi a crumenis dependentes. hinc θυσανόεντα, & θυσανόεντα, fimbriata. q. a θῦσαι, movere, quia mobilis.
Θύσειν, fut. 1. inf. act. a θύω, macto.
Θύσθλα, τὰ, sacra, liba. a θύω, sacrifico.
Θυσιαστήριον, ου, τὸ, altare, ejusd. them.
Θυσιάων, genit. plur. Æol. pro θυσιῶν, a θυσία, ας, ἡ, sacrificium Them. θύω, sacrifico inde & θύσιμος, η, ον, sacrificabilis.
Θύσκη, ης, ἡ, scapha, recipiens τὰ θύματα, sacrificia, quæ Diis offeruntur. θυΐσκη, acerra, mortariolum.
Θυσανόεις, & in fœm. gen. θυσανόεσσα, fimbriatus, a Them. θύσανοι, fimbriæ.
Θύσσω, quatio, moveo, extendo. a θύω.
Θυστὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificalis. a θύω, sacrifico.
Θύω, macto, sacrifico, sacris operor, odores accendo, suffio, epulor: festino: impetum facio: ruo. Athen. l. 7. Hesiod. f. θύσω, p. τέθυκα. aor. 1. imperat. act. θύσον, άτω. perf. pass. τέθυμαι. aor. 1. pass. ἐτύθην, ης, η. Hinc θυσία, ας, ἡ, sacrificium. θυμέλη, ης, ἡ, altare. εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, idolis immolatum. q. a θέω, facio.
Θύω, impetu feror, ferveo, quasi a θέω, curro.
Θύων, præs. part. act. a θύω, quod vide.
Θυώνα, ας, ἡ, Dor. pro θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele, παρὰ τὸ θύειν, καὶ ὁρμᾶν, καὶ μαίνεσθαι.
Θυωρὸς, ὁ, mensa, quæ sacris usibus dicatur, Laert. quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει, tenet, & servat ea, quæ Diis θύονται, sacrificantur. θυωρὶς, idem. θυωρίτης, ὁ, qui ad mensam illam ministrat. θυωρίσθαι, est εὐωχεῖσθαι.
Θυῶσα, ἡ, præ libidine gestiens.

Θ Ω.

Θῶ, contractum ex θέω, est pono, colloco, unde τίθημι. item curro. Contractum ex θάω, significat nutrio, lacto: item cœno: epulor: fruor: mulcto, dejicio.
Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.
Θωὴ, ῆς, ἡ, jactura, mulcta, damnum, Odyss. β. q. a θῶ, pono. hinc ἀθῷος, ου, ὁ, ἡ, impunis.
Θὼθ, September apud Ægyptios. Plut. in Rom.
Θῶκος, idem ac θᾶκος, ου, ὁ, sedile. Th. θοὸς, οῦ, ὁ, celer.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas, nomen Apostoli. Hebr. geminus. Est & θωμᾶς, ἄβυσσος, ἢ δίδυμος.
Θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. θῶ. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θωμίζω, vel θωμίσσω, funiculis ligo, flagris cædo. θῶμιγξ, ὁ, funiculus tenuis, laqueus. Suid.
Θώμισσοι, Hesych. μισθὸς. puto a θωμὸς, ut sit congregatio nummorum.
Θώμισυ, Att. pro ἥμισυ, dimidium. Hesiod. Interpr. ut θάτερον, pro τὸ ἕτερον.
Θωμὸς, οῦ, ὁ, cumulus, aristarum acervus. Teophr.
Θώομαι, epulor, inebrior, refer ad θοίνη.
Θωπεία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ, Plato.
Θωπεύοντες, nomin. plur. præs. part. a θωπεύω, idem ac θώπτω, assentor.
Θώπτω, adulor, cavillor, assentor, irrideo: colo, inservio. hinc θὼψ, assentator. q. a θάω,

θάω, video cum admiratione, & ὤψ, facies. Assentatoris enim est alios respicere, & admirari mendaciter. Vel potius a θάω, θῶ, nutrio, epulor. victus enim causa blandiuntur κόλακες, adulatores. unde hi a κόλον, id est, cibo. hinc θωπεύω, assentor, adulor. θωπεία, ας, ἡ, assentatio.

Θώραξ, ακος, ὁ, thorax, vestis, qua tegitur pectus, lorica. quasi a θορέω, salio. vel a θέρω, calefacio, quia ibi cor. hinc θωρακίζω, thorace munio, armo. θωρήσσω, idem. θωράκιον, ου, τὸ, lorica.

Θωρηκοφόρος, ὁ, Jon. pro θωρακοφόρος, thoracem ferens. ex θώραξ, thorax, & φέρω, fero.

Θώρηξ, Jon. pro θώραξ, pectus. acc. sing. θώρηκα. inde θωρήσσω, pectus lorica munio. θωρήξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act.

Θωρήσσετο, armabatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. a θωρήσσω, armo. f. ξω, p. τεθώρηκα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. them.

Θωρηχθείς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ', pro θωρηχθέντα. a. 1. part. pass. θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi, & them.

Θώς, θωὸς, ὁ, animal lupo simile, lynx: lupus cervarius Gazæ: thos Plinio l. 8. c. 34. a θέω, curro; vel a θοὸς, celer.

Θῶσθαι, Dorice, convivari.

Θωτάζω, irrideo, cavillor. Hesych.

Θὤτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, Jon. pro θαῦμα. hinc θωυμάζω, miror, ut & θωυμάσιος, admirandus, & θωυμαστής, admirator; tum & θωυμαστός, admirandus. Sic ωὐτὸς, pro αὐτός.

Θωΰσσω. f. ξω, clamo, latro, vociferor, impetu belluino feror. κυσὶ θωΰξαι, clamore canes excitare. Eurip.

Θωυτὸς, ἡ, ὸν, mirabilis, & plur. n. g. θωυτὰ, pro θαυμαστὰ, Jon. q. a θῶυμα. Th. θαυμάζω, miror.

Θώψ, ωπὸς, ὁ, adulator, assentator. Suid.

I.

I Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris, est denarius. Ἴ, ipse, unde genitivus ἷ.

Ἴα, vox, clamor. quasi ab αὔω, clamo. Ἶα, vis, violentia. ex ἴς. robur. Ἴα, solea, ex εἶα. vide οἶος, & ἴος. Tum & ἴα ex μία esse possit, abjecto μ. ἴα Hesychio tela, τὰ βέλη, flores, violæ Theophrasto. Est & Ἴα, nomen Dei apud. Hebræos.

Ἰαββοῖ, dolentis interjectio. ut αἰβοῖ.

Ἰάειρος, ου, ὁ, nomen viri, Jairus. Hebr. illuminabit.

Ἰάθην, ης, η, sanatus sui, a. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. ab ἰάομαι, sano, medeor.

Ἰαίνεται, gaudet, 3. sing. præs. pass. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰαίνω, calefacio, liquefacio, liquo, persundo, resolvo. Theocr. q. ab ἴα, vis. calor enim est fortis qualitas. Vel ab ἰὴ, læta acclamatio in hymnis. Est & ἰαίνω, ad iram concito. Hesych. liquo.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus, aut ipsum festum, Aristoph. hymnus, canticum, Plutarch. in Temist. ἰακχάζω, bacchor, ἰακχάζουσι φωνὴν, vocem tollunt, bacchantur. Herod.

Ἰακώβ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jacob. Hebr. plantam tenens.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Jalemus, vir, qui in carmine ineptus, ac frigidus. carmen lugubre. Apoll. lib. 4. Item carmen Apollini factum. Item miser. q. ab ἰάλλω, projicio.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. verbi ἰάλλω, mitto, volo, as.

Ἰάλλω, f. λῶ, mitto, emitto: volo, as, Hesiod. appeto: tribuo, a. Argon.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, Jalmenus, nomen proprium viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, sanatio, remedium, medicamentum. ab ἰάομαι, sano.

Ἰάμβικος, maledicus, convitiator. Hesych.

Ἴαμβος, ου, ὁ, jambus, pes metricus, vel carmen, Aristoph. quasi ab ἰὸν βάζειν, jacula loqui. Est enim carmen maledicum. hinc ἰαμβίζω, maledictis insector, proscindo, convitior. Suid.

Ἰαμβρῆς, ῦ, ὁ, alias Μαμβρῆς, nomen magi Ægyptii, rebellans.

Ἰαμβύκαι, sunt organa musica triangula, quibus jambica canebant. Suidas, & Hesychius vocant σαμβύκας.

Ἰαμενὴ, & ἰάμνος, idem ac εἰαμενὴ, locus irriguus, & herbosus.

Ἰαμιδέων, Jon. pro Ἰαμιδῶν, gen. plur. ab Ἰαμίδαι, ῶν, αἱ, Jamidæ.

Ἰάνθη, ης, ἡ, nomen sing. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰάνθην, ης, η, florui, a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, floreo, exhilaro.

Ἴανθον, ου, τὸ, flos quidam, color purpureus. q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Luc. 3. 24.

Ἰαννῆς, ῦ, nomen magi Ægyptii, responsans. 2. Tim. 3. 8.

Ἰαολκὸς, ῦ, ἡ, & per crasin Ἰωλκὸς, Jolcus, nomen urbis Thessalicæ.

Ἰάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, medeo, sano, curo: emendo, sarcio. Æschin. q. ab ἴα, vis, vi enim, & efficacitate pharmacorum opus est ad sanandum: cum accus. imperf. ἰαόμην, ώμην, ῶ, ῶ, ᾶτο, ᾶτο. perf. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η. f. 1. pass. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. ἰάσωμαι, η, ηται.

Ἰαπετοῖο, gen. Jon. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, Japetus. ab ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Japeti filius. vocat. Ἰαπετιονίδη.

Ἰάπτω, mitto, noceo. q. ab ἵημι. vel q. ab ἰῷ ἵπτω, id est, misso jaculo lædo.

Ἰάπυξ, υγος, ὁ, ventus ex Apulia flans, cujus pars Japygia.

Ἰαρδανίη νύμφη, Omphales. periphrasis.

Ἰαρὲδ, nomen viri ἄκλιτον, Jared. Hebr. dominabitur.

Ἰὰς, Jas, Jonia. Ἰαστὶ, Jonice.

Ἰάσασθαι. a. 1. inf. med. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. med. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. med. ab ἰάομαι, medeor.

Ἰᾶσθαι, præs. inf. ejusdem verbi.

Ἴασι, eunt, 3. plur. præs. ind. Jon. pro εἶσι, verbi εἶμι, eo.

Ἱᾶσι, mittunt; contracte pro ἱέασι, & hoc Jon. pro ἱεῖσι, 3. plur. ind. præs. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. ab ἰάομαι, ῶμαι, sano, medeor.

Ἰασίῳ, dat. sing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri. q. ab ἰάω. Est & Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Ἰασιώνη, ης, ἡ, Jasione, herba.

Ἴασπις, ιδος, ἡ, Jaspis, gemma.

Ἰασὼ, Dea ἰάσεως, id est, sanationis.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jason, nom. viri Gr. sanaturus.

Ἰατέον, curandum, adject. verbale ab ἰάομαι, sano.

Ἰατὴρ, & Jon. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Poet. pro ἰατρὸς, ab ἰάομαι, sano.

Ἰατρεία, ας, ἡ, curatio.

Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici officina.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, sanatio medicatio.

Ἰατρεύω f. εύσω medeor, medicinam profiteor.

Ἰατρὴ, ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita.

Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens.

Ἰατρεύειν, adimere medicorum.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica, obstetrix.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω. de medicina dissero.

Ἴατρον, ου, τὸ, merces medici. Ab ἰάομαι.

Ἰατρὸς, ου, medicus. dat. pl. ἰατροῖς, ejusdem them. Usurpatur & pro digito medio, qui medicus quoque vocatur.

Ἰατταταὶ, heu, adverb. item ἰατταταιὰξ. exclamatio apud Aristophanem in Neb. cujusdam, qui exagitabatur a pulicibus.

Ἰαῦ, interjectio indignantis: vox etiam lugubris, sonus, cantus, Eurip.

Ἴαυον, traduxi, imperf. act. verbi ἰαύω, transigo.

Ἰαύω, commoror, tempus tero, dormio, pernocto, quiesco. f. σω. q. ab ἰάω, sino. Pro ἰαύω etiam est, resecto ι, αὔω, apud Nicandr.

Ἰαφέτης, qui sagittas emittit. ab ἰὸς, & ἀφίημι, emitto.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Ἰαχῇσι, dat. plur. Jon. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Ἴαχε, resonabat, 3. sing. imperf. ἴαχεν, verbi ἰάχω, clamo. perf. ἴαχα.

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ἰάχουσα, præs. part. act. f. g. ab eodem verbo.

Ἰαχυῖα, resonans, perf. part. act. f. g. vide ἴαχε.

Ἰάχω, f. ξω, p. χα, vociferor, clamo, resono. quasi ab ἴα, vox, & χέω, fundo. hinc ἴαχημα, ατος, τὸ, vociferatio.

Ἰαχὼς, perf. part. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἴαχα.

Ἰαῶ, nomen Dei.

Ἰαωλκὸς, ῦ, ὁ, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ. Poetic. pro Ἴων, quod vide.

I B.

Ἰβανίω, haurio. ex ἶφι, quatenus multum significat. vel ex ἱμάω, β, & μ commutantur. Hinc ἱβανητρὶς, funis haustorius. ἱβάνη, cadus, urna.

Ἴβδις, ου, ὁ, & ἴβδη, ης, ἡ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit, Iliad. ι. Is πάτταλος, Hesiodo χειμαρρόος, quia inde aqua effluit ceu ex torrente. an ex λείβω, pro λείβω, aut ex ἰβδῦ σχίζω?

Ἴβηρ, Iberus, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

Ἴβηρις, an Ἰβερίς, Iberis, nasturtium sylvestre, herba, quæ & καρδαμαντικὴ, cardamantice planta. Diosc. l. 2.

Ἶβις, ιδος, seu εως, ἡ, Ibis, avis serpentes devorans. q. ab ἰβύω, verbero, clamo.

Ἰβίσκος, ου, ὁ, hibiscus, species malvæ sylvestris, althea. q. ab ἶφι, quod sit magna ejus vis, cum ad alia, tum ad θλάσματα, fracta, contusa, percussa.

Ἶβυ, Jon. adverb. significans multum, & magnum. q. ab ἴα, vis. & q. ab ἶφι.

Ἴβυξ, genus avis vocalis. ὄρνεον εἶδος ὁ ἴβυξ. Etymolog. a qua Ibycus, nomen proprium factum est.

Ἰβύω, verbero, clamo. q. ab ἶβυ.

I Γ.

Ἴγα Cypriis est σιώπα, sile, tace.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila. θυεία Etym.

Ἰγμένος, ὁ, profectus, perf. part. pass. ab ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, poples.

I Δ.

Ἴδ', pro ἰδὲ, idem ac ἠδὲ, &, atque.

Ἴδα, ας, ἡ, Ida, mons in Phrygia, & Creta. q. ab ἰδεῖν, quod conspicuus esset. locus arboribus consitus, locus frigidus. Hinc Ἰδαῖος, frigidus. Est & Idæus, nomen propr. Ἴδα Hesychio est μάχη, pugna.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ, sudorificus, humidus. ab ἶδος, εος, τὸ, sudor, idem ac ἱδρὼς. ῶτος, ὁ.

Ἴδε, & Attice ἰδὲ, aspice, a. 2. imperat. act. Est & ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi εἴδω, video. fut. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες. aor. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα.

Ἰδὲ, &, atque, ex ἠδὲ. Illud Jon. hoc Att. ab ἠ, vel. Item ecce.

Ἰδέα, ας, ἡ, visus, species, idea. in plur. ἰδέαι. ab εἴδω, video.

Ἰδέειν, Jon. pro ἰδεῖν, vidisse. ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, video.

Ἴδει, æstu, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, sudor.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω. ἰδεῖν, pro ἰδεῖν, Dor. & Æol.

Ἰδέμεν, Jon. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. quod vide.

Ἰδὲν, Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act.

Ἰδέσθαι, aor. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Ἰδέρως, ωτος, ὁ, ἅμα τῷ ἰδεῖν, ἐρῶν, qui simul ac vidit, amat, qui primo intuitu in amorem rapitur, ut Leander Musæi. Suid.

Ἴδεσκε, Jon. paragoge, pro ἴδε, vidit, 3. sing. aor. 2. ἴδον, verbi εἴδω, video.

Ἰδεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, fœdus, deformis.

Ἰδέω, pro εἴδω, video. Sed Ἴδεω, gen. Jon. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, Ida, nomen proprium.

Ἴδῃ, viderit, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, video. aor 2. ἴδον. Ἰδῆν, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide. Est & Ἴδη, Jon. pro Ἴδα. quod vide.

Ἴδηαι, Jon. pro ἴδῃ, 2. sing. aor. 2. sub. med. ejusdem verbi εἴδω, video.

Ἴδῃς, videris, 2. sing. aor. 2. sub. act. ab εἴδω. Sed Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, mons Cretæ.

Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, fut. 1. ab ἰδέω, video.

Ἴδητε, videritis. 2. plur. a. 2. sub. verbi εἴδω, video. a. 2. ἴδον.

Ἰδίᾳ, adverb. privatim; cui opponitur δημοσίᾳ. ἰδίᾳ πράττων, suapte auctoritate agens. Eurip. Th. ἴδιος, proprius.

Ἰδίῃ, Jonic. idem ac ἰδίᾳ, privatim.

Ἰδιοβουλέω, privato, & suo consilio uti. ab ἴδιος, proprius, & βουλὴ, consilium.

Ἴδιος, α, ον, proprius, a, um, privatus, specialis, suus, quasi ab ἰδέα, species. κατ' ἰδίαν, privatim. Sæpe ponitur pro ἑαυτῷ, ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτῷ. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, id est, ἀφ' ἑαυτῷ, a se ipso. οἱ ἴδιοι, familiares. Hinc ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, ου, ὁ, privatus.

Ἰδιότης, ητος, ἡ, affinitas, cognatio, & propinquitas generis. Suid.

Ἰδιότητα, acc. sing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Th. ἴδιος, proprius.

Ἰδίω,

Ἰδίω, sudo. Th. ἶδος, εος, τὸ, sudor.

Ἰδίων, gen. plur. ab ἴδιος, α, ὁ, proprius.

Ἰδίως, proprie, seorsim, privatim, peculiariter, Arist. adverb. ab ἴδιος.

Ἰδιωτευόντων, gen. plur. part. præs. ab ἰδιωτεύω, privatam vitam ago. Th. ἴδιος, α, ὁ, proprius.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus: rudis Xenoph. civis Aristoph. in Ranis.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, privatus, vulgaris.

Ἰδιωτισμὸς, ου, ὁ, loquendi genus e vulgo sumptum: vulgaris status. Hermog.

Ἴδμεν, scimus, Doric. seu Æolic. pro ἴσμεν, per syncopen pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσύνη, peritia. dat. plur. Jonic. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt per syncop. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἶδον, verbi εἴδω, video. Tum etiam ἴδμεν, per syncop. dicitur pro ἰδέμεν, Jon. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω.

Ἴδμεναι, scire, per syncopen pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἴδμεν, Jonic. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, video.

Ἴδμων, sciens. vide ἴδμεν, ab εἴδω, scio.

Ἰδνόω, incurvo, inflecto. q. ab ἲς, nervus. unde ἰνώδης, nervosus. Vel ab ἲς, & νεύω. nervorum enim virtute fit, ut flectantur manus.

Ἰδοίατο, visi fuissent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jon. pro ἴδοιντο, verbi εἴδω, video. a. 2. ἶδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. activ. ejusdem verbi.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, quæ vidit, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video.

Ἰδόμην, a. 2. ind. med. ejusdem verbi.

Ἴδον, ες, ε, vidi, a. 2. ind. act. hinc ἰδόντες, nom. plur. aor. 2. part. verbi εἴδω, video.

Ἴδοντο, 3. plur. a. 2. med. ejusdem verbi.

Ἶδος, εος, τὸ, sudor, æstus. ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρόω, & ἱδρώω, sudo. ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, in æstu maximo. Hesiod. q. ex ἴδος, quod aliter ὕδος, unde & sudor, & ἱδρώς.

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἶδον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.

Ἰδοὺ, ecce, adverb. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, præs. imperat. pass. verbi εἴδω, video.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa, nomen regionis. Syr. rufa.

Ἰδοῦσα, ἡ, intuita, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἶδον.

Ἰδρεία, ας, & ἰδρίη, ἡ, peritia.

Ἴδριες, οἱ, periti, nom. plur. ab ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, quod ab ἴσημι, scio.

Ἰδρίη, ης, ἡ, Jon. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, peritia.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, sciens, providus. q. ex εἰδέω, scio. formica Hesiodo. hinc ἄϊδρις, imperitus. πολύϊδρις, multiscius. ab eodem them.

Ἵδρυμι, seu ἱδρύω, idem ac ἱδρύω, statuo, colloco, sedere facio.

Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ἐν, collocatus, moribus receptus, a. 1. part. pass. Jon. pro ἱδρυθείς. Sic ἱδρυνθῆναι, Jon. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἱδρύω, statuo.

Ἱδρύω, seu ἵδρυμι, f. ύσω, sedere facio, statuo, colloco. q. ab ἵζω. hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἵδρυσις, εως, ἡ, constitutio, fundatio.

Ἱδρῶ, per apocopen pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor. Th. ἶδος.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor. ab ἶδος, εος, τὸ, idem. vel ab ὕδωρ, aqua. est enim aqueus humor e poris animalis; deinde transfertur ad similia.

Ἱδρώω, f. ώσω, sudo, Poetic. vel Attic. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, ὁ, sudor. Th. ἶδος, εος, τὸ, idem. quasi ὕδρος, ab ὕδωρ, aqua.

Ἰδυῖα, docta, sciens, præt. med. part. f. g. ex præt. med. ἶδα, verbi εἴδω, scio. Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, & in f. g. εἰδυῖα, & abjecto ε, reperiri ἰδὼς, ἰδυῖα, per crasin pro εἰδυῖα, ῖα, ος, ejusdem verbi. Est & Εἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mulieris. q. εἰδυῖα, gnara.

Ἴδωμαι, a. 2. sub. med. ab εἴδω, video. aor. 2. ind. act. ἶδον.

Ἰδὼν, όντος, intuens, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Ἴδωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, video.

I E.

Ἴε, vade, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo, a. 2. ἶον, ες.

Ἰεζαβὲλ, ἡ, nomen reginæ ἄκλιτον, Jezabel. Syr. in insula habitans.

Ἵεθι, ἱέτω, mitte, mittat, præs. imperat. verbi ἵημι, mitto.

Ἵει, mittebat, 3. singul. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἱέω, verbi ἵημι, mitto.

Ἱείην, ης, mitterem, præs. opt. act. verbi ἵημι.

Ἵεις, ἵει, mittebas, bat, 2. & 3. singul. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, mitto.

Ἱεὶς, εῖσα, ὁ, mittens, præs. part. ejusdem verbi.

Ἱεῖσαι, αἱ, mittentes, nom. plur. præs. part. f. g. ab ἵημι, mitto.

Ἱεῖσι, & Jon. ἱεῖσι, 3. plur. præs. ind. ab ἵημι, mitto.

Ἵεμαι, & ἵημι, eo. ab ἴω, idem. pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, mittor, cupio. ab ἵημι, mitto.

Ἱέμεν, Jon. sed ἱέμεναι, Att. & Doric. pro ἱέναι, mittere, præs. inf. verbi ἵημι, mitto, præs. part. ἱέμενος.

Ἴμεν, & ἴμεναι, itidem Jon. & Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, eo.

Ἵεν, mittebant, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto. Sed ἴεν, 3. sing. a. 2. ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, eo. ν additur ob sequentem vocalem.

Ἱέναι, mittere, præs. inf. act. ab ἵημι, mitto.

Ἰέναι, ire, præs. inf. act. verbi ἵημι, pro εἶμι, eo.

Ἵενται, 3. plur. præs. ind. passiv. ἵεντο, 3. plur. imperf. passiv. verbi ἵημι, mitto.

Ἱέντες, οἱ, nom. plur. præs. part. act. ἱεὶς, ejusdem them.

Ἱερὰ, τὰ, sacra, ab ἱερός. Est & medicamenti compositio. ἡ ἱερὰ, est etiam serpentis cujusdam pusilli nomen. Aristot. l. 8. anim. Item epilepsis. ἱερὰ νόσος, morbus comitialis Galeno. Pariter major anchora, ac tutior, extremum navis subsidium.

Ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter, quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est fertur in aere velociter. hinc epitheta ὠκύπτερος, ὠκυπέτης, &c. Ideo & Soli sacer existimatur, quia maxime ταχυδρομεῖ, velociter currit. vel quia ales ἱερὸς, Marti enim sacer, ut pugnax. Item piscis. Athen. lib. 9.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Jerapolis. Gr. sancta civitas.

Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, ῶμαι, sacerdotio fungor. Thema ἱερὸς, α, ὁ, sacer.

Ἱερατεία, ας, ἡ, functio sacerdotalis, sacerdotium. Th. ἱερὸς, ὰ, ὁ, sacer.

Ἱερατεύω, sacerdotio fungor. fut. εύσω. p. ἱεράτευκα, perf. pass. ἱεράτευμαι. hinc ἱεράτευμα, ατος, τὸ, sacerdotium.

Ἱερέων, Dor. pro ἱερῶν, gen. plur. f. g. ab ἱερὸς. ὰ, ὸν, sacer, a, um.

Ἱερεὺς, εως, ὁ, & Jonic. ἱερεὺς, sacerdos. in plur. ἱερεῖς, ab eodem them.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima, hostia. ab ἱερὸς, sacer. Item avis.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, nomen Prophetæ: Jeremias. Hebr. exaltans Dominum.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos, qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεὺς, pontifex, summus sacerdos. ab ἱερὸς, sacer.

Ἱερὴ, Jon pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερός.

Ἱεριχὼ, ἡ, nomen urbis, Jericho.

Ἱεροῖσι, dat. plur. Jon. ab ἱερὸς, sacer.

Ἱερομηνία, Poet. syncop. pro ἱερομηνία, ἡ, sacer mensis, vel totus ille mensis, in quo Nemea celebrantur. ex ἱερὸς, sacer, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, sanctimoniam decens, sacer, divinus, Lucian. ex ἱερὸς, sanctus, & πρέπω, convenio.

Ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer, a, um, divinus, sanctus, augustus, præstans, magnus, a, um. τὰ ἱερὰ, res sacræ. q. ab ἵεμαι, cupio, quia sacra debent appeti. hinc ἱερὸν, ου, τὸ, sacrificium, victima, templum. ἱερόω, sacro, dedico.

Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, nomen metropolis, Jerusalem. Hebr. metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.

Ἱεροσυλέω, sacrilegium committo, sum sacrilegus. f. ήσω. p. ἱεροσύληκα. ab ἱερόσυλος, sacrilegus.

Ἱερόσυλος, ου, ὁ, ἡ, sacrilegus, a. hinc ἱεροσυλία, ἡ, sacrilegium. ἱεροσύλως, sacrilege. comp. ex ἱερὸν, sacrum, & συλάω, spolio.

Ἱερουργέω, sacra celebro, sancte operor, cum acc. f. ήσω. p. ἱερούργηκα, ex ἱερὸν, τὸ, sacrum, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Th. ἱερὸς, ὰ, ὁ.

Ἵεσαν, 3. plur. imperf. ἵην, ex ἵημι, mitto, a. 2. ἧν.

Ἵεσθον, 3. dual. ἵεσθε, 2. plur. imperf. pass. verbi ἵεμαι, cupio.

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jesse. Hebr. senex.

Ἵεντο, cupiebant, 3. sing. imperf. verbi ἵεμαι, desidero. Th. ἵημι, mitto.

Ἰέτης, pater. Item sylvestris caper: quasi ab ἄττα.

Ἰεῦ, heu, adverb. irridendi.

Ἰεφθάε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jephthas. Hebr. aperror.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Jechonias. Hebr. præparatus a Domino.

Ἱέω, mitto. ab ἴω. Sed ἱέω, & ἵημι, Jon. pro εἶμι, eo.

I Z.

Ἰζάνη, caprina pellis, loco vestis, qua utebantur satyri actores, Poll. lib. 4.

Ἰζάνω, f. ήσω, quasi ab ἰζέω, idem ac ἵζω, sedere facio.

Ἵζε, sede, præs. imperat. act. ἵζεο, & ἵζου, Jon. & Dor. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ab ἵζω, sedere facio.

Ἰζήσας, aor. 1. part. act. verbi ἰζάνω. f. ήσω, sedere facio, instituo.

Ἵζοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἵζουσα, ἡ, sedens, præs. part. f. g. ab ἵζω, sedeo.

Ἵζον, ες, ε, sedebam, imperf. act. verbi ἵζω, sedeo.

Ἵζω, fut. ἵσω, sedere facio, sedeo, colloco. quasi ab ἴω, colloco. Hinc καθίζω, idem.

I H.

Ἰὴ, adv. seu interiectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Alii aspirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, desiderare. Hinc Ἰήιος, ου, ὁ, Apollo. q. ab ἰάομαι, sano. vel q. ab ἱέω, quod sagittas emittat. Est autem Sol, qui & radios jaculatur, & medicamenta maturat. Est & ἰὴ, vox. q. ab ἀΐω, audio. vide ἴα.

Ἰῇ, æquali, dat. sing. ab ἶος, ἴα, ἴον, solus, a, um. unus, a, um. Aristarchus scribit, genit. & dat. hujus nominis circumflecti. Nisi Jon. pro μιᾷ positum dicamus, a μία, μιᾶς. vide in ἰὸς, ὁ, sagitta.

Ἰήπονος, doloribus medens. ab ἰάομαι, medeor, & πόνος, labor. Thema κόπτω, seco, tundo. fut. ψω. præt. med. κέκοπα.

Ἴηλα, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Ἵημι, mitto. imperf. ἵην, ης, η, vel ἵειν, εις, ει, &c. f. ἥσω. præt. εἷκα. aor. 1. ἧκα. a. 2. ἧν, ης, η, præs. pass. ἵεμαι, mittor, desidero. imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. aor. 1. pass. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἕω, mitto. Sed ἵημι, eo, ut εἶμι, & ἴω.

Ἰήσασθαι, curare, Jon. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, curo. f. ἰάσομαι. Sic ἰήσατο, 3. sing. aor. 1. med. Jon.

Ἵησι, mittit, 3. sing. præs. ind. verbi ἵημι. Sed ἴησι, vadit, 3. sing. verbi ἵημι, eo, ab εἶμι.

Ἴῃσι, eas, Jon. paragoge pro ἴῃς, 2. singul. aor. 2. sub. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἶον.

Ἰήσονι, dat. singul. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, Jesus, nomen Salvatoris. Hebr. Salvator.

Ἰήται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκοῦντες, Jon. insulam incolentes.

Ἰητὴρ, Jon. pro ἰατὴρ, ὁ, medicus. ab ἰάομαι, sano.

Ἰητὴς, & Ἰήτωρ, ορος, ὁ, jaculator. Hesych.

I Θ.

Ἰθαγενὴς, oriundus, indigena, ingenuus. An ἰθυγενὴς, qui recte, & legitime natus? ab ἰθὺ, recte, & γίνομαι, nascor.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen regionis.

Ἶθαρ, celeriter, confestim, Hesych.

Ἰθεῖα, Jon. pro ἰθεῖα. vide ἰθὺς, rectus.

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. dat. plur. Jon. ἰθείῃσι, ab ἰθεῖα, Jon. pro ἰθεῖα.

Ἴθμας, Jon. pro εὐθέως, celeriter.

Ἰθὺ, εὐφροσύνη, lætitia. ἰθύνω, εὐφραίνω. Hesych.

Ἴθι, vade, præs. imperat. ab εἶμι, eo.

Ἴθμαθ', pro ἴθματι, dat. sing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, gressus, passus. ab ἴω, vel εἶμι, vado.

Ἴθυσσε, vox incitantis, & adhortantis. quasi ab ἶθαρ, celeriter, & σεύω, ruo.

Ἴθρις, ὁ, spado, eunuchus, cui ἲς τεθλίβεται, vis demessa est.

Ἰθυδίκῃσι, dat. plur. Jon. ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta. ab ἰθὺς, rectus, & δίκη, jus.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui rectos capillos habet. a θρὶξ, ἡ, capillus.

Ἰθυμαχία, ας, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit.

Ἴθυμα

Ἴθυμβος, ου, genus carminis, & saltationis ridiculæ, in honorem Liberi Patris, Poll. l. 3. quasi ab ἰθύειν βοῇ, prorumpere clamore, aut gressu. a βοάω.
Ἰθύνει, dirigit, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, dirigo. ἰθύνοντος, gen. sing. part. præs. Th. ἰθύς, rectus.
Ἴθυνε, direxit, 3. singul. imperf. act. ejusdem verbi, & them.
Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto cursu fertur. ab ἰθύς, rectus, & πέτομαι, volo, as.
Ἰθύς, εῖα, ύ, rectus, directus, & in f. g. ἰθεῖα, in comp. ἰθύντερος. hinc ἰθύνω, dirigo. quasi ab εὐθύς. Sed ἰθύς, ύος, ἡ, impetus. ab ἰθύω, recta feror.
Ἰθύτεραι, rectiores, nom. plur. f. g. ab ἰθύτερος, compar. ab ἰθύς, εῖα, ύ, rectus.
Ἰθύω, recta feror, impetu feror. hinc ἰθύς, ύος, ἡ, impetus. Them. ἰθύς, έος, ὁ.

Ι Ι.

Ἰΐζω, æruginosus reddor. ab ἰός, ærugo.

Ι Κ.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, pervenit, 3. singul. imperf. verbi ἱκάνω, idem ac ἵκω, venio.
Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, εις, ει. Th. ἵκω, venio.
Ἱκανός, ή, όν, idoneus, sufficiens, congruus. inde ἱκανότης, ητος, ἡ, sufficientia. ἱκανόω, sufficientem reddo. ἱκανῶς, scienter, abunde. ἐξ ἱκανοῦ, scil. χρόνου, a multo tempore. ἐφ' ἱκανόν, diu. q. ab ἱκάνω, assequor, scil. metam, quod sat est faciens.
Ἱκανότης, ητος, ἡ, idoneitas.
Ἱκανοῦτο, inferior sum, 3. singul. imper. pass. verbi ἱκανόω. Them. ἱκανός, idoneus.
Ἱκανόω, idoneum reddo. f. ώσω. p. ἱκάνωκα. ab eodem them.
Ἱκάνω, convenio, adeo, assequor, supplico. Hesych.
Ἴκαρ, prope, omnino. ut ἴκταρ.
Ἴκελος, & εἴκελος, ου, ὁ, similis. ab εἴκω, similis sum.
Ἰκελόω, ῶ, adsimilo.
Ἰκέλως, adv. similiter.
Ἶκεν, ibat, imperf. act. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. a. 1. ἶξα.
Ἵκεο, veni, Jon. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. singul. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, & Jonic. εο, ευ, verbi ἱκνέομαι. fut. ἵξομαι, veniam.
Ἱκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην.
Ἱκέσθην, 3. dual. aor. 2. med. ejusdem verbi.
Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio, preces. ab ἱκέτης.
Ἱκέσιος, ία, ον, supplicum præses. Epith. Jovis.
Ἵκετ', pro ἵκετο, pervenit, 3. sing. a. 2. med. ejusdem verbi.
Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, supplex.
Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. act. verbi ἱκετεύω, supplico.
Ἱκέτευσε, 3. singul. a. 1. act. verbi ἱκετεύω, supplico. fut. εύσω. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, supplex.
Ἱκετεία, ας, ἡ, supplicatio. ab ἱκέτης, supplex.
Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex. acc. sing. ἱκέτην. dat. plural. Jonic. ἱκέτῃσι, q. ab ἱκνέομαι, venio, scil. ad aliquem veniam implorandi gratia. Hinc ἱκετεύω, supplico. ἱκέτευμα, ατος, τὸ, supplicatio. ἱκέτις, quæ supplicat. ἱκετήσιος Ζεὺς, supplicum præses Jupiter.
Ἵκηαι, venias, Jon. pro ἵκῃ, 2. singul. a. 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.
Ἵκηται, veniat, 3. sing. aor. 2. sub. med. ejusdem verbi.
Ἰκμάς, άδος, ἡ, humor, vapor, quia facile ἱκνεῖται, id est penetrat, pertingit. nam humor nativus manando sponte per corpus meat. inde ἰκμαλέος, humidus. ἰκμάζω, humecto.
Ἴκμενος, ὁ, fluens, secundus, per syncopen pro ἱκόμενος, euphoniæ causa spiritu mutato. sunt tamen qui ἵκμενος scribant, eisque vel præs. partic. verbi ἵκμαι, vel aor. 2. part. med. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος, expon. humidus, a Themate ἰκμάς, άδος, ἡ, humor.
Ἱκνεῖσθαι, Jon. pro πρέπειν, decere.
Ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, advenio, supplico. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο. Hinc ἷξις, εως, ἡ, adventus. ἐφικνέομαι, assequor, consequor. ἐφικτός, οῦ, ὁ, quem assequi possumus. ὅσον ἐφικτὸν, quantum licet pro viribus.

Ἱκνούμενον, Jon. pro τὸ ἱκανὸν, id, quod sufficit, & decorum est. Hinc & ἱκνουμένως, rite.
Ἱκνουμένου χρόνου, temporis progressu. Jon. per crasin ἐκ τοῦ ἱκνουμένου, πρέπον.
Ἱκνεῦνται, Jon. & Dor. pro ἱκνοῦνται, veniunt 3. plur. ab ἱκνέομαι.
Ἱκνούμενος, ὁ, veniens, congruens, justus. ut ἱκνοῦ. ἱκνούμενον μέγεθος, justa magnitudo.
Ἵκοι, occuparet, 3. singul. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. ἱκοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi ἱκνέομαι, venio.
Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. optat. verbi ejusdem.
Ἵκομαι, venio. ab ἵκω, idem, quod usitatius. est & ἱκέομαι, supplico.
Ἱκόμην, ου, ετο, veni, aor. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. part. med. ἱκόμενος.
Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, nomen urbis, Iconium, Gr. imaguncula.
Ἵκοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. ἱκόμην, quod vide.
Ἵκου, præs. imperat. verbi inusitati ἵκομαι, Th. ἵκω, venio. Vel 2. sing. a. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. Sed ἱκοῦ, est aor. 2. imperat. med. verbi ἱκνέομαι, venio. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.
Ἴκριον, ου, τὸ, tabula, tabulatum: lignum, furca, patibulum. In genere est tabulatum μετέωρον, idest, in alto suspensum. In specie illud, ubi sedet gubernator navis. Item ἴκριον, pertica, super quam dormiunt gallinæ. Aristophan.
Ἴκταρ, adverb. prope, celerrime. ἀπὸ τοῦ ἵκεσθαι. Hippocrati ἴκταρ est muliebre pudendum.
Ἰκτίνη, ἰθυντὸς ἰχθῦς, Hesych. puto ab ἴκταρ, quia celeriter in aquis movetur.
Ἴκτερος, ου, ὁ, morbus regius, icterus. & pro ave galbula. Scribitur & ἰκτερός.
Ἰκτεριᾶν, laborare morbo regio.
Ἴκτης, ητος, ὁ, supplex. Ergo ab ἵκομαι, supplico. Vel per syncopen ab ἱκέτης, ου, ὁ, supplex.
Ἰκτίδεος, ου, ὁ, & per aphæresin κτίδεος, e mustela confectus. a κτὶς, κτιδὸς, ἡ, pro ἰκτὶς, mustela.
Ἰκτῖν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, milvus. Aristophan. Est lupi species. Oppian. de venatione.
Ἰκτὶς, ίδος, ἡ, viverra, mustela sylvestris. Est rapax, ut & ab ἰκτῖν esse possit. Vel quasi ἰχθὺς, quia est ἰχθυοφάγος, pisces devorans.
Ἵκτο, 3. singul. plusq. perf. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. vel per syncopen dicitur pro ἵκετο, 3. singul. a. 2. med. ejusdem verbi, quod est in a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.
Ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἶξα. hinc ἱκάνω, Poet. idem. q. ab εἴκω, venio. quod ab ἵω, mitto, vel ἴω, eo.
Ἵκωμαι, a. 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, venio.
Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab ἱκνέομαι, venio.

Ι Λ.

Ἰλαδὸν, turmatim, confertim, ἀθρόως, gregatim. adv. ab ἴλη, agmen, turma, quod & εἴλη. Th. εἰλέω, congrego.
Ἵλαθι, propitius esto, Lucian. præs. imperat. ab ἵλημι, unde & part. ἱλεὶς. Th. ἱλάσκομαι. Alii vero volunt ἵλαθι, per syncopen dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imper. pass. verbi ἱλάσκομαι, propitium reddo. f. ἱλάσομαι. perf. pass. ἵλασμαι, σαι, σται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, propitius sum.
Ἵλαος, ου, ὁ, & Attic. ἵλεως, propitius, benevolus, placidus, hilaris. quasi ab ἴλη, splendor, qui se serenum exhibet. ut & ἱλάειρα est σελήνη. Th. ἱλάω.
Ἱλαρός, ά, όν, hilaris, e, lætus, alacer. ἱλαρὸν φέγγος, lumen jucundum. Aristoph. ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas.
Ἰλάρχης, ὁ, turmæ præfectus. ἰλάρχαι, οἱ, octo elephantis præfecti: turmæ principes. ab ἴλη, turma.
Ἰλᾶς, Dor. & syncop. pro Ἰόλαος, ου, ὁ, Iolas, viri nomen.
Ἱλάσθητι, propitius esto, & per syncopen ἵλαθι, & Poetic. ectasi ἵληθι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, placo. f. άσομαι, perf. pass. ἵλασμαι. a. 1. ind. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, propitius sum.
Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, placo, delinio, propitium reddo. ἱλάσκοντο, 3. plur. imperf. f. ἱλάσομαι. præs. part. f. g. ἱλασκομένη. Th. ἱλάω.
Ἱλάσκομαι, propitius fio: exhilaro. fut. ἱλάσομαι. perf. pass. ἵλασμαι. aor. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dativ. ejusdem them.
Ἱλασκόμενος, η, ον, præs. part. vide ἱλάσκεσθαι.

Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, propitiatio, benevolentia, reconciliatio gratiæ. Cic.
Ἱλάσομαι, placabo, fut. 1. med. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι. aor. 1. med. ἱλασάμην, ejusdem them.
Ἱλασσάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gemin. σσ, ejusdem them.
Ἱλάσσεαι, places. Jon. pro ἱλάσῃ, aor. 1. sub. med. 2. sing. verbi ἱλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω.
Ἱλασσόμεθα, placemus, gemin. σσ, 1. pl. aor. 1. subjunct. med. ejusd. verbi, & them.
Ἱλαστήριος, α, ον, propitiatorius, a, um. habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι. Sed ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. Sic Christus est vere ἱλαστήριον, qui sua oblatione nobis placavit Deum.
Ἱλάω, & ἵλημι, propitius sum. f. ήσω. p. ηκα. præs. imperat. ἵλαθι, & per ectasin ἵληθι. ἱλάομαι est propitium facio. quasi ἵεμαι λεύσσειν, cupio videre, scil. ejus faciem, quæ a me nunc est ad tempus aversa, ut placatum reddam. Hinc ἱλάσκομαι, propitium reddo, placo. ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, propitiatio. ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, propitius. ἵλεως, ὁ, ἡ, Attice idem. ἱλαρὸς, ά, όν, hilaris, lætus. ἱλαρόω, exhilaro.
Ἰλεὸς, οῦ, ὁ, foramen, ubi latet serpens, aut alicujus feræ cubile. Est & εἰλεὸς, ileus, convolvulus, morbus intestinorum. Th. εἰλέω, verso, involvo.
Ἱλεόω, placo, propitium reddo. ab ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Attic. pro ἵλαος, propitius. ἱλάω, propitius sum.
Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. vide ἱλάω.
Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, agmen, turma. κατ' ἴλην, turmatim.
Ἵληθι, pro ἵλαθι, quod vide.
Ἱλήκῃσι, Jonic. paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. sub. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω. f. ήσω, propitius sum.
Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per aphæresin pro Οἰλιάδης, ου, ὁ, Ajax, Oilei filius. ὁ τοῦ Οἰλέως παῖς.
Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, turdi species. Arist. l. 9. anim. Item Poema Homeri de rebus Iliacis. Sumitur etiam pro congerie, ut Ἰλιὰς κακῶν, Ilias malorum.
Ἰλιὰς μάχη, Poet. pro Ἰλιακὴ μάχη, Iliacum prælium.
Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex aquarum Diodoro; vertigo Luciano. Inde ἰλιγγιάω, vertigine laboro, hæsito. quasi ab εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex. Thema εἰλέω, verso.
Ἴλιον, Ilium, Troja. ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.
Ἰλιοραιστὴς, οῦ, ὁ, Ilii populator. ab Ἴλιον, & ῥαίω, destruo.
Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funiculus. ab ἴλλω, seu εἴλλω, quod ab εἰλέω, contorqueo.
Ἴλλος, ου, ὁ, oculus, q. ab εἰλέω, verso, volvo. quia oculi volubiles. inde ἴλλω, oculis conniveo. ἰλλαίνω, oculos distorqueo, Hippocr. σίλλος, seu σίλλοι, ων, οἱ, scommata, irrisorium Poema.
Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, nomen regionis, Illyricum. inde Ἰλλυριοὶ, ῶν, οἱ, Illyrii.
Ἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum, fæx. quasi ab ἕλος, palus. ut palus a πηλὸς, lutum. inde ἰλύω, oblimo.

Ι Μ.

Ἱμαῖος, ου, ὁ, haustor. Hinc ἱμαῖον, carmen, quod concinebant aquarum haustores. Callimach. ὁ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. Eadem cantio & [illegible] dicta. [illegible] ex eo, quod [illegible] ex molendi actu; ea & [illegible]. a [illegible], deo molari.
Ἱμαλιὰ, ᾶς, additamentum farinæ: rejectamentum palearum. Hesych. est ex ἱμάω, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἱμάλιος, est abundans, copiosus.
Ἱμαλὶς, ἡ, reditus. Item Ceres, & Dea farinæ.
Ἵμασ', pro ἵμασε, verberavit, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, loris cædo, verbero.
Ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, funiculus ex loris bubulis: ferramentum rotæ, cingulum, Aristoph. dat. plur. ἱμᾶσι. quasi ab ἵημι, emitto. quia emitti solet ad trahendum. Hinc ἱμάσσω, loris cædo. ἱμάσθλη, flagellum, scutica.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Th. ἱμὰς, άντος, lorum.
Ἱμᾶσι, dat. plur. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.
Ἱμάσσας, Poet. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. verbi ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. άσω. Th. ἱμάς.
Ἱματίζω, vestio. f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. pass. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον,

vestio

vestitus. ab εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Th. ἕω, seu ἕννυμι, induo. perf. pass. εἷμαι.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, vestimentum, pro εἱμάτιον, stragulum, Athen. lib. 12.
Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, vestis, vestitus, cultus.
Ἱμάω, loro, fune extraho, haurio. f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, cantilena, quam canit ὁ ἱμῶν ἀντλητής.
Ἱμείρω, desidero, cupio, amo, cum genit. q. ab ἵεμαι, cupio, & ἐράω, amo. hinc ἵμερος, ου, ὁ, desiderium.
Ἴμεν, ἴτε, imus, itis, 1. & 2. plur. præs. ind. εἶμι, eo. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusdem verbi.
Ἴμεν, ire, Jon. sed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, & ἴεναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἵημι, eo.
Ἱμέρα, ας, ἡ, fluvii nomen. ut & Ἱμέρας, α, ὁ, Siciliæ fluvius.
Ἱμερόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, desiderabilis, suavis, amabilis. in superlat. ἱμεροέστατος. ab ἵμερος, ου, ὁ, desiderium. Th. ἱμείρω, desidero.
Ἱμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, dulciloquus, qui vocem habet optabilem, ac dulcem. ab ἱμείρω, desidero, & φωνὴ, vox.
Ἱμερτῶν, gen. plur. ab ἱμερτὸς, ῆ, ὁ, desiderabilis. ab eodem them.
Ἱμονιά, funis, quo aqua ex puteo ἱμᾶται, hauritur.
Ἱμπτω, lædo, pungo, torreo. ex ἴπτω. Tum ἱμάττω, jungo. quasi ab ἐν, pro ἐν, & ἅπτω, alligo.

I N.

Ἶν, mensuræ nomen. Eustath. Iliad. χ. putat ὁμώνυμον esse τῷ ἶμαι τὸ ἶν. Nonnunquam Græce vertunt χοῦς, id est, congius. Hieron. sextarius. item fibra, nervus venis vicinus, filum, ligamentum. ἶνας apud Eusebium quisquilias exponit Rufinus. Tum ἶν, ipsum, vel ipsam, pro αὐτὸν, & αὐτήν. Pro quo Poetæ μιν dicunt. Latinis olim etiam im, & em, pro eum. Ἰν, in, præpositio etiam pro ἐν, & εἰς, ut & in compositione.
Ἶν, pro ἶνα, fortitudinem, acc. sing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, nervus, fibra.
Ἴν, pro ἵνα, ut.
Ἵνα, ut, conjunct. causalis, regit sub. ἵνα, ubicunque, Aristoph. in Pluto. ἵνα, ubi, unde, Aristoph. in Nub. ἵνα μὴ, nisi. ἵνα τί, vel ἱνατί, ut quid? propter quid? quare? Jonic. pro πῶς, quomodo? ἵνα, ας, ἡ, occasus.
Ἰέναι, ire, præs. inf. verbi εἶμι, eo. Dicimus & ἴμεν, & ἴμεναι.
Ἰνάω, & ἰνέω inanio, vacuo, expurgo, effundo. Hesych.
Ἰνδάλλομαι, similis videor, videor, appareo. quasi εἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem.
Ἴνδαλμα, simulachrum, imago, species: ἰνδάλματα, τὰ spectra. quod ab εἶδος, facies, forma. Thema εἴδω, video.
Ἰνδικὸν, οῦ, τὸ, piper, vel zingiber Indicum.
Ἶνες, vide in ἶς, ἡ, fibra.
Ἰνέω, tendo. Hesych. ab ἶς, nervus. tendendi organum vim habens.
Ἰνέω, vacuo, expurgo.
Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, posterior colli pars. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, nervus. Item mensura.
Ἶννις, ιος, filius. Hesych.
Ἴννη, filia. ut & ἶννος, ου, ὁ, filius. ab ἶννις. Hesych.
Ἰννὸς, pullus ex equo, & mula, aut asina. q. ab ἶννις. Item mancus, vanus.
Ἰνύζομαι, fleo. aut ab ἶννις, aut ab ἰυγή.
Ἰνώω, Poet. pro ἰνάω, exhaurio, consumo, absorbeo.
Ἰνὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, Ino, q. valida. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur.

I Ξ.

Ἶξ ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites comedens, Hesych.
Ἴξαλος, ου, ὁ, impetuosus, libidinosus, salax, saltatorius. Hesych. ab ἰξὺς, lumbus, & ἅλλομαι, salo. capræ epitheton. hinc ἰξαλῆ, pellis capræ.
Ἶξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἶξα, ας, ε.
Ἴξεαι, pervenies, 2. sing. fut. 1. med. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. pass. ἵγμαι. a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.
Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, qui visco aves captat, auceps. Th. ἰξὸς, οῦ, ὁ, viscum.
Ἶξις, εως, ἡ, adventus rectus, processus, præsentia, supplicatio. Item viscum odorem habens similem ocymo. Etym.

Ἰξίων, ονος, ὁ, quis iste fuerit, & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2.
Ἵξομαι, fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι, venio.
Ἶξον, 2. sing. vel 3. pro ἶκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare. vel est a. 1. ind. act. vel imperf. verbi ἵκω, venio, f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod a fut. ἵξομαι, verbi ἱκνέομαι, formatum asserunt.
Ἰξὸν, accus. sing. ab ἰξὸς, οῦ, ὁ, viscum.
Ἰξὸς, οῦ, ὁ, viscum. arundo accupatoria, pedica passerum. parcus, tenax, sordidus. ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, viscosus, tenax. ἰξόεις, εντος, ὁ, viscosus. ἰξεύω, visco aves capio. q. ab ἴσχω, inhibeo. avium enim volatus visco inhibetur. Varinus vult, ἰξὸς, quasi ἀξὸς, quia ἄγει, nectit aves. aut ab ἵκω.
Ἰξὺς, ύος, ἡ, lumbus, dorsum. quasi ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est animalis. Alii q. ab ἵκω, venio. non est sine lumborum robore incessus.

I O.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, purpureus. ab ἴον, viola, & δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.
Ἰοδόκη, ης, ἡ, sagittarum receptrix pharetra. legitur & ἰοδόκος. ab ἰὸς, jaculum, & δέχομαι, capio.
Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, telum, rubigo cujusque metalli, & εἶδος, forma. Th. εἴδω, video. Vel ἰοειδὴς, purpureus, violacei coloris. ab ἴον, ου, τὸ, viola.
Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἴον.
Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, profecta, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, eo, aor. 2. ἴον.
Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit Jolaus, quando ex mortuis resurrexerit, & cur, Pythior. Od. 9. p. 304. 305.
Ἴομεν, eamus, 1. plur. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per systolen Jonic. poni pro ἴωμεν, 1. plur. a. 2. sub.
Ἰόμωρος, ου, ὁ, jaculator, & jaculis destinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, telis male exceptus. ab ἰὸς, jaculum, & μόρος, fatum, verso ο in ω. Th. μείρω, partior.
Ἴον, ου, τὸ, viola; item solum. Id ἴον, nascitur, idest, solum, non multa simul conglobata, & ad οἶμον, idest, viam. ἴον μέλαν, viola nigra. Theophr. lib. 1. plant. inde ἰώδης, violaceus. Est & ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.
Ἰόνθ', pro ἰόντα, acc. sing. aor. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.
Ἴονθος, ου, ὁ, lanugo, primi pili: varus in facie. Poll. l. 4. quasi ab ἄνθος, quia flos juventæ. an ab ἰαίνω, quod a calore prodeant? an ab ἴου ἄνθος, idest flos violæ? ut enim violæ primo vere se produnt; ita lanugo tanquam in juventutis vere efflorescit.
Ἰόντα, euntem, acc. sing. aor. 2. part. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. & a. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, ὁ, & in f. g. ἰοῦσα.
Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos, vel nigros capillos habens. Ex ἴον, ου, τὸ, viola, & πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni. Th. πλέκω, necto.
Ἰόππη, ης, ἡ, nomen urbis, Joppe. Hebr. pulchritudo.
Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes, nomen fluvii Hebr. orientis ex Jor, & Dan, qui duo fontes ad radices Libani montis.
Ἴορκες, ων, οἱ, capratum genus, quasi δόρκοι, a visus acumine. a δέρκω, video.
Ἰὸς, οῦ, ὁ, missile, jaculum, sagitta; venenum, rubigo. q. ab ἵημι, mitto. hinc ἰόω, rubigine obduco, ἰώδης, rubiginosus. Sed ἴος, ἴα, ἴον, solus, a, um, q. ab εἷς. unus: vel οἶος, solus.
Ἰοστέφανος, ὁ, coronam e violis gestans; viola redimitus. ab ἴον, ου, τὸ, viola, & στέφω, corono. ἰοστέφανος Κύπρις, Venus violis ornata. Plut. in Solone.
Ἰότης, ητος, ἡ, consilium, voluntas. ab ἴω, vel ἵημι, mitto. hinc ἵεμαι, desidero. an ab ἴος, solus; ut sit quod quis solus secum cogitat, & concludit?
Ἰοὺ, adverb. dolentis, hei, heu! hinc ἰύζω, lamentor: indignantis, cum genit. cum circumflexo est & exultantis adv. ἰοῦ. q. ab ἰὴ, vel ἰὼ.
Ἰουδαΐζω, Judaizo, fio Judæus, Judaice vivo. f. ίσω. p. ἰουδάϊκα. a Ἰουδαῖος. Judæus. Th. Ἰούδας, α, ὁ, Judas.
Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, Judaicus, a, um, hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. judaice.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus, item Judaicus, a, um, ut γῆ Ἰουδαία, terra Judaica.
Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaismus.
Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri, Judas. Hebr. celebrationis filius.
Ἰουλίας, α, ὁ, nomen viri, Julias. Gr. barbatulus.
Ἰούλιος, ου, ὁ, nomen viri, Julius. Gr. barbatulus.
Ἴουλος, ὁ, lanugo, prima barba, quæ ἴεται οὖλη, exit mollis, & crispa. Th. οὖλος, ου, ὁ, mollis. Item vermis multipes parietibus arrepens, Lycophr. Item villus cujuslibet fructus, ut nucis florentis, Eratosthenes in hymno Mercurii usurpat pro cantillatione puellarum lanificarum, quæ pensum ducunt. Didymus arbitratur esse hymnum in laudem Cereris. Theophr. lib. 3. hist. plant. docet, quid sit ἴουλος in nuce avellana. Numenius Poeta apud Athen. lib. ζ. vocat ἰούλους intestina terræ. Præterea mergites, spicarumque manipuli in fasciculum collecti ita nominantur.
Ἴουν, mittebam, imperf. contract. ex ἴοον, ες, quasi ab ἰόω. Th. ἴω, vel ἵημι, mitto.
Ἰοῦσα, ης, ἡ, & in acc. plur. ἰούσας, accedentes, aor. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.
Ἰοῦστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Justus.
Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas: vel quæ sagittis gaudet. ab ἰὸς, sagitta, & χέω, fundo. vel χαίρω, gaudeo. Epitheton Dianæ. Nicander etiam aspidem ἰοχέαιραν vocat, gaudentem veneno; vel fundentem venenum.

I Π.

Ἰπνὸς, vel ἶπνος, ὁ, furnus, caminus, culina.
Ἶπος, muscipula, quæ ἵπτει, id est opprimit murem: laqueus murum. Ἶπος vero pœna, supplicium.
Ἰπόω, premo, cogo, πιέζω, ut ἰπώθην συμφοραῖς, premi calamitatibus.
Ἱππάζεσθαι, equitare. ab ἵππος, ου, ὁ, equus.
Ἱππαίχμος, ου, ὁ, Poet. qui hasta, velanceа ex equo pugnat. Ex ἵππος, & αἰχμὴ, ἡ, cuspis.
Ἱππαλίδας, α, ὁ, Doric. pro ἱππεὺς, έος, ὁ, eques.
Ἵππαρχος, ου, ὁ, Hipparchus, nomen viri. Est & equitum præfectus. Et sic vocatur Neptunus.
Ἱππὰς, άδος, ἡ, Jon. pro ἱππική, equestris. hinc ἱππάσιμος, equitabilis. ab ἵππος, equus.
Ἵππειος, ου, ὁ, equestris. Th. ἵππος, equus.
Ἱππεὺς, έος, ὁ, eques. & in plur. ἱππεῖς, ejusdem thematis.
Ἱππευτὴς, οῦ, ὁ, equestris, vel equitandi peritus. ab ἱππεύω, equito.
Ἱππεύω, equito. fut. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππος, equus.
Ἱππηλασία, ας, ἡ, equestris via, qua equi aguntur. Jurisconsulti actum appellabant. ἱππήλατος, equestris. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, impello. f. ἐλάσω.
Ἱππηλάτα, vocat. sing. ab ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, agito.
Ἱππήλατος, sc. τόπος, locus equitabilis. Odyss. δ.
Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, equitatus. ab ἵππος, equus.
Ἱπποβότοιο, genit. Jon. ab ἱππόβοτος, ου, ὁ, equos nutriens. ex ἵππος, & βόω, pasco.
Ἱπποβουκόλος, ου, ὁ, ἡ, equiso, equorum pastor.
Ἱππόβρωτος, ου, & ἱππόβρωτος, ap. Poet. ab ν, equis devoratus. ex ἵ. & βιβρώσκω.
Ἱππογέρανοι, qui magnis equis, seu gruibus vehuntur. Ap. Luc. in vera Hist.
Ἱππόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, linguam equinam referens. hinc τὸ ἱππόγλωσσον hippoglossa, frutex, cujus folia linguæ equinæ similia sunt.
Ἱππογνώμων, ονος, rei equinæ peritus.
Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus vehuntur. Apud Luc. Ver. Hist.
Ἱπποδάμοιο, gen. Jon. ab ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor, ex ἵππος, equus. & δαμάω, domo. a. 2. ἔδαμον.
Ἱππόδασυς, ὁ, densus instar equi, hirsutus. ex ἵππος, & δασὺς, ὁ, densus, pilosus.
Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques, auriga. ab ἵππος, equus, & διώκω, persequi.
Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris. Hinc Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, Neptunus equestrium certaminum præses. ab ἵππος, equus, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Th. τρέχω, curro. p. m. δέδρομα.
Ἱππόδρομος, ου, ὁ, circus, ubi equorum cursu certatur. ἱππόδρομοι ψιλοὶ, ferentarii, levis armaturæ milites.

Ἱππο-

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mulieris: celer instar equi, valde celer.

Ἵπποιιν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. plur. Jon. ab ἵππος, equus.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, Hippocentaurus. ab ἵππος, equus, & κεντέω, pungo.

Ἱπποκορυστὴς, ὁ, galeatus, eques bellicosus. ex ἵππος, equus, & κορύσσω, galea armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ, ἡ, equis perstrepens, ab ἵππος, equus, & κρότος, ου, ὁ, sonus.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poet. pro Ἱππολύτου, Hippolyti filia.

Ἱππομανὲς, an herba sit? an virus ex equarum inguinibus defluens, an caruncula, vide notas nostras in Virgilium. Theocr. in φαρμ. plantam esse ait.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. ex ἵππος, equus, & μάχομαι, pugno.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ, Poet. rei equestris peritus. ab ἵππος, equus, & μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, Hipponicus, nomen viri.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. valde intelligens.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poet. ὁ τ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, qui equi, ac artis equestris periculum fecit.

Ἵππος, ου, ὁ, equus, equitatus. sed ἵκκος, Dor. pro ἵππος, q. ab ἵεσθαι ποτὶ, est enim celerrimum animal: unde & Soli sacrificabant. Vel quia bonum ἵπτει ποσὶ, premit pedibus admodum, unde sonipes. Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, sella equina. Sed ἡ ἵππος, pro substantia, Genes. 14. 31. In compositione intendit significationem: ut ἱππογνώμων, qui de equis cognoscit; ἱππολάπαθον, hippolapathum. Diosc. lib. 2.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ἡ τὰς ἵππους σοοῦσα, τουτέστιν ἐλαύνουσα, ἢ σείουσα. quod ab ἵππος, equus, & σείω, quatio. Hinc & ἱπποσόας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, qui equos agitat.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia, ars equitandi. gen. plur. Æolic. ἱπποσυνάων. ab ἵππος, equus.

Ἱππότα, vocat. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, eques. sæpe vocativus pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, equus.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius. ab ἵππος, equus, & τόξον, τὸ, arcus.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. sumptus in equos alendos factus. ab ἵππος, & τρέφω, alo: Hinc ἱπποτρόφος, ου, ὁ, qui equos alit.

Ἱππουκρήνη, quasi equi fons. Nomen fontis in Bœotia. Hippocrene.

Ἵππουρις, ἡ, epitheton galeæ cristam ex setis equinis habentis. ex ἵππος, equus, & οὐρά, cauda. Est etiam herba. Diosc. l. 4. c. 48.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus pascendis equis, equile: capistrum, ex ἵππος, equus, & φέρβω, pasco. p. m. πέφορβα.

Ἱππιοχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens. ab ἵππος, equus, & χαίρω, gaudeo.

Ἵπταμαι, volo, as. præs. inf. ἵπτασθαι. f. πτήσομαι. q. a πτάω. a. 2. med. ἱπτάμην, vel ἐπτάμην, q. a πτάω, volo.

Ἱπτήσομαι, volabo, fut. 2. med. verbi ἵπταμαι, volo, volas.

Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, volabas, 2. sing. imperf. ἱπτάμην, ejusdem verbi.

Ἵπτω, vel ἴπω, noceo, lædo. Iliad. α. q. ab ἰὸς, quasi venena infundo. vel ἰὸς, jaculum, & πίπτω, cado. Læditur enim, in quem jaculum inciderit. aut ab ἰάπτω, maledico. inde ἴψ, ἰπὸς, ὁ, vermis cornua corrodens. ἰπνὸς, οῦ, ὁ, seu ἶπνος, ου, ὁ, furnus. ἶπος, ου, ὁ, muscipula.

Ι Ρ.

Ἱρὰ, sacra ab ἱρὸν, Jon. pro ἱερὸν, sacrum, sacrificium. Ἱρὰ vero est concio, quasi ab εἴρω, loquor.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱεράομαι, sacerdos sum. præs. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱρᾶτο, pro ἱερᾶτο, 3. singul. imperf. Th. ἱερὸς, sacer.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Jon. sacerdos. Aristoph. στρεψιδικοπανουργικερατολέσχων ἱερεὺς, nugarum sacerdos, & cultor. Augur a Plutarcho vertitur. Them. ἱερὸς, ᾶ, ὸν, sacer.

Ἱρέω, pro εἴρω, loquor. Hesych.

Ἱρή, ῆς, ἡ, Hira, nomen regionis.

Ἱρῆες, Jon. pro ἱερεῖς, sacerdotes. ἱρήϊον, Jon. pro τὸ ἱερεῖον, hostia, victima, Odiss. ξ.

Ἴρηξ, Jon. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἴριγγες, arteriæ. Hippocr. an quasi ἀέριγγες, quia aer ibi agitur? Si Græcum est ἴριγξ, velim ab ἱρῶν, loqui. Arteriæ enim vi loquimur.

Ἶρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, arcus cœlestis, Iris Dea, in acc. ἶριν, quasi ab εἴρω, dico, prædico. Pluviam enim prædicit Iris. Item iris genus herbæ aromaticæ. Diosc. lib. 1. c. 1. & Theoph. lib. hist. plant. c. 7. ἴρινον μύρον, unguentum, quod ex iride fit. Item Ἶρις, Thaumantis, & Electræ filia. Hesiod. in Theogonia. Item avis species. Est etiam ἶρις, circulus in oculo circa pupillam, & lapis chrystallinus. Etym.

Ἴρισιν, pro ἴρισι, dativ. plur. ab ἶρις.

Ἱρὸς, Jon. pro ἱερὸς, ᾶ, ὸν, sacer. Sed Ἶρος, ου, Irus, nomen proprium.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, sacra, cæremoniæ.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Jon. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ, alias vocatur, sacrorum antistes, sacrificulus. ab ἱερὸς, sacer, & φαίνω, appareo.

Ἱρῶν, Jon. pro ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, sacrum.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Jon. pro ἱερωσύνη, sacerdotium.

Ι Σ.

Ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, vis. Hinc ἰνίον, ου, τὸ, occiput. ἶφι, valde, fortiter. Poet. ἴφθιμος, ου, ὁ, robustus.

Ἶσα, pro ἴσως, æque, adv. ab ἶσος, vel ἴσος, ου, ὁ, æqualis.

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri, Isaac. Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ, par Angelis.

Ἰσάζω, adæquo. Th. ἴσος, æqualis.

Ἠσαΐας, ὁ, Isaias.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, Isæus, nomen proprium.

Ἴσαις, paribus, dat. plur. f. g. ab ἴσος, η, ον, par, æqualis.

Ἰσάκη, ης, ἡ, vestis e pelle caprina: pellis; rectius σισύρα, vel σισύρνα.

Ἴσαμι, scio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, ibant, 3. plur. imperf. ᾖν, verbi εἶμι, eo. Tum & ἴσαν, sciebant, per syncopen dicitur pro ἰσάσαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, scio, & ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, sciunt.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ, par. ex ἴσος, æqualis, par, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Ἴσασι, pro ἰσᾶσι, sciunt, 3. plur. indic. præs. Sic ἰσαὶς, ἄντος, præs. part. verbi ἴσημι, scio.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσης. 2. singul. præs. ἴσημι, scio.

Ἴσασι, & ἰσᾶσι, sciunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio.

Ἰσαχὰρ, Isachar, nomen viri. Hebr. est merces.

Ἴσατι, scit, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσημι, scio.

Ἰσάτις, ιδος, ἡ, herba glastum. valde exsiccat, quasi ab ἰσόω, quia vim habet æquandi tumores, quos folia imposita διαφορεῖ, digerunt, ac reprimunt. ἰσάζω, est æquo, complano.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ, ἡ, cognominis. ex ἴσος, æqualis, & αὐδὴ, ἡ, vox.

Ἴση, sciebat, 3. sing. imperf. act. ἴσημι. Sed ἴσῃς, scis, pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσημι, scio.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas. quod ex ἰσηγορέω, æque libere loquor. quod ex ἴσος, æqualis, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἴσημι, ἴσης, ἴσησι, scio, cognosco, quasi ab εἴδω, εἴσω, ut sit quasi εἴσημι, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, peritus. ἰδμοσύνη, ης, ἡ, peritia. ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, sciens, peritus. ἰδρείη, ης, ἡ, scientia. ἐπίσταμαι, ἐπίσαμαι, scio. ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia. ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, part. ab ἴσος, idem, & ἄρω, apto.

Ἴσθι, scias, per syncopen pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, scio. Sed ἴσθι. sis, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἴσθλαι, corrupte pro ἰξάλης, pellis capræ.

Ἰσθμικὸν μαντεῖον, Isthmenium oraculum.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, & in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Isthmiades. τὰ Ἴσθμια, ων. οἱ, Ἰσθμικοὶ ἀγῶνες, ludi Isthmici. Ἴσθμιον ἄο, pro ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸν,

Ἴσθμιον, ου, τὸ, collum, colli, ornamentum.

Ἴσθμιος, ου, ὁ, in Isthmo habitans. Neptunus. Ἴσθμια, sacra Isthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμιακὸς, ad Isthmia pertinens. ἰσθμιακὸς, idem, & de mala vita dicitur, quia morbosum (ἐπίνοσον) dat illud tempus, quo Isthmia agitabantur. Hesych.

Ἰσθμοῖ, Poet. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, in Isthmo, apud Isthmum.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, καὶ ἡ, Isthmus, terra inter duo maria angusta. quasi ἰσθμὸς, q. ab ἴσαμι, quod in mare excurrat, & supercilio promineat. Est & ἰσθμὸς, aliquid Isthmo simile, ut pars inter os, & gulam: collum clepsydræ, imbrex navium: cribrum, colum.

Ἴσι, eunt, 3. plur. ind. præs. pro εἶσι, & Jon. ἴασι, ab εἶμι, eo.

Ἴσικος, ου, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, edulii genus e carne minutissime contrita: lucanica, farcimen: tomaculum, & tomaclum. vox est Romana, quæ est insicium, ab insecta carne. Vide Lat. Etymol.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, Iscariotes, cognomen Judæ proditoris. Syr. quæstor ærarii.

Ἴσκον, ες, ε, imperf. verbi ἴσκω, assimilo.

Ἴσκω, assimilo, comparo, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, scio.

Ἴσμεν, scimus, per syncop. pro ἴσαμεν, 1. plur. ind. præs. ab ἴσημι, scio.

Ἰσόθεος, ου, ὁ, Deo similis. ab ἴσος, similis, & Θεὸς, Deus.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, pari potestate præditus. ex ἴσος, æqualis & κράτος, εος, τὸ, robur, hinc ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Jon. pro α, æqualis potentia.

Ἰσοκράτης, εος, ους, ὁ, Isocrates, nomen proprium.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, æqualis matri. ex ἴσος, æqualis, & μήτηρ, mater.

Ἴσονται, ibunt, Poetic. pro ἵξονται, 3. plur. f. 2. med. verbi ἱκνέομαι, venio. An potius scribendum ἵσονται, ab ἵω? nam ἵσονται verius significat ἱδρύσονται ab ἵζω, colloco, sedeo.

Ἰσοπαλὴς, ὁ, ἡ, Jon. & ἰσόπαλος, in lucta seu pugna æqualis. ex ἴσος, & πάλη, ἡ, lucta.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities, patens, & apertus campus, Xenophon. ab ἰσόπεδος, planus. quod ab ἴσος, æqualis, & πέδον, solum.

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, par, æquivalens, ejusdem ponderis. ex ἴσος, par, & ῥέπω, propensus sum.

Ἴσος, vel ἶσος, ου, ὁ, æqualis, par. ἴσον ἴσῳ διδόναι, par pari referre. q. ab εἴδω, assimilo. ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν, par pari referre. Hinc ἴσως, æqualiter; item fortasse. ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas. ἰσόω, æquo, adæquo. ἄνισος, ου, ὁ, inæqualis, impar.

Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æquabilitas, paritas. Th. ἴσος, par.

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æque pretiosus: Qui in communi, atque in eodem, quo cæteri, jure versantur. Herodian. ab ἴσος, par, & τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, ου, ὁ, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo, sum par. q. ἰσοφερίζω, ab ἴσος, æqualis, & φέρω, fero, dico. hinc ἰσοφόροι, boves æqualis ferendo oneri apti: Vel ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumentis. a φᾶρος, εος, τὸ, pallium.

Ἰσοφαριζέμεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, parem esse: adæquare.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, eodem animo præditus, unanimis.

Ἰσόω, adæquo. hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. med. Th. ἴσος, par.

Ἴσπω, tempora sumit ab εἴπω, dico.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacob Patriarchæ, ἄκλιτον, Israel. Hebr. princeps Dei. Hinc Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, Israelita.

Ἵστα, statue, Att. pro ἵσταθι, præs. imper. act. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵσταον, ων, αες, ας, αε, α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, sto. Sed ἱστᾷ est 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ἵσταμαι, σαι, ται, scio, sæpe pro ἐπίσταμαι, ut in compos. ἐπίσταμαι, scio. Th. ἴσημι, scio.

Ἱστάμενος, η, ον, stans. gen. Jon. ἱσταμένοιο. ab ἵσταμαι, sto.

Ἱστᾶσι, Dor. pro ἱστᾶσι 3. plur. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἵστασο, Jon. pro ἵστασο, statuebas, 2. sing. imperf. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασο, pro ἵστασο, præs. imperat. passiv. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην. f. στήσω.

Ἵστατο, 3. sing. imperf. pass. ejusdem verbi.

Ἴστε, scitis, per syncopen pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, scio. Et per syncopen dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in plur. ἴστε.

Ἰστέον, sciendum, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, scio. perf. pass. εἴσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, sta, siste, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit a 3. sing.

3. sing. imperf. ἵστην, ης, η, verbi ἵστημι, sto. Vel est 2. sing. præs. pass. etiam Attice pro ἵστασαι, ἵστη, Dor. pro ἵστησι. Sed ἱστῇ dici credunt pro ἱστῇ, 2. sing. præs. sub. med. & 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ἵστημι, statuo, firmo, exerceo, erigo, colloco, cohibeo, sisto, subsisto, adduco, appendo, pondero, instituo, τελέω. Nazian. excito. Odyss. ξ. ordior, tero. Hesiod. ἱστάναι, astare, assistere Sophocl. in Thrac. ἱστάναι χορὸν, choros instaurare. Sophocl. ἵστησι βοὴν, vociferatur, Eurip. quasi a τάω, inusitato. unde sto Latinum f. στήσω, præt. ἕστηκα. perf. partic. ἑστηκὼς, & per syncopen τοῦ κ, ἑστὼς. hinc per crasin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, qui stetit. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστηκέναι. (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἱστάω.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η, aor. 1. inf. σταθῆναι, a. 1. part. σταθεὶς, f. 1. σταθήσομαι, η, εται, Hinc στάσις, εως, ἡ, statio. στάσιμος, ο, ὁ, ἡ. stabilis. στασιάζω, factionibus contendo, dissideo. στασιασμὸς, ῦ, ὁ, seditio. στάδιον, ο, τὸ, stadium, mensura sexcentorum pedum. στάθμη, ης, ἡ, amussis. σταθμὸς, ῦ, ὁ, stabulum, caula; item statera, libra. στήμων, ονος, ὁ, stamen. ἱστὸς, ῦ, ὁ, malum navis. ἱστίον, ο, τὸ, velum. ἀνίστημι, erigo. ἀνάστασις, εως, ἡ, resurrectio. διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. ἔνστασις, εως, ἡ, instantia. ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio alicujus rei e statu, in quo erat. καθίστημι, constituo. κατάστασις, εως, ἡ, constitutio. παραστάτης, ο, ὁ, socius, auxiliarius, opitulator. προστάτης, ο, ὁ, præfectus. προστασία, ας, ἡ, præfectura. προστατεύω, seu προστατέω, præsum. συνίστημι, constituo. σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, compages. ὑπόστασις, εως, ἡ, subsistentia. στατὴρ, ῆρος, ὁ, stater.

Ἱστίην, Jon. pro ἱστίαν, accus. singul. ab ἱστία, ας, ἡ, Vesta, focus.

Ἱστιατόριον, ο, τὸ, Jon. pro ἑστιατόριον, cœnaculum.

Ἱστίον, ο, τὸ. navis velum. in plur. τὰ ἱστία, ab ἱστὸς, malum navis. Thema ἵστημι, sto.

Ἱστοβοῇ, stivæ, dat. sing. ab ἱστοβοεὺς, temo, stiva. ab ἱστὸς, tela, quod ab ἵστημι, sto, & βοῦς, bos.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali, casteria Plauto. ab ἱστὸς, malum navis, & δέχομαι, capio.

Ἵστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, sciens, gnarus, testis, prudens.

Ἱστορία, ας, ἡ, historia, narratio, commentario. gen. pl. ἱστοριῶν, hinc ἱστορικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, historicus. Th. ἵστωρ, ὁ, ἡ, sciens.

Ἱστοροῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi ἱστορέω, inspicio, cognosco, memoriæ trado. perf. ἱστόρηκα. præs. part. pass. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ, sciens.

Ἱστὸς, ῦ, ὁ, malum navis. Iliad. α. ab ἱστάναι, quia erigitur, vel firmiter collocatur ad excipienda, & sustinenda appēsa lintea. Item tela, pensum Hesiodo. Th. ἵστημι.

Ἴστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ο, ὁ, nomen fluvii Germanici, Danubius.

Ἴστω, scito ille, per syncopen pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴστον, pro ἰσάτον, ibid. Them. ἴσημι, scio. Sed ἵστω, contracte pro ἵστασο, 2. singul. imperf. pass. vel præs. imper. pass. verbi ἵστημι, sto.

Ἵστων, stabam, imperf. act. pro ἵστην. quasi ab ἱστάω, pro ἵστημι. sto. Sed ἴστων per syncopen pro ἰσάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἰσάτωσαν, 3. plur. imperat. verbi ἴσημι, scio.

Ἵστωρ, ρος, ὁ, ἡ, sciens, prudens, peritus, testis, arbiter. Hesiod. q. ab ἴσημι, scio. Hinc ἱστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium, historia, ex historiis enim scientia rerum gestarum petitur. πολυΐστωρ, ορος, ὁ, multiplici doctrina præditus.

Ἴσχ᾽, pro ἴσχε, vel præs. imperat. est, vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἰσχανάᾳ, Poet. pro ἰσχανᾷ, cupit, 3. singul. præs. ind. verbi ἰσχανάω, appeto. quod ab ἴσχω. Them. ἔχω. habeo.

Ἰσχάνει, detinet, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem ac ἴσχω, seu ἔχω, habeo.

Ἰσχανόωσιν, Poet. pro ἰσχανῶσιν, reprimunt, 3. plur. sub. præs. Sic ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. f. g. verbi ἰσχανάω, cohibeo. quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἰσχὰς, carica, quia ἰσχνὴ, siccando gracilis facta.

Ἴσχει, cohibet, 3. sing. ind. ἴσχειν, præs. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἰσχέμεν, & ἰσχέμεναι, Jon. & Dor. pro ἴσχειν, præs. inf. ejusdem verbi.

Ἴσχεο, Jon. pro ἴσχου, contine, præs. imperat. pass. ejusdem verbi.

Ἴσχῃ, Dor. pro ἴσχει, ejusdem temporis, & verbi.

Ἰσχίον, ο, τὸ, coxa, coxendix, & nervus ille, qui coxendicem femori committit, acetabulum coxæ, Diosc. l. 3. ἰσχίων πόνοι, vel ἀλγήματα, coxendicum labores. τὰ ἰσχία, clunes. Th. ἰσχὺς, lumbus.

Ἰσχὺς, εος, ἡ, lumbus, sive lumbi. quasi ab ἰσχὺς, robur. in lumbis enim est robur. Vel lumbis nos ἰσχόμεθα, sustinemus.

Ἰσχνὸς, ῦ, ὁ, macer, exilis, strigosus, tenuis.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas, hæsitatio. Galeno l. 1. ad Glauc. extenuatio.

Ἴσχονται, cohibent, 3. plur. præs. indic. pass. verbi ἴσχω, pro ἔχω, contineo.

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, robustus, a, um, potens. in comp. ἰσχυρότερος. superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires, virtus, fortitudo, potestas.

Ἰσχύσει, poterit, 3. sing. fut. 1. act. verbi ἰσχύω, possum. fut. ύσω. p. ἴσχυκα. Them. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vis.

Ἰσχύω, valeo, possum, robustus sum.

Ἴσχω, εις, ει, præs. ind. Sed ἴσχωσ᾽, 3. plur. præs. sub. Th. ἔχω, habeo, contineo.

Ἰσώνυμος, ο, ὁ, ἡ, Poetic. pro ἰσώνυμος, ὁ, qui idem nomen habet, cognominis. ab ἴσος, par, æqualis, & ὄνυμα, nomen.

Ἴσωσι, norunt, 3. plur. a. 2. sub. ab εἴδω, scio. fut. ἴσω, vel εἴσω. Sed vide utrum legendum ἴσασι, 3. pl. præs. ind. verbi ἴσημι, scio.

Ι Τ.

Ἴτ᾽, pro ἴτε, accedite, 2. pl. præs. imper. ab εἶμι, eo.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, nomen peninsulæ nobilissimæ ab Italo rege sic dictæ. Ἰταλὸς, ο, ὁ, vitulus, Italus. Ἰταλικὸς, ὁ, ὸν, Italicus. Latinus.

Ἰταλὸς, ῦ, ὁ, prisca lingua, taurus, bos. ab ἴτης, temerarius, audax, quia animosus. hinc Ἰταλοὶ, Gell. l. 11. c. 1. nam Ἰταλὸς Græci tauros vocabant. Alii scribunt Ἴταλος, ο, ὁ, vitulus, Italus.

Ἰταμὸς, violentus, audax, trux, τὸ ἰταμὸν τῆς ψυχῆς, constantia animi. Plut. in Rom.

Ἴτε, accedite, 2. plur. præs. imperat. ἴθι, ἴτω. ab εἶμι, eo.

Ἰτέα, & ἴτυς, ἡ, salix, hasta saligna. q. ab ἰέναι, quia it crescendo celeriter.

Ἰτέον, eundum, verbale ab εἶμι, vado.

Ἴτην, iverunt. 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἴτης, ο, ὁ, temerarius, audax, animosus, impudens, ardelio. Aristoph.

Ἴτον, dual. præs. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis, Ituræa. Syr. montosa.

Ἴτριον, ου, τὸ, ima pars ventris. q. ab ἦτρον, τὸ, venter ab umbilico ad pubem. hinc ἴτριον, ο, τὸ, bellarium, placentæ genus tenue. Item ἴτρια, τὰ, suminales placentæ, ὀνογύρων πέμματα, Hesych.

Ἴτερον, iterum, iteratum. Latin. Gr. barbar.

Ἰτρὸς, virus. Gl. Cyr. leg. ἰὸς.

Ἴττω, apud Aristoph. pro ἴστω, quod vide.

Ἴτυν, acc. sing. ab ἴτυς, quod vide.

Ἴτυς, υος, ἡ, circumferentia, & curvatura rotæ. quasi ab ἰέναι, quia currui est causa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς, est omnis extremitas rotundæ rei: umbo, ora clypei, ambitus. Hesiod.

Ἴτω, ito ille, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, eo.

Ι Υ.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, & ἰϋγμὸς, ῦ, ὁ, vox, sibilus, clamor. ab ἰὼ, adv. exultantis.

Ἴϋγξ, γγος, ἡ, torquilla, verticilla, motacilla, quia collum torquet. aviculæ nomen. Ad philtra in usu erat. Alii appellant frutillam. Frutis autem est Venus. Propterea etiam ἴϋγξ, illecebra quævis.

Ἰϋγμὸς, ὁ, sibilus, clamor, vociferatio.

Ἰϋκτὰ, Macedonice pro ἰϋκτὸς, ῦ, ὁ, sibilatur; vocalis, Theocrit. ab ἰΰζω, clamo. Th. ἰὼ, adv. exultantis.

Ι Φ.

Ἶψε, læsi, perf. act. verbi ἴπτω, seu ἴψω. noceo. f. ἴψω.

Ἴφθιμος, ο, ὁ, robustus, animosus. dat. ἰφθίμῳ. quod ab ἶφι, fortiter. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. Hinc ἰφθίκη, ης, ἡ, potens.

Ἶφι, fortiter, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. ἴφιος, ὁ, robustus.

Ἴφια μῆλα, pingues, & vegetæ oves, ab eodem themate.

Ἰφιάνασσα. ας, ἡ, Iphinnassa. nomen mulieris.

Ἰφιγένητος, ον, Epith. ignis id fr. Orphei.

Ἰφικλῆα, acc. sing. nomen viri.

Ἰφικλῆα, acc. sing. ab Ἰφικλῆς, Ἰφικλῆς, nomen viri. q. d. valde honoratus.

Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceorum ab Iphicrate dictorum.

Ἶφις, ἡ, Iphis, nomen proprium mulieris.

Ι Χ.

Ἰχθυάοντες, οἱ, piscibus inhiantes, nom. plur. part. præs. ab ἰχθυάω, piscor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis.

Ἰχθύδιον, ο, τὸ, pisciculus. dimin. ab ἰχθὺς piscis.

Ἰχθυόεντα, acc. sing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, piscosus. in f. g. ἰχθυόεσσα, ab eodem them.

Ἰχθυοθήρας ὁ, piscator. Ex ἰ, & θήρα.

Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς ἡ, piscatoria. Ex eod. θηρεύω. capio.

Ἰχθυοκένταυρος, ου, Tritonis epith. apud Licoph. ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, ichthyocolla, piscis, cui glutinosum est corium.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis. q. ab ἰθύειν, recte ferri. Vel ab ἰκνεῖσθαι, & θύειν. est enim animal πολυκίνητον, agitabile, vel ab ἴχνος θύειν.

Ἴχνεσι, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, vestigium.

Ἰχνεύμων, ichneumo. Suidæ piscis quidam. qui & ἰχνευτὴς, tanquam vestigator crocodili. Hesych.

Ἰχνεύω, vestigo, per vestigia sequor. ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, vestigia persequor.

Ἰχνέω, ῶ, Poet. pro ἱκνέομαι, εἶμι, eo, accedo. Thema ἴχνος, εος, τὸ, vestigium.

Ἴχνη, nomin. plur. ab ἴχνος, εος, τὸ, vestigium.

Ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, idest, vestigia persequor.

Ἴχνιον, ο, τὸ, vestigium. Thema ἴχνος, idem.

Ἴχνος, εος, τὸ, vestigium: ima pedis pars: gressus. q. ab ἵημι, & γνόω, est γνώρισμα τοῦ ἰόντος: aut quod quis ἰὼν χέει. Hinc ἰχνεύω, vestigo. ἰχνευτὴς, ῦ, ὁ, vestigator.

Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, sanguis crudus, sanies, tabum. Sumitur & pro sero. & pro humore, qui ex Deorum corporibus effluit. q. ἲς χωροῦσα, vis cedens, ubi ejusmodi est sanguis, ibi labefactantur vires.

Ι Ψ.

Ἲψ, ἰπὸς, vermis, qui ligna, vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, noceo.

Ἴψαο, læsisti, Jon. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. med. ἰψάμην, verbi ἴπτω, seu ἴπω, noceo.

Ἴψος, suber, arbor. an quia ei cortex facile ἴπτεται, læditur? nam is admodum scaber est, sponte dehiscens, & in fragmenta sese separans. ἰψὸς vero hedera. arbores enim, quibus adhæret, ἴπτει, id est, lædit.

Ι Ω.

Ἰὼ, heu, eheu. adv. dolentis, exclamantis, ut ἰὼ. Sed ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, ῦ, ὁ, sagitta. Ἰῶ, ῇς, mittam, as, præs. sub. verbi ἵημι, mitto. Et ἰὼ, pro ἐγὼ, Schol. Aristoph.

Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Joatham. Hebr. a Deo perfectus.

Ἰωακεὶμ, nomen viri, Joachim. Hebr. q. d. Dominus excitabat ipsum.

Ἰωὰς, nomen viri ἄκλιτον. Alii Ἰωάς.

Ἰωάννα, ας, ἡ, Joanna. Hebr. gratiosa.

Ἰωαννᾶς, ᾶ, idem. Vel Ἰωαννᾶ, est ἄκλιτον.

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri, Joannes. Heb. gratiosus.

Ἰὼβ, nomen viri ἄκλιτον, Job. Hebr. ejulans.

Ἰώγα, Bœot. pro ἐγὼ, ego. comp. ex ἰὼ, & γὰ, pro γὲ, quidem.

Ἰωγὴ, ῆς, ἡ, tegmen: diversorium, littus: clamor. Pro tegmine forte ab ἄγω, sub quod ὑπάγομεν, & ubi ἀναπαυόμεθα, requiescimus. pro voce ab ἰὼ, pro littore, quia vocale, & sonorum ex plangore fluctuum. Vel ἰωὴ, clamor, & ἄγω, duco.

Ἰωγμὸς, per aphæresin τοῦ δ, pro διωγμὸς, ὁ, persecutio. tumultus bellicus. Them. διώκω, persequor.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox, flatus. quasi ab ἵημι, vel ab ἰὰ, vox.

Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Joel. Heb. acquiescit.

Ἰωκὰς, acc. plur. ab ἰωκὴ, persecutio.

Ἰωκὴ, per aphæresin, pro διωκὴ, seu δίωξις, persecutio. Th. διώκω, persequor.

Ἰωλκὸς, ῦ, ἡ, Jolcus, urbs Thessaliæ.

Ἴωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. verbi εἶμι, eo.

Ἴων, ωνος, ὁ, Jon., vox bacchantium. filius Xuthi, a quo Jones dicti. Sed ἰὼν, eho, heus, ex ἰώ. Est & ἰὼν, ἰόντα, a. 2. part. verbi εἶμι, eo. Item ἰῶν, plenus veneno.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ nomen viri, Jonas. Heb. columbus.

Ἰωνιὰ, violetum, violarium, ubi violæ nascuntur. Sed Ἰωνία, ας, ἡ, est Jonia, regio. Item Ἰωνία, Jonia, vocatur Athenis herba, quæ & χαμαιπίτυς dicitur. Diosc. l. 3.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis, Joram, ἄκλιτον. Heb. ex Domino excelsus.

Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri, Jorim.

Ἴωρος, ῳ, ὁ, locus montanus, vestibulum domus, domus custos.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, Josaphat, ἄκλιτον. Hebr. Dominus judicabit.

Ἰωσῆ, nomen viri ἄκλιτον, Jose. Hebr. senex.

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Joseph. Heb. addat.

Ἰωσίας, ῳ, ὁ, nomen viri, Josias. Hebr. qui est a Domino.

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ litteræ apud Hebr.

Ἰωτακισμὸς ῦ, ὁ, vitium, cum jota supra modum extenditur. ab ἰωτακίζω.

Ἰωτογραφέω, per jota scribo, cui opponitur, per δίφθογγον h. e. ει. vox Gram.

Ἰωχμοῖο, tumultus, genit. Jon. ex ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἰωκὴ, clamor, minæ tumultus. Th. διώκω, persequor.

Ἴωψ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen apud Callim.

K A.

K Decimæ litteræ signum, viginti denonotat. & κ', pro καὶ, ponitur. κα, Dor. pro κὶ, vel κεν, com. ἄν.

Καβάλλης, ῳ, ὁ, caballus, equus clitellarius. Plutarch. ἐργάτης ἵππος, Hesych.

Κάββαλλ', & κάββαλλε, prostravit, Doric. seu Poet. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. Hesiod. ἐπὶ χθονὶ κάββαλε μίνυν, humi stravit. Sic καββαλλεῖν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. κάββαλετ', 3. sing. aor. 2. med. pro κατεβάλετο, verbi καταβάλλω, dejicio. Th. βάλλω, jacio.

Καββὰς, άντος, ὁ, descendens, Poetic. syncop. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo.

Κάβη, ης, ἡ. cibus q. a κάπτω, edo.

Κάβαξ, ακος, ὁ, vel κόβαξ, latus avis vorax, versutus, vafer.

Καβιδάριος, Cabidarius, Gloss. Cyr. λιθοργός.

Κάβος, ῳ, ὁ frumentaceæ mensuræ genus: lagena. Hinc κάβη, cibus.

Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.

Κάγκαμον, ῳ, τὸ, lacryma Arabici ligni, quia καγκαίνει, calefacit. Plin. lib. 12 cap. 20. cancamum vocat.

Κάγκανον, seu κάγκανος, ῳ, ὁ, aridus. a καγκαίνω, calefacio. q. a καίω.

Καγχάζω, fut. άσω, p. ακα, cachinnor, effuse rideo: convitior. inde καγχασμὸς, ῦ, ὁ, cachinnus. an a καγχαίνω, calefacio, quia risus a calore cordis?

Καγχαίνω, calefacio, arefacio, hinc κάγκανος, ῳ, ὁ, aridus, siccus.

Καγχαλόωσι, Poet. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præs. sub. verbi καγχαλάω, exulto, rideo. Them. χαλάω, laxo, demitto.

Κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ, & ego.

Κὰδδ', pro κατὰ δέ. κὰδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κὰδδ' ἔβαλεν, pro κατέβαλε δέ. Sic κὰδδ' ἔθηκε, pro κατέθηκε δέ.

Καδδὲ, Poet. pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, Æol. Syncop. pro κατέπεσε δὲ, a. 2. ind. a καταπίπτω, decido, diruor.

Καδδραθέτην, Dor. vel Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. activ. verbi καταδαρθάνω, seu καταδρήθω, dormio. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per metathesin ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro virili. Ili. β a δύναμις, εως, ἡ, potentia Th. δύναμαι, possum.

Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι. a. 1. inf. act. verbi καταδύω, subeo. penitus ingredior. Th. δύνω, & δύω, idem.

Καδμεῖος, ῳ, ὁ, Cadmæus, dat. plur. Jonic. Καδμείοισι. a Κάδμος, ῳ, ὁ, Cadmus, nomen viri.

Καδμείωνας, acc. plural. a Καδμείων, ωνος, ὁ, Cadmiensis. ejusdem them.

Καδμειᾶν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμειῶν ἀπὸ Θηβῶν, Cadmæis a Thebis.

Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, Cadmæa.

Κάδμος, ῳ, ὁ, Cadmus, nomen viri.

Κάδος, εος, τὸ, Poet. pro κῆδος, εος, τὸ, funus, & ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa: affinitas.

Κάδος, vel κάδδος, ῳ, ὁ, cadus, vas vinarium. Item situla pro suffragiis colligendis. hinc κάδιον, parvus cadus. Athen. l. 10. κάδος, & καδίσκος nomina poculorum.

Καδύτας, ῳ, ὁ, cadyta. herbula quædam Syriaca, quæ arboribus, & vepribus innascitur. Theophr. de caus. plant. lib. 2. cap. 25. & Plin. lib. 16. c. ult.

Καεὶς, έντος, ὁ, deustus, a. 2. partic. pass. a καίω, uro. fut. καύσω. aor. 2. pass. ἐκάην.

Καίζω, eruo; orno, instruo, excolo, κεκασμένος δόλοις, dolis instructus. Iliad. δ. Item vinco. κάζουσα σταφυλὴ, præcox uva. fut. σω. Poetic. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plus. perf.

Καῇ, 3. sing. aor. 2. sub. καῶναι, a. 2. inf. pass. a καίω, uro. fut. καύσω. a. 2. ἔκαον, a. 2. pass. ἐκάην, & Jon. κάην.

Καήσομαι, ardebo, f. 2. pass. verbi καίω, uro. a. 2. pass. ἐκάην.

Καθὰ, adv. sicut, velut, ex κατὰ & ἃ, secundum quæ.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, demolitio, eversio. ex καθαιρέω, everto.

Καθαιρέω, detraho, destruo, everto: interimo, Sophocl. damno, Basil. f. ήσω. a. 2. καθεῖλον. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. καθαιρεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς, morientium oculos comprimere, & claudere. Iliad. λ. καθαιρεῖν περιπλέγδην, amplecti. καθαιρεῖν ἀγῶνα, peragere, & vincere susceptum certamen. Plutar.

Καθαίρω, purgo, mundo, lustro, expio, flagris cædo. fut. αρῶ, perf. κεκάθαρκα. perf. pass. κεκάθαρμαι, perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον. q. ex κατὰ, & αἴρω. Sordes enim purgando tolluntur, vel ab αἰρῶ, pro everto. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. καθαρὸς, ῦ, ὁ, purus. καθάρσιος, ῳ, ὁ, ἡ, idem.

Καθάπαξ, omnino, prorsus, adverb. ex κατὰ, & ἅπαξ, semel. καθάπαξ εἰπεῖν, ut semel dicam, vel plane.

Καθάπερ, sicut, quemadmodum. καθαπερανεὶ, ut, quemadmodum, Theophr. καθαπερεὶ, ut, sicut, Plato.

Καθάπτεσθαι, demulce, inf. præs. pro imperat. more Attic. verbi καθάπτομαι. mulceo. hinc καθαπτόμενος, part. præs. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango. f. ψομαι.

Καθάπτω, contingo, invado, cum g. f. ψω. p. καθῆφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ, & ἅπτω, tango.

Καθάρειος, seu καθαρειὸς, ῳ, ὁ, mundus. καθαρείως, pure, eleganter.

Καθαρεύω, purgo, purus sum. a καθαίρω, purgo.

Καθάρθαι, purum factum esse, Jon. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. pass. καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, purgo.

Καθαρίζω, purgo, purifico. f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imper. καθάρισον, ἄτω. a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. activ. κεκαθάρικα.

Καθαρμὸν, τὸ, lustratio purificatio.

Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, purgatio, purificatio.

Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, idem. & ab eodem Th.

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus, a, um. hinc καθαρῶς, pure, adverb. a καθαίρω, purgo.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, munditia, nitor: puritas sermonis. Hermog.

Καθάρσιον, ῳ, τὸ, purgatio, expiatio. καθαρτὴς, expiator. κάθαρσις, ἡ, purgatio, expiatio.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, genit.

Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, sedebo, f. 2. med. verbi καθέζομαι, sedeo.

Καθέδρα, ας, ἡ, suggestus, cathedra.

Καθέζομαι, sedeo. præs. part. καθεζόμενος, imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. med. καθεδοῦμαι. hinc καθέδρα, & ἕδρα, sella. ex κατὰ, & ἕζω, seu ἕω, colloco.

Καθεικέναι, perf. inf. act. a καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθειμένος, ὁ, demissus, perf. part. pass. verbi καθίημι, demitto. Th. ἕω, mitto.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. a καθίημι, demitto.

Καθεῖντο, 3. plur. plusq. perf. passiv. a καθίημι, demitto. perf. pass. καθεῖμαι.

Καθείργαται, & καθείργατο, 3. sing. perf. & plusq. perf. pass. verbi καθείργω, concludo, coerceo. quod ex κατὰ, & εἴργω, includo. f. ξω.

Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. activ. a καθίημι, demitto. Sed καθεῖς, vel καθ', εἷς, alius post alium, sigillatim. malim pro καὶ ἓν εἷς, vel καὶ εἶτα εἷς. εἷς καὶ εἶτα. εἷς vel εἷς καὶ ἕτερος, unus & item alter. Καθ', pro καὶ εἶτα, & deinde.

Καθεῖσε, 3. sing. a. 1. act. verbi καθίζω, sedere facio. quod ex κατὰ, & ἵζω. a. 1. εἷσα.

Καθεστήκεσαν, 3. plur. plusq. perf. act. verbi καθίστημι, constituo.

Καθεῖτο, 3. sing. plusq. perf. pass. a καθίημι, demitto.

Καθέκαστος, ῳ, ὁ, unusquisque. ex καὶ, & ἕκαστος, quisque.

Καθεκούσιος, ῳ, voluntarius. ex κατὰ, & ἑκούσιος, idem ac ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.

Καθέλῃς, 2. sing. aor. 2. sub. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, fut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθέμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. ordine, deinceps. ex κατὰ, & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. vide simplex ἔχω, habeo.

Κάθεο, demittito, Jon. pro κάθεσο. vel κάθου. a. 2. imperat. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, mitto.

Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, demitto.

Καθέσσαντο, Jon. & Poet. pro καθείσαντο, collocarunt, 3. plur. a. 1. med. ind. vide in καθεῖσεν.

Καθεσταμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi καθίστημι, constituo, statuo, perf. pass. καθέσταμαι. ex κατὰ, & ἵστημι, sto.

Καθέστηκα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. pl. καθεστήκασι. hinc καθεστηκὼς, perf. part. a καθίστημι, constituo.

Καθεστὼς, ῶτος, ὁ, per syncop. pro καθεστηκὼς, perf. part. verbi καθίστημι, constituo.

Κάθετος, ῳ, ὁ, perpendiculum: rete: linea piscatoria. Agnus, qui in mare projicitur. Harpocr. ἀμνός.

Καθεῦδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. Jonic. vel est præs. imperat. activ. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. sing. part. præs. καθεύδωμεν, dormiamus, præs. sub. Th. εὕδω, f. εὕσω, dormio.

Κάθῃ, sedes, Att. pro κάθησαι, & Jon. κάθεαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem ac ἧμαι, sedeo.

Καθηγητὴς, ῦ, ὁ, doctor. quod a καθηγέομαι, ῦμαι, præeo, præceptor sum. ex κατὰ, & ἡγέομαι, duco.

Καθῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto.

Καθήκω, convenio, pertineo. καθήκει, convenit, decet, cum dat. hinc καθῆκον, οντα, ῆκον. unde καθῆκον, officium, quod convenit alicui. καθηκώς, officiosus: ἀκαθήκων, inofficiosus.

Καθηλόω, clavo defigo, vel configo. ab ἧλος, ῳ, ὁ, clavus.

Κάθημαι, sedeo. imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, insidens, præs. part. ejusdem verbi, & them.

Καθημέραν, quotidie, per singulos dies. ponitur adverbialiter, & sæpe præponitur τό. hinc καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. ex κατὰ, & ἡμέρα, dies.

Κάθηρε, abstersit, Jon. 3. sing. aor. 1. act. verbi καθαίρω, purgo. f. αρῶ.

Καθῄρηκα, per systolen pro καθῄρηκα, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθῄρητο, 3. singul. plusq. perf. pass. ejusdem verbi.

Καθῆσθαι, sedisse, præs. inf. a κάθημαι, sedeo.

Κάθησο, sede, præs. imperativ. ejusdem verbi.

Καθήσομαι, sedebo, f. 1. med. ejusdem verbi.

Καθῆστο, sedebat, Poetice pro καθῆστο, penultima circumflexa, Jonic. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι, sedeo. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. ab ἕζω, perf. pass. ἧσμαι, plusq. perf. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, annexuit, 3. sing. a. 1. act. verbi καθάπτω, annecto. Thema ἅπτω, necto. f. ψω. p. ἧφα.

Καθίδρος, ῳ, ὁ, lassus, & fessus ad sudorem usque. ex κατὰ, & ἱδρὼς, sudor. Est & θῦρας ἕως τοῦ ἱδρῶν.

Καθιδρυνθέντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. pass. a καθιδρύνω, pro καθιδρύω, sedeo. Th. ἱδρύω, sedere facio.

Καθίει, demittebat, 3. sing. imperf. q. a καθιέω, verbi καθίημι, demitto.

Καθίεσαν, 3. plur. imperf. καθίην, ejusdem verbi.

Καθίζε, sede. Dor. pro καθίζου, præs. imperat. pass. a καθίζω, sedeo.

Καθίζουσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi καθίζω, sedeo.

Καθίζω, σω, σα, sedeo, colloco, insideo, sedere facio. fut. ίσω. aor. 1. ἐκάθισα. hinc aor. 1. imperat. κάθισον, άτω, & in plural. καθίσατε. aor. 1. part. act. καθίσας. aor. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. καθίσαι, perf. act. κεκάθικα, præs. med. καθίζομαι. aor. 1. med. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. καθίσησθε. compon. ex κατὰ, & ἵζω, sedere facio. καθίζω σοι τὸν δικαστὴν, tibi judicem constituo, te in jus rapio. Plato de Legibus καθίζω δικαστήριον αὐτοῦ θεῶν, eum apud Deos accuso. Liban. καθίζειν δικαστὰς, judices in consilium mittere. Plato.

Καθίημι, demitto, submitto. fut. ήσω. aor. 1. ind. καθῆκα. præs pass. καθίεμαι, demittor. præs. part. καθιέμενος, η, ον. καθιέναι λόχον, insidias collocare, Synes. καθιέναι πεῖραν, ἢ ἐνέχυρον, tentare, probare, experiri. Basil.

Καθίκεο, Jon. pro καθίκου, 2. sing. aor. 2. med. verbi καθικνέομαι, contingo, percutio, assequor.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. act. verbi καθικετεύω, idem ac ἱκετεύω, supplico.

Καθίξαις, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Doric. pro καθίσας, a καθίζω, sedeo.

Καθίξῃ, forte scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, sedeo; vel legendum καθιξεῖ, 3. sing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξει, ut in Crispini codice.

Καθιξῶ, Doric. pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, sedeo.

Καθιοῦμαι, sedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejusdem verbi.

Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Καθίσατε, consedite, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi καθίζω, sedeo.

Καθίσει, 3. sing. fut. 1 act καθίσεσθε, 2. plur. fut. 1. med ejusdem verbi.

Καθίσῃ, 3. sing a. 1. sub. act. & in 3. plur. καθίσωσι. ab eodem verbo.

Καθίστα, appone, per apocopen pro καθίστασθε, præs imperat. καθιστάναι, præs. inf. verbi καθίστημι, appono.

Καθίστη, 3. sing. imperf. act. verbi καθίστημι, constituo.

Καθίστημι, vel καθιστάω, constituo, efficio, reddo. καθίστημι εἰς ἀτιμίαν, notam inuro. καθίστημι εἰς, refero inter, Xenoph. præficio. Aristot. reprimo, compesco, Diosc. καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας, controversias dirimere, Plutarch. in Solone. demulceo, compono, sedo, Isocr. incipio. Thucyd. fut. καταστήσω. præt. καθέστηκα. plusq. perf. καθεστήκειν. a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η. præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η. ex κατὰ, & ἵστημι, statuo.

Καθίστησι, constituit, 3. sing. præs. ind. act. καθίστημι, ης, ησι.

Καθιστῶσα. Attic. pro καθιστάουσα, præs. part. f. g. quasi a καθιστάω, ab eodem verbo.

Καθὸ, sicut, quatenus, tanquam, quoniam. adv. ex κατὰ, & ὅ.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, generalis, universalis, communis. ex κατὰ, & ὁλικὸς, universalis. Thema ὅλος, η, ον, totus καθόλου, prorsus, generatim, denique, summatim, breviter.

Καθοπλίζομαι, armor. præs. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. pass. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. ex κατὰ, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Καθορᾷ, intuetur, 3. sing. indic. act. a καθοράω, f. άσω. p. καθεώρακα, Attic. καθεόρακα. Th. ὁράω, video.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile. Hos. 2. 13. ex κατὰ, & ὅρμος, ου, ὁ, idem.

Καθόσον, & καθ' ὅσον, quantum, quoad, ex κατὰ, & ὅσος, quantus.

Καθότι, eo quod, quatenus. ex κατὰ, & ὅ, τι.

Κάθου, demitte, a. 2. imperat. med. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, demitte. item κάθου, sede, pro κάθησο, unde κάθησαι, & per systolen κάθεσαι, sublato σ, & crasi facta κάθῃ, a κάθημαι, sedeo.

Κάθυγρος, ου, ὁ, aquosus, humidus. ex κατὰ, & ὑγρὸς, ου, ὁ, humidus.

Καθύπερθε, in summo loco, supra, desuper, ultra. adv. ex κατὰ, & ὕπερθε, supra.

Καθυφεὶς, ὁ, a. 2. part. activ. verbi καθυφίημι, subtraho. hinc καθυφεῖσθαι, a. 2. inf. med. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto

Καθὼς, sicut, ut prout. ex κατὰ, & ὡς, idem.

Καὶ, &, etiam, atque, nam, igitur, aut conjunctio copulat. καίπερ, quamvis.

Καίαδας, ου, ὁ, barathrum, seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebant. Item locus apud Lacedæmonios, in quem fontes dejiciebantur. Strabo lib. 8. Aliter καιάτας. Hesych. καιάτας vocat ὀρύγματα, fissuras, loca a terræ motibus dirupta. a καίω, fundo. alii legunt καιέτας.

Καϊάφας, ὁ, nomen Pontificis, Caiphas. Hebr. q. d. circuitor, vel blasphemans.

Καίγε, & quidem, ex καὶ, & γε, dictione encliticа.

Καῖε, pro ἔκαιε, adolebat, 3. singul. impf. Jon. verbi καίω, uro. f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Καικίας, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans, a Caico fl. Mysiæ sic dictus. Vitruvius.

Κάϊν, nomen primi fratricidæ, Cain. Hebr. acquisitus.

Καϊνὰν, ὁ, nomen viri ἀκλίτως, Cainan. Hebr. possessor.

Καινέα, acc. sing. a Καινεὺς, έος, ὁ, nomen proprium Regis.

Καινοτέροις, novis dat. plur. comp. grad. f. g. a καινὸς, ὴ, ὸν, novus.

Καινοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, novo quodam modo compactus, novus. Ex κ. & πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus est. Ex eod. & πῆμα.

Καινοτομέω, ῶ, res, novas molior, innovo, reficio.

Καινοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, novator.

Καινοπραγέω, novi quid facio abhorrens ab usu.

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum designatio.

Καινοτρόπεια, ἡ, novitas morum.

Καινοπρεπέστερον, adv. insolentius.

Καινὸς, ὴ, ὸν, novus recens, q. a καὶ νῦν. qui nunc est. compar. καινότερος, α, ον, recentior; superlat. καινότατος recentissimus τὰ καινὰ τοῦ πολέμου Atticis notat vicissitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς denuo deintegro.

Καινοσχημάτιστος, ον, novo modo formatus. A. σχηματίζω, formo.

Καινόταφος, ον, novo modo sepultus sed v. κενόταφος.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. ex καινὸς, novus, & φωνὴ, ῆς, vox.

Καίνυμαι, vinco, supero. unde καινία, ας, ἡ, victoria. Hesych. a καίνω, quia victoria bellica præcipue consistit in cæde hostium.

Καίνω, perimo, occido.

Καιομένοισι, incensis, dat. pl. Jon. f. g. præs. part. pass. a καίω, uro. f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.

Καίοντο, incendebantur, Jonice pro ἐκαίοντο, 3. plural. imperf. pass. ejusdem verbi.

Καίουσ', pro καίουσα, præs. part. f. g. a καίω, uro.

Καίπερ, etsi, quamvis, tametsi, etiamsi, ex καὶ, & περ, particula expletiva.

Καιρία, ας, ἡ, tempestivitas. a καιρὸς, tempus. hinc καιριώτατα, superl. a καίριος, tempestivus. Item καιρία, instita, fasciæ sepulchrales.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, occasio, opportunitas, tempus, temporis articulus. καιρῷ ἐν καιρῷ, in tempore, opportune. ἀπὸ καιροῦ, intempestive. καιροῦ ἔργου, cum res ipsa postulat. Thucyd. καιρῷ δουλεύειν, tempori servire. Hinc καίριος, ου, ὁ, ἡ, tempestivus. εὔκαιρος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἄκαιρος, ὁ, ἡ, intempestivus. πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius. quasi a κυρεῖ, accidit, contingit, vel a καίρω, curro.

Καῖρος, ου, ὁ, licium, filum. hinc καιρόω, stamen connecto.

Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καιρῶ, ut sit percurrere pectine telas.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. nomen primi Monarchæ inter Romanos. Lat. a cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Latin. Cæsarea.

Καίτοιγε, quanquam conjunct. cum ind. ex καὶ, & τοι, & γε.

Καίω, uro, accendo, cremo, torreo, adoleo. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι. a. 1. sub. med. καυθήσωμαι, ῃ, ηται. 1. Corinth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, ustio. καῦσος, ου, ὁ, ardor, æstus, καυστικὸς, ἡ, ὁ, urendi vim habens, καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, instrumentum, quo stigmata inuruntur. καυτήριον ου, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet. ἔγκαυστος, ου, ὁ, inustus. ὁλόκαυτον, ου, τὸ, holocaustum, sic dictum, quia tota victima cremabatur.

Κάκ', pro κακὰ, nom. plur. n. g. & κακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, improba.

Κακαγορία, ας, ἁ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, maledicentia. Sic & κακάγορος, Dorice pro κακήγορος.

Κακείρετε, excitate, acuite. Lacon. ab ἀγείρω.

Κἀκεῖ, & illic. ex καὶ, & ἐκεῖ.

Κἀκεῖθεν, & illinc, ex καὶ, & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, & ille. ex καὶ, & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex καὶ, & ἐκεῖσε, illuc, eo. Th. ἐκεῖνος, ille.

Κακέμφατον, de quo κακῶς φασὶν, male loquuntur. Hesych. figura, cum junctura vocum insuaviter sonat. quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, maledico. κακήγορος, maledicus. κακηγορία, maledicentia.

Κακοπαθέω, male affectus sum, ægroto, male valeo. κακῶς πάσχω.

Κακῇς, dat. plur. Jon. pro κακαῖς a κακὸς, ἡ, ὸν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, molestia, vitiositas. Item scelus, maleficium. culpa, dedecus. Interdum afflictio, miseria. Matth. 6.

Κακίζω, objurgo, male accipio.

Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὁ, ἡ, compar. a κακὸς.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, labefacto, improbo. præs. part. passiv. κακιζόμενος.

Κάκιστος, η, ον, pessimus, superlat. a κακὸς.

Κακκαβίς, ίδος, ἡ, perdix: κακκάβη, ίδος, ἡ, perdix, a sono ita dicta.

Κακκάβη, ης, ἡ, cacabus, olla testacea.

Κακκάω, sive κακάω, puerorum vox est, qua utuntur significantes cacare: κάκκη, merda. q. κακόν τι, malum aliquod.

Κακκείειν, Æol. syncop. pro κατακείειν, dormiturire. Sic κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. ex κατακείω, dormiturio. quod ex κατὰ, & κείω, cubare cupio. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κακκεφαλῆς, comp. ex καὶ, ἐκ, & κεφαλῆς, capitis. κὰκ κεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro καὶ ἐκ κεφαλῆς, & ex capite.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. syncope pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι, nam καίω, uro, facit a. 1. ἔκηα, & ἔκεια.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, in galeam. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. in acc. κόρυθα, & κόρυν.

Κακκορυφὴν, idest, κατὰ κορυφὴν, in vertice.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, ὁ, præs. part. a κρύπτω, abscondo. f. ψω. aor. 2. ἔκρυβον.

Κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ignobilis. Item qui mala est opinione. a κακὸς, malus, & δοκέω, videor.

Κακοεργὸς, οῦ, ὁ, maleficus, injustus, Phocyl. χρὴ κακοεργὸν ἀποστρεφέσθαι, sceleratum aversari oportet.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, misera vita, victus tenuis. Poet. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, prava consuetudo, malignitas, morositas, perversitas. Arist. 2. Rhetor. Ex adject. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, malignus, a. quod ex κακὸς, ὴ, ὸν, malus, a, um, & ἦθος, εος, τὸ, mos, consuetudo. in plur. ἤθη.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia: imprudentia, ordo confusus, Herodot. Ex κακὸν, malum, & θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus rerum simul congestarum.

Κακοῖο, gen. Jon. a κακὸς, malus. κακοῖσι, dat. plur. vide κακὸς.

Κακοκερδείῃσιν, dativ. plur. Jon. pro κακοκερδείαις, a κακοκέρδεια, ας, ἡ, turpis quæstus.

Κακόκναμος, Doric. pro κακόκνημος, ου, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia: macilentus ob victus tenuitatem. ex κακὸς, malus, & κνήμη, tibia.

Κακολογέω, ῶ, maledico, cum accus. a κακολόγος, ου, ὁ, maledicus. fut. ήσω, p. κεκακολόγηκα.

Κακομήχανος, ου, ὁ, malorum machinator. ex κακὸς, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Κακόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur: pravis moribus. a νόμος, lex.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, labor, molestia, calamitas. ab adject. κακοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ærumnosus. ex κακὸς, malus, & πάθος, εος, τὸ, passio.

Κακοπαθέω, patior mala, æger sum animo, tolero adversa, defatigor, vexor, laboro. f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. aor. 1. ἐκακοπάθησα. κακοπαθῶς ζῆν, aspere tractatur. Aristot. l. 2. Polit.

Κακοπαθεῖν, ærumnose vivere.

Κακοπάτωρ, ὁ, ἡ, malo patre ortus, ignobilis. Item qui patriam vexat: aut potius, cui mala est patria. in acc. κακοπάτορα. ex κακὸς, malus, & πατὴρ, pater.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, versutia, maleficium. ex κακὸς, & ποιέω, facio.

Κακοποιέω, ῶ, malefacio, lædo, noceo. f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. ao. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iisdem them.

Κακοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, maleficus, a, qui male agit, nocens, noxius.

Κακοπραγέω, ῶ, conflictor malis, infelix sum. ex κακὸς, malus, & πράσσω, facio. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Κακοπραγία, ας, ἡ, jactura, res adversa, infelicitas.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, maleficus, dolosus.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, malorum machinatio, insidiæ. κακοῤῥαφίας, consutura dicit Tac, Plautus sutelas, & consutos dolos. ex κακὸς, & & ῥάπτω, consuo, f. ψω. a. 2. pass. ἐῤῥάφην.

Κακὸς, ῆ, & Jon. οῖο, ὁ, malus, improbus, ignavus, ignobilis, imperitus, timidus. quasi a χάζω, recedo. Ignavi enim, & timidi recedere solent. Hinc κακότης, ητος, ἡ, improbitas, vitium. κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, malo, seu damno afficio.

Κακότας, ατος, ἁ, Doric. pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum, ærumna, Hesiod. flagitium, scelus, injuria, Iliad. γ. Aliquando δειλία, timiditas, ignavia. Iliad. ß.

Κακότεχνος, ου, ὁ, malis artibus deditus, malignus, indignus. κακοτεχνέω, malis artibus utor. ex κακὸς, & τέχνη. ης, ἡ, ars.

Κακόνοια, dat. sing. κακόνοια, acc. sing. a κακόνοια, ας, ἡ, improbitas, malitia, malus conatus, astutia.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, a κακοεργὸς, ὁ, ὁ, contracte pro κακοεργὸς, ῦ, ὁ, maleficus, improbus. ex κακὸς, malus, & ἔργον, ου, τὸ opus.

Κακοχέω, male tracto, male habeo aliquem. f. ήσω. p. κεκακέχηκα, ex κακῶς, male, & ἔχω, habeo. Hinc κακοχέομαι, male exor, animum despondeo. κακοχία, ἡ, status in malis, vexatio, afflictio, Polyb.

Κακόχαρτος, ου, ὁ, ἡ ἡ, alienis malis gaudens, Hesiod. ex κακὸν, malum, & χαίρω, gaudeo.

Κακοχρήσμων, ονος, ὁ, improbus. ex κακὸς, & χρήομαι, utor.

Κακοχυμία, ας, ἡ, malus succus, malus humor, redundantia vitiosorum humorum, Galen. ex κακὸς, & χυμὸς, succus.

Κακοψόγος, ου, ὁ, maledicus. ex κακὸς, & ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ἔψογα.

Κακτάμεναι, occidere, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτῆναι, a. 2. inf. act. a κατάκτημι, vel κατακτείνω. occido.

Κάκτανε, syncop. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt esse pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακτείνω, occido.

Κάκτανε, per syncop. pro κατέκτανε, 3. singul. imperf. vel a. 1. ind. activ. verbi κατακτείνω, occido.

Κάκτος, ου, ἡ, spinosa quædam planta, carduus sativus. quasi a καίω, quia urit, seu pungit.

Κὰξ τούτου, Dor. pro ἐκ τούτου, ex hoc tempore. scil. χρόνου.

Κακχεῦαι, effudisse, per syncopen Æol. pro καταχεῦαι, a. 1. inf. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Κακῶς, male, perperam, vitiose, misere, adv. a κακὸς, malus, κακώτερος, Poet. pro κακίων, pejor.

Κακώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi κακόω, damno afficio.

Κᾶλα, ligna. a nom. τὸ κᾶλον, ου, lignum. Sed καλὰ, opportune, adverb. a καλὸς, pulcher.

Καλαβρίζω, Calabros imitor. Hesych.

Κάλαθος, ου, ὁ, calathus, sportula, quasillum, Aristoph. calix, Hesiod. q. a κᾶλον, & θέω, quod in ejus structura ligna in orbem currant. Item genus saltationis.

Κάλαϊς, nomen lapidis cujusdam. vide Plinium lib. 37. cap. 13. puto quia καλὸς, colore elegans. Sed καλῶς, velum. Hesy. q. a κάλως, funis nauticus; eo enim & velum tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, cicada minima, ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter calamos, stipulasque nascatur, crescat, degat.

Καλαμευτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro καλαμευτὴς, ῦ, ὁ messor. Item qui calamo, & linea piscatur, in Epigram. a καλαμάομαι, metere. Th. κάλαμος, calamus.

Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, stipula, calamus, culmus, stramentum, Odyss. ξ. ἐπὶ καλάμῃ ἀρῶν, dicitur apud Lysiam malus, avarusque agricola qui semente terram quotannis fatigat. Item cadaver hominis interempti; vel senile corpus aridum. καλαμάομαι, stipulas colligo post messores. a κάλαμος, arundo.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, nepeta, similis est menthæ agresti. q. καλὴ μίνθη, utilis menthe.

Καλαμίνθιος, nomen ranæ. a κάλαμος, ου, ὁ, arundo. vel a καλαμίνθη, herba.

Κάλαμος, ου, & Dor. κάλαμος, ὁ, calamus, arundo, virga Geometrica. quia καλῶς ἀμᾶται, facile metitur, sive succiditur. Hinc καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; item calamaria theca. καλάμη, ης, stipula, culmus.

Καλαμοστεφέων. gen. plur. a καλαμοστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, calamis circumdatus. ex κάλαμος, calamus, & στέφω, corono.

Καλάσιρις, ιος, ἡ, vestis linea, ad talos demissa: Ægyptia vox. Item καλασίριες dicuntur Ægyptiorum bellatores.

Καλαυρῖτις, ὁ, spuma argenti, quæ ex argento fit, Diosc. l. 5. calauritis Marcell. calabritis Ruell.

Καλαῦροψ, οπος, ὁ baculus, pedum in summo repandum. quasi κᾶλον αὖ ῥέπον. a ῥέπω, vergo, propendeo. Id etiam dicitur καλάβροψ, quasi lignum retro repens, id est, reflexum.

Καλέεσκον, ες, ε, Jon. epenthesi τοῦ σκω, pro ἐκάλεον, εες, εε, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλήμεναι, vocare, inf. Poet. pro καλέμεναι, Jonic. pro καλεῖν, a καλέω, voco.

Καλεῖν, vocare, præs. inf. a καλέω, voco.

Καλεοίμην, præs. opt. pass. a καλέω, voco.

Καλέοντι, Dor. pro καλοῦσι, vocant, 3. pl. præs. ind. act. a καλέω, voco.

Κάλεον, Jon. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejusdem verbi.

Καλέοντες, όντων, οἱ, sic dicti ἀπὸ τῶν κάλων, κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κάλοντας appellat. & οἱ ἰσόνοδες καλέοντες, recta ligna, quæ telas sustinent telæ jugum.

Καλεῦντι, Dor. pro καλέουσι, ῶσι, vocant, 3. pl. præs.

Καλέσαντο, vocarunt, Jon. pro ἐκαλέσαντο, 3. plur. a. 1. med. ejusdem verbi.

Καλέσας, pro καλέσας, a. 1. part. act. f. g. a καλέω, voco.

Καλέσσατο, vocavit, 3. sing. a. 1. med. gem. σσ, & Jon. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σσ. ab eodem verbo.

Καλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλοῦνται, 3. plur. præs. pass. Sic καλεῦντο, Doric. pro ἐκαλοῦντο, 3. plur. imperf. pass. verbi καλέω, voco. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι. καλεῦσι, Dor. pro καλοῦσι,

Καλέω, voco, cito, invito, accerso, imploro, nomino. κάλει Θεὸν, invoca Deum. f. έσω, perf. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι, a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ, perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην. f. 1. pass. κληθήσομαι, η, εται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, κλητὸς, ῆ, ὁ, vocatus, ἐγκαλέω, accuso. ἔγκλημα, ατος, τὸ, accusatio, actio. ἐκκαλέω, evoco. ἐκκλησία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, Ecclesia. ἐκκλησιαστὴς, ῦ, ὁ, concionator. παρακαλέω, accerso: item hortor, oro, rogo. παράκλησις, εως, ἡ adhortatio; item precatio.

Καλήμεναι, Dor. & Poet. pro καλεῖν, τὸ καλεῖν, quasi a κάλημι, seu καλέω, voco.

Καλήμενος, Æolic. pro καλούμενος, ὁ, vel præs. partic. pass. a κάλημι, pro καλέω, voco.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus, acc. Jon. καλιήν. Hinc καλιαὶ, horrea. Th. κᾶλον, lignum. quod nidus ex lignis, seu sarmentis fiat; vel quod καλῶς, & affabre fit ab ave conditrice, & quasi arte componitur.

Καλιῆς, gen. sing. Jon. καλιὴν, accus. sing. a καλιά, nidus.

Καλινδέω, volvo, verso, verto, assiduus sum.

Κάλλαιον, τὸ galli gallinacei barba. Aristot. Et omnis color purpureo similis, Hesych.

Κάλλεα, nom. plur. a κάλλος, εος, τὸ pulchritudo. Thema καλὸς, pulcher.

Καλλείπω, Poet. pro καταλείπω, relinquo. fut. καλλείψω, pro καταλείψω. ex κατὰ, & λείπω, linquo. f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nomen proprium.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram, & suavem vocem habet. ὁ καλὴν βοὴν, ἤτοι φωνὴν ἔχων.

Καλλιγύναικα, acc. sing. a καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans. ex καλὸς, pulcher, & γυνὴ, ἡ, mulier.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea, Hesych. quasi καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaster, q. sylvestris olea.

Καλλιερέω, ῶ, lito, numine propitio utor. quasi felici eventu sacrifico, καλῶς, ἱερεύω. καλλιερεύομαι, idem.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ, ἡ, pulchre fundata, ex καλὸς, pulcher, & θέμεθλον, idem ac θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum.

Καλλικολώνη, ης, ἡ. locus quidam amœnissimus juxta Simoenta, Diis sacer. proprie, pulcher collis, tumulus. ex καλὸς, pulcher, & κολωνὸς, ῦ, ὁ, tumulus.

Καλλικόμοιο, pulchricomæ, gen. sing. Jonic. a καλλίκομος, ου, ὁ, ἡ. ex καλὸς, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poet. præclara victoria, ἡ καλὴ νίκη. Et inter saltationum genera ponit Pollux. Et καλλίνικος, carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solet.

Καλλίνικος, ὁ, victor egregius, Eurip. καλλίνικος γίγνομαι τῶν ἐχθρῶν, victoriam reporto de inimicis.

Κάλλιον, melius, compar. n. g. vel adv. a καλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Doric. Καλλιόπα, ἡ. Calliope, nom. Musæ. ex κάλλος, εος, τὸ pulchritudo, quod a καλὸς, pulcher, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas. ex καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & παρειὰ, sed Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, mala, gena.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel vestem habet. ὁ ἔχων καλὸν πέπλον.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchricomus, pulchras comas, vel cincinnos habens. Ex καλὸς, pulcher, & πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necto.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, qui præclaras opes habet. ex καλὸς, pulcher, & πλοῦτος, divitiæ.

Κάλλιπον, Æol. syncop. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ, qui pulchros equos habet. Ex καλὸς, pulcher, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Καλλιῤῥέεθρον, pulchrifluum. Hesiod. a καλὸς, pulcher, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω, præt. ἐῤῥύηκα.

Καλλιῤῥόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Καλλιῤῥόῳ, pulchrifluo, dat. sing. a καλλίῤῥοος, ου, ὁ, ex καλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥεύσω, fluo. Hinc ῥόος, fluentum.

Καλλιῤῥόη, ης, ἡ, fons Athenis.

Καλλίῤῥοον, limpidum, am, acc. sin. ex iisdem them.

Καλλίστα, ας, ἁ, Doric. pro καλλίστη, pulcherrima. Sed κάλλιστα, adverb. pulcherrime, optime, superlativ. καλλίστη νῆσος, sic dicta Thera insula. a καλὸς, pulcher.

Καλλιστεύω, pulchritudine excellere, fortissime rem gerere. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλιστος, η, ον, superl. a καλὸς pulcher. compar. καλλίων, pulchrior.

Καλλιστρέω, voco. Hesych. καλλιστρεῖν, καλεῖν.

Καλλισφυρος, ου, ὁ, ἡ, pulchros talos habens. ex καλὸς, pulcher, & σφυρὸν, malleolus. Th. σφῦρα, ας, ἡ, malleolus.

Καλλίτριχας, pulchricomos, as, acc. pl. a καλλίθριξ, ιχος, ὁ, pulchros crines habens. ex καλὸς, pulcher, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam pro κάλλιπε, Æol. syncop. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th λείπω, linquo. f. ψω, a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ, ἡ Poet. pro καλλίχωρος, qui pulchram regionem, aut locum habet, ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ἡ, Jon. pro κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλος, εος, & contracte κάλλους, τὸ, pulchritudo, decor. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, redimiculum, scopa, scopæ. Phrin. & omne instrumentum comptorium.

Καλλύνω, orno, decoro, verro, Arist. in Probl.

Καλλωπίζω, decoro, proprie pulchros oculos facio.

Καλλωπιστὴς, ῦ, ὁ, nimis pulchritudini addictus, lascive se ornans.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honestatis magister. ex καλὸς, pulcher, & διδάσκω, doceo.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas. ex καλὸς, pulcher, & ἀγαθὸς. bonus.

Κᾶλον, ου, τὸ lignum, quia καίεται ὅλον, totum igni imponitur. ergo a καίω, hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Sed καλὸν Poet. pulchre.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, & in plur. τὰ, ligneæ compedes. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλοποιέω, benefacio, adorno. ex καλὸς, pulcher, & ποιέω, facio.

Καλόπους, & καλοπόδιον, ligneum pedem habens, ipse pes ligneus. Est & nomen animalis Indici. Item forma lignea pedis, sutorium instrumentum.

Καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, honestus, bonus, decens, egregius. καλὸς, Dor. pro καλοὺς, acc plur. comp. καλλίων. superl. κάλλιστος. Etym. a κάζω, id est, orno. Plato a καλεῖν, vocare, quod pulchritudo omnium oculos ad se vocet, & alliciat, animosque afficiat. Sed τὸ καλὸν, substantive, decus, commodum, honestas. hinc καλῶς, adverb.

adverb. bene, recte, comparat. κάλλιον, melius. hinc κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, amans pulchritudinis, honestatis studiosus.

Καλῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, p. part. pass. καλοῦνται, 3. plur. præs. act. καλοῦσι, 3. plur. præs. act. verbi καλέω, voco.

Κάλπη, ης, ἡ, & κάλπις, urna, pelvis, fitula, hydria. q. a κόλπος, sinus, quod sit sinuosa. aut a καλύπτω, quod occultet liquorem.

Κάλπη, etiam equus tolutarius, tolutim currens, cursor: cursus species. Hesych. hinc καλπάζω, Gall. *galloper*.

Καλύβη, ης, ἡ, tugurium. a καλύπτω, abscondo.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, Calydon, urbis nomen.

Καλύκων, gen. plur. a κάλυξ, υκος, ἡ, theca.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, tegmen.

Κάλυξ, υκος, ὁ, rosa clausa, theca, calyx, vel cui aliquid includitur, ut folliculus. putamen, a καλύπτω, tego. quia est tectus flos, nondum revelatus. Item κάλυξ, herba anchusa, Diosc. l. 4.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. a καλύπτω, tego.

Καλύπτρην, acc. Jon. a καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. a καλύπτω, tego.

Καλύπτω, tego, velo, obduco, operio. f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in plur. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον. perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον. q. καλὸν ὑπὸ, pulchritudo tecta subest, & ab injuria cœli tuta conservatur. Metaphora a mulieribus delicatulis ducta. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, velum. καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. καλύβη, ης, ἡ, tugurium. κάλυξ, υκος, ἡ, rosa clausa, calyx rosæ. κέλυφος, εος, τὸ, cortex. ἀποκαλύπτω, revelo. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

Καλύφιον ξυλάριον, sigillum. Hesch. a κᾶλον.

Καλύφιοι, οἱ, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, tegens. a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. med. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a καλύπτω, tego.

Καλυψοῖ, dat. sing. a Καλυψώ, Calypso.

Καλυψὼ, όος, οῦς, ἡ, Calypso, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium; Calchas. a καλχαίνω, alta mente cogito.

Κάλχη, ης, ἡ, flos, vel animal, quo tingitur purpura. q. a κάλυξ, quod idem aliquando. κάλχιον, purpura, pannus, qui κάλχῃ tingitur.

Καλῶ, vocabo, fut. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, voco.

Κάλως, ω, vel ωος, ὁ, rudens, funis nauticus. quo velum contrahitur, vel demittitur. Inde proverb. πάντα κάλων σείειν, omnem rudentem movere, in Epigram. funis. Hinc καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus.

Καλῶς, adv. pulchre, recte. a καλός.

Καλωστρόφος, ὁ, ἡ, qui funes conficit. Ex κάλως, & στρέφω.

Κάμαξ, ακος, ὁ, vitis pedamentum, palus, pertica, tibicen, fossa. dat. plur. κάμαξι. q. a κάμνω, quia velut laborat gestando onere.

Καμακίνης, ὁ, ἡ, qui e pertica est.

Καμακίς, ἡ, ornamentum muliebre.

Καμάρα, ας, ἡ, camera, fornix, testudo: zona militaris: pars auris juxta foramen. Item lecticæ pars fornicata, Poll. καμάρας ἅμαξα, plaustrum concameratum, Herodot.

Καμάριον, ου, τὸ cerebri pars supra communem meatum, fornicis modo superinducta.

Καμαροειδὴς, ὁ, ἡ, fornicis habens figuram.

Καμαρόω, fornico.

Καμάρωμα, ατος, τὸ fornicatio, fornix.

Καμάρωσις, ἡ, cameratio.

Καμαρωτὸς, ἡ, όν, fornicis habens formam, curtus cum tecto.

Καμασῆνες, οἱ, pisces marini. Alii καμασῆνες. Forte a καμάσσω.

Καμάσσω, moveo. Hesych.

Κάματος, ου, ὁ, labor, defatigatio, morbus, καμάτους, pro καμάτους, acc. plur. Hinc καματηρὸς, & καματώδης, εος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnarum plenus.

Καματηρὸς, ὁ, laboriosus, defessus.

Καμβαίνω, cesso.

Κάμβαλον, deposui, per syncopen pro κατέβαλον, a. 2. ind. Jonic. verbi καταβάλλω. ex κατὰ, cō, & βάλλω, jacio.

Καμβείζω, cessator sum, Æol. syncop. pro καταβείζω, Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, Cambyses. nomen propr.

Κάμε, vel ἔκαμε, elaboravit, afflictabatur, 3. sing. aor. 2. act. verbi κάμνω, fatigor. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμέεται, 3. sing. f. 2. med. καμοῦμαι. καμεῖσθε, 2. plur. ejusdem temporis. verbi κάμνω, laboro, fatigor.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, pileus, galerus; quia καῦμα ἐλαύνει, æstum cohibet.

Κάμηλος, ου, ὁ & ἡ, camelus, jumentum: quia sub mercibus dorso impositis κάμνει, laborat. Vel q. χαμαὶ ὅλος, totus humi procumbit, ut onera suscipiat; vel ea de causa κάμπτεται ὅλος, totus incurvatur. Item funis nauticus, cui anchoram alligabant a similitudine cameli animantis tortuosi, Cæl. l. 4.

Κάμητε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, laboro.

Κάμιλος, funis crassus. a κάμνω, fatigor. Extensione enim quasi fatigatur.

Κάμινος, ου, ὁ, ἡ, caminus, fornax, ignis flamma, ardor. Bos validus, Num. c. 25. Item lupanar. Pariter pars quædam navis.

Καμμάρψαι, per syncop. pro καταμάρψαι. Hesych.

Καμμέν, pro κατὰ μέν, utique, Hesiod.

Καμμένειν, per syncopen pro καταμένειν, præs. inf. a μένω, maneo.

Κάμμες, Æolic. pro καὶ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Jonic. per syncopen pro καταμονία, perseverantia, victoria: victoria ex duello, Iliad. χ. a καταμένω, constanter permaneo.

Κάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, Poet. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος.

Καμμύω, per syncop. pro καταμύω, conniveo. claudo oculos. f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσα. perf. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. ex κατὰ, & μύω, claudo.

Κάμνε elaborabat, 3. singul. imperf. Jon. verbi κάμνω.

Κάμνω, lassesco, lassor, succumbo, fatigor, deficio: laboro: ægroto. Item fabrico, operor, Odyss. σ. fut. καμῶ, vel καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ, & in 2. plur. κάμητε.

Κάμον, Jon. pro ἔκαμον, a. 2. ind. καμόντες, mortui, nom. plur. a. 2. part. act. verbi κάμνω, ægroto.

Καμοῦσα, ἡ, laborans, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Καμπανός, ῦ, ὁ, statera. Gl. Cyr.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca, uruca. Gl. Cyr. καμπὴ, ῆς, ἡ, autem flexus artuum, articulus, nodus, poples. Aristoph. in Neb.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa, quæ fiebat ex lignis flexis. a κάμπτω, flecto.

Κάμπτω, flecto, inflecto, deflecto. f. ψω. p. κέκαμφα. Hinc καμπύλος, η, ὁ, curvus, inflexus. Ducamus a γνάμπτω, flecto.

Καμπύλος, η, ὁ, curvus, inflexus, flexibilis, aduncus. Th. κάμπτω, flecto.

Κάμπεριπλομένα, Dor. pro ἡ ἀμφιπεπλωμένη, superinduta.

Κάμψα, ης, ἡ, theca, capsa. καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium.

Καμὼν, οῦσα, όν, fatigatus, a, um, a. 2. part. act. a κάμνω, fatigo. f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κἄν, etsi, quamvis, pro καὶ ἄν. Interdum significat saltem. Item ut, fortasse, sic, Nazianz. κἂν εἰ μὴ, & si non, tametsi, Aristot.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Cana. Hebr. possessio. κανᾶ, canistra, Genes. 40. vers. 16.

Κάναβος, ου, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, vel linum circumliniunt. q. a κάννη, arundo.

Κάναθρον, ου, τὸ, crates viminibus intexta curru imponi solita, Eustath. Iliad. ω.

Κανανίτης, ου, ὁ, nomen viri, Cananites. Hebr. æmulator.

Κανηφόρος, ω, ἁ, Dor. pro κανηφόρος, canistrifera puella. ex κάνης, ητος ὁ, canistrum, & φέρω, fero.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus, strepitus, clamor. καναχῇσι, dat. plur. Jon. hinc καναχηδὰ, & καναχηδὸν, adv. cum strepitu.

Καναχίζε, substrepebat, 3. sing. imperf. act. a καναχίζω, & καναχέω, resono.

Κανδάκη, ης, ἡ, nomen commune omnibus Æthiopum reginis, Candace.

Κανδαύλης, ου, ὁ, Candaules, nomen proprium.

Κάνδυλος, α, ὁ, eduli genus, ex amylo, caseo, lacte, melle, Poll. l. 6. An a Candaule rege? Est & Belgis Kandeel, sorbitio calida. Had. Junius a κανδύλῳ ducit. Vel κάνδυλος, & κάνδαυλος, cibus ex carne elixa, pane, & caseo Phrygio cum anetho, & jure pingui. Poll. l. 12. c. 14. & Athen. l. 12.

Κάνδυς, υος, ὁ, indumentum Persicum, exterius gestabatur ut pallium.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. a κτείνω, perimo. a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Jon. pro κανοῦ, a κάνεον, contracte κανοῦν, τὸ, canistrum.

Κάνεον, ου, τὸ, canistrum. Item κάνεον, ου, τὸ, Hom. Apud Dionysium legitur κανέοις ex 3. Declinatione. Dicitur & κανοῦν, & κανίσκιον, Hippocrati κάνεον, sed eidem τῶν γυναικείων l. 2. est ollæ operculum, τῆς χύτρας ἐπίθημα. Ejusdem them. vel a κάννη, canna, ex qua plectitur.

Κανεῖν, Dor. & Æol. pro κανεῖν. a. 2. inf. act. verbi κτείνω, perimo. f. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

Κάνης, ητος, ὁ, canistrum, storea, calathus.

Κάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus, & κανθάρως, accus. plur. Dor. quia nascitur ex stercore κάνθωνος, id est asini. Est & κάνθαρος, poculum, cantharus. Item navigii cujusdam genus. Dici volunt ab auctore, seu inventore: aut a κάννα, quia oblongior. & cavus, ut canna. Germani certe dicimus Kanne.

Κανθήλιος, ου, ὁ, asinus prægrandis. Item hebes stupidus. inde κανθήλια, clitellæ Polybio, onera asinorum Hesychio, cui etiam ligna in puppi incurva ad ἀκλώστησιν. Apud Strabonem κανθήλιον videtur significare cistam.

Κανθὸς, ῦ, ὁ, oculi angulus, hirquus, Galen. Item ferrum, quo rotæ extremitates vinciuntur.

Κάνθων, ωνος, ὁ, asinus, Aristoph. Idem in Pace de scarabæo usurpavit.

Κάννα, seu κάννη, ης, ἡ, storea, canna.

Κάνναβις, εως, ἡ, & κάναβις, cannabis. Hinc καννάβινος, η, ὁ, ex cannabe factus.

Κάννομος, ου, ὁ, per crasin pro καὶ ἔννομος, & legitimus. ab ἐν, & νόμος, lex.

Κανυπόδητος, ω, ὁ, Dor. pro καὶ ἀνυπόδητος, ου, ὁ, discalceatus, & nudis pedibus. ex α priv. & ὑποδέω, subligo.

Κανὼν, όνος, ὁ, regula in libra, mensura, & aliis, amussis, linea, perpendiculum, examen, norma, Aristoph. in Ran. Item calamus, circa quem textores lin involvunt, Il. ψ. κανὼν etiam est saltus mensura, Poll. Pariter columna; καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, & accedens ad columnam, quæ erat ad caput lecti ejus, Judith. c. 13. κανόνες αὐλῶν, regulæ organorum dicuntur tabellæ, quæ digitis percutiuntur, in Epigr. Hinc κανονικὸς, ῦ, ὁ, regularis.

Κάνωπον, [illegible], τὸ, sambuci flos: sambuci cortex Paulo Æginetæ. An quia in Canopo (qui locus est Ægypti) copiose nascitur?

Κάξ, Dor. & per crasin pro καὶ ἐξ.

Κάξήγειρε, excitavit quoque, Dor. & Att. per crasin pro καὶ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανῆος, Jon. pro Καπανέος, & hoc Καπανέως, genit. a Καπανεὺς, Capaneus. gen. Jon. Καπανῆος. hinc.

Καπανηϊάδης, patronymicum. q. κάπτω, comedo.

Κἄπειτα, pro καὶ ἔπειτα, & deinde.

Καπερναούμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. vicus consolationis.

Κάπετος, ου, ὁ, & ἡ, fossa, conditorium, sepulcrum, scrobs.

Κάπη, ης, ἡ, præsepe. a κάπτω, avide comedo.

Κάπηλος, ου, ὁ, caupo, institor, propola, tabernarius. Hinc καπηλεύω, cauponor. καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, taberna.

Κἀπὶ, pro καὶ ἐπί.

Καπνιζόμενος, ου, ὁ, fumans, præs. part. pass. a καπνίζω. Th. καπνὸς, fumus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Jons fumarium, vel caminus. παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

Καπνὸς, ῦ, ὁ, fumus, vapor, nidor: & pro igne, Poet. hinc κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. καπνία, ας, ἡ, fuligo. καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, fumosus. καπνίζω, fumum excito. καπνόω, f. ώσω, fumo denigro.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, tumulus, per quem fumus exit. a καπνὸν ἔχω.

Καπνοδόχον, ου, τὸ, caminus.

Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, ὁ, hortus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, Cappadocia, ab amne Cappadoce.

Κάππαρις, εως, ἡ, capparis, & frutex spinosus. Videtur a Cypro dici, ubi abundat.

Καππαύει, per syncopen pro καταπαύει, sedat. vide καταπαύω.

Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, in campo, per campum. Th. πέδον, solum, terra.

Κάππεσε, decidit, Æol. sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. activ. & in 3. dual. καππεσέτην. κάππεσον, pro κατέπεσον, 3. plur. a. 2. verbi καταπίπτω.

Καππυρίσασα, inflammata, Dor. & Poet. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. a καταπυρίζω, inflammo. f. ίσω. a. 1. κατεπύρισα.

Καπριώσα, pruriginosa mulier. Eustath.

Καπρίω, ῶ, f. ίσω, ad libidinem concito, apto,

seu

seu excito ad coitum, prurio libidine. Proprie usurpatur de porca aprum appetente, Aristoph. in Plut.

Κάπριαι, αἱ, sunt in mentula cameli prominentes carnes, Suid.

Καπρία, ας, ἡ, subantium scropharum virus, quale equorum hippomanes.

Κάπριος, ου, ὁ, aper, vel qui apri instar rostrum habet. Item navis rostrata. Th. κάπρος, ου, ὁ, aper.

Κάπρος, ου, ὁ, aper, verres. Hesiodus κάπρον pro sue domestico usurpavit. Est etiam κάπρος apum morbus. Item membrum genitale viri. Item piscis, qui in Acheloio fluvio vocalis est. Aristot. l. 4. anim. & Athen. lib. ζ.

Κάπτω, comedo avide, mordeo: spiro, flo. f. ψω. p. φα. hinc κάψα, ης, ἡ, capsa, cista.

Καπυρὸς, ᾶ, ὁ, torridus, fervens, exustus: facundus: stridulus Ruellio, siccescens Marcello, hiulcus Hermolao. Gaza καπυρὸν transfert durum, & rigidum. hinc καπυρίζω, gulæ indulgere.

Καπφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα, Æolic. & Poet. syncope, ornamenta equorum.

Κάπω, spiro, flo.

Κάπων, ωνος, ὁ capo, gallus castratus.

Κὰρ, Car, gentile nomen, homo nihili. Nam Cares serviles, & barbari. Et κὰρ pro κάρα, τὸ, per apocopen idem ac κάρηνον, caput, vertex, summitas. Sumitur etiam pro κὴρ, mors: ovis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, caput, vertex.

Κάραβος, ου, ὁ, carabus, animal marinum, e cancrorum genere. Item locusta, scarabæus, genus insecti.

Καραδοκέω, ῶ, exspecto, præstolor. q. capite exserto ad videndum.

Καρακάλλιον, ου, τὸ, cucullia, q. τῆς κάρα κάλλος.

Καρβατίνη, ης, ἡ, vile, & rusticum calceamentum, uno suppactum solea, a καρβατίζω, Carice ago, vili modo. a κὰρ, homo nihili.

Κάρδα, virile, & bellicosum est Persis. q. a καρδία, cor.

Κάρδακες, οἱ, qui rapto vivunt: milites mercede conducti, Pausan. Item impii, Areop. Cal. lib. 10.

Κάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium, Aristoph. in Neb. est Persarum pueris obsonium, Xenoph. quia κάρα δαμᾷ, caput tentat acrimonia sua.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etym conniveo.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, cardamomum, genus aromatis, a κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum cardamo, & amomo similitudinem.

Καρδία, ας, ἡ, cor, animus. ἐκ καρδίας φιλῶ, ex animo amo, Aristoph. os ventriculi, stomachus. Item alvus: ut καρδία τῆς κλεψύδρας, alvus clepsydræ, Aristot. in Problemat. inde καρδιακὸς, cardiacus. καρδιώσσω, cordis dolorem sentio. intellige per καρδίαν, os ventriculi.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ. cordium cognitor, Actor. 1. ex καρδία, cor, & γνώστης, cognitor.

Κάρδοπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mactra, alveus, in quo farina subigitur, Aristoph. Item mortarium, Nicand. Apud Artemid. l. 5. pro solio balneatorum usurpatur

Κάρη, τὸ, indeclinab. caput. per apocopen pro κάρηνον, & κάρηαρ, ατος, τὸ, & per syncopen κάρατος, idem.

Καρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. a κείρω, tondeo. a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρηκομόωντες, comati, Poet. pro καρηκομοῦντες, præs. partic. a καρηκομάω, f. ήσω. ex κάρηνον, caput, & κόμη, coma.

Καρῆναι, detonsum esse, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, tondeo. a. 2. ἔκαρον. f. 2. κερῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.

Κάρηνον, ου. τὸ, caput, vertex, summitas, Il. β.

Κάρητος, per syncopen pro καρήατος, gen. sing. a κάρηαρ, ατος, τὸ, caput, idem ac κάρηνον.

Καρικοὶ, οἱ, Carici, nom. plur. a Καρικὸς, ᾶ, ὁ. Th. Κὰρ, Car, gentile nomen.

Καρῖναι, αἱ, præficæ, a κὴρ, mors, vel dictæ sunt, quod e Caria esse solerent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, piscis: galbacus. Dicitur καρὶς παρὰ τὸ κάρη, h. e. κεφαλὴ, quia maxima pars corporis ejus caput est. Ab Athenæo l. 3. vocatur etiam κουρὶς, & κωρίς. Hinc καρίδιον, parva squilla, Aristoteles.

Καρκαίρω, resono, sono, tremo, strepo, Homer.

Καρκίνος, seu καρκῖνος, ου, ὁ, cancer piscis, & morbus. a κάρα κινεῖν, caput movere. Cancer enim morbus quasi semper est in motu latius quotidie serpens. καρκῖνος etiam Cancer sidus, Arat. Item καρκῖνοι, ossa jugalia, Poll. l. 7. Pherecrates autem apud Poll. l. 7. cum dixit, καττύματα τοὺς καρκίνους, calceamenti genus intellexit.

Καρκινόω, ῶ, quasi cancro assimilo, oblique moveo. sic καρκινοῦν τοὺς δακτύλους dicitur tibicen. Plantarum radices dicuntur καρκινοῦσθαι, quæ cancri instar divaricantis, & in latera dispersis fibris, vel capillamentis terram apprehendunt. Theophr. de causis plant. l. 2. c. 14.

Κάρνος, εος, pediculus, ovis, pecus. Hesych.

Κάρος, ου, ὁ, sopor cum gravedine, marcor. q. a κάρα, caput, cui accidit.

Καρόω, ῶ, soporem gravem affero, perturbo. Sed καρὸς, pro κηρὸς, gen. Doric. a κὴρ, parca, mors. vel κηρὸς, ὁ. Dor. pro κηρὸς, ᾶ, ὁ, cera.

Καρούχιον, ου, τὸ, theda, carruca.

Κάρπαι, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, carpæ, vermes, qui oleis innascuntur.

Καρπαία, ας, ἡ, saltationis quoddam genus. an a καρπῷ manu, qua se complecterentur? Al. καρπαία.

Καρπάλιμος, ου, ὁ, celer. q. ἁρπάλιμος, rapidus. hinc καρπαλίμως, cito, subito, raptim, adverb. Th. ἁρπάζω, rapio.

Καρπήσιον, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum, quod soporem affert. q. a κάρος, sopor, & ποιῶ, facio.

Καρπήσιον, ου, τὸ, carpesium, festuca tenuis Etiam herba, de qua Galen. 1. Antid. & 1. κατὰ γεν. Ab Aetio Serm. 11. c. 13. dicitur καρπασία.

Καρπίζω, fructum decerpo, defrugo, a καρπὸς, ᾶ, ὁ, fructus. καρπίζομαι, in libertatem assero. a καρπὶς, vindicta, assertio. καρπιστὴς, adsertor, vindex. καρπισμὸς, adsertio: quod manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ου, ὁ, frugifer, fructuosus, fructifer. Th. καρπὸς, ᾶ, ὁ, fructus.

Καρπόβρωτος, & ον, id, unde καρπὸν βρώσκειν licet. καρπόβρωτον ξύλον, pomiferum lignum, Deuteron. 20.

Καρποῖσιν, dat. plural. a καρπὸς, fructus.

Καρπὸς, ᾶ, ὁ, fructus, semen, fœtus: utilitas. καρπὸς φρενῶν, fructus mentis, idest, prudentia. Est & pars manus, ubi pulsum explorant. Capitur etiam pro vola, sed καταχρηστικῶς. Est & Καρπὸς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Carpus.

Καρποφορέω, ῶ, fructum fero: fructus offero, Nazianz. in Orat. f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. aor. 1. ἐκαρποφόρησα. a καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, ra.

Καρπόω, ῶ, fructum colligo, carpo ad fruendum, percipio: sacrifico. οὐ προσοίσετε ἐπ' αὐτὸ καρπῶσαι τῷ κυρίῳ, non offeretis ex eo ad sacrificandum Domino.

Καρπωτὸς, ὴ, ὸν, q. fructibus affectum, vel variorum fructuum figuras habens intextas. Vel ut Henr. Stephanus exponit, manuleatus. καρπωτὸς χιτὼν, vestis talaris, l. 2. Reg. 3.

Καῤῥέζων, Æol. syncope pro καταῤῥέζων, præs. inf. καῤῥέζουσα, demulcens, præs.part.f.g. pro καταῤῥέζουσα, ex κατὰ, & ῥέζω, f. ξω, facio.

Κάῤῥον, ου, τὸ, theda, currus.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, fortior, melior. quasi a κάρρων, a κράτος.

Κάῤῥωτος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

Κάρσιος, ου, ὁ, obliquus. πλάγιος, unde Zodiacus ἐγκάρσιος. q. a κάρα, caput: ut sit quasi καράσιος, caput enim in aliquibus pronum est, & in unam partem magis, quam in aliam propendet.

Κάρτα, valde, Sophocl. Item plusquam satis, admodum, præcipue, vehementer, plane. a κάρτος, pro κράτος, robur.

Καρταλάμιον, τὸ, parvus κάρταλλος, cophinus.

Κάρταλλος, ου, ὁ, cartallus, cophinus, seu corbis in angustum desinens.

Κάρτει, robori, dat. sing. a κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρταίπους, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro καρτεραίχμης, hastipotens, qui bellicis armis est potens. Ex καρτερὸς, robustus, & αἰχμὴ, ἡ, cuspis.

Καρτερέω, ῶ, forti animo sum, tolero, patienter sustineo. λιμοῦ καρτερῶ, famem sustineo, Xenophon. fut. ήσω. p. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. aor. 1. opt. Æol. καρτερήσειας, ας, ε, a καρτερὸς, validus. quod a κάρτος, per metathes. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia. αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι, assidua studia, Xenoph. hinc καρτερικὸς, ὴ, ὸ, tolerans, Xenophon. Item temperans, fortis.

Καρτεροθύμῳ, dat. singul. a καρτερόθυμος, ου, ὁ, pertinax, qui toleranti animo est magnanimus, fortissimus, Hesiod.

Καρτερὸς εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινος, vincere aliquem.

Καρτερὸς, ᾶ, ὁ, robustus, potens, fortis, arduus, asper, acer, patiens, vehemens. Item temperans, constans, modestus. καρτερὸς πρὸς πάντα, ad omnia ferenda acrior, Xenoph. hinc καρτερέω, fortis sum. & καρτερὸν, pro καρτερῶς, vel καρτερικῶς, fortiter, temperanter.

Καρτερόφρονα, accus. sing. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, præfractus, magnanimus, constans, durus, Hesiod.

Κάρτιστος, ου, ὁ, præstantissimus, fortissimus, Il. α. per metathes. pro κράτιστος, superlat. ab ἀγαθὸς, bonus. comparat. κρείσσων, melior.

Καρτῦναι, per metathesim pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. verbi κρατύνω, firmum reddo, corroboro. Th. κράτος, τὸ, robur.

Καρύα, ας, ἡ, nux juglans, arbor. κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus. Item nucleus in ipsis nucibus. κάρυον πικρὸν, nux amara Celso. κάρυον κασταναϊκὸν, castanea. κάρυον, fagea glans Plinio, quæ omnium dulcissima est, Theophr. l. 3. histor. c. 6.

Καρύϊνος, amygdalinus. a καρύα, ἡ, nux juglans.

Καρύκη, ης, ἡ, genus edulii, intritum quoddam, seu condimentum Lydorum, Hippocrates. καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως, cum jure barbam perfudisset, Lucianus. Legitur etiam καρυκεία pro condimento,

Κᾶρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, præco.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, quum præconio promulgasset, a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Jon. pro ἐκήρυξε. a. 1. ind. act. a κηρύσσω, prædico. f. ξω.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, prædico.

Καρφαλέος, ου, ὁ, siccus, aridus, paleaceus, friatilis. καρφαλέον πῦρ, siccans ignis, Nicand.

Κάρφος, εος, τὸ, palea, festuca, stipula. Dicitur & κάρφη, ης, ἡ, Amian.

Κάρφω, sicco, arefacio. fut. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, εος, τὸ, palea.

Καρχαρόδοντα, dentibus asperum, accus. sing. a καρχαρόδους. quod a κάρχαρος, asper. Thema χαράσσω, sculpo, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, ου, ὁ, asper, acutus. Th. χαράσσω, sculpo; vel a κάρχω, exaspero.

Καρχάσιον, Doric. pro καρχήσιον, carchesium.

Καρχηδόνιος, ου, ὁ, Carthaginiensis.

Καρχηδὼν, ὄνος, ἡ, Carthago.

Καρχήσιον, ου, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici: navis. Item poculum quoddam oblongum. Ab Oribasio καρχήσιον inter laqueorum, seu vinculorum genera numeratur in libello de vinculis edito.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. a κηρὸς, ᾶ, ὁ, cera.

Κασαλβὰς, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum.

Κασαλβεῖον, seu κασαυρεῖον, ου, τὸ, lupanar, Aristoph.

Κάσας, ου, ὁ, tapes utraque parte villosus: amicus: habitatio.

Κασαύρα, & κασωρὶς, πόρνη, scortum. Hesych. ex κάσα, meretrix, & ὥρα, cura.

Κεσθλοῖσι, & in bonis, dat. plur. Jon. a κὰσθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, casia, frutex lauro similis cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, casia fistularis.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, vocat. a κασίγνητος, ου, & Jon. οιο, ὁ, frater. κασιγνήτη, ης, sopor, ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, frater, soror, & γίνομαι, nascor.

Κάσις, ὁ, ἡ, frater, vel soror: fraternus: coætaneus. q. γάσις, a γάω, genero, cui scilidem principium generationis.

Κάσσα, ης, ἡ, meretrix, quæ se illecebrose κάζει, id est, ornat, & fucat. aut κάω ἄστυ, prope urit. aut q. καίεται, ardet libidine.

Κασσία, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus.

Κασσίτερος, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, ὁ, stannum. quasi a κάσσα, meretrix, videtur enim argentum, nec est.

Κασσύω, & Att. καττύω, suppingo, consuo, ut ea, quæ subtus suuntur, usu conterenda. unde κάττυμα, tulmenta, solum, pro solea. an a κάτω, & σύω? Suimus τῷ σύειν fila, agitando ea, perforando aliquid, & connectendo.

Κασταναία, ας, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ, & Ponti. unde & κασταναϊκὸν κάρυον, nux castanea, quæ & κάστανον. an a κάζω, orno? ab ornatu loci.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειον ὕμνον, Pindar. Isthmior. Od. 1. 437. 5.

Κάστωρ, ορος, ὁ, castor, fiber. qui prope nihil, nisi venter: ideo ducunt a γαστὴρ. quid si a κάω, & στερέω? secat, & sternit arbores mira solertia. Vide Rittershus. ad lib. 2. Oppian. Halieut. vers. 398.

Κατύται, ξυςικὸν βοτάνιον. quod forte in officinis cuscuta.

Κάσχεθε, detinebat, 3. singul. imperf. Æol. syncop. pro κατίσχεθε, verbi κατισχέθω, pro κατέχω, inhibeo. Sic & κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. singul. a. 2. med. verbi κατισχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Κατὰ, præposit. cum genit. contra, per, de, e, super, in. cum acc. secundum, versus, cum, propter, apud, in. κατὰ οἶκον, domi. κατ᾽ ὥραν, ad tempus. In comp. valet contra, de, ad, valde, & deorsum, & aliquando est κάτω, ut ἄνα est ἄνω: ut καταβαίνω, descendo.

Κᾆτα, deinde. ex καὶ & εἶτα.

Κατάβα, descende, per apocopen pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. verbi καταβαίνω, descendo. a. 2. κατέβην.

Καταβαίνω, descendo, deprimo, subsido. fut. καταβήσομαι. præt. καταβέβηκα. aor. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι, & κατάβαθι, καταβάτω, & per apocopen κατάβα. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2 part. καταβὰς, άντος, ὁ.

Καταβακχεύομαι, enthusiasmo correptus sum.

Καταβακχιόω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, abjicio, negligo, destruo, diruo, prosterno. Isocr. fut. αλῶ, pr. καταβέβληκα. Dicimur & pecuniam καταβάλλειν, cum eam exsolvimus, aut pendimus. præs. med. καταβάλλομαι, fundamentum jacio. perf. pass. καταβέβλημαι. aor. 1. passiv. κατεβλήθην. præt. med. καταβέβολα.

Καταβαπτίζομαι, immergor. f. ίσομαι. perf. καταβεβάπτισμαι. a. 1. passiv. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, intingo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, onero. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. aor. 1. κατεβάρησα.

Καταβὰς, άντος, ὁ, & in f. g. καταβᾶσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo.

Κατάβασις, εως, ἡ, descensus.

Καταβάτω, descendat, 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβηθι. a καταβαίνω, descendo.

Καταβαυκαλάω, jucunda cantillatione sopio. idem ac βαυκαλάω.

Καταβαυκαλήσεις, αἱ, nutricum cantilenæ, Athenæus.

Καταβεβαιόομαι, affirmo.

Καταβεβλακευμένως, segniter, dissolute. Aristophanes.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. pass. fœm. gen. a καταβάλλω, dejicio.

Καταβεβρίθασι, onustæ sunt, 3. plur. perf. med. ex κατὰ, & βρίθω, onero, sum gravis. f. σω. p. κα.

Καταβῇ, descenderit, 3. sing. a. 2. sub. act. a καταβαίνω, descendo.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Καταβήσεο, descende, Jon. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι. formatum a fut. 1. med. verbi καταβαίνω, descendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, intrabit, 3. sing. f. 1. med. verbi καταβαίνω, descendo.

Καταβιβάζω, facio descendere, deturbo, demitto, dejicio, deprimo: deduco. καταβιβάζεσθαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου παῖδας περὶ τὰ τείχη περιπατήσοντας, a præceptore pueros circa mœnia causa deambulandi deduci, Plutarch. in Camill. f. άσω. aor. 1. act. κατεβίβασα, aor. 1. pass. κατεβιβάσθην. fut. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται.

Καταβιβρώσκω, comedo. præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι, ex κατὰ, & βιβρώσκω, seu βρώσκω, comedo. f. βρώσω.

Καταβληχάσθαι, balare. Th. βληχάομαι, balo.

Καταβολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταβολὴ, fundamentum. a καταβάλλω, destruo.

Καταβόσκω, depascere. Thema βόσκω, pasco.

Καταβοσκομενάων, depascentium, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομενῶν, præs. part. pass. a βόσκω, f. ήσω, pasco.

Καταβραβεύω, debito præmio privo, præmio fraudo. in capiendo bravio aliquem circumvenio. Item reum perago, Demosth. imperiose ago. f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα.

Καταβρέχω, irrigo, madefacio. metaph. laudo. Sic. καταβρέχειν σιγῇ, rigare silentio, pro silentio premere, tegere.

Καταβρίθειν, Att. gravari, Poet. longe superare. Th. βρίθω, gravis sum.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. a καταβρώσκω, depasco.

Καταβώσομαι, Jonic. pro καταβοήσομαι, fut. 1. med. καταβοᾶσθαί τινος, magnis clamoribus in aliquem invehi.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Attic. a κατάγω, deduco.

Καταγαῖος, ὁ, ἡ, & καταγαῖος, α, ον, subterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annuntiator. a καταγγέλλω, annuntio.

Καταγγέλλω, annuntio, celebro, indico. fut. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα, καταγγέλλει τὸν πόλεμον τοῖς εἵλωσι, inducit bellum servis, Plutarch. in Lycurg. Item defero, accuso. Sic in canone lib. 5. Concilii Sardin.

Καταγέειν, deducere, præs. inf. a κατάγω, deduco.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. sing. f. 1. pass. a καταγελάω, irrideo.

Καταγέλαστος, ridiculum, adject. verbale ab eodem verbo.

Καταγελάω, ῶ, derideo, irrideo cum gen. Etiam cum dat. Πέρσῃσι καταγελῶ, Persis illudo, Herodot. imperf. κατεγέλαον, ων, ας, ας, α. f. άσω. perf. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, rideo.

Καταγέλως, ωτος, risus, irrisio. Item ridiculus, risu perfusus. Machab. l. 1. cap. 10. ex κατὰ, & γελάω, rideo.

Καταγηράσκουσι, 3. plur. ind. præs. a καταγηράσκω, senesco. f. άσω.

Καταγίζω, consecro, adoleo, Jon. pro καθαγίζω, quod ab ἁγίζω, idem. Th. ἅγος, εος, τὸ, veneratio. Ita Herod. Κλεομένης ἐν νόῳ ἔχων ὅπως δὴ ἀπροφάσιστα πάντα καταγιεῖ, ὅπως &c.

Καταγινέω, Jon. pro καταγαγεῖν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, arguo, reprehendo, damno, noto, condemno. Item cognosco, intelligo, percipio. fut. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, confringo. f. άξω. aor. 1. κατέαξα. præs. passiv. κατάγνυμαι, confringor. a. 2. pass. κατεάγην, ης, η.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio. quod ex κατὰ, & γνώσκω, nosco.

Καταγορεύω, accuso: occultum detego, expono. καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico defero, Thucydides.

Καταγράφω, describo, delineo. depingo. ab Herodoto sumitur pro dilaniare.

Κατάγω, frango, Plato. deduco, volvo, filum nendo deduco. κατάγω τὰ ἔρια, deduco lanas. deorsum ago, Plutarch. in Numa. e mari in portum navigo, applico, Demosth. in patriam reduco, Isocr. κατάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, restituo in regnum, Thucyd. f. κατάξω. a. 2. κατήγαγον, Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, όντος, ὁ. perf. act. κατῆχα. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, devectus fui.

Καταγωγὴ, & καταγώγιον, diversorium, mansio, domicilium, receptus, portus. Item sustentaculum, cui innitimur ascensuri, Herodot. appulsus, diversio, & applicatio. Budæo reditus.

Καταγωνίζομαι, debello, in lucta, & prælio vinco, expugno. καταγωνισάμενος Πομπήϊον, qui superavit Pompejum. Plutarch. in Numa. f. ίσομαι. perf. pass. καταγωνίσμαι, aor. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, ατο.

Καταδαίομαι, devoro, comedo. a δαίω, epulum præbeo.

Καταδάκνω, mordeo, præs. ind. ex κατὰ, & δάκνω, idem. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Καταδεέστερος, α, ον, compar. a καταδεὴς, imperfectus, obscurus, egenus, tenuis. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget, deficit, desideratur.

Καταδέξαι, Jon. pro καταδεῖξαι, ostendere, a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, ostendo.

Καταδεύῃ, humectat, 3. sing. præs. sub. καταδεύω, madefacio. Thema δεύω, rigo.

Καταδέω, obligo, vincio, colligo, cohibeo. fut. ήσω. a. 1. κατέδησα. perf. καταδέδεκα, & μαι. Thema δέω, ligo.

Κατάδηλος, ου, ὁ, manifestus, conspicuus. οὐ πᾶσι σοὶ κατάδηλον; nonne tibi constat? ex κατὰ, & δῆλος, ου, ὁ, idem.

Καταδημοβορέω, ῶ, populum devoro, quæ sunt reipublicæ devoro. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, esca.

Καταδιδοῦν, Jon. pro καταδιδόναι, influere, præs. inf. a δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno, ut judex. Item irrogo, pœnam infligo, Basil. f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην. fut. 1. pass. καταδικασθήσομαι.

Καταδιώκω, prosequor. f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, prosequor.

Καταδοκέω, ῶ, opinor, reor, suspicor, existimo, expecto. καταδοκέομαι, existimor, & suspicione opprimor, Antiph.

Καταδουλόω, ῶ in servitutem adigor, subigo. f. ώσω. perf. καταδεδούλωκα. aor. 1. med. καταδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. decurrere, verbi κατατρέχω, f. ξω.

Καταδρέπω, idem ac δρέπω, decerpo, stringo.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro καταδῦναι, ingredi, aor. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύομαι, demergo. a. 2. act. κατέδυν.

Καταδυναστεύω, sub potestatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem, tyrannide opprimo. καταδυναστεύουσι πλούσιοι ὑμῶν, divites in vos tyrannidem exercent, Jacob. 2. f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα.

Καταδύνειν, præs. inf. vide καταδύμεναι.

Καταδύντα, occidentem, acc. sing. a. 2. part. act. a καταδὺς, ύντος, ὁ, a καταδύομαι, demergo. Th. δύω, subeo.

Καταδὺς, ύντος, ὁ, a. 2. part. ejusdem verbi.

Καταδύσεο, Jon. pro καταδύσου, præs. imperat. passiv. a καταδύσομαι, submergor, abdo me, quod ex futuro in præsens abiit. ex κατὰ, & δύσομαι, Poet. δύσσομαι, mergor.

Καταείδειν, pro κατᾴδειν, incantare. Th. ἀείδω, cano.

Καταειμένος, η, ὁ, tectus, densus, Poet. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω. quod ex κατὰ, & ἕω, induo. a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, cooperiebant, 3. plur. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ, & εἰνύω, idem ac ἕω, induo.

Καταείσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi κάτειμι, descendo, proficiscor. Th. εἶμι, seu ἴω, eo.

Καταθεῖναι, deponere, persolvere, aor. 2. inf. act. a κατατίθημι, depono.

Καταθείης, poneres, 2. sing. a. 2. opt. m. verbi κατατίθημι, depono.

Καταθέσθαι, reponere, aor. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Κατάθεσο, recondе, & Poet. κάτθεο, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Καταθῆαι, deposueris, Jon. pro καταθῇ, 2. singul. aor. 2. sub. med. ejusdem verbi.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσεις, repones, sing. f. 1. med. κατατίθημι.

Καταθνητὸς, ὁ, ὁ, mortalis. dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ, & θνητὸς, quod a θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a καταθραύω, effringo. Thema θραύω, frango. f. σω.

Καταθύμιος, α, ον, gratus, a, um. ex κατὰ, & θυμὸς, ου, ὁ, animus.

Καταθυμοβορήσῃς, animi affectibus devores, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ, & θυμοβορέω, animum exedo tristitia.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, occido. Th. θύω, macto. f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus, 1. plur. a. 2. sub. med. a κατατίθημι, depono, Th. τίθημι, pono.

Καταιδεῖσθαι, revereri. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, ἡ, pudor.

Καταιθύσσω, Poetic. cum splendore immittere. quod ab αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poet. pro κατακαίω, comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινέω, Jon. comprobare, collaudare, annuere. ab αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Καταιρεθεῖσα, eversa, aor. 1. part. pass. a καταιρέω, Jonic. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Thema αἱρέω, capio.

Καταιρεόμενος, Jon. pro καθαιρούμενος, ὁ, præs. part. passiv. a καθαιρέω, dejicio. Th. αἱρέω, capio.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. a καταισχύνω, fœdo, contumelia, & probro afficio.

Καταισχύνω, pudefacio, dedecoro, contumelia, & probro afficio. pudore suffundo. τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνειν γυναῖκας, quod Horatius, alienas permolere uxores. f. καταισχυνῶ. præt. κατῄσχυγκα. aor. 1. κατῄσχυνα. præs. pass. καταισχύνομαι, pudefio. imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθην, ης, η.

Καταιτιᾷ, 3. singul. præs. a καταιτιάω, accuso, criminor. Thema αἰτία, ας, ἡ, crimen, causa.

Καταῖτυξ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressa.

Κατακαεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. pass. verbi κατακαίω, exuro.

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. passiv. a κατακαίω, exuro.

Κατακαίριος, α, ὁ, ἡ, lethalis, lethifer, a καιρὸς, occasio.

Κατακαίω, exuro. comburo. αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, seipsum deurens, Aristoph imp. κατέκαιον,

κειμαι. fut. κατακείσω. a. 1. κατέκεισα. a. 1. inf. κατακεῖσαι. aor. 2. κατέκειον. perf. κατακέκειμαι.

Κατακαλύπτω, obtego, operio, circumtego. f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, tego.

Κατακαύσει, 3. sing. fut. 1. act. verbi κατακαίω, exuro.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, ne glorieris adversus ramos, ad Rom. 11. Th. καυχάομαι, glorior. f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, discumbo, accumbo. ἐπὶ κλινῶν κατακεῖσθαι, super lectos accumbere, Plato 2. de Rep. κοσμίως κατεκείμεθα, rite cubamus. Aristoph. in Pluto. Item morbo decumbere. εἴ τις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, si quis sodalium morbo decumbat, Lucian.

Κατάκεισο, pro κατάκεισο, recumbe, præs. imperativ. verbi κατάκειμαι, recumbo.

Κατακεκλιμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Thema κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. a κατακρίνω, condemno, judico. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατακερτομέω, verbis mordacibus insectari. vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, Jon. pro κατακέχυνται. vide in κέχυμαι.

Κατακῆαι, cremare, Jon. pro κατακαῦσαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, cremo. f. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cera tego, ex κατά, & κηρός, ῦ, ὁ, cera.

Κατακλάω, frango, distorqueo. f. άσω. aor. 1. κατέκλασα, ας, ε. Thema κλάω, frango. f. κλάσω.

Κατακλείω. includo, contineo, adstringo. fut. είσω. aor. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Thema κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, sorte distribuo, Actor. c. 13. a κληροδότος, ου, ὁ, testator. quod ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, & δότης, dator. Th. δίδωμι, do.

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. a κατακλίνω, discumbo.

Κατακλῖναι, dejicere, a. 1. inf. act. ejusdem verbi.

Κατακλίνω, facio discumbere, discumbo. f. νῶ. perf. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imper. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. pass. κατεκλίθην. κατακεκλιμένοι τ᾽ ἐπὶ ταῖς κοίταις, jacentes in lectis, Aristoph. in Vesp. κατακλίνομαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, mulceor, alliciorque voluptate, Aristot. 6. Animal.

Κατακλύζω, inundo, submergo, undis obruo, irrigo. κατακλύζουσι ἐν ἀφθονίᾳ τὸν ἐμὸν βίοτον, copia victum meum abundare faciunt, Xenoph. f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. pass. κατακέκλυσμαι.

Κατακλυσμός, ῦ, ὁ, diluvium, terrarum inundatio. a κατακλύζω, undis obruo.

Κατακοιμάω, ῶ, edormio, sopio, somnum concilio.

Κατακοιμηθήτω, cubet, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω. fut. ήσω.

Κατακοιμίζω, idem ac κατακοιμάω.

Κατακοιρανέουσι, administrant, 3. plur. indic. præs. act. ex κατά, & κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, ῦ, ὁ, princeps.

Κατάκοιτος, ου, ὁ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. Ex κατά, & κοίτη, ἡ, cubile.

Κατακολουθέω, ῶ, subsequor, cum dat. f. ήσω. aor. 1. κατηκολούθησα. a. 1. part. activ. κατακολουθήσας, αντος, ὁ, & in f. g. ασα, & in neut. αν. perf. act. κατηκολούθηκα. Them. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, comes.

Κατακοντίζω, telis, vel jaculis conficio, vel confodio. Thema ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπτός, ὴ, όν, concisus, a, um. a κόπτω, scindo. aor. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατακόπτω, concido, obtrunco, trucido, contundo; nummos cudo, Herodot. arbores præcido, materiam luxuriantem reseco. Theophr. f. ψω. perf. κατακέκοφα.

Κατακόρως, adverb. abunde, crebrius, ad satietatem, immodice. a κατάκορος, satur. Thema κορέω, satio.

Κατακοσμέω, ῶ, compono, orno, apto, digero in ordinem. κατακοσμοῦντες ἑαυτούς, colentes, observantesque se invicem. Plut. in Romul.

Κατακούω, pro ὑπακούω, obtempero.

Κατακράτος νικᾶν, per vim vincere.

Κατακρεουργέω, ῶ, laniorum more concido, dilanio. Ex κρέας, ατος, τὸ caro, & ἔργον, ου, opus.

Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, vinco, domo, supero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κατακρημνίζω, præcipitem deorsum ago, præcipito. fut. ίσω. aor. 1. κατεκρήμνισα. perf. act. κατακεκρήμνικα. perf. pass. κατακεκρήμνισμαι.

Κατακρημνός, ῦ, ὁ præceps. a κρημνός, ῦ, ὁ, præcipitium.

Κατάκριμα, ατος, τὸ. condemnatio, Nazianz. a κατακρίνω, condemno.

Κατακρίνω, judico, fero sententiam contra aliquem, condemno. cum accus. & genit. ἅπαντας θανάτῳ κατακρίνειν, omnes morte damnare, Isocrates. fut. νῶ. aor. 1. κατέκρινα, ας, ε. perf. activ. κατακέκρικα. perf. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. passiv. κατεκρίθην, ης, η.

Κατάκρισις, εως, ἡ, damnatio, condemnatio. a κατακρίνω, condemno.

Κατακρύψας, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. vide κατακρύψαντες.

Κατακρύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. a κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι. quod ex κατά, & κτείνω, occido. fut. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Jon. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. a f. 2. med. κατακτανοῦμαι, verbi κτείνω, occido. fut. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα, & Poetice ἔκταγκα.

Κατακυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi κατακυλίω, devolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. activ. f. g. a κατακύπτω, incurvo me decumbo.

Κατακυριεύω, dominor, dominium exerceo, cum gen. f. εύσω. aor. 1. κατεκυρίευσα. aor. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, ὁ.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. med. καταλήψομαι, 2. plur. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. med. verbi καταλαμβάνω, deprehendo.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, deprehendo.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. med. καταλαβοῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Καταλαλέω, ῶ, obloquor, loquacitate obruo, detraho, deblaterro. Interdum doleo, mœstus sum. cum gen. fut. ήσω. p. καταλελάληκα. καταλελαλημένος, celebratus. κατάλαλος, ου, ὁ, obtrectator, oblocutor, maledicus. Them. λαλέω, loquor.

Καταλαλιά, ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquutio. ex κατά, & λαλέω, loquor.

Καταλαμβάνω. deprehendo, circumvenio: invenio: accipio: complector: obduco, Theophr. l. 5. de plantis. deligo. καταλαμβάνω τὸ στρατόπεδον, locum castris deligo. Thucyd. καταλαμβάνει ἐξιόντας, offendit egredientes, Demosth. opprimo, affligo, Plato de Leg. advenio, Herodian. reum perago, Antiph. fut. καταλήψομαι. perf. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. aor. 2. activ. κατέλαβον. aor. 2. part. καταλαβών, οῦσα, όν. perf. pass. κατείλημμαι. perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον. aor. 1. passiv. κατελήφθην, ης, η. a. 2. med. κατελαβόμην, ου, ετο, assequutus sum.

Καταλαμπτέος, Jonic. pro καταληπτέος, deprehendendus. a καταλαμβάνω, deprehendo.

Καταλάμπω, f. ψω, p. φα, illustro. illumino: luceo, Lucian.

Καταλέγω, deligo, allego, conscribo, delectum facio, Plutarch. in Camill. recenseo, enumero, Xenoph. f. ξω. perf. καταλέλεχα. præs. pass. καταλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.

Καταλείβομαι, ῃ, εται, destillo, defluo. f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo. f. ψω.

Καταλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. a καταλείπω, relinquo.

Καταλείπω, εις, ει, relinquo, derelinquo. desero, testamento lego. καταλείπω τὸν λόγον, finem dicendi facio, Isocr. in Evagora. fut. ψω. perf. καταλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. aor. 2. κατέλιπον.

Καταλειτουργέω, in publica commoda meas facultates insumo, militia, vel munere ædilitio, prætorio &c. fungor.

Καταλείφω, oblino.

Κατάλειψις, ἡ, relictio, reliquiæ.

Καταλελειμμένος, ὁ, relictus, perf. part. pass. a καταλείπω, relinquo.

Καταλέλοιπα, p. m. ejusdem verbi.

Καταλέξεται, cubabit, f. 1. med. 3. sing. a λέγομαι, cubare facio.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, recensebo, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλέω, ex κατά, & ἀλέω, molo. f. έσω, & ήσω.

Καταλεῦσαι, pro καταλιθῶσαι, lapidibus obruere. a. 1. κατέλευσα. quod ex κατά, & λεύω, lapido.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio, inventio, comprehensio. κατάληψις τῆς βασιλείας, adeptio regni, Isocr. κατάληψις τοῦ ἱεροῦ, invasio templi, Demosth. κατάληψις est etiam morbus, Galenus l. 4. de locis affectis. Musici etiam κατάληψιν vocant comprehensionem, pulsationemque chordarum, cum concentum explorant, Interpr. Aristoph. in Neb.

Καταλιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω, perf. καταλελίθακα.

Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.

Καταλίθινος, ὁ, ἡ, lapideus, saxosus.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo.

Καταλιμπάνω, Jon. pro καταλείπειν, derelinquere.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, aor. 2. opt. καταλιπών, όντα, όν, aor. 2. part. act. a καταλείπω, relinquo.

Καταλιπών, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγή, ῆς, ἡ, reconciliatio: commutatio, Arist. 2. Œcon. a καταλλάσσω, reconcilio.

Καταλλαγείς, έντος, ὁ, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, a. 2. imperat. a καταλλάσσω, reconcilio.

Καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. aor. 1. κατήλλαξα. καταλλάσσομαι, muto, Demosth. alieno, vendo, Herodian. concilio. Dinarch. & Sophocl. in Ajace.

Καταλογάδην, adverb. prosa oratione, Isocr. a καταλέγω, sigillatim enarro.

Κατάλογος, ου, ὁ, catalogus, enumeratio, a καταλέγω, conscribo. Thema λέγω.

Κατάλοιπος, ὁ, ὁ, reliquus, residuus. a καταλείπω, relinquo.

Καταλούω, perluo.

Καταλοφάδια, adv. super cervicem.

Καταλοχία, ας, ἡ, turma, instructio aciei per cohortes.

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias, centurias, cohortes, classes, turmas describo.

Καταλοχισμός, ῦ, ὁ, destributio in cohortes.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. a καταλύω, diverto, hospitium capio. Th. λύω, solvo.

Καταλύουσι, 3. plur. præs. ind. a καταλύω, dissolvo.

Κατάλυσις, εως, ἡ, destructio. ejusdem verbi.

Καταλύω, dissolvo, destruo, everto, diversor, commoror, hospitor: desino. πλέων καταλύσαι, navigare desii, Demosth. καταλύειν τὸν βίον, vitam finire, Xenoph. f. ύσω, a. 1. κατέλυσα.

Καταμάθετε, discite, 2. plur. a. 2. imper. act. κατάμαθε, verbi καταμανθάνω, disco. fut. καταμαθήσω. a. 2. κατέμαθον.

Καταμανθάνω, disco, considero, intelligo, animadverto, cognosco. τὴν σαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, consule naturam tuam, Epict. f. καταμαθήσω. p. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον, aor. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθών. ex κατά, & μανθάνω, disco.

Καταμάρπτειν, pro comprehendere, manu tangere. Th. μάρπτω, capio.

Καταμαρτυρέω, testor contra aliquem: dissentio. f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Thema μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Καταμάρψαισα, Doric. pro καταμάρψασα, corripiens, a. 1. part. act. f. g. vide καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. καταμάρψῃ, opprimat, 3. sing. aor. 1. sub. act. καταμάρπτω, comprehendo. Th. μάρπτω, capio. f. ψω.

Καταμάω, accumulo, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, qui mettunt. Th. ἀμάω, meto.

Καταμεθύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω. commoror. Th. μένω, maneo. a. 1. ἔμεινα.

Καταμελοῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi καταμελέω, negligo. ex κατά, & μέλει, curæ est. Impersonale.

Καταμεμφόμεθα, 1. plural. præs. ind. καταμέμφομαι, conqueror. Th. μέμφομαι, expostulo. f. μέμψομαι. perf. μέμεμμαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην.

Καταμένω. commoror, permaneo, præstolor. f. νῶ. p. καταμεμένηκα. Th. μένω, maneo. a. 1. ἔμεινα. a. 1. imperat. μεῖνον.

Καταμετρέω, idem ac μετρέω, metior.

Καταμήκης, εος, ὁ, ἡ, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Καταμηνύω, indico, prodo, defero, significo; exprobro. quod ex κατά, & μηνύω, patefacio.

Καταμιαίνεσθαι, luctu fœdari. Th. μιαίνω, inquino.

Καταμιάναις, polluens, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. a καταμιαίνω. f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, polluo.

Καταμόνας, adv. privatim, seorsum, solitarie. ex κατά, & μονάς, άδος, ἡ, unitas. Th. μόνος, η, ὁ, unus, solus.

Καταμύξατο, laceravit, 3. sing. aor. 1. med.

 Jon-

Jon. verbi καταμύσσω. Th. ἀμύσσω, lacero. f. ξω. p. ἄμυχα.

Καταμύσαι, nictare, a. 1. inf. act. verbi καταμύω, vide & καμμύω. Th. μύω, claudo. f. μύσω.

Καταμύσσειν, vide in καταμύξασθαι.

Καταναγκάζω, εις, ει, cogo, adigo, extorqueo, idem ac ἀναγκάζω. fut. σω. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, anathema adversus quempiam, maledictum, Apocal. 22. ex κατὰ, & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, repono.

Καταναθεματίζω, devoveo, detestor. fut. ab iisdem them.

Καταναλίσκω, consumo, absumo, extenuo. fut. καταναλώσω, aor. 1. κατανάλωσα. perf. καταναλωκα. ex κατὰ, & ἀναλίσκω, absumo, quod ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἑάλωκα. a. 2. ἑάλων.

Κατανάρκάω, ῶ, obtorpeo cum alicujus incommodo. f. ήσω. a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ, & ναρκάω, torpore afficior. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpor, veternus.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. κατένευσα, annue, a. 1. imperat. act. a κατανεύω. Th. νεύω, annuo, f. νεύσω.

Κατανεύω, annuo, me inclino. aor. 1. κατένευσα, p. κατανένευκα, ab eodem them.

Κατανοῆσαι, præs. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. a κατανοέω, considero.

Κατανοέω, animadverto, considero, disco, deprehendo, contemplor, intelligo, cum accusativo. κατανοῶ ὄντας, esse intelligo, Thucyd. κατανοῶ περὶ τούτων, considero hæc, Xenoph. imperf. κατενόουν, εις, fut. ήσω. p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα. a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. aor. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας. αντος, ὁ. ex κατὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νόου, ὁ, mens.

Κάταντα, τὰ declivia. Poetic. pro κατάντη, a κατάντης, ὁ, ἡ, declivis. Est & κάταντα, adverb. sursum, deorsum, ex κατὰ, & ἀντὶ, pro, contra.

Καταντάω, pervenio, occurro, incido, descendo, κατήντησεν εἰς Λύστραν, Act. 18. f. ήσω. p. κατήντηκα. ex κατὰ, & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contra.

Καταντίον, Jon. e regione, ex adverso. Thema ἀντὶ, contra.

Καταντλέω, & έω, exhaurio, perfundo, foveo cum infusione, perungo, quod ex κατὰ, & ἀντλέω, haurio.

Κατανυγῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. ind. passiv. verbi κατανύσσω, compungo.

Κατάνυξις, εως, ἡ, molestia, dolor, quo quis quasi lancinatur: item sopor, stupor. a κατανύσσω, compungo.

Κατανύσσω, compungo. f. ξω. a. 1. κατένυξα. a. 1. act. κατένυξε. a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, compunctus sui, & in 3. plur. κατενύγησαν. a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι. perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, κται. ex κατὰ, & νύσσω, pungo.

Κατανυχθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi κατανύσσω, compungo.

Καταξέμεν, Jon. pro κατάξειν, f. 1. inf. activ. verbi κατάγω, deduco, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω.

Καταξιόω, ῶ, dignum judico, dignor. fut. ώσω. p. κατηξίωκα. a. 1. passiv. κατηξιώθην, ης, η, dignus habitus fui. a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ. a. 1. inf. passiv. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος, ὁ. ex κατὰ, & ἄξιος, α, ον dignus.

Καταπακτὸς, Jon. pro καταπηκτὸς, compactus. a πηγνύω, compingo.

Καταπατέω, conculco. fut. ήσω. p. καταπεπάτηκα. aor. 1. κατεπάτησα. aor. 1. part. καταπατήσας, αντος, ὁ, a. 1. ind. pass. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, calco.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies: depositum. a καταπαύω, requiesco.

Καταπαύσομεν, 1. plur. f. 1. act. a καταπαύω, compesco.

Καταπαύω, compesco, requiesco. f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα. a. 2. κατέπαυον. perf. καταπέπαυκα. perf. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, cesso.

Καταπειράζω, tento, expugnare conor. ex κατὰ, & πειράζω, conor.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. a καταπειράω, tento. Thema πεῖρα, conatus.

Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, balista, machina bellica. Suidæ supplicii species. ex κατὰ, & πέλτη, scutum. Vel ut alii a πάλλω, vibro.

Καταπεπτηκυῖα, exterrita, perf. partic. act. fœm. gen. per syncop. pro καταπεπτηχυῖα, verbi καταπτήσσω τὸ καταπτήσσω, exterreo. Thema πτοέω, exterreo. Alii volunt per syncopen dici pro καταπεπτηκυῖα, a καταπτήσσω. f. ξω. perf. καταπέπτηχα, ejusdem themat.

Καταπερ, Jonic. pro καθάπερ, quemadmodum, sicut.

Καταπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. a καταπίπτω, decido.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ aulæum, velum, quod rei cuipiam obtenditur. a καταπετάννυμι, expando. quod a πετάω, seu πετάννυμι, pando. f. πετάσω.

Καταπεφεύγασι, 3. plur. perf. med. verbi καταφεύγω, fugio. Th. φεύγω, idem. f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Καταπέψῃ, 3. sing. a. 1. sub. activ. verbi καταπέπτω, idem ac πέπτω, coquo, fut. ψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, concoquere magnam felicitatem, id est, frui magna felicitate, ita ut in officio contineamur.

Καταπημήνειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. πημήνειας, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem ac πημαίνω, noceo. Them. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Κατέπινε, deglutiebat, 3. singul. imperf. act. verbi καταπίνω, deglutio.

Καταπίνω, deglutio fut. med. καταπίομαι, pro πίομαι. aor. 2. act. κατέπιον. aor. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καταπέπωκα. aor. 1. pass. κατεπόθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. καταποθῶ. a. 1. inf. καταποθῆναι. ex κατὰ, & πίνω, bibo.

Καταπίπτω, decido, prosternor, diruor. inf. præs. καταπίπτειν. a. 2. κατέπεσον. aor. 2. part. καταπεσὼν. ἀπ' ὄνου καταπεσὼν, ab asino delapsus, Aristoph. καταπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν in terram cadere, Xenoph. Them. πίπτω, cado.

Καταπλαγεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, percello. Thema πλήσσω, percutio. fut. πλήξω. aor. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. p. m. πέπληγα.

Καταπλέκειν τὸν βίον, vitam finire. Th. πλέκω, complico. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, concionem habere.

Καταπλέω, navigo, appello. f. εύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπλήσσω, percello, obstupefacio, timorem injicio. f. ξω. Th. πλήσσω, percutio.

Καταπλώειν, Jonic. pro καταπλεῖν, navigare.

Καταπνοὰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus. Th. πνέω, spiro.

Καταποθῇ, 3. singul. aor. 1. sub. passiv. a καταπίνω, deglutio.

Καταπολεμέω, debello, expugno, vinco. ex κατὰ, & πόλεμος, bellum. καταπολεμῶ σε ἐγκλήμασι, crimine te infector. Thucyd.

Καταπονέω, labore conficio, supero, fatigo. f. ήσω. perf. καταπεπόνηκα. præs. indic. pass. καταπονοῦμαι, opprimor. quod ex κατὰ, & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, demergo, in mare præcipito, submergo. Matth. 18. f. ίσω. perf. καταπεπόντικα. præs. pass. καταποντίζομαι, demergor. a. 1. pass. κατεποντίσθην. a. 1. sub. passiv. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Them. πόντος, ου, ὁ, mare, pontus.

Καταπορνεύω, scortor, καταπορνεύω τὴν γεῦσιν, gustum illecebrosis saporibus irrito. Nazianz. in Orat.

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. a καταπρήθω, comburo, incendo. Thema πρήθω, fut. σω, idem.

Καταπροδιδόναι, prodere, præs. inf. a δίδωμι, do.

Καταπροήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi καταπροΐεμαι, projicio, elabi sino. a. 2. inf. med. καταπροέσθαι. ex κατὰ, πρὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Καταπροϊξάμενος, ου, ου, a. 1. med. a καταπροΐξομαι, impune relinquo, f. ίξομαι. ex κατὰ. & προὶξ, κὸς, ἡ, dos.

Καταπτὰς, άντος, ὁ, aor. 2. part. activ. καταπτῆναι, aor. 2. inf. activ. verbi καθίπταμαι, devolo. Thema ἵπταμαι, volo.

Καταπτάσθαι, Jon. pro καθάπτεσθαι, perstringere, leviter attingere. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango.

Καταπτάτην, 3. dual. aor. 2. Ind. activ. Jon a καπέπτην, verbi καθίπταμαι, seu καθίπτομαι, devolo, quod ex κατὰ, & ἵπταμαι, seu ἵπτομαι, volo, a. f. πτήσομαι, ῃ, εται. aor. 2. med. ἐπτάμην.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, sinuosa, & multas plicas habens. ex κατὰ, & πτύσσω, plico.

Καταπτώσσω, timeo. trepido. καταπτώσσουσι, 3. plur. præs. activ. quod ex πτώσσω. Thema πτοέω, terrefacio.

Καταπύγων, ονος, ὁ, cinædus, draucus, obscœnus, Aristoph. in Vesp. ex κατὰ, & πυγὴ, ῆς, ἡ, nates. Apud Atticos digitus medius, & infamis, qui etiam dicitur καταπύγων.

Κατάρα, ας, ἡ, execratio, imprecatio, Herod ex κατὰ, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces.

Καταράκτης, ου, ὁ catarracta, sc. locus abruptus, & praeceps in flumine, unde aqua ruit potius, quam fluit, Strabo lib. ult. quod a καταῤῥάσσω, impetuose deturbo. Item genus avis maritimæ. Animadvertit Eustat. in Dionys. esse ex aquilarum genere.

Καταράομαι, ῶμαι, execror, maledico, devoveo. perf pass. κατήραμαι. perf. part. κατηραμένος. a. 1. med. καταρασάμενος, ου, ου. καταρᾶσθαι, præs. inf. pass. Th. ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.

Καταργέω, inanem, & inutilem reddo, irritum facio, aboleo: facio cessare. f. ήσω. p. κατήργηκα. aor. 1. act. κατήργησα. præs. indic. pass. καταργέομαι, destruor, aboleor. perf. pass. κατήργημαι. a. 1. pass. κατηργήθην, evanui, liberatus sum. ex κατὰ, & ἀργέω, cesso.

Καταργυροῦν, inargentare. ab ἀργυρόω, argento obduco. Them. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Καταρίζω, demulceo, manibus tracto. f. ξω. pro quo & καῤῥίζω, dicimus, Th. ῥίζω, facio.

Καταρθεὶς, Jonic. pro καθαρθεὶς, έντος, ὁ, purgatus, a. 1. part. pass. a καθαίρω, purgo. f. αρῶ.

Καταριθμέω, annumero, recenseo. f. ήσω. perf. κατηρίθμηκα, perf. pass. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, annumeratus.

Καταρκέω, idem ac ἀρκέω, sufficio. καταρκεῖ, sufficit. καταρκέσει μοι, mihi satis erit, Eurip.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, cum impetu detero. Th. ῥήσσω, frango. fut. ξω. aor. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.

Καταῤῥέον, defluens, præs. part. n. g. a Καταῤῥέω, ex κατὰ, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Καταῤῥεῦσαν, defluens, aor. 1. part. act. n. g. a καταῤῥέω, defluo. Thema ῥέω. fluo.

Καταῤῥήγνυμι, discindo, disrumpo: item dejicio. f. ξω. p. χα. vide ῥήγνυμι, frango.

Κατάῤῥυτος, ὁ, ἡ irriguus. κατάῤῥυτος τόπος, locus, in quem humor influit. κατάῤῥυτος ποταμοῖς χώρα, regio fluviis irrigua, Plutarc. a καταῤῥέω, defluo. Them. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, metuo. an pro ὀῤῥωδέω, metuo? Th. ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ scrotum intersecat.

Καταρτᾶν, aptare, ab ἀρτάω, appendo.

Καταρτίζω, proprie, luxata membra in suum locum repono, item perficio, sarcio, coagmento, concinno. Item concilio dissidentes, consocio diremptos. Herodot. reconcinno. Polyb. fut. ίσω. a. 1. ind. activ. κατήρτισα, ας, ε. a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. pass. κατήρτισμαι. perf. inf. pass. κατηρτίσθαι. Th. ἄρτιος, α, ον, ἡ, par, de numero usurpatur.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio: absolutio, perfectio, integritas, ἐπιμέλεια, ἡ κατάρτισις, cura, atque institutio. καταρτισμὸς, ου, ὁ, coagmentatio. a καταρτίζω, coagmento.

Καταρτιστὴς, οῦ, ὁ, compositor, moderator, reconciliator, a καταρτίζω, concilio.

Κατάρχουσα, præs. part. f. g. a κατάρχω, impero. f. ξω. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus, initium.

Καταρῶνται, imprecantur, 3. plur. ind. pass. a καταράομαι, imprecor.

Κατασείω, proprie deorsum moveo, concutio, manu silentium facio, signum do manu. f. είσω. perf. κατασέσεικα, a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε.

Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. verbi κατασιωπάω, conticesco. Th. σιωπάω, sileo. f. ήσω.

Κατασκάπτω, effodio, everto, diruo. f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. pass. κατέσκαμμαι. perf. part. pass. κατεσκαμμένος, dirutus. τὰ κατεσκαμμένα, ruinæ. Th. σκάπτω, fodio.

Κατασκαφὰς, acc. plur. a κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, eversio. a κατασκάπτω, everto.

Κατασκευάζω, præparo, ædifico, extruo; probo, astruo. f. άσω. p. κατεσκεύακα. aor. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. perf. pass. κατεσκεύασμαι. perf. part. passiv. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. passiv. κατεσκευάσθην, ης, η. Them. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατασκευαῖς, dat. plur. a κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio, ædificium, structura. machina: fraus, commentum, Demosth.

Κατα-

Κατασκευαστικὰ, ad assertionem facientia, nom. plur. n. g. a κατασκευαστικὸς, astruendi vim habens. Hermog.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, structura, compages, Halicarn. descriptio. genit. plur. κατασκευῶν. κατασκευὴ τοῦ σώματος, constitutio corporis, Galen.

Κατασκηνόω, nidulor, nidum struo, hubito: requiesco, Matth. 13. in tabernaculo maneo, Xenoph. hospitium exhibeo, Nazianz. f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. Hinc κατασκήνωσις, εως, ἡ, nidus. Matth. 8. Luc. 9. Item umbraculum, receptaculum, diversorium.

Κατασκήπτω, ingruo, grassor, emergo: decumbo, Aristot.

Κατασκιάζω, obumbro. fut. άσω. p. κατεσκίακα. Hinc κατάσκιος, ο, ὁ, ἡ, opacus, obscurus.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, speculor, circumspecto, exploro. fut. ήσω. perf. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. quod ex κατὰ, & σκέπτομαι, circumspicio. fut. ψομαι. perf. pass. ἔσκεμμαι. præt. med. ἔσκοπα.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, explorator, speculator; index. a κατασκέπτομαι, speculor.

Κατασκώπτω, idem ac σκώπτω, cavillor. κατασκώπτω τοὺς συμπότας, inter convivas jocor.

Κατασμύξαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. verbi κατασμύχω, comburo. f. ξω. Th. σμύχω, attero.

Κατασοφίζω, sophismatis, & argutiis fallaciis utor adversus aliquem, accipio. f. ίσω. perf. κατασεσόφικα. præs. part. passiv. κατασοφιζόμενος. a. 1. med. κατεσοφισάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. κατασοφισάμενος. ex κατὰ, & σοφὸς, sapiens.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, distractio, disjunctio. Ex κατὰ, & σπάω, traho.

Κατασπουδάζω, rebus seriis operam do. quod a σπουδάζω, sedulo ago. Th. σπεύδω, festino.

Κατασταθεὶς, ὁ a. 1. part. pass. κατασταθήσομαι, f. 1. indic. passiv. verbi καθίστημι, constituo.

Κατασταθῶσιν, constituti fuerint, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi καθίστημι, constituo.

Καταστάντος, gen. sing. a. 2. part. activ. a καταστὰς. f. g. καταστᾶσα. n. g. άν. verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι, sto.

Κατάστασιν, accus. sing. a κατάστασις, εως, ἡ, constitutio, consessus, concilium, sedes Thucyd. rerum reductio in meliorem statum, Polyb. industria, ratio, Herodot. Item execratio, Tranquillitas, status, Lucian. statio, præsidium, Eupolem. apud Suid. stipendium, Lys.

Καταστεγάζω, idem ac them. στέγω, tego, obtego, cooperio.

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. activ. καταστείλαντος, quum repressisset, a. 1. part. act. a καταστέλλω, reprimo, in officio contineo.

Καταστέλλω, reprimo, sedo, cum acc. f. 1. καταστελῶ. f. 2. καταστάλῶ. aor. 1. κατέστειλα, perf. κατέσταλκα. perf. pass. κατέσταλμαι. perf. part. pass. κατεσταλμένος. sedatus. p. m. κατέστολα, demisi, ornavi.

Κατάστημα, ατος, τὸ, habitus, status. constitutio. a καθίστημι, constituo. κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, nativus habitus, Diosc. lib. 6.

Καταστῆναι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. καταστήσῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusdem verbi

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, vestis promissa, amictus, habitus. proprie vero actus καταστέλλειν, id est demittendi, sedandi, cohibendi. Tum modestia in vestitu. a καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, amicio. præt. med. κατέστολα.

Καταστορέω, sterno humi: item obsternio.

Καταστρέφω, subverto: subigo, morior: … verto. f. ψω. p. κατέστροφα, aor. 1. κατέστρεψα. p. m. κατέστροφα. fodio Hesichio.

Καταστρεψάμενος, ὁ, a. 1. part. med. vide in καταστρέφω, subigo. καταστρέψασθαι, a. 1. inf. med.

Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. plur. f. 1. verbi καταστρέφω, subigo.

Καταστρηνιάζω, lascivio. f. άσω, p. κατεστρηνίακα. a. 1. sub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, ους, τὸ, luxus, deliciæ, inde στρηνιάω, luxurior.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, subversio, expugnatio: extrema pars fabulæ Luciano. καταστροφὴ φυλλάδος, torus ex herbis confectus, Eurip.

Καταστρώννυμι, prosterno, stragem edo. f. στρώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στρόω, sterno.

Καταστυγέω, aversor, odio prosequor, mœreo, tristor. a. 2. κατέστυγον. Thema στυγέω, odi. fut. ξω. quasi a στύγω.

Κατάστυφλος, ὁ, valde durus: aridus Hesiodo. a στυφλὸς, durus, asper. Th. στύφω, astringo. f. ψω.

Κατασύρω, pertraho: populor, verro. Polyb. f. συρῶ. perf. κατασέσυρκα, Th. σύρω, traho.

Κατασφάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. a κατασφάττω, jugulo.

Κατασφάττω, jugulo, macto, occido. f. ξω. aor. 1. κατέσφαξα.

Κατασφραγίζω, obsigno. fut. ίσω. perf. κατεσφράγικα. perf. pass. κατεσφράγισμαι. perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, obsignatus. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, sigillum.

Κατασχάζω, f. άσω, scarifo, scalpro aperio.

Κατάσχασμα, τος, τὸ, incisio, aut fissura scalpello facta.

Κατασχασμὸς, οῦ, ὁ, scarificatio, incisura.

Κατασχάω, laxo remitto.

Κατασχεῖν, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi κατασχέω. Thema ἔχω, habeo.

Κατασχεθήτω, 3. singul. a. 1. imper. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio. detentio, a κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ, a κατέχω.

Κατασχοῖσα, ας, ἡ, Doric. pro κατασχοῦσα, ης, ἡ, quæ cohibuit, & retinuit, aor. 2. part. activ. f. g. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχόμενοι, Poet. pro θελγόμενοι, deliniti, aor. 2. part. med. verbi κατέχω, quod vide.

Κατάσχωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ejusdem verbi.

Κατασχὼν, ὁ, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, contabefacies, 2. sing. f. 1. act. verbi τήκω, liquefacio.

Κατατάττω, enumero, in ordinem relero, colloco. Ex κατὰ, & τάττω, ordino.

Κατατέγγω, humidus sum, madeo.

Κατατεθαρρηκότως, adv. confidenter audacter.

Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Κατατίθεσθαι κλέος, gloriam adipisci, Herod.

Κατατίθημι, depono. f. θήσω. perf. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. Th. τίθημι, pono.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio. a p. m. κατατέτομα, verbi, κατατέμνω, concido.

Κατατοξεύω, sagitta trajicio, telo configo. f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Κατατρέχω, incurro, infector. fut. θρέξω, aor. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, curro. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίψεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi κατατρίβω, contero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. φα.

Κατατρύχω, exhaurio, affligo, domo, vexo, absumo facultates. Th. τρύχω, idem ac τρύω, tero, attero.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, statim.

Καταφάγω, devoro, comedo, f. 2. med. καταφάγομαι, pro φάγομαι, a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος, ὁ. Th. φάγω, comedo.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, videor esse, appareo. καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Them. φαίνω, ostendo. f. νῶ.

Καταφαμίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, divulgo, celebro. f. ίσω, & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, accus. sing. a καταφανὴς, conspicuus, vel ῃ subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. a καταφαίνομαι, appareo.

Καταφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, apertus, manifestus. καταφανῶς, manifeste, palam. ex κατὰ, & φαίνω, appareo.

Καταφέρω, fut. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, tuli. præs. pass. καταφέρομαι, deorsum feror, mergor. a. 1. ind. pass. κατηνέχθην. a. 1. part. pass. κατενεχθεὶς. Th. φέρω, fero.

Καταφεύγω, perfugio, perfugium habeo ad aliquem, fugam intendo. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος, ὁ, καταφεύγω, πρὸς σε, ad te confugio, Plutarch.

Καταφθαρήσονται, 3. plur. f. 2. pass. a καταφθείρομαι, corrumpor.

Καταφθείρω, corrumpo, depravo, trucido, Isocr. f. καταφθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 1. κατέφθειρα, perf. pass. κατέφθαρμαι. a. 2. pass. κατεφθάρην. f. 2. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, corrumpar. καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. Compon. ex κατὰ, & φθείρω, corrumpo.

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. plur. perf. part. pass. Jon. verbi φθίω, corrumpo. f. ίσω. præt. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per syncopen dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι. Jon. Vel per syncopen pro φθίεσθαι, a φθίω. Th. φθίω, corrumpo.

Καταφιλέω, deosculor. imperf. κατεφίλεον, ες, εε, ου, ες, ει. præs. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, οῦσα. a. 1. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα. quod a φιλέω, idem. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Καταφλέξαι, combussisset, 3. sing. aor. 1. opt. act. Th. φλέγω, uro. f. ξω. p. πέφλεχα. a. 1. ἔφλεξα.

Καταφοιτέειν, ᾶν, Jon. pro καταφοιτᾶν, venire, accedere. a καταφοιτάω, ventito accedo.

Καταφονεύω, trucido. idem ac φονεύω. Th. φένω, occido.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, impetus, delapsus, incursus, allisio vehemens. Item soporis vehementis impetus, torpor degravans. Est & sua oratoribus καταφορὰ, id est, inter accusandum longior spiritus productio. Hermog.

Καταφορέειν, Jon. pro καταφορεῖν, deferre.

Καταφράζεσθε, 2. plural. præs. imper. pass. a καταφράζομαι, considero. Th. φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα, aor. 2. ἔφραδον. præt. med. πέφραδα.

Καταφρονέω, proprie, sentio contra aliquem. Item despicio, sperno, cum gen. præs. imperat. καταφρόνεε, ει, & in 3. plur. είτωσαν, είτωσαν. f. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. perf. καταπεφρόνηκα. Them. φρὴν, ἡ, mens.

Καταφρονήσεως, gen. sing. a καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus. a καταφρονέω, contemno, despicio.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. καταφρονητικῶς, contemptim.

Καταφρονοῦντας, accus. plur. præs. part. act. verbi καταφρονέω, despicio.

Καταφυγοῦσαν, accus. sing. f. g. part. act. verbi καταφεύγω, perfugio.

Καταφυλλοροέω, vel καταφυλλοῤῥοέω, proprie de arboribus, quarum folia humi fluunt, idest, cadunt, & delapsa marcescunt. Ex κατὰ, & φύλλον, folium & ῥέω fluo.

Καταχαλκόω, ære, vel ferro, obtego, obduco. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium. a χάρμα, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Καταχεῦατ', pro καταχεύατο, 3. sing. imperf. Jon. verbi καταχέομαι, effundo. Th. χέω, f. χεύσω, fundo.

Καταχέω, effundo. fut. εύσω. a. 1. act. κατέχεα, ας, ε. Th. χέω.

Καταχήνῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, hisco, derideo. κατάχασμα, τὸ, hiatus. Th. χαίνω, hisco.

Καταχὴς, ὁ, ἡ, resonans, Doric. pro κατηχὴς, ex κατὰ, & ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Καταχθομαι, rei alicujus molestia afficior, quod ab ἄχθομαι, ægre fero. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus, infernus. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Καταχορδεύω, rescindo, lanio. Th. χορδὴ, ῆ, intestinum, chorda.

Καταχοῦν, præs. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. humo congesta tegere, verbi χόω, seu χώννυμι. f. χώσω. vide in χώννυμι.

Καταχρᾷ, satis esse alicui. vide ἀποχρᾷ.

Καταχράομαι, ῶμαι, abutor, male adcipio: interficio. fut. ήσομαι. aor. 1. med. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. καταχρήσασθαι, abuti, cum dativo. Th. χράομαι, seu χράω, commodo.

Καταχρῆσθαι, interficere, præs. inf. Sic καταχρήσασθαι, interfecisse, a. 1. inf. med. a καταχράομαι, interficio. καταχρησθῆναι, a. 1. inf. pass.

Καταχρυσοῦν, inaurare, præs. inf. a χρυσόω. Th. χρυσὸς, ου, ὁ, aurum.

Καταχώννυμι, vide in χώννυμι.

Καταψάω, attrectare, demulcere, delicare. Th. ψάω, leniter tango.

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, mentior. f. σομαι. perf. κατέψευσμαι. Them. ψεύδω, fallo.

Καταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. κατάψυξον, a. 1. imperat. verbi καταψύχω, refrigero.

Καταψύχω, refrigero. f. ξω, perf. κατέψυχα. aor. 1. κατέψυξα. aor. 1. sub. καταψύξω, ῃς, ῃ, Them. ψύχω, frigefacio.

Κατεᾶχθαι, perf. inf. med. a κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ἄξω. præt. med. ἦγα, & per solut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα, & ἔαξα. aor. 2. pass. ἤγην, & ἐάγην. Hinc κατεαγεὶς, a. 2. part. pass.

Κατέαξα, a. 1. ind. act. a κατάγω, confringo.

Κατέαται, sedent, Jonic. pro κάθηνται, 3. plur. a κάθημαι, sedeo.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. sing. aor. 2. act. verbi καταβαίνω, descendo.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλου, conjiciebaris, 2. sing. imperf. pass. a βάλλω, jacio.

Κατέβην, ης, η, descendi, aor. 2. ind. activ. verbi

verbi καταβαίνω, descendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. aor. 2. imperat. κατάβηθι. aor. 2. part. act. καταβὰς, άντος, ὁ. ex κατὰ, pro κάτω, deorsum, & βαίνω, eo.

Καταβήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi βιβάζω, descendo, demitto, subdivido.

Κατεβλήθην, ης, η, aor. 1. ind. passiv. verbi καταβάλλω, dejicio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Them. βάλλω, jacio.

Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, ων. αες, ας. a καταγελάω, derideo, irrideo. f. άσω.

Κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. act. κατεγνώσθην, ης, η, damnatus sum, a. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι, perf. inf. passiv. a καταγινώσκω, condemno. Th. γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. pass. a κατὰ, & δαίω, divido, disco.

Κατεδαίσατο, devoravit, 3. sing. a. 1. med. a καταδαίομαι, devoro, comedo.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio. f. δαρθῶ. aor. 2. ἔδαρθον.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a δείκνυμι, ostendo. f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδευσας, irrigasti, 2. sing. a. 1. activ. verbi καταδεύω, irrigo. Th. δεύω, rigo. fut. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Attic. pro κατέδοκα, perf. act. hinc perf. part. pass. κατεδηδεσμένος. Th. ἔδω, edo.

Κατεδιώκετο, 3. singul. imperf. passiv. a καταδιώκομαι, idem ac διώκω, persequor.

Κατεδίωξα, ας, ε, aor. ind. act. verbi καταδιώκω, persequor. T. διώκω, idem. f. ξω.

Κατεδόκουν, imperf. verbi δοκέω, videor.

Κατεδούλωτο, 3. sing. imperf. pass. a καταδουλόω, in servitutem redigo. Th. δοῦλος, ου, ὁ, servus.

Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. act. per metathesin litterarum pro κατέδαρθες. vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, decurro.

Κατέδυ, occidit, 3. sing. a. 2. act. κατέδυνε, 3. singul. imperf. verbi καταδύνω, δύομαι, vel δύω, subeo. f. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεγηγοὸς, ότος, ὁ, Jonic. pro κατεαγὼς, perf. part. med. Vide in κατεάγνυμι.

Κατεθάρρησε, 3. sing. aor. 1. activ. verbi καταθαρρέω, fidenti animo sum. f. ήσω. The. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Κατέθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi κατατίθημι, depono.

Κατεθοινήσαντο, 3. sing. aor. 1. med. verbi καταθοινάω, absumo, comedo. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Κάτει, descendis, & descende, 2. pers. singul. præs. ind. a κάτειμι. Vide in κατεῖσι.

Κατείβω, Æol. & Jonic. pro καταλείβω, effundo. Thema λείβω, libo, fundo. fut. ψω.

Κατεῖδε, vidit, 3. sing. a. 2. ind. act. ab εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Κατείδωλος, ου, ὁ, ἡ, idolis refertus: idololatriæ deditus. Act. 17. ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum. quod ab εἶδος, εος, τὸ, species. Th. εἴδω, video.

Κατῄει, descendebat, 3. sing. perf. med. κατῄειν, ειν, ει, a κάτειμι, descendo, proficiscor, redeo. quod ex κατὰ, pro κάτω, deorsum, & εἶμι, eo. a. 2. ἶον. p. m. ᾖα.

Κατεικάζειν, idem ac εἰκάζειν conjecturis assequi. Thema εἴκω, similis sum.

Κατειλέω, idem fere ac εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένος, η, ον, deprehensus, perf. part Att. a καταλαμβάνω, deprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde κατειληφέναι, perf. inf.

Κατειλίσσω, Jonic. & Æol. pro καθελίσσω, involvo. ab εἰλίσσω, vel ἴλλω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχατο, Jon. pro καθειλίχατο. Vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, recensuit, Att. pro καταλέλοχε, 3. sing. perf. act. ex κατὰ, & λέγω, dico.

Κάτειμι, descendo, proficiscor, redeo. Odyss. ε. ex κατὰ, & εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demisisse, Jon. pro καθεῖναι, a. 2. inf. verbi καθίημι, demitto.

Κατειπεῖν, accusare, a. 2. inf. κατειπέω, denunciare, a. 2. inf. ex κατὰ, & ἔπω, dico.

Κατειργάσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi κατεργάζομαι, operor. f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην. perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατειργνύναι, coercere, concludere, præs. inf. ab εἴργνυμι. Th. εἴργω, arceo.

Κατείρυκον, rescindebant, imperf. verbi κατερείκω, rescindo. Th. ἐρείκω, frango.

Κάτεισι, 3. sing. vel plur. ind. præs. a κάτειμι, accedo. Thema εἶμι, eo. vide in ἴω.

Κατεκάην, ης, η, exustus sui, a. 2. pass. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem ac καίνω, perimo, occido.

Κατεκείμην, jacebam, imperf. ex κατὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. a κατακαίω, exuro. Thema καίω, uro. fut. καύσω. a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατακηλέω, idem ac κηλέω, permulceo. f. ήσω.

Κατεκλάξατο, conclusit, Dor. pro κατεκλείσατο, aor. 1. med. κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. Th. κλείω, claudo.

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, inclusus eras, 2. sing. a. 1. sub. passiv. a κατακλείομαι. Th. κλείω, claudo.

Κατεκόψατο, 3. plur. a. 1. ind. pass. κατέκοψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω. f. ψω, scindo.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico. fut. νῶ.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusdem verbi.

Κατέκτα, 3. singul. aor. 2. act. Dor. pro κατέκτανε, verbi κατακτείνω, seu κατακτανόω, interficio, quod a κτῆμι, aor. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. aor. 2. med. ἐκτάμην, part. κτάμενος, Th. κτείνω, interficio. Alii volunt per apocopen dici pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusdem verbi.

Κατέκταθεν, interfecti sunt, Jonic. seu Poet. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi κατακτανόω, interficio. Th. κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poet. ἔκτονα. a. 2. ἔκτανον.

Κατέκτανθεν, Bœot. syncop. pro κατεκτάνθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ex κατὰ, & κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poet. ἔκτονα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, unde ἐκτάθην, a. 1. pass. ἐκτάνθην.

Κατέκτανον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. perf. εἴληφα.

Κατελεγχέτω, redarguat, 3. sing. præs. imperat. act. a κατελέγχω, redarguo. Th. ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Κατελεῖν, demoliri, Jonic. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω, destruo, demolior. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελείφθην, ης, η, relictus sum, aor. 1. ind. pass. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω.

Κατελέλεκτο, Jon. pro 3. sing. plusq. perf. pass. verbi λέγομαι, cubare facio. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. sing. plusq. perf. passiv. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubui, a. 1. med. a λέγομαι, cubare facio. κατέλεξας, 2. sing. aor. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recensuit, 3. sing. a. 1. act. a καταλέγω, recenseo. Th. λέγω, dico. f. ξω.

Κατελήφθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. a καταλαμβάνω, deprehendo.

Κατελθέμεναι, descendere, a. 2. inf. Jonic. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. κατελθών, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Κατελθών. aor. 2. part. act. vide κατέλθωμεν.

Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. f. ψω. Th. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem ac κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Jonic. pro καθελόμενος, ὁ, qui detraxit, aor. 2. part. med. verbi καθαιρέω. Thema αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελοῦσι, Jon. pro καθελοῦσι, dat. plur. a. 2. part. ejusdem verbi.

Κατελπίζω, idem ac ἐλπίζω, spero. quod vide.

Κατέλυεν, 3. singul. imperf. κατέλυσε, dissolvit, 3. sing. a. 1. act. Th. λύω, solvo.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. a μανθάνω, disco.

Κατέμαρπτε, cepit, 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. ex κατὰ, & μάρπτω, capio. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit, 3. singul. a. 1. med. verbi κατομήδομαι. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt per accumulabat, & volunt esse aor. 1. med. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω. f. ήσω, meto.

Κατεμματέω, manum immitto in gutture vomitus ciendi causa. tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατέναντα, & κατεναντίον, adv. cum gen. ex adverso, e regione, coram, contra. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασσε, 3. singul. aor. 1. ind. act. pro κατένασε, ab inusit. verbo καταναίω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένεικε, detulit, 3. sing. a. 1. act. Poet. & Jonic. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, annuit, 3. sing. aor. 1. indic. act. a κατανεύω. Th. νεύω, innuo. fut. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, appulsum esse, deferri, a. 1. inf. pass. a καταφέρω. Vide in κατενεχθείς.

Κατενήνεκται, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplic. pro κατήνεκται, ejusdem verbi καταφέρω.

Κατενήνοθε, constraverat, 3. singularis præt. med. a κατανοθέω, quod ab ἀνθέω, per metathesin pro ἐνόθω. præt. med. ἤνοθα, & per reduplic. Attic. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse præt. med. & carere præsenti. Scotus dicit, quod ἐνόθω per metathesin fiat ex ἀνθέω, floreo, quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἤνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατεναίρω, idem ac ἐναίρω, fut. αρῶ, occido.

Κατενθεῖν. Dor. pro κατελθεῖν, descendere, a. 2. inf. a κατέρχομαι.

Κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, compungo. f. ξω. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, in conspectum, ex adverso, per syncopen pro κατενώπιον, a κατενώπιον, idem ac ἐνώπιον. ex κατὰ, ἐν, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum genitivo, potestatem exerceo in aliquem. quod ab ἐξουσία, potestas, hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, sum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Κατεπάλμενος, ὁ, ex κατὰ, & ἐπάλμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio.

Κατεπάτησε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco, fut. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω, sedo. Th. παύω, cesso. f. ▬. a. 2. ἔπαυον.

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. ab ἐπείγω, urgeo. f. ξω.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado. f. a. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi κατεφίστημι, insurgo. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, sto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνον, occidit, per sync. pro κατεπέφονε, 3. singul. a. 2. ind. activ. verbi κατεπεφονέω, occido. Alii formant a φῶ, vel φένω, per reduplicat. πεφένω, & per syncop. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Vel a φένω est a. 2. ἔφενον. & per syncop. ἔφνον, & per anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. a πέφνω, idem ac φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, salio.

Κατέπηξε, defixit, 3. singul. a. 1. activ. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, idem ac πιαίνω, pinguefacio, fut. ανῶ. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. plural. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo. f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, deglutio. perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπρήϋνε, a. 1. ind. activ. verbi καταπρηΰνω, demulceo. Thema πρᾷος, ου, ὁ, lenis, mitis.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, exsequor, confero, concoquo: opprimo: vinco, supero: interficio. f. 1. m. άσομαι. a. 1. med. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. κατεργάσασθαι. a. 1. part. med. κατεργασάμενος, qui confecit, superavit. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατεργασμένος, η, ον, Jon. pro κατειργασμένος, confectus, paratus, perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, conficio.

Κατέργω, Jon. pro καθείργω, coercere, concludere. Th. εἴργω, include.

Κατέρεξε, demulsit, aor. 1. ind. act. verbi καταρρέζω, f. ξω. Th. ῥέζω, facio. p. ἔρρεχα.

Κατερέφω, tego. f. ψω. p. φα. comp. ex κατὰ, & ἐρέφω, tego.
Κατερύκεσκον, detinebant, 3. plur. imperf. verbi ἐρυκέω, f. ήσω, inhibeo.
Κατερρύω, pro κατερύω, detraho. Them. ἐρύω, traho. f. ύσω.
Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Jon. vel præs. imperat. activ. ex κατὰ, & ἐρύκω, inhibeo, contineo. f. ξω.
Κατέρχομαι, descendo. f. κατελεύσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.
Κατέσβη, 3. singul. a. 2. verbi κατασβέννυμι, extingo. Thema σβέννυμι, idem. fut. σβέσω, aor. 2. ἔσβην, tamquam a σβῆμι.
Κατέσειε, 3. sing. imperf. act. verbi κατασείω, decutio. Th. σείω, moveo.
Κατεσθίω, devoro. imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, edo.
Κατεσκαμμένα, τὰ, ruinæ, perf. part. pass. n. g. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.
Κατέσκαψα, ας, ε, dirui, a. 1. ind. act.
Κατεσκεύασε, 3. singul. a. 1. ind act. κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, instruo, assero. f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Thema σκεῦος, εος, τὸ, vas.
Κατέσταθεν, oppositi sunt, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. plural. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι, sto. fut. στήσω. a. 1. ind. pass. ἐστάθην.
Κατεστάθησαν, 3. plur. a. 1. pass. vide κατέσταθεν.
Κατέστασαν, Jon. pro κατέστησαν, 3. plural. a. 1. vide κατέστησε.
Κατεστήκεε, Jon. pro καθειστήκει, institutum est, 3. sing. plusq. perf. act. κατεστηκέναι, Jon. pro καθεστηκέναι, constituisse, perf. inf. a καθίστημι, constituo.
Κατέστησε, ας, ε, & in 3. plural. κατέστησαν, a. 1. ind. act. verbi καθίστημι, constituo. Thema ἵστημι, sto.
Κατεστεὼς, ῶτος, ὁ, Jon. pro καθεστηκὼς, ότος, constitutus, perf. part. act. verbi καθίστημι, constituo.
Κατεστράφατο, Jon. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. passiv. verbi καταστρέφω, subigo. Thema στρέφω, verto.
Κατεστράφησαν, prostrati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταστρέφω, everto. Th. στρέφω, verto.
Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. passiv. verbi καταστρέφω, subverto. Thema στρέφω, verto. fut. ψω. a. 2. ἔστραφον. p. m. ἔστροφα.
Κατέστρεψε, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.
Κατεστρώθησαν, prostrati fuerant, 3. plur. a. 1. pass. verbi καταστρώννυμι, prosterno. f. ώσω. perf. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ, & στρώννυμι, sterno. Th. στρόω, idem.
Κατέστυγε, 3. sing. aor. 2. act. verbi καταστυγέω, idem ac στυγέω, horresco, odio prosequor, f. ξω. tanquam a στύγω.
Κατέσχεθε, 3. sing. imperf. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, retineo.
Κατέσχεν, 3. singul. a. 2. act verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.
Κατετάκετο, contabescebat, Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. a κατατήκομαι, contabesco. Th. τήκω, liquefacio.
Κατετόξευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, sagitta trajicio. fut. εύσω, p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.
Κατέτος. Adv. quotannis, pro κατ' ἔτος.
Κατέτριβον, atterebant, 3. plur. imperf. act. verbi κατατρίβω, attero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.
Κατέτριζε, stridebat, imperf. a κατατρίζω. Th. τρίζω, strido.
Κατέτρωξαν, comederant, 3. plur. a. 1. act. a τρώγω, comedo. f. ξομαι. aor. 2. ἔτραγον.
Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem. f. τρώσω.
Κατευθύνω, dirigo. f. υνῶ. a. 1. κατεύθυνα. aor. 1. opt. act. κατευθύναιμι. aor. 1. inf. act. κατευθῦναι. ex κατὰ, & εὐθύνω, dirigo, corrigo. Thema εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um.
Κατευκαιρέω, occasione dextere utor.
Κατευκηλέω, permulceo, sedo. Ex εὖ, & κηλέω vel εὔκηλος.
Κατευκτῶς. adv. optando, precandi causa.
Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo, fausta precor.
Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo, complano, facile aliquid reddo.
Κατευμεγεθέω, superiorem esse. Ab εὐμεγέθης, valde magnus, ingens.

Κατευνάζω, f. άσω, sopio, paco. in pass. & med. quiesco, cubo, dormio.
Κατευνασμὸς, ῦ, ὁ, dormitio, somnus.
Κατευναστήριον τὸ, cubiculum.
Κατευναστὴς, ῦ, ὁ, cubicularius, qui sponsam ducit dormitum.
Κατευναστικὸς, ἡ, ὸν, vim sopiendi.
Κατευνάω, ῶ, unde aor. 1. pass. κατευνηθέντα, sopitum. Idem quod κατευνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo. Et in pass. κατευοδοῦμαι, prospere ago.
Κατευόδωσις, ἡ, successus, prosperatio.
Κατευορκέω, f. ήσω, sancte & religiose juro.
Κατευόροφος, ον, bene tectum pulcre laqueatus. Ex κ. & εὖ, & ὄροφος, tectus.
Κατευπορέω, abundo.
Κατευρύνω, dilato.
Κατεύχομαι, glorior, precor, deprecor, imprecor, devoveo, insulto. κατεύχομαί σοι τ' ἀγαθὸν, tibi bonum opto, Eurip.
Κατευωχεῖσθαι, epulari, præs. inf. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium.
Κατέφαγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro.
Κατεφαίνετο, 3. singul. imperf. pass. verbi καταφαίνομαι, videor. a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ, & φαίνω, ostendo.
Κατεφάμιξεν, Doric. pro κατεφήμιζε, 3. sing a. 1. act. verbi καταφημίζω, divulgo.
Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. pass. vide κατεφαίνετο.
Κατεφθαρμένοι, οἱ, perf. part. pass. a καταφθείρω, corrumpo. fut. φθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. ex κατὰ, & φθείρω. Th. φθίω, corrumpo.
Κατέφθειρε, ες, ε, a. 1. ind. act. a καταφθείρω, corrumpo. vide κατεφθαρμένοι.
Κατεφίσταμαι, insurgo, adversum sto. f. κατεπιστήσω. perf. κατεφέστηκα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η, quod ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, sto.
Κατεφόνευσε, 3. sing. aor. 1. act verbi καταφονεύω, trucido. f. εύσω. p. καταπεφόνευκα. Th. φονεύω, occido.
Κατέφυγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio. f. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγὼν, όντος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.
Κάτεχε, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχῃ, 3. sing. præs. sub. Th. ἔχω, habeo.
Κατέχευε, 3. sing. a. 1. act. κατέχευα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.
Κατέχευα, a. 1. act. Vide κατέχευε.
Κατέχευεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.
Κατεχόμενος, ου, ὁ, præs. part. passiv. a κατέχω, retineo.
Κατέχω, retineo, obsto, detineo, occupo, possideo, custodio, amplector. imperf. κατεῖχον, f. καθέξω. p. κατέσχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχε, bellum vos remorabatur, Plat. in Epist. κατέχει φρουραῖς, occupat, tenet præsidiis, Demosth. κατέχειν τὰ γράμματα, callere litteras, Cebes Theb. κατέχων καιρὸς, præsens tempus, Basil. κατεσχηκὼς λόγος, sermo, qui increbuit, aut invaluit, Thucyd.
Κατήγαγον, aor. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco, f. ξω, a. 2. ἄγον, & Att. ἤγαγον.
Κατηγέομαι, Jon. pro καθηγέομαι, viæ dux sum, deduco; narro. Thema ἡγέομαι, duco. hinc καθηγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, viæ dux.
Κατηγορεῖν, præs. inf. activ. κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. a κατηγορέω, accuso.
Κατηγορέω, ῶ, accuso, reprehendo, objicio. cum accus. & genit. f. ήσω. perf. κατηγόρηκα. κατηγορῶ σε τοῦτο, accuso te de hoc, Aristoph. cum duplici gen. κατηγορῶ ἐμαυτοῦ τ' ἀναλγησίας, stupiditatem meam condemno, Rhod. Megaren. Item judico, arguo, Demosth. Dialecticorum autem est κατηγορεῖν, & κατηγορεῖσθαι, quod vocant prædicari, Aristot. l. 7. Metaphys. ex κατὰ, contra, & ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor.
Κατηγορηθὲν, έντος, τὸ aor. 1. part. pass. n. g. ab eodem verbo, & them.
Κατηγόρημα, ατος, τὸ, accusatio, prædicatum. ab eodem verbo, & them.
Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio, crimen, reprehensio, prædicamentum. Aristot. κατηγορία μου, mei delatio, Demosth.
Κατήγορος, ου, ὁ, accusator, actor, petitor, Plat. in Epist.
Κατηγορούμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. ejusdem verbi.
Κατηγωνίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi καταγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι, quod ab ἀγωνίζομαι, certo.

Κατῄδεσε, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, erubescere facio. ex κατὰ, & αἰδὼς, pudor.
Κατηθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. a καταιθαλόω, idem ac αἰθαλόω, uro. f. ώσω. Th. incendo.
Κατῄεν, descendit, 3. sing. præt. med. Attic. pro κατῄει, ab εἶμι, eo.
Κατήκει, Jonic. pro καθήκει, convenit, a καθήκω, pertineo. sic κατῆκον, οντος, pro καθῆκον, id, quod ad nos pertinet. ex κατὰ, & ἥκω, venio. f. ξω.
Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, contumeliose fœdo. Th. αἰκία, ας, ἡ, indigna verbera, injuria.
Κατήκοος, ου, ὁ, explorator, subditus, obediens, dicto audiens, morem gerens. ἴσθι κατήκοος, audi, in Epigr. ex κατὰ, & ἀκούω, audio. præt. med. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.
Κατήλασα, subegi, percussi, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω. f. άσω.
Κατῆλθε, 3. sing. a. 2. act. κατῆλθον, ες, ε, verbi κατέρχομαι, descendo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.
Κατῆλιψ, ιφος, vel ιπος, ἡ, tabulatum, trabs, scalæ. Ducamus a καταλείπω, ut sit trabs, in qua superstructa aliqua moles relinquitur, ut incumbat, & structura eidem imposita.
Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος, ὁ. ex κατὰ & ἀλλάσσω, seu ττω, muto.
Κατηλογέω, contemno, negligo, nihili facio. in compositione α in η vertitur, ut κατηγορέω. ex κατὰ, & ἀλογέω, contemno.
Κατηλόκισται, 3. sing. perf. pass. verbi καταλοκίζω, idem ac ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, sulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.
Κατηλωκυῖα, Jon. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. a καθαλίσκω, quod ex κατὰ, & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα. aor. 2. ἥλων, quasi ab ἅλωμι.
Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, mungo.
Κατηναλωμένη, perf. part. passiv. n. g. a καταναλίσκω, absumo. ex κατὰ, & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα. hinc perf. passiv. ἀνάλωμαι, σαι, ται.
Κατήναρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω, idem ac ἐναίρω, interficio. f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.
Κατήνεγκα, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Thema φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. med. Att. ἐνήνοχα.
Κατενήνοχα, præt. med. verbi καταφέρω, vide κατήνεγκα.
Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καταντάω, pervenio. f. ήσω. ex κατὰ, & ἀντάω, obviam venio.
Κατηξιώθησαν, digni sunt habiti, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω. f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, α, ον, dignus.
Κατῄονε, imperf. act. verbi καταιονάω, idem ac Th. αἰονάω, aspergo, perfundo.
Κατηπιόωντο, 3. plur. imperf. Poet. pro κατηπιῶντο, verbi κατηπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, vel ήσω.
Κατήρατο, imprecatus est, 3. sing. imperf. verbi καταράομαι. a. 1. med. κατηρασάμην, ω, ατο. ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ας, ἡ, preces, diræ.
Κατήργησε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo. f. ήσω, p. κατήργηκα. ab ἀργὸς, idem ac ἀεργὸς, otiosus. Th. ἔργον, ου, τὸ opus.
Κατῆρε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα.
Κατῄρει, Jon. pro καθῄρει, 3. sing. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Κατηρέθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi κατερέθω. Thema ἐρέθω, irrito, lacesso.
Κατηρεφέα, pro κατηρεφῆ, accus. singul. κατηρεφέεσσι, dat. plur. Jon. a κατηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus. Th. ἐρέφω, f. ψω, tego.
Κατήρειψε, diruit, 3. sing. a. 1. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, everto, f. ψω.
Κατήρραξαν, compulerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi καταρράσσω, impetuose dejicio.
Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, luxata membra in suum locum repono, perficio. f. ίσω. perf. pass. κατήρτισμαι. hinc κατηρτισμένος, perf. part. pass. κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. med. Th. ἄρτιος, α, ον, ὁ, ἡ, par, proprie de numero.
Κατηρτίσω, 2. sing. a. 1. med. verbi καταρτίζω, luxata membra in suum locum repono, reficio.
Κατήσθιεν, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔδω, Poet. edo.

Κατησχύνθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, pudefacio. fut. υνῶ. p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Κατῄσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Jon. κατηφείη, vultus demissus, seu pudor cum mœrore, a κατηφὴς, έος, ὁ, ἡ, subtristis, qui est vultu demisso ex pudore, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, luceo.

Κατηφὴς, έος, ὁ, pudibundus, subtristis præ verecundia, supercilia, & vultum demittens. a κάτω, & φάος, lumen, oculus.

Κατηφήσας, mœstus, a. 1. part. act. a κατηφέω, sum vultu demisso: quod a κατηφὴς, subtristis.

Κατηφόνες, οἱ. infames. a κατηφέω, increpo, taxo.

Κατηχέω, instituo, erudio; audio. Actor. 21. fut. ήσω. p. κατήχηκα. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum acc. κατηχοῦσι μύθους, Lucianus de Poetis, i. e. fabulis personant. seu fabulis initiant lectorem. κατηχοῦντες τόποι, loci dissonantes, Vitr. l. 5. c. 8. hinc κατήχησις, institutio; instructio.

Κατηχῶν, ῶν, οῦντος, οῦντος, qui tradit elementa religionis. κατηχούμενος, ένου, qui ea discit.

Κατήχθην, ης, η, & in 1. plural. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, deduco. fut. ξω. p. κατῆχα. a. 2. ind. act. κατήγαγον. a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Thema ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem ac κατηχέω, instituo, admoneo, ad Gal. 6. f. ίσω. perf. pass. κατήχισμαι, unde κατηχισμὸς, idem ac κατήχησις, instructio. Et κατηχιστὴς, idem ac κατηχῶν, instruens.

Κατῃωρεῦντο, suspensi erant, 3. plur. imperf. pass. Dor. pro κατῃωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, dependeo. ex κατὰ, & αἰωρέω, in sublime tollo. f. ήσω.

Κάτθαν', & κάτθανε, mortuus est, per syncop. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω, morior.

Κατθέμεν, Æol. sync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Jon. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην, a. 2. med. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone, itidem pro κατάθεο, Jon. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατίασι, descendunt, 3. plur. ind. præs. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, eo. At καθιᾶσι, dimittunt, 3. plur. ind. a καθίημι, ab ἵημι, mitto. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. a κατείδω, a perspicio. Th. εἴδω, scio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Κατιδόντες, οἱ, nom. plural. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ὁ, ab eodem verbo.

Κατιέναι, redire, præs. inf. ex κατὰ, & ἵημι, pro εἶμι, eo.

Κατίζειν, Jonic. pro καθίζειν, collocare. Th. ἵζω, sedere facio. hinc κάτισσε, collocavit, a. 1. ind. act.

Κατιθὺ, recta, e regione. Th. ἰθὺς, rectus.

Κατικετεύειν, Jon. pro καθικετεύειν, idem ac ἱκετεύω, supplico. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, supplex.

Κατιόντα, acc. sing. vel plur. n. g. a. 2. act. ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Κατιόω, rubigine vitio, & consumo. f. ώσω. p. κατίωκα. κατιόομαι, rubiginem detraho. f. ώσομαι. p. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, οῦ, ὁ, rubigo.

Κατιππάζεσθαι, Jonic. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος, equus.

Κατιρῶν, Jon. pro καθιερῶν, consecrare, ab ἱερόω, idem. Th. ἱερὸς, sacer.

Κατίστασθαι, Jon. pro καθίστασθαι, constitui, esse. Th. ἵστημι, statuo.

Κατιστέατο, Jonic. pro καθίσταντο, 3. plur. imperf. passiv. verbi καθίστημι, constituo.

Κατίσχειν, Jon. pro κατασχεῖν, appellere.

Κατισχύσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi κατισχύω, quod vide.

Κατισχύω, invalesco, prævaleo, vinco, roboro, cum gen. imperf. κατίσχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. κατίσχυσον αὐτὸν, robora eum, Deuter. 1. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Κατίωται, 3. sing. perf. pass. verbi κατιόω, ærugine vitio.

Κάτοδος, ἡ, Jon. pro κάθοδος, reditus. Th. ὁδὸς, via.

Κατοικέω, ῶ, habito, commoror, frequento. fut. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel dat. seqq. ἐν, ἐπὶ, κατοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Κατοικεῦν, Dor. pro κατοικεῖν, incolere, præs. inf. ab οἰκέω, habito.

Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium. a κατοικέω, habito.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, domicilium, habitaculum, habitatio.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, domus, ædes, oppidulum.

Κατοικτείρω, idem ac οἰκτείρω, misereor. Th. οἶκτος, ὁ, misericordia.

Κατοικτίζω, idem ac κατοικτείρω, misereor.

Κατοιχόμενος, ου, ὁ, præs. part. a κατοίχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Κατόκνει, præs. imperat. act. verbi κατοκνέω, tergiversor, piget me, timeo. Th. ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Κατοπάζω, expello: κατοπάζῃ, 3. singul. sub. ab ὀπάζω, persequor. f. σω.

Κατόπιν, adv. in posterum, post, retro, a tergo. ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου, hominem cæcum sequitur. Arist. in Plut.

Κατόπτης, ου, ὁ, speculator, explorator. ab ὄπτομαι, video. sed κατοπτὸς, οῦ, ὁ, & ἡ, pertostus, Diosc. l. 1.

Κατοπτρίζω, imagines, seu reflexiones facio in modum speculi. f. ίσω, p. κατώπτρικα, ad speculum me affingo, & compono, in speculo repræsento, ac refero. κατοπτρίζων ὁ ἥλιος τὴν ἶριν, Sol imaginem Iridis reddens. κατοπτρίζεσθαι autem est imaginari, contemplari, mirari, 2. ad Corinth. 3. Hinc κατοπτρικὸς, οῦ, ὁ, perspicax, specularis. κατοπτρικὴ, pars optices, quæ reflexiones deprehendit. κατοπτρικῶς, speculari ratione.

Κατορθοῦσαν, acc. singul. f. g. part. præs. act. κατορθοῦν, præs. inf. act. κατορθοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi κατορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo. f. ώσω. p. κατώρθωκα. Them. ὀρθὸς, οῦ, ὁ, rectus.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, officium, recte factum. Cic. offic. 1. præclarum aliquod facinus. In dat. pl. κατορθώμασι.

Κατορρωδέω, vehementer timeo, trepido, metuo. ab ὀρρωδέω, metuo, Th. ὀρὸς, οῦ, ὁ serum lactis.

Κατορωρύχθαι, plusq. perf. inf. pass. Att. a κατορύττω, perfodio. Th. ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. ὤρυχα, & Attic. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, possessio. ἡ τοῦ πνεύματος κατοχὴ, spiritus retentio.

Κατόπτρος, ου, ὁ, Attic. pro κασσίτερος, stannum. κασσιτέρινος, stanneus.

Καττύπτεσθαι, plangere, & præ mœrore corpus percutere, Poet. syncop. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulso.

Καττὺ, Dor. pro κατὰ τὸ, contra, &c.

Κατύπερθε, Jonic. pro καθύπερθε, super, supra, ultra. hinc κατυπέρτερος, Jonic. pro καθυπέρτερος, superior.

Κατυπνῶσαι, obdormivisse, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Jon. pro καθυπνόω.

Κάτω, adv. infra, pessum, deorsum, inferne, subter. compar. κατωτέρω, inferius. Hinc adject. κατώτερος, α, ον, infimus, a, um.

Κάτωθεν, ab imo; ex inferiore loco. Dicitur etiam κάτωθε, Dorice, ut ἄγραθε, Pindar.

Κατῴκει, 3. imperf. κατῴκησεν, 3. singul. a. 1. ind. act. κατῴκουν, 3. plur. imperf. act. verbi κατοικέω, habito.

Κατῴκισθεν, Bœot. syncop. pro κατῳκίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω. condo. f. ίσω. p. κατῴκικα.

Κατῳκοδομημέναις, dat. plur. f. g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω, ædifico.

Κατωμαδὸν, adv. humeris. Hinc κατωμάδιος, qui humeris fertur, ab humero pendens, lib. 4. Epigram.

Κατόμνυσθαι, vel κατόμνυσθε, dejerare. ab ὄμνυμι, juro.

Κατωμοσία, ἡ, jusjurandum. ab ὄμνυμι, juro.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, vestis servilis, & brevis, cui assutus erat limbus e pelle ovilla. a κάτω, & νάκος, ovilla pellis, Comment. Aristoph.

Κατώνοντο, 3. plur. imperf. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo.

Κατώρα, 3. sing. imperf. act. Jon. pro καθώρα, verbi ὁράω, video.

Κατώρυξε, 3. singul. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terra obruo. f. ξω. p. χα.

Κατωρχέοντο, saltabant. 3. sing. imperf. verbi ὀρχέομαι, salto.

Κατωτέρω, inferius, compar. a κάτω, infra.

Καύαξ, vel καύηξ, larus. Est & κάβηξ, & κάβηξ. Videtur ea vox Gesnero per onomatopœjam facta. Sed est avis vorax, cui merito nomen dedit κάμυς, id est, cibus.

Καυάξαις, confregeris, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις. sublato τ, & adjecto υ, Æolice, ut in αὐὴρ, pro ἀὴρ, verbi κατάγνυμι. f. ἄξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii a καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. verbi καίω, uro, f. καύσω, perf. pass. κέκαυμαι, a. 1. pass. ἐκαύθην. aor. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι. 1. Corinth. 13. 3.

Καυκάλιον, ου, τὸ, vas quoddam, vulgo boccale, quasi a καυκίον, calix.

Καυκαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam, daucus silvestris.

Καυκίον, ου, τὸ, calix. an a κάπτω, bibo?

Καυλὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. aliter & inde factum puto.

Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis. qui & scapus, & thyrsus. Item hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur: & ensis pars, quæ manubrio inditur. Etiam penis. Pariter caulis, quo constat penna avis, Aristot.

Καῦμα, ατος, τὸ, calor, æstus, Solis fervor, incendium. a καίω, f. καύσω, uro.

Καυματίζω, torrefacio, æstu affligo, exuro. fut. ίσω. aor. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, η, torrefactus sum. Th. καίω, uro.

Καυνάκη, ης, ἡ, vestis stragula, vel vestimentum ab altera parte villosum. Alii leg. καυνάκης. Quia calefacit, cum villosum sit. a καίω, pro θάλπειν, derivarem.

Καῦνος, ου, ὁ, sors, κλῆρος. Hinc καυνίζω, sortior. Sed καυνὸς, malus, q ὁ κενὸς, vanus.

Καυνὸς, οῦ, ὁ, malus, avarus.

Καῦσις, εως, ἡ, exustio, crematio. καῦσις item dicitur in expolitionibus ceræ Punicæ loricatio, quæ igni liquefacta seta inducitur. Vitr. l. 7. c. 9.

Καυσόω, inflammo, fut. ώσω. p. κεκαύσωκα. præs. pass. καυσόομαι, οῦμαι.

Καυστηρὸς, οῦ, ὁ. ardens, fervens, a καίω, uro. Pugnæ epitheton, Homer.

Καύσω, incendam, f. 1. act. a καίω, uro.

Καύσων, ωνος, ὁ, æstus, ardor, febris æstuans.

Καυστὰς, α, ὁ, Dor. pro καυστὴς, οῦ, ὁ, combustor. Th. καίω, uro.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cremator, combustor, a καίω, uro.

Καυτηριάζω, cauterio amputo, reseco. fut. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perf. pass. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, cauterio resectus. a καυτήριον, ου, τὸ, cauterium. locus ubi inuruntur stigmata.

Καὐτὸς, pro καὶ αὐτὸς, & ipse.

Καύχα, ας, ἁ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, jactantia, gloriatio. Thema καυχάομαι, glorior.

Καυχᾶσαι, ᾶσαι, gloriaris, pro καυχᾷ, καυχᾷ. 2. singul. præs. pass. verbi καυχάομαι, glorior.

Καυχάομαι, ῶμαι, glorior. καυχᾶσαι, 2. singularis præs. ad formam ἵσταμαι, σαι. f. καυχήσομαι. aor. 1. med. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. καυχήσωμαι, ῃ, ηται. q. ab αὐχέω, glorior. Hinc καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio. καύχησις, ἡ, idem.

Καυχᾶσαι, gloriaris, 2. singul. præs. verbi καυχάομαι, glorior.

Καυχένα, cervicem, acc. sing. pro καὶ αὐχένα. ab αὐχὴν, ὁ, cervix.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι, glorior.

Καύχημα, ατος, τὸ, & καύχησις, εως, ἡ, gloriatio. a καυχάομαι, glorior.

Καφέω, spiro. a κάπτω, flo. f. ψω. p. κέκαφα. inde καφέω, perf. part. κεκαφηὼς, & per crasin κεκαφηὼς, ότος, ὁ, spirans.

Καφισσὸς, οῦ, ὁ, Doric. pro Κηφισσὸς, ὁ, Cephesius. a Κηφισσὸς τῆς Ὀρχομενοῦ ποταμός.

Καφισὸς, οῦ, Dor. pro Κηφισὸς, οῦ, ὁ, Bœotiæ fluvius.

Καχάζω, cachinnor, in cachinnos effundor.

Καχαξῶ, Doric. pro καχάξω, cachinnos edam. a καχάζω, cachinnor.

Καχεταιρείης, gen. sing. Jonic. a καχεταιρεία, ας, ἡ, ex κακὸς, malus, & ἑταιρεία, ας, ἡ, sodalitas. Th. ἑταῖρος, ου, ὁ, sodalis.

Καχλάζοισα, ας, ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, bulliens. Thema κάχληξ, lapillus.

Κάχληξ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus. hinc καχλάζω, strepito, resono.

Κάχρυς, seu κάγχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno tostum, quasi a καίω, & χροιὰ, ob ustum colorem: item rosmarinum fœcundum, quod etiam a Plinio canchrys dicitur. Est & κάχρυς, quod pilulæ fere forma, in quibusdam nascitur arboribus; ut robore, abiete, nuce, &c. id, quod vim calefaciendi, & exsiccandi habet. ergo a καίω deduci potest. καχρυώδης, quod cachryi simile.

Κάψα, ης, ἡ, capsa, q. a κάμπτω, flecto, quod ex flexis lignis fiat. alii a κάπτω, comedo.

Κα-

Καψάκιον, τὸ, cistula, capsula fictilis. Dim. a præc.
Καψιδρώτιον, τὸ sudarium. e κάψα. & ἱδρώς.
Κάω, idem quod καίω, καίομαι, uror, ardeo. aor. 2. ἐκάην. f. 2. καήσομαι.

K E.

Κὲ. & sequente vocali κὲν, in carmine idem valet, ac in prosa ἂν potentiale.
Κεάζω, findo, divido, scindo, frango. f. άσω. hinc κέασσε, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἐκέασε. Th. κέω, findo.
Κεάνωθος, spina quædam. an quia κέει ἄνωθεν, suprema parte pungit?
Κέαρ, ατος, τὸ cor, animus. contracte κῆρ, ῆρος, τὸ, a κέω, vel καίω, quia cor fons caloris, quem in universum corpus expandit.
Κέασε, Jon. pro ἐκέασε, 3. sing. aor. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo. hinc κεάσσας, aor. 1. part. act. gen. αντος. Th. κέω, idem.
Κέαται, seu κείαται, jacent, Jonic. pro κεῖνται, 3. plur. præs. κεῖμαι. unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. plur. imperf.
Κέατο, jacebant, erant, Jonic. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. a κεῖμαι, jaceo. sic κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet, 3. sing. præs.
Κεβλὴ, ῆς, ἡ, caput, Maced. pro κεφαλή.
Κεβριόνης, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen gigantis.
Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portus Corinthiaci. Gr. κέγχρος, milium.
Κέγχρος, ου, ὁ, milium. dat. plural. Jonic. κέγχροισι. Item serpentis genus, Dioscor. l. 8. Dicitur etiam κεγχρίδιον, cenchridium. Est item κέγχρος, ornamentum vestis, Athen. κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, milio similis. quia etiam κέγχρος est milium. plana est origo a κέρχω, aspero. Milium album, seu luteum est caule aspero, & hirsuto. aut a κέρχνος, siccum, & hinc optime, quia milium est siccissimum.
Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. a κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, dispergo.
Κεδάω, pro σκεδάω, dispergo.
Κέδματα, ων, τὰ, diuturni ex defluxione affectus, præcipue circa coxendicem. Forte a κέω, quod dolore velut secent.
Κεδνῇ, castæ, prudenti, dat. sing. a κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur. Th. κῆδος, εος τὸ, cura.
Κεδνὸς, ἡ, ὸν. venerandus, inclytus, curiosus, solicitus, probus, insignis, superl. κεδνότατος. Th. κῦδος, gloria.
Κέδρος, ου, ἡ, cedrus. quasi a κέω, uro. Uritur enim ex ea pix celebris, quæ cedria.
Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, ἄκλιτον, Cedron. Hebr. opacus.
Κεδρωνὶς, ίδος, ἡ, vitis alba, quæ bryonia: similis nonnihil cedro, Diosc. l. 4.
Κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet.
Κέηται, 3. sing. præs. sub. a κέομαι, κεῖς, a κέομαι, inusitato, pro κεῖμαι, jaceo.
Κείαντες, a. 1. part. activ. pro καύσαντες, dici volunt. ut & κειάμενοι, pro καυσάμενοι, aor. 1. part. med. a καίω, uro.
Κείαται, Jon. pro κεῖνται, 3. plural. ind. præs. κείατο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, jaceo.
Κἠν, Dor. pro καὶ ἐν.
Κεῖθεν, Jon. pro ἐκεῖθεν, illinc.
Κεῖθι, illic, & κεῖσε, illuc, adverb. Th. ἐκεῖνος, η, ὁ, ille.
Κεῖμαι, σαι, ται, jaceo, cubo, decumbo, diruor, dejectus sum: positus sum: pendeo: desideo, situs sum. κεῖται καλῶς ἐν παράπλῳ Ἰταλίας, Italiam versus navigantibus commode est sita, Thucyd. collocor, Plato Rep. l. 1. fut. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præs. part. κείμενος, η, ον. an a κέω, quasi κέον εἰμί; Hinc κειμήλιον, ου, τὸ, bonum immobile: item pretiosa supellex.
Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ, plur. n. g. a κεῖμαι, jaceo.
Κειμήλιον, ου, τὸ, supellex deposita: munus, monimentum. Homerus Odyss. β. per κειμήλια intelligit τὰ ἀκίνητα, immobilia. Quamquam significat etiam quidquid reconditur; πρόβατα vero est proventus, & ea, quæ moventur, hinc κειμηλιάρχιον, locus, in quo res pretiosæ reconduntur. Th. κεῖμαι, jaceo.
Κεῖν, Poet. adverb. pro ἐκεῖ. illic.
Κεῖνος, contract. Jon. pro ἐκεῖνος, ille, in dat. plural. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. sing.
Κεινὸς, ἡ, ὸ, pro κενὸς, vacuus.
Κείνῳ. illi, pro ἐκείνῳ, dativ. singul. a κεῖνος, illic. κείνως, Jonic. pro ἐκείνως, illo modo, ἐκείνῳ τῷ τρόπῳ.
Κειράμεναι, detonsæ, nom. pl. f. g. aor. 1. part. med. a κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.
Κειρὰς, άδος, Jerem. 48. vers. 36. ἄνδρας κειράδας, viros tonsos. Sed meliores editiones habent κεὶρ ἀρὰς.
Κεῖρε, tonde, præs. imperat. act. κείρεν, Doric. pro κείρειν, tondere, præs. inf.
Κειρία, ας, ἡ, fascia, cui mortuus involvitur, fascia sepulchralis, Joann. 11. Ea & κηρία, a κὴρ, mors, fatum.
Κείρω, tondeo, abscindo, vasto. Eurip. κείρεσθαι διπλῇ μαχαίρᾳ, tonderi geminis forcipibus. Item κείρω, depopulor, sterno, devoro, scindo, trucido, Sophocl. præs. part. κείρων, tondens, tonsor. fut. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. Hinc κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonsura. κουρεὺς, έως, ὁ, tonsor. κουρεῖον, ου, τὸ, tonstrina.
Κεὶς, Dor. pro καὶ εἰς.
Κεῖσθαι, præs. inf. a κεῖμαι, jaceo.
Κεισεῦμαι, & κεισοῦμαι, Doric. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι, jaceo.
Κεῖτ', & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, jacet, 3. sing. præs. ejusdem verbi.
Κειῶ, jacere cupio, ex κέω. unde κεῖμαι, jaceo.
Κεκαδήσομαι, & in 1. plur. κεκαδησόμεθα, f. 1. pass. a κεκάδην, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi χάζω, concedo, capio, anxie sollicitus sum. fut. σω. aor. 2. ἔχαδον, Poet. κέχαδον, & Jonic. κέκαδον, privavi. aor. 2. part. κεκαδών. aor. 2. med. κεκαδόμην. Alii dici volunt κεκαδήσομαι, pro κεκηδήσομαι, curabo, paulo post fut. verbi κήδομαι, curo. Sunt qui per reduplicat. pro καδήσομαι positum dicant, & correpta prima syllaba κεκαδήσομαι, q. a καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.
Κεκαδμένον, exornatum, Doric. pro κεκασμένον, perf. part. pass. a καζω, orno. f. σω.
Κέκαδον, privavi, aor. 2. Jon. pro ἔχαδον, Sic κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, 3. pl. Jon. a. 2. med. verbi χάζω, recedo.
Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, colloco.
Κεκάλυμμαι, tectus sum, perf. pass. ind. κεκαλυμμένος, η, ον, perf. part. verbi καλύπτω, operio, tego.
Κέκαμον, pro ἔκαμον, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμνω, laboro.
Κεκάμω, laboraverim, per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω. fut. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.
Κεκάρθαι, perf. inf. pass. a κείρω tondeo.
Κέκαρκα, totondi, perf. activ. κεκάρκει, Jonic. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. perf. a κείρω. f. ερῶ. perf. pass. κέκαρμαι.
Κεκαρωμένων, genit. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, veternum induco. fut. ώσω. Th. κάρος, ου, ὁ, sopor profundus.
Κεκάσθαι, perf. inf. pass. a καζω, orno. f. σω. perf. pass. κέκασμαι.
Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.
Κεκαῦσθαι, perf. inf. passiv. verbi καίω, uro. f. καύσω, præt. κέκαυκα. a. 2. ἔκαην.
Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusdem verbi.
Κεκαφηὼς, ότος, ὁ, qui exspiravit, Jon. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. q. a καφέω, Them. κάπτω, spiro. fut. ψω. p. κέκαφα.
Κέκευθα, ας, ε, texi, perf. med. Sic κεκεύθει, occultabat, 3. sing. plusq. perf. med. Jon. verbi κεύθω, occulto. f. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε, a. 2. esse velint pro ἔκυθε, Jonic. reduplicat.
Κέκηα, accendi, p. m. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. ἔκαον.
Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, prædico. fut. ξω. p. χα. Th. κῆρυξ, κος, ὁ, præco.
Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. pass. a κινδυνεύω, periclitor.
Κεκινέαται, moti sunt, Jon. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. pass. verbi κινέω, moveo. f. ήσω. p. κεκίνηκα.
Κεκλάγξω, Poetica reduplicat. pro κλάγξω. f. 1. verbi κλάζω. clamo. aor. 2. p. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγγα.
Κέκλαμμαι, furto sum sublatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor.
Κεκλαμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. plur. perf. part. passiv. verbi κλάω, frango.
Κέκλαστο, fractus erat, Jon. pro ἐκέκλαστο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi ejusdem.
Κεκλαύσεται, flebitur, impersonaliter, paulo post f. a κλαίω, fleo.
Κεκλῃμένος, ου, ὁ, clausus, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, claudo. fut. σω. p. κα. perf. passiv. κέκλειμαι. & κέκλεισμαι. Malim tamen a κλείω, celebro, formare; unde & κλειτὸς, inclytus, solemnis, Iliad. α.
Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. pass. a κλέπτω, furor. f. ψω.
Κέκλεο, Jon. pro κέκλου, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem ac κέλομαι, hortor.
Κεκλέαται, & κεκλέατο, Jon. pro κέκληνται, & ἐκέκληντο, quorum illud 3. plural. perf. pass. hoc plusq. perf. verbi καλέω, voco. perf. κέκληκα.
Κέκλαγγα, clanxi, p. m. verbi κλάζω, clango. f. γξω. a. 2. ἔκλαγον, hinc κεκλαγγυῖα, perf. part. med. f. g.
Κεκλήγοντες, clamantes, sunt qui velint Æolice poni pro κεκληγότες, nom. plur. part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero statuunt esse præs. part. act. verbi κεκλήγω, facti a κέκληγα, præt. med. verbi κλάγγω, vel κλάζω.
Κεκλήγω, clango, fremo, resono, ex præt. med. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγὼς, vociferans, præt. med. part. vide κέκληγα.
Κέκληκα, vocavi, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. hinc κεκλημένος, η, ον perf. part. pass. a καλέω, voco.
Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. passiv. a καλέω, voco.
Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusdem verbi.
Κεκλίαται, inclinati sunt. Jonic. pro κέκλινται, 3. plur. perf. pass. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίατο, Jonic. pro ἐκέκλιντο, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusdem verbi. Sunt qui velint, κεκλίαται per systolen dici pro κεκλείαται, inclusi sunt, idque Jon. pro κέκλεινται, 3. plur. perf. pass. verbi κλείω, claudo. Sic & κεκλιμένοι, pro κεκλειμένοι, perf. part.
Κεκλιμένη, perf. part. pass. f. g. a κλίνω, inclino.
Κέκλομαι, idem ac κέλομαι, hortor. inde κεκλόμενος, præs. part.
Κέκλοφα, furatus sum, Att. pro κέκλεφα, perf. act. vide κλέπτω, furor. fut. ψω. perf. pass. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.
Κέκλυθι, Doric. vel Poet. pro κλῦθι, audi, præs. imperat. act. a κλῦμι, seu κλύω, audio. Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε.
Κεκλυσμένος, ου, ὁ, collutus, oblitus, perf. part. pass. a κλύζω, eluo.
Κέκλυτε, audite, Poet. reduplicat. pro κλῦτε, 2. plur. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, audio.
Κέκλωσμαι, fato destinatus sum, perf. pass. verbi κλώθω, neo. f. σω.
Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, defessus, perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.
Κέκμηκα, defeci, fessus sum, perf. act. a κάμνω, laboro. vide κεκμηῶτι.
Κεκμηῶτι, lasso, Poet. metri gratia pro κεκμηκότι, dat. sing. Jon. perf. part. κεκμηκὼς, & sublato κ, Jonic. κεκμηὼς, ότος, ὁ, verbi κάμνω, laboro.
Κέκνισμαι, excitatus sum, perf. pass. verbi κνίω, idem ac κνάω, scindo.
Κεκοίμηται, 3. singul. perf. pass. verbi κοιμάω, sopio. fut. ήσω. perf. act. κεκοίμηκα.
Κεκολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, punio. f. άσω. perf. κεκόλακα.
Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, scindo. fut. ψω. præt. κέκοφα. præt. med. κέκοπα.
Κέκονα, occidi, Poet. pro ἔκτονα, præt. med. sublato primum τ & præposito κ, a κτείνω, occido. fut. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκτα, & κέκονα.
Κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus, perf. part. pass. a κονιάω, dealbo. f. άσω, a κονία, ας, ἡ, calx. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.
Κεκονιμένος, ὁ pulverulentus, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. pass. a κονίζω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.
Κεκονιμμένος, ὁ, per syncop. pro κεκονιαμένος, quod vide. vel κεκονισμένος.
Κεκόνικα, ας, ε, perf. act. verbi κονίζω, quiesco.
Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, laboro. fut. άσω. Thema κόπτω, scindo.
Κεκοπὼς, ότος, ὁ, perf. part. med. verbi κόπτω, tundo, scindo. f. ψω. p. κέκοφα.
Κεκορεσμένος, η, ὁ, perf. part. pass. a κορέννυμι, satio. f. κορέσω. Th. κορέω, idem.
Κεκορημένος, ὁ, satiatus, perf. part. pass. a κορέω, satio. fut. έσω, & ήσω. p. κεκόρηκα.
Κεκορηὼς, Jonic. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejusdem verbi.
Κεκορυθμένος, η, ὁ, galea armatus, per syncopen pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, armo.
Κεκοτηότα, iratum, acc. sing. perf. part. act. Jon. verbi κοτέω, irascor. f. έσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκὼς, ότος, & Jon. κεκοτηὼς. Th. κότος, ου, ὁ, simultas, ira vetus.

Κε-

Κεκόφθαι, scissum esse, perf. inf. pass. a κόπτω, scindo. fut. ψω. perf. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, absoluti fuerant, Poet. & Jon. pro ἐκέκραντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi κραίνω, efficio. f. ανῶ. p. κέκρανκα. perf. pass. κέκρασμαι.

Κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

Κεκράγω, clamo, quod formant a κέκραγα, p. m. verbi κράζω, clamo.

Κέκρακα, miscui, per syncopen pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, misceo. f. κεράσω, & per syncopen κράσω. perf. pass. κέκραμμαι. perf. part. pass. κεκραμμένος. a. 1. part. κραθείς.

Κεκράξομαι, mox clamabo, paulo post fut. verbi κράζω, clamo. f. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Jonic. pro κεκραγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. ejusdem verbi.

Κέκραχθι, clamato, per syncopen pro κεκράγεθι, imperat. verbi κεκράγομαι. idem ac κράζω, clamo. Alii pro κέκραχε dici volunt.

Κέκραγα, pro κέκραγα, præt. med. verbi κράζω, clamo.

Κέκρατο, Jon. pro ἐκέκρατο, 3. singul. plusq. perf. verbi κεράω, misceo. fut. κεράσω & per syncopen κράσω. p. κέκρακα.

Κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. perf. part. med. a κρίζω, strido. f. ξω. p. m. κέκριγα.

Κεκριμένον, diversum, acc. sing. perf. part. pass. a κρίνω, secerno.

Κέκριται, judicatum est, 3. sing. perf. pass. ejusdem verbi.

Κεκροτημένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. pass. verbi κροτέω, pulso. f. ήσω. Th. κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, impostor, aut simia, Hesiod. Et per metathesin est a κέρκωψ.

Κέκρυφα, præt. med. verbi κρύπτω, occulto. fut. ψω. præt. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. pass. ejusdem verbi.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines compescunt, virga, flammeum. Est etiam κεκρύφαλος equorum κορυφαία, & περίφραγμα, Hesych. Item secundus venter in cornigeris, Aristot. de partibus anim. l. 3. c. 13. κεκρύφαλος pariter est vocabulum a venatoribus usurpatum, quo sinuosum illum plagarum contextum significant, in quem se insinuant animalia canibus ea insectantibus, & urgentibus, Xenoph.

Κεκρύφαται, latent, Jon. pro κεκρυμμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. verbi κρύπτω, abscondo.

Κέκτημαι, possedi, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. κεκτημένος, perf. part. pass. a κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι.

Κεκτημένος, id est, κύριος, dominus, ut qui possideat servum, perf. part. pass. a κτάομαι, possideo.

Κεκτῶδαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Jon. & Poet. redupl. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, occulto. f. σω.

Κελαδέω, Poet. pro ὑμνέω, celebrare, carminibus cantare. Thema κέλαδος, clamor. κελαδεῖν, idem ac τὸ κελαδεῖν, Att.

Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, obstreperus, clamosus, tumultuosus. Hinc κελαδέω, strepo, f. ήσω.

Κελαδεινὸς, ῆ, ὸ, canorus, clarus, Poet. pro κελαδεινός. Hinc κελαδεινᾶς, Dor. pro κελαδεινοῦ.

Κελάδεω, gen. Jon. pro κελάδου, a κέλαδος, strepitus, clamor.

Κελαδεῦντι, resonant, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præs. act. vide κελαδεινός.

Κελαδήτειρα, ας, ἡ, decantatrix, celebratrix. Th. κέλαδος, clamor.

Κέλαδος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor, quasi a καλέω, vel κέλω ἄδην, valde, vel abunde hortor, quod non fit sine strepitu quodam. Hinc κελαδέω, strepo.

Κελάδων, οντος, ὁ, Poet. idem ac κελαδέων, præs. part. a κελαδέω, strepo. Th. κέλαδος, ου, ὁ, strepitus.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigram, ac funestam hastam habet. Epitheton Martis, qui propter cædes, quas facit homines atratos incedere cogit. Ex κελαινὸς, niger: idem ac μέλας, & ἔγχος, εος, τὸ, hasta.

Κελαινεφεῖ, nubium offuscatori, dat. sing. a κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ κελαινεφές. ex κελαινὸς, niger.

Κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, vide κελαινεφεῖ.

Κελαινῇ, nigræ, dat. sing. f. g. a κελαινὸς, ἡ, ὸν. q. a μελανὸς, ἡ, ὸν. vel a κελὸς, niger. Th. μέλας, niger.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum, vel corpus habet, vel formidabilem aspectum. Ex κελαινὸς, seu μέλας, niger, & ὤψ, vultus. κελαινῶπες φρένες, niger animus, occultus, & subdolus, Sophocl.

Κελαρύζω, cum strepitu fluo. fut. σω. p. κε. Hinc κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, strepitus.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν murmurare. a κελαρύζω, cum strepitu fluo.

Κέλεαι, jubes, Jon. pro κέλῃ, 2. singul. præs. κέλομαι, hortor. f. κελήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα. poculum an a χέω λοιβὴν, id est libamen fundere? aut quod initio e cortice fieret, qui κέλυφος.

Κέλεσθε, jubete, 2. plur. præs. imperat. verbi κέλομαι.

Κελεὸς, ῦ, ὁ avis perniciissima, galgulus. Aristot. l. 9. Anim.

Κέλευθα, in plur. pro κέλευθοι, viæ, per metaplasm. Th. κέλευθος, ου, ὁ, via, Poet.

Κέλευθος, ου, ἡ, via. in plur. τὰ κέλευθα, viæ. ὑγρὰ κέλευθα, viæ humidæ, Hom. κέλευθρον, ου, τὸ, idem.

Κέλευε, pro κέλευε, jube, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Jon. verbi κελεύω, jubeo.

Κέλευσε, 3. singul. a. 1. activ. verbi ejusdem.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, celeusma, clamor hortatorius nautarum. Θεοῦ κέλευσμα, Dei mandatum, Eurip.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, mandatum, præceptum, Herodot. Thema κέλω, jubeo.

Κελευτιάω, Poet. pro κελευτιάω, idem ac κελεύω, jubeo.

Κελεύω, jubeo, hortor: precor. κελεύω τοὺς θεοὺς, precor a Diis, Plato, in Alcibiad. 2. f. εύσω. perf. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα.

Κέλης, ητος, ὁ equus desultorius. hinc κελητίζω, tali equo vehor. Est & navis minoris genus, celocem vocant. Plin. videtur κέλητας usurpasse pro statuis equestribus l. 34. c. 5. Apud Comicos κέλης significat etiam mulieris pudenda. Vide Eustathium Odyss. ε.

Κελήσατο, Jon. pro ἐκελήσατο, 3. singul. a. 1. med. verbi κελέομαι, idem ac κέλω, jubeo.

Κελήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi κέλομαι, seu κέλω, jubeo, hortor.

Κέλλω, appello, pervenio in portum, f. κέλσω, a. 1. ἔκελσα, Æol. ut quidam volunt pro ἔκειλα. sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι. q. a κίω, eo.

Κελοίμην, hortarer, præs. opt. κελοίμην, imperf. Jonic. pro ἐκελόμην, a κέλομαι, hortor.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. plur. imperf. a κέλομαι, hortor, jubeo.

Κελὸς, niger. q. a καίω, uro. aliter a μέλας.

Κέλσαι, appulisse, a. 1. inf. act. verbi κέλλω.

Κελύφη, τὰ, nom. plur. a κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex, testa. calculus: crusta: scaphula in Epigr. a καλύπτω, tego, quia tegit lignum arboris.

Κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor, q. a καλῶ, voco. Hinc κελεύω, jubeo. κέλευσμα, ατος, τὸ clamor adhortatorius nautarum, mandatum.

Κεμὰς, άδος, ἡ, hinnulus cervi: cerva. q. ἀπὸ τοῦ κειμᾶσθαι, a dormiendo. quod adhuc in spelunca dormiat.

Κεράλλας, ου, ἡ, incurva securis ad naves fabricandas. quasi a κείω, secare.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, vana glorians. κενὸς, vacuus, & αὐχέω, glorior.

Κενεὴν, Poet. pro κενὴν, acc. sing. f. g. a κενὸς, vacuus, inanis.

Κενεὸς, Poet. & Doric. idem ac κενὸς, inanis. κενεὰ πνεῖν, inania spirare: id est, inanem, & gloria vacuam vitam degere.

Κενεόφρονι, dat. sing. a κενεόφρων, ονος, ὁ stultus. a κενὸς, inanis, & φρὴν, mens.

Κενεῶνα, acc. singul. a κενεὼν, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενὸς, vacuus, inanis.

Κενεώτερον, τὸ, vanius, comparat. a κενὸς, vanus, levis.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana, inanis gloria. Hinc κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ex κενὸς, inanis, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

Κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inanis, levis. quasi ab ἰνέω, vacuo, inanio. Nam & alias κ otiose præponitur, ut in κραιπνάλιμος, velox. Hinc κενόω, vacuo, exinanio. κενότης, ἡ, vanitas. Sic εἰς κενὸν, frustra, in vanum.

Κενοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis sapientia.

Κενόσοφος, ὁ, ἡ, in vanis sapiens.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum.

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane studium.

Κενόσπουδος, ου, ὁ, ἡ, rebus vanis studens.

Κενοταφέω, ῶ, f. ήσω, tumulum inane aggero. Ex κ. & ταφεύω.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, inane sepulcrum, simulacrum, imago.

Κενόταφος, qui usus est honore sepulcri commentitii, titulum sine ossibus habentis.

Κενότης, ητος, ἡ, vanitas.

Κενοσπουδία, ἡ, inanium rerum studium.

Κενοφροσύνη, ης, vana mens, inanis opinio.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν, qui vana sapit. Th. φρὴν, ἡ, mens.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus, vocum inanitas. Naz. in Orat. a κενὸς, vanus, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Κενόω, ῶ, exinanio. f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. aor. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, inanis, levis.

Κένσαι, stimula, per syncopen pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντησαι poni, a. 1. imperat. med. a κεντάζω, idem ac κεντέω. Alii a κέντω formant. fut. κένσω. a. 1. ἔκενσα, idem ac κεντέω, pungo, stimulo.

Κένταιε, Dor. & Jon. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, pungo. f. ήσω.

Κένταυροι, οἱ, Centauri. ex κεντέω, pungo, & ταῦρος, Latine taurus.

Κεντέω, pungo, stimulo. f. ήσω. p. κεκέντηκα. q. a κέω, findo, & ἐντὸς, intus. Dicitur & κεντάω. Hinc κέντρον, ου, τὸ, stimulus. κέντρων, ωνος, ὁ, cento, vestis versicolor.

Κέντορες, οἱ, stimulatores. a κέντωρ, ορος, ὁ, percussor, stimulator. Th. κεντέω, pungo.

Κεντρηνεκέας, acc. plur. a κεντρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, stimulis agitatus ex κέντρον, ου, τὸ, stimulus, quod a κεντέω, pungo, & εἴκω, cedo.

Κέντρον, ου, τὸ, stimulus, calcar. a κέντω, seu κεντέω, pungo.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Latina, a centum dicta.

Κεντῶν, pungens, præs. part. act. a κεντέω, pungo.

Κέονται, jacent, Jon. pro vel Poet. pro κεῖνται, 3. plur. præs. Sic κέοντο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plural. imperf. Sic κέοιτο, 3. sing. opt. q. a κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κέπφος, ου, ὁ, avis quædam marina levissima, Gazæ fulica. Item homo levis, stolidus. q. a κοῦφος, levis. κεπφόω, elevo, decipio.

Κεράεσσι, cornibus, dat. plur. Jon. κέρασι. a κέρας, ατος, τὸ cornu.

Κεραία, ας, ἡ, cornu: antenna. Item virgula inflexa: tum apex, punctulum supra literam. κεραῖαι etiam sunt apices eminentes in aliqua re, ut trabes e muro suspensæ. Them. κέρας, cornu.

Κεραΐζετον, scindebant. 2. dual. imperf. Jon. a κεραΐζω, cornibus dissipo. Th. κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κέραιρε, misce, præs. imperat. verbi κεραίρω, idem ac κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Κεραμεῖ, dat. singul. a κεραμεὺς, figulus.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, ars figuli, figulina. Th. κέραμος, ου, ὁ, tegula testa.

Κεραμεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, figulus. κεραμεικὸς, & Jonic. ήιος, figulinus. Thema κέραμος, tegula.

Κεραμήιος, Jonic. pro κεράμειος, figulinus.

Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, e, κεράμιον, ου, τὸ, amphora, urceus fictilis.

Κέραμος, ου, ὁ, terra figularis: testa, tegula: vas fictile: dolium: urceus, crater lapideus. quasi a καίω, uro, & ἔρα, terra. Vas enim terreum, sive fictile in furno coquitur, & quasi uritur. lingua Cypriorum carcer, Hesych. Hinc κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile. κεραμὶς, ίδος, ἡ, tegula. κεραμεὺς, έος, ὁ figulus. κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina. κεραμεύω, fingo.

Κεράμῳ, dat. singul. a κέραμος, tegula.

Κεράννυμι, seu κεραννύω, & κεράω, misceo. fut. άσω. præs. part. κεραννὺς, ύντος. p. κεκέρακα, aor. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. activ. κέρασον, άτω. perf. pass. κεκέρασμαι. Varinus dici vult a κέρας, cornu, quia veteres ante usum poculorum e cornibus bibebant. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater κεραίω, Poetice, misceo. ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ. sincerus, purus. σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies. ἄκρατος, ου, ὁ, ἡ, purus, impermixtus. εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies.

Κεραοὶ, cornutæ, nom. plur. a κεραὸς, ᾶ, ὁ, ἡ. hoc a κέρας, cornu.

Κέρας, ατος, τὸ, cornu. quasi a κάρα, caput, cujus est ornamentum. Hinc κεραστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, cornutus. κεράτινος, η, ον, corneus ex cornu factus. κερατίνη, ης, ἡ, buccina. κεράτιον, ου, τὸ corniculum; item siliqua. βούκερως, ω, & ωτος, ὁ, ἡ. bubulis cornibus præditus. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unum cornu habens.

Κέρασος, ου, ὁ, Cerasus arbor. a Cerasunte urbe. τὰ κεράσια, fructus cerasi. Forte a κὴρ, κηρὸς, cor, quod cerasi fructus cordis specie, & colore in pomariis nostris visantur: quæ Anglice dicuntur *Heartecherries*.

Κεράσω, miscebo, & per syncopen κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, misceo.

Κεράτιον, ου, τὸ, siliqua. a κέρας, cornu, quia est corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, siliquæ, seu folliculi fabarum.

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto. Th. κέρας, cornu.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ, fulmine ictus. a κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen, & βλητὸς, attonitus, quod a βάλλω, jacio.

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen. q. a κείρω, scindere, καὶ αὔω, accendo, uro: quia scindit, & urit: nec est fulmen sine fulgore. hinc κεραυνόω, fulmino. τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens.

Κεραυνωθέντος, gen sing. a. 1. part. pass. verbi κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, fulmen.

Κέρβερος, ου, ὁ, Cerberus.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio. præs. part. κερδαίνων, οντος, ὁ. f. κερδανῶ, & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. aor. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. f. 1. sub. pass. κερδηθήσωμαι, ῃ, ηται, 1. Pet. 3. 1. The. κέρδος, εος, τὸ, lucrum, stipendium.

Κερδαλέη, ης, ἡ, vulpina pellis. Sed. κερδαλέος, ου, ὁ, lucrosus, utilis. Them. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, vulpina mente præditus. quod a κερδαλέος, ου, ὁ, astutus. Th. κέρδος, εος, τὸ, astutia. Vel a κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, & λέων, leo, & φρὴν, ἡ, mens.

Κερδαλεώτερον, τὸ, quæstuosius, utilius, compar. a κερδαλέος, ου, ὁ, lucrosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδανέομεν, Jon. pro κερδανοῦμεν, quæstum faciemus, 1. plur. fut. verbi κερδαίνω, lucror. fut. κερδανῶ. a κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω. vid. κερδαίνω.

Κερδῆσαι, a. 1. Inf. act. κερδήσῃ, 2. Sing. f. 1. med. verbi κερδαίνω, lucror.

Κερδιστικὸς, lucrosus.

Κέρδιον, τὸ, utilius, & in m. g. κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, quæstuosius, utilis, utilior. superlat. κέρδιστος, utilissimus. Thema κέρδος, τὸ, lucrum.

Κέρδος, εος, τὸ, lucrum. q. κέαρ ἥδει, cor oblectat: usus, stipendium: proventus: astutia vulpina, astus. Hinc κερδαλέος, ου, ὁ, lucrosus, quæstuosus. κερδαίνω, lucror, quæstum facio. αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, turpi lucro deditus.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes. a κέρδος, εος, τὸ, astutia, lucrum.

Κέρεα, Jonic. pro κέρατα, cornua. Sic κέρεος, Jonic. pro κέρατος, genit. a κέρας, cornu.

Κερθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκὶς, ἡ, nomen mulieris.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; vel tela; pannus radio textus, Eurip. & quævis textura. Homeri Interp. os brachii, & tibiæ. qui radius dicitur cuneus theatri, Poll. pistillum, Galen. pinus cacumen, at populi arboris. Hesych. Item genus avis.

Κερκοπίθηκος, simia caudata, πίθηκος κέρκον ἔχων, cluna simia, a clunibus tritis sic dicta.

Κέρκος, ου, ὁ, cauda: item membrum virile. Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus; item astutus.

Κερκυραῖος, ου, ὁ, Corcyræus.

Κέρκουρος, ου, ὁ, genus navigii brevioris, navigium actuarium. q. d. caudata navis.

Κέρκω, idem ac κρέκω, pecto, tundo, pulso.

Κέρκωψ, ὁ, facie caudatus, versutus. Item simiarum genus. Κέρκωπας enim improbos homines fuisse ajunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρμα, ατος, τὸ, segmentum æris, numulus. a κείρω, seco. inde κερματιστὴς, οῦ, ὁ, numularius, collybista.

Κέρνος, vas fictile, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant; quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος dici potuit a κεράννυμι, quod varia in eo miscerentur.

Κεροῦχις, ίδος, ἡ, cornigera. ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόωντο, miscebant, Jon. & Poetic. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Κέρσαι, totondisse, aor. 1. inf. Æol. a κείρω, tondeo. fut. κερῶ, & Æolic. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἔκερσε, totondit, a κείρω, tondeo.

Κερτόμια, τὰ, convitia, nom. plur. n. g. a κερτόμιος, mordax, cavillatorius. Hinc κερτομέω, convitior. ex κείρω, tondeo. vel potius a κέαρ, cor, & τέμνω, scindo. p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. plural. Jon. a κερτόμιος, cor scindens maledicentia. ab iisdem thematibus.

Κέγχρος, ὁ, Jon. millium. vide κέγχρος.

Κερχνὸς, ἡ, όν, durus, asper. q. a κέρχω, exaspero.

Κέρχω, exaspero. κέρχνος, ου, ὁ, asperitas gutturis; item milium. κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio.

Κερῶ, tondebo, fut. verbi κείρω, tondeo. unde inf. Poet. κερέειν, pro κερεῖν. vide κέρσαι.

Κέσκετο, Jon. & Poet. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. a κέσκομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κεστὸς, οῦ, ὁ. acu pictus. a κεντέω, pungo.

Κέστρα, ας, ἡ, est genus teli militaris, sudis. quasi a κέω, uro. Sunt qui exponant malleum. Et tum q. a κέω, findo. Mallei enim opera, & usu findimus ligna.

Κεστρεὺς, ὁ, mugil; quod teli modo intret adulteros. q. a κέστρα, Juvenal. Satyr. x.

Κέστρον, τὸ, herba quædam, betonica. Item teli genus: unde κεστροσφενδόνη, cestrophendona. Liv. l. 2. Dec. 5.

Κεστρωτὸν, τὸ, lignum grave, acuminatum, sine ferro, & cuspide. an a κέω, uro?

Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. singul. præs. a κεύθω, occulto.

Κεύθεα, acc. plur. κεύθεσι, dat. plur. a κεῦθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale. ab eodem themate.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. a κεύθω, occulto.

Κεύθμασι, latebris, dat. plur. a κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusdem thematis.

Κευθμὸν, ῶνος, ὁ, locus, qui occultat, latibulum, latebra. Th. κεύθω, oculto.

Κεύθω, occulto, abscondo. fut. σω. p. κέκευθα. q. a κέω, jaceo. hinc κευθμὸς, οῦ, ὁ, latebra, latibulum. κεῦθος, εος, τὸ, idem.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, hoc est, pars libri; item summa pecuniæ. Thema κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, ῶ, summatim repeto. Item caput ferio, vulnero. f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα. hinc κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, summa. ab eodem themate.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput. genit. plur. Jon. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῇσι. q. κεφαὴ, quod ἐν αὐτῇ κεῖται τὰ φάη, lumina, sive oculi. Est enim caput quasi corporis specula, oculi speculatores. Hinc κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum. κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, summarius, capitalis. κεφαλαιωδῶς, summatim, κεφαλαιόω, ώσω, summatim attingo, in summas redigo. ἀνακεφαλαιόω, summatim repeto. ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio. περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, sine capite, sine principio, imperfectus. Βουκέφαλος, ου, ὁ, Bucephalus, equus Alexandri Magni.

Κεφαλὶς, ίδος, idem ac εἴλημα, ατος, τὸ, volumen. ab eodem themate.

Κεφάλῳ, dativ. sing. a Κέφαλος, ου, ὁ, nomen viri.

Κέχαδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, hio, capax sum. fut. 2. χαδῶ. a. 2. ἔχαδον.

Κεχάδοντο, Jon. diplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. plur. a. ejusdem verbi.

Κεχανδότα, hiantem, capientem, accus. singul. præt. med. Poet. pleonasm. a κέχανδα, præt. med. pro κέχαδα. Sic p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, hio, capax sum.

Κέχαρα, gavisus sum, præt. med. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ου, ὁ, insesus, perf. part. pass. a χαράσσω, sculpo. f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, gavisus sum, perf. activ. a χαίρω, gaudeo, lætor. fut. χαρῶ. fit præsens χαρέω. f. ήσω. perf. pass. κεχαρημένος, lætus. q. a χαρέω.

Κεχαρηότα, gavisum, q. a χαρέω. f. ήσω. p. κεχάρηκα, fit part. κεχαρηκὼς, & per crasin Jon. κεχαρηὼς, ότος, ὁ. refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Jon. diplasiasm. pro χαρήσειν, fut. 1. inf. act. verbi χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρητο, lætatus erat, 3. sing. plusq. perf. Jon. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, verbi χαρέω, pro χαίρω, lætor.

Κεχαρισμένος, ὁ, perf. part. passivi. hinc κεχαρισμένε, charissime, vocat. sing. a χαρίζομαι, gratificor. fut. ίσομαι. perf. passiv. κεχάρισμαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχάρισαι, 2. sing. perf. pass. vice κεχαρισμένος.

Κεχαροίατο, gavisi fuissent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jonic. pro χάροιντο. Tum Poetæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipue tribuunt, & formant Jones 3. pl. a. 3. sing. ante το, vel ντο α inserentes. Estque a χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον, a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχυμάτωνται, fluctuant, 3. pl. perf. pass. verbi χυμαίνω, fluctibus agito, jacto. fut. ανῶ, perf. κεχύμαγκα. perf. pass. κεχύμασμαι, σαι, ται.

Κέχηνα, hiavi, præt. med. ind. hinc part. κεχηνὼς, verbi χαίνω, hisco.

Κέκλαδα, præt. med. verbi χλάζω, fibilo. a. 2. ἔχλαδον.

Κεκλαδὼν, ότος, ὁ, a. 2. part. act. a χλάζω, sibilo. fut. σω. a. 2. ἔχλαδον, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, tepefacio. f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ὁ, deliciis abundans, perf. part. med. verbi χλιδάω, luxui deditus sum. Th. χλίω, deliciis frango.

Κεχολωμένος, ὁ, iratus, perf. part. vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, mox succensebis, Jon. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulo post fut. verbi χολέω, ad iram provoco, irito.

Κεχολώσεται, mox succensebit, 3. singul. paulo post fut. verbi χολόω, irascor. f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, ῆς, ἡ; bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum esse, perf. inf. pass. ejusdem verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus sum, perf. ind. pass. κεχρημένος, perf. part. ab oraculo prædictus: egens. verbi χράομαι, ῶμαι. f. χρήσομαι, utor. Thema χράω, commodo.

Κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promissus, perf. part. pass. a χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo. f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui. a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ. Th. χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium.

Κεχρήσεται, 3. sing. paulo post fut. a χρήζω, indigeo. f. σω. perf. pass. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρησθε, 2. plural. perf. passiv. verbi ejusdem, & thematis.

Κέχρισμαι, perf. passiv. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυνται. & κέχυνται, confusi sunt, 3. plur. perf. pass. κέχυντο, Jon. pro ἐκέχυντο, 3. plur. plusq. perf. pass. κεχυμένος, effusus, perf. part. a χύω, vel χέω, fundo. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. κέχυται, 3. singul. perf. ejusdem verbi.

Κεχωρήκεισαν, cesserant, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. plur. plusq. activi verbi χωρέω, cedo, eo. fut. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, sejuncti sunt, Jonic. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. a κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, separo. Th. χωρὶς, seorsum.

Κεχωρισμένος, η, ον, separatus, distans, perf. part. pass. ab eodem verbo, & themate.

Κέω, & per epenthesin κείω, findo, jacere cupio, cubo. unde & κεῖμαι, jaceo. Est & κέω, uro.

K H.

Κῆ, Jon. pro πῆ, quo?

Κῆαι, accendisse, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. med. κήας, a. 1. part. activ. κηάμενος, a. 1. part. med. ejusdem verbi.

Κῆβος, ου, ὁ, animal e simiarum genere.

Κἠγὼ, ut & κἠγὼν, Dor. pro καὶ ἐγὼ, & ego.

Κηδὰρ, locus in Arabia deserta, ubi Cedar Ismaelis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat, 3. sing. imperf. Jon. verbi κήδω, ango. Sic & κήδε, pro κήδεα, nom. plur. a κῆδος, cura.

Κήδει, lædit, 3. sing. præs. act. a κήδω, ango. præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεμόνας, acc. pl. a κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, sollicitus, Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κήδεσθε, 2. pl. pl. præs. κήδομαι, curam gero. κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. ejusdem verbi, & thematis.

Κήδεσι, dativ. plural. a κῆδος, εος, cura.

Κηδεστὴς, & κηδέστης, qui curam alicujus gerit; affinis. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεύω. funero. & idem ac κηδέω, curo.

Κηδέω, curo, curam gero. f. έσω, & ήσω. q. a κέω, uro, quia ardentem curam significat, qua-

qualem propinqui de se mutuo habent. Th. κῆδος, τὸ, cura.

Κήδιστος, ου, ὁ, familiarissimus, quem ex amore singulariter curamus. superlat. a κῆδος, cura.

Κηδομένη, ἡ, curans, præs. part. f. g. a κήδομαι, curam gero. ab eodem themate.

Κῆδος, εος, τὸ, cura, sollicitudo. quasi κῆρ ἔδει, cor comedit. hinc κηδέω, curo. curam gero. κήδομαι, idem. κηδαλὸς, ῦ, ὁ, sollicitus, anxius. ἀκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, nullam curam gerens. ἐπικήδειον, carmen funebre.

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo. inde κήδων, ὁ, affligens, præs. part. ab eodem them.

Κῆκε, & dedit, pro ϗ ἔδωκε.

Κήθιον, & κηθάριον, ου, τὸ, vasculum, in quo suffragia, seu sortes conjiciebantur. Jon. pro χύτριον a χύτρα. sic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergo a χῶ, capio, aut κεύθω, quia occuluit sortes, donec palam educantur. nisi a κῆθος, ὁ, cadus, fitella, seu urnula judiciaria, in quam suffragia demittebant.

Κἠν, Dor. pro ϗ ἐν, & ex.

Κἤκα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro ϗ ἂν κε μὴ ἀποθάνω, etsi non moriar.

Κήκιε, Poet. anadiplasiasmo pro κίε, & hoc pro ἴεε, verbi κιέω, vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. a κηκίω, salio. Th. κίω, eo, vado.

Κηκὶς, ῖ, nidor, in altum velut saliens. Est & κηκὶς, galla, quia e quercu subito κηκίει, id est, prosilit.

Κηκίω, salio. a κίω, eo.

Κῆλα, nom. plur. a κῆλον, ου, τὸ, telum, Jon. pro ξύλον, lignum.

Κηλὰς, ἡ, hiberna dies, nubes: capra, vulpes. q. a κηλέω, mulcere, decipere.

Κήλαστρος, arbor ex iis, quæ tardissime suos fructus perficiunt: ut juniperus, ilex, &c. an ergo a κηλὰς, quatenus dies hiberna? κηλάστρα, arbores quædam agrestes, item vasa pastoralia.

Κήλεος, & κήλειος, ὁ, urens, splendens, calidus. q. a καίω, uro.

Κηλέω, mulceo, decipio. f. ήσω. Sed κηλέῳ, dat. sing. a κήλεος, ου, ὁ, calidus. Th. καίω, uro.

Κήλη, ης, ἡ, tumor scroti, ramex, q. a κῆλον, seu ξύλον, lignum. quia durus, & quasi lignosus.

Κηλὶς, ῖδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, q. a καίω, ut sit quasi ustione factum.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum e lingo. Jon. pro ξύλον. Sed κηλὸν, siccum, a καίω, uro.

Κηλέω, precor. Puto Poeticum esse pro κηλέω, ut sit Deum mulcere precibus.

Κηλώνειον, τὸ, instrumentum, quo aqua e puteis hauritur. Tollenonem vocant Festus, Plinius, & Vegetius.

Κἠμαυτὸν, Dor. pro ϗ ἐμαυτὸν, & me ipsum.

Κἠμὲ, Dor. pro καὶ ἐμὲ, & me.

Κημὸς, ῦ, ὁ, freni genus, fiscella e viminibus plexa. Haud male a κάμπτω, quia est flexilis. Varinus a κάμνω, laboro, quia sub fræno jumentum laborat.

Κἦν, Dor. pro καὶ ἦν, sed κ' ἂν pro ϗ ἂν.

Κῆνσος, ου, ὁ, census, hoc est, æstimatio bonorum. vox origine Latina a censeo.

Κῆξ, vel κήϊξ, ἡ, avis quædam, larus. Quidam κέπφον, fulicam exponunt.

Κἠξαπίνης, Jon. & Dor. ἐκ τῆς ϗ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repente.

Κἦπε, Dor. pro ϗ εἶπε, & dixit.

Κἠπεὶ, Dor. pro ϗ ἐπεὶ, & postquam.

Κἤπειτα, Doric. pro καὶ ἔπειτα, & postea.

Κῆπος, ου, ὁ, hortus, pecten, pubes muliebris. q. a ψύχω, spiro. hortus est locus perspirabilis, διαπνεόμενος. Est & tonsuræ species. Hinc κηπουρὸς, ῦ, ὁ, hortulanus. κηπουρέω, hortum colo. ex οὖρος, ου, ὁ, custos, & κῆπος, hortus. Est & κῆπος, animal simile simiæ.

Κηπουρὸς, ῦ, ὁ, hortulanus.

Κὴρ, ρὸς, ἡ, sors, fatum, mors fatalis. Posset referri ad κείω, seco. Alii a κείρω, depopulor. Sors enim omnia versat. Hinc ἀκήριος, & ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis, incorruptus.

Κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, cor.

Κῆρα, acc. sing. & κῆρας, acc. pl. a κὴρ, sors.

Κηρία, ας, ἡ, fascia; quæ & κειρία, & κηρία, a κὴρ, mors.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, fatis agitatus, vel advectus. a φορέω, agito, fero, & κὴρ, ἡ, sors.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. a κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

Κηριοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui favos conficit.

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites gemma.

Κηρίφατος, ου, ὁ, ἡ, qui morbo fatali decessit. E κὴρ, fatum, & φάω occido.

Κηριτρεφέων, gen. plur. a κηριτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, morti obnoxius. q. d. fato nutritus. a κὴρ, fatum, & τρέφω, alo.

Κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, cera ligatus, & compactus. ex κηρὸς, cera, & δέω, ligo.

Κηροδομεῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. a κηροδομέω, cellas cereas struo. quod ex κηρὸς, ῦ, cera, & δομέω, condo, struo. Them. δέμω, struo.

Κηρόθι, ex corde, adverb. a κέαρ, contract. κῆρ, cor.

Κηρὸς, ῦ, ὁ, cera, quia καιόμενος ῥεῖ, ustulata fluit. Hinc κηρόω, cera obduco. κηρωτὸς, ῦ, ὁ, ceratus. κήρινος, ου, ὁ, cereus. κηρίον, ου, τὸ, favus. Est & κηρὸς, mollis, flexilis, μαλακός.

Κηρύβια, ων, τὰ, folliculi, resecamenta fabarum. q. a κείρω, quia resecantur.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, prædicatio. Them. κήρυξ, præco.

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. plur. Jon. a κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κηρύκειος, ου, ὁ, ad præconem pertinens. Them. κήρυξ, præco. hinc κηρυκηίη, ἡ, Jonic. pro κηρυκεία, ἡ, vel κηρύκειον, præconis munus.

Κήρυνθος, ὁ, Ceronthus, nomen proprium.

Κήρυξ, υκος, ὁ, præco. q. a κράζω, clamo. vel a γῆρυς, vox. Vel forte ab ἤρυξα, traxi, a. 1. (verbi ἐρύκω) id est evocavi, scil. e castris militem, vel etiam populum quemcumque ad audiendum, κ præfixo. Hinc κηρύσσω, vel ττω, prædico, promulgo. f. ξω. κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro. imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. ύξω. p. κεκήρυχα. aor. 1. ἐκήρυξα. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἐκηρύχθην. aor. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῃ, εται. Th. κήρυξ, præco.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κηρυχθῆναι, a. 1. inf. a κηρύσσω, prædico.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ, a κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

Κῆτος, εος, τὸ, cetus, balæna. q. a κεῖμαι, jaceo, quia jacet, ut moles. κητεία, locus, ubi tales pisces capiebant, aut condiebant.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κεὖ, Dor. pro καὶ εὖ, & bene.

Κήϋκα, acc. sing. a κήϋξ, υκος, ὁ, nomen Regis.

Κἦφ' ὅη, Dor. pro ϗ εἶφ' ὅη, & εἶφ', pro εἶπε, dixit.

Κἦπα, Dor. pro ϗ εἶπε, & dixit; vel καὶ εἶπα, & dixi.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli, Cephas, Syr. Petrus.

Κηφὴν, ῆνος, ὁ, fucus, ex apum genere. dat. plur. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι. An a κάω, qui edit tantum? Est & vicinum κωφὸς, quod non tantum surdus, sed fatuus, & inefficax. inde κωφόω, est ἀμαυρόω, βλάπτω, nocere.

Κἤφθη, Dor. Jon. & Æol. pro ϗ ἤφθη, & accensa est, a. 1. pass. 3. sing. verbi ἅπτω, accendo.

Κηφισίδι, dat. sing. a Κηφισὶς, ίδος, ἡ, Cephisis, lacus.

Κῆχοι, Dor. pro πῆχοι, a πῆ, quo?

Κηώδης, & κηώεις, ὁ, bene olens, redolens, fragrans. a καίω, quæ odoris causa accenditur.

K I.

Κίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, cui scoria immixta est: adulterinus, proprie de nummis. q. a κίβδη, metallorum scoria. Metaphorice non sincerus, fucatus. superlat. κιβδηλότατος, quasi a κίβδη. ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, purus, sincerus.

Κίβδη, lutum, nempe metallorum scoria. Item improbus.

Κίβισις, ιος, ἡ, pera, sacculus, ubi κεῖται βίος, victus reconditur. Hinc & κίβος, arca.

Κιβώριον, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi, quod ex illo fructu fieri cœptum.

Κιβωτὸς, ῦ, ὁ, arca, cista, capsa. q. a κίβος, arca, in qua κεῖται βίος, jacet pastus, seu nutrimentum.

Κιγκλίζω, agito, Dor. pro κινέω, moveo, a κίγκλος, quod vide.

Κιγκλὶς, carcer: cancelli, fori, quibus a judice populus arcebatur. Plutarch. in Galb. usurpatur & pro valva, sera, sive foramine, per quod immittitur clavis. q. a κλείω, claudo.

Κίγκλος, ου, ὁ, avis quædam; quæ & κίγκαλος dicitur ex eo, quia crebro caudam movet. Sic dici posset a κινῶ, & κλείω. hinc κιγκλίζες, 2. sing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζες, movebaris. a κιγκλίζω, agito, moveo.

Κίδαρις, ιος, ἡ, pileus regius. scribitur & κίταρις.

Κιδάφη, ης, ἡ, vulpes, aliter κίδαφος. q. a κίναδος, ὁ, & τὸ, vulpes: a κινεῖσθαι ἀεὶ, quod valde se motitet.

Κίε, Jonic. pro ἴει, imperf. vel aor. 2. verbi κίω, eo, accurro; per metathesin pro ἴκω.

Κιθάρα, ας, ἡ, cithara. κίθαρις, ιος, ἡ, idem, lyra. q. a κεύθω, vel κινῶ ἔρωτας, quod cieat amores. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, citharista.

Κιθάριζον, personabant, 3. sing. imperf. Jonic. verbi κιθαρίζω, cithara cano.

Κίθαρις, ιος, ἡ, idem ac κιθάρα, cithara, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quod ad amorem alliciat.

Κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, citharista. in plural. οἱ κιθαρισταί. κιθαριστὺς, ἡ, ars pulsandi citharam. ab eodem themate.

Κιθαριστικὸς, ἡ, ὸν, ad citharam pertinens, peritus pulsandi citharam. Hinc κιθαριστικὴ, ἡ τέχνη, peritia canendi Cithara.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, femina, quæ cithara canit.

Κίθαρος, ου, ὁ, piscis citharus, Apollini sacer. q. a κιθάρα, cithara.

Κιθαρῳδὸς, ῦ, ὁ, citharœdus, ex κιθάρα, cithara, & ᾠδὸς, ῦ, ὁ, cantor. Th. ᾄδω, cano.

Κιθαρῳδέω, ad citharam cano. ex κιθάρα, cithara; & ᾄδω, cano.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro χιτὼν, ῶνος, tunica, lorica, vestis, paludamentum, quod ponitur sub veste. Herod.

Κίκι, εως, τὸ, cici, plantæ nomen. Lat. ricinus.

Κίκιννος, ου, ὁ, cincinnus, cirrus. q. a κυκᾶν, confundere, reduplicata prima syllaba.

Κικκαβαῦ, vox noctuarum. a κικκάβη, noctua. aliter κικυμις.

Κικκὸς, ῦ, ὁ, gallus. videtur a sono ita dici. Vel a κικὺς, συνουσία, coitu. est enim avis salacior, & in Venerem pronior.

Κικλήσκων, pro κικλήσκουσα, vocans, præs. part. f. g. a κικλήσκω, Poetic. pro καλέω, voco.

Κίκυς, υος, ἡ, vires, robur. quasi a κίω, moveo. quia ἡ ἰσχὺς ἐν κινήσει φαίνεται, fortis ex motu apparet.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, Cilicia, a Cilice, filio Phœnicis.

Κίλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Cilicia oriundus. κιλίκιον, ου, τὸ, vestis ex hircis Ciliciæ, illic villosioribus.

Κίλλα, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Κιλλίβαντες, ligna, quibus defessi clypeos sustentabant. a κίλλος, asinus, & βάσις, asinina basis, quæ aliquid sustinet instar asini, vel a ξύλον, lignum.

Κιλλὸς, ῦ, ὁ, asinus. apud Dores.

Κιμβέρικον, ου, τὸ, vel ut alii, κιμβερικὸν, vestimenti pretiosi genus. an a Cimbria, aut a Cimmerio oppido Asiæ?

Κίμβιξ, seu κίμβιξ. ικος, ὁ, animalculum e vesparum. vel apum genere. Item nimis parcus, sordidus.

Κίμβικον, τὸ, parsimonia: apicula. Erasm. Proverb.

Κιμωλία, ας, ἡ, terra ex insula Cimole.

Κινάβρα, ας, ἡ, canum cibus, fœtor, quasi κυνῶν βρῶσις, a κινναβράω, oleo.

Κίναδος, εος, τὸ, & ου, ὁ, vulpes. apud Siculos astutus. quasi a κινεῖσθαι ἀεὶ. Est & κίδαφος, vulpes, quid si a κύων, canis? est enim vulpes canini generis.

Κιννάμωμον, τὸ, cinnamomum, vide κινάμωμον.

Κίνδαλος, ου, ὁ, clavus, paxillus. q. a κινεῖν, movere, quoniam mobilis.

Κίνδαξ, ὁ, agilis facile mobilis, εὐκίνητος, a κινέω, moveo.

Κινδυνεύω, periclitor. fut. εύσω. perf. κεκινδύνευκα. Them. κίνδυνος, ὁ, periculum.

Κίνδυνος, ου, ὁ, periculum. q. κινῶ, & δέος, metus, vel δύω, moveo. movet enim metum, & mergi facit. Vel quia κινεῖ τὰς ὀδύνας, dolores excitat. Hinc κινδυνεύω, periclitor. κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculosus. ἀκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, vacuus a periculis. ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui se in pericula præcipitat.

Κινείσθω, moveatur, 3. sing. præs. imperat. pass. a κινέω, moveo.

Κινεῦ, Doric. & Æol. pro κινοῦ, move, præs. imperat. pass. a κινέω, moveo.

Κινέω, moveo. fut. ήσω. p. κεκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα. aor. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η. q. a κίω, eo. Motus primus, & evidentissimus est itio, seu loci mutatio. Hinc κίνησις, εως, ἡ, motus. κινητὴς, ῦ, ὁ, motor. ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis.

Κινηθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. a κινέω, moveo.

Κινηθμὸς, ῦ, ὁ, motus. Poet. pro κίνησις. Th. κινέω, moveo.

Κινήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ejusdem verbi.

Κινησιγᾶς, quassator terræ, Periphrasis Neptuni.

Κιν-

Κινητικώτατα, τὰ, plural. num. n. g. superl. grad. a κινητικὸς, ἡ, ὁ, movendi vi præditus. Th. κινέω.

Κίννα, ης, ἡ, cinna, genus ἀγρώστεως, graminis in Cicilia. Diosc. l. 4. c. 33.

Κιννάβαρι, εως, τὸ, cinnabari; item coloris genus, vulgo κίκκινον, rubia. Videtur dici a κινάβρα, fœtore, ob fœdum odorem, quem exhalat, dum foditur. Cinnabaris duo genera esse tradit Theophrastus: alterum minium, quod vulgo *vermillon*; alterum, quod sanguinem serpentis vocant pharmacopolæ. Vide Plin. l. 33. c. 7.

Κίνναβος, ου, ὁ, exemplar aliquod futuri operis. Suid.

Κιννάμωμον, ου, τὸ, cinnamomum.

Κινούσης, gen. sing. f. g. præs. part. act. a κινέω, moveo. fut. ήσω. præs. part. κινέων, οῦσα, οῦν.

Κινύρα, ας, ἡ, cithara. κινυρὸς, ά, ὸν, lamentabilis.

Κινύρομαι, lamentor, lugubri voce queror, cantillo.

Κίον', pro κίονα, columnam, a κίων, columna.

Κίοσιν, columnis, dat. plur. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. κίον' acc. singul. pro κίονα, columnam.

Κιοῦσαι, euntes, nom. plur. part. præs. f. g. a κίω, eo. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰοῦσα, ab εἶμι, eo.

Κιργίας, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, Circe, nomen sagæ.

Κίρκος, ου, ὁ, circulus, locus in orbem rediens. Est & species accipitrum. Arist. hist. anim. c. 2. & 36. & Plin. l. 10. c. 8.

Κίρνα, Jon. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, misceo. Th. κιρνάννυμι, seu κιρνάω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. a κίρνημι: quamquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα. verbi κιρνάω, misceo. Th. κιρνάννυμι, misceo.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. verbi κιρνάω, misceo.

Κιῤῥάθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, e Cirrha.

Κιῤῥὶς, species accipitris, & piscis. a κιῤῥῷ, colore.

Κιῤῥὸς, ῦ, ὁ, fulvus, seu gilvus. q. a κήω, uro.

Κιρσὸς, ῦ, ὁ, varix, cum vena a multo sanguine dilatatur. q. a κιῤῥῷ, colore. Et κερσὸς, dicitur, & κριξὸς.

Κὶς, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno, frumentove nascitur. Referri posset ad κίω, seco, scindo. Hinc ἄκιος, non corrosus a vermibus. Est & Κὶς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Cis. Hebr. durus.

Κίσσα, & Att. κίττα, ης, ἡ, pica. avis garrula, gulosa. Et sumitur pro fastidio ciborum, & appetitu absurdorum, & pro malacia. Varinus ducit a κίω, & σπεύδω, quod cum vehementia ruat ad τὸ συνουσιάζειν, coeundum. Vel a κὶς, vermis. Oritur enim ex humore acri ventriculum vellicante. Hinc κισσάω, pica laboro, cupio, concipio.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex, lapis tanquam a verme rosus. Thema κὶς, vermis. Vel a κίω, uro. & ξηραίνω, aresacio.

Κισσὸς, & Att. κιττὸς, ῦ, ὁ, hedera. q. a κίω, eo, quod in pariete late serpat. Vel a κίω, scindo, quia hedera arborea alias arbores scindit, & perdit. Hinc κισσήρης, hedera redimitus. q. a κισσὸς, hedera, & ἄρω, apto.

Κισσοφόρος, ιος, ὁ, ἡ, qui capite gestat hederam. Ex κισσὸς, ῦ, ὁ, hedera.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Th. κισσὸς, ὁ, hedera.

Κίστη, ης, ἡ, cista, capsa, ex vimine proprie. q. a κεῖσθαι, quod ibi certæ res positæ sint.

Κίσθος, ου, ὁ, vel κίσθος, fruticis genus. q. a κισσὸς, hedera.

Κιτρία, ας, ἡ, citria arbor, seu malus medica. κίτριον μῆλον, pomum citrinum.

Κίττα, idem ac κίσσα, pica.

Κιττὸς, hedera; vide κισσός. Tum κιττὸς, ὴ, ὸν, bonus, a, um, Laconice. Puto a κίττα, quatenus appetitur. Quæ enim appetimus, bona sunt, aut videntur.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, a χιτὼν, tunica, amictus, interula.

Κιχάνω, idem ac κιχέω, deprehendo. f. ήσω. a. 2. ἔκιχον, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχείη, deprehendat, 3. singul. præs. opt. a κίχημι, ut τιθείη, a τίθημι: unde & κιχεῖ. Sunt qui velint esse 3. singul. sub. sed tum ι deberet subscribi, & κιχείω, Poetic. pro κιχέω, deprehendo.

Κιχεῖμεν, ῆτε, εῖεν, in plur. præs. opt. per syncopen Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, assequor. Them. κιχέω. deprehendo.

Κιχέω, κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor, comprehendo. q. a χῶ, capio, & κίω, eo. fut. ήσω. p. ηκα. Hinc ἀκίχητος, ου, ὁ, ἡ, quem assequi, & comprehendere non possumus.

Κίχῃ, apprehendat, 3. sing. aor. 2. sub. a κιχάνω, vel κιχέω, assequor.

Κιχήμεναι, aor. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio. f. κιχήσω. aor. 2. ind. ἔκιχον. aor. 2. inf. κιχεῖν. Dor. κιχήμεναι, & ectasi Poet. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, assequutus, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem ac κιχέω, assequor.

Κιχήσας, ὁ, assequutus, a. 1. part. act. verbi κιχέω. hinc κιχήσατο, 3. sing. aor. 1. med. Jon. verbi κιχέω, assequor.

Κιχήτην, per syncopen & Jon. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi ejusdem.

Κίχλη, ης, ἡ, turdus, avis. Doric. κιχήλα.

Κιχλίζω, pinguibus κίχλαις, seu turdis vescor. hinc delicior, immoderate rideo. affine est καχλάζω, immodeste rideo.

Κιχράω, & κίχρημι, commodo, utendum do. a χράω, idem.

Κιχώρη, ης, ἡ, vel κιχώριον, intubum, cichorium. q. a κίω, eo, & χωρίον, locus, quod per agros serpat.

Κίω, vado, eo. q. ab ἴω, quod ex ἴω, seu εἶμι.

Κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna, columnella. Varin. ducit a κίω, καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος, quod sursum q. eat. Est κιὼν, vadens præs. part. a κίω. vel potius a. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, eo.

K Λ.

Κλαγγεῦντι, Doric. & Æol. pro κλαγγοῦσι, 3. plur. præs. q. a κλαγγέω, ῶ. Th. κλάζω, clamo. f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor. a κλάζω, f. κλάγξω, sono, clango.

Κλάγγω, κλαγγάω, idem ac κλάζω, sono, clango.

Κλάγξω, fut. 1. a κλάγγω, clango. aor. 1. ἔκλαγξα.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας, claves.

Κλαδὶ, dat. singul. per metaplasmum pro κλάδῳ. in nominat. κλάδος, ου, ὁ, ramus.

Κλάδος, ου, ὁ, ramus tener. q. a κλάω, frango, quia facile frangitur.

Κλάειν, Attic. & Doric. pro κλαίειν, a κλαίω, ploro. f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. particip. præs. a κλάζω, clamo, clango.

Κλάζω, clamo, clango, de anseribus, gruibus, &c. a sono. fut. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, clangor. Dicitur & κλάζω, pro χλάω, frango. Et κλάζω, Doric. claudo, a κλαῒς, id est, κλεὶς, clavis.

Κλαῖε, pro κλαῖε, Jonic. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. verbi κλαίω, lacrymor, ploro.

Κλαίεσκε, 3. singul. imperf. Jon. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, ploro. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα.

Κλαίεσθα, Æol. paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusdem verbi.

Κλαίοντα, flentem, acc. sing. part. præs. κλαίων, οντα, ον, verbi ejusdem.

Κλαίουσι, 3. plur. præs. ind. verbi κλαίω, fleo. præs. part. f. g. κλαίουσα.

Κλαῒς, ῗδος, ἁ, Dor. pro κλεὶς, clavis. hinc Jon. κληῒς, unde Dor. κλαῒς.

Κλαῖστρον, ου, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, ου, τὸ, claustrum. Th. κλείω, claudo.

Κλαίω, lacrymor, ploro, fleo. imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. q. a κλάω, frango. quia vox flentium subinde frangitur, & crebris singultibus interrumpitur. Hinc κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, ploratus.

Κλαμβὸς, ῦ, ὁ, mutilatus. quasi a κλάω, frango, mutilo.

Κλάνιον βραχυόλιον γυναικὸς, hæc viriola.

Κλὰξ, ἁ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis.

Κλᾳξῶ, vel ut alii κλαξῶ, Dor. pro κλείσω, fut. 1. ex κληΐζω, claudo. Them. κλείω, claudo. fut. κλείσω, & Doric. κλαξῶ, ει verso in ᾳ. hinc a. 1. ἔκλᾳξα. Sic κλᾷξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλαίοισα, Dor. pro κλαίουσα præs. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.

Κλαπεὶς, ἐντος, ὁ, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμως, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.

Κλᾶρος, ὁ, Dor. pro κλῆρος, ου. ὁ, sors, hæreditas.

Κλάρωσε, conciliavit, Jon. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κληρόω, pro κληρόω, sortior, sorte lego. Th. κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Κλάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. κλάσαι, aor. 1. inf. verbi κλάω, frango. fut. άσω.

Κλασθείσης, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. a κλάω, frango. fut. άσω. aor. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. Thema κλάω, frango.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum. ab eodem themate.

Κλασῶ, claudam, Doric. pro κλείσω, fut. 1. a κλείω. claudo.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. vox fracta.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Claudia. Latin. q. clauda.

Κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, fletus: a κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, fleo, vagio, & in fletum adduco. ab eodem themate.

Κλαυθμὼν, ὁ, fletus, locus fletus. Thema κλαίω, fleo, ploro.

Κλαυσεῖται, 3. sing. fut. 1. med. Doric. verbi κλαίω, fleo. fut. κλαύσω, Doric. κλαυσῶ. f. 1. med. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. plur. f. 1. verbi κλαίω, fleo.

Κλαυσῶ, fut. 1. Doric. pro κλαύσω, vide κλαυσεῖται.

Κλάω frango. f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. aor. 1. inf. κλάσαι. a. 1. partic. κλάσας, αντος, ὁ. perf. pass. κέκλασμαι. a. 1. pass. ἐκλάσθην. præs. part. pass. κλαόμενος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, fractio, q. a κόλος, mutilus, fractus.

Κλέαρχε, vocat. sing. a Κλέαρχος, ου, ὁ, proprium nomen.

Κλεεννὸς, ῆ, ὸ, inclytus, gloriosus. quod a κλεινὸς, idem. Th. κλέω, celebro.

Κληδὼν, ονος, ἡ, vide in κληδών.

Κληθήσεται, fut. 1. verbi καλέω, voco. Genes. 32. vers. 28.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, res præclare gestæ. a κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλέω, celebro.

Κλείετε, celebrate, præs. imperat. activ. 2. plur. verbi κλείω, celebro.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, claustrum, sera. a κλείω, claudo.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poet. celebris. a κλέω, celebro.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. activ. a κλείω, celebro, glorifico. Vel a κλείζω. fut. είσω. Dor. κλεῖξα. Sic κληΐζειν, fut. 1. inf. Dor. pro κλείξειν.

Κλείουσαι. celebres, nom. pl. præs. part. f. g. a κλείω, celebro. Sunt qui velint Jon. & Poet. dici pro κλέουσαι, a Th. κλέω, pro κλείω.

Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clavis. accus. τὴν κλεῖν, & in accus. plur. κλεῖδας, & per syncopen κλεῖς. Est item κλεὶς in corpore ea pars, quæ dividit pectus a cervice, h. e. os latum in summo costarum, quod & κλειδίον vocatur. Nonnulli non dubitarunt appellare claviculam, Aristot. lib. 5. Ethic. cap. 1. Th. κλείω, claudo.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. a κλείω, claudo, fut. 1. σω.

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. a κλείω, claudo.

Κλειτὰς, acc. plur. κλειτὴν, acc. sing. f. g. a κλειτὸς, ῦ, ὁ, celebris, Th. κλείω, celebro.

Κλειτορὶς, ἴδος, ἡ, myrtus. Item pudendum muliebre. Hesych. Hinc κλειτορίζειν, & κλειτοριάζειν, pudenda fœminæ attrectare.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris, inclytus.

Κλείω, claudo: item celebro, memoro, apud Poetas. f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι. κλείουσι τὰ ἔμπροσθεν, laudare, Odyss. α. Item obsideo, præcludo. Demosth. Hinc κληΐζω, vel κλῄζω, claudo, celebro. κλειτὸς, ῦ, ὁ, inclytus. κληδὼν, & κλεηδὼν, όνος, ἡ, gloria. ἐπικλεὴς, έος, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber.

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, & Musæ, Clio.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum: circumventio, Plato de Rep. lib. 3. a κλέπτω, furor.

Κλεμμὺς χελώνη, testudo, quia se sua testa veluti κλέπτει, id est, καλύπτει, abscondit.

Κλεόβις, nomen propr. acc. sing. Κλέοβιν.

Κλεόπας, α, ὁ, Cleopas, nomen viri. Gr. omnis gloria.

Κλεοπάτρῃ, dat. sing. Jon. a Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος, & κλεῦος, εος, τὸ, gloria fama, nominis splendor. Th. κλέω, celebro.

Κλέπταξ, ακος, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, fur; Pherecrates.

Κλέπτε, falle, præsens imperat. activ. κλέπτειν, præs. inf. a κλέπτω, furor.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur; Pherecrates.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans, præs. part. f. g. a κλέπτω, furor.

Κλεπτόμενος, præs. part. pass. a κλέπτω, furor.

Κλέπτω, furor, occulo, clam facio, fallo, aufero. f. ψω. præt. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a

fub. κλέψω, εις, ῃ, & in 3. plur. κλέψωσι. aor. 2. ἔκλαπον, perf. pass. κέκλεμμαι, præt. med. κέκλοφα. κλέπτειν τὰ κοινὰ, fubtrahere res publicas, Demofth. Iliad. ά. Item fignificat λανθάνω, lateo, Sophocl.

Κλέπας, τὸ, rupes, cacumen, devexitas, q. a κλίνω, quia fc. acclivis.

Κλεόνικος, ε, ὁ, Dor. pro κλεόνικος. ex κλέος, gloria, & νίκη, victoria.

Κλέψας, ὁ, furatus, aor. 1. part. act. κλέψας, 2. fingul. f. 1. κλέψουσι, 3. plur. a. 1. fub. verbi κλέπτω, furor.

Κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, Hefych. At Polluci κλεψίαμβος, inter inftrumenta mufica, quæ pulfantur.

Κλεψιμαῖος αία, αῖον, fu tivus, furto ablatus.

Κλεψίνοος contract. κλεψίνους, ε, ὁ, ἡ, aliud in pectore claufum habens, aliud in lingua promptum, feu qui blanditia verborum alium circumvenit, & ejus mentem quafi furto quodam eripit. Ex κλέπτω, & νόος, mens animus.

Κλέων, ωνος, ὁ, Cleon, nomen proprium.

Κλεωνία, ας, ἡ, helenium, herba: Diofc. l. 1. Forte a Cleone quodam fic nominata.

Κλήδην, nominatim, adverb. Hom. in Iliad. a καλέω, voco.

Κλῆθρα, τά, fepes. a κλείω, claudo, quia horti iis clauduntur.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama bona, celebritas, gloria, omen bonum. Hefych. vocatio, appellatio. Poet. κλεηδὼν, ex κλῄζω. Item divinatio, fama, fors, omen. ναὸς φήμης, & κληδόνος, famæ templum, Plutarch. in Camillo. κληδόνος ἕνεκα, ominis gratia, Herodot. At l. 2. cap. 2. κληδόνα την ἐπὶ τῷ βραχίονος, exponitur armilla brachii. Peculiariter κληδονίζεσθαι, de augurio dicitur.

Κληδὼν, 2. Reg. 1. 10. exponitur armilla. Sed pro τὸν κληδόνα, rectius legitur χλιδῶνα, a χλιδὼν, ῶνος, ὁ, armilla, five monile, Diodorus Siculus.

Κληΐειν, Jon. pro κλείειν, claudere.

Κληθέντος, gen. fing. a. 1. part. pass. κληθησόμενος, η, ον, fut. 1. pass. κληθῆτε, 2. plur. aor. 1. fub. pass. verbi καλέω, voco, cito.

Κλήθρα, ας, & κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. q. a κλάω, frango. Nam lignum alni fragile eft: nec flexiles ejus rami, uti aliorum aquaticorum.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. fub. pass. verbi καλέω, voco.

Κληΐς, ῖδος, ἡ, clavis, ut κλεὶς. vel aliquid clavi fimile, fedes nautica, tranftrum. Th. κλείω, claudo.

Κληΐσαι, Jon. pro κλεῖσαι, aor. 1. Inf. act. verbi κλείζω, vel κλείω, claudo, celebro.

Κληΐω, Jonic. pro κλείω, claudo.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, virga vitea, quia fragilis. a κλάω, frango. Hinc κληματὶς, ίδος, ἡ, & κληματίνη, & pro vite ponitur, & pro farmentis aridis. κληματόομαι, pampinis, & farmentis opacor, & fylvefco. Et κλῆμα eft ὑπόδημα, Hefych.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri, Clemens. Latin. clemens.

Κληροδότης, ε, ὁ, qui per fortem dat, quod eft, διδόναι τῷ κλήρῳ. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, hæreditatis divifio. Nazianz. κληροδοτέω, forte divido.

Κληρονομέω, ῶ, hæreditatem adeo, hæres fum, hæreditatis jure obtineo, poffideo, Ifocr. fut. ήσω. præt. κεκληρονόμηκα. ex κλῆρος, ε, ὁ, fors, & νέμω, tribuo.

Κληρονομησάτω, 3. fing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, hæres fum.

Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas, actio κληρονόμου, hæredis.

Κληρονόμος, ε, ὁ, hæres, qui κλῆρον νέμει, dividit fortem, feu hæreditatem cum alio.

Κλῆρος, ε, ὁ, fors, conditio, fatum, patrimonium, fortitio. ἐπὶ τὸν κλῆρον πορεύεσθαι, adire hæreditatem, Plato de Legibus. κλῆρον τίθεσθε, fortem ducite, Eurip. Ufurpatur aliquando κλῆρος pro terræ menfura, v. g. jugeri, horti, quemadmodum Latini hæredium pro prædio accipiunt, Plato de Legibus.

Κληρουχέω, ῶ, in fortem accipio, forte poffideo, ut coloni, & veterani. Appian. lib. 5.

Κληροῦχος, ε, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, aliquid forte fibi attributum tenet: urbis gubernator, & agros diftribuens vel fortem coloniæ. Paufaniæ eft colonus. κληρουχία, actio illa, hæreditatis aditio: divifio, quæ per fortem fit, κληρουχικὸν, forte datum, Ariftoph. in Nebulis.

Κληρόω, forte lego, forte deligo, fortior. fut. ώσω. p. κεκλήρωκα. præf. pass. κληρόομαι, οῦμαι, in fortem adfcifcor.

Κληρώσεται, fortiat, fut. 1. med. verbi κληρόω,

Κληρωτὶ, fortito, in forte, adverb. Th. κλῆρος, fors.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, vocabulum, appellatio, officium. τὴν κλῆσιν τὴν Κύρου ἤκουσε, audivit fe a Cyro vocari, Xenoph.

Κλῇσον, pro κλήϊσον, per fynærefin, aor. 1. imperat. activ. verbi κληΐζω, claudo, celebro. Them. κλείω, idem. At κλῆσον fine fubfcripto per fyncopen pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, voco.

Κλητεύω, in jus voco.

Κλητικοῦ, gen. fingul. f. g. a κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, a, um. a καλέω, voco.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus, a, um, inclytus, exoptatus, celebris.

Κλήω, claudo, Jonic. pro κλείω.

Κλιβάδιον, ε, τὸ, herbæ genus.

Κλίβανος, ε, ὁ, clibanus, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur.

Κλίμα, ατος, τὸ regio, plaga, tractus.

Κλίμαξ, ακος, ἡ, fcala, gradus. Hinc κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, fcalæ gradus, gradus fcanfilis.

Κλίνη, ης, ἡ, Dor. κλίνα, lectus, lectica, menfa. Plato in Sympofiis. feretrum, in Epigr. Hinc κλινοποιὸς, lectorum faber.

Κλινθήτην, Jon. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. aor. 1. indic. pass. verbi κλίνω, inclino.

Κλινίδιον, ε, τὸ, lectulus, lectica.

Κλίνομεν, 1. pl. præf. ind. act. κλινόμενος, inclinans, præf. part. pass. a κλίνω, inclino.

Κλινοῦμεν, 1. plur. f. 2. ind. act. verbi κλίνω, inclino.

Κλίνω, inclino, reclino, demitto, incumbo. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. κλίνοντος ἡλίου, Sole fe inclinante, Apoll. deprimo. everto, minuo. ἡμέρα κλίνει κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια, dies omnia humana profternit, & rurfum erigit.

Κλισία, ας, ἡ, locus, ubi κλίνεται, difcumbitur, tabernaculum, tentorium, cafa.

Κλισιάδες, αἱ, januæ bifores, valvæ, a κλίνω, inclino.

Κλισίη, ης, ἡ, Jonic. pro κλισία. Hinc κλισίηθεν, ex tentorio, adv. de loco. κλισίηνδε, ad tentorium.

Κλίσις, εως, ἡ, flexio, inclinatio, declinatio. κλίσεις ἄρθρων, accubitus articulorum, & artuum, Eurip. κλίσις ἡλίου, Solis occafus, Dionyf.

Κλισμὸς, ῦ, ὁ, torus difcubitorius, fella recubitoria, ubi cibum capiebant. dat. plur. Jon. κλισμοῖσιν.

Κλισμῷ, folio, dat. fing. a κλισμὸς, lectica, torus difcubitorius.

Κλίτος, εος, τὸ, devexitas, latus, in quod res aliqua κλίνεται, inclinatur.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis Plinio.

Κλοιὸς, ῦ, ὁ, collare, vinculum, quo collum κλείεται, Th. κλείω, claudo.

Κλονέοντο, turbabantur, 3. plur. imperf. Jon. a κλονέομαι, turbor, quatior. Th. κλόνος, tumultus.

Κλοπεὺς, ῆος, ὁ, gladiolus. ad femora fufpenfus. q. a κλέπτω, ὑπὸ, ἔγχος. q. a. κλέπτω.

Κλόνος, ε, ὁ, tumultus, ftrepitus, perturbatio. Hinc κλονέω, commoveo, concutio. q. a κλᾶν, frangere, vel a κλέω, ut κλέος fit, qui late e auditur.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, a p. m. κέκλοφα verbi κλέπτω, furor.

Κλόπιμος, η, ον, furtivus, a, um. ab eodem them.

Κλοπολογέω, verba dare, decipere, quafi κλοπὰ ἔπη λέγειν, elegantia verba dicere, id eft tempus inaniter perducere. q. a κλέπτω, furor: ut & furari eft decipere.

Κλοῦβιν, figillum. vide πιττακιδίζω.

Κλύβατις, herba, quæ ἑλξίνη, Latinis parietaria. q. a κόλλα, gluten, & βαίνω, eo. Ideo & ἑλξίνη, a trahendo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda, æftus. Them. κλύζω, abluo. κλύδων πέλαγος, quia fluctuofum.

Κλυδωνίζομαι, fluctibus, agitor, fluctuo. f. ίσομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η, The. κλύζω, abluo.

Κλύεσκε, audivit, 3. fingul. imperf. Jon. a κλύω, audio.

Κλύζεσκεν, abluebat, 3. fing. imperf. Jon. pro ἔκλυζε, verb. κλύζω, abluo.

Κλυζομένῳ, inundanti, dat. fingul. part. præf. pass. κλύζω, quod vide.

Κλύζω, abluo, eluo, purgo, q. a κλύω, audio, fonum excipio, fono. Hinc κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, clyfter. medicamenti genus, quo alvus eluitur. κλύδων, ωνος, ὁ fluctus. κατακλύζω, proluo, inundo. κατάκλυσις, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, diluvium, inundatio.

Κλῦθι, audi, præf. imperat. a κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, a κλύω, audio.

Κλυμένη, ἡ, nomen mulieris. a κλύμενος, ε, ὁ, clarus. a κλύω, audio.

Κλύοιμι, audirem, præf. opt. a κλύω, audio.

Κλύον, Jonic. pro ἔκλυον, audiverunt, 3. plur. imperf. ejufdem verbi.

Κλυτὰ, nom. plur. n. g. a κλυτὸς, inclytus. Th. κλύω, audio.

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, Clytæmneftra, nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ε, ὁ, qui fert inclytum fructum. Ex κλυτὸς, inclytus, & καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus.

Κλυτοπώλῳ, dat. fing. a κλυτόπωλος, ε, ὁ inclytus equis, Plutonis epitheton: vel cujus adventus facile auditur ob mortuorum luctus, Iliad. ε, a κλυτὸς, inclytus, & πῶλος, pullus equinus.

Κλυτὸς, ε, ὁ, inclytus, clarus, celebris. Item vocalis, clamore, & ftrepitu turbulentus. Sophocles in Ajace appellat αἰπόλια κλυτὰ caprarum greges clamofos, & tumultuofos. Diluculum etiam ab Ibyco vocatur κλυτὸς, quia eo tempore κλύειν audire, & loqui licet. κλυτὴ, alma, a κλύω, audio.

Κλυτοτέχνης, ε, ὁ, inclytus artifex, ex κλυτὸς, inclytus, quod a κλύω, audio, & τέχνη, ης, ἡ, artificium.

Κλύω, audio, morem gero, fentio, aufculto: obedio. ἐπίκλυτος, ε, ὁ, celebris.

Κλωβὸς, ῦ, ὁ, cavea avium, in Epigramm.

Κλώζω, f. σω, clamo more graculorum; item explodo e theatro.

Κλωθὼ, όος, ἡ Clotho, Noctis filia, una ex Parcis, Hefiod. in Theogonia.

Κλώθω, neo, glomero, torqueo, contorqueo, circumvolvo, μίτον κλώθω, filum glomero. Lucian. fataliter deftino: unde κεκλωσμένα dicuntur fato deftinata. κλωστὴρ, fufus.

Κλωμακόεις, εντος, ὁ, afper, confragofus, falebrofus, montanus, præruptus, locus, in quo funt κλώμακες, afperitates. a κλίμαξ, q. κλιμακόεις, fcala egens, afcenfu difficilis. vel a κλάω, frango.

Κλὼν, ωνὸς, ὁ, ramus, vel furculus, acc. fing. κλῶνα, acc. plur. κλῶνας. hinc κλωνίον, ramulus. q. a κλάω, frango.

Κλωὸς, Attice pro κλοιὸς, qui & κύφων.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεόπατρος, gloria patris.

Κλῶπες, οἱ, fures, nom. plur. a κλὼψ, κλωπὸς, ὁ, fur. Th. κλέπτω, furor.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, qui ex fure patre natus. ex κλὼψ, ὁ, fur, et πατὴρ, ὁ, pater.

Κλωστὴρ, ῆρος, fufus, filum, nexus, Eurip. a κλώθω, neo.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, κλέπτης, ε, ὁ, Thema κλέπτω, furor.

K M.

Κμέλεθρα, trabes apud Pamphilum. μέλαθρα, Etym.

Κμητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus, factus. a κάμνω, laboro, facio.

K N.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, flavus, albus. Thema κνῆκος, ε, ἡ, fpecies feminis.

Κνάκων, ωνος, ὁ, caper, a colore κνακῷ, flavo, Theocr.

Κνάμα, ας, ἡ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, crus.

Κνάμπτω, idem ac γνάμπτω, feu κάμπτω, flecto, polio, carmino, lenio.

Κναμὼς, acc. plur. Dor. pro κνημοὺς, colles. vide κνημός.

Κνὰξ γάλα λευκόν. Hefych. a κνακὸς.

Κνάπτω, feu γνάπτω, fut. ψω, p. φα, carmino, carpo. proprie fullonum: unde κνάφος, feu γνάφος, ε, ὁ, carduus fullonius. κναφεὺς, feu γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. Varinus κνάπτειν ἀκανθω γλῶτταν, jubeo continere linguam intra fepta dentium.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, fcindo, rado.

Κναφεῖον, ε, τὸ, Jon. pro κναφεῖον, officina fullonica. Thema κνάπτω, carmino.

Κνάω, κνῶ, item κνάω, fcindo, rado, fcalpo, pruritum excito, fcarifico, leniter frico, cum accufativo.

Κνέφας, ατος, τὸ, caligo, tenebræ, crepufculum. κνεφαῖος, α, ὁ. tenebrofus, obfcurus. q. a νέφος, nubes.

Κνέωρον, ε, τὸ, vel κνέωρος, ε, herba quædam,

quæ

quæ & κνίστρον. Plin. lib. 13. 21. q. a κνάω, rado. nam linguam mordet. Item pudendum muliebre.

Κνῆ, scalpsit, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνάω. Th. κνάω, scindo.

Κνήθω, scalpo, frico, pruritum moveo. f. κνήσω. p. κέκνηκα.

Κνηκόος, ου, ὁ, niger, fulvus. a κνηκός.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus. a κνηκὸς, flavus, quia tali colore præditus.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, parva nubecula: quia κνηκὴ, nigra. Suidæ servus.

Κνῆκος, ου, ἡ, species quædam seminis, vel herba croco similis. Hinc κνηκὸς, ή, όν, flavus, inclinans in candidum. Forte a καίω, urere, quia πυῤῥὸς, ignei coloris, ut crocus.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum; item pruritus. Th. κνάω, rado.

Κνήμαργος, ου, ὁ, cruribus albis præditus. ex κνήμη, ἡ, tibia, & ἀργὸς, ὴ, ὸ, albus.

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, crus, quasi κινήμη, a κινέω, moveo. ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον dicitur, q. a κινέω, movere. quia est motus causa. Et rotæ radius, quem Lysias κνημίον vocavit.

Κνήμῃσι, dat. plur. Jon. pro κνήμαις, a κνήμη, tibia.

Κνημὶς, ίος, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. a κνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, ocreis armatus. ex κνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea. Th. κνήμη, tibia, & φέρω, fero.

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, munimentum κνήμης, tibiale, ocrea.

Κνημὸς, ῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius (quæ ὑπώρεια, & πρόποες) ascendit. Th. κνήμη, tibia.

Κνησίμη, ης, ἡ, pannus rarus, per quem aliquid colatur, & quasi raditur. a κνάω, rado.

Κνησθείη, a. 1. opt. pass. verbi κνήθω, scalpo, frico. fut. σω. p. κα. Th. κνάω, scindo, perdo

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit, homicida, mactator, occisor, radula. ab eodem them.

Κνηστίον, & κνῆστρον, instrumentum, quo raditur, radula. ejusdem them.

Κνῆστις, ιος, ἡ, culter, spina dorsi. Puto, quia ea est ceu radula dentata.

Κνησμὸς, ῦ, ὁ, urtica. quia κνῆ, pruritum excitat. prurigo, pruritus.

Κνίδειος κόκκος, gramen cnidium, fructus thymeleæ. Theophrast. l. 9. cap. 22. ubi dicit esse rotundum, rubrum, pipere calidius, quod gulam adurat; ideo meretur dici a κνίδη, urtica, quod urat tanquam urtica.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica, quia κνίζει, & cum prurito quasi mordet.

Κνίδιον, ου, τὸ, grani species; atriplex herba.

Κνίδος, quædam regio in Doride, & nomen fluvii. hinc κνίδιος οἶνος, vinum Cnidium.

Κνιζομένα, ας, ἁ, Dor. pro κνιζομένη, ἡ, puncta, dolore affecta. Vide in κνίζω, seco.

Κνίζω, seco, pruritum excito, scarifico, ango, scrupulum injicio, perdo.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, avis, quæ κνῖπας λέγει, id est, legit, & edit vermes, qui ligna erodunt. Alii scrib. κνιπολόγος, quod κνῖψις, culicibus insidietur, id quod est λοχᾶν.

Κνιπὸς, ῦ, ὁ, parcus, tenuiter vivens, qui de necessariis quoque aliquid κνάει, radit.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, a κνάω, A nonnullis oculorum ariditas exponitur.

Κνὶς, κνιδὸς, ἡ, urtica, ut κνίδη.

Κνισᾶντι, Dor. per crasin ἐκ τ κνισάεντι, pro κνισήεντι, a nomin. κνισήεις, εντος. Th. κνίσσα, seu κνίσα.

Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, pungere. vide κνίζω.

Κνίσσα, seu κνίσα, ας, ἡ, nidor, ustura carnium, arvina, pinguedinis incensæ fumus. quia nares κνίζει, a κνίζω, rado. aut potius a καίω, quia ex incenso oritur. Hinc κνισσηρὸς, ῦ, ὁ, catillo, qui κνίσσαν sectatur.

Κνίσαι, pupugisse, Poet. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, scalpo. Th. κνάω, scindo.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, nomen muris. ex κνίσσα, ἡ, nidor, & διώκω, persequor.

Κνίστρον, ου, τὸ, acucula, quæ & acuncula, βελόνη, scaphium, ξυστὴρ. q. a. κνίζω, rado.

Κνὶψ, culex, mulio, Aristoph. in Avibus, vermiculus ex iis, qui lignum vorant, quia illud κνᾷ. Est & vermis ficus.

Κνῦς, gemitus axis in rota, quum scilicet κνυζᾶται. Est & κνόος, etiam pedum strepitus.

Κνόφος, caligo, idem ac γνόφος, & κνέφας.

Κνῦ, res minima, hilum, Hesych. Dicitur etiam γρῦ.

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio. a κνύω, idem ac Th. κνάω, rado.

Κνυζῶνται, Doric. pro κνυζῶνται, 3. pl. præs. pass. verbi κνυζάω, gannio, de canibus: a κνύζω, rado, querribunde gannio. Th. κνάω, scindo.

Κνύζω, rado, scalpo, a κνάω, idem.

Κνώδαλον, ου, τὸ, bestia, fera tam terrestris, quam aquatica, & aerea, Hesiodus. Interpres Hesych. in Prometh. bovem transfert.

Κνώδων, οντος, vel κνώδος, ὁ, mucro, seu acies gladii, quia καίων ὡς ὀδούς.

Κνώσσω, dormio, sterto, quasi a κενὰ, & ὄσσε, quum vacui sunt oculi, nec occupati videndo.

Κνώψ, πὸς, ὁ, cæcus. quasi κενὸς ὠπὶ, vacuus visu.

K O.

Κοάλεμος, ου, ὁ, stolidus, amens, fatuus, inanis.

Κοὰξ, rana. a sono κοὰξ, quæ vox ranæ.

Κοέω, audio, intelligo, contracte ex ἀκούω, aut a κοέω, quod vide.

Κόβαλος, ου, ὁ, dicax, ineptus, versutus, illiberalis, vafer, maledicus, loquax, adulator, quasi a κακόβουλος.

Κόβειρος, ου, ὁ, risum movens, derisor, convivator.

Κόβολος, τος, ἡ, radula, qua caseus raditur.

Κόγχη, ης, ἡ, ostreum, concha, vasculum oncavum. κόγχος, ου, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, ostreum, purpura.

Κογχίτης, ου, ὁ, lapis albus, & mollis: in quo κόγχοι, conchæ.

Κόγχος, ου, ὁ, ἡ, concha, proprie turbinata.

Κογχύλη, ης, ἡ, ostreum, purpura. κογχύλιον, conchylium, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas. Item ipsa lana, aut vestis eo cruore infecta.

Κόδαλον, ου, τὸ, piscis mugil, κεφαλᾶς, Hesych. Puto a κόω, seco.

Κοδομεύω, hordeum frigo, seu torreo.

Κοδράντης, ου, ὁ, a quadrante Latino factum est, quarta pars assis.

Κοέω, intelligo, sentio, pro νοέω, aut ex ἀκούω.

Κόθορνος, ου, ὁ, cothurnus, calceus utrique pedi aptus, & erat altus.

Κόθουρος, ου, ὁ, fucus: fur iners. παρὰ τὸ κόλουρον οὐρὰν, quod occultat caudam, nec aculeum exserat, ut aliæ apes.

Κοθοῦρις, vulpes. ut κολοῦρις. q. cauda trunca, sed satis caudata.

Κοῒ, κοῒ, vox porcellorum.

Κοίῃ, Jon. pro ποίᾳ, sc. ὁδῷ, qua via, qua ratione? Sic & κοῖος, η, ον. Jon. pro ποῖος, qualis?

Κοικύλλω, circumspicio, ut sit κύκλῳ βλέπω.

Κοιλάδος, gen. sin. a κοιλὰς, vallis, spelunca.

Κοιλᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, cavo, exentero, detraho.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis, quia cava inter montes. Th. κοῖλος, ου, ὁ, cavus.

Κοιλέμβολον, sonat κοῖλον ἔμβολον, cavum rostrum. est ordo quidam aciei militaris.

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis: arca Polluci. κοίλη ναῦς, venter navis, Xenoph.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo.

Κοίλῃς, κοίλῃσιν, dat. pl. Jon. pro κοίλαις. a κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.

Κοιλία, ας, ἡ, venter, uterus, ventriculus, alvus. Tum & Canalis, per quem aqua ducitur. Item cadaver, Polyb. Pariter κοιλία, domus lignea.

Κοιλιακὸς, ῦ, ὁ, laborans morbo fluidæ κοιλίας, coeliacus.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, parasitus, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus venter Deus est.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale. q. vinculum ventris, quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ, epitheton loci, qui cavam planitiem habet. ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

Κοῖλος, ου, ὁ, cavus, depressus. κοῖλος ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti se aperit, & cavum exhibet. κοῖλον ἀργύριον, cælatum. τὸ κοῖλον, vola, cavum pedis, Poll. Sic κοίλη, aut κοιλαινομένη θάλαττα dicitur, cum, turbato mari, unda dehiscens terram inter fluctus aperit.

Κοιλοσταθμέω, facio κοιλόσταθμον, fornico, camero. f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε. ex κοῖλος, cavus, & σταθμὸς, stabulum, mansio. Th. ἵστημι, sto.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο. dormiebat, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμάω, ῶ, facio dormire. f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præs. pass. κοιμάομαι, dormio. præs. part. κοιμαόμενος, ώμενος. part. pass. κεκοιμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, qui obdormivit. a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, locus, in quo dormitur, cœmeterium.

Κοιμηθεὶς, ἕντος, ὁ, a. 1. part. pass. κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. κοιμηθήτω, a. 1. imperat. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμήσαντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κοιμήσασθαι, cubare, 2. pl. a. 1. imperat. med. ejusdem verbi.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio, obitus. Sic can. 25. Concil. Antioch. μετὰ κοίμησιν, post obitum. hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, cœmeterium. a κοιμάω, dormire facio.

Κοιμίζω. idem ac κοιμάω, dormire facio.

Κοινάομαι, ῶμαι, Pindar. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, ῦ, ὁ, communis.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii; nom. pl. a. 1. part. activ. verbi communico. f. ώσω. Th. κοινὸς, ῦ, ὁ, communis.

Κοινῇ, communiter, adv. a κοινὸς, communis.

Κοινοῖ, dicitur in 3. singul. præs. ind. act. & in 3. singul. præs. opt. & sub. activ. & in 2. singul. præs. indic. pass. & 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, communico.

Κοινολογεῖσθαι, aliquid cum aliquo communicare. ex κοινὸς, communis, & λέγω, dico.

Κοινόπους, sopio pede (κοινῷ ποδὶ) factus. ut κοινόποδα παρουσίαν, adventus consors eorum, qui simul ἐληλυθότων.

Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio. auxiliatorem me præbeo.

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas consilii.

Κοινὸς, ῦ, ὁ, communis, publicus, vulgaris, expositus, pollutus, impurus. quia quod promiscuo omnium usui patet, solet contaminari, & quod communiter manibus suis multi tractant, sordes colligit. Varinus ducit a κέω, ut sit ὁ πᾶσι προκείμενος, ut possint κοινωχρῆσθαι. Hinc κοινῇ, communiter, adv. κοινῶς, idem. κοινότης, ητος, ἡ, communitas: κοινόω, communico. κοινωνὸς, ῦ, ὁ, particeps, consors. κοινωνέω, particeps sum. κοινωνία, ας, ἡ, communio. ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus.

Κοινόω, ῶ, communico, committo, commune reddo; item polluo, inquino, pro impuro habeo. f. ώσω. perf. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. aor. 1. inf. activ. κοινῶσαι. Th. κοινὸς, communis.

Κοινῷ, dat. sing. a κοινὸς, communis.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro κοινωνὸς, socius, familiaris.

Κοινωνέω, ῶ, communico, impertio, sum particeps. f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. κοινωνῶ σοι τοῦτο, commune hoc habeo tecum. κοινωνῶ σοι, tecum mihi convenit. κοινωνέομαι τῶν τέλων, sum particeps classis, Thucyd.

Κοινωνήσασι, dat. plur. aor. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, ὁ, verbi κοινωνέω, sum particeps.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, societas, consortium, beneficentia, eleemosyna. Th. κοινὸς, communis.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, sociabilis, non difficilis, qui est facilis convictus.

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, socius, particeps, adjutor. Xenoph.

Κοινωνοῦσιν, 3. plur. præs. ind. verbi κοινωνέω, sum particeps.

Κοινότερος, ου, ὁ, communior, comparat. grad. a κοινὸς, communis.

Κοινωφελία, ἡ, communis utilitas.

Κοινωφελέστατος, ου, ὁ, ἡ, communem sadferens utilitatem, omnibus utilis.

Κοὶξ, κοικὸς, ὁ, palmæ arboris quædam species. an quod κοίησι, sacerdotibus in usu? Est etiam κοὶξ, vas farinaceum, Antiphan.

Κοιόλης, sacerdos, augur, qui & κοίης.

Κοῖον, ἐνέχυρον, idest, pignus. an a κοέω, quod eo sibi sapienter cavet creditor? aut pignus, quod apud eum κεῖται. κοιάζω, ἐνεχυράζω. Hesych.

Κοῖος, qualis. Æolic. pro ποῖος. Est & Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, gravida, quia κοῖος, idest, υἱὸς φέρει. Ex κοέω, prægnans sum.

Κοιρανέοντα, acc. singul. part. præs. verbi κοιρανέω, impero.

Κοιρανέοντι, Doric. pro κοιρανέουσι, regunt, gubernant. a κοιρανέω, impero.

Κοιρανέω, impero, princeps sum. f. ήσω. p. κεκοιράνηκα. Th. κοίρανος, rex.

Κοίρανος, ου, ὁ, princeps, dominus. hinc κοιρανέω, dominor, impero. Est & Κοίρανος, nom. propr. viri.

Κοισύρα, uxor Alcmæonis, Atheniensis, nobilis

ea & opulenta, sed luxuriosa. Hine κοιτυρῶδαι, & κοιτυρῶδαι, luxu diffluere, nimium ornari, Aristoph. in Nub.

Κοιτάζομαι, in lecto cubo.

Κοιτάζω, colloco. f. άσω. p. ακα.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio. fut. σω, & Dor. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. Th. κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus, proles, lustrum ferarum. κοίται, ῶν, αἱ, libidines. q. a κεῖμαι, cubo. Hinc κοῖτος, ου, ὁ, idem ac κοίτη. κοιτίον, ου, τὸ, dormitorium, cubiculum. κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. ἄκοιτος, ου, ὁ, maritus. ἄκοιτις, ιδος, & ιος, ἡ, uxor. Poet. παράκοιτος, ου, ὁ, & παράκοιτις, ιος, ἡ, idem ac ἄκοιτος, & ἄκοιτις.

Κοιτὶς, arcula, specialiter ea, in qua mundus muliebris servatur. Item cunæ.

Κοῖτον, acc. sing. a κοῖτος, ου, ὁ, cubile. somnus in cubili. pisciculus fluviatilis. Th. κοίτη.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. κοιτωνὶς, ίδος, lectulus. κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius.

Κόγχλον, ου, τὸ, os. Corona pretiosa, κόγχλα, ὀγία. Puto a κίκυς, robustus.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. a κόκκος, granum.

Κόκκος, ου, ὁ, granum. bacca. color ex cocco factus puniceus, unde etiam pro purpura sumitur.

Κόκκυ, celeriter, adv.

Κοκκύαι, & κοκκύαι, ῶν, οἱ, & αἱ, avi, majores, progenitrices. Ita vocantur quercus l. 1. Epigr. quod olim homines glandibus vescerentur. Ibi tamen legitur κοκκυγί.

Κοκκύζει, canit, 3. sing. præs. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo, canto, ut cuculus, vel gallus. a κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum præcox.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus, avis a sono, unde & κόκκυ. vel quod sit κόκκινος colore: hinc κοκκύζειν, cucurire.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, cucurire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.

Κόκυ, celeriter, Atticis.

Κόλα, ης, ἡ, venter, Suid. sive quia κόλον, id est, escam capit: sive quia κοίλη.

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva, parvum frustum. a κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, lascive salto, resilio. Inde genus saltationis petulantis, & lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic. Job 5. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur χλευασθείησαν, a Sym. ταπεινωθήτωσαν. Item κολαβρίζω, extendo. distempo, despicio.

Κόλαβρος, ου, ὁ, obscœna cantio. Item porcellus.

Κολάζω, punio, castigo, animadverto, vindico. f. σω. p. κεκόλακα. præs. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ατο. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, carcer.

Κόλακας, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, assentatio. a κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a κολακεύω, adulor.

Κολακευτέος, adject. verbale a κολακεύω, adulor. κολακευτικὸς, ὁ, adulandi peritus. κολακευτικῶς, adulatorie, assentatorie.

Κολακεύω, adulor, assentor. fut. εύσω. p. κεκολάκευκα.

Κολακία, ἡ, adulatio.

Κολακικὸς, ή, όν, adulatorius peritus adulandi.

Κολακικῶς, adv. assentatorie, adulatorie.

Κωλακρέται, vel κολακρέται, & κωλακρέται, civilium pecuniarum quæstores, Cælius lib. 5. c. 9. Dicebantur etiam κωλακρέται, qui pecuniæ præerant, quæ ad res divinas erogabatur. Custodiebant pariter pecuniam, quæ distribuebatur judicibus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, parasitus, a κόλον, cibo, quem quærit. Ideoque proprie est, ψωμοκόλαξ. Vel a κόλος, mutilus, quia adulator ex se mutilus est, & nihil habet nisi precario. Hinc κολακὶς, ίδος, ἡ, assentatrix.

Κολάπτω, tundo, scalpo, lacero, tundendo excavo, τὸ ἧπαρ κολάπτειν, jecur pertundere. κολάπτειν τὰ ὄμματα, oculos exculpere. Aristot. l. 9. c. 2.

Κόλαρις, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, supplicium, cruciatus, cohibitio.

Κολάσωνται, 3. plur. a. 1. sub. med. verbi κολάζω, punio.

Κολαφίζω, alapam alicui infligo, colaphis cædo, colaphum infligo. f. ίσω. p. κεκολάφικα.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω.

Κολεοῖϊν, gen. dual. Poet. pro κολεοῖν, a κολεὸς, οῦ, ὁ, vagina.

Κολεοῖο, gen. Jon. pro κολεοῦ, a κολεὸς, vagina.

Κολεὸς, οῦ, ὁ, vagina, caspula, culeus, testiculus, Iliad. α. Item galgulus avis. Aristot. l. 9. Anim.

Κολερὸς, οῦ, ὁ, glaber. hinc κολεραὶ, ῶν, αἱ, oves glabræ, intellige, quæ breviorem lanam habent: & hinc quasi κόλαι, mutilæ. Aristot. l. 8. Anim. c. 10.

Κολεράω, proculco. Hesych.

Κολία, ας, ἡ, saltatio quædam. Puto a ventris circumactu.

Κολίας, ου, ὁ, piscis quidam, sic dictus, quod κοιλίαν, ventrem habeat notabilem.

Κολεάω, salto: contendo, ingratus sum. Hesy.

Κόλλα, & κόλλη, ης, ἡ, gluten. q. a κλείω, claudo, quia claudit interstitia, & jungit extrema. Hinc κολλάω, glutino. κολλητὸς, glutinator. χρυσοκόλλα, ας, ἡ, auri glutinum.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ, &c. qui est clavicula, qua fides vertuntur, & intenduntur. Dici posset, q. a κλεὶς βοῆς, clavis soni. Eustath. ducit a κόλλοψ. Est & κόλλαβος, panis genus. Vide Pollux. lib. 9. 7.

Κολλάω, glutino, adjungo. fut. ήσω. perf. κεκόλληκα. præs. pass. κολλάομαι, ῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dat. aor. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. pass. κολληθεὶς, έντος, ὁ. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, glutinum coquit. κολλοπώλης, ου, ὁ, qui glutinum vendit.

Κολλήεντα, ferruminata, nom. plural. n. g. a κολλήεις, εσσα, εν, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλήθητι, adjunge, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, adjungo.

Κόλλησις σιδήρου. ferruminatio. a κόλλα, ἡ, gluten.

Κόλλησις, panis: Ægypt. q. κόλον, cibus.

Κολλητὸς, οῦ, ὁ, conglutinatus, bene compactus, compactilis Vallæ. acc. pl. f. g. κολλητάς. a κόλλα, gluten.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, quod & κόλιξ, panis rotundus, pastillus, panis subcinericius, Athen. l. 3. Item origanum. Interpr. Aristoph. in Acharn. Idem in Ranis κόλλικας, vertit ἄρτους, ἢ σκώληκας, panes, aut vermes.

Κολλύριον, ου, τὸ. collyrium, idem ac κολλούριον, oculare medicamentum, quod fluxum oculorum sistat, Diosc. l. 2. de Iride.

Κόλλοψ, οπος, ὁ, corium durius, in cervicibus, & dorsis boum, &c. quia inde κόλλα ἕψεται. unde exoleti, & callosi pueri κόλλοπες dicebantur. Item κόλλοψ, sinus, gremium. Item verticillum citharæ, quo fides intenduntur, Arist.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, numularius, trapezita. Th. κόλλυβος, quod vide.

Κόλλυβος, ου, ὁ, collybus, species numismatis: bos in numismatis parvo sculptus, qui κολλώμενος βοῦς. Bos enim, & moneta in unum coaluere, & q. conglutinabantur. Vel a κόλον, & λαβεῖν quod perexiguum sit, ac quasi mutilum. Sumitur & pro permutatione. Pariter species bellariorum, Aristoph. in Plut. hinc κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, numularius.

Κολλύρα, ας, ἡ, panis parvus, crustum. Aristoph. in Plut.

Κολλούριον, sive κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, genus medicamenti. q. a κωλύειν τὸ ῥεῖν, quod oculorum fluxum sistat. Sed vox est generalis, & nomen a figura inditum.

Κολλυρίων, ονος, ὁ, avis nomen. Aristot. l. 9. Anim.

Κολοβόκερκος, ου, ὁ, cauda truncatus. ex κολοβὸς, mutilus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

Κολόβιον, ου, τὸ, colobium, subucula: tunica, vestis brevis sine manicis, quasi humero tenus exerta, quali utebantur monachi, & eremitæ.

Κολοβὸς, ὁ, όν, mutilus, vitiatus, κολοβὸς χειρὶ, mancus, in Epigram. Interpr. Gaz. ex 8. Anim. κολοβὸς, sumpsit de oto duce coturnicum. Suidæ κολοβὸς est blaterator, hallucinator, planipes. hinc κολοβόω, mutilo, brevio. Them. κολούω, amputo.

Κολοβόω, ῶ, contraho, decurto, minuo, diminuo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. pass. verbi κολοβόω, decurto.

Κολοιὸς, οῦ, ὁ, graculus, monedula; Aretino cornix apud Aristot. in Ethicis κολοιῶδες, τὸ, graculeum. κολοιὸς, tumultus, turbatio, strepitus.

Κολοκασία, ας, ἡ, & κολοκάσιον, ου, τὸ, fabæ Ægyptiæ radix. Et pro planta, cujus flos per æstatem servit coronis, ut ψευδοκύαμος: radix servit cibo ex jusculo. Ducamus a κόλα, & κοσμέω, quod ventrem ornet. Sycionibus κολοκασία est palladis templum.

Κολοκύνθη, sive κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita. q. κόλον κινεῖ, ventrem movet: aut quia per se fatuus, & insipidus cibus, tanquam κόλον κενόν.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, colocynthis, cucurbita agrestis. Speciem diminutivi habet ex κολοκύνθη, abstergit intestina, ita ut dici potuerit παρὰ τὸ κόλον κινεῖν, seu κνᾶν. Et coli vitiis confert. Vide Plin. l. 20. 3.

Κολοκύντη, ης, ἡ, idem ac κολοκύνθη, cucurbita.

Κόλον, ου, τὸ, cibus. Inde εὔκολος, facilis, id est, qui cibum quemlibet assumit sine nausea. Item κόλον, pastor. Hinc βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus. βουκολικὸς, ὁ, ὁ, pastoralis. βουκόλιον, ου, τὸ, locus, seu sedes boum. βουκολέω, pasco boves. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, morosus, difficilis. δυσκόλως, adv. morose.

Κόλος, η, ον, mutilus, truncatus. hinc κολούω, amputo. Est etiam κόλος Athenæo facilis. Item κόλος, vel κῶλος, animal quoddam, Strabo lib. ζ.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. Colossus.

Κολοσσὸς, οῦ, ὁ, Colossus, statua immensæ magnitudinis. Vide Adag. Colossi magnitudo. Κολοσσικώτερα, grandiora, Colossi instar habentia, Vitruv. Interpr.

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, strepitus sarmentorum, quum trahuntur: cremium, palea. Ex σύρω, traho, & κᾶλον, lignum, seu potius κόλος, mutilus. Est enim sarmentum lignum detractum.

Κόλουρος, ου, ὁ, cauda mutilus, imperfectus, truncus, quasi κόλος οὐρά. Est κόλουρος, circulos. Coluri enim sunt circuli duo in Cœlo, per polos mundi ducti, qui Æquatorem in partes æquales, Zodiacum inæqualiter secant,

Κολουτέα, ας, ἡ, arbor. Si quis eam mutilet. ipsa moritur. Sit ergo a κολούω, mutilo.

Κολούω, amputo, decurto, turbo, frango, arceo. fut. σω. p. κε. τοὺς ἄλλους κολούειν, alios imminuere, lædere, Plato in Apol.

Κολόφερα, τὰ, jumenta, armenta, boves, muli. Callymacho reptilia.

Κολοφὼν, ῶνος, ὁ, fastigium, summa manus, finis. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, colophonem, seu ultimam manum imponere. Plato Epist. 3. Est & Κολοφὼν, ἡ, urbs Jonica, celebris loco, ubi Clarii Apollinis oraculum. Equitatu ita præstabant, ut ubicunque bellum aliquod ambiguum esset, Colophonio equitatu superveniente dirimeretur: unde ortum ferunt adagium, Colophonem imposuit.

Κόλπος, ου, ὁ, sinus, gremium, a κοῖλος, quia cavus. Item rete, in Epigr. κόλπος etiam ponitur pro loculis muliebribus, & utero, Callimach. in hymno ad Jovem. Item κόλπος, ulceris nomen, quo cutis, & caro summa redditur laxa, & sinuosa. Dicitur etiam κόλπος affectus, ubi cutis a subjectis partibus multum diducta est, & soluta, Galen. l. 2. ad Glauc. Hine κολπόω, sinuo, curvo. κολπώδης, εος, ὁ & ἡ, sinuosus, Theophr. l. 1. cap. 10. κόλπωμα, ατος, τὸ, vestis sinuosa, qua in Tragœdiis Reges utebantur, Poll. κόλπωσις, εως, ἡ, remigium, velificatio, Herodian. κολπωτὸς, ὁ, ὁ, sinuosus, ἐγκολπίζω, in sinum recipio.

Κόλπω, Doric. pro κόλπου, gen. sing. a κόλπος, sinus.

Κόλυθρον, ου, τὸ, plantæ genus. puto, quæ jam possit esse κόλον, cibus.

Κολυμβάω, ῶ, nato, aquas subeo. f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. Hinc κολυμβήθρα, ας, ἡ, piscina, locus, ubi natare possumus.

Κολουτέα, ας, ἡ, arbor quædam Idæa. Theophr. hist. Plant. lib. 3. 17.

Κολχικὸν, οῦ, τὸ, Colchicum, herba quædam venenata, regione Colchorum.

Κολχοὶ, ῶν, οἱ, Colchi, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. Colonia.

Κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus, collis, jugum, locus altus. Vallæ maceria.

Κολῳὸς, οῦ, ὁ, strepitus, tumultus, turba. Iliad. α.

Κόμαρος, ου, ὁ, ἡ, arbutus. Est & κόμμαρος, vel κάμμαρος, pro κάμμαρος, piscis, gammarus.

Κομαίσοι, Dor. pro κομήσοι, comam ferat, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi κομάω, comam alo.

Κομάω, ῶ, comatus sum, comam alo. f. ήσω. p. κεκόμηκα. hinc κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι, tyrannidem affectare. Herodot.

Κομβέω, ῶ, sonum edo. Item orno; como.

Κόμβος, ου, ὁ, nodus. Item locus editus. Pariter γόμφιος ὀδὸς, dens molaris. hinc κομβόω, nodum necto.

Κομείτην, Jonic. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. verbi κομέω, curo.

Κομέω, curam gero, nutrio, alo: orno, como. Item sum comatus. κομίζω, idem, & porro, fero, eo.

Κόμη, ης, & Doric. κόμα, ἡ, coma, cæsaries culta. hinc κομάω, comatus sum. q. a κομέω orno. κομήτης, ου, ὁ, comatus, crinitus.

Κόμης, κόμητος, ὁ, comes, præfectus, princeps, dux. a Lat. comes.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, actio τοῦ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio. receptio, recuperatio debiti, Aristot. l. 5. Ethic.

Κομιξόμεθα, Jonic. & Dor. pro κομιούμεθα, 1. plur. fut. 1. med. Att. vide in κομίζω.

Κομίζω, fero, veho, duco, gesto, repeto. Item accerso, adduco, Sophocl. mortuum effero, Sophocl. in Ajace. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα. aor. 1. ἐκόμισα. præs. med. κομίζομαι reporto: proficiscor. f. 1. med. κομίσομαι, & Attic. κομιοῦμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, obtinui. Th. κομέω, curo.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, reducere, a. 1. inf. act. Sic κομίξας, αντος, ὁ, Dor. pro κομίσας, aor. 1. part. act. a κομίζω, reduco.

Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. med. Att. ut & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, curo, fero.

Κομίσαντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κομίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi κομίζω.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. med. ejusd. verbi.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. verbi κομίζω, fero.

Κόμμι, τὸ, gummi, lacrima arborum quarundam siccata. κομμιώδης, εος, ὁ, & ἡ, gummosus.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, ornatus accuratior; lenocinium. Item Tragœdiæ pars, Aristoteles in Poet. Hinc κομμόω, fuco. κομμωτὴς, οῦ, ὁ, comptor, mango. Est & κομμὸς, planctus, a κόπτω, plango. Sed κόμμιος, dens molaris.

Κομόωντι, comam habent, Doric. pro κομῶσι, 3. plur. præs. verbi κομάω, comam nutrio.

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator, mendax. a κομπάζω, jactito, crepito.

Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis sonitus, jactantia, fastus. Item stridor, sonus, Eurip. in Rheso. Hinc κομπέω, & κομπάζω, crepito, glorior. κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactantia.

Κομψὸς, οῦ, ὁ, scitus, elegans, loquax, facundus, vafer, versutus, Plato. comp. κομψότερος, α, ον, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψεύω, scite aliquid dico, aut facio.

Κονάβησε, edidit fragorem, a. 1. ind. act. Jon. verbi κοναβέω, resono.

Κόναβος, ου, ὁ, sonitus, strepitus, plausus. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, strepitum facio.

Κονδὸς, οῦ, ὁ, curtus, parvus.

Κόνδυ, τὸ, poculum Persicum.

Κόνδυλος, ου, ὁ, digiti articulus, & junctura: pugnus: tuberculum. κονδύλους λαβεῖν, alapis cædi, Demosth. κονδύλη, ης, ἡ, ictus κονδύλῳ factus, tuber, vibex. κονδυλίζω, κονδύλῳ cædo, κονδυλώδης, tuberosus, nodosus.

Κονέω, ῶ, festino, curro, ministro, operor, famulor.

Κονία, ας, ἡ, pulvis. cinis. Idem ac κόνις. Hinc κονιάω, dealbo. fut. άσω. p. κεκονίακα. perf. pass. κεκονίαμαι. perf. part. passiv. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. a κονία, ἡ, calx. Th. κόνις, pulvis.

Κονία, ας, ἡ, adjective positum, Att. & Poetic. pro, κονιακὴ, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εος, pulverulenta.

Κονίῃσι, dat. plur. Jon. pro κονίαις a κονία, ας, ἡ, pulvis.

Κονίζω, seu κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κονίλη, ης, ἡ, origanum sylvestre, cunila herba, thymbra; quia sicca, & calida. duc a κάω, urere.

Κονίοντες, οἱ, pulverem excitantes, præs. part. act. a κονίω. Th. κόνις, pulvis.

Κονίπους, calcamentum lacerum, quod totum pedem non tegit, sed a pulvere aspergitur, Hesych. ex κόνις, pulvis, & ποῦς, pes.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis. ex κόνις, εως, ἡ, pulvis, & ὄρω, excito.

Κονίποδες, οἱ, homines plebeji, & vulgares, qui pedes pulverulentos habent. Plutarch. in Græcanicis.

Κόνις, εως. ἡ, pulvis, cinis. κονία. idem. κονίω, & κονίζω, pulvere impleo, fœdo.

Κόνις, ίδος, ἡ, lens, aut furfures, capitis. Cyrill.

Κονίσαλος, ου, ὁ, pulvis motus, κόνις σαλευομένη. vel ab ἅλλομαι, salio.

Κονιώδης, εος, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις, ἡ, pulvis.

Κόνναρος, ου, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16. q. a κνᾶν, scalpere, scarificare, radere.

Κοννέω, pro συνίω, συνίημι, intelligo, scio. Ducam a κοέω, cognosco.

Κόννις, ὁ, Connis, nomen viri.

Κόννος, ου, ὁ, barba. Hinc κοννοφόρος, qui κόννον, seu villosam barbam φέρει, fert. Sic κονόσοφος, qui barba sapiens est.

Κόπος, ὀνυχιστής, panarium scalprum.

Κοντὸς, οῦ, ὁ, contus, nautica hasta longa, & robusta, remus. Item trudes, quibus navis saxis inhærens extrahitur.

Κόνυζα, & κνύζα, ἡ, herba quædam coronaria: cunilago Plin. lib. 21. cap. 9. 10.

Κόνωνα, acc. sing. a Κόνων, ωνος, ὁ, Conon Atheniensis.

Κοπάζω, desino, quiesco, cesso. fut. άσω. p. κεκόπακα. a κόπος, labor, lassitudo. Inde κοπόω, lasso.

Κόπανον, ου, τὸ, pistillum, quo aliquid κόπτομεν, id est, tundimus in mortario. Th. κόπτω, scindo.

Κοπῆναι, a. 2. inf. act. a κόπτω, scindo. f. ψω. a. 2. ἔκοπον, aor. 2. part. pass. κοπεὶς, ὁ, cæsus. p. m. κέκοπα.

Κόπιον, vel κόπαιον, τὸ, frustum ab aliquo integrum defectum. Th. κόπτω, cædo.

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, planctus, luctus, ejulatus. a κόπτομαι, plango. Th. κόπτω, plango.

Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum, quo lapides, &c. cælamus.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, cædes, strages: contusio, tritura: a p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, cædo.

Κοπῆναι, aor. 2. inf. pass. a κόπτω, seco.

Κοπιάω, laboro, negotium facesso. Item fessus succumbo. f. άσω. perf. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, ὁ, defatigatus. a κόπος, labor.

Κοπὶς, ἡ. μάχαιρα, culter, mucro, falx, bipennis, gladius, securis.

Κοπιῶντες, præs. part. act. plur. num. κοπιώντων, gen. plur. verbi κοπιάω, laboro.

Κοπίδες, αἱ, cœnæ Lacedæmoniorum. Athen. l. 2. & 4. Hinc κοπίζειν, mentiri.

Κόπος, ου, ὁ, labor, negotium. defatigatio, molestia. Hine κοπόω, lasso. Th. κόπτω, seco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κοπόω, lasso. hinc κόπωσις. a κόπος, labor.

Κοπρέω, stercoro, planto: quia id fit lætamine adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, stercus. Th. κόπρος, ου, ὁ, idem.

Κοπρίαι οἱ, parasiti vilissimi, Copreæ, in Suetonii Claudio. Ab eodem.

Κοπρίζω, f. ίσω, stercoro, fimo saturo.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, stercoreus.

Κόπρειος, εία, ειον, stercorosus.

Κόπριον, τὸ, stercus fimus.

Κοπρίων, ωνος, ὁ, sterquilinium, scarabæus, quod stercoreas pilas provolvat. Hippocr.

Κοπρολόγοι ἄνδρες, viri sordida loquentes, legentes stercora. Ita vocat Rhetoras Aristoph. ἐν εἰρήνῃ.

Κόπρος, ου, ὁ, stercus, fimus. q. κόπαρος, molestus. quod a κόπος, molestia. Nam retentio excrementorum molesta, & periculosa est Hinc κοπρὼν, ῶνος, ὁ, sterquilinum. κοπρέω, κοπρόω, & κοπρίζω, stercoro. κοπροθέσιον, sterquilinium.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta tundendo facta. a κόπτω, scindo, pulso.

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, ἡ, cædens, tundens. Th. κόπτω, cædo.

Κοπτομένη, ἡ, excitata, præs. part. pass. f. g. a κόπτω, scindo.

Κόπτω, cædo, scindo, pulso, plango.

Κόρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.

Κοράκεσσι, dat. plur. Jon. pro κόραξι, a κόραξ, ακος, ὁ, corvus.

Κόρακι, dat. sing. a κόραξ, corvus.

Κορακῖνος, piscis. a κόραξ, niger; κορακῖνος, corvinus, a κόραξ, corvus.

Κοράλλιον, seu κουράλιον, τὸ, corallium. Et λιθόδενδρον, dicitur q. lapidea arbor.

Κοραμβλὴ, ης, ἡ, brassica, quia κόρας ἀμβλύνει, pupillas hebetat.

Κόραξ, ακος, ὁ, corvus, dat. plur. κόραξι, & Jonic. κοράκεσσι. Κόραξ dicitur etiam aliquid inflexum, ceu rostrum corvi, quo res aliqua attrahi potest, ut annulus januæ, cantharus Plauto, manus ferrea Lucretio. Item sidus signum cœleste, Procl. de sphæra, Pariter machina nautica, cujus in naumachia usus apud Polybium lib. 10. c. 1. & Appianum. Corvus demolitor, & grus Vitruvio. De his corvis mentionem facit Curtius l. 4. Κόραξ fuit etiam locus supplicii in Thessalia. Aristoph. in Nub. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ; non abibis in perniciem?

Κοράξαι, suppliciter obsecrare, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel άττω, precibus insto. f. ξω.

Κοράσιον, ου, τὸ, puella, a κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro, purgo.

Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriace κορβανᾶς.

Κόρδαξ, ακος, ὁ, saltatio quædam ridicula, & rustica in comœdiis. Demosth. κόρδαξ capitur pro pede trochæo apud Quintil. lib. 9.

Κορδύλη, ης, ἡ, clavæ caput, quæ pars crassior. ipsa clava, & aliquid simile, tuber. Est & fœtus thynni, qui in pelamidem abiit, & anno exacto thynni nomen assumit. Aristot.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἀκλήτου, Core. Hebr. calvus.

Κορέω, pro κορέσω, per syncopen κορέω, pro κορέσω, f. 1. ut ἐρέω, pro ἐρῶ, Th. κορέω satio.

Κορέννυμι, f. κορέσω, satio. idem ac κορέω, satio.

Κορέσασθαι, saturato, aor. 1. inf. med. pro imperat. κορέσατο, 3. sing. aor. 1. med. Jon. a κορέννυμι, seu κορέω, satio.

Κορέσειεν, saturaverit, 3. sing. a. 1. opt. Æol. a κορέννυμι, seu κορέω, satio.

Κορεσθεὶς, ὁ, satiatus, aor. 1. part. passiv. κορεσθῆναι, aor. 1. inf. passiv. ab aor. 1. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέννυμι, seu κορέω, satio.

Κορέω, verro, purgo; item satio. f. έσω, & ήσω. Hinc κόρος, ου, ὁ, scopæ; item puer, juvenculus, etiam satietas. κόρη, ης, ἡ, pupa, puella.

Κόρη, ης, ἡ, pupa; pupilla oculi. puella: virgo: pulchra mulier. Κόρη significat etiam manicam. Item genus chirothecæ, qua etiam hodie mulieres nostræ utuntur. Xenoph.

Κορθύεται, fastigiatur, 3. sing. præs. κορθύομαι, in acervum colligor.

Κόρθυνεν, collegit, 3. imperf. act. Jonic. verbi κορθύνω, vel κορθύω, coacervo. Th. κόρθυς, ἡ, acervus.

Κόρθυς, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus. q. a κορέσκω, aut κόρυς, a similitudine galeæ. Hinc κορθύνω, coacervo, colligo.

Κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. Idem & κορίαννον, & κόριον. Item κορίαννον fuit annulus, qui in indice ferebatur, Poll. lib. 5. ornatus muliebris.

Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρην, aut κόρον, unde κοριζόμεναι, αἱ, puellæ nubiles.

Κορινθὸς, ὁ, e clanculario concubitu conceptus. ex ea scil. quæ κόρη, virgo, putabatur.

Κορίνθιοι, ων, οἱ, Corinthii. a Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs Græciæ.

Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula. Est & κόρειον, sacrificium pro κόροις, pueris. Tum κόριον est coriandrum.

Κόρις, εως, ὁ, καὶ ἡ, cimex. q. a κείρω, scindo. Item piscis quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.

Κορίσκη, ἡ, puella.

Κορίσκιον, ου, τὸ, puellum.

Κορίσκω, ap. Hippoc. pro κορέω, κορέσκω, satio repleo.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, truncus. κορμὸς ξύλου, caudex. κορμὸς ἀνθρώπου, truncus. a κείρω, tondeo.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri, Cornelius. Lat. a cornu dictus.

Κόροιβος, ου, ὁ, stultus. a quodam Corœbo, stulto viro.

Κόροιο, gen. Jon. a κόρος, ου, ὁ, satietas. Th. κορέω, satio.

Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus: novellum germen; ramus: scopæ: satietas. Et pro insolentia, & petulantia, quæ a satietate. Est & Κόρος, Corus, mensura aridorum. Item hominum multitudo, Galen. in Gloss. Item mensuræ genus. Sed κορὸς, ἡ, ὸν, niger. q. a καίω uro.

Κόῤῥα, & κόρση, ας, ἡ, Dor. pro κόῤῥη, seu κόρση, tempus, pars capitis: & pro toto capite sumitur.

Κόρση, & Att. κόῤῥη, ης, ἡ, crinis, quia κείρεται, tondetur. κορσόω, tondeo.

Κορύβας, αντος, ὁ, sacerdos Rheæ, seu Vestæ. Hinc κορυβαντιάω, insanio more Corybantum. κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, lustratio, seu expiatio, quæ fit a Corybante: insanus furor.

Κορυδαλὶς, ἡ, herba, fumaria bulbosa, cujus usus in morbis colicis: alauda.

Κορυδαλῶ, Dor. pro κορυδαλοῦ, gen. a κορυδαλὸς, alauda.

Κορυδὸς, & κορυδαλὸς, ὁ, alauda, avis, galerita, cassita. q. a κόρυς, galea.

Κόρυζα, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus. Item superbia, fastus.

Κορυθάϊξ, qui κόρυθα αἴσσει, galeam movet: bellator: violentus.

Κορυθαίολος, ου, ὁ, qui habet galeam variegatam. Iliad. β. lege κορυθαιόλος.

Κόρυθος, gen. sing. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. acc. sing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, forte quia κόρυν ἔχει, galeam habet. Est & κόρυθος, frustum massæ. q. a κορέω, satiare.

Κωρυκὸς, ῦ, ὁ, pera, facculus, genus pilæ ex pelle factæ, ventoque inflatæ, Latinis follis. Item testium conceptaculum, & facculus, scrotum, Apsyrt.

Κόρυμβος, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus. Item coma muliebris plexilis. Pariter coles, & ramus, sive racemus. κόρυμβος ἄκρος, id est, ramus, in Epigr. Est etiam idem, ac ῥόμβος, turbo. hinc κόρυμβα, rostra: q. a κάρα, caput.

Κορύνη, ης, ἡ, clava, quia capitatus fustis. Hinc κορυνήτης, clava pugnans.

Κορυνηφόρος, ὁ, satelles clavam gestans.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, & κορυπτίλος, vel κορυπτίλης, ου, ὁ, cornupeta.

Κορύπτω, caput jacto. cornu ferio, arieto.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea, cassis. Est & κόρυς, alauda, galerita. Hinc κορυνὸς, ῦ, ὁ armiger. κορυσσέω, armo.

Κορυσσέμεναι, Jonic. & Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. a κορύσσω, armo.

Κορύσσω, galea armo, armo; orno; augeo, turbo, concito; surgo: sævio. Argon. 2. Th. κόρυς, galea.

Κορυτὸς, ἡ, ὸν, auctus. a κορύσσω, augeo. Th. κόρυς, galea.

Κορυφαῖος, ὁ, princeps, summus.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, proprie capitis, quia a κόρυς, summum in quavis re. dativ. plur. Jon. κορυφῇσιν. Hinc κορυφαῖος, ου, ὁ, supremus, præcipuus, cujusque ordinis caput, & princeps. κορυφόω, erigo, attollo, impleo.

Κόρχορος, ου, ὁ, olus quoddam sylvestre vile, Theophr. hist. l. 7. c. 7. Scribitur & κόρκορος. unde proverb. κόρχορος ἐν λαχάνοις, Erasmus in Chiliad.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix; fulica, vel mergus, Homer. Odyss. ξ. Item curvatura in arcu, ubi figitur ex utraque parte nervus: a quibusdam corona tenuis dicitur, a Valla cuspis. Κορώνη etiam vocatur apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi. Sic annulus jugi, Apoll. l. 3. Ruffo medico κορώνη est sutura sincipitis: Hippocrati de natura ossium est exortus, sive processus rotundus in ulna, textilis coronæ genus Eustathio: penis glans, βάλανος Artemidoro. Κορώνη etiam vocatur κόραξ, catena, seu catenula ostii, vel annulus, quo fores pulsantur, & attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornici stipem colligo. κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα, acc. sing. part. præs. Poet. verbi κορωνιάω, incurvus, & lunatus sum. Th. κορώνη.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis rostrata. Item fastigium, summitas, & apex in re aliqua, finis. Th. κορώνη.

Κορωνόπους, herba, quæ & κορακόπους, a cornicis pede sic dicta. Diosc. l. 2. c. 158.

Κορωνὸς, ῦ, ὁ, altus, altus, cervicem attolens, ferox. improbus. Cyrillus explicat angulum.

Κόσιοι, αι, α, est μετάληψις, seu finis numeri post centum usque ad mille: ut διακόσιοι, αι, α, id est δὶς ἑκατὸν, &c & videtur κόσιοι, dici, quasi ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, εος, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Ex κόσκινον, cribrum, & μάντις, εως, ὁ, vates.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum. κοσκινοποιὸς, ῦ, ὁ, cribrarius. Psello est figura, quæ collectione numerorum perficitur, eo quod velut per incerniculum quoddam dilabantur primi quilibet numeri.

Κόσκυλμα, ατος, τὸ, corii minutum præsegmen, quod abjicitur. Aristophani in Equit. κοσκυλμάτια falaciæ verbula, & illecebrosa.

Κοσμέω, ῶ, orno, como, laudo: impero, rego. f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, & Jon. κόσμησα, ας, ε.

Κόσμηθεν, ornati sunt, Bœot. syncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Jon. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, ornare.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κοσμέω, orno.

Κοσμήσαντες, ὁ, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμήτορε, principes, nom. dual. a κοσμήτωρ, dux, princeps. Th. κόσμος, ordo.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, a, um. a κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, bene compositus, moderatus. κόσμιον, ου, τὸ, & κοσμιότης, ἡ, modestia.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Nazianz.

Κόσμον, jumentum, Græcis barbaris.

Κόσμος, ου, ὁ, ordo, item mundus, ornatus, pulchritudo. κόσμος γυναικῶν, mundus muliebris. Plato de Rep. κοσμητὴς, ῦ, ὁ, ornator: item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, princeps, dux.

Κόσμῳ φέρειν τι, Poeticum loquendi genus, pro κοσμίως, ἢ μετρίως φέρειν τι, aliquid moderate ferre.

Κόσος, pro πόσος, Jonice, quantus.

Κόσσαβος, pro κόσσυφος, ὁ, maxilla.

Κόσσυφος, & Att. κόττυφος, ου, ὁ, merula avis. q. a καῦσις, ustio, & ὑφὴ, textura, quia est ustis, aut nigris pennis.

Κότυ, ἀχόρα, ἡ, hordeum.

Κόστος, ου, ὁ, costus, planta aromatica, cujus radix eximii odoris. Diosc. l. 1.

Κόσυμβος, ου, ὁ, nodus nodus capillorum, vestis fimbriata. Exod. c. 28. q. a κόμβος, nodus, κροσσωτὸς: vel a κύζω, & ἀμφαίνω, ut sit nodus, qui ornatus causa alicui immittitur. Legitur & κοσύμβη.

Κοτὲ, Jon. pro ποτὲ, quondam, interdum. κότερον, Jon. pro πότερον.

Κοτέει, infestus est. 3. sing. præs. a κοτέω, irascor. f. έσω, & ήσω. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Κοτέσσεται, irascetur, f. 1. med. gem. σσ, verbi κοτέω, irascor.

Κοτέω, irascor. κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, figulus figulo est infestus. Hesiod. f. έσω, & ήσω. p. κεκότηκα. præs. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præs. κοτέων, οντος, ὁ. Th. κότος, ira.

Κοτήεις, εντος, ὁ, iratus. Th. κότος, ira vetus.

Κοτινοφόρος, ου, ὁ, qui fert oleastros. ex κότινος, oleaster, & φέρω, fero.

Κότινος, ου, ὁ, ἡ, oleaster, & corona ex oleastro. Theophrasto acinus l. 2. c. 8.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, nervus cervicis, cerebellum, Hippocr. Item ira, inimicitiæ.

Κότος, ου, ὁ, & τὸ κότος, vetus ira. quia diu in mente maneat, κεῖμαι. Manet alta mente repostum, Virg. Hinc κοτέω. f. έσω, & ήσω, irascor.

Κότταβος, & κόσσαβος, ου, ὁ, genus lusus convivalis, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio. Plauto cottabus est ænea phiala, quam in convivio apponere solebant vino plenam: deinde in minora pocula ab alto transfundentes sonum edebant, qui si elisu major ederetur, ab amasiis diligi se augurabantur. Accipitur etiam pro ipso sono. Hinc κοτταβίζω, hujusmodi sonum elido, & κοτταβισμὸς, ipse ludus, Plutarch. in Sympos. Et κοττάβια, præmia vincenti eo ludo data. Et qui ita ludebant, μεθυσοκότταβοι appellabantur. Vide Athen. lib. 11.

Κοττὴ, ῆς, ἡ, & κοττὶς, ίδος, ἡ, caput. Hinc κόττοι gallinacei dicti, quod cristam in capite ferant.

Κόττειν, vehementer verberare, lancea configere, pro κόπτειν, Hesych.

Κόττος, alea, forte a κοττάω, jacere. κοττίζω, alea ludo. κοττιστὴς, aleator. Est & κόττος, gallus, capitis insigne, crista. Est & nomen viri, seu gigantis.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas, cavitas coxæ, sinus; femoris cavitas: hemina. Athenæo l. 13. genus quoddam ludi.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem ac κοτύλη, & acetabulum.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη, ης, ἡ, poculum, & ῥέω, fluo.

Κοτυλίσκος, placenta, ex cotyla farinæ. Item parvus crater, quo in sacris utebantur.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, Cotys, dæmon turpitudinis præses, aut a κοίτη, pro libidine. aut a κότος, ira. nam propter illa venit ira Dei in homines. Hinc sacra turpia, κοτύτια.

Κῦ, ubi, Jon. pro πῦ, ubinam?

Κούαρτος, ου, nomen viri. Lat. Quartus, Sic κουαίστωρ, ωρος, ὁ, quæstor.

Κουδαρὶς, asellus, qui sub aquariis vasis, stabulatur, curio.

Κοὐκ, pro καὶ οὐκ, & non.

Κοὐκέτι, pro καὶ οὐκέτι, nec jam. Th. ἔτι, adhuc.

Κουκὶ, fructus arboris. q. a κίκυς, robur.

Κουκούλλιον, cucullus. Gl. Cyr. κουκούλλιον, cuculla. Illud a κόκκο, hoc, quia κάρα καλύπτει.

Κούκουμος, hæc cucuma. est vas ventricosum, ut cucumis.

Κουλεὸς, ὁ, vagina, Jon. pro κολεός.

Κοῦμι, est verbum Hebr. Marc. 5. 41. surge.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonsura. q. a κείρω, tondeo. hinc κουρεῖον, tonstrina.

Κούρη, ης, ἡ, puella, Jonic. pro κόρη. dat. plur. Jonic. κούρῃσι, Th. κορέω, verro.

Κουρῆτες, ων, οἱ, Curetes, Corybantes. dat. plur. Jon. κουρήτεσσι.

Κουριδίης, genit. sing. Jon. a κουριδία. V. in

Κουρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit. κουριδία, ας, ἡ, quæ sic virum. a κοῦρος pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουρίζουσι, a teneris educant, 3. plur. præs. act. quod a κουρίζω, adolesco. quod a κοῦρος, Jon. pro κόρος. Th. κορέω, satio.

Κοῦρμι, curmi, potionis genus, ut cerevisia. Ducamus a κεράω, misceo.

Κοῦρος, Jon. pro κόρος, ὁ, juvenculus. ut & κούρη, pro κόρη. juvencula.

Κουρότερος, ὁ, junior. a κοῦρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουροτρόφος, ου, ὁ, juvencularum nutritor. a κούρη, pro κόρη, juvencula. Th. κορέω, & τρέφω, alo.

Κουστωδία, ας, ἡ, custodia. vox origine Latina.

Κούφα, pro κούφως, leviter, adv. a κοῦφος, levis.

Κουφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. a κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, levis.

Κουφίζω, allevo, sublevo. imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. a

Κοῦφος, ου, ὁ, levis, facilis, inanis. Item remissus. Dioscor. ἕψε κούφῳ πυρὶ κινῶν πρᾳέως, coque igne non vehementi leniter movens. κοῦφα σπέρματα, a Theophrasto vocantur semina, quæ terram nimia defrugatione non exinaniunt, sed quasi sublevant, atque recreant. Unde κουφότης γῆς, ejusmodi soli levamentum. hinc κούφως, adverb. facile, κουφότερος, comparat. κουφόω, & κουφίζω, levo, sublevo. an a κόπτω, tundo?

Κόφινος, ου, ὁ, cophinus, corbis, vas vimineum. a κόπτω, quia fit ex sectis viminibus.

Κόχλαξ, ακος, ὁ, calculus, lapillus: q. a κάχληξ, calculus. κόχλος, concha, a κόχλω, quia in gyrum acta.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, conchleare. a κόχλω, gyro.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea. gen. plur. κοχλιῶν, ab eodem them.

Κόχλος, ου, ὁ, concha. Th. κόχλω, gyro.

Κόχλω, gyro, roto. Hinc κόχλος, ου, ὁ, concha, κοχλίας, ου, ὁ, idem. κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare.

Κόχος, ου, ὁ, humor abunde fluens.

Κοχύδεσκεν, Jonic. pro ἐκόχυδε, imperf. verbi κοχύδω, superfundo.

Κοχύεσκε, stillabat, 3 singul. imperf. Jonic. pro ἐκόχυε, per epenthesin τῆς σκ, verbi κοχύω, magna cum copia defluo.

Κοχώνη, ης, ἡ, & κόχωνον, ου, τὸ, coxendicis commissura.

Κόψας, αντος, ὁ, a. 1. part. κόψον, Jon. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. activ. verbi κόπτω, scindo.

Κόψιμος, ου, ὁ, arbor mespilo similis. Theophrast. l. 3. hist. Plant. c. 15.

Κόψιχος, seu κόσσυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula. Vide κόσσυφος.

K P.

Κρᾶανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, aor. 1. imper. verbi κραίνω, perficio.

Κράατ', pro κράατα, nom. plur. a κρᾶας, ατος, τὸ, caput.

Κράβατος, seu κράββατος, ου, ὁ, grabatus, lectus humilior: lectica.

Κράγγη, κράγγων, vel κράγων, cancer, piscis e squillarum genere. Videtur dici a κέρας, cornu, & ἐγγὺς, quia cornua habet in fronte propinqua.

Κραγεὶς, ὁ, clamatus, a. 2. part. pass. κραγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κράζω, clamo.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo. p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, seu κραδάω, vibro, quatio. a κράδη, ramus; item folium.

Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulneus, folium, q. a κλάδος, λ in ρ liquescente. Est & κράδη, ficus sylvestris. Hinc κράδος, ου, ὁ, idem. κραδάω, & κραδαίνω, vibro, crispo.

Κραδίη, ης, ἡ, cor, pro καρδία, per metathesin. Sic κραδίη, ης, ἡ, Jon. cor.

Κραδίην, Jon. & per metathesin, pro καρδίαν, acc. sing. a καρδία, ας, ἡ, cor.

Κράζω, clamo. imp. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, & per reduplicationem ἐκέκραξα. paulo post fut. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc per epenthesin τῦ υ, κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. κραυγάζω, clamo.

Κραθεὶς, έντος, ὁ, mixtus, a. 1. part. pass. a κεράννυμι, misceo, diluo. fut. κεράσω, & per syncopen κράσω. perf. pass. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, misceri, aor. 1. inf. pass. verbi κεράννυμι. fut. άσω, misceo. Th. κεράω, idem.

Κραίνω, perficio, effectum reddo. præsum, impero. ὃς κραίνει στρατῦ, qui imperat exercitui, Sophocl. in Ajace. Apud Hipocratem Galenus exponit per λήγειν, desinere. Hinc κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector. κρείων, οντος, ὁ, rex, princeps.

Κραιπάλη, ης, ἡ, crapula comessatio. Item dicuntur κραιπάλαι, medicamenta quibus vini levitas excitatur: ἀκραίπαλα, medicamenta ebrietatem prohibentia. hinc κραιπαλίζω, crapulor. q. ex κάρα, τὸ, caput, & πάλος, ε, ὁ, agitatio.

Κραιπνὸς, ῆ, ὁ, velox, celer. hinc κραιπνῶς, velociter, adverb. pro κραιπνῶς. κραιπνῶς διώκεσθαι. velociter currere, in Epigr.

Κραίρα, ας, ἡ. caput. q. a κάρα, & aliquando idem est, ac κεραία, antenna.

Κρείων, ὁ, rex. κρείουσα, ἡ, regina. a κρέω, regno.

Κράμβη, ης, ἡ, brassica, caulis. gen. plur. κραμβῶν. quasi a κάρα, quia capitata.

Κράμβος, ε, ὁ, aridus, torridus. Est & vitium in uvis ex adustione. ex καίω, uro. ρ interposito κραῦρος. κραμβαλέος, tostus.

Κραμβοφάγος, nomen ranæ. ex κράμβη, brassica, & φάγω, comedo.

Κράνα, ας, ἡ, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ fons. hinc κρανιάδες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ; quæ & Najades, & Nymphæ vocantur, quæ & κρηνίδες dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ῦ, ὁ, asper, sterilis, montanus. a κάρηνον, vertex, caput.

Κρανέεσθαι, absolutum iri, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, perficio, idem ac κραιαίνω. f. κρανῶ. f. 2. med. κρανοῦμαι. fut. 2. inf. med. κρανεῖσθαι, & dialysi Poet. seu Jon. κρανέεσθαι.

Κρανεία, ας, ἡ, cornus arbor. a κράνον, quia capitatum fructum fert.

Κράνιον, ε, τὸ, galea. a κράνον, quia capitis tegumentum.

Κρανιάδων. gen. pl. Dor. pro κρηνιάδων. Νύμφαι κρηνιάδες. Th. κρήνη, ης, ἡ, fons.

Κρανίον, ε, τὸ, calvaria, cranium, caput. item poculi genus. Pariter erat gymnasium ante Corinthum. Laert. lib. 3. A Theophr. dicitur κράνιον genus fruticis radicibus carentis, ut tubera, & fungi, l. 1. hist. plant. Item κράνιον fuit nomen civitatis Cephaleniæ. Thucyd.

Κράνον, ε, τὸ, caput corni, fructus Theophr. sed κράνος, εος, τὸ, galea.

Κράξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κρᾶας, κράατος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ε, τὸ, idem.

Κράσπεδον, ε, τὸ, fimbria, limbus. Item a similitudine radicis montis dicitur uva, sive columellæ affectus in tenuem, & oblongam membranam desinentis. Aretæus l. 1. Acutor. Item κράσπεδον de retibus usurpatur, Poll.

Κράστις, εως, ἡ, gramen, fœnum semiaridum. Idem ac γράστις.

Κράταιγος, ε, ὁ, seu κραταιγὼν, ονος, ὁ, arboris species folio mespili sine incisura.

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, ὁ, firmus, fortis, a κραταιὸς, fortis. Them. κράτος, εος, τὸ, robur, & γύαλον, ε, τὸ, cavitas, vola.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, validus, robustus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταιόω, ῶ, corroboro, confirmo. f. ώσω. p. κεκραταίωκα. imperf. pass. ἐκραταιούμην, ῦσο, ῦτο, ῦ, ῦσθε, ῦντο. præs. imperat. pass. 2. plur. κραταιοῦσθε, fortes estote. aor. 1. ind pass. ἐκραταιώθην. inf. κραταιωθῆναι. The. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταίποδες, ων, οἱ, qui pedes robustos habent. ex κραταιὸς, fortis. Th. κράτος, τὸ, robur, & πὸς, pes.

Κραταίπους, per syncopen pro κραταιόπους, ὁ κραταιὸς πόδας ἔχων, de tauro, qui validos, & firmos pedes habet. Ex κραταιὸς, & πὸς, pes.

Κρατεῖ, dominatur, 3. singul. præs. ind. verbi κρατέω, dominor.

Κράτει, imperio, dativ. sing. a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium.

Κράτει, 2. singul. imperat. præs. Sed κρατεῖ, 3. singul. præs. ind. act. verbi κρατέω, impero.

Κρατερῶν, pro κρατερῶν, gen. plur. Æol. f. g. a κρατερὸς, ὰ, ὸν, validus, superl. κρατερώτατος. Th. κράτος, robur.

Κρατερὸς, ῦ, ὁ, fortis, validus, minax. in dual. κρατερὼ, ejusdem them.

Κρατερόφρονα, acc. vel dat. a κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui fufracto animo est. ex κράτος, εος, τὸ, robur, & φρὴν, animus.

Κρατερόω, f. ώσω, validum & firmum reddo.

Κρατερόδους, δοντος, ὁ, ἡ ἡ, validos dentes habens.

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris & stanni, qua aliquid solidatur.

Κρατερώνυχας, solidas ungulas habentes, acc. pl. a κρατερῶνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, fortis, quod a κράτος, & ὄνυξ, unguis.

Κραταιπόδων, gen. plur. Æol. pro ῶν, a κραταιπόδαι, αἱ, verbum fulcra, ac bases. Th. κράτος, robur.

Κρατέω, ῶ, teneo, apprehendo: vinco, domo: fortiter impero. Interdum maneo. κρατῶ τῷ πολέμῳ, bello superior evado. Demost. fut. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. fieri compotem. perf. pass. κεκράτημαι. Them. κράτος, robur.

Κρατηθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. ejusdem verbi.

Κρατὴρ, & Jon. κρητὴρ ῆρος, ὁ, crater. Item signum cœleste. Procl. in sphæra. Item κρατῆρες in monte Ætna dicuntur foramina, e quibus ignis, cinisque evomitur. Arist. de mundo. Pariter κρατὴρ, dicitur in fonte salientis aquæ conceptaculum, Odyss. ν.

Κρατῆρες πλοῖον, τὸ, navigium instructum, Herodot.

Κρατηρίζω, vinum infundo, libo.

Κρατηρίσκιον, & κρατηρίδιον, ε, τὸ, parva cratera, Pollux.

Κρατησίμαχος, ε, ὁ, qui victoriam in prœliis obtinet. Ex κρατέω, quod a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium, & μάχομαι, pugno.

Κρατησίππος, ε, ὁ, qui vicit equis, ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κρατησίπους, οδος, ὁ, ἡ. qui pedibus, cursuque pedum vicit. ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατὶ, capiti, dat. sing. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κρατὶς, ἡ, farrago. Aristot. l. 8. Anim.

Κρατιστεύω, sum præstantissimus, & fortissimus. Xenoph. τῷ σώματι, ἢ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, corpore, & animo præstantes.

Κράτιστος, η, ον, validissimus, a, um, præstantissimus, superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κράτος, εος, τὸ, & per metathesin κάρτος, robur, potentia, victoria, imperium, Sophocl. q. ab inusitato κράω, vasto. Vel a κραίνω, potenter facio. κρατὺς, robustus. Hinc ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, rerum potens. ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ἀριστοκρατία, ας, ἡ, status, seu forma Reipubl. quæ gubernatur ab optimatibus. δημοκρατία, ας, ἡ, imperium populare. παγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ. παντοκράτωρ, ορος, omnipotens.

Κρατὸς, capitis, gen. sing. a κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. plur. part. præs. verbi κρατέω, impero.

Κρατύνω, confirmo, munio, firmo, cum accus. Item ossa fracta, cum per callum glutinantur, dicuntur ab Hippocrate κρατύνεσθαι, a Celso confervere.

Κρατὺς, ὁ, fortis.

Κρατυσμὸς, ὁ, corroboratio.

Κραυγανόομαι, pro κραυγάζομαι, vide κραυγάζω, vociferor, vagio.

Κραυγάζω. vociferor, vagio. fut. άσω. perf. κεκραύγακα. κραυγὴ, ἡ, clamor Th. κράζω, clamo. f. ξω.

Κραυγασίδης, ε, ὁ, nomen ranæ. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. κράζω.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo.

Κραῦρος, ε, ὁ, aridus, siccus. quasi καῦρος, vel καύηρος, a καίω, uro.

Κρέα, nom. vel acc. plur. contracte pro κρέατα, a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέας, ατος, & Att. κρέως, τὸ, caro. in plur. κρέατα, κρέαα, κρέα, gen. plur. κρεάτων, & κρεῶν. q. a κείρω, seco. ἐστὶ δὲ διαιρετὴ ἡ σὰρξ πάντη, dividua est caro undique: aut a κέαρ, cor, quod in σπλάγχνοις præcipuum: aut a κρὰς, vel κάρα, quæ summitas carnis. Tum κρέας, est caro animalis mortui: duc ergo a κὴρ, mors: aut a κέω, seco, & ῥᾷα, facile. est enim sectilis. Inde κρεοδαίτης, qui carnem dividit, κρέα, νομέω, carnem divido. κρεοπωλεῖον, ε, τὸ, macellum, laniena. κρεοπώλης, ε, ὁ, macellarius, lanio.

Κρείουσα, Dor. pro κρείουσα, regina, præs. part. a κρείω, impero, Poet. κρέω.

Κρεῖον, ε, τὸ, vas carnarium, ahenum, a κρέας, caro. Est & Κρεῖον, acc. sing. a Κρεῖος, ε, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. sing. a Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri. q. a κρείω, impero.

Κρείσσονα, nom. plural. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. a κρείσσων, melior.

Κρείσσοσι, præstantioribus, dat. plur. a κρείσσων, compar. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρείσσων, vel ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præstantior, vel melior, & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρείττοσι, dativ. plural. a κρείττων, seu κρείσσων, melior.

Κρείω, Poetic. pro κρέω, impero. hinc κρείων, imperator.

Κρείων, οντος, ὁ, regnator. a κραίνω, impero. Est & Κρείων, οντος, ὁ, nomen proprium.

Κρειῶν, Poetic. pro κρεῶν, genit. plural. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine, seu radio pulso. f. ξω. p. χα. quasi a κρέω, pulso. κρέκειν ἱστὸν, texere telam.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. a κρέμαμαι. Th. κρεμάω, suspendo. a. 1. part. κρεμάσας, αντος, ὁ.

Κρεμασθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρεμάω, suspendo.

Κρεμάω, ῶ, κρεμαννύω, & κρεμάννυμι, suspendo. fut. άσω. aor. 1. ἐκρέμασα. præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, suspendor. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. aor. 1. part. κρεμασθεὶς. Hinc κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui suspendit. κρεμαστήριος, ε, ὁ, pensilis. κρεμαστὸς, ῦ, ὁ, idem. κρεμασμὸς, suspendium.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulso.

Κρεμβαλιαστὴς, ῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalo sonare novit.

Κρεμβαλιασμὸς, ῦος, ὁ. vel ἡ, crepitus, sonitus, quem edit crembalum.

Κρέμβαλον, ε, τὸ, crepitaculum. Ducamus a κρέκω, vel κρέω, & ἐμβάλλω, ut sit, quod sola injecta manu pulsatum edit sonum jucundum.

Κρέμυς, quidam piscis. Vide Athen. lib. 7. cap. 25. q. a κάρα, & ἐμέω, q. capite vomat aliquid.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, capillus. Item avis pugnax Aristoph. in Avibus. eadem & κρεκὰς, a κρέκω, sono. forte a rostri crepitu.

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro Κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium, Creusa vel Regina.

Κρεοφάγος, ε, ὁ, qui carnes edit. ex κρέας, τὸ, caro, & φάγω, edo.

Κρεουργηδὸν, adv. in parva frusta dissectum. a κρεουργὸς, lanius. quod a κρέας, caro & ἔργον, opus.

Κρέσσονες, οἱ, præstantiores, nom. plur. gen. plural. κρεσσόνων. a κρέσσων, Doric. vel Jonic. pro κρείσσων. Them. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno, Poet. κρείω.

Κρεωδοσία, ἡ, carnium distributio, visceratio.

Κρεωδότης, ε, ὁ, carnium distributor.

Κρεωθοινία, ἡ, cœna ex carnibus.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex. a κρέω, impero. hinc κρέουσα, Regina.

Κρήγυον, ε, τὸ, bonum, placitum. q. κῆρι ἡδὺ, cordi jucundum.

Κρήδεμνον, ε, τὸ, infula, velum, vitta; item pinnæ murorum. Per metaphoram Hesiodus pro mœnibus usurpat, ut ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει qui Thebes mœnia obtinet. Item significat operculum vasis, Odyss. γ.

Κρήηνον, perfice, a. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, a quo a. 1. imperat. κρήηνον, Poet. pleonasm. tanquam a κραιαίνω, mutato priori α in η, pro κραίηνον.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ε, ὁ, ὁ Κρηθέως παῖς Αἴσων, Crethei filius Æson.

Κρῆθεν, adv. a capite. a κρὰς, ατὸς, caput. Th. κάρηνον, ε, τὸ, idem.

Κρῆθμον, ε, τὸ, herbæ genus.

Κρήθων, ὁ, Crethon, nomen proprium.

Κρῆιον, placenta, quæ carnes immissas habebat: mittebatur a sponsa ad sponsum, Athen. lib. 14. a κρέας, & κρεῖ, caro.

Κρήμνα, præcipita, per apocopen pro κρήμνασθε, præs. imperat. verbi κρήμναμαι, præcipito. imperf. ἐκρήμναον, ας, α. ita ut κρήμνα possit esse imperf. Jon. Th. κρημνὸς, ῦ ὁ, præcipitium.

Κρήμναμαι, præcipito. hinc præs. inf. κρήμνασθαι, part. κρημνὰς. άντος, ὁ. a κρεμάω, suspendo.

Κρημνοκοπέω, glorior, me jacto, magnifice de me prædico.

Κρημνοποιὸς, ῦ, ὁ, grandiloquus, Aristoph. in Neb.

Κρημνὸς, ῦ, ὁ, præcipitium, locus eminens, & ab-

& abruptus : Hippocrati labrum ulceris, & pudendi muliebris. Hinc κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, ardutus. κρημνίζω, arduus.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, perficio.

Κρηνάων, gen. plur. Æol. pro κρηνῶν. a κρήνη, ης, ἡ, fons.

Κρήνη, ης, ἡ, fons, aqua pluvia retenta, & ſtagnans. Plato de Leg. In Poemate Epigonis vas aquarium.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, baſis, fundamentum Xenophonti, placanta Polluci, crepida Gellio.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, Cretenſis. οἱ Κρῆτες Cretenſes. Κρῆσσα, ης, ἡ, Cretenſis fœmina. Κρητίζω, Cretiſſare, Cretenſes imitari.

Κρησέρα, ας, ἡ, cribrum, ſeu lineus ſacculus, per quem aliquid colatur. Ducamus a κρίνω, ſecerno, unde & cribrum.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Creſcens.

Κρησφύγετον, τὸ, refugium, latebra, aſylum, perfugium, Herodot. q. a Κρὴς. Cretenſis, ſc. Minois, & φεύγω, fugio.

Κρήτη, ης, ἡ, nom. Inſulæ, Creta. Inde Κρῆτες, Cretenſes.

Κρητῆρος, genit. ſing. κρητῆρι, dat. pl. a κρητὴρ, Jon. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Th. κεράννυμι, miſceo. fut. άσω.

Κρῖ, τὸ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ῃ, hordeum, apud Homerum. Alii per apocopen pro κρίμνον dici volunt.

Κριδδέω, rideo. Heſych. q. κῆρ ἁδεῖν, cordi placere; Bœotii uſurpant pro γελᾶν.

Κρίβανος, ου, ὁ, clibanus. κριθῆς βαῦνος, hordei fornax.

Κρῖγε, Jon. pro ἔκριγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, ſtrideo. f. ξω. p. m. κέκριγα.

Κρίζω, ſtrideo, ſtridorem edo, tibia cano acutiſſime. fut. ξω. an a κράζω? Hine κριγμὸς, ῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor.

Κρίθεν, Bœot. ſyncope pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis ſerparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum: pudendum virile. Ariſtophanis Comment. & Suidæ: Celſo autem tuberculum parvulum in palpebra ſuper pilorum loco. Hinc κρίθινος, ου, ὁ, hordeaceus. κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. q. a κρίνω, ſecerno, quod ejus grana a ſe invicem diſtent & ſecernantur.

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſiv. κριθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. a κρίνω, judico, diſcerno.

Κρίθινος, ου, ὁ, hordeaceus, a κριθὴ, hordeum.

Κριθῶν, gen. plur. a. κριθὴ, hordeum.

Κρίκε, reſonuit, ſtridebat, vel eſt perf. Jon. pro κέκριγε, verbi κρίζω, ſtrideo. f. σω, & ξω. vel eſt a. 2. Jonic. & Poet. pro ἔκριγον, ες, ε.

Κρίκος, idem ac κίρκος, circus, circulus, annulus. κρίκοι ἱστίων, velorum anſulæ, Herodot. Item oſtii annulus, quo fores pulſantur: manus dextera Lucretio, cantharus Plauto: armilla, brachiale, Plut. in Demoſth. harpago, uncus Heſychio.

Κρίμα, vel κρῖμα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὰ κρίματα, lites. Th. κρίνω, judico.

Κρίμνον, ου, τὸ, farina craſſior, ex qua pultes fiunt; mica. Exponitur & κριθαί.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. a κρίνω, judico.

Κρινάμενος, ὁ, qui delegit, a. 1. part. med. κρίναντο, 3. plur. a. 1. med. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, judico.

Κρῖνε, judicabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præſ. verbi κρίνω, judico.

Κρινέωσι, Poet. pro κρίνωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi κρίνω, judico.

Κρίνον, ου, τὸ, lilium: Aliquando cucurbitæ flos. Item ſpecies ſaltationis in pulpito, vel ſcena Euſtath. ex Athenæo. Dicitur & κρίνος, εος, τὸ, lilium. q. a κρίνω, ſecerno, quod folia ejus ſint diſtincta. Vel a κρίνω, judico. Eſt enim κριτήριον, & indicium veris.

Κρίνω, judico, diſcerno, deligo: ſentio: examino: punio, culpo, condemno: interdum interpretor. κρίνω ὀνείρους, explico ſomnia, Ariſtoph. κρίνω τὰ ὅλα, extremam aleam experiri, f. κρινῶ. aor. 1. ἔκρινα. a. 1. imperat. κρῖνον, άτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντος, ὁ, præt. act. κέκρικα. præſ. paſſ. κρίνομαι, in judicium vocor. perf. paſſ. κέκριμαι, a. 1. paſſ. ἐκρίθην. aor. 1. ſub. paſſ. κριθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. paſſ. κριθήσομαι, Hinc κρίσις, εος, ἡ, judicium. κριτὴς, ῦ, ὁ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum judicandi, & nota, ex qua judicium facimus. διακρίνω, diſcerno. διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio. κατακρίνω, condemno. κατάκριτος, ου, ὁ, damnatus. συγκρίνω, coagmento: item comparo, σύγκριμα, τος, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ὑποκρίνομαι, fingo, ſimulo.

Κριὸς, ῦ, ὁ, aries, Ariſt. Item aries bellicum inſtrumentum. Eſt etiam vocabulum architecturæ Heſych. quo ſignificatur ornamentum quoddam inſtar tortilis pampini, & claviculárum, ſive capreolorum in capitulis columnæ Corithiæ, & Jonicæ. Vitruvius appellat volutam, & helicem. Naves etiam quædam κριοὶ dicebantur, quod arietis inſigne haberent, Bayf. Hinc κριοπρόσωπος, ὁ, arietis vultu præditus.

Κρίσις, ιος, nomen mulieris.

Κρίσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, diſceptatio, controverſia, ſententia tam civilis, quam criminalis. Item κρίσις ἀστὶ τ̃ ἐκκρίσεως, excretio Nicandr. κρίσιν λαβεῖν, dimicaſſe, exitum habere, Demoſth. κρίσιν λαμβάνω ἐγγύην, ſum contentus judicio, Plato de Leg. κρίσιν παραγγέλλειν, diem dicere, Plutarch. in Ageſilao. Eſt etiam κρίσις medicorum vox, qua in morbis eorumdem ſolutio ſignificatur: aliquando vero quælibet repentina mutatio in melius, aut pejus, Galenus Epidemiorum 2. Hippocr. ῥοπὴ ἐπὶ τὸ ἄμεινον, ἢ τὸ χεῖρον.

Κρισκράνα, ων, τὰ, Regis ſcrinia. Cteſias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Criſpus.

Κρισσὸς, ὁ, ſciſſura, tuberculum in quercubus, per quod viſcus effluit, & in corpore humano extuberatio dura, ac fœtida.

Κριτήριον, ου, τὸ, tribunal, forum, controverſia. a κρίνω, judico.

Κριτὴς, ῦ, ὁ, judex, arbiter, æſtimator.

Κριτικὸς, ῦ, ὁ, judiciali., judicio valens. κριτικοὶ, οἱ, Poematum judices, & cenſores aliorum operum, Ariſtoph. Grammatici.

Κριτὸς, ῦ, ὁ, Poet. pro ἐκκριτος, eximius; ſecretus. Th. κρίνω, ſecerno.

Κρίω, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω, pulſo pedibus, laſcive ſalto, cum ſtrepitu cano. q. a κρούω. Th. κρέω, pulſo.

Κρόβυλος, idem ac κρώβυλος, cincinnus.

Κροῖσος, ου, ὁ, Crœſos, Lydorum rex.

Κρόκα, tramam, per ſyncop. pro κροκίδα, acc. ſing. a κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam a κρὸξ. Th. κρόκη, ῆς, trama.

Κρόκη, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, filum: litus: arena. κρόκαι Ariſtoteli ſunt calculi frequenti motu in mari rotundi effecti.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem ac κρόκη, trama.

Κροκόδειλος, ου, ὁ, crocodilus, quia κρόκον δειλιᾷ, crocum metuit. Vel quia eſt animal timidum, δειλὸν, & colore κρόκου imitatur.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, croceo peplo. a κρόκος, ου, ὁ, crocus, & πέπλος, ου, τὸ, veſtis muliebris.

Κρόκος, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum. hinc κρόκεος, έοια, εον, croceus, a, um.

Κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ου, τὸ, cepa. q. a κόρση, caput, quia capitata.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τῦ Κρόνου; ſeu Saturni. genit. Jonic. Κρονίδεω.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem ac Κρονίδης, a Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus.

Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. quaſi χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo ſuo orbe: vel quia χρόνου, temporis auctor. Interdum κρόνος, bardus, ſtupidus. hinc Κρονικὸς, ῦ, & Κρόνιος, ου, ὁ, Saturninus. Κρονίδης, & Κρονίων, ὁ, Saturni filius, Jupiter.

Κροσσαὶ, ſunt pinnæ murorum, & turrium, propugnacula. Alii κρόσσας legunt, & pro ſcalis accipiunt. Th. κροσσὸς, ῦ, ὁ, fimbria.

Κροσσοὶ, ῶν, οἱ, extrema veſtis ora, fimbria, limbus.

Κρόσφος, ου, ὁ, cuſpis ferrea: pilum.

Κροταλίζω, pulſo, concutio, riſu effuſo excipio, Euſtath.

Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, quia ſonum edit, cum κρότεῖται, pulſatur. Aliis eſt inſtrumentum muſicum, quo Ægyptii utebantur.

Κρόταφος, ου, ὁ, tempus, pars capitis. Homerus.

Κρότος, ου, ὁ, pulſus, plauſus. q. a κρέω, pulſo. verbero. κρόταλος, ου, ὁ, homo loquax.

Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, arbor: muſca caninæ pars in aure. Κρότωνες Hippocrati ſunt pulmonum branchia cartilaginea, ſive cartilagineæ cavitates in pulmone.

Κροτώνη, ης, ἡ, vitium in olea arbore, tanquam κρότων.

Κρουνὸς, ῦ, ὁ, ſcatebra, ſaliens fons. Item lavacrum, & latrina.

Κρούπαλα, lignei calcei, quæ a κρέω, & πάλλω, quod vibrent; quam illis pulſantur calcata. Eadem & κρουπέζια, tanquam κρούουσαι πέζη.

Κρούσας, ὁ. a. 1. part. act. a κρέω, pulſo.

Κρέω, pulſo. fut. κρέσω. p. κέκρουκα. a. 1. ἔκρουσα. q. a κέρας, cornu hinc κρέσμα, ατος, τὸ, ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum. κρέσις, εως, ἡ, pulſatio inſtrumenti muſici.

Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν. clam; adv. a κρύπτω, occulto.

Κρυβεὶς, έντος, ὁ, abſconditus, a. 2. part. paſſ. κρυβῆναι, aor. 2. inf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρυερὸς, ῦ, & Jon. κρυερεῖς, ὁ, frigidus. hinc κρυόεις, frigidus, horridus. Thema κρύος, εος, τὸ, frigus.

Κρυμὸς, ῦ, ὁ, frigus. glacies.

Κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. a κρυόεις, εντος, ὁ, formidandus.

Κρύος, εος, τὸ, frigus, algor, hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poetic. idem ac κρυερὸς, ῦ, ὁ, frigidus.

Κρυπτάδιος, ου, ὁ, clandeſtinus. hinc κρυπταδίης, gen. ſing. f. g. a κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτάζω, cooperio. a κρύπτω, idem.

Κρύπτε, imperf. Jon. vel præſ. imper. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, a, um. κρυπτῷ, in occulto. Th. κρύπτω.

Κρύπτουσ', pro κρύπτουσι, occultant, 3. p. ind. præſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρύπτω, abſcondo, celo, occulto, f. ψω. a. 1. ἔκρυψα, perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκρύφθην. aor. 2. paſſ. ἐκρύβην. a. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβεὶς. Ariſtoles utitur verbo κρύπτειν etiam pro ita argumentari, ut fallamus, & lateamus eum, cum quo diſſerimus, quo tandem ſimus evaſuuri. Hinc κρύψις, εως, ἡ, occultatio. κρυπτὸς, ῦ, ὁ, abditus, occultus. κρύβδην, & κρύφα, occulte. κρυφαῖος, ου, ὁ, occultus.

Κρυσταλλίζω, inſtar cryſtalli ſplendeo. a κρύσταλλος, cryſtallus:

Κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, gelu; item cryſtallus, lapis. q. κρύει στέλλεται, frigore contrahitur in duritiem.

Κρυφᾶ, latenter, ſecreto, clam, Dor. pro κρύφα, a κρύπτω, abſcondo.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poetice, idem ac κρύφιος, ία, ιον, occultus, a, um, latens, clandeſtinus.

Κρυφῇ, occulte, adv. a κρυφὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulto.

Κρυφίων, genit. plur. a κρύφιος, ου, ὁ, occultus. dat. pl. Jon. κρυφίοισι. κρύφιον, κρυφίως, occulte, clam. Th. κρύπτω, abſcondo. f. ψω.

Κρύφος, ου, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ, latebra, κρύψις etiam eſt ars quædam, & ſolertia diſputandi.

Κρύψαι, celare, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, ὁ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Κρύψε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. κρύψῃς, ῃ, 2. & 3. ſingul. a. 1. ſub. act. verbi κρύπτω, occulto.

Κρώβυλος, ου, ὁ, crinis retortus, cincinni puerorum. Scribitur & κρόβυλος. Aliter & melius κρώβυλος exp. reticulum comam conſtringens, Ducamus a κάρα, vel κάρη, & βάλλω, quod capiti, ſeu crinibus injiciatur.

Κρώζω, crocito, garrio, pipio. Aliquando prædæ inhio. Eraſm. κρώζῃ, 3. ſing. ſub. q. a κράζω. hinc κρωγμὸς, ῦ, ὁ, crocitatio, vociferatio.

Κρώμαξ, ακος, ὁ, acervus lapidum. aliter κλώμαξ.

Κρώπιον, ου, τὸ, falx. an a δρέπω, meto?

Κρωσσὸς, ὁ, hydria, vas aquarium.

Κρωσσὸς, ῦ, ὁ, hydria, urceus. Hujus uſus ad κρᾶσιν, temperamentum aquæ cum aliis liquoribus. Licophroni guttus, quo aqua funditur.

K T.

Κτά, Jon. pro ἔκτα, quod per apocopen pro ἔκτανε. Alii vero formant ab aor. 2. ἔκτην, τρόπῳ, τῦ η, ut ἔβα, pro ἔβη, verbi κτάω, occido, vel κτῆμι.

Κτάμεν, Jon & Dor. κτάμεναι, pro κτᾶναι, a. 1. inf. act. a κτάω, occido. Vel κτάμεν, Jon. & Dor. κτάμεναι, pro κτᾶναι, a κτῆμι, idem cum κτάω.

Κταμένοιο, gen. Jon. a κτάμενος, qui interemit.

Κτάμενος, ὁ, qui interemit, aut interemptus eſt, a. 2. part. med. verbi κτῆμι, idem ac κτάω, interficio, a. 2. ἔκτην, a. 2. med. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος. ſic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτᾶν, poſſederunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, poſſideo, a. 2. ἔκτην, & in 3. plur. ἔκτησαν, & per ſyncopen ἔκταν, & depoſito augmento κτᾶν.

Thema

Thema κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari a κτῆμι, pro κτείνω, occido. a. 2. ἔκτην.

Κτᾶνε, Jon. pro ἔκτανε, interfecisset, 3. sing. a. 2. act. verbi κτείνω. f. κτενῶ. p. ἔκταγκα. a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον.

Κτανέεσθαι, per dialysin, pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi κτείνω, interficio. f. 2. med. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Jonic. dialysi pro κτανοῦντες, nom. plur. fut. 2. partic. act. ejusdem verbi.

Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. plural. futur. 2. activi ejusdem verbi.

Κτάνθεν, Bœot. syncop. & simul Jon. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, interficio.

Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, interfector. Th. κτείνω, interficio.

Κτάομαι, acquiro, possideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ατο. κτήσασθαι ἔχθρας, odia suscipere. Thucyd. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates, opes. κτῆσις, εως, ἡ, possessio. κτητὸς, ῦ, ὁ, acquisitus.

Κτᾶσθαι, præs. inf. verbi κτάομαι, possideo. Sed κτάσθαι dicunt esse aor. 2. inf. med. verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτην. a. 2. med. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Jon. pro ἐκτᾶτο, 3. singul. imperf. verbi κτάομαι, possideo. Sed κτάτο Jonic. pro ἔκτατο, 3. singul. aor. 2. med. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.

Κτάω, cædo, occido. Sic & κτάω, pro κτάομαι, possideo.

Κτεάνων, gen. plur. κτεάνοις, dat. plur. a κτέανον, ου, τὸ, possessio, Poetic. idem ac κτῆμα, ατος, τό. Th. κτάομαι, possideo.

Κτέαρ, κτέατος, τὸ, idem ac κτῆμα, prædium, possessio, Odyss. ξ.

Κτεάτεσσι, possessionibus, dat. plur. Jon. & Poet. a κτέαρ, ατος, τὸ, idem ac κτῆμα. Th. κτάομαι, possideo.

Κτεάτισσε, Jon. & Poet. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. a. 1. act. verbi κτεατίζω acquiro, fut. ίσω. Th. κτάομαι, idem.

Κτεῖναι. a. 1. inf. act. κτείνας, αντος, ὁ, & in accus. κτείναντα, a. 1. part. act. ut & κτείνοντα, f. g. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. perf. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. activ. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusdem verbi.

Κτεινόμενος, ου, ὁ, occisus, præs. particip. pass. ejusdem verbi.

Κτείνοντ', pro κτείνοντα, acc. sing. præs. part. act. κτείνουσι, 3. plur. præs. verbi κτείνω, occido.

Κτείνω, interficio, occido. f. κτενῶ. p. ἔκταγκα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. Hinc κτανατὴς, idem. ἀνδροκτονήτης, ου, ὁ, ἡ, homicida. πατροκτονήτης, ου, ὁ, parricida. Legitur & κτίνω, & κτίννυμι.

Κτεὶς, ενὸς, ὁ, pecten. Item pubes, quæ & pecten Juvenali. Item pectines pisces, qui pectinatim conchas striatas habent. κτένες etiam sunt quatuor dentes anteriores, dicti pectunculi, qui naribus junguntur, Gaza apud Aristot. hinc κτενίζω, pecto. f. ίσω.

Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω, occido.

Κτέρας, ατος, τὸ, res possessa, donum. Th. κτάομαι, possideo.

Κτέρεα, ων, τὰ, monumenta: exequiæ, inferiæ. Item κτήματα νεκρῶν, mortuorum possessiones, idest parentalia, seu justa, quæ mortuis debentur. hinc κτερίζω, exequias celebro.

Κτεριεῦσι, pro κτερίσουσι, Att. 3. plural. fut. 1. verbi κτερίζω, a κτέρεα, exequiæ.

Κτέω, idem ac κτείνω, occido.

Κτέωμεν, possideamus, Jon. pro κτῶμεν, 1. plural a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci a κτῆμι, pro κτείνω, occido.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, venarum cursus in arboribus, quasi pectines, a κτεὶς, pecten. Apud Hippocr. κτηδόνας Interpres strias, & segmenta, transtulit; apud Ruffum fibras, seu filamenta.

Κτῆμα, ατος, τὸ, possessio, lucrum, res, emolumentum, facultates. εἰς τὰ κτήματα παρελθεῖν, hæreditatem adire. Demosth. dat. plural. κτήμασ', pro κτήμασι. Th. κτάομαι, possideo.

Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, dives.

Κτημάτιον, τὸ possessiuncula, prædiolum.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum, possessionum index.

Κτῆμι, occido. Hinc κτάμενος, interfectus. a. 2. ἔκτην. aor. 2. part. κτάς. Th. κτάω, idem.

Κτῆνος, εος, τὸ, jumentum, pecus. a κτάομαι, possideo. κτηνηδὸν, pecudum more adverb.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι, possideo.

Κτησίας, ου, ὁ, Ctesias, nomen proprium.

Κτῆσιν, acc. sing. a κτῆσις, εως, ἡ, possessio. Th. κτάομαι, possideo.

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejusdem verbi.

Κτητὰ, n. g. nom. plur. a κτητὸς, ῦ, ὁ, acquisibilis. Th. κτάομαι, possideo.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula. ab eodem verbo, & them.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor. a κτάομαι, possideo.

Κτιδέη, ἡ, per aphæresin pro ἰκτιδέη, e mustela contectus. a κτὶς, ιδὸς, ἡ, mustela.

Κτιδὼν, idem ac κτηδὼν, venarum cursus in arboribus. Thucyd.

Κτίζω, ας, ει, condo, creo, fabricor, munio, cingo. fut. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, αντος, ὁ. p. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην, ἐκτίζοντο τείχεσι, muris cingebantur, Thucyd. Forte a κτάομαι. cujus enim est condere, ejus est jure optimo possidere. ὁ κτιστὴς, ἡ κτίστης. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, opus, structura. κτίσις, εως, ἡ, creatio, & creatura. κτιστὴς, ῦ, ὁ, creator, conditor.

Κτίλος, ου, ὁ, aries, dux gregis. Homer. q. a τίλλω, vello, quod sit mas τιλλόμενος, qui vellitur, lanatus. Vel a κίω, eo, ut sit q. κίλος, quia τῶν ἄλλων προπορεύεται, & reliquum gregem præcedit. Vel τίλος, q. ἀκτίλος, ab ἄγω, duco, quia dux gregis. Item κτίλος familiaris, cicur, mansuetus. hinc κτιλεύω, demulceo.

Κτίμενος, Poet. pro ἐκτισμένος, conditus, perf. part. pass. a κτίζω, condo, creo.

Κτὶς, idem ac ἰκτὶς, viverra, quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτισάσθην, Dor. & Jon. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. med. verbi κτίζω, condo, f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatura, structura: res condita: quodvis opus. Item magistratus: homo. a κτίζω, condo.

Κτίσμα, ατος, τὸ, opus, ædificium, creatura. Jacob. 1. a κτίζω, creo.

Κτισματολατρεία, ἡ, rerum creatarum cultus.

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, qui res creatas adorat.

Κτιστὴς, ῦ, ὁ, creator, conditor. ab eodem them. κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio.

Κτυπέω, strepo, sonum edo, obstrepo. Hinc κτύπος, fragor, strepitus, sonitus. Th. τύπτω. pulso.

K Y.

Κύαθος, ὁ, cyathus, cotula, sextarius. q. a χύαθος, a χύω, fundo. Vel a κεύθω, occulto, quia potum servat, & quodammodo occultat, ut sit quasi κεύαθος, tegumentum.

Κύαμος, ου, ὁ, faba, qua sortiebantur olim magistratus, & consilium congregabatur, Thucyd. Item lactis coagulatio, Poll. Hinc κυαμεύω, fabis eligo, sortior. κυαμοβόλος. judex. κυαμοτρὼξ, judex, quia victum habet a suffragiis, κυάμοις dictis.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poet. nigram, ac formidabilem ægidem gestans. ex κύανος, cæruleus, & αἰγὶς, ægis. Th. αἴξ, ἡ, capra.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, cæruleum habens ἄμπυκα sc. redimiculum.

Κυαναυγὴς, ἡ, cærulea. & αὐγέω. splendeo.

Κυαναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, cæruleus.

Κυανεᾶν, Doric. pro κυανεῶν, sc. νήσων, Cyaneæ insulæ.

Κυανέη, ης, ἡ, nigra. dat. plural. Jonic. κυανέῃσι. gen. plur. Æol. κυανεᾶν, a κυάνεος, ου, ὁ, cæruleus, niger. Th. κύανος, seu κυανὸς, ῦ, ὁ, color cæruleus.

Κυανοῦς, idem ac κυάνεος, cæruleus.

Κυανόπεζα, de mensa, & κυανόπεζος, nigros habens pedes. ex κύανος, niger, & πὲς, pes.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ἢ ἡ, cæruleo peplo utens. a κύανος, cæruleus, & πέπλον, peplum.

Κυανόπρωρος, cæruleam habens proram. ex κύανος, cæruleus, & πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

Κύανος, ου, ὁ, & κυανὸς, ῦ, ὁ, color cæruleus; aqua marina. Item avis quædam. hinc κυάνεος, & κυάνεος, ου, ὁ, cæruleus, niger. q. a χάος, aer, Cœlum.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, nigrum habens supercilium. ex κυανὸς, niger, & ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nitigcantibus setis. ex κυανὸς, ου, ὁ, niger, & χαίτη, ης, ἡ, juba, coma.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc. sing. a κυανῶπις, ἡ, cæruleus aspectu. ex κύανος, & ὤψ, ὠπὸς, ἡ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα.

Κύαρ, ατος, τὸ, foramen acus. Hippocr. Item pars auris interna. Poll. Pariter foramen menubrii molæ trusatilis.

Κύβα, ἡ, poculum, quia κυφὸν, concavum.

Κύβδα, inclinato capite. Aristoph.

Κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ, jactus talorum. item astutia, nequitia. a κύβος, ου, ὁ, tessera. hinc κυβεύω, alea lusito. κυβεῖον, locus, in quo alea luditur.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, mater Deorum, quæ & Rhea. Item aurium foramen, Cæl. lib. 10. cap. 17.

Κυβέρνασις, ἡ, Dor. pro κυβέρνησις, gubernatio.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, gubernator. Sic κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνήτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, gubernator.

Κυβερνάω, ῶ, ᾶις, ᾶ, ᾶν, ᾶ, guberno, proprie navem rego. q. κῦμα ἐρευνῶ, fluctus scrutor, eosque observo. fut. ήσω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio, regimen, administratio, recta vitæ institutio, Plato.

Κυβερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. activ. verbi κυβερνάω, guberno.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator navium, navium rector.

Κύβη, ης, ἡ, caput. quia κυφὴ, curvum. a κύπτω, inclino. Hinc κυβιστάω, in caput me dejicio, in caput salto.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele, quæ suos ministros facit κυβηβᾶν, id est, κύπτειν, vel κυβιστᾶν, κυφοὺς fieri. Inde & κύβηβος, Cybelejo furore correptus.

Κύβηλις, ιος, ἡ, securis, bipennis. Hinc κυβηλίζειν, securi percutere.

Κυβιστάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput salto, me præcipito. Xenophon. Item urinor, nato. Aliquando tasillis ludo, Bud. in Annot. a κύβη caput, & τάω. Hinc κυβιστὴρ, ῆρος, saltator, qui se in caput dejicit: urinator. Item præceps, Nonn.

Κύβιτον, ου, τὸ, cubitus, nodus brachii. κύβαλον, ου, τὸ, idem. quasi a κυβῶ, converto. Vel ut alii a κύπτω, pro κάμπτω, inclino. Est enim cubitus curvatura brachii.

Κύβος, ου, ὁ, tessera, vel aliquid habens figuram quadratam, cubus. q. a κέω, vel κεῖμαι, jaceo, & βάσις, quod in omni positione, aut jactu basin habeat firmiter jacentem. Inde homo constans, & immobilis dicitur τετράγωνος. Item κύβος, quadrantale, numeri species, Aristot. in Problem. Etiam ipsa monas, quæ in tessera erat, Eurip. Κύβοι, vertebræ, & panes quadrati Athenæo. Hinc κυβικὸς, ῦ, ὁ, cubicus. κυβεύω, alea, seu tesseris ludo. κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ, item fraus, dolus.

Κυγχρὶς, ίδος, ἡ, crater magnus, Hippocr. Martinus ex Galeno probat esse parvum calicem, & doliolum medicum.

Κύγχραμος, ου, ὁ, avis dux coturnicum.

Κυδαίνω, celebro, decoro, orno, laudo. imperf. Jon. κυδαίνεσκε. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

Κυδάλιμος, ου, ὁ, idem ac κύδιμος, gloriosus. Th. κῦδος, gloria.

Κυδηθῆναι, decoratum esse, a. 1. inf. pass. ab ἐκυδήθην, aor. 1. ind. pass. verbi κυδάω, glorior. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιάνειρα, α, ον, honestans viros, claros viros continens. a κῦδος, gloria, & ἀνὴρ, vir.

Κυδιάω, gloriose me effero. a κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιόων, exultans, Poet. pro κυδιῶν, præs. part. a κυδιάω, glorior.

Κύδιστε, voc. sing. a κύδιστος, η, ον, gloriossimus, a, um. in comparat. κυδίων, gloriosior. Th. κῦδος, gloria.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus, venerandus, celebris Hesiod. in Theogon. Th. κῦδος, gloria.

Κύκνος, ου, ὁ, cycnus.

Κυδοιδοπάω, tumultuari, confundere. q. a κυδοιμὸς, turba, & δουπῶ, strepere.

Κυδοιμὸς, ῦ, ὁ, turba, tumultus: bellum. κυδοιμέω, turbas excito. quasi a κύειν δεῖμα, parere timorem.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus, q. a κύειν δέος, parere timorem. Vel a κύδω, ut κυδρὸς, est venerabilis. At κυδος, ου, ὁ, convitium, probrum. a κῦδος, est κυδήεις, εντος, ὁ, gloriosus. κύδιμος, & κυδάλιμος, ου, ὁ, idem. κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo. κυδιάω, glorior.

Κυδρὸς, ῦ, gloriosus. a Th. κῦδος, gloria.

Κυδώνιος μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, cotoneum, seu cydo-

cydonium malum, a Cydone oppido Cretæ.

Κύει, uterum fert, 3. singul præs. verbi κύω, uterum gero.

Κυθεὶς, ὁ, conceptus, a. 2. part. pass. ab ἐκύθην, a. 1. ind. pass. verbi κύω. f. σω. in utero gesto.

Κυέω, idem ac κύω, uterum gero.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus, germen, partus, conceptus. a κυέω, idem ac κύω, in utero gesto.

Κυθέρεια, ἡ, Cytherea, Venus. ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, quia occultat amores Venereos. vel τὸ κεύθω, & ἔρως.

Κυθήροισι, dat. plur. Jon. a κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κύθηρα, ubs Cypri.

Κύϊξ, κος, ἡ, bulbosa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13. an a κυέω?

Κύκας, Æthiopicum palmarum genus, Theoph. lib. 2. 8.

Κυκάω, misceo, proprie de liquoribus; confundo, agito, perturbo. Dicitur vero ἀπὸ τοῦ κυκεῶνος, poculo, in quo multæ simul herbæ confundebantur, & terebantur. Hinc κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, permixtio, confusio. κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio.

Κυκεῶ, per apocopen pro κυκεῶνα, acc. singul. a κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Th. κυκάω, misceo.

Κυκηθήτην, Jon. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. verbi κυκάω, misceo.

Κύκλα, per metathesin pro κύκλοι, rotæ.

Κυκλάω, idem ac κυκλέω, verso.

Κυκλέω, verso, duco, vel rota veho. a κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Κυκλόθεν, adverb. in circuitu, undique.

Κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis, rota, gyrus, ambitus. Sumitur etiam κύκλος pro corona, & cœtu hominum in orbem collectorum, Eurip. in Androm. Apud Hermogenem κύκλος est figura dictionis, idem proponens, & concludens, licet aliis verbis; circularis argumentatio, quæ in se ipsam redit. Hippocrates autem vocavit κύκλους locum sub oculis, in mali rotundi speciem extuberantem. κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, in circuitu. q. a κυλίω, volvo. Hinc κυκλόθεν, adv. cum gen. in circuitu. κυκλόω, in orbem roto. ἔγκυκλος, & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, orbis disciplinarum.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. ex κύκλος, circulus, & τερέω, terebro.

Κυκλόω, cingo, circumdo, vallo. f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, circulus.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus.

Κύκνος, ου, ὁ, cygnus, olor. Est & nomen proprium. Item navigii genus habens in prora cygnos insculptos. Etym.

Κυκόωντι, Poet. pro κυκῶντι, miscenti, dat. sing. part. præs. a κυκάω, misceo.

Κύλα, ων, τὰ, cavitates oculorum: inferior palpebra. κυλὶς, ἐπικυλὶς, superior.

Κυλίκων, genit. plur. a κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Jon. a κυλίνδω, idem ac κυλίω, volvo.

Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, lapis teres in modum columnæ.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω, volvo:

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum, volutatio.

Κυλίχναι, αἱ, caliculi, catini, seu parva vasa potoria oris compressioris. Item cucurbitulæ. a κύλιξ, calix.

Κυλίω, volvo, voluto, verso.

Κυλλοποδίων, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes. Vulcani epitheton. a κυλλὸς, claudus, & πὼς, pes.

Κυλλὸς, ου, ὁ, claudus, curvus: varus.

Κυλοιδιόωντες, nom. plur. part. præs. a κυλοιδιάω, oculis turgesco.

Κυλοιδιάω, oculis turgesco.

Κύλων, ωνος, ὁ, Cylo. Κυλώνειον. Cylonium.

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempestas: magna lues. Est & κῦμα pro κύημα, τὸ, fœtus, germen, Eurip. Plato lib. 3. de Rep. adhibuit pro risu, quo loquentes aliquando disrumpuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Interdum κῦμα accipitur pro aere, & igni ob eorundem corporum subtilitatem, Hermol. & Plin. Secundus. κυμάτιον sunt etiam cauliculus proprie brassicæ, qui prima germinatione producitur. a Celso, Plinio, & Columella dictus cyma.

Κυμαίνοντος, gen. singul. part. præs. act. κυμαίνω, & in f. g. κυμαίνουσα, a κυμαίνω, fluctuo, ferveo: turgeo.

Κύματ', pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. a κῦμα ατος, τὸ, fluctus.

Κυματίας, ου, ὁ, undosus. κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. κυματίζω, & κυματόω, undis agito. κυμάτη, ης, ἡ, tempestas, κυμαίνω, ανῶ, fluctuo, æstuo.

Κυματίης, ου, Jonic. pro κυματίας, ου, ὁ, undosus.

Κυματολέγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, & legitur κυματωγὴ, littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. a κυματόομαι, restagno.

Κυμβαλίζω, cymbalum pulso. a κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. Th. κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. q. a κύμβος, cavus.

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, testa, caput: poculi genus.

Κύμβαχος, ου, ὁ, pronus, in caput præceps. Item occipitium, cutis. Etymol. extrema pars galeæ. Cæl. l: 2. c. 23.

Κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus, ollæ fundum. quasi a κυφὸς, curvus. hinc κύμβιον, & κυμβίον, ου, τὸ, acetabulum.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis, Cyme.

Κύμινδις, ιος, vel ιδος, ἡ, avis quædam nocturna. Eustath. putat esse q. κρύμινδις, a κρύπτω, & ἰδέω. quod occultet sui visionem.

Κύμινον, ου, τὸ, cyminum herba, & semen. q. a καῦμα, quia calefacit.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mul. Cymothoe.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, nomen mulieris.

Κυνάβρα, idem ac κινάβρα, alarum fœtor.

Κυναγέτας, α, ὁ, Doric. pro κυνηγέτης, venator.

Κυνάγχη, ης, ἡ, q. κυνὸς ἄγχος, canum suffocatio: angina. Item collare canum, in Epigr.

Κυναγὸς, ῦ, ὁ, Doric. pro κυνηγὸς, ῦ, ὁ, venator. Ex κύων, canis, & ἄγω, duco.

Κυνάδες, ων, αἱ, canum pili. a κύων, canis.

Κυνάμυια, ἡ, impudens, temeraria, in Epigram.

Κυνανθρωπος, ὁ, versipellis; impudens. q. canis. Item melancholicus.

Κυνάρα, carduus altilis. ea & κύναρος, ἄκανθα, & κίναρα. Lobelius.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus. diminut. a κύων, canis.

Κύνας, acc. plur. κύνες, nom. plur. a κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis.

Κυνδαλοι, supra κίνδαλοι, clavi, paxilli.

Κυνέη, ης, galea. Th. κύων, canis. hinc κύνεος, caninus.

Κυνέειν, Jonic. & Poet. pleonasm. ε, pro ἐκύνειν, imperf. act. verbi κυνέω, idem ac κύω, osculor.

Κύνες, οἱ, nom. pl. canes. κύνεσσιν, canibus, dat. plu. Jon. pro κυσὶν, a κύων, canis.

Κυνέω, osculor, blandior, adoro.

Κυνηγέσιον, τὸ, locus aptus venationi: canes venatores, & instrumenta venationis.

Κυνηγέτης, ὁ, venator. q. κυνῶν ἡγέτης. hinc κυνηγέω, venor. Dicitur & κυνηγὸς, ῦ, ὁ, venator.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Κυνικὸς, ῦ, ὁ, Cynicus: item caninus, mordax, inverecundus.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ, impudens. ex κύων, canis, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Κυνόμυια, ὁ, ἡ, musca canina, cynomya. Metaphorice pro impudente usurpatur. κυνόμυια γαστὴρ, venter impudens, ut canis, & musca, in Epigramm. a κύων, canis, & μυῖα, ἡ, musca. Alli legunt κυνάμυια.

Κυνόσουρα, Cynosura, ursa minor, quasi κυνὸς, οὐρὰ, cauda canis. Pro astro hic sumitur.

Κυντερος, ὁ, impudentior. Superlat. κύντατος, impudentissimus. Th. κύων, canis.

Κυνῶπα, vocat. sing. a κυνώπης, ου, ὁ, habens canis vultum. & in f. g. κυνῶπις, inverecunda. ex κύων, canis, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κυνώπιδος, gen. singul. a κυνῶπις, ἡ, inverecunda. vide κυνῶπα.

Κύος, εος, τὸ, fœtus, Aristoph. Th. κύω, in utero gesto, vel κυέω.

Κυόμενα, nom. plur. n. g. part. præs. pass. a κυέω, idem ac κύω, in utero gesto.

Κυπάρισσος, ου, ἡ, cupressus, arbor. quia κύει παρίσους τοὺς ἀκρέμονας id est, ramos grandiores pariles parit. hine κυπαρίσσινος, ex cupresso factus.

Κύπαρος, ου, ὁ, vas magnum, concavum, & capax. Item pudendi glans: pinus, aut piceæ germen.

Κυπὰς, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum. Lycophr.

Κύπασσις, & κύπασις, ιος, ἡ. supparum, species tunicæ lineæ: cinctus apud Poll.

Κύπειρος, ου, ὁ, & κύπειρον, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere.

Κύπελλον, ου, τὸ, poculum, cyathus, deflexum a κύφελλον, quia cavum. a κυφὸς, curvus.

Κύπη, τρώγλη, id est, caverna, foramen. q. a κυφὸν, cavum. Vel a κύπτω, propendeo.

Κύπριδα, acc. sing. a Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus.

Κυπρίζω, germino venuste, floreo. Thema Κύπρος, Cyprus, ut proprie de Cypri baccis dicatur.

Κυπρῖνος, ὁ, Cyprinus, q. a Κύπρις. Et Κύπριος, ου, ὁ, Cyprinus. ab eodem Them.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, Cyprus insula, quia ibi nata.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Dicitur & Κυπρογενὴς, έος, ἡ.

Κύπρος, Cyprus, arbor Ægypti similis ligustro. Item insula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. κύπρινον, ου, τὸ, unguentum Cyprinum.

Κύπτω, pronus sum, incurvo me ad videndum, oculos demitto. Item caput erigo, & exero Strabo. f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, αντος, ὁ. Hinc κυπτὸς, ῦ, ὁ, inclinatus. supplex. κυφὸς, ῦ, ὁ, incurvus, gibbosus. κῦφος, εος, τὸ, gibbus. ἐγκύπτω, inclino ad videndum aliquid. ἔγκυος, ου, ὁ, καὶ ἡ, gravida fœmina.

Κυράνα, ας, ἁ, Doric. pro Κυρήνη, ἡ, Cyrene. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. 298.

Κυρβαῖος, αία, ον, sublimis, sublime. a κύρβις, ιος, ἡ, tabula.

Κυρβασία, ας, ἡ, crista gallinacei: cassis, galea, tiara. Item pili genus instar coni. Bays. 4. de re Vest.

Κύρβις, ιος, ἡ, tabula triangula, cui leges inscribebantur. a κυροῦν βίον, sancire vitæ leges. Ab Aristophane in Neb. capitur pro legulejo, seu legum perito.

Κύρε, Jon. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, incido, nanciscor. κυρέω, idem. hinc κυρήσας, a. 1. part.

Κύρα, ἡ, Ceres apud Cnidios. Sic dicta, quia κυρία τοῦ ζῆν, domina vitæ.

Κυρηβάω, cornibus pugno, fut. άσω. q. a κέρας, cornu.

Κυρήβια, ων, τὰ, furfures, dilutum hordei, aut tritici, acus, paleæ. Galen. apud Hippocratem. Apud Aphrod. Politian. vertit folia arida.

Κύρημα, & per syncopen κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, præda; sors, lucrum, quod casu accidit. Th. κύρω, incido.

Κυρήνη, ἡ, nomen urbis; Cyrene. Hebr. murus. hinc Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus, nomen viri.

Κυρῆσαι, aor. 1. inf. κυρήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. a κυρέω, idem ac κύρω, incido.

Κυρθεὶς, ὁ, adeptus, a. 1. part. pass. verbi κύρω. a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, hera, domina. Item dies vadimonii sistendi. Interdum κυρία dicitur is locus concionis Athenis, ubi magistratus creabantur; Latini comitia appellant. κυριακὸς, ἡ, ὸν, dominicus, a, um. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas. κυρία ἡμέρα, statutus dies. Jonic. κύριος μὴν, præstitutus mensis partui.

Κυριεύω, dominor, in potestate habeo. cum genit. f. εύσω. p. κεκυρίευκα.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, cornibus peto. q. a κέρας, cornu.

Κυριολογέω f. ήσω proprie loquor.

Κυριολογία, ας, ἡ, proprietas loquendi.

Κύριος, ου, ὁ, dominus, herus. cui est κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Κύριος, ου, ὁ, qui auctoritate valet, præstans. ὁ κῦρος ἔχων.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio. Item dies, in qua, quæ statuta fuerant, peraguntur.

Κυρκανᾶν, miscere. q. a κυκᾶν, ρ interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per syncop. pro κύρημα, præda.

Κύρν', pro Κύρνε, vocat. a Κύρνος, ου, ὁ, Cyrnus, nomem proprium.

Κῦρος, εος, τὸ, auctoritas, potestas, arbitrium: edictum. cardo rei: probatio: hinc κυρόω, auctoritatem do. Est & Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus. Persarum rex.

Κυροῦν, præs. inf. act. a κυρόω, sancio, & ratum facio.

Κυρόω, ῶ, sancio. f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. pass. κεκύρωμαι.

Κῦρσαι, incidere, a. 1. inf. κύρσας, a. 1. part. act.

ἀϐ. a κύρω, incido. f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, adipiscar, Æol. f. 1. a κύρω, incido.
Κυρτὸς, ῦ, ὁ, curvus, gibbosus, flexuosus, devexus. Hinc κυρτόω, inflecto.
Κύρτος, ῦ, ὁ, sagena, nassa. Ea & κύρτη, & κυρτὶς, quia cava, seu gibbosa.
Κύρω, sum, incido, consequor. fut. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem ac κύρω.
Κύσας, ὁ, osculatus, a. 1. part. act. a κύω, osculor.
Κῦσα, seu κῦσον, Jonic. pro ἔκυσας, 2. sing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.
Κύσθος, & κύσος, ῦ, ὁ, & κυσὸς, ῦ, ὁ, nates, podex. Item muliebre pudendum. Est etiam genus poculi Laconici, Aristoph. Interp. cὸ κύσση, forte a χύω, fundo: vel a κεύθω, occulto.
Κυσὶ, dat. plural. a κύων, canis.
Κυσοβάκχαγος, qui nates sibi baccare inungit; Hesych.
Κυσοδακνιᾷν, præs. inf. quasi nates prurire Hesych. κυσοδακνιᾷ, ψωρᾷ scabiosus est. ex κύσος, & δάκνω.
Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κύω, in utero gesto.
Κύσσε, Jon. & Poet. pro ἔκυσε, aor. 1. verbi κύω, osculor.
Κύστις, εως, ἡ, vesica. accus. κύστιν. q. a χύσις urinæ. Varinus ἀπὸ τῦ κεύθειν, ὁ κύει τὸ οὖρον, urinam parit, vel χύει, fundit.
Κύτινοι, ων, οἱ, flores mali Punici. q. a κύω.
Κύτισος, ο, ὁ, cytisus, nomen herbæ.
Κύτος, εος, τὸ, cavitas, sinus, alveus, ubi aliquid κεῖται, seu κεύθεται. Item venter navis.
Κύτραν, Dor. pro χύτραν, acc. sing. a κύτρα, olla. idem ac χύτρα.
Κύτταρος, ὁ, sublimior cœli pars. Item κύτταροι, loculi, cellulæ apum, aut vesparum, Aristot. l. 5. Anim. Theophrasto lib. 3. histor. plant. κύτταρος ὁ πιτυΐνος est lanugo, quæ in picea arbore pro flore est: Ruellio l. 3. pannicula, nucamentum Plinio. Idem etiam Theophr. histor. l. 4. cap. 10. κυττάρους adhibuit ad significandum cellulam fabæ Ægyptiæ.
Κύφελλα, nubes, & omnia cava. q. a κυφὸς, incurvus.
Κῦφι, suffimenti genus apud Ægyptios sacerdotes, Dioscor. l. 1. c. 24.
Κυφὸς, ὁ, incurvus. q. a κύπτω, flecto.
Κύφων, locus testudinatus, baculus incurvus. Pitello angina: camera, fornix, Etym. Lignum, in quo vinciuntur nocentes, Arist. 5. Polit. Est etiam vestis genus.
Κύφων', pro κύφωνα, acc. sing. a κύφων, ωνος, ὁ, stiva. Them. κύπτω, pronus sum.
Κύψαντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. act. a κύπτω, f. ψω, incurvo me.
Κυψέλη, ης, ἡ, alveare apum, vasis, aut mensuræ species. Est & κυψέλη, auris foramen, ejusque sordes.
Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus: sordes aurium; cerumina, Cœl. l. 9. c. 33.
Κυψελίζων, nomen proprium.
Κύω, in utero gesto, Hesiod. osculor, Aristoph. f. σω. p. κα. κυέω, idem.
Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. acc. κύνα. dat. plur. κυσὶ. Item canicula, signum celeste, Procl. de Sphæra. ἐπὶ κυνὶ, caniculæ tempore, canicula oriente, Arist. l. 8. anim. Pariter κύων, canis marinus: membrum virile; inferior præputii pars cuti adnata, Etym. Est etiam scintilla ex ferri attritu orta. Item jactus in tesseris, ὁ χεῖρος βόλος. Hinc κυνικὸς, ῦ, & κύνειος, ac κύνεος, ὁ, caninus. κυνάριον, ῦ, τὸ, catellus. προκύων, ονος, ὁ, Procyon sidus, quod ante majorem canem exoritur.

K Ω.

Κῶας, an κῶας, τὸ. pellis ovilla?
Κωβιὸς, ῦ, ὁ, gobius piscis.
Κώδεια, & κωδία, ας, ἡ, caput papaveris: orbiculus, globus. caput fabæ Theophrasto l. 4. c. 10. κώδη, fructus papaveris.
Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, crepitaculum, tuba, nola, παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν.
Κώεα, nom. plur. a κῶας, εος, τὸ, pellis agnina, stragulum.
Κώθων, ωνος, ὁ, poculum militare Athen. l. 11. compotatio: ebrietas. hinc κωθωνίζω, poto.
Κωκάλια, ων, τὰ, animalia quædam testis tecta, ut limaces, conchylia.
Κώκαλος, ῦ, ὁ, Rex Sicanorum.
Κωκύω, f. ύσω, fleo, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, ploratus. κωκυτὸς, ῦ, ὁ, fletus, luctus. Item Cocytus, fluvius infernus.
Κωλακρέται, οἱ, dispensatores, quæstores, custodes judicialis pecuniæ, & sumptuum in Deos.
Κωλεὸς, ὁ, perna. inde κῶλα, τὰ, majores victimæ.
Κώληψ, ηπος, ἡ, talus, sura. Thema κῶλον.
Κῶλον, ο, τὸ, membrum, periodi pars. Item intestinum crassum.
Κωλυέτω, castiget, 3. singul. imperat. act. a κωλύω, prohibeo.
Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. prohibitio. Th. κωλύω, coerceo.
Κωλύω, prohibeo, impedio, reprimo, inhibeo. arceo. fut. ύσω. p. κεκώλυκα. aor. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην. q. κῶλον λύω, membri alicujus integritatem solvo, ne quis possit evadere. Hinc κώλυσις, εως, ἡ, impedimentum. κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit.
Κωλώτης, ο, ὁ, stellio, genus lacertæ.
Κῶμα, ατος, τὸ, syncope, comma: somnus profundus: veternus. Item illecebra, lenocinium, pellacia. Pind. in Olymp.
Κωμάζειν ἐς τινα, hymnum in alicujus laudem canere. Item saltare, choreas celebrare.
Κώμαζον, imperf. Jonic. κωμάζοντα, accus. sing. part. præs. verbi κωμάζω, comessor: hymnis celebro: sum petulans, Hesiod. νέοι κωμάζον ὑπ' αὐλῶ, iuvenes ad tibiam tripudiabant. Item accedo: κωμάσας ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον, ad carcerem accedens, Hermog. Th. κῶμος, ο, ὁ, comessatio.
Κώμακον, ο, τὸ, comacum, fructus quidam aromaticus, quem unguentis sumptuosis permiscere solent. Theoph. lib. 9. histor. plant. Nonnullis gariophyllon.
Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, hymno celebrate. a. 1. imperat. act. verbi κωμάζω, hymnis celebro.
Κωμάσδεν, Dor. pro κωμάζειν, comessari.
Κωμασία, ας, ἡ, a κῶμος, ο, ὁ, comessatio.
Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus, villa, castellum, oppidum. κῶμαι, ων, αἱ, pagi. κατὰ κώμας, vicatim.
Κωμηδὸν, vicatim. κωμήτης, ο, ὁ, paganus, vicinus. κωμητικὸς, ὁ, idem.
Κωμήτης, ο, ὁ, pagi incola.
Κωμητικὸς, ῦ, ὸν, qui in pago est, paganus.
Κωμήτωρ, ορος, ὁ, pagi incola.
Κωμικεύομαι, comice loquor.
Κωμικὸς, ῦ, ὁ, comicos, ad comœdiam pertinens.
Κωμικῶς, comice.
Κώμιον, ο, τὸ, parvum pagum.
Κωμογραμματεὺς ἐστὶ, nomen honoris, f. magistratus vicarii.
Κωμοδιδάσκαλος, ὁ, appelatur is, in cujus honorem hymnus est ab aliquo scriptus.
Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum.
Κῶμος, ο, ὁ, comessatio: hymnus, laudatio, encomium, Pindarus in Olymp. lascivum convivium, Item Deus comessationum, nocturnarumque saltationum præses. Pariter tempus a cœna, dum cubitum itur. hine κωμάζω, comessor. κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator.
Κώμυς, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ominis gratia statuitur. Fasciculus fœni Theocrito.
Κώμῳ, dat. sing. a κῶμος, comessatio.
Κωμῳδιδάσκαλος, ὁ, Poeta Comicus.
Κωμῳδὸς, ῦ, ὁ, qui per κώμας ᾄδει, per vicos canit. hinc κωμῳδία, ας, ἡ, comœdia. Ex κώμη, pagus, & ᾄδω, cano.
Κώνειον, ο, τὸ, cicuta: venenata potio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quæ accidunt bibentibus. Nam κωνᾷν est στρέφειν, vertere.
Κῶνος, ο, ὁ, conus galeæ, turbo, involucrum nucis pineæ: figura ex lato in acutum desinens. Item genus placentæ ex uvis passis, & amygdalis. Pariter tegmen illud, quo fructus aliquarum arborum includuntur, quod ab eis separari potest. κῶνοι etiam in areis dicuntur metæ, Hippocr. hinc κωνάω, circumago.
Κωνωπεῖον, τὸ, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema κώνωψ, culex.
Κώνωπες, nomin. plur. a κώνωψ, culex vinarius, Aristot.
Κώνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, culex. An quia culicis facies in acutum exit? ut sit q. a κῶνος, & ὤψ. aut a κέντρον, a κέντρον, id est, κοντὸν. q. animal aculeata facie.
Κωπῆς, οἱ, Jonic. pro κωπηλάται, remiges. a κώπη, ἡ, remus, & ἐλαύνω, agito.
Κώπη, ης, ἡ, ansa, remus, manubrium. q. a κόπτω, tundo. Hinc κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, scalmus, cui alligantur remi. κωπεὺς, έως, ὁ, & κωπηλάτης, remex. κωπίον, ο, τὸ, remulus.
Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, sive κούρη, ἡ, puella; oculi pupilla: injuria.
Κῶρον, Dor. pro κόρον, filium, puerum.
Κωροσύνα, ας, ἁ, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia. a κόρος, in κορέω.
Κώρυκος, ο, ὁ, pera, saccus coriaceus, follis.
Κὼς, ῶς, τὸ, ovium vellus, stragulum. κῶς, εος, τὸ, idem. Est & κῶς, ῶ, ἡ, Cos, nomen insulæ. Corinthiis ergastulum, in quo fures, & fugitivi includebantur, Etym.
Κωσαμ, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.
Κώταλις, hodie κουτάλι, rudicula, cochleare majus.
Κωτίλλω. fut. ιλῶ, p. ιλκα, fabulor, garrio: fallaciter loquor. hinc κωτιλία, ἡ, adulatio.
Κωτίλος, ο, ὁ, loquax, garrulus.
Κωφὸς, ῦ, ὁ, surdus: mutus. Item languidus, invalidus, stupidus, absurdus, Sophocl. κωφὰ ἔπη, ψυχρὰ, frigida, & futilia verba. Hinc κωφόω, όω, & έω, exurdo, surdum reddo: surdeo.
Κῴχετ', pro καὶ ᾤχετο, & abiit, 3. singul. imperf. ab οἴχομαι, abeo.
Κωχέω, sustollo. Hesych. q. ab ὀχῶ, veho, in altum tollo. Item coeo.
Κῶχος, est aqua. flendo aquam egerimus, id est, lacrymam. Malim a κακὸν, malum, Miseria enim est causa lamenti.

Λ A.

Λ Est undecima littera Græcorum, triginta designat.
Λα, particula, per se nihil significans, verum in compositione auget significationem. q. ex λίαν.
Λᾶας, λᾶος. λᾶας, ὁ, vel ὁ λᾶος, τῦ λάυ, τῷ λάϊ, τὸν λᾶαν, lapis, saxum, q. ex λα, & αὔω, sicco. est terra valde siccata, & cocta. λᾶς, λᾶα, idem ac λᾶας. λάϊνος, ο, ὁ, lapideus. λάω, λεύω, lapido.
Λάβα, Dor. pro Λάβη, gen. a Λάβης, pro Λάβης, viri nomen.
Λάβε, Jon. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed λαβὲ, cape, & in plur. λάβετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.
Λαβέν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf.
Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, capulus; causa, ansa; manubrium: occasio. λαβὴν παρέχειν, ansam præbere, Aristoph. Apud Hippocr. λαβὴ est morbi accessio, & invasio. hinc λαβὶς, forceps, fuscina. Thema λαμβάνω, capio.
Λάβησι, 3. sing. λάβῃσι, Jon. paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.
Λάβηρος, ὁ, fovea, Hesych.
Λαβὶς, ίδος, ἡ, ansa, fibula, manubrium: forceps, fuscina.
Λάβοιμεν, cepérimus, 1. plur. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. verbi λαμβάνω.
Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. a λαμβάνω, capio.
Λαβόμην, Jon. pro ἐλαβόμην, ε, ετο, a. 2. med. λαβόμενος, a. 2. part. med. ejusdem verbi.
Λάβον, Doric. pro λάβε, a. 2. imperat. act.
Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Λαβραγόρης, ο, ὁ, procaciter loquax, temerarius in loquendo, rabula. a λάβρος, vorax, & ἀγορέω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Λαβρεύομαι, præceps sum in loquendo. Th. λάβρος, ο, ὁ, vorax, avidus.
Λάβρος, ο, ὁ, valde vorax, avidus. q. ex λα, & βορὸς, vorax, quia, βορὰν, quia seu cibum valde appetit, & ingluvie delectatur. hinc λάβραξ, lupus piscis. voracitas, incontinentia.
Λαβρώνιον, τὸ, poculum quoddam latum. Ex quo est λάβρως, voraciter, rapide.
Λαβύρινθος, ο, ὁ, labyrinthus: mons in Creta habens antrum sinuosum, difficile ingressu, & reditu difficilius. Usurpatur etiam λαβύρινθος de loquacibus, qui orationis exitum numquam inveniunt.
Λαβυρινθώδης, ὁ, ἡ, & ἡ, tortuosus, flexuosus. λαβυρινθώδης ἐρώτησις, interrogatio intricata. Lucian.
Λάγανον, ο, τὸ, placentæ genus.
Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, laxus, non distentus, non plenus. in quo sc. est λαγὼν, seu κοιλότης, vacuitas. Hinc λαγαροὶ, homines sunt graciles, non ventricosi. Item λαγαροὶ sunt versus pro longa brevem syllabam in medio habentes, qui & σφηκώδεις.

Λαγα-

Λαγαρότης, ητος, ἡ, angustia, cavitas cum gracilitate. Eustath.

Λαγγάζω, fugio, περιφεύγω.

Λαγγέω, langueo.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro λαγέτης, dux populi.

Λαγέτης, dux, & ductor populi. q. λαοῦ ἡγέτης. vel λαὸν ἄγει.

Λάγυνος, ου, ἡ, lagena, ita dicta a cavitate, quæ λαγών. Scribitur fere λάγυνος.

Λαγνεία, ας, & Jonic. ης, ἡ, salacitas. Th. λάγνης, libidinosus.

Λάγνης, sive λάγνος, ου, ὁ, mollis, effœminatus, salax, libidinosus, lascivus, quasi λάγυνος, valde mulierosus.

Λάγνος, ὁ, pudendum fœmininum.

Λαγόνεσσι, ilibus, dat. plur. Jon. a λαγών, όνος, ἡ, ilia.

Λαγὼς, acc. plur. Dor. pro λαγοὺς, lepores. Tum & λαγὸς, οῦ, ὁ, Jon. pro λαγωός. a λαγωός, οῦ, ὁ, lepus, Att. λαγὼς, ώ. Ex λα, & οὖς, auris.

Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, consequor, cum gen. & acc. fut. λήξομαι. a. 2. ἔλαχον. a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντος, ὁ. p. m. λέλογχα. q. ab inusit. λήχω. γέρας λαχεῖν, præmium sortiri, Sophocl. Item accuso. λαχεῖν δίκην τῆς κακηγορίας, actionem injuriarum intendere. Hinc λαχμὸς, οῦ, ὁ, sors. λάχος, εος, τὸ, idem. λάξις, & λῆξις, εως, ἡ, sortitio. Λάχεσις, εος, ἡ, Lachesis, una ex Parcis. λόγχη, ης, ἡ, lancea.

Λαγὼν, όνος, ἡ, ilia, lateris cavitas laxior, & exossis. Hinc λαγαρὸς, οῦ, ὁ, laxus, vacuus. sed hoc a λαγάσαι malim. Ducam a λέγω, colloco: ut sit vacuitas, ubi aliqud locari potest.

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, & λαγὼς, ῶ, ὁ, lepus. q. ex λα, & οὖς, auris, quod sit valde auritus. vel q. a λα, & ἄγω, ob celeritatem. Agit enim se ocyus. Vel quia ob metum amat λέγεσθαι. Alii a λα, & γάω, q. multum gemere.

Λάδων, ωνος, ὁ, pater Dapnes. acc. Λάδωνα. Est & nomen fluvii.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, Laertiades, nomen proprium.

Λᾶες, ων, οἱ, lapides. a λᾶς, λᾶος, idem ac λᾶας, ὁ, lapis.

Λάζαρος, ου, ὁ, per aphæresin pro Ἐλεάζαρ, Eleazar.

Λάζεο, Jon. & λάζευ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. singul. imperf. Jon. verbi λάζομαι, capio.

Λάζευ, Dor. pro λάζου, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Jonic. pro λάζοιντο, 3. plural. opt. pass. ejusdem verbi.

Λάζομαι, capio. prehendo. q. a λαβῇ, λαβάζομαι. Dicitur & λάζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, ὁ, mendax, vanus, superbus.

Λαέμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι, loqui. Sic λάε, Jon. pro ἔλαε, verbi λάω. quod tamen & alias habet significationes.

Λάθα, ας, ἁ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.

Λαθάδαν, occulte, clam. q. a λαθεῖν.

Λαίθαργος, q. λαθάδαν, seu λήθει ἀργὸς, clam malus, & mordens, clandestinus. Vel q. a λαθραῖος, clam mordens. Item vermis quidam: canis latenter mordens: ramentum corii, pellis, membrana.

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Jon. λάθεσθε, 2. plur. a. 2. imperat med. verbi λανθάνω, obliviscor.

Λαθέμεν, Jon. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act verbi λανθάνω, obliviscor.

Λάθετ', seu λάθετο, 3. singul. a. 2. med. Jon. ejusdem verbi.

Λαθέβας, ὁ, immemor juventæ, senex. ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, juventus.

Λάθητε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, obliviscor. a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, curas oblivione tegens. a λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

Λαθιφθόγγοιο, genit. Jonic. a λαθίφθογγος, ου, ὁ, vocis oblivionem inducens. ex λήθω, lateo, & φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Λαθόμεθα, obliviscimur, Doric. pro ληθόμεθα, 1. pl. præs. a λάθομαι, Dor. pro λήθομαι. quod a λήθω, lateo.

Λάθος, εος, τὸ, oblivio, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem ac λήθη, oblivio.

Λάθρα, adv. clam, latenter. λαθραῖος, clandestinus. λαθραίως, clam. adv. a λήθω, Dor. λάθω, lateo.

Λάθρη, Jonic. pro λάθρα, clam, furtim.

Λαθρομιγὴς, ου, ὁ, spurius, illegitimo coitu natus.

Λαθριδίοισιν, occultis, dat. plural. Jon. a λαθρίδιος, λαθριδίως, clam.

Λάθριος, ὁ, occultus, clandestinus: ab eodem them.

Λαθυρὶς, herba e genere tithymalorum. Plin. 27. 11. q. ex λα, valde, & θέρω, calefacio.

Λάθυρος, ου, ἡ, & λάθυρον, ου, τὸ, circercula, genus leguminis. Theophr. l. 8. hist. Plant.

Λαθὼν, ὁ, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, obliviscor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λαιδρὸς, οῦ, ὁ, sinister, impudens, procax, velox, rapax. Nicandr.

Λαίθαργος, ὁ, canis latenter mordens, Hesych.

Λαιθοράζω, irrideo.

Λαικάζω, decipio. Item scortor, Aristoph. in Equit.

Λαίλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella, nimbus. a λαὶ, vel λα, & λάπτω, lambendo bibo. vel q. λίαν ἅπτεται, robuste, & valde tangit, & torquet. hinc λαιλαπίζω, procello, & λελαίλαπος, ὁ, cœli conditio nubila, & ventosa. Aristot. de mundo.

Λαίμαργος, ὁ, helluo, gulosus, decoctor. Ex λαὶ, & μάργος, insanus, vecors.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, intemperanter edo. Suidas a λαιμῷ, gula.

Λαιμὸς, οῦ, ὁ, guttur, gula, ingluvies, vorago, lacuna. Item meatus cibi, & potus.

Λαιμοχάρτον, τὸ, præmium ob λαιμοῦ χάριν, merces athletici homicidii.

Λάϊνος, & λάϊνος, ου, ὁ, lapideus. Th. λᾶς, ὁ, lapis.

Λαῖος, ὁ, sinister, durus: terra frumento consita.

Λαῖον, ου, τὸ, seges. Item falx messoria.

Λαιὸς, ὁ, sinister, lævus.

Λαιοτομεῖν, segetem secare, demetere. a λαῖον, ου, τὸ, seges, & τέμνω, seco.

Λαιπος, ὁ, impudicus. An ex λαὶ, & πέος?

Λαισήϊον, ου, τὸ, breve scutum, parmula, telum, Iliad. ε. a λάσιος, hirsutus, quia ex crudo, & λασίῳ, corio. Vel a λαιὸς, οῦ, ὁ, sinister, quia in sinistra gestabatur.

Λαίσθη, ης, ἡ, turpitudo. q. a λάζω, id est, αἰσχύνω, dehonesto.

Λαίσπος, ὁ, καὶ ἡ, cinædus; meretrix.

Λαιστὸν, τὸ, onerosum, molestum. an a λα, & οἰστὸν, ferendum?

Λαῖτμα, τὸ, trajectus, latitudo, profunditas, æquor, mare, Homerus, a λα, & εἶναι, quod in ampulum eat, seu extendatur.

Λαῖφος, εος, τὸ, vestis. velum. Dicitur & λαῖφος, vestis ex licio, vestis pannea, & turpis. Homer. in Odyss. q. λεῖον ὕφος, levis textura.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, rapidus, celer, oblique means, Hesiod. ex λαῖλαψ, απος, ἡ, tempestas, & κέλευθος, ου, ἡ, via.

Λαιψηρὸς, οῦ, ὁ, velox, celer, levis. ex λα, & αἰψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, statim.

Λακάθη, ης, ἡ, lathara arbor campestris.

Λάκαινα, Lacæna. nomen proprium.

Λάκαφθον, ου, τὸ, lacaphthum, species quædam aromatis. unde κῦφι conficitur, quæ compositio quædam thymiamatis sacerdotibus Ægyptiis usitata, Dioscor. l. 1. cap. 24.

Λάκε, crepitabat, 3. sing. a. 2. act. Jon. pro ἔλακε, verbi λακέω, crepitum cieo, a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, Lacedæmon, nomen proprium. Hinc Λακεδαιμόνιος, ου, οι, Lacedæmonii.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, garrula, stridula. κύων λακέρυζα, canis latrans. hinc λακερύζομαι, garrio: nugor, convitior Suidæ. q. ex λα, & κράζω, clamo.

Λακέω, increpo, clamo, ludo fistula, Eurip.

Λακὶς, ἡ, fissura, ruptura, proprie cum crepitu facta, a λακέω, crepo. Item detrimenta vestis. & ipsa vestis lacera, Aristoph. in Neb. hinc λακίζω, findo.

Λάκκος, ου, ὁ, fossa, fovea, cisterna: lacus ubi vinum fit. Item transenna. Interpr. Polit Plutarchi resegmina panni, & carbasorum fragmina.

Λακκόπεδον, τὸ, scrotum, sinus testiculorum. Poll.

Λακτίζοισα, Doric. pro λακτίζουσα καὶ πλήττουσα, præs. part. f. g. a λακτίζω, jacto calces.

Λακτίζω, calcitro. f. ίσω. p. λελάκτικα. præs. pass. λακτίζομαι, calcibus petor, Th. λὰξ, adv. calcitrando, pede porrecto. hinc λακτιστὴς, calcitro. Xenoph.

Λάκων, ὁ, qui e Laconia. Λακωνικὴ, regio Peloponnesi. Item Laconica, genus plantæ.

Λάλα, lala. unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, canentes, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι, pro λαλαγοῦσι, garriunt, 3. plur. præs. λαλαγέω, vocem edo.

Λαλαγέω, vociferor, vocem edo, cano, tumultuor verbis. a λάλαξ, sonus. Th. λαλέω, loquor, profero narro.

Λαλάζω, vociferor. a λαλέω, loquor.

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, sonitus tumultus, λαλαγή. Th. λαλέω, loquor.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur. a λαλέω, loquor.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. plur. ab eodem verbo.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. plur. præs. ejusdem verbi.

Λαλέω, ῶ, loquor. fut. ήσω. p. λελάληκα. aor. 1. ἐλάλησα. aor. 1. sub. act. λαλήσω. perf. pass. λελάλημαι, dictus fui. a. 1. pass. ἐλαλήθην. fut. 1. pass. λαληθήσομαι, q. a λῶ, volo. Sermo enim est animi index. Vel q. a λα, & λάω, ut sit q. λαλάω, visa memoramus. Hinc λάλος, ου, ὁ, ἡ, loquax, vocalis. compar. λαλίστερος. superl. λαλίστατος, loquacissimus. μογιλάλος, ου, ὁ, balbus, linguæ impeditæ. μογιλαλία, ας, ἡ, hæsitantia in verbis.

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo, loquacitas. Euripid.

Λάλησον, a. 1. imper. act. verbi λαλέω, loquor.

Λαλητέος, ὁ, prædicandus, in Epigram.

Λαλητικὸς, οῦ, ὁ garrulus, loquax, Aristoph.

Λαλητρὶς ίδος, ἡ, garrula, loquax.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, garrulitas, loquacitas, ipsa pronuntiatio. Th. λαλέω, loquor.

Λαλίστατος, ου, ὁ, loquacissimus, superl. a λάλος, quod vide in λαλέω, loquor.

Λάλιος, ου, ὁ, fem. λαλίην ἑταίρην, in Epigram. facundam amicam.

Λάλλη, ἡ, calculus, lapillus a mare, aut fluvio agitatus cum strepitu.

Λάλος, ου, ὁ, loquax, disertus, garrulus.

Λαμὰ, adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græce ἵνα τί; Lat. quare?

Λαμβάνω, capio, consequor, convinco, damno. f. λήψομαι. p. εἴληφα, Att. εἴληφα. aor. 2. ind. ἔλαβον, a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβέ, a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, aor. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. aor. 1. part. λαβὼν, όντος, ὁ. perf. pass. Attic. εἴλημμαι, ψαι, πται. q. a λήβω, inusitato. Hinc λῆμμα, ατος, τὸ, res, quæ accipitur. λῆψις, εως, ἡ, acceptio. λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio. προσωποληψία, ας, ἡ, personæ acceptio. προσωπολήπτης, ου, ὁ, personarum acceptor. εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, timidus, religiosus, pius. εὐλάβεια, ας, ἡ, timiditas; religio, pietas. εὐλαβέομαι, timeo, vereor.

Λαμβδακισμὸς, οῦ, ὁ, crebra litteræ λ usurpatio.

Λάμεχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Lamech. Hebr. pauper.

Λάμια, seu λαμία, ας, ἡ, piscis quidam galeorum maximus, dictus a λαιμοῦ, id est, gulæ amplitudine. alii a λάπτω, lambo. Significat & dæmonium alios vocare existimatum.

Λάμνα, ἡ, lamella. Ex Lat. lamina.

Λαμνιὰς, άδος, Doric. pro Λημνιὰς, ἡ, Lemniaca. Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex Lemno. Vel ἀπὸ τῆς Λήμνου.

Λαμπαδηφορέω, lampadem gesto.

Λαμπαδηφορίη, ης, ἡ, Jonic. lampadum gestatio.

Λαμπαδηφόρος, ὁ καὶ ἡ, ferens lampada.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax: candelabrum.

Λαμπάδες, tormentorum genus. Cyrill.

Λάμπεν, collucebat, imperf. Jonic. act. λάμπετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi λάμπω, luceo.

Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poet. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poet. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. a λαμπετάω, idem ac λάμπω, luceo.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius. lectica, Pollux. a λάμπω, splendeo.

Λαμπομένοισι, dat. plural. Jonic. part. præs. pass. a λάμπω, luceo.

Λαμπριάδα, gen. Dor. a Λαμπριάδης, ου, ὁ, nomen proprium.

Λαμπρὸς, ά, όν, splendidus, a, um. compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος, a them. λάμπω, luceo.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor, lux, dignitas.

Λαμπρύνω, clarum reddo, illustro, splendorem affero. Th. λάμπω, luceo.

Λαμπρῶς, splendide, adv.

Λάμπω, luceo, corrusco, splendeo. Aliquando active illustro, illumino. f. λάμψω. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. aor. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρὸς, vel λάμυρος, ὁ, disertus, eloquens, loquax, facetus, scurrilis. Item avidus, gulosus. Hinc θάλασσαν λαμυρὰν dixere maris gurgites.

Λαμφθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. Jon. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, aor. 1. inf. λαμφθεὶς, pro ληφθεὶς, aor. 1. part. pass. Jon. quasi a λάμβω, pro λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.

Λάμψαι, aor. 1. inf. activ. λαμψάτω, 3. singul. a. 1. imperat. activ. verbi λάμπω, luceo.

Λάμψακον, Lampsacum. nomen urbis.

Λάμψομαι, ῃ, εται, Jon. & Dor. λαμψοῦμαι, pro λήψομαι, fut. 1. med. a λαμβάνω, capio.

Λανθάνεμοι ὧραι, anni tempestas tranquilla, qua latet, siletque ventus. Ex ἄνεμος, ventus, & λανθάνω, lateo.

Λανθάνω, seu λήθω, Dor. λάθω, lateo, ignotus sum. f. λήσω. p. λέληθα. a. 2. ἔλαθον. perf. passiv. λέλησμαι. p. m. λέληθα.

Λανὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro ληνὸς, ῦ, ὁ, torcular.

Λὰξ, adv. calce, seu calcibus; pede porrecto, Odyss. ο.

Λαξεῖσθαι, Dor. pro λήξεσθαι, aor. 1. inf. med. ab inusitato λήχω, pro λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo lapicidæ utuntur.

Λαξευτὴς, ῦ, ὁ, lapicida.

Λαξευτὸς, ῆ, ὸν, in saxo incisus. a λαξεύω, lapides polio. ex λᾶς, λαὸς, lapis, & ξέω, & ξύω, polio, sculpo.

Λάξις, ιος, ἡ, sors, portio, divisio, Herodot. l. 4. Item sepis constructio, Etym.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, Laodicea, nomen urbis. Gr. jus populi. Hinc Λαοδικεὺς, έος, ὁ, Laodiceus.

Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice, nomen virginis.

Λαοὶ, οἱ, nom. plur. a λαὸς, populus.

Λαομήδεια, nomen propr. mulieris, Laomedia.

Λαομέδων, οντος, ὁ, Laomedon. nomen proprium.

Λαὸς, ῦ, ὁ, Attic. λεὼς, ὼ, ὁ, plebs, populus, turba. q. a λα, & αὔω, sono: quia λαὸς vociferatur. vel a λᾶας, lapis: ut qui sit ortus e lapidibus retro jactis Deucalionis ævo.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς, ῦ, ὁ, populus, & σέβομαι, colo.

Λαοσσόος, ὁ, populorum defensor, vel agitator.

Λαοτρόφος, ου, ὁ, qui populum alit. Et passive etiam aliquando accipitur. ex λαὸς, populus, & τρέφω, alo.

Λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, populi corruptor. ex λαὸς, populus, & φθείρω, corrumpo.

Λαοφόνος, ου, ὁ, Poetic. pro λαοκτόνος, populum cædens, ex λαὸς, populus, & φένω, occido.

Λαπάζω, & λαπάσσω, fut. ξω, evacuo, perdo, mollio. q. a λάπτω, lambendo patina evacuatur. Hinc λάπαθος, ου, ὁ, & λάπαθον, ου, τὸ, fossa, terræ sulcus. Est & herbæ nomen. a λαπάζω, quod ventrem evacuet. λαπαρὸς, ῦ, ὁ, vacuus, inanis.

Λαπάρα, & λάπαρον, pars inter costas nothas, & ossa, quæ ad ilia pertinent: quia λαπαρὰ, id est, inania. Item abdomen: laxitas, Iliad. ξ. Item morbus eam partem vexans, quæ inter thoracis, & iliorum ossa subsidit. Galen. λαπαρὸς, vacuus. Th. λαπάζω, evacuo.

Λάπη, ης, ἡ, pituita. Hippocr.

Λαφθῆναι, a. 1. inf. pass. a λάπτω, f. ψω, lambendo bibo.

Λαπίζω, insolentius me effero, glorior, jacto me. q. ex λα, & ἔπος, ut sit, amplius loqui justo. Hinc λαπιστὴς, ῦ, ὁ, jactator, nugax, temerarius.

Λαπιθάων, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν, a Λαπίθης, ου, ὁ, Lapitha. Ii cum Centauris congressi.

Λάπτω, lambendo bibo more canum, ingurgito me. f. ψω. Dicitur vel a sono, vel a λα, & πίνω, bibo.

Λάρδος, lardus. Gloss. Cyr. Vide laridum.

Λαρινὸς, ῦ, ὁ, saginatus: dulcis, tener. λαρινεύω, sagino.

Λαρκὸς, ῦ, ὁ, corbis e vimine plexus, quo carbones feruntur. An a λα, & ῥικνὸς, pro καμπύλος, curvus?

Λαρκαλύγγος, ου, ὁ, quid significet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

Λάρναξ, ακος, ἡ, urna, capsa, loculus, in quo λαρινὰ, seu pinguia reponuntur. Usurpatur etiam de nave.

Λάρος, ου, ὁ larus, avis marina vorax, a cujus stupiditate homines laros appellamus.

Λαρὸς, ῦ, ὁ, jucundus, gratus, dulcis, lautus, Odyss. ξ.

Λάρυγξ, υγγος, ὁ, guttur, gula. a λαύω. vel a λα, & ῥέω, quod liquida facile in gulam influant.

Λαρύζω, clamo. a λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λασιώνη, ης, ἡ, nomen urbis. Gr. hirsuta, herbida.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, oblitus, a, um, aor. 1. part. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω.

Λάσανον, ου, τὸ, olla; item cloaca, matella, sela familiaris. Item posterior pars femoris, quia δασὺ, densum.

Λάσδεο, accipe, Doric. pro λάζε, præs. imperat. λάσδομαι, Doric. pro λάζομαι, capio.

Λασεύμεθ', Doric. pro λησόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi λανθάνω, obliviscor. fut. med. λήσομαι, & Dor. λασῶμαι, & λασεῦμαι, ῇ, εῖται.

Λάσθη, ἡ, contumelia, irrisio. vox Jon. λασθαίνω, illudo. a λάζω, ὑβρίζω.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, lateo. perf. pass. λέλασμαι, Dor. λέλασμαι. a. 1. pass. ἐλάσθην.

Λασιαύχην, ενος, ὁ, hirtam, & villosam habens cervicem.

Λασιόκωφος, ὁ, qui surdus ex hirsutie. κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

Λάσιος, ου, ὁ, ἡ, hirsutus, hispidus, setosus, calidus, animosus. Sunt enim pilosi calidi, καὶ ὁρμητικοί.

Λάσκω, loquor. q. a λαλῶ.

Λάσταυρος, ὁ, hirsutus parte virili, salax, insigniter mutoniatus.

Λασῶ, Doric. pro λήσω, f. 1. a λήθω, lateo.

Λάταξ, αγος, ἡ, gutta, humor excidens e poculo. Est & nomen animalis quadrupedis a mari victum quærentis, Arist. 8. Anim.

Λατῖνος, ὁ, Latinus, nomen viri.

Λατοίδας, α, ὁ, Doric. Λητοίδης, ου, ὁ, Latoides, Apollo Latonæ filius. a Λατὼ, Latona, filia Cœi, & Phœbes. Hesiod.

Λατομέω, lapides incido, & polio, cum accusat. fut. ήσω. aor. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. pass. λελατόμημαι, perf. part. λελατομηκὼς, υῖα, ός. Quod ex λατόμος, ου, ὁ, ἡ, lapicida, quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, & τόμος, frustum abscissum, ex præt. med. τέτομα, verbi τέμνω, scindo.

Λάτος, ου, ὁ, nomen piscis delicati. Ath. lib. 5. 17. q. a λάω, volo. expetendus enim.

Λατρεία, ας, ἡ, cultus divinus, religio, servitus, obsequium: sacrificium, Sophocl. in Ajace. Et pro δούλη, serva. Th. λάτρις, ιος, servus.

Λατρεύω, servio, famulor, religiose colo: sacrifico, cum dat. καιρῷ λατρεύειν, tempori servire. f. σω. p. λελάτρευκα. aor. 1. ἐλάτρευσα. ejusdem them.

Λάτριν, acc. sing. λάτρισι, dat. plur. a λάτρις, ιος, ὁ, servus.

Λάτριος, α, ον, famularis. Th. λάτρις, servus.

Λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, servus, famulus, qui pro mercede servit. q. a λάτρον, merces. Vel ex λα & τρέμω, tremo. Domini enim sunt servis reverendi. Hinc λατρεύω, servio, famulor. λατρεία, ας, ἡ, servitus; item cultus religiosus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra. εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idolatria.

Λάτρον, ου, τὸ, merces, quæ servienti datur. quasi a λαύω, fruor. Est enim id, quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

Λαυκανία, vel λευκανία, ας, ἡ, guttur, gula, arteria, q. a λαύω, fruor.

Λαῦρος, ου, ὁ, latus, multus, copiosus. q. a λα, & εὐρὺς, latus. Hinc λαύρα, platea lata, vicus.

Λαύω, fruor. unde usitatum ἀπολαύω. Th. λάω, volo. Frui enim est cum voluptate uti.

Λάφυρα, τὰ, spolia, exuviæ, quæ vivis detrahuntur. Th. λαφύσσω.

Λαφύσσω, vel λαφύττω. f. ξω. avide deglutio, helluor, evacuo: lanio, devoro. Proprium est canum, & porcorum. q. a λάπτω. vel ex λα, & φάγω. Hinc λάφυρα. spolia.

Λαχαίνω, fodio. fut. ανῶ. p. ηχα. Ducunt a λα, & χαίνω, quia terram fodere, est facere, ut ea hiet. Sed duc a λάχανον, ut sit fodere oleris serendi causa. Hinc λάχανον, ου, τὸ, olus.

Λάχεια, ἡ, terra fossu facilis. a λαχαίνω, fodio. Item nomen insulæ, Etym.

Λαχεῖν, sortiri, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, sortior. f. λήξω. p. εἴληχα, & Att. λέλογχα. aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν αἶσαν, mori. Pind.

Λάχεσις, ιος, ἡ, Lachesis, nomen Parcæ. a λαγχάνω, sortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem ac λάχος, εος, τὸ, sors.

Λαχήνας, a. 1. part. act. a λαχαίνω, fodio. f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, ῦ, ὁ, micatio. sors. a λαγχάνω, sortior, mico. Item densitas pilorum, Odyss. ι. calcitratio equorum. Antimach.

Λαχνάεις, εντος, ὁ, Dor. pro λαχνήεις, villosus, hispidus, Th. λάχνη, lanugo.

Λάχνη, ης, ἡ, lana, villus, setæ: lanugo: spuma maris. q. a λα, & χνοῦς, lanugo. hinc λαχνήεις, εντος, ὁ, setosus.

Λαχοίην, ης, η, sortiar, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. a λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, sors. a λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, ἡ, sortita, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Λαχὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. verbi λαγχάνω, sortior.

Λαψεῦμαι, seu λαψοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι, aor. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, sumes, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. fut. 1. med. vide λαμψεῦμαι.

Λαψῶμαι, vide in λαψεῦμαι, capiam.

Λάω, video; fruor; volo. vis. q. a λῶ, video. hinc ἀπολαύω, fruor. ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio. ἀπολαυστὸς, ῦ, ὁ, ἡ, in voluptate vivens. ἀπολαυστικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, idem.

Λ Ε.

Λέα, ἡ, lapis, quem textor stamini inter texendum appendit: vel lapis velis navium suspensus, Etym.

Λέαινα, ης, ἡ, leæna. a λέων, leo.

Λεαίνω, lævigo. fut. ανῶ. aor. 1. ἐλέανα. Th. λεῖος, ου, ὁ, lævis, non asper.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. verbi λεαίνω, lævigo.

Λέανδρος, ου, ὁ, Leander, nom. propr.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. cordatus.

Λεβηρὶς, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita. q. a λέπω, exuo, decortico. λεβηρὸς, ὁ, humidus Hippocr.

Λέβης, ητος, ὁ, lebes, cacabus: pelvis. q. a λείβω, fundo, libo.

Λεβωνὰ, nomen oppidi. Jud. 21. 19.

Λέγειν, præs. inf. a λέγω, dico.

Λεγεὼν, ῶ, legio. a Latinis sumpta vox. Gr. τάγμα.

Λέγνον, ου, τὸ fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ. q. a λέγω, cubare facio, quia velut adjacet vesti.

Λεγόμεσθα, dicimur, Æolic. pro λεγόμεθα, 1. plur. ind. passiv. verbi λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, dicimus.

Λέγοντι, dicunt, Dor. pro λέγουσι.

Λέγω, colligo: dico, loquor, cubare facio: jubeo. λέγω κλαίειν, jubeo te flere. fut. λέξω. p. λέλεχα. aor. 1. ἔλεξα. aor. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. p. m. λέλογα. Hinc ἐκλεκτὸς, ῦ, ὁ, selectus. ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio. συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. λέξις, εως, ἡ, dictio. λόγος, ου, ὁ, verbum. ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio. ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio. διαλέγομαι, dissero. διάλεκτος, ου, ἡ, sermo unicuique genti peculiaris. διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, ars disserendi. διάλογος, ου, ὁ, colloquium. ἐπίλογος, ου, ὁ, conclusio, peroratio. αἰτιολογία, ας, ἡ, causæ redditio. γενεαλογία, ας, ἡ, generis recensio. ταυτολογία, ας, ἡ, ejusdem rei repetitio. λογίζομαι, rationem ineo, seu subduco. λογιστὴς, ῦ, ὁ, calculator. λογιστικὸς, ῦ, ὁ, calculatorius. παραλογίζομαι, subdola supputatione fallo. παραλογισμὸς, ῦ, ὁ, falsa ratiocinatio. συλλογίζομαι, ratiocinando colligo. συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, collectio, quæ fit ratiocinando, syllogismus. ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, conjux. Item gallus gallinaceus.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, populatio; actio ejus, qui λεηλατεῖ, id est, prædam agit. q. λείαν ἐλαύνειν.

Λεία, ας, ἡ, præda, spolium. q. a λάω, cupio. Præda enim cupitur, & capitur. vel a λαὸς, quia proprie est hominis capti. Sed λεία, lævigata. vide in λεῖος. ληΐζω, & ληΐζομαι, prædor. ληϊστὴς, ῦ, ὁ, prædo. ληϊστικὸς, & ληϊστρικὸς, ῦ, ὁ, prædatorius, ex rapto vivens.

Λειαγόρα, ας, ἡ, nomen propr. mul. suaviloquia. ex λεῖος, lævis, & ἀγοράομαι, concionor. Them. ἀγορὰ, ᾶς, forum.

Λειαίνω, lævigo, polio, f. ανῶ. aor. 1. ἐλείανα. Th. λεῖος, lævis.

Λείβεται, stillat, 3. sing. præs. pass. verbi λείβω, libo, stillo.

Λείβω, libo, fundo, stillo. f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω. Jonic. & Æolic. Ducam a λύω, solvo. Solutus humor est fusilis. aut a

λεῖος, lubricus, & θέω, eo. Lubrica funduntur, & quasi eunt, & labuntur.

Λελάμαι, Dor. pro λελαμαι, præs. passiv. verbi λεαίνω, fut. ανῶ, lævigo. Them. λεῖος, ου, ὁ, lævis.

Λείηναν, explanarunt, 3. plur. Jon. a. 1. act. verbi λεαίνω, lævigo.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, ventilabrum; ornamentum Bacchicum Callimacho, canistrum Hesychio. Puto a λείω κενοῦν, frumentum evacuare, hoc est, purgare. hinc λικνίζω, vanno. λικμητήριον, ventilabrum.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, reservatio, reliquiæ, idem ac λείψανον, ου, τό. Th. λείπω, linquo.

Λειμών, ῶνος, ὁ, pratum. quasi a λείβω, quia rigatur, & aqua illi affunditur ad foecundandum. Vel a λείπω, quod in eo uligo ab alluente flumine relinquitur. hinc λειμώνιος, ου, ὁ, pratensis. λειμωνόθεν, ex prato.

Λειογένειος, ὁ, ἡ, læves malas habens. ex λεῖος, lævis, & γένειον, ου, τὸ, mentum.

Λεῖος, εία, εῖον, lævis, non asper. Item planus, a, um, lubricus, lenis, perfectus. Duci possit a λα, & ἶσος, æqualis. hinc λειότης, ητος, ἡ, lævitas. λειόω, f. ώσω, lævigo. λεαίνω, & λειαίνω, mollio, tero, subigo.

Λείουσι, leonibus, pro λέουσι, per ectasin Poet. dat. plur. a λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεῖπ᾽, & λεῖπε, Jon. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. activ. vel præs. imperat. λείπεσθ᾽, pro λείπεσθαι, præs. inf. pass. λείπεθ᾽, pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi λείπω, linquo.

Λείπεσθ᾽, vide in λεῖπ᾽.

Λείπομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass. λειπόμενος, præs. part. pass. ejusdem verbi.

Λειποψυχοῦντα, acc. singul. part. præs. verbi λειποψυχέω, animam linquo. fut. ήσω. ex λείπω, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ desertio. ex λείπω, linquo, & στρατὸς, exercitus.

Λειπυρίας, scil. πυρετὸς, febris quædam similis epialo.

Λείπω, relinquo, desum, deficio. f. ψω. p. λέλοιπα. a. 1. ἔλειψα. aor. 2. ἔλιπον. perf. pass. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα, q. a λύω, solvo. hinc λοιπὸς, ὴ, ὸν, reliquus. ἀπολείπω, relinquo, derelinquo. ἐκλείπω, idem, & deficio. ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio. ἐλλείπω, prætermitto. ἔλλειψις, εως, ἡ, omissio.

Λείποισα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. f. g. a λείπω, linquo.

Λειριόεις, εντος, ὁ, & in f. g. λειριόεσσα, ης, ἡ, florida. Th. λείριον, ου, τὸ, lilium.

Λειριοέσσῃ, dat. singul. f. g. a λειριόεις, floribus dulcis, suavis.

Λείριον, ου, τὸ, lilium. Est folio λείω, læve. hinc λειριόεις, liliaceus.

Λειρὸς, ὁ, gracilis, pallidus. q. a λεῖος, minutus.

Λεϊστὸς, ὴ, ὸν. prædabilis, prædativus, a, um. a λεία, ας, ἡ, præda.

Λειτὸς, ὴ, ὸν, publicus, a, um. λαὸς, & λεὼς, populus, Jon. resolut. λήϊτος, pro λειτός.

Λειτουργέω, ministro, opus publicum facio. f. ήσω. perf. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λήϊτος, publicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium publicum. hinc λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, ministratorius, a, um. ab iisdem them.

Λειτουργὸς, ὁ, pro λειτοεργὸς, & hoc pro ληϊτοεργὸς, minister publicus. ab iisdem them.

Λειχὴν, ῆνος, ὁ, lichen, summæ cutis asperitas: genus morbi, quem mentagram Latini vocant. Est item herbæ species petris adhærens, quæ lichenas sanat. Diosc. lib. 4. c. 23.

Λειχήνωρ, nomen muris, a λείχω, lambo.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen proprium muris. ex λείχω, lambo, & μύλη, ης, ἡ, mola frumentaria.

Λειχοπίναξ, nomen muris. a λείχω, lambo, & πίναξ, tabula.

Λείχω, lambo, lingo. f. ξω. p. χα. hinc λιχμάω, & λιχμάζω, lambo.

Λεῖψαν, Jonic. pro ἔλειψαν, 3. plur. a. 1. act. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. Sed λείψαν᾽, pro λείψανα, τὰ, reliquiæ, nom. plur. a λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, linquo.

Λείψω, fut. 1. act. ejusdem verbi.

Λείων, Poet. pro λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεκάνη, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina. inde λεκάνιον, ου, τὸ, parva pelvis, patella. Ex λα, & χαίνω, quod valde pateat.

Λέκιθος, ου, ἡ, vitellus, ovi luteum, flavum, Galen. Item ampulla, urceus, capsula. Galenus pro lente, cui detracta sunt putamina, apud Hippocratem interpretatur.

Λεκὸς, scutella. inde λεκὶς, patina, & diminut. λεκάριον, patella.

Λεκτέον, legendum, adject. verbale; a λέγω, lego.

Λέκτο, Poet. pro λέλεκτο, Jon. pro ἐλέλεκτο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi λέγω, dico.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, thalamus. Th. λέχω, cubare facio.

Λελαβέσθαι, Poet. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβῃσι, Jon. anadiplasiasmo, & paragoge τῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. aor. 2. sub act. ejusdem verbi.

Λελαβόμην, Poet. pro ἐλαβόμην, a. 2. med. ejusdem verbi.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, præt. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθόμην, anadiplasiasmo Jon. pro ἐλαθόμην, a. 2. med. Sic λέλαθον, pro ἔλαθον, aor. 2. ind. act. λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. med. λελάθῃ, pro λάθῃ, a. 2. sub. med. ejusdem verbi.

Λέλακα, ας, ε, strepo, præt. med. sed præsentis significationem habet. hinc λελακυῖα, præt. part. med. f. g. verbi λακέω, resono, crepo. aor. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant a λακέω, vociferor. præt. part. λελακηκυῖα, ας, & per syncopen λελακυῖα λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, loquor.

Λελαμπρυνται, resplenduit, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, resplendeo. fut. υνῶ. p. λελάμπρυγκα. perf. pass. λελάμπρυσμαι. a λαμπρὸς, splendidus. Th. λάμπω, splendeo, luceo.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, seu λήθω, lateo.

Λελάσται, oblitus est, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχωσι, sortiti fuerint, Jonic. anadiplasiasmo pro λάχωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, sortior. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, relictus est, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται, a λείπω, linquo. fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, οἱ, lambentes, perf. part. activ. per syncopen, & epenthesin τῦ ε, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω, lambo. Th. λείχω, lingo. f. ξω. posset etiam ab hoc præterito formari.

Λελέχθαι, perf. inf. passiv. a λέγω, dico. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, latui, præt. med. verbi λανθάνω, seu λήθω. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέληκα, locutus sum, perf. activ. verbi λαλέω. fut. ήσω. p. λελάληκα, & per syncop. λέληκα. An potius dicendum, esse p. m. verbi λακέω, pro θρέω? unde p. m. λέληκα, ας, ε. perf. part. med. λεληκώς.

Λέλημμαι, captus sum, perf. pass. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελῆσθαι, oblitum esse, perf. inf. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, perf. pass. λέλησμαι. Sed λελῇσθαι, cum ι subscripto, est a verbo ληΐζομαι, seu λῄζομαι, prædor. Th. λεία, præda.

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, cepi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio.

Λελιημένος, ὁ, charus, promptus, perf. part. pass. verbi λιάω, ῶ, volo. perf. λελίακα. perf. pass. λελίασμαι, & euphoniæ gratia λελίημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, reputati sumus, 1. plur. perf. pass. verbi λογίζομαι, reputo.

Λελογισμένως, prudenter, adv. Eurip.

Λέλογχα, ας, ε, sortitus sum, præt. med. λελογχὼς, perf. part. med. verbi λαγχάνω, sortior. f. κληρώσομαι. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, ε, reliqui, p. m. hinc λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.

Λελουμένος, ὁ, lotus, perf. part. pass. verbi λούω, lavo. f. λούσω. perf. λέλουκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Attice pro λέλεχα. hinc λελοχυῖα, enixa, perf. part. f. g. verbi λέγω, dico, quod tamen a λέχομαι, poperi, derivatum volunt.

Λελύμασμαι, perf. pass. Attic. pro λελύμασμαι. hinc λελυμασμένος, labefactatus, perf. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. fut. ανῶ. præt. λελύμαγκα. Thema λύμη, ης, lues, noxa.

Λελυμένως. adv. leniter, remisse.

Λέλυσαι, 2. singul. perf. pass. λέλυντο. 3. plur. plusq. perf. pass. Jonic. verbi λύω, solvo. f. σω. p. λέλυκα. perf. pass. λέλυμαι. præt. inf. pass. λελύσθαι. perf. part. pass. λελυμένος.

Λέμβος, ου, ὁ, lembus, parvum navigium. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Videri possit sumptum ex Latino limbus: ut sit, quæ limbum fluminis, seu oram legimus. λεμβάρχος, qui λέμβου ἄρχει, lembo præest.

Λεμβώδης, εος ὁ, ἡ, lembo similis.

Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber, tunica plantæ, leguminis.

Λέμφος, mucus concretus. Sed λεμφὸς, adject. mucosus; stultus, vanus.

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. vox Lat. Græce ὀθόνιον, ου, τὸ.

Λέξατο, recensuit, numeravit, Jon. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λέγω, dico.

Λέξεο, cubato, Jon. pro λέξου, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod a fut. formatum verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λέξεως, gen. sing. a λέξις, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λεξεῦντι, dicent, Dor. pro λέξουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi λέγω.

Λέοντα, acc. sing. a λέων, οντος, ὁ, leo. in plur. λέοντες. dat. plur. λέουσι.

Λεοντέη, & λεοντῆ, ἡ, pellis leonis, a λέων, leo.

Λεοντιδεῖς, οἱ, leonum catuli.

Λεοντοκέφαλοι, leonicipites. Lucian.

Λεοντοκόμος, ὁ, cui negotium est curandi leonis.

Λεοντοφόνον, τὸ, animal quoddam in Syria, leonem interficiens.

Λεοντοφόνος, ὁ καὶ ἡ, leonicida.

Λέπαδνον, ου, τὸ, lorum latum circa pectus jumenti, antilena, capistrum. in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, decortico.

Λέπαργος, ὁ, albus, recutitus: taurus pili albi Item asinus apud Nicandr. in Theriac. in Epigr.

Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. q. a λέπος, quod in cortices ruptum. λεπαῖος, αία, ον, montanus. Sed λεπὰς, άδος, ἡ, genus ostreæ. vel piscis: lopas Plauto, patella Gazæ. hinc λεπαστὴ, genus calicis instar conchæ. Apud Pollucem λεπὰς ὀπτὴ, edulium vilis pretii.

Λεπίδιον, τὸ, herba lepidion, ἰβηρὶς Paulo Æginetæ. Item squamula.

Λεπίζω, decortico, a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, squama. a λέπω, decortico. λέπισμα, ατος, τὸ, decorticatio.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, squama. Item tunica, liber, Aphrodisio.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo. Th. λεπρὸς, scaber.

Λεπρὰς, acc. plur. f. g. a λεπρὸς, scaber. Et λεπρὰς, άδος, ἡ, aspera. petræ epitheton.

Λεπρὸς, ῦ, ὁ, scaber. Dicitur & λεπρὸς, ὰ, ὸν, leprosus, scabiosus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra, velut in λέπη, id est, squamas resolutio. vel a λέπος, quod cutis detrahitur, & decorticatur, ut sanetur æger.

Λεπταλέος, ὁ, tenuis, gracilis, subtilis.

Λεπτῇ, macilentæ, dat. sing. f. g. a λεπτὸς, tenuis, subtilis.

Λεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque recenseo. Ex λεπτὸς, & ἀγορέω.

Λεπτύνω, extenuo.

Λεπτοβαθὴς, έος, ὁ ἡ, mediocriter profundus.

Λεπτοβλάστος, ου, ὁ, ἡ, tenuia germina edens.

Λεπτοφωνὸς, ου, ὁ, senilem, & gracilem vocem habens.

Λεπτόδερμος, ον, tenuem pellem habens.

Λεπτόγειος, ου, ὁ, ἡ, cujus solum tenue, & non pingue est.

Λεπτογράμμων ονος, ὁ, ἡ, accutus, subtilis E λ. & γράμμα.

Λεπτογράμματος, ου, ὁ, ἡ minutis litteris constans.

Λεπτόγραφος, ου, ὁ, ἡ, minutis & exiguis litteris descriptus.

Λεπτογράφος, ου, ὁ, ἡ, tenuiter, subtiliter scribens.

Λεπτόδερμος, ου, ὁ ἡ, tenuem pellem, seu cutem habens.

Λεπτὸς, ῦ, ὁ, tenuis, ut λέπος, id est, cortex; gracilis, rarus, in f. g. λεπτή. hinc λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis, & inanis sermo.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, corticosus, squama tectus. λεπύριον, parvus cortex. λέπυρον ου, τὸ, putamen ovi, testa. a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπύχανον, τὸ, cortex; putamen ovi, aut mali punici cortex.

Λέπω, f. ψω, decortico. exuo. Qui λέπει, is λύει, solvit aliquid ἐπιπολαῖον, & id a subjecto corpore facit λέπειν. λεπίζω, idem. λέμμα, ατος, τὸ, cortex. λέπος, εος, τὸ, id. λεπὶς, ίδος, ἡ, id. λεπὸς, ῦ, ὁ, cortex.

Vr-

Λερία, Leria insula, cujus incolæ Λέριοι. Ii male audiebant ob malitiam.

Λερναία, ας, ἡ, nomen hydræ, Lernæa. a Λέρνη, palude, in qua versabatur.

Λέρνη, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi sordium confluges. hinc Λέρνη κακῶν, Lerna malorum.

Λεσβίδας, acc. plur. a Λεσβίς, ίδος, ἡ, Lesbis.

Λέσβος, Lesbus. insula in Ægæo mari. hinc

Λεσβόθεν, adverb. e Lesbo. Λεσβίς, Lesbis fœm. Λεσβίζειν, & λεσβιάζειν, mores fœdus oris polluti Lesbiorum imitari terra, & execrabili turpitudine, fellare. Aristoph. in Vesp.

Λεσχάζοντες, οἱ, garrientes, nom. plur. præs. part. verbi λεσχάζω, garrio, nugor. Th. λέσχη, ης, ἡ, confabulatio.

Λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio, confabulatio, nugæ: locus communis Hesiodo: exedra Vitruvio. Aliis lignum siccum: aliis genus cantilenæ. quidam loca calida, & æstiva exponunt. Etym. Hinc λεσχηνεύω, celebrare. ἀδόλεσχος, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. ἀδολεσχία, ας, ἡ, garrulitas.

Λευγαλέῃσι, dat. plural. Jonic. f. g. pro λευγαλέαις. Sic λευγαλέοισιν, dat. pl. Jon. m. g. a λευγαλέος, perniciosus.

Λευγαλέος, α, ον, perniciosus, gravis, tristis. q. λοιγαλέος. a Themate λοιγός, pernicies.

Λευΐ, & Λευΐς, ὁ, Levi, nomen viri. genit. τοῦ Λευΐ. acc. Λευΐν. Hebr. additus. Hinc Λευΐτης, ου, ὁ, Levita. Λευϊτικός, ή, όν, Leviticus.

Λευκὰ, pro λευκή, alba. a λευκός, albus.

Λευκαίνω, dealbo, candidum facio. Item remigo. Didym. Odyss. μ. f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκός, albus.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. λευκάνας, a. 1. part. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκανθῆ, legitur apud Pindar. candore florentem. an λευκανθέα legend. an a λευκαίνω? Th. λευκός, albus. an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, flos?

Λευκανθεὶς, ὁ, dealbatus, aor. 1. part. pass. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκανθίζω, albico, candidus sum. Th. λευκός, albus.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba, cujus lignum λευκὸν, album: item vitiligo alba. Th. λευκός, albus. λευκὴ γῆ, creta.

Λεύκιππος, ου, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet. q. λευκίππος. ex λευκός, albus, & ἵππος, equus.

Λευκίππας, α, ὁ, Dor. pro λευκίππος, idem ac λευκός, candidus.

Λευκίνη, ης, ἡ, creta, ejusdem Them.

Λευκόγαιον, creta, cretifodina. ex λευκός, albus, & γῆ, terra.

Λευκοθέα, Albunea mater, Matuta. q. λευκὴ θεά. lux enim est alba.

Λευκόϊον, caltha, viola. q. λευκὸν ἴον, alba viola.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Jon. a λευκός, albus.

Λευκόλινον, ου, τὸ, album linum. ex λευκός, albus, & λίνον, ου, τὸ, linum.

Λευκομέτωπος, candidus: habens frontem albam. Item cinædus.

Λευκοπάρειος, ὁ, qui candidis genis est, ex λευκός, albus, & παρειὰ, & Æol. παρηα, ας, ἡ, gena.

Λευκόπωλος, ου, ὁ, qui albis equis utitur, & vehitur: Solis epitheton. quod duobus equis albis vehatur. Item epitheton diei, Sophocl. Ex λευκός, albus, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Λευκόροδον, τὸ, ligustrum, rosa alba.

Λευκός, ή, όν, albus, candidus, albicans, serenus. Item λευκὸς, leucus, ardeola, avis. οἱ λευκοὶ, cani, in Epigr. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, albedo. λευκόω, & λευκαίνω, dealbo.

Λευκότερος, έρα, ον, candidior. compar. a λευκός, albus.

Λευκόφρυς ἀγορὴ, cana fori facies, Herodot. ex λευκός, albus, & ὀφρύς, supercilium.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam gerens, ex λευκός, ή, όν, albus, & χιτὼν, ῶνος, tunica.

Λευκόχροος, ὁ, albicans, albus colore. ex λευκός, albus, & color.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ, candido corpore decorus. ex λευκός, albus, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρόα, ἡ, color.

Λεῦκτρα, plur. tantum, Leuctra, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ὁ, καὶ ἡ, albis ulnis, seu brachiis. Epitheton Junonis ab aeris perspicuitate, Iliad. α. ex λευκός, albus, & ὠλένη, ης, ἡ, ulna.

Λευρός, ὰ, ὸν, Poet. pro ὁμαλὸς, æqualis, planus, latus, tennis, humilis.

Λεύσσετε, videtis, 2. plur. præs. ind. act. verbi λεύσσω, video.

Λεύσσω, video, aspicio, Poet. pro βλέπω, 3. pl. λεύσσουσιν, q. a λάω. vel a λεύω, & ὄσσε, oculi.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, dignus, qui lapidibus obruatur. a λεύω, lapido.

Λευχείμων, ονος, ὁ, albis indutus.

Λεύω, lapido. a λᾶας, lapis.

Λεχέεσσι, dat. pl. Jon. a λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λεχεποίης, ας, ἡ, regio herbosa. a ποία, Jon. ποίη, herba, & λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.

Λεχθὲν, τὸ, dictum, a. 1. part. pass. n. g. a λέγω, dico. f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, lectus. gen. plur. λεχέων, dat. p. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, cubo, cubare facio.

Λεχόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐλεχῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi λεχάομαι, apud Hesych.

Λέχριος, α, ον, obliquus. a λέγομαι.

Λεχὼ, όος, ἡ, puerpera. a λέχος, εος, τὸ, lectus, in quo puerpera decumbit. hinc λεχώϊος, puerperus, a, um. Th. λέγω, cubare facio.

Λεωδάμας, αντος, ὁ, Leodamas, nomen Philosophi.

Λεῷμι, vellem, præs. opt. act. a λεάω, ῶ, pro θέλω.

Λέων, οντος, ὁ, leo. Item leo serpens Nicandr. in Theriac. genus saltationis horridæ Polluci; piscis Plinio l. 9. c. 31. Item λέων, elephantiasis a similitudine pellis supercilii, Aretæo Cappadoci. λέαινα, ης, ἡ, leæna, q. a λάω, quia visu valet. Dormit enim leo dilatatis palpebris. aut q. λήθων. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus.

Λεωπέτρα, an λειοπέτρα, lævis, seu plana petra? legitur & λεωπετρία.

Λεωργὸς, ὁ, audax, temerarius. Epitheton Promethei apud Helcylum.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt. ex λαός, & λεώς, ὁ, Att. populus, & σφέτερος, suus. Th. ὃ, se.

Λεωφόρος, Jon. & Att. pro λαοφόρος, via publica. Anacreon dixit λεωφόρον fœminam prostitutam.

Λ Η.

Λῆ, velit, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt, λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt a λάω ducucere, in subjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, crasi λῶ, λῇς, λῇ, & Dor. λῶ, λῇς, λῇ, velim, is, it.

Λήβω, inusit. pro λαμβάνω, capio, fut. λήψομαι.

Λῆγ', pro λῆγε, quiesce, præs. imperat. ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. verbi λήγω, cesso.

Λήγοιμεν, 1. plur. opt. præs. a λήγω.

Λήγω, εις, ει, cesso, desino, quiesco. hinc λῆξις, cessatio. q. a λέγω, pono. Nam & pono est facio quiescere: aliquando & quiesco: ut venti posuere.

Λῆδον, ου, τὸ, frutex, cisti species, ex quo fit λήδανον, pingue scil. resinolum. quod a λήδου foliis colligitur.

Λῆδος, vel λήδιον, εος, τὸ, vestis ex panno raro, ac detrito. Doric. λᾶδος, q. a λεῖος.

Ληθαῖος, & Λήθαιος, ὁ, Lethæus, adiect. a λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθεαι, oblivisceris, Jonic. pro λήθῃ, 2. sing. præs. verbi λήθομαι, seu λήθω, vel λανθάνω.

Λήθει, latet, 3. sing. præs. act. verbi λήθω, lateo.

Λήθετ', & λήθετο, oblitus est, 3. sing. imperf. pass. Jonic. pro ἐλήθετο, ejusdem verbi.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθουσα, præs. part. f. g. a λήθω, lateo.

Λήθω, seu λανθάνω, lateo, celo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Forte a λα, & θῶ, a θέω, pono, sive in locum aliquem me abdo. Hinc λήθη, ης, ἡ, oblivio. λάθρα, adv. clam, clanculum. ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus.

Ληΐδ' pro ληΐδα, accus. singul. a ληΐς, ΐδος, ἡ, pecus. Thema λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐζετ', pro ληΐζετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi ληΐζομαι, sortior, nanciscor. f. ίσομαι. perf. pass. λελήϊσμαι, Th. λεία, præda.

Ληΐζομαι, prædor. vide in ληΐζετ'. perf. λελήϊσμαι, Jonic. dialysi, pro λεία, ας, ἡ, præda.

Λήϊον, ου, τὸ, seges. in plural. τὰ λήϊα, q. a λεῖος, lævis, æqualis. Seges vero est æqualis longitudinis.

Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem ac λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐσατο, Poet. & Jonic. pro ἐληΐσατο, 3. sing a. 1. med. sic ληΐσσεται, 3. sing. fut. 1. med. verbi ληΐζομαι, nanciscor. Th. λεία, præda.

Ληϊστὸς, ὁ, ὁ, bello captus, prædatitius Gellio. a ληΐη, Jon. pro λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐτις, ἡ, prædatrix. Epitheton Minervæ, quia prædæ præest. Th. λεία, præda.

Λήϊτος, ὁ, popularis. Item publicus, Jon. dialysi pro λῆτος. hinc λήϊτον, ου, τὸ, curia.

Ληκέω, vel Dor. λακέω, sono, crepo. f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. p. m. λέληκα, & λέλακα. Hinc λακίς, ίδος, ἡ, fissura, seu scissura cum crepitu. λακίζω, lacero.

Λήκυθος, ου, ἡ, lecythus, ampulla olearia. q. a λα, vel ἔλαιον, & χέω, vel κεύθω, quia oleum fundit, vel occultat.

Λήμαντος, ου, ὁ, nomen proprium.

Λῆμα, ατος, τὸ, & λῆμμα, cum duplici μμ, propositum animi, vitalis, fortisque animus. q. a λάω, volo.

Λήμη, ης, ἡ, lippitudo, humor in oculis concretus. idem ac γλάμη, q. a λα, & μύω, quod lippientes oculi subinde claudantur, & aperiantur.

Λήμνια ἔργα, Lemnia facinora. Λημνιᾶν, Dor. pro Λημνιῶν, Lemniarum.

Λημνίσκος, ου, ὁ, lemniscus, fasciola e coronis dependens. Item λημνίσκος a tæniæ similitudine dicitur linamentum. quod Chirurgi solent vulneribus indere; turunda vocatur a Galeno lib. 3.

Λήμνῳ, dat. sing. a Λῆμνος, Lemnus, insula.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Poet. pro βάκχαι. alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse Nymphas torcularium.

Ληναιῶνα, acc. sing. a ληναιὼν, ῶνος, ὁ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus torcularii preli. hinc Ληναῖος, Bacchus.

Ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ prælo exprimuntur. q. a λεαίνω comminuo. Uvæ enim in prælo comminuuntur. Sed λῆνος, εος, τὸ, lana, quia est λεῖον, mollis.

Λῆξαν, Jonic. pro ἔληξαν, 3. plur. aor. 1. activ. λῆξαι, desiisse, a. 1. inf. act. λήξασθαι, aor. 1. inf. med. verbi λήγω, cesso.

Λήξειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λήγω, cesso. f. ξω.

Λῆρος, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. hinc ληρέω, nugor. q. a λα, & ῥέω, fluo. vel εἴρω, dico. Loquaciores enim ut plurimum sunt ineptiores.

Λῇς, Doric. pro θέλῃς, velis. vide in λῆ.

Λήσεαι, 2. sing. f. 1. act. λήσεσθε, 2. plur. f. 1. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epitheton Bacchi. ex λήθω, lateo, & παῖς, puer. hinc παίζω, παίγμα. Sunt qui legant λυσιπαίγμων, a λύω, solvo, & παίγμα, jocus.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Hesiod. in Theogonia, a λήθω, lateo.

Λήσομαι, obliviscar, f. 1. med. λήσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo.

Ληστὴς, οῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, ῦ, ὁ, latro, prædo, sicarius, grassator. Th. λεία, ας, ἡ, præda. Hinc ληΐζω, prædor. f. σω. perf. pass. λελήϊσμαι, σαι, ται. hinc ληϊστὴς, ῦ, ὁ, & per synæresin ληστὴς, latro.

Λήστριον, latrina, puto, ubi latent λησταὶ, latrones.

Λησῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. act. a λάω, ῶ, volo. vel a λήθω, lateo.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius. Th. Λητὼ, όος, οῦς, Latona.

Λητὼ, όος, ἡ, Latona, mater Apollinis. acc. Λητόα, ῶ. q. a λήθω, lateo.

Ληφθεὶς, έντος, ὁ, captus, aor. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. singul. m. g. ληφθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. aor. 1. imperat. pass. a λαμβάνω, capio.

Λήχω, inusitat. pro λαγχάνω, sortior.

Λήψομαι, ῃ, & in 1. plur. ληψόμεθα, f. 1. med. verbi λαμβάνω, capio.

Λ Ι.

Λία, pro λεία, præda. Gl. Cyr.

Λιάζω, agito, jacto, separo, dirimo, turbo. p. λελίασμαι, q. a λίαν, valde.

Λίαν, valde, admodum. quasi a λάω, volo. Ea enim intendimus, quæ insigniter volumus.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, temperatus, suavis. Odyss. ε. Appol. a. λιαρὴ αὔρη, aura levis, & liquida.

Λίβανος, ου, ὁ, Libanus, Syriæ mons. Item thus, arbor thuris. λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, thus, thuribulum: λιβανωτὶς, rosmarinus. λιβανώδης, εος, ὁ, ἡ, odoratus.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, Libertinus, nomen Sectæ.

Λιβύαθεν, adverb. ἀπὸ τῆς Λιβύης, a Libya. ergo Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβὰς,

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia. Λιβυσσαί, Libyssæ. Λίβυς ἀνὴρ, vir ex Libya, Afer, Pœnus. Λίψ etiam ventus Africus. Dicitur tibia a Poetis λιβυκὴ σάλπιγξ.

Λιβυρνὸν, ου, τὸ, liburnum, species navigioli.

Λίγα, stridule, argute, pro λιγέα, Hesych.

Λιγαίνω, oblecto, proprie arguto sono: strido. Item ludo cithara. Apoll.

Λίγγω, resono, strideo, stridorem edo. fut. ξω. hinc λιγὺς, έος, ὁ, stridulus, canorus, argutus, facundus.

Λίγδα, cos, pulvis: item lixivium.

Λίγδην, strictim, in superficie. Odyss. χ. adv.

Λίγδος, pila, mortarium, Nic. in Ther. Est & λίγδος. fornacula, in qua conflant metalla, χοάνη.

Λιγέα, acc. plur. n. g. a λιγὺς, έα, ὺ. Λιγεᾶν, Dor. pro λιγεῶν, genit. plur. vide λιγεία.

Λιγείῃ, canoræ, dat. sing. f. g. a λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um. Th. λίγγω, strideo.

Λιγέως, stridule, acute, dulciter celeriter. Iliad. γ. adv. a λιγύς.

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, fumus, fumi emissio, flamma. An a λίαν, & καίω?

Λιγνυώδης, ου, ὁ, pingui similis. q. a λιγνύς.

Λίγξε, sonuit, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγγω, strideo, f. ξω.

Λιγυρῇ, pro λιγυρᾷ, suavi, dativ. singul. f. g. λιγυρῇσι, dat. plur. Jon. a λιγυρὸς, ά, όν, idem ac λιγύς. Th. λίγγω, strideo: oblecto.

Λίγυς, υος, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria, Italiæ regio. Hinc Λιγυστικὸς, ῆ, ὁ, Liguslicus. Sed λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um, sonorus: suavis. a λίγγω, strideo.

Λιγυφθόγγοισι, sonora voce præditis, dat. plur. Jon. a λιγύφθογγος, quod a λιγὺς, stridulus, quod a λίγγω, strideo, & φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἔφθεγγμαι.

Λιγύφωνος, ὁ, ἡ, argutus: canorus. Ex λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um, quod a λίγγω, strideo, & φωνὴ, ἡ, vox.

Λίην, Jo. pro λίαν, valde, adv.

Λιθάζω, lapido, lapidem jacio. cum acc. fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. aor. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. λιθάσωσιν. aor. 1. inf. λιθάσαι. aor. 1. part. λιθάσας, αντος, ὁ. perf. act. λελίθακα.

Λιθάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Λιθασθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, lapido.

Λιθάσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Λιθία, vel λιθεία, ἡ, massa auri, pretiositas auri.

Λίθμα, ἡ, luxus, luxuries, ubertas, quasi ex λίαν, & θὶς, acervus. vel a λίαν θέω, vel ut sit quæ admodum erupit in molem. aut quod multum lacteat, seu humeat. a λίαν, valde, & θάω, lacto. nisi a λίος, id est, ψιλός.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um. Them. λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido, cum accus. imperf. ἐλιθοβόλουν, ες. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. aor. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, ὁ. perf. act. λελιθοβόληκα.

Λιθόλευστος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, Sophocl. in Ajace. ex λίθος, & λεύω, lapido. Th. λᾶας, ὁ, lapis.

Λίθος, ου, ὁ, ἡ, lapis, saxum. dat. pl. Jonic. λίθοισι. hinc λίθεος, lapideus. λιθάζω, lapido. q. a λίαν θῶ, firmiter pono, scil. ob rei gravitatem, quæ ex se deorsum vergit.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus stratus. ex lapis, & στρωτὸς, stratus. quod a στρώννυμι, sterno. Th. στορέω, sterno.

Λιθοτόμοι, οἱ, lapicidæ. Item chirurgi vesicæ calculum exscindentes. ex λίθος, lapis, & τέμνω, seco. p. m. τέτμημαι.

Λιθοτράχηλος, ου, ὁ, ἡ, duram, rigidam cervicum habens.

Λιθουλκέω, ῶ, lapides traho.

Λιθουλκὸς, οῦ, ὁ, ἡ, lapides extrahens E λ. & ἕλκω, traho.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro, in lapidem converto.

Λιθωμότης, ὁ, qui ad lapidem jurat; qui ad populum concionatur. ex λίθος, lapis, & ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro.

Λικερτίζω, salio immodeste. ex λίαν valde, & σκιρτῶ, salio.

Λίκερτξ, minima, & exilissima avis vox. Aristoph. Interpr. in Acharn. Item tinnitus aurium minimus.

Λικμάω, ventilo, dissipo, cribro, comminuo. f. ήσω. p. λελίκμημαι. Th. λικμός.

Λικμήσει, 3. singul. fut. 1. verbi λικμάω, ventilo.

Λικμητὴρ, & λικμητὸς, ὁ, ventilator.

Λικμὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus. hinc λικμάω, ventilo. q. a λίαν, valde, & κάμνω; quia id κυματηρὸν, id est, laboriosum, an a λίαν κομεῖν, id est, frumentum purgare?

Λικμώντων, ventilantium, genit. plural. part. præs. activ. verbi λικμάω, ventilo.

Λίκνον, ου, τὸ, idem ac λικμὸς, vannus, quia est λίαν κανοῦν, plana corbis. Vel a λίαν κινεῖν. quia valde agitetur.

Λικριφὶς, vel λικριφὶς. Iliad. ξ. oblique. a λίκριος, obliquus.

Λικροὶ, οἱ, rami cervinorum cornuum. q. a λὶξ, & κέρας, ut sint oblique cornicula rectis agnata.

Λίκτωρ, ὁ, lictor. quasi λείκτωρ, a λείχω, lingo.

Λιλαίομαι, Poet. cupio, appeto, desidero, festino, λιλαίεαι, Jonic. pro λιλαίῃ. q. a λίαν, valde, & λάω, cupio.

Λιμαγχονέω, & ίω, fame neco, ango, & affligo fame. ex λιμὸς, fames, & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, strangulo.

Λίμβος, ὁ, ligurius, gulosus, insatiabilis. Hesych. λίμβον, ἄπληστον. Ergo liguritor, a λείχω, lingo.

Λιμὴν, ένος, ὁ, portus, litus: sinus maris. in Odyss. acc. λιμένα. q. λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ conquiescant. hinc λιμενάρχης, portitor: qui portui præest, λιμεναρχία, munus portuum curandorum.

Λιμηρὸς, οῦ, ὁ, famelicus. a λιμὸς, fames.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, & λιμνήτης, ιδος, ἡ, lacustris, palustris. Aristoph. in Ran. Th. λίμνη, ἡ, palus, stagnum, lacuna. Λιμνᾶται, Dor. pro λιμνῆται.

Λίμνη, ης, ἡ, stagnum, palus, lacuna. q. a λίαν μένειν, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur: ut stagnum a stando. Item λίμνη est gymnasium in Trœzena, Eurip. in Hypol.

Λιμνῆτις, ου, ὁ, nomen ranæ. a λίμνη, lacus.

Λιμνόχαρις, nomen ranæ. ex λίμνη, stagnum & χαίρω, gaudeo.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, & Dor. ἡ, fames. Item homo sordidus, præparcus, Eustath. in Odyss. quasi a λείπω, deficio. Est enim fames ex defectu nutrimenti solidi. Hinc λιμαίνω, esurio. λιμώττω, idem.

Λιμπάνω, linquo. a λείπω, idem.

Λιμφάω, decipio. a λιμφὸς, sycophanta. quod a λίαν φαίνω levem videri.

Λιμώττων, οντος, ὁ, præs. part. a λιμώττω, esurio. Th. λιμὸς, fame.

Λιναγρέτης, & λιναγρέτης, ου, ὁ, piscator. E λίνον & ἄγρα, captura.

Λιναῖος, lino factus. Vet Lex.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum. Vet. Lex.

Λινοθώρηξ, ὁ, thorace lineo indutus. ex λίνον, lignum, & θώρηξ, Jonic. pro θώραξ, thorax. pectus.

Λινοκαλάμη, lini stipula. λίνου καλάμη, Jos. 2. 6. λινοκαλαμία, linum agreste.

Λίνον, ου, τὸ, linum, chorda, carbasum, navis velum. Item λίνα in fidibus nervorum loco, Iliad. σ. Pariter λίνον sumitur pro eo, quod est ὁρμιὰ, aut ἄγκιστρον, linea, aut hamus piscatorius. Iliad. π. q. λεῖον, leve. hinc λινεὸς, οῦ, λινῆ, ῆ. λινοῦν, οῦ, lineus, a, um. λινουργὸς, lini textor.

Λῖνος, ου, ὁ, Linus. nomen viri.

Λὶξ, obliquus. Hesych. Item latus: lapis.

Λὶπ', pro λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ, per apocopen factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος. Ponitur & λίπ', pro λίπε, a. 2. Jonic. verbi λείπω, linquo.

Λιπάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, qui spendidis vittis est ornatus. Comment. Aristoph. Acharn. patera vini thasi plena.

Λιπαρὰς, abundantes, acc. plur. f. g. a λιπαρὸς, ά, όν, pinguis.

Λιπαρέω, assiduus sum.

Λιπαρὴ, Jonic. pro λιπαρὰ, splendida.

Λιπαρὴς, έος, ὁ, ἡ, assiduus, sedulus. λιπαρῶς, & έως, assidue, jugiter. λιπαρία, ας, ἡ, assiduitas. λιπαρέω, assiduus sum. q. a λίαν παρεῖναι, valde adesse.

Λιπαροκρήδεμνος, pulchram habens vittam. a λιπαρὸς, splendidus, & κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta.

Λιπαρὸς, ά, όν, pinguis, obesus, opimus, nitidus: maturus, formosus, plenus, splendidus, lautus. λιπαρὸν γῆρας, lauta senectus. Dionys. de situ orbis. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo. hinc ἀλιπὴς, έος, ὁ, macilentus.

Λιπαρόχροος, ου, ὁ, nitido corpore præditus. Sic λιπαρόχροον, acc. Doric. a λιπαρόχροος, pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, pinguis.

Λίπε, pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi λείπω, linquo. λείψω. f. ἔλειψα. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, dialysi Poet. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Λιπερνὴς, ὁ, qui ex agro in urbem fugit: ὁ λιπὼν τὰ ἔργα. Vel ex divite pauper factus, ὁ λειπόμενος τῶν ἔργων.

Λιπεσάνορας κόρας, Stesichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας τὰς λιπούσας τὸν ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant.

Λιπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. λιποίμην, aor. 2. opt. med. λιποῖσα, Doric. pro λιποῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Λίποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, linquo.

Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Jon. ejusdem verbi.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, navis desertor. ex λείπω, linquo, & ναῦς, ἡ, navis.

Λίπος, εος, τὸ, pinguedo, adeps. q. a λίαν, & πῖος, pinguedo. Hinc λιπάω, pinguis sum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρὸς, ά, ὁ, pinguis.

Λιποφεγγέα, accus. singul. a λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem, cæcus. ex λείπω, linquo, & φέγγος, εος, τὸ, lumen.

Λιπόων, Poet. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, pinguis sum. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Λίπτω, cupio, desidero, amplector. quasi a λάω, volo. vel λίαν ποθέω, valde cupio.

Λιπὼν, οῦσα, όν, aor. 2. part. activ. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Λίρος, seu λιρὸς, οῦ, ὁ, impudens, audax. q. a λίαν ὁρᾶν, valde videre. Sunt enim impudentes visu stabili, & irreverenti.

Λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue, & subtile linteum q. a λίνον. Est etiam λὶς, leo, Poet. cujus accus. λῖν. Est & λὶς per apocop. pro λισσὴ, levis.

Λίσαι, precare, a. 1. imperat. med. verbi λίσσομαι, supplico. f. λίσομαι. Διὶ λίσαι, Jovi supplica. Iliad. α.

Λίσπη, ης, ἡ, animalculum quoddam gracile. q. a λὶς, pro λισσὸς, lævis, glaber.

Λίσπος, ου, ὁ, attritus usu, gracilis. Th. λισσὸς. attrita enim sunt plana. λίσποι etiam dicitur, cui nates sunt graciles, ac tumore prorsus vacant. λισπόπυγοι, depyges. Athenienses sic dicti a Comicis. ἀστράγαλοι λίσποι dicuntur, qui in medio pertusi sunt. & γλίσχρα, ἐκτετριμμένα, καὶ ὀλισθηρὰ, lubrica, Comment. Aristoph. in Ran.

Λίσσεσθαι, præs. inf. verbi λίσσομαι.

Λισσέσκετο, supplicabat, 3. sing. imperf. Jon. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι, supplico. Λίσσεαι, pro λίσσομαι, precabor, præs. ind. vel f. 1. Poetic. pro λίσομαι.

Λίσσομαι, supplico, precor, oro. hinc part. λισσόμενος, ου, ὁ. Dicitur etiam λίττομαι, a λίπτω, cupio. Hinc λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, preces. λιτανεία, ας, ἡ, idem.

Λισσὸς, ῆ, ὁ, lævis, glaber. planus. Odyss. γ. Interdum asper, altus, acclivis, præruptus. 2. Arg.

Λίστρον, τὸ, scaphula, seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum: sartago, Poll. novacula: ventilabrum Hesych.

Λῖτα, acc. singul. a λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue linteum. Alii volunt esse pl. ex singul. λῖτον, τό. Homero est λιτὶ πετάσσαντες, stragulum tenue. Iliad. θ.

Λιταὶ, αἱ, preces, Deæ præsides supplicationum. Th. λίσσομαι, precor.

Λιτοῖσι, frugalibus, dat. plural. f. g. a λιτὸς, ῆ, ὁ, vilis, tenuis.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Jon. λιτάνευσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, idem ac λίσσομαι, precor, oro.

Λιτάων, precum, genit. plur. Æolic. pro λιτῶν, a λιτὴ, preces. Them. λίσσομαι, oro.

Λίτομαι, idem ac λίσσομαι, oro.

Λιτὸς, ῆ, ὁ, simplex, frugi, tenuis, nudus: vilis. λιτὸς, ῆ, όν, supplex. q. a λίσσομαι, supplico. Vel qui vivit ex λιτῆς, id est precario. aut q. ex λιτὸς, a λεῖος. aut q. λεπτός. nisi a λιὸς, pro trito.

Λιτότης, ητος, ἡ, simplicitas, frugalitas. Item figura, cum rem magnam modestiæ causa extenuamus.

Λίτρα, ας, ἡ, libra, obolus, mensuræ, & ponderis nomen. a Latino libra. λίτραν ὥραν ζώσας, modicum temporis, in Epigr. λιτραῖος, libralis.

Λίτρον, pro νίτρον, nitrum, Attice, apud Aristoph.

Λιχανὸς, οῦ, ὁ, index digitus. q. a λείχω, lingo. hinc λιχὰς. mensura interstitii inter pollicem, & indicem distentos. λίχνος, ου, ὁ, liguritor, gulosus, λιχνεύω, ligurio. f. σω. λιχνεία, ας, ἡ, edacitas, liguritio, ganea, gula, Suid.

Λίχματ-

Λιχμάζω, Imperf. Jon. verbi λιχμάζω, lingo, lambo.

Λιχμάομαι, ὦμαι, idem ac λιχμάζω, lingo.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, gulositas, ganea, gula, Suid.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua stillat. a λείβω, stillo. Est & venti nomen, Africus. Gell. l. 2. cap. 22. Item pugna.

Λ Ο.

Λοβοὶ, οἱ, phaseli, sive phaseoli. Colum.

Λοβὸς, ᾶ, ὁ, ima auris pars, quæ prehendi potest: q. a λάβω, pro λαμβάνω, capio, quia facile prehenditur. Item omnis folliculus, in quo continetur semen. Plinio siliqua.

Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, electus, eximius. οἱ, λογάδες, lecti. a λέγω, eligo. Est & album in oculo.

Λογία, ας, ἡ, collecta, conventus, collectio. 1. ad Corinth. 16. a λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. a λογίζομαι, loquor.

Λογίζομαι, colligo, statuo, cogito, computo, arbitror. imperf. ἐλογιζόμην. f. ίσομαι. perf. λελόγισμαι. a. 1. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, λογικὴ, ratio disserendi. ab eodem them.

Λόγιμος, ὁ, insignis, eximius.

Λόγιον, ᾶ, τὸ, oraculum, responsum divinum: rumor, consilium, supputatio, ratio. τὰ λόγια, eloquia. θεῖα λόγια, Sacræ litteræ, Nazianz.

Λόγιος, ᾶ, ὁ, ἡ, disertus, facundus, doctus, eloquens, & orationi solutæ scriptor. Mercurius λόγιος ob id dicitur, quia studiorum, & eloquentiæ præses est. Synes. Plutarch. in Sylla vocat λογιωτάτους, vaticiniorum interpretes peritissimos.

Λόγισαι, consulta, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, rationem ineo.

Λογισμὸς, ᾶ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Λόγοισι, dat. pl. Jon. a λόγος, verbum.

Λογομαχέω, de verbis pugno. fut. ήσω. p. λελογομάχηκα. ex λόγος, verbum, quod a λέγω, & μάχομαι, pugno.

Λογομαχία, ας, ἡ, verbarum pugna, loquax contentio. a λογομάχος, qui verbis pugnat.

Λόγον αὐτῷ διδόναι, secum aliquid reputare.

Λογοποιέω, fabulas condo: verba facio, fabulor, orationem habeo; fingo. inde λογοποιὸς, ᾶ, ὁ, fabularum, & historiarum conditor. ex λόγος, & ποιέω, facio.

Λόγος, ᾶ, ὁ, verbum, ratio, jussum, negotium: rumor, versus, carmen, &c. κατὰ λόγον, quantum æquum est. a p. m. λέλογα, verbi λέγω, dico.

Λόγχαισι, dat. pl. Jon. a λόγχη, lancea.

Λόγχη, ης, ἡ, sors, lancea, mucro. a λαγχάνω, sortior, assequor. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχη, hastæ cuspidem habentes, vide λόγχη. hinc λογχόω, cuspide munio.

Λόγω, Dor. pro λόγου.

Λοεσσάμενος, η, ον, lotus, a, um, a. 1. part. med. Poetic. pro λουσάμενος, quasi a λοέω, pro λούω, dialysi ου in οε. Hinc λόεσσαν, aor. 1. ind. act. Jon. abjecto augmento, & Poet. gemin. σσ. aor. 1. inf. activ. λοέσσαι, & sic porro.

Λοετρὸν, pro λουτρὸν, ᾶ, τὸ, lavacrum, balneum. a λούω, lavo. λοετροχόος, aptus ad lavacrum.

Λοέω, Poet. pro λούω, lavo.

Λοιβῇ, libamini, dat. singul. a λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. Them. λείβω, libo, stillo.

Λοίγια, τὰ, exitialia nom. pl. n. g. a λοίγιος, perniciosus. Th. λοιγὸς, ᾶ, ὁ, pernicies.

Λοιγὸς, ᾶ, ὁ, pernicies, exitium, quasi a λήγω, desino, cesso. Res enim perditæ cessant [esse] ut exitium ab exeo. Hinc λοίγιος, λοιγιεὺς, & λοιγόεις, perniciosus.

Λοιδορέω, ῶ, convitior, maledico. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, είσα, ὲν. præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, ᾶ, ὁ, convitiator.

Λοιδοριῶν, gen. plur. a λοιδορία, ας, ἡ, convitium. Th. λοίδορος, convitiator, maledicus.

Λοίδορος, ᾶ, ὁ, convitiator, maledicus. quasi λαὸς δέρων. vel qui verba q. λόρατα loquitur. hinc λοιδορία, ας, ἡ, convitium. λοιδορέω, convitior.

Λοιμοῖο, gen. Jon. a λοιμὸς, pestis.

Λοιμὸς, ᾶ, ὁ, pestis, contagium. Item vir pestifer, ac scelestus. Aristid.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus, a, um. τὸ λοιπὸν, quod superest, λοιπὸν, alioquin. τὰ λοιπὰ, de cætero. Th. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.

Λοίσθιος, & λοῖσθος, ᾶ, ὁ, ultimus, postremus. quasi a λείπω, relinquo. Hinc λοισθήϊα, præmia, quæ ultimo dantur. τὸ, λοίσθιον, postremo, tandem.

Λοισθοτάτην, postremam, acc. sing. f. g. superl. grad. a λοῖσθος, seu λοίσθιος, postremus.

Λοκροὶ, Locri, nomen nationis.

Λοξὰ, oblique. adv. a λοξὸς, obliquus.

Λοξίας, Jon. pro Λοξίας, ᾶ, ὁ, Apollo.

Λοξοβάται, οἱ, oblique ingredientes, nom. pl. a λοξοβάτης, ᾶ, ὁ, ex λοξὸς, ᾶ, ὁ, obliquus, & βαίνω, eo.

Λοξὸς, ᾶ, ὁ, obliquus. λοξότης, obliquitas. q. a λέχω, cubo, jaceo. λοξότερον ἔχω πρός τινα, minus alicui fidere. Odyss.

Λοπὰς, patella, patina. q. a λέπω.

Λοπιμὸς, η, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, decorticari.

Λοπὸς, ὁ, cortex. a λέπω, decortico.

Λορδὸς, ᾶ, ὁ, curvus, cernuus. an a λάω ὤρας, videre terram?

Λοροὸς, ὁ, corvus, Celtis. an a λύγος?

Λοὐδοτρίβος, ὁ, lanista; quasi λᾶδον τρίβων, ludum alens.

Λουκᾶς, ᾶ, Lucas, nomen viri.

Λούκιος, ᾶ, ὁ, nomen Prophetæ, a luce sic dicti.

Λοῦμαι, Attica syncope pro λούομαι, lavor. imperf. ἐλούμην, pro ἐλουόμην, præs. inf. λοῦσθαι, pro λούεσθαι, Them. λούω, lavo.

Λουὸς, ὸ, ὸν, splendidus, a, um. Hesych.

Λοῦσε, pro ἔλουσε, 3. sing. a. 1. act. Jon. verbi λούω, lavo. f. σω.

Λοῦσον, lusum, album quiddam in abiete nascens, Theophr. an a λεύσσω, video? unde & λευκὸς, albus.

Λουσῶ, lavabo, Dor. pro λούσω, f. 1. a. λούω, lavo.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum.

Λουτρὸν, ᾶ, τὸ, balneum, lavacrum. Sed λῦτρον, τὸ, aqua sordida, qua nos lavimus. Th. λούω, lavo.

Λουτρῷ, dat. sing. a λουτρὸν, balneum.

Λούω, f. σω, lavo. p. λέλουκα. aor. 1. ἔλουσα. a. 1. part. act. λούσας, ασα, ὸ, perf. part. pass. λελουμένος, η, ον. a. 1. med. ἐλουσάμην, ω, ατο. q. a λύω, solvo. Lavando enim solvimus, & tollimus sordes, & lavamus in liquido, quod facile solubile. Hinc λουτρὸν, ᾶ, τὸ, lavacrum. λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum. ἄπλουτος, abluo.

Λοφιῇ, dorso, Jon. pro λοφιᾷ, dat. sing. a λοφιὰ, ᾶς, ἡ, cervix, jubæ leonum. Th. λόφος, ᾶ, ὁ, idem.

Λοφνία, & λόφνις, fax monoxyla, non ex colligatis lignis, lychnus. aliter ἡ, ἐκ φλοιῶ ἀμπελῶ. Eustath. ex λόφος, quatenus est ὄζος ὀρθὸς, tanquam sit fax ex arboreo cacumine.

Λόφος, ᾶ, ὁ, cervix in jumentis: apex, crista, galerus, fastigium. Item crista galeæ, Apol. Item λόφοι, colles, tumuli.

Λόφουρα, τὰ, animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ: ruminantia animalia Gazæ. a λόφος, crista, & οὐρὰ, cauda.

Λόφωρος, ᾶ, ὁ, crista insignis: superbus. Th. λόφος, crista.

Λοχᾶν, & λοχᾶσθαι, insidias collocare. hinc ἐλοχήσαντο, 3. plur. a. 1. med. Th. λόχος, insidiæ.

Λοχεοῖο, gen. Jon. a λοχεὸς, ᾶ, ὁ, idem ac λόχος, ᾶ, ὁ, insidiæ.

Λοχεύομαι, seu λοχεύω, parturio, enitor, pario, fœtifico. Th. λοχὸς, ᾶ, gravida.

Λοχηγετέω, pro λοχαγέω, cohortis ducem esse, ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.

Λοχίζειν, pro εἰς λόχους διαιρεῖν, in cohortes dividere. item insidias ponere, Thucyd. The. λόχος, cohors.

Λόχος, ᾶ, ὁ, cohors, agmen, manipulus, centuria, classis. item insidiæ. Hinc λοχάω. & λοχίζω, insidior. λοχὸς, ᾶ, ὁ, puerpera, gravida. a λέχω, id est, κεῖμαι, jaceo, scil. ἐν τῷ λέχει, in lecto. Sic Gallus accouchee.

Λ Υ.

Λύα, Dor. pro λύη, ας, ἡ, seditio, bellum, diminutio, lues. a λύω. solvo quia solutio unitatis.

Λυγγάνω, singultio, a λύζω. λύγδην, singultiendo.

Λυγγὸς, genit. a λυγγὺς, ιος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, ᾶ, ὁ, levis, politus, candidusque marmoris Parii instar. Thema λύγδος, Lygdus.

Λύγδος, ᾶ, ὁ, Lygdus, lapidis marmorei genus, candoris eximii: calculus littoralis, glarea.

Λύγη, ης, ἡ, obscuritas, tenebræ, nox. Hinc λυγαῖος, α, ον, obscurus, a, um, tenebrosus. ἠλυγαῖος, ᾶ, ὁ, umbrosus, opacus. ἠλυγαῖω, & ἠλυγίζω, obumbro.

Λυγίζω, Doric. pro λυγίσω, fut. 1. inf. act. verbi λυγίζω, flecto, vincio.

Λυγκεὺς, ὁ, Lynceus. Hic fertur acutissima oculorum acie præditus fuisse.

Λύγξ, υγκὸς, ὁ, ἡ, lynx fera, acutissimi visus. q. a λύκη, quatenus lux: aut quia rapax ut λύκος, lupus. Sed λὺγξ, λυγγὸς. singultus, a λύζω, singultio.

Λύγος, ᾶ, ὁ, vimen, vitex, virga, bacillus: tenebræ Etym. Hinc λυγόω, λυγίζω, flecto. q. a λύω, quia vimen solvi Potest a figuratione naturali. aut a λίαν, & ἄγω, quod valde duci queat. Sed λυγὸς, est instrumentum, in quod ea conjiciuntur, quæ glutinantur & committuntur. Est etiam quæstionis genus. Hesych.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro λυγρὰ, tristis, odiosa. vide λυγρὸς.

Λυγρὸς, ᾶ, ὁ, gravis, difficilis, perniciosus, molestus, perhumidus, Hom. funestus. Hinc λυγρῶς, adv. graviter.

Λύδδα, ἡ, nomen urbis in Judæa, Lydda.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris e Lydia regione. Λυδία μίτρα, præclarus hymnus quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, qui Lydorum more deliciis, & voluptatibus indulget. quasi ἡδυπαθὴς, luxuriosus Anacreonti.

Λυδὸς, ᾶ, ὁ, Lydus. plur. Λυδοὶ, Lydi.

Λύειν, solvere, præs. inf. a λύω, solvo.

Λύζω, singultio. fut. ξω. λυγμὸς, ᾶ, ὁ, singultus. λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem. q. a λύω. est enim affectio stomachi aliquid impactum solvere, & excutere conantis. Vel quia λύει τὸ ζῆν, & quodammodo suffocat.

Λύθεν, soluti sunt, Bœotic. syncop. & Jonic. pro ἐλύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi λύω, solvo. fut. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Jon. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.

Λύθρον, vel λύθρος, ᾶ, τὸ, cruor, tabes, sanguis pulverulentus, Interpr. Hom. Iliad. ζ.

Λυκάβας, αντος, ὁ, annus, a λύκη, id est, Solis, βάσιν, progressu in Zodiaco.

Λυκαίου Διὸς βωμὸς, Lycæi Jovis ara.

Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia, Lycaonia. Gr. lupina.

Λυκάων, ονος, ὁ, Lycaon, nomen proprium.

Λύκη, ης, ἡ, prima lux præcedens ortum Solis. Hinc λυκοφὼς, crepusculum. λυκόφως, summum crepusculum. Eustath.

Λυκιδεῖς, οἱ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.

Λυκίηθεν, adv. ex Lycia. a λυκία, ας, ἡ, Lycya.

Λύκιοι, οἱ, Lycii. accus. plur. Λυκίους, Them. Λυκία, Lycia.

Λυκοεργὸς, ὁ, παρὰ τὸ λύκους ἔργειν, seu εἴργειν, a lupis arcendis. conficiens lupos, Herodot.

Λυκομήδην, acc. sing. a Λυκομήδης. ους, ὁ, Lycomede. nomen viri.

Λύκος, ᾶ, ὁ, lupus. q. a λύω. est & λύκος, acc. pl. Dor. hinc λύκειος, ᾶ, ὁ, lupinus. Est & λύκος, Sol. a λύκη, lux.

Λυκοῦργος, ᾶ, ὁ, Lycurgus. nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, alta sapiens. qui est lupini animi ex λύκος, lupus & φρὴν, animus. Est etiam nomen Poetæ, Lycophron.

Λύκτος, ᾶ, ἡ, nomen urbis in Creta.

Λῦμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes, illuvies, quasi a λύω, eluo. Hinc λυμαίνω, purgo.

Λυμαίνω, vasto, lædo, labefacto, corrumpo, noceo. fut. ανῶ. præs. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανοῦμαι. a. 1. med. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Λύματ', pro λύματα, nom. plur. a λῦμα, sordes.

Λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, corruptela, contumelia, exitium. hinc λυμαίνω, perniciem affero, corrumpo. quæ enim λύονται, solvuntur, in exitium tendunt.

Λύμην, λύω, λύοι, redimeret, Poet. pro λελυμένος εἴη, plusq. perf. opt. pass. a λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. a λύμι.

Λυμηνάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, purgo, vasto. fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. Th. λῦμα, vel λύμη, lues.

Λύντο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυντο, 3. plus. perf. pass. verbi λύω, solvo.

Λύομαι, solvor, præs. pass. a λύω.

Λυπέω, tristem reddo, dolore afficio, contristo. f. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυποῦμαι, contristor. a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Λύπη, ης, ἡ, dolor, ægritudo. q. a λύω, solvo. Dolor enim fere ex solutione continui oritur. Hinc λυπηρὸς, ὁ, molestus. λυπέω, dolore afficio. f. ήσω. a. 1. pass. ἐλυπήθην, a. 1. inf. pass. λυπηθῆναι.

R

Λυπη-

Λυπᾶν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπῇς, molestus sis, 2. sing. præs. sub. activ. verbi λυπέω, molestia afficio. fut. λυπήσω, εις, ει.

Λυπησίλογος, ὁ, ἡ, sermonibus molestus.

Λυπητικὸς, ή, ὸν, qui tristitia adficit.

Λυποῦ, ange, præs. imperat. pass. λυπουμένοις, dat. plur. part. præs. pass. verbi λυπέω, ango. Th. λύπη, dolor.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, molestus, a, um, infirmus. Est & gracilis, jejunus, asper. Th. λύπη, dolor. Hinc λυπρῶς, tristis, comparat. λυπρότερος.

Λύρα, ας, & Jon. ης, ἡ, lyra. Item sidus cæleste, ... Piscis etiam, qui sonum vocalem emittere creditur, Aristotel. l. 4. Anim. cap. 9. Inde λυρικὸς, ὴ, ὸ, Lyricus. λυρίζω, lyra cano, & ludo. λυροκτύπος, lyram pulsans, citharœdus.

Λυροκτύπης, ου, ὁ, Lyricus, qui lyram pulsat. λυροκτύπος, ὁ, usitatius est. ex λύρα, lyra, & τύπτω, pulso.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσαι, pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro ἔλυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. λύσατε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi λύω, solvo.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui solvit, liberavit, a. 1. part. act. m. g. a λύω, solvo.

Λυσανίας, ου, ὁ, curas, & tristitiam solvens, Aristoph. in Nub. a λύω, & ἀνία, ας, ἡ, mœror. Est & nomen præfecti Romanorum, Lysanias.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. λύσαιμι, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi λύω, solvo.

Λύσει, dat. sing. a λύσις, dissolutio.

Λυσιμάχη, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, Lysias, nomen viri. Gr. dissolvens. a λύω, solvo.

Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ solvit zonam: corruptus, vel corrupta. ex λύω, solvo, & ζώνη, zona. Th. ζωννύω, cingo.

Λυσίκακος, ου, ὁ, sedator malorum. ex λύω, solvo, & κακὸν, malum.

Λυσιμελὴς, ὁ, ἡ, ἡ, solvens membra. somni epitheton est. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Sicilia, portus Syracusarum. a λύω, solvo, & μέλος, εος, τὸ, membrum.

Λύσιν, solutionem, acc. sing. a λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, solvo.

Λύσιος, ου, solvendi vim habens, pro Baccho, qui curas λύει, solvit. Item lustrationum præses, Plato de Rep.

Λυσίπονοι θεράποντες, famuli, qui labores dominorum solvunt, hique dominos liberant. ex λύω, solvo, & πόνος, labor.

Λύσις, εως, ἡ, dissolutio: rationis propositæ labefactatio, Hermog. expiatio. λύσεις, ἢ καθαρμοὶ ἀδικημάτων, scelerum expiationes. λύσεις, apud Hippocr. dicuntur luxationes membrorum, intervalla inter disjunctos articulos.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. Vide λυσιτελέω, utilis sum. λυσιτελούντως, commode, Xenoph.

Λυσιτελέω, utilis sum, prosum, cum dat. Hinc λυσιτελεῖ, expedit. a λύω, solvo, & τέλος, vectigal.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. in comp. λυσιτελέστερος, utilior. superl. λυσιτελέστατος, utilissimus.

Λῦσον, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. plur. fut. 1. med. λυσόμενοι, fut. 1. part. med. verbi λύω, solvo.

Λύσσα, sive λύττα, ης, ἡ, rabies, furor, proprie canum. Hinc λυσσάω, seu ττάω, furo, rabie percellor, insanio. λυσσόω, Poetic. in rabiem ago. q. a λύω, solvo.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα, rabies.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. Th. λύσσα, rabies.

Λυσσώων, Poet. vel Jon. pro λυσσῶν, præs. part. activ. verbi λυσσάω, vide in λύσσα.

Λυσσώδης, εος, ὁ & ἡ, rabidus, rabiosus, ab eodem them.

Λυσσωθείης, rabiosus fiat, 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, in rabiem ago.

Λυσσῶσι, 3. plural. præs. ind. vel sub. activ. verbi λυσσάω, furo.

Λύστρα, ας, ἡ, nomen urbis. Lystra.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λυστρηνὸς, ου, ὁ, Lystrensis.

Λυτήριον, ου, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat, expiatio. a λύω, solvo.

Λύτο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυντο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi λύω, solvo.

Λυτὴρ, justitium, quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis, seu solutionis pretium, pretium captivi redempti. λύτρων δεκάτη, decima redemptionis, Herodot. ἐν λύτρῳ τοῖς πτεροῖς ἔχῃ, ei pennarum tutelæ crusta supervenit. Gaz. ex Aristot.

Λυτρόω, redimo. fut. ώσω. p. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, ωσαι, ωται. a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. med. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. Them. λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. λυτρωτὴς, ου, ὁ redemptor.

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum. a λύχνος, lucerna.

Λυχνοκαΐα, ἡ, dies festus, in quo noctu lampades accenduntur. ex λύχνος, lucerna, & καίω, uro.

Λύχνος, ου, ὁ, lychnus, lucerna. q. a λύειν νύχος, solvere noctem, & tenebras.

Λύω, solvo: crimen diluo: servo: λύω σε κακότητος, libero te miseria, Homerus in Odyss. λύειν τὴν ἀπορίαν, alicujus inopiam sublevare, Lucian. dimitto. Iliad. α. λύειν μίτρην, parere. Item λύω, virginitatem amitto, sicuti apud Mus. virginitatem eripio. imperf. ἔλυον, ες, ε. fut. λύσω. præt. λέλυκα. Hinc λύσις, εως, ἡ, solutio. λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. λυτρόω, redimo. ἀπολυτρόω, redimo. ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. παραλύω, resolvo. παράλυσις, εως, ἡ, resolutio. peculiariter resolutio membrorum.

Λ Ω.

Λῶ, λῇς, volo, Dor. pro ἐθέλω. Hinc λωΐων, melior, quem magis volumus. λώϊστος, & λῷστος, ου, ὁ, optimus.

Λωβάομαι, injuriam infero, contumelia afficio, cavillor, ludibrio habeo, mutilo, deformo. f. λωβήσομαι. inde λωβάσασθε, Dor. pro λωβήσησθε. 2. plur. a. 1. sub. med. ἐλωβήθην, a. 1. pass.

Λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus, mutilatio: vitium Hesiod. in Theog. Item blasphemia apud Sacros Scriptores, Theodor. in 2. hist. Ecclesiast. τὴν Ἀρείου λώβην, Arii blasphemiam. Pariter cruciatus, supplicium, pœna, Phalar. in Epist. λώβην μοι ἀποδοῦναι, cruciatum mihi reddere. λώβην τίσειεν, injuriæ pœnas lueret, Apoll. Rhod. Hine λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, contumeliosus.

Λωβηθεὶς, ὁ, læsus, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, injuriam infero.

Λωβήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. λώβησαι. aor. 1. imper. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam infero.

Λωβήεις ... , ... , perniciosus.

Λώβησις, εως, ἡ, injuria, contumelia.

Λωβητὸς, ὴ, ὸ, infamia notatus. Th. λώβη, dedecus

Λωγάνιον, ου, τὸ, paleare.

Λώϊον, τὸ, melius, comp. n. g. ab ἀγαθὸς, bonus. compar. λωΐων. superl. λώϊστος, vel λῷστος. Th. λῶ, volo.

Λωΐς, ίδος, ἡ, nomen piæ matronæ quæ fuit Timothei avia. Gr. melior.

Λωλὸς, ὸ, ὁ, stultus, Græcis barbaris. q. a λῶ, & ὅλος.

Λῶμα, ατος, τὸ, fimbria, instita, ora vestimenti, Exod. 28.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi λῶ, idem ac θέλω, volo.

Λώονα, accus. plur. a λώων, contracte pro λωΐων, melior.

Λῷος, vel λῶος, ὁ, mensis Augustus.

Λῶπος, ὁ, & λώπη, ἡ, vestimentum tenue, indumentum. a λωπίζω, nudo. γυμνοῦ λώπος, detraho.

Λωποδύτης, ου, ὁ, fur vestium, grassator. λωποδυτέω, furari. q. a λῶπος, & δύω, induo. qui vestes scilicet induit surreptas.

Λῷστα, optima, superl. n. g. plur. num. vide λώϊον, melius.

Λὼτ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Lot, Hebr. absconditus.

Λωτεῦντα, acc. sing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα. a λωτόεις, εντος, ὁ, loto abundans. Th. λωτὸς, ὁ, lotus.

Λωτίζω, lotum carpo, decerpo: flores decerpo, perdo. Thema λωτὸς, lotus, arbor.

Λωτὸς, ὸ, ὁ, lotus, arbor, cujus multæ species. Theophr. hist. l. 7. c. 14. Ejus fructus adeo dulcis, ut externi, eo degustato, patriæ suæ obliviscantur: unde proverbium, λωτὸν φαγεῖν, lotum comedere, de iis dicitur, qui regionem externam præponunt suæ. λωτῶ, Dor. pro λωτοῦ, genit. q. a λῶ, volo. Hinc λωτοφάγοι, populi, qui ex loto arbore victitant, Odyss. ι. Est etiam λωτὸς, herba. Diosc. l. 4. c. 111.

Λωφάω, respiro, interquiesco, cesso, recreor, onere levor, Thucyd. f. ήσω. Inde λώφησις, λώφημα, laxamentum. λώφησις, εως, ἡ, quies, respiratio. q. a λόφος, collum. proprie de jumentis, e quorum collo jugum deponitur.

Μ Α.

Μ Est duodecima littera, μῦ, dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et μ', pro μὲ, vel ἐμὲ, ab ἐγὼ, ego.

Μὰ, jurandi adv. fere negare solet: nonnunquam affirmat: unde ναὶ, & οὐ, adv. jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Maath, Hebr. vacillans.

Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ου, ὁ, instrumentum musicum quoddam, quod dicitur inventum a Lydis. Athen. l. 14.

Μαγὰς, άδος, ἡ, tabulatum citharæ, vel testudinis chordas sustinens: hinc μαγαδίζω, fides pulso.

Μάγγανον, ου, ου, τὸ, machinamentum; pessulus seræ; obex: venenum, quo quis mortem machinatur: dolus: rete. Item vas vinarium ligneum. Hinc μαγγανεύω, præstigiis utor. μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium.

Μαγδαλὰ, nomen viri. Hebr. turris.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulier. Magdalene. Syr. magnifica.

Μαγδαληνὸς, ὴ, ὸν, e Magdalo, Magdalensis.

Μαγεία, ας, ἡ, ars magica, incantatio, præstigiæ. a μάγος, ου, ὁ, magus.

Μάγειρος, ου, ὁ, coquus, qui cibos μάσσει, struit. Hinc μαγειρεῖον, ου, τὸ, culina.

Μαγεύω, artem magicam exerceo, sum magus. fut. εύσω. p. μεμάγευκα. Th. μάγος, ου, ὁ, magus.

Μαγικὸς, ὸ, ὁ, magicus, veneficus.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, vas subigendæ farinæ: lanx: mensa tripus. a μάσσω, subigo.

Μάγνης, ητος, ὁ, magnes. Si opus esset, dici posset quasi præstigiosus lapis, a μάγγανον. Et μάγνης, jactus quidam aleæ: forte a Magnetibus populis. Est & Magnes, Magnesiæ habitator, quæ est urbs Asiæ ad Mandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magnesia.

Μάγνητας, acc. plur. a μάγνης, ητος, ὁ, magnes.

Μάγος, ου, ὁ, magus, sapiens, præstigiator. q. a μέγας, potens intellectu.

Μαγύδαρις, εως, ἡ, radix laserpitii.

Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium, Magog. Heb. munimentum.

Μαδιὰμ, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Madian. Hebr. judicium.

Μαδμαρεὶμ, ad desertum, Josuæ 18. vers. 13.

Μαδὸς, ὸ, ὁ, lævis, glaber. Μαδαρὸς, ὸ, ὁ, idem. hinc μαδίζω, debilem reddo.

Μᾶζα, ης, ἡ, maza, libum: polenta Hesych. aliis panis nauticus. q. a μάσσω, subigo. hinc Latin. massa. Dor. dicitur μάσδα.

Μαζὸς, ὸ, ὁ, mamma, mammilla: nutrix. μαστὸς, ου, ὁ, mamma, tumulus.

Μαζουρὼθ, signa cœlestia. Job. 38. 32.

Μάθε, έτω, scias, 2. singul. a. 2. imper. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, disco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, fut. 2. med. Dor. pro μαθήσομαι, verbi μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, ars. τὰ μαθήματα, doctrinæ. ab eodem them.

Μαθήσεαι, disces, Jon. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi μανθάνω. f. 1. med. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθητεύω, doceo, cum acc. Absolute positum sum discipulus, ut Matth. 27. ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, discipulus fuit Jesu. f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. aor. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, έντος, ὁ. The. μανθάνω.

Μαθητοῦ, gen. s. a μαθητὴς, ὸ, ὁ, discipulus. Th. μανθάνω, disco.

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, quæ didicit, a. 2. part. act. f. g. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἄκλιτον, Mathusala. Hebr. mortem pellens.

Μαθὼν, όντος, ὁ, & in nominat. plur. μαθόντες, a. 2. part. activ. verbi μανθάνω, disco.

Μαῖα, ας, ἡ, obstetrix: nutrix: avia; mater apud Euripidem in Alcest. Est etiam honesta adversus grandiorem ætate allocutio. Hinc μαιεύω, obstetricem ago. μαιεύομαι, idem.

Μαίανδρος, ου, ὁ, Mæander, Phrygiæ fluvius

sinuosus. Festus dixit Mæandrum genus picturæ, in qua multæ sunt flexiones, & gyri.

Μαῖς, Jon. pro Μαῖα, quod vide. Est & soror Atlantis.

Μαιμάω, vehementer cupio. fut. ήσω. pro quo Poetæ μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαιμάω, desidero.

Μαιμώωσα, prompta, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poet. pro μαιμάω.

Μαινάν, nomen viri ἄκλιτον, Mainan. Hebr. præparatus.

Μαινάς, άδος, ἡ, furiosa, insana. Vel quæ facit alios insanire. Thema μαίνομαι, insanio.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, qui totus insanit, ac furit.

Μαίνομαι, insanio, decipio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

Μαίομαι, cupio. quæro. præs. part. μαιόμενος, inquirens, ex μάω, idem.

Μαῖρα, ας, ἡ, canicula, sidus: æstus intensissimus: Luna Hesychio. a μαίρω. luceo.

Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, & μάκαιρα, Poet. beatus, felix: dives apud Hesiodum. in nom. plur. μάκαρες. dat. plur. μάκαρσι, & Jon. μακάρεσσι. Hinc μακαριστὸς, ῦ, ὁ, idem. μακαριστὸς, α, ὁ, cò τοῖς ἁγίοις. μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo. μακαρίζω, prædico beatum.

Μακαρίζω, beatum prædico. f. ίσω, & Attice μακαριῶ. perf. act. μεμακάρικα.

Μακάριος, α, ον, beatus, a, um, comp. μακαριώτερος, α, ον, beatior. Th. μάκαρ, beatus.

Μακαρισμὸς, ῦ, ὁ, beatitudo, μακαριστὸς, ῦ, ὁ, beatus.

Μακαριῶ, Attic. pro μακαρίσω, fut. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ, beatus.

Μακαρτάτη, ης, ἡ, felicissima, superlat. a μάκαρ, felix. comp. μακαρεώτερος, & μακάρτερος, felicior.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis, Macedonia.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo. in plural. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, Macedonicus. q. ex μάκος. Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & ἕδος, εος, τὸ, sedes; quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poet. & Jon. pro μάκελλα, seu μάκελλα.

Μάκελλα, ης, ἡ, ligo, a μία, & κέλλω, moveo.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum, vox Lat. Græce κρεωπώλιον, ου, τὸ.

Μάκερ, cortex, qui ex India advehitur, aroma, de quo diosc. l. 7. c. 111.

Μακκοᾶν, desipere, fatue & stulte se gerere. q. μὴ κοεῖν, non sapere.

Μάκος, Dor. pro μῆκος, adverbialiter positum, pro in longitudinem, longe, procul.

Μακραγορία, ας, ἡ, Dor pro μακρηγορία, ἡ; prolixitas orationis. a μακρὸς, longus. Th. μῆκος, longitudo, & ἀγορὰ, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longe, procul, a μακρὸς, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Μακρὴν, accus. Jonic. pro μακράν. μακρῇσι, dat. plur. Jonic. pro μακραῖς, ab eodem them.

Μακρόθεν, adverb. eminus, procul, longe.

Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero, sum patiens, & æquanimus, sum leni animo. fut. ήσω. p. μεμακροθύμηκα. Ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas, æquanimitas, tolerantia. a μακρόθυμος, ου, ὁ, longanimis.

Μακροθύμως, adverb. patienter.

Μακρολογέω, prolixe loquor, longa oratione utor. hinc μακρολογῶμεν 1. plural. præs. sub. ex μακρὸς, longus, & λέγω, dico.

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, Telemachus, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, a, um, altus, porrectus, longiquus, Sed μακρὰ, n. g. plur. num. sæpe sumitur adverbialiter. comp. μακρότερος, α, ον, longior. Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ, longævus, diuturnus. ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, longitudo, & χρόνος, tempus.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, produco, magnifico, elongo. a μῆκος, longitudo.

Μακὼν, ὁ, in longum portensus, vociferatus, a. 2. part. activ. a μηκάω, vel μηκάω. Th. μῆκος, Doric. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.

Μάκων, ωνος, ἁ, Doric. pro μήκων, ἡ, papaver.

Μάλα, valde, multum, admodum. μάλα γε, sane quidem, μάλα σφόδρα, valde vehementer, Plato. μάλα aliquando usurpatur pro μέγας, magnus, Xenoph. comp. μᾶλλον, superl. μάλιστα.

Μαλακόπους, οδος, ὁ, ἡ, molles, & tenero pedes habens. metri causa pro μαλακόπους, ex μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & πὸς, pes.

Μαλακῇ, dat. sing. μαλακῇσι, dat. plur. Jonic. f. g. a μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis mollities quædam prægnantium, & defectio, cum languentes modo hoc, modo illud appetunt. στομάχου μαλακία, stomachi malacia, debilitas, languor, ignavia, Nazianz. Sumitur & pro κίττα, ης, ἡ, pica, stomachi ignavia.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μαλακίζω, ægroto, mollesco, sum ignavus.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, molle. comp. μαλακώτερος, α, ον, mollior. Them. μαλάσσω, mollio.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ, Poet. qui mollem habet, vel admovet manum. a μαλακὸς, mollis.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μάλαστα, adv. quantumlibet. Th. μάλα, valde.

Μαλάσσω, seu μαλάττω, mollio, subigo. f. ξω. p. χα. perf. pass. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur, mollis.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva. quia alvum mollit. gen. plur. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω, mollio.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri, Maleleel. Hebr. laudans Deum.

Μαλερὸς, ῦ, ὁ, fervidus, sævus, perniciosus Item imbecillis, ἀμαλερὸς, Eustath. Iliad. ἡ. Th. μαλὸς, ῦ, ὁ, tener.

Μάλη, ης, ἡ, ala, axilla. ὑπὸ μάλης πράξεις, res clandestinæ, quæ utpote turpes clam, & sine conscio geruntur, Plutarch.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλθακὸς, ῦ, ὁ, mollis, delicatus, languidus. a μαλθάσσω, idem ac μαλάσσω, mollio.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ, qui mollem, ac suavem habet vocem. ex μαλθακὸς, mollis, & φωνὴ, ῆς, vox.

Μαλίμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur; vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet γημάλιμνον, ex γῆμα, & λίμνη.

Μάλις, & μαλὶς, morbus jumentorum, cum tussiunt, malis, idis. An a μάλη, quod humeros cum primis tentet?

Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, malus arbor. Est & Μαλὶς, ίδος, ἁ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, maxime, majorem in modum. adv. superlat. grad. a μάλα, valde, comp. μᾶλλον, magis.

Μάλκη, ης, ἡ, manuum, pedumve contractio, & stupor ex frigore. μαλκιάω, frigore contrahor.

Μαλλοῖς, velleribus, dat. plur. a μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus.

Μᾶλλον, magis, compar. a μάλα, valde. μᾶλλον τοῦ δέοντος, plusquam oporteat, Xenoph μᾶλλον βούλομαι τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, id malo, quam illud, Thucyd. πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multo promptius, Isæus. Superl. μάλιστα, maxime.

Μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus, lana, coma promissa. hinc μαλλωτὸς, ῦ, ὁ, villosus.

Μᾶλον, ου, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, ovis. Et μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, malum, pomum.

Μαλοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, teneras, ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, ῦ, ὁ, tener, & παρειὰ, gena.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, malum, & φέρω, fero.

Μαλὸς, ῦ, ὁ, tener. q. ἁμαλὸς. Item exitiosus. & pro μαλλωτὸς, ὁ, villosus.

Μάλχος, ου, ὁ, nomen servi, Malchus. Hebr. regius.

Μαμηρὰ, seu μαμιρὰ, aut μαμυρὰς, medicamenti genus, manna thuris, Æginetæ lib. 3. est veluti herbæ radicula.

Μάμμη, & μάμμα, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem, aviam. μαμμία, ας, ἡ, mater, & avia.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ, stultus, nisi sit pro μαμμόθρεπτος, qui ab avia enutritus. Solent enim aviæ nepotes mollius educando corrumpere: ita esset a μάμμη, avia, & κεύθω, occulo.

Μαμμᾶν, vox est balbutientium puerorum. significans panem, Aristoph. hinc μαμμάω, panem peto.

Μαμμωνᾶς, Mammona, τὸ ἄκλιτον. vox Syr.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis. Est & μὰν pro μάννα, mana. Et μὰν dicitur Dor. pro μὴν, quidem, tamen, certe, ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Manaen. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi, Manasses. Hebr. faciens oblivisci.

Μανδύη, ης, ἡ, corium, pellis. Hinc adverbium μανδυαδὸν, ad cutim, Apsyrt.

Μάνδαλος, ου, ὁ, pessulus.

Μανδαλωτὸν, ῦ, τὸ, osculi genus imodestum. q. a μάνδαλος, pessulus.

Μάνδρα, ας, ἡ, stabulum, caula, spelunca. Item locus, in quo sunt torcularia, & uvæ exprimuntur.

Μανδραγόρας, α. planta, cui inest vis somnifica, mandragoras.

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, vestimenti militaris genus apud Persas.

Μανεῖσα, ἡ, furore percita, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, insanio. f. μανοῦμαι. a. 2. pass. ἐμάνην. hinc μανεὶς.

Μανθάνω, disco, intelligo, deprehendo, cognosco. μανθάνω παρὰ τῶν ἄλλων, disco ex aliis. Plato. μανθάνω ἱππεύειν, disco equitare, Xenoph. f. μαθήσομαι a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, ετω. & 2. plur. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, ὁ. perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. pass. μεμάθημαι. Hinc μάθημα, ατος, τὸ, disciplina. μαθητὴς, ῦ, ὁ, discipulus. μάθησις, εως, ἡ, cognitio, discendi actio. ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus. ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sero discere cœpit. φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, discendi cupidus.

Μανία, ας, & Jon. μανίη, ης, ἡ, furor, insania. Th. μαίνομαι, insanio.

Μανιάκαι, torques, Gl. Cyr. μανιὰξ, tortile, circulus. Dan. 5. vers. 7. 31. q. a μήνη. Luna, Dor. μάνα, quia est ut Lunaris circulus, μηνίσκος.

Μᾶνις, ιδος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens, & diuturna.

Μάννα, τὸ, manna, ἄκλιτον, vox Hebr. q. d. cibus paratus.

Μάννος, seu μάνος, ου, ὁ, ornamentum colli, vel manuum. q. a μήνη, Dor. μάνα, Luna.

Μανὸς, ῦ, ὁ, rarus, laxus. solutus. hinc μανότης, raro.

Μανοῦμαι, fut. verbi μαίνομαι, insanio.

Μαντεία, ας, ἡ, vaticinium, divinatio, oraculum. μαντεῖος, α, ον, vaticinans, fatidicus. Th. μάντις, vates.

Μάντεσι, vatibus, dat. plur. a μάντις, εως, ὁ, ariolus.

Μαντεύομαι, vaticinor, auguror, præsagio. Item oraculum consulturus adeo. Thema μάντις, vates.

Μαντήϊον, ου, τὸ. Jon. pro μαντεῖον, τὸ, vaticinium, oraculum. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις, vates.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ars divinandi, scientia rerum futurarum.

Μαντικὸς, ὴ, ὸν, ad vatem pertinens vaticinandi peritus.

Μαντικῶς, adv. vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπολέω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ου, ὁ, ἡ, vates.

Μάντις, εως, ὁ, vates, ariolus. q. a μαίνομαι, furo. Nam qui supra vulgus sapiunt, videntur insanis insan re.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium. Th. μάντις, vates.

Μάνυε, Jon. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανύει, Doric. pro μηνύει, indicat. verbi μηνύω, indico.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, indico. f. ύσω.

Μανυτὴς, ῦ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Thema μηνύω, indico.

Μαπέειν, apprehendere, per syncopen τ̃ ρ, pro μαρπέειν, & Poet. μαπεῖν, Jonicaque diæresi μαπέειν, & Poet. reduplic. μεμαρπεῖν. p. m. μέμαρπα, verbi μάρπτω, capio.

Μὰν ἀθάνω, pro μὴ ἀνθάνω. præstaret scribere μὴ ἀνθάνω.

Μάραγδος, ου, ὁ, gemma, quæ & σμάραγδος appellatur. a μαίρω, splendeo.

Μάραγνα, ης, ἡ, flagellum, scutica. Euripidi genus supplicii.

Μάραθρον, ου, τὸ, fœniculum.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen proprium. Μαραθὼν λιπαρὰ, Marathon opulenta.

Μαραίνω, fut. ανῶ, marcescere facio, flaccidum reddo. a. 1. passiv. ἐμαράνθην. f. 1. pass. μαρανθήσομαι, q. ob defectum humoris. Ducatur ergo a μὴ, & ῥαίνω, aqua perfundo. Μαραινομένης humidum radicale deficit. hinc ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ, immarcescibilis.

Μαρὰν ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit ὁ Κύριος ἐλήλυθε, Dominus veniet ad judicium.

Μαρανθῆναι, tabefactum esse, a. 1. inf. pass.

 μαραί-

μαρανθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, tabefacio.

Μαργαίνω, insanio. Th. μάργος, ου, ὁ, insanus.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, scilicet λίθος, lapis, margarita, unio. Th. μάργαρον, unio.

Μάργαρον, ου, τὸ, unio. hinc μαργαρίτης, ου, ὁ, unio.

Μαργέλλη, corallium. species anagallidis, lapis corallium.

Μάργος, ου, ὁ, insanus, stolidus, vecors, q. a μάλα, & ἀργὸς, otiosus. hinc μάργη, & μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, μαργαίνειν, insanire.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, Mardonius Persa.

Μάρη, ης, ἡ, vel plur. μάραι antiqua voce manus, quibus dividimus, & componimus. q. a μείρω, divido. hinc δυσμαρής, έος, ὁ, ἡ, difficilis. εὐμαρής, έος, ὁ, ἡ, facilis.

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mulieris, Martha. Hebr. magistra.

Μαρία, ας, ἡ, nomen Beatæ Virginis, Maria. & Μαριὰμ, ἡ, nomen ἄκλιτον. Hebr. amara.

Μαριανδυνοὶ, mancipia a gente subacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

Μαρίλη, seu μαρίλλη, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla, languidus ignis. Item pulvis carbonum tenuissimus, Aristoph. in Achar. & Pollux, apud quem scribitur etiam μαρίλλη. Hinc μαριλοπῶται, homines carbonarii, verbum μαριλεύειν, carbonariam facere.

Μαριλευτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius.

Μαριλεύω, favilles, carbones tracto.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius. Hes. ubi μαριλοκαύτου, τοῦ ἀνθρακεύτου. a μαρίλη, & καίω.

Μάρις, εως, ὁ, mensura quædam cotylarum sex capax. q. a μείρω, divido.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri, Marcus.

Μαρμαίρω, rutilo, resplendeo. f. αρῶ. hinc μάρμαρος, ου, ὁ, albus, candidus.

Μαρμαίρουσαι, splendidæ, f. g. plur. num. a μαρμαίρων, marmoris more candens.

Μάρμαρον, ου, τὸ, marmor. plur. μάρμαρα, marmora, Chrysost. Item μάρμαρα, est equorum morbus.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor.

Μάρναμαι, pugno, Poet. & in 1. pl. μαρνάμεθα, quasi a μάρη, manus, qia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, depugnantium, Jonic. pro μαρναμένοιν, genit. dual. part. præs. μαρναμένων, genit. plural. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Jonic. pro ἐμάρναντο, 3. plur. imperf. μάρνασθαι, præs. inf. ejusdem verbi.

Μαρνώμεθ', seu μαρνώμεσθα, Jon. pro μαρνώμεθα, 1. plur. præs sub. verbi μάρναμαι, pugno.

Μάρον, τὸ, marum; herba.

Μαρπέειν, Jon. resol. pro μαρπεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, prehendo.

Μαρπησσα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μάρπτω, capio, prehendo. fut. ψω, p. φα, a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα.

Μαρσύπιον, & μάρσιππος, ου, ὁ, marsupium, sacculus, crumena. q. μάρης ἵππος, manus arcula.

Μαρτιχόρας, nomen Indicum, animal esse ex Ctesia videtur.

Μάρτυρ, υρος, ὁ & ἡ, testis. q. a μείρω, divido, dirimo. hinc μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. μαρτυρέω, testor, testis sum.

Μάρτυρα, acc sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, testis.

Μαρτυρέω, ῶ, testor, testimonium dico: significo, declaro. f. ήσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. pass μεμαρτύρημαι, testimonium obtinui. Item μαρτυρέω, cruciatu in martyrio affici, Basil. μαρτυρέω, pro μαρτύρεσθαι, vocare in jus, Aristophanes.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. μαρτυρίαν γράφεσθαι, & μαρτυρίαν συγγράφεσθαι, denuntiare testimonium, Demosth. ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre testimonium, Demosth. Apud Nazianzenum μαρτυρία videtur sumi pro cœtu, ut ἐξάρχουσης μαρτυρίας, auspicante cœtu.

Μαρτυρίῃσι, dat. pl. Jon. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, & Jon. μαρτυρίη, ης, ἡ, testimonium.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, testificatio, argumentum. Thema μάρτυρ, testis.

Μαρτύρομαι, testor, obtestor, testem adduco. τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται, Homerum testem citant.

Μαρύεται, Doric. pro μηρύεται, innectitur, 3. singul. præs. pass. verbi μηρύω, revolvo, glomero. hinc inf. Dor μαρύεσθαι. volvi.

Μαρυκᾶται, ruminat, Doric. pro μηρυκᾶται, 3. singul a μαρυκάομαι. vide μηρύω.

Μάρψας, corripiens, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, capio.

Μάρψῃς, corripueris, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi μάρπτω, capio.

Μασάομαι, seu μασσάομαι, mando, edo, manduco. hinc μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, os, oris, Odyss. δ.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, placenta.

Μασδὸς, οῦ, ὁ, Doric. pro μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma, sinus.

Μάσθλης, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pellis. Item ardelio, homo futilis. Aristoph. in Neb.

Μάσπετα, ων, τὰ, prima silphii folia.

Μασσαγέτης, Massagetis. nomen proprium.

Μάσσω, vel μάττω, tergo, abstergo: tango, pinso, subigo.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, longior, major, Hippocr. μᾶσσον, plus. Hesych.

Μάσσω, q. a μακρὸς, longus. compar. μακρότερος, μακίων, & μάσσων, longior. superlat. μακρότατος, & μήκιστος, longissimus.

Μάσταν pro μάστακα, escam, acc. sing. a μάσταξ, ακος, ἡ, esca. Th. μασάομαι, mando.

Μαστεύω, quæro, requiro, indago. a μάω, quæro. hinc μαστευτὴς, οῦ, ὁ, inquisitor, μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ορος, ὁ, idem.

Μάστιγα, acc. sing. a μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστιγέειν, Jon. pro μαστιγοῦν, præs. inf. vide μαστιγόω.

Μαστιγίας, ίου, ὁ, flagellator.

Μαστιγούσθω, flagelletur, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μαστιγόω, flagello. f. ώσω, perf. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα.

Μαστιέτην, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon. verbi μαστίω, Poet. pro μαστιγόω, flagello. hinc μαστίειν, per syncopen pro μαστιγοῦν. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστίζω, flagello. fut. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. ab eodem them.

Μάστιξ, ιγος, ἡ, flagrum, scutica. vibex. hinc μαστιγίας, ου, ὁ, mastigia, verbero. μαστιγόω, flagello. μαστιγωτὴς, οῦ, ὁ, flagellator. Ὁμηρομάστιξ, sic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet.

Μάστιξεν, flagellavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαστίζω. fut. ξω.

Μαστίσδεν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. plur. præs. opt. ejusdem verbi, & them.

Μαστίχη, ης, ἡ, mastiche. lentiscina resina. q. a μαστίζω, flagello, nam e candice lentisci cæso exsudat.

Μαστιχόωντι, mandenti, Poet. pro μαστιχῶντι, dativ. sing part. præs. verbi μαστιχάω, ῶ. Sed de hac voce altum silentium in Lexicis.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μαζὸς, uber, mamma, proprie mulierum. Pollux μαστὸν jugum appellavit. Athenæo lib. 11. μαστὸς est poculi genus, Xenophonti autem, & Polluci rete.

Μαστροπὸς, seu μαστροπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μαστροῦ ὦτα habens blandiendo.

Μασχάλη, ης, ἡ, ala, axilla: armi Polluci. μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ματαια, vana, n. g. plur. nom. vide μάταιος.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane consilium. Ex μάταιος, vanus, & βουλὴ, consilium.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. a ματαιολόγος, ου, ὁ, vaniloquus. ex μάταιος, vanus, quod a μάτην, frustra, & λέγω. dico. p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ου, ὁ, ἡ, vanus, a, um, inanis, ineptus. Th. μάτην, frustra.

Ματαιότατα, ἡ, vanissima, superlat. a μάταιος, vanus. comparat. ejusdem them.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. ad Ephes. 4.

Ματαιόω, vanum reddo. fut. ώσω. p. μεματαίωκα. præs. pass. ματαιόομαι, οῦμαι, vanus fio. a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, frustra.

Μάταν, Dor. pro μάτην, frustra.

Ματάω, torpesco, vane tempus contero. Item aberro a scopo: Iliad. ε.

Ματεύω, quæro, indago, per ellipsin pro μαστεύω, idem.

Μάτην, adv. frustra, gratis, sine caussa, in cassum. q. a μάω, quæro, temerario scil. & inani nisu. hinc μάταιος, ου, ὁ, vanus, inanis. ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas.

Μάτηρ, ερος, ἡ, Dor. pro μήτηρ, mater.

Ματῆς, Æol. & Dor. pro ματεῖς, 2. sing verbi ματέω, unde Poet. inserto υ, ματεύω, & inserto σ, μαστεύω, quæro, investigo.

Ματήσετον, inertes sunt, dual. fut. 1. verbi ματάω, torpeo.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Matthæus. Hebr. a Deo datus.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Mathan. Hebr. donum.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli, Mathias. Hebr. donum Dei.

Ματία, ας, ἡ, vanitas, stoliditas, Apoll. Th. μάτην, frustra.

Μάτος, εος, τὸ, inquisitio. a μάω, quæro.

Ματραδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poet. & Dor. pro μητράδελφος, ου, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus.

Ματροδόκος, ου, ὁ, & ἡ, Poet. & Dor. pro μητροδόκος, pro semine. quod mater a viro in matricem recipit. Vel qui matrem suam recipit, ac fovet. a μήτηρ, mater, & δέχομαι, accipio.

Ματρομάτωρ, ορος, ἡ, Doric. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, matris mater, avia.

Ματρόπολις, εως, ἡ, Dor. pro μητρόπολις, ἡ, metropolis. q. d. mater urbs. a πόλις, urbs.

Ματροπόλος, ου, ὁ, Dor. pro μητροπόλος, quæ cum matribus versatur, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολοῦσα.

Ματρύλλη, ης, ἡ, lena, quæ se matrem fingit. a μήτηρ, mater, hinc ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar.

Μάτρως, ω, οἱ, Dor. pro μήτρως, matris fratres, avunculi. Item majores. Sic μάτρως, ωος, ὁ, Doric. pro μήτρως, maternus avunculus, maternus avus.

Ματταβος, ου, ὁ, stultus, fatuus, insanus, a μάτην, & βοάω, inaniter clamare.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Matatha. Hebr. donum Dei.

Ματταθίας, ου, ὁ, nomen viri, Mattathias, Hebr. donum Dei.

Ματτύη, vel ς, ἡ, lautitiæ. a μάσσω, pinso.

Μαυλίον, ὁ, pro μάχαιρα, gladius.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, culter, quasi a μαυλίζω. Est & μαυλὶς, quæ mercede aliquid facit. μαυλίζω, mercede prostituo.

Μαυροῦσι, obscurant, 3. plur. præs. ind. activ. & per aphæresin pro ἀμαυροῦσι. Sic μαυροῦσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, obscuro. Them. ἀμαυρὸς, οῦ, ὁ, obscurus.

Μάχαι, plur. num. a μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι, pugno.

Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, sica, culter. Xenophonti Persicus gladius. μάχαιρα δελφικὴ, Delphicus gladius, Aristot. l. 1. Politic. Th. μάχομαι, pugno.

Μαχανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, machinatio, molimen: res, opus, facultas, vires.

Μαχατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, οῦ, ὁ, pugnax, bellicosus.

Μαχειόμενος, præs. part. verbi μαχείομαι, Poetic. epenthesi pro μαχέομαι, idem ac μάχομαι, pugno.

Μαχέοιτο, præs. opt. sic in 3. plur. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poet. pro μάχομαι, pugno.

Μαχεσαίμην, aor. 1. opt. med. μαχέσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μάχομαι, seu μαχέομαι, pugno.

Μάχεσθαι, præs. inf. μαχέσθην, 3. dual. imperf. Jon. μάχεσθε, 2. plur. præs. imperat. verbi μάχομαι, pugno.

Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. med. ejusdem verbi.

Μαχέσασθαι, pugnare, a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσαμένω, nom. dual. aor. 1. part. med. ejusdem verbi.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, certamen. in plur. μάχαι. Th. μάχομαι, pugno.

Μαχήμων, ονος, ὁ, pugnax, pugnator, pugnans, bellicosus.

Μαχέσομαι, fut. 1. med. & in 1. plur. μαχεσόμεσθ' pro μαχεσόμεσθα. hinc μαχεσόμενος, fut. 1. part. med. ejusdem verbi.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, pugnax, bellator. acc. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι, pugno.

Μάχιμος, ου, ὁ, pugnax, bellator, bellicosus. τὸ μάχιμον τῆς πόλεως, civitatis pars, quæ militiæ studet, Plato in Legib.

Μάχλος, ου, ὁ, ἡ, incontinens, libidinosus, lascivus, intemperans, ἐς ἄνδρας μάχλος, virorum appetens, in Epigramm. unde μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia.

Μαχλότατα, αι, salacissime, superl. a μάχλος, lascivus, salax.

Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi μάχομαι, pugno.

Μάχομαι, pugno, rixor, litigo, prælio contendo. fut. μαχοῦμαι, μαχέσομαι, & ήσομαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. perf. μεμάχημαι. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς χώρας, pugnare pro regione, Xenoph. 3. Pæd. ἐγὼ περὶ τούτου οὐ μαχοῦμαί σοι, de hac re tecum non contendam, Aristoph. μάχομαι τοῖς πολεμίοις, pugno adversus hostes, Demosthenes.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Jonic. μαχόμεσθα, Poetic. pro μαχόμεθα, 1. plural. præs. ind. verbi μάχομαι, pugno.

Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, machina.

Μαχοῦμαι, f. 2. med. a μάχομαι, pugno.

Μὰψ, frustra, incassum. Poet. pro μάτην, hinc μα-

μαψίδιος, stultus. μαψιδίως, stulte.

Μαψιλάκας, ὁ, seu μαψολάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui frustra garrit. quod ex μαψιδίως, stulte. Th. μάψ, frustra, & λακέω, Doric. pro ληκέω, sono, crepo.

Μάω, ῶ, vehementer cupio, quæro. Fortasse ex α epitatico, & μῶ, contract. ex μάω, fit Latin. amo.

M E.

Μὲ, & μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego.

Μέγα, vel n. g. a μέγας, magnus. vel Jonic. adverbial. ponitur pro μεγάλως.

Μεγαθαρσεῖ, dat. singul. a μεγαθαρσὴς, ἐος, ὁ, ἡ, magna fiducia præditus. Ex μέγας, magnus, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Μεγάθεις, Jon. pro μεγάλοι, magni.

Μέγαθος, Jonic. pro μέγεθος, magnitudo.

Μεγάθυμος, ου, ὁ, magnanimus. gen. pl. μεγαθύμων. ex μέγας, magnus, & θυμὸς, ου, ὁ, animus.

Μεγαίρω, odi, invideo, æmulor; item curo, respecto. q. παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet. Et summa petit livor. Inde Μέγαιρα, ας, ἡ, Megæra, una ex Furiis.

Μεγακήτης, εος, ευς, ὁ, magnus. instar ceti. accus. sing. μεγακήτεα. ex μέγας, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, vel cete.

Μεγάλα, magna, nomin. plural. n. g. a μέγα, magnum. μεγάλαν, Doric. pro μεγάλην.

Μεγαλανορία, ας, ἁ, Dor. pro μεγαλανορία, superbia. μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ. magna fortitudine præditus. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Μεγαλαυχέω, ῶ, magnifice me effero, jactito me. a μεγαλαυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & μεγάλαυχος, qui valde gloriatur, ostentator. ex μέγα, & in plur. μεγάλα, magna, & αὐχέω, glorior.

Μεγαλεῖος, ου, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnifica. a μέγας, magnus.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majestas, magnifica Dei virtus, magnificentia.

Μεγαλεῖωμα, ατος, τὸ, magnificentia. ejusd. th.

Μεγαληγορίῃ, dat. Jon. a μεγαληγορία, ας, ἡ, grandiloquentia. ex μέγα, & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Μεγαλήτορα, acc. sing. a μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, magnanimus, superbus. ex μέγα, magnum, & ἦτορ, cor, animus.

Μεγαλίζεο, pro ου, præs. imperat. pass. Jonic. verbi μεγαλίζω, magnifice effero. Th. μέγας, magnus.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens, vel afferens gloriam. Ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

Μεγαλοιτος, ου, ὁ, ἡ, valde miser, infelix, ex μέγας, magnus, & οἶτος, ου, ὁ, ærumna.

Μεγαλοκευθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui magna penetralia, seu latibula habet. ex μέγας, magnus, & κεῦθος, εος, τὸ, latibulum. Th. κεύθω, occulto.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ingens animus, superbia. μεγαλόνοιον, τὸ, magnitudo animi.

Μεγαλοπόλιες Συράκουσαι. grandiurbes Syracusæ. Ex μέγας, magnus, & πόλις, ἡ, urbs.

Μεγαλοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, magnificus, clarus, magnum virum decens. hinc μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majestas, dignitas. ex μέγας, magnus, & πρέπω, convenio.

Μεγάλους, accus. plur. m. g. a μέγας, magnus. gen. μεγάλου.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, magnanimus, magnificus. acc. plur. μεγαλόφρονας. hinc μεγαλοφροσύνη, ἡ, animi magnitudo. ex μέγας, magnus, & φρὴν, ἡ, mens. hinc adverb. μεγαλοφρόνως, magnifice, largiter.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi magnitudo. a μεγαλόψυχος, ου, ὁ, magnanimus. ex μέγας, magnus, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Μεγαλύνω, prædico. verbis extollo, magnifico, exaggero, amplifico. imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. perf. μεμεγάλυγκα. perf. pass. μεμεγάλυμμαι. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, sese efferre.

Μεγάλως, magnopere, adverbium. hinc μεγάλως, Jon. pro μεγάλως, valde. a μέγας, magnus.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majestas.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, superbus. Epitheton divitiarum apud Pindarum, quod fastum, & animum addant. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Μεγάρεσσι, pro Μεγάροισι, dat. plur. a Μέγαρα, ων, τὰ, urbs.

Μεγαρέως, Megarensis, gen. nom. prop.

Μεγάροισιν, domibus, dat. plur. a μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum.

Μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium, a μεγαίρω, invideo, æmulor; vel a μέγας, magnus.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. gen. μεγάλου. acc. μέγαν. in plur. οἱ μεγάλοι, magnates. q. a μὴ, & γῆ, quod non humile: & virtus spernit humum. in comp. μείζων, major. superl. μέγιστος, maximus. Hinc μεγαλύνω, magnifica prædico. μεγαλεῖος, ου, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnificentiæ. μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium.

Μεγασθενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens, magnanimus. Ex μέγα, magnum, & σθένος, εος, τὸ, robur, potentia. Th. σθένω, valeo.

Μεγαφρονέω, seu μεγαλοφρονέω, insolesco, magnifice de me sentio.

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, magnitudo, proceritas. μέγεθος τοῦ λόγου, Hermog. granditas verborum Ciceroni.

Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγαίρα, ἡ, Megera Creontis filia.

Μεγήρατα τέκνα, perquam amabiles liberi. Ex μέγα, valde, & ἐράω, amo. Sunt qui legant μεγήρατα.

Μέγης. Meges. nomen proprium.

Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, magnas, atis. μεγιστᾶνες, ων, οἱ, proceres, magnates, megistanes Suetonio in Calig. dat. plur. μεγιστᾶσι. a μέγιστος, maximus.

Μεγιστόπολις ἡσυχία, pax, quæ reddit urbes maximas. Concordia enim res parvæ crescunt.

Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um, amplissimus. superl. a μέγας. magnus. comparat. μείζων, major.

Μεδέουσα, præs. part. f. g. a μεδέω, pro μέδω, impero. hinc μεδέων, Poet. cum dativo.

Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, curam gero, impero.

Μεδήσομαι, curabo, fut. 1. med. verbi μεδέομαι, seu μέδομαι, curo. Thema μέδω, curo, impero.

Μέδιμνος, ου, ὁ, medimnus. mensuræ genus ad arida metienda.

Μεδοίατο, Jon. pro μέδοιντο, curarent, 3. plur. præs. opt. med. verbi μέδομαι, curo, impero.

Μέδουσα, ας, ἁ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, Medusa.

Μέδοντες, οἱ, principes, nom, plur. part. præs. act. a μέδω, impero.

Μέδουσα, ἡ, nomen mul. Medusa. a μέδω, curo.

Μέδω, impero, curam gero. μεδέω, idem, ut & μέδομαι.

Μεδώμεθα, curemus, 1. plur. præs. sub. pass. ejusdem verbi.

Μέζεα, τὰ, genitalia, pudenda, Jonice. a μέσον, medium, quia in medio corpore.

Μεζόνως, prolixius, majorem in modum, a μέζων, Jon. pro μείζων, major.

Μεθ', sequente aspirat. & μετ', pro μετὰ, trans, cum, post.

Μεθέηκεν, Jonic. pro μεθῆκεν, 3. singul. aor. 1. verbi μεθίημι, dimitto.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω. quod ex μετὰ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Μεθειμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi μεθίημι, dimitto. perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθεῖναι, aor. 2. inf. act. ejusd. verbi. & th.

Μεθεὶς, ὁ, relinquens, a. 2. part. act. verbi μεθίημι, ex μετὰ, & ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθεῖτε, per syncopen pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, dimitto. ex μετὰ, & ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθέω, Jon. vel Poet. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusdem verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inusitat. quod ex μετὰ & αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Μεθέμεν. prætermisisse, aor. 2. inf. act. Jon. pro μεθεῖναι, Doric. μεθέμεναι, verbi μεθίημι, dimitto. Thema ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθέπω, sequi facio advenio, investigo, f. μεθέψομαι, ap. Sophocl. sequar. sectabor.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, converto in aliquam linguam.

Μεθερπύζω, μεθέρπω, adrepo, vel repo post.

Μεθημοσύνη. ης, ἡ, cessatio, negligentia. a μεθίημι, prætermitto. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθέξομαι, partem capiam, fut. 1. med. verbi μετέχω, particeps sum. f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.

Μέθεπε, investigabat, 3. singul. imperf. Jonic. pro μέθεπε, verbi μεθέπω, sector.

Μεθέπω, investigo, quæro, sector, sequor. ex μετὰ, & ἕπω, seu ἕπομαι, sequor.

Μεθερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. perf. μεθηρμήνευκα. ex μετὰ, & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres.

Μέθες, dimitte, & in 2. plural. μέθετε, aor. 2. imperat. activ. verbi μεθίημι, prætermitto. quod ex μετὰ, & ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθεστάναι, per syncopen pro μεθεστηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, amoveo. ex μετὰ, & ἵστημι, sto.

Μεθέστηκα, perf. ind. activ. hinc perf. part. μεθεστηκὼς, & per crasin μεθεστὼς, ab eodem verbo, & themate.

Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolentia. Th. μέθυ, τὸ, vinum, Odyss. ξ.

Μεθῆκα, dimisi, aor. 1. ind. act. verbi μεθίημι, dimitto. fut. μεθήσω. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligens, remittens. a verbo μεθίημι, dimitto.

Μεθημερινῶν, diurnis, genit. plur. a μεθημερινὸς, pro μεθημερινὸς, ex μετὰ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Μεθῇς, 2. singul. a. 2. sub. act. μεθήσω, εις, ει, dimittam, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι quod ab ἵημι, seu ἵω, mitto. f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθήσεμεν, Jon. pro μεθήσειν, fut. 1. inf. act. ejusdem verbi.

Μεθίει, pro μεθίει, 3. sing. imperf. q. a μεθιέω, verbi μεθίημι.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusdem verbi.

Μεθίεν, prætermittebant, Bœot. syncope pro μεθίεσαν, 3. plural. imperf. μεθίην, verbi μεθίημι, Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθίημι, cesso, negligens sum, prætermitto, dimitto. fut. μεθήσω. Μεθίεσι autem significat διώκουσι, καὶ ζητοῦσι, ulciscuntur, indagant.

Μεθιστάνω, transfero, loco moveo, traduco. f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. aor. 1. pass. μετεστάθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μεταστάθῶ. ab ἱστάνω, seu ἵστημι, sto.

Μεθίστημι, amoveo, loco moveo, luxo. μεθίστημι, τὸ χρῶμα τὸ, muto colorem, Aristoph. μεταστῆναι ἀπὸ σφῶν, a se secessisse, Thucyd. f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετέστην. a. 1. ind. pass. μετεστάθην, amotus fui. ex μετὰ, & ἵστημι, sto.

Μεθὸ, postquam pro μεθ' ὅ.

Μεθοδεία, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, insidiæ, assultus Virgilio. a μεθοδεύω. machinor.

Μεθοδεύω, machinor: ex insidiis adorior, decipio, pertransco. Item artificiose tracto. μεθοδεύειν ἐπιστήμην, scientiam tractare. Nicomach. lib. 1. Arithm. f. εύσω. perf. μεθώδευκα.

Μεθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, aliter deduco & monstro viam.

Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, via & ratione factus, artificiosus.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Hesych.

Μεθόδιον, τὸ, viaticum, Hesych. methodus, ratio.

Μεθομίλεον, ες, conversabar, imperf. activ. Jon. verbi μεθομιλέω. ex μετὰ, & ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. μεθόριον, ου, τὸ, confinium, & in plur. μεθόρια, ων, τὰ, confinia.

Μέθυ, τὸ, vinum, a μεθίημι, quod nos μεθήμονας, id est, negligentes reddat. Hinc μέθη. ης, ἡ, ebrietas. μεθύω, ebrius sum. μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epitheton. ex μέθυ, τὸ, vinum, & δίδωμι, do.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. μεθύουσι, 3. plural. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, ebrius sum. Th. μέθυ, vinum.

Μεθυσθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. verbi μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio. Item ebrius sum. fut. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, inebrior. a. 1. pass. ἐμεθύσθην.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius, temulentus. Aristophanes in Neb. γραῦν μεθύσην. dixit vinolentam anum. μέθυσις, inebriatio.

Μεθύω, ebrius sum. Item inebrio. Transfertur etiam μεθύω aliquando ad alias res, neque solum de vino, & potu usurpatur. μεθύω τῷ φιλήματι, sum ebrius propter osculum, in Epigr.

Μειδάω, seu μειδιάω, rideo, subrideo. f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perf. μεμείδηκα. hinc μειδιάω, seu μειδιόω, Poet. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. plur. μείδησαν, a. 1. ind.

ind. Jon. hinc μειδήσας, & in f. g. μειδήσασα, aor. 1. part. activ. verbi μειδάω, rideo.

Μεῖζον, majus, n. g. a μείζων, major, dicitur & μειζότερος, idem ac μείζων. Jo. 3. 4.

Μείζω, nom. vel acc. n. g. μείζονα, μείζους, μείζω, comparat. a μέγας, magnus.

Μείζων, ονος, ὁ, major, & τὸ μεῖζον, majus, comp. a positivo μέγας, magnus. superl. μέγιστος, maximus.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλινος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fraxineus, Poet. pro μέλινος a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μειλισσέμεναι, præs. inf. Jonic. pro μειλίσσειν. μειλίσσεο, præs. imperat. passiv. Jon. pro μειλίσσου, verbi μειλίσσω, mellitum reddo.

Μειλίσσω, f. ξω, mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo. q. a μέλι, mel. hinc μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μειλιχίοισι, dat. plur. Jonic. a μειλίχιος, idem ac μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mellifluus, suavis, jucundus.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. vide in μεῖνας.

Μείνας, αντος, ὁ, & in plur. μείναντες, aor. 1. part. activ. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ. p. μεμένηκα. aor. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. plur. a. 1. imper. activ. verbi ejusdem.

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act.

Μείνῃς, ῃ, maneas, maneat, 2. & 3. singul. a. 1. sub. verbi ejusdem.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μεῖον, minus, compar. irregularis a μικρὸς, parvus.

Μειράκιον, ου, τὸ adolescens, adolescentulus. Th. μεῖραξ, idem.

Μεῖραξ, ακος, ὁ, ἡ, adolescens, puer, puella. hinc μειράκιον, ου, τὸ, idem. quasi ab ἱμείρω, quia ea ætate concupiscit. Vel ab εἴρω, loquor. quod sit ea ætate ut jam loqui possit. Vel ex μὴ, & εἴρω, quod præ modestia vix loquatur.

Μείρεο, partire, præs. imperat. pass. pro μείρου, verbi μείρω, seu ομαι, divido.

Μείρεται, partitur, 3. singul. præs. verbi μείρομαι. Dicitur & μείρεται, desideratur, per aphæresin pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. passiv. verbi ἱμείρω, desidero.

Μειρόμεναι, plur. num. f. g. part. præs. pass. a μείρω, seu μείρομαι, divido.

Μείρω, vel potius μείρομαι, divido, partior: privor. perf. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. p. m. ἔμμορα. q. μὴ εἴρω, non necto, quin potius in partes distribuo. μέρος, pars, est a μείρω. pars enim oritur ex divisione totius. hinc μερὶς, ίδος, ἡ, pars, portio: μερίζω, divido, distribuo. μερισμὸς, οῦ, ὁ partitio. μέρος, εος, τὸ, pars. sed μόρος, ου, ὁ, portio: item fatum, mors. μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio: item fatum.

Μεὶς, μηνὸς, ὁ, mensis, Æol. pro μὴν, idem. q. a μήνη, luna, cujus cursu describitur.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor, comparat. irregularis a μικρὸς, ὁ, parvus. hinc μειόω, minuo. μείωσις, εως, ἡ, imminutio, extenuatio. q. μὴ ὤν, non existens. qui enim est reliquis minor, se subducit.

Μελάγγεως, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram, pullus, niger. sic μελάγγειος, ὁ, καὶ ἡ, ut μελάγγειος χώρα. Ex μέλας, niger, & γαῖα, seu γῆ, terra.

Μελαγχαίτην, acc. sing. μελαγχαίτης, ου, ὁ, ἡ nigram cæsariem habens. ex μέλας, μέλαινα, niger, ra, & χαίτη, ης, ἡ, juba, cæsaries.

Μελάγχροος, ου, ὁ, qui nigri coloris est. ex μέλας, niger, & χρόα, ας, ἡ, color.

Μέλαθρον, ου, τὸ, domus, Poetic. atrium, palatium, Iliad. β. Item trabs in medio tecti fumo denigrata. Quidam accipiunt pro tecto. Hesychius.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra, tenebrosa, profunda, Etym. nigra. gen. plur. Æol. μελαινάων. dat. plur. μελαίνῃσι, Jon. in m. g. μέλας, niger.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Jon. verbi μελαίνομαι. vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigrum reddo. μελαίνομαι, nigresco. Th. μέλας, niger.

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poet. pro Μελάμπους, οδος, proprium viri nomen.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, qui nigra folia habet.

Μέλαν, τὸ, n. g. a μέλας, niger. Sumitur etiam pro atramento.

Μελάνδετον, ου, τὸ, vagina inclusum nigra. ex μέλας, niger, & δέω, ligo.

Μελάνθιον, ου, τὸ, herbæ nomen.

Μελάνθησαν, nigrescebant, 3. plur. a. 1. ind. pass. Jon. verbi μελαίνω, denigro. fut. ανῶ, Th. μέλας, niger.

Μελανόχρους, οος, vel μελανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, nigrum habens corpus, vel potius fusco colore præditus, niger. ex μέλας, niger, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρόα, ἡ, color.

Μελανοτειχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigrum murum habet. Ex μέλαν, nigrum, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, profundus, habens nigram aquam. Epitheton fontis, Hom. Iliad. π. ex μέλας, niger, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Hinc μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. μελαίνω, denigro.

Μέλας, ανος, ὁ, niger, ater, pullus, fuscus. μέλας ζωμὸς, jus nigrum, Poll. l. 6. μέλαινα χολὴ, atra bilis, Aphrod. Probl. 91. l. 1. Item μέλας, cæcus, Etym. n. g. μέλαν, nigrum. f. g. μέλαινα, nigra.

Μελδόμενος, ὁ, tabescens, præs. part. pass. a μέλδω, consumo.

Μέλδω, liquefacio, edo, consumo, elixo, macero: membra exedo.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Melea, Hebr. plenus.

Μελεαγρίδες, gallinarum Africanarum genus, a quodam Meleagro.

Μελέαγρος, ου, ὁ, Meleager, nomen viri.

Μελεδαίνω, εις, ει, curo, desidero. q. a μέλει, vel q. μέλει ἰδεῖν. Hinc μελέδημα, ατος, τὸ, cura.

Μελεδὼν, ῶνος, ὁ, cura, & μελεδώνη, ης, ἡ, & μελέδημα, idem. Hinc μελεδωνὸς, procurator. μελεδωνεὺς, idem. a μελεδαίνω, curo.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, membris, dativ. plur. Jon. & Poet. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Μέλεθρον, ου, τὸ, pedica, funis, quo membra ligantur. an a μέλος, membrum?

Μέλει, curæ est. imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω. fut. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perfect. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, curo. μελετάω, idem. μελέτη, ης, ἡ, cura. ἀμελὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, negligens. ἀμέλεια, negligentia. ἀμελέω, negligo. μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia.

Μελεϊστὶ, membratim, adverb. a μέλος, εος, τὸ membrum.

Μέλεος, ου, ὁ, inanis, stultus, infelix, tardus, otiosus: canus, Hesiod. dat. plur. μελέοισι. q. μὴ λάω, id est, ὁρῶ, nihil videns.

Μέλεται, oneri est. a μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ est.

Μελετᾷς, 2. singul. præs. ind. a μελετάω, ῶ, άεις, ᾷς, curo, as. fut. ήσω. Th. μέλω, curæ est.

Μελετάω, ῶ, meditor, cogito, exerceo, curo. præs. imperat. μελέτα, α. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. them. ejusdem.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura, exercitatio, commentatio.

Μελέτω, 3. præs. imperat. verbi μέλει, curæ est.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo, cunctatio. a Th. μέλει, curæ est.

Μελήσει, curæ erit, fut. 1. impersonale, a μέλει, curæ est.

Μελήσονται, fut. 1. med. μελήσουσι, curæ erunt, 3. plural. fut. 1. activ. ejusdem verbi.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ, qui curæ est mortalibus. quod a fut. μελήσω, verbi μέλει. cura est, & βροτὸς, mortalis.

Μέληται, curæ est, Poet. pro μέλει, vel est 3. sub. a μέλομαι, ῃ, εται, vel est 3. præsentis a μέλομαι.

Μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, melleus.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus. hasta fraxinea. Hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, mellea dulcedine prædictus.

Μελιᾶν, Doric. pro μελιῶν, gen. plur. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μελίγαρυς, υος, ὁ, Poet. & Dor. suaviloquus, qui mellis instar vocem fundit. Ex μέλι, mel, & γῆρυς, υος, ἡ, vox, Dor. γᾶρυς. hinc μελιγάρυες ὕμνοι, suaviloqui hymni.

Μελίδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. dulcistrepus. ex μέλι, mel, & δοῦπος, ου, ὁ, strepitus.

Μεληδὼν, όνος, ὁ. Poetic. pro μελεδὼν, ῶνος, ὁ, cura.

Μελιζέμεν, Jonic. & Doric. pro μελίζειν, modulari, celebrare, canere, præs. inf. vide μελίσδεο.

Μελιηδέα, dulcem, acc. sing. μελιηδέϊ, dat. sing. a μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, dulcis instar mellis. ex μέλι, mel, & ἡδὺς, suavis.

Μελίκηρον, ου, τὸ, favus, & in pl. μελίκηρα. a μέλι, mel, & κηρὸς, ου, ὁ, cera.

Μελίκομπος, ου, ὁ, ἡ, qui mellis instar suavem vocem habet. Vel qui voce mellis instar dulci gloriatur. Ex μέλι, τὸ, mel, & κόμπος, ου, ὁ, crepitus, jactantia.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μελικτὴς, οῦ, ὁ, suavis cantor, Poeta. Th. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μελίνη, ης, ἡ, panicum. a μέλι, mel.

Μελίπνοος, ου, ὁ, ἡ, suaviter spirans. ex μέλι, mel, & πνέω, spiro.

Μελίσδεαι, 2. singul. præs. ind. Doric. pro μελίζει. μελίσδεο, 2. singul. imperf. Doric. & Jonic. pro ἐμελίζου. Sic μελίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, a μελίζω, modulor. Th. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantus. a μελίζω, modulor: mellitum facio.

Μέλισσα, seu μέλιττα, ης, ἡ, apis. gen. plur. Dor. μελισσᾶν. μελισσᾶν, Doric. pro μελισσῶν. q. a μέλι, mel, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, ου, ὁ, apiarius. ex μέλισσα, ης, ἡ, apis.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ Poetic. pro ἀοιδὸς, vel λυρικὸς, ὁ, cantor, vel Lyricus poeta. a μελίζω, modulor. vide in μελίσδεαι.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, & mulieris, Melitæ. Gr. melliflua.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, mellea, mellita, Jon. pro μελιτοῦττα, placentæ genus melle conditæ.

Μέλιτος, gen. singul. a μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dulcis, gratus.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, alveare. ab ἔργον, opus, & μέλι, mel.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium, placenta mellita. ab eodem them.

Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, mellisonus, dulcia verba fundens. Ex μέλι, mel, & φθόγγος, ου, ὁ, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρονα, dulcem, acc. singul. a μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mellea dulcedine animum perfundit. a μέλι, mel, & φρὴν, animus.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, mellis instar flavus. ex μέλι, mel, & χρόα, ἡ, color.

Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, pallidus, a, instar mellis. ex μέλι, mel, & χλωρὸς, mollis.

Μέλκα, ας, ἡ, lac. q. ab ἀμέλγω, mulgeo.

Μέλλησα, a. 1. ind. Jon. an potius legendum μέλλουσα, præs. part. f. g. a μέλλω? f. μελλήσω, futurus sum.

Μελλήσω, fut. 1. act. verbi μέλλω, futurus sum.

Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ brevi nuptias contrahit. ex μέλλω, futurus sum, & γαμέω, uxorem duco.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

Μέλλω, futurus sum: cunctor, differo, protraho, moror. debeo: videor, existimor, Odyss. σ. imp. ἔμελλον f. μελλήσω, vel σομαι. præs. part μέλλων, οντος, & τὰ μέλλοντα, futura. μελλόντων, gen. plur.

Μελόντων, curæ sint, Att. pro μελέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. verbi μέλει, curæ est.

Μέλος, εος, τὸ, membrum, artus: cantus, cantilena, carmen suis membris constans. παρὰ μέλος γεγονὸς, absurdum, inconcinnum, discrepans, Aristot. 4. Ethic. Hinc πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, immoderatus. πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, peccatum, error. πλημμελέω, immoderate, vel improbe me gero, delinquo, erratum admitto.

Μέλουσι, curæ sunt, 3. plur. præs. ind. μέλει, curæ est.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium: ludus, voluptas, Iliad. ρ. a μέλπομαι, ludo, tripudio.

Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. plur. a μέλπομαι, cano.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Musæ, Melpomene.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs. a μέλπω, canto. hinc particip. μέλπων, οντος, ὁ. Sed & μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, canunt, præs. ind. act.

Μέλπω, canto, cantu celebro. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus. quasi μέλος εἴπω, carmen dico.

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. cantiuncula. a μέλος, carmen.

Μελχὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Melchi. Hebr. Rex meus.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen filii Dei ἄκλιτον, Melchisedech. Hebr. Rex justitiæ.

Μέμαα, promptus fui, perf. activ. Jonic. syncop. pro μεμάηκα. Siquidem Jones e præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμαήκαμεν, 1. pl. perf. act. & in 3. plur. μεμάασι, verbi μάω, cupio.

Μεμάθηκα, didici, perf. activ. verbi μαθέω, disco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Doric. pro μεμηκυῖα, perf. part. med. f. g. a μηκάομαι, balo.

Μεμαλὼς, ότος, ὁ, Doric. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, cupivimus, 1. pl. perf. activ. per syncop. pro μεμαήκαμεν, verbi μάω, cupio: vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. passiv. a μαίνομαι, insanio. fut. ήσομαι.

Μεμάποιεν, corripuissent, 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, apprehendo. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. vide in μαρπτέω.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. perf. passiv. verbi μείρω, divido.

Μέμαρπον, Jon. pro ἔμαρπον, a. 2. activ. verbi μάρπτω, prehendo.

Μεμαρπώς, ὁ, p. m. part. verbi μάρπτω, corripio. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per syncop. Jon. pro μεμάκεισαν, 3. plur. plusq. perf. act. Jon. verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμαυῖ, pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαώς, perf. part. act. Jon. pro μεμηκώς, υῖα, verbi μάω, incito.

Μεμαώς, ῶτος, ὁ, & in dual. μεμαῶτε, prompti. ejusdem temporis, & verbi.

Μέματον, per syncopen pro μεμάκατον, dual. perf. activ. μέμηκα, verbi μάω, promptus sum.

Μέμβλεται, pro μεμέλεται. item μέμβλετο, pro μεμέλετο, per syncopen & pleonasmum τ̃ β, aut ex μέμβλω, idem ac μέλω, curo.

Μεμβλωκα, ας, ε, veni, curavi, per syncopen pro μεμέληκα, perf. act. a μελέω. vel pro μεμέληκα, a μελέω, i. q. μέλω, curo.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. ex Lat.

Μεμβράς, ἡ, apuæ species quædam. manet in loco, & non migrat alio ad escam. μεμβράδες, pisces, de quibus Athen. l. ζ.

Μεμένηκα, mansi, perf. activ. hinc μεμενήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. Jonic. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, οἱ, pleni sunt, perf. part. pass. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστός, ῦ, ὁ, plenus.

Μεμετιμένος, ὁ, Jonic. pro μεθειμένος, dimissus. a μετίεμαι. Jonic. pro μεθίεμαι, dimittor. vel a μετίω, pro μεθίω, dimitto. Them. ἵημι, vel ἵω, mitto.

Μεμετρέαται, mensurati sunt, 3. pl. perf. passiv. Jon. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. Them. μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. med. verbi μηκάομαι, balo. perf. part. med. μεμηκώς, & μεμακώς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, curæ est, perf. act. per syncopen pro μεμέληκε. Alii volunt esse præt. medium. Hinc μεμηλώς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκώς, perf. part. a μέλει, curæ est.

Μεμήλῃ, curæ fuerit, perf. sub act. vide μέμηλε.

Μεμηλώς, ότος, ὁ, per syncopen etiam pro μεμεληκώς, perf. part. verbi μέλει, curæ est.

Μέμηνα, ας, ε, præt. med. verbi μαίνομαι, insanio.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. passiv. verbi μηχανάω, molior, struo. f. ήσω. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, artificium.

Μεμίασμαι, conspurcatus sum, perf. pass. verbi μιαίνω, conspurco, fœdo. f. ανῶ, perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus sum, perf. ind. passiv. hinc μεμιγμένος, perf. part. verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, ὁ, effictus. perf. part. passiv. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι. perf. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulo post futur. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Thema μισθός, ῦ, ὁ, merces.

Μεμίχθαι, perf. inf. pass. τ̃ μίγνυμι.

Μέμναμαι, Doric. pro μέμνημαι, perf. passiv. hinc μεμναμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος. hinc & μεμναμένω, gen. Dor. vide in μέμνη. a μνάομαι, recordor.

Μέμνανται, meminerunt. Dor. pro μέμνηνται, 3. plural. perf. vide μέμνημαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. singul. perf. ejusdem verbi.

Μεμνέῳτο. memor esset, pro μεμνῇτο, per ectasin: hoc autem per dialysin pro μεμνέοιτο, quod pro μεμνῷτο, 3. singul. perf. opt. passiv. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, & Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῴμην, μεμνῷο, μεμνῷτο.

Μέμνῃ, meministi, 2. sing. perf. pass. pro μέμνησαι, & Jon. μέμνεαι, & μέμνηαι, tum Att. μέμνῃ, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμονα. mansi, per syncopen pro μεμένηκα, perf. activ. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. passiv. hinc μέμνησο, perf. imperat. passiv. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι, recordor.

Μεμνῇο, ῇτο, memor esses, esset, 2. & 3. sing. perf. opt. passiv. μεμνῴμην, verbi ejusdem.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι. perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένῃ, perf. part. pass. f. g. dat. cas. a μνηστεύω, despondeo.

Μέμνονα, acc. sing. a Μέμνων, nomen viri, Memnon. Est & μέμνων, asinus q. a μίμνω, maneo. quia est καρτερικός, tolerans in labore.

Μέμνεο, Jonic. pro μέμνησο. quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα. Est & Μέμνων, Memnon, Tithoni, & Auroræ filius.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῇο.

Μεμοίραται, 3. singul. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortito partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος. quod a μοῖρα, ας, ἡ, portio. Thema μείρω, divido.

Μέμον', pro μέμονα, mansi, p. m. verbi μίμνω, vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus sum, p. m. verbi μείρω, divido. f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, sortitus sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, parior.

Μεμπτέος, culpandus accusandus.

Μεμπτικός, ή, όν, querulus, querendi vim habens.

Μεμπτός, ῦ, ὁ, incusandus, malus, improbandus: lamentabilis. in plur. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuso. fut. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. plur. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. fut. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, ῶ, mugio. a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accusas, 2. sing. Jon. pro μέμφῃ, verbi μέμφομαι, accuso.

Μέμφις, ἡ, urbs Ægypti, Memphis.

Μέμφομαι, conqueror. expostulo, accuso, incuso, vitupero, cum dativ. fut. μέμψομαι. perf. passiv. μέμεμμαι, ψαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην, ω, ατο, q. μῶμον φάω, reprehensionem dico. Hinc μεμφωλή, ῆς, ἡ, questus, querimonia. μέμψις, εως, ἡ, idem. μεμπτός, ῦ, ὁ, incusandus. μεμψίμοιρος, ου, ὁ, querulus.

Μεμψάμενος, ὁ, a. 1. part. med. μέμψῃ, 2. singul. a. 1. sub. med. verbi μέμφομαι, conqueror.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de sorte mea, expostulo.

Μεμψιμοιρητέον, adv. querendum.

Μεμψιμοιρία, ας ἡ, conquestio de sorte sua.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, querulus. Ex μέμψις, εως, ἡ, querela, & μοῖρα ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, sortior.

Μεμώς, ῶτος, ὁ, incitatus, per syncopen pro μεμηκώς, & Jon. μεμαώς, perf. part. act. verbi μάω, promptus sum.

Μὲν. quidem, conjunct. discr. Solet hanc particulam excipere δὲ, μὲν ἄν, tamen. q. a μένω. quod enim asseveratur, manere indicatur.

Μένανδρος, ου, ὁ, Menander, nomen Poetæ.

Μὲν γὰρ, enim. Ex μὲν, quidem, & γὰρ, enim.

Μένδης, ὁ, hircus, seu caper Ægyptiorum lingua. Et capripes Pan. Et quia hircus est pugnax, duci posset a μενδήιος, bellicosus, qui μένει δηΐοις.

Μενεαινέμεν, Jonic. pro μενεαίνειν, præs. inf. verbi μενεαίνω, cupio. imperf. Jon. μενέαινεσκε.

Μενεαίνω, cupio, gestio, cogito, Iliad. γ. linquor animo, Iliad. π. irascor, Homer. f. ανῶ. aor. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενδήιος, ὁ, ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. quasi μένων ἐν τῇ δηΐοι, in pugna perseverans. Vel a μένος, εος, τὸ animus, & δήιος, quod a δαίω, vasto.

Μενέηνα, vel μενέηνα, & in plur. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Jon. verbi μενεαίνω, cupio.

Μένει, 3. singul. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, maneo. f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Jonic. pro μένειν, præs. inf. ejusdem verbi.

Μένεος, gen. singul. a μένος, εος, τὸ, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, constans in bello, fortis. a μένος, εος, τὸ, animus, & πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Μενέδημον, acc. singul. a Μενέδημος, ου, ὁ, nomen proprium.

Μενιδὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. plur. a μενεχάρμης, ου, ὁ, & μενέχαρμος. promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, & χαίρω gaudeo.

Μενέω, Jon. dialysi pro μενῶ. fut. verbi μένω, maneo.

Μενίππη, nomen mulieris, Menippe.

Μενοεικέα, acc. sing. a μενοεικής, έος, ὁ, ἡ, animo gratus. a μένος, εος, τὸ, animus, & εἴκω, obedio.

Μενοινάω, ῶ, άεις, ᾷς, άει, ᾷ, impetu quodam animi concitatus cupio: opto, gestio, curo. Poeticum verbum est, Sophocl. τί ποτε μενοινᾷ; quid vult? quid curat? μενοίνα, præs. imperat. activ. Dicitur & μενοινέω, έω, a μενοινή, ῆς, impetus animi. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, Menœtiades. a Μενοίτιος, ου, ὁ, nomen proprium.

Μένοντε, nom. dual. μένοντι, dat. singul. part. præs. a μένω, maneo. præs. part. μένων, οντος, ὁ, & τὸ μένον.

Μένοντι, manent, Doric. pro μένουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi μένω, expecto.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, nomen proprium. Est & bellicosus, constans in bello. ex μένος. animus, & πόλεμος, bellum.

Μένος, εος, τὸ, animus. ardor animi, furor, stimulus, ira. q. a μένω, maneo. Hinc δυσμενής, έος, ὁ, ἡ, malevolus, inimicus. εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, benevolus. εὐμενῶς, benevole.

Μενοῦν, imo vero, nempe, videlicet, nimirum. ex μὲν, quidem, & οὖν, igitur. Hinc μενοῦνγε, imo vero, quin potius.

Μένουσα, præs. part. f. g. a μένω, maneo. in 3. plur. μένουσι.

Μέντοι, tamen, nihilominus, porro, certe, atqui, Xenoph.

Μένω, maneo, habito, duro, expecto. μένει σε δίκη, pœna te manet, Phalar. μένειν τοῖς τούτων δόγμασι, eorum in opinionibus persistere. Arist. 2. Politic. imperf. ἔμενον, ες, ε. fut. μενῶ. perf. μεμένηκα, plusq. perf. ἐμεμενήκειν, & in 3. plur. Jon. μεμενήκεσαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imper. μεῖνον, άτω. a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, αντος, ὁ. p. m. μέμονα. Hinc μονή, ῆς, ἡ, mansio. ὑπομένω, expecto, sustineo, persero. ὑπομονή, ῆς, ἡ, patientia, tolerantia.

Μεράρχης, ὁ, qui parti imperat, μέρους ἄρχει.

Μέρδω, f. σω, privo. Item intueor, video, oculos undequaque obverto. Hinc σμερδνός, ῦ, ὁ, terribilis. σμερδαλέος, ου, ὁ, idem.

Μερίδα, acc. sing. a μερίς, pars.

Μεριδάρπαξ, ὁ, nomen muris. a μερίς, ίδος, ἡ, pars, vel μερίδα, fercula, quod a μείρω, divido, & ἁρπάζω, rapio.

Μεριδάρχης, ὁ, qui particeps est principatus; procurator Regius apud Josephum, ut vertit Gellius interpres. a μερίς, ίδος, ἡ, pars. quod a μείρω, divido, & ἀρχή, imperium.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν.

Μερίζω, partior, divido. fut. ίσω, præt. μεμέρικα. aor. 1. ἐμέρισα. præs. pass. μερίζομαι, dissideo. perf. pass. μεμέρισμαι. aor. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η. aor. 1. part. pass. μερισθείς, εῖσα, έν. aor. 1. med. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

Μέριμνα, ης, ἡ, ærumna, meditatio, cura, solicitudo. genitiv. pl. Æolice μεριμνάων, quia μερίζει τὸν νοῦν, mentem distrahit. Hinc μεριμνάω, curo, solicite cogito, solicitus sum. f. ήσω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε. a. a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ.

Μεριμνήσητε, 2. plur. a. 1. sub. activ. verbi μεριμνάω, solicitus sum.

Μερίς, ίδος, ἡ, pars, particula, communio: factio Demostheni. Th. μείρω, divido.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω, divido.

Μερισμός, ῦ, ὁ, divisio, partitio, distributio. a μερίζω. f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μεριστής, ῦ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & them.

Μερμαίρω, μερμήρω, & μερμηρίζω, anxie cogito, curo, delibero, consulo. Hinc μέρμερος, ου, ὁ, curiosus, anxius, exquisitus interrogator, percunctator. μέρμηρα, ας, ἡ, cura.

Μέρμερα, solicita, accus. plural. a μέρμερος, ου, ὁ, anxius. Thema μερμαίρω, curo, anxie cogito.

Μερμηράων, genit. plur. Æol. pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω, curo.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jonic. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem ac μερμαίρω, curo.

Μέρμις, ιθος, ἡ, funiculus, filum. q. a μάλα εἴρω, necto. Sed. velim a μέρμις, filum. ex μηρύω, glomero, neo.

Μερόπεσσι, hominibus, dat. pl. Jon. pro μέροψι. a μέ-

a μέροψ, οπος, divisam vocem habens. genit. plur. μερόπων. quod ex μείρω, pars. Them. μείρω, divido, & ὄψ, vox.

Μερόπων, vide μερόπεσσιν.

Μέρος, εος, τὸ, pars; vicissitudo, Thucyd. τὸ σὸν μέρος, quantum in te fuit, pro virili parte, Eurip. ἀπὸ μέρους, ex parte. ἀνὰ μέρος, vicissim. κατὰ μέρος, singulatim. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, ὁ, homo. Item μέροψ, avis apibus inimica. a μείρω, divido, & ὄψ, vox, quia vocem habet in diversæ articulatos, & significantes sonos divisam.

Μέσαβον, ου, τὸ, medium lignum inter boves. dat. singul. μεσάβῳ. ex μέσος, medius, & βοῦς, bos.

Μεσαιπόλιος, ὁ, semicanus, qui medium canæ ætatis attigit. ex μέσος, medius, & πολιὸς, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maxime medius, pro inusitato μεσαίτερος.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, ὁ, meridianus.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus.

Μεσάραιον, ου, τὸ, mesenterium: membrana venis, arteriis, nervisque contexta, per cujus vasa alimentum e ventriculo in hepar distribuitur. Dicitur μεσεντέριον, & μεσόκωλον. Hippocr. a μέση, media, & ἀραιὰ, ἡ, venter.

Μέσατος, η, ον, medius, a, um, Poet. per syncopen pro μεσαίτατος, superl. a μέσος.

Μεσηγὺς, & μεσηγὺ, adv. inter, in medio. μεσηγὺς νηός τε, καὶ αὐτῆς, inter navem, & ipsum.

Μεσήεις, εντος, ὁ, Poet. mediocris, medius. ab eodem them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies, medium diei. a μέση ἡμέρα. Hinc μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, meridianus.

Μεσιτεύω, sum mediator, intervenio, fidejubeo. f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ου, ὁ, medialor, sequester, intercessor, internuntius.

Μέσιττος, ου, ὁ, mediator, internutius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. ex μέσος, medius, & γαῖα, terra.

Μεσόγαιος, α, ον, mediterraneos, a, um. μεσόγαιον, mediterraneum mare. 2. Machab. 8. 35. mendose legitur μεσόδειον.

Μεσόδμη, trabs per mediam domum trajecta: a μέσος, & δόμος, quod a δέμω, struo.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, res posita in medio: umbilicum in medio habens. ex μέσος, medius, & ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, nox intempesta, medium noctis.

Μεσοπορέω, medium iter teneo. ex μέσος, ὁ, medius, & πόρος, ου, transitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, nomen regionis, Mesopotamia. Gr. interamnis.

Μέσος, ου, ὁ, medius. in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, mediatas, dimidium.

Μεσότης, τητος, ἡ, medietas, medium.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, integerinus paries. ex μέσος, medius, & τοῖχος, ου, ὁ, paries.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. a μεσουρανέω, sum in medio cœli. ex μέσος, medius, & οὐρανὸς, coelum.

Μεσοῦντος, gen. sing. præs. part. f. g. a μεσόω, sum medius. Them. μέσος, medius.

Μεσόω, sum medius: ambigo. Eurip. in Med præs. part. μεσόων, ῶν, όωσα, ῶσα, όον, οῦν.

Μεσπίλη, ης, ἡ, mespilus, arbor. μέσπιλον, ου, τὸ, mespilum, fructus. μεσπιλώδης, ὁ, ἡ, mespilaceus.

Μέσπλη, ας, ἡ, Luna apud Scythas.

Μεσσάνιος, ου, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ὁ, Messenius.

Μέσσατος, μεσσάτιος, pro μέσατος, Poet. idem ac μέσος, medius.

Μεσσηγὺς, vel μεσσηγὺ, inter, in medio, Epigr. Thema μέσος, medius.

Μεσσίας, ου, ὁ, Messias. Vox Hebr. Latine unctus. Gr. Χριστὸς, Christus.

Μέσσοισιν, dat. plural. Jon. & Poet. a μέσσος, Poet. pro μέσος, medius. dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεστῇ, dat. sing. f. g. a μεστὸς, plenus.

Μεστὸς, ἡ, ὸν, plenus, a, um, refertus, cum gen. hinc μεστόω, impleo.

Μεστόω, ῶ, repleo, refercio. f. ώσω. p. μεμέστωκα. præs. passiv. μεστόομαι, οῦμαι, plenus sum, impleor. perf. pass. μεμέστωμαι. perf. part. passiv. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, plenus.

Μέσφα, Poet. pro μέχρι, dum, donec, usque ad, μέσφ' ἠοῦς, ad auroram usque.

Μετ', pro μετὰ, quod vide.

Μετὰ, cum genitiv. cum, per, inter, γῆρας μετὰ πενίας, senectus juncta cum paupertate. μετὰ Κρήτεσσι, inter Cretenses. cum acc. post, secundum, in, propter, cum accus. Poet. pro πρὸς, vel ἐπί. Item præ, μετὰ χεῖρας ἔχειν, habere præ manibus.

Μετὰ, sine casu apud Poetas est postea, deinde. Æolicum est πεδὰ usurpare pro μετά. In compositione significat mutationem. interdum otiosum est. Notetur metathesis Luc. 15. 3. μετ' ὃ, pro ὃ μετά. μετὰ χρόνον, postea.

Μέτα, retracto accentu, est μέτεστι, simul est.

Μεταβαίνω, digredior, transeo, deflecto, emigro. f. βήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imp. μετάβηθι. a. 2. sub. μεταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. μεταβὰς, άντος, ὁ, digressus. ex μετὰ, & βαίνω, eo.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβάλλω, muto, transfero, inverto. Item mutor. μετέβαλλεν ἡ τάξις, mutatus est ordo. Aristot. Polit. 5. f. βαλῶ. perf. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα. μεταβάλλειν est etiam vocabulum agriculturæ, pro cespites restringere, & terram invertere, Virg. tellurem movere, Theoph. de caus. lib. 3. unde μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio. εὐμετάβολος, ου, ὁ, ἡ, facilis mutatu. Th. βάλλω, jacio.

Μεταβὰς, άντος, ὁ, digressus, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆναι, a. 2. inf. act. a βαίνω, eo. Vel Poet. a μεταβιβάζω, transfero.

Μεταβεβήκαμεν, 1. plur. perf. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβῇ, 3. sing. aor. 2. sub. act. μετάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. med. ejusdem verbi.

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, damnosus. a βλάπτω, noceo. f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. plural. aor. 1. sub. passivi, verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio. a μεταβάλλω, muto. p. m. μεταβέβολα.

Μεταβουλεύεσθαι, consilium, vel sententiam mutare.

Μεταγειτνιὼν, ὁ, mensis secundus Atheniensium in quo Apollini μεταγειτνίῳ sacrificabant. Plutarcho Maius. Gazæ Junius. γειτνία est vicicia.

Μεταγινώσκειν, pœnitentia duci, & sententiam mutare, resipiscere. hinc μετάγνωσις, pœnitentia.

Μετάγω, circumago, traduco, deduco, persequor. f. μετάξω, præs. pass. μετάγομαι, ῃ, εται. Them. ἄγω, duco.

Μεταδίδωμι, distribuo, impertio. futur. μεταδώσω. perf. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδος, ότω. a. 2. sub act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. a. 2. part. μεταδοὺς, όντος. præs. inf. μεταδιδόναι. præs. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, do.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταδοξάζειν, sententiam mutare.

Μεταδοῦν', pro μεταδοῦναι, participem facere. a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι, impertior.

Μετάδουπος, ὁ, itermedius, incertus. ex μετὰ, & δοῦπος, ου, ὁ, sonus aquarum.

Μεταδρομάδην, cursim, currendo. adverb. a μετατρέχω, transcurro. Th. τρέχω. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, distribuo.

Μεταέσσεσθαι, Poet. pro μετέσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi μέτειμι, intersum.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, transfero.

Μετάθεσις, εως, ἡ, mutatio, translatio, amotio. ab eodem verbo.

Μεταΐξας, ὁ, a. 1. part. act. μεταΐσσω, irruo. Th. ἀΐσσω, ruo.

Μεταίρω, solvo, navi proficiscor. f. μεταρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ, & αἴρω, tollo.

Μεταιτιάω, aliquid affecto: reputo; appello debitorem. μεταίτιος, ejusdem causæ, culpæve particeps, vel auctor. ὁ μεταίτιος, extra culpam. Herodot.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, campus, seu spatium inter duas acies.

Μετακαλέομαι, οῦμαι, accerso, cum acc. fut. 1. med. καλέσομαι, ῃ, εται. a. 1. med. μετεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετακάλεσαι, accerse. ex μετὰ & καλέω, voco.

Μετακιάθω, abeo inde ad, transeo imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ, & κίω, eo.

Μετακινέω, dimoveo transpono. f. p. ήσω. p. μετακεκίνηκα. aor. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ, & κινέω, moveo.

Μετακλαίω, lacrymis, & fletu prosequor. fut. 1. inf. med. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, fleo, f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in μετακλαίω, lachrymis prosequor.

Μετακυλινδεῖν, inflectere, præs. inf. act. ex μετὰ, & κυλινδέω. Them. κυλίω, volvo.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. 2. sub. act. verbi μεταλαμβάνω, capio, suscipio.

Μεταλαμβάνω, capio, percipio, particeps sum, cum genit. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε, nactus sum, cum acc. Th. λαμβάνω, capio.

Μεταλήξαντι, cessanti, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi μεταλήγω. Th. λήγω, cesso. f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio: ex μεταλαμβάνω, capio.

Μετάλλα, perscrutare, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, scrutor.

Μεταλλάσσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω, scrutor.

Μεταλλατὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro μεταλλητὸς, ὁ, qui indagari potest. a μεταλλάω, scrutor.

Μεταλλάττω, transmuto. f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. μετήλλαξε τὸν βίον, vitam cum morte commutavit. hinc μεταλλαγὴ, mutatio.

Μεταλλάω, scrutor, diligenter inquiro. f. ήσω. μετάλλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. Th. μέταλλον, metallum.

Μέταλλον, ου, τὸ, metallum, fodina: cuniculus, Polyb. Hinc μεταλλεύειν, cuniculos agere, Polyb.

Μετάλμενος, ὁ, transiliens & aggressus, Homer. per syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ, & ἅλλομαι, salio.

Μεταμάζιον, quod medium est inter mamillas. ex μετὰ, inter, & μαζὸς, ῦ, ὁ, mamilla.

Μεταμαιόμεθα, Poet. pro μεταζητοῦμεν. Vide simplex μαίομαι, quæro, vestigo.

Μεταμανθάνω, addisco. Agathiæ est etiam τὸ μεταγνῶναι, pœnitere, resipiscere, & consilium mutare. Th. μανθάνω, disco.

Μεταμέλει, pœnitet, imperson. a μέλει, curæ est. proprie μετὰ τὸ πραχθὲν μέλει, post factum curæ est. μετέμελεν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ, eum viæ pœnitebat. Aristoph. in Nub.

Μεταμεληθεὶς, έντος, ὁ, pœnitentia ductus, a. 1. part. pass. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. a μεταμέλομαι, pœnitet me.

Μεταμελίη, Jon. pro μεταμέλεια, ἡ, pœnitentia, mutatum consilium. μεταμελείας ἥκιστα ἄξια λαμβάνω, minime pœnitenda committo. Thucyd.

Μεταμέλομαι, & έομαι, οῦμαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην, & ούμην, ούμην. perf. passiv. μεταμεμέλημαι. aor. 1. pass. μετεμελήθην. aor. 1. part. pass. μεταμεληθείς. f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, pœnitebit me. ex μετὰ, post, & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ est.

Μεταμορφόω, transformo. f. ώσω. perf. μεταμεμόρφωκα. a. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. ex μετὰ, trans, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μεταμώνιος, pro μεταμώλιος, Attic. ventosus, vanus, irritus, nullius frugis, q. ab ἄνεμος, ventus. Vel a μετὰ, particula negat. μὴ, & ὀνῶ, juvo.

Μεταναιέτας, cohabitatores, incolas, acc. plur. a μεταναιέτης, ου, ὁ. Th. ναίω, habito.

Μετανάστης, ου, ὁ, & μετανάστιος, pulsus patria, exul, peregrinus, profugus, vagus. ἀστέρες μετανάστιοι, stellæ vagæ. Arat. a μετὰ, & ναίω, seu ναίω, habito.

Μετανίσσομαι, mutato loco vado, transeo. a νίσσομαι, seu νίσσομαι, idem ac νέομαι, eo, redeo.

Μετανισόμενος, Dor. pro μετανεόμενος, ὁ, accedens, præs. part. pass. verbi μετανέομαι. a νέομαι, seu νέω, eo, redeo.

Μετανίσσεαι, Jon. pro μετανίσσῃ, adis, persequeris, exerces, 2. sing. præs. ind. a μετανίσσομαι. vide μετανίσσομαι.

Μετανοέω, post factum sapio, resipisco, sententiam retracto. fut. ήσω. perf. μετανενόηκα. aor. 1. μετενόησα, ας, ε. aor. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. aor. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ. ex μετὰ, & νοέω, cogito.

Μετάνοια, ας, ἡ, resipiscentia, pœnitentia, ab iisdem them.

Μετανοοῦντας, acc. plur. præs. part. act. verbi μετανοέω, resipisco.

Μέταξα, ης, ἡ, sericum.

Μεταξὺ, inter, in medio, interim, interdum. μεταξὺ ἀμφοῖν γίγνοιτ' ἄν, fit amborum medium, Plato. interea dum, cum genit. Cum nomin. μεταξὺ λουόμενος, interea dum lavaretur. Cum accus. μεταξὺ ὀπτώμενα, inter assandum.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interloquutio. a μεταξὺ, inter.

λέγω

Μεταξυστυλίδιον, ου, τὸ, intercolumnium spatium epistylii inter τρίγλυφον, & proximam partem. a μεταξὺ & τρίγλυφος, trisculptus.

Μεταπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, aliter erudio.

Μεταπαρμένομαι, transloceo. Apoll. Argon.

Μεταπάλλομαι, fortior cum aliquo.

Μεταπεπιθοίατο, 3. plur. a. 2. opt. pass. per syncop. pro μεταπεπιθοίατο, verbi μεταπείθομαι, in diversam sententiam traducor. Th. πείθω, persuadeo.

Μεταπέμπομαι, accerso, cum acc. fut. ψομαι. a. 1. med. μετεπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετάπεμψαι. a. 1. sub. med. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην. a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, έντος, ὁ, accersitus. ex μετὰ, & πέμπω, mitto.

Μεταπεμπτὸς, ὁ, ἡ, accersitus. a μεταπέμπομαι, accerso.

Μεταπλάσσω, transformo, præs. part. μεταπλάσσων, οντος, ὁ. Th. πλάσσω, seu ττω, fingo. f. ξω.

Μεταπρέπει, eminet, 3. sing. præs. verbi μεταπρέπω, decorus sum inter. μετέπρεπον, imperf. Thema πρέπω, decorus sum.

Μεταρρυθμίζω, apto, accommodo, corrigo. Th. ῥυθμὸς, ου, ὁ, rhythmus.

Μετάρσιος, ου, ὁ, sublimis, in alto stans. hinc μεταρσιόω, in altum elevo, quod a μεταίρω, transfero. Them. αἴρω, tollo.

Μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσειν, aor. 1. inf. activ. μεταστήσασθαι. aor. 1. inf. med. verbi μεθίστημι, amoveo. f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, sto.

Μεταστεναχίζετ', ingemiscebat, 3. singul. imperf. med. verbi μεταστεναχίζομαι, idem ac μεταστένω, ingemisco. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, angustus.

Μεταστρέφω, converto, muto: averto. f. ψω. perf. μετέστροφα. a. 1. μετέστρεψα. aor. 2. μετέστραφον. aor. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. aor. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. ex μετὰ, & στρέφω, verto.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps sum. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, habeo.

Μετασχηματίζω, transfiguro. f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. perf. μετεσχημάτικα. a μετὰ, & σχηματίζω. fingo. Th. ἔχω, habeo.

Μετατίθημι, transfero; unum pro altero pono, vel dico. Demosth. muto sententiam, retracto, revoco, Xenoph. præs. part. μετατιθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. μεταθήσω. perf. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, translatus fui.

Μετατρέπεται, εται, commovetur, 2. & 3. sing. præs. pass. verbi μετατρέπω, converto. Th. τρέπω, verto.

Μετατροπαλίζω, idem ac μετατρέπω, converto.

Μετατροπία, ας, ἡ, mutatio.

Μετάτροπος, ο, ὁ, qui potest converti. mutabilis, versatilis. hinc μετάτροπα ἔργα τελεῖν, res in se integrum restituunt. Thema τρέπω, verto.

Μεταυρίον, perendie.

Μεταῦτις, mox.

Μεταῦτις, Jon. pro μετὰ ταῦτα, postea.

Μεταφερόμενος, ὁ, transpositus, præs. part. a μεταφέρω, ες, ει, traduco. f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα. 1. plur. f. 1. med. verbi μεταφράζομαι, post delibero. vel a μεταφράζω, interpretor. Th. φράζω, dico a. 2. ἔφραδον.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorsum, tergum, interstitium, quod est inter lumbos, & scapulas. in dat. μεταφρένῳ. ex μετὰ, post, & φρὴν, ἡ, mens.

Μεταφωνέω, interloquor, compello, vociferor, alloquor, quod ex μετὰ, & φωνέω, loquor. Thema φωνὴ, vox.

Μεταχειρίζομαι, administro, gero, rego, in manus sumo, aggredior. ex μετὰ, & χειρίζω, tracto.

Μεταχθόνιοι, in cœlo degentes. a μεταχρόνιος, serus, diuturnus. quod a χρόνος, cœlum, tempus, & μετὰ, trans.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, muto. f. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, jacio.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. activ. verbi μεταβαίνω, digredior. f. μεταβήσομαι. Th. βαίνω, eo.

Μετέειπε, Poet. pro μετεῖπε, interlocutus est, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετείπω. Ex μετὰ, inter, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέῃσι, Jon. & Poet. pro μετῇ, interfuerit, Poetic. paragoge pro μετῇ, 3. sing. sub. præs. verbi μέτειμι, accedo, quod ex μετὰ, & εἰμὶ, sum.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, transpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείην, ης, η, interessem, præs. vel. a. 2. optativ. verbi μέτειμι. Thema εἰμὶ, sum.

Μέτειμι, intersum: accedo; ulciscor, Plato. ex μετὰ, & εἰμὶ, sum.

Μετεῖναι, interesse, præs. inf. cum dat. μέτεστι, adest, 3. sing. verbi μέτειμι, intersum.

Μετεὶς, Jon. pro μεθεὶς, ὁ, aor. 2. part. a μεθίημι, negligo, prætermitto: ulciscor.

Μετεῖχες, adeptus es, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, sum particeps.

Μετεκίαθεν, adibat, 3. singul. imperf. verbi μετακιάθω, insequor, accedo, adeo, ex μετὰ, & κίω, vado.

Μετελάμβανεν, 3. singul. imperf. activ. verbi μεταλαμβάνω, particeps sum. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, capio.

Μετέλθε, persequere, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, accedo. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. passiv. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu ἔομαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην. quod ex μετὰ, & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ est.

Μετέμμεναι, Jon. & Dor. pro μετεῖναι, conversari, præs. inf. ab εἰμὶ, sum.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo, f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μετεμψυχόω, ῶ, ώσω, transfero animam in aliud corpus.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii illigo.

Μετενδύω, aliam vestem alicui induo. μετενδύομαι, vestem mutuo.

Μετενήνοχα, ας, ε, perfect. med. verbi μεταφέρω, traduco. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. p. m. Attic. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, Jonic. pro ἔνιοι, nonnulli. a μετὰ, ἐξ, & ἕτερος, alter.

Μετεὸν, Jon. pro μετὸν, όντος, τό.

Μετέπειτα, & μετέπειτα, postea, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, & εἶτα, deinde.

Μετέρχεο, exerce, præs. imperat. Jon. pro μετέρχου, verbi μετέρχομαι, prætereo. Hesiod. tracto. Thema ἔρχομαι, venio fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Μετεστεῶτος, conversis, Jon. pro μεθεστεῶτος, genit. sing. perf. part. act. f. g. per crasin ab ἵστημι, sto. f. στήσω, perf. part. ἑστηκώς.

Μέτεστι, adest, 3. sing. a μέτειμι, adsum Th. εἰμὶ, sum.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, particeps sum, cum gen. fut. μεθέξω, aor. 2. μετέσχον, ες, ε. Thema ἔχω, habeo.

Μετετέθην, ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν. a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, transfero. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. perf. τέθεικα a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. quasi a τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, transfero.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, interloquor. ex μετὰ, & φημὶ, seu φάω, dico.

Μετεφώνεε, alloquutus est, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφωνέω, alloquor, Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. a μετέχω, particeps sum.

Μετέχω, particeps sum, cum genit. fut. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Μετεωρίζω, in sublime tollo: aliquando sublimis feror. Item ad defectionem exciro, ad spem rerum novarum, Polyb. lib. 5. f. ίσω. perf. μετεωρίκαμαι. Th. μετέωρος, ὁ, ἡ, sublimis. q. ex μετὰ, & αἴρω, tollo. q. d. εἰς αἰθέρα αἴρω, in aerem tollo.

Μετέωρος, ου, ὁ, ἡ, sublimis, editus, erectus: aliquando levis. Item serus. post tempus. Ex μετὰ, & αἴρω, tollo, vel ὄρω. Hinc μετεωρότερος, sublimior. μετέωρα etiam sunt impressiones, quæ sunt circa locum astris vicinum. Aristot. μετεωρίζω, in sublime tollo.

Μετήεσαν, Jon. pro μετῄεσαν, prosecuti sunt, 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ, & εἶμι, eo, a. 1. ᾔεσα, Att. ᾖσα, Jon. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, prætereo: tracto.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, transmuto.

Μετήλυθεν, adivit, 3. singul. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncop. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poet. pro μετέωρος, idem ac μετέωρος, sublimis.

Μετῆρε, 3. sing. aor. 1. act. verbi μεταίρω, solvo, navi proficiscor. fut. αρῶ. ex μετὰ, & αἴρω, tollo.

Μετήσεσθαι, Jon. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. med. a μεθίημι, dimitto.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω. f. ήσω, verba facio.

Μετιέν, Jon. pro μεθιέν, & μεθιέναι, remittere, emittere, relinquere, præs. inf. a μεθίημι, sino.

Μετιέναι, Jon. pro μεθιέναι, præs. inf. ut & μετιέσθαι, pro μεθίεσθαι, & μεθιέναι, remittere.

Μέτιθι, præs. imperat. a μέτειμι, persequor, transeo. quod ex μετὰ, & εἶμι, eo. præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετισχεῖν, pro μετέχειν, participem esse.

Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio, transmigratio: inquilinatus, Matth. cap. 1. ex μετὰ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Μετοικίζω, transfero, migrare cogo. f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα, perf. μετῴκισεν αὐτοὺς, eos migrare jussit, Aristot. 2. Œconom. Ex μετὰ, & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto, item struo. Th. οἶκος, domus.

Μετοκλάζω, flexis genibus succumbo, claudico. ex μετὰ, & ὀκλάζω, in genua procumbo.

Μετονομάζεσθαι, mutato nomine priore, alio nomine nominari, præs. inf. ab ὄνομα, nomen.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem ac ὄπις, ultio.

Μετόπισθε, & θεν, postea, pone, post. adv. ex μετὰ, & ὄπισθεν, retrorsum.

Μετοπωρινὸς, ῦ, ὁ, autumnalis. μετοπωρινὸν, adverb. in autumno. ex μετὰ, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio, consortium, communicatio. a μέτοχος, particeps.

Μετοχλίζω, refero, emoveo, transmoveo, transfero. Th. ὀχλίζω, moveo.

Μέτοχος, ου, ὁ, socius, consors, particeps. a μετέχω, particeps sum.

Μέτρα, τὰ, nom. plur. a μέτρον, metrum.

Μετρεῖ, 3. singul. præs. ind. activ. μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. a μετρέω; metior.

Μετρέω, ῶ, metior. Demosth. navigo, Apoll. 2. Item mutuum do: aliquando moderor. μετρῆσαι τὴν ἴσην, vices rependere, Pausan. in Corinth. f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. Thema μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Μετρητὴς, ῦ, ὁ, mensura, amphora: amphora Attica, continens tres urnas. urnæ viginti constituunt culeum. Item μετρητὴ, ῆς, ἡ. Pariter μετρητὴς, ῦ, ὁ, metator. mensor.

Μετριάζω, modeste de me loquor. Chrysost. μετριάζω τῇ λύπῃ, modice ferro, Plato de Rep. mediocris sum, Aristot. 5. Politic.

Μετριοπαθέω, ῶ, idem ac συμπαθέω, condoleo: vel condoleo quantum satis est. fut. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. μετριοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus.

Μέτριος, ου, ὁ, mediocris. μετρίως, mediocriter, adv. Th. μέτρον.

Μετριοφρονέω, modeste sentio, modestus sum. ex μέτρον, modus, & φρονέω, sentio.

Μέτρον, ου, τὸ, mensura, modus. Hinc μετρέω, metior. μετρητὴς, ῦ, ὁ, mensor. μέτριος, ου, ὁ, ἡ, mediocris, modicus. μετρίως, modice, moderate. μετριότης, ητος, ἡ, mediocritas, modestia. διάμετρος, ου, ὁ, diameter, linea per medium secans. ἐπίμετρον, ου, τὸ, auctarium. συμμετρία, ας, ἡ, apta compositio membrorum, modus, & proportio. γεωμέτρης, ου, ὁ, geometra. γεωμετρία, ας, ἡ, geometria: terram dimetiendi scientia.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζομαι, vocor. f. ασομαι. ex μετὰ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Μετωπηδὸν, adv. adversa fronte. μετωπηδὸν τρέψαντες, in frontem dirigentes, Herod. ab ὢψ, & ὄπτομαι, video.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ου, τὸ, frons, pars faciei, quæ post, seu supra oculos. Item unguenti genus Ægyptiaci, Dioscor. l. 1. c. 72. Pariter genus olei ex amaris nucibus confecti. μετώπου, gen. sing. Dor. ex μετὰ, & ὢψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Μετῴχετο, cursu petebat, 3. sing. imperf. μετοιχόμην, ου, ετο. ex μετὰ, & οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Μεῦ, pro μοῦ, mei, gen. Dor. ab ἐγὼ, ego.

Μέχρι, seu μέχρις, sequente vocali, usque ad, cum genitivo. Aliquando sine casu, donec. Ἄχρι, seu ἄχρις, idem.

M H.

Μὴ, adverbium prohibendi, ne, non, nisi. Item numquid? οὐ μὴ, nequaquam, εἰ μὴ, nisi.

Μηδα,

Μήγε, alioquin, ex μὴ, non, & γε, quidem. εἰ δὲ μήγε, cæteroquin.

Μηδαμῆγε, nusquam. ex μηδαμῆ, & Jon. μηδαμῆ, nusquam, quod a μηδαμὸς, nullus. Th. μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis.

Μηδαμὸς, nullus. ex μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis. hinc adv. μηδαμῶς, nequaquam, nullatenus.

Μηδὲ, neque, conjunctio. Th. μὴ, non.

Μήδεα, τὰ, consilia: genitalia. a μῆδος, εος, τὸ, consilium.

Μηδεία, ας, ἡ, Medea, nomen proprium mulieris.

Μηδεῖοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, Medi.

Μήδειος, ου, ὁ, nomen viri.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus, nemo. μηδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. μηδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil. ex μὴ, non, & εἷς, unus.

Μηδεμία, ᾶς, & Jon. ῆς, ἡ, nulla. vide in μηδεὶς, nullus.

Μηδὲν, n. g. a μηδεὶς, nullus.

Μήδεο, Jon. pro μήδου, præs. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδέποτ', & μηδέποτε, nunquam, adv. ex μηδὲ, neque, & ποτε, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μηδέπω, necdum, nondum. ex μὴ, non, & πω, enclitica, aliquatenus. Th. ὃς, qui.

Μηδέτερος, μηδετέρα, ας, ὁ, ἡ, neuter, neutra. ex μὴ, non, & ἕτερος, alter.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. singul. imperf. verbi μήδομαι, curo. f. μήσομαι. Th. μῆδος, τὸ, cura.

Μηδόλως, adv. nullo modo. Ex μὴ, non, & ὅλως, omnino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήσομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo, prospicio. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium: pudenda. quasi a μάω, quæro. Hinc μήδομαι, curam gero, consulo. ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus, circumspectus. προμήθεια, ας, ἡ, prudentia.

Μῆδος, ου, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimensio.

Μηδοπῶς, adv. nullo pacto. ex μηδὲ, ὅπη, & πῶς.

Μήθ', pro μήτε, neque. Th. μὴ, non.

Μηθεὶς, nullus. Ex μήτε, & εἷς, unus.

Μηκάομαι, balo. μηκάζω, idem. proprie est caprarum, ab earum sono. μηκὰς, άδος, ἡ, capra.

Μηκέτι, non amplius, ne posthac. Ex μὴ, non, & ἔτι, adhuc, κ inserto ad hiatum prohibendum.

Μήκιστος, ου, ὁ, ἡ, longissimus, procerrimus, superl. a μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Μῆκος, εος, τὸ, longitudo, prolixitas. quasi a μέγα, magnum. Et μῆκος, Jon. pro μῆχος, remedium. hinc μηκύνω, longum facio, produco. μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, prolixus.

Μηκύνω, prolongo. f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, prolongor, succresco. Th. μῆκος.

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver, forte a capitis μήκει, id est longitudine.

Μῆλα, τὰ, oves, nom. plur. a μῆλον, ου, τό. Sic & μᾶλον, Dor. μᾶλον, τὸ, pomum: item malæ, seu genæ. Th. μηλὶς, malus arbor.

Μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. An quia flos ejus ad μέλι, mel, expetitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus curæ est malus: a μέλω, curæ esse. μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum. item ovis, pecus. χρυσόμηλον, τὸ, malum aureum.

Μήλη, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum. hinc μηλόω, specillum demitto, specilli demissione pertento. Puto a μάω, quæro: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλειος, ου, ὁ, Melius, nomen proprium, & Jon. pro προβάτειος, ovillus.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris. q. d. ovium custos.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium pastor, opilio. Ex μῆλον, ovis, & βόσκω, pasco. hinc μηλόβοτος χώρα, regio, quæ pecudes alit.

Μηλοδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & δέχομαι, capio.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum: item ovis, pecus. Oves enim præcipue μέλει, curæ sunt hominibus. Sed forte est a μαλὸς, tener, mollis. Est enim ovis talis corpore, & lana. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

Μῆλος, ου, ἡ, Melus, insula una ex Cycladibus. a rotunditate μήλου, pomi sic dicta.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, sc. ovina pellis.

Μηλωτρὶς, & μηλωτὶς, ίδος, ἡ, auriscalpium, auricularium specillum, Gl. Cyr.

Μήλωψ, pomacei coloris. a μῆλον, pomum.

Μὴν, tamen, quidem. alis particulis jungitur, a μὰ, quidem; vel a μένω, maneo. Ea aliquid asseveratur, & manere indicatur.

Μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis. a μήνη, Luna, quæ mensem describit cursu suo. accus. plural. μῆνας. Hinc δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui decem mensium est. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, sex mensium, semestris.

Μήνατο, Jon. pro ἐμήνατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi μαίνομαι, insanio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

Μήνη, ης, ἡ, Luna, Dor. μάνα, q. a μινύω, quod ejus facies subinde minui soleat. Hinc νεομηνία, ας, ἡ, nova Luna, vel novus mensis. διχομηνία, ας, ἡ, plenilunium.

Μήνιε, pro μήνιε, irascere, præs. imperat. act. verbi μηνίω, irascor. Th. μῆνις, ιος, ἡ, ira.

Μῆνιγξ, ιγγος, ἡ, membrana; maxime quæ cerebrum ambit. q. a μένος, vis, robur, quia roborat, & molle cerebrum adversus cranii duritiem munit.

Μηνιθμὸς, ῦ, ὁ, ira divina, ira. Thema μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira. a μηνίω, irascor.

Μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens. acc. sing. μῆνιν. hinc μηνίω, irascor, iram exerceo. q. a μένω, maneo, vel a μὴ, & ἡνία, frænum. ut sit quasi ira effrænis.

Μηνίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μηνίω, irascor. Th. μῆνις, ἡ, ira permanens.

Μηνίσκος, Lunula, ornamentum: a μήνη, Luna.

Μηνοειδὴς, ὁ, ἡ, lunatus. ex μήνη, Luna, & εἶδος, species. Th. εἴδω, video.

Μηνύω, indico, significo. fut. ύσω. p. μεμήνυκα. aor. 1. ἐμήνυσα. aor. 1. sub. activ. μηνύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. μηνύσας, αντος, ὁ, aor. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, ῃ, aor. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ἐν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, significatio. q. a νόος, mens, ut sit mentem aperio.

Μὴ 'μβάλῃς, pro μὴ ἐμβάλῃς, ne injicias.

Μὴ 'πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, ne incidas, a. 2. sub. act. a τέμνω, seco.

Μήποτε, ne quando: si forte. ex μὴ, ne, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μήπω, nondum, μήπως, ne quando. Ex μὴ, ne, & πῶς, quommodo?

Μηρὰ, pro μηροὶ, nom. plur. a μηρὸς, ῦ, ὁ, femur. in plur. μηροὶ, & μηρά.

Μηρὶ, pro μηρία, femora, nom. plur. a μηρίον, ου, τὸ, femur. Th. μηρὸς ῦ, ὁ, femur.

Μήρινθος, ου, ὁ, funiculus. q. a μηρύω, glomero.

Μηρίον, ου, τὸ, idem ac μηρὸς, femur.

Μηριόνης, ου, ὁ, Meriones, nomen proprium.

Μηρὸς, ῦ, ὁ, femur, crus, coxa. μηρίον, ου, τὸ, idem. q. a μείρω, divido, quod femore corpus quasi in ramos dividatur.

Μηρύκω, μηρυκάζω, & μηρυκάομαι, rumino, quasi μηρύω, quia ruminare est revolvere cibum. aut a μείρω, divido, seco, partior, distribuo.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med. verbi μηρύω, deduco filum, texo, glomero.

Μηρύω, revolvo, glomero. fut. ύσω. p. κα. hinc μήρυμα, ατος, τὸ, filum agglomeratum. q. a μείρω, quod glomeratio fiat fila dividendo.

Μήσαο, Jon. pro μήσω, 2. sing. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο. & Jon. μήσαο, μήσατο, verbi μήδομαι, struo, curo. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Μήσεαι, Jon. pro μήσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi μήδομαι, curam gero, meditor.

Μῆτι, Dor. pro μή ἐστι, non est.

Μήστο, Jon. pro μέμηστο, seu ἐμέμηστο, 3. sing. plusq. perf. verbi μήδομαι, curam gero.

Μήστωρε, periti, nom. dual. a μήστωρ, ορος, ὁ, peritus. Th. μῆδος εος, τὸ, cura.

Μήτ', & μήτε, neque, conjunct. ex μὴ, non, & τε, que.

Μήτηρ, ἡ, mater. genit. έρος, τρὸς. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητράσι. voc. sing. ὦ μῆτερ. q. a μάω, vehementer cupio. Ardens est enim ejus στοργὴ, amoris affectio in liberos: vel a μάω, quæro. Proli enim suæ victum quærit. Hinc μητρῷος, α, ὁ, maternus. μήτρως, ω, καὶ ωος, ὁ, avunculus maternus. μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. ῆς, ἡ, noverca. μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μήτι, num? Et μήτι, nequid. a μὴ, non, & τὶ, aliquis. Μήτιγε, nedum.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. plur. imperat. pass. Poet. verbi μητιάω, consulto, delibero. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μητίετα, vocat. sing. a μητιέτης, ου, ὁ, consiliarius. Them. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μητίζομαι, & μητίομαι, machinor, concito. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μῆτιν, acc. sing. a μῆτις, consilium. Est & nomen proprium mulieris.

Μητιόωντος, gen. sing. a μητιόων, ωντος, ὁ, consultus. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μητιόωσι, Poet. pro μητιῶσι, 3. plur. præs. act. verbi μητιάω, consulto, delibero, ab eodem themate.

Μῆτις, ιδος, ἡ, consilium, prudentia. q. a μῆδος, consilium. hinc μητιάω, consilia agito, consulto. μητιόεις, ου, ὁ, consultus, prudens, consiliarius. ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, versutus. πολύμητις, ου, ὁ, & πολύμητις, ιος, ὁ, abundans consilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus. Th. μήτηρ, mater.

Μητραλῴας, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, α, ὁ, matricida. ex μήτηρ, mater, & ἀλοάω, ῶ, percutio. Sic πατραλοίας, patris percussor dicitur.

Μητρόθεν, adverb. materno genere. Th. μήτηρ, mater.

Μητροπάτωρ, matris pater, avus maternus. Ex πατὴρ, pater, & μήτηρ, mater.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis. q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ, a matre abjectus. De Paride dicitur. ex μήτηρ, mater, & ῥίπτω, projicio.

Μητροτρεφὴς, ὲς, matris alumnus.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida.

Μητροφθόρος, ου, ὁ, ἡ, qui matrem occidit. ex μητ. φθείρω, occido.

Μητροφόνος, ου, ὁ, matricida. ex eodem, & φένω occido.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iisdem. &c.

Μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. μητρυιὴ, ἡ, noverca. Th. μήτηρ, mater.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus, a μήτηρ, mater.

Μηχανάαται, Poet. pro μηχανῶνται, machinatur, 3. sing. ind. pass. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium, machina q. a μῆχος, artificium, quo aliquid molimur. hinc μηχανάω, & Jonic. μηχανέω, machinor, molior. μηχάνημα, ατος, τὸ, fraus. ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, simplex, minime solers. παμμήχανος, ου, ὁ, ἡ, versatus ad omnia.

Μηχανόωντο. Jon. pro μηχανῶντο, machinantur, 3. plur. præs. opt. a μηχανάομαι, pro μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανὴ, ἡ, machina.

Μηχανώμενος, ὁ, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανὴ, machina.

Μῆχος, εος, τὸ, consilium, remedium, commentum. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, Doric. & Æolic. pro μείων, minor.

Μήωνος, gen. sing. a Μήων, ονος, ὁ, nomen proprium viri.

M I.

Μία, ᾶς, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μιῇ, a masc. εἷς, unus.

Μιαίνω, inquino, polluo, conspurco. f. ανῶ. a. 1. ἐμίανα. perf. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίασμαι, & Att. μεμίαμμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαρὸς, ὰ, polutus. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, impollutus.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, homicida, qui cæde se polluit. in vocat. ὦ μιαιφόνε. hinc μιαιφονέω, cæde me polluo. ex μιαίνω, polluo, & φόνος, ου, ὁ, cædes. Th. φένω, occido. p. πέφονα.

Μίανθεν, Poet. pro ἐμιάνθησαν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per syncopen pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, & in 3. plur. μιανθῶσι.

Μιανῶ, f. 1. act. verbi μιαίνω, polluo.

Μιαρὸς, ὰ, ὸν, pollutus, scelestus. Th. μιαίνω, polluo.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, μιασμὸς, ῦ, ὁ, impuritas. Th. μιαίνω, polluo.

Μίγδα, mixtim, adverb. pro μίγδην, a μίγνυμαι, misceo.

Μιγείην, ης, η, aor. 2. opt. pass. μιγεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. syncope pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Μιγέωσι, per ectasin Jon. pro μιγῶσι, 3. plur. a. 2. sub. pass. ejusdem verbi.

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Jon. μιγήμεναι, Att. & Doric. pro μιγῆναι, congressum fuisse, a. 2. inf. pass. verbi μίγνυμι, misceo.

Μιγήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusdem.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura. Th. μίγνυμι, misceo.

Μίγνυμι, seu μιγνύω, misceo. f. ξω. p. μέμιχα. a. 1.

α. 2. ἐμίχθην. perf. pass. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. aor. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ind. ἐμίχθην. paulo post f. μεμίξομαι. q. a μίσγω.

Μιγνύμεν, præs. inf. activ. a μίγνυμι, misceo.

Μίδας, bestiola, & vermiculus fabis innascens, easque peredens. Theophr. l. 4. de causis plant. cap. 16. q. a μιῶ, edo. Est & jactus, in tesserarum ludo fortunatus. Fuit & rex Phrygiæ ditissimus istius nominis.

Μιζρακὸθ, crater, Jerem. 52. 19.

Μικκὸς, ά, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ά, ὸν, hinc μικκύλος, parvus, a, um: parvulus.

Μικρῆς, gen. Jon. f. g. a μικρὸς, parvus.

Μικρὸς, ά, ὸν, & Att. σμικρὸς, parvus. Dor. μικκὸς, parvus. a μειῶ, minuo. comp. μικρότερος. sup. μικρότατος, vel irregularit. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, paulo post. μικρὸν, parum. μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas.

Μικροσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, parva habens crura. ex μι. & σκέλος.

Μικροσπέρματος, ου, parvum habens semen. ex μι. & σπέρμα.

Μικρόσταχυς, υος, ὁ, ἡ, parvas spicas habens.

Μικρόστομος, ου, ὁ, ἡ, parvum habens os.

Μίκτο, Jonic. vel Poet. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. μίγνυμι, misceo.

Μικτὸς, ὴ, ὸ, mixtus. in plur. n. g. τὰ μικτά. ab eodem themate.

Μίλαξ, quæ & σμίλαξ, genus hederæ, Aristoph. in Nub.

Μίλητος, ου, τὸ, & ος, ἡ, nomen urbis. Gr. coccinea. a μίλτος, minium.

Μίλλος, ου, ὁ, instrumentum quoddam artis plasticæ, Poll. Leg. & λίγδος, & melius.

Μίλιον, ου, τὸ, milliare, spatium mille passuum.

Μιλτηλιφὴς, ὁ, ἡ, minio tinctus, miniatus. quod a μίλτος, ου, ἡ, minium, & ἀλείφω, ungo.

Μιλτοπάρῃος, ὁ, ἡ, rubras habens proras. a μίλτος, ου, ἡ, minium, & παρειὰ, pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena; Poetis prora navis.

Μίλτος, ου, ἡ, minium.

Μίλφαι, ων, αἱ, & μίλφωσις, ἡ, defluvium pilorum palpebræ, q. a μίλτος, minium, & φάος, τὸ, lux: oculus in Odyss.

Μίλω, Dor. per apocop. pro Μίλωνι, Miloni.

Μιμαίκυλον, ου, τὸ, fructus arbuti.

Μίμαντα, acc. singul. a Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Μίμαρκυς, ἡ, farciminis genus. an quod μία ἀρκεῖ, unum satis est? Potius a μῖμαρ, quod est obsonii genus.

Μιμέομαι, οῦμαι, imitor, cum acc. præs. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, ησαι, ηται. Hinc μίμησις, εως, ἡ, imitatio. μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator. μῖμος, ου, ὁ, imitator histrionicus. Ducamus a μωμάω, cupide feror. μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται: reprehendere facile est, imitari difficile. Prov.

Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. a. 1. opt. med. μιμήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. a μιμέομαι, imitor.

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator.

Μιμάζω, idem cum μίμνω, seu μένω, maneo.

Μιμνήσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur, 3. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, facio recordari, moneo.

Μίμνει, manet, 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poet. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari, moneo. præs. imperat. μίμνησκε. mutuatur sua tempora a Th. μνάομαι, reminiscor. f. μνήσω. p. μέμνηκα. præs. pass. μιμνήσκομαι, recordor, perf. pass. μέμνημαι, memini. a. 1. pass. ἐμνήσθην, in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο.

Μίμνον, manebant, 3. plur. imperf. act. Jon. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem ac μένω, maneo. præs. partic. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνουσι, præs. part. μίμνων, οντος, ὁ, manens, ejusdem verbi.

Μίμνω, idem ac μένω, maneo. præs. partic. μίμνων, manens.

Μιμὼ, οῦς, ἡ, simia, quia μιμεῖται, actiones hominum imitatur, auctore Tzetze, τρίτῳ.

Μὶν, ipsum, ipsam, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν. vel ὅ. Sic αὐτὸν μιν, pro ἑαυτὸν, seipsum. In genit. significat αὐτοῦ, vel αὐτῆς. Ducunt a nominativo ἵ, pro ὅς, ille, cujus accus. esset ἵν, & inde μιν, & νιν.

Μίνθα, seu μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba Oppian. An quia ἐν μίνθῳ, in stercore nascitur? An a μένος, robur, & θύω, sacrifico?

Μίνθος, τὸ, & μίνθος, ὁ, stercus humanum, sive flos ille in sterquiliniis enascens, quo hirci mirifice afficiuntur. Alii volunt significare caprarum retrimenta. Vide Com. Arist. in Plut. Μίνθος etiam est mentha. Theophr. in hist. plant. lib. 6. c. 7.

Μινύας, genit. Dor. pro Μινύου. Et Minyæ argonautæ dicuntur. Sic & Μινύθεια, ας, ἡ, eadem, quæ & Μινύα, scilicet πόλις, urbs.

Μινύθει, minuit, 3. sing. ind. præs. μινύθῃ, 3. sing. sub. præs. a μινύθω, minuo. Apoll. Aliquando passive. Hesiod. μινύθουσι δὲ οἶκοι, minuuntur familiæ. Th. μινὸς, ῦ, ὁ, parvus.

Μίνυνθα, adv. paululum. Hinc μινυνθάδιος, ου, ὁ, ἡ, brevi tempore durans, μικρόβιος. μινυνθάδια, ας, ἡ, Luna, ἀπὸ τοῦ μινύθειν, a minuendo. Th. μινὸς, ῦ, ὁ, parvus.

Μινὸς, ῦ, ὁ, Eustath. Attice dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis. hinc μινύθω, minuo. μινυνθάδιος, brevi tempore durans. μινυρὸς, puerulus, gracili voce cantillans. Item μινυροὶ, pipiones, & fœtus avium reliquarum. μινυρίζω, cantillo, voce querula cano. Item vagio metaphorice. Iliad. ε.

Μινύριζε, præs. imperat. act. a μινυρίζω, exili voce lamentor, cantillo. minurizo Sidonio. Item vagio metaph. hinc μινυρίσματα, ατων, τὰ, minuritiones. quod a μινυρὸς, idem ac Th. μινὸς, parvus; quia intelligitur vox exilis.

Μινύρομαι, querula voce cantillo, fleo, lugeo, imploro, clara voce loquor. in Epigram.

Μινυώριος, ου, ὁ, qui brevis est temporis fluxus. ex μινὸς, parvus, & ὥρα, ας, ἡ, tempus. μινυώριον ὕδωρ, aqua parum durans. μινυώριον, paulum.

Μίνως, ωος, ὁ, Minos. nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, concubitus, mistio.

Μιξοπάρθενος, ὁ, ἡ, naturam habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, misceo, & παρθένος, ἡ, virgo.

Μίξω, miscebo, f. 1. act. verbi μίγνυμι, misceo.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in qua fit mistio aquarum. a μίσγω, seu μίγνυμι, misceo, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Μίσγεαι, Jon. pro μίσγῃ, 2. singul. præs. sub. pass. verbi μίσγω, idem ac μίγνυμι, misceo.

Μισγέω, præs. inf. a μίσγω, tempero. Th. μίγνυμι, misceo, tempero.

Μίσγετο, miscebatur, 3. sing. imperf. Jon. verbi μίσγομαι, ἐς, εται. Th. μίγνυμι, misceo.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, miscentes, præs. part. f. g. a μίσγω, idem ac μίγνυμι, misceo.

Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusdem verbi, & thematis.

Μισεῖ, 3. sing. præs. activ. sed μίσει, præs. imperat. act. verbi μισέω, odi.

Μισέω, ῶ, odi, minus amo, cum accus. imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. præt. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. μισήσωσι. præs. pass. μισέομαι, odio habeor. perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, exosus, a, um. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi μισέω, odi.

Μισήσῃ, oderit, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Μισητὴ, ῆς, ἡ, odiosa. a μισητὸς, odiosus. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium, aversatio.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis persolutio. præmii retributio, pœna. Ex μισθὸς, οῦ, ὁ, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit; præmiorum largitor. ab iisdem them.

Μίσθιος, ου, ὁ, mercenarius. Thema μισθὸς, merces, stipendium, præmium.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, ου, ὁ, mercedis dator, quæstor. ex μισθὸς οῦ, ὁ, merces, & δίδωμι, do.

Μισθὸς, οῦ, ὁ, merces, præmium laborum. q. a μῖσος, odium, & ὠθέω, depello. odium enim depellit, & amorem conciliat. hinc μισθόω, mercede loco. μισθοῦμαι, mercede conducor. μισθωτὸς, οῦ, ὁ, mercede conductus, mercenarius, ἀντιμισθία, ας, ἡ, remuneratio.

Μισθοφόρος, ου, ὁ, miles, mercenarius. ex μισθὸς, οῦ, ὁ, merces, & φέρω, fero.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, sumptus. Th. μισθὸς, merces, stipendium.

Μίσκοι, ων, οἱ, frusta cœnarum, quæ everri solent, Poll. hinc μισκηλός, ου, ὁ, sordidus, præparcus, qui frusta etiam colligit. μισκοσκελλος, ου, ὁ, scil. οἶνος, vile, & nigrum vinum.

Μῖσος, εος, ους, τὸ, odium, aversatio. quasi a μὴ ἴσον, non æquale, quia odium est quædam inconvenientia. vel a μύω, nitro, ut sit quod μύσαντες μεταδίωκομεν. Hinc μισέω, odi, odio prosequor. μισάνθρωπος, ου, ὁ, inhumanus homo, qualis Timon, Lucian.

Μίστυλλον, ες, ε, imperf. Jonic. verbi μιστύλλω, minutatim seco.

Μιστύλλω, in minutas partes seco. q. εἰς μικρὰ τίλλω, id est, in particulas tribuo. μίστυλλον, frustum panis canibus objectum.

Μίσυ, succus in metallis concretus.

Μίσχος, ου, ὁ, pediculus, quo fructus, & folia plantæ appensa sunt. quasi ab ἴσχω, teneo.

Μίτος, ου, ὁ, licium, filum, quod stamini implicatur. a μίτος, quia tenue.

Μίτρα, ας, ἡ. cingulum, baltheus. acc. Jon μίτρην. q. a μίτος.

Μιτροχίτων, ὁ, mitra tunicam cingens. ex μίτρα, mitra, & χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ, Mitylene. Gr. μίτυλος, mutilus.

Μίτυλος, & μύτιλος, ου, ὁ, mutilus, cornibus carens. q. cui μεῖον τέλος, vel a μειῶ, minuo.

Μίτυς, υος, ἡ, commosis, purgamentum ceræ, vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, ὁ, nomen Angeli ἄκλιτον, Michael: item viri: item Christi.

Μιχθεὶς, ὁ, mixtus, a. 1. part. pass. a μίγνυμι, misceo.

M N.

Μνᾶ, ᾶς, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud diversos.

Μνάα, spondes, Poetic. pleonasm. τοῦ α, pro μνᾷ, 2. sing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μναμεῖον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, monumentum.

Μναμονεύσαμες, Dor. pro ἐμνημονεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι, recordor.

Μναμοσύνα, ας, ἡ, Dor. pro μνημοσύνη, ἡ, memoria.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, recordor, memor sum: ambio, affecto. γάμον μνᾶσθαι, nuptias petere, Lucian. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. q. a μνάω, pro μενάω, a μένος, quod meminisse facere, sit in mentem revocare. Hinc μνήμη, ης, ἡ, memoria. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. μνημονικὸς, ῦ, ὁ, memoria valens; item ad memoriam pertinens. μνημονεύω, memoria teneo, memini. μιμνήσκομαι, recordor. ἀναμιμνήσκομαι, idem. ἀνάμνησις, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum. μνηστὸς, ῦ, ὁ, desponsatus. μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa. μνηστῆρες, proci. μνηστεύω, ambio nuptias. μνηστεύω, idem.

Μνάσαι, in memoriam reduceret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσειε, & hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. activ. verbi μιμνήσκω, seu μνάομαι, recordor.

Μνάσης, memores, 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς. a μιμνήσκω. f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, ambire. μνώμενος, ambiens, præs. part. Jon. a μνάομαι, ambio.

Μνάστειρα, ας, ἡ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, monitrix. quod a μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, monitor. Th. μνάομαι, memor sum. Sic & μναστὴρ, pro μνηστὴρ, ὁ, qui memor est alicujus rei, studiosus.

Μναστεύω, Dor. pro μνηστεύω, quod pro μνηστεύω, nuptias ambio. hinc μναστεύσας, a. 1. part. Dor. pro μνηστεύσας.

Μνᾶσις, εος, ἡ, Dor. pro μνῆσις, quod pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, meminisse facio. quasi a μένος, mens.

Μνώεσθαι, Jon. pro μιμνήσκεσθαι, commemorare. μνωόμενος, ambiens, Jon. a μνάομαι, ambio.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria. Thema μνάομαι, memini.

Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, sepulchrum. a præt. pass. μέμνημαι. Them. μνάομαι, recordor.

Μνημεῖον, ου, τὸ, idem ac μνῆμα, monumentum.

Μνήμη, ης, ἡ, mentio. a perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.

Μνημονεύω, memoria teneo, præs. ind. hinc μνημονεύῃς, 2. singul. præs. sub. hinc μνημονεύομαι, memoror. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Est & nomen Deæ Mnemosynis Musarum matris secundum Hesiodum. a μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, memor. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, recordatio, memoria.

Μνησαίατο, Jon. pro μνήσαιντο, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.

Μνήσασα, recordata, a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, seu μνάομαι, recordor.

Μνησάσκετο, Jon. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. med. ejusdem verbi.

Μνήσεαι, memineris, Jonic. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. med. ejusdem verbi.

Μνησθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. μνήσθητι, aor. 1. imperat. pass. ab aor. 1. pass. ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, recordor.

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνησθῶ, & in plur. μνήσθητε, a. 1. imperat. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι. f. 1. pass. verbi ejusdem.

Μνησικακέω, mali, vel injuriarum acceptarum memorem esse. ex μνάομαι, recordor, f. μνήσω, & κακὸν, malus.

Μνήσομαι, memor ero, f. 1. med. μνησόμεθ', pro μνησόμεθα, 1. plur. ejusdem temporis, verbi μνάομαι, memor sum.

Μνηστεύω, nuptias ambio, sum procus: despondeo. Item ambio, magistratum appeto: reminiscor: concilio, comparo. μνηστεύω γάμον, concilio nuptias, Eurip. f. εύσω. perf. μεμνήστευκα. præs. pass. μνηστεύομαι, despondeor, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι, perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, desponsata. a. 1. pass. ἐμνηστεύθην. aor. 1. part. pass. μνηστευθεὶς, έντος, ὁ, a μνηστὸς, ῦ, ὁ, sponsus. & μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa. quæ sunt orta a 3. sing. perf. μέμνησμαι, σαι, ται, verbi μνάομαι, ambio.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa. μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus. Th. μνάομαι, ambio.

Μνῆστις, ιος, ἡ, Jon. pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνηστὸς, ῦ, ὁ, desponsatus. μνηστὺς, ύος, ἡ, petitio mulieris in uxorem.

Μνίον, ου, τὸ, muscus, alga.

Μνίω, vel μίω, edo, comedo.

Μνοῦς, prima lanugo, pilus tener: lana tenerrima. cum qua nascuntur agni: in anseribus pluma mollissima, Hesych.

Μνώεο, Jonic. pro μνώου, præs. imperat. pass. a μνώομαι, Poet. pro μνάομαι, recordor.

Μνώοντο, Jonic. & Poet. pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperf. verbi μνώομαι, pro μνάομαι, recordor; ambio, affecto.

M O.

Μογγὸς, ῦ, ὁ, qui obtusa est voce. Usurpatur in Hippiatr. de asino admissario.

Μογήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μογέω, ærumnas patior. f. ήσω. Th. μόγος, ὁ, labor.

Μογεῦμες, Dor. pro μογοῦμεν, laboramus, 1. pl. præs. a μογέω, tolero.

Μογιλάλος, ου, ὁ, ἡ, balbus, difficulter, loquens. ex μόγις, ægre, & λαλέω, loquor.

Μόγις, adv. vix, ægre. Th. μόγος, labor.

Μόγος, ου, ὁ, labor, ærumna, afflictio, Poet. q. a μόγις, vix, ut is sit, qui vix perfertur. Hinc μογερὸς, ῦ, laboriosus, ærumnosus. μογέω, & ῶ, laboro. μόγις, vix, ægre.

Μογοστόκος, ὁ, ἡ, partus laborem suscipiens, circa partum laborans. Epitheton Lucinæ, circa τόκους μογεῦσα, ut quæ parturientibus adsit. a μόγος, ὁ, labor, & τίκτω, pario.

Μόδιος, ου, ὁ, modius. mensura aridorum. a Lat. modius.

Μόθαξ, ακος, ὁ, verna. μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον, laborem, adhibetur.

Μόθος, ου, ὁ, labor: item bellum, pugna, tumultus.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, mihi, dat. ab ἐγὼ, ego.

Μοιμύειν, & μοιμύλλειν, contrahere labia. Item lac sugere, Hesych.

Μοῖρ', pro μοῖρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fatum, Parca, sors. Plato, decens, decorum, officium. Iliad. α. cohors, decuria, acies. Strabo, pars, membrum, tractus. Item providentia, decretum certum: μοῖρα θεία, divina providentia, Xenophon. gen. pl. Æol. μοιράων. Th. μείρω, divido, sortior. p. m. μέμορα.

Μοιρηγενὴς, ὁ, felici fato natus, fortunatus. a μοῖρα, ἡ, fatum, felicitas, & γίνομαι, nascor.

Μοιρίδιος, ία, ον, Poetic. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, fatalis. μοιριδίῳ θανάτῳ, letho fatali. Plutarchus.

Μοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro μοῦσα, ἡ, musa. Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖος, α, ον, Poet. & Doric. pro Μουσαῖος, a Musis factus, & paratus. hinc Μοισαίαισι, dat. plur. f. g.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, adultera: adulterium. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχάομαι, ῶμαι, sum adultera, adulterium committo. f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχευθεὶς, ὁ, adulteratus, a. 1. part. pass. a μοιχεύω, adulteror. fut. εύσω. aor. 1. passiv. ἐμοιχεύθην. ab eodem themate.

Μοιχεύω, stupro, vitio, sum adulter, mœchor. fut. εύσω. p. μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. ejusdem them.

Μοιχικὸς, ῦ, ὁ, adulterinus. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχὸς, ῦ, ὁ, mœchus, adulter. Item indecora prorsus, & clandestina tondendi ratio. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. μοιχάω, mœchor, adulter sum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.

Μολγὸς, ῦ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culeus. μολγὸς etiam idem est, ac tempus mulgendi. Aristoph. in Equit.

Μολέω, seu μόλω, venio, & vado, curro, q. a μέλλω, futurus sum. hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα, seu μολύβδαινα, ἡ, pila, seu massa plumbea. a μόλιβδος, plumbum.

Μόλιβδος, seu μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum. q. a μολεῖν εἰς βάθος, quod in fundum facile descendat. Vel a μόλις, & βάω, quia qui plumbum fert, vix procedit. Hinc μολίβδινος, & μολιβδινος, seu μολύβδινος, ου, ὁ, plumbeus.

Μόλιβος, seu μόλυβος, idem ac μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, adverb. vix, tandem; idem ac μόγις. Th. μόλος, ου, ὁ, labor.

Μολοβρὸς, ῦ, ὁ, vorax, gulosus, insatiabilis. Item humilis, pumilio, Nicand.

Μολόθουρος, herbæ nomen perpetuo virentis.

Μολοῖσα, profecta, Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. a μολέω, venio.

Μόλος, ου, ὁ, labor, pugna, fremitus. q. a μόλις, vix.

Μολοσσὸς, ὁ, Molossus, pes metricus, tribus syllabis longis constans.

Μολὸχ, ὁ, nomen idoli [illegible], Moloch. Hebr. regnans.

Μολπὴ, ῆς, cantilena, cantus, hymnus. Item ludus, Didym. in Odyss. dat. sing. μολπῇ.

Μολύβδαινα, ἡ, & μολυβδὶς, ἡ, massa plumbea. μολύβδαινα enumeratur etiam a Polluce inter piscatoris instrumenta.

Μολύνω, inquino, contamino, polluo. fut. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. pass. μεμόλυσμαι, & Att. μεμόλυμμαι, aor. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η. Hinc μολυσμὸς, ῦ, ὁ, contaminatio.

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, contaminatio, fœditas, turpitudo, inquinamentum.

Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μομφὴ, querela, querimonia.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, reprehensio. a præt. med. μέμομφα, verbi μέμφομαι, incuso.

Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poet. unicum equi frænum. Ex μόνος, solus, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, reticulum muliebre.

Μονάμπυξ, ὁ, jubatus.

Μονανδρέω, ῶ, uni nupta sum, uno contenta sum. Ex eod. & ἀνὴρ.

Μόνανδρος, ου, ἡ, univira. Glo. Vet. Ex iisdem.

Μόναπος, ου, ὁ, monapus, bestia.

Μοναρχέω, Monarchiam obtineo, solus regno. Μόναρχος, ου, ὁ, pro Μονάρχης, ου, Princeps, Monarcha. Μοναρχικὸς, Monarchicus, ad Monarcham pertinens.

Μοναρχία, ας, ἡ, unius dominatus. a μόνος, ου, ὁ, solus, & ἀρχὴ, imperium.

Μοναχὸς, ὸ, ὸν, monachus, solitarius. a, um. Th. μόνος, solus.

Μονὴ, ῆς, ἡ, & Dor. μονὰ, mansio, habitatio. Th. μένω, maneo. Sed μόνη, ης, ἡ, sola. a μόνος, solus.

Μόνιμον, τὸ, stabile. quod a μένω, maneo. p. m. μέμονα.

Μονιὸς, ου, ὁ, solitudines captans. Sumitur etiam pro porco agresti. Item torques, monile. Th. μόνος, solus.

Μονοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro μονοβήμων, ὁ, ἡ, qui singularem habet incessum. ex μόνος, solus, & βαίνω, eo.

Μονογενὴς, έος, ὁ, unigenitus. ex μόνος, solus, & γένος, familia. Th. γίνομαι, nascor.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum habens truncum. Ex μόνος, solus, & δρέπω, decerpo.

Μονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, uniformis, simplex, uniusmodi, ex μόνος, unus, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Μονοήμερος, ὁ. uno die durans. ex μόνος, η, ον. unus, a, um, & ἡμέρα, dies.

Μονοκρήπις, ιδος, ὁ, qui unicam crepidam, seu calceum habet. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. a κρηπὶς, ἡ, basis, pes.

Μόνος, η, ον, solus, a, um, unicus, singularis. q. a μένω, maneo, ut sit proprie qui remanet relictus. Vel ab inusit. μίος, unde μία, hinc μόνον, adverb. solum, solummodo. μονὰς, άδος, ἡ, unitas. μοναχὸς, ῦ, ὁ, unicus, item homo solitarius. μοναστήριον, ου, τὸ, monasterium.

Μονότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui vitam solitariam degit: simplex, candidus. ex μόνος, solus, & τρέπω, verto.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, luscus, unoculus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.

Μονόψαφος, ου, ὁ, Doric. pro μονόψηφος, ου, ὁ, qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus, suffragium.

Μονόω, solum relinquo, desero, destituo. fut. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, sola relicta. aor. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος, solus.

Μονωθεὶς, ὁ solus relictus, a. 1. pass. part. μονωθῆναι, a. 1. inf. verbi μονόω, destituo.

Μώνυξ, υχος, sive μόνυξ, ὁ, ἡ, simplex: solidas habens ungulas. μώνυχες πόδες, solidi pedes. Aristot. 2. anim. ex μόνος, solus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Μονώτατος, ου, ὁ, maxime solus, superl. a μόνος, solus.

Μορέα, ας, ἡ. morus, arbor. μόρον, ου, τὸ morum, fructus. συκάμορος, ου, ἡ, & συκομορέα, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. συκόμορον, ου, τὸ, fructus sycomori.

Μορέω, f. ήσω, Poet. pro interficio: laboro, abrado, tumulo, Etym. Th. μόρος, mors.

Μόριμος, seu μόρσιμος, ου, ὁ, fatalis.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula, membrum: pudenda. a μόρος, portio. μόρια δικαίου, partes juris, Hermog. Th. μείρω, divido. p. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, ου, τὸ, larva, persona, terriculum, spectrum. Item caprorum facies, Etym. Th. μορμὼ, οῦς, ἡ, mulier horrenda.

Μόρμορος, ου, ὁ, terrificus, terror inanis: molestus. Hes.

Μορμύρω, murmuro, inundo, obstrepo. quasi a μύρω, fluo. μορμύροντα, fervescentem, acc. part. præs.

Μορμὼ, οῦς, ἡ, strix, mulier horrenda facie, larva, lamia. q. a μόρμορος, terribilis. Est etiam μορμὼ, adverb. pro φεῦ. Hinc μορμολύττομαι, terreo. μορμολυκεῖον, seu εῖον, ου, τὸ, larva.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. μόρξω. abstergam, f. 1. act. verbi μοργνύω, seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, abstergo.

Μορόεις, εντος, ὁ, fatalis, exitiosus. a μόρος, ὁ, portio, fatum exitiale. Th. μείρω, divido.

Μόρος, ου, ὁ, portio, labor, cruciatus, morbus, interitus: fatum, mors. Th. μείρω, divido, sortior. præt. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, necem alicui inferre.

Μόροχθος, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas.

Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόριμος. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, sortior, divido. præt. perf. part. εἱμαρμένος.

Μορύσσω, inquino, fœdo, contamino, polluo. fut. ξω. p. χα. q. a μολύνω.

Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφὴ, forma. Hinc μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, ὁ, formosus.

Μορφὴ, ῆς, ἡ, Dor. μορφὰ, ἡ, forma, species, statura corporis. Hinc μορφόω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μεταμορφόω, transformo. μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis.

Μορφνοῖο, gen. Jon. a μορφνὸς, obscurus.

Μορφνὸς, ῦ, ὁ, idem ac ὀρφνὸς, obscurus, tenebrosus: lethifer. Th. ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.

Μορφοποιέω, ῶ f. ήσω, formam facio, conformo.

Μορφοποιΐα, ας, ἡ, formæ confictio, conformatio.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam specto.

Μορφόω, ῶ, formo, delineo, figuro. f. ώσω, p. μεμόρφωκα. perf. pass. μεμόρφωμαι, a. 1. pass. ἐμορφώθην. a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφὴ, forma.

Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, species, instituendi ratio. ejusdem them.

Μόσσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum, domus lignea, tribunal, Apoll.

Μοσχίον, diminut. a μόσχος, ὁ, vitulus.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum conflo. futur. ήσω. præt. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, vitulus, & ποιέω, facio.

Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus: item ramus novellus: muscus. q. ab ὄζω, ut sit quasi ὄσχος, ob fragrantiam, & odoris suavitatem. Item μόσχος, puer, Eurip. capreolus, & claviculi Hermol. ex Galeno. Pariter calendæ mensis, neomenia. Homerus vocat μόσχους ramos teneros, & vitilium modo lentos, ac flexibiles. Item idem ac [illegible], viviradix. Item pam-

pi-

pinus. μόσχυ, Dor. pro μόσχυ. & μόσχυς, Dor. pro μόσχυς. Est & Μόσχος, Moschus, nomen proprium.

Μοτὸς, ῦ, ὁ, linteum, quod vulneribus inditur, turunda. Hinc μοτόω, indo tale linamentum.

Μόναρχος, ε, ὁ, pro μόναρχος, monarcha, qui solus imperat, hinc μοναρχία, & Jon. η, monarchia.

Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, unicus. a μόνος pro μόνος, solus, & γίνομαι, nascor.

Μονόκωλον οἴκημα, domus unicus contignationis.

Μονόλιθος, ε, ὁ, ἡ, ex unico saxo factus. Th. λίθος, lapis, & μόνος, solus.

Μονομαχέω, singulari prœlio dimico.

Μοῦνος, ε, ὁ, Poetic. pro μόνος, solus. nomin. pl. μῦνοι. Sic μῦνος, pro μόνος, præs. inf.

Μονοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, qui unius est naturæ, simplex. Th. φύω, nascor.

Μουνυχία, ας, ἡ, Luna. Item portus Atheniensium: templum Dianæ. a Munychia, quod Dianæ cognomen. Laert. 1. in Epimen.

Μουνυχιὼν, ὁ, mensis primus vernus Atheniensibus, quia in eo sacra fiebant Dianæ Munychiæ.

Μοῦσα, ας, ἡ, Musa, cantus, Orph. in hymnis. q. a μάω, inquiro. Studiosi & φιλόμουσοι sunt, & ζητητικοί. Vel μῦσα, quasi ὁμοία οὖσα, quod novem Musæ sibi invicem similes sint, quales decet esse sorores. Vel q. ὁμῦ οὖσα, quod Scientiarum, & Artium sit quædam cognatio. Μοῦσαι sumuntur a Plutarcho in Romulo pro humanitate, & doctrina literatum. μωσάων, gen. plur. Æol. μωσᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc μουσικὸς, ὁ, musicus, doctus. μουσεῖον, ε, τὸ, museum, locus studiis destinatus. ἄμουσος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Musarum amans.

Μουσικὸς, ῦ, ὁ, cantor, musicus: decens, commodus ad vitam. μουσικωτάτη ἕξις, ἡ ἀρίστη, mediocris census. Plato l. 5. de Legibus.

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, Musica, scilicet τέχνη, ars. μουσικὰ ἐν ἀσπίδι, concinnitas in clypeo, Eurip. a Μοῦσα, Musa.

Μουσικῶς, musice, decenter, eleganter.

Μουσικώτατα, doctissime, Aristoph.

Μουσίσδω, Poet. & Dor. pro μουσίζω, canere. Th. μῦσα, Musa.

Μοὐστιν. Attici dicunt pro μοι ἐστι.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. plur. part. præs. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθέω, laboro, efficio Aristophani. f. ήσω, præs. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, labor.

Μοχθηροὶ, plur. num. n. g. a μοχθηρὸς, ῦ, ὁ, perversus, laboriosus.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. par. act. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθίζοντι, laborant, Dor. pro μοχθίζουσι, 3. plur. præs. ind. verbi μοχθίζω, idem ac μοχθέω, laboro.

Μόχθος, ε, ὁ, labor, molestia, fatigatio, ærumna. 2. ad Corinth. c. 11. q. a μόγος. Hinc μοχθηρὸς, ῦ, ὁ, laboriosus, ærumnosus; agricola Aristophani. μοχθέω, & μοχθίζω, laboro.

Μοχλέω, μοχλίω, & εύω, vectibus avello, vel moveo: obfirmo vecte, Chrysost. μόχλευσον τὴν θύραν, claude januam, Aristoph. a μοχλὸς; vectis, idem cum ὀχλεὺς. Th. ὀχλέω, moveo.

Μοχλὸς, ῦ, ὁ, vectis, repagulum, contus, palus.

Μόψος, ε, ὁ, nomen viri, Mopsus.

M Y.

Μῦ, flebilis vocula fictitia duodecies repetita ab Aristoph. in Equit. in versu Jambico.

Μῦαξ, ακος, ὁ, mytilus. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μύας, acc. plur. a μῦς, mus.

Μυδάζομαι, aversor, abhorreo, averto, Nicander in Alexipharmac.

Μυδαλέος, ε, ὁ, madidus: fœdus, tetre: putidus, Hesiodus.

Μυδάω, nimio madore & uligine vitior, putresco: fœteo, tabesco. f. ήσω. p. κα. Hinc μύδησις, εως, ἡ, putrefactio ex nimio humore. μυδαλέος, ε, ὁ, humidus.

Μύδος, ε, ὁ, ἄφωνος, mutus. a μύω, labra claudo.

Μυδῶντα, Poet. pro μυδῶντα, accus. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, tabesco.

Μυδρίασις, εως, ἡ, oculi vitium, cum pupilla effunditur, & dilatatur, aciesque hebescit, Celsus.

Μύδρος, ε, ὁ, ferrum ignitum; aurum apud Lycophronem.

Μυδῶν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso. a μυδάω, putrescere. Sed Μύδων, ωνος, Mydon, nomen proprium.

Μυελὸς, ῦ, ὁ, medulla. μυελόεις, medullosus. quod in ossibus μύεται, clauditur.

Μύες nomin. plural. a μῦς, ὁς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. gen. plur. μυῶν. dat. plur. μύεσι.

Μυέω, instituo in sacris, initio, arcana, quæ clausa, doceo. q. a μύω, claudo. f. ήσω. p. κα. Hinc μύστης, ε, ὁ, mysta, qui initiatus est sacris. μυστήριον, ε, τὸ, mysterium. μυστικὸς, ῦ, ὁ, mysticus, cui subest mysterium.

Μύζω, musso, clausis labris sonum e naribus emitto, ut est vox gementium, a sono μῦ, vel a μύω. Item sugo. hinc μυγμὸς, ῦ, ὁ, sonus; qui labris occlusis e naribus emittitur. μυχθίζω, suspiro, ingemisco. μυζέω, & μυζάω, sugo.

Μυθεῖ, Jon. pro μυθῇ, 2. sing. præs. sub. verbi μυθέομαι pro μυθίομαι, dico.

Μυθεῦνται, 3. pl. μυθεῦνται, 3. sing. præs. med. μυθεῖσθαι. præs. inf. verbi μυθέομαι, loquor. Th. μῦθος, fabula, verbum.

Μυθησαίμην, dixero, a. 1. opt. med. μυθήσασθαι, a. 1. inf. med. μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi ejusdem.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, dicens. præs. part. f. g. verbi μυθίζω, dico.

Μυθικὸς, ῦ, ὁς, fabulosus, a, um. Th. μῦθος, fabula.

Μυθογράφος, ε, ὁ, fabulæ auctor. ex μῦθος, fabula, & γράφω, scribo.

Μυθολογέω, fabulor. narro, loquor. μυθολογία, ας, ἡ, fabula. ex μῦθος, verbum, fabula, & λόγος, sermo. quod a λέγω, dico. p. m. λέλεγα.

Μυθοποιὸς, ῦ, ὁ, fabulæ conditor, fabulator. ex μῦθος, fabula, & ποιέω, facio.

Μῦθος, ε, ὁ, verbum, oratio, sermo, disputatio. fabula: seditio apud Homerum, Odyss. φ. Hinc Anacreon μυθιῆτας factiosos homines vocat. teste Eustath. hinc παραμυθέω, hortor, comonefacio; item consolor. παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio; item consolatio.

Μυθωδέστατος, ε, ὁ, ἡ, superl. grad. a μυθώδης, έος, ὁ, ἡ, fabulosus.

Μυῖα, ας, ἡ, musca. q. a μύζω, murmuro. genit. plur. μυιᾶν, Doric. pro μυιῶν.

Μυκάω, mugio, boo, reboo, rudo, rugio. Usurpatur de asinis, camelis, bobus, & tonitruis. fut. ήσω, & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Jon. μύκεν. Hinc μύκημα, ατος, τὸ, mugitus. μύκησις, μυκηθμὸς, idem. q. a sono μῦ.

Μύκε, pro ἔμυκε, 3. sing. a. 2. Jon. ἔμυκον, ες, ε, verbi μυκάω, mugio.

Μύκημα, ατος, τὸ, mugitus.

Μυκήνηθεν, adv. ex Mycenis.

Μυκηρὸς, vel μύκηρος, ε, ὁ, amygdala.

Μύκης, ητος, vel ε, ὁ, fungus. vel summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio, Herodot. μύκητες etiam de lucernis usurpatur: fungus etiam Latine, quod est inter futuræ pluviæ præsagia, Aristoph. in Vesp. Pariter significat pudendum virile, quod ἀνδρῶν μύκητες Hesychius exponit. Aliis est insectum volucre culici non dissimile lucernas circumvolitans. Item pulvinus nauticus ex corio, qui substernitur remigibus.

Μυκητᾶν, mugientium, genit. Dor. pro μυκητῶν, vel a μυκητὴς, ε, ὁ, vel a μυκητὶς, ὁ. Th. μυκάω, mugio.

Μύκλαι, ῶν, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, lineæ nigræ, quæ in asinorum collis, dorsis, & pedibus sunt. Callimacho, proci; gulosi, & salaces, Hesychio.

Μύκον, Jonic. pro ἔμυκον, crepuerunt, 3. plur. aor. 2. act. verbi μυκάω, mugio.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus, proboscis: irrisio Luciano. Hinc μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, subsannatio. μυκτηριστὴς, ῦ, ὁ, subsannator.

Μυκτηρίζω, nares attraho, irrideo, naso suspendo. f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. Iliad. μ.

Μύλη, ης, ἡ, mola, dens molaris: tumor uteri induratus Aetio; & caro informis in utero consistens Plin. 7. c. 15. ex Hippocr. Præterea dicitur μύλη patella, quæ genu operit. Denique μύλη in herbarum numero a Galeno collocatur. Μύλος, ε, ὁ, idem. hinc μύλων, ωνος, ὁ, pistrinum μυλωθρὸς, ῦ, ὁ, molitor, pistor.

Μυλικὸς, ῦ, ὁς, molaris. e. Th. μύλη, mola.

Μυλιόωντες, Poet. pro μυλιῶντες, nom. plur. præs. part. act. verbi μυλιάω. dentibus frendeo. Th. μύλη, dens molaris.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix. q. a μύλλω, permolo.

Μυλλὸς, ῦ, ὁ, curvus, tortuosus: strabo. q. a κυλλὸς. Item de eo usurpatur, qui audiens audire dissimulat. Est vero μύλλος, ε, ὁ, mullus, piscis, qui Gr. τρίγλα.

Μύλλω, pro aliquid significo, & velut innuo. & Poet. pro molo, coeo, & subagito sumitur. q. a μύλη, mola.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, milis lapidi molari, rotundus. a μύλος, vel μύλη, mola, & εἶδος, εος, τὸ, species. Th. εἴδω, video.

Μύλων, ωνος, ὁ, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum. Th. μύλη, mola.

Μῦμα, ατος, τὸ, edulium ex carnibus, & sanguine. an ab αἷμα, sanguis?

Μῦν. murem, acc. sing. a μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μυνδὸς, ε, ὁ, mutus, ὁ μὴ αὐδῶν, numine afflatus, Etym. malim a μύω, ut μύδος.

Μυνὴ, ῆς, πρόφασις, excusatio, prætextus, mora. Th. μύνομαι, prætexo.

Μύνομαι, prætexo, prætendo. hinc μυνὴ, ῆς, ἡ, prætextus, excusatio.

Μύξα, ης, ἡ, mucus, mucor; quia μύσσεται, id est, mungitur e naribus.

Μυοκτόνος, ε, ὁ, murium occisor. ex μῦς, mus. & κτείνω, interficio.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. fundens. a μύρω, stillo, fundo.

Μύρετο, lugebat, 2. singul. imperf. Jon. verbi μύρομαι, lugeo.

Μυρί, pro μυρία, acc. plur. n. g. a μυρίος, ε, ὁ, numerus infinitus.

Μυριάδες, nom. pl. a μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus. hinc μυριάκις, sæpius. Th. μυρίος, infinitus.

Μυρίζω, ungo, unguento imbuo. fut. ίσω. p. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον, ε, τὸ, unguentum.

Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, tamarix, arbor. inde μυρίκινος, myricinus.

Μυρίος, ε, ὁ, infinitus, multiplex, ingens, extremus. in plur. μυρίοι, innumerab les. sed μύριοι, αι, α, decem mille. Hinc μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus.

Μυριόστυν, acc singul. a μυριοστὺς, ύος, ἡ, infinitus numerus.

Μύρμαξ, Dor pro μύρμηξ, formica.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος, ε, ὁ, formica.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. a

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, nomen proprium militum Achil. fortiss. genit. plural. Μυρμιδόνων.

Μύρμος, ε, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. Item μύρμος timor. μυρμηδὼν, όνος, ὁ, formicarum contubernium.

Μύρον, Jon. pro ἔμυρον, 3. plur. imperf. verbi μύρω, fluo, stillo.

Μύρον, ε, τὸ, unguentum liquidum, pigmentum. q. a μύρω, fluo. Hinc μυρίζω, inungo. μυρέω, idem. μύῤῥα, ας, ἡ, myrrha. σμύρνα, ης, ἡ, idem.

Μύρος, vel μύραινος, ὁ, murus, piscis. μύραινα, muræna.

Μύρτος, ε, ἡ, myrtus, arbor. μυρσίνη, ης, ἡ, idem. Galen ad Glauc.

Μύρω, fluo, stillo, fundo. μύρομαι. fleo, ploro.

Μῦς. μυὸς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. dat. pl. Jonic. μύεσσι. Item μῦς musculus in corpore, Iliad. π.

Μῦσαν, clauserunt, Jon pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi μύω, claudo.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Mysia. Gr. μύσος, εος, τὸ, scelus.

Μύσος, εος, τὸ, scelus, abominatio. q. a μύω, μύσω, quia scelesti scelera occultant. vel a μῖσος, odium. Vel ad quod μύειν, id est, oculos claudas. Verum μυσὸς, ὁ, sceleratus Jano Lascar. μυσαρὸς, ῦ, ὁ, detestandus, abominandus. μυσερὸς, ῦ, ὁ, idem. f. μυσάττομαι. perf. f. ξομαι. μεμύσαγμαι, abominor, aversor.

Μύσσω, vel ττω, Att. mungo, emungo: comminuo, in frustra seco.

Μύσταξ, κος, ὁ, mystax, superius labrum, & in eo nati pili, Plut. in Agide.

Μυστήριον, ε, τὸ, mysterium, res arcana. quod a μύστης, ε, ὁ, sacris initiatus. Th. μυέω, instituo in sacris.

Μυστίλη, ης, ἡ, buccea panis excavata, qua pulmentum, aut jus hauritur: panis, qui canibus objicitur. Interpr. Aristoph. in Equit. canicas Latini vocant, Cal. l. 9. c. 9. cochleare, ligula, Poll. μύστρον, ε, τὸ, idem.

Μυστιλάω, in parva seco. q. εἰς μικρὰ τίλλω. vel a μυστίλη.

Μύστρον, ε, τὸ, cochlear. Item mensuræ species.

Μυστὶς, ἡ, mystica, mysteriorum perita. μυστὶς μολπὰ, mysticum carmen, Epigramm. l. 5.

Μυττὸς, ῦ, ὁ, nasus, proprie de magnis piscibus. a μύσσω, mungo.

Μύττος, ῦ, ὁ, quod & μύτης, mutus. q. a μύω, quia os ei clausum.

Μύττω, idem ac μύσσω, mungo.

Μυττωτὸς, ῦ, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum. quod concinnatum est ex allio, caseo, ovo, porro. Schol. Aristoph. in Equit.

Μύχα-

Μύχατος, ου, ὁ, Poet. idem ac μύχιος, abstrusus, intimus, penitissimus. Thema μυχὸς, οῦ, ὁ, penetrale.

Μυχοίτατος, ὁ, penitissimus, superl. a μυχὸς, οῦ, ὁ, recessus, penetrale.

Μυχὸς, οῦ, ὁ, penetrale, locus intimus. ἐνδόμυχος, ου, ὁ, ἡ, abditus, occultus. q. a μύω, claudo.

Μύω, claudo, occludo: nicto, conniveo oculis. f. σω. a. 1. ἔμυσα. Inde μυστήριον, quod sit res arcana, & clausa, nec cuivis pateat.

Μυών, ῶνος, ὁ, musculus: sura: item pars, quæ præcipue habet musculos. Th. μῦς, mus.

Μυωπάζω, nihil procul cerno, a μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, connivens.

Μ Ω.

Μῶκος, ου, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, quod a μῶ, quæro, quod in aliena semper inquirat. Hinc μωκάω, & μωκίζω, irrideo, illudo.

Μῶλος, ου, ὁ, bellum, pugna, strages, tumultus. Item μῶλος, ædificium in fluctibus extructum ad usum nautarum, portus manu factus, in Epigr. Hinc μωλέω, pugno.

Μῶλυ, υος, τὸ, moly, herbæ nomen.

Μώλυζα, ας, ἡ, caput allii, non divisum in nucleos. Ergo bene a μὴ, & λύω.

Μώλυς, υος, seu μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, imbecillis: imperitus, hebes, Sophocl. segnis, torpidus Nican. in Ther.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, flagellum ex bove: vibex, verberum in cute vestigium, cicatrix.

Μωμάσατο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi μωμέομαι, quod vide.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, vitupero, reprehendo. fut. ήσομαι. Th. μῶμος, ου, ὁ, dedecus.

Μωμεύμενος, ὁ, invidus, præs. part. passiv. Doric. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. plur. ind. pass. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. singul. aor. 1. opt. med. μωμήσασθαι, aor. 1. inf. med. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, aor. 1. sub. med. verbi ejusdem.

Μῶμος, ου, ὁ, dedecus, probrum, macula, labes, infamia. Item Momus, Deus quidam reliquorum Deorum irrisor: & pro homine cavillatore. Hinc μωμέομαι, seu μωμάομαι, vitupero. μωμητὴς, οῦ, ὁ, vituperator.

Μῶν, num, numquid, an?

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, solus.

Μώνυχας, acc. plur. a μῶνυξ, υχος, per syncop. pro μονώνυξ, solidas ungulas habens. ex μόνος, solus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.

Μωραίνω, infatuo. f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. perf. μεμώραγκα. præs. pass. μωραίνομαι, infatuor, stultus fio. perf. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η. a. 1. part. pass. μωρανθείς.

Μωρανθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi μωραίνω.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia. Item morus arbor.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium. a μωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, stulta loquens. ex μωρὸς, & λόγος, sermo. Thema λέγω, dico.

Μωρὸς, οῦ, vel μῶρος, ου, ὁ, stultus, fatuus. Hinc μωραίνω, stulte ago. μωρῶς, adv. stulte.

Μῶσα, ας, ἁ, Doric. pro Μοῦσα, ης, ἡ, Musa.

Μωσῆς, οῦ, ὁ, & Μωσέας, έως, ὁ, Moyses, dativ. Μωσῇ, & Μωσεῖ, accus. Μωσῆν. nomen Prophetæ.

Μῶσθαι, per sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν, a μάω, quæro.

Μῶυ, τὸ ὕδωρ, aqua. Hesych.

Μωϋσῆς, οῦ, & Μωϋσέας, έως, ὁ, idem ac Μωσῆς, Moses nomen Prophetæ.

Ν Α.

N Est litera decima tertia, in numeris est quinquaginta.

Ναασσὼν, ὁ, Naasson, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illustrans.

Νάβλα, ων, τὰ, nablia, instrumenta musica. Hinc ναβλᾶς Athenæo, qui nablia pulsat.

Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illustrans.

Νᾶες, Dor. & Jon. pro νῆες, nom. plur. a ναῦς, νεὼς, ἡ, navis.

Ναέτης, seu ναιέτης, ου, ὁ, incola, habitator, civis. Thema ναίω, habito.

Ναζαρηνὸς, ου, ὁ, & Ναζαρηνὸς, οῦ, ὁ, Nazarenus; item Ναζωραῖος, ου, ὁ, Actor. 25. 5.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazaret, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. surculus.

Ναζωραῖος, ὁ, Nazaræus.

Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Nathan. Hebr. dedit

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Nathanael. Hebr. Deus dedit.

Ναὶ, adverb. næ, profecto, imo, etiam. ναὶ μὰ τὸν, certe per.

Ναῖε, pro ἔναιε, Jon. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναίει, incolit, 3. singul. ind. præs. verbi ναίω, incolo.

Ναίεσκε, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenth. pro ἔναιε, 3. singul. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναιετάεσκον, ες, ε, per epenthes. Jon. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.

Ναιετάοντα, præs. part. f. g. ejusdem verbi, & them. sic ναιετάουσ', pro ναιετάουσι, 3. plur. ind. præs. act.

Ναιετάουσι, Poet. vel Jon. pro ναιετῶσι, 3. plur. præs. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.

Ναῒν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Nain. Syr. amœni, sc. agri.

Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, habitans, præs. part. a ναίω. ναίοισι, Doric. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præs.

Ναῖον, Jonic. pro ἔναιον, habitabant, 3. plur. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναῖος, ία, ῖον, nauticus. Dor. pro Jonic. νήϊος, idem.

Ναιρον, τὸ, nærum, odoramentum quoddam, quod immiscent unguentis. an a νάω, fluo?

Ναίω, habito, incolo: fluo. ναιετάω, ῶ, idem.

Νάκος, εος, τὸ, seu νάκη, ης, ἡ, pellis cum suo villo, vellus. quasi a νάσσω, quia est aliquid ναστὸν, id est dense compactum.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, unda, rivus aquæ, latex. dat. plur. νάμασιν, a νάω, seu ναίω, fluo.

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.

Νάννη, ης, ἡ, patris, matrisque soror, vel ut alii, frater.

Νανὸς, οῦ, ὁ, vel νάννος, ου, ὁ, nanus, pumilio. q. a νὴ, & ἄνω, sursum non crevit. Hinc νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.

Ναοὶ, nom. pl. a ναὸς, οῦ, ὁ, templum.

Ναὸς, οῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, templum. q. a νάσμαι, adeo: quod adeundum sit. Hinc πρόναος, ου, ὁ, templi vestibulum.

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Nahum. Hebr. verbum majestatis.

Νάπος, εος, τὸ, seu νάπη, ας, ἡ, saltus, viretum, locus cavernosus. Plutarchus in Numa dixit νάπας σκιερὰς, lucos opacos. Item mons, clivus, recessus intra montes, vallis, Sophocl. in Ajace.

Νάπυ, υος, τὸ, sinapi, q. a νὴ, & πάω, quod parum pascat. Vel a νὴ, & πίω, quod ob acrimoniam non possit bibi.

Νάρδος, ου, ἡ, nardus, frutex, & oleum nardinum.

Νάρη, stulta. ἡ ἄφρων & μωρά. an a ναρὸς, humidus? nimium humidi stulti. aut potius a νηπιὸς, puerilis, quin & stolidus.

Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. a νάρθηξ.

Ναρθηκίζω, aliso os fractum & ferulis firmo. A νάρθηξ. apud Schol. Aristoph.

Ναρθηκοπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, ferulis repletus. Æschyl. Prom. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. fomitem.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ferulam ferens. Ex eodem, & φέρω.

Νάρθηξ, ηκος, ὁ, arbor quædam. Item ferula, baccillus, medium instrumentum a ferula fabrefactum, Etym.

Νάρκαφθον, ου, τὸ, odoramenti genus, quod suffitibus admiscebatur. Diosc. l. 1. c. 22.

Ναρκάω, & έω, torpeo, obtorpesco. Th. νάρκη, torpedo.

Νάρκη, ης, ἡ, torpedo, piscis genus. item torpor, veternum. Hinc ναρκάω, torpeo. ναρκώδης, εος, ὁ, stupidus, segnis. ναρκόω, torpore afficio. νάρκισσος, ου, ὁ, ἡ, narcissus.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Narcissus. & in f. g. pro flore sumitur.

Νάρταλος, ου, ὁ, vasis genus, apud Aristophanem.

Νάρτη, ης, ἡ, planta odorata; unde fiunt unguenta, Theoph. 9. plant. c. 4.

Νάσσατο, Jon. & νάσσατο, Poet. 3. sing. a. 1. med. pro ἐνάσσατο, verbi νάω, habito. a. 1 inf. med. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, Jon. pro ἐνάσθην, a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, habito.

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, insulanus, insulæ incola. Th. νῆσος, ου, ἡ, insula.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, insula.

Νάσσα, Jon. & Poet. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, habito.

Νάσσω, f. νάσω, & νάξω, æquo, complano. premo. Hinc ναστὸς, οῦ, ὁ, confertus, densus.

Ναυαγέω, ῶ, navem frango, naufragium facio.

Ναυαγήσασι, naufragis, dat. plur. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγνυμι, navem frango. perf. νεναυάγηκα. aor. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium, navis amissio.

Ναυαρχέω, classi præesse. ex ναῦς, navis, & ἀρχὴ, imperium.

Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro quo & ναυάτης, & ναύτης, nauta, vector.

Ναυηγὸς, Jon. pro ναυαγὸς, οῦ, ὁ, naufragus. Sic ναυηγέω, Jon. pro ναυαγέω, & ναυηγία, Jon. pro ναυαγία, naufragium, calamitas. sic & ναυήγιον, pro ναυάγιον, ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.

Ναύκληρος, ου, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, ου, ὁ, sors, hæreditas.

Ναυκράρων, genit. plur. a Ναύκραροι, Reipubl. principes, & magistratus. q. d. οἱ τὴν χώραν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηΐ αἴροντες.

Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem, qui scil. classe pollens maris imperium obtinet. καὶ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.

Ναύλη, idem ac νάβλα, nablia.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, portorium, merces, quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς, navis.

Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, portuosus. hinc ναυλοχέω, in portu maneo. ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus. Th. λέγω, cubo. vel a λόχος, ου, ὁ, insidiæ.

Ναυμαχέω, navale prælium committo, classe pugno.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium. ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, navali prælio aptus. ex ναῦς, navis, & μάχομαι, pugno.

Ναῦν, navem, acc. singul. & Poet. νηῦν, νῆα, vel νέα, a ναῦς, navis.

Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, ὁ, præs. part. pass. vide in ναυπηγὸς.

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator. Hinc ναυπηγέομαι, naves compingo. ναυπηγία, navium ædificatio, ναυπηγήσιμος, aptus fabricandis navibus. ex ναῦς, navis, & πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo.

Ναύπακτος, ου, ὁ, Naupactus.

Ναῦς, ναὸς, ἡ, navis. Jon. νηῦς, νηὸς, dativ. νηΐ. q. a νάω, fluo. Hinc ναύτης, ου, ὁ, nauta. ναυτικὸς, οῦ, ὁ, nauticus. ναυτίλος, ου, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nausea. ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, nauseam faciens, fastidiosus, ναῦλον, ου, τὸ, naulum.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nomen viri. q. qui navi currit. ex ναῦς, navis, & θέω, curro.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri. q. cujus animus est in navibus. ex νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus, & ναῦς, navis.

Ναυσίστονοι ὕβρεις, ignominia, quæ propter cladem acceptam classi gemitum, & luctum adfert. a ναῦς, ἡ, navis, & στόνος, ου, ὁ, gemitus. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, arctus.

Ναυσιπόρητος, ου, ὁ, Pind. qui navibus vehitur. ex ναῦς, & φέρω, fero.

Ναυστολέω, navi mittere, ducere, ferre. quasi τὸ ναῒ στέλλω. Item rego, guberno. ναυστολήσεις τὴν πόλιν, reges civitatem, Eurip.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ναυτία, seu Jon. ναυσίη, ας, ἡ, nausea. Inde ναυτιάω, nauseo. a ναῦς navis. navigantibus proprie is affectus accidit.

Ναυτιλία, ας, & Jon. ίη, ἡ, navigatio.

Ναυτίλλεσθαι, Jonic. & Poet. pro πλεῖν, navigare.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem ac ναυτικὸς, οῦ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.

Νάφθα, ης, ἡ, naphtha, oleum Medeæ. bitumen.

Νάω, pro ναίω, habito. aor. 1. ἔνασα, & Poet. ἔνασσα. aor. 1. pass. ἐνάσθην. aor. 1. med. ἐνασσάμην, Poet. Est & νάω, fluo, scaturio. a νέω.

Νῶν μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

Ν Ε.

Νὴ, in compositione negat.

Νέα, & νῆα, Jon. & Poet. pro ναῦν, acc. sing. a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis. Item νέα, navale, novalis ager. Item juventus, ætas juvenilis, Plato.

Νεα-

Νεάζει, juvenis est, 3. singul. ind. præs. a νεάζω. Th. νέος, novus.

Νεανίας, ου, ὁ, adolescens. a νεὰν, ᾶνος, ὁ, idem. Th. νέος, novus.

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescentulus. Sed νεανὶς, seu νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. ab eodem them.

Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Neapolis. Gr. nova urbs.

Νεαρὸς, ᾶ, ὸν, juvenis, novus. Th. νέος, novus.

Νέαται, habitantur, structa sunt, detracto augmento pro νενέαται, Jon. pro νένηνται 3. plur. perf. pass. verbi νέω, struo. vel a νάω, Jon. pro ναίω, vel ναίω, habito.

Νέας, naves, pro ναῦς, acc. plur. Jon. a ναῦς.

Νέατος, Jon. syncop. pro νεώτατος, novissimus. Th. νέος, novus.

Νέβελ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. 1. Sam. 1. 24.

Νεβρὸς, ῦ, ὁ, hinnulus, pullus cervi, Anacreonti. νεβρῶ, Dor. pro νεβρῦ, & νεβρεὶς, pro νεβρὸς, q. a νὴ, & βάρος, quod onus ferre non possit, vel quod pascatur νέα βορᾷ, q. νεβορὸς, idest, lactens tantum. Hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pellis.

Νεελασσα, exultat, læta est. vox Hebr. Job. 39. 15.

Νεεμὰν, nomen viri ἀκλίτως. Syriac. amœnus.

Νέεσθαι, redire, præs. inf. a νέομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νέηαι, Jon. pro νέῃ, eas, 2. sing. præs. sub. verbi νέομαι, vel νέω eo, redeo.

Νεήκεσι, dativ. pl. Poet. a νεήκης, εος, ὁ, ἡ, recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὴ, cuspis.

Νέηλυς, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἐλεύθω, seu ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Νεῆνις, Jon. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, novus.

Νεῖ, net, 3. sing. ind. præs. a νέω, neo, f. ήσω.

Νειαίρα, ας, ἡ, pars extrema ventris, venter inferior. a νεαρὸς, vel νεαρὸς, novus, ultimus. Th. νέος, idem.

Νείατος, ου, ὁ, infimus, ultimus, per syncop. pro νεώτατος, superlat. a νέος, ipro νέος, novus, recens.

Νείκεα, ut & νείκη acc. plur. a νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικεῖ, contendit, 3. singul. præs. ind. νεικέω. Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικείεσκε, Jon. paragoge pro ἐνείκει, 3. sing. imperf. act. verbi νεικέω. Poet. pro νεικέω, rixor. Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικέῃ, & Jon. paragoge νεικείῃσι, vincat, probris afficiat, 3. sing. sub. præs. act. ejusdem verbi, & them.

Νείκεσσε, & νείκεσε, Jon. pro ἐνείκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νεικέω, rixor, objurgo. f. έσω, & ήσω. Th. νεῖκος.

Νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium, concertatio, bellum. quasi a νὴ, & εἴκω. alitur enim lis, cum neuter neutri cedit. Hinc νεικέω, & ῶ, rixor, objurgo. φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentiosus. φιλονεικία, ας, ἡ, rixa, contentio. φιλονεικέω, contendo.

Νεῖλος, ου, ὁ, Nilus, nomen fluvii.

Νείμας, αντος, ὁ, qui tribuit, aor. 1. part. act. νείματο, 3. singul. aor. 1. med. Jonic. verbi νέμω, tribuo. a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμε, vel νεῖμεν, tribuit, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἔνειμε. verbi νέμω, tribuo.

Νειόθεν, per syncopen pro νεατόθεν, adv. ex imo. Sic νειόθι, adv. pro νεατόθι, in imo fundo. a νεῖος, α, ον, novellus. Th. νέος, novus.

Νειὸν, ου, τὸ, Jonic. pro νέον, ου, τὸ, novale. Item adverb. pro nuper. Them. νέος, novus.

Νειὸς, οῦ, ἡ, Jon. pro νεὸς, ager renovatus. νειὸς, novalis. Sed νεῖος, α, ὁ, novellus. superlat. νειότατος, novissimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νείσεαι, Jon. pro νείσῃ, 2. sing. præs. sub. νείσεο, Jon. pro νείσσο, præs. imper. a νείσσομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.

Νείσσονται, 3. plur. præs. ind. verbi νείσσομαι, eo. Th. νέω, idem.

Νεῖται, redit, 3. sing. præs. verbi νέομαι, Th. νέω, eo, redeo.

Νεκχθεὶς, ὁ, reversus, aor. 1. part. pass. a νέσσομαι, redeo. Th. νέω. Verum vix verisimile inde derivari posse; & potius ad ἐνέκω, vel φέρω, referendum. vide Scoti Grammaticam Græcam.

Νεκράδεσσιν, cadaverum acervis, dativ. pl. Jon. a νεκρὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum, Callimachus. Th. νεκρὸς, ῦ, ὁ mortuus.

Νεκρὸς, ῦ, ὁ, mortuus, cadaver ipsum. πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν, magnam stragem ediderunt, Polyb. inde νεκρόω, eneco. νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus. q. a νὴ, & κῆρ, ut sit is, in quo cor extinctum sit, & vitæ flammula.

Νεκρόω, mortifico, cædo, interimo. fut. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. passiv. νενέκρωμαι. perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς, ὁ, mortuus.

Νεκρωθεὶς, έντος, ὁ, neci datus, aor. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, aor. 1. pass. verbi νεκρόω, interimo.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, cædes, a νεκρόω, quod a νεκρὸς, mortuus.

Νέκταρ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. q. a νὴ, & κτῶ, occido, quod sit immortalium potus. Vel q. νέα κτῆσις, nova possessio. juventutem enim ætate deperditam restituit, ut ait Suidas. Hinc νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, nectaris suavitatem referens.

Νεκύδαλος, insectum quoddam.

Νέκυες, οἱ, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. pl. Jon. νεκύων, gen. pl. a νέκυς, υος, ὁ, idem cum νεκρὸς, mortuus.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur. a Th. νεκρὸς, mortuus, & μάντις, ὁ, vates.

Νέκυς, υος, ὁ, defunctus. gen. plur. νεκύων. q. a νὴ, & κίω, eo. Th. νεκρός.

Νεμεαὶς, ίδος, ἡ, Poet. pro Νεμεαία, Nemeæa.

Νέμει, tribuit, 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. a νέμω, tribuo.

Νεμεαῖος, ου, ὁ, Nemeæus, a Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Jon. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμος, εος, τὸ, nemus. Th. νέμω, pasco.

Νέμειον ἄγαλμα, Nemeæum ornamentum.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω, succenseo.

Νεμεσάω, indignor, irascor justa de causa, cupiens suum cuique νέμεσθαι. f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, indignatio cum quadam invidia.

Νεμεσητὸς, ῦ, ὁ, reprehensibilis, Poet. νεμεσσητὸς, a νεμεσάω, irascor.

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. a νέμω, pasco.

Νεμεσίζῃ, vitio vertas, 2. sing. præs. sub. pass. a νεμεσίζω, vel ομαι, indignor, revereor. Th. νεμεσάω, indignor.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio. Est etiam Nemesis nomen Deæ, insolentiam hominum reprimentis, quæ & Ἀδράστεια, ἡ Ῥαμνουσία, sc. Adrastia, & Rhamnusia, sive Rhamnusis Ovidio: estque divina ultio inevitabilis, & sine effugio, ἡ νέμεσις παρὰ πάσας θεοῖς. Item Aristoteli lib. 2. Rhet. est dolor e felicitate ejus, qui ea indignus esse videatur. Item vox νέμεσις adhibetur ad rei alicujus indignitatem significandam, & arguendam, Hom. Iliad. γ. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσᾷ, Poetic. pro νεμεσᾷ, indigne fert, 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro Νεμεσσητὸς, reprehendendus, culpandus.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Jon. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poet. pro νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, reprehendendus, a, um. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμηθεὶς, ὁ, tributus, a. 2. part. pass. verbi νέμω, tribuo.

Νέμονται, fruuntur, 3. plur. præs. ind. pass. νέμομαι, Th. νέμω, possideo, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus. Item oculorum cavitas. Celso τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, naturalia, mulieris pudenda.

Νέμω, tribuo, distribuo; colo, habito: pasco, rego; guberno: magni facio, Sophocl. habeo, Sophocl. imputo, assigno, Sophocl. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομὴ, ῆς, ἡ, distributio: pastus.

Νένασμαι, Dor. pro νένησμαι, perf. ind. pass. verbi νάω, scaturio. q. a νέω,

Νενάαται, Jon. pro νένηνται, collecti sunt, 3. plur. perf. ind. pass. verbi νέω vel νάω, struo: habito. fut. ήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, distribui, perf. act. verbi νέμω. f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένηκα, nevi, perf. act. verbi νήθω, neo. f. νήσω. perf. pass. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. pass. νενημένος, & νενησμένος. Th. νέω. neo.

Νένηλος, ου, ὁ, cæcus, attonitus, stupidus, stolidus, vecors. q. a νηλὸς, stolidus.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. plur. perf. pass. verbi νικάω, vinco.

Νενίκημαι, perf. pass. νενικημένος, perf. part. pass. verbi νικάω, vinco. f. ήσω, p. νενίκηκα.

Νέννος, ου, ὁ, patruus, avunculus, avus maternus Polluci.

Νενὸς, ὴ, ὸν, stolidus. q. a νὴ, & νόος, mens.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, puto, morem instituo. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex. Th. νέμω, tribuo.

Νεοσσευμένα, legendum νενεοσσευμένα, perf. part. pass. a νεοσσεύω, nidifico. Th. νεοσσὸς, pullus.

Νένοηται, per syncopen pro νενόηται, excogitatum est, 3. sing. perf. pass. a νοέω, cogito. Th. νοῦς, mens.

Νένοφα, Perf. med. verbi νίφω.

Νενώμεθα, per synæresin Jon. pro νενοήμεθα, & νένωται, pro νενόηται, 1. plur. & 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus: ex νέος, novus, & ἄρδω, irrigo. f. σω.

Νεόγαμος, ὁ, qui recens uxorem duxit, Th. γαμέω, uxorem duco.

Νεογιλὸς, ὴ, ὸν, & νεογιλὴς, ὴς, ὁ, ἡ, recens natus. q. νεογενὴς, ex νέος, recens, & γίνομαι, nascor.

Νεόγραπτος, ου, ὁ, nuper pictus. a γράφω, scribo.

Νεόγυιος, ου, ὁ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέος, juvenis, & γυῖον, ου, τὸ, membrum.

Νεόδματος, ω, ὁ, Dor. pro νεόδμητος, ου, ὁ, recens structus. Ex νέος, novus, & δέμω, struo. f. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ, ἡ, recens decerptus. Th. νέος, novus, & δρέπω, decerpo. fut. ψω.

Νεοθαλὴς, & νεοθηλὴς, έος, ὁ, nuper virens, & pullulans; item recens. ex νέος, novus, & θάλλω, floreo.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, ου, ὁ, juvenis.

Νεόοικος, ου, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus; novus habitator Polluci. ex νέος, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens. dat. singul. νεοκηδέϊ. Ex νέος, novus, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

Νεόκλωστος, ου, ὁ, recens contextus, Theocr. ex νέος, novus, & κλώθω, neo.

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, recens conditus. νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ. ex νέος, recens, & κτίζω, condo, creo.

Νεόκτονος, ου, ὁ, Poet. recens interfectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio, p. m. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus, idem ac νεότης. Th. νέος, juvenis.

Νέομαι, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.

Νέον, recens, nuper, adverb. νεωστὶ, Att. idem. Item novale Gazæ. Th. νέος, novus.

Νεόπηκτος, ου, ὁ, nuper pressus, nuper fabricatus, Hom. ex νέος, novus, & πήγνυμι, compingo.

Νεόπλυτος, ου, ὁ, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλύνω, lavo.

Νέος, ου, ὁ, novus, juvenis. νέος τὴν ἡλικίαν, juvenis, Demosth. ὁ ἄγαν νέος, valde adolescens, Xenoph. in f. g. νέα. n. g. νέον. comparat. νεώτερος, α, ον, junior. plur. num. αἱ νεώτεραι, juvenculæ, minores natu. Hinc νεόω, novo. νεωτερίζω, res novas molior. νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis.

Νεοσίγαλος, ω, ὁ, Doric. pro νεοσίγηλος, ου, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandus, adeo ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεντα appellaret. Ex νέος, novus, & σιγάω, sileo.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ, nuper tersus, vel politus. ex νέος, novus, & σμάω, vel σμήχω, abstergo, purgo.

Νεοσσεύω, & Attic. νεοττεύω, nidifico, nidulor, facio cunabula: fœtifico Gazæ. Th. νεοσσὸς, ῦ, ὁ, pullus.

Νεοσσιὰ, ας, ἡ, nidus avium. gen. plur. Jon. νεοσσιάων. Th. νεοσσὸς, pullus.

Νεοσσὸς, & Att. νεοττὸς, ῦ, ὁ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσιὰ, ας, ἡ, nidus.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσούς.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. pro νεότης, juventus.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper factus. ex νέος, & τεύχω, fabricor.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia. acc. sing. νεότητ', pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.

Νεοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, juvenilis. νεοτήσιος ὥρα, juvenilis pulchritudo, Phocyl.

Νεότματος, Dor. pro νεότμητος, ου, ὁ, recens sectus, Lucian. Ex νέος, recens, & τέμνω, seco.

Νεοτριβὴς, έος, τὸ. recens extritum. ex νέος, recens, & τρίβω, tero.

Νεοττιὰ, ας, ἡ, Att. pro νεοσσιὰ, nidus.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, pullos gigno. f. ήσομαι. hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, ου, ὁ. ex νεοσσὸς, seu ττὸς, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ne-

Νεοσσὸς, ῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, pullus avium, fœtus, Aristoph. in Nub.

Νεουρέω, secundo vento utor. a ναῦς, navis, & οὖρος, ventus secundus.

Νεούτατος, ου, ὁ, recens vulneratus, ex νέος, novus, & οὐτάω, fut. ήσω, vulnero.

Νεόφυτος, ου, ὁ, nuper consitus, seu plantatus. q. d. νέον φυτὸν, nova planta, per metaph. pro novitio. νεόφυτον, ου, novella planta.

Νεοχάρακτος. ου, ὁ, ἡ, recens sculptus, modo impressus. Ex νέος & χαράσσω.

Νεοχμόω, ῶ, res novas molior, innovo. Sed usitatius νεοχμόω.

Νεοχμὸς, ῦ, res novæ rerum novarum molitio.

Νεοχμὸς, ῦ, ὁ, novus, qui integris est viribus, recens, integer, inexpertus, Hinc νεοχμόω, novas molior.

Νέπους, οδος, ὁ, & ἡ, pedibus carens. piscis, nepos. a νὴ, & πὸς, pes. Eustathio in Ody, soboles.

Νέρθεν, per aphæresin pro ἔνερθεν, infra, adv. Hinc νέρτερος, inferior, pro ἐνέρτερος. ab ἔρα, ας, ἡ, terra.

Νέστορα, accus. sing. a Νέστωρ, ορος, ὁ, Nestor. nomen proprium.

Νεστορίδης, ου, ὁ, Nestorides, patronym. a Νέστωρ, Nestor.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus, gressus: assensus, voluntas, Thucyd. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, innuo, vel a νέω, νεύσω, nato.

Νεῦμαι, Dor. vel Jon. pro νέομαι, ἔιμι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per enallagen pro f. νευσόμεθα, redibimus. a νέω, redeo.

Νεύοιεν, nutabunt, vergent, 3. plural. opt. præs. verbi νεύω, innuo.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, & Jon. ῆς, nervus arcus, Iliad. δ. Item fides. Aphrod. lib. 2. Probl. Th. νεῦρον, ου, τὸ, nervus.

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poet. νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus.

Νευρῆς, gen. Jon. a νευρὰ, nervus arcus.

Νεῦρον, ου, τὸ, nervus, robur: nervus in arcu, funis, Iliad. δ. penis Aristoph. in Avibus. νευρὶς, ίδος, ἡ, & νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, simulacra, quæ nervis occultis trahuntur. ex νεῦρον, nervus, & σπάω, traho.

Νεῦσε, & νεῦσεν, Jon. pro ἔνευσε, annuit, 3. sing. aor. 1. act. verbi νεύω, innuo. fut. σω, p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νευστάζω, nuto, caput concutio; nutu admoneo. Odyss. σ. Thema νεύω, innuo.

Νεύω, innuo, annuo: promitto, Apoll. 2. vergo. νεύω ἐπὶ χθονὸς, terram respicio, seu deorsum. fut. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. νεῦσις, εως, ἡ, idem. ἀνανεύω, abnuo.

Νέφεα, nom. plur. νεφέεσι, dat. pl. Jon. a νέφος, εος, τὸ, nubes.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφος, εος, τὸ, nubes.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubicogus. vocat. ὦ νεφεληγερέτα. ex νέφος, nubes, & ἐγείρω, excito.

Νεφέλῃσιν, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.

Νεφθαλείμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. lucta.

Νέφος, εος, τὸ, nubes, nebula. per metaph. magna multitudo: rete venatorium, Eurip. νέφος, ὀφρύων, dicunt Græci, ut Latini nubem frontis, vel supercilii, pro nimis severo, ac tristi vultu, Eurip. in Hippol.

Νεφρὸς, ῦ, ὁ, ren. q. a νέω, fluo, & φέρω, renes enim deferunt humores quosdam. nam per ductus urinales urina fluit, & defertur in vesicam. Hinc νεφρῖτις, ιδος, ἡ, morbus, seu affectus renum.

Νέω, f. νεύσω, no nato; item eo, redeo; neo, Hesiod. Hinc νήχω, nato. νεῦξις, εως, ἡ, natatio. At νεύω, νεύσω, innuo.

Νεωκόρος, ου, ὁ, æditnus. Item nauta purgandæ navis curam habens, in Epigr. Ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ῦ, ὁ, templum, & κορέω, scopis purgo.

Νεώμεθ᾽, pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, redeo.

Νεωμένη, iterata, scil. γῆ, præs. part. f. gen. a νεόω, renovo. Th. νέος, novus.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ῦ, ὁ, templum. hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes. ex ναῦς, navis, & οἶκος, ου, ὁ, domus. νεὼς, in gen. Jon. νηὸς. Attic. νεώς.

Νεωτερίζεσθαι renovari, instaurari, refici. præs. inf. a νεωτερίζω. Th. νέος, novus.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis: stultus, ratione carens. Th. νέος, ὁ, novus.

Νεωτερισμὸς, ου, τὸ, novitas, insolentia. Item juventus.

Νεώτερος, ου, ὁ, junior, minor natu, superlat. νεώτατος. Them. νέος, juvenis.

N H.

Νὴ, per, adv. affirmandi, & jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. Aliquando vim augendi habet, ut in νηπυτιὸς, νήχυτος, & in νήδυμος, suavis. νὴ, ironiæ etiam inservit.

Νῆ, pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. a nom. ναῦς, Jonic. νηῦς, νηός. dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, Neæthus, nomen fluvii.

Νηγάτεος, ου, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. Iliad. β. q. a νέον, nuper, & γάω, fio.

Νήγρετος, ου, ὁ, & ἡ, ex quo quis excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, excito. Item dulcis, suavis; profundus. Iliad. β. νήγρετον, dulciter.

Νηδύια, τὰ, intestina, Apoll. 2. Arg. a νηδὺς, ύος, ἡ, venter, uterus. Hesiod.

Νήδυμος, ου, ὁ, suavis, per pleonasm. literæ ν, pro ἤδυμος. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, suavis. Vel ex νὴ, epitat. & ἡδύς.

Νηδυόφιν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

Νηδὺς, ύος, ἡ, venter, uterus. Hinc νηδύια, intestina.

Νήεσσ᾽, pro νήεσσι, dat. plural. Jonic. & Poet. a ναῦς, & Jon. νηῦς, navis.

Νηέω, congrego. f. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imperat. med. Th. νέω, glomero, neo. f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, & pleonasmo litt. ε, νηήσας.

Νηήσας, ὁ, onerans, aor. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, aor. 1. imperat. med. Sic νήησαν pro ἐνήησαν, a. 1. Jon. verbi νηέω.

Νήθω, neo, filum e colu duco. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένησμαι. Thema νέω, neo, glomero.

Νηῒ, dat. sing. Jon. a ναῦς, navis, Jonic. νηῦς, νηός.

Νήϊα, navalia, τά. a νήϊος, ου, ὁ, navalis. Th. ναῦς, Jon. νηῦς, navis.

Νῆϊς, ιδος, ἡ, inscius, rudis, timidus. [a νὴ, priv. & εἴδω, scio.

Νηκέστως, insanabiliter, adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, sano.

Νηκουστέω, pro ἀνηκουστέω, non audio. ex νὴ, & ἀκούω, audio.

Νηκτὴρ, ῆρος, ὁ, natator. A νήχομαι, nato.

Νηκτικὸς, ἡ, ὸν, natans, natabilis.

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, natans.

Νηκτρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes olivæ, apud Poll.

Νηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, sævus, implacabilis: miser. ex νὴ, & ἀλέγω, curo.

Νηλεὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεὲς, crudelis, e, sævus, immisericors, firmus. νηλεὲς ἦτορ, firmus animus, Hom. Dicitur & νηλειής, & νηλὴς, έος. dat. sing. νηλέϊ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, misereor. Alii ab ἴλαος, propitius.

Νηλέϊ, immiti, dat. sing. a νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, immitis, vel per syncopen pro νηλεέϊ, dat. a νηλεής.

Νηλειὴς idem ac νηλεὴς, sævus.

Νηλεόποινος, ου, ὁ, immitis, crudelis, a νηλεὴς, immitis, & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.

Νήλειστος, ου, ὁ, pro νήλειπτος, invisibilis: immortalis. ex νὴ, & λεύσσω, video.

Νηλήϊος, possessivum a Νηλεὺς, idem ac Νηληϊάδης.

Νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, pro νηλεὴς, crudelis.

Νήλιπος, discalceatus. Lycophron. ex νὴ, & ἦλιψ, calceus. Item qui unica tunica indutus est, Etym.

Νηλιτὴς, έος, ὁ, ἡ, peccati expers, insons, Odyss. π. peccator, Nicand. a νὴ, & ἀλιτέω, pecco.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen, tela. in plur. νήματ᾽, pro νήματα. Th. νέω, neo.

Νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, verus, inerrabilis, Iliad. α. ex νὴ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Est & Νημερτὴς, nomen proprium mulieris.

Νηνεμίης, gen. Jon. a νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum, a νήνεμος, ventos non habens.

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. a νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω, vel νήχω, nato.

Νήξομαι, navigabo, fut. 1. med. verbi νήχομαι. Thema νέω, no.

Νηοῖς, templis; Jonic. pro ναοῖς, a ναὸς, ου, ὁ, templum. Sic νηὸς, pro ναός.

Νηοπόλος, ου, ὁ, æditnus, sacerdos, Poet. a νηὸς, Jon. pro ναὸς, templum, & πολέω, versor.

Νηὸς, navis, genit. Jonic. pro νεὼς, a ναῦς, ἡ, navis. dat. plur. νηυσί. Ponitur & νηὸς, Jon. pro ναὸς, ὁ, templum.

Νηπεδανὸς, ῦ, ὁ, firmus. [a νὴ, & ἐμπεδανὸς, debilis, infirmus. quasi ἀνήπεδος. ex α privat. & πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Νηπιάζω, infantiliter ago, puer sum, infans sum. fut. άσω. p. νενηπίακα, a. 1. ἐνηπίασα.

Νηπιαχεύω, pueriliter me gero, instar vagientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχεύω, doleo. Thema ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Νηπίαχος, ου, ὁ, parvus, infans.

Νήπιε, vocat. sing. a νήπιος, infans.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia. Iliad. ι. dat. singul. νηπιέῃ, Th. νήπιος, infans.

Νήπιος, ου, ὁ, infans: imbecillus, infirmus, Homer. stultus ætatis vitio, imprudens Aristoph. Theophr. l. 8. hist. νήπια vocat frumenta imbecilla, & tenera.

Νήπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, incomptus, inornatus. ex νὴ, & πλέκω, plico.

Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, impunitus. interdum ἄμοιρος, ἀπαμείρομαι. Ex νὴ, στερητικῇ particula, & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.

Νηπύτιος, ου, ὁ, stultus, infans. νηπυτίη, infantia.

Νηρεὺς, έος, & ῆος, ὁ, nomen viri, Nereus. Gr. νηρὸς, humilis.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. lucerna.

Νήριθμος, ου, ὁ, innumerabilis, ex νὴ, & ἀριθμὸς, ῦ, ὁ, numerus.

Νήριον, ου, τὸ, fruticis species, circa amnes nascens, Plinio l. 24. cap. 11. vocatur nerium. q. a νηρὸς, humidus.

Νηρίτης, ὁ, nerites, concha quædam natatilis, naticem vertit Gaza Arist. l. 4. de part.

Νήριτος, vel νήριστος, ου, ὁ, de quo non est contentio. ex νὴ, & ἐρίζω, contendo.

Νηρὸς, ὰ, ὸν, humidus, cavus, recens, humilis. Est & νηρὸς, pro νεαρὸς, recens, a νέος, novus.

Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. med. Jon. verbi νήθω, seu νέω, glomero, neo.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mul. a νῆσος, insula.

Νησίον, ου, τὸ, parva insula.

Νῆσος, ου, ἡ, insula. dat. pl. νήσοισι. q. a νέω no.

Νῆσσα, seu νῆττα, ης, ἡ, anas. νησσάριον, ου, τὸ, anaticula. q. a νέω, natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium, inedia. a νῆστις, ιος, ὁ, jejunus.

Νηστεύω, jejuno, cibum non gusto. fut. εύσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα, a. 1. part. νηστεύσας, αντος, ὁ. Th. νῆστις, ιος, ὁ, jejunus.

Νῆστις, ιος, ὁ, ἡ, jejunus. Hinc νηστεύω, cibum non capio. νηστεία, ας, ἡ, jejunium.

Νησὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτως, adv. frustra, inutiliter, incassum.

Νήτη, ἡ, ultimus. postremus, multus. accumulatus. contract. a νεάτη, novissimus. Th. νέος, novus.

Νητρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, certus, verus. ex νὴ, valde, & ἀτρεκὴς, verus.

Νηῦν, accus. Jon. pro ναῦν, navem, a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.

Νηυσὶ, dat. pl. Jon. a ναῦς, navis, Jon. νηῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ, ἡ, animæ, vocis, seu spiritus expers, Hesiod. ex νὴ, privat. & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, spiritus.

Νηφάλιος, & νηφάλεος, ὁ, ἡ, sobrius, prudens. Th. νήφω, sobrius sum.

Νήφουσι, vigilantibus, dat. plur. part. præs. act. vel 3. plural. præs. ind. verbi νήφω, vigilo, sobrius sum.

Νήφω, sobrius sum, vigilo: diligens sum: castus dego. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imper. νῆψον, άτω, & in plur. νήψατε. q. ex νὴ, & πίω, non bibo. vel a νὴ, & ἁφὴ, tactus. Hinc νηφαλέω, sobrius sum. νηφάλιος, ου, ὁ, sobrius. νηφαλιότης, ητος, ἡ, & νηφαλισμὸς, ῦ, ὁ sobrietas.

Νήχετο, natabat, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi νήχομαι, seu νήχω. Them. νέω, nato.

Νῆχον, natabant, 3. plur. imperf. activ. Jonic. verbi νήχω, nato. νηχόμενος, præs. part. med. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, effusus, multifluus, Apollon. a νὴ, & χέω, seu χύω, fundo.

Νήχω, nato. fut. νήξω. idem cum νέω.

Νηῶι, Doric. & Jonic. νηῶι, pro ναῷ, a ναὸς, templum.

N I.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ, Niger. Latin. niger.

Νίγλαρος, ὁ. musici modulaminis genus: musicus. Vide Comment. Aristoph. in Acharn.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, proprie de manibus: onero, detraho.

Νικᾷ, 3. sing. præs. sed νίκα, vince, præs. imperat. act. a νικάω, vinco. præs. inf. νικᾶν.

Νικάνωρ, ορος, nomen Diaconi, Nicanor. Gr. vir victoriæ.

Νικάξω, ἐις, ἕι, Doric. pro νικήσω, & hoc pro νικάσω, vincam, fut. 1. a νικάω, vinco.
Νικάσας, Dor. pro νικήσας, a. 1. inf. act. νικάσαντ, Æol. pro νικήσας, aor. 1. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικάσας, Doric. pro νικήσας, αντος, ὁ. a νικάω, vinco.
Νικασῶ, fut. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusdem.
Νικάτω, vincat, 3. singul. præs. imperat. act. a νικάω, vinco.
Νικαφορία, ας, ἡ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ, victor. Ex νικάω, vinco.
Νικάω, vinco, supero. q. ex νῆ, & εἴκω, cedo. f. νικήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. activ. νικῆσαι. νικῶμαι. νικώμενος σου, vincor abs te, Sophocl.
Νίκη, ης, ἡ, victoria. a νικάω, vinco.
Νικῇ, Doric. pro νικᾷ, vincit. 3. singul. præs. act. verbi νικάω, vinco.
Νικηθεὶς, έντος, ὁ, victus, aor. 1. part. pass. verbi νικάω, vinco.
Νικέω, pro νικάω, vinco.
Νικήσασα, νικήσασα, superans, a. 1. part. activ. masc. & fœm. gen. verbi νικάω, vinco.
Νικόδημος, ου, ὁ, nomen viri, Nicodemus. Gr. populi domitor.
Νικοκλῆς, έος, ὁ, nomen proprium, Nicocles.
Νικολαΐτης, ου, ὁ, Nicolaita, assecla Nicolai. a Νικόλαος, Nicolaus.
Νικόλαος, ου, ὁ, vel Attice Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Nicolaus. Gr. populi victor.
Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Nicopolis, Gr. civitas victrix.
Νῖκος, εος, τὸ, victoria, æternitas. εἰς νῖκος, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.
Νικῷεν, Attica contractione pro νικάοιεν, 3. plur. præs. opt. a νικάω, vinco.
Νὶν, Poet. & Doric. ipsum, am, um, nec habet alios casus, pro ἓ, vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν summunt pro αὐτῷ. Pro αὐτὴ reperitur apud Sophoclem, & pro αὐτὰς apud Euripidem.
Νινευΐ, ἡ, Ninive, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. amœna habitatio. Hinc Νινευΐτης, ου, ὁ, Ninivita, & in plural. Νινευῖται, οἱ, Ninivitæ.
Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mulieris.
Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω, lavo, νίπτρον, τὸ, pelvis abluendis pedibus, pollubrum.
Νίπτω, lavo, abluo, proprie de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ. præs. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νίψομαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. med. νίψαι, ασθω. a. 1. sub. med. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. med. νιψάμενος. Hinc χερνίπτω, manus lavo.
Νίσσομαι, vel νείσσομαι, eo, vado. hinc νισσομένης, gen. singul. part. præs. f. g. Th. νέω, eo.
Νισσόντ', pro νίσσοντο, revertebantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi νίσσομαι, eo.
Νίτρον, ου, τὸ, nitrum, sali simile.
Νίφα, per apocopen, pro νιφάδα, acc. sing. a νιφάς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. f. ψω.
Νιφάδεσσι, dat. plur. Jon. pro νιφάσι, a νιφάς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.
Νιφετὸς, ου, ὁ, idem ac νιφὰς άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.
Νιφόεις, εσσα, ὁ, nivosus. Them. νίφω, ningo.
Νίφω, & νείφω, ningo, madefacio. hinc νιφὰς, άδος, ἡ, nix acervatim decidens. νιφετὸς, ὁ, ὁ, idem.
Νίψαι, a. 1. imperat. med. a νίπτω, lavo. f. ψω.
Νιψάμενος, ου, ὁ, lotus, aor. 1. part. med. a νίπτω lavo.
Νιψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοῇ, νοῇ, sapiat, 3. singul. præs. sub. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.
Νόει, cogites, præs. imperat. act. a νοέω, cogito. Sed νόεις, præs. part. pro νοῶν, Æol. retracto accentu, a νόημι, pro νοέω.
Νοεῦντι, Doric. pro νοοῦσι, cogitant. a νοέω, cogito.
Νοεῦσ', pro νοοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. a νοέω, cogito.
Νοεύσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. a νοέω, cogito. part. præs. νοέων, ῶν, νοέουσα, οῦσα. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Νοεῦντες, Doric. pro νοοῦντες, cogitantes, nom. plur. præs. part. activ. verbi νοέω.
Νοέω, cogito, intelligo, considero, in animo habeo, sapio, Phocyll. f. νοήσω. p. νενόηκα. perf. pass. νενόημαι. Them. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. a νοέω, intelligo. Th. νόος, mens.
Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, intellectus, cogitatio, consilium. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.
Νοήμων, ονος, ὁ, nomen proprium. acc. sing. Νοήμονα.
Νοήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. νοῆσαι, a. 1. inf. a νοέω, cogito. Them. νόος, mens.
Νόησε, Jon. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. activi verbi νοέω, cogito.
Νόθος, ου, ὁ, nothus, spurius, degener, illegitimus. q. a νὸ, id est, οὐ, & θεῖος, divinus, legitimus. Inde νοθεύω, adultero, corrumpo. νοθεία, ας, ἡ, spuritas. νοθεῖα, τὰ, res, quæ dantur nothis, Suid.
Νόμαιον, ου, τὸ, Jonic. pro νόμιμον, ritus, mos.
Νομάρχης, ου, ὁ, provinciæ præfectus.
Νομεῖς, έων, οἱ, pro navium costis. Herodot.
Νομεύεσθαι, pro νέμεσθαι, dilaniare.
Νομεὺς, έως, ὁ, pastor, dator, tributor. In Pandectis Græcis νομεὺς possessorem significat.
Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, pascam, f. 1. ind. activ. verbi νομεύω, pasco.
Νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum, pastio, pascuum: distributio: stipendium, præda: possessio: consuetudo: annona. congiarium Herodiano. νομαὶ, præfecturæ provinciarum. Item viscera serpentia, quæ depascunt, Dioscor.
Νομίζω, lege sancio; item puto, existimo. Item consuesco, legem impono, ritum aliquem instituo, Plut. in Herm. Minoe. νομίζομαι, censeor, existimor, videor. νομίζεται οὐδὲ ἥττων, censetur jure non inferiore, Herodot. Interdum νομίζεται, vel, ἐνόμιζεν legitimum est, moris est, Xenoph. Aristoph. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν πρὸς τοὺς Θεοὺς, justa Diis facere. Aristot. in Polit. θεοὶ νομιζόμενοι, Dii patrii ex lege recepti: νόμος νομιζόμενος, lex, quæ in usu habetur. imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα.
Νομικὸς, ῦ, ὁ, legis interpres, jureconsultus, legalis. νομικὴ στάσις, legalis status.
Νομίμως, adverb. legitime. ab adject. νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, legitimus. quod a νόμος, lex. Th. νέμω, distribuo.
Νομιοῦμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. Attic. a νομίζω, puto.
Νομίσαι, a. 1. inf. act. νομίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. νομίσωσι, 3. plur. aor. 1. sub. activ. verbi νομίζω, existimo.
Νόμισμα, ατος, τὸ, numisma, nummus, moneta. Item consuetudo. Aristoph. in Neb.
Νομιῶ, existimabo. fut. Attic. pro νομίσω, verbi νομίζω, puto. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex.
Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, professor juris. a διδάσκω, doceo. & νόμος, lex.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legis constitutio, legislatio, νομοθέσμως, adverb. legitime.
Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator.
Νομοθετέω, legem fero, sancio, instruo, f. ήσω. p. νενομοθέτηκα.
Νομοθετήσαια, ας, ε, aor. 1. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, leges sancio.
Νόμος, ου, ὁ, lex, quæ suum cuique νέμει. consuetudo Xenoph. cantilena, carmen Aristoph. terræ tractus, plaga, provincia, Josepho. Dorice νῶμος, numisma, Latinis nummus.
Νομὸς, ῦ, ὁ, idem ac νομὴ, pabulum, regio, præfectura, provincia. a νέμω, pasco.
Νόος, νόου, ὁ, mens, cogitatio. genit. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοός. dat. νοΐ. q. a νέω, eo, quia in perpetuo motu est, & omnium rerum velocissimum. Hinc νοέω, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio, νόησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia. νοητὸς, ου, ὁ, intelligibilis. ἀγνοέω, ignoro. ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia. ἀγχίνοος, ου, ὁ, ἡ, ingeniosus, perspicax. ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia, sagacitas. ἄνοος, ου, ὁ. genit. ου, ὁ, amens. ἄνοια, ας, ἡ, amentia. ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, qui intelligi non potest. ἀνοήτως, stulte, insipienter. διάνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, ας, ἡ, resipiscentia, pœnitentia. ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, unanimitas. ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio.
Νοσεῦντι, laborant, ægrotant, Dor. pro νοσοῦσι, 3. plur. verbi νοσέω, ægroto.
Νοσέω, ægroto, morbo corripior, insanio: item erro, Chrysost. 1. in ad Corinth. 15. Unde & νόσος pro hæresi. præs. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσας, αντος, ὁ. Th. νόσος, morbus.
Νοσηλεύω, ægrotantem curo. νοσηλεία, morbus, languor. a νόσος, morbus.
Νόσημα, ατος, τὸ, ægritudo, morbus. Thema νόσος, morbus.
Νόσος, ου, ἡ, morbus, ægrotatio, languor, vitium, pestis. νόσος μεγάλη, & νόσος ἱερὰ, comitialis morbus. νόσῳ φθίνεσθαι, peste perdi, Thucyd. quasi a νο, pro νε, & σόος, sanus. hinc νοσέω, ægroto. νοσερὸς, ὁ, ὁ, morbidus, morbosus.
Νοσσίδας ὄρνις, pro νεοσσίδας ὄρνιθας. vide νοσσὸς, ὁ, pullus.
Νοσσιὰ, ας, ἡ, pullities, mansiuncula, per syncop. pro νεοσσιά. a Them νεοσσὸς, vel Attice νεοττὸς, ῦ, ὁ, pullus.
Νοσσίον, ου, τὸ, pullulus, a νοσσὸς, ῦ, ὁ, per syncopen pro νεοσσὸς, idem. unde νεοσσίον, ου, τὸ, idem.
Νοστέω, redeo, eo, proficiscor: erro, circumferor. ὑπὸ γῆς νοστεῖσθαι, sub terra circumferri: hinc νόστος, via, suavitas, reditus, dulcedo. ἀνόστητος, unde rediri nequit. ἀπονοστέω, redeo alicunde.
Νοστήσω, redibo, fut. 1. a νοστέω, redeo.
Νόσφι, seorsum. sine: eminus. νόσφι δεσποίνης, absque hera. νόσφι Θεῶν, exceptis Diis. hinc νοσφίζω, separo, segrego. q. a νὸ, & ἕπομαι, sequor.
Νοσφίζομαι, interverto, surripio: recedo, aversor. Iliad. β. f. ίσομαι. aor. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.
Νοσφισθεὶς, έντος, ὁ, separatus, a. 1. part. pass. ejusdem verbi, & them.
Νοσῶν, ὁ, ægrotans, præs. part. act. a νοσέω. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus. νόσω, genit. Dor. pro νόσου.
Νοτία, ας, ἡ, idem ac νοτὶς, ίδος, humiditas, diluvium, imber. Hom.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plutarch. q. νόθιος, quod ex inferiore. vel occulto loco spiret. Hinc νότιος, ου, ὁ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτερὸς, ὁ, ὁ, humidus.
Νότοιο, gen. Jon. a νότος, Auster.
Νότος, ου, ὁ, Notus, Auster. quasi a νέω, fluo. Hinc νότιος, ου, ὁ, Australis.
Νουβυστικὸς, ὴ, ὸν, prudens, mentis plenus. vox jocularis, νουβυστικῶς, prudenter. Aristoph. a νοῦς, mens, & βύω, impleo.
Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, institutio. Dicitur etiam νουθετία, Plat. & νουθετησμὸς, Menand.
Νουθετέω, admoneo, commonefacio, instituo, increpo, f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα.
Νουθέτημα, ατος, τὸ, admonitio, increpatio, castigatio.
Νουθετικὸς, ὴ, ὸν, admonitorius, a, um.
Νουμηνία, ας, novilunium, calendæ, quasi νεομηνία. ex νέος, novus, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.
Νοῦμμος, ου, ὁ, numus. Epicharmus. Aristot.
Νουνεχὴς, ὁ, cordatus, intelligens, prudens, qui νοῦν ἔχει: ubi νοῦς pro σοφία. Hinc νουνεχῶς, adverb. cordate sapienter, prudenter. νουνεχόντως, pro eodem.
Νουνεχῶς, adv. sapienter. A νουνεχὴς, sapiens.
Νοῦς, νοῦ ὁ, & νοῦς, νοὸς, νοΐ, mens, intellectus, animus, a νόος.
Νοσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus. A νόσος pro νόσος,
Νοσοχανὴς, έος, ὁ, ἡ, morbo gravatus. Ex seq. & ἄχθος, vel q. a νοσάζω.
Νοῦσος, Poet. pro νόσος, ου, ἡ, morbus, pestis. Iliad. α.

N Y.

Νὺ, expletiva particula Poet. a. νῦν.
Νυγεὶς, ὁ, punctus, percussus, aor. 2. part. pass. verbi νύσσω, pungo, fut. ξω. aor. 1. ἔνυξα. aor. 2. pass. ἐνύγην.
Νύκτ', pro νύκτα, noctem, acc. sing. a νὺξ. νυκτὸς, ἡ, nox.
Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, vespertillio, noctua: Item genus piscis noctu grassans, & interdiu quiescens. Oppian.
Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui noctu lucet. ex νὺξ, ἡ, nox, & λάμπω, luceo.
Νυκτομαχία, ας, ἡ, prælium nocturnum. Thucyd. ex νὺξ, nox, & μάχομαι, pugno. fut. μαχέσομαι.
Νύκτωρ, adverb. noctu. Th. νὺξ, nox.
Νυμφαγωγὸς, ῦ, ὁ, dux sponsæ; pronuba, Bud. ex νύμφη, sponsa, & ἄγω, duco.
Νυμφαῖος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. sponsus. At νυμφαῖον, quæ nympharum est.
Νυμφίδιος, ία, ον, sponsalis, ad sponsam pertinens. Th. νύμφη, sponsa.
Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, alicujus filiam alicui despondere, sponsam dare. Th. νύμφη, sponsa.

Νύμφη, ης, ἡ, sponsa, nova nupta: q. νέα φαινομένη, nova apparens, nurus, Lucæ 12. Apud Athenæum νύμφη est inter genera cancrorum. Est etiam νύμφη cavitas in inferiori labio. Pariter νύμφη significat formicam alatam; vermem in apum favis; calicem rosarum paululum se aperientem. Item νύμφη etiam dicitur cuneolus in aratri vomere, qua parte cum temone committitur. Procl. l. 3. Gen. plur. νυμφέων, Jon. pro νυμφῶν. Hinc νυμφίος, ου, ὁ, sponsus. sed νυμφίδιος, seu νυμφικὸς, ἡ, ὁ, sponsalis. νυμφών, ῶνος, nuptum do. νυμφαῖος, α, ὁ, ad nymphas pertinens.

Νυμφίδιος, ία, ον, Poet. sponsalis, ad sponsam pertinens, ab eodem them.

Νυμφίδιος, ου, ὁ, sponsus. Th. νύμφη, sponsa.

Νυμφοκόμων, genit. Jon. a νυμφοκόμος, ου, ὁ, sponsam ornans. ex νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & κομέω, orno, curam gero.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, sponsam ornans, quasi auspex, procus, & sponsus apud Joseph. a νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & στέλλω, orno.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile sponsi. Th. νύμφη, sponsa.

Νῦν, vel Attice νυνί, nunc. ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὢν, οὖσα, præsens. ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, ad hoc usque tempus. ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, ab hoc tempore.

Νὺν, igitur, enclitica. Idem ac νύ.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox. accus. νύκτα. q. a νεύω, quia Solis νεῦσιν, id est declinationem & devergentiam sequens. Sumitur etiam pro tempore ignorantiæ. hinc νυκτερινὸς, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. νύκτωρ, & νύχα, adv. noctu. μεσονύκτιον, ου, τὸ, media nox. πάννυχος, seu παννύχιος, ου, ὁ, pernox.

Νὺξ, pro νύξε, Jon. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero.

Νύξω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω, pungo.

Νυὸς, οῦ, ἡ, nurus, sponsa. a νέα, q. nova filia.

Νύσσος, ὁ, claudus, χωλὸς, Syracus. Puto, quia νεύει, declinat in latus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. Item orbita, seu linea. ὁρίζουσα μεσημβρινὴ νύσσα, linea meridiana.

Νύσσοντες, οἱ, nom. plur. præs. part. activ. a νύσσω, pungo.

Νύσσω, seu ττω, pungo, ferio, percutio, fodico. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα, perf. pass. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, ῆς, ἡ, & νυγμὸς, οῦ, ὁ, punctura, stimulus. νύσσα, ης, ἡ, meta. κατανύττω, compungo. κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio.

Νυστάζω, dormito, præ somno capite nuto. fut. ξω. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νεύστάζω, a νεύω, nuo.

Νύττω, vide in νύσσω, pungo.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νύχευμα, ατος, τὸ lucubratio. a Seq.

Νυχεύω f. εύσω, noctu facio, occulto. A νύχα noctu.

Νυχοβόρος, ου, ὁ, ἡ, noctu vorans, ex eodem & βορά.

Νυχθήμερον, justus dies, spatium 24. horarum, ex die, & nocte, ex νὺξ nox, & ἡμέρα, dies. κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspiratam.

Νύχιος, α, ον, nocturnus, a, um, pernox. Th. νὺξ, nox.

Νύχος, εος, τὸ, nox, tenebræ. Th. νὺξ, nox.

N Ω.

Νώγαλα, ων, τὰ, lauta fercula, edulia suavia, & delicata. q. νέον γάλα.

Νωδὸς, οῦ, ὁ, edentulus. ex νὴ, & ὀδοὺς, dens.

Νώδυνος, ου, ὁ, expers doloris. ex νὴ, & ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. hinc νωδυνία, idolentia.

Νῶε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Noe. Hebr. requiescere.

Νῶθ', pro νῶτα, ob seq. aspiration. nom. plur. a νῶτος, ου, ὁ, dorsum, in plur. τὰ νῶτα, dorsa.

Νωθὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, segnis, hebes, languidus, piger. νωθρὸς, ὰ, ὸ, idem. νωθεία, ας, ἡ, & νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, veternum. ex νῶ, pro νε, part. priv. & θέω, curro.

Νώσατο, synæresi Jon. pro νοήσατο, a. 1. imperat. pass. a νοέω, cogito. Thema νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νῶϊ, νῷ, nos. & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, ego.

Νωκαρ, torpor: exanimis Eustath. Iliad. δ. a νῦ, pro νε, & κάρα, curro.

Νωλεμὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νωλεμὲς, indefinens, assiduus. q. ex νῆ, & λείπω, seu λήγω. Hinc νωλεμέως, indesinenter, adverb. Item violenter. 2. Argon.

Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præs. inf. act. a νωμάω. hinc νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. νωμάσαντι, Dor. pro νωμήσαντι, 3. plur. f. 1. act. verbi ejusdem.

Νωμάω, distribuo, moveo, vibro, Iliad. γ. divido. Iliad. π. considero: versor, l. 12. Epigr. Th. νέμω, divido, pasco.

Νώμησαν, distribuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. νωμήσας, αντος, ὁ, vibrans, a. 1. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νέμω.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω, distribuo.

Νώνυμνος, & νώνυμος, Poet. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obscurus, ignobilis, nomine carens: ex νὴ, & ὄνυμα. Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, splendidus. Scribitur etiam νώροψ. Ex νῶ, pro νὴ, & ὄψις, εως, ἡ, visus. hoc ab ὄπτομαι, video. quod obscurer visum.

Νῶσαι, synæresi Jon. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. Sic νώσατο, excogitavit, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. med. & sic in aliis, verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Νῶτ, pro νῶτα, dorsa, nom. pl. a νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Νωτάκμονες, οἱ, incudes gerentes in tergo, nom. plur. a νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ. ex νῶτος ου, ὁ, tergum, & ἄκμων, ονος, ὁ, incus.

Νῶτον, ου, τὸ, dorsum, tergum, humerus, armus. & in plur. τὰ νῶτα. dat. plur. νώτοισι. gen. plur. νώτων. q. a. νέω, moveo.

Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ, verbero, mastigia.

Νωτοφόρος, ου, ὁ, humeris portans.

Νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ες, tardus, segnis, imbecillis, ignavus. Hinc νωχέλεια, ας, ἡ, ignavia, tarditas, imbecillitas.

Ξ A.

Ξ Decima quarta est littera, & apud Græcos sexaginta significat. ξ pro σ, Dor. in fut. & a. 1. Attici sero, Æoles nunquam ξ receperunt. Ideo σκένος scribebant pro ξένος, &c.

Ξαίνω, carmino, carpo, texo, neo. Item cædo, percutio. f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. q. a ξέω. Hine ξάνιον, ου, τὸ, pecten.

Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul. ξανθῇσι, dat. plur. Jon. pro ξανθαῖς, a ξανθὸς, ἡ, ὁ, flava.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, flavicomus. ex ξανθὸς, flavus, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ξανθοκομᾶν, genit. plur. Doric. a ξανθοκόμος, ου, ὁ, flavicomus.

Ξανθοκόμος, ου, ὁ, flavicomus, epitheton Bacchi. ex ξανθὸς, flavus, & κόμη, coma.

Ξανθὸς, ὴ, ὸν, flavus, a, um, rufus, luteus. quasi ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. Vel a ξαίνω. Flavedo enim oritur in cute ex ictu, sive percussione. Est & Ξάνθος, ου, ὁ, nomen propr. fluvii, Xanthus.

Ξανθόχροος, ου, ὁ, qui flavam cutem habet. ex ξανθὸς, flavus, & χρὼς, cutis. Thema χρόα, color.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ. a ξανθὸς, flavus. luteus.

Ξανῶ, cædam, fut. 2. activ. verbi ξαίνω, carmino, carpo, cædo, percutio.

Ξ E.

Ξεινήϊα, τὰ, hospitalia, nom. plur. a ξεινήϊον, vel ξείνιον, Poet. pro ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti. Th. ξένος, ου, ὁ, hospes.

Ξεινίζω, hospitem excipio, a ξεῖνος, Poet. pro ξένος, hospes.

Ξεινικὸς, ὁ, peregrinus, Jon. pro ξενικὸς. Th. ξένος, hospes, advena.

Ξείνιος, pro ξένιος, ου, ὁ, ἡ, hospitalis, ad hospites pertinens. ab eodem themate.

Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ου, ὁ, hospitium præbens. dat. ξεινοδόκῳ, hospiti. ξεινοδόχος, cui hospitium præbetur. a ξεῖνος, pro ξένος, hospes, & δέχομαι, accipio.

Ξεινοκτονέω, Jon. pro ξενοκτονέω, peregrinos interficio. A ξένος, peregrinus, & κτείνω, interficio.

Ξεῖνος, Jon. pro ξένος, hospes.

Ξεναγέτης, ου, ὁ, qui est hospitum dux, & exceptor. A ξένος, ου, ὁ, hospes, & ἄγω, duco.

Ξεναπάτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ξεναπάτης, ου, ὁ, hospitum deceptor. A ξένος, hospes, & ἀπατάω, decipio.

Ξενικὴ δίκη, hospitalium jus. Sed ita vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρήγουσα, καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα: id est, justitia, quæ peregrinis, & hospitibus opem fert, & omnem contumeliam ab ipsis amovet.

Ξενία, ας, & Jon. ίη, ἡ, hospitium.

Ξενίζω, hospitio excipio: item novitate quasi peregrina turbo. hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, peregrina, a vulgi sententia abhorrentia. fut. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, ῇ, εται, diversor; item re peregrina percellor. a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. Th. ξένος, hospes.

Ξενισθεὶς, ὁ, hospitio susceptus, a. 1. part. pass. ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. a ξενίζω, excipio hospitio.

Ξενοδοχέω, ῶ, hospitalis sum, hospitio alios excipio. a ξένος, hospes, & δέχομαι, recipio. p. m. δέδοχα. unde δοχὴ, ῆς, ἡ, convivium.

Ξενόλογος, ου, ὁ, Xenologus, nomen proprium.

Ξένος, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, hospes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξείνιος, ου, ὁ, hospitalis. ξένιον, ου, τὸ, munus, seu donum, quod datur hospiti. ξενόω, & ξενίζω, hospitio accipio. πρόξενος, ου, ὁ, publicus hospes, προξενέω, sum publicus hospes, hospitio excipio nomine civitatis. προξενητὴς, οῦ, ὁ, proxeneta, conciliator, qui interponitur in versuris, atque usuris, cæterisque contrahendis negotiis. interpres, internuntius. ἄξενος, ου, ὁ, ἡ, inhospitalis. πολύξενος, ου, ὁ, ἡ, qui multus excipit hospitio.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.

Ξέρξης, ὁ, Xerxes. Persicum est nomen. Gr. Ἄρειος, Martius.

Ξεσθεὶς, ὁ, rasus, a. 1. part. pass. a ξέω, rado. f. έσω. a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, nomen mensuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce sextus.

Ξεστὸς, ὴ, & Jon. ξεστὸς, ὁ, rasus, scalptus, dolando politus. in plur. ξεστοί. a ξέω, rado, scalpo.

Ξέω, rado, polio, scalpo, dolo. f. έσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ἐξέσθην. q. a κείω, seco. Hinc ξέσις, εως, ἡ, rasura. ξεστὸς, ὴ, ὸν, rasus, scalpeus. ξύω, idem ac ξέω. ξύστρα, ας, ἡ, strigilis. ξυήλη, ης, ἡ, radula. ξυρὸς, οῦ, ὁ, acutus. ξυράω, novacula rado.

Ξ H.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra. a ξηρὸς, aridus.

Ξηραίνω, arefacio. fut. ανῶ. p. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. pass. ἐξήραμμαι. perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. ξηρανθῶ. fut. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.

Ξηρανθεὶς, ὁ, siccatus, aor. 1. part. passiv. ξηρανθῶ, aor. 1. sub. pass. a ξηραίνω, arefacio.

Ξηρὸς, ὰ, ὸν, aridus, siccus, tabidus. q. a ξέω, rado. Sicca enim sunt ξηρὰ, vasa, & commodius raduntur. Hinc ξηραίνω, sicco. ξηρότης, ητος, ξήρανσις, εως, & ξηρασία, ας, ἡ, siccitas.

Ξ I.

Ξίρις, seu ξυρὶς, herba quædam, & genus aromatici fruticis. Theophr. l. 9. c. 9. hist. plant.

Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius. dativ. τῷ ξίφει. q. a ξέω, seco, & ἀφὴ, tactus. Quod enim ejus acies tetigerit, illud secat. hinc ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio. ξιφίας, ου, ὁ, piscis marini nomen: Gazæ gladius: Straboni galeora: cometæ genus in mucronem fastigiati Plinio.

Ξ O.

Ξουθὸς, ὴ, ὸ, flavus, albus, rufus, celer. dulcis, mollis, tener. q. a ξανθὸς. Sed quare albus; Flavus est rufus in album vergens.

Ξ Y.

Ξυγκάνθανε, Poet. syncop. pro συγκατέθανε, 3. singul. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, & θνήσκω, morior, a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξύλα, τὰ, ligna. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλινος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλον, ου, τὸ, lignum. q. a ξύω, rado; quia secari, & radi potest, Hinc ξύλινος, ου, ὁ, ligneus. ξυλεύομαι, lignor, ligna conveho.

Ξυλουργέω, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλουργικὰ, τὰ, fabrilia. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλοχίζεσθαι, Dor. & Poet. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere ac ξυλίζεσθαι, ligna secare, & findere, vel colligere. a ξύλοχος, ου, ὁ, sylva, lucus.

Ξύλοχος, ου, ὁ, locus arboribus consitus, sylva. a ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.

Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, contingo. Th. βαίνω, eo.

Ξυμβάλλειν, obviam ire, præs. inf. a συμβάλλω, invado, occurro.

Ξύμβαλτο, Jon. & Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, conjicio, committo. ex σὺν, & βάλλω, jacio.

Ξύμπαντας, universos, acc. plur. m. g. Attic. Sic Ξύμπασα, f. g. a ξύμπας, universus, Thema πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Ξὺν, Att. & Jon. pro σὺν, cum, præpositio regens dativum.

Ξυνάγον, coegerunt, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ξυνάγω, congrego, committo, ineo, præs. ind. act. Attic. Sic ξυνάγοντες, nom. plur. part. præs. ab eodem themate.

Ξυνάειδε, concine, præs. imperat. act. Att. a συνάειδω, concino. Th. ἀείδω, cano.

Ξυνᾶν κατηγορίαν, Doric. pro ξυνὴν, ἀντὶ κοινῶν κατηγορίαν.

Ξυνάων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. pro κοινωνὸς, ῦ, ὁ, q. d. ὁ ξυνὸς, ὄντος, qui cum aliquo est, & versatur, socius alicujus, particeps.

Ξυνδέδετο, Jon. & Attic. pro ξυνεδέδετο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ξυνδέω, constringo. Th. δέω, ligo.

Ξυνδῆσαι, colligare, a. 1. inf. Attic. a συνδέω, colligo. Th. δέω, ligo.

Ξυνέηκα, ας, ε, Jonica dissolutione. & Attica pro συνῆκα, ας, ε, commisi: intellexi, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo; item intelligo. ex σὺν, & ἵημι, seu ἵω, mitto. imperf. ἵην, perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. ἕς. fut. ἥσω.

Ξυνέεργε, contrahebat, 3. sing. imperf. Jon. & Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω, contraho, coerceo, in custodia teneo, ex σὺν, & εἴργω, arceo. f. ξω.

Ξύνες, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι, intelligo. ξύνετο, 3. sing. a. 2. med. Att. vide ξυνίημι.

Ξυνετὰ, τὰ, intelligibilia, acc. plur. n. g. a ξυνετὸς, ῦ, ὁ, intelligibilis. Att. a συνίημι, intelligo. Th. ἵω, mitto.

Ξυνεύνα, ας, ἡ, εὐνῆς κοινωνὸς, quæ cum aliquo dormit. ὁ συνευνέτης, ου, ὁ ἄκοιτις, ἄλοχος, ejusdem cubilis, & lecti consors, uxor.

Ξυνήιος, ε, ὁ, ἡ, communis. a ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis.

Ξυνήονας, participes, accus. plural. a ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ. quod a ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis.

Ξυνίασι, congrediuntur, 3. plur. præs. ind. a ξύνειμι, congredior, confligo, Att. quod ex σὺν, & εἶμι, eo.

Ξυνίεν, pro ξυνίεσαν, quod pro ξυνίεσαν, 3. plur. imperf. Attic. verbi συνιέω, vel συνίημι, intelligo.

Ξυνιόντων, confligentium, gen. plur. a. 2. part. act. a ξύνειμι, vel ξύνειμι, congredior. quod ex σὺν, & εἶμι, vel εἶμι, eo, a. 2. ἴον, ες, ε.

Ξυνισταρηκότα, acc. singular. perf. part. act. f. g. Attic. verbi ξυνιστάρω, quod in perf. part. ξυνεστερηκότα, Attica mutatione ε in ι. Thema νέφος, εος, τὸ, nubes.

Ξυνοίσεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi ξυμφέρω, fimul fero, confero. ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομάλικι, æquali, dat. sing. a ξυνομᾶλιξ, ικος. ex ξὺν, Att. pro σὺν, & ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, coætaneus, quod ex ὁμὸς, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis. Attic. pro κοινὸς. Hinc ξυνόω, ῶ, conjungo, consocio.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio. in angustum contractio. a συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo.

Ξυνὼν, præs. part. Attic. pro συνὼν, ὄντος, ὁ, a σύνειμι, sum cum alio. Th. εἰμὶ, sum.

Ξυνωρὶς, ἡ, par equorum, aut mulorum currum trahentium biga, Luciano.

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. a ξύω, idem ac ξέω, rado. scalpo.

Ξυράω, seu ἐω, rado, tondeo ad cutem. præs. pass. ξυρῶμαι, ᾶσαι, tondeor. præs. inf. ξυρᾶσθαι. perf. pass. ἐξύρημαι. unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonsus, a, um. a. 1. med. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. med. sub. ξυρήσωμαι, η, ηται, & in 3. plur. ξυρήσωνται, quod a ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula, culter tonsorius. quod a ξέω, rado. Th. ξέω, rado.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, acutus, a, um. Substantive pro novacula, ut & ξυρὰ, quia acuta. a ξέω, seco, rado. Th. ξέω, idem.

Ξυσθεὶς, ὁ, rasus, a. 3. part. pass. ab aor. 1. ind. pass. ἐξύσθην, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξέω, idem.

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, rasus, scalptus. ξυστὰ, τὰ, hastilia radendo polita. Est & ξυστὸς, seu ξυστὸν, locus, ubi athletæ exercentur. a ξέω, quia rasus, & planus. hine ξυστάρχης, princeps xysti. Th. ξέω, rado.

Ξύστρον, vel ξύστρα, pala ferrea ad radendum. a ξύω, rado, idem ac ξέω.

Ξύω, idem ac ξέω, rado.

Ο Α.

O Decima quinta littera, in numeris est septuaginta. Veteres autem ο pro ω dicebant. Dorice vertitur in α, Æolice in υ, ut Α'πόλλων, ὄνυμα, pro ὄνομα.

Ο', ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: articuli præpositivi, sic dicti, quod nominibus præponantur. Sed ὃ, quod, est genus neutrum ex ὃς, qui.

Ο'α, pellis ovilla, ab ὄϊς, ovis. Est & ὄα, sorbus, & ὄον, sorbum: q. ab λείπω, linquo, quod ob insuavitatem relinquatur.

Ο'αρ, αρος, ἡ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες, genit. pl. ὀάρων, dat. plur. ὤρεσι, Poet. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, quasi ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρω simul congruere, quod conveniat viro, ἀναγραμματισμῷ, sc. quoad litterarum sonum. Apte nubere est pari nubere. Hinc ὀαρίζω, colloquor familiariter, sicut cum conjuge. ὀαριστὴς, confabulator, familiaris. ὀαρισμὸς, ὁ, confabulatio, commercium.

Ο'αρίζω, ὀαριστὴς, ὀαριστὺς, vide supra in ὄαρ.

Ο'άρους, confabulationes, accus. plur. ὀάρων, gen. plur. nom. plur. ὄαροι dicimus, & ὄαρες, Them. ὄαρ, αρος, ἡ, uxor.

Ο Β.

Ο'βελοῖσι, dativ. plur. Jonic. ab ὀβελὸς. veru.

Ο'βελὸς, ῦ, ὁ, veru; item nota certis scriptorum locis apponi solita. Est quasi βέλος, telum, & in modum jaculi acuminatum. Hinc ὀβελίσκος, ε, ὁ, parvum veru. ὀβελίζω, obelo noto.

Ο'βολὸς, ῦ, ὁ, obolus: sexta pars drachmæ. hine τριώβολον, ε, τὸ, tres oboli.

Ο'βρια, & ὀβρίκαλα, leonum, luporum, &c. catuli. forte quia ὄβριμα, fortia, ex ὀβρίμων, fortibus nata.

Ο'βριμοεργὸς, ῦ, ὁ, fortium facinorum patrator, ardua patrans. ex ὄβριμος, robustus, Potens, & ἔργον, opus.

Ο'βριμόθυμος, ε, ὁ, forti animo præditus. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robustum reddo, & θυμὸς, animus.

Ο'βριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita, ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robustum reddo, & πατὴρ, pater.

Ο'βριμος, ε, ὁ, fortis, potens. Them. βριάω, robustum reddo.

Ο'βρυζον χρυσίον, τὸ, aurum obryzum, purum ex crebra concoctione. quasi ὀφιρίζον, ab Ophir, loco.

Ο Γ.

Ο'γδοάτη, dat. sing. f. g. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ο'γδόατος, ε, ὁ, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ο'γδοος, ε, ὁ, octavus. Them. ὀκτὼ, octo.

Ο'γδώκοντα, Jonic. pro ὀγδοήκοντα, octoginta, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. ab ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ο'γε, masc. ab ὁ, ἡ, τό.

Ο'γκάομαι, rudo, proprie de asinis. ὀγκωμένε, gen. sing. præs. part. hinc ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ, ruditus. ab ὄνος, ὁ, asinus.

Ο'γκίον, ὀγκίου, τὸ, vas, in quo aliqua reponuntur. Them. ὄγκος, ε, ὁ, tumor.

Ο'γκος, ε, ὁ, tumor, fastus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. puto ab ἄνω κεῖσθαι, sursum jacere. Tumor enim est quædam ἄρσις, seu ἔπαρσις σωματική, elatio corporea. Hinc ὀγκηρὸς, ῦ, ὁ, tumidus. ὀγκόω, tumidum reddo, ὑπέρογκος, ε, ὁ, supra modum tumidus,

Ο'γκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

Ο'γκύλος, ε, ὁ, tumidus, superbus.

Ο'γκωμα, ατος, τὸ, tumor.

Ο'γκωσις, εως, ἡ, superbia, tumor.

Ο'γμος, ε, ὁ, sulcus, via. ab ἄγω, frango, vel οἴγω, aperio.

Ο'γχήστιος, ία, ον, nomen adject. a substantivo Ο'γχηστὸς, ῦ, ὁ, Onchesti urbis incola. Apud Pindar. Isthm. Od, 1. 493. 3. vitiose legitur Ο'ρχηστίαν, pro Ο'γχηστίαν.

Ο'γχνη, vel ὄχνη, ἡ, pyrum sylvestre. q. ab ἄγχω, quia suffocat.

Ο Δ.

Ο'δ', pro ὅδε, hic. quod vide.

Ο'δὰξ, adv. mordicus, ab ἔδω, edo, vel ὀδοὺς, dens.

Ο'δε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc. hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὁ, & δε.

Ο'δελὸς, Dor. vel Bœot. pro ὀβελὸς, veru.

Ο'δεύω, iter facio, eo. præs. part. ὁδεύων, οντος, ὁ, f. εύσω. p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Ο'δήγει, in viam duc, præs. imperat. activ. ab ὁδηγέω, sum dux itineris. f. ήσω, perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, via, & ἄγω, duco.

Ο'δηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dux viæ, ab iisdem themate.

Ο'διος, ε, ὁ, nomen proprium viri.

Ο'δίτας, α, ὁ, Dor. pro ὁδίτης, ε, ὁ, viator. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Ο'δμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω. f. ὀζήσω, oleo.

Ο'δοιπορέω, ῶ, iter facio, viam emetior, Ex ὁδὸς, ῦ, ἡ, via, & περάω. transeo. p. m. πέπορα.

Ο'δοιπορία, ας, ἡ, iter. quod ab ὁδοιπόρος, ε, ὁ, viator.

Ο'δόντα, dentem, accus. singul. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Ο'δὸς, ῦ, ἡ, via: auxilium: insidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, proficiscor. ἐπάνοδος, ε, ἡ, reditus. εἴσοδος, ε, ἡ, ingressus. ἔξοδος, ε, ἡ, exitus, egressio. ἔφοδος, ε, ἡ, aditus. ἐφόδιον, ε, τὸ, viaticum. μέθοδος, ε, ἡ, ratio, & via discendi, ac docendi. περίοδος, ε, ἡ, circuitus. πρόσοδος, ε, ἡ, adventus, accessus, πρόσοδοι, ων, αἱ, supplicationes ad Deorum templa. σύνοδος, ε, ἡ, conventus, congressus. συνόδιον, ε, τὸ, coitus Lunæ cum Sole: interlunium.

Ο'δῶν, viam ostendere, ducere, præs. inf. verbi ὁδόω, viam monstro. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Ο'δοὺς, όντος, ὁ, dens. acc. singul. ὀδόντα. dat. plur. ὀδοῦσι, q. ab ἔδω, edo ut sit q. ἐδούς.

Ο'δοφύλαξ, ακος, vel ὁδοφύλακος, ε, ὁ, viarum custos. ab ὁδὸς, via, & φυλάσσω, custodio.

Ο'δυνηρὸς, ᾶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ῦ, ὁ, dolorificus, dolorem adeferens, ὁ ὀδύνην, καὶ λύπην φέρων.

Ο'δυνᾶσαι, cruciatus, contractum, pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. singul. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ο'δυνάων, gen. plur. Æolic. pro ὀδυνῶν, ab ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ο'δύνη, ης, ἡ, dolor. gen. plur. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Jonic. ὀδύνῃσιν. quasi ab ἔδω, rodo. Est enim dolor veluti rosio quædam corporis, aut animi. Hinc ὠδὶν, seu ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ἀνώδυνος, ε, ὁ, ἡ, nullum dolorem sentiens: item dolorem sedans.

Ο'δυνήφατος, ε, ον, dolores mitigans. in plur. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, dolor, & φάω, occido.

Ο'δύρεο, luge, Jon. pro ὀδύρε, præs. imperat. ab ὀδύρομαι, lugeo, ploro, lamentor.

Ο'δυρμὸς, ῦ, ὁ, ejulatus, lamentatio. Th. ὀδύρομαι, lamentor, ploro.

Ο'δύρομαι, lamentor, ploro. Ο'δύρονται, 3. pl. præs. sub. præs. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι. q. ab ὀδύνη, dolor. Dolor enim est causa lamenti. Hinc ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, lamentatio. ὄδυρμα, ατος, τὸ, luctus, lamentum.

Ο'δυρτικὸς, ἡ, ὁ, proclivis ad lamenta, querulus, lacrimabilis.

Ο'δυρτικῶς, adv. cum lamentatione, flebiliter comp. ὀδυρτικωτέρως, flebilius.

Ο'δυσσεῖ, dat. sing. ab Ο'δυσσεὺς, έως, ὁ, Ulysses.

Ο'δύσαντο, iratus fuit, 3. singul. aor. 1. med. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. aor. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Thema ὀδύσσω, irascor.

Ο'δυσσεὺς, έως, ὁ, Ulysses. accus. singul. Ο'δυσσέα, vel ῆα. Hinc Ο'δύσσεια, ας, ἡ, Odyssea.

Ο'δύσσω, irascor, succenseo. quasi ab ὀδύνη, dolor. Irascens enim aliquid odit, quod depellere nititur.

Ο'δωδα, Att. pro ὦδα, olui, perf. med. verbi ὄζω, oleo. fut. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι.

Ο'δώδη, oluerat, Att. & Jon. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi ὄζω, oleo. p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Ο'δώδυσται, Att. reduplic. pro ὤδυσται, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδύσσω, irascor. f. σω.

Ο Ε.

Ο'ιεσι, Jon. & Æol. pro οἴεσι, ab ὄϊς, contracte οἶς, ovis. gen. ὄϊος, vel οἰός.

O Z.

Ὄζειν, olere, præſ. inf. ab ὄζω, oleo.
Ὀζέσω, olebo, fut. 1. verbi ὄζω, oleo.
Ὀζίας, ου, ὁ, nomen viri, Ozias. Hebr. robur a Domino.
Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris; ramus. q. ab ἕζομαι, ſedeo. Ramus enim ſedet in arbore, & ei adſtat: vel quod illi aves inſideant. Metaphorice homo bellicoſus. Pro clava etiam legitur in l. 2. Epigram.
Ὄζω, oleo. f. ὀζέσω, & ἔσω. p. ὦζεκα, p. m. ὄδα, & Att. ὄδωδα. Hinc ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor. ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, olidus, fœtidus. ὄζη, ης, fœtor. εὐοσμέω, bene oleo. εὔοσμος, ου, ὁ, ἡ, bene olens. εὐοσμία, ας, ἡ, bonus odor.

O Θ.

Ὅθ', pro ὅτε, quando, quum.
Ὅθεν, unde, ex qua cauſa, adverb. ab ὅς, qui.
Ὄθετ', pro ὄθετο, curabat, 3. ſing. imperf. med. Jon. verbi ὄθομαι, curo. Th. ὄθη, ης, ἡ, cura.
Ὄθη, ης, ἡ, cura, ratio. q. cura conſueta, ab ἔθω, conſuevi, vel ab ἔδω, edo, vel ab ὤθω, moveo. cura enim movet mentem, eamque corrodit.
Ὅθι, ubi, adverb. ab ὅς, qui.
Ὄθλας, planta quædam. q. ex ὁμοῦ θάλλειν, ſimul virere; vel quia fragilis, a θλάω, frango.
Ὀθνεῖος, ὁ, peregrinus, pro νοθεῖος. hinc gen. plur. ὀθνείων. Th. νόθος, ſpurius.
Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.
Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum; diminut. ab ὀθόνη, linteum; velum nauticum.
Ὀθόννα, ας, ἡ, herba quædam, & ſuccus oculis conveniens. Folia habet foraminum plena, ceu ὀθόνη.
Ὄθριξ, qui eſt ejuſdem capilli. ab ὅμος, ſimilis, & θρὶξ, capillus.
Ὄθρυς, υος, ἡ, nomen montis. q. ab ἀθρέω, conſpicor.
Ὤθω, moveo; vertor.

O I.

Οἶ, hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω. f. ξω. ploro, ejulo.
Οἱ, hi, artic. præpoſit. vide in ὁ. Οἳ, qui, vide in ὅς. οἷ, adverb. quo, ubi, vide in ὅς. οἷ, pronomen dat. caſ. in ἵ. & Jon. οἱ, pro ἑαυτῷ.
Οἷ, pro οἷα, qualia, ab οἷος, ου, ὁ, qualis. Eſt & οἷα, adv. ceu, tanquam.
Οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis, quo fertur. q. ab οἴω, fero.
Οἶγε, aperi, præſ. imperat. act. ab οἴγω.
Οἰγήσομαι, aperiar, f. 2. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 2. paſſ. ὤγην.
Οἴγω, ſeu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. perf. ᾦχα, & ἔωχα, f. 2. paſſ. οἰγήσομαι. p. m. ἔωγα. Hinc ἀνοίγω, adaperio. ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio. q. ab ἄγω, frango. quod enim aperitur, quaſi frangitur.
Οἶδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.
Οἶδα, ας, ε, novi, & in plural. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, ſcio.
Οἰδαίνω, ſeu οἰδάνω, & οἰδάω, tumefacio, Item fundatus ſum, conſtitutus, Herodot. a quo οἰδαίνομαι, η, εται, tumeſio, turgeſco, ſuperbio. Th. οἰδέω, tumeo.
Οἴδαθα, noſti, Æolic. paragoge, & per ſyncopen οἶσθα, pro οἶδας, 2. ſing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, ſcio.
Οἰδέω, & οἰδάω, tumeo, inflatus ſum. hinc οἴδημα, ατος, τὸ, tumor; æſtus, fervor.
Οἰδιπόδας, α, ὁ, Doric. pro Οἰδιπόδης, ου, ὁ Œdipus, Thebarum Rex. Dicimus & Οἰδίπους, ποδος, ὁ, & Οἰδίπος, ου, ὁ.
Οἶδμα, ατος, τὸ, per ſyncopen pro οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. οἴδαξ, tumor terræ, tuber. Th. οἰδέω, tumeo.
Οἴεαι, Jon. pro οἴῃ, putas, 2. ſing. præſ. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, puto, ſeu οἴω.
Οἴει, putas, Att. pro οἴῃ, 2. ſingul. præſ. ind. hinc οἴεσθαι, præſ. inf. verbi ejuſdem.
Οἴεσσι, dat. plur. Jonic. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis.
Οἰέτης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ejuſdem ætatis, par, æqualis, pro ὁμοέτης. Ex ὅμοιος, ſeu ὁμὸς, ſimilis, & ἔτος, εος, annus.
Οἰζυρὸς, ὸ, ὁ, miſer, calamitoſus, ærumnoſus, Th. οἰζύς, ἡ, ærumna, miſeria.
Οἰζυρῷ, dat. ſing. Jonic. f. g. ab οἰζυρὸς, ά, ὸν, calamitoſus, Th. οἰζὺς, ύος, ἡ, ærumna.

O I

Ὀϊζὺς, ύος, ἡ, filia noctis, Heſiodus. ærumna, miſeria, mendicitas. acc. ſing. ὀϊζύν. q. ab οἶ, hei, & ζέω, ferveo, vel ἵζω, colloco, ut ſit in animo, & corpore defixa. hinc οἰζυρὸς, ά, ὸν, calamitoſus.
Οἴῃ, ſoli, dat. ſing. f. g. ab οἶος, ου, ὁ, ſolus.
Οἰηθῆναι, putaſſe, a. 1. inf. paſſ. ab οἴω, ſeu οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην.
Οἴηον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἴαξ, ὁ, idem.
Οἰηκίζειν, Jon. pro οἰακίζειν, gubernaculum regere. Th. οἴαξ, gubernaculum.
Οἴηξ, Jon. pro οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum. οἴηκες, etiam dicuntur annuli, per quos habenæ mulos tegentes trajiciuntur.
Οἰήσομαι, putabo, f. 1. med. verbi οἴομαι, ſeu οἶμαι. Th. οἴω, puto.
Ὄϊδα, acc. ſing. ab ὄϊς, ὄϊος, ἡ, vel οἰΐς, οἰΐδος, ovicula. Th. ὄϊς, ovis.
Οἶκα, præt. med. verbi εἴκω, cedo. ſimilis ſum; ſed frequentius pro eo uſurpatur ἔοικα.
Οἰκαδ', pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδις, domum, adv. ad locum. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.
Οἴκασι, & Att. ἐοίκασι, videntur, 3. pl. perf. med. Sic οἴκατε, Attic. ἐοίκατε, verbi εἴκω, ſimilis ſum.
Οἴκει, & Att. ἐῴκει, videbantur, 3. ſingul. perf. med. vide οἴκασι.
Οἰκεῖν, vivere, præſ. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, a, um, familiaris. item proprius. οἰκεῖος δεσπότης, clemens, & facilis dominus, Plut. οἱ οἰκεῖοι, domeſtici. in ſuperlat. οἰκειότατος, familiariſſimus.
Οἰκειοφώνως, ſua voce. ex οἰκεῖος, proprius, & φωνὴ, ἡ, vox.
Οἰκειόω, mihi vendico, concilio, Th. οἶκος, domus.
Οἰκείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.
Οἰκείων, habitans, Poet. pro οἰκῶν, præſ. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. ήσω, p. ῴκηκα. Th. οἶκος, domus.
Οἰκείως, adv. domeſtice, proprie, familiariter, amice, apte, convenienter. Interdum οἰκείως, pro ὁμοίως, ſimiliter.
Οἰκεῖσι, habitant, Æolic. pro οἰκοῦσι, 3. plur. præſ. verbi οἰκέομαι, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκέοιτο, Jon. pro οἰκοῖτο, 3. ſingul. præſ. opt. paſſ. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus; item ſervus, famulus. gen. plur. οἰκετῶν. in nom. plur. οἰκέται. οἰκέτις, ιδος, ἡ, domeſtica, ancilla.
Οἰκεῦντες, habitantes, Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω, habito.
Οἰκεὺς, έως, ὁ, domeſticus, ſervus. acc. plur. οἰκῆας. Th. οἶκος, domus.
Οἰκέω, ῶ, habito, incolo, adminiſtro. Xenoph. in Œcon. εὖ οἰκεῖν οἶκον, bene domum gubernare, Plut. in Apoph. f. ήσω, p. ῴκηκα. aor. 1. ῴκησα. præſ. paſſ. οἰκέομαι, οῦμαι, incolor. præſ. part. paſſiv. οἰκεόμενος, ούμενος, οἰκεομένη, ουμένη, ης, ἡ, orbis terrarum habitabilis. οἰκουμένη, ſcil. γῆ, terra, quæ incolitur. Th. οἶκος, domus.
Οἰκεῦσι, Dor. & Æolic. pro οἰκοῦσι, habitant, 3. plur. præſ. ind. activ. verbi οἰκέω, habito.
Οἰκῆας, acc. plur. ab οἰκεὺς, έος, ὁ, domeſticus, ſervus.
Οἰκήϊα, τὰ, res domeſticæ, οἰκηΐη, ἡ, familia. ab οἰκήϊος, Jon. pro οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. Th. οἶκος, domus.
Οἰκηιοῦσθαι, Jon. pro οἰκειοῦσθαι, ſuum facere. ab οἰκειόω, familiarem facio.
Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, carcer, caſa, domus, ædicula, Polluci lupanar. ab eodem them.
Οἰκημένος, Jon. pro ᾠκημένος, qui habitat, perf. part. paſſ. ab οἰκέω, habito.
Οἰκῆσαι, habitaſſe, aor. 1. inf. activ. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. f. ήσω, aor. 1. ῴκησα.
Οἴκησις, εως, ἡ, ſedes, domus, domicilium. Item familia, genus, cognatio. Et οἰκέσιοι, penates.
Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator, incola, colonus. ab οἶκος, ὁ, domus.
Οἰκία, ας, ἡ, domus, familia. οἰκίαν διατρέφει, familiam paſcit. Xenophon.
Οἰκιακὸς, ὴ, ὸν, domeſticus, a, um. ab οἰκία, ſeu οἶκος, domus.
Οἰκίον, ου, τὸ, idem ac οἶκος, domus.
Οἰκίσαι, habitare feciſſe, a. 1. inf. activ. verbi οἰκίζω. f. ίσω. a. 1. ῴκισα. Th. οἶκος, domus.

O I

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστὴς, ῦ, ὁ, conditor, ædificator, coloniæ deductor.
Οἰκισταὶ, nom. plur. ab οἰκιστὴς, ῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, domus.
Οἰκογενεῖς, acc. plur. ab οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ vernaculus. οἰκογενεῖς ἀλεκτορίδες, cortales gallinæ, Ariſtot. in principio l. 6. Animal. ab οἶκος, domus, & γίνομαι, naſcor.
Οἰκοδεσποτέω, domum adminiſtro, familiæ præſum. f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα. ab οἶκος, domus, & δεσπότης, ου, ὁ, dominus.
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, herus, paterfamilias. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias.
Οἰκοδομέω, ῶ, ædifico. extruo, reficio: doceo, emendo. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. aor. 1. ᾠκοδόμησα. fut. 1. paſſ. οἰκοδομηθήσομαι, inſtruar. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομα.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ædificium, ſtructura; item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab οἶκος, domus, & δέμω, ſtruo.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio ſtructura, incrementum in cognitione Dei. ab iiſdem them.
Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator, ſtructor.
Οἴκοθεν οἴκαδε, de domo in domum.
Οἴκοθι, domi, & a domo. οἴκοι, idem. Th. οἶκος domus.
Οἰκοίσιν, dat. plur. Jon. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.
Οἶκόνδε, domum, ad locum, adv. ab οἶκος, domus.
Οἰκονομέω, ſum diſpenſator. fut. ήσω. p. ᾠκονόμηκα. ex οἶκος, domus, & νέμω, tribuo, rego, paſco. p. m. νένομα.
Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio, rei familiaris cura, & adminiſtratio, prudentia domeſtica. Item negotium, Plut. in Lycurg.
Οἰκονόμος, ου, ὁ, diſpenſator rei familiaris.
Οἶκος, ου, ὁ, domus, familia. οἰκία, ας, ἡ, idem. hinc οἴκαδε, & οἶκόνδε, domum. οἴκοθι, οἴκοι, domi, adv. οἴκοθεν, domo. οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. οἰκέω, habito. οἰκουμένη, ης, ἡ, Orbis terrarum, οἴκησις, εως, ἡ, habitatio. οἰκίζω, ædifico. οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus. διοικέω, adminiſtro. διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, diœceſis. πάροικος, ου, ὁ, accola. παροικέω, accolo. σολοικίζω, vitioſe loquor. σολοικισμὸς, ῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitioſa locutio, aut actio. σύνοικος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. συνοικία, ας, ἡ, contubernium.
Οἰκόσιτος, ου, ὁ, qui ſuo cibo veſcitur, & ex ſuis facultatibus vivit. ab οἶκος, domus, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Οἰκουμένη, ης, ἡ, (ſubaudi γῆ) terra habitabilis.
Οἰκουρῶν, gen. plur. 2. declin. pro οἰκουρῶν, ab οἰκουρὸς, ὰ, ὸν, ὁ τῷ οἴκῳ οὖρος ἢ φύλαξ, domus cuſtos, domeſticus. vide οἰκουρὸς, domi cuſtos.
Οἰκουρὸς, ῦ, ὁ, domi manens, domus cuſtos. q. d. οὖρος τῷ οἴκῳ. Th. οὖρος, ου, ὁ, cuſtos.
Οἰκοφθορέω, rem familiarem perdere. ab οἶκος, domus, & φθείρω, corrumpo.
Οἰκοφυλακέω, domum cuſtodio. ex οἶκος, domus, & φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω.
Οἰκτείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, miſeror. Th. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.
Οἰκτειρήσω, fut. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, miſereor.
Οἰκτείρω, miſereor, commiſeror. fut. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. aor. 1. ᾤκτειρα, aor. 1. imperat. activ. οἴκτειρον, miſerere. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.
Οἰκτιρμὸς, ῦ, ὁ, commiſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. ſed οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, ῦ. Th. οἶκτος, miſericordia.
Οἰκτιῶ, miſerebor, f. 2. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος, miſericordia.
Οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio: ejulatio Sophocl. hine οἰκτίζω, miſereor, commiſeror. οἰκτείρω, idem. οἰκτιρμὸς, ῦ, ὁ, miſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miſerabilis, e.
Οἰκτρότερος, Jon. pro οἰκτρότερος, miſerabilior, comp. ab οἰκτρὸς, miſerabilis.
Οἰκτρὸς, ῦ, ὁ, miſerabilis. in ſuperlat. οἰκτρότατος, & οἴκτιστος. Th. οἶκτος, miſericordia.
Οἰκῶ, præſ. ind. contracte pro οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκὼς, ότος, ὁ, & Att. ἐοικὼς, ſimilis, perf. med. ab εἴκω, ſimilis ſum.
Οἰκωφελὴς, ὁ, ἡ, qui domum, & rem domeſticam juvat. ex οἶκος, domus, & ὠφελέω, juvo.
Οἶμα, ατος, τὸ, impetus, per ſyncopen pro οἴμημα, ab οἰμάω, impetu feror. Th. οἶμος, via, iter.
Οἶμαι, puto, arbitror, contractum ex οἴομαι. fut. οἰήσομαι. p. ᾤημαι.

Οἶμα,

Οἰμέω, Jon. pro ἐλθεῖν, venire.

Οἴμη, ης, ἡ, via, semita, cantus, vox. οἶμος, ου, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, impetum do. παροιμία, ας, ἡ, proverbium. προοίμιον, ου, τὸ, exordium. οἴμη ergo, quasi ab οἴω, fero. via enim fert euntes.

Οἴμοι, & ὤμοι, hei, heu mihi, adverb. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, semita, via. Th. οἴμη, via.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ab οἰμώζω, ejulo. f. ξω. Th. οἴ, hei; heu, adverb. ægre ferentium.

Οἰμώξας, ὁ, plorans, a. 1. part. act. ab οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, heu.

Οἰμωχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Οἶν, ovem, acc. sing. ab οἶς, ἡ, ovis.

Οἰνάνθα, ας, ἡ, Poetic. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, ης, ἡ, οἴνη ἐξ ἄνθους, vitis. Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.

Οἰνάριον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, vitis pampinus. Sic οἰναρέος, ου, ὁ, pampineus. Th. οἶνος, ὁ, vinum.

Οἰνείδαο, genit. Jon. pro οἰνείδου, ab Οἰνείδης, nom. propr. ab Οἰνεὺς, έως, ὁ, Œneus.

Οἴνη, ης, ἡ, vitis apud antiquos.

Οἰνηραὶ φιάλαι, vinariæ phialæ.

Οἰνηρὸς, ὁ, ὁ, vinarius, vinosus.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria, poculum, aut vas vinarium. ab οἶνος, vinum, & ἀρύω, haurio.

Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, Œnidæ. παῖδες, οἱ τῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνεῖδης, & inserto ι, Οἰνείδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, vinum emo, vel vinosum saporem refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνέων, genit. pl. Jon. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis, Them. οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis, ebrius. in voc. sing. οἰνοβαρές. ab οἶνος, vinum, & βαρὺς, έος, ὁ, gravis.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini exceptrix, Jonic. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator. Bacchi epitheton, ab οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ, οπος, ὁ, niger, vinei coloris. q. ὄψις τῦ οἴνου. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, visus. Them. ὄπτομαι, video.

Οἰνοπέδοιο, gen. Jon. pro ου, ab οἰνόπεδος, ου, ὁ, vinifer, ab οἶνος, vinum, & πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen proprium.

Οἰνοποτάζω, idem ac οἰνοποτέω, vinum bibo, præbeo bibendum, convivor. ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor, bibaculus. ex iisdem them.

Οἶνος, ου, ὁ, vinum. Capitur etiam οἶνος pro potu ex hordeo confecto, Herodot. hine πάροινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius.

Οἰνοχοεύοντες, οἱ, qui vinum administrarunt.

Οἰνόσπονδοι θυσίαι, sacra, in quibus vinum libatur.

Οἰνοτρόφος, ου, ὁ, vinum servans.

Οἰνόομαι, inebrior, vino impleor.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, inebrior. f. ήσω. Deut. 21.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compotatio, ebrietas Plat. ab οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ, ebrius, vinosus.

Οἰνόφλυξ, ὁ, vinosus. qui οἴνῳ φλύζει, vino fervet. vel a φλύω, ructo. f. ξω.

Οἰνοχοείτω, misceat, 3. sing. præs. imper. act. ab οἰνοχοέω, potum ministro.

Οἰνοχοέω, seu οἰνοχοεύω, infundo vinum, potum ministro. ab οἰνοχόος, pincerna.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria, cyathus, trulla. ex οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dat. plur. οἴνοψι. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, visus.

Οἰνὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. Xenoph.

Οἴξαντα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Οἴοθεν, adv. seorsum, solitarie. οἴοθεν οἶος, cum solo solus. Th. οἶος, solus.

Οἴομαι, vel οἶμαι, opinor, existimo, puto. præs. imperat. οἴου, οἰέσθω. f. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. quasi ab οἰέομαι. Th. οἴω puto.

Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, qui solus pascitur. Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, ποιμὴν ὁ ποιμαίνων, id est, qui oves pascit, in solitudine pascens.

Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica. Ab οἶος & πέδη.

Οἰοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, uno indutus calceo. Ex eod. & πέδιλον.

Οἰοπόκος, ου, ὁ, ἡ, lanam ovillam habens. Ex ὄϊς ovis, & πόκος vellus.

Οἰοπολέω ῶ, solitarius sum, in solitudine vivo. Ex οἶος & πολέω. oves pasco. Ex ὄϊς, & π.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, desertus, solitarius, Poetic. οἶος καὶ μόνος πολῶν, ἤτοι πολεύμενος ἔν τινι τόπῳ. qui solus vagatur, & in aliquo loco versatur.

Οἶος, ου, ὁ, solus. q. ab ἴος, solus, in f. g. οἴη. n. οἶον, solum. quod & adverbialiter sumitur. Hine οἰόω, solum reddo, desolo.

Οἷος, ου, ὁ, qualis, quantus, ab ὅς, qui. Βίος οἷος ἁβρότατος, vita quam delicatissima, Lucian. Usurpatur etiam οἷος pro ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, strenuus. Aristoph. in Nub. item pro ὅμοιος, similis; item pro δυνατὸς, potens, possibilis, οὐχ οἷόν τε, pro δυνατὸν δὲ, non possibile vero. Hine ποῖος, ου, ὁ, qualis? interrog. ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. τοῖος, ου, ὁ, talis.

Οἰὸς, vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς, vel ὄϊς, ἡ, ovis.

Οἰοῖ, & οἰῇ, tribus, Attice. Eustath. Iliad. A.

Οἰόω, desolo, vasto, solum facio. Th. οἶος, solus.

Οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis, vel ὁ, aries. Ovis enim multa bona οἴει, fert.

Ὀΐς, ΐδος, ἡ, ovicula.

Οἴσατο, & ὀΐσατο, putavit, 3. sing. a. 1. med. Poet. pro ᾠήσατο, facta syncope, & rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. f. οἰήσομαι, a. 1. med. ᾠησάμην, ατο.

Οἶσε, ferto, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex fut. verbi οἴω, pro φέρω, fero. Hine οἴσετον, ferent, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. sing. οἴσει, 3. sing. fut. 1.

Οἴσεσθαι, fut. 1. inf. med. ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσομαι, η, εται.

Οἰσεῦμες, feremus, Dor. & Æol. pro οἴσομεν. 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Οἰσῇ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσομαι.

Οἶσθα, nosti, per syncopen pro οἴδασθα, 2. singul. præt. med. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, scio. p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθεὶς, ὁ, suspicatus, indignatus, aor. 1. part. passiv. Poet. verbi οἴομαι. aor. 1. passiv. ᾠήθην. Alii volunt esse a. 1. part. pass. ab οἴω, fero. f. οἴσω.

Οἰσύα, ας, ἡ, salix, sycomorus, q. ab εἶω, eo, quia it celeriter crescendo.

Οἴσομαι, & Dor. οἰσεῦμαι, f. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεσθα, 1. plur. f. 1. m. vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, funis, quasi ab οἴω, quia fit ad ferendum aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi φέρω, fero.

Ὀϊσάμενος, ὁ, ratus, aor. 1. part. med. ὀΐσατο, 3. sing. a. 1. m. g. ος, & Poet. verbi οἴομαι, fut. οἰήσομαι, puto, pro οἴομαι. f. οἰήσομαι. Th. οἴω, puto.

Οἰστέον, ferendum, verbale ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσω.

Οἰστεύω, sagitta peto. Argon. 1. ab οἰστὸς, ῦ, ὁ, sagitta. Th. οἴω, fero.

Οἰστὸς, ου, ὁ, sagitta, jaculum. in plur. οἰστοί, οἱ, ab οἴω, fero. f. οἴσω. vel quia οἴσεται, id est fertur celeriter excussa arcu.

Οἰστρηθεὶς, ὁ, furore percitus, a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω, f. ήσω, œstro agitor.

Οἶστρος, ου, ὁ, œstrus, tabanus, stimulus. Est genus insecti horrisono strepitu. Est & aquatilis οἶστρος, vermiculus sub pinna thynni, & gladii piscium, apud Aristot. Gaza asilum vertit. hine οἰστρῶν, ῶντος, ὁ, furiosus, œstro percitus. οἰστράω, & έω, œstro agitor, insanio. οἴστρημα, ατος, τὸ, stimulus.

Οἰσύα, ας, ἡ, salix, vimen.

Οἴσυπος, sordes ovium, ab οἶς, ovis, & σήπω, putrefacio. Est putridum, quod in lanis fert ovis.

Οἴσω, feram, fut. 1. act. verbi φέρω, fero. a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, feram, Dor. pro οἴσω. sic. οἰσεῦν. Dor. pro οἴσων, allaturus, f. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab. ὅς, & τε.

Οἵτινες, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, gen. ὅτου. & in f. g. ἥτις. neut. ὅτι.

Οἶτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, pernicies, luctus, fletus, mors.

Οἰτόσυρος, Scythice vocatur Apollo. Herodot. l. 4.

Οἰφέω, seu οἴφω, coeo, συνουσιάζω. Item ago virum. Hine illud Theocr. ἄγ' ἄνθρωπε φιλοιφα, age homo libidinose.

Οἰφί, epha. apud LXX. Interpretes.

Οἰφόλις οὖσα, ἡ, libidinosa. Hes.

Οἰφολὴς, libidinosus. Schol. Theocr.

Οἰχεῦντι, Dor. pro οἰχέουσι, ῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi οἰχέω, veho, fero. pro quo usitat. οἴχομαι.

Οἴχεσθαι, abire, præs. inf. ab οἴχομαι, ῃ, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾤχημαι.

Οἰχέαται. Jon. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. pass. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσομαι, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, ὁ, apertus, aor. 1. part. pass. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 1. pass. ᾤχθην.

Οἰχνέεσκον, Jon. inserto σκ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνεύω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦντι, Doric. pro οἰχνοῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo.

Οἰχοίατο, Jon. pro οἴχοιντο, 3. plur. præs. opt. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴχομαι, ῃ, εται, abeo discedo, proficiscor: pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. aor. 1. pass. ᾠχήθην.

Οἴχωκα, detracto augmento, pro ᾤχωκα. Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχώκει, ivit, Jon. dialysi, & Attic. pro ᾠχήκει, 3. sing. plusq. perf. activ. Sic οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴω, seu ὀΐω puto, existimo, suspicor. item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἴησις, εως, ἡ, opinio, q. ab ἰάω, sino. sic ergo fero est sicut patior.

Ὀΐων, ovium, gen. plur. ab ὄϊς, ὄϊος, seu οἶς, ἡ, ovis.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνὸς, avis.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium. & οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis.

Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, augur. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis. item augurium.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, augur, ariolus, aruspex, vates per cantum avium: ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis, & πολέω, verso.

Οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis. proprie major, & carnivora. Puta quia οἶος, sola esse amat, in solitudine degens, prædæ capiendæ solitarie inhians. item augurium, omen, auspicium. Proprie autem οἰωνοὶ, γῦπες, i. e. vultures, & κόρακες, corvi dicuntur, & carnivoræ aves. hinc οἰωνίζομαι, auguror.

O K.

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀκείλαντες, οἱ, appellentes. nom. plur. a. 1. part. act. verbi ὀκέλλω, appello, accedo. fut. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω.

Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὄκκα, pro ὅταν τε.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄσσος, ab ὄπτομαι, video.

Ὀκλάζω, in genua succumbo, procumbo, labasco, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνειν.

Ὀκνηλῶς, pigre, adverb. ab ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Ὀκνέω, idem ac ὀκνέω, pigresco, sum tardus.

Ὀκνέω, piger, & segnis sum, cunctor, sum tardus, tergiversor. f. ήσω. p. ὤκνηκα. aor. 1. ὤκνησα. aor. 1. inf. ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος, pigritia.

Ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ, cunctator, timidus, piger. in neut. gen. ὀκνηρὸν, molestum, tædiosum.

Ὄκνος, ου, ὁ, pigritie, metus, segnities, ignavia. hinc ὀκνέω, piger, & segnis sum. ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, impiger.

Ὀκνῶσι, tergiversantur, 3. plur. præs. ind. ὀκνέωσι, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, piger sum.

Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, qualia, qualiter. vide ὁποῖος.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitum, scala. Plut. in Symp. a. ab ἄκρον, summitas, & βάω, ascendo. quia ad ejus summum gradatim ascenditur. Est etiam instrumentum pictorum.

Ὀκριόεις, εντος, ὁ, longas prominentias habens, ab ὄκρις, ιος, ἡ, eminentia montium, aut rupium. idem ac ἄκρις. Th. ἄκρος, summus

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem ac ἄκρις, summitas montis, cacumen.

Ὀκρυόεις, έντος, ὁ, horrendus, dirus, asper, molestus, difficilis, pro κρυόεις, Poet. idem ac κρυερὸς, ῦ, ὁ, frigidus. horrendus. ὀκρυόεσσα, Homerus in Iliad. horribilis, & aspera. ὀκριόω, ῶ, asperum reddo, Etym.

Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ, octo morsuum, octo buccellarum, ex octo quadris. ex ὀκτὼ, octo, & βλωμὸς, ῦ, ὁ, bucella.

Ὀκταήμερος, ου, ὁ, ἡ, octo dies natus. ex ὀκτὼ, octo, & ἡμέρα, dies.

Ὀκτάκνημος, ο, ὁ, octo radios habens, proprium rotæ, ex ὀκτὼ, octo, & κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ὀκτάποδες, οἱ, apud Scythas, qui duos boves, & unum currum possidebant, Lucianus.

Ὀκτάποδην, octopedalem, acc. sing. ab ὀκτάπόδης, quod idem ac ὀκτάπους, octipes: cancer fluviatilis, Nicand. ex ὀκτὼ, octo, & ποῦς, pes.

Ὀκτὼ, octo, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, octonarius numerus.

Ὄκχ' ὁ, Dor. pro ὅτε ὁ, quum, ὄκχ', pro ὅκκα, quod vide.

Ὄκχος, ου, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχος, vehiculum, currus. Pindarus.

Ὄκως, ut, postquam, pro ὅπως, Jon.

O Λ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felix, fortunatus, Iliad. γ. ab ὄλβιος, felix, dives. Th. ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.

Ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, opes, beatitudo, Odyss. ζ. ὄλβοιο, gen. Dor. q. ὅλος βίος. Hinc ὄλβιος, ου, ὁ, beatus. πανόλβιος, ου, ὁ, omni ex parte beatus.

Ὀλέεσκον, pro ὤλεσκον, pleonasm. τοῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, interitus, pestis; mors, strages, cædes, jactura, clades, Demosth. hinc ὀλέθριος, exitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὀλώλεκα. p. ὄλωλα.

Ὀλεῖται, peribit, 3. sing. f. 2. med. verbi ὄλλυμαι. f. 2. med. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, εῖται.

Ὄλεκον, peribam, imperf. act. Jon. ὀλέκοντας, acc. plur. part. præs. act. ὀλέκοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὀλέκω, idem ac ὄλλυμι, perdo.

Ὀλερὸς, οῦ, ὁ, male olens, tanquam corruptum aliquid, fœtidus. ex ὀλέω, perdo.

Ὀλέσαι, perdat, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. plur. ab ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνὴρ, vir.

Ὀλέσῃς, perdas, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejusdem.

Ὄλεσα, ας, ε, perdidi. a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὤλεσα, sic ὀλέσσαι. a. 1. inf. Poet. ὀλέσσας, αντος, ὁ, qui destruxit, a. 1. part. act. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέσσῃ, perdat, Poet. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ὀλέσσω, fut. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poet. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, perniciosa.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector, occisor. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὄληαι, pereas, Jon. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verb. ὄλλυμι, f. ὀλῶ. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλωλα.

Ὀλίγα, plur. n. g. ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia, paucorum regimen.

Ὀλιγαρχούμενος, η, ον, paucorum dominatui subditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, imperium.

Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλίγιστος, ου, ὁ, paucissimus, superl. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγόγονος, ὁ, ἡ, parum fœcundus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ου, ὁ, soboles.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo. usurpatur de animam agentibus, Homer. de Hectore expirante. quod ab ὀλιγοδρανὴς, idem ac ἀδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, faciendi facultate destitutus.

Ὀλιγοπνελέω, & ὀλιγωρέω, ῶ, parva res sum, infirmus sum, & fere mortuus: exanimo, deficio. Odyss. τ.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ, ἡ, exigua fide præditus. ex ὀλίγος, paucus, & πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ὀλίγος, η, ον, paucus, parvus, angustus, infrequens. ὀλίγον, pauxillum, adv. in superl. ὀλίγιστος, paucissimus. ὀλίγος τὴν διάνοιαν, tenui, & pusillo ingenio, Nazianz. κατ' ὀλίγον, paulatim, leviter, modice, Aristot. de mundo. ὀλίγον χρόνον, paulisper. Thucyd.

Ὀλιγότητι, dat. sing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ, brevis temporis, exiguo temporis spatio durans. ὀργὴ μανία ὀλιγοχρόνιος, ira, furor brevis est, Themist.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ, ἡ, pusillanimis, impatiens. ex ὀλίγος, η, ον, exiguus, a, um, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo, cum gen. ab ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, negligens.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, minor, exiguus, vilis. ab ὀλίγος, paucus.

Ὄλισβος, ου, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλισθεῖν, & σβέω, scil. τὸ στόμα.

Ὀλισθάνει, delabitur, 3. sing. præs. ind. act. verbi ὀλισθάνω, vel αίνω. Thema ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus.

Ὀλισθέω, ῶ, cado, labor, defluo. hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὄλισθον, & Jon. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus, casus.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab ὀλισθηρὸς, labilis, lubricus.

Ὀλισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, cado.

Ὄλισθος, ου, lapsus, casus, lubricitas. Lucian.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria, navis onusta mercibus, navigium. Thucyd. ab ὁλκὴ, tractio, Th. ἕλκω, traho.

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractio, tracti inclinatio, attractio. ἡ ὁλκὴ τοῦ νοτίδος, attractio humoris, Theophr. l. 5. c. 9. de caus. plant. Item pondus, mensura. ὁλκὴ ὀβολῶν ε, quinque obolorum pondus, Dioſc. vis Hesychio, cauta aliis, drachma Galen.

Ὁλκοὶ, οἱ, instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, & ex terra in mare deducuntur: ab Isidoro vocantur pulvini. ab ἕλκω, traho.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, tractus, sulcus, vestigium corporis tractim se agentis, ac veluti reptantis, proprie τὸ τῶν ἑρπυστῶν σύρμα, Nicand. in Theriac. cui etiam corpus; herbæ nomen Plinio l. 27. c. 10. aranei species Dioscoridi l. 2. c. 68. lorum Sophocli in Electra; cauda Luciano; tractus, & sulcus flammarum, quem ducit stella discurrens per æthera, Apoll. in Argon.

Ὄλλῃαι, Jon. pro ὄλλῃ, 2. singul. præs. sub. pass. ab ὄλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄληαι, Jon. pro ὄλῃ, a. 2. sub. med.

Ὀλλυμένοιο, pereuntis, gen. sing. Jon. part. præs. pass. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὄλλυμι, seu ὀλλύω, perdo: pereo. f. ὀλέσω, p. ὀλώλεκα. p. m. ὄλωλα, & Att. ὀλώλεκα. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. inf. med. ὀλέσθαι.

Ὁλμειὸς, οῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ab Holmejo Sisyphi filio si. ictus. Item ὁλμειὸς, pila. Interpr. Aristophanis in Vesp.

Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium; pila culinaria, Hesiod. Invenitur ὅλμος pro Apollinis tripode, aut vate. Hinc εὔολμος cognomentum Apollinis Interp. Aristoph. pars humani corporis, quæ thorax, a collo ad pudenda, Poll. cylindrus Hesychio. Item cavitas coxendicis. Est etiam poculi genus instar cornu apud Athenæum l. 11.

Ὀλοῇς, ῇσι, ἡ, perniciosa, dat. plur. ὀλοῇσι, ab ὀλοὸς, ἡ, ον, ὀλοῷ, γήραϊ, gravis senectus, Apoll. Rhod. ὀλοώτατος ὀδμὴ, odor teterrimus, Odyss. δ.

Ὀλοθούρια, ων, τὰ, species marinorum piscium: ὀλοθούρια, τὰ vertibula, calli, tubera, Aristot.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium affero.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, fut. εύσω, exitium affero, vasto, perimo, perdo. p. ὠλόθρευκα.

Ὀλοίατο, pereant, Jon. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὄλλυμι. perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ, omni ex parte rotundus: obliquus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Item grave saxum Vallæ apud Herodot. l. 5.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocaustum, Isa. 41. ex ὅλος, totus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ & ὁλοκαύτωσις, εως, victima, seu hostia, quæ tota comburebatur, holocaustum. a verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα. perf. pass. ὡλοκαύτωμαι.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas hæreditatis, sanitas, Isaiæ 1. ab ὁλόκληρος, hæres ex asse.

Ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, proprie, hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortito ei obtigerunt: item integer, totus, incolumis.

Ὁλοκονίτης, ιδος, ἡ, herba quædam, olus quoddam sylvestre. alii legunt ὁλοκονίτις, q. ὅλος κόνις, totus tegmen.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, muliebris vociferatio. Iliad. ζ. ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. ab ὀλολύζω, ejulo.

Ὀλολύζω, ululo, ejulo, ploro, clamito, f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. pass. ὠλόλυγμαι. hinc ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus.

Ὄλοντο, perierunt, 3. plur. a. 2. med. Jon. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὀλώλεκα. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοοίτροχος, Poet. pro ὀλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, ου, ὁ, rota.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοόφρονα, perniciosum. acc. sing. ab ὀλοόφρων, ονος, ab ὀλοὸς, perniciosus. Th. ὄλλυμι, perdo, & φρὴν, mens.

Ὀλόπτω, vello, decortico evello, Hesych.

Ὅλος, ου, ὁ, totus, integer, solidus, universus. hinc καθόλου, adverb. in universum, in genere. Sed ὅλος idem ac θόλος, atramentum sepiæ.

Ὀλοσχερὴς, integer, plenus, totus perfectus. ἀποτιλάσθω ὁλοσχερέστερον κεκομμένα, integre tusum, Marcell. plenius tusum, Ruell. Dioscor. l. 2. c. 94.

Ὀλόστοι, οἱ, pediculi pomorum; quia ab ἄχρι ἐλλύονται, quum decerpuntur.

Ὀλοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, totus, perfectus. ex ὅλος, totus, & τελέω, absolvo.

Ὀλοῦμαι, f. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. f. 1. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοφυδνὸς, ὁ, ὁ, luctuosus, lugubris. ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo, queror, deploro, lugeo. ὀλοφυρθεὶς τοῖς κακοῖς, calamitatis tædio affectus. Hinc ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφώϊος, ου, ὁ, exitialis, versutus, perniciosus. ὀλοφώϊα, τὰ, artes. astutiæ, molesta consultatio. Homerus, Odyss. δ.

Ὄλπη, ης, ἡ, & Doric. ὄλπα, lecythus, ampulla olearia, vas. Theocr. Item vas, quo vinum infunditur. Athen. l. 11. ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλπια, montes dividentes Italiam, & Celticam.

Ὀλπεὺς, Dor. idem ac ἁλιεὺς, Piscator.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cœlestis.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achaiæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος, Olympus. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικὸς, ὁ, ὁ, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympicis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιονίκος, ου, ὁ, idem. Ex νικάω, vinco, & Ὀλύμπια.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Thessaliæ, vel Macedoniæ mons altissimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel, ut Scaligero placet, ab ὀλλύω, & πούς, quod altius scandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, ου, ὁ, olympum incolens, cœlestis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari solita. Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item spatium quatuor annorum.

Ὄλυνθος, ου, ὁ, grossus, ficus immatura, ficus sylvestris, caprificus. hinc ὀλυνθιακὸς, ὁ, ὁ, immaturus.

Ὄλυρα, ας, ἡ, species frumenti, affinis zeæ, Homerus etiam facit pabulum equorum, Iliad θ.

Ὄλωλα, ας, ε, perdidi; perii, Sophocl. Attic. pro ὄλα, p. m. hinc ὀλώλῃ, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι, perdo.

O M.

Ὁμὰ, similia, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, ὁ, ὁ, similis.

Ὀμάγυρις, ιος, ἡ, Doric. pro ὁμήγυρις, congregatio, concilium.

Ὁμαδέω, congrego. Hesych. ὁμαδέω, tumultuor. ab ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo, conventus, cœtus.

Ὅμαιμος, seu ὁμαίμων, ὁ, ἡ, & ὁμαίμων, ονος, qui est ejusdem sanguinis, consanguineus. ex ὁμὸς, similis, & αἷμα, τὸ, sanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli societas. Dicitur etiam ὁμαιχμία, Hesych. ab ὁμὸς, similis, & αἰχμὴ, ἡ, cuspis.

Ὁμαλὸς, οῦ, ὁ, planus, lævis; item par, similis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμὸς, similis. ὁμαλὴς, ἐος, ὁ, idem. ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἡ, asper, inæqualis. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, sequere, præs. imper. act. ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ab ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω.

Ὁμαρ-

Ὁμαρτῆ, Poet. idem ac ὁμοῦ, simul, una: collectim, eodem tempore, Iliad. ε. Hinc ὁμαρτέω, sequor.

Ὁμαρτήσαντες, αντος, ὁ, secutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω. The. ὁμαρτῆ, simul.

Ὁμαὶς, ἄδος, ἡ, universitas, multitudo.

Ὁμβρεινὸς, ἡ, ὁ, ἡ, seu ὀμβρηρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, pluviosus. Them. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὁμβρήσαντος, genit. sing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὁμβριμόεργος, ου, ὁ, magna & ardua facinora patrans. Ex ὄβριμος, & ἔργον.

Ὁμβριμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo magno & forti praeditus, magnanimus.

Ὁμβριμοπάτρης, ου, ὁ, ἡ, forti patre genitus. ex ὀμβριμος, pro ὄβριμος, robustus, & πατὴρ, pater.

Ὁμβριμος, ου, ὁ, robustus, gravis, impetuosus, Hesiod. ex ὄβριμος, idem. Th. βρίθω, robustus sum.

Ὁμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th. ὄμβρος, imber.

Ὁμβρος, ου, ὁ, imber, pluvia. Hinc ὀμβρέω, pluo. aor. 1. part. ὀμβρήσας, αντος, ὁ. ὀμβρηρὸς, ου, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὀμβριμος, vel ὄβριμος, ου, ὁ, ἡ, impetuosus, vehemens.

Ὁμεῖται, jurabit, 3. singul. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. fut. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ, ἡ, simul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμοῦ, simul. At ὁμηγερέες, adv. simul, confertim, Etym.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμηγερὴς, simul congregatus.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, coetus, societas, concilium, multitudo hominum congregatorum, ab ὁμοῦ, simul, & ἄγυρις, εως, ἡ, coetus.

Ὁμήλικας, coaetaneos, accus. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, quod ab ὁμὸς, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ης, ἡ, aetatis aequalitas, aequalium coetus. ab ὁμὸς, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεύουσαι, pl. num. praes. part. f. g. ab ὁμηρέω, in unum convenio. fut. ήσω. Th. ὅμηρος, ου, ὁ. obses.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, Homeridae. Quinam dicerentur, consule Graeca scholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. 2.

Ὅμηρος, ου, ὁ, obses. q. ab ὁμοῦ ἄρω, simul nectere. quia partes de se mutuo dubitantes ad fidem sibi habendam jungit. ὅμηρον, pignus, quod est vice obsidis. Item ὅμηρος, caecus. Hinc Homerus, nomen Poetae celeberrimi, sicuti de seipso scribit, in Epigr.

Ὁμίλει, conversare, praes. imperat. activ. ὁμιλεῖν, praes. inf. ab ὁμιλέω, conversor. Th. ὅμιλος, coetus.

Ὁμιλέω, ῶ, colloquor, conversor, cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. singul. opt. praes. ὁμιλοίη. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. propinquo, accedo, Odyss. δ. contingo, tango, Aphrod. significat etiam apud Hermog. animum appellere. ὁμιλεῖν πρὸς ἡδονὴν, ad voluptatem confabulari, Plat. in Epistol. δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ad secundas nuptias convolare, secundo nubere, Chrysost.

Ὁμιλαδὸν, adv. turmatim, catervatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὁ, qui bene scit conversari, sociabilis, affabilis.

Ὁμιλητὴς, ου, ὁ, discipulus, contubernalis, Xenoph.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, conversatio, colloquium: ἐλθεῖν εἰς ὁμιλίαν πρὸς, venire in colloquium cum aliquo. Chrysost. commercium linguae, doctrina, λαμβάνειν τῆς ὁμιλίας μισθὸν, accipere doctrinae mercedem, Xenoph. Dicitur etiam ὁμιλία de re Venerea, ut apud Latinos consuetudo, coitus Venereus, Lucian.

Ὅμιλος, ου, ὁ, coetus, turba, multitudo. Hinc ὁμιλέω, conversor, commercium habeo, ὁμιλεῖν ταῖς τύχαις, in aliquos casus incidere: variam fortunam experiri.

Ὀμιχέω, mejo, mingo; lotium reddo. quasi ὁμοῦ χέω, simul fundo.

Ὀμίχλη, & Jon. ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula: suffitus, quasi ab ὁμοῦ, simul, & ἀχλὺς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, os, frons, aspectus, facies: spectaculum, Sophocl.

Ὄμματ', pro ὄμματα, nom. pl. ab ὄμμα, ατος, oculus, aspectus.

Ὄμνυ, jura, praes. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμνύεις, 2. singul. ind. praes. verbi ὀμνύω, juro.

Ὄμνυμι, seu ὀμνύω, juro, jurejurando affirmo, dejero. f. ὀμόσω. praet. ὤμοκα, & Attic. ὀμώμοκα. ὀμνύειν τὸν πατριον ὅρκον, jurejurando se adstringere patrio more, Plutarch. in Pericle.

Ὁμόβιος, ου, ὁ, ἡ, cum aliquo vivens, conjux. Gl. V.

Ὁμοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, simul germinans. Ex ὁμοῦ & βλαστάνω.

Ὁμόβουλος, ου, ὁ, & ἡ, qui una consultat, qui ejusdem est voluntatis. Ex eod. & βουλή.

Ὁμοβώμιος, ου, ὁ, ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex eod. & βωμός.

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ, ἡ, collactaneus. Philox.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus. ab ὁμοῦ, simul.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ex ὁμὸς, similis, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογλωττέω, ῶ, eadem lingua utor, Xenophon.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, ejusdem sum sententiae. ab ὁμὸς, similis, & γνώμη, ἡ, sententia.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμογενὴς, consanguineus, cognatus, germanus frater, Plato de Leg. Ex ὁμὸς, similis, & γίνομαι, nascor, praet. med. γέγονα.

Ὁμόδαμος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro ὁμόδημος, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὢν, qui est ex eodem populo, popularis.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui simul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, simul, quod ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, ου, ὁ, similis.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, qui eidem solio insidet, & ejusdem particeps est. Ex ὁμὸς, similis, & θρόνος, thronus.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, unanimi consensu, unanimiter, uno animo. ab ὁμόθυμος, unanimis, quod ex similis, & θυμὸς, animus.

Ὁμοῖαι, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. singul. f. g. ab ὅμοιος, idem ac ὁμὸς, similis.

Ὁμοιάζω, similis sum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ὁμοιάζει, convenit, similis est.

Ὁμοΐην, acc. sing. Jon. f. g. ὁμοίαν, similis. Th. ὁμὸς, ὁ, ὁ, similis.

Ὁμοίιος, Poet. pro ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, similiter affectus, iisdem affectibus obnoxius. ab ὅμοιος, similis, & πάθος, εος, τὸ, affectus.

Ὅμοιος, οία, ον, similis, e. Th. ὁμὸς, idem. hinc ὁμοίως, similiter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo. ὁμοιότης φιλίαν παρέχεται, similitudo amicitiam conciliat, Plato in Phaedro.

Ὁμοιόω, ῶ, assimilo, comparo. fut. ώσω. p. ὡμοίωκα. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. 1. passiv. ab ὁμοιόω, assimilo.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo. ab ὅμοιος, similis.

Ὁμοίως, adv. similiter, itidem, simili modo.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipsa assimilatio, similitudo, effigies, imitatio.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors. Ex ὁμοῦ, simul, & κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Ὁμοκλάω, seu έω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpo. quod ab ὁμοκλὴ, increpatio.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum; minae, comminatio. Apud Hesiodum scribitur cum spiritu leni. hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator.

Ὁμοκλήσας, αντος, ὁ, minans, a. 1. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω, increpo.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, qui est in eodem lecto, vel toro, simul accumbens.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, spondeo, assentior, sententiae accedo. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ὁμολογεῖν χάριν, gratias habere. gratias agere, Nazianz.

Ὁμολογηθεῖσαν, acc. sing. a. 1. part. pass. ὁμολογήσας, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, confiteor.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio, assensus, convenientia, pactum, ἡ ὁμολογία σοὶ κοινωνῶ, inter nos convenit, Plato de Leg. ὁμολογίᾳ ἐπὶ ἴσῃ, aequa conditione, Thucyd. ὁμολογίῃ καλέοντες, ad deditionem exhortans. Herod. ab ὁμολόγος, ου, ὁ, iisdem verbis utens, consentiens. ab ὁμὸς, similis, & λέγω, dico.

Ὁμολογουμένως, adv. sine controversia, plane, profecto. μὴ ὁμολογουμένως αὐτοῖς, diverso judicio, Plato de Leg. quod a praes. part. pass. ὁμολογούμενος, ὁμολογ. ex iisdem them.

Ὁμομήτριος, ὁ, ἡ, qui est ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, similis, & μήτηρ, mater.

Ὁμὸν, eundem, similem, acc. sing. ab ὁμὸς, similis, par.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, ab ὁμὸς, similis, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ὁμοούσιος, seu ὁμόουσος, ejusdem essentiae, consubstantialis, Nazianz. Orat. ab ὁμὸς, similis, & οὐσία, essentia. quod ab ὢν, verbi εἰμὶ, sum.

Ὁμόργνυ, abstersit, 3. sing. imperf. act. Jon. ab ὀμόργνυμι, abstergo.

Ὀμόργνυμι, abstergo, imprimo, inuro, f. ὀμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, exsugo.

Ὀμόρξω, tergam, f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι, abstergo.

Ὅμορος, ου, ὁ, finitus, confinis, affinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορέω, confinis sum. q. ὁμοῦ ὅρον, simul terminum habens.

Ὁμὸς, ἡ, ὁ, similis, par. q. ab ἅμα, simul, vel ὁμοῦ. hinc ὁμόω, unio, in unum coire facio. ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. ὁμῶς, similiter, aeque, pariter. ὅμως, tamen. ὁμοῦ, una, simul. ὅμοιος, ου, ὁ, similis. ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo. ὁμοιόω, similem efficio. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo, simulacrum.

Ὅμοσε, 3. sing. a. 1. Jon. ab ὁμόω, unio. f. ὁμώσω. Th. ὁμὸς, similis.

Ὀμόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. aor. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ὁμοσιτέω, simul edo. hinc ὁμόσιτος, convictor, qui cum aliquo edit. ex ὁμὸς, similis, & σῖτος, ὁ, frumentum.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ, qui est ex eodem semine, & genere; simul seminatus, & natus. Ex ὁμὸς, similis, & σπείρω, semino.

Ὀμόσσῃ, juraverit, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poet. gem. σσ. ut & ὀμόσσας, pro ὀμόσας, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὄμοσσον, jurato, a. 1. imperat. act. gem. σσ, ejusdem verbi.

Ὀμόσω, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est artificii, ejusdem artis opifex. ex ὁμὸς, ἡ, ὁ, similis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ὁμότιμοι, οἱ, qui sunt in pari honore, aeque honorati. ab ὁμὸς, similis, & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, commensalis, mensae consors, convictor. ab ὁμὸς, similis, & τράπεζα, ἡ, mensa.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, similis, tam de ingenio, quam moribus, consentaneus, iisdem praeditus moribus.

Ὁμοῦ, simul. ab ὁμὸς, similis.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, finitimus sum, cum dat. ab ὅμουρος, Jon. pro ὅμορος, ου, ὁ, finitimus.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, comes, qui cum aliquo it, Nonn. ex ὁμοῦ, simul, & φοιτάω, eo.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. sing. & plur. ab ὁμόφρων, concors.

Ὁμοφρονέω, consentio, concors sum, conspiro.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, ejusdem animi, & sententiae. ex ὁμὸς, similis, & φρὴν, animus, mens.

Ὁμοφωνέω, eadem voce, vel lingua utor, concordo in verbis. ab ὁμὸς, similis, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφωνος, ὁ, qui eadem lingua utitur, concors, consentiens.

Ὁμοχροίη, Jon. pro ὁμοχροία, coloris similitudo. ab ὁμὸς, similis, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ὁμόψηφος, ὁ, ἡ, suffragii ferendi socius. ex ὁμὸς, similis, & ψῆφος, ου, ἡ, calculus, suffragium.

Ὁμόω, unio, coire facio. ab ὁμὸς, similis, par. Sed ὀμόω, juro, jurando comprobo, idem ac ὄμνυμι. f. ὀμόσω.

Ὄμφακες, αἱ, nom. pl. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, & immatura. Galen.

Ὀμφαλόεσσα, σσης, ες, umbilicatus, a, um, rotundus. epith. scuti. ab ὀμφαλὸς, ὁ, ὁ, umbilicus.

Ὀμφαλὸς, ὁ, ὁ. umbilicus, umbo, media pars agminis. q. ab ἀμφιελίσσω, circumvolvo. Est etiam umbilicus id cavum in ventre, ubi intestina circumvolvi incipiunt; ligamentum intestinorum. Vel ab ὁμαλὸς, & φαλὸς, umbo, inde umbilicus. Item ὀμφαλὸς, accipitur ab Aristotele pro poris, & meatibus in generatione piscium. Sic etiam appellatur imum fici. Quin & in pomis, pyris, sorbis, mespilis, quod in summo umbilici modo descendit, ὀμφαλὸν Graeci vocaverunt. ὀμφαλὸς χρυσοῦς, aureus umbilicus, pro ornatu libri. Lucian. Item ὀμφαλοὶ, οἱ ἐν τῷ ζυγῷ

τρυπήματα, jugi foramina, ex quibus religantur habenæ. Eustath. Ilia. ε.

Ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὠμὴ ἐς τὸ φαγεῖν, cruda ad vescendum. Hinc ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox divina, vaticinium, responsum a Deo datum, somniorum visio. Iliad. β. ὀμφήεις, εντος, vocalis, divinus, fatidicus, Nonn. ὀμφητὴρ, vates, fatidicus.

Ὁμωθῆναι, similem factum esse, vel unitum, a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, unio.

Ὀμώμοκα, Attice pro ὤμοκα, juravi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὅμως, tamen, nihilominus. conjunct. disj. ὅμως μέντοι, verumtamen. Sed ὁμῶς, simul, Poet. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως.

Ο Ν.

Ὃν, ὅντα, quem, acc. sing. ab ὅς, qui.

Ὂν, ens, existens, præs. part. n. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, sum.

Ὄναγρος, ὁ, ὄνος ἄγριος, onager.

Ὀναίμην, ναο, νατο, adjutus fuerim, per sync. pro ὀνησαίμην, a. 2. opt. med. verbi ὀνίνημι, juvo, prosum.

Ὄναμαι: vitupero. ab ὄνομαι.

Ὀνάμενος, ὁ, qui fructum percepit, per syncop. pro ὀνησάμενος, a. 2. part. med. verbi ὀνίνημι, juvo. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι.

Ὄναρ, τὸ, somnium, insomnium, ἐνύπνιον. Item ὄναρ, adv. in somnis, per quietem. Plato de rep. κατ' ὄναρ, in somnio. ὄνειρος, ου, ὁ, q. ὄντα ἄρει. Somnia enim ut plurimum vana sunt, in quibus res apparent, nec sunt.

Ὀνάριον, ου, τὸ, asellus, diminut. ab ὄνος, ου, ὁ, asinus.

Ὀνασεῖ, juvabit, Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ, deinde ὀνασῶ, verbi ὀνίνημι, prosum.

Ὄνασθαι, frui, præs. inf. ab ὄναμαι, vel a. 2. inf. med. per syncop. pro ὀνήσασθαι, verbi ὀνίνημι, juvo.

Ὄνασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, usus, utilitas. ab ὀνίνημι, juvo.

Ὀνάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. aor. 1. sub. activ. verbi ὀνίνημι, juvo.

Ὀνείαθ', pro ὀνείατα, τὰ, cibaria, commoda. ab ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum. Th. ὀνίνημι, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. Th. ὀνίνημι, juvo, prosum.

Ὀνείδεα, & contracte ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίσας, ὁ, a. 1. part. act. at ὀνείδισας, 2. sing. aor. 1. ind. act. Jon. ὀνείδισον, aor. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Ὀνειδίσεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνειδισμὸς, ὁ, ὁ, convitium. ab eodem them.

Ὀνειδίσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνειδιῶ, fut. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὄνειδος, εος, τὸ, probrum, dedecus. q. ab ὀνόω, vitupero. Alii ab ὄνος, asinus, & εἶδος. Quibus enim dedecus redundat ex re aliqua, isti vituperantur, & quasi asini videntur. Item ὄνειδος, laus, & gloria apud Eurip. hinc ὀνειδεῖος, probrosus. ὀνεών, stabulum asinorum. ὄνειον, Corinthi mons.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, insomnia. ab ὄνειρος idem ac ὄναρ, somnium.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὄναρ, somnium, & κρίνω, judico.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὄνειρος, ου, ὁ, somnus. Thema ὄναρ, somnium, & πολέω, versor.

Ὀνείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. plur. ab ὄνειρος, idem ac ὄναρ, somnium.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὀνάω, juvo, prosum.

Ὀνήμενος, ὁ, præs. part. pass. ab ὄναμαι. Th. ὀνίνημι, juvo.

Ὀνίνημι, juvo, utilitatem affero, prosum: item vitupero. fruor. Plato. cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα, præs. pass. ὀνίναμαι, seu ὄναμαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 1. med. ὀνήσομαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. med. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνησις, εως, ἡ, utilitas. ὀνήσιμος, ου, ὁ, utilis. ὀνοτὸς, ῆ, ὁ, vituperabilis.

Ὄνησον, Jon. pro ὤνησον, a. 1. ind. act. ὄνησαι, fruere, a. 1. imperat. med. verbi ὀνίνημι, juvo, prosum.

Ὀνήσεαι, juvaberis, Jon. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὀνίνημι, juvo. ὀνήσει, erit emolumento, 3. sing. fut. 1. act. Sunt qui exponunt per reficieris, & volunt Attice dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. med. ab ὀνίναμαι, juvor, fruor.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ, propr. nom. Gr. utilis.

Ὄνησις, εως, ἡ, fructus, juvamen, utilitas. Th. ὀνίνημι, juvo.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.

Ὄνησο, præs. imperat. pass. ab ὀνίναμαι, fruor.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, Onetor. nomen propr.

Ὀνθυλεύω, stercore inquino.

Ὄνθος, ου, ὁ, ἡ, stercus, seu fimus jumentorum, proprie asini. ab ὄνος, asinus.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, asininus, a, um. ab ὄνος, ου, ὁ, asinus.

Ὀνίνησι, juvat, 3. singul. ind. præs. verbi ὀνίνημι, idem ac ὀνάω. fut. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνίνημι, vitupero, carpo. Th. ὄνομαι, vitupero.

Ὄνομ', pro ὄνομα, nomen, Æolice ὄνυμα.

Ὄνομα, Poet. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω. quia unicuique rei nomen suum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoscendam: ut possit esse ab ὄνημι, juvo, κατ' ὄνομα, nominatim, adv. τοὔνομα, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστὸς, ῆ, ὁ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obscurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, trasnominatio, nominis pro nomine positio. ὁμώνυμος, ου, ὁ, idem nomen habens. παρώνυμος, ου, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμία, æquivalentia. ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen habens rei non respondens. ἐπονομάζω, cognomino.

Ὀνόμαζε, nominabat, Jon. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὀνομάζω, nomino, 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. f. 1. ind. ασω. p. ὠνόμακα.

Ὄνομαι, vitupero. ab ὄνημι.

Ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenseo, voco. f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Attice dici credunt pro ὀνομάσω. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνομάκριτος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ὀνόμαξα, ας, ε, Æol. & Poet. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. hinc ὀνομάξομαι, f. 1. med Æol. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὀνόμαχθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, nomino.

Ὀνόμασι, nominibus, dativ. plur. ab ὄνομα, nomen.

Ὀνομαστὸς, ῆ, ὁ, clarus, illustris, celebris, in plur. ὀνομαστοί. Sed ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, nominativus, a, um. ὀνομαστί, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Jon. ὀνομήνω, a. 1. sub. activ. verbi ὀνομαίνω, nomino.

Ὄνος, ου, ὁ, ἡ, asinus, a. quasi ab ὄνημι, juvo. Item ὄνος, mola superior: aliis etiam interior. verpus, τὸ κατὰ τὴν ἄκρην αἰδοῖον, Phavor. Pariter ὄνος primus numerus in tesseris, qui & μονὰς dicitur, Poll. sic instrumentum, quo nent mulieres, & devolvunt pensa, fusus, Poll. Etiam vasis genus, Aristoph. Comment. in Vesp. In quodam ludi genere, qui dicebatur ὀστρακίνδα, is dicebatur ὄνος, qui victus fuerat, & imperata facere cogebatur, Poll. ὄνος, & ὀνίσκος est piscis apud Athen. lib. ζ. & Aristot. in Anim. hist. qui a Plinio asellus vocatur, lib. 32. cap. 10. qui Galeno lib. 3. τῶν κατὰ γεν. est insectum exiguum, Latinis multipeda. Dioscorides lib. 2. c. 57. ὄνον accipit pro locusta, cui etiam nomen ἀσίρακος. Aristoteles autem μηχανικῶν lib. quæst. 14. accipit ὄνον pro axe, & ὀνίσκον pro axiculo, sucula, quæ & ὀνίσκος dicitur.

Ὀνόσσεται, vituperabit, 3. sing. f. 1. med. gemin. σσ, verbi ὀνόω idem ac ὄνομαι, vitupero.

Ὀνοστὸς, ῆ, ὁ, vituperandus, in pl. n. g. ὀνοστὰ, ab ὄνομαι, vitupero.

Ὀνοτάζω, carpo, convitior, vitupero.

Ὀνοτὸς, ῆ, ὁ, Poet. pro ὀνοστὸς, seu μεμπτὸς, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνόω, seu ὄνομαι, vitupero.

Ὀνοφορβὸς, ῦ, ὁ, qui asinos pascit, ac nutrit. ab ὄνος, asinus, & φέρβω, pasco. p. m. πέφορβα.

Ὀνόω, f. ώσω, idem ac ὄνομαι, vitupero.

Ὄντα, existentem, acc. sing. part. præs. ὤν, ὄντος, ὁ, ab εἰμὶ, sum.

Ὅντινα, quemcumque, acc. sing. ab ὅστις, ὅντινος; ὅντινα. ab ὅς, & τίς, aliquis.

Ὄντως, vere, plane, sane. adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, sum.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis. δι' ὀνύχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere, Plutarch. Est & onyx, gemma. Item ὄνυξ apud Athen. l. 11. ligneum poculum, alabastrum Horatio. Apud Dioscor. l. 2. c. 10. Cornario auctore, a quibusdam vocatur unguis aromaticus. Plutarch. lib. de virtut. mulierum accipit pro unco anchoræ. Item ὄνυξ, unguis in rosa, pars candida folii floris, Diosc. l. 1. c. 130. Apud Hipp. l. de superfœtat. ὄνυξ est uncinus, quo impacto mortuus fœtus educitur.

Ὄνυχες, οἱ, ungues: item instrumenta, Herodot.

Ὀνώνις, ἡ, herbæ genus.

Ο Ξ.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, muria acida, Ruell. acetum salsum, Plin. Diosc. l. 1. c. 145.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta, f. g. ab ὀξύς. Et ὀξέα, exponitur per acutum, in plur. n. g. pro ὀξεῖα, metri gratia, pro ὀξύ. Est & ὀξειᾶν, genit. plur. Dor. pro ὀξειῶν.

Ὀξεῖ, dat. sing. ab ὀξύς, έος, ὁ, acutus. ὀξέεσσι, dat. plur. Jon. pro ὀξέσι. ab ὀξέα, f. g.

Ὄξος, εος, τὸ, acetum: vir iracundus. Th. ὀξὺς, acutus.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutam cuspidem habens, acutus, celeriter emissus: celeriter jaculans, aut celeriter jaculo percussus. Etym. ab ὀξὺς, acutus, & βέλος, τὸ, telum.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina, adeps.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ, qui acerbo est animo, iracundus, iræ impatiens, cerebrosus. hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas, iracundia: sordes.

Ὀξυθύμια, τὰ, erant piacula, atque expiationes quædam, quas, lustratis ædibus, efferebant in trivio, Poll. A quibusdam hac voce cruces intelliguntur, & ligna, ex quibus nonnulli strangulabantur. Aristarch. apud Suid.

Ὀξύνω, acuo: item acidum reddo. f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ὀξυόεντι, dat. sing. ab ὀξυόεις, εντος, ὁ, acutus spinosus. Th. ὀξύς.

Ὀξυπόρος, ίος, ὁ, ἡ, dicitur & ὀξύπορος, & ὀξύπορος, ου, ὁ, qui celeriter repit, ac movetur, celer, velox.

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox. genit. ὀξέος.

Ὀξύσχοινος, ου, acutus juncus, juncus marinus, Plin. ex ὀξὺς, acutus, & σχοῖνος, ου, ἡ, juncus.

Ὀξύτερος, ου, ὁ, & in f. gen. Jon. ὀξυτέρης, acutior, compar. ab ὀξὺς, acutus.

Ὀξύτομος, ου, ὁ, acute secans, acutus. ab ὀξὺς, acutus, & τέμνω, seco.

Ο Ο.

Ὅο, Poet. pro οὗ, cujus. ab ὅς, qui.

Ο Π.

Ὄπ', pro ὄπα, vocem, sonum, acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ὅπα, Doric. pro ὅπῃ, vel ὅπως, ubi? quomodo?

Ὀπαδέω, pro quo Homer. ὀπηδέω, sequor, adsum, procedo, opitulor. Thema ὀπάζω.

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, assecla, comes. Dicitur & ὀπηδὸς, & ὀπάων, Poet. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ὀπάζω, persequor, sequi jubeo, comitem do, præbeo. q. ab ἕπομαι, sequor. Hinc ὀπαδὸς, & ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, comes, assectator.

Ὀπάζομαι, a persequente urgeor, comitem accipio. hinc ὀπαζόμενος, auctus, præs. part. pass. ab ὀπάζω.

Ὀπανίκα, Doric. pro ὁπηνίκα, quando.

Ὄπασσα, ας, ε, Jon. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. ὀπάσσαι, a. 1. inf. act. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. act. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὀπάσσειας, præbeas, a. 1. opt. activ. gemin. σσ. sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὄπατρος, per sync. pro ὁμόπατρος, ab ὄπατρος, pro ὁμοπάτωρ, eodem patre genitus, ab ὁμὸς, similis, & πατὴρ, pater.

Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, minister, assectator, comes. Th. ὀπάζω, sequi jubeo. Alii ὀπάω legunt, q. ab ἕπω, sequor.

Ὅπερ, quod. ex ὅ, & περ.

Ὀπέων, ονος, ὁ, Jon. pro ὀπάων. quod vide.

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, per quod videri potest. q. ab ὄπτομαι, video; vel ὤψ, oculus.
Ὅπῃ, ubi, quo? quomodo? quasi ab ὅς, qui.
Ὀπάζει, comitatur, 3. sing. præs. act. ab ὀπάζω. Th. ὀπάζω, comitem do.
Ὁπηνίκα, quando. Ex ὅτε, & ἡνίκα, quum, quando.
Ὀπί, voci, dat. singul. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox.
Ὀπίζετο, curabat, 3. sing. imperf. Jon. verbi ὀπίζομαι, curo, revereor. hinc ὀπιζόμενος, præs. part. Thema ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.
Ὄπιθεν, retro, post, Jonic. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorsum.
Ὀπικὸς, ὴ, όν, opicus, deformis sordidus.
Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura, ira.
Ὄπιον, ου, succus lacteus, qui papaveris scapo inciso manat, opium.
Ὀπιπτεύοντ᾽, pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, acc. sing. part. præs. ab ὀπιπτεύω, circumspicio, per redupl. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, video.
Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina, cura. q. ab ἕπομαι, sequor. Hinc ὀπίζομαι, curo, revereor: item caveo, rependo, ὀπιδνὸς, reverendus.
Ὀπισαμβὼ, itio retrograda. ab ὀπίσω ἀμβαίνω, id est, ἀναβαίνω.
Ὄπισθε, pone, a tergo. adv. Th. ὀπίσω, retro.
Ὀπισθέναρ, αρος, posterius pars manus, & quasi aversa. Ex ὀπίσω, & θέναρ.
Ὀπισθίδιος, ία, ιον, posticus.
Ὀπισθίως, ad. pone, a tergo, retrorsum.
Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, retro mortales sequens gloriatio laudis. Post mortem enim nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.
Ὀπισθονόμοι βόες, boves præpostere pascentes. ab ὄπισθε, a tergo, & νέμω, pasco.
Ὀπισθοφανῶς, retrorsum, adv. ex ὀπίσω, retro, & φαίνω.
Ὀπίσσω, Poet. pro ὀπίσω, retro.
Ὀπίστερος, posterior. ὀπίστατος, postremus. ab ὀπίσω.
Ὀπίσω, retrorsum, retro, post, adv. cum gen. item sine casu, τὰ ὀπίσω, sc. ὄντα, quæ retro sunt. ὄπισθεν, a tergo. q. ab ἕπομαι, sequor retro.
Ὅπλα, τὰ, instrumenta, ab ὅπλον, ου, τὸ, arma.
Ὁπλέα, acc. sing. ab Ὁπλεὺς, έως, ὁ, nom. propr. viri.
Ὁπλέεσθαι, præs. inf. ab ὁπλέομαι, armor. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.
Ὁπλέων, Jon. pro ὁπλῶν, gen. plur. ab ὁπλὴ, ungula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.
Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.
Ὁπλίζω, armo. f. ίσω. p. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, armor. præs. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. med. ὁπλισάμενος, ου, ατο. a. 1. imper. med. ὅπλισαι, σθω, & in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον, arma.
Ὁπλισόμεσθα, armemur, 1. plur. f. 1. med. Poet. ab ὁπλίζω, armo.
Ὅπλιμος, ου, ὁ, Poetic. pro ὁπλίτης, ου, ὁ, vel ὁπλισμένος, armatus. Th. ὅπλον, τὸ, arma.
Ὅπλον, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, arma, instrumenta quævis, quæ sunt armorum loco. Hinc ὁπλέω, & ὁπλίζω, armo, instruo. ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. ὁπλίτης, ου, ὁ, & ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, armatus. ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. πάνοπλος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus militis tegens.
Ὁπλοτεράων, juvenum, femin. plur. Æol. pro ὁπλοτερῶν, f. g. ab ὁπλότερος, junior.
Ὁπλότερος, ου, ὁ, junior, posterior, recentior. ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma ferre possunt. Th. ὅπλον, arma.
Ὁποδαπὸς, οῦ, ὁ, cujas, ex qua regione. ex ὅπου, ubi, & δάπεδον, ου, τὸ, solum.
Ὅποι, quo. vide ποῖ.
Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, idem ac οἷος, citra interrogationem.
Ὀπὸς, οῦ, ὁ, lacteus succus. humor, coagulum, q. ab ὀπὴ, unde fluit. Possit & ὀπὸς esse a πίω, bibo. Succus enim est ποτόν τι. Est autem ὀπὸς, succus sponte manans: χυλὸς, expressus succus. Hinc ὄπιον, ου, τὸ, opium, succus lacteus ex scapo papaveris.
Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα plural. n. g. ab ὁπόσος, quotus, quantus.
Ὁπόσος, & Poet. ὁππόσος, ου, ὁ, quotus, quantus. quod a πόσος, & hoc ab ὅσος, quantus.
Ὁπόταν, quum, quoniam, quando; quandocunque, pro ὁπότε, & ἄν, ubi.
Ὁπότε, & Poet. ὁππότε, quando, citra interrogationem, adverb. idem ac ὅτε.
Ὁπότερος, ὁ, uter, uterlibet, alteruter, quilibet infinite, ut πότερος, uter, interrogative, a πῶς, quomodo? Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, qui.
Ὅπου, ubi, infinite, idem ac ubi, quo, quum. Interdum aliquando, quando, ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, ὅπου ἄν, ubique, Xenoph.
Ὅππα, Doric. pro ὅπη, & hoc pro ὅπόθεν, unde. Th. ὅτε, quando.
Ὅππη, Poetic. pro ὅπη, & ὅπου, quo, hic. Lucian. de luctu.
Ὁππόκα, Doric. pro ὁππότε, quando.
Ὁππότ᾽, pro ὁππότε, vide ὁπότε. Sic ὁππότερος, pro ὁπότερος, Poet. Sic ὁπποτέρην, utram, acc. sing. f. g. ὁπποτέροισι, dat. plur. Jon. & Poet.
Ὀπταλέος, ου, ὁ, assatus. Hom. in Iliad. Th. ὀπτάω, asso.
Ὀπτάνω, video. Ex ὄπτομαι, idem.
Ὀπτασία, ας, ἡ, apparitio, quæ fit καθ᾽ ὕπνον, visio, aspectus, conspectus. ab ὀπτάνω, video.
Ὀπτάω, torreo, asso. f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. pass. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, ipsa torrendi actio. ὀπτὸς, οῦ, ὁ, assus, tostus.
Ὀπτεῦμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, ὁ, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præs. part. ab ὀπτάω, torreo.
Ὀπτῆ, Dor. pro ὀπτᾷ, ab ὀπτάω, torreo.
Ὀπτηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, torreo.
Ὀπτήσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, torreo.
Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Ὄπτομαι, video, videor, appareo. fut. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. ὤφθην, ης, η. f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. med. ὀψάμην. a. 1. sub. med. ὄψωμαι. q. ab ὤψ, oculus. Hinc ὄμμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum; item oculus. ὄψις, εως, ἡ, visus. ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. ὀπτικὸς, ὴ, ὁ, visorius, ὀπτασία, ας, ἡ, visio. ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conspectus, visus. ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus. ὀσσομαι, video. ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσε, τὼ, oculus. διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum ad explorandas dimensiones. ἐπόπτης, ου, ὁ, inspector. ἐποψις, εως, ἡ, inspectio. αὐτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis aliquid vidit. αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, seu rutilus. αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, caprinus oculus, vitium oculi. γλαυκῶψ, ωπος, ὁ, glaucos oculos habens, γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, fœm. Minervæ epitheton. δυσωπία, ας, ἡ, pudor, morositas. μέτωπον, ου, τὸ, frons. μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, lusciosus. μυωπάζω, sum lusciosus, cæcutio; item conniveo. πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies; item persona. σκυθρωπὸς, οῦ, ὁ, tristem vultum gerens. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. ὕσσωπος, ου, ἡ, vel ὕσσωπον, ου, τὸ, hyssopus.
Ὀπτὸς, ὴ, όν, assus, a, um, tostus. Th. ὀπτάω, asso, f. ήσω. p. ὤπτηκα.
Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen singul. ab ὀπτὸς, assus.
Ὀπυίω, ineo, uxorem habeo. imperf. ὤπυιον, ες, ε. præs. pass. ὀπυίομαι, ineor: in matrimonio habeor. q. ab ὀπὸς, vel ὀπὴ.
Ὄπωπα, vidi, p. m. Att. pro ὦπα, hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. perf. med. ab ὄπτομαι, video. hinc ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, aspectus, vultus.
Ὀπώπει, Jonic. pro ὀπώπει, plusq. perf. med. vide ὄπωπα. hinc ὀπώπεσαν, Jon. pro ὀπώπεσαν, 3. plur. plusq. perf.
Ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus: melioris corticis fructus; poma inter æstatem, & autumnum provenientia, ut notat Marcell. 3. fructus autumnales; ætas maturior, q. ὄπου ὥρα, seu ὄπιν ὥρα, tempus, & cura succorum, quia tunc fructus maturi sunt. nisi ἡ ὀψὲ ὥρα, tempus serum anni. aut quia in autumno est ὀπῶν ὥρα, cura fructuum, qui tum colliguntur. ἐν ἀρχῇ τῆς ὀπώρας, ἢ περὶ τὴν ὀπώραν, ineunte autumno. Arist. l. 9 anim. Dioscor. πεπαίνειν τὴν ὀπώραν, fructum coquere, quod de uvis dixit Xenophon. Hinc ὀπωρινὸς, οῦ, ὁ, autumnalis.
Ὀπωριῶ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. singul. fut. 1. activ. verbi ὀπωρίζω, fructus autumnales, seu poma colligo. Sic & ὀπωριξοῦντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. plur. fut. 1. part. act. a Th. ὀπώρα.
Ὀπωρινὸς, οῦ, ὁ, autumnalis. ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.
Ὅπως, ut, quomodo; conjunct. ex Th. πῶς, adv. quomodo? Hinc & ὁπωσοῦν, quomodocunque.

Ο Ρ.

Ὁρᾷ, videt, 3. sing. præs. ab ὁράω, video. Sed ὅρα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. inf. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass.
Ὅραμα, ατος, τὸ, visio, quæ fieri solet κατ᾽ ὄναρ spectaculum. ab ὁράω, video.
Ὄραμνος, frons, ramus. q. contracte pro ὀρόθαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ὁ, rhamnus, spinosus, frutex.
Ὁρῆν, ἀλκάν, Doric. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἦγε βλέπειν ἀνδρείαν, spectare fortitudinem. Pro quo in prosa diceretur, πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, bellicum robur adspectu præ se ferre; oculis, vultuque Martem spirare.
Ὀρανὸς, ῶ, ὁ, Æolic. pro οὐρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum.
Ὁρᾶται, spectat, 3. singul. præs. med. ὁρᾶτο, 3. singul. imperf. med. Jon. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, video.
Ὁρατὸς, ὴ, όν, visibilis, aspectabilis.
Ὁράω, video, cerno, intelligo. præs. imperat. ὅραε, ὅρα, imperf. Att. ἑώρων, ἑώρα. f. άσω. p. ὥρακα, & Attic. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. plusq. perf. ind. activ. ἑωράκειν, εις, ει. perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.
Ὀργά, ᾶς, ἡ, Doric. pro ὀργὴ, ira.
Ὀργάζω, mollio, concupisco, tempero, misceo, irrigo. Galen.
Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva, quæ & ἐργάνη. ab ἔργον, quia textrix.
Ὄργανον, ου, τὸ instrumentum, ferramentum, vel opus: instrumentum musicum: torcular. Aristoteles ὄργανον Dialecticam vocat, quod totius Philosophiæ instrumentum, & quasi manus sit. Hinc ὀργανικὸς, οῦ, ὁ, instrumentalis, ὀργανικῶς, instrumentaliter.
Ὀργὰς, άδος, ἡ, locus, vel lucus Deo sacer: vinea in Epigr.
Ὀργάω, appeto impatienter, sum ad libidinem propensus. ὀργᾷ πρὸς ὁμιλίαν, stimulatur ad Venerem, Aristot. lib. 3. Anim. Hinc ὀργάζω, irrigo, incito; item subigo, mollio.
Ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira, pœna, animi inclinatio, studium: impetus coeundi, quasi ab ὄρω, incito, & ἄγω, impello, quia est impulsus quidam animi. Sophocl. in Ajace adhibet pro moribus. Hinc ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, irascor.
Ὀργὴ, etiam Jonibus significat picem. An ab ὀρέγεσθαι, quia potest extendi? ὀργάζω, pico.
Ὄργια, ων, τὰ, Orgia, sacra Liberi, & cujusvis Dei mysteria. q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργιάζω, Orgia celebro.
Ὀργίζω, ad iram incito, lacesso, facio irasci, f. ίσω, p. ὤργικα. præs. pass. ὀργίζομαι, irascor, cum dativ. præs. inf. ὀργίζεσθαι, aor. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.
Ὀργιζόμεσθα, 1. plur. præs. sub. passiv. ab ὀργίζω, ad iram provoco.
Ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia. Th. ὀργὴ, ira.
Ὀργισθῇς, iratus fueris, 2. sing. aor. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, irascor. perf. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.
Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, mensura sex pedum, passus: ulna. q. ab ὀρέγω, extendo, & γυῖον, pes. est enim extensorum pedum mensura.
Ὀρέγεσθαι, præs. inf. passiv. ὀρεγόμενος, præs. part. passiv. ab ὀρέγω, extendo.
Ὄρεγμα, ατος, τὸ, passus, ab ὀρέγω, extendo.
Ὀρεγνὺς, ύντος, ὁ, porrigens, præs. part. activ. ab ὀρέγνυμι, seu ὀρέγω, porrigo.
Ὀρέγω, seu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. ὤρεξα. præs. med. ὀρέγομαι, appeto, cum gen. f. 1. med. ὀρέξομαι. a. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η. aor. 1. med. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus.
Ὀρεῶν, Dor. pro ὀρείων, gen. plur. ab ὄρειος, εια, ειον. Vel ab ὄρειος, εια, ειον, montanus, quod ab ὄρος, εος, τὸ, mons.
Ὀρείγανον, seu ὀρίγανον, ου, τὸ, origanum, herbæ nomen. q. ab ὄρος, mons, & γάνος, gaudium. In montosis enim, & clivosis locis amat nasci.
Ὀρεινὸς, ὴ, όν, montanus, a, um. hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.
Ὀρεῖται, 3. sing. fut. 2. med. ὀρεῖμαι, ῇ, εῖται, ab ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & Æol. ὀρέω.
Ὀρειχάλκοιο, gen. Jon. ab ὀρείχαλκος, ου, orichalcum, æs montanum. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Ὀρει-

Ὀρεκτὸς, ὁ, ὁ, porrectus. Th. ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέξαι, porrigere, a. 1. inf. act. ὀρέξασθαι, a. 1. inf. med. ὀρεξάμενος, η, ον, a. 1. partic. med. ὀρέξῃ, 3. singul. a. 1. sub. act. ejusdem thema.

Ὄρεξις, εως, ἡ, libido, appetitus. The. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέοντο, ruebant, Jonic. & Poetic. Pleonasmo ε, pro ὤροντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὄρω, excito.

Ὄρεος, gen. sing. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεσκῴοισι, montanis, dat. plur. ab ὀρεσκῷος, per syncop. pro ὀρεσικοῖος, ου, in montibus degens. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & κέω, seu κεῖμαι, jaceo.

Ὄρεσι, montibus, dativ. plur. Poet. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεσινόμος, ο, ὁ, ἡ, in montibus pascens. ex ὄρος, εος, τὸ, mons, & νέμω, pasco. p. m. νένομα.

Ὀρέστα, ο, ὁ, Orestes, nom. propr. acc. sing. Ὀρέστην.

Ὀρεὺς, Jon. οὐρεὺς, ῆος, ὁ, ἡ, mulus, mula ab ὄρος, mons, quod ad opera montana sit idoneus. Sed ὀρέων, Dor. pro ὀρῶν, ab ὄρος, τὸ, mons.

Ὀρέω, Jonic. pro ὁράω, video, sic ὁρέει, pro ὁρᾷ, 3. sing. ind. præs.

Ὄρη, Dor. pro ὅρα, vide, præs. imper. ab ὁράω.

Ὄρῃαι, movearis, Jon. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. passiv. verbi ὄρομαι. In sub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Them. ὄρω, excito.

Ὀρῇς, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. sing. & plur. præs. ind. activ. verbi ὁράω, video.

Ὄρηται, orta fuerit, 3. sing. sub. pass. vel ut alii, aor. 2. sub. med. verbi ὄρομαι.

Ὀρῆτε, videtis, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. plur. præs. ind. verbi ὁράω, video.

Ὀρθαι, motum esse, per systolen Jon. pro ὦρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. passiv. ὦρμαι, σαι, ται.

Ὀρθαὶ, nom. plur. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, a, um.

Ὀρθεν, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος, arduus,

Ὄρθιος, ο, ὁ, ἡ, arduus, in altum tendens, arrectus, acclivis. ὄρθιαι τάφροι, rectæ foveæ. Theophr. ὀρθία εἰμι πορεία, sum ardua via. hinc ὄρθιον φωνεῖν, altum clamare. ὄρθιον ἀϋσάσθαι, vehementer vociferari, Th. ὀρθός.

Ὀρθόβουλος, ο, ὁ, qui rectum consilium suppeditat. Ab ὀρθὸς, rectus, & βουλὴ, consilium.

Ὀρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ο, ὁ, recta judicia dans: veridicus. Thema δίκη, jus.

Ὀρθοκραιράων, gen. plur. Dor. pro ῶν, f. g. ab ὀρθόκραιρος, α, ον, cornua erecta habens, rectum caput, vel erectas antennas, Homer. in Iliad. ex ὀρθὸς, rectus, & κραίρα, ας, ἡ, caput, antenna.

Ὀρθόμαντις, εος, ὁ, qui vera vaticinatur: veridicus vates. ab ὀρθὸς, rectus, & μάντις, vates.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθὸς, rectus, & πὸς, pes.

Ὀρθόπολις, ιδος, ὁ, erigens, & servans civitatem. Epitheton boni Principis.

Ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, a, um, stans, erectus: verus. ὀρθότερόν ἐστι λέγειν, Cicero vertit, dictu verius, & melius. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item rectum facio. κατορθόω, erigo, instauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter gesta. κατόρθωσις, εως, ἡ, felix rei susceptæ administratio. ὀρθόπαλαξ, sternax equus.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte seco, divido, distribuo. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθοτόμος, ο, ὁ, ἡ, recte secans.

Ὀρθὸν ὕμνον, erigere hymnum, pro carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.

Ὀρθρεύω, mane surgo. ab ὄρθρος, ο, ὁ, diluculum. ὀρθρευοίσᾳ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, mane vigilanti, dat. sing. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, diluculo venio, mane surgo, vigilo. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. præt. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. Th. ὄρθρος, ο, ὁ, diluculum.

Ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, matutinus, a, um.

Ὄρθριος, α, ον, matutinus, summo mane veniens. ejusdem them.

Ὀρθρίσαντες, οἱ, a. 1. part. act. verbi ὀρθρίζω.

Ὀρθριῶ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω, fut. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω, vigilo.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane lugens, quiritans, Hesiod. ab ὄρθρος, ο, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, ῶ, gemo.

Ὄρθρος, ο, ὁ, diluculum, quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, seu excitat, περὶ ὄρθρον, circa auroram, Thucyd. Hinc ὀρθρινὸς, ὴ, ὸ, & ὄρθριος, ο, ὁ, matutinus.

Ὄρθῳ, dat. sing. ab Ὄρθος, ο, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, feliciter succedat, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, rectum facio.

Ὀρθώσαις, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθὸς, rectus.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθὸς, rectus.

Ὁρίζω, definio, statuo, æstimo: metior. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, constitui. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus. a. 1. pass. ὡρίσθην. a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ο, ὁ, terminus.

Ὀρείτροφος, ο, ὁ, Poet. pro ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, montana poma, Theocr. Edyl. 5. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & μᾶλα, Dor. pro μῆλα, poma.

Ὀρίναις, moveres, 2. sing. a. 1. opt. act. ab ὀρίνω, concito. præs. inf. ὀρίνειν. Thema ὄρω, excito.

Ὀρίνετον, commovent, dual. præs. indic. activ. ὀρίνω, commoveo.

Ὀρίνω, excito, commoveo, turbo, fut. νῶ. præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, Æol.

Ὅριον, ο, τὸ, finis, terminus. hinc in plur. τὰ ὅρια, ων, fines. Th. ὅρος, ο, ὁ, terminus.

Ὁρίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, definio.

Ὀριγνάομαι, appeto, cupio.

Ὁριῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. activ. verbi ὁρίζω. Sed ὁρίων, gen. plur. ab ὅριον, finis.

Ὁρκάνη, ης, ἡ, idem ac ἑρκάνη, septum: sagena, rete. ab εἴργω, includo.

Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium, aut vinarium. ab εἴργω, coerceo, contineo. Continet enim liquida.

Ὁρκίσομεν, Gen. 34. vers. 16. leg. ἀρκέσομεν, ab ἀρκέω, sufficio; ab οἰκήσομεν, fut. 1. ab οἰκέω, habito?

Ὁρκίζω, jurejurando obstringo. fut. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, ο, ὁ, juramentum.

Ὅρκιον, ο, τὸ, fœdus juramento sancitum, ὅρκιοι θεοὶ, Dii, qui jurejurando intersunt, Æschines.

Ὅρκος, ο, ὁ, jusjurandum, sacramentum.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, & ὁρκωμόσιον, τὸ, jusjurandum, Plato in Phæd. ὁρκωμόσια, τὰ, sacrificia, in quibus feriebantur fœdera.

Ὁρκωμότος, ὁ, jurejurando obstrictus.

Ὁρμαθὸς, ῦ, ὁ, ordo, series, catena: latibulum, q. ab ἁρμόζω, apto. possit etiam referri ad εἴρω, sero, ordino, unde ὁρμὸς, series.

Ὁρμαίνω, in animo cogito, agito, moveo: impetu feror, ruo. f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Them. ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμᾶν ποτὶ τηλαυγὲς κλέος, θεῶ σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem fere ac ὁρμάω, & significat proficiscor.

Ὅρμασται, adaptatum est, 3. sing. perf. pass. per metathesin literarum pro ἅρμοσται, Jon. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ἥρμοκα. perf. pass. ἥρμοσμαι, σαι, ται, Th. ἄρω, apto.

Ὁρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα, aor. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Them. ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμέατο, Jonic. pro ὥρμηντο, 3. plural. plusq. perf. pass. verbi ὁρμάω, irruo. Sic ὁρμεόμενος, ruens, Jon. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus e seta equina cum virga, qua piscatores pisces venantur.

Ὁρμενίδαο, genit. Æol. pro ου. ab Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ὄρμενος, per syncopen pro ὀρόμενος, qui citatu impetu fertur, concitatus, præs. part. passiv. verbi ὄρω, excito. Est & ὄρμενος, caulis brassicæ, qui vere ὄρνυται, vel ὀρούει, id est, cum impetu germinat.

Ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus, alacritas, appetitus animi, quasi ab ὄρμαι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.

Ὁρμηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Jon. ὁρμηθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, impetus. Thema ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμήσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus, linum, linea piscatoria setis equinis texta, hamus. q. ab εἴρω, necto. Varino ab ὅρμα, idest, ἀσφάλισμα, firmitas, quod ad eam hamus firmetur.

Ὁρμίζω, naves in stationem subduco: invado, impello. hinc ὅρμισις, ἡ, quies in portu. ab ὅρμος, ο, ὁ, statio navium, portus: monile.

Ὅρμινον, ο, τὸ, herba marrubio similis. q. ab ὁρμάω, incito.

Ὁρμίσκος, ο, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος, monile.

Ὅρμος, ο, ὁ, monile, colli ornamentum, item statio navium. q. ab εἴρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ὅρμα, stabilimentum. Hinc ὁρμέω, stationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in stationem subduco.

Ὀρνέον, ο, τὸ, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὀρνίθια, τὰ, aviculæ, Aristoph.

Ὀρνιθοπωλεῖον, τὸ, locus, ubi aves venduntur.

Ὀρνιθοπώλης, ο, ὁ, avium venditor.

Ὀρνιθοσκοπεῖν, augurari.

Ὀρνιθοσκόπος, ὁ, augur.

Ὀρνιθόω, in avem muto.

Ὀρνίθειος, ὁ, anceps.

Ὄρνιθας, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, acc. sing. ὄρνιθα.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium, ab ὄρνις, avis, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Ὄρνιξ, χος, ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales: gallina: augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος, παρὰ τὸ ὄρνυσθαι, ἢ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuose se movet, volando alte se extollit. proprius est ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ο, ὁ, tempestas: hyems.

Ὄρνισι, dat. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ, avis.

Ὀρνιχολόχος, ο, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus insidias struit, ὁ τοῖς ὄρνισι λόχον ἱστάς. Ab ὄρνις, ὁ, avis, & λόχος, ο, ὁ, insidiæ.

Ὄρνυμαι, excitor, surgo. ab ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. ὀρνυμένοιο, pro ου, gen. Jon. præs. part. pass. verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὄρνυσθε, concitamini, 2. plur. præs. imper. pass. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem ac ὄρω, excito.

Ὀροβάγχη, ης, ἡ, orobanche, cauliculus ervo adnascens, & ipsum suffocans, ex ὄροβος, & ἄγχω, suffoco.

Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem S. colorem habens.

Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.

Ὄροβος, ου, ὁ, orobus, ervum, leguminis genus. Diosc. l. 3. c. 133. q. ab ἐρέπτω, edo. quia frequenter in cibum venit.

Ὀρωρυῖα, quæ porrexit, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὤρεγα. perf. part. med. ὠρεγὼς, υῖα, & syllabe Jonica ὀρωρυῖα.

Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, surculus, ramusculus. q. ῥάδαμνος, quia facile frangitur & domatur, quia ramus tener. vel quia ἐν ὄρει ἐνδιαμένει, in monte permanet.

Ὀροδεμνιάδες, nymphæ Oreades. Item apes. quia ἐν ὄρει δέμνιον habent, aut ab ὀροδάμνοις.

Ὁροθεσία, ας, ἡ, terminus positus. q. d. θέσις τοῦ ὅρου, positio termini.

Ὀροθύνω, idem ac ὄρω, vel inde flexum, vel compositum ex ὄρω, & θύνω, ut sit, concito [illegible].

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὀρομηλίδες, poma montana.

Ὀρόμηλον, ου, τὸ, herbæ nomen, an quod amet ὄρη, montes? Est herba, quæ ictericis in balneo luridum colorem detrahit. Galen. lib. 9. κατὰ τόπ.

Ὄρος, εος, τὸ, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: est enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινὸς, ῆ, ὁ, & ὄρειος, ο, ὁ, καὶ ἡ, montanus, montuosus.

Ὄρος,

Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁρῶ, video. Termini enim signari solent, ut fiant ὁρατοί, visibiles. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμὸς, ου, ὁ, definitio. ἀφορίζω, termino, circumscribo. ἀφορισμὸς, ου, ὁ, determinatio. distincta rerum explicatio.

Ὀροσάγγαι, Persarum lingua vocantur homines de rege bene meriti, Herodot. l. 8.

Ὀρούσαν, irruerant, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. pro ὥρουσαν. Sed ὀροῦσα, præcipitans, pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ὀρούω, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὀρούω, irruo, gradu concitato feror. f. ούσω. p. ὤρουκα. Th. ὄρω, concito.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, fastigium, culmen, contignatio, lacunar, tectum. Item arundo aquatica tectis struendis apta. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ὁρόων, Poet. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες, pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, video. f. άσω. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὁρῶντι, Doric. pro ὁρῶσι, seu ὁρῶσι, vident, 3. plur. præs. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὁρόῳτε, videretis, Poetic. pro ὁρῷτε, 2. plur. præs. opt. activ. verbi ὁράω. præs. opt. ὁράοιμι, ῷμι.

Ὄρνεον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, ου, τὸ, ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρπακα, stimulum, ramum, accusat. singul. ab ὄρπαξ, ramus.

Ὄρπαξ, ακος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus. q. ab ἕρπω, quia ex arbore proserpit.

Ὄῤῥ' οἱ, Poet. pro ὄρα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, ultima pars spinæ, in quam vertebræ desinunt, in avibus manifestior, quam in homine. ab ὄῤῥος, & πυγή.

Ὀῤῥὸς, ου, ὁ, serum lactis. Dicitur & ὀρὸς, ου, ὁ. q. ab ὀρούω, seu ῥέω, fluo. Sed ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ scrotum medium intersecat. Et sacri ossis extremum. q. ab οὐρὰ, cauda. Item metus. Hinc ὀῤῥωδέω, metuo.

Ὀῤῥωδέω, metuo. ab ὄῤῥος. quod vide.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄρσαι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, concito. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄρσεο, surge, Jon. pro ὄρσου, præs. imperat. verbi ὄρσομαι. quod Thema Poetæ finxerunt a fut. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄρσῃς, provoces, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ, Poet. horrisonus, vel qui strepitum excitat, ciens tonitrua, apud Pind. ὁ ὄρσι κτύπος.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, Orsilocus, nomen proprium.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Jovis epitheton. ab ὄρω, excito. fut. ὄρσω, & νέφος, nubes.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ, ἡ, quatiens solum. ab ὄρω, quasso, & πέδον, τὸ, solum.

Ὄρσο, per syncopen pro ὄρσεο, & hoc Jon. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. a præs. act. ὄρσω, quod a fut. 1. formatum verbi ὄρω.

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æolic. pro comm. ὀρσοτρίαινης, & Doric. ὀρσοτριαίνας, genit. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνου, agitator tridentis. Epitheton Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄρσω, concitabo, fut. Æol. verb. ὄρω.

Ὀρτάζω, Jon. pro ἑορτάζω, diem festum celebro.

Ὀρταλὶς, ίδος, ἡ, pullastra, gallina. quasi ab ὄρω, in altum erigo. ὀρταλὶς βοσκὰς, cortalis gallina, Nicand. Hinc ὀρταλίζω, incipio alas quatere, & volatum tentare. ὀρτάλιχος, ου, ὁ, avis pullus.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἑορτὴ, ἡ, dies festus.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, Ortygia, olim insula, postea facta continens.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur. Malo ab ὄρω, & τίκτω, quod ad gignendum excitata avis. Semine abundat, & libidinosa est.

Ὄρυζα, ας, ἡ, oryza, genus frugum, de quo Dioscor. l. 2. c. 130.

Ὀρυμαγδὸς, οῦ, ὁ, strepitus, fragor, tumultus, sonitus. q. ὀρυγμαδὸς, ut sit strepitus fossione excitatus.

Ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, defossus, a, um. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὄρυξ, γος, ὁ, capra quædam sylvestris, animal capræ simile, unicorne, & bisulcum, Aristot. l. 2. Anim. ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρύσσω, seu ὀρύττω, fut. ξω, fodio, effodio. p. ὤρυχα. aor. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυγον. ὀρύσσω τάφρον, duco fossam. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, fossa, fovea. ὄρυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor.

Ὀρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, pupillus.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas liberorum, sterilitas. Sumitur etiam pro defunctorum desiderio, & jactura, Plato de Legibus.

Ὀρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ζωῆς ὠρφάνισας, vita orbasti, in Epigr. ὀρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum esse.

Ὀρφανικὸς, οῦ, ὁ, pupillaris, orphanus. οἶκος, ὀρφανικὸς, domus, in qua sunt filii orphani, Aristot. l. 2. Œcon.

Ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, desertus, privatus. q. ab ὀρφνὸς, obscurus. Negligitur enim. & veluti in tenebris versatur.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 313.

Ὀρφναῖος, α, ον, tenebrosus, a, um, niger, obscurus, fulvus color. ab ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obscuritas.

Ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, caligo, obscuritas. quasi ab ὀρφὸς, lucis expers. Vel ὀρέφω, tego.

Ὀρφὸς, οῦ, ὁ, lucis expers, orbus aliis quoque rebus. q. ab ὀρέφω, tego. luce privo, vel ab αἴρω, tollo, & φῶς, lumen. Est & ὀρφὸς, vel Attic. ὀρφῶς, ὁ, orpheus piscis.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux populi, pro ἀρχὸς, idem ac ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus.

Ὀρχάτος, ου, idem ac ὄρχος, ου, ὁ, plantarum series, vitium ordo. hortus.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, salto, tripudio. f. ήσομαι. a. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, gesticulor. ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ad numerum saltare, Xenoph. Item saltando repræsento. Στάλλον, Ἀρισταγόρας ὠρχήσατο, Stallum Aristagoras saltando repræsentavit. Hinc ὀρχηστὴς, οῦ, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator.

Ὀρχεῦνται, tripudiant. Dor. pro ὀρχοῦνται. 3. plur. præs. ind. verbi ὀρχέομαι, tripudio.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχηδόν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχον. Th. ὄρχις, εως, ὁ, testiculus.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio, tripudium. genit. Jon. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι, salto.

Ὄρχησις, εως, ἡ, saltatio, chorea, Chrysost.

Ὀρχήσομαι, f. 1. med. verbi ὀρχέομαι, salto.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, saltandi ars, ab eodem them.

Ὄρχις, εως, ὁ, testis, testiculus. q. ab ὀρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις συνουσίας. Item ὄρχις, herba testes hominis in radice expressos ostendens. hinc τριόρχης, ου, ὁ, habens tres testiculos.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum series, vitium ordo: hortus. κατ' ὄρχους, ordinatim, Theophr. hinc ὄρχως. accus. plur. Doric.

Ὄρω, excito, concito: inveho, infero. fut. ὀρῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα. p. m. ὄρωρα. hinc ὀρόθω, excito.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, video.

Ὁρῴατο, Jon. pro ὁρῷντο, 3. plur. opt. ab ὁράομαι, video.

Ὁρῴην, ῴης, ῴη, videam, præs. opt. Attic pro ὁράοιμι, ῷμι, verbi ὁράω, video.

Ὁρῶμεν, contracte ab ὁράομεν, sic in plur. ὁρῶμεν, præs. ind. act. ὁρῶντες, plur. part. præs. act.

Ὁρῶμες, 1. plur. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρῶν, gen. plur. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Sed ὁρῶν, præs. part. ab ὁράω, video.

Ὀρώρει, Att. pro ὤρει, p. m. verbi ὄρω, excito. plusq. perf. med. ὠρώρειν, & ὀρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. plur. plusq. perf. pass. Jon. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρηται, movetur, 3. sing. præt. sub. med. vide ὄρωρα.

Ὄρωρα, perf. act. Att. redupl. pro ὦρκα, verbi ὄρω, ὦ. f. ὀρῶ: unde 3. sing. perf. pass. ὀρώρεται. Nisi malis esse præs. sub. pass. 3. sing. verbi ὀρώρω. quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω excito.

Ὤρουσε, extuli, Att. pro ὦρσε, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, concito.

Ὀρωρυγμένος, fossus, p. part. pass. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὀρώρυχα, fodi. Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὁρῶσαι, videntes, præs. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, video.

Ο Σ.

Ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod, artic. postpos. Hinc οὗ, ubi? ποῦ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ου, ὁ, quant s.

Ὁσάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὅς, qui, & γε.

Ὄσδοντι, olent, Dor. pro ὄζουσι, 3. plur. præs. ind. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζέσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὁσίην, acc. Jon. f. g. q. ab ὅσιος, sanctus.

Ὅσιος, ία, ιον, sanctus, a, um, justus. dat. plur. ὁσίοισι, q. ab ὁ σιὸς, Doric. Deus, id est, Deus inter homines. Hinc ὁσία, fas, justa funebria. ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas. ὁσιόω, fut. ώσω, sanctum reddo; item pio, expio.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas. Thema ὅσιος, sanctus.

Ὅσκεν, quicunque, Poet. pro ὃς ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, olfactus, halitus, ab ὄζω, Dor. ὄσδω, oleo.

Ὅσονπερ, idem ac ὅσον, circiter, ferme.

Ὁσονῶν, Jon. pro ὁσονοῦν, quantulumcumque.

Ὅσος, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. ἐφ' ὅσον, quamdiu. καθ' ὅσον, quatenus. q. ab ὅς, qui.

Ὄσπριον, ου, τὸ, legumen. ὀσπριωνία, ας, ἡ, munus comparandorum leguminum. ὀσπριῶναι vocantur ii, quibus hoc munus committitur.

Ὄσσε, oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσω, ab ὄσσος, ους, τὸ, oculos, Them. ὄσσομαι, video. Est & ὅσσ', pro ὅσσα, quæcunque. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ου, ὁ, quantus.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox, fama, rumor, vaticinium, omen. Iliad. β. Hinc ὄσσομαι, auguror, vaticinor, item video. Sed ὅσσα, Poet. pro ὁσάκις, quoties.

Ὅσσαι, Poet. pro ὅσαι, quotquot, plur. num f. g. ab ὅσος, quantus.

Ὅσσατιον, pro ὅσον, quantum, quatenus, Apoll. Rhod. ab ὁσσάτιος, quantus.

Ὄσσε, τὰ, oculos, dual. num. pro ὄσσεε, per apocopen τ̃ ε.

Ὄσσετο, prævidebat, 3. sing. imperf. Jon. verbi ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὄσσα, ας, ἡ, Ossa, mons Thessaliæ.

Ὁσσίχον, Dor. pro ὅσσον, quantum.

Ὅσσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ab ὅσος, quantus.

Ὄσσομαι, video. Æol. pro ὄπτομαι, hinc ὀσσόμενος, præs. part. Est & ὄσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.

Ὅσσον, & ὅσσον', pro ὅσον, quantum.

Ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, oculus. in dual. τὰ ὄσσε, per apocop. pro ὄσσεε, vel per metaplasm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοισι. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι. video.

Ὀστᾶ, plur. ab ὀστέον, ου, τὸ, testa: Sed ὀστᾶ, contract. pro ὀστέα, ossa, plural. num. ab ὀστέον, os.

Ὀστακὸς, idem ac ἀστακὸς, cancri species.

Ὀστέα, ων, ossa, plur. num. ab ὀστέον, ου, τὸ, os, ossis.

Ὀστέον, ου, gen. έου, οῦ, τὸ, os, ossis. Hine ὀστέινος, osseus.

Ὅστις, quicunque. gen. ὅτου. dat. ὅτῳ, &c. ab ὅς, qui, & τίς.

Ὄστλιγξ, γγος, ἡ, scintilla; seu flamma crispa. Item cirrus loliginum, atque sepiarum, & cincinnus capillorum, Callimach. & Nicander in Alexiph.

Ὀστρακοῖς, nom. vel acc. plur. ab ὀστρακὶς, ίδος, ὁ, ἡ, osseus natura.

Ὀστρακίζω, relego.

Ὀστράκινος, η, ον, testaceus, a, um, fictilis, ile. ὀστράκινα ἀγγεῖα, vasa fictilia, Alex. Aphrod.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, ostripellis. ab ὄστρακον, ου, τὸ, testa, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod a δέρω, excorio. Aristoteles vocat ζῶα ὀστρακόδερμα animalia cute testacea, quorum cutis ostraco, sc. testæ similis est, quæ tegmine siliceo operiuntur, ut ait Plinius, quibus testacea sunt operimenta.

Ὄστρακον, ου, τὸ, testa, putamen, cortex. Hinc ὀστράκινος, ου, ὁ, testaceus. ὀστρακίζω, testulis in urnam conjectis damno, relego. ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, relegatio.

Ὄστρεον, seu ὄστρειον, ου, τὸ, ostreum, conchylium, murex.

Ὀστρὺς, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, arboris nomen, Forte quia dura, ut ὄστρεον, ostreum.

Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio. ὀσφραίνομαι, idem, f. ὀσφρήσομαι. perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus. ὀσφρήσεις significant etiam nares.

Ὀσφρόμενος, ου, ὁ, qui odoratur, per sincop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. ab ὀσφραίνομαι, odoror.

Ὀσφὺς, ύος, ἡ, lumbus, ilia, accus. ὀσφύν. Alii ὀσφύας, ὀσφῦν. Apollodoro dicta q.

ὀστοφυὲς, quod tota fit offea, & fine carne. Poffit forte etiam dici, quia ibi ἰς φύεται, robur nafcitur.

Ὄσχος, ου, ὁ, ὄσχη, & ὤσχη, ramus, novellus palmes. & pro fcroto fumitur. Hinc ὄσχεος, & ὄσχιον, fcrotum.

O T.

Ὅτ', ut & ὅθ', pro ὅτε, quando.

Ὅταν, quum, conjunctio. item quamdiu. ex ὅτε, & ἄν.

Ὅτε, quando, quoniam, dum, quoad, quandoquidem. Poetic. ὅττε, Dor. ὅκα. Etiam pro ὅστις, qui, Odyff. ξ. Sed πότε, quando? τότε, tunc. ὅτε μὴ, pro εἰ μὴ, καὶ ὅτι μὴ, nifi, Iliad. π. ὅτε ἄν, quandoquidem. ὅτε περ, & ὅτε τι, quando, Homer.

Ὅτεο, Jonic. & Dor. ὅτευ, pro ὅτου, cujufcumque, Herodot.

Ὅτεῳ τρόπῳ, Jonic. pro ᾧτινι τρόπῳ, quo modo.

Ὁτεῳδὴ, Jonic. pro ᾡτινιδὴ, cuicunque. Sic ὅτεων, pro ὧν τινων, quorum.

Ὅτι, & Poetic. ὅττι, quod, quia, quoniam, conjunctio. Sed ὅ, τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed διότι, quare, quamobrem, q. ab ὅ, qui.

Ὁτιοῦν, quis igitur? ab ὅς, quis, & οὖν, ergo. Item ὁτιοῦν, quodcunque, quodvis, quodlibet, quantulumcunque, quantumlibet. καὶ ὁτιοῦν, vel tantillum, Plat. μηδ' ὁτιοῦν φρονοῦντες, nullius fenfus, atque mentis homines, Xenoph.

Ὁτιπερ, quod vero, quod autem, itaque. μηδαμῶς ὁτιπερ εἴπῃς, tu vero cave dicas, Plato in Phæd.

Ὅτις, Poet. pro ὅστις, quicunque, Odyff. δ.

Ὀτλέω, laboro, fum mifer, fuftineo, f. ήσω. p. ηκα.

Ὀτλήμων, ονος, ὁ, mifer, laboriofus.

Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, calamitas. ὀτλέω, ærumnas fero. a τλάω, per pleonafmum τοῦ ο.

Ὄτοβος, & ὀτοβος, ου, ὁ, ftrepitus, tumultus, fonitus.

Ὅτου, Attice pro οὗτινος, cujus, gen. fing. ab ὅστις, qui. quod ab ὅς, & τίς. ὅτου δήποτε ἕνεκα, cujufcunque gratia, Ariftoph. in Plut.

Ὁτοῦν, ufurpator, pro ὁτουοῦν, alius cujufcumque, Plato 1. de Rep.

Ὄτρα, ας, ἡ, gallinacea cauda, Hefych.

Ὀτραλέως, celeriter, ocyffime, accurate, adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito.

Ὀτρηρὸς, οῦ, ὁ, celer, citatus, diligens, fedulus, impiger.

Ὀτριχες, pro ὁμοιότριχες, οἱ, ejufdem pili. nam ὅμοιος patitur hanc fyncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ὀτρύνομεν, 1. plur. præf. ind. act. verbi ὀτρύνω, incito.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inftigatio. Th. ὀτρύνω, incito.

Ὀτρύνω, hortor, jubeo, excito, incito, inftigo. fut. υνῶ, & Jon. ὀτρυνέω. in paff. ὀτρύνομαι, incitor. Hinc ὀτρηρὸς, οῦ, ὁ, celer, diligens, fedulus, impiger.

Ὅττα, vide ὅσσα.

Ὅττι, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.

Ὅττιεν, quodcunque, Poet. pro ὅ, τι, & κεν.

Ὀττοτοῖ, hei, heu, ah! hinc ὀτοτύζω, lamentor,

Ὅτῳ. Att. pro ᾧτινι, cui. ab ὅστις, quicunque. ex ὅς, & τίς, quis.

Ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ ᾖ, fi cui volenti, & non invito effet. (ut loquitur Tacitus) Plat. in Phædone.

Ὅτῳ οὖν, & ὅτῳ δήποτε, cuilibet, cuicunque.

Ὅτῳ ποτὲ, quonam pacto.

Ὅτων, pro ὧν, ὅτων ἦν, Ariftid.

O Y.

Οὐ, non, adverb. feq. confon. οὐκ feq. vocali tenui, & οὐχ feq. vocal. afpirat. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur nequaquam.

Οὗ, pro ὅθι, ubi, adverb. ἐν ᾧ τόπῳ Ergo ab ὅς. Sed ποῦ, ubi? Sic & οὗ, fui, gen. vel ab ὅς, οὗ, quis, cujus. Eft & οὗ, pro οἱ, qui. Jof. 1. verf. 9. 16.

Οὗ, mififti, pro ἕεο, vel ἕω, & contract. οὗ, 2. fingul. aor. 2. ind. med. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐά, vah! adverb. Marc. 15. 29.

Οὐαὶ, væ, adv. cum dat. ἡ οὐαὶ, miferia.

Οὖας, ατος, τὸ, auris, Poetic. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὔατα, τὰ, aures: vaforum anfæ. nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, auris, & contracte οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία, vel οὐγκία, ας, ἡ, uncia.

Οὐδαμῆ, & Doric. οὐδαμᾶ, nufquam, nullatenus, nullo modo.

Οὐδαμινὸς, οῦ, ὁ, nihili. nugatorius, gerro, contemptus, nullius pretii.

Οὐδαμὸς, nullus. quod ex οὐδὲ, neque, & ἀμὸς, οῦ, ὁ, unus, aliquis. Doric. nofter. hinc οὐδαμῶς, nequaquam, adv. οὐδαμόσε, & οὐδαμοῦ, nufquam.

Οὐδαμόσε, nufquam, nullum in locum,

Οὐδαμοῦ, nufquam, nullo loco.

Οὐδαμῶς, nullo modo, minime.

Οὖδας, ατος, τὸ, pavimentum, idem ac οὖδος, εος, τὸ, folum.

Οὐδὲ, neque, conjunct. ex οὐ, non, & δὲ, vero.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus. οὐδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. ex οὐδὲ, neque, & εἷς, unus.

Οὐδέκοτε, Jon. pro οὐδέποτε, nunquam.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. vide οὐδείς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ, nulla cura dignus, contemnendus. ab οὐδεὶς, nullus, & ὤρα, cura.

Οὐδέποτ', pro οὐδέποτε, nunquam, adv.

Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.

Οὐδεπώποτε, neutiquam, idem ac οὐδέποτε. οὐδεπώποτε, nunquam antea, Demofth.

Οὐδέτερος, ου, ὁ, neuter. οὐδετέρως, neutro modo. οὐδετέρωθεν, neutra ex parte, Galen. ad Glauc. οὐδετέρωσε, neutram in partem.

Οὐδὲν, neque ullum. οὐδέποτε, numquam, Homer.

Οὖδος, εος, τὸ, folum, pavimentum. Sed οὐδὸς, οῦ, limen. οὐδὸς ἐς λαύρην, angiportus. Hinc οὐδαῖος, ου, ὁ, humilis, terreftris. Sed οὐδὸς, οῦ, ἡ, Jon. pro ὁδὸς, iter.

Οὐδοτιοῦν, nihil prorfus, nequaquam. ex οὐδεὶς, nullus, & οὖν, igitur.

Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, abundantia, fumen, arvina. οὔθατα σφαραγεῦντο, ubera diftendebantur. Odyff. ι. οὖθαρ ἀρούρης, ubertas telluris, ager feracitate infignis. Iliad. ι.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, nullus, a, um. ex οὔτε, & εἷς, unus.

Οὐθὲν, non equidem, non tamen, non omnino, nequam, Apollon.

Οὐκ, non fequente tenui, nonne, an non? Lucian. οὐκ pro μὴ in prohibitione, Ifocr.

Οὐκέτι, non item, non amplius. ex οὐκ non, & ἔτι, adhuc.

Οὐκὶ, Poet. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, non igitur? quin igitur? Significat etiam profecto, Xenoph. ex οὐκ, non, & οὖν, ergo.

Ὦκω, Jon. Pro οὔπω nondum. fic ὦκων, Jon. pro οὐκ, vel οὐκοῦν, non igitur.

Ὤκως, Jon. pro οὔπως, nullo modo.

Οὐλαὶ, hordeum, quod οὖλον, id eft, integrum ederetur cum fale, ante molas inventas. οὐλαὶ, αἱ, Atticis crines, farinæ, molæ, hordea.

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, confertum agmen, cohors, acies virorum, caterva.

Οὐλαφὸς, οῦ, ὁ, mortuus. ab οὖλον, feu ὀλοὸν ἀφὴ, quem res mortifera tetigit.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, tuber, ulcus, vomica, τὰς οὐλὰς ἐξαλείφομεν, cicatrices delemus, Nazianz. in Orat.

Οὔλιος, & οὔλιμος, idem ac οὖλος.

Οὐλίας, α, ὁ, Doric. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges, fafciculus hordei collecti. ab οὖλος, fafcis, & δέω, ligo. vel ab οὐλαὶ, hordea. Item meffor, manipulos ligans. Hinc οὐλόδετον, funis, quo οὖλος δεῖται, id eft, fafciculos colligatur.

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, qui crifpos habet capillos. ex οὖλος, crifpus, & θρὶξ, capillus.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo molas falfas, offero.

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ, crifpo capite. ex οὖλος, contortus, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Οὐλομένη, ης, ἡ, perniciofa, Poet. pro ὀλομένη. fic ὀλομένοιο, gen. Jon. m. g. ejufdem temporis, & modi, verbi ὄλλυμι, perdo.

Οὐλόπους, οδος, ὁ, integer pedibus. ab οὖλος, integer, & ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Οὖλος, ου, ὁ, totus, integer, fanus, perfectus. item mollis, tener: crifpus, Iliad. κ. item manipulorum collectorum fafcis. unde Οὐλώ, Ceres, ab εἰλέω, conftringo. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, perniciofus, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, tener, eft οὖλον, ου, τὸ, gingiva, quia tenera eft ejus caro. ἐν τοῖς οὔλοις ὀδόντες, in gingivis dentes, Aphrod.

Ὀλοφώιον, ου, τὸ, chamæleon niger, herba vifcum fundens.

Οὐλοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, οὐλοφυὲς, maffa mollis.

Οὐλόφυλλος, ου, ὁ, καὶ ἡ, crifpa folia habens.

Οὐλοχύτας, acc. plur. ab οὐλοχύτης, ου, ὁ, mola, id eft, hordeum fale confperfum ad facrificandum, Iliad. α.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, & Jonic. οὐλύμποιο, Poetic. pro ὄλυμπος, Olympus, quafi ὁλόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum, q. εἰς Οὔλυμπον. hinc Οὐλύμπιος, Olympius, cœleftis.

Οὐλῶ, recte valeo, fum fanus. Th. οὖλος, integer, fanus.

Οὑμὸς, ὁ, per fynærefin, pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τοὐμὸν, pro τὸ ἐμόν.

Οὖν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὄν. Eft enim δι' ὅ, propter quod.

Οὕνεκα, & οὕνεκ', pro οὗ ἕνεκα, cujus rei gratia. Sic τοὔνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poetic. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. paff. verbi ὄνομαι, idem ac ὀνέω, vitupero. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poet. pro ὄνομα, nomen. fic οὐνομάζω, pro ὀνομάζω.

Οὐνομαίνω, Jonic. pro ὀνομαίνω, nominare.

Οὐνομάκλυτος, ου, ὁ, Poet. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, provinciæ prefectus, Jon. pro ὀνομάρχης. ex νέμω, rego. hinc νόμος, & ἀρχὴ, imperium.

Οὐνομαστὸς, οῦ, ὁ, nobilis, celebris. Jon. pro ὀνομαστός.

Οὖξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὕπερ, gen. fingul. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. οὗπερ autem, ubi, Ariftoph.

Οὔποτε, nunquam. ex οὐ, & ποτὲ, & hoc ab ὅτε, quando.

Οὔπω, nondum. οὔπω δύνασαι, non potes, Ariftoph. in Pluto. Item pro numquam οὐδαμῶς, Iliad. γ.

Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda, extremum agmen, prora: tum membrum virile. Item puppis. hinc οὐραῖος, ου, ὁ, ad caudam pertinens, poftremus. αἴλουρος, ου, ὁ, catus, felis. ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, ftella poft caudam majoris urfæ; Arcturus. μείουρος, feu μύουρος, ου, ὁ, cui cauda truncata eft, mutilus. μελάνουρος, ου, ὁ, nigram caudam habens. σκίουρος, ου, ὁ, fciurus, cui cauda loco umbræ eft.

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis dux. Item οὐραγὸς, cauda Diofcor. l. 4. c. 275. Hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. ab οὐρὰ, cauda, & ἄγω, duco.

Οὐρήθρα, ας, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur e renibus in veficam: matula. Et οὐρῆται, loci, qui ex renibus urinam emmittunt, foramen penis.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Urania, una ex Mufis.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Doric. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, τοῦ οὐρανοῦ παῖς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleftis, cœlicola. in nom. plural. οὐρανίδαι. Them. οὐρανὸς, οῦ, ὁ cœlum.

Οὐράνιος, ου, ὁ, cœleftis, excelfus. Et οὐράνιον ὅσον ἀνεβόα, Ariftoph. in Ran. pro vehementer clamabat.

Οὐρανίων, ὁ cœlicola, cœleftis. in nom. plural. οὐρανίωνες. gen. pl. οὐρανιώνων.

Οὐρανόθεν, adverb. e cœlo, cœlitus.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ, & ἡ, altiffimus, prælongus, magnus. ab οὐρανὸς, cœlum, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Οὐρανὸς, οῦ, & Doric. ὠρανὸς, ὁ, cœlum. Hinc οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleftis. οὐρανόθεν, cœlitus.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανὸς, cœlum.

Οὐρὰς, accuf. plural. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.

Οὔρεα, Jon. pro ὄρεα. vide οὔρεος.

Οὐρεῖν, præf. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.

Οὔρεος, Jonic. & Poet. pro ὄρεος, montis, gen. fingul. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. plur. οὔρεσι, dat. plur. ab ὄρος, εος, mons.

Οὐρεὺς, έος, ὁ, Jonic. & Poet. pro ὀρεὺς, mulus: jumentum, Iliad. α. οὐρῆες, cuftodes, φύλακες. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Nam οὐρεὺς, cuftos. ab οὖρος, cuftos.

Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. fing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεὺς, έος, Jon. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρήν, acc. fing. Jon. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρήσῃς, mejas, 2. fing. aor. 1. fub. act. verbi οὐρέω, mejo. fut. ήσω. Th. οὖρον, ου, τὸ, urina.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri: Urias. Hebr. lux Domini.

Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima pars hastilis præfixa est. ab οὐρὰ, cauda, & ἀκὶς, cuspis, quod sit acutum in extremitate.

Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, conterminus sum, finio, adapto, appropinquo. Item secundo vento navigo. Sic οὖρισμα, Jonic. pro ὅρισμα, terminus, finis.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen propr. viri, Urius. Est & ventus secundus. Οὐρία, res prospera.

Οὖρον, ου, τὸ, urina, lotium, quia ὀρύει, ruit ex vesica. vel sit quasi ὁμοῦ ῥέον, simul fluens, & ruens. Hinc οὐρέω, urinam reddo, fut. ήσω. δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus, prosper successus. hinc προσουρίζω, secundo flatu vehor. Item οὖρος, custos, inspector. quasi ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video. Hinc οἰκουρὸς, οῦ, ὁ, domus custos. οἰκουρέω, domum custodio. φρουρὸς, οῦ, ὁ, custos. φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præsidium. φρούριον, ου, τὸ, locus, aut munitio, cui præsidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, castella. φρουρέω, in præsidio sum, custodio.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, alveus, seu fossa, per quam deducitur navis in mare, quia per eam navis ὀρύει, id est, ὁρμᾷ, καθέλκεται. Item mons, moles. Est ὀρὸς, serum lactis, & sanguinis. ex ὀῤῥός. est & οὖρος, Jon. pro ὅρος, finis, terminus. & οὖρος, pro ὄρος, mons.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. q. ex ἀΐω, audio, Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὖσαν, acc. sing. ab οὖσα, ης, ἡ, præs. part. ab εἰμὶ, sum.

Οὓς, quos, acc. plur. ab ὃς, ἣ, ὅ. At οὕς, suos, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὐσία, ας, ἡ, essentia, natura, substantia, opus, peculium, patrimonium. ab ὤν, οὖσα, ens, præs. part. verbi εἰμὶ, sum.

Οὐτ' ἄρ, pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὖτα, vulneravit, per apocopen pro οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, vulnero. fut. άσω. alii volunt esse 3. sing. imperf. activ. verbi οὐτάω, vulnero, imperf. οὔταον, ες, ε, ας, α.

Οὐτάμεναι, Jon. pro οὐτᾶν, Dor. οὐτάμεναι, præs. inf. activ. verbi οὔτημι, idem ac οὐτάω, vulnero.

Οὐτάμενος, ὁ, præs. part. pass. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι, pro οὐτάω, vel per syncopen pro οὐτασάμενος, aor. 1. part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ', pro οὔτασε, vulneravit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, vulnero.

Οὐτάω, vulnero, vulnus infligo. f. ήσω, p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτήσκω, & οὔτημι, idem. An ab ἄτη, damnum? Vulnerando enim damnum patitur corpus animalis. an ab οὐ, & τείνω, extendo? quia οὐτάω est cominus vulnero.

Οὔτε, & οὔτ', ut & οὔθ', neque. ex οὐ, & τε, que.

Οὔτερος, Jon. pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii, vilis. ab οὔτις, nullus, & δάνος, εος, τὸ, munus.

Οὔτιν', pro οὔτινα, accus. sing. ab οὔτις, nullus, gen. οὔτινος, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὔτινος, gen. sing. ab ὅστις, quicumque. Pro οὕτινος Attici dicunt ὅτου, Jones ὅττεο, Dor. ὅττω, Æol. & Poet. ὅττεο, & ὅττω. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Jon. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Jones ὅτεων. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Jones ὁτέοισι, & ὅτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, quis?

Οὐτῶς, Dor. pro οὐδαμῶς, nullo modo.

Οὔτις, nullus. gen. οὔτινος, acc. οὔτιν', & οὔτινα, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic. οὗτος, in vocat. casu, pro, heus tu. οὗτος καθεύδεις, dormis? vel heus tu dormis? Aristoph. in Nub. οὗτος, σὲ φωνῶ, heus tu, te appello, Sophocl. in Ajace.

Οὕτω, & οὕτως, seq. vocali, sic, itane? tantopere: hoc modo, ad hunc modum. Attice οὑτωσί.

Οὐχ, ante asperam. οὐκ, ante vocalem. οὐ, ante consonantem, non.

Οὐχὶ, nonne? adv. interrogandi. Item Attice non, nequam. adv. negandi. Th. οὐ, non.

O Φ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφειλέτας. ab ὀφείλω, debeo.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Pro merito usurpat D. Paulus, & opponit τῇ χάριτι, gratiæ, & δωρεᾷ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.

Ὀφείλω, debeo, reus sum. debitor sum. Ὀφείλω σοι βλάβην, sum tuæ injuriæ obnoxius, Eurip. imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα, aor. 2. ὤφελον.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, utinam.

Ὀφέλλεν, Poet. pro ὄφελε, quod Jon. pro ὤφελεν, 3. sing. a. 2. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὀφέλλω, εις, ει, augeo, adjuvo, prosum. Item excito, concito. ἄρεα ὀφέλλει, pugnam concitat, Hesiod. bene mereor, Argon. 2. Usurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὠφέληκα. a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, augeant, 3. plural. præs. sub. verbi ὀφέλλω, augeo.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Et usurpatur ut adverb. optandi, in prima, secunda, & tertia persona; ut αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam sederes. αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, utinam cœlebs essem. ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuisset.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, ususfructus. ab ὀφέλλω, juvo, augeo.

Ὄφεος, genit. Jonic. ab ὄφις, ιος, ὁ, anguis.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus, lippitudo. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro, lippio. ab ὀφθαλμὸς, oculus.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obsequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, servus, qui inspectante hero se gnavum præstat. ab ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & δοῦλος, ου, ὁ, servus.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus: excellentia, Pindaro. Vir illustris, vel qui res futuras sua prudentia prævidere potest. dativ. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσιν. accus. plural. ὀφθαλμούς, Dor. pro ὀφθαλμούς. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀφθεὶς, έντος, ὁ, visus, aor. 1. part. pass. ὀφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὀφθήσῃ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, video.

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in ὀφθείς.

Ὄφιος, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, serpens.

Ὄφις, ιος, & εως, ὁ, serpens. Hinc ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, serpentinus, anguinus.

Ὀφλεῖν, aor. 2. inf. act. per syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, debeo, & per syncop. ὀφλέω. f. ὀφλήσω, & per syncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. aor. 2. ὦφλον.

Ὀφλήσω, per syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὄφρα, & ὄφρ', ut, quo, donec, dum, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quousque, donec; etiamsi, quatenus. Respondet ei τόφρα, tunc. Ducam ὄφρα ab ὄπτω, ut sit respiciendo ad illum finem: τόφρα autem ab ὄφρα, ut τόσον ab ὅσον.

Ὀφρῦν, idem ac ὀφρῦς, supercilium. Respondet ei τόφρα, tunc.

Ὀφρυόεις, οεντος, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelsus, item superciliosus. Thema ὀφρῦς, ύος, ἡ, supercilium.

Ὀφρῦς, ύος, ἡ, supercilium, superbia, tumulus: ripa fluvii. dat. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυόεις, εντος, ὁ, superciliosos.

O X.

Ὄχ, pro ὄχα, valde, præ cæteris, longe. ponitur pro superlat. ab ἔχω, habeo, usitatius est ἔξοχον, & ἔξοχα, ab ἐξέχω, emineo.

Ὄχανον, ου, τὸ, ansa clypei, qua ille tenetur. ab ἔχω, teneo, & ὄχανη, idem.

Ὄχεσκον, Jon. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, veho, porto. f. ήσω.

Ὄχεσφιν, curribus, dat. plural. Jonic. pro ὄχεσι. dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Jonic. ab ὄχος, εος, τὸ, currus.

Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, aquæ ductor: irrigator. ab ὀχετὸς, canalis.

Ὀχετὸς, οῦ, ὁ, canalis, fistula, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho. duco. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς ἄτης, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.

Ὀχεὺς, έως, ὁ, reticulum, vectis: lorum galeæ, Iliad γ. Item scrotum. in plur. ὀχεῖς. ab ἔχω, teneo.

Ὀχεύω, admissarium admitto, coeo, ineo. f. εύσω. præt. ὤχευκα. Hinc ὀχεία, ας, ἡ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.

Ὀχέω, veho, porto. præs. part. ὀχέων, moderans. Th. ὄχος, ου, ὁ, & εος, τὸ, currus.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus. ab ἔχω, sustento.

Ὀχεσιος, ου, ὁ, Ochesius, nomen proprium.

Ὀχθαίρομαι, ingemo. Hesych.

Ὄχθας, acc. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dat. plur. ὄχθαις, & Jon. ὄχθῃσι, & ὄχθαισι, Poet.

Ὀχθέω, indignor, gravate fero, doleo, suspiro. Odyss. δ. q. ab ἄχθομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, id est, ripam pulsa allliditur. Alii referunt ad ἔχθω, odi.

Ὄχθη, ης, ἡ, ripa, intra quam ἔχεται, seu ὀχεῖται aqua. ὄχθος, ου, ὁ, ripa, tumulus: labor.

Ὀχθήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.

Ὄχθῃσι, dat. plur. Jon. ab ὄχθη.

Ὀχθοιβος, ου, ὁ, limbus, fimbria. Suidæ est ὄχθοιδος, q. ab ὄχθη, ripa. vel ducatur ab ὄχθη, & βαίνω, ille scil. limbus, qui est ad βάσιν.

Ὄχθος, vide in ὄχθη.

Ὀχλεῦνται, turbantur, Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ὀχλίζω, moveo: molestiam exhibeo, frequento, Ceb. Theb. f. ίσω. ab ὀχλέω, veho. Hinc ὀχλίσκος, ίου, ὁ, vectis.

Ὀχλέω, turbo, molestiam exhibeo. f. ήσω. p. ὠχληκα. præs. pass. ὀχλέομαι, οῦμαι, vexor.

Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, turbulentus, a, um, molestus, gravis, infestus, obstreperus, Aristoph. quod ab ὀχλέω, turbo. Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ὀχλοποιέω, ῶ, cogo turbam. fut. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, ου, ὁ, turba, & ποιέω, facio.

Ὄχλος, ου, ὁ, turba, motus, caterva, multitudo, populus. Item molestia, tumultus. Hinc ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, obturbo, molestiam exhibeo.

Ὄχμα, ατος, τὸ, & ὀχμὸς. retinaculum, fibulamentum, πόρπημα. ab ἔχω, retineo. hinc ὀχμάζω, inhibeo.

Ὀχμὸς, ου, ὁ, series. ordo, ubi una res ἔχεται ἄλλης, idest. adhæret alii.

Ὀχεῦσα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, vehens, præs. part. f. g. ab ὀχέω, veho, sustineo. Thema ὄχος, ου, ὁ, currus.

Ὄχος, ου, ὁ, & εος, τὸ, currus, vehiculum, plaustrum, biga, rheda; Eurip. q. ab ἔχω, contineo. multorum enim est capax. vel ὄχω, impello. Hinc ὀχέω, veho, porto. ἐποχέω, inveho. πάροχος, ου, ὁ, qui a latere alterius vehitur.

Ὀχυρὸς, οῦ, ὁ, idem ac ἐχυρὸς, munitus, fortis, firmus. ἀπὸ ὀχυροῦ, ex tuto, Thucyd. ὀχυρόω, munio, fulcio.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio. ab ὀχυρόω, munio.

O Ψ.

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus. q. ab ἔπω, loquor. Sed ὤψ, oculus, visus, aspectus, facies, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, est ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, item piscis acipenser. ἠπεροπεύω, decipio. μέροψ, οπος, ὁ, divisam, seu articulatam vocem habens. Epitheton hominis. Est & avis nomen. σκώψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum:

Ὀψαμάτης, ου, ὁ, qui sero metit. ex ὀψὲ, sero, & ἀμάω, meto.

Ὄψανον, ου, τὸ, facies, vultus. Æschyl.

Ὀψάομαι, opsonor. f. ήσομαι. p. ημαι.

Ὀψάριον, ου, τὸ, parvum opsonium, pisciculus. Th. ὄψον, ου, τὸ, quicquid cum pane comeditur. per synecd. gen. piscis.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, qui sero arat. ex ὀψὲ, sero, & ἀρόω, aro.

Ὀψὲ, sero, vesperi. ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἦν, serum dici erat. Thucyd. μέχρι ὀψὲ, ad vesperum usque, Thucyd. q. ab ὄψ, retro. vel ὄπισθεν, post. Alii deducunt ab ὤψ, oculus, ἀντιφραστικῶς, quod vesperi res minus clare cernantur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, serus, serotinus. ὀψίζω, sero aliquid facio. ὀψίγονοι, posteri.

Ὄψεαι, videbis, Jonic. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. aor. 1. ὤφθην.

Ὄψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. ejusdem verbi. Est & ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀψείω, videre cupio, videre desidero. Thema ὄπτομαι, video.

Ὄψεσθε, 2. plur. fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. plur. ὄψονται.

Ὀψία, ας, ἡ, vespera, serum diei, tempus vespertinum. Th. ὀψέ.

Ὀψίγονοι. οι, ὁ, sero natus, posteri. ab ὀψὲ, sero, & γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Ὀψιμαθῆ, acc. sing. ab ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, sero doctus. ex ὀψὲ, sero, & μανθάνω, disco.

Ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, serotinus, serus. Th. ὀψέ.

Ὀψίνοος, ου, ὁ, qui sero sapit, sero sapiens. ab ὀψὲ, sero, & νόος, ὁ, mens.

Ὄψις, εως, ἡ, vultus, facies, species, vis conspi-

conspiciendi, visus. Item spectaculum, forma, imago, Aristot.

Ὀψιαμὸς, ῦ, ὁ, tarditas.

Ὀψίσπορα, τὰ, quæ sero serenda sunt, Theophr.

Ὀψιτέλεστος, υ, ὁ, ἡ, imperfectus, serotinus. ab ὀψὲ, sero, & τελέω, perficio.

Ὀψίτομος ἄμπελος, vitis sero putata. Theophr.

Ὀψοφάγος, υ, ὁ, qui opsoniis inhiat.

Ὀψιφανὴς, έος, ὁ, κ) ἡ, sero & tandem apparens.

Ὀψιχὰ, ero, vesperi. Hesych.

Ὀψοθήκη, ης, τὸ, vasculum, in quo opsonia ponuntur.

Ὀψαρτυτὴς, υ, ὁ, structor opsoniorum, ferculorum instructor.

Ὀψωνία, ας, ἡ, opsonii egestas, Suid.

Ὀψολογία, ας, ἡ, de re culinaria sermo.

Ὀψολόγος, υ, ὁ, artis culinariæ, popinalisque scriptor.

Ὀψομανὴς, έος, ὁ, κ) ἡ, insano amore opsoniorum ductus.

Ὀψαμάτης, υ, ὁ, sero metens, Theocr. Idyll. 10.

Ὄψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video, perf. pass. ὦμμαι. a. 1. pass. ὤφθην.

Ὄψον, υ, τὸ, opsonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus. piscis. Hinc ὀψάομαι, opsonor, vescor cum pane.

Ὀψοφάγος, υ, ὁ, gulosus, helluo. edax. ab ὄψον, opsonium, & φάγω, comedo.

Ὀψώνιον, υ, τὸ, annona: stipendium, lucrum, salarium. ab ὀψώνης, υ, ὁ, opsonator.

Ὀψώρος, υ, ὁ, scabiosus.

Ο Ω.

Ὀάρων, τῶν, mulierum, pro ὀάρων.

Π Α.

Π Est decimasexta Græcorum litera, & octoginta denotat. majusculum Π significat quinque. Et π aliquando Jonice transit in κ, ut ὅπως in ὅκως.

Πᾶ, Dorice pro πῆ, & sæpe πᾶ, quod & πόθι dicitur, ubi, quo. qua? Theocr. in φαρμακ. Et πᾶ, pro ποῖ, quonam? quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica est.

Παα, pro πάσα, secundum Herodian. Etym.

Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. singul. sed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. παγαῖς, Dor. dat. plural.

Παγασαίω, gen. sing. Dor. pro Πηγασαίου. epith. Apollinis. Sic Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, υ, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλία, nimia loquacitas, clamores. παρὰ τὸ πᾶν ἐ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, ὁ, concretus, fixus, innixus, Eurip. a. 2. part. pass. παγείην, a. 2. opt. pass. a πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo. concrescere facio. f. ξω. p. πέπηγα.

Πάγεν, Jon. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Παγγενέτης, υ, ὁ, omnium genitor, seu pater.

Παγγενέτωρ, ρος, idem.

Παγγενὴς έος, ὁ, ἡ, qui omnium est ex π. & γένος.

Παγγενεὶ, adv. cum toto genere.

Παγετὸς, ῦ, ὁ, glacies, compacta aqua, gelu; rupes; scopulus. a πηγνύω, compingo, gelo.

Πάγη, defixum est, Jonic. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi πηγνύω. Est πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum.

Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a παγὶς. quod vide.

Πάγιος, υ, ὁ, firmus, stabilis, solidus, fixus. γῆ παγία, terra firma, Nazianz. in Orat. a πηγνύω, compingo.

Παγιότης, ητος, ἡ, soliditas, firmitas.

Παγὶς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. sing. παγίδα.

Πάγκακος, υ, ὁ, omnino malus, infaustissimus. παγκάκως, improbissime, nequissime.

Πάγκαρπος, & παγκάρπιος. υ, ὁ, ἡ, qui fructum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Πάγκοινος, υ, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινὸς, ῦ, ὁ, communis.

Παγκρατὴς πῦρ, ignis omnia vincens, & absumens. Ex πᾶς, & κρατέω, vinco.

Παγκράτιον, ου, τὸ, atheletici certaminis genus, ad quod πᾶν κράτος, omnis vis, & robur adhibendum erat: pugilatus, & lucta. παγκρατιάζειν, pancratium exercere, pancratio uti. Lucian.

Πάγος, υ, ὁ, tumulus, collis, glacies: sal. Th. πηγνύω, compingo.

Παγχάλεπος, ὁ, ἡ, perdifficilis.

Πάγχαλκεος, υ, ὁ, ex solido ære, æreus. ex πᾶς, omnis, & χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.

Παγχρύσεα, prorsus aurea, quasi πάντως χρύσεα· a χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.

Πάγχυ, penitus, omnino, funditus, adverb. Poet. pro πάνυ. a πᾶς, omnis.

Παδεῦν, saltatis, Doric. pro πηδᾶτε, 2. plur. præs. verbi πηδάω, salio.

Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poet. casus, clades, quod a πάθος, τὸ, passio. Th. πάσχω, patior.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. singul a. 2. Jon. pro ἔπαθε, verbi πάσχω, patior.

Παθέειν, Jonic. resolut. pro παθεῖν, aor 2. inf. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθει, dat. sing. a πάθος, εος, τὸ, passio.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. plur. a πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Πάθη, passiones, nom. plur. a πάθος, εος, τὸ. Est & πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. singul. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθημα, ατος, τὸ, afflictio, vitiosus affectus, & in plur. τὰ παθήματα, passiones. Th. πάσχω, patior.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, passivus, a, um. qui affectibus detinetur, aut ducitur. Aristot. in Polit. affectus impellens, Theofr. l. 1. c. de causis plant. Th. πάσχω, patior.

Παθητὸς, ῦ, ὁ, patibilis; qui pati potest. a πάσχω, patior.

Πάθον, passus sum. Jon. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. hinc παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, patior.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: schema adhibitum ad iracundiam, odium, vel misericordiam commovendam; quo etiam vehementiores affectus exprimuntur, quorum exempla ex Tragœdiis facile cognoscuntur.

Πάθος, εος, ους, τὸ, affectus, passio, perturbatio, morbus, mollities. dat. plur. πάθεσι.

Παθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. vide παθών.

Παθὼν, όντος, ὁ, qui passus est, a. 2. part. act. in f. g. παθοῦσα. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Παῖ, vocat. sing. a παῖς, puer.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis, & Dianæ, quod canebatur parta victoria, in belli congressu, aut in aversione malorum. Item pes metricus. Apollo ipse sic dictus a παίω, vel παύω, quia mala sedat. Hine Παιανιεὺς δῆμος, Pæaniensis populus.

Παιάνων, gen. pl. a παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, vir, qui jocis delectatur. a παίγνιον, τὸ, ludus.

Παίγνιον, υ, τὸ, & παιγνίη, ἡ, Jon. gen. pl. παιγνιέων, ludus, res ludicra. a παῖς, puer.

Παῖδ', pro παῖδα, acc. sing. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer.

Παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, pædagogus, puerorum custos, & informator. ex παῖς, puer, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux. Th. ἄγω, duco,

Παιδάριον, υ, τὸ, puerulus. diminut. a παῖς, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, castigatio, disciplina, eruditio, educatio. a παῖς, παιδὸς, puer.

Παίδειος ὕμνος, Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur. a παῖς, puer.

Παιδέρως ἄκανθος, acanthus sativus. q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, amo.

Παιδεύετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi παιδεύω, doceo, erudito, instituo.

Παιδευτὴς, ῦ, ὁ, eruditor, castigator, præceptor, doctor.

Παιδεύω, erudio, doceo, castigo, emendo, corripio, instituo. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε, perpetuo documento eos docuit. Æschines.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, lusus. a παῖς, puer.

Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, seu a pueritia. a παῖς, puer.

Παιδίον, υ, τὸ, infans, puerulus, diminut. a παιδὸς, ὁ, puer. παιδίον νόσος, morbus comitialis, quod in puerili ætate frequenter accidat.

Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla. παιδίσκος, υ, ὁ, puellus, diminut. a παῖς, puer.

Παιδογόνος, υ, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γίνομαι, fio.

Παιδόθεν, adverb. ἀπὸ τῦ, vel ἐκ παιδὸς, a puero, a pueritia.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio: facultas generandi. a παιδοποιέω, liberos procreo. hinc παιδοποιητικὸν, verbale, ex παῖς, & ποιέω, facio.

Παιδὸς, gen. sing. a παῖς, puer. dat. pl. παισὶ, pueris.

Παιδοτρίβης, υ, ὁ, ludimagister. ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, puerorum, gen. plur. a παῖς, puer.

Παίζω, quasi contracte pro παιδίζω, more puerorum lusito, ludo, salto. f. παίξω, & σω. p. πέπαιχα. aor. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, υ, τὸ, ludus.

Παιῆνα, hymnum, acc. sing. a παιήων, ονος, ὁ, idem ac παιὼν, ῶνος, ὁ, idem ac παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Παίονες, οἱ, Macedones.

Παιπάλη, ων, τὰ, loca prærupta & salebrosa, a παιπάλη, hoc est, pulvere, euntium remora. hinc παιπαλόεις, pulverulentus, salebrosus.

Παιπαλάω, circumspicio, scrutor.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuissima, pollen, pulvis.

Παιπάλλω, f. αλῶ, quatio, concutio: exploro, indago.

Παιπαλοέσσῃσι, dat. plur. Jon. pro παιπαλοέσσαις, f. g. a παιπαλόεις, asper, præruptus, saxosus. in f. g. παιπαλόεσσα. Th. παιπάλη, farina tenuissima: pulvis.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer, vel puella: servus: filius. q. a πάομαι, acquiro: nutrio. vel παίω, expedite facio. vel a πάω, pasco, quod pascatur ab iis, qui curam illius gerunt. vel a πάω, vescor. Hinc παιδίον, υ, τὸ, puerulus. παιδάριον, υ, τὸ, idem. παιδεύω. f. σω, doceo, instituo. παιδεία, ας, ἡ, institutio. παίδευσις, εως, ἡ, idem. πεπαιδευμένος, ῦ, ὁ, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, υ, ὁ, indoctus. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. βούπαις, αιδος, ὁ, ἡ, puer adultus.

Παίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. a παίω, percutio. f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo, fut. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παίσδα, Dor. pro παῖδα, puerum, acc. sing. a παῖς, puer.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, ludat, 3. sing. præs. sub. activ. verbi παίσδω, pro παίζω. ludo. Th. παῖς, puer.

Παίσῃς, 2. singul. aor. 1. subjun. act. a παίω, percutio.

Παιτὸς, υ, ἡ. dat. Παιτῷ, nomen regionis.

Παιφάσσω, oculos circumquaque verto: volito, festino, impetum facio: illustro, manifesto.

Παιχθεὶς, ὁ, illusus, aor. 1. part. pass. a παίζω, ludo. f. ξω. perf. pass. πέπαιγμαι. aor. 1. pass. ἐπαίχθην. Th. παῖς, puer.

Παίω, cædo, percutio, ferio, pulso: quidvis expedite facio: subagito, Aristoph. in Pace, comedo, Aristoph. in Achar.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus Medicinæ, hymnus. Th. παιὼν, ῶνος, ὁ, hymnus.

Πακτὶς, ίδος, ἡ, pectis, musicum instrumentum.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, ῦ, ὁ, compactus. πακτὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, pectis, musicum instrumentum. Hinc πακτόω, compingo. Th. πήγνυμι, idem.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo, obstruo, coagmento, Herod. L. 2. ἔλαθον δὲ τὰς ἁρμονίας ἐν ὦν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ. sed intervsum compages byblo compinxerunt.

Παλάθη, ης, ἡ, massa ficorum, aut caricarum: Gazæ offa. An a παλάσσω, contundo? Sed παλάθη videtur prius a πλάσσω, fingo, formo. Est massa velut in laterem formata. Vel a παλαιὸς, ut sit carica ad vetustatem compacta.

Πάλαι, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ᾶ, ὁ, vetus, antiquus. παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, senex, vetustus, annosus, vetula. olim genitus. genit. plur. παλαιγενέων. ex πάλαι, olim, & γίνομαι, nascor.

Παλαιγόνος, υ, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, senex. παλαιγόνοι, majores. Παλαίγονον ergo accipe pro eo, qui aliquam olim genuit, & procreavit: παλαίγονον vero pro eo, qui olim est genitus, & qui est antiquus. Ex πάλαι, olim, & γίνομαι, nascor.

Παλαίει, luctatur, 3. sing. præs. ind. act. a παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φίλῳ, cum eade luctari. Thema πάλη, ης, ἡ, lucta.

Παλαιμονεῖν, Poet. pro παλαίειν, contendere, Pind.

Pind. in Pythiis. μάχεσθαι, luctari, certare.

Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.

Παλαιομάλαψ, ὁ, veterator, verbero. qui veteribus μώλωψιν est notatus.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, antiquus, a, um, vetus. in compar. παλαιότερος, ρα, ον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, vetustior, comparat. f. g. a παλαιὸς, vetus, antiquus.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas. ab eodem them. πάλαι, olim, antiquitus.

Παλαιόω, ῶ, antiquo, aboleo. fut. ώσω. præt. πεπαλαίωκα. præs. passiv. παλαιόομαι, οῦμαι, veterasco. fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, 3. ηται. a πάλαι, olim.

Παλαισμάτεσσι, Jon. pro παλαίσμασι, dat. plur. a πάλαισμα, ατος, τὸ, lucta, idem ac Th. πάλη, ἡ, lucta.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, palæstræ ludus, palæstræ lucta.

Παλαιστὴ, ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum. q. a παλαίω, luctor. opus enim est παλαιστῇ in lucta. aut a πάλλω. unde & παλάμη, manus, palma.

Παλαιστιαῖος, α, ον, unius palmi longitudinem, vel crassitiem habens.

Παλαίτερος, Jon. & Att. pro παλαιότερος, ὁ, antiquior. vide παλαιὸς, antiquus.

Παλαίφατον, Poet. pro παλαίφατος, secundum priscam famam. Ex πάλαι, olim, & φάτις, seu φάσις, ἡ, rumor. Th. φάω, seu φημὶ, dico.

Παλαίφατος, ου, ὁ, Palæphatus Peripateticus. in dat. singul. Παλαιφάτῳ. Significat etiam antiquitus celebratus. vide παλαίφατον.

Παλαίω, luctor, palæstra certo. a πάλη, lucta. Hinc παλαιστὴς, ῆ, ὁ, qui luctatur.

Παλάμαις, manibus, dat. plur. παλαμάων, gen. plur. Æol. pro παλαμῶν, a παλάμη, ἡ, palma.

Παλάμη, ης, & Dor. παλάμα, ἡ, manus. palma, machinatio, ars, Aristoph. in Vesp. παλάμῃσι, dat. plur. Jon. pro παλάμαις, q. a πάλλω, quatio, ut sit quasi παλλάμη. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, struo, molior: jacto, Aristoph. in Neb.

Παλαμήδης, ου, ὁ, Palamedes, filius Naupli.

Παλάξειαν, Jon. seu Æol. pro παλάξαιεν, fut. 1. int. verbi παλάσσω, contamino, fœdo. f. ξω. Thema πάλλω, vibro.

Παλάσσετο, polluebatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi παλάσσω, fœdo. Th. πάλλω, quatio, vibro.

Παλάσσω, sortior, inquino, contamino: confundo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio. vel a πηλὸς, lutum.

Παλεύω, allicio, fallo. f. σω. Hinc παλεύτρια, illex columba. quasi a πάλλω, agito.

Πάλη, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, commovendo manus. Hinc παλαίω, luctor. παλαιστὴς, ῆ, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta. παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuissima, flos farinæ. ἀντίπαλος, ου, ὁ, ἡ, obluctator, adversarius.

Παλαίοι, 3. sing. a. 1. opt. Æol. a παλαίω, pro παλαίοι, luctor. Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Porti Dictionarium Æolicum.

Πάλι, pro πάλιν, rursus, adv.

Παλιὰ, ἡ, secundus nuptiarum dies, repotia. q. a πάλιν ἰέναι, quod tunc redeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλιν, rursus, & γένεσις, generatio. Th. γίνομαι, nascor.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, diversilinguis, παλίγγλωσσος πόλις, urbs, quæ lingua contraria utitur. Ex πάλιν, rursus, e contrario, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Παλίγκοτος, ου, ὁ, iracundus, vindex, tetricus. Hinc παλιγκότως, iracunde, adv. ex πάλιν, iterum, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Παλίλλογος, ου, ὁ, rursus numeratus, vel collectus. Hinc παλιλλογέω, iterum narro. ex πάλιν, rursus, & λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Παλίμβαμος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro παλίμβημος, ὁ, retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ πορευομένη. Est itus, reditusque manuum, & textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur. Ex πάλιν, rursus, & βαίνω, eo.

Παλιμπετὴς, ῆος, ὁ, καὶ ἡ, relapsus. ex πάλιν, rursus, & πίπτω, cado. παλιμπετὲς, adv. retrorsum, retro: identidem, crebro, Argon. 2.

Παλιμπλαγχθέντας, ὄντος, ὁ, errans, aor. 1. part. pass. a παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retro agor. a πάλιν, rursus, & πλάζω, errare facio, seduco.

Πάλιν, adv. iterum, rursus, e contrario: postea, Iliad. γ. Hinc ἀνάπαλιν, e contrario: iem vice versa.

Παλινάγρετος, pro παλιναγέρετος, ου, ὁ, revocabilis, mutabilis, rursus congregatus: irritus. ex πάλιν, rursus, & ἀγείρω, congrego.

Παλινδρομέω, recurrere. ex πάλιν, rursus, & τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ, resiliens. ex πάλιν, rursus, & ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντονος, ου, ὁ, reflexus. ex πάλιν, rursus, & τείνω, tendo.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, Pelion, Thessaliæ mons.

Παλίουρος, ὁ, paliurus, frutex spinosus.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, εως, ἡ, insecutio. proprie, cum ii, qui fugerunt, versa Martis alea, insectantur, Eustath. Iliad. ο. ex πάλιν, rursus, & διώκω, persequor.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. sing. a Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Παλλάθη, idem ac παλάθη, ficorum, aut caricarum massa.

Παλλακεύεσθαι, pellicem habere. παλλακὴ, ἡ, pellex, concubina.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. πάλλαξ, juvenis.

Παλλακίοισι, dat. plur. Jon. a παλλάκιον, ου, τὸ, adolescentulus. Th. πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem ac παλλακὴ, pellex.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens, quasi jam idoneus ad τὸ πάλλειν, vibrandum hastam. vel a πάλη, lucta, cui idoneus est. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod sc. hastam vibret, ut bellicosa. Est & παλλὰς, adolescentula, a πάλλαξ, juvenis.

Πάλλε, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. Sic πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. singul. imperf. pass. verb. πάλλω, vibro, quatio.

Παλλήνη, ης, ἡ, Pallene, nomen proprium.

Παλλομένων, genit. plural. part. præs. pass. a πάλλομαι, sortior, moveo sortes. Th. πάλλω, vibro.

Πάλλω, vibro, agito, quatio, salio, verto, sortior. f. αλῶ, hinc πάλος, ου, ὁ, concussio, sortitio, sors. an a πάω, quatio, percutio?

Παλτὸν, ῦ, τὸ, telum, tragula, pilum, quod πάλλεται vibratur.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. singul. plusq. perf. pass. ἐπεπάλμην, σο, το, & Jon. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, agito. fut. αλῶ. p. πέπαλκα. perf. pass. πέπαλμαι.

Παλύνω, aspergo, albefacio: misceo, humecto, proprie de farina. a πάλη, vel παλίνη, ἡ, tenuissima farina, nempe παιπάλη, pulvis.

Παμβίας, ου, ὁ, Poet. qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πάμμα, ατος, τὸ, possessio. a πάω, possideo.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, omnino magnus, prægrandis. in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, omne, & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, ὁ, magnus.

Πάμπαν, adverb. prorsus, omnino, plane. q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis. gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui omnia persuadet. Ex πᾶν, omne, & πείθω, persuadeo.

Παμπήδην, & παμπηδὸν, πάμπαν, omnino, adv. a παμπησία, universa possessio. Ex πᾶς, omnis, & πάω, seu πάομαι, possideo. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adverb. quod fit a toto populo, per universam multitudinem. q. d. πᾶν πλῆθος, εος, τὸ, omnis multitudo.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, plural. n. g. πάμπολλοι, m. g. παμπόλλων, gen. plur. a πάμπολυς, permultus.

Πάμπολυς, genit. παμπόλλου, omnino multus, permultus. ex πᾶς, omnis, & πολὺς, multus.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. παντελῶς πορφύρεος, omnino purpureus. ex πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Πάμπρωτος, ὁ, omnino primus, omnium primus, ex πᾶς, omnis, & πρῶτος, primus.

Παμφαίνῃσι, totus splendeat, 3. sing. præs. sub. act. Jonic. epenthes. verbi παμφαίνω, idem ac παμφανάω, totus luceo, undecunque appareo.

Παμφαίνω, idem ac παμφανάω, quasi πάντη φαίνω.

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo. hinc παμφανόωντα, plur. n. g. pro παμφανάοντα, præs. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανάουσαν, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, omnis, & φαίνω, luceo, appareo. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in παμφανάω.

Παμφαρμάκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, omnis, & φάρμακον, ου, τὸ, venenum.

Πάμφορος, ου, ὁ, ἡ, omnia rapiens, ac trahens. Ex πᾶς, omnis, & φέρω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis, Pamphylia. Gr. cujuslibet gentis, seu nationis. ex πᾶν, omne, & φῦλον, ου, τὸ, gens, natio.

Πὰν, πανὸς, ὁ, Pan, pastorum Deus. q. a πάω, pasco. hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.

Πᾶν, omne, n. g. a πᾶς, πᾶσα, quod vide. & τὸ πᾶν, vulgus.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, præferox. ex πάνυ, omnino. Th. πᾶς, omnis, & ἄγριος, ferus. Th. ἀγρὸς, rus.

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, quod omnia capiat. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ἄγρα, præda.

Παναγύρις, ιος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, conventus universalis, solemnitas.

Πανάθλιος, ου, ὁ, omnino miser, misertimus. ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, ου, miser. Th. ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πανάεθος, ου, ὁ, totus lucidus, splendidus. ex πᾶς, omnis, & αἴθω, luceo, uro.

Panαίολος, ου, ὁ, omnino varius. ex πᾶς, omnis, & αἰόλος, ου, ὁ, varius.

Πανάπημος, ονος, ὁ, ἡ, innocens, prorsus innoxius, a. ex πᾶς, omnis, & ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæsus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πανάποτμος, ου, ὁ, misertimus. ex πᾶς, omnis, & ἄποτμος, miser. quod ab α, & πότμος, ου, ὁ, sors, fatum.

Πανάριστος, ου, ὁ, longe præstantissimus, ex πᾶς, & ἄριστος, optimus, superlat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui caret æqualibus, & sociis. ex πᾶν, omne, & ἀφῆλιξ, impuber. quod ab ἧλιξ, contaneus. Th. ἡλικία, statura.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, omnino intempestivus: qui immatura morte moriturus est. Ex πᾶς, omnis, & ἄωρος, idem ac ἄωρος, qui non suo tempore fit, intempestivus, præcox. quod ab α privat. & ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium. ex πᾶς omnis, & δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnidomitor, omnia domans. ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ου, ὁ, Pandarus. nomen proprium.

Πανδελέτειος, ου, ὁ, improbus: molestus. importunus: veteratorius, a Pandeleto deceptore quodam.

Πανδέξιος, ου, ὁ, ἡ, omnibus modis, seu in omnibus dexter.

Πανδερκέτης, idem quod sequens, & ex iisdem.

Πανδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia videns, s. intuens. Ex πᾶν, & δέρκομαι.

Πανδεχὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia capiens, capacissimus. Ex π. & δέχομαι.

Πανδημεὶ, adv. cum omni populi totius ordine, vulgo. Th. δῆμος, populus.

Πάνδημος, ου, ὁ, ἡ, popularis, publicus, universalis. ex πᾶς, omnis, & δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs.

Πανδιονὶς, ἡ, fabula de filia Pandionis.

Πανδοκεύω, cauponor. q. d. omnes excipio. a πανδοκεὺς, Jon. pro πανδοχεὺς, publicus hospes, vel πάνδοκος, omnes excipiens.

Πάνδοκος, seu πανδόκος, ὁ, ἡ, Poet. ἅπαντας δεχόμενος, omnes excipiens. Ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, capio.

Πανδοῦρα, seu πανδουρὶς, ἡ, Pandura, musicum instrumentum.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diversorium, publicum hospitium. ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, excipio, præt. med. δέδοχα.

Πανδοχεὺς, έος, ὁ, publicus hospes; stabularius, hospes. ab iisdem thematibus.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Videtur etiam epitheton telluris, quæ omnis generis profert. Ex omnis, & δῶρον, donum.

Πανέλλανες, Dor. pro Πανέλληνες, omnes Græci.

Πανελλήνεσσι, omnibus ad unum Græcis, dat. plur. Jon. a πανέλληνες, ex πᾶς, omnis, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, Græcus.

Πάνετες, Poet. adverb. idem valens ac ἐπ' πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανέφθου, gen sing. a πάνεφθος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus. Th. ἕψω, conquo, elixo. f. ἑψήσω.

Παν-

Πανηγυρικὸς, ῦ, ὁ, panegyricus, celebris, festus. a πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus: ludi publici, dies festi: quod a πᾶς, omnis, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus universalis, solemnitas, cœtus. ex πᾶς, omnis, & ἀγορὰ, cœtus, congregatio. quod quasi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, ε, ὁ, per totam diem, toto die. ex πᾶσα, omnis, & ἡμέρα, dies.

Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem ac τὸ πανῆμαρ, toto die. vide πανημέριος.

Πανίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, pingit, conglomerat, 3. sing. fut. 1. med. verbi πηνίζω, evolvo, agglomero licium. Th. πῆνος, ε, ὁ, seu πήνη, ης, ἡ, tela.

Πανιώνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Jones communiter de rebus communibus consultaturi conveniebant.

Παννύχιος, ε, ὁ, per totam noctem, pernox. Dicitur etiam πάννυχος, & ος. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & νὺξ, nox.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, vigiliæ, quasi per πᾶσαν τὴν νύκτα, totam noctem. Hinc παννυχίζω, lucubro, pernocto.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum tota domo. Scribitur & πανοικεί.

Πανόλβιος, ε, ὁ, ex omni parte beatus. ex πᾶς, omnis, & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ε, ὁ, beatitudo.

Πανομφαῖος, ε, ὁ, Panomphæus, epitheton Jovis, a πᾶς, omnis, & ὀμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, responsum a Deo datum. Vel sic dictus, quod omni voce, & lingua collatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris, Panope. q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλία, ας, ἡ, integra armatura. ex πᾶν, omne, & ὅπλον, ε, τὸ, arma.

Πάνοπλος, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. Ex πᾶς & ὅπλον.

Πανόπτης, ε, ὁ, qui omnibus videtur.

Πανὸς, ὁ, panis, Messapiis. quasi a πάω, pasco. Est & πανὸς, lucerna, pro φανός.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, a πανοῦργος, callidus, astutus.

Πανοῦργος, ε, ὁ, ἡ, callidus, astutus, versipellis. q. d. παντόεργος, per syncopen τοῦ τ, πανόεργος, & crasi facta, πανοῦργος. ex πᾶν, omne, & ἔργον, ε, τὸ, opus.

Πανστρατιῇ, Jonic. cum frequentibus copiis. ex πᾶς, omnis, & στρατὸς, ε, ὁ, exercitus.

Πανσυδὶη, & πανσυδεὶ, omni impetu, festinantissime: vel cum toto exercitu. ex πᾶν, omne, & σύδην, celeriter. quod a σεύω, concito, impello. Thema σεῖω, quatio.

Πάντ᾽, pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne. gen. παντὸς, dat. παντὶ, &c.

Παντᾶ, Dor. pro πανταχόσε, quoquoversum, in omnes partes. Th. πᾶς, omnis.

Παντᾶ, Dor. pro παντῇ, ubique.

Πανταχῆ, Jon. pro πανταχῇ, adv. quoquo versus.

Παντάπασι, dat. plur. a ἅπαντες, universus. Th. πᾶς, omnis.

Πανταχόθεν, undique: ubique: πανταχόσε, idem.

Πανταχοῦ, ubique, ubivis terrarum, quovis. adv. πανταχοῦ γῆς, ubique gentium, Chrysost.

Παντελὴς, έος, ὁ, ἡ, plenus, plena: ad finem perductus, perfectus, integer. ἐς τὸ παντελὲς, in perpetuum: prorsus. q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.

Παντελῶς, & παντελέως, Jon. omnino, plane, adv. a παντελὴς, plenus.

Πάντεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro πᾶσι, a πᾶς, omnis. gen. παντός.

Πάντη, adverb. prorsus, semper, ubique, passim. a πᾶς, omnis. πάντη κύκλῳ, circumcirca, quavis parte, Aristot. παντῇ, πανταχῇ, ubique.

Παντοδαπὸς, ῦ, omnis generis; varius, multiplex.

Παντοδαποῖσιν, omnigenis, dativ. plur. a παντοδαπὸς, ῦ, ὁ, quod est ex omni solo. ex πᾶς, omnis, seu πᾶν, omne, & δαπέδον, solum.

Παντόθεν, ubique, undique, undequaque, adv. a πᾶς, omnis.

Παντοίην, acc. sing. Jon. a παντοία, ας, ἡ, & in m. g. παντοῖος, ε, ὁ, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnipotens. Ex πᾶν, omne, & κράτος, εος, τὸ, robur, potentia. hinc κρατέω, impero.

Παντοφάγος, ε, ὁ, Poet. ὁ πάντων ἐφιέμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiscit.

Παντὸς, παντὶ, genit. & dativ. a πᾶς, omnis.

Πάντοσε, pro πάντοσε, undique, adverb. a πᾶς, omnis.

Πάντοτε, adv. semper. Th. πᾶς, omnis.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. plur. a πᾶς, omnis.

Πάντως, adv. omnino, Dorice.

Πάνυ, adv. omnino, valde, admodum. q. a. παύω, quiesco, ejusdem thematis.

Πάνωρα, ἡ, nutrix, Hesych. Item vita, fascia crines retinens.

Πανωλέθρως, omnino, prorsus. quasi dicas, penitus cum pernicie. & idem cum παντελῶς, omnino, prorsus.

Πὰξ, mirantis, & interpellantis adv. Item calceamenti genus.

Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, premere, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πᾶξε, Dor. & Jonic. pro ἔπηξε, a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi πήγνυμι, figo. f. ξω.

Πάξαιτ᾽, Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. vide πᾶξαι. a πήγνυμι, figo.

Πάομαι, seu πάω, possideo, gusto, vescor.

Πάος, ὁ, affinis, amicus, cognatus. Nicand. a πάομαι, acquiro.

Παπαὶ, papæ, atat. an a πάπας, Dii, ut sit Deos testari? nisi ex πᾶς?

Παπαῖος, Scythice Jupiter vocatur. Herodot.

Πάποχ᾽ ὅλως, pro πώποτε ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, nullibi unquam omnino.

Παππάζουσι, patrem appellant, 3. pl. præs. ind. a παππάζω, adblandior patri vocando pappam. Th. πάππας, ε, ὁ, pater.

Παππὰξ, & παπαπαππὰξ, vox imitans crepitantem alvum, imitatio crepitus ventris. Aristoph. in Nubibus.

Πάππας, ε, ὁ, pappa, pater, vox liberorum. Scythæ Jovem πάππαν vocant. Cal. l. 6. c. 43. Genitivus πάππα in Epigram. Hinc πάππος, ε, ὁ, avus sive paternus, sive maternus, Item barba inferiori labro adnascens.

Παπποφόνος, ε, ὁ, avi interfector. ex πάππος, ὁ, avus. vide in παππας, ε, ὁ, & φόνος, cædes. Th. φονέω, occido.

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. a παπταίνω, circumspicio.

Παπταίνω, circumspicio, oculis lustro, παπταίνων ἐς ἅπαντας, omnes intuens. Luc. f. ανῶ. a. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας. q. πᾶν ὄπτομαι, omne video. ut sit quasi πανοπταίνω. vel q. φάη πεταννύω, lumina pando.

Πάπυρος, ε, ὁ, ἡ, charta, papyrum, Plinio. planta in palustribus Ægypti, ex qua papyrus conficiebatur, Aphrod. l. 1. Probl. Papyro utebantur pro ligno ad ignem. Dici posset a πάω, & πῦρ, quod ignis pabulum esset.

Πάρ᾽, per apocopen Poetic. pro παρὰ, a, ab, juxta, prope. Sed πάρ, pro πάρα, seu πάρεστι, adest. ex παρὰ, & εἰμὶ, sum, & πὰρ, Dor. pro πρὸς, cum genit. a, ab, ante juxta, prope, cum accus.

Παρὰ, præposit. cum genit. a, ab, ex, cum dat. apud. cum acc. præter, propter, prope, inter, contra, juxta, supra. In compositione valet trans, præter, apud. et sæpe in malam partem accipitur, & vertitur perperam, vitiose, male. quasi a περάω, transeo.

Πάρα, pro πάρεστι, vel πάρεισι, adest, vel adsunt. a πάρειμι, adsum.

Παραβαίνω, transgredior, violo, prætereo. f. παραβήσομαι. perf. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. pass. παραβέβαμαι, contr. quod ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παράβακχος, ε, ὁ, furore correptus, debacchans.

Παραβαλῶ, 3. sing. fut. act. verbi παραβάλλω, confero, adjicio.

Παραβαλλόμενος, ὁ, trajiciens, conferens, præs. part. pass. a παραβάλλω, confero, comparo.

Παραβάλλω, confero, adjicio. f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. aor. 2. παρέβαλον, appuli. aor. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ, & βάλλω, jacio.

Παραβαλόμενος, ε, ὁ, a. 2. part. med. a παραβάλλω, confero, adjicio.

Παράβασις, εως, ἡ, ipsa transgressio, a παραβαίνω, transgredior.

Παραβατέω, pugno ex curru, pro παραβάτης εἰμί.

Παραβάτης, ε, ὁ, transgressor, legis violator. Item socius in curru, dominus currus, miles in curru pugnans. Vide Parerg. Alciati. form. gen. παραβάτης, ὁ. in pl. οἱ παραβάται, quod παραβαίνω, ex transgredior, violo.

Παραβῇς, transilias, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi παραβαίνω, transgredior.

Παραβιάζομαι, adigo, cogo. f. άσομαι. aor. 1. med. παρεβιασάμην, ω, ατο. ex παρὰ, & βιάζω, vim affero.

Παραβλήδην, adverb. comparate: dolose, simulate. a παραβάλλω, comparo, confero, adjicio.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, strabus, straba. in plur. παραβλῶπες, strabi. a παραβλέπω, oculis obliquis aspicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, obscura sententia, typus, exemplar, adagium, similitudo. Item concursio, Plato in Timæo. Arithmeticis, atque Geometris παραβολὴ est partitio, sive divisio, ratio multiplicationi contraria. Ex παραβάλλω, comparo.

Παράβολος, ε, ὁ, ἡ, qui temere cuivis periculo caput objicit, audax. παράβολον ἔργον, audax facinus. Item παράβολος significat νόθον, adulterinum, non germanum, Aristoph. in Vesp.

Παραβουλεύομαι, perperam consulo. ad Ephes.

Παραγαγεῖν, producere, a. 2. a παράγω, transeo, prætereo, traduco.

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. & in m. g. παραγαγὼν, όντος, ὁ, verbi παράγω, traduco.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerso, jubeo. imperf. παρήγγελλον, fut. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. præt. med. παρήγγελκα. Hinc παραγγελτὴς, denuntiator.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παραγέγονε, ας, ε, præter. med. verbi παραγίνομαι, advenio, adsum.

Παράγει, protrudit, 3. sing. præs. ind. ex παρὰ, & ἄγω, duco.

Παραγενόμενος, ὁ, aor. 2. part. med. παραγένωμαι, ῃ, ηται, aor. 2. sub. med. verbi παραγίνομαι, advenio, adsum.

Παραγηράω, deliro præ senectute. παραγεγηρακὼς, delirus, silicernium.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, advenio, adsum. imperf. παρεγινόμην, ε, ετο. f. 1. pass. παραγενήσομαι. a. 2. med. παρεγενόμην, ε, ετο.

Παράγοισα, ας, ὁ, Dor. pro παράγουσα, ὁ, abducens, præs. part. f. g. a traduco, progredior.

Παρηγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, consolabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, consolor.

Παραγυμνόω, denudo, explico, aperio, manifesto. παραγυμνούμενον revelatum, Nazianz.

Παράγω, traduco, progredior, prætereo, adduco, fallo. f. παράξω. præt. παρῆχα. a. 2. act. παρήγαγον, ες, ε.

Παραδαρθάνω, concumbo. quod a δαρθάνω, dormio. fut. 2. δραθῶ, per metathes. litt. quasi a δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. παραδέδωκα. plusq. perf. Attic. παραδεδώκειν, perf. indic. passiv. a παραδίδωμι, trado.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar. Ex παρὰ, & δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. χα.

Παραδειγματίζω, ignominiæ expono. fut. ίσω. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ, & δειγματίζω, ostendo in exemplum. Th. δείκνυμι, ostendo.

Παραδεικνύω, juxta ostendo, confero, indico, attribuo. Hinc παράδειγμα, exemplar.

Παράδεισος, ε, ὁ, Paradisus, Apocal. 2. Item hortus, viridarium, pomarium: vivarium Xenophonti.

Παραδέχομαι, excipio, recipio. f. παραδέξομαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. ex παρὰ, & δέχομαι, capio.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perversa exercitatio, disputatio inutilis. 1. Tim. 6. Ex παρὰ, perperam, & διατριβὴ, ῆς, ἡ, opera, quæ alicui rei impenditur, consuetudo, studium, collatio, congressus: disputatio. quod a διατρίβω, versor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. παραδιδοὺς, præs. particip. act. a παραδίδωμι, trado.

Παραδίδωμι, trado, præbeo, committo. concedo, permitto. imperf. παρεδίδουν, tanquam a παραδιδόω. fut. παραδώσω. fut. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδον, ες, ε. a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι, aor. 2. part. παραδοὺς, όντος, ὁ, perf. act. παραδέδωκα. plusq. perf. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παραδεδώκειν, Attice. Marc. 15. 10. præs. pass. παραδίδομαι, prodor. perf. pass. παραδέδομαι, traditus sum, ac commendatus. a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, ὁ, verbi παραδίδωμι, trado.

Παράδοξος, ε, ὁ, quod est παρὰ δόξαν, præter opinionem. Th. δοκέω, videor. παράδοξον, ε, τὸ, inopinatum.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio, constitutio, institutum, præceptio. a παραδίδωμι, trado.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. παραδοὺς, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, trado.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. παραδώσω, fut. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, trado.

Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco, irrito. f. ώσω. p. παρεζήλωκα. ex παρὰ, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus, & ἡ παραθαλασσία, maritima. Ex παρὰ, & θάλασσα, vel αττα, ης, ἡ, mare.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παράθεμα, ατος, τὸ, depositorium, repositorium, additamentum. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. med. παραθέσθαι, a. 2. inf. med. ab eodem verbo, & themate.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio: ferculum Athen. Item comparatio. compositio, contentio.

Παραθέτης, ου, ὁ, structor, infertor, qui dapes apponit. a παρατίθημι, appono.

Παραθεωρέω, ῶ, despicio: contendo, comparo, Lucian. f. ήσω. p. παρατεθεώρηκα. impert. pass. παρεθεωρούμην, οῦ. ex παρὰ, & θεωρέω, specto.

Παραθήγειν, incitare, movere, præs. inf. a παραθήγω, exacuo.

Παραθήκη, ης, ἡ, depositum, pignus. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθήσει, 3. sing. fut. 1. act. παραθήσομαι, fut. 1. med. παραθησόμενος, fut. 1. part. med. a παρατίθημι, appono.

Παράθου, & παράθεσο, a. 2. imperat. med. a παρατίθημι, appono.

Παραθύρα, ας, ἡ, posticum, quasi falsa θύρα, janua, ita ut παρὰ notet perversionem.

Παραὶ, per ectasin Poet. pro παρὰ, præposit. varias habens significationes.

Παραίβασις, ας, ἡ, delictum, transgressio, idem ac παράβασις. a παραβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo.

Παραιβάτης, ου, ὁ, transgressor legis, tum qui e curru pugnat. in plur. παραιβάται, ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, mulier mercede conducta.

Παραιθύσσειν, præs. inf. ab αἰθύσσω, moveo, quasso. Th. αἴθω, uro.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio: adhortatio, consilium. acc. singul. παραίνεσιν. hinc παραινετικὸς, admonitorius. a παραινέω, admoneo.

Παραινέω, ῶ, admoneo: adhortor. imperf. παρῄνεον. ουν. fut. έσω. perf. παρῄνεκα. aor. 1. παρῄνεσα. quod ex παρὰ, & αἰνέω, laudo.

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. plural. part. præs. verbi παραινέω, admoneo.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. a παραιρέομαι, adimo, aufero.

Παραίσιος, α, ον, dirus, a, um, infaustus. & παραίσιον, ου, sinistrum, aversum, molestum, Homer. in Iliad.

Παραΐσσω, prætereo, proripio me raptim. Ex παρὰ, & ἀΐσσω, ruo.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. med. verbi παραιτέομαι, excuso, recuso.

Παραιτέομαι, οῦμαι, recuso, excuso: deprecor; aversor, vito, repudio, Herodian. παραιτεῖσθαι γυναῖκα, uxorem repudiare, uxori nuncium remmittere, Plut. de Cæsare. veniam posco, Aristid. fut. ήσομαι. a. 1. med. παρῃτησάμην, ω, ατο, deprecatus sum. perf. pass. παρῄτημαι: unde part. παρῃτημένος, excusatus. Ex παρὰ, & αἰτέομαι, seu αἰτέω, peto.

Παραιτητέον, fugiendum, verbale a παραιτέομαι, fugio; recuso, excuso.

Παραιτούμεθα, 1. plural. præs. indic. med. παραιτέομαι, recuso, excuso.

Παραιφάμενος, ου, ὁ, admonens, appellans, aor. 2. part. med. per epenthesin Poet. a παράφημι, hortor. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Παραφρονεῖν, exanimatum esse. παραφρονέω, demens sum: deficio.

Παρῃωρεύμενος, Jon. pro παραιωρούμενος, ὁ, juxta pendens, præs. part. ex παρὰ, & αἰωρέω, sursum tollo.

Παρακαθίζω, sedeo, assideo. παρακαθίζομαι, assideo. præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον, fut. ίσω. perf. παρακεκάθικα. Synes. metaphorice arbitrum ex compromisso eligere, Demosth. Ex παρὰ, & καθίζω, sedere facio. quod ex κατὰ, & ἵζω, idem. fut. ίσω.

Παρακαίριος, seu παράκαιρος, ὁ, intempestivus, indecens, injustus, Hesiod. ex παρὰ, & καιρὸς, οῦ, ὁ, opportunitas temporis, occasio.

Παρακαλέω, ῶ, rogo, precor, hortor, consolor, advoco, consulo, Æschin. provoco, Plato. imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. έσω. perf. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præs. pass. παρακαλέομαι, οῦμαι, consolatione erigor, fruor. Ex παρὰ, & καλέω, voco.

Παρακαλύπτω, occulto. f. ψω, perf. παρακεκάλυφα. perf. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. καλύπτω, abscondo, tego.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depositum, sponsio, pignus. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακαταλέγομαι, adcubo, præs. med. hinc plusq. perf. pass. παρακατέλεκτο, pro παρακατελέλεκτο. Ex παρὰ, & λέγομαι, cubo.

Παρακατατιθώμεθα, committamus, 1. plur. præs. sub. pass. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακατέλεκτο, 3. singul. plusq. perfect. pass. per syncopen pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, adcubo, concumbo.

Παράκειμαι, σαι, ται, adjaceo, accubo, adhæreo. f. είσομαι. Ex παρὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi παρακαλέω, hortor.

Παρακεκριμένος, ὁ, dispositus, perf. part. pass. ex παρὰ, & κρίνω, judico.

Παρακεκρέαται, insaniverunt, 3. plur. perf. pass. Jon. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούομαι, decipio. Th. κρούω, pulso.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, absolutio, provocatio, Thucyd. Ex παρὰ, & κελεύω, κελεύω, hortor, jubeo.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, idem ac χειμάζω, hiberno.

Παρακιώμεθα, 1. plural. præs. sub. a κίομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Παρακλαίοντι, juxta flenti, dativ. singul. particip. præs. verbi παρακλαίω, quod ex παρὰ, & κλαίω, ploro. f. παρακλαύσω.

Παρακληΐειν, excludere, Jon. pro παρακλείειν, præs. inf. Th. κλείω, claudo.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. a παρακαλέω. rogo, precor, hortor.

Παράκλησις, εως, ἡ, consolatio, admonitio, exhortatio: advocatio, Demosth.

Παράκλητος, ου, ὁ, advocatus, consolator. Sic vocatur Christus, & Spiritus Sanctus. Item patronus. a παρακαλέω, rogo.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, consolator. a παρακαλέω, rogo, hortor.

Παρακλῶν, præs. part. activ. ex παρὰ, & κλάω, frango.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, contemptus, contumacia, inobedientia. Item prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, Plato epist. 7. Ex παρακούω, negligo audire.

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. παράκοιτις, ἡ, uxor. ex παρὰ, juxta, & κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus.

Παρακολουθέω, ῶ, έεις, εῖς, sequor, comitor, cum dat. intelligo, percipio. f. ήσω. p. παρηκολούθηκα, ας, ε, sectatus sum, perscrutatus sum. Ex παρὰ, & ἀκολουθέω, sequor. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus, a, comes.

Παρακούσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi παρακούω. non obtempero, negligo audire.

Παρακούω, negligo audire. f. ούσω. præt. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. sub. act. παρακούσω. ῃς, ῃ. p. m. παρήκοα. Ex παρὰ, & ἀκούω, audio.

Παρακρατέω, f. ήσω, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι, παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere. aor. 1. part. παρακρεμάσας, pendere sinens. παρακρεμάμενα, appendices, partes rei leviores.

Παράκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps.

Παρακτᾶσθαι, asciscere, præs. inf. a κτάομαι, possideo.

Παρακύπτω, incurvo me, ut videam. fut. ψω. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. Ex παρὰ, & κύπτω, pronus sum, inclino me.

Παρακύψας, αντος, ὁ, a. 1. part. a παρακύπτω, proclinato capite in obliquum aspicio.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, assumo.

Παραλαβὼν, όντος, ὁ, a. 2. part act. ejusdem verbi παραλαμβάνω, assumo.

Παραλαμβάνω, assumo, adduco. & cum εἰς. f. παραλήψομαι, perf. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, accepi. Ex παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, vel resplendens cicatrix in nigro oculorum, Galen. apud Hippocr. in Gloss.

Παραλέγεσθαι, Poet. pro παρακοιμᾶσθαι, juxta dormire, concumbere.

Παραλέγομαι, prætergo, præternavigo, prætervehor. imperf. παρελεγόμην, ου, ετο. Ex παρὰ, & λέγω. colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, dimitto, silentio prætereo: cum accus. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermissa. Ex παρὰ & λείπω, linquo.

Παραλελειμμένος, η, ον, perf. part. pass. παραλέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. παραλελεῖφθαι, perf. infin. pass. verbi παραλείπω, omitto, silentio prætereo.

Παράλιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρὰ, apud, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, prætereo, omitto.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, transmutatio, alternatio. Item hallucinatio, aberratio. Plutarch. a παραλλάττω. f. ξω, transmuto. p. m. παρήλλαχα.

Παράλληλα, inter se ex adverso posita, n. g. plur. num. a παράλληλος, æquidistans. Ex παρὰ, & ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando fallo, falsa argumentatione utor, illudo, Lucian. f. ίσομαι. a. 1. med. παραλογισάμην, ω, ατο. perf. pass παραλελόγισμαι. unde est παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax conclusio & captiosa. Ex παρὰ, perperam, & λογίζομαι, ratiocinor.

Πάραλοι, οἱ, qui maris imam incolunt oram. a πάραλος, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρὰ, & ἅλς. mare. Dicebatur etiam πάραλος judicium tribuarium Athenis.

Παραλύειν δυσφρόνων, Poetic. & Pindar. pro δυσκόλων φροντίδων ἀπολύειν, molestis curis liberare. a παραλύω, solvo.

Παραλυτικὸς, οῦ, ὁ, paralyticus, resolutus: victus, debilis, cui scil. nervi παραλέλυνται, soluti sunt. a παραλύω, solvo.

Παραλύω, solvo, diffuo, debilito: libero, immunem facio. παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, pœna aliquem eximere, Lucian. f. ύσω. perf. παραλέλυκα. perf. pass. παραλέλυμαι, unde perf. part. pass. παραλελυμένος, η, ον, proprie resolutus; item laborans paralysi.

Παραμείβηται, prætereat, 3. sing. præs. sub. pass. verbi παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψεται, transierit, 3. singul. fut. 1. med. verbi παραμείβω, prætereo.

Παραμελέω, negligo, contemno, sperno. ex παρὰ, & ἀμελέω, curæ non habeo.

Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι, recordatus sum.

Παραμένω, permaneo, persisto. f. παραμενῶ. perf. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα. ex παρὰ, & μένω, maneo.

Παράμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus. ut τὰ παράμερα πράγματα, res quæ singulis diebus geruntur. Ex παρὰ, & ἡμέρα, dies.

Παραμεύομαι, Poet. pro παραμείβομαι, prætereo, supero. Th. ἀμεύω, vado: vinco.

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, constans permansio. A μένω.

Παραμόνιμος, ὁ, ἡ, qui constanter apud aliquem permanet. ab eodem.

Παράμονος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, consolor. f. ήσομαι. a. 1. med. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. med. παραμυθήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. παραμυθήσωνται. Ex παρὰ, & μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum.

Παραμυθησαίμην, consolatus fuero, a. 1. opt. med. παραμυθήσασθαι, a. 1. infin. med. verbi παραμυθέομαι, consolor.

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, consolationem adferens, a παραμυθέομαι, consolor.

Παραμυθία, ας, ἡ, consolatio, ex παρὰ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, sermo.

Παραμύθιον, ου, τὸ, consolatio. Ex iisdem thematibus.

Παραμυθουμένοις, dat. plur. part. præs. παραμυθοῦνται, 3. plural. præs. ind. verbi παραμυθέομαι, consolor.

Παρανομέω, ῶ, legem transgredior. f. ήσω. p. παρανενόμηκα. Ex παρὰ, contra, & νόμος, ου, ὁ, lex.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio, quod a παράνομος, ου, ὁ, ἡ, qui legem violat. ab iisdem thematibus.

Παράνομος, ου, ὁ, impius violator legis, sceleratus. hinc παρανόμως, adverb. impie, præter jus, nefarie. ab iisdem thematibus.

Παραπειρᾶσθαί τινος, periculum alicujus rei facere, explorare aliquid. Th. πεῖρα, ἡ, conatus, experientia.

Παραπεπήγασι, confixerunt, 3. plur. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, configo. fut. ξω. Ex παρὰ, & πήγνυμι, figo.

Παραπεσόντας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, prolabor, allabor, contingo, accido, intercedo, intersero.

Παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ, a. 1. act. παρεπίκρανα, ex παρὰ, & πικραίνω, amarum red-

do, exacerbo. Th. πικρὸς, ᾶ, ὁ. amarus.

Παραπικρασμὸς, ᾶ, ὁ, exacerbatio. a παραπικραίνω, exacerbo.

Παραπίπτω, prolabor; intercalo. fut. παραπεσῶ. perf. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, ὁ, prolapsus. Ex παρὰ, & πίπτω, cado.

Παραπλάζω, seduco. hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο. Ex παρὰ, & πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, οἱ, prænavigantes, & in acc. plur. παραπλέοντας, præs. part. act. verbi παραπλέω, prænavigo.

Παραπλέω, prænavigo, prætervehor, oram lego. fut. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι, ex παρὰ, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Παραπλήσιος, ᾶ, ὁ, proxime ad aliquem accedens, affinis, similis. in plur. n. g. παραπλήσια, similia. hinc adv. παραπλησίως, proxime, tantundem, similiter. Ex παρὰ, & πλησίος, ᾶ, ὁ, propinquus. Thema πέλας, prope.

Παραποιέω, falsa assimulo, adultero. Ex παρὰ, & ποιέω, facio, formo, fingo.

Παραπορεύομαι, transeo, prætereo, ad latus incedo. imperf. παρεπορευόμην, ου, ετο. fut. εύσομαι, quod ex παρὰ, & πορεύομαι. eo, proficiscor. Th. πόρω, transeo. p. m. πέπορα.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, male gesta legatio. Ex παρὰ, perperam, & πρεσβεία, legatio. quod a πρέσβυς, υος, ὁ, legatus.

Παραπροσποιοῦμαι, dissimulo, cohibeo. παραπροσποίησις, dissimulatio. ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensio, delictum, erratum, peccatum, a παραπίπτω, offendo, prolabor, allabor.

Παραπύλιον, ᾶ, τὸ, portella. q. portula juxta portam. a πύλη, ης, ἡ, porta.

Παράρος, ᾶ, ὁ, inutilis, vanus, diffluens, dissolutus, qui non est mentis compos. Ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω, pro ἁρμόζω, apto.

Παραῤῥέοντος, præterfluentis, gen. sing. part. præs. act. a παραῤῥέω, præterfluo. Th. ῥέω, fluo, f. ῥεύσω, p. ἐῤῥύηκα.

Παραῤῥητὸς, ᾶ, ὁ, exorabilis, qui verbis flecti potest, adhortatorius. Ex παρὰ, & ῥέω, dico. f. ῥήσω. p. ἐῤῥηκα.

Παραῤῥύω, vel παραῤῥέω, præterfluo. Demosth. ab illo est a. 2. activ. παρέῤῥυον, & hinc a. 2. pass. παρεῤῥύην, ης, η, a. 2. sub. passiv. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. παραῤῥυῶμεν, quod ex παρὰ, & ῥύω. Th. ῥέω, fluo.

Παραρτέω, έω, Jon. pro παρασκευάζω, parare, instruere. Th. ἀρτάω, suspendo, vel ἀρτέομαι, paro.

Παρασάγγης, seu παρασάγγας, ᾶ, ὁ, parasanga, apud Persas mensura est viarum, triginta stadia continens. Parasangæ constat tricenis stadiis apud Ægyptios. Herod. lib. 4.

Παράσημος, ᾶ, ὁ, ἡ, insigni notatus. παράσημον, ᾶ, τὸ, insigne. τὰ παράσημα, monstrosa, prodigiosa. Item notæ, indicia. Ex παρὰ, & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Παρασκευάζω, præparo, apparo. f. άσω. p. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, paratus sum. f. 1. med. παρασκευάσομαι. ex παρὰ, & σκευάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio, parasceve.

Παρασπονδηθεῖσι, dat. plural. aor. 1. part. passiv. παρασπονδοῦντες, nom. plur. part. præs. activ. a παρασπονδέω, fœdus frango. f. ήσω. p. παρεσπόνδηκα. Ex παρὰ, contra, & σπονδαὶ, fœdera. Thema σπένδω, libo. f. σπείσω. perf. pass. ἔσπεισμαι. a. 1. pass. ἐσπείσθην. p. m. ἔσποιδα.

Παρασταδὸν, adstando prope, e propinquo. verbale a παρίστημι, sisto prope. quod ex παρὰ, & ἵστημι, sto.

Παρασταθμίζω, perpendo, interrado, præpondero. quod ex παρὰ, & σταθμὸς, ᾶ, ὁ, statera, libra. Thema ἵστημι, appendo, sto.

Παραστὰς, άδος, ἡ, porticus, vel pars ædificii Græci. παραστάδες, lapides utrumque ostii latus munientes.

Παραστῆναι, adesse, opem ferre, se dedere, a. 2. inf. a. παρίστημι, sisto.

Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. παραστησάμενος, a. 1. part. med. παραστήσεται, 3. sing. f. 1. med. verbi παρίστημι, asto, sisto.

Παραστῆτε, 2. plur. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ, ejusdem verbi.

Παραστρέφω, perverto: tedeo. f. ψω. Ex παρὰ, & στρέφω, verto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον.

Παρασφάζω, præcido. Gl. præcedo.

Παρασφάλλω, errare facio, diverto. ex παρὰ, & σφάλλω, everto, supplanto. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, præsigno, adulterino signo noto. ex παρὰ, & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, signum.

Παρασχεῖν. a. 2. inf. act. a παρέχω, efficio, præsto. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ, & ἔχω, habeo. fut. ἕξω. aor. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, præbueris, 2. sing. aor. 2. opt. act. παράσχου, exhibe, a. 2. imperat. med. ab eodem verbo, & them.

Παράσχου, vide in παράσχοις.

Παράταξις, εως, ἡ, instructa acies, instructus exercitus. Item tenor, appositio. Gazæ insitio arborum. a παρατάσσω, aciem instruo. Ex παρὰ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ, extensio, productio. a παρατείνω, protendo. Th. τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. aor. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, scil. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum, extensivus. Thema τείνω, tendo.

Παρατείνω, produco. extendo, fut. τενῶ. perf. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα, The. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, ῶ, observo. imperf. παρετήρουν, ει. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, ὁ, & in f. g. παρατηρήσασα. præs. med. παρατηροῦμαι, idem. Th. τηρέω, servo.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. a παρατηρέω, observo.

Παρατήρησις, εως, ἡ, observatio. ab eodem themate.

Παρατίθημι, appono, propono. fut. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præs. pass. παρατίθεμαι, apponor. Item in media forma, ob oculos pono, demonstro: commendo. f. 1. med. παραθήσομαι. a. 2. med. παρεθέμην, σο, το, commendavi. a. 2. imperat. med. παράθου, pro παράθεσο, committe. quod ex παρὰ, & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, volsella pilos extraho. παρατίλτρια, tricula, quæ τρίχας evellit.

Παρατρίβομαι, atteror, præs. ind. pass. ex παρὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Παράτροπος, ᾶ, ὁ, ἡ, qui a recta via est aversus. Metaph. pro illicito. Ex παρὰ, & τρόπος, ᾶ, ὁ, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παρατρωπῶσι, pro παρατρωπῶσι, convertunt, 3. plural. præs. ind. vel sub. verbi παρατρωπάω, diverto, despecto. ex παρὰ, & τρωπάω. quod a τρέπω, verto.

Παρατυγχάνω, obvius fio, adsum, intervenio. f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον. a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, ὁ. Th. τυγχάνω, sum.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. a παρατυγχάνω, obvius fio: intersum alicui actui.

Πάραυλος, ὁ, male sonans ad tibiam. Ex παρὰ, male, & αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confestim. Ex παρὰ, & αὐτίκα, statim.

Παραφέρω, transfero. f. παροίσω, a. 1. παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν, quod ex παρὰ, & φέρω, fero.

Παράφημι, persuadeo, hortor. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Παραφθαίησι, superet, prævertat, 3. sing. a. 2. opt. act. per paragogen σι, pro παραφθαίη, verbi παραφθάνω, præcurro. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. a φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφορέω, Jon. & Poet. pro προσφέρω, affero.

Παραφράζω, interpretor. quod ex παρὰ, & φράζω, dico. fut. σω. p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, circumlocutio, dativ. παραφράσει. ab eodem verbo, & themate.

Παραφραστικὸς, ᾶ, ὁ, expositorius. a παραφράζω, interpretor.

Παραφρονέω, ῶ, demens sum: deficio. f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, contra, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. a παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Παραφυλακτέον, cavendum. verbale a παραφυλάττω, idem ac Them. φυλάττω, custodio. f. ξω. p. χα.

Παραχειμάζω, hyberno. fut. άσω. perf. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Thema χεῖμα, ατος, τὸ hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyematio. a παραχειμάζω, hyberno.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi παραχορδίζω, a chorda aberro. Thema χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adverb. ex tempore, illico. q. d. in ipsa re. a παρὰ, & χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχρῆσθαι, abuti, contemnere, cum dat. genit. & accus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Παραχύτης, ᾶ, ὁ, mediastinus, perfusor. Hic est servus in balneis, qui aqua, aut oleo lavantes perfundit. a χέω, fundo.

Παραψυχᾶσθαι, Poet. pr. παραμυθεῖσθαι, solari.

Παρδακὸς, ᾶ, ὁ, humidus, uvidus. q. ab ἄρδω, irrigo, aut potius a παρὰ, & δεύω, perfundo.

Παρδαλέη, ῆ, & Dor. παρδαλέα, scil. δορὰ, pantherina pellis, a παρδάλεος, pantherinus, quod a πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, seu panthera. Th. πάρδος, ᾶ, ὁ, pardus, fera.

Πάρδαλις, εως, ἡ, panthera.

Πάρδος, ᾶ, ὁ, pardus, fera. Græcis est πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, seu panthera. Dicitur a παρδάλλομαι, hoc est a παρὰ, δὲ, & ἅλλομαι, quod adoriens insiliat.

Παρέασι, adsunt, Jonic. pro πάρεισι, 3. plural. præs. ind. πάρειμι, adsum. The. εἰμὶ, sum.

Παρεβάλομεν, 1. plural. a. 2. ind. activ. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκεν, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, transgredior. Ex παρὰ, & βάσκω. Poet. pro βαίνω, eo.

Παρέβην, transgressus sum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, transgredior. f. βήσομαι. Thema βαίνω, eo. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραβιάζομαι, vi adigo. f. άσομαι. Ex παρὰ, & βιάζω, vim adfero Them. βία, vis.

Παρεδόθην, ες, ἡ, traditus sum, a. 1. ind. pass. verbi παραδίδωμι, trado.

Παρεδρεύω, εις, ει, assideo, assiduus sum in aliqua re. Ex παρὰ, & ἕδρα, ἡ, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo. f. ἑδοῦμαι.

Πάρεδρος, ᾶ, ὁ, ἡ, assessor. παρεδρεύω, assideo.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi παραδίδωμι, trado. a. 2. παρέδων. Them. δίδωμι, do, f. δώσω.

Παρέζεσθαι, sedere, præs. inf. verbi παρέζομαι. Ex παρὰ, & ἕζομαι, sedeo. f. ἑδοῦμαι.

Παρέζετο, assidebat, 3. sing. imperf. παρέζεο, asside, Jon. pro παρέζου, præs. imperat. ejusdem verbi.

Παρεζόμενος, ὁ, assidens, præs. part. verbi παρέζομαι, assideo. Th. ἕζομαι, sedeo.

Παρεθέμην, σο, το, appositus sum, & in 3. plur. παρέθεντο, a. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, appono.

Παρεθεὶς, ὁ, labefactatus, a. 1. part. pass. a παρέθην, seu παρείθην, a. 1. pass. verbi παρίημι, labefacto. Thema ἵημι, seu ἕω, mitto.

Παρέθην, appositus sum, vel a. 2. ind. act. a παρατίθημι, appono, vel a. 1. pass. a παρίημι, labefacto.

Παρεθέρισαν, per syncopen pro παρεθερίσαν, amputarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, demeto, amputo. Ex παρὰ, & θέρος, εος, τὸ, æstas, messis.

Πάρει, ades, præs. imperat. Est & πάρει, 2. sing. ind. verbi πάρειμι, adsum. The. εἰμὶ, sum. præs. imperat. ἴσθι, pro quo & ἔσ invenitur.

Παρειὰ, & Æol. παρηΐα, ᾶς, ἡ, gena, maxilla. gen. plur. παρειῶν, quod ἐν τῷ παρεῖναι ostendatur. Hinc παρειὸς, ᾶ, ὁ, genis laxioribus præditus.

Παρείατο, assidebant, Jon. pro παρεῖντο, 3. plural. plusq. perf. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, sedeo, induo, perf. pass. εἷμαι.

Παρείθην, ης, η, dimissus sum, a. 1. ind. passiv. a παρίημι, dimitto, quod vide in παρεθεὶς.

Παρεῖκα, dimisi, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Παρεῖμαι, perf. passiv. ejusdem verbi παρίημι, dimitto. unde part. παρειμένος.

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. med. verbi παραιρέω, diruo, adimo. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ῄρηκα.

Παρειλήφατε, 2. plur. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem ac λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειμένος, η, ον, remissus, a, um, perf. part. pass. hinc παρειμένας, acc. plur. f. g. ejusdem temporis, & modi, verbi παρίημι, remitto.

Πάρειμι, adsum, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præs. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, ὁ, præsens. imperf. παρῆν, aderam. f. παρέσομαι, ῃ, εται. & παρέσαι. Ex παρὰ, & εἰμὶ, sum. Πάρειμι, advenio, prodeo, pro-

gre-

gredior, in 2. & 3. sing. πάρει, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. παριὼν, όντος, ὁ, quod ex παρὰ, & εἶμι, seu ἴημι, vado, eo.

Παρεῖναι, præs. inf. a πάρειμι, adsum.

Παρείρῃ, persuadeat, seducat, 3. sing. a. 2. vel 1. sub. act. a παρείρω, moveo, seduco. Th. εἴρω, dico.

Παρεὶς, ὁ, a. 2. part. act. verbi παρίημι, committo.

Παρεισάγω, introduco, clam induco. f. άξω. p. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. ex παρὰ, εἰς, & ἄγω, duco.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio. a παρεισάγω, introduco.

Παρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, dimitto.

Παρείσακτος, ου, ὁ, ἡ, irrepititius, clam se insinuans. a παρεισάγω, clam induco.

Παρεισδύω, subrepo. f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, vel ἐς, & δύνω, vel δύω, subeo. f. δύσω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, prætereo, introeo. fut. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Παρεῖσθω, 3. sing. perf. imperat. passiv. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, emitto.

Παρεισφέρω, confero. f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, ὁ. quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, fero. f. οἴσω: παρεισφέρω τὸν νόμον, legem abrogare. Demosth.

Παρεῖχε, 3. sing. imperf. activ. verbi παρέχω, exhibeo. Thema ἔχω, habeo. imperf. εἶχον, aor. 2. ἔσχον, fut. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, extra, foris. a παρὰ, & ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. plural. imperf. verbi παρακάθημαι, assideo. ex παρὰ, & κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, hortatus sum. a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλει, contracte pro παρεκάλεε, imperf. verbi ejusdem.

Παρεκβαίνουσι, exorbitant, 3. plural. ind. præs. a παρεκβαίνω, excedo, digredior, deflecto, excurro. quod ex παρὰ, ἐκ, vel ἐξ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, digressio. dat. plur. παρεκβάσεσι. a παρεκβαίνω, digredior, deflecto.

Παρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. med. Ex παρὰ, & κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor. Th. καλέω, voco. fut. έσω. p. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi παρακρίνω, discerno.

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulso.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, suppeditans, adject. verbale a παρέχω, præbeo. quod ex παρὰ, & ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, ὁ, devius. a παρὲκ, extra, & τόπος, locus.

Παρεκτὸς, præter, præterquam, extra, foris, excepto, extrinsecus, cum genit. Ex παρὰ, & ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ.

Παρέκυψε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me. f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, veho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Παρελέξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. med. Ex παρὰ, & λέγομαι, cubo. fut. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, præteribis, Jon. resolut. pro παρελεύσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθὼς, ότος, ὁ, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. med. Attic. hinc παρεληλυθότα, acc. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθεῖν, præteriisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd. παρελθέτω, a. 2. imperat.

Παρελθόντας, acc. plur. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, acc. sing. f. g. ejusd. temp. a παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. 1. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, accus. sing. part. præs. a παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho. fut. ξω.

Παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, procrastinator, & in f. g. παρελκύστρια. a παρελκύω, remoror. Th. ἕλκω, traho.

Παρελογίσατο, 3. sing. a. 1. med. ind. verbi παραλογίζομαι, falsis rationibus decipio, illudo.

Παρεμβάλλω, immitto, clam immisceo. hinc παρεμβάλλομεν, 1. plur. præs. act. præt. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, jacio. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν, accus. singul. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, immitto, clam immisceo.

Παρεμβολὴ, ῆς, castra; item exercitus. a παρεμβάλλω, immitto: loco castra.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, aor. 2. παρενέπεσον, partic. παρεμπεσών.

Παρεμφράσσω vel ττω, obstruo, instauro seu restituo.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, loco castra.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, præteriisse. Sic παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, aor. 2. sub. act. a παρέρχομαι, prætereo, transeo.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interjectio, additamentum. a παρεντίθημι, intersero. ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, pono.

Παρενοχλέω, ῶ, obturbo, cum dat. f. ήσω. p. παρηνώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, & ὀχλέω, turbo. Thema ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Παρὲξ, vel παρὲκ, extra, foris, præter. Ex παρὰ, & ἐξ.

Παρέξω, f. 1. in. act. a παρέχω, præbeo, f. ξω. Ex παρὰ, & ἔχω.

Παρεξεληλάκεε, Jon. pro παρεξεληλάκει, & Att. παρεξεληλάκειν, 3. sing. plusq. perf. act. verbi παρεξελαύνω. prætereo. Th. ἐλαύνω.

Παρέξεις, 2. sing. perf. med. Jon. verbi παρέξειμι, prætereo. Th. εἶμι, eo.

Παρεξῖκε, supersedit, 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, supersedeo. quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, mitto.

Παρεξιέναι, præterire, præs. inf. Ex ἴημι, pro εἶμι, eo.

Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω, præbeo.

Παρεοῖσα, Dor. pro παροῦσα, Jon. pro παρεοῦσα, ἡ, præsens. quod ex παρὰ, & εἰμί, sum.

Παρεόντα, accus. sing. part. præs. a παρεὼν, όντος, ὁ, Jonic. pro παρὼν, verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Παρεοῦσι, præsentibus dat. plur. part. præs. pro παροῦσι, Jonic. a παρεὼν, a πάρειμι, adsum.

Παρέρπω, dolose subire. Thema ἕρπω, serpo.

Παρέπεισε, persuasit, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi παραπείθω, idem ac πείθω, persuadeo. fut. σω, p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, advena, hospes. Ex παρὰ & ἐπιδήμιος, ου, ὁ, versans in populo. quod ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. activ. verbi παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. Ex παρὰ, & πικραίνω, idem ac πικρόω, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρὸς, ά, ὸν, amarus.

Παρεπινοέω, excogito.

Παρεπιπνέω, a latere spiro.

Παρεπιστρέφομαι, iter facio aliquo.

Παρεπισκοπέω, f. ήσω, seorsum pensito, considero, curam habeo.

Παρέπλαγξαν, Doric. pro παρέπλαγξαν, in errorem impulerunt, 3. plur. a. 1. act. verbi παραπλάζω, seduco: mente percellor. fut. ξω. a πλάζω, percutio.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. activ. verbi παρίπταμαι, prætervolo. Ex παρὰ, & ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Παρέργων, gen. plural. a πάρεργον, ου, τὸ, accessio. Ex παρὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Παρεῤῥύηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi παραῤῥέω, præterfluo. Ex παρὰ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παρέρχομαι, prætereo. fut. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. sub παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf. activ. παρελθεῖν, a. 2. part. παρελθὼν, όντος, ὁ, adveniens, p. m. παρελήλυθα. hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus præterlapsum.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. med. verbi παρασημειόομαι, annoto. Ex παρὰ, & σημειόω, noto. f. ώσω. Thema σῆμα, ατος, signum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remissio, a παρίημι, prætermitto. Ex παρὰ, & ἵημι, seu ἕω, mitto.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω, sileo, æquanimis sum. Th. σιωπάω, sileo.

Παρεσκευάδατο, Jon. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. a παρασκευάζω, præparo.

Παρεσκευάζοντο, 3. plural. imperf. pass. a παρασκευάζω, præparo. f. άσω, a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ, & σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eodem verbo, & themate.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. pass. a παρασπείρω, semino juxta. Th. σπείρω, sero, semino. f. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, aderis, Poet. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. Sic παρέσσονται, pro παρέσονται, verbi πάρειμι, adsum. Ex παρὰ, & εἰμί, sum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Παρεστάμεναι, adesse, adstare, Jon. pro παρεστάναι, præs. inf. act. a παρίστημι, pro παρίστημι, sisto, adsto. Ex παρὰ, & ἵστημι, seu ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, adstiterunt, Poetic. sync. pro παρέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι. adsto. Th. ἵστημι, sto.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, sisto, adsto.

Παρεστήσατο, 3. singul. a. 1. med. verbi ejusdem.

Πάρεστι, adest, 3. sing. a πάρειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Παρεστῶτες, οἱ, adstantes, nom. plur. perf. part. act. a παρεστὼς, ῶτος, ὁ, contracte pro παρεστηκὼς, ότος, ὁ, verbi παρίστημι, adsto.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo, præbeo.

Παρέσχεθεν, apposuit, 3. sing. imperf. act. a παρασχέθω, idem ac παρέχω, præbeo. Thema ἔχω, habeo, imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi παρατάσσω, aciem instruo.

Παρέτεινα, ας, ε, produxi, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco. f. ενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτρεψε, deflexit, 3. singul. a. 1. ind. act. a παρατρέπω, diverto. fut. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσσαν, trepidarunt, 3. plural. a. 1. Poetic. gem. σσ. verbi παρατρέω, trepido. Thema τρέω, tremo. f. τρέσω.

Παρευρίσκειν, excogitare. Th. εὑρίσκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. a πάρειμι, adsum.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, ago fabrum ferrarium: cudo. quod a χαλκεύω, ærariam artem tracto. Th. χαλκὸς, ῦ, ὁ. æs.

Παρεχέμεν, Jon. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, exhibeo.

Παρέχοντι, Doric. pro παρέχουσι, permittunt, præbent, 3. pl. præs. verbi παρέχω, præbeo, exhibeo.

Παρέχου, præbe, præs. imperat. pass. a παρέχω, præbeo.

Παρέχω, exhibeo. imperf. παρεῖχον. fut. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, ὁ. præs. med. παρέχομαι, præbeo. imperf. παρεχόμην, ου, ετο. Ex παρὰ, & ἔχω, habeo.

Παρεὼν, ὁ, præsens, Poetic. vel Jon. pro παρὼν, præs. part. a πάρειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio. f. ελῶ. p. παρήγγελκα, a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελκα. ex παρὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέεσκε, conciliabat, 3. sing. imperf. Jon. pro παρηγόρει, verbi παρηγορέω, hortor. Ex παρὰ, & ἀγορεύω, f. εύσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορέω, consolor, præs. part. παρηγορέων. παρηγορέομεν, 1. plur. præs. ind. παρηγορέατο, Jonic. pro παρηγόρηντο, 3. sing. plusq. perf. pass.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatium. a παρήγορος, ου, ὁ, consolator. a παρηγορέω, consolor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηέρθη, suspensum est, 3. sing. a. 1. ind. pass. a παραείρομαι. ex παρὰ, & ἀείρω, attollo. f. ἀερῶ. perf. ἤερκα. a. 1. pass. ἠέρθην. a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, perrexit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. ἀΐσσω, ruo. fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poet. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Παρήϊος, ὁ, ad genam pertinens. παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum maxillis apponi solitum. Th. παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, secutus sum, perf. indic. activ. verbi παρακολουθέω, sequor. f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, pedissequus.

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρημελήκεε, Jonic. pro παρημελήκει, neglexit, 3. singul. plusq. perf. act. verbi παραμελέω, contemno, negligo, non curo.

Παρῆμεν, Doric. pro παρεῖναι, adesse, præs. inf. a πάρειμι, adsum.

Παρήμενος, ὁ, assidens, præs. part. a πάρημαι, assideo, quod ex παρά, & ἧμαι, sedeo.

Παρῄνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo. perf. ᾔνεκα. f. έσω, & ήσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρήορος, ὁ, protensus, extensus, ad jugum devinctus. ex παρά, & ἄρω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item stolidus. ex παρά, male, & ἄρω, congruo. Hinc παρηορία, lorum exterius. παρηορίαι, habenæ.

Παρήπαφε, a. 2. ind. act. a παραπαφίσκω, decipio. ex παρά, & ἀπαφίσκω, Poetic. idem ac ἀπατάω, fallo, decipio.

Παρῃρημένα, nom. plur. perf. part. pass. n. g. verbi παραιρέομαι, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρήρτητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀρτάω, suspendo. vel ἀρτέομαι, apparo.

Παρῆσαν, 3. plur. imperf. verbi πάρειμι, adsum. Thema εἰμί, sum. imperf. ἦν.

Παρῇσθευ, sensisti, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. med. ex παρά, & αἰσθάνομαι, sentio. f. αἰσθήσομαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. plural. fut. 1. med. verbi παρίημι omitto. Alii legunt παρέσονται, aderunt, a πάρειμι, adsum.

Παρήσωσι, si codex mendo caret, est 3. plural. a. 1. sub. verbi παρίημι, permitto ut intret, fut. παρήσω. Forte legendum παρήσουσι, 3. plural. fut. ejusdem.

Παρῃτημένος, excusatus, perf. part. pass. a παραιτέομαι, οῦμαι, excuso. fut. ήσομαι. perf. παρῄτημαι. Thema αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, ὁ, apponens. Poet. seu Jonic. syncop. pro παραθέμενος, a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, appono. fut. παραθήσω, a. 2. παρέθην, Th. τίθημι, pono.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, Jon. pro παρθενών, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. a παρθένος, ου, ἡ, virgo. Hinc παρθένιος, ία, ιον, Poet. pro παρθενικός, virgineus.

Παρθενικάων, gen. plur. Æol. pro παρθενικῶν. dativ. plur. Jon. παρθενικῇσι. a παρθενικός, ή, όν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενών, ῶνος, vel παρθενεών, Jonic. pro παρθενών, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Them παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspectator, aut observator. a παρθένος, ου, ἡ, virgo, & ὀπιπεύω, quod ab inusitat. ὀπτεύω, inspicio, observo. Th. ὄπτομαι, video.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, interdum adject. ὁ, ἡ. & παρθένοι, acc. pl. Dor. pro παρθένους. q. quæ adhuc παραμένει apud matrem, eique inservit. Dicitur & παρθένη. Vide Suid. hinc παρθένιος, seu παρθενικός, & παρθένειος, α, ον, virgineus.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus. nomen gentile Scythicum. exul.

Παριαύων, ὁ, fruens, juxta dormiens, præs. part. a παριαύω. Th. ἰαύω, commoror, diversor.

Παριέναι, transire, introire, permittere, exporrigere, præs. inf. ex παρά, & ἵημι, pro εἶμι, eo. vel ab ἵημι, mitto.

Παρίεσαν, prætéribant, 3. plur. imperf. a πάρειμι, quod ab εἶμι, pro ἵημι, eo. imperf. ἤειν, εις, ει.

Παρίζειν, Jon. & Poet. pro παρέζεσθαι, assidere. Th. ἕζομαι, sedere facio.

Παρίημι, ommitto. f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præs. pass. παρίεμαι, remissus fio. perf. παρεῖμαι, σαι, ται, perf. part. pass. παρειμένος, η, ον, remissus. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Πάριος, & πάριμος, ου, ὁ, Parius lapis. a Paro insula.

Πάρις Σιμιχίδας, Paris, q. Simichi filius.

Παρισόω, æquiparo. ab ἴσος, par, æqualis.

Παριστάνω, seu παρίστημι, sisto. f. παραστήσω. Th. ἵστημι, sto.

Παριστάς, άντος, ὁ, præs. part. activ. παρίστασο, præs. imperat. pass. a παρίστημι, sisto.

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. ejusdem verbi.

Παρίστημι, sisto. f. παραστήσω. p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκώς, ότος, ὁ, & contracte παρεστώς, ῶτος, ὁ, adstans. plusq. perf. ind. act. παρειστήκειν. a. 2. act. παρέστην, stiti. a. 1. imperat. act. παράστησον, & in plur. παραστήσατε, sistite. a. 1. inf. act. παραστῆσαι, probare. a. 2. παρέστην, ης, η, adstiti. f. 1. med. παραστήσομαι, sistar. quod ex παρά, & ἵστημι, sto.

Παρίσχειν, pro παρέχειν, inf. præs. παρίσχομεν, præbemus, 1. plur. præs. ind. παρίσχω, idem ac παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo.

Παριών, όντος, ὁ, & in accus. plur. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, pervenio. ex παρά, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε.

Παρκατέλεκτο, accubabat, 3. sing. plusq. perf. pass. per sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod ex παρά, κατά, & λέγομαι, seu λέγω, cubare facio.

Παρκείμενος, per syncop. Poetic. pro παρακείμενος, ὁ, adjacens, vicinus, vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, deflectunt, per sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind. a them. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κα.

Παρκύπτοισα, procumbens, Doric. pro παρακύπτουσα, præs. part. activ. f. g. Th. κύπτω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, Æol. sync. pro παραμεμόλωκε, curavit, advenit, adstitit, 3. singul. perf. act. ex παρά, & μέμβλωκε, factum ex μεμόλωκε, 3. sing. perf. per syncop. τοῦ ο, & euphoniæ gratia inserto β, & λ verso in ο. a Th. μολέω, venio, advenio, fut. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, Parmenas. Gr. permanens.

Παρμονώτερος, α, ὁ, Poetic. sync. pro παραμονώτερος, durabilior, & constantior. quod a positivo παραμόνιμος, deductum. hoc a παραμένω, persevero, constans sum. Hinc verbale παραμονή, ἡ, constantia. Thema μένω, maneo.

Παρνήσοιο, gen. Jon. & Poet. a Παρνησός, ου, ὁ, nomen montis, in Delphis, Parnassus

Πάρνοψ, οπος, ὁ, genus locustarum, attelabi. Attici ajunt esse culices. an quia πείρουσι ῥᾷον, facile penetrant, seu perfodiunt, & absumunt segetes?

Πάροδος, ου, ἡ, transcursus. hinc παροδεύω, prætereo. ex παρά, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Πάροιθε, & πάροιθεν, ante, antea, cum gen. Th. πάρος, Poet. ante.

Παροικέω, ῶ, commoror, habito. f. ήσω. præt. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. παροικῆσαι, a. 1 inf. act. hinc παροικία, ας, ἡ, commoratio. Ex παρά, & οἶκος, domus.

Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, advena. ex παρά & οἰκέω, habito. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium. ex παρά, apud, & οἴμη, ης, ἡ, seu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, via.

Πάροινος, ου, ὁ, vinosus, ebrius. ex παρά apud, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Παρῳνηκώς, ὁ, præt. part. pass. a παροινέομαι, inebrior, quod a παροινέω, pecco per vinolentiam. Thema οἶνος, vinum.

Παροισθέντι, dat. singul. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, transfero. f. 1. παροίσω. Th. φέρω, fero.

Παροίτερος, α, ὁ, prior, ratione temporis, vel loci. a πάρος, ante.

Παροίχομαι, prætereo. imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. fut. παροιχήσομαι. perf. pass. παρῴχημαι, præterii, perf. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, præteritus, quod ex παρά, præter, & οἴχομαι, eo, abeo. f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, præteritis, dativ. plural. præs. part. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παρῳχώκει, Jon. & Poet. pro παρῴχητο, prætierat, 3. singul. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παρομαρτέω, comitor. hinc παρομαρτοῦντα, acc. sing. masc. gen. part. præs. ex παρά, & ὁμαρτῇ, simul, adverb.

Παρομοιάζω, similis sum, assimilo. f. άσω. p. παρωμοίακα. ex παρόμοιος, ου, ὁ, similis, quod ex παρά, ad, & ὅμοιος, similis, Th. ὁμός, ή, ό, idem.

Παρόμοιος, οία, οιον, similis, e. Ex iisdem thematibus.

Παροξῦναι. a. 1. inf. act. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. passiv. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξύνω, ῦς, ει, exacerbo, f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα, imperf. pass. παρωξυνόμην, ου, ετο. perf. pass. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι. Ex παρά, & ὀξύνω, acuo. Th. ὀξύς, εῖα, ύ, acutus, a, um.

Παροξυσμός, οῦ, ὁ, exacerbatio, incitamentum, a παροξύνω, exacerbo.

Παροργίζω, ad iram provoco. fut. ίσω, & Att. ιῶ. præt. παρώργικα. perf. passiv. παρώργισμαι. Ex παρά, & ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Παρόργισμα, ατος, τό, & παροργισμός, οῦ, ὁ, irritatio ad iram. a παροργίζω, ad iram provoco.

Πάρος, ante, adverb. loci, & temporis. cum gen. hinc πάροιθε, & προπάροιθε, idem. q. a πρό, ante.

Παροτρύνω, exstimulo. fut. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. Ex παρά, & ὀτρύνω, instigo, incito.

Παρούσης, gen. sing. f. g. a παροῦσα, præs. part. a πάρειμι, adsum. Th. εἰμί, sum, præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι, vel παροῦσιν, præsentibus, dativ. plur. præs. part. παρών, όντος, ὁ. a πάρειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Παρουσία, ας, ἡ, adventus, præsentia. a παρών, οῦσα, ὄν, præs. part. verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Παροψίς, ίδος, ἡ, patina, in qua opsonia apponuntur. Ex παρά, & ὄψον, ου, τό, opsonium.

Παρπεπιθών, & παρπεπιθεῖν, per syncop. pro παραπεπιθών, παραπεπιθεῖν. deinde anadiplasiasmo Jonic. dicitur pro παραπιθεῖν, & παραπιθών, a. 2. inf. & part. verbi παραπείθω, arte pellicio, fallo. Thema πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, ante pedes existens, Poet. pro παρὰ ποσὶ ὤν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia. hinc παῤῥησίᾳ, aperte, palam. ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, celebrem esse, & in omnium ore versari. q. d. πᾶν ῥῆσις, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, dico.

Παῤῥησιάζομαι, libere loquor, audacter, ingenue, plane dico. imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο. fut. άσομαι. f. inf. med. παῤῥησιάσεσθαι. a. 1. med. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. Hinc παῤῥησιαστικός, licentiosus. παῤῥησιαστικῶς, licenter. Ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ῥέω, dico.

Παρτιθεῖ, apponit, syncop. Æolic. pro παρατιθεῖ, 3. singul. præs. act. a τιθέω, pro τίθημι, pono.

Παρτιθέτω, 3. sing. præs. imperat. activ. Æolic. syncop. pro παρατιθέτω, verbi παρατίθημι, appono.

Παρυφή, ῆς, ἡ, præclava, prætexta. Ex παρυφαίνω, attexo. Th. ὑφαίνω, texo.

Παρφάμεν, Æolic. syncop. pro παραφάμεν, quod Jon. pro παραφάναι, a. 2. inf. activ. Sic παρφάμενος, male suadens, decipiens dicendo. pro παραφάμενος, a. 2. part. med. παρφαμένα, Dor. pro παραφαμένη, adhortans, verbi παράφημι, alloquor, persuadeo, hortor. Sic παρφάσθαι, a. 2. inf. med. Th. φημί, vel φάω, dico.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio, qua quis decipitur, deceptio, fraus. vide παρφάμεν.

Πάρφυκτος, ου, τό, Poet. sync. pro παράφυκτος, quod vitari potest. Ex παρά, & φεύγω, fugio.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, commoror. f. ήσω. p. παρῴκηκα. Ex παρά, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. verbi παροικίζω, juxta habitare facio. fut. ίσω. Ex παρά, & οἰκίζω, condo, loco. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παρῳκοδόμηνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, ædifico juxta. ex παρά, juxta, & οἰκοδομέω, ædifico. fut. ήσω. præt. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, struo. p. m. δέδομα.

Πάρωπος, ὁ, præditus colore inter cinereum, & rufum medio, a πυῤῥός, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. perf. passiv. verbi παρόρωμαι, negligo. Thema ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι.

Παρωτίς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus, apostema secus aures, inflammatio circa glandulas auribus adjacentes, Cels. lib. 6. c. 16. quia παρὰ ὦτα.

Παρώτρυναν, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, exstimulo. f. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. Ex παρά, & ὀτρύνω, instigo.

Παρῴχηκε, præteriit, perf. ind. activ. παρῳχηκώς, præteritus, part. perf. activ. παρῳχημένος, part. perf. pass. verbi παροίχομαι, prætereo. f. 1. med. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, eo.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, gen. παντός, πάσης, παντός, omnis, omne, quivis, totus. in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. Jon. πασέων, pro πασῶν. dat. plur. πᾶσι, & Jon. πάντεσσι, & in f. g. πάσῃσι, pro πάσαις. Hinc πάντως, omnino. πάνυ, idem. πανταχοῦ, & πανταχῇ, ubique. ἅπας, αντος, ὁ, universus, totus.

Πᾶς, pater; vocula infantium, quasi a πάω, pasco.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, omnium, gen. plur. f. g. a πᾶς, πᾶσα, omnis.

Πάσασθαι, gustasse, a. 1. inf. med. a πάω, vel πάομαι, edo, gusto. hinc πασάμενος, a. 1. part. med. Poet.

Πανθία, ας, ἡ, nomen mulieris.

Πανδίς, ιος, ἡ, nomen mulieris, quæ ad omnes currit.

Πάσσα, Dor. pro πάσσαλον.

Πάσσαλος, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus. a Dor. πάσσω, pro πήσσω, vel q. πήσσαλος. a πήσσω, figo. quod ea res figantur, sive committantur.

Πασάμενος, ὁ, adeptus, a. 1. part. med. gem. ου, a πάομαι, possideo. perf. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Jon. pro ἔπασσε, conspergebat, 3. sing. imperf. act. verbi πάσσω, spargo.

Πασσυδίη, idem ac πασσυδί, omni impetu, catervatim, omnino, communi consensu, publice: adverb. Invenitur & πασσυδεί, funditus. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & σεύομαι. Th. σεύω, Dor. quatio.

Πάσσω, vel ττω, inspergo, conspergo. f. άσω, p. ακα. Hinc παστὰς, άδος, ἡ, thalamus. Dicimus & πάσσω, pro πήσσω, Dor. infigo.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus nuptialis, a πάσσω, variego, quia variegatus, & artificiose factus. Item cœnaculum. πάσασθαι enim cœnare est in Epigr. Porticus est Polluci; domus quælibet ad excipiendum apta Moschop. παστοφόρος, παστὸν φέρων, Venus παστὸν φέρουσα, quasi thalamifera. παστοφόριον, ocus, ubi thalamus, pro ipso thalamo sumitur.

Πάστη, ης, ἡ, jugulum farina mixtum seu conspersum. a πάσσω.

Παστὸς, ῦ, ὁ, conspersus; thalamus. a πάσσω, conspergo.

Πάσχα, τὸ, ἄκλιτον, pascha, vox origine Hebræa. Latine transitus.

Πασχέμεν, Jon. pro πάσχειν, præs. inf. verbi πάσχω, εις, ει, patior.

Πάσχω, εις, ει, patior, afficior. ab inusit. πάθω. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθών. perf. activ. πεπόνθα. p. m. πέπονθα.

Πατὰ, Scythice, quod Græce κτείνειν, interficere.

Πάταγος, ου, ὁ, stridor, strepitus, fragor tonitrui, a πατάσσω, percutio, cum strepitu palpito.

Πάταικοι, οἱ, Pataeci. Dii Phœnicum: simulacra Deorum in puppibus navium. Referunt autem viri Pigmæi imaginem, Herodot.

Πατάνη, ης, ἡ, & πατάνιον, ου, τὸ, patella. a πετάω, pando, aperio.

Πατάξας, a. 1. inf. act. πατάξαι, percutiens, a. 1. part. act. πατάξας, 2. sing. f. 1. activ. verbi πατάσσω, percutio. πατάξῃ, 3. sing. a 1. sub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, Patara, nomen urbis Lyciæ in Asia, a Pataro conditore sic nominata.

Πατάσσω, cum strepitu palpito, illido, ferio, concutio, percutio. f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα. Hinc πάταγος, ου, ὁ, fragor, crepitus, strepitus. Aristoph.

Πατέεσθαι, idem ac πάσασθαι, gustasse. Herodot.

Πατεῦντι, Doric. pro πατοῦσι, calcant. a πατέω, calco.

Πάτερ, vocat. sing. sed πατὴρ, pro πατέρα, accus. sing. a πατὴρ, pater.

Πατέω, calco, conculco, pessundo, protero. f. ήσω. p. πεπάτηκα. Item πατέω, terere auctorem aliquem. Aristoph. in Avibus.

Πατὴρ, έρος, τρὸς, ὁ, pater, tutor, curator. dat. πατέρι, τρί. acc. πατέρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ. Hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. πατρώϊος, & πατρῷος, α, ὁ, ἡ, paternus. πατριώτης, ου, ὁ, conterraneus, popularis. πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia. ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens patre. ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens matre, quasi a πάω, pasco. ut sit liberorum nutritor. Vel παρὰ τὸ τηρεῖν τὰ παῖδας, quod liberos tueatur, ac servet.

Πατήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. πατήσας, Dor. pro πατήσας, f. 1. a πατέω, calco.

Πάτμος, ου, ὁ, Patmus, nomen insulæ in Ægeo mari. a πάομαι, acquiro.

Πάτρα, ας, & Jon. πάτρη, ἡ, familia Pindaro, & idem ac πατρὶς, patria. Thema πατὴρ, pater.

Πατραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poet. pro πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruelis, patruus, ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτρηθε, ex familia, ἐκ τῆς πάτρης καὶ φρατρίας. vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, patricida. ex πατὴρ, & ἀλοάω, seu ἀλοιάω, ῶ, trituro, multis ictibus contundo, verbero.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, gens, cognatio, tribus. Th. πατὴρ, pater.

Πατριάρχης, ου, ὁ, Patriarcha, quasi τῆς πατριᾶς ἄρχων, familiæ princeps.

Πατρικὸς, ὴ, ὸν, paternus, a, um.

Πατρικῶς, patrie, patris affectu.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. in acc. πατρίδα, ab eodem themate.

Πατροβίος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. paternis insistens vestigiis.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patruus. ex πατὴρ, pater, & κασίγνητος, frater. Th. κάσις, frater, & γίνομαι, nascor.

Πατροκλέης, έης, genit. έεος, έος, ους, dat. έεϊ, έϊ, εῖ, έεα, έα, ῆ. voc. έες, εῖς. Dicitur & Πάτροκλος, ου, ὁ, Patroclus. ex πατὴρ, & κλέος, έος, τὸ, gloria. Th. κλέω, celebro.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a parentibus traditus. Ex πατὴρ, pater, παρὰ, & δίδωμι, do.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, patris pater, avus paternus.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, qui patrem verberat, Isæus. ex πατὴρ, pater, & τύπτω, verbero.

Πατροῦχος παρθένος, ἡ, virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet, a πατὴρ, pater.

Πατρῴα, ας, ἡ, paterna. vide πατρώϊος.

Πατρώϊος, seu πατρῷος, ῴα, ῷον, patrius, a, um, paternus. πάτρως, ω, ὁ, patruus. Dicimus & πάτρως, ωος, ὁ, a πατὴρ, pater.

Πατρωνέω, patrocinor. Gl. Vet.

Πατρωνυμέω, nomen a patris nomine facio. ex πατὴρ & ὄνομα.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum.

Πάτταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, pertica, unde aliquid suspenditur.

Παῦε, cessa, desiste, præs. imper. act. a παύω, cesso. f. σω. p. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα. perf. pass. πέπαυμαι.

Παῦθε, remisit, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jon. pro ἐπαύθη, ης, η, verbi παύω, cesso.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Paulus. Lat. pusillus.

Παῦρος, α, ὁ, Poet. paucus, facilis numeratu, non multus, in compar. παυρότερος, minor. Th. παύω, cesso. Paucos enim numerantes cito παύομεν, defecimus.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. παυσάμενος, a. 1. part. med. παύσασθαι, aor. 1. inf. med. παύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. παύσαντες, aor. 1. part. act. f. g. pl. num. a παύω, cesso.

Παύσειεν, sedaret, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eodem themate.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio, quies, ab eodem themate.

Παυσώμεσθα, Poet. pro παυσώμεθα, 1. plur. a. 1. sub. med. a παύω, cesso.

Παύω, facio cessare, finio, finem impono, coerceo, f. παύσω. p. πέπαυκα. aor. 1. ἔπαυσα. a. 1. imper. παῦσον, άτω. præs. med. παύομαι, cesso, desisto. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο. & in 3. plur. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. passiv. πέπαυμαι, destiti. Hinc παῦσις, εως, ἡ, cessatio, requies. παῦρος, α, ὁ, paucus, parvus. ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, Paphlagon, nomen proprium. gen. plur. Παφλαγόνων.

Παφλάζε, fervebat, 3. singul. imperf. Jonic. παφλάζοιτο, 3. sing. opt. præs. pass. verbi παφλάζω, ferveo.

Παφλάζω, ferveo, æstuo. Ex them. φλάζω, ferveo. nisi forte φλύζω legendum.

Πάφος, ου, ἡ, Paphus. nomen urbis, Gr. sic vocata a Papho conditore.

Παχείῃ, ης, ἡ, densa, παχείῃ, dat. sing. f. g. Jon. a παχὺς, έος, ὁ, crassus. παχέες, οἱ, crassi, locupletes.

Παχθῇ, Dor. pro παγῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. a πήγνυμι, compingo.

Πάχνη, ης, ἡ, pruina, ros concretus. quasi a πήγω compingo. hinc παχνόω, congelo.

Παχνήεντος, genit. singul. a παχνήεις, εντος, ὁ, pruinosus. Th. πάχνη, pruina.

Παχνόω, congelo. a πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Παχύδερμος, ου, ὁ, fatuus: rudis. Item qui est cute pingui. ex παχὺς, crassus, & δέρμα cutis.

Παχυνθεὶς, έντος, ὁ, qui pinguefactus est, a. 1. part. pass. a παχύνω, pinguefacio.

Παχύνω, pinguefacio. f. υνῶ. perf. πεπάχυγκα. perf. pass. πεπάχυμμαι. aor. 1. passiv. ἐπαχύνθην, ης, η, pinguefactus sum. The. παχὺς, έος, ὁ, crassus.

Παχὺς, έος, ὁ, crassus, spissus, densus: tardus, ingenio rudi. Item dives. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ. in n. g. παχύ. Hinc πάχος, εος, ὁ, crassities, παχύνω, crassum reddo. πᾶχυς, εος, ὁ, Dor. pro πῆχυς, cubitus, ulna.

Πάω, vel potius πάομαι, gusto, vescor: possideo, adipiscor, acquiro. f. ἄσομαι. perf. πέπαμαι. ἄπαστος, jejunus, non pastus. Hinc πηὸς, ῦ, ὁ, affinis, propinquus.

Π Ε.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, post, accus. regit. quasi a ποῦς. Hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι. πέδελθε, pro μέτελθε.

Πεδάασκον, impediebant, Jon. pro ἐπέδων, ων, 3. plural. imperf. act. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πεδάγρετος, ὁ, reprehensus ex fuga a persequentibus, varius.

Πεδαίρω, e solo in sublime tollo, Eurip. a πέδα, Æol. pro μετὰ, & αἴρω, tollo.

Πεδαμείβω, Æol. pro μεταμείβω. Ex πέδα, Æolic. pro μετὰ, & ἀμείβω, mutare.

Πεδανὸς, ῦ, ὁ, per terram serpens, firmus, humilis. Item merces data pro vaticinio, Hesych. Them. πέδον, ου, τὸ, solum terra.

Πεδάορος, ῦ, ὁ, ἡ, Poet. pro μετέωρος, sublimis, excelsus, volans, Aristoph.

Πέδας, acc. plur. a πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, aor. 1. inf. activ. πέδασον. Dor. pro πέδησον, aor. 1. imperat. act. a πεδάω, impedio, vincio pedicis. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάφρων, ονος, ὁ, mentem vinctam habens, mente captus, stultus. Ex πέδη, pedica, & φρὴν, mens.

Πεδάω, Jonic. pleonasmo pro πεδᾷ, 3. singul. præs. ind. act. Sic in inf. πεδάαν, pro πεδᾶν, verbi πεδάω, irretio, compedibus adstringo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάω, pedicis vincio, impedio, ligo, The. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδέρχομαι, Æolice pro μετέρχομαι, prætereo, sector. ex πέδα, Æol. pro μετὰ, & ἔρχομαι accedo.

Πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum, compes. q. a ποῦς, pes. Hinc πεδάω, pedicis vincio.

Πέδησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πέδιλον, ου, τὸ, calceus, talare, soccus. quasi a ποῦς, pes, & εἰλέω, volvo, quia circa pedem volvitur, seu stringitur. Et pro carmine, quod alicui convenit.

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, campestris, e. Th. πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities. gen. Jonic. πεδίοιο. Them. πέδον, ου, τὸ, solum. Sed πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. Th. πέδη, pedica, compes.

Πεδόθεν, adv. ex fundo, e terra, funditus: a puero, Hesiod. Th. πέδον, solum, terra.

Πέδον, ου, τὸ, solum, terra, humus: domus, domicilium. Etym. Hinc ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus. κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria: limbus. στρατόπεδον, ου, τὸ, castra, exercitus. στρατοπεδεύω, castra metor.

Πέζα, ης, ἡ, malleolus, seu planta pedis: fimbria, quasi margo, finis. Est & retis genus rotundum. Item meretrix sine organis symposia frequentans. Hinc πεζὸς, ῦ, ὁ, pedes, pedibus iter faciens. πεζῇ, pedestri itinere.

Πεζεύω, pedibus iter facio, incedo. f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα, ἡ, planta pedis.

Πεζῇ, pedibus. πεζῇ, scil. ὁδῷ, pedestri itinere. ab eodem themate.

Πεζοβόας, ου, ὁ, qui pedestrem pugnam committit, pedes, peditis, Poet. ex πεζὸς, pedestris, & βοὴ, ἡ, clamor, bellum.

Πεζομάχας, α, ὁ, Doric. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ὁ, qui pedestre prælium committit. vide πεζομαχέω, pedestre prælium committo.

Πεζομαχέω, pedestre prælium committo. Hinc πεζομαχία, ας, ἡ, pedestre prælium. Them. πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, pedes, pedestris. πεζὴ δύναμις, peditatus. πεζὰ ζῶα, gressilia animalia, Aristot. Capitur etiam adjective πεζὸς, ὴ, ὸν, pedestris, e.

Πεῖ, Dor. pro ποῦ, ubi.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, persuadebat, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi πείθω, persuadeo.

Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo, f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. Th. ἄρχω, impero.

Πεῖθε, forte legendum πεῖθε.

Πειθέμεν, persuadere, Jon. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. activ. verbi πείθω, persuadeo.

Πείθευ, obtempera, Jon. pro πείθου, præs. imp. pass. πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. a πείθω, persuadeo.

Πειθέω, ῶ, Poet. & Attic. pro quo & πειθέω, ῶ, pro πείθομαι, pareo, morem gero.

Πείθομαι, præs. pass. Hinc πειθόμενος, ου, ὁ

præf. part. πείθοντο, 3. pl. imperf. paff. Jon. a πείθω, perfuadeo.

Πείθοντο, vide in πείθομαι.

Πειθὸς, ὴ, όν, pro πιθανὸς, ὴ, όν, perfuaforius, a, um. 1. Cor. 2. 4. Eft fufpecta vox, & alibi non legitur, vel legere poffis, ἐν πειθοῖ ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, non in perfuafibilibus humanæ fapientiæ verbis: ut fit appofitio. Thema πείθω, perfuadeo.

Πείθου, præf. imperat. paff. a πείθω, perfuadeo.

Πειθοῦς, perfuafionis, genit. fingular. a πειθὼ, όος, οῦς, ἡ, Suada. Thema πείθω, perfuadeo.

Πείθω, perfuadeo, fuadeo, oratione flecto, cum accuf. imperf. ἔπειθον. fut. πείσω, fecurum reddam, a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præf. med. πείθομαι, perfuadeor, affentior: item cum dat. obedio, pareo, credo: pariter fpero: contendo. imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. πέπεισμαι, perfuafus fum. perf. part. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. paff. ἐπείσθην, ης, η, affenfus fum, credidi. f. 1. paff. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, confido. præt. inf. med. πεποιθέναι, confidere. perf. part. med. πεποιθὼς, ότος, ὁ, fretus. plufq. perf. med. ἐπεποίθειν, εις, ει. Hinc πεποίθησις, εως, ἡ, perfuafio. πισμονὴ, ῆς, ἡ, idem. πιστεύω, fidem habeo, credo. πιστὸς, ὸ, ὁ, fidus, fidelis. ἀπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, inobediens, contumax. εὐπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facile paret, feu obfequitur. ἀξιόπιστος, ο, ὁ, ἡ, fide dignus.

Πειθὼ, όος, οῦς, ἡ, Deæ nomen dicendi præfidis. Suada Ennio, Suadela Horatio, lepor Ciceroni, perfuadendi Dea Quintiliano. Item perfuafio, obedientia, obfervantia, obfequium, inductio. εἰς πειθὼ, ad fidem faciendam, Plato de Legibus. μετὰ πειθοῦς, perfuadendo, Plato de Legibus, πειθὼ ἐρωτικὴ, lenocinium amatorium.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. plur. præf. fub. med. verbi πείθω.

Πείκω, vel πέκω, pecto, carmino, carpo, tondeo. Theocr. fut. ξω, p. πέπεχα. Idyll. 5. aor. 1. paffiv. ἐπέχθην. p. m. πέποκα, Hinc πόκος, ο, ὁ, vellus.

Πεῖνα, & Jon. πείνη, ης, ἡ, fames, efuritio. quafi a πένομαι, pauper fum. pauperes enim funt famelici. ut fit πεῖνα, quafi πενία, paupertas. Hinc πεινάω, vel πεινέω, efurio. fut. ήσω, vel άσω. perf. πεπείνακα.

Πεινῶντι, efurienti, Dor. pro πεινῶντι, dativ. fing. part. præf. verbi πεινάω, efurio.

Πεινῆσαι, aor. 1. inf. activ. a πεινάω, efurio, fame laboro.

Πεινῇς, Dor. pro πεινῇς, a πεινάω, efurio. Sic πεινάμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῇν, vel ut alii volunt pro πεινῶμεν, q. ex πεινάμεν.

Πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, periculum, tentatio, experientia; dolus, Sophocl. quafi a πείρω, tranfeo. Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω. conor, nitor; item tento. πείρασις, εως, ἡ, tentatio. πειραστὴς, ὸ, ὁ, tentator. πρωτόπειρος, ο, ὁ, ἡ, primum fefe exercens.

Πειράζω, tento, experior, conor; exploro. f. άσω. perf. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειρᾶσαι. præf. paff. πειράζομαι, tentor, ad peccandum follicitor. perf. paff. πεπειρασμαι, a. 1. paff. ἐπειράσθην. a. 1. fub. paff. πειρασθῶ. aor. 1. inf. paff. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρασθείη, ης, η, a. 1. opt. paff. πειρασθῶ, & in 3. plur. πειρασθῶσι. a. 1. fub. paff. verbi πειράζω, tento, exploro.

Πειραίνειν δίκας τινὶ, lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere. Et πειραίνω, ductum a περαίνω, quod a περάω, fupero.

Πεῖραρ, feu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Th. τὸ πέρας, ατος, idem.

Πείρας, αντος, ὁ, qui fixit, a. 1. part. act. a πείρω, tranfadigo, transfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. fing. a. 1. opt. act. πειράσαι, a. 1. inf. act. πείρασαι, a. 1. imperat. med. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, tentatio.

Πειρασθῆναι, aor. 1. inf. paff. a πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρασμὸς, ὸ, ὁ, tentatio, periculum. a πειράζω, tento.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. a πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, nomen verbale a πειράω, conor.

Πειρατὴς, ὸ, ὁ, prædo marinus, pirata. Sophocl. dat. plur. πειραταῖς. πειρατικαὶ νῆες, naves prædatoriæ. Plut.

Πειράτω, tentet, 3. fing. præf. imperat. activ. a πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. præf. imperat. πείραε, α. Them. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πειράω, ῶ, conor, nitor, tento. πειρᾷν τινὰ dicitur τὴν γυναῖκα, cum de ftupro follicitat, & interpellat. Latine attentare pudicitiam. Bud. f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρηθῆναι, periculum feciffe, aor. 1. inf. paff. a πειράω, conor, nitor. fut. άσω, vel ήσω. p. πεπείρηκα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πειρῆσαι, expertis, aor. 1. imper. med. verbi πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. aor. 1. med. ἐπειρησάμην. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πειρητίζω, experior, periculum facio. quod a πειράω, idem. Thema πεῖρα, conatus.

Πειρίθοος, ο, ὁ, nomen viri, Pirithous. ardelio.

Πείρινς, θος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru, ubi res ponuntur, vel ubi fedent, qui curru vehuntur. Hom. Velim a πεῖρας, pro πέρας, finis, terminus; quia eft ad terminos, & latera currus. Vel a περιθέω, in orbem currere, quod in orbem currat.

Πείρω, tranfadigo, transfodio, penetro, trajicio, pungo, figo. Item tranfeo. f. περῶ. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. paff. πέπαρμαι, p. m. πέπορα. Hinc πόρος, ο, ὁ, tranfitus, trajectus; item meatus. πορίζω, acquiro, paro. πόρισμα, ατος, τὸ, propofitio, quæ ex alia neceffario confequitur. πορισμὸς, ὸ, ὁ, acquifitio; item reditus, vectigal, abundantia. πορσύνω, præbeo: item paro, adminiftro. πορθμεύω, σω, κα, trajicio. πορεύομαι, eo, proficifcor. f. εύσομαι. p. πεπόρευμαι. πορεία, ας, ἡ, profectio, iter. πορθμὸς, ὸ, ὁ, fretum, finus maris: item trajectus. πορθμεὺς, έος, ὁ, portitor, qui aliquem lintre per fretum tranfportat. πορθμεύω, εύσω, transfreto, fretum trajicio. ἔμπορος, ο, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπόριον, ο, τὸ, forum nundinarium. ὁδοιπόρος, ο, ὁ, per viam incedens. ὁδοιπορέω, ήσω, iter facio. ἀπορέω, dubito; item indigeo. ἀπορία, ας, ἡ, anxietas, angultia: item inopia.

Πειρῶ, tenta, præf. imperat. paff. πειράου, ῶ, verbi πειράω, conor. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρῴατο, Jon. pro πειρῷντο, 3. plural. opt. paff. a πειράω, conor. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plural. præf. ind. med. verbi πειράομαι, præf. part. πειρώμενος. ab eodem themate.

Πεῖσαι, pro πίσαι, irrigare, a. 1. inf. act. a πίω, potum do.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi πείθω, perfuadeo, f. σω. Hinc & πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g.

Πείσας, ὁ, perfuadens, a. 1. part. activ. a πείθω, perfuadeo.

Πειθήνιοι ἅρματα, currus habenis obedientes. τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas. Ex πείθω, obedio, & χαλινὸς, ο, frænum.

Πείσεαι, obediens, Jon. pro πείσῃ, 2. fing. f. 1. med. ejufdem verbi.

Πείσειν, a. fing. f. 1. act. a πείθω. quod vide. f. 1. inf. πείσειν.

Πεισέμεν, perfuafurum effe, Jon. pro πείσειν, fut 1. inf. act. a πείθω, perfuadeo, f. σω. fed πείσεσθαι, f. 1. inf. med.

Πείσῃ, vel 3. fingul. a. 1. fub act. vel 2. fing. fut. 1. med. a πείθω, perfuadeo.

Πεισθέντες, nom. plural. a. 1. particip. paff. a πεισθεὶς, έντος, ἐν, ab eodem themate.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. paff. πεισθήσομαι, f. 1. inf. paff. a πείθω, perfuadeo.

Πεῖσις, ὁ, læfio, paffio: perfuafio Alex. Aphrod. a πάσχω, patior, cujus futurum πείσομαι.

Πεῖσμα, τὸ, firmamentum: funis nauticus, quo navis in litore religatur; & quod ei navis quafi pareat. a πείθω, obedio, pareo.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, perfuafio, credulitas.

Πείσομαι, patiar, vel parebo, f. 1. med. a πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πεῖσος, vel πῖσος, τὸ, locus humidus, hortus, pratum, quafi qui poffit πίσαι, id eft, potum præbere, a πιπίσκω, potum præbeo. Th. πίω, bibo. fut. πίσω. p. πέπικα. a. 2. ἔπιον.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens. quafi a πείθω, obedio. Eft & πειστὴρ, rudens, vel funis, feu funiculus.

Πέκος, εος, τὸ, pellis tondenda. a πέκω. pecto, tondeo.

Πελάγεσσι, dat. pl. Jon. a πέλαγος, mare.

Πέλαγος, εος, τὸ, pelagus, mare. in nom. plural. πελάγη. q. πλοῖα ἄγον, naves ducens a citeriore ad ulteriorem ripam: vel quia regiones diffitas maris navigatio unit: ut fit q. πλάγος, a πλάω, & ἄγω. Hinc πελαγίζω, inundo, reftagno.

Πελάγων, ὁ, Pelagon, nomen viri.

Πελάζω, admoveo, pertingo, dejicio. Interdum accedo, cum dat. f. άσω. p. κα. præf. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτος, admovere victoriæ, dare victoriam. Sic κράτος πέλασσον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. activ. Poet. Th. πέλας, prope.

Πέλανος, ο, ὁ, libum e polline fariuæ. q. a πάλη, tenuis farina. Item obolus, Nicand. fpuma concretior circa os, Eurip.

Πελαργὸς, ὸ, ὁ, ciconia. q. a πελὸς, niger, fufcus, & ἀργὸς, albus, quia nigris, & albis pennis. Item πελαργὸς eft fictile quoddam inftar ciconiæ roftrum habens. Hinc ἀντιπελαργέω, gratiam refero, beneficium rependo. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, mutua gratiarum actio.

Πελαργόχρως ωτος, ciconiæ colorem habens.

Πελαργώδης εος, ὁ, ἡ, ciconiæ fimilis.

Πέλας, adv. prope, αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ, calamitates vicinorum, Thucyd. Hinc πελάω, & πελάζω, propinquo, πλησιάζω, fut. σω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἐμπύπλαμι, ατος, τὸ, ignis facer.

Πέλασαν, applicarunt, Jon. pro ἐπέλασαν, 3. plur. a. 1. act. πελάσας, accedens, a. 1. part. act. πελάσαι, a. 1. inf. a πελάζω, admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope.

Πελασθεὶς, έντος, ὁ, accedens, aor. 1. part. paff. πελάσθη, infixa eft, Jonic. pro ἐπελάσθη, 3. fing. aor. 1. ind. paff. ab eodem verbo, & themate.

Πελάσσαις, Æolic. pro πελάσας, aor. 1. part. act. Poet. gem. σσ, verbi πελάζω, admoveo, pertingo.

Πέλεθος, ὁ, merda.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ο, τὸ, jugerum, menfura centum ftadiorum; aliis mille pedum, Hefych.

Πέλει, eft, contingit. a πέλω, fum. Hinc πέλῃται, in fubjunct. a πέλομαι, idem.

Πελείασι, columbis, dat. plur. a πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, columbarum quædam fpecies.

Πελεκᾶν, ᾶνος, ὁ, Attice, pelecanus. Gl. πελεκᾶνος, θαλάσσιον ὄρνεον, maritima avis. Sed dicitur πελεκὰν, ᾶνος, & ᾶντος, & πελεκᾶς, ᾶ. Nomen ei eft a πελεκάω, feco; quod roftrum habet magnum, & latum dolationi aptum.

Πελεκάω, & πελεκέω, fecurim adigo, feco, fecuri incido. πελεκηθεὶς, laboratus. Hinc πελέκημα, fomes; id, quod inter dolandum excidit, fcobs, ramentum, quod pro fomite effe poteft; fegmina, quæ bipenni auferuntur.

Πελέκησεν, Jonic. & Poet. pro ἐπελέκησε, 3. fing. aor. 1. ind. activ. verbi πελεκάω. feco.

Πελεκίζω, fecuri ferio. fut. ίσω. p. πεπελέκικα. perf. paff. πεπελέκισμαι. Th. πέλεκυς, fecuris.

Πελεκῖνος, ὁ, fecuridaca, herba, cujus femen eft ut πέλεκυς, fecuris. Theophr.

Πέλεκυς, εος, ὁ, fecuris, bipennis, in acc. πέλεκυν. Hinc πέλιξ, ικος, ὁ, feu πέλις, ιος, ἡ, idem, & pelvis. quia ad fecandum πέλεκυς, εἶδε, eft cita.

Πελεμίζετ', Jon. pro ἐπελεμίζετο, contremuit. quaffatus fuit. 3. fing. imperf. paff. verbi πελεμίζω, moveo.

Πελεμίζω, moveo, commoveo, agito, gradu dejicio. f. ξω. p. πεπελέμιχα. perf. paff. πεπελέμιγμαι. a. 1. paff. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, reverfus eft, 3. fing. aor. 1. ind. paff. Jon. a πελεμίζω, moveo.

Πέλεν, Jon. pro ἔπελεν, extabat, 3. fing. imperf. verbi πέλω, fum.

Πέλεσκε, Jon. pro ἔπελε, erat, 3. fingul. imperf. verbi Poet. πέλω, fum.

Πέλευ, Dor. pro πέλου, præf. imperat. verbi πέλομαι, feu πέλω, fum.

Πελίας, ο, ὁ, nomen viri.

Πέλλα, ης, ἡ, mulctra. πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. a. πλεῖος. plenus, quod fæpe lacte impleri foleat. Etymol. deducit a πελεκάω, quod excavatum fit. Ligneum enim erat, ut fcyphus fundo lato ideoque ex eo quoque bibebant defectu calicis. πελλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui mulget.

Πέλλα, ης, ἡ, Pella, urbs Macedoniæ, unde Alexander Magnus Pellæus dictus.

Πέλμα, ατος, τὸ, planta pedis: item folea: extremitas, Aphrod. q. a πελὸς, niger, quia nigra, aut a πηλὸς, lutum, quod eo calcamus. Etym. a πέλας, quod fit prope folum.

Πέλομαι, fum, idem cum πέλω. πελόμεσθα. Dor. pro πελόμεθα, 1. plural. ind.

Πέλοντο, erant, 3. plur. imperf. Jon. verbi πέλομαι, fum.

Πελο-

Πελασγιάδαι & Πελασγιᾶδαι, Jon. Dor. & Poet. pro Πελασγίδαι, nom. plur. a Πελασγιάδης, ο, ὁ.

Πελοπόννησος, ου, ἡ, regio Græciæ, infra mare Jonium, & Ægæum, Peloponnesus. Hinc

Πελοποννησιακὸς, ὁ, ὁ, Peloponnesiacus, & Πελοποννησιστὶ, adv. Peloponnesiace.

Πέλοπος, gen. sing. a Πέλοψ, οπος, ὁ, Pelops, nomen proprium.

Πελὸς, ὁ, ὁ, niger, fuscus. πέλειος, α, ὁ, & πελλὸς, idem. Forte a μέλας, niger. β enim, μ, & π sunt affines litteræ.

Πελτάζω, peltæ armatus pugno.

Πελταστὴς, ὁ, qui peltam in pugna gestat.

Πελταστικὸς, ὁ, ὸν, ad peltam pertinens. hinc

Πελταστικὴ, ῆς, Sc. ἐπιςήμη, ars utendi pelta.

Πέλτη, ης, ἡ, pelta, scutum brevius. ideoque πελτὸν, quod vibrari possit. q. a πάλλω, vibro. Item piscis nomen. Cœl. l. 6. c. 4. Hinc πελτωτὸς, ὁ, ὁ, peltatus, cetratus. καταπέλτης, ο, ὁ, catapulta.

Πελτοφόρος, peltatus. a φέρω.

Πέλυξ, vel πέλυς, pelvis, proprie lignea, facta τῷ πελεκᾶν, secando. Item galea: securis.

Πέλω, & πέλομαι, sum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio. q. πέλας ὦ, præsto sum.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum. Est & πέλωρον, idem. q. a πέλω, verto. id enim est monstrosum, in quo versus est communis ordo naturæ. vel a πέλας, prope, & ὁράω, video, quia propius accedimus, ut monstra spectemus. Hinc πελώριος, α, ὁ, ἡ, ingens, magnus, admirandus: prodigiosus.

Πελώρη, ἡ, vasta, f. g. a πέλωρος, ο, ὁ, idem ac πέλωρ. Hinc & πελώριος, ingens. q. a πέλας ὄρος, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμμα, τὸ, coctura, coctum aliquid. a πέπτω, coquo. πέμματα, τὰ, bellaria, secundæ mensæ, condimenta, cupediæ. τοῖς πέμμασι μίγνυται βούτυρον, bellariis butyrum miscetur, Diosc. l. 2. c. 83.

Πέμπε, Æolic. pro πέντε, quinque. πεμπὰς, quinarius. πεμπάζω, numero per quinarios. Item simpliciter numero. Et πέμπε, mittebat, pro ἔπεμπε, Jon. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέμπελος, ὁ, senex. quasi jam mittendus in sepulchrum. a πέμπω, mitto.

Πέμπεισα, ας, ἡ, Dor. pro πέμπουσα, ἡ, mittens, præs. part. f. g. a πέμπω, mitto. fut. ψω.

Πέμπον, Jonic. pro ἔπεμπον, ες, ε, mittebam, imperf. Jon. verbi πέμπω, mitto, & in 3. plur. πέμπεσαν.

Πεμπταῖον βρέφος, infans quinque dies natus. quod a πέμπτος, quintus. Th. πέντε, quinque.

Πεμπτήμερος, ο, ὁ, Jonic. & Doric. pro πενθήμερος, vel πενθήμερος, quinque dierum. Ex πέντε, quinque, & ἡμέρα, dies.

Πέμπτης, ης, genit. & dat. sing. f. g. a πέμπτος, η, ον, quintus, a, um. dat. plur. πέμπτοισι a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque.

Πέμπτος, η, ον, quintus. a πέντε, quinque. Sed πεμπτὸς, ἡ, ὸν, quintus. a um. a πέμπω, mitto.

Πέμπω, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio. f. ψω, p. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. præt. med. πέπομφα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, missio; item pompa. ἀποπέμπω, dimitto. προπέμπω, mitto ante: item prosequor, comitor.

Πεμπώβολον, ο, τὸ, veru ad assandas carnes cum quinque cuspidibus. a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque, & ὀβελὸς, ὁ, ὁ, veru.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, turbo, flatus: item gutta, nubes, & bulla. Potest duci a πέμπω, mitto, ut sit quod emittitur e re aliqua, vel quia cito mittitur, id est, amittitur; ut si quasi πέμπιξ, bulla, nubes.

Πεμφρηδὼν, όνος, ἡ, insectum e vesparum genere. An a πῆμα φέρειν, quod damnum ferat? vel a πεσεῖν φέρω, defloratis stirpibus.

Πέμψαν, Jon. pro ἔπεμψαν, miserunt, 3. plur. a. 1. ind. act. πέμψας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi πέμπω, mitto.

Πέμψει, mittet, 3. singul. πέμψουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi πέμπω, mitto.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, f. 1. mittam.

Πέμψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. sub. act. a πέμπω, mitto.

Πένεσθαι, præs. inf. a πένομαι, laboro, ago. 3. plural. πένονται. præt. med. πέπονα.

Πενέστης, ο, ὁ, servus, famulus. a πένομαι, laboro.

Πένηαι, Jon. pro πένῃ 2. sing. sub. verbi πένομαι, laboro, pauper sum.

Πένης, ητος, ὁ, qui labore victum quærit, pauper. dat. plur. πένησι, a πένομαι, laboro, egeo.

Πένθει, luge, præs. imperat. a πενθέω, lugeo. Sed πένθει, dat. sing. a Them. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθερὸς, ὁ, ὁ, socer, uxoris meæ pater. πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus. q. a πένθος, luctus. Soceri etiam sæpe dolent filiarum vicem, & metuunt, ne res illis male cedant.

Πενθέω, ῶ, lugeo. fut. ήσω, p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. inf. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθήμεναι, Doric. pro πενθεῖν, præs. inf. a πένθημι, lugeo. Alii pro πενθεῖν, præs. inf. verbi πενθέω, lugeo. Th. πένθος, luctus.

Πένθος, εος, τὸ, luctus, mœror. q. πάνθος, a præt. med. πέπονθα, verbi πάσχω, patior. Alii a πάθος, passio, ducunt; alii a πένομαι, pauper sum, laboro. Hinc πένθιμος, ο, ὁ, ἡ, lugubris. πενθέω, lugeo.

Πενία, ας, ἡ, & Jon. η, ης, paupertas, quod a πένης, pauper. Th. πένομαι, laboro, inops sum.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, pauperculus, a, um, ab eodem themate. πενιχρῶς, per inopiam.

Πενιχρότης, ητος, ἡ, indigentia.

Πένομαι, facio, efficio: pauper sum. δαῖτα πένεσθαι, convivium curare, & struere, πενόμενος, præs. part. πέπονα, præt. med. Hinc πένης, ητος, ὁ, pauper. πενία, ας, ἡ, paupertas, πόνος, ο, ὁ, labor, πονέω, laboro. πονηρὸς, ὁ, ὁ, improbus, scelestus. φιλόπονος, ο, ὁ, ἡ, amans laborem, gnavus. μισόπονος, ο, ὁ, ἡ, fugiens laborem.

Πένοντο, faciebant, Jon. pro ἐπένοντο. 3. plur. imperf. verbi πένομαι, facio.

Πένταεθλος ἀνὴρ, quinquertio. πένταεθλον, τὸ, quinqertium. ex πέντε, quinque, & ἄεθλος, ο, ὁ, certamen.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, a πενταέτηρος, quinquennis. Sed Attice πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo πενταετηρικὸ.

Πενταέτηρος, ο, ὁ, quinquennis, quinquennalis. πενταετὴς, idem. a πέντε, quinque, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντάκις, quinquies, adv. a πέντε, quinque.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πεντάπλασιον, Jon. pro πενταπλάσιον, ὁ, quinquies major. Them. πέντε, quinque.

Πένταχα, & πενταχῆ, quinquefariam, quinque modis. ab eodem themate.

Πέντε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. q. a παύω, quiescere. Est enim primus numerus, in quo quiescimus, seu subsistimus, supputantes ad digitos, qui quini in quavis manu. πεντάκις, quinquies. πεντήκοντα, quinquaginta. πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, quinquagesimus. πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, decimus quintus, a, um.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta Ex πέντε, quinque.

Πεντηκονταετὴς, ες, ὁ, quinquaginta annorum. Ex πεντήκοντα, quinquaginta & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντηκόντορος, ὁ, navis, quæ quinquaginta remis agitur. πεντηκόντορος, ὁ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ο, ὁ, qui quinquaginta jugerum est. Ex πεντήκοντα, quinquaginta, & γύα, seu γύη, arvum, jugerum.

Πεντηκοντακέφαλος. ex πεντήκοντα, quinquaginta, & κεφαλὴ, ῆ, ἡ, caput.

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, quinquagesimus, a, um. Hinc πεντηκοστὴ, scil. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus, scil. a resurrectione Domini.

Πεντόζοιο, gen. Jon. a πεντόζος, ο, ἡ, manus. ex πέντε, quinque, & ὄζος, ramus. Digiti enim sunt veluti quinque ramusculi.

Πέξαιτ', pro πέξαιτο, tondeatur, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πείκω, pecto. f. ξω.

Πεξῶ, Doric. pro πέξω, fut. 1. verbi πέκω, pecto.

Πέος, πέεος, τὸ, penis, mentula, pudendum, in Epigr.

Πεπάγαντι, Doric. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. med. verbi πήγνυμι, compingo. f. ξω. aor. 2. ἔπαγον. perf. med. πέπηγα. πεπαθυῖα, ἡ, passa, per syncopen pro πεπονθυῖα, perf. part. act. f. g. verbi παθέω. f. ήσω. pro πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίνω, coquo, a πέπων, ονος, maturus, coctus a Sole.

Πεπαιγμένος, ὁ, illusus, perf. part. passiv. verbi παίζω, vel παίω, ludo. fut. αίσω. perf. pass. πέπαισμαι. Sunt qui a πεπαίνω, maturo, mollio, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ὁ, maturior, mitior, comparat. a πέπων, maturus.

Πεπαλαγμένος, ο, ὁ, pollutus, perf. part. pass. a παλάσσω, inquino, fœdo. f. ξω, p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro. fut. αλῶ. Alii a πηλὸς, ὁ, ὁ, lutum.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Jon. verbi παλάσσω, inquino. f. ξω.

Πεπάλαχθε, 2. plural. perf. imperat. pass. a παλάσσω, sortior, quod a πάλος, sors: item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεπαλὼν, ὁ, qui vibravit, Jon. reduplic. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro. f. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πεπᾶναι, a. 1. inf. activ. verb. πεπαίνω, coquo. a. 1. part. pass. πεπανθεὶς, coctus.

Πεπαρεῖν, per anadiplasiasm. pro παρεῖν, transire, a. 2. inf. verbi πείρω, transeo. f. περῶ, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. inf. pro πορεῖν, verbi πόρω, vel πορέω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. inf. pass. a perf. ind. πέπαρμαι, a πείρω, transeo.

Πέπαρμαι, perf. inf. pass. πεπαρμένος, η, ον, trajectus, a, um, confixus, perf. part. verbi πείρω, transadigo. f. περῶ. perf. act. πέπαρκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, debacchatus sum, perf. Attic. pro παρῴνηκα. Sic πεπαρῳνημένος, ludibrio habitus, perf. part. passiv. Attic. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, pecco per vinolentiam. Ex παρὰ, & οἰνόω. Thema οἶνος, ο, ὁ, vinum.

Πέπασαι, acquisivit, Poet. pro πέπασται, 3. singul. perf. ind. passiv. πεπάσθαι, perf. inf. pass. verbi πάομαι, vel πάω, possideo.

Πέπαται, 3. singul. perf. pass. verbi πάομαι, possideo, fut. ήσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, desit, perf. ind. pass. πεπαυμένοις, dativ. plural. perf. part. πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. verbi παύω. cesso. fut. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον.

Πεπαίδευνται, persuasi sunt, Jon. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo. fut σω. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, paruerunt, Jon. reduplic. pro ἐπείθοντο, 3. plural. imperf. pass. verbi πείθω, persuadeo.

Πεπείραμαι, expertus sum, Dor. pro πεπείρημαι. perf. ind. pass. unde a. 1. ἐπειράθην, verbi πειράω, tento. f. άσω, & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πέπειρος, ὁ, maturus, mitis, concoctus, digestus, a πεπαίνω, coquo.

Πεπείσθω, persuasum habeat, 3. singul. perf. imperat. pass. verbi πείθω, persuadeo.

Πέπεισμαι, persuasus sum, perf. ind. pass. a πείθω, persuadeo.

Πεπερακέναι, perf. inf. act. verbi περαίνω. f. ανῶ. p. πεπέρακα. idem ac περατόω, finio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πεπερημένος, ο, ὁ, advectus, & venditus. a περάω, vendo. f. άσω, & ήσω. p. πεπέρηκα. perf. pass. πεπέρημαι.

Πέπερι, εος, vel εως, τὸ, piper. q. a πέπειρος, maturus, concoctus, quod calore suo coctionem juvet. vel a πέπτω, coquo.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi, perf. med. hinc πεπηγὼς, infixus, perf. part. med. verbi πήγνυμι, seu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω, salto.

Πεπιεσμένος, η, ον, pressus, perf. part. pass. a πιέζω, premo. f. σω. p. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere, Jon. reduplicat. pro πιθεῖν, a. 2. inf. verbi πείθω. persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, ὁ, persuasus, perf. part. pass. verbi πιθέω, pro πείθω, persuadeo.

Πεπιθήσω, persuadebo, Jonica reduplic. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον. unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per syncopen pro πεπίθομεν, Jon. reduplic. pro ἐπίθομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi πείθω, persuadeo.

Πεπίθοιμεν, suaderemus, & sic in 3. plural. πεπίθοιεν, Jon. reduplicat. pro πίθοιμεν, & πίθοιεν, a. 2. opt. activ. verbi πείθω, persuadeo.

Πέπιθον, Jon. reduplic. pro ἔπιθον, persuasi, a. 2. ind. act. ejusdem verbi. sic πεπιθὼν, a. 2. part. act.

Πεπιστεύκαμεν, credidimus, 1. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω, credo. f. εύσω. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πεπιστεύκεσαν, crediderant, 3. pl. plusq. perf. Attic. pro ἐπεπιστεύκεσαν, verbi πιστεύω, credo.

Πεπιστευμένον, acc. sing. form. gen. part. perf. pass. ab eodem verbo, & them.

Πέπλασται, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, perf.

 inf.

inf. πεπλασμένος, perf. part. pass. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. a πλάσσω, fingo.

Πεπλάτυνται, 3. singul. perf. pass. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Thema πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, amplus.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Jonic. & Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, quod ex præt. med. πέπληγα in præsens abiit. unde & præt. imperf. πέπληγον, Jon. pro ἐπέπληγον. nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, percutio. fut. 2. πληγῶ, anadiplasiasmo Jon. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, percussi, anadiplasiasmo Jon. pro ἔπληγον, verbi πλήττω, percutio. fut. ξω.

Πεπλήθυνται, 3. singul perf. pass. verbi πληθύνω, multiplico: cresco.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, plenus, a, um, perf. part. med. a πλήθω, impleo, f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. plural. plusq. perf. pass. Jonic. verbi πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo, fut. πλήσω. perf. pass. πέπλησμαι.

Πεπλήρωμαι, & in 3. plur. πεπλήρωνται, perf. ind. pass. verbi πληρόω, impleo. fut. ώσω. p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, ὁ, perf. part. activ. verbi πλησιάζω, appropinquo, sector, accedo familiariter ad aliquem. fut. άσω. p. κα. a πλησίον, prope. Th. πέλας, idem.

Πέπλος, ου, & Jon. πέπλοιο, ὁ, & πέπλον, ου, τὸ, peplus, peplum, vestis muliebris. Item velum curribus instratum ad pulverem cohibendum. Apud Homerum ponitur etiam pro instratis equorum. Item hoc nomine erat Aristotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & navium ad Trojam catalogum.

Πεπλύσθαι, Poet. perf. inf. pass. ab inusitato πλύω, lavo. fut. πλύσω. perf. pass. πέπλυσμαι. Th. πλυνῶ, idem.

Πέπλως, vide in ἄπεπλος, ου, ω. & πέπλως, acc. plur. Dor. pro πέπλους, a πέπλος, ὁ, peplus.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, sapiens, perf. part. pass. & in dual. πεπνυμένω, a perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, seu πνύω. f. σω, idem cum Th. πνέω, spiro. flo. πνύμαι, sapio.

Πέπνυσο, sapito, perf. imperat. pass. a πνύμαι, sapio. quod a πνύμι, vel πνύω, idem ac πνέω, spiro, flo.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. plur. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίηνται, perf. ind. pass. πεποιῆσθαι, perf. inf. pass. πεποιημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ποιέω, facio.

Πέποιθ᾽, pro πέποιθε, confidit, 3. sing. præt. med. πέποιθα, ας. ε. hinc πεποίθῃς, 2. sing. sub. præt. med. πεποιθέναι, perf. inf. med. πεποιθὼς, ότος, ὁ, & in plur. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, persuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. singul. plusq. perf. med. Jon.

Πεποίθησις, εως, ἡ, fiducia. a præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo.

Πεποίθομεν, 1. plural. præs. ind. a πεποίθω, quod Siculo more factum ex præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo.

Πέπομφα, misi, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέπον, ὦ, mollis, ignave, vocativ. a nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, maturus. Th. πέπτω, coquo, fut. ψω. perf. pass. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. med. a πένομαι, laboro. hinc πονέω, idem. πόνος, labor.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, ὁ, elaboratus, perf. part. a πονέω. excolo, instruo. Th. πένομαι, laboro.

Πεπονηρευμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, improbus sum, improbe ago. quod a πονηρὸς, miser. Th. πένομαι, laboro.

Πέπονθα, passus sum, præt. med. ind. πεπονθὼς, p. m. part. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, pepedi, præt. med. verbi πέρδω, pedo.

Πεπορεῖν, Jon. anadiplasiasmo pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poet. idem ac πορίζω, præbeo. Th. πείρω, transadigo. p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο, præt. imperat. pass. verbi πορεύομαι, proficiscor.

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. a πῶμι, vel πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα. a. 1. pass. ἐπόθην. a. 2. part. ποθείς.

Πέποσθε, laborastis, per syncopen pro πεπόνησθε, 2. plural. perf. ind. pass. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per syncopen dici pro πεπόνθατε, pleonasm. inserto σ, præt. med. verbi πάσχω. patior.

Πεποτέαται, volarunt, Jon. pro πεπότηνται, 3. plur. perf. pass. verbi ποτάομαι, f. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πετάω, vel πέτομαι, volo, as.

Πεπότητο, volaverat, 3. singul. plusq. perf. pass. Jon. ejusdem verbi, & thematis.

Πεπραγμένος, η, ον, factus, a, um, perf. part. pass. verbi πράσσω, facio.

Πέπρακα, terminavi, per syncopen pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, transeo. f. άσω, & ήσω. Alii a πράσσω, facio, formant.

Πέπρακα, vendidi, perf. a πιπράσκω, vendo.

Πέπρακται, 3. sing. perf. pass. verbi πράσσω, facio.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. fut. 1. pass. πραθήσομαι. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η, Th. περάω, vendo.

Πέπραγα, perf. ind. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι. perf. pass. πέπραγμαι. a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, perf. inf. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. p. χα.

Πεπρῆσθαι, Jonic. pro πεπρᾶσθαι, præt. inf. pass. a πιπράσκω, vendo.

Πεπρησμένος, η, ὁ, incensus, perf. part. pass. verbi πρήθω, incendo. perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, fato destinatus sum, per syncopen pro πεπεράτωμαι, perf. ind. pass. hinc πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περατόω, & per syncopen πρόω, destino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πέπρωται, per syncopen pro πεπεράτωται, 3. singul. perf. pass. πέπρωτο, pro πεπεράτωτο. 3 singul. plusq. perf. Jonic. verbi περατόω, determino. Thema πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πέπταμαι, per syncopen pro πεπέτασμαι. sic in 3. plur. πέπτανται, expansa sunt, pro πεπέτανται, perf. pass. verbi πετάζω, vel πετάννυμαι, expando. Sunt qui πέπταμαι, exponant volavi, & pro ἔπταμαι, poni credant perf. pass. verbi πτῆμι, volo, volas.

Πεπτεῶτα, vel πτῶτα, lapsum, acc. singul. perf. part. act. a πεπτεὼς, per syncopen pro πεπτωκὼς, gen. ῶτος, vel ότος, perf. part. a πίπτω, cado. fut. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ὁ, terrefactus. perf. part. activ. verbi πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. præt. πέπτηχα, & sublato χ Jonice, πέπτηα. hinc part. πεπτηὼς, & in acc. πεπτηῶτα, quod tamen per Ectasin dici pro πεπτῶτα quidam credunt, quod vide.

Πεπτικὸς, ἡ, ὸν, coquendi vim habens.

Πέπτω, coquo, maturo. f. ψω. p. πέπεφα. Et Æol. πέσσω, Attic. πέττω. q. πυρὶ ἕψω, igne coquo. Hinc πέψις, εως, ἡ, coctio. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, maturus, item mollis, mitis, de fructu dicitur.

Πέπτωκα, cecidi, perf. activ. πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πτώσω. aor. 2. ἔπεσον. fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per syncopen pro πεπτωκότα, accus. sing. perf. part. activ. verbi ejusdem.

Πεπύθωνται, Jonic. anadiplasiasmo pro πύθωνται. 3. plur. aor. 2. sub. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ὁ, perf. part. passiv. verbi πυκάζω, denso. Thema πύκα, adv. dense.

Πεπυρωμένος, η, ὁ, perf. part. passiv. verbi πυρόω, inflammo. f. ώσω. p. πεπύρωκα. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πεπύσθην, Jonic. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. passiv. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Πέπυσμαι, interrogavi, perf. pass. πέπυστο, Jon pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusdem.

Πέπωκα, bibi, perf. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, coctus a Sole, maturus: item mollis, ignavus. Interdum πέπον est blanda, & amica vox, ὦ πέπον, amicissime, jucundissime, carissime. Homerus in Odyss.

Πὲρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; & plerunque significat quanquam, tametsi. interdum respondet particulæ cunque. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περὶ.

Πέρα, ultra, ulterius, supra. πέρα τοῦ δέοντος, præter decorum, & fas, Aristot. πέραν, πέρας, idem. περαίτερος, & περαῖος, ου, ὁ, ulterior.

Περάαν, penetrare, Jon. pro περᾶν, præs. infin. verbi περάω, transeo. fut. άσω, & άσω.

Περαίη, ης, ἡ, Jon. terra, quæ est ultra mare. Th. πέρα. ultra.

Περαιτέρω, ac περαίτερον, ulterius, longius, amplius, cum gen. περαιτέρω τοῦ προσήκοντος, supra justum, Eurip.

Πέραν, adv. trans, ultra, supra, cum gen. πέραν θαλάσσης, trans mare, Thucyd. item cis, secus. idem ac πέρα, ultra. Sed περᾶν, præs. inf. a περάω, transeo.

Πέρας, ατος, τὸ, & πεῖρας, τὸ, finis, extremitas, terminus, limes, meta, exitus: item adver. tandem, denique. πέρας δέ ἐστι χώρα τις, denique regio est, Procl. hinc περατόω, finio, termino, ἄπειρος, ου, ὁ, ἡ, infinitus.

Περάσαις, Æolic. pro περάσας, aor. 1. part. act. verbi περάω, transeo.

Πέρατα, τὰ, fines, n. plural. a πέρας, finis. περάτη, ης, ἡ, pro πέρας, finis.

Περάω, transeo, supero, emetior, penetro, transfero, transporto: vendo. Item accedo, cum infin. f. άσω, & ήσω. πέρασον ἔξω δόμων, prodi ex ædibus, Sophocl. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα, e tentorio profert pedes. Eurip. ἐπιπόνως διὰ γήρως περῶντες, per senectutem transeuntes, Xenoph.

Περγαμηνὴ, scil. χάρτης, membrana. Gl. v. A seq.

Περγαμία, ας, ἡ, Poet. pro ἡ Πέργαμος, Pergamus, Troja.

Πέργαμος, ου, ἡ, urbs Asiæ insignis, Troja: ita dicta, quod edita in rupe sit sita, Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίδην, Pergasidem, accus. sing. nom. patronymici.

Πέργη, ης, ἡ, Perga, nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. velum.

Πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, astutus, libidinosus. q. a περιέδω, circumedo. Perdix enim est avis obesa, unde & esa facit τὸ πέρδειν, pedere. Vel a πηδᾶν, quod saltet e loco in locum.

Πέρδω, pedo, crepitum ventris emitto. fut. σω. p. κα. aor. 2. ἔπαρδον.

Περέω, Jonic. pro πέραν, ultra, idem ac πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act.

Περήσεις, transibis, 2. sing. fut. 1. activ. verbi περάω. f. ήσω, vel άσω.

Περητὸς, Jon. pro περατὸς, qui transiri potest, meabilis. περητὸς νηυσὶ ποταμὸς, fluvius, qui navibus potest trajici, Herodot.

Πέρθαι, Jonic. pro πεπέρθαι, perf. inf. pass. verbi πέρθω, vasto.

Πέρθω, privo, vasto, perimo, perdo, everto, diripio, f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Περὶ, præposit. cum genit. de, pro, propter, contra. cum accus. circa, circiter, circum, erga, adversus, per, ex, de, ut τὰ περὶ ἐμὲ, res meæ, οἱ περὶ βασιλέα, regis ministri, cum dat. in, pro circum. περὶ, præ, cum comparationem aliquam, & excellentiam significamus. Est & loci, causæ, & temporis particula. περὶ τρίτην ὥραν, circiter horam tertiam. περὶ τριάκοντα, circiter triginta, Demosth. Adhibetur etiam περὶ pro ἕνεκα, propter, οὐδ᾽ ἐλκόμενος περὶ τ᾽ ἀγμάτων, neque distractus propter negotium, Aristoph. in Nubibus. Dicitur etiam locutione Græca, οἱ περὶ Σωκράτην, pro Socrates, οἱ περὶ Ἀρίστιππον, pro Aristippus. In compositione sæpe auget significationem ut περίτρομος, pertrepidus. περίεργος, nimis occupatus. περικαλλὴς, valde pulcher. Hine [illegible]ούσιος, ου, ὁ, eximius, præstans. περιουσία, a[illegible]do. περιουσία, ας, ἡ, abundantia.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poetic. pro ὑπὸ φόβου φεύγειν, præ metu fugere.

Πέρι, pro περίεστι, superior est, sicut ἔνι, pro ἔνεστι. Th. εἰμὶ, sum.

Περιάγω, circumeo, circumduco, lustro, circumago, adduco tandem. εἰς ὁμόνοιαν, & φιλίαν περιήγετο, adductus est tandem ad conditionem amicitiæ, & concordiæ, Herodian. redigo, Dioscor. l. 5. Est etiam expando & explico apud Nazianz. Item contorqueo, contorquendo constringo. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περίηγον. Th. ἄγω, duco.

Περιαιρέω, ῶ, aufero, amputo, circumcido. f. ήσω. p. περιῄρηκα. a. 2. περιεῖλον, ες, ε. a. 2. inf. περιελεῖν. præs. pass. περιαιρέομαι, οῦμαι, tollor. περιαιρῶ τὴν θάλλειν τῶν κλάδων, thalliam ramis abscindo, Theophr.

Περιαιροῦσα, præs. part. f. g. verbi περιαιρέω, aufero.

Περίαλλος, ου, ὁ, aliis præstans, eximius. περίαλλα, vel περιάλλως, eximie, supra modum.

Περιαστράπτω, circumfulgeo, circum illumino, Actor. 9. fut. ψω. p. περιήστραφα. aor. 1. περιήστραψα. Ex περὶ, circum, & ἀστράπτω, fulguro.

Περιαύων, οντος, ὁ, dormiens, præs. part. activ. a περιαύω, pernocto.

Περίαχε, insonuit. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Doric. περιαχέω, circumsono. fut. ήσω.

Περιβαίνω, defendo, protego, circumeo, fut. βήσομαι. a. 2. περιέβην. a. 2. inf. act. περιβῆναι.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. περιβάλλω, circumdo.

Περιβάλλω, circumdo, cingo, ambio, induo, amicio: amplector. Xenoph. de lepore, irrotio, circumvenio, implico. κακοῖς περιβάλλειν, incommodis implicare, Xenoph. & Æschines. Poetice vinco, supero, Odys. ὀ. f. περιβαλῶ. aor. 2. περιέβαλον, amicui. præt. περιβέβληκα. præs. pass. περιβάλλομαι, vestior. perf. pass. περιβέβλημαι.

Περίβαρα, genus calceamenti, Suid. περιβαρίς. An a περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβῆναι, protegere, a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, protego, defendo.

Περίβλεπτος, ου, ὁ, spectabilis, lustrabilis, conspicuus, illustris, insignis, celebris. hinc περιβλεπτότης, spectabilitas. a περιβλέπω, circumspicio.

Περιβλέπω, circumspicio: item admiror, suspicio. f. ψω. p. περιβέβλεφα. usitatius vero est περιβλέπομαι, idem. imperf. med. περιεβλεπόμην, ου, ετο.

Περιβόητος, ου, ὁ, clarus. a βοάω, clamo.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, vestis, stragulum, pallium, operimentum, amictus, velamen. περιβολή, ῆς, ἡ, vestitus. a p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, circumdo.

Περίβωτος, ου, ὁ, celebris, clarus, famosus, pro περιβόητος. Th. βοάω, clamo.

Περιγίγνομαι, supersum, supero, superstes sum, servor, Demosth. invado, incesso. φόβος τοῖς παισὶ περιγίγνεται, metus pueros incessit, Aphthon. potior sum, sum victor, Plutarch.

Περιγίνομαι, ου, εται, consequor. aor. 2. med. περιεγενόμην. a. 2. part. med. περιγενόμενος. a. 2. inf. m. περιγενέσθαι, Th. γίνομαι, sum, fio.

Περιγλαγὴς, lacte plenus, abundans, succulentus, lacteus. Ex περὶ, & γλάγος, Poetic pro γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Περίγλωσσος, ου, ὁ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, qui lingua est eximius, disertus, eloquens, & dicendi facultate præditus.

Περιγογγύζωσι, murmurent, 3. plur. præs. sub. Ex περὶ, & γογγύζω, murmuro.

Περίγυρος, ου, ὁ, circinus, quo rotarum περιγυρὶς, id est, circumferentia perficitur. q. a περιάγω, circumago.

Περιδδείσασα, verita, ecstasi Poet. pro περιδείσασα, aor. 1. part. f. g. verbi περιδείδω. fut. είσω. a. 1. ἔδεισα. aor. 1. part. δείσας, δείσασα. præt. med. περιδέδοικα. Th. δείδω, timeo.

Περιδεὴς, ἐος, ὁ, ἡ, meticulosus, trepidus, metuens. Ex περὶ, & δέος, εος, τὸ, metus.

Περιδείδια, timui, p. m. verbi περιδείδω. Th. δείδω, idem. f. σω.

Περιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter: aptus, sapiens. ex περὶ, & δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextera.

Περιδέω, circumligo, alligo, involvo, objicio, cum accus. f. ήσω. p. περιδέδεκα. præs. pass. περιδέομαι, obvincior. perf. pass. περιδέδεμαι. plusq. perf. passiv. περιεδεδέμην, σο, το.

Περιδραμόντες, nom. plur. a. 2. part. act. a περιτρέχω, percurro. fut. περιθρέξω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμὼν, όντος, ὁ, perf. ind. act. περιδεδράμηκα.

Περίδρομος, ου, ὁ, circumdatus, rotundus, velox. Th. τρέχω, curro.

Περιδύω, circumvestio. Ab Hom. περίδυσε exponitur spoliavit, pro ἀνέδυσε.

Περιεβάλετε, 2. plur. a. 2. ind. act. περιεβάλετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi περιβάλλω, amicio.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. med. verbi περιγίνομαι, consequor.

Περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιτρέχω, percurro.

Περιεζωσμένος, ου, præcinctus, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, præcingo.

Περιέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono. f. θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, pono.

Περιειληθεὶς, έντος, ὁ, involutus, indutus, a. 1. part. pass. a περιειλέομαι.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήφασι, 3. plur. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, complector.

Περιειλίξαντες, οἱ, circumvolventes, nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, & εἰλίσσω, vel ἑλίσσω. Th. εἰλέω, verso.

Περίειμι, superior sum, abundo, supersum, superstes sum. περιεῖναι ταῖς ναυσὶ, abundare navibus, Thucyd. οὐ περιῆν τὰ χρήματα, non supererant pecuniæ, Demosth.

Περιεῖναι, superesse. a περίειμι. Thema εἰμὶ, seu ἔω, sum.

Περιείχετο, circuibat, 3. singul. imperf. pass. a περιέχω, circumeo.

Περιεκρύβην, ης, η, aor. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, abscondo.

Περιέλα, apud Hesych. pro ἀφελοῦ, quasi esset aor. 2. imperat. med. verbi περιαιρέω, aufero. fut. 2. περιελῶ, ex inusitat. Themate περιέλω, unde a. 2. περιεῖλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio. ex περὶ, & ἐλαύνω, agito.

Περιέλειχε, 3. singul. imperf. act. verbi περιλείχω, circumlingo. Them. λείχω, lambo.

Περιελθὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Thema ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. aor. 2. opt. act. περιελεῖν, aor. 2. inf. act. verbi περιαιρέω.

Περιελόντες, οἱ, nom. plur. aor. 2. par. act. περιελὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέπω, curare, officiose tractare. ab ἕπω, tracto, sequor.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιπίπτω, incido, cum dat. fut. περιπεσοῦμαι, præt. περιπέπτωκα. ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιεργάζομαι, inaniter satago, & laboro. curiose agito, anxie, & accurate conficio, Plato in Apoll. fut. άσομαι. aor. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, & ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, lustro, oberro, irrumpo: circumsido, circumdo, Plutarch. in Public. decipio, circumscribo, Aristoph. evenio, contingo, Bud. in Epist. post. cum acc. f. περιελεύσομαι, a. 2. περιῆλθον. oberravi.

Περιεσπᾶτο, 3. singular. imperf. passiv. verbi περισπάω, ῶ, distraho.

Περιέσπασε, 3. sing. a. 1. Jonic. verbi περισπάω, avello, distraho. a. 2. περιέσπον. Th. σπάω, traho. Alii a περιέπω deductum volunt.

Περιέσσασθαι, a. 1. inf. med. gem. σσ, verbi περιέννυμι, circuminduo. Them. ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. ἕσα. a. 1. med. ἑσάμην, Jon. & Poet.

Περιεσταλμένος, ου, ὁ, circumcirca indutus, verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα, perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιίσταμαι, circumsto. Th. ἵσταμαι, sto. f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιίστημι, circumdo, obsideo.

Περίεστι, 3. singul. præs. ind. verbi περίειμι, superior sum, abundo.

Περιέστραψε, circumfulsit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Thema ἀστράπτω, fulguro.

Περιεστῶτα, accus. sing. perf. part. activ. περιεστὼς, ῶτος, ὁ, contracte pro περιεστηκὼς, verbi περιίστημι, proprie circumsto.

Περιέσχατος, ου, ὁ, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιέχω, occupo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, aor. 2. ind. activ. verbi περιτέμνω, circumcido. fut. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτομα. Thema τέμνω, seco.

Περιετέτμητο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind act. verbi περιτυγχάνω, adipiscor. Th. τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιεφθάρησαν, circumventi sunt. Jonic. pro περιεφθάρησαν, 3. plural. a. 1. ind. passiv. verbi περιέπω, prosequor.

Περιέχω, occupo. sic περιέχει, pro περιέχεται, continetur. 1. Petr. 2. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Item contineo, concludo, ambio, undique amplector, & teneo, circumdo, cingo, Plutarch. in Publ. Demosth. contra Calli. excello, Thucyd.

Περιεώρα, 3. singul. imperf. activ. verbi περιοράω, circumspicio.

Περιζώννυμι, præcingo, circumcingo, ambio. fut. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, præcinctus. a. 1. med. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. περίζωσαι, σάσθω, a. 1. part. med. περιζωσάμενος. Ex περὶ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo. f. ζώσω.

Περίζωσαι, præcingere. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι, præcingo.

Περίζωστρα, ας, ἡ, fascia, cingulum. Th. ζώννυμι, cingo.

Περιηγητέος, ου, ὁ, circumductus, adjectiv. verbale a περιηγέομαι, circumducor. ex περὶ, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi περιάγω, circumduco. Thema ἄγω, duco. fut. ἄξω. præt. ἦχα. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Περιῄδειν, εις, ει, plusq. perf. med. verbi.

Περίειμι, eo, accedo. Th. εἶμι, eo, p. m. οἶα, plusq. perf. ᾔειν, & in plur. ᾔεσαν, & Att. ᾖσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum perveniunt: mutatis in orbem vicibus pervenio, & redeo, recido. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιέρχομαι, circumeo.

Περιηλυθέω, circumeo. hinc 2. plur. præs. med. περιηλυθέεσθε, circuitis. Hinc περιήλυσις, circuitus. Ex περὶ & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, inique animo fero, lamentor. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Περιήνεικα, circumtuli, Jonic. pro περιήνεγκα, a. 1. vel perf. ind. act. verbi περιφέρω, circumago.

Περιηργυρωμένος, ου, ὁ, perf. part. passiv. verbi περιαργυρόω, argento tingo. Ex περὶ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Περιῄρητο, ablata erat, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, aufero. The. αἱρέω, capio, fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστραψα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo.

Περιθεὶς, έντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio, a περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono.

Περιίδμεναι, & per syncop. περιίδμεναι, Dor. & Att. pro περιειδέναι, a. 2. inf. verbi περιείδω, scire supra, excellere, circumspicere. quod ex περὶ, & εἰδέω, scio. Them. εἴδω, video, a. 2. εἶδον, ἴδον.

Περιίδῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi περιείδω, contemno, negligo, circumspicio. ex περὶ, & εἴδω, scio, video, a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιιοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιιστάμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi περιίσταμαι, circumsto.

Περιίστημι, proprie circumsto: obsideo, circumdo, Thucyd. degenero, Synes. incommodis affligo, Plutarch. in Lycurg. converto, immuto, Athen. l. 12. circumfundor, Lucian. f. στήσω. perf. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte περιεστὼς, ῶτος, ὁ, circumstans. Hinc περιίσταμαι, cohibeo. περιίστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. pass. cum acc. quod ex περὶ, & ἵστημι, sto.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, retrimentum, sordes undique collectæ. a περικαθαίρω, circumquaque purgo. Ex περὶ, circum, & καθαίρω, purgo, fut. αρῶ. præt. κεκάθαρκα.

Περικαλλέα, accus. sing. f. g. a περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpulcher, in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, & καλὸς, ἡ, όν, pulcher, ra, rum.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego, contego, obtego. fut. ψω, p. περικεκάλυφα. aor. 1. περιεκάλυψα. perf. pass. περικεκάλυμμαι perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. Ex περὶ, & καλύπτω, abscondo.

Περικαρφίζω, festucam circumpono. hinc περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, quum gallina, ovo edito, se festuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφος, εος, τὸ, festuca, palea. Th. κάρφω, sicco.

Περικατῆσθαι, Jonic. pro περικαθῆσθαι, obsidere, præs. inf. Sic περικατημένῳ, Jonic. pro περικαθημένῳ, dat. singul. part. præs. a κάθημαι, sedeo.

Περίκειμαι, circumponor, circumdor, vestior, undique cingor, cum acc. Hinc περίκειται, 3. sing. superest, restat: περίκειται ἀσθένειαν, circumdatus est infirmitate, ad Hebr. 5. Th. κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis, quasi περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Item capitis dolor, Theophr.

ophr. l. 9. c. 10. Item comæ suggestus, spira capilli muliebris.

Περικήδεο, Jon. pro περικήδου, præs. imperf. pass. verbi περικήδομαι, idem ac κήδομαι, curam gero. The. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκαυλος, ου, ὁ, valde aridus, siccus, ambustus, prædurus. Ex περὶ, & καίω, uro. unde καλὸν, calidus.

Περικλασθέντων, genit. plur. aor. 1. part. pass. περικλασθεὶς, verbi περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ου, ὁ, circumclusus, præs. part. pass. a περικλείω, circumcludo.

Περικληΐω, Jonic. pro περικλείω. Them. κλείω, claudo.

Περικλῆς, έος, ὁ, Pericles, nomeñ proprium.

Περικλυτὸς, ὁ, ἡ, celebris. Ex περὶ, & κλύω, audio.

Περικνίδιον, particula, quæ libando ambedi potest. a περικνίζω, circumcarpere. Th. κνίζω, seu κνάω, rado.

Περικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, cum genit. Ex περὶ, & κρατέω, teneo.

Περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον, ες, ε.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, accola, in plur. περικτίται. sic περικτίων, finitimus. Ex περὶ, & κτίζω, ædifico, struo. itaque περικτίονες, sunt, qui vel ædificia circa nos habent, vel possessiones. si velis, a κτάομαι, possideo.

Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator. vide in περικτίτης, ου, ὁ.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro eodem scribitur & περικτίονες, a περικτίων, ονος, ὁ, qui circum aliquem locum ædificia exstruit. Ex περὶ, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, ῶ, circumcingo, circumdo. fut. ώσω. perf. περικεκύκλωκα, aor. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Περικωνέω, circumcirca, illino, oblino, obduco. Ex περὶ, & κῶνος, ου, ὁ, conus, pice, turbo.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo. τῇ ψυχῇ περιλαμβάνω, memoriæ mando. Plato in Epist.

Περιλάμπω, circumfulgeo, collustro. fut. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος, ὁ. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, reliquum facio, relinquo. fut. ψω. præt. περιλέλοιπα. præs. pass. περιλείπομαι, reliquus sum. perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, residuus, a, um. Ex περὶ, & λείπω, linquo, a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Περιλέπω, delibro, decortico, desquamo. The. λέπω, decortico.

Περιλεσχήνευτος, ὁ, ἡ, celebris. ex περὶ, & λεσχηνεύω, sermocinor.

Περίλημμα, ατος, τὸ, captura captum.

Περιληπτικὸς, ὴ, ὸν, comprehendendi vim habens.

Περιληπτικῶς, adv. summatim, de genere impropie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quævis dicuntur.

Περίλυπος, ὁ, ἡ, valde tristis, dolore confectus, solicitus, anxius, Isocr. περὶ in compositione intendit. & λύπη, ης, dolor.

Περιμαίνεται, valde furit, circumquaque furit, 3. præs. ind. Ex περὶ, & μαίνομαι, furo, insanio. f. μανοῦμαι.

Περιμαρνάμεσθ', pro περιμαρνάμεσθα, propugnamus, 1. pl. præs. ind. verbi μάρναμαι, pugno.

Περίμετρον, ου, τὸ, circuitus, ambitus.

Περιμήδεα, acc. sing. a Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri, Perimedes.

Περιμήκεις, prælonga, nom. plural. a περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, prælongus.

Περιμένῃς, 2. sing. præs. sub. verbi περιμένω, expecto.

Περιμένω, expecto, opperior, præstolor. cum acc. fut. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα.

Περιναιετάωσι, circumhabitant, 3. plur. præs. sub. verbi περιναιετάω, circumhabito.

Περίνεον, vel περίναιον, ου, τὸ, perinæum, pars inter ὄρχεις καὶ αἰδοῖον, scrotum, & anum, ubi vesicæ colum est, id est pars interior femoris, & natis communis. puto, quod humore soleat quasi περινεῖν, id est, circumnatare.

Περίνεως, ω, ὁ, superfluus in navi vector. a περὶ, supra, & ναῦς, navis.

Περινισσομενάων, circumitantibus, gen. plur. Æol. part. præs. a περινίσσομαι, circumeo.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. a περινοστέω, redeo. Th. νοστέω, redeo.

Περίξ, circumcirca, undique. περίξ αὐτῶ, in ejus circuitu. Th. περὶ, circum.

Περίοδος, ου, ἡ, circuitus, ambitus, continuatio, circumscriptio. Medicis est tempus in morbis ex intensione, & remissione consistens, Galen. περὶ τύπων. Est etiam vas, quo metallici utuntur, Poll. Item accessio. περίοδος πυρετοῦ, acressio febris, Demosth. Ex περὶ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, ῶ, accola sum, circumcolo. f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ, & οἰκέω, habito.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, locus juxta domum. Item accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus. περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem sita, vicina.

Περιοπτέος, ου, ὁ, negligendus, adject. verbale a περιόψομαι, contemno.

Περιορᾶν, præs. inf. activ. a περιοράω, circumspicio. negligo.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præstantia, opumcopia. Item luxus, lascivia, Polyb. salus, incolumitas, Demosth. a περίειμι, abundo.

Περιουσιασμὸς, ὁ, singularis possessio, & quasi actus τοῦ περιουσιάζοντος, peculium, copia substantia.

Περιούσιος, ου, ὁ, ἡ, acceptus, peculiaris, abundans, eximius, a περιών, verbi περίειμι, excello: item substantivus. Th. εἰμὶ, sum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, summa, complexio, ambitus, septum. πόλις ἦν ἐν περιοχῇ, civitas obsidebatur. l. 4. Reg. c. 24. Apud Theophrastum l. 1. c. 21. est involucrum, & integumentum. a περιέχω, contineo.

Περιπαρῆναι, aor. 2. inf. pass a περιπείρω, trajectus, aor. 2. part. pass. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo.

Περιπατέω, ῶ, obambulo, circumambulo, spatior, circumcalco. fut. ήσω. p. περιπεπάτηκα. Hinc περιπατητικὸς, ου, ὁ, Peripateticus.

Περιπατητικὸς, vide in περιπατέω. περιπατητικῶς, deambulando, Bud. in Epist.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. verbi ejusdem.

Περιπείρω, transfigo, perforo. f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in pass. περιπείρομαι, ῃ, εται, transfigor.

Περιπέπταμαι, circumcirca expansus sum.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. activ. verbi περιπίπτω, incido, cado super. ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιπεσὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. activ. περιπεσεῖν, a. 2. inf.

Περιπετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, qui incidit, incurrit: temerarius. Res vero περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium statum sunt lapsæ. περιπετεῖς τύχαι, fortuna effrenata, & diversa, Eurip. Apud Sophoclem in Ajace, ἔγχος, ᾧ περιπετὴς ἐγένετο, id est, ᾧ περιέπεσε, telum, in quod incidit.

Περιπεφλεγμένων, ambustis, gen. plur. perf. part. pass. a περιφλέγω, pro περιφλέω, amburo. quod a φλέω, ferveo.

Περιπίπτω, incido, decido, illidor, impingo. offendo, obviam fio. cum dat. fut. περιπεσοῦμαι. p. περιπέπτωκα. a. 1. περιέπεσον. aor. 2. inf. περιπεσεῖν. περιπίπτειν ἑαυτῷ, sibi ipsi contradicere, secum pugnantia dicere, vel agere, Alexander de fato.

Περιπλεκτὸς, ου, ὁ, ἡ, implicitus, connexus. verbale a περιπλέκω, circumplico.

Περιπλόμενος, ου, ὁ, per syncopen pro περιπελόμενος, circumvolutus. in genit. pl. περιπλομένων. Hinc περιπλομένου ἐνιαυτοῦ, vertens annus, a περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, sum, & verto.

Περίπλοος, ου, ὁ, circumvectio. Item circum navigabilis. περίπλους ἐστὶ γῆ, ora navigando ambiri potest, Thucyd. ex περὶ, circum, & πλέω, navigo.

Περιπόδιος, α, ον, pedum circundans, pedibus conveniens; Sal. in Lex. Hippoc.

Περιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, desideratus, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, comparo, foveo. juvo, tueor, servo, adsequor, curo, prolum, confero, tribuo. περιεποίησε τοὺς Ῥωμαίους, Romanos tutatus est, Plut. in Publ. περιποιοῦσι τὰ πράγματα εἰς αὐτούς, ad se res transferunt. ἀγαθὸν περιποιεῖ, bonum colorem reddit, Diosc. lib. 5. cap. 30. fut. ήσω. p. περιπεποίηκα. præs. med. περιποιοῦμαι, οῦμαι, acquiro, vendico, usurpo, mihi assero. τὰ μὴ προσήκοντα περιποιεῖσθαι, alienam rem sibi asserere, Synes. præpostere facio. περιποιεῖσθαι, arte singulari, atque industria fieri.

Περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio, vendicatio, assertio in libertatem.

Περιπρὸ, ultra: permultum, Dionys. de Sit. orbis.

Περιπτύξασα, complexa, aor. 1. part. fœm. gen. a περιπτύσσω, complector.

Περίπυστος, ου, ὁ, ἡ, celebris, illustris. fama notus. Ex περὶ, & πυνθάνομαι, audio, cognosco. fut. πεύσομαι. perf. passiv. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, idem ac ῥαίνω, suo. fut. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, aspergillum aquiminale. Ex περιῤῥαίνω, circumaspergo.

Περιῤῥέω, circumfluo, alluo, circumluo, redundo. περιῤῥέω ἐπ' ἀμφότερα, utrinque circumfluens. Thucyd. hinc, περιῤῥέοντες, alluens.

Περιῤῥήγνυμι, dirrumpo, circumfringo, circumscindo. fut. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. aor. 1. περιέῤῥηξα.

Περίῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. a περιῤῥέω, circumfluo.

Περίῤῥυτος, ου, ὁ, circumfluus. mari clausus. Ex περὶ, & ῥέω, fluo.

Περισκεπτος, ου, ὁ, excelsus, altus, editus. a περισκέπτομαι, circumspicio.

Περισκυλακίζω, lustro per σκύλακα, canem. Veteres enim se lustrare, & expiare solebant, catulo circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμόν. a σκύλαξ, ακος, ὁ ἡ, canis, catulus. Th. σκύλλω, lacero.

Περισπάω, ῶ, distraho, flecto, contraho circumflecto. περισπῶ ξίφος, stringo ensem, Eurip. vi aufero, Philost. in Heroic. conscindo, discerpo. περιεσπάσατο τὴν κίταριν, discerpsit tiaram, Xenophon. fut. άσω. p. περιέσπακα.

Περισπέρχω, & Attic. vel Jon. περισπερχέω, studiose propero, graviter fero, vel infensus sum.

Περισπούδαστος, ου, ὁ, studiose expetitus, expetendus. Ex περὶ, & σπουδάζω, sedulo ago, enitor. Th. σπεύδω, festino.

Περισσὰ, eximia, nom. plur. n. g. vel pro περισσοῖς. a περισσὸς, excellens.

Περισσεία, ας, ἡ, redundantia, superfluitas: abundantia, copia. . ad Corinth. 8. quod a περισσὸς, excellens.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, abundantia. ab eodem them.

Περισσεύω, vel περιττεύω, abundo, exubero, redundo, excedo, superfum, excello. fut. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, fecit exuberare. περισσευόμενον, aor. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, quod superest, reliquiæ, præs. particip.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ὴ, ὸν, excellens; item redundans. ἐκ περισσοῦ, multo magis.

Περισσῶς, adverb. amplius, supra modum, præterea. a περισσὸς, excellens.

Περισταδὸν, adv. circumstando, circum, circumcirca. Ex περὶ, & ἵστημι, sto.

Περισταίην, ης, η, a. 2. optat. activ. verbi περιΐστημι, circumsto. περιστάντας, accus. pl. a. 2. part. quod ex περὶ, & ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, statio: circumstantia: turba circumfusa, Polyb. seditio, Phalar. in Epist. ad Epistrat. rerum eventus, vicissitudo, Laert. occasio, opportunitas, Polyb. clades, afflictio, Polyb.

Περιστέωσι, circumstent, Poetic. pro περιστῶσι. & hoc Jonic. pro περιστῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi περιΐστημι, circumsto.

Περιστέλλω, protegere, diligenter observare: ornare. περιστέλλειν ἀοιδὴν, carmen concionare, & componere.

Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, columba. Hinc περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium. Item crista gallinacea, trixalis, verbena, herba ita dicta, quod columbæ libenter circa hanc versari soleant, Diosc. l. 4. c. 60.

Περιστεφανόω, ῶ, corona cingo, undique redimio, corono.

Περιστέφεται, coronatur, 3. sing. præs. ind. pass. verbi περιστέφω, corona cingo.

Περιστοναχίζε, circumquaque ingemiscebat, 3. sing. imperf. activ. Jonic. verbi περιστοναχίζω, idem ac περιστένω, circumcirca gemo.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, circumfulgeo. a. 1. περιήστραψα, ας, ε, Act. 9. 23. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιστρέφομαι, ῃ, εται, circumvertor. Item ambio, complector. περιστρέφεται κύκλον, peragit suum circulum, Procl. de Sphæra. περιστρέφεσθαι, converti. Arat. a περιστρέφω, converto.

Περιστρωφᾶσθαι, Jonic. pro περιστρέφεσθαι.

Περισφύριον, ου, τὸ, fimbria, talaria, fascia circa talos, ex περὶ, & σφῦρα, ἡ, malleus.

Περίσχεο, auxiliare, Jon. pro περίσχου, a. 2. imperat. med. verbi περιέχω, quod a περὶ, & ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Περισχίζω, circumcido, dirimo, abscindo. Ex περὶ, & σχίζω, findo.

Περι-

Περιταμνέμεν, incidere, Jonic. pro περιτέμνειν, præs. inf. activ. a περιτάμνω, Jon. pro περιτέμνω, circumcido. Thema τέμνω, seco. fut. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιτίθημι, attribuo.

Περιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, circumvallatio murorum, Thucyd. Ex περὶ, circum, & τειχίζω, murum struo.

Περιτέλλομαι, Poet. pro ἀνατέλλω, orior, exorior.

Περιτέλλω, circumvolvo, perficio: morior. Ex περὶ, & τέλλω, Poet. sum, impero.

Περιτεμεῖν, f. 2. inf. act. a περιτέμνω, circumcido.

Περιτέμνω, circumcido, circumseco, amputo. fut. εμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέτεμον, & έταμον. a. 2. inf. activ. περιτεμεῖν. perf. pass. περιτέτμημαι. perf. part. passiv. περιτετμημένος. præt. med. περιτέτομα.

Περιτετμήκασι, 3. plural. perf. pass. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτίθημι, circumpono. 3. plural. περιτιθέασι, Jonic. pro περιτιθεῖσι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθεικα. aor. 1. περιέθηκα. aor. 2. περιέθην, ης, η. a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος, ὁ. Them. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. pass. περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτραπείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi περιτρέπω, converto, circumago.

Περιτρέπω, circumago, converto, inverto, subverto, redigo, impello. f. ψω. p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. aor. 2. περιέτραπον.

Περιτρέχω, percurro, in orbem curro, Aristoph. fut. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμὼν, όντος, ὁ. perf. περιδεδράμηκα, quasi a δραμέω. Th. τρέχω curro, f. ξω, p. m. δέδρομα.

Περιτροπέων, revertens, Jonic. pro περιτροπῶν. a περιτροπέω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices fit, & in orbem, circuitio, orbis. vertigo, Nazianz. a περιτροπέω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιττὸς, ῦ, ὁ, impar, modum excedens. περιττοὶ λόγοι, grandia, & mirifica verba, eximiæ rationes, Æschines. περιττά ἐστι, sunt impari numero. Gaza. περιττοῖ πρὸς τὰς ἄλλας πολλά ἔχει, multa habet præter alios, Arist. lib. 2. Polit. cap. 9.

Περιτυχὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi περιτυγχάνω, incido, forte reperio.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, splendor. quoquoversus prospectus.

Περιφανῇ, 3. singul. aor. 2. sub. passiv. verbi περιφαίνομαι, circumquaque conspicior.

Περίφαντα, acc. sing. a Περίφας, αντος, ὁ, Periphas, propr. nomen.

Περιφανῶς, adverb. splendide, plane, palam, perspicue, Sophocl.

Περιφέρω, circumfero, circumago, traduco, Synesius. in errorem induco, perturbo: transfero, Plutarch. mecum semper fero, Synesius. περιφέρει, pertinet, Herodot. in Erat. f. περιοίσω. aor. 2. περιήνεγκον. præs. pass. περιφέρομαι, circumferor. præs. part. pass. περιφερόμενος, η, ον, circumactus.

Περιφθὰς, aor. 2. part. activ. a περίφθημι, pro quo usurpatur περιφθάνω. Them. φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. aor. 2. ἔφθην. tanquam a φθῆμι.

Περιφοράριος, ε, ὁ, regula. An quia περιφέρεται, circumfertur? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφοράνειος, circumforaneus.

Περιφορητὸς, ὴ, ὸν, quoquoversus versatilis. a περιφέρω, cicumago.

Περιφραδέως, adv. accurate, perite, rite, scienter, Odyss. ξ. περιφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, sciens, peritus, quod a περιφράζω, circumloquor. considero.

Περιφρονέω, despicio, contemno. fut. ήσω. p. περιπεφρόνηκα. Item contemplor, considero, scrutor, perpendo. περιφρόνει τὰ πράγματα, perpende, & observa, Aristoph. in Neb.

Περίφρονος, genit. sing. a περίφρων, vide περιφρονέω.

Περιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, supra modum lætus. a περιχαίρω, summopere lætor. Th. χαίρω, lætor. f. αρῶ, & χαιρήσω, a. 2. ἐχάρην. perf. pass. κεχάρημαι.

Περίχωρος, ε, ὁ, ἡ, circumjacens regio, vicina. Ex περὶ, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ε, ὁ, locus.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes, scobs, ramentum. a περιψάω, circumquaque abstergo, defrico, quod a περὶ, & ψάω, tergo. fut. ψήσω. p. ἔψηκα.

Περιψιλοῦν, circumcirca nudare, spoliare. Ex περὶ, & ψιλόω, nudo.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, specula: item attenta consideratio, ipsa circumspiciendi actio. Ex περὶ, circum, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περιώσιος, admodum sanctus, eximius, nimius. Hinc περιώσιον, adv. magnopere, supra modum, supra cætera. ex περὶ, & ὅσιος, ε, ὁ sanctus. Vel quasi περιάΰσιος, qui facile exaudiri potest. a περιαΰω, admodum clamo.

Περκνὸς, ῦ, seu περκνὸς, ὴ, ὸ, niger, nigris maculis variegatus: q. παρὰ τὸ περικαίειν, amburere.

Περμησσὸς, ῦ, & Jonic. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo, & Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, perna, petaso. πτέρνα, ας, ἡ, calx, pes suis sale maceratus, & infumatus.

Περνὰς, ὁ, præs. part. act. a πέρνημι, vendo. πέρνασθαι, vendi. Thema περάω, idem.

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, vendo. a περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: sed proprie opus acu factum. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾶν, fibula nectere. ab eodem them.

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis, quæ fibula succingebatur. Th. περόνη, fibula.

Περονάω, ῶ, fibula necto.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, acus, sura: item monile. a πείρω, transfadigo, figo. Hine περονάω, f. ήσω, fibula subnecto, fibulo.

Περπερεύομαι, perperam ago: extollor, ostento me, 1. ad Cor. 13. aliis garrio; aliis præceps sum, & temerarius. Th. πέρπερος, ε, ὁ, vanus.

Πέρπερος, ε, ὁ, levis, vanus, præceps, procax, temerarius. Hinc περπερεύομαι, temerarius sum. περπερεία, ας, ἡ, temeritas.

Περριθέμενοι, metri gratia, pro περιθέμενοι, 2. sing. a. 1. med. verbi περιτίθημι circumpono. Th. τίθημι, pono.

Πέῤῥοχος, ε, ὁ, excellens, eminens. a περῤῥέχω, pro περιέχω, ὑπερέχω. hinc verbale περίοχος, & per syncop. Poet. πέῤῥοχος.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω. Est & Πέρσαι, nom. plur. a Πέρσης, ε, ὁ, Persa.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, Perseus, nomen viri.

Περσεφόνεια, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina, filia Jovis, & Cereris. quasi a πέρθω, vasto, & φόνω, occido, vel quasi φέρουσα φόνον.

Περσήϊος, ε, ὁ, Poetic. pro Περσεῖος, Persejus, ex Perseo natus, quod a Περσεὺς, έος, ὁ, Perseus.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

Πέρσης, ε, ὁ, Persa, nom. plur. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Hesiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, vocat. casus. Est & πέρσης, jactus quidam tesserarum. Persia dicta a Perse quodam.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Persis, nomen fœminæ. H. q. d. ungula.

Πέρυσι, anno præterito: item nuper. Hine περυσινὸς, qui est anni superioris.

Περῶ, fut. verbi πείρω, transfigo. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα. aor. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρος, meatus.

Περῶν, ὁ, transiens, præs. part. act. a περάω, transeo. f. άσω, & ήσω.

Πέσε, seu πέσσε, cecidit. Jon. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi πίπτω, cado, fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεσέεσθαι, casurum, Jonic. diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi πίπτω, cado.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. πεσεῖται, 3. singul. fut. 2. med. πεσεῖσθαι, fut. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Πεσέμεν, Jon. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Πεσέτωσαν, decidant, 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεῦμαι, cadam, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. med. verbi ejusdem.

Πέσῃσι, Jonica paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Πέσκος, idem ac πέκος, pellis tondenda, vellus. a πέκω, tondeo.

Πέσον, Jonice pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα. acc. sing. πεσόντες, nom. plur. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέσος, εος, τὸ, cadaver. The. πίπτω, cado.

Πεσοῦμαι, f. 2. med. in 3. plur. πεσοῦνται, verbi πίπτω, cado.

Πεσσέμεν, Jonice pro πέσσειν, præs. inf. act. a πέσσω, Æol. pro πέπτω, concoquo, digero.

Πεσσὸς, seu πεττὸς, ῦ, ὁ, calculus, vel scrupulus lusorius, ipse ludus. q. a πεσεῖν, cadere. Est & πεσσὸς, medicamentum molli lana compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia. Vide Cels. l. 5. c. 20. & Æginet. l. 3. c. 61.

Πέσσω, Æolic. pro πέπτω, coquo. hinc præs. part. πέσσων, demulcens.

Πεσὼν, όντος, ὁ, qui cecidit, a. 2. part. act. a πίπτω, cado.

Πετάζω, extendo, explico, pando, idem ac πετάω.

Πέταλ', pro πέταλα, folia, nom. plur. a πέταλον, folium.

Πέταλοι, οἱ, vituli, qui cornua habent instar πετάλων, id est, foliorum, seu ramorum.

Πέταλον, & Jonic. πέτηλον, ε, τὸ, folium; item lamina, bractea. pariter lana coacta, in Epigram. dat. pl. πετάλοισι. Hinc πεταλίζω, germino, folia protrudo.

Πετάννυμι, idem ac πετάω, pando.

Πεταυρὸς, ὰ, ὸν. Poetice, & Dorice. pro πετηνὸς, volatilis, volucris. Th. πέτομαι, volo, as.

Πέτασαν, & gem. σσ, πέτασσαν, Jonic. pro ἐπέτασαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi πετάω, vel άζω. fut. άσω, expando.

Πέτασος, ε, ὁ, pileus latior, petasus, galerus. Item umbella. Pariter texturæ genus.

Πετάσω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, explico.

Πετασὼν, petaso, coxa cum costis. a πετάω, expando.

Πέταυρον, ε, τὸ, pertica, in qua gallinæ dormiunt: gallinarium Aristoph. genus ludi, Juven. Satyr. 14. Græcis est laqueus; nonnullis asseres, quibus domus tegitur.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ε, τὸ, poculum amplum in modum folii expressum, a πετάω, expando.

Πετάω, πετάννυμι, πετῶ, pando, extendo, elevo, explico, aperio, f. άσω.

Πετεηνοῖς, volucribus, per epenthesin Poet. pro πετηνοῖς, dat. plural. a πετηνὸς, ῦ, ὁ, volucris. Dicitur & πετεηνὸς, pro πετηνὸς, volatilis: nam Poetæ η in duplex εη mutant, quorum unum in ε vertunt. Th. πέτομαι, volo.

Πετεινὸν, ῦ, τὸ, volatile, avis. a πέτομαι, volo, as. πετεινὰ, ῶν, τὰ, volucres.

Πετέσθην, volabant, Jon. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præs. imperat. a πέτομαι, volo, as.

Πέτευρον, ε, τὸ, trabs, lignum, lacunar, tignum, scandula, locus, ubi gallinæ, aut aliæ aves dormire solent. Dictum quasi πετάλον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ αὐλίζεσθαι, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέταυρον.

Πετεῶ, Att. pro Πετεὼ, genit. singul. a Πετεὼς, ὁ, nomen proprium.

Πέτηλα, Jon. pro πέταλα, nom. plur. a πέταλον, folium.

Πέτηται, 3. singul. sub. præsentis verbi πέτομαι, volo.

Πέτομαι, ομαι, & πετάομαι, volo, as, q. a πετάω. Volatus enim fit pansis alis. præs. part. med. πετόμενος, præs. sub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, volavi. Hinc πετεινὸς, ῦ, ὁ, volucris.

Πετόντεσσι, Jonic. & Poet. pro πίπτουσι, dat. pl. part. præs. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, cado.

Πετεῖν, præs. inf. act. idemque valet ac ἐμπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, incidere in aliquid, nancisci. verbi πετέω, in aliquid incido.

Πετέω, f. έσω; incido in aliquid, nanciscor. a πέτω, cado, inusit. pro πίπτω.

Πέτρα, ας, ἡ, rupes, petra. Hinc πετρήεις, εντος, ὁ, petrosus, saxeus, saxatilis. Th. πέτρος, ε, ὁ, lapis, saxum.

Πετράεσσα, ας, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, saxosa. Vide πετρήεις.

Πετραῖος Ποσειδῶν, Neptunus Petræus, ita dictus, quod olim super saxo consopitus urinam profuderit genitalem, unde natus sit primus equus.

Πετράκιος, gemma quædam apud Orpheum.

Πέτρῃ, ης, ἡ, Jonic. pro πέτρα, dat. pl. Jon. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, ὁ, saxosus. in fœm. gen. πετρήεσσα, & in n. g. πετρῆεν. Thema πέτρος, petra.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. a πετρήεις, εντος, ὁ, & ἡ πετρήεσσα, petrosus, saxosus. ejusdem them.

Πέτρος, ε, ὁ, lapis minor; qualis est qui manum implet. an a πέτω, compingo? est enim terra compacta. aut a πέτω ῥᾳον, facile cade-

cadere? Hinc πέτρα, ας, ἡ, grande saxum, rupes. πετραῖος, ου, ὁ, saxatilis. πετρόω, in saxum verto. Est & πέτρος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Petrus.

Πετροσέλινον, ου, τὸ, apium in locis petrosi, & saxosis nascens.

Πετρότομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lapides incidens.

Πετρότμητος, rupi incitus, lapide cætus. E πέτρος, & τέμνω.

Πετροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, saxis adhærens. Ex πέτρος, ου, ὁ, saxum, & φύω, nascor.

Πετρώδης, εος, ὁ, ἡ, petrosus. a πέτρος, lapis.

Πέτω, cado, inusit. pro πίπτω, idem. q. a πέδον, solum. Est enim ad solum moveor.

Πετώμενος, ου, ὁ, contracte a πετόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, volo, as.

Πεύθετο, 3. singul. imperf. Jon. verbi πεύθομαι, audio.

Πευθοίατο, audirent, Jon. pro πεύθοιντο, 3. plur. opt. præs. verbi πεύθομαι, audio. Th. πυνθάνομαι, audio, intelligo; fut. πεύσομαι, a. 2. med. ἐπυθόμην,

Πεῦκαι, αἱ, abietes, nom. plur. a πεύκη, ης, ἡ, abies.

Πευκάλιμος, ου, ὁ, amarus: acutus, intelligens, prudens, cautus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, vel larix arbor. Vel quasi a πύκα: nam & πυκνὸς est συνετός.

Πευκίδας. acc. plur. a Πευκίδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Πευκεδανὸς, οῦ, ὁ, amarus, lethalis, Iliad. κ Them. πεύκη, ης, ἡ, picea arbor, cujus lacryma amara.

Πεύκη, ης, ἡ, pinus, larix. an a πικρὸς, amarus? An quia πῖος ἔχω, pingue habet? aut a πίσσα, pix? Πεύκη pro face aliquando usurpatur, Aristophanes in Nub. Hinc πεύκινος, ου, ὁ, piceus.

Πευσεῖσθαι, audietis, Doric. pro πεύσεσθε, 2. plur. fut. 1. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, audio f. πεύσομαι.

Πέφαμαι, interii, perf. pass. pro πέφασμαι, a φάω, occido. Alii volunt esse præs. pass. verbi πέφημι, idem ac φάω. hinc 3. sing. perf. πέφαται, & in 3. plural. πέφανται. inf. πεφάσθαι. paulo post fut. πεφήσομαι.

Πέφασμαι, apparui, & in 3. plur. πέφανται, perf. pass. verbi φαίνω, appareo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, ὁ, obstructus, per metathesin lit. pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem ac φράσσω, sepio. f. ξω. p. χα.

Πέφασμαι, apparui, perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide; hinc perf. part. πεφασμένος.

Πεφιδήσεαι, parces, pro πεφιδήσῃ, 2. sing. paulo post fut. verbi φείδομαι, parco, remmitto pœnam. fut. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. passiv. πεφείδημαι,

Πεφήσεται, 3. singul. paulo post fut. verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, ὁ, perf. part. pass. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφευγέναι, perf. inf. med. a φεύγω, fugio, f. ξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Attic. metaplasm. pro πεφεύγοιμι, præt. opt. med. verbi ejusdem.

Πέφηνα, visus sum, præt. med. verbi φαίνω, videor, ostendo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Jon. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, occido. f. φήσω. paulo post fut. πεφήσομαι,

Πεφήσεται, apparebit, 3. sing. paulo post fut. verbi φάω, idem ac φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Jon. anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet, 3. singul. paulo post fut. verbi φειδέω, fut. ήσω. perf. pass. πεφίδημαι, σαι. Vel est fut. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. m. πέφιδα, verbi φείδομαι, parco.

Πεφίδοιτο, parcat, Jon. anadiplasiasm. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi φειδέω. vel φείδομαι, parco. a. 2. ἔφιδον, & Jon. anadiplasiasmo πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, amatus, perf. part. pass. verbi φιλέω, amo.

Πεφίμωσο, ώσθω, obmutesce, perf. imperat. pass. verbi φιμόω, os occludo: ad silentium adigo. fut. ώσω. p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, οῦ, vel φιμὶς, οῦ, ὁ, camus, fiscella.

Πέφνε, interemit, vide ἔπεφνον, imp. Jon. a πέφνω, pro φένω, occido: vel a. 2. quod in p. m. πέφονα.

Πεφοβήατο, territi erant, ectasi Poet. pro πεφοβῆατο, quod Jonic. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi φοβέω, terrefacio. fut. ήσω. p. πεφόβηκα. plusq. perf. passiv. ἐπεφοβήμην, ης, το. The. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur, 3. sing. plusq. perf. pass. Jonic. verbi φορέω, fero. fut. ήσω. p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Πεφορτισμένος, ου, ὁ, oneratus, perf. part. pass. verbi φορτίζω, onero. f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, loquor. fut. σω. p. πέφρασμαι. a. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti sunt, Jonic. pro πεφρασμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδατο, itidem Jon. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusdem verbi.

Πέφραδε, Jon. anadiplasiasmo, pro ἔφραδε, 3. singul. a. 2. act. hinc πεφραδέτην, pro ἐφραδέτην, 3. dual. a. 2. act. πεφραδέμεν, Jon. vel Dor. pro πεφραδεῖν, per anadiplas. pro φραδεῖν, a. 2. inf. act. verbi φράζω, dico, memoro. fut. σω. a. 2. ἔφραδον, & Jon. anadiplasiasmo πέφραδον.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν. Vide in πέφραδε.

Πεφραδέτην, 3. dual. aor. 2. ind. activ. pro ἐφραδέτην. Vide in πέφραδε.

Πέφραδαι, Doric. pro πέφρασμαι, perfect. pass. verbi φράζω, loquor. f. σω. p. πέφρακα.

Πεφραδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris. a πέφραδα, p. m. verbi φράζω, dico.

Πέφρικα, horrui, perf. activ. Jon. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel ττω. fut. σω. p. κα, & sequitur tertiam conjug. hinc πέφρικα, Chalcidice dici volunt pro πεφρίκασι, 3. plur. perf act. The. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων οντος, ὁ, præs. part. a πεφρίκω, horreo. Quod præsens a perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, natus sum, præt. med. verbi φύω, nascor. a. 2. ἔφυον, vel ἔφυν; vel imperf. activ. dicitur pro πέφυκα, Poet. hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3. plur. perf. act.

Πεφυγμένος, ὁ, qui fugit, perf. part. pass. pro πεφευγμένος, verbi φεύγω, fugio. f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præs. e præt. med. πέφυγα factum, more Syracusano. Alioquin est præt. med. sub. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Jon. pro πέφυγα, perf. med. itidemque πεφυζώς, pro πεφυγώς. πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per syncopen dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζάω, ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκα, ας, ε, extiti, & in 3. plur. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, sum, nascor, fut. φύσω.

Πεφύκει, nata est, 3. singul. perf. act. Jon. verbi φύω, nascor.

Πέφυκεν, 3. sing. perf. act. πεφυκέναι, perf. inf. act. verbi ejusdem.

Πεφυκὼς, ὁ, innatus, perf. part. act. verbi φύω, nascor.

Πεφυλαγμένος, ὁ, observatus, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, custodio, servo. p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. verbi ejusdem.

Πεφωρακὼς, ότος, ὁ, in furto deprehensus, perf. part. activ verbi φωράω, in furto deprehendo. f. άσω. Them. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφωραμένος, ὁ, perf. part. pass. a φωράω, in furto deprehendo. fut. άσω. p. πεφώρακα, & Jonic. πεφώρηκα. hinc perf. pass. πεφώρημαι.

Πεφωτισμένος, ὁ, perf. part. passiv. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω, p. πεφώτικα. a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Π Η.

Πῆ, extra interrogationem, ullo modo, interdum: πῆ, interrogat. pro πῶς; qui, quonam modo? qua ratione? cui respondet ᾗ. πῆ δαί; quo pacto, qua ratione? ᾗ, ἦν, δ' ἐγώ, ea, inquam, ratione. πῆ apud Poetas ponitur pro ποῖ, quo, & qua, Odyss. ὦ ἐ πῆ γὰρ ἴω, quonam me conferam? πη vero sine accentu encliticum est. Interdum etiam πη περιττεύει, supervacaneum est, redundat, Aristoph. Interpr. ab ᾗ, quatenus, quomodo. Th. ὅς, qui.

Πηγαὶ, αἱ, plural. num. a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, quia σπέρμα πηγνύει, compingit suo calore, & siccitate. Ideo castitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concrescere facio.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies. Item rupes, scopulus. Apoll. Schol. l. 2.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, equus Persei alatus, natus ex sanguine Medusæ. Hesiodus in Theogonia.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ, villosus, vel habens vellus nigrum, vel album. Iliad. γ.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons, scatebra, quia πηδᾷ ἐκ γῆς, hoc est, quia aqua e terra salit. Hinc πηγαῖος, ου, ὁ, fontanus. πηγάζω, scateo, scaturio.

Πῆγμα, ατος, τὸ, aliquid compactum, Th. πηγνύω, compingo.

Πηγνύω, υμι, & πήσσω, seu πήττω, compingo, cogo, concrescere facio, conglutino, figo, f. ξω. Hinc πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, congelatio. πηκτὸς, οῦ, ὁ, compactus, concretus, congelatus. πάγη, ης, ἡ, laqueus. παγὶς, ίδος, ἡ, idem. παγιδεύω, illaqueo. ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator. σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculorum compactio. Festum est apud Hebræos.

Πηγὸς, οῦ, ὁ, bene compactus, pinguis; albus. πηγὸν πλόκαμον dicit Lycophr. albos crines.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis, glacies, gelu. Ex p. m. πέπηγε, compactum est. Them. πηγνύω, compingo.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis: stiva Hesiodo. Th. πηδὸν, οῦ, τὸ, remus, vel πηδὸς, ου, ὁ, ligni species.

Πήδαιος, ου, ὁ, Pedæus, nomen proprium.

Πήδασος, ου, Pedasus, nomen proprium regionis. uliginosus locus, unde aqua πηδᾷ salit. Item mons, Nicand. Schol.

Πηδάω, salio, salto. fut. ήσω. p. πεπήδηκα. q. a πὸς pes. Est enim pedum actio. nunc pede libero pulsanda tellus, Horat. vel a πέδον, solum: quod in terra saltemus. hinc πήδημα, ατος, τὸ, saltus, πήδασος, uliginosus locus, unde aqua πηδᾷ, salit.

Πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Th. πηδάω, salio.

Πηδήσας, ὁ, aor. 1. part. activ. πηδήσωσι, 3. plur. aor. 1. sub. verbi πηδάω, salto.

Πηδὸς, ου, ὁ, ligni species. τὸ πηδὸν, οῦ, remus. hinc πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum. clavus navis. q. ἀπὸ τοῦ παίειν.

Πηδύω, aquis scateo: aquas salire facio. πήδυλις πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει, Hes.

Πήθω, inusitat. patior. Thema πάσχω, patior.

Πηκτὶς, exponitur gelu fictitium. a πηγνύω, compingo. Item culter ad scindendas carnes. q. a πέκω, vello, carpo. Instrumentum etiam musicum, magadis, quia e lignis πηκτόν. an a πέκω, quod q. pectatur ut sonet? πηκταὶ, januæ.

Πηκτίδες, αἱ, fides, ium. Vel musicum instrumentum.

Πηκτὸς, οῦ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, compingo. f. ξω.

Πηλακίζω, probro afficio: illudo. hinc πηλακισμὸς, contumeliosa injuria. Th. πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum. ut sit luto asperso ἀτιμάζειν, contumelia afficere.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, pelamis, genus piscis, ex thynnorum genere, quia ἐν πηλῷ μένει, luto nictat. Th. πηλὸς, lutum,

Πήλας, ὁ, qui vibravit, aor. 1. part. activ. πῆλε, Jon. pro ἔπηλε, aor. 1. ind. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. aor. 1. inf. πῆλαι.

Πῆλε, vibravit. pro ἔπηλε, aor. 2. ind. act. Jon. a πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. a Πηλεὺς, έος, ὁ, Pelus, nomen viri.

Πηλείων, ωνος, ὁ, Pelida, nomen propr. Est & ranæ nomen. a luto sic dictæ.

Πηληϊάδεω, gen. Jon. per dissolut. ηι, per ει, & εω, pro ου, a Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, & per crasin Πηλείδης, patronymicum a Πηλεὺς, έος, & Jon. ῆος, ὁ, Peleus. Hinc Πηλείδης.

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea, cassis, quod ἐκ πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quod vibrari soleat.

Πηλίκος, η, ον, quantus, a, um? ἡλίκος, quantus, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, qualis. ὅτε πότε, quando? οὗ ποῦ, ubi, ὅθεν πόθεν, unde. ὡς πῶς, quomodo.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ, ex πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum, & βαίνω, eo.

Πῆλον, vibravi, a. 2. ind. act. Jonic. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

Πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum, cœnum. item mortarium. quasi a πελὸς, niger. Est & πηλὸς, vinum, Jonic. proprie fæculentum, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur. an a πηλὸς, lutum?

Πηλώνιος, ου, ὁ, nomen ranæ, a πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum.

Πῆμα, ατος, τὸ, damnum, jactura, exitium, clades. q. a πάθω, patior. ut sit, quod quis patitur. πήματα sunt παθήματα, παθήματα sunt μαθήματα. hinc ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæsus, πημαίνω, noceo.

Πημαι-

Πημαίνω, noceo, lædo, pecco. f. ανῶ. a. 1. ἐπήμηνα, Att. ἐπήμανα. a. 1. pass. ἐπημάνθην. a. 1. inf. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πημανθῆναι, oblæsum esse, aor. 1. inf. pass. verbi πημαίνω, noceo.

Πημήναι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusdem.

Πῆμος, Doric. pro πηνίκα, quando? ab ἦμος, quando.

Πήνη, Pro ἀπήνη, rheda.

Πήνειος, ου, ὁ, nomen viri, vel fluvius Peneus.

Πηνελόπη, ης, ἡ, Penelope, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, tela, textum: fusus.

Πήνικη, vel πηνίκη, fucus? coma addititia.

Πηνίκα, quando? ab ἡνίκα. idem.

Πηνίον, ου, τὸ, stamen, seu filum, quod e colo deducitur: licium: fusus. Item insectum ex erucis generatum. Arist. l. 5. c. 19. Interpres Aristophanis in Vesp. animal ait esse calici simile.

Πῆνος, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, tela, textum. q. a πένομαι, operor. Quidam derivant a Πὰν, qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πηξάμενος, ὁ, qui compegit, a. 1. part. med. verbi πηγνύω, vel πήγω, f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. med. πήξασθαι.

Πῆξεν, infixit. 3. sing. aor. 1. ind. activ. Jon. pro ἔπηξεν, verbi ejusdem.

Πήξω, figam, fut. 1. activ. verbi πηγνύω, vel υμι, compingo.

Πηός, ου, ὁ, Jon. pro παός, ου, ὁ, affinis, cognatus, in plur. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πήρη, ης, ἡ, vel πήρα, Jon. pera, saccus. πηρίδιον, ου, τὸ, perula, sacculus, manticula. q. a φέρω, fero. Malim a πάω, pasco, ut sit escaria pera.

Πηρὶν, testiculus; mentula, Suid. Malo a πήρα, quia ὄχεον est, ceu πήρα.

Πηρός, οῦ, ὁ, mutilus. mancus, fractus: mutus: cæcus. hinc πηρόω, f. ώσω, mutilo. πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio. q. a πάθω, tanquam aliquid passus.

Πεσόμενοι, οι, αι, passuros. an a πάθω, f. πήσω, patiar. a. 2. ἔπαθον. pro quo magis usitat. πάσχω, patior.

Πητία, ας, ἡ, coagulum. a πήγω, cogo, coagulo.

Πήχεε, lacertos, nom. dual. a πῆχυς, εος, ὁ, cubitus, ulna.

Πήχθεν, Bœot. syncop. & Jon. pro ἐπήχθησαν, fixi sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel υμι. f. πήξω. p. πέπηχα. perf. pass. πέπηγμαι. aor. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος. cubitalis, unius cubiti, Diosc. l. 2.

Πῆχυς, εος, ὁ, cubitus, ulna. In arcu πῆχυς est pars brachiorum arcus media, qua arripitur, & quæ sagittam sustinet. Odyss. φ. Item pars citharæ, quæ verticillos continet, quibus fides tenduntur, & laxantur. Interpr. Iliad. δ. Item apud architectos regula, norma, γνώμων.

Π Ι.

Πιάζω, quasi Doric. pro πιέζω. premo, affligo: capio, reprehendo. f. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 2. plur. ἐπιάσατε. aor. 1. sub. πιάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος, ὁ. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, captus fui. f. 1. pass. πιασθήσομαι, capiar.

Πιαίνω, pinguefacio. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, opes suas augere. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, verbi πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Them. πίων, ονος, ὁ, pinguis, obesus, saginatus, opimus.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, capio.

Πῖαρ, αρος, τὸ, pinguedo, pro πιότης, ητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιάσωσιν, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, capio.

Πιγκέρνης, pocillator. Gl. Cyr.

Πῖδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, scatebra, scaturigo, stilla. q. a πίω, bibo, vel πιδάω, salio. Hinc πιδακόεις, εντος, ὁ, aquis scatens, irriguus. Euripides.

Πιδακόεντος, scatebris abundantis, genit. sing. f. g. a πιδήεσσα, ης, ἡ, & ὁ πιδήεις, per syncopen pro πιδακόεις, εντος, ὁ, irriguus. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, fons.

Πίε, bibe, aor. 2. imperat. ut & πίεθι, a πίνω, bibo. fut. πίσω. præt. πέπωκα. aor. 2. ἔπιον. hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. imperf. Jon.

Πιέειν, bibere, Jon. dialysi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejusdem.

Πιέζευν, premebant, Jonic. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. plural. imperf. activ. verbi πιεζέω, idem ac πιέζω, premo.

Πιέζω, εις, ει, premo, stringo: item crucio. fut. έσω. præt. πεπίεκα. perf. passiv. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, q. ἰπάζω, ut vult Etym. ab ἰπῶ. Duci posset a πέζα, pes, ut sit proprie, premo, pede calco.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, α, ὁ, & ἡ πίειρα, pinguis, uber, opulentus. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, ἡ, nomen regionis, quæ credita fuit Musarum sedes, Pieria. Hine Πιερίηθεν, adv. ex Pieria. Πιερὶς, ίδος, ἡ, & in plur. Πιερίδες, Pierides.

Πίετε, 2. plur. a. 2. imperat. πίε, bibe, verbi πίνω, bibo.

Πίῃ, absorbeat, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.

Πίῃσθα, Æolic. paragoge, pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, doliolum, & poculum instar dolii. Thema πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθανολογία, ας, ἡ, probabilitas sermonis. Ex πιθανός, persuasorius, pro πειθανός. The. πείθω, persuadeo, & λόγος, sermo. Thema λέγω, dico.

Πιθανός, ἡ, ὸν, probabilis, e. Item gratus, jucundus, Aristid. In compar. πιθανώτερος. superlativ. πιθανώτατος. ab eodem them.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas. The. πείθω, persuadeo. f. σω. aor. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε. persuadeamini, 2. pl. a. 2. imperat. med. πίθω, verbi πείθω, f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, obediant, 3. dual. a. 2. imper. med. ejusdem verbi.

Πιθεών, torcular, cella vinaria.

Πίθηαι, persuasus sis, Jonic. paragog. pro πίθῃ, 2. singul. aor. 2. sub. med. a πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem ac πίθηξ, κος, ὁ, simius, & simia: nanus.

Πιθηκοφαγεῖν, simias edere. ex πίθηξ, simia, & φάγω, edo.

Πίθηξ, κος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, simia; item pumilio. an a πιθέω, pro πείθω?

Πιθήσας, ὁ, fretus, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, paruerit, 3. sing. a. 2. sub. med. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusdem.

Πῖθι, bibe, pro πίε, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo, fut. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, credant, Jon. pro πίθοιντο, 3. plur. aor. 2. opt. med. πιθοίμην, οιο, οιτο. Them. πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Πίθοιο, Jon. pro πίθου, gen. sing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθόμην, obedivi, a. 2. ind. med. Jon. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Jon. pro ἔπιθον, a. 2. ind. activ. verbi πείθω, persuadeo. f. πείσω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθος, ου, ὁ, dolium, cadus, fidelia, urceus. q. ubi τὸ πιεῖν θέσις. hinc πιθεών, torcular, cella vinaria.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poet. idem ac πίθηξ, simia.

Πικέριον, ου, τὸ, butyrum, Hippocr. an πίας κέρας, optimum butyrum ex buceris, seu bobus.

Πικραίνω, amaritudinem affero, exacerbo, irrito. f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. a. 1. inf. πικρᾶναι. præs. pass. πικραίνομαι, exacerbor, sum amarulentus. a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η. Th. πικρός, amarus.

Πικράν, acc. sing. f. g. a πικρός, ὰ, ὸν, amarus, a, um.

Πικρία, ας, ἡ, amarulentia. Thema πικρός, amarus.

Πικρός, ὰ, ὸν, amarus, a, um, acerbus, difficilis. Item asper, cum de sapore usurpatur. An a πεύκη, pinus, cujus lacryma est amara? ut sit quasi πευκρός. an a κείρω, tondeo? amara tondent, & radunt linguam. hinc γλυκύπικρος, ου, ὁ, dulcedinem amarori permixtam habens.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo.

Πικρόχολος, ου, ὁ, ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex eod. & χολή.

Πικρόω f. ώσω, amarum reddo, exacerbo, πικρόομαι, amaresco. A πικρός.

Πικρῶς, adv. amare, acerbe, presse, stricte.

Πιλᾶτος, ου, ὁ, nomen Præsidis Romani, Pilatus. Lat. telo armatus.

Πιλεῖν, & πιλοῦν, edere. ut Germ. einstopffen.

Πιλνᾷ, dejicit, 3. præs. ind. act. verbi πιλνάω: idem ac πελάω, appropinquo, Th. πέλας, adv. prope.

Πίλναμαι, pass. a πίλνημι, appropinquo, idem ac πελάω.

Πίλνατο, Jon. pro ἐπίλνατο, 3. singul. imperf. pass. a πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, ῶ, idem ac πελάω, seu πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

Πῖλος, ου, ὁ, pileus, seu pileum, petasus. proprie ex lana coacta. πιλέω est lanam cogo. an a πιέζω λάσιος? an a πιλοῦν? cogendo partes πιλοῦνται. hinc πιλέω, & όω, cogo, coarcto.

Πιμελή, ῆς, ἡ, pinguedo. hinc πιμελής, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. quasi a πῖον, pinguedo, & μέλος, membrum, ut sit quasi solidarum partium pinguedo.

Πιμπλάνεται, impletur, 3. sing. passiv. verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλησμαι. a. 1. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, plenus.

Πίμπλαντ', plena erant, pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πίμπλημι. fut. πλήσω, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπλάντεσσι, replentes, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. plur. part. præs. f. g. a πιμπλάς, ᾶσα, verbi πίμπλημι. f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Them. πλέος, plenus.

Πίμπλη, imple, Attic. pro πίμπληθι, præs. imperat. a πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπράς, ᾶσα, ὰν, præs. partic. activ. a πίμπρημι, idem ac πρήθω, incendo.

Πίμπρημι, seu πρήθω, incendo. f. πιμπρήσω, & πρήσω. præt. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα, præs. pass. πίμπραμαι, incendor, intumesco. præs. inf. passiv. πίμπρασθαι: Th. πρήθω, incendo.

Πιμπρήσω, incendam, f. 1. a πίμπρημι, incendo.

Πῖν', pro πῖνε, bibe, præs. imperat. a πίνω, bibo.

Πινακίδιον, ου, τὸ, pugillaris, tabella cerata, in qua olim scribebant. Lucæ c. 1. Item index. Gell. l. 20. c. ult.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, asser: libellus: index. Est & πίναξ, discus, quadra. q. a πίνος, pinus: quod e pineo ligno maxime fuerit olim confecta. Hinc πινάκιον, ου, τὸ, tabella: edictum.

Πινδόθεν, adverb. ἐκ Πίνδου, ex Pindo. Pindus autem mons erat agri Perrhebæi. Vel, ut alii, etiam urbs.

Πίνεθ', pro πίνεται, ob sequentem aspiratam, 3. singul. præs. pass. verbi πίνω, bibo præs. imperat. πῖνε, bibe.

Πινέμεν, Jon. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. inf. verbi πίνω, bibo. fut. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, bibebatur, Jon. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusdem.

Πίννα, ης, ἡ, pinna; genus conchæ. Aristot. histor. Animal. lib. 5. cap. 15. Ducunt a πίνος, id est, ῥύπος, scil. a sordibus, quibus fere semper obducta est. Scribitur & πίνα. Hine πιννικὸν, marinum, proprie ad πίνναν pertinens.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum. a πίνω, bibo, Th. πῖνος.

Πίνοντ', pro πίνοντα, bibentem, acc. sing. part. præs. verbi πίνω, bibo.

Πίνος, ου, ὁ, sordes. q. πόνος, quia labore detergitur. Sed πίτυς, υ, ἡ, pinus. q. a πίων, pinguis, quia abundat resina.

Πίνουσ', pro πίνουσι, bibunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi πίνω. f. πίσω.

Πινύσκω, seu πινύσσω, moneo, sapere facio. a πέπνυμαι, sapio. quod a πνέω, spiro.

Πινυτή, aliquando substantive sumitur pro πινυτότης, sapientia, prudentia. quod a πινυτός, ὁ, prudens, consultus. hoc a πινύω, vel πινύσσω, moneo, & ad sanam mentem reduco. quod a πέπνυμαι, sapio. Th. πνέω, spiro.

Πινυτός, vide in πινυτή.

Πίνω, bibo. imperf. ἔπινον. f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι. a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. aor. 2. part. πιών, οῦσα, ὄν. f. 1. med. πίομαι, σαι, pro πίεσαι, ῃ, εται. Hinc πόσις, εως, ἡ, potio: πότης, ου, ὁ, potor, potator. ποτίζω, potum præbeo. συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio.

Πίνωσι, 3. plur. præs. sub. verbi πίνω, bibo.

Πίομαι, bibam, fut. 1. vel 2. med. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint esse præsens a πίω, fut. πίσω, pro πίνω, bibo.

Πίονος, gen. singul. a πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. accus. πίονα, pinguem. hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πῖον, ονος, τὸ, pinguedo. Thema πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis.

Πιότερος, & πιότατος, compar. & superlat. a πίων. pinguis.
Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, ubertas. Th. πίων.
Πιοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον. aor. 2. part. πιών, οῦσα, όν.
Πιπίσκω, potum præbeo. quod a πίω, pro πίνω, bibo.
Πίπλημι, & πίμπλημι, impleo, idem ac πλήθω. Th. πλέος, plenus.
Πίπος, ὁ, pipus, avis marina. q. a πίω, quod frequentius bibat.
Πιππὸς, pipio, pullus avis: a sono πιππίζω, pipire.
Πιπράσκω, vendo, venundo. imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. fut. πράσω, quasi a πράω, pro περάω, perf. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, venditus. a. 1. pass. ἐπράθην. a. 1. inf. pass. πραθῆναι. a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. πραθήσομαι, vendar. Th. περάω, vendo.
Πίπτε, cadebat, imperf. Jonic. verbi πίπτω, cado.
Πίπτουσαι, incidentes, plural. num. f. g. part. præs. verbi ejusdem.
Πίπτω, cado, procido. fut. πέσω. q. a πέτω. fut. med. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. πέπτωκα. q. a πτόω. a. 2. ἔπεσον, a. 2. ἔπετον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in plural. πέσετε. aor. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, όν. Hinc πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus. πτῶσις, εως, ἡ, idem. προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, petulans. προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, petulantia.
Πίπτωσι, 3. plur. præs. sub. a πίπτω, cado.
Πισάγας, α, ὁ, nomen Persicum, quod leprosum significat.
Πίσαι, potum præbere, aor. 1. inf. activ. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. a πίω, pro πίνω, bibo.
Πισιδία, ας, ἡ, Pisidia, nomen regionis.
Πίσον, ου, τὸ, pisum, & pisa; legumen, a πτίσσω, tundo.
Πίσος, & πῖσος, ους, τὸ, locus humidus, hortus, pratum. q. a πίσαι, irrigare.
Πίσσα, seu πίττα, ης, ἡ, pix, quasi a πῖος. quia pinguis. aut a πίτυς, pinus, unde est, aut a πήσσω, coagulo. coagulatum enim aliquid est, & coagulat. Hinc πιττάκιον, ου, τὸ, tabula.
Πιστὰ, pignora, beneficentiæ, nom. plur. n. g. a πιστὸς, ἡ, όν, fidus, a, um. quod a πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.
Πιστάκια, ων, τὰ, pistacia, nuculæ pineis nucibus similes, intus viridi nucleo, Nicand.
Πίστεις, αἱ, nom. plur. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.
Πιστευθέντες, οἱ, nom. plur. a. 1. pass. a πιστεύω, credo.
Πιστεύω, εις, ει, credo, fidem habeo, recipio, assentior, sum fretus, cum dat. & accus. πιστεύω σοι ταύτην, hanc fidei tuæ committo. Nazianz. in Orat. πιστεύω ταῦτα, hæc ita esse credo. Demost. Æschines. πιστεύων τῷ λέγειν, dicendi facultate fretus. πιστεύω etiam usurpatur pro fidem facere, & probare ab Aristotele in lib. 2. priorum Analyt. fut. εύσω. p. πεπίστευκα. plusq. perf. πεπιστεύκειν, Attice pro ἐπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. aor. 1. imperat. πίστευσον, άτω, & in plur. πιστεύσατε. a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præs. pass. πιστεύομαι, credor. perf. passiv. πεπίστευμαι, conceditur mihi. a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, η. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.
Πιστικὸς, ἡ, όν, fidelis, salubris. Item qui fidem maxime facere potest, Aristot. l. 2. Rhetoric. πιστικοὶ λόγοι. Est & πιστικὸς, ἡ, όν, potabilis, liquidus, a, um. a πίω, vel πίνω, bibo. vel dicitur πιστικὸς, pro ὀπιστικὸς, per aphæresin τοῦ ο, ab Ὄπις, ιδος, ἡ, nomine urbis prope Babylonem, unde optima nardus.
Πίστις, εως, ἡ, fides, fiducia, credulitas.
Πιστὸς, ἡ, όν, fidelis, le, fide dignus. Est & πιστὸς, ὁ, ἡ, Christianus, credens in Christum. οἱ πιστοὶ, credentes. πιστὸν, adv. pro πιστῶς, fideliter. Est & πιστὸς, ἡ, όν, potabilis, liquidus, a πίω, poto. Thema πίνω, bibo.
Πιστότερος, ου, ὁ, compar. a πιστὸς, fidelis.
Πιστοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi πιστόω, fidem facio.
Πιστόω, fidem facio, confirmo, stabilio, fidem accipio, & do. f. ώσω. p. πεπίστωκα.
Πιστωθεὶς, έντος, ὁ, cui fides habita est, a. 1. part. pass.
Πισύγγιον, ου, τὸ, corium: sutrina.
Πίσυγγος, ου, ὁ, sutor, cerdo.
Πίσυνος, ὁ, fretus, fidens, credulus, obediens. Thema πείθω. persuadeo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπιθον.
Πίσυρες, & πίσυροι, Æol. pro τέσσαρες, quatuor. Etym. Odyss. ε.
Πίσω, potabo, f. 1. Poet. a πίω, bibo.
Πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors; tribus quædam ab urbe Æolidis Πιτάνη. inde Πιτανάτης λόχος, cohors Pitanetis.
Πίτνε, cadebat, imperf. Jon. pro ἔπιτνε, verbi πιτνέω, vel a πίτνημι, τροπῇ τοῦ η in ε, ut ἵθε, pro ἵθη. hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, cado.
Πίτνον, 3. plural. imperf. act. pro ἔπιτνον. vide πίτνε.
Πιτνῶ, cadere facio, jacio. Att. πιτνέω. hinc πιτνῶν. a Them. πίπτω, cado.
Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, Pittacus Mitylenæus, unus e septem Græciæ sapientibus.
Πίτυλος, ου, ὁ, strepitus aquæ remo percussæ. Item crebra agitatio, & motus, qualis complosio, vel micatio manuum, Hesych. & Poll. lib. 2. Metaphorice adhibuit etiam Eurip. in Hippol. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος, h. e. lacrymarum ubertim manantium crebra veluti micatio, & distillatio.
Πίτυρον, ου, τὸ, furfur, palea. q. a πίτω. Est enim id, quod πίπτει, id est, excidit a frumento, cum molitur.
Πίτυς, υος, ἡ, picea, pinus. quasi a πῖος, quia pingui abundat. vel a πίττα, pix. siquidem ex ea pix defluit. Hinc πιτυόεις, όεντος, ὁ, pinis abundans. πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. πιτύϊνος, η, ον, pineus.
Πιφαύσκεαι, Jon. pro πιφαύσκῃ, loqueris, 2. singul. præs. sub. verbi πιφαύσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico. Th. φάω, vel φημὶ, dico.
Πιφαύσκεο, Jon. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. a πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplic. pro φάσκω, idem ac φημὶ, dico, loquor. Thema φάω, dico. Est etiam πιφαύσκω, in lucem profero. a φάω, idem.
Πίω, inusit. pro πίνω, bibo. Est & a. 2. sub. activ. verbi πίνω. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.
Πίωσι, 3. pl. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.
Πίων, ονος, ὁ, pinguis, obesus, q. a πῖαρ, τὸ, pinguedo. πιαίνω, pinguefacio.
Πιὼν, όντος, ὁ, qui bibit, a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Π Λ.

Πλαγά, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga.
Πλαγγὼν, όνος, ἡ, icuncula cerea, quasillus, ornamentum quoddam puellare ex cera factum, Hesychius. a πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν exponant vagus, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. a. πλάγξω. a. 2. ἔπλαγον, & pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, unde a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verum contra morem participiorum flectitur per όνος ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, reticula muliebria.
Πλαγιάριος, ου, ὁ, plagiarius, fragans. Gl. Cyr.
Πλαγίαυλος, ου, ὁ, obliqua tibia, quæ fiebat ex loto. ex πλάγιος, obliquus, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.
Πλάγιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus, transversus. q. a πλάζομαι, erro.
Πλαγχθέντες, οἱ, errantes, nom. plur. a. 1. partic. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratia interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, erravi, verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.
Πλάγχθην, ης, η, Jon. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.
Πλάδος, ους, τὸ, & πλάδος, ου, ὁ, humor superfluus. q. a πλάζομαι, quod humores superflui per universi corporis ductus errent: vel potius dicitur a πολὺ, multum, & ὕδωρ, aqua. πλαδαρὸς, valde humidus.
Πλάζομαι, vagabundus jactor, erro. hinc part. præs. πλαζόμενος. Thema πλάζω, errare facio.
Πλάζω, errare facio: amoveo, disturbo. f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξα. p. χα. q. a πολὺς, ut sit quasi πολάζω. Errantium enim multæ sunt viæ, & in diversa abeunt. Ponitur & πλάζω, per syncopen pro πελάζω, appropinquo, accedo. Them. πέλας, prope.
Πλάθανον, seu πλαθανὸν, ου, τὸ, orbis, super quo panes formant. ut puto, a πλάσσω, formo.
Πλάθω, appropinquo, admoveo. a πελάω. Th. πέλας, prope.
Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, vel forma, in qua lateres formantur. Item militaris ordo quadrangulari forma. ἐν πλαισίῳ τεταγμένοι, quadrato agmine instructi, Thucyd. Pariter machina compacta ex quatuor trabibus, Suid.
Πλάκα, acc. singul. a πλὰξ, tabula lata.
Πλακεὶς, ὁ, involutus, aor. 2. part. passiv. a πλέκω, plecto, necto, fut. ξω. aor. 2. pass. ἐπλάκην. aor. 2. infin. pass. πλακῆναι.
Πλακία, ας, ἡ, error, peccatum. a πλάζω, erro. ἀμπλακία, error, peccatum. ab ἀνὰ, & πλακία, error.
Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus, & tenuis, ut πλὰξ, tabula. ἄρτος πλακοῦς, placenta. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλακοῦς, placenta, nom. sing. a πλακόεις, εντος, ὁ, & per contract. πλακοῦς, panis crustæ speciem referens. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Doric. pro πλῆκτρον, plectrum, instrumentum, quo citharæ fides pulsantur. a πλήσσω, percutio.
Πλακῶ, plicatus sum, a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, plecto.
Πλὰν, Dor. pro πλὴν, nisi, præterquam quod. Item præter, seorsum.
Πλανάω, facio errare, fallo, seduco. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præs. pass. πλανάομαι, seducor, erro. perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, seductus, a, um. a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, seductus fui. Th. πλάνη, error.
Πλάνη, ης, ἡ, error, deceptio. Est & πλάνος, error. q. a πλάζω. hinc πλάνης, ητος, ὁ, error, vagabundus. πλανάω, fut. ήσω, errare facio. πλανάομαι, erro.
Πλανήσας, αντος, ὁ, decipiens, aor. 1. part. act. a πλανάω, fallo.
Πλανήτης, ου, ὁ, erro, onis, erraticus: stella erratica. Plato.
Πλάνος, ου, ὁ, seductor, impostor. Item error, Ceb. Theb. Sed πλάνος, η, ον, fallax.
Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula lata: æquor: planities, crusta: profunditas Pindaro. Item lapis, qui superponitur sepulcro.
Πλᾶξεν, Dor. & Jon. pro ἔπληξεν, percussit, 3. sing. aor. 1. verbi πλήττω, vel πλήσσω, percutio. fut. ξω.
Πλάξιππος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro πλήξιππος, equorum agitator, παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους, a percutiendis equis.
Πλάσαντι, dat. sing. a πλάσας, a. 1. part. a πλάσσω, fingo.
Πλάσας, aor. 1. part. act. dat. sing. πλάσαντι. a πλάσσω, fingo.
Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. ab eodem Them.
Πλάσσε, finxit, Jon. & Poet. pro ἔπλασσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω. p. πέπλακα. aor. 1. pass. ἐπλάσθην.
Πλάσσω, & Att. ττω, fingo, comminiscor, simulo. f. πλάσω. p. πέπλακα, perf. pass. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. πλάστης, ου, ὁ, fictor. πλαστὸς, ου, ὁ, fictus. q. a πηλὸς, ut sit primo, e luto formo, sicut Deus πλάστης πρωτόπλαστον Adamum e terra.
Πλαστίγγιον, τὸ, ferula chirurgica exponitur in Hippiatria.
Πλάστιγξ, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur. tum tabula, in qua cottabis ludebatur. Tum πλάστιγξ, pro πλῆστιγξ, ferula.
Πλαστὸς, ἡ, όν, fictus, a, um, fictitius, commentitius, adulterinus.
Πλαταγέω, crepito, crepitaculo sonitum edo. a πλαταγὴ, crepitaculum, quod a πλατάσσω, ex ictu sonitum excito. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus, a πλαταγέω, crepito.
Πλαταγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito. a πλάτη, palmula, latior remi pars. Thema πλατὺς, latus.
Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, Platææ. hinc Πλαταιεὺς, έως, ὁ, Platæensis. dat. plural. Πλαταιεῦσι.
Πλάτακες, οἱ, pisces coracini dicti. Athen. lib. ζ.
Πλατανιστὸς, ου, ὁ, idem ac πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor. Item vasis genus, in quo popana fingebantur.
Πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor, quia late diffusa ramis. Thema πλατὺς, latus.
Πλατέα, pro πλατεῖα, nom. plural. n. g. πλατέων, gen. plur. a πλατὺς, εῖα, ύ, latus, a, um.
Πλάτη, ης, ἡ, palmula. extrema, & latior pars remi, vel ipse remus. Thema πλατὺς, latus.
Πλάτιγξ, summa pars remi, quæ percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλαθίον, Dor. pro πλησίον, proximum, prope.

Πλάτιον, τὸ, navicula, in Epigr. vel parvus remus. Lascar. tamen pro πλησίον, prope, exponit.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. Thema πλατὺς, latus.

Πλατυάδδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, ore diducto pronuntiantes, nom. plural. part. præs. a πλατυάζω. Alii πλατειάδδοισαι legunt, a πλατειάδω, Doric. pro πλατειάζω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατὺς, latus.

Πλάτυγξ, summa pars remi, quæ percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλατύκερως, gammus, Gall. chamois: dama. Ex Dioscoride est animal cervo minus, præditum cauda pro corporis statura longiore, pilo magis albicante, cornibusque supra sidem patulis.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. pass. πεπλάτυμμαι. a. 1. pass. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. passiv. πλατύνθητι, ήτω. Thema πλατὺς, latus.

Πλατυνῶτοι, οἱ, lati tergo, nomin. plur. ex πλατὺς, latus, & νῶτος, ου, ὁ, tergum.

Πλατὺς, έος, εῖ, latus, amplus, patens, patulus, & in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, & in g. n. πλατύ. Etymolog. a πλέω, id est, πληρόω, impleo nempe ab inusitato πλέω, unde πλήθω. Hinc πλάτος, εος, τὸ, latitudo. πλατύνω, dilato. πλάτανος, ου, ἡ, platanus. πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula.

Πλάτων, ωνος, ὁ, Plato, magister Aristotelis. Item πλάτων, vasculum æneum, quo lacte coagulato serum exhauritur.

Πλάω, per syncopen pro πελάω, appropinquo. Inde πλάτις, uxor. ἐμπλὴν, prope, tanquam ab ἐμπλάω. Th. πέλας, adv. prope.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in plur. τὰ πλέγματα, cincinni, crines intorti. Thema πλέκω, necto.

Πλέας, Poet. pro πλέονας, per syncopen pro πλέονας, acc. plur. a πλέων. Sic & πλέες, pro πλέονες, nom. plur. comparativi gradus a πολὺς, multus.

Πλέθρα, τὰ, humida, & herbosa loca.

Πλέθρον, ου, τὸ, jugerum. forte a στρέφω, vertere, arare. Est tantum agri, quantum jugo boum uno die arare possis.

Πλεῖ, naviga, pro πλέε, præs. imperat. act. vel est 3. sing. præs. ind. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, Plejas. Etymolog. a πλείων, quod pluribus stellis constet. an a πλέω, navigo, quia navigationis tempus ostendit? Latine Vergiliæ.

Πλείειν, Jon. seu Poet. epenthesi pro πλέειν, præs. inf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλεῖθι, per pleonasm. syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imperat. act. ejusdem verbi.

Πλείη, Jon. pro πλέα, ας, ἡ, plena. a masc. πλέος, plenus, Poet. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. inf. a πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλεῖον, plus, compar. n. g. genit. πλείονος. genit. plural. πλειόνων. In nom. plur. n. g. πλείονα, plura. Th. πολὺς, multus, comparat. πλείων, superlat. πλεῖστος.

Πλείσταις, plurima. dat. plur. f. g. πλεῖσται, superlat. grad. a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειστηριάζω, plurimi licitor. a πλεῖστος, superl. a πολὺς, multus.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt. πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um, superl. a πολὺς, multus. comp. πλείων.

Πλείω, contracte pro πλείονα, ονα, ω, nom. pl. n. g. a πλεῖον, plus. comparat. a πολὺς, multus,

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, major, amplior. & n. g. πλεῖον, plus, comparat. a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, sic dictus, quod eo compleantur tempora; vel a Plejadibus, quarum circumvolutio annum describit. Theon. in Arat.

Πλεκόω, implico, coeo. a πλέκω, plico.

Πλεκτοῖσιν, plicatis, dativ. plural. Jonic. a πλεκτὸς, ῦ, ὁ, plexus, Th. πλέκω, necto. f. ξω.

Πλεκτὸς, ῦ, ὁ, plicatus, implexus, textilis, plicatilis, nexilis, textus, Hesiod.

Πλέκω, plico, necto, concinno, texo. fut. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλακον, perf. passiv. πέπλεγμαι. a. 1. pass. ἐπλέχθην. p. m. πέπλοκα. Etymolog. ab ἕλκω, traho. Malim a πέλω, verto. Quæ plicamus, invertimus, & flectimus. vel a πολλὰ ἔχω quia quæ plicantur, πολλὰ ἔχονται, idest, arcte cohærent. hinc πλεκτὸς, ῦ, ὁ, plexus. πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus. πλόκος, ου, ὁ, cirrus, coma plexilis. πλόκαμος, ου, ὁ, idem. συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, connexio.

Πλέννα, seu βλέννα, mucus narium. q. a βάλλω, vel πλύνω. quia abjicitur, & lavari debet.

Πλέξαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi πλέκω, plico.

Πλέξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Πλέον, ονος, τὸ, Poet. pro πλεῖον, plus. in plur. πλέονα, & per syncop. & crasin πλέω. hinc πλεονάζω, abundo. Thema πολὺς, multus.

Πλεονάζον, τὸ, abundans, præs. part. n. g. πλεονάζουσι, 3. pl. ind. præs. verbi πλεονάζω, abundo.

Πλεονάζω, plus habeo, abundo; item facio abundare. f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, multus.

Πλεονάσαι, 3. singul. a. 1. opt. act. a πλεονάζω, abundo.

Πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, abundantia, superfluitas, nimietas. In sacris litteris sumitur pro eo, quod præter sortem usuræ nomine accipitur, Ezech. 22.

Πλεονεκτέω, ῶ, quæstui habeo, lucror: plus possideo, plus habeo, Isocr. fraudo, vi ago, rapio. circumvenio. οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν, neminem per avaritiam circumscripsimus. 2. ad Corinth. 7. fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. a. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, melior conditio, prærogativa, Xenoph. victoria, Dionys. Halicarn. lucrum, Xenoph. fraudatio, injuria, Demosth. rerum copia, præcipuum legatum, Demosth.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus, q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, qui vult plus habere, ad rem attentior.

Πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia: commoditas, melior conditio, Isocr. in Nicocl.

Πλέονες, plures, nom. pl. πλέονες, pro πλείοσι, pluribus, dat. plur. Jon. a πλέων, Poet. pro πλείων, major, compar. m. g. a πολὺς, multus, superlat. πλεῖστος, plurimus.

Πλέος, ου, ὁ, plenus, Poet. πλεῖος, & Attic. πλέως. quasi a πολὺς, multus. Hinc πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. πληρόω. impleo, πλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. πλήρωσις, εως, ἡ, repletio. πλήθω, impleo. πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas, saturitas. πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. πίμπλημι, f. πλήσω, impleo.

Πλεούσας, navigantes, accus. plur. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλέτο, Jon. pro ἔπλετο, quod per syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. verbi πέλομαι, sum.

Πλεῦν, Jonic. pro πλεῖον, plus. πλεῦνα, pro πλείονα, accus. singul. m. g. πλεῦνας, Jonic. pro πλέονας, & sic in reliquis.

Πλεῦνες, οἱ, Jonic. pro πλέονες, & Att. πλείους, plures. πλεύνων, pro πλειόνων. πλεῦνος, Jon. pro πλέονος, plus.

Πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιρρέοντος &c. Herod.

Πλευρὰ, ᾶς, ἡ, membrana succingens costas: latus, costa. Dionys. in περιηγήσει dixit ripas amnis πλευρὰς ποταμοῦ.

Πλεύσεαι, Jon. pro πλεύσῃ, 2. singul. fut. 1. med. verbi πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. med. ejusdem verbi.

Πλεύσω, navigabo. f. 1. act. a πλέω.

Πλέω, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. quasi a πλάω, pro πελάω, propinquo. ad regiones enim a nobis distitas navigationis beneficio appropinquamus. Hinc πλόος, ου, ὁ, navigatio. πλοῖον, ου, τὸ, navigium.

Πλέω, plura, per syncopen & crasin pro πλέονα, ονα, ω, nom. vel acc. plur. n. g. Poet. pro πλείονα, compar. a πολὺς, multus. comp. πλείων, & Poet. πλέων, & in n. g. πλεῖον, [redacted], τὸ.

Πλέῳ, pleno, dat. sing. a πλέος, ου, ὁ, plenus.

Πλέων, Poetic. pro πλείων, comparat. a πολὺς, multus.

Πλέως, Att. pro πλέος, plenus.

Πληγεὶς, έντος, ὁ, percussus, & in f. g. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. a πλήσσω, vel ττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Doric. πλαγὰ, percussio, plaga, ictus, vulnus. πληγὰς ἔχειν, affici verberibus, Aristoph.

Πληγῆναι, percussum esse, a. 2. inf. pass. verbi πλήσσω. fut. ξω, percutio.

Πληγῶν, genit. plural. a πληγὴ, plaga.

Πλήθει, dat. singul. a πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. Th. πλέος, plenus.

Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. a πλήθω, inundo. hinc part. πλήθων, οντος, ὁ. Th. πλέος, plenus

Πληθούσης ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, cum frequens esset turba in foro. Quod alias dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo, vulgus. Th. πλέος, plenus.

Πλήθουσι, 3. plural. ind. præs. act. verbi πλήθω, impleo. f. ήσω. Th. πλέος, plenus.

Πληθύνω, plenum esse, abundare. πληθύνειν, idem. Th. πλέος, plenus.

Πληθὺν, multitudinem, accus. singul. a πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo.

Πληθυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πληθύνω, multiplico.

Πληθύνομαι, ῃ, εται, cresco, præs. pass. a πληθύνω, multiplico. Thema πλέος, plenus.

Πληθύνω, multiplico, cresco: item coacervo, augeo. fut. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. perf. pass. πεπλήθυμμαι, υσαι, υται. a. 1. ἐπληθύνθην. a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. (a. 1. inf. πληθυνθῆναι. Th. πλέος, plenus.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. acc. πληθύν. idem ac πλῆθος, εος, τὸ. Th. πλέος, plenus.

Πλήθω, impleo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, impletus fui. a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. part. pass. πλησθεὶς, έντος, ὁ. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Πληθώρη, ης, ἡ, humorum abundantia, plenitudo, repletio. Item maxima hominum frequentia.

Πλείωσι, 3. plur. sub. act. verbi πλέω.

Πληϊάδες, Poet. pro πλειάδες, Vergiliæ, sidus in dorso tauri, a πλειὰς, άδος, quod a πλέονες, quod ibi sint stellæ complures. Th. πολὺς, multus. Alii a πλέω, navigo, derivari malunt.

Πλήκτης, ου, ὁ, percussor; objurgator, convitiator, a perf. passiv. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.

Πληκτίζομαι, pugno, pungo, injuria afficio, usque ad plagam digladior; affectus moveo.

Πληκτικώτερα, vehementiora, nom. pl. n. g. a πληκτικὸς, qui percutiendi vim habet, mordax. a πληκτὸς, percussus. Th. πλήσσω, percutio.

Πλήμη, ης, ἡ, æstus maris. a πλήθω, impleo. Est enim cum mare πλήθει, plenum est. Th. πλέος, plenus.

Πλῆμι, appropinquo. a πλάω. per sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, prope.

Πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, inconditus, incompositus: mendosus, vitiosus, culpabilis. πλημμελὲς, quod vitio vertitur, Eurip.

Πλημμυρὶς, ας, ἡ, maris æstuantis accessus, inundatio. ex πλῆμι, accedo. hinc πλήμη, æstus maris, quod vide, & μύρω, fluo. vel sit a πλέος, & μύρω, cum mare uberius fluit. cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, maris æstuantis recessus, pro ἀνάπωσις. ex ἀναπίνω, quod ab ἀναπίνω, resorbeo.

Πλῆμναι, αἱ, modioli, nom. plural. a πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ. πλῆμναι enim sunt fistulæ, quæ axi inseruntur, & circa eum volvuntur. quasi a πελάζομαι, versor. Thema πλέος, plenus.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo junguntur, seu δέσματα.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas quoddam fictile. Athen. a πληρόω, impleo, & χέω, fundo.

Πλὴν, adverb. præterquam, præter, cum genit. sed, sed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque. πλὴν pro χωρὶς, sine, Aristoph. Comm. in Pluto. πλὴν εἰ, vel πλὴν εἰ μὴ, nisi si, Demosth. πλὴν ὁ, præterquam, Plato in Apol. πλὴν ὡς, nisi ut, Demosth. πλὴν ὅσον, nisi quod, Nazian. in Orat. quatenus, aliter quam, Plato de Leg. πλὴν ὅτι, nisi quod, præterquamquod, Aristoph. in Neb. πλὴν οὐχ ὁμοίως, etsi non similiter, Argyrop.

Πλήοντο, implebantur, 3. pl. imperf. pass. Jonic. verbi πλήμι, idem ac πλήθω, impleo. f. σω. Thema πλέος, plenus.

Πλῆξ', Jon. pro ἔπληξε, 3. singul. aor. 1. ind. activ. verbi πλήσσω, percutio.

Πλήξαντε, αντος, ὁ, & in nom. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πληξαύρη, ας, ἡ, nomen mulieris, quæ multiloquio aerem verberat.

Πλῆξεν, deterruit, Jonic. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω, percutio.

Πλήξιππος, ου, ὁ, eques, equorum domitor, & stimulator. ex πλήσσω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Πλῆρες, n. g. a πλήρης, plenus.

Πλήρη, acc. sing. a πλήρης, εος, ὁ, ἡ.

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆρες, plenus, a, um, cum gen. hinc πληρόω, impleo exsolvo. Thema πλέος, plenus.

Πληρ-

Πληροῖ, 3. sing. præs. indic. activ. & optat. verbi πληρόω, impleo.

Πληροφορέω, ῶ, plenam fidem facio, plenum affero. f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imper. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, οῦμαι, certus sum, persuasissimum habeo. Res enim πληροφορουμένη dicitur, quæ nobis plene notificatur, omnino persuadetur. perf. pass. πεπληροφόρημαι.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena assensio, certioratio, certa persuasio. πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, satisfactio.

Πληρόω, ῶ, impleo; item absolvo, finio, perficio. f. ώσω, supplebo. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. pass. πεπλήρωμαι. πληρῶσαι τὰς ναῦς, supplementum classi præbere, clarissimos milites imponere. Demosth.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. verbi πληρόω, impleo.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, plenitudo, impletio. a πληρόω, impleo.

Πληρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a πληρόω, impleo.

Πλησάμενος, cum implevisset, a. 1. part. med. verbi πλήθω, impleo.

Πλήσας, αντος, ὁ, & in plur. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, impleo. f. σω. a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, έντος, ὁ, impletus, a. 1. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Πλησίαζε, appropinqua, præs. imperat. act. a πλησιάζω, f. άσω, appropinquo.

Πλησιάζω, conversor, appropinquo, prope accedo, admoveor, sum familiaris. f. άσω. hinc acc. plural. part. præs. πλησιάζοντας. Th. πέλας.

Πλησιαίτερον, Jonic. adv. pro ἐγγύτερον, propius.

Πλησίον, adv. prope, cominus. sed ὁ πλησίον, propinquus. Animadvertendum, Scripturam accipere τὸ πλησίον pro quovis alio homine præter loquentem. Th. πέλας, prope.

Πλήσιος, ία, ιον, propinquus, a, um. qui est πέλας, prope.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ, ἡ, alicujus agro vicinus. ex πλησίος, vicinus, & χῶρος, ager, locus.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas, saturitas, expletio, plenitudo, κόρος, ingurgitatio. Isocrates πλησμονὴ ἁπάντων, omnium rerum satietas est.

Πλήσσω, seu ττω, percutio, illido, vulnero, ferio, frango, cædo, vexo, percello, terreo. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. πλήττετε, 2. plur. præs. imperat. a πλήττω, idem ac πλήσσω, percutio.

Πλῆτο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι, idem ac πλήθω, impleo. futur. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. perf. pass. & Poet. seu Jon. poni pro ἐπέπληστο. Th. πλεῖος, plenus.

Πλήων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, copiosior, prolixior, major.

Πλινθεύσωμεν, 1. plural. a. 1. sub. act. a πλινθεύω, lateres fingo. Thema πλίνθος, later.

Πλίνθος, ου, ἡ, later, πλίνθον πλύνειν, laterem lavare. Vide Erasmum in Proverb. πλινθεύεσθαι, Aristophanes dixit de genere quodam torturæ, hinc πλίνθινος, η, ον, lateritius. πλινθεύω, lateres fingo.

Πλὶξ, gradus: os inter femora, cujus præcipuus usus ad τὸ πλίσσειν, gradiendum. Hinc apud Sophoclem ἀμφιπλὶξ τὸ περιβαλεῖν, pedibus alternatim motis, Comment. Aristoph. in Acharn. Aliis πλὶξ est etiam spatium inter pollicem, & medium digitum, id est, dodrans, Suid.

Πλίσσω, seu ομαι, gradior, gressus glomero, tollutim incedo.

Πλιχὰς, cutis, quæ pudendis subest, inter utrumque femur, a πλίξ.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navigiolum, navicula, diminut. a πλοῖον, ου, τὸ, navis.

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, navis, a præt. med. inusit. πέπλοα, verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, cæsaries, capillorum nodus, crines plexi, coma. a πλέκω, necto.

Πλόκαμος, ου, ὁ, cincinnus, cæsaries, coma, cirrus, crines plexi, & intorti. Apud Poetas interdum πλόκαμοι significant fumos, q. circumvolutiones, Poll. Apud Galenum lib. 3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκαμοι dicuntur, ut vertit Linacer. item πλοκαμὶς, ἡ, & πλοκὶς, ίδος, ἡ, a πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio.

Πλόκιμος, η, ον, pro πλόκαμος, textilis. Th. πλέκω, plico.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, flexus, implicatio, textura, dolus: ἐμπλέκειν πλοκὰς, intexere dolos. Eurip. πλοκὴ τριχῶν, plicatura, nexusque capillorum. 1. Petr. 3. λογισμῶν πλοκαὶ, argutiarum perplexitates, Nazianz.

Πλόκος, ου, ὁ, Poet. idem ac πλέγμα, ατος, τὸ, plica, nexus, contextus.

Πλόος, οος, ὁ, genitiv. όου, οῦ, navigatio, cursus navis, nautica expeditio: via, iter. ὑλήεντα διὰ πλόον, in via nemorosa, Nicand. & Antimachus. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοΐ. Them. πλέω, navigo.

Πλοῦ, genit. contract. a πλόος, ου, navigatio. quod vide.

Πλουμάριον, ου, τὸ, plumacium. Gloss. Est cervical, a pluma.

Πλούσιος, ου, ὁ, dives, locuples, opulentus. πλουσίᾳ πόλει, urbe opulenta. in compar. πλουσιώτερος, α, ον, locupletior. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτε, vocativ. singul. a Πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus. Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act. a πλουτέω, dives sum.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. activ. verbi πλουτέω, dives sum. Thema πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλουτέω, ῶ, dives sum, dives evado, ditor. f. ήσω. p. πεπλούτηκα. aor. 1. ἐπλούτησα. πλουτοῦσι πρὸς σῶμα, crescunt in corpus. Aphrod. lib. 2. Probl.

Πλουτίζω, dito, locupleto, divitem reddo. fut. ίσω. p. πεπλούτικα.

Πλούτεος, gen. Jon. pro πλούτου, a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ, Plutus. quasi πολύετος, quod sit opulentia ex multorum annorum proventu. a πολὺ, & ἔτος, unde ἐτός. Ergo πλοῦτος sunt πολλὰ ἔτη, & πλούσιος, cui πολλὰ ἔτη.

Πλουτοῦντι. dat. singul. præs. part. act. πλουτοῦσι, dat. plural. part. præs. vel 3. pl. indicat. præs. verbi πλουτέω, dives sum.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nom. mul. q. d. opulenta.

Πλοχμὸς, ῦ, ὁ, crinis plexus, & intortus, per syncopen pro πλόκαμος, ὁ, crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυθεὶς, έντος, ὁ, lotus, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, lavo. perf. passiv. πέπλυμαι.

Πλύνεσκε, lavabat, Jon. pro ἔπλυνε, 3. singul. imperf. activ. verbi πλύνω, lavo.

Πλυνὸς, ῦ, ὁ, locus, ubi lavabatur, balneum, piscina, labrum, pelvis. Th. πλύνω, lavo.

Πλύνω, lavo, proprie vestimenta: ut λούω, corpus: νίπτω, manus, & pedes. Significat & maledictis proscindo, objurgo, contamino. fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. p. πέπλυγκα. ἀπείροις σε τινὲς ἔπλυναν λοιδορίαις, infinitis te contumeliis quidam affecerunt. Hinc. πλυνεὺς, έως, ὁ, qui vestimenta lavat, fullo.

Πλῶε, navigabat, 3. singul. imperf. act. Jonic. Sic πλώεσκε, imperf. Jon. πλώειν, præs. inf. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Πλωούσας, pro πλεούσας, acc. pl. f. g. part. præs. Jon. pro πλωούσας, a πλώω, quod a πλέω, navigo.

Πλωΐζεσκε, navigabat, 3. singul. imperf. Jon. vel Poet. verbi πλωΐζω, navigo.

Πλῶμι, seu πλώω, Poet. pro πλέω. navigo. f. πλεύσω.

Πλωτὴρ, ῆρος, ῆρι, ὁ, idem ac πλώτης, ου, ὁ, natator, navigator, nauta. a πλώω, Poetic. idem ac πλέω, navigo.

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, natans in aquis, aquatilis. τὰ πλωτὰ ζῶα, bestiæ aquatiles. Item navigabilis. πέλαγος πλωτὸν, mare navigabile, Philo de mundo.

Π Ν.

Πνείοντες, οἱ, anhelantes, nom. plural. part. præs. act. verbi πνείω, Poet. pro πνέω, spiro. f. πνεύσω.

Πνείουσα, ας, ἡ, Dor. pro πνέουσα, spirans, præs. part. f. g. a πνέω, spiro.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ventus, spiritus, flatus, anima, animus. Th. πνέω, spiro.

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, spiritualis, e. τὰ πνευματικὰ, res spirituales. Hinc adverb. πνευματικῶς, spiritualiter. Item πνευματικὸς, pulmonis inflammatione laborans. πνευματώσεις ἐνδιδόασι, inflationes, Dioscor. l. 3. c. 92.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum. πνεύμων θαλάσσιος, pulmo marinus, fruticis magis naturam, quam piscis, refert, Diosc. l. 2. c. 38.

Πνεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi πνέω, spiro. f. πνεύσω. aor. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας, αντος, ὁ.

Πνεύσειε, spiraret, 3. sing. a. 1. opt act. Æol. verbi ejusdem.

Πνεύσω, spirabo. f. 1. act. a πνέω.

Πνέω, flo, spiro. f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. pass. πέπνευσμαι, cum acc. πῦρ πνείοντες, ignem spirantes, feroces, Xenoph. cum genit. τοῦ πέπνευκε τράγου, olere fecit hircum, lib. 2. Epigram.

Πνιγεὶς, έντος, ὁ, suffocatus, a. 2. part. pass. verbi πνίγω, suffoco.

Πνιγήσομαι, suffocabor, fut. 2. pass. a πνίγω, suffoco.

Πνίγω, suffoco, strangulo; eneco, torqueo, ango. f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. fut. 2. pass. πνιγήσομαι. q. πνοὴν ἄγω, spiritum frango. Hinc πνιγμὸς, ῦ, ὁ, suffocatio. πνῖγος, εος, τὸ, idem. πνικτὸς, ὴ, ὸν, suffocatus, a, um.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, suffocatus, a, um, præfocatus. Thema πνίγω, suffoco.

Πνίξαντες, οἱ, suffocantes, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πνίγω, suffoco.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, spiritus, flatus, afflatus, halitus, aura. Aristophani tibiarum flatus.

Πνοιὰς, flatus, acc. pl. πνοιῇσι, dat. pl. Jon. a πνοιὴ, ῆς, ἡ, per epenthes. τοῦ ι, pro πνοὴ, Dor. quod vide.

Πνύμαι, seu πνύομαι, spiro, sapio, intelligo, perf. πέπνυμαι. hinc πεπνυμένος, sapiens, prudens. Thema πνέω, spiro. f. πνεύσω.

Πνὺξ, ἡ, locus Athenis, ubi concio habebatur: concio. q. a πινύω, moneo.

Πνύτο, spirabat, intelligebat. 3. singul. imperf. Jon. verbi πνύομαι, seu πνῦμι, spiro, sapio, intelligo.

Π Ο.

Πόα, ας, ἡ, Jon. ποίη, herba, pabulum. q. a πάω, olim pasco, alo: quia πάομαι, est gusto, edo. unde apud Hom. πάσασθαι, pro γεύσασθαι, & ἄπαστος, est jejunus. alii volunt a πόω, bibo, herba enim pluviam imbibit, & ab humo humet.

Πόδα, acc. singul. πόδας, acc. plural. a ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδαβρὸς, ῦ, ὁ, Jon. pedibus mollibus, & delicatis præditus. ex ποὺς, pes, & ἁβρὸς, mollis.

Ποδάγρα, ας, ἡ, podagra, morbus circa pedes oriens: pedale, pedica, tendicula, qua πόδες ἀγρεύονται, pedes capiuntur. Ex ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis. ex ποὺς, pes, & νίπτω, lavo.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, cujus, qualis, quasi ποίου δαπέδου. Aristoph. in Neb. τουτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία, quænam feræ.

Πόδαργε, vocat. sing. a πόδαργος, ου, ὁ, albos, vel celeres pedes habens. ex ποὺς, pes, & ἀργὸς, ὁ, albus.

Ποδαρκέω, Poet. τοῖς ποσὶν ἀρκῶ, pedibus valere, pedum velocitate præditum esse. vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ, pedibus valens, celer. ex ποὺς, pes, & ἀρκέω, sufficio, par sum.

Ποδεκμαγεῖον, ου, τὸ, pedale. id, quo pedes ἐκμάσσονται, abstergantur. Ex ποὺς, pes, & μάσσω, abstergo.

Πόδες, nom. plur. πόδεσσιν, dat. pl. Jon. pro ποσὶ a ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, in utribus vocatur pediculus, e pellibus dependens, & accipitur pro rei alicujus figura in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem. Hinc apud Theocritum ποδεῶνες, calceamenti rustici genus, perones. Item ποδεὼν, membrum virile, Interpr. Thucyd.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, usque ad pedes dependens, talaris. ex ποὺς, pes, & ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, porrectus in longitudinem: item perpetuus.

Ποδήνεμος, ου, ὁ, ἡ, pedibus velox, ventipes. ex ποὺς, pes, & ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ποδήρης, εος, ὁ (scilic. ἐσθὴς) vestis talaris, ad pedes usque dependens. ex ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ἡ, μικρὸς ποὺς, pediculus, parvus pes.

Ποδιῶ, compede vinciam, Att. pro ποδίσω, fut. 1. ind. act. verbi ποδίζω. f. σω. pede metior. ποδισμὸς, pedatura, pedestris saltatio. Pollux lib. 3. 14.

Ποδοῖιν, Jon. pro ποδοῖν, gen. & dat. dual. a ποὺς, pes.

Ποδόκακκον, ου, τὸ, cavilla. Est vola pedis, τὸ διὰ κοῖλον.

Ποδῆρες, ου, τὸ, vestis ad pedes demissa. Ex ποὺς, pes & ἄρω, vel ἀείρω.

Ποδὸς, gen. singul. ποδῶν, gen. plural. a ποὺς, pes.

Ποδόψιλον, ου, τὸ, pediculum. Gl. Cyr. puto ποδῶν ψίλιον, pedicula.

Ποδοψόφοι, οἱ, sunt qui pede strepitum excitant, ποδὶ ψοφῶν.

Ποδώκεα, acc. sing. a ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer. ex πούς, ποδός, pes, & ὠκύς, έος, ὁ, celer.

Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta.

Ποεῖ, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. a ποιέω, Att. ποιέω, facio.

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, aliquando. vide in πότε, quando?

Ποθέεσκε, desiderabat, Jon. pro ἐπόθει, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, desidero. Thema πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Ποθεινὸς, ὸ, desiderabilis, Thucyd. Them. πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Πόθεν, unde? undenam? quomodo? adverb. interrogativum. ab ὅθεν, unde, indefinitum.

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι, desiderantes, nom. plur. part. præs. f. g. a ποθέω. Th. πόθος, desiderium.

Ποθέοντε, desiderantes, nom. dual. præs. part. verbi ποθέω, desidero, præs. part. ποθέων, ουσα, ον. hinc ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. plur. præs. ind. activ. Th. πόθος, desiderium.

Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, serpendo accedere: accedere. ex πρὸς, & ἕρπω, serpo.

Ποθέσαν, Jon. pro ἐπόθεσαν, 3. plur. a 1. ind. act. verbi ποθέω, desidero. f. έσω, & ήσω. aor. 1. ἐπόθησα. Th. πόθος, desiderium.

Ποθέσπερα, vesperi, Doric. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, vesper.

Ποθεῦντες, amantes, Dor. pro ποθοῦντες, nom. plural. part. a ποθέω. ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi ejusdem.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, amor. A πόθος.

Πόθημα, τος, τὸ. idem res desiderata. Ab eodem.

Ποθῆμι, desidero, requiro. Ut hinc sit ποθήμεναι, infin. ab eod.

Πόθησις, εως, ἡ, actio desiderandi, desiderium. Ab eodem.

Ποθήμεναι, per ectasin pro ποθῆναι, desiderare, Doric. seu Jonic. pro ποθεῖν, præsens infinit. verbi ποθέω, cupio.

Πόθι, ubi? quo? πόθι τοι πόλις; Odyss. ξ. ubi tibi civitas? cuius es? πόθι νισσόμενος, quo tendo? in Epigr. Sed ποθὶ, alicubi, aliquando. ab ὅθι, ubi, indefinitum.

Ποθορῶσα, Dor. pro προσορῶσα, aspiciens, præs. part. f. g. a προσοράω. Th. ὁράω, video.

Ποθορῇ, Doric. pro προσορᾷ, aspicit, 3. sing. præs. indicat. ex ποτὶ, pro πρὸς, & ὁράω.

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poet. pro προσορῶ, aspicio.

Ποθορῇσθα, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, aspicis, 2. singul. præs. ind. act. verbi προσοράω. vel a Doric. ποθόρημι.

Ποθορῶσα, ας, ἁ, Doric. pro προσορῶσα, ἡ, aspiciens. ab ὁράω, video.

Πόθος, ου, ὁ, desiderium, ardor, amor, affectus, cupido. q. a πόθω, desidero, inusit. unde Latinum peto. alii a p. m. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo. hinc ποθέω, ῶ, desidero. ἐπιποθέω, idem.

Ποθοῦμεν, desideramus, 1. plur. præs. ind. verbi ποθέω, desidero.

Ποῖ, quo, quorsum? ab indefin. οἷ, quo. ποῖ δὴ, καὶ πόθεν. elegans phrasis, qua petimus, quo quis tendat, & unde veniat, Plato in Phæd.

Ποία, ας, ἡ, qualis? in m. g. ποῖος, n. g. ποῖον. Th. οἷος, qualis, cit a interrog.

Ποιάεις, άεσσα, άεν, herbosus, a, um, Dor. pro ποιήεις. vide in ποίη.

Ποίαντος υἱὲ, pro Philoctete.

Ποιεῖ, facit, 3. singul. præs. ind. Sed ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦ, fac, Dor. pro ποιοῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, facienti, Dor. pro ποιοῦντι dativ. singul. particip. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, accus. singul. verbi ejusd.

Ποιεύμην, Dor. & Jon. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Doric. & Jon. pro ἐποιοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦσα, vide in ποιεῦ.

Ποιέω, facio, factito, fabricor, carmina facio, pono, celebro. ποιῶ σοι ἀργύριον, pario tibi argentum, Demosth. ποιῶ εὖ, beneficia confero. ποιῶ ὕδωρ, pluo, Laert. moror, Basil. in Epist. ποιῶ σε κακῶς, te incommodo afficio, affligo, Demosth. ποιεῖ λέγοντας, inducit loquentes, Plutarch. in Solone. f. ήσω. p. πεποίηκα. præs. pass. ποιέομαι, οῦμαι, fio. perf. pass. πεποίημαι. a. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. med. ἐποιησάμην, ω, ατο. Hellenismus εὖ ποιῶ τινα, alicui benefacere. ποιῶ τὴν ἀλήθειαν, veritati operam dare. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, opus; item poema. ποιητὴς, οῦ, ὁ, factor, conditor; item Poeta. περιποιέω, tueor; item acquiro. περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio, vindicatio, assertio. προσποιέω, mihi assumo, vindico: item simulo, fingo. προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, simulatio. ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ, statuarum fabricator. ζωοποιὸς, οῦ, ὁ, vivificus. θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ, præstigiator, circulator. νεωτεροποιὸς, οῦ, ὁ, novarum rerum studiosus. ὀνοματοποιὸς, οῦ, ὁ, vocabulorum fictor. παιδοποιὸς, οῦ, ὁ, liberorum procreator.

Ποιῆς, ης, ἡ, Jon. pro ποία, ας, ἡ, herba. Item interrogativum pro ποία. hinc ποιήεις, herbosus. in f. g. ποιήεσσα, herbosa.

Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide in ποίη.

Ποιηθεὶς, θέντος, ὁ, factus, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, facio.

Ποίημα, ατος, τὸ, opus, actio, poema, figmentum. ποιήματα, ων, τὰ, res conditæ.

Ποιήμενος, Jon. pro πεποιημένος, factus, perf. part. pass. a ποιέω, facio.

Ποιήσο', pro ποίησο. quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. aor. 1. med. Jon. abjecto augmento, verbi ejusdem.

Ποίησε, fecit, Jonic. pro ἐποίησε, 3. singul. aor. 1. ind. activ. a ποιέω.

Ποιήσει, Jon. paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, actio, conficiendi ratio, poesis, poetica descriptio. Item adoptio. a ποιήσασθαι, adoptare.

Ποιήσομ', faciam, pro ποιήσομαι, f. 1. med. a ποιέω, facio.

Ποιησῶ, ῇς, ῇ, Dor. pro ποιήσω, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, Poeta; item effector, factor, conditor, creator, auctor. ὁ ποιητὴς τῶν αἰώνων, sæculorum auctor, Nazianz. fit a 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, Poeticus, efficax, ad carmen aptus. in plur. n. g. ποιητικά, a ποιητὴς, οῦ, ὁ, Poeta.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, factus, a, um, adoptivus. factitius. ποιητοὶ πολῖται, civitate donati, Aristot. l. 3. Polit. c. 2. adject. verbale a ποιέω, facio.

Ποιηφαγεῖν, herbas comedere, Herodot. ex ποία, seu πόα, herba, & φάγω, edo.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas, varius color, maculæ, versutia, prudentia. a ποικίλος, η, ὁ, varius

Ποικιλάνιος, ω, ὁ, Dor. pro ποικιλήνιος, ὁ, qui variegatas habenas habet. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων

Ποικίλλω, variego, vafre fingo, acu pingo, exorno. f. λῶ. Th. ποικίλος, varius.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor, varietas, textura, pigmentum.

Ποικιλόβουλος, ου, ὁ, versutus, qui animo suo agitat varia consilia. Ex ποικίλος, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἡ, Dor. pro ποικιλόγηρυς, variam vocem, sonumque habens, ὁ ποικίλην γῆρυν καὶ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ου, ὁ, ἡ, canorus, varians vocem: habens collum variatum. ποικιλόδειρος ἀηδών, luscinia varium habens collum, vel querulam lamentationem, Hesiod. Ex ποικίλος, varius. & δειρὴ, seu δέρη, ῆς, ἡ, collum, & per metonym. causæ, vox.

Ποικιλόνωτος, ου, ὁ, qui tergum variis maculis distinctum habet.

Ποικίλος, η, ὁ, varius, discolor, diversi generis, diversis maculis distinctus, vafer, Xenoph. οὐδὲν ποικίλον δεῖ μηχανᾶσθαι, nihil oportet argutum moliri. στοὰ ἡ ποικίλη, porticus picta erat Athenis, Æschines. maculosus. Hinc ποικίλως, varie, multiplici specie, multis modis: vafre Xenoph. ποικίλλω, fut. λῶ, variego, exorno.

Ποικιλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ, ἡ, epitheton carminis, quod vario citharæ sono canitur.

Ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιμαίνω, pasco. præs. inf. ποιμαίνειν. Th. ποιμὴν, pastor.

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, pascunt, 3. plur. præs. verbi ποιμαίνω, pasco, pastorum more guberno, & curo gregem, rego. f. ανῶ. aor. 1. ἐποίμανα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, pastor.

Ποιμάνατε, 2. pl. p. 1. imperat. activ. verbi ποιμαίνω, pasco.

Ποιμαντέον, pascendum, verbale a ποιμαίνω, pasco.

Ποιμανῶ, pascam, f. 1. verbi ejusdem.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor.

Ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor, opilio, Theocr. adjutor, Sophocl. in Aiace, ποιμένες ὄχων, rectores curruum, Eurip.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex, Doric. ποίμνα. hinc ποιμνήϊος, ου, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, ovile, armentum. ποίμνια, καὶ πρόβατα, Plato de Leg.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, Dor. ποινά, pœna, ultio, injuria, vindicta. Pro præmio etiam accipitur, mercede, satisfactione: tum pro mulcta pecuniaria; tum pro liberatione, & solutione. hinc ποινάω, punio.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro ποιοίμι, οις, οι, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, spicas legens. ex πόα, seu ποία, herba, & λέγω, colligo.

Ποῖος, οία, οῖον; qualis, et Th. οἷος, qualis. citra interrogationem.

Ποιότητα, qualitatem, accus. sing. a ποιότης, ητος. a ποῖος, α, ον, qualis.

Ποιοῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, facio, ποιεῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præs. act.

Ποιούντων, faciant, Attic. pro ποιείτωσαν.

Ποιπνύω, seu ποιπνύζω, operor, valde occupor, aliquid sedulo ago, satago, expeto, ministro. ἀπὸ τοῦ ποιῶ, & πνέω, seu πνῶ, spiro. hinc & ποίπνυος, ου, ὁ, sedulus, minister.

Πόσθη, ης, ἡ, scrotum, mentula, virgæ virilis caput. Etymol. a στόμα. vide πέος.

Ποίτνυος, ου, ὁ, ἡ, Poet. remunerator, qui gratiam refert. per syncopen. ἐκ τοῦ ποιπνύος, ὁ ποιηθὲν τινος, τοῦτο ὁ ἀντεκτικὸν ἀντιποιῶν, καὶ χάριν ἀντιδιδοὺς.

Ποιῴην, Attic. pro ποιοίμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, quando, aliquando.

Ποκίζω, tondeo.

Ποκίξατο, Dor. & Jon. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ποκίζω, vello, tondeo. f. ίσω. a πόκος, ου, ὁ, vellus.

Πόκος, ου, ὁ, vellus. Th. πέκω vel πείκω, tondeo, vello.

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. a πόκος, vellus.

Πόλεας, Poet. pro πολλούς, acc. pl. m. g. a πολύς, multus. Sed πόλεας, urbes, acc. pl. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέες, Jon. seu Poet. pro πολλοί. πολέεσσι, pro πολέσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro πολλοῖς, a πολύς, multus.

Πόλει, dat. sing. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολεῖν, præs. inf. act. a πολέω, verto.

Πολεμέω, ῶ, bello, prælior, pugno, belligero. fut. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. πολεμέομαι, oppugnor, bellum sustineo. πολεμηθεὶς, bello implicitus, Xenoph. πολεμέομαι etiam ἀντὶ τῷ πολεμῶ, bellum gero, belligero. πολεμοῦνται ὑφ' ὑμῶν, bellum administrari a nobis, Thucyd. πολεμητέον, bellandum, pugnandum est.

Πολεμήϊος, Jonica dialysi pro πολέμιος, ου, ὁ, bellicus. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμήσει, præliabitur, 3. sing. fut. 1. act. verbi πολεμέω. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, pugnare. præs. inf. Jon. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, pugno. f. ίσω. p. πεπολέμικα.

Πολέμιζον, Jon. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi πολεμίζω, pugno. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικὸς, ὴ, ὸ, bellicus, bellicosus, militaris, & pro eodem πολεμιστήριος. πολεμικῶς ἔχειν, hostili animo esse.

Πολέμιος, ου, ὁ, hostis, inimicus. πολεμίως, hostiliter, animo hostili.

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellicosus, bellator, bello destinatus. ἵππος πολεμιστὴς, equus bellator, Plut. in Fabio. a πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ, Poet. bellum excipiens, ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολέμοισι, dat. plur. Jon. a πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ, tumultuosus, bellicosus. πολεμόκλονον ἔργον ἄγουσ, belli turbulentum opus, Homer. in Batrach. ex πόλεμος, ου, ὁ, bellum, & κλόνος, ου, ὁ, tumultus.

Πόλεμος, ου, & Jon. οιο, ὁ, bellum. πόλεμον ἀναλαβεῖν, bellum suscipere, Demosth. πόλεμον ποιῆσαι, bellum excitare, Thucyd. πόλεμον ποιοῦμαι μετὰ τῶν συμμάχων, bellum additis sociis gero, Thucyd.

Πολέος, gen. Poet. pro πολλοῦ, sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, a πολὺς, multus.

Πολεῦντο, Jon. pro ἐπολοῦντο, οῦντο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, verto.

Πόληος, gen. sing. Dor. pro πόλεως, a πόλις, ἡ, urbs.

Πολεύω, nutrio, ministro, contineo. Item versor, habito, circumeo, ambio, Phrynich.

Πολέω, verto, verso: item scindo, aro, occo, τὰς βώλους ἀναστρέφειν τῇ δικέλλῃ, Interpr. Hesiod. f. ήσω. p. πεπόληκα. Hinc πόλος, ου, ὁ, vertex, seu cardo mundi. μυστιπόλος, seu μυστηπόλος, ου, ὁ, qui mystica versat, sacerdos. ὀνειροπόλος, ου, ὁ, conjector.

Πόληος, & Poet. πόληϊς, gen. singul. a πόλις, ἡ, urbs.

Πολίων, genit. plur. Jon. pro πόλεων, urbium.
Πολιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, & per crasin πολιοῦχος. urbium conservator, vel præses.
Πολίαρχος, ου, ὁ, patriæ princeps, ὁ πόλεως ἀρχὸς, ὅτι ἄρχει καὶ ἡγεμών.
Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, ου, ὁ, pro πολίτης, civis.
Πολιῆς, gen. sing. f. g. a πολιός, ὁ, ἡ, όν, canus, a, um.
Πολιήτῃσι, dat. plur. πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης Poet. pro πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.
Πολίζω, urbem condo. Th. πόλις, urbs.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora. Ex πολιός, ὁ, ἡ, canus, & κρόταφος, ου, ὁ, tempora.
Πολιορκέω, urbem obsideo, cingo obsidione, præs. part. pass. πολιορκούμενος. hinc πολιορκία, ας, ἡ, obsidio. ex πόλις, urbs, & ἕρκος, εος, τὸ, septum. Th. εἴργω, f. ξω, includo.
Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, senilis. hinc πολιὰ θρὶξ, canus capillus.
Πόλις, εως, ἡ, urbs, civitas, ubi homines πολοῦσι, id est, versantur. vel potius a πολὺς, quod sint πολλοὶ certis legibus juncti. hinc πολίτης, ου, ὁ, civis. πολιτεύω, rempub. administro. πολιτεία, ας, ἡ, reipub. status, & administratio. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, summa, seu altissima pars urbis; item arx. ἄπολις, ιος, ὁ, ἡ, extorris. δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes, Decapolis, regio Judææ contermina. ἑλέπολις, εως, ἡ, machina obsidionalis, capiendis urbibus apta. μητρόπολις, εως, ἡ, primaria urbs.
Πόλισμα, ατος, τὸ, parva urbs, vicus, oppidum.
Πολίσσαντο, Jon. & Poet. pro ἐπολίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. aor. verbi πολίζω, urbem condo. f. ίσω. p. πεπόλικα.
Πολῖται, nom. pl. a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, urbs.
Πολιτάρχης, ου, ὁ, gubernator civium, urbis præfectus. ex πόλις, urbs, & ἄρχω, impero.
Πολιτεία, ας, ἡ, & Jon. πολιτηΐη, civitas, respublica, jus civitatis.
Πολιτεύεσθαι, præs. inf. pass. a πολιτεύω, remp administro.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, vita civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα. Th. πόλις, urbs.
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, magistratus. πολιτευταί, οἱ, civitatis administratores. Nazianz. a πολιτεύω, rempub. administro. Thema πόλις, urbs.
Πολιτεύω, rempub. administro, civiliter negotior; rego, guberno. f. εύσω. perf. πεπολίτευκα. præs. med. πολιτεύομαι, idem. item me gero. perf. pass. πεπολίτευμαι, servivi. cum dat. a πόλις, urbs.
Πολίτης, ου, ὁ, civis, popularis, municeps. in nom. pl. πολῖται. in genit. plur. πολιτῶν. πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, fœmina.
Πολιτικὸς, ή, όν, politicus, civilis. hinc compar. πολιτικώτερος, α, ον, superl. πολιτικώτατος, η, ον.
Πολίχνη, ης, ἡ, urbs, oppidulum. Th. πόλις, urbs.
Πολλὰ, nomin. vel accus. plur. n. g. vel adv. pro πολὺ. aliquando pro πολλάκις, sæpe. Th. πολὺς, multus.
Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, adverb. sæpe, multoties, frequenter.
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, multiplex, multiplicatus. acc. sing. πολλαπλασίονα. Them. πολὺς, multus.
Πολλαχῆ, & πολλαχοῦ, & πολλαχῇ, sæpe, multifariam, vulgo, passim, variis modis. ab eodem them.
Πολλὴ, ῆς, ἡ, multa, f. g. a πολὺς, multus.
Πολλαπλέων, Jon. pro πολλαπλείων, multis partibus major, copiosior.
Πολλὸς, ὴ, ὸ, Poet. pro πολὺς, multus. hinc πολλὸν, Poet. pro πολὺ, multum, longe.
Πολλοῦ, πολλῷ, gen. & dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. a πολὺς, multus.
Πόλος, ου, ὁ, polus, cœlum; horologium, Athen. l. 5. cranium, calvaria, Pollux. Item oris palati vertex.
Πόλτος, ου, ὁ, puls, pulmentum. q. a πολέω, verso, quia versando, dum massa liquida πολεῖται, vertitur.
Πολὺ, multum, n. g. vel adverbialiter sumitur, & vertitur valde, sæpe τὸ πολὺ, diu. sic & in plur. τὰ πολλὰ, multum, valde.
Πολυαΐκος, gen. singul. a πολυάϊξ, impetuosus.
Πολύαινε, pro πολύαινος, vocativ. a πολύαινος, multum laudatus.
Πολύαινος, ου, ὁ, multum laudatus, laudatissimus. in vocativ. πολύαινε. ex πολὺς, multus, & αἶνος, ου, ὁ, laus. Est & proprium nomen Πολύαινος.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, impetuosus, multas mutationes habens. Belli epith. Iliad. α. Ex πολὺς, multus, & ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.
Πολυάνδριον, ου, τὸ, cœmeterium, quod multos viros capiat, & eo ferantur. Ælian. ex πολὺς, multus, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, vir.
Πολυάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. idem ac πολυανθὴς, ὁ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans, floribus refertus. Ex πολὺς, multus, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.
Πολυαρκέστατος, ου, ὁ, copiosissimus, uberrimus, longe sufficientissimus. ex πολὺς, multus, & ἀρκέω, sufficio.
Πολύαρνος, ου, ὁ, ἡ, multos agnos habens, & per conseq. dives. Ex πολὺς, multus, & ἀρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.
Πολύαρχος, ου, ὁ, multorum princeps, multorum dominus, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii legunt πολίαρχος, princeps urbium.
Πολυβενθὴς, έος, ὁ, valde profundus. ex πολὺ, valde, & βένθος, εος, τὸ, quod a βάθος, εος, τὸ, profunditas.
Πολύβοτος, ου, ὁ, ἡ, epitheton telluris, quæ multos pascit. ex πολὺς, multus, & βόσκω, pasco. Th. βόω, idem.
Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poet. πολυβότειρη, ης, ἡ, quæ multos pascit. ex πολὺς, multus, & βόω, pasco.
Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολὺς, multus, & βότρυς, υος, ὁ, uva.
Πολύβουλος, ου, ὁ, valde prudens, astutus, Homer. a πολὺ, valde, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.
Πολύβουτες, nom. plural. a πολύβους, ου, ὁ, multas boves habens, dives boum copia. Iliad. ι. a βοῦς, bos.
Πολυβοῦται, pro πολυβόται, a πολυβότης, idem ac πολύβουτες, dives boum copia, Iliad. ι.
Πολυγαθὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro πολυγηθὴς, quod vide.
Πολυγηθὴς, έος, ὁ, ἡ, multum lætitiæ afferens. ex πολὺ, multum, & γηθέω, lætor.
Πολυγνάμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων καμπάς, qui multos habet flexus. a γνάμπτω, flecto.
Πολύγνωστος, ου, ὁ, valde notus, multiscius, celeberrimus.
Πολύγομφος, ου, ὁ, multos clavos habens, multis clavis junctus. Ex πολὺς, multus, & γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus.
Πολύγονος, ου, ὁ, ἡ, abundans fœtu, fœcundus, ferax, fertilis.
Πολυδαίδαλος, ου, ὁ, multo artificio elaboratus, ingeniosus, affabre factus, perelegans, astutus. Ex πολὺς, multus, & δαίδαλος, ου, ὁ, Dædalus, ingeniosus ille artifex.
Πολύδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymans, lacrymosus, acc. sing. πολύδακρυν. ex πολὺς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.
Πολυδειρὰς, άδος, ἡ, cacuminosus, eminens. Iliad. α. ex πολὺς, multus, & δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. Th. δέρη, & δείρη, ἡ, cervix, jugum montis.
Πολυδένδρεος, ου, ὁ, ἡ, qui multas arbores habet, multis arboribus consitus. Th. δένδρον, arbor.
Πολυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, multos intuens. ex πολὺς, multus, & δέρκω, video.
Πολυδεύκης, Pollux, nomen proprium.
Πολυδίψιος, ου, ὁ, ἡ, multum siticulosus, vel valde desiderabilis. ex πολὺς, multus, & δίψα, ας, ἡ, sitis.
Πολυδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris.
Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, multa donans, aut qui multa dona accepit, vel qui ingentem dotem attulit. Ex πολὺ, multum, & δῶρον, ου, τὸ, donum. Est &
Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen proprium.
Πολυειδὴς, έος, ὁ, ἡ, multiplex, multiformis, multifarius diversas habens species. ex πολὺ, multum, & εἶδος, εος, τὸ, species.
Πολύειδος, ου, ὁ, Polydius, nomen proprium.
Πολυεργὸς, ὸ, & πολύεργος, ου, ὁ, multi operis homo, operosus, semper aliquid agens.
Πολύζυγος, ου, ὁ, ἡ, habens multa transtra, multijugus. Ex πολὺς, multus, & ζυγὸς, jugum. in plur. ζυγὰ, transtra. Thema ζεύγω, jungo.
Πολυήρατος, ου, ὁ, ἡ, peroptabilis, amabilis, multum expetitus. Ex πολὺ, multum, & ἐράω, ῶ, amo. f. άσω.
Πολυηχὴς, έος, ὁ, ἡ, multisonus. acc. sing. πολυηχέα. Ex πολὺς, multus, & ἦχος, ου, ὁ, sonus.
Πολύθυτος, ου, ὁ, ἡ, Epithetum, quod & convivio tribuitur, & epulo multis victimis mactatis instructo: ubi sæpe sacrificatur, halans crebris suffitionibus. Ex πολὺς, multus, & θύω, macto.
Πολυΐδριν, multiscium, acc. sing. a πολύϊδρις, ιος, ὁ, καὶ ἡ, sciens, prudens, multarum rerum peritus, admodum callidus, Odyss. ω.
Πολύϊσχνος, ου, ὁ, ἡ, multum aridus, peraridus. Ex πολὺ, & ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, aridus. quod a ἰσχναίνω, arefacio.
Πολυκάρανος, ου, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, multiceps, qui multa capita habet. Ex πολὺ, multum, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.
Πολυκαρπία, ας, ἡ, fertilitas, Theophr.
Πολυκαρπότατος, ου, ὁ, fructibus abundantissimus. Ex πολὺς, multus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.
Πολύκεστος, ου, ὁ, multum acu pictus, & ornatus. Ex πολὺ, multum, & κεστὸς, ὴ, ὸν, acu pictus. Th. κεντέω, pungo.
Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, magnis piscibus abundans. ex πολὺ, multum, & τὸ κῆτος, εος, cete, balæna.
Πολυκλαύτοιο, gen. Jon. a πολυκλαύτου, seu πολύκλαυτος, ου, ὁ, multum defletus. Ex πολὺ, multum, & κλαίω, fleo. f. κλαύσω.
Πολύκλειστος, ου, ὁ, bene clausa. Phocyl. Ex πολὺ, multum, & κλείω, claudo.
Πολύκλειτος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarissimus, gloriosissimus.
Πολυκλήϊδα, acc. sing. a πολυκληΐς, ῖδος, ὁ, ἡ, multis transtris instructa, vel multa compage juncta. Ex πολὺ, multum, & κληῒς, sedes nautica. vel a κλεῒς, pro κλεὶς, δὸς, clavis.
Πολύκλητος, ου, ὁ, multis locis evocatus, in Iliad. ex πολὺ, multum, & καλέω, voco.
Πολύκλυστος, ου, ὁ, undosus, undis agitatus, qui multis abluitur fluctibus, multisonus, murmurabundus, Hesiod.
Πολυκλύστῳ, dat. sing. a πολύκλυστος, ου, ὁ, undis agitatus. Ex πολὺ, multum, & κλύζω, abluo. fut. σω.
Πολύκμητος, ου, ὁ, multum elaboratus, laboriosus, ad multos labores idoneus, ex πολὺ, multum, & κάματος, ου, ὁ, labor. Thema κάμνω, laboro.
Πολύκνημος, ου, ὁ, multos habens colles, saltuosus: habens multas suras. Iliad. β. Ex πολὺ, multum, & κνημὸς, pars montis. Th. κνήμη, ης, ἡ, tibia.
Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, & Jonic. ίη, ης, multorum imperium, multorum dominatio, a πολυκοίρανος, multorum dominus, & rex. Ex πολὺς, multus, & κοίρανος, ου, ὁ, rex, princeps.
Πολυκόλλητος, ου, ὁ, ἡ, e multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος, ut πολυκόλυμβοι μέλπω βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis se submergunt.
Πολύκολπος, ὁ, ἡ, sinuosus.
Πολυκτέανος, ου, ὁ, multarum possessionum dominus. Ex πολὺ, multum, & κτέανον, ου, τὸ, Poetis idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, res, possessio.
Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives.
Πολυκώκυτος, ου, ὁ, luctuosus. Ex πολὺ, multum, & κωκυτὸς, fletus. Th. κωκύω, fleo.
Πολυλήϊος, ου, ὁ, habens multas segetes, aut pecudes, aut spolia, dives, locuples, fertilis. Iliad. ι. ex πολὺ, multum, & λήϊον, ου, τὸ, campus, seges.
Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, multus sermo, facundia, loquacitas. a πολυλόγος, ου, ὁ, ἡ, multiloquus. Ex πολὺς, multus, & λόγος, sermo.
Πολυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui multa didicit, multiscius, eruditus, Isocr. Ex πολὺ, multum, & μανθάνω, disco.
Πολυμερῶς, adv. multifariam, varie, multis vicibus. Ex πολὺ, multum, & μέρος, εος, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.
Πολύμηλος, ου, ὁ, pecorosus, dives. Iliad. β. Ex πολὺ, multum, & μῆλον, ου, τὸ, ovis.
Πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, valde prudens, sapiens. Ex πολὺ, valde, & μῆτις, ιος, consilium.
Πολυμήχανε, pro πολυμήχανος, vocat. a πολυμήχανος, artificiosus.
Πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, valde artificiosus, industrius, acutus, versutus. τέχναι πολυμήχανοι, artes peractæ Lucian. Ex πολὺ, multum, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.
Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Musæ, Polymnia. Ex πολὺς, multus, & ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, cantus. Th. ὑμνέω, celebro, cano.
Πολύμοχθος, ου, ὁ, laboriosus, ærumnosus, πολυμόχθω, gen. Dor. pro ου.
Πολυνεφέλα, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, qui multas habet nubes.
Πολύξεινος, ου, ὁ, multorum hospes. Ex πολὺς, multus, & ξεῖνος, ου, ὁ, Poet. pro ξένος, hospes.
Πολυξένα, ας, ἡ, Dor. pro πολυξένη, ἡ, pro quo

quo dicitur alias πολύξεινος, ὁ. qui, quæve multos habet hospites. Ex πολὺς, multus, & ξένος, hospes.

Πολύολβος, ο, ὁ, perbeatus, prædives. Ex πολὺς, multus, & ὄλβος, ο, ὁ, beatitudo.

Πολυπαίδης, ο, ὁ, Polypæda, nom. proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ, locuples, pecuniæ dives. ex πολὺ, multum, & πάμμα, ατος, τὸ, possessio. Thema πάω, possideo.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, luctuosus, gravi luctu affectus. Ex πολὺ, multum, & πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa mala, & damna dat, qui multas clades infert. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, & πολυπίδακος, ο, ὁ & ἡ, multas habens scaturigines, fontibus scatens. Ex πολὺς, multus, & πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, scatebra.

Πολυπλάγκτος, ο, ὁ, multivagus, & πολυπλανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, peterrans, anni epitheton, Sophocl. gen. plur. πολυπλάγκτων. Ex πολὺ, multum, & πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανήτου, gen. pl. a πολυπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, multivagus. πολυπλάνητος, qui multum vagatur. Th. πλάζω, errare facio.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia. a πολύπλοκος, in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu nexus, nodosus, implicitus, implicatus, sinuosus. πολύπλοκος, multiplex. quod ex πολὺ, multum, & πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ο, ὁ, ἡ, multiformis, multicolor, varius. ἡ πολυποίκιλος σοφία τῦ Θεῦ, multifaria, & multimoda sapientia Dei, multiplex, valde varia, ad Ephes. 3. ex πολὺς, multus, & ποικίλος, varius.

Πολύπολις, εος, ὁ, ἡ, multas habens urbes.

Πολύπονος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus, calamitosus.

Πολυπόνως, adv. multo labore.

Πολυπόρευτος, ο, multis viatoribus frequens.

Πολύπορος, ο, ὁ, ἡ, multos meatus habens, πολυπόρος, vadosus.

Πολύπους, Polypus. ex πολὺς, multus, & πῦς, pes, gen. ποδὸς.

Πολυπραγμονέω, curiose perscrutor, indago, satago. Ex πολὺ, multum, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, res.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas: negotiatio, multiplex studium, solicitudo inanis. quod a πολυπράγμων, curiosus.

Πολυπρόβατος, ο, ὁ, ἡ, pecoris abundans, ex πολὺ, multum, & πρόβατον, ο, τὸ, pecus.

Πολύπτυχος, ο, ὁ, sinuosus, implicitus, sortis, multipliciter duplicatus. Ex πολὺ, multum, & πτύσσω, duplico.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. a πολύῤῥην, multos agnos habens, dives. quod pro πολύαρνες, αρνος, ὁ, ἡ, idem.

Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um, frequens, præstans, vehemens. g. πολλῦ, ῆς, ῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. οἱ πολλοὶ sunt versatiles instar segetis, quam ventus modo huc, modo illuc impellit.

Πολυσκαρθμὸς, ο, ὁ, ἡ, multum agilis in saltu, peragilis, Iliad. β. ex πολὺ, multum, & σκαίρω, salio.

Πολυσπερέας, disperse, nom. pl. a πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, multum sparsus, disseminatus, multiplex, Iliad. β.

Πολυσπλαγχνος, ο, ὁ, ἡ, valde misericors, intima misericordia abundans. Ex πολὺ, multum, & σπλάγχνον, ο, τὸ, viscus.

Πολυσπέρχων, ὁ, Polysperchon. nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ο, ὁ, ἡ, uvis abundans. Iliad. β. ex πολὺ, multum, & σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.

Πολύστονος, ο, ὁ, multum gemens, faciens suspirare. Item luctuosus. Ex πολὺ, multum, & στένω, gemo.

Πολυστρόφαλιγξ, ιγγος, ἡ, multorum verticum. Ex πολὺ, multum, & στρόφαλιγξ, ιγγος, ἡ, conversio, vortex. Th. στρέφω, verto.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas pullorum, vel liberorum, copia filiorum. Ex πολὺ, multum, & τέκνον, ο, τὸ, fœtus, proles.

Πολυτελειῶν, gen plur. a πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia, quod a πολυτελὴς, έος, ὁ, ἡ, sumptuosus. Ex πολὺ, multum, & τέλος, εος, τὸ, impensa, sumptus.

Πολυτελὴς, έος, ὁ, ἡ, pretiosus, exquisitus sumptuosus, qui multa profundit, opparus, opesosus. πολυτελὴς δίαιτα, victus exquisitus, & sumptuosus.

Πολυτελῶς, adv. magnifice, sumptuose.

Πολύτιμος, ο, ὁ, ἡ, valde pretiosus, multo honore dignus. Ex πολὺ, multum, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium.

Πολυτλὰς, αντος, ὁ, & ἡ, multa passus nobilis, Sophocl. ex πολὺ, multum, τλάω, seu τλῆω, tolero.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, καὶ ἡ, columbis abundans. ex πολὺ, multum, & τρήρων, ωνος, ὁ, columba.

Πολυτρόπως, adv. multis modis. a πολύτροπος, ο, ὁ, ἡ, varius, cujus sunt multi modi. πολυτροπίη, ης, ἡ, Jonic. astutia.

Πολύυμνητος, ο, ὁ, ἡ, valde celebratus. Ex πολὺ, multum & ὕμνος, ο, ὁ, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro.

Πολυφάρμακος, ο, ὁ, multorum venenorum peritus, medicamentis scatens. ex πολὺ, multum, & φάρμακον, venenum, medicamentum.

Πολύφημος, ο, ὁ, ἡ, celebris, illustris. ex πολὺ, multum, & φημὶ, seu φάω, dico. Est & Πολύφημος, ο, ὁ, nomen proprium. Forum etiam dicitur πολύφημον, in quo varii rumores narrantur.

Πολύφθορος, ο, ὁ, qui multos perdit, & auctor est multorum interituum. ὁ πολλοὺς φθείρων. Th. φθείρω, corrumpo.

Πολύφιλτρος, ο, ὁ, valde amans. ex πολὺ, multus, & φίλτρον, ο, τὸ, amoris illecebra.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Jon. pro ου, a πολύφλοισβος, ο, ὁ, magnum strepitum faciens.

Πολύφοιτος, ο, ὁ, ἡ, profugus, vagus. ex πολὺ, multum, & φοιτάω, venio, ventito.

Πολυφόρβη, ης, ἡ, multos pascens. & in m. g. πολυφόρβος, multa nutriens, Hesiod. Ex πολὺς, multus, & φέρβω, pasco.

Πολυφορία, ας, ἡ, fertilitas.

Πολυφόρτος, ο, ὁ, ἡ, onustus, qui multa habet sarcinas. ex πολὺς, multus, & φόρτος, ο, ὁ, onus.

Πολυφράδμοσι, astutis, dat. pl. a πολυφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, valde consultus. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Πολυφροντὶς βουλὴ, consilia multarum curarum plena. a φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, multiplex peritia, prudentia. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Πολύφωνος, ο, ὁ, nomen ranæ, a multo clamore sic dictæ.

Πολύχαλκος, ο, ὁ, multum habens æris, solidus, firmus; epitheton cœli. Iliad. ε. Ex πολὺ, & χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.

Πολύχορδος [αὐλὸς], tibia, quæ multas habet chordas. a χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides. Hinc πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo.

Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, diuturnior, us, comparat. a πολυχρόνιος, α, ον, diuturnus, longævus, diu vivens, durabilis antiquus. Ex πολὺς, multus, & χρόνος, ο, ὁ, tempus.

Πολύχρυσος, ο, ὁ, ἡ, dives, abundans, & affluens auro. Th. χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ, ἡ, littus multis calculis, seu lapillis abundans. Th. ψῆφος, ο, ὁ, lapillus.

Πολυώδυνος, ο, ὁ, ἡ, qui multos dolores affert: calamitosus, afflictus, tristis. Th. ὀδύνη, dolor.

Πολυώνυμος, ο, ὁ, ἡ, multa habens nomina, celebris, Hesiodus in Theogonia vocavit Stidem πολυώνυμον ὕδωρ, multi nominis aquam, a colorum varietate. Ex πολὺ, multum, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Πόμα, ατος, τὸ, potus, potio: poculum. Thema πίνω, bibo.

Πομπαὶ, idem etiam ac πομπαὶ τῶν ναῶν πρὸ τῆς ...

Πομπαῖος, ο, ὁ, Mercurii cognomen, quod animas ad inferos deducat, Sophocl.

Πομπαῖος οὖρος, ventus secundus, qui naves deducit, quo nautæ pervenire cupiunt. Sic πέμπειν πλοῦν, secundus, ac prosper fluxus. Th. πέμπω, mitto.

Πομπεία, ας, ἡ, convitium, scomma, Demosth.

Πομπεῖα, τὰ, utensilia ad lustrationes, pompamque pertinentia, Demosth.

Πομπεῖον, ο, τὸ, locus Athenis celeberrimus. Laert. Interpr. lib. 6. in Diogene transfert palatium, & lib. 2. celeberrimum urbis locum.

Πομπεύσασα, Dor. pro πομπεύουσα, in pompa ducis a πομπὴ, pompa. Th. πέμπω, mitto.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, legatio, deductio, comitatus, pompa, impulsus, ac afflatus divinus, solemne spectaculum in medium triumphi, vectura, Thucyd. ventus, Eurip.

Πομπὸς, ῦ, ὁ, comes.

Πομφολύζω, f. ξω, bullarum instar eo. mano, hinc πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. act. Jon. vide πομφὸς.

Πομφὸς, ῦ, ὁ, eminentia cutis tumida, & simul humore abundans, πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla, apud Euripidem superbus, inflatus.

Πονᾶθι, Dor. pro πονῆθι, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, laboro. The. πόνημα, facio, p. m. πέπονα.

Πονεῖν, præs. inf. act. a πονέω, laboro; vexo, fatigo, f. ήσω. Th. πόνημα, facio. p. m. πέπονα.

Πονέεσκε, laborabat, Jon. pro ἐπόνει, 3. sing. imperf. act. verbi πονέομαι.

Πονέοντο, Jon. pro ἐπονοῦντο, laborabant, 3 plur. imperfect. ejusdem verbi, & the.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Πονεῦμες, laboramus, Dor. pro πονοῦμεν, 1. plur. a πονέω, laboro.

Πονεῦντες, tractantes, Dor. pro πονοῦντες, acc. plur. part. præs. act. a πονέω, laboro.

Πονηρεύομαι, η, εται, præs. ind. pass. πονηρεύηται, præs. sub. pass. a πονηρεύω, improbe, malitiose ago. f. εύσω.

Πονηρία, ας, ἡ, malitia, nequitia, pravitas. Item defectus, infirmitas, inopia, Plato l. 1. de Republ.

Πονηρότατος, superl. a πονηρὸς, ῦ, ὁ, malignus, scelestus. ab eodem them.

Πονηρὸς, ῦ, ὁ, de industria malus, malignus, pravus, malitiosus, improbus, scelestus. Item putris, cariosus, inops, mancus, debilis, infirmus, σῶμα πονηρὸν, corpus imbecille & fragile, Plato lib. 8. de Republ. πονηρὸς, ῦ, ὁ, diabolus, κατ' ἐξοχὴν. in comp. πονηρότερος, α, ον. superl. πονηρότατος. Sed πόνηρος, ο, ὁ, est laboriosus, miser, infelix. Th. πόνημα, efficio.

Πονήσας, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, laboro.

Πονησάμενος, ο, ὁ, laborans, a. 1. part. med. πονήσαντο, 3. sing. a. 1. med. Jon. pro ἐπονήσαντο, verbi πονέω, laboro. f. ήσω.

Πόνοιο, gen. Jon. pro πόνου, a πόνος, labor.

Πόνος, ο, ὁ, labor, dolor, molestia, lassitudo, exercitatio. Item pestis, morbus, ex Epicuri epist. πόνοι, tormina, Aristot. a præt. med. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ποντίαις, Dor. gen. pl. f. g. a πόντιος, ία, ον, marinus. ut ποντίαις Νηρείδων.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poet. pro ποντία, maritima, Eurip. Th. πόντος, ῦ, ὁ, mare.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, qui maris est rex, & dominator. Ex πόντος, & μέδω, impero.

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mulieris. vide in ποντοπόρος.

Ποντοπόροιο, gen. Jon. a ποντοπόρος, ο, ὁ, mare sulcans. Ex πόντος, ο, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter. quod a πορεύω, duco, ago. Th. πείρω, tranfico. p. m. πέπορα.

Πόντος, ο, ὁ, pontus, mare. Etym. a πνέω, spiro, quod in eo præcipue sentiantur πνοαὶ, id est, venti. vel q. πάτος, a πάτέω, quod in mari laborandum. Vita enim nautica amara. hinc ποντικὸς, ῦ, ὁ, marinus. πόντος, ο, ὁ, idem. Est & Πόντος, nomen regionis, Pontus, Asiæ pars.

Πόπανον, ο, τὸ, popanum, placenta lata tenuis, & rotunda sacrificiis apta, Aristot. Item effigies Deo similis, Eustath. Iliad. δ. Gl. Cyr. πόπανα, liba.

Πόπλιος, ο, ὁ, Lat. Publius.

Πόποι, proh Dii. Dryopum enim lingua Dii dicebantur, quasi πάντα ὀπτεύοντες. Est & vox admirantis, vel indignantis.

Ποππύζω, sibilo, demulceo, blande contrecto. a sono. hinc πόππυσμα, ατος, τὸ, sibilus, adulatio, plausus. ποππυσμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ποππυλιάσδεν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν.

Ποππύσδω, Dor. pro ποππύζω.

Πόρδαλις, pardus, mas. nam fœmina πάρδαλις, εος, ὁ, pardalis, panthera. a πάρδος, ὁ, pardus.

Πόρε, præbuit, 3. sing. a. 2. act. Jon. pro ἔπορε. Est & πόρε, da, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poet. pro πορίζω, suppeditto. sic πόρον, pro ἔπορον, & πόρε, 3. singul. opt. act. ejusdem verbi. πόρε θανάτῳ, dare morti. Them. πόρω, transadigo. f. πορῶ. præt. med. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, via, iter, ingressus, profectio, progressus. a πορεύω, trajicio. πορεύομαι, iter facio, Lucianus.

Πορευθῆναι, aor. 1. infin. pass. verbi πορεύομαι, proficiscor.

Πορεύομαι, proficiscor, imperf. ἐπορευόμην, ου, ετο. præs. inf. πορεύεσθαι. fut. med. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι, versatus sum. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, abivi. a. 1. imperat. pass. πορεύθητι. Th. πείρω, transeo.

Πορεύσῃ, ibis, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem, & them.

Πορεύω, ago, duco, deduco, ire jubeo, facio ire: mando, mitto. f. εύσω. p. πεπόρευκα. a πόρος, transitus. The. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Πορίω, seu πόρω, do, præbeo, Poet. pro πορίζω, aditum

aditum facio, comparo; item do. Th. πείρω, transadigo.

Πορθέω, vasto, imperf. ἐπόρθεον, ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος, ὁ. a Th. πέρθω, diruo, depopulor. f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, depopulaturum esse, f. 1. inf. verbi πορθέω, vasto.

Πορθμήιον, Jonic. pro πορθμεῖον, ου, τὸ, naulum, fretum, & navis, qua fretum trajicitur. Πορθμεὺς, qui per πορθμὸν vehit, portitor.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum, sinus maris, trajectus, a πείρω, transeo. hinc & πορθμεὺς, portitor, in pl. πορθμῆες, & Jon. πορθμέες.

Πορθουμένη, ης, ἡ, devastata, præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, vasto.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. a πορίζω, paro transitum.

Πορίζω, transitum patefacio, paro, invenio, suppedito: rem familiarem augeo, consequor, acquiro, conflo. f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι.

Πόριμα, pervia, nom. pl. a πόριμον, ου, τὸ, quod a πόρος, transitus. Th. πείρω.

Πόρις, ιος, ἡ, vitula parva, juvenca.

Πόρκης, ου, ὁ, anulus, seu fibula, cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coercetur. Item rete piscatorium ex funiculis contextum, Plat.

Πόρκιος, ου, nomen viri, Porcius. Gr. piscator.

Πόρκος, ου, ὁ, rete piscatorium, circulus quivis. a πείρω, penetro. vel quia pisces ingredientes περαίνονται.

Πορνεία, ας, ἡ, scortatio. a πόρνη, meretrix.

Πορνεύω, scortor. f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. περνάω, vendo.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quod corpus suum περνᾷ, id est, vendit, ac prostituit, quod a περνάω, seu πέρνημι, vendo. p. m. πέπορνα.

Πόρνος, ου, ὁ, scortator: scortum masculum, cinædus. οἱ παῖδες πόρνοι, pueri meritorii, Aristoph.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, vadum, meatus, via, canalis: ora maritima: via, & ratio aliquid efficiendi: pons. πόρον λύειν, pontem intercidere, vel solvere, Herodot. exercitus, Halic. lib. 6. reditus, vectigal, Aristoph. in Vespis. πόρον ποιεῖσθαι, quæstum facere, Aristot. in Polit. ratio parandæ pecuniæ, & augendi vectigalia, pecunia ipsa, & lucrum, Demosth. emporium, Thucyd. facultas rei gerendæ, & occasio. πόρον, καὶ λόγον ἀνευρίσκομεν, modum, rationemque rei conficiendæ comperimus, Plato de Leg. πόροι etiam ab Herophilo vocabatur nervus opticus, quia insignem habet meatum, & velut canalem spiritus, qui visionis est caussa, Galen. lib. 4. de different. Symptom.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula: annulus clypei, hinc πορπάω, vel έω, fibulis astringo. πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula.

Πόῤῥω, adv. procul, longe ante, in anteriorem partem: aliquando prope, proxime. Est autem idem πρόσω, πόρσω, & πόῤῥω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, ante, & retro. hinc compar. ποῤῥωτέρω, longius. ποῤῥώτερος, ulterior.

Πόῤῥωθεν, adv. procul. a πόῤῥω.

Ποῤῥωτέρω, compar. a πόῤῥω.

Πορσαίνω, vel πορσύνω, præbeo, orno, paro, curo, molior, honoro: alo, Pindarus in Olympiis.

Πόρσιον, Poet. adv. pro ποῤῥώτερον, longius, remotius. Quod a πρόσω, adv. longe, & per Metathes. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, longissime. Th. πρὸ, ante.

Πόρσιστα, longissime.

Πορσυνέουσα, Jon. pro πορσυνοῦσα, fut. part. f. g. verbi πορσυνέω. vide in πορσαίνω, augeo, amplifico.

Πορσύνω, augeo, in pretio habeo, honoro. Vide πορσαίνω.

Πόρσω, longe, compar. πόρσιον, longius. vide πόῤῥω.

Πόρτις, ιος, ἡ, parva vitula, juvenca. Item & πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι, ire.

Πορφύρα, ας, ἡ, purpura. genus conchæ nobilis. Item pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea.

Πορφύρεος, οῦς, gen. έου, οῦ, ὁ, purpureus.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo, rubeo. Et mare fluctuans, πορφύρειν dicitur. Hinc & animus dicitur πορφύρειν, cum æstuat, sed leniter. Thema πορφύρα.

Πόρω, suppedito, præbeo, do, Poet. idem ac πορίζω.

Πόσ', pro ποσὶ, pedibus, sic & πόσσ', pro ποσσὶ, Poet, dativ. plural. a πὸς, pes.

Ποσάκις; quoties? adv. interrogandi. a πόσος, ου, ὁ, quantus?

Πόσε; quo? quem in locum?

Πόσει, dat. singul. a πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, Neptunius, a, um. Dicimus & Ποσειδάων, άωνος, & άονος, ὁ, Poet. & per crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, Neptunus.

Ποσειδῶν, gen. ῶνος, & Jon. Ποσειδέων, ὁ, Neptunus, Deus maris. Dicimus & Ποσειδάων. acc. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, q. πόσιν διδοὺς, potum dare. Est enim aquarum scaturigo mare. vel παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον, quod terram assilientibus undis quasi concutiat.

Πόσιος, gen. sing. a πόσις, ἡ, potus, idem ac πόμα. Them. πίνω, bibo. f. πόσω.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis, qua glans virilis tegitur. Item penis, pudendum, præputium, membrum virile.

Ποσίδειον, per syncopen pro Ποσειδώνιον, ου, τὸ, Neptuni templum. a Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, ιος, ἡ, potus, potio, compotatio, Homer. παρὰ τὴν πόσιν, inter compotandum. Item sponsus, vir, conjux, maritus. Odyss. ὁ. Interdum usurpatur pro vino.

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? πόσου, quanti? Them. ὅσος, citra interrogat.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ, ἡ, terræ epitheton, quod pedibus pulsetur. ex πὸς, pes, & κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Ποσσὶν, pedibus, dativ. plur. Poet. pro ποσὶ, a πὸς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ πὸς.

Πόσσου, Dor. pro πόσου, quanti pretii. a πόσος, & gem. σσ, πόσσος.

Πόστος, quotus, quasi πόσατος. ex πόσος. Ποστημόριον, hæc portiuncula.

Ποτ', & ποθ', pro ποτὲ, aliquando.

Πόταγε, admove, Dores dicunt pro πρόσαγε, age, præs. imperat. act. a Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω.

Ποταγχίμος, appropinquamus, Dor. pro προσαγχίμομες, 1. plur. præs. ind. verbi προσαγχίμι, a πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἀγχίμι. Th. ἄγχι, adv. prope, juxta.

Ποταείδω, accino, Dor. pro προσαείδω. f. ποταείσομαι.

Ποταινὶ, nuper, recenter. ποταίνιος, recens, novus, peregrinus, primus. a Dor. ποτὶ, ad, prope. Th. πρὸς.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, respondere.

Ποταμέλξεσθαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξεσθαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ποταμοῖο, gen. Jon. pro ποταμοῦ, a ποταμὸς, quod vide.

Ποταμὸς, οῦ, ὁ, fluvius. q. a πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare. Et quod animalibus potum præbeat, sive quod illa ποτίζῃ, id est, potet. ποταμὸς ὁ τοῦ οὐρανοῦ, signum cæleste, Proclus de Sphæra. Hinc ποταμία, ας, ἡ, fluvialis.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a flumine abripitur. Ex ποταμὸς, οῦ, ὁ, fluvius, & φορητὸς, οῦ, ὁ, qui gestari potest. quod a φορέω. idem ac φέρω, fero. f. οἴσω.

Ποταμόχωστος, ου, ὁ, ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.

Ποτανὸς, οῦ, ὁ, volucer, qui volat, volatilis, Dor. pro πτηνὸς, οῦ, ὁ, a πετάομαι, volo, as.

Ποτάομαι, volo, as. f. ποτήσομαι. perf. πεπότημαι. hinc 3. pl. Jon. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Them. πέτομαι, volo, as.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, qualis, et cujas? a Th. ἔδαφος, ου, τὸ, solum, pavimentum. hinc ποδαπὸς, cujas? inde ποταπὸς, mutato τ in δ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, πετίσε προσορᾶν, aspicere, intueri, quod ex Dor. præposit. ποτὶ pro πρὸς. & αὐγάζομαι, video.

Ποτηύλει, accinebat, Dor. pro προσηύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, οῦ.

Ποταῷος, Dor. pro προσῷος, Orientalis, ad Orientem situs. Th. ἠὼς, aurora.

Πότε; quando? adverb. interrogandi. ἕως πότε; quousque? Sed ποτὲ, aliquando, est dictio enclitica, & solo accentu discriminantur.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, aor. 2. a τρέχω, curro.

Ποτεκλιττόμεν, Dor. pro προσεκλιττόμεν. imperf. pass. verbi προσκλίττομαι, furtim ad aliquem duco. Th. κλίττω, furor.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. med. a προσμάττομαι.

Ποτέοντο, volabant, 3. plur. imperf. Jon. verbi ποτέομαι, f. ήσομαι, idem ac πέτομαι, volo, as.

Ποτερίσδεν, Dor. pro προσερίζειν, cum aliquo certare. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ποτέροισι, dat. pl. a πότερος, uter.

Πότερος, ου, ὁ, & in f. g. ποτέρα, n. g. πότερον, uter, utra, utrum? q. ab ὃς, ut ὁπότερος, uter, infinite.

Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχου, accede, præs. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύετο, adhærebat, Dor. pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. verbi ποτφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, nascor.

Πότεχ', & πότεχε, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. a προσέχω.

Ποτήμεν, Dor. pro προσεῖναι, præs. inf. verbi πρόσειμι.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix. Item spinosus frutex, quem Diosc. l. 3. c. 17. & Plin. l. 27. c. 12. vocant φρύνιον, & νευράδα. πότης, bibax, potax. a πίνω, bibo.

Ποτὶ, & ποτὶν, Dor. pro προτὶ, a πρὸς, adv. ποτὶ χρόνος ἔρπει, tempus adveniat, per Tmesin, & Dor. pro προσέρπει.

Ποτιβλέπεν, Dor. pro προσβλέπειν, aspicere, præs. inf.

Ποτίδαια, ας, ἡ, Potidæa, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass vel potius pro προσδεδεγμέναι, nom. plur. perf. part. passiv. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, expecto. Sic ποτιδέγμενος, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος. ex πρὸς, ad, & δέχομαι. capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adspexisse, a. 2. inf. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. verbi προσδέρκομαι, aspicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδέομαι, indigeo, Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. singul. a. 2. opt. ab εἴδω, video. Sic ποτιδὼν, pro προσιδών.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis, Dor. pro προσδόρπιος. ποτιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam, Apoll. Rhod. Alii ποτιδόρπια explicant comessationes, ut Hesychius.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. activ. verbi προσείδω. Th. εἴδω, video.

Ποτίζω, do potum, duco aquatum, rigo. fut. ίσω. p. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 1. ind. activ. ἐπότισε. præs. pass. ποτίζομαι. ποτίζει τοὺς πιεῖν ἐθέλοντας, potum præbet bibere volentibus.

Ποτίθει, Dor. per sync. pro ποτιτίθει, pro Attic. προστίθει, appone, & hoc pro προστίθετι, præs. imperat.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, qui in corde hæret, cordi insidens. Th. καρδία, cor.

Ποτικεκλιμένος, ου, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, inclinatus. Ex πρὸς, & κλίνω, inclino.

Ποτικράνιον, ου, τὸ, Dor. pulvinum, pulvinar. quod ex ποτὶ, pro πρὸς, & κράνιον, caput.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, alloqui. hinc ποτιλέξατο, pro προσελέξατο, 3. sing. a. 1. med.

Ποτιμάξατο, Dor. & Jon. pro προσεμάξατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi προσμάττω, attingo. Ex πρὸς, & μάσσω, tango. f. ξω.

Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, sermo.

Ποτινίσομαι, ῃ, εται, advehor, Dor. pro προσνίσσομαι, advenio, præs. ind. a ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & νίσομαι, eo, venio. Th. νέω, eo.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteus.

Ποτιόσσεται, adspicit, 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, idem. p. ὦμμαι. p. m. ὄπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιῤῥίπτειν, Dor. pro προσριπτεῖν, quod Attice formatum a gravitono προσρίπτειν, projicere. Th. ῥίπτω, idem.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere.

Ποτίσῃ, bibendum dederit, 3. singul. a. 1. sub. activ. & in plural. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, potum præbeo.

Πότισις, ιος, ἡ, aquatio, potatio.

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, aquatio, irrigatio, potio. A ποτίζω, potum præbeo.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, adstillo, instillo. Ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & στάζω, stillo. fut. ξω.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποτιῶ, fut. 1. Att. & in 1. plur. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, potum præbeo.

Πότμος, ου, ὁ, fors, fatum, mors, interitus, casus, eventus. a πέτω. cado. πότμω, Dor. gen. pro πότμου.

Πότνα, ας, ἁ, Dor. pro πότνια. quod vide. Sic πότνας, pro πότνιας.

Ποτνί,

Ποτνὶ, pro πότνια. quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda, domina. a πότνιος, ου, ὁ, venerandus.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. ex πότνιος, venerandus, & ἄναξ, rex.

Πότνιος, ου, ὁ, venerandus, honorandus. in f. g. πότνια, & contracte πότνα.

Ποτοῖο, gen. Jonic. a ποτὸς, ου, τὸ, potio, potus, a πίνω, bibo.

Ποτὸν, ου, τὸ, potio, potus, quod bibitur.

Πότος, ου, ὁ, compotatio. ποτὸς, ου, ὁ, potuletus. Them. πίνω, bibo.

Ποτόζδον, præs. part. n. g. a ποτόζδω.

Ποτόζδω, Dor. pro προσόζω, idem ac simplex ὄζω, oleo. f. ὀζέσω, & ήσω. p. ὤζηκα. p. m. ὄδα, & ὄδωδα, Attice.

Ποτοῦ, gen. sing. a ποτὸς, potio.

Ποττὰν, vel ποτ τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τόν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ τῶ, & hoc pro πρὸς τοῦ.

Ποῦ; ubi? quo? adv. Est & dictio enclitica aliquando vacat, ut in δήπου, δήπουθεν· ab ὅ. Th. ὅς, qui.

Πουγγὴ, πουγγίον, sacculus.

Πουγγία, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Πούδης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Pudens.

Πουλυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna. Epitheton terræ. Ex πουλὺς, Poet. pro πολὺς, & βόσκω, pasco. Them. βόω, idem.

Πουλὺς, Poet. pro πολὺς, multus, quod vide, acc. πουλύν.

Ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ ποῦς, dat. pl. ποσί. ποὺς νεὼς, pro ipso gubernaculo, κατὰ πόδα, lente. πρὸς τοῖς ποσὶν, apud pedes. ὑπὸ πόδας τίθεσθαι pro ὀλιγωρεῖν, contemnere, aspernari, Plutarch. contra Epicurum. πὰξ ποδὶ, collato pede, Eurip. πρὸ ποδὸς, & πρὸ ποδῶν, ante pedes, Aristoph. περὶ πόδα, convenienter, congruenter, Plat. παρὰ πόδα, continuo, e vestigio, Sophocl. in Phil. παρὰ ποδὸς, quod instat, imminetque, Pindar. ὅλῳ ποδὶ, omni conatu, Suid. τὰ ποδὸς, ut τὰ παρ ποδὸς, dicitur præsens status, humanæ vitæ conditio, Pindar. σὺν ποδῶν, pedibus innitendo, Aristot. hist. anim. l. 5. ἐπὶ πόδα, retro, Xenoph. Pæd. 3. ἑαυτὸν ἔξω πόδα, extra periculum constitutum esse, Pindar. in Pythiis hymno 4. ἐκ ποδὸς, e vestigio. Dionys. Halicarn. l. 3. ἐκ δυοῖν ποδοῖν καταφεύγειν, duobus pedibus fugere, h. e. summa celeritate, & conatu, Aristid. in Panath.

Ποχ' ὁ, Dor. pro ποτὶ ὁ, & hoc pro πρὸς ὁ.

Πόω, inusitat. bibo. a πίω, vel πίνω.

Π Ρ Α.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus, factum, officium. ἔχειν πράγματα, molestias capere, difficultates habere, Lucian. παρέξω σοι πράγματα, exhibebo tibi molestias, Aristoph. in Plut. Item πράγματα, rerum administratio, Thucyd. fortunæ, Demosth. contra Æschinem, judicia, lites, Aristoph. in Neb.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium, negotiatio, studium, commentatio. ποιεῖσθαι πραγματείαν, conscribere opus, Galen. lib. 2. ad Glauc. res forensis, advocatio, Isocr. ad Nicol. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotia.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, negotior, negotiis implicor: molior, laboro, tento, Xenoph. philosophor, commentor, animo occupor in quærenda veritate, & rectitudine, Plat. l. 4. de Rep. lucrum sector, Chrysosth. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, serius, a, um, solers in rebus tractandis.

Πραέσι, dat. pl. a πραῢς, έος, ὁ, idem ac πρᾷος, ὁ, lenis, mitis, mansuetus.

Πραθέειν, Jonica diphthongi resolutione pro πραθεῖν, vastare, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. πέρσω. fut. 2. παρθῶ, & per metathes. πραθῶ. hinc aor. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, ὁ, venditus, a. 1. part. pass. πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω.

Πράθον, ες, ε, Jon. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω, a. 2. ἔπαρθον, & per metathesin ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, prætorium. a nomine Latino prætor, sic dictus quasi præitor, a præeundo.

Πρακτέον, verbale, faciendum. a πράσσω, facio.

Πράκτηρ, ῆρος, ὁ, & Jon. πρήκτηρ, exactor, coactor tributorum.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, tractabilis, opere pollens, efficax, operosus. πρακτικῶς, efficaciter.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator. Dioni quæstor, Demosth. exactor.

Πράμνειος, seu πράμνιος οἶνος, vini genus, sic dictum a Pramnia rupe, vel vite. At πραμνειὸς, ου, ὁ, mansuetus.

Πρὰν, Dor. pro πρώην, nuper: dudum.

Πρανιχθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, præcipito. Th. πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, facio.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. a πράξας, αντος, ὁ, & in n. g. πρᾶξαν, verbi πράσσω, facio, f. ξω.

Πρᾶξις, εως, ἡ, factum, actio, actus, transactio, successus rerum, executio. πρᾶξις πολεμικὴ, bellum, bellica actio, Plato de Legibus. ἔργῳ, καὶ πράξεσι, re, & factis, Demosth. οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, magistratus. Item πρᾶξις, sors, status, Herodot. exactio, Aristot. l. 6. Politic. subdola molitio, Æschin.

Πράξωσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶος, & πρᾷος, ου, ὁ, lenis, mitis, mollis, moderatus, humanus, mansuetus, placidus, facilis. πρὸς τὰς οἰκείους πρᾶος, in familiares mitis, & humanus. Plato l. 2. de Rep.

Πραπίδες, ων, αἱ, præcordia. dat. plur. πραπίδεσι. q. ex πρὸ, & ἰδέω, quod mens sit futuri προβλεπτικὴ, sive rerum futurarum sagax.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, areola in horto.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio. a πιπράσκω, vendo. πρᾶσιν ποιεῖσθαι, venale habere, Plato de Legibus.

Πράσον, ου, τὸ, porrum. q. a πράω, incendo. Est enim calidum. Est etiam πράσον algæ species, Theophr. hist. plant. l. 4. c. 7.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ, a πράσον, porrum, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs.

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, exigunt, 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω, exigo.

Πρασοφάγος, ου, ὁ, nomen ranæ. ex πράσον, porrum, & φάγω, comedo.

Πράσσω, & ττω, facio, ago, administro, tracto, vivo, exigo. f. ξω. p. χα. perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, gloriam sibi parare. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, res negotium, Jonic. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, actio. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, multis negotiis se implicans, curiosus. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas.

Πράσκω, vendo, quod & πιπράσκω, a περάω, transeo, seu circumeo, vendendi, aut emendi ergo. Hinc πράτης, venditor.

Πράσω, vendam. f. 1. verbi πιπράσκω, vendo.

Πράτιστος, ου, ὁ. Doric. pro πρώτιστος, primus, superl. a πρῶτος, primus.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, primus. Th. πρό. Et πρᾶτον, pro πρῶτον, primum.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, quæ mite consilium habet, mitis.

Πραῢς, έος, ὁ, idem ac πρᾷος, ου, ὁ, mitis. gen. πραέος. Hinc πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas.

Πράω, inusit. pro uro, vel vendo, vide πιπράσκω. Th. περάω, vendo.

Πρᾴως, leniter, mansuete, placide, adv. a πρᾷος, lenis.

Πρέμνον, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, arboris truncus. αὐτόπρεμνος, radicatus per se. πρεμνίζω, una cum radice evello, quia est firmum ῥίζωμα, ut sit q. περιμένον.

Πρέπει, decet, cum dat. impers. ἔπρεπε. part. præs. τὸ πρέπον, decorum. præs. inf. πρέπειν. a πρέπω.

Πρεπέμεν, Jon. pro πρέπειν, præs. inf. a πρέπω, vel πρέπει, decet.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. a πρέπω, decorus sum.

Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, congruo, sum dignus, excello. πρέπει τῇ κουρᾷ, mihi congruit tonsura, Eurip. ἐς ἀμφοτέρους ἔπρεπε, utrique conveniebat, in Epigramm. Hinc πρέπει, decet. πρέπον, οντος, τὸ, decorum. θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates. θεοπροπία, ας, ἡ, & θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinium.

Πρέσβα, antiqua, per syncopen pro πρέσβειρα, f. g. a πρέσβυς, υος, ὁ, senex. & in f. g. πρέσβειρα, in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio, honos augustior: deprecatio Gregorio. Th. πρέσβυς, legatus.

Πρέσβεις, acc. plural. contract. a πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.

Πρεσβεύω, legatione fungor. fut. εύσω. p. πεπρέσβευκα. aor. 1. ἐπρέσβευσα, ejusdem them.

Πρέσβηες, seniores, nom. pl. Jon. a πρέσβης, ῆος, ὁ, idem ac πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Jon. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui maximus est natu: vel in genere, quo aliquis honoratur, veluti major natu. Them. πρέσβυς, υος, vel Attice εως, ὁ, legatus, senex.

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, antiqua. acc. singul. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς, senex.

Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus. a πρέσβυς, quia senes, & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβιστος, & πρεσβύτατος, superl. a πρέσβυς, senex, compar. πρεσβύτερος, senior.

Πρεσβυγενεία, Jon. pro πρεσβυγένεια, primogenitura. vide in πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, maximus natu, ex πρέσβυς, υος, ὁ, senex, & γίνομαι, nascor.

Πρέσβυν, acc. sing. a πρέσβυς, senex.

Πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, senex; item legatus, princeps, senator. Hinc πρεσβύτερος, ου, ὁ, senior. πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. πρεσβεύω, senior sum: item in honore, & pretio sum: legatione fungor. πρεσβεία, ας, ἡ, legatio.

Πρεσβύτας, acc. pl. a πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Th. πρέσβυς, senex.

Πρεσβύτατος, ὁ, maximus natu, superlat. a πρέσβυς. senex, comparat. πρεσβύτερος, senior.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι, seniores, majores; item senatores. Th. πρέσβυς, senex.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, seniorum ordo, senatus Ecclesiasticus. ejusdem them.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Thema πρέσβυς, idem.

Πρεσβῦτιν, acc. sing. a πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, anus, acc. sing. πρεσβύτιδα, & ιν. ab eodem them.

Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, placidus, mitis, mansuetus, propitius. a πρᾷος, & μένος.

Πρέψας, αντος, ὁ, qui convenit, a. 1. part. act. verbi πρέπω. fut. ψω, decorus sum.

Πρῆγμ', pro πρῆγμα, Jon. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, pretium. πρήγματα ἔχειν, molestias habere. dat. plur. πρήγμασι. Them. πράσσω, facio. fut. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, gula, guttur, ingluvies.

Πρηθῆναι, Jon. pro πραθῆναι, venditum fuisse, vide πραθείς.

Πρήθω, incendo, inflammo: inflo. ἔπρησεν ἄνεμος μέσον ἱστίον, ventus perflavit media vela, Iliad. α'. Numer. 5. significat ῥήγνυσθαι, disrumpi. fut. σω. p. πέπρηκα. p. q. πρήω.

Πρήκτηρα, acc. sing. a πρήκτηρ, ῆρος, ὁ, Jon. pro πράκτηρ, actor. Th. πράσσω, facio.

Πρημαίνω, furenti impetu spiro. a πρήθειν, spirare, & μαίνεσθαι, furere.

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, preceps. q. a πρὸ, & νέω, seu νεύω, nuo.

Πρῆξαι, egisse, a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήξεις, facies, 2. sing. fut. 1. ind. activ. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω.

Πρήξιες, nom. pl. a πρῆξις, Jon. pro πρᾶξις, εως, ἡ, utilitas, res. acc. sing. πρῆξιν. Th. πράσσω, facio. f. ξω.

Πρῆσαι, incendisse, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Πρῆσε, incendit, Jon. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Πρῆσις, ἡ, venditio, Jon. pro πρᾶσις, Lucian. Item inflatio: ustio.

Πρῆσσε, præs. imper. activ. Jonic. a πρήσσω, pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio, f. ξω. Est & πρήσσω, fut. 1. a περάω, transeo. f. περάσω, & per syncop. πρήσω.

Πρηστήρων, gen. plur. a πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, valde spirans. a Th. πρήθω, incendo. f. σω.

Πρήσω, futur. 1. act. verbi πρήθω, incendo.

Πρίανλο, agnus, vel hædus, agniculus. An a περὶ ἔτος? Est & ἐπιπρίανλο.

Πρητήριον, ου, τὸ, mercatus, locus, in quo res venduntur. a πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. Item prætorium. Herodot.

Πρηΰνει, mitigat, Jonice pro πραΰνει, 3. singul. præs. ind. verbi πραΰνω. Thema πραῢς, vel & πρᾷος, ου, ὁ, lenis, mitis.

Πρηὼν, ῶνος, ὁ, cacumen montis; eminentia, excellentia. Dicimus & πρὼν & πρῶνος. q. ex πρὸ, & εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. a πρίαμαι emo. Sed πρίατο, Jon. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf.

Πρίαμαι, emo, redimo. q. a περάω, Emens, & vendens περᾷ, transit in alia, & alia loca. hinc πριάμενος, præs. part. πρίασθαι, præs. inf.

Πριαμίδης, ου, ὁ, Priamides. vocat. ὦ Πριαμίδη, a Πρίαμος, Priamus

Πρίαπος, ου, ὁ, Priapus, hortorum custos, idolum hortorum. Item membrum virile.

Πρίζω, idem ac πρίω, serra seco.

Πρὶν, priusquam, & pro πρὸ, cum genit. ante, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, antequam cecinerit. Eleganter postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, antequam habitaret. πρὶν aliquando geminatur, ut priore loco positum ante significet, secundo vero quam. ὁ πρὶν cum articulo, prior, pristinus, anteactus, priscus, ut ὁ πρὶν χρόνος, superius tempus. Thucyd.

Πρινὴ, priusquam, pro quo saepius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, ilignum, ilignum, a πρῖνος, ου, ἡ, ilex.

Πρῖνος, ου, ἡ, ilex, arbor; frutex, ex quo nascitur coccus. Ilicis genus lignum est crassissimum, quod, si crematur, crepitum edit. Aristoph. in Ran.

Πρίσαντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. activ. verbi πρίω, vel πρίζω, serra seco. fut. σω. praet. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, ὁ, sectus, aor. 1. part. passiv. ab ἐπρίσθην, aor. 1. ind. passiv. verbi πρίω, vel πρίζω, serra seco.

Πρίσκος, ου, ὁ, nomen viri. Latine Priscus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mul. Lat. Priscilla.

Πρίω, seu πρίζω, serro, serra seco: stringo, alligo. f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐπρίσθην, μὴ πρίε τοὺς ὀδόντας, noli dentes serrare, & stringere. Aristoph. hinc πριστὴς, ου, ὁ, qui serra aliquid secat, & findit. πρίων, ονος, ὁ, serra. Est & πρίω, Attic. & Jon. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, eme, praes. imperat.

Πρὸ, ante, coram, prae, genit. regit. In compositis modo tempus notat, modo ordinem. interdum pro παρὰ, ponitur προπάροιθε, & ἐμπροσθεν, idem. πρὸ, prae, in comparatione, sc. magis, ἐπαινεῖν πρὸ τῆς δικαιοσύνης ἀδικίαν, prae justitia laudare injustitiam.

Προάγῃ, 3. singul. praes. sub. activ. a προάγω, praecedo.

Προάγγελοι, praenuntii, nom. plural. m. g. Ex πρὸ, & ἄγγελος, nuntius.

Προάγω, praecedo, progredior, procedo, cum acc. f. προάξω, a. 2. προήγαγον, ες, ε. produxi. proveho, deduco. Herodot. Item prostituo. Pariter impello, stimulo. Demosth. ad honores promoveo, Plut. in Themisth.

Προαγωγεύσῃς, prostituas, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi προαγωγεύω, produco, prostituo. quod a προαγωγὸς, perductor. Th. ἄγω, duco.

Προαιδεῖσθαί τινα, alicui reverentiam ante alios debere. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, οῦμαι, praeopto, eligo, malo, praefero. f. ήσομαι. a. 2. med. προειλόμην, ου, ετο. perf. pass. προῄρημαι, σαι. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propositum. Thema αἱρέω, eligo.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, consilium, studium, ἐκ προαιρέσεως, vel κατὰ προαίρεσιν, voluntarie, consulto, de industria, Demosth.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. praes. pass. verbi προαιρέομαι, praeopto.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, ante criminor, caussor, ante caussam reddo. fut. άσομαι. a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, ante evici, & demonstravi. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προακηκουῖα, ἡ, pres. part. med. f. g. verbi προακούω, prior audio, ante audio. f. ούσω. perf. προακήκοα. aor. 1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Attic. προακήκοα.

Προακούω, prior audio, ante audio, praesentio. f. ούσω. perf. προήκουκα. perf. med. προήκοα, & Att. προακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, promptus, declivis, praeceps, audax. a προάλλομαι, prosilio. Thema ἅλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, ante pecco, f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος, ότι, ὁ. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, praecedo.

Προαπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi προαπέρχομαι, discendo. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. pass. verbi προαποδείκνυμι, prius demostro. quod ex πρὸ, ἀπὸ, & δείκνυμι, ostendo. f. ξω. p. δέδειχα.

Προασκέω, f. ήσω, ante, exerceo praeparo.

Προάσματος, τὸ praecentio. Ex, πρὸ & ᾆσμα.

Προασπίζω. f. ίσω, clypeco protego, propugno.

Προάστειον, ου, τὸ, vel ut alii legunt, προάστιον. suburbium. ex πρὸ & ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Προαύλιον, ου, τὸ, aulae vestibulum, πρὸ τῆς αὐλῆς, ante aulam. Item prooemium sonandi, praeludium in tibiarum cantu. Aristot. Rhetor. 3.

Προβάδην, adv. in progrediendo. a προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo.

Πρόβαινε, progredere, praes. imperat. act. a προβαίνω, progredior.

Προβαίνω, progredior. fut. προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, ῦια, ός. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Προβάλλω, emitto, propello, profero, promo, Demosth. excuso, Phal. quaero, interrogo, Aristoph. designo, creo, Æschin. protendo, & praetendo, Hesiod. protego, propugnaculum oppono, Demosth. reum defero, diem dico, Demosth. contra Mid. projicio, Diosc. l. 7. c. 2. promoveo, produco. Est etiam accedo; προβαλεῖν τῷ ὄρει, accedere ad montem. Item mitto, abjicio, Polyb. f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, emitto, jacio.

Προβάλοιτο, proponat, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi προβάλλω, emitto.

Προβάλοντο, Jon. pro προεβάλοντο, projecerunt, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ejusdem.

Προβάλωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi προβάλλω, emitto.

Προβὰς, άντος. ὁ, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, progredior.

Προβάσαι, Dor. pro προβῆσαι, hoc vero pro προβιβάσαι, a προβιβάζω, promovere.

Πρόβασις, εως, ἡ, progressio, actio τοῦ προβαίνοντος, progredientis, tum ipsa res, quae προβαίνει, provenit, ut pecus, proventus ex pecudibus. a προβαίνω, provenio.

Προβατικὸς, ή, όν, proprie ovillus, per synecd. sp. pecuarius, a, um. προβατικὴ, sc. πύλη, pecuaria porta.

Πρόβατον, ου, τὸ, pecus, ovis. in pl. πρόβατα. dat. pl. προβάτοις, quia προβαίνει, procedere solet pascendo.

Προβέβηκε, anteivit, 3. sing. perf. ind. act. verbi προβαίνω, anteeo, supero.

Προβέβουλα, praetuli, malui, perf. med. verbi προβούλομαι, inusit. a βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, progredietur, 3. sing. f. 2. verbi προβαίνω, progredior.

Προβιβάζω, produco. Item prius edoceo, informo, Xenoph. pono ob oculos, repraesento, Deuter. cap. 6. fut. άσω. a. 1. προεβίβασα. Dicuntur etiam προβιβασταὶ, perotigae, qui equas summittunt equis, aliaque jumenta id genus per admissuram.

Προβλέπομαι, provideo. f. ψομαι. a. 1. med. προεβλεψάμην, ω, ατο.

Προβλεψάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi προβλέπομαι, provideo.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, propugnaculum, scutum, salus, tutela, Lucian. praetextus, Sophocl. Item problema, quaestio, Pariter periculum, Polyb. a προβάλλω, propono.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, projectus, prominens. προβλῆτες ἐν αὐτῷ ἀκταὶ, littora ardua, littora prominentia, Odyss. ν.

Προβοηθέω, prius opem ferre. a βοηθέω, auxilior.

Προβόλαιον, seu πρόβολος, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui aestum maris frangit. Sed προβόλαιος, α, ον, objectus, a, um. a προβάλλω. Th. βάλλω. jacio.

Προβολὴ, ἡ, ictus, plaga.

Προβοσκὸς, ου, ὁ, q. vicarius pastoris. a βόσκω, pasco.

Προβούλευμα, τος, τὸ, senatus consultum, consultum.

Προβουλεύω, f. εύσω, consilio prospicio, provideo, deliberatione populum praevenio.

Πρόβουλος, ου, ὁ, senator, princeps. a βουλὴ, consilium.

Προγεγενημένον, perf. part. pass. verbi προγεννάω, ante genero.

Προγεγονότων, genit. plural. perf. particip. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Προγένειος, ου, ὁ, qui barbam habet promissam. a γένειον, ου, τὸ, mentum, barba.

Προγενέστερος, ου, ὁ, maior natu, antiquior. compar. a προγενὴς, quod a προγίγνομαι, sum ante, praecedo.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Προγένοντ', pro προγένοντο, praecedebant, Jon. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi προγίνομαι, praecedo.

Προγίνομαι, antecedo, sum ante, prius gigno, prior orior. f. προγενήσομαι. perf. pass. προγεγένημαι.

Προγινώσκω, ante decerno, praefinio: praescio. f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκα, aor. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, praenotio. a προγινώσκω, praescio.

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. οἱ ἔκγονοι, posteri.

Πρόγονος, ου, ὁ, ante genitus: avus. proavus, progenitor. hinc πρόγονοι, majores. Est & πρόγονος, privignus. Item auctor, causa, Soph. in Ajace.

Προγράφω, ante scribo, describo, Aristot. 2. Œcon. proscribo, ad Galat. 3. scriptum edictum propono, Demosth. f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προεγράφην, ης, η, coram depictus fui.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, exercitium. προγυμνάσματα, τὰ, primae exercitationes, praeexercitationes, Quint. l. 2. c. 4. quasi a γυμνάζω, exerceo, Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Προδέδαε, 3. singul. perf. med. verbi προδαέω, praenosco. The. δαέω, disco. f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, inde δαήμων, & δαήμεναι. p. m. δέδαα, pro δέδηκα, novi.

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. προδεδωκὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. προδεδομένος, η, ον. perf. part. pass. verbi προδίδωμι, prior do.

Προδείελος, ου, ὁ, ante vesperam; antemeridianus, The. δείλη, ἡ, pomeridianum tempus.

Προδέκτωρ, όρος, ὁ, protector, patronus, praeses, Th. δέχομαι, capio.

Προδηλεῖσθαι, ante laedere. auctorem esse cladis, an a δῆλος, manifestus?

Πρόδηλος, ου, ὁ, idem ac δῆλος, ου, ὁ, manifestus, perspicuus.

Προδιδοῦσι, prodent, 3. plur. praes. ind. προδιδοὺς, όντος, ὁ, praes. part. act. verbi προδίδωμι, prodo.

Προδίδωμι, do prior, prodo, proditionem molior, desero, negligo, Herodot. fut. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, praejudex. Gl. Cyr. προδικάζειν, praejudicare. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, expecto, observo, insidior, Hesych. hinc προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus: insidiae. Th. δοκεύω, observo.

Πρόδομος, ου, ὁ, & πρόδομον, ου, τὸ, vestibulum, anterior domus pars. quod a δόμος, ου, ὁ, domus, Th. δέμω, struo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo; Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ου, ὁ, proditor.

Προδοῦναι, a. 2. inf. act. a προδίδωμι, prodo.

Πρόδρομος, ου, ὁ, praecursor, anteambulo, emissarius. Ex πρὸ, & τρέχω, curro, f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, ante Solis occasum. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. a δύω, subeo. a. 2. ἔδυν.

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. προεγνωσμένος, praedecretus, perf. part. pass. verbi προγινώσκω. quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi προγράφω, ante scribo.

Προέγραψα, aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Προεδρία, ας, ἡ, primum subsellium, Pollux.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, praecurro. Thema τρέχω, curro.

Προεδρεύω, praesideo, gero magistratum.

Προεδρία, ας, ἡ, prima sedes, prima subsellia, Herodot.

Προεδρίη, ης, ἡ, Jonic. princeps locus, in sedendo praerogativa, vide ἕδρα, sella.

Πρόεδροι, οἱ, sive οἱ δέκα, decemviri, quasi praesides, magistratus quidam primi subsellii, Æschines κατὰ Κτησιφῶντος.

Προεῖκε, praemisit, 3. sing. a. 1. Attic. pro προῆκε, verbi προΐημι, praemitto.

Προειδέναι, expertum esse, perf. inf. act. per sync. pro προειδηκέναι, verb. εἴδω, scio. fut. εἴσω. The. εἴδω, scio, video.

Προείδω, prospicio, provideo, praescio. fut. εἴσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδὼν, όντος, ὁ. Th. εἴδω, scio.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. verbi προαιρέομαι, praeopto. The. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Προεῖπα, ας, ε, aor. 1. ind. act. προεῖπον, ες, ε, & in 1. plur. προείπαμεν, aor. 2. ind. act. verbi προείπω, praedico.

Προείρηκα, ας, ε, praedixi, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. προειρημένος, η, ον. praedictus, a, um. verbi προρρέω. fut. ήσω, perf. προείρηκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. a προερέω, ῶ, praedico. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισι, 3. plur. præs. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexo, promineo, præsto. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκμανθάνω, ante edisco. Ex πρὸ, ἐκ, vel ἐξ, & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, secerno, judico. f. νῶ. p. κέκρικα.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, præcipio.

Προελήλατο, processisset, 3. singul. plusq. perf. pass. Jonic. & Att. a προελαύνω, f. άσω. perf. προέλακα, & Att. προελήλακα, & in pass. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προεληλύθει, 3. sing. p. m. ind. Attic. verbi προέρχομαι, prævenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. προέλθω, a. 2. inf. προελθεῖν, a. 2. part. προελθὼν, όντος, verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προελοίμεθα, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi, προαιρέομαι, præfero, constituo. Thema αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior spero, ante spero. f. ίσω. p. προήλπικα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. Hinc ἐλπίζω, spero.

Προεμαντεύου, 2. sing. imperf. passiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promisisse, Jon. seu Doric. pro προεῖναι, a. 2. inf. act. verbi προΐημι. Thema ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Προενάρχομαι, ante incipio. fut. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐν, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἐνήνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. partic. passiv. ἐνεχθείς.

Προεξάσσειν, prouere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἀΐσσω, ruo.

Προεξανίστασθαι, ante alios surgere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἵστημι, sto.

Προεξέδρα, sedes prominens: prætorium, Herodot. Th. ἕδρα, sella.

Προεπαγγέλλομαι, multo ante promitto, ad Rom. c. 1. aor. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προέρυσσε, deduxit, Jon. & Poet. gem. σ, pro προείρυσε. 3. sing. aor. 1. act. verbi προερύω. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero. a. 1. sub. act. Poet. gem. σ, ab eodem verbo, & themate.

Προέρχομαι, prævenio, præcedo, originem duco, pervenio. εἰς τοσοῦτον προῆλθον, ad tantum successum pervenerunt, Isocr. προέρχεσθαι ὁδὸν, conficere viam, Plato de Rep. προέρχεσθαι τῆς οἰκίας, domo prodire, Gal. ad Glauc. l. 2. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. part. προελθὼν, όντος, ὁ, progressus.

Πρόες, ἕτω, præmitte, aor. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto.

Προέσαν, præmiserunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προΐημι, præmitto.

Προεσάξαντο, Jon. pro εἰσάξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προεισάγω, prius importo.

Προέστατε, præstitis, per syncopen pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. vide προεστῶτες.

Προεστῶτες, οἱ, præfecti, nom. plural. perf. part. Attice pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præsum. Thema ἵστημι, statuo, sisto. fut. στήσω. præt. ἕστηκα. aor. 2. ἔστην.

Προετοιμάζω, ante præparo. f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, ου, ὁ, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, ante evangelizo, a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, ατο, quod ex πρὸ, εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono. quod a πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio. fut. προφθάσω. p. προέφθακα. Th. φθάνω, prævenio. aor. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, & in 3. plur. προέχουσι, præcello, prætendo. f. προέξω. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. act. Att. verbi προάγω, præcedo, procedo. f. ξω. a. 2. προήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo.

Προηγέομαι, οῦμαι, præeo, arbitror. cum acc. & in 3. sing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

Προηγορεὼν, ῶνος, ὁ, gula, guttur, vesica eminentior in avibus; ubi esca προαγείρεται, id est præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator. a προαγορεύω, prædico. quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Προηδυνθέντας. acc. pl. a. 1. part. pass. verbi προηδύνω, delecto ante. quod ex ἡδύνω, lætitia afficio. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, plusq. perf. med. a πρόειμι, procedo, progredior. Th. εἶμι, eo. perf. med. εἶα. plusq. perf. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προΐημι, præmitto. vide προΐει.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & per syncopen. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. plur. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero. fut. ίσω. p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Προήμαρ. pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω, ante pecco, f. προαμαρτήσω, prat προημάρτηκα. perf. part. προημαρτηκὼς, ότος, ὁ.

Προῆκα, processi, a. 2. ind. verbi προΐημι, procedo. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Προηνέγκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, excello. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo, tollor. Thema αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. verbi προέρχομαι, prævenio, cum genit. imperf. προηρχόμην, ου, ετο.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προασκέω, ante exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo, fut. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, profundam, fut. 1. med. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. f. ἥσω.

Προητιασάμεθα, ante demonstravimus, a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι, ante criminor. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προθέλυμνα, funditus, radicitus, adv. a προθέλυμνος, qui radicitus extirpatur. Aliquando idem ac ἐπ' ἀλλήλοις, invicem. Ex πρὸ, & θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμεθλον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέουσι, præmittunt, 3. pl. ind. præs. verbi προθέω. Th. τίθημι pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositum, propositio, a προτίθημι, propono.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præfinitum. ab adject. προθέσμιος, ου, ὁ, ante constitutus. quod etiam a προτίθημι, ante constituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ, propositio, res proposita. πρόθεμα. ab eodem verbo, & them.

Προθορὼν, ὁ, prosiliens, Apoll. lib. 3. aor. 2. part. activ. verbi προθορέω. Th. θόρω, seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo, sedulitas, diligentia. The. θυμὸς, animus.

Πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, promptus, studiosus, expeditus. hinc προθύμως, adv. prompte, alacri animo, strenue, impigre, accurate.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem ac προθύραιον, vestibulum, quod est ante januam. Them. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προϊάπτω, præmitto, procul mitto. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. 1. inf. προϊάψαι. Th. ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Προΐαψε, 3. sing. aor. 1. verbi προϊάπτω, præmitto.

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi προείδω, video. Th. εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Προϊδὼν, όντα, a. 2. part. act. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω.

Προΐει. contract. ex προΐεε, Att. pro προΐη, 3. singul. imperf. activ. verbi προϊέω, seu προΐημι, præmitto, largior. Them. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Προϊέμεν, Jon. & προϊέμεναι, Attic. seu Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo.

Προϊέμενος, ὁ, emittens, præs. part. pass. προΐεται, 3. singul. præs. ind. verbi ejusdem.

Προϊέναι, pro καθιέναι, projicere, dejicere, & pro ἀφιέναι, permittere, sinere.

Προΐζεσθαι, ante alios sedere. ex πρὸ, & ἵζομαι. Th. ἵζω, sedere facio.

Προΐηλε, præmisit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Προΐησι, emittit, ministrat, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. a προΐημι, Th. ἵημι, mitto.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus, petens gratis, Odyss. ρ. Item scurra, impostor, Suid. a πρὸ, & ἱκετεύω, supplico: vel quia προῖκα petit.

Προὶξ, & προὶξ, κὸς, ἡ, donum, dos, quam affert uxor: gratia. acc. προῖκα, sed adverbialiter etiam usurpatur, pro gratis, sine mercede. q. a πρὸ, & ἵκω, venio, quia est donum, quo quis alium prævenit ultro: vel quod dos, sive pactum de dote celebrationem nuptiarum præcedat. Etymolog. ducit a πρὸ, & οἶκος, domus, quod dos in generi domum præmittatur. Aut a πρόεσις, largitio, quod a προΐεμαι, effundo largiter.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι.

Προΐστημι, præficio. f. προστήσω, ind. præs. med. προΐσταμαι, σαι, ται, præsum, cum gen. Th. ἵστημι, sto.

Προΐσχεο, & προΐσχεσθαι, Jon. pro προτείνω, prætendere.

Προΐτης, ου, ὁ, sordidus. quia solet προΐεσθαι, projici, abjici.

Προϊὼν, όντος, ὁ, & in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ind. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, persecutio, prosecutio, per sync. pro προδίωξις, a προδιώκω, Th. διώκω, persequor. f. ξω. p. χα.

Προκὰ, adv. statim, exemplo, subito. ut puto, more προκὸς, id est, hinnuli, qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. singul. f. g. perf. part. act. verbi προκαθίστημι, ante constituo. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἵστημι, statuo. f. στήσω. p. ἕστηκα, seu ἔστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, provoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα. προκαλέομαι ἐς ὁμολογίην αὐτοὺς, hortor ipsos ad deditionem, Herodot.

Προκαλίζετο, provocabat, 3 sing. imperf. Jonic. verbi προκαλίζομαι, provoco, suadeo, rogo.

Προκαμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part activ. a προκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, laboro. fut. καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, capite deorsum vergens. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuntio, ante promitto, 2. ad Corinth. 9. f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος, prænunciatus.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo. quod ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὁ, principalis, primarius. ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προκαταρτίζω, prius absolvo, præconcino, præcompono, 2. ad Corinth. 9. fut. ίσω. aor. 1. προκατήρτισα, a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. προκαταρτίσωσι. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, perficio.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. passiv. fœm. gen. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo. quod vide in προκαταλαβεῖν.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, ante denuntio.

Προκατήμενος, Jon. pro προκαθήμενος, ὁ, ante sedens, præs. part. a κάθημαι, sedeo.

Προκατίζων, Jon. pro προκαθίζων, propalam sedere.

Προκατοψόμεναι νῆες, naves, quæ exploraturæ præmittuntur, f. 1. part. med. pl. num. ab ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proponor. hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, propositus. f. προκείσομαι. præs. inf. προκεῖσθαι. quod ex πρὸ, & κεῖμαι jaceo.

Προκεκηρυγμένον, τὸ, pronuntiatum. perf. part. pass. a προκηρύσσω, pronuntio.

Προκεχειροτονημένοις, prius designatis, dat. pl. perf. part. pass. a προχειροτονέω. Ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ττω, ante prædico. fut. ξω. a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα. perf. pass. προκεκήρυγμαι.

Προκλῆς, έους, ὁ, Procles, nom. prop.

Προκληθεὶς, έντος, ὁ, provocatus, a. 1. part. pass. a προκαλέομαι, provocor.

Προκλυτὸς, ὁ, ὁ, præauditus, præcognitus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, augmentum, processus, progressus. προκοπὴ εἰς τὴν ἀρετὴν, progressio ad virtutem. Bion apud Laertium ajebat, τὴν οἴησιν ἐγκοπὴν εἶναι προκοπῆς, opinationem esse profectus retardationem.

Προκόπτω, proficio, progredior, procedo. fut. ψω. imperf. προὔκοπτον. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκοπα. prætereo, transeo, ad Rom. 13. unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, mora. Th. κόπτω, scindo.

Προκοσμέω, adorno, apparo.

Προκόσμιος, ο, ὁ, ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in potestate habeo.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, proprie, prælatio, qua alii alium anteponimus, a προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, judico.

Προκρίνω, εῖς, εῖ, antefero, antepono. præs. inf. προκρίνειν. Th. κρίνω, judicio.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur naves aliæ post alias, seu super alias in continua serie. a κροσσὸς, ὁ, ὁ, fimbria, vel κρόσσαι, scalæ.

Προκυρόω, ῶ, ante sancio. fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, prius sancitus, quod a κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τῷ κώμῳ γραφόμενον. Quod ante κῶμον, hymnumque scribitur, aut canitur. Hymni procemium.

Προλαμβάνω, præoccupo, præripio præcurro, anteverto, Aphrod. in Probl. præcedo. Synes. opinor, existimo, Lucian. fut. προλήψομαι. p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico, prius commemoro, præoccupo. imperf. προέλεγον. dat. præs. part. act. προλέγοντι.

Προλελεγμένος, η, ὁ, ante delectus.

Προλελειμμένοι, οἱ, relicti, nom. plural. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo.

Προλεσχηνεύω, vide in λεσχηνεύω. Th. λέσχη, ἡ, sermocinatio.

Προλιπόνθ', & προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. singul. & pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo. vide προλιπών.

Προλιπὼν, ὁ, relinquens, & in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusdem, vide προλελειμμένοι.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, Prolochus. q. d. primus insidiator.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, ἡ, πρόνοια, ἡ, providentia.

Προμαθεῖν, prædidicisse, a. 2. inf. act. verbi μανθάνω, disco.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, Prometheus.

Πρόμαλος, ου, ἡ, plantæ species, myrica, Hippocr.

Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuntio. fut. ῦροῦμαι. a. 1. med. προμαρτυράμην, ω, ατο, quod a μαρτύρομαι, testor.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum.

Προμαχίζω, in prima acie pugno. Iliad. γ. f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Προμάχοις, & Jon. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. plur. a πρόμαχος, ο, ὁ, ἡ. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, antesignanus, propugnator in prima acie pugnans, Iliad. γ. Est & genus placentæ. Dicebatur etiam πρόμαχος, qui prohibendo cæteris præibat. Athen.

Προμελετάω, ῶ, præmeditor. fut. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα, quod a μελετάω, curo, meditor.

Προμεριμνάω, ῶ, ante sum sollicitus. fut. ήσω. q. προμεμερίμνηκα. quod a μεριμνάω, anxie cogito.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale. ex πρὸ, & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Προμηθέομαι, curam alicujus gero, ex πρὸ, & μῆδος, εος, τὸ, cura. hinc προμηθεία, & προμηθίη, Jon. pro προμήθεια, providentia.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, Prometheus, nomen viri, q. a μῆδος, εος, τὸ, cura.

Προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus, prudens. A μῆδος, consilium.

Προμηλόω, ante specillo, tento.

Προμηνύω. f. ύσω, ante indico, prænuncio, præmonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia, prima mater, a qua genus totum ortum est. A μήτηρ.

Προμιγῆναι, misceri, a. 2. inf. pass. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo.

Προμολέω, progredior, procedo, præcedo. ex πρὸ, & μολέω, seu μόλω, venio, eo. præt. μεμόλωκα, pro μέμολκα.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum, cacumen, eminentia, progressus.

Πρόμος, ου, ὁ, antesignanus, primus in acie, contract. ex πρόμαχος, primarius bellator.

Προναυμαχέω, prælio navali dimicare. ex πρὸ, & ναυμαχία, navale prælium.

Προνέμω, seu προσνέμω, tribuo: promoveo.

Προνήϊον, ου, τὸ, Jon. pro πρόναον, templi vestibulum.

Προνοέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, procuro, prævideo prospicio. fut. ήσω. perf. προνενόηκα, cum acc. præs. inf. act. προνοεῖν. præs. inf. pass. προνοεῖσθαι, præparare, comparare, procurare, Xenoph. προνοοῦμαι, consulto, & de industria aliquid aggredior. Lycias in Apolog.

Προνόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Pronoe.

Προνοήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a προνοέω, prævideo.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Jon. προνοίη, cura, prudentia, provisio. ἡ Θεοῦ πρόνοια, Dei providentia, qua mundus regitur, ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν, Deus ei providit, Isocr. πρόνοια etiam appellabatur Pallas, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι, quia ante templum sedebat. Æschines contra Ctesiphontem.

Προνοοῦσι, 3. plur. præs. ind. προνοοῦντος, gen. singul. part. præs. verbi προνοέω, prævideo. hinc πρόνοος, providus.

Προνὺξ, Poet. adv. idem valet, ac πρὸ νυκτὸς, ante noctem.

Πρὸξ, προκὸς, ὁ, hinnulus, dama.

Πρόξενος, & πρόξεινος, ου, ὁ, hospes publicus civitatis, Item qui nobis aliquid conciliat, & parat.

Προοιμιάσῃ, 2. singul. fut. 1. med. verbi προοιμιάζομαι, exordior.

Προοπτέον, prospiciendum, & πρόοπτος, manifestus. Th. ὄπτομαι, video.

Προοράω, ῶ, prospicio, provideo, consulo. προορέω, idem. προορέοντες τοῦ σίτου, rei frumentariæ consulentes, Herodot.

Προορίζω, prius definio. f. ίσω, præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædestinavi, decrevi exsequi. a. 1. part. activ. προορίσας, αντος, ὁ, qui prædestinavit.

Πρόου, projicis, aor. 2. imper. med. πρόεσο, πρόσο, καὶ πρόου, verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Πρόουρος, Jon. pro πρόορος, ὁ, ἡ, conterminus. ab ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προοφειλόμενος, η, ον, ante debitus. Th ὀφείλω, debeo.

Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. universus, um, totus, totum.

Πρόπαρ, per apocopen a προπάροιθε, ante, e regione. in conspectu.

Προπάσχω, ante patior, ante afficior a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος, ὁ. Them. πάσχω, patior. f. πείσομαι. p. m. πέπονθα. a. 2. med. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ὁ, secundus auctor, qui vice patris, seu auctoris. Alioqui vulgo Græcis προπάτωρ est avus, progenitor, generis auctor.

Πρόπειρα, ἡ, periculum, quod de re aliqua fit, antequam aliquid aggrediamur, antegressa experientia. Th. πεῖρα, conatus.

Προπέμπω, deduco, præmitto, honoris gratia deduco, Eurip. f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, deducendum cura, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, prosequar. a. 1. pass. προπεμφθῶ, ῇς, ῇ, Them. πέμπω, mitto. fut. ψω.

Προπεπευσμένος, vel προπεπυσμένος, qui ante aliquid intellexit perf. part. pass. a πυνθάνομαι, audio. fut. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, ότος, ὁ, qui propinavit, perf. part. act. verbi προπίνω, propino.

Προπεσόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. a προπίπτω, procido. Thema πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπετῆ, acc. sing. a προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps.

Προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus, protervus, procax, temerarius, effusus, effrænis. προπετῶς, præcipitanter, adverb. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in usu est πίπτω, cado.

Προπεφραδμένα, prædeliberata, Dor. pro προπεφρασμένα, præs. part. pass. nom. pl. n. g. Thema φράζω, dico.

Προπηλακισθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, probro, & ignominia afficio. Th. πηλὸς, ὁ, ὁ, lutum.

Προπίπτοντες, οἱ, incidentes, nom. pl. præs. part. verbi προπίπτω, procido.

Προποδίζω, procedo, progredior, ingredior. a ποδίζω, gradior. Hinc Mathematici προποδισμὸς stellarum dicunt, cum videntur de signo aliquo vel ad præcedentia, vel ad sequentia procedere, & pergere.

Προποιέω, prius facio, occupo.

Πρόπολος, ου, ὁ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολεῖν καὶ στρεφόμενος, qui circa dominum suum versatur, ut ad imperata facienda sit paratior, minister, servus: sacrificulus, æditus, Aristoph. in Nub.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, promptus, q. πρόθυμος.

Προπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus. Homer. Iliad. γ. Th. πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratia pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, porticus, vestibulum. πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ, templi vestibulum. Herodot. Th. πύλη, ης, ἡ, porta.

Προρεῖ, profluit, 3. sing. præs. ind. vide προρέοντι.

Προρέοντι, profluenti, dat. singul. part. præs. Ex πρὸ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω, p. ἐῤῥύηκα.

Προῤῥέω, prædico: profluo, f. εύσω. perf. προείρηκα, & Attic. προείρηκα. Th. ῥέω, dico, f. ῥέσω. Helych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, vaticinium, oraculum, dativ. pl. προῤῥήσεσι, verbi προῤῥέω. Apud Lucianum περὶ θεῶν. capitur pro loco, in quo oraculum redditur.

Πρόῤῥιζος, & πρόῤῥιζον, una cum radice, radicitus, Sophocl. Them. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Πρὸς, cum genitivo est a, ab, ex, erga, cum, cum dativo ad, apud, usque. cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter. q. a περάω. Absolute πρὸς est προσέτι, præterea. Sed πρὸς δὲ, ad hæc vero.

Προσάββατον, ου, τὸ, dies, qui sabbathum antecedit.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, adduco.

Προσαγορεύω, cognomino: alloquor, appello. f. εύσω. præt. προσηγόρευκα. præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, cognominor. a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η. quod ab ἀγορεύω, verba facio pro concione, Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, compellativus, salutatorius, a, um. a προσαγορεύω, alloquor.

Προσάγω, adduco, admitto, admoveo, affero, appono, offero, Lucian. in Caucaso, accedo, appropinquo, Plutarch. in Galba. obrepo; προσάγουσι τοῖς βασιλεῦσι, obrepunt regibus. Idem. προσάγει τοῖς λόγοις, hoc verbis aggreditur, Plutarch. in Pericle, concilio, placo, Plut. in Publicola. f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, ὁ, qui pertraxit. Th. ἄγω, duco f. ξω.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, accessus; admissio; admotio. a προσάγω, admoveo.

Προσαιτέω, ῶ, mendico, stipem ostiatim peto, f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσακτέον, adducendum, verbale a προσάγω, adduco.

Προσαμύνει, tutatur, 3. singul. præs. ind. act. verbi προσαμύνω, auxilior.

Προσαναβαίνω, ascendo. f. βήσομαι, a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imper. προσανάβηθι, & Att. ἀνάβαθι, per apocopen ἀνάβα.

Προσαναλίσκω, impendo. f. προσαναλώσω, perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. Ex πρὸς, & ἀναλίσκω, consumo.

Προσαναπληρόω, ῶ, suppleo. f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Προσανατίθεμαι, præs. ind. pass. confero, adjicio, superaddo, Item simul delibero, in consilium adhibeo. τοῖς μάντεσι προσανεθέμενος περὶ τοῦ σημείου, cum super portento Chaldæos consuluisset. Diodor. de Alexandro. προσανατίθης, 2. singul. præs. ind. act. προσανεθέμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. cum dat. quod ex πρὸς, ἀνὰ, & τίθημι, pono.

Προσανεσπάσθησαν, convulsi fuerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω, convello.

Προσανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, mitis, lenis.

Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, acclivis, arduus, oppositus. κατάντης, declivis, ab ἄντα, coram.

Προσ

Προσάπαξ, semel duntaxat. Th. ἅπαξ, semel omnino.

Προσαπειλέομαι, οῦμαι, addo minas. fut. ήσομαι. aor. 1. med. προσαπειλησάμην, ω, ατο, addidi minas.

Προσαπολοῦντες, nom. plural. fut. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, simul perdo, una amitto. sunt qui velint esse nom. plural. præs. part. activ. verbi προσαπολέω.

Προσαράρεται, adjungit, aptat, 3. singul. præs. ind. pass. a προσαράρομαι. A præterito enim medio formatur præsens, significans idem ac primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, unde præsens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. singul. m. g. præt. med. part. verbi προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. reduplic. ἄρηρα, inde p. m. part. ἀρηρώς, ότος, ὁ.

Προσβαλλόντων, gen. plur. præs. part. act. verbi προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. f. βαλῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Προσβάς, ὁ, adiens, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, adeo, accedo. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. hinc & πρόσβασις, ἡ, accessus.

Προσβολή, ῆς, ἡ, oppugnatio, impetus, incursus, impressio tormentum, machina, Herodot. Thucyd. appropinquatio, transitus, trajectus, ὁδοῦ οὐ μόνον στενῆς, ἀλλὰ τραχείας προσβολάς, itinere non solum angusto, sed etiam aspero, Polyb. ictus, plaga, vulnus, noxa ob læsum numen, Comment. Aristoph. in Pace. Plutarchus τὸν ἐν προσβολαῖς ἀγῶνα vocat pugnam, quæ in urbis aggressione, atque obsidione circa muros committitur. προσβολή dicitur etiam ἡ αἰχμή, cuspis, & gladii mucro a Dione historico.

Προσγελάω, arrideo. Th. γελάω, rideo.

Προσγίνεσθαι, accedere ad aliquem.

Προσδαπανάω, ῶ, præterea insumo, insuper absumo. fut. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Them. δαπανάω, consumo.

Πρὸς δὲ, Jon. pro πρὸς δὲ τούτοις, præterea.

Προσδέκομαι, Jonice pro προσδέχομαι, expecto.

Προσδέομαι, egeo, cum genit. δεῖσθαι, præs. inf. δεόμενος, præs. part. Them δέω, unde δεῖ, opus est.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι, expecto.

Προσδέχομαι, expecto, præstolor. διὰ φόβον προσδεχόμενοι, timentes, & caventes, Plato de Leg. excipio, suscipio, assumo, admitto, Polyb. προσδέχου, præs. imperat. f. ξομαι, perf. προσδέδεγμαι. a. 1. med. προσεδεξάμην, ω, ατο, aor. 1. imperat. med. πρόσδεξαι, άσθω. Th. δέχομαι, capio.

Προσδοκάω, ῶ, expecto, spero. προσδοκῶ ἀποδείξειν, confido, me probaturum, Æschines. imperf. προσεδόκαον, ων. f. ήσω, a. 1. προσεδόκησα. quod a δοκέω, idem ac Th. δοκάζω, observo, expecto.

Προσδοκέω, Jon. pro προσδοκάω, expecto.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio: metus, opinio impendentis mali. Arist. in Probl. sect. 7.

Προσδόκιμος, ὁ, qui expectatur, approbatus, imminens, impendens, adfuturus. προσδόκιμοι δυνάμεις ἐκ Παννονίας, ex Pannonia copiæ expectantur, Plut. in Othone.

Προσδοκώμενος, ὁ, præs. part. pass. a προσδοκάω, expecto.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδραμών, ὁ, aor. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro. Th. τρέχω, curro.

Προσεάω, ῶ, permitto, sino. fut. άσω. aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, sino, permitto. f. άσω. p. εἴακα.

Προσεβήσατο, accessit, 3. sing. a. 1. med. verbi προσβαίνω, accedo.

Προσεγγελῶσιν, 3. plural. præs. ind. activ. verbi προσεγγελάω, arrideo.

Προσεγγίζω, appropinquo. f. ίσω. p. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. ab ἐγγίζω, appropinquo.

Προσεδεχόμεθα, 1. plural. imperf. verbi προσδέχομαι, expecto.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, expecto.

Προσεδόκων, imperf. activ. προσεδόκαον, ων, verbi προσδοκάω, expecto.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω, accurro.

Προσεδρεύω, assideo. fut. εύσω, quod a πρόσεδρος, assessor. quod ab ἕδρα, ας, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.

Προσέθηκα, ας, ε, admovi, a. 1. ind. act. verbi προστίθημι, appono.

Προσέθου, 2. sing. a. 2. ind. med. verbi προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην, ἔθεσο, Jon. ἔθεο, & per crasin Att. ἔθου.

Προσέειπε, alloquebatur, Att. vel Poet. pleonasm. pro προσεῖπε, 3. singul. a. 1. vel. 2. vel etiam imperf. verbi προσέπω. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε.

Προσείκελος, η, ον, assimilis, similis. ab εἴκω, similis sum.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. perf. act. Att. verbi προσλαμβάνω, assumo. Them. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 2. singul. a. 2. med. verbi προσαιρέομαι, οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. med. εἱλόμην, ου, ετο.

Προσεῖναι, adesse, juvare, præs. inf. a πρόσειμι. Th. εἰμί, sum.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. inf. act. a προσέπω. Th. ἔπω, dico, aor. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. a πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto, caveo. fut. προσέξω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Jon. pro προσέκειντο, 3. plur. imperf. vide in προσέκειτο.

Προσέκειτο, instabat, 3. singul. imperf. verbi πρόσκειμαι. Thema κεῖμαι, jaceo.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi προσκολλάω, agglutino. fut. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκόπτω, offendo, impendo. fut. ψω, p. προσκέκοφα. a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, scindo.

Προσεκτήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi προσκτάομαι, acquiro, Them. κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω. p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. activ. verbi προσκυνέω, osculor, adoro. fut. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκύνησα, quod ex πρὸς, & κυνέω, pro κύω. Th. κύω, osculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. singul. a. 1. ind. act. v. Æolic. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido. fut. Æol. κύρσω.

Προσελέλεκτο, alloquebatur, 3. sing. plusq. perf. pass. Poet. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, versavit, 3. sing. a. 1. med. verbi ejusdem, & them.

Προσελεύσεται, 3. singul. f. 1. med. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσελήλυθα, p. m. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσελθών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον. præt. med. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, ὁ, attrahens, præs. part. med. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho. f. ξω.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiscuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσμίγνυμι, admisceo.

Προσεμπικραίνομαι, insuper acerbor, in aliqua re, sævio. Ex πρὸς, ἐν, & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρός, ά, όν, amarus.

Προσεμφερής, έος, έως, vide ἐμφερής, similis.

Προσένηχε, Dor. pro προσένηχε, 3. singul. imperf. a προσνήχω, adnato. fut. ξω. Th. νέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω. vide in προσενεχθέντος. προσενέγκας, a. 1. part. act.

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi προσφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Attic. verbi προσφέρω. vide in προσενήνοχα.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. ind. præs. pass. verbi προσενθυμέομαι, intelligo. fut. ήσω. p. προσεντεθύμημαι, quod ex πρὸς, ἐν, & θυμός, οῦ, ὁ, animus.

Προσεοικότα, acc. sing. a προσεοικώς, ότος, ὁ, assimilis, decens, præt. part. med. quod ex πρὸς, & εἴκω, similis sum. p. m. ἔοικα.

Προσέπαισε, Attice pro προσέπαιξε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Them. παίζω, ludo, jocor. f. ξω, & σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes. f. προσπεσοῦμαι, perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, όντος, ὁ. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, insuper ostendo. quod ex πρὸς, ἐπί, & δείκνυμι, seu δεικνύω, monstro. f. ξω. p. δέδειχα.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, annecto. Th. πλέκω, necto. fut. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, fingo, simulo. Them. ποιέω, facio.

Προσέπταισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω, impingo. Th. πταίω, idem. f. σω. p. ἔπταικα.

Προσεπτύκτο, 3. sing. plusq. perf. passiv. a προσπτύσσομαι. f. ξομαι, perf. passiv. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, circumvolutus, vel applicitus sum. Ex πρὸς, & πτύσσω, plico.

Προσεργάζομαι, lucrifacio, operam do, acquiro. fut. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Προσερεῖ, 3. singul. verbi προσερέω, alloquor. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico.

Προσερείσεις, 2 sing. fut. 1. activ. verbi προσερείδω, affigo, allido. Th. ἐρείδω, figo, firmo. f. σω.

Προσερεύγω, adructo. Th. ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, accedo, aggredior, subeo, adeo, cum dat. imperf. προσηρχόμην, ου, ετο. f. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε, a. 2. part. act. προσελθών, όντος, ὁν, p. m. προσελήλυθα. Them. ἔρχομαι, venio.

Προσερωτάω, insuper interrogo.

Προσεσπέριος, ὁ, καὶ, ἡ, occidentalis.

Προσέχωρος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, contiguus, conterminus.

Προσέσθε, 2. plur. aor. 2. ind. vel imperat. med. verbi προσίημι, admitto. quod ab ἵημι, seu ἵω, mitto. Them. ἕω, idem.

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi προσέχω, adhibeo.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, aliquem sibi socium adjungere. Them. ἑταῖρος, sodalis.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel ττω, mando, præcipio, ordino. f. ξω. p. προστέταχα. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, ordino.

Προσετέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, appono.

Προσετίθει, 3 sing. imperf. act. q. a προστιθέω, pro τίθημι, pono.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusdem.

Προσεύξομαι, f. 1. med. verb. προσεύχομαι, precor.

Προσευχή, ῆς, ἡ, precatio, petitio; item locus precationis proseucha dictus, quod a προσεύχομαι.

Προσεύχομαι, precor, oro, vota nuncupo, imperf. προσηυχόμην, ου, ετο. fut. προσεύξομαι. a. 1. med. προσηυξάμην, ω, ατο, Attice. a. 1. imperat. med. πρόσευξαι, άσθω. a. 1. sub. med. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, precor.

Προσέφερον, 3. singul. imperf. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, 1. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, alloquor. Them. φημί, seu φάω, dico.

Προσεφώνουν, alloquebantur, 3. plur. imperf. act. a προσφωνέω. Th. φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Προσεχής, έος, ὁ καὶ ἡ, vicinus, attentus, continuus, contiguus. a προσέχω.

Προσέχοντος, gen. singul. præs. part. act. verbi προσέχω, attendo.

Προσέχω, adhibeo, sc. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo, imperf. προσεῖχον, ες, ε. præs. inf. προσέχειν. fut. προσέξω. præt. προσέσχηκα. a. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. Th. ἔχω, habeo.

Προσεῶντος, gen. singul. part. præs. verbi προσεάω, permitto. Th. ἐάω, sino, f. άσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέωξα, ας, ε, occlusi, a. 1. ind. act. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, aperio.

Πρόσῃ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσεγγίζω, appropinquo.

Προσήγαγε, accersivit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. προσαγορεύω,

ρήθην, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην. a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, cognomino.

Προσηγορία, ας, ἡ, appellatio, allocutio, compellatio. a προσαγορεύω, alloquor, appello.

Προσέϊκται, similis est, 3. sing. perf. pass. Jon. dialysi pro προσῆκται, verbi προσείκω, vel προσεΐσκω, similis sum. perf. pass. προσῆγμαι, ξαι, κται. Sed a προσείκω est in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κται, & soluta diphthongo, mutatoque augmenti gratia ι in η, προσήϊγμαι. Th. εἴκω, similis sum. p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, admisit, 3. singul. a. 1. med. verbi προσίημι, admitto. Them. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Προσήκει, pertinet, 3. sing. præs. vel impersonale a προσήκω, pertineo. hinc προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, pertinens. κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet. τὰ προσήκοντα in plur. Th. ἥκω, venio.

Προσηλόω, ῶ, clavis affigo. fut. ώσω, p. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. quod ab ἡλόω, clavis affigo. Th. ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσήλυτος, ου, ὁ, ἡ, proselytus, qui, vel quæ ex Paganismo ad Judaismum accedebat: advena, peregrinus. a προσέρχομαι, accedo. in præt. med. προσήλυθα.

Προσημαίνω, ante significo, præsignifico.

Προσῆν, imperf. activ. verbi πρόσειμι, adsum.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, insuper in servitutem redigo. vide ἀνδραποδίζονται.

Προσενήνοχα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, offero.

Προσεῖπον, vide simplex εἶπον, dixi.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, accedo, offero. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω, perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνής, έος, ὁ, ἡ, benignus, lenis, mansuetus, blandus. Ex πρὸς, & ἠΰς, bonus.

Προσηρτημένος, ὁ, appensus, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Them. ἀρτάω, appendo.

Προσηύδα, alloquebatur, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω. f. ήσω, quod ab αὐδάω, loquor. imperf. ηὔδαον, ων, αες, ας, αε, α. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. med. Attic. verbi προσεύχομαι, precor.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, adduco. Th. ἄγω. fut. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, ante, coram, antea, prius, ulterius, supra, priori loco. a πρό. πρόσθε βαλών, superans. πρόσθ' ἵππων, ante equos.

Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. προσθείς, έντος, a. 2. part. act. verbi προστίθημι, addo, oppono, pergo.

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. activ. verbi προστίθημι, vide in προσθεῖναι.

Προσθέμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi προστίθημι, appono, adjicio.

Πρόσθεν, antea, & Poet. πρόσθε. Them. πρό, ante.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, additio.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, a προστίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσομεν, 1. pl. fut. 1. activ. verbi ejusd.

Προσιέναι, præs. inf. act. προσίεσθαι, præs. inf. pass. a πρόσειμι, aggredior, admitto.

Προσίεσαν, per Ectasim Poet. pro προσῇσαν, 3. plur. imperf. verbi πρόσειμι, accedo. quod ab εἶμι, seu εἶμι, eo.

Προσιόντι, dat. sing. aor. 2. part. act. a προσιών, όντος, ὁ, a. 2. part. verbi πρόσειμι, accedo.

Προσίσχειν, appellere, admovere. Them. ἴσχω, vel ἔχω.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius, quasi dicas ad tempus durans. τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, quæ enim videntur, temporalia sunt, 2. ad Cor. 4. Th. καιρός, ῦ, ὁ, occasio, opportunitas temporis.

Προσκαλεσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco. f. έσομαι, a. 1. med. προσεκαλεσάμην. a. 1. imper. med. προσκάλεσαι, άσθω. a. 1. sub. med. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. passiv. προσκέκλημαι. Th. καλέω, voco.

Προσκαρτερέω, ῶ, cum dat. semper sum præsto, perduro, persto, insisto, persevero, assiduus sum, tolero. f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις, studiis perseveranter incumbens, Athen. προσκαρτερεῖν τινι, ab alicujus latere non discedere. Actor. 8.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perseverantia, perpessio. a προσκαρτερέω, tolero.

Προσκέεται, Jon. pro πρόσκειται.

Πρόσκειμαι, adjaceo, vicinus sum, adhæreo. præs. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, aliquem urgere: assentiri. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκελευσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. a προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor. f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar. & προσκεφαλὶς, ῖδος, ἡ, idem. quod ex πρὸς. & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Προσκηδής, έος, ὁ, ἡ, curarum plenus, sollicitus, qui est affinis alicui. a κῆδος, εος, τὸ, affinitas, cura.

Προσκληρόομαι, οῦμαι, consocior, cum dat. a. 1. pass. προσεκληρώθην, ης, η, vide προσκληρόω.

Προσκληρόω, ῶ, sorte allego, seu sorte lectum adjungo, addico, quasique sortito affigo, & circumscribo, Lucian. fut. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Πρόσκλισις, ιος, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, propensio, metaph. a libra. Ex πρὸς, & κλίνω, reclino.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino, conglutino. f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, adhærebo. cum dat. seq. πρός. προσκολληθῆναι τῷ σώματι, corpori conglutinari, Aphrod. 2. Probl.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, offendiculum, offensio, impedimentum, obex. a προσκόπτω, offendo.

Προσκοπή, ῆς, ἡ, offensio, Polyb. προσκοπὴν διδόναι, offensioni esse, 2. ad Cor. 6. ἐς προσκοπὴν νεῶν, ad impediendas naves vel ad speculandum Thucyd.

Προσκόπτω, offendo, impingo, collidor. cum dat. vel seq. πρός, cum accus. fut. ψω. præt. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα.

Προσκρουσάσης, gen. sing. fœm. g. aor. 1. part. act. verbi προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρούω, pulso.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo, insuper acquiro, seu paro, Isocr. in Evag. a κτάομαι, possideo.

Προσκυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi προσκυλίω, advolvo.

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Them. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, proprie osculor: colo, supplico, adoro, veneror, cum acc. & sæpe dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα.

Προσκυνητής, ῦ, ὁ, adorator. προσκυνητός, ῦ, ὁ, adorandus. Nazianz.

Προσλαβόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. προσλαβών, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, assumo.

Προσλαλέω, alloquor, colloquor. cum dat. f. ήσω. perf. προσλελάληκα, a. 1. προσελάλησα. aor. 1. inf. act. προσλαλῆσαι.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, admitto, occupo, mihi ascisco, assumo, excipio, accipio, cum accus. fut. προσλήψομαι. aor. 2. προσέλαβον. a. 2. inf. activ. προσλαβεῖν. προσλαβὼν ὁ μᾶλλον ἓξ τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, assumptis sex accommodatissimis, Xenoph. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, assumere aliquid cibi, tanquam verbum desiderii, cum genit. Act. 27. 34. a. 2. med. προσελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. προσλαβοῦ, έσθω, recipe.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio, comprehensio.

Προσλογιστέος, ὁ, adnumerandus. a λογίζομαι. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. προσμείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi προσμένω, permaneo.

Προσμενέτω, expectet, 3. singul. imperat. præs. act. verbi ejusdem.

Προσμένω, permaneo, sustineo, cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. a. 1. ind. προσμεῖναι. Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, admisceo, adjungo, confligo. προσμῖξαι, appellere aliquo, a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὰ κράτει, aliquem victoriæ compotem efficere, præs. inf. act. verbi προσμίγνυμι, seu προσμιγνύω.

Πρόσοδος, ου, ἡ, accessus, aditus. Th. ὁδός, ἡ, via.

Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω, adfero.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. sub. med. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. sing. præs. sub. act. verbi προσομαρτέω, ῶ, comitor. quod ex πρὸς, & ὁμαρτέω. f. ήσω. sequor. Th. ὁμαρτῇ, idem ac ὁμοῦ, simul.

Προσομίλει, conversare, præs. imper. act. a προσομιλέω. f. ήσω. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Προσόμουρος, ὁ, ἡ, vicinus, confinis. ex ὁμοῦ, & οὖρος, Jon. pro ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προσὸν, όντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum. fut. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. aor. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.

Πρόσου, pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imper. med. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto. f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. imperat. med. ἕσο, ἕο, & οὗ.

Προσουδίζω, humi allido, prosterno. Th. οὖδας, εος, τὸ, solum.

Πρόσουρος, ου, ὁ, vicinus, conterminus. ab οὖρος, Jon. pro ὅρος, ὁ, terminus.

Προσοῦσαν, acc. singul. part. præs. f. g. a πρόσειμι, adsum. Them. εἰμὶ, seu ἔω, sum. præs. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo. fut. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo, f. ήσω.

Προσοχθέω, idem ac προσοχθίζω.

Προσοχθίζω, infensus sum, cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. quod ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indignor.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies, vultus: aspectus, prospectus.

Πρόσπαιος, ου, ὁ, recens, novus, subitus. ἐκ προσπαίου, repente, recenter. προσπαίως, idem.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo, defigo. Them. πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui esurit, esuriens, famelicus. a πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. a. 2. part. f. a προσπίπτω, irruo.

Προσπήγνυμι, affigo, cruci affigo. f. ήξω. p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. activ. προσπήξας, αντος, ὁ. Them. πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι, affigo.

Προσπίπτουσι, 3. plur. ind. præs. verbi προσπίπτω, procido.

Προσπίπτω, accido ad pedes, incido. cum dativ. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν, Th. πίπτω, cado.

Προσπλάζω, per syncopen pro προσπελάζω, idem ac simplex πλάζω, per syncopen pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας, prope.

Προσπλωτός, ὁ, ὸν, navigabilis, e, a πλώω, seu πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, οῦμαι, simulo, præ me fero: acquiro; suborno. imperf. προσεποιούμην, οῦ, εῖτο. Th. ποιέω, facio.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. pass. verbi προσποιέομαι, simulo.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, famulus. a. Th. πολέω, verso.

Προσπορεύομαι, accedo, procedo, progredior. cum dat. f. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι. προσπορευομένου μηνός, procedente, & labente mense. Th. πείρω, transeo. f. ρῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω. idem ac Th. πταίω. offendo.

Προσπτῆναι, a. 1. inf. activ. verbi προσίπτημι, advolo. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. Th. ἵπταμαι, volo, as.

Προσρεῖν, affluere. Th. ῥέω, fluo.

Προσρήγνυμι, illido. f. ήξω, perf. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Them. ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. fut. ξω.

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, præsentia, & futura. geminat, pro πρόσω. Th. πρό, ante.

Προσταγμάτων, gen. plural. a πρόσταγμα, ατος, τὸ, mandatum. quod a προστάσσω, mando. Th. τάσσω, vel ττω, ordino, f. ξω. perf. τέταχα, perf. pass. τέταγμαι.

Προστάξαι, a. 1. inf. act. προστάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. med. verbi προστάσσω, mando.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eodem verbo, & them.

Προστάξομεν, 1. plural. fut. 1. ind. act. verbi προστάσσω, jubeo, impero, mando.

Προστάσσω, vel ττω, mando, præcipio. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. pass προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον, & in plur. n. g. τὰ προστεταγμένα σοι, quæ tibi præcepta sunt. Th. τάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω.

Προστάτης, ου, ὁ, patronus, Plutarch. in Mario. dux, præfectus, præsul, præses, Xenoph. auxiliator, defensor, tutor, Sophocl. in Œdipo,

Προ-

Προστάτις, ιδος, ἡ, hospita. sic vocatur Phœbe, Rom. 16. 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. Item tutatrix, patrona, Chrysost.

Προστατῶν, dat. sing. part. præs. a προστατέω, præsum, quod a προστάτης, ου, ὁ, præses. hoc a προΐστημι. Th. ἵστημι.

Προστεθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. a προστίθημι, appono.

Προστεθέον, apponendum, verbale a προστίθημι, appono.

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar, fut. 1. ind pass. verbi προστίθημι, appono, pergo.

Προστεταγμένος, ου, ὁ, perf. part. pass. verbi προστάσσω, mando.

Προστῆναι, a. 2. inf. act. a προστίθημι, appono.

Προστιθεὶς, έντος, ὁ, præs. part. act. προστιθέναι, præs. inf. activ. ejusdem verbi.

Προστίθεμεν, 1. plur. præs. ind. act. προστιθέμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi προστίθημι, appono.

Προστίθημι, appono, pergo. imperf. act. προσετίθην, & in 3. singul. προσετίθη, & προσετίθει, tanquam a προστιθέω. fut. προσθήσω. perf. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα, adjeci. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες, auge. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, έντος, ὁ, pergens. præs. pass. προστίθεμαι, adjungor. imperf. προσετιθέμην, σο, το. a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. fut. 1. pass. προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. a. 2. med. προσεθέμην, σο, το, perrexi.

Προστραπὼν, όντος, ὁ, qui evertit aliquid, ac in suam potestatem redegit, a. 2. part. act. verbi προστρέπω. Th. τρέπω, verto, a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Προστρέχω, accurro, & in 3. plur. προστρέχουσι. fut. θρέξω. perf. προσδεδράμηκα. aor. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. activ. προσδραμὼν, όντος, ὁ. præt. med. προσδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Προσυπεδείξαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi προσυποδείκνυμι, ostendo. quod ex πρὸς, ὑπὸ, & δείκνυμι, monstro. fut. ξω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, idem ac τὸ ὄψον, quicquid cum pane comeditur, pulmentarium. Ex πρὸς, & φάγω, edo.

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, proprie recens dictus, vel occisus, & in genere recens, juvenis, junior. πρόσφατον, adverb. pro νεωστὶ, modo, nuper, recenter. Thema φάω, loquor, vel occido. perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper, recens: nuperrime.

Προσφερὴς, έος, ὁ, ἡ, similis, assimilis. Item conducibilis. Herodot. inde προσφερέω, similem esse.

Προσφέρω, offero, affero, profero, adhibeo, injicio. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. præt. med. προσενήνοχα, ας, ε, obtuli, Attice pro προσήνοχα, προσφέρω σοι τὰ βοηθήματα, tibi remedia admoveo, Aphrod. προσήνεγκε τὰς χεῖρας ἑαυτῷ, sibi manus attulit, Polyb. προσφέρω λόγον, alloquor, Herodot.

Προσφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Προσφορὰ, ας, ἡ, oblatio: probrum, Polyb. hinc πρόσφορος, commodus, aptus, conveniens, congruus. a προσφέρω, offero.

Πρόσφορος, ου, ὁ, nomen pro participio προσφερόμενος. & hoc pro φερόμενος, allatus, advectus. Et pro ἐπιτήδειος, accommodatus, aptus, conveniens.

Προσφυῆ, acc. sing. a προσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, accommodatus, aptus, commodus, adhærens. hinc προσφυέως, Jonic. apte, scite. a προσφύω, adnasci facio, adhæreo.

Πρόσφυξ, υγος, ὁ, perfuga; profugus. Item cliens in Pandect. Græcis.

Προσφῦσα, adhærens, a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσφυμι, seu προσφύω, adhæreo. Th. φύω, nascor.

Προσφωνέω, ῶ, acclamo, alloquor, appello. cum dat. nuncupo, consecro, devoveo. fut. ήσω. perf. προσπεφώνηκα. aor. 1. ind. act. προσεφώνησα.

Προσχέθομαι, prætendo, idem ac προέχομαι, seu ἔχω.

Πρόσχειρος, ου, ὁ, ad manum situs, Ex πρὸς, ad, & χεὶρ, χειρὸς, manus.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, color, species, decus, dignitas, amplitudo, Aristot. integumentum, Aristot. l. 2. Rhetor. caussa, occasio, Thucyd. Demosth. persona, larva, Suid. proœmium, initium, Plato in Hippia majore.

Πρόσχης, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. inf. verbi προέχω, obtendo, objicio.

Προσχράσειν, vide χράζειν.

Προσχόντες, nom. plural. a. 2. part. activ. προσχὼν, όντος, ὁ, verbi προέχω, prætendo, præmineo. Th. ἔχω.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, affusio, effusio, profusio. a προσχύω, affundo, fut. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται.

Πρόσχωρος, ου, ὁ, vicinus, accola, finitimus. hinc προσχωρέω, accomodo. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Προσψαύω, attingo, primoribus digitis tango. cum dat. f. αύσω. præt. προσέψαυκα. quod ex πρὸς, & ψαύω, idem ac ψάω, contingo. cum genit.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem, ante, ultra, ulterius, a fronte, eminus, longe, procul. πρόσω σοφίας, supra sapientiam, Philostr. Th πρὸ, ante.

Προσώδης, εος, ὁ, fœtidus. Hippocr. ab ὄζω. f. ὀζέσω, oleo. Sed. πορσώδης, inflatus, tumidus, ab οἰδέω, tumeo.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus. ex πρὸς, & ᾠδὴ, ἡ, cantus. Critias cantus citharœdicos προσῳδίας appellavit, Poll.

Προσώπασι, per metaplasm. pro προσώποις, dat. plur. a πρόσωπον, ου, τὸ, facies, vultus.

Προσωποληπτέω, ῶ, faciem, personam respicio. fut. ήσω. hinc προσωπολήπτης, ου, ὁ, personarum acceptor, qui accipit faciem, id est, movetur rebus illis externis. quod a πρόσωπον, facies, & λαμβάνω, capio.

Προσωποληψία, ας, ἡ, acceptio personarum, ad Ephes. 6.

Πρόσωπον, ου, τὸ, facies, persona, vultus, aspectus, initium, Pindar. homo, Phocyl. πρόσωπον in acie dicitur frons. κατὰ πρόσωπον ἄγειν τὸν στρατὸν, copias instructas a fronte ducere, & recta in hostem tendere, Xenoph. 1. Pæd. κατὰ πρόσωπον, coram, Diodor. Sicul. larva, species, figura, Lucian. Theologi πρόσωπον vocant personam, non qualis fuit Roscii in theatro, sed substantiam, & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant: qualitatem inseparabilem dixit Valla, ut est color, & lux in Sole. βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, respicere faciem. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, facie ad faciem, hoc est coram. 1. Cor. 13. vers. 12. Hebraismus. Sumitur etiam πρόσωπον pro fronte domus.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, fictio personæ.

Προσωρμίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, appello in portum. fut. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η.

Προσωτάτω, longissime, ulterius, superlat. a πρόσω, quod vide. προσωτέρω, ulterius. Jonic.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσοχθίζω, infensus sum. f. ίσω. præt. προσώχθικα.

Προταμοίμην, a. 2. opt. med. verbi προτέμνω, præscindo.

Προταμὼν, ὁ, præincidens, a. 2. part. activ. verbi ejusdem.

Προτάσσω, vel άττω, præstituo, prærdino, præfinio, præfigo. fut. ξω. perf. προτέταχα. perf. pass. προτέταγμαι.

Προτεθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi προτίθημι, propono.

Προτείνω, distendo, protendo, in medium affero. Item prætendo, præ me fero. Plato 2. de Rep. f. ενῶ. a. 1. προύτεινα. perf. προτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Προτενθεύω f. εύσω, prægusto, seu ante alios manus patinæ infero gulosus sum.

Προτεραίη, Jon. pro πρότερος, prior.

Προτερεῖ, 3 sing. præs. ind. a προτερέω, prior sum, præeo.

Προτέρῃσιν, dat. plur. Jon. a πρότερος, prior, antecedens, superior, natu major.

Πρότερος, ου, ὁ, prior. dat. plur. προτέροισι. hinc προτέρω, adverb. ante.

Προτὶ, idem ac πρός. Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, alligo, appello, affigo, agglutino: item attribuo, defero, a πρὸς, & ἅπτω, necto.

Προτιβάλλεαι, coerces, Dor. & Jon. pro προσβάλλῃ, 2. singul. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, aggredior, coerceo.

Προτιδεγμένος, Doric. & Æolic. pro προσδεδεγμένος, ὁ, præt. part. pass. verbi προσδέχομαι, admitto, expecto. Th. δέχομαι, capio. fut. ξομαι. vide & simplex δέγμενος.

Προτιϊδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adspicere, præs. inf. act. verbi εἴδω, video.

Προτιειλεῖτε, propellite, præs inf. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω, pro προσειλέω. Th. εἰλέω, verto.

Προτιειλεῖν, eodem modo pro προσειλεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a 2. εἷλον.

Προτίθημι, propono, exhibeo, præfero, præopto, Eurip. f. προθήσω. perf. προτέθεικα. a. 2. med. προεθέμην, σο, το, proposui. Th. τίθημι, pono.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, attingo. Th. μάσσω, vel άττω, pinso, subigo, tango. fut. ξω.

Προτιμῶν, præs. part. act. a προτιμάω, pluris facio, præfero. quod a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Προτιόσσομαι, aspicio, præsagio, Doric. pro προσόσσομαι, quod Æolic. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, auguror. Th. ὄσσα, ας, ἡ, vox, omen.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa actio præscindendi, id, quod præsciditur, unde & umbilicus aspidis πρότμησις dicitur quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet. aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. Quod ex πρὸ, & τέμνω, seco, perf. τέτμηκα.

Προτόνοισι, dat. plur. a πρότονος, ου, ὁ, vel πρότονον, ου, τὸ, funis ille, qui deducitur a malo ad proram. Th. τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Προτοῦ, prius, antehac, antequam, dudum, Aristoph. ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ, tempore superiori. Herodot.

Προτρέποντο, revertebantur, 3. plural. imperf. passiv. Jonic. Ex πρὸ, & τρέπω, verto.

Προτρεπτικὸς, ή, ὁ, adhortatorius. a προτρέπω, adhortor.

Προτρέπω, ante me verto, subsistentem, & cunctantem urgeo, suadeo, exhortor, invito. προτρέψασθαι ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν, ad virtutem homines incitare, Xenophon. f. ψω. p. προτέτριφα. aor. 1. med. προετρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, verto.

Προτρέχω, præcurro, adjungo me festinanter. προτρέχοντες curruum præcursores, Basil. f. 1. med. προθρέξομαι. f. 2. med. προδραμοῦμαι. a. 2. προέδραμον, perf. act. προδεδράμηκα. p. m. προδέδρομα. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes.

Προτροπαῖς, dat. plur. a προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio. quod a προτρέπω, adhortor.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, quicquid se nobis fortuito offert, vel obvium est. Th. τυγχάνω, sum. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. 2. part. τυχὼν, όντος, ὁ.

Προὔβαλον, projecit, Attica synæresi pro προέβαλεν, 3. singul. aor. 2. act. verbi προβάλλω, projicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, progredior.

Προὔγραφε. Attic. synæresi pro προέγραφε, 3. singul. imperf. act. verbi προγράφω, ante scribo.

Προὐδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, prius doceo. Th. διδάσκω, doceo. f. ξω.

Προὔδωκας, pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Προὔθετο, pro προέθετο, 3. singul. aor. 2. med. verbi προτίθημι, propono.

Προὔθηκεν, pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, propono. Thema τίθημι, pono. fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2 ἔθην.

Προὔκειτο, propositus erat, Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι.

Προὐκινδύνευεν, pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, periculis me objicio pro aliquo.

Προὔνεικος, ου, ὁ, convitiator, mercenarius, homo turbulentus, bajulus. Ex πρὸ, & ἐνέγκω, fero, vel a νεῖκος, rixæ.

Προύνη, ης, ἡ, prunus. An quia ei magnus, & durus nucleus?

Προὐξένησεν, conciliavit, Att. pro προεξένησεν, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, sum hospes publicus: comparare conor. Th. ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hospes.

Προϋπάρχω, ante existo, tempore præcedo. προϋπάρχουσα φιλότης, καὶ συνήθεια, præcedens necessitudo, & antiqua consuetudo. Plato in Epist. Item liberalis prior in aliquem existo. προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν εὖ, qui priores partes occupant in officio beneficentiæ, Demosth. imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. quod a πρὸ, & ὑπάρχω, sum, existo.

Προὐνειλήφατε, 2. plur. perf. ind. Attic. Ex πρὸ, ἐπὶ, & λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. perf. Attic. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Attic. synæres. pro προέπεμψαν, 3. plural. aor. 1. ind. act. verbi προπέμπω, mitto ante, deduco.

Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi προϋπάρχω, prævenio. Hinc προϋπηργμένα, beneficia in quempiam collata. Ex πρό, & ὑπάρχω, auctor sum, existo. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. activ. verbi προϋπάρχω, præexisto.

Προὔπτον, evidens, manifestum, visibile, Eurip. pro πρόοπτον, ου, τό, quod ex πρό, & ὄπτομαι, video.

Προὐργιαίτερον, melius, utilius, antiquius, Thucyd. q. πρὸ ἔργου αἱρετώτερον, quod a προὔργου, pro πρὸ ἔργου, quod operæ pretium est, & prævertendum.

Προὐτίθει, Attic. pro προετίθει, 3. singul. imperf. act. quasi a προτιθέω, propono, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η.

Προὐτρέπετο, Att. synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, impello, adhortor, Th. τρέπω, verto.

Προὔτρεψαν, Attic. pro προέτρεψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi προτρέπω.

Προὐφείλεις, Att. pro προωφείλεις, debebas, Jon. pro προώφειλες, 2. singul. imperf. quod ex πρό, & ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προὔχειν, pro προέχειν, præs. inf. verbi προέχω, emineo.

Προφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi προφαίνω, præluceo, præmonstro, ostento.

Προφαντόν, οῦ, τό, oraculum, prædictum, Herodot. προφαντὸν γενέσθαι, declarare.

Πρόφαντος, ου, ὁ, idem ac προφανής, ὁ, manifestus, eximius, conspicuus, clarus, celebris. Ex πρό, & φαίνω, ostendo.

Προφασίζομαι, causificor, occasionem prætendo, simulo, tergiversor. fut. ίσομαι. quod a πρόφασις, εως, ἡ, prætextus.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, tergiversatio. πρόφασιν ποιεῖν, prætexere, prætendere, Demost. occasio, causa, Menand. Hippocrates interdum vocat προφάσεις, caussas primarias, & principes, ut lib. 1. Epidem. interdum etiam Galenus caussas falsas, lib. 2. & 3. de fracturis. προφασιστικὸς λόγος, occasionis verbum, excusatorium verbum, Deuteron. cap. 22. causarius.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, Propheta.

Προφέρει, præs. imperat. προφέρω, promovet, 3. sing. ind. activ verbi προφέρω.

Προφερής, έος, ὁ, ἡ, præstans: aliquando vilis, Polluci est, cujus facies multos annos præ se fert, cum sit junior. in compar. προφερέστερος melior, præstantior. in superlat. προφερέστατος, optimus, quod a προφέρω, præsto.

Προφέρῃσι, afferat, 3. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per paragogen τῆς σι, verbi προφέρω, profero.

Προφέρω, profero, in medium adduco, propono: cito, allego: sic proferre instrumentum in Pandectis. præsto, excello, sum melior, προφέρω οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ, nemine vestrum viribus sum melior, Thucyd. exprobro, objicio

Προφητεία, ας, ἡ, prophetia, vaticinium: interpretatio Divinæ Scripturæ, 1. ad Corinth. 4 a πρόφημι, prædico.

Προφητεύω, propheto, prophetas expono, vaticinor, præsagio, interpretor. imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, prænuntiator, prophetarum interpres. a φάω, dico.

Προφητικός, ή, όν, propheticus, a, um. ex πρό, & φημί, seu φάω, dico.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, prophetissa.

Προφθάνω, prævenio, anticipo. fut. προφθάσω. perf. προέφθακα. aor. 1. προέφθασα, præveni, cum acc.

Προφορά, ᾶς, ἡ, prolatio, enuntiatio, pronuntiatio, elatio. a προφέρω, profero.

Προφράζω, prædico, prænuntio. Th. φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevola, prompta, animata, Iliad. κ. a πρόφρων, propensus.

Προφρονέως, Poet. idem ac προφρόνως, animo prompto, libenter. Th. φρήν, mens.

Πρόφρων, ονος, ὁ, prudens, promptus, alacer, propensus, benevolus, Odyss. ξ. hinc προφρόνως, adv. prompto animo, libenter.

Προφυγεῖν, aor. 2. inf. activ. verbi προφεύγω, effugio, Them. φεύγω, fugio. fut. φεύξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Προφύγοι, 3. sing. aor. 2. opt. act. verbi ejusdem, & them.

Προφυλάσσω, ante aliquem locum excubias ago, caveo, prospicio, protego, custodio, Xenoph.

Προχέειν, infundere, præs. inf. act. a προχέω, infundo.

Προχειρίζομαι, proprie, manum admoveo operi antequam fiat, habeo in manibus, ante oculos pono, expromo, Lucianus. deligo, designo, instituo, Act. 22. expedio, apparo, comparo, Aristoph. ante omnia facio, primum in manus sumo, Aristot. de Cœlo. f. ίσομαι. a. 1. med. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. προχειρίσασθαι.

Πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, qui est in promptu, expeditus, facilis: audax, manu promptus, Nazianz. credulus, simplex, Polyb. hinc adverb. προχειρότατα, facillime.

Προχειροτονέω, prius designo, prius deligo, Demosth. fut. ήσω. p. προκεχειροτόνηκα. perf. pass. προκεχειροτόνημαι. perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, prius designatus, a, um. quod ex πρό, & χειροτονέω, manum protendo.

Προχειροτονίζω, idem.

Προχέοντι, Doric. pro προχέουσι, profundunt, 3. plur. præs. ind. act.

Πρόχνυ, in genua, adv. quasi per syncopen pro πρόγονυ, ἐπὶ γόνυ, geniculatim.

Προχοῇ, alveo, gutturnio, dat. singul. a προχοή, ῆς, ἡ, fluentum, alveus, omnis fluxus aquæ.

Προχόῳ, alveo, dat. sing. a πρόχοος, ου, ὁ, gutturnium, vas aquarium.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri, Prochorus, Gr. præiens in choro.

Πρόχωσις, εως, ἡ, profusio, alluvio. Hinc πρόχωσις χθονός, limo obducta terra, & aggesta, regio oblimata, ut est Ægyptus, Dionys.

Προῶμαι, vel πρόωμαι, deseram, remittam, & in 3. plur. προῶνται, aor. 2. sub. med. verbi προΐημι.

Προώρισα, ας, ε, prædestinavi, decrevi, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, prius definio. f. ίσω, p. προώρικα. perf. pass. προώρισμαι; a. 1. pass. προωρίσθην.

Προωρώμην, imperf. med. verbi προοράω, ῶ, prospicio. imperf. med. προεωρώμην, ώμην. Th. ὁράω, video.

Πρυλέες, ων, οἱ, propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata. dat. plural. Jonic. πρυλέεσσ', pro πρυλέεσσι. Eustath. a περάω, transeo. an a πεφυλαγμένοι λαοί?

Πρύλις, ὁ, saltatio armata, pyrrhica, quam pedites saltant, Callimach.

Πρύμνη, Jonic. η, ης, ἡ, puppis, posterior pars navis: interdum navis. Item puppis non solum navis, sed rei cujuslibet extremitas, Etym. πρύμνηθεν, a puppe, a tergo.

Πρυμνήσι', pro πρυμνήσια, retinacula, nom. plur. n. g. a πρυμνήσιον, ου, τό, funis, quo navis religatur ad terram. quod a πρύμνα, ης, ἡ, puppis.

Πρυμνός, οῦ, ὁ, extremus, ultimus, summus. Hinc πρύμνα, ης, ἡ, puppis. πρυμνήσιος, ὁ, ad πρύμναν, puppim pertinens.

Πρυμνώ, όος, ἡ, nomen mulieris. q. d. ultima.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis, radix montis.

Πρυτανεία, numerus triginta dierum, Aristoph. Ex Harpocrate est numerus triginta quinque, vel triginta novem dierum.

Πρυτανεῖα, τά, pecunia tam ab actore, quam reo, qui inter se litigabant, in Prytaneo deposita: Latine dicitur sportula, Aristoph

Πρυτανεῖον, ου, τό, locus Athenis, in quo magistratus, & judices versabantur, & de rep. disceptabant. In eo alebantur publice de rep bene meriti, qui honos maximus habebatur, Plato in Apolog. ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, in Pritaneo sumptu publico nutriri.

Πρυτανεύομαι, f. εύσομαι, pr. ευμαι, in Prytaneo publice alor, Demosth. in 3. Philippica.

Πρυτανεύω, rego, moderor, administro, pro imperio constituo. ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύητε, nisi de pace agatis, & consilia agitetis, Aristoph. Achar. τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσεν, pro potestate pacem firmavit, & confecit, Isocr.

Πρυτανηΐη ἡμέρη, dies imperii. Herodot.

Πρυτάνης, ου, & πρύτανις, ιος, ὁ, dispensator, gubernator, frumentorum præfectus, Thucyd. l. 6.

οἱ Πρυτάνεις, qui simul sacrificant, & comedunt, Demosth quæstores, consilio præfecti, Plato de Leg. τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere concionem, Æschines.

Πρύτανις, ιος, ὁ, præfectus, administrator, custos.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, paulo ante, primum, nuper, non ita pridem.

Πρώην, adv. paulo ante, nuper.

Πρωθήβης, ου, ὁ, & πρώθηβος, ου, ὁ, ἡ, qui primos pubertatis annos agit.

Πρωΐ, mane, diluculo. Poetice pro πρωΐ dicitur πρωΐζα, & πρωϊζά, nudius tertius, vel ut alii volunt, hodie mane.

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, matutinum tempus, mane. Th. πρωΐ, mane.

Πρωΐζα, præmature, nudius tertius.

Πρώϊμος, ου, ὁ, ἡ, matutinus, maturus.

Πρωϊνός, ή, όν, matutinus, a, um festinus, celer.

Πρώϊος, ία, ον, matutinus, a, um, præcox.

Πρωκτός, οῦ, ὁ, podex, anus, nates.

Πρών, & πρώων, ὁ, pro πρηών, ῶνος, ὁ, cacumen montis, collis.

Πρώξ, ωκός, ὁ, gutta, ros. Th. πρωΐ.

Πρῷρα, ας, ἡ, prora, frons navis. In vite etiam πρῷρα dicitur extrema cacuminum articulatio, ut Plinius loquitur, Theophr. hist. l. 2. c. 1.

Πρῴραθεν, adv. ex prora. Th. πρῷρα, prora.

Πρῶτα, primum, adv.

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, Protesilaus.

Πρωτεύω, primas teneo, sum primus.

Πρώτη, ης, ἡ, prima, f. g. a πρῶτος, primus.

Πρωτοσπόρῳ, dat. sing. a πρωτόσπορος, ου, ὁ, qui primus arat.

Πρώτιστ', pro πρώτιστα, adv. superl. a πρῶτος. Sic πρώτιστος, superlat. masc. gen. a πρῶτος, primus. Th. πρό, ante.

Πρωτογένης, εος, ους, ὁ, Protogenes, nomen proprium.

Πρωτογόνων, primogenitorum, gen. plur. πρωτόγονος, ου, ὁ, quod ex πρῶτος, primus, & γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus consessus, prima cathedra, primus locus.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, quæ prior curat.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. primum.

Πρωτοπαγεῖς, nom. plur. a πρωτοπαγής, έος, οῦς, ὁ, ἡ, recens compactus.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus formatus est, ut Adam.

Πρῶτος, ου, ὁ, primus, contract. ex πρόατος, pro πρότατος, superlat. τὴν πρώτην Græci dicunt pro prima vice, vel primum.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie; item princeps. auctor.

Πρωτοτόκια, ων, τά, jus primogeniti. ad Hebr. 12. 16.

Πρωτώ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Π Τ.

Πτάω, ῶ, est thema unde, πτήσσω, πτόω, πτῶμα, πτώω, πτήσω, πτοέω, πτοία, πταίω, πταίρω &c. nata sunt, in quibus omnibus est significatio commotionis, & agitationis.

Πταίην, volem, a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, volo, as. a. 2. ἔπτην.

Πταίοισα, offendens, Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. a πταίω, offendo.

Πταίρω, & πτάρω, sternuto. a. 2. ἔπταρον. Est aliquid cadere facio, sterno ut possit esse a πτέω, cado. quod sternutatione aliquid e naribus decidat.

Πταῖσαι, fut. 1. inf. act. πταίσητε, 2. plur. a. 1. sub. act. verbi πταίω, impingo.

Πταῖσμα, ατος, τό, offensio, lapsus, casus, peccatum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis scenicis. Terent. in prologo Hecyræ calamitas.

Πταίω, impingo, offendo, erro, labor. f. πταίσω. perf. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. aor. 1. sub. activ. πταίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἔπταισμαι, οὐκ ἔλασσον πταίει, non minus labitur, Thucydides.

Πτάμενος, η, ον, volans, præs. part. pass. verbi πτάω, & in pass πτάμαι. Alii malunt esse a. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι, aor. 2. med. ἐπτάμην.

Πτάτο, volabat, Jon. pro ἔπτατο, 3. sing. imperf. pass verbi πτάμαι, vel aor. 2. med. ut dictum in πτάμενος.

Πτάω, inusit. volo, as. unde ἵπταμαι, q. a πίπταμαι.

Πτε, particula Poet. per syncopen ex ποτέ.

Πτελέα, ας, ἡ, ulmus, & πτελεός, οῦ, ὁ, idem.

Πτερά, nomin. vel. accus. plur. a πτερόν, οῦ, τό, ala: πτερὰ νίκης, alæ victoriæ, id est, victoria, quam quis celeriter adipiscitur.

Πτερίς, ίδος, ἡ, filix herba, Theoph. l. 8. histor. c. 8. ab ala πτέρυξ, quia folia habet incisa, & explicata.

Πτέρνα, ης, ἡ, calx, calcaneum, cujusvis rei extremitas. ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, post vestigia gregum, Cantic. 1. Salomon. dolus Suidæ. Hinc πτερνίς, ίδος, ἡ, calx pedis. πτερνίζω, calce peto, ferio.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & γλύφω, scalpo. Th. γλάφω, cavo.

Πτερνοτρώκτου, genit. sing. a πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πτέρνα, ης, ἡ, calx, & τρώγω, rodo, comedo.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & φάγω, comedo. a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, penniger, velox, agilis, levis. accus. singul. πτερόεντα, velocem. Aliquando sagittis tribuitur; aliquando etiam verbis, quod emissa ex ore revocari nequeant, ac animum vulnerent instar sagittarum, Homerus.

Πτερὸν, οῦ, τὸ, ala, penna, q. per syncopen pro πετερὸν, quod a πέτομαι, volo. Item πτερὸν, umbella, Poll. πτερὰ, remorum palmulæ, Poll. Hesiodus dicit νηὸς πτερὰ, h. e. ἱστία, vela. In architectura πτερὰ, seu πτερώματα, sunt duo muri in altitudinem consurgentes alarum instar.

Πτεροφόρος, ου, ὁ, penniger Plinio, sicuti pinnifer Ovidio. Hinc ordo quidam militaris vocabatur πτεροφόροι propter cristas, quas in cono gestabant. Πτεροφόροι etiam dicebatur Sacerdotum genus apud Ægyptios. Ex Dionysio, πτεροφόροι appellabantur cursores, tabellarii, ac nuntii, quod peregre proficiscentes summas in capite pennas gestare solerent.

Πτερόω, ῶ, alatum facio, alas addo; alicujus animum excito, Gregor. The. πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Πτερύγεσσι, dat. plur. Jon. pro πτέρυξι, a πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. dat. singul. πτέρυγι. Th. πτερὸν, ala.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. Item temonis pars latior, Poll.

Πτέσθαι, volasse, pro πτᾶσθαι, a. 2. inf. med. q. a πτάω, pro ἵπταμαι, volo, ας. fut. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην, a. 2. inf. med. πτάσθαι.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, ας. fut. πτήσομαι. aor. 2. ἔπτην.

Πτηνὸν, οῦ, τὸ, volatile, avis. τὰ πτηνὰ, ῶν, aves. a πτάω, seu ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι.

Πτῆξαι, consternare, a. 1. inf. activ. verbi πτήσσω. f. ξω. The. πτοέω, ῶ, consterno.

Πτήξω, metu contrahor. f. ξω. Them. πτοέω, terrefacio.

Πτήσω, volabo, fut. 1. act. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι, volo. Them. ἵπταμαι, idem. f. πτήσομαι.

Πτίλος, ου, ὁ, cui ex ciliis pili periere, calvus.

Πτίσσω, seu ττω. f. πτίσω, pinso, tundo; decortico.

Πτοέω, terrefacio, terreo: item obstupefacio: hallucinor. f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. πτοηθῶσι. aor. 1. part. pass. πτοηθεὶς, έντος, ὁ, consternatus, attonitus.

Πτοηθῆτε, 2. plur. aor. 1. sub. pass. verbi πτοέω, terreo.

Πτοιημένος, ου, ὁ, attonitus, admirans, Jonic. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. verbi πτοέω, terreo.

Πτοίησις, εως, ἡ, consternatio, pavor, timor, impotens libido.

Πτοίμην, οιο, οιτο, volem, es, & pro πταίμην, αιο, αιτο, aor. 2. opt. med. verbi ἵπταμαι, volo. fut. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.

Πτοιοῦμαι, consternor, præs. pass. a πτοιέω, Poet. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμαΐς, ΐδος, ἡ, nomen urbis, Ptolemais. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poet. pro πολεμίζειν, præs. inf. a πολεμίζω, bello. fut. ίσω. The. πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poet. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum, diminut. a πτόλις, εως, ἡ, Poet. pro πόλις, ἡ, urbe.

Πτολίεσσι, dat. plural. Jon. & Poetic. a πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. a πτολίπορθος, ου, ὁ, urbium eversor. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, εως, ἡ, urbs, & πέρθω, vasto. p. m. πέπορθα.

Πτόρθου, gen. Jonic. a πτόρθος, ου, ὁ, ramus. Forte a πετάω, volo, & ὀρθὸς, rectus, quod velut rectus volet. Rami enim sunt velut alæ arborum. Them. ὀρθὸς, ὴ, ὁ, rectus.

Πτύγμα, pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura. a πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτὺγξ, γὸς, ὁ, avis genus. Eadem censetur quæ ἴβις.

Πτυκτὸς, ὴ, ὁ, plicatus, complicatus. quod a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica, cacumen montis, devexitas montis. πτύχες, valvæ Poll. In scutis πτύχες dicuntur coria alia super alia complicata. Iliad. η.

Πτύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo sordes a frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται, Hinc πτυόφιν, cum ventilabro, Iliad. ν.

Πτυόφι, Poet. abject. ν, cum ventilabro. a πτύον, ventilabrum.

Πτύρω, terreo, consterno, expavefacio. f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præs. pass. πτύρομαι, perterrefio, proprie de equis. Th. πτοέω, terreo.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. a πτύω, spuo.

Πτύσσω, complico, plico. fut. ξω. p. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα, q. a πετάω, pando. Hinc πτυκτὸς, ὴ, ὁ, plicatus. πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica. πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem. δίπτυχος, ου, ὁ, duplex, duplicatus.

Πτύχες, αἱ, plicæ, nom. plur. a πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτυχθεὶς, έντος, ὁ, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis.

Πτυχώδης, εος, ὁ, ἡ, multas habens plicas.

Πτύω, spuo, exspuo, excreo: contemno: e mari ejicio, in Epigr. hinc πτύελον, ου, τὸ, sputum. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πτωκαζέμεν, Jon. seu Doric. pro πτωκάζειν. præs. inf. activ. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶμα, ατος, τὸ, cadaver. Item casus, ruina, lapsus. Lysias olivas caducas dicit πτώματα ἐλαῶν.

Πτὼξ, κὸς, timidus. Substantive pro lepore usurpatur; a timiditate, h. e. ἀπὸ τ' πτώσσειν, a trepidando, Poll. The. πτοέω, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. Exod. cap. 30. vertitur plaga.

Πτώσσῃς, 2. singul. præs. sub. a πτώσσω, mendico, trepido. præs. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præs. act. a πτώσσω.

Πτώσσω, trepido, trepide oberro mendicans. f. ξω. hinc πτὼξ, trepidus. Th. πτοέω.

Πτώσω, fut. 1. act. verbi πίπτω cado. q. a πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia. 2. ad Corinth. 8. πτωχεία ψυχῆς, pusillanimitas apud Nazianz.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, domus mendicorum, in Canon 8. Concilii Chalcedon. Dicitur etiam πτωχοτροφεῖον.

Πτωχεύω, pauper sum, mendico. f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. aor. 1. ἐπτώχευσα. δαῖτα πτωχεύειν, prandium emendicare. Odyss. ρ.

Πτωχὸς, ου, ὁ, mendicus, pauper, inops. χήρα πτωχὴ, vidua pauper. Th. πτοέω, terrefacio.

Π Υ.

Πυανέψια, τὰ, & πυανόψια, Pyanepsia sacra, festum quoddam Athenis, a πυάνων ἑψήσει, fabarum coctione.

Πυανέψιος, ου, ὁ, in quo legumina coquuntur.

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, mensis apud Athenienses, October Gazæ, Julius Lupo in Thes. Plutarch.

Πυάνινον, ου, τὸ, fabaginum. πυάνινος, η, ὁ, fabaginus.

Πύανον, ου, τὸ, faba, aliter κύαμος, & πύαμος.

Πύας, coagulum, forte quia est crassum, ut πύον, pus. Πυάριον, lac decoctum, quod statim a partu emulgetur.

Πύγαργος, ου, ὁ, aquilæ genus cauda albicante. Item qui est albo podice, mollis.

Πυγαῖα, τὰ dicuntur clunes. πυγαῖον, ου, τὸ, pollicum, πυγαῖον ἄκρον, extrema natium. πυγαῖος, ου, ὁ, salax, libidinosus.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, & ἡ πὺξ, nates, clunes.

Πυγίζω, pædico. hinc πύγισμα, pædicatio. πυγιστὴς, ου, ὁ, pædico, onis. adv. πυγηδὸν συνιόντες, leones aversi coeuntes. Aristot. l. 5. animal.

Πύγισμα, τος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur.

Πυγιστὴς, ου, ὁ, pædico.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum pigmæis pugnans, Epith. gruis. E seq. & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus. Item bellator, & ad bella promptissimus, inquit Hieron. in c. 27. Ezech.

Πύγματος, ου, instabilis.

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poet. pro πυγμὴ, pugilatus, pugilum certamen.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, cæstus. πυκτεύειν pugno percutere. Eustathius ducit a πτύσσω, plico, quia pugnus fit clausis digitis. πυγμῇ νίψωνται. Marc. 7. vertitur, crebro lavare. q. sit πυκνῇ, vel potius πυκνά. Sumitur & pro mensura cubiti, unde dicti sunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales.

Πυγὼν, ὁ, ὁ, πῆχυς, cubitus. a πήγω, quia pars compacta nervis, ad robur.

Πυγοστόλος, ου, ὁ, quæ nates vestibus ornat. meretricis epitheton, a πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes, & στέλλω, orno. p. m. ἔσταλκα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, mensura a cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis. a πῆχυς, unde id spatium incipit. Th. πὺξ, adverb. pugno.

Πυδαρίζω, ægre fero, resilio, calcitro, clunes motitans lascive salto, Etym.

Πύελος, ου, ὁ, πύελον, ου, τὸ, πυελὶς, ίδος, ἡ, πύαλον, ου, τὸ, solium balneorum, seu cella, alveus. Apud Medicos πύελος est cavitas, seu intercapedo, in quam cerebri meatus exeunt. πύελος, & πυελὶς, pala annuli Polluci.

Πυθαγόρας, ου, ὁ, Pythagoras Philosophus. Hinc Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸν.

Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ, Pythagoricus.

Πυθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo, quæro. f. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi πύθομαι, putresco. Th. πύθω, putrefacio. f. πύσω.

Πυθεῦ, Dor. pro πυθοῦ, a 2. imper. med. verbi πυνθάνομαι, vide πυθέσθαι.

Πύθη, 3. singul. præs. sub. activ. verbi πύθω, putrefacio. Est & 2. sing. a. 2. sub. med. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Jon. pro πύθῃ, 2. sing. aor. 2. sub. med. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro. fut. πεύσομαι.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poet. pro τὰ Πύθια, ων, Pythia, orum, id est, Pythii ludi; vel tempus ipsum τῶν Πυθίων, a Πύθιος, quod vide.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro Πυθιονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor. ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικῶν. Dicitur & Πυθιόνικος, ου, ὁ. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν, vocat Pind. thesaurum hymnorum de victoria Pythica, id est copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici.

Πύθιος, ου, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis ita dicti a serpente Pythone, quem sagittis suis interemisse Poetæ fabulantur. Apud Lacedæmones πύθιοι erant, qui mittebantur Delphos ad consulendum oraculum, & vescebantur in loco publico cum Regibus, Herodot. l. 6.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. ramus, propago. dat. singul. πυθμένι, acc. πυθμένα. q. a πέδον, solum.

Πυθόθεν, ex Pythane, per syncopen ἐκ τ' Πυθωνόθεν. quod a Πυθὼ, όος, unde factum Πυθόοθεν, & per syncopen Πυθόθεν, idest, ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, dat. sing. a Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum versus. Hic δὲ postponitur dativo; alioquin postponi solet accusativo, ut οἶκόνδε, &c.

Πυθοίατο, rogavissent, Jon. pro πύθοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυνθάνομαι, quæro, audio. fut. πεύσομαι.

Πυθόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, quæro. vide πυθέσθαι.

Πύθοντο, audierunt, Jon. pro ἐπύθοντο, 3. plur. a. 2. ind. med verbi ejusdem.

Πύθω, putrefacio. f. πύσω. πύθομαι, putresco. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, draco, vel serpens, quem Apollo interemit. πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. πύματος, η, ὁ, Poet. extremus, ultimus.

Πύθων, ωνος, ὁ, divinator, vel dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant, & vulgo πύθωνες appellabantur. Et sic dictus Apollo δαιμόνιον μαντικὸν παρὰ τὸ πυθέσθαι. Tradit Plutarchus, suo tempore πύθωνα, vocatum fuisse, quem olim & Εὐρυκλέα, & ἐγγαστρίμυθον dicebant. Πυθὼν, ἡ, idem ac Πυθὼ, όος, ἡ, putredo, & urbs Phocydis, Etym.

Πυθωνάδε, Poet. pro Πυθῶνα, in, vel ad Pythonem, Πυθωνόθεν, ἐκ τοῦ Πυθῶνος, ex Pythone.

Πύκα, dense, spisse, ornate, affabre, accurate, prudenter. Hinc πυκνόω, denso, spisso.

Πυκάζω, denso, stipo. fut. άσω. Thema πύκα, dense.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, munio, fulcio, condenso. fut. άσω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, ornare. sic πυκάσδεις, Dor. pro πυκάζεις, ornatis.

Πυκναὶ, nom. pl. f. g. a πυκνὸς, ὴ, ὸν, idem ac πυκινὸς, creber, densus, spissus, prudens. Th. πύκα, dense, adverb.

Πυκινῆς, gen. sing. f. g. a πυκινὸς, idem ac πυκνὸς, densus. Th. πύκα, dense.

Πυκινὸς, ὴ, ὸ, densus, prudens, idem ac πυκνὸς. Th. πύκα, dense.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, creber, a, um; densus, a, um, per syncopen pro πυκινὸς, hinc πυκνὰ, adverb. pro sæpe.

Πυκνὰ, sæpe, crebro, adv. in comparat. πυκνότερον, sæpius, ab eodem them.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, pugil. Thema πὺξ, pugnis.

Πυκτεύω, pugil sum, pugilem ago, pugnis decerto. Sumitur etiam pro quovis modo contendere, Lucian. fut. εύσω. perf. πεπύκτευκα.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πὺξ, adv. pugno, vel pugnis.

Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόροι. dicebantur legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de republica mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.

Πυλάων, αἱ, gen. plur. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, a πύλη, ης, ἡ, porta. Dicebatur etiam πύλαι conventus Amphictyonum.

Πυλαίη, Jon. pro Πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Phylas, sive Thermopylas haberi solebat, Æschines. Hinc πυλαία, & πυλαϊκὴ δημηγορία pro triviali loquacitate usurpatur. quia ad Thermopylas hominum colluvies confluebat, quos πυλαγόρας nuncupabant, & Suidas πυλαγόρων dicit. ταῦτα μὲν ὄζει πυλαϊκῆς δημηγορίας, hæc redolent Thermopylarum ineptias, Plutarch. in Pyrrho.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas, & bene compactas. Epith. Plutonis apud Hom. Odyss. λ.

Πυλέων, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, a πύλη, porta.

Πύλη, ης, ἡ, porta, janua, columna ex lapide quadrato, vel latercculis, Apoll. Rhod. διαπύλιον vectigal quoddam apud Athenienses. πύλῃσι, pro πύλαις, dat. plur. Jon. Hinc πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium. Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, calidæ portæ, locus quidam in Græcia, Thermopylæ.

Πυλίγγες, οἱ, lanugo, pili qui in ano nascuntur. πυλὶς, ίδος, ἡ, portula.

Πυλίων, gen. plural. a πύλιος, ου, ὁ, Pylius, nomen proprium. Th. Πύλος, ὁ, Pylus, vel πύλος, ου, ὁ, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta.

Πύλος, ου, ἡ, nomen regionis, Pylus. Est & πύλος, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta. Est Pylus, ingens opus Atheniensium.

Πυλωρὸς, πυλουρὸς, & πυλαωρὸς, ου, ὁ, janitor, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus. Apud Galenum πυλωρὸς etiam ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας, interius ventriculi orificium.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium, vestibulum, item ipsa porta, janua. πυλῶνες portæ, fores, januæ, in Epigr.

Πυμάτῃ, ultimæ, dat. sing. f. g. a πύματος, η, ον, extremus.

Πύματος, η, ὁ, Poet. extremus, ultimus, quod a πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum; aut a πιέζομαι, cesso, quia ibi sistitur.

Πυνδαξ, ακος, ὁ, fundum, manubrium gladii. Gaza apud Aristot. in Problem. pro operculo accipit.

Πυνθάνομαι, seu πεύθομαι, audio, intelligo, cognosco, comperio, percontor, sciscitor, quæro. f. πεύσομαι. perf. passiv. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην, ου, ετο. πυνθάνομαι ταῦτα, hæc audio, Xen. πυνθάνομαι τοῦ ἀνδρὸς πάντων, ab omnibus sciscitor de viro. Aristoph. πυνθάνομαι ἐκ σοῦ, audio ex te, Thucyd. Hinc πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

Πὺξ, adv. pugno, vel pugnis. Hinc πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμῇ, adv. statim. πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus, parvæ staturæ homo. πύκτης, ου, ὁ, pugil. Est & πὺξ, assidue, frequenter. q. compacte. a πύκα, dense, spisse.

Πύξος, ου, ἡ, buxus. a πυκάζω, denso. densum enim est ejus lignum. Hinc πυξὶς, ίδος, ἡ, pixis, vasculum e buxo. πυξίον, tabella scriptoria. Item instrumentum pictoris.

Πύον, ου, τὸ, pus, sanguis corruptus. Th. πύθω, putrefacio.

Πόππαξ, vox poppysmatis, Aristoph. in Acharn. unde πόππαξ ἐπιφωνεῖν est palpum obtrudere, Plaut.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis, vis ignea, calor, incendium. πῦρ ποιεῖν, ignem facere, focum accendere. Xenoph. in Œcon. Volunt πῦρ pro æthere etiam usurpari, ut in illo adagio, ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί, me mortuo terra cœlo misceatur. πῦρ πνέοντες, feroces, Xenoph. 7. Ἑλλην. in Epigr. πῦρ videtur accipi metonymice pro febre. Hinc πύρινος, ίνη, ον, igneus. πυρίτης, ου, ὁ, lapis ignem emittens. πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium. πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax, facula. πυρσεύω, facem præfero. πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, rufus, rutilus. πυῤῥόθριξ, ιχος, ὁ, idem, ζώπυρον, ου, τὸ, suscitabulum ignis, unde, qui mortuus, vivus fiat. ζωπυρέω, ῶ, ignem sopitum suscito.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, pyra, lignorum strues, bustum. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυράγρα, ας, forceps, qua πῦρ ἀγρεύομεν, ignem capimus, Iliad. σ. quod ab ἀγρεύω, capio.

Πυραίθουσα, præs. part. f. g. a πυραίθω, ignem facio. ex πῦρ, ignis, & αἴθω, uro.

Πυράκαιος, ου, ὁ, & πυράκης, rufus. q. ex πῦρ, ignis, & ἄγω, Gen. 25. vers. 25.

Πυρακτέω, & όω, in igne verso, candefacio, comburo. a πῦρ, ignis, & ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, falx messoria, qua πυρὸς, triticum demetitur.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυρῶν, tritici collecti. Them. πῦρ, ignis.

Πύραυνος, & ον, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur, a πῦρ, ignis, & αὔω, accendo.

Πυργηδὸν, in modum turris. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Πύργος, ου, ὁ, turris. Martiali pyrgus, Juvenali fritillus: est alveolus, in quo agitantur tesseræ ante jactum. Est etiam πύργος, ordo militaris viros quadringentos complectens, cohors, turma equestris. Hinc πυργόω, turris instar erigo, in altum tollo. πυργωθεὶς ἐλέφας, elephas turritus, & ingens, l. 1. Epigram.

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, thuribulum, quia in id πῦρ, ignis, imponitur, Jonic. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel πυρέττω, febricito, febri laboro, febre conflictor. præs. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. πυρέττω τοῦτο τὸν πυρετὸν, corripior hac febre, Galen. lib. 3. ad Glauc. πυρέττοντες τεταρταίῳ, quartana febre laborantes, Philostr. in Heroicis.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, febris. ab eodem them.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus. a πῦρ, ignis, quia ignea vis seminis in eo est.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ, ferens triticum. ex πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρία, ας, ἡ, fotus, fomentum Galen. sudatio sicca, quia πυρί elicitur: tum ipsum vas, in quo πυρία peragitur, caldarium.

Πυρίεφθος, & πυρίεφθος, igni coctus. a πῦρ, ignis, & ἕψω, coquo.

Πυρινὸς, ὴ, ὸν, igneus, a, um.

Πυριπνείοντας, ignitos, acc. plural. part. præs. activ. verbi πυριπνείω, metri gratia pro πυριπνέω. quod ex πῦρ, τὸ, ignis, & πνέω, flo.

Πυριφλέγεσι, dat. plur. a πυριφλεγὴς, ὁ, ὁ, ardens. ex iisdem them.

Πυρισμάραγος, ου, ὁ, ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat, & absumit. Ex πῦρ, ignis, & σμάραγος, ου, ὁ, sonus.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus. Ex πῦρ, τὸ, ignis, & καίω, incendo.

Πυρνακὸς, ου, ὁ, maturus, ruber. a πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum.

Πυροῖο, gen. Jon. pro πυροῦ, a πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum.

Πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum. quasi σπυρὸς, pro σπορὸς, a σπείρω, semino. p. m. ἔσπορα.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ignem ferens, pro quo & πυρφόρος, a πῦρ, ignis, & φέρω, fero. Est πυροφόρος, triticum ferens, frugifer, Plut. in Solone. ex πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρόω, ῶ, igne injecto uro. fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præs. pass. πυρόομαι, οῦμαι, uror. præs. inf. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι, perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um; item igni exploratus. Them. πῦρ, ignis.

Πυρπάλαμον βέλος, fulmen. a Pindaro dicitur, quod Jovis manu jaciatur.

Πυρπάλαμος, ου, ὁ, versutus, vafer, callidus: ignem protendens. a πῦρ, ignis, & παλαμάομαι. quasi qui ignem possit tractare manu. Them. παλάμη, manus, & πῦρ, ignis.

Πυρπολέω, & έομαι, incendere, flammis vastare. ex πῦρ, ignis, & πολέω, verto.

Πυῤῥάζω, rubeo. f. άσω. perf. πεπύῤῥακα. Th. πῦρ, ignis.

Πυῤῥιχος, fulvus, Dor. idem ac πυῤῥὸς.

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, rufus, a, um. colorem τοῦ πυρὸς, ignis habens. Sed Πύῤῥος, ου, ὁ, Pyrrhus rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ, rufis capillis præditus, flavus crines. ex πυῤῥὸς, rufus. Them. πῦρ, ignis, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου, Pyrrhi.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax, facula, flamma, ignis, ignis editus, ignis accensus. Est etiam πυρσὸς festum quoddam anniversarium Argivis. Usurpatur etiam πυρσὸς apud Euripidem in Hecuba pro πυῤῥὸς, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρφόρος, ου, ὁ, qui ignem fert, ignifer, sacrificulus. ex πῦρ, ignis, & φέρω, fero.

Πυρωθέντων, gen. plural. aor. 1. partic. pass. verbi πυρόω, incendo, cremo.

Πύρωσις, εως, ἡ, exploratio, quæ fit per ignem: incendium, ustio, concoctio. Theophr. l. 7. c. 7.

Πύσω, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, putrefacio. f. πύσω. a. 1. pass. ἐπύθην.

Πυθεὶς, έντος, ὁ, putrefactus, a. 1. part. pass. ab eodem verbo.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæstio, sciscitatio, quæsitum, interrogatio. hinc πυσματικὸς, ὴ, ὸν, rationalis, e, a πύθομαι, seu πυνθάνομαι, quæro, interrogo. f. πεύσομαι.

Πύσω, putrefaciam, fut. 1. activ. verbi πύθω, putrefacio.

Πυτίνη, ης, ἡ, lagena vimine obducta; vas vinarium. Est ceu πίθος, cadus quidam, & inde duco. vel a πότος, potus, cujus servandi causa fit.

Π Ω.

Πῶ, quomodo? Dor. pro πῇ, ubi. Est & πω, enclit. quodammodo, Doric. alicunde, Th. ὅς, qui.

Πῶ, bibe, præs. imp. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, & per Ecstasin πῶθι, hinc per apocopen πῶ. Th. πίνω, bibo.

Πώγων, ωνος, ὁ, barba: villus barbæ instar pendens. Etymolog. quia significat ætatis πῆξιν, q. coagmentatum statum. Malo quod sit, q. πόα γονίη, herba fructificans in mento. hinc πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus.

Πῶυ, acc. plur. a πῶυ, εος, τὸ, grex. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πώλεαι, Jonic. pro πωλῇ, 2. sing. præs. subj. pass. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέεσκε, Jon. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέσκετο, versabatur, Jon. pro ἐπωλεῖτο, & ο verso in ε, a πωλέω, versor, dego, nam πωλέω cum ε dicitur vendo. Vel est imperf. pass. verbi πωλέσκομαι, idem ac πωλέω. Poetic. pro πολέω, verso.

Πωλεύμην, Jon. & Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. verbi πωλέομαι, οῦμαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Πωλέω, vendo, venale propono. imperf. ἐπώλεον, ουν, fut. ήσω. p. πεπώληκα. Hinc προπωλέω, institoris munere fungor. προπώλης, ου, ὁ, propola, institor. βιβλιοπώλης, ου, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. activ. πωλήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, aor. 1. imperat. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλήσεαι, Jon. pro πωλήσῃ, 2. sing. fut. 1. med. vel aor. 1. subj. med. verbi πωλέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Πῶλος, ου, ὁ, pullus, plerunque equinus. q. a πωλεῖν, versare, quod sit agilis ad se versandum, vel quod ἐν τῇ πόᾳ, in herba salit, vel q. ἐν τῇ λείᾳ se oblectet.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus. a πολλοῖς ποσὶ, multis pedibus.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, operculum.

Πῶμα, ατος, τὸ, operculum; item potus, poculum. tanquam a πόω, seu πίνω. fut. πίσω, bibo.

Πώμαλα, haudquaquam, minime, vox Dorica. Sonat πῶ μάλα, quomodo valde? nisi sit a παύω, & μάλα, quiesco valde, nihil ago.

Πῳμενικὸς, ὴ, ὸν, Doric. pro ποιμενικὸς, pastoralis. Th. ποιμὴν, ὁ, pastor.

Πώποτε, pro πότε, unquam, aliquando. adverb. ab ὅτε, quando.

Πῶρος, ου, ὁ, luctus. Coment. Aristoph. in Plut. Item callosa concretio, durities instar tophi, præsertim in articulis, callus, Aristot. l. 4. Anim. πῶρος ποδαγρικὸς, durities lapidosa in podagris, Gaz. apud Alexandr. Aphrod. hinc πωρόω, facio occallescere, obduro. πώρωσις, εως, ἡ, obduratio.

Πωρὸς, οῦ, ὁ, cæcus, πωρόω, excæco.

Πωρόω, facio occallescere, obduro. fut. ώσω. perf. πεπώρωκα, obduravi. πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, callum obduxit cordi eorum, sc. obduravit, Joan. 12. præs. pass. πωρόομαι, οῦμαι, occallesco. perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, ex callo obdurui, occalui.

Πώρωσις, εως, ἡ, obduratio. a πωρόω, obduro.

Πῶς, interrog. quomodo? qui? qua ratione? πὼς, (extra interrog.) enclit. quodammodo, cum particulis, εἰ, μή. ut εἴπως, εἴπερ πως, si forte. μήπως, ne forte, q. ab ὡς, quod ex ὅς.

Πώσω, bibam, fut. 1. act. verbi πόω, bibo. aor. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα.

Πωτάομαι, Poetic. pro πετάομαι, volo, volito. quod a πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, volabis, 2. singul. fut. 1. med. vel aor. 2. sub med. verbi πωτάομαι.

Πωτῶ, Dor. pro πότω.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex ovium, pecus. in nom. plur. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πώϋγξ, γος, ὁ, mergus quidam. Scribitur & πώυξ.

Ρ Α.

Ρ Est littera decima septima, & in numerorum notis centum designat. Attici dictiones habentes communiter ρσ efferunt per duplex ρ, ut pro ἄρσην, ἄῤῥην, &c.

Ρ', pro ῥα. quod vide.

Ρ'α, (enclitica partic. apud Poetas expletiva, sicut ἄρ, ex qua facta per methathesin) certe, utique. q. ex ῥέω, loquor. q. ῥητῶς affirmando. Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥά ἄρα, dixit quidem, ut discernatur ab ἄρα, nom. plur. & ab imperf. ἦρα. tum ab ἦ ῥα, aut profecto, & ἦ ῥα, certe quidem.

Ρ'ᾶ, vel potius ῥᾷ, pro ῥᾳδίως, facile. τὸ ῥᾶ apud Medicos genus est radicis.

Ρ'αὰβ, vel Ρ'αχὰβ, ἡ, nomen hospitæ ἄκλιτον, Rhaab. Heb. latitudo.

Ρ'αβάσσω, sursum, ac deorsum eo, strepitum excito, complodo.

Ρ'αββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב rab, multus: item magister, sic dictus a multiplici eruditione, qua præditus esse debet. ῥαββονὶ, & ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

Ρ'αβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, virgatus virgæ similis.

Ρ'αβδομαντεία, ἡ, genus divinationis, cum sagittæ inscriptæ sortientium nominibus mittuntur in pharetram, & concussa pharetra exeunt.

Ρ'αβδίζω, virgis cædo, excutio, decutio. f. ίσω. p. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐράβδιζε, pro ἐῤῥάβδιζε, 3. sing. imperf. act. Jud. 6. 11. Th. ῥάβδος, ου, ἡ, virga.

Ρ'άβδος, ου, ἡ, virga, bacillus, sceptrum, fasces, secures: vena metallica. τὰς ῥάβδους ὑφεῖναι, summittere fasces, Plut. in Publ.

Ρ'αβδοῦχος, ου, ὁ, viator; lictor. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod gestaret bacillum, quo magistratus utebatur, vocandi, & nuntiandi causa.

Ρ'άγα, ας, ἡ, vigor, vis, impetus. quasi a ῥαία. Item ῥάγα σταφυλῆς, acinus uvæ, Diosc. l. 4. c. 72.

Ρ'αγὰς, άδος, ἡ, ruptura, rima, scissura, a ῥήγνυμι, rumpo. Th. ῥήσσω, idem. f. ξω.

Ρ'αγαῦ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. proximus.

Ρ'αγεὶς, έντος, ὁ, ruptus, a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango. fut. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Ρ'αγήσεσθαι, rupturum esse, f. 2. inf. pass. ejusdem verbi.

Ρ'αγίζειν, uvæ grana, vel uvas legere, vel comedere. hinc ῥαγίζοντι, Doric. pro ῥαγίζουσι, comedunt. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus.

Ρ'αδαλὸς, ῆ, ὸ, tener, mollis, delicatus, dissolutus. a ῥᾴδιος, facilis, tener.

Ρ'αδάμανθυς, υος, ὁ, Rhadamanthus, judex inferorum, in accus. Dor. Ρ'αδάμανθυν, pro υν.

Ρ'άδαμνος, ου, ὁ, germen, ramus tener, surculus. quia ῥᾷον δαμᾶται. vel q. ῥαδινὸς, mollis, tener.

Ρ'άδια, ων, calcei quidam, quod ῥᾳδίως, facile inducerentur.

Ρ'αδινάκη, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸ ἔλαιον.

Ρ'αδινῇς, agilibus, dat. plur. Jon. pro ῥαδιναῖς, a ῥαδινὸς, ἡ, όν. quod vide.

Ρ'αδινὸς, ἡ, ὸν, gracilis, tenuis, mollis, imbecillis, delicatus, impotens. Item celer, Anacr. ramosus, Nicand. in Theriac. Stesichorus ῥαδινοὺς ἄκοντας, stridula jacula vocat.

Ρ'άδιξ, ικος, ὁ, ramus. Nicand. in Theriac. q. a ῥᾴδιος, quia ῥᾷον δίεσθαι, potest facile jaci.

Ρ'ᾴδιος, ου, ὁ, facilis, proclivis, expeditus. in comp. ῥᾴων, facilior, superlat. ῥᾷστος, facillimus. ῥηΐδιος, apud Poet. idem ac ῥᾴδιος.

Ρ'ᾳδιούργημα, ατος, τὸ, veteratorium facinus, astutia, malitia, fallacia, propensio ad facinus quodvis. Unde Plutarchus hoc vocabulo usus est ad significandam testamenti suppositionem. Item otium, desidia, mollities, incuria, vivendi facilitas, Xenoph. a ῥᾳδιουργέω, ῶ, facile ad scelus perpetrandum prorumpo.

Ρ'ᾳδιουργία, ας, ἡ, scelus, maleficentia. a ῥᾳδιουργὸς, ῦ, ὁ, maleficus, falsarius.

Ρ'ᾳδίως, adverb. facile, leviter, temere. a ῥᾴδιος, facilis.

Ρ'άζω, idem ac ῥαίνω, adspergo. Est & ῥάζω, latro.

Ρ'όθαγος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonitus proprie remi aquam ferientis, & fragor a fluctibus in scopulos allisis excitatus, Nicand. Interpr.

Ρ'αθάμιγξ, γος, ἡ, Poet. gutta. Item pulvis ex equitatu in plur. ῥαθάμιγγες.

Ρ'αθεὶς, έντος, ὁ, inspersus, a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, adspergo. a. 1. pass. ἐῤῥάνθην.

Ρ'αθυμία, ας, ἡ, remissio animi, desidia, ignavia, inertia, socordia, mollities animi.

Ρ'ᾴθυμος, ου, ὁ, remissus, piger, segnis, quietus, supinus.

Ρ'αθυμοῦντες, οἱ, segniter agentes, nom. pl. præs. part. a ῥαθυμέω, torpeo, piger sum, deses.

Ρ'αία, sanitas, a ῥώω, roboro. vel ῥᾷα. Sanitas enim est quædam facilitas virium.

Ρ'αιβὸς, ῆ, ὁ, incurvus, intortus.

Ρ'αιστήρ, ῆρος, ὁ flagellum. a ῥαίω, disperdo. unde & ῥαιστὴρ, malleus.

Ρ'αίνω, perfundo, aspergo. f. ανῶ, p. ἔῤῥαγκα.

Ρ'ήιστα, Poet. pro ῥᾷστα, facillime.

Ρ'αιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. a ῥαίω, destruo.

Ρ'αΐτερον, Poet. pro ῥᾷον, facilius. compar. a ῥᾴδιος, facilis.

Ρ'αίω, profligo, corrumpo, perdo, vasto, destruo. fut. p. κα. hinc ῥαιστὴρ, malleus.

Ρ'ακὰ, vox convitii. Syr. sed Latin. vanus, cerebro vacuus.

Ρ'ακὶς, ίδος, ἡ, surculus, ramus, quia facile ῥήγνυται, rumpitur.

Ρ'άκος, εος, τὸ, lacera vestis, panniculus. Hinc ῥακόεις, εσσα, εν, pannosus a, um. Th. ῥήσσω, frango. f. ξω.

Ρ'ακτὸς, ου, ὁ, vallum: vallis, petra. a ῥήσσω, frango. Sic rupes a ruptura.

Ρ'αμᾶ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Rama, Hebr. celsa.

Ρ'άμμα, ατος, τὸ, sutura. Item licium filum, & fibula, sive tænia, quæ per annulos excurrit, vestisque scissuras inter se committit, Joseph. de Antiquit. a ῥάπτω, suo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

Ρ'άμνος, ου, ὁ, spina alba, spinosus frutex, quasi ῥαίων μένος, corrumpens robur.

Ρ'αμνουσία, ας, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A Rhamnunte vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit. Alioqui dici potuisset παρὰ τὸ ῥαίειν μένος, quod animi robore destruat hostilia.

Ρ'άμφος, εος, τὸ, rostrum avium. ῥομφαία, culter, gladius. quasi a ῥαίω, destruo. eo enim destruit, ac pungit.

Ρ'ανθεὶς, έντος, ὁ, rigatus, aor. 1. part. pass. a ῥαίνω, perfundo.

Ρ'αντὸς, ῆ, ὁ, aspersus. a ῥαίνω, aspergo. f. ῥανῶ.

Ρ'αντίζω, aspergo. f. ίσω. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι.

Ρ'αντισμὸς, ῦ, ὁ, aspersio. ab eodem verbo, & them.

Ρ'ὰξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus uvæ, & granum, q. a ῥήσσω, quia ῥήσσεται a scapo: aut quia ex ea ῥεῖ, latex vitigenus.

Ρ'ᾷον, facilius, comparat. neut. gen. a ῥᾴδιος, facilis.

Ρ'απτίπαλης, ου, ὁ, & ῥαπταύλης, ου, ὁ, calamum inflans. a ῥαπὶς, calamus, stipula. vel ab αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia, & ῥάπτω, struo.

Ρ'απίζω, bacillo, fuste, virga cædo, percutio. f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα, a. 1. ἐῤῥάπισα, bacillo cecidi. perf. pass. ἐῤῥάπισμαι. Them. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ρ'απὶς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula quia ea aliquid ῥαπίζεται, ut malleo, & idem ac ῥάβδος.

Ρ'απίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo.

Ρ'άπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur, alapa. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ρ'άπτω, suo, consuo, farcino, consarcino, machinor. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα, q. ῥᾷον ἅπτω, facile necto. Hinc ῥάπτης, ου, ὁ, sutor, consarcinator. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus.

Ρ'άπυς, & ῥάφος, υος, ὁ, rape.

Ρ'αρίας, Ceres. quia alimonia roborat mortales. a ῥώω, roboro.

Ρ'άριον, ου, τὸ, infans, puer. cui solus venter adhuc curatur.

Ρ'άρον, ου, ὁ, venter. puto a robore, quod in eo habet animal. a ῥώω, roboro.

Ρ'άρος, ου, ὁ, venter: robustus. Item puer. Pariter nomen propium loci, Etym.

Ρ'άσατε, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, aspergo.

Ρ'άσσω, allido, dejicio, pulso, tundo. idem ac ἀράσσω. f. ξω. p. χα.

Ρ'ᾷστα, facillima, nom. plur. n. g. & superlat. grad. a ῥᾴδιος, ου, ὁ, facilis. in comp. n. g. ῥᾷον, facilius.

Ρ'ᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas, res secundæ. Item remissio, relaxatio, respiratio, quies, otium, desidia, segnities. a ῥᾷστος, facillimus. Them. ῥᾴδιος.

Ρ'άτηρ, ῆρος, ὁ, poculum, crater. a ῥάζω, irrigo.

Ρ'άφανος, ου, ὁ, radix, radicula, raphanus. dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, raphanus. q. a ῥάπυς, seu ῥάφος, vel q. ῥᾳδίως φαινόμενος, cito apparens post seminationem.

Ρ'αφὶς, ίδος, ἡ, acus, fibula, virga, calceamentum. a ῥάπτω, suo, consuo. fut. ψω. præt. ἔῤῥαφα. unde ῥαφὴ, ῆς, ἡ, sutura. ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ, sutor.

Ρ'αχοὶ, flagella in vitibus, quia fragilia. a ῥήσσω, frango.

Ρ'αχὴλ, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον, Rachel. Hebr. ovis.

Ρ'αχθεὶς, έντος, ὁ, allisus, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ρ'αχία, ας, ἡ, spina: rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus ῥήσσονται, rumpuntur; & inundatio.

Ρ'άχις, εος, ἡ, spina dorsi rupta multis vertebris. terræ dorsum, in Epigr. acc. ῥάχιν, lumbum. a ῥήσσω, frango. hinc ῥαχίζω, disseco spinam dorsi.

Ρ'αψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præsertim heroicorum. hinc ῥαψῳδὸς: quod ex ῥάπτω, suo, texo, & ᾠδὴ, canticum, quod ab ἀείδω, cano.

Ρ'ᾴων, facilior. comparat. a positivo ῥᾴδιος, facilis.

Ρ Ε.

Ρ'έα, facile. q. ῥέζα, a ῥέζω, ut facile a facio, & ῥεῖα, idem ac ῥᾳδίως. Th. ῥᾴδιος, facilis.

Ρ'εβέκκα, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον, Rebecca. Heb. crassa, saginata.

Ρ'έγχω, vel ῥέγκω, sterto, ronchizo. f. ξω. q. ῥινὶ ἠχῶ, est enim narium sonitus. hinc ῥέγχος, ου, ὁ, ronchos.

Ρ'έδη, ης, ἡ, rheda, Apoc. 18. 13.

Ρ'έδω, facio: sacrifico. a ῥέζω, idem.

Ρ'έε, & ῥέεν, fluebat, 3. singul. imperf. Jonic. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Ρ'έεθρα, fluenta, nom. plur. a ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo: Dicitur & ῥεῖθρον.

Ρ'έει, ῥεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ῥέω, fluo.

Ρ'έζεσκε, sacrificabat, Jon. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. act. verbi ῥέζω, facio.

Ρ'έζοντα, facientem; acc. sing. part. præs. act. f. g. verbi ejusdem.

Ρ'έζω, facio, sacrifico. & in 3. plural. ῥέζουσι. fut. ῥέξω, & ἔρξω. p. χα. Hinc pass. ῥέζομαι, fio. præt. med. ἔοργα, & per metath. ἔρργα. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω.

Ρ'έη, ας, ἡ, Rhea, nomen mul. accus. Ρ'έην.

Ρ'εθομαλίδαι, οἱ, qui delicata cute, quibus ῥέθη μαλά.

Ρ'έθος, εος, τὸ, membrum, corporis pars. q. a ῥέζω, quia aptatum ad opus vile. Vel a ῥέω, quia vis animæ per corporis membra q. fluit, & in spiritibus natat.

Ρ'εῖα, Poet. pro ῥέα, & pro ῥᾳδίως, facile. idem ac ῥᾳδίως. Them. ῥᾴδιος, facilis. comparat. ῥᾴων, facilior. superlat. ῥᾷστος, facillimus.

Ρ'εία, ας, ἡ, Rhea, nomen mulieris.

Ρ'έῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥέω, Poet. pro ῥέῃ, fluo.

Ρ'εκτὴρ, ῆρος, ὁ, factor, auctor. a ῥέζω, facio. f. ξω.

Ρ'έμβω, in gyrum ago, circumverto: vacillo. an quasi ῥεῖα ἀμείβω, facile verto? Hinc ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus. rota.

Ρ'εμφὰν, ὁ, nomen Idoli ἄκλιτον, Remphan. Lat. Saturnus. Gr. Κρόνος, Act. 7. 43.

Ῥόδα, ας, ἡ, nomen puellæ. Gr. rosa.
Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii. a ῥόδον, ου, τὸ, rosa.
Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, habens roseos digitos. Ex ῥόδον, rosa, & δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.
Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apulejus rosam lauream appellat; nerium planta, Diosc. l. 4. c. 82.
Ῥοδοειδής, έος, ὁ, ἡ, roseus, ex ῥόδον, rosa, & εἶδος, εος, τὸ, forma.
Ῥοδόεις, εντος, ὁ, rosaceus. Th. ῥόδον, ου, τὸ, rosa.
Ῥοδόμαλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, ου, τὸ, rosea gena. Ex ῥόδον, rosa, & μῆλον, malum, Th. μηλέα, ἡ, malus arbor.
Ῥόδον, ου, τὸ, rosa, quasi ex ῥέω, fluo, & ὀδμὴ, odor, quia ex ea fluit odor. vel ex ῥᾶ, & ὄζω, f. 2. ὄδον, quod odorem facile spiret.
Ῥοδόπαχυς, εος, ὁ, ἡ, Doric. pro ῥοδόπηχυς, habens lacertos roseos.
Ῥοδόπηχυς, qui habet roseos cubitos. Ex ῥόδον, ου, τὸ, rosa, & πῆχυς, εος, ὁ, cubitus.
Ῥοδόπνοος, contra. ῥοδόπνους, ου, ὁ, ἡ, rosarum odorem spirans.
Ῥοδοπώλης, ου, ὁ, rosarius. qui rosas vendit.
Ῥόδος, ου, ἡ, nomen Nymphæ, & insulæ. olim dicta videntur Ῥόθος, ου, ὁ, ab undarum strepitu.
Ῥοδόχροος, οντος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχρους, rosei coloris, ex ῥόδον, τὸ, rosa, & χρόα, ἡ, color.
Ῥοζέω, latro, sterto. potius ῥοιζέω, & ῥοζῶ, a ῥοῖζος, stridor.
Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluctus, a ῥέω, fluo.
Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus undarum, unda, fluctus. Them. ῥόθος, undarum strepitus.
Ῥόθος, ου, ὁ, undarum strepitus, tumultus. q. a ῥέω, & θέω. Est ex fluentis aquæ cursu, ῥόθιος, strepens.
Ῥοίζαχ', pro ῥοίζαχε, stridebat, ob sequent. aspir. 3. singul. imperf. activ. verbi ῥοιζέω, strido. imperf. ἐῤῥοίζουν, & Poet. ἐῤῥοιζέεσκον, & pro ε, α. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, stridor.
Ῥοιζέω, vide in ῥοῖζος, ου, ὁ, stridore.
Ῥοιζηδὸν, adverb. cum stridore. 2. Petr. 3. 13. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, stridor.
Ῥοῖζος, ου, ὁ, stridor, impetus: fluctus vehemens, Iliad π. quasi a ῥέω, quia proprie aquæ fluentis. Hinc ῥοιζέω, ῶ, stridorem edo, strido, latro.
Ῥοιὴ, ἡ, Jonic. pro ῥοιὰ, malum granatum.
Ῥοικὸς, ου, ὁ, incurvus: fluxione laborans, Dioscor.
Ῥοΐσκος, q. parva ῥοιὰ, figura referens malum Punicum.
Ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus, turbo, inis, impetus, a ῥέμβω, circumago.
Ῥόμοξ, vermis ligna corrodens, teredo.
Ῥομφαία, ας, ἡ, gladius, framea, jaculum longum, a ῥέμβω, in gyrum circumago, vel a ῥέπω, vergo, propendeo. unde ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinatio, proprie lancis. hinc ῥοπαία, ῥομφαία.
Ῥομφεῖς, lora, quibus consuuntur calcei.
Ῥόον, acc. sing. a ῥόος, ου, ὁ, fluxus. a præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, baculus, fustis, clava, sceptrum, virga: membrum virile, in Epigr. a ῥέπω, flecto, vel a ῥέω, moveo, quatio.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinamentum, momentum: auxilium, propensio in aliquem, Chrysost. discrimen, periculum, Sophocl. in Trach. exitus, finis, Sophocl. in Œdip. Colon.
Ῥουβὴν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Ruben. Hebr. filius visionis.
Ῥοὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, ἄκλιτον, Ruth. Hebr. tremor.
Ῥοῦσος, ου, ὁ, color, coccineus, & flammeus, qualis est rubricæ Sinopicæ, Russus Latinum est. aut a ῥοὰ, cujus granum ruber.
Ῥοῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Rufus.
Ῥοφέω, & άω, sorbeo, exhaurio, fut. ήσω, p. ἐῤῥόφηκα.
Ῥοχθέω, sonum edo, fremo, strepo, frendeo.
Ῥόω, moveo, ruo, a ῥέω, fluo.

P Υ.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, proflevies, clavies,
Ῥυὰς ἄδος, ἡ, defluus, deciduus vitium oculi, cum lacrimæ constanter fluunt, defluvium ciborum.
Ῥύγχος, εος, τὸ, rostrum, rictus proprie porci. quia eo ῥύγχει, animal stertit.
Ῥυεὶς, εῖσα, ἡ, qui fluit, a. 2. part. pass. verbi ῥέω, vel ῥύω, a. 2. pass. ἐῤῥύην. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Ῥύεο, libera, Jon. pro ῥύου, præs. imperat. pass. verbi ῥύομαι. imperf. ἐῤῥυόμην, ου, ετο, Th. ῥύω, tueor: fluo.
Ῥύεται, tuetur, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, servo, f. ῥύσομαι, & in plur. ῥυόμεσθα.
Ῥύηθι, a. 2. imperat. pass. verbi ῥύω, pro ῥέω, fluo, a. 2. pass. ἐῤῥύην.
Ῥυήσομαι, η, εται, fluam, fut. 2. pass. verbi ῥέω, pro ῥύω, fluo.
Ῥυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi, ῥύομαι, seu ῥύω, libero.
Ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, rhythmus, numerus, concinnitas, quicquid certo modo, & ratione fit. παρὰ ῥυθμὸν, extra numerum.
Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum, pro ῥεῦμα. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. Est & ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus, a ῥύω, traho. Hinc ῥύματα, tractorii funes, Polyb. l. 1. Item ῥῦμα, arx, defensio, propugnaculum.
Ῥύμαι, liberavi, Jon. dempto augmento pro ἐῤῥύμαι, perf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, libero.
Ῥύματα, nom. plur. a ῥῦμα. quod vide.
Ῥύμβος, ου, ὁ, turbo, vertex, rotula. Euripides accipit pro motu, & vertigine capitis. a ῥέμβω, circumago.
Ῥύμη, ης, ἡ, vicus, tractus in urbe, Actor. 2. defensio, custodia, Hesych.
Ῥυμνῷ, 2. Mach. 11. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, aliter & recte ἐρυμνῷ, id est, forti, munito, vet. interp. angusto. q. ad ῥύμην, plateam retulerit.
Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id est, trahitur. Th. ῥύω, traho.
Ῥύονται, tuentur, 3. plur. ind. præs. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, custodio.
Ῥύοντο, servabant, Jon. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. verbi ejusdem.
Ῥυππαπαὶ, nautica quædam acclamatio, an q. ῥυππαπαί. Aristoph. in Ran. & Vesp.
Ῥυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. passiv. verbi ῥυπαρεύω, sum sordidus. Th. ῥύπος, ου, ὁ, sordes.
Ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia: avaritia. Est etiam genus sordidi ulceris apud Dioscor. l. 5. c. 67. Th. ῥύπος, ου, ὁ, idem.
Ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, sordidus, a, um, putris, spurcus, squalidus. ab eodem th.
Ῥύπος, ου, ὁ, sordes, per metaph. avaritia. Item ῥύπος, cera sigillaris, Aristoph. in Lysistr. piscina, & locus, in quo quidvis eluebant, Poll. Hinc ῥυπαρὸς, ὰ, ὸ, sordidus.
Ῥυπόω, ῶ, sordesco, squaleo. præs. part. ῥυπῶν, ῶσα. fut. ώσω. p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα, a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Them. ῥύπος, ου, ὁ, sordes.
Ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo, detergo. Th. ῥύπος, sordes.
Ῥυσὰ, ας, γέρουσα, senectus: quum quis fit rugosus ob senectam, ῥυσὸς, & ῥυσοὶ, rugosus: cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, idest trahitur. Ruga enim est cutis in plicas contractio. Item ῥυσὰ, anus. Them. ῥύω, traho.
Ῥυσαὶ, rugosæ, nom. plur. a ῥυσὰ, ruga. Sed ῥῦσαι, άσθω, pro φύλαξαι, est aor. 1. imperat. med. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, custodio. a. 1. med. ἐῤῥυσάμην.
Ῥύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ῥύομαι, tueor, fut. ῥύσομαι, a. 1. med. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.
Ῥυσάσθω, 3. sing. aor. 1. imperat. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσθαι, Jon. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥῦσθαι, per syncop. vel synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.
Ῥυσθῇ, liberer, & in plural. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.
Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ, ἡ, epitheton aurigæ, qui trahit, ac trahendo currum regit. Ex ῥύω, traho, & δίφρος, currus.
Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta, quod a venenis ῥύεται, liberet. Est & ῥύσιμον, series, tractus, a ῥύω, traho.
Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro ῥύσει, liberatione, datur: pignus, spolium. Item præmium gratulatorium. Accipit pro valetudine bona, aut felici eventu Dionys. de situ orbis.
Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Est & ῥύσις, εως, ἡ, fluxio, fluxus, Athenæo l. 11. ῥύσις est aurea patera.
Ῥύσκω, seu ῥύσκομαι, custodio, tueor, idem ac ῥύω, libero.
Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, Poet. rerum aliquarum series: figura, species, imago. Item extensio. Th. ῥύω, traho.
Ῥυσὸς, ῥυσὴ, ὸν, ὁ, rugosus. a ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. Th. ῥύω, traho.
Ῥυστάζω, trahendo rapto, extraho: violo, Odyss. ω. Th. ῥύω. traho.
Ῥυτὰ, τὰ, fræna, habenæ. Apud Athenæum l. 11. vasa cornea.
Ῥυτάζω, convitior, detraho, fœdo, maledictis lacero.
Ῥυτίνη, ἡ, resina. Genes. 37. 25.
Ῥύτωρ, ορος, ὁ, custos, servator, a ῥύομαι, custodio. Est & tractor, a ῥύω, traho. Item tendens arcum, Dionys. de situ orbis, habena, lorum, frænum, flagellum, Sophocl. in Ajace.
Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. a ῥύω, traho.
Ῥῦτο, Jon. seu Poet. pro ἐῤῥυτο, 3. sing. plusqperf. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, libero, tueor.
Ῥυτὸν, οῦ, τὸ, rhythum, poculum e quo potus tenuissime ῥεῖ, seu fluit. Capiebat duos congios, teste Athenæo. Erat poculum heroibus peculiare; vide Interpr. Demosth. Est & ῥυτὸν, habena, quia ea equus ῥύεται, trahitur.
Ῥυφὸς, οῦ, ὁ, incurvus, Æol. a ῥέπω, inclino, curvo. vide & ῥιψ.
Ῥύω, vel potius ῥύομαι, traho, tueor, libero: ut ἐρύω, Pausanias etiam de sacrificiis usurpat. Hinc ἀναῤῥύειν, sacrificare.

P Ω.

Ῥωβδακίζομαι, ου, ὁ, qui vix literam ῥῶ pronunciare potest.
Ῥωγαλέος, ου, ὁ, fissus, fractus. ῥωγὴ, fissura. Th. ῥήσσω, frango.
Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima, a ῥήσσω, frango.
Ῥώθων, ωνος, ὁ, naris. frequentius pl. ῥώθωνες, nares. q. a ῥὶς, vel ῥέω, fluo.
Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, a, um, a Ῥώμη, Roma.
Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vires, potentia, sanitas. q. a ῥώννυμι, Est & Ῥώμη, ης, ἡ, Roma. Gr. robur.
Ῥώννυσι, 3. singul. ind. præs. verbi ῥώννυμι, seu Ῥωννύω, corroboro.
Ῥωννύω, seu ῥώννυμι, confirmo, corroboro. f. ῥώσω, q. a ῥώω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, ται, roboror, valeo. perf. passiv. ἔῤῥωμαι, σαι, ται. perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, σθω, vale, & in plur. ἔῤῥωσθε, valete. Hinc ἐῤῥωμένως, robuste. ῥώμη, ης, ἡ, robur.
Ῥὼξ, γὸς, ἡ, fissura, rupes: acinus uvæ: Isa. c. 78. Item genus phalangii simile acino uvæ, Nicand. in Theriac.
Ῥώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. plural. imperf. pass. Jon. ab inusit. ῥώομαι, quatior, cum impetu feror. a ῥωννύω, confirmo.
Ῥωπεῖον, ου, τὸ, locus virgultis plenus. a ῥὼψ, virgultum.
Ῥωσὸς, οῦ, ὁ, vehemens. a ῥώω, seu ῥώννυμι, roboro.
Ῥὼς, caput, vertex. 2. Sam. cap. 16, vers. 16.
Ῥωσθεὶς, vide in ῥώννυμι.
Ῥώσω, roborabo, f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. ῥωσθείς.
Ῥωτακίζω, litteram ῥῶ sæpe itero.
Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, scissura, rima, hiatus. a ῥωγὴ, fissura.
Ῥώχω, dentibus fremo.
Ῥὼψ, merx non magni momenti: virgultum. a ῥέπω, vergo, propendeo. vel q. ῥίπτω, rejectamenta.
Ῥώω, roboro, firmo. ex ῥύω, tueor.

Σ Α.

Σ Decima octava Græcorum litera. Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in δ mutatur. In numeris est 200. σ in ρ crebro mutabant Lacedæmones. Multarum vocum initio impune σ adest, etiam abest; ut σμικρὸς, μικρός.
Σὰ, tua, ex σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Sed σᾶ, salva, contract. ex σόα, quod a σόος, salvus.
Σαβάζιος, ου, ὁ, Bacchus. a σαβάζειν, βάζειν, bacchari, tripudiare.
Σάβανον, ου, τὸ, pannus asperior a balneo desiccandis corporibus accommodatus.
Σαβαχθανὶ, Syr. ἐγκατέλιπές με, deseruisti me.
Σαβαὼθ, exercitus. Legitur & Σαββαὼθ.
Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, sabbatismus.
Σάββατον, ου, τὸ, sabbatum, quies. Synecd. hebdomada. in plural. num. est quintæ declinationis simplicium, σάββατα, σι, σάββασι.
Σαββαὼθ, idem ac Σαβαὼθ.
Σαβοὶ, vox bacchantium. Ea utitur Demosthe-

nes contra Æschinem. σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati.

Σάγαρις, εως, ὁ, securis Amazonum. Scythica vox.

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri, Sangarius.

Σαγήνη, ης, ἡ, vox Lat. sagena, verriculum, genus retis piscatorii.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti sarcinarii. scuti theca. Item stipata congeries, atque acervus, Plut. in Catone. σάγματα, τὰ, clitellæ.

Σάγος, ου, τὸ, sagum.

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, Sadducæus, sic dictus a sectæ illius auctore Zadoko.

Σαδημὼθ, campestria, 2. Reg. 23. 4.

Σαδὼκ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. justus.

Σαθέριον, ου, τὸ, animal quadrupedes, ex mari victum quærens. Arist. lib. 8. hist. cap. 5.

Σάθη, ης, ἡ, pudendum virile, veretrum.

Σαθρὸς, ὰ, ὸν, marcidus, putris, a σήπω, putrefacio. seu qui σεσηπυῖαν ἄρθραν habet, aut σείεται ῥᾳδίως. Vel a σείω, & θραύω.

Σαῒν, acc. sing. a Σαῒς, ἴος, ἡ, Sais, urbs Ægypti.

Σαίνει, adulatur, 3. singul. ind. præs. a σαίνω, idem ac σείω, moveo.

Σαίνουρος, ου, ὁ, cauda blandiens. Ex σαίνω, moveo, & οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαίνω, idem ac σείω, moveo, caudam moveo. (proprie de canibus, qui cauda adblandiuntur) f. σανῶ. aor. 2. ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, commoveor.

Σαίρω, scopis purgo, verro: ore sum hianti. f. σαρῶ. perf. σέσαρκα. perf. pass. σέσαρμαι. p. m. σέσηρα, ας, ε. Hinc σάρμα, ατος, sordes purgando collectæ. σάρωθρον, ου, τὸ, scopæ. σάρος, ου, vel σαρὸς, ῦ, ὁ, idem.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, scuti vibrator. a σάκος, εος, τὸ, scutum. Th. σάττω, onero, & πάλλω, vibro.

Σακίταν, stabularium, acc. sing. a σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, stabulum.

Σάκκος, ου, ὁ, saccus: cilicium, Isa. 20. inde σακκίω, σακκίζω, vel σακκελίζω, per saccum transmitto.

Σάκος, εος, τὸ, scutum, clypeus: barba, Hesiod. σακὸς, Doric. pro σάκους, ex σάκεος. Dores enim mutant genit. ους in ῶς. Th. σάττω, onero. fut. ξω. sed σακὸς, ῦ, ὁ, Doric. pro σηκὸς. quod vide.

Σάκχαρ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, saccharum.

Σακῶν, gen. plur. a Σακαὶ, Sacæ, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Sala. Hebr. jaculum.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Salathiel. Hebr. petivi a Deo.

Σαλαΐζω, lamentor. a mentis turbatione, σάλος.

Σαλάκων, ωνος, ὁ, pauper, qui opulentiam simulat, jactabundus. Item Salacon Autolyci pater, ob mollitiem infamis. Hine molles σαλακῶνες dicti. quasi a σαλεύω, jacto.

Σαλαμάνδρα, ας, ἡ, animal lacerti figura.

Σαλάμβη, ης, ἡ, foramen, per quod εἴλη βαίνει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ. Gr. matula sali.

Σαλάττω, moveo, concutio, ut modium impleo largiter, ut diffluat.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci ἄκλιτον. Hebr. pupillus. Jo. 3. 23.

Σαλεύω, agito, proprie de mari ventorum vi agitato. per Synecd. concutio, commoveo, concito, quatio, jacto. f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. activ. σαλεῦσαι. præs. part. pass. σαλευόμενος, qui agitatur. τὰ σαλευόμενα, res instabiles. perf. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, agitatus. a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, concussus fui.

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Salem. Hebr. pax. Psalm. 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis ἄκλιτον, Salmon. Hebr. pacificus.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen mul. Hebr. perfecta, pacifica.

Σάλος, ου, ὁ, salum: item jactatio ejus, qui navigat. hinc σαλεύω, fluctuo, fluito. Σάλος ergo q. σείαλος, a σείω, quatio, & ἅλς, mare. in salo enim naves σαλεύονται, agitantur.

Σάλπη, ης, ἡ, salpa, piscis. q. a σέλας splendor, & φάω, appareo.

Σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba, lituus, buccina. acc. plur. σάλπιγγας. Etymolog. a σέλας, & ὄψ, quod tuba sit splendida vox. nisi ab ὄψ, facies, quod sit splendida specie. Hinc σαλπίγγω, f. ξω, & σαλπίζω, σω, tuba cano, buccino, resono. σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen, buccinator.

Σαλπίζω, tuba cano. fut. ίσω, & Attic. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ης, η. aor. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ, tuba.

Σαλπίσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi σαλπίζω, buccina cano.

Σαλπιστὴς, ῦ, ὁ, tubicen. ab eodem verbo, & them.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, signum, monumentum. Accipitur etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, Samaria. Hebr. a viro Schemer. Lat. fæx.

Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus, & σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem ac σάνδαλον, calceus. inde ἀσάμβαλος, qui sandalis caret.

Σαμβύκη, ης, instrumentum musicum: item machina bellica. Dan. 3. 5.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie, Att. τήμερον.

Σαμοθράκη, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ a Samiis tractum illum occupantibus.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, litteram sigma fert.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Samuel. Hebr. exauditus a Deo.

Σάμψυχον, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri ἄκλιτον, Sampson. Hebr. Sol.

Σὰν, nomen litteræ σ, ex Phœnicio schin nomen factum.

Σανδάλιον, ου, τὸ, sandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαράχη, ης, ἡ, succus concretus, sandaracha. hinc σάνδυξ, υκος, ἡ, cerussa usta & rufa.

Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, asser, stipes. σανίδες, αἱ, valvæ. σανίδιον, ου, τὸ, tabella.

Σάννας, σάννιος, ὁ, fatuus. vide Sannio.

Σάνταλον, ου, τὸ, santalum.

Σάοι, servet, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poet. pro σώζω, servo. Them. σάος, ου, ὁ, salvus.

Σάος, idem ac σῶος, salvus, & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὺλ, nomen regis, Saul. item Apostoli, ἄκλιτον, Hebr. petitus. Flectitur etiam σαῦλος, ου, ὁ, Græce Actor. 13. 2.

Σαόφροσιν, prudentibus, dativ. plural. a σαόφρων, prudens.

Σαόφρων, & σώφρων, cui mens salva est. Item prudens, castus. ex σάος, seu σῶος, salvus, & φρὴν, ἡ, mens.

Σαπὴς, tinea, quia σήπει vestes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαπείσης, putrefactæ, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, putrefacio. f. ψω, a. 2. ἐσάπην.

Σαπέρδης, ου, ὁ, saperda, piscis nomen, ponticum opsonium: Alio nomine coracinus vocatur, Cel. l. 7. c. 47. Accipitur etiam pro homine sapiente, & astuto. Varro Saperdam pro sapiente ponit; sed Lipsius scurram exponit.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, putris, vetustate putridus, vietus. a σήπω, putrefacio.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mul. Gr. Saphirus, gemma.

Σάπφειρος, ου, ὁ, sapphirus, gemma.

Σαπφικὸν, Sapphicum.

Σαφφὼθ, pelvis, limen Jerem. 52. vers. 19.

Σαπὼν, όντος, ὁ, qui putrefecit, aor. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον, Est & σάπων, sapo.

Σαράβαρα, sarabara, bracca, tibialia; vestis Persica.

Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, muliebre pudendum: generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista. vinculum. idem de σαργανὶς, ίδος, ἡ.

Σαργὸς, ου, ὁ, sarguis, piscis e mugilum genere.

Σάρδεις, αἱ, nomen urbis, plur. num. tantum. Syr. clypeus.

Σάρδιος, ου, ὁ, & σάρδιον, ου, ὁ, subaudi λίθος, sardius, nomen gemmæ sic dictæ a Sardinia insula, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini rubinum. F. l. pyropum vocat. Nomen suum cum onyche communicavit. unde σαρδόνυξ factum.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, sardonyx, nom. gemmæ. compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, sardius, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, quod colore suo unguem humanum imitetur.

Σαρδὼ, & Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardiniæ, insula.

Σαροῖ, verret, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, verro, scopis purgo. f. ρῶ. Sed σαροῖ, est 3. sing. opt. præs. verbi σαρόω. idem cum σαίρω, verro.

Σάρεπτα, τῶν, nomen urbis, Sarepta. Hebr. officina aurifabri. nom. plur. n. g. ἄκλιτον. Vel fœm. ἡ.

Σάρισσα, ης, ἡ, sarissa, Macedonica hasta.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν, carnes carpere. ac vellere. Th. σὰρξ, caro.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, carnalis, e.

Σάρκινος, η, ον, carneus, a, um.

Σὰρξ, σαρκὸς, ἡ, caro: corpus, in Selectis sentent. Epicuri. Item pulpa olivæ, Theoph. l. 6. c. 11. Doriens. σύρξ, a σύρω, quia pellis ab ea σύρεται. Hinc σαρκόω, carneum reddo. σαρκάζω, carnes detraho; item diducto rictu irrideo. σαρκασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio amarulenta.

Σαρούχ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. palmes.

Σαρπηδὼν, Sarpedon, nomen proprium.

Σάργος, ου, ὁ, arca, domus lignea.

Σαρόω, verro, orno. fut. ώσω. perf. part. pass. σεσαρωμένος, quod a σαίρω, idem.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nom. mul. uxoris Abrahami, Sarra. Hebr. princeps.

Σάρων, ωνος, ὁ, libidinosus, Hesych. nomen regionis, Saron. Act. 9. 35. Hebr. lorica. Est & σάρων, natura muliebris. Item Saron Deus nauticus. Hinc apud Græcos proverbium illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, Σάρωνι ναυτικώτεροι. Pariter rete venatorium. Hesych.

Σαρωνὶς, quercus cava. quia σέσηρε.

Σὰς, tuas, acc. pl. f. g. a σὸς, σὴ, σὸν. tuus, a, um, Th. σὺ, tu.

Σατὰν, ὁ, nomen principis malorum Angelorum, ἄκλιτον, Satan. Hebr. adversarius.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2. Cor. 12. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, vel σάτινον, ου, τὸ, plaustrum. a σάττω, onero.

Σάτον, ου, τὸ, frumenti mensura, tertia pars ephæ: & respondet sesquimodio. Et sesquimodius continet sex cabos, cabus vero 24. ova.

Σατράπης, ου, ὁ, satrapa, provinciæ præses. vox Persica, Aristot. de mundo.

Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, Principatus, Herodot. l. 3.

Σάττω, onero, onus impono: impleo, refercio, constipo, Lucian. premo, subigo. σεσαγμένη γῆ, ager subactus. fut. ξω. præt. σέσαχα, perf. pass. σέσαγμαι.

Σατυρικὸς, ὴ, ὸν, satyricus, mordax, dicax.

Σατύριον, ου, τὸ, herba ad venerem incitans.

Σατυριστὴς, ῦ, ὁ, ludio, scenicus.

Σατυρογράφος, ὁ, satyrarum scriptor.

Σάτυρος, ου, ὁ, Satyrus. Est & Orphei hymnus in Satyrum. Hinc σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans, Diosc. Item animal amphibium in Aristot.

Σαυκὸς, ὴ, ὸν, aridus, siccus.

Σαυλὸς, ὴ, ὸν, delicatus, mollis. fluxus, levis, vitiosus. Dicitur & σαυλὸς, & σαυλόω. σαυλόομαι, deliciari. Apud Euripidem in Cyclope Interpres vertit tripudiare.

Σαυνιάζω, saunio percutio. σαύνιον, hasta, penis. a σαίνω, quatio.

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, mollis, tener.

Σαύρα, vel σαῦρα, ας, ἡ, lacerta. sed σαῦρος, ου, ὁ, lacertus. Est & nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, seu ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit, ut erigatur, & solo depangatur. q. σαυρωτὴρ, a σαυρόω, palum depango.

Σαύσαρος, ου, ὁ, susurrus. q. a σείω, & σαίρω, ut sit sonus, qualis est rei, quæ quatitur. aut simpliciter a σάος, sonus.

Σαυσαρισμὸς, ῦ, ὁ, linguæ hæsitatio.

Σαυτὸν, per crasin, pro σεαυτόν. sic σαυτῷ, pro σεαυτῷ, te ipsum. Ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipse.

Σάφα, adverb. perspicue, certo, vere, manifeste. a σαφὴς, ὴς, ὁ, ἡ, manifestus.

Σαφανὴς, ὴς, ὁ, ἡ, Doric. pro σαφηνὴς, perspicuus, clarus, certus. Th. σαφὴς, manifestus.

Σαφὲς, Poet. n. g. loco adverbii σαφῶς, aperte, perspicue.

Σαφεστέρα, ας, ἡ, comparat. manifestior, a σαφὴς, ὴς, ὁ, ἡ, manifestus. superlat. σαφέστατος, manifestissimus.

Σαφέως, & σαφηνέως. Jon. pro σαφῶς, aperte, palam, plane, explanate.

Σαφῆ, accus. singul. a σαφὴς. quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas. Th. σαφὴς, manifestus.

Σαφηνίζω, manifesto, declaro, idem ac σαφέω. Th. σαφὴς, ὴς, ὁ, manifestus.

Σαφήνια,

Σαφηνιῶ, fut. 2. Attic. pro σαφηνίσω, verbi σαφηνίζω, manifesto.
Σαφηνῶς, idem ac σαφῶς, perspicue.
Σαφής, έος, ὁ, ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus. Hinc σαφῶς, manifeste. σαφήνεια, ας, ἡ. perspicuitas.
Σαφῶς, adv. manifeste, perspicue. Th. σαφής, manifestus.
Σαχθείς, έντος, ὁ, constipatus, aor. 1. part. pass. a σάττω, onero. fut. ξω. a. 1. pass. ἐσάχθην.
Σαὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. salva.
Σάω, servavit, servabat, pro ἐσάωσε, 3. singularis aor. 1. ind. activ. rejecto augmento, & apocope Poet. σάω. Sumitur & pro σάωσον, serva, aor. 1. imperat. act. per eandem apocopen. Alii volunt esse 3. singul. imperf. pro ἐσάωζε, vel præs. imperat. pro σάωζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω Doricum esse dicant pro σῶ, verbi σάωμι, vel σαόω, Poet. servo. quod a σάος, Poet. pro σῶος, salvus.
Σαώζω, Poet. pro σώζω, servo. Them. σάος, ου, ὁ, salvus.
Σάωσε, servavit, Jon. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poet. pro σώζω, servo. Th. σάος, salvus.
Σαώσει, servabit, 3. sing. f. 1. verbi ejusdem & them.
Σαωσέμεν, servaturum esse, Jonic. pro σαώσειν, fut. 1. inf. act. verbi σαώζω, servo.
Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.
Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusdem verbi.
Σαώτερος, α, ὁ, magis salvus, compar. a σάος, idem ac σῶος, α, ὁ, salvus.

Σ Β.

Σβεννυμενάων, Æolic. pro σβεννυμενῶν, gen. plur. part. præs. pass. verbi σβέννυμαι, supprimor. Th. σβέννυμι, extinguo. f. σβέσω. p. ἔσβεκα, a. 1. pass. ἐσβέσθην.
Σβέννυμι, & σβεννύω, extinguo, restinguo. præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε. fut. σβέσω. ab inusit. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. aor. 1. inf. activ. σβέσαι. perf. ἔσβεκα. præs. pass. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. σβέννυνται. perf. pass. ἔσβεσμαι. aor. 1. pass. ἐσβέσθην. fut. 1 pass. σβεσθήσομαι, η, εται. Hinc ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, inextinguibilis. Σβέσω ergo, q. σείω βίον, quatere vitam.
Σβέσα, ας, ε, Jon. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι.
Σβέσσαι, gem. σσ, Poet. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejusdem.
Σβεστήρ, ῆρος, ὁ, extinctor, qui extinguit.
Σβεστικός, ἡ, ὄν, idem ad extinguendum pertinens.
Σβέσω, εις, ει, extinguam, fut. 1. act. verbi ejusdem.

Σ Ε.

Σέ, te, acc. sing. a σύ, tu. σὲ φρένας, Att. pro σὰς φρένας, vel potius pro κατὰ φρένας, Synecd.
Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contracte σαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipsius, caret nominativo, compositum ex σέο, pro σοῦ, tui, & αὐτοῦ.
Σεβάζομαι, idem ac σέβομαι, colo, veneror; item vereor; religiose admiror, Gennad. f. άσομαι. perf. pass. σεσέβασμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.
Σέβας, τὸ, indeclinab. reverentia, cultus, veneratio, pudor. stupor præ admiratione, Odyss. ζ. res augusta, Sophocl. Th. σέβω, colo.
Σεβάσθησαν, coluerunt, Jon. pro ἐσεβάσθησαν, 3. plural. a. 1. ind. pass. verbi σεβάζομαι, colo.
Σέβασμα, ατος, τὸ, numen: cultus, religio. σεβάσματα, ων, τὰ, sacra.
Σεβάσσατο, Jonic. & Poet. gem. σσ, pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. med. ejusdem verbi, & them.
Σεβαστός, οῦ, ὁ, venerabilis, veneratione dignus. Lat. Augustus. Σεβαστή, ῆς, ἡ. Augusta, Cæsaris uxor.
Σέβε, cole, præs. imperat. act. a σέβω.
Σεβέννιον, ου, τὸ, palmæ involucrum. q. σάβανον.
Σεβίζω, Poet. idem ac σεβάζομαι, colo, veneror.
Σέβομαι, colo, veneror, sum pius, sum religiosus. cum accus. præs. imperat. σέβου. præs. inf. σέβεσθαι, part. præs. σεβόμενος, ου, ὁ, religiosus. σεβομένη, ης, ἡ, religionem Judaicam amplexa. Act. 13. 50.
Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. plur. præs. act. a σέβω, colo, veneror.
Σέβω, veneror, adoro, colo. τὰ θεῖα σέβειν, divina colere. Hinc σεβασμός, οῦ, ὁ, veneratio. σεβαστός, οῦ, ὁ, Augustus, quasi veneratione dignus.
Σέθεν, per syncop. pro σέοθεν, Poet. Dor. seu Jon. pro σοῦ, gen. sing. a σύ, tu. Vel etiam acc. sing. pro σέ.
Σεῖο, & σέο, Jonic. pro σοῦ, genit. a σύ, tu.
Σειόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. a σείω, moveo. f. σω. p. σέσεικα.
Σείοντες, nom. plur. præs. part. act. verbi ejusdem.
Σεῖος, Laconice pro θεῖος, α, ὁ, divinus. Th. Θεός, Deus.
Σείρ, ρὸς, ὁ, Sol. a σείρω, desicco.
Σειρά, ᾶς, ἡ, catena, funis, restis, vinculum, linea, sera, & obex. σειραὶ quoque bulborum, & oleum fasciculi, q. ab εἴρω, necto, quod catena ex variis partibus connexis constet, vel quod res rebus annectat. Item morbus in equorum jumentorumque suffraginibus præcipue, Colum. l. 6. c. ult. Hinc Σειρήν, ῆνος, ἡ, Siren, monstri marini genus.
Σειρήν, ῆνος, ἡ, Siren. Alii ab εἴρω, necto, alii a σύρω, traho. Alii a σειρά, quod audientes voce Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur. Item σειρήν, insectum api non dissimile, Aristot.
Σειριάω, inflammatione capitis laboro. a σείρω, desicco. Item suffraginum vitio laboro.
Σείριος, ου, ὁ, Sirius. Item Sol, Hesiod. nomen stellæ, quæ etiam canicula dicitur. Σείριον, ου, τὸ, astrum.
Σείρω, desicco. hinc σείρ, Sol.
Σεισαμενάς. Dor. pro σεισαμένης, aor. 1. part. med. f. g. a σείω, quatio.
Σεισθείς, έντος, ὁ, commotus, a. 1. part. pass. verbi σείω, moveo. f. σείσω. a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείσθησαν.
Σεισμός, οῦ, ὁ, motus, concussio. Th. σείω, moveo.
Σείω, concutio, quatio, moveo, vibro, agito: calumnior, Suid. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. pass. σέσεισμαι. Hinc σεισμός, οῦ, ὁ, concussio, terræ motus.
Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Secundus.
Σέλα, jubari, dat. sing. a σέλας, αος, τὸ, fulgor. dat. σέλαϊ, α.
Σελαγέω, ῶ, splendeo, fulgeo, luceo, eluceo. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας, fulgor.
Σέλαγος, ου, ὁ, nomen propr. Selagus.
Σελαναία, Dor. & σεληναίη, ἡ, Jon. Luna.
Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. a σελήνη, Luna.
Σέλας, αος, & ως, τὸ, fulgor, jubar, lumen. Hinc σελαγέω, fulgeo, luceo. σελήνη, ἡ, Luna. πανσέληνος, ου, ἡ, Luna cum est in plenilunio.
Σέλαχος, εος, τὸ, & σελάχιον, ου, τὸ. genus piscium cartilaginosum. an a σέλας, cutis scilic. splendore? Galen. in Gloss. vocat σελάχη, pisces sine squamis.
Σελεύκεια, ας, nomen urbis, a Seleuco Nicanore sic dictæ, Seleucia.
Σελευκίς, ίδος, ἡ, poculi, navis, & vestis quoddam genus. Item calceamentum muliebre. Pariter avis quædam locustis vescens, Oppianus in Ixeut.
Σελήνη, ης, ἡ, Luna. q. d. σέλας νέον, lumen novum. Sic dicta, quod subinde novas accipiat phases. Item Diana. Æliano est etiam nomen piscis. Hinc σεληναῖος, lunaris, clarus.
Σεληνιάζομαι, σεληνιακός εἰμι, lunaticus sum, conflictor morbo per certa Lunæ intervalla redeunte. f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præs. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, lunaticus, a, um.
Σέλινον, ου, τὸ, apium, herba. ab ἕλος, palus.
Σελίς, ίδος, ἡ, pagina, spatium inter lineas: carina navis, spatium inter tabulata navis.
Σέλλα, sella, ex Lat. Tamen ex Lacon. ἑλλά, quod ab ἕζω, sedeo.
Σελλίστερνον, ου, τὸ, sellisternium. Gl. Cyr. σελλῶν στρῶσις.
Σελλός, οῦ, ὁ, Sellus, pauper, qui dives haberi volebat, jactator, ambitiosus & pauper, Comment. Aristoph.
Σέλμα, ατος, τὸ, spatium inter tabulata navis, transtrum. a σελίς, spatium inter lineas.
Σελμίς, ὁρμιὰ τεχίνη, funiculus piscatorius, rudens. An a σείω, & εἰλέω, quod moveatur, & volvatur?
Σεμεΐ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Semi. Hebr. attonitus.
Σεμέλη, ης, ἡ, Semele, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt a σέλας, & μέλω, quod Jovi voluit jungi cum fulgure, & tonitru, καὶ ἐπέσθη τῇ μίξει. Item mensa, & festum quoddam.
Σεμιάμυθος, ου, ὁ, exiguus lacertus: Itali tarantola appellant: veteribus Chalcidica lacerta dicta.
Σεμίδαλις, εως, ἡ, siligo, simila, similago, flos farinæ triticeæ.
Σεμίραμις, ἡ, Semiramis, Nini uxor. item columba sylvestris.
Σεμνός, ἡ, όν, honestus, venerandus, augustus, gravis, severus. compar. σεμνότερος, præstantior. Hinc σεμνόω, illustro, exorno.
Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, honestas, auctoritas, majestas. Th. σεμνός, honestus.
Σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero, ad gravitatem me compono. jactito me. a σεμνός, venerabilis.
Σένα, sena, planta inter purgantes excellens.
Σέο, Jon. pro σοῦ, gen. sing. a σύ, tu.
Σεοί, Dii, Dor. melius σιοί.
Σεπτός, οῦ, ὁ, venerabilis, colendus, adorandus, pretiosus, sanctus.
Σεραπιάς, άδος, ἡ, herbæ nomen.
Σεραφείμ, Seraphim.
Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani, Sergius.
Σέρις, εως, ἡ, cichorii genus, intybum.
Σερίφιον, vel σέριφον, ου, τὸ, absinthium marinum, Diosc. l. 3. c. 27.
Σέριφος γραῦς, ἡ, anus, quæ in virginitate consenuit.
Σέρφος, ου, ὁ, insecti genus, culex.
Σέσαγμαι, instratus, sum, perf. passiv. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. σέσαχα.
Σεσηρυῖα, ridens, dentes stridens, præt. med. part. f. g. verbi σαίρω, sum ore hiante, seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinantur. unde pro ridente accipitur. f. αρῶ. p. σέσαρκα. p. m. σέσηρα, & σέσαρα.
Σεσεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω, quatio, moveo.
Σέσελι, εως, τὸ, & σέσελις, ἡ, herbæ nomen, Diosc. l. 3. c. 63.
Σέσηπα, putrefactus sum, p. m. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω.
Σέσηρα, sum ore aperto, p. m. verbi σαίρω, idem, & verto. part. præt. med. σεσηρώς, υῖα.
Σέοθεν, & σέθεν, Poetic. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. a σύ, tu.
Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, ὁ, qui silentio præteritur, perf. part. pass. a σιγάω, sileo, fut. ήσω.
Σεσιωπαμένος, α, ον, tacitus, qui silentio premitur, Dor. pro σεσιωπημένος, perf. particip. passiv. verbi σιωπάω, sileo.
Σεσοφισμένος, ου, ὁ, peritus, perf. part. pass. verbi σοφίζω, reddo sapientem. f. ίσω. præt. σεσόφικα. Th. σοφός, οῦ, ὁ, sapiens.
Σεῦ, Dor. pro σοῦ, genit. a σύ, tu.
Σεῦα, fugavi, a. 1. Jon. pro ἔσσευα, verbi σεύω, cieo, agito. Them. σείω, quatio.
Σεύατο, Jon. pro ἐσσεύατο, 3. singul. a. 1. med. verbi σεύω, vide σείω.
Σεῦσθω, concitetur, per sync. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. med. σεῦαι, άσθω, verbi ejusdem.
Σευτλίων, ου, ὁ, nomen ranæ. a σεῦτλον, vel τεῦτλον, beta, in qua versatur.
Σεφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σέβω, colo, veneror.
Σέψασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejusd.
Σεωυτοῦ, Jon. pro σεαυτοῦ, tui ipsius.

Σ Η.

Σήθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Seth. Hebr. repositus.
Σήθω, cribro, excutio. quod a σείω, moveo.
Σήκασθεν, Bœot. syncop. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi σηκάζω, stabulo includo. Them. σηκός, οῦ, ὁ, stabulum.
Σηκός, οῦ, ὁ, caula, stabulum, proprie ovium, & caprarum: templum. Item ovium loculi, nidus. Est etiam pondus, vel statera: unde σηκόω, pondero. σηκίς, ίδος, ἡ, ancilla. σήκωμα, ατος, τὸ, æquipondium.
Σήμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Sem. Hebr. ὀνομαστός, celebris. Sed σῆμ', pro σῆμα, quod vide.
Σῆμα, ατος, τὸ, signum, nota, trophæum, vexillum, sepulchrum, podex, Theocr. Idyl. ἡ. σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc σημαίνω, noto, signo. σημειόω, ῶ, significo. ἀρίσημος, ου, ὁ, ἡ, insignis, illustris. ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Σήμαν᾽, pro σήμανε, præſ. imperat. a σημαίνω, ſignifico.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, ſignificans, præſ. part. f. g. a σημαίνω.

Σημαίνω, ſignum do, ſignifico, nuntio, præcipio, impero. f. ανῶ. a. 1. ind. act. ἐσήμηνα. a. 1. inf. act. σημῆναι. præſ. paſſ. σημαίνομαι. perf. paſſ. σεσήμασμαι, & Att. σεσήμαμμαι. hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obſignatus, a, um. Th. σῆμα, ſignum.

Σημᾶναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, ſignifico.

Σημανέω, indicabo, Jon. pro σημανῶ, f. 1. ind. activ. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ſignum.

Σημαντέον, ſignificandum, verbale a σημαίνω, ſignifico.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux, prætor, qui ſignum dat claſſicum canendo, quod a σημαίνω. Th. σῆμα, ſignum.

Σήματα, τὰ, litteræ, nom. plur. a σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημεῖον, ου, τὸ, ſignum, miraculum. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.

Σημειόομαι, οῦμαι, noto, commentarium rerum ſcribo. præſ. imperat. σημειόου, οῦ, οῖσθε, οῦσθε, & in 2. plur. ὀῦσθε, οῦσθε. fut. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι. Them. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σήμερον, & Att. τήμερον, hodie, adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, hoc die. ἡ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, hodiernus dies. σημερινὸς, hodiernus.

Σημήϊον, pro σημεῖον, ου, τὸ, ſignum.

Σημήνῃ, ſignificaverit, 2. ſingul. aor. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημικίνθιον, & σιμικίνθιον, ου, τὸ, ſunt Lat. origine, ſemicinctium, quod & ſuccinctorium, aut ſubligaculum dicitur, Græce περίζωμα, ατος, τό.

Σῶν, acc. ſingul. σοῦ, genit. Sed σοῖς, σοῖσι, & σοῖσιν, Jonice pro σοῖς, dat. plur. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, tuum. Th. σὺ, tu.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia: nomen piſcis atrum liquorem in timore emittentis: accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putrefacio.

Σήπω, putrefacio, corrumpo. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. perf. act. σέσηφα. præt. med. σέσηπα, & Dor. σέσαπα. unde σαπρὸς, putris. σήπομαι, putreſio, computreſco. aor. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, computrui. q. cum a madore pannus putreſcit, σὴς ἔπι, tinea ſtatim ſequitur, & tum eſt σητόβρωτος. Hinc σῆψις, εως, ἡ, putredo. σὴψ, πὸς, ἡ, ſerpentis nomen. σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis nomen. accipitur etiam pro atramento. σὴς, τὸς, ὁ, tinea. σαπρὸς, ὸ, ὸ, putris, putridus. σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcor. σαπρὸς, ὸ, ὸ, putris, marcidus.

Σήραγξ, αγγος, ἡ, antrum, ſpecus, rima, & fiſſura terræ. a σεσήρηνα, verbi σαίρω, apertus ſum.

Σῆρες, ων, οἱ, Seres, populus: item vermiculi, qui nent ſericum.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, ſericus, a, um, a σὴρ, σηρὸς, ὁ, vermiculus, qui net ſericum.

Σὴς, τὸς, ὁ, tinea. Th. σήπω, putreſacio, naſcitur enim ex putredine.

Σῇς, & σῇσι, Jon. pro σαῖς, dat. plur. vide σός.

Σησάμη, ης, ἡ, ſeu σήσαμον, ου, τὸ, ſeſamon, frumenti Indici genus.

Σηστὸς, ῦ, nomen propr. inſulæ. Hinc Σηστιὰς, ἀδος, Seſtia puella.

Σῆτες, adv. hoc anno. Att. τῆτες, quaſi τῷ ἔτει τούτῳ. hine σητινὸς, ὸ, ὸ, hornus.

Σητόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a tineis conſumptus. ex σὴς, tinea, & βρωτὸς, voratus. Th. βρώσκω, comedo.

Σητόκοπος, ου, ὁ, a tineis cæſus, ſeu pertuſus. quod a σὴς, σητὸς, ὁ, tinea, & κόπτω, ſcindo. p. m. κέκοπα.

Σ Θ.

Σθενὼ, όος, ἡ, nom. mul. robuſta. quod a σθένος, robur.

Σθεναρὸς, ῦ, ὸ, robuſtus, validus. quod a σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.

Σθενελαΐδης, Sthenelaides.

Σθένελος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Σθένος, εος, τὸ, robur, vis. Th. σθένω, valeo.

Σθενόω, ῶ, roboro; confirmo. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. aor. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1. Petr. 5. 10. ab eodem them.

Σθένω, valeo, poſſum. σθένειν σὺ πλούτῳ, opibus valere, Sophocl. in Ajace. οὐδὲν ἂν σθένοι, nihil poſſit, Plutarch. in Opuſcul. Hinc σθένος, εος, τὸ, vis, robur, potentia. ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, ἀσθενέω, imbecillis ſum.

Σ I

Σιαγὼν, όνος, ἡ, mala, maxilla. Hinc σιαγόνιον, pars maxillaris, Deut. 18. ver. 3. q. σείεται ἀγομένη, id eſt, περιαγομένη, movetur, dum edimus.

Σιαίνομαι, tædio afficior. Gloſ. Cyr.

Σίαλον, ου, τὸ, ſaliva, ſpuma ex ore emiſſa. Dicitur & σίελον. quaſi a σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ου, ὁ, porcus ſaginatus, pinguis. gen. Jon. σιάλοιο. q. a σιτεύω, & ἅλις, quia admodum paſtus.

Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla vates, vaticinatrix. q. d. σιῦ βουλή, Dei conſilium. Σιὸς enim Dorice Deus eſt.

Σιβύνη, ης, ἡ, venabulum, haſtile. proprie quo ſues ſubiguntur. Dicitur & συβύνη, a σῦς, ſuis. Item tibiarum theca, Poll.

Σιγαλόεις, εντος, ὁ, ſplendidus elegans, varius, ob pulchritudinem ſilentium, & admirationem inducens. χιτὼν σιγαλόεις, elegans tunica, Odyſſ. ό. Them. σιγάω, admiror, ſileo.

Σιγαλὸς, ἁ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, tacitus, taciturnus. Th. σιγάω, taceo.

Σιγᾷν, tacere, præſ. inf. act. a σιγάω, taceo.

Σιγάω, taceo, ſileo. f. ήσω. p. σεσίγηκα. σίγα λόγους, ſupprime ſermones, & verba. Eurip. Hinc σιγηλὸς, ου, ὁ, tacitus.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. σιγῇ, tacite, adverbialiter ſumitur. Them. σιγάω, ſileo.

Σιγηθεὶς, έντος, ὁ, ſilentio præteritus, a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, ſileo.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾷν, ſilere, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Σίγλαι, ῶν, αἱ, inaures. Sed σιγλαί, ciſtæ, notæ compendiariæ in ſcribendo. quod per eas aliquid σιγῶμεν, tacemus.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ, manipularis. Ex σίγνον, ſignum, quod Lat. & φέρω, fero.

Σιγύνης, ὁ, jaculum e ferro. ut σιβύνη, Oppian. 1. dicitur & σίγυνος.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, ſilent, 3. plur. præſ. a σιγάω, ſileo.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος, ferreus.

Σιδαρόδετος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος, ferro vinctus, Herodot.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, ferrum.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicoſus, ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. plur. a σιδηροχάρμης, ου, ὁ.

Σίδη, ης, ἡ, malus Punica, & fructus, a Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, οῦς, έη, ῆ, (& Dor. ἐα, ᾶ) εον, οῦν, ferreus, a, um.

Σιδηρίτης, & σιδηρίτης, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρίτης. a, ὁ, magnes. σιδήρεος, ους, έα, ῆ, ferreus. Them. σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.

Σιδηρόδετος, ου, ὁ, ferro ligatus. a δέω, ligo, & σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.

Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, enſis. quaſi a σίζω, ſtrideo, quod dicitur de ferro candente, cum in aqua reſtinguitur. Hinc σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήρεον, ου, τὸ, ferramentum.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Sidon. Hebr. venatio. Hinc Σιδώνιος, ου, ὁ, Sidonius, nomen gentile.

Σίζω, dicitur de ferro candente, quum in aqua reſtinguitur, a ſono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, Sicani, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius, vox origine Lat. a ſica. q. ſeca, a ſecando, eſt gladiolus. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, pugio.

Σικελία, ας, ἡ, Sicilia, regio.

Σικελὸς, ου, ὁ, ἡ, Siculus, a. in plural. Σικελοὶ, Siculi.

Σίκερα, τὸ, ſicera, ἄκλιτον. & ſumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut eſt cerevitia, &c.

Σίκιννις, εως, ἡ, ſaltatio quædam militaris; ſaltatio ſatyrica. a σείω, & κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινούμενοι.

Σίκλος, ου, ὁ, ſiclus, numi ponderiſque genus.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκύνθη. quia ſimilis eſt τῷ σικύῳ, cucumeri. Item Galeno in Gloſſ. eſt medicinalis cucurbita. Th. σίκυος, ου, ὁ, cucumis.

Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium. Eſai. 1. 8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται, Vel σικυήρατον, quod σίκυος ἐρατεῖ.

Σίκυος, ου, ὁ, cucumis. Item pepo. q. a σύεσθαι, & κίειν. Eſt enim planta ἑρπυστική, & late ſunditur.

Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, ex urbe Sicyone.

Σιλχὸς, ῦ, ὁ, gracilis, invalidus, injucundus, moleſtus. imbecillus. deſtor. Athen. l. 5. moroſus. σιλχασία, tædium. σιλχαίνω, faſtid.o.

Σίλας, α, ὁ, nomen viri, Silas, Lat. taciturnus.

Σίλιγνις, εως, ἡ, ſiligo. a Lat.

Σιλλικύπριον, ου, τὸ, planta quædam.

Σίλλοι, ων, οἱ, ſales, dicacitates, convitia, q. a σείειν ἰλλοὺς, movere oculos. Heſych. σιλλοὶ, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Eſt & σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id eſt, recalvaſter.

Σίλλυβον, ἀκανθῶδες ἐκ βίζης καὶ πλάτυμον. Dioſc. l. 4. Eſt ſpina lata, foliis chamæleontis. Eſt & σίλλυβον τοῦ βιβλίου τὸ δέρμα. quaſi a συλλαμβάνω, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, ῦ, ὁ, Silvanus, nomen viri.

Σίλουρος, piſcis ſilurus, quia σείει τὴν οὐράν.

Σίλφη, ης, ἡ, blatta. Silpha inſecti genus, quod ſenectutem exuit, Ariſtot. l. 8. Anim.

Σίλφιον, ου, τὸ, laſerpitium, frutex.

Σιλωάμ, ὁ, nomen piſcinæ, ἄκλιτον. Hebr. miſſus.

Σίμαι, αἱ, citharæ partes ſummæ, & in quibus quædam ponuntur continenda, Sed σιμαί ſunt apes, q. a σιμὸς, quia obtuſiorem habent aculeum, quam veſpæ.

Σίμβλον, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, & σίμβλη, ης, ἡ, alveare, ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι, apes mel ponunt.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Simeon. Hebr. exauditus.

Σιμὴ, ῆς, ἡ, & in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, apes.

Σιμικίνθιον, Suidas exponit faſciam, ſudarium, ſemicinctium, Actor. 19.

Σιμόεις, εντος, ὁ, Simois, nomen fluvii, & viri.

Σιμὸς, ῦ, ὁ, ſimus, preſſis naribus. Eſt & σιμὸς, τυφλὸς, cæcus, Item ad locum relatus, declivis.

Σιμοῦντα, pro Σιμόεντα, acc. ſing. a Σιμόεις εντος, ὁ, nomen viri, vel fluvii, Simois.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, Simonides.

Σινᾶ, τὸ, nomen montis, ἄκλιτον, Sina. Hebr. robur.

Σινάμωρος, ου, ὁ, ad alios lædendos natus, libidinoſus. a σίνω, lædo, & μόρος, fatum, tanquam cui fatale ſit nocere. hinc σιναμωρέω, vallo, corrumpo.

Σίναπι, vide in σίνηπι, ſinapi.

Σινδὼν, όνος, ἡ, ſindon, amictus ex lino, linteum tenue.

Σίνεται, 3. ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι, lædo, noceo.

Σίνηπι, & σίναπι, εως, τὸ, ſinapi. quia σίνει ὦπας, lædit oculos. hinc σιναπίζω, vultum adduco, θρυμβῶξομαι, ut qui ſinapi edunt.

Σινιάζω, ventilo, vanno, cribro, concutio. fut. άσω. p. σεσινίακα.

Σίνιασμα, τος, τὸ tetrimentum, noxa, intertrimentum.

Σινίον, ου, τὸ, cribrum.

Σινώπη, ης, ἡ, urbs quædam Ponti, Synope.

Σίντης, ου, ὁ, noxius. Hinc Lemnii incolæ Σίντιες dicti, quod piraticam exercuerint, Iliad. ά.

Σίνηπι, vide in σίναπι.

Σίνω, & σίνομαι, noceo, attero, lædo. Hine σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum. σινερὸς, ῦ, ὁ, noxius. ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, innoxius.

Σινωπίζω, laſcivire more ſcorti, a Sinope ſcorto quodam nobili, & celebratæ laſciviæ.

Σίον, ου, τὸ, laver. herba aquatica.

Σιὸς, Deus, Dorice, quia omnia σείει, movet, vel a Θεός.

Σιπαλὸς, ῦ, ὁ, deformis, difficilis, moleſtus, impurus. σιφλὸς, ῦ, ὁ, idem.

Σιπταχόρα, nomen Indicum fluvii.

Σιπύη, ης, ἡ, arca, proprie panaria. Suidæ quaſi σιτοβήη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, impleo.

Σιρὰ, vide σειρά, & in Lat. Etymol. ſira.

Σίραιον, ου, τὸ, defrutum, ſapa, vinum novum decoctum. Aphr. l. 2. Probl.

Σιρὸς, vel σειρὸς, ῦ, ὁ, ſirus, fovea in uſum granarii cavata. q. σωρός.

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, ſeſamum, ſpecies frugum, mola, quæ frugibus inſpergitur. Hom. in Batrach.

Σίσαρον, ου, τὸ, ſiser, olus.

Σισόη, ης, ἡ, Suidas σειρὰ τῶν πλεγμάτων. Levit. 19. 27. An a σείω, ut indicetur coma contorta in diversos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni concuti possint? an a σίσυς, ut sit capillus, velut caprini villi?

Σίσυβος, ου, ὁ, fimbria, quasi a σείειν, & βοῆ, quod concuti queat, & resonare.

Σισύμβριον, ου, τὸ, serpillum sylvestre, sisymbrium, menthæ hortensis similitudine. Est & aquaticum gustu nasturtii, Diosc. l. 2. c. 156.

Σισύρα, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis, penula.

Σίσυς βαίτη, pellis capræ, vile vestimentum q. a σισύρα.

Σίσυφος, ου, ὁ, Sisyphus, nomen proprium.

Σίσων, vel σίνων, ωνος, ὁ, semen apio simile in Syria, Diosc. l. 3. c. 64.

Σιταθῆν, Dor. & Jon. pro σιτηθῆν, comedi, a. 1. pass. a σιτέω. vide in σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Σιτανίας, ου, ὁ, species frumenti.

Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, saginatus, a, um. a verbo σιτεύω, frugibus sagino.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, demensum frumentum, frumenti distributio, frumentatio Suet. stipendium militare Demosth. Item tessera frumentaria, Plut. in Crass.

Σιτίζω, pinguefacio, nutrio, alo, pasco, fut. ίσω, perf. σεσίτικα. perf. pass. σεσίτισμαι, σαι, σται. hinc σιτιστὸς, ἡ, ὸν, altilis, e, Th. σῖτος, frumentum.

Σιτίον, ου, τὸ, cibus, commeatus, res frumentaria, Xenoph. dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Σιτοβολῶνας, horrea, acc. plur. a σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, quod ex σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & βάλλω, jacio.

Σιτοδεία, ας, Jon. σιτοδείη, ης, ἡ, annonæ caritas. Ex σῖτος, frumentum, & δέομαι, indigeo.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, frumentatio.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, demensum. q. d. μέτρον τοῦ σίτου, mensura cibi.

Σῖτον, ου, τὸ, panis ex frumento, cibus. Thema σῖτος, frumentum.

Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, pistor, panifex. Ex σῖτος, & ποιέω, facio.

Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis, cibus, annona, commeatus. Item σῖτοι, fruges, far, seges. Unde σίτου ἐκβολή, quando segetes aristas emittunt. Thucyd. l. 4. Apud Demosth. κατὰ ἔτος. est σῖτος annua pensitatio ad viduarum, & pupillorum alimentum. Hinc σιτέω, σιτεύω, & σιτίζω, alo, nutrio, pasco, sagino. σιτηγὸς, frumentarius. σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται, emit. σιτοπώλης, qui σῖτον πωλεῖ, vendit. παράσιτος, ου, ὁ, adulator.

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. quod a σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & φάγω, comedo.

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui frumentum portat.

Σίττα, vox pastorum, ut festinet grex. a σῦ, curre, & hoc ex σεύω, concito.

Σισύρνα, ης, ἡ, vestis pellicea.

Σίττυβος, ου, ὁ, genus vasis. an quod in eo σῖτος, frumentum ponatur?

Σιφλὸς, οῦ, ὁ, deformis, debilis, per sync. pro σιπαλός. Lycii ferulæ medullam etiam σιφλὸν vocant, ob fungosam ejus raritatem, Eustath. Iliad. ξ. hine σιφλόω, deformem reddo, ignominiam affero.

Σιφνὸς, οῦ, ὁ, vacuus.

Σίφων, ωνος, ὁ, tubus, canalis: culex Melesgro, l. 7. Epigr. Item homo sordidus, libidinosus.

Σιὼν, τὸ, nomen montis ἄκλιτον, Sion, Hebr. ariditas.

Σιώπα, præs. imperat. act. a σιωπάω, taceo.

Σιωπάω, sileo, conticesco. fut. ήσω, perf. σεσιώπηκα, a. 1. ἐσιώπησα. aor. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ, Hinc σιωπὴ, ῆς, silentium, σιωπῇ, adverb. silentio, tacite.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium. a σιωπάω, taceo.

Σ K.

Σκάζω, claudico. fut. άσω. p. ἔσκαχα. Hinc σκαιὸς, ά, ὸν, lævus, sinister. σκάνδαλον, ου, τὸ, scandalum, in quod ita impingimus, ut claudicemus, ab a. 2. ἔσκαδον, ν inserto. σκανδαλίζω, scandalo sum.

Σκαιὰς πύλας, Scæas portas, acc. plural. vide σκαιός.

Σκαιῇ, dat. sing. unde Latinor. scæva. a σκαιὸς, ά, ὸν, sinister. Th. σκάζω, claudico.

Σκαιὸς, ά, ὸν, sinister. ab eodem them.

Σκαίρω, salio, tripudio. f. αρῶ, q. σκέλη αἴρω, crura attollo, Hinc σκαῖρος, ὁ, & σκαρὶς, ίδος, ὁ, nomen piscis. σκαρμὸς, οῦ, ὁ, legaum, cui remum alligant. Accipitur etiam pro navi. σκαῦρος, ου, ὁ, qui talos tumentis, & porrectos habet. σκιρτάω, salto, salio.

Σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera sunt inter se inæqualia. a σκάζω, claudico, seu σκολιός.

Σκαλὶς, σκαλιστήριον, instrumentum τοῦ σκάλλειν, sarculum.

Σκάλλω, fodio. Ducunt a κέλλω, moveo, & σκάω, pro ξέω, rado. Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatus remus, quia eo σκάλλεται pars navis, dum incutitur.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa, quia σκάλλει ὀπὰς, fodit foramina. Vel a καλύπτω, quia tectos oculos habet.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, Scamander, nomen fluv. dat. Σκαμάνδρῳ. Hinc Σκαμάνδριος.

Σκαμβὸς, οῦ, ὁ, qui obliquus in latus procedit. a σκάζειν, vel σκαιῶς βαίνειν.

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, vel ία, ας, ἡ, scammonium. herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ἡ, taberna, tentorium. Fortasse ab ἐσκαμμένα.

Σκανδαλίζω, scandalizo, offensioni sum. f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, feci, ut offenderet. a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ. & in 2. plur. σκανδαλίσητε. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. σκανδαλισθῆτε. f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται. quod a σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum in via positum, obex. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδιξ, ικος, ὁ, genus oleris sylvestris. An a σκάω, id est, ξέω, seco, quia semen ei acutum?

Σκανδαλίζω, vel potius σκινδαλίζω, medio digito nasum ferio, σκαφίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνδης, κράββατον, grabatum, vide ἀσκάντης.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα. Hesych. culpa, impedimentum, tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, & Doric. α, ἡ, fossio: ligo. a σκάπτω, fodio.

Σκαπέρδα, ludi genus. an σκαπέρδα leg. Poll. lib. 9. cap. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, fossa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαπτησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Doric. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum. Th. σκήπτω.

Σκάπτω, fodio, excavo. fut. ψω. a. 1. ἔσκαψα. perf. ἔσκαφα. unde σκάφη, ης, ἡ, scapha. Act. 27. vers. 31. σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor.

Σκαρδαμύττω, & σκαρδαμυττῶ, oculis salientibus crebro conniveo. Item σκαρδαμυττῶ, adnictor mulieri, oculis invito, & provoco, Xenoph. in Sympos.

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus, agilitas. a σκαίρω, salio. unde ἐΰσκαρθμος, bene saltans, agilis.

Σκαρίζω, salio, palpito, tripudio, turbor, bullio.

Σκαριφάω, radiis delineo. leviter, & umbris tantum delineo; sacrifico.

Σκάριφος, ου, ὁ, & σκάριφον, τὸ, stylus, penicillus; item stipula, festuca. quasi a κάρφος, festuca.

Σκάρος, ου, ὁ, scarus, piscis. Ælian. & Aristot.

Σκαῦρος, ου, ὁ, scaurus, qui extantes talos habet, quia difficulter σκαίρει, salit.

Σκαφεὶς, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, fodio.

Σκάφη, ης, ἡ, schapha, vas oblongum, & species navium; item alveus. Galeno capitalis vinculi genus. Item instrumentum repurgandis seminibus aptum, πτύον Hesych. σκάφη etiam est inter instrumenta horoscopa, & horologica. Sed σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαφθῆναι, effossum esse, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, fodio. fut. ψω, a. 1. pass. ἐσκάφθην. a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφεῖον, ου, τὸ, ligo, quo σκάπτεται, foditur.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, mulctra, vas melli servando destinatum. Th. σκάπτω, fodio.

Σκάφος, εος, τὸ, fossa, fossio. Item vocabulum commune cujuscunque generis navium. σκάφη τετρήρη, naves quadriremes, Diodor. Rusticum instrumentum fossorum, Poll. Pariter vas, in quo ventris onus reddebant fœminæ. Cavitas auri Polluci; nasturtium Interpr. Aristoph. in Neb. pastinatio Hesiodo: cavitas, venter navis Diodoro.

Σκεδᾷ, dissipabis, Bœot. pro σκεδάσεις, 2. singul. fut. 2. med. verbi σκεδάω, seu άζω. fut. 1. med. σκεδάσομαι σκεδάσῃ, & sublato σ, σκεδάῃ. unde per crasin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, dissipo.

Σκεδάσεις, 2. singul. fut. 1. activ. verbi σκεδάω, άζω, & σκεδάννυμι, dissipo, dispergo. f. άσω p. ἐσκέδακα.

Σκεθρὸς, οῦ, ὁ, exactus, diligens, exquisitus. σκεθρὰ δίαιτα. ratio victus exacta; in Hippiatr.

Σκείρων, ωνος, ὁ, Caurus, ventus e Scironiis saxis spirans.

Σκελετὸς, οῦ, ὁ, aridus. Item humani corporis ossium invicem cohærentium universa compactio.

Σκελέω, idem ac σκέλλω, exsicco.

Σκέλη, nom. plur. a σκέλος, εος, τὸ, crus.

Σκελιαγὴς, cruris fractio. a σκέλος, crus, & ἄγω, frango.

Σκελλὸς, οῦ, ὁ, aridus; item distortus.

Σκέλλω, exsicco, arefacio, attenuo. q. a σκελλὸς, aridus. hinc σκελετὸς, οῦ, ὁ, exsiccatus, item cadaver aridum.

Σκέλος, εος, τὸ, crus, pes. quasi a σκέλλω, quasi aridum, ἄσαρκον. Etymolog. a σχίζω, quia crura divisa. σκέλος οὐράνιον inter σχήματα, & gestus saltationum tragicarum enumeratur, a Comm. Aristoph. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, perna. περισκελὶς, ίδος, ὁ, ἡ, crura ambiens.

Σκέπα, tecta, accus. plur. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, tego.

Σκέπαρνον, ου, τὸ, ascia, dolabra, Dithyrambi σκέπαρνον dixerunt pecoris vellus, Eustath. in Homer.

Σκεπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω, tego. Th. σκέπω, idem.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, quo quis tegitur.

Σκέπη, ης, ἡ, tegumentum, velamentum. ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου, metus prætextu, Herodot.

Σκέπτεο, speculare, Jon. pro σκέπτου, præs. imperat. verbi σκέπτομαι, considero.

Σκεπτέον, considerandum, adject. verbale a σκέπτομαι, considero.

Σκέπτομαι, circumspicio, inviso, meditor, video, speculor, delibero. fut. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι.

Σκέπω, tego, velo, operio, munio, prætexo, Aphrod. σκεπάω, & άζω, idem. σκέπασμα ατος, τὸ, tegumentum.

Σκερβόλος, ου, ὁ, conviciator. q. a κῆρ, cor, & βάλλω, jacio, ut sit cor petere verbis. vel a σκῶρ βάλλειν, ut sit, qui stercus verborum in aliquem jacit.

Σκευάζω, instruo, paro, orno, concinno, molior, struo. σκευασάμενοι τόξοις, arcubus instructi, atque armati. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. æquator. Act. 19. 14.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, armamenta navis, Act. 27. apparatus, ornatus, habitus, cultus, vestis, gestamen, Aristoph. armatura, apparatus militaris, Demosth.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, vasis: utensile, gestamen. σκεῦος ὀστράκινον, vas testaceum, instrumentum, velum. Act. 9. 15. & 27. Forte a χέω, capio. quod sit capax. σκεῦος ἐκλογῆς, Act. 9. de D. Paulo, instrumentum electum; Erasmo organum. τὰ σκεύη, armamenta, supellex, sarcinæ, impedimenta. σκεύη τριηρικά, armamenta triremium, Demosth. τὰ τῶν ἵππων σκεύη, ornamenta equorum, Xenoph. l. 4. Pædag.

Σκευοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui sarcinas fert, lixa, calo Suidæ. σκευοφορεῖον Polluci.

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, qui τὰ σκεύη ὁρᾷ, vasorum, & armorum custos. σκευωρέω, utensilia custodio, satago.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. σκεψάμενος, fut. 1. part. med. verbi σκέπτομαι, circumspecto. fut. ψομαι. aor. 1. imper. med. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio, contemplatio, circumspectio, disceptatio. σκέψιν ποιεῖσθαι, disserere, Plato de Leg.

Σκήλῃ, arefecerit, 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, arefacio, vel σκάλλω, fodio. findo. fut. σκελῶ. a. 1. ἔσκηλα, & Att. ἔσκηλα. Hine a. 1. opt. Æol. σκήλειε, ας, ε. a. 1. sub. act. σκήλω. ῃς, ῃ, arefecerim. a. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, compotatio; actio scenica, οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, scenici, & histriones. Item σκηνὴ convivium. τὴν σκηνὴν εἰς κοίτην διέλυσαν, convivium in lectum dissolverunt, h. e. cubitum se contulerunt, Xenoph. Hinc σκηνίτης, & σκηνίτας, ου, ὁ, in tentoriis habitans. σκηνάω, seu σκηνόω, tentorium figo.

Σκηνίττω, idem ac σκαρίζω, quasi σκῆνος ἴπτειν, id est, corpus lædere. σκῆνος corpus est, in quo σκηνοῖ anima habitat.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio: nidi constructio, Aristot. σκηνοπηγία erat dies Hebræorum festus, qui mense Septembri propter convectas fruges celebrabatur, in quo tabernaculis confectis tanquam sub dio agentes lætabantur. ἡ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴ, dies festus tabernaculorum, Zach. 14.

Σκηνοποιὸς, ῦ, ὁ, tabernaculorum confector, qui aulæa texit, Actor. 18.

Σκῆνος, εος, τὸ, tabernaculum, cella. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ, contubernalis.

Σκηνόω, ῶ, habito, commoror, castrametor, tentorium erigo. f. ώσω. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Jon. σκηπτήιον, & Dor. σκαπάνιον, sceptrum. a σκήπτω, innitor.

Σκήπτεσθαι, prætexere speciosam aliquam causam, simulare. Th. σκήπτω, innitor.

Σκηπτὸς, ῦ, ὁ, fulmen. in plur. σκηπτοὶ, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, sceptrifer. a σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, scipio, baculus, super quo quis σκήπτεται, innititur.

Σκήπτω, innitor, incumbo, cado, ruo, fulmino, irruo, Sophocl.

Σκίπων, ωνος, ὁ, baculus, scipio. Th. σκήπτω, incumbo.

Σκηρίπτω, fulcio, innitor. χηλαῖς σκηριπτόμεναι, ungulis innitentes. 2. Argon. de bobus.

Σκῆψις, εως, ἡ, speciosa causa, prætextus, simulatio, fictio, excusatio.

Σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra, adumbratio. ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de re nullius pretii, Proverbium. Per metaphoram σκιαὶ dicuntur convivæ advocati, & assumpti ab invitatis. Plutarch. 7. Sympos. Item Σκιαὶ, manes, & umbræ apud Latinos, Odyss. κ.

Σκιαρᾶν, Doric. pro σκιαρῶν πηγῶν, umbrosorum fontium.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, ῦ, ὁ, opacus.

Σκίγγος, vel σκίγκος, ου, ὁ, crocodilus terrestris. Diosc. l. 1. c. 71.

Σκιδναμένη, dispersa, præs. part. pass. f. g. verbi σκίδναμαι, dissipo, dispergo.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, dispergo, dissipo. in pass. σκίδναμαι.

Σκιερὸς, ῦ, ὁ, opacus, umbrosus, Hesiod.

Σκιῇ, dativ. Jonicus a σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιητροφέω, Jon. pro σκιατροφεῖν, in umbra vitam degere.

Σκίλλα, ης, ἡ, squilla. herba bulbum insignem habens.

Σκιμαλίζω, pertento, an gallina ovum conceperit. q. σκιὰν μαλεύειν, locum tenebrosum explorare. Deinde est χλευάζειν, medio digito ostenso irridere.

Σκιμβὸς, ῦ, ὁ, claudus, loripes, qui σκίμπτει in fulcro.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, nitor, incumbo.

Σκίμφθη, Jon. pro ἐσκίμφθη, fixa est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi σκίμπτω.

Σκίναξ, ακος, ὁ, agilis, velox ad subsiliendum. quasi a κινῶ, movere.

Σκίναρ, αρος, ὁ, fœtus, fœtura. fit a κύω, ut & κύος, fœtus.

Σκινδάλαμος, vel σκινδαλμὸς, ῦ, ὁ, scrupulum, & ut assula, fragmentum: Interpr. Aristoph. in Ran. σκινδαλμοὶ, parvæ tabellæ eidem Interpreti, nugæ, quisquiliæ, Aristoph. in Neb. Hinc σκινδαλαμοφράστης, qui meras argutias crepat, subtilitates effutiens, subtiliter deblaterans.

Σκινδαψὸς, ῦ, ὁ, planta quædam hederæ similis; item musicum Lyricorum instrumentum, vulgo cetra.

Σκινθὸς, ῦ, ὁ, naufragus, urinator. Vide Theophrast. hist. 4. 7. 8.

Σκιόεις, εντος, ὁ, umbrosus, obscurus, opacus. in accus. σκιόεντα.

Σκιόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐσκιῶντο, 3. plur. imperf. pass. a σκιάω, obumbro.

Σκιπωνᾶς, α, ὁ, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.

Σκίπων, scipio, baculus. a σκήπτω, innitor.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum, a σκιά. Sed σκίρα, festum quoddam Athenis: unde σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, Martius mensis Gazæ.

Σκῖρος, ου, ὁ, marmoris fragmentum. cæmentum, gypsus. puto a σκάω, id est, ξέω, scalpo.

Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor quidam durus, ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ.

Σκιρτᾶτε, saltetis. an legendum σκιρτάσητε, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε? a σκιρτάω, salio.

Σκιρτάω, ῶ, salio, exulto, & lascivio. Thema σκαίρω, idem. fut. ήσω, perf. ἐσκίρτηκα.

Σκιρτῆσαι. a. 1. inf. act. verbi σκιρτάω, salio. Th. σκαίρω, salio.

Σκιρτῶσι, 3. plur. præs. act. ejusdem verbi, & them.

Σκίτωνες, ων, οἱ, homines viles, & improbi, Aristoph. a Scitone quodam fullone.

Σκλέω, & σκλῆμι, durus sum ex nimia ariditate, areo. per syncop. pro σκελέω.

Σκλῆναι, aruisse, aor. 2. inf. verbi σκλῆμι (quod ex σκλέω, per syncop. factum pro σκελέω, exsicco) perf. ἔσκληκα.

Σκληραγωγέω, ῶ, f. ήσω, dure educo, dure habeo.

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio, disciplina severa.

Σκληραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui dura est cervix, trop. homo pertinax.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, duritia cordis, quasi dicas, σκληρὰ καρδία, durum cor.

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, durus, a, um. Them. σκέλλω, exsicco, arefacio.

Σκληρότης, τητος, ἡ, durities, scabricies.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ, duræ cervicis homo, pertinax, metaph. ab equo indomito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exsicco, & τράχηλος, ου, ὁ, collum.

Σκληρύνω, induro, obduro. fut. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, genit. a σκληρὸς, durus.

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, parcus, a, um, sordidus, avarus, q. a σκνίψ, culex, quod sit μικρόβορος, parvi cibi.

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, hebes visu, cæcutiens, Att. est σκνιπὸς, nempe μύωψ.

Σκνίψ, idem ac κνίψ, vermiculus ligna erodens culici similis, Aristot. l. 8. anim. c. 3.

Σκοιὸς, ου, ὁ, validus, fortis, mollis, varius, tenebrosus, Hesych.

Σκολιῇσι, dat. plur. f. g. pro σκολιαῖς. a σκολιὸς, tortuosus.

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, tortuosus, a, um, obliquus, distortus, & per metaph. pravus, asper, difficilis. Hinc σκολιόω, tortuosum reddo.

Σκόλλυς, υος, ὁ, lanugo, villus. quia σκολιὸς, intortus.

Σκολόπαξ, ακος, ὁ, gallinago avis, quæ in arbore nunquam sedet, Aristot. l. 9. anim. c. 8. vel piscis quidam a rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, palos, acc. plur. a σκόλοψ, οπος, ὁ, palus.

Σκολόπενδρα, ας, ἡ, scolopendra, animal ex genere multipedum totum pilosum. Est etiam piscis hujus nominis sic dictus a similitudine terrestris animalculi, Plin. l. 9. c. 43. Item σκολόπενδρα, sive σκολοπένδριον, herba, quæ a scolopendra animali nomen est mutuata. Diosc.

Σκόλος, spinæ species, cuius σκέλλει, id est, offendit; vel σκύλλει, pungit.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, surculus, aculeus, stimulus. veluti σκόλου ὤψ, spineæ facies.

Σκόλυθρος, ου, ὁ, humilis, parcus, sordidus, illiberalis. an a σκελλὸς, aridus, quia parci se aridos gerunt?

Σκόλυμος, ου, ὁ, cardui species. q. a σκόλος.

Σκολύπτω, lacero, evello.

Σκόλυφρος, ου, ὁ, tetricus, durus, operosus, difficilis.

Σκόμβρος, ου, ὁ, scombrus, piscis marinus, Aristot. l. 6. anim. c. 2.

Σκοπαῖος, vel potius σκωπαῖος, ου, ὁ, nanus, homuncio, Athen. l. 12.

Σκόπει, præs. imperat. act. σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, speculor.

Σκόπελος, ου, ὁ, scopulus, locus altus, unde σκοπεῖν, speculari licet. Thema σκέπτομαι, circumspicio.

Σκοπέω, ῶ, & Jon. σκοπιάζω, speculor, considero, contemplor, specto, observo, accurate cogito. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Them. σκέπτομαι, circumspicio. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. med. ἔσκοπα.

Σκοπῇ, 3. singul. præs. sub. act. verbi σκοπέω, speculor.

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, specula. hinc σκοπιάζω, speculor, specto. Th. σκέπτομαι, circumspicio. fut. ψομαι, p. m. ἔσκοπα.

Σκοπιαζέμεν, Jon. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. inf. act. verbi σκοπιάζω, speculor.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. & gen. Jon. a σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, specula.

Σκοπὸς, ῦ, ὁ, speculator, inspector, explorator, custos, princeps, qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. ἀπὸ τοῦ σκοποῦ, præter propositum, Odyss. λ. εἴπω τὸν σκοπὸν πρός τι, ad aliquid intendere. Est & σκοπὸς, ῦ, ὁ, scopus, finis: id, quod æstimans σκοπεῖ, considerat. Aphrod. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Σκοποῦντα, acc. sing. m. g. σκοποῦντες, nom. plural. part. præs. verbi σκοπέω, specto.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. a κόραξ, corvus: tum maledictis persequor, vitupero, convicior, profligo, odi, Plutarch. in Artaxerxe. σκορακισμὸς, ῦ, ὁ, contumelia, vituperatio. Hinc ἀποσκορακίζω, ἀποδιοπομπέομαι. ἀποσκορακισμὸς, ἀδόκιμος.

Σκορδινάομαι, pandiculor: est extendere membra cum oscitatione, ut faciunt, qui a somno surgunt, Galen. l. 3. de causa symptom. An a κάρος, & δινεῖσθαι; accidit enim ille motus ex satietate, & fastio. Th. σκόροδον, ου, τὸ, allium.

Σκόρδιον, ου, τὸ, scordium. herba in malignis morbis efficax, ita dicta ab odore allii, quem refert. Diosc. l. 3. c. 125.

Σκόροδον, ου, τὸ, allium. cepe. q. σκῶρ ὄζον, quod fœde oleat, tanquam stercus. Hinc σκοροδίζω, alliis pasco. σκορδινάομαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione.

Σκορπίζω, dissipo, spargo. fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. pass. ἐσκορπίσθην. a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ.

Σκορπίος, ου, ὁ, scorpius, serpens. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, a spargendo veneno. Item piscis nomen. Pariter σκορπίος, coma plexilis puerorum, cincinus crinium in acumen desinens, id que in pueris, Shol Thucyd. Est etiam σκορπίος genus plantæ, quæ & μυόφονον dicitur, Theoph. l. 9. hist. plant. Ciceroni apud Aratum est nepa sidus quoddam. Item genus tormenti bellici; scorpio Cæsari. Hinc diminut. σκορπίδιον, τὸ, Polyb. in Epitom.

Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω, spargo.

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, tenebrosus, a, um. nom. plur. n. g. σκοτεινά. Thema σκότος, εος, τὸ, caligo.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obscuro. fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, quorum intellectus, vel cogitatio obscurata est, & tenebris obducta, ad Ephes. 4.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi σκοτοδινιάω, tenebricosa vertigine laboro.

Σκοτομήνη, nox illunis, in qua μήνη σκοτεινή.

Σκότος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo: mors Homero. Hinc σκοτόεις, εντος, ὁ, tenebrosus; σκοτεινὸς, ῦ, ὁ, idem. σκοτόω, obscuro. σκοτίζω, idem. σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo.

Σκοτόω, obscuro, tenebras induco, caligare facio, Sophocl. f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præs. pass. σκοτόομαι, οῦμαι, tenebrosus fio. perf. pass. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον.

Σκουτάριον, cetra. Gl. Cyr. Ex Latin. q. parvum scutum.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum. Th. σκύβαλον, ου, τὸ, stercus.

Σκύβαλον, ου, τὸ, stercus, fimus, quisquiliæ.

Σκυδμαίνω, irascor, tristi vultu sum. q. a σκύζω, ad iram concito, vel murmuro, ut canis, q. a κύω, ut sit q. κυδμαίνω.

Σκυζάω, catulio. de canibus appetentibus catellos. Gloss. Cyr. σκυζᾷ, canit. Canire a cane dixit, sicut a catulo catulire, & ab equo equire. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σκυζομένῳ, irato, dat. sing. part. præs. pass. a σκύζομαι, ad iram provocor.

Σκύζω, placide admurmuro, ut canis. σκύζονται ἵπποι, equæ equiunt, ad libidinem incitantur, Arist. l. 6. Anim.

Σκύθα, vocat. sing. Σκύθαι, nom. plur. a σκύθης, ου, ὁ, Scytha. Hinc & σκύθαι, sagittarii.

Σκύθης, ου, ὁ, Scytha, qui est e Scythia. Accipitur & pro fero. q. a σκύζω, quod sint feroces. & facile σκυζόμενοι. Hinc Σκυθικὸς, Scythicus. Σκυθιστὶ, adverb. Scythice. q. a σκυθρὸς, torvus.

Σκυθρὸς, ῦ, ὁ, vultum præferens iratum, & tetricum, molestus, tristis. Thema σκυδμαίνω, irascor.

Σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ, qui est vultu tetrico, mœsto, torvo. quod ex σκυθρὸς, tetricus.

Σκύλακας. accus. plural. a σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus canis. Th. ὑλάω, latro. an ab ἔχω ὑλακὴν, quod contineat latratum?

Σκυλάκεσσιν, dat. plur. Jon. a σκύλαξ. vide σκύλακας.

Σκυλάκιον, τὸ, catulus. diminut. a σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus, proprie canis.

Σκυλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω, spolio.

Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. verbi σκύλλω.

Σκύλλου, vexator, præs. imperat. pass. verbi σκύλλω, vexo.

Σκύλλω, vexo, molestiam exhibeo, molestus sum. Marc. 5. cum acc. f. υλῶ. præs. pass. σκύλλομαι, vexor.

Σκυδμαίνεις, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυδμαίνω, irascor. fut. ανῶ.

Σκῦλον, ου, τὸ, spolium, exuviæ mortuo detractæ, præda. Item leonis pellis, Interpr. Sophocl. idem ac σῦλον, τό. Th. σύλη, ἡ, spolium.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item catulus in genere. a σκυζάω, catulio.

Σκύμνως, acc. plur. Dor. pro σκύμνους, a σκύμνος, catulos.

Σκύνιον, ου, τὸ, summa palpebra, supercilium. quasi a σκέπειν, quod oculos tegat.

Σκῦρον, Scyrum, nomen urbis.

Σκυρωτὴ ὁδὸς, quænam fuerit, vide apud Pindar. Pythior. Od. 9. v. 277. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poet. σκύταλον, τὸ, scytale, scutica, fustis, clava, vectis. Item mus araneus, Colum. lib. 6. c. 17. pera ex corio. Pariter σκυτάλη, surculus loricatus, quod erat genus epistolæ apud Lacedæmonios. Vide Gell. l. 17. c. 9. Item serpens venenata, Nicand. & Diosc. l. 8. c. 7. caterva equestris. Est quoque tabula, in qua sontium delicta proponebantur.

Σκυτεὺς, έος, ὁ, coriarius, cerdo, qui artem sutoriam exercet.

Σκῦτος, εος, τὸ, corium, pellea scutica: quibusdam medulla dorsualis. aliis occiput, seu nervus cervicis; aliis capitis cutis, caput, Etymol. Hinc σκύτινος, η, ὁ, coriaceus. σκυτάλη, ης, ἡ, flagrum, σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ, coriarius, qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos &c. sutor. quod a σκῦτος, εος, τὸ, corium; & τέμνω, scindo, seco.

Σκύφος, ου, ὁ, & εος, τὸ, scyphus.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui phthiriasi periit, a vermibus arrosus.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis. quia non habet κῶλον. Vel quia terram σκάλλει, fodit.

Σκῶλον, ου, τὸ, offendiculum, scandalum, impedimentum in itinere, Hesych.

Σκῶλος, ου, ὁ, spinæ genus, palus præacutus, & præustus.

Σκωλύπτομαι, obliquo tractu moveor. Nicand.

Σκωλύπτω, pro σκαλεύπτω, Poet. lacero.

Σκῶπες, ων, οἱ, ululæ, bubones. a σκώψ, ωπός. Th. ὤψ, ὠπὸς, ἡ, vox.

Σκώπτω, cavillor, irrideo, jocor, illudo, contumelioso gestu subsanno. fut. σκώψω. præt. ἔσκωφα. hinc σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum. σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτολογία, ας, ἡ, cavillatio.

Σκὼρ, gen. σκατὸς, τὸ, stercus oletum.

Σκωρία, ας, ἡ, scoria, fæces metalli. σιδήρου σκωρία, ferri excrementum. Diosc. l. 5. c. 86.

Σ Μ.

Σμάνος, εος, Dor. pro σμῆνος, apum examen. Item alveare, apiarium, Hesiod. in Theogon.

Σμάραγδος, ου, ὁ, smaragdus, gemma, & idem ac μάραγδος. hinc σμαράγδινος, η, ον, smaragdinus, a, um.

Σμαραγέω, ῶ, resono, strepo. f. ήσω.

Σμαράγνα, ης, ἡ, quæ & μαράγνα, flagellum.

Σμαρμαίρω, quod & μαρμαίρω, splendeo, luceo.

Σμαρὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus. mæna candida. quasi a μαίρω, splendeo.

Σμάω, & σμέω, abstergo, detergo, purgo. σμήχω, idem. hinc σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, quo in abstergendo utimur. σμῆξις, εως, ἡ, abstersio.

Σμερδαλέα, έον, adv. terribiliter, propria visu. a σμερδαλέος, terribilis.

Σμερδαλέος, ου, ὁ, terribilis visu, horrendus, formidandus, immanis. idem cum σμερδνὸς, quod a σμέρδω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.

Σμερδνὸς, οῦ, ὁ, terribilis. Th. μέρδω, intueor.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, sapo. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμάω, abstergo.

Σμήνεσι, & σμήνεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. a σμῆνος, εος, τὸ, examen apum.

Σμῆνος, εος, τὸ, examen apum: alveare, sermonis suavitas. Item multitudo, copia.

Σμήχω, idem ac σμάω, abstergo, detergo, purgo, lavo. σμήχω τὸν Αἰθίοπα, Æthiopem lavo, Lucian.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, parvus, a, um, Jon. idem ac μικρὸς, σμικρὸν μέλιτος, parvum mellis, Aristoph. κατὰ σμικρὰ νέμειν, particulatim distribuere, in minima quæque, Plato de Leg. pro cultello, quo pennæ scriptoriæ parantur, in Epigr.

Σμίλαξ, ακος, ἡ, & σμῖλος, ου, ἡ, taxus arbor feralis, & venenata.

Σμίλη, ης, ἡ, scalprum, cœlum, σμιλίον, ου, τὸ, scalpellum. σμιλεύω, scalpello reseco.

Σμίνθα, ης, ἡ, κατοικίδιος μῦς, mus domesticus, qui vasa escaria σμῇ, Hesych.

Σμινθεῦ, voc. sing. a Σμινθεὺς, Apollo. Sic dictus, quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum, & simulacrum Apollini Smintheo posuerunt, & figuram muris ad statuæ pedes expressam, Iliad. α.

Σμυγεὶς, έντος, ὁ, exustus, a. 2. part. pass. verbi σμύχω, absumo. f. ξω. p. ἔσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, ᾶ, ὁ, ærumnosus, Apoll. 2. Argon. qui σμύχεται, atteritus malis. Th. σμύχω, consumo.

Σμύξαι, incendere, a. 1. inf. act. verbi σμύχω, inflammo, consumo, f. ξω.

Σμύρις, & σμίρις, lapis, quo annularii gemmas exterunt, Diosc. l. 5. c. 166. Eo etiam vitrarii utuntur ad vitrum frangendum.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Est lacryma arboris Arabicæ. Diosc. l. 1. c. 18. Est & nomen urbis sic dictæ a Smyrna Amazone.

Σμυρνίζω, myrrha imbuo, myrrham redoleo, f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. pass. ἐσμυρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, myrrha imbutus.

Σμύχω, attero, consumo, inflammo, perdo, absumo, corrumpo.

Σμώδιξ, ικος, & σμώδιγξ, γος, ἡ, vibex, livor ex percussione. q. a σμάω, & δίκω, ξω, jacio.

Σμώχω, mando, is, Aristoph. Suidæ est convitior. q. a σμάω, defrico.

Σ Ο.

Σοβαρὸν. Poet. pro σοβαρῶς, insolenter, superbe, a σοβέω, abigo.

Σοβέω, abigo, expello, obvios submoveo, Demosth. f. ήσω, p. σεσόβηκα. quatio, excutio, σοβεῖν τὴν κόνιν, pulverem excutere, Xenophon. Item compesco, gregem cogo. Hinc σόβη, ης, ἡ, muscarium, σοβὰς, άδος, ἡ, insolens, de meretrice. σοβαρὸς, ὁ, concitatus, mobilis.

Σόγκος, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.

Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis, Sodoma. Hebr. secretum.

Σόεις, σοεῖς, σόει, σοεῖ, 2. & 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σόῃ, σοῇ, 3. sing. præs. sub. verbi σόω, servo. f. σώσω. Th. σόος, salvus.

Σοὶ, tibi. dat. sing. a σὺ, tu.

Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, vel a σοῦ, tu vel a σὸς, tuus.

Σοῖσι, dat. plur. Jon. pro σοῖς, tuis. a σὸς, tuus. Th. σὺ, tu.

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nomen regis, Salomon. Hebr. pacificus.

Σόλος, ου, ὁ, discus, quem exercitationis gratia jaciunt, ferreus orbis. Interpr. in Iliad. ψ.

Σομφὸς, ὁ, ὁ, inanis, fungosus, spongiosus, laxus. Item substant. cucurbita sylvestris. Plin. l. 20. c. 3.

Σόοις, serves, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo.

Σόος, ου, ὁ, salvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σώζω, σώω, vel σαόω, servo. fut. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ servator. σωτηρία, ας, ἡ, salus. Sed σόος, σοῦ, est motus corporum, quæ sursum feruntur. Aristot. lib. 4. de cœlo, cap. ultim. a σέομαι, σοῦμαι, ὁρμῶ.

Σολοικισμὸς, ῦ, ὁ, solœcismus in Græco sermone. Hesych.

Σορὸς, ῦ, ὁ, ἡ, loculus, sepulchrum, urna, capulum, sandapila, conditorium.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. a σὺ, tu.

Σοῦ, gen. sing. a σὺ, tu. Est σοῦ, contract. ex σόου, præs. imperat. pass. a σόομαι, vel σόω, servo, vado, irruo. Est & σοῦ, vox abigentis aves, curre. a σόω, in fugam conjicio. Th. σόω, agito.

Σουβλίον, subula, Hesych.

Σοῦβος, ου, ὁ, animal terrestre, sed & marinis infestum. Oppian. lib. 2. de venatione.

Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium. nomen origine Latin. a sudor, quod a Græc. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, Susanna, nom. fœm. Hebr. lilium.

Σοῦσθε, & σοῦσθε, vadat; ruite, ite. vel perf. imperat. pass. a σέσουσο, ασθε, detracto augmento Jonice: vel est 3. sing. & 2. plur. præs. imperat. pass. verbi σόω, vado, irruo.

Σοῦσον, ου, τὸ, lilium, flos, linguæ Phœnicum. Est & σοῦσον, vade, a. 1. imperat. act. verbi σόω, vado.

Σαυτοῦ, pro σεαυτοῦ, tui ipsius, ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipse.

Σοφία, ας, & Jon. η, ἡ, sapientia. Th. σοφὸς, ου, ὁ, sapiens.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. passiv. a σοφίζω, sapientem reddo.

Σοφίζω, sapientem reddo, erudio. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται. perf. pass. σεσόφισμαι. perf. part. pass. σεσοφισμένος, ου, ὁ. Th. σοφὸς, ὁ, ὁ, sapiens.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi σοφίζω, sapientem reddo.

Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum, subtilitas, argutiæ, artificium.

Σοφιστὴς, ὁ, ὁ, sophista, artifex callidus, gen. plur. σοφιστῶν, acc. plur. σοφιστάς.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. a Σοφοκλῆς, έος, ὁ, Sophocles. nomen proprium.

Σοφὸς, ῦ, ὁ, sapiens, doctus, acutus, scitus, peritus. Est & σοφὼς, Dor. pro σοφοὺς, acc. plur. Olim dicebantur σοφοὶ cujuslibet opificii artifices, ut animadvertit Eustath. Iliad. ο.

Σοφῶς, sapienter, apte, ingeniose.

Σοφωτέρῳ, sapientiori, dat. sing. a σοφώτερος, ου, ὁ, comp. a σοφὸς, ῦ, ὁ, sapiens. & in superl. σοφώτατος, sapientissimus.

Σόω, servo, & in 3. plur. subjun. σόωσι. a σόος, ου, ὁ, salvus. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σέω, agito.

Σ Π.

Σπαδίζω, detraho, futur. σω. Th. σπάω, traho.

Σπάδων, ωνος, & ωνος, ὁ, spado: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est. a σπάω, traho, evello.

Σπαθαλάω, quasi a σπαθάω, prodigo.

Σπαθαρίτης, Gen. 38. 14. θέριστρον Scholiastes exponit. Puto quasi textum σπάθῃ, aut oblongum ut σπαθάριον.

Σπάθη, ης, ἡ, rudis, seu rudicula, spatha: gladius: instrumentum textorium, palma. Rudicula enim est, qua spumam σπῶμεν, trahimus. Hinc σπαθάω, prodigo, texo.

Σπαθῶσι, dissipant 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, prodigo.

Σπαίρω, palpito, vibro, tremo, trepido, efflo spiritum. In palpitatione σπασμοὶ, & διασπασμοὶ, sunt supra modum vehementes. θρέψον ἔτι σπαίροντα τὸν γηράσιον, nutri adhuc palpitantem vetulum. Epigr. l. 6.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, quæ & ἀσπάλαξ. Item genus herbæ, Theophr. l. 2. c. 21. Them. σπάω, traho.

Σπαλεὶς, Æolic. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. verbi στέλλω, mitto. f. a. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, laceror, turbor. quasi a σπαράσσω, turbo.

Σπανία, ας, ἡ, idem ac σπανιότης, ητος, ἡ, raritas, penuria. a σπανὸς, rarus. Et Σπανία, ἡ, Hispania.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, penuria laboro, indigeo. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. ἐσπανίσθην. Th. σπανὸς, rarus.

Σπανὸς, ὁ, ὁ, & σπάνιος, ου, ὁ, rarus, infrequens. q. a πένω, laboro. vel σπάω, traho. Hinc σπανίζω, penuria laboro, egeo, careo.

Σπὰξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σπαράσσω, vel ττω, lacero, lanio, vellico, discerpo. fut. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. pass. ἐσπάραγμαι. σπαράττειν τὸν στόμαχον, stomachum vellicare. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, frustum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, ὁ, ὁ, laceratio, avulsio.

Σπαργανώσαντα, fasciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, fasciis involvo. f. ίσω. p. σπαργάνικα. Them. σπάργανον, ου, τὸ, fascia.

Σπάργανον, ου, τὸ, fascia, qua infans involvitur, pannus oblongus. q. a σπαράσσω, quia divisi panniculi, & vincula: cunabula. Item σπάργανα, monumenta, Donat. in Eunuchum. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανόω, fasciis involvo.

Σπαργανόω, fasciis involvo. fut. ώσω, præt. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. pass.

ἐσπαργανωμένος. perf. part pass. ἐσπαργανωμένος, fasciis involutus. Th. σπάργανον, ου, τὸ, fascia.

Σπαργάω, tumeo, turgeo libidine, luxurior, distentus sum, ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπαργὴ appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.

Σπαρήθρη, ης, ἡ, Sparethra, Amorgi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, εῖσα, ὲν, satus, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, semino, sero. fut. 2. σπερῶ. præt. ἔσπαρκα, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito, salto, moveor, ut piscis.

Σπαρνὸς, ὴ, ὸν, infrequens, rarus, paucus, tenuis, dispersus.

Σπάρος ἰχθὺς, cammarus, sparus, piscis genus.

Σπάρτη, ης, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primaria. Item σπάρτη, filum, linea, carpentarii rubrica, scirpus.

Σπάρτον, ου, τὸ, spartum vitile, funis sparteus, funiculus. Etiam ὁ σπάρτος. Puto a σπάω, qua flecti, & trahi potest, vel a σπαίρω, quia ceu in spiram convolvi potest. hinc σπαρτίον, ου, funiculus.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ, incanus, semicanus.

Σπαρτῶν γένος, Satorum genus. Thebani sic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo satis nati credantur. Th. σπείρω, semino.

Σπασάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. a σπάω, traho.

Σπάσσε, traxit, Jon. pro ἔσπασε, 3. sing. a 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σπάταγγος, seu σπατάγγης, ου, ὁ, spatangus, echinorum species.

Σπαταλάω, ῶ, lascivio, in deliciis vivo. Jacob. 5. fut. ήσω. perf. ἐσπατάληκα. a. 1. ἐσπατάλησα. a σπατάλη, ης, ἡ, idem ac τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ.

Σπατάλη, ης, ἡ, cibus, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudicula.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum præsegmina: hominis excrementum, stercus.

Σπάτος, ους, τὸ, corium, pellis. Bœot. forte a σπάω, quia contrahi potest. Hinc σπάτινος, coriacus. σπατίω, opus ex corio facio.

Σπάω, traho, extraho, stringo, contorqueo, vello. fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. med. σπάομαι, distringo, stringo. a. 1. med. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. σπασάμενος.

Σπεῖο, sequere, per Ectasin Poet. pro σπέο, quod Jon. pro σποῦ præs. imperat. verbi ἕσπομαι. Poet. pro ἕπομαι, sequor, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἑσπέσθαι, in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Them. ἕπω, sequor.

Σπεῖος, Poet. pro σπέος, ἕος, τὸ, specus, spelunca.

Σπεῖρα, ας, ἡ, spira, funis: item cohors, legio, hominum caterva.

Σπειράω, ῶ. f. άσω, in spiram contraho, seu collige.

Σπειρέμεν, serito, præs. inf. pro imperat. Jon. verbi σπείρω, sero.

Σπεῖρον, ου, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. Item subucula: velum.

Σπείρω, sero, semino, spargo. f. 1. σπερῶ, fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. aor. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. aor. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, seror. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρεὶς, εῖσα, ὲν. præt. med. ἔσπορα.

Σπεῖσαι. a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. σπείσασθαι, a. 1. inf. med. σπεισάμενος, a. 1. part. med. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ᾽, libaverunt, Jon. pro ἐσπείσαντο, 3. plur. a. med. verbi ejusdem.

Σπεῖσεν. Poet. pro ἔσπεισε, 3. singulari a. 1. ind. activ. verbi σπένδω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσω, libabo, f. 1 ind. act. verb. σπένδω, libo.

Σπεὼ, έος, ἡ, Speo, nomen mulieris. q. d. in specu latitans.

Σπέκλον, speculum, Gloss. Cyr. ex Latin. σπεκλαριος, specularius.

Σπεκουλάτωρ, ορος, ὁ, speculator, vox Lat. sic dictus a spiculo, quod gestabat. δορυφόρος, ου, ὁ, seu δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles. Alii tamen speculatorem a speculando dictum volunt: ideoque per c scribi debere.

Σπέλεθος, & σπέλεθος, ου, ὁ, stercus excrementum. quasi a σπίλος, sordes. vel quia εἰς σπέος, puta cloacam, ἐλθεῖ.

Σπένδεσκε, libabat, Jon. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, libo.

Σπενδόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. a σπένδω, libo.

Σπένδω, libo, sacrifico, fœdus ineo. σπένδειν πηγῆς, libare ex fonte. fut. σπείσω. aor. 1, ἔσπεισα, præs. pass. σπένδομαι, libor. p. m. ἔσπονδα. unde σπονδὴ, ῆς, ἡ, libamen, fœdus.

Σπέος, ἕος, τὸ, specus, spelunca. Poet. σπεῖος, Jon. σπέος. dat. pl. σπέεσι, Poet. & Jon. σπέεσσι. q. quod in eo lux a tenebris quasi σβέννυσθαι, sive extingui videtur: ut sit q. σβέος. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.

Σπέρμαν, ου, τὸ semen. a σπείρω, semino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & in plural. σπέρματα, dat. plural. σπέρμασι. Metaphorice σπέρμα παρέχειν accipitur pro auctorem esse, Demosth. περὶ στε.

Σπερμαίνω, idem ac σπείρω, semino, semen emitto, genero, Hesiod.

Σπερμολογία, ας, ἡ, collectio seminis avium, quando seminatur. Item φλυαρία, loquacitas.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογῶ, nugor, deblatero. ex σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & λόγος, ου, ὁ, sermo, qui suas nugas dissemínat. Th. λέγω, dico.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, irritatus, a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, urgeo. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ὴ, ὸν, acris, celer, festinus, diligens, Hesych.

Σπέρχω urgeo, hortor, excito, propello, irascor, festino. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, seminabo, fut. 2. act. verbi σπείρω, semino.

Σπεῖς, dic, pro σπὲς, a. 2. imperat. act. ad formam in μι, a σπέω, vel σπῶ, dico. f. σπέσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπω, Poet. pro ἔπω, dico. vel pro ἕσπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, sequor.

Σπέσθαι, sequi. vide in σπεῖο.

Σπέτε, 2. plural. a. 2. imperat. σπές. quod vide.

Σπεύδει, festinat, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, festino.

Σπεύδοι, 3. singul. optat. activ. ejusdem verbi.

Σπεύδοντ᾽, pro σπεύδοντα, accus. singul. σπεύδοντες, nom. plur. part. præs. σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. plural. præs. verbi ejusdem.

Σπεύδω, festino, præcurro. σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poet. loquendi genus, immortalem vitam affectare. præs. imperat. σπεῦδε, έτω. imperf. ἔσπευδε. fut σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 1. part. activ. σπεύσας, αντος, ὁ. præt. med. ἔσπουδα.

Σπεύδωμες, properemus. Doric. pro σπεύδωμεν, 1. plur. præs. sub. verbi σπεύδω.

Σπεύσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi σπεύδω, festino. σπεῦσον, a. 1. imperat.

Σπέω, sequor, ex ἕσπω, quod ab ἕπω.

Σπῆι, alii legunt σπῆϊ, idque melius, dat. sing. a σπέος, pro σπεῖος, ἕος, τὸ, antrum, & Jon. σπῆος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, & σπῆλυγξ, spelunca. Th. σπέος, ἕος, τὸ, specus, antrum.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, idem ac σπήλαιον, spelunca.

Σπήλωνες, οἱ, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco. a σπιλὰς, saxum. Th. σπῖλος, ου, ὁ, idem.

Σπιδὲς, passus amplus, spissus. a σπίζω, extendo.

Σπίζα, ης, ἡ, avis passeri similis.

Σπίζω, extendo, expando. q. a σπάω traho, trahendo enim res extenditur. Est etiam σπίζω, pipilo, sonus quarundam avium.

Σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem, & minimum digitum manu extensa. mensura duodecim digitorum. satio, seges, Eurip. palmus major. dodrans. q. a σπίζω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπίλα, fraces, γίγαρτα, Hesych. Sunt quædam sordes. a σπίλος, ου, ὁ, macula.

Σπιλάδεσσι, procellis, dat. pl. Jon. a σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπίλος, macula, saxum.

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris qui ceu σπίλος, scopulus maris. Item glarea, vel terra glareosa. Est & σπιλὰς, procella. ab eodem them.

Σπίλος, ου, ὁ, macula, labes, vitiligo item saxum. Lycophroni insula. Hinc σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes. σπιλόω, maculo.

Σπιλόω, maculo. fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, macula.

Σπινθουρνιξ, ιος, ἡ, 2. avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an a σπινθὴρ?

Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, scintilla. quasi a σπάω, & αἴθος, ignis. vel q. σπιζόμενον τὸ θάλος, calidum quid extensum, & quasi ejaculatum: hinc & σπινθαρίδες, scintillæ. Σπινθηρίζω, scintillo.

Σπίνος, ου, ὁ, passeris genus. fringilla, avis, a σπίζειν, expandere.

Σπλαγχνίζομαι, misericordia commoveor, misericordia tangor. a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθεὶς, έντος, ὁ. ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, misertus est eorum, Matth. 9.

Σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus. τὰ σπλάγχνα, viscera, intestina, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio. τὰ ἱερὰ σπλάγχνα, victimæ exta, Plut. in Galb. Hinc ἄσπλαγχνος, non habens cor, & εὔσπλαγχνος, animosus, misericors. Eustath. ducit a Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, splen, unum ex visceribus.

Σπλῆδος, ου, ὁ, cinis, a σποδὸς, ῦ, ὁ, idem.

Σπλὴν, σπληνὸς, ὁ, splen, lien. An a σπλῆδος, quia nigricat, ut cinis? aut potius quia σπίλους, a σπίλος, colligit sanguinis ceu σπίλα, id est, fraces?

Σπόγγος, ου, ὁ, spongia. σπόγγοι Hippocrati l. 4. Epidem. adenes, glandulæque spongiosæ juxta fauces. Hinc σπογγώδης, εος, ὁ, spongiosus.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, cinis, & εὐνὴ, ἡ, cubile.

Σποδέω, ferventi cinere obruo, percutio, cædo: item subagito: aras cinere expurgo. Interpr. Aristoph. in Ran.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ex σποδὸς, ῦ, ὁ, cinis, & εἶδος, species. Th. εἴδω, video.

Σποδὸς, ῦ, ὁ, cinis sordidus, & in quo extincti carbones permixti sunt, & aliarum rerum reliquiæ. Lucian. de Luctu. Lycophron utitur pro incendio.

Σπολὰς, άδος, ἡ, vestis coriacea, diptera, Poll.

Σπολὴ, ῆς, ἡ, stola. Hesych. pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. a σπάω, traho, evello.

Σπόμενος, pro ἑσπόμενος. sic σπομένα, Dor. pro σπομένη, ης, ἡ, vide in σπεῖο.

Σπονδαρχίαι, ῶν, immolatorum libamina, Herod.

Σπονδὰς, acc. plural. a σπονδὴ, libatio.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio. Aristophanes adhibet pro vino, quod libatur. σπονδῇσι, dat. pl. Jon. pro σπονδαῖς. Peculiariter σπονδαὶ dicuntur libationes, quæ in sanciendis fœderibus adhibentur: & sæpe etiam ipsa fœdera. a σπένδω, libo. fut. σπείσω præt. med. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδὴ, ἡ, libatio.

Σπόνδυλος, ου, ὁ, spondylus, vertebra, spinæ dorsi. Etym. ducit a σφίγγω, quod inter se constrictæ. malim a σπάω, & δύω, quod altera alteram quasi attrahat, & subingrediatur. Item σπόνδυλος; piscis, Plin l. 32. c. 11. Festus scribit σπονδύλους, cubos appellatos fuisse. Plinius etiam ostreis spondylum tribuit, lib. 3. cap. 6. callum interiorem exponunt. Apud Martial. Epigram. 19. l. 7. spondylos animalium ossicula interpretantur. Item σπόνδυλος instrumentum illud, & pondusculum, quod mulieres nentes imæ parti fusi apponunt, ut illum facilius torqueant. A Latinis vocatur verticillum, vel vertibulum.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ, Item generatio, genus. Sophocl. item semen. a præt. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, semino.

Σπόριμος, ου, ὁ, ἡ, qui seminari potest. σπόριμα, ων, τὰ, sata.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρου. vide σπορά.

Σποῦ, pro ἕσπου, pro quo & σπεῖο, Jon & Poet. præs imperat. med. verbi ἕσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, sequor, in cujus temporibus sæpe amittitur ε. vide in σπεῖο. Et σπῦ Scythice oculum significat.

Σπουδάζω, sedulo ago, studeo, operam do, elaboro. f. άσω. perf. ἐσπούδακα.

Σπουδαῖος, α, ον, honestus, probus, diligens, compar. σπουδαιότερος, & Attice σπουδαίτερος, majori studio utens. a σπουδὴ, studium. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδαιότατοι, nom. plural. superl. grad. a σπουδαῖος, probus.

Σπουδαιοτέρως, & σπουδαιότερον, diligentius, adv. compar. grad. a σπουδαῖος, αία, αῖον. studiosus. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπουδὰ, festinatio, desiderium, studium, diligentia, sedulitas, sollicitudo σπουδῇ ποιῶ, serio accipio, Aristoph. in Ran. σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam dare, Chrysost. σπουδῇ ἔθης, diligenter incubuisti, diligenter fecisti Sophocl. Th. σπεύδω, festino. p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, diligenter, festinanter, properanter, cum studio, cum labore.

Σπυράθια, ας, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυράς, άδος, ἡ, caprarum stercus & ovium.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, sporta, sportula, corbis, fiscella, seu vas vimineum, aut junceum. puto quia ex flebilibus virgis Στειφᾶται. Est & caprarum fimus. Thema πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Σ T.

Σταύγιον, ἐξάγιον, ϛ nota senatii.

Σταγὼν, όνος, ἡ, stilla, gutta, stillicidium. κατὰ σταγόνα, guttatim. Lucianus in Timone usurpavit σταγὼν, in gen. fœm.

Στάδιος, ία, ον, firmus, a, um, compactus, stabilis. ab ἵσταμαι, sto. σταδαῖος, appensus, Nicand. in Alexiph. σταδία μάχη, pugna stataria, Thucyd. Sed στάδιος, ου, ὁ, substant. & τὸ στάδιον, stadium, curriculum, seu campus, ubi equestria vigent exercitia, continens sex jugera.

Σταδιοδρομέω, cursu contendo, stadium curro. f. ήσω.

Στάζοντα, stillantem, acc. sing. part. præs. a στάζω, stillo.

Στάζω, stillo, στάζω δάκρυ, stillo, seu bibo lacrymas. Soph. in Ajace. f. ξω, Hinc σταλάζω, ξω, stillo. σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, distillatio.

Σταθεὶς, ὁ, status, a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 1. pass. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. syncop. pro ἐστάθησαν, steterunt, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἵστημι, sto.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, stabilis, firmus, constans, a στάω, seu ἵστημι, sto. Item calidus, fervidus, Plato in Phædro.

Σταθῇ, 3. singul. aor. 1. sub. pass. σταθήσομαι η, εται, fut. 1. pass. ejusdem verbi.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ejusdem.

Στάθμα, ας, α, Dor. pro στάθμη, ἡ, meta.

Σταθμάω, ad amussim exigo, pondero, æstimo. σταθμάομαι, conjicio. a στάθμη, amussis Th. ἵστημι, sto.

Σταθμώμενος, Jon. pro σταθμώμενος, conjiciens. a σταθμάομαι, vel ἕσμαι.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, ad quam aliquid exæquatur, meta. Item ensis capulus. Diod. Siculus. inde σταθμίζω, expendo. Them. ἵστημι, sto, pondero.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ stabulum, libra, statera, pondus, dat. sing. σταθμῷ. dat. plur. Jon. σταθμοῖσι. σταθμοὶ, postes. The. ἵστημι, sto.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, pectus.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Attica syncope. pro σταίημεν, ητε, σταίησαν, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi, ἵστημι.

Σταὶς, & σταῖς, αιτὸς, τὸ, farina triticea aqua subacta. q. a στάω. quod fit massa ad consistentiam redacta.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, gutta, a στακτὸς, οῦ, ὁ, stillatitius. Th. στάζω. f. ξω. stillo.

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ἡ, columna.

Σταλάω, & σταλάζω, stillo. Th. στάζω, idem.

Σταλῆναι, missum esse, a. 2. inf. pass. verbi στέλλω, mitto, a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, κος, ἡ, varus, paxillus, qui facit imposita στῆναι, stare.

Στᾶμεν, Poet. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, sto. Alii scribendum censent στᾶμεν, a στῶμαι, Dor. στᾶναι, hinc Att. & Jon. στάμεναι, & per apocopen στᾶμεν.

Σταμὶν, lignum in navi erectum, σταμῖνες, tabulata navis, Odyss. ἑ. statumina vocat Cæsar.

Στάμνος, ου, ὁ, ἡ, urna, hydria, amphora, ut puto, a στάω, & μένω, quod erecta stet.

Σταν, Jon. pro ἔσταν, hoc vero Bœot. sync. pro ἔστησαν, steterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Σταξεῦμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, stillabimus. 1. plur. f. 1. verbi στάζω, stillo. fut. ξω.

Σταξεῦσι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. pers. plural. f. 1. verbi στάζω, stillo. fut. ξω.

Στάοτα, Jon. pro ἑστῶτα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, sto. perf. part. ἑστακὼς, ότος, & Jon. crasi ἑστὼς, ῶτος, & per aphæresin στῶτος.

Στὰς, ὁ, qui stetit, a. 2. part. act. Sed στᾶσα pro στᾶσα, aor. 2. part. f. g. ab ἵστημι, sto.

Στάσῃ, consistas, 2, sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, sto.

Στασιάζω, seditionem excito: res novas molior.

Στάσιμος, ου, ὁ, stativus, firmus, constans. Gloss. Cyr. ab ἵστημι, sto.

Στάσις, εως, ἡ, proprie statio, quies ipse standi actus. Deinde factio, seditio, bellum civile, & intestinum. Item situs, collocatio, stabilitas, firmitas. στάσις usurpatur etiam de choro, statio, & στάσιμα μέλη dicuntur carmina, quæ chorus stando recitabat, Comment. Aristoph. in Vespis. στάσις apud Rhetores est id, in quo maxime res vertitur, status a Latinis dicitur, & causæ constitutio, ab Aristotele ἀμφισβήτησις. Vide Cic. in Topicis, & Quinctil. l. 3. cap. 6. Hesychio στάσις est officina, & ab Aristophane in Equitib. στάσεις dicuntur etiam amnium aggeres, ac ripæ. hinc στασιώδης, εος, ὁ, & στασιώτης, ου, ὁ, seditiosus.

Στάσκεν, Jon. & Poetic. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Στασόμαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. med. verbi ἵστημι, sto,

Στασῶ, Dor. pro στήσω, f. 1. verbi ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, stater, eris, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum: aliis siclus. Apud Epicharmum debitor.

Στατὸς, οῦ, ὁ, stans, stabilis, qui diu stat. Sic στατὸς ἵππος, equus, qui in stabulo continetur. hinc στατίζομαι, sto.

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, crux. σταυροὶ, retis genus, quod visco oblinitur, Comment. Aristoph. in Avibus. hinc σταυρόω, palo, σταυρόω, seu cruci affigo. σταυρώσιμος, furcifer.

Σταυρόω, ῶ, crucifigo: per metaph. impetum carnis, ne in me regnet, frango: virtute scil. Spiritus S. precibus, fut. ώσω. perf. ἐσταύρωκα.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. σταφὶς ἀγρία, herba pedicularis Scribonio Largo, a necandis pediculis ita dicta. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. σταφυλὴ ἀγρία, uva silvestris. Diosc. l. 5. c. 16. Sed σταφύλη, ης, est perpendiculum.

Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide σταφὶς. σταφυλῇσι, dat. plur. Jon. a σταφυλὴ, uva.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina, Doric. ab ἵστημι, pondero.

Στάχυς, υος, ὁ, spica. Item herba similis marrubio. Est & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri. Item nexus, & vinculum quoddam ita dictum a spicæ similitudine. invenitur etiam στάχυς usurpatum in navium fabrica, allisque aliquot artibus, sed ubique a spicis translatum. Item στάχυς vocatur pars, quæ ventri subjacet. Eustath. Iliad. γ. animadvertit, lumbos animalium στάχυς dici. At σταχὺς, Proclo est stella fulgida in Virginis sinistra manu, dicta Spica.

Στάω, στῶ, sto, maneo. ab hoc inusit. est ἵστημι, statuo.

Στέαρ, ατος, τὸ, sebum, seu sevum, adeps.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, οῦ, ὁ, opertus, solidus. a στέγω, tego, sustineo.

Στεγανίδες, ad aliquid tegendum aptæ, Th. στέγω, tego.

Στέγω, tego, operio, celo, occulto. item tolero, sustineo, impedio, propulso: fero, porto. fut. ξω. præt. ἔστεχα. præt. med. ἔστεγα. Hinc στέγη, ης, ἡ, & στέγος, εος, τὸ, tectum.

Στείβω, calco, constipo, ambulo, tero. Hinc στίβος, ου, ὁ, via, semita.

Στείλαντο, collegerunt, Jon. pro ἐστείλαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi στέλλω, mitto, contraho.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen securis, in quod στέλλεται, id est, immittitur lignum, securis manubrium. στειλειὸν, οῦ, τὸ, securis manubrium.

Στεινομένη, arctata, Jon. pro στενομένη, præs. part pass. fœm. g. verbi στένω, gemo. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, angustus, arctus, Jon. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Jon. pro ἐστένοντο, resonabant, 3. pl. imperf. a στένομαι, suspiro. vide στεινομένη.

Στεινὸς, οῦ, ὁ, Jon. idem ac στενὸς, οῦ, ὁ, angustus. Sed στῖνος, εος, τὸ, via angusta, anxietas.

Στεινωπὸς, Jon. pro στενωπὸς, hoc autem Poet. pro στενωπὸς, arcta, seu angusta via, a στενὸς, οῦ, ὁ, angustus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στείομεν, steterimus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. activ. ω, in εω resoluto, στέωμεν, & ectasi Poet. στείομεν, verbi ἵστημι, fut. στήσω. aor. 2. ἔστην. a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Jon. στείρη, ης, ἡ, carina navis, quasi στερρὰ, firma: a στερρὸς, solidus, pro στερεὸς, idem, quod carina sit solidissimus asserum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis. est etiam στεῖρα, ας, ἡ, sterilis. Polluci στεῖρα est genus ornamenti instar carinæ, ut sunt capilli hinc inde pectinis discrimine per medium lineam discreti.

Στεῖρος, ου, ὁ, sterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, sterilis fœmina: tamen & στεῖρος de fœmina. Thema στερέω, privo.

Στεῖχον, Jon. pro ἔστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, eo, vado.

Στείχω, vado, ordine incedo, accedo, advento, prodeo. στεῖχε δωμάτων πάρος, prodi ante ædes. fut. ξω. p. ἔστειχα. aor. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, ου, ὁ, ordo; item versus suis pedibus incedens. στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. δίστιχος, & δίστοιχος, ου, ὁ, duobus versibus constans.

Στελεγγὶς, ἡ, strigilis; item coronamenti genus, lamina. a στέλλειν γυῖα, ornare membra. vide στλεγγὶς.

Στέλεχος, εος, τὸ, & στέλεχον, ου, τὸ, truncus, caudex, stipes.

Στελὶς, ίδος, ἡ, viscum, quod arbori innascitur.

Στέλλεν, ornare, Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. vide στέλλω. στέλλειν νῆας, est armare naves.

Στέλλω, mitto, instruo, apparo, orno, amicio: contraho, astringo, compesco. τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν, quæ alvum astringunt, Aphrod. fut. στελῶ. fut. 2. σταλῶ, perf. ἔσταλκα. aor. 1. ἔστειλα. præs. med. στέλλομαι, devito, subduco. præter. med. ἔστολα. Hinc στόλος, ου, ὁ, commeatus, profectio: item expeditio terrestris, & navalis.

Στελμονίαι, αἱ, fasciæ, quibus canum latera præmuniuntur. a στέλλω, instruo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto.

Στέμβω, contumelia, seu injuria afficio. quasi a στόμα, ατος, τὸ, ut sit, ore lædo. Est & στέμβω, assidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona, Th. στέφω, corono. fut. ψω. perf. act. ἔστεφα. perf. pass. ἔστεμμαι.

Στέμφυλα, τὰ, vinacea: floces, fraces: Sunt folliculi σταφυλῆς, vitis.

Στέμφω, moveo. unde ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, immotus.

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, suspirium, gemitus, a στενάζω, ingemisco. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, angustus.

Στενάζω, ingemisco, suspiro, præs. imperat. act. στέναζε, έτω, & in plur. στενάζετε. fut. activ. άξω, a. 1. ἐστέναξα, ingemui. a στένω, gemo. Th. στενὸς, angustus. gemitus enim fit angusto corde.

Στεναχίζε, ingemiscebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi στεναχίζω, idem ac στένω, gemo. Them. στενὸς, οῦ, ὁ, angustus.

Στενάοντα, acc. sing. m. g. vel plur. n. g. a στενάων, οντος, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, arctus.

Στενολεσχεῖν, anxium esse, seu torqueri in rebus frivolis, & nugatoriis, a στενὸς, οῦ, ὁ, anxius, & λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio.

Στενολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit, argutator nugator. A prec.

Στενολεσχία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili.

Στενὸς, οῦ, ὁ, angustus, arctus, compressus. Hinc στένω, gemo. ingemisco. στενάζω. fut. ξω, idem. στεναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus. στεναγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Στενόσημον, ου, τὸ, angusticlavium. Ex στενὸς, angustus, & σῆμα, ατος, τὸ, signum. ita πλατύσημον, laticlavium.

Στενόστομον, ου, τὸ, osculi genus, quod fit labris compressis, Poll. Æschylus dixit στενόστομον τεῦχος vas oris angusti.

Στενοχωρέω, ῶ, coarcto, in arctum cogo. f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. perf. pass. στενοχωρέομαι, οῦμαι, coarctor. quasi ex στενὸς χῶρος, angustus locus.

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustia, locus angustus. Dicitur etiam στενοχώρημα.

Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. sing. Στέντορι.

Στένω, gemo, suspiro, ingemisco, deploro, anhelo, Sophocl.

Στενωπὸς, Poet. pro στενωπὸς, οῦ, ὁ, angustus, in quo visus contrahitur: arcta, seu angusta via. a στενὸς, angustus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στέωμεν, stetissemus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. a στέργω, diligo.

Στέργω, amo, adamo, amore prosequor, naturali charitate complector; item acquiesco, sum contentus, æqui bonique facio. f. ξω. p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα. Hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi se mutuo prosequuntur. φιλόστοργος, ου, ὁ, propensus ad amorem.

Στέργοντι, 3. pl. præs. verbi στέργω, amo.

Στερεὸς, οῦ, ὁ, solidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. Virg. Vos o quibus integer ævi sanguis, ait, solidæque suo stant corpore vires. Hinc στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ώσω. perf. ἐστερέωκα.

Στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεούμην, ούμην, & in 3. pl. ἐστερεοῦντο, οῦντο, perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, privo.

Στέρεται, privatur, 3. sing. præs. pass. verbi ejusdem.

Στερέωμα, ατος, soliditas, firmamentum. ab eodem them.

Στερέω, privo, orbo, eruo, fraudo. fut. ήσω, & έσω. Hinc στέρησις, εως, ἡ, privatio. στεῖρα, ας, ἡ, sterilis.

Στερεῶς, adv. solide, firmiter, constanter, arcte. a στερεός, solidus, firmus.

Στερηθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. pass. fœm. g. verbi στερέω, privo. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejusdem.

Στερηθῆμεν, privatum esse, per syncopen pro στερηθήμεναι, seu στερηθήμεναι, Jonic. & Doric. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, privo.

Στερίσκονται, privantur, 3. plural. ind. pass. verbi στερίσκω, idem ac στερέω, privo.

Στέρφος, εος, τὸ, pectus, quia στερρὸν, solidum. Et στέριφος, ου, ὁ, sterilis Dioni, solidus Thucydidi, minime dumosus, minime aquosus eidem.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus, quia στερρὸν, ossibus firmiter munitum. τὰ στέρνα παίειν, ferire pectus, Xenoph. Item στέρνον, animus, cogitatio. διὰ στέρνων ἔχειν, in animo habere, cogitare. Sophocl. in Antigona.

Στέρξαι, amavisse, a. 1. inf. act. verbi στέργω, naturali charitate complector. f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor, per Aphæres. pro ἀστεροπὴ, Poetic. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Est &

Στερόπης, nom. propr. Cyclopis, Steropes.

Στεροπηγερέτα, vocat. sing. a στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur suscitat: Jovis Epithiton a στεροπὴ, fulgur, & ἀγείρω, excito.

Στέροψ, πος, idem ac στεροπὴ, fulgur, Sophocl.

Στερχθεὶς, ὁ, dilectus, a. 1. part. passiv. verbi στέργω. f. ξω. vide in στέρξαι.

Στεῦτ', pro στεῦτο. vide in στεῦται.

Στεῦται, firmatur, per syncopen pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι, & στεῦμαι, promitto, firmo, præ me fero. sic στεῦτ', pro στεῦτο, firmabatur, Jonic. & per syncop. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. verbi ejusdem.

Στεφανῆς, ῆ, ὁ, nomen viri. Gr. sertum.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona: circulus versicolor pupillam ambiens, Galen. vertex orbis, cribri ambitus, montis culmen: galeæ species, cassis, loricula; Polluci circuitus capillorum, extremus, qui caput ambit, Luciano ornatus capitis muliebris, Apsyrto ungulæ pedis equorum circuitus, atque ambitus. Item orbiculus capiti impositus, quo mulieres onera gestant, ab Ovidio vertex vocatus, a Festo arcticillum. Est etiam στεφάνη circulus venatoriæ supellectilis quo feræ inserto collo capiuntur. Denique incerniculi, sive cribri ambitus, cribrumque ipsum. Aristot. in Concion.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στεφανοφορέω, ῶ, coronam fero, Aristot.

Στεφανοφόρος ἀγὼν, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex στέφανος, quod a στέφω, corono, & φέρω, fero.

Στέφανος, ου, ὁ, corona: virtutis præmium: cœtus: mœnium ambitus: podex: sidus dictum corona: Procl. στεφάνως, Dor. pro στεφάνους. Them. στέφω, corono.

Στεφανοῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, corono.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανηφορία, ἡ, coronæ gestatio.

Στεφανόω, ῶ, corono, cingo, redimio. f. ώσω. perf. ἐστεφάνωκα.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & metaph. pro ornamento.

Στέφον, coronarunt, Jon. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, sertum, corollarium, Callimach. in hymno Dianæ. Item tectum: pellis.

Στέφω, corono, redimio. f. ψω. p. φα, perf. pass. ἔστεμμαι. Hinc στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona. στέφος, εος, τὸ, idem. στέφανος, ου, ὁ, idem. στεφανόω, & στεφανίζω, corono.

Στέψας, αντος, ὁ, qui coronavit, aor. 1. part. act. verbi στέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔστεψα.

Στέωμεν, Jon. pro στῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Στῆ, stetit, Jon. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed. στῇ, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στῇς, & στήῃ, Poet. pro στέῃ, & hoc pro στῇ, quod Jon. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στήῃ, pleonasmo τ̃ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Στήθεσσι, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Στήθεσφι, φ additur per paragogen. dat. pl. ejusdem them.

Στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθιστὴρ, antilena. στηθοδέσμιον, pectorale.

Στῆθος, εος, τὸ, pectus, quasi a στῆναι, stare. quia stat quasi immotum. Polluci στῆθος in manu est, ubi palmæ initium coit, & est pars torosior exaggeratum quid, & prominens ostendens. στῆθος ἀντίχειρος est illud carnosum in radicibus pollicis: nonnulli montem vocant: quod vero paulo depressius subest, dicitur στῆθος χειρός.

Στήκετε, 2. plural. præs. verbi στήκω, firmiter sto.

Στήκω, (ab ἕστηκα) firmiter sto. legitur vero in solo præsenti. dicitur στήκω, pro ἑστήκω, per aphæresin, persto, constanter sto. fut. ἑστήξω, & ομαι.

Στήλη, ης, ἡ, columna, lapis e terra extans, munitionis, vel signi gratia. sæpe sumitur pro cippo, vel columna, quæ in sepulchris statuebatur. Hinc στηλόω, cippum erigo.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, seu columella: lignum in puppi erectum Polluci.

Στηλίτας, acc. plur. a στηλίτης, ου, ὁ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inscriptus, στηλίτης ἐν ἀκροπόλει, ærarius factus, in Ceritum tabulas relatus. Aristot. Rhetoric. lib. 2.

Στῆμα, ατος, τὸ, stamen: omnes herbæ marinæ. στήμων, stamen. στῆμα in genitalibus hominis, quod ex virga propendet.

Στήμονα, acc. sing. a στήμων, ονος, ὁ, stamen, dat. στήμονι. Th. ἵστημι, sto.

Στῆναι, posuisse, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήνια, festum erat Athenis, quo se mutuo scommatis perstringebant.

Στήνιον, ου, τὸ, pectus. a στῆναι, firmum stare.

Στηνιῶσαι, conviciis & salibus incessere.

Στηρίζω, firmiter statuo, confirmo, fulcio, figo, sto, quasi a στερεός, firmus. Item stationem facio. fut. ξω. a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω. a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι. præt. ἐστήριχα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. Hinc στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum stabilimentum.

Στήριξε, firmiter fixit, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi στηρίζω, confirmo, stabilio.

Στῇς, 2. singul. aor. 2. sub. activ. ab ἵστημι, sto.

Στῆσαι, statuisse, a. 1. inf. act. στήσειε, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ἵστημι, sto, f. στήσω.

Στήσαντ', pro στήσαντο. erexerunt, 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi ejusdem.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. verbi ejusdem.

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Στήσομεν, constituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, sto. fut. στήσω.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. plur. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω. verbi ejusdem.

Στῆνα, vel στήνη, ης, ἡ, fœmina, mulier, uxor, apud Theocr.

Στήτην, Jon. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Στήωσι, steterint, 3. plur. a. 2. sub. act. Poet. pro στῶσι, verbi ἵστημι, sto. a. 2. sub. στῶ, & pleonasmo στέω, deinde ectasi στείω, & Attice η, pro ε, στήω, & in 3. plur. στήωσι.

Στία, ας, ἡ, & στῖον, Scribitur etiam στεία, ἡ, lapillus, calculus, a στῆναι, quia immobilis. Hinc στιώδης, durum.

Στιβαρὸς, ὰ, ὸν, densus, crassus, firmus, dativ. plural. Jon. στιβαροῖσι, a στείβω calco, denso. Hinc & στιβὰς, culcitra.

Στιβὰς, άδος, ἡ, stratum calcatum: torus ex herbis, aut foliis humi stratis.

Στιβεύω, vestigo, indago. Gl. Cyr. proprie est calco: ut στιβέω, a στείβω.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, semita, vestigium.

Στίγμα, ατος, τὸ, stigma, signum alicui inustum, aut impressum. plural. τὰ στίγματα. Th. στίζω, pungo. f. ξω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. στιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. a στίζω, pungo.

Στίζω, pungo, percutio, signo, noto. f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατος, τὸ, nota, qua aliquis compunctus est. στιγματίας, ου, ὁ, stigmate notatus. στιγματίαι, οἱ, servi compuncti notis, stigmatici Cic. Off. 2. inusti Val. Max. literati Plauto in Casina.

Στίλβω, splendeo, luceo, corusco, illustro. fut. στίλψω. perf. ἔστιλφα. id est, στίλλω ἰλλὸ βαίνω, id est, ἰὼν βαίνω, scil. ut quasi emicando progrediatur. Hinc στίλβη, ης, ἡ, nitor, splendor. στιλπνὸς, ὴ, ὸν, fulgidus, lucidus. στιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

Στίλη, ης, ἡ, numulus minimi pretii. Unde pro τὸ ἐλάχιστον, id est, minimum, sumitur. Aristoph. in Vesp.

Στιλπνὸς, ὁ, lucens. a στίλβω, splendeo.

Στίμμι, τὸ, stibium. Est, quo aliquid στιβίζεται, denigratur.

Στὶξ, στιχὸς, ἡ, ordo. in plur. αἱ στίχες, acc. plur. στίχας. Th. στείχω, ordine eo, vado.

Στῖφος, εος, τὸ, turba, globus militum. Iliad. γ. a στείβω, denso.

Στιφὸς, sum στιφρὸς, densus.

Στιφρὸς, densus, firmus, torosus, contractus. a στείβω, denso.

Στίχας, acc. pl. a στίξ, στιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. στείχω, ordine eo.

Στιχάω, & άομαι, ordine eo. Th. στείχω, idem. a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, discede. a. 2. imperat. act. verbi στείχω, eo, vado. a. 2. ἔστιχον.

Στιχθεὶς, ὁ, notatus, a. 1. part. pass. verbi στίζω, pungo. f. ξω. a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, versus, ordo: manipulus militum: virga. Eustath. Iliad. ά.

Στλεγγὶς, ίδος, ἡ, olei gutta, strigil, idem ac στελγγὶς, & στεγγλίς. Balnearis strigilis erat incurva cum manubrio. Tum ob ejus similitudinem στλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam, ταινίδιον, lamina, qua pro corona utebantur. Item vas, quo aqua hauritur, Pariter ornamentum capitis mulierum. Athen. lib. 4. Hinc στλεγγίζω, fut. ίσω, destringo, strigili rado.

Στοὰ, ᾶς, ἡ, porticus. quasi a στῶ, seu ἵστημι, quia ibi stari potest, & disputari. Item horreum: cella, apotheca.

Στοβὴ, ἡ, convitium, a στέμβω, contumelia afficio. quasi στόματος βοὴ, oris clamor, jurgium.

Στοιβάζω, compono, struo. στοιβάσιμος, ὁ stabilis. στοιβαστὴς, ὁ, stipator. στοιβὴ, ἡ, stipatio.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons, dis. Idem ac βαΐον, ου, τὸ, ramus proprie palmæ, termes. a στείβω, calco. f. ψω, p. ἔστειφα. p. m. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. Ex elementis omnia corpora composita στοιχεῖ, id est, procedunt. Vel omnia composita fiunt ex elementorum coalitu. τὰ στοιχεῖα per metaphoram rudis institutio, rudimenta, fundamenta. στοιχεῖον etiam dicitur Solarii umbra quia ex hac veluti elementis horarum ratio, temporisque momenta deprehenduntur, Poll. lib. 6. c. 8. στοιχεῖα, οὐράνια dicuntur imagines, & signa cœlestia. quod a στοῖχος, ordo.

Στοιχέω, ῶ, incedo. f. ήσω. perf. ἐστοίχηκα. a στοῖχος, ordo.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus. Th. στείχω, ordine eo.

Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis oblonga. Th. στέλλω, orno, amicio. & hinc στολίζω, vestio.

Στολίσας, αντος, ὁ, ornate præparans, a. 1. part. act. στόλισον, orna, a. 1. imperat. act. Poet. verbi στολίζω, amicio, apparo. Th. στέλλω, exorno.

Στόλος, ου, ὁ, militaris expeditio, classis, copiæ, quæ aliquo mittuntur. a στέλλω, mitto.

Στόμα, ατος, τὸ, os, oris: sermo, acies gladii: ostium, aditus. q. a τέμνω, σ præfixo. ut στόμα, sit quasi στόμημα. nam τομὴ, sectio est, & dentes cibum scindunt. στόμα πρὸς στόμα λαλεῖν, loqui cum præsentibus. ἀχάλινον στόμα, os effrænatum, Eurip. in Bacchis. Hinc στωμύλος, (an στωμύλος, scrib.) garrulus, loquax: στωμύλλω, & στωμυλέω, loquax sum. ἐπιστομίζω. frænum injicio. ἐπιστομίζω, os obturo, χρυσόστομος, ου, ὁ, aureum os habens, seu aurea verba ore fundens.

Στόμαργος, ου, ὁ, tabula. Gl. Cyr.

Στομάτεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. a στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Στόμαχος, ου, ὁ, ventriculus, stomachus. q. a στόμα, os, quia duo στόματα ἔχει, ora habet, superius scil. & inferius. Sunt qui ducunt a στόμα, os, & ἄγχω, strangulo, ob angustum ventriculi os.

Στόμβος, ὁ, qui ore dilatato sonum edit, clamosus. a στόμα, os, & βοῶ, clamo.

Στόμος, ὁ, garrulitas, convitium. a στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, ore afficio, os facio, acuo: disertum reddo: & os claudo. στόμωμα, τὸ, robur. στομωθὲν, chalybs.

Στο-

Στομφάζω, utor grandibus verbis: a στόμφαξ, graviter sonans, clamosus.
Στοναχεῦντι, Doric. & Æol. pro στοναχοῦσι, 3. plural. ind. præs. vel Doric. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. verbi στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. a στένω, gemo. Thema στενὸς, angustus.
Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi στοναχίζω, seu ομαι, fut. σομαι. idem ac στένω, gemo, ingemisco. Thema στενὸς, ῦ, ὁ, angustus.
Στονόεις, όεντος, ὁ, & in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, suspiriosus, gemebundus. quod a στόνος, gemitus. Th. στενὸς, arctus.
Στίνυξ, ὁ, pro ὄνυξ, unguis. Oppian.
Στοργὴ, ἡ, actus τῦ στέργοντος, amor ingenitus. Th. στέργω, amo.
Στορέσομαι, vide in στορέω, sterno.
Στορέσαι, sternere, a. 1. inf. act. στόρεσαν, Jon. pro ἐστόρεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, sterno, f. έσω.
Στορεσεῦντι, Dor. & Æolic. pro στορέσουσι, sternent, 3. plur. f. 1. act. verbi στορέω, sterno.
Στορέω, sterno. f. έσω, vel έσω: q. a. στρω. Hinc στορνύω, seu στόρνυμαι, & στρωννύω, seu στρώννυμι, idem. στρῶμα, ατος, τὸ, stramentum, stragulum. στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, strator.
Στόρθυγξ, γος, ὁ, cuspis hastæ. idem ac στόρθη, quasi a στορέω, sterno, quod ea aliquid sternere possimus. Στόρθυγγες, συντετμημέναι τρίχες μετὰ ῥῦσιν, Pollux lib. 3. 5. Hesych. legit στέρθυγγες.
Στοχάζομαι, collineo, ad scopum tendo: conjecto. f. άσομαι. perf. ἐστόχασμαι, q. a. στίχω, ordine incedo. Est enim collineare, ὀρθῷ τινὶ στοιχῷ, radiis oculorum velut lineis rectis aliquid designare, & quasi recta in rem tendere. Hinc στοχασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura. στοχαστικὸν, verbale. στοχαστικῶς, conjecturaliter.
Στοχασάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi στοχάζομαι, scopum peto.
Στοχαστικῶς, conjecturaliter. a στοχάζομαι, in scopum intendo.
Στράβαλος, ὁ, qui est tereti corpore: tortus, tortuosus. q. a στραβὸς, ῦ, ὁ, qui est oculis distortis. hoc a στρεβλὸς, tortus. Th. στρέφω, verto.
Στραβὸς, ῦ, ὁ, qui est oculis distortis, luscus. Th. στρέφω, distorqueo.
Στραγγαλιὰ, seu στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, tortuosus laqueus, dolosum consilium. Th. στραγγὸς, ῦ, ὁ, tortus. hinc στραγγάλη, ης, strangulatio, nempe cum collum στρέφεται, torquetur.
Στραγγάω, & στραγγίζω, guttatim exprimo. Metaph. premo. a. στράγξ, ἡ, gutta, stilla, quod a στάζω, stillo. fut. στάξω, unde pleonasmo τῦ γ & ρ, στράγξ.
Στραγγίας, triticum strangias appellatum. an a rotunditate guttæ?
Στραγγὸς, ῦ, ὁ, tortuosus, obliquus. q. a στρέφω, verto. Hinc στραγγάω, & στραγγίζω, torqueo. στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.
Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ stillicidium. a στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, & οὖρον, ου, τὸ, urina.
Στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, stilla. q. a στάζω, ut sit quasi στάγξ, quia a re aliqua stillat. Hinc στραγγίζω, f. ίσω, guttatim exprimo.
Στράπτω, pro ἀστράπτω, splendeo.
Στρατάομαι, exercitum colloco, castra pono. hinc στρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. Thema στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus.
Στρατάρχης, ου, ὁ, dux exercitus, στρατηγὸς.
Στρατάρχος, ου, ὁ, Poet. idem ac στρατάρχης, exercitus dux, Imperator.
Στρατεία, ας, ἡ, militia. Th. στρατὸς, exercitus.
Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus: a στρατεύω, milito. Th. στρατὸς, exercitus.
Στρατεύω, milito. fut. εύσω. perf. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præs. med. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς, exercitus. q. a στορέω, sterno.
Στρατηγέω, præsum exercitui. ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.
Στρατηγὸς, ῦ, ὁ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iisdem thematibus.
Στρατιὰ, idem ac στρατεία, ἡ, militaris expeditio.
Στρατηλασία, ἡ, pro στρατεία, militaris expeditio. Th. στρατὸς, exercitus.
Στρατηλατέω, idem ac στρατηγέω, ducem rei bellicæ ago.
Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus. Th. στρατὸς, exercitus.
Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, miles. ab eodem themate.
Στρατολογέω, ῶ, militem deligo. q. d. στρατὸν συλλέγω, exercitum conscribo. Hinc & στρατολόγος, qui exercitum colligit.
Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus.
Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τῦ στρατοπέδου, princeps castrorum. Th. ἀρχὴ, imperium & στρατόπεδον, castra.
Στρατόπεδον, ου, τὸ, proprie castra significat, hoc est, locum, ubi imperator cum suo exercitu commoratur. tum per metonym. exercitus. Ex στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τὸ, solum campus, Hinc στρατοπεδεύω castrametor.
Στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus. q. a στορέω, sternere, hostiliter dejicere.
Στρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi στρατάομαι, castra pono.
Στραφθεὶς, έντος, ὁ, & στρεφθεὶς, conversus, a. 1. part. pass. a στρέφω, verto.
Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἐστράφην.
Στρεβλὸς, ῦ, ὁ, tortuosus, callidus, perversus. Thema στρέφω, verto, torqueo.
Στρεβλόω, ῶ, detorqueo. f. ώσω. perf. ἐστρέβλωκα.
Στρεπτοῖο, gen. Jon. a στρεπτὸς, ῦ, ὁ, torques. Th. στρέφω, verto.
Στρεπτὸς, ῦ, ὁ, flexibilis, exorabilis, versatilis, tortus. Sed στρεπτὸς, subst. torques. Th. στρέφω, verto.
Στρεπτοφόρος, ου, ὁ, torquatus. a φέρω, & στρεπτὸς, torques.
Στρεύγω, dolore afficio: tardo, cesso. στρεύγομαι, paulatim deficio, tabesco. q. στραγγάομαι, Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta.
Στρεφεδινέω, in gyrum verto. oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, cum vertigine corripiuntur. Ex στρέφω, verto, & δινέω, gyro, circumago. The. δίνη, ης, ἡ, vortex.
Στρεφθεὶς, έντος, ὁ, conversus, aor. 1. part. pass. a στρέφω. verto.
Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. singul. a στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, verto. fut. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.
Στρέφω, verto, torqueo, flecto, q. a τρέπω, verto, fut. στρέψω. præt. ἔστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, obverte. a. 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, convertor, converto me. a. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η. a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, conversus, a, um. a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, έντος, ὁ. p. m. ἔστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, flexus. στρεβλὸς, ῦ, ὁ, tortus, tortuosus, στραβὸς, ῦ, ὁ, qui est oculis distortis, strabus. στρόβιλος, ου, ὁ, vortex; item turbo, trochus. ἀναστρέφω, inverto; item redeo. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio; item reditus. ἀντιστρέφω, in contrarium partem verto. ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, reciprocatio. ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio.
Στρηνῶς, adverb. aspere, horribiliter. a στρηνὴς, asper. Est & στρηνῶς pro σαφῶς, manifeste.
Στρῆνος, ιος, ὁ, ἡ, asper, indomitis moribus, qui rationis habenas excutit. Ducatur ideo a στερεῖν ἡνίας, excutere habenas.
Στρηνιάω, luxurio, dissolute vivo. f. άσω. perf. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus.
Στρῆνος, εος, τὸ, luxus; deliciæ: asperitas morum, fastus. a στρηνὴς, asper, quasi a στερεῖν ἡνίας, ab ablatis habenis, (ἄσωτοι, helluones enim nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. effrenatus.
Στρίγλος, ὁ, exilis & tenuis vox avis. a στρίζω, pro τρίζω, strido.
Στριγμὸς, ῦ, ὁ, stridor quidam, a στρίζω, pro τρίζω, strido.
Στριφνὸς, ὁ, strigosus. Gloss. Cyr.
Στρὶξ, in columnis striatis pars cava canaliculi instar. Vitruv. l. 10. c. 15.
Στριφνὸς, ῦ, ὁ, strigosus, a στρίγγω, stringo.
Στρόβος, ὁ, vortex aquarum. vertigo, gyrus. a στροβέω, circumago. unde & στροβίλος, instrumentum quoddam fullonum e carduis, quo rudem pannum tractant, & lanæ villos excitant: vel potius est verticillus. Comment. Aristoph. in Equit. στρόβιλος, vortex, procella, turbo, trochus. Item cochlea, & murex marinus, quo & στρόμβος.
Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio.
Στρογγυλόω, f. ώσω, idem.
Στρογγύλωμα, τος τὸ, opus rotundum.
Στρογγυλίζω, f. ίσω, ore rotundo loquor.
Στρογγυλόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, rotundum habens caulem.
Στρογγύλος, ου, ὁ, rotundus, contractus: teres instar cylindri. quasi a στραγγὸς, tortuosus. γογγύλος idem ac στρογγύλος.
Στρομβιχίδης, Strombichides, nomen proprium.
Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus. idem ac στρόβιλος, a στροβέω, torqueo. Th. στρέφω, verto.
Στρούθιον, ου, τὸ, passerculus, diminut. a στρουθὸς, passer.
Στρουθὸς, ῦ, ὁ, passer, parva avis. hinc στρουθίον, ου, passerculus. q. cum οἴστρῳ θεῖν, scil. ad ὀχείαν. Est enim avis salax. Vel a στρέφω, & θέω, quia velox.
Στροῦς, passer Hesych. contractum ex στρουθός. Si στροῦς, quia salax, duxerim a σαίνω, q. σαίνορος. Vel a στορέω, quia se sternit crebro ad ὀχείαν, coitum.
Στροφάλιγξ, ὁ, vertigo, gyrus. a στροφαλίζω, idem ac στρέφω, verto.
Στρωφάω, verso. στρωφώμενοι, Jon. pro στρεφόμενοι, versantes. Th. στρέφω, verto.
Στρόφιγξ, ὁ, vertebra, cardo ostii, quia ejus vi aliquid vertitur. ut collum, porta. a στρέφω, verto.
Στροφίοιο, gen. Jon. a Στρόφιος, ου, ὁ, nomen proprium.
Στρόφις, ὁ, homo versatilis: qui se novit στρέφειν, vertere.
Στρόφος, ὁ, aliquid tortum, & torquens: cincinnus, citrus: funis, fascia, lorum. Est & tormen morbus. στροφοποιὸς restio, qui στρόφος, id est, funes ποιεῖ, facit.
Στρουθόμαργος, ὁ, furiose libidinosus. Refer ad στροῦς, passerem, quia ὀχευτικὸς, salax.
Στρυμόνα, acc. sing. a Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii, Strymon.
Στρυφνὸς, ὁ, acerbus. Idem ac στυφνὸς, unde & factum ajunt interposito ρ. Alii referunt ad στύφω. constringo.
Στρύχνος, ου, ὁ, solanum, herba.
Στρῶμα, ατος, τὸ, stratum, stragulum, a στρώννυμι, sterno.
Στρώννυμι, vel στρωννύω, sterno. imperf. ἐστρώννυον, f. στρώσω. q. a στρόω. aor. 1. ἔστρωσα. aoristo 1. imperat. activ. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, stratus. Hinc στρῶσις, stramen, stratura. στρωτῆρες, asseres, quia illis pavimentum sternitur. στρῶμα, τὸ, stratum, stragulum. στρωματεὺς, pulvinar, vestis aliqua sutilis. Thema στορέω, sterno.
Στρῶσον, sterne, aor. 1. imperativ. activ. στρώσω, sternam, fut. 1. activ. verbi στρώννυμι, sterno. Thema στορέω, idem.
Στρωτοῖς, dativ. plural. a στρωτὸς, ῦ, ὁ, stratus, quod a στρώννυμι. idem ac στορέω, sterno.
Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. verbi στρωφάω, idem ac στροφάω, versor, circumago. fut. 1. med. στρωφήσομαι. quod a στροφὴ, versio, flexus. Thema στρέφω. verto. f. p. m. ἔστροφα. a. 2. med. ἐστραφόμην.
Στροφῶ, Dor. pro στρέφω, verto.
Στρωφώμενοι, præs. part. pass. verbi στρωφάω, circumago.
Στρόω, inusit. a στορέω, sterno.
Στυγέει, odit, 3. sing. ind. præs. στυγέῃ, timeat, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, odio prosequor.
Στυγερῇ, Jon. pro στυγερᾷ, ᾶς, ἡ, horribilis, odiosa, dativ. plural. στυγεραῖς. Th. στυγέω, odi.
Στυγνώπης, ὁ, invisus, ex στυγερὸς, horribilis, & ὤψ, ὠπὸς, vultus. Th. ὄπτομαι. video.
Στυγέω, odio prosequor, reformido. fut. ήσω, & στύξω, ab inusit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον. Hinc στύγος, εος, τὸ, odium. θεοστυγὴς, ου, ὁ, Deo exosus. An ἀπὸ τῆς Στυγὸς, a Styge palude Infernali, quæ odiosa, & formidanda?
Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, a, um. The. στυγέω, odio prosequor.
Στυγνάζω, tristis sum, contristor. f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα, a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, ὁ. quod a στυγνὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus: item tristis. hoc a στύγος, εος, τὸ, odium. Th. στυγέω, odio prosequor.
Στυγνάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω, tristis sum.
Στῦλος, ου, ὁ, columna; item graphium, γραφεῖον. q. a στάω, quia stat erecta.
Στὺξ, γὸς, ἡ. Styx, nomen fluvii Infernalis, a στυγέω, exhorresco.
Στύξαιμι, odissem, a. 1. opt. act. verbi στυγέω, odi.
Στυππεῖον, ου, τὸ, Jon. pro στυππεῖον, & στύππη, stupa.
Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, stupa. Est & στύπη, stipes, stirps. q. a στύφω, quia ea utimur ad stipandum, & obstruendum.
Στύπος, εος, τὸ, idem etiam ac στύπη, stupa.
Στυπτηρία, ἡ, alumen; quia valide στύφει, id est, adstringit.
Στυρακίνη, populea. Gen. 30. 37.
Στύραξ, ακος, ὁ, cuspis hastæ, quasi στερεὸς, firmus.
Στυφελίζω, aspere tracto, everto, quatio. f. ξω.
Στυφελίξαι, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, aspere tracto, depello. f. ξω. Th. στύφω, adstringo.
Στυφελὸς, ἡ, ὸν, durus, asper. Th. στύφω, adstringo.

Στρυφνὸς, ή, ὸν, acerbus, quia linguam στύφει, id est, adstringit. στυφὸς, acerbus. στυφὸς οἶνος, insipidum vinum.

Στυφρὸς, ὰ, ὸν, durus, rigidus.

Στύφω, adstringo, de iis, quæ gustantur, spisso, f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, stypticus, adstrictivus. στυφὸς, ὁ, ὁ, adstringendi vim habens.

Στύω, scotigine laboro, priapum extendo. q. a στάω, unde ἵσταμαι, erigo.

Στωϊκὸς, ή, ὸν, Stoicus, a, um, ἀπὸ τῆς στοᾶς, a porticu sic dicti Stoici, ubi disputabant. Zeno autem ejus sectæ auctor traditur.

Στωμύλος, ο, ὁ, garrulus, lepidus; dicax. στωμυλία, argutia.

Σ Υ.

Σὺ, tu, Dor. τὺ, & addita syllaba νη, τύνη, pronomen omnis gen. in gen. σοῦ. &c. Hinc σὸς, σὴ, ὸν, tuus.

Σύαγρος, ὁ, aper, σῦς ἄγριος, sus agrestis.

Σύβαρις, ιδος, & ιος, ἡ, Sybaris, urbs magnæ Græciæ; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab ὕβρει, deliciis nimiis dici meretur. Hinc Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui est e Sybari. & Συβαρῖτις, ἡ, quæ est e Sybari. Συβαριτικὸς, Sybariticus.

Συβάρτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης, Sybarita. h. e. ab urbe Sybari.

Συβήνη, vel συβίνη, ἡ, theca ex corio, ut suillo, a σῦς, suis. Est etiam venabulum.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex suum, qui pascuntur. a σῦς, sus, & βόσις, ἡ, pastus. Th. βόω, seu βόσκω, pasco.

Συβώτης, ου, ὁ, subulcus. qui σῦας βόσκει, boves pascit.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi συγγράφω, conscribo. Thema γράφω, scribo. fut. ψω. præt. γέγραφα.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & sanguinis communio. Ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, genus, prosapia. Thema γίνομαι, nascor.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίγνομαι, simul sum, conversor. Th. γίνομαι, nascor, sum. a. 2. med. ἐγενόμην.

Συγγενέσι, cognatis, dat. plur. a συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, consanguineus.

Συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, consanguineus. ab iisdem them.

Συγγενώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. med. a συγγίγνομαι, simul sum, conversor.

Συγγηράσκω, ας, α, consenesco. quod a γηράσκω, f. άσω, senesco. Th. γῆρας, αος, τὸ, senectus.

Συγγίνεσθαι, præs. inf. a συγγίνομαι, conversor, convenio, coeo. Them. γίνομαι, nascor.

Συγγινώσκω, cognoscere, sibi conscium esse, considerare, ignoscere. Vide γινώσκω, cognosco.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia. quod a συγγινώσκω, ignosco, quod ex σὺν, & γνώμη, sententia. Thema γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωσθῆναι, veniam consequi, a. 1. inf. pass. verbi συγγινώσκω, ignosco. fut. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Thema γινώσκω, cognosco.

Σύγγονος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem ac συγγενὴς, consanguineus.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th. γράφω, scribo.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, auctor. a γράφω, scribo.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, descriptio. a γράφω, scribo.

Συγγράφω, εις, ει, conscribo. f. ψω. Hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eodem themate.

Συγκαθαιρέω, tollenti onus auxilior, juvo.

Συγκάθημαι, consideo. Ex σὺν, & κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, una colloco; item una sedeo. a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκακοπαθέω, ῶ, sum particeps afflictionum, una patior. fut. ήσω. perf. συγκεκακοπάθηκα. Ex σὺν, & κακοπαθέω, malis affligor. quod ex κακὸς, malus, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, ῶ, una male vexo. fut. ήσω. perfect. συγκεκακούχηκα. præs. passiv. συγκακουχέομαι, οῦμαι, una male vexor. quod ex σὺν, & κακουχέω, male tracto. hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, ῶ, seu έομαι, οῦμαι, convoco. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. med. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, voco.

Συγκαλύπτω, operio, f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. passiv. συνεκαλύφθην. a. 2. passiv. συνεκαλύφην. perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψαιεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, operio.

Συγκάμπτω, incurvo. f. ψω. perf. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα, a. 1. imper. act. σύγκαμψον, άτω, incurva. quod ex σὺν, & κάμπτω, flecto. f. ψω.

Συγκαταβαίνω, una descendo. a. 2. ind. activ. συγκατέβην, ης, η. aor. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος, ὁ, quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, una descendo.

Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι, una depono, idem sentio. quod ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην, a. 2. med. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, consensio. a συγκατατίθημι, idem sentio.

Συγκατασκευάσαντι, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκατασκευάζω, una instruo, & adorno. quod ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, instruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Συγκατατίθεμαι, assentior, præs. ind. pers. pass. συγκατατίθεμαι, perf. part. pass. συγκατατεθειμένος, assensus. Ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi συγκαταφαγεῖν, una comedo. quod ex σὺν, κατὰ, & φάγω, edo. aor. 2. ἔφαγον, a. 2. inf. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, una damno: item una eligo. fut. ίσω. perf. συγκατεψήφικα. præs. passiv. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis eligor. aor. 1. passiv. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis electus fui. quod ex σὺν, κατὰ, & ψηφίζω, calculis computo; item decerno, statuo. Them. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. sub. activ. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo, quod ex σὺν, & κατέρχομαι, descendo. hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τί τινι, aliquem in re aliqua comparanda juvare.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi συγκατορύσσω, confodio una. quod ex σὺν, κατὰ, & ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. χα.

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. a σύγκειμαι, simul positus sum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεντέω, Ion. compungo, conficio.

Συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. perf. συγκεκέρακα. perf. passiv. per syncopen συγκέκραμαι, perf. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, contemperatus, una permistus. quod ex σὺν, & κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Συγκεχυμένη, confusa, perf. part. pass. f. g. verbi συγχέω, vel ύω. f. έσω, confundo.

Συγκεχωρήσθω, 3. singul. plusq. perf. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo. quod ex χωρέω, eo, accedo: capio. f. ήσω.

Συγκεχωσμένος, humo congesta tecta, perf. part. pass. a συγχόω, humo congesta tego.

Συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. perf. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκλείω, concludo. f. είσω. perf. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα, perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, ται. perf. partic. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Them. κλείω, claudo. f. σω.

Συγκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes: tanquam adjective accipitur. Ephes. 3. 6. Componitur ex σὺν, & κληρονόμος, hæres. hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, & νέμω, tribuo, possideo. f. νεμῶ. aor. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Σύγκλυς, ὁ, collectitius, convena. a συγκλύω, convoco, συγκλύζω autem est inundo.

Συγκοινωνέω, una sum particeps, una communico, commercium habeo. cum dat. nom. plur. part. præs. συγκοινωνοῦντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. aor. 1. part. activ. συγκοινωνήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & κοινωνέω particeps sum. hoc a κοινωνὸς, ὁ, ὁ, ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, ή, ὸν, communis.

Συγκοινωνὸς, ὁ, ὁ, ἡ, particeps, consors. ab iisdem thematibus.

Σύγκοιτος, ου, ὁ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat, & dormit. ex σὺν, cum, & κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. f. 1. activ. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato. f. ήσω.

Συγκομίζω, una affero. fut. ίσω. perf. συγκεκόμικα, aor. 1. συνεκόμισα. ex σὺν, & κομίζω, fero. Them. κομέω, curo.

Συγκόπτω, concedo, contundo, discindo. f. ψω.

Συγκρίναι, a. 1. inf. act. συγκρίνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκρίνω, comparo, conjungo.

Συγκρίνω, comparo, conjungo. f. κρινῶ. aor. 1. συνέκρινα. aor. 1. inf. act. συγκρῖναι, Them. κρίνω, secerno, discepto, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. dativ. plural. συγκρίσεσι. a συγκρίνω, comparo.

Συγκρύπτω idem fere ac κρύπτω. celo, abscondo, f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἐκρύβην.

Συγκρύψαι. a. 1. inf. act. verbi ejusdem.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius. a κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorsum aspicio, simul inclinor; consentio. f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.

Συγκυρέω, occurro alicui; invenio.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus. quod a συγκύρω, concido. apud Hom. ponitur pro συγκυρέω, collido. quod ex σὺν, & κύρω, incido. f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel a συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγχαίρω, gratulor. cum dativ. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. fut. 1. med. συγχαρήσομαι. a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum. a. 2. imperat. passiv. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. The. χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχαρήσεται, f. 2. med. a συγχαίρω, gratulor.

Συγχάρητε, 2. plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. verbi συγχέω, confundo.

Συγχέω, confundo, consterno; item concito turbam, ubi omnis generis homines promiscue confluunt. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχευσα. aor. 2. συνέχεον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω, & χέω, fundo. f. χεύσω, & χύσω & χεύσω, aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχυσα.

Συγχόω, humo congesta tego. fut. ώσω. quod a χόω, aggerem duco. Th. χέω, fundo.

Συγχράομαι, ῶμαι, commercium habeo cum aliquo, cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχύνω, & συγχέω, confundo. f. ύσω. præt. συγκέχυκα. aor. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, disputando perfeci, superavi. perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui. perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um. a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. quod ex σὺν, & χύω, vel χύνω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio, ab eodem verbo, & themate.

Σύγχωρος, ου, ὁ, ejusdem regionis. ex σὺν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Συγχωρέω, concedo, assentior, indulgeo. f. ήσω. præs. part. pass. συγχωρούμενος. quod ex σὺν, & χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum est, adject. verbale a συγχωρέω, concedo, assentior, indulgeo.

Συγχῶσαι, aor. 1. inf. a συγχόω, humo congesta tego.

Συδὴν, adverb. celeriter. a σεύω, concito. Th. σεύω, agito.

Σύες, οἱ, αἱ, sues, nom. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, sus. pro quo usitatius ὗς, ὑὸς, ὁ.

Σύετο, concitatus est, 3. singul. imperf. vel a. 2. med. Jonic. pro ἐσεύετο, verbi σεύομαι, vel σεύομαι, concito. Them. σεύω, agito.

Συζάω, ῶ, una vivo. præs. inf. συζῆν, pro συζῆν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα. quod ex σὺν, & ζάω, vivo.

Συζεύγνυμι, vel συζεύγνυμι, conjungo. f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα, perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. quod ex σὺν, & ζεύγνυμι, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζῆν, præs. inf. activ. verbi συζάω, una vivo.

Συζητέω, ῶ, mutuo quæro, discepto, disputo. imperf. συνεζήτουν, ες, ει, ον, ετε, ον. f. ήσω. perf. συνεζήτηκα, a. 1. συνεζήτησα. quod ex σὺν, & ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, disputatio, disceptatio; ab eodem verbo & themate.

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, disquisitor, disputator, ejusdem verbi, & thematis.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σύζυγος, conjunctus. quod a συζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Σύζυγος, ου, ὁ, conjunctus, copulatus. quod a ζυγὸς, jugum. Them. ζεύγνυμι, jungo.

Συζῶν, ῶντος, ὁ, præs. part. act. a συζάω, una vivo,

Συζωοποιέω, una vivifico f. ήσω. præt. συνεζωοποίηκα. aor. 1. συνεζωοποίησα. quod ex σὺν, & ζωὸς, ῦ, ὁ, vivus, quod a ζάω, Poet. pro ζῶ, vivo, & ποιέω, facio.

Συηνὸς, ῦ, ὁ, qui porcinis eſt moribus, ſtupidus, inſulſus. hinc συηνία, porcini mores. Th. σῦς, ſus.

Συθεὶς, ὁ, concitatus, a. 1. part. paſſ. verbi σεύω, vel σύω, concito. perf. paſſ. σέσυμαι, & ἔσσυμαι, per hyperthesin. a. 1. paſſ. ἐσύθην. Th. σεύω, agito.

Σύθεν, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Jon. & Bœotica ſyncope pro ἐσύθησαν, verbi ejuſdem, & thematis.

Σῦθι, per ſyncopen pro σύθητι, feſtina, a. 1. imperat. paſſ. verbi ejuſdem vel eſt præſens, vel a. 2. imperat. activ. verbi σῦμι, ejuſdem thematis.

Συκαλλὶς, ἡ, ficedula, quia ficu pingueſcit.

Συκάμινος, ῦ, ὁ, ſycaminus, ſycomorus. nomen arboris. Pro fructu eſt συκάμινον. volunt dici, quod fructum ferat σύκων ἥδιον, qui ficubus melius ſapiat.

Συκῆ, ῆ, ῆς, ἡ, ficus arbor; σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus. q. a σύω, quod celeriter creſcat. Hinc σύκινος, ου, ὁ, ἡ, ficulnus.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus. Ex συκῆ, ῆ, ἡ, ficus, & μορέα, ſeu μωρέα, ας, ἡ, morus.

Συκοφαντέω, ῶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant abſque vectigali expenſo. per ſynecdochen ſpeciei, calumnior. fut. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. quod a συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, calumnioſus delator. Ex σῦκον, ου, τὸ, ficus. Th. συκῆ, ficus, & φαίνω, in lucem profero, indico.

Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, delator, calumniator.

Σύκχοι, οἱ, calceamenta Phrygia.

Συλαγωγέω, ῶ, prædas ago, & abduco, deprædor, ſpolio, denudo. Ex σύλη, ης, ἡ, præda, & ἄγω, duco.

Συλαθεὶς, έντος, ὁ, Dor. pro συληθεὶς, a. 1. part. paſſ. a συλάω, prædor.

Σύλασκε, vi ſpoliabat, 3. ſingul. imperf. act. Jonic. pro ἐσύλα, verbi συλάω, prædor, ſpolio.

Συλάω, vel έω, ſpolio, diripio. Item violo. fut. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλεύμενος, ου, ὁ, Dor. pro συλώμενος, ου, prædans, part. præſ. verbi συλάομαι, ῶμαι. Th. σύλη, præda.

Συλεύω, idem ac συλάω, prædor.

Σύλη, ης, ἡ, præda, ſpolium, maxime in ſylva captum; q. a σὺν, & ὕλη, ſylva. σύλησις ἱερῶν, ſacrilegium. Plato de Leg. Hinc ἱερόσυλος, ου, ὁ, ſacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium.

Συληθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω, prædor. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλήσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprædor. f. ήσω. fut. 1. part. act. συλήσων. p. σεσύληκα. Th. σύλη, ης, ἡ, præda

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. συλλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, comprehendo: concipio.

Συλλαβοῦσα, ἡ, a. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Συλλαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συλλελάληκα, a. 1. ind. act. συνελάλησα. aor. 1. part. activ. συλλαλήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & λαλέω, loquor.

Συλλαμβάνω, comprehendo, concipio. f. συλλήψομαι, concipiam. perf. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς. a. 2. ind. act. συνέλαβον, concepi. præſ. med. συλλαμβάνομαι, opitulor, auxilior, cum dat. aor. 1. paſſ. συνελήφθην, conceptus fui. aor. 2. med. συνελαβόμην, ου, ετο, adjuvi, cum dat. comprehendi, cum acc. Th. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι.

Συλλέγω, colligo. f. συλλέξω. perf. συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα. a. 1. imp. act. σύλλεξον, ατω. a. 1. ſub. συλλέξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. συλλέξωσι. præſ. paſſ. συλλέγομαι, colligor; comparo, quæro, Demoſth. ratiocinor, Naz. confluo, convenio, Plato.

Συλλέξατε, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi συλλέγω, colligo.

Συλλήβδην, comprehenſim, collectim, ſimul, ſummatim, adv. a verbo συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix, a συλλαμβάνω.

Συλληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendere, ſeu complecti poteſt.

Συλληπτικῶς, adv. per comprehenſionem.

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor.

Συλληφθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. συλληφθῆναι. a. 1. inf. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλλήψῃ, concipiens, 2. ſing. fut. 1. med. a συλλαμβάνω, concipio.

Συλλογίζομαι, ratiocinor, computo, cogito, conſidero, fut. 1. med. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι, a. 1. med. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. συλλελογισμαι. Ex σὺν, & λογίζομαι, rationem ineo.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, collectio, quæ ratiocinando fit. Item ſyllogiſmus dialecticus, conſtans propoſitione, aſſumptione, & concluſione. a συλλογίζομαι, ratiocinor.

Σύλλογος, ὁ, hominum frequentia, concio, conventus, cœtus a συλλέγω, colligo.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem cohortis ſocius. Th. λόχος, ου, ὁ, cohors.

Συλλυπέομαι, ῦμαι, condoleo, condoleſco. ex σὺν, & λυπέω, dolore afficio, contriſto. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Συλώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi συλάω, idem ac συλάω, deprædor. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλῶν, ὁ, præſ. part. act. verbi συλάω, vel έω, ſpolio. præſ. part. paſſ. συλώμενος. Th. σύλη, ἡ, præda.

Συμβαίη, eveniat, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβαίνω, ας, ει, evenio, contingo. Item tranſigo, paciſcor, fœdus ineo, conſentio. Ariſtoph. in Ran. congredior, ſimul eo. Sophocl. imperf. activ. συνέβαινον. fut. συμβήσομαι. perf. συμβέβηκα, perf. particip. act. συμβεβηκὼς, ότος, ὁ, a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. ſub. συμβῶ, ῇς, ῇ.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, diligenter conſidero, confero.

Συμβαλλεόμενος, conjiciens, Jon. & Att. pro συμβαλλόμενος, præſ. part. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. med. Th. βάλλω, jacio.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Jonic. pro συνεβάλλετον, verbi συμβάλλω.

Συμβάλλω, diligenter conſidero, confero, conjicio: item congredior cum aliquo, confligo, Xenoph. colloquor, Eurip. commiſceo, connecto, Philoſtr. commercium habeo, paciſcor, Plato de Leg. f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον, a. 2. inf. activ. συμβαλεῖν, confligere. perf. συμβέβληκα. a. 2. med. συνεβαλόμην, ου, ετο, contuli, cum dat. præt. med. συμβέβλημαι.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβάντα, acc. ſing. a. 2. part. act. a συμβὰς, άντος, ὁ. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβασιλεύω, una regno. fut. εύσω. perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. ſub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Them. βασιλεὺς, έως, ὁ, rex.

Σύμβασις, ἡ, comparatio, conventio. a συμβαίνω, evenio.

Συμβεβάναι, Jonic. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. συμβήσομαι, f. 1. med. verbi ejuſdem.

Συμβιβάζω, inſtruo, collatis Scripturæ locis probo. f. άσω, ας, ει. a. 1. ind. activ. συνεβίβασα. præſ. paſſ. συμβιβάζομαι, compingor. a. 1. ind. paſſiv. συνεβιβάσθην, ης, η, aor. 1. part. paſſ. συμβιβασθεὶς, έντος, ὁ, compactus. Ex σὺν, &, βιβάζω, facio aſcendere. Th. βαίνω, ſcando, eo.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi συμβιβάζω, inſtruo.

Συμβλητέον ἐστὶ, conferenda ſunt. verbale a συμβάλλω, confero.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, ſignum, argumentum. συμβολὴ, ῆς, ἡ, congreſſus, conflictus, commiſſura. a συμβάλλω, congredior, confero.

Συμβολικὸς, ῦ, ὁ, conjecturalis, ænigmaticus, hinc συμβολικῶς, adv. conjecturaliter, quod ex συμβάλλω, conjicio. p. m. συμβέβλημαι. Hinc συμβολὴ, ῆς, ipſe actus conjiciendi, conjectura. Them. βάλλω, jacio.

Σύμβολον, ου, τὸ, ſignum, teſſera militaris, a συμβάλλω, confero.

Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio ſuaſoria, a συμβουλεύω, conſilium do.

Συμβουλεύω, ſimul conſulto, conſilium do. f. εύσω, perf. συμβεβούλευκα. aor. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος, ὁ. aor. 1. med. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. quod ex σὺν, & βουλεύω, conſulto. Th. βουλὴ, conſilium.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, Them. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Συμβουλία, ας, & Jon. η, ἡ, conſilium. ab eodem themate.

Συμβούλιον, ου, τὸ, conſilium: item ſenatores.

Συμμαθητὴς, ῦ, ὁ, condiſcipulus. Ex συμμανθάνω, una diſco. Th. μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, ῶ, una teſtimonium reddo, una teſtor. fut. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, a. 1. συνεμαρτύρησα, Ex σὺν, & μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Συμμαχία, ας, & Jon. η, ἡ, ſocietas in bello. ex σὺν, & μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Συμμαχίδα, acc. ſing. a συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia. ab eodem Themate.

Σύμμαχος, ου, ὁ, commilito, pugnæ ſocius. ejuſdem them. Hinc συμμαχικὸν, ου, τὸ, ſociale.

Συμμένειν, conſiſtere, permanere, durare.

Συμμερίζομαι, una partem capio, cum dat. Ex σὺν, & μερίζω, partior, diſtribuo, f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Them. μείρω, divido.

Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præſ. part. paſſ. συμμετασχηματιζόμενος, quod a μετασχηματίζω, transformo. hoc ex μετὰ, trans, & σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, perf. paſſ. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. activ. verbi συμμετέχω, una particeps ſum, quod ex σὺν & μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. hoc ex μετὰ, & ἔχω, habeo. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ, ἡ, conſors, una particeps.

Σύμμετρος, ου, ὁ, modice temperatus. Hinc συμμέτρως, moderate. Th. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Σύμμιγα. adv. promiſcue cum, ſimul cum, a συμμίγνυμαι, commiſceor.

Συμμίγνυμαι, commiſceor. præſ. partic. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. fut. μίξω. præt. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ, omnigenus, permixtus. ab eodem verbo, & themate.

Συμμιμητὴς, ῦ, ὁ, ſimul imitator. Ex σὺν, & μιμητὴς, ῦ, ὁ, imitator Th. μιμέομαι, ῦμαι, imitor. f. ήσομαι.

Συμμίξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. συμμίξαι. a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commiſceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, miſceo.

Συμμίσγε, præſ. imperat. act. verbi συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, commiſceo.

Συμμιχθῇς, commiſcearis, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συμμίγνυμι, commiſceo.

Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis. σύμμορφα, nom. plur. n. g. Ex σὺν, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Συμμορφόω, ῶ, conformo. f. ώσω, perf. συμμεμόρφωκα. præſ. paſſ. συμμορφόομαι, ῦμαι, conformor. ab eodem themate.

Συμπαθέω, ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι. quod ex σὺν, & πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, compatiens, condolens. ab eodem themate.

Συμπαίσδεν, Dor. pro συμπαίζειν, colludere, Th. παίζω, ludo.

Συμπάντων, gen. plur. a σύμπας, αντος, ὁ, univerſus, totus, quod ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, adſum. f. συμπαραγενήσομαι, aor. 2. med. συμπαρεγενόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, παρὰ, & γίνομαι, ſeu γίγνομαι, ſum, fio, naſcor.

Συμπαρακαλέομαι, ῦμαι, communem conſolationem percipio. a. 1. ind. paſſ. συμπαρεκλήθην, ης, η. aor. 1. inf. paſſ. συμπαρακληθῆναι, mutua erigi conſolatione. quod ex σὺν, παρὰ, & καλέω, voco.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συμπαρακαλέομαι, communem conſolationem percipio.

Συμπαραλαμβάνω, ſimul aſſumo. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος, ὁ. quod ex σὺν, παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Συμπαραληφθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi συμπαραλαμβάνω, ſimul aſſumo.

Συμπαραμένω, una permaneo. f. μενῶ. perf. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα. ex σὺν, παρὰ, & μένω, maneo. fut. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρεόντες, οἱ, qui cum iis ſunt, nom. plur. præſ. part. Poet. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι, una adſum. quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, ſum. præſ. part. ὢν, Poet ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρίστασε, adſtare fecit, vel juſſit. Dor. pro

pro συμπαρέστησε, 3. sing. aor. 1. activ. verbi συμπαρίστημι. Ex σὺν, παρὰ, & ἵστημι, sto.
Σύμπας, αντος, ὁ, universus, totus. σύμπαν κράτος, totum robur. σύμπαντι ἔφῃ ἐπέκειντο, omni ope incubuerunt, Thucyd.
Συμπάσχω, simul patior. aor. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα, quod ex σὺν, & πάσχω, patior.
Σύμπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν, & πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.
Συμπέμπω, una mitto. fut. ψω. aor. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.
Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, verbale a συμπεριαιρέω. Quod ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. aor. 2. εἷλον.
Συμπεριλαμβάνω, amplector. f. συμπεριλήψομαι. a. 2. συμπεριέλαβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, ὁ, complexus, quod ex σὺν, περὶ, & λαμβάνω, capio. præt. εἴληφα, & Att. λέλαφα.
Συμπίνω, bibo cum aliquo, combibo. cum dat. fut. συμπίομαι. perf. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.
Συμπίπτοντα, acc. sing. part. præs. verbi συμπίπτω, incido, incurro, contingo, &c. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. pass. verbi συμπλέκω, connecto.
Συμπλάσας, άσαντος, ὁ, a. 1. part. act. συμπλάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi συμπλάσσω, vel ττω, fingo, accommodo. f. συμπλάσω, quod ex σὺν, & πλάσσω, vel ττω, fingo. fut. πλάσω.
Συμπλαταγέω, manibus complosis strepitum edo. quod a πλαταγὴ, crepitaculum. hoc a πλαταγέω, ex ictu sonitum excito. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Σύμπλασε, conformavit, Jon. & Poet. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπλάσσω. Th. πλάσσω, formo.
Συμπλέκω, connecto, concinno. f. ξω. aor. 1. συνέπλεξα. fut. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι. a. 2. part. συμπλακεὶς, έντος. quod ex σὺν, & πλέκω, necto. f. ξω.
Συμπληγάδην, adv. collisim, conserte, contexte. a συμπλήσσω. f. ξω, collido, concutio. Thema πλήσσω, vel ττω, percutio.
Συμπληθύω, impleo, compleo, augeo, verbi πληθύω, vel πληθύνω.
Συμπληροῦνται, 3. plural. ind. pass. verbi συμπληρόω, compleo.
Συμπληρόω, ῶ, compleo. fut. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præs. pass. συμπληρόομαι, οῦμαι. imperf. pass. συνεπληρούμην, ούμην, όυ, οῦ, όετο, οῦτο, & in 3. plur. όοντο, οῦντο. præs. inf. pass. συμπληροῦσθαι. quod ex σὺν, & πληρόω, impleo. quod a πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. Th. πλέος, idem.
Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio, complicatio, complexio, commercium, congressio, conflictus. Item textura, contextus. Pariter symploche figura quædam Rhetorica.
Σύμπλοος, ου, ὁ, navigationis socius, convector, cursus comes.
Συμπνίγω, suffoco, coarcto, imperf. act. συνέπνιγον, coarctabam. fut. ίξω. perf. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα, quod ex σὺν, & πνίγω, suffoco.
Συμποδήσας, ὁ, cum ligasset, a. 1. part. act. verbi συμποδέω. an legendum συμποδίσας, verbi συμποδίζω? Them. πὸς, pes. Gen. 22. 9.
Συμποθὲν, τὸ, absorptum, a. 1. part. passiv. n. g. verbi συμπίνω, una bibo. aor. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω.
Συμπολιτεύομαι, in eadem republ. cum aliis versor, in eadem gubernatione sum. Quod ex σὺν, & πολιτεύω, rempub. administro. hoc a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.
Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. ab eodem Them.
Συμπορεύομαι, una proficiscor, cum dat. item convenio, coeo. imperf. med. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. quod ex σὺν, & πορεύομαι, eo, proficiscor.
Συμποσία, ας, ἡ, Poet. idem ac συμπόσιον, convivium.
Συμπόσιον, ου, τὸ, convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum, qui accubuerant, locus convivii. Ex σὺν, & πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, una presbyter, qui & ipse presbyter est. Ex σὺν, & πρέσβυς, υος, & Attic. εως, ὁ, senex. comparat. πρεσβύτερος, senior.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Jon. adjutor. Th. πράττω, facio.
Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. Ex σὺν, πρὸ, & πέμπω, mitto.
Συμφάγω, comedo, f. 2. συμφάγομαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.
Συμφέρει, conducit, 3. singul. ind. præs. verbi συμφέρω, conduco.
Συμφερτὸς, ῆ, ὸν, collatus, congestus: utilis. Ex σὺν, & φέρω, fero.
Συμφέρω, εις, ει, conduco, prosum; utilis sum, comporto. συμφέρω χρήματα, cumulo pecuniam. Item simul fero, simul tolero, Eurip. Sophocl. quadro, competo, Sophocl. obsequor, pareo Sophocl. in Electra convenio, Aristoph. Interpr. συμφέρον, οντος, τὸ, commodum, præs. part. n. g. fut. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, comportavi. a. 1. part. activ. συνενέγκας, αντος, ὁ.
Σύμφημι, proprie, una loquor, & per metonym. consentio, confiteor, assentior, cum dat. aor. 2. συνέφην, ης, η.
Συμφορέω, calamitatem alicujus deploro. quod a συμφορὰ, ἡ, calamitas.
Συμφορέω, Jon. pro συμφέρω, comporto.
Συμφορὴ, Jon. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, calamitas, casus, collatio, jactura, damnum, detrimentum. & τὸ συμφορὸν, idem. Ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Σύμφορος, ου, ὁ, utilis, aptus, frugi, conveniens, decens: item comes.
Συμφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, qui una consilia agitat, consiliarius: a συμφράζομαι, simul consulo.
Συμφράσσασθαι, aor. 1. inf. med. Poetic. συμφράσσατο, contulerat, 3. singul. a. 1. med. Jon. & Poetic. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι, simul delibero, fut. άσομαι, & Poetic. συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Συμφυεῖσαι, nom. plur. fœm. g. aor. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, coeo.
Συμφυλέτης, ου, ὁ, gentilis, contribulis, qui est ex eadem tribu. Quod ex σὺν, & φυλέτης, ου, ὁ, tribulis.
Συμφύομαι, una enascor, coalesco, coeo, a. 2. pass. συνεφύην, ης, η. a. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσα, ὲν. Th. φύω, nascor.
Σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, una plantatus, simul genitus, cognatus, insitus, innatus, genuinus, τὸ σύμφυτον, cognatio, cognata natura, Plato de Leg. Item sexus, Eurip.
Συμφύω, coalescere facio, conglutino, coagmento.
Συμφυῶς, congenite.
Συμφωνέω, ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino. Per metaph. consentio, communi consensu paciscor, conspiro, idem sentio. συμφωνῶ σοι ἐπὶ τούτοις, adversus hos tecum conspiro, Aristot. lib. 4. Polit. c. 12. f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. aor. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus sum. a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, convenit inter vos.
Συμφωνηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi ejusdem.
Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia, convenientia, consensus. a συμφωνέω, consentio.
Συμφωνία, ας, ἡ, concentus, consonantia. ab eodem verbo, & themate.
Σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, consonus per metaph. concors, respondens. συμφώνως, concorditer.
Συμψάω, ῶ, contero, conturbo, corrado, confundo vestigia, ne amplius appareant. Aristoph. in Nub.
Συμψηφίζω, computo. f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. quod ex σὺν, & ψηφίζω, calculis computo.
Σύμψυχος, ου, ὁ, unanimis, ejusdem sententiæ. Ex σὺν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Σὺν, cum præposit. regit dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Christo esse. Aliquando sine casu est, & significat pariter, una. Sed σὺν, suem, acc. a σῦς, συὸς, sus.
Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi συνάγω, colligo.
Συναγάγετε, 2. plur. a. 2. imperat. activ. συναγάγετε, pro συνηγάγετε, aor. 2. ind. act. verbi ejusdem.
Συνάγγελος, ου, ὁ, legationis socius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
Συναγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω.
Συνάγερθεν, Bœotic. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusdem.
Συναγορεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συναγορεύω, colloquor, f. εύσω, quod ex σὺν, & ἀγορεύω, idem ac ἀγοράομαι, concionor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Συναγρόμενοι, ὁ, præs. part. verbi συνάγρομαι, congrego. quod ex σὺν, & ἄγρομαι, per syncopen pro ἀγείρομαι. Them. ἀγείρω, congrego. f. ερῶ.

Συνάγω, εις, ει, colligo, congrego, simul duco. claudo, glomero, coarcto, conjungo, Aristot. l. 2. histor. de pinnophylace. consocio, concilio, Aristot. de mundo. conquiro, confero, comparo, committo, Plato de Leg. συνάγειν φθόνον, conflare invidiam, Demosth. Item συνάγειν, una bibere, compotare, Menander, teste Athen. l. 8. fut. συνάξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, & in 2. plur. συνηγάγετε, hospitio excepistis. a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, & in 2. plur. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. συναγαγὼν, οῦσα, όν, perf. ind. act. συνῆχα, perf. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, perf. part. pass. συνηγμένος, η, ον, congregatus. a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναχθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, congregabor. p. m. συναγήγοχα. quod ex σὺν, & ἄγω, duco.
Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, Synagoga, conventus, schola, a συνάγω, congrego.
Συναγωνίζομαι, una certo. fut. ίσομαι. perf. pass. συνηγώνισμαι, aor. 1. med. συνηγωνισάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. συναγωνίσασθαι.
Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui una certat, commilito.
Συνᾴδουσι, 3. plur. præs. a συνᾴδω, consono, consentio. Th. ἀείδω, & contracte ᾄδω, cano. f. ᾄσω, præt. ᾖκα.
Συναθλέω, ῶ, una certo, certamen adjuvo. fut. ήσω. perf. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ε. quod ex ἀθλέω, vel ἀεθλέω, certo.
Συναθροίζω, congrego. f. οίσω. præt. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα.
Συνῄχθησαν, impetum pariter faciebant, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi συναΐσσω, impetu feror. fut. συναΐξομαι. perf. pass. συνῄγμαι. plusq. perf. συνῄγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror. f. ξω.
Συναίμοσι, consanguineis, dat. plural. a σύναιμος, ου, ὁ, consanguineus. ex σὺν, & αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.
Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, cum alio tollo, adjuvo, confero.
Συναίρω, opitulor. f. συναρῶ. p. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.
Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, concaptivus. quod ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captivus. hoc ab ἁλωτὸς, ἡ, ὁ, qui potest capi. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.
Συνακολουθέω, ῶ, una sequor, f. ήσω. perf. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα.
Συναλγέω, una doleo, condoleo. f. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Συναλίζω, congrego. f. ίσω. perf. συνήλικα. præs. part. pass. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum. aor. 1. part. συναλισθεὶς, quod ab ἁλίζω, congrego. hinc ἁλία, ας, ἡ, cœtus. Th. ἅλις, satis, adverb.
Συναμὰ, pro ἅμα, adv. simul cum, una. ab ἅμα, simul.
Συνάμαρος, vel συναίμαρος, ὁ, καὶ ἡ, vastator, maleficus.
Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo, vel ambæ.
Συναμωρέω, lædo, vasto. Alii malunt συναμαρέω legere, quasi συνάμαρος sit, cui in fatis est nocere aliis, a μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.
Συναναβαίνω, una ascendo. f. βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβὰς, άντος, & in dat. plur. συναναβᾶσι, & in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, & in plur. συναναβᾶσαι, quæ una ascenderant. quod ex σὺν, ἀνὰ, & βαίνω, eo.
Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. a συναναβαίνω, una ascendo.
Συναναιρέομαι, simul tollor: colligo. præs. inf. συναναιρεῖσθαι. quod ex σὺν, ἀνὰ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.
Συνανάκειμαι, una accumbo. imperf. συνανεκείμην, σο, το, & in 3. plur. συνανέκειντο. præs. part. συνανακείμενος, η, ον. quod ex σὺν, ἀνὰ, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.
Συναναμίγνυμαι, una commisceo: intermisceo, commisceo. fut. συναναμίξω. a. 1. συνανέμιξα. præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι, cum dat. quod ex σὺν, ἀνὰ, & μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. μέμιχα.
Συναναπαύομαι, una refocillor: simul accumbo, simul quiesco, fut. αύσομαι. quod ex σὺν, ἀνὰ, & παύω, cesso. a. 1. ἔπαυσα.
Συνανεστράφην, aor. 2. ind. pass. quod ex σὺν, & στρέφω, verto.
Συναντάω, ῶ, occurro, obviam eo. cum dat. f. ήσω, fut. 1. part. activ. συναντήσων, οντος, ὁ, a. 1. ind. act. συνήντησα. a. 1. part. συναντήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & ἀντάω,

τᾶν, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra, pro, praepositio.

Συνάντησις, εως, ἡ, occursus. ab eodem verbo, & them.

Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, opem fero, adjuvo. cum dat. a. 2. med. συναντιλαβόμην, ου, ετο, a. 2. sub. med. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. quod ex σὺν, ἀντὶ, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, occurro, obviam eo, Poet. pro συναντάω.

Συναντώντων, gen. plur. part. praes. verbi συναντάω, occurro.

Συναντῶσιν, occurrant, 3. plur. praes. sub. verbi ejusdem.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. Th. ἄγω, duco.

Συνάορος, ου, ὁ, ἡ, conjunctus, socius, comes: nupta uxor. Eurip. παρὰ τὸ συναείρειν, τὸ συναίρειν, in altum simul tollere, vel conjungere. ἀείρω, fut. ἀερῶ, perf. med. ἦορα, & Jon. ἄορα, unde illa verbalia.

Συναπάγω, simul abripio, una abduco, f. ξω. perf. συναπῆχα. praes. part. pass. συναπαγόμενος, ου, ὁ, obsecundans, attemperans. a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, simul abreptus fui. a. 1. part. pass. συναπαχθεὶς, έντος, ὁ, una abreptus, ex σὺν, ἀπὸ, & ἄγω, duco.

Συνάπειμι, simul abeo. συναπῄει, simul abiit aor. 1.

Συναπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & absolutum reddo.

Συναπαρτισμὸς, ου, ὁ, consummatio.

Συναπαυγάζομαι, una effulgeo.

Συνάπας, αντος, ὁ, simul omnis. συνάπαντα, universa. a πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψε, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συναποκρύπτω, occulto. Ex σὺν, ἀπὸ, & κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπεστέατο, Jonic. pro συναφίσταντο, 3. plur. imperf. verbi συναφίσταμαι. vide ἀφίσταμαι. alii legendum censent συναπεστεάτο.

Συναποθνήσκω, una morior, commorior. συναπέθανον ἀλλήλοις, alternis ictibus transfixi occisi sunt. Plutarch. in Publ. cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. aor. 2. inf. συναποθανεῖν.

Συναπολέσῃς, 2. singul. a. 1. sub. activ. verbi συναπόλλυμι, una perdo.

Συναπόλῃ, una pereas, 2. sing. a. 2. sub. med. a συναπόλλυμαι, una perdo.

Συναπόλλυμι, una perdo. συναπόλλυμαι, una pereo. a. 2. med. συναπωλόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo, fut. ὀλέσω. aor. 2. med. ὠλόμην. Praet. med. ὄλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, una mitto, ablego. f. συναποστελῶ. perf. συναπέσταλκα. aor. 1. συναπέστειλα. quod ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συνάπτω, agglutino, copulo, coagmento, conjungo: cohaereo, coeo, coalesco, Arist. congruo, consentaneus sum, Aristot. confligo, congredior, Aristid. bellum gero, Thucyd. f. ψω. perf. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus instat, & urget. Th. ἅπτω, necto. fut. ψω. perf. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. activ. verbi συναίρω, confero. Them. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejusdem, & them.

Συναράρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. perf. pass. verbi συναράσσομαι, collidor. Them. ἀράσσω, vel ττω, amputo, tundo. f. ξω.

Συναράσσω, collido, confligo, contundo, urgeo. Th. ἀράσσω, pulso.

Συναρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento, congruente proportione construo. f. ήσω. perf. συνηρμολόγηκα. part. praes. pass. συναρμολογούμενος, ουμένη, ούμενον, congruenter coagmentatus, a. Ex σὺν, & ἁρμολογέω, ῶ, apte concinno, compingo.

Συνάρμοξε, Dor. vel Jon. pro συνήρμοσε, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, adapto. f. ξω. quod ex σὺν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

Συναρπάζω, una abripio, corripio, Aristoph. cito intelligo, percipio. Sophocl. f. άσω. perf. συνήρπακα. plusq. perf. συνηρπάκειν, εις, ει. aor. 1. ind. activ. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος, ὁ. a. 1. pass. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, έντος, ὁ, abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejusdem, & them.

Συναυξάνω, simul augeo, facio crescere. una cresco, Nazianz. fut. συναυξήσω. perf. συνηύξηκα. praes. passiv. συναυξάνομαι, una cresco. praes. inf. pass. συναυξάνεσθαι. quod ex σὺν, & αὐξάνω, seu αὔξω, augeo. f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. passiv. verbi συναυξάνω, augeo.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συνάγω, congrego. f. ἄξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. passiv. verbi ejusdem.

Συνάχθομαι, condolesco, vicem doleo. & in 3. pl. συνάχθονται. quod ab ἄχθομαι, gravor, aegre fero. f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto. f. ψω.

Συνδείπνησον, άτω, aor. imperat. act. verbi συνδειπνέω, concoeno. quod a δειπνέω, coeno. Thema δεῖπνον, ου, τὸ, coena.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, nexus, vinculum, nodus, copula, conjunctio. Item nodus, stella praefulgens ἐν τῷ λίνῳ, Procl. Est etiam pars nervosa connectens. a συνδέω, una vincio.

Συνδέω, una vincio, connecto, committo. f. ήσω, perf. συνδέδεκα. perf. pass. συνδέδεμαι. perf. part. pass. συνδεδεμένος, una vinctus.

Συνδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum subeo. Ex σὺν, διὰ, & κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Συνδιατρίβω, commoror, una versor, consuetudine utor, operam, & studium pono, Xenoph. Quod ex σὺν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. praet. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν τί τινι, aliquem in re aliqua tolleranda juvare.

Συνδιαχειρίζω, contrucido. vide διαχειρίζω.

Συνδέσμεος. Jonic. pro συνδέσμιος, ἡμιος, qui vinctus est cum aliquo. Th. δέω, ligo.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω, commoror.

Συνδιῃτᾶτο, 3. singul. imperf. med. verbi συνδιαιτάομαι, ῶμαι, cohabito, contubernalis sum. quod a διαιτάομαι, vitam dego. Them. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, testis, comes, adjutor. proprie σύνδικοι vocantur plures patroni, qui simul unam, eamdemque causam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδοκιμάζοντες, acc. plur. praes. part act. verbi συνδοκιμάζω, simul exploro. quod a δοκιμάζω, probo, exploro. Th. δοκέω, videor. f. ήσω. praet. δεδόκηκα.

Συνδοξάζω, simul glorifico. f. άσω. perf. συνδεδόξακα. a. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. συνδοξασθῶμεν. quod a δοξάζω, opinor, sentio. hoc a δόξα, ης, opinio. Th. δοκέω, videor.

Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, conservus. Them. δοῦλος, ου, ὁ, servus.

Συνδραμόντων, gen. plur. a. 2. part. activ. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde συνδρομή, concursus.

Συνδρομάδες, ων, concurrentes: angustiae. Epithetum insularum, quae & συμπληγάδες appellantur, a τρέχω, curro.

Συνδρομή, ῆς, ἡ, concursus. a συντρέχω. quod vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro συντρέχων, concurrens. vide in συνδραμόντων.

Σύνδυο, Poet. duo simul conjuncti, bini. ex σὺν, & δύο, duo.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi συμβάλλω, confero.

Συνέβη, & Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. singul. imperf. pass. verbi συμβόσκω, una pasco. quod a βόσκω, pasco. f. βοσκήσω. Them. βόω, pasco. fut. ώσω, & ήσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, consulto, hortor. quod a βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Συνεβουλεύσατο, & συνεβουλεύσαντο, 3. sing. & plur. a. 1. med. verbi ejusdem, & them.

Συνέγειρον, alleva, a. 1. imperat. act. verbi συνεγείρω, simul excito. Th. ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεγείρω, vide in συνέγειρον.

Συνεδρευόντων, gen. plur. part. praes. act. verbi συνεδρεύω, consideo. fut. εύσω. quod ab ἕδρα, sedes. Them. ἕζομαι, sedeo. fut. ἑδοῦμαι.

Συνέδριον, ου, τὸ, consessus, sc. judicum.

Συνεζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel υμι, conjungo. quod ex σὺν, & ζευγνύω, seu υμι, jungo. f. ζεύξω. hinc & συνεζευγμένως, adv.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi συζευγνύω, conjungo.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi συζητέω, discepto.

Συνεζωοποίησε, 3. singul. a. 1. ind. activ. verbi συζωοποιέω, una vivere facio, ad Ephes. 2.

Συνέηκα, ας, ε Jonic. pro συνῆκα. a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo, fut. συνήσω quod ex σὺν, & ἵημι, seu ἵω, mitto.

Συνεθέμεθα, 1. plur. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, constituo. f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. med. συνεθέμην, ου, το, pactus sum. Th. τίθημι, pono.

Συνέθεντο, componebant, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejusdem, & them.

Συνέθευ, pacta es, Doric. pro συνέθου, θεο, vel θυ, 2. sing. aor. 2. ind. med. verbi συντίθημι, paciscor. aor. 2. med. συνεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Συνεθισθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίζω, consuefacio. quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.

Συνείδησις, εως, ἡ, conscientia. in plur. συνειδήσεις. quod a συνείδημι. hoc ab εἴδησις, scientia. Th. εἴδω, scio.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνοράω, prospicio. a. 2. inf. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδὼν, όντος, ὁ. p. m. σύνοιδα, conscius mihi sum. Th. εἴδω, scio, video. f. εἴσομαι.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, conscius, contracte pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. activ. Them. εἴδω, vel εἰδέω, video. f. ήσω. p. εἴδηκα.

Συνειδὼς, ότος, ὁ, conscius, qui simul novit, Demosth.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. pass. verbi συλλέγω, colligo.

Συνειλέω, convolvo, cogo, compello, includo.

Συνείληφα, perf. ind. activ. Hinc συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf. par. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνειληφυῖα, & συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, perf. Attic. pro συλλέληχα, ας, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω. simul sortior. Th. λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον, tanquam a λήχω, inusit. praet. med. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, collegisse, perf. inf. Attic. συνειλοχὼς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego. f. ξω. perf. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, sum cum alio, utor familiariter, vivo cum aliquo, versor. συνεῖναι τῷ πόνῳ, in labore versari, Arist. Plut. cum dat. imperf. συνῆν. f. συνέσομαι. praes. inf. συνεῖναι. praes. part. συνὼν, όντος, ὁ. quod ex σὺν, & εἰμὶ, sum.

Σύνειμι pro συνέρχομαι, simul eo, convenio, coeo, pergo in congressum. inf. συνιέναι, una ire.

Συνείπετο, 3. sing. imperf. med. verbi συνέπομαι, comitor. Th. ἕπω, sequor.

Συνεὶς, έντος, ὁ, animadversor, cognoscens, conscius, a. 2. part. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi συνεισέρχομαι, una introeo, cum dat. aor. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. quod ex σὺν, εἰς, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συνεισέρχομαι, una introeo, simul ingredior, a. 2. συνεισῆλθον, ες, ε. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνεισέφρησε, Att. sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, simul induco. quod a φορέω, gesto. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφρέω derivari, intus admitto. Th. φέρω, & ἵημι, emitto. fut. ήσω.

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. vide in συνεισελθεῖν.

Συνεῖχε, continebat, 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνείχετο, angebatur, 3. singul. imperf. passiv. verbi συνέχω, constringo.

Συνεκάθισεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, una colloco, & sedeo.

Συνεκαίετο, coardebat, 3. singul. imperf. pass. Ex σὺν, & καίω, uro. f. καύσω. a. 1. act. ἔκαυσα. a. 2. pass. ἐκάην.

Συνέκδημος, ου, ὁ, ἡ, socius peregrinationis, comes itineris. συνεκδότης, Hesych. quod ab ἔκδημος, absens a popularibus suis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Συνεκέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, misceo.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. verbi συγκινέω, ῶ, commoveo, fut. ήσω. quod ex σὺν, & κινέω, moveo.

Συνέκλεισε, 3. singul. aor. 1. indicat. activ. verbi συγκλείω, concludo.

Συνεκλεκτοὶ, ῆ, ὁ, ἡ, una electus. Ex σὺν, & ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω. fut. ξω.

Συνέλαβον, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. med. vide συνέλαβον.

Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. plural. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, colloquor, quod vide. Th. λαλέω, loquor.

Συνελαύνω, compello, is in angustum redigo. συνελαύνω σε πρὸς ἔσχατον πενίας, in extremam necessitatem te redigo. Lucian. Neutraliter usurpatum significat infesto animo concurro, Homer. f. συνελάσω, a. 1. συνήλασα, compuli.

Συνέλεξαν, collegerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω, colligo.

Συνεληλυθότας, accus. plur. part. præt. med. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνελήφθην, ης, η, & in 3. plur. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. activ. συνελθόντων, gen. plur. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνελογίσαντο, 3. plural. aor. 1. med. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor.

Συνελόντι, dat. singul. aor. 2. part. activ. verbi συναιρέω, simul everto, contraho in unum. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, aor. 2. part. ἑλὼν, όντος, ὁ.

Συνεμάχησας, 2. singul. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ sum socius, sto a partibus alicujus. fut. ήσω. Th. μάχομαι, pugno.

Συνέμεν, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo.

Συνενείκαιεν, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide ἐνέγκω.

Συνενείκεται, confertur, 3. singul. præs. ind. pass. quod ab ἐνείκω, Poetic. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, una erro, & in 3. plur. συνεξαμαρτάνουσι. quod ex σὺν, ἐκ, vel ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi πρήσσω, Jon. pro πράττω, facio. f. ξω.

Συνεξετάζονται, 3. plur. præs. ind. passiv. verbi συνεξετάζω, exquiro. quod ex σὺν, ἐξ, & ἐτάζω, examino, f. σω.

Συνεξομοιοῦσθαι, præs. inf. passiv. verbi συνεξομοιοῦμαι, assimilor. quod ex σὺν, ἐξ, & ὁμοιόω, assimilo. hoc ab ὅμοιος, ου, ὁ, similis. Thema ὁμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Συνεξώκειλε, pertraxit, devenit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, pertraho. quod ex σὺν, ἐξ, & ὀκέλλω, appello, Th. κέλλω. f. κέλσω, idem.

Συνεοχμὸς, Attic. pro συνοχμὸς, idem ac συνοχὴ, ῆς, ἡ, junctura, conglutinatio, commissura. a συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνεπαθήσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, condoleo.

Συνεπαινέτης, ου, ὁ, ἡ, consentiens, comprobans, approbans, cum dat. Herod. ex ἐπὶ, σὺν, & αἶνος, ὁ, laus.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα. quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Jon. pro συνεφάψασθαι, a. 1. inf. med. simul attingere, & aggredi. Ex σὺν, ἐπὶ, & ἅπτομαι, tango.

Συνεπελαφρύνω, simul allevo. Th ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, levis, celer.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. activ. verbi συμπέμπω, una mitto. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπομφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, una præficio. Ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, sto. f. στήσω.

Συνέπηξεν, condensavit, 3. sing. aor. 1. ind. activ. verbi συμπήγνυμι, compingo. Thema πηγνύω, seu πήγνυμι, idem, fut. ξω. præt. χα. præt. med. πέπηγα.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, testimonium insuper præbeo, adstipulor, testis sum. f. ήσω. perf. συνεπιμεμαρτύρηκα. quod ex σὺν, ἐπὶ, & μαρτυρέω, testor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Συνεπίομεν, 1. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπίομαι. perf. συμπέπωκα. a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε.

Συνεπισπόμενος, ου, ὁ, simul sequens. vide in σπέω, sequere.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco. f. ξω. p. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind act. verbi ejusdem, & them.

Συνέπομαι, comitor, non resisto, attente audio, cum dat. imperf. med. συνεπόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, & ἕπω, sequor.

Συνεπεπτώκει, inciderat, Jon. pro συνεπεπτώκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω, quod vide.

Συνεργέω, ῶ, una operor, auxilior, adjuvo. imperf. συνήργουν, ουν, εις, εις, ει, ει. fut. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συνεργέω, adjuvo.

Συνεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, adjutor, socius, consors operis, administer, collega. συνεργὸς πρὸς τέχνην, adjuvans artem, Xenoph.

Συνέριθος, ου, ὁ, ἡ, administer, ra proprie, qui, vel quæ lanificium exercet. Ex σὺν. & ἔριθος, quod fit ab ἔρος, ου, τὸ, lana.

Συνέρχομαι, convenio, una venio, in unum coeo, confluo, concurro. συνῆλθον τὸ σὸν λέχος, conveni ad tuum cubile, Sophocl. συνῆλθον εἰς λόγους, in colloquia venerunt, Plutarch. in Camillo. συνῆλθε τῷ σκέμματι, adhibitus est in consilium hujus rei, Nazianz. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, consuescere. a. 2. part. συνελθὼν, όντος, ὁ. p. m. συνελήλυθα, ας, ε, conveni. perf. part. med. συνεληλυθὼς, ότος, ὁ.

Σύνες, intellige, & in plur. σύνετε, a. 2. imperat. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνέσει, dat. sing. a σύνεσις, εως, ἡ intelligentia. acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεσθίω, vescor cum aliquo. imperf. συνήσθιον, ες, ε, quod ab ἐσθίω, ίσω, idem ac ἔσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia, prudentia, peritia, perspicientia. a συνίημι, intelligo.

Συνεσπάραξαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συσπαράσσω, vel ττω, discerpo. fut. ξω. p. συνεσπάραχα. Them. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, ου, ὁ, perf. part. pass. a συστέλλω, contraho.

Συνέστασαν, constituti erant, Poet. pro συνέστησαν, 3. plur. aor. 1. act. vide in συνέστη.

Συνεσταυρωμένος, ου, ὁ, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, una crucifigo. f. ώσω. perf. συνεσταύρωκα.

Συνέστειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, compono ad sepulturam, subtraho. fut. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα.

Συνεστώσης μάχης, prælium, quod adhuc committitur, perf. part. act. f. g. per epenth. τῦ ε, pro συστώσης, quod per crasin dicitur pro συνεστακυίας, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λιμῷ, qui in fame sunt constituti, fame enecti, perf. part. m. g. ab eodem verbo.

Συνέστη, 3. sing. a 2. ind. act. συνέστηκε, 3. perf. perf. ind. act. verbi συνίστημι, constituo.

Συνεστήκει, Jon. pro συνειστήκει, perstitit, duravit, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, constituo, consto.

Συνεστηκυῖαι, firmæ, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusdem.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo. f. συστήσω. perf. συνέστακα. perf. part. συνεστακὼς, & per crasin συνεστὼς, ῶτος.

Συνεστία, ας, ἡ, convivium. Th. ἑστία, ἡ, focus.

Συνεστῶτας, accus. plur. perf. part. activ. verbi συνίστημι, constituo.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Συνέταξα, ας, ε, præcepi, a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, constituo. fut. ξω. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino, præt. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. plur. aor. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, una sepelio.

Συνετέλεσα, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. a συντελέω, finio.

Συνετήρει, 3. singul. imperf. activ. verbi συντηρέω, observo.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, verbi συνετίζω, intelligentem reddo, quod a συνετὸς, intelligens, & hoc a συνίημι, intelligo.

Συνετέθειντο, constituerant, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi συντίθημι, constituo.

Συνετο, intellexit, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι, intelligo.

Συνετὸς, ῦ, ὁ, prudens, intelligens, dativ. plur. συνετοῖς. a συνίημι, intelligo.

Συνετρίβη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, contero.

Συνεύαδον, complacuerunt, 3. pl. imperf. vel aor. 2. pleonasmo Æol. pro εὔαδον, & hoc pro ἕαδον, quod & detracto augmento dicitur ἄδον, ες, ε. ab ἅδω, placeo. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω. p. m. ἧδα, & ἕαδα.

Συνευδοκέω, consentio, applaudo, communico, assentior, comprobo, cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα.

Συνευνάσθεν, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi συνευνάζω, consopio, cum aliquo sopio, συνευνάζεσθαι vero, concumbere cum aliquo. quod ab εὐνάζω, sopio.

Σύνευνος, ου, & συνεύνιος, ου, ὁ, ἡ, Poet maritus, vel uxor, conjux, quod alter cum altero in eodem lecto cubet.

Συνευωχέομαι, οῦμαι, una epulor, una sum in convivio. cum dat. quod ex σὺν, & εὐωχέω, convivio excipio.

Συνεφίστημι, una præficio, considero, diligenter animadverto, Polyb. l. 3. aor. 2. ind. activ. συνεπέστην. perf. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, una præfectus. præs. passiv. συνεφίσταμαι, una insurgo. quod ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, sto, statuo.

Συνεφώνησας, pactus es, 2. singul. aor. 1. ind. activ. verbi συμφωνέω, consentio. f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα.

Συνέχεον, εις, ει, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω. confundo, concito. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

Συνεχὲς, adverb. assidue, continenter; subinde, Aristoph. in Equit. a συνέχω, constringo.

Συνεχέως, Jonic. pro συνεχῶς, assidue, frequenter, ordinatim, quod a συνέχω, constringo.

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. activ. f. g. verbi συνέχω, constringo.

Συνέχω, constringo, una teneo, contineo, coarcto, connecto, comprimo, Aristoph. in Heb. τὼ μηρὼ μὴ συνέχοντες, femora non comprimentes. Item cohæreo, implicor. Plato in Timæo. detineo, possideo. συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, Spiritus afflatu Paulus totus agebatur, & concitabatur. Pariter calleo, peritus sum. συνέχοντες εἰρεσίας, remigationis periti, artisque nauticæ, Thucyd. συνέχεσθαι ἐκ τῶν δύο, a duobus contineri, h. e. coerceri, cohiberi. f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. aor. 2. συνέσχον, ες, ε, compressi. præs. pass. συνέχομαι, constringor. imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο, urgebar, numine afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continenter, assidue, frequenter, protinus. a συνέχω, contineo. Hinc & συνοχὴ, coarctatio.

Συνεψήφισαν, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συμψηφίζω, computo. fut. ίσω. perf. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε.

Συνῆγε, 3. singul. aor. 2. ind. act. verbi ejusdem, & them.

Συνήγειρε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, una excito. f. συνεγερῶ. a 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi ejusdem, & them.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. pass. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω, congrego.

Συνηγόρει, 3. singul. imperf. activ. verbi συνηγορέω, patrocinor. quod ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium, advocatio. defensio; cui opponitur κατηγορία, Aphthon.

Συνηγοροῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi συνηγορέω, assentior.

Συνηδέαται, 3. sing. perf. pass. cognovit, verbi συνειδέω, fut. ήσω. perf. passiv. συνήδημαι, σαι, ται, & Att. συνήδηται, & Jon. dissolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, scio.

Συνῄδει, conscius erat, 3. singul. plusq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio. fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, & per syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, delector, oblector, gratulor, cum dat. οὐ μὴν θανόντι συνήδομαι, non lætor ejus morte, Eurip.

Συνήθεις, acc. plural. a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, assuefactio, conversatio, familiaritas, quod a συνήθης, εος, ὁ, consuetus, a.

Συνήθη, nom. plur. n. g. a. συνήθης, εος, ῦς, τὸ. consuetum.

Συνήθλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. p. συνήθληκα. quod ex σὺν, & ἀέθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Συνήθους, gen. sing. a συνήθης, εος, ους, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συναθροίζω, congrego.

Συνηθῶν, gen. plur. a συνήθης, εος. Th. ἦθος, εος, τό, mos.

Συνήθως, pro more, pro consuetudine. adverb. ab eodem them.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi & in 3. plur. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήλασα, ας, ε, compuli, aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. præt. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, idem ac συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus. ex σύν, & ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem ac ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus.

Συνηλοίησε, 3. sing. aor. 1. act. verbi συναλοιάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Them. ἀλοιάω, comminuo. dicitur & ἀλοάω.

Συνηλόω, ῶ, conclavo, clavis compingo. Ab ἧλος, clavus.

Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum, compositio, confœderatio. a συνίημι, committo. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Συνήμων, ονος, ὁ, socius, familiaris: ab eodem verbo, & themate.

Συνηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. passiv. a συμφέρω, conduco, perf. pass. συνήνεγμαι, & inserto ε, συνενήνεγμαι. hinc ἠνέχθην, a. 1. pass. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συναντάω, occurro. f. ήσω. quod ab ἄντην, obvius fio. p. ἤντηκα.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, ῶ, una operor. imperf. συνήργεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. ήσω. Thema ἔργον, opus.

Συνηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus umbra, opacus. ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἐσμεν, sumus in umbra. Lucian. in Anach.

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. med. verbi συνέρχομαι, convenio. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιεν, imperf. activ. verbi συνεσθίω, vescor cum aliquo. fut. ίσω. Thema ἔδω, edo.

Συνῆτε, intelligeritis, 2. plur. aor. 2. sub. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήφθην, aor. 1. indic. passiv. vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, & in 3. plur. συνήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω, perf. pass. ἦγμαι. aor. 1. pass. ἤχθην. f. 1. passiv. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συνάπτω, conjungo. f. ψω, a. 1. passiv. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, una sepelio, Sophocl. fut. ψω. perf. συντέθαφα, a. 2. συνέταφον. aor. 2. ind. passiv. συνετάφην, ης, η, consepultus fuit. aor. 2. part. pass. συνταφείς, έντος, ὁ. Th. θάπτω, sepelio.

Συνθέμενος, ου, ὁ, conjungens, ruminans, perpendens, a. 2. part. med. verbi συντίθεμαι, conjungo.

Σύνθες, & σύνθου, compone, a. 2. imp. med. verbi ejusdem, & them.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum, fœdus, Iliad. β. gen. plural. Æol. συνθεσιάων. quod a συντίθημι, compono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, pactum, compages, structura, coagmentatio.

Συνθέτο, Jon. pro συνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi συντίθεμαι, accumulatim colligo.

Σύνθετον, ου, τό, compositum. dat. plur. συνθέτοις, ejusdem th. & verbi.

Συνθέτως, conjunctim, adv. ab eodem verbo, & them.

Συνθῆκαι, nom. plur. a συνθήκη, ης, ἡ, compositio. accus. plural. συνθήκας, a συντίθημι, compono. Them. τίθημι, pono.

Συνθήκη, ης, ἡ, pactum, conventum, fœdus. κατὰ συνθήκην, ex condictio, ex pacto. Item consensus, assensus, adstipulatio. πόλεως συνθήκη κοινή, communis consensus civitatis, Demosth. contra Aristogit.

Σύνθημα, ατος, τό, compositum, constitutum. ἀπὸ συνθήματος, ex composito. Item signum, tessera. τὰ συνθήματα, symbola.

Συνθήσει, componet, 3. singular. fut. 1. ind. act. verbi συντίθημι, ejusdem th.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. activ. verbi συνθλάω, confringo.

Συνθλασθήσεται, confringetur, 3. singul. fut. 1. passiv. verbi συνθλάω, confringo.

Συνθλάω, conquasso, confringo, contundo. f. άσω. a. 1. συνέθλασα, perf. συντέθλακα. perf. passiv. συντέθλασμαι. aor. 1. ind. pass. συνεθλάσθην. fut. 1. pass. συνθλασθήσομαι, ῃ, εται, conquassabor. Them. θλάω, frango.

Συνθλίβω, comprimo, constringo, vexo, affligo. f. ψω. imperf. συνέθλιβον, ες, ε. perf. συντέθλιφα.

Συνθνήσκουσι, 3. plural. præs. ind. activ. verbi συνθνήσκω, commorior. Thema θνήσκω, morior, fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, proprie, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo. Item comminuo, confringo. f. ψω. a. 1. συνέθρυψα. perf. συντέτρυφα.

Συνιδεῖν, perspicere, considerare, a. 2. inf. act. verbi συνείδω. præt. med. σύνοιδα, conscius mihi sum. Th. εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Συνιεῖν, præs. inf. pro συνιέναι. a συνιέω, pro συνίημι, intelligo. a. 2. συνεῖν.

Συνιείς, έντος, ὁ, intelligens, audiens, gnarus. acc. συνιέντα, dat. plural. συνιεῖσι. præs. part. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνίεμαι, paciscor, convenio, congredior, coeo. συνιέναι εἰς αὐτό, se colligere, in se coire, Aristot. Problem.

Συνιέμεν, Jonic. pro συνιέναι, præs. inf. act. verbi συνίημι, committo, intelligo, ab eodem them.

Συνίετε, intelligite, 2. plural. imperat. præs. act. συνίεθι, έτω, verbi συνίημι, intelligo. Th. ἵω, mitto.

Συνίζειν, Jonic. considerare, pro συνίζεσθαι, Them. ἵζομαι, sedeo. vel ἵζω, sedere facio.

Συνίημι, proprie committo: item intelligo, disco, sentio, animadverto. 3. plur. συνιοῦσι, intelligunt, quasi a συνιέω. Sic ad Rom. 3. 11. συνιῶν, pro συνιείς, έντος, ὁ, præs. part. ad formam ποιῶν. Item compono, committo. Iliad. præs. imperat. activ. συνίεθι, έτω, & in 3. plur. συνίετε, intelligite. præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. ῶσι. præs. inf. συνιέναι. f. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. συνήσουσι. a. 1. συνῆκα. a. 2. σύνην, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. plur. σύνετε. a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. συνῆτε, aor. 2. part. συνείς. Matth. 13. 23. quasi a συνέω. Hoc ex σύν, & ἵημι, seu ἵω, mitto.

Συνίμεν, Jonic. Æolic. ac Doric. pro συνιέναι, quod idem valet, ac τὸ συνέρχεσθαι, convenire, præs. inf. activ. a σύν, & ἵημι. hinc ἰέναι, in inf. Th. ἴω, eo, vado.

Συνιόντες, οἱ, nom. pl. a. 2. part. act. verbi σύνειμι, simul eo. quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον, aor. 2. part. ἰών, ἰόντος, ὁ. Thema ἴω, eo.

Συνίουν, pro συνίεσαν, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. q. a συνιέω, pro συνίημι, intelligo.

Συνιοῦσι, intelligunt, 3. plur. ind. præs. tanquam a συνιέω, intelligo.

Συνίσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, una eo. quod ab εἶμι, eo. imperf. ᾔειν, εις, ει, in dual. ἦτον, &c. Th. ἴω, eo.

Συνίσασι, sciunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio.

Συνιστάμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. συνίστασθαι, præs. inf. pass. verbi συνίσταμαι, constituo.

Συνίσταται, 3. sing. præs. pass. verbi συνίσταμαι, constituo. inf. συνίστασθαι. conciliare, congregare. Th. ἵστημι, statuo. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. activ. verbi ejusdem.

Συνιστάω, vel συνιστάνω, commendo, idem ac συνίστημι, 2. Cor. 3. 1. Item approbo, 2. ad Corinth. 6. concinno, Polyb.

Συνίστημι, constituo, commendo. præs. part. συνιστῶν, ῶντος, ὁ, contracte, q. a συνιστάω, ῶ, idem ac συνίστημι. f. συστήσω. perf. συνέστηκα, seu συνέστακα. perf. part. act. συνεστηκώς, & per crasin συνεστώς, συνεστῶσα, consistens, & per Epenth. συνεστεώς, συνεστεῶσα. a. 1. ind. act. συνέστησα, testatum feci. præs. inf. pass. συνίστασθαι.

Συνιστῶν, & in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. quasi a συνιστάω, commendo, idem ac συνίστημι.

Συνιῶν (pro συνιείς) præs. part. activ. q. a συνιέω, idem ac συνίημι, intelligo, committo. Sed συνιών, (pro συνιείς) a. 2. part. act. etiam q. a συνιέω, seu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. plur. sub. præs. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream una instituite, a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω, quod ex σύν, & κωμάζω, comessor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comessatio.

Συνναίεσκεν, Jon. pro συνῴκει, 3. sing. imperf. activ. verbi συνναίω, cohabito.

Συννενέαται, in acervum congesti sunt, Jonic. pro συννένηνται, 3. plural. perf. pass. verbi συννέω, vel συννηέω, in unum acervum congero. quod ex σύν, & νέω, glomero.

Συννεφέω, nubes cogo. Dicitur etiam apud Euripidem in Electra, συννεφεῖν ὄμματα, de vultus tristitia, atque mœstitia, quæ nubes Latine, & νέφος Græce dicitur.

Συννῆσαι, concervare, a. 1. inf. activ. a νέω, glomero.

Συννοίη, Jon. pro σύννοια, ἡ, profunda cogitatio, mœror. Ex σύν, & νόος, οῦ, ὁ, mens.

Σύννομος, ου, ὁ, ἡ, qui cum aliquo pascitur. Metaph. conjunctus, cognatus. σύννομοι παῖδες, filii una educati, Plut. in Lycurgo. ex σύν, & νομή, ῆς, ἡ, pabulum.

Σύννουν, gravem. ex σύν, & νόος, οῦ, ὁ, mens.

Συνοδεύω, iter facio cum aliquo, una iter aggredior, concurro. f. εύσω, perf. συνώδευκα.

Συνοδία, ας, ἡ, comitatus, colloquium, congressus, iter commune. σύνοδος, ἡ, proventus, reditus.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σύν, ὁδός, via, & πόρος, transitus.

Σύνοιδα, conscius mihi sum. p. m. συνειδέναι, perf. inf. med. a συνείδω.

Συνοικέω, una versor, una habito, contubernio utor, consuetudinem habeo. Item in matrimonium accipio. συνοικοῦσα τῷ ἀνδρί, in matrimonio copulata cum viro, Lucian. Item matrimonium contraho, conjugium subeo. Et nuptui colloco. Interdum implicor, adhæreo. fut. ήσω. p. συνῴκηκα.

Συνοικητήρ, ῆρος, ὁ, Poet. συνοικῶν τινι; qui cum aliquo habitat, contubernalis.

Συνοικοδόμος, ου, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe. Ex σύν, & οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, ῶ, una ædifico. fut. ήσω perf. συνῳκοδόμηκα.

Συνοισόμεθα, congrediemur, 1. pl. fut. 1. med. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero.

Συνολοφύρομαι, una lugeo, lamentor, congemisco. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo. f. ῦμαι.

Συνόλως, adverb. prorsus, omnino.

Συνομάλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Dor. pro συνομῆλιξ, ætatæ par, æqualis. vide ὁμῆλιξ.

Συνομιλέω, ῶ, una colloquor, consuesco, consuetudinem habeo. cum dat. fut. ήσω. perf. συνωμίληκα.

Συνομορέω, ῶ, confinis sum, contiguus. f. ήσω. perf. συνωμόρηκα. quod ex σύν, & ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὁμοῦ, una, adv.

Συνοπαδός, οῦ, ὁ, comes. ex σύν, & ὀπάζω, persequor, comitem do. f. άσω.

Συνουσία, ας, ἡ, consuetudo, conversatio, conventus, sodalitas, societas, cœtus, necessitudo, familiaritas. Item coitus, concubitus, Veneris usus. Aristot. in Polit. essentia, Theophr. in histor. plant. a σύνειμι, una sum, conversor.

Σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, juncta supercilia habens: superbus, arrogans. Interdum tristis. Th. ὀφρύς, ύος, ἡ, supercilium.

Συνοχή, ῆς, ἡ, anxietas: cohærentia, conjunctio, coagmentatio. a συνέχω, constringo.

Συνοχωκότε, coarctati, in angustum coeuntes, nom. dual. perf. part. act. Attice pro συνωχηκότε. Atticorum enim est η vertere in ω. & Jon. rejicitur augmentum. a verbo συνοχέω, fut. ήσω, perf. συνώχηκα. quod a συνοχή, coarctatio, angustia. hoc a συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo. Hesych. vero ex συνέχω derivari innuit: nam ex ἔχω, fit præt. med. ὦχα, & Attice reduplicatis initialibus præsentis ὄχωκα.

Συντάμνειν, Jonic. pro συντέμνειν, concidere. itineris compendio uti.

Συνταννύσαις, Æolic. pro συντανύσας, a. 1. part. act. verbi συντανύω, idem ac συντείνω, tendo, vergo.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio, series, ordo, compositio, acc. sing. σύνταξιν. quod a συντάσσω, construo.

Συντάσσω, vel ττω, colloco, compono, instruo, in ordines digero, una cum aliis ordino, constituo: jubeo, impero, Polyb. commentor, describo, librum compono: comparo, constitutum habeo, Æschines. f. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, præcepi. perf. συντέταχα. perf. passiv. συντέταγμαι, ξαι, κται.

Συνταττόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. a συντάττω, constituo.

Συνταχύνω, propero, accelero, corripio. Th. ταχύς, celer.

Συντελέθειν, præs. inf. Poet. pro συντελεῖν, conficere, efficere, parare.

Συντέλεια, ας, ἡ, consummatio, finis: census, tributum, censitatio. εἰς συντέλειαν ἄγειν vecti-

gales lacere, Demosth. Item συντέλεια, munus in sua decuria conferendi, Demosth. contributio Papiniano. Pariter communitas, & consortium classis alicujus, & ordinis.

Συντελέω, ῶ, finio, perficio, perago. συντελεῖν, censeri, annumerari, Demosth. eodem tendere, pertinere, Herodian. συντελεῖν δίαιταν, rem peragere, Dion. Halicarn. hist. l. 7. f. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. perf. συντετέλεκα.

Συντελοῦντα, acc. singul. part. præs. activ. verbi ejusdem, & them.

Συντέμνω, concido, abbrevio. fut. εμῶ. perf. συντέτμηκα. ἐν συντεμόντα, unico verbo rei summam colligens, Euripid.

Συντέτακται, 3. sing. præt. ind. pass. verbi συντάσσω, constituo.

Συντετριμμένος, η, ον, contritus, a, um, perf. part. pass. verbi συντρίβω, contero.

Συντηρέω, observo, conservo, revereor. f. ήσω. perf. συντετήρηκα.

Συντιθέναι, præs. inf. activ. συντίθενται, 3. plur. præs. ind. pass. a συντίθημι, constituo.

Συντίθημι, constituo: compono, concinno, Theophr. comminiscor, Antiph. συντιθέναι γέλωτα, risum movere, aut irridere, Sophocl. f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. συνέθην, præs. med. συντίθεμαι, paciscor, consentio. perf. pass. συντέθειμαι.

Συντομία, ας, ἡ, brevitas, compendium; concisura. quod a συντέμνω, concido.

Συντόμως, concise, breviter, adv. quod a σύντομος, ου, ὁ, ἡ, concisus.

Συντομώτατα, brevissime, adv. superl. a συντόμως, breviter.

Σύντονος, ο, ὁ, contentus, concitatus, intentus, vehemens. a συντείνω, contendo.

Συντρέχω, concurro: assentior, confiteor, Demosth. fut. 2. med. συνδραμοῦμαι. a. 2. συνέδραμον. p. m. συνδέδρομα.

Συντρίβω, contero, comminuo, confringo, quasso. fut. ψω. perf. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. aor. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν, aor. 2. ind. act. συνέτριβον.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio, confractio. a perf. pass. verbi συντρίβω, contero.

Συντρίψαι, a. 1. inf. verbi συντρίβω, contero.

Σύντροφος, ο, ὁ, ἡ, una educatus. a συντρέφω, simul educo.

Συντροχάζω, Poet. pro συντρέχω, concurrere, simul currere. Ex σὺν, & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, convenio, incido in aliquem, congredior, colloquor, contingo, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. συντυχεῖν.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Συντυχίην, acc. sing. Jonic. a συντυχία, ας, ἡ, successus, casus. quod ex σὺν, & τυγχάνω, sum. hinc συντυχὸν ἔργον, opus vulgare.

Συνυπακούεσθαι, præs. inf. pass. verbi συνυπακούω, una subausculto. quod ex σὺν, ὑπὸ, & ἀκούω, audio, f. σω. p. ήκουκα.

Συνυποκρίνομαι, una simulo. aor. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η, quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, secerno.

Συνυπουργέω, ῶ, una operam confero, una operam navo. f. ήσω. perf. συνυπούργηκα. quod ex σὺν, & ὑπουργὸς, ῦ, ὁ, ὁ adjutor.

Συνυφαίνω, contexo, simul texo.

Συνῳδὸς, ῦ, ὁ, consonus, consentiens, consentaneus, pro συνᾴδων. ex σὺν, & ᾄδω, cano.

Συνωδίνω, una instar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σὺν, & ὠδίνω, parturio. Th. ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor.

Συνῳκηκυῖα, maritata, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, una versor.

Συνώμεθα, aor. 2. sub. med 1. pl. verbi συνίεμαι, paciscor, convenio.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, confœderatus, a συνόμνυμι, conjuro. fut. συνομόσω. perf. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, juro.

Συνωνέομαι, coemo.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. συνώνυμος, ο, ὁ, nomen commune habens. ex σὺν, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Συνωρὶς, Att. ξυνωρὶς, par equorum, aut mulorum currum trahentium. Per metaph. quodvis conjugium par, sive compar, ut amicorum. Sic Synesius dixit τὴν συνωρίδα τῶν ἀδελφῶν de fratrum concordia. a συναείρω, connecto. Camerar. a συναίρω.

Συνωχαδὸν, confertim, continenter, adv. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συὸς, suis, gen. sin. a σῦς, Doric. pro ὗς, sus.

Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ, vilesque lacertæ. vide σαύρα.

Συράκοσσαι, ῶν, αἱ, Doric. & Poet. pro Συράκουσαι, ῶν, Syracusæ.

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, Syracusæ, nomen urbis. Gr. trahentes invitum.

Σύρβη, ης, ἡ, tumultus, & vox, qua subulci ad sues utuntur: item theca fistulæ. Att. τύρβη, ης, ἡ. Et hinc Lat. turba. Hinc turbas, seu tumultum excito. q. a σεύω, moveo, turbo. vel a σύρω, & βάω, quia huc & illuc βαίνουσι συρόμενοι.

Συργάστρης, ου, ὁ, serpens, in Theocr. a σύρω, traho, & γαστὴρ, quia ventrem trahit.

Συρέντες, οἱ, tracti, nom. plur. aor. 2. part. pass. a σύρω, traho. f. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, Syria, factum ex Assyria per aphæresin, ab Assur, hoc est progressus, qui fuit filius Semi, Συρογενὴς, ὁ, ἡ, genere Syrus.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, γγος, ἡ, tibia. Th. συρίζω, sibilo.

Σύριγξ, γγος, ἡ, fistula: caverna, Aristot. de mundo. Item sumitur pro cavo spinæ dorsi, quo medulla continetur, Poll. foramen rotæ, in quo vertitur axis, Eurip.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, ὁ, fistulator.

Συρίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συρίζω. f. ξω, sibilo, fistulo.

Συρίσδω, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζω, fistula ludere. Th. συρίζω, sibilo.

Συρίσδεν, Doric. pro συρίζειν, sibilare. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem ac συρίττω, sibilo.

Συρίττω, vel ίσσω, sibilo. hinc σύριγξ, γγος, ἡ, fistula. q. a σύρω, quippe sugendo humor σύρεται, id est attrahitur.

Συρμαΐζειν, purgare potione ex aqua, & sal. συρμαϊσμὸς, ῦ, ὁ, hujusmodi purgatio.

Σύροισα, trahens, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. a σύρω.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syria, Phœnicibus contermina, oriunda mulier.

Συῤῥάπτειν, consuere, præs. inf. activ. ex σὺν, & ῥάπτω, suo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα.

Συῤῥέουσι, 3. plur. præs. ind. verbi συῤῥέω, confluo, quod ex σὺν, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Συῤῥηγνύειν, confluere impetuose. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango. f. ξω.

Σύρτις, ιος, ἡ, Syrtis, locus arenosus in mari, in plur. αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi. a σύρω, traho, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ὁ, vilis multitudo, undecunque tracta, a σύρω, traho.

Συρφετὸς, ῦ, ὁ, sordes corrasæ. q. contractæ, a σύρω, traho.

Σύρω, traho per pavimentum: stringo, evagino: curro, Suidæ. f. συρῶ. præt. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. q. a σαίρω, ore sum hiante. Qui enim hiat, magnam aeris copiam attrahit. unde est σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur: & vestis caudata matronarum nobilium. σύρτης, ου, ὁ, tractor.

Σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, porcus, sus. dativ. plur. συσί. ὗς, idem. ὗας, αδος, ἡ, sucula. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam nomen feræ.

Συσκάπτω, f. ψω, simul fodio, terram accumulo.

Συσκεδάζω, una dissipo, dispergo.

Σύσκεμμα, τὸ, cogitatio deliberatio. A σκέπτομαι.

Συσκιάσαι. a. 1. inf. act. verbi συσκιάζω, adumbro. f. άσω.

Συσπαράσσω, vel άττω, discerpo, lacero, f. ξω. perf. συσπαράραχα. a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συσπεύδω, studiose, & impense alicui faveo. Th. σπεύδω, festino.

Σύσσημον, ου, τὸ, commune signum. σύσσημος, ο, ὁ, ἡ, consignificans. Ex σὺν, & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Συσσιτίοισι, sodalibus, dat. plur. Jonic. a σύσσιτος, ο, ὁ, sodalis.

Συσταθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, constituo.

Συστάσεις, nom. plur. a σύστασις, εως, ἡ, constitutio, assertio, coitio, conspiratio; item cœtus. quod a συνίστημι. f. συστήσω, constituo.

Συστασιαστὴς, ῦ, ὁ, socius seditionis. Ex σὺν, & στασιάζω, factionibus contendo. hinc στάσις, εως, ἡ, seditio.

Συστασιώτης, ο, ὁ, qui ejusdem est factionis. vide in συστάσεις.

Συστατικὸς, ὴ, ὸν, commendatitius, a, um. a συνίστημι, commendo.

Συσταυρόω, ῶ, una crucifigo. fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. perf. passiv. συνεσταύρωμαι, aor. 1. ind pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος, ὁ.

Συστέλλω, proprie contraho; item compono ad sepulturam, vestibus sepulcralibus obvolvo. Alii vertunt subtraho, amoveo, corripio. fut. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα.

Συστενάζω, una suspiro, congemisco. f. ξω. quod ex σὺν, & στενάζω, idem ac στένω, gemo. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, angustus.

Συστῆσαι, a. 1. inf. act. συστήσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi συνίστημι, constituo, in unum congrego. Th. ἵστημι, sto.

Συστοιχέω, ῶ, eadem serie respondeo. f. ήσω. perf. συνεστοίχηκα. quod ex σὺν, & στοιχέω, ordine procedo.

Συστολὴ, ῆς, contractio. συστέλλω, contraho.

Συστρατιώτης, ο, ὁ, commilito. Ex σὺν, & στρατιώτης, ο, ὁ, miles.

Συστρέφω, convolvo in fascem, contorqueo, colligo, subigo. fut. ψω. a. 1. συνέστρεψα. a. 1. part. act. συστρέψας, αντος, ὁ. p. m. συνέστροφα.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, convolutio, conversio, tumultuosa, & seditiosa concio, concursus. Item συστροφὴ est vitium in arboribus, cum se venæ convolverunt, & collecta, atque contorta materia veluti nodum effecit, Theophr. hist. plant. lib. 5. cap. 3. Hinc, hujusmodi collectiones & nodi in corporibus humanis συστροφαὶ appellantur, συστροφαὶ νεύρων, nervorum nodi, & concretiones. Diosc. l. 5. c. 117. Pariter compita apud Halicarn. lib. 6. histor. dicuntur συστροφαὶ, a conversione viarum. Hinc vero multitudo, quæ in compitis coit, & consistit per circulos, & stationes, συστροφὴ, dicitur, coitio, Actor. 19.

Συστῶ, ῇς, ῇ, constituerim, aor. 2. sub. activi verbi συνίστημι, constituo. a. 2. συνέστην, quod ex σὺν, & ἵστημι, sto, statuo.

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, contineo. fut. συνέξω. perf. pass. συνέσχημαι. a. 1. pass. συνεσχέθην.

Συσχηματίζω, configuro. fut. ίσω. præt. συνεσχημάτικα. præs. pass. συσχηματίζομαι, configuror, conformor, me accomodo. συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ad Rom. 12. cum dat. quod ex σὺν, & σχῆμα, ατος, τὸ, figura.

Σύτο, concitatus est, proruit, 3. singul. plusq. perf. pass. Jon. pro ἐσεύσατο, vel ἐσέσυτο, verbi σεύω, vel σύω, concito. vel est 3. sing. a. 2. med. ἐσυόμην, ου, ετο, & per syncop. & Jon. σύτο.

Σύφαρ, exuvium anguis, & cicadæ, pellicula rugosa: senectus: valde senex, Lycophr.

Συφορβὸς, ῦ, ὁ, subulcus, pro συοφορβὸς. a σῦς, sus, & φορβὴ, pabulum.

Συφεὸς, vel συφειὸς, & συφεοὶ, hara, ubi sues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Sychar. Hebr. mercenaria.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Sychem. Hebr. dorsum.

Συχνὸς, ῦ, ὁ, creber, multus, frequens. συχνὸν τοῦ βίου, vitæ bona pars, Plato in Epist. οὐσία συχνὴ, census copiosus, Aristoph. hinc συχνῶς, crebro, assidue, frequenter.

Σύω, quatio, concutio, moveo, ut σείω.

Συώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, suillus, porcinis moribus, sordidus.

Συῶν, aprorum, gen. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, sus.

Σ Φ.

Σφ', pro σφὲ, nom. & acc. dual. ab ὅ, οἷ, sui.

Σφάγανον, ου, τὸ, ensis. a σφάζω, jugulo.

Σφαγεὶς, έντος, ὁ, trucidatus, aor. 2. part. passiv. verbi σφάζω, seu σφάττω, jugulo. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occisor, jugulator: gladius, Sophocl. in Ajace. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, cædes, epulum, Demosth. jugulum. σφαγὴν προτείνων, jugulum protendes, Plutarch. in Galba.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima. Item vas, quod supponitur hostiæ, dum jugulatur, & quo sanguis excipitur. Hinc σφαγιάζεσθαι, hostias mactare.

Σφαδάζω, fut. σω, pedes agito, cum tractu quodam salio: palpito, discrucior, Soph. satisco, vacillo. Dicitur etiam equus σφαδάζειν, cum glomerat gressus, & stare nequit. Hinc σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, cum quis pedes jactat.

Σφάζω, seu σφάττω. jugulo, macto, lanio, immolo. f. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον.

Σφαῖρα, ας, ἡ, sphæra, globus, pila, folliculus. Hinc σφαιρικὸς, ῦ, ὁ, ad sphæram pertinens, globosus. σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus, in quo pila luditur. σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, instar globi. Th.

Σφαίρα, sphæra.

Σφαιροειδὴς, ιος, ὁ, ἡ, globosus. Ex σφαῖρα, sphæra, & εἶδος, ους, τὸ, forma, species. Th. εἴδω, video.

Σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφάκελος, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto a σφάζω, quia necata fere, & mortua est pars illa affecta, a σφάκος. Hinc σφακελίζω, sphacelo laboro. Est etiam σφάκελος, medius digitus.

Σφάκος, ου, ὁ, salvia, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλῆναι, lapsum esse, a. 2. inf. passiv. verbi σφάλλω, everto. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἐσφάλην.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. act. a σφάλλω, fallo.

Σφάλλω, supplanto, everto, fallo, seduco, circumvenio, decipio, fut. αλῶ. Hinc σφαλερὸς, ὰ, ὸν, lubricus, instabilis. σφάλμα, ατος, τὸ, scabellum. ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, minime lubricus, tutus. ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, vespa.

Σφάξαι, trucidasse, a. 1. inf. act. σφάξας, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo, fut. ξω.

Σφάξωσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Σφαραγεῦντο, Dor. & Jon. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σφαραγέω, gutture sonum edo. Th. σφάραγος.

Σφάραγος, & σφάραγγος, ου, ὁ, sonus, qui gutture emittitur; item guttur. q. a φάρυγξ, guttur.

Σφὲ, & σφωὶ, nom. dual. ab ὃ, sui: & σφὶ, Dor. pro αὐτοὶ, ipsa, & pro αὐτὴν.

Σφέας, illos, Jon. pro σφᾶς, acc. plur. ab ὃ, sui. vide in ὃ. σφέα, Jon. pro αὐτὰ.

Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis, intensus, acer, durus, festinus. q. a σπεύδω, festino.

Σφεῖς, nom. pl. ab ὃ, sui. & pro αὐτοί.

Σφέων, Jon. & Poet. pro σφῶν, gen. plur. ab ὃ.

Σφέλας, ατος, τὸ, scabellum, lignum cavum, sedes humilis.

Σφέλασμα, ατος, τὸ, flos lentisci, vel illicis.

Σφένδαμνος, ου, ὁ, acer arbor. hinc σφενδάμνινος, acerneus: item durus, firmus.

Σφενδόνη, ης, ἡ, funda, qua lapides violenter jaci queunt. Item pala annuli. Plato l. 2. de Rep. Pariter pars oculi alba. Est & crurum obligaculum: aliquando vertitur subligaculum. U piano est fascia pedalis. hine σφενδονάω, & ῶ, fundam torqueo. σφενδονήτης, & σφενδονιστὴς, ου, ὁ, funditor.

Σφετανῖος, Gen. 14. vers. 23.

Σφετεὰ, pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. plur. Æol. pro σφετέρων. Th. ὃ, se, acc. sing. ab ὃ, sui.

Σφετέρην, acc. sing. Jon. f. g. a σφέτερος, ρα, ον, suus, a, um. dat. plu. σφετέροισι, & Jon. f. g. σφετέρῃσι, th. ejusdem.

Σφετερίζω, meum facio, inte verto, meum assero, mihi vendico, mihi assumo. Xenoph. emergor, ascisco, Nazian. σφετερισμὸς, usurpatio. ab eodem them.

Σφέων, Jon. pro αὐτῶν, ipsorum.

Σφηκόω, ῶ, in angustum ex lato contraho, revincio: exploro: obliquo, Diosc. l. 5. c. 86. ἐσφηκεῦντο, Dor. & Æolic. pro ἐσφηκοῦντο, 3. plur. imperf. passiv. Th. σφὴξ, ὁ, vespa.

Σφῆλαι, movere, a. 1. inf. act. σφήλας, fallsus, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, verto. f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, ὴ, ὸ, facile mobilis, obliquus, densus: agilis. Hesych. a σφάλλω, supplanto.

Σφὴν, ηνὸς, ὁ, cuneus, quo ligna scinduntur. Apud Aristophanem instrumentum torquentium, quo veritas exprimitur. A Latinis fidiculæ dicuntur.

Σφὴξ, ηκὸς, ὁ, vespa, crabro, fucus.

Σφήττιος, ου, ὁ, acer, vel acris.

Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, ipsis. Nam Poetæ pro σφίσι, dat. plur. utuntur dual. σφῶϊν, per apocop. σφὶ, & per aphæresin φὶν. Th. ὃ, se.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accus. sing. a σφὶγξ, ιγγὸς, ἡ, Sphinx, nomen vatis cujusdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni similis, quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. σφίγγω, stringo.

Σφίγγω, stringo, constringo, amplector, arceo, cogo. f. ξω. q. a σπάω. Non est strictio, nisi ubi prægressa est tractio. hinc σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia. Σφὶγξ, ιγγὸς, ἡ, Sphinx: item qui ænigmatice loquitur.

Σφίγξαι, constrinxisse, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ipsis, dual. vel dat. plur. pro σφίσι, ab ὃ, sui. Th. ὃ, se.

Σφοδρὸς, ὰ, ὸν, vehemens, validus, acer, acerbus, vegetus, violentus, molestus, truculentus.

Σφοδρῶς, vehementer. adv. a σφοδρός.

Σφὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σφέτερος, suus. quod ab ὃ, sui. Th. ὃ, se.

Σφοῦ, gen. sing. a σφὸς, suus.

Σφραγίζω, signo, obsigno. fut. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. activi σφράγισον, άτω. a. 1. sub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. med. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. σφραγὶς, ῖδος.

Σφραγὶς, ῖδος, ἡ, sigillum, signum, annulus, quo sigilla imprimuntur, signatorius annulus, seu gemma. σφραγῖδα βάλλειν, sigillum imprimere, Aristoph. baltheus Luciano, symbolum, & nota impressa Herodoto, terra Lemnia, qua etiam hodie obsignatur, Diosc. l. 6. c. 2. hinc σφραγίζω, signo, obsigno. f. ίσω.

Σφραγίσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, obsigno.

Σφρηγὶς, Jon. pro σφραγὶς, sigillum.

Σφριγάω, ῶ, cresco. turgeo, sum vegetus, & corpore bene habito, lascivio.

Σφύζω, salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo. quasi a φυσάω, inflare. hinc σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulsus. σφύξις, εως, ἡ, idem.

Σφῦρα, ας, ἡ, malleus, quo occantur glebæ. σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ σφυρά.

Σφυροκόπος, ου, ὁ, malleator, faber. a σφῦρα, ας, ἡ, malleus, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, seco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Σφύσδεν, Dor. pro σφύζειν, palpitare.

Σφωὶ, σφὼ, nom. dual. ab sui. The. ὃ, se.

Σφῶϊ, nom. dual. σφῶϊν, gen. dual. a σὺ, tu. Sed σφωὶν, gen. dual. ab ὃ, sui.

Σφωΐτερος, suus, aliquando tuus, & vester. a σφωὶ, vel σφωῒν.

Σ Χ.

Σχαδὼν, όνος, ὁ, animal pennis, & pedibus carens: cella, vel soboles apum. Item jactus quidam tesserarum. χαδόνες, αἱ, favi.

Σχαλὶς, ίδος, ἡ, varus, paxillus, furcula attollendis retibus. q. χάλιξ.

Σχάσας, Æol. pro χάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, cohibeo. inhibeo. f. άσω. a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχεθοίην, impellerer, a. 2. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, impello. fut. άσω. a. 1. pass. ἐσχάσθην.

Σχάω, scarifico, scalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, transfero, cohibeo. Est & σχάζω. Ducam a σχίω, id est, ξέω seco.

Σχὲ, habe, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, tabula, in qua scribimus, proprie ex tempore. a σχεδὸν, illico.

Σχεδίην, prope, sensim, pedetentim. q. retento gressu. ab ἔχω, retineo.

Σχεδίην, adverb. cominus: prope, fere. a σχέδιος, subitarius.

Σχέδιος, α, ον, subito factus, simplex, inelaboratus. τὸ σχέδιον, opus tumultuarium, & ex tempore, Hermog. Hinc σχεδιάζω, ex tempore facio. σχεδία, navis tumultuarie facta.

Σχεδὸν, prope, propemodum, cominus, ferme, fortasse, pene, juxta. σχεδόν τι ἐστι ταῦτα. hæc fere sunt: circiter, Plato epist. 7. cum dat. & cum genit. hinc σχεδιάζω, ex tempore, & tumultuario opere facio. σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. αὐτοσχέδιος, ου, ὁ, ex tempore factus. αὐτοσχεδιασί, ex tempore.

Σχέθε, habe, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, habeo. a σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, ὁ, a. part. passiv. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Jon. & Dor. pro σχέθειν, habere, præs. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, habeo, detineo, teneo, cohibeo, coerceo, reprimo, Odyss. ξ.

Σχελίδες, αἱ, laterum carnes, & pulpæ oblongæ. Aristot. ίων.

Σχέμεν, Jon. seu Dor. pro σχεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἔχω, habeo.

Σχέο, Jonic. pro σχοῦ, tene, a. 2. imperat. med. verbi ἔχω, habeo. aor. 2. med. ἐσχόμην.

Σχερῷ. Poet. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope, juxta. Formant a χέδιος, subito factus. hinc in dat. χεδίῳ, & per syncopen χδίῳ, & κατὰ τροπὴν τοῦ δ in ρ, & accentu mutato, factum χερῷ.

Σχὲς, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.

Σχέτλιος, α, ὁ, durus, irrequietus, infelix, miserabilis. ὦ σχέτλιε ἀνδρῶν, o hominum miserrime, Aristoph. indignus, Aristoph. in Plut.

Σχέτο, tenebatur, Jon. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi ἔχω.

Σχέω, habeo, teneo, detineo, tolero, reprimo, cohibeo, abstineo. σχέω χάριν τῷ Θεῷ, Deo gratiam habeo, Isocr. hinc χέσις, habitudo, χῆμα, habitus.

Σχῆμα, ατος, τὸ, forma, figura, persona, habitus, gestus, species, vultus, Xenoph.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi χέω, inusitat. pro ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω.

Σχίδαξ, assula, a σχίζω, findo.

Σχίζῃσι, dat. plur. Jon. a σχίζα, ης, ἡ, scissura. Th. σχίζω, findo.

Σχίζω, findo, scindo, disseco. fut. ίσω. p. ἔσχικα, perf. pass. ἔσχισμαι, σχίζειν ξύλα, scindere ligna, Xenoph. l. 1. Pæd.

Σχινδαλμὸς, ου, ὁ, assula: frustum τοῦ σχίζειν ablatum: fissura.

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiscus, arbor. Est etiam herba bulbosa, scilla, vel squilla Varroni.

Σχίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a σχίζω, findo. f. σω. p. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, scissum esse, a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, scindo.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fissura, dissidium, dissensio; fissio. ab eodem them.

Σχίσας, ὁ, conscindens. gen. ας, pro σχίσαντος, a. 1. part. act. a σχίζω, findo, f. ίσω.

Σχοίατο, continerent, Jon. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo.

Σχοίην, haberem, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusdem.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus: penis, sive veretrum, Aristoph. in Vesp. Hinc σχοινίζεσθαι, obscœne, turpiterque aliquid agere, Athen. l. 14.

Σχοῖνος, ου, ἡ, vel ὁ, juncus, funis e junco. Hinc σχοινίζω, fune metior, circumscribo, & finio. σχοίνους συμβολεῖς, qui e junco funes nectunt, & storeas.

Σχοῖνος, pro mensura 60. stadiorum. Est vox Ægyptiaca; nempe duplex parasanga.

Σχοινοτενὴς, ὁ, ἡ, funibus extensus, longus, rectus. σχοινοτενὴς κατὰ πόλιν τείνοντος, rectum limitem juxta urbem faciunt.

Σχοῖντο, 3. plural. aor. 2. opt. med. verbi ἔχω habeo.

Σχολάζοι, otiosus esset, 3. singul. præs. optat. verbi σχολάζω, otior.

Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα.

Σχολαίτερον, seu ως, adverb. tardius, segnius. Th. σχολὴ, otium.

Σχολὴ, ῆς, ἡ, otium, vacatio, lucubratio. Item schola. Hinc σχόλιον, ου, τὸ, glossema.

Σχόμενος, ὁ, qui tenuit, a. 2. part. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.

Σχοῦ, habe, a. 2. imperat. med. verbi ejusdem.

Σχῶ, a. 2. sub. act. Alii volunt esse fut. 2. ind. act. verbi ejusdem.

Σ Ω.

Σωγένης, έος, ὁ, proprium viri nomen, Sogenes.

Σώεσκε, Jon. pro ἔσωε, servabat, 3. sing imperf. act. verbi σώω, idem ac σώζω, servo. Th. σῶος, salvus.

Σώην, acc. sing. fœm. g. a σῶος, idem ac σῶς, idem ac Thema σόος, ου, ὁ, salvus.

Σώζῃ, 3. sing. ind. act. σώζοι, servet, 3. sing. optat. præs. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σωζόμενος, ου, ὁ, & in dat. plur. Jonic. σωζομένοισι, præs. part. pass. verbi σώζω, servo.

Σώζω, εις, ει, servo, libero, custodio, tueor. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, serva. a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. σέσωσμαι. a. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, servandus, & in dat. plural. Jon. σωζομένοισι. Th. σῶς, ου, ὁ, salvus.

Σωθεὶς, ὁ, servatus, a. 1. part. pass. verbi σώζω, servo. a. 1. pass. ἐσώθην.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. σωθησόμεθα, 1. pl. & σωθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo.

Σωκέω, possum, valeo. a σῶς, sanus. Th. σῶος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν, ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ Σωκλῆς, έος, ὁ.

Σῶκος, ου, ὁ, servator, Mercurii epitheton pro σωσίοικος. a σόω, servo, & οἶκος, domus.
Σωκράτης, εος, ες, ὁ, Socrates, vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικὸς, ῆ, ὁ, Socraticus.
Σωλὴν, ῆνος, ὁ, canalis, fistula, tubus. quia σώζει λίαν scilicet aquam, ne diffluat. σωλὴν μηχανικὸς, instrumentum, quo utuntur medici in luxationibus, Galen. Item σωλὴν, vertebrarum velut canalis, quo continetur medulla, Poll.
Σῶμ', pro σῶμα, corpus.
Σῶμα, ατος, τὸ, corpus. dat. σώματι. nom. pl. σώματα, corpora: servi. q. σάον αἷμα, sanus sanguis. Vel a σώζω, servo, quia animam servat: vel quia σώζει τὸ αἷμα. sanguinem servat. Hinc σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. σωματικὸς, ῆ, ὁ, corporalis, σωματοποιέω, corpus esse facio.
Σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter, ab eodem them.
Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Sopater. Gr. salvus pater.
Σώρακος, vasis genus, in quo histrionum supellex, Poll. a σωρὸς, quia in eo quaedam σωρεύονται, acervantur.
Σωρεύουσα, a. 1. part. activ. foem. gen. verbi σωρεύω, coacervo.
Σωρεύω, concervo, colligo, cumulo, congero acervatim, onero, obruo. fut. εύσω. perf. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. Them. σωρὸς, ῦ, ὁ, acervus.
Σωρὸς, ῦ, ὁ, acervus, fascis, strues, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. f. σω. σωρηδὸν, acervatim, cumulatim, adv.
Σῶς, ῶ, ὁ, καὶ ἡ, integer, salvus. ex σάος, idem ac σόος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶν.
Σῶσαι, servasse, a. 1. inf. act. σώσασα, aor. 1. part. act. foem. g. σώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi σώζω, servo.
Σώσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Σωσθένης, εος, ὁ. nomen viri, Sosthenes. Gr. cui vires sunt integrae.
Σῶσι, servant, per crasin pro σώζουσι, vel σώουσι a σώζω, servo.
Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Sosipater. Gr. conservatio patris.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσας, f. 1. part. act. verbi σώζω, servo.
Σῶστρον, ου, τὸ, merces, quae datur medico ob sanationem. a σώζω, servo. Th. σόος, salvus.
Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώτειρα, ης, ἡ, servatrix, liberatrix.
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, salvator. σώτειρα, ἡ, servatrix. σωτηρία, ας, ἡ, salus. σωτήριος, ὁ, ἡ, ὁ, salutifer. σωτήριον, ου, τὸ, salus.
Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotae, quod radios in se σώζει, q. a. σείω, agito.
Σώφρον', pro σώφρονα, accusat. singul. a σώφρων, ονος, ὁ, temperans, quod ex σάος, vel σόος, & contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.
Σωφρονέω, ῶ, sum sobrius, sana mente sum praeditus, modestus sum, & temperans. ὡς ἀφροδίτην σωφρονῶ, sum casta, Eurip. σωφρονῶ πρὸς σὲ, erga te sum modestus, Zenoph. f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα.
Σωφρονία, ίης, ἡ, Sophrone prop. nomen.
Σωφρονίζω, doceo sapere, bonis moribus imbuo, moderor, cohibeo, compesco, fut. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι: unde σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, sanitas animi, castigatio, emendatio, Ex σόος, sanus, & φρὴν, mens.
Σωφρονίσκος, ου, ὁ, Sophroniscus.
Σώφροσι, temperantibus, dat. plur. a σώφρων ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iisdem them.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, sobrietas, verecundia, pudicitia. item mentis sanitas, ab iisdem them.
Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, castus, pudicus, honestus. gen. plur. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σάος, contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.
Σώχω, tero, laevigo. a σείω, quatio.
Σώω, incito, moveo, σώοντο, incitabantur; imperf. servo, sospito. A σῶ, v. σάω.

T A.

T Est decima nona litera. Et in numeris trecentorum signum est. Attici σσ pro ττ utuntur, & τ Jon. pro θ, Dor. pro σ.
Τὰ, haec, ταῦτα, ταῦθ', τάδε, cum Enclit. nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, haec, hoc. Et τὰ, Dor. pro τὴ. Tam τᾷ, Dor. pro τῇ, τᾷδε, pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nom. mul. Tabitha. Syr. caprea, dama. Ταβιτὶ, Scythice Vesta nominatur.
Τάγγη, ης, ἡ, rancor: cum vigor naturalis perit, & res τήκεται, mollescit, ταγήνου, sartago, in qua aliquid τήκεται, liquescit. Hinc ταγγὸς, ὸ, ὁ, rancidus. ταγγίζω, rancidus fio.
Ταγεία, ας, ἡ, principatus, praefectura. a τάσσω, ordino.
Ταγεὶς, ὁ, constitutus, a. 2. part. pass. a τάσσω, ordino. f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.
Ταγείστρῃ, Att. & Dor. pro τῇ ἀγείστρῃ.
Ταγὸς, ῦ, ὁ, dux, praefectus, qui τάσσει aliquid. Item magistratus summus in Thessalia. Xenoph.
Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, acies, agmen, turma, legio, cohors, pensio certa, Aristot. Oecon. ταγματα ἀνατιθέναι ἐν τῷ ἱερῷ, res quasdam certas, & definitas in templo dicare.
Τάζω, extendo, ab inusit. τάω, capio. a. 2. ἔταγον. unde a. 2. part. Jon. τεταγὼν. Th. τείνω, tendo. f. ῶ, perf. τέτακα. a. 1. pass. ἐτάθην.
Ταθεὶς, ὁ, extensus, a. 1. part. pass. verbi τείνω, extendo, a. 1. pass. ἐτάθην.
Ταθῶσι, intendantur, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.
Ταὶ, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.
Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.
Τάκεαι, Dor. & Jon. pro τήκεαι, & hoc pro τήκῃ, 2. sing. praes. pass. verbi τήκω, Dor. pro τήκω, liquefacio. f. ξω.
Τακεὶς, έντος, ὁ, liquefactus, a. 2. part. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἐτάκην.
Τακερὸς, ὰ, ὸν, quod liquefecit, molle est. a τήκω, liquefacio.
Τακήσομαι, fut. 2. pass. verbi ejusdem.
Τακτὸ, demensum. a τακτός.
Τακτὸς, ὴ, ὸν, statutus, a, um. Them. τάσσω, ordino.
Ταλαεργὸς, ῦ, ὁ, qui patienter opus facit, laboriosus, patiens laborum, gen. pl. ταλαεργῶν. a τάλας, ανος, ὁ, miser. Th. ταλάω, suffero, & ἔργον, ου, τὸ, opus.
Ταλαὸς, ου, ὁ, Talaus, nomen proprium.
Ταλαϊονίδης, α, ὁ, Dor. pro Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, ὁ Ταλαοῦ παῖς, id est, Adrastus, Talai filius.
Ταλαιπωρέω, miser sum, laboro, fatigor, vexor, mecum misere agitor, Thucyd. ὁ δεόμενος ταλαιπωρεῖν, recuso aerumnas, Demosth. Item fatigo, crucio, affligo, Isocrates. τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς, nos afflixit
Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, aerumna, afflictio, molestia. a ταλαίπωρος, miser. quod ex ταλάω, seu τλάω, vel τλῆμι, suffero, & πῶρος, υ, ὁ, luctus.
Ταλακάρδιος, ου, ὁ, magnanimus, qui multa animo sustinet. ex ταλάω, suffero, & καρδία, ας, ἡ, cor.
Τάλαν, miser, vocat. sing. a τάλας, ανος, ὁ, miser. Th. ταλάω, suffero.
Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentarius, a, um, talentum suo pondere aequans. Th. τάλαντον, talentum.
Τάλαντον, ου, τὸ. statera, libra, lanx, trutina, pondus 125. librarum, talentum. q. a ταλάω, fero: statera enim fert, seu sustinet pondus. Hinc ταλαντιαῖος, seu ταλαντιαῖος, ου, ὁ, talentum aequans.
Τάλαρος, ου, ὁ, qualus, calathus vimineus, in quo lana, & fusi. In accus. plur. ταλάρους, & Do. ταλάρως, cistas. Th. ταλάω, suffero.
Τάλας, ανος, ὁ, miser, laboriosus, Aristoph. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, suffero.
Ταλασία, lanificium, textura, Poll. forte quo τάλας, miser se sustinet. Nam ταλάσιον, lana: id, circa quod ταλασία occupatur,
Ταλασίφρων, ονος, ὁ, aerumnosus, cujus pectus omnia tolerat. Ex ταλάω, suffero, & φρὴν, [redacted]
Ταλαύρινος, ου, ὁ, audax, fortis, prudens: in adversis patiens, miser, Iliad. ε. ταλαύρινον, adverb. audacter. a ταλάω, suffero.
Ταλάω, suffero, perpetior, sustineo, possum, audeo. ἐτάλασσε λάτριν; toleravit ministrum, Lascar.
Ταλθύβιος, ου, ὁ, nomen proprium, Talthybius.
Ταλιθὰ, ἡ, nomen ἀκλιτον. Syriace, Talitha, puella, Marc. 5. 41.
Τᾶλις, ιδος, ἡ, virgo nubilis. q. ταλῶσα ἄνδρα, viri potens. item nymphae nomen.
Τἆλλα, pro τὰ ἄλλα, plural. n. g. ab ἄλλος, alius.
Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea, nom. plural. n. g. ab ἐμὸς, meus. Th. ἐγὼ, ego.
Ταμάλιστα, Jon. maxime: adverb. idem ac μάλιστα.

Τάματα, Poet. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, dies.
Τάμε, scidit, Jon. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, scindo. f. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. p. m. τέτμημαι.
Ταμέει, Jon. pro τεμεῖ, 3. singul. fut. 2. act. verbi ejusdem. Sic ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act.
Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, seco.
Ταμεῖον, ου, τὸ, conclave, promptuarium, cella, penus, pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, seu ης, ου, ὁ, promus condus, dispensator.
Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω, scindo.
Ταμεσίχρως, οος, ὁ, incidens corpus. In Iliad. τέμνων τὸν χρῶα. a τέμνω, seco. & χρόος, ου, ὁ, & contracte χροὸς, χροΐ, χροῖ, &c. cutis cum carne subjecta. Th. χρὼς, ωτὸς, ὁ, color.
Ταμίας, ου, ὁ, promus condus, dispensator, quaestor, qui aerario praeest, domus oeconomus, arbiter. Hinc ταμιεύω, sum promus condus, quaestoris munus obeo.
Ταμιεῖον, ου, τὸ, conclave, idem ac ταμεῖον.
Ταμίη, ης, ἡ, proma, dispensatrix. a ταμίας. promus condus.
Ταμιοῦχος, ου, ὁ, praefectus cellae penariae vel aerarii.
Τάμισος, ου, ὁ, coagulum, πυτία, Hesych. vel pellis hirco recens detracta, a τέμνω, seco.
Τάμνε, dividebat, Jon. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. verbi Dor. & Jon. pro τέμνω, seco.
Τάμνω, seco, Dor. pro τέμνω.
Τάμος, Dor. pro τῆμος, tum, tunc.
Ταμῶ, incidam, f. 2. ind. act. verbi τέμνω, seco. aor. 2. ἔταμον, a. 2. part. ταμών.
Τὰν, Dor. pro τὴν, vel ἣν. sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.
Ταναγρα, ας, ἡ, vas aereum, in quo condiebant carnes. q. a τανύειν κρέας. Th. τείνω, extendo.
Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία, ab ἐναντίος, contrarius, adversus. Them. ἀντὶ, pro, contra.
Ταναὸς, ῦ, extensus, porrectus, protentus, extentus: longus, acutus, asper. ταναοὶ δρύες, patulae quercus, in Epigr. Th. τείνω, tendo.
Τανηλεγὴς, longum somnum afferens. faciens τὸ τανυστὶ λέγεσθαι, in longum cubare. ex ταναὸς, longus, quod a τανύω, idem ac τείνω, seu Th. τείνω, extendo, & λέγω, cubare facio.
Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc. quod ab ἡνίκα, quum.
Τάνταλος, ου, ὁ, Tantalus, nomen proprium.
Τανύθειρα, ας, ἡ, Poet. epitheton mulieris passos habentis crines. παρὰ τὸ τανύειν τὰς ἔθειρας, expandere capillos, seu comam. Ex τανύω, pro τείνω, tendo, & ἔθειρα, ἡ, coma.
Τανυήκης, εος, ὁ, ἡ, longam habens cuspidem, extensus in acutum. quod a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & ἀκὴ, cuspis.
Τανῦν, nunc, in praesentia. adv. alias τὰ νῦν.
Τανύοντο, extendebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo. Et pro ago, impello.
Τανύπεπλος, ου, ὁ, longum habens peplum, vel vestem. Iliad. γ. πλακοῦς τανύπεπλος, placenta intumescens, apud eundem, in βατραχομυομαχίᾳ a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & πέπλος, ὁ, vestis muliebris.
Τανύπτερος, ου, ὁ, Poet. der syncop. pro τανυσίπτερος, habens alas extensas, alis patentibus volans.
Τανυπτερύγεσσι, velocibus, dat. pl. Jon. & Poet. a τανυπτέρυξ, υγος, idem ac τανύπτερος, cui alae sunt extentae. Quod ex τείνω, extendo, & πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.
Τανύρριζος, expandens radices. Epitheton arboris. a τανύω, pro τείνω, tendo, & ῥίζα. ης, ἡ, radix.
Τανυσθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi τανύω. f. ύσω. extendo. a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.
Τανυσίπτερος, expandens alas. avium epitheton. ex τανύω, pro τείνω, extendo, & πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.
Τάνυσσαν, 3. plur. τάνυσε, 3. sing. Poet. a. 1. ind. activ. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo.
Τανύσφυρος, ου, ὁ, ἡ, procera: talos extendens, velox, Hesiod. ex τανύω, pro τείνω, & σφυρὸν, ου, ὁ, malleolus pedis.
Τανύτριχα, hirsutam, acc. sing. a τανύθριξ, qui laxo capillo est. a τανύω, seu τείνω, tendo, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.
Τάξις, εως, ἡ, ordo, acies, agmen, pugnandi locus, statio: centuria, Aristot, de mundo. locus, loci dignitas, situs, conditio: Plutarch. in Galba. officium. munus, institu-

tum, Demosth. τάξιν τάξασθαι, certum modum praescribere, Plato 8. de Leg. ἐν τάξει, per ordinem, Xenoph. τάξις, numeratur etiam inter figuras a Rutil. Lupo in fin. l. 2. τάξις Vitruvio est ordinatio, certus, ac ratus tenor, ordinata constructio, digestio concinna. εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας, Plato in Timaeo, ex inordinato in ordinem adduxit, Cicero. Inde ταξιόω, in acie colloco. fut. ώσω.

Ταπεινὸς, ή, όν, humilis, plebejus, abjectus, non multum a terra surgens. Hinc ταπεινόω, humilem reddo. ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas. ταπείνωσις, εως, ἡ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio. a ταπεινόφρων, ονος, ὁ ἡ, cujus animus est humilis.

Ταπεινόω, ῶ, humilio, deprimo, attenuo, summitto. ταπεινοῖ τὸν φθόνον, lenit invidiam, Plutarch. in Pericle. fut. ώσω. perf. τεταπείνωκα.

Ταπεινῶς, humiliter, adv. a ταπεινός. ταπεινῶς ζῆν τὸν αὑτοῦ βίον, sordidum esse sordide vivere, Isocr.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, humilitas, demissio.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes, stragulum. τάπις, idem ac τάπης, Hesych.

Ταπρῶτ', pro ταπρῶτα, ut primum. Th. πρό.

Ταράξῃ, turbet, 3. sing. a. 1. sub. activ. verbi ταράσσω, turbo.

Ταρασσομένων, gen. plur. part. praes. pass. verbi ταράσσω, turbo.

Ταράσσω, vel ττω, turbo, commoveo, terreo, vexo, percello. f. ξω. p. τετάραχα a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. plur. ἐτάραξαν. praes. imperat. pass. ταράσσου, έσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, turbatus. aor. 1. ind. pass. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus. q. ab ἀράσσω, pulso, τ praefixo.

Ταράττεσθαι, praes. inf. pass. verbi ταράσσω, vel ττω, turbo.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba, tumultus, discordia. a ταράσσω, turbo.

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus, turba.

Ταρβέω, timeo, tremo. f. ήσω. ταρβεῖν pro τιμᾶν, honorare, Suid. & Sophocl. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, perterriti, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi ταρβέω, timeo.

Τάρβος, εος, τὸ, stupor, timor, metus. q. per syncop. pro τάραβος, idem. q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταρβέω, paveo.

Ταργαίνω, turbo. puto a ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, laqueus, pedica. Ubi unum cum alio ταργανοῦται.

Τάριχος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum piscium, caro sale condita, & exsiccata. q. a τέρσω, exsicco. hinc ταριχεύω, sale condio, ταριχοπώλης, salsamentorum venditor.

Ταρμύσσω, terreo, quasi ταρβύσσω, a ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρὸς, velox, q. a ταῶ, extendo, seu πτάω, volo, as.

Τάρπησαν, Jon. pro ἐτάρπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. τέρπομαι, oblectati sunt, Jonic. pro ἐτέρφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi τέρπω, delecto. f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Ταρρόθος, auxiliator. q. a θαρρῶ, & θέω, qui celeriter subvenit.

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, crates, in qua aliquid τέρσεται, id est, siccatur. Vel aliquid ταρσῷ simile: ut ala avium cum pennis ei insertis. palmula remi, palmula manus, vel pedis. Est & Ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis, Syr. marmoris exploratio.

Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus, profundissimus inferorum locus, & plur. τάρταρα, inferi. Tartarus, quod a ταράσσω, turbo, terreo. Hinc ταρταρόω, in Tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταρταρόω, ῶ, in Tartarum detrudo, fut. ώσω. perf. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, vehementer: frequenter. adv. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφέες, αἱ, nom. plur. a ταρφὺς seu ταρφεὺς, έος, ὁ, ἡ, densus, creber. Th. τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφὺς, ὑ, ὁ, & ταρφεὺς, ὁ, ἡ, densus, frequens.

Τάρφεσι, dat. plur. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Τάρφη, ῆς, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob sylvae densitatem.

Ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, densus. Th. τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρχυθῆμεν. Dor. pro ταρχυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, oblecto, fut. ψω.

Τάρφος, εος, τὸ, densitas, peculiariter sylvae. q. τρέφος, a τρέφω, nutrio, eo quod animal nutrit. Hinc ταρφὺς, seu ταρφεὺς, έος, ὁ, ἡ, densus, creber, frequens. ταρφειὸς, ὁ, ἡ, idem.

Τάρχω, sicco. q. a τέρσω, idem.

Τάρχεα, ων, τὰ, & τάρχη, ῶν, αἱ; inferiae, justa, parentalia. Hinc ταρχέω, ταρχύω, & ύω, exequias facio.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε, pro τῆσδε, καὶ ταύτας, & τὰς, pro ἧς.

Τάσσω, vel ττω. ordino, colloco, constituo. f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, statui. praes. pass. τάσσομαι, constituor. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμένος, η, ον, ordinatus, praedestinatus. a. 1. med. ἐταξάμην, ω, ατο, constitui. a. 1. part. med. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος, τὸ, cohors, legio.

Τάττωμεν, 1. plur. praes. sub. activ. verbi τάττω, seu τάσσω, ordino.

Τατώμενος, ου, ὁ, Doric. pro στερώμενος, ου, ὁ, privatus re aliqua, praes. part. passiv. verbi τατάω, privo.

Ταϋγέταο, gen. Jon. a Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ταῦθ', seq. aspiratione pro ταῦτα, haec, nom. plur. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, haec, hoc.

Ταὐλίον, ου, τὸ, Att. & Doric. pro τὸ αὐλίον, stabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Ταύρειος, & ταύρεος, ου, ὁ, taurinus. ταύρειον αἷμα νεοσφαγὲς, tauri recens jugulati sanguis, Diosc. lib. 6. c. 26. Them. ταῦρος, ου, ὁ, taurus.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. πατὴρ, pater.

Ταῦρος, ου, ὁ, taurus. ταῦρος, etiam locus inter pudenda, & anum: unde ἀταύρωτος παρθένος, expers conjugii, virgo apud Tragicos, teste Poll. l. 2. Apud Suid. ταῦρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος, καὶ ἁγνή. ταύρως, Doric. pro ταύρους, acc. plural. hinc ταύρειος, & ταύρεος, ου, ὁ, taurinus. κένταυρος, ου, ὁ, centaurus.

Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. a σφάττω,

Ταυροφόνος, ὁ, tauricida. Ex ταῦρος, taurus, & φένω, occido. praet. med. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, haec, nom. vel acc. plur. Att. Jon. & Dor. pro διὰ ταῦτα, ob haec. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, haec, hoc. Accipitur & ταῦτα adverbialiter pro, quod magis est, in primis praesertim, καὶ ταῦτα, eoque. ταυτῇ, Dor. Aeol. & Poet. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, eadem, pro τὰ αὐτά. ταύτῃ, pro ὅτω, hoc modo.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, hanc, istam.

Ταυτολόγος, ου, ὁ, qui idem dicit, ταὐτὸ λέγων. hinc ταυτολογία, ejusdem sermonis repetitio crebra.

Ταυτόματον, forte fortuna: per se ipsum spontaneus. ἀπὸ ταὐτομάτου, casu, fortuito, sponte, ultro. Th. μάτην, frustra, temere, adv.

Τάφε, Jon. pro ἔταφε, obstupuit, aor. 2. ind. ind. act. ταφεὶς, sepultus, a. 2. part. pass. verbi θάπτω, sepelio.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura, a θάπτω, sepelio.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, epulum funebre, sepulchrum, tumulus. Item τάφος, stupor, Pariter podex.

Τάφρος, ου, ὁ, fossa, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt. Est & τάφρος, ἡ, vallum, fossa circa moenia, ager, sulcus, scrobs. apud Thucyd. in gen. foemin.

Ταφὼν, ὁ, a. 2. part. act. Est notandum, duplicem habere significationem; nonnunquam declarat idem ac θάψας, qui sepelivit, & tum est a θάπτω, sepelio. nonnunquam idem ac θαμβήσας, obstupefactus, & tum est a θήπω, obstupeo. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. cito, velociter: forsitan, utique. Thema ταχὺς, celer.

Ταχεῖς, nom. pl. a ταχὺς, έος, ὁ, celer.

Τάχει, dat. sing. a τάχος, εος, τὸ, celeritas, ejusdem them.

Ταχέη, ης, ἡ, celeritas. διὰ ταχέων, celeriter.

Ταχέων, gen. plur. a ταχὺς, celer.

Ταχέως, adv. celeriter, cito, continuo.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, constituo. fut. ξω.

Ταχινὸς, ή, όν, pernix, celer. ταχινὰ, Poetic. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, celeriter. Thema ταχὺς, celer.

Τάχιον, adv. citius. τάχιστα, citissime. τὴν ταχίστην, celerrime. Th. ταχὺς, celer.

Τάχιστα, ocyssime, velocissime, superlat. a ταχὺ, celeriter.

Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, qui cito capi potest. ex ταχὺ, celer, & ἁλίσκω, capio.

Ταχυδρόμος, ὁ, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. praet. med. δέδρομα. Inde δρόμος, cursus.

Ταχυνεῖ, 3. sing. fut. 1. act. verbi ταχύνω, festino. vide in ταχὺς, celer.

Ταχυπειθὴς, ὁ, ἡ, facile credulus. ex ταχὺς, celer, & πείθω, persuadeo.

Ταχύποτμος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποτεταγμένος, qui cito morti est obnoxius, cito moriturus. Ex ταχὺς, celer, & πότμος, ου, ὁ, mors.

Ταχύπωλος, ὁ, celeres equuleos habens; rei equestris peritus. bellicosus Homero. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Ταχὺς, έος, ὁ, celer, velox, properans, praeceps. quasi a τάζω, extendo. Vel a τάω, extendo, & χέω, fundo. Cursor enim in viam extenditur, & quasi diffunditur. vel a τάσσω, ordino. comparat. ταχύτερος, celerior, pro quo usitatius ταχίων: item θάσσων, & θάττων. superl. ταχύτατος, seu τάχιστος, celerrimus. Hinc τάχα, ταχὺ, & ταχέως, celeriter. τάχος, εος, τὸ, celeritas. ταχύτης, ητος, ἡ, idem. ταχύνω, accelero, propero.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Doric. pro ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ταχὺς, celer, velox.

Ταχυτᾶτ', pro ταχυτᾶτα, accus. sing. a ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, seu ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.

Τάω. τῶ, capio. Inde format Eustath. τάζω.

Τάων, Aeol. pro τῶν genit. plur. f. g. ab ἡ, haec.

Ταὼς, ταῶ, ῶ, ὁ, & ταὼς, ῶνος, ὁ, pavo. quasi a τάσις, id est, extensione pennarum. Th. τάω, extendo.

T E.

Τὲ, conjunctio copulativa, valet idem ac Latinorum que. Est dictio enclitica, & semper postponi solet. εἶπέ τε, dixitque. τὲ, & ἄρα, aliquando apostrophantur: ut τ' ἄρ, & expletivae particulae sunt. Et τὶ Dor. pro σε, te.

Τέγγω, tingo, humecto, irrigo, mollio, madefacio, macero. f. ξω. τέγγειν ψεύδει λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere. τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας, infamia emolliri, & a proposito dimoveri, Plato. Hinc τεγκτὸς, ή, όν, tinctus. τέναγος, εος, τὸ, locus humidus.

Τέγεα, Jonic. Τεγέη, est oppidum Arcadiae.

Τέγεος, pro τεγεὸς, ὁ, sub tecto, sublimis, altus. Item domus, porticus, Etym. cubilia foeminarum, Hom. Il. ζ. a τέγος, pro στέγος, tectum domus. quod a τέγω, tego.

Τέγος, εος, τὸ, Poet. pro λόφος, vel ὄρος, collis, mons. Item tectum, tegmen domus, Suid. coenaculum Polluci.

Τεὸν, tuam, Poet. & Dor. pro σὸν, acc. sing. f. g. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. med, acc. sing. a θάλλω, floreo. vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, ἡ, abundans, perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. αλῶ. p. m. τέθηλα, & τέθαλα. perf. med. part. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκα, ausus sum. perf. ind. activ. verbi θαῤῥέω, fiduciam habeo. a θάῤῥος, εος, τὸ idem ac θάρσος. τὸ, fiducia.

Τεθαρσήκασι, 3. plur. perf. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Τεθάφαται, Jon. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, sepultae sunt, 3. plur. perf. passiv. verbi θάπτω, sepelio.

Τεθέαμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, specto. f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Attic. syncope pro τεθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, pono. f. θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, pono.

Τεθεμελίωτο, fundata fuerat, 3. singul. plusq. perf. pass. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. perf. τεθεμελίωμαι, a θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. The. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, florui, perf. med. τεθήλει, 3. sing. plusq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, sepelio, stupeo, aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθηπέναι. perf. part. med. τεθηπὼς, ότος.

Τέθεικε, Jon. pleonasmo pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1.

Σκηνίπτω, idem ac σκαρίζω, quaſi σκήνος ἴπτω, id eſt, corpus lædere. σκῆνος corpus eſt, in quo σκηνοῖ anima habitat.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio: nidi conſtructio, Ariſtot. σκηνοπηγία erat dies Hebræorum feſtus, qui menſe Septembri propter convectas fruges celebrabatur, in quo tabernaculis confectis tanquam ſub dio agentes lætabantur. ἡ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴ, dies feſtus tabernaculorum, Zach. 14.

Σκηνοποιὸς, ȣ, ὁ, tabernaculorum confector, qui aulæa texit, Actor. 18.

Σκῆνος, εος, τὸ, tabernaculum, cella. hinc ὁμόσκηνος, ȣ, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ȣ, ὁ, contubernalis.

Σκηνόω, ῶ, habito, commoror, caſtrametor, tentorium erigo. f. ώσω. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi.

Σκηπάνιον, ȣ, τὸ, & Jon. σκηπανίον, & Dor. σκαπάνιον, ſceptrum. a σκήπτω, innitor.

Σκηπτέσθαι, prætexere ſpecioſam aliquam cauſam, ſimulare. Th. σκήπτω, innitor.

Σκηπτὸς, ȣ, ὁ, fulmen. in plur. σκηπτοὶ, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοῦχος, ȣ, ὁ, ſceptrifer, a σκῆπτρον, ȣ, τὸ, ſceptrum.

Σκῆπτρον, ȣ, τὸ, ſceptrum, ſcipio, baculus, ſuper quo quis σκήπτεται, innititur.

Σκήπτω, innitor, incumbo, cado, ruo, fulmino, irruo, Sophocl.

Σκήπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Th. σκήπτω, incumbo.

Σκηρίπτω, fulcio, innitor. χηλαῖς σκηριπτόμεναι, ungulis innitentes. 2. Argon. de bobus.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſa, prætextus, ſimulatio, fictio, excuſatio.

Σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra, adumbratio. ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de re nullius pretii, Proverbium. Per metaphoram σκιαὶ dicuntur convivæ advocati, & aſſumpti ab invitatis. Plutarch. 7. Sympoſ. Item σκιαὶ, manes, & umbræ apud Latinos, Odyſſ. α.

Σκιαρᾶν, Doric. pro σκιαρῶν πηγῶν, umbroſorum fontium.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, ȣ, ὁ, opacus.

Σκίγγος, vel σκίγκος, ȣ, ὁ, crocodilus terreſtris. Dioſc. l. 2. c. 71.

Σκιδναμένη, diſperſa, præſ. part. paſſ. f. g. verbi σκίδναμαι, diſſipo, diſpergo.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, diſpergo, diſſipo. in paſſ. σκίδναμαι.

Σκιερὸς, ȣ, ὁ, opacus, umbroſus, Heſiod.

Σκιῇ, dativ. Jonicus a σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιητροφέω, Jon. pro σκιατροφῶ, in umbra vitam degere.

Σκίλλα, ης, ἡ, ſquilla. herba bulbum inſignem habens.

Σκιμαλίζω, pertento, an gallina ovum conceperit. q. σκιὰν μαλάσσω, locum tenebroſum explorare. Deinde eſt χλευάζω, medio digito oſtenſo irridere.

Σκιμβὸς, ȣ, ὁ, claudus, loripes, qui σκίμπτεται in fulcro.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, nitor, incumbo.

Σκίμφθη, Jon. pro ἐσκίμφθη, fixa eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi σκίμπτω.

Σκίναξ, ακος, ὁ, agilis, velox ad ſubſiliendum. quaſi a κινῶ, movere.

Σκίνωψ, ωπος, ὁ, fœtus, fœtura. ſit a κινῶ, ut & κύος, fœtus.

Σκινδάλαμος, vel σκινδαλμὸς, ȣ, ὁ, ſcrupulum, & ut aſſula, fragmentum: Interpr. Ariſtoph. in Ran. σκινδαλμοὶ, parvæ tabellæ eidem Interpreti, nugæ, quiſquiliæ, Ariſtoph. in Neb. Hinc σκινδαλαμοφράστης, qui meras argutias crepat, ſubtilitates effutiens, ſubtiliter deblaterans.

Σκινδαψὸς, ȣ, ὁ, planta quædam hederæ ſimilis; item muſicum Lyricorum inſtrumentum, vulgo cetra.

Σκινθὸς, ȣ, ὁ, naufragus, urinator. Vide Theophraſt. hiſt. 4. 7. 8.

Σκιόεις, εντος, ὁ, umbroſus, obſcurus, opacus. in accuſ. σκιόεντα.

Σκιόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐσκιῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. a σκιάω, obumbro.

Σκιπωνὸς, ȣ, ὁ, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.

Σκίπων, ſcipio, baculus. a σκήπτω, innitor.

Σκίρον, ȣ, τὸ, umbraculum, a σκιὰ. Sed σκίρα, feſtum quoddam Athenis: unde σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, Martius menſis Gazæ.

Σκίρος, ȣ, ὁ, marmoris fragmentum, cæmentum, gypſus. puto a σκάω, id eſt, ξέω, ſcalpo.

Σκίῤῥος, ȣ, ὁ, tumor quidam durus, ut in hepate, liene, quia ſimilis σκίρῳ.

Σκιρτάσατε, ſaltetis. an legendum σκιρτάσατε, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε? a σκιρτάω, ſalio.

Σκιρτάω, ῶ, ſalio, exulto, laſcivio. Thema σκαίρω, idem. fut. ήσω, perf. ἐσκίρτηκα.

Σκιρτῆσαι. a. 1. inf. act. verbi σκιρτάω, ſalio. Th. σκαίρω, ſalio.

Σκιρτῶσι, 3. plur. præſ. act. ejuſdem verbi, & them.

Σκίτωνες, ων, οἱ, homines viles, & improbi, Ariſtoph. a Scitone quodam fullone.

Σκλέω, & σκλαίνω, durus ſum ex nimia ariditate, areo. per ſyncop. pro σκελέω.

Σκλῆναι, aruiſſe, aor. 2. inf. verbi σκλῆμι (quod ex σκλέω, per ſyncop. factum pro σκελέω, exſicco) perf. ἔσκληκα.

Σκληραγωγέω, ῶ, f. ήσω, dure educo, dure habeo.

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dure educatio, diſciplina ſevera.

Σκληραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui dura eſt cervix, trop. homo pertinax.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, duritia cordis, quaſi dicas, σκληρὰ καρδία, durum cor.

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, durus, a, um. Them. σκέλλω, exſicco, areſacio.

Σκληρότης, τητος, ἡ, durities, ſcabrities.

Σκληροτράχηλος, ȣ, ὁ, duræ cervicis homo, pertinax, metaph. ab equo indomito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exſicco, & τράχηλος, ȣ, ὁ, collum.

Σκληρύνω, induro, obduro. fut. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. ind. paſſ. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, genit. a σκληρὸς, durus.

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, parcus, a, um, ſordidus, avarus. q. a σκνίψ, culex, quod ſit μικρόβορος, parvi cibi.

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, hebes viſu, cæcutiens, Att. eſt σκνίπος, nempe νυκτάλωψ.

Σκνίψ, idem ac κνίψ, vermiculus ligna erodens culici ſimilis, Ariſtot. l. 8. anim. c. 3.

Σκοιὸς, ȣ, ὁ, validus, fortis, mollis, varius, tenebroſus, Heſych.

Σκολιῇσι, dat. plur. f. g. pro σκολιαῖς. a σκολιὸς, tortuoſus.

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, tortuoſus, a, um, obliquus, diſtortus, & per metaph. parvus, aſper, difficilis. Hinc σκολιόω, tortuoſum reddo.

Σκόλλυς, υος, ὁ, lanugo, villus. quia σκολιὸς, intortus.

Σκολόπαξ, ακος, ὁ, gallinago avis, quæ in arbore nunquam ſedet, Ariſtot. l. 9. anim. c. 8. vel piſcis quidam a roſtro extenſo, inſtar σκόλοπος.

Σκόλοπας, palos, acc. plur. a σκόλοψ, οπος, ὁ, palus.

Σκολόπενδρα, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum totum piloſum. Eſt etiam piſcis hujus nominis ſic dictus a ſimilitudine terreſtris animalculi, Plin. l. 9. c. 43. Item σκολόπενδρα, ſive σκολοπένδριον, herba, quæ a ſcolopendra animali nomen eſt mutuata. Dioſc.

Σκόλος, ſpinæ ſpecies, quia σκύλλει, id eſt, offendit; vel σκάλλει, pungit.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, ſurculus, aculeus, ſtimulus. veluti σκόλου ὄψ, ſpinea facies.

Σκόλυθρος, ȣ, ὁ, humilis, parcus, ſordidus, illiberalis. an a σκελλὸς, aridus, quia parci ſe aridos gerunt?

Σκόλυμος, ȣ, ὁ, cardui ſpecies. q. a σκόλος.

Σκολύπτω, lacero, evello.

Σκόλυθρος, ȣ, ὁ, tetricus, durus, operoſus, difficilis.

Σκόμβρος, ȣ, ὁ, ſcombrus, piſcis marinus, Ariſtot. l. 6. anim. c. 2.

Σκόπαιος, vel potius σκωπαῖος, ȣ, ὁ, nanus, homuncio, Athen. l. 12.

Σκόπει, præſ. imperat. act. σκοπέω, præſ. inf. verbi σκοπέω, ſpeculor.

Σκόπελος, ȣ, ὁ, ſcopulus, locus altus, unde σκοπεῖν, ſpeculari licet. Thema σκέπτομαι, circumſpicio.

Σκοπέω, ῶ, & Jon. σκοπιάω, ſpeculor, conſidero, contemplor, ſpecto, obſervo, accurate cogito. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Them. σκέπτομαι, circumſpicio. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. med. ἔσκοπα.

Σκοπῇ, 3. ſingul. præſ. ſub. act. verbi σκοπέω, ſpeculor.

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula. hinc σκοπιάζω, ſpeculor, ſpecto. Th. σκέπτομαι, circumſpicio. fut. ψομαι, p. m. ἔσκοπα.

Σκοπιαζέμεν, Jon. ſeu Dor. pro σκοπιάζειν, præſ. inf. act. verbi σκοπιάζω, ſpeculor.

Σκοπιῆς, ῆς, dat. & gen. Jon. a σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula.

Σκοπὸς, ȣ, ὁ, ſpeculator, inſpector, explorator, cuſtos, princeps, qui σκοπεῖ, ſeu σκέπτεται. ἀπὸ τοῦ σκοποῦ, præter propoſitum, Odiſſ. λ. φέρειν τὸν σκοπὸν πρός τι, ad aliquid intendere. Eſt & σκοπὸς, ȣ, ὁ, ſcopus, finis: id, quod actuous σκοπεῖ, conſiderat. Aphrod. Th. σκέπτομαι, circumſpico.

Σκοποῦντα, acc. ſing. m. g. σκοποῦντες, nom. pluraI. part. præſ. verbi σκοπέω, ſpecto.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. a κόραξ, corvus: tum maledictis perſequor, vitupero, convitior, profligo, odi, Plutarch. in Artaxerxe. σκορακισμὸς, ȣ, ὁ, contumelia, vituperatio. Hinc ἀποσκορακίζειν, ἀπολακτίζεσθαι. ἀποσκορακισμὸς, ἐξωθισμός.

Σκορδινάομαι, pandiculor: eſt extendere membra cum oſcitatione, ut faciunt, qui a ſomno ſurgunt, Galen. l. 3. de cauſa ſymptom. An a κόρος, & δινεῖσθαι; accidit enim ille motus ex ſatietate, & faſtio. Th. σκόροδον, ȣ, τὸ, allium.

Σκόρδιον, ȣ, τὸ, ſcordium. herba in malignis morbis efficax, ita dicta ab odore allii, quem refert. Dioſc. l. 3. c. 125.

Σκόροδον, ȣ, τὸ, allium. cæpe. q. σκῶρ ὄζον, quod fœde oleat, tanquam ſtercus. Hinc σκοροδίζω, alliis paſco. σκοροδινάομαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione.

Σκορπίζω, diſſipo, ſpargo. fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. paſſ. ἐσκορπίσθην. a 1. ſub. paſſ. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ.

Σκορπίος, ȣ, ὁ, ſcorpius, ſerpens. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, a ſpargendo veneno. Item piſcis nomen. Pariter σκορπίος, coma plexilis puerorum, cincinus crinium in acumen deſinens, id que in pueris, Shol Thucyd. Eſt etiam σκορπίος genus plantæ. quæ & θελύφονον dicitur, Theoph. l. 9. hiſt. plant. Ciceroni apud Aratum eſt nepa ſidus quoddam. Item genus tormenti bellici; ſcorpio Cæſari. Hinc diminut. σκορπίδιον, τὸ, Polyb. in Epitom.

Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω, ſpargo.

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, tenebroſus, a, um. nom. plur. n. g. σκοτεινά. Thema σκότος, εος, τὸ, caligo.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obſcuro. fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, quorum intellectus, vel cogitatio obſcurata eſt, & tenebris obducta, ad Epheſ. 4.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi σκοτοδινιάω, tenebricoſa vertigine laboro.

Σκοτομήνη, nox illunis, in qua μήνη σκοτεινή.

Σκότος, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo: mors Homero. Hinc σκοτόεις, εντος, ὁ, tenebroſus; σκοτεινὸς, ȣ, ὁ, idem. σκοτόω, obſcuro. σκοτάζω, idem. σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo.

Σκοτόω, obſcuro, tenebras induco, caligare facio, Sophocl. f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præſ. paſſ. σκοτοῦμαι, οῦμαι, tenebroſus fio. perf. paſſ. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον.

Σκουτάριον, cetra. Gl. Cyr. Ex Latin. q. parvum ſcutum.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum. Th. σκύβαλον, ȣ, τὸ, ſtercus.

Σκύβαλον, ȣ, τὸ, ſtercus, fimus, quiſquiliæ.

Σκυδμαίνω, iraſcor, triſti vultu ſum. q. a σκύζω, ad iram concito, vel murmuro, ut canis, q. a κύω, ut ſit q. κυδμαίνω.

Σκυζάω, catulio. de canibus appetentibus catellos, Gl. ſſ Cyr. σκυζᾷ, canit. Canire a cane dixit, ſicut a catulo catulire, & ab equo equire. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σκυζομένῳ, irato, dat. ſing. part. præſ. paſſ. a σκύζομαι, ad iram provocor.

Σκύζω, placide admurmuro, ut canis. σκύζωσιν αἱ ἵπποι, equæ equiunt, ad libidinem incitantur, Ariſt. l. 6. Anim.

Σκύθα, vocat. ſing. Σκύθαι, nom. plur. a σκύθης, ȣ, ὁ, Scytha. Hinc & σκύθαι, ſagittarii.

Σκύθης, ȣ, ὁ, Scytha, qui eſt e Scythia. Accipitur & pro fero. q. a σκύζω, quod ſint feroces, & facile σκυζόμενοι. Hinc Σκυθικὸς, Scythicus. Σκυθιστὶ, adverb. Scythice. q. a σκυθρὸς, torvus.

Σκυθρὸς, ȣ, ὁ, vultum præferens iratum, & tetricum, moleſtus, triſtis. Thema σκυδμαίνω, iraſcor.

Σκυθρωπὸς, ȣ, ὁ, qui eſt vultu tetrico, mœſto, torvo. quod ex σκυθρὸς, tetricus.

Σκύλακας, accuſ. plural. a σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus canis. Th. ὑλάω, latro. an ab ἔχω ὑλακὴν, quod contineat latratum?

Σκυλάκεσσιν, dat. plur. Jon. a σκύλαξ. vide σκύλακας.

Σκυλάκιον, τὸ, catulus. diminut. a σκύλαξ,

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus, proprie canis.

Σκυλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω, ſpolio.

Σκυλῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi σκύλλω.

Σκύλλου, vexator, præſ. imperat. paſſ. verbi σκύλλω, vexo.

Σκύλω

Σκύλλω, vexo, molestiam exhibeo, molestus sum. Marc. 5. cum acc. f. υλῶ. præs. pass. σκύλλομαι, vexor.

Σκυλμαίνεις, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, irascor. fut. ανῶ.

Σκῦλον, ου, τὸ, spolium, exuviæ mortuo detractæ, præda. Item leonis pellis, Interpr. Sophocl. idem ac σῦλον, τό. Th. σύλη, ἡ, spolium.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item catulus in genere. a σκυζάω, catulio.

Σκύμνως, acc. plur. Dor. pro σκύμνους, a σκύμνος, catulus.

Σκύνιον, ου, τὸ, summa palpebra, supercilium. quasi a σκέπειν, quod oculos tegat.

Σκῦρον, Scyrum, nomen urbis.

Σκυρωτὰ ὁδὸς, quænam fuerit, vide apud Pindar. Pythior. Od. 9. v. 277. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poet. σκύταλον, τὸ, scytale, scutica, fustis, clava, vectis. Item mus araneus, Colum. lib. 6. c. 17. pera ex corio. Pariter σκυτάλη, surculus loricatus, quod erat genus epistolæ apud Lacedæmonios. Vide Gell. l. 17. c. 9. Item serpens venenata, Nicand. & Diosc. l. 8. c. 7. caterva equestris. Est quoque tabula, in qua fontium delicta proponebantur.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, coriarius, cerdo, qui artem sutoriam exercet.

Σκύτος, εος, τὸ, corium, pellea scutica: quibusdam medulla dorsualis. aliis occiput, seu nervus cervicis; aliis capitis cutis, caput, Etymol. Hinc σκύτινος, ου, ὁ, coriaceus. σκυτάλη, ης, ἡ, flagrum, σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ, coriarius, qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos &c. sutor. quod a σκύτος, εος, τὸ, corium; & τέμνω, scindo, seco.

Σκύφος, ου, ὁ, & εος, τὸ, scyphus.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui phthiriasi periit, a vermibus arrosus.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis. quia non habet κῶλον. Vel quia terram σκάλλει, fodit.

Σκῶλον, ου, τὸ, offendiculum, scandalum, impedimentum in itinere, Hesych.

Σκῶλος, ου, ὁ, spinæ genus, palus præacutus, & præustus.

Σκωλύπτομαι, obliquo tractu moveor. Nicand.

Σκωλύπτω, pro σκαλύπτω, Poet. lacero.

Σκῶπες, ων, οἱ, ululæ, bubones. a σκὼψ, σκωπός. Th. ὄψ, ὀπός, ἡ, vox.

Σκώπτω, cavillor, irrideo, jocor, illudo, contumelioso gestu subsanno. fut. σκώψω. præt. ἔσκωφα. hinc σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum. σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτισμὸς, ου, ὁ, cavillatio.

Σκὼρ, gen. σκατὸς, τὸ, stercus oletum.

Σκωρία, ας, ἡ, scoria, fæces metalli. σιδήρου σκωρία, ferri excrementum. Diosc. l. 5. c. 86.

Σ Μ.

Σμᾶνος, εος, Dor. pro σμῆνος, apum examen. Item alveare, apiarium, Hesiod. in Theogon.

Σμάραγδος, ου, ὁ, smaragdus, gemma, & idem ac μάραγδος. hinc σμαράγδινος, η, ον, smaragdinus, a, um.

Σμαραγέω, ῶ, resono, strepo. f. ήσω.

Σμαράγνα, ης, ἡ, quæ & μαράγνα, flagellum.

Σμαραίνω, quod & μαραίνω, splendeo, luceo.

Σμαρὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus. mæna andida. quasi a μαίρω, splendeo.

Σμάω, & σμέω, abstergo, detergo, purgo. σμήχω, idem. hinc σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, quo in abstergendo utimur. σμῆξις, εως, ἡ, abstersio.

Σμερδαλέα, έον, adv. terribiliter, proprie visu. a σμερδαλέος, terribilis.

Σμερδαλέος, ου, ὁ, terribilis visu, horrendus, formidandus, immanis. idem cum σμερδνὸς, quod a σμέρδω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.

Σμερδνὴ, ῆς, ἡ, terribilis. Th. μέρδω, intueor.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, sapo. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμάω, abstergo.

Σμήνεσι, & σμήνεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. a σμῆνος, εος, τὸ, examen apum.

Σμῆνος, εος, τὸ, examen apum: alveare, sermonis suavitas. Item multitudo, copia.

Σμήχω, idem ac σμάω, abstergo, detergo, purgo, lavo. σμήχω αἰθίοπα, Æthiopem lavo, Lucian.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, parvus, a, um, Jon. idem ac μικρὸς, σμικρὸν μέλιτος. parvum mellis, Aristoph. κατὰ σμικρὰ νέμειν, particulatim distribuere, in minima quæque, Plato de Leg. pro cultello, quo pennæ scriptoriæ parantur, in Epigr.

Σμίλαξ, ακος, ὁ, & σμῖλος, ου, ὁ, taxus arbor feralis, & venenata.

Σμίλη, ης, ἡ, scalprum, cœlum, σμιλίον, ου, τὸ, scalpellum. σμιλεύω, scalpello reseco.

Σμίνθα, ης, ἡ, κατοικίδιος μῦς, mus domesticus, qui vasa escaria σμῇ, Hesych.

Σμινθεῦ, voc. sing. a Σμινθεὺς, Apollo. Sic dictus, quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum, & simulacrum Apollini Smintheo posuerunt, & figuram muris ad statuæ pedes expressam, Iliad. α.

Σμυγεὶς, έντος, ὁ, exustus, a. 2. part. pass. verbi σμύχω, absumo. f. ξω. p. ἔσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, ου, ὁ, ærumnosus, Apoll. 2. Argon. qui σμύχεται, attritus malis. Th. σμύχω, consumo.

Σμῦξαι, incendere, a. 1. inf. act. verbi σμύχω, inflammo, consumo, f. ξω.

Σμύρις, & σμύρνη, lapis, quo annularii gemmas exterunt, Diosc. l. 5. c. 116. Eo etiam vitrarii utuntur ad vitrum frangendum.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Est lacryma arboris Arabicæ. Diosc. l. 1. c. 18. Est & nomen urbis sic dictæ a Smyrna Amazone.

Σμυρνίζω, myrrha imbuo, myrrham redoleo. f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, myrrha imbutus.

Σμύχω, attero, consumo, inflammo, perdo, absumo, corrumpo.

Σμῶδιξ, ικος, & σμῶδιγξ, γος, ἡ, vibex, livor ex percussione. q. a σμάω, & δείκω, ξω, jacio.

Σμώχω, mando, is, Aristoph. Suidæ est convitior. q. a σμάω, destrico.

Σ Ο.

Σοβαρὸν. Poet. pro σοβαρῶς, insolenter, superbe, a σοβέω, abigo.

Σοβέω, abigo, expello, obvios submoveo, Demosth. f. ήσω, p. σεσόβηκα. quatio, excutio, σοβεῖν τὴν κόνιν, pulverem excutere, Xenophon. Item compesco, gregem cogo. Hinc σόβη, ης, ἡ, muscarium, σοβὰς, άδος, ἡ, insolens, de meretrice. σοβαρὸς, οῦ, concitatus, mobilis.

Σόγκος, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.

Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis, Sodoma. Hebr. secretum.

Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi σόω, servo. f. σώσω. Th. σόος, salvus.

Σοὶ, tibi. dat. sing. a σὺ, tu.

Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, vel a σὺ, tu vel a σὸς, tuus.

Σοῖσι, dat. plur. Jon. pro σοῖς, tuis. a σὸς, tuus. Th. σὺ, tu.

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nomen regis, Salomon. Hebr. pacificus.

Σόλος, ου, ὁ, discus, quem exercitationis gratia jaciunt, ferreus orbis. Interpr. in Iliad. ψ.

Σομφὸς, οῦ, ὁ, inanis, fungosus, spongiosus, laxus. Item substant. cucurbita sylvestris. Plin. l. 20. c. 3.

Σόοις, serves, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo.

Σόος, ου, ὁ, salvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σώζω, σώω, vel σαόω, servo. fut. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ servator. σωτηρία, ας, ἡ, salus. Sed σόος, σοῦς, est motus corporum, quæ sursum feruntur. Aristot. lib. 4 de cœlo, cap. ultim. a σεύομαι, σοῦμαι, ὁρμῶ.

Σορβισμὸς, οῦ, ὁ, solœcismus in Græco sermone. Hesych.

Σορὸς, οῦ, ὁ, ἡ, loculus, sepulchrum, urna, capulum, sandapila, conditorium.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. a σὺ, tu.

Σοῦ, gen. sing. a σὺ, tu. Est σοῦ, contract. ex σόου, præs. imperat. pass. a σεύομαι, vel σόω, servo, vado, irruo. Est & σοῦ, vox abigentis aves, curre. a σόω, in fugam conjicio. Th. σείω, agito.

Σουβλίον, subula, Hesych.

Σοῦβος, ου, ὁ, animal terrestre, sed & marinis infestum. Oppian. lib. 2. de venatione.

Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium. nomen origine Latin. a sudor, quod a Græc. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, Susanna, nom. fœm. Hebr. lilium.

Σοῦσθε, & σοῦσθε, vadat; ruite, ite. vel pers. imperat. pass. a σεύεσθε, ἔσσυσθε, detracto augmento Jonice: vel est 3. sing. & 2. plur. præs. imperat. pass. verbi σόω, vado, irruo.

Σοῦσον, ου, τὸ, lilium, flos, lingua Phœnicum. Est & σοῦσον, vade, a. 1. imperat. act. verbi σόω, vado.

Σαυτοῦ, pro σεαυτοῦ, tui ipsius, ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipse.

Σοφία, ας, & Jon. ης, ἡ, sapientia. Th. σοφὸς, οῦ, ὁ, sapiens.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. passiv. a σοφίζω, sapientem reddo.

Σοφίζω, sapientem reddo, erudio. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται. perf. pass. σεσόφισμαι. perf. part. pass. σεσοφισμένος, ου, ὁ. Th. σοφὸς, οῦ, ὁ, sapiens.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi σοφίζω, sapientem reddo.

Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum, subtilitas, argutiæ, artificium.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, sophista, artifex callidus, gen. plur. σοφιστῶν. acc. plur. σοφιστάς.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. a Σοφοκλῆς, έος, ὁ, Sophocles. nomen proprium.

Σοφὸς, οῦ, ὁ, sapiens, doctus, acutus, scitus, peritus. Est & σοφὼς, Dor. pro σοφοὺς, acc. plur. Olim dicebantur σοφοὶ cujuslibet opificii artifices, ut animadvertit Eustath. Iliad. ο.

Σοφῶς, sapienter, apte, ingeniose.

Σοφωτέρῳ, sapientiori, dat. sing. a σοφώτερος, ου, ὁ, comp. a σοφὸς, οῦ, ὁ, sapiens. & in superl. σοφώτατος, sapientissimus.

Σόω, servo, & in 3. plur. subjun. σόωσι. a σόος, ου, ὁ, salvus. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σείω, agito.

Σ Π.

Σπαδίζω, detraho, futur. σω. Th. σπάω, traho.

Σπάδων, ονος, & ωνος, ὁ, spado: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulsus est. a σπάω, traho, evello.

Σπαθαλάω, quasi a σπαθάω, prodigo.

Σπαθαρίσασα, Gen. 38. 14. θέριστρον Scholiastes exponit. Puto quasi textum σπάθῃ, aut oblongum ut σπαθάριον.

Σπάθη, ης, ἡ, rudis, seu rudicula, spatha: gladius: instrumentum textorium, palma. Rudicula enim est, qua spumam σπῶμεν, trahimus. Hinc σπαθάω, prodigo, texo.

Σπαθῶσι, dissipant 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, prodigo.

Σπαίρω, palpito, vibro, tremo, trepido, efflo spiritum. In palpitatione σπαρελῆ, & διασπαρελῆ, sunt supra modum vehementes. θρέψον ἔτι σπαίροντα τὸν γηραιὸν, nutri adhuc palpitantem vetulum. Epigr. l. 6.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, quæ & ἀσπάλαξ. Item genus herbæ, Theophr. l. 1. c. 11. Them. σπάω, traho.

Σπαλεὶς, Æolic, pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. verbi στέλλω, mitto. f. 2. σταλῶ.

Σπαλίσσομαι, laceror, turbor. quasi a σπαράσσω, turbo.

Σπανία, ας, ἡ, idem ac σπανιότης, ητος, ἡ, raritas, penuria. a σπανὸς, rarus. Et Σπανία, ἡ, Hispania.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, penuria laboro, indigeo. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. ἐσπανίσθην. Th. σπανὸς, rarus.

Σπανὸς, οῦ, ὁ, & σπάνιος, ου, ὁ, rarus, infrequens. q. a πόνω, laboro. vel σπάω, traho. Hinc σπανίζω, penuria laboro, egeo, careo.

Σπὰξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σπαράσσω, vel άττω, lacero, lanio, vellico, discerpo. fut. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. pass. ἐσπάραγμαι. σπαράττειν τὸν στόμαχον, stomachum vellicare. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, frustum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, laceratio, avulsio.

Σπαργανίσαντα, fasciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, fasciis involvo. f. ίσω. p. σπαργάνικα. Them. σπάργανον, ου, τὸ, fascia.

Σπάργανον, ου, τὸ, fascia, qua infans involvitur, pannus oblongus. q. a σπαράσσω, quia divisi panniculi, & vincula: cunabula. Item σπάργανα, monumenta, Donat. in Eunuchum. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανόω, fasciis involvo.

Σπαργανόω, fasciis involvo. fut. ώσω, præt. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. pass.

ἐσπαργανωμένος. perf. part. pass. ἐσπαργανωμένη, fasciis involutus. Th. σπάργανον, ου, τὸ, fascia.

Σπαργάω, tumeo, turgeo libidine, luxurior, distentus sum, ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπαργὴ appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.

Σπαρέδρης, ου, ὁ, Sparedra, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, έντος, ὁ, satus, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, semino, sero. fut. 2. σπαρῶ. præt. ἔσπαρκα, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito, salto, moveor, ut piscis.

Σπαρνὸς, οῦ, ὁ, infrequens, rarus, paucus, tenuis, dispersus.

Σπάρος ἰχθὺς, cammarus, sparus, piscis genus.

Σπάρτη, ης, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primaria. Item σπάρτη, filum, linea, carpentarii rubrica, scirpus.

Σπάρτον, ου, τὸ, spartum vitile, funis sparteus, funiculus. Etiam ὁ σπάρτος. Puto a σπάω, quia flecti, & trahi potest, vel a σπειράω, quia ceu in spiram convolvi potest. hinc σπαρτίον, ου, funiculus.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ, incanus, semicanus.

Σπαρτῶν γένος, Satorum genus. Thebani sic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo satis nati credantur. Th. σπείρω, semino.

Σπασάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. a σπάω, traho.

Σπάσσε, traxit, Jon. pro ἔσπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σπάταγγος, seu σπατάγγης, ου, ὁ, spatangus, echinorum species.

Σπαταλάω, ῶ, lascivio, in deliciis vivo. Jacob. 5. fut. ήσω. perf. ἐσπατάληκα. a. 1. ἐσπατάλησα. a σπατάλη, ης, ἡ, idem ac τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ.

Σπατάλη, ης, ἡ, cibus, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudicula.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum præsegmina: hominis excrementum, stercus.

Σπάτος, εος, τὸ, corium, pellis. Bœot. forte a σπάω, quia contrahi potest. Hinc σπάτινος, coriaceus. σπατόω, opus ex corio facio.

Σπάω, traho, extraho, stringo, contorqueo, vello. fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. med. σπάομαι, distringo, stringo. a. 1. med. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. σπασάμενος.

Σπέο, sequere, per Ectasin Poet. pro σπέο, quod Jon. pro σποῦ præs. imperat. verbi ἕπομαι. Poet. pro ἕπομαι, sequor, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕπεσθαι, in part. σπόμενος, pro ἑπόμενος. Them. ἕπω, sequor.

Σπέος, Poet. pro σπέος, έεος, τὸ, specus, spelunca.

Σπεῖρα, ας, ἡ, spira, funis: item cohors, legio, hominum caterva.

Σπειράω, ῶ. f. άσω, in spiram contraho, seu collige.

Σπείρειν, serito, præs. inf. pro imperat. Jon. verbi σπείρω, sero.

Σπεῖρον, ου, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. Item subucula: velum.

Σπείρω, sero, semino, spargo. f. 1. σπερῶ. fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. aor 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. aor. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, seror. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. ao. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρεὶς, έντος, ὁ. præt. med. ἔσπορα.

Σπεῖσαι. a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. σπείσασθαι, a. 1. inf. med. σπεισάμενος, a. 1. part. med. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ᾽, libaverunt, Jon. pro ἐσπείσαντο, 3. plur. a. med. verbi ejusdem.

Σπείσασκε. Poet. pro ἔσπεισε, 3. singulari a. 1. ind. activ. verbi σπένδω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσω, libabo, f. 1 ind. act. verb. σπένδω, libo.

Σπεὼ, έος, ἡ, Speo, nomen mulieris, q. d. in specu latitans.

Σπέκλον, speculum, Gloss. Cyr. ex Latin. σπεκλαρικὸς, specularius.

Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, speculator, vox Lat. sic dictus a spiculo, quod gestabat. δορυφόρος, ου, ὁ, seu δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles. Alii tamen speculatorem a speculando dictum volunt; ideoque per e scribi debere.

Σπέλεθος, & σπίλεθος, ου, ὁ, stercus excrementum. quasi a σπίλος, sordes. vel quia εἰς σπέος, puta cloacam, ἐλθεῖν.

Σπένδεσκε, libabat, Jon. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, libo.

Σπενδόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. a σπένδω, libo.

Σπένδω, libo, sacrifico, fœdus ineo. σπένδειν πηγῆς, libare ex fonte, fut. σπείσω. aor. 1, ἔσπεισα, præs. pass. σπένδομαι, libor. p. m. ἔσποδα. unde σπονδὴ, ῆς, ἡ, libamen, fœdus.

Σπέος, έος, τὸ, specus, spelunca. Poet. σπεῖος, Jon. σπεῖος. dat. pl. σπέεσι, Poet. & Jon. σπέεσσι. q. quod in eo lux a tenebris quasi σβέννυσθαι, sive extingui videtur; ut sit q. σβέος. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.

Σπέρμα, ατος, τὸ semen. a σπείρω, semino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & in plural. σπέρματα, dat. plural. σπέρμασι. Metaphorice σπέρμα παρέχειν accipitur pro auctorem esse, Demosth. περὶ στεφ.

Σπερμαίνω, idem ac σπείρω, semino, semen emitto, genero, Hesiod.

Σπερμολογία, ας, ἡ, collectio seminis avium, quando seminatur. item φλυαρία, loquacitas.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογῶ, nugor, deblatero. ex σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & λόγος, ου, ὁ, sermo, qui suas nugas disseminat. Th. λέγω, dico.

Σπερχθεὶς, έντος, ὁ, irritatus, a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, urgeo. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ῆ, ὁ, acris, celer, festinus, diligens, Hesych.

Σπέρχω urgeo, hortor, excito, propello, irascor, festino. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, seminabo, fut. 1. act. verbi σπείρω, semino.

Σπὲς, dic, pro σπὶ, a. 2. imperat. act. ad formam in μι, a σπέω, vel σπῶ, dico. f. σπέσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔπω, Poet. pro ἔπω, dico. vel pro ἕπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, sequor.

Σπέσθαι, sequi. vide in σπέω.

Σπέτε, 2. plural. a. 2. imperat. σπές. quod vide.

Σπεύδει, festinat, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, festino.

Σπεύδοι, 3. singul. optat. activ. ejusdem verbi.

Σπεύδοντ᾽, pro σπεύδοντα, accus. singul. σπεύδοντες, nom. plur. part. præs. σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. plural. præs. verbi ejusdem.

Σπεύδω, festino, præcurro. σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poet. loquendi genus, immortalem vitam affectare. præs. imperat. σπεῦδε, έτω. imperf. ἔσπευδον. fut σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 1. part. activ. σπεύσας, αντος, ὁ. præt. med. ἔσπουδα.

Σπεύδωμες, properemus. Doric. pro σπεύδωμεν, 1. plur. præs. sub. verbi σπεύδω.

Σπεύσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi σπεύδω, festino. σπεῦσον, a. 1. imperat.

Σπέω, sequor, ex ἕπω, quod ab ἕπω.

Σπῆι, alii legunt σπῆϊ, idque melius, dat. sing. a σπέος, pro σπέος, έος, τὸ, antrum, & Jon. σπεῖος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, & σπήλυγξ, spelunca. Th. σπέος, έος, τὸ, specus, antrum.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, idem ac σπήλαιον, spelunca.

Σπήλωνες, οἱ, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco. a σπιλὰς, saxum. Th. σπίλος, ου, ὁ, idem.

Σπιδὴς, passus amplus, spissus. a σπίζω, extendo.

Σπίζα, ης, ἡ, avis passeri similis.

Σπίζω, extendo, expando. q. a σπάω traho. trahendo enim res extenditur. Est etiam σπίζω, pipilo, sonus quarundam avium.

Σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem, & minimum digitum manu extensa. mensura duodecim digitorum. satio, seges, Eurip. palmus major. dodrans. q. a σπίζω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπίλαι, fraces, στέμφυλα, Hesych. Sunt quædam sordes. a σπίλος, ου, ὁ, macula.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Jon. a σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπίλος, macula, saxum.

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris qui ceu σπίλος, scopulus maris. Item glarea, vel terra glareosa. Est & σπιλὰς, procella. ab eodem them.

Σπίλος, ου, ὁ, macula, labes, vitiligo item saxum. Lycophroni insula. Hinc σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes. σπιλόω, maculo.

Σπιλόω, maculo. fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, macula.

Σπινθαρὶς, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an a σπινθήρ?

Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, scintilla. quasi a σπῶ, & αἴθος, ignis. vel q. σπιζόμενον τὸ θέον, calidum quid extensum, & quasi ejaculatum: hinc & σπινθαρίδες, scintillæ. Σπινθαρίζω, scintillo.

Σπίνος, ου, ὁ, passeris genus. fringilla, avis, a σπίζειν, expandere.

Σπλαγχνίζομαι, misericordia commoveor, misericordia tangor. a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθεὶς, έντος, ὁ. ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, misertus est eorum, Matth. 9.

Σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus. τὰ σπλάγχνα, viscera, intestina, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio. τὰ ἱερὰ σπλάγχνα, victimæ exta, Plut. in Galb. Hinc ἄσπλαγχνος, non habens cor, & εὔσπλαγχνος, animosus, misericors. Eustath. ducit a Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, splen, unum ex visceribus.

Σπλαδὸς, οῦ, ὁ, cinis, a σποδὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σπλὴν, σπληνὸς, ὁ, splen, lien, An a σπλαδὸς, quia nigricat, ut cinis? aut potius quia σπιλοῖ, a σπίλος, colligit sanguinis ceu σπίλας, id est, fraces?

Σπόγγος, ου, ὁ, spongia. σπόγγος Hippocrati l. 4. Epidem. adenes, glandulæque spongiosæ juxta fauces. Hinc σπογγώδης, εος, ὁ, spongiosus.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, cinis, & εὐνὴ, ἡ, cubile.

Σποδέω, ferventi cinere obruo, percutio, cædo: item subagito: aras cinere expurgo. Interpr. Aristoph. in Ran.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ex σποδὸς, οῦ, ὁ, cinis, & εἶδος, species. Th. εἴδω, video.

Σποδὸς, οῦ, ὁ, cinis sordidus, & in quo extincti carbones permixti sunt, & aliarum rerum reliquiæ. Lucian. de Luctu. Lycophron utitur pro incendio.

Σπολὰς, άδος, ἡ, vestis coriacea, diptera, Poll.

Σπολὴ, ῆς, ἡ, stola. Hesych. pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. a σπάω, traho, evello.

Σπόμενος, pro ἑπόμενος. sic σπομενα, Dor. pro σπομενῆ, ης, ἡ, vide in σπέω.

Σπονδαρχίαι, ῶν, immolatorum libamina, Herod.

Σπονδὰς, acc. plural. a σπονδὴ, libatio.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio. Aristophanes adhibet pro vino, quod libatur. σπονδῇσι, dat. pl. Jon. pro σπονδαῖς. Peculiariter σπονδαὶ dicuntur libationes, quæ in sanciendis fœderibus adhibentur: & sæpe etiam ipsa fœdera. a σπένδω, libo. fut. σπείσω præt. med. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδὴ, ἡ, libatio.

Σπόνδυλος, ου, ὁ, spondylus, vertebra, spina dorsi. Etym. ducit a σφίγγω, quod inter se constrictæ. malim a σπάω, & δύω, quod altera alteram quasi attrahat, & subingrediatur. Item σπόνδυλος, piscis, Plin l. 32. c. 11. Festus scribit σπονδύλους, cubos appellatos fuisse. Plinius etiam ostreis spondylum tribuit, lib. 3. cap. 6. callum interiorem exponunt. Apud Martial. Epigram. 29. l. 7. spondylos animalium ossicula interpretantur. Item σπόνδυλος instrumentum illud, & pondusculum, quod mulieres nentes imæ parti fusi apponunt, ut illum facilius torqueant. A Latinis vocatur verticillum, vel vertibulum.

Σπορὰ, ας, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ, Item generatio, genus. Sophocl. item semen. a præt. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, semino.

Σπόριμος, ου, ὁ, ἡ, qui seminari potest. σπόριμα, ων, τὰ, sata.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρου. vide σπορά.

Σποῦ, pro ἕπου, pro quo & σπέο, Jon & Poet. præs imperat. med. verbi ἕπομαι, Poet. pro ἕπομαι, sequor, in cujus temporibus sæpe admittitur ε. vide in σπέω. Et σπὺ Scythice oculum significat.

Σπουδάζω, sedulo ago, studeo, operam do, elaboro. f. άσω. perf. ἐσπούδακα.

Σπουδαῖος, ου, ὁ, honestus, probus, diligens, compar. σπουδαιότερος, & Attice σπουδαιέστερος, majori studio utens. a σπουδὴ, studium. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδαιότατοι, nom. plural. superl. grad. a σπουδαῖος, probus.

Σπουδαιοτέρως, & σπουδαιότερον, diligentius, adv. compar. grad. a σπουδαῖος, αία, αῖον. studiosus. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπουδὰ, festinatio, desiderium, studium, diligentia, sedulitas, sollicitudo σπουδῇ ποιῶ, serio accipio, Aristoph. in Ran. σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam dare, Chrysost. σπουδῇ ἦλθες, diligenter incubuisti, diligenter fecisti Sophocl. Th. σπεύδω, festino. p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, diligenter, festinanter, properanter, cum studio, cum labore.

Σπύραθος, ου, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυράς, άδος, ἡ, caprarum stercus & ovium.

Σπυρίς, ίδος, ἡ, sporta, sportula, corbis, fiscella, seu vas vimineum, aut junceum. puto quia ex flexilibus virgis πλεκτάνη. Est & caprarum fimus. Thema πυρός, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Σ Τ.

Στάγων, ἀξάγων, ϛ nota senarii.

Σταγών, όνος, ἡ, stilla, gutta, stillicidium. κατὰ σταγόνα, guttatim. Lucianus in Timone usurpavit σταγών, in gen. fœm.

Σταθερός, ά, όν, firmus, a, um, compactus, stabilis. ab ἵσταμαι, sto. σταθεὶς, appensus, Nicand. in Alexiph. σταδία μάχη, pugna stataria, Thucyd. Sed στάδιος, ου, ὁ, substant. & τὸ στάδιον, stadium, curriculum, seu campus, ubi equestria vigent exercitia, continens sex jugera.

Σταδιοδρομέω, cursu contendo, stadium curro. f. ήσω.

Στάζοντα, stillantem, acc. sing. part. præs. a στάζω, stillo.

Στάζω, stillo, στάζω δάκρυ, stillo, seu bibo lacrymas. Soph. in Ajace. f. ξω, Hinc σταλάζω, ξω, stillo. σταλαγμός, οῦ, ὁ, distillatio.

Σταθεὶς, ὁ, status, a. 1. part. pass. verbi ἵσταμαι, sto. f. στήσω. a. 1. pass. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. syncop. pro ἐστάθησαν, steterunt, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἵσταμαι, sto.

Σταθερός, ά, όν, stabilis, firmus, constans, a στάω, seu ἵσταμαι, sto. Item calidus, fervidus, Plato in Phædro.

Σταθῇ, 3. singul. aor. 1. sub. pass. σταθήσομαι, σῃ, σεται, fut. 1. pass. ejusdem verbi.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ejusdem.

Στάθμα, ας, ἡ, Dor. pro στάθμη, ἡ, meta.

Σταθμάω, ad amussim exigo, pondero, æstimo, σταθμάομαι, conjicio. a στάθμη, amussis Th. ἵσταμαι, sto.

Σταθμώμενοι, Jon. pro σταθμώμενοι, conjiciens. a σταθμάομαι, vel άομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, ad quam aliquid exæquatur, meta. Item ensis capulus. Diod. Siculus. inde σταθμίζω, expendo. Them. ἵσταμαι, sto, pondero.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ stabulum, libra, statera, pondus, dat. sing. σταθμῷ. dat. plur. Jon. σταθμοῖσι. σταθμοὶ, postes. The. ἵσταμαι, sto.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, pectus.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Attica syncope. pro σταίημεν, ητε, σταίησαν, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi ἵσταμαι.

Σταὶς, & σταῖς, αιτὸς, τὸ, farina triticea aqua subacta. q. a στάω. quod sit massa ad consistentiam redacta.

Σταλακτὸς, οῦ, ὁ, gutta, a σταλακτὸς, οῦ, ὁ, stillatitius. Th. στάζω. f. ξω. stillo.

Στάλα, ας, ἡ, Dor. pro στήλη, ἡ, columna.

Σταλάω, & σταλάζω, stillo. Th. στάζω, idem.

Σταλῆναι, missum esse, a. 2. inf. pass. verbi στέλλω, mitto, a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, ὁ, varus, paxillus, qui facit imposita στάσιν, stare.

Στάμεν, Poet. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵσταμαι, sto. Alii scribendum censent στάμεν, a στῆναι, Dor. στᾶναι, hinc Att. & Jon. στάμεναι, & per apocopen στάμεν.

Σταμὶν, lignum in navi erectum, σταμῖνες, tabulata navis, Odyss ε. statumina vocat Cæsar.

Στάμνος, ου, ὁ, ἡ, urna, hydria, amphora, ut puto, a στάω, & μένω, quod erecta stet.

Σταν, Jon. pro ἔσταν, hoc vero Bœot. sync. pro ἔστησαν, steterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵσταμαι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Σταξάμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, stillabimus. 1. plur. f. 1 verbi στάζω, stillo. fut. ξω.

Στάξοισι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. pers. plural. f. 1. verbi στάζω, stillo. fut. ξω.

Σταότα, Jon. pro ἑστῶτα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵσταμαι, sto. perf. part. ἑστηκὼς, ότος, & Jon. crasi ἑστεὼς, ῶτος, & per aphæresin σταότες.

Στὰς, ὁ, qui stetit, a. 2. part. act. Sed στᾶσα pro στᾶσα, aor. 2. part. f. g. ab ἵσταμαι, sto.

Στᾶσῃ, consistas, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵσταμαι, sto.

Στασιάζω, seditionem excito: res novas molior.

Στάσιμος, ου, ὁ, stativus, firmus, constans. Gloss. Cyr. ab ἵσταμαι, sto.

Στάσις, εως, ἡ, proprie statio, quies ipse standi actus. Deinde factio, seditio, bellum civile, & intestinum. Item situs, collocatio, stabilitas, firmitas. στάσις usurpatur etiam de choro, statio, & στάσιμα μέλη dicuntur carmina, quæ chorus stando recitabat, Comment. Aristoph. in Vespis. στάσις apud Rhetores est id, in quo maxime res vertitur, status a Latinis dicitur, & causæ constitutio, ab Aristotele ἀμφισβήτησις. Vide Cic. in Topicis, & Quintil. l. 3. cap. 6. Hesychio στάσις est officina, & ab Aristophane in Equitib. στάσεις dicuntur etiam amnium aggeres, ac ripæ. hinc στασιώδης, εος, ὁ, & στασιωτικὸς, ὁ, ἡ, seditiosus.

Στάσκεν, Jon. & Poetic. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵσταμαι, sto.

Στασεῦμαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. med. verbi ἵσταμαι, sto.

Στασῶ, Dor. pro στήσω, f. 1. verbi ἵσταμαι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, stater, eris, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum: aliis sicius. Apud Epicharmum debitor.

Στατὸς, οῦ, ὁ, stans, stabilis, qui diu stat. Sic στατὸς ἵππος, equus, qui in stabulo continetur. hinc στατίζομαι, sto.

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, crux. σταυροὶ, retis genus, quod visco oblinitur, Comment. Aristoph. in Avibus. hinc σταυρόω, palo, σταυρόω, seu cruci affigo. σταυρόσημος, furcifer.

Σταυρόω, ῶ, crucifigo: per metaph. impetum carnis, ne in me regnet, frango: virtute scil. Spiritus S. precibus, fut. ώσω. perf. ἐσταύρωκα.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. σταφὶς ἀγρία, herba pedicularis Scribonio Largo, a necandis pediculis ita dicta. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. σταφυλὴ ἀγρία, uva silvestris. Diosc. l. 5. c. 16. Sed σταφύλη, ης, est perpendiculum.

Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide σταφίς. σταφυλῇσι, dat. plur. Jon. a σταφυλὴ, uva.

Στατήρ, ῆρος, ἡ, trutina, Doric. ab ἵσταμαι, pondero.

Στάχυς, υος, ὁ, spica. Item herba similis marrubio. Est & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri. Item nexus, & vinculum quoddam ita dictum a spicæ similitudine. invenitur etiam στάχυς usurpatum in navium fabrica, aliisque aliquot artibus, sed ubique a spicis translatum. Item στάχυς vocatur pars, quæ ventri subjacet. Eustath. Iliad. γ. animadvertit, lumbos animalium στάχυς dici. At στάχυς, Proclo est stella fulgida in Virginis sinistra manu, dicta Spica.

Στάω, στῶ, sto, maneo. ab hoc inusit. est ἵστημι, statuo.

Στέαρ, ατος, τὸ, sebum, seu sevum, adeps.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, οῦ, ὁ, opertus, solidus. a στέγω, tego, sustineo.

Στεγαστικὸς, ad aliquid tegendum aptus, Th. στέγω, tego.

Στέγω, tego, operio, celo, occulto. item tolero, sustineo, impedio, propulso: fero, porto. fut. ξω. præt. ἔστεχα. præt. med. ἔστεγα. Hinc στέγη, ης, ἡ, & στέγος, εος, τὸ, tectum.

Στείβω, calco, constipo, ambulo, tero. Hinc στίβος, ου, ὁ, via, semita.

Στείλαντο, collegerunt, Jon. pro ἐστείλαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi στέλλω, mitto, contraho.

Στειλειὴ, ῆς, ἡ, foramen securis, in quod στέλλεται, id est, immittitur lignum, securis manubrium. στειλεὸν, οῦ, τὸ, securis manubrium.

Στεινομένη, arctata, Jon. pro στενομένη, præs. part pass. fœm. g. verbi στένω, gemo. Th. στενὸς, ὁ, ὁ, angustus, arctus, Jon. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Jon. pro ἐστείνοντο, resonabant, 3. pl. imperf. a στείνομαι, suspiro. vide στεινομένη.

Στεινὸς, οῦ, ὁ, Jon. idem ac στενὸς, οῦ, ὁ, angustus. Sed στεῖνος, εος, τὸ, via angusta, anxietas.

Στεινωπὸς, Jon. pro στενωπὸς, hoc autem Poet. pro στενωπὸς, arcta, seu angusta via, a στενὸς, οῦ, ὁ, angustus, & ὤψ, ἡ, foramen.

Στείομεν, steterimus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. activ. ω, in εο resoluto, στέωμεν, & ectasi Poet. στείομεν, verbi ἵσταμαι, fut. στήσω. aor. 2. ἔστην. a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Jon. στείρη, ης, ἡ, carina navis, quasi στερρὰ, firma: a στερρὸς, solidus, pro στερεὸς, idem. quod carina sit solidissimus asserum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis. est etiam στεῖρα, ας, ἡ, sterilis. Polluci στεῖρα est genus ornamenti instar carinæ, ut sunt capilli hinc inde pectinis discrimine per mediam lineam discreti.

Στεῖρος, ου, ὁ, sterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, sterilis fœmina: tamen & στεῖρος de fœmina. Thema στερέω, privo.

Στεῖχον, Jon. pro ἔστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, eo, vado.

Στείχω, vado, ordine incedo, accedo, advento, prodeo. στεῖχε δωμάτων πάρος, prodi ante ædes. fut. ξω. p. ἔστειχα. aor. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, ου, ὁ, ordo; item versus suis pedibus incedens. στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. δίστιχος, & διστοίχος, ου, ὁ, duobus versibus constans.

Στελγγὶς, ἡ, strigilis; item coronamenti genus, lamina. a στέλλω γυῖα, ornare membra. vide στλεγγίς.

Στέλεχος, εος, τὸ, & στέλεχον, ου, τὸ, truncus, caudex, stipes.

Στελὶς, ίδος, ἡ, viscum, quod arbori innascitur.

Στέλλεν, ornare, Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. vide στέλλω. στέλλειν νῆας, est armare naves.

Στέλλω, mitto, instruo, apparo, orno, amicio: contraho, astringo, compesco. τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν, quæ alvum astringunt, Aphrod. fut. στελῶ. fut. 2. σταλῶ, perf. ἔσταλκα. aor. 1. ἔστειλα. præs. med. στέλλομαι, devito, subduco. præter. med. ἔστολα. Hinc στόλος, ου, ὁ, commeatus, profectio: item expeditio terrestris, & navalis.

Στελμονίαι, αἱ, fasciæ, quibus canum latera præmuniuntur. a στέλλω, instruo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto.

Στέμβω, contumelia, seu injuria afficio. quasi a στόμα, ατος, τὸ, ut sit, ore lædo. Est & στέμβω, assidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona, Th. στέφω, corono. fut. ψω. perf. act. ἔστεφα. perf. pass. ἔστεμμαι.

Στεμφύλα, τὰ, vinacea: floces, fraces: Sunt folliculi σταφυλῆς, vitis.

Στέμφω, moveo. unde ἀστεμφὴς, & ἀστεμφὴς, immotus.

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, suspirium, genitus, a στενάζω, ingemisco. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, angustus.

Στενάζω, ingemisco, suspiro, præs. imperat. act. στέναζε, έτω, & in plur. στενάζετε. fut. activ. άξω, a. 1. ἐστέναξα, ingemui. a στένω, gemo. Th. στενὸς, angustus. gemitus enim fit angusto corde.

Στεναχίζε, ingemiscebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi στεναχίζω, idem ac στένω, gemo. Them. στενὸς, οῦ, ὁ, angustus.

Στενόεντα, acc. sing. m. g. vel plur. n. g. a στενόεις, εντος, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, arctus.

Στενολεσχεῖν, anxium esse, seu torqueri in rebus frivolis, & nugatoriis, a στενὸς, οῦ, ὁ, anxius, & λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio.

Στενολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit, argutator nugax. A prec.

Στενολεσχία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili.

Στενὸς, οῦ, ὁ, angustus, arctus, compressus. Hinc στένω, gemo. ingemisco. στενάζω. fut. ξω, idem. στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus. στεναγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Στενόσημον, ου, τὸ, angusticlavium. Ex στενὸς, angustus, & σῆμα, ατος, τὸ, signum. ita πλατύσημον, laticlavium.

Στενόστομον, ου, τὸ, osculi genus, quod fit labris compressis, Poll. Hesychius dixit στενόστομον τεῦχος vas oris angusti.

Στενοχωρέω, ῶ, coarcto, in arctum cogo. f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. perf. pass. ἐστενοχώρημαι, ησαι, coarctor. quasi ex στενὸς χῶρος, angustus locus.

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustia, locus angustus. Dicitur etiam στενοχώρημα.

Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. sing. Στέντορι.

Στένω, gemo, suspiro, ingemisco, deploro, anhelo, Sophocl.

Στεινωπὸς, Poet. pro στενωπὸς, οῦ, ὁ, angustus, in quo visus contrahitur: arcta, seu angusta via. a στενὸς, angustus, & ὤψ, ἡ, foramen.

Στέωμεν, steterimus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵσταμαι, sto.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. a στέργω, diligo.

Στέργω, amo, adamo, amore prosequor, naturali charitate complector; item acquiesco, sum contentus, æqui bonique facio. f. ξω. p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα. Hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi se mutuo prosequuntur. φιλόστοργος, ου, ὁ, propensus ad amorem.

Στέργουσι, 3. pl. præs. verbi στέργω, amo.

Στερεὸς, οῦ, ὁ, solidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. Virg. Vos o quibus integer ævi sanguis, ait, solidæque suo stant corpore vires. Hinc στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ώσω. perf. ἐστερέωκα.

Στε-

Στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεούμην, οῦ, & in 3. pl. ἐστερεοῦντο, perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερῆσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, privo.

Στέρεται, privatur, 3. sing. præs. pass. verbi ejusdem.

Στερέωμα, ατος, soliditas, firmamentum. ab eodem them.

Στερέω, privo, orbo, eruo, fraudo. fut. ήσω, & έσω. Hinc στέρησις, εως, ἡ, privatio. στεῖρα, ας, ἡ, sterilis.

Στερεῶς, adv. solide, firmiter, constanter, arcte. a στερεὸς, solidus, firmus.

Στερηθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. pass. fœm. g. verbi στερέω, privo. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejusdem.

Στερθῆμεν, privatum esse, per syncopen pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Jonic. & Doric. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, privo.

Στερίσκονται, privantur, 3. plural. ind. pass. verbi στερίσκω, idem ac στερέω, privo.

Στέριφος, ου, τὸ, pectus, quia στερεὸν, solidum. Et στέριφος, ου, ὁ, sterilis Dioni, solidus Thucydidi, minime dumosus, minime aquosus eidem.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus, quia στερεὸν, ossibus firmiter munitum. τὰ στέρνα παίειν, ferire pectus, Xenoph. Item στέρνον, animus, cogitatio. ἐνὶ στέρνοις ἔχειν, in animo habere, cogitare. Sophocl. in Antigona.

Στέρξαι, amavisse, a. 1. inf. act. verbi στέργω, naturali charitate complector. f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor, per Aphæres. pro ἀστεροπὴ, Poetic. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Est &

Στερόπης, nom. propr. Cyclopis, Steropes.

Στεροπηγερέτα, vocat. sing. a στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur suscitat: Jovis Epithiton a στεροπὴ, fulgur, & ἀγείρω, excito.

Στέροψ, οπος, idem ac στεροπὴ, fulgur, Sophocl.

Στερχθεὶς, ὁ, dilectus, a. 1. part. passiv. verbi στέργω. f. ξω. vide in στέρξαι.

Στεῦτ', pro στεῦται. vide in στεῦται.

Στεῦται, firmatur, per syncopen pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι, & στεῦμαι, promitto, firmo, præ me fero. sic στεῦτ', pro στεῦτο, firmabatur, Jonic. & per syncop. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. verbi ejusdem.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. sertum.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona: circulus versicolor pupillam ambiens, Galen. vertex orbis, cribri ambitus, montis culmen. galeæ species, cassis, loricula; Polluci circuitus capillorum, extremus, qui caput ambit, Luciano ornatus capitis muliebris, Apsyrto ungulæ pedis equorum circuitus, atque ambitus. Item orbiculus capiti impositus, quo mulieres onera gestant, ab Ovidio vertex vocatus, a Festo aesticillum. Est etiam στεφάνη circulus venatoriæ supellectilis, quo feræ inserto collo capiuntur. Denique incerniculi, sive cribri ambitus, cribrumque ipsum. Aristot. in Concion.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στεφανοφορέω, ῶ, coronam fero, Aristot.

Στεφανηφόρος ἀγὼν, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex στέφανος, quod a στέφω, corono, & φέρω, fero.

Στέφανος, ου, ὁ, corona: virtutis præmium: cœtus: mœnium ambitus: podex: sidus dictum corona: Procl. στεφάνως, Dor. pro στεφάνους. Them. στέφω, corono.

Στεφανοῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, corono.

Στεφανηφορία, ας, ἡ. idem ac στεφανοφορία, ἡ, coronæ gestatio.

Στεφανόω, ῶ, corono, cingo, redimio. f. ώσω. perf. ἐστεφάνωκα.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & metaph. pro ornamento.

Στέφον, coronarunt, Jon. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, sertum, corollarium, Callimach. in hymno Dianæ. Item textum: pellis.

Στέφω, corono, redimio. f. ψω. p. φα. perf. pass. ἔστεμμαι. Hinc στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona. στέφος, εος, τὸ, idem. στέφανος, ου, ὁ, idem. στεφανόω, & στεφανίζω, corono.

Στέψας, αντος, ὁ, qui coronavit, aor. 1. part. act. verbi στέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔστεψα.

Στήομεν, Jon. pro στῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Στῆ, stetit, Jon. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed. στῇ, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στείῃ, & στέῃ, Poet. pro στέῃ, & hoc pro στῇ, quod Jon. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στήῃ, pleonasmo τοῦ ε, pro στῇ, verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Στήθεσσιν, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Στήθεσφιν, φι additur per paragogen. dat. pl. ejusdem them.

Στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθιστὴρ, antilena. στηθοδέσμιον, pectorale.

Στῆθος, εος, τὸ, pectus, quasi a στῆναι, stare. quia stat quasi immotum. Polluci στῆθος in manu est, ubi palmæ initium coit, & est pars torosior exaggeratum quid, & prominens ostendens. στῆθος ἀντίχειρος est illud carnosum in radicibus pollicis: nonnulli montem vocant: quod vero paulo depressius subest, dicitur στῆθος χειρός.

Στήκουσι, 3. plural. præs. verbi στήκω, firmiter sto.

Στήκω, (ab ἕστηκα) firmiter sto. legitur vero in solo præsenti. dicitur στήκω, pro ἑστήκω, per aphæresin, persto, constanter sto. fut. ἑστήξω, & ήσω.

Στήλη, ης, ἡ, columna, lapis e terra extans, munitionis, vel signi gratia. sæpe sumitur pro cippo, vel columna, quæ in sepulchris statuebatur. Hinc στηλόω, cippum erigo.

Στηλίς, ίδος, ἡ, parvus cippus, seu columella: lignum in puppi erectum Polluci.

Στηλίτας, acc. plur. a στηλίτης, ου, ὁ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inscriptus. στηλίτης ἐν ἀκροπόλει, ærarius factus, in Ceritum tabulas relatus. Aristot. Rhetoric. lib. 2.

Στῆμα, ατος, τὸ, stamen: omnes herbæ marinæ. στήμων, stamen. στῆμα in genitalibus hominis, quod ex virga propendet.

Στήμονα, acc. sing. a στήμων, ονος, ὁ, stamen, dat. στήμονι. Th. ἵστημι, sto.

Στῆναι, posuisse, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήνια, festum erat Athenis, quo se mutuo scommatis perstringebant.

Στήνιον, ου, τὸ, pectus. a στῆναι, firmum stare.

Στηνιῶσαι, conviciis & salibus incessere.

Στηρίζω, firmiter statuo, confirmo, fulcio, figo, sto, quasi a στερεὸς, firmus. Item stationem facio. fut. ξω. a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω. a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι. præt. ἐστήριχα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. Hinc στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum stabilimentum:

Στήριξε, firmiter fixit, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi στηρίζω, confirmo, stabilio.

Στῇς, 2. singul. aor. 2. sub. activ. ab ἵστημι, sto.

Στῆσαι, statuisse, a. 1. inf. act. στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ἵστημι, sto, f. στήσω.

Στήσαντ', pro στήσαντο. erexerunt, 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi ejusdem.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. verbi ejusdem.

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Στήσομεν, constituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, sto. fut. στήσω.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. plur. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω. verbi ejusdem.

Στήνα, vel στῆνα, ας, ἡ, fœmina, mulier, uxor, apud Theocr.

Στήτην, Jon. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Στήωσιν, steterint, 3. plur. a. 2. sub. act. Poet. pro στῶσιν, verbi ἵστημι, sto. a. 2. sub. στῶ, & pleonasmo στέω, deinde ectasi στείω, & Attice η, pro ει, στήω, & in 3. plur. στήωσι.

Στία, ας, ἡ, & στῖον, Scribitur etiam στεία, ἡ, lapillus, calculus, a στέω, quia immobilis. Hinc στιῶδες, durum.

Στιβαρὸς, ὰ, ὸν, densus, crassus, firmus, dativ. plural. Jon. στιβαροῖσι, a στείβω calco, denso. Hinc & στιβὰς, culcitra.

Στιβὰς, άδος, ἡ, stratum calcatum: torus ex herbis, aut foliis humi stratis.

Στιβεύω, vestigo, indago. Gl. Cyr. proprie est calco: ut στιβέω, a στείβω.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, semita, vestigium.

Στίγμα, ατος, τὸ, stigma, signum alicui inustum, aut impressum. plural. τὰ στίγματα. Th. στίζω, pungo. f. ξω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. στιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. a στίζω, pungo.

Στίζω, pungo, percutio, signo, noto. f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατος, τὸ, nota, qua aliquis compunctus est. στιγματίας, ου, ὁ, stigmate notatus. στιγματίαι, οἱ, servi compuncti notis, stigmatici Cic. Off. 2. inusti Val. Max. literati Plauto in Casina.

Στίλβω, splendeo, luceo, corusco, illustro. fut. στίλψω. perf. ἔστιλφα. id est, στίλλω ἰλῷ βάσιν, id est, ἴσα βάσι, scil. ut quasi emicando progrediatur. Hinc στίλβη, ης, ἡ, nitor, splendor. στιλβὸς, ὴ, ὸν, fulgidus, lucidus. στιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

Στίλη, ης, ἡ, numulus minimi pretii. Unde pro τὸ ἐλάχιστον, id est, minimum, sumitur. Aristoph. in Vesp.

Στιλπνὸς, ὁ, lucens. a στίλβω, splendeo.

Στίμμι, τὸ, stibium. Est, quo aliquid στίβεται, densatur.

Στὶξ, στιχὸς, ἡ, ordo. in plur. αἱ στίχες, acc. plur. στίχας. Th. στείχω, ordine eo, vado.

Στῖφος, εος, τὸ, turba, globus militum. Iliad. γ. a στείβω, denso.

Στιφέω, sum στιφρὸς, densus.

Στιφρὸς, densus, firmus, torosus, contractus. a στείβω, denso.

Στίχας, acc. pl. a στὶξ, στιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. στείχω, ordine eo.

Στιχάω, & άομαι, ordine eo. Th. στείχω, idem. a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, discede. a. 2. imperat. act. verbi στείχω, eo, vado. a. 2. ἔστιχον.

Στιχθεὶς, ὁ, notatus, a. 1. part. pass. verbi στίζω, pungo. f. ξω. a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, versus, ordo: manipulus militum: virga. Eustath. Iliad. α.

Στλεγγὶς, ίδος, ἡ, olei gutta, strigil, idem ac στελγγὶς, & στλαγγίς. Balnearis strigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus similitudine στλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam, πεταλίδιον, lamina, qua pro corona utebantur. Item vas, quo aqua hauritur, Pariter ornamentum capitis mulierum. Athen. lib 4. Hinc στλεγγίζω, fut. ίσω, destringo, strigili rado.

Στοὰ, ᾶς, ἡ, porticus. quasi a στάω, seu ἵστημι, quia ibi stari potest, & disputari. Item horreum: cella, apotheca.

Στόβος, ὁ, convitium, a στοβέω, contumelia afficio. quasi στόματος βοὴ, oris clamor, jurgium.

Στοιβάζω, compono, struo. στοιβαστὸς, ὁ stabilis. στοιβαστὴς, ὁ, stipator. στοιβὴ, ἡ, stipatio.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons, dis. Idem ac βαΐον, ου, τὸ, ramus proprie palmæ, termes. a στείβω, calco. f. ψω, p. ἔστειφα. p. m. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. Ex elementis omnia corpora composita στοιχεῖ, id est, procedunt. Vel omnia composita sunt ex elementorum coalitu. τὰ στοιχεῖα per metaphoram rudis institutio, rudimenta. fundamenta. στοιχεῖον etiam dicitur Solaris umbra quia ex hac veluti elementis horarum ratio, temporisque momenta deprehenduntur, Poll. lib. 6. c. 8. στοιχεῖα, ἄστρα dicuntur imagines, & signa cœlestia. quod a στοῖχος, ordo.

Στοιχέω, ῶ, incedo. f. ήσω. perf. ἐστοίχηκα. a στοῖχος, ordo.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus. Th. στείχω, ordine eo.

Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis oblonga. Th. στέλλω, orno, amicio. & hinc στολίζω, vestio.

Στολίσας, αντος, ὁ, ornate præparans, a. 1. part. act. στόλισον, orna, a. 1. imperat. act. Poet. verbi στολίζω, amicio, apparo. Th. στέλλω, exorno.

Στόλος, ου, ὁ, militaris expeditio, classis, copiæ, quæ aliquo mittuntur. a στέλλω, mitto.

Στόμα, ατος, τὸ, os, oris: sermo, acies gladii: ostium, aditus. q. a τέμνω, σ præfixo. ut στόμα, sit quasi στόταμα, nam τομὴ, sectio est, & dentes cibum scindunt. στόμα πρὸς στόμα λαλεῖν, loqui cum præsentibus. ἀχάλινον στόμα, os effrænatum, Eurip. in Bacchis. Hinc στωμύλος, (an στομίλος, scrib.) garrulus, loquax: στωμύλλω, & στωμυλέω, loquax sum. στομίζω. frænum injicio. ἐπιστομίζω, os obturo, χρυσόστομος, ου, ὁ, aureum os habens, seu aurea verba ore fundens.

Στόμαγγος, ου, ὁ, tabula. Gl. Cyr.

Στομάτεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. a στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Στόμαχος, ου, ὁ, ventriculus, stomachus. q. a στόμα, os, quia duo στόματα ἔχει, ora habet, superius scil. & inferius. Sunt qui ducunt a στόμα, os, & ἄγχω, strangulo, ob angustum ventriculi os.

Στόμβος, ὁ, qui ore dilatato sonum edit, clamosus, a στόμα, os, & βοῶ, clamo.

Στόμος, ὁ, garrulitas, convitium. a στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, ore afficio, os facio, acuo: disertum reddo: & os claudo. στόμωμα, τὸ, robur. στομωθὲν, chalybe.

Στο-

Στομφάζω, utor grandibus verbis: a στόμφαξ, graviter sonans, clamosus.

Στοναχᾶσι, Doric. & Æol. pro στοναχοῦσι, 3. plural. ind. præs. vel Doric. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. verbi στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. a στένω, gemo. Thema στενὸς, angustus.

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi στοναχίζω, seu ομαι, fut. σομαι. idem ac στένω, gemo, ingemisco. Thema στενὸς, ὁ, ὁ, angustus.

Στονόεις, οεσσα, ὁ, & in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, suspiriosus, gemebundus. quod a στόνος, gemitus. Th. στενὸς, arctus.

Στόνυξ, ὁ, pro ὄνυξ, unguis. Oppian.

Στοργὴ, ἡ, affectus τῦ στέργοντος, amor ingenitus. Th. στέργω, amo.

Στορέννυμι, vide in στορέω, sterno.

Στορέσαι, sternere, a. 1. inf. act. στόρεσαν, Jon. pro ἐστόρεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. στορέσας, στορέσαντα, a. 1. part. act. verbi στορέω, sterno, f. έσω.

Στορεσεῦσι, Dor. & Æolic. pro στορέσουσι, sternent, 3. plur. f. 1. act. verbi στορέω, sterno.

Στορέω, sterno. f. έσω, vel έσω: q. a. στρωννύω. Hinc στορεννύω, seu στορέννυμι, & στρωννύω, seu στρώννυμι, idem. στρῶμα, ατος, τὸ, stramentum, stragulum. στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, strator.

Στόρθυγξ, γος, ὁ, cuspis hastæ, idem ac στόρθη, quasi a στορέω, sterno, quod ea aliquid sternere possimus. Στόρθυγγες, συνεστραμμέναι τρίχες μετὰ ῥύσεως, Pollux lib. 3. 5. Hesych. legit στόρθυγγες.

Στοχάζομαι, collineo, ad scopum tendo: conjecto. f. άσομαι. perf. ἐστόχασμαι, q. a. στοίχω, ordine incedo. Est enim collineare, ὀρθῷ κανόνι στοιχεῖν, radiis oculorum velut lineis rectis aliquid designare, & quasi recta in rem tendere. Hinc στοχασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura. στοχαστέον, verbale. στοχαστικῶς, conjecturaliter.

Στοχασάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi στοχάζομαι, scopum peto.

Στοχαστικῶς, conjecturaliter. a στοχάζομαι, in scopum intendo.

Στράβαλος, ὁ, qui est tereti corpore: tortus, tortuosus. q. a στραβὸς, ῦ, ὁ, qui est oculis distortis. hoc a στρεβλὸς, tortus. Th. στρέφω, verto.

Στραβὸς, ῦ, ὁ, qui est oculis distortis, luscus. Th. στρέφω, distorqueo.

Στραγγαλιὰ, seu στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, tortuosus laqueus, dolosum consilium. Th. στραγγὸς, ῦ, ὁ, tortus. hinc στραγγάλη, ης, strangulatio, nempe cum collum στρέφεται, torquetur.

Στραγγεύω, & στραγγίζω, guttatim exprimo. Metaph. premo. a. στράγξ, ἡ, gutta, stilla, quod a στάζω, stillo. fut. στάξω, unde pleonasmo τῦ γ & ρ, στράγξ.

Στραγγίας, triticum strangias appellatum. an a rotunditate guttæ?

Στραγγὸς, ῦ, ὁ, tortuosus, obliquus. q. a στρέφω, verto. Hinc στραγγεύω, & στραγγίζω, torqueo. στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ stillicidium. a στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, & οὖρον, ῦ, τὸ, urina.

Στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, stilla. q. a στάζω, ut sit quasi στάγξ, quia a re aliqua stillat. Hinc στραγγίζω, f. ίσω, guttatim exprimo.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, splendeo.

Στρατάομαι, exercitum colloco, castra pono. hinc στρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. Thema στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus.

Στρατάρχης, ῦ, ὁ, dux exercitus, στρατηγός.

Στρατάρχος, ῦ, ὁ, Poet. idem ac στρατάρχης, exercitus dux, Imperator.

Στρατεία, ας, ἡ, militia. Th. στρατὸς, exercitus.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus: a στρατεύω, milito. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατεύω, milito. fut. εύσω. perf. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præs. med. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς, exercitus. q. a στορέω, sterno.

Στρατηγέω, prælium exerceo. ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Στρατηγὸς, ῦ, ὁ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iisdem thematibus.

Στρατηΐς, idem ac στρατεία, ἡ, militaris expeditio.

Στρατηλασία, ἡ, pro στρατεία, militaris expeditio. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατηλατέω, idem ac στρατηγέω, ducem rei bellicæ ago.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατιώτης, ῦ, ὁ, & Dor. στρατιώτας, miles. ab eodem themate.

Στρατολογέω, ῶ, militem deligo. q. d. στρατὸν συλλέγω, exercitum conscribo. Hinc & στρατολόγος, qui exercitum colligit.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus.

Στρατοπεδάρχης, ῦ, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τῦ στρατοπέδου, princeps castrorum. Th. ἀρχὴ, imperium & στρατόπεδον, castra.

Στρατόπεδον, ῦ, τὸ, proprie castra significat, hoc est, locum, ubi imperator cum suo exercitu commoratur. tum per metonym. exercitus. Ex στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus, & πέδον, ῦ, τὸ, solum campus, Hinc στρατοπεδεύω castrametor.

Στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus. q. a στορέω, sternere, hostiliter dejecere.

Στρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi στρατάομαι, castra pono.

Στραφθεὶς, έντος, ὁ, & στρεφθεὶς, conversus, a. 1. part. pass. a στρέφω, verto.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Στρεβλὸς, ῦ, ὁ, tortuosus, callidus, perversus. Thema στρέφω, verto, torqueo.

Στρεβλόω, ῶ, detorqueo. f. ώσω. perf. ἐστρέβλωκα.

Στρεπτοῖο, gen. Jon. a στρεπτὸς, ῦ, ὁ, torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτὸς, ῦ, ὁ, flexibilis, exorabilis, versatilis, tortus. Sed στρεπτὸς, subst. torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτοφόρος, ῦ, ὁ, torquatus. a φέρω, & στρεπτὸς, torques.

Στρεύγω, dolore afficio: tardo, cesso. στρεύγομαι, paulatim deficio, tabesco. q. στραγγεύομαι, Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta.

Στρεφεδινέω, in gyrum verto. oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, cum vertigine corripiuntur. Ex στρέφω, verto, & δινέω, gyro, circumago. The. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Στρεφθεὶς, έντος, ὁ, conversus, aor. 1. part. pass. a στρέφω. verto.

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. singul. a στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, verto. fut. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

Στρέφω, verto, torqueo, flecto, q. a τρέπω, verto, fut. στρέψω. præt. ἔστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, obverte. a. 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, convertor, converto me. a. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η. a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῆς, ῇ. a. 1. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, conversus, a, um. a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, έντος, ὁ. p. m. ἔστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, flexus. στρεβλὸς, ῦ, ὁ, tortus, tortuosus, στραβὸς, ῦ, ὁ, qui est oculis distortis, strabus. στρόβιλος, ῦ, ὁ, vortex; item turbo, trochus. ἀναστρέφω, inverto; item redeo. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio; item reditus, ἀντιστρέφω, in contrariam partem verto. ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, reciprocatio. ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio.

Στρηνῶς, adverb. aspere, horribiliter. a στρηνὴς, asper. Est & στρηνῶς pro σαφῶς, manifeste.

Στρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, asper, indomitis moribus, qui rationis habenas excutit. Ducatur ideo a στερέω ἡνίας, excutere habenas.

Στρηνιάω, luxurio, dissolute vivo. f. άσω. perf. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus.

Στρῆνος, εος, τὸ, luxus; deliciæ: asperitas morum, fastus. a στρηνὴς, asper, quasi a στερῶν ἡνίας, ab ablatis habenis, (ἄσωτοι, helluones enim nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. effrenatus.

Στρίβος, ὁ, exilis & tenuis vox avis. a στρίζω, pro τρίζω, strido.

Στριγμὸς, ῦ, ὁ, stridor quidam, a στρίζω, pro τρίζω, strido.

Στριφνὸς, ὁ, strigosus. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, in columnis striatis pars cava canaliculi instar. Vitruv. l. 10. c. 15.

Στριφνὸς, ῦ, ὁ, strigosus, a στρίγω, stringo.

Στρόβος, ὁ, vortex aquarum. vertigo, gyrus. a στροβέω, circumago. unde & στρόβιλος, instrumentum quoddam fullonum e carduis, quo rudem pannum tractant, & lanæ villos excitant: vel potius est verticillus. Comment. Aristoph. in Equit. στρόβιλος, vortex, procella, turbo, trochus. Item cochlea, & murex marinus, quo & στρόμβος.

Στρογγυλόω, rotundo, rotundum efficio.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem.

Στρογγύλωμα, τος τὸ, opus rotundum.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, ore rotundo loquor.

Στρογγυλόκαυλος, ῦ, ὁ, ἡ, rotundum habens caulem.

Στρογγύλος, ῦ, ὁ, rotundus, contractus: teres instar cylindri. quasi a στραγγὸς, tortuosus. γογγύλος idem ac στρογγύλος.

Στρομβιχίδης, Strombichides, nomen proprium.

Στρόμβος, ῦ, ὁ, turbo, trochus. idem ac στρόβιλος, a στροβέω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρουθίον, ῦ, τὸ, passerculus, diminut. a στρουθὸς, passer.

Στρουθὸς, ῦ, ὁ, passer, parva avis. hinc στρουθίον, ῦ, passerculus. q. cum σπουδῇ θεῖν, scil. ad ὀχείαν. Est enim avis salax. Vel a τρύζω, & θέω, quia velox.

Στροῦς, passer Hesych. contractum ex στρουθός. Si στροῦς, quia salax, duxerim a σεύω, q. σσῦτος. Vel a στορέω, quia se sternit crebro ad ὀχείαν, coitum.

Στροφάλιγξ, ἡ, vertigo, gyrus. a στροφαλίζω, idem ac στρέφω, verto.

Στροφάω, verso. στρωφῶντες, Jon. pro στροφῶντες, versantes. Th. στρέφω, verto.

Στρόφιγξ, ὁ, vertebra, cardo ostii, quia ejus vi aliquid vertitur. ut collum, porta. a στρέφω, verto.

Στροφίοιο, gen. Jon. a Στρόφιος, ῦ, ὁ, nomen proprium.

Στρόφις, ὁ, homo versatilis: qui se novit στρέφειν, vertere.

Στρόφος, ὁ, aliquid tortum, & torquens: cincinnus, citrus: funis, fascia, lorum. Est & tormen morbus. στροφευτὴς restio, qui στρόφους, id est, funes torti, facit.

Στρουθόμανος, ὁ, furiose libidinosus. Refer ad στροῦς, passerem, quia ὀχευτικὸς, salax.

Στρυμόνα, acc. sing. a Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii, Strymon.

Στρυφνὸς, ὁ, acerbus. Idem ac στυφνὸς, unde & factum ajunt interposito ρ. Alii referunt ad στύφω. constringo.

Στρύχνος, ῦ, ὁ, solanum, herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, stratum, stragulum, a στρώννυμι, sterno.

Στρώννυμι, vel στρωννύω, sterno. imperf. ἐστρώννυον, f. στρώσω. q. a στρόω. aor. 1. ἔστρωσα. aoristus 1. imperat. activ. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, stratus. Hinc στρῶσις, stramen, stratura. στρωτῆρες, asseres, quia illis pavimentum sternitur. στρῶμα, τὸ, stratum, stragulum. στρωματόδεσμα, pulvinar, vestis aliqua sutilis. Thema στορέω, sterno.

Στρῶσον, sterne, aor. 1. imperativ. activ. στρώσω, sternam, fut. 1. activ. verbi στρώννυμι, sterno. Thema στορέω, idem.

Στρωτοῖς, dativ. plural. a στρωτὸς, ῦ, ὁ, stratus, quod a στρώννυμι. idem ac στορέω, sterno.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. verbi στρωφάω, idem ac στροφάω, versor, circumago. fut. 1. med. στρωφήσομαι. quod a στροφὴ, versio, flexus. Thema στρέφω. verto. f. p. m. ἔστροφα. a. 2. med. ἐστραφόμην.

Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, verto.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, circumago.

Στρόω, inusit. a στορέω, sterno.

Στυγέῃ, odit, 3. sing. ind. præs. στυγέῃ, timeat, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, odio prosequor,

Στυγερῇ, Jon. pro στυγερᾷ, ᾶς, ἡ, horribilis, odiosa, dativ. plural. στυγεραῖς. Th. στυγέω, odi.

Στυγνώπης, ὁ, invisus, ex στυγερὸς, horribilis, & ὤψ, ὠπὸς, vultus. Th. ὄπτομαι. video.

Στυγέω, odio prosequor, reformido. fut. ήσω, & στύξω, ab inusit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον. Hinc στύγος, εος, τὸ, odium. θεοστυγὴς, ῦ, ὁ, Deo exosus. An ἀπὸ τῆς Στυγὸς, a Styge palude Infernali, quæ odiosa, & formidanda?

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, a, um. Th. στυγέω, odio prosequor.

Στυγνάζω, tristis sum, contristor. f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα, a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, ὁ. quod a στυγνὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus: item tristis. hoc a στύγος, εος, τὸ, odium. Th. στυγέω, odio prosequor.

Στυγνάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω, tristis sum.

Στῦλος, ῦ, ὁ, columna; item graphium, γραφεῖον. q. a στάω, quia stat erecta.

Στὺξ, γος. ἡ. Styx, nomen fluvii Infernalis, a στυγέω, exhorresco.

Στύξαιμι, odissem, a. 1. opt. act. verbi στυγέω, odi.

Στύππιον, ῦ, τὸ, Jon. pro στυππεῖον, & στύππη, stupa.

Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, stupa. Est & στύπος, stipes, stirps. q. a στύφω, quia ea utimur ad stipandum, & obstruendum.

Στύπος, εος, τὸ, idem etiam ac στύπη, stupa.

Στυπτηρία, ἡ, alumen; quia valide στύφει, id est, adstringit.

Στυρακίνη, populea. Gen. 30. 37.

Στύραξ, ακος, ὁ, cuspis haste, quasi στερεὸς, firmus.

Στυφελίζω, aspere tracto, everto, quatio. f. ξω.

Στυφελίξαι, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, aspere tracto, depello. f. ξω. Th. στύφω, adstringo.

Στυφελὸς, ἡ, ὸν, durus, asper. Th. στύφω, adstringo.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, acerbus, quia linguam στύφει, id est, adstringit. στρυφνὸς, acerbus. στρυφνὸς οἶνος, insipidum vinum.

Στυφρὸς, ὰ, ὸν, durus, rigidus.

Στύφω, adstringo, de iis, quæ gustantur, spisso, f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, stypticus, adstrictivus. στυφνὸς, ῦ, ὁ, adstringendi vim habens.

Στύω, tentigine laboro, priapum extendo. q. a στάω, unde ἵστημι, erigo.

Στωϊκὸς, ὴ, ὸν, Stoicus, a, um, ἀπὸ τῆς στοᾶς, a porticu sic dicti Stoici, ubi disputabant. Zeno autem ejus sectæ auctor traditur.

Στωμύλος, ου, ὁ, garrulus, lepidus: dicax. στωμυλία, argutiæ.

Σ Υ.

Σὺ, tu, Dor. τὺ, & addita syllaba νη, τύνη, pronomen omnis gen. in gen. σοῦ &c. Hinc σὸς, σῆ, ὸ, tuus.

Σύαγρος, ὁ, aper, σῦς ἄγριος, sus agrestis.

Σύβαρις, ιδος, & ιος, ἡ, Sybaris, urbs magnæ Græciæ; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab ὕβρει, deliciis nimiis dici meretur. Hinc Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui est e Sybari. & Συβαρῖτις, ἡ, quæ est e Sybari. Συβαριτικὸς, Sybariticus.

Συβάρτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης, Sybarita. h. e. ab urbe Sybari.

Συβήνη, vel συβίνη, ἡ, theca ex corio, ut suillo, a σῦς, sus. Est etiam venabulum.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex suum, qui pascuntur. a σῦς, sus, & βόσις, ἡ, pastus. Th. βόω, seu βόσκω, pasco.

Συβώτης, ου, ὁ, subulcus. qui σῦς βόσκει, boves pascit.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi συγγράφω, conscribo. Thema γράφω, scribo. fut. ψω. præt. γέγραφα.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & sanguinis communio. Ex σὺν, & γένος, ους, τὸ, genus, prosapia. Thema γίνομαι, nascor.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίγνομαι, simul sum, conversor. Th. γίνομαι, nascor, sum. a. 2. med. ἐγενόμην.

Συγγενέσι, cognatis, dat. plur. a συγγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, consanguineus.

Συγγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, consanguineus. ab iisdem them.

Συγγενώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. med. a συγγίγνομαι, simul sum, conversor.

Συγγηράσκω, ας, α, consenesco. quod a γηράσκω, f. άσω, senesco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Συγγίνεσθαι, præs. inf. a συγγίνομαι, conversor, convenio, coeo. Them. γίνομαι, nascor.

Συγγινώσκειν, cognoscere, sibi conscium esse, considerare, ignoscere. Vide γινώσκω, cognosco.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia. quod a συγγινώσκω, ignosco, quod ex σὺν, & γνώμη, sententia. Thema γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωσθῆναι, veniam consequi, a. 1. inf. pass. verbi συγγινώσκω, ignosco. fut. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Thema γινώσκω, cognosco.

Σύγγονος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem ac συγγενὴς, consanguineus.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th. γράφω, scribo.

Συγγραφεὺς, έος, ὁ, auctor. a γράφω, scribo.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, descriptio. a γράφω, scribo.

Συγγράφω, εις, ει, conscribo. f. ψω. Hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eodem themate.

Συγκαταλαμβάνω, tollenti onus auxilior, juvo.

Συγκάθημαι, consideo. Ex σὺν, & κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, una colloco; item una sedeo. a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκακοπαθέω, ῶ, sum particeps afflictionum, una patior. fut. ήσω, perf. συγκεκακοπάθηκα. Ex σὺν, & κακοπαθέω, malis affligor. quod ex κακὸς, malus, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, ῶ, una male vexo. fut. ήσω. perfect. συγκεκακούχηκα. præs. passiv. συγκακουχέομαι, οῦμαι, una male vexor. quod ex σὺν, & κακουχέω, male tracto. hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, ῶ, seu έομαι, οῦμαι, convoco. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. med. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, voco.

Συγκαλύπτω, operio, f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. passiv. συνεκαλύφθην. a. 2. passiv. συνεκαλύβην, perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, operio.

Συγκάμπτω, incurvo. f. ψω. perf. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα, a. 1. imper. act. σύγκαμψον, άτω, incurva. quod ex σὺν, & κάμπτω, flecto. f. ψω.

Συγκαταβαίνω, una descendo. a. 2. ind. activ. συγκατέβην, ης, η. aor. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος, ὁ, quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, una descendo.

Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι, una depono, idem sentio. quod ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, consensio. a συγκατατίθημι, idem sentio.

Συγκατασκευάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκατασκευάζω, una instruo, & adorno. quod ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, instruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Συγκατατίθεμαι, assentior, præs. ind. perf. pass. συγκατατέθειμαι, perf. part. pass. συγκατατεθειμένος, assensus. Ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi συγκατεσθίω, una comedo. quod ex σὺν, κατὰ, & φάγω, edo. aor. 2. ἔφαγον, a. 2. inf. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, una damno: item una eligo. fut. ίσω. perf. συγκαταψήφικα. præs. passiv. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis eligor. aor. 1. passiv. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis electus fui. quod ex σὺν, κατὰ, & ψηφίζω, calculis computo; item decerno, statuo. Them. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. sub. activ. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo. quod ex σὺν, & κατέρχομαι, descendo. hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τι τινι, aliquem in re aliqua comparanda juvare.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi συγκατορύσσω, confodio una. quod ex σὺν, κατὰ, & ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. χα.

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. a σύγκειμαι, simul positus sum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεντέω, Ion. compungo, conficio.

Συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. perf. συγκεκέρακα. perf. passiv. per syncopen συγκέκραμαι, perf. part. pass. συγκεκραμένος, η, ον, contemperatus, una permistus. quod ex σὺν, & κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Συγκεχυμένη, confusa, perf. part. pass. f. g. verbi συγχύνω, vel έω. f. ύσω, confundo.

Συγκεχωρήσθω, 3. singul. plusq. perf. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo, quod ex χωρέω, eo, accedo: capio. f. ήσω.

Συγκεχωσμένη, humo congesta tecta, perf. part. pass. a συγχόω, humo congesta tego.

Συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. perf. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκλείω, concludo. f. είσω. perf. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα, perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, σται. perf. partic. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Them. κλείω, claudo. f. σω.

Συγκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes: tanquam adjective accipitur. Ephes. 3. 6. Componitur ex σὺν, & κληρονόμος, hæres, hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, & νέμω, tribuo, possideo. f. νεμῶ. aor. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Σύγκλυς, ὁ, collectitius, convena. a συγκαλέω, convoco, συγκλύζω autem est inundo.

Συγκοινωνέω, una sum particeps, una communico, commercium habeo. cum dat. nom. plur. part. præs. συγκοινωνοῦντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. aor. 1. part. activ. συγκοινωνήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & κοινωνέω particeps sum. hoc a κοινωνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, ὴ, ὸν, communis.

Συγκοινωνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, particeps, consors. ab iisdem thematibus.

Σύγκοιτος, ου, ὁ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat, & dormit. ex σὺν, cum, & κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. f. 1. activ. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato. f. ήσω.

Συγκομίζω, una affero. fut. ίσω. perf. συγκεκόμικα, aor. 1. συνεκόμισα. ex σὺν, & κομίζω, fero. Them. κομέω, curo.

Συγκόπτω, concido, contundo, discindo. f. ψω.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. συγκρίνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκρίνω, comparo, conjungo.

Συγκρίνω, comparo, conjungo. f. κρινῶ. aor. 1. συνέκρινα. aor. 1. inf. act. συγκρῖναι, Them. κρίνω, secerno, discepto, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. dativ. plural. συγκρίσεσι. a συγκρίνω, compare.

Συγκρύπτω idem fere ac κρύπτω. celo, abscondo, f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι. a. 1. inf. act. verbi ejusdem.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius. a κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorsum aspicio, simul inclinor; consentio. f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.

Συγκυρέω, occurro alicui; invenio.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus. quod a συγκύρω, concido. apud Hom. ponitur pro προσκρούω, collido. quod ex σὺν, & κύρω, incido. f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel a συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγχαίρω, gratulor. cum dativ. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. fut. 1. med. συγχαρήσομαι. a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum. a. 2. imperat. passiv. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. The. χαίρω, gaudeo. f. ρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχαρήσομαι, f. 1. med. a συγχαίρω, gratulor.

Συγχάρητε, 2. plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. verbi συγχέω, confundo.

Συγχέω, confundo, consterno; item concito turbam, ubi omnis generis homines promiscue confluunt. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. aor. 2. συνέχυον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω, & χύω, fundo. f. χέσω, & χεύσω & χεύω, aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Συγχόω, humo congesta tego. fut. ώσω. quod a χόω, aggerem duco. Th. χέω, fundo.

Συγχράομαι, ῶμαι, commercium habeo cum aliquo, cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχύνω, & συγχέω, confundo. f. ύσω. præt. συγκέχυκα. aor. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, disputando pudefeci, superavi. perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui. perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um. a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. quod ex σὺν, & χέω, vel χύνω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio, ab eodem verbo, & themate.

Σύγχωρος, ου, ὁ, ejusdem regionis. ex σὺν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Συγχωρέω, concedo, assentior, indulgeo. f. ήσω, præs. part. pass. συγχωρούμενος. quod ex σὺν, & χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum est, adject. verbale a συγχωρέω, concedo, assentior, indulgeo.

Συγχῶσαι, aor. 1. inf. a συγχόω, humo congesta tego.

Σύδην, adverb. celeriter. a σεύω, concito. Th. σέω, agito.

Σύες, οἱ, αἱ, sues, nom. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, sus. pro quo usitatius ὗς, ὑὸς, ὁ.

Σύετο, concitatus est, 3. singul. imperf. vel a. 2. med. Jonic. pro ἐσεύετο, verbi σεύομαι, vel σεῦμαι, concito. Them. σέω, agito.

Συζάω, ῶ, una vivo. præs. inf. συζῆν, pro συζῆν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα, quod ex σὺν, & ζάω, vivo.

Συζεύγνυμι, vel συζευγνύω, conjungo. f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα, perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. quod ex σὺν, & ζευγνύω, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζῆν, præs. inf. activ. verbi συζάω, una vivo.

Συζητέω, ῶ, mutuo quæro, discepto, disputo. imperf. συνεζήτουν, εις, ει, ουν, ες, ον. f. ήσω. perf. συνεζήτηκα, a. 1. συνεζήτησα. quod ex σὺν, & ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, disputatio, disceptatio, ab eodem verbo & themate.

Συζητητὴς, ῦ, ὁ, disquisitor, disputator, ejusdem verbi, & thematis.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σύζυγος, conjunctus. quod a συζευγνύω, conjungo. Th. ζευγνύω, jungo.

Σύζυγος, ου, ὁ, conjunctus, copulatus. quod a ζυγὸς, jugum. Them. ζευγνύω, jungo.

Συζῶν, ῶντος, ὁ, præs. part. act. a συζάω, una vivo.

Συζωοποιέω, una vivifico f. ήσω. præt. συνεζωοποίηκα. aor. 1. συνεζωοποίησα. quod ex σὺν, & ζωὸς, ῦ, ὁ, vivus, quod a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo, & ποιέω, facio.

Συηνὸς, ῦ, ὁ, qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus. hinc συηνία, porcini mores. Th. σῦς, sus.

Συθεὶς, ὁ, concitatus, a. 1. part. pass. verbi σεύω, vel σύω, concito. perf. pass. σέσυμαι, & ἔσσυμαι, per hyperthesin. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σεύω, agito.

Σύθεν, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Jon. & Bœotica syncope pro ἐσύθησαν, verbi ejusdem, & thematis.

Σῦθι, per syncopen pro σύθητι, festina, a. 1. imperat. pass. verbi ejusdem vel est præsens, vel a. 2. imperat. activ. verbi σῦμι, ejusdem thematis.

Συκαλλὶς, ἡ, ficedula, quia ficu pinguescit.

Συκάμινος, ου, ἡ, sycaminus, sycomorus. nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον. volunt dici, quod fructum ferat σύκων ἀμείνω, qui ficubus melius sapiat.

Συκέη, ῆ, ῆς, ἡ, ficus arbor: σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus. q. a σύω, quod celeriter crescat. Hinc σύκινος, ου, ὁ, ἡ, ficulnus.

Συκομορέα, ας, ἡ, sycomorus. Ex συκῆ, ῆς, ἡ, ficus, & μορέα, seu μορία, ας, ἡ, morus.

Συκοφαντέω, ῶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant absque vectigali expenso. per synecdochen speciei, calumnior. fut. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. quod a συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, calumniosus delator. Ex σῦκον, ου, τὸ, ficus. Th. συκῆ, ficus, & φαίνω, in lucem profero, indico.

Συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, delator, calumniator.

Συκχοὶ, οἱ, calceamenta Phrygia.

Συλαγωγέω, ῶ, prædas ago, & abduco, deprædor, spolio, denudo. Ex σύλη, ης, ἡ, præda, & ἄγω, duco.

Συλαθεὶς, έντος, ὁ, Dor. pro συληθεὶς, a. 1. part. pass. a συλάω, prædor.

Σύλασκε, vi spoliabat, 3. singul. imperf. act. Jonic. pro ἐσύλα, verbi συλάω, prædor, spolio.

Συλάω, vel έω, spolio, diripio. Item violo. fut. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλεύμενος, ου, ὁ, Dor. pro συλούμενος, ου, prædans, part. præs. verbi συλέομαι, οῦμαι. Th. σύλη, præda.

Συλεύω, idem ac συλάω, prædor.

Σύλη, ης, ἡ, præda, spolium, maxime in sylva captum; q. a σὺν, & ὕλη, sylva. σύλησις ἱερῶν, sacrilegium. Plato de Leg. Hinc ἱερόσυλος, ου, ὁ, sacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium.

Συληθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi συλάω, prædor. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλήσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprædor. f. ήσω. fut. 1. part. act. συλήσων. p. σεσύληκα. Th. σύλη, ης, ἡ, præda

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. συλλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, comprehendo: concipio.

Συλλαβοῦσα, ἡ, a. 2. part. act. f. g. verbi ejusd.

Συλλαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συλλελάληκα, a. 1. ind. act. συνελάλησα. aor. 1. part. activ. συλλαλήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & λαλέω, loquor.

Συλλαμβάνω, comprehendo, concipio. f. συλλήψομαι, concipiam. perf. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ός, a. 2. ind. act. συνέλαβον, concepi. præs. med. συλλαμβάνομαι, opitulor, auxilior, cum dat. aor. 1. pass. συνελήφθην, conceptus fui. aor. 2. med. συνελαβόμην, ου, ετο, adjuvi, cum dat. comprehendi, cum acc. Th. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι.

Συλλέγω, colligo. f. συλλέξω. perf. συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα. a. 1. imp. act. σύλλεξον, άτω, a. 1. sub. συλλέξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. συλλέξωσι. præs. pass. συλλέγομαι, colligor; comparo, quæro, Demosth. ratiocinor, Naz. confluo, convenio, Plato.

Συλλέξατε, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi συλλέγω, colligo.

Συλλήβδην, comprehensim, collectim, simul, summatim, adv. a verbo συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. a συλλαμβάνω.

Συλληπτικὸς, ῦ, ὃν, qui comprehendere, seu complecti potest.

Συλληπτικῶς, adv. per comprehensionem.

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor.

Συλληφθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. συλληφθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλλήψῃ, concipiens, 2. sing. fut. 1. med. a συλλαμβάνω, concipio.

Συλλογίζομαι, ratiocinor, computo, cogito, considero, fut. 1. med. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι, a. 1. med. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. συλλελογισμαι. Ex σὺν, & λογίζομαι, rationem ineo.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, collectio, quæ ratiocinando fit. Item syllogismus dialecticus, constans propositione, assumptione, & conclusione. a συλλογίζομαι, ratiocinor.

Σύλλογος, ὁ, hominum frequentia, concio, conventus, cœtus a συλλέγω, colligo.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejusdem cohortis socius. Th. λόχος, ου, ὁ, cohors.

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleo, condolesco. ex σὺν, & λυπέω, dolore afficio, contristo. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Συλώμενος, ὁ, præs. part. pass. verbi συλάω, idem ac συλάω, deprædor. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλῶν, ὁ, præs. part. act. verbi συλάω, vel έω, spolio. præs. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη, ἡ, præda.

Συμβαίη, eveniat, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβαίνω, εις, ει, evenio, contingo. Item transigo, paciscor, fœdus ineo, contentio. Aristoph. in Ran. congredior, simul eo. Sophocl. imperf. activ. συνέβαινον. fut. συμβήσομαι. perf. συμβέβηκα, perf. particip. act. συμβεβηκὼς, ότος, ὁ, a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, diligenter considero, confero.

Συμβαλλεόμενος, conjiciens, Jon. & Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. Sic συμβαλεύμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. med. Th. βάλλω, jacio.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Jonic. pro συνεβάλλετον, verbi συμβάλλω.

Συμβάλλω, diligenter considero, confero, conjicio: item congredior cum aliquo, confligo, Xenoph. colloquor, Eurip. commisceo, connecto, Philostr. commercium habeo, paciscor, Plato de Leg. f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον, a. 2. inf. activ. συμβαλεῖν, confligere. perf. συμβέβληκα. a. 2. med. συνεβαλόμην, ου, ετο, contuli, cum dat. præt. med. συμβέβλημαι.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβάντα, acc. sing. a. 2. part. act. a συμβὰς, άντος, ὁ. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβασιλεύω, una regno. fut. εύσω. perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Them. βασιλεὺς, έως, ὁ, rex.

Σύμβασις, ἡ, comparatio, conventio. a συμβαίνω, evenio.

Συμβεβάναι, Jonic. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. verbi ejusdem.

Συμβέβηκε, ει, ε, perf. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. συμβήσομαι, f. 1. med. verbi ejusdem.

Συμβιβάζω, instruo, collatis Scripturæ locis probo. f. άσω, ω, α. a. 1. ind. activ. συνεβίβασα. præs. pass. συμβιβάζομαι, compingor, a. 1. ind. passiv. συνεβιβάσθην, ης, η, aor. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, έντος, ὁ, compactus. Ex σὺν, &, βιβάζω, facio ascendere. Th. βαίνω, scando, eo.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi συμβιβάζω, instruo.

Συμβλητέον ἐστὶ, conferenda sunt. verbale a συμβάλλω, confero.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, signum, argumentum. συμβολὴ, ῆς, ἡ, congressus, conflictus, commissura. a συμβάλλω, congredior, confero.

Συμβολικὸς, ῦ, ὁ, conjecturalis, ænigmaticus. hinc συμβολικῶς, adv. conjecturaliter. quod ex συμβάλλω, conjicio. p. m. συμβέβολα. Hinc συμβολὴ, ῆς, ipse actus conjiciendi, conjectura. Them. βάλλω, jacio.

Σύμβολον, ου, τὸ, signum, tessera militaris, a συμβάλλω, confero.

Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio suasoria, a συμβουλεύω, consilium do.

Συμβουλεύω, simul consulto, consilium do. f. εύσω. perf. συμβεβούλευκα. aor. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος, ὁ. aor. 1. med. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. quod ex σὺν, & βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio, Them. βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Συμβουλία, ας, & Jon. η, ἡ, consilium. ab eodem themate.

Συμβούλιον, ου, τὸ, consilium: item senatores.

Συμμαθητὴς, ῦ, ὁ, condiscipulus. Ex συμμανθάνω, una disco. Th. μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, ῶ, una testimonium reddo, una testor. fut. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, a. 1. συνεμαρτύρησα, Ex σὺν, & μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Συμμαχία, ας, & Jon. η, ἡ, societas in bello. ex σὺν, & μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Συμμαχίδα, acc. sing. a συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia. ab eodem Themate.

Σύμμαχος, ου, ὁ, commilito, pugnæ socius. ejusdem them. Hinc συμμαχικὸν, ῦ, τὸ, sociale.

Συμμένειν, consistere, permanere, durare.

Συμμερίζομαι, una partem capio, cum dat. Ex σὺν, & μερίζω, partior, distribuo, f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Them. μείρω, divido.

Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præs. part. pass. συμμετασχηματιζόμενος, quod a μετασχηματίζω, transformo. hoc ex μετὰ, trans, & σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, perf. pass. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. activ. verbi συμμετέχω, una particeps sum, quod ex σὺν & μετέχω, particeps sum. f. μεθέξω. hoc ex μετὰ, & ἔχω, habeo. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ, ἡ, consors, una particeps.

Σύμμετρος, ου, ὁ, modice temperatus. Hinc συμμέτρως, moderate. Th. μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Σύμμιγα. adv. promiscue cum, simul cum, a συμμίγνυμαι, commisceor.

Συμμίγνυμαι, commisceor. præs. partic. συμμιγνύμενοι. Th. μίγνυμι, misceo. fut. μίξω. præt. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ, omnigenus, permixtus. ab eodem verbo, & themate.

Συμμιμητὴς, ῦ, ὁ, simul imitator. Ex σὺν, & μιμητὴς, ῦ, ὁ, imitator Th. μιμέομαι, οῦμαι, imitor. f. ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμῖξαι. a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commisceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, misceo.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. verbi συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, commisceo.

Συμμιχθῆτε, commisceatis, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, commisceo.

Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis. σύμμορφα, nom. plur. n. g. Ex σὺν, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Συμμορφόω, ῶ, conformo. f. ώσω, perf. συμμεμόρφωκα. præs. pass. συμμορφόομαι, οῦμαι, conformor. ab eodem themate.

Συμπαθέω, ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι. quod ex σὺν, & πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, compatiens, condolens. ab eodem themate.

Συμπαίσδεν, Dor. pro συμπαίζειν, colludere. Th. παίζω, ludo.

Συμπάντων, gen. plur. a σύμπας, αντος, ὁ, universus, totus, quod ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, adsum. f. συμπαραγενήσομαι, aor. 2. med. συμπαρεγενόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, παρὰ, & γίνομαι, seu γίγνομαι, sum, fio, nascor.

Συμπαρακαλέομαι, οῦμαι, communem consolationem percipio. a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η. aor. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, mutua erigi consolatione. quod ex σὺν, παρὰ, & καλέω, voco.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συμπαρακαλέομαι, communem consolationem percipio.

Συμπαραλαμβάνω, simul assumo. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος, ὁ. quod ex σὺν, παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Συμπαραληφθῇς, 2. sing. a. 1. sub. passiv. verbi συμπαραλαμβάνω, simul assumo.

Συμπαραμένω, una permaneo. f. νῶ. perf. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα. ex σὺν, παρὰ, & μένω, maneo. fut. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρεόντες, οἱ, qui cum iis sunt, nom. plur. præs. part. Poet. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι, una adsum. quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, sum. præs. part. ὢν, Poet. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέστασε, adstare fecit, vel jussit. Dor. pro

τιάω, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra, pro, præpoſitio.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus. ab eodem verbo, & them.

Συναντιλαμβάνω, viciſſim juvo, opem fero, adjuvo. cum dat. a. 2. med. συναντιλαβόμην, ου, ετο, a. 2. ſub. med. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. quod ex σὺν, ἀντὶ, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συναντομαι, occurro, obviam eo, Poet. pro ἀντιάω.

Συναντώντων, gen. plur. part. præſ. verbi συναντάω, occurro.

Συναντῶσι, occurrant, 3. plur. præſ. ſub. verbi ejuſdem.

Συνάξει, 3. ſing. f. 1. act. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. Th. ἄγω, duco.

Συναορος, ου, ὁ, ἡ, conjunctus, ſocius, comes: nupta uxor. Eurip. παρὰ τὸ συναείρειν, τὸ συναίρειν, in altum ſimul tollere, vel conjungere. ἀείρω, fut. ἀερῶ, perf. med. ἦορα, & Jon. ἄορα, unde illa verbalia.

Συναπάγω, ſimul abripio, una abduco, f. ξω. perf. συναπῆχα. præſ. part. paſſ. συναπαγόμενος, ου, ὁ, obſecundans, attemperans. a. 1. ind. paſſ. συναπήχθην, ης, η, ſimul abreptus fui. a. 1. part. paſſ. συναπαχθεὶς, έντος, ὁ, una abreptus, ex σὺν, ἀπὸ, & ἄγω, duco.

Συναπαίρω, ſimul abeo. συνάπῆρε, ſimul abiit aor. 1.

Συναπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo.

Συναπαρτισμὸς, ου, ὁ, conſummatio.

Συναπαυγάζομαι, una effulgeo.

Συνάπας, ασα, αν, ſimul omnis. συνάπασα, univerſa. a πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψε, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συναποκρύπτω, occulto. Ex σὺν, ἀπὸ, & κρύπτω, abſcondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπέστατο, Jonic. pro συναφίσταντο, 3. plur. imperf. verbi συναφίσταμαι. vide ἀφίσταμαι. alii legendum cenſent συναπέσπαστο.

Συναποθνήσκω, una morior, commorior. συναπέθανον ἀλλήλοις, alternis ictibus transfixi occiſi ſunt. Plutarch. in Publ. cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. aor. 2. inf. συναποθανεῖν.

Συναπολέσῃς, 2. ſingul. a. 1. ſub. activ. verbi συναπόλλυμι, una perdo.

Συναπόλῃ, una pereas, 2. ſing. a. 2. ſub. med. a συναπόλλυμαι, una perdo.

Συναπόλλυμι, una perdo. συναπόλλυμαι, una pereo. a. 2. med. συναπωλόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. aor. 2. med. ὠλόμην. præt. med. ὄλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, una mitto, ablego. f. συναποστελῶ. perf. συναπέσταλκα. aor. 1. συναπέστειλα. quod ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συνάπτω, agglutino, copulo, coagmento, conjungo: cohæreo, coeo, coaleſco, Ariſt. congruo, conſentaneus ſum, Ariſtot. confligo, congredior, Ariſtid. bellum gero, Thucyd. f. ψω. perf. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus inſtat, & urget. Th. ἅπτω, necto. fut. ψω. perf. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. activ. verbi συναίρω, confero. Them. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem, & them.

Συναράραται, Att. redupl. pro συνήραται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi συναράσσομαι, collidor. Them. ἀράσσω, vel ττω, amputo, tundo. f. ξω.

Συναράσσω, collido, confligo, contundo, urgeo. Th. ἀράσσω, pulſo.

Συναρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento, congruente proportione conſtruo. f. ήσω. perf. συνηρμολόγηκα. part. præſ. paſſ. συναρμολογούμενος, ουμένου, ουμένῳ, ούμενον. congruenter coagmentatus, a. Ex σὺν, & ἁρμολογέω, ῶ, apte concinno, compingo.

Συνάρμοξαν, Dor. vel Jon. pro συνήρμοσαν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, adapto. f. ξω. quod ex σὺν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

Συναρπάζω, una abripio, corripio, Ariſtoph. cito intelligo, percipio. Sophocl. f. άσω. perf. συνήρπακα. pluſq. perf. συνηρπάκειν, εις, ει. aor. 1. ind. activ. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συναρπασθεὶς, έντος, ὁ, abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejuſdem, & them.

Συναυξάνω, ſimul augeo, facio creſcere. una creſco, Nazianz. fut. συναυξήσω. perf. συνηύξηκα. præſ. paſſiv. συναυξάνομαι, una creſco. præſ. inf. paſſ. συναυξάνεσθαι. quod ex σὺν, & αὐξάνω, ſeu αὔξω, augeo. f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi συναυξάνω, augeo.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συνάγω, congrego. f. άξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem.

Συνάχθομαι, condoleſco, vicem doleo. & in 3. pl. συνάχθονται. quod ab ἄχθομαι, gravor, ægre fero. f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto. f. ψω.

Συνδείπνησον, άτω, aor. imperat. act. verbi συνδειπνέω, conceno. quod a δειπνέω, cœno. Thema δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, nexus, vinculum, nodus, copula, conjunctio. Item nodus, ſtella præfulgens ἐν ἄκρῳ τῷ λίνῳ, Procl. Eſt etiam pars nervoſa connectens. a συνδέω, una vincio.

Συνδέω, una vincio, connecto, committo. f. ήσω, perf. συνδέδεκα. perf. paſſ. συνδέδεμαι. perf. part. paſſ. συνδεδεμένος, una vinctus.

Συνδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum ſubeo. Ex σὺν, διὰ, & κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Συνδιατρίβω, commoror, una verſor, conſuetudine utor, operam, & ſtudium pono, Xenoph. Quod ex σὺν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. præt. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν τί τινι, aliquem in re aliqua tolleranda juvare.

Συνδιαχειρίζω, contrucido. vide διαχειρίζω.

Συνδέμενοι, Jonic. pro συνδεόμενοι, ὑμενοι, qui vinctus eſt cum aliquo. Th. δέω, ligo.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω, commoror.

Συνδιῃτᾶτο, 3. ſingul. imperf. med. verbi συνδιαιτάομαι, ῶμαι, cohabito, contubernalis ſum. quod a διαιτάομαι, vitam dego. Them. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, teſtis, comes, adjutor. proprie σύνδικοι vocantur plures patroni, qui ſimul unam, eamdemque cauſam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδοκιμάζοντας, acc. plur. præſ. part act. verbi συνδοκιμάζω, ſimul exploro. quod a δοκιμάζω, probo, exploro. Th. δοκέω, videor. f. ήσω. præt. δεδόκηκα.

Συνδοξάζω, ſimul glorifico. f. άσω. perf. συνδεδόξακα. a. 1. ind. paſſ. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. συνδοξασθῶμεν. quod a δοξάζω, opinor, ſentio. hoc a δόξα, ης, opinio. Th. δοκέω, videor.

Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, conſervus. Them. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Συνδραμόντων, gen. plur. a. 2. part. activ. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde συνδρομὴ, concurſus.

Συνδρομάδες, ων, concurrentes: anguſtæ. Epithetum inſularum, quæ & συμπληγάδες appellantur, a τρέχω, curro.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurſus. a συντρέχω. quod vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro συντρέχων, concurrens. vide in συνδραμόντων.

Σύνδυο, Poet. duo ſimul conjuncti, bini. ex σὺν, & δύο, duo.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi συμβάλλω, confero.

Συνέβη, & Dor. συνέβα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi συμβόσκω, una paſco. quod a βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Them. βόω, paſco. fut. όσω, & ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, conſulto, hortor. quod a βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Συνεβουλεύσατο, & συνεβουλεύσαντο, 3. ſing. & plur. a. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνέγειρον, alleva, a. 1. imperat. act. verbi συνεγείρω, ſimul excito. Th. ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεγείρω, vide in συνέγειρον.

Συνεδρευόντων, gen. plur. part. præſ. act. verbi συνεδρεύω, conſideo. fut. εύσω. quod ab ἕδρα, ſedes. Them. ἕζομαι, ſedeo. fut. ἑδοῦμαι.

Συνέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, ſc. judicum.

Συνεζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. paſſ. verbi συζεύγνύω, vel υμι, conjungo. quod ex σὺν, & ζευγνύω, ſeu υμι, jungo. f. ζεύξω. hinc & συνεζευγμένως, adv.

Συνέζευξεν, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi συζευγνύω, conjungo.

Συνεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi συζητέω, diſcepto.

Συνεζωοποίησε, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. verbi συζωοποιέω, una vivere facio, ad Epheſ. 2.

Συνέηκα, ας, ε Jonic. pro συνῆκα. a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo, fut. συνήσω quod ex σὺν, & ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Συνεθέμεθα, 1. plur. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, conſtituo. f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. med. συνεθέμην, ου, το, pactus ſum. Th. τίθημι, pono.

Συνέθεντο, componebant, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνέθευ, pacta es, Doric. pro συνέθεσο, θου, vel θω, 2. ſing. aor. 2. ind. med. verbi συντίθημι, paciſcor. aor. 2. med. συνεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Συνεθισθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνεθίζω, conſuefacio. quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia. in plur. συνειδήσεις. quod a συνείδημι. hoc ab εἴδησις, ſcientia. Th. εἴδω, ſcio.

Συνεῖδον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, proſpicio. a. 2. inf. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδὼν, όντος, ὁ. p. m. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἴδω, ſcio, video. f. εἴσομαι.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, conſcius, contracte pro συνειδηκὼς, ότος, perf. part. activ. Them. εἴδω, vel εἰδέω, video. f. ήσω. p. εἴδηκα.

Συνειδὼς, ότος, ὁ, conſcius, qui ſimul novit, Demoſth.

Συνειλεγμένοι, αι, α, Att. pro συλλελεγμένοι, perf. part. paſſ. verbi συλλέγω, colligo.

Συνειλέω, convolvo, cogo, compello, includo.

Συνείληφα, perf. ind. activ. Hinc συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf. par. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνειληφυῖα, & συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, perf. Attic. pro συλλέληχα, ας, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, ſimul ſortior. Th. λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον, tanquam a λήχω, inuſit. præt. med. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, collegiſſe, perf. inf. Attic. συνειλοχὼς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego. f. ξω. perf. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, ſum cum alio, utor familiariter, vivo cum aliquo, verſor. συνεῖναι τῷ πόνῳ, in labore verſari, Ariſt. Plut. cum dat. imperf. συνῆν. f. συνέσομαι. perf. inf. συνεῖναι. præſ. part. συνὼν, όντος, ὁ. quod ex σὺν, & εἰμὶ, ſum.

Σύνειμι pro συνέρχομαι, ſimul eo, convenio, coeo, pergo in congreſſum. inf. συνιέναι, una ire.

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. med. verbi συνέπομαι, comitor. Th. ἕπω, ſequor.

Συνεὶς, έντος, ὁ, animadvertor, cognoſcens, conſcius, a. 2. part. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi συνεισέρχομαι, una introeo, cum dat. aor. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. quod ex σὺν, εἰς, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συνεισέρχομαι, una introeo, ſimul ingredior, a. 2. συνεισῆλθον, ες, ε. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνεισήνεγκε, Att. ſync. pro συνεισηνέχθη, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, ſimul induco. quod a φορέω, geſto. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, intus admitto. Th. φέρω, & φορέω, emitto. fut. ήσω.

Συνεισῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. vide in συνεισελθεῖν.

Συνεῖχε, continebat, 3. ſing. imperf. act. verbi συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνείχετο, augebatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi συνέχω, conſtringo.

Συνεκάθισεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, una colloco, & ſedeo.

Συνεκαίετο, coardebat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Ex σὺν, & καίω, uro. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Συνέκδημος, ου, ὁ, ἡ, ſocius peregrinationis, comes itineris. συνοδοιπόρος, Heſych. quod ab ἔκδημος, abſens a popularibus ſuis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Συνεκέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, miſceo.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. verbi συγκινέω, ῶ, commoveo, fut. ήσω. quod ex σὺν, & κινέω, moveo.

Συνέκλεισε, 3. ſingul. aor. 1. indicat. activ. verbi συγκλείω, concludo.

Συνεκλεκτὸς, ὁ, ἡ, una electus. Ex σύν, & ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω. fut. ξω.

Συνέλαβε, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. med. vide συνέλαβε.

Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. plural. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, colloquor, quod vide. Th. λαλέω, loquor.

Συνελαύνω, compello, & in angustum redigo. συνελαύνω σε πρὸς ἔσχατον πενίας, in extremam necessitatem te redigo. Lucian. Neutraliter usurpatum significat infesto animo concurro, Homer. f. συνελάσω, a. 1. συνήλασα, compuli.

Συνέλεξαν, collegerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω, colligo.

Συνεληλυθότας, accus. plur. part. præt. med. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνελήφθην, ης, η, & in 3. plur. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. activ. συνελθόντων, gen. plur. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνελογίσαντο, 3. plural. aor. 1. med. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor.

Συνελόντι, dat. singul. aor. 2. part. activ. verbi συναιρέω, simul everto, contraho in unum. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, aor. 2. part. ἑλών, όντος, ὁ.

Συνεμάχησε, 3. singul. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ sum socius, sto a partibus alicujus. fut. ήσω. Th. μάχομαι, pugno.

Συνέμεν, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo.

Συνενείκαιεν, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide ἐνείκω.

Συνενείκεται, confertur, 3. singul. præs. ind. pass. quod ab ἐνείκω, Poetic. pro ἐνέγκω, Th. φέρω, fero. fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, una erro, & in 3. plur. συνεξαμαρτάνουσι. quod ex σύν, ἐκ, vel ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω, a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi πρήσσω, Jon. pro πράττω, facio. f. ξω.

Συνεξετάζονται, 3. plur. præs. ind. passiv. verbi συνεξετάζω, exquiro. quod ex σύν, ἐξ, & ἐτάζω, examino, f. σω.

Συνεξομοιοῦσθαι, præs. inf. passiv. verbi συνεξομοιοῦμαι, assimilor. quod ex σύν, ἐξ, & ὁμοιόω, assimilo. hoc ab ὅμοιος, α, ον, similis. Thema ὁμός, ή, όν, idem.

Συνεξώκειλε, pertraxit, devenit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, pertraho. quod ex σύν, ἐξ, & ὀκέλλω, appello, Th. κέλλω. f. κέλσω, idem.

Συνεοχμός, Attic. pro συνοχμός, idem ac συνοχή, ῆς, ἡ, junctura, conglutinatio, commissura. a συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνεπάθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, condoleo.

Συνεπαινῶν, οῦσα, οῦν, consentiens, comprobans, approbans, cum dat. Herod. ex ἐπί, σύν, & αἶνος, ὁ, laus.

Συνέπαξε, Dor. pro συνέπηξε. quod vide in συνέπηξε.

Συνεπάψασθαι, Jon. pro συνεφάψασθαι, a. 1. inf. med. simul attingere, & aggredi. Ex σύν, ἐπί, & ἅπτομαι, tango.

Συνεπελαφρύνω, simul allevo. Th. ἐλαφρός, ά, όν, levis, celer.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. activ. verbi συμπέμπω, una mitto. Th. πέμπω, mitto, f. ψω, p. πέπομφα.

Συνεπέστη, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, una præficio. Ex σύν, ἐπί, & ἵστημι, sto. f. στήσω.

Συνέπηξε, condensavit, 3. sing. aor. 1. ind. activ. verbi συμπήγνυμι, compingo. Thema πηγνύω, seu πήγνυμι, idem, fut. ξω, præt. χα, præt. med. πέπηγα.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, testimonium insuper præbeo, astipulor, testis sum. f. ήσω. perf. συνεπιμεμαρτύρηκα. quod ex σύν, ἐπί, & μαρτυρέω, testor. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Συνέπιομεν, 1. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπίομαι, perf. συμπέπωκα. a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε.

Συνεπισπόμενος, ου, ὁ, simul sequens. vide in σπέω, sequor.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco. f. ξω, p. συμπέπνιχα, aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind act. verbi ejusdem, & them.

Συνέπομαι, comitor, non resisto, attente audio, cum dat. imperf. med. συνειπόμην, ου, ετο. quod ex σύν, & ἕπω, sequor.

Συνεπεπτώκεε, incideras, Jon. pro συνεπεπτώκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω, quod vide.

Συνεργέω, ῶ, una operor, auxilior, adjuvo. imperf. συνήργεον, ουν, εις, ει, ου, ει. fut. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τό, opus.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συνεργέω, adjuvo.

Συνεργός, οῦ, ὁ, ἡ, adjutor, socius, consors operis, administer, collega. συνεργὸς πρὸς τέχνην, adjuvans artem. Xenoph.

Συνέριθος, ου, ὁ, ἡ, administer, ra proprie, qui, vel quæ lanificium exercet. Ex σύν. & ἔριθος, quod fit ab ἔριον, ου, τό, lana.

Συνέρχομαι, convenio, una venio, in unum coeo, confluo, concurro. συνῆλθον τὸ σὸν λέχος, conveni ad tuum cubile, Sophocl. συνῆλθον εἰς λόγους, in colloquia venerunt, Plutarch. in Camillo. συνῆλθε τῷ συμβουλίῳ, adhibitus est in consilium hujus rei, Nazianz. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, convenire. a. 2. part. συνελθών, όντος, ὁ. p. m. συνελήλυθα, ας, ε, conveni. perf. part. med. συνεληλυθώς, ότος, ὁ.

Σύνες, intellige, & in plur. σύνετε, a. 2. imperat. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνέσει, dat. sing. a σύνεσις, εως, ἡ intelligentia. acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεσθίω, vescor cum aliquo. imperf. συνήσθιον, ες, ε, quod ab ἐσθίω, ίσω, idem ac ἔσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia, prudentia, peritia, perspicientia. a συνίημι, intelligo.

Συνεσπάραξαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συσπαράσσω, vel ττω, discerpo. fut. ξω. p. συνεσπάραχα. Them. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, η, ον, perf. part. pass. a συστέλλω, contraho.

Συνέσταν, constituti erant, Poet. pro συνέστησαν, 3. plur. aor. 1. act. vide in συνίστημι.

Συνεσταυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, una crucifigo. f. ώσω, perf. συνεσταύρωκα.

Συνέστειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, compono ad sepulturam, subtraho. fut. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα.

Συνεστηκυῖα μάχη, prælium, quod adhuc committitur. perf. part. act. f. g. per epenth. τοῦ κ, pro συνεστῶσα, quod per crasin dicitur pro συνεσταυῖα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λιμῷ, qui in fame sunt constituti, fame enecti, perf. part. m. g. ab eodem verbo.

Συνέστη, 3. sing. a 2. ind. act. συνέστηκε, 3. pers. perf. ind. act. verbi συνίστημι, constituo.

Συνεστήκεε, Ion. pro συνεστήκει, perstitit, duravit, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, constituo, consto.

Συνεστηκυῖαι, firmæ, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusdem.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo. f. συστήσω. perf. συνέστηκα. perf. part. συνεστηκώς, & per crasin συνεστώς, ῶτος.

Συνεστία, ας, ἡ, convivium. Th. ἑστία, ἡ, focus.

Συνεστῶτας, accus. plur. perf. part. activ. verbi συνίστημι, constituo.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Συνέταξα, ας, ε, præcepi, a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, constituo. fut. ξω. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. præt. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. plur. aor. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, una sepelio.

Συνετέλεσα, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. a συντελέω, finio.

Συνετήρει, 3. singul. imperf. activ. verbi συντηρέω, observo.

Συνετιῶ, f. 2. Att. pro ίσω, verbi συνετίζω, intelligentem reddo, quod a συνετός, intelligens, & hoc a συνίημι, intelligo.

Συνετέθειντο, constituerant, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi συντίθημι, constituo.

Σύνετο, intellexit, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι, intelligo.

Συνετός, ή, όν, prudens, intelligens, dativ. plur. συνετοῖς, a συνίημι, intelligo.

Συνετρίβη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, contero.

Συνεύαδον, complacuerunt, 3. pl. imperf. vel aor. 2. pleonasmo Æol. pro εὔαδον, & hoc pro ἕαδον, quod & detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε, ab ἅδω, placeo. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω. p. m. ἕαδα, & ἧδα.

Συνευδοκέω, consentio, applaudo, communico, assentior, comprobo, cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα.

Συνευνάσθεν, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi συνευνάζω, consopio, cum aliquo sopio, συνευνάζεσθαι vero, concumbere cum aliquo. quod ab εὐνάζω, sopio.

Σύνευνος, ου, & συνευνέτης, ου, ὁ, ἡ, Poet. maritus, vel uxor, conjux, quod alter cum altero in eodem lecto cubet.

Συνευωχέομαι, οῦμαι, una epulor, una sum in convivio. cum dat. quod ex σύν, & εὐωχέω, convivio excipio.

Συνεφίσταμαι, una præficio, considero, diligenter animadverto, Polyb. l. 3. aor. 2. ind. activ. συνεπέστην. perf. part. act. συνεφεστώς, ῶτος, ὁ, una præfectus. præs. passiv. συνεφίσταμαι, una insurgo, quod ex σύν, ἐπί, & ἵστημι, sto, statuo.

Συνεφώνησας, pactus es, 2. singul. aor. 1. ind. activ. verbi συμφωνέω, consentio. f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα.

Συνέχεον, εις, ει, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, confundo, concito. f. συγχεύσω, a. 1. συνέχευα. Th. χέω, fundo.

Συνεχὲς, adverb. assidue, continenter; subinde, Aristoph. in Equit. a συνέχω, constringo.

Συνεχέως, Jonic. pro συνεχῶς, assidue, frequenter, ordinatim, quod a συνέχω, constringo.

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. activ. f. g. verbi συνέχω, constringo.

Συνέχω, constringo, una teneo, contineo, coarcto, connecto, comprimo, Aristoph. in Eccl. τὼ μηρὼ μὴ συνέχοντες, femora non comprimentes. Item cohæreo, implicor. Plato in Timæo. detineo, possideo. συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, Spiritus afflatu Paulus totus agebatur, & concitabatur. Pariter calleo, peritus sum. συνέχοντες εἰρεσίας, remigationis periti, artisque nauticæ, Thucyd. συνέχεσθαι ὑπὸ τῶν δύο, a duobus contineri, h. e. coerceri, cohiberi. f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. aor. 2. συνέσχον, ες, ε, compressi. præs. pass. συνέχομαι, constringor. imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο, angebar, numine afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continenter, assidue, frequenter, protinus. a συνέχω, contineo. Hinc & συνοχὴ, coarctatio.

Συνεψήφισαν, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συμψηφίζω, computo. fut. ίσω. perf. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συνήγαγον, 3. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε.

Συνῆγε, 3. singul. aor. 2. ind. act. verbi ejusdem, & them.

Συνήγειρε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, una excito. f. συνεγερῶ. a 1. pass. συνηγέρθην, ης, η, Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi ejusdem, & them.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. pass. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω, congrego.

Συνηγόρει, 3. singul. imperf. activ. verbi συνηγορέω, patrocinor. quod ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium, advocatio. defensio; cui opponitur κατηγορία, Aphthon.

Συνηγόρουν, 3. plur. imperf. act. verbi συνηγορέω, assentior.

Συνῄδεσται, 3. sing. perf. pass. cognovit, verbi συνειδέω, fut. ήσω. perf. passiv. συνῄδεσμαι, σαι, ται, & Att. συνῄδεσται, & Jon. dissolut. συνειδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, scio.

Συνῄδει, conscius erat, 3. singul. plusq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio. fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, & per syncop. ᾔδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, delector, oblector, gratulor, cum dat. οὐ μὴν θανόντι συνήδομαι, non lætor ejus morte, Eurip.

Συνήθεις, acc. plural. a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τό, mos.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, assuefactio, conversatio, familiaritas, quod a συνήθης, εος, ὁ, consuetus, a.

Συνήθη, nom. plur. n. g. a συνήθης, ες, ὁ, τό, consuetum.

Συνήθλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. p. συνήθληκα. quod ex σύν, & ἆθλος, seu ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Συνήθους, gen. sing. a συνήθης, εος, ους, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τό, mos.

Συνηθροισμένοι, η, ον, perf. part. pass. verbi συναθροίζω, congrego.

Συνήθων, gen. plur. a συνήθης, εος. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνήθως, pro more, pro consuetudine. adverb. ab eodem them.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi & in 3. plur. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήλασα, ας, ε, compuli, aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. præt. ἤλακα.

Συνήλθον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, idem ac συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus. ex σὺν, & ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem ac ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus.

Συνήλοιησε, 3. sing. aor. 1. act. verbi συναλοιάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Them. ἀλοιάω, comminuo. dicitur & ἀλοάω.

Συγκλείω, ῶ, conclavo, clavis compingo. Ab ἧλος, clavus.

Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum, compositio, confœderatio. a συνίημι, committo. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Συνήμων, ονος, ὁ, socius, familiaris: ab eodem verbo, & themate.

Συνηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. passiv. a συμφέρω, conduco, perf. pass. συνήνεγμαι, & inserto ε, συνενήνεγμαι. hinc ἠνέχθην, a. 1. pass. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συναντάω, occurro. f. ήσω. quod ab ἀντάω, obvius fio. p. ἤντηκα.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, ῶ, una operor. imperf. συνήργεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. ήσω. Thema ἔργον, opus.

Συνηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus umbra, opacus. ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἐσμὲν, sumus in umbra. Lucian. in Anach.

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. med. verbi συνέρχομαι, convenio. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιεν, imperf. activ. verbi συνεσθίω, vescor cum aliquo. fut. ίσω. Thema ἔσθω, edo.

Συνῆτε, intelligetis, 2. plur. aor. 2. sub. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήχθην, aor. 1. indic. passiv. vide in συνήχθην.

Συνήχθην, ης, η, & in 3. plur. συνήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω, perf. pass. ἦγμαι. aor. 1. pass. ἤχθην. f. 1. passiv. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συνάπτω, conjungo. f. ψω, a. 1. passiv. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, una sepelio, Sophocl. fut. ψω. perf. συντέθαφα, a. 2. συνέταφον. aor. 2. ind. passiv. συνετάφην, ης, η, consepultus fuit. aor. 2. part. pass. συνταφεὶς, έντος, ὁ. Th. θάπτω, sepelio.

Συνθέμενος, ου, ὁ, conjungens, ruminans, perpendens, a. 2. part. med. verbi συντίθημι, conjungo.

Σύνθεο, & σύνθου, compone, a. 2. imp. med. verbi ejusdem, & them.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum, fœdus, Iliad. β. gen. plural. Æol. συνθεσιάων. quod a συντίθημι, compono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, pactum, compages, structura, coagmentatio.

Συνθέτο, Jon. pro συνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, accumulatim colligo.

Σύνθετον, ου, τὸ, compositum. dat. plur. συνθέτοις, ejusdem th. & verbi.

Συνθέτως, conjunctim, adv. ab eodem verbo, & them.

Συνθέσεις, nom. plur. a σύνθεσις, εως, ἡ, compositio. accus. plural. συνθήκας, a συντίθημι, compono. Them. τίθημι, pono.

Συνθήκη, ης, ἡ, pactum, conventum, fœdus. κατὰ συνθήκην, ex conditio, ex pacto. Item consensus, assensus, adstipulatio. πόλεως συνθήκη κοινὴ, communis consensus civitatis, Demosth. contra Aristogit.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum. ἀπὸ συνθήματος, ex composito. Item signum, tessera. τὰ συνθήματα, symbola.

Συνθήσει, componet, 3. singular. fut. 1. ind. act. verbi συντίθημι, ejusdem th.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. activ. verbi συνθλάω, confringo.

Συνθλασθήσεται, confringetur, 3. singul. fut. 1. passiv. verbi συνθλάω, confringo.

Συνθλάω, conquasso, confringo, contundo. f. άσω. a. 1. συνέθλασα, perf. συντέθλακα. perf. passiv. συντέθλασμαι. aor. 1. ind. pass. συνεθλάσθην. fut. 1. pass. συνθλασθήσομαι, η, εται, conquassabor. Them. θλάω, frango.

Συνθλίβω, comprimo, constringo, vexo, affligo. f. ψω. imperf. συνέθλιβον, ες, ε. perf. συντέθλιφα.

Συνθνήσκουσι, 3. plural. præs. ind. activ. verbi συνθνήσκω, commorior. Thema θνήσκω, morior, fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, proprie, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo. Item comminuo, confringo. f. ψω. a. 1. συνέθρυψα. perf. συντέθρυφα.

Συνιδεῖν, perspicere, considerare, a. 2. inf. act. verbi συνείδω. præt. med. σύνοιδα, conscius mihi sum. Th. εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Συνιεῖν, præs. inf. pro συνιέναι. a συνιέω, pro συνίημι, intelligo. a. 2. συνεῖναι.

Συνιεὶς, έντος, ὁ, intelligens, audiens, gnarus. acc. συνιέντα, dat. plural. συνιεῖσι. præs. part. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνίεμαι, paciscor, convenio, congredior, coeo. συνίεσθαι εἰς αὑτὸ, se colligere, in se coire, Aristot. Problem.

Συνιέμεν, Jonic. pro συνιέναι, præs. inf. act. verbi συνίημι, committo, intelligo. ab eodem them.

Συνίετε, intelligite, 2. plural. imperat. præs. act. συνίεθι, έτω, verbi συνίημι, intelligo. Th. ἵω, mitto.

Συνίζεσθαι, Jonic. considerare, pro συνίζεσθαι, Them. ἵζομαι, sedeo. vel ἵζω, sedere facio.

Συνίημι, proprie committo: item intelligo, disco, sentio, animadverto. 3. plur. συνιοῦσι, intelligunt, quasi a συνιέω. Sic ad Rom. 3. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, έντος, ὁ, præs. part. ad formam ποιῶν. Item compono, committo. Iliad. præs. imperat. activ. συνίεθι, έτω, & in 3. plur. συνιέτω, intelligite. præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. ῶσι. præs. inf. συνιέναι. f. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. συνήσουσι. a. 1. συνῆκα. a. 2. συνῆκον, ες, ε. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. plur. σύνετε. a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. συνῆτε, aor. 2. part. συνεὶς. Matth. 13. 23. quasi a συνιέω. Hoc ex σὺν, & ἵημι, seu ἵω, mitto.

Συνίμεν, Jonic. Æolic. ac Doric. pro συνιέναι, quod idem valet, ac τὸ συνέρχεσθαι, convenire, præs. inf. activ. a σὺν, & εἶμι. hinc ἰέναι, in inf. Th. ἴω, eo, vado.

Συνιόντες, οἱ, nom. pl. a. 2. part. act. verbi σύνειμι, simul eo. quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον, aor. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, ὁ. Thema ἴω, eo.

Συνίουν, pro συνίεσαν, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. q. a συνιέω, pro συνίημι, intelligo.

Συνιοῦσι, intelligunt, 3. plur. ind. præs. tanquam a συνιέω, intelligo.

Συνῄεσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, una eo. quod ab εἶμι, eo. imperf. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει, in dual. ᾔτην, &c. Th. ἴω, eo.

Συνίσασι, sciunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio.

Συνιστάμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. συνίστασθαι, præs. inf. pass. verbi συνίστημι, constituo.

Συνίσταται, 3. sing. præs. pass. verbi συνίστημι, constituo. inf. συνίστασθαι. conciliare, congregare. Th. ἵστημι, statuo. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστῶντος, gen. sing. part. præs. activ. verbi ejusdem.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, commendo, idem ac συνίστημι, 2. Cor. 3. 1. Item approbo, 2. ad Corinth. 6. concinno, Polyb.

Συνίστημι, constituo, commendo. præs. part. συνιστὰς, άντος, ὁ, contracte, q. a συνιστάω, ῶ, idem ac συνίστημι. f. συστήσω. perf. συνέστηκα, seu συνέστακα. perf. part. act. συνεστηκὼς, & per crasin συνεστὼς, συνεστῶσα, consistens, & per Epenth. συνεστηκὼς, συνεστηκυῖα. a. 1. ind. act. συνέστησα, testatum feci. præs. inf. pass. συνίστασθαι.

Συνιστῶν, & in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. quasi a συνιστάω, commendo, idem ac συνίστημι.

Συνιῶν (pro συνιεὶς) præs. part. activ. q. a συνιέω, idem ac συνίημι, intelligo, committo. Sed συνιῶν, (pro συνεὶς) a. 2. part. act. etiam q. a συνιέω, seu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. plur. sub. præs. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream una instituite, a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω, quod ex σὺν, & κωμάζω, comessor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comessatio.

Συνναίεσκε, Jon. pro συνῴκει, 3. sing. imperf. activ. verbi συνναίω, cohabito.

Συννενέαται, in acervum congesti sunt, Jonic. pro συννενέηνται, 3. plural. perf. pass. verbi συννέω, vel συννάω, in unum acervum congero. quod ex σὺν, & νέω, glomero.

Συννεφέω, nubes cogo. Dicitur etiam apud Euripidem in Electra, συννεφοῦς ὄμματος, de vultus tristitia, atque mœstitia, quæ nubes Latine, & νέφος Græce dicitur.

Συννῆσαι, coacervare, a. 1. inf. activ. a νέω, glomero.

Συννοίη, Jon. pro σύννοια, ἡ, profunda cogitatio, mœror. Ex σὺν, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Σύννομος, ου, ὁ, ἡ, qui cum aliquo pascitur. Metaph. conjunctus, cognatus. σύννομοι παῖδες, filii una educati, Plut. in Lycurgo. ex σὺν, & νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum.

Σύννουν, gravem. ex σὺν, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Συνοδεύω, iter facio cum aliquo, una iter aggredior, concurro. f. εύσω, perf. συνώδευκα.

Συνοδία, ας, ἡ, comitatus, colloquium, congressus, iter commune. σύνοδος, ἡ, proventus, reditus.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σὺν, ὁδὸς, via, & πόρος, transitus.

Σύνοιδα, conscius mihi sum. p. m. συνειδέναι, perf. inf. med. a συνείδω.

Συνοικέω, una versor, una habito, contubernio utor, consuetudinem habeo. Item in matrimonium accipio. συνοικοῦσα τῷ ἀνδρὶ, in matrimonio copulata cum viro, Lucian. Item matrimonium contraho, conjugium subeo. Et nuptui colloco. Interdum implicor, adhæreo. fut. ήσω. p. συνῴκηκα.

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. συνοικητὴς, οῦ; qui cum aliquo habitat, contubernalis.

Συνοικοδόμος, ου, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe. Ex σὺν, & οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, ῶ, una ædifico. fut. ήσω perf. συνῳκοδόμηκα.

Συνοισόμεθα, congrediemur, 1. pl. fut. 1. med. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero.

Συνολοφύρομαι, una lugeo, lamentor, congemisco. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo. f. ῦμαι.

Συνόλως, adverb. prorsus, omnino.

Συνομᾶλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Dor. pro συνομῆλιξ, ætate par, æqualis. vide ὁμήλικες.

Συνομιλέω, ῶ, una colloquor, consuesco, consuetudinem habeo. cum dat. fut. ήσω. perf. συνωμίληκα.

Συνομορέω, ῶ, confinis sum, contiguus. f. ήσω. perf. συνωμόρηκα. quod ex σὺν, & ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὁμοῦ, una, adv.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ, comes. ex σὺν, & ὀπάζω, persequor, comitem do. f. άσω.

Συνουσία, ας, ἡ, consuetudo, conversatio, conventus, sodalitas, societas, cœtus, necessitudo, familiaritas. Item coitus, concubitus, Veneris usus. Aristot. in Polit. essentia, Theophr. in histor. plant. a σύνειμι, una sum, conversor.

Σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, juncta supercilia habens: superbus, arrogans. Interdum tristis. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, anxietas: cohærentia, conjunctio, coagmentatio. a συνέχω, constringo.

Συνοχωκότε, coarctati, in angustum coeuntes, nom. dual. perf. part. act. Attice pro συνοχηκότε. Atticorum enim est η vertere in ω, & Jon. rejicitur augmentum. a verbo συνοχέω, fut. ήσω, perf. συνώχηκα. quod a συνοχὴ, coarctatio, angustia. hoc a συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo. Hesych. vero ex συνοίχω derivari innuit: nam ex οἴχω, fit præt. med. ᾦχα, & Attice reduplicatis initialibus præsentis ὤχωκα.

Συνταμνέμεν, Jonic. pro συντέμνειν, concidere. itineris compendio uti.

Συντανύσαις, Æolic. pro συντανύσας, a. 1. part. act. verbi συντανύω, idem ac συντείνω, tendo, vergo.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio, series, ordo, compositio, acc. sing. σύνταξιν. quod a συντάσσω, construo.

Συντάσσω, vel ττω, colloco, compono, instruo, in ordines digero, una cum aliis ordino, constituo: jubeo, impero, Polyb. commentor, describo, librum compono: comparo, constitutum habeo, Æschines. f. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, præcepi. perf. συντέταχα. perf. passiv. συντέταγμαι, ξαι, κται.

Συντασσόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. a συντάσσω, constituo.

Συνταχύνω, propero, accelero, corripio. Th. ταχὺς, celer.

Συντελέθειν, præs. inf. Poet. pro συντελεῖν, conficere, efficere, parare.

Συντέλεια, ας, ἡ, consummatio, finis: census, tributum, pensitatio. εἰς συντέλειαν ἄγειν vectigales

gales facere, Demosth. Item συντέλεια, munus in sua decuria conferendi, Demosth. contributio Papiniano. Pariter communitas, & consortium classis alicujus, & ordinis.

Συντελέω, ῶ, finio, perficio, perago. συντελεῖν, censeri, annumerari, Demosth. eodem tendere, pertinere, Herodian. συντελεῖν δίκην, reum peragere, Dion. Halicarn. hist. l. 7. f. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. perf. συντετέλεκα.

Συντελοῦντα, acc. singul. part. præs. activ. verbi ejusdem, & them.

Συντέμνω, concido, abbrevio. fut. μῶ. perf. συντέτμηκα. ἐν συντεμόντα, unico verbo rei summam colligens, Euripid.

Συντέτακται, 3. sing. præt. ind. pass. verbi συντάσσω, constituo.

Συντετριμμένος, η, ον, contritus, a, um, perf. part. pass. verbi συντρίβω, contero.

Συντηρέω, observo, conservo, revereor. f. ήσω. perf. συντετήρηκα.

Συντιθέναι, præs. inf. activ. συντίθενται, 3. plur. præs. ind. pass. a συντίθημι, constituo.

Συντίθημι, constituo: compono, concinno, Theophr. comminiscor, Antiph. συντιθέναι γέλωτα, risum movere, aut irridere, Sophocl. f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. συνέθην, præs. med. συντίθεμαι, paciscor, consentio. perf. pass. συντέθειμαι.

Συντομία, ας, ἡ, brevitas, compendium; conscissura. quod a συντέμνω, concido.

Συντόμως, concise, breviter, adv. quod a σύντομος, ου, ὁ, ἡ, concisus.

Συντομώτατα, brevissime, adv. superl. a συντόμως, breviter.

Σύντονος, ου, ὁ, contentus, concitatus, intentus, vehemens. a συντείνω, contendo.

Συντρέχω, concurro: assentior, confiteor, Demosth. fut. 1. med. συνθρέξομαι, a. 2. συνέδραμον. p. m. συνδέδρομα.

Συντρίβω, contero, comminuo, confringo, quasso. fut. ψω. perf. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. aor. 2. part. act. συντρίβας, αντος, ω, aor. 2. ind. act. συνέτριβον.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio, confractio. a perf. pass. verbi συντρίβω, contero.

Συντρίψαι, a. 1. inf. verbi συντρίβω, contero.

Σύντροφος, ου, ὁ, ἡ, una educatus. a συντρέφω, simul educo.

Συντροχάζειν, Poet. pro συντρέχειν, concurrere, simul currere. Ex σὺν, & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, convenio, incido in aliquem, congredior, colloquor, contingo, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. συντυχεῖν.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Συντυχίην, acc. sing. Jonic. a συντυχία, ας, ἡ, successus, casus. quod ex σὺν, & τυγχάνω, sum. hinc συντυχὸν ἔργον, opus vulgare.

Συνυπακούεσθαι, præs. inf. pass. verbi συνυπακούω, una subausculto. quod ex σὺν, ὑπὸ, & ἀκούω, audio, f. σω. p. ήκουκα.

Συνυποκρίνομαι, una simulo. aor. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η, quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, secerno.

Συνυπουργέω, ῶ, una operam confero, una operam navo. f. ήσω. perf. συνυπούργηκα. quod ex σὺν, & ὑπουργὸς, ὁ, ὁ, ὁ adjutor.

Συνυφαίνω, contexo, simul texo.

Συνῳδὸς, ὁ, ὁ, consonus, consentiens, consentaneus, pro συναοιδός. ex σὺν, & ἀείδω, cano.

Συνωδίνω, una instar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σὺν, & ὠδίνω, parturio. Th. ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor.

Συνῳκηκυῖα, maritata, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, una versor.

Συνώμεθα, aor. 2. sub. med 1. pl. verbi συνίεμαι, paciscor, convenio.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, confœderatus, a συνόμνυμι, conjuro. fut. συνομόσω. perf. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, juro.

Συνωνέομαι, coemo.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. συνώνυμος, ου, ὁ, nomen commune habens. ex σὺν, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Συνωρὶς, Att. ξυνωρὶς, par equorum, aut mulorum currum trahentium. Per metaph. quodvis conjugium par, sive compar, ut amicorum. Sic Synesius dixit τὴν συνωρίδα τῶν ἀδελφῶν de fratrum concordia. a συναείρω, connecto. Camerar. a συνείρω.

Συνωχαδὸν, confertim, continenter, adv. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συὸς, suis, gen. sin. a σῦς, Doric. pro ὗς, sus.

Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ, vilesque lacernæ. vide σισύρα.

Συράκοσαι, ῶν, αἱ, Doric. & Poet. pro Συράκουσαι, ῶν, Syracusæ.

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, Syracusæ, nomen urbis. Gr. trahentes invitum.

Σύρβη, ης, ἡ, tumultus, & vox, qua subulci ad sues utuntur: item theca fistulæ. Att. τύρβη, ης, ἡ. Et hinc Lat. turba. Hinc turbas, seu tumultum excito. q. a σείω, moveo, turbo. vel a σύρω, & βάω, quia huc & illuc βαίνοντα συρόμενοι.

Σύργαστρος, ου, ὁ, serpens, in Theocr. a σύρω, traho, & γαστὴρ, quia ventrem trahit.

Συρέντες, οἱ, tracti, nom. plur. aor. 2. part. pass. a σύρω, traho. f. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, Syria, factum ex Assyria per aphæresin, ab Assur, hoc est progressus, qui fuit filius Semi, Συρογενὴς, ὁ, ἡ, genere Syrus.

Συρίγγων, gen. pl. a σῦριγξ, γγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, sibilo.

Σῦριγξ, ιγγος, ἡ, fistula: caverna, Aristot. de mundo. Item sumitur pro cavo spinæ dorsi, quo medulla continetur, Poll. foramen rotæ, in quo vertitur axis, Eurip.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, ὁ, fistulator.

Συρίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συρίσσω. f. ξω, sibilo, fistulo.

Συρίσδειν, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, fistula ludere. Th. συρίσσω, sibilo.

Συρίσδω, Doric. pro συρίζειν, sibilare. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem ac συρίσσω, sibilo.

Συρίσσω, vel ίττω, sibilo. hinc σῦριγξ, γγος, ἡ, fistula. q. a σύρω, quippe sugendo humor σύρεται, id est attrahitur.

Συρμαΐζειν, purgare potione ex aqua, & sea. συρμαϊσμὸς, ῦ, ὁ, hujusmodi purgatio.

Σύροισα, trahens, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. a σύρω.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syria, Phœnicibus contermina, oriunda mulier.

Συῤῥάπτειν, consuere, præs. inf. activ. ex σὺν, & ῥάπτω, suo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα.

Συῤῥέουσι, 3. plur. præs. ind. verbi συῤῥέω, confluo, quod ex σὺν, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Συῤῥηγνύναι, confluere impetuose. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango. f. ξω.

Σύρτις, ιος, ἡ, Syrtis, locus arenosus in mari, in plur. αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi. a σύρω, traho, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ὁ, vilis multitudo, undecunque tracta, a σύρω, traho.

Συρφετὸς, ῦ, ὁ, sordes corrasæ. q. contractæ, a σύρω, traho.

Σύρω, traho per pavimentum: stringo, evagino: curro, Suidæ. f. συρῶ. præt. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. q. a σαίρω, ore sum hiante. Qui enim hiat, magnam aeris copiam attrahit. unde est σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur: & vestis caudata matronarum nobilium. σύρτης, ου, ὁ, tractor.

Σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, porcus, sus. dativ. plur. συσὶ. ὗς, idem. ὕαινα, ης, ἡ, sucula. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam nomen feræ.

Συσκάπτω, f. ψω, simul, fodio, terram accumulo.

Συσκεδάζω, una dissipo, dispergo.

Σύσκεμμα, τὸ, cogitatio deliberatio. A σκέπτομαι.

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. verbi συσκιάζω, adumbro. f. άσω.

Συσπαράσσω, vel ττω, discerpo, lacero, f. ξω. perf. συσπεσπάραχα. a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συσπεύδω, studiose, & impense alicui faveo. Th. σπεύδω, festino.

Σύσσημον, ου, τὸ, commune signum. σύσσημος, ου, ὁ, ἡ, consignificans. Ex σὺν, & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Συσσιτίοισι, sodalibus, dat. plur. Jonic. a σύσσιτος, ου, ὁ, sodalis.

Συσταθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, constituo.

Συστάσεις, nom. plur. a σύστασις, εως, ἡ, constitutio, assertio, coitio, conspiratio; item coetus. quod a συνίστημι. f. συστήσω, constituo.

Συστασιαστὴς, ῦ, ὁ, socius seditionis. Ex σὺν, & στασιάζω, factionibus contendo. hinc στάσις, εως, ἡ, seditio.

Συστασιώτης, ου, ὁ, qui ejusdem est factionis. vide in συστάσεις.

Συστατικὸς, ὴ, ὸν, commendatitius, a, um. a συνίστημι, commendo.

Συσταυρόω, ῶ, una crucifigo. fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. perf. passiv. συνεσταύρωμαι, aor. 1. ind pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος, ὁ.

Συστέλλω, proprie contraho; item compono ad sepulturam, vestibus sepulcralibus obvolvo. Alii vertunt subtraho, amoveo, corripio. fut. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα.

Συστενάζω, una suspiro, congemisco. f. ξω. quod ex σὺν, & στενάζω, idem ac στένω, gemo. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, angustus.

Συστῆσαι, a. 1. inf. act. συστήσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi συνίστημι, constituo, in unum congrego. Th. ἵστημι, sto.

Συστοιχέω, ῶ, eadem serie respondeo. f. ήσω. perf. συνεστοίχηκα. quod ex σὺν, & στοιχέω, ordine procedo.

Συστολὴ, ῆς, contractio. συστέλλω, contraho.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito. Ex σὺν, & στρατιώτης, ου, ὁ, miles.

Συστρέφω, convolvo in fascem, contorqueo, colligo, subigo. fut. ψω. a. 1. συνέστρεψα. a. 1. part. act. συστρέψας, αντος, ὁ. p. m. συνέστροφα.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, convolutio, conversio, tumultuosa, & seditiosa concio, concursus. Item συστροφὴ est vitium in arboribus, cum se venæ convolverunt, & collecta, atque contorta materia veluti nodum effecit, Theophr. hist. plant. lib. 5. cap. 3. Hinc, hujusmodi collectiones & nodi in corporibus humanis συστροφαὶ appellantur, συστροφαὶ νεύρων, nervorum nodi, & concretiones. Diosc. l. 5. c. 227. Pariter compita apud Halicarn. lib. 6. histor. dicuntur συστροφαὶ, a conversione viarum. Hinc vero multitudo, quæ in compitis coit, & consistit per circulos, & stationes, συστροφὴ, dicitur, coitio, Actor. 19.

Συστῇ, ῇς, ῇ, constituerit, aor. 2. sub. activi verbi συνίστημι, constituo. a. 2. συνέστην, quod ex σὺν, & ἵστημι, sto, statuo.

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, contineo. fut. συσχήσω. perf. pass. συνέσχημαι. a. 1. pass. συνεσχέθην.

Συσχηματίζω, configuro. fut. ίσω. præt. συνεσχημάτικα. præs. pass. συσχηματίζομαι, configuror, conformor, me accomodo. συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ad Rom. 12. cum dat. quod ex σὺν, & σχῆμα, ατος, τὸ, figura.

Σύτο, concitatus est, proruit, 3. singul. plusq. perf. pass. Jon. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυντο, verbi σεύω, vel σύω, concito. vel est 3. sing. a. 2. med. ἐσσύμην, ο, ετο, & per syncop. & Jon. σύτο.

Σύφαρ, exuvium anguis, & cicadæ, pellicula rugosa: senectus: valde senex, Lycophr.

Συφορβὸς, ῦ, ὁ, subulcus, pro συοφορβὸς. a σῦς, sus, & φορβὴ, pabulum.

Συφεὸς, vel συφειὸς, & συφεών, hara, ubi sues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Sychar. Hebr. mercenaria.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Sychem. Hebr. dorsum.

Συχνὸς, ῦ, ὁ, creber, multus, frequens. συχνὸν τῦ βίου, vitæ bona pars, Plato in Epist. οὐσία συχνὴ, census copiosus, Aristoph. hinc συχνῶς, crebro, assidue, frequenter.

Σύω, quatio, concutio, moveo, ut σείω.

Συώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, suillus, porcinis moribus, sordidus.

Συῶν, aprorum, gen. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, sus.

Σ Φ.

Σφ', pro σφὲ, nom. & acc. dual. ab ὁ, οἱ, sui.

Σφάγανον, ου, τὸ, ensis. a σφάζω, jugulo.

Σφαγεὶς, έντος, ὁ, trucidatus, aor. 2. part. passiv. verbi σφάζω, seu σφάττω, jugulo. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occisor, jugulator: gladius, Sophocl. in Ajace. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, cædes, epulum, Demosth. jugulum. σφαγὴν προτείνων, jugulum protendens, Plutarch. in Galba.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima. Item vas, quod supponitur hostiæ, dum jugulatur, & quo sanguis excipitur. Hinc σφαγιάζεσθαι, hostias mactare.

Σφαδάζω, fut. σω, pedes agito, cum tractu quodam salio: palpito, discrucior, Soph. satisco, vacillo. Dicitur etiam equus σφαδάζειν, cum glomerat gressus, & stare nequit. Hinc σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, cum quis pedes jactat.

Σφάζω, seu σφάττω. jugulo, macto, lanio, immolo. f. άξω. p. χα. a. 2. ἐσφάγον.

Σφαῖρα, ας, ἡ, sphæra, globus, pila, folliculus. Hinc σφαιρικὸς, ῦ, ὁ, ad sphæram pertinens, globosus. σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus, in quo pila luditur. σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, instar globi. Th. Σφαῖρα, sphæra.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, globosus. Ex σφαῖρα, sphæra, & εἶδος, εος, τὸ, forma, species. Th. εἴδω, video.

Σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφάκελος, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto a σφάζω, quia necata fere, & mortua est pars illa affecta, a σφάκος. Hinc σφακελίζω, sphacelo laboro. Est etiam σφάκελος, medius digitus.

Σφάκος, ου, ὁ, salvia, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλῆναι, lapsum esse, a. 2. inf. passiv. verbi σφάλλω, everto. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἐσφάλην.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. act. a σφάλλω, fallo.

Σφάλλω, supplanto, everto, fallo, seduco, circumvenio, decipio, fut. αλῶ. Hinc σφαλερὸς, ἃ, ὸν, lubricus, instabilis. σφάλμα, ατος, τὸ, scabellum. ἀσφαλὴς, εος, ὁ, ἡ, minime lubricus, tutus. ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, vespa.

Σφάξαι, trucidasse, a. 1. inf. act. σφάξας, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo, fut. ξω.

Σφάξωσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Σφαραγεῦντο, Dor. & Jon. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σφαραγέω, gutture sonum edo. Th. σφάραγος.

Σφάραγος, & σφάραγγος, ου, ὁ, sonus, qui gutture emittitur; item guttur. q. a φάρυγξ, guttur.

Σφὲ, & σφωὶ, nom. dual. ab ὁ, sui: & σφὲ, Dor. pro αὐτὴ, ipsa, & pro αὐτήν.

Σφέας, illos, Jon. pro σφᾶς, acc. plur. ab ὁ, sui. vide in ὁ. σφέα, Jon. pro αὐτά.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, vehemens, terribilis, intensus, acer, durus, festinus. q. a σπεύδω, festino.

Σφεῖς, nom. pl. ab ὁ, sui. & pro αὐτοί.

Σφέων, Jon. & Poet. pro σφῶν, gen. plur. ab ὁ.

Σφέλας, ατος, τὸ, scabellum, lignum cavum, sedes humilis.

Σφέλμα, ατος, τὸ, flos lentisci, vel illicis.

Σφένδαμνος, ου, ἡ, acer arbor. hinc σφενδάμνινος, acervus: item durus, firmus.

Σφενδόνη, ης, ἡ, funda, qua lapides violenter jaci queunt. Item pala annuli. Plato l. 2. de Rep. Pariter pars oculi alba. Est & crurum obligaculum: aliquando vertitur subligaculum. Ulpiano est fascia pedalis. hinc σφενδονάω, & ῶ, fundam torqueo. σφενδονήτης, & σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor.

Σφενδόνιος, Gen. 14. vers. 23.

Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. plur. Æol. pro σφετέρων, Th. ὁ, se, acc. sing. ab ὁ, sui.

Σφετέρην, acc. sing. Jon. f. g. a σφέτερος, ρα, ον, suus, a, um. dat. plu. σφετέροισι, & Jon. f. g. σφετέρῃσι, th. ejusdem.

Σφετερίζω, meum facio, interverto, meum assero, mihi vendico, mihi assumo. Xenoph. emergor, alcisco, Nazian. σφετερισμὸς, usurpatio. ab eodem them.

Σφέων, Jon. pro αὐτῶν, ipsorum.

Σφηκόω, ῶ, in angustum ex lato contraho, revincio: exploro: obstruo, Diosc. l. 5. c. 86. ἐσφηκώντο, Dor. & Æolic. pro ἐσφηκοῦντο, 3. plur. imperf. passiv. Th. σφὴξ, ὁ, vespa.

Σφῆλαι, movere, a. 1. inf. act. σφήλας, lapsus, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, verto. f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, ὁ, ὁ, facile mobilis, obliquus, densus: agilis. Hesych. a σφάλλω, supplanto.

Σφὴν, ηνὸς, ὁ, cuneus, quo ligna scinduntur. Apud Aristophanem instrumentum torquentium, quo veritas exprimitur. A Latinis fidiculæ dicuntur.

Σφὴξ, κὸς, ὁ, vespa, crabro, fucus.

Σφήττιος, ου, ὁ, acer, vel acris.

Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, ipsis. Nam Poetæ pro σφίσι. dat. plur. utuntur dual. σφῶϊν, per apocop. σφὶ, & per aphæresin φὶν. Th. ὁ, se.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accus. sing. a σφὶγξ, σφιγγὸς, ἡ, Sphinx, nomen vatis cujusdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni similis, quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. σφίγγω, stringo.

Σφίγγω, stringo, constringo, amplector, arceo, cogo. f. ξω. q. a πνίγω. Non est strictio, nisi ubi prægressa est tractio. hinc σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia. Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, Sphinx: item qui ænigmatice loquitur.

Σφίγξαι, constrinxisse, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ipsis, dual. vel dat. plur. pro σφίσι, ab ὁ, sui. Th. ὁ, se.

Σφοδρὸς, ὁ, ὁ, vehemens, validus, acer, acerbus, vegetus, violentus, molestus, truculentus.

Σφοδρῶς, vehementer. adv. a σφοδρός.

Σφὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σφέτερος, suus. quod ab ὁ, sui. Th. ὁ, se.

Σφοῦ, gen. sing. a σφὸς, suus.

Σφραγίζω, signo, obsigno. fut. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. activi σφράγισον, άτω. a. 1. sub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. med. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. σφραγὶς, ῖδος.

Σφραγὶς, ῖδος, ἡ, sigillum, signum, annulus, quo sigilla imprimuntur, signatorius annulus, seu gemma. σφραγῖδα βάλλειν, sigillum imprimere, Aristoph. baltheus Luciano, symbolum, & nota impressa Herodoto, terra Lemnia, qua etiam hodie obsignatur, Diosc. l. 6. c. 1. hinc σφραγίζω, signo, obsigno. f. ίσω.

Σφραγίσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, obsigno.

Σφρηγὶς, Jon. pro σφραγὶς, sigillum.

Σφριγάω, ῶ, cresco. turgeo, sum vegetus, & corpore bene habito, lascivio.

Σφύζω, salio, pullo, mico, palpito, desiderio æstuo. quasi a φυσάω, inflare. hinc σφυγμὸς, ὁ, ὁ, pulsus. σφύξις, εως, ἡ, idem.

Σφῦρα, ας, ἡ, malleus, quo occantur glebæ. σφυρὸν, ὁ, τὸ, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ σφυρά.

Σφυροκόπος, ου, ὁ, malleator, faber. a σφῦρα, ας, ἡ, malleus, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, seco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, palpitare.

Σφωὲ, σφὲ, nom. dual. ab sui. The. ὁ, se.

Σφῶϊ, nom. dual. σφῶϊν, gen. dual. a σὺ, tu. Sed σφωϊν, gen. dual. ab ὁ, sui.

Σφωΐτερος, suus, aliquando tuus, & vester. a σφωΐ, vel σφῶϊν.

Σ Χ.

Σχαδὼν, όνος, ὁ, animal pennis, & pedibus carens: cella, vel soboles apum. Item jactus quidam tesserarum. χαδόνες, οἱ, favi.

Σχαλὶς, ίδος, ἡ, varus, paxillus, furcula attollendis retibus. q. χάλιξ.

Σχάσαις, Æol. pro χάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, cohibeo. inhibeo. f. άσω. a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, impellerer, a. 1. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, impello. fut. άσω. a. 1. pass. ἐσχάσθην.

Σχάω, scarifico, scalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, transfero, cohibeo. Est & σχάζω. Ducam a χάω, id est, ξέω seco.

Σχὲ, habe, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, tabula, in qua scribimus, proprie ex tempore. a σχεδὸν, illico.

Σχεδίην, prope, sensim, pedetentim. q. retento gressu. ab ἔχω, retineo.

Σχεδίην, adverb. cominus: prope, fere. a σχέδιος, subitarius.

Σχέδιος, α, ον, subito factus, simplex, inelaboratus. τὸ σχέδιον, opus tumultuarium, & ex tempore, Hermog. Hinc σχεδιάζω, ex tempore facio. σχεδία, navis tumultuarie facta.

Σχεδὸν, prope, propemodum, cominus, ferme, fortasse, pene, juxta. σχεδόν τι ἐστὶ ταῦτα. hæc fere sunt: circiter, Plato epist. 7. cum dat. & cum genit. hinc σχεδιάζω, ex tempore, & tumultuario opere facio. σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. αὐτοσχέδιος, ου, ὁ, ex tempore factus. αὐτοσχεδίως, ex tempore.

Σχέθε, habe, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, habeo. a σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, ὁ, a. part. passiv. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Jon. & Dor. pro σχέθειν, habere, præs. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, habeo, detineo, teneo, cohibeo, coerceo, reprimo, Odyss. ξ.

Σχελίδες, αἱ, laterum carnes, & pulpæ oblongæ. Aristot. ἴσω.

Σχέμεν, Jon. seu Dor. pro σχεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἔχω, habeo.

Σχέο, Jonic. pro σχοῦ, tene, a. 2. imperat. med. verbi ἔχω, habeo. aor. 2. med. ἐσχόμην.

Σχερῷ. Poet. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope, juxta. Formant a χέδιος, subito factus. hinc in dat. χεδίῳ, & per syncopen χεδῷ, & κατὰ τροπὴν τοῦ δ in ρ, & accentu mutato, factum χερῷ.

Σχὲς, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.

Σχέτλιος, α, ὁ, durus, irrequietus, infelix, miserabilis. ὦ σχέτλιε ἀνδρῶν, o hominum miserrime, Aristoph. indignus, Aristoph. in Plut.

Σχέτο, tenebatur, Jon. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi ἔχω.

Σχέω, habeo, teneo, detineo, tolero, reprimo, cohibeo, abstineo. σχέω χάριν τῷ Θεῷ, Deo gratiam habeo, Isocr. hinc σχέσις, habitudo. σχῆμα, habitus.

Σχῆμα, ατος, τὸ, forma, figura, persona, habitus, gestus, species, vultus, Xenoph.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi σχέω, inusitat. pro ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω.

Σχίδαξ, assula, a σχίζω, findo.

Σχίζαις, dat. plur. Jon. a σχίζα, ης, ἡ, scissura Th. σχίζω, findo.

Σχίζω, findo, scindo, disseco. fut. ίσω. p. ἔσχικα, perf. pass. ἔσχισμαι, σχίζειν ξύλα, scindere ligna, Xenoph. l. 1. Pæd.

Σχινδαλμὸς, ου, ὁ, assula: frustum τῷ σχίζειν ablatum: fissura.

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiscus, arbor. Est etiam herba bulbosa, scilla, vel squilla Varroni.

Σχίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a σχίζω, findo. f. σω. p. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, scissum esse, a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, scindo.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fissura, dissidium, dissensio: fissio. ab eodem them.

Σχίσσας, ὁ, conscindens, gem. σσ, pro σχίσας, a. 1. part. act. a σχίζω, findo, f. ίσω.

Σχοίατο, continerent, Jon. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo.

Σχοίην, haberem, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusdem.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus: penis, sive veretrum, Aristoph. in Vesp. Hinc σχοινίζεσθαι, obscœne, turpiterque aliquid agere, Athen. l. 14.

Σχοῖνος, ου, ὁ, vel ἡ, juncus, funis e junco. Hinc σχοινίζω, fune metior, circumscribo, & finio. σχοινοπλόκοι, qui e junco funes nectunt, & storeas.

Σχοῖνος, pro mensura 60. stadiorum. Est vox Ægyptiaca; nempe duplex parasanga.

Σχοινοτενὴς, ὁ, ἡ, funibus extensus, longus, rectus. σχοινοτενὴς κατὰ πόλιν ποιοῦνται, rectum limitem juxta urbem faciunt.

Σχοῖντο, 3. plural. aor. 2. opt. med. verbi ἔχω habeo.

Σχολάζοι, otiosus esset, 3. singul. præs. optat. verbi σχολάζω, otior.

Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα.

Σχολαίτερον, seu ως, adverb. tardius, segnius. Th. σχολὴ, otium.

Σχολὴ, ῆς, ἡ, otium, vacatio, lucubratio. Item schola. Hinc σχόλιον, ου, τὸ, glossema.

Σχόμενος, ὁ, qui tenuit, a. 2. part. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.

Σχοῦ, habe, a. 2. imperat. med. verbi ejusdem.

Σχῶ, a. 2. sub. act. Alii volunt esse fut. 2. ind. act. verbi ejusdem.

Σ Ω.

Σωγένης, εος, ὁ, proprium viri nomen, Sogenes.

Σώεσκε, Jon. pro ἔσωε, servabat, 3. sing imperf. act. verbi σώω, idem ac σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σώην, acc. sing. fœm. g. a σῶος, idem ac σῶς, idem ac Thema σόος, ου, ὁ, salvus.

Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζοι, servet, 3. sing. optat. præs. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σωζόμενος, ου, ὁ, & in dat. plur. Jonic. σωζομένοισι, præs. part. pass. verbi σώζω, servo.

Σώζω. σω, ω, servo, libero, custodio, tueor. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, serva. a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. σέσωσμαι. a. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, servandus, & in dat. plural. Jon. σωζομένοισι. Th. σόος, ου, ὁ, salvus.

Σωθεὶς, ὁ, servatus, a. 1. part. pass. verbi σώζω, servo. a. 1. pass. ἐσώθην.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. σωθησόμεθα, 1. pl. & σωθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo.

Σωκέω, possum, valeo. a σῶς, sanus. Th. σόος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν, ἀπὸ τοῦ κυρίου Σωκλῆς, έος, ὁ.

Σῶκος, ου, ὁ, servator, Mercurii epitheton pro σωοίκος. a σώω, servo, & οἶκος, domus.

Σωκράτης, εος, ες, ὁ, Socrates, vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικὸς, ῦ, ὁ, Socraticus.

Σωλὴν, ῆνος, ὁ, canalis, fistula, tubus. quia σώζει λίαν scilicet aquam, ne diffluat. σωλὴν μηχανικὸς, instrumentum, quo utuntur medici in luxationibus, Galen. Item σωλὴν, vertebrarum velut canalis, quo continetur medulla, Poll.

Σῶμ', pro σῶμα, corpus.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus. dat. σώματι. nom. pl. σώματα, corpora: servi. q. σῶον αἷμα, sanus sanguis. Vel a σώζω, servo, quia animam servat: vel quia σώζει τὸ αἷμα, sanguinem servat. Hinc σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. σωματικὸς, ῦ, ὁ, corporalis. σωματοποιέω, corpus esse facio.

Σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter, ab eodem them.

Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Sopater. Gr. salvus pater.

Σώρακος, vasis genus, in quo histrionum supellex, Poll. a σωρὸς, quia in eo quædam σωρεύονται, acervantur.

Σωρεύουσα, a. 1. part. activ. fœm. gen. verbi σωρεύω, coacervo.

Σωρεύω, coacervo, colligo, cumulo, congero acervatim, onero, obruo. fut. εύσω. perf. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. Them. σωρὸς, ῦ, ὁ, acervus.

Σωρὸς, ῦ, ὁ, acervus, fascis, strues, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. f. σω. σωρηδὸν, acervatim, cumulatim, adv.

Σῶς, ῶ, ὁ, καὶ ἡ, integer, salvus. ex σάος, idem ac σῶος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶν.

Σῶσαι, servasse, a. 1. inf. act. σώσασα, aor. 1. part. act. fœm. g. σώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi σώζω, servo.

Σώσει, 3. sing. fut. 1. ind. act verbi ejusdem.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Sosthenes. Gr. cui vires sunt integræ.

Σῶσι, servant, per crasin pro σώζουσι, vel σώουσι a σώζω, servo.

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Sosipater. Gr. conservatio patris.

Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, f. 1. part. act. verbi σώζω, servo.

Σῶστρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico ob sanationem. a σώζω, servo. Th. σῶος, salvus.

Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώζουσα, ης, ἡ, servatrix, liberatrix.

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, salvator. σώτειρα, ἡ, servatrix. σωτηρία, ας, ἡ, salus. σωτήριος, ὁ, ἡ, salutifer. σωτήριον, ου, τὸ, salus.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ, quod radios in se σώζει. q. a. σεύω, agito.

Σώφρον', pro σώφρονα, accusat. singul. a σώφρων, ονος, ὁ, temperans, quod ex σάος, vel σῶος, & contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονέω, ῶ, sum sobrius, sana mente sum præditus, modestus sum, & temperans. εἰς ἀφροδίτην σωφρονῶ, sum casta, Eurip. σωφρονῶ πρὸς σὲ, erga te sum modestus, Xenoph. f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα.

Σωφρόνη, ης, ἡ, Sophrone prop. nomen.

Σωφρονίζω, doceo sapere, bonis moribus imbuo, moderor, cohibeo, compesco, fut. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι: unde σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, sanitas animi, castigatio, emendatio. Ex σάος, sanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονίσκος, ου, ὁ, Sophroniscus.

Σώφροσι, temperantibus, dat. plur. a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iisdem them.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, sobrietas, verecundia, pudicitia. item mentis sanitas, ab iisdem them.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, castus, pudicus, honestus. gen. plur. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σάος, contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σώχω, tero, lævigo. a σείω, quatio.

Σώω, incito, moveo, σώοντο, incitabantur, imperf. servo, sospito. A σῶ, v. σάω.

T A.

T Est decima nona litera. Et in numeris trecentorum signum est. Attici eo pro σ utuntur, & τ Jon. pro θ, Dor. pro σ.

Τὰ, hæc, τάγε, ταῦθ', ταῦτα, cum Enclit. nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Et τὰ, Dor. pro τὴ. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ, τᾷδε, pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nom. mul. Tabitha. Syr. capreæ, dama. Ταβιτὶ, Scythice Vesta nominatur.

Τάγγη, ης, ἡ, rancor: cum vigor naturalis perit, & res σήπεται, mollescit, τάγηνον, sartago, in qua aliquid τήκεται, liquescit. Hinc ταγγὸς, ῦ, ὁ, rancidus. ταγγίζω, rancidus fio.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus, præfectura. a τάσσω, ordino.

Ταγεὶς, ὁ, constitutus, a. 2. part. pass. a τάσσω, ordino. f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.

Ταγείρῃ, Att. & Dor. pro τῇ ἀγείρῃ.

Ταγὸς, ῦ, ὁ, dux, præfectus, qui τάσσει aliquid. Item magistratus summus in Thessalia. Xenoph.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, acies, agmen, turma, legio, cohors, pensio certa, Aristot. Oecon. τάγματα ἀνατεθῆναι ἐν τῷ ἱερῷ, res quasdam certas, & definitas in templo dicare.

Τάζω, extendo, ab inusit. τάω, capio. a. 2. ἔταγον. unde a. 2. part. Jon. τεταγών. Th τείνω, tendo. f. νῶ, perf. τέτακα. a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, ὁ, extensus, a. 1. part. pass. verbi τείνω, extendo, a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθῶσι, intendantur, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Ταὶ, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.

Τάκεαι, Dor. & Jon. pro τήκεαι, & hoc pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, liquefacio. f. ξω.

Τακεὶς, έντος, ὁ, liquefactus, a. 2. part. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, quod liquefecit, molle est. a τήκω, liquefacio.

Τακήσομαι, fut. 2. pass. verbi ejusdem.

Τακτὰ, demensum. a τακτός.

Τακτὸς, ὴ, ὸν, statutus, a, um. Them. τάσσω, ordino.

Ταλαεργὸς, ῦ, ὁ, qui patienter opus facit, laboriosus, patiens laborum, gen. pl. ταλαεργῶν. a τάλας, ανος, ὁ, miser. Th. ταλάω, suffero, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Τάλαθος, ου, ὁ, Talatus, nomen proprium.

Ταλαιονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ταλαιονίδης, ου, ὁ, ὁ Ταλαοῦ παῖς, id est, Adrastus, Talai filius.

Ταλαιπωρέω, miser sum, laboro, fatigor, vexor, mecum misere agitur, Thucyd. ὁ βούλομαι ταλαιπωρεῖν, recuso ærumnas, Demosth. Item fatigo, crucio, affligo, Isocrates. τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς, nos afflixit

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, afflictio, molestia. a ταλαίπωρος, miser. quod ex ταλάω, seu τλάω, vel τλῆμι, suffero, & πῶρος, ου, ὁ, luctus.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ, magnanimus, qui multa animo sustinet. ex ταλάω, suffero, & καρδία, ας, ἡ, cor.

Τάλαν, miser, vocat. sing. a τάλας, ανος, ὁ, miser. Th. ταλάω, suffero.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentarius, a, um, talentum suo pondere æquans. Th. τάλαντον, talentum.

Τάλαντον, ου, τὸ. statera, libra, lanx, trutina, pondus 125. librarum, talentum. q. a ταλάω, fero: statera enim fert, seu sustinet pondus. Hinc ταλαντιαῖος, seu ταλαντιαῖος, ου, ὁ, talentum æquans.

Τάλαρος, ου, ὁ, qualus, calathus vimineus, in quo lana, & fusi. in accus. plur. ταλάρους, & Do. ταλάρως, cistas. Th. ταλάω, suffero.

Τάλας, ανος, ὁ, miser, laboriosus, Aristoph. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, suffero.

Ταλασία, lanificium, textura, Poll. forte quo τάλας, miser se sustinet. Nam ταλάσιον, lana: id, circa quod ταλασία occupatur,

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat. Ex ταλάω, suffero, & φρὴν, mens.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, audax, fortis, prudens: in adversis patiens, miser, Iliad. ε. ταλαύρινον, adverb. audacter. a ταλάω, suffero.

Ταλάω, suffero, perpetior, sustineo, possum, audeo. ἐτάλασσε λάτριν; toleravit ministrum, Lascar.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nomen proprium, Talthybius.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen ἄκλιτον. Syriace, Talitha, puella, Marc. 5. 41.

Τάλις, ιδος, ἡ, virgo nubilis. q. τελεῖν ἀνδρὶ, viri potens. Item nymphæ nomen.

Τἄλλα, pro τὰ ἄλλα, plural. n. g. ab ἄλλος, alius.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea, nom. plural. n. g. ab ἐμός, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Ταμάλιστα, Jon. maxime: adverb. idem ac μάλιστα.

Τἄματα, Poet. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, dies.

Τάμε, scidit, Jon. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, scindo. f. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ταμέει, Jon. pro ταμεῖ, 3. singul. fut. 2. act. verbi ejusdem. Sic ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, seco.

Ταμεῖον, ου, τὸ, conclave, promptuarium, cella, penu, pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, seu ου, ὁ, promus condus, dispensator.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω, scindo.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ, incidens corpus. in Iliad. τέμνων τὸν χρόα. a τέμνω, seco. & χρόος, ου, ὁ, & contracte χρὸς, χροὸς, χροΐ, &c. cutis cum carne subjecta. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Ταμίας, ου, ὁ, promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest, domus œconomus, arbiter. Hinc ταμιεύω, sum promus condus, quæstoris munus obeo.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, conclave, idem ac ταμεῖον.

Ταμίη, ης, ἡ, proma, dispensatrix. a ταμίας. promus condus.

Ταμιοῦχος, ου, ὁ, præfectus cellæ penariæ vel ærarii.

Τάμισος, ου, ὁ, coagulum. πυτία, Hesych. vel pellis hirco recens detracta, a τέμνω, seco.

Τάμνε, dividebat, Jon. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. verbi Dor. & Jon. pro τέμνω, seco.

Τάμνω, seco, Dor. pro τέμνω.

Τάμος, Dor. pro τῆμος, tum, tunc.

Ταμῶ, incidam. f. 2. ind. act. verbi τέμνω, seco. aor. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν, vel ἥν. sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Τάναγρα, ας, ἡ, vas æreum, in quo condiebant carnes. q. a τανύειν κρέας. Th. τείνω, extendo.

Ταναντία, pro τὰ ἐναντία, ab ἐναντίος, contrarius, adversus. Them. ἀντὶ, pro, contra.

Ταναὸς, ῦ, extensus, porrectus, protentus, extentus: longus, acutus, asper. ταναὰς δρῦς, patulæ quercus, in Epigr. Th. τείνω, tendo.

Τανηλεγὴς, longum somnum afferens, faciens τι τανυὴς λέγεσθαι, in longum cubare. ex ταναὸς, longus, quod a τανύω, idem ac τιταίνω, seu Th. τείνω, extendo, & λέγω, cubare faco.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc. quod ab ἡνίκα, quum.

Τάνταλος, ου, ὁ, Tantalus, nomen proprium.

Τανύθειρα, ας, ἡ, Poet. epitheton mulieris passos habentis crines. παρὰ τὸ τανύειν τὴν ἔθειραν, expandere capillos, seu comam. Ex τανύω, pro τείνω, tendo, & ἔθειρα, ἡ, coma.

Τανυήκης, εος, ὁ, ἡ, longam habens cuspidem, extensus in acutum. quod a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & ἀκὴ, cuspis.

Τανῦν, nunc, in præsentia. adv. alias τὰ νῦν.

Τανύοντο, extendebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo. Et pro ago, impello.

Τανύπεπλος, ου, ὁ, longum habens peplum, vel vestem. Iliad. γ. πλακοῦς τανύπεπλος, placenta intumescens, apud eundem, in Βατραχομυομαχίᾳ. a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & πέπλος, ὁ, vestis muliebris.

Τανύπτερος, ου, ὁ, Poet. der syncop. pro τανυσίπτερος, habens alas extensas, alis patentibus volans.

Τανυπτερύγεσσι, velocibus, dat. pl. Jon. & Poet. a τανυπτέρυξ, υγος, idem ac τανύπτερος, cui alæ sunt extentæ. Quod ex τείνω, extendo, & πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Τανύρριζος, expandens radices. Epitheton arboris. a τανύω, pro τείνω, tendo, & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Τανυσθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi τανύω. f. ύσω. extendo. a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, expandens alas. avium epitheton. ex τανύω, pro τείνω, extendo, & πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Τάνυσσαν, 3. plur. τάνυσσε, 3. sing. Poet. a. 1. ind. activ. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ, ἡ, procera: talos extendens, velox, Hesiod. ex τανύω, pro τείνω, & σφύρα, ας, ἡ, malleolus pedis.

Τανύτριχα, hirsutam, acc. sing. a τανύθριξ, qui laxo capillo est. a τανύω, seu τείνω, tendo, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, acies, agmen, pugnandi locus, statio: centuria, Aristot. de mundo. locus, loci dignitas, situs, conditio: Plutarch. in Galba. officium, munus, institu-

tum

tum, Demosth. τάξιν τάξασθαι, certum modum præscribere, Plato 8. de Leg. ἐν τάξει, per ordinem, Xenoph. τάξις, numeratur etiam inter figuras a Rutil. Lupo in fin. l. 2. τάξις Vitruvio est ordinatio, certus, ac ratus tenor, ordinata constructio, digestio concinna. εἰς τάξιν αὐτὰ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας, Plato in Timæo, ex inordinato in ordinem adduxit, Cicero. Inde ταξιόω, in acie colloco. fut. ώσω.

Ταπεινὸς, ἡ, ὸν, humilis, plebejus, abjectus, non multum a terra surgens. Hinc ταπεινόω, humilem reddo. ταπείνωσις, εως, ἡ, humilitas. ταπείνωμα, ατος, τὸ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio. a ταπεινόφρων, ονος, ὁ ἡ, cujus animus est humilis.

Ταπεινόω, ῶ, humilio, deprimo, attenuo, summitto. ταπεινοῖ τὸν φθόνον, lenit invidiam, Plutarch. in Pericle. fut. ώσω. perf. τεταπείνωκα.

Ταπεινῶς, humiliter, adv. a ταπεινός. ταπεινῶς ἐπαινεῖν τὸν αὐτοῦ βίον, sordidum esse sordide vivere, Isocr.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, humilitas, demissio.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes, stragulum. τάπις, idem ac τάπης, Hesych.

Ταπρῶτ', pro τὰ πρῶτα, ut primum. Th. πρό.

Ταράξῃ, turbet, 3. sing. a. 1. sub. activ. verbi ταράσσω, turbo.

Ταρασσομένων, gen. plur. part. præs. pass. verbi ταράσσω, turbo.

Ταράσσω, vel ττω, turbo, commoveo, territo, vexo, percello. f. ξω. p. τετάραχα a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. plur. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσου, έσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, turbatus. aor. 1. ind. pass. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus. q. ab ἀράσσω, pulso, τ præfixo.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi ταράσσω, vel ττω, turbo.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba, tumultus, discordia. a ταράσσω, turbo.

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus, turba.

Ταρβέω, timeo, tremo. f. ήσω. ταρβεῖν pro σέβειν, honorare, Suid. & Sophocl. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, exterriti, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi ταρβέω, timeo.

Τάρβος, εος, τὸ, stupor, timor, metus. q. per syncop. pro τάραβος, idem. q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταρβέω, paveo.

Ταργαίνω, turbo. puto a ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, laqueus, pedica. Ubi unum cum alio ταργανοῦται.

Τάριχος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum piscium, caro sale condita, & exsiccata. q. a τέρσω, exsicco. hinc ταριχεύω, sale condio, ταριχοπώλης, salsamentorum venditor.

Ταρμύσσω, terreo, quasi ταρβύσσω, a ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρὸς, velox, q. a τάω, extendo, seu πτάω, volo, as.

Τάρπησαν, Jon. pro ἐτάρπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. τέρπομαι, oblectati sunt, Jonic. pro ἐτέρφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi τέρπω, delecto. f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Ταρροθὸς, auxiliator. q. a θαρρὸς, & θέω, qui celeriter subvenit.

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, crates, in qua aliquid ταρσαίνεται, id est, siccatur. Vel aliquid ταρσῷ simile: ut ala avium cum pennis ei insertis. palmula remi, palmula manus, vel pedis. Est & ταρσὸς, ὁ, ἡ, nomen urbis. Syr. marmoris exploratio.

Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus, profundissimus inferorum locus, & plur. τάρταρα, inferi. Tartarus, quod a ταράσσω, turbo, terreo. Hinc ταρταρόω, in Tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταρταρόω, ῶ, in Tartarum detrudo, fut. ώσω. perf. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, vehementer: frequenter. adv. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφέες, οἱ, nom. plur. a ταρφὺς seu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, densus, creber. Th. τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφὸς, ῦ, ὁ, & ταρφὺς, ὁ, ἡ, densus, frequens.

Τάρφεσι, dat. plur. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob sylvæ densitatem.

Ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, densus. Th. τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρχύσαι. Dor. pro ταρχῦσαι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, oblecto, fut. ψω.

Τάρφος, εος, τὸ, densitas, peculiariter sylvæ. q. τράφος, a τρέφω, nutrio, eo quod animal nutrit. Hinc ταρφὺς, seu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, densus, creber, frequens. ταρφειὸς, ὰ, ὸν, idem.

Ταρσόω, sicco. q. a τέρσω, idem.

Ταρχεῖα, ων, τὰ, & ταρχαὶ, ῶν, αἱ, inferiæ, justa, parentalia. Hinc ταρχύω, ταρχέω, & ύω, exsequias facio.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τοῖσι, pro τοῖς, καὶ ταῖσι, & τὰς, pro ἃς.

Τάσσω, vel ττω. ordino, colloco, constituo. f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, statui. præs. pass. τάσσομαι, constituor. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμένος, η, ον, ordinatus, prædestinatus. a. 1. med. ἐταξάμην, ω, ατο, constitui. a. 1. part. med. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος τὸ, cohors, legio.

Τάττωμεν, 1. plur. præs. sub. activ. verbi τάττω, seu τάσσω, ordino.

Τατώμενος, ου, ὁ, Doric. pro στερούμενος, ου, ὁ, privatus re aliqua, præs. part. passiv. verbi τατάω, privo.

Ταυγέτοιο, gen. Jon. a Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ταῦθ', seq. aspiratione pro ταῦτα, hæc, nom. plur. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Ταύλιον, ου, τὸ, Att. & Doric. pro τὸ αὔλιον, stabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Ταύρειος, & ταύρεος, ου, ὁ, taurinus. ταύρειον αἷμα νεοσφαγὲς, tauri recens jugulati sanguis, Diosc. lib. 6. c. 26. Them. ταῦρος, ου, ὁ, taurus.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. πατὴρ, pater.

Ταῦρος, ου, ὁ, taurus. ταῦρος, etiam locus inter pudenda, & anum: unde ἀταύρωτος παρθένος, expers conjugii, virgo apud Tragicos, teste Poll. l. 2. Apud Suid. ταῦρος, τὸ αἰδοῖον τὸ ἀνδρὸς, καὶ ὁ ταυρεών, ὁ ἄμικτος, καὶ ἁγνή. ταύρως, Doric. pro ταύρους, acc. plural. hinc ταύρειος, & ταύρεος, ου, ὁ, taurinus. κένταυρος, ου, ὁ, centaurus.

Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. a σφάττω,

Ταυροφόνος, ὁ, tauricida. Ex ταῦρος, taurus, & φένω, occido. præt. med. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, hæc, nom. vel acc. plur. Att. Jon. & Dor. pro διὰ ταῦτα, ob hæc. ab οὗτος; αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Accipitur & ταῦτα adverbialiter pro, quod magis est, in primis præsertim, καὶ ταῦτα, eoque. ταὐτῷ, Dor. Æol. & Poet. pro τῷ αὐτῷ.

Ταὐτὰ, eadem, pro τὰ αὐτά. ταὐτῇ, pro οὕτω, hoc modo.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, hanc, istam.

Ταυτολόγος, ου, ὁ, qui idem dicit, ταὐτὸ λέγων. hinc ταυτολογία, ejusdem sermonis repetitio crebra.

Ταυτόματον, forte fortuna: per se ipsum spontaneum. ἀπὸ ταυτομάτου, casu, fortuito, sponte, ultro. Th. μάτην, frustra, temere, adv.

Τάφε, Jon. pro ἔταφε, obstupuit, aor. 2. ind. ind. act. ταφεὶς, sepultus, a. 2. part. pass. verbi θάπτω, sepelio.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura, a θάπτω, sepelio.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, epulum funebre, sepulchrum, tumulus. Item τάφος, stupor, Pariter podex.

Τάφρος, ου, ὁ, fossa, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt. Est & τάφρος, ἡ, vallum, fossa circa mœnia, ager, sulcus, scrobs. apud Thucyd. in gen. fœmin.

Ταφὼν, ὁ, a. 2. part. act. Est notandum, duplicem habere significationem; nonnunquam declarat idem ac θάψας, qui sepelivit, & tum est a θάπτω, sepelio. nonnunquam idem ac θαμβήσας, obstupefactus, & tum est a θήπω, obstupeo. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. cito, velociter: forsitan, utique. Thema ταχὺς, celer.

Ταχέες, nom. pl. a ταχὺς, έος, ὁ, celer.

Τάχει, dat. sing. a τάχος, εος, τὸ, celeritas. ejusdem them.

Ταχεία, ας, ἡ, celeritas. διὰ ταχείας, celeriter.

Ταχέων, gen. plur. a ταχὺς, celer.

Ταχέως, adv. celeriter, cito, continuo.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, constituo. fut. ξω.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, pernix, celer. ταχινὰ, Poetic. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, celeriter. Thema ταχὺς, celer.

Τάχιον, adv. citius. τάχιστα, citissime. τὸ ταχίστον, celerrime. Th. ταχὺς, celer.

Τάχιστα, ocyssime, velocissime, superlat. a ταχὺ, celeriter.

Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, qui cito capi potest. ex ταχὺ, celer, & ἁλίσκω, capio.

Ταχυδρόμος, ὁ, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδρόμηκα. aor. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα. Inde δρόμος, cursus.

Ταχυνεῖ, 3. sing. fut. 1. act. verbi ταχύνω, festino. vide in ταχὺς, celer.

Ταχυπειθὴς, ὁ, ἡ, facile credulus. ex ταχὺς, celer, & πείθω, persuadeo.

Ταχύποτμος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποτεταγμένος, qui citæ morti est obnoxius, cito moriturus. Ex ταχὺς, celer, & πότμος, ου, ὁ, mors.

Ταχύπωλος, ὁ, celeres equuleos habens; rei equestris peritus. bellicosus Homero. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Ταχὺς, έος, ὁ, celer, velox, properans, præceps. quasi a τάζω, extendo. Vel a τάω, extendo, & χέω, fundo. Cursor enim in viam extenditur, & quasi diffunditur. vel a τάσσω, ordino. comparat. ταχύτερος, celerior, pro quo usitatius ταχίων: item θάσσων, & θάττων. superl. ταχύτατος, seu τάχιστος, celerimus. Hinc τάχα, ταχὺ, & ταχέως, celeriter. τάχος, εος, τὸ, celeritas. ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, idem. ταχύνω, accelero, propero.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Doric. pro ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ταχὺς, celer, velox.

Ταχυτᾶτ', pro ταχυτῆτα, accus. sing. a ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, seu ταχυτὰς, ᾶτος, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.

Τάω. τῶ, capio. Inde format Eustath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν genit. plur. f. g. ab ἡ, hæc.

Ταὼς, ταῶς, ὼ, ὁ, & ταὼν, ῶνος, ὁ, pavo. quasi a τάσις, id est, extensione pennarum. Th. τάω, extendo.

T E.

Τὲ, conjunctio copulativa, valet idem ac Latinorum *que*. Est dictio enclitica, & semper postponi solet. εἶπέ τε, dixitque. τὲ, & ἄρα, aliquando apostrophantur: ut τ' ἄρ', & expletivæ particulæ sunt. Et τὲ Dor. pro σὲ, te.

Τέγγω, tingo, humecto, irrigo, mollio, madefacio, macero. f. ξω. τέγγειν ψεύδει λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere. τέγγεσθαι ὑπὸ κηλήσεως, infamia emolliri, & a proposito dimoveri, Plato. Hinc τεγκτὸς, ὴ, ὸν, tinctus. τέναγος, εος, τὸ, locus humidus.

Τέγεα, Jonic. Τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεως, ὁ, sub tecto, sublimis, altus. Item domus, porticus, Etym. cubilia fœminarum, Hom. Il. ζ. a τέγος, pro στέγος, tectum domus. quod a στέγω, tego.

Τέγος, εος, τὸ, Poet. pro λόφος, vel ὄρος, collis, mons. Item tectum, tegmen domus, Suid. cœnaculum Polluci.

Τεὰν, tuam, Poet. & Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. a τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. med, acc. sing. a θάλλω, floreo. vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, ἡ, abundans, perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. αλῶ. p. m. τέθαλα, & τέθηλα. perf. med. part. τεθηλώς.

Τεθάῤῥηκα, ausus sum, perf. ind. activ. verbi θαῤῥέω, fiduciam habeo. a θάῤῥος, εος, τὸ idem ac θάρσος. τὸ, fiducia.

Τεθαρσήκασι, 3. plur. perf. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Τεθάφαται, Jon. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, sepultæ sunt, 3. plur. perf. passiv. verbi θάπτω, sepelio.

Τεθέαμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, specto. f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Attic. syncope pro τεθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, pono. f. θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, pono.

Τεθεμελίωτο, fundata fuerat, 3. singul. plusq. perf. pass. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. perf. τεθεμελίωμαι, a θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. The. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Τεθήλει, ας, ε, florui, perf. med. τεθήλει, 3. sing. plusq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, sepelio, stupeo. aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθηπέναι, perf. part. med. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήπεσαν, Jon. pleonasmo pro ἐτεθήπεσαν, 3. sing.

a. 2.

a. 2. med. verbi θάομαι. Significat autem ἐθαύμασα.

Τεθλασμένος, ὁ perf. part. pass. a θλάω, fut. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, pressus, a, um, perf. part. pass. verbi θλίβω, premo, affligo. f. ψω. p. τέθλιφα.

Τέθμιον, Poet. idem ac θεσμός, lex.

Τεθμός, ὁ, lex, mos. a τίθημι, pono.

Τέθναα, præt. med. quasi a θνάω, τεθνάναι, contracte pro τεθνηκέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior.

Τέθναθι, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνάναι, præs. inf. τεθνεώς, præs. partic. a τέθνημι, morior. hoc a θνάω, seu θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, moriar, præs. opt. a τέθνημι, pro θνήσκω, morior. Sunt qui anadiplasiasmo Jon. poni volunt pro θαίην, a. 2. opt. act. verbi τίθημι.

Τεθναῖμεν, ῖτε, ῖεν, per syncopen pro τεθναίημεν, ίητε, ίησαν, num. plur. præs. opt. τεθναίην.

Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. activ. verbi θνήσκω, morior. perf. τέθνηκα.

Τεθνακώς, ότος, ὁ, mortuus, Dor. pro τεθνηκώς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τεθνάμεν, Jon. & τεθνάμεναι, Dor. pro τεθνάναι, præs. inf. verbi τέθνημι, pro θνήσκω, morior.

Τεθνάναι, præs. inf. a τέθνημι, morior. Sed τεθνᾶναι, contracte pro τεθνηκέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι, activ. τέθνηκα. perf. med. τέθνεα. q. a θνάω.

Τεθνᾶσι, mortui sunt, per synæresin pro τεθνάασι, 3. pl. perf. med. verbi θνήσκω, morior. præt. med. τέθνεα.

Τεθνάτω, interficiatur, 3. singul. imper. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι, pro θνήσκω, morior.

Τέθνακα, Bœot. syncope pro τέθνηκα, perf. ind. activ. hinc τεθνακώς, ότος, per syncopen pro τεθνηκώς, ότος, perf. part. activ. verbi θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, & Bœot. τέθνακα. aor. 2. ἔθανον. p. m. τέθνεα.

Τεθνεῶτος, gen. sing. perf. part. vide τέθνεα.

Τεθνεώς, ῶτος, & Poet. τεθνειώς, ὁ, per crasin pro τεθνηκώς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. plur. τεθνήκασι, perf. act. τεθνηκέτω. 3. sing. perf. imperat. act. a θνήσκω, morior.

Τεθνήξω, f. 3. verbi τεθνήκω. Syracusano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω morior.

Τεθνειώς, Poetice pro τεθνεώς. quod vide.

Τεθνεώς, per syncopen pro τεθνηκώς, perf. part. med. verbi θνήσκω, morior. p. m. τέθνεα.

Τεθόλωται, turbatus est, 3. singul. perf. pass. a θολόω, turbo, inquino. Them. θολός, ὁ, ὁ, sordes turbidæ.

Τεθορεῖν, Jon. anadiplasiasmo pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. activ. verbi θόρω, vel θορέω, salio.

Τεθραμμένην, acc. sing. part. perf. f. g. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. pass. τέθραμμαι.

Τετρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. inf. pass. verbi τετράω, seu τίτρημι, perforo. f. τρήσω. perf. pass. τέτρημαι.

Τεθριπποβάμων, ὁ, qui quadrigis vehitur. ex τέθριππον, τό, quadriga. quod ex τετράς, quaternio: hoc ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & βαίνω, ascendo.

Τέθριππον ἅρμα, currus quadrijugus, quadriga. Ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus.

Τεθριπποτρόφος, ὁ, ὁ, quadrigarius, qui equos quadrijugos alit. Ex τεθριπποτροφέω, equos quadrijugos alo, & τέθριππον, τό, quadriga, quod a τετράς, άδος, quaternio; & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & τρέφω, alo.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θύω, sacrifico, immolo. f. θύσω. perf. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, iratum esse, præt. inf. pass. verbi θυμόω, ad iram provoco. fut. ώσω. p. τεθύμωμαι. Th. θυμός, animus, ira.

Τεθυωμένος, ὁ, perf. part. passiv. verbi θυόω, odorem jucundum reddo. Th. θύω, macto.

Τεΐν, & τίν, Jon. Poet. & Dor. pro σοί, tibi, dat. sing. a σύ, tu.

Τείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Τείνω, tendo, extendo, produco, porrigo me, seu pertineo: ire contendo, intendo. μακρὰς ἔτεινον, viam longam peregerunt, Sophocl. τείνω βιαίως, vehementer intendo, Aristoph. specto ad, cum præpositione πρός, Aristot. l. 1. Rhetoricor. πρὸς ἀλήθειαν ταῦτα τείνει, hæc ad veritatem tendunt. Significat etiam τείνω cum magna difficultate, & labore canere. f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτονα. Hinc τόνος, ου, ὁ, intentio; item accentus. τετανός, ὁ, ὁ, extentus. τιτανός, ὁ, ὁ, idem. τιταίνω, tendo. ταινία, ας, ἡ, tænia.

Τείρεα, τά, astra, ob siccandi virtutem, a τείρω, sicco, vel ob τέρας mirabilem.

Τειρεσίας, ου, ὁ, Tiresias, vates Thebanus præstantissimus.

Τείρετο, Jon. pro ἐτείρετο, affligebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, vexor. Them. τείρω, vexo, tero.

Τειρέσω, εις, ει, fut. 1. a τειρέω, idem ac τείρω, affligo, vexo, domo. Genes. 3. 15.

Τειρομένοισι, vexatis, dativ. plur. part. præs. pass. τειρόμενος, η, ὁ, verbi ejusdem.

Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. plur. præs. a τείρω, vexo.

Τείρω, vexo, affligo, subjungo, domo, conficio, tero, sicco. fut. τερῶ. a. 2. ἔτειρον. Hinc τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis.

Τειχεσιπλῆτα, mœnium quassator, voc. sing. a τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, quod ex τεῖχος, murus, & πλήσσω, percutio.

Τειχέων, genit. plur. a τεῖχος, murus. τειχίω, pro τειχίζω, muris cingo.

Τειχήρης, ὁ, ἡ, mœnibus conclusus, Thucyd. Ex τεῖχος, murus, & ἄρω, apto.

Τειχιόεις, ὁ, muris cinctus. a τεῖχος, εος, τό, murus.

Τειχίσαι, a. 1. inf. act. τειχισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τειχίζω, muris urbem munio. f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος τό, murus.

Τειχοδομέω, ῶ, ήσω, murum erigo seu extruo.

Τειχομαχέω, muros oppugno. hinc τειχομαχία, & Jon. η, murorum oppugnatio. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.

Τεῖχος, εος, τό, murus, mœnia. τεῖχος ξύλινον lignorum strues, rogus. q. a τεύχω, struo. Hinc τειχίζω, murum ædifico.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos. τειχοφύλακες, custodes in mœnibus constituti. Poll. ex τεῖχος, murus, & φυλάσσω, custodio.

Τέκ', pro τέκε, Jon. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. p. m. τέτοκα. a. 2. inf. act. τεκεῖν.

Τεκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejusdem.

Τέκεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκεσι. a τέκος, εος, τό foetus. Th. τίκτω, pario.

Τέκετ', pro τέκετο, Jon. pro ἐτέκετο, peperit, 3. sing. a. 2. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, destino, ad finem perduco, struo, denuntio. a. 1. med. ἐτεκμηράμην. τεκμαίρω, indico, demonstro. Th. τέκμαρ, τό, finis.

Τέκμαρ, αρος, τό, finis, exitus rei. Item signum, conjectura. Hinc τεκμαίρω, certis signis ostendo. τεκμήριον, ου, τό, certum, & indubitatum signum.

Τεκμήριον, ου, τό, certum signum, τεκμήριον ποιῶ, testimonium perhibeo, Thucy. τεκμήρια λέγειν, argumenta colligere, Demosth.

Τέκμωρ, τό, idem ac τέκμαρ, signum.

Τέκνα, τά, pulli, filii, com. pl. a τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario.

Τεκνίον, ου, τό, filiolus. τεκνία, ων, τά, filioli.

Τεκνογονέω, liberos pario, liberos gigno, foetifico. fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκνον, ου, τό, filius, proles, soboles, catulus. Et [illegible] auctore generis, Pindarus. τέκνα, ων, τά, liberi. a τίκτω, pario.

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi τεκνοποιέω, quod ex τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Τεκνοτροφέω, ῶ, liberos educo. f. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Quod ex τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario, & τροφέω, nutrio. Th. τρέφω, alo. Hinc τεκνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ liberos alit. τεκνότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a liberis alitur.

Τεκνόφι, adverb. per filium, opera filii. διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

Τέκον, ες, Jon. pro ἔτεκον, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. particip. τεκών, όντος, ὁ, in gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τό, foetus, proles, filius, vel filia. Διὸς τέκος, Pallas, Iliad. α. item τέκος, pullus animalium, Iliad. θ. a τίκτω, pario.

Τεκοῦσα, pariens, a. 2. part. act. f. g. τεκών, όντος, ὁ, a. 2. part. m. g. a τίκτω, pario.

Τεκτήνατο, fabrefecit, Jon. pro ἐτεκτήνατο, 3. singul. a. 1. med. verbi τεκταίνω, fabricor. f. ανῶ. quod a τέκτων, ονος, ὁ, faber. Thema τεύχω, fabricor.

Τέκτονος, gen. sing. e τέκτων, faber.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, architectus, structor, ædificator. τέκτονες κακῶν, malorum fabricatores, Eurip. a τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. τέτευχα.

Τεκών, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμών, ῶνος, ὁ, fascia, lorum clypei, aut ensis. a τλάω, suffero, sustineo. Hinc τελαμώνια, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.

Τελαμώνιος Αἴας, Ajax Telamonius, nomen proprium. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσθαι, præs. inf. pass. verbi τελέω, ad finem perduco.

Τελέῃς, perficias, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusdem, & them.

Τελέθοντι, sunt, Dor. pro τελέθουσι, 3. plur. præs. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, sum, fio, orior, perficior. Poet. τελέθομαι, idem. in 3. plur. τελέθουσι. τελέθωσι, 3. plur. præs. sub. act. The. τέλλω, sum, fio.

Τέλει, dat. sing. a τέλος, εος, τό, finis.

Τελεία, perfecta, f. g. a τέλειος, perfectus.

Τελείετο, perficiebatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi τελείω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλειος, τελεία, ον, perfectus, a, um, absolutus, eximius integer, adultus, qui est perfectæ magnitudinis, & integræ ætatis. τέλειος ἀνήρ, integra ætate vir, Lucian. τέλειον ἀτύχημα, luculentum detrimentum, Demosth. Apud Plutarchum τέλειος dicitur, qui uxorem habet. Jupiter τέλειος, h. e. nuptiarum præses, sicut Jonic. ἥρη τελείη. Τέλεια etiam ἱερὰ dicebant, hostias eximias, vel sanctiores, quas Livius aliquando hostias majores, aliquando meliores appellat. τέλειοι ἵπποι etiam equi dicuntur, qui dentes ætatis indices amiserunt, Plato l. 8. de Legibus. Luciano θεοὶ τέλειοι sunt Dii perfecti. Dii summi, Dii præcipui. In comparat. τελειότερος, ρα, ρον. hinc adverb. τελείως, perfecte.

Τελειότης, τητος, ἡ, perfectio, integritas.

Τελειόω, ῶ, perficio, absolvo, finio, ad Hebr. 11. Item initio, sacro, consecro, purifico, ut de sacris Eleusiniis dicebant τελειοῦσθαι τὰ μικρά, ἢ μεγάλα, Plutarch. de Demetrio: fut. ώσω. perf. τετελείωκα.

Τελειούσθω, perficitor, 3. sing. præs. imper. pass. verbi τελειόω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελειοῦται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusdem, & them.

Τελείω, Poet. pro τελέω, perficio, consummo. The. τέλος, εος, τό, finis.

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελειόω, perficio, absolvo.

Τελείως, integre, adverb. a τέλειος, εία, ον, perfectus, a, um. Th. τέλος, finis.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. a τελειόω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελειωτής, οῦ, ὁ, consummator, initiator, propagator, finitor, Nazianz. in Orat. ab eodem τελειόω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελέοι, 3. singul. præs. opt. act. verbi τελέω, finio, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλεος, ὁ, idem ac τέλειος, perfectus.

Τελείω, idem ac τελέω, perficio. hinc præs. inf. τελείειν.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. τελέσειας, aor. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi ejusdem, & them.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τελέω, perficio.

Τέλεσαν, Jon. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. ab eodem verbo, & them.

Τελέσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusdem verbi.

Τέλεσσε, Jon. pro ἐτέλεσε, 3. singul. aor. 1. act. ejusdem verbi.

Τελέσητε, 2. plur. a. 1. sub. act. verbi τελέω, perficio.

Τελεσθέντων, Attice pro τελεσθεισῶν, masc. pro f. g. aor. 1. part. pass. a τελέω, perficio.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro τελεσιάδης, ου, ὁ, patronymicum, pro Τελεσίας, ου, ὁ.

Τελευταῖος, ου, ὁ, perfectus, ultimus. a them. τέλος, finis.

Τε

Τελεσιουργὸς, ῦ, ὁ, perfector. efficax, effector operum. τελεσιουργὸς τῶν ὑποσχέσεων, promissorum perfector.

Τέλεσον, άτω, perfice, a. 1. imperat. activ. verbi τελέω, perficio. Them. τέλος, finis.

Τέλεσσα, Jonic. & Poet. gem. σσ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελέσσῃ, gem. σσ, Poet. pro τελέσῃ, perficerit, 3. sing. aor. 1. sub. activ. verbi jusdem.

Τελεσσιγάμοισιν, perficientibus nuptias, dat. plur. a τελεσσίγαμος, ου, ὁ, ἡ. quod ex τελέω, perficio. The. τέλος, finis, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ.

Τελέσσω, perficiam, Poet. pro τελέσω, fut. 1. ind. vel a. 1. sub. activ. verbi τελέω, perficio.

Τελεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, ad finem perducens, & qui τέλειον φέρει, tum qui perfectum fructum fert, fructifer; ferens tributum. τελεσφόρος γῆ, terra fruges perficiens, Theophr. μῆνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, per annum integrum, & totum, h. e. τέλειον, perfectum, Odyss. ζ. Nonnulli τελεσφόρον interpetrantur vatem, aut etiam pythonem.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, & τελευτὴ finis, exitus. Th. τέλος, finis.

Τελεῦντι, & τελεῦσι, Doric. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελευταῖος, αία, αῖον, ultimus, extremus, postremus. a τελευτὴ, idem ac τέλος, finis.

Τελευτὰ, ᾶς, Dor. pro τελευτὴ, ἡ. Hoc vero Att. pro τελευταία, ας, ἡ, postrema. Th. τέλος, finis.

Τελευτᾶν, Att. pro τελευτᾶσθαι, præs. inf. verbi τελευτάω, morior.

Τελευτάσει, perficiet, Dor. pro τελευτήσει. τελεύτασε, finivit, Dor. & Jon. pro ἐτελεύτησε, a. 1. ind. act. a τελευτάω, finio.

Τελευτάω, morior, ad finem perduco: affero, suppedito, Odyss. α. fut. ήσω. aor. 1. ἐτελεύτησα. perf. τετελεύτηκα.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, pro τελετὴ, finis, mors.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. plur. τελευτήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, morior.

Τελέω, ῶ, impleo, solvo, perficio. f. έσω. p. τετέλεκα, absolvi.

Τελέως, plane, perfecte, absolute; omnino, Isocrates.

Τελεωτέρων, gen. plur. comparat. grad. a τέλεος, perfectus. Thema τέλος, finis.

Τελήεις, εντος, ὁ, perfectus, absolutus, & in f. g. τελήεσσα, ης, ἡ, ab eodem them.

Τελίσκομαι, compleor, perficior, initior. Hesych.

Τελήεσσας, perfectas, acc. plur. f. g. a τελήεις, perfectus.

Τέλλειν ὁδὸν, iter facere, proficisci, Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

Τελλίνη, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter crescit, & fit τελεία, mutulus, sive myrulus Athenæo lib. 3

Τελλὶς, ίος, ἡ, totum, pars, ordo, Hesych. nempe τέλειον, ex partibus, quæ illud τελοῦσι, perficiunt.

Τελίσκω, compleo, perficio. τελισκόμενος, initiatus.

Τέλλομαι, Poetice pro ὑπάρχω, sum, existo: orior: mando. Item mitto.

Τέλλω, insit. facio, fio, orior. hinc τελέθω, Poetic. sum, ἀνατέλλω, oriri facio, orior.

Τέλμα, ατος, τὸ, lacuna, locus, palustris. Hinc τελμὶς, ῖνος, ἡ, lutum.

Τέλος, εος, τὸ, finis, exitus, victoria. vectigal, impensa, mysterium. dignitas magistratuum. legio, turma, cohors, Jonice scribentibus sæpe est χρῆμα, res. q. a. τέλλω, facio. Suidæ τέλος est nuptiæ. Accipitur etiam aliquando τέλος adverbialiter pro tandem, denique; ut τέλος θάνοιμι κ' αὐτὸς, ad postremum ipse quoque moriar, Sophocl. τέλος δὲ, demum, novissime autem, denique. τέλος δὲ τῶν πάντων, ad extremum omnium. Plato de Legibus. Hinc τελειότης, ἡ, perfectio. τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis. item mors. τελευτάω, finio, finem habeo, desino, morior. ἀποτελέω, perficio. ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectus. peculiariter effectus stellarum item eventus. διατελέω, perago, conficio, item permaneo, persevero.

Τελοῦσι, perficiunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas, Hesych. a τέλος, per Metathesim.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, fascinator, qui homines in rebus non bonis θέλγει, demulcet. furiosus, supra hominum vires habens scelestus, malitiosus. Etymol. est ad mortem depressio, seu deductio. Τελχῖνες, οἱ, homines spiritu afflati, & insani, quales feruntur fuisse Corybantes, & Cabri.

Τελῶν, ὁ, perficiens, præs. part. verbi τελέω, perficio.

Τελώνης, ου, ὁ, publicanus. quod ex τέλος, εος, τὸ, vectigal, & ὠνέομαι, οῦμαι, emo.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium. locus, ubi publicani sedebant, & vectigal exigebant. τελωνεῖον Suidæ.

Τέμαχος, εος, τὸ, frustum sectione alicunde ablatum. Interpr. Aristoph. observat, de piscibus, & placentis proprie dici, non autem de carnibus.

Τεμένει, dat. sing. a τέμενος, εος, τὸ, lucus. Th. τέμνω, seco.

Τέμενος, εος, τὸ, nemus, portio agri a cæteris resecti delubrum Diis dicatum, fanus, lucus, sacellum, Aristoph. in Plut. Th. τέμνω, seco.

Τέμνοισαι, secantes, Dor. pro τέμνουσαι, nom. plur. f. g. præs. part. a τέμνω, seco.

Τέμνω, seco, scindo, amputo. τέμνετε ἵππων φόβην, tondete equorum jubam, Euripides. fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. aor. 2. ἔταμον. præt. med. τέτομα. Hinc τόμος, ου, ὁ, frustum, pars. ἄτομος, ου, ὁ, ἡ, qui sectus non est; item qui secari nequit. διχότομος, ου, ὁ, ἡ, in duas æquales partes dissectus.

Τέμπεα, ων, τὰ, Tempe, locus amœnissimus in Thessalia, valles Herodot.

Τεμῶ, fut. 1. ind. verbi τέμνω, seco.

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus, maris illuvies, limus: locus cœnosus, vallum, Polyb. a τέγγω, humecto.

Τένδει, arrodit, 3. sing. præs. a τένδω, rodo.

Τένδω, seu τένθω, comedo, voro, rodo. Hinc τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor. τενθρήνη, ης, ἡ, insectum aculeatum.

Τένεδος, gen. Jon. τενέδοιο, nomen proprium insulæ, Tenedus.

Τενθρηδὼν, & τενθρήνη, ης, ἡ, insectum aculeatum, ut vespra, quia delectatur τενθείᾳ, id est, liguritione. Th. τένδω, edo.

Τένοντα, acc. sing. τένοντε, nom. dual. a τένων, οντος, ὁ, tendo.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, finis musculi, qui pars nervosa, cujus actio præcipue in τάσει, id est, tensione consistit: collum, cervix, nervus in collo, qui usque ad talos protenditur. Gaza tendonem transfert. τὸν τένοντα τοῦ τυράννου καταπάτει, cervicem tyranni preme, Lucian. Polluci τένων poplitum nervus latus, tendens ad calcem. Basilius usurpat τένων per metaphoram de montis jugo, & cacumine.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Jon. pro τοῦ, id est, τίνος, Poet. subintellige ἕνεκα.

Τεοῖς, & τέοισι, dat. plur. a τεὸς, tuus.

Τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um, Dor. pro σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, tu.

Τεραμνὸς, ἡ, ὸν, coctu facilis. a τεράμων, ονος. Sed τέραμνος, ου, ἡ, alveare, umbraculum, Hesych.

Τεράμων, ὁ, ἡ, & τέραμνος, mollis, tener, a τέρην, idem. Th. τείρω, vexo, tero.

Τέρας, ατος, τὸ, signum, monstrum, prodigium, portentum. quod facit τρεῖν, quia terret. vel quo naturæ ordo τείρεται, quasi vexatur, & conturbatur. Hinc τερατώδης, εος, ὁ, ἡ, portentosus. τερατεύω, & τερατεύομαι, monstra loquor. τερατουργὸς, ὸς, ὁ, præstigiator, incantator. τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Τερασκόπος, ου, ὁ, Poet. syncop. pro τερατοσκόπος, ὁ, prodigiorum inspector, & observator, vates.

Τερέβινθος, ου, ὁ, terebinthus, arbor, Theophr. l. 3. hist. plant.

Τέρεινα, & Jonic. τερείνη, ης, ἡ, tenera, mascul. ὁ τέρην, ενος, tener, mollis. Th. τείρω, tero, vexo.

Τέρενα, acc. sing. a τέρην, ενος, ὁ, tener mollis, & τὸ τέρεν, molle.

Τερετίζω, lascive canto. Gaza interpretatur tentare in Probl. Aristotelis.

Τερέω, fut. έσω, terebro, perforo, torno, vulnero. q. a τείρω, tero. Hinc τέρετρον, ου, τὸ, terebra. τερέτριον, ου, τὸ, terebella.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo, vermis in mari præcipue ligna corrodens, Aristoph. in Equit. τερηδὼν ὀστοῦ, a Galeno per metaphoram dicitur ossis ex carie perforatio.

Τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis, friabilis, calidus, Iliad. π. a τείρω, tero, quia facile teritur.

Τερθρεὺς, ὁ, præstigiator. q. a τέρας, portentum, quia portenta edit.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; funis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρεθρον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.

Τέρμα, pro τέρμα, ατος, terminus.

Τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis. adverb. tandem, ad extremum. Dicitur & τέρμις, & τέρμων. quasi a τείρω. Molestia enim finem præcedit, vel a τέρπω, delecto. perf. pass. τέτερμαι. Finis efficientem delectat, & amorem mediis, conciliat.

Τέρμινθος, ου, ὁ, idem ac τερέβινθος, terebinthus. Item tumor præter naturam nigricans, maxime in tibiis, Æschines.

Τερμιόεις, εντος, ὁ, ad pedes usque demissus. in accus. τερμιόεντα, talarem. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus.

Τέρπει, delectat, 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. singul. præs. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τέρπεο, delectare, Jon. pro τέρπου, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imper. pass. verbi ejusdem.

Τέρπετ', Jon. pro ἐτέρπετο, 3. singul. imperf. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens. a τέρπομαι, delector, & κεραυνὸς, ου, ὁ, fulmen.

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, jucundus, a, um, venustus. τερπνὸν, οῦ, τὸ, delectatio, voluptas. a τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, ὁ, jucundissimus, superlat. a τερπνὸς, οῦ, ὁ, jucundus, hinc τερπνῶς, adv. jucunde. Th. τέρπω, delecto.

Τερποίμην, præs. opt. pass. verbi ejudem.

Τερπόμενος, ὁ, præs. part. passiv. verbi τέρπω, delecto.

Τέρποντο, delectabantur, Jon. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τέρπου, έσθω, oblectare; præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τέρπω, delecto, exhilaro, mulceo, demulceo, voluptate afficio. τερπώμεθα, 1. plural. præs. sub. pass. f. 1. ind. activ. τέρψω. p. φα. Etymolog. a τρέπω, oblectatio enim animum avertit a curis. Hinc τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. τερπνὸς, ὴ, ὸ, jucundus, delectationem adferens. τερπνότης, τος, ἡ, jucunditans.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem ac τέρψις, voluptas, delectatio. Th. τέρπω, delecto.

Τερσαίνω, idem ac τέρσω.

Τέρσει, fut. Æolic. verbi τείρω, vexo. fut. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. singul. Imperf. pass. Jon. verbi τέρσω. quod vide. Alioqui τέρσετον, est dual. fut. 1. Æolic. verbi τείρω, tero.

Τέρσηνε, siccabat, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi τερσαίνω, idem ac τέρσω.

Τέρσω, arefacio, sicco, tero. quasi a τείρω. hinc τερσαίνω, idem ac τέρσω. ταρσὸς, & Att. ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, crates, super qua casei, & alia solent. siccari; item alia avium, & ordo remorum.

Τέρτιος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Tertius.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen tabulæ forensis, diminut. a Tertius.

Τέρυς, υος, ὁ, invalidus, imbecillis, tenuis, tritus. a τείρω, tero.

Τερύσκω, affligo. a τείρω, vexo.

Τερφθῇ, delectetur, 3. singul. a. 1. sub. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τέρψας, ὁ, oblectans, a. 1. part. act. verbi τέρπω, objecto.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore, nomen Musæ, tripudiis se oblectans. a τέρπω, delecto, & χορὸς, ῦ, ὁ, chorus, tripudium.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τεσσαρακονταέτης, εος, ὁ ἡ, quadraginta annorum. Ex τεσσαράκοντα, quadraginta, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Τέσσαρες, & Att. τέτταρες, ων, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, quatuor. dat. τέσσαρσι, accus. τέσσαρας, & α. Hinc τετράκις, quater. τέταρτος, & Poet. τέτρατος, ου, ὁ, quartus. τέτραξ, & τετράων, avium nomina.

Τέσσερες, Jon. pro τέσσαρες, quatuor.

Τεταγμένος, η, ον, ordinatus, perf. part. passiv. verbi τάσσω, ordino f. ξω. p. χα.

Τεταγὼν, ὁ, qui tetendit, Jon. reduplicat. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, prehendo, capio, tendo. Th. τείνω, tendo.

Τέτακα, extendi, perf. act. a τείνω, tendo. f. τενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. pass. verbi τάσσω, ordino, f. ξω. χα.

Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω, orior. f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τεταμένος, ῦ, ὁ, extentus. a τείνω. Thema τείνω, extendo.

Τέτανται, exporrecti sunt, 3. plural. perf. pass. verbi τείνω, extendo. perf. passiv. τέταμαι.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, turbo, commoveo. f. ξω. p. χα.

Τεταρπόμενος, Jon. redupl. pro ταρπόμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi τέρπω, delecto.

Τεταρπώμεσθα, Jon. reduplic. & Poet. pro ταρπώμεσθα, 1. pl. a. 2. sub. med. verbi ejusdem.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, quatriduanus, a, um. quod a τέταρτος, η, ον, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετάρτῳ, dat. sing. f. g. a τέταρτος, quartus.

Τέταρτος, η, ον, & Poetic. τέτρατος, quartus, a, um. ejusdem them.

Τέτατας, Pindar. posuit pro contendit, in istam curam incubuit, 3. sing. perf. pass. vide in τέταται.

Τέτατο, Jon. pro ἐτέτατο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi τείνω, extendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, ordinati sunt, Jon. pro τεταγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. verbi τάσσω. ordino. fut. ξω p. χα. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, perf. pass. verbi τειχίζω, murum ædifico. f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τέτελα, perfeci, perf. med. verbi τελέω. perficio. fut. έσω. Them. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τετέλεκε, perf. act. τετέλεκε, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τετελεσμένον, peractum, perf. part. pass. verbi τελέω, perficio.

Τετεχνημένως, adv. artificiose, cum arte exquisita.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, ὁ, consecutus, perf. part. pass. pass. verbi τυγχάνω, assequor, fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον· perf. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, fabrefacti sunt, Jon. pro τετυγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. Sic τετεύχατο, pro τετυγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Jonic. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω.

Τέτηκα, perfect. med. inde τετηκώς, ῦα, perf. part. med. verbi τήκω, liquefacio.

Τετιημένε, afflicte, vocat. sing. perf. part. pass. τετιημένος, η, ὁ, verbi τιέω, crucio, dolore afficio. f. ήσω, perf. τετίηκα. hinc perf. part. act. τετιηώς, per crasin pro τετιηκώς. Th. τίω, punio, ulciscor.

Τετιήσθον, 2. dual. perf. pass. τετίημαι, verbi τιέω, crucio. Th. τίω, punio.

Τετιηότι, vide in τετιηώς. a τιέω, crucio.

Τετιηώς, ότος, per crasin pro τετιηκώς, ότος, perf. part. act. verbi ejusdem, & them.

Τετιμένος, η, ον, honoratus, per syncop. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, honoro: punio. fur. fut. τίσω. perf. passiv. τέτισμαι.

Τετιμημένος, ὁ, æstimatus. perf. part. passiv. verbi τιμάω, æstimo, honoro. Them. τίω, idem.

Τετιμῆσθαι, honoratum esse, perf. inf. pass. verbi τιμάω: Th. τίω, honoro.

Τετίμηται, honorata est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejusdem, & them.

Τέτλα, patere, per apocopen pro τέτλαθι, vel præsent imperat. act. verbi τίτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Jon. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλάω, patior, a. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, & Doric. τλᾶθι. Th. τελάω, seu τλάω, perfero.

Τέτληκα, perf. med. verbi ejusdem. Sunt qui velint esse perf. ind. act. & per syncopen dici pro τετάληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, sustineas. vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. a τέτλημι. Th. τελάω, perfero.

Τετλάμεν, Jon. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι, ab eodem them.

Τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. Th. τελάω, perfero.

Τέτληκε, sustinuit, 3. sing. perf. act. verbi τλάω, sustineo. fut. ήσω. Thema τελάω, idem.

Τετληώς, ότος, ὁ, passus, per syncopen pro τετληκώς, perf. part. act. verbi ejusdem, & Them.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, invenio. Th. τέμνω, seco, inde τμῶ, & per reduplic. τέτμω.

Τέτμηκα, incidi, perf. act. verbi τέμνω, seco. fut. μῶ. perf. pass. τέτμημαι. perf. part. pass. τετμημένος,

Τετμημένος, ὁ, incisus, perf. part. pass. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, peperi, præt. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. præt. partic. med. τετοκώς, ῦα, ός.

Τετοκυίης, enixæ, gen. singul. part. perf. med. fœm. g. a τίκτω.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, audeo. f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τέτομα, incidi, perf. med. verbi τέμνω, seco. f. τεμῶ. perf. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. num. a τέτορες, quatuor, Jon. & Poet. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τετρα, in compositione est contracte pro τέσσαρα, vel τετράκις, id est, quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrata facie præditus. Ex τετράγωνος, quod vide, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies. Thema ὄπτομαι, video.

Τετράγωνος, ου, ὁ, ἡ, quadrangularis, quadratus. τετράγωνος ἀνὴρ, vir bonus atque perfectus, Aristot. l. 1. de moribus ad Nicomach. Ex τετράς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετράδ', acc. sing. pro τετράδα, a τετράς, άδος, ἡ, quaternio.

Τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. diminut. a τετρὰς άδος, ἡ, idem.

Τετραῖος, Dor. pro τετραετής.

Τετραετής, ὁ, ἡ, & τὸ τετραετὲς, quadrimus, quatuor annos habens.

Τετραθέμελος, quatuor habens fundamenta, quadruplex. Ex τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & θέμελον, ου, τὸ, fundamentum.

Τετραίνω, pro τιτραίνω, pertundo, perforo. Th. τετράω, perforo

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille. divisim τετράκις, quod a τέσσαρες, quatuor, & χίλιοι, mille.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, qui quatuor habet radios. Epitheton rotæ. Ex τέσσαρες. quatuor, & κνήμη, ἡ, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. quod ex τέτρα, vel τετράκις, quater. Th. τέσσαρες, quatuor, & ἑκατὸν, quod vide.

Τετρακτύς, ύος, ἡ idem ac τετράς, άδος, ἡ, quaternio. Them. τέσσαρες, quatuor.

Τετράμηνον, ου, τὸ, quadrimestre spatium. quod ex τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. a τρέπω, verto. fut. ψω. perf. φα. perf. part. pass. τετραμμένος, versatus. p. m. τέτροφα.

Τετραμμένος, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poet pro τέθριππος, vel ον, quum adjectivum est, subaud. ἅρμα, ατος, τὸ, quadrigæ, vel quadrigarum cursus. τετράορον ἅρμα. Poet. etiam pro ἅρμα τέθριππον, quadrigæ. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per syncopen τέτρα, quatuor, & ἀείρω, conjungo. p. m. ἦρα, & Jonic. ἄορα, ας, ε.

Τετραπλῆ, quadrupliciter, adv. a τετραπλόος, ῦς, ὁ, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλόος, ῦς, όη, ῆ, όον, οῦν. quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράπολος, ου, ὁ, ἡ, epitheton soli, quater aratro versi. a τετράς, quod a τέσσαρες, quatuor, & πολέω. verso.

Τετράπους, ὁ, ἡ, καὶ τὸ τετράπουν, quadrupes, in gen. τετράποδος. dativ. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν. in plur. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, & τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. componitur ex τετράς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & ποῦς, pes.

Τετράρυμον ἅρμα, completus currus, ex quatuor sc. ῥυμοῖς, id est temonibus, seu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, sum tetrarcha, tetrarcham gero. f. ήσω. p. τετράρχηκα.

Τετράρχης, ου, ὁ, tetrarcha. quasi quatuor provinciarum princeps. ex τέσσαρες quatuor, & ἀρχὴ, imperium.

Τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio. dat. sing. τετράδι, accus. τετράδα. dativ. plural. τετράσι. Thema τέσσαρες, quatuor.

Τέτρασι, Poet. metri gratia, pro τέτταρσι, quatuor, Attic. pro τέσσαρσι. vide τέσσαρες, quatuor.

Τέτρατος, per metathes. pro τέταρτος. quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράτρυφος, ὁ, qui in quatuor partes funditur: in quatuor frusta divisus, Hesiod. quod ex τετράς, άδος, ἡ, quaternio, & hoc a Th. τέσσαρες, quatuor, & θρύπτω, frango. f. ψω.

Τετραφάληρος, τέσσαρας φάλους ἔχων, habens quatuor conos eminentes, seu phaleras. quod a τετράς, άδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor, & φαλός, ῦ, ὁ, conus galeæ, splendidus. Vel a φάλαρα, τά, pro φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, equitum, & nobilium.

Τετράφαται, versi sunt, Jon. pro τετραμμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. τέτροφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. p. m. τέτροφα.

Τετράφατο, Jon. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ejusdem.

Τετράψομαι, paulo post fut. verbi ejusdem.

Τέτρηχα, turbatus sum, perf. med. τετρήχειν, turbatus eram, plusq. perf. med. Jon. per syncopen pro τετάρηχα, & Jon. mutatione α in η, τέτρηχα, & in plusq. perf. med. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, turbo. fut. ξω. præt. τετάραχα.

Τέτρηνε, ας, ε, Jon. pro ἐτέτρηνε, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi τετραίνω, idem ac τιτραίνω, perforo. fut. τρήσω.

Τέτρηται, per syncop. pro τετέρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τερέω, perforo. Th. τερέω, terebro. f. ήσω.

Τέτρηχε, perf. ind. act. τετρήχει, 3. sing. plus. perf. Jonic. verbi Poet. τρήχω, pro τραχύνω, asper, & salebrosus sum. hinc perf. part. τετρηχώς, υῖα, Th. τραχὺς, εῖα, ὑ, asper, Jon. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. vide in τέτρηχε. Sunt qui velint per syncopen dici pro τεταρηχυῖα, & α in η converso, verbi ταράσσω, turbo. f. ξω. p. τετάραχα, per syncopen τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. sing. plus. perf. med. Jonic. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, strido. f. ίσω. perf. med. τέτριγα. hinc perf. part. med. τετριγώς, υῖα.

Τετριγῶτας, Poet. pro τετριγότας, accus. pl. perf. part. med. verbi τρίζω, strido. vide in τετρίγει.

Τέτροφα, nutrivi, perf. med. verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω· perf. act. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, verti, Attice dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροφα.

Τέτρυμαι, perf. pass. verbi τρύω, tero.

Τέτρωκα, vulneravi, perf. act. verbi τιτρώσκω, fut. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι. part. perf. pass. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. benevolentiæ, aut honoris, quo seniorem junior compellat, τέττα est amici, ἄττα, nutricis, πάππα, patris, ἠθεῖε, fratris.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, quatuor.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, cicada. in pl. τέττιγες, q. τέτριξ, a τερετίζω, musicum pulsum edo: quod sit stridula: vel quia stridor ejus τέταται, idest, extensus, & continuus est.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. τετυγμένος, fabricatus, perf. part. pass. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχοντο, paraverunt, 3. pl. a. 2. med. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, Jon. ἐτυχόμην, & Poet. anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο.

Τέτυκται, fabricatus est, 3. sing. perf. pass. τέτυκτο, Jonic. pro ἐτέτυκτο, 3. singul. plusq. perf. verbi τεύχω, fabricor. perf. passiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. singul. perf. pass. verbi τυφόω, fumo inficio. item insolentem reddo. f. ώσω. p. τετύφωκα. a τῦφος fumus. Th. τύφω, fumum excito.

Τετύχηκα, nactus sum, perf. act. verbi τυγχάνω, nanciscor. fut. τεύξομαι, & τυχήσω, tanquam a τυχέω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχῃ, Jonic. & Poet. reduplic. pro τύχῃ, 3. sing. a. 2. sub act. verbi τυγχάνω, sum, nanciscor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. passiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. σ, & hoc pro σοῦ, tui. Thema σύ, tu. Sed τεῦ hoc accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, monumentum, opus. Th. τεύχω, pario.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator. a τεύω, quæro. vel pro τευθίς.

Τεῦθος, ου, ὁ, piscis ex sepiarum genere. τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo minor.

Τεῦθραν, acc. sing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, fabricator. Est & nomen proprium. a quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.

Τευμάομαι, struo, fabricor, apparo. a τεύχω, idem.

Τεῦξ', Jon. pro ἔτευξε, fecit, 3. sing. a. 1. ind. act. τεῦξε, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, fabricor. f. τεύξομαι. f. 1. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Jon. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem.

Τευτάζω, satago, sedulo rem curo. Item milito, Suid.

Suid. ponitur etiam pro ἡσυχάζω, quiesco.

Τεῦτλον, ου, τὸ, beta, Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Jonic. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro τεύχεα, arma, dat. plur. τεύχεσι. Th. τεύχω, fabricor.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, faciens, præs. part. f. g. a τεύχω, fabricor.

Τεύχοντο, 3. plural. imperf. pass. Jonic. verbi τεύχω, fabricor.

Τεύχου, para, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τεύχω, fabricor, struo, paro, cubo, obarmo, Hesiod. fut. ξω. perf. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται. Sic τεύχειν γέρας τινί, Poet. honorarium munus alicui parare. Gall. *Faire un present*. τεύχειν τιμήν τινι, honorem alicui habere. Hinc τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus. τεύχεα, ων, τὰ, arma.

Τέφρα, ας, ἡ, cinis ustorum lignorum reliquiæ, quasi a τύφω, uro. Cinis enim ex lignis ustulatis oritur. hinc τεφρὸς, ὰ, ὸν, cinereus. τεφρόω, in cinerem redigo. τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem ac τεφρὸς, cinereus.

Τεφρόω, in cinerem redigo. fut. ώσω. perf. τετέφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος, ὁ.

Τεχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, natum esse, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. fœm. g. verbi ejusdem.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, natus ero, fut. 1. ind. pass. verbi τίκτω, pario.

Τεχνάζω, exerceo, dolis utor. Thema τέχνη, ars, dolus.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, dolus, fraus, artificium, commentum, machinamentum. a τεχνάζω, arte conficio. Thema τέχνη, dolus.

Τέχνη, ης, ἡ, ars, artificium, artis professio, disciplina, dolus, astutia, fraus, fallacia. Hinc τεχνικὸς, ὴ, ὸν, ad artem pertinens, item artificiosus. τεχνάω, artificiose fabricor. τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum. ἔντεχνος, ου, ὁ, peritus, doctus: item artificialis, arte constans.

Τεχνικώτερον, τὸ, artificiosius, comparat. a τεχνικὸς, artificiosus. Them. τέχνη, ars.

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, opifex, artis peritus, faber, artis professor. in acc. plur. τεχνίτας. ejusdem them.

Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, magistra. ab eodem them.

Τεῷ, dat. Jon. pro τινὶ, cui, seu τῷ, dat. sing. a τίς, quis. At τεὼ, nom. dual. a τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um. τέων, Jon. pro τινῶν, aliquorum. Them. σὺ, tu.

Τέως, tandiu, antea, interea, interim, tunc, tum, tandem, catenus, hactenus, paulo ante, nuper, olim, Hesych. tantisper, Lucian. in Alcyone. τέως ἐν τῷ πρώτῳ, primum in principio, Hermog. τέως proprius cum ἕως, Demosth. ἕως, τέως, tamdiu, quamdiu, & ita se habent, ut τότε, & ὅτε. τέως ἔτι, interim etiam, Demosth. τέως τῆς παρούσης, ad hunc usque diem, Phal.

T H.

Τῇ, dat. f. g. adverbialiter sump. hac, ea parte, hic, huc. Sic & ταῖς, τῇ μὲν, per synæresin pro τῇ μέν. Th. ὁ, ἡ, τό. Τῆ, pro τάε, cape, præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆδε, per apocopen, a τάω, capio.

Τήβεννα, ας, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, toga. vestis Romana. a quodam Tebenno Arcade. τήβενναν ἐφόρει περιπόρφυρον, togam gestabat purpura circumtextam. Plut. in Romulo. Item τήβεννα pro candidatoria toga, Polybius. Accipitur etiam aliquando pro trabea, Halicar nass. l. 6. histor.

Τήγανον, ου, τὸ, sartago, a τήκω, liquo.

Τῇδε, huc, adv. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Τήθη, vel τιθὴ, nutrix. Ea & τηθή.

Τήθος, εος, τὸ, ostreum quoddam. a τηθὺς, terra, quia terreum.

Τηθὺς, ύος, terra, Homerus. q. a τιθὴ, nutrix. quia terra omnia nutrit. Est & Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mulieris.

Τηκεδόνι, dat. sing. a τηκεδὼν, idem ac τῆξις, εως, ἡ, tabefactio. Them. τήκω, liquefacio. f. ξω.

Τήκεται, liquescit, 3. singul. præs. passiv. verbi τήκω.

Τήκω, liquefacio, mollio, macero, fut. ξω. p. τέτηκα. κηρὸς τακεὶς, liquata cera, Galen. ad Glauc. l. 2. præs. pass. τήκομαι, liquesco, liquefio. Hinc τακτὸς, ὴ, ὸν, liquefactus. τηκτικὸς, ὴ, ὸν, liquefaciendi vim habens. τακερὸς, ὰ, ὸν, liquefactus, mollis, humidus.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, eminus splendens. hinc comparat. τηλαυγέστερος, α, ον. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor. hinc adverb. τηλαυγῶς, perspicue, liquido, splendide. Hesych.

Τῆλε, adverb. procul, longe. τηλοῦ, & τηλόθι, idem.

Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.

Τηλεβόλος, ου, ὁ, eminus, e remoto loco jactus. Ex τῆλε, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα. Sed τηλεβόλος, qui longe jaculatur. τηλεβόλος ἰὸς, sagitta longe feriens, in Epigr. Lascari τηλεβόλος, bombarda.

Τηλεθάω, germino, floreo. hinc τηλεθάοντες, florentes, nom. plural. partic. præs. Thema θάλλω, floreo.

Τηλεκλῆος, gen. Jon. a τηλεκλεὴς, ὁ, ἡ, inclytus. Est & nomen viri, a τῆλε, procul, & κλείω, celebro.

Τηλεκλητὸς, ὴ, ὸν, e longinquo evocatus, clarus, inclytus. Ex τῆλε, procul, & καλέω, voco. perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ὁ, ἡ, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit. Ex τῆλε, procul, & κλύω, audio.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ἡ, eminus apparens, procul speculans. Ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, video. τηλεσκόπος autem procul videns, aspiciens, Aristoph.

Τηλέφιον, ου, τὸ, portulaca agrestis. Romani vocant illecebram. Galen. in Glos. a Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

Τηλία, ας, ἡ, & σηλία, vas situlæ figura, in qua farina subigitur. quasi a σείω, moveo. Item τηλία, septum, arca, ut arca aquaria, arca frumentaria. Aristoph. cribri annulus, περιφέρεια κοσκίνου, circulus cribri, vel ipsum incerniculum, Aristoph. in Vesp. Item tabula lata, in qua pistores panes exponunt, ut siccentur, Suid. fumarii operculum, Aristoph. in Vesp. Accipitur etiam τηλία pro conceptaculo, & modio, in quo farinæ vendebantur in foro: in eo, qui coturnices alebant τηλία, ὀρτυγομαχίαν, sive ὀρτυγοκοπίαν, ea committebant. Comm. Aristoph. in Plut.

Τηλικαῦτα, plur. n. g. τηλικοῦτος. tantus.

Τηλίκος, η, ον, tantus, tantæ ætatis, ab ἡλίκος, quantus. de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, tantus, a, um, & de magnitudine, & de ætate.

Τῆλις, εως, & ιδος, ἡ, fœnum græcum. hinc τήλινος, η, ον, ex fœno græco factus.

Τηλόθι, Poet. pro τηλόσε, eminus, longe. τηλόθι, adv. regit genitivum. idem ac τῆλε, procul.

Τηλοπέτης, procul volans.

Τηλοτάτω, adv. maxime procul, longissime.

Τηλύγετος, ου, ὁ, per sync. pro τηλεγενέτος, in senectute genitus, natu minimus, charus, absente patre genitus, unicus. a τῆλε, procul, & γίνομαι, nascor.

Τηλύγονος, ου, ὁ, idem fere, ac τηλύγετος.

Τημελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens, studiosus. hinc τημελέω, curo.

Τήμερον, Att. pro σήμερον, adverb. hodie, ex tempore. ab ἡμέρα, dies.

Τῆμος, & τημόσδε, tum, respondet ἦμος, quum, a quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.

Τήνδε, hanc. τήνδε, τήνγε, acc. sing. ab ἡ, hæc.

Τῆνα, ista, Doric. a τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.

Τηνάλλως, obiter, leviter, gratis, inaniter, frustra. adv. q. τὴν ἄλλως, hoc frustra.

Τήνελλα, & ος, ὁ, lyræ harmonia, & pulsatiuncula, quæ in victoria edebatur. Hesych.

Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illoc.

Τήνελλα, ας, ἡ, & τήνελλος, ου, ὁ, lyræ, harmonia. Aristoph. in Equit.

Τηνεσμὸς, ῦ, ὁ, tenesmus, intestinorum morbus. etiam τεινεσμὸς, a τείνω, tendo.

Τηνίκα, tunc, adverb. & τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. Thema ἡνίκα, quum. extra interrogationem.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.

Τῆνος, vel τῆνος, η, ο, hic, ille. Dor. τηνεῖ, ille. τηνῶθε, illinc.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, illius. a τῆνος, hic. hinc τηνῶθε, adv. pro ἐκεῖθεν, illinc, ex eo loco.

Τῇπερ, Jon. & Poet. pro ὥσπερ, ut, veluti, & pro ᾗπερ, illic.

Τήρει, præs. imperat. act. a τηρέω, servo.

Τηρεῦντι, Dor. pro τηροῦσι, custodiunt, 3. plur. præs. ind. verbi τηρέω, custodio.

Τηρέω, ῶ, εῖς, εῖ, servo, asservo, tueor, custodio. imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. aor. 1. imperat. activ. τήρησον, σάτω, & in plur. τηρήσατε, servate. a. 1. sub. activ. τηρήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. activ. τηρήσας, αντος, ὁ. præs. passiv. τηρέομαι, asservor. imperf. pass. ἐτηρεόμην, ούμην, έου, οῦ, εῖτο, οῦτο. perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται. perf. partic. pass. τετηρημένος, η, ον, servatus, a, um. a. 1. pass. ind. ἐτηρήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, reservari. Hinc τήρησις, & συντήρησις, εως, ἡ, observatio.

Τηρήσητε, 2. plur. aor. 1. sub. activ. verbi τηρέω, observo.

Τήρησις, εως, ἡ, observatio; item custodia, carcer. Th. τηρέω, servo.

Τῇσι, Jon. pro ταῖς, his, dativ. plur. f. g. ab ἡ, hæc.

Τητᾷ, quæris, cares, 2. sing. præs. med. verbi τητάομαι, ῶμαι, careo. Th. τητάω, privo, quæro. f. ήσω.

Τητάω, privo. an a τῆτος, ἡ, privatio, penuria? Est & τητέω, quæro, privo. τητῶμαι, careo, mihi deest.

Τῆτες, Att. idem ac σῆτες, τῷ ἔτει, hoc anno.

Τῆτος, ἡ, penuria, privatio, egestas. Thema τητάω, privo.

Τηΰσιος, α, ον, inanis. hinc τηϋσίως, temere, frustra. a τῆτος, privatio.

T I.

Τί, cur? quid? Poet. τίη. a τίς, quis. gen. τίνος. τὶ, indefinit. aliquid.

Τιάρα, ας, & Jon. η, ἡ, capitis gestamen apud Persas, tiara.

Τιβεριάς, άδος, ἡ, nomen urbis, Tiberias. a Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, nomen Cæsaris, Tiberius: quo nomine etiam appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

Τιβὴν, q. τριβὴν, ῆνος, ὁ, tripus. q. quia τρεῖς βάσεις habet. eo utitur Lycophron.

Τίγρις, ιδος, & ιος, ὁ, tigris.

Τίει, honorat, 3. sing. præs. a τίω, honoro.

Τῖεν, honorabat, 3. sing. imperf. act. Jon. pro ἔτιεν, verbi ejusdem.

Τίεσκε, honorabat, Poet. & Jon. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.

Τίεται, 3. sing. ind. præs. pass. verbi τίομαι, honoror. Th. τίω, honoro.

Τιέω, punio. idem ac τίω.

Τιὴ, vel τίη. Poet. pro τί, quid.

Τιθασσεύω, vel τιθασεύω, mel conficio, favum condo, curam gero. q. a τιθέναι βόσιν, ponere escam. Mel esca apum.

Τιθασσὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, & τιθασὸς, cicur, mitis, mansuetus, sativus. hinc τιθασσεύω, cicuro, mansuefacio. q. a τιθέω, nutrio, lacto. Etenim quæ domi nutrimus, cicurantur.

Τιθασσευτικὸς, ὴ, ὸν, qui cicurare potest, vi mansuefaciendi præditus.

Τιθεῖ, Jon. pro τίθεται, 3. singul. præs. ind. pass. verbi τίθημι, pono.

Τιθεῖσι, Jon. pro τιθέασι, 3. plur. præs. indic. act. verbi ejusdem.

Τιθέαται, Jon. pro τίθενται, 3. plural. præs. pass. ejusdem verbi.

Τιθῇσι, Jon. pro τιθῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, pono. præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Jonic. τιθέω, έῃς, &c. & σι additum per paragogen.

Τίθει, ponebat, Jon. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. sing. imperf. act. quasi a τιθέω, verbi τίθημι, pono. Sed τίθει, pone, præs. imper. act. pro τίθετι, verbi ejusdem. At τιθεῖ, 3. singul. præs. indicat. e τιθέω.

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per syncopen pro τιθείημεν, ητε, ησαν, plur. præs. opt. act. verbi τίθημι, pono. præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθεὶς, έντος, ὁ, præs. part. activ. verbi ejusdem.

Τιθέμεν, Jon. & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. verbi τίθημι.

Τίθημμι, Æol. pro τίθημι, pono.

Τίθεν, Poet. & Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. activ. verbi τίθημι, pono. Hinc Pindarus τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τιθέναι, præs. inf. act. a τίθημι.

Τιθηνέω, nutrio, lacto. a τιθὴ, nutrix.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. a τιτθὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Τιθήμεναι, Poet. extat pro τιθέμεναι, quod Dor. pro τιθέναι, præs. inf. activ. Sic τιθήμεναι,

Poet.

Poet. ectasi pro τιθέμενος, partic. pass. verbi τίθημι.

Τίθημι, pono, constituo, condo, colloco, suppono. facio ita esse. tribuo, assigno. Præs. imperat. τίθετι, ετω. præs. inf. τιθέναι. præs. part. τιθεὶς, έντος, ὁ, imperf. ἐτίθην, ης, η, & ἐτίθει, tanquam a τιθέω. & ἐτίθεν, pro ἐτίθεσαν: fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, ῇ, a. 2. part. θεὶς, έντος, ὁ. perf. pass. τέθειμαι. plusq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. τεθῆναι. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, & ἔθου, ἔθετο. a. 2. imper. med. θέσο, & θοῦ, θέσθω, & in 2. pl. θέσθε. a. 2. part. med. θέμενος, η, ον, qui posuit. Hinc θέμα, ατος, τὸ, quod propositum est, θέσις, εως, ἡ, positio. θήκη, ης, ἡ, repositorium, theca. ἀνατίθημι, sursum pono, sustollo. ἀνάθημα, ατος, τὸ, donum parietibus, & columnis templi appensum. Item execratio. διατίθημι, dispono. διάθεσις, εως, ἡ, dispositio. διαθήκη, ης, ἡ, testamentum. διάθετος λόγος, ὁ, sermo mente conceptus, συντίθημι, compono. σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, συνθήκη, ης, idem, fœdus. ὑποτίθημι, suppono. ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis; item res, de qua agitur. ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, judex, & præses certaminum. νομοθέτης, ου, ὁ, legislator. νουθετέω, ῶ, commonefacio, moneo. νουθεσία, ας, ἡ, commonefactio. ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, qui nomina imponit. ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, impositio nominum. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca. χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. & τιθηνὸς, nutrix. a τιθὴ, idem. Thema τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma.

Τίθησι, Doric. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus. dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Jon. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. activ. verbi τίκτω, pario. τίκτῃς, 2. sing. præs. sub.

Τίκτω, pario; gigno, creo. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, έντος, ὁ. fut. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. præt. med. τέτοκα, ας, ε. perf. part. med. f. g. τετοκυῖα, ας, ἡ. Hinc τόκος, ου, ὁ. partus. τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles. τεκνόω, liberos procreo, gigno. Θεοτόκος, ου, ἡ, Dei genitrix. Mariæ virginis epitheton. παιδοτόκος, ου, ἡ, puerpera. ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, prole carens. πολύτεκνος, ου, ὁ, multos habens liberos.

Τίλαι, τὰ, pennæ, quia solent τίλλεσθαι, velli.

Τίλαι, αἱ, quisquiliæ: ut illæ, quæ a panno vulso evolant: sed τίλαι, a. 1. inf. activ. a τίλλω, vello.

Τίλλε, imperf. Jon. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω, vello.

Τίλλοισα, vellens, Doric. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. a τίλλω, vello.

Τίλλω, vello, vellico, vexo, discerpo, lacero. imperf. ἔτιλλον, ες, ε, fut. λῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. pass. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος, depilatus. Etymolo. a τείνω, extendo. ut sit quasi τεινίλλω. quæ enim vellicantur, extenduntur.

Τίλος, ου, ὁ, stercus, Poll.

Τιμᾷ, honorat, 3. sing. præs. ind. act. sed τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Jon. vel est præs. imperat. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τιμαγόρας, ου, ὁ, Timagoras, proprium nomen.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, honoratus. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. plur. a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμαίῳ, dat. sing. a Τίμαιος, ου, ὁ, Timæus, nomen proprium. Syr. contaminatus.

Τιμαλφέω, ob ingeniosa inventa honoro τιμαλφῶ. Τιμαλφὴς, qui honorem invenit, qui habetur in pretio, pretiosus, qui facile emptorem reperit. a τιμάω, honoro, & ἀλφέω, invenio, excogito.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμῶ.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῶντα, quod vide.

Τιμάορος, ου, ὁ, laudum alicujus celebrator. παρὰ τὸ τιμὴν ἀείρειν, honorem afferre. Item vindex. ultor. a præt. med. ἤορα, & Jonic. ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, Timarchus, nomen proprium.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro.

Τιμάσοντι, honorabant, Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. fut. 1. act. verbi τιμάω, honoro.

Τιμάω, honoro æstimo: mulcto, Demosth. f. ήσω. p. τετίμηκα. perf. pass. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. Th. τίω, honoro.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, dignitas, reverentia, cultus. veneratio. Item æstimatio, pretium, Demosth. pariter ultio, pœna, Iliad. α.

Τιμήεσσα, ης, ἡ, pretiosa. a τιμήεις, εντος, ὁ. Th. τίω, honoro.

Τιμῆντα, per crasin pro τιμήεντα, accus. sing. a τιμήεις, εντος, ὁ, honoratus, a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμήορος, ου, ὁ, ultor, Poetic. Pindar. τιμάορος etiam laudum celebrator, quasi τιμὴν ἀείρων. Item adjutor, inspector, Etym. Oratoribus τιμωρὸς usi ultor. q. a τιμὴ, cœna, & ἀείρω, tollo, sumo. vel ὁράω, curo.

Τίμησας, honorasti, 2. sing. a. 1. ind. act. Jon. τιμήσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. a τιμήσαν, verbi τιμάω, honoro.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1 sub. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.

Τιμήσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi ejusdem, & them.

Τιμητέος, ὁ, honorandus, adject. verbale a τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.

Τίμιος, ου, ὁ, pretiosus, carus, honorabilis. comparat. τιμιώτερος, α, ον. superl. τιμιώτατος, η, ον.

Τιμιότης, τητος, ἡ, odulentia. a τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Τιμιώτατος, η, ον, superl. a τίμιος, honorabilis. quod a τιμὴ. Th. τίω, honoro.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, Timodemidæ Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini, Timotheus. Gr. Colens Deum.

Τιμοῦμαι, color, præs. pass. a τιμάομαι, ῶμαι, ejusdem them. τίω, honoro.

Τίμων, ωνος, ὁ, nomen viri, Timon. Gr. honorans.

Τιμωρέω, punio, crucio, vindico, mulcto: tutor, defendo: ulciscor, Isocr. fut. ήσω. perf. τετιμώρηκα. a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plural. τιμωρηθῶσι, puniantur.

Τιμωρηθῶσι, puniantur, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi τιμωρέω, punio.

Τιμωρήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi τιμωρέω, punio.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta: supplicium, Plat. 2. de Rep. τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, & τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, vindex a τιμωρέω, punio.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, supplicium, punitio: præsidium, auxilium, defensio. quod a τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ultor. τιμωρίαν ὑπεδέξαντο, auxilium promiserunt, Thucyd.

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ultor, vindex, defensor.

Τιμωροῦν, præs. part. activ. n. g. a τιμωρέω, punio.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, tibi. a σὺ, tu.

Τίν', pro τίνα, acc. sing. a τὶς, quis?

Τινάσσω, quatio, concutio, vibro, agito. fut. ξω. p. χα. quasi τινάσσω, a τίω, moveo.

Τίνεσθαι, Jon. pro τίνυσθαι, ulcisci, vide τίνυμαι.

Τίνεσκε, Jonic. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.

Τινθαλέος, ου, ὁ, calidus, tepidus, fervidus.

Τίνυμαι, punio. τίνυσθαι, punire, ulcisci, præs. inf. τινυμένας, vindicantes, acc. plur. part. præs. pass. fœm. g. Th. τίω, punio.

Τίνυμι, τινύω, & τίνω, idem ac τίω, luo, solvo.

Τῖον, honorarunt, 3. plur. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τῖον, 3. plur. a. imperf. Jon. verbi τίω, honoro.

Τίποτε, cur? ut quid? Eurip. & per syncop. τίπτε. a πότε, quando? Th. ὅτε, quando.

Τίπτ', pro τίπτε, Poetic. pro τίποτε, cur?

Τίρυνθ', pro τίρυνθα, accus. sing. a τίρυνθος; nomen oppidi.

Τὶς, τινὸς, & in n. g. τὶ, quis? quid? Sed τὶς, τινὸς, indefinitivum, aliquis, quidam. Hinc ὅστις, ὅτινος, & in f. g. ἥτις, quis, quæ, vel quisnam, quænam.

Τίσαι, a. 1. inf. activ. verbi τίω, honoro, punio.

Τισαίατο, Jonic. pro τίσαιντο, 3. plur. a. 1. opt. med. τίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi τίομαι, ulciscor, punio.

Τισαίμεθα, ulti fuerimus, 1. plur. a. 1. optat. med. τίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ejusdem.

Τῖσε, a. 1. Jon. pro ἔτισε, verbi ejusdem.

Τίσειαν, luissent, 3. plur. aor. 1. optat. act. Æol. τίσεια, ας, ε. Thema τίω, punio.

Τίσεις, 2. singular. fut. 1. activ. verbi ejusdem.

Τίσιν, ultionem, accus. sing. a τίσις, εως, ἡ, ultio. Th. τίω, punio.

Τίσον, άτω, a. 1. imper. act. a τίω, punio.

Τίσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. activ. verbi ejusdem.

Τίσωσ', pro τίσωσι, honorent, 3. plural. a. 1. sub. act. verbi τίω, honoro.

Τιταίνετο, 3. sing. imperf. Jonic. verbi τιταίνω, tendo.

Τιταίνοντας, nocentes, acc. plur. partic. præs. act. verbi τιταίνω, punio, vel tendo.

Τιταίνω, punio, ulciscor, quod a τίω, idem. Sed τιταίνω, tendo, intendo, traho, a τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan. dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, regina. Puto quia τιτὴ, honorata. a τίω, honoro.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, qui Titanes sustulit. a Τιτᾶνες, seu Τιτῆνες, Titanes. Th. τιταίνω, ulciscor, & κτείνω, occido.

Τίτανος, ου, ἡ, calx, gypsum. τίτανος, ἀσβεστος, calx viva, Galenus. Est etiam Τίταρος, mons Thessaliæ, a candore sic dictus.

Τιτῆνες, Titanes, posteri Saturni, Terræ, & Cœli filii, Hesiod. dat. plur. τιτᾶσι, & Poet. seu Jon. τιτήνεσσι. a τιταίνω, ulciscor. Th. τίω, punio.

Τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma. mammilla. quia scil. προστίθεται, sive infantis ori admovetur. Hinc τιτθὴ, seu τιτθὴ, ῆς, ἡ, idem: nutrix. τιθηνὸς, οῦ, ὁ, nutritius. τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. τίτθη, ης, ἡ, idem. τιθηνέω, nutrio, nutricor. τηθὶς, & τιτθὶς, ίδος, ἡ, avia, amica, matertera. τυτθὸς, οῦ, ὁ, parvus, pusillus.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus, per syncopen ex Lat. Sed Græce est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio.

Τίτος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini, Titus. Gr. honoratus.

Τιτράω, τίτρημι, & τιτραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro. quasi a τράω. perf. pass. τέτρημαι. hinc τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. τρῆσις, εως, ἡ, perforatio. τρητὸς, οῦ, ὁ, perforatus. τρανὴς, οῦ, ὁ, perspicuus, manifestus.

Τιτρώσκω, fut. τρώσω, vulnero, lædo. quasi a τιτράω. Hinc τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus. τρῶμα, ατος, τὸ, idem.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. Jon. verbi τιτύσκομαι, collimo, seu potius collineo.

Τιτυὸς, οῦ, ὁ, Tityus, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens a vulture exeditur.

Τιτύσκομαι, observo, tendo, collimo, dirigo ad scopum, struo: paro, Iliad. β. q. a τείνω, tendo, unde & τιταίνω.

Τίφη, ης, ἡ, tipha, frumenti genus. Puto a τῖφος, quod sit triticum degener, ut in τίφεσι, locis humidis.

Τίφθ', pro τίπτε, cur, Poet. pro τίποτε, quid tandem? Th. ὅτε, quando.

Τῖφος, εος, τὸ, palus, paludis, locus uliginosus.

Τίω, honoro, æstimo, colo, magni facio. item pendo, punio, ulciscor. fut. τίσω. p. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι, q. a τὶ, aliquid, scil. præstans; ergo & honorandum. τὶ, & οὐδὲν, ut τίμιον, & vile opponuntur. unde τιμὴ, ῆς, ἡ, honor; item pretium. pœna, ultio. τιμάω, honoro. f. ήσω. item mulcto. τιμητὸς, οῦ, ὁ, honorabilis, honore dignus.

T Λ.

Τλᾶθι, tolera, Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. a τλῆμι, tolero. Thema ταλάω, idem.

Τλάθυμος, ου, ὁ, ærumnarum, & laborum patiens, quod a ταλάω, seu τλάω, tolero, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Τλαίην, tollerarem, præs. optat. vel a. 2. verbi τλῆμι, perfero.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, tolerans.

Τλὰς, άντος, ὁ, præs. part. vel a. 2. a τλῆμι, tolero.

Τλάω, per syncop. idem ac ταλάω, suffero, audeo, sustineo.

Τλῇ, toleret, 3. sing. a. 2. sub. act. a τλῆμι. sed τλῆ, sine jota subscripto. Jon. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Τλῆμι, perfero, tolero, sustineo, patior. fut. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην.

Τλῆμεν, pertulimus, Jon. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Τλήμονες, οἱ, miseri, nom. plural. a τλήμων, ονος

ονα in accus. sing. τλήμονα, a τλήμων, patiens.

Τλήμων, ονος, ὁ, patiens laborum, ærumnosus, miser: audax, fortis: τλημόνως, miserabiliter, ἐλεεινῶς, misere, Hesych.

Τλῆναι, passum esse, a. 2. inf. verbi τλάω, tolero. a. 2. ἔτλην.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, Tlepolemus, nomen proprium.

Τλήσω, tolerabo, fut. 1. ind. a τλάω, seu τλέω. pro ταλάω, perfero.

T M

Τμάγεν, secti sunt, Jon. & Bœot. syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τμήγω, idem cum τμάω, seco, scindo. fut. τμήξω, a. 2. ἔτμηγον, & ἔταμον.

Τμάω, seco unde τμήσω. Th. τέμνω, seco.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, έντος, ὁ, scissus a. 2. part. pass. verbi τμήγω, scindo. Th. τέμνω. idem.

Τμήδην, idem ac τμητικῶς, cæsim, festinanter. a τμάω, inusitat. pro τέμνω, seco.

Τμηθεὶς, έντος, ὁ, sectus, a. 1. part pass. verbi τέμνω, seco. perf. pass. τέτμημαι. aor. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, secabo, fut. 1. act. verbi τέμνω, seco, ab inusit. τμάω.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, nom. proprium.

T O

Τὸ, hoc. Aliquando quapropter, & tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, ob id, τόγ' pro τόγε, τοῦθ' pro τοῦτο τὸ ὅν, id, quod est.

Τοαρχαῖον, Jon. pro τὸ ἀρχαῖον, olim, quondam, ab origine.

Τόγε ἐμὸν, Jon. quantum in me.

Τοδεύτερον, iterum, secundum.

Τοπίπαν. Jonic. pro τοπαράπαν, omnino, penitus, ut plurimum.

Τόθι, ubi, ibi. ab ὅθι. Sed τόθ' pro τότε, & τόθεν, tunc. & pro ἐκεῖ, illic.

Τοὶ, quidem. particula est enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, a τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, tibi, Dor. pro σοὶ, a σὺ, tu. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαύτ', pro τοιαύτην, talis τοιαύτην, talem, accus. singul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος. talis. Th. οἷος, qualis, & οὗτος, hic, gen. τούτου.

Τοιγὰρ, equidem, itaque. τοιγαροῦν, idem. Ex τοί, γὰρ, enim, & οὖν, ergo.

Τοῖος, ου, ὁ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοίνυν. igitur. Ex τοὶ, & νῦν, nunc.

Τοῖο Jon. pro τοῦ, ab ὁ, hic, articul. præposit.

Τοῖος, ου, ὁ, talis Thema οἷος, qualis. hine τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, e. Ex τοῖος, & δὲ syllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος, & οὗτος, hic.

Τοῖς, ipsis, dat. plu. sic & τοῖσι, & τοῖσιν. ab ὁ, vel τὸ, hic, hoc.

Τοῖσδεσι, τοῖσδεσσι, Poetice dat. plur. ab ὅδε, hic. Retinetur circumflexus in antepenultima non ex lege, sed quia particula δεσι articulo τοῖς quasi enclitica adjungitur.

Τ' οἴσυα, leg. δὲ σου σία, sia palustris vide in Σίον.

Τοῖχος, ου, ὁ, paries, murus: τοῖχος in acie est profunditas. Item τοῖχος, latus navis, ἡ. h. Epigr. latus hominis apud Eurip. Hinc τοιχέω, murum struo. μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intergerinus.

Τοίω, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοίως, Poet. pro οὕτω. sic, ita. q. d. tali modo.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὅκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poet. idem valens, ac ἡ τεκοῦσα, quæ peperit.

Τοκέεσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσι, dativ. plural. a τοκεύς, parens. Thema. τίκτω, pario.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens. gen. Jon. ῆος. acc. pl. τοκῆας, ab eod. them.

Τοκῆϊ, dat Jon. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Jon. gen. plur. τοκήων, a τοκεύς, parens. Th. τίκτω, pario.

Τόκος, ὁ ὁ, usura, fœnus: partus, fœtura. a τίκτω, pario. fut. τέξομαι, perf. med. τέτοκα.

Τοκοφορέω, ῶ, usuram pendo, usuram accipio.

Τόλμα, ης, ἡ, audacia, fiducia, q. τελειόμετα.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω, audeo.

Τολμᾶεις, ᾶεσσα, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, audax.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. fut. 1. verbi τολμάω, audeo.

Τολμάω, ῶ, audeo, sustineo, conor, aggredior. imperf. ἐτόλμαον, ων, ας, α. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα.

Τολμήεις, εσσα, ὁ, audax, intrepidus, contumax, temerarius, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τολμηρὸς, ὁ, ὸν, audax, comparat. τολμηρότερος, audacior. Hinc τολμηρότερον, adv. liberius. ejusdem them.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. a τολμάω, audeo.

Τολμητὴς, ῦ, ὁ homo audax, contumax, temerarius. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῷεν, ausint, 3. plural. præs. optat. act. τολμάοιεν. ῷεν, verbi τολμάω, audeo.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præs. act. verbi τολμάω, audeo. præs. part. act. τολμῶν.

Τολυπεύω, glomero, machinor, ad finem perduco, conficio, elaboro absolvo. Item herba lethalis. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομὴ, ῆς, & Dor. τομὰ, sectio, stirpis amputatio, a τέμνω, seco.

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, scindens. comp. τομώτερος, α, ον, penetrantior, penetrantius. Sed τόμος, ου, ὁ, est frustum sectione ablatum. Th. τέμνω, seco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum regina, Tomyris.

Τομώτερον, τὸ, penetrantius, compar. n. g. a τομὸς, penetrans.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, accus. sing. ab ὅς.

Τονθορύζω, & τονθρύζω, murmuro, musso, submisse loquor. f. ύσω. p. υκα.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, tensio, robur, vires, Galen. τόνος ζωτικὸς, vigor vitalis, Basil.

Τόξ', pro τόξα, nom. plur. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, sagitta, telum, missile, spiculum.

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, & τοξότης, ου, sagittarius, jaculator. a τοξεύω, jaculor. Th. τόξον, arcus.

Τόξον, ου, τὸ, arcus: telum, vel ars ipsa sagittandi. ἰθύνειν κατὰ σκοπὸν τόξον, telum, in scopum dirigere. Hinc τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. τοξοφόρος, idem. τοξεύω, jaculor. f. εύσω p. ευκα. τοξότις, epitheton Dianæ, sagittaria.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. item τοξόται, ministri publici Athenis numero mille, Aristoph. Interpr. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, arcitenens, sagittifer. τοξοφόροι Κρῆτες, sagittarii Cretenses. a τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazius, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, investigo.

Τοπάζω, statuo, colloco, quasi in loco, a τόπος. Item quæro: conjicio, suspicor.

Τοπάλαι, idem ac πάλαι, olim. τοπαλαιὸν, antiquitus.

Τοπαράπαν, omnino prorsus.

Τοπαραυτίκα, statim, in præsentia.

Τόπαρος, &, τὸ πρότερον, idem ac πάρος, Poet. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ, præfectus.

Τόπος, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quasi a τῶ, capio. Hinc τοπάζω, statuo, colloco. ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, absurdus.

Τοπρὶν, Jon. pro πρότερον, prius, olim.

Τοπρῶτον, principio primum, Thucyd. a πρῶτος, primum Th. πρὸ, ante.

Τόργος, ου, ὁ, vultur, Callym.

Τοργύλιον, seu τόρδυλον, ου, τὸ, seseli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticum est, ut dignum sit, quod dictum fuerit, quasi τορδύβυλον.

Τορέω, ῶ, perforo, penetro, trajicio. τορέω, idem.

Τόρμος, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur, quia τορεῖται tignum.

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, instrumentum e quo aliquid excavatur, idem ac τόρος, a τορέω, terebro.

Τορνόω, ῶ, torno, cælo, rotundum facio, circulo circumscribo. a τόρνος, ου, ὁ, tornus. quod a τορέω, torno, terebro.

Τόρος, ου, ὁ, funis, & idem ac τόρνος, tornus. Sed τορὸς, ὴ, ὸν, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. τορέω, idem.

Τορυνὴ, ης ἡ. id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τείρω. tero.

Τὸς, inusitat. pro ὁ, unde τοῦ, hujus. pl. Poet. τοὶ, pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τοὺς.

Τόσση, ης, ἡ, tanta, fœm. g. a τόσσος, tantus.

Τόσος, & Poet. τόσσος, tantus. τόσον, ὅσον, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.

Τοσοῦτος. τοσαύτη, τοσοῦτο, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus. & οὗτος, hic. τοσῶς, Jon. pro οὕτω, ita.

Τόσσα, pro τόσα, tanta, nom. plural. n. g. a τόσσος, pro τόσος. quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc ποτὲ, aliquando. ab ὅτε.

Τοτρίτον, tertium.

Τοῦ, & τοῦδε, hujus, gen. sing. ab ὁ, & τὸ, hic, hoc.

Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, hoc.

Τοὔλαττον, deterius, pro τὸ ἔλαττον, comparat. n. g. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάττων. superl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. sing. ab ἐμὸς, ὴ, ὸ, meus. Them. ἐγὼ, ego.

Τοὔμπροσθεν, Attic. pro τὸ ἔμπροσθεν. adv. apte, anterior pars. idem ac πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contra, e contrario. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Τοὔνεκα, seu τοὔνεκεν, quocirca, pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia.

Τοὔνομα. pro τὸ ὄνομα, nomen, ellips. præposit. κατὰ.

Τοὺς, hos, acc. plur. ab ὁ, hic.

Τοῦτ' pro τοῦτο, hoc. quod vide.

Τουτάκις, & τουτάκι, tunc, adv. a τοῦτο, vel τότε.

Τοὔτερον, Jon. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.

Τουτέστι, hoc est. legitur & τοῦτ' ἐστι. quod ex τοῦτο, & ἐστί.

Τουτέων, Jon. pro τούτων, horum, harum.

Τουτῆ, Dor. adverb. ab Attico ταυτῆ, hic, & hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, hoc, ex τὸ αὐτό. vide in οὗτος.

Τουτόθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.

Τουτονὶ, Attic. pro τοῦτον, hunc, ab οὗτος, hic.

Τουτῷ, Dor. pro ἐν τούτῳ τόπῳ, in hoc loco.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τούτω, Dor. pro τούτου.

Τοφὲθ, 2 Reg. 23. vers. 10. aliter ταφὲθ, sed corrupte, ut Jerem. vers. 29. 30.

Τόφρα, tunc, interea, tamdiu, aliquando, cum. Aliquando adhibetur pro ἕως τότε, hactenus, Hom.

P

Τραγανὸν, callosum, Gl. Cyr.

Τραγάω, & τραγίζω, hircum refero. hirquitallio. Dicitur de adolescentibus, qui incipiunt libidine tentari. quod hircis in primis accidit.

Τραγέα, ας, ἡ, scil. δορὰ, hircina pellis. Th. τράγος hircus.

Τραγεῖν, comedisse a. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo. fut. τρώξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, id quod in secunda mensa apponitur.

Τράγος, ου, ὁ, hircus, caper: libido, salacitas. Lucian. caprificus. Herod. pultis genus. Galen. de Animal. τράγος etiam Hippocr. l. 6. Epid. vocat juvenes pubescentes. Hinc τραγικὸς, & τραγῳδικὸς, ὁ, ὁ, Tragicus, ad Tragœdum pertinens.

Τραγῳδὸς, ὁ, ὁ, Tragœdus. a τράγος, caper, & ᾠδὴ, cantus. utpote qui cantando caprum mereretur. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.

Τρακτεύω, negotior. hinc τρακτὸς κηρὸς cera, quæ tractando inalbuit. a Latino.

Τράμις, vel τράμιος, linea, quæ medium scrotum dividit, & q. τρῆμα.

Τράμπις, ιος, ἡ, navicula, qua trajicitur. puto quia facile τρέπεται.

Τρανὸς, ὴ, ὸ, & τρανὴς, έος, ὁ ἡ, integer, solidus, adultus. clarus, planus, manifestus. hinc τρανόω. f. ώσω, manifestum reddo.

Τράπε, aor. 2. Jon. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, verto.

Τράπεζα, ης, ἡ mensa, quasi per aphæresin pro τετράπεζα. Ex τετράπεζα. Ex τετρὰς εἶδος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes. Apud Aristoph. τράπεζα, pulpitum, aut locus editior, in quo venum, & mancipia venum exponebantur omnium oculis. Hinc τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius, nummularius, collybista. in plur. οἱ τραπεζῖται.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ, mensipeta, qui satiatur mensis appositis. a τράπεζα, mensa, & κορέω, satio.

Τραπεζοφόρον, ου, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur.

Τράπω, Jon. pro τρέπω, vertere.

Τραπείομεν, vertamus, Jonic. & Poet. pro τραπῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. pass. ῶ, resolut. in εω, deinde ε pro ε, per systolen, & ι inserto metri gratia, verbi τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον.

Τρεπτὸς, ὸ, ὸν, mutabilis, e. a τρέπω, muto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεν, Jon. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici potest etiam Jonic. & Boeotica syncope pro ἐτράπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω. fut. ψω. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα.

Τράπεζα, ας, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, mensa.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. med. τραπόμενος, aor. 2. sub. med. verbi τρέπω, verto.

Τραπέω, ῶ, uvas calco. a τρέπω, verto: calcando enim vertuntur.

Τραπὲξ, κος, ὁ, jaculum, hasta. quia potest τρέπεσθαι, vibrari.

Τράπωμαι, a. 2. sub. med. verbi τρέπω, verto. vide τρέπω.

Ταρσιὰ, locus, ubi siccantur ficus, & casei: a τέρσω, sicco.

Τραυλὸς, ὸ ὁ, balbus, blæsus. τραυλίζω, balbutio. q. a τραύω, ut sit quasi ejus sermo vulneratus.

Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ vulnus.

Τραυματίζω, vulnero, saucio. fut. ίσω. perf. τετραυμάτικα. perf. passiv. τετραυμάτισμαι.

Τράγημα, (q. τρώξιμα) reliquiæ pabuli, quæ de præsepi cadunt. quasi a τρώγω, edere.

Τράφ', pro τράφε, Jon. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. indicat. activ. verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω.

Τράφαλλος, ε, ὁ, coagulum, caseus recens. a τρέφω, idest, πήσσω, cogo.

Τράφεν, Jon. & Dor. pro τρέφειν, educare, vel educasse, pro τραφεῖν, a τρέφω, alo. vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφέμεν, Jon. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω. alo. f. θρέψω.

Τράφεν, Jon. & Boeot. sync. pro ἐτράφησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. Sed τραφεῖν, est aorist. 2. infin. Doric. & Æolic. pro τραφεῖν, vel Attic. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Τραφερὸς, ὸ ὁ, siccus, compactus. Hesiod. tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὰ, terra arida, continens. Them. τρέφω, alo.

Τράφηξ, ηκος, ὁ, pars navis, seu labrum, ubi scalmi ponuntur. quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, sicca: tabula, qua panis ad furnum fertur, Etym. lignum Lycophroni.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, fut. inf. pass. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Τραφθέντι, Jon. pro τραφθέντι, aor. 1. part. pass. vel a τρέπω, verto, vel τρέφω, alo.

Τραφοῖσα ε ας, ἡ. Doric. & Æol. pro τραφοῦσα, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. a τραχὺς, asper.

Τραχέως, aspere. compar. τραχύτερον, asperius. superlat. τραχύτατα, asperrime.

Τραχηλίζω, in cervicem resupino; item patefacio, Phavorin. Item cervicem cædo, & ferio, ut solent pancratiastæ, Suid. Plat. dissecco, per dorsi spinam findo, ut aperiuntur porci, & olim victimæ. Phavorin. Apud Plutarch. in Antonio τραχηλίζειν est luctatores cervicibus manuum mutuo complexu hærentes, atque implicitos separare. f. ίσω p. τετραχήλικα.

Τράχηλος, ε, ὁ collum, cervix. q. a τραχὺς, asper, & ἧλος, clavus, quod ossa sint in eo tamquam asperi clavi: purpurarum muricarum genus, muricatum genus, Athen. l. 6. in censu τῶν ὀστρέων reposuit. Item verticillum, vertebra. τράχηλος τῆς κύστεως. collum vesicæ, Hippocr.

Τραχὺς, ὺς, ὁ, asper, durus, scaber, agrestis, salebrosus. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ asperitas, τραχύνω, aspero, exaspero.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regioni, Trachonitis, Græc. Latine, salebrosa.

Τράω, inusit. unde τιτράω, perforo.

Τρεέτην, timebant, 3. dual. imperf. act. Jon. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, timeo.

Τρεῖν, præsens infin. a τρέω, tremo. Sunt qui velint τρεῖν, Dorice dici pro τρεῖν.

Τρεῖς, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, tres, tria. gen. τριῶν. dat. pl. τρισί.

Τρεῖς ταβέρναι, αἱ, αἱ, nomen hospitii. Lat. tres tabernæ. Act. 28, 15.

Τρέμω, tremo, timeo, horreo, præ metu trepido. fut. τρεμῶ. præt. med. τέτρομα. τρέμει περὶ τῆς ἀρχῆς, anxius est de principatu Chrysost.

Τρέον, Jon. pro ἔτρεον, tremebant, 3. pl. imperf. act. verbi τρέω.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. verbi τρέπω, verto.

Τρέπω, verto, converto, muto, transfero, submoveo, fundo fugo, profligo. considero. fut. ψω. p. τέτροφα. præt. med. τέτροφα, q. a τρέφω. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit cursum suum. ἀποτρέπω, averto, deflecto, ἀτράπελος, ε, ὁ, ἡ, invenustus. προτρέπω, propello, incito, adhortor. προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, ἡλιοτρόπιον, ε, τὸ, herba Solaris. πολύτροπος, ε, ὁ, ἡ, multiplex εὐτράπελος, ε, ὁ, ἡ, lepidus, scitus, elegans, facetus.

Τρέσσαν, territi sunt, Jon. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Sic τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. verbi τρέω, tremo.

Τρήρων, ε, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.

Τρέφοιν, alerem, per syncopen pro τρέφοιμι. præs. opt. Attic. pro τρέφοιμι, verbi τρέφω, alo.

Τρέφω nutrio, compingo. futur. θρέψω. perf. τέθροφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part. pass. τεθραμμένος, educatus. præt. med. τέτροφα.

Τρέχω, curro, accurro. f. θρέξω, & δραμῶ. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον p. m. δέδρομα.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, ὁ, a. part. act. m. g. a τρέπω, verto. fut. ψω.

Τρέψας, αντος, ὁ, convertens in accus. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p m. τέτροφα.

Τρέψειε, vertat, 3. singul. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusdem.

Τρέω, tremo, trepido, timeo, fugio. fut. τρέσω. perf. τέτρεκα. Hinc τρέμω, & τρομέω, idem. τρόμος, ε, ὁ, tremor. ἀτρέμας, & ἀτρέμα, adv. sine timore.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen, cuniculus. tanquam a τράω, ex τιτράω, perforo.

Τρηματίζω, alea ludo. q. a τρῆμα, quia aleæ sunt punctis cavis insignitæ.

Τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columba, sic dicta a timiditate. dat. plur. τρήρωσι. a τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, cavernosi, gen. Jon. a τρητὸς ὸ, ὁ, perforatus. Thema τιτράω, perforo.

Τρηχῖνος, gen. sing. a Τρηχὶν, ῖνος, ὁ, nomen viri.

Τρῆχος, ε, ὁ, Trechus nomen viri.

Τρηχὺς, asper, Jon. pro τραχὺς, ὺς ὁ, idem. Hinc τρηχὼ, ὸς, ἡ, locus asper. sed τρήχω, Poet. pro τρηχύνω, asper sum.

Τρία, tria, plural. neut. gen. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuscina, piscatorum instrumentum, quo pisces feriunt: & Neptuni insigne, Odyss. ὁ a τρία, quia tres habet cuspides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta.

Τριακοντάζυγος, ε, ὁ, ἡ, quæ habet triginta transtra. navis Epitheton ex τριάκοντα. Th. τρεῖς, & ζυγὰ, transtra. The. ζυγόω, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a.

Τριάζω, vinco. ab athletis sumptum, quorum victoria in triplici certamine sita erat: quasi terno. a τρία.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάζω, vinco, supero. fut. άσω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine sita erat. Quod a τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τρίβακος, ὸ, ὁ homo diuturno usu velut tritus. a τρίβω, tero. τριβακὴ ἀσέλγεια, tribadum lascivia. τριβακὴ κακία dicitur a Cyrillo vitiositas, cujus viam plerique insistunt, & terunt vafra, & veteratoria malitia. τριβακὴ etiam in abscessibus est caticula, quæ & ῥαχόδης, dicitur.

Τριβαλλὸς, ε, ὁ, sycophanta, mensarum assecla. Nam Triballis populis sordes visæ objiciebant.

Τριβὰς, άδος, ἡ, tribas, frictrix. a τρίβω, tero.

Τριβεὺς, έως, ὁ, pistillum, quo τρίβεται, teritur.

Τρίβολος, ε, ὁ, tribolus, herba. Etiam tribolum, quo paleæ teruntur. Item τρίβολοι sunt, quæ lupatis equorum adduntur, & ipsi mandunt, dicta a tribuli asperitate: his equi oris durioris domantur, cursusque coercentur, Poll. l. 1.

Τριβόμενος, ε, ὁ, præs. part. pass. a τρίβω, tero.

Τρίβος, ε, ἡ. via trita, semita: ritus, consuetudo, Hippocr. περὶ ἄρθρων, de articulis: τρίβον λαβεῖν, assuescere, inveterascere, a præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω. tero.

Τρίβε, præs. imperat. pass. τρίβουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi τρίβω, tero.

Τρίβω, tero, attero, vexo frico, tundo, quotidianis laboribus exerceo. f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι. præt. med. τέτριβα. q. a τείρω, vexo. Hinc τρίψις, εως, ἡ, tritura. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem.

Τρίβωμες, teramus, Dor. pro τρίβωμεν, 1. plural. præs. sub. activ. a τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum: homo usu rerum tritus. a τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ε, ὁ, ἡ, tam de viro, quam de fœmina dicitur, quæ ter nupsit. a γαμέω, uxorem duco.

Τριγχὸς, idem ac θριγκὸς, septum, vallum.

Τρίγλα, ης, ἡ, trigla piscis. q. τρίγονα, qui τρὶς γονᾷ, id est, ter anno parit.

Τριγλήνος, ε, ὁ, tres habens pupillas, vel habens in modum trium pupillarum perfectas. Th. γλήνη, pupilla, & τρεῖς, tres.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ tricuspis, in dat τριγλώχινι, quod a τρεῖς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ινος, cuspis, acies.

Τριγχὸς, maceria. vide θριγκός.

Τριετία, ας, ἡ, triennium, a τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, trimus, triennis. & τριετίζουσα, idem. & in m. g. τριετίζων. Ex τρία, & ἔτος, ος, τὸ, anni. Them. ἔτος, annus.

Τρίζω, & τρύζω, strido, murmuro. hinc τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur.

Τριακὰς, άδος, trima pars, numerus trigesimus, Poet. pro τριακάς, acc. sing. τριακάδα.

Τριήκοντα, triginta, Poet. vel Jonic. pro τριάκοντα. sunt enim ἄκλιτα. Thema τρεῖς. τριακοντούτεις σπονδαὶ, triginta annorum fœdus.

Τριηκόντορος, ε, ἡ, lembus, navis, quæ triginta remis agitur. ex τριάκοντα, th. τρεῖς, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηκοσίας, trecentas, acc. plur. f. g. Jon. a τριηκόσιοι, trecenti.

Τριηρίτης, ε, ὁ, qui triremi vehitur.

Τριβόλη, ης, ἡ, tribula, qua scil. teritur frumentum. q. a τείρω, tero.

Τρικέφαλος, triceps, ter geminus, Hesiod. in Theog. q. τρία κεφαλὰ, tria capita. Ex τρεῖς, & κεφαλή.

Τρίλλιστος, & πολύλλιστος, ε, ὁ, multum cupitus. proprie ter petitus votis, peroptatus. Ex τρεῖς, & λίσσομαι, precor.

Τρίμηνον, ε, τὸ, trimestre spatium, anni quadrans. τρίμηνος, ὁ, ἡ, trium mensium. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Τριξίλλας, grillus vide τρωξαλλίς.

Τριξὸς, ὸ, ὁ, triplex. τρισσὸς, a τρὶς. quod a τρεῖς, tres.

Τριόδοισιν, dat. plur. Jon. a τρίοδος, ε, ἡ, trivium. dat. sing. τριόδῳ. Ex τρὶς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδους, οντος, ὁ, tridens. Ex τρὶς, ter. Th. τρεῖς. tres, & ὀδοὺς, ὁ, dens.

Τριόπιον, seu Τριόπειον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ, tricubitalis. acc. sing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εος, ὁ, cubitus.

Τριπλῆ, adv. tripliciter. q. τριπλῶς, a τριπλόος, ὸς, ὁ, triplus, hoc a τρεῖς, tres, & πέλω, sum.

Τριπλὸς, ὸς, ὁ, triplex. Vide in τριπλῆ.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. a τρίπους, οδος, ὁ tripes. τριπόδης, ε, ὁ, tripedale. quod a τρίπος, ε, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ. ex τρεῖς, tres, & πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.

Τριποδηφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, ἤτοι φέρειν, tripodas ferre.

Τριπόθατος, ε, ὁ, ἡ, Dor. pro τριπόθητος, ter optatus. Ex τρὶς, ter, & ποθητὸς, a ποθέω, opto. Th. πόθος, ε, ὁ, desiderium.

Τρίπολις, εος ὁ, ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epith. loci tres urbes habentis.

Τριπόλῳ, dat. sing. a τρίπολος, ε, ὁ, ἡ, ter aratus. a τρεῖς, tres, & πολέω, verto, aro.

Τρίπορθος, ε, ὁ ἡ, qui ter captus, ac direptus fuit. ex τρὶς, ter, & πέρθω, vasto.

Τρίπτυχος, ε, ὁ, triplex. ter. Them. τρεῖς, tres, & πτυχὴ, plicatura. The. πτυχὴ, plicatura. The. πτύσσω plico.

Τρὶς, ter. ἀπὸ τρεῖς. Th. τρεῖς, tres.

Τρισεννάδα, acc. sing. a τρισεννὰς, άδος, ἡ, tertius nonus dies mensis; hoc est, vigesimus septimus. Ex τρὶς, ter, & ἐννέα, novem.

Τρισκαίδεκα, tredecim. hinc τρισκαιδεκάτη, ης, ἡ, tricesima Ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem.

Τρισκαιδεκάπηχυς, ὁ, qui longus est tredecim cubito-

cubitorum magnitudine. a πῆχυς, εος, ὁ, cubitus.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ, ter pistus, ter pistillo subactus. ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, tres, & κόπανον, ου, τὸ, pistillum. Th. κόπτω, scindo.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, ὁ, τρὶς ὀλύμπια νικήσας, qui ter in Olympicis ludis victor fuit.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ, ἡ, tres spithamas longus. a τρὶς. Th. τρεῖς, tres, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, spithama, een spanne.

Τρίστεγος, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, tertia contignatio. τρίστεγος, ου, ὁ, ἡ, tres contignationes habens. Ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego.

Τριστοιχὶ, adv. triplici serie, per tres ordines. quod ex τρὶς, seu τρεῖς, tres, & στίχος, ordine eo.

Τρίστομος, ου, ὁ, ἡ, tria habens ora.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille. Ex τρὶς, seu τρεῖς, & χίλιοι, mille.

Τριταῖος ἄνεμος, ventus post triduum oriens. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτοισιν, dat. plur. Jon. a τρίτατος, ου, ὁ, tertius. dativ. singul. τριτάτῳ. quod a τρίτος, tertius. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτῳ, vide τριτάτοισιν.

Τρίτη, ης, ἡ, tertia, f. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, triens, tertia pars. hinc τριτημόριος, & τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ epitheton a τριτὼ, ῶος, ἡ, Bœtic. caput, & γίνομαι, nascor. Poetæ enim fingunt, illam e Jovis capite esse genitam. Vel a τρίτος, tertius, quod nata sit tertia mensis die: aut quia eadem cum Luna est, quæ tertia a coitu die apparet.

Τριτογενὴς, έος, ὁ, Tritogenius.

Τριτομῶ, ex τρεῖς, & τέμνω, seco. Gen. 17. 12.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, tres. ἡ τρίτη, sc. μοῖρα, tertia pars. τὸ τρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertia vice. ἐς τρίτην, perendie.

Τριτωνὶς λίμνη. Consule Græca Scholia Pind. Pyt. Od. 4. 234.

Τριπλοῦς, Jon. τριπλόος, triplex.

Τριφίλητος, ου, ὁ, Dor. pro τριφίλητος, maxime amabilis. Th. φίλος, amicus.

Τρίφωσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. id est, valde lucens.

Τριχῆ, & Dor. τριχθὰ, tripliciter, trifariam. adv τριχῆ, tripliciter. a τρεῖς, tres.

Τρίχες, ῶν, pili, plur. nom. a θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus. dat. plur. θριξί.

Τρίχινος, ίνη, ινον, cilicinus, a, um. confectus ex pilis, seu crinibus. The. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Τρίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi τρίβω, tero. f. ψω.

Τριώροφον, vide διώροφον, ab ὀρόφω, tego.

Τροίη, ης, Jon. ης, ἡ, Troja. in accus. Τροίην, Jon. Th. Τρῶς, Τρωὸς, ὁ, Trojianus.

Τρομεοίατο, Jon. pro τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω, tremo.

Τρομέουσι, Dor. pro τρομέουσι, ῶσι, metunt, verbi τρομέω, tremo.

Τρομέω, tremo. τρομέουσα, præs. part. f. g. quod a τρόμος, tremor. hoc a τρέμω, idem ac Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor. vide τρομέω, tremo.

Τρόπα, lusus puerorum, quum talos, aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux lib. 7. 7. quasi a τρύπα, foramen.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, tropæum, monumentum post τροπὴν hostium.

Τροπή, ῆς, ἡ, conversio. acc. pl. τροπάς. a τρέπω, verto.

Τρόπαλις, vel τρόπαλλις, alliorum manipulus. a τρέπω, verto, convolvo.

Τροπὸς, ωτος, ὁ, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, figurativus, a, um, metaphoricus. τροπικοὶ κύκλοι, tropici orbes a conversionibus dicti. hinc τροπικῶς, figurate, metaphorice, allegorice, per tropum. adv. a τρέπω, verto.

Τρόπις, ιδος, vel εος, ἡ, carina navis: tropis Martiali. Fit ex lignis versis.

Τρόπος, ου, ὁ, modus, mores, consuetudo, formula, exemplum, ratio: mutatio, commutatio, Aristot. in Rhetor. sed τροπὸς, ῦ, ὁ, lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens. The. τρέπω, verto, torqueo.

Τροποφορέω, ῶ, mores alicujus tolero: morem gero, indulgenter tracto. f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα. quod a τρόπος, ου, ὁ, mos, & φέρω, fero.

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. τροφεὺς τῶν ἵππων, equiso, Plato de Leg.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, esca, pastus, victus, annona, educatio. τροφαί, apud Sophoclem dicuntur adolescentes.

Τρόφιες, οἱ, qui jam sunt adulti. Thema τρέφω, nutrio.

Τρόφιμος, ου, nomen viri. Gr. alumnus.

Τρόφις, ιος. ὁ, bene nutritus, crassus, pinguis. τροφόεις, εσσα, ῦ, idem. a τροφὴ, alimentum. The. τρέφω, alo.

Τροφὸς, ῦ, ὁ, ἡ, altor, & altrix, nutrix. Item τροφὸς, tex; Plat. in Polit.

Τροφοφορέω, legitur 2. Machab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, educavi te. Ex τροφὴ. & φέρω. Sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. a τροποφορέω, mores tolero.

Τροχάω, ῶ, Poet. pro τρέχω, unde τροχὸς, ῦ, ὁ, rota, & τροχάω, curro, festino.

Τροχαλὸς, ῆ, ὁ, velox, rotundus, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχὸς, rota, τροχαλία, rota, quæ circumagitur ad aqua educendam.

Τροχὰς, gallicula, Gloss. in qua sc. possis τρέχειν.

Τροχάω, ῶ, curro, festino, volvor. Thema τρέχω, curro.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita, vestigium, via. a τρέχω, curro.

Τροχιλία, torquilla. Gloss. Cyr. avis est torquilla. Lego τροχιλία, tortula, id est, trochlea.

Τρόχιλος, ου, ὁ, trochilus. In architectura τρόχιλος, scotia, ornamentum quoddam columnarum, Vitruv. l. 3. c. 3.

Τρόχμαλα, τὰ, speta, & lapilli, quibus usus est ad macerias, ad cingendos agros.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. a τροχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, totæ speciem habens, rotundus. hoc a τροχὸς, ῦ, ὁ, rota, quod a τρέχω, curro, & εἶδος, εος, τὸ, forma, similitudo. Th. εἴδω, video.

Τροχὸς, ῦ, ὁ, rota. Sed τρόχος, ου, ὁ, cursus, cursor, trochus. τροχοὶ, fibulæ, quibus bidentes ligantur. Item τροχοὶ, rotæ pisces. Plin. l. 9.

Τροχόωσαι, Poet. pro τροχῶσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. a τροχάω, citato gradu feror, propero. Th. τρέχω, curro.

Τρύβλιον, seu τρυβλίον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina, trulia, culeus Aristoph.

Τρυγάω, ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo, fruor. f ήσω. perf. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. Thema τρύγη, ης, ἡ, triticum.

Τρυγίω, ῶ, sicco. refer hoc ad τρύω, sicco, si vis, & ἄγω, frango.

Τρύγη, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus: vindemia in Epigr. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereale. fructus colligo; item vindemio. τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, mustum.

Τρυγητήρων, gen. plur. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, a τρυγάω, vindemio.

Τρυγητὸς, ῦ, ὁ, frugum collectio, vindemia. Thema τρύγη, triticum.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ, ἡ, cerealium frugum comestor, ut curculio.

Τρυγόωσι, Poet. pro τρυγῶσι, 3. plur. præs. opt. act. verbi τρυγάω, vindemio.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. Item pastinaca piscis, Diosc. l. 3. c. 40.

Τρυζόντων, gen. plur. part. præs. activ. a τρύζω, murmuro.

Τρύζω, idem ac τρίζω, murmuro, strido, obstrepo. vox per Onomatop sed proprie turturis. hinc turtur dicitur τρυγών.

Τρῆμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen, tanquam a τρύω, pro τράω, foro.

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac τρῆμα, foramen.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, fœx vini, mustum. Exponitur etiam de granis recens a Sole duratis, de scoria ferri atque retrimento, Nicand. in Alexiph. pariter de amurca usurpatur, Poll. l. 1.

Τρύπα, ης, ἡ, foramen. a τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. a τρυπάω, terebro. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, ῦ, ὁ, afflictus, æger, imbecillus. Thema τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina, lanx. a τρύω, pro τρύω, foro.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens. Iliad. γ. q. τετράφαλος. dat. fing. Jon. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φαλὸς, ῦ, ὁ, conus galeæ.

Τρυφάω, ῶ, in deliciis vivo, genio indulgeo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, delicate, molliter. Thema θρύπτω, frango.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ, mollities. a θρύπτω, frango. f. ψω. p. τέθρυφα.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicate vivens. quasi a τρυφάω, delicate vivo.

Τρήχαλα, τὰ, aspera loca, a τραχὺς, asper.

Τρύχιος, ου, ὁ, idem ac τρύχνος, mollis. Item oleris sylvestris genus, a Latinis dictum mala insana.

Τρυχὸς, ὴ, ὸν, mollis, e, tanquam tritus. a τρύχω, tero.

Τρύχονται, atteguntur, 3. plural. præs. ind. pass. a τρύχω, tero.

Τρύω, tero, attero, vexo. Hinc τρύχω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, pannus attritus. τρυτάνη, ης, ἡ, trutina.

Τρῳάδα, Poet. & Dor. pro Τρῳάδα, ad Trojam.

Τρῳὰς, άδος, ἡ, nomen urbis, Troas. Gr. penetratrix.

Τρώγαλα, τὰ, bellaria, quæ τρώγομεν, edimus: secundæ mensuræ. a τρώγω, comedo.

Τρωγάλια, τὰ, bellaria in genere, quæ saturi voluptatis gratia velut rodebant. Th. τρώγω, comedo.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna.

Τρωγλοδύοντα, accus. sing. part. præs. a τρωγλοδύω, latebram subeo, quod ex τρώγλη, caverna, & δύω, vel δύω, subeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris. Item passer. τρωγλοδύται. τὰ, cavernas subeuntia, Arist. l. 4. de partib. anim. τρωγλοδύται, οἱ, populi cavernas incolentes, qui a subeundis cavernis nomen acceperunt, Arist. hist. anim. c. 8. τρωγλοδυτέω, gaudeo cavernis. τρωγλοδυτικὰ, τὰ, animalia, quæ cavernas subeunt, & in iis degunt. τρωγλοδυτικὴ, ῆς, ἡ, species viperæ. Diosc. lib. 2. c. 193. τρωγλοδύτης, ου, ὁ, qui cavernas subit.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, rodentes, acc. plur. f. g. part. præs. a τρώγω, rodo. τρώγοντι, pro τρώγουσι.

Τρωγύλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. cela penuaria.

Τρώγω, rodo, comedo, cibum capio. f. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον. Hinc τρὼξ, γὸς, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκτης, ου, ὁ, comestor, vorator.

Τρώεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro Τρωσί. a Τρῶς, Trojanus. hinc Τρῳάδες, Trojanæ.

Τρωθῇ, vulneretur, 3. singul. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω, perf. τέτρωκα.

Τρωία, ας, ἡ, Poet. pro Τροία, ας, ἡ, Troja. Τρωίαθε, Poet. adv. pro Τρωίαθεν, & Jon. Τροίηθεν, ex urbe Troja.

Τρωΐτερ, Troi, dat. sing. a Τρῶς, nomine proprio.

Τρῶμα, ας, ᾶ, Dor. pro τρῶμα, ης, ἡ, foramen: clades, damnum: vulnus Herodoto.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga, Jon. pro τρῶμα. Thema τιτρώσκω, vulnero.

Τρωξαλλίδες, αἱ, vermium quoddam genus.

Τρωξάρταο, gen. Æol. a τρωξάρτης, ου, ὁ nom. propr. muris. ἀπὸ τῦ τρώξαι ἄρτον, panem vorando.

Τρώξιμος, ου, ὁ & ἡ, edulis, matura. a τρώγω, comedo. τρώξιμα, ων, τὰ, herba intybum.

Τρωπάω, ῶ, verto. a τρέπω, idem.

Τρῶσεν, vulneravit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi τιτρώσκω, vulnero.

Τρώσω, vulnerabo. f. 1. ejusdem verbi.

Τρῶμα, ατος, τὸ, Jonce pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, Poet. pro τροχάω, idem ac τρέχω, curro. f. θρέξω.

Τρώων, & τρωῶν, Dor. gen. pl. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojianus. dat. plur. Τρωσί.

Τ Υ.

Τὺ, Dor. pro σὺ, tu, vel pro σὺ. τύγα, Dor. pro σύγε, tu.

Τυγχάνω, εις, ει, sum, compos fio, fortior, attingo, obtineo, assequor, cum gen. & cum accus. Pind. τυγχάνει, contingit, evenit. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. perf. τέτυχα, ας, ε, & τετύχηκα. τυχὼν λόγου, dicuntur ii, quibus dicendi potestas facta est, Demosth. οὐ τυγχάνω, nihil proficio, Thucyd. τυγχάνω τιμωρίας, luere pœnas, Demosth. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, infortunatus. δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, fortuna adversa. δυστυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna secunda.

Τεύχ-

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Jon. a Τυδείδης, ου, ὁ, Tydides, nomen proprium.
Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, ἡ ἀλοῶσι. Eustath. a τύκω, paro.
Τυκίζω, scalpo, polio. a τύκος.
Τύκος, ου, ὁ, & τύχος, instrumentum, quo fabricantur, nimirum lapides scalpunt: a τεύχω, fabricor.
Τυκτὰ Persice, nomen cœnæ.
Τυκτὸς, ῦ, ὁ, factus, a τεύχω, fabricor.
Τύκω, paro, tanquam τεύχω. vide τεύχω.
Τύλη, ης, ἡ, callus. a τύλος, idem.
Τύλιμος, ου, ὁ, crumena pellicea, quia ibi aliquid τυλίττεται. involvitur.
Τυλίττω, vel ίσσω, involvo. Ex τύλη, lodix, culcitra.
Τύλος, ου, ὁ, callus, seu callum; item clavus ligneus, quasi a ξύλον. Hinc τυλόω, callosum reddo. perf. pass. τετύλωμαι.
Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quæ circa τύμβους versatur, & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.
Τύμβος, ου, & Dorice τύμβα, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus, q. a τύφω, uro: quod Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare.
Τυμβοχοή, ῆς, ἡ, tumulus. a τυμβοχοέω, tumulum struo, sepelio. quod a τύμβος, & χοέω, seu χέω, terra aggesta exstruo.
Τύμμα, ατος, τὸ, Poet. pro πληγὴ, ἡ, vulnus, plaga. a τύπτω, verbero.
Τυμπανίζω, distendo, fustigo, flagello. fut. ίσω, perf. τετυμπάνικα.
Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, tympanum. instrumentum, quod fuste percutitur.
Τυνὴ, tu, pro Dor. τὺ, & hoc pro σὺ, tu. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.
Τυνὸς, vel τυννὸς, ου, ὁ, parvus, τυννοῦτος, parvulus.
Τυπαλὸς, ῦ, ὁ, lutum. τυπαλίζω, lutum calco.
Τυπεὶς, έντος, ὁ, percussus, a. 2. part. pass. a τύπτω, verbero.
Τυπὴ, ῆς, ἡ, percussio, ictus, dat. plur. Jon. τυπῇσι, ab a. 2. verbi τύπτω, percutio.
Τύπος, ου, ὁ, nota, figura qualibet. signum percussione factum. typus, exemplar. a τύπτω, verbero. τύπος etiam dicebatur judicium, quo iis interdicebatur foro, qui creditoribus non satisfacerent. Vide Erasmum in Adag. εἰς Ἀντομίας, & Cæl. Rhodig. l. 20. c. 20.
Τυπτήσεις, verberabis, Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω. fut. ψω.
Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. plur. præs. ind. activ. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. plur. ind. pass.
Τυπτόντων, verberent, Att. pro τυπτέτωσαν. nam gen. pl. part. præs. act. usurpant pro 3. plur. imperat. præs. verbi τύπτω. verbero.
Τύπτω, verbero, percutio, pulso. tundo. imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præs. pass. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. τέτυπα, ας, ε.
Τυπωθέντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. passiv. verbi τυπόω, figuram pono. f. ώσω. Th. τύπτω.
Τυραννευόντων, gen. plural. part. præs. verbi τυραννεύω, regno, impero. fut. εύσω. Th. τύραννος, rex.
Τυραννέω, idem ac τυραννεύω, tyrannidem obtineo, regno.
Τυραννίδας, acc. plur. a τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος, tyrannus.
Τυραννικώτατος, η, ὁ, superl. a τυραννικὸς, ῆ, ὁ, tyrannicus.
Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, tyrannicida. a τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτονα.
Τύραννος, ου, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τείρω, vexo, quasi τείρανος. Est & nomen viri. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. τυραννεύω, regno, impero.
Τυρβάζομαι, satago, perstrepo. præs. act. τυρβάζω, turbas do. f. άσω. perf. τετύρβακα, quod a τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, tumultus, turba.
Τύρβη, ης, ἡ, turba, tumultus: vita voluptuariorum. a σύρβη, vel θόρυβος.
Τυρία, ας, ἡ, pro Europa.
Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris. Ex τυρὸς, ῦ, ὁ, caseus, & γλύφω, cavo, excavo. Th. γλάφω, idem.
Τυρόεις, εντος, ὁ, vide in τυρὸς, caseus.
Τυρὸς, ῦ, ὁ, caseus. τυρὸς χλωρὸς, caseus recens. Hinc τυρώδης, caseosus, ut & τυρόεις, εντος, ὁ.
Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis, Tyrus. Syr. rupes.
Τυρσηνοῖσιν, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.
Τύρσις, ιος, ἡ, turris, propugnaculum, mœnia.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca, quæ & ὀρχή.
Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, casei, genit. a τυρὸς, caseus.

Τύσσω, supplico, Hes. puto pro πτύσσω, ut sit, plicat manus, vel genua.
Τυτθὸς, ῦ, ὁ, parvus, infans, parvulus, pendens adhuc ab uberibus. κοτύλην τυτθὴν, pusillum poculum dicit Eustath. Iliad. χ. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθὸν ὅσον, valde parum. Them. τιτθὸς, ῦ, ὁ, mamma.
Τυτὼ, noctua. ex eo sono, tu, tu.
Τυφάονα, acc. sing. a Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri. hinc Τυφαόνιον, nomen proprium loci.
Τύφη, idem ac τίφη, tipha, genus frumenti.
Τυφθεῖμεν, ῆτε, εῖεν, verberati essemus, per sync. pro τυφθείημεν, ίητε, 1. plur. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω, verbero.
Τυφλὸς, ῦ, ὁ, cæcus. τυφλὸν ἔντερον, intestinum cæcum, quod cum tenui committitur, spinæque insidet, Galenus. Hinc τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. τυφλόω, excæco. f. ώσω.
Τυφλοῦται, cæcutit, 3. sing. præs. pass. a τυφλόω, excæco.
Τυφλοφόρος, ου, ὁ, peram gestans.
Τυφλόω, ῶ, excæco. fut. ώσω. perf. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε.
Τῦφος, ου, ὁ, fumus. res inanis fumo similis. fumosa arrogantia. Item stupor, Hippocr.
Τυφόω, ῶ, fumo infesto, vel eneco, item insolentem reddo. f. ώσω. perf. τετύφωκα. præs. pass. τυφόομαι, οῦμαι, inflor, turgeo. perf. pass. τετύφωμαι, ωσαι, ωται. perf. part. τετυφωμένος, η, ον, inflatus, a, um. a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. pass. τυφωθεὶς, έντος, ὁ, tumefactus. a τῦφος, ου, ὁ, fumus, fastus. Th. τύφω, fumum excito.
Τύφω, fumum excito, incendo, uro, inflammo, fut. θύψω. perf. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα. καπνῷ τύφων πόλιν, fumo infestans civitatem, Aristoph. præs. pass. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τῦφος, seu τύφος, ου, fumus; item jactantia, ostentatio. τυφόω, fumo infesto, vel eneco; item effero, insolentem reddo.
Τυφωΐου, gen. sing. a Τυφωεὺς, nomen gentis.
Τυφωνικὸς, ὴ, ὸν, turbulentus, a, um. quod a τυφῶν, ῶνος, ὁ, ventus procellosus, turbo, vortex. Them. τύφω.
Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφῶν, ῶνος, ὁ, Typhœus centiceps.
Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.
Τύχαις, dat. plur. a τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. singul. a. 2. verbi τυγχάνω. vide in τύχαις.
Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.
Τυχέειν, Poet. pro τυχεῖν, nancisci, aor. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, adipiscor. a. 2. ἔτυχον.
Τύχη, ης, ἡ, fortuna, sors, casus fortuitus, eventus. ὦ τύχη. dolentis locutio est, Xenoph. 2. Pæd. τύχων, successus. ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις, melioribus auspiciis, Plato de Leg. Est & τύχη, ης, ἡ, nom. propr. muliebris, Tyche.
Τυχηρῶν, gen. plur. a τυχηρὸς, ά, ὸν, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo.
Τύχῃς, assecutus eris, 2. sing. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.
Τυχήσω, fut. 1. q. a. τυχέω, idem ac τυγχάνω, assequor. hinc τυχήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act.
Τυχθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω, fabricor. perf. pass. τέτυγμαι. aor. 1. pass. ἐτύχθην.
Τυχικὸς, ῦ, ὁ, fortunatus. Item nomen viri. τυχικῶς, fortuito.
Τύχοιμι, assequi potero, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta, aor. 2. part. act. fœm. g. a τυγχάνω, adipiscor.
Τυχὸν, forsitan; adv. ab a. 2. part. n. g. verbi τυγχάνω, sum.
Τυχόντι, ei, qui obviam fuerit, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.
Τυχὼν, όντος, ὁ, consecutus, a. 2. part. verbi ejusdem.
Τύχωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.
Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω, verbero.
Τυψάντων, verberent, Attice pro τυψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. activ. verbi τύπτω f. ψω.
Τυψίχη, ης, ἡ, sordes in auribus. Sed aliter est κυψέλη, Hesych.
Τύψε, percussit, Jon. pro ἔτυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τύπτω, verbero.
Τύψον, άτω, aor. 1. imperat. activ. verbi ejusdem.

Τυψεῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusdem.

Τ Ω

Τῷ, huic, dat. sing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Exponitur enim quare, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῳ sine accentu pro τινὶ, alicui. τῶ. Dor. pro οὗ.
Τώ, seu τώγε, hi, dual. num. ab ὁ, hic.
Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, simulacrum.
Τὤγκιστρον, Dor. pro τὸ ἄγκιστρον, hamus.
Τωθάζω, conviciis; dicteriis incesso, irrideo, increpo, decipio: mordeo: glorior. fut. άσω. Nonnulli ducunt ab ὠθέω, trudo. q. in infamiam. Quid si a τυτθὸς, ut sit aliquem parvi pendere? & sic erit q. τυτθάζω. Hinc τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio. τωθαστὴς, ῦ, ὁ, irrisor.
Τωθάζοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, conviciis insectantes. a τωθάζω, irrideo.
Τὤλγεσι, Dor. pro τοῖς ἄλγεσι, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem ac ἀμπεχόνη, ἡ, vestitus. ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.
Τῶ μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, mei.
Τῶν, τῶνγε, & τῶνδε, gen. plural. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.
Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, antro.
Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Them. ὄρνις, idem.
Τὠνὰ τῶτο, pro τὸ ἀνὰ τοῦτο, postea.
Τὠργεῖοι, Dor. pro τοὶ Ἀργεῖοι, Argivi viri.
Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.
Τὠρχαῖον, Jon. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitus, olim.
Τὼς, sic, pro οὕτως, per aphæresin, vel Dor. pro ὡς. Them. οὗτος, hic. vel τὼς, similiter, a τὸς, inusitat. pro quo ὁ in usu. τὼς, ὡς, tantum, quantum, & Dor. pro τῶς.
Τὠστέα, Dor. pro τὰ ὀστέα, ossa.
Τὤυτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poet. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, ad idem ministerium.
Τωὐτὸ, τωὐτῷ, & ταὐτὸ, pro τὸ αὐτὸ, τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτό.
Τωὐτῶ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ Α

Υ Est littera vigesima. In numeris est cccc. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι Doric. & Æolic. mutatur, ut in Μοῖσα pro Μοῦσα, &c.
Υ, olfacientis sonus, eum edit, qui se odorari aliquid probare ostendit. Aristoph. in Plut.
Ὑάδες, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur, aut occidunt, pluvias excitant. ab ὕω, pluo. Dicuntur etiam Palilicium sidus, Plin. l. 18. c. 26.
Ὕαινα, ζῶον, bellua, nomen quadrupedis. dict. a setis suillis in dorso. ὗς est sus.
Ὑακίζω, pluo, madefacio. Th. ὕω, idem.
Ὑάκινθος, ου, ὁ, ἡ, hyacinthus, puer, flos, & gemma, etiam nomen viri. Item lana, filaque hyacinthi colore infecti, Exod. 28. Hinc ὑακίνθινος, η, ον, hyacinthinus, a, um. ὑακίνθια, festum in ejus honorem. sic dict. quia μετὰ τὸ ὕειν κατὰ ἄνθος, florem emittit, ubi terra vernis imbribus permaduit.
Ὑακινθώδης, εος, ὁ, ἡ, hyacinthinus hyacintho similis.
Ὕαλος, seu ὕελος, ου, ὁ, vitrum, crystallus. Etymol. ab ὕω, pluo. est enim vitrum pluviæ conglaciatæ non absimile. Malo ab ἕλη, splendor. hinc ὑάλινος, ίνη, ον, vitreus, a, um. ὑαλουργὸς, vitrarius. ὑαλουργεῖον, vitrarium.
Ὑὰς, άδος, ἡ, hyas. vide ὑάδες.

Υ Β

Ὑββάλλειν, subvertere, subjicere, Dor. seu Æol. syncope pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω, jacio.
Ὕβον, Dor. pro κυρτὸν, gibbosum.
Ὑβὸς, ῦ, ὁ, curvus, inflexus, a κυφός. Hinc ὕβωσις, ὕβωμα, curvamen. tanquam ab ὑβόω, curvo.
Ὑβόλοιο, Doric. pro Εὐβόλοιο, Eubuli.
Ὑβρίζω, contumelia afficio, lædo, offendo, injurius sum. Vites etiam dicuntur ὑβρίζειν, cum luxuriant. fut. ίσω. præt. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. pass. ὕβρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part.

part. ὑβρισθεὶς, ἕντος, ὁ, contumelia affectus fut. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, ῃ. Th. ὕβρις, contumelia.

Ὕβρις, εως, ἡ, injuria, contumelia, flagitium, ſtuprum, ſuperbia, faſtus, petulantia, licentia, protervia, ὕβρις pro ſpecie deſpicientiæ ponitur ab Ariſtot. l. 2. Rhetoric. Item ὕβρις delitiæ prænimiæ, & inſolentes, Ariſtoph. in Ran.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumelia afficio. f. ίσω. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδεν, Dor. pro ὑβρίζειν, lædere.

Ὑβρισθέντας, accuſ. plural. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω, lædo.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ verbi ejuſdem.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem ac ὕβρις, injuria.

Ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, contumelioſus, injurioſus, inſolens. Et ὑβρίστρια, ας, ἡ, contumelioſa, ſuperba. Th. ὕβρις.

Υ Γ

Ὑγίεια, vel ὑγεία, ας, ἡ, ſanitas, valetudo, bona valetudo. ἡ ὑγιείας ἀθηνᾶς ἄγαλμα, ſalubris Minervæ ſignum Athenis fuit a Pericle erectum, Plutarch.

Ὑγιαίνῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi ὑγιαίνω, ſanus ſum.

Ὑγιαίνω, ſanus ſum. f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιῆ, acc. ſing. ab ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιείης, gen. ſing. Jon. ab ὑγίεια, ας, ἡ ſanitas.

Ὑγιεινότατος, ου, ὁ, ſaniſſimus, ſuperl. ab ὑγιεινὸς, idem ac ὑγιὴς, ſanus.

Ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, ſanus, incolumis, integer. Animadvertendum, Græcos vocare ὑγιὲς id omne, quod probatur. Hinc Proverbium ὑγιὲς μηδὲν, vel ὑγιὲς οὐδὲ ἕν, cum omnia diſplicent. ὑγιὲς ἔνδυμα, veſtis bona, integra, Baſil.

Ὑγρὰ, ſeu Jon. ὑγρὴ, interdum ſumitur ſubſtant. pro ὑγρὰ κέλευθα, mare, pelagus. Th. ὑγρὸς, humidus.

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν, humidus, a, um, viridis, tener, mollis, lubricus, fluidus, laxatus, remiſſus. ὑγρὰ μέτρα, menſuræ rerum mollium, & liquidarum, Plato de Leg. ὑγραὶ ἐγχέλεις, teneri lacerti, Eurip. ὑγρὸς πρὸς τὴν δίαιταν, mollior in victu, Plutarch. in Solone. Homerus de ventis dixit, ὑγρὸν ἀέντων, h. e. μαλακῶς πνεόντων, molliter flantium.

Υ Δ

Ὑγρόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, humidam, i. e. parum compactam carnem habens.

Ὕδατι, dat. ſing, ὕδασι, dat. plur. ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατώδης, εος, ὁ, aquoſus.

Ὑδατίς, ίδος, ἡ, veſicula, ſtilla, gutta. Gloſſ. Cyr. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδει, aquæ, limo, dat. ſing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Ὕδερος, ὁ, hydrops. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδης, ὁ, qui perite canit, ſapiens, prudens, ab ὕδω, cano.

Ὑδνεῖ, ἐγγόνοι, σπέρματα. Heſych.

Ὑδνέω, nutrio. an ab ὕω;

Ὕδνον, ου, τὸ, tuber. ὕδνα, tubera.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra: aquatilis ſerpens, ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὑδραγωγὸς, ῦ, ὁ, aquæ ductor, aquator Cæſari, aquam educens. ὑδραγωγεῖον, aquæductio. ab ὕδωρ, & ἄγειν, ducere. ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæ ductus.

Ὑδραλέτης, mola aquaria, vel qui ὕδατι ἀλεῖ, ab ἀλέω, molo.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. ab ὕδωρ, aqua, & ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, muria.

Ὑδραύλης, organarius, hydraules. ὕδραυλις, organum, ſcil. muſicum, quo αὐλεῖται per ὕδωρ, aquam.

Ὑδρεύω, rigo, aquam poto, aquam haurio. ὑδρεύομαι, aquor, aquam haurio. f. εύσομαι. Th. ὕδωρ.

Ὑδρήιον, τὸ, Jon. pro ὑδρεῖον, urna.

Ὕδρην, Jon. pro ὕδραν, accuſ. ſing. ab ὕδρα, ας, ἡ, hydra.

Ὑδρία, ας, ἡ, cadus, urna, ſitula, hydria, aquario. Item urna, in quam conjiciebantur ſortes, Xenoph.

Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, nomen ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & μέδω, impero.

Ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo, ſum abſtemius. f. ήσω, perf. ὑδροπεπότηκα. quod ab ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, pro ὑδατοπότης, ου, ὁ.

Ὕδρος, ου, ὁ, hydrus. ſerpens aquaticus, coluber. Eſt & nomen ſideris, de quo Proclus in Sphæra.

Ὑδροχάρης, nomen proprium ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & χαίρω, gaudeo.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, ſignum Zodiaci, Aratus.

Ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, hydropicus, a, um, qui laborat aqua intercute. ab ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. Eſt etiam ſeroſa, & mucoſa illa proluvies, quæ egeritur in partu, Hippocr. ὕδρωψ εἰς ἀμίδα, urinæ profluvium, Galen.

Ὑδρώψ, ωπος, ὁ, hydropicus; Hippocr. in l. 2. Epidem.

Ὕδω, celebro, laudo, cano, dico, voco, Nicand. quaſi ab ᾄδω. Hinc ὑδέω, idem.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua, humor, pluvia, imber. Poet. eſt ὕδος, & ὕδος.

Ὕδωρ, ſidus, vocatum a Proclo in Sphæra ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου.

Υ Ε.

Ὓε, vox minitantis, hui.

Ὕει, pluit, 3. ſing. præſ. verbi ὕω, pluo. f. ὕσω. hinc ὑετὸς, ου, ὁ, pluvia.

Ὑεικὰ κρέα, ſuilla caro, Pollux.

Ὕειος, ου, ὁ, ſuillus. ὑεία, in gen. fœm. Dioſc. lib. 2.

Ὑελέω, ῶ, deliro, deſipio, Heſych.

Ὑέλινος, ου, ὁ, vitreus, e vitro confectus.

Ὑελέψης, ὁ, vitra coquens.

Ὑελίζω, vitri colorem exprimo, vitri ſplendorem imitor.

Ὑάλινος, ου, ὁ, vitreus, ὑάλινα κάτοπτρα, vitrea ſpecula, Alex. Aphrod.

Ὕελος, ου, ὁ, vitrum, pro ὕαλος. quod vide.

Ὑελοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri.

Ὑελουργεῖον, ου, τὸ, officina vitrearia.

Ὑελουργὸς, ῦ, ὁ, vitrearius.

Ὑελώδης, εος, ὁ, ἡ, ὁ, vitreus, vitrea.

Ὑέσθαι, pluviis irrigari. Th. ὕω.

Ὕετος, ου, ὁ, imbrem afferens, pluvialis, pluvius, Lucianus.

Ὑετόμαντις, εως, ὁ, qui pluviam futuram prædicere novit. Epitheton cornicis.

Ὑετὸς, ῦ, ὁ, pluvia. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, p. ὗκα.

Ὑετώτατος ἄνεμος, ventus maxime pluvius.

Ὕης, ἔος, ὁ, Bacchus, Heſych.

Υ Η.

Ὑηνία & ὑηνία, mori ſuilli inſulſitas: ſtultitia, Ariſtoph. in Ran. ab ὗς, ſus.

Ὑηνὸς, ὁ, ὁ, porcinus.

Ὑηνέω, ſtulte ago, indocilis ſum.

Ὕης, ου, ὁ, Bacchi epitheton apud Ariſtoph. Item ὕης, Jupiter pluvialis, Heſych.

Υ Θ.

Ὕθλος, ου, ὁ, nugæ, loquacitas.

Υ Ι

Υἱᾶσι, dat. plur. pro υἱέσι, ab υἱεὺς, filius, gen. υἱέος, & contracte υἱοῦς, dat. υἱεῖ. Th. υἱὸς, ῦ, ὁ, filius.

Υἱέε, filii, nom. dual. ab υἱεὺς, vide in υἱᾶσι. υἱέες, nom. plur. ab υἱεὺς, έως, ὁ, filius. acc. plur. υἱέας.

Υἱεῖ, dat. ſing. contract. ab υἱεὺς, vide υἱᾶσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio. q. d. θέσις υἱοῦ.

Υἱοῦς, gen. contract. ab υἱεὺς, ut dictum in υἱᾶσι.

Υἱὸς, ῦ, ὁ, filius.

Υἱωνὸς, ῦ, ὁ, nepos, filius filii. υἱωνή, ῆς, ἡ, neptis.

Υἱώσατο, in filium adoptavit, 3. ſingular. a. 1. med. verbi υἱόω, adopto. fut. ώσω. a. 1. υἱωσα. a. 1. med. υἱωσάμην, ω, ατο. Th. υἱὸς, ῦ, ὁ, filius.

Υἱωσις, εως, ἡ, adoptio.

Υ Κ

Ὑκαλὸς, ῦ, τὸ, ſanum.

Ὕκης, vel ὕκης, & ὕκης, piſcis quidam.

Ὕκος, ου, ὁ, Erythrinus piſcis.

Υ Λ

Ὕλα, ας, ἡ, Dor. pro ὕλη, ſylva. hinc ὑλαῖος, ſylveſtris.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, & ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, latratus.

Ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, idem ac ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Ὑλαγωγία, ας, ἡ, lignorum vectura.

Ὑλαγωγοὶ, ῶν, οἱ, qui ligna convehunt, Poll.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem ac ὑλαγμὸς, latratus.

Ὑλακτέω, idem ac ὑλάω, latro.

Ὑλάω, ῶ, latro. fut. ήσω. ὑλακτέω, idem.

Ὕλη, ης, ἡ, materia, ſylva, ligna, cibus, ſeges, alimenta, fæces cibi decocti; ſtirps humilis, frutetum, Xenoph. in Œcon. Hinc ὑλοτόμος, lignator.

Ὑλήεις, εντος, ὁ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, ſylvoſus, a. Th. ὕλη, ſylva.

Ὑλοκοῖται, οἱ, qui in ſylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑλοκοίτης, ου, ὁ.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, ſylvicida, lignator.

Ὑλίαι, αἱ, præſegmina coriorum, res fæculentæ: ab ὕλη, fæx.

Ὕλλις γαῖθμα. Dorica libra. vide Scholiaſt. Pind. Pythior. p. 295.

Ὑλοτόμος, cæſor lignorum. hinc ὑλοτομέω, ligna in ſylvis cædo.

Ὑλοφάγοιο, gen. Jon. ab ὑλοφάγος, qui ſylvas depaſcitur,

Υ Μ

Ὑμέας, Jon. pro ὑμᾶς, vos. ὑμὲς, Dor. pro ὑμᾶς.

Ὑμεῖς, vos, q. σύμεις, a σὺ, tu. Inde ὑμέτερος, veſter. Poet. ὑμὸς.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Eſt & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula.

Ὑμεναιόω, Poet. pro γαμέω, uxorem duco. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana.

Ὑμέτερος, α, ον, veſter, ra, rum. ab ὑμεῖς, vos. Th. σὺ, tu.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunicula. Vel carmen nuptiale. Ponitur & ὑμὴν, pro ὑμετέραν, veſtram, accuſ. ſing. fœm. gen. a σὺ, tu.

Ὕμμε, & ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. ſic ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, accuſativo plur. a σὺ, tu.

Ὕμμι, & ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plur. a σὺ, tu.

Ὑμνῆσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, celebrare. a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνεῦσαι, cantantes, nom. plur. part. præſ. f. g. Poet. pro ὑμνοῦσαι, verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, hymno celebramus, 1. plur. præſ. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνεῦσαι, Doric. pro ὑμνοῦσαι, nom. plural. part. præſ. f. g. Sic ὑμνεῦντι, pro ὑμνοῦσι, Dorice 3. plur. præſ. ind. verbi ejuſd.

Ὑμνέω, ῶ, celebro, hymnum cano: conqueror, convitior, Plato l. 2. de Rep. f. ήσω. perf. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα.

Ὑμνήσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνητὸς, ῦ, ὁ, celebratus, celebris.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, qui hymnos ſcribit.

Ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕδω, celebro.

Ὕμνουν, imperf. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὕμνῳ, carmini, dat. ſing. ab ὕμνος, hymnus.

Υ Ν

Ὕνις, & ὕννις, εως, ἡ, & ὕνις, εως, ὁ, vomer.

Ὕννις, ιδος, ἡ, capra ſylveſtris, αἲξ ἀγρία, Heſych.

Ὕννος, ου, ὁ, equuleus, mannus. Puto ab υἱὸς, tanquam equi filius.

Υ Ο

Ὑὸς, gen. ſing. ab ὗς, ſus. Them. σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, hyoſcyamus, herba calicularis, vel ſorcularis, a ſuccula: unde ὑὸς κύαμος, q. ſuilla faba. Sues enim ejus paſtu convelluntur; ſopit enim. unde ad ἀνώδυνα, dolorem ſopientia adhibetur.

Ὑοφορβὸς, ῦ, ὁ, qui ὗς φέρβει, ſubulcus.

Ὑοφορβεῖον, τὸ, porcinarium, hara. ab ὗς, ſus,

Υ Π.

Ὑπαγγέλλουσα, Jon. pro ὑπαγγέλλουσα, innuens, fut. 2. part. act. f. g. Jones enim υ in ευ, reſolvunt.

Ὑπάγεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω, abeo.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cervical, quod ſub ἀγκῶνα, lacerto ponimus.

Ὑπαγορευτέον, vicissim dicendum, adject. verbale ab ὑπαγορεύω, vicissim respondeo dicto.

Ὑπάγω, subduco me, abeo, dego, discedo, etiam eximo, Iliad. λ. vado, accedo, progredior, procedo, Joan. 3. subjicio, subigo, Nazianz. in Orat. pellicio, protrudo, Demosth. Aliquando ad forum pertinet. ὑπάγειν αὐτὸν εἰς δίκην, eum in judicium vocant, Thucyd. ὡς ἱερόσυλος ὑπάγεται, tamquam sacrilegii reus postulatur, Hermog. Item ὑπάγω, demittor, & in clunem submitto. ὑπάγοντα τῇ θήλει δέχονται τὴν γονὴν, subsidentibus clunibus semen recipiunt genitale, Aristot. l. 5. Anim.

Ὑπαὶ, Poet. pro ὑπό, ε, præ, sub.

Ὑπαιθα, ex obliquo, coram, recta. ὑπαιθα λιάσθη, in obliquum declinavit.

Ὑπαιρέομαι, Jon. pro ὑφαιρέομαι, surripio. vide ὑφαιρέομαι.

Ὑπαίτιον, ε, τὸ, culpa, noxa, crimen, accusatio, Bud. in Epist. ab ὑπαίτιος, obnoxius crimini. Ex ὑπό, & αἰτία, ας, ἡ, causa.

Ὑπακοή, ῆς, ἡ, obedientia, a præt. med. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω, obedio.

Ὑπάκουσον, audi, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. sic ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. verbi ὑπακούω.

Ὑπακούω, obedio, pareo, Thucyd. audio, cum genit. τῆς εὐχῆς ὑπακούειν, audire preces, Aristoph. in Neb. ex animi sententia succedere, Lucianus. intelligo, Ptolem. assequor: ὑπακούειν τοὺς λόγους, orationis sensum assequi, Plat. l. 10. de Leg. Usurpatur etiam ὑπακούειν de janitoribus, & est cognoscere quis adsit, intromitti velit. προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, processit puella ad audiendum, Actor. 12. Dicitur etiam accusator, & advocatus ὑπακούειν, cum facta potestate dicendi, & rogatus in medium procedit, Demosth. περὶ παραπρ. futὑπακούσω. perf. ὑπήκοα, cum dat.

Ὑπαλύξαι, subterfugere, a. 1. inf. med. verbi ὑπαλύσκομαι, fugio, elabor.

Ὑπαλύσκεο, Jon. pro ε, præs. imperat. pass. verbi ejusdem, & them.

Ὑπαλύξαι, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύζω, effugio.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium.

Ὕπανδρος, ε, ἡ, γυνὴ, viro subjecta mulier, ad Roman. 7.

Ὑπανίστασο, surge, præs. imperat. pass. ab ὑπανίσταμαι, assurgo.

Ὑπαντάω, ῶ, obviam procedo, occurro. fut. ήσω, perf. ὑπήντηκα, aor. 2. ὑπήντησα.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, & ὑπαντή, ῆς, ἡ, obviatio, occursus.

Ὑπαντιάσαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, aor. 1. partic. a. tiv. fœm. gen. verbi ὑπαντιάω, occurro. Hinc ὑπαντιάσαι τῷ εὐεργέτῃ, benefactori occurrere, id est, viro de nobis bene merito gratiam referre.

Ὑπαντιάω, & ὑπαντιάζω, obviam prodeo, incurro, incido.

Ὑπάπτω, Jon. pro ὑφάπτω, succendere. Th. ἅπτω, accendo.

Ὕπαρ, τὸ, ἀκλιτον, visio vera. q. ὕπαρ ὄναρ, & ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Jonic. pro ὑπηργμένα, quæ jam facta sunt. ab ὑπάρχω, sum.

Ὑπάργυρος φωνὴ, vox pecunia venalis. hoc dicitur de illis, qui linguam, & vocem pretio venalem habent.

Ὕπαρνος, & ὑπάρρην, ὁ, ovis supra se, vel in se agnum habens, Eurip. Item grex, in quo sunt agni. Ex ὑπό, & ἀρν, ἀρνός, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Ὑπάρξαι, aor. 1. inf. activ. verbi ὑπάρχω, sum.

Ὑπαρπάζω, Jon. pro ὑφαρπάζω, surripere. vide ἁρπάζω, rapio.

Ὑπάρχεν, Dor. pro ὑπῆρχε, erat, 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, sum.

Ὕπαρχος, ε, ὁ, nomen Indicum fluvii.

Ὑπαρχόντων, gen. sing. f. g. part. præs. ὑπάρχουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ὑπάρχω, sum.

Ὑπάρχω, ετι, ω, sum, adsum, existo: incipio. fut. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα, auspicor, auctor sum, Thucyd. l. 1. paro: præsum, Synes. obvenio, obtingo, Polyb. ὑπάρχει, ad rem pertinet, Xenoph. ὑπῆρχε, necesse fuit, vel erat, Æschin. ὑπάρχειν, inesse, suppetere, Aristot. prodesse, proficere, Basil. Dialecticis supponere, Plato in Timeo. οἱ νῦν ὄντες, qui nunc sunt incolumes: οἱ ὑπάρχοντες, superiores, Demosth. οἱ πρότεροι ὑπάρχοντες, priores, Thucyd. τὰ ὑπάρχοντα, præsens rerum status, Plato epist. τὰ ὑπάρχοντα, quæ quis habet bona, & possessiones, quas quis habet. τῶν ὑπαρχόντων ἐπιμελεῖσθαι, patria tueri, & conservare, Isocr. ad Demon. τὰ ὑπηργμένα, quæ quis accepit. τὰ ὑπηργμένα ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, quæ nobis a Diis data sunt, Demosth. ἄξιοι τῶν ὑπηργμένων, in quem merito conferuntur beneficia, Aristid.

Ὑπάσπιδιος, ε, ὁ, clypeo tectus. hinc ὑπασπίδια, adverb. Ex ὑπό, sub, & ἀσπίς, ἡ, clypeus.

Ὑπασπίζω, sub clypeo latentem incedere, vel pugnare. Metaphorice sub alicujus patrocinio, & tutela esse. Item armigerum esse alicujus. Hinc ὑπασπιστής, ε, ὁ, protector, satelles, propugnator.

Ὕπατος, η, ον, summus, a, um, contract. ex ὑπέρτατος. Est & ὕπατος, consul, quia penes coss. erat summa potestas. Aliquando honoratus. τὸ ὕπατον, imum, & profundum. Apollon. 2. Argon.

Ὑπέασι, subsunt, Jon. pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπειμι, quod ex ὑπό, & εἰμί, sum.

Ὑπέασι, cultro. sed. vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλλε, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, subjicio, suborno.

Ὑπεβλέποντο, 3. plural. imperf. pass. verbi ὑποβλέπομαι, torve intueor.

Ὑπέγγυος, ε, ὁ, ἡ, qui sponsioni est obnoxius. Item vicinus.

Ὑπέδδεισαν, timuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. σω.

Ὑπεδείδισαν, timuerunt, per syncopen pro ὑπεδεδίεισαν, 3. plur. plusq. perf. med. εἰδείδω. quod ab ὑπό, & δείδω, timeo.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, præmonstro.

Ὑπέδεκτο, excepit, Dor. vel Poet. sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, excipio.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, suscipio.

Ὑπέθηκε, instruxit, 3. singul. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, suppono.

Ὑπείκω, obsecundo, obedio, succumbo, cedo. Poet. dicitur ὑπείκω. f. ὑπείξω.

Ὑπεῖναι, remmittere, Jon. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι. & ὑπεῖναι, adesse, præs. inf. verbi εἰμί, sum.

Ὑπείξομαι, cessero. f. 1. med. verbi ὑπείκω, cedo.

Ὑπείρεχον, superabant, per metathesin pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. verbi ὑπερέχω.

Ὑπείροχος, ε, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro ὑπέροχος, eximius, excellens, eminens.

Ὑπείσαντες, nom. plur. a. 1. part. activ. ab ὑπείσω, Jon. pro ὑφίημι, summitto.

Ὑπεκθέσθαι, Jon. pro ὑπεκθῶνται, 3. plur. a. 2. sub. med. verbi ὑπεκτίθημι, subduco. Th. τίθημι, pono.

Ὑπεκκομίζεσθαι, clam aliquo exportatum esse.

Ὑπεκκομίζω, clam exportare. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. plur. a. 1. med. ab ὑπό, ἐκ, & κομίζω, fero.

Ὑπεκπροθέει, longe præcurrit, 3. sing. præs. ind. verbi ὑπεκπροθέω.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπεκπροφεύγω, clam profugio.

Ὑπεκφέρω, clam effero: cum velocitate curro, Odyss. γ.

Ὑπεκφεύγοντι, Doric. pro ὑπεκφεύγουσι, clam fugiunt. Th. φεύγω.

Ὑπεκφυγεῖν, effugisset, Jonic pro ὑπεξέφυγε, 3. singul. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, ex aliquo loco me subduco. ὑπεκχωρεῖν τῷ βίῳ, naturæ cedo, morior. Plato.

Ὑπέλαβον, ες, ε, suscepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, existimo, præsumo.

Ὑπελείφθην, relictus sum, a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo. fut. ψω.

Ὑπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω, existimo.

Ὑπέλυσας, solvisti, Jon. pro ὑπέλυσας, a. sing. a. 1. med. verbi ὑπολύω, dissolvo.

Ὑπέμενον, exspectabant, vel sustinuerunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπομένω, sustineo, a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε.

Ὑπέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ejusdem.

Ὑπεμνήμυκε, deflexit, tristatus est, 3. sing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπό, & ἡμύω, cado, inclino. f. ύσω. p. ἤμυκα, & Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato ε in η, & pleonasmo Poet. ν, ὑπεμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθη, ης, η, recordatus sum, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco.

Ὑπεναντίος, α, ον, occulte contrarius, adversarius.

Ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, vicissitudo.

Ὑπένερθε, Poet. sub, subtus. Ex ὑπό, & ἔνερθε, infra. Item ἔνερθε, pro ἐνέρθεν, ab ἔνεροι, mortuus.

Ὑπενόουν, imperf. activ. verbi ὑπονοέω, ῶ, suspicor. fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα.

Ὑπεξαναδύς, ὁ, emersus, vel fallens emergendo, præs. vel a. 2. part. ex ὑπό, ἐξ, ἀνά, & δύω, vel δύμι, subeo.

Ὑπέξειμι, relinquo, excedo, exeo, subterfugio. ab ὑπό, & ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, seu ἴω, eo.

Ὑπεξερύω, subtraho, ab ὑπό, ἐκ, & ἐρύω. Poet. pro ἐρύω, traho.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior. Ex ὑπό, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέρχεσθαι, clam exire. Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπεξέφυγε, effugit, pro quo comm. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, clam me subduco. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, subduco. Quod ex ὑπό, ἐξ, & φέρω, fero: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεξῆγον, se subduxerunt. vide ἄγω.

Ὑπεξήλυξε, evitavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω, fut. ξω. quod ab ὑπό, ἐξ, & ἀλύσκω, fut. ξω, evito, a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλύω, idem.

Ὑπεξούσιος, ε, ὁ, filiusfamilias, proprie est qui ὑπ' ἐξουσίᾳ, sub potestate, scilicet patris, nondum emancipatus: subjectus, subditus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, subnavigo, sublego. Thema πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 1. ἔπλευσα.

Ὑπὲρ, Poet. ὑπείρ, cum gen. super, pro, per: cum acc. ultra, præter, trans. Hinc ὑπέρτερος, α, ον, superior. ὑπέρτατος, supremus. ὑπερθε, desuper, superne. ὕπατος, ε, ὁ, summus: item consul. ὑπατεύω, consulatum gero.

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, tenduntur, & laxantur. ab ὑπέρ, & ἄω. ὑπέρα, τὰ, insecta longa, quæ ita dicuntur a pistilli forma, ἀπὸ τῦ ὑπέρε, Aristot. l. 5. c. 19.

Ὑπεράγω, excello, supero. ὑπεραγόντως, valde. Th. ἄγω, duco. 2. Mach. 7. 20.

Ὑπεραεῖ, per dialys. pro ὑπεραεῖ, dat. sing. ab ὑπεραής, έος, ὁ, ἡ, desuper flans. ab ὑπέρ, & ἄω, flo, spiro.

Ὑπεραίρω, supra modum me effero. item antecello, supergredior, vinco, supero. f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præs. pass. ὑπεραίρομαι, supra modum efferor, vel effero me ipsum. aor. 1. pass. ὑπερήρθην. a. 1. inf. passiv. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπέρακμος, ε, ὁ, ἡ, florem ætatis excedens, superadultus. Ex ὑπέρ, super, & ἀκμή, ἡ, cuspis: item flos ætatis.

Ὑπεράκριος, ε, ὁ, qui loca montana incolit, montanus. Th. ἄκρος, summus.

Ὑπέραλλος, ε, ὁ, ἡ, pro ἔξοχος, eximius, præstans, excellens. Ex ὑπέρ, super, & ἄλλος, alius.

Ὑπεράλμενον, transilientem, per syncopen pro ὑπεραλλόμενον, accus. singul. part. præs. verbi ἅλλομαι, salio.

Ὑπεράνω, & ὑπεράνωθε, adverb. cum genit longe supra, super, in cœlo. Ex ὑπέρ, & ἄνω, sursum.

Ὑπεραπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo causam agere.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, antecello.

Ὑπερδεδιέναι, supra modum metuo. ex ὑπέρ, & ἀδέω, non metuo. quasi ex α priv. & δείδω, metuo. Th. δέος.

Ὑπερασπιῶ, f. 2. Att. pro ὑπερασπίσω, verbi ὑπερασπίζω, clypeo protego. Ex ὑπέρ, & ἀσπίζω, clypeo defendo.

Ὑπεραυξάνω, vehementer augesco. f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπεραύξησα. quod ab ὑπέρ, & αὐξάνω, cresco. Th. αὔξω, augeo.

Ὑπεράφανος, ε, ὁ, & α, Doric. pro ὑπερήφανος, ε, ὁ, ἡ, superbus, præclarus, sublimis, clarus.

Ὑπεραχθέομαι, iniquissimo animo fero, valde doleo. hinc ὑπεραχθής, έος, ὁ, ἡ, supra modum gravatus, & onustus. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ὑπερβαίνω, supergredior, transeo, transgredior, scando super reliquos, opprimo: exundo, supero, sum major: suggestum ascendo, Aristoph.

ſtop. in Conci. fut. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ης, η. quod ex ὑπὲρ, & βαίνω, eo.

Ὑπερβάλλῃ, prætererierit, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβάλλω, excello.

Ὑπερβαλλόντως, adv. excellenter, valde, plus juſto.

Ὑπερβάλλω, excello, ſupero, modum excedo. p. m. ὑπερβέβολα. The. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, & Jonic. ης, ἡ, tranſgreſſio, contemptus, perjurium Suidæ, Poet. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, tranſgredior. The. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ. vide ὑπερβασία.

Ὑπέρβατος, ου, ὁ, excellens, præſtantiſſimus, ab ὑπερβαίνω, tranſgredior.

Ὑπερβατὸς, ὁ, ὁ, qui tranſiri poteſt. ὑπερβατὸν, verbum, & conſtructionis ordo turbatus, Gaza lib. 4. Grammat.

Ὑπερβατῶς, in tranſitu, defunctorie, perfunctorie, Hippocr. περὶ τέχνης.

Ὑπερβερεταῖος, ου, ὁ, extremus anni menſis apud Macedones, & Aſiæ populos, October Suidæ. Unde pro comperendinatore, & cunctatore capitur.

Ὑπερβῇη, Att. pro ὑπερβῇ, tranſgreſſus fuerit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω. The. βαίνω. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, ſuperare, aor. 2. inf. activ. verbi ejuſdem, & them.

Ὑπερβῇς, tranſeas, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ, violentus, ſuperbus, inſolens, omnem vim excedens. Hinc ὑπέρβιον, ſupra vires. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, ſupra, & βία, ας, ἡ, robur.

Ὑπερβολάδην, adv. ſupra modum, in carmine. ab ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ. exceſſus.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperantia, exceſſus, præſtantia, excellentia. ὑπερβολικὸς, excedens, nimius, ſuperans fidem. ab ὑπερβάλλω, excello. ὑπερβολῇ ἀρετῆς τὸ πάντας εὖ ποιεῖν, de omnibus bene mereri provenit ex virtutis exſuperantia. Ariſtot. lib. 1. Rhetoric.

Ὑπερβολαία, ας, ἡ, exceſſus, ab eod.

Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, nimius, excedens. ab eod.

Ὑπερβορέως, ad procul, longe.

Ὑπερβόρεοι, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Ὑπερδέα, per ſyncopen pro ὑπερδέεα, acc. ſing. ab ὑπερδεὴς, metu ſuperior, qui nullo metu ſuperatur, aut frangitur.

Ὑπερδείδω, ſupra modum timeo. Them. δείδω, timeo.

Ὑπερδικέω, ῶ, cauſam ago pro, defendo in judicio. ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου, orationi patrocinari. Plato in Phædr.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, Nemeſin ultricem evitare. Vide Schol Pindar. Pythior. Od. 10. 314. 5. Alias ὑπέρδικον ſignificat ſupra modum juſtus.

Ὑπερδράμομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, pratercurro.

Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Pſalm. 63. 3. ab ὑπὲρ & δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 2. paſſ. ἠδυνήθην.

Ὑπερεθέμην, ου, το, a. 2. med. verbi ὑπερτίθημι, ſupra pono. Th. τίθημι, pono.

Ὑπερείδω, conniventia diſſimulo: firmo, confirmo, fulcio. f. είσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, fufulcio, pro fulcimine ſuppono.

Ὑπερέκεινα, adverb. trans, cum gen. 2. Cor. 10. verſ. 15. idem ac ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα. adverb. loci. Interdum illic, ultra, ante.

Ὑπερεκτείνω, præter modum produco, extendo me ultra, quam fas eſt. f. ὑπερεκτενῶ, aor. 1. ὑπερεξέτεινα.

Ὑπερεκτίνω, ſolvo pro. ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν, pro mortuis ſolvere. hine ὑπερέκτισις, depenſio, depenſus.

Ὑπερεκχέω, ſuper. effundo. Ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, fundo, f. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, nimium effundo. f. ὑπερεκχεύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. ſed ὑπερεκχύνομαι, ſuperfluo.

Ὑπερελθὼν, όντος, ὁ, qui ſuperavit, qui vicit, aor. 2. part. activ. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι.

Ὑπερεντυγχάνω, deprecor pro alio, poſtulo, interpello, intercedo.

Ὑπερέξει, 3. ſing. f. 1. ab ὑπερέχω, ſupero.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi ὑπερεξέρχομαι. digredior.

Ὑπερεπαίρω, admodum effero a. 1. ind. paſſ. ὑπερεπήρθην, ης, η. Pſal. 139. 5. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum deſidero. quod ex ὑπὲρ, & ἐπιθυμέω, deſidero.

Ὑπερεπλεόνασε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερπλεονάζω, ſuperbundo. fut. άσω.

Ὑπερέσχε, protexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præſto.

Ὑπερηφανὴς, ſeu ὑπερήφανος, ſuperbus.

Ὑπερέρθετο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔρθετο, τουτέστιν ἐφθάρη, καὶ ἔθανε, qui pro patre periit, ac cæſus eſt. vide ἔρθετο.

Ὑπερέχω, emineo, prævaleo, vinco, ſupero, ſupereminco, præſtantior ſum: item protego, defendo, auxilior, tueor. fut. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. Ariſtoph. in Equit. τὸ ὑπερέχον, eminentia, præſ. part. n. g. in plural. τὰ ὑπερέχοντα, ſublimia. [ὑπερέχοντα ζῶα, animalia prægrandia, Ariſtot. l. 2. Rhetoric.

Ὑπερήδομαι, ſupra modum delector, valde lætor. And. in Epiſt.

Ὑπερημίσεας τῶν ἀστῶν, ultra dimidiam civium partem.

Ὑπερηνορέω, ultra virum poſſum, inſoleſco, me effero, ſuperbio. quod ab ὑπερήνωρ, ſupra modum virilis, fortis, ſuperbus.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus, magnanimus, virilis, validus. vide ὑπερηνορέω, inſoleſco, me effero.

Ὑπερήφανα τέκνα, ſuperbæ proles. ab ὑπερήφανος, ſuperbus.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, faſtus: ſplendor.

Ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ ſuperbus, qui ſupra alios vult videri. Hinc ὑπερηφανία, ſuperbia, faſtus. ὑπερηφανῶ, ſuperbio.

Ὑπερθε, ſeu ὕπερθεν, deſuper, ſupra. ὑπέρθε βάλλειν, Poet. pro ὑψοῦν, extollere, in altum evehere. Th. ὑπὲρ, ſuper.

Ὑπερθεματίζω, licitor, liceor, pretium augeo. tanquam ab ὑπέρθεμα, pretium ſuperadditum. hinc ὑπερθεματισμὸς, licitatio adjectio. ὑπερθεματιστὴς, licitator.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, dilatio, mora, procraſtinatio. ab ὑπερτίθημι, differo.

Ὑπέρθορον, tranſilii, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθρώσκω, tranſilio.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ, magnanimus, elatus. ex ὑπὲρ, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Ὑπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare. ὑπέρθυρον, idem.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, Hyperides, nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventia diſſimulo.

Ὑπερικὸν, vel ὸς, ὁ, οἱ, hypericum, herba. Ejus ſpecies ſunt ἀνδρόσαιμον, ἄσκυρον, & κόρις. Dioſc. l. 3. Dicitur etiam ὁ ὑπέρικος, Nicand.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ου, ab Ὑπεριονίδης, ου, ὁ. nomen gentile.

Ὑπερίονος, gen. ſing. ab Ὑπερίων, nomen viri.

Ὑπερίων, ονος, ὁ, ſupergrediens, Epitheton Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, ſupra iens.

Ὑπερκεράω, cornu circumvenio, alterum cornu hoſtis ſupero. Ex ὑπὲρ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ὑπερκορέσειας, exſaturaveris, 2. ſingul. a. 1. optat. act. verbi ὑπερκορέννυμι. fut. έσω. Quod ex ὑπὲρ, & κορέννυμι, idem ac κορέω, ſatio. f. έσω.

Ὑπερκρέμαμαι, ασαι, αται, ſuſpendo, præſ. med. verbi κρέμαμαι,

Ὑπερκύδαντα, accuſ. ſing. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria ſupereminens.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ, ἡ, ᾶ, Dor. pro ὑπερμήκης, quod vide.

Ὑπερμεγέθης, ὁ, ἡ, Jon. pro ὑπερμεγέθης, ſupra modum magnus.

Ὑπερμενέος, præpotentis, genit. ſing. ab ὑπερμενὴς, έος, ὁ, ἡ, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ, ἡ, procelſus, præaltus, prælongus, ingens. a μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ὑπέρμορον. & ὑπέρμορα, & ὑπερμόρως, præter fatum, contra quod in fatis erat, præter ſortem, indecenter. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido.

Ὑπερνικάω, ῶ, plus quam victor ſum, prævaleo. f. ήσω. p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Ὑπερνότιοι, οι, οἱ. populi, qui ſupra Auſtrom habitant. Them. Νότος, ου, ὁ, Notus, Auſter.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ, ἡ, protumidus: excedens, nimius, immodicus, redundans. τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, ingentes, & nimias opes, Plato in Epiſt. Ex ὑπὲρ, ſuper, id eſt, nimis, & ὄγκος, ου, ὁ, tumor, faſtus.

Ὑπεροικέω, ῶ, ſupra habito. hinc ὑπέροικος, ου, ὁ, ſupra habitans. ὑπέροικοι τῆς χώρας, ſupremi incolæ regionis.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, & ὑπεροπλίη, Etymol. ſuperbia. dativ. plur. Jon. ὑπεροπλίῃσι. ab ὑπέροπλος, ſuperbus.

Ὑπέροπλος, ου, ὁ, inſolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma ſuperat. δίδω ὑπέροπλον ἀνέρα, miniſter immenſis viribus, 2. Argon. Pindarus etiam in Olympicis dixit ἄταν ὑπέροπλον, calamitatem ineluctabilem.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, ſuperbus, elatus, contemptor.

Ὑπεροπτικὸς, ῦ, ὁ, qui contemnere, & ſuperbe deſpicari ſolet, ſuperbus. Hinc adverb. ὑπεροπτικῶς, more eorum, qui ſuperbe contemnunt, contemptim.

Ὑπερορῶντας, accuſ. plur. part. præſ. act. verbi ὑπερορῶ, contemno, negligo.

Ὕπερος, ου, ὁ, piſtillum. veteres mortario uſi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia, præſtantia, ſublimitas, dignitas, prærogativa. ab ὑπερέχω, excello.

Ὑπέροχος, Doric. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, accuſ. plural. ab ὑπέροχος, egregius, major, eminens. hinc ὑπεροχωτάτα, ας, ᾶ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ἡ, excellentiſſima. ab ὑπερέχω, excello.

Ὑπερπαδᾶτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, tranſilitis, 2. plur. præſ. ind. a πηδάω, ſalio.

Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo. fut. εύσω. aor. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præſ. paſſ. ὑπερπερισσεύομαι, vehementer exundo. cum dat.

Ὑπερπερισσῶς, adv. ſupra modum.

Ὑπερπίμπλημι, ſuperimpleo, quod ab ὑπὲρ, ſuper, & πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπίπτω, præterlabor, delabor, ſuperincido. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλεονάζω, ſuperabundo, exubero. f. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα.

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, ήσω, ησα, exundo.

Ὑπερπονέω, ῶ, ſupra modum laboro, & exerceor, Galen. l. 1. ad Glauc.

Ὑπέρπονος, ου, ὁ, labore confectus.

Ὑπερπόντιος. ου, ὁ, Poet. tranſmarinus. ex ὑπὲρ, & Πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπερράγη, 3. ſingul. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπερρήγνυμι, ſubtus rumpo.

Ὑπερσυντελικὸς, ῦ, ὁ, plus quam perfectus. ab ὑπὲρ, & συντελέω, perficio.

Ὑπερτάζω, ſuperficiarium ſulcum duco. quod ex ὑπέρτατος, ſupremus, ſuperl. ab ὑπὲρ, ſuper. comparat. ὑπέρτερος, ſuperior.

Ὑπέρτατα, ſuprema, nom. plur. n. g. ab ὑπὲρ, ſuper.

Ὑπερτεγίης, gen. ſingul. Jonic. ab ὑπερτεγία, ας, ἡ, Storea ſuperior.

Ὑπέρτερος, ου, ὁ, ſuperior, compar. ab ὑπὲρ, ſuper, & in ſuperlat. ὑπέρτατος, ſupremus.

Ὑπερτιθέμεν, & ὑπερτιθέμεναι, Jon. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, præſ. inf. vide τίθημι. ὑπερτιθέναι τί τινι, aliquid alicui committere.

Ὑπερυψόω, ῶ, in ſummam effero ſublimitatem. fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα.

Ὑπερφέρω, excello, ſupero, antecello, præſto, cum dat. ὑπερφέρει μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos ſuperat, Plutarch. in Romul. & cum genit. ὑπερφέρω τῷ πλούτῳ αὐτῶν, opibus eos antecello, Thucyd. concito, cum accuſ. πνιγμὸν ὑπερφέρει, concitat ſtrangulatum. Dioſc. l. 6. c. 33.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ, fœdifragus, qui pertranſit jusjurandum, quod per phialas factum eſt, Infidus. ab ὑπὲρ, ſupra, & φιάλη, phiala, vas, ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinoſus, ſuperbus, inſolens. inde adverb. ὑπερφιάλως, ſuperbe, audacter, temere impudenter, perfide, Hom. in Odyſ. δ.

Ὑπερφρονέω, ῶ, ſupra modum de me ſentio, contemno, deſpicio, inſoleſco. Item ſupra ſapio, ad Rom. 12. 3. Item ſupero, Laſcar.

Ὑπερφυᾶ, & ῆ, acc. ſing. ab ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens, valde admirandus, inſignis.

Ὑπερώησαν, retrocelſſerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, retrocedo.

Ὑπερώϊος, idem ac ὑπερῷος, qui ad cœnaculum attinet.

Ὑπερῷον, ῴου, τὸ, cœnaculum. Hinc adject. ὑπερῷος, ου, ὁ, ἡ, in ſuperiore ædium parte exiſtens.

Ὑπερώτατος, ου, ὁ, ſupremus, ſuperlat. ab ὑπὲρ ſuper. comparat. ὑπερώτερος, ſuperior.

Ὑπέσσεται, Dor. pro ὑπέσται, ſuberit, 3. ſing. f. 1. ab εἰμί, ſum.

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, ſuſcepi, vel Bœot. ſyncop. pro ὑπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi ὑφίστημι, ſuppono.

Ὑπεξαλέαιμι, ſubterfugerim, a. 1. ind. med. verbi ὑπεξαλέομαι, ſubduco.

Ὑπέστη, pollicetur, & in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, ſto.

Ὕπεστι, ſubeſt, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὕπειμι, ſubſum.

Ὑπέστρεφε, avertebat, 3. ſing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, verto.

Ὑπέστρεψε, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi ejuſdem.

Ὑπέσχε, ſuſtinuit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, ſuſtineo.

Ὑπέσχετο, promiſit, 3. ſing. aor. 2. med. verbi ὑπισχνέομαι, οῦμαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. med. ὑπεσχόμην.

Ὑπέσχημαι, ſum pollicitus, perf. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in ὑπέσχετο.

Ὑπετάγησαν, 3. plural. a. 2. ind. paſſivi, verbi ὑποτάσσω, ſubjicio.

Ὑπέταξε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ, obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens. ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἔχει, adminiſtratorum rationem reddit, Herodot.

Ὑπευνηθεῖσα, congreſſa, pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, ſopio. f. ήσω.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem.

Ὑπέχω, ſuſtineo, ſubmitto, cum acc. fut. ὑφέξω. aor. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε. ὑπέσχε θηλὴν νηπίοις, infantibus mammam ſubmiſit, Plutarch. in Romul. ὑπέχω δίκην, pœnam perſolvo, Demoſth. ὑπέχω λόγον, ſuſtineo quæſtionem, Demoſt. Item ὑπέχω, occupo, opprimo. Interdum ſumitur pro prudenter ago.

Ὑπήκοος, ου, ὁ, ἡ, obediens, morigerus, cum genit. ab ὑπακούω, obedio. ὑπήκοοι τῷ βασιλεῖ, regi obtemperans, Herodot. πόλις ὑπήκοος Ἀθηναίων, civitas, quæ eſt ſub jure Athenienſium, Plutarch. in Pericle. Ab Ariſtophane uſurpatur cum dativo; ἅπαντα τῷ πλούτῳ ἐσθ' ὑπήκοα, omnia divitiis parent.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio. f. σω. a. 1. ὑπήκουσα.

Ὑπηκούσαμεν, 1. plur. ὑπήκουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὑπήνεγκαν, ſubduxerunt, Poetic. pro ὑπήνεγκαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. verbi ὑποφέρω, ſubduco.

Ὑπήνη, ης, ἡ, barba, pili circa labia. Hinc ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubeſcens.

Ὑπηνέμιος, ου, ὁ, evandius, levis, qui eſt ſub vento poſitus. Th. ἄνεμος, ventus.

Ὑπήντησα, ας, ε, & in 3. plural. ὑπήντησαν, aor. 1. ind. activ. verbi ὑπαντάω, occurro. f. ήσω, perf. ὑπήντηκα.

Ὑπήντησε, obviam proceſſit, 3. ſingul. aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω.

Ὑπηργμένος, ου, ὁ, qui fuit, perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω, ſum. f. ξω. perf. paſſ. ὕπηργμαι. Th. ἀρχή, ἡ, initium.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, obſequium, ſervitium, adminiſtratio, officium. ὑπηρεσία νόμων, cultus legum, Plato de Legibus. ὑπηρεσία τῶν Θεῶν, cultus, & miniſterium Deorum, Ibidem.

Ὑπηρετεῖτο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ὑπηρετέω, ſervio, miniſtro.

Ὑπηρετέω, ῶ, ſervio, miniſtro, cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. 1. ὑπηρέτησα, Plato de Leg. cum accuſ. ὑπηρετεῖν τὸ καλὸν, exequi quod honeſtum eſt.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, remex proprie, ſed per ſynecdochen quilibet miniſter, famulus, Æſchin. In Ca. 20. Concil. Laodicen. Subdiaconus intelligitur.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑπηρετέω, miniſtro, ſervio.

Ὑπῆρμαι, perf. paſſ. verbi ὑπαίρω, attollo. ab ὑπὸ, & αἴρω, tollo.

Ὑπῆρξε, extiti, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum. f. ξω. p. ὑπῆρχα.

Ὑπῆρχε, ες, ε, extiti, perf. ind. activ. ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. ejuſdem verbi, & them.

Ὑπῆσαν, prominebant, 3. plur. imperf. verbi ὕπειμι, ſubſum.

Ὑπήσειν, Jon. pro ὑφήσειν, fut. 1. inf. ab ὑφίημι, ſumitto.

Ὑπιέναι, Jon. pro ὑφιέναι, remittere. Thema ἵημι, mitto.

Ὑπίλλω, claudo. ab ἴλλω, claudo. ſtringo, oculis conniveo.

Ὑπίστασθαι, Jon. pro ὑφίστασθαι, ſubſidere, ſubeſſe. Th. ἵστημι, ſto.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, voveo, ſpondeo, Demoſth. f. ὑποσχήσομαι. perf. paſſ. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεσχέθην.

Ὑπίσχομαι, Jon. pro ὑπισχνέομαι, promitto.

Ὑπνόω, dormio, ſomnum capio, ſopior. Them. ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus. κατὰ τὸν ὕπνον ἰδὼν, videns per quietem; Plutarch. in Romulo. Hinc ἄυπνος, ου, ὁ, ἡ, inſomnis, pervigil. ἀγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀγρυπνέω, vigilo.

Ὑπνοῦντα, accuſ. ſingul. præſ. part. activ. verbi ὑπνόω, ſopio. Th. ὕπνος, ſomnus.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, ſomni.

Ὑπνώοντας, Jon. vel Poet. pro ὑπνοῦντας, acc. plural. part. præſ. verbi ὑπνόω, dormio. Th. ὕπνος, ſomnus.

Ὑπὸ, Poet. ὑπαὶ, cum genit. junctum verbis paſſivis, & neutris, a, ab, ex. Cum dat. & accuſ. ſub, ſubter. In compoſitione etiam ſubmiſſionem, & diminutionem ſignificat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, ſe quæſtui ſubjecere, lucro ſervire.

Ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuppono, ſubjungo. fut. αλῶ. perf. ὑποβέβληκα. a. 2. ὑπέβαλον, ſuggero, admoneo, commonefacio, Xenophon.

Ὑποβὰς, ὑποβᾶσα, ὑποβὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑποβλήδην, adv. ſubjiciendo, vel interpellato ſermone excipiendo, verba dicentis nondum finita. ab ὑποβάλλω, ſubjicio.

Ὑποβρυχίη, acc. ſing. ab ὑποβρυχὶς, aquis ſubmerſus. alii leg. ὑπὸ βρυχίη. Th. βρύχω, f. ξω, ſtrideo. vel a βρέχω, madefacio.

Ὑπογάστριον, ου, τὸ, obventrale, pecten ſeu imus venter, pubes.

Ὑπογραμμὸς, ου, ὁ, exemplar. 1. Petr. 2. 21. ab ὑπὸ, & γράφω, ſcribo. fut. ψω, perf. paſſ. γέγραμμαι.

Ὑπόγυον, & ὑπόγυιον, nuper ex tempore. ἐξ ὑπογύου, ſubito. ὑπόγυιον, nuper. Th. γυῖον, ου, τὸ, membrum. γυῖα, pedes.

Ὑποδδείσας, ὁ, ſubveritus, a. 1. part. activ. gem. δ. verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδοικα.

Ὑποδενδρόομαι, vel όομαι, οῦμαι, arboreſco, paululum in arborem abeo.

Ὑποδέδεκται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio.

Ὑποδεδεμένους, accuſ. plural. perf. part. verbi ὑποδέω, ſubligo.

Ὑποδεὴς, έος, ὁ, ſubtimidus, ſubnixus, humilis, indigens. ὑποδεέστερος, α, ὁ, inferior. ex ὑπὸ, & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, ſignum, exemplum, exemplar. ab ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείκνυ, per apocopen pro ὑποδείκνυσι, 3. ſingul. præſ. ind. activ. Sunt qui velint eſſe præſ. imperat. verbi ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείκνυμι, præmonſtro, indico, ſuggero, ſubjicio. f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα, præt. χα. perf. paſſ. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται. Them. δείκνυμι, ſeu δεικνύω, oſtendo. f. ξω.

Ὑποδειμαίνω, ſubvereor, metuo, timeo. Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. activ. ὑποδείξῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. ὑποδείξας, ασα, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὑποδέκεσθαι, Jon. pro ὑποδέχεσθαι, ſuſcipere.

Ὑποδέξαι, Jon. pro ὑποδέξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω, pro ξω.

Ὑποδεξίη, ης, apparatus, quo quis excipitur. commoditas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι.

Ὑπόδεξις, ιος, ἡ, ſuſceptio, Jon. ὑποδέκτωρ, ορος, ὁ, ſuſceptor. verbi ejuſdem.

Ὑποδέχομαι, excipio: item virum admitto, concipio. fut. ὑποδέξομαι. perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι, excepi. a. 1. med. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.

Ὑποδέω, ſubligo, ſub pedibus talaria ligo, calceo. fut. ήσω. perf. ὑποδέδεκα, & κα. præſ. paſſ. ὑποδέομαι, calceor. induo calceos, vel caligas. perf. paſſ. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμένος, η, ον. a. 1. med. ὑπεδησάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ὑπόδησαι. Quod ex ὑπὸ, & δέω, ligo.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceus, calceamentum, ſolea, ab ὑποδέω, ſubligo.

Ὑπὸ δ' ᾕρεον, pro ὑφῄρεον, imperf. ab ὑφαιρέω, ſubduco. Thema αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. med. verbi ὑποδέω, ſubligo.

Ὑπόδικος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius, reus, ſons, cum dat. q. d. ὑπὸ δίκην. ſc. ὢν, qui ſubeſt pœnæ.

Ὑποδμηθεῖσα, ſubjugata, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi ὑποδμάομαι. f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. paſſ. ὑπεδμήθην. Quod ex ὑπὸ, & δμάω, domo, per ſyncopen pro δαμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, convivium: hoſpitium, receptaculum. ab ὑποδέχομαι, excipio convivio, Them. δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Ὑπόδρα, adv. torve. q. ὑπόρα, ab ὁράω, torve aſpicio, per pleonaſmum τοῦ δ. Them. ὁράω, vel, ut alii volunt, δέρκω, video.

Ὑποδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑποτρέχω, curſu comprehendo: ſuffugio: circumvenio; aſſentor. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω, aor. 2. ἔδραμον.

Ὑποδρήσσειν, adminiſtrare, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω, Th. δράω, ῶ, facio.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ, ἡ, ſubroſcidus, Th. δρόσος, ου, ὁ, ros.

Ὑποδύω, ſubeo, ſubrepo, induo, calceo. hinc ὑποδῦσαι, ſuſcipere, a. 1. inf. act. a δύω.

Ὑποείκω, Poet. pro ὑπείκω, aſſimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.

Ὑποεργὸς, ου, ὁ, Poet. pro ὑπουργὸς, adjutor, miniſter. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ, miniſter. ex ὑπὸ, & ζα, intenſiva partic. & κορέω, verro, purgo.

Ὑποζύγιος, ου, ὁ, ἡ, ſubjugis, & τὸ ὑποζύγιον, jumentum ſubjuge, aſina ſubjugis. Ex ὑπὸ, & ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ὑπόζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum, pars media gubernaculi ſeu clavi.

Ὑποζώννυμι, ſuccingo. præſ. part. ὑποζωννὺς, ύντος, ὁ, & in f. ὑποζωννῦσα. & n. ὑν, ύντος. f. ὑποζώσω. perf. ὑπέζωκα. ὑμὴν ὁ ὑποζωκὼς, membrana coſtas ſuccingens, Galen. Quod ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Ὑποθερμαίνω, ſubcalefacio. & ὑποθερμαίνομαι, incaleſco. quod a θερμαίνω, idem ac Th. θέρω, calefacio.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono, a. 2. med. ἐθέμην, ου, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, ſuppoſitio, argumentum, thema, caput cauſæ. Item propoſitum: controverſia, quæſtio definita. Ariſtot. Rhetor. l. 2. occaſio, prætextus, Plut. ὑποθέσεις etiam vocantur principia, & elementa ſcientiarum, quæ a quibuſdam ſubjectiones, ab aliis ſuppoſitiones dicuntur, Bud. in Pand. dativ. plural. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι, ſuppono.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. med. verbi ὑποθέω, curſu ſubeo. vide θέω, curro.

Ὑποθῆκαι, αἱ, præcepta, documenta, admonitiones, ab ὑποθήκη, ης, ſuppoſitio, argumentum. quod ab ὑποτίθημι, ſuppono.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum; admonitio. ab ὑποτίθημι, ſuppono.

Ὑποθήσομαι, præcepta dabo, f. 1. med. ejuſdem verbi, & them.

Ὑποθυμίδες, ων, αἱ, Alcæus 245. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμιάδες.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, coronæ de cervice penſiles. ab ὑπὸ, & θυμιάω, ſuffio, odores incendo.

Ὑποθωπεύω, adulor. Th. θωπεύω, aſſentor.

Ὑποιστέον, ferre oportet, ſubeundum, verbale ab ὑποφέρω, ſuffero.

Ὑποκαίω, ſuccendo, ignem ſubdo. Them. καίω, uro. f. [redacted]

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ, qui eſt ſub corde. ὑποκάρδιος ὁμιλία, cordis conceptio, cogitatio.

Ὑποκάτω, ſub, infernè, deorſum, adv. Ex ὑπὸ, ſub. & adv. κάτω, deorſum, cum gen.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, ſubjaceo, ſubjectus ſum, conſtituor. præſ. part. ὑποκείμενος, η, ον. f. 1. med. ὑποκείσομαι. ὑποκείμενα, τὰ, pignora. Demoſth.

Ὑποκεντέω, pungo, ſuppungo. Th. κεντέω, pungo.

Ὑποκινέω, ῶ, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Ὑποκλέπτουσα, abſcondens, præſ. part. f. g. & in m. g. ὑποκλέπτων, verbi κλέπτω, furor. f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοπα.

Ὑποκλινθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὑποκλυσις, εως, ἡ, ſublavies, id eſt, ſordes, quæ ſubtus ex fundo luuntur. ὑποκλύζω, ſubluo, proluo. Th. κλύζω, eluo.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, ſumen, ſubventrile, quaſi ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ, qui eſt in ſinu, Th. κόλπος, ὁ, ſinus.

Ὑποκορίζομαι, blande appello. puto fere ut

κόρον,

κόρον, vel κόρην. puellarem ætatem blandis verbis solemus tractare. Item extenuo, innuo.

Ὑποκρέκω, Poetic. pro συμφωνέω, congruere, convenire, similem esse. ab ὑπὸ, & κρέκω, pectine, seu radio pulso.

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid tuto collocatur, capsa, theca.

Ὑποκρίνομαι, simulo, fingo, mentior: respondeo: conjicio, interpretor, Hippocr. fut. ὑποκρινοῦμαι. perf. passiv. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο.

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, simulatio, hypocrisis. ab ὑποκρίνομαι, simulo.

Ὑποκριτὴς, ὁ, proprie histrio, mimus, ludio, personam aliquam in fabula sustinens, actor. hypocrita, simulator. Item conjector, vates, Lucian. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eodem verbo, & themate.

Ὑποκρύβδα, Poetic. pro ὑποκρύβδην, καὶ λαθραίως, clam, occulte.

Ὑποκύπτω, succumbo, submitto me alicui ὑπόκυπτε τὸν τύλον, summitte callum humerorum, Aristoph. in Acharn.

Ὑποκυσαμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta, a. 1. part. med. gem. σσ, metri gratia, verbi ὑποκύομαι, fio gravida.

Ὑπολάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. ὑπολαβὼν, όντος, ὁ, & in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, puto.

Ὑπολαΐς, seu ὑπολαῒς, curruca, avis.

Ὑπολαμβάνω, existimo, puto, suscipio, præsumo, suspicor, conjicio, deprehendo. Item abripio, subtraho, invado, Thucyd. subduco, ὑπέλαβεν αὐτὸν νεφέλη, subduxit eum nubes, cap. 1. Actor. Apostol. ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, equum freno sistere, & coercere, Xenoph. interpretor, Nazianz. sequor, subsequor, Herodot. in Erat. ὑπολαμβάνω μισθῷ, conduco mercede, Thucyd. f. ὑπολήψομαι, perf. ὑπείληφα. aor. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, suscepi.

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab ὑπολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, sublucidus. ab ὑπολάμπω, illucesco a Th. λάμπω, luceo. f. ψω.

Ὑπολείπω, relinquo, reliquum facio, deficio. f. ψω. perf. ὑπολέλοιπα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι. aor. 1. passiv. ὑπελείφθην. relictus sum. præt. med. ὑπολέλοιπα, aor. 2. med. ὑπελιπόμην.

Ὑπολειφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo.

Ὑπολέλειπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, singul. plusq. perf. passiv. verbi ὑπολείπω, relinquo?

Ὑπολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albesco.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, torcular, vas, quod τῷ ληνῷ. id est torculari, subjacet, & in quod mustum expressum defluit; Item lacus in torculari.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, responsio, suspicio, conjectura, judicium, existimatio, opinio: vicissitudo. ἐξ ὑπολήψεως, alternis, vicissim, Plato in Hipparc.

Ὑπολίζων, ονος, ὁ, compar, aliquanto minor. quod ab ὀλίζων, ὁ, ἡ, parvus. ὑπολίζονες, οἱ, minores magnitudine corporis, Hesych.

Ὑπολιμπάνω, relinquo, idem cum ὑπολείπω.

Ὑπόλοιπον, reliquum, n. g. ab ὑπολείπω, relinquo.

Ὑπολαΐς, & ὑπολαῒς, curruca, avis.

Ὑπομάζιοι, ων, οἱ, loca, quæ sunt sub mammis. a μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma.

Ὑπόμαξον, a. 1. imper. verbi ὑπομάσσω, vel ἄττω, subigo, agito. f. ξω. p. χα.

Ὑπομαργότερος, ου, ὁ, subinsanus, vecors. Th. μάργος, ου, ὁ, insanus.

Ὑπομάσχαλον, lateralium, Gloss. puto laterale sub obscurum, sub μασχάλῃ.

Ὑπόμαυρος, ου, ὁ, obscurus, sublucidus. a μαυρὸς, per aphæresin pro ἀμαυρὸς, οῦ, ὁ, obscurus, qui non bene videtur.

Ὑπομείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑπομένω, sustineo, cum accus. sine casu, persevero. f. ὑπομενῶ.

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ὑπομένω, sustineo.

Ὑπομένω, tolero, cum acc. sine casu, persevero, expecto, permaneo, resto, superesum. f. ὑπομενῶ. perf. ὑπομεμένηκα.

Ὑπομιμνάσκω, Dorice pro ὑπομιμνήσκω, recordor.

Ὑπομιμνήσκω. in memoriam revoco, recenseo, admoneo, suggero. memoro, commoneo, commonefacio, ante oculos pono. δαιμόνων ὑπεμίμνησκε τῶν ἀγώνων, sicut ante oculos certamina ponebat. Plutarch. in Camillo. fut. ὑπομνήσω, memoriam refricabo. perf. ὑπομέμνηκα. perf. pass. ὑπομέμνησμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, recordatio. ὑπομνήματα, commentarii, libri ad memoriæ studium confecti. Plat. epist. 7. ὑπομνημάτων χάριν ταῦτα ἔγραψε, in memoriæ subsidium hæc scripsit.

Ὑπομνῆσαι, in mentem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio, mentio, memoria.

Ὑπομνήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, tolerantia, patientia, exspectatio. ab ὑπομένω, tolero.

Ὑπόμυξα, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, cartilago. Gloss. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονοέω, ῶ, suspicor, animo concipio. Aliquando arbitror, sentio, Philo de mundo. imperf. activ. ὑπενόουν, ει. perf. ὑπονενόηκα.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio, opinio, Item locutio figurata, cum aliud dicitur ab eo, quod audiens expectabat, Interpr. Aristoph.

Ὑπόνομος, ου, ὁ, canalis subterraneus, cloaca, cuniculus.

Ὑποπεπτηῶτες, perculsi, perf. part. activ. nom. plur. Quod a πτήσσω, expavesco. fut. ξω. perf. πέπτηχα. perf. part. act. πεπτηχὼς, & per crasin Jon. πεπτηὼς, ῶτος, & in plur. οἱ πεπτηῶτες, & ectasi Poetica πεπτηῶτες. Th. πτήσσω, terrefacio.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ, ἡ, saxosus. Th. πέτρα, saxum.

Ὑποπιάζω, supprimo, quod a πιάζω, Dor. pro πιέζω. digitis premo, premo.

Ὑποπίπτω, decido, me submitto, inservio, adulor, assentor, Philostr. me offero, me objicio, Galen. ad Glauc.

Ὑποπλέω, subnavigo, sublego. f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα.

Ὑποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω, aspiro.

Ὑποπνέω, aliquantum spiro, adspiro. fut. εύσω. perf. ὑποπέπνευκα.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, scabellum. q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, sub pedibus.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, quæ liberos habet. proprie dicitur de vacca vitulum habente. a πόρτις, ιος, ἡ, vitula.

Ὑποπρήθω, succendo, incendo. Th. πρήθω, idem.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alatus, pennatus. Th. πτερὸν, τὸ, ala.

Ὑποπτεύει, Dor. pro ὑποπτεύει, suspicatur, 3. sing. præs. vide ὑποπτεύοντες.

Ὑποπτεύοντες, nom. plur. part. præs. verbi ὑποπτεύω, suspicor.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, humiliatio, pœnitentia, submissio, Can. 5. Concilii Ancyrani. Apud Dionys. Theolog. ὑπόπτωσις est genuum submissio, & flexio.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur. Latin. mystax.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, ὁ, concussus, a. 1. part. pass. ab ὑποσείω, concutio.

Ὑποσοβούμενος, ου, ὁ, irruens, præs. part. pass. verbi σοβέω, agito.

Ὑποσταίην, ης, η, permitterem, a. 2. opt. act. ὑποστὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑφίστημι, subjicio, substituo.

Ὑποστὰς vide in ὑποσταίην.

Ὑποστάσαντες, οἱ, supponentes, Doric. pro ὑποστήσαντες, nom. plural. aor. 1. part. act. ab ὑφίστημι, subjicio.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, persona, hoc est, ὑφιστάμενον πρᾶγμα, res per se subsistens, intelligens, audacia, fiducia, confidentia, subsistentia. Item insidiæ. Aliquando rebellio, defectio. Ælian. compages. ὑπόστασις κολλώδης, compages tenax. Theophr. l. 5. de caus. plant. Pariter ὑπόστασις alicujus rei fæx subsidens, ut urinæ sedimentum.

Ὑποστέλλω, subterfugio. subticeo; aliqua ex parte dissimulo, item subduco me. contraho. vela. imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. fut. ὑποστελῶ. perf. ὑπέσταλκα. aor. 1. ὑπέστειλα, aor. 1. med. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, suppressi, detrectavi, aor. 1. sub. med. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, subducam. præt. med. ὑπέστολα: unde ὑποστολὴ, subductio. Item ὑποστέλλομαι, subtraho, subduco, adimo, summoveo. τῆς τροφῆς ὑποστέλλειν, demere de cibo, cibum deducere, Aristot. Probl. sect. 5.

Ὑποστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι, suppono.

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὑφίστημι, excello, subjicio.

Ὑποστήτω, subjiciatur, a. 2. imperf. activ. ὑπόστηθι, verbi ὑφίστημι, subjicio.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, subductio, subtractio, fuga. ab ὑποστέλλω, subtraho.

Ὑποστρέφω, revertor, præs. imperat. ὑπόστρεφε, έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reditus, conversio. Item schema orationis, Hermog. quæ a Trapezuntio dicitur injectio.

Ὑποστρωννύω, vel υμι, substerno, subjicio. imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. fut. ὑποστρώσω. perf. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. Th. στρόω, sterno. f. ώσω.

Ὑποστρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑποστρωννύω, substerno.

Ὑποσχέθω, idem ac ὑπέχω, porrigo. subtus teneo. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεο, promitte. Jon. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι, perf. ὑπέσχημαι. aor. 2. med. ὑπεσχόμην. Quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, suppono, sustineo. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promissio, repromissio, Iliad β. professio, Demosth. Item bona, quæ quis possidet, Deuteron. 11.

Ὑποσχήσομαι, fut. 2. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto.

Ὑποσχόμενος, ου, ὁ pollicitus, a. 2. part. med. verbi ejusdem.

Ὑποσχὼν, ὁ, submittens, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, subjectio. ab ὑποτάσσω, subjicio. Sed ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub pass. ejusdem verbi

Ὑποταμέειν, Jon. pro ὑποτεμεῖν, succidere. Th. τέμνω, scindo.

Ὑποταρταρίους, οἱ, sub Tartarum detrusi. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus.

Ὑποτάσσω, vel ττω, subordino, subjicio, certo ordine subjicio. f. ξω. p. ὑποτέταχα, a. 1. ὑπέταξα.

Ὑποτείνω, Poet. pro προτείνω, protendere. Th. τείνω, tendo.

Ὑποτελέω, ῶ, persolvo tributum. Them. τέλος, vectigal.

Ὑποτίθημι, suppono, principia pono. fut. ὑποθήσω. perf. ὑποτέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3. plur. ὑπέθεσαν. præs. med. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, subjicio.

Ὑποτοπέω, Jon. pro ὑποπτεύω, suspicor, in ὑποπτεύοντες.

Ὑποτρέχω, infra cursu deferor, subeo. fut. ὑποθρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. ὑποδραμὼν, όντος, ὁ. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτρέω, perterrefacio: tremo, trepido. Them. τρέω, tremo.

Ὑπότροπος, ου, ὁ, rediens, redux. a τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροφα.

Ὑποτρόχαλα κείρω, in rotundum tondere. vide in ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poetic. pro ὑποτρέχω, infra curro. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτύπτω, suffringo. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar. Per translationem ὑποτύπωσις dicitur impressa rei in mente forma, sive naturalis sit, sive a præceptore imprimatur. Est etiam ὑποτύπωσις figura apud Cicer. l. 2. de Orat. illustris explanatio, rerumque, quasi gerantur, sub aspectum pæne subjectio. ab ὑποτυπόω, delineo.

Ὑποτυχοῦσα, quæ scite respondit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, apposite respondeo.

Ὑπουργέω, inservio alicui, exequor, ministro. inde ὑπούργημα, ατος, τὸ, ministerium.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ, minister, artifex, cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον.

Ὕπουλος, ου, ὁ, subdolus, latens, occultus. q. sub cicatrice latens. ab ὑπὸ, & οὐλὴ, cicatrix.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ, qui supra cœlos est: item cœlestis. Them. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ab ὑποφαίνομαι, declaro, subostendo. Th. φαίνω, ostendo. fut. φανῶ. præt. πέφηνα.

Ὑποφῆτις, ιος, ὁ, Poetic. & Dor. pro ὑποφήτης, subvates, vatis alicujus minister. vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, ali separatim leg. ὑπὸ φαῦσιν, sub diluculum, ad auroram. Thema φάω, luceo.

Ὑποφέρω, suffero: vestigium fallo, pedem aufero. f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta, vel prophetæ minister: item interpres Poetarum, Lascar. a φημὶ, seu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, ου, ὁ, præveniens, aor. 2. part. med. ὑποφθὰς, a. 2. part. activ. verbi ὑποφθάνω, prævenio.

Ὑποχείριος, ου, ὁ, ἡ, in potestatem redactus, subjectus, obnoxius, captivus. ex ὑπὸ, sub, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor. idem ac χυμός. Th. χέω, fundo.

Ὑποχωρέω, secedo, clam me subduco, cedo, digredior. f. ήσω. perf. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. ὑποχωρησάντων, in via cedentes, Plutarch. ὑποχωρεῖν τῇ ἀρχῇ, superioris imperia detrecto, Thucyd.

Ὑποψάμμιος, ὁ, ἡ, subarenaceus. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, suspicio.

Ὕπτιος, α, ον, supinus, resupinus. Item socors, remissus. hinc ὑπτιάζω, resupino.

Ὑπωλένιος, ε, ὁ, qui sub ulnis gestari solet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, τὰ, pars sub oculi. Item suggillatio sub oculo, orta ex ictu. Item ὑπώπια, coram. Pariter facies, aspectus, vultus.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem. fut. άσω. perf. ὑπώπιακα.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, pars oculo subjecta, Poll. Hinc ὑπώπια sunt partes circa oculos percussionibus contusæ, & lividæ. Quamquam ὑπώπιον de omni contusione corporis sine vibicibus accipitur. Hinc Aristot. in Probl. ὑπώπιον πᾶν σῶμα γίνεται πληγέντος, ictibus totum corpus sugillatum efficitur.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis. proprie latus montis, qua parte ascenditur.

Ὑπώροφιος, ε, ὁ, qui sub tecto, seu camera est, contubernalis, domesticus.

Υ Ρ.

Ὕραξ, ακος, ὁ, mus, Æol. a suillo rostro, ab ὗς, sus, porcus, Th. ὗς. idem.

Ὑρὸν, ου, τὸ, examen. Puto ab εἴρω, necto: est nexus apum, & hinc ὑρώσω, favus, examinis opus.

Ὑρίς, ίδος, ἡ, sporta, ab εἴρω, quia aliquid e viminibus nexum, seu plexum. hinc ὑρίσιος, vas vimineum.

Ὑρχὶς, ίδος, ὁ, ollæ operculum, quia ollæ ἐνείρεται, inseritur. ab εἴρω, insero. Hesychio est lotor, πλυνεύς.

Ὑρχὸς, ου, ὁ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant. vas fictile.

Υ Σ.

Ὗς, ὑὸς, ὁ, ἡ, sus, aper, porcus, porca. Them. σῦς, idem. Est etiam & piscis nomen.

Ὑσγινον, ου, τὸ, hysginum, plantæ species.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est, ὄζω, oleo. Æol. in Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μακάρων, vel leg. ὕσδων, Dor. pro ὄζων. vel ὕσδων.

Ὑσθῆναι, pluvia madefactum esse, a. 1. inf. pass ab ὕω, pluo. fut. ὕσω. a. 1. pass. ὕσθην.

Ὑσπλὸς, ου, τὸ, vimen. ὑσπληξίας, victor. q. ab ὕω, pluo.

Ὕσπλαξ, ε, ὁ, lignum, quo ignis accenditur q. fomes ignis. Item obsoniolum.

Ὑσμίνη, ης, ἡ, pugna. Th. μένω, maneo.

Ὕσπλαγξ, Doric. pro ὕσπληγξ, repagula.

Ὕσπληγξ, γγος, ἡ, scutica, flagellum, quo ὗες ἐλαύνονται, & quo alia animalia pulsantur. sonus scuticæ vibratæ. & nominatim is, quo carceribus in stadio signum cursus datur. Tum carceres, unde dimissi incipiunt. Est etiam ὕσπληγξ, paxillus terræ infixus, qui Est pro nota incipiendi cursus. Hesychio laquei genus. Item dimissio, remissio, Dionys. de situ orbis.

Ὕσπλαξ, ὕσπακος, vel ὕσπαξ, paxillus corneus. Hesych. an ab ὕσπλω?

Ὑσσὸς, ου, ὁ, verutum, pilum, gæsum.

Ὕσσωπος, ε, ὁ, hyssopus, libanotis arborescens. Matth. 27. 48.

Ὕστατα, postrema, nom. plural. n. g. ab ὕστατος, η, ον, ultimum, superlat. ab ὕστερος, posterior.

Ὕστατον, adv. tandem, novissime, postremo. ab eodem them.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, matrix, uterus, loci muliebres.

Ὑστεραῖος, α, ον, pro quo & ὕστερος, posterior.

Ὑστερέω, ῶ, sum posterior, careo, desum: cesso, serius accedo, tardius incipio, ὑστέρησαν τῇ ἐπιδρομῇ, tardius sunt insecuti. Thucyd. ὑστέρησε τῆς μάχης, prælio non interfuit, Plutarch. in Othone. f. 1. ήσω, perf. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, defeci, inferior fui. præs. pass. ὑστεροῦμαι, ῆμαι, deficior, destituor. perf. passiv. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, egui.

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, penuria, quod deest, in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, reliquiæ.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, inopia, egestas.

Ὑστερολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui posterior verba facit, qui secundo loco dicit.

Ὕστερος, α, ον, posterior, sequens, inferior. ὕστερον, adverb. postea, postremo, tandem. Hinc ὑστερέω, posterior sum: item non habeo, deest mihi. ὕστατος, η, ον, postremus.

Υ Τ.

Ὕτεω, ubertà vide supra ὕδω.

Υ Φ.

Ὑφ', pro ὑπὸ, sub, &c.

Ὑφαγεῖ, Doric. pro ὑφηγοῦ, clam duc, præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Them. ἡγέομαι, duco.

Ὑφαίνω, texo. imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ a. 1. ὕφηνα. perf. Act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. ὕφασμαι. Them. ὑφάω, idem.

Ὑφαιρούμενος, ε, ὁ, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὕφαλος, ε, ὁ, petra, latens saxum, nempe ὑφ' ἁλὶ, sub mari.

Ὑφάντης, ε, ὁ, textor. vide ὑφαντικός.

Ὑφαντὸς, ὴ, ὸν, textus, a, um. ab ὑφαίνω, texo. Them. ὑφάω, idem.

Ὑφάω, & ῶ, texo. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura. ὕφος, εος, τὸ, tela. ὕφασμα, ατος, τὸ, idem.

Ὑφεαρ, ιατος, τὸ, viscus, ex abiete, vel larice, ita dictum, quia potest salva arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.

Ὕφειμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, remitto. Hinc ὑφειμένος, perf. part. pass. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 2. part. activ. verbi ejusd.

Ὑφεκτέον, tolerandum. ab ὑπέχω.

Ὑφαίρεσις, ἡ, subtractio, a seq.

Ὑφελκύω, subtraho, subduco.

Ὑφέλκω, idem.

Ὑφελοίατο, Jon. pro ὑφέλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, aufero.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Doric. pro ὑφελοῦσα, quæ subtraxit, ac evulsit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑφαιρέω. Vide ὑφαιρούμενος.

Ὑφελόμενος, ε, ὁ, aor. 2. part. med. verbi ejusdem, & them.

Ὑφὲν, ἑνὸς, τὸ, unio. ὑφ' ἕν. Gloss.

Ὑφέντες, οἱ, demittentes, nom. plur. aor. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, demitto.

Ὑφέξει, 3. sing. fut. 1. act. verbi ὑπέχω, sustineo. f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Ὑφεσθε, 2. plur. a. 2. med. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejusdem.

Ὕφηνα, texui, aor. 1. ind. act. ὑφῆναι, aor. 1. inf. activ. ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, idem ac ὑφάω, texo.

Ὑφηνίοχος, ε, ὁ, administer aurigæ. ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ε, ὁ, auriga.

Ὑφῄρητο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, aufero. fut. ήσω. præt. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, capio.

Ὑφήσσων, aliquanto minor, & junior. ab ὑπὸ, & ἥσσων, vel ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor.

Ὑφύφανται, subtextus est, 3. singul. perf. pass Attic. redupl. verbi ὑφάω, texo. perf. act ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφύφασμαι, substituto υ pro α.

Ὑφίεντι, Dor. pro ὑφίεισι, 3. singul. præs. ind. verbi ὑφίημι, submitto.

Ὑφίσταμαι, σαι, ται, subeo, subsisto, consisto. sustineo, suscipio, εἰ καί τι τοιοῦτον ὑφίστασαι, si quid tale suscipis. Lucian. polliceor, Xenoph. Παιδ. 6. suppono, Athen. constituo, Aphrod. tolero, patior, Thucyd. impetum sustineo, Plutarch. in rerum natura sum. ὑφίσταται φῶς, lux oritur, lumen exoritur, Nazianz. præs. particip. ὑφιστάμενος, repugnans, non succumbens.

Ὑφοράσθαι, suspicari, præs. inf. pass. verbi ὑφοράομαι, suspectum habeo.

Ὑφορβὸς, ὂ, ὁ, idem ac συφορβὸς, subulcus, qui sues pascit, ab ὗς, sus, & φέρβω, pasco.

Ὑφόωσι, texunt, 3. pl. præs. ind. Poetic. pleonasm. pro ὑφῶσι, verbi ὑφάω, texo.

Ὑφύφανται. vide ὑφύφανται.

Υ Ψ.

Ὑψαυχεῖ, inflat. 3. sing. ind. præs. verbi ὑψαυχέω, Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & αὐχέω, glorior.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & ὑψηρεφὴς, & metri causa ὑψορόφος, altum tectum habens, altus, alte extructus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἐρέφω, tego.

Ὑψηλῇσι, altis, dat. plur. Jon. f. g. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς, altus.

Ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, procerus, editus, sublimis, e. Comparat. ὑψηλότερος, α, ον, altior. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Ὑψηλοφρονέω, ῶ, animo efferor, mibi placeo, superbio. fut. ήσω. p. ὑψηλοπεφρόνηκα. Quod ab ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est mente elata, superbus, magnanimus. quod ab ὑψηλὸς, altus.

Ὑψηλῶς, sublimiter, alte. adverb. ab ὑψηλὸς, altus.

Ὑψήνωρ, ορος, ὁ, Hypsenor. nom. propr.

Ὑψηρεφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, altus, sublime fastigium habens.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ, ἡ, alte sonans, altisonus, & in plural. ὑψηχέες. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἦχος, ε, ὁ, sonus.

Ὑψίβατος, ε, ὁ, ἡ, altigradus, altus, excelsus. ab ὕψος, εος, τὸ. altitudo, & βαίνω, eo.

Ὑψιβόας, nomen ranæ, ab alta voce sic dicta.

Ὑψιβρεμέτης, ε, ὁ, altitonans, altifremens. Ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, resono.

Ὑψίγυιος, ε, ὁ, alta membra habens, altus. ab ὕψος, altitudo, & γυῖον, ου, membrum.

Ὑψόθι, Poet. adverb. pro ὑψοῦ, & ὕψοθεν, in alto, in sublimi.

Ὑψίζυγος, ε, ὁ, altijugus, summus, gubernator supremus, trutinator rerum humanarum, altus, sublimis. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, seu ζεύγω, jungo.

Ὑψίθρονος, ε, ὁ, ἡ, qui in alto solio sedet. ab ὕψι, alte. Them. ὕψος, & θρόνος, ὁ, solium.

Ὑψίκομος, ε, ὁ, alte comatus, in summa parte frondosus. Epitheton quercus. δρῦς ὑψίκομος, alticoma quercus, Hesych. Ex ὕψι alte. quod ab ὕψος, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Ὑψίλοφος, ε, ὁ, epitheton loci sublimis. q. d. qui cristam, vel verticem, aut cacumen in alto habet. Th. λόφος, crista.

Ὑψιμέδοντος, gen. sing. ab ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est in altis nubibus. Epitheton Jovis. Ab ὕψι, alte, & νέφος, εος, τὸ, nubes.

Ὑψίπεδος, ε, ὁ, altum solum habens, altus, sublimis. ab ὕψος, altitudo, & πέδον, τὸ, solum.

Ὑψιπετᾶν ἀνέμων, Doric. pro ὑψιπετῶν, altevolantium ventorum. vide an ab ὑψιπέτης, altivolans? an ab ὑψιπετὴς, alte cadens? quod a πίπτω, cado.

Ὑψιπέτης, ε, ὁ, altivolans. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, as.

Ὑψιπέτηλος, ε, ὁ, folia in cacumine gerens: altus, excelsus. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέταλον, Jonic. πέτηλον, folium. quo a πετάω, pando.

Ὑψιπεχὲς, n. g. ab ὑψιρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, alte ædificatus.

Ὕψιστος, η, ον, altissimus, de Deo dicitur. ab ὕψι, adverb. in alto. compar. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. superlat. ὕψιστος.

Ὑψιτένοντας, accus. plur. ab ὑψιτένων, qui alta cervicie est. Ex ὕψι, alte.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ, qui altos, & elatos animos habet, superbus. ab ὕψι, alte, & φρὴν, ἡ, mens.

Ὑψιχαίτης, ε, ὁ, alte comatus. ab ὕψι, alte, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Ὑψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, alte, ex alto, superne, adverb.

Ὑψόροφος, ε, ὁ, altum tectum habens, excelsus. ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ε, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.

Ὕψος, εος, τὸ, altitudo, proceritas, fastigium, excellentia, sublimitas, cacumen. ἐξ ὕψους, ex alto, q. ab ὑπὸ, sub, quatenus notat motum sursum. Hinc ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, altus. ὕψοθεν, ex alto. ὕψιστος, η, ον, altissimus. ὑψόω, in altum tollo. ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio.

Ὑψοῦ, adverb. alte. Them. ὕψος, εος, τό.

Ὑψόω, extollo, erigo, eveho, in altum tollo: perficio, absolvo, Joseph. l. 2. f. ώσω. perf. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. aor. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, & in 2. plur. a. 1. sub. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. pass. a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθεὶς, εῖσα, ὲν. fut. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται.

Ὑψώθην, vide in ὑψόω, extollo.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, altitudo, sublimitas, cacumen. dat. plur. ὑψώμασι. Th. ὕψος, εος, τὸ, idem.

Ὑψώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕψος.

Υ Ω.

Ὕω, pluo, rigo; madefacio, pluviæ perfundo, humecto. ὕω ὕδωρ, pluo aquam, Aristoph. præs. part. ὕων. fut. 1. ind. ὕσω. p. ὗκα. (q. a χέω, fundo). hinc ὑάδες, ων, αἱ, hyades, stellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, ὁ, ὁ, pluvia.

Ὑώδης, suilles, porcinus: immundus, stupidus, ab ὗς, sus.

Φ A.

Φ Est vigesima prima littera. In numeris 500. significat. Æoles pro θ utuntur, ut φὴρ, pro θὴρ dicentes.

Φᾶ, dixit, Doric pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημί, dico.

Φάανθεν, visi sunt, Poet. pleonasm. pro φάνθεν, quod Jon. & Bœot. syncope pro ἐφάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. præt. πέφηνα. perf. pass. πέφασμαι. a. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαγέειν, Jon. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. sic φαγέοις, Jon. pro φάγοις, aor. 2. optat. act. verbi φάγω, comedo.

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. med. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, comedo.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fut. 2. med. verbi ejusdem.

Φάγος, ου, ὁ, edax, vorax, helluo. Sed φαγὸς, Dorie. pro φηγὸς, ὁ, ἡ, fagus, arbor: Th. φάγω, comedo.

Φάγω, seu φάγω, edo, comedo. f. 2. med. φάγομαι σαι, ται, edam, pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται, a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος, ὁ. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ου, ὁ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, qui humana carne vescitur. παμφάγος, ου, ὁ, helluo, qui omnia devorat.

Φάγωντι, Doric. pro φάγωσι, vorent, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.

Φάε, lucebat, Jon. pro ἔφαε, 3. singul. imperf. act. verbi φάω, luceo.

Φαέθων, ὁ, splendidus, præs. part. a φαέθω, idem ac φάω, splendeo.

Φαείνει, lucet, 3. sing. præs. verbi φαείνω, idem ac Th. φάω, luceo.

Φαεινόμενος, ου, ὁ, præs. part. med. verbi ejusdem, & them.

Φαεινὸς, ὴ, ὸ, lucidus, speciosus, rutilus, tenuis, subtilis, splendidus ζῶμα φαεινὸν, cingulum fulgens, Odyss. ξ. Th. φάω, splendeo.

Φαεινὰ νᾶσος, Dor. pro φαεινὴ νῆσος. lucida insula. Nam φαεννὸς, ὴ, ὸ, Poet. & Argiva dialecto, pro φαεινός. quod vide. Hinc in comparat. φαεινότερος, splendidior. superlat. φαεινότατος, splendidissimus.

Φαεννὸς, ὴ, ὸ, Poet. pro λαμπρὸς, ὰ, ὸ, lucidus, splendidus, manifestus, Eurip. a φαεινὸς, & hoc a φαίνω, vel φάω, luceo.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ, lucem hominibus afferens. a φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux. φαεσφόρος, ου, ὁ, Lucifer. a φάος, εος, τὸ, lumen. Them. φάω, luceo, & φέρω, fero. p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare rubrum navigantibus accidit, Hesych.

Φάζω, loquor: appareo. a φάω, unde φημὶ, dico. Est & φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam a φάω, unde φόνος.

Φάθι, dic, præs. imperat. a φημὶ, dico. Th. φάω.

Φαίακσι, dat. plur. a Φαίαξ, ακος, ὁ, Phæaces, populi.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. a φαίδιμος, illustris.

Φαιδιμόεις, οεντος, ὁ, idem ac φαίδιμος, ου. ὁ, illustris. Th. φαιδρὸς, ὰ, ὸ, hilaris.

Φαίδιμος, ου, ὁ, ἡ illustris, clarus, fortis, Homer. Th. φαιδρός.

Φαιδρὸς, ὰ, ὸ, hilaris, alacer, nitidus, illustris, splendidus, quasi a φάω. luceo. vel φαιδρὸς dicatur is, cujus φανερὸν ἦτορ. est enim hilaris facie pariter, & mente lucida, & apparente. φαιδρῶς, hilariter, nitide. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. φαιδρόω, & φαιδρύνω, exhilaro. Sed Φαῖδρος, ου, ὁ, Phædrus, discipulus Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, nitor, hilaritas.

Φαιδρόω, ῶ, nitidum reddo.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. verbi φαιδρύνω, nitidum reddo.

Φαίδων, ωνος, ὁ, Phædon, nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. optat. act. verbi φημὶ, dico. aor. 2. ἔφην.

Φαικάσιον, ου, τὸ, πήγανον, ruta.

Φαικάσιον, ου, τὸ, solea, calceamenti genus: quia φαικὸν, id est, leve.

Φαίκλα, vel φαίκλη, ης, ἡ, fæx vini cocta. Ex Lat. fæcula.

Φαικὸς, ὴ, ὸ, splendidus, efficax, vigens, agilis. a φάω, luceo.

Φαιλόνης, penula. quia φαίνεται ὅλος, tota apparet.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plural. a. 2. optat activ. per syncopen Attic. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημί. dico. aor. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, Phænaretes. nomen proprium.

Φαίνεθ', Jon. pro ἐφαίνετο, apparuit, 3. sing. imperf. med. verbi φαίνω, appareo. f. ανῶ. p. πέφηνα.

Φαινέμεν, Jon. pro φαίνειν, indicare, denuntiare, præs. inf. a φαίνω. quod vide.

Φαινέσκετο, Jon. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. med. verbi ejusdem. Nisi a φαινέσκομαι derivari malis.

Φαίνεται, apparet, 3. sing. & in 3. plur. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, appareo.

Φαίνοισα, ostendens, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. a φαίνω, appareo.

Φαίνοιτ', appareat, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ejusdem.

Φαινόλης, ου, ὁ, penula.

Φαινομένην, apparentem, acc. sing. f. g. part. præs. med. verbi φαίνω, ostendo.

Φαινομένηφι, per paragogen τῆ φι, pro φαινομένῃ, dat. singul. f. g. part. præs. verbi ejusdem.

Φαίνοπος, gen. sing. a Φαίνοψ, οπος, ὁ, Phænops, nomen proprium.

Φαίνω, in lucem edo, declaro, demonstro, ostendo, item luceo, splendeo; do, exhibeo, Odyss. β. accendo, Aristoph. in Ran. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præs. med. φαίνομαι, appareo, videor, luceo. f. 1. med. φανοῦμαι. perf. pass. πέφασμαι, & Att. πέφανσμαι. a. 2. ind. pass. ἐφάνην, ης, η, apparui. a. 2. sub pass. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φανήσομαι, ῃ, εται. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, visum, spectrum. φάντασμα, ατος, τὸ, idem. φαντασία, ας, ἡ, visio: item imaginatio. φανερὸς, ὰ, ὸ, manifestus. ἀποφαίνω, ostendo, demonstro. ἀπόφασις, εως, ἡ, enuntiatio, διαφανὴς, έος, ὁ, perlucidus, transparens. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, illustris. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio; item superficies. ὑπερφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus supra alios. ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, superbus, arrogans. ὑπερηφάνεια, & ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia. θεοφάνεια, ας, ἡ, apparitio Dei.

Φαιὸς, ὰ, ὸ, fuscus, subniger, pullus.

Φαῖος, ου, ὁ, nomen proprium, Fellus.

Φάκελλος, seu φάκελος, ου, ὁ, fasciculus, fascis, manipulus. Amm. exponit convulsionem cum inflammatione.

Φακῆ, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, pulmentum ex lentibus vili genere leguminis.

Φακὸς, ὲ, ὁ, lens cruda, a φακῆ. Est & nigra quædam oculi macula.

Φάλα, vel φαλὸς, ornamentum galeæ, quia aliquid φαλὸν, splendidum: caput; phalera, Suid.

Φάλαγγες, nom. plur. & in accus. plural. φάλαγγας, a φάλαγξ, phalanx.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedonas. acies quævis: aranea quædam: statera Suidæ. Item internodium in digitis, Aristot.

Φάλαινα, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat. Est & φάλαινα, balæna.

Φαλακρὸς, ὰ, ὸ, calvus. hinc φαλακρόω, calvum facio. (quia album φαλὸν, id est, λευκὸν κρανίον habet) vel φαλὸν ἄκρον, quod est in capite calvo, seu depili.

Φαλανθὸς, ου, ὁ, canus, q. a φαλὸς, albus.

Φάλαρα, phaleræ. a φαλὸς, quia splendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 202. vers. 4. in vocem Κωφὸς.

Φάλαρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro λευκὸς, albus.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. rivus.

Φαληρὸς, idem ac φαλαρός.

Φαληριάω, albesco spuma: attollo; cumulo. quod a φαληρὸς, albus. Th. φαλὸς, albus.

Φαληρὸς, ὰ, ὸ, albus, spumeus. Est & φαληρὸς, ferrum galeæ. & nom. prop. viri. Th. φαλὸς, ὰ, ὸ, splendidus.

Φαλιόω, desipio: spumo: dealbo. quasi a φαλὸς, canus.

Φαλιόομαι, spumo. Th. Th. φαλὸς, albus.

Φαλλὸς, ὁ, ὁ, Penis ligneus, vel coriaceus, Priapus.

Φαλὸς, ὸ, ὁ, splendidus, albus. quasi a φάος, εος, τὸ, lux. alba enim splendent. Sed φάλος, ου, ὁ, conus, apex galeæ.

Φαλύνω, splendidum reddo, illustro, polio.

Φαλύσσομαι, Hesch. μεταρρίπτω, περιέρχομαι.

Φάμα, ας, ἡ, Dor. pro φήμη, ἡ, fama.

Φαμὲν, dicimus, 1. plur. præs. indicat. a φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. verbi φημί. a. 2. med. ἐφάμην.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.

Φὰν dicebant, Bœot. sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάναι, dicere, præs. inf. a φημί. Sed φῆναι, apparuisse, pro φάναι, a. 1. inf. activ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. aor. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, ης, apparuerim, aor. 2. opt. pass. φανεὶς, έντος, ὁ, & in fœm. gen. φανεῖσα, ης, ἡ, part. pass. verbi φαίνω, appareo fut. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. p. m. πέφηνα.

Φάνεν, apparuerunt, Æol. vel Bœot. syncop. pro ἐφάνησαν, 3. plur. aor. 2. pass. verbi φαίνω.

Φανερὸς, ὰ, ὸ, apparens, manifestus, celebris, clarus. φανερῶς, adv. plane, manifeste. Th. φαίνω, appareo.

Φανερόω, manifesto, patefacio, in lucem edo. fut. ώσω, perf. πεφανέρωκα, a. 1. imper. φανέρωσον, άτω. præs. pass. φανερόομαι, οῦμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, ωσαι, ωται. a. 1. pass. ἐφανερώθην. a φανερὸς, manifestus.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifestatio.

Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat. grad. a φανερὸς, manifestus.

Φάνεσκε, Jon. pro ἔφανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω, appareo.

Φάνη, Jonic. pro ἐφάνη, apparuit, 3. singular. aor. 2. ind. passiv. Sed φανῇ, 3. singul. aor. 2. sub. passiv. verbi φαίνω, appareo.

Φανήῃ, videatur, pleonasmo τῆ η, pro φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi ejusdem.

Φανήμεναι, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. ejusdem verbi.

Φανῆναι, vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. aor. 2. sub. pass. verbi φαίνω, appareo, luceo.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi φαίνω appareo, luceo.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass.

Φανθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. a φαίνω, appareo. a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοτεὺς, έως, ὁ, pro Πανοτεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.

Φανὸς, ὸ, ὁ, laterna, lucerna, fax. Th. φαίνω, luceo. a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, apparere facio. imaginem mentior, in somnis video, fingo. fut. άσω. perf. πεφάντακα. præs. pass. Φαντάζομαι, appareo, videor; item imaginor. Th. φαίνω, ostendo.

Φαντασία, ας, ἡ, ostentario, imaginatio, visio, opinio: intuitus, species, Polyb. imago relata, repræsentatio, inanis rei exhibitio. Aristotel. in Meteor. pompa, fastus, ostentatio. Act. 25. a φαντάζω, apparere facio.

Φάντασμα, ατος, τὸ, spectrum, visum, Eurip. a perf. pass. verbi φαντάζω, apparere facio.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, dicunt, 3. plur. præs. indicat. verbi φημὶ, dico.

Φανῶσι, 3. plur. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, appareo.

Φάο, Jon. & Poet. pro ἔφασο, 2. sing. a 2. med. verbi φημὶ, dico.

Φάος, εος, τὸ lumen, lux: dies in Epigram. oculus in Odyss. Item auxilium, salus. a φάω, luceo.

Φάραγξ, αγγος, ἡ, baratrum, præcipitium, hiatus, vallis, vorago.

Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον, Pharao. Hebr. vindex.

Φαρέεσσι, dat. plur. Jonic. & Poetic. & in dat. sing. φάρει. a φᾶρος, εος, τὸ, vestis exterior, palla.

Φάρει, dat. sing. a φᾶρος, εος, τὸ, palla.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Phares. Hebr. ruptura.

Φαρέτρα, ας, ἡ, pharetra. q. a φέρω, & τρώω, vulnero. quia fert vulnifica tela.

Φαρέτρην, acc sing. Jon. a φαρέτρα, pharetra.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro φαρέτρα, pharetra.

Φαρικὸν, ὸ, τὸ, genus veneni. Diosc.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, Pharisæus, hoc est, interpretans. Hebr. Pharisæi enim Scripturæ interpretes erant.

Φαρκὶς, ῖδος, ἡ, ruga. Φαρκιδώδης, rugosus.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. a φαρμακεύω, veneficio utor. Th. φάρμακον, venenum.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, veneficus, magus. Hinc φαρμακεύω, paro, conficio medicamenta; veneno utor.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica, incantatrix.

Φαρμακόεις, εσσα, εν, venenatus. a φάρμακον, venenum, medicamentum.

Φάρμακον, ου, τὸ, medicamentum, venenum, medicina, pigmentum. φάρμακα, apud Herodotum in Clio, colores. Suidæ φάρμακον, colloquium, conversatio. Hinc φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, magus. φαρμακεὺς, έως, ὁ, idem. φαρμακεύω, veneficio utor.

Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.

Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti, seu veneni potus seu haustus.

Φαρμάσσω, fut. άσω, Poet. pharmaca, seu medicamentum misceo. Th. φάρμακον, medicamentum, venenum.

Φαρμάσσω, veneno afficio, tingo: cingo: immergo ferrum in aquam frigidam. Item medeor. Metaphorice apud Plut. in Politic. φαρμάσσοντες τὰ πράγματα ταῖς βλασφημίαις, admiscentes res maledictis. Th. φάρμακον, medicamentum, venenum.

Φᾶρος, εος, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum capitis, tegmen: palla fœminea, Odyss. έ.

Φάρος, ου, ὁ, Pharus, insula ante Ægyptum, Plin. Interdum oratio. Est etiam nomen urbis proprium. Pariter turris maxima prope Alexandriam, nocturno tempore navigantibus lumen præbens. Quare etiam aliæ turres ad hoc factæ φάροι, phari, vulgo appellantur.

Φαρόω, seu ἀρόω, aro. Hesych. φάρσαι, ἀρόσαι, φάρσαι, ἀροτριῶσαι.

Φάρσος, εος, τὸ, velum, velamen, involucrum; tractus, regio, pars. Hinc φαρσοφόρος, signifer, vexillarius.

Φάρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φέρεται, fertur cibus, & spiritus.

Φὰς, ὁ, dicens, a. 2. partic. act. a φημὶ, seu φάω, dico.

Φάσγανον, ου, τὸ, culter, ensis: item herba dicta gladiolus a Plinio l. 21. c. 17. pro σφάγανον, a σφάζω, interficio.

Φάσε, dixit, Dor. & Jon. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. a φημὶ, dico.

Φασεῖς, dices, Dor. pro φήσεις, f. 1. a φημὶ, dico.

Φάσθαι, dixisse, a. 2. inf. med. verbi φημὶ, vel φάω, dico.

Φασὶ, inquiunt, 3. plur. præs. ind. Sed φᾶσι, dicentibus, dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, φάντος, ὁ, verbi φημὶ, dico. Sed φάσιν, accus. sing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάω, dico.

Φασιανὸς, οῦ, ὁ, phasianus, avis. Item sycophanta, Aristoph. in Acharn.

Φασὶν, aiunt, 3. plur. ind. præs. φημὶ, dico. Sed φάσιν, acc. sing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, appareo.

Φάσις, εως, ἡ, dictio, fama, rumor, a φάω, dico. Est & φάσις, apparitio. Sic Luna habet multa phases, seu apparitiones, modo falcata, modo gibbosa, &c. a φαίνω, appareo. Est & Φᾶσις nomen fluvii. item propositio, Arist. 3. Metaphys. affirmatio, Plato in Sophista. sententia, Apophthegma, Arist. 6. Ethic. Relatio certorum criminum, sed [illegible], omnium. Isocr. φάσιν τῶν χρημάτων ποιῶν.

Φάσκε, dictitabat, 3. sing. imperf. Ionic. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, dico. Them. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. plural. præs. pass. verbi φάσκω, dico, pro φημί.

Φαύσκω, & ἐπιφαύσκω, illucesco. a φῶς, τὸ, lux. Th. φάω, luceo.

Φάσμα, ατος, τὸ, spectrum, prodigium, quod speciem alicujus rei habet. a φαίνω.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam, f. 1. med. a φημὶ, dico.

Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.

Φασσοφόνος, ὁ, occisor columbarum. a φάσσα, columba, & φένω, occido. Th. φένω, idem. p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φατειῶν, gen. pl. a φατειὸς, enarrabilis. Them. φάω, dico.

Φατὶ, Dor. pro φησί.

Φατίζω, rumorem spargo. a φάω, dico.

Φάτις, ἡ, idem ac φάσις, dictio: apparitio.

Φάτνη, ης, ἡ, præsepe, stabulum. φάτναι, dentium sedes, Galen. Item stellæ, quæ in cancro nubeculam referunt, Procl.

Φάτο, dixit, Jon. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, dico.

Φατὸς, ὁ, celebris. a φάω, vel φημὶ, dico.

Φαύζω, frigo, torreo. Hesych.

Φαῦλος, η, ον, vilis, parvus, simplex, vitiosus, nugatorius: rudis, exiguus, levis. φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων, tardioris ingenii homines, Thucyd. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, floccifacio.

Φαυλοτάτης, gen. sing. fœm. gen. superl. gradus a φαῦλος, η, ὁ, pravus. comparat. φαυλότερος, pejor. superlat. φαυλότατος, pravissimus. φαύλως, adverb. prave.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος. q. a φαῦλος, quod ἀπὸ τοῦ φλαύρος formatum dicunt.

Φαυσίμβροτος, ου, ὁ, Solis epitheton, παρὰ τὸ φαίνειν, τουτέστι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, quod lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαίνω, ἤγουν φαίνειν, ἢ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, quod luceat mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φωσίγγες, αἱ, maculæ in tibiis ex igne contractæ. quia a φαῦσις, ignis.

Φαύω, luceo. ex φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, avis e columbino genere. a φέβομαι, quia timida.

Φάω, Poet. luceo, splendeo: item dico. animi enim sensa in oratione lucent: item occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen lux. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φὼς, φωτὸς, ὁ, Poet. vir homo. φωτεινὸς, ἡ, ὁ, lucidus. φαεινὸς, ἡ, ὁ, idem. φωτίζω, illumino. f. ίσω. φωτισμὸς, οῦ, ὁ. splendor. ἀμφιφαὴς, έος, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημὶ, dico. φατίζω, idem. φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum. φάτις, εως, ἡ, dictum, sententia. φάτης, ου, ὁ, loquax. ἀπόφημι, contradico, nego, ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. πρόφημι, prædico. προφήτης, ου, ὁ, propheta. προφητεύω, vatinor, προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, famam alicujus lædens. βλασφημέω, probra, & convitia jacto in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. εὐφημέω, & εὐφημίζω, celebro, laudo. εὐφημία, ας, ἡ, fausta acclamatio.

Φ E.

Φέβεσθαι, fugere, præs. inf. a φέβομαι, fugio.

Φέβομαι, fugio: item timeo. metuo. p. m. πέφοβα. Hinc φόβος, ου, ὁ, fuga: item timor, metus. φοβερὸς, ἡ, ὁ, formidabilis, item timidus. φοβέομαι, οῦμαι, metuo.

Φεβώμεθα, fugiamus, 1. plur. præs. sub. verbi φέβομαι, fugio.

Φέγγος, εος, τὸ, splendor, lux, lumen. (q. a φάω, luceo, & ἐγγὺς, ut sit q. φάεγγος, lux enim prope adest, & ad ipsos oculos pertingit.) Hinc φέγγω, splendorem præbeo.

Φείδεο, parcas, præs. imper. med. Jon. pro φείδου, verbi φείδομαι, parco, ignosco, condono. præs. inf. φείδεσθαι.

Φείδομαι, parco, ignosco: parce utor, abstineo, cum gen. Etymol. quia φεύγω δοῦναι, id est, dare recusat. præs. inf. φείδεσθαι. f. 1. med. φείσομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἐφεισάμην, ω, ατο, peperci. a. 1. med. sub. φείσωμαι, ῃ, ηται. Hinc adv. φειδομένως, parce. φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia. φειδωλία, ας, ἡ, idem. φειδωλὸς, ἡ, ὁ, parcus. q. φεύγω τὸ δοῦναι.

Φειδομένως, parce, adv. a φείδομαι, parco. præs. part. med. φειδόμενος.

Φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia. φειδωλὴ, ἡ, idem. Item. Parca.

Φείσεται, 3. sing. f. 1. med. verbi φείδομαι, parco.

Φελγύνω, angor, desipio. Puto a φαῦλος. Hesy.

Φελλὸς, ου, ὁ, suber. q. a φλοιὸς, cortex.

Φέναξ, ακος, ὁ, impostor, derisor. Hinc φενακίζω, decipio, fallo.

Φενόλης, ου, ὁ, penula, vox origine Latina.

Φένω, interficio. (q. a φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. φονεὺς, έως, ὁ, homicida. φονεύω, occido, cædem perpetro. ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida. πατροφόνος, ου, ὁ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Persephone, quæ cædibus omnia vastat: Proserpina, mater Orci.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.

Φερβέμεν, pascere, præs. inf. Jonic. pro φέρβειν, verbi φέρβω, pasco.

Φέρβεσθαι, alere, nutrire, Att. pass. pro activ. φέρβειν, a φέρβω, pasco, alo.

Φέρβω, pasco, alo. f. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. Hinc φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, esca. ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, equorum pastor. q. a φέρω, fero, & βίος, vita: vel φέρω βορὰν, pastum affero.

Φέρε, fer, præs. imper. act. a φέρω, fero.

Φερέγγυος, ου, ὁ, ἡ, sponsor fide dignus. a φέρω, fero, & ἐγγύη, ἡ, sponsio.

Φέρεις, ει, 2. & 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, fero.

Φέρεκλος, ου, ὁ, nomen proprium.

Φερέμεν, Jon. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω, fero.

Φερέοικος, domiporta. Epitheton cochleæ. Ex φέρω, fero, & οἶκος, domus.

Φερέπονος, ου, ὁ, Poet. laborum tolerans, ac ærumnas sustinens. ex φέρω, fero & πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, almus, vitam ferens mortalibus. a φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, vita.

Φέρεσκον, imperf. act. Jon. pro ἔφερον, verbi φέρω, fero.

Φερεσσακέας, ferentes scuta, scutiferos, accus. plur. a φερεσσακὴς, έος, ὁ, ἡ. hoc a φέρω, fero, & σάκος, εος, τὸ, scutum. Th. σάττω, onero.

Φέρετ', Jon. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, fero.

Φέρετρον, ου, τὸ, pheretrum, capulum. a φέρω, fero.

Φέρη, ferat, 3. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.

Φέριστος, φέρτατος, & φέρτιστος, optimus, superl. a φέρω, fero, compar. φέρτερος, validior.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam uxor affert, q. a φέρω, fero. Etymol. quia φέρει ὄνειαρ, affert emolumentum. Hinc παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ sponsa præter constitutam dotem secum affert, parapheronalia.

Φέροιεν, gererent, 3. plur. optat. præs. activ. verbi φέρω, fero.

Φέροισα, ας, ἡ, Dor. pro φέρουσα, ferens, præs. part. f. g. a φέρω, fero.

Φερόμεσθα, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. verbi ejusdem.

Φερόμεσθα, Poet. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. verbi φέρω, fero.

Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. plur. præs. part. act. verbi ejusdem.

Φέροντι, ferunt, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. præs.

Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi φέρω. Est & nomen Nymphæ.

Φέρουσι, 3. plur. præs. indic. verbi φέρω, fero.

Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina, Doric. & Æol. pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια, dicitur, & Περσέφασσα.

Φέρτατος, & φέριστος, ὁ, præstantissimus. superl. a φέρω, fero. comparat. φέρτερος, præstantior.

Φέρτε, per syncop. pro φέρετε, ferte, 2. plur. imperat. act. verbi φέρω, fero.

Φέρτερος, α, ον, præstantior, qui plus portat, comparat. a φέρω, fero. superlat. φέρτατος, præstantissimus.

Φέριστος, vide in φέρτατος.

Φέρω, fero, porto: obtineo. consequor: persolvo: profero: aufero: confero: pendo, solvo. ἤνεγκαν χρήματα, pecunias solverunt, Plutar. in Pericle. φέρειν μισθὸν, præmium, mercedem accipere, Aristot. Thucyd. φέρειν, tendere, pertinere, Antiph. φέρειν, ἢ ἄγειν, depopulari, & diripere, Herodot. l. 1. φέρειν χάριν, conferre beneficium, obsequi, gratificari, Il. α. φέρειν ψῆφον, ferre suffragium, Demosth. φέρειν διὰ μνήμης, meminisse, Herod. l. 2. imperf. ἔφερον, ες, ε, f. οἴσω, tanquam ab οἴω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε, q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, & in 2. pl. ἐνέγκατε. a. 2. ind. ἤνεγκον. præs. pass. φέρομαι, feror, agor. præs. sub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ου, ετο. perf. pass. ἐνήνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. part. pass. ἐνεχθεὶς, εῖσα, έν. præt. med. ἐνήνοχα, & Att. ἐνήνοχα. Hinc a φέρω, compar. φέρτερος, α, ον, validior, præstantior. superl. φέρτατος, η, ον, validissimus, præstantissimus. ἀδιάφορος, ου, ὁ, ἡ, indifferens. περιφέρω, circumfero, circumago. περιφερὴς, έος, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia, προσφέρω, offero. προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, συμφέρω, simul fero; item conduco, utilis sum. συμφέρον, οντος, τὸ, utile. συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, item infortunium, calamitas.

Φεῦ, heu, eheu, papæ. quasi a φέβω, terreo. Est interjectio rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φεῦγον, Jonic. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, fugio.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, 3. pl. præs.

Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. verbi φεύγω, fugio.

Φεύγουσαι, nom. pluralis, φευγούσης, gen. sing. præs. part. activ. fœm. gen. φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ejusdem.

Φεύγω, fugio, evado, declino: reus sum, accusor. Item exulo, φεύγει τὴν γῆν, extorris exulat, Aristoph. φεύγειν ἐπὶ προδοσίᾳ, reus proditionis, Thucyd. fut. ξω. fut. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. indicat. activ. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε.

Hinc

Hinc φυγὴ, ῆς ἡ, fuga. φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, profugus, exul.

Φευκτέον, fugiendum, adject. verbale n. g. a φεύγω, fugio.

Φευκτῶν, gen. plur. a φευκτὸς, ὸ, ὁ, vitabilis. T. φεύγω, fugio.

Φεύξομαι, fut. 2. med. verbi φεύγω, fugio.

Φευξῇ, fugies, 2. fing. fut. 1. med. Doric. a φεύγω, fugio.

Φέψαλος, ο, ὁ, fcintilla. hinc φεψαλόω, comburo.

Φ Η.

Φῆ, dixit, Jon. pro ἔφη, 3. fing. imperf. vel aor. 2. ind. act. Sed φῇ eft 3. fing. aor. 2. fub. activ. verbi φημὶ, vel φάω, dico.

Φηγεὺς, ὁ, Phegeus, nomen viri.

Φήγινος, ὁ, fagineus, adject. a φηγὸς, ἡ, fagus.

Φηγὸς, ῦ, ἡ, fagus ἀπὸ τῦ φαγεῖν, quod glandes fuerint veterum cibus. Item verpus, veretrum, Comm. Ariftoph. in Pace.

Φήγω, inufit. edo. unde, a. 2. ἔφαγον.

Φῇσι, dicat, per pleonafm. τῦ ι, pro φῇ, 3. fing. a. 2. fub. verbi φημὶ, dico.

Φηλήτῃσι, furibus, alii legunt φηλήτῃσι, dat. plur. Jon. a φηλήτης, ε, ὁ, impoftor. a φῆλος, ε, ὁ, idem. Hinc φηλόω, decipio. Sed φιλήτης, ε, ὁ, fur.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.

Φῆλος, ε, ο, impoftor, fallax, infidiator, improbus. Hinc φηλήτης, ε, ὁ, impoftor. φηλὴξ, κος, ὁ, idem. φηλόω, & έω, decipio.

Φῆμαι, αἱ, rumores, nom. plur. a φήμη, ης, ἡ, rumor.

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, rumor, fama. a φημὶ, dico.

Φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem. hinc φημίζω, divulgo.

Φῆμις, ἡ, idem ac φήμη, fama.

Φῆν, φῆς, φῆ, Jonic. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Φῆναι, a. 2. inf. a φημὶ, dico. Sed φῆναι, Att. pro φᾶναι, aor. 1. inf verbi φαίνω, appareo.

Φήνη, ης, ἡ, aquila, quæ majos offifraga dicitur.

Φὴρ, ρὸς, ὁ, fera, Æolic. feu Jon. pro θήρ. Gigas, centaurus Homero. Iliad. α.

Φῆρες, ων, τὰ, nervorum tumores, & tenfiones fub auribus, Hippocr.

Φηραὶ, ῶν, αἱ, Phere, nomen proprium regionis.

Φῆροι, antiquorum Deorum cibus. Hefychius.

Φηρσὶν, dat. pl. a φὴρ, fera.

Φῇς, inquis, 2. fing. præf. ind. Sed φῆς Jon. pro ἔφης, 2. fing. imperf. vel aor. 2. Att. φῇς, 2. fing. a. 2. fub. verb. φημὶ, dico.

Φήσαι, dixerit Æol. pro φήσαι, fing. a. 1. opt. act. verbi φάω, dico.

Φήσεις, dices, 2. fing. fut. 1. ind. act. verbi φάω, feu φημὶ, dico.

Φῆσθα, dicebas, Jonic. & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. fing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημὶ, dico.

Φησὶ, dicit, 3. fing. præf. Sed φῇσι, Jon. paragog. pro φῇ, fing. a. 2. fub. verbi ejufdem.

Φῆστος, ο, ὁ, nomen viri, Lat. Feftus.

Φήσω, dicam, f. 1. a φάω, feu φημὶ, dico.

Φήτρη, ης, ἡ, Jon. pro φυλὴ, ἡ, tribus.

Φ Θ.

Φθαίην, anticipaverim, a. 2. opt. verbi φθῆμι, feu φθάνω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην.

Φθάμενος, ὁ, præveniens, a. 2. part. med. verbi ejufdem.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Jon. pro ἔφθησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φθῆμι, feu φθάνω, prævenio.

Φθάναι, vel præf. inf. a φθῆμι, vel pro φθῆναι, aor. 2. inf. a φθάνω, prævenio.

Φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθήσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. aor. 1. fub. φθάσω, ῃς, ῃ. a. 2. ἔφθην. q. a φθῆμι. a. 2. med. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. med. φθάμενος.

Φθαρεὶς, έντος, ὁ, corruptus, a. 2. part. paff. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. aor. 2. paff. ἐφθάρην. Th. φθίω, idem.

Φθάρθι, pereas, per fyncopen pro φθάρηθι, a. 2. imperat. paffiv. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. perf paff. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a 1. paff. ἐφθάρθην.

Φθαρτὸς, ὸ, ὸν, corruptibilis, e, quod a. 3. fing. perf. paffiv. verbi φθείρω, corrumpo, vide in φθάρθι.

Φθὰς, ὁ, qui præoccupavit, aor. 2. partic. activ. verbi φθῆμι, feu φθάνω, prævenio, anteverto.

Φθάσας, αντος, ὁ, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. verbi ejufdem.

Φθάσω, f. 1. ind. act. φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. fub. verbi ejufdem.

Φθέγγετ', Jon. pro ἐφθέγγετο, fing. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor, clamo.

Φθέγγοιθ', pro φθέγγοιτο, 3. fing. optat. verbi φθέγγομαι, loquor.

Φθέγγομαι, fonum edo; item loquor, clamo. f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. prut. med. ἔφθογγα. Hinc φθόγγος, ε, ὁ, fonus. δίφθογγος, ε, ἡ, cujus geminus eft fonus, qui eft duarum vocum. μονόφθογγος, ε, ὁ unum fonum habens.

Φθέγγονθ', fonabant, Jon. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, fonum edo, loquor.

Φθεγξαμένῳ, dat. fing. a. 1. med. part. verbi ejufdem.

Φθεγξεῖται, dicet, Dor. pro φθέγξεται, 3. fing. fut. 1. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

Φθεγξῇ, loqueris, Dor. pro φθέγξῃ, 2. fing. ejufdem temporis, & verbi.

Φθαίμην, φθεῖο, φθεῖτο, defeciffem, præteriiffem, præf. optat. paffiv. a φθῆμι, pro φθάνω, prævenio fut. φθήσω. a. 2. ἔφθην. vel a φθίω, corrumpo, pro quo & φθίνω.

Φθέωμεν, anticipemus, 1. pl. a. 2. fub. activ. verbi φθάνω, feu φθῆμι, prævenio. a. 2. ἔφθην. a. 2. fub. φθῶ, ῇς, ῇ, & Jonic. φθέω, φθέῃς, φθέῃ. Poetic. φθέω, ῃς, ῃ. 1. plur. φθέωμεν, & Poetica fyftole φθέομεν.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus. a φθείρω, corrumpo, quia nafcitur ex corporis φθορᾷ, corruptione. Th. φθίω, corrumpo.

Φθείρῃ, corrumpat, 3. fingul. præf. fub activ. vel aor. 1. fub. verbi φθείρω, corrumpo.

Φθειρίζειν, pediculos venari vide in φθεὶρ, pediculus.

Φθείρουσι, 3. plur. præf. ind. φθείρωσι, 3. pl. præf. fub verbi φθείρω, corrumpo.

Φθειροτραγέω, pediculis vefcor. ex φάγω. comedo, & φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus.

Φθείρω, corrumpo, vitio, perdo. f. φθερῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præf. paff. φθείρομαι. a. 2. ind. paff. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. fub. paff. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. paff. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορα. Th. φθίω, corrumpo.

Φθερεῖ, 3. fing. fut. 1. activ. verbi φθείρω, corrumpo.

Φθέρρω, Æol. pro φθείρω, corrumpo: unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, vaftabit, 3. fing. f. 1. act. verbi φθέρρω, vafto. f. σω, & Æol. φθέρσω.

Φθίω, corrumpo labefacto, vitio, perdo. f. φθίσω. Hinc φθίω. idem. φθίσις, εως, ἡ, corruptio. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, pereo, deficio. φθινύθω, perdo, corrumpo. φθείρω, corrumpo, vitio. φθαρτὸς, ὸ, ὁ, corruptibilis. φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus. φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus. φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. ἄφθαρτος, ο, ὁ, ἡ, incorruptibilis.

Φθέωμεν, Jonic. pro φθῶμεν. vide in φθέωμεν.

Φθῆ, Jon. pro ἔφθη, occupavit, 3. fing. aor. 2. ind. activ. verbi φθῆμι, feu φθάνω. prævenio. fut. φθήσω. a. 2. ἔφθην. Sed φθῇ, eft 3. fing. a. 2. fub. ejufdem verbi.

Φθῄη, ut Euftath. vult, pro φθαίη, 3. fing. a. 2. optat. Alii dici volunt pro φθῇ, per pleonafm. τῦ ι, eftque a. 2. fub. verbi φθῆμι, feu φθάνω, prævenio. a. 2. ἔφθην.

Φθῆσι, præoccupavit, Jon. pro ἔφθησε, 3. fing. a. 1. ind. activ. verbi φθῆμι, feu φθάω. f. φθήσω. Th. φθάνω, prævenio.

Φθῇσι, Jon. paragog. pro φθῇ, 3. fing. a. 2. fub. verbi φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Φθήσομαι, & in 3. plur. φθήσονται, fut. 1. med verbi ejufdem, & them.

Φθία, ας, Jon. Φθίη, ἡ, Phthia, oppidum Theffaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, mortuis. dativ. plur. a φθιμένος, quod vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Jon. detracto augmento, & mutato accentu. vel per fyncopen pro φθιόμενος, præf. part. paffiv. a φθίομαι, corrumpor. Thema φθίω, corrumpor. Thema φθίω, corrumpo.

Φθινόκαρπος, ε, ὁ, Poet. qui fructum non amplius fert. Ex φθίνω, quod a φθίω, corrumpo, & καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, ὸν, emarcidus, a, um. φθινοπωρὶς, fructibus exitialis. Ex φθίνω, deficio, contabefco. Them. φθίω, corrumpo, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus. item fructus autumnalis.

Φθινόπωρον, ῦ, autumnus: emarcidus. Galen. 1. ad Glauc. fic dicitur, quia eo tempore poma, fructufque omnes, & folia quafi mortis quadam imagine decidant.

Φθινύθεσκε, confumebat, 3. fingul. imperf. act. Jon. per epenthef. τῦ σκε, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt effe imperf. verbi φθινυθέσκω, quod a φθίνω, vel φθίω, idem cum Themate φθίω, corrumpo.

Φθίνω, feu φθίω, idem ac φθίω, corrumpo.

Φθισήνορα, accuf. fingul. a φθισήνωρ, ορος, ὁ, perdens viros. Epith. belli, quod a φθίω, feu φθίω, corrumpo, & ἀνὴρ, vir.

Φθίσθαι, periiffe, per fyncop. pro φθίεσθαι, præf. inf. paffiv. a φθίω, vel potius abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. inf. paffiv. verbi φθίομαι. Them. φθίω, corrumpo.

Φθίσθω, per fyncopen pro φθιέσθω, 3. fing. imperat. præf. paffiv. verbii φθίομαι. Th. φθίω, corrumpo, labefacto.

Φθισικὸς, ὴ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius tabificus.

Φθισίμβροτος, ὁ, perniciofus: homicida: hominum corruptor. a φθίω, feu φθίω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.

Φθίσω, labefaciam, fut. 1. ind. activ. verbi φθίω. hinc f. 1. inf. med. φθίσεσθαι, ejufdem verbi, thematis.

Φθόγγος, ε, ὁ, fonus, fonitus, Vitruvius, 1. ad Corinth. 14. ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις δῷ, nifi fonituum difcrimen dederint.

Φθόη, ης, ἡ feu Φθόος, diminutio corporis, & macies. Th. φθίω, corrumpo.

Φθόϊς, ϊδος, ἡ, & per contractionem Φθοῖς, ὁ, quoddam placentæ genus. Φθόας vero paftillos vocat Hippocrates.

Φθονέω, invideo, æmulor, reprehendo, cum dativ. fut. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Thema φθόνος, invidia.

Φθονήσας, αντος, ὁ, Φθονήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi Φθονέω, invideo.

Φθόνος, ε, ὁ, invidia, reprehenfio, obtrectatio. q. a φθίω, nam invidia facit marcefcere fuos poffeffores. Hinc φθονερὸς, ὸ, ὁ, invidus. φθονέω, invideo. ἄφθονος, ε, ὁ, ἡ, invidia carens: item largus, copiofus.

Φθονοῦμεν, 1. pl. φθονοῦσι, 3. pl. præf. ind. act. Φθονοῦντας, accufat. plur. præf. part. verbi Φθονέω, invideo.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ corruptio, interitus, exitium, ftrages: vitium, corruptela, ftuprum, inceftus. Φθόρος, ὁ, pernicies. a Φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα.

Φ Ι.

Φὶ, & Φὶν, particulæ paragogicæ. Poet.

Φιάλη, ης, ἡ, phiala, poculum planum, & repandum, patera. Hinc φιαλὶς, ίδος, ἡ parva phiala. φιαλοπίαλος, ε, ὁ, fœdifragus: item immenfus, abundans.

Φιαρὸς, ὁ, lucidus, magis fplendens: pinguis, Nicand. crudus, acerbus.

Φιβάλις, ως, ἡ, carica, ficus arida: myrtus.

Φίβλα, ἡ, fibula. Ex Lat.

Φιδάκνη, eft pro πιθάκνη, ἡ, doliolum. a πίθος, ε, ὁ, dolium.

Φιδέομαι, Poet. pro Φείδομαι, parco.

Φίκιον, ε, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, fortiter, & κίω, incedo, quia ardui montes fummis viribus fuperandi funt.

Φίλ', pro Φίλε, voc. fing. a Φίλος, amicus. Et Φίλ', pro Φίλα, nom. pl. n. g.

Φίλα φρονέων τινὶ, amicus alicui.

Φιλάγαθος, ε, ὁ, ἡ, amans bonorum. Ex Φίλος, ε, ὁ, amicus, & ἀγαθὸς ῦ, ὁ bonus.

Φιλάγλαος, ε, ὁ amicus fplendoris. Ex φίλος, amicus, & ἀγλαὸς, ὁ, fplendidus.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis, Philadelphia. Gr. amor fraternus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas. Ex Φίλος, amicus, & ἀδελφὸς, ῦ, ὁ, frater.

φιλαθεὶς, ὁ, amatus, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω, amo.

Φιλαίτατος, ὁ, Jonic. & Dor. pro φιλαίτατος, superl. a φίλος, amicus.

Φιλαίτιος, ου, ὁ, contentiosus. Ex φίλος, amicus, & αἰτία, ἡ, causa.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Doric. pro φίλημα, τὸ, osculum.

Φίλανδρος, ου, ἡ, amans mariti. Epitheton probæ uxoris. φιλανδρία, amor erga maritum, Lucian. Euripidi φιλανδρία est cupiditas coeundi cum viro.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas: amor erga homines, Demosth. quod a φιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, humanus. φιλάνθρωπος est etiam herba a veteribus dicta aperine, Dioscor. l. 3. c. 104.

Φιλανθρώπως, adv. humaniter.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia, quæstus cupiditas. φιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, avarus, a.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, osculari, a. 1. inf. act. verbi φιλέω, osculor.

Φίλασε, Dor. & Jonic. pro ἐφίλησε, 3. sing. a 1. ind. act. verbi ejusdem.

Φιλασῶ, Dor. pro φιλήσω, 3. f. φιλήσω, Dor. pro φιλήσω. φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. activ. φιλάσω, Dor. pro φιλήσω.

Φίλατο, amabat, 3. sing. imperf. passiv. Jonic pro ἐφιλεῖτο, verbi φιλέομαι. Nisi mavis syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi φιλέω, amo, f. ήσω. The. φίλος, amicus.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius, cæcus amor sui. a φίλαυτος, ου, ὁ, qui nimis sibi placet amans sui ipsius.

Φίλει, dilige, pro φίλεε, præs. imperat. activ. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

Φιλεῖν, præs. inf. verbi ejusdem, & thematis.

Φιλέεσκε, diligebat, 3. sing. imperf. activ. Jon. pro ἐφίλει, ει, verbi ejusdem.

Φιλεῖ, solet, amat, 3. sing. præs. indic. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, ὁ, amicus.

Φιλέοισι, Doric. & Æol. pro φιλέουσι, solent, 3. pl. præs. verbi φιλέω, amo.

Φίλεον, diligebam, imperf. Jon. pro ἐφίλεον, a φιλέω, diligo, amo.

Φιλεῦντι, amant, Dorice pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. indicat.

Φιλεπιτιμητὴς, ὁ, amicorum objurgator, amator reprehensionum, mordax, Isocr. a φίλος, amicus, & ἐπιτιμάω, reprehendo, objurgo. hoc a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro, punio.

Φιλεργὸς, οῦ, ὁ, operis amicus, operosus, industrius. Ex φίλος, amicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Φιλέρημος, ου, ὁ, deserta diligens, solitudinis amicus. Ex φίλος, amicus, & ἔρημος, ου, ἡ, desertum.

Φιλέριθος, ου, ἡ, lanificii amica. Ex φίλος, amicus & ἔριθος, ου, ἡ, lanifica.

Φιλέρις, ιδος, ὁ, ἡ, contentionum amans, jurgiosus, pertinax.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. plur. præs. part. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεῦσι, Dor. pro φιλοῦσι, amant.

Φιλεῦσα, Doric. pro φιλοῦσα, osculans, præs. part. act. a φιλέω, osculor.

Φιλεῦσι, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεχθὴς, ὁ, ἡ, odiosus, & amans inimicitiarum. Ex φίλος, amicus, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Φιλέω, ῶ, amo, diligo, benigne accipio, φιλῶ δρᾶν, amo faciens, pro facio libenter, Arist. in Plut. consuesco, soleo, Aristoph. in Neb. osculor, Xenoph. fut. φιλήσω. perf. πεφίληκα. p. m. πέφιλα. φιλεῖ impersonal. cum infinit. præteriti, vel præsentis temporis, nunquam futuri, ut Plato de rep. 2. ἀμετάστατα φιλεῖ γίγνεσθαι, non solent mutari.

Φίλη, ης, ἡ, amica. a φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φιλήδονος, ου, ὁ, ἡ, voluptatibus deditus. Ex φίλος, amicus, & ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas. a φιλήκοος, audiendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & ἀκούω, audio. p. m. ἄκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, osculum, ἀσπασμός. a φιλέω, suavior, basio.

Φιλήμεναι, dilexisse, aor. 2. inf. Jon. seu Dor. pro φιλῆσαι, ab inusit. φιλέω. Sunt qui per ectasin dici volunt pro φιλεῖμεν, Dorice itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri, Philemon. Gr. deosculans.

Φιλήνωρ, ορος, ὁ, perblandus. Ex φίλος, ου, ὁ, amicus, & ἀνὴρ, vir.

Φίλησ', Jon. pro ἐφίλησε, amavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλῆσαι, amare, a. 1. inf. activ. φιλήσει, a, 2. & 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Φιλησιμολπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ φίλων τὴν μολπὴν, qui amat cantionem, amans hymnorum. quod ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto, p. m. μέμολπα.

Φιλήτης, ου, ὁ, fur. q. πιλήτης, a πιλέω, stipo. cupidus enim τὸ πιλεῖν aliena.

Φιλητὸς, ῆ, ὁ, nomen viri. Gr. dilectus.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia, necessitudo, amor, favor, studium.

Φίλιος, ίστερος, ίστατος, Jon. amicus, amicior, amicissimus.

Φιλιππήσιος, ου, ὁ, Philippensis.

Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, adject.

Φίλιππος, ου, ὁ, Philippus, nomen viri. qui delectatur equis, ὁ φιλῶν τοὺς ἵππους.

Φιλὶς, ίδος, ἡ, canna, fistula.

Φίλιστος, ου, ὁ, Philistus, dat. sing. φιλίστῳ.

Φιλλυρέα, ἡ, arbor quædam ligustro similis, quam describit Diosc. l. 1. c. 126.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Doric. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, patronymicum, ὁ τ. φιλλύρας υἱὸς Χείρων.

Φιλλυρίδης, ὁ, nomen gentile.

Φιλοβόλιμος, ὁ, qui super amicum se conjicit officii gratia: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet, quasi a φίλος, amicus, & βολέω, a βάλλω, jacio.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ, domini amans. Ex φίλος, amicus, & δεσπότης, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Φιλόζωος, ου, ὁ, ἡ, vitæ cupidus. The. φίλος, amicus, & ζάω, seu ζώω, vivo.

Φιλόθεος, ου, ὁ, ἡ, Dei amans.

Φιλοθρήνης, εος, ὁ, ἡ, idem ac φιλόθρηνος, amans luctus. Ex φίλος, amicus, & θρῆνος, luctus.

Φιλοῖ, amet, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φιλοίφης, homo libidinosus. Ex φίλος, amicus, & οἰφέω, coeo.

Φιλόκαλος, ου, ὁ, pulchritudinis amans. Ex φίλος, amicus, & κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ἡ, lucri cupidus, avarus. Ex φίλος, amicus, & κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ, ἡ, mordax, cavillator, irrisor, conviciorum amicus. Ex φίλος, amicus, κείρω, tondeo, & τομὴ, ῆς, ἡ, sectio.

Φιλοκτέανος, ου, ὁ, avarus, lucri avidus, possessionum cupidus. in comp. φιλοκτεανώτερος. superl. φιλοκτεανώτατος, avarissimus. quod ex φίλος, amicus, & κτέανον, Poetic. idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλοκτεάνων, genit. Bœot. pro Doric. φιλοκτεάνων, quod pro φιλοκτεάνου. a φιλοκτέανος, ου, ὁ, Pindarus, Pythior. Od. 2. pag. 193. vers. 17.

Φιλόλογος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. eloquentiæ deditus, loquax, Ex φίλος, amicus, & λόγος. quod a λέγω, dico.

Φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, discendi cupidus, disciplinæ studiosus. Ex φίλος, amicus, & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φιλομειδὴς, έος, ὁ, ἡ, amans risus, ex φίλος, amicus, & μειδάω, rideo.

Φιλομμειδὴς, έος, ἡ, quæ amat genitalia: Venus Hesiodo. in accus. φιλομμειδέα. Ex φίλος, amicus, & μήδεα, εος, τὸ, cura, & μήδεα, τὰ, pudenda.

Φιλόμολπος, ου, ὁ, ἡ, qui cantum amat. Ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. præt. med. μέμολπα. hinc μολπὴ, ἡ, cantus.

Φιλόμυθος, ου, ὁ, ἡ, fabularum amans; fabulosus. Ex φίλος, amicus, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Φιλόμουσος, ῶ, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, ὁ, Musarum studiosus. Ex φίλος, amicus, & Μοῦσα, ἡ, Musa.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, ambitiosa vincendi contentio, animi concitatio. Ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentiosus, rixosus, victoriæ amans, Xenoph. Hinc φιλονεικέω, rixor.

Φιλονεικούντων, gen. plur. part. præs. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas, a φιλόξενος, ου, ὁ, ἡ, hospitalis. quod a φίλος, amicus, & ξένος, ου, ὁ, hospes.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, amator ludorum, vel jocorum, facetus, festivus. ex φίλος, amicus, & παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπάρθενος, ου, ὁ, amator virginum: studiosus virginitatis. Ex φίλος, amicus, & παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Φιλοποίμνιος, ου, ὁ, amans gregis. Ex φίλος, amicus, & ποίμνιον, τὸ, grex. Them. ποιμὴν, ὁ, pastor.

Φιλόπολις, ὁ, ἡ, amans civitatis, civitatis studiosus, studiosus civilis vitæ. Ex φίλος, amicus, & πόλις, ἡ, urbs.

Φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, laboris amans. compar. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλος, amicus, & πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo. Ex iisdem them.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, salutandi studium. a φιλοπροσήγορος, salutandi studiosus. Ex φίλος, & προσηγορέω, compello, saluto. Quod ex πρὸς, & ἀγορέω, seu ἄζω, verba facio. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτεύω, primatum amo, ambigo, cupio esse primus. φιλόπρωτος, ου, ὁ, cupiens esse primus. ex φίλος, amicus, & πρῶτος, η, ον, primus. Th. πρό.

Φίλος, ου, ὁ, amicus, gratus, familiaris, carus. φίλη, ης, ἡ, amica.

Φιλοσοφέω, ῶ, ήσω, ῶν, sapientiam amo. philosophor, discepto, differo, disputo. aor. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, ὁ, & in accus. sing. φιλοσοφήσαντα. Ex φίλος, amicus, & σοφὸς, ῆ, ὁ, sapiens.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, Philosophia, sapientiæ studium: item Sophistica, quæ est veræ Philosophiæ abusus. φιλόσοφος, ου, ὁ, Philosophus, qui studio sapientiæ deditus, quasi φίλος σοφίας.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. activ. verbi φιλοσοφέω, philosophor.

Φιλόστοργος, ου, ὁ, ἡ, ad amandum propensus, amicus, benevolus, indulgens. Dicitur etiam de prole pia erga parentes, Xenoph. de Cyro, παῖς φιλόστοργος φύσει, parentum venerator, & pius puer. Ex φίλος, amicus & στοργὴ, ῆς, ἡ, amor inter parentes, & liberos reciprocus. quod a præt. med. ἔστοργα, verbi στέργω, amore naturali complector, diligo: acquiesco. f. ξω. præt. ἔστερχα.

Φιλότας, ατος, ἡ, Doric. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

Φιλότεκνος, ου, ὁ, ἡ, amans liberorum, indulgens liberis. Ex φίλος, amicus, & τέκνον, ου, τὸ, proles.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor: concubitus Hesiodo: in acc. pl. φιλότητας.

Φιλότητες, εος, ἡ, amicitia. ejusd. them.

Φιλοτιμεῖσθαι, præs. inf. med. verbi φιλοτιμέομαι, honorem ambio.

Φιλοτιμέομαι, οῦμαι, ambio honorem: contendo. quod a φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, honoris cupidus. Ex φίλος, amicus, & τιμὴ, ῆς, ἡ, honor.

Φίλου, gen. sing. a φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φιλοφρόνως, adv. comiter, peramice. a φιλόφρων, comis, benevolus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia. Ex φίλος, amicus, & φρὴν, mens.

Φιλόφρων, ονος, ὁ, comis, benevolus, affabilis, humanus.

Φιλοχρήματος, ου, ὁ, pecuniæ cupidus, avarus. Ex φίλος, amicus, & χρῆμα, ατος, τὸ, res, pecunia.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, opulentia. ex iisdem th.

Φιλοψυχία, & Jonic. η, vitæ desiderium. Ex φίλος, amicus, & ψυχὴ, ἡ, anima, vita.

Φίλτατος, ὁ, amicissimus, superl. a φίλος, amicus. comp φιλτερος. superl. φίλτατος. per syncopen pro φιλαίτερος, φιλαίτατος.

Φίλτερος, ὁ, amicior, vide in φίλτατος.

Φιλύκη, ης, ἡ, philyca. arbor semper virens, an quia φιλεῖ ὑγρὰ, amat humida?

Φίλυπνος, ου, ὁ, amans somni. ex φίλος, amicus, & ὕπνος, ου, ὁ, somnus.

Φιλύρα, ας, ἡ, tilia, quæ commendabilis cortice. An a φλοιὸς, cortex?

Φιλώνδα, Dor. pro φιλώνδης, ου, Philondæ.

Φιμὸς, ου, & φιμὸς, οῦ, ὁ, fiscella, camus, capistrum. φιμὸς, in mulieribus est illud ornamentum, quo ora obducunt. Apud medicos φιμὸς, est meatuum naturalium præclusio. Vocatur etiam φιμὸς, cum ita arcte glans præputio obligatur, ut cute sua nequeat renudari, Diosc. l. 4. c. 92. Etymol. ait φιμὸν esse obturamentum, quo urinatores os sibi obligant, ne aquam absorbere cogantur; pariter sagenam reticulatam instar fiscellæ inter instrumenta piscatorum. Cælius vult fuisse reticulatum operculum coli imagine quadam, ne immissa suffragia dilaberentur. Hinc φιμόω, os capistro obturo.

Φι-

Φιμόω, ῶ, os capistro obturo, occludo, os obligo. Et per metaphoram ad silentium adigo. f. ώσω. perf. πεφίμωκα. a. 2. ἐφίμωσα. πεφίμωμαι, perf. pass. πεφίμωσο, obmurui. perf. imper. pass. πεφίμωσο, ώσω, obmutesco. a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorsus obmutui, q. capistro injecto. a. 1. imper. pass. φιμώθητι. Th. φιμός, ὁ, capistrum.

Φιμωθείς, ὁ, obturatus, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, os capistro obturo.

Φίν, pro σφίν, quod pro σφίσι, sibi, dat. plur. ab ἕ, sui.

Φίντων, pro φίλτων, ὁ, auriga: animus humani corporis auriga. & rector. a φίντατος, Dor. pro φίλτατος, amicissimus.

Φίξ, φικός, Bœotic. pro σφίγξ, sphinx.

Φιτρός, ῦ, ὁ, stipes, truncus. q. φυτρός, nam φίτυ est τὸ φυτόν, planta.

Φιτύω, genero. a φυτεύω, planto.

Λ.

Φλάζω, stulte, & inarticulate loquor: item ferveo. q. a φλέω, nugor.

Φλᾶν, Attice pro θλᾶν, frangere, percutere.

Φλαυρεύω, garrio, ineptio, deliro, a φλέω, nugor.

Φλάσσαι, Jon. pro ἔφλασσα, aor. 1. ind. activ. verbi φλάω, quod Attice pro θλάω, ῶ, frango, comminuo, tundo.

Φλάσσα, f. 2. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, ὁ, vilis, malus. ex φλέναφος, nugæ; ineptiæ. inde φλαύρως, male.

Φλάω, frango, contundo, mollio: avide comedo, Att. pro θλάω, frango.

Φλεγέθοιατο, Jon. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλεγέθω, idem ac φλέγω, uro.

Φλεγέθοντος, ardentis, gen. sing. partic. præs. verbi φλεγέθω, uro. quod ex φλέγω, incendo, & θέω, curro.

Φλεγέθω, idem ac φλέγω, uro.

Φλεγείς, έντος, ὁ, combustus, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, uro, fut. ξω. aor. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio; item humor albidus. Them. φλέγω, uro.

Φλεγμῆναι, intumuisse, aor. 1. inf. act. verbi φλεγμαίνω, ardeo. fut. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. quod a φλέγμα, inflammatio. Th. φλέγω, uro.

Φλεγοίατο, comburantur, Jon. pro φλέγοιντο, 3. plur. præs. opt. passiv. verbi φλέγω, uro.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præs. indic. φλεγύθειν, Poet. pro λάμπειν, splendere, refulgere.

Φλέγρα, ας, ἡ, urbs Macedoniæ.

Φλεγύαο, gen. Æolic. a φλεγύας, α, ὁ, aquila. απὸ τ̃ φλέγειν, ab urendo.

Φλέγω, uro, incendo, illustro, illumino, ango, ardeo. f. φλέξω. p. πέφλεχα. perf. pass. πέφλεγμαι. hinc φλέγμα, ατος τὸ, inflammatio ardor: item humor albidus, & frigidus, pituita. φλεγμαίνω, ardeo, æstuo. φλεγμονή, ῆς, ἡ, inflammatio. φλόξ, γὸς, ἡ, flamma. φλεγέθω, uro, incendo.

Φλέγυας, αντος, ὁ, nomen viri. Gr. urens.

Φλέξας, αντος, ὁ, qui combussit, aor. 1. part. act. verbi φλέγω, uro. f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθείς, ὁ, combustus, a. 1. part. pass. φλεχθῆναι, a. 1. inf. passiv. a φλέγω, uro.

φλέψ, φλεβός, ἡ, vena. q. a φλέω, abundo, & ἕψω, coquo. Venæ enim sanguine abundant, qui in illis coquitur. Hine φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio.

Φλέω, nugor, plenus sum, abundo. Hinc φλέδων, ονος, ὁ, nugator, nugax. φλεδονία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. φλεδονέω, & φλεδονάω, nugor, garrio. φλύω. & φλύζω, idem φλυαρέω, idem φλήναφος, υ, ὁ, nugæ, ineptiæ.

Φλήναφος, υ, ὁ, nugator, nugæ. q. a φλυαρέω, nugor, & ἀπτόμαι, hærere, ut sit nugis adhærens.

Φληνάω, nugor. a φλέω, idem.

Φλιά, ᾶς, ἡ, valvarum postes, vestibulum, limen.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.

Φλιδάω, putresco, putredo, rumpor, lanior. q. a φλάω, contundo.

Φλόγεος, α, ὁ, flammeus, splendidus. a φλέγω, uro.

Φλογερήν, flammeam, acc. sing. f. g. a φλογερός, idem ac φλόγεος, flammeus, splendidus.

Φλογίζω, inflammo, exuro, præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, inflammans. f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 2. ἐφλόγισα. præs. pass. φλογίζομαι. præs. part. φλογιζόμενος, inflammatus. aor. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. quod a φλόξ, γὸς, ἡ, flamma. Thema φλέγω, uro. Hinc φλόγινος, η, ον, flammeus.

Φλογός, gen. sing. a φλόξ, ογὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φλοιός, ῦ, ὁ, cortex. quasi a φλάω, frango, quia fragilis: hine φλοΐζω, decortico.

Φλοίσβοιο, gen. Jon. a φλοῖσβος, υ, ὁ, murmur.

Φλοῖσβος, υ, ὁ, sonitus aquæ, murmur, tumultus. hinc πολυφλοίσβοιο, υ, ὁ, ἡ, multo strepitu resonans.

Φλόμος, υ, ἡ, verbascum, herba.

Φλόξ, ογὸς, ἡ, flamma. a φλέγω, uro. Item herba.

Φλοῦν, acc. sing. a φλόος, όυ, ὁ, teges, storea. Th. φλοιὸς, ῦ, ὁ, cortex.

Φλυαρέω, garrio, blatero, nugor. fut. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. Th. φλέω, nugor.

Φλυαρία, ας, ἡ, garrulitas, importuna loquacitas. φλύαρος, υ, ὁ, garrulus: nugæ. quod a φλύω, vel φλέω, nugor.

Φλυδάω, humesco, flaccesco: madeo. a φλύω, tumesco. Hinc φλυδαρὸς, humidus.

Φλύζω, vel φλύω, idem ac φλέω, ferveo, nugor, bullio, vomo, eructo.

Φλυηρέω, Jonic. pro φλυαρέω, garrio.

Φλύκταινα, ἡ, pustula ex fervore, bulla. ea & φλυκτὶς dicitur, a φλύζω, ferveo.

Φλύος, nugæ. Th. φλέω, nugor.

Φ Ο.

Φοβαθῇς, Dorice pro φοβηθῇς, metuas, 2. sing. a. 1. sub. pass. a φοβέομαι, timeo.

Φοβέεσκον, Poet. pro ἐφόβουν, 3. plur. imperf. act. verbi φοβέω, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, οῦμαι, timeo.

Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. a φοβέω, terreo.

Φοβερός, ά, όν, formidabilis, horrendus, a, um, in comparat. φοβερώτερος. quod a φόβος, timor.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, terreo.

Φοβέω, ῶ, timorem injicio, terreo. f. ήσω. p. πεφόβηκα. præs. pass. φοβέομαι, οῦμαι, metuo, terreor, trepido, expavesco. φοβοῦμαί σε pro περὶ σοῦ, timeo tibi, ad Gal. 4. φοβοῦμαι, minor, minitor. φοβεῖται ἤδη τὸν λιμὸν, jam minatur famem, Halicar. hist. l. 6. cum acc. præs. imperat. pass. φοβέου, οῦ, είσθω, ούσθω, εῖσθε, ούσθε. imperat. ἐφοβέεσθω, εῖσθω, έο, οῦ, έετο, εῖτο. a. 1. passiv. ἐφοβήθην, ης, η, timui, & in 3. plur. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, & in 2. plur. φοβήθητε. aor. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, metuam, & in 2. plur. φοβηθῆτε. aor. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, metuens.

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba leonis. a φοβέω, terreo, quia terrifica. Sed φοβῇ, 3. sing. sub. act. verbi φοβέω.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. φοβήθητε, 2. plur. a. 1. imperat. pass. verbi φοβέω, terreo.

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, terreo.

Φόβητρον, υ, τὸ, terriculamentum, spectrum, monstrum. a φοβέω, terreo.

Φόβος, υ, ὁ, timor, metus. a præt. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, timeo.

Φοβοῦ, præs. imperat. pass. a φοβέω, terreo: sed φόβου, gen. sing. a φόβος, timor, φοβοῦμαι, φοβούμενος, præs. ind. & part. pass.

Φοιβάω, Poet. pro καθαίρω, purgo, lustro. Th. φοῖβος, purus.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Luna. Item aqua, & omne purum.

Φοιβάς, ἡ, antistita templi, fatidica.

Φοιβόνος, υ, ὁ, h. ariolus. a φοῖβος.

Φοιβολάμπετος, υ, ὁ, ἡ, Jonice pro φοιβόληπτος, Phœbi numine afflatus. φοιβόλαμπτος, υ, Phœbo instinctus, Herodot.

Φοῖβος, υ, ὁ, Phœbus, Apollo, Sol, qui φάος βίου, lumen vitæ. sec φοῖβος, η, ον, purus, castus, splendidus. Hinc φοιβάζω, illustro.

Φοινήεις, εντος, ὁ, idem ac φοινικοῦς, purpureus. Th. φοίνιξ, ικος, ὁ, palma arbor, color ruber.

Φοινικάνθεμος, ὁς, ver purpureos flores habens. Ex φοίνιξ, purpura, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Φοινίκη, ης, ἡ, nomen regionis, Phœnice. Gr. palma.

Φοινίκεος, έα, εον, purpureus, a, um. Th. φοῖνιξ, purpura.

Φοινικόεις, εντος, ὁ, puniceus, purpureus, Th. φοίνιξ, purpura.

Φοινικόκροκος, υ, ὁ, ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, puniceam tramam habens. quod a κρόκη, trama filum, subtegmen.

Φοινικόλοφος, υ, ἡ, rubram cristam habens. Epith. galli gallinacei. ex φοίνιξ, purpura, & λόφος, ὁ, crista galeæ.

Φοινικόπεζα, ἡ, quæ rubrum pedem habet. a φοινίκεος, έα, εον, puniceus, ruber. Them. φοίνιξ, purpura, & πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, epitheton Jovis, rubra, seu rutila fulmina jaculantis. Ex φοίνιξ, purpura, & στεροπή, ἡ, fulgor.

Φοινικόστολος, υ, ὁ, Phœnicum more instructus, aut armatus. Ex φοίνιξ, purpura, & στολή, stola, vestis oblonga. Th. ἡ, στέλλω, orno. p. m. ἔστολα.

Φοινίκων, gen. plur. a φοίνιξ, purpura.

Φοίνιξ, ικος, ὁ, palma arbor. phœnix. nomen avis & viri, & nomen portus. purpura puniceus color. & adject. ruber, rufus. q. a φόνος, cædes sanguis. Hinc φοινίκεος, υ, ὁ, phœniceus, puniceus. φοινικίς, ίδος, ἡ, vestis puniceí coloris; item purpureus amictus. φοινίσσω, rubefacio.

Φοίνιος, ὁ, cruentus. a φόνος, cædes.

Φοίνισσα ἐμπορία, phœnicia mercatura φοίνισσα φλόξ, rutila flamma.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi φοινίσσω, rubefacio.

Φοινίχθη, a. 1. ind. pass. Jon. a φοινίσσω, rubefacio, cruento. Th. φοίνιξ, purpura.

Φοίτα, ibat, 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα, verbi φοιτάω, eo.

Φοιτάω, ito, ventito: insanio. f. ήσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio. φοῖτος, υ, ὁ, præco. φοιτὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa.

Φοιτέω, Jon. pro φοιτάω, eo, ventito.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, it, 3. sing. præs. φοιτάω, eo. Sic φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs.

Φοιτίζω, idem ac φοιτάω, eo.

Φοιτῶν, præs. part. act. φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω, eo.

Φολίς, ίδος, ἡ, squama, aut piscium, aut serpentum. q. a φλύω, ferveo. squamæ enim velut bulliunt ex animantibus. Item textura pictoris, & coloribus variegata.

Φολκός, ῦ, ὁ, strabus, qui habet oculos distortos. q. φάολκος, a φάος, lumen, & ἕλκω, traho.

Φονεύς, έως, ὁ, homicida. a φόνος, cædes, sanguis.

Φονεύω, occido. f. εύσω, & in 1. pl. φονεύσομεν. perf. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. Them. φένω, idem.

Φονέως, gen. sing. Att. a φονεύς, homicida.

Φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro cæde polluo.

Φονοκτονία, ας, ἡ, cædes.

Φόνος, υ, ὁ, cædes, homicidium, strages, occisio. φόνος etiam dicitur spina, quæ & ὀνωνὶς, Theophr. l. 6. c. 4. a præt. med. πέφονα, verbi φένω, occido.

Φόξινος, υ, ὁ, nomen piscis.

Φοξός, ῦ, ὁ, cujus caput est acutum, & velut turbinatum. quasi a φάος, lumen, & ὀξὺς, acutus.

Φορά, ᾶς, ἡ, latio, actio τ̃ φορηµάτων, onus, a φέρω, porto. Item casus temerarius, impetus, cursus. φορὰ πραγμάτων, cursus rerum, Demosth. jactus, φορὰ δίσκου, jactus disci. Arist. tributum, collatio, Thucyd. proventus, ubertas, copia. Item vecturæ merces, Aristoph. apud Poll. l. 7. & 9.

Φορβάς, ἡ, equa, quia foris φέρβεται, pascitur, gregalis, non domestica. Est autem φορβὰς, ὁ, ἡ, alumnus, φορβὴν, escam suppeditans; ut φορβὰς, γῆ, alma terra. quæ alit: & passive φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis, cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ se φέρβει, prostitutione corporis.

Φορβειά, ἡ, esca. Usurpatur etiam pro capistro. Metaphorice corium significat, quo veluti capistro tibicines ora sua muniebant, quasive capistrabant, ne nimio flatu labia scinderentur, neve expirati aeris moderatione inflatus lenior esset. sonusque gratior auribus accideret. Aristoph. in Vespis.

Φορβή, ῆς, ἡ, pabulum, esca, alimentum. a φέρβω, alo. q. φέρω, βίον, vitam fero.

Φόρει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.

Φορέοντι, Dor. pro φορέουσι, gestant, 3. plural. præs. ind. a φορέω, pro φέρω, fero. Sic & φορέονται, pro φέρονται.

Φορέοντα, accus. sing. part. præs. verbi φορέω, fero, porto.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi φορέω, gesto.

Φορεῦντος, ferentis, Doric. pro φοροῦντος, gen. singul. præs. part. activ. a φορέω, pro φέρω, fero.

Φορέω, ῶ, fero, gesto. f. ήσω. perf. πεφόρηκα. a. 1. ἐφόρησα.

Φορῆναι, tulisse, a. 2. inf. act. verbi φορέω, fero. f. ησῶ, a. 1. ἐφόρησα.

Φόρμων, ωνος, ὁ, portus: quia naves in eum φέρονται, feruntur. Est & φόρμων, ωνος, ὁ, & Φόρμος, nomen monstri marini. dat. Φόρμωνι, pro φόρμωνι, in accus. φόρμωνα.

Φόρμιγγ', pro φόρμιγγι, dat. singul. a φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

Φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara, testudo, quæ ἐφ' ἁρμονίᾳ φέρεται. hinc φορμίζω, citharam pulso.

Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro φορμικτὴς, ῦ, ὁ, citharœdus, Th. φόρμιγξ, ἡ, cithara.

Φορμὸς, ῦ, ὁ, sporta, corbis, calathus quo aliquid φέρεται, fertur.

Φοροῖσαι, ferentes, Dor. pro φοροῦσαι, nomin. pl. part. act. f. g. contract. a φορέω, porto.

Φόρον, ου, τὸ, forum. παρὰ τὸ φέρω, quod eo omnia ferantur venalia. φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.

Φόρος, ου, ὁ, tributum, quod φέρεται, infertur. φορὸς, ῦ, ὁ, ferax, ferens.

Φοροῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, gesto, habeo.

Φορταγὸς, ῦ, ὁ, bajulus. φορταγὰ πλοῖα naves onerariæ, Aristoph. Interpr.

Φορτὰ, pro φορτία, onera, nom. pl. a φορτίον, ου, τὸ, idem ac φόρτος, ου, ὁ, onus.

Φορτίζεσθαι, imponito. præs. inf. pass. pro imperat. verbi φορτίζω, onero, cum acc. fut. ίσω. p. πεφόρτικα.

Φορτικὸς, ὁ, onerarius. item metaph. molestus. ejusdem thematis.

Φόρτος, ου, ὁ, onus: res molesta, & odiosa. q. φέρτος, a φέρω, fero, fero. hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικὸς, ῦ, ὁ, onerarius. φορτίζω, onero.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Fortunatus.

Φόρυς, podex. a φορύω, inquino.

Φορυτὸς, ῦ, ὁ quisquiliæ. Th. φορύω, inquino.

Φορύω, φορύσσω, & ύσσω, pinso, misceo, fœdo. Hinc Φορυτὸς, ῦ, ὁ, quisquiliæ.

Φόως, idem ac φῶς, lumen. Metaphorice pro salute, auxilio, & victoria.

Φ Ρ.

Φραγέλλιον, ου, Φραγγέλιον, & Φραγγέλλιον, τὸ, flagellum. Ex Lat. & est diminut. a flagrum, quod est scutica; qua servi cædebantur: sic dicta, quod pars corporis ea percussa quasi flagret, hoc est ardeat.

Φραγελλόω, ῶ, flagello, fut. ώσω. perf. πεφραγέλλωκα.

Φραγῇ, obstruatur, 3. singul. aor. 2. sub. pass.

Φραγήσομαι, ῃ, εται. fut. 2. indic. pass. verbi φράσσω, sepio, occludo.

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, septum. a φράσσω, sepio.

Φραδάζω, indico, declaro. a φραδὴ, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδεν, dixit, Jon. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. activi verbi φράζω, dico. p. m. πέφραδα.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia, consilium. hinc φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, consultus, prudens. Suid.

Φραδμοσύνῃσι, dativ. pl. Jon. pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium. Th. φράζω, dico.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ, solers, consultus, peritus, doctus.

Φράζεαι, Jon. pro φράζῃ, deliberas, 2. singul. præs. pass. verbi φράζω, dico.

Φράζεο, Jon. pro φράζου, præs. imperat. passiv. verbi ejusdem.

Φράζεσθαι, præs. inf. passiv. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. verbi φράζω, dico.

Φράζεσκε, Jon. pro ἔφραζε, 3. singul. imperf. act. verbi φράζω, dico.

Φράζετο, Jon. pro ἐφράζετο, 3. singul. imperf. pass. verbi ejusdem.

Φράζευ, Dor. pro φράζου, cogitato, præs. imper. pass. ejusdem verbi.

Φράζω, dico, expono, memoro, edissero. jubeo, judico. depromo, Aristoph. φράζε σιγὴν, indico silentium, Aristoph. postulo Sophocl. considero, dispicio, Sophocl. f. άσω. perf. πέφρακα. aor. 1. ἔφρασα. a. 1. imper. activ. φράσον, ατω, edissere. a. 2. ἔφραδον. præs. med. φράζομαι, video, perspicio, intelligo. perf. pass. πέφρασμαι, σαι. perf. med. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μεταφράζω, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, interpres. παραφράζω, juxta loquor; item latius explico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, inconsultus, inconsideratus. ἀφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ἡ, unanimis, concors.

Φραξάμενος, ου, ὁ, munitus, aor. 1. part. med. verbi φράσσω, munio. f. ξω.

Φρασαίατο, dicantur, Jon. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. med. verbi φράζω, dico. f. φράσω. a. 1. med. ἐφρασάμην.

Φράσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. a φράζω, dico.

Φράσδεν, dicere, Dor. pro φράζειν, præs. inf. a φράζω, dico.

Φρασί, Dor. pro φρεσὶ, mentibus, dat. plur. a φρὴν, νὸς, ἡ, mens.

Φράσις, εως, ἡ, eloquutio. genus loquendi. ab eodem themate.

Φρασόμεθα, Poet. pro φρασσόμεθα, consultabimus. 1. plur. fut. 1. med. verbi φράζομαι, seu φράζω, dico.

Φράσον, άτω, edissere, a. 1. imperat. act. verbi ejusdem.

Φρασσόμεθα, geminatio σσ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. med. a φράζω, dico.

Φράσσω, sive ττω, sepio, munio: item obturo, occludo: stipo, condenso. f. φράξω. præter. πέφραχα. aor. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, spes. φραγμὸς, ῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, ῦ, ὁ, septus, munitus. καταφράσσω, armis circumquaque munio: unde ἱππεὺς κατάφρακτος, eques cataphractus.

Φραστέον, τὸ, dicendum, adject. verbale a φράζω, dico.

Φρασώμεθ', cogitemus, 1. pl. a. 1. sub. med. verbi φράζω, dico.

Φράτερες, ων, οἱ, contribules. The. φρατρία, curia.

Φρατρία, seu φρατρεία, ας, ἡ, curia: contubernium, sodalitas, sodalitium, Halicar. hist. l. 6. Hinc φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens. φράτηρ, ερος, ὁ, ejusdem curiæ consors. φράτωρ, ορος, ὁ, idem.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, fastus. a φρυάττομαι, fremo. insolesco.

Φραχθεὶς, ὁ, septus, a. 1. part. pass. a φράσσω, sepio. fut. ξω. aor. 1. pass. ἐφράχθην.

Φρέαρ, Poetic. φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. q. a φρέω, emitto.

Φρεῖν, ferre, per syncop. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω, fero.

Φρεναπατάω, decipio. f. ήσω. perf. πεφρεναπάτηκα. q. φρένα ἀπατάω, mentem decipio.

Φρένας, accus. plur. a φρὴν, ἡ, mens. φρένες, αἱ, intelligentia. φρεναπάτης, ου, ὁ, mentium deceptor. Ex iisdem thematibus.

Φρενήρης, εος, ὁ, ἡ, mentis compos, prudens, cordatus. ex φρὴν, ἡ, mens, & ἄρω, apto.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, mente captus, stultus, desipiens. ex φρὴν, mens, & βλάπτω, lædo.

Φρενῶν χρηστὸς, pro ipsa prudentia Poetice sumitur.

Φρὲς, fer, aor. 2. imperat. activ. a φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φέρ, quod per sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, fero.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, dat. plur. a φρὴν, ἡ, mens.

Φρέω, emitto. fut. φρήσω. q. a φέρω, fero.

Φρῆγμα, Jon. pro φράγμα, ατος, τὸ, septum. Th. φράσσω, sepio, munio.

Φρὴν, φρενὸς, ἡ, mens, sapientia. φρένες, præcordia. q. a φέρω, ut sit quasi φερὴν, quo animus corpus agit, & fert quo velit. Hinc φρονέω, q. φρενόω, sapio: item delibero, cogito. fut. ήσω. φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio. φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligentia. φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, prudens. ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. εὐφραίνω, lætitia afficio, εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus: σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens; item moratus, temperans. σωφροσύνη, ης, ἡ, prudentia; item temperantia. σωφρονέω, sanæ mentis sum, prudens sum: item temperanter, & modeste me gero. σωφρονίζω, ad sanam mentem reduco; item castigo, emendo. σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, castigatio, emendatio. ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est animo humili, & abjecto. ταπεινοφροσύνη, ης, animi humilitas.

Φρήτρη, Jon. pro φρατρία, ας, ἡ, curia, sodalitas, tribus.

Φρήτωρ, Jon. pro φράτωρ, contribulis. vide etiam in φρατρία.

Φρικαλέας, acc. plur. f. g. a φρικαλέος, idem ac φρικώδης, horribilis. Them. φρὶξ, κὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίκη, ης, ἡ, horror frigoris, febrilis horror, algor. φρίκη πρὸς τὸ θεῖον, horror, & religio in Deum, Xenoph.

Φριμάσσεο, Jon. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. a φριμάσσομαι, fremo.

Φριμάσσομαι, flatum naribus emitto, fremo. q. a βρέμω, fremo.

Φριμάσσοντι, Dor. pro φριμάσσονται. vide φριμάσσομαι, fremo.

Φρὶξ, κὸς, ἡ, maris, vel fluctuum fremitus. quasi a φρίσσω, horreo. hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum horror frigoris, & febrilis. hinc φρίσσω, vel ττω, horreo, φρικτὸς, ῦ, ὁ, horrendus, horribilis.

Φρίξος, ου, ὁ, quis iste fuerit, vide Pindarum Pythior. Ode 4. 251. 3. & Græca Scholia.

Φρίσσεν, Jonic. pro ἔφρισσεν, imperf. activ. verb. φρίσσω, horresco: cum horrore reformido.

Φρίσσουσ', pro φρίσσουσι, 3. plur. præs. indic. verbi φρίσσω, horreo.

Φρίσσω, vel ττω, horresco, contremisco: item cum horrore reformido, cum accus. q. θρίσσω, metaphora a capillis ducta, quos metus erigit, & horrere facit. fut. φρίξω. perf. πέφρικα. aor. 1. ἔφριξα. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. unde φρικτὸς, ὁ. ὁ, tremendus, a, um. Th. φρὶξ, κὸς, ἡ, fremitus maris.

Φροιμιάσασθαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσασθαι, verbi φροιμιάζομαι, seu ομαι, exordio utor. quod a φροίμιον, Attic. pro προοίμιον, exordium. Th. οἶμος, ου, ἡ, via, semita.

Φρονεῖ, 3. sing. imperat. activ. φρονεῖν, præs. inf. φρονῇ, 3. sing. sub. præs. act. verbi φρονέω, sapio.

Φρονεόντων, gen. plur. part. præs. act. verbi φρονέω, sapio.

Φρονέω, q. φρενόω, intelligo, cogito, sapio, statuo, desidero: curo. glorior, exulto, Isocr. recte sentio, recte judico, recte consulo, Plut. φρονεῖν τὰ σὰ, faveo tibi, & tuis rationibus, Sophocl. φρονῶ cum infinitivo, volo. φρονεῖ θυμῷ μαχέσασθαι, animum intendit ad pugnam, Hesiod. f. ήσω. perf. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, νὸς, ἡ, mens.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. item, desiderium, voluntas. quod a φρονέω. Th. φρὴν, νὸς, ἡ, mens.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, sensus.

Φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, prudens, providus, cordatus, comparat. φρονιμώτερος, prudentior. hinc φρονίμως, adv. prudenter. Aliquando φρόνιμος, arrogans, animo elatus.

Φρονοῦντες, nom. plur. part. præs. act. verbi φρονέω, sapio, intelligo.

Φροντίδος, genit. sing. a φροντὶς, cura, cogitatio, solicitudo.

Φροντίζετε, curatis, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. verbi φροντίζω, curo, studeo.

Φροντίζω, curo, studeo, operam do, meditor, rationem habeo. fut. ίσω. perf. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. φροντίζειν περὶ τὸ πρᾶγμα, in re & negotio occupari, Alex. Aphrod. Thema φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Φροντὶς, ίδος, ἡ, cura, cogitatio, commentatio, solicitudo. Hinc φροντίζω, cogito, curam gero. φροντιστὴς, ῦ, ὁ, commentator, discipulus, Aristoph. φροντιστήριον, ου, τὸ, schola: locus, in quo cogitationes nostras explicamus.

Φροῦδος, ου, ὁ, vanus, obscurus, irritus, non apparens. φροῦδος ὃς οὐ φαίνεται, absens non apparet, φροῦδα τὰ χρήματα, facultates ad irritum redactæ. Aristoph. in Neb.

Φρούρει, custodi, præs. imperat. activ. a φρουρέω, custodio.

Φρουρέω, ῶ, præsidio teneo, custodio, cum accus. imperf. ἐφρούρεον, ουν, εις, ει, ... f. φρουρήσω. perf. πεφρούρηκα. præs. pass. φρουρέομαι, οῦμαι, præsidio teneor, custodio. οἱ φρουρούμενοι, qui præsidio custodiuntur. Aristid. qui præsidio tuentur, Demosth.

Φρουρῶμες, excubias agamus, Doric. pro φρουρῶμεν, 1. plur. præs. sub. activ. a φρουρέω, custodio.

Φρυάσσω, vel ττω, fremo: proprie de equo feroci, & hinniente. fut. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα, usitatius est φρυάττομαι, fremo.

Φρυάττομαι, fremo: insolesco, ferocio. q. a φέρω. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. φρυαγμὸς, ῦ, ὁ, idem. φριμάσσομαι, idem cum φρυάττομαι.

Φρύγανον, ου, τὸ, cremium, virgultum aridum, a φρύγω, sicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Jon. ίη, Phrygia, regio in minori Asia. Gr. torrida.

Φρυ-

φρύγιον, ου, τό, frictorium. id est, instrumentum frigendi. Sed φρύγιον, cantilena incitans ad arma, a Phrygibus sic dicta. Item cremium, lignum aridum. Hesych.

φρύγιος, ου, ὁ, aridus, siccus. Item flos quidam æstivus, Theophr. l. 6. hist. Plant. Est & φρύγιος, Phrygius, nomen gentile.

φρύγω, φρύσσω, vel ττω, torreo, torrefacio, frigo. hinc φρυγμὸς, ῦ, ὁ, torrefactio, frixio, φρυκτὸς, ῦ, ὁ, tostus, torrefactus.

φρυκτὸς, ῦ, ὁ, torridus. Substantive varia notat, ut faba fricta: calculus judiciarius: fax, qua hostium adventus significatur: sors μαντικὴ, &c. φρυκτοὶ, οἱ, judiciarii calculi, judicium, suffragia, Poll. l. 8. διαφρυκτοῦν, ferre suffragia, sortiri.

φρυκτωρὸς, ὁ, qui φρυκτοὺς ὁρᾷ, observator ignium prænunciorum. φρυκτώριον, specula.

φρῦνος, ου, ὁ, rubeta, rana venenosa. q. a φορύνω, fœdo: quia fœdum est animal.

φρὺξ, φρυγὸς, ὁ, Phrygiæ incola. Prov. Sero sapiunt Phryges.

φρύξει, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. fut. 1. a φρύγω, torreo.

φρύσσω, vel ττω, idem ac φρύγω, torreo.

φρῶ, per syncopen pro φέρω, fero.

Φ Υ.

φῦ, caluit, Jon. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, inusit. aor. 2. ἔφυν, a. 2. inf. φῦναι. a. 2. part. φύς. Th. φύω, gigno.

φυὰ, ᾶς, ἡ, Poet. pro φύσις, εως, ἡ, natura, naturæ solertia. Thema φύω, nascor.

φυγαδεύομαι, in exilium pellor. a φεύγω, fugio.

φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, fugio.

φύγελλος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. hominum oculos fugiens.

φύγεν, pro ἔφυγεν, Jon. 3. sing. a. 2. ind. verbi φεύγω, fugio.

φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, cautio: exilium, Aristoph. Sed φύγῃ est 3. sing. aor. 2. sub. act. ut & φύγησι, pro φύγῃ, per paragogen τῷ σι. & in plur. φύγωσι, verbi φεύγω, fugio.

φυγοδικῶ, tergiversor. q. φεύγω δίκην, fugio judicium.

φύγοις, οι, 2. & 3. sing. a. 2. optat. act. & in 2. plur. φύγοιμεν, a φεύγω, fugio.

φυγόξενος, ου, ὁ, ὁ φεύγων τοὺς ξένους, hospites fugiens. Vel pro ἄξενος, qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites. Ex φεύγω, fugio, & ξένος, hospes.

φύεν, a. 2. part. n. g. a φυεὶς, ἕντος, ἐν, verbi φύω, nascor.

φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, sum, gigno.

φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, Jon. pro φυγὴ, fuga. Th. φεύγω, fugio.

φυζακινὸς, ῦ, ὁ, fugax. a φύζα, fuga.

φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. acc. φυήν. Th. φύω, nascor.

φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. a φύω, nascor. f. φύσω, a. 2. ἔφυν.

φυὴν, Dor. pro φυήν.

φυκιόεις, εντος, ὁ, algosus. Th. φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga.

φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis.

φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur: tavicula, qua se fucant mulieres: Poll. l. 5. hinc φυκιόεις, algosus. q. a φύω, quia in eo facile nascitur.

φυκτὸς, ῦ, ὁ, evitabilis. a φεύγω, fugio.

φυλὰ, pro φῦλα, nom. plur. φῦλον, ου, τὸ, idem ac φυλὴ, tribus.

φυλαδὸν, adv. per tribus, tributim.

φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, ῆς, custodia. Th. φυλάσσω, custodio.

φύλακες, nom. pl. a φύλαξ, ακος, ὁ, custos, & in dat. pl. Jon. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, custodio.

φυλακὴ, ῆς, ἡ, carcer, tutela, custodia, statio, præsidium. in dat. pl. Jon. φυλακῆσι. Sed Φυλάκη, proprium loci. a φυλάσσω, custodio.

φυλακίζω, in carcerem conjicio, pertraho. fut. ίσω. perf. πεφυλάκικα, hine φυλακίτης, carcerarius. Th. idem.

φύλακος, ου, ὁ, Jon. pro φύλαξ, custos.

φυλακτέον, τὸ, custodiendum. verbale a φυλάσσω, custodio.

φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, excubitor. in plur. φυλακτῆρες. a φυλάσσω, custodio.

φυλακτήριον, ου, τὸ, præsidium, tutela, munimentum, arx, locus custodiæ. Item arma salutis. Antidotum etiam contra venena, amuletum.

φυλακτήρια, ων, τὰ, Phylacteria, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. a φυλακτὴρ, custos.

φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim τοῦ φυλάσσειν, custodiendi.

φύλαξ, ακος, ὁ, custos, servator. Th. φυλάσσω, custodio.

φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi ejusdem.

φύλαξαι, a. 1. imperat. med.

φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusdem.

φυλαρχέω, ῶ, sum tribus præfectus, præsum tribui, sum tribunus.

φυλάσσαι, Jon. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, custodio. f. ξω.

φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. verbi ejusdem.

φυλάσσοισι, custodiunt, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. verbi φυλάσσω, custodio.

φυλάσσω, vel ττω, custodio, tueor: excubo, observo: caveo, vito. q. a φυλὴ, quod φύλακας, custodes haberent αἱ φυλαὶ, tribus. vel sit quasi πυλάσσω. non enim est urbs in tuto, nisi portæ occludantur. f. φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. præs. pass. φυλάσσομαι, caveo, custodio. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, observavi. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. Hinc φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, vigil. φυλακτήριον, ου, τὸ, custodia, excubiæ. φυλακτήριον, ου, τὸ, statio excubitorum, seu vigilum: item præsidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, custos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia; item excubiæ. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legum custos, vel præses.

φυλαττόμενος, ὁ, præs. part. pass. a φυλάττω, seu σσω, custodio.

φυλείδης, Phylides. nomen proprium.

φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, classis: cognatio, familia, cohors. Thucyd. κατὰ φυλὰς, tributim, Xenoph. γλώσσαι φυλαὶ, adjective sumitur a Nazianzeno, tribules linguæ, seu cognatæ. Nisi forte legendum sit φίλαι. φῦλον, ου, τὸ, natio, genus. φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui est ex eadem tribu. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.

φύλλα, τὰ, folia hinc φύλλ' ἀοιδῶν, folia Poetarum. a φύλλον, τὸ, folium.

φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus, Th. φύλλον, τὸ, folium.

φύλλινος, η, ον, foliaceus, ex foliis factus. ex eodem them.

φύλλον, ου, τὸ, folium, frons, dis. apud Theophr. l. 9. hist. c. 19. φύλλον est nomen herbæ.

φυλλοστρωτὸς, ῦτος, ὁ, foliis constratus. ex φύλλον, τὸ, folium, & στρῶμα, τὸ, stratum. quod a στρώννυμι, sterno. Them. στρόω, idem.

φυλλοφόρος, ου, ὁ, folia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.

φυλοκρινέω, ῶ, ήσω, genera dijudico, per suas classes ad trutinam revoco. a φυλὴ, & κρίνω.

φυλοκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum.

φυλοκρινητικὸς, ἡ, ὸν, genera dijudicans.

φῦλον, ου, τὸ, idem ac φυλὴ, ῆς, tribus.

φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, contentio, seditio, certamen: clamor bellicus, a φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. q. clamor nationum. vel quasi ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, ultio. quod bellis puniat Deus homines.

φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tuber, tuberculum, tumor præter naturam φυόμενος, nascens.

φῦναι, nasci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor. f. φύσω. a. 2. ἔφυν.

φύοντο, nascebantur, Jon. pro ἐφύοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi φύομαι. Th. φύω, nascor.

φύξηλις, ὁ, ἡ, profugus, exsul: fugax, timidus. a φεύγω, fugio, & ἅλις, satis, adv.

φυομένῳ, nascenti, dat. sing. partic. præs. pass. verbi φύω, nascor.

φύοντι, Dor. pro φύουσι, nascuntur, 3. pl. verbi φύω, nascor.

φύραμα, ατος, τὸ, massa luti, farina aqua subacta. quod a φυράω, misceo: subigo. fut. άσω. perf. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω, misceo.

φύρασον, a. 1. imperat. act. verbi φυράω, misceo: subigo.

φύρειν, præs. inf. act. a φύρω, misceo.

φύρω, misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso: fœdo, perturbo, Hesiod. fut. φυρῶ, & Æol. φύρσω. perf. pass. πέφυρμαι. γαῖαν ὕδει φύρειν, terram aqua subigere. δακρύοισι πεφυρμένος, lacrymis perfusus, in Epigr. πεφυρμένα ἄλφιτα τῷ οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ, vino, oleoque panis maceratus, Thucyd.

φὺς, φύντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor. a. 2. ἔφυν.

φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. Thema φυσάω, sufflo, inflo.

φυσαθεὶς, εῖσα, ἐν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, a. 1. part. pass. a φυσάω, inflo.

φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno. fut. φύσω. a. 2. ἔφυν.

φυσαλλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens. Item φυσαλὶς, vesicaria, quæ & ἁλικάκαβον, frutex est, Diosc. l. 4. c. 72.

φύσας, αντος, ὁ, & in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, nascor. alii per syncopen pro φυσήσας, dici volunt, a φυσάω, inflo.

φυσάω, & φυσιάω, sufflo, inflo, spiritum immitto, flatu distendo, tumefacio. τὰς γνάθους φυσῶν, buccas inflans, Demosth. Item efflo. φυσῶν ἄνω πρὸς ῥῖνας αἷμα, per nares efflantem cruorem. Sophocl. Item tumeo, inflor. Interdum effero, Xenoph. f. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio. φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum; item follis. φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. φυσαλλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens; item tibia, seu fistula. φύσαλος, ου, ὁ, bufo. φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, aut pedibus. φυσιάω, anhelo: item inflo.

φύσει, producet, 3. sing. f. 1. a φύω, gigno. Potest etiam esse dat. sing. a φύσις, εως, ἡ, natura, a φύω, gigno.

φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen proprium ranæ. q. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus.

φυσίζοος, ου, ad victum generans necessaria. Epitheton terræ, & Solis.

φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis, et nativus, aptus speculator, venatorque naturæ: qui flatum ciet, Basil. φυσικῶς, naturaliter.

φυσιόω, ῶ, inflo. f. ώσω. perf. πεφυσίωκα.

φύσις, εως, ἡ, natura, recta ratio: statura. φύσεως ἰσχὺς, vis ingenii, Thuc. φύσις metaph. ἡ οὐσία, substantia, Arist. Accipitur etiam φύσις pro pudendis tum virorum, tum mulierum, quæ Pl. naturalia vocat, Cic. de Div. naturam.

φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi. a φυσιόω, ῶ, inflo. Thema φυσάω, idem.

φύσκη, ης, ἡ, vesica, quia inflata: crassum intestinum, aut venter: intestinum, ex quo farina, & carnibus injectis lucanicæ fiunt, Aristophanes in Equit.

φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. a φύσκος. quid illud sit Stephanus docet de Urbibus.

φυσσῆν, præs. inf. a φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

φυσσάω, Jon. pro φυσάω inflo. hinc φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum inflatorium.

φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus: hortus, vinea.

φυτεία, ας, ἡ, plantatio, & idem ac φυτὸν, ῦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, planto.

φυτεύθητι, a. 1. imp. pass. verbi φυτεύω, planto.

φύτευμα, ατος, τὸ, Poetic. pro φυτὸν, ῦ, τὸ, planta.

φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. φυτεύσῃ, plantaret, 3. sing. a. 1. sub. act. a φυτεύω, planto.

φυτεύω, planto. φυτεύειν καὶ θάνατον, Poet. pro mortem alicui machinari. f. εύσω. perf. πεφύτευκα. perf. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η. aor. imperat. pass. φυτεύθητι. ήτω, plantator tu. quod a φυτὸν. ῦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

φυτὸν, ῦ, τὸ, planta, propago, virgultum, stirps. Item quivis vivens, Plato: homo apud Euripidem. φυτὸν pro φῦμα, tuberculum. Φυτὸν etiam genus herbæ est, quæ pariter ἀμπέλοπρασον dicitur. Dioscor. lib. 4. c. 229. φυτὰ χαμαίζηλα, frutices Gazæ.

φυτοσκάφος, ου, ὁ, agricola, fossor. παρὰ τὸ φυτὸν, planta, & σκάπτω, fodio.

φύω, gigno, produco; edo; pario, nascor. f. φύσω, prat. πέφυκα. a. 2. ἔφυν, ς, υ, & ἔφυν, ς, υ, tanquam a φῦμι, unde a. 2. part. φὺς, φύντος, præs. pass. φύομαι, nascor. perf. pass. πέφυμαι, σαι, (unde φύσις, εως, ἡ, natura) & in 3. sing. πέφυται, unde φυτὸν, ῦ, τὸ, planta. a. 2. pass. ἐφύην, ης, η. a. 2. part. pass. φυεὶς, ἕντος, ἐν, Hinc φυτεύω, planto. φυτεία, ας, ἡ, plantatio. φύτευμα, ατος, τὸ, idem.

Φ Ω.

φωγνύω, vel νυμι, torreo, uro. a φώγω, torreo.

φώγω, idem ac φώζω, torreo.

φώζω, uro in foco, torreo. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

φωΐξ, vel φωῒξ, avis inimica harpæ, ἐρωδιοκτόνος, Arist. hist. 9. 1. quia φαίνει, ως φῶτα, hoc est, ὀφθαλμοί.

φώκαινα, ης, ἡ, balæna. hinc φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus.

φωκεῖς, οἱ, nomen gentis.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.
Φωκυλίδεω, gen. Jonic. pro ου, a Φωκυλίδης, ου, Phocylides.
Φωλάδες ἄρκτοι, ursi in lustris degentes. Them. φωλεὸς, latibulum.
Φωλεὸς, ῦ, ὁ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. Item palæstra, schola, ludus, Poll. Hinc ἀνεφώλευτος, ineruditus, Suid. φωλεύω, seu έω, latibulum habeo. quasi a φῶς ὀλέω, quod ibi φῶς ὄλωλε, id est, ἀπόλωλε, periit.
Φωλεύω, idem ac φωλέω, in specu lateo. The. φωλεὸς, lustrum.
Φώμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, dico.
Φωνᾶις, ᾶσσα, ᾶν, Dor. pro φωνήεις, vocalis, sonorus. a φωνὴ, ἡ, vox, sonus.
Φωνᾶντα, per crasin pro φωνάεντα, Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. a φωνήεις, vocalis, sonorus.
Φωνᾶσαι, Doric. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. a φωνέω, voco.
Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. plur. part. præs. verbi ejusdem.
Φωνεῦντες, loquentes, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi φωνέω, voco, nomino.
Φωνέω, voco, cano, sono, vocem edo, nomino, invito. τί φωνεῖς; quid ais? Sophocles. Item gemo, de palumbe usurpatum, Gaz. apud Arist. l. 9. Animal. imperf. ἐφώνουν, ειν. fut. ήσω, sonum edam. perf. πεφώνηκα.
Φωνὴ, ῆς, ἡ, vox, sonus: locutio, dictum, verbum, sententia. ἀλλάξαι τὴν φωνὴν, mutare vocem, D. Paulus ad Galat. c. 4. Item fama, rumor, Act. 2. γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, orto hoc rumore. Usurpatur etiam φωνὴ pro lingua, sicuti cum dicimus, lingua Latina, lingua Græca.
Φωνήεις, εντος, ὁ, vocem formans, loquens, Xenophon.
Φώνημα, ατος, τὸ, vox, dictum, cantus. Soph. in Ajace, φώνημ' ἀκούω, vocem audio.
Φωνήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. φωνήσασα, pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. φωνέω, voco.
Φώνησεν, dixit, Jon. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Φωνητικὰ ὄργανα, vocalia organa, Nazianz. in Oratore.
Φωνομαχέω, ῶ, pugno de vocibus.
Φωνὸς, μεγαλόφωνος, ὁ, Suid. cui valida est vox.
Φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur, vel φωρὸς, ου, ὁ, speculator, explorator. q. ab ὁράω, vel φέρω: quia φὼρ τὰ ἀλλότρια φέρει. hinc φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. φωράω, in furto deprehendo; item quæro, pervestigo. αὐτόφωρος, ου, ὁ, ipse furandi actus. Item φὼρ, & φωρὸς. Hesychio genus apum, sive potius fucorum.
Φωρᾶν, præs. inf. a φωράω, furor. Thema φὼρ, fur.
Φωραμὸς, ῦ, ὁ, scrinium, arcula. quæ contra φωρὰς, id est, fures. Sed puto est a φωριαμὸς, quod idem.
Φώριος λέχος, furtivus congressus. a φὼρ, fur.
Φωρῶν, gen. pl. a φὼρ, fur.
Φῶς, φωδὸς, ἡ, ustio, a φώζω, torreo.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux, lucerna, focus, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Sed φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.
Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, lumen, luminare: Hesychio fenestra. a φώσκω, idem ac φάω, luceo.
Φωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex φορὸς, ῦ, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero, & φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.
Φῶσον, ὁ, velum.
Φῶτα, virum, acc. sing. a φὼς, vir. nomin. plur. φῶτες, viri.
Φῶτε, viros, nom. & acc. dual. a φὼς, vir.
Φωτίζω, illumino, illustro, in lucem profero, patefacio. fut. ίσω. perf. πεφώτικα.
Φωτίον, ου, τὸ, oculus.
Φώτισμα, τὸ, splendor, fulgor, illustratio.
Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, splendor, fulgor, lumen. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.
Φωχθεὶς, ὁ, tostus, a. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω, torreo. a. 1. pass. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω, igne examino.

X A.

X Est littera vigesima secunda. hac nota Athenienses adulterinos nummos notabant. unde χιάζω est, ut spurium rejicio. In numeris 600. denotat. Tum χ ob seq. vocalem, pro κ' vel κ, ut χ', ὠ, Dor. pro κ ὠ, sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.
Χαβὸς, ὁ, curvus, Hesych. Sed χάβος, substantive frænum.
Χάδε, vel χάδεν, Jon. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, recedo, privo, capio: a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.
Χαδέειν, Jon. pro χαδεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.
Χάεος, gen. sing. a χάος, εος, τὸ, chaos, rudis, indigestaque materia: tenebræ, hiatus. Th. χαίνω, hisco.
Χάζεο, & χαζεῦ, Jon. & Dor. pro χάζου præs. imperat. pass. verbi χάζω, capio.
Χάζω, recedo, privo: capio: capax sum. fut. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα. q. a χῶ, capio.
Χαίνω, hisco, dehisco, inhio. f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. a. 1. inf. χῆναι. perf. κέχηνα. perf. pass. κέχασμαι. q. a χάω, inusit. Hinc χάσμα, ατος, τὸ, hiatus. χάος, εος, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. ἀχανὴς, έος, ὁ, ἡ, non hians: item mutus, os non aperiens, ἀκλεῶς, tacite, adv.
Χαῖον, ου, τὸ, pedum baculum pastorale. Alii venabulum exponunt.
Χαιὸς, vel χάϊος, probus. vide χαὸς, bonus.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. & 2. plur. præs. imper. act. Est & χαῖρεν, Jon. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperf. act. a χαίρω, gaudeo.
Χαίρετον, dual. imperat. præs. act. verbi χαίρω, gaudeo.
Χαίρην. Dor. pro χαίρειν, præs. inf.
Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi ejusdem.
Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, gaudens, præs. part. f. g. a χαίρω, gaudeo.
Χαίρω, εις, ει, lætor, gaudeo, delector. imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præs. imper. χαῖρε, salve, ave. fut. χαρῶ. perf. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, gavisus fui. a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. pass. χαρῆναι. f. 2. pass. χαρήσομαι, lætabor. præt. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. χαίρειν χαρὰν, gaudere gaudium. Ducamus a χαὸς, probus, & ἄρω, apto: lætamur bono apto.
Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, comosus, qui comam habet. Thema χαίτη, coma.
Χαίτη, ης, ἡ, juba, coma, cæsaries. quasi a χέω, fundo, quia diffusa. Hinc χαιτήεις, εντος, ὁ, jubatus, & in fœm. gen. χαιτήεσσα, ης, ἡ, jubata.
Χαλὰ, ᾶς, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, forfex, ungula bisulca.
Χάλαζα, ης, ἡ, grando. quasi a χαλάω, χαλῶ, laxo, remitto. hinc χαλαζήεις, εντος, ὁ, grandineus.
Χαλάοντες, οἱ, laxantes, nom. pl. præs. part. verbi χαλάω, idem ac χαλάω, laxo. fut. άσω.
Χάλανδρον, ου, τὸ, grabatum. Hesych.
Χαλάξας, Dor. & Æol. pro χαλάσας, aor. 1. part. verbi χαλάω, laxo.
Χαλάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χαλάω, laxo.
Χαλῶντι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, laxantur, demittuntur. quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præs. sub. a χαλάω, laxo.
Χαλάω, vel χαλάζω, laxo, remitto: cesso, concedo. f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imper. χάλασον, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι, σται. a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, demissus fui. Hinc χαλασμὸς, ῦ, ὁ, laxatio.
Χαλβάνη, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ arboris.
Χαλδαῖος, ου, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.
Χαλεπαίνω, difficilis sum, succenseo, indignor, injuria lacesso. præs. imperat. activ. χαλέπαινε.
Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. a χαλεπὸς, difficilis, gravis.
Χαλεπὸς, ῦ, ὁ, perniciosus, gravis, difficilis. gen. Jon. χαλεποῖο, dat. plur. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.
Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. The. χαλέπτω, lædo, damno afficio.
Χαλέπτω, damno afficio, everto, labefacto, minuo, extenuo, lædo, f. ψω, præt. κεχάλεφα. præt. med. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ῦ, ὁ, difficilis; item noxius, gravis, molestus. χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. χαλεπαίνω, difficilem me præbeo.
Χαλεπῶς, difficulter, adv. a χαλεπὸς, difficilis. Th. χαλέπτω, lædo.
Χαλεπώτερος, ου, ὁ, difficilior, & in superlat. χαλεπώτατος, difficillimus. ab eodem themate.
Χάλικες, οἱ, lapides minuti. a χάλιξ, ικος, ὁ, lapillus.
Χαλίκρητος, ου, ὁ, merus, purus, quasi a χάλις, vinum merum. & κεράω, misceo, vinum infundo, tanquam vino ipso mixtus.
Χαλιμὰς, Baccha, q. soluta in furorem. a χαλάω, laxo. χαλιμάζειν, in libidinem ruere.
Χάλιμαξ, ου, ὁ, veneficus. an quia animas χαλᾷ & ἐκλύει, laxat, & exsolvit?
Χαλιναγωγέω, ῶ, fræno duco, refræno, moderor. cum accus. f. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, fræno moderari. Ex χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.
Χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum: anchora: q. a χαλάω, remittere. Frænum enim certis modis laxatur, sicut & adducitur. Hinc χαλινόω, fræno. ἀχάλινος, ου, ὁ, ἡ, effrænis.
Χαλίνου, fræna, præs. imperat. act. χαλίνοε, ου, verbi χαλινόω, fræno. Thema χαλινὸς, ῦ, frænum.
Χάλιξ, idem ac χάλις, Bacchus. Est etiam χάλιξ, ικος, ὁ, lapillus, silex ex quo ignis excutitur: frustum capitis, Thucyd.
Χάλις, seu χάλιξ, ικος, ὁ, Bacchus: vinum merum. q. a χαλῶ, quia laxat velut in lætitiam. χαλὶς, ίδος, ἡ, merum.
Χαλίφρονα, accus. a χαλίφρων, ὁ, remissus, insipiens.
Χαλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, insipiens, remissus, delirus. a χαλῶσαι φρένα, vel cui χάλις φρένας vinum mentem turbavit.
Χαλκάρματος, ου, ὁ, Poet. & Jon. pro χαλκάρματος, qui æreo curru vehitur. Ex χαλκὸς, ῦ, æs, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.
Χαλκάσπις, ιδος, ὁ, qui æreum clypeum gestat. Ex χαλκὸς, æs, & ἀσπὶς, clypeus.
Χαλκᾶ, pro χάλκεα, nom. pl. n. g. a χάλκεος, ῦς, æreus.
Χαλκείων, gen. pl. a χάλκειος, ου, ὁ, metri gratia pro χάλκεος, æreus.
Χαλκέλατος, ου, ὁ, ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκὸς, æs, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω.
Χαλκεντὴς, έος, ὁ, Poet. qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs, & ἔντεα, τὰ, arma.
Χαλκεογόμφος, ου, ὁ, æreis, vel ferreis clavis compactus. Ex χαλκὸς, æs, & γόμφος, ου, ὁ, clavus.
Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ, qui æneum pectus habet. Ex χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs, & καρδία, ἡ, cor.
Χαλκεομίτρης, ου, ὁ, Poet. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, qui æream mitram gestat.
Χάλκεος, έη, εον, οῦς, ῆ, οῦν, æreus, a, um. Th. χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.
Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, æream vocem & duram habens. Epitheton Cerberi apud Hesiodum. dat. sing. χαλκεοφώνῳ. Ex χαλκὸς, æs, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Χαλκεὺς, έος, ὁ, faber ærarius, excusor. The. χαλκὸς, æs.
Χαλκεύω, ex ære fabrico, cudo, tracto artem ferrariam: metaphorice expolio, Arist. Rhetor. 3.
Χαλκείῳ, dat. sing. a χάλκειος, ῦς, ὁ, æneus.
Χαλκεῖον, adv. ex ære. ab eodem them.
Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, Chalcedonius.
Χαλκήϊον, ου, τὸ, Jon. pro χαλκεῖον, vas ahenum. Item fabri ferrarii officina. Th. χαλκὸς, æs.
Χαλκήλατος, ὁ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, æs, & ἐλαύνω, seu ἐλάω, duco, ductile opus facio.
Χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ, æneus, ex ære factus, & aptatus. Ex χαλκὸς, æs, & ἄρω, apto.
Χαλκίδα, acc. sing. a χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis, Chalcis.
Χαλκίον, ου, τὸ, vas æreum, quo coquus utitur. Th. χαλκὸς, æs.
Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν, a χαλκοάρης, ου, ὁ, qui æreis, aut ferreis armis est sublatus, ac interfectus. Vel active, qui ferro interficit hostes. Ex χαλκὸς, æs, & αἴρω, tollo, cædo.
Χαλκοβαρὴς, ὁ, ære gravis; item firmus, solidus. Ex χαλκὸς, æs, & βάρος, εος, τὸ, pondus.
Χαλκοβατὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, ahenea basis, firma, solida. Ex χαλκὸς, æs, & βάσις, fundamentum. Thema βάω, eo.
Χαλκογένειος, ου, ὁ, ἡ, qui æreas, vel ferreas genas, vel maxillas habet. χαλκογένειος ἄγκυρα, anchora ærata, quasique maxillis æreis armata, apud Pindarum Πυθίων δ. ex χαλκὸς, æs, & γένειον, ου, τὸ, mentum.
Χαλκογράφος, ου, ὁ, ἡ, æreis litterarum notis scribens, seu incidens. ex eod. & γράφω.
Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, æris domitor. ex χαλκὸς, æs, & δαμάω, domo.
Χαλκοῖο, gen. Jon. a χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.
Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. a χαλκοκορυστὴς, ῦ, ὁ,

ærea galea munitus. Ex χαλκὸς, æs, & κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ, qui strepitum edit ære pulsato. Ex χαλκὸς, æs, & κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, chalcolibanum. Ex χαλκὸς, æs, & λίβανος, ου, ὁ, thus.

Χαλκοπάραος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro χαλκοπάρηος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρηος, qui æreas genas habet. Ex χαλκὸς, æs, & παρειὰ, ἡ, gena.

Χαλκόπεδος, ὁ, æreum pavimentum habens. Epith. Cœli. χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκόποδες ταῦροι. Ex ποὺς, pes, & χαλκὸς.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ, ἡ, æreas vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.

Χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs, arma ærea, vel moneta. Item numismatis genus, Poll. l. 9. χαλκοῖ τέσσαρες. ærei nummi quatuor. Plut. gladius, arma, Odyss. ξ. Ibidem hastæ ferrum, securis. In Epigram. autem vomer. Hinc χάλκειος, α, ον, ου, ὁ, æneus. χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ærarius. ὀρείχαλκος, ου, τὸ, æs montanum, orichalcum.

Χαλκότοξος, ου, ὁ, ἡ, qui æreum arcum habet. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Χαλκοτόρος, ου, ὁ, qui perforat, & penetrat. Ex χαλκὸς, æs, & τορέω, perforo.

Χαλκότυπος, ὁ, ære impressus, ferro inflictus. a χαλκὸς, æs, & τύπτω, verbero. p. m. τέτυπα. χαλκοτύπος, faber ferrarius, aut melius ærarius. In Epigram. fusor.

Χαλκοῦσθαι, æreis armis armari, præs. inf. pass. a χαλκόω, æreum reddo, ære obduco. Th. χαλκὸς, æs.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui æreis armis delectatur. Ex χαλκὸς, æs, & χαίρω, gaudeo.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ὁ, lorica ænea armatus. a χαλκὸς, æs, & χιτὼν, ὁ, tunica.

Χαλκῷ, æri, dat. sing. a χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.

Χαμάδις, & χαμᾶζε, humi, adverb. a χαμαὶ, idem.

Χαμαὶ, humi, in terra, adverb. Hinc χαμᾶζε, humi.

Χαμαιάκτη, humilis ἀκτὴ, id est, sambucus, ebulus.

Χαμαίβατος, ὁ, humilis rubus: ebulus, vel ebulum Plinio. χαμαίβατον, τὸ, fraga.

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γενόμενος, terrigena, quique humi, & in terra est natus. χαμαιγενὴς ποταμὸς, terrestris fluvius, humi genitus, Hesiodus in Thogonia.

Χαμαιδάφνη, ἡ, laureola herba.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagister, inferioris scholi.

Χαμαιδικαστὴς, ὁ, pedaneus judex, qui plano pede judicat, nec tribunal habet. pedibus, non curru in forum iens. Sic χαμαιδιδάσκαλοι, pedanei magistri, qui primas litteras docent, nec cathedram habent.

Χαμαίδρυς, υος, ἡ, chamedrys, herba; trixago Plinio.

Χαμαιεύνης, pro χαμεύνης, ὁ, qui humi cubat. ex χαμαὶ, humi, & εὐνὴ, ῆς, cubile.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, genista.

Χαμαίζηλος, ὁ, ἡ, humilis, pumilio. q. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, humilia cum æmulatione consectans. χαμαιζήλως, humi.

Χαμαιλεύκη, ἡ, humilis populus alba. χαμαιλεύκη Aetio tussilago, λεύκη enim populus alba.

Χαμαιλέων, ὁ, chamæleon, vertipello, quia vertit pellis suæ colorem, ob pavorem: nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est etiam herba. Diosc. l. 11: c. 135. Theoph. l. 3. hist. plant. c. 3.

Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: sic dictus ob foliorum varietatem, a chamæleonte animali.

Χαμαίμηλον, camomilla. q. pumilum μῆλον, id est malum. ab odore mali Mariani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετέοντα, Dor. pro χαμαιπετοῦντα, humi cadentem, acc. sing. præs. part. act. a χαμαιπετέω, quod ex χαμαὶ, humi, & πετέω, quod a πίπτω, cado. Hinc χαμαιπετὴς, έος, ὁ, ἡ, humi cadens, vel in terram decidens.

Χαμαιπετῶς. adv. humiliter, humili prope terram volatu a præc.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, chamæpitys, herba ita dicta, quia odore pinum refert. Dioscor. l. 3. c. 171.

Χαμαιῤῥιφὴς, ὁ, in terram stratus. a ῥίπτω, projicio.

Χαμαιτύπη, ης, ἡ, scortum vile, quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμηλαία, contracte pro χαμαιελαία, ἡ, q. humilis olea.

Χαμεύνα, ας, ἁ, Dor. pro χαμεύνη, ης, ἡ, per syncopen pro χαμαιεύνη, humi jacens cubile. χαμεύνια, τὰ, humilia grabata. χαμευνία, ας, ἡ, humi dormitio, cum quis in humo dura dormit. Item storea humi strata lecti vice. Poll. l. 6.

Χαμευνὶς, ίδος, humilis lectus. ex χαμαὶ, humi, & εὐνὴ, cubile.

Χαμόθεν, adv. ex humo, e terra. Item suppliciter. Them. χαμαὶ, humi.

Χαμηλὸς, ή, ὸν, humilis, e, vilis, Poet. χαμηλαὶ, ungulæ. q. a χαμαὶ, humi.

Χαμοῦλκος, traha, machina, qua navis e mari in siccum trahitur. a χαμαὶ, & ἕλκω, traho.

Χάμος, ὁ, frænum. puto a κημὸς, camus. aut a χάλις, curvus.

Χαναὰν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Chanaan. Hebr. depressus, humiliatus.

Χανδάνω, idem ac χάζω, capio, sum capax.

Χανεῖν, a. 2. inf. activ. verbi χαίνω, hisco. f. χανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.

Χανούμενος, f. med. χανούμενος, fut. part. med. verbi ejusdem.

Χανῶ, hiabo, fut. verbi χαίνω, hisco, dehisco.

Χάος, εος, τὸ, rictus, hiatus: confusio, incondita congeries, tenebræ. hine χαόω, in chaos verto. Thema χαίνω, hisco.

Χάος. ου, ὁ, bonus. illustris, generosus, priscus, Doriens. a χάω, capio. quia bonum est acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. a p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, gaudeo.

Χάραγμα, ατος, τὸ, sculptura, incisura, nota impressa, vel insculpta, character. quod a χαράσσω, vel ἄττω, insculpo, incido.

Χαράδρα, ας, ἡ, & Jon. ης, alveus, sulcus, fossa. Th. χαράσσω, excavo.

Χαράδρην, acc. sing. Jonic. a χαράδρα, alveus, sulcus, fossa.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, character, typus, forma nota insculpta. Item stylus dicendi, genus: ritus, forma, nota, indicium. χαρακτῆρες γλωσσῶν, linguarum formæ, atque differentiæ.

Χάραξ, ακος, ὁ, vallum, seu agger, quo castra muniri solent. Item castra, Polyb. piscis Athenæo ἡ. a χαράσσω, sculpo.

Χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præs. inf. act. verbi χαράσσω, sculpo.

Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro χαράσσουσα, ης, ἡ, notans, vellicans, præs. part. f. g. a χαράσσω, sculpo.

Χαράττω, seu ἄττω, sculpo, imprimo, incido, excavo. fut. ξω. perf. κεχάραχα.

Χαρείην, vide in Χαρεὶς, gavisus.

Χαρεὶς, ἐντος, ὁ, gavisus, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ.

Χάρη, Jon. pro ἐχάρη, lætatus est, 3. sing. a. 2. ind. passiv. χαρῆναι, a. 2. inf. pass. χαρήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi χαίρω, lætor, gaudeo.

Χαρίεις, εντος, ὁ, gratiosus, elegans. acc. pl. χαρίεντας. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρίεν, τὸ, a χαρίεις, εντος, ὁ, in acc. χαρίεντ', pro χαρίεντα. ejusdem them.

Χαριεντισμῷ, dativ. singul. a χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ, venustas sermonis.

Χαριέντως, adverb. gratiose, urbane.

Χαριέστατος, ὁ, jucundissimus, superlat. a χαρίεις, εντος, gratiosus, elegans.

Χαρίζομαι, dono, gratificor, condono. f. χαρίσομαι, η, εται. perf. pass. κεχάρισμαι. a. 1. part. pass. χαρισθεὶς, έντος, ὁ, donatus, gratis datus.

Χαρικλοῦς, gen. Æol. & Dor. pro χαρικλοῦς, a Χαρικλὼ, Charielo, proprium nomen.

Χαρίξῃ, 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι. gratificor.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemosyna: venustas: benevolentia: præmium, donum, munus. χάρις σοι καθέστηκε, gratia tibi debetur, Thucyd. in acc. χάριν. q. a χαίρω, lætor, gaudeo. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ, & in f. g. χαρίεσσα, elegans, gratiosus. χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum. χαριτόω, gratia afficio. ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, ingratus.

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. pass. a χαρίζομαι, dono.

Χάρισμα, ατος, τὸ, donum, gratia, munificentia. Item gratiarum actio.

Χάριτες, Deæ. in genit. pl. χαρίτων, Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαριτόω, facio, ut aliquis sit acceptus, gratiosum facio. fut. ώσω. perf. κεχαρίτωκα. perf. pass. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam consecutus. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, risus, gaudium, Phocyl. pugna, conflictus, Iliad.

Χαρμόσυνά τινα ποιῆσαι, res quasdam lætas facere. a χαίρω, gaudeo.

Χαροποῖο, genit. Jon. a χαροπὸς, ῦ, ὁ, lætus; vultu serenus, cæsius. Quod a χαίρω, gaudeo, & ὢψ, oculus. Them. ὄπτομαι, video.

Χαροῦσι, 3. plural. futur. 1. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Charran. Hebr. æstus.

Χάρτης, ου, ὁ, charta, quia litteris χαράσσεται, inscribitur: item chartarius. hinc χαρτίον, ου, τὸ, volumen, chartula.

Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartarius, qui chartas πωλεῖ, vendit. χαρτοφύλαξ, chartularius. φύλαξ, custos.

Χάρυβδις, εως, ἡ, charybdis, vortex maris: vorago.

Χάρων, οντος, ὁ, Charon, Orci portitor: mors Aristoph. in Plut. Hinc χαρώνειος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, hisco, dehischo, idem ac χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, fissura, rictus, vorago, os, barathrum. Th. χαίνω, hisco. f. χανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχανα. perf. pass. κέχασμαι.

Χασμεύμενος, Jonic. & Doric. pro χασμώμενος, ὁ, inhians, præs. part. a χασμάομαι, vel χασμάομαι, inhio.

Χάσμη, ης, ἡ, oscitatio, actus hiantis oris. a χάσκω, seu χαίνω, hio.

Χασσάμενος, ὁ, retrocedens, aorist. 1. part. med. gem. σσ, Poetic. verbi χάζω, recedo.

Χασόμεθα, Poet. pro χασώμεθα, cedamus, 1. plural. aor. 1. sub. med. verbi χάζομαι, cedo.

Χατέουσι, indigentibus, dat. pl. part. præs. act. verbi χατέω, egeo.

Χατέω, Poet. egeo, indigeo, cupio, Hesych. careo: prohibeor. Hinc χατίζω, & χατίζω, idem ac χατέω. χῆτος, εος, τὸ, indigentia.

Χατίζω. idem ac χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exsertos habens. Ex χαυλίω, laxo, emitto, & ὀδοὺς, dens, gen. ὀδόντος.

Χαῦνος, ου, ὁ, mollis, inanis, solutus, laxus, fungosus, tumidus, sui opinione inflatus, superbus, Plat. epist. 7. Item stulte, & absurde liberalis, ostentator ineptus, Aristotel. 4. Ethic. a χαίνω, hio.

Χαυὼν, placenta. Jer. 7. 17. & 44. 17.

Χάω, hio, apertus, vacuus sum; capio.

X E.

Χέαι, fudisse, a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω, a. 1. ἔχεα. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεδροπάψης, edulium quoddam Syrorum.

Χέδροπα, τὰ, legumina, quasi χειρόδροπα. quia χερσὶ δρέπονται, manu colliguntur.

Χεῖ, fundit, 3. sing. præs. ind. a χέω, seu χεύω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. a. 1. passiv. ἐχύθην.

Χέζω, caco, ventris onus depono, Aristoph. in Equit. f. χέσω, q. a χέω. est enim effundo excrementa.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, cubile ferarum, serpentum latibulum. a χέω, seu χάω, id est, χωρῶ, capio.

Χείλεσι, & Poet. χείλεσσι. dat. plural. a χεῖλος. εος, τὸ, labrum, labium.

Χείλευς, Dor. pro χείλεος, labri, genit. sing. a χεῖλος, labrum.

Χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium. Per id q. χέομεν, fundimus potum, & sputum. Et pro sermone, per metaphoram littus, ripa. seu ora maris apud Æschylum. χεῖλος τῆς τάφρου, crepido fossæ.

Χεῖμα, ατος, τὸ, hyems; tempestas, quasi a χέω, seu χεύω, quod multas fundat pluvias, & nives. Hinc χειμὼν, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, hyemo, hyemem traduco, hyberno. χειμέριος, & χειμερινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, hyemalis, hybernus.

Χειμάζεσθαι, tempestate vexare. Th. χεῖμα, hyems.

Χείμαρος, ὁ, clavus ligneus sub carina, quo foramen obstruitur; eo amoto naves in terram tractæ aquam in sentina collectam emmittunt, Hesiod.

Χείμαῤῥος, ου, ὁ, & Χειμάῤῥους, ου, ὁ, torrens. ex χεῖμα, ατος, τὸ, hyems, & ῥόος, ου, όυ, ῦ, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. perf. ἐῤῥύηκα. p. m. ἔῤῥοα. unde ῥόος, fluxus.

Χειμάῤῥῳ, dativ. sing. a χείμαῤῥος, terrens.

Χείμεθλον, ου, τὸ, pernio, morbus ex frigore, χειμὼν θλᾷ, frangit calces.

Χειμε-

Χείμεθλον, ου, τὸ, pernio, morbus ex frigore, cum χειμὼν θλᾷ, frangit calces.
Χειμάζω, hyemem traduco. Th. χεῖμα, hyems.
Χειμέριος, ία, ιον, & χειμερινὸς, ὁ, ὁ, hyemalis, frigidus, turbidus, brumalis, hybernus: tempestuosus. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, procella maris, frigus, idem ac Th. χεῖμα, τος. τὸ, hyemus.
Χείουσι, 3. plur. ind. præs. verbi χείω, pro χέω, fundo.
Χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus: scriptura: copiæ: axis, l. 3. Reg. c. 7. potestas. Eurip. in Medea. Χεὶρ apud Trallianum de porci axungia legitur, nisi sit legendum χοὶρ, a χοῖρος, porcus. quasi a χῶ, capio. est enim capiendi instrumentum & χεῖρ, pro χεῖρα, acc. sing. Hinc χῆρος, ου, ὁ, paupertas, inopia. χέρνης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui sua ipse manu aliquid facit; item qui sua manu cædem patravit. ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, parvus gladius, pugio, sica: item libellus, qui manu facile gestari potest. ἐγχειρέω, manum admoveo, aggredior. ἐγχείρημα, ατος, τὸ, conatus. δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχεραίνω, moleste fero.
Χειραγωγέω, ῶ, manu duco: demulceo, lenio. Aristot. 8. Polit. de eo, qui instrumenta musica pulsat. futur. ήσω. perf. κεχειραγώγηκα. quod a χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui vel quæ manu ducit. Ex χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, & ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.
Χειραπτάζω, manibus tracto. Ex χεὶρ, manus, & ἅπτω, necto.
Χείρεσι, & χέρεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro χερσὶ, a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χειριδωτοὶ χιτῶνες, tunicæ manicatæ. Th. χεὶρ, manus.
Χειρίστην, acc. sing. f. g. superl. grad. a κακὸς, malus. compar. χείρων, & χερείων, pejor. superlat. χείριστος, pessimus.
Χειροβαλίστρα, ἡ, falarica. q. χειρὸς βαλλίστρα.
Χειρόγραφον, ου, τὸ, chirographum, syngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propria scriptum.
Χειρόδεσμος, ὁ, copula. quasi χειρῶν δεσμὸς, manuum vinculum. a δέω, ligo.
Χειροδίκαι, nom. pl. a χειροδίκης, ου, ὁ, violentus, cui jus est in manibus, Hesiod. Ex χεὶρ, manus, & δίκη, ης, ἡ, jus.
Χειρόδροπος, ου, ὁ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.
Χειροήθης, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur. ex χεὶρ, manus, & ἦθος, τὸ, indoles.
Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi χειροκοπέω, manum abscindo.
Χειρόμακτρον, τὸ, mantile, quo scil. χεῖρας μάσσομεν, manus extergimus.
Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manualis, mola trusatilis, q. χειρῶν μύλη.
Χεῖρον, τὸ, pejus, in plur. χείρονα, & χείρω, ονος, ὁ, ἡ, pejor, compar. a κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Χειρονομέω, manibus gesticulor. Hinc χειρονομία, manuum gesticulatio.
Χειροπληθὴς, ὁ, manipulus, manum, seu carpum implens: δεσμοὶ χειροπληθεῖς, fasciculi manuales. Diosc. l. 1. c. 2.
Χειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, manu factus. χειροποίητα νοσήματα, morbi manufacti Galen. quibus inepti medici curando ægrotos afficiunt, l. 1. ad Glauc.
Χειρὸς, gen. singul. a χεὶρ, ἡ, manus. dat. χειρί. dat. plur. χερσί.
Χειροσκόπος, ου, ὁ, qui manum inspicit. ut inde divinet. qui χεῖρα σκοπεῖ.
Χειροτένοντες, οἱ, nervosis manibus, nom. pl. Ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo, is. Th. τείνω, tendo.
Χειρότερον, comp. n. g. pejus. a κακὸς, manus. Th. χεὶρ, manus.
Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. Ex χεὶρ, manus. & τέχνη, ἡ, ars.
Χειροτονέω, per suffragia creo. q. protensa manu eligo. ut in suffragiis solebant. Item manus extendo simpliciter. Interdum defero, alicui trado in manus f. ήσω. perf. κεχειροτόνηκα.
Χειροῦν, in suam potestatem redigere. a χειρόω. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χειρουργὸς, οῦ, ὁ, q. χειροεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, quique manu medicinam facit, chirurgus: operarius, opifex.
Χείρω, deteriora, nom. vel acc. plural. n. gen. pro χείρονα, ος, ω. a χείρων, comp. a κακὸς, malus, comparat. χείρων, superl. χείριστος. Th. χεὶρ, manus.
Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior, comp. κακὸς, ut dictum. Est etiam Χείρων, Chiron, nomen viri. gen. Χείρωνος.

Χειρώνακτες, οἱ, opifices, qui propriis manibus victum sibi quæritant. Hinc χειρωναξία, ἡ, opificium.
Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χειρόω, manuum viribus supero, domo. f. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Χείσεται, capax erit, 3. singul. f. 1. med. verbi χείω, Poet. pro χέω, capio.
Χελεὰ, idem ac χειὰ, ἡ, caverna, latibulum serpentum.
Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo. q. a χείλη δονεῖν, quod sc. labia agitet; vel quod χείλεσιν ᾄδει, labiis canat.
Χέλυς, υος, ἡ, lyra, chelys, testudo, animal, quod testam gerit. Item pectus. Hinc χελώνη, & χελώνη, ης, ἡ, idem.
Χελυσσομαι, expectoro, eructo, tussio, a χέλυς, pectus. Item nato.
Χέουσα, ἡ, fundens, præs. part. act. f. g. a χέω, fundo. fut. χεύσω.
Χεράς, άδος, ἡ, colluvies mista cœno, & lapidibus. quod a χέραμα, acervus parvorum lapidum. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Χερείονα, pejora, nom. plur. n. g. a χερείων, pejor.
Χερειότερος, & χερείων, Poet. pro χείρων, pejor, inferior, q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore superatur, compar. a κακὸς, malus. superl. χείριστος, pessimus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Χερείων. vide in χερειότερος, pejor.
Χέρεσσι, dat. plural. Poet. pro χείρεσι, quod Jon. pro χερσί. Th. χεὶρ, ὸς, manus.
Χέρηϊ, dat. sing. pro χερείονι, in accus. χέρηα, pro χερείονα, a χερείων, ιονος, ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χείρων, pejor, inferior. superlat. χείριστος. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Χερμαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χερμαρῶν, a χερμάρης, ὁ, manibus aptans.
Χερνάρμος, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat, & compingit. χειρὶ ἁρμ.
Χερμάς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere potest: tumulus in l. 1. Epigr. Th. χεὶρ, manus.
Χερμαδίῳ, saxo, dat. sing. a χερμάδιον, ου, τὸ, lapis. quod ex χεὶρ, manus, & μάσσω, tango.
Χέρνεια, ἡ, paupertas, ut quum quis χειρὶ, manu victum quærit. Vel ex χεὶρ, manus, & νέω, neo.
Χερνήτης, ου, ὁ, idem ac χερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ manu victum quærit. χερνῆτις, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus. Ex χεὶρ, manus, & νέω, neo.
Χέρνιβον, ου, τὸ, gutturnium. quod a χερνίπτω, manus lavo. a χεὶρ, manus, & νίπτω, lavo. f. ψω.
Χερνίπτομαι, manus lavo. ab eodem th.
Χερνίψαντο, laverunt manus, 3. plural. a. 1. med verbi ejusdem.
Χεροῖν, dat. dual. a Poet. genit. χερὸς, a χεὶρ, ἡ, manus.
Χέῤῥας, αἱ, & χέῤῥαις, ταῖς, Dor. pro χεῖρας, & χεῖρας, manus, a χεὶρ.
Χέῤῥος, seu χέρσος, ου, ὁ, ἡ, desertus, incultus ager. vel subst. solum, desertum. χέρσος γῆ, terra, quæ non aratur. Sophocles in Œdipo metaphorice χέρσους vocavit illocatas, steriles, atque incultas virgines. Hinc χερσεύω, incultus jaceo.
Χερσαῖος, αία, ον, terrestris, neglectus: mediterraneus: a χέῤῥος, seu χέρσος, ager incultus.
Χερσὶ, dat. plur. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χερσόθεν, Poetic. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, ex humo, ex terra. Vide χέῤῥος.
Χερσονησοειδὴς, ὁ, ἡ, qui Chersonnesi, id est, peninsulæ speciem habet.
Χέρσος, vide in χέῤῥος.
Χερουβεὶμ, & βὶμ, οἱ, ἄκλιτον, nomen Angelorum sic a forma juvenum dictorum.
Χερύδριον, ου, τὸ, diminut. a χεὶρ, ἡ, manus.
Χεσῦ, ἐν χερσί, vel ἐν χερσὶ, in propinquo. ab ἔχομαι, juxta sum, adhæresco.
Χευάντων, fundant, Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. a χεύω, ύσω, verbi χέω, fundo. f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα.
Χεῦμα, ατος, τὸ, unda: liquor, fluxus: flumen: extrema ora rei. quod fusum: vas fusile. a χέω, χεύσω, fundo.
Χεύωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.
Χέω, fundo, spargo, liquefacio. fut. χεύσω, χέσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. Hinc χυμὸς, οῦ, ὁ, succus, χοὴ, ῆς, ἡ, libamen.

X H.

Χηλευτὸς, ὁ, ὁ, forcipiculatus. Th. χηλὴ, ἡ, forfex.
Χηλὴ, ἡ, forfex, seu forceps cancrorum specillum bisulcum Hippocrati. Item promontorium, eminentia. χηλαὶ Polluci sunt pustulæ, vesiculæ, tumoresque in pedibus, & manibus. Item dicuntur χηλαὶ saxa, quæ ad arcendas undas mari objecta sunt, ne muros lædant, Thucyd. dat. pl. Jon. χηλῇσι.
Χηλὸς, ὁ, ὁ, arca, a χέω, capio.
Χημέρα, pro καὶ ἡμέρα, & dies.
Χήμη, ἡ, hiatus. a χαίνω, hio. Et est mensura liquidorum, pendens drachmas tres, vel duas.
Χήμωσις, ἡ, affectus albi in oculo, quum illud supra nigrum eminet: inflammatio palpebrarum.
Χὴν, χηνὸς, ὁ, ἡ, anser. in pl. χῆνες.
Χηνοπτίλωσις, accubita ex plumis anserum. Ex χὴν, anser, & pluma.
Χήρα, ας, ἡ, vidua. vide χῆρος, viduus.
Χηραμὸς, οῦ, ὁ, caverna, latibulum, antrum, recessus.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas. Th. χῆρος, viduus.
Χηρεύω, ας, ει, viduam vitam dego. Hinc χηρεύσις, viduitas. ab eodem themate.
Χῆρος, ου, ὁ, viduus, desertus: orbus aliqua re. χήρα, ας, ἡ, vidua. χηρόω, viduo, viduum reddo. q. a χωρὶς, quia separatus a compare.
Χήρωσε, desolavit, Jonic. pro ἐχήρωσε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, viduo, vasto: vitam cælibem ago. f. χηρώσω, ας, α. Th. χῆρος, ου, ὁ, viduus, desertus.
Χηρωσταὶ, οἱ, remoti cognati. Item viduarum tutores. Eustath. Iliad. ἐ, ait magistratum esse, qui præficiebatur successoribus viduarum, & viduis tutorum egentibus. Th. χῆρος, viduus.
Χήτει, dat. sing. a χῆτος, εος, τὸ, penuria, privatio.
Χητίζω, indigeo, deficio. Th. χατέω, idem.
Χῆτος, εος, τὸ, penuria, privatio, orbitas, indigentia. Th. χατέω, indigeo.

X Θ.

Χθαμαλὸς, ὁ, pleonasmo τοῦ θ, pro χαμαλὸς, humilis, declivis, depressus, non multum a terra assurgens. a χαμαὶ, humi.
Χθὲς, adv. heri, nuper, dudum. ὁ χθὲς, scil. ὢν, hesternus. q. ab ἐχθὲς, idem. Etymolog. ἐχθὲς. q. ἐκθέω, excurro: quia χθεσινὴ ἡμέρα est, quæ præteriit.
Χθιζὰ, pro χθὲς, heri.
Χθιζὸς, ὁ, hesternus. Th. χθὲς, heri.
Χθὼν, corpus, Hesych. An ex χθὼν, terra?
Χθονὶ, dat. sing. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Χθονίου, gen. sing. a χθόνιος, ου, ὁ, terrestris. Th. χθὼν, ονος, ἡ, terra.
Χθονὸς, terræ, gen. a χθὼν, terra.
Χθονοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, in terram calcatus vel vel depressus. Ex eod. & στείβω, calco.
Χθονοτροφὴς, έος, ὁ, ἡ, terræ alumnus vel alumna. Ex eod. & τρέφομαι.
Χθὼν, χθονὸς, ἡ, terra. q. χὼν, a χῶ, capio. Hinc χθόνιος, ου, ὁ, terrestris.

X I.

Χιὰ, ἡ, idem ac χειὰ, latebra.
Χιάζω, noto figura literæ χ, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν, vertitur decussare. Est autem χ nota deletionis in scriptura. Item sum nimis curiosus in carmine.
Χίδρον, χίδρα, novæ spicæ, aut legumina.
Χίλιοι, αι, mille, in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius.
Χιλίαρχος, ου, ὁ, militum tribunus. Ex χίλιοι, mille, & ἀρχὸς, dux. Th. ἀρχὴ, imperium.
Χίλιοι, αι, α, mille, Æolic. χείλιοι. hinc χιλιοστὸς, ὁ, ὁ, millesimus. χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius. δισχίλιοι, bis mille. τρισχίλιοι, αι, οἱ, ter mille.
Χιλὸς, ὁ, ὁ, pabulum. scribitur & χειλὸς, q. quod per τὰ χείλη labia recipiatur. hinc χιλόω, ῶ, pasco.
Χίμαιρα, ας, & Jon. ης, ἡ, Chimæra, monstrosa quædam bestia. vel capra hyeme nata. a χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Χίμαρος, ὁ, hircus, aut hœdus hyeme natus. Th. χεῖμα, τὸ, hyems.
Χιμαίρας, Dor. pro χιμαίρας, capellas. ejusdem thatis.
Χίμετλον, τὸ, idem ac χείμεθλον, pernio.
Χιονέων, gen. plur. a χιόνεος, ου, ὁ, niveus. Th. χιὼν, όνος, ἡ, nix.
Χιονίζειν, nive conspergere. Th. χιὼν, όνος, ἡ, nix.

Χίος,

Χῖος, ου, ἡ, nomen Insulæ, a fundendo.

Χιτὼν, ῶνος, ὁ, & Jon. κιθὼν, tunica exterior, & interior, lorica. χιτῶ, pro χιτῶνα, accus. singul. Hinc χιτωνίσκος, tunicula.

Χιὼν, όνος, ἡ, nix. quasi a χέω, fundo, quia funditur e cœlo.

Χ Λ

Χλαῖνα, ης, ἡ, læna vestis, quæ tunicæ exteriori superinducebatur, ad frigus arcendum, penula, vestis crassa, toga, Odyss. ξ. χλαινοδύτης, fur vestium. χλαινόω, induo.

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ, qui chlamydem fert. ex χλαμὺς, chlamys, & φέρω, fero.

Χλαμὺς, ύδος, ἡ, chlamys. q. a χλιαίνω, quod indutum corpus calefaciat. ut sit q. χλιαμύς.

Χλευάζω, cavillor, irrideo. fut. άσω. perf. activ. κεχλεύακα. perf. passiv. κεχλεύασμαι, σαι, σται. Thema χλεύη, ης, ἡ, risus.

Χλεύη, ης, ἡ, risus, derisio, ludibrium. q. a χεῖλος, labrum, labiorum enim motu fieri solet. Hinc χλευάζω, ludificor, irrideo. χλευασμὸς, οῦ, ὁ, illusio. χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illusor, irrisor.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, tepesco. f. ανῶ. perf. κεχλίαγκα. a. 1. pass. ἐχλιάνθην. Hinc χλιαρὸς, οῦ, ὁ, tepidus.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, placidus, suavis. χλιαρῶν, Poet. pro χλιαρῶς, suaviter. Th. χλιαίνω, tepefacio.

Χλιδαὶ, αἱ, nom. plur. a χλιδὴ, ῆς, luxus. Th. χλίω, deliciis frango.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, qui delicatas pedum plantas habet. ex χλίω, deliciis frango, & σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis.

Χλιδάω, delicior, delicias facio, delicatus sum. sic χλιδῶσα μολπὰ, deliciosa modulatio, seu suavis cantus. hinc χλιδῶνες, armillæ, quia delicati iis utuntur. Th. χλίω, deliciis frango.

Χλιήνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, tepefacio.

Χλίω, deliciis frango, luxu effæmino. qui id facit, se χαλᾶν, laxare, dissolute vivere dicitur. Hinc χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus.

Χλίδος, ους, τὸ, luxus, deliciæ.

Χλόη, ης, ἡ, herba virens, gramen. Hinc χλοερὸς, & χλωρὸς, οῦ, ὁ, herbidus, viridis.

Χλοερῷ, dat. singul. a χλοερὸς, viridis. Th. χλόη, gramen.

Χλοεύνης, & contracte χλούνης, ὁ, qui in virenti gramine cubat: agrestis. Ex χλόη, herba, & εὐνὴ, ῆς, cubile.

Χλόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Cloe. Gr. herba virens.

Χλοῦναι, agrestes, nom. plur. a χλούνης, per crasin pro χλοεύνης, agrestis.

Χλούνην, ου, ὁ, accus. χλούνης. vide in χλοεύνης, agrestis.

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per crasin pro χλοερὸς, viridis, herbidus, & qui res virides facit: mollis, tener: flavus, luteus, Them. χλόη, viride gramen.

Χ Ν

Χναῦμα, ατος, τὸ, quod capitur, cibus, qui a catillonibus deglutitur. Dim. χναυμάτιον, a χναύω.

Χναύω, carpo, vellico: voro, deglutio. fut. χναύσω. Hinc χνόος, ου, ὁ, & χνοῦς, οῦ, ὁ, rasio: item lanugo, pubes.

Χνοάω, lanuginem habeo, pubesco. a χνόος, ὁ, lanugo. Th. χναύω, carpo.

Χνόος, χνοῦς, rasio. a χναύω, vellico.

Χ Ο

Χοάνη, ἡ, infundibulum, a χέω, fundo.

Χοάνοιο, gen. Jon. a χόανος, ου, ὁ, catinus.

Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria: vas ex argilla ad fundenda metalla.

Χοεὺς, & χόος, χοῦς, ὁ, congius, mensura liquidorum capiens libras 12. Dor. χῶς, a χέω, capio.

Χοὴ, ἡ, libamen. χοαὶ, αἱ, inferiæ. a χέω, libo.

Χοθωνὼθ, tunica. Nehem. c. 7. vers. 70. 72.

Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, pulvereus, a, um. quod a χοῦς, χοὸς, οῦ, ὁ, pulvis, a χέω, fundo.

Χοινικὶς, modiolus, rotæ medium ceu fistula, cui infixi sunt radii. a χοῖνιξ.

Χοῖνιξ, ικος, ὁ, mensura duos continens sextarios: semodius Vallæ apud Herodt. l. 7. pedicæ genus l. crassa, & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur. Aristoph. in Plut.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porca. a Χοῖρος, porcus, vel saxum in mari aliquantum eminens, ut porcæ nanti simile videatur. Δήλου χοιράδες, scopuli Deli Euripidi. Item struma, sc. tumor, in quo quasi glandulæ oriuntur sub. concretis quibusdam ex pure, & sanguine.

Χοιρίνη, ἡ, concha porcellana. a χοῖρος, porcus.

Χοιρογρύλλιος, ὁ, cuniculus. Levit. 11. 5. Deut. 14. 7.

Χοιροκομεῖον, τὸ, locus, ubi porci κομέονται, curantur, & aluntur.

Χοῖρος, ου, ὁ, porcus, sus, etiam natura, qua mulieres sunt, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Aristoph. in Acharn. Hinc χοίρειος, ου, ὁ, porcinus.

Χοιροσφαγεῖον, τὸ, confectorium, ubi porci conficiuntur, seu mactantur. a σφάζω, macto.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, bilis.

Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum, quia χολὴν, bilem capit, vel quasi vallis, spelunca.

Χολάω, indignor, irascor, cum dat. f. άσω. perf. κεχόλακα. Th. χολή. bilis.

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, fel, ira, nausea. Hinc χολέρα, ας, ἡ, cholera. χολερικὸς, οῦ, ὁ, cholericus, iracundus. χολοῦμαι, irascor. μελαγχολία, ας, ἡ, furor, seu desipientia ex atræ bilis redundantia.

Χόλιξ, ὁ, idem ac χολὰς, intestinum.

Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλου, a χόλος, ου, ὁ, idem ac χολὴ, bilis.

Χολούμενος, ὁ, iratus, præs. part. a χολόομαι, οῦμαι, irascor. Th. χολὴ, bilis, fel.

Χολωθεὶς, ὁ, iratus, a. 1. part. pass. χολωθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, irascor.

Χολωσάμενος, ον, iratus, a, um, a. 1. part. med. pro quo Poetæ dicunt χωσάμενος.

Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, succensiturum esse, Jon. & Dor. Pro χολώσειν, f. 1. inf. activ. verbi χολόω, irascor. f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, ira.

Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Jon. pro κεχολῷτο, irascatur, verbi ejusdem, & thematis.

Χονδριτῶν, gen. plur. a χονδρίτης, ου, ὁ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος, ὁ, granum.

Χόνδρος, ου, ὁ, granum, grumus concretus, ut salis, thuris: cartilago: alica. q. a χέω ὕδωρ, quia affunditur aqua ad farinam, &c.

Χόος, χοῦς, ὁ, terræ egesta, humus, agger, pulvis. a χέω, fundo. Hine χοϊκὸς, terrenus. Est & χόος, ὁ, congius.

Χοραζὶν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Chora in. Syr. promulgatrix.

Χορδαψὸς, vel χορδαψὸς, ὁ, tumor tenuis intestini, & fides in instrumento musico, aut arcu. quia fit ex intestinis.

Χορδὴ, ῆς, ἡ, intestinum; item chorda, fides. dat. plur. Jon. χορδῇσι.

Χορεία, ας, ἡ, chorea, tripudium, in plur. χορεῖαι, Th. χορὸς, ὁ, chorus.

Χορεύω, salto, saltando celebro. χορεύῃ, 3. sing. præs. sub. Th. χορὸς, chorus.

Χορηγέω, sum dux chori: item suppedito, sumptum præbeo, cum accus. fut. ήσω. perf. κεχορήγηκα.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, choragus, dux chori. a χορὸς, chorus, & ἡγέομαι, duco. Etymologo videtur quasi χειραγὸς. Ex χεὶρ, manus, & ἄγω, duco.

Χορηγοῦντες, nom. plural. part. præs. act. verbi χορηγέω, sum dux chori.

Χορία, & χορεῖα, τὰ, edulia e lacte, & melle: exta. Item χορεῖα, τὰ, carmina, quæ in choris canuntur.

Χόριον, χορεῖον, vel χορίον, τὸ, secundina, quia fœtum χωρεῖ, idest, capit. Item schola.

Χόρειος, vel χορεῖος, pes metricus choreis aptus.

Χοροιτυπία, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus solum inter saltandum. a χοροιτύπος, qui in choro pulsat terram pedibus. quod a χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, & τύπτω, pulso.

Χορὸς, οῦ, ὁ, chorus. cœtus canentium, & saltantium, chorea, tripudium. quasi a χαίρω, vel χαρὰ, ut sit q. χαρός. Hinc χορεύω, salto. χορεία, ἡ, saltatio. χορευτὴς, οῦ, ὁ, saltator.

Χορτάζω, herbis, seu gramine pasco, fœno saturo. fut. άσω. perf. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, saturare. præs. pass. χορτάζομαι, saturor. perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, & in 3. plural. ἐχορτάσθησαν, a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Thema χόρτος, ου, ὁ, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. inf. act. a χορτάζω, saturo.

Χορτασθῆναι, a. 1. inf. passiv. verbi ejusdem.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, cibus. ab eodem verbo, & themate.

Χόρτος, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba. q. κόρτος, a κείρω, tondeo. hinc tondere pascua dicuntur pecudes. hinc χορτάζω, gramine pasco. χορτοκόπιον, campus fœnarius. χορτοτομία, ας, ἡ, fœnisecium.

Χοζεβὰ, ὁ, nomen viri. Hebr. videns.

Χεῦσι, fundunt, Jon. pro χέουσι, a χέω, fundo.

Χ Ρ

Χραίνω, coloro, imbuo, ungo; infesco. a χρόα, coloro.

Χραίσμη, Jon. pro ἔχραισμε, 3. sing. aor. 2. ind. activ. verbi χραισμέω, auxilior, prosum. f. ήσω. Them. χράω, commodo.

Χραισμέω, adjuvo, opitulor. q. χρήσιμέω, a χρήσιμος, utilis. quod a χράομαι, utor.

Χραῖσμα, ατος, τὸ, auxilium. χραίσμησε, auxiliatus est, Jonic. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, adjuvo.

Χρᾶν, oraculum reddere, vaticinari: commodare.

Χρανθεὶς, ὁ, pollutus, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, ungo, coloro. f. ανῶ. a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, ῶμαι, utor. cum dat. præs. imperat. χράου, ῶ, utere. imperf. ἐχρώμην, ώμην, ῶ, ᾶτο, ᾶτο, & in 3. pl. ἐχρῶντο, ῶντο. f. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, usus sum. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med. χρῆσαι; άσθω. a. 1. sub. med. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, commodo.

Χρᾶσθε, 2. pl. imper. pass. vide χράομαι.

Χρᾶσθαι, Jon. pro χρῆσθαι, sic χρᾶται, pro χρῆται, utitur.

Χραύσῃ, sauciaret, 4. sing. a. 1. sub. act. verbi χραύω, leviter saucio.

Χραύω, leviter saucio. fut. αύσω. q. χροὸς αὔω. Th. χράω, coloro, tingo.

Χράω, ῶ, do mutuo, commodato do. q. e manu in manum (ideoque duco a χειρὶ, manu.) fut. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est & χράω, oracula edo. Hinc χράομαι, commodato accipio, mutuor: oraculum consulo. item utor. χρῆσις, εως, ἡ, usus. χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis. χρησμέω, opitulor, opem fero. χρηστὸς, οῦ, ὁ, utilis, commodus, item mitis, clemens, benignus. χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; item bonitas, clementia, benignitas. ἀποχράομαι, abutor. καταχράομαι, idem. κατάχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus. χρησμὸς, οῦ, oraculum. χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, idem. χρηματίζω, oraculum reddo. χρηματίζομαι, oraculo admoneor.

Χρώω, coloro, tingo, polluo, & pro ἐμπίπτω, impetuose irruo, seco.

Χρέα, debita, per syncopen pro χρέεα, a χρέος, εος, τὸ, debitum. pl. χρέεα.

Χρεώμενοι, Jon. pro χρώμενοι, oraculum consulere. χρέεσθαι, Jon. pro χρῆσθαι. χρέωνται, pro χρῶνται. χρέεσθαι, pro χρᾶσθαι, & Att. χρῆσθαι.

Χρεία, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum: sententia gravis: indigentia, necessitas, negotium. q. a χράομαι, utor. hinc ἄχρειος, ου, ὁ, inutilis. χρὴ, oportet. χρείαν ἔχω, egeo.

Χρεῖος, ου, ὁ, egenus. a χρεία, indigentia. Et χρεῖος, Poet. pro χρέος, ους, τὸ, debitum.

Χρειὼ, Jon. idem ac χρεία, indigentia.

Χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, utilis. a χρεία, ας, ἡ, usus.

Χρειῶν, genit. pl. a χρεία, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum.

Χρεμετίζω, hinnio, etiam χρεμίζω dicitur. fut. ίσω. p. ικα. q. χαρᾶς ἐμέω. ut sit q. χαρμετίζω, nam hinnitus est lætabunda equi vociferatio.

Χρέμισαν, hinnire, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. verbi χρεμίζω, per syncopen pro χρεμετίζω.

Χρέμπτομαι, screo, exereo. hinc χρέμμα, ατος, τὸ, screatus, sputum.

Χρέμυς, χρόμις, & χρέμψ, ὁ, chremis piscis auditu acer.

Χρέος, εος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; item fatum, mors. quasi a χρὴ, oportet.

Χρεὼ, χρεώ, pro χρειὼ, quod Jon. pro χρεία, ας, ἡ, indigentia. & χρέο, Jon. pro χρῶ, utere, præs. imperat.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέος, seu χρέος κόπτει, debitum rescindit, fraudans sc. creditores, decocta pecunia, quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, rescindere: est nolle exsolvere, & foro cedere.

Χρεωλυτέω, debitum solvo. tanquam a χρεωλύτης, qui χρέος λύει, debitum solvit.

Χρεώμενος, Jon. pro χρώμενος, ὁ, præs. part. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. fut. χρήσομαι. Th χράω, utor.

Χρέον, τό, idem ac χρέος, εος, τὸ, debitum, mors, fatum. quasi diceres χρέον ἐστὶ, necesse est, fas est.

Χρεῶνται, Jon. pro χρῶνται.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, æs alienum.

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, debitum. Χρεωστέω, sum debitor. χρεωστεῖσθαι, deberi. Th. χρέος, τὸ, debitum.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, & ὀφείλω, debeo.

Χρὴ, oportet, impersonale, cum accusat. imperf. ἐχρῆν, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit. præs. inf. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Thema χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρῄζοντι, volunt, Doric. pro χρῄζουσι. a χρῄζω, volvo. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρῄζω, indigeo, cum gen. pro χρήζω. vide χρηΐζειν. χρῄζοις, 2. sing. opt. præs. χρῄζοντι, dat. sing. part. act.

Χρηΐζειν, præs. inf. a χρηΐζω, idem ac χρῄζω, egeo, volo, rogo. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρηΐσασθαι, Jon. pro χρῆσθαι, uti.

Χρῆμ', pro χρῆμα. quod vide.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res utibilis, qua quis potest χρῆσθαι, uti, sc. pecunia, opes, merx: oraculum: opus: factum. in plur. τὰ χρήματα, pecuniæ, opes. hinc χρηματίζω, negotium tracto, consulto, responsum do. χρηματίζεσθαι, oraculo admoneri. παραχρῆμα, adv. e vestigio, ex tempore.

Χρήμαθ', seq. aspirat. χρήματ', pro χρήματα, nom. plur. a χρῆμα, ατος, τὸ, pecunia, opus.

Χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo: nominor. a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præs. pass. χρηματίζομαι, divinitus admoneo. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, divinitus fui admonitus, fui edoctus. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promissus. a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ, divinitus admonitos. Th.

Χρῆμα, res.

Χρηματίσαι, aor. 1. inf. activ. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, divinitus admoneo.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, divinum responsum. ab eodem verbo, & them.

Χρῆμις, ιος, ἡ, indigentia, penuria, necessitas, petitio, Herodot. q. a χρεία.

Χρῆμι, inusit. opus sum, debeo, imperf. ἐχρῆν, & χρῆν, oportebat. sub. χρῇ. inf. χρῆναι. ἀπόχρη, sufficit.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. a χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν Jon. pro ἐχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρὴ, oportet.

Χρῆναι, inf. verbi imperson. χρὴ, oportet.

Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις, χρῄζεις, Doric. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. verbi χράω, commodo.

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sin. a. 1. opt. med. verbi χράομαι, utor. vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare. an a χρῄζω, vel a χράω.

Χρήσας, ὁ, a. 1. part. act. a χράω, commodo.

Χρήσασθαι, usum esse, aor. 1. inf. med. verbi χράομαι, utor. aor. 1. med. ἐχρησάμην. aor. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρῄσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. sing. a χρῆσις, εως, ἡ, usus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Χρήσηται, 3. sing. a. 1. sub. med. verbi ejusdem.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρὴ, oportet.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. verbi χράομαι utor.

Χρησθεὶς, ὁ, mutuatos, a. 1. part. pass. verbi χράω, commodo. aor. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, utantur, 3. dual. Attice pro χρήσθωσαν, quod Doric. pro χράσθων, & χράσθωσαν, 3. dual. pro plur. imperat. præs. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis, fructuosus, frugi. in pl. τὰ χρήσιμα. n. g. compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος. ab eodem verbo.

Χρῆσις, ιος, ἡ, Poet. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. Item usus, consuetudo: operum functio: utilitas.

Χρησμολόγος, ὁ, vates, fatidicus, ariolus. ex χράω, & λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμὼς, Dor. pro χρησμοὺς.

Χρησμοσύνη, ἡ, oraculum, vaticinum: item indigentia, paupertas. Apoll. 2. Argon.

Χρησμῳδέω, vaticinari. Ex χράω, & ᾠδὴ, ἡ, cantus.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. f. 1. part. med. χρηστέον, utendum, verbale a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστεύομαι, benignus sum, indulgeo. f. εύσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι. a χρηστὸς, utilis, bonus. Th. χράω, commodo.

Χρηστηριάζεσθαι, oraculum consulere. a χρηστήριον, oraculum.

Χρηστήριον, ου, τὸ, oraculum: cædes: facinus. Th. χράω, commodo. Item locus vaticinnii, id est, cortina, Poll. fatidicum templum.

Χρήστης, ου, ὁ, fœnerator, creditor. item debitor, Demosth. a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia. a χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, blandiloquus.

Χρηστὸς, ή, όν, utilis, bonus, benignus, probus, humanus, facilis. χρηστὸν, οῦ, τὸ, benignitas. compar. χρηστότερος, α, ον, melior, us. Th. χράω, commodo.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, benignitas, indulgentia, comitas.

Χρῆται, Doric. vel Att. pro 3. sing. præs. ind. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρίμπτω appropinquare facio, admoveo: accedo: fulcio me, innitor: illino, applico. f. ψω.

Χρισαμένη, uncta, aor. 1. part. med. verbi χρίω, ungo. fut. ίσω. perf. passiv. κέχρισμαι.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio, unguentum. a perf. pass. verbi χρίω, ungo.

Χριστιανὸς, ή, όν, Christianus, a, um. ab eodem them.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo, vel Christianis sacris initiat.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui christi mysteriis initiat.

Χριστὸς, οῦ, ὁ, unctus: cognomen D. N. JESU, quo officium ejus indicatur. a χρίω, ungo. perf. passiv. κέχρισμαι, σαι, σται.

Χρίω, ungo; pungo. stimulo. f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. passiv. κέχρισμαι, σαι, σται. Hinc χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρίσις, εως, ἡ, unctio χριστὸς, οῦ, ὁ, unctus. q. χειρὶ ἰῶ, manu aliquid infero, illino. an a χράω, tingo?

Χρόα, ας. ἡ, color, corpus, vel cutis hominis. Est & χρόα, accus. a χρὼς, χρωτὸς, χροὶ, ὁ, cutis. (q. a χράω, coloro) Hinc χροΐζω, coloro, colore imbuo. χρόω, χρώννυμι, seu χρώννυμι, idem. χρῶμα, ατος, τὸ, color; item cutis: ὁμόχροος, ου, ὁ, ἡ, concolor. χρόος, ου, ὁ, ὁ, cutis. χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem.

Χροΐ, & χρῷ, dat. sing. a χρὼς, cutis.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι pro χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζεσθαι, propius accubare, cutim tangere. Th. χρόος, cutis.

Χροιὴν, accus. sing. Jon. a χροιὰ, color.

Χρόμαδος, ὁ, stridor dentium, dentium, & maxillarum collisio: strepitus: q. a χρεμίζω.

Χρόμιος, ου, ὁ, Chromius, nom propr.

Χρονέω, vivo: mentis compos sum. Th.

Χρόνος, ὁ, tempus.

Χρονίζω, tardo, moror, persevero. fut. ίσω, & Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ, aor. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. perf. κεχρόνικα, ας, ε. cunctatus sum. Thema χρόνος, tempus.

Χρόνιος, ου, ὁ, serus, diuturnus, tardus.

Χρόνος, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas. Item cœlum Hesiodo. (q. a χράω, utendum do. an a χέω, & ῥέω, fluo? quia in perpetuo fluxu est. an a χρῶ πλέω, quod omnia perficitat?) hinc χρόνιος, ου, ὁ, diuturnus. χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis. ὁμόχρονος, ου, ὁ, ἡ, contemporaneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero. f. ήσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. Quod a χρόνος, tempus, & τρίβω, tero. fut. ψω.

Χροὸς, gen. a χρὼς, cutis.

Χρὼς, χροὸς, ὁ, cutis, accus. sing. χρόα. hoc a χρόος, ου, ὁ, idem. The. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρυσαλάκατος, ου, ἁ, Doric. pro χρυσηλάκατος, ου, ἡ, auream colum habens, & gestans. ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα, ἢ φέρουσα. hinc χρυσαλακάτα Λατῶ, Dor. pro χρυσηλακάτη Λητώ. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Χρυσαλλὶς, ἡ, blatta. eruca. a colore auri, quod χρυσὸς, Gaza in Aristot. vertit aureliam.

Χρύσαμμος, baluca. Gl. quod Hispanis est minutum. χρυσῆ ἄμμος, est aurea arena.

Χρυσάμπυκας, accus. plur. a χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea fascia ligatos crines habens; vel habenam, vel frænum. Hesiod. in Theogonia. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea talis fascia. q. ab ἀμπέχω, circumdo.

Χρυσάνθεμον, τὸ, chrysanthemum, herba: caltha Diosc. lib. 4. cap. 58. Item luteum ovi, quod vitellus dicitur.

Χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ὁ, ensem aureum habens. Ex χρυσὸς, aurum, & ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis. Them. ἀείρω, tollo.

Χρυσάρματος, ου, ὁ, qui aureo curru vehitur. Ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χρυσάσπις, ιδος, ἡ, Poet. ἡ χρυσῆν ἀσπίδα φέρουσα, aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, ορος, ὁ, nomen etiam viri. vide χρυσάορος, ensem aureum habens.

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod pro sui., ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσέ, vocat. sing. a χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. plural. neutr. gen. vel accus. a χρύσειος, idem a χρύσεος, ου, aureus. Thema χρυσὸς, aurum.

Χρύσεος, ου, ὁ, aureus. dat. singul. χρυσέῳ, & in f. g. plur. χρυσέη, ης, & in n. g. εον, ου, in plur. χρύσεα, χρυσᾶ. ab eodem them.

Χρυσέῳ, dativ. singul. a χρύσεος, aureus.

Χρυσῇ, dat. sing. f. g. a χρυσέη, ῆ. in acc. χρυσῆν, vide in χρύσεος, ου, ὁ, aureus. Est & Χρύση, ἡ, nomen urbis,

Χρυσηῒς, ίδος, ἡ, in acc. Χρυσηΐδα, patronym. a Χρύσης, Chryses, Sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ὁ, auream habens colum, vel aureas habens sagittas. Homer. Ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus, sagitta.

Χρυσήνιος, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἡνία, ας, ἡ habena.

Χρύσινος, ὁ, solidus, aureus nummus. ex χρυσὸς, aurum.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. aureus nummus. idem ac χρυσός.

Χρυσογνώμων, ὁ, auri spectator, aurum probans igne vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ου, auro natus.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ, ἡ, aureum gestans annulum. ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. Them. δάκτυλος, ου, ὁ, digitus. q. d. digitalis.

Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, auro ligatus. χρυσοδέτα, Dor. pro η. fœm. g. a δέω, ligo, & χρυσὸς, aurum.

Χρυσόθεμις, Chrysothemis, nom. filiæ.

Χρυσόθρονος, ὁ, aureum thronum habens. Ex χρυσὸς. οῦ, ὁ, aurum, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. Th. θράω, sedeo.

Χρυσόκερων, vel est acc. sing. a χρυσόκερως, ωτος, aureis cornibus, & accus. Χρυσοκέρωτα, & κέρων. vel est quartæ declinat. simpl. ut Μενέλεως. Ex χρυσὸς, aurum, & κέρας, τὸ, cornu.

Χρυσόκλαβον, aureis clavis ornatum, a χρυσὸς, & clavus.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureo crine conspicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur & χρυσόκομος. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, chrysolithus, aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, aurum, & λίθος, lapis.

Χρυσόμαλλον δέρος, vellus aureum. Ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus.

Χρυσόξυλον, sic vocatur θάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, rubia tinctorum, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ, ἡ, auro aspersus. ex χρυσὸς, aurum, & πάσσω, inspergo.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ, aureis calceamentis gaudens. Ex χρυσὸς, aurum, & πέδιλον, ου, τὸ, calceus.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, chrysoprasus, gemma viridis. Ex χρυσὸς, aurum, & πράσον, ου, τὸ, porrum.

Χρυσόῤῥαπις, & χρυσόραπις, ιδος, ὁ, aurivirga. quod ex χρυσὸς, aurum, & ῥάπις, ιδος, ἡ, virga.

Χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum. moneta aurea. χρυσὸς ἄπεφθος, aurum recoctum, Poll. Item piscis aurei coloris, ut tradit Plinius. q. a χρήσει, id est, usu, vel a χρόα. est enim colore amabili. Hinc χρυσίον, ου, τὸ, aurum. χρύσεος, ου, ὁ, aureus. χρυσόω, inauro.

Χρυσοστέφανος, ὁ, aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona.

Χρυσότοξος, ου, ὁ, qui aureum arcum habet, & gestat, ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσοφόρος, ου, ὁ, aurifer.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, auri custos.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Doric. pro χρυσοχαίτης, ου, ὁ, auricomus. Ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, auro magis aurea.

Χρώζω, coloro. a χρόα, color.

Χρῶμα, ατος, τὸ, color: cutis, Hippocr. περὶ σαρκῶν.

ἐσσῦσθαι. The. χρόα, ας, ἡ, idem. χρώματα, translate dicuntur colores Rhetorici.

Χρώμενος, η, ον, præſ. part. a χρῶμαι, utor. Th. χράω.

Χρωννύω, coloro, tingo. a χρόα, ας, ἡ, color.

Χρῶνται, 3. plur. præſ. Ind. χρῶμαι, utor.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, corpus: cutis. idem ac χροὸς, χροΐ, χρόα, χροῦς. Them. color.

Χρωστὴς, ὁ, colorans, infector, in Epigramm.

Χρώσω, colorabo, fut. 1. ind. activ. verbi χρώννυμι, ſeu χρόω, coloro. f. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. aor. 1. inf. paſſ. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρῷτο, utatur, 1. ſingul. optat. præſ. paſſiv. χρῴμην, ῷο, ῷτο, ῷτο, verbi χράομαι, utor. Them. χράω, commodo.

Χ Υ.

Χύδην, fuſe, copioſe, abundanter, cumulate, paſſim. a χύω, fundo. hinc χυδαῖος, αία, αῖον, copioſus, vulgaris.

Χυλὸς, ῦ, ὁ, ſuccus, humor. q. a χύω, fundo. quia per univerſum corpus diffunditur. hinc χυλόω, in χυλὸν, ſuccum, redigo. χυλίζω, ſuccum exprimo.

Χύμα, ατος, τὸ, aliquid effuſum, & confuſum. amplitudo, liquor, fluxus: copia. quaſi a χύω, fundo. Th. χέω, fundo.

Χυμὸς, ῦ, ὁ, proprie ſapor: ſuccus, humor, quem e chylo ventriculi per meſenterium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.

Χύνω, fundo. χύσις, ἡ, fuſio. χύτης, ὁ, fuſor. Th. χέω, fundo.

Χύσις, εως, ἡ, effuſio. a χύω, ſeu χέω, fundo.

Χύτλον, τὸ, oleum aqua permixtum ad perfundenda lavantium corpora: vas olearium. Item luſtratio: quod mortuis libatur, atque effunditur. Argon. l. 2.

Χυτλόω, oleo perfundo. a χύω, ſeu χέω, fundo.

Χύτο, fuſus erat, Jon. pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. perf. Sic χύντο pro ἐκέχυντο, 3. plur. verbi χέω, fundo. f. εύσω. perf. paſſ. κέχυμαι.

Χυτὸς, ῦ, ὁ, agger ex congeſta terra. Item fuſus, fuſilis, liquidus, Ariſtot. 2. anim. cap. 9. Et circumcluſus, lapidibus conſtructus, vel cœnum, & ſordes habens, Etym. Th. χέω, fundo.

Χύτρα, ας, ἡ, olla, fictile, fidelia, cacabus. Item ſuſor, Poll. lib. 9.

Χυτρόγαυλος, magna olla. χύτρα, ut γαυλὸς, mulctra: & γαυλὸς, eſt genus navigii.

Χυτροπόδων, gen. plur. a χυτρόπους, οδος, olla pedes habens. Ex χύτρος, ου, ὁ, olla, & ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Χύτρος, ου, ὁ, olla. q. a χύω, quia in eam aliquid funditur, coctionis cauſa.

Χύω, fundo, f. χύσω. perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. pluſq. perf. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χ Ω.

Χῶ, capio, pro ἔχω, vel χάω, unde & χωρέω, cap. ſed χ' ὠ, pro καὶ ὁ.

Χ' ὁ Ἄδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.

Χώεο, Jon. pro χώου, iraſcere, præſ. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολόομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Χ' ὡ ἐκ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλεύω, claudico, mutilo, claudum reddo. Hippocr. f. εύσω. Th. χωλὸς, claudus.

Χωλὸς, ῦ, ὁ, claudus, mutilus. q. a κόλος, idem. hinc χωλαίνω, & χωλεύω, claudico. χωλόω, claudum reddo. χώλωσις, εως, ἡ, claudicatio. χωλότης, ητος, ἡ, idem.

Χῶμα γῆς, terræ aggeſtæ moles.

Χ' ὡ μὲς, Dor. pro καὶ ὁ ἡμεῖς.

Χῶν, ὁ, fundens, pro χέων, præſ. part.

Χώνη, ης, ἡ, infundibulum: fornax, Dioſc. lib. 5. cap. 77. a χέω, fundo.

Χωννύω, aggerem educo, f. χώσω. hinc χῶμα, agger. quod a χοῦς, ὁ, terra aggeſta, ager, pulvis. Th. χέω, terra aggeſta extruo.

Χώνη, contract. ex χόανος, fuſorium vas, infundibulum, unde χωνεύω, in χώνην conjicio.

Χωόμενος, η, ον, ſuccenſens. gen. Jon. χωομένοιο, præſ. part. a χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Χ' ὡπόσαι, & quot, Dor. pro καὶ ὁπόσαι.

Χώρα, ας, ἡ, regio, tractus, platea; ſolum, ſtatio, conceptaculum, Plutarch. Jon. χώρη. hinc χῶραι, ῶν, αἱ, agri. Them. χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes.

Χωρέω, accedo, proficiſcor, capio, capax ſum; evado, locum do. f. ήσω. perf. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. aor. 1. imperat. activ. χώρησον, άτω, & in plur. χωρήσατε, recipite nos. aor. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere. q. a χῶρος, locus. χωρεῖ, impersonaliter, pro χώρα ἐστὶ, locus eſt, ſpatium eſt, Ariſtot. de hiſt. ani. lib. Hinc ἀναχωρέω, redeo. ἀναχώρησις, εως, ἡ, reditus. ἀναχωρητὴς, ῦ, ὁ, qui in ſolitudine vivit. συγχωρέω, concedo, aſſentior. συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, aſſenſus.

Χωρὴβ, ὁ, nomen montis ἄκλιτον, Choreb. Heb. deſolatio, vaſtitas.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. χωρήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. verbi χωρέω, accedo.

Χωρητικὸς, ὁ, arca, ciſta. quia χωρεῖ, capit aliquid.

Χωρίζω, ſeparo, ſejungo. fut. ίσω. perf. κεχώρικα. aor. 1. ἐχώρισα. ας, ε. aor. 1. inf. χωρίσαι, præſ. imperat. paſſ. χωρίζου, ίζου. perf. paſſiv. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος.

Χωρίον, ου, τὸ, membrana extima, quæ fœtum involvit, & capit. Item locus, ager, regio, prædium. χωρίον ἠμελημένον, prædium incultum Polluci, vinea Ariſtoph. mare Thucyd. ſpatium figuræ Geometricæ Ariſtoph. in Nub.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim, abſque, ſine, niſi: χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μέζονας, niſi quod ſunt multo capaciores. Herodot. lib. 4. Hinc χωρισμὸς, ῦ, ὁ, ſeparatio.

Χωρὶς, δὲ, ἅμα δὲ, ad hæc, tum vero Herodot.

Χώρισις, ἡ, ſeparatio, ſegregatio.

Χωρισμὸς, ῦ, ὁ, ſejunctio.

Χωριστὸς, ῦ, ὁ, ſeparabilis, deſtinatus, ſeparatus.

Χωρίτης, ῦ, ὁ, agreſtis. Heſychius.

Χωριτικὸν πλῆθος, agreſtis multitudo.

Χωριτικῶς, ruſtice, duriter. Xenoph.

Χωρίτης, ὁ, indigena, villica. Lucian.

Χοριοειδὴς ὑμὴν, membrana, quæ pro ſecundis habetur. Ariſt. lib. 6. anim. c. 3.

Χωροβατέω, in loco aliquo circumire, Heſych.

Χωροβάτης, ου, ὁ, inſtrumentum. cujus uſus eſt in aquarum libratione, Vitruvius lib. 8. c. 6.

Χωρογραφέω, regionem aliquam deſcribo.

Χωρογραφία, ἡ, regionis deſcriptio. Ptolom.

Χωρογράφος, ου, ὁ, locorum deſcriptor.

Χοροειδὴς πλέγμα, tenuis menynx, ſive membrana firmans, veſtienſque cerebrum.

Χωρονομέω, regionem populor: pabulor: iraſcor. Heſych.

Χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes: item ager, prædium. q. a χῶ, id eſt, capio, Hinc ἔγχωρος, ου, ὁ, & ἐγχώριος, ου, ὁ, indigena. ἐπιχώριος, ου, ὁ, idem.

Χῶρος, ου, ὁ, nomen venti, chorus. Act. 27. 12.

Χωρυτὸς, idem ac γωρυτὸς, pharetra.

Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.

Χῶσαι, aggeſſiſſe, aor. 1. inf. act. χώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. χωσάμενος, a. 1. part. med. verbi χώννυμι, aggerem duco. fut. χώσω. quod a χοῦς, ὁ, terra aggeſta.

Χώσατο, iratus fuit, 3. ſing. a. 1. med. Jon. Sic χωσάμενος, aor. 1. part. med. verbi χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Χωσθεὶς, έντος, ὁ, aggeſtus, aor. 1. part. paſſ. a χώννυμι, aggerem duco.

Χώσω, aggerabo, f. 1. act. a χώννυμι. Th. χέω, aggerem duco.

Χ' ὤτας, Dor. pro καὶ ὅτας, & quando.

Χ' ὅ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, & quod.

Ψ.

Ψ Eſt littera vigeſima tertia. valet βσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.

Ψάγδας, unguenti genus, Hippocr. a mulceo, abſtergo.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter: chordas muſicas tracto. q. a ψάω, tango.

Ψαθαρὸς, mollis, tener, delicatus. Suid. Item putris, fragilis, aridus.

Ψαθαρὸς, & ψαθυρὸς, Att. ῦ, ὁ, friabilis.

Ψαθυρότης, ἡ, friabilitas.

Ψαιδρὸς, ῦ, ὁ, rarus, raros habens capillos, planus, lævigatus.

Ψακάζω, ῥαίνω, roro, ſpargo, aſpergo.

Ψακὰς, idem ac ψεκὰς, gutta, ſtilla.

Ψαίρω, leviter attingo. (q. a ψάω, tango.) & pro innato, ſpiro, feſtino.

Ψαίω, tenue facio, contero. hine ψαιστὸς, ὴ, ὸν, attenuatus, ſubactus.

Ψακὰς, άδος, ἡ, ros, ſtila, gutta. (q. a ψάω, minuo.) hine ψακὰς, & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, & ψεκάζω, roro, roris guttas ſtillo:

Ψαλάσσω, tango. a ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile, Pſaldæus, pro Chaldæus, a Cheſeo filio Nachoris.

Ψαλιδόστομοι, οἱ, habentes forfices in ore. a ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Ψαλίζω, recido, reſeco. fut. ξω. Them. ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex.

Ψάλιον, ψαλίον, & ψέλλιον, ου, τὸ, frænum. ψάλια, ſeu ψέλλια, ων, τὰ, torques, monilia, collaria. q. a ψάω, tergo.

Ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex. (q. a ψάλλω, moveo) motus celer. hinc ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, forfice reſeco.

Ψάλλω, tango, leni motu percutio: fidibus cano, pſallo. (q. a ψάω, tango.) fut. ψαλῶ. perf. paſſ. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Hinc ψαλμὸς, ῦ, ὁ, carmen fidibus cantatum. ψαλτὴρ, ῆρος, & ψάλτης, ου, ὁ, qui ſcit fidibus. ψαλτήριον, ου, τὸ, pſalterium, inſtrumentum, quo pſallitur.

Ψαλμὸς, ῦ, ὁ, pſalmus. Th. ψάλλω, pſallo.

Ψαλυχιδᾶν, Dor. pro ψαλυχιδῶν, genit. plural. a Ψαλυχίδαι, αἱ, Pindar. Iſthm. Od. 6. 475. 4.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujuſdam Nereidos nomen. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 1.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mul. a ψάμμος.

Ψάμαθος, & Poet. ψάμμαθος, ου, ὁ, arena, ſabulum. gen. Jon. ψαμάθοιο. Th. ψάμμος.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, ſabulum. q. ab ἄμμος, ου, ἡ, idem. Hinc ψαμμώδης, εος, ὁ, ἡ, arenoſus. ψάμαθος, & ψάμμαθος, ου, ὁ, arena. q. a ψάω, comminuo.

Ψὰρ, & Jon. ψὴρ, ὁ, ſturnus, avis varii coloris. in gen. plur. ψαρῶν. Dicitur. & ψᾶρος, q. a ψαίρω, idem ac ψάω.

Ψαρὸς, ὁ, celer, velox. Item coloris ſpecies.

Ψαύσω, attingam, f. 1. verbi ψαύω, tango.

Ψαῦε, attinge, præſ. imper. act. a ψαύω, idem ac ψάω, tango, tergo.

Ψαυρὸς, ὁ, agilis, levis, tenuis, delicatus. quaſi a ψαύω, leniter tango. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, ὁ, palpatus, a. 1. part. paſſ. verbi ψαύω, tango, contrecto. fut. σω. perf. ἔψαυκα. aor. 1. paſſ. ἐψαύσθην. Th. ψάω.

Ψαύω, tango, contrecto, palpo: percutio. a Ψάω, accedo, tango.

Ψαφαρὸς, ῦ, ὁ, aridus, ſqualidus, infirmus, tenebroſus. Eſt & ψαφυρὸς.

Ψαφαρότης, ἡ, friabilitas. q. a ψάω. arida enim facile minuuntur, λεπτύνονται.

Ψᾶφος, ου, ἡ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.

Ψάω, f. ήσω, p. ἔψηκα, comminuo, extenuo, tango leniter, mulceo, abſtergo, accedo, foveo, calefacio. Hinc ψήχω, f. ξω, rado, frico. ψῆξις, εως, ἡ, raſura. ψαφὸς, ῦ, ὁ, mobilis, agilis. ψαύω, tango.

Ψ Ε.

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab ἑ, ſui.

Ψέγιος, ία, ον, Poetic. idem ac ψόγιος, & ψογερὸς, ά, ὸν, vituperatorius. Th. ψέγω, vitupero.

Ψέγω, reprehendo, vitupero, carpo, improbo, culpo. fut. ψέξω. præt. ἔψεχα. perf. paſſiv. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehenſor. ψεκτὸς, ῦ, ὁ, vituperatus, reprehenſus. ψόγος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Ψέγωνται, 3. pl. præſ. ſub. paſſ. verbi ψέγω, reprehendo.

Ψεδνὸς, ῦ, ὁ, raros habens capillos, & impexos, glaber, calvus. Iliad. β. ψεδνὸς dicitur etiam quis ſecundum Pindarum, qui ἀγενὴς, καὶ ἀφανὴς, ignobilis, & obſcurus.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, gutta. Ponitur etiam pro aliis rebus minutis, ſicuti pro auro inter arenam. ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ, quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conſpergunt. Hinc ψεκάζω, guttas demitto, ſtillo, rigo.

Ψεκτέον, vituperandum, verbale a ψέγω, vitupero.

Ψέλιον, ου, τὸ, armilla. ψέλλιον. etiam, ſive ψέλιον, in equorum frænis dicitur ille torques ferreus equorum mentum ſubſtringens, quo equus retinetur. Poll. l. 1.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ, vel ψελλιοφόρος, qui fert armillas. a ψέλιον, armilla, & φέρω, fero.

Ψελλὸς, ῦ, ὁ, balbus, blæſus. q. a ψέω, minuo. Blæſus enim minuit integritatem litterarum. Apud Athen. l. 8. ψελλὸς uſurpatur pro eleganti. Hinc ψελλίζω, balbutio: ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties.

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, vitupero. f. ξω.

Ψεῦσμαι, 2. pl. f. 1. activ. verbi ejusdem.
Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falsus frater. a ψεύδω, fallo, & ἀδελφὸς, ου, ὁ, frater.
Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falsus Apostolus. Ex ψεύδω, fallo, & ἀπόστολος, Apostolus.
Ψευδεῖς, mendacia, acc. plur. a ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. sed ψευδεῖς, εῖς, acc. plur. a ψευδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεύδω, decipio.
Ψεύδει, dat. sing. a ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.
Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, fallo.
Ψευδῆ, acc. singul. a ψευδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεύδω, fallo.
Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falsus doctor. a ψεύδω, fallo, & διδάσκω, doceo.
Ψευδολόγος, ου, ὁ, ἡ, falsiloquus. Hinc ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium.
Ψευδομάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, falsus testis. Ex ψεύδω, & μάρτυς, υρος, ὁ, testis. Hinc & ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falsum testimonium. ψευδομαρτυρέω, falsa testor. fut. ήσω. præter ἐψευδομαρτύρηκα.
Ψευδόμενος, ὁ, præs. part. pass. verbi ψεύδω, fallo.
Ψευδοπάρθενος, ἡ, falsa virgo. Th. ψεύδω, fallo, & παρθένος, ἡ, virgo.
Ψεύδορκος, ου, ὁ, pro ψευδόρκος, perjurus. Th. ὅρκος, ὁ, jusjurandum, & ψεύδω, fallo.
Ψευδορκος, τὸ, falsum juramentum. ex ψεύδω, fallo. & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falsus propheta. Ex ψεύδω, fallo, & προφήτης, ου, ὁ, propheta.
Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium, vanitas, falsum commentum. Th. ψεύδω, fallo.
Ψευδοσίπλιον, τὸ, aplastrum.
Ψευδόχριστος, ου, ὁ, falsus Christus. Ex ψεύδω, fallo, & Χριστὸς, οῦ, ὁ, Christus. Th. χρίω, ungo.
Ψεύδω, decipio, fallo. f. ψεύσω, perf. ἔψευκα, præs. pass. ψεύδομαι, frustror, mentior. præt. imperat. pass. ψεῦσαι, σθω, & in pl. ψεύσασθε. fut. 1. med. ψεύσομαι. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται. aor. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο. aor. 1. infinit. med. ψεύσασθαι, mentiri. q. a ψύω, & εἴω, pro λέγω. mendax rem narrando minuit. hinc ψεύστης, ου, ὁ, mendax. ψευδὴς, εος, ὁ, ἡ, falsus mendax, fictus. ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. ψευδολόγος, ου, ὁ, mendax.
Ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, falso nominatus. Ex ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω, fallo, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Ψεύσαντο, mentiti sunt, Jonic. pro ἐψεύσαντο, 3. pl a. 1. med. verbi ψεύδω, fallo. a. 1. inf. med. ψεύσασθαι.
Ψευσθεὶς, ὁ, falsus, aor. 1. partic. pass. verbi ejusdem.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω.
Ψεύστας, α, ὁ, Doric. pro ψεύστης, ου, ὁ, mendax, falsus.
Ψευστέω, mendacium dico, propositum scopum non assequor. a ψεύδω, fallo.
Ψεύστης, ου, ὁ, mendax, vanus, nebulo.
Ψεφηνὸς, ἡ, ὁ, obscurus, homo ignobilis, Hes.
Ψέφος, εος, τὸ, tenebræ, obscuritas, caligo. (q. ex ψύω, minuo, & φάος, εος, τὸ, lux, quia lux tenebris obsessa minui videtur) hinc ψεφαρὸς, ἡ, ὁ, obscurus. ψεφηνὸς, ἡ, ὁ, & ψεφεινὸς, ὁ, idem.
Ψεχθεὶς, ὁ, vituperatus, aor. 1. partic. pass. verbi ψέγω, vitupero.
Ψέω, minuo. Eustath. a ψάω.

Ψ Η.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum; pala Plinio; Suidæ simpliciter ramentum.
Ψήκτρα, ας, ἡ, strigilis, instrumentum, quo radimus. quod a ψήχω, idem cum ψάω, rado.
Ψήλας, ὁ, qui cecinit, a. 1. part. act. verbi ψάλλω, cano. fut. ψαλῶ. aor. 1. ἔψηλα.
Ψηλαφάω, ῶ, contrecto, palpo, attrecto, tango; rumor, Polyb. cum accus. partic. præs. pass. ψηλαφώμενος, η, ον, qui contrectatur, contrectabilis. Ex ψάλω, quod a præt. med ἔψηλα, verbi ψάλλω, tango, & ἀφὴ, tactus. Thema ἀφάω.
Ψηλαφήσειε, ας, ε, aor. 1. optat. act. Æol. a ψηλαφάω, contrecto. f. ήσω.
Ψὴν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis nascens. An quia ψάει, tradit, vel urit?
Ψηνὸς, ὁ, calvus, ψιλὸς. a ψάω, rado. Et ψηνίζω, rado.
Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, Jon. pro ψὰρ, sturnus, avis. a ψαίρω, idem ac ψάω.
Ψῆττα, vel ττα, piscis e genere latorum.
Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, qui suffragium fert. Ex ψῆφος, ου, ἡ, suffragium & φέρω, fero.
Ψηφίζω, calculis computo, supputo. f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.
Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, idem ac ψῆφος, suffragium.
Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, suffragium fero.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiscitum, decretum. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.
Ψηφισματώδης ἐς, ὁ, ἡ, ad decretum pertinens, vel decreti naturam & vim habens.
Ψῆφος, ου, ἡ, lapillus, calculus. gemma, suffragium, decretum. Hinc ἀποψηφίζομαι, suffragio me absolvo: item aboleo. καταψηφίζομαι, suffragio meo damno.
Ψήχω, rado, frico, stringo. Item demulceo, lenio, Hesych. Hinc ψηκτὸς, rasus. Item modius.

Ψ Ι.

Ψιάδας, guttas, accus. plur. a ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta.
Ψίαθος, ου, ὁ, ἡ, storea, teges, maxime e junco. Dicitur & ὁ ψίαθος Suid. ψίαθος ἀνθράκων, sporta, in qua feruntur carbones, Aristoph.
Ψιάω, reprehendo. q. a ψάω.
Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, ros, stilla minuta. Hinc ψιάζω, roro, minutatim stillo. q. a ψίω, minuo.
Ψίζω, cibo minutis cibis, a ψίω, tenue facio.
Ψιθία, ας, ἡ, vitis species.
Ψιθυρίσδω, ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, susurrare, calumniari, accusare.
Ψιθυρισμὸς, ῦ, ὁ, susurrus. quod a ψιθυρίζω, susurro. f. ίσω. perf. ἐψιθύρικα. perf. passiv. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται. Th. ψίθυρος, susurro: item susurrus.
Ψιθυριστὴς, ῦ, ὁ, susurro, onis. delator. Th. ψίθυρος, susurro: item susurrus.
Ψίθυρος, ου, ὁ, susurrus. Hinc, ψιθυρίζω, susurro. f. ίσω. ψιθυριστὴς, ῦ, ὁ, susurrator, occultus delator.
Ψιλὸς, ῦ, ὁ, tenuis: nudus: scaber. q. a ψίω, minuo. Hinc ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas. ψιλίζω, & ψιλόω, nudo. ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum quo utuntur in depilando corpore.
Ψιμμύθιος, seu ψίμυθος, ου, ὁ, cerussa, q. a ψίω.
Ψινάζω, dicitur vitis, quum deflorens irrorat, aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς ἄμπελος, ἡ, vitis, quæ fructum solet amittere. q. a ψίω, minuo.
Ψὶν, ipsis, idem ac σφίν.
Ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, minutum frustulum. Hinc ψιχίον, ου, τὸ, parva mica. q. a ψίω, minuo.
Ψιττάκη, ης, ἡ, & ψίττακος, ου, ὁ, psittacus.
Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, micas rapiens. Nomen proprium muris. a ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.
Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica, Them. ψὶξ, ἡ, mica.
Ψίω, tenue facio, seco, divido, minuo, Etym.

Ψ Ο.

Ψόα, ἡ, lumbus: fututrix Hesych. in plural. ψόαι, q. a ψάω, rado, frico.
Ψογερὸς, ἡ, ὸν, Poet. convitiator, vituperator. ψογερὸν, ὸ, turpe, reprehendendum, Hesych. Th. ψέγω, vitupero.
Ψόγος, ου, ὁ, vituperatio, vituperium. a ψέγω, vitupero.
Ψοθέω, strepo: a ψόφος, strepitus, vel a ψάω, rado.
Ψολόεντα, ψολόεντι. dativ. & acc. a ψολόεις, εντος, ὁ, ardens: Th. ψόλος, ου, ὁ, fuligo.
Ψόλος, ου, ὁ, fumus: item flamma, fuligo. a ψάω, uro. Hinc ψολόεις, εντος, ὁ, fumidus, flammeus.
Ψοφοδεὴς ἐς, ὁ, ἡ, ad quosvis sonos, seu crepitus, aut strepitus expavescens, i. e. admodum meticulosus, pavidus. Ex ψόφος, & δέος.
Ψόφος, ου, ὁ, strepitus, crepitus, fragor, fremitus, sonus. Hinc ψοφέω, strepitum edo, sono.

Ψ Υ.

Ψύα, ἡ, idem ac ψόα, lumbus.
Ψυγήσομαι, ῃ, εται, refrigescam, f. 2. passiv. verbi ψύχω, refrigero. fut. ξω.
Ψύδρακες, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, pustulæ. a ψάω, uro.
Ψυδρὸς, ὁ, ψευδὴς, falsus. a ψεύδω, fallo.
Ψυθίζω, γογγύζω, murmuro minuta voce. a ψίω, minuo.
Ψύθος, mendacium. a ψεῦδος.
Ψύλλος, ου, ὁ, & ψύλλα, ας, ἡ, pulex, q. a ψίω, & ἅλλομαι, salio. Pulex enim breviores, & quasi minutus facit saltus. hinc ψύλλιον, ου, τὸ, herba pulicaria.
Ψύλλων, ωνος, ὁ, piscis in littoribus patiens.
Ψύξας, ὁ, qui exsiccavit, a. 1. part. act. verbi ψύχω, spiro. fut. ξω. a. 1. ἔψυξα.
Ψυχᾷ. dat. Dor. pro ψυχῇ, a ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, animus, vita, spiritus: ingenium, indoles, homo sanguis Aristoph. in Nebul. τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν, animam ebibunt, i. e. sanguinem. Hinc ψυχὸς, ῦ, ὁ, animalis. ψυχόω, animo animam indo. μετεμψυχόω, animam ex uno corpore in aliud traduco, μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio animæ ex uno corpore in aliud.
Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, animalis, e, humanus, a, um. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, bona animi.
Ψύχος, εος, ους, τὸ, frigus, tempus frigidum Gaz. a ψύχω, refrigero. f. ξω
Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, a, um, gelidus, algidus. ψυχρὸν interdum pro aqua frigide sumitur. ψυχρὸν πίνειν frigidam bibere, Epict. Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, refrigeratio. Ψυχρὸν etiam dicitur, cum ineptum quid, & frigidum esse dicimus, Demosth. περὶ στεφ. Και με πρὸς θεῶν, καὶ θεῶν μηδεμία ψυχρότητα καταγνῷ μηδείς. Me per Deos immortales nullus ineptum esse judicet. Ψυχρῶ, Doric. pro ψυχρῷ. a ψύχω, refrigero.
Ψύχω, refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro. fut. ξω. perf. ἔψυχα. aor. 2. ἐψύγην. præs. pass. ψύχομαι, refrigesco. perf. pass. ἔψυγμαι. Hinc ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio.
Ψυχῶν, gen. plur. a ψυχὴ, ῆς, ἡ, vita.
Ψύχωσις, εως, ἡ, animalia, vita, Pythagoras de Deo loquens, πάντων πατὴρ, νοῦς, καὶ ψύχωσις, omnium pater, meus, & vita.
Ψυχωφελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, animæ, vel animo utilis.

Ψ Ω.

Ψώα, ας, ἡ, fœtor, odor teter. q. a ψάω, tergo.
Ψῶζα, ης, ἡ, morbi species: malus odor, teter, Suid.
Ψωθίον, ου, τὸ, frustulum panis, mica.
Ψωκτης, ου, ὁ, quadratarius. est marmorarius, qui circa quadrata occupatur.
Ψωλὴ, ῆς, ἡ, denudata glans: mentula,
Ψωλὸς, ῦ, ὁ, verpus, apella, recutitus: vitio: herniosus, Aristoph. in Plut.
Ψωμίζω, bucella in os inserta pasco; item alo, cibo, frustulatim distribuo: in frusta concido, seco. f. ίσω. perf. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. sub. ψωμίσω, ῃς, ῃ. Th. ψωμὸς, frustum.
Ψωμίον, ου, τὸ, offula, offella, buccella, frustulum. dimin. a ψωμὸς, ῦ, ὁ, buccella.
Ψωμίσω, f. 1. a ψωμίζω, alo.
Ψωμὸς, ῦ, ὁ, frustum, buccella.
Ψώρα, ας, ἡ, scabies, asperitas cutis. Theoph l. 4. c. 16. est etiam morbus in ficu. Item ψώρα est bestiola, quæ in lychnos ardentes involvitur, dicta pyrausta alio nomine. Hinc ψωραλέος, ου, ὁ, scabiosus, ψωρὸς, ῦ, ὁ, idem, ψωρίτης, ου, ὁ, ἡ, idem ψώρα ἀγρία, fera scabies. hinc ψωραγριάω, fera scabie laboro.
Ψώχω, in frusta comminuo, attenuo. Item lavo, polio, abstergo. Hinc ψάμμος, ου, ὁ, terra arenosa, γῆ ψαμμώδης Suidæ.

Ω.

Ω Ultima littera, ex duobus ο facta figura, & μέγα, id est magnum, vocatur. In numeris est DCCC. Tum ω Dor. & Æolice in genitivo sing. tertiæ declinationis pro ου ponitur: ut λόγω, pro λόγου. Et in ω mutatur in quinta declinatione simplicium, ut Ποσειδῶν, pro Ποσειδάων, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in ο in participiis, quæ ω habent. sic κεινᾶντος, pro κεινῶντος.
Ὦ, adv. vocantis, & exclamantis. sed ὢ, adv. admirantis, & dolentis. At ᾧ, cui, dativ. sing. ab ὅς. Tum ὦ, sim, præs. sub. ab εἰμὶ, sum. Sed ὦ, ῇς, miserim, aor. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἵω, mitto. aor. 2. ἧν.
Ὤα, pellis ovina, ex ὄϊς, ἡ, quod pro ὄϊν. Thema οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος ἡ, ovis. Sed ὤα, pro ὤα, dicitur etiam fimbria vestimenti. At ὠὰ, ὠῶν, plur. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, ovum.
Ὦα, ας, ἡ, fastigium. Et τὰ ὦα, domicilia, οἰκήματα, ædificii fastigia, Eustath. Il. ν.
Ὠάζω,

Ὤαζω, audio, f. ὠάσω, audiam.
Ὠάριον, ου, τὸ, ovulum.
Ὠαριωνίαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τοῦ Ὠρίωνος φύσιν λαχεῖν, Orionis naturam sortitum esse, per epenthesin τοῦ α.
Ὦας, τὸ, auris, Doric. pro οὖας, ὤατος, τὸ, idem.
Ὠατοθήσομαι, Dorice pro ἀκούσομαι, audiam. Suid.

Ω Β.

Ὠβὰν, apud Plutarch. μητρὸς τοῦ παιδὸς.
Ὠβεα, ova, Argiv. pro ὠὰ, inserto β, tanquam digamma.
Ὠβὴ, ῆς, ἡ, tribus. vox Laconica, pars populi. Hinc ὠβάζω, populum in tribus distribuo.
Ὠβὴδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Obed. Hebr. serviens.

Ω Γ.

Ὦγα, aperui, præt. med. & Att. ὤιγα, verbi οἴγω, aperio.
Ὦ 'γαθὲ, Doric. pro ὦ ἀγαθὲ, o bone vir.
Ὠγὴν, Oceanus, Hesych. q. ab ἀγάλλω, quod sit in perpetuo motu.
Ὤγνυντο, aperiebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi οἴγνυμαι, idem ac οἴγω, aperio. f. ξω.
Ὦγον, aperiebam, imperf. activ. verbi οἴγω, aperio.
Ὠγύγιος, ου, ὁ, Poetic. antiquus, vetustus. ab Ogyge antiquissimo rege Thebanorum.
Ὠγυρις, palus, udis, lacus, stagnum. q. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.
Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, quod ego.

Ω Δ.

Ὦδα, olui, præt. med. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, ῶ, tumeo. perf. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα, formant.
Ὧδε, adv. sic, hoc modo. & pro τῇδε. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.
Ὤ 'δωνι, Dor. pro ὦ Ἄδωνι, o Adonis.
Ὠδὴ, ῆς, ἡ, cantus, cantilena, canticum. per crasin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. a præt. med. ἤοιδα, verbi ἀείδω, cano.
Ὤδηκα, intumui, perf. act. verbi οἰδέω, tumeo. perf. pass. ᾤδημαι.
Ὠδήκαντι, tumuerunt, Doric. pro ᾠδήκασι, 3. plur. perf. activ. verbi οἰδέω. tumeo.
Ὠδημένος, ὁ, inflatus, perf. part. pass. verbi ejusdem.
Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parientium. Hinc ὠδίνω, doleo in partu, pario.
Ὠδίνω, parturio, pario, doleo in partu. f. ὠδινῶ, & ὠδινήσω. a. 1. ὤδινα. perf. ὠδίνηκα.
Ὠδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, iter facio. fut. ήσω. p. ὡδοιπόρηκα.
Ὤδουν, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ᾤδεε, pro ᾤδει.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. med. verbi ὀδύρομαι, lamentor. f. ὀδυροῦμαι.
Ὠδύσατο, & Poet. ὠδύσσατο, iratus est, singul. aor. 1. med. ind. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. & 2. med. ὀδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irascor.
Ὠδυσμὸς, οῦ, ὁ, indignatio.
Ὠδώδειν, plusq. perf. med. ex perf. m. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, oleo, præt. med. ὦδα.

Ω Ε.

Ὢ, ohe. adv. dolentis.
Ὤετο, existimabat, 3. singul. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. imperf. ᾠόμην, ᾤου. f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω, puto, existimo.

Ω Ζ.

Ὤζεσαν, oluerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, oleo. f. ὀζέσω, & ὀζήσω. a. 1. ὤζεσα, & ὤζησα. præt. m. ὦδα.
Ὤζω, exclamo, clamo: admiror, Æschyl. unde ὠγμὸς, exclamatio.

Ω Η.

Ὢ, clamandi, & vocantis, Eurip. ab ὦ.
Ὠήθην, ης, putavi, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι, & οἶμαι, puto, existimo. perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ω Θ.

Ὤθεσθ', pro ὤθονται, trudunt, Doric. ab ὠθέω.
Ὠθέω, trudo, pello. f. ὠθήσω, & ὤσω. perf. ἔωκα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, οῦ, ὁ, impulsio. βοώτης, ου, ὁ, boum agitator.
Ὠθήσω, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω.
Ὠθίζομαι, in conferta turba premor, contendo. hinc ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio, conflictus. Th. ὠθέω, pello.

Ω Ι.

Ὠΐγνυντο, patebant, 3. plur. imperf. med. Poet. seu Jon. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμαι, pro οἴγω, aperio.
Ὠΐετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀΐομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem. hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potius ὠΐσθην.
Ὤϊξε, aperuit, 3. sing. a. 1. Jonic. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, aperio.
Ὠΐον, idem ac ᾠόν. vel diminut. ex ᾠὸς, οῦ, τὸ, ovum.
Ὠΐσατο, 3. sing. a. 1. med. Poet. verbi ὀΐομαι. Hinc aor. 1. ὠΐσθην, ης, η. quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω.
Ὤιχετο, Poet. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Ω Κ.

Ὦ 'κ, Dor. ὁ ἐκ.
Ὦκα, adv. celeriter, per syncopen pro ὠκέως, & ὠκέως, & sequent. aspiratione ὦχ'. Th. ὠκὺς, έος, ὁ, celer.
Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, έος, ὁ, celer. Dicitur & ὠκεῖα, metri gratia pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς, celer.
Ὠκεανίνη, Oceanitis, nomen puerperæ ὠκεανίνης, filiæ Oceani.
Ὠκεανὸς, οῦ, ὁ, & genit. Jon. ὠκεανοῖο, Oceanus, mare ambiens orbem terrarum. quasi ex ὠκέως, cito, & νάω, fluo.
Ὠκέες, οἱ, veloces, nom. plur. m. g. ab ὠκὺς, έος, ὁ, celer.
Ὠκεῖα, ας, ἡ, velox, f. g. ab ὠκὺς, εῖα, in accus. ὠκεῖαν. in dat. plural. Jonic. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.
Ὤκηθεν, Bœot. sync. pro ᾠκήθησαν, 3. plural. aor. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, habito. f. ήσω. p. ᾤκηκα.
Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, habito.
Ὠκέως, Jonic. pro ὠκέως. ab ὠκὺς, celer.
Ὠκίσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. activ. verbi οἰκίζω, habito. f. ίσω. p. ᾤκικα.
Ὤκλασεν, defecit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labasco.
Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ᾠκοδόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico: doceo. f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, struo. præt. med. δέδομα.
Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. plural. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi ejusdem, & them.
Ὤκτειρε, miseratus est, aor. 1. ind. activ. verbi οἰκτείρω, misereor. Th. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi οἰκτίζω, misereor. f. ίσω. p. ᾤκτικα. Them. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
Ὠκύαλος, ου, ὁ, ἡ, velociter per mare currens. ab ὠκὺς, velox, & ἅλς, mare.
Ὠκυδίνατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὠκυδίνητος, ου, velociter se movens, velox. Ex ὠκὺς, celer, & δινητὸς, volubilis. quod a δινέω, verso. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.
Ὠκύμορος, ου, ὁ, ἡ, cito periturus. Iliad. ά. ab ὠκὺς, velox. & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.
Ὠκυμορώτατος, ὁ, superlat. ab ὠκύμορος, cito periturus.
Ὠκυνόη, nomen mulieris.
Ὠκυπέτης, ὁ, celeriter volans, Hesiodus. Epith. equorum. Ex ὠκὺς, έος, ὁ, celer, & πέτομαι, volo, as.
Ὠκύποδες, ων, οἱ, velocipedes, ab ὠκύπους, οδος, ὁ. in dat. plur. ὠκυπόδεσσι, ab ὠκὺς, celer, & πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ὠκύπορος, ου, ὁ, velox, fluvii, aut navis epitheton, Odyss. ζ. quod celeriter feratur. dat. plur. Jon. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, celer, & πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Ὠκυρόη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. ab ὠκύροος, rapidus. quod ac ὠκὺς, velox, & ῥέω, fluo.
Ὠκύῤῥοος, ου, ὁ, celeriter fluens. Iliad. έ. ab ὠκὺς, celer, & ῥέω, fluo.
Ὠκὺς, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. g. ὠκὺ, velox, celer, citus. q. ἀκὺς, ab ἀκή. acuta enim celeriter penetrant. in compar. ὠκύτερος, superl. ὠκύτατος, hinc ὠκέως, & ὦκα, adv. celeriter. ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, podibus celer.
Ὠκύτας, ατος, ἡ, Dor. pro ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.
Ὠκύτερος, ου, ὁ, clerior, & in superlat. ὠκύτατος, ab ὠκὺς, velox.
Ὠκυτόκιον, ου, τὸ, partus celeritas, Herodot. Ex ὠκὺς, velox, & τόκος, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ω Λ.

Ὤλα, perii, perf. med. verbi ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὦλα, & Att. ὄλωλα.
Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακὸς, ἡ, sulcus. Hinc ὁμώλακες, finitimi.
Ὤ 'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος, cervus.
Ὠλένη, ης, ἡ, ulna, cubitus, brachium. Dicitur & ὠλὴν, ένος, quasi ab ὠλλός.
Ὤλετο, periit, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὄλλυμαι, perdo. fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. p. m. ὦλα. a. 2. med. ὠλόμην, ου, ετο.
Ὤ 'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, o ingenue.
Ὤ 'λλος, ὁ ἄλλος, alius. sic ὤλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.
Ὠλλὸς, ὁ, curvatura brachii.
Ὠλοκαύτωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, totum comburo, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat. fut. ώσω. perf. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, totus, & καίω, comburo. fut καύσω.
Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, lamentor. f. ὀλοφυροῦμαι.

Ω Μ.

Ὠμὰ δάσασθαι, in frusta cruda discerpi. ab ὠμὸς, crudus.
Ὠμάρτευν, Jon. & Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, sequor.
Ὡμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω. sequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῇ, simul, idem ac ὁμοῦ.
Ὦμεν, simus, 1. plur. præs. sub. verbi, εἰμὶ, sum. in sub. ὦ, ῇς, ᾖ.
Ὦμες, simus, Dor. pro ὦμεν. 1. plur. sub. ab εἰμὶ, sum.
Ὠμήλυσις, ἡ, farina hordeacea. ὠμὰ λῆσις, etiam separatim dicitur.
Ὤμην, putabam, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, puto. Th. οἴω, idem.
Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, qui cruda edit, crudelis, efferus. ab ὠμὸς, crudus, & ἔδω, vel ἐσθίω, edo.
Ὡμίλει, 3. sing. imperf. activ. verbi ὁμιλέω, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.
Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Ὤμιλλα, ης, ἡ, ludus nucum, contract. ex ἡ ὅμιλλα.
Ὡμίλουν, 1. singul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω, vide ὡμίλει.
Ὤμισυ, θώμισυ, pro ὃ ἥμισυ, quod dimidium. Th. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.
Ὠμοβοεὺς, ως, ἡ, cruda pellis bovis. hinc ὠμοβόεινος, η, ον, ex bovis pelle factus. ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.
Ὠμοβόρος, ου, ὁ, crudivorax, ab ὠμὸς, crudus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, esca.
Ὠμογέρων, ὁ, cui viridis, & cruda est senectus. Ex ὠμὸς, crudus, & γέρων, οντος, ὁ, senex.
Ὠμοθέτησαν, crudas posuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὠμοθετέω, crudas carnes ex singulis victimæ membris carptas aris impono. Iliad. ά. Item humeris impono. f. ήσω, ab ὠμὸς, crudus, & τίθημι, pono.
Ὤμοι, heu, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.
Ὤμοις, & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.
Ὡμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, assimilo, fut. ώσω.
Ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα. juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. όσω.
Ὠμόλινον, ου, sudarium tonsorium humeris circumpositum, linum crudum. Galen. lib. 5. κατὰ τόπους. Glossar. est, ὠμὸν, crudum, nondum curatum.
Ὡμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, confiteor. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα.

Ὦμος, ου, ὁ, humerus, scapula, quasi ab οἴω, fero, humeris enim ferimus onera. hinc ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale.

Ὠμὸς, ὴ, ὸν, immaturus, crudus, immitis, sævus. Possit esse ab ὤζω, quia faciat ὤζειν, exclamare.

Ὤμοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro. f. όσω. præt. ὤμοκα.

Ὠμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, fœtum immaturum pario.

Ὠμοτόκος, ου, ὁ, ἡ, crudum adhuc sc. immaturum edens partum.

Ὠμοφάγος, ου, ὁ, crudivorus: item sanguinarius. dat. pl. ὠμοφάγοισι.

Ὤμωξα, ας, ε, ploravi, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, hei.

Ω Ν.

Ὤν, οὖσα, ὄν, ens, præs. part. ab εἰμί, sum. Sed ὧν, gen. plur. ab ὅς, qui. Est & ὦν, pro οὖν, ergo. Doric.

Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. pass. ab ὀνίνημι, juvo, prosum.

Ὠνάμην, lucrifeci, vel despexi, per syncop. pro ὠνησάμην, a. 1. med. verbi ὀνίνημι, prosum, vitupero. f. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. verbi ὄναμαι, seu ὄνημαι, passiv. ab ὄνημι.

Ὦ 'ναξ, Poet. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, Rex. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ἡ, Regina.

Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, prosum.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior. f. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ejusdem, & them.

Ὠνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in somniorum interpretatione versor. quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem ac ὄναρ, τὸ, somnium, & πολέω, verso.

Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.

Ὤνεμος, ὁ, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.

Ὠνέομαι, οῦμαι, emo (q. ab ὀνέω, juvo.) f. ὠνήσομαι, perf. pass. ὤνημαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο. Hinc ὤνησις, εως, ἡ, emptio. ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. τελώνης, ου, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ου, τὸ, locus, in quo sedent publicani. ὦνος, ου, pretium.

Ὠνῆ, 2. sing. præs. ind. vel sub. verbi ὠνέομαι, ὀνοῦμαι, ὠνῶ. Sed ὠνή, ῆς, ἡ, emptio.

Ὤ 'νηρ Jon. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ, vir.

Ὤνησα, ας, ε. a. 1. ind. activ. ὠνήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo, prosum. f. ὀνήσω.

Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo. f. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην, vel ab ὠνέομαι, emo.

Ὠνητὸς, f. g. ab, ὠνητὸς, ὴ, ὸ, emptus. Th. ὠνέομαι, οῦμαι, emo, mercor.

Ὤνητο, lucrifecerat, vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo, prosum. vel est 3. sing. plusq. perf. verbi ὠνέω, seu ὄνημι, vel ὠνέομαι, emo.

Ὤ 'νθρωπε, Jonic. & Doric. pro ὦ ἄνθρωπε. sic ὤ 'νθρωποι pro οἱ.

Ὤνομα, ατος, τὸ, Doric. pro ὄνομα, nomen.

Ὠνομάδαται, nominati sunt, Jonic. pro ὠνομασμένοι εἰσί, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, nomino. f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, nomino. f. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὠνομάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ejudem, & them.

Ὠνομάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ejusdem, & them.

Ὦνος, ου, ὁ, pretium. id, quo ὠνούμεθα, eminus. Gl. ὠνὴ, emptio.

Ὠνοχόει, propinabat, 3. sing. imperf. activ. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo. imperf. ᾠνοχόεον, ουν, quod ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.

Ω Ξ.

Ὤ 'ξ, Dor. pro ὁ αἴξ.

Ὦξα, aperui, a. 1. ind. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ω Ο.

Ὠόμην, imperf. pass. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι, perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὤοντο, 3. plural. imperf. ejusdem verbi. & them.

Ὦον, ου, τὸ, superior domus pars. q. ἄνω ὄν. Hinc ὑπερῷον, ου, ὁ, qui in summa ædium parte est.

Ὠὸν, οῦ, τὸ, ovum. Etiam ὤεον, ovum est, quasi ab οἶον, solum, singula enim pariuntur. Hinc ὠοειδὴς, ovi speciem gerens.

Ὢὸπ, ὠὸπ, acclamationes nauticæ. ubi ὠπὶ, voce opus est.

Ὠοπῶλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum.

Ὠοσκύφιον, ου, τὸ, poculum seu scyphus ovi formam habens. Ex ὠὸν, & σκύφος.

Ω Π.

Ὦπα, acc. sing. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὤπασε, & ὤπασσε, dedit, 3. sing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo; item insequor. fut. ὀπάσω.

Ὠπέομαι, video. sæpe apud Oppian. ὠπήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὦπερ, Dor. pro ὅπερ, ubi.

Ὦπια ὀφρύδια, supercilia. quia supra ὦπας, oculos. Hesych.

Ὠ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὁ ἐπιμελητὰ, o curator.

Ὠπλὴ, ἡ, ictus, qui fit manu; plaga manu inflicta. manus enim est naturale ὅπλον. Hesych.

Ὤ 'πολλον, Dor. pro ὦ Ἄπολλον.

Ὠ 'πόλοι, Eol. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὦπται, 3. sing. perf. pass. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, & in 3. plur. ὤπτησαν, assarunt, a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, asso. f. ήσω.

Ω Ρ.

Ὥρα, ας, ἡ, tempus: item hora: q. ab ὁράω, video. Discimus enim quota sit hora sciotericum inspiciciendo. Item pulchritudo, venustas. ὥρα κεκραμένος, qui temperatam pulchritudine formam habet, formosus. ὡρᾶν, gen. plur. pro ὡρῶν, Doric. Hinc ὡραῖος, α, ὁ, tempestivus. Est & ὥρα, respiciebat, 3. sing. imperf. act. ὥραον, ων, αες, ας, αε, α, verbi ὁράω, video.

Ὤρα, ας, ἡ, cura. Hinc ὠρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλίγωρος, ου, ὁ, cui aliquid parum curat.

Ὡραῖος, αία, αῖον, speciosus, a, um, formosus, tempestivus, vernus. ὡραῖοι καρποὶ dicuntur omnes fructus æstivi. Th. ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ὡραιότατος, ὁ, superlat. ab ὡραῖος, speciosus.

Ὡραίνουσι, matura reddunt, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. plur. præs. ind. verbi ὡραΐζω, orno. Th. ὥρα, tempus.

Ὡρᾶν, pro ὡρῶν, vide in ὡραῖος.

Ὡρανὸς. Dor. pro οὐρανὸς. ὡρανῶ, genit. Æol. & Dor. pro ὠρανοῦ.

Ὤ 'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.

Ὤ 'ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠ 'ργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, irascor. hoc ab ὀργίζω, facio irasci. f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, Orithyia, regina Amazonuum.

Ὠρέξατο, petiit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα. aor. 1. pass. ὠρέχθην. hinc ὠρέξατο, pro ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. med.

Ὥρεον, videbam, imperf. act. ab ὁρέω, Jon. pro ὁράω, video.

Ὤρεσι, uxoribus, dat. plural. Jon. pro ὤρεσι, ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες.

Ὠρέω, curo, custodio. ὠρίζω, idem. ὤρευμα, præceptum. Th. ὤρα, cura.

Ὥρη, ης, Jon. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat ὥρῃ, Jon.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. act. verbi ὀρθρίζω. vide ὤρθρισα.

Ὤρθρισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. fut. ίσω. p. ὤρθρικα. Thema ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ὠρέγνυτο, 3. sing. imperf. pass. vide ὠρέγνυντο.

Ὠρέγνυντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab ὀρέγνυμαι, υμαι. Th. ὀρέγω, porrigo. f. ξω. præt. χα.

Ὦρσε, concitavit, a. 1. ind. act. ὠρίνοντο, commovebantur, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.

Ὥριος, ου, ὁ, tempestivus, & certo tempore factus. ὠραί, pro ὥριαι, nom. plur. n. g. ὥριαι πανηγύρεις, solemnitates, quæ quotannis certo, statoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, hora, tempus.

Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. med. ὡρισμένος, η, ὁ, ὁ, perf. part. pass. verbi ὁρίζω, definio. f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ε. p. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὤ 'ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, hœdus.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste, sed cum aspiratione signum avis apud Ælianum.

Ὤρκισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, juro.

Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu cepit, 3. sing. aor. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρμαινε, agitaret, 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, ruo, f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὡρμᾶτο, motus est, 3. sing. imperf. passiv. verbi ὁρμάω, impetu feror, f. ήσω. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡρμέατο, Jon. pro ὥρμηντο, 3. plural. plusq. perf. pass. verbi ὁρμάω, vel ὁρμέω, ruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡρμένος, per syncop. pro ὡρμημένος, ὁ, concitatus, perf. part. pass. ab ὁρμάω, ruo. Them. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὥρμησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, ruo. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὥρμησα, ας, ε, & in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὡρμῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὤ 'ρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, agni.

Ὤρνυτο, ruebat, 3. sing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, excitor. Th. ὄρω, excito.

Ὤρορε, per metathes. pro ὤροκα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito.

Ὦρος, annus, tempus: sol. ab ὥρα. At ὤρος, τὸ, Dor. pro ὄρος, mons.

Ὦρσα, ας, ε, concitavi, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα.

Ὦρσε, concitabat, 3. sing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poetæ finxerunt ab Æol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ὦρτ', pro ὦρτο, concitatus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito, f. ρῶ. p. ὦρκα.

Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel ὄττω, fodio. f. ξω.

Ὤρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ὠρύχαται, & Attice ὀρωρύχαται, quod Jonic. pro ὀρωρυγμένοι εἰσί, perf. passiv. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω. præt. ὤρυχα.

Ὠρύω, & ὠρύομαι, ululo, latro, rugio: lamentor, ejulo. f. ύσω. perf. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες. αἱ, feræ dicuntur, quarum clamor est horribilis.

Ὤ 'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.

Ὠρχεῦντο, 3. plur. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, salto. fut. ήσομαι. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο.

Ὠρχεῦντο, Jonic. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, salto. fut. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. plur. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, salto, fut. ήσομαι.

Ὤ 'ρχμενος, per syncopen pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens, ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὠρώρει, excitatus etiam, plusq. perf. med. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, porrecti erant, Jon. pro ὠρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα, & Attice ὀρώρεχα. in pass. ὀρώρεγμαι, in plusq. perf. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, porrexeram me. plusq. act. Attic. verbi ejusdem.

Ὠρώρυκτο, Jon. & Attic. pro ὤρυκτο. 3. singul. plusq. perf. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, fodio.

Ὠρωρύχειν, foderam, plusq. perf. Attic. verbi ὀρύσσω, vel ὄττω, fodio. fut. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ω Σ.

Ὡς, particula varios habens usus: sic, tamquam, seu, veluti, sicut: postquam: instar. ὡς pro ὅτι, perinde ac: ὡς, fere, ferme, circiter, Herodot. quam, quantum, quantopere, Aristoph. Att. pro πρὸς, ad, cum acc. ὡς λύκοι, h. e. δίκην λύκων, more luporum. Hom. in Iliad. ὡσεὶ, velut. ab ὡς, & εἰ, ὥσπερ, sicut. ὥστε, adeo ut, ὥστε, ut, utinam. καθώς, velut, sicut. ἕως, donec, usque dum. τέως, tam diu.

Ὧς, sic. et ὁ, vel ὅς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως. Sed ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, auris.

Ὦσα, ας, ε, impuli, a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello. fut. ὠθήσω, & ὤσω, p. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὦσαι', pro ὤσειε, repelleret, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ejusdem. Sed ὦσαι, pro οἴσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ὠσάμενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὤθω. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repulerunt, 3. plur. aor 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ὡσανεὶ, quasi, pro ὡς ἂν εἰ, tamquam, veluti. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. serva quaeso, felicem successum tribue. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebraeo.

Ὤσασκε, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo, adverb. ab ὡς, sicut, & αὐτὸς, ipse.

Ὦσδε, Dor. pro ὦζε, redolebat, imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὦσε, pepulit, 3. sing. a. 1. ὦσα.

Ὡσεὶ, perinde, tanquam. ab ὡς, sicut, & εἰ, tanquam.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetae, ἄκλιτον, Osee. Hebr. servavit.

Ὠσθῆναι, aor. 1. inf. ὠσθεὶς, a. 1. part. pass. ab ὠθέω, pello.

Ὦσι, sint, 3. pl. praes. sub. verbi εἰμὶ, sum. At ὦσι, miserint, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, mitto.

Ὠσὶ, auribus, dat. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, & Att. ἔωσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω, pello. f. ὤσω. perf. ὦκα.

Ὠσμένος, ὁ, pulsus, perf. part. pass. ab eodem verbo.

Ὥσπερ, sicut, adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ὥστε, & ὥστ', adeo ut, utque.

Ὠσῶ, Attic. pro ὠσίσω, 1. singul. fut. med. ὠσίσομαι pro ὠσίζομαι verbi ὠσίζω, trudo. f. ίσω. Th. ὠθέω, idem.

Ὤ 'τεγκτος, Dor. pro ὁ ἄτεγκτος, crudelis.

Ὤσφραντο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὀσφραίνομαι, olfacio.

Ὦσχος, ὁ, & ὦσχη, ἡ, & ramus, sarmenta.

Ὤσω, pellam, fut. 1. act. ab ὠθέω pello.

Ω Τ.

Ὦτα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, instrumenti genus, quo aures sontium contorquebantur, Synes. auricularia forcepe, quia ὦτα ἀγρεύει.

Ὠτακουστέω, auribus capto, quae dicuntur, intentis auribus asto, Xenoph. Hinc ὠτακουστὴς, auricularius, Gl. qui ὦτ' ἀκούει. Delatores enim principium ὦτα, & ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ὦ 'ταῖ, o amice, heus tu bone vir, pro ὦ ἑταῖ, vocat. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, socius.

Ὠτάριον, ου, τὸ, auris Veneris, ostreum quoddam Aeolibus, ab auriculae similitudine. Usurpatus etiam pro auricula.

Ὠτῶεις, pro ὠτώδης, ὁ, auriculosus, auritus, Gloss.

Ὧτε, Poet. pro ὥστε, ceu, velut, ut. ᾧ τε, pro ᾧτινι, cuicumque, Homer.

Ὠτεγχύτης, ὁ, auricularis clyster; instrumentum, quod in ὦτα ἐγχέεται.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus: cicatrix. ab οὐτάω, vulnero.

Ὥτερος, Dor. pro ἕτερος, alter.

Ὠτίον, ου, τὸ, auricula; item auris. diminut. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Gl. quia aurita.

Ὠτὸς, gen. sing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Sed Ὦτος, ου, ὁ, Otus, nomen proprium.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi ὀτρύνω, incito. f. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, εντος, ὁ, auritus, acc. singul. ὠτώεντα. Th. οὖας, ατος, τὸ, auris.

Ω Υ.

Ὡυτὸς, Jon. pro αὐτὸς, idem.

Ω Φ.

Ὠφάζ, locus optimo auro abundans, Ophaz, Jerem. 10. 9.

Ὤφειλον, imperf. ab ὀφείλω, debeo. fut. ήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον.

Ὤφειν, plusq. perf. act. verbi ὄπτω, video. f. ὄψω. p. ὦφα.

Ὠφὶρ, nomen loci, vel regionis auriferae, Ophir. Psal. 45. 11.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, subsidium, praesidium, Aristot. de mundo. τὴν ἐκ Θεοῦ ὠφέλειαν, Dei auxilium, & praesidium. Item praeda, praedae petitio, Plutarch. in Camil. Thema ὠφελέω, juvo.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. praes. act. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠφελέω, ῶ, juvo, prosum; sum utilis & commodo afficio: sum auxilio, opem fero, adjumentum affero, cum acc. saepius absolute, q. ab ὄφελος. fut. ὠφελήσω. aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. praes. pass. ὠφελέομαι, οῦμαι, juvor, prodest mihi. a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, percepi commodum. a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, έν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas. κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, communem afferens utilitatem.

Ὠφεληθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ὠφελέω, ῶ, juvo.

Ὠφέλησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejusdem.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis, commodus, adjumentum afferens, Xenoph. ὠφελία, ας, ἡ, utilitas, in Epigr. ὠφελητέος, commodo afficiendos, Xenophon. ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas. ὠφελὴς, έος, ὁ & ἡ, utilis, commodus, Sophocl. in Ajace. ὠφέλημα, ατος, τὸ, emolumentum. ab ὠφελέω, juvo, prosum.

Ὤφελον, ες, ε, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφείλω, debeo. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, visi sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

Ὤφελλε, 3. sing. imperf. ab ὀφέλλω, per syncopen ex ὀφειλέω.

Ὠ 'φρόντιστος, Doric. pro ὁ ἀφρόντιστος, securus.

Ω Χ.

Ὦχα, ας, ε, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤχατο, Jon. pro ὠγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. ὤγμαι, ξαι, κται, verbi οἴγω, aperio f. οἴξω.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur, 3. sing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, indignor. f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, pallor, qualitas ὠχροῦ. Deut. 28. 22.

Ὤχρινος, ου, ὁ, pallidus.

Ὠχρίασις, εως, ἡ pallor, cum quis expallescit.

Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfusus sum.

Ὠχροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pallidus. Ex ὠχρὸς, & εἶδος.

Ὠχρὸς, ὁ, ὀ, pallidus, luteus, (q. ab ὠοῦ χρόα. est enim ut ovi vitellus. vel q. ἄχροος, ab α priv. & χρόα, color, vel quasi νώχροος, expers coloris, ut νώδυνος, expers doloris) τὸ ὠχρὸν, id est, pallor, conflatur ex albi, & flavi commixtione, id est, λευκοῦ ξανθῷ μεμιγμένου, teste Platone in Timaeo. τῷ ὠχρῷ, pallori nullus color est contrarius, Aristot. in Praedic. Hinc ὤχρος, ου, ὁ, pallor. ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. ὠχράω, & ὠχριάω, palleo, pallesco. ὠχρόω, & ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὤχωκε, abiit, Attice pro ᾤχηκε, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ω Ψ.

Ὤψ, ὠπὸς, ἡ, oculus, vultus, facies. Hinc κατωπιάω, caput in terram demitto, Aristot. l. 8. κατωπὸς, capite in terram demisso, in Hippiat. ἀμβλυωπέω, oculis hebetibus sum. ὀξυωπέω, acute cerno, Basil. Item Ὦψ, ὠπὸς, ὁ, nomen proprium, apud Homerum. Ὦπος θυγάτηρ, Opi filia.

Ὦψα, τὰ, ὀπτήρια, Hesych. munera, & praemia, quae in spectaculis impenduntur.

Ὤψισαν, cunctati sunt, ab ὀψίζω, Suid.

Ὠψιάσθη, serius venit, ὀψὲ, καὶ βραδέως ἦλθε, Aelian.

Ὠψωνάς, ου, ὁ, qui circa obsonia versatur, obsonator, coquus. in Epigr. scribitur, ὀψωνάτωρ Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης Θῆκεν, δουλοσύνης ἄχθος ἀποσεισάμενος, id est ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος, ὁ μάγειρος.

Ὠψῶνες, penuariae cellae.

Ω Ω.

Ὠοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, similis ovo, instar ovi ὠοειδὴς, ovi speciem gerens.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

ΤΕΛΟΣ.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A.

A Vel ab, ἀπὸ cum gen. ut & παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ, vel ἐξ.
a fronte, ἄντικρυς, cui opponitur κατόπιν, a tergo.
a me solvo aliquid, h. e. de mea pecunia παρ' ἐμοῦ ἐκτίνω, Lucian. Budæus.
a puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
a secretis, ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
ab aliquo stare. μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι, πρός τινος εἶναι.
ab aliis, ὑφ' ἑτέρων.
ab argumento digredi, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν.
ab epistolis, ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
a, vel ab sequente usque, ἀπὸ sequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως cum genitivo.
ab hoc tempore, ἐξ ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
ab ineunte adolescentia, ἐκ νέου, ἐκ νέων, ἐκ νεότητος, ἐκ παιδός, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
ab initio, κατ' ἀρχὰς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poetice.
ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
ab intestato, h. e. sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένου.
ab occidente, ἀπὸ τῆς δύσεως.
ab re, ἔξω λόγου, ἀπὸ, vel ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
abacium, ἀβάκιον, ου, τό.
abactio, ἔλασις, εως, ἡ, ἀπελασία, ας, ἡ.
abactio boum, βοηλασία, ας, ἡ.
abactor, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ.
abactor boum, βοηλάτης, ου, ὁ.
abactus, a, um, ἀπελαθεὶς, έντος, ὁ, ἀπελαθεῖσα, ης, ἡ, ἀπελαθὲν, έντος, τό, ἀπωθεὶς, έντος, ὁ, ἀπωθεῖσα, ης, ἡ, ἀπωθὲν, έντος, τό.
abaculus, ἀβάκιον, ου, τό, ψηφίδιον, ου, τό, τραπέζιον, ου, τό.
abacus, ἄβαξ, κος, ὁ, ἄβακος, ου, ὁ.
abalienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ.
abalienatio mentis, ἔκπληξις, εως, ἡ, ξένωσις, εως, ἡ, Eurip.
abalienatus ἀπαλλοτριωμένος, ου, ὁ.
abalieno, ἀλλοτριόω, ῶ, ἀπαλλοτριόω, ῶ, ἀποξενόω, ῶ. Lucian. & Athen. ἀπαλλοτριοῦν τινα τῶν ἰδίων, abalienare aliquem a propriis.
abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
abalienor ab aliquo, ἀλλοτριοῦμαί τινος, ἀπαλλοτριοῦμαι πρός τινα.
abambulo, κατ' ἰδίαν περιπατῶ.
abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποπατρὶς, ίδος, ἡ.
abarceo, ἀποκωλύω.
abavia, ἀπομάμμη, ης, ἡ, προγόνη, ης, ἡ.
abavia quinta, προμάμμη, ης, ἡ.
abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ου, ὁ, ἡ, θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
abavus, ἀπόπαππος, ου, ὁ, ἐπίπαππος, ου, ὁ, τρίγονος, ου, ὁ, προπάππου πατήρ.
abax, ἄβαξ, κος, ὁ.
abbas, κοινοβιάρχης, χου, ὁ, ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ.
abbatia, ἀββατεία, ας, ἡ, κοινόβιον, ου, τό.
abbatissa, ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ.
abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ut ἐπιτέμνω τὰς ἀπορίας, abbrevio difficultates. Eurip.
abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποχειροτονέω, ἀποποιέομαι, οῦμαι, ἀπείπω.
abdicare filium, ἀποκηρύττειν τὸν υἱόν.
abdico munere, ἀποπαύω τῆς χρήσεως.
abdicare magistratu se, ἀνεῖναι τὴν ἀρχὴν, ἀποστῆναι, vel ἐξίστασθαι, vel ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι, vel παύεσθαι τῆς ἀρχῆς.
abdicatio, ἀποκήρυξις, εως, ἡ, ἀπόῤῥησις, εως, ἡ.
abdico, is, est, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀπαρνέομαι, οῦμαι.
abdite, κρύβδην, κρύφα. κρυφίως, λάθρα.
abditum, ἀπόκρυφος τόπος, κρυπτὸν, οῦ, τό.
abditus, κρυπτὸς, οῦ, ὁ, ἀπόκρυφος, ου, ὁ, ἐνδόμυχος, ου, ὁ, μύχιος, ου, ὁ, μυχαῖος, ου, ὁ.
abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, abdo aliquid alicui, cum duobus acc. ἀποκρύπτω, καταδύω, ἀποκλείω.
abdomen, ἐπιγάστριον, ου, τό, ἦτρον, ου, τό.
abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι, ἀφέλκω, κατασύρω.
abduco a sententia, μεταπείθω, διάγω ἀπὸ τοῦ λόγου.
abduco a recto itinere, πλανάω, ῶ.
abduco a grege, ἀποβουκολέω, ῶ; quod, idem etiam valet, ac in errorem abduco, per metaphoram.
abduco aliquem in servitutem, ἀνδραποδίζω τινά.
abduco aliquem a proposito, ἀποπλανῶ τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως.
abductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
abductor, ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ.
abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω, ἀπεσθίω.
abeo, ἀπέρχομαι, quod significat etiam migrare ex hac vita. Chrysost. ἄπειμι, ἀποβαδίζω, ἀποίχομαι.
abeo in Thraciam, οἴχομαι εἰς Θρᾴκην.
abeo in malam rem, ἀπέῤῥω. V. abi.
abeo de via, ὑπάγω με τῆς ὁδοῦ.
abeo peregre a domo, sive patria, ἀποδημέω ῶ.
aberrare facio, διασφάλλω, παρασφάλλω.
aberratio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τό, ἀπόταξις, εως, ἡ, ἀποπλάνησις, εως, ἡ.
aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀμαρτάνομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι cum genetivo.
aberro a via, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ.
aberro a proposito, ἀποπλανῶμαι τῶν προκειμένων. vel ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν.
aberro a scopo, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ.
aberro paulum, παρολισθάνω.
aberrunco, ἐκβοτανίζω.
abgrego, ἀφορίζω.
abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦ δὴ, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε,
abhorreo, μυσάττομαι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω, cum accusativo, ut δυσχεραίνω τι, abhorreo ab aliqua re.
abhorret, ἀποπρέπει, ἀπῳδόν ἐστιν.
abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε.
abi in malam rem, φθεῖρε, ἄπεῤῥε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας, σκορακίζε.
abjecte, ἀπεῤῥιμμένως.
abjectio, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
abjectio animi, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, κακοψυχία, ας, ἡ.
abjecto animo sum, ταπεινόομαι, οῦμαι, ἀθυμέω, διάγω, διάκειμαι.
abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, ου, ὁ, καταβεβλημένος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ, ἀπερίβλεπτος, ου, ὁ, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἀπόθετος, ου, ὁ.
abiegnus, ἐλάτινος, ου, ὁ, ου, ὁ.
abies, ἐλάτη, ης, ἡ.
abigo, ὠθέω, ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω cum acc. ut περιελαύνω τινά, aliquem abigo, Polyb.
cum acc. personæ & gen. rei, ut ἀπείργω σε τοῦ τόπου, abigo te ab hoc loco, ἀνίστημι, ἐξωθέω, ῶ, ἐκβάλλω, ἐξείργω.
abigeatus, ἀπελασία, ας, ἡ.
abigeus, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ.
abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παραθέω, ῶ, προΐημι, προΐεμαι, cum accusativo.
abjicio curam de aliquo, προΐεμαί τινα.
abjicio onus, ἀποφορτίζομαι.
abjicio animum, ἀθυμέω, ῶ.
abiit, pro mortuus est, ἀποίχεται, οἴχεται, οἰχώκει; sed, hoc Poeticum est.
abitio, abitus, ἀπέλευσις, εως, ἡ, περιχώρησις, εως, ἡ, ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, χώρησις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ.
abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκλείω.
abjungo, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω.
abjuratio, ἀπωμοσία.
abjuratum, ἐξομοθὲν.
abjuro aliqid, διομνύω τι, ἀπομνύω, ω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι δι' ὅρκου, abjuro aliquid jure jurando.
ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος, ου, ὁ.
ablacto, ἀπογαλακτίζω.
ablaqueatio, ῥιζοτομία, ας, ἡ.
ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, περιορύττομαι, γυμνόω, ῶ, cum dativo, & accusativo, ut γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας, ablaqueo ligone radices.
ablatus, ἀφῃρημένος, ου, ὁ, ἀφαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
ablatus furto, κλεψιμαῖος, ου, ὁ.
ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
ablegatio, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ.
ablegatus, ἀπόπεμπτος, ου, ὁ, ἀπεσταλμένος, ου, ὁ.
ablego, ἀποπέμπω, cum accusativo, ut ἀποπέμπω τινά, ablego aliquem. ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὰς ἐπιστολὰς, ablego litteras.
ablego peregre aliquem, ἀποξενόω τινά.
ablego a patria, ἀποξενόω τῆς πατρίδος.
abligurio, καταλιχμάω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀπαναλίσκω, ῶ, κιχλίζω.
abloco, ἐκμισθόω, ῶ, ἀπομισθόω, ῶ.
abloco agros colendos, & fruendos, ἀπομισθῶ τὰς γεωργίας.
abluendus, πλυτέος, ου, ὁ.
abluo, ἀπονίπτω, πλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω, βαπτίζω.
abluo a sordibus, expurgo, ἀποῤῥύπτω.
abluo undique περιῤῥύπτω.
rursum abluo, ἀναπλύνω.
abluo manus, χερνίπτω, χερνίπτομαι.
ablutio, ἔκνιψις, εως, ἡ, ἀπόνιμμα, ατος, τό, ἔκπλυσις, εως, ἡ, πλύσμα, ατος, τό.
ablutus, λελουμένος, ου, ὁ.
non ablutus, vel qui ablui nequit, ἀκατάνιπτος, ου, ὁ, ἀνέκπλυτος, ου, ὁ, ἄλυτος, ου, ὁ.
qui facile ablui potest, εὐέκπλυτος, ου, ὁ.
qui difficulter ablui potest, δυσέκπλυτος, ου, ὁ, δύσνιπτος, ου, ὁ, δυσέκνιπτος, ου, ὁ.
abluvium, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, ἔκπλυσις, ου, ὁ.
abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι, ἐκκολυμβάω, ῶ.
abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, ῶ.
abnegatio, ἀπάρνησις, εως, ἡ.
abnego, ἀπαρνέομαι, οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι, quasi sum negans.
abnepos, ἀπέγγονος, ου, ὁ.
abneptis, ἀπεγγόνη, ης, ἡ.
abnocto, ἀπονυκτερεύω.
abnodo, h. e. vincula solvo, δεσμοὺς ἐκλύω.
abnormis, ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
abnuo, & abnuto, ἀνανεύω, cum accusativo, ἀνανεύω τοῦτο, abnuo hanc rem, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, οῦμαι, ἀπαρνέομαι, ἀναίνομαι.
abnurus, ἡ γένει γυνή.
abolendus, ἐξαιρετέος, ου, ὁ.
aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀναιρέω, ῶ. ἀμαυρόω, ἀπολύω, λήθῃ παραδίδωμι, quasi oblivioni trado.
abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν, vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι, ἀποδοκιμάζειν νόμον.
aboleo memoriam alicujus, ἀϊστόω, ῶ, ἐξαϊστόω, ῶ, διαϊστόω, ῶ, cum accusativo, ut διαϊστόω τινὰ, oblivioni aliquem trado; Poetice potius, quam Oratorie.
abolitio, ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ. ἀφάνισις, εως, ἡ.
abolitus, ἀφανισθεὶς, έντος, ὁ, ἐξαλειφθεὶς, έντος, ὁ.
qui aboleri potest, καταλύσιμος, ου, ὁ.
abolla, toga, ἱμάτιον, ου, τό.
abominabilis, & abominandus, βδελυκτὸς, οῦ, ὁ, βδελυρὸς, οῦ, ὁ, μυσαρὸς, οῦ, ὁ, μιαρὸς, οῦ, ὁ, ἀποτρόπαιος, ου, ὁ.
mors abominabilis, θάνατος ἀπευκτός.
abominatio, βδέλυγμα, ατος, τό, μίασμα, ατος, τό, μῖσος, εος, τό, ἀποτροπή, ῆς, ἡ, προσόχθισμα, ατος, τό.
abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, οῦμαι, προσοχθίζω,
ab origine, ἀπ' ἀρχαιογονίας.

abo-

aborigines, αὐτόχθονες, οἱ.
abortio, abortum facio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω, ἐξαμβλίσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
abortire facio, ἀμβλίσκω.
abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ου, ὁ, ἐκβόλιμος, ου, ὁ, ἐκτρωματικὸς, ου, ὁ.
abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον, ου, τό.
abortum, ἔκτρωμα, ατος, τό, ἔκτρωσις, εως, ἡ ἐκβόλιον, ου, τό.
abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ῦ, ὁ, ἄκτρωμα, ατος, τό, ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, ἐξάμβλωμα, τος, τό, ἄμβλωσις, εως, ἡ.
abortum intero, ἀποκυίσκω. Arift. Hift. animal. l. 6.
pharmacum abortum faciens, φάρμακον φθόριον.
ab ortu folis ufque ad occafum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου.
abrado, ἀποξύω, ἀποξέω, ἀποκείρω.
abrafus, ἄποξυστος, ου, ὁ.
abreptus, ἀναρπαζόμενος, ου, ὁ, ἁρπαζόμενος, ου, ὁ.
abripio, ἀναρπάζω, vel ἁρπάζω, cum accufativo, ut ἁρπάζω τινὰ, aliquem abripio, ἀπάγω, ῶ.
abrodo, κατατρώγω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
abrogatio, ἀνακύρωσις, εως, ἡ, ἀκύρωσις, εως, ἡ, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀποχειροτονία, ας, ἡ.
abrogo, ἀνακυρόω, ῶ ἀκυρόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ῶ, ἄκυρον ποιέω, ῶ, h. e. auctoritate privo, διαγράφω, μεταγράφω.
abrogo leges, ἀποχειροτονέω, ῶ, vel λύω, vel καταλύω, vel ἀκυρόω, ῶ, vel ἀποδοκιμάζω, vel ἀναθεωρίζω, τὸ νόμον, cum accufativo.
abrogo tibi imperium, παύω σε τ' ἀρχῆς.
abrotonum, ἀβρότονον, ου, τό.
abrumpere vitam ἀπορρῆξαι τὸν βίον. Eurip.
abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
abrupta, ἀπότομα, τά, ἀπορρῶγες, τά.
abrupte, ἀποτόμως.
abruptio, ἀπόρρηξις, εως, ἡ, ἀποτομή, ῆς, ἡ.
abruptus, ἀπότομος, ου, ὁ, ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ, ἀπορρὼξ, ῶγος, ὁ κ ἡ, ἀπορρωγὸς, ότος, ὁ.
abs, ἀπὸ, χωρὶς.
abfcedo, ἀποχωρέω, ἄπειμι cum propofitione ἀπὸ, & genetivo, ut ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίσταμαι cum genitivo, ἀφίσταμαί τινος, ἐξαναχωρέω, ῶ, ἀποχωρέω, ῶ.
abfceffio, vel abfceffus, ἀπόστημα, ατος, τό, ἀπόστασις, εως, ἡ.
abfcido, vel abfcindo, ἀποτέμνω, cum accufativo, ut ἀποτέμνω τι, abfcindo aliquid, ἀποκόπτω, κολούω, ἀμύττω, ἀπαμάω.
abfciffio, ἀποκοπή, ῆς, ἡ, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἐκτομὴ, ῆς, ἡ.
abfciffor, ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ.
abfciffus, ἀποκοπεὶς, έντος, ὁ, ἀποκεκομμένος, ου, ὁ.
abfciffus, h. e. fpado, eviratus, ἀπόκοπος, ου, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ.
abfcondite, κρυφῆ, λάθρα, λάθρη.
abfconditus, κρυφθεὶς, έντος, ὁ, ἀποκεκρυμμένος, ου, ὁ, παράβυστος, ου, ὁ.
non abfconditus, ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ, ἀκατάκρυπτος, ου, ὁ.
omnino abfconditus, παγκευθὴς, έος, ὁ, Sophocl.
abfcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω, cum accufativo, ut ἀποκρύπτω τι, abfcondo aliquid, ἐγκρύπτω, ζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω, κεύθω, Poetice. Vide abdo.
ubabfcondo, ὑποκεύθω.
abfconfio, ἀπόκρυψις, εως, ἡ.
abfens, ἀπὼν, όντος, ὁ, ἄδημος, ου, ὁ, ἀποδημῶν, οῦντος, ὁ.
abfentia, ἀπουσία, ας, ἡ, ἀποῦσα, ῆς, ἡ.
abfentio, idem ac diffentio, διαφωνέω cum propofitione πρὸς, & accufativo fignificat diffentio in aliqua re.
abfilio, refilio, ἀποπηδάω, ῶ.
abfimilis, ἀνόμοιος, ου, ὁ, ἀφόμοιος, ου, ὁ, ἀπεοικὼς, ότος, ὁ.
abfinthium, ἀψίνθιον, ου, τό.
abfinthium marinum, σέριφον, ου, τό, σερίφιον, ου, τό.
abfifto, ἀφίσταμαι, vel ἀποστατέω, cum genitivo, ut ἀποστατέω τινὸς, deficio ab aliquo, ἀπολείπω.
abfitanum, οἶνος χιακὸς.
abfoleo, h. e. ab ufu recedo, ἀπαρχαιόομαι.
abfoletum, ἀπαρχαιωμένον, ου, τό, παρηλλαγμένον, ου, τό.
abfolvere, pro perficere, ἀποτελέω, cum accufativo: ut ἀποτελῶ τι, perficio aliquid, ἀπεργάζομαι, διαπράττω, τέλος ἐπιτιθέναι.
abfolvere creditorem, h. e. ei fatisfacere, ἀποδοῦναι τὸ χρέος, aes alienum, ἀπαλλάττω.
abfolvere orationem, περαίνω τὸν λόγον, cum accufativo.

abfolvere aliquem crimine, ἀφίημι, vel ἀφῶναι τινὰ τ' ἐγκλήματος, cum accufativo, & genitivo.
abfolvere aliquem debito, ἀφιέναι τινὰ, τ' χρέους cum accufativo, & genitivo.
abfolvere aliquem morte, ἀποψηφίζεσθαί τινος θανάτου. cum accufativo, & genitivo.
abfolvo, ἀπολύω, cum accufativo, τινὰ, ἀπογινώσκω τ' ἐγκλήματος, crimine, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
abfolute, τελέως, ἁπλῶς. ἐντελῶς.
abfolutio, liberatio a crimine, ἀπόλυσις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ.
abfolutio, ἀπεργασία, ας, ἡ, ἐξεργασία, ας, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ, συντέλεια, ας, ἡ.
abfolutorius, ἀπολυτικὸς, ῦ, ὁ.
abfolutum, σύνταξις, εως, τό, ἀπηλλαγμένον, ου, τό.
abfolutus, ἀπόλυτος, ου, ὁ, ἀφεθεὶς, έντος, ὁ, ἄφετος, ου, ὁ, ἄνετος, ου, ὁ.
abfolutus crimine, ἀφεθεὶς τ' ἐγκλήματος.
abfolutus, h. e. perfectus, ἀποτελεσθεὶς, έντος, ὁ, ἐντελὴς, έος, ὁ, τέλειος, ου, ὁ, ἀτρεκὴς έος, ὁ, κ ἡ, ἐντελὴς, έος, ὁ κ ἡ.
abfolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, έντος, ὁ, κατὰ πάντα τέλειος.
abfono, ἀπᾴδω.
abfonum, ἀνάρμοστον, ου, τό.
abfonus, ἀπηχὴς, έος, ὁ κ ἡ ἀπῳδὸς, ῦ, ὁ, ἄρρυθμος, ου, ὁ, κακοηχὴς, έος, ὁ & ἡ, & κακόηχος, ου, ὁ, τραχὺς, έος, ὁ, ἐκμελὴς, έος, ὁ κ ἡ.
abforbeo, καταπίνω, ἀναμάττω, ῥοφέω, ῶ, & ἀπορροφέω, ῶ, λαφύσσω.
abforbitio, ῥόφημα, ατος, τό, ῥόφησις, εως, ἡ.
abforptum, καταποθὲν, έντος, τό, συμποθὲν, έντος, τό.
abfque, ἄνευ, cum gen. ἀπό, & χωρὶς, δίχα Poet.
abftemius, ἄοινος, ου, ὁ, ὑδροπότης, ου, ὁ, ἀβρόμιος, ου, ὁ.
abftentio, ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ.
abftergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῦ, ὁ, ῥυπτικὸς, ῦ, ὁ.
abftergere calumnias, ἀπολύσασθαι διαβολὰς, & ἀποτρίψασθαι διαβολάς.
abftergo, & abftergeo, ἀποσμάω, & ἀποσμήχω, ἀπολούω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω, & υμι, ἀπομάττω, ἀπομάττομαι, ομαι, ἐκσμάω, & ἐκσμήχω, ῥύπτω.
abfterreo, ἀποτρέπω, cum accufativo, & genitivo cum præpofitione ἀπὸ, ut ἀποτρέπω τινὰ ἀπό τινος, abfterreo aliquem ab aliqua re. ἐκφοβέω, ῶ, φοβέω, ῶ, πτοέω, ῶ, ἀποσοβέω.
abfterfio, ἀπόξεσις, εως, ἡ, ἔκσμηξις, εως, ἡ, σμῆξις, εως, ἡ.
abftineo, ἀπαλλάττομαι, & ἀπέχομαι, cum genitivo, ut ἀπέχομαί τινος, abftineo ab aliqua re, ἀπείργω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφίστημι.
abftinere a fceleribus, ἀπέχειν, vel ἀπέχεσθαι τῶν αἰσχημάτων, cum genitivo.
abftinere a cibo, ἀποσιτέω, ἀσιτέω.
abftinere ab injuria, ἀπέχω τ' ὕβρεως, cum genitivo.
abftinens a cibo, ἀπόσιτος, ου, ὁ.
abftinens, ἀποσχὼν, όντος, ὁ, ἐγκρατὴς, έος, ὁ, κ ἡ, ἀποσχὼν, όντος, ὁ.
abftinenter, ἐγκρατῶς.
abftinentia, ἀποσχεσις, εως, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ.
abftinentia a cibo, ἀσιτία, ας, ἡ, ἀποσιτία, ας ἡ.
abfto, ἀφίσταμαι.
abftractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον, ου.
abftractus, ἀφαιρετὸς, ῦ, ὁ, ἀποκεχωρισμένος, ου, ὁ.
abftraho ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, χωρίζω, cum accufativo & genitivo cum præpofitione ἀπὸ, ut χωρίζω ἀπὸ τ' σώματος τὴν ψυχὴν, abftraho a corpore animum, ἀφέλκω.
abftringo, ἀπολύω.
abftrudo, ἀποθέω, ῶ, ἀποκρύπτω.
abftrufus, ἀπόκρυφος, ου, ὁ, κρυφαῖος, ου, ὁ, ἀπαρχαϊκὸς, όντ.
abfum, ἄπειμι, ἀποθέω, ῶ, ἀπολείπομαι. Dicitur ἄπειμι, τινι, vel ἀπό τινι, abfum ab hoc; cum fimplici genitivo, & cum genitivo, & præpofitione ἀπό.
annum totum abfum, ἀπενιαυτίζω.
abfum a domo, feu patria, ἀποδημέω.
parum abeft, quin faciam, ὀλίγου δέω τ' ποιεῖν, vel μικρὸν ἀπολείπεται τὸ ποιεῖν.
multum abeft, ut &c. πολλοῦ δέω, τ' &c.
tantum abeft, ut faciam hoc, ut &c. τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν τοῦτο, ὥστε &c.
abfit pro nequaquam, μηδαμῶς.
abfit, ὃ, γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ εἴη, μὴ συμβαίη.
abfit ut facias hoc, ἄπαγε, μὴ δράσῃς τοῦτο.
abfumo, δαπανάω, ἀναλίσκω, ἀποτρίβω, διαλίσκω, διαφθείρω, κενόω.

abfumptum, φθαρέν, τό. abfumpta καταναλωθέντα, τά.
abfurde, ἀτόπως, ἀκαίρως, παραλόγως.
abfurditas, & abfurdum, ἄτοπον, ου, τό, ἀτοπία, ας, ἡ, ἄλογον, ου, τό, ἀλλόκοτον, ου, τό, ἀμαθὲς ἐστι, τό, ἀνάρμοστον, ου, τό, ἀπηχὲς, τό, ἀσύγκλητον, ου, τό.
abfurdus, ἄλογος, ου, ὁ, ἄτοπος, ου, ὁ, ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἀλόγιστος, ου, ὁ, παράλογος, ου, ὁ.
abundans, ἄπορος, ου, ὁ, λαβρὸς, ῦ, ὁ, δαψιλὴς, έος, ὁ, κ ἡ, ἄφθονος, ου, ὁ, περισσεύων, οντος, ὁ, περισσὸς, ου, ὁ.
abundanter, & abunde, ἀφειδέστως, ἀφθόνως, δαψιλῶς, ἀφειδῶς, λιπαρῶς, ἅλις, ἀπόρως, περισσῶς, ἐν περιουσίᾳ, δαψιλῶς.
valde abundanter, ὑπερπερισσῶς.
abundantia, εὐπορία, ας, ἡ, εὐθηνία, ας, ἡ, περίσσεια, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, δαψίλεια, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, φορία, ας, ἡ, περιουσία, ας, ἡ.
ex abundantia, ἐκ περιουσίας.
abundatio, πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, ἐπίκλυσις, εως, ἡ, χύσις, εως, ἡ.
abunde, περισσῶς, αὐτάρκως, ἱκανῶς, ἐκ περιουσίας. Vide abundanter.
abundo, εὐθηνέω, & εὐθηνέομαι cum dativo, ut εὐθηνέομαι φυτοῖς, abundo arboribus, περισσεύω, & εὐπορέω, ῶ, cum gen. ut εὐπορῶ ἀργυρίου, argento abundo, γέμω, δαψιλεύομαι, ὑπερπίπτω, πλεονάζω.
fuperabundo, ὑπερπερισσεύω.
abvolo, ἀφίπταμαι, vel ἀφίπτημι.
ab Urbe condita, ἐξ ὃ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, h. e. ex quo urbem incolimus.
abufive, καταχρηστικῶς.
abufivus, καταχρηστικὸς, ῦ, ὁ, ἄχρηστος, ου, ὁ.
abufus, κατάχρησις, εως, ἡ ἀπόχρησις, εως, ἡ, παράχρησις, εως, ἡ.
abufus, a, um, ἀποχρησάμενος, ὁ, η, ἡ, ον, τό.
abutentes, ἀποχρώμενοι, οἱ, παραχρώμενοι, οἱ.
abutor, καταχράομαι, ῶμαι, cum dativo, ut καταχρῶμαί τινι, aliqua re abutor, fic ἀποχράομαι, ῶμαι πρὸς κακὸν, vel ἀπειρόκαλος, male utor aliqua re, παρακαταχράομαι, ῶμαι, παραχράομαι, ῶμαι.
abyffus, ἄβυσσος, ου, ὁ, κ ἡ.

A C.

Ac, &, ἠδὲ Poetice.
Academia, Ἀκαδημία, ας, ἡ.
acanthus, ἄκανθα, ου, ὁ.
acatium, ἀκάτιον, ου, τό.
acanto, τρυφάω.
accedere fententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι cum dativo.
accedit ad hæc; ἐπιγίνεται τούτοις.
accedo, προσβαίνω, cum dativo, ut προσβαίνω τινὶ, accedo ad aliquem, παραγίνομαι, προσέρχομαι τινι, ἀφικνέομαι, οῦμαι, ἐφικνέομαι, οῦμαι, πρόσειμι, μετέειμι, συνεγγίζω, προσεγγίζω.
propiufcule accedo, παρεγγίζω.
acceleratio, ἐπίξεις, εως, ἡ, ταχύτης, ας, ἡ σπουδὴ, ῆς, ἡ.
accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, ῶ, κατασπεύδω, ταχύνω.
accendo, ἀνάπτω, cum accufativo, ut ἀνάπτω τι, accendo aliquid, ἅπτω, αἰθύσσω, ἐξάπτω, ἐμπυρέω, ῶ, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
accendo rurfus, ἀναφλέγω, ἀνακαίω.
accenfio, ἀνάφλεξις, ῆς, ἡ.
accenfor, ἐκπυρσευτὴς, ῦς, ὁ, βιλαρχης, ου, ὁ.
accenfus, ἅμμιππος, ου, ὁ, ἀντίμιππος, ου, ὁ θεράπων, ου, ὁ, ἐξάνωνος, ου, ὁ, συμμαχὸς, ου, ὁ, ἐφαρμόσιμος, ου, ὁ πεζομάχος, ου, ὁ παραμένων, ου, ὁ.
accentus, προσῳδία, ας, ἡ.
acceptio, λῆψις, εως, ἡ, πρόσληψις, εως, ἡ, παράληψις, εως, ἡ.
acceptio perfonarum, προσωποληψία, ας, ἡ.
acceptor perfonarum, προσωπολήπτης, ου, ὁ.
accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
acceptum habeo, χαίρω, cum fimpl. dativo, vel cum dativo, & præpofitione ἐπὶ, ut χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι, acceptum habeo alicui. Pro probo, ἀποδέχομαι.
acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφίημι, ῶ, ἀπογράφω.
accepti, expenfique rationem reddere, λόγον ἀποδιδόναι τῶν λαμβανομένων, & δαπανωμένων.
acceptus, δεκτὸς, ῦ, ὁ, χαρισθεὶς έντος ὁ, ἀσμενὸς, ῆς, ὁ & ἡ, καταθύμιος, ου, ὁ, εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ προσληφθεὶς, έντος, ὁ, ἀσπαστὸς, ῦ, ὁ.
accerfitor, κλήτωρ, ορος, ὁ, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.
accerfitus, a, um, προσκληθεὶς, έντος, ὁ, προσκληθεῖσα, ης, ἡ, προσκληθὲν, έντος, τό, μετακληθεὶς, έντος, ὁ, μετακληθεῖσα, ης, ἡ, μετακληθὲν, έντος, τό.

accerso, καταγκαλέω, ῶ, μετακαλέω, ῶ, μεταπέμπομαι, προσπέμπομαι, cum accusativo, ut προσπέμπομαι τινά, accerso aliquem, προσκαλέω, ῶ.
accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τ συνωμοσίαν τινί, cum accusativo, & dativo.
accessio, ἐπίδοσις, εως, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ, αὔξησις, εως, ἡ.
accessu difficilis, δυσέμβατος, ου, ὁ, δυσέμβολος, ου, ὁ.
accessu facilis, εὐέμβατος, ου, ὁ, εὐπρόσιτος, ου, ὁ, εὐπρόσοδος, ου, ὁ.
accessum tutum præbere, ἀσφάλειαν παρέχειν τινί, cum accusativo, & dativo.
accessus, ἄφιξις, εως, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ, ἐπέλευσις, εως, ἡ, πρόσοδος, ου, ἡ.
accidens, σύμπτωμα, ατος, τό, συμβεβηκός, ότος, τό.
accidentia, συμβεβηκότα, ότων, τά, συμβαίνοντα, όντων, τά.
accidit, συμβαίνει, cum dativo, & accusativo, ut συμβαίνει μοι τ[illegible], hoc mihi accidit, ἐνδέχεται, συμπίπτει, πάθειν, & active πάσχω.
accido, συμπίπτω, προστυγχάνω, προσπίπτω.
accidere alicui ad genua, προσπίπτειν πρὸς γόνατά τινι.
accido, περιπίπτω, ἐντυγχάνω.
accido, μεταπέμπω, cum accusativo ut μεταπέμπω τινά, accido aliquem, ἐπικαλέομαι, οῦμαι, προσπέμπω.
accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ὁπλίζω.
accingo me ad navigationem, παρασκευάζομαι τὸν πλοῦν, h. e. navigationem paro.
accingo me ad bellum παρασκευάζομαι εἰς πόλεμον.
accino, προσᾴδω, vel παραψάλλω, cum dativo, ut παραψάλλω τινί accino alicui; παρῳδέω, ῶ.
accio, προσκαλέω, ῶ, vel μετακαλέω, ῶ, cum accusativo, ut μετακαλῶ τινα, aliquem accio.
accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι, & ἀποδέχομαι, & προσδέχομαι, cum accusativo, ut προσδέχομαί τι, accipio aliquid, [illegible], ῶ, κομίζομαι, cum accusativo, & genitivo cum præpositione παρά, ut κομίζομαι τ ἐπιστολὴν παρά τινος, accipio epistolam ab aliquo.
accipio sigillatim, διαλαμβάνω.
accipio per successionem, παραλαμβάνω.
vicissim accipio, ἀντιδέχομαι.
ultra accipio, προσπαραλαμβάνω, προσλαμβάνω.
una accipio, συμπαραλαμβάνω.
accipio in deteriorem partem, ἀναλαμβάνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἐξηγέομαι πρὸς τὸ [illegible].
male accipio, κακουχέομαι, οῦμαι, cum dativo.
accipiter, ἱέραξ, ακος, ὁ, ἴρηξ, ηκος, ὁ, κίρκος, ου, ὁ, [illegible], ου, ὁ.
accipitrarius, ἱερακοτρόφος, ου, ὁ.
accilo, h. e. stimulo, κεντέω.
accitus, a, um, προσκληθείς, έντος, ὁ, προσκληθεῖσα, ης, ἡ, προσκληθέν, έντος, τό, μετακληθείς, έντος, ὁ, μετακληθεῖσα, ης, ἡ, μετακληθέν, έντος, τό.
accitus, us, ui, μετάκλησις, εως, ἡ, πρόσκλησις, εως, ἡ, προσκάλεσις, εως, ἡ.
acclamatio, ἐπικραυγή, ῆς, ἡ, ἐπιφώνημα, ατος, τό, ἐπιβόημα, ατος, τό, ἀφήμησις, εως, ἡ, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.
per acclamationem, ἐπιφωνηματικῶς.
acclamatione approbo aliquid, ἐπισημαίνομαί τι, cum accusativo.
acclamatione excipio, ἀναφημέω, ῶ, καταφημέω, ῶ, ἀφημέω, ῶ.
acclamito, προσφωνέω, ῶ.
acclamo, ἐπικραζω, ἐπιβοάω, ῶ, ἐπιφωνέω, ῶ, ἐπηχέω, ἀφημέω, ῶ.
acclinis, & acclinus, ἐπικλινής, έος, ὁ, προσκλινής, έος, ὁ.
acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
acclive, ἐπικλινῶς.
acclivis, & acclivus, ἀνωφερής, έος, ὁ, ὄρθιος, ου, ὁ, ἡ, ἐπάντης, εος, ὁ ἡ, παράντης, εος, ὁ ἡ, προσάντης, εος, ὁ ἡ, Hesych.
acclivitas, ἀνωφέρεια, ας, ἡ.
accola, πάροικος, ου, ὁ, πρόσοικος, ου, ὁ, περίοικος, ου, ὁ.
accolæ, αὐτόχθονες, όνων, οἱ.
accollo, παροικέω, ῶ, & προσοικέω, ῶ, cum dativo, ut προσοικῶ τινι, aliquem accolo.
accomodate, ἐπιτηδείως, ἐμμελῶς, ἁρμοδίως.
accomodatio, ἐφαρμόσις, εως, ἡ, ἁρμογή, ῆς, ἡ, προσοικείωσις, εως, ἡ.
accommodatus, & accommodus, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἐμμελής, ὁ, ὁ, λυσιτελής, έος, ὁ, οἰκεῖος, ου, ὁ, πρόσφορος, ου, ὁ, ἁρμόττων, οντος, ὁ, cum dativo, ut ἁρμόττων τινί, alicui rei accommodatus.
accommodo, ἁρμόζω, vel προσαρμόζω, vel ἐφαρμόζω, cum accusativo, & dativo, ut ἐφαρμόζω τινί τι, accommodo alicui aliquid. προσοικειόω, ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, ῶ.
accredo, ἐπιπείθομαι.
accrementum, & accretio, ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπίδοσις, εως, ἡ.
accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσγίνομαι, ἐπιδίδωμι.
accubatio, & accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, κατάκλισις, εως, ἡ, λοχεία ας, ἡ.
accubitorium, ἀνακλιντήριον, ου, τό.
accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, ἀνακλισμός, ου, ὁ, κατάκλισις, εως, ἡ.
accubo, & accumbo, παράκειμαι, cum dativo, ut παράκειμαί τινι, accumbo alicui rei, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατακεῖμαι, ἀναπίπτω, cum genitivo, & cum genitivo & præpositione ἐπί, ut ἀναπίπτω τ γῆς, vel ἐπὶ τ γῆς, in terra accumbo.
accudo, κόπτω, τυπόω, ῶ.
accumbo, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω. Vide accubo.
una accumbo, συγκατακλίνομαι.
juxta accumbo, παρακλίνομαι.
accumbo sub alio, h. e. in inferiori loco, ὑποκατακλίνομαι.
accumbere facio, κατακλίνω.
accumulate, σωρηδόν, πυκνῶς.
accumulatio, ἐπισώρευσις, εως, ἡ, συνάθροισμα, ατος, ατος, τό, [illegible], εως, ἡ.
accumulatus, πλήρης, ου, ὁ, σεσωρευμένος, ου, ὁ.
accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω, cum accusativo, σωματοποιέω, ῶ, σωρεύω, ῶ, & σωρεύω.
accurate, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λεπτῶς, & λεπτομερῶς, & λεπτομερέστερον, περιέργως, ἐπεξεργασμένως.
accurate persequi, ἀκριβολογεῖσθαι, cum accusativo, & cum genitivo, ac præpositione ὑπέρ, vel περί, ut ἀκριβολογεῖσθαί τι, & ὑπέρ τινος, & περί τινος, aliquid accurate persequi.
accuratio, ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
accuratus, ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ ἡ, λεπτομερής, έος, ὁ, ἡ ἡ, & passive ἐπιμεληθείς, έντος, ὁ.
accuro, ἐπιμελέομαι, ἐξακριβόω, ῶ.
accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω, ῶ.
accursus, προσδρομή, ῆς, τό.
accusabilis, αἰτιατός, οῦ, ὁ, ἐγκλητός, οῦ, ὁ, ὑπόμεμπτος, ου, ὁ.
accusatio, ἔγκλημα, ατος, τό, κατηγορία, ας, ἡ, αἰτίασις, εως, ἡ, γραφή, ῆς, ἡ.
accusatio, idest, conquestio, καταμέμψις, εως, ἡ, λαβή, ῆς, ἡ, μέμψις, εως, ἡ, ὄνειδος, ου, τό.
ad accusationes respondere, ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, cum accusativo & præpositione πρός.
accusator, κατήγορος, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ, κατήγορος, οντος, ὁ, γραψάμενος, ου, ὁ, ἀδικούμενος, οντος, ὁ, τ αἰτίαν ἐπιφέρων.
accusatorie, ἐγκληματικῶς, κατηγορικῶς.
accusatorius, ἐγκληματικός, ὁ, ὁ, κατηγορικός, ὁ, ὁ.
accusatus, ἐγκληθείς, έντος, ὁ, κατηγορηθείς, ὁ, ὁ, ὑπεύθυνος αἰτίας.
accuso, αἰτιάομαι, ῶμαι, κατηγορέω, ῶ, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω, τινὰ αἰτίαν ἐπιφέρω, vel ἐπάγω, διαστρέφω τινα ἀδίκως, ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, εἰς αἰτίαν καθίστημί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμί τινα, γράφομαι, cum accusativo.
accusare falso aliquem, συκοφαντέω τινα, ψευδῶς ἐγκαλέω τινι.
accusare aliquem cædis falso, ψευδῶς κατηγορέω τινα φόνου, vel περὶ φόνου.
juste aliquem accusare, ἐγκαλεῖν τινι δικαίως, τ κατηγορίαν δικαίαν ποιεῖσθαι.
accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίᾳ εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, εἰς κρίσιν παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπέχειν.
accusationibus respondere, ἀπολογεῖσθαι, ἀπολογίαν προΐσχεσθαι, λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, ἀπολύεσθαι τὰ κατηγορήματα.
accuso te hujus, ἐπαιτιῶμαι. cum accusativo, & genitivo, ut ἐπαιτιῶμαί σε τοῦτο, vicissim te accuso, ἀνθυπάγω σε. nullius rei te accuso, ἐγκαλῶ σοι μηδέν.
accusare, & criminari se invicem, κατηγορεῖν, καὶ διαβάλλειν ἀλλήλους.
accusare aliquem apud aliquem, κατηγορεῖν τινος πρός τινα, cum genitivo, & accusativo, & præpositione πρός.
acedia, id est incuria, ἀκηδία, ας, ἡ.
aceo, id est, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
aceratus id est, paleis plenus, ἀχυρώδης, εος, ὁ, ἡ, καὶ ἡ.
acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ου, ἡ.
acer, acris, ὀξύς, έος, ὁ, δριμύς, έος, ὁ, ἄτρεπτος, ου, ὁ.
acerbe, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
acerbitas, πικρία, ας, ἡ, τραχύτης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ.
acerbo, h. e. acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
acerbum, ὀμφάκιον, ου, τό, πικρόν, οῦ, τό.
acerbus, πικρός, οῦ, ὁ, σφοδρός, οῦ, ὁ, ἀηδής, έος, ὁ, στρυφνός, οῦ, ὁ. metaphorice ὠμός, οῦ, ὁ.
aceres, ἀπὸ λήθης.
acero, id est, paleis perfundo, ἀχυρόω, ῶ.
acerosus, h. e. paleis plenus, ἀχυρώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
acerra, θυμιατήριον, ου, τό, λιβανωτρίς, ίδος, ἡ.
acervatio, σώρευσις, εως, ἡ.
acervatim, σωρηδόν, ἀθρόως.
acervo, as, σωρεύω.
acervus, σωρός, οῦ, ὁ, ὄγκος, ου, ὁ, θημών, ῶνος, ὁ, θίς, θινός, ὁ, & θίς, θινός, ὁ, ἡ ἡ.
acesco, ὀξίνομαι, & ὀξίνω, ὀξίζω, παροξύνω.
acetabulum, ὀξύβαφον, ου, τό, ἐμβάφιον, ου, τό, κοτύλη, ης, ἡ.
acetaria, τρώξιμα, ων, τά.
acetarium vas, ὀξίς, ίδος, ἡ, ὀξύβαφον, ου, τό.
acetum, ὄξος, εος, τό, ὀξάλμη, ης, ἡ.
achates, gemmæ nomen, ἀχάτης, ου, ὁ.
acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων, οντος, ὁ.
achetæ, id est, cicadæ, ἀχέται, οἱ.
achilus, id est, pabulo destitutus, ἄχιλος, ου, ὁ.
achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειος, ου, τό, χιλιόφυλλον, ου, τό.
acia, ῥάμμα, ατος, τό.
aciarium, ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ.
acicula, ἀκεστρίδιον, βελόνη, ῥαφίδιον, ου, τό, ἀκεστρίδιον, ου, τό, περόνη, ης, ἡ, περονίδιον, ου, τό.
aciditas, ὀξύτης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ.
acidulus, ὑπόξος, ου, ὁ, ὀξώδης, ου, ὁ.
acidum reddo, ὀξύνω.
acidus, a, um, ὀξύς, εῖα, ύ, ὀξώδης, εος, ὁ, ἡ, τό.
aciem instruere, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν, cum accusativo, παράταξιν ποιεῖν, copias instruere.
acie instructa, συντεταγμένως.
aciei instructio, παράταξις, εως, ἡ.
instructio aciei adversus aliam, sive acies contra instructa, ἀντιπαράταξις, εως, ἡ.
in prima acie pugno, προμαχέω, ῶ.
in acie sto, ἐν τῇ παρατάξει καθίσταμαι.
acies falcis, & gladii, ἀκμή, ῆς, ἡ, ἀκίς, ίδος, ἡ, αἰχμή, ῆς, ἡ, ἀκωκή, ῆς, ἡ, ἀκμή, ῆς, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἀκίς, ῆς, ἡ.
acies exercitus, παράταξις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ, τάγμα, ατος, τό.
acies oculorum, γλήνη, ης, ἡ, βλέμμα, ατος, τό, κόρη, ης, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, τό.
acies oculorum obtusam habens, ἀμβλυωπής, ὁ, ὁ, & ἀμβλυωπός, οῦ, ὁ, ἡ ἡ.
acinosus, ῥαγώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, ἀγρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
acinus, & acinum, ῥάξ, γός, ὁ, ἡ ἡ, ῥώξ, γός, ὁ, γίγαρτον, ου, ὁ, & πυρήν, ῆνος, ὁ.
acipenser, piscis, ἔλλοψ, οπος, ὁ, & ἔλλοψ, οπος, ὁ, ἀκκιπήσιος, ου, ὁ.
aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον, ου, τό.
acontia, id est, jacula, ἀκόντια, ων, τά.
acontiæ serpentum genera, ἀκοντίαι, ῶν, οἱ.
acor, ὀξύτης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ.
acorona, planta quædam, ἄκορον, ου, τό.
acquiesco, στέργω, ἡσυχάζω, ἀρκέομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἠρεμέω, ἐπικλίνομαι, ἀρκέομαι.
acquiesco rebus præsentibus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀγαπῶ τάδε, ἀρκέομαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστῶσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι, & ἀγαπάω, ῶ, & συγχωρέω ὑπομένων, acquiesco pœnæ.
acquiro, κτάομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, ῶμαι, προσκτάομαι, ῶμαι, περιποιέομαι, οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω, cum accusativo, & dativo, ut περιάπτω τινί τι, acquiro aliquid alicui.
acquirere bonum aliquod civitati, περιάπτειν τῇ πόλει ἀγαθόν τι.
acquiro gloriam; τυγχάνω, vel ἐπιτυγχάνω δόξης, cum genitivo.
acquisitu facilis, εὐπόριστος, ου, ὁ.
acquisitu difficilis, δυσπόριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, δυσέφικτος, ου, ὁ.
Qui acquiri non potest, ἄκτητος, ου, ὁ.
Qui acquiri potest, κτητός, ὁ, ὁ, κτητικός, ὁ, ὁ.
acquisitio, προσποίησις, εως, ἡ, κτῆσις, εως, ἡ, πόρισις, εως, ἡ.
acredo, πικρία, ας, ἡ.
acredula, id est, luscinia, ἀηδών, όνος, ἡ, ἀηδών, όος, ἡ, φιλομήλα, ης, ἡ.
acrimonia, ὀξύτης, ητος, ἡ, δριμύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ, πικρία, ας ἡ.
acris, acre, ὀξύς, έος, ὁ, δριμύς, έος, ὁ, ἄτρεπτος, ου, ὁ.
acris ita, [illegible], ου, ὁ, ὀξυθυμία, ου, ὁ.
acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμύ, δριμέως, σφοδρῶς, ἐντόνως.

acritudo, πικρία, ας, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἐρεθισμὸς, ... , ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ, στυφότης, ητος, ἡ.
acrodrua, h. e. lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα, ων, τὰ.
acrostichis, genus versuum, ἀκροστιχίς, ίδος, ἡ.
ac, si, ὡς ἂν εἰ.
ac siquis, ἐὰν δέ τις.
acta, æ, id est, littus, ἀκτὴ, ῆς, ἡ.
acta, orum, πράξεις, εων, αἱ.
acta publica, γραμματεῖον, ου, τὸ, ἀναγραφαὶ δημόσιαι.
In acta referre, ἀναγράφω, & ἀναγράφομαι apud Aristot. Œcon. 2.
In acta relatus, ἀναγραπτος, ου, ὁ.
actio injuriarum, ὕβρεως δίκη.
actio, & actus, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ, δρᾶσις, εως, ἡ.
actio, hoc est, accusatio, κατηγορία, ας, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, αἰτία, ας, ἡ.
actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγω, λαγχάνω cum accusativo, & dativo, ac genitivo, ut λαγχάνω δίκην σοι τῆς κατηγορίας, injuriarum actionem alicui intendere.
actito, ἐνεργέω, ῶ, πραγματεύομαι.
active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
activus, ἐνεργητικὸς, ὴ, ὁ, δραστικὸς, ὴ, ὁ, δραστήριος, ου, ὁ, ἐνεργὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, πρακτικὸς, ὴ, ὁ.
actor, ποιητὴς, ῦ, ὁ, πράκτωρ, ορος, ὁ, δραστὴρ, ῆρος, ὁ, & δραστήριος, ου, ὁ.
actor, h. e. accusator, κατήγορος, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ.
actor, h. e. Patronus, συνήγορος, ου, ὁ.
actor, h. e. Histrio, ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ.
actualis scientia, πρακτικὴ, ῆς, ἡ.
actuarium, h. e. oneraria navis, ὁλκὰς, άδος, ἡ.
actuarius, h. e. actorum scriba, βραβευτὴς, οῦ, ὁ.
actuarius, h. e. facilis, εὐάγωγος, ου, ὁ.
actum est, id est, periit, πέπρακται, οἴχεται, διαπεπράγμεθα, actum est de nobis, οἰχήσεσθαι, apud Euripidem.
actuose, μεγαλείως, δραστικῶς.
actuosus, φιλεργὸς, οῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ, & ἡ, πρακτικὸς, ὴ, ὁ.
actus, subst. πρᾶξις, εως, ἡ, πραγματεία, ας, ἡ.
Secundus actus, δεύτερον μέρος, ους, τό.
actus, a, um, πεπραγμένος, η, ὁ, πραχθεὶς, έντος, ὁ.
In ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
acturum, ..., παραχρῆμα.
ac velut, καθάπερ.
acuens visum, ὀξυωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
aculeatus, ἀκανθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἐγκεντρος, ου, ὁ, κεντρωτὸς, ὴ, ὁ.
aculeum, γερμίον, ου, τό.
aculeus, κέντρον, ου, τὸ, ἄκανθα, ης, ἡ, ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, ἀκίδιον, ου, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, ἧλος, ου, ὁ.
aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπω τοῖς ἀκροωμένοις, cum accusativo, & dativo.
acumen, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἄκρον, ου, τό.
acumen auditus, ὀξυηκοΐα, ας, ἡ.
acumen ingenii, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
acumen oculorum, ὀξυωπία, ας, ἡ, ὀξυβλεψία, ας, ἡ.
acuminatus, κεντρώτης, ου, ὁ, ὀξυτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
acumino, ὀξύνω.
acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω, ῶ.
acupedius, ὀξύπους, οδος, ὁ.
acupictores, ποικιλτὴς, οῦ, οἱ, φρυγίωνες, ων, οἱ.
acu-pictus, ποικίλος, ὴ, ὁ, ποικίλτος, ου, ὁ.
acu-pingere, βελόναις ποικίλλω.
acus eris, ἄχυρον, ου, τὸ, ἀθὴρ, έρος, ὁ, ...ον, ου, τό.
acus, us, ἀκέστρα, ας, ἡ, βελόνη, ης, ἡ, ῥαφὶς, ίδος, ἡ.
acute, ὀξὺ, ὀξέως, λεγόμενον.
acute vociferans, ὀξυβόας, ου, ὁ, καὶ ἡ.
acute videns, ὀξυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὀξυωπὸς, οῦ, ὁ, & ὀξύοπτος, ου, ὁ.
acutus, ὀξὺς, έος, ὁ, ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, ἀγχιλεος, ου, ὁ, ξυὸς, ῦ, ὁ.
acutus, h. e. callidus, & ingeniosus, δεξιός, οῦ, ὁ, εὐστοχος, ου, ὁ, εὐστροχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, quæ vox proprie significat acrem, & celerem ingenio.
valde acutus, ὀξύτατος, ου, ὁ, καὶ ἡ, περιόξυς, εος, ὁ, καὶ ἡ.
Præacutus, προόξυς, εος, ὁ, καὶ ἡ.
utrinque acutus, anceps, ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ.
acutum sonum edens, ὀξύηχος, ου, ὁ.
Subacutus, ὑπόξυς, εος, ὁ.
accentum tonum habens in ultima syllaba, ὀξύτονος, ου, ὁ, in penultima, παροξύτονος, ου, ὁ, in antepenultima, προπαροξύτονος, ου, ὁ.
in acutum extenuo, σφηνόω.

A D.

ad, παρὰ, πρὸς, εἰς, & ἐς cum accusativo, κατὰ & Attice ὡς, ut ὡς, Κάτωνα πορεύομαι, ad Catonem eo.
adactio, βίασις, εως, ἡ, ἀνάγκη, ης, ἡ.
adactus, ἠναγκασμένος, ου, ὁ, βιασθεὶς, έντος, ὁ, ἀναγκασθεὶς, έντος, ὁ, ἀναγκασθεὶς, έντος, ὁ.
ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς κανόνα.
adæquatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ, παρίσωσις, εως, ἡ.
adædifico, προσοικοδομέω, ῶ.
adæque, ἐπίσης, πρὸς τὸ ἴσον.
adæquo, ἰσόω, ῶ, ἐξισόω, ῶ, ἀνισάζω, ὁμαλύνω, ὁμαλίζω.
adæratio, ἐξαργυρισμὸς, οῦ, ὁ.
adæro, ἐξαργυρόω, ῶ.
adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω cum dativo.
adagnato, ἐπισυναθροίζω.
adagium, & adagio, παροιμία, ας, ἡ, ῥῆμα, ατος, τὸ, λόγος, ου, ὁ.
adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, περιαρτάω, ἐξάπτω, καθάπτω, προσκαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
adamantinus, ἀδαμάντινος, ου, ὁ.
adamas, ἀδάμας, αντος, ὁ.
adamatorius, ἐρωτικὸς, ὴ, ὁ.
adamo, ἐκφιλέω, ῶ, cum accusativo; ut ἐκφιλῶ τινα, aliquem amo, ἀγαπάω, ῶ.
adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἀμφοίγω.
adapertilis, & adapertus, ἀνεῳγμένος, ου, ὁ, ἀνοικτὸς, ου, ὁ.
adapto, ἁρμόζω cum accusativo, & dativo, ut ἁρμόζω τί τινι, adapto aliquid alicui, ἐφαρμόζω, διαπήγνυμαι, μεταρρυθμίζω.
adaquo, ποτίζω, cum accusativo, ut ποτίζω τι, adaquo aliquid, ὑδρεύω.
adarca, vel adarces, concreta quædam salsugo, ἀδάρκη, ης, ἡ.
adareo, καταξηραίνομαι.
adauctus, us, ui, ἐπαύξησις, εως, ἡ.
adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
adbibo, ἐπιπίνω, cum genitivo, vel accusativo, ut ἐπιπίνω τὸ οἶνον, vel τοῦ οἴνου, bibo vinum.
adblandior, παραινέω, ῶ, ὑποσαίνω, ἐπισαίνω.
adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπαύξομαι.
addecimo, ἀποδεκατόω, ῶ.
addenso, πυκνόω, ῶ.
ad dexteram, ad sinistram, ἐπιδέξια, ἐπ' ἀριστερά.
addico, id est, vendo, ἀπεμπολέω, ῶ, καταλείπομαι cum accusativo, ut καταλείπομαί τι, aliquid addico, ἀποκηρύττω.
addico, id est, pronuncio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
addico, id est, condemno, καταδικάζω.
addico me alicui, προσανατίθημί με τινι, cum accusativo, & dativo.
addictus sum alicui, προσανατίθεμαι, cum dativo, ut προσανατίθεμαι τινι, προσκείμαι, ἀφιερόομαι, δουλεύω τινί.
addictio, id est, condemnatio, καταδίκη, ης, ἡ.
addisco, id est bene disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω, cum accusativo, & dativo, ut προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις, addisco aliquid artium cognitione.
additamentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, προσθήκη, ης, ἡ, παραθήκη, ης, ἡ.
additio, πρόσθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, πρόσθεμα, ατος, τό.
additum, προσθὲν, έντος, τό.
additus, a, um, πρόσθετος, ου, ὁ, προστεθειμένος, ου, ὁ.
addo, ἐπιτίθημι, vel προστίθημι, cum accusativo & dativo, ut προστίθημι τί τινι, addo aliquid alicui rei, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω, cum accusativo, & accusativo cum præpositione πρὸς ut συνάπτω τι πρός τι, aliquid addo ad aliquid, διατείνω.
addoceo, προσδιδάσκω.
addormio, κοιμάομαι, ῶμαι.
addormisco, προσκοιμάομαι, ῶμαι.
addubitanter, διαπορητικῶς.
addubitatio, ἀπόρησις, εως, ἡ, διαπόρησις, εως, ἡ, ὑπονοία, ας, ἡ.
addubitatus, ὕποπτος, ου, ὁ, ἀπορηθεὶς, έντος, ὁ.
addubito, ἀμφισβητέω, ῶ, cum genitivo, & præpositione περὶ, ut ἀμφισβητῶ περί τινος, addubito de aliqua re, διαπορέω, ῶ, ὀκνάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
adduco, ἀνάγω, διάγω, εἰσάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω, cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς, ut ἐπάγω τι εἰς τι, aliquid in aliud adduco.
adducere in suspicionem, ἄγω τινὰ εἰς ὑποψίαν, cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς.
adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum accusativo, πρόειμι, cum infinitivo.
adductio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
adductus, ἀναγόμενος, ου, ὁ, παραγόμενος, ου, ὁ, προσαγόμενος, ου, ὁ, συναγόμενος, ου, ὁ.
adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δώρων.
adduplico, διπλόω, ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
adedo, κατατρώγω.
ademptio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ.
ademptus, ἀφαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
adeo, id est, usque eo, ἕως, οὕτως, ὡς, ἐπὶ τοσοῦτον.
adeo, ut, τοσοῦτον, ὥστε cum indicativo, vel infinitivo.
adeo, idest, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, adeo aliquem, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαι, πορεύομαι πρός σε, accedo ad te, cum accusativo, & præpositione πρός.
adeo, id est, adorior, seu aggredior, aliquem, ἐπιχειρέω, ῶ, cum dativo, vel accusativo, & præpositione πρὸς, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα, ἅπτομαι cum genitivo, ut ἅπτομαί τινος, aliquem invado, adorior.
adeo hæreditatem, εἰς τὰ χρήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, & κληρονομέω τῆς κληρονομίας.
adeps, στέαρ, ατος, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, ἀξούγγιον, ου, τὸ, ἄλειφαρ, ατος, τὸ, δημὸς, οῦ, ὁ.
adepti, τυχόντες, όντων, οἱ.
adeptio, ἐπιτυχία, ας, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.
adeptus, ἐπιτυχὼν, όντος, ὁ, ἀπολαύσας, αντος, ὁ.
adequito, id est, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
ades, πάρει.
adesdum, δεῦρο, δεῦρ', ἴθι, ἄγε, ἴθι νῦν.
adespotus, id est, sine domino, ἀδέσποτος, ου, ὁ.
adesurio, βουλιμάζω, βουλιμιάω, ῶ, βουλιμιττω.
adeundum est, πορευτέον ἐστὶ, ἰτέον, παριτέον.
adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω, ω, παρασκευάζω, cum accusativo.
adfringo, προσάγνυμι.
adgannio, προσκνύζομαι, cum dativo.
adglomerati, συναθροισθέντες, έντων, οἱ.
adhabito, παροικέω, ῶ.
ad hæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτοις, προσέτι.
adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι, ῶμαι, προσπλέκομαι, συνάπτομαι, προσέχομαι τοῖς ἱματίοις, vestibus adhæresco; omnia cum dativo.
adhæsio, προσκόλλησις, εως, ἡ.
adhalo, προσπνέω, προσθάλπω.
adhamo, ἀγκιστρεύω.
adhibeo, ἀνατίθημι, vel διατίθημι, cum accusativo, ut διατίθημί τι, adhibeo aliquid, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
adhibeo curam & diligentiam, ἔχω, vel ποιέω ἐπιμέλειαν τινος, alicujus.
adhibeo in consilium, παρακαλέω σε εἰς συμβουλὴν, cum accusativo & accusativo cum præpositione εἰς, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι, cum dativo.
adhibeo mentem, προσέχω cum dativo, ut προσέχω τινὶ, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι, mentem adhibeo alicui.
adhorresco, ἐκπλήττομαι, ἐκφρίττω.
adhortatio, διακελευσμὸς, οῦ, ὁ, ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, ἐγκέλευσις, εως, ἡ, παραίνεσις, εως, ἡ, προτροπὴ, ῆς, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ, παρακέλευσμα, ατος, τὸ, παρακελευσμὸς, οῦ, ὁ, παρακέλευσις, εως, ἡ.
adhortator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, προτρέπων, οντος, ὁ, παραινετὴς, οῦ, ὁ, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, ἐρεθίζοντες, ων, οἱ.
adhortatorius, παρακελευστικὸς, ὴ, ὁ.
adhortor, ἐγκελεύω, ῶ, cum accusativo, ut ἐγκελεύω σε, accuso te, προτρέπω cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς, vel ἐπὶ, ut προτρέπω τινὰ εἰς, vel ἐπ' ἀρετὴν adhortor aliquem ad virtutem, παρακαλέω, ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαι, cum dativo, & accusativo, ut παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ad hoc te adhortor, ἐποτρύνω.
adhuc, μέχρι τότε, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
adjaceo, παράκειμαι, vel πρόσκειμαι, cum dativo, ut πρόσκειμαί τινι, adjaceo alicui.
adjectio, & adjectus, us, ui, ἐπίθεσις, εως, προσβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπίβλημα, ατος, τό.
adjectivus, ἐπίθετος, ου, ὁ, παραθετικὸς, ὴ, ὁ.

adjectivum, ἐπίθετον, ου, τό.
adjectus, a, um, ἐπίθετος, ου, ὁ, προσθετός, ὁ, ἐπιβεβλημένος, ου, ὁ, προσβεβλημένος, ου, ὁ.
adigo, id est, adduco, προσάγω, ἀνάγω, ἐπάγω.
adigo, id est, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, cum accusativo, ut βιάζομαί τινα, adigo aliquem. πείθομαι, cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς, ut πείθομαί τινα εἰς τι, adigo aliquem ad aliquid.
adjicio, ἐπιβάλλω, cum accusativo, ut ἐπιβάλλω τι, adjicio aliquid, προσεμβάλλω, cum dativo. ut προσεμβάλλω τινί, adjicio alicui, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
adjicio animum rei, vel ad rem, προσέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην, vel νοῦν.
adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι, cum accusativo, & dativo.
adimo, ταρίσω, ἀφαιρέω, ῶ, vel ἐξαιρέω, ῶ, cum accusativo rei, & genitivo personæ, vel cum accusativo personæ & genitivo rei, ut ἐξαιρῶ τί τινος, vel τινά τι, aliquid alicui adimo. παραιρέω, ῶ, cum accusativo personæ, vel cum genitivo, accusativo & personæ & rei, vel cum accusativo rei, & genitivo personæ, ut παραιρῶ τι, & τινά τι, vel τινός, τι, aliquid adimo alicui.
adimpleo, ἐκπληρόω, ῶ, vel προσπληρόω, τι. cum accusativo, ἀναπληρόω, ῶ.
adineo, ἐπαρίημι.
adinvenio, ἐφευρίσκω, ἐξευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω, cum dativo & accusativo, ut προσευρίσκω τινί τι, aliquid alicui invenio.
adinventio, εὕρεσις, εως, ἡ, ἐξεύρεσις, εως, ἡ, ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, ἐπινόημα, ατος, τό.
adipalis, στεατώδης, ου, ὁ.
adipatus, & adipofus, στεατώδης, εος, ὁ & ἡ, & στεατώδης, εος, ὁ & ἡ, πιμελώδης, εος, ὁ & ἡ.
adipes, στέαρ, τό, λίπος, τό.
adipiscor, προσλαμβάνω, cum accusativo, τυγχάνω cum genitivo, ut τυγχάνω τινός, aliquid consequor, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, ῶμαι, ἀντιποιέομαι, οῦμαι, cum genitivo.
adipofus, λιπαρός, οῦ, ὁ, στεατώδης, εος, ὁ & ἡ.
aditio, & aditus, εἴσοδος, ου, ἡ, πρόσοδος, ου, ἡ, ἔφοδος, ου, ἡ, ἐπίβασις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ.
aditu difficilis δυσέντευκτος, ου, ὁ, δυσπρόσοδος, ου, ὁ.
aditu facilis, εὔοδος, ου, ἡ, εὐπρόσιτος, ου, ὁ, εὐπρόσοδος, ου, πρόσπλαστος, ου, ὁ.
aditus, εἴσοδος, ου, ἡ, ἐπέλευσις, εως, ἡ, προσαγωγή, ῆς, ἡ.
aditum præbens, προσαγωγεύς, έως, ὁ.
adjudico, ἐπικρίνω, ἐπιψηφίζω, ψηφίζομαί τινα aliquem, cum accusativo.
adjugo, ἐπιζεύγνυμι.
adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸς, συνεργεῖν, συνεργεῖ, ἐπικουρεῖ. ἐπαγωνίζεσθαι τινι, cum dativo.
adjumentum, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
adjumentum afferens, ὠφέλιμος, ου, ὁ, ὠφελητικός.
adjunctio, ἐπίζευξις, εως, ἡ, ἐπίθεσις, εως, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ.
adjunctor, ἐπιζεύκτης, ου, ὁ, ἐπιθέτης, ου, ὁ, προσθέτης, ου, ὁ.
adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω, cum dativo, & accusativo, ut προσαρμόττω τινί τι, aliquid alicui adjungo, κολλάομαι, ῶμαι.
adjungo, seu intendo animum ad aliquid, φρονέω τι, cum accusativo.
adjungo me alicui, προσοικειόομαί τινί με, προστίθημί με τινι, cum accusativo, & dativo.
adjungo mihi aliquem, familiarem reddo, προσοικειόομαι, vel συνοικειόω τινά μοι, cum accusativo, & dativo.
adjuratio, ἐξορκισμός, οῦ, ὁ.
adjurgium, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τό.
adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, ῶ, ἐπιμέμφομαι.
adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐνορκίζω cum accusativo, ut ἐνορκίζω τινά, aliquem adjuro, ὀμνύω, ῶ, ἐνόμνυμι.
adjutor, & adjutrix, βοηθός, οῦ, ὁ, & ἡ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ, & ἡ, ἐπίκουρος, ου, ὁ & ἡ, συνεργός, οῦ, ὁ & ἡ, ἀλέκτωρ, ορος, ὁ & ἡ, ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ & ἡ, βοηδρόμος, ου, ὁ & ἡ.
adjutorium, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τό, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἀλεξητήριον, ου, τό.
adjuvamen, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τό, ἐπικουρία, ας, ἡ.
adjuvator, & adjuvatrix, βοηθός, οῦ, ὁ & ἡ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, συνεργός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, & ἡ.
adjuvo, βοηθέω, ῶ, cum dativo, ἀμύνω, ὠφελέω, ἐπικουρέω, ῶ, ἐπαρκέω, ῶ, συνωφελέω, ῶ, βοηδρομέω, ῶ.
adjuvo te, συνανύομαί σοι τὸ πόνῳ quasi laborem tibi demo, cum genitivo & dativo. συνεπιλαμβάνομαί σοι τοῦ πόνου, cum dativo & accusativo in eadem significatione. ὠφελέω, ῶ, cum dativo, ut ὠφελῶ τινι, alicui opem fero, συνωφελέω, ῶ, τινι.
adjuvo te hac re, βοηθῶ σοι τοῦτο, cum gemino dativo.
Simul adjuvo, συνωφελέω, ῶ.
Vicissim adjuvo, ἀντωφελέω, ῶ.
adlaboro, ταλαιπωρέω, ῶ, ἐπιπονέω, ῶ, ἐπαγωνίζομαι.
admando, ἐπιτάττω.
admembratim, κατὰ μέλος.
admetior, ἐπιμετρέω, ῶ, προσμετρέω, ῶ.
adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, ῶ, χαρακίζω.
adminiculum, χάραξ, ακος, ὁ, χαράκιον, ου, τό, ἔρεισμα, ατος, τό, στήριγμα, ατος, τό, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τό, ἐπικουρία, ας, ἡ.
administer, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάκονος, ου, ὁ.
administra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ.
administratio, διοίκησις, εως, ἡ, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, χείρισις, εως, ἡ.
administratio Reipublicæ, πολιτεία, ας, ἡ.
in administratione Reipublicæ versor, πολιτεύομαι, ἐμπολιτεύομαι.
in administratione Reipublicæ alicui adversor, ἀντιπολιτεύομαί τινι, cum dativo.
a Reipublicæ administratione alienus, ἀπολίτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
administratio prava Reipublicæ, κακοπολιτεία, ας, ἡ.
administro publica negotia, τὰ τῆς πόλεως πράττω, τὰ πολιτικὰ διοικῶ, τὰ ἐπιμελεῖσθαι, & προστατεῖν τῶν κοινῶν λαμβάνω, ἅπτομαι πολιτικῶν πραγμάτων, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφομαι.
administro male Rempublicam, τὰ πράγματα πάντα τῆς πόλεως λυμαίνομαι, κακῶς προΐσταμαι τῶν πραγμάτων.
administrator, διοικητής, οῦ, ὁ, ὑπηρέτης, ου, ὁ, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
administro, διοικέω, ῶ, ὑπηρετέω, ῶ, ἀμφιέπω, ῶ, κατέχω.
administro res civitatis, διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
administro Rempublicam, διοικῶ τὰ κοινά.
administro rem familiarem, οἰκονομέω, ῶ.
administro male, ἐκδιαιτάω, ῶ, cum genitivo, ut ἐκδιαιτῶ τινος, male aliquid administro, παραδιοικέω, ῶ, cum accusativo.
administro domum bene, vel male, διοικῶ τὴν οἰκίαν εὖ, ἢ κακῶς.
administro Sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
admirabile, παράδοξον, ου, τό.
admirabilis, θαυμαστός, οῦ, ὁ, θαυμάσιος, ου, ὁ, ἀγαστός, οῦ, ὁ.
admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
admirandus, θαυμαστός, οῦ, ὁ, θαυμαστός, οῦ, ὁ, ἀξιέπαινος, ου, ὁ, ἀγαστός, οῦ, ὁ.
admiratio, θαῦμα, ατος, τό, θαυμασμός, οῦ, ὁ, θάμβος, εος, τό, θέλγμα, ατος, τό, θαυμαστότης, ητος, ἡ.
admiratio attonita, θάμβος, εος, τό.
citra admirationem, ἀθαυμαστί.
admiratione dignus, ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ.
admiratione stupefactus, περιθαμβής, έος, ὁ & ἡ.
admirationi sum in re aliqua, θαυμάζομαι κατά τι.
admirator, θαυμαστής, οῦ, ὁ, ἀγαστής, οῦ, ὁ, θαυμαστής, οῦ, ὁ.
admiror, θαυμάζω, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἀγάομαι, θάπτω, καταθάπτω, σεβάζω.
admiror sapientiam tuam, vel admiror te ob tuam sapientiam, θαυμάζω σε τῆς σοφίας, vel ἐπὶ σοφίᾳ, vel θαυμάζω τὴν σοφίαν σου. Eodem modo construitur ἄγαμαι.
admiror supra modum, ὑπερθαυμάζω.
admiror cum stupore, ἐκθαμβέω, ῶ, καταθαμβέω, ῶ.
admisceo, κεράννυμι, sive κεραννύω, & κεράω, ῶ, ἐπιμίγνυμι, παραπλέκω.
admisceo vinum aqua, κερῶ ὕδωρ οἴνῳ, vel κερῶ οἶνον ὕδατι.
admissarium admitto, ὀχεύω.
admissario admoveo, βιβάζω.
admissarius, sc. equus, ὀχευτής, οῦ, ὁ, ὀχεύς, ἑως, ὁ, ἀναβάτης, ου, θόρος, ου, ὁ.
admissio, εἴσοδος, ου, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ, ὀχεία, ας, ἡ.
admissum, sc. scelus, πλημμέλημα, ατος, τό, ἁμαρτία, ας, ἡ.
admissura, sc. equæ, ὄχευμα, ατος, τό, ὀχεία, ας, ἡ.
admissus, προσδεχθείς, έντος, ὁ.
admissio, μίξις, εως, ἡ ἐπίμιξις, εως, ἡ, πρόσμιξις, εως, ἡ.
admistus, ἐπίμικτος, ου, ὁ, πρόσμικτος, ου, ὁ.
admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum accusativo, τὴν εἰρήνην, pacem. ἐφίημι. παρίημι, προσίημί τινα εἰς τι, aliquem ad aliquid. προσάγω, ἐγχέω, εἰσφέρω.
admitto flagitium, δεινόν vel αἰσχρόν τι ποιέω, ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, ῶ, cum accusativo.
admodulor, προσᾴδω, ἁρμόζω.
admodum, ἄγαν, λίαν, ἱκανῶς, σφόδρα, πάνυ.
admolior, ἐπιχειρέω, ῶ.
admoneo, παρακαλέω, cum accusativo, atque accusativo cum præpositione ἐπί, ut παρακαλῶ τινα ἐπί τι, aliquem de re aliqua admoneo. παραινέω, ῶ, cum dat. σοί, te; νουθετέω, ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accusativis.
admonitio, νουθεσία, ας, ἡ, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τό, παραίνεσις, εως, ἡ, ἀνάμνησις, εως, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
admonitor, παραινέτης, ου, ὁ, νουθετητής, οῦ, ὁ, ἐπιτιμητής, οῦ, ὁ.
admonitorius, παραινετικός, νουθετικός.
admonitus, παραινούμενος, ου, ὁ, νουθετηθείς, έντος, ὁ.
admordeo, ἐνδάκνω, καταδάκνω.
admotio, & admotus, us, ui, πρόσαψις, εως, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ.
admotus, a, um, προσπελασθείς, έντος, ὁ.
admoveo, προστίθημι, cum accusativo, atque accusativo cum præpositione πρός, ut προστίθημί τι πρός τι, aliquid ad aliquid admoveo. παραβάλλω, vel προσβάλλω cum accusativo & dativo, ut προσβάλλω τί τινι, aliquid alicui rei adjicio, admoveo. πελάζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω, προσμίξω. Lucianus.
admoveo manum alicui rei, προσάγω, vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα, cum accusativo, & dativo.
admugio, ἐπιμυκάομαι, ῶμαι.
admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
admutilo, κολοβόω, ῶ.
adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
adnatatio, προσνῆξις, εως, ἡ.
adnato, & adno, ἀπονήχομαι, vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαι, cum dativo, ut προσνήχομαί τινι, ad aliquem natando pervenio.
adnavigatio, ἀνάπλοος, όου, ὁ, ἐπίπλοος, όου, ὁ.
adnavigo, εἰσπλέω, ῶ, προσπλέω, ῶ, ἐπιπλέω, ῶ.
adnecto, ἐπιπλέκω, ἐπισυνάπτω.
adnexus, συνεζευγμένος, ου, ὁ.
adnicto, ὀφθαλμιάω, ῶ ἐποφθαλμιάω, ῶ, πρός τι, vel τινι cum accusativo, & præpositione πρός, vel cum dativo. ἐποφθαλμιάω, ῶ, παραμιμέομαι, ὑπό, διδίλλω.
adnitor, πειράομαι, ῶμαι.
adnixus, τι ἀθεὶς, έντος, ὁ, προσπλακείς, έντος, ὁ.
adnominatio, παρονομασία, ας, ἡ, προσονομασία, ας, ἡ.
adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
adnubilo, ζοφόω, ῶ, & ἐπιζοφόω, ῶ.
adnuo, προσνεύω, ἐπινεύω.
adnutivum, quasi adjurativum, καταφατικός, οῦ, τό.
adnutrio, ἐπιτρέφω.
adnutritus, ἐνθρεπτός, οῦ, ὁ.
adobruo, ἐπισυγχωννύω, περιχωννύω.
adoleo, θυμιάω, ῶ, καίω active. θύω, ῶ, κνισόω, ῶ, καθαγίζω.
adolescens, μεῖραξ, ακος, ὁ, νεανίας, ου, ὁ, ἀντίπαις, ου, ὁ, ἔφηβος, ου, ὁ, νέος, ου, ὁ, ἀμφιθαλής, έος, ὁ.
adolescentia, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ, ἐφηβία, ας, ἡ, ἐφηβότης, ητος, ἡ.
ab ineunte adolescentia, ἐκ νέου, ἐκ νέω, ἐκ νέων, ἐκ παίδων, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
adolescentior, adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, μειρακιόομαι, ῶμαι.
adolescentula, νεᾶνις, ιδος, ἡ, μειρακίσκη, ης, τό, μειράκιον, ου, ἡ, παιδισκάριον, ου, τό.
adolescentulus, μειράκιον, ου, τό, μειρακίσκος, ου, ὁ, νεανίσκος, ου, ὁ.
adolesco, ἀναλλω, ἡβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, ῶμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, ἐκνεάζω.
adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συγκαλύπτω.
adoptatitius, adoptivus, & adoptitius, ποιητὸς υἱός, υἱὸς θετός, θέσει, ου, ὁ, εἰσποιητός, οῦ, ὁ.
adoptandus alteri traditus, ἐκποιητός, οῦ, ὁ.
adoptator, ποθητήρ, ῆρος.
adoptio activa, υἱοθεσία, ας, ἡ, θέσις, εως, ἡ, ποίησις, εως, ἡ, εἰσποίησις, εως, ἡ.
adoptio passiva, ἐκποίησις, εως, ἡ, ἐκποιεῖν enim est in adoptionem dare.

ado-

adoptivus, adoptitius, adoptatitius, ποιητὸς φύσει, θετός, ὁ, ἡ, εἰσποιητός, ὁ, ἡ, υἱόθετος, ου, ὁ, εἰσποιητός, ὁ, ὁ.
adopto, υἱοθετέω, ῶ, ποιέω, ῶ, εἰσποιέω, ῶ, ἐκποιέω, ῶ, παῖδα τίθεμαι, filium adopto. ποιέω, ῶ, vel εἰσποιέω, ῶ, παῖδα εἰς θέσιν λαμβάνω, puerum in adoptionem accipio.
ador, ζειά, ας, ἡ, χόνδρος, ου, ὁ.
adoratio, προσκύνησις, εως, ἡ, σέβας, ατος, τό.
adordior, ἄρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐπιχειρέω, ῶ.
adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω, ῶ, cum dativo, vel accusativo, & præpositione πρός, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα. ἐπέρχομαι cum accusativo, ut ἐπέρχομαί τινα, aliquem adorior, ἐμβάλλω, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω, ὁρμάομαι, κατατρέχω, ἐπιδιάζω.
adornatio, διακόσμησις, εως, ἡ, σκευασία, ας, ἡ.
adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, ἐντύνω, ἐπισκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
adorno convivium, συγκροτέω, ῶ, συνάγω.
adoro, προσκυνέω, ῶ, cum dativo, vel accusativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι.
adoro, προσκυνέω, ῶ, cum dativo, vel accusativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι.
adoro Deum, προσκυνῶ τῷ Θεῷ, vel τὸν Θεόν.
adorsus, ἐπιθέμενος, ου, ὁ, καταρξάμενος, ου, ὁ.
adortus, ἐπιχειρήσας, αντος, ὁ.
adposco, προσαιτέω, ῶ, ἐπαιτέω, ῶ.
adprecor, προσεύχομαι.
adpugno, προσμάχομαι.
adradico, προσριζόω, ῶ, cum accusativo, & dativo. Philo de mundo.
adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
adrasus, ἐπίξεστος, ου, ὁ.
adrepo, προσέρπω cum dativo, ἐφέρπω, cum accusativo, & præpositione, ἐπί, ut ἐφέρπω ἐπί τινα, ad aliquem repo. ἐφέρπω.
adruo, ἀνασκάπτω.
adscisco, προσλαμβάνομαι, ἅμαι, cum accusativo, ut ἐμαυτῷ τι, adscisco mihi aliquid, ἐπάγομαί μοι δουλείαν, adscisco mihi servitutem. ἐπισπάομαι, ῶμαι, cum accusativo, ut ἐπισπῶμαι κίνδυνον, periculum adscisco, attraho.
adsciscere sibi uxorem, γυναῖκα συνοικίζειν ἑαυτῷ, Nazian. in Orat.
adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
adscriptus in tribum, προσγραφθεὶς τῇ φυλῇ.
adsertor, ἀφαιρέτης, ου, ὁ.
adspecto, ἀφοράω, ῶ.
adspectus, ἐπίβλεψις, εως, ἡ.
adspiro, προσπνέω, ῶ.
adspuo, καταπτύω.
adstipulator, προσσυμφωνητής, οῦ, ὁ.
adstringo, σφίγγω.
adsum, ἐγγίζω, cum dativo vel accusativo, & præpositione πρός, ut ἐγγίζω τινί, vel πρός τινα, alicui adsum, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσειμι, παραγίνομαι.
ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον. τὸ ἔσχατον.
adtexo, παραπλέκω.
advectio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, ὀχή, ῆς, ῆς, ἡ, κομιδή, ῆς, ἡ, εἰσκομιδή, ῆς, ἡ.
advectitius, ἐπακτός, ου, ὁ, ἐπείσακτος, ου, ὁ, πόριμος, ου, ὁ, ἐξωτικός, ου, ὁ.
advectus, παρακομισθεὶς ἐντός, ὁ.
adveho, ἐπάγω. ἐποχέω, εἰσκομίζω, & εἰσκομίζομαι.
adveho lapides, ἐπάγω τοὺς λίθους. Thucydides.
advena, προσήλυτος, ου, ὁ, πάροικος, ου, ὁ, ξένος, ου, ὁ, ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἔπηλυς, υτος, ὁ.
adveneror, σεβάζομαι, προσκυνέομαι, οῦμαι.
adveniens, ἐπιδημῶν, οῦ, ὁ, ἐπιδήμιος, ου, ὁ.
advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, οῦμαι, cum accusativo, & præpositione ἐπί, ut, ἀφικνοῦμαι ἐπί τινα, ad aliquem pervenio. ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, ἀφίκομαι, προσελθεῖν.
advenio peregre, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας.
adventitia bona, τυχηρά, τά.
adventitius, ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἐπακτός, οῦ, ὁ, ἔπηλυς, υδος, ὁ, συμβεβηκώς, ότος, ὁ, ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ & ἡ, ἐπεισόδιος, ου, ὁ.
adventitius morbus, συμβεβηκυῖα νόσος.
advento, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, ad aliquem advento, ἥκω, παραγίνομαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, οῦμαι πρός τινα, cum accusativo & præpositione πρός, advento ad aliquem.
adventor, προσήλυτος, ου, ὁ, πλανώδης, ους, ὁ, ἐργοδότης, ου, ὁ.
adventus, ἔλευσις, εως, ἡ. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, παρουσία, ας, ἡ. ἄφιξις, εως, ἡ, ἐπιδημία, ας, ἡ, προσέλευσις, εως, ἡ.
adverbero, ἐπιμαστίζω, προσραπίζω.
adverbium, ἐπίρρημα, ατος, τό.

adversa, τὰ ἐναντία.
adversa fortuna ἀτυχία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ, δυστύχημα, ατος, τό.
adversa fortuna uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
adversa res, ἀτύχημα, ατος, τό, δυσπραξία, ας, ἡ, κακοπραγία, ας, ἡ.
ex adversa parte, seu adversa fronte, ἐξεναντίας, cum genit.
adversam faciem habens, ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ.
adversans, ὁ ἐναντιούμενος, ου, ὁ.
adversaria, ὑπομνήματα, ων, τά, ἀντίγραφον, ου, τό.
adversarius, ἐναντίος, ου, ὁ, πολέμιος, ου, ὁ, ἀνταγωνιστής, οῦ, ὁ, ἀντίπαλος, ου, ὁ, ἀντίδικος, ου, ὁ, ἐχθρός, οῦ, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ.
adversator, ἀντιτάκτης, ου, ὁ.
adversipedes, ἀντίποδες, ων, οἱ.
adversitas, ἐναντίωσις, εως, ἡ, ἐναντίωμα, ατος, τό, δυσπραξία, εως, ἡ.
ex adverso, ἀντικρύ, καταντικρύ, πάλιν, ἐξ ἐναντίας, ἐκ ἀντίας.
adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν. Herodotus.
adversor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀνθίσταμαι.
adversum, ἐναντίον, ἄντικρυ.
adversus, vel adversum, præpositio, κατά cum genitivo. πρός, ἀντικρύ.
adversum, vel adversus, adverb. ἀντικρύ, ἐναντίον.
advectus, ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ.
advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, ἐπιστῆσαι, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκοπεῖν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
adverto id est aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
advesperascit, ἑσπεριάζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστί, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
advigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, τὰς νύκτας, noctes. ἐπιγρηγορέω, ῶ. & pro incumbo, seu operam do, προσέχω τοῦ τὸν νοῦν, incumbo ad aliquid. σπουδάζω, ἢ ἀγωνίζομαι περί τινος, alicui rei operam do.
adulatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
ab adulatione alienus, ἀκόλακος, ου, ὁ.
adulatione demulceor, vincor, titillor, κολακεύομαι.
adulatione non capiendus, non permulcendus, ἀκολάκευτος, ου, ὁ.
adulator, κόλαξ, ακος, ὁ, θὼψ, ωπός, θωπευτικός, ου, ὁ.
adulatorum more, κολακευτικῶς.
adulatorius, κολακευτικός, ή, όν, θωπευτικός, ή, όν, θωπικός, ή, όν, θὼψ, ωπός, ὁ.
adulatrix, κολακίς, ίδος, ἡ, κολακεύτρια, ας, ἡ.
adulor, κολακεύω τινί, & τινά, alicui adulor, θωπεύω, κορωνίζω, κολακεύω, σαίνω, ὑποσαίνω.
adulor supra modum, ὑπερκολακεύω.
adulor vicissim, ἀντικολακεύω.
adulans, θωπός, οῦ, ὁ, σαίνων, ου, ὁ, παρασιτος, ου, ὁ.
adulter, μοιχός, οῦ, ὁ, μοιχὸς, ου, ὁ, μοιχῶν, ου, ὁ, μοιχὸς, ου, ὁ, νόθος, ου, ὁ.
adultera, μοιχαλίς, ίδος, ἡ, μοιχάς, άδος, ἡ, μοιχάς, άδος, ἡ, μοιχαλίς, ίδος, ἡ.
adulteratus, μοιχευθείς, ου, ὁ, κίβδηλος, ου, ὁ, κιβδηλευθείς, έντος, ὁ.
adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον, vel παρακεκομμένον, vel οὐκ ὀρθῶς κοπέν, vel κεκιβδηλευμένον, vel κίβδηλον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
adulterine, spurie, aut etiam ficte, νόθως, κιβδήλως.
adulterino concubitu natus, μοιχίδιος, ου, ὁ.
adulterinus, κίβδηλος, ου, ὁ, μοιχικός, οῦ, ὁ, μοιχίδιος, ου, ὁ.
adulterium, μοιχεία, ας, ἡ, μοιχοσύνη, ης, ἡ, κιβδήλευμα, ατος, τό.
adultero, vel adulteror, μοιχεύω, μοιχεύομαι, μοιχάζω, κατασπάω, καταισχύνω, ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα, alicujus mulierem corrumpo.
adultero, idest, rem sinceram corrumpo, ut κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, nummos.
adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
adulteror, corrumpor, νοθεύομαι.
adultus, ἀδρυνθείς, έντος, ὁ, τέλειος, ου, ὁ, ἀκμαῖος, ου, ὁ.
adultus puer, ἀμφηβος, παῖδος, ὁ.
adumbratim, σκιερῶς, & σκιαγραφικῶς.
adumbratio, σκίασμα, ατος, τό, σκιαγραφία, ας, ἡ, ἐπισκίασμα, ὁ, ὁ, ἀποσκίασμα, ατος, τό, ἀποσκίασμα, ατος, τό, σκιαγραφία, ας, ἡ.
adumbratus, ἐπίσκιος, ου, ὁ.
adumbro, σκιάζω, σκιάω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
adumbro veritatem, σκιαγραφέω, ῶ, τὴν ἀλήθειαν. Nazianzenus.
adunco, id est, aduncum reddo, ἐπικάμπτω, γρυπόω, ῶ.

adunco naso, γρυπός, οῦ, ὁ, ἐπίγρυπος, ου, ὁ.
aduncus, καμπύλος, ου, ὁ, γαμψός, οῦ, ὁ, ἐπικαμπής, έος, ὁ & ἡ.
aduncitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, γρυπότης, ητος, ἡ.
ad unguem, δι' ὄνυχος.
aduno, ἑνόω, ῶ.
ad unum, μέχρι ἑνός, παρ' ἕν.
advocatio, συνηγορία, ας, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
advocatus, συνήγορος, ου, ὁ, παράκλητος, ου, ὁ, προσκλήτος, ου, ὁ.
advoco, προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, cum accus. ἐπικαλέω, ῶ, & ἐπικαλέομαι, οῦμαι μεταπέμπω.
advocare concionem, ποιεῖν ἐκκλησίαν.
advoco in auxilium, παρακαλέω, ῶ.
advolatio, & advolatus, πρόσπτησις, εως, ἡ, ἐπίπτησις, εως, ἡ.
advolo, προσίπταμαι, ἐπιπτάω, ῶ.
advolvo, προσκυλίω, ῶ.
advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιταρέω, ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα, meipsum jacio ad alicujus genua.
advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
adversor, pro adversor, ἐναντιοῦμαι, ὑμῖν σοι, tibi.
ad votum, id est ex sententia, κατὰ γνώμην.
adurgeo, ἐπικατέχω.
aduro, ἐπικαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
adusque, μέχρι.
adustio, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, ἐπίκαυμα, ατος, τό.
adustus, κεκαυμένος, ου, ὁ.
adytum, ἄδυτον, ου, τό.

A E.

Ædol, νὴ τὸν πολυδεύκην, νὴ τὸν Θεόν, νὴ τοὺς Θεούς, νὴ Δία.
ædes, is, id est, locus sacer, ναός, οῦ, ὁ, τέμενος, εος, τό, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἱερόν, οῦ, τό, σηκός, οῦ, ὁ.
ædes, dium, id est, domus, οἶκος, ου, ὁ, οἰκία, ας, ἡ.
ædicula, id est, parva domus, οἰκίδιον, ου, τό, ναοθήκη, ης, ἡ.
ædificatio, οἰκοδομία, ας, ἡ, οἰκοδόμησις, εως, ἡ, οἰκοδόμημα, ατος, τό.
ædificator, οἰκοδόμος, ου, ὁ, κατασκευαστής, οῦ, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, ἀρχιτεκτονάρχης, ου, ὁ.
ædificium, οἰκοδομή, ῆς, ἡ, οἴκημα, ατος, τό, δομή, ῆς, ἡ, δόμημα, ατος, τό, ἵδρυμα, ατος, τό, κατασκεύασμα, ατος, τό, κτίσμα, ατος, τό.
ædifico, οἰκοδομέω, ῶ, δέμω, δομέω, ῶ.
ædilis, ἀγορανόμος, ου, ὁ, ἀστυνόμος, ου, ὁ.
ædilitas, ἀγορανομία, ας, ἡ, ἀστυνομία, ας, ἡ.
ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ῶ, ἀστυνομέω, ῶ.
ædilitius, ἀγορανομικός, οῦ, ὁ, ἀστυνομικός, οῦ, ὁ.
æditus, νεωκόρος, ου, ὁ, ζάκορος, ου, ὁ, ἱεροδοῦλος, ου, ὁ, ἱεροκόμος, ου, ὁ, ναοφύλαξ, ακος, ὁ, Attice νεωφύλαξ.
æditor, seu æditimor, νεωκορέω, ῶ.
æditus, corrupte pro editus, id est, altus, ὑψηλός, οῦ, ὁ.
æger, νοσῶν, οῦντος, ὁ, νοσερός, οῦ, ὁ & νοσηρός, οῦ, ὁ, λοιμηρός, οῦ, ὁ, νόσιμος, ου, ὁ, νοσώδης, εος, ὁ & ἡ, ἀσθενής, έος, ὁ & ἡ.
æger animo, δύσθυμος, ου, ὁ.
ægilops, oculi vitium, & herbæ, seu arboris species, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.
ægis, æneum pectoris munimentum, αἰγίς, ίδος, ἡ.
ægonomus, id est, caprarius, αἰπόλος, ου, ὁ.
ægre, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, ἀθύμως, in compositis δυς.
ægre fero, δυσπαθέω, ῶ, ἀγανακτέω, ῶ, cum dativo, τῷ θανάτῳ, mortem. δυσχεραίνω, διαγανακτέω, ῶ, δεινὰ ποιέομαι, οῦμαι, βαρέως φέρω, χαλεπῶς φέρω.
ægresco, ἀσθενέω, ῶ.
ægrimonia, λύπη, ης, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
ægrimonium, ἀρρωστία, ας, ἡ.
ægritudo animi, λύπη, ης, ἡ, νόσημα, ατος, τό, πάθος, εος, τό, δυσθυμία, ας, ἡ.
ægro animo sum, δυσθυμέομαι.
ægrotatio corporis, ἀρρωστία, ας, ἡ, ἀρρώστημα, ατος, τό, νόσημα, ατος, τό, πάθος, εος, τό.
ægroto, νοσέω, ῶ, τοὺς νεφρούς, renibus, ἀσθενέω, ῶ, ἀρρωστέω, ῶ, πονηρῶς ἔχω, μαλακίζομαι, φιλονοσεῖ κάμνω.
ægrotus, ἄρρωστος, ου, ὁ, νοσερός, οῦ, ὁ, ἀσθενής, έος, ὁ, & ἡ.
ælurus, id est, felis, αἴλουρος, ου, ὁ.
æmulatio, ζηλοτυπία, ας, ἡ, ζῆλος, ου, φθόνος, ου, ὁ.
æmulatio bona, ζηλία, ας, ἡ.
æmulatio mala, κακοζηλία, ας, ἡ.
Magna cum æmulatione ἐζηλωμένος.
Ad æmulationem excito, παραζηλόω, ῶ.
æmulatione dignus, ἐπίφθονος, ου, ὁ, pro ἐπίφθονος, ου, ὁ, ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ.

æmu-

æmulator, ζηλωτὴς, ῦ, ὁ.
æmulator bonus, εὔζηλος, ου, ὁ.
æmulator malus, κακόζηλος, ου, ὁ.
æmulor, ζηλόω, ῶ, τι, φθονέω, ῶ, τινὶ, φιλονεικέω, ῶ, σοι πρὸς ἀρετήν, æmulor te ad optimum, διαζηλοτυπέω, ῶ.
æmulor, id est, invideo, φθονέω, ῶ, τινι, vel ἐπί τινι.
æmulus, ἀντίζηλος, ου, ὁ, φθονερὸς, ᾶ, ὁ, ζηλότυπος, ου, ὁ, ἀντίμιμος, ου, ὁ, φιλόνεικος, ου, ὁ, ζηλωτὴς, ῦ, ὁ, ἀντίτεχνος, ου, ὁ, ἐφάμιλλος, ου, ὁ.
æneus, χάλκεος, ου, ὁ, χάλκειος, ου, ὁ.
æneum, vel Athenæum, χαλκεῖον, ου, τό.
ænigma, αἴνιγμα, ατος, τό, αἶνος, ου, ὁ.
ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, αἰνικτηρίως.
ænigmatice loquor, αἰνιγματίζομαι.
ænigmatice loqui solitus, αἰνιγματιστὴς, ῦ, ὁ.
ænigmaticus, αἰνιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
æquabilis, vel æqualis, ἴσος, ου, ὁ, ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, ἄρτιος, ου, ὁ, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ὁμοιόγενος, ου, ὁ, ὅμοιος, ου, ὁ.
æquabilitas, & æqualitas, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία ας, ἡ, ἰσότης, ητος, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ.
æquabiliter, ἴσως, cui opponitur ἀνίσως, inæquabiliter.
æquævus, ἰσόχρονος, ου, ὁ, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ.
æqualis, ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, ἴσος, ου, ὁ.
æqualitas, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ.
æqualiter, ἴσως, ὁμαλῶς, κατ' ἴσον.
æquamentum, σταθμὸς, ῦ, ὁ.
æquator, ἰσημερινὸς, ῦ, ὁ.
æque, ἐξ ἴσου, ἀγχιμάλως, ἐν ἴσῳ, ἐπίσης.
æquanimitas, εὐθυμία, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ.
æquanimiter, εὐγνωμόνως.
æquanimis, εὐγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἐπιεικὴς, εος, ὁ, καὶ ἡ.
æquanimo, προθύμως.
æquatio, συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ.
æqui, bonique facio, εὐλογιστέω, ῶ, πρός τι, εὐγνωμονέω, ῶ, τινι, aliquid boni facio.
æquidialis, ἰσήμερος, ου, ὁ.
æquidies, ἰσημερινὸν, ῦ, τό.
æquilatatio, ἰσοπλατὴς, εος, τό.
æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἰσομέτρητος, ου, ὁ.
æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, ἰσοστάσιον, ου, τό, ἰσάζοντα ζυγὰ, ἰσομοιρία, ας, ἡ.
æquimanus, ἀμφιδέξιος, ου, ὁ.
æquinoctialis, ἰσημερινὸς, ῦ, ὁ.
æquinoctium, ἰσημερία, ας, ἡ.
æquiparabilis, ἰσωτὸς, ῦ, ὁ, παράλληλος, ου, ὁ, ἀνάλογος, ου, ὁ.
æquiparatio, ἴσωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
æquiparo, ἰσόω, ῶ, ἰσάζω, παρισόω, ῶ, ἐξισόω, ῶ.
æquipolleo, ἰσοδυναμέω, ῶ, ἰσοῤῥοπέω, ῶ.
æquipondium, ἰσοστάσιον, ου, ὁ, στάθμιον, ατος, τό.
æquitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσοτιμία, ας, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ.
æquitatem colere, τιμάω τὸ ἴσον.
æquiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
æquivalens, ἀντίῤῥοπος, ου, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, ἰσοκρατὴς, εος, ὁ καὶ ἡ.
æquivaleo, ἰσόω, ῶ, ἰσοδυναμέω, ῶ.
æquivocum, ὁμώνυμον, ου, τό.
æquo animo ferre, ἀνεξικακεῖν, vel ἀνέχεσθαι, vel ἀνεκτῶς, vel εὐκόλως φέρω.
æquo animo sum, εὐγνωμονέω, ῶ, ut apud Plutarchum in consol. ad Apoll. interpretatur Budæus.
Ex æquo, & bono ago, ἐπιεικεύομαι.
æquo, as, are, ὁμοιόω, ῶ, ἰσόω, ῶ, ἀναλογέω, ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
æquo. complano, ὁμαλίζω, διομαλόω.
æquo solo, ἐδαφίζω, ἰσοπεδόω, ἀφανίζω.
æquor, mare, πέλαγος, εος, τὸ, ἅλς, ἁλὸς, ἡ.
æquor, planities, πεδίον, ου, τὸ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδιὰς, άδος, ἡ.
æquoreus, ἐνάλιος, ου, ὁ, πελάγιος, ου, ὁ, & πελάγιος, ου, ὁ, πελαγικὸς, ῦ, ὁ.
æquum, ἐπιείκεια, ας, ἡ, ἐπιεικὲς, έος, τὸ, δίκαιον, ου, τό.
æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
æquum censeo, δικαιόω, ῶ.
æquum censeo sacra facere, δικαιῶ θύειν.
æquus, bonus, justus, ἐπιεικὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὅμοιος, ου, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, μέτριος, ου, ὁ, καὶ ἡ, δίκαιος, ου, ὁ.
æquus, planus, ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, τρανὸς, ῦ, ὁ, πεδινὸς, ῦ, ὁ, λεῖος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
aer, ἀὴρ, έρος, ὁ, & ἡ ἀὴρ, έρος, αὔρα, ας, ἡ, αἴθρα, ας, ἡ.
æramentum, χάλκωμα, ατος, τὸ, χαλκοματοπώλιον, ου, τό.

ærarta fabrica, χαλκεῖον, ου, τό.
ærarii Præfecti, & tribuni, ἐπιζήτηται, ῶν, οἱ, ταμίαι, ῶν, οἱ.
ærarii milites, μισθοφόροι, ων, οἱ.
ærarium, ταμιεῖον, ου, τὸ, χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, χαλκεῖον, ου, τὸ, ὀπισθόδομος, ου, ὁ.
ærarium militare, στρατιωτικόν.
ærarius, sive ferrarius faber, χαλκεὺς, έως, ὁ, χαλκουργὸς, ῦ, ὁ, χαλκοτύπος, ου, ὁ, χαλκόκροτος, ου, ὁ, χαλκοτόμος, ου, ὁ.
ærarius, id est, qui ad æs pertinet, χάλκειος, ου, ὁ.
ærarius. id est, qui æs cogit, φορολόγος, ου, ὁ, ἐκλογεὺς, έως, ὁ.
æratus homo, id est, debitor, ὑπόχρεως, ω, ὁ, χρεώστης, ου, ὁ, κατάχρεως, ω, ὁ.
æratus, id est, ære tectus, κεχαλκωμένος, ου, ὁ, κατάχαλκος, ου, ὁ.
ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τοῖς τὸ χρέος.
æreum vas, χαλκίον, ου, τὸ, χαλκεῖον, ου, τὸ, χαλκοῦν ἀγγεῖον, χάλκωμα, ατος, τό.
æreus, ἔγχαλκος, ου, ὁ, πάγχαλκος, ου, ὁ, χάλκειος, ου, ὁ, χαλκοβάρης, εος, ὁ, χάλκεος, ου, ὁ, Poetice.
æreus nummus, χαλκοῦς, ῦ, ὁ, apud Poll. lib. 9. c. 1.
æribicium, χάλκωμα, ατος, τό.
ærifodina, χαλκωρυχεῖον, ου, τό.
æripes, χαλκόπους, οδος, ὁ.
æripes, id est, ferratus, χαλκόπους, οδος, ὁ.
aeris intemperies, δυσκρασία, ας, ἡ.
aeris bona constitutio, εὐκρασία, ας, ἡ.
aeris bonitas, εὐδία, ας, ἡ.
aerius, ἀέριος, ου, ὁ, ἠέριος, ου, ὁ, ἠλίβατος, ου, ὁ.
æris flos, χάλκανθος, ου, ὁ.
æro, as, χαλκόω, ῶ.
ærosus, χαλκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
æruginosus, ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ærugo, ἰὸς, ῦ, ὁ, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
æruginem contraho, ἰοῦμαι, οῦμαι.
æruginis obnoxius, ἰώδης, εος, ὁ.
æruginem non contrahens, ἀνίωτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ærugine obduco, ἰόω, ῶ.
ærumna, ταλαιπωρία, ας, ἡ, ταλαιπωρία, ἡ, ὀϊζὺς, ύος, ἡ, τὰ δεινὰ, ὄλεθρος, ητος, ἡ.
ærumnas patior, ταλαιπωρέω, ῶ, & ταλαιπωρέομαι, οῦμαι.
ærumnarum exper., ἀταλαίπωρος, ου, ὁ.
ærumnose, ταλαιπώρως.
ærumnosus, ἄθλιος, ου, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἀτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὀϊζυρὸς, ᾶ, ὁ, τάλας, αινος, ὁ, πολύπονος, ου, ὁ, ταλαίπωρος ψυχὴ, δυστυχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, δύστηνος, ου, ὁ, κακοπαθὴς, έος, ὁ.
æs, χαλκὸς, ῦ, ὁ, pro pecunia, χρήματα, ων, τά.
æs alienum, id est, debitum, χρέος, εος, τὸ, χρεῖον, ου, τὸ, ὀφείλημα, ατος, τό.
æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τοῦ χρέους ἀπαλλάττειν.
æs caldarium, χαλκὸς, ῦ, ὁ, χυτὸς, ῦ, ὁ.
æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
æs nostrum, id est, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον, ῦ.
æsculeus, βαλανώδης, εος, ὁ.
æsculus, arbori. species, βάλανος, ου, ὁ, ἡ.
æstas, θέρος, εος, τὸ, θερεία, ας, ἡ, ὀπώρα, ας, τό.
æstifer, αἰθαφόρος, ου, ὁ.
æstimabilis, τιμητὸς, ῦ, ὁ.
æstimandum est, δοκιμαστέον.
æstimata pœna, τίμημα, ατος, τό.
æstimatio, ἀξία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ, τίμημα, ατος, τό.
æstimatio litis, ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, & ἀντιτίμησις, εως, ἡ.
æstimator, δοκιμαστὴς, ῦ, ὁ, ἀποτιμητὴς, ῦ, ὁ, κριτὴς, ῦ, ὁ, λογιστὴς, ῦ, ὁ, τιμητὴς, ῦ, ὁ.
æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, ῶ, ἀντιτιμάω, ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, οῦμαι, μετριάω, ῶ.
æstimare magni, περὶ πλείστου.
æstimare pluris, ποιεῖσθαι μείζονος, προτιμᾶν.
æstimare nihili, οὐδενὸς ποιεῖσθαι.
æstiva, τὰ θερινά.
æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
æstivus, θερινὸς, ῦ, ὁ, θέρειος, ου, ὁ.
æstivum tempus, θερεία, ας, ἡ.
æstu affligo, id est, exuro, καυματίζω.
æstuarium, ὀχετὸς, ῦ, ὁ, ῥώξ, ωγος, ὁ.
æstuat mare, ἅλς παφλάζει.
æstuatio, καῦσος, ου, ὁ.
æstuo, καυσόομαι, οῦμαι, καυματίζομαι, βράζω.
æstuo, desidero, σφύζω.

æstuosus, καυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, καυσώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πνιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
æstus, calor nimius, καῦσος, ου, ὁ, ἔγκαυσις, εως, ἡ, ἄλεος, εος, τὸ, θάλπος, εος, τό.
æstus maris, σάλος, ου, ὁ, βρασμὸς, ῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
ætas, βίος, ου, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, χρόνος, ου, ὁ.
in ætate puerili constitutus, ὢν παρὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.
ætate superior, ἡλικίᾳ προέχων.
ætate inferior, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων.
ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ἰσόχρονος, ου, ὁ, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ.
ætate mea, ἐπ' ἐμοῦ.
hac ætate, ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ.
ætas florens, ἀνθοῦσα, ἀκμή.
ætas senescens, seu deflorescens, παρηλικία, ας, ἡ.
ætas virilis, ἀνδρεία, ας, ἡ.
ætas senilis, γηραιὸν, ῦ, τό.
ætate florere, ἀκμάζειν.
ætate progredi, προκόπτειν τῇ ἡλικίᾳ.
ætatem ago, πράττω.
ætatis vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
ætatula, ἡλικία, ας, ἡ.
æternitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ, αἰὼν, ῶνος, ὁ, ἀθανασία, ας, ἡ.
æternitati mando, seu æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
æternum, & æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως, αἰεὶ ἀθανάτως.
æternus, ἀΐδιος, ου, ὁ, αἰώνιος, ου, ὁ, ἀθάνατος, ου, ὁ.
æther, αἰθὴρ, έρος, ὁ.
æthereus, αἰθέριος, ου, ὁ.
ævitas, ἡλικία, ας, ἡ, τὸ πρεσβὺ, ἢ πρεσβεῖον.
ævum, αἰὼν, ῶνος, ὁ.

A F.

Afer, λίβυς, υος, ὁ.
Affabilem esse, ἔχειν, vel διακεῖσθαι ἡδέως πρός τινα. Isocrates.
affabilis, εὐπροσήγορος, ου, ὁ, ὁμιλητικὸς, ῦ, ὁ.
affabilitas, εὐπροσηγορία, ας, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
affabre, id est, artificiose, scite, ἐντέχνως, ἐπιδεξίως, τεχνικῶς, καλῶς.
affabrefacio, περιεργάζομαι, & περιποιέομαι, περιποιοῦμαι.
affabrefactum, περιποιούμενον, ου, τό.
affatim, id est, abunde ἀφθόνως, ἅλις, & ἅδην, κατακόρως, ἀνενδεῶς, ἅλις, & cum genitivo, & absolute. affatu, affatus, ἀπόφασις, πρόσρησις, ἀπόφασις, εως, ἡ, πρόσφθεγμα, ατος, τό.
affectare, id est, curiose, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
affectator, περίεργος, ου, ὁ.
affectatus, ἐπιτηδευτὸς, ου, ὁ. Hinc affectata coma, ἐπιτηδευτὴ κόμη.
affectatus sermo, λογομανία, ας, ἡ, λογοδαιδαλία, ας, ἡ, φορτικώδης λόγος.
non affectatus, ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ.
sine affectatione, ἀνεπιτηδεύτως.
affectio, & affectus, διάθεσις, εως, ἡ, πάθος, εος, τὸ, πάθημα, ατος, τὸ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, φρόνημα, ατος, τό.
affecto, id est, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαι τι. μεταθέομαι τῆς φιλίας, affecto amicitias. σπεύδω, cum accusativo, ζηλόω, πραγματεύομαι, ἀντιποιέομαι, ἐφίεμαι τινος, aliquid appeto.
affectum, διάθεσις, εως, ἡ, ἕνωσις, εως, ἡ.
affectus, id est, ægrotus, ἐμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, κακοπαθέω, ῶ, ὁ, ἄτονος, ἄτονος, ου, τρυχόμενος, ου, ὁ, κατεργασμένος, ου, ὁ.
affectus sum bene erga aliquem, εὐνοέω τινί.
affectus sum male erga aliquem, κακονοέω τινί.
affectus graviter animo, δυσθυμος, ου, ὁ.
affectus ita sum, οὕτως ἔχω γνώμης, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τούτου, ἐάλωκα τῷ πάθει.
affectus benevolus, ἀγαθοεργία, ας, ἡ.
affectus vitiosus, πάθημα, ατος, τό.
affectus, us, φρόνημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τὸ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, πάθημα, ατος, τὸ, διάθεσις, εως, ἡ.
affero, προσφέρω σοί τι, affero tibi aliquid, ἐπιφέρω, κομίζω, ῶ, παρέχω, & παρέχομαι, παρακομίζω.
In medium affero, παρέχομαι εἰς φανερόν.
afferre alicui manus, h. e. vim inferre, ἐπιφέρω τινὶ χεῖρας.

afficio, διατίθημι καθίστημι.
afficio aliquem beneficiis, εὐεργετέω, ῶ, τινα, ποιέω, ῶ, τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά, talibus bonis afficio civitatem.
bene affici erga aliquem εὐνοεῖν τινι.
afficior, h. e. istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
affictitius, ἐπίπλαστος, ου, ὁ.
affingere alicui crimen proditionis, καταψεύδεσθαί τινος προδοσίαν.
affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, ῶ, προσπήγνυμι, συμπαίω, διαπείρω, ῶ, προσπασσαλεύω, & προσπατταλεύω.
affingo, προσπλάττω, προσπεριπλάττω, προσποιέομαι, οῦμαι.
affinis, id est, cognatus, προσήκων, οντος, ὁ, συγγενής, έος, ὁ, φράτωρ, ορος, ὁ, ὁμόγαμβρος, ου, ὁ συγγαμβρος, ου, ὁ, κηδεστής, οῦ, ὁ.
affinis, id est, conterminus, ὅμορος, ου, ὁ, πρόσορος, ου, ὁ.
affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων, vel ἔνοχος.
affinitatem contraho, συνάπτω κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, verbatim, concilio affinitatem inter homines. Aristot. l. 6. Polit. c. 5.
affinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ἀγχιστεία κῆδος, ους, τὸ, κήδευμα, ατος, τὸ, ὁμογαμβρεία, ας, ἡ, συγγαμβρεία, ας, ἡ.
affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
affirmare, κατάφασις,
affirmatio, κατάφασις, εως, ἡ, ἐπίφασις, εως, ἡ, πεποίθησις, εως, ἡ, διαβεβαίωσις, εως, ἡ, ἀπόδειξις, εως, ἡ.
affirmo, ἐνεργέω, act. βεβαιόω, ῶ, τοί τι, aliquid alicui; διαβεβαιόομαι, οῦμαι, καταφάσκω τι, συμβιβάζω δείχνυμι, διισχυρίζομαι.
affixus, προσπεπηγώς, ότος, ὁ, & προσπεπηγμένος, ὁ, προσπεπαρμένος, ου, ὁ, προσηλωμένος, ου, ὁ, συμπλακείς, έος, ὁ, σύμπλοκος, ου, ὁ.
affixus cruci, σταυρωθείς, έντος, ὁ, σταυρῷ σφηνωθείς.
afflatus, a, um, ἐπίπνοος, ἐπίπνους, ὁ, ἐπιπνευσθείς, έντος, ὁ.
afflatus numine, ἐνθουσιαστικός, οῦ, ὁ, ἔνθεος, ου, ὁ.
afflatus numinis, θεοφορία, ου, ὁ.
afflatus, us, ui, ἐπίπνοια, ας, ἡ, πρόσπνευμα, ατος τό.
afflictatio, afflictio, & afflictus, us, ui, κάκωσις, εως, ἡ, θλίψις, εως, ἡ, ταλαιπωρία, ας, ἡ, & ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, πάθος, ους, τὸ, πάθημα, ατος, τὸ, ἀνάγκη, ης, ἡ, πόνος, ου, ὁ, Poetice.
afflictiones, τὰ κακά.
afflicto, προθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, transitive, κακόω, ῶ.
afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, ταλαιπωρέω, ῶ, κακόομαι, οῦμαι.
afflictor, id est, qui affligit, ὀλετήρ, ῆρος, ὁ κακωτικός, οῦ, ὁ, ταλαιπωρίας, ας, ὁ.
afflictus, ταλαίπωρος, ου, ὁ, κακωθείς, έντος, ὁ, καταβεβλημένος, ου, ὁ, προσαραχθείς, έντος, ὁ, καταπεπονημένος, ου, ὁ.
affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, cum accusativo, κακόω, ῶ, κακοποιέω, ῶ, τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσουδίζω.
affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, ταλαιπωρέομαι, οῦμαι, κακόομαι, οῦμαι, καταπονοῦμαι.
afflo, ἐμπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
affluens, περισσεύων, οντος, ὁ, περιουσιαστικός, οῦ, ὁ, ἄφθονος, ου, ὁ.
affluens omnibus, ἄφθονος πάντων.
affluenter, ῥύδην, & ῥοβδὴν, δαψιλῶς.
affluentia, ἐπίρροια, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, ἐπίρρευσις, εως, ἡ, πλεόνασμα, ατος, τό.
affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, neutr. absolut. πλουτεῖν τοῖς πᾶσιν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν, affluere omnibus bonis.
affluo, id est, abundo, ἐπιρρέω, περισσεύω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω, εὐπορέω, ῶ.
affodio, προσορύττω.
affor, id est, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, ῶ τινι, act. προσαυδάω, ῶ.
affore, παρέσεσθαι.
affrango, ἐπιρρήγνυμι.
affremo, προσβρυχάομαι, ἐπιβρέμω.
affrico, affrio, ἐντρίβω, προστρίβω, ἐπιθρύπτω, προσψήχω.
affrictum, id est, quod quis affricat, ἐπίτριμμα, ατος, τό.
affrictio, & affrictus, us, ui, ἐπίτριψις, εως, ἡ, πρόστριψις, εως, ἡ.
affulgens, ἐπιλάμπων, ου, ὁ, ἐλλαμπρυνόμενος, ου, ὁ.
affulgentia, ἐπίλαμψις, εως, ἡ.
affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προσλάμπω.
nulla spes affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν ἐλπίδα ἔχω.
affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐγχέω, ἐπιχύνω, ὑποχέω, προχύνω.
affusio, πρόσχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
affusus, προσχυθείς, έντος, ὁ, ἐπιχυθείς, έντος, ὁ.
a foris, ἔξωθεν.
africus ventus, λίβος, ου, ὁ, λίψ, βός, ὁ, λίβυος, ου, ὁ.

A G.

Agamus, id est, innuptus, ἄγαμος, ου, ὁ.
agaricum, ἀγαρικόν, οῦ, τό.
agaso, ὀνηλάτης, ου, ὁ, ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, ἱπποφορβός, οῦ, ὁ, ἱππηγός, οῦ, ὁ.
age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γε.
agedum, ἄγε δὴ σὺ ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.
age porro, age vero, ἄγε δὲ, δεῦρο δὴ, φέρε δὴ, ἴθι δὴ.
agelastus, id est, qui sine risu est, ἀγέλαστος, ου, ὁ.
agellus, χωρίον, ου, τὸ, γήδιον, ου, τὸ, χωρίδιον, ου, τὸ, ἀγρίδιον, ου, τὸ, χωράφιον, ου, τό.
ager, ἀγρός, οῦ, ὁ, χῶρος, ου, ὁ.
ager fertilis, πεδίον σποριμόν, τρόπος ἔνυδρος, & εὔχορτος.
agere serio, σπουδάζειν.
agri sterilitas, ἀκαρπία, καὶ ξηρὰ, ἡ ἄφορος γῆ.
agri partitio, γεωδαισία, ας, ἡ, γεωμερία, ας, ἡ.
agere animam, ὀλιγοδρανέω. Homerus, ψυχορραγέω. Nicander. ψυχοραγεῖν.
agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀργίαν.
agere radices, ῥιζοβολέω, ῥιζοῦσθαι, ὄσθαι.
agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δέ.
aggemo, ἐπιστενάζω.
agger, τάφρος, ου, ὁ, χῶμα, ατος, τὸ, χαράκωμα, ατος, τὸ, χοῦς, οῦ, ὁ, πρόχωμα, ατος, τό.
aggero, as, σωρεύω, χόω, παρασάττω.
aggero, is, ere, ἐπιφορέω, ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
aggero lapides in meum usum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους, Thucydides.
agglomero, συναγείρω, τολυπεύω, ἐκτολυπεύω, συνάγω.
agglutino, προσκολλάω, ῶ, προσάπτω.
aggravatus, βαρυνόμενος, ου, ὁ.
aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβριθόω, ἐπιπιέζω.
aggredior, ἐπιχειρέω, & ἐγχειρέω, ῶ, τινι, ἐπιβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἐπιβοηθέω, ῶ, ἐφορμάω τινὶ, ἐπείγω, ὁρμάω.
aggredi alia via, ἑτέραν τρέπεσθαι, sc. ὁδόν.
aggredior agere, ἐγχειρέω ἔργῳ, Isocrates.
aggredior quodlibet opus, ἐφίσταμαι τῷ ἔργῳ τούτῳ, Aristoteles.
aggredior una, συγκαταβαίνω, συνάπτομαι, συνεπιτίθεμαι.
aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
aggressio, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἐπιχείρησις, εως, ἡ, ἐφόρμησις, εως, ἐπίθεσις, εως, ἡ.
aggressor, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
agilis, ἐλαφρός, οῦ, ὁ, εὐκίνητος, ου, ὁ, εὐκίνητος, ου, ὁ, εὐτραπής, έος, ὁ, εὐσταθής, οῦ, ὁ.
agilitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, εὐκινησία, ας ἡ.
agiliter, ἐλαφρῶς.
agitabilis, εὐκινής, έος, ὁ, δονητός, οῦ, ὁ.
agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.
agitatio, κίνησις, εως, ἡ, δόνησις, εως, ἡ, δόνημα, ατος, τὸ, ἀσκησία, ας, ἡ, ἐνασχόλησις, εως, ἡ.
agitator, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, ἡνιοχεύς, έος, ὁ, κινητὴς, οῦ, ὁ, ἀγωγεύς, έος, ὁ.
agite, agitedum, ἄγετε, φέρετε.
agito, ἐλαύνω, δονέω, ῶ, κινέω, ῶ, ἀνακινέω, ῶ, πράττω, σαλεύω.
agitur tecum bene. seu præclare, γίνεταί σοι καλῶς.
agmen, ἄγημα, ατος, τὸ, λόχος, ου, ὁ, τάγμα, ατος, τὸ, πλῆθος, ους, τό.
agmen confertum, ὁμαδός, οῦ, ὁ, transfertur ad agmen apum a Nicandro in Theriac.
agmen duco, λοχαγέω, ῶ, λοχαγετέω, ῶ.
agminis præfectus, λοχαγός, οῦ, ὁ.
agna, ἀμνὰς, ἄδος, ἡ.
agnascor, ἐπιγίνομαι.
agnatio, πρόσφυσις, εως, ἡ, ἀγχιστεία, ας, ἡ, ἐπιγένεσις, εως, ἡ.
agnati, συγγενεῖς, οἱ, πατρῷοι, οἱ, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγονοῦντες πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκείων.
agnatus, συγγενής, έος, ὁ, πατρῷος, ου, ὁ, ἀγχιστεύς, έως, ὁ, ἀνεψιός, οῦ, ὁ, ὁ πρὸς ἀνδρός.
agnellus, ἀρνίον, ου, τὸ, ἀμνίσκος, ου, ὁ.
agnicula, ἀμνίς, ίδος, ἡ, Theocr.
agni nuper nati, ἔρσαι, αἱ.
agninus, ἀρνειός, ου, ὁ, ἄρνειος, ου, ὁ, ἀμνεῖος, ου, ὁ.
agnitio, ἐπίγνωσις, εως, ἡ.
agnitus, γνωστός, οῦ, ὁ.
agnomen, ἐπωνυμία, ας, ἡ.
agnosco, ἀναγινώσκω καὶ ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
agnus, ἀρνός, ου, ὁ, ἀρνίον, ου, τὸ, ἀρήν, gen. ἀρνός, ὁ, ἀμνός, οῦ, ὁ.
ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, ῶ, πράττω & τελέω, ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
ago, id est, effingo, ἀπομιμέομαι.
ago annum, ἄγω ἔτος.
ago gratias, χάριν ὁμολογέω, ῶ, χάριν οἶδα.
agon, ἀγών, ῶνος, ὁ.
agonalia, θυσίαι, ῶν, αἱ.
agonia, ἀγωνία, ας, ἡ.
agonizo, ἀγωνίζομαι.
agonotheta, ἀγωνοθέτης, ου, ὁ.
agraria lex γεωργικὸς νόμος.
agrarius, ii, πολιτευόμενος, ου, ὁ, περὶ γῆς.
agrarius, a, um, ἀγροικικός, οῦ, ὁ.
agrestis, ἄγριος, ου, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, ἀγροικικός, οῦ, ὁ, ἀγρώτης, ου, ὁ, χωρίτης, ου, ὁ.
agricola, ἀγρονόμος, ου, ὁ, γεωργός, οῦ, ὁ γεωμόρος, ου, ὁ ἀγρότης, ου, ὁ, γεώτης, ου, ὁ, & γήτης, ου, ὁ.
agricolatio agricoltura, γεωργία, ας, ἡ, γεωπονία, ας, ἡ, γεώργημα, ατος, τό.
agrimensor, γεωμέτρης, ου, ὁ.
agripartitio, γεωδαισία, ας, ἡ, γεωμερία, ας, ἡ.
agrippa, ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθείς.

A H.

ah, ah, αἰ, αἰ.
ah me miserum, αἲ τάλας.
aheneus, aheus, χάλκεος, ους, ὁ.
ahenum, χαλκεῖον, ου, τὸ, λέβης, ητος, ὁ, κρατήρ, ου, τό.
aheu, ἰώ.

A I.

ajo, φημί.

A L.

Ala, πτερόν, οῦ, τὸ, πτέρυξ, υγος, ἡ, θέναρον, ου, τὸ, θέναρος, ου, ὁ.
ala, locus subter brachium, μασχάλη, ης, ἡ.
ala, equitum turma, τὸ πτερόν, ἴλη, ἴλης, ἡ.
alabastrum, ἀλάβαστρον, ου, τό.
alacer, & alacris, εὔθυμος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ, πρόθυμος, ου, ὁ, φαιδρός, οῦ, ὁ, ἀκμαῖος, ου, ὁ, εὐτυχηθείς, έντος, ὁ.
alacritas, φαιδρότης, ητος, ἡ, προθυμία, ας, ἡ, εὐθυμία, ας, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ, θράσος, ου, τό.
alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς, ἐξ ἑτοίμου.
alapa, κόλαφος, ου, ὁ, κόνδυλος, ου, ὁ, Attice.
alapam impingere, ῥαπίζειν τινὰ, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίβειν.
alapator, καυχητής, οῦ, ὁ.
alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
alas addere, id est, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτεροῦν.
alas explico, διαπτερόω, ῶ.
alas expansas quatio, ἐκπτερύσσομαι.
alas non habens, ἄπτερος, ου, ὁ.
alatus, πτερωτός, οῦ, ὁ, πτερωτός, οῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
alauda, κόρυς, υδος, ἡ.
albarium, κονίαμα, ατος, τό.
albatus, λελευκωμένος, ου, ὁ.
albedo, λευκότης, ητος, ἡ, λευκόν, οῦ, τό.
albeo, id est, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
albicans, ὑπόλευκος, ου, ὁ, ἐπίλευκος, ου, ὁ.
albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
albidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
albo, λευκόω, ῶ, λευκαίνω.
albor, oris, λευκότης, ητος, ἡ, λευκόν, οῦ, τό.
albucum, ἀσφόδελος, ου, ὁ, ἀνθέρικος, οῦ, ὁ.
albugo, λεύκωμα, ατος, τὸ, λευκόν, οῦ, τὸ, λευκὰς αὐγή, ἡ, σφενδόνη, ης, ἡ, ἄλφος, ου, ὁ.
albugo in oculo, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος, ου, ὁ.
album, subst. γραμματεῖον, ου, τὸ λεύκωμα, ατος, τό.
albumen in ovo, λεύκωμα τοῦ ᾠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ.
albunea, λευκοθέα, ας, ἡ.
albura, λεύκωμα, ατος, τό.
albus, λευκός, οῦ, ὁ, ἀργός, οῦ, ὁ, φαλός, οῦ, ὁ φαληρός, οῦ, ὁ, ἀλφός, οῦ, ὁ.
valde albus, ὑπέρλευκος, ου, ὁ.
alcedo, ἀλκυών, όνος, ὁ.

alea, πεττεία, ας, ἡ, κύβος, ου, ὁ, κυβεία, ας, ἡ, κύττος, ου, ὁ.
alea ludit, κοττίζει, κυβεύει.
alea rem perdo, κατακυβεύω.
aleator, κυβευτὴς, οῦ, ὁ, κυβιστὴς, οῦ, ὁ, κοττιστὴς, οῦ, ὁ.
aleatorium, κυβευτήριον, ου, τό.
alec, μαινὶς, ίδος, ἡ.
alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
ales, οἰωνὸς, οῦ, ὁ, ὄρνις, ιθος, ὁ, & ἡ, πετεινὸς, οῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
ales, id est, velox, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έος, ὁ.
alga, φῦκος, εος, τὸ, vel φῦκον, ου, τὸ, θαλάσσιον, ου, τὸ, βρύον, ου, τό.
algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, ῶ, φρίττω.
algidum, ἀποψύχομαι, ου, τό.
algidus, κρυόεις, εντος, ὁ, κρυερὸς, οῦ, ὁ.
algificus, ψυχοποιὸς, οῦ, ὁ.
algiosus, δύσριγος, ου, ὁ.
algor, ἄλγος, εος, τὸ, ῥῖγος, εος, τὸ, φρίξ, ικος, ἡ.
algosus, φυκώδης, εος, ὁ, & ἡ, βρυώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλο τε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
alibi, ἀλλαχοῦ, ποῦ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
alica, ἄλιξ, ικος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
alicubi, ὁπουοῦν, ἐνίοτε, ποθί.
alicunde, πόθεν, ποθέν.
alienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ.
alienatus, ἀλλοτριωμένος, ου, ὁ, ἀλλοτρίως ἔχων πρός τινα.
alienigena, ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, ἀλλόφυλος, ου, ὁ.
alieno, ἀλλοτριόω, ῶ.
alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχω πρός τινα, ἀλλοτρίως διακεῖσθαι.
alienum, ἀλλότριον, ου, τὸ, ξένον, ου, τό.
alienus, ἀλλότριος, ου, ὁ, ἀδιάφορος, ου, ὁ, ξένος, ου, ὁ, cum genitivo.
aliger, πτερωτὸς, οῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ, πτεροφόρος, ου, ὁ.
alimentarius, σιτικὸς, οῦ, ὁ.
alimentum, alimonia, τροφὴ, ῆς, ἡ, βίοτευμα, ατος, τὸ, βρῶμα, ατος, τό.
alimenti copia, ἀτροφία, ας, ἡ, εὐτροφία, ας, ἡ.
alio, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
alioqui, ἄλλως.
aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
alipes, πτερόπους, οδος, ὁ, καὶ ἡ.
aliqua, πῇ.
aliquandiu, ἐπὶ χρόνον, ἐπὶ πολὺ, ἐπί τινα χρόνον.
aliquando, ἄρα, ποτὲ, ἐνίοτε, ἤδη.
aliquantillum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου,
aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
aliquantus, ποσός τις.
aliquatenus, μέχρι πού, μέχρι τοῦ, ποσοῦ.
aliquid, τι.
aliquis, τὶς, τινὸς, ὁ, & ἡ, ἕτερος, ου, ὁ, δεῖνα, ὁ, ὁμοῖος, οῦ, ὁ.
aliquo, ποι.
aliquo modo, ἀμηγέπη, πῃ.
aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
aliquot, τινὲς, οἱ, ἔνιοι, οἱ, πλείους, οἱ, ὅσοι, οἱ.
aliquoties, ἐνίοτε, ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε.
aliquorfariam, ἐνίοτε.
aliquot annis, τρισὶ τέτταρσιν.
aliter, ἄλλῃ πῃ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τοὐναντίον.
aliubi, ἄλλῃ πῃ, ἀλλαχόθι.
aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο, πλήν.
aliunde, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
alius, a, ud, ἕτερος, ου, ὁ, ἄλλος, ου, ὁ, ἀλλοῖος, ου, ὁ.
alius quispiam, τὶς ἄλλος.
allabor, προσρέω, ῶ.
allaboro, ἐπιπονέω, ῶ.
allavo, λούω.
allambo, ἐπιλείχω.
allatro, προσυλακτέω, ῶ.
allatus, προσενεχθεὶς, έντος, ὁ.
allaudo, ἐπαινέω, ῶ.
allecto, & allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
allectus, ὑπογεγραμμένος, ου, ὁ, προσκαταλεγμένος, ου, ὁ, ἐπαγόμενος, ου, ὁ, ἐφελκόμενος, ου, ὁ.
allegatio, ἐπαγγελία, ας, ἡ, διδασκαλία, ας, ἡ, ἐπιπρεσβεία, ας, ἡ.
allegendum, διαπρεσβευτέον, τὸ, ἀναδεκτέον, τό.
allego, as, παραπέμπω τινὰ, ἐγχειρίζω, προφέρω, στέλλω.
allego, is, ἐκλέγομαι, προσκαταλέγω.
allego, hoc est, ex aliquo auctore testimonium profero, ἐπὶ μαρτυρίᾳ.

allegoria, ἀλληγορία, ας, ἡ.
allegoricus, ἀλληγορικὸς, οῦ, ὁ.
alegorice loquor, ἀλληγορέω, ῶ.
allegorice, συμβολικῶς.
allevamentum, & allevatio, ἀνακούφισις, εως, ἡ, ἐπικούφισμα, ατος, τό.
allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω, ἐμψυχίζω.
alliatus, σκοροδισμένος, ὁ.
allicio, ἐφέλκω, ἐπάγομαί τινά τι, δημαγωγῶ τινα.
allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω, ῥήσσω.
allidor, προσαράσσομαι πρὸς τὰς πέτρας, ad petras, προσαγνυμαι πέτραις, προσπταίομαι, προσρήγνυμαι.
alligatio, & alligatura, πρόσδεσις, εως, ἡ, ἐπίδεσμος, ου, ὁ, ἀνάδεσις, εως, ἡ, περίαμμα, ατος, τό.
alligo, ἀναρτάω, ῶ, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω, ῶ.
alligator, προδετὴς, οῦ, ὁ.
allii caput, γελγὶς, ῖος, & ἴδος, ἡ.
allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
allisio, προσάραξις, εως, ἡ.
allium, σκορόδιον, ου, τὸ, σκόροδον, ου, τὸ, σκόρδον, ου, τό.
allocutio, προσφώνησις, εως, ἡ.
alloquium, πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, παράκλησις, εως, ἡ, προσαγόρευσις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τό.
alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω, ῶ τινα, λαλέω, ῶ τινα, ἐπιλαλέω, ῶ, προσλαλέω, ῶ, προσαγορεύω.
alloquor benigne, & comiter, δεξιόομαι, ῶμαι.
alloquor aliquem secreto, ἐπ' αὐτοῦ μόνου ἀκούοντος.
allubesco, ἀρέσκω.
alluceo, ἐπιλάμπω, προσφαίνω.
allucinatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, παράβλεψις, εως, ἡ.
allucinor, παραβλέπω.
alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
alludo ad nomen, παρονομάζω.
alludo, προσπαίζω τινί. Plato de Legibus & τινὶ Plutarchus; χλευάζομαι.
alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω,
alluvies, πρόσχωσις, εως, ἡ.
almus, τρόφιμος, ου, ὁ, ἀτρεφὴς, ἔος, ὁ, καὶ ἡ, ζείδωρος, ου, ὁ κανεών, ῶνος, ὁ.
alnus, κλήθρα, ας, ἡ, & κλῆθρα, ας, ἡ, αἴγειρος, ου, ἡ, θρύον, ου, τό.
alo, τρέφω, πιαίνω, χιλόω.
alo canes, κυνοτροφέω.
alo equos curules, ἁρματοτροφέω, ῶ.
alo pane, ἀρτοτροφέω, ῶ.
alo lacte, γαλακτοτροφέω, ῶ.
alo in senectute, γηροτροφέω, ῶ.
aloe, ἀλόη, ης, ἡ.
a longe, τηλόθεν.
alpes, ὄρη ὑψηλά.
altare, βῶμα, ατος, τὸ, θυσιαστήριον, ου, τὸ, βωμὸς, οῦ, ὁ.
alte, βαθέως, ὕψου, ὑψηλῶς.
altiosus, altus, κρύσος, εντος, ὁ, κρυερὸς, οῦ, ὁ.
alter, ἕτερος, ου, ὁ.
alter cum bis repetitur, ὁ μὲν, ὁ δέ.
alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
alteratio, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
altercatio, φιλονεικία, ας, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, νεῖκος, εος, τὸ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
altercator, ἐριστὴς, οῦ, ὁ, ἀμφισβητητὴς, οῦ, ὁ.
altercor, διαλεκτέομαι ὑπέρ τινος, de aliqua re, ἐρίζω τινί, τι, ἀμφισβητέω, ῶ.
alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδίς, ἐπαλλάξ.
alterno, ἀμείβω, ἀμείβομαι, ἐξαλλάττω, ἐναλλάσσω.
alternis, ἀνὰ μέρος, ἀμοιβαδὸν, ἀμοιβαίως.
alternis diebus, παρ' ἡμέραν, παρὰ μίαν ἡμέραν.
altero, ἑτερόω, ῶ, ἀλλοιόω, ῶ.
alteruter, ἑκάτερος, ου, ὁ, ὁπότερος, ου, ὁ, ὁποτεροσοῦν.
alterutrinque, ἑκατέρωθεν.
alterutrum, θάτερον, ἑκάτερον.
altilis, σιτευτὸς, οῦ, ὁ, τρόφιμος, ου, ὁ.
altisonus, ὑψηχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
altitonans, ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ.
altissimus, ὕψιστος, ου, ὁ, ὑπερύψηλος, ου, ὁ.
altitudo, ὕψος, εος, τὸ, ὕψωμα, ατος, τὸ, ὑψηλότης, ητος, ἡ, βάθος, εος, τό.
altitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
altitudo maris, θαλάσσης βάθος.
altitudo poli, ἔξαρμα, ατος, τό.
altius rem repeto, ἄνωθεν τὸν λόγον.
altivolans, altivolus, ὑψιπέτης, ου, ὁ.
in alto, ὑψόθι, ὕψι, ἄνωθεν.
altor, τροφεὺς, έως, ὁ, τιθηνὸς, οῦ, ὁ, τρόφιμος, ου, ὁ.
altrinsecus, ἑτέρωθεν.

altrix, τροφὸς, οῦ, ἡ, θρέπτειρα, ας, ἡ, τιθήνη, ης, ἡ.
altroversus, ἑτέρωσε.
altum, id est, mare, βυθὸς, οῦ, ὁ, θάλασσα, ας, ἡ.
altus, τραφεὶς, ἐντὸς, ὁ.
altus, a, um, ὑψηλὸς, οῦ, ὁ, ὑψίθρονος, ου, ὁ, αἰπὺς, έος, ὁ, ἄκρος, ου, ὁ.
alvear, & alvearium, κυψέλη, ης, ἡ, σίμβλος, ου, ὁ, σμῆνος, εος, τό.
alvearia, σμήνη, τὰ, σίμβλοι, οἱ, σίμβλα, τὰ, σίμβλων.
alveolus, κόττραφος, ου, ὁ.
alveus, πλυνὸς, οῦ, ὁ, ῥεῖθρον, ου, τὸ, κύτος, εος, τὸ, κρωσσὸς, οῦ, ὁ, πυέλη, ης, ἡ, μελιττωτὸν, ὁ, γαστὴρ, ερος, ἡ.
alveatus, κοιλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ῥεωλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
alvinus, κοιλιακὸς, οῦ, ὁ.
alumen, στυπτηρία, ας, ἡ, στυπτηρία, ας, ἡ.
alumnus, τρόφιμος, ου, ὁ, θρεπτὸς, οῦ, ὁ.
aluta, κύρβασία, ας, ἡ, βύρσα, ης, ἡ.
alutarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ.
alvum exonerare, ἀποπατέω, βδελύττω, ἀφοδεύω, ἀποσκυβαλίζεσθαι, χέζω.
alvus, γαστὴρ, ἔρος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, κύτος, εος, ὁ, νηδὺς, ύος, ἡ.

A M.

amabilis, ἐράσμιος, ου, ὁ, ἐραστὸς, οῦ, ὁ, ἀξιαγάπητος, ου, ὁ.
amabilitas, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
amabiliter, ἀγαπητῶς, ἱμεροέντως.
amabo, παρακαλέω, ῶ, πρὸς θεῶν.
amandatio, ἀπόπεμψις, εως, ἡ.
amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
amans, ἐραστὴς, οῦ, ὁ.
amans perdite, δυσέρως, ωτος, ὁ, καὶ ἡ.
amans quietis, φιλήσυχος, ου, ὁ.
amanter, amatorie, φιλικῶς, φιλοστόργως.
amanuenses, ὑπογραφεῖς, οἱ.
amanuensis, ταχυγράφος, ου, ὁ, ταχυγράφος, ου, ὁ.
amaracus, σάμψυχον, ου, τὸ, ἀμάρακος, ου, ὁ, & ἀμάρακον, ου, τό.
amaranthus, herbæ nomen, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ ἡ, & ἀμάραντος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
amare, πικρῶς.
amaresco, πικραίνομαι.
amaritas, πικρία γλώσσης.
amarities, amaritudo, amaror, πικρότης, ητος, ἡ, πικρία, ας, ἡ.
amarulentus, & amarus, πικρὸς, οῦ, ὁ, ὀξυχολικὸς, ιος, ὁ, καὶ ἡ, καυστὸς, οῦ, ὁ.
amarum, πικρὸν, οῦ, τό.
amarus valde, ὑπόπικρος, ου, ὁ. περιπικρὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
amasia, & amatrix, ἐρωμένη, ης, ἡ, ἐραστρία, ας, ἡ.
amasius, & amator, ἐρώμενος, ου, ὁ, παλλακὸς, οῦ, ὁ, ἐραστὴς, οῦ, ὁ.
amator, ἐραστὴς, οῦ, ὁ, φιλητὴς, οῦ, ὁ, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ.
amatorie, ἐρωτικῶς.
amatorium poculum, φίλτρον, ου, τό.
amatus, ἐραστὸς, οῦ, ὁ.
ambactus, δοῦλος, ου, ὁ, μισθωτὸς, οῦ, ὁ.
ambages, διέξοδος, ου, ἡ, περιπλοκαὶ, αἱ, γρῖφος, ου, ὁ, & γρῖφον, ου, τὸ, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ.
ambagibus verborum uti, πολύλογος εἶναι.
ambagiosus, περίπλοκος, ου, ὁ, γριφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ambedo, περιτρώγω.
ambesus, περιφαγὴς, έος, ὁ, περιτρωγὴς, έος, ὁ.
ambi-dexter, ἀμφιδέξιος, ου, ὁ.
ambigo, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω, ῶ.
ambigue, ἀμφιβόλως.
ambiguitas, ἀμφιβολία, ας, ἡ, ἀμφιλογία, ας, ἡ, ἀμφισβήτημα, ατος, τό.
ambiguus, ἀμφίβολος, ου, ὁ, ἀμφίλογος, ου, ὁ, ἀμφίδοξος, ου, ὁ, λοξὸς, οῦ, ὁ.
ambimanus, περιδέξιος, ου, ὁ.
ambio, undique cingo, κυκλέω, ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μνηστεύω τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
ambire, id est, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, διώκομαι, ἐράω.
ambire, id est, simpliciter desiderare, μνηστεύειν, & μνηστεύεσθαι μοναρχίαν, imperium. Plut. in Cæs.
ambitio, φιλοτιμία, ας, ἡ, φιλοδοξία, ας, ἡ.
ambitiose, φιλοτίμως, φιλοδόξως.

ambitiosus, φιλότιμος, ου, ὁ, φιλόδοξος, ου, ὁ.
ambitus, circuitus, περίβολος, ου, ὁ, & περίβολον, ου, τὸ, κύκλος, ου, ὁ, περίοδος, ου, ἡ.
ambitus, circumdatus, περιλημμένος, ου, ὁ.
ambo, ἄμφω, ἀμφότεροι, οι, αἱ.
ambabus manibus haurire, αὐτλεῖν ἀμφοτέραις, subaudi χερσί.
ambulacrum, ambulatio, περίπατος, ου, ὁ.
ambulatio, βάδισις, εως, ἡ, πορεία, ας, ἡ, περίπατος, ου, ὁ.
ambulantiuncula, μικρὸς, ϗ ὀλίγος περίπατος.
ambulator, περιπατητικὸς, ὁ, ὁ.
ambulatorius, πορευτικὸς, ὁ, ὁ.
ambulatrix, πρόδρομος, ου, ὁ.
ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
ambulo animi causa, περιπατέω, ῶ.
amburo, περιφλέγω.
ambustus, περιφλεγμένος, ου, ὁ, περικεκαυμένος, ου, ὁ.
ambustio, περίκαυσις, εως, ἡ.
amellum, μελίφυλλον, ου, τὸ.
amens, ἄνους, ου, ὁ, μωρὸς, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀπονενοημένος, ου, ὁ, ἄφρης, ιος, ὁ, ϗ ἡ.
amentia, ἄνοια, ας, ἡ, μανία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
amento, ἀμεντίζω.
amentum, λῶρον, ου, τὸ, ἅμμα, ατος, τὸ, ὀχέυς, ως, ὁ.
ames, πάσσαλος, ου, ὁ, ἰξευτικὸς, ὁ, ὁ, σχόλαξ, ακος, ὁ.
amethystus, ἀμέθυστος, ἡ.
amica, ἐρωμένη, ης, ἡ, φίλη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
amicabilis, εὐγνωστὸς, ὁ, ὁ.
amice, φιλοφρόνως, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
amicio, id est, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω, ἐσθῆτα, veste, περιστέλλω στολιδίῳ, palliolo, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω, & ἀμφιέννυμι.
amiculum, ἀμπέχονον, ου, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
amictus, a, um, ἀμφιεσμένος, ου, ὁ.
amictus, us, ui, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπίβλημα, ατος, τὸ.
amicissime charus, & gratus, ἀφιλὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ.
amicissimus, φίλτατος, ου, ὁ, φιλαίτατος, ου, ὁ.
amicitia, φιλία, ας, ἡ, ἑταιρεία, ας, ἡ, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίαν.
amicitiam inire, φιλιάζειν.
ad amicitiam pertinens, φιλικὸς, ὁ, ὁ, φιλεταιρικὸς, ου, ὁ, ϗ ἡ.
amicitia trivialis, βάναυσος φιλότης.
amicitia fraudolenta, & lupina, λυκοφιλία, ας, ἡ.
amicitia bonorum, χρηστοφιλία, ας, ἡ.
amicitia Dei, θεοφιλία, ας, ἡ.
amicus, φίλος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, γνωστὸς, ὁ, ὁ.
amicus certus in re incerta cernitur, δοκίμαζε τὸν φίλον ἐν τῇ περὶ τὸν βίον ἀτυχίᾳ.
amicum reddo, φιλιόω, ῶ.
amicis carens, ἄφιλος, ου, ὁ.
amicorum copia, πολυφιλία, ας, ἡ.
amicorum penuria, ἀφιλία, ας, ἡ, ὀλιγοφιλία, ας, ἡ.
Qui amicos fieri non potest, ἀφιλίωτος, ου, ὁ.
Qui identidem novis amicis utitur, καινόφιλος, ου, ὁ.
amicis abundans, πολύφιλος, ου, ὁ.
amicus amicis, φιλόφιλος, ου, ὁ.
Valde amicus, ὑπέρφιλος, ου, ὁ.
amicus pravorum, φιλοπόνηρος, ου, ὁ.
amicus laboris, φιλόπονος, ου, ὁ.
amicus Musarum, φιλόμουσος, ου, ὁ.
amita, πατραδέλφη, ης, ἡ, θεία, ας, ἡ τηθὶς, ίδος, ἡ.
amitinus, ἀνεψιὸς, ὁ, ὁ.
amissio, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἀπώλεια, ας, ἡ, ut ἀποβολὴ χρημάτων, amissio pecuniarum.
amitto, id est, demitto, ἀποπέμπω τινά.
amitto, id est, perdo, ἀποβάλλω, στερίσκομαι, ὄμαι, cum genitivo, ἀφαιροῦμαι, cum accusativo, ut ἀφαιροῦμαι τὴν οὐσίαν, privor bonis.
amnicus, ποτάμιος, ου, ὁ.
amnis, ποταμὸς, ου, ὁ.
amnicolæ, παραποτάμιοι, οἱ.
amo, στέργω τοὺς γονεῖς, parentes, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, ῶ, τινος, φιλέω, ῶ, ἀσπάζομαι.
amo vehementer, ὑπερφιλέω, ῶ, ζηλόω, ῶ.
amo illos, qui longe absunt, μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶ. Isocrates.
a modo, ἀπὸ τοῦ νῦν.
amœne, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
amœnitas, τερπνότης, ητος, ἡ, ἁβρότης, ητος, ἡ.
amœnus, ἁβρὸς, ὁ, ὁ, τρυφερὸς, ου, ὁ, ἀγλαὸς, ὲος, ὁ, ϗ ἡ, τερπνὸς, ου, ὁ.
amoletum, φυλακτήριον, ου, τὸ.

amolior, ἀποθέω, ῶ, & ἀποθέομαι, οῦμαι, ἀπελαύνω, ἀποσκεδάζω.
amolitio, ἀπόθεσις, εως, ἡ.
amomum, ἄμωμον, ου, τὸ.
amor, ἔρως, ωτος, vel Attice, πόθος, ου, ὁ, φιλία, ας, ἡ.
allicere ad amorem, ὑπαγαγεῖν, ϗ ἐρωτικῶς ποιεῖν.
amore frui, ἀπολαύειν τοῦ κάλλους, τυχεῖν τοῦ ἔρωτος, vel ἔρωτος.
amor sui, φιλαυτία, ας, ἡ.
amor mutuus, φιλαλληλία, ας, ἡ.
amor gloriæ insanus, δοξομανία, ας, ἡ, vel δοξομανής, ας, ἡ.
amor Musarum, seu musices insanus, μουσομανία, ας, ἡ. Hinc μουσομανέω, ῶ, insanio per Musas, vel studio Musarum.
amor insanus mulierum, γυναικομανία, ας, ἡ. Hinc γυναικομανέω, mulierum amore insanio.
amor equorum insanus, ἱππομανία, ας, ἡ. Hinc ἱππομανέω, equorum amore insanio.
amore auri insanio, χρυσομανέω, ῶ.
amores, ἔρωτες, οἱ.
amore carens, ἄστοργος, ου, ὁ.
amore captus sum, ἐράομαι, ῶμαι, ἐρῶμαι.
amore complecti animum, ἀγαπᾶν, vel οἰκείως διακεῖσθαι, vel ἔχειν πρός τινα.
amotus, εἰθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐξαιρεθεὶς, εντος, ὁ.
amotus ab uberibus matris, ἀπόγαλακτος, ου, ὁ.
amoveo, ἀπωθέω, ῶ, διωθέω, ὤθω.
amphibolia, ἀμφιβολία, ας, ἡ.
amphisbæna, ἀμφίσβαινα, ης, ἡ. Est genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterum loco suo est, alterum, ubi in cæteris animalibus solet esse cauda, utroque venenum fundente. Ab Hechio dicitur etiam ἀμφισβαίνα.
amphitheatrum, ἀμφιθέατρον, ου, τὸ.
amphora, ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, κεράμιον, ου, τὸ, στάμνιον, ου, τὸ, στάμνιον, ου, τὸ, στάμνος, ου, ὁ.
ample, πλατέως, ἁδρῶς, δαψιλῶς.
amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
amplexor, περιπλέκομαι, cum accusativo, περιπτύσσομαι.
amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, έντος, ὁ, προσπτυξάμενος, ου, ὁ.
amplexus, ἀσπασμὸς, ὁ, ὁ, περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, πρόσπτυξις, εως, ἡ.
ampliatus, ηὐξημένος, ου, ὁ.
ampliatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, πλατυσμὸς, ὁ, ὁ.
amplificatio, παραύξησις, εως, ἡ, δείνωσις, εως, ἡ, αὔξησις, εως, ἡ.
amplifico, πληθύνω, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
amplitudo, πλάτος, εος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, μέγεθος, εος, τὸ.
amplius, ἐπὶ πλεῖον, ἐπὶ πλεῖστον ἔτι.
amplum, ἁδρομεγέθης, εος, τὸ.
amplus, πλατὺς, έος, ὁ, ἁδρὸς, οῦ, ὁ, μέγας, άλου, ὁ.
ampulla, λήκυθος, ου, ὁ, φύσα, ης, ἡ, φιάλη, ης, ἡ, πομφόλυξ, υγος, ὁ.
ampullæ verborum, τὰ παμφόλυγματα.
ampullas verborum fundens, κομποῤῥήμων, ονος, ὁ.
amputatio, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, τομὴ, ῆς, ἡ, περικόψησις, εως, ἡ.
amputator arborum, δρυοτόμος, ου, ὁ.
amputator marsupiorum, βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, & βαλαντιοτομος, ου, ὁ.
amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum, ἀποτείζω, περικόπτω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
amputo vites, κλαδῶ ἀμπέλους, περιτέμνω τὰς ἀμπέλους, ἀμπελουργῶ.
amula, περιῤῥαντήριον, ου, τὸ.
amuletum, ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, περίαμμα, ατος, τὸ.
amurca, ἀμόργη, ῆς, ἡ, ἐλαιόστραγγον, ου, τὸ.
amussis, στάθμη, ης, ἡ, προσαγωγεῖον, ου, τὸ, κατάθεμασις, ας, ἡ.
amygdalus, ἀμυγδάλη, ης, ἡ.
amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ου, ὁ.
amylum, ἄμυλον, ου, τὸ.

A N.

an, nec ne, πότερον, ἢ μή.
an, ἀλλὰ, ἆρα, μή, μῶνον.
an non, ἀλλ᾽ ἢ, ἀλλ᾽ οὐχὶ, ἆρ᾽ οὐ.
anagogicus, ἀναγωγικὸς, ὁ, ὁ.
anagrammatismus, ἀναγραμματισμὸς, ὁ, ὁ.
anapæstus, ἀνάπαιστος, ου, ὁ.
anas, atis, βρένθος, ου, ὁ, νῆσσα, ης, ἡ, vel νῆττα, ης, ἡ.
anatarius, νηττοφόναξ, ακος, ὁ.
anathema, homo execrabilis, ἀνάθεμα, ατος, τὸ.
anathema, donum, ἀνάθημα ατος, τό.

anaticula, νηττάριον, ου, τὸ.
anatomia, ἀνατομία, ας, ἡ.
anatus, δαστοπλοφόρος, ου, ὁ.
anceps, ἀμφίβολος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ, ἀμφίσημος, ου, ὁ.
ancipiti Marte, ἀγχώμαλα, τὰ.
in ancipiti esse, ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι. Thucydides.
anceps, utrinque acutus, ἀμφήκης, εος, ὁ ϗ ἡ.
anceps lingua, ἀμφήκης γλῶττα, id est, ancipitem usum habens.
anceps securis, ἀμφιπελέκις, ης, ἡ.
anceps telum, δίβολος, ου, ὁ.
anchora, ἄγκυρα, ας, ἡ, εὐνὴ, ῆς, ἡ.
anchoram demittere, χαλᾷν ἄγκυραν: solvere, αἴρειν ἄγκυραν.
ancilla, δουλίς, τὸ.
ancilia, δούλη, ης, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, παιδίσκη, ης, ἡ.
ancillaris, δοῦλος, ου, ὁ.
ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus: ὑπηρετέω, ῶ.
ancillula, θεραπαινίδιον, ου, τὸ, παιδάριον, ου, τὸ, παιδίσκιον, ου, τὸ, παιδισκάριον, ου, τὸ.
ancitus, ἐλάσματος, ου, ὁ.
anethum, ἄνηθον, ου, τὸ.
anfractus, ἀμφιῤῥὼξ, ωγος, ὁ, περίοδος, ου, ἡ.
angario, ἀγγαρεύω σε εἰς τι, te ad aliquid, Matth. 5. & 27.
angaria, ἀγγαρεία, ας, ἡ.
angellus, γωνίδιον, ου, τὸ.
angelus, ἄγγελος, ου, ὁ.
angi animo, δυσθυμέω, δυσθυμίαν ἔχειν.
angina, κυνάγχη, ης, ἡ, συνάγχη, ης, ἡ.
angiportus, στενωπὸς, ὁ, ὁ, ἀμφοδος, ου, ὁ.
ango, ἄγχω, ἀνιάω, ῶ, λυπέω, ῶ.
angor, id est, mœreo, ἀθυμέω, ῶ, ἄχθομαι.
angor, oris, ἀθυμία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, λύπη, ης, ἡ.
anguiculus, ὀφίδιον, ου, τὸ.
anguilla, ἔγχελυς, υος, & εως, ἡ, ἔγχελυς, εως, ἡ, Aristoteles. ἐγχέλεια, τὰ, anguillæ, Aristoph. in Achar. πλωτοὶ, αἱ, anguillæ in Sicilia, flutæ Plinio.
anguina, ἔγχορα, ας, ἡ.
anguis, ὄφις, εως, ὁ.
angularis, γωνιαῖος, ου, ὁ.
angulatim, κατὰ γωνίαν.
anguli oculorum, κανθοὶ, οἱ.
bene angulatus, εὐγώνιος, ου, ὁ.
angulosus, γωνιώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, ἐγγώνιος, ου, ὁ.
angulus, γωνία, ας, ἡ, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
angulos multos habens, πολυγώνιος, ου, ὁ, & πολύγωνος, ου, ὁ.
angulos habens æquos, ἰσογώνιος, ου, ὁ, ὀρθογώνιος, ου, ὁ.
angulos habens ab omni parte, παγγώνιος, ου, ὁ.
angulum habens obtusum, ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ.
angulum habens acutum, ὀξυγώνιος, ου, ὁ.
angulos quinque habens, πενταγώνιος, ου, ὁ.
angulos sex habens, ἑξάγωνος, ου, ὁ.
anguste, στενῶς.
anguste dicere, στενολογέω.
angustia, στενοχωρία, ας, ἡ στενότης, ητος, ἡ, θλίψις, εως, ἡ.
in angustias redigo, εἰς στενὸν συνελαύνω, στενόω, ῶ.
in angustiis versor, στενοχωροῦμαι.
angustia spiritus, δύσπνοια, ας, ἡ.
angustia viarum, στενωπὸς, ου, ὁ.
angustiæ viarum, fauces, arcta via, στενωπὸς, ου, ὁ, vel στενωπὸς, ὁ, ὁ.
angusto, στενοχωρέω, ῶ, στενόω, ῶ.
angustus, στενὸς, ὁ, ὁ, στενωπὸς, ὁ, ὁ, στενόπορος, ου, ὁ στενωπὸς, ὁ, ὁ.
anhelator, ἀσθματικὸς, ὁ, ὁ.
anhelatus, ἐκπνευσθεὶς, έντος, ὁ.
anhelitus, anhelatio, ἆσθμα, ατος, τὸ, πνεύματωσις, εως, ἡ.
anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω, ῶ.
anhelus, a, um, ἀσθματικὸς, ὁ, ὁ.
anicula, γραΐδιον, ου, τὸ.
anilis, γραϊκὸς, ὁ, ὁ, γραώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
aniliter, γραϊκῶς.
anima, πνεῦμα, ατος, τὸ ψυχὴ, ῆς, ἡ, ἄημα, contracte pro ἄημα, ατος, τὸ, μένος, εος, τὸ, θυμὸς, ου, ὁ.
anima carens, ἄψυχος, ου, ὁ: hinc ἀψυχέω, anima careo.
anima præditus, ψυχικὸς, ου, ὁ, ἔμψυχος, ου, ὁ.
animæ traductio ex uno corpore in aliud, μετεμψύχωσις, εως, ἡ.
animadversio, id est pœna, κόλασις, εως, ἡ, ἐπιτίμημα, ατος, τὸ.
animadversio, observatio, ἐπίστασις, εως, ἡ, ἐπιστασία, ας, ἡ.

animadversor, κολαστὴς, ῦ, ὁ.
animadversus, id est, cognitus, διαγνωσθεὶς, ἐν-
τος, ὁ.
animadversus, punitus, κολασθεὶς, ἐντος, ὁ.
Qui facile potest animadverti, εὐμαθὴς, ἐος, ὁ
καὶ ἡ.
Qui difficile potest animadverti, δυσκαταμάθη-
τος, ε, ὁ.
animadvertere, id est punire, κολάζειν τινά.
animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι,
προσέχω τὸν νοῦν, αἰσθάνομαι, κολάζω, ἐφίστα-
μαι, cum dativo.
animal, ζῶδιον, ε, τὸ, ζῶον, ε, τὸ, ἔμψυχον,
ε, τὸ.
animalculum, ζωδάριον, ε, τὸ ζῴδιον, ε, τό.
animal mutum, ζῶον ἄλογον.
animalis, ἔμψυχος, ε, ὁ, ψυχικὸς, ῦ, ὁ.
ago animam, ἔσχατος δέχομαι, ὀλιγοδρανέω, ῶ,
Homerus de Hectore expirante. ψυχοραγέω,
ῶ. Nicander. καταβολέω, ῶ, Nicand. in Alex.
animans, adject. ἐμψυχῶν, ῦν, ὁ.
animans, subst. ἔμψυχος, ε, ὁ.
animatio, ἐμψύχωσις, εως, ἡ.
animatus, ψυχαγωγούμενος, ε, ὁ.
animatus sum male, κακοφρονέω, ῶ, κακῶς φρο-
νέω, δυσμενέω.
animatus sum bene, εὐφρονέω, ῶ, ἀγαθὰ φρο-
νέω, εὐμενέω, ῶ.
animi alacritas, προθυμία, ας, ἡ. Hinc προθύ-
μως, alacriter, & προθυμέω, ῶ, alacriter
facio, alacriter cupio.
animi consternatio, ἀθυμία, ας, ἡ.
animi demissio, ταπείνωμα, ατος, τὸ, ταπείνωσις,
εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, κακοψυχία, ας, ἡ.
animi ardor, μενοινὴ, ῆς, ἡ. Hinc μενοινάω,
ῶ, & μενοινέω, ῶ, opto, gestio, in animo
habeo.
animi caussa, διατριβῆς ἕνεκα.
animi defectio, λιποθυμία, ας, ἡ, λιποψυχία,
ας, ἡ.
animi magnitudo, εὐψυχία, ας, ἡ, μεγαλοψυ-
χία, ας, ἡ.
animi praesentia, παράστασις, εως, ἡ, παράστημα,
ατος, τὸ, ὑπόστασις, εως, ἡ.
animi remissio. ῥᾳθυμία, ας, ἡ. hinc ῥᾳθυμέω,
remisso animo sum.
animi praestantia, bonitas, εὐψυχία, ας, ἡ.
ex animi sententia evenit, ἐπιτυγχάνεται.
ex animi sententia, συμπαθῶς. Polybius.
animis cedere, ἀπαυδᾶν, καὶ ἀποκνεῖν, τῇ ψυχῇ
ἀποκάμνειν.
animitus, ψυχόθεν.
animo, as, καταθαρρύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
bono animo sum, εὐθυμίζομαι, ῦμαι, & εὐθυ-
μέω, ῶ.
animo aequo ferre, ὡς ῥᾷστα φέρειν, ῥᾳδίως, καὶ
πρᾴως φέρειν, ἀλύπως, κούφως, καὶ μετρίως φέ-
ρειν, εὐχερῶς φέρειν, εὐκόλως, καὶ ῥᾳδίως φέ-
ρειν, ἐπιεικῶς φέρειν, ἀλύπως φέρειν, ἀλύπως φέ-
ρειν, γαληνῶς φέρειν, σὺν πολλῇ τῇ μακροθυμίᾳ
φέρειν, ἀνεπαχθῶς φέρειν, τῇ σιωπῇ φέρειν, λο-
γισμοῖς ἰσχυροῖς γυμναστικοῖς φέρειν, πρᾴως φέρειν, καρ-
τερῶς φέρειν, εὐγενῶς φέρειν.
animo iniquo ferre, ἀηδῶς φέρειν, λυπηρῶς, ἢ
ἀνιαρῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν, τραχέως δέχεσθαι.
animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
animo concipio, κυΐσκω, ῶ
animo deficio, ἐκψύχω, λιποθυμέω, ῶ.
animo efferri, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
in animo habeo, ἐνθυμίζομαι, ῦμαι.
animo ferri, ἀψυχεῖν.
animo virili esse in calamitatibus, ἀνδρείως δια-
κεῖσθαι ἐν ταῖς συμφοραῖς.
animorum concordia, ὁμοθυμία, ας, ἡ, συμ-
ψυχία ας, ἡ.
animorum dissensio, διθυμία, ας, ἡ.
animos tollere, θρασύνεσθαι.
animos sumere, αἴρειν θάρσος.
animos remittere, ῥᾳθυμεῖν.
animus, διάνοια, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, νοῦς,
νοῦ, ὁ, θυμὸς, ῦ, ὁ, μένος, εος, τό.
animus bene affectus, εὐμένεια, ας, ἡ.
animus male affectus, δυσμένεια, ας, ἡ.
animo, as, ψυχόω.
animose, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
animositas, θύμωσις, εως, ἡ, εὐτολμία, ας, ἡ.
animosus, θυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, θυμοειδὴς, ἐος,
ὁ, καὶ ἡ, εὔψυχος, ε, ὁ.
animula, animulus, ψυχάριον, ε, τὸ, ψυχίδιον,
ε, τὸ, θυμίδιον, ε, τό.
animum addere, θαρσύνειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν,
contra hostem.
animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγο-
μαι τῇ ψυχῇ.
In animum induco, προθυμίζομαί τι, ἐμβάλλομαι
εἰς νοῦν.
animum intendere ad aliquid, ἀτενίζειν εἴς τι.
animum oblectare, ψυχαγωγέω, cum accusativo,

animum recipere, ἀναθαρρεῖν, & ἀναθαρσεῖν.
animum recipio, ἀνακομίζομαι.
animum gerens generosum, & mitem, εὔψυχος,
ε, ὁ.
animum converto, & appello, προσέχω τὸν νοῦν
τινι. Demosthenes.
animo efferri propter aliquid, μεγαλοφρονεῖν ἐπί
τινι, ἀμωνίσθαι ἐπὶ τῷ κάλλει, propter formae
pulchritudinem.
animum applico, intendo, ἐφίστημι τοῖς ποιήμασι,
ad Poemata.
animum invictum habere, ψυχὴν ἀήττητον ἔχειν.
Demosth.
annales, ἐνιαύσιοι, οἱ, χρονικὰ, τὰ, ὡρογραφία,
ας, ἡ.
annalis, ἐπέτειος, ε, ὁ.
annalium scriptor, χρονογράφος, ε, ὁ, ὡρογρά-
φος, ε, ὁ.
annascor, προσφύομαι.
annecto, & derivata. Vide in adnecto.
annicula. ἦνις, ιδος, ἡ, ut βοῦς ἦνις, juvenca
annicula, Homerus.
annicularis, ἀρχαῖος, ε, ὁ.
anniculus, ἐνιαύσιος, ε, καὶ ἡ.
annilis, le, πολυετὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.
annitor, προσκαρτερέω, ῶ, τοῖς λόγοις, rationi-
bus.
anniversarius, ἐπέτειος, ε, ὁ, ἐνιαύσιος, ε, ὁ.
anno ab hinc tertio, aut quarto, τρίτῳ, ἢ τέ-
ταρτῳ ἔτει.
anno eodem, αὐτοετεί.
anno novo ineunte, νέῳ ἔτει.
anno elapso, διελθόντος ἐνιαυτοῦ.
anni quarta pars, ὥρα, ας, ἡ, ὧρος, ε, ὁ.
annuis vicibus, παρ᾽ ἔτος παρ᾽ ἐνιαυτόν.
anno praeterito, πέρυσι.
anno sequente, εἰς νέωτα.
annona, σιτώνης, ου, ἡ, περιφορὰ, ᾶς, ἡ, εὐθη-
νία, ας, ἡ, σιτηρέσιον, ε, τό.
annonae praefectus, σιτάρχος, ε, ὁ sive σιτώνης,
ε, ὁ. Hinc σιταρχέω, ῶ, annonae praefectus sum.
annonae procuratio, σιτονομία, ας, ἡ.
annonae penuria, σιτοδεία, ας, ἡ.
annosus, πολυετὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, μακρόβιος, ε, ὁ.
annotandum, παρασημειωτέον.
annotarius, σημειωτὴς, ε, ὁ.
annotatio, ἀποσημείωσις, εως, ἡ.
annotator, σημειωτὴς, ορος, ὁ.
annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, ῶ.
annua imperia, ἐπαυσιαῖαι στρατηγίαι.
annuatim, κατ᾽ ἔτος.
annulus, δακτύλιον, ε, τὸ, σύμβολον, ε, τό.
annulum gestans aureum, χρυσοδακτύλιος, ε, ὁ.
annumero, προσαριθμέω, ῶ.
annuntiatio, προσαγγελία, ας, ἡ.
annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀ-
παγγέλλω.
annuo, προσνεύω, ἐπινεύω, ῶ.
annus, ἐνιαυτὸς, ῦ, ὁ, ἔτος, εος, τὸ, χρόνος,
ε, ὁ, ἀμφιετὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.
annus elapsus, ἐξελθὼν ὁ ἐνιαυτός.
ultra annum durans, ὑπερενιαυτίζων, οντος, ὁ.
annus climactericus, ἔτος κλιμακτηρικόν.
annuum, ἐνιαυσιαῖον, τὸ, ἐτήσιον, ε, τό.
annuus, ἐνιαύσιος, ε, ὁ, ἐπέτειος, ε, ὁ.
ansa, λαβὴ, ῆς, ἡ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, κώπη, ης,
ἡ, ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ.
ansam praebere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
ansatus, κωπήεις, εντος, ὁ, ὠτόεις, εντος, ὁ.
anser, χὴν, ηνὸς, ὁ, καὶ ἡ.
anserarius. χηνοβοσκὸς, ῦ, ὁ.
anserculus, χηνίσκος, ε, ὁ.
anserinus, χήνειος, ε, ὁ.
ansula, βρόχος, ε, ὁ, λαβίδιον, ε, τό.
antae, παραστάδες, αἱ, παραστάδες, αἱ,
antarcticus polus, ἀνταρκτικὸς, ῦ, ὁ, ἀντάζων,
οντος, ὁ.
ante, ἀπέναντι, ἐνάντιον, ἐπὶ cum genitivo,
πάρος Poetice.
ante pedes, ἐν ποσί.
ante oculos, ἐν ὀφθαλμοῖς, vel ὀφθαλμῶν, aut
ὀμμάτων.
ante omnia agendum est, περὶ παντὸς ποιη-
τέον.
ante tempus, πρὸ ὥρας.
antea, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον,
πρὸ, τέως.
anteacta vita, προβεβιωμένα, τὰ τὸ πάρος. Est
etiam πάρος adv. loci, aut temporis, antea,
prius. πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι, priusquam
haec opera fierent, in Iliad.
anteambulo, πρόδρομος, ε, ὁ.
antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
antecello, ὑπερέχω τινά τινι, aliquem in aliquam
re, προέχω, διαφέρω.
antecessor, πρόδρομος, ε, ὁ, προηγητὴς, ῦ, ὁ,
προηγούμενος, ε, ὁ.

antecessus, πρόδρομα, ατος, τὸ, πρόληµμα, α-
τος, τό.
antecoenium, τὸ μετ᾽ δεῖπνον, πρόδειπνον, ε, τό.
antecursor, πρόδρομος, ε, ὁ.
antedico, προλέγω, πρόφημι.
anteeo, ὑπερέχω πρός τινι, alicui in aliqua re;
προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
antefero, προτιμάω, ῶ, ας, προκρίνω,
antegenitus, προπρογενὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.
antegredior, προκατάρχω.
antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
antelatus, προτιμηθεὶς, ἐντος, ὁ.
anteloquium, προλογία, ας, ἡ, προθεωρία,
ας, ἡ.
anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
antelucanus, ὄρθριος, ε, ὁ, ἀμφίλυκος, ε, ὁ,
πρωϊνός, ε, ὁ, λυκαυγὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
ante lucem, ἔννυχα, ὄρθρου.
anteluco, as, ὀρθρίζομαι.
anteluculo, λυκαυγῶς.
antemeridianus, προμεσημβρινὸς, ε, ὁ, πρόδειλος,
ε, ὁ.
antenna, ἐπίκριον, ε, τὸ, καρχήσιον, ε, τό.
anteoccupatio, προκάτασις, εως, ἡ, πρόληψις, εως,
ἡ, προκατάληψις, εως, ἡ.
anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
antepagmenta, προπήγματα, τά.
antepono, id est, praefero, προΐσταμαι τινά τινος,
aliquem alicui, προτίθημι.
antequam, πρότερον, ἀλλ᾽ ὅταν, πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
anterior, ἐμπρόσθιος, ε, ὁ.
anterius, προτέρως, πρόσθεν, cui opponitur ὄπι-
σθεν, & ὄπιθεν, posterius.
antes, παραστάται, οἱ.
antesignanus, πρόμαχος, ε, ὁ.
antesto, προΐσταμαι.
antestor. aris, κλητεύω.
antevenio, προφθάνω τι.
anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
anteurbanus, προάστειος, ε, ὁ.
antiae, προκόμιον, ε, τό.
antichristus, ἀντίχριστος, ε, ὁ.
anticipatio, πρόληψις, εως, ἡ.
anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκα-
ταλαμβάνω.
antidotum, ἀντίδοτον, ε, τὸ, ἀντιφάρμακον,
ε, τό.
antilena, προστηθίδιον, ε, τό.
antimonium, στίμμι, εως, τό. Dicitur etiam στίμ-
μις, ιος, ἡ, ab Jone Poeta ἐν ὀμφάλῃ, apud
Pollucem.
antiquarius, φιλάρχαιος, ε, ὁ.
antiquatio, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
antiquatio, per suffragia, ἀποχειροτονία, ας, ἡ.
antique, παλαιῶς, ἀρχαίως.
antiquior, γεραίτερος, ε, ὁ, πρεσβύτερος, ε, ὁ.
antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, ῦ, ὁ, παλαιότης, ητος ἡ.
antiquitatis amator, φιλάρχαιος, ε, ὁ.
antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
antiquius, τιμιώτερον.
Nihil est antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
antiquo, παλαιόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, καταργέω, ῶ.
antiquare, legem, λύειν τὸν νόμον, ἀποδοκιμάζε-
σθαι τὸν νόμον.
antiquus, ἀρχαῖος, ε, ὁ, παλαιὸς, ῦ, ὁ, πρέσ-
βυς, υος, ὁ.
antiquo censu dives, παλαιόπλουτος, ε, ὁ, ἀρ-
χαιόπλουτος, ε, ὁ.
antistes, προστάτης, ε, ὁ, ἐπιστάτης, ε, ὁ, προ-
φήτης, ε, ὁ.
antistes sacrorum, ἱεροφάντης, ε, ὁ.
antistis sacrorum dignitas, ἱεροφαντία, ας, ἡ.
antistita, ἱερίς, ίδος, ἡ, ἱέρεια, ας, ἡ.
antistitium, προστασία, ας, ἡ.
antithesis, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
antithetum, ἀντίθετον, ε, τό.
per antitheta loquor, ἀντιθέτως λέγω.
antlare, ἀντλῆσαι.
antrum, ἄντρον, ε, τὸ, σπήλαιον, ε, τὸ, βυθ-
μὸς, ῦ, ὁ.
anulare, δακτυλικὸν, ῦ, τό.
anularius, δακτυλιοποιὸς, ῦ, ὁ.
anulatus. δακτυλωτὸς, ῦ, ὁ.
anulus, δακτύλιος, ε, ὁ.
anus, us, idest, vetula, γραῦς, αὸς, vel εὸς, ἡ,
γραῖα, ας, ἡ, πρεσβῦτις, εως, ἡ.
anilis fabula, ὕθλος γραικός.
anus, ani, podex, πρωκτὸς, ῦ, ὁ, πυγὴ, ῆς, ἡ.
anxie, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
anxietas, ἀδημονία, ας, ἡ. θλίψις, εως, ἡ, ἀ-
νία, ας, ἡ
anxio animo esse, ἀπορίᾳ ἔχεσθαι, ἀπορέω, ἐν
ἀπορίαις ἀφικνεῖσθαι, εἰς ἀπορίαν καθίστασθαι τῇ
γνώμῃ ταλαιπωρεῖσθαι, ἀμφιβόλως ἔχω.
anxius, δυσάρεστος, ε, ὁ.
anxius sum, ἄχθω, λυποῦμαι.

apage;

A P.

apage, & apage te, ἄπαγε.
apagesis, ἄπαγε δή.
apella; sine pelle, de Judæis circumcisis dicitur, ἀπεψωλημένος, ε, ὁ, ψωλὸς, ῦ, ὁ.
apellam, facio, ἀποψωλίζω, ῶ.
aper, κάπρος, ε, ὁ, σύαγρος, ε, ὁ, ὗς ἄγριος.
aperio, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμι, προφαίνω.
aperio horrea, λύω τὰς ἀποθήκας.
aperire ludum, καταστήσασθαι διδασκαλεῖον.
aperio litteras, ἀποσφραγίζομαι, vel λύω τὰ γράμματα, vel σφραγίδα.
aperimentum, ἄνοιγμα, ατος, τὸ, ἄνοιξις, εως, ἡ, διάνοιξις, εως, ἡ.
aperte, φανερῶς, παῤῥησίᾳ, σαφῶς, ἁπλῶς.
apertio, ἄνοιξις, εως, ἡ, διόξις, εως, ἡ.
aperto Marte, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς.
in apertum profero, εἰς ἐμφανὲς ἄγω.
apertus sum, μύω, πέπταμαι.
apertus, patens, ἀνοικτὸς, ὁ, ὁ, ἐμφανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ.
apes, vel apis; μέλισσα, ης, ἡ, & μέλιττα, ης, ἡ.
apex, τιάρα, ας, ἡ, κολοφὼν, ῶνος, ὁ, ἄκρον, ε, τό.
aphorismus, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
per aphorismos dico, ἀφορίζω.
apianus, μελισσοφάγος, ῦ, ὁ.
apiarium, μελισσὼν, ῶνος, ὁ, μελισσοτροφεῖον, ε, τὸ, σμῆνος, εος, τό.
apiarius, μελιττουργὸς, ῦ, ὁ, μελισσεὺς, έως, ὁ.
apiastra, μελισσοφάγος, ε, ὁ.
apiastrum, μελισσόφυλλον, ε, τό.
apicula, μελισσίον, ε, τό.
apiculus, κέρας, ως, ἡ.
apium, σέλινον, ε, τό.
apiuitrum, ἀπάρκτος, ε, ὁ.
apographum, ἀπόγραφον, ε, τό.
apocryphus, ἀπόκρυφος, ε, ὁ.
apollo, Ἑκάτος, ε, ὁ, Παιὰν, ᾶνος, ὁ, Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, Ἀπόλλων, ωνος, ὁ.
apologus, ἀπόλογος, ε, ὁ.
apophthegma, ἀπόφθεγμα, ατος, τό.
apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ.
apoplexia laborans, ἀπόπληκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, ἀποπληκτικὸς, ῦ, ὁ.
apostasia, ἀποστασία, ας, ἡ.
apostata, ἀποστάτης, ε, ὁ.
apostato, ἀποστατέω, ῶ.
apostema, ἀπόστημα, ατος, τό.
apostolus, ἀπόστολος, ε, ὁ.
apostolatus, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ.
apostolicus, ἀποστολικὸς, ῦ, ὁ.
apostolus falsus, ψευδαπόστολος, ε, ὁ.
apotheca, ἀποθήκη, ης, ἡ.
apparate, παρεσκευασμένως.
apparatio. & apparatus, παρασκεύασμα, ατος, τὸ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ, ἑτοιμασία, ας, ἡ.
apparator, τελώνης, ου, ὁ.
apparatus bellicus, ὅπλισμα, ατος, τό.
appareo, φαίνομαι, δοκέω, ῶ.
apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλόν ἐστι.
apparitio, ἐπιφάνεια, ας, ἡ, παράστασις, εως, ἡ, ἐκβιβασμὸς, ῦ, ὁ.
apparitio Dei, Θεοφάνεια, ας, ἡ.
apparitores, ὑπηρέται, οἱ, δορυφόροι, οἱ.
apparitura, ὑπηρεσία, ας, ἡ.
apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
apparuit, ὤφθη, ἐφάνη.
appellare, ἐντυγχάνειν περί τινος.
appellare, accusare, κατηγορέω τινὸς περί τινος, aliquem de hac re.
appellare, id est, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
appellatio, πρόσρημα, ατος, τό.
appellativus, κλητικὸς, ῦ, ὁ, προσηγορικὸς, ῦ, ὁ.
appello, as, id est, nomino, ὀνομάζω τινὰ, προσαγορεύω.
appello, is, ere, προσέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum. ἐξορμίζω, καταπλέω, cui opponitur ἀνάγομαι, solvo e portu.
appellere navem, καταχωρίζειν ναῦν.
appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
appendeo, προσαρτάομαι.
appendere, pro ponderare, σταθμίζω, cum accusativo. ταλαντεύω.
appendix, προσθήκη, ης, ἡ, ἐξάρτημα, ατος, τό.
appendo, προσαρτάω τινί.
appetio, προσάρτησις, εως, ἡ, ἀνάρτησις, εως, ἡ.
appetentia, ὄρεξις, εως, ἡ.
appetitio. seu appetitus, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, ὄρεξις, εως, ἡ.
appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.

appeto, ὀρέγομαι, cum genitivo. ἐπιθυμέω τινὸς, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω, ῶ.
appeto impatienter, ὀργάω, ῶ.
applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω, ῶ.
applausor, ἐπικροτητὴς, ῦ, ὁ.
applausus, κρότος, ε, ὁ, ἐπικρότησις, εως, ἡ.
applicatio, καταγωγὴ, ῆς, ἡ, σύναψις, εως, ἡ.
applicatus, προσκεκολλημένος, ε, ὁ, ἐφηρμοσμένος, ε, ὁ.
applicitum, προσκείμενον, τό.
applico, κατάγω εἰς λιμένα, ad portum, προσορμίζω, ἐφαρμόζω, προσάγω, προσάπτω, ἐφορμίζω.
apponere alicui crudum, παρατιθέναι τινὶ ὠμά.
appono, προστίθημι, παρατίθημι τι, προσάπτω τινί τι, appono aliquid alicui, ἐπιτάττω.
apporto. προσφέρω σοι τὰ βοηθήματα, apporto tibi remedia, προσκομίζω.
apposite, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
appositio, ἐπίθεμα, ατος, τὸ, πρόσθεσις, εως, ἡ.
appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ε, ὁ, ἱκανὸς, ῦ, ὁ, πρόσφορος, ε, ὁ.
apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines. ἐπιλαμβάνομαί τινα τῇ χειρὶ, apprehendo aliquem manu. ἔχομαι τῆς προφάσεως, apprehendo occasionem.
apprehensio, ἀντιληψὶς, ῆς, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
apprime, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
approbandus, δοκιμαστέος, ε, ὁ, ἀρεστὸς, ῦ, ὁ.
approbatio, δοκιμασία, ας, ἡ, συμφώνησις, εως, ἡ.
approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
appropinquatio, προσπέλασις, εως, ἡ, προσεγγισμὸς, ῦ, ὁ.
appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἀφικνέομαι, πλησιάζω.
approprio. ἰδιόω, ῶ, ἐξιδιάζομαι.
appulsio, κατάρσις, εως, ἡ, προσόρμισις, εως, ἡ.
appulsus, us, καταγωγὴ, ῆς, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ.
apricari, ἡλιοῦσθαι, ἀλεαίνεσθαι.
apricatio, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιασμὸς, ῦ, ὁ.
apricus, προσήλιος, ε, ὁ, εὐήλιος, ε, ὁ.
aprilis, ἀνθεστηριών, ῶνος, ὁ, Θαργηλιών, ῶνος, ὁ.
aprinus, καπρῷος, ε, ὁ.
a principio, ἐξ ἀρχῆς.
apte, ἁρμοδίως, ἐπιτηδείως, εὐθέως.
aptitudo, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, ἁρμοδιότης, ας, ἡ.
apto, ἄρω, ἁρμόττω, προσάπτω.
aptare corpori arma, περὶ τὸ σῶμα τίθεσθαι τὰ ὅπλα.
aptus, ἐπιτήδειος, ε, ὁ, εὐχρήστος, ε, ὁ, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, ε, ὁ, ἁρμόδιος, ε, ὁ, ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
aptus ad aliquid, ἐπιτήδειος ἐπί τι, vel εἴς τι.
minime aptus, ἀνάρμοστος, ε, ἀνεπιτήδειος, ε, ὁ καὶ ἡ.
apud εἰς, cum accusativo, παρὰ, πρὸς, cum dativo, & accusativo.

A Q.

Aqua, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὕδος, εος, τὸ, χεῦμα, ατος, τό.
aquæductor, ὑδραγωγὸς, ῦ, ὁ.
aquæductus, ὑδραγωγία, ας, ἡ, ἀμάρα, ας, ἡ, ὀχετός, ε, ὁ.
aqua intercus, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
aqua intercute laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
In aquam converto, ἐξυδρόω, ῶ.
aqua, & igni interdicere, εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν.
aqua lustralis, καθάρσιον ὕδωρ.
aqua limpida, ἀγλαὸν ὕδωρ, λευκὸν ὕδωρ. Homerus.
aqua, quæ lavandis manibus ante cibum adhibebatur, ὕδωρ κατὰ χειρός.
aqua salsa, θάλασσα, ης, ἡ, ἁλμυρὸν ὕδωρ.
aquæ potor, ὑδροπότης, ε, ὁ, hinc ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo.
aqualiculus, γάστρα, ας, ἡ, ὑπογάστριον, ε, τό.
aqualis, ὑδρία, ας, ἡ.
aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet; ὑδατικὸς, ῦ, ὁ, ὑδραγωγικὸς, ε, ὁ, ὑδροφόρος, ε, ὁ.
aquarius, undecimum signum Zodiaci, ὑδροχόος, ε, ὁ, ὑδροφόρος, ε, ὁ.
aquaticus, qui in aqua degit, ἔνυδρος, ε, ὁ, ὑδατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, φιλυδρος, ερος, ὁ.
aquatio, ὑδρευμὸς, ῦ, ὁ, ὕδρευσις, εως, ἡ.
aquator, ὑδροφόρος, ε, ὁ.
aqueus, ὑδατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ὑδατόεις, εντος, ὁ, ὑδάτινος, ε, ὁ, ὕδαλος, ε, ὁ, ὑδαρὴς, έος, ὁ, ἢ ἡ, ὑδρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ὑδρόεις, εντος, ὁ, ὑδηλὸς, ῦ, ὁ.
aquila, ἀετὸς, ε, ὁ.
aquilex, ὑδραγωγὸς, ῦ, ὁ, ὑδρολόγος, ε, ὁ.
aquilifer, ἀετοφόρος, ε, ὁ.
aquilinus, ἀετώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀέτειος, ε, ὁ.

aquilo, βορέας, ε, ὁ, βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, & βορέης, ε, ὁ.
aquilonaris, βορειαῖος, ε, ὁ, βόρειος, ε, ὁ.
aquo as, aquor, ὑδρεύω.
aquosus, ὑδατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἔνυδρος, ε, ὁ, ἔφυδρος, ε, ὁ.
aquula, ὑδάτιον, ε, τό. Ital. piovíggine.

A R.

Ara, βῶμα, ατος, τὸ, βωμὸς, ῦ, ὁ, θυσιαστήριον, ε, τό.
pro aris, & focis dimicare, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, καὶ ὁσίων.
arabilis, ἀροτὸς, ῦ, ὁ, ἀρόσιμος, ε, ὁ, ἀρώσιμος, ε, ὁ.
araneolus, ἀραχνίδιον, τό.
araneus, ἀράχνης, ε, ὁ, Hesiodus. aranea, ἀράχνη, ης, ἡ.
araneorum tela, ἀράχνιον, ε, τό.
aratio, ἄρωμα, ατος, τὸ, ἄροσις, εως, ἡ.
arator, ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, ἀροτρεὺς, έως, ὁ.
aratrum, ἄροτρον, ε, τό.
Non aratus, ἀνήροτος, ε, ὁ, ἀφήροτος, ε, ὁ.
aratu facilis, εὐήροτος, ε, ὁ.
aratu difficilis, δυσήροτος, ε, ὁ.
arbellum, βαλανιστάριον, τό.
arbiter, διαιτητὴς, ῦ, ὁ, δικαστὴς, ῦ, ὁ, διαγνώμων, ονος, ὁ.
arbiter ex compromisso, διαλλακτὴς, ῦ, ὁ, & διαλλακτὴρ, ῆρος, Poetice.
arbiter sum, διαιτάω, ῶ.
arbitrarius, προαιρετικὸς, ε, ὁ, διαιτητικὸς, ε, ὁ.
arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
arbitratu meo facio, αὐτογνωμονέω, ῶ, ἰδιογνωμονέω, ῶ.
suo arbitratu, sua sponte, αὐτοπροαίρετος.
arbitris remotis, κατιδίαν.
arbitrium, δίκαιον, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, τὸ δοκοῦν, διαίρεσις, εως, ἡ.
Liberum arbitrium, τὸ ἐκούσιον, ε, αὐτεξούσιον, ντος, ὁ.
Libero arbitrio agens, αὐτοπροαίρετος, ε, ὁ.
arbitror, ἡγέομαι, ὀΐομαι, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, νομίζω, λογίζομαι.
arbor, δένδρος, εος, τὸ, δένδρον, ε, τό.
arboribus consitus, κατάδενδρος, ε, ὁ, πολύδενδρος, ε, ὁ.
arbor navis, ἱστὸς νηός.
arborescens, arboreus, δενδρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
arboresco, δενδρόομαι, ῦμαι.
arboretum, δενδρὼν, ῶνος, ὁ.
arboreus, a, um, δενδρεος, εα, εον.
arbustum, φυτοδενδρὰς, άδος, ἡ.
arbutus, κόμαρος, ε, ὁ.
arbutum, fructus arbuti, κόμαρον, ε, τό.
arca, κιβωτὸς, ῦ, ἡ, θήκη, ης, ἡ, γλωσσόκομον, ε, τὸ, κίστη, ης, ἡ, σεντίκιον, ε, τό.
arca foederis, κιβωτὸς τῆς διαθήκης.
arcane, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
arcanum, ἀπόῤῥητον, ε, τὸ, μυστήριον, ε, τό.
arcanus, ἀπόῤῥητος, ε, ὁ, κρύφιος, ε, ὁ.
arcana pervulgare, τῶν ἀποῤῥήτων ἐκφορεῖν τινα. ἐξορχεῖσθαι τὰ ἀπόῤῥητα, Lucianus.
arcana reticere, σιωπᾶν ἀπόῤῥητα. Laertius.
arceo, εἴργω αὐτὸν, arceo ab eo. εἴργω, εἴργω, τινὰ τῶν ἱερῶν, arceo aliquem a sacris. ἀπείργω, κωλύω ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν, arceo a turpibus. Xenophon. ἀποσοβέω.
arcesso, advoco, μεταπέμπομαι.
arcessere aliquem impietatis, ἐλαύνω τινὰ ἀσεβείας.
archaismus, ἀρχαϊσμὸς, ῦ, ὁ.
archangelus, ἀρχάγγελος, ε, ὁ.
archarius, θησαυροφύλαξ, ε, ὁ.
archetypum, ἀρχέτυπον, ε, τό.
archetypus, ἀρχέτυπος, ε, ὁ.
ex archetypo expressus, ἔκτυπος, ε, ὁ. Hinc ἐκτυπόω, ῶ, & ἐκτυπόομαι, ῦμαι.
archipirata, ἀρχιπειρατὴς, ῦ, ὁ.
architectonica ars, ἀρχιτεκτονικὴ, scilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, τεκτονική, ης, ἡ.
architectonicos, ἀρχιτεκτονικὸς, ῦ, ὁ.
architectonicam artem exerceo, ἀρχιτεκτονέω, ῶ.
architectura, ἀρχιτεκτονικὴ, scilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, τεκτονική, ης, ἡ.
architectus, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, μηχανουργὸς, ῦ, ὁ.
architriclinius, ἀρχιτρίκλινος, ε, ὁ.
archivum, ἀρχεῖον, ε, τό.
arcitenens, τοξοφόρος, ε, ὁ.
arcte, συνεχῶς, στενῶς, ἀπρομάχως.
arcto, στενόω, ῶ, στενοχωρέω, ῶ.
arctophylax, ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.
arctous, ἀρκτῷος, ε, ὁ, ἀρκτικὸς, ῦ, ὁ. ἀρκτῶος, ε, ὁ, προσαρκτικὸς, ῦ, ὁ, προσάρκτιος, ε, ὁ, βόρειος, ε, ὁ.
arctus, στενὸς, ῦ, ὁ, στενωπὸς, ῦ, ὁ.

arctus, Ursa, ἄρκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
arcuatus, τοξοειδής, έος, ὁ, καὶ ἡ, καμπυλωτὸς, ῦ, ὁ.
arcubalista, σκορπίον, ου, τό.
arcula, κιβώτιον, ου, τό, ἀργυροθήκη, ης, ἡ.
arculus, τοξάριον, ου, τό.
arcus, us, τόξον, ου, τό, καμάρα, ας, ἡ.
arcum habens bonum, & sagittas bonas, εὔτοξος, ου, ὁ.
arcum intendere, τόξον ἐντείνειν. Homerus τόξον τιταίνειν, arcus intendere.
arcum curvare, κυκλοῦν τόξον.
arcum gerens, τοξοφόρος, ου, ὁ.
arcu propulso, ἀποτοξεύω.
arcum trahere, ἀνελκέσθαι τόξον, apud Aratum.
arcu inclytus, κλυτότοξος, ου, ὁ.
arcus cœlestis, ἶρις, ιδος, ἡ.
arcus triumphalis, ἁψὶς τροπαιοφόρος.
arcus parvus, τοξάριον, ου, τό.
ardea, ἐρωδιός, ῦ, ὁ.
ardelio, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
ardens, πυρακτής, έος, ὁ, καὶ ἡ, καυστικὸς, ῦ, ὁ, πυρφλεγής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ardenter, πυρακτῶς.
ardentia, διάπυρα, τά, καύματα, τά.
ardeo, flagro, φλέγομαι, πυρέσσω.
ardere, amare, ἐρωτικῶς διατιθέναι πρός τινα, ardenter.
ardesco, φλέγομαι, ἐκπυροῦμαι.
ardor, oris, διάκαυσις, εως, ἡ, καῦμα, ατος, τό, καῦσις, εως, ἡ.
ardore corripior, αἴθομαι.
arduitas, ἀνάντημα, ατος, τό, ut ἀνάντημα τῦ ὄρους, arduitas montis.
arduum, δυσχερὲς, έος, τό.
arduus, ἀνάντης, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ.
area, ἅλως, ω, ἡ, ἅλωs, ω, ἡ, πέδον, ου, τό.
areator, ἀλωητὴς, ῦ, ὁ.
arefacio, ἄζω, αὐαίνω, σκέλλω, κατασκέλλω, τέρσω.
arefactio, αὔανσις, εως, ἡ, σκελετεία, ας, ἡ, τέρσις, εως, ἡ.
arefactus, σκελετὸς, ῦ, ὁ.
aresio, σκέλλομαι, ἄζομαι, αὐαίνομαι.
arena, ἄμμος, ου, ἡ, ἄμαθος, ου, ἡ. ψάμμος, ου, ἡ.
arenacius, ἀμμώδης, εος, ὁ.
arenarius, ἀμμώδης, ου, ὁ.
arenatum, ψαμμωτὸν, ῦ, τό.
arenosus, ἀμμώδης, εος, ὁ, ψαμμώδης, ῦ, ὁ.
arenula, ψαμμίον, ου, τό.
areo, σκέλλω, ῶ, αὐχμέω, ῶ, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
areola, αἰλὼν, ῶνος, ὁ, καὶ ἡ.
aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
argentaria ars, ἀργυροκοπικὴ τέχνη.
argentariæ officinæ, ἀργυροκοπικὰ ἐργαστήρια, ἀργυρεῖα, τά.
argentariam facere, ἀργυρολογέω.
argentarius, ii, τραπεζίτης, ου, ὁ, ἀργυραμοιβὸς, ου, ὁ.
argenteus, ἀργυροειδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀργυροῦς, ου, ὁ.
argenteus nummus, ἀργύριον, ου, τό.
argenti scoria, ἔλκυσμα, ατος, τό.
argenti spuma, λιθάργυρος, ου, ὁ.
argenti fodina, ἀργυρεῖον, ου, τό.
argento obduco, περιαργυρόω τι, aliquid.
argentum, ἀργύριον, ου, τό, ἄργυρος, ου, ὁ.
argentum vivum, ὑδράργυρος, ου, ὁ.
argilla, ἄργιλος, ου, ἡ, seu ἄργιλλος, ου, ἡ.
ex argilla fingens, πηλοπλάθος, ου, ὁ.
argillaceus, ἀργιλλώδης, εος, ὁ.
argumentatio, ἐπιχείρημα, ατος, τό, συλλογισμὸς, ου, ὁ.
argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
argumentosus, ἐλεγκτικὸς, ου, ὁ, καὶ ἡ.
argumentum, hoc est, probatio, ἐπιχείρημα, ατος, τό, πίστις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
argumentum, hoc est, materia, λῆμμα, ατος, τό, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, εως.
argumentum alicujus libri, περιοχή, ῆς, ἡ.
argumentum propono, προτείνω, ῶ, προτείνομαι, ομαι.
argumentum mihi propono scribendi, ὑποτίθεμαι.
arguo, ἐλέγχω, κατηγορέω τινά.
argutator, σοφιστικὸς, ῦ, ὁ, σοφιστὴς, ῦ, ὁ, λεπτολόγος, ου, ὁ.
arguta disputatio, λεπτολογία, ας, ἡ, λεπτολόγημα, ατος, τό.
argute, stridule, λιγέως.
argute dissero, λεπτολογέω, ῶ, sive λεπτολογέομαι, οῦμαι.
argutiæ, σοφίσματα, τά, σοφίσματα, τά.
argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω, ῶ.
argutulus, ἐγχειρηματικὸς, ου, ὁ.
argutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, έος, ὁ, ἀγχίνοος, ου, ὁ, λεπτολογητὴς, ῦ, ὁ, κομψὸς, ῦ, ὁ, ἐλεγκτικός, ῦ, ὁ.
argutus stridulus, λιγὺς, έος, ὁ.
ariditas, ξηρότης, ητος, ἡ, ξηρότης, ητος, ἡ, αὐχμὸς, ου, ὁ.
aridus, ξηρὸς, ῦ, ὁ, αὐαλέος, ου, ὁ, σκελετὸς, ου, ὁ, αὖος, ου, ὁ.
aries, animal, κριὸς, ῦ, ὁ, τιλλὸς, ου, ὁ.
aries signum cœleste, κριὸς, ῦ, ὁ.
aries, machina bellica, κριὸς, ῦ, ὁ.
arietarius, κριοειδὴς, ους, ὁ, & ἡ.
arieto, as, κορύττω, κριοκοπέω, ῶ.
ariolor, aris, μαντεύομαι.
ariolus, μάντις, εως, ὁ, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ.
arista, ἀθὴρ, ερος, ὁ, ἀνθέριξ, ικος, ὁ.
aristocratia, ἀριστοκρατία, ας, ἡ.
aristocraticus, ἀριστοκρατικὸς, ῦ, ὁ.
arithmetica, ἀριθμητικὴ, subaudi, τέχνη.
ad arithmeticam pertinens, ἀριθμητικὸς, ὁς, ὸν.
arithmeticus, ἀριθμητικὸς, ῦ, ὁ.
arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκεύη, τά.
arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος πορονομίζεσθαι.
arma gero, ὁπλοφορέω, ῶ.
armamenta, ἄρμενα, τὰ, σκεύη, τά.
armamenta navium, σκεύη τριηρικά.
armamenta bellica, σκεύη πολεμικά.
armamentarium, ὁπλοθήκη, ης, ἡ.
armarium, ἄβαξ, ακος, ὁ, πυργίσκος, ου, ὁ.
armati, ἔνοπλοι, οἱ.
armatis stipor, δορυφορέομαι, οῦμαι.
armatura, ὁπλισμὸς, ῦ, ὁ, πανοπλία, ας, ἡ.
armatura levis, γυμνητεία, ας, ἡ, καὶ ψιλὴ ὁπλισμή.
armaturæ gravis miles, βαρὺς ὁπλίτης.
armatus, ἔνοπλος, ου, ὁ, ὁπλιστὴς, ῦ, ὁ.
armentarius, ἀγελάρχης, ου, ὁ, βουκόλος, ου, ὁ, βουβότης, ῦ, ὁ.
armentarius, a, um, ἀγελαῖος, ου, ὁ, βουκολικὸς, ῦ, ὁ.
armenti ductor, βοάζος, ονος, ὁ.
armenti locus, ἀγελαῖον, ωνος, ὁ.
armentosus, ἀγελαῖος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
armentum, ἀγέλη, ης, ἡ, ποίμνιον, ου, τό.
armiductor, ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
armiger, ὁπλοφόρος, ου, ὁ.
armilla, ψέλλιον, ου, τό.
armillæ, βραχιονιστῆρες, οἱ.
armillatus, ψελλιοφόρος, ῦ, ὁ.
armipotens, κρατερὸς, ῦ, ὁ.
armilustrium, ὁπλοκαθάρσιον, ου, τό.
armis instruo, ὁπλίζω.
armis spolio, ἀποδύω τινὰ, ἀφοπλίζω.
armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
armorum fabricatio, ὁπλοποιία, ας, ἡ.
armorum opifex, ὁπλοποιὸς, ῦ, ὁ, ὁπλουργὸς, ῦ, ὁ.
armorum studiosus, φίλοπλος, ου, ὁ.
armus, humerus, ὦμος, ου, ὁ, ἐπωμὶς, ίδος, ἡ.
aro, ἀρόω, ῶ, ἀροτριάζω, αὐλακίζω.
aromata, ἀρώματα, των, τά.
aromaticus, ἀρωματικὸς, ῦ, ὁ.
aromatis imbuo, ἀρωματίζω.
aromatopola, ἀρωματοπώλης, ου, ὁ.
arquatus, ἰκτερικὸς, ῦ, ὁ.
arquites, τοξόται, οἱ.
arrha, vel arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, ἐνέχυρον, ου, τό.
arrhabo nuptiarum, μνήστρον, ου, τό.
arrectus, ὄρθιος, ου, ὁ.
arrepta occasione, δραξάμενος τῆς προφάσεως. Budæus ex Libanio.
arrepititius, ἐνθουσιαστικὸς, ῦ, ὁ.
arrideo, προσγελάω, ῶ, προσμειδιάω, ῶ.
arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, aures, τείνομαι τὰ ὄμματα, oculos; ὀρθόω, ῶ, ἐπαίρω.
arripere occasionem, συναντιλαβέσθαι τοῦ καιροῦ.
arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
arrodo, κατατρώγω, διαβιβρώσκω.
arrogans, ἀλαζὼν, όνος, ὁ, καὶ ἡ, ἀνεπιστημονικὸς, ου, ὁ.
arrogans opinio de se, οἴημα, ατος, τό, οἴησις, εως, ἡ.
arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
arrogantia, ἀλαζονεία, ας, ἡ, μεγαλαυχία, ας, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ἀπόνοια, ας, ἡ.
arroganter de me sentio, κατοίομαι, ὑπεροίομαι.
arrogo, ἀντιποιέω ἑαυτῷ τιμὴν, sibi honorem arrogare, ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι, οῦμαι.
ars, τέχνη, ης, ἡ, τεχνοσύνη, ης, ἡ.
ars illiberalis, βαναυσία, ας, ἡ. Plutarchus.
arsenicum, ἀῤῥενικὸν, ῦ, τό, ἀρσενικὸν, ῦ, τό.
arte loquor, τεχνολογέω, ῶ, exponitur etiam, de arte loquor.
sine arte, ἀτέχνως.
artefactum, τεχνητὸν, ῦ, τό.
artefactus, ἐντεχνητὸς, ῦ, ὁ.
arte conficio, τεχνάομαι, ῶμαι.
arteria, ἀρτηρία, ας, ἡ.
arteria aspera, φάρυγξ, υγγος, ὁ, vel ἡ.
arteria magna, ἀορτὴ, ῆς, ἡ.
artes mechanicæ, χειρωνακτικαὶ τέχναι, & βαναυσικαί.
artium bonarum studiosus, φιλόκαλος περὶ παιδείας.
artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, ἐλευθέριοι τέχναι.
artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
arthriticus, ἀρθριτικὸς, ῦ, ὁ, ἀρθριτικὸς, ῦ, ὁ.
arthritis. ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ.
artibus malis deditus, κακότεχνος, ου, ὁ, κακοτέχνης, ου, ὁ. unde κακοτεχνέω, ῶ, malis artibus utor.
artibus vanis deditus, ματαιότεχνος, ου, ὁ.
articularis, ἀρθριτικὸς, ῦ, ὁ.
articularis morbus, ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ.
articulate, seu articulatim, διαρθρωτῶς.
articulo, as, διαρθρόω, ῶ.
articulator, μελοκόπος, ου, ὁ.
articulatus, ἔναρθρος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
articulus, ἄρθρον, ου, τό.
artibus bene instructus, εὔτεχνος, ου, ὁ, πάντεχνος, ου, ὁ.
articuli dolor, ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ.
artifex, τεχνίτης, ου, ὁ, δημιουργὸς, ῦ, ὁ, μηχανουργὸς, ῦ, ὁ.
artifex manuarius, χειροτέχνης, ου, ὁ.
artificium, τέχνη, ης, ἡ, τέχνημα, ατος, τό, εὐτεχνία, ας, ἡ.
artificio carens, ἀδαίδαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄτεχνος, ου, ὁ, & ἡ.
artificiosa verba, τεχνολογία, ας, ἡ.
artificiosum opus, δαίδαλμα, ατος, τό, τέχνημα, ατος, τό.
artificiosus supra modum, ὑπέρτεχνος, ου, ὁ.
artificium orationis, κατασκευή, ῆς, ἡ.
artificiosus, ἔντεχνος, ου, ὁ, δαιδάλεος, ου, ὁ, πολύτεχνος, ου, ὁ, τεχνικὸς, ῦ, ὁ.
artificiose, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
arto, as, στενόω, ῶ.
artocreas, cibus pane, & carne constans, ἀρτόκρεας, ατος, τό.
artuo, as, διαρθρόω, ῶ.
artus, ἄρθρα, τὰ, μέλη, τὰ, ἄρθρον, ου, τό.
artuum debilitas, ἀναρθρία, ας, ἡ.
artuum commissura, διάρθρωσις, εως, ἡ.
arvina, λίπος, εος, τό, πιμελὴ, ῆς, ἡ, κνίσσα, ας, ἡ.
arundo, κάλαμος, ου, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ.
arundineus, καλάμινος, ου, ὁ.
arundinetum, δονακών, ῶνος, ὁ.
arundo apta modulationi, ὑπολύριος δόναξ.
arundo aucupatoria, ἰξὸς, ῦ, ὁ.
arundo piscatoria, καλαμὶς, ίδος, ἡ, hinc καλαμεύω, arundine piscor.
aruspex, θυοσκόος, ου, ὁ, ἱεροσκόπος, ου, ὁ.
aruspicina, ἱεροσκοπία, ας, ἡ.
aruspicium, θυηλὴ, ῆς, ἡ.
arvum, ἄρουρα, ας, ἡ, ἀρόσιμον, ου, τό, γεωργία, ας, ἡ.
arx, ἀκρόπολις, εως, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ, ἔρυμα, ατος, τό.

A S.

as, assis, μνᾶ, ᾶς, ἀσσάριον, ου, τό.
ex asse, ὁλοκλήρως.
ascendere ad honores, κατατυγχάνειν ἀρχάς.
ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
ascendere facio, ἐπιβιβάζω, ἀναβιβάζω, ἀναφέρω.
ascendo aliquantum, & rem altius repeto, μικρὸν ἐπάνειμι.
ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
ascensor, ἀναβάτης, ου, ὁ, ἐπιβάτης, ου, ὁ.
ascensus, ἀνάβασις, εως, ἡ, ἀνάβασις, εως, ἡ, ἄνοδος, ου, ἡ, ἐπίβασις, εως, ἡ.
ascensu difficilis, δυσανάβατος, ὁ καὶ ἡ.
ascia, σκέπαρνον, ου, τό, πέλεκυς, εος, ὁ.
ascio, id est, ascia cædo, πελεκίζω.
ascisco, εἰσάγομαι τινά τι, alicui aliquid, εἰσποιέω παῖδα, asciscere mihi filium.
ascititius, ἀλλότριος, ου, ὁ, εἰσποίητος, ου, ὁ.
ascribere, imputare, προστίθεσθαι.
ascribere civitati πολιτογραφεῖν εἰς πόλιν τινά.
ascribere aliquem in catalogum, ἀναγράφειν τινὰ εἰς κατάλογον.
ascribi in numerum virorum, τάττεσθαι εἰς ἄνδρας.
ascribi in tribum, προσγίνεσθαι τῇ φρατρίᾳ.
ascribo, προσγράφω, ἐγκαταλέγω.
ascribor, προσνέμομαι.
ascribor in catalogum, προσκαταλέγομαι.
ascriptio in margine, παραγραφή, ῆς.
ascriptitius, παρέγγραπτος, ου, ὁ.
ascriptor, προσγραφεὺς, έως, ὁ.

asecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
asella, ὀνίσκη, ης, ἡ.
asella agitator, ὀνηλάτης, ου, ὁ.
asellus, ὀνάριον, ου, τὸ, ὀνίδιον, ου, τὸ, ὀνίσκος, ου, ὁ.
asilus, οἶστρος, ου, ὁ.
asilo agitor, οἰστράω, ῶ, & οἰστρέω, ῶ, οἰστρηλατοῦμαι, ῶμαι.
asina, ὄνος, ου, ἡ.
asinarius, ὀνικὸς, ὴ, ὸν, ὀνηλάτης, ου, ὁ.
asininus, ὄνειος, ου, ὁ, ὀνικὸς, ὴ, ὸν, ὀνώδης, εος, ὁ, ἡ, τὸ.
asinus, ὄνος, ου, ὁ, κάνθων, ωνος, ὁ, βρωμίας, ου, ὁ.
asinum agito, ὀνηλατέω, ῶ.
asinus indutus pelle Leonis, ὄνος ἐνδεδυμένος λεοντῆν.
asparagus, ἀσπάραγος, ου, ὁ.
aspectabilis, θεωρητὸς, ὴ, ὸν, ἐπίοπτος, ου, ὁ, ἐπόψιος, ου, ὁ, κατόψιος, ου, ὁ.
aspectio, ὅρασις, εως, ἡ.
aspectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ου, ὁ, βλοσυρώπις, ιδος, ἡ.
aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
aspectus, ὄψις, εως, ἡ, ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, βλέψις, εως, ἡ.
asper, τραχὺς, εῖα, ὺ, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, δεινὸς, ὴ, ὸν, σκληρὸς, ὰ, ὸν.
asper utrinque, ἀμφίθηκτος, ου, ὁ.
sub aspectum cadens, ὁρατὸς, ὴ, ὸν, ἐνδεχόμενος, ου, ὁ.
aspectu difficilis, δυσπρόσοπτος, ου, ὁ, quæ vox significat etiam illum, qui est aspectus infausti.
aspere, τραχέως, χαλεπῶς.
aspergillum, περιρραντήριον, ου, τὸ.
aspergo, βρέχω, ἐπιρραίνω, διαρραίνω, ῥαντίζω, ἐπιπάσσω.
aspergo, inis, ῥανισμὸς, οῦ, ὁ, ἐπιπάσμα, ατος, τό.
aspergo labem, καταστιλβάζω, σπιλόω, ῶ.
asperitas, τραχύτης, ητος, ἡ, ἀηδία, ας, ἡ.
aspernabilis, ἀπόβλητος, ου, ὁ.
aspernatio, καταφρόνησις, εως, ἡ.
aspernator, ἀποπτυστὴς, οῦ, ὁ.
aspernor, καταφρονέω, τῶν νομίμων, jura. ἀμελέω τῶν φίλων, aspernor amicos. ὀλιγωρέω, ῶ, ἀθετέω, ῶ.
aspero, τραχύνω, ῶ, δασύνω.
aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, aliquem. ἀναβλέπω τὴν γῆν, ἀθρέω, ῶ, Poetice cum accusativo, aspicio terram, εἰσορέω, δέρκω.
aspicio intentis oculis, δέρκω, ἀτενίζω, ἐμβλέπω.
aspicio limis oculis, ὑποβλέπω, παραβλέπω.
aspicio recta, ἀντιβλέπω. Budæus.
aspicio deorsum, καταθεάομαι, ῶμαι, συγκύπτω.
is, quem aspicere non licet, ἀπρόσοπτος, ου, ὁ, Poetice, ἀπροσόρατος, ου, ὁ.
aspirare, favere, ἐπιφαύειν.
aspiratio, ἐπίπνοια, ας, ἡ, ἐπίπνευσις, εως, ἡ.
aspiro, afflo, ἐπιπνέω, ῶ.
aspiro, assequi conor, ἐφιέμαι, ἐφίεμαι.
asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
assatio, ὄπτησις, εως, ἡ.
assator, ὀπτωλὸς, οῦ, ὁ.
assatus, ὀπτὸς, ὴ, ὸν, ὀπταλέος, ὁ.
assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ατος, τὸ, ὄπτησις, εως, ἡ.
assecla, ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἀμορβὸς, οῦ, ὁ, παράσιτος, ου, ὁ.
assecla mensæ, τραπεζεὺς, έως, ὁ.
assector, παρακολουθέω τινὶ, τηρέω.
assectatio, παρακολούθησις, εως, ἡ.
assectator, ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἀκολουθητικὸς, οῦ, ὁ.
assensor, σύμψηφος, ου, ὁ.
assensor alicui facilis in re aliqua, εὐσυγκατάθετος, ου, ὁ.
assensus, & assensio, ὁμολογία, ας, ἡ, συγκατάθεσις, εως, ἡ, συμφώνησις, εως, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
assentatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
assentator, κόλαξ, ακος, ὁ.
assentatorie, κολακευτικῶς.
assentatorius, κολακευτικὸς, ὴ, ὸν, θωπευτικὸς, ὴ, ὸν, θωπικὸς, ὴ, ὸν, θὼψ, θωπὸς, ὁ.
assentio, & assentior, συναινέω, ῶ, συγκατατίθεμαί τινι, συμφωνέω, ῶ, συγγράφω.
assentior tibi in hoc, συναγορεύω σοι τοῦτο, ὁμολογοῦμαί σοι τοῦτο, & περὶ τούτου.
assentor, κολακεύω, τινὶ, vel τινὰ, alicui adulor, θωπεύω, ἀρεσκεύω, κολακείᾳ πείθομαι, ὑποσαίνω.
assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, aliquid, ἐφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, virtutem, ἐντυγχάνω, τυγχάνω, ῶ.
assequor conjectura, συμβάλλω, εἰκάζω τοῦτο.

asseveratio, αἴκισις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ.
asser, πίναξ, ακος, ὁ, σανὶς, ίδος, ἡ.
assero, vindico, ἀντιποιοῦμαι, cum genitivo, ἐλευθερόω, ῶ.
assero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συνισχυρίζω.
asserere in libertatem, ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, & ἀφαιρεῖσθαι.
asserere in libertatem servos, τοὺς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖν. Demosthenes.
assertio, διαβεβαίωσις, εως, ἡ.
assertio, hoc est, vindicatio, περιποίησις, εως, ἡ, ad Eph. 1. ἀφαίρεσις, εως, ἡ.
assertor, ἀφαιρετὴς, οῦ, ὁ, ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ.
asservatio, φύλαξις, εως, ἡ, θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, θησαύρισμα, ατος, τό.
asservo, φυλάττω, τηρέω, ῶ, ἐπιφυλάττω.
assessio, ἐφεδρεία, ας, ἡ, παρεδρεία, ας, ἡ, συνέδριον, ου, τό.
assessor, πάρεδρος, ου, ὁ, σύνεδρος, ου, ὁ.
asseveranter, & asseverate, βεβαίως.
asseveratio, βεβαίωσις, εως, ἡ, ἰσχυρισμὸς, οῦ, ὁ.
assevero, διαβεβαιοῦμαί τι, διισχυρίζομαι.
assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
assido, καθίζομαι.
assidue, vel assiduo, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, πυκνῶς.
assiduitas, συνέχεια, ας, ἡ, ἐνδελέχεια, ας, ἡ.
assiduus, συνεχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀδιάλειπτος, ου, ὁ, πολὺς, πολλὴ, ὁ.
assiduus in aliquo negotio, ἐνδελεχὴς, ου, ὁ, καλῶς παραμένων, ὁ διώκων.
assiduus sum, προσκαρτερέω τινὶ, παραμένω τινὶ, διατελέω, ῶ, ἐπιμελοῦμαι.
assignatio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, προσκατάθεσις, εως, ἡ.
assigno, attribuo, divido, ἀποδίδωμι, διαζεύγνυμι, διανέμω, νέμω, προσάπτω.
assigno, causam, αἰτιάομαι, ῶμαι, προφασίζομαι, ῶμαι. ἐπαιτιάομαι, ῶμαι.
assilio, ἐπιπηδάω, ῶ.
assimilatio, ἀφομοίωσις, εως, ἡ.
assimilatus, ὁμοιωθεὶς, ὁ, ὁ.
assimilis, ὅμοιος, ου, ὁ, προσόμοιος, ου, ὁ.
assimilo, ὁμοιόω τί τινι, aliquid alicui, εἰκάζω.
assimulo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τι.
assisto, παρίσταμαί τινι, παραμένω.
asso, torreo, ἀνθρακίζω, ὀπτάω, ῶ.
associo, συνάπτω τινί τινα, aliquem alicui.
assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
assono, ἐπηχέω.
assuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι, aliquem ad aliquid, συνεθίζω.
assuefactio, ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, συνεθισμὸς, οῦ, ὁ.
assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, alicui, συνεθίζομαι.
assuetudo, συνήθεια, ας, ἡ, ἐθισμοσύνη, ας, ἡ.
assuetus, σύντροφος, ου, ὁ, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, εἰθισμένος, ου, ὁ, ἡ.
assula, σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ.
assumentum, ἐπίρραμμα, ατος, τό.
assumo, προσλαμβάνω τινά.
assumo mihi, mihi usurpo, σφετερίζω, unde σφετερισμὸς, usurpatio, & σφετεριστὴς, οῦ, ὁ, usurpator.
assumptio, πρόσληψις, εως, ἡ, σφετερισμὸς, οῦ, ὁ.
assuo, προσράπτω.
assurgo, ἀνίσταμαί τινι, alicui.
assurgo honoris causa alicui, ὑπεξανίσταμαί τινι, ἐξανίσταμαι, vel ἀνίσταμαι τοῦ θάκου.
assurgere senioribus, τοῦ θάκου τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι.
assus, ὀπτὸς, ὴ, ὸν.
ast, αὐτὰρ, ἀτὰρ δέ.
asteriscus, ἀστερίσκος, ου, ὁ.
astipulatio, συγκατάθεσις, εως, ἡ.
astipulator, συνίστωρ, ορος, ὁ, συμπαραγενόμενος, ου, ὁ.
astipulatrix, συνίστωρ, ορος, ἡ.
astipulor, συναγορεύω, cum dativo. συνηγορέω, ῶ, συνᾴδω, συμφωνέω, ῶ, συμμαρτυρέω, ῶ, συναίρομαι, σύμφημι, προστίθεμαι, συνίσταμαι, συμπαραστατέω, ῶ, συνεπιμαρτυρέω, συγγράφω.
astipulari sententiæ, προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ.
a stirpe, ἀπὸ ῥίζης.
asto, παρίσταμαί τινι, alicui.
astra, ἄστρα, τά.
astragalus, ἀστράγαλος, ου, ὁ.
astricte, στενῶς, προσκεκλημένως.
astrictio, στύψις, εως, ἡ.
astrictus, περιεχόμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, περιεσφιγγμένος, ου, ὁ.
astrictus jurejurando, ἔνορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁρκωμότης, ου, ὁ, ὁρκωθεὶς, ου, ὁ καὶ ἡ.

astringentia alvum, τὰ στύφοντα τὴν κοιλίαν.
astringere jurejurando, ὁρκόω, ῶ, ὁρκίζω.
adstringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω, τογχάω, ῶ, ἐπισφίγγω, ῶ, δέω, ῶ, καταδέω, ῶ, συγκαταλαμβάνω.
astrologia, ἀστρολογία, ας, ἡ.
ad astrologiam pertinens, ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν.
astrologus, ἀστρολόγος, ου, ὁ.
astronomia, ἀστρονομία, ας, ἡ.
astronomus, ἀστρονόμος, ου, ὁ.
astrum, ἄστρον, ου, τό.
astra contemplari, ἀστρονομέω.
astruo, προσκατασκευάζω.
astruo, probo, συνίστημι, ἰσχυρίζω.
astu, pro astute, πανούργως.
astus, πανουργία, ας, ἡ, δολοφροσύνη, ης, ἡ.
astus, πανουργία, ας, ἡ, δολοφροσύνη, ης, ἡ.
astute, πανούργως, κερδαλέως.
astutia, πανουργία, ας, ἡ, δεινότης, ητος, ἡ.
astutus, πανοῦργος, ου, ὁ, γλαφυρὸς, ου, ὁ, δολερὸς, οῦ, ὁ, ποικιλόβουλος, ου, ὁ, αἴθωνες, ου, ὁ, κερδαλέος, ου, ὁ.
asylum, ἄσυλον, ου, τό.

A T.

at, ἀλλὰ, ἀλλὰ μήν.
at, at, ἆ ἆ, αἲ αἲ.
certe, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
at enim, ἀλλὰ γάρ.
at saltem, καὶ μήν γε.
athenæ, ἀθῆναι.
atheniensis, ἀθηναῖος, ου, ὁ.
at vero, ἀλλά τι.
atavus, διπάππος, ου, ὁ, τρίπαππος, ου, ὁ.
ater, μέλας, ανος, ὁ, μελάγχλωρος, ονος, ὁ, ζοφερὸς, οῦ, ὁ.
athleta, ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ.
athletarum certamen, ἄθλημα, ατος, τὸ, ἀθλητικὸς ἀγών.
athletice, ἀθλητικῶς.
athleticus, ἀθλητικὸς, ὴ, ὸν.
atlas, ἄτλας, αντος, ὁ.
atque, καὶ, τε, μὲν, δέ.
atque adeo, καὶ τι δὴ, καὶ μάλιστα.
atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
atqui, τοίνυν ἄρα, ἀλλά γε, γέτοι.
atra bilis, χολὴ μέλαινα, μελαγχολία, ας, ἡ.
atramentarium, μελανοδοχεῖον, ου, τό.
atramento scribere, διὰ μέλανος γράφειν.
atramentum, μέλαν, ανος, τὸ, ἀτράμεντον, ου, τό.
atramentum scriptorium, γραφικὸν, οῦ, τό.
atramentum sutorium, χαλκανθές, ου, τό.
atratus, μελανείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
atrici, θυρωροὶ, οἱ, janitores.
atrifex, μελανοχρηστικὸς, οῦ, ὁ.
atriensis, αὐλαῖος, ου, ὁ, αὐλικὸς, οῦ, ὁ.
atriolum, αὐλίδιον, ου, τό.
atriplex, ἀτράφαξις, εως, ἡ, χρυσολάχανον, ου, τό.
atrium, αὐλὴ, ῆς, ἡ, μέλαθρον, ου, τὸ, αὐλαία, ας, ἡ.
atrocitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀγριότης, ας, ἡ.
atrociter, ὠμῶς, ἀγρίως.
atrocius, δεινότερον, ου, τό.
atrox, χαλεπὸς, οῦ, ὁ, ἄγριος, ου, ὁ καὶ ἡ, δεινὸς, οῦ, τὸ, σχέτλιος, ατος, τό.
atrox scelus, ἀμφίλεχος, ου, ὁ.
attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
attemperate, εὐκαίρως.
attempero, προσάπτω τινί τι.
attendere animum, mentem, προσέχειν τὸν νοῦν.
attendo, προσέχω, διατείνομαι.
attente, φιλοπόνως, προσεχῶς.
attentio, προσοχὴ, ῆς, ἡ, προσέχεια, ας, ἡ, κατανόησις, εως, ἡ.
attento, πειράω, ῶ.
attentum facere, προσεκτικὸν ποιεῖν.
attentus, φιλόπονος, ου, ὁ, προσεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
attenuatio, λεπτυσμὸς, οῦ, ὁ.
attenuatus, ἰσχνωθεὶς, έντος, ὁ.
attenuo, ψιλόω, ῶ, λεπτύνω.
attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, cum dativo, & accusativo. σμήχω.
attestor, μαρτύρομαι.
attexo, προστίθημί τινί τι.
attiguus, προσεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
attinere, pertinere, προσήκω, ἀνήκω.
attinet ad me, προσήκει μοι.
attingo leviter, ἅπτομαι ἀκροθιγῶς, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, ψηλαφάομαι.

attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, vocem, ἀναβιβάζω τι, ἀνεγείρω, αἰωρέω, ῶ.
attollere, oculos, ἀνεγείρειν τὰς ὄψεις, ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα; cui opponitur, καταβάλλειν τὰ ὄμματα, oculos demittere.
attollere vocem, ἰαγχάζειν φωνὴν, ἐκφωνεῖν.
attollere manus, χεῖρας αἴρειν, χειροτονεῖν.
attollere supercilia, ὀφρυοῦσθαι, ὀφρυᾶν.
attondeo, ἐπικείρω, κουρίζω.
attonitus, ἐμβροντηθεὶς, ἐντος, ὁ.
attonitum reddo, ἐκπλήττω τινὰ, aliquem; ἀτίζω, ἀτύω.
attonitus, ἀπόπληκτος, ου, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
attonitus sum, δεδίττομαι, & δεδίττω.
attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aspectu.
attonsus, ἐπικεκαρμένος, ου, ὁ.
attractio, ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ, ἐπίσπασις, εως, ἡ.
attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω, ῶ.
attraho ad me, προσάγομαι.
attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma: ψηλαφάω, ῶ, παραφάω, ῶ, προσάπτομαι.
attrecto leviter, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
attribuo, προστίθημι τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι, νέμω, ἐπινέμω.
attributio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, ἀπονομὴ, ῆς, ἡ.
attritio, τρῖψις, εως, ἡ, παράτριψις, εως, ἡ.
attritus, παρατριβεὶς, έντος, ὁ, καὶ ἡ, ἀνάτριπτος, ου, ἡ, παρατεθρυμμένος, ου, ὁ.

A V.

avare, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
avaritia, φιλαργυρία, ας, ἡ, πλεονεξία, ας, ἡ, φιλοχρηματία, ας, ἡ, ἀνελευθερία, ας, ἡ, φιλοκτεσία, ας, ἡ, μικρολογία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
avaritiæ deditum esse, ἔχειν φιλοχρημάτως.
avarus, φιλάργυρος, ου, ὁ, φιλοχρήματος, ου, ὁ.
auca, χηνίσκος, ου, ὁ.
aucellus, στρουθίον, ου, τό.
anceps, ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, ὀρνιθευτὴς, οῦ, ὁ, ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ.
auctarium, προσθήκη, ης, ἡ, ἐπίμετρον, ου, τὸ, ἐπίμετρον, ου, τὸ, ἐπίβλημα, ατος, τό.
auctio, αὔξησις, εως, ἡ, δημιοπρασία, ας, ἡ.
auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
aucto, αὐξάνω.
auctor, αὐτουργὸς, οῦ, ὁ, αἴτιος τινος, ἀρχηγέτης, ου, ὁ,
sine certo auctore, ἀδέσποτον. ut ἀδέσποτον ἐπίγραμμα, Epigramma incerti auctoris.
auctorem certum non habens, ἀκέφαλος, ου, ὁ, ut ἀκέφαλος, αἵρεσις, Hæresis sine auctore.
auctoramentum, μισθοδοσία, ας, ἡ, ὀψώνιον, ου, τό.
auctorem, suasoremque se præbere, ὑφηγεῖσθαί τι.
auctoritas, ἀξιοπιστία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, κῦρος, εος, τὸ, σεμνότης, ητος, ὁ.
auctoritate polleo, κατευδοκιμῶ.
auctoritate præditus, ἀξιωματικὸς, οῦ, ὁ.
auctoritate privo, ἀκυρόω, ῶ, ἀποκυρόω, ῶ.
auctuarium, ἐπίμετρον, ου, τό.
auctus, αὐξηθεὶς, έντος, ὁ, αὐξητὸς, οῦ, ὁ.
aucupatorius, ἰξευτικὸς, οῦ, ὁ.
aucupator, ἰξευτὴς, οῦ, ὁ.
aucupium, ἰξευτήριον, ου, τὸ, ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ.
aucupor, θηράομαι, ῶμαι, cum accusativo, ἰξεύω, ὀρνιθοθηρέω, ῶ.
audacia, θράσος, εος, τὸ, θρασύτης, ητος, ἡ, τόλμα, ης, ἡ.
audacia verborum, θρασυγλωττία, ας, ἡ.
audacia, & impudentia fretus, τόλμῃ, καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
audaciter, vel audacter, θρασέως.
audacter loquor, παῤῥησιάζω.
audaculus, θρασύτερος, ου, ὁ, παράτολμος, ου, ὁ.
audax, τολμηρὸς, οῦ, ὁ, τολμητὴς, οῦ, ὁ, θρασὺς, ύος, ὁ, ἄθαμβος, ου, ὁ.
audax sum, θαῤῥέω, ἐπί τινι, τολμάω, ῶ.
audens, θαῤῥαλέος, ου, ὁ, θαρσαλέος, ου, ὁ.
audeo, τολμάω τι, θαρσέω, ῶ, cum accusativo.
audientiam facio, ἀποκηρύττω.
audio, ἀκούω, διακούω, τι, & τινὸς, πυνθάνομαι, ἀκροάομαι, ῶμαι, πυνθάνομαι.
audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινός.
audire bene, id est, laudari, εὖ aut καλῶς ἀκούειν.
audire male, id est, vituperari, κακῶς ἀκούειν, αἰσχρῶς, παραλογεῖν.
audire patienter orationes, ὑπομένειν λόγους.
audire ex aliquo, ἀκούειν τινὸς, vel παρά τινος.
audire de aliqua re, ἀκούειν τινὸς, vel ἀκούειν τι.
audire aliquem, hoc est, discipulum ejus esse, διακούειν τινός.
audiendo falli, audire perperam, παρακούω.
auditio, ἀκρόασις, εως, ἡ.
auditor, ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, ἀκουστὴς, οῦ, ὁ.
auditorium, ἀκροατήριον, ου, τό.
auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
auditu valens, ὀξυήκοος, ου, ὁ.
auditus, us, ἀκοὴ, ῆς, ἡ, ἀκρόασις, εως, ἡ, αἴσθησις, εως, ἡ, ἀκουστικὴ, ῆς, ἡ.
auditus gravitas, δυσηκοΐα, ας, ἡ.
auditus, particip. ἀκουσθεὶς, έντος, ὁ, διακουστὸς, οῦ, ὁ.
ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
aveho, ἀπάγω.
avellana, λεπτοκάρυον, ου, τό.
avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ῶ, παῖδας ἀποσπᾷν ἀπὸ τῶν πατέρων, καὶ μητέρων, liberos avellere a parentibus: Isocrates. ἀποτίλλω.
avellere a latere alicujus, παρασπάω, ῶ.
avena, βρόμος, ου, ὁ, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.
aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ῶ, ἐφίεμαι.
avernus, ἄορνος, ου, ὁ.
averruncare, id est, asterrere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
averruncatio iræ Deorum, ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ.
averruncus, ὁ ἀποτρόπαιος δαίμων.
aversandus, ἀποτροπιαστέος, ου, ὁ.
aversatio, ἀποτροπίασις, εως, ἡ.
averse, κατεστραμμένως.
aversio, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ.
aversor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
aversus, ἀποστραφεὶς, έντος, ὁ, ἀπεστραμμένος, ου, ὁ.
avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι θεός.
avertere oculos aliquo, ἀποβλέπειν ποι.
averto, ἀποτρέπω, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
aufero, ἀφαιρέω, cum accusativo. ἀφαιρῶ σε τοῦτο, aufero tibi hoc. ἀφαιρέω, ῶ, ἀφαιρέομαι, οῦμαι, παραιρέομαι, οῦμαι, ἀπαλλάττω, cum accusativo. ἀπαίρομαι, ἀποσυλάω, ῶ, κομίζω, νοσφίζομαι.
aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
augeo, αὔξω, ήσω, & αὐξάνω, συνάγω.
augere rem familiarem, περιουσίαν ποιεῖν.
augere res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις αὔξειν.
augere odium in aliquem, τὴν ἔχθραν πρός τινα μείζω ποιεῖν.
augesco, αὐξάνομαι, ἀδρέω, ῶ.
augmento, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
augmento, συναυξάνω.
augmentum, & augmentatio, αὔξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
augur, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνομάντις, εως, ὁ, ὁ, ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, προθέτης, ου, ὁ.
augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, ῆς, ἡ, οἰωνομαντεία, ας, ἡ.
augurium, οἰωνὸς, οῦ, ὁ, οἰώνισμα, ατος, τὸ, οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ.
augurium capio, κατοιωνίζομαι.
augurium capio ex avibus, διαμαντεύομαι ἐπ' ὄρνισι.
auguro, & auguror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, ῶ, διαπορίζομαι, οἰωνίζομαι.
auguror bene, φήμην ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
augustale, πραιτώριον, ου, τό.
auguste, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
augustus, a, um, σεβάσμιος, ου, ὁ, σεμνὸς, οῦ, ὁ, σεβαστὸς, οῦ, ὁ.
augustus mensis, αὔγουστος, ου, ὁ.
avia, μάμμη, ης, ἡ, & μάμμα, ης, ἡ.
aviarium, ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τό.
aviarius, ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ.
avicula, ὀρνιθάριον, ου, τὸ, ὀρνίθιον, ου, τὸ, ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ.
avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
avide, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
aviditas, πλεονεξία, ας, ἡ. ἐπιθυμία, ας, ἡ.
avidus, πλεονέκτης, ου, ὁ, ἐπιθυμητικὸς, οῦ, ὁ.
avidus belli, φιλοπόλεμος, ου, ὁ.
avidus cædis, φιλαίματος, ου, ὁ.
avidus lucri, φιλοκερδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
avis, ὄρνις, ιθος, ἡ, πετεινὸς, οῦ, ὁ, οἰωνὸς, οῦ, ὁ.
avis tarda, ὠτὶς, ίδος, ἡ.
avitus, a, um, προγονικὸς, οῦ, ὁ, παππῷος, ου, ὁ.
avius, sine via, ἄβατος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄνοδος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
aula, αὐλὴ, ῆς, ἡ, βασίλειον, ου, τό.
aulæa, orum, αὐλαῖα, τὰ, παραπετάσματα, τα.
auletes, tibicen, αὐλητὴς, οῦ, ὁ.
aulettris, αὐλητρὶς, ίδος, ἡ.
aulicus, αὐλικὸς, οῦ, ὁ.
avocamentum, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
avocatio, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ.
avoco, ἀποκαλέω τινὰ, ἀποτρέπω τινὰ τινος, ἀπάγω.
avolo. ἀφίπταμαι, ἀποπτάω, ῶ.
aura, αὔρα, ας, ἡ, πνοὴ, ῆς, ἡ, ἀτμὶς, ίδος, ἡ.
auramentum, χρύσωμα, ατος, τό.
auraria, χρυσεῖα, ας, ἡ.
aurarii, χρυσοχόοι, οἱ.
aurarius, ἔγχρυσος, ου, ὁ.
aurata, piscis, χρύσοφρυς, υος, ὁ.
aurator, χρυσωτὴς, οῦ, ὁ.
auratus, ἔγχρυσος, ου, ὁ, χρυσωτὸς, οῦ, ὁ, διάχρυσος, ου, ὁ, χρυσοφαὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, χρυσοβαφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
aures, ὦτα, τά.
aureus, χρύσεος, ου, ὁ, ἐπίχρυσος, ου, ὁ, χρυσοῦς, οῦ, ὁ.
aureus nummus, χρύσινος, subaudi, στατήρ.
auricomus, χρυσοκόμος, ου, ὁ. Hinc χρυσοκομέω, ῶ, aureas comas habeo.
auricula, ὠτίον, ου, τό.
auricula summa, μηλύγιον, ου, τό.
auricularis, ὠτικὸς, οῦ, ὁ.
auricularius, ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ.
aurifer, χρυσοφόρος, ου, ὁ.
aurifex, χρυσοποιὸς, οῦ, ὁ, χρυσοχόος, ου, ὁ, χρυσουργὸς, οῦ, ὁ.
aurificina, χρυσεῖον, ου, τό.
aurifodina, χρυσεῖον, ου, τὸ, χρυσωρυχία, ας, ἡ.
auriga, ἡνίοχος, ου, ὁ, ἁρματηλάτης, ου, ὁ, ἁρμηλάτης, ου, ὁ, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, τροχηλάτης, ου, ὁ.
aurigarius, ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ, ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ.
aurigatio, ἡνιοχεία, ας, ἡ, ἁρματηλασία, ας, ἡ.
aurigor, ἡνιοχέω, ῶ, διφρηλατέω, ῶ.
aurilegulus, χρυσολόγος, ου, ὁ.
auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ, οὖας, ατος, τό.
in utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
aurem vellere, ἀνατείνειν τὸ ὠτός.
aures obtundere, περιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ.
auritus, magnas habens aures, ὠτώεις, εντος, ὁ.
auri amor, φιλοχρυσία, ας, ἡ.
auro, as, χρυσόω, ῶ.
auro abundans, ζάχρυσος, ου, ὁ, Euripides.
auro carens, ἄχρυσος, ου, ὁ.
auro exornatus, διάχρυσος, ου, ὁ, χρυσεόστολος, ου, ὁ.
auro intextus, χρυσοϋφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
auro obduco, seu perlino, χρυσόω, ῶ, ἀποχρυσόω, ῶ, καταχρυσόω, ῶ, περιχρυσόω, ῶ.
auro captus, χρυσεραστὴς, οῦ, ὁ, χρυσομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
auro micans, vel coruscans, χρυσαυγὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
aurora, ἠὼς, οῦς, ἡ, ἕως, εω, ἡ.
sub auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.
auruginosus, ἰκτερικὸς, οῦ, ὁ.
aurugo, ἴκτερος, ου, ἡ, ἰκτερίτις, ας, ἡ.
aurum, χρυσὸς, οῦ, ὁ, χρυσίον, ου, τό.
auscultatio, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἀκρόαμα, ατος, τὸ, ἀκοὴ, ας, ἡ.
auscultator, ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, ἀκουστὴς, οῦ, ὁ.
auscultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, obedio legi, προσέχω τινί.
ausculto, audio, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ῶμαι, ὑπακούω, ῶ, προσέχω, προσέχω.
ausim, τολμήσω.
auspex, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνοπόλος, ου, ὁ.
auspicatio, exordium rei, quæ instituitur, ἔναρξις, εως, ἡ.
auspiciis bonis, θεῶν αἰσίμοις πομπῇ. Homerus.
quod bonis auspiciis fit, seu bonis avibus, εὔορνις, ιθος, ἡ.
auspicium loci capio, αἰσιοῦμαι τὸ χωρίον.
auspicato, εἰς καλὸν, αἰσίως.
auspicialis, οἰωνιστικὸς, οῦ, ὁ.
auspicium, οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ, οἰωνοσκοπία, ας, ἡ.
auspicor, οἰωνοσκοπέω, ῶ.
auspicor, negotium aliquod aggredior, ἀπάρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐνίσταμαι.

auster,

auster, νότος, ου, ὁ.
austere, αὐστηρῶς, ἀπαραιτήτως, πικρῶς.
austeritas, στρυφνότης, ητος, ἡ, αὐστηρότης, ητος, ἡ.
austerus, αὐστηρός, ᾶ, ὁ, σκληρός, ᾶ, ὁ.
australis, νότιος, ου, ὁ, μεσημβρινός, ᾶ, ὁ.
ausus, τόλμημα, ατος, τό.
aut, ἢ, οὖν.
autem, pro sed, δὲ, δαὶ, δῆτα, δῆτε.
authenticus, αὐθεντικός, ᾶ, ὁ.
authorare, παραιτεῖσθαι.
authoritas, ἀξιοπιστία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, κῦρος, εος, τὸ, σεμνότης, ητος, ἡ.
autographum, αὐτόγραφον, ου, τὸ, ἰδιόγραφον, ου, τὸ.
autoratus, ἀπομισθος, ου, ὁ.
autumator, δοξαστής, ου, ὁ.
autumnalis, ὀπωρινός, ᾶ, ὁ.
autumnus, ὀπώρα, ας, ἡ, μετόπωρον, ου, τὸ.
autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω, λέγω.
avulsio, ἀπόσπασμα, ατος, τὸ.
avulsus, ἀποσπασθείς, ἐντος, ὁ.
avunculus, θεῖος, ου, ὁ, μητράδελφος, ου, ὁ.
avus, πάππος, ου, ὁ.
avus paternus, προπάτωρ, ορος, ὁ, πατροπάτωρ, ορος, ὁ.
avus maternus, μητροπάτωρ, ορος, ὁ.
auxiliares, συμβοηθοί, οἱ.
auxiliaris, βοηθητικός, ᾶ, ὁ, βοηθηματικός, ᾶ, ὁ, ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἐπικουρικός, ᾶ, ὁ.
auxiliarius miles, συμπαραστάτης, ου, ὁ.
auxiliatrix, ἀλεξῆτις, ας, ἡ.
auxiliarius, βοηθητικός, ᾶ, ὁ, ἀρωγός, ᾶ, ὁ.
auxiliator, ἐπαρκος, ου, ὁ, ἀλεξήτωρ, ορος, ὁ, βοηθός, ου, ὁ, ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἐπίχειρος, ου, ὁ.
auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, alicui adversus hostes, ἐπικουρέω τινί.
auxilio tibi venio, βοηθῶν παρέσομαί σοι.
auxilium, βοήθεια, ας, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἐπίκουρος, ου, ὁ.
auxilium afferre, ὠφελέω, vel βοήθειαν πέμπω, προσβοηθέω.
auxilium afferens, ὠφέλιμος, ου, ὁ.
auxilium vicissim ferre, ἀντιβοηθέω.
citra auxilium, ἀβοηθητί.

A X.

axilla, μασχάλη, ης, ἡ, μασχαλίς, ίδος, ἡ.
axioma, ἀξίωμα, ατος, τὸ.
axis, ἄξων, ονος, ὁ.
axis mundi, ἄξων τοῦ κόσμου, & simpliciter, ἄξων, ονος, ὁ.
axis, seu polus, qui nostro oppositus est, ἀντάξων, ονος, ὁ, ἀνταρκτικός, ᾶ, ὁ.
axungia, ἄξουγγιον, στέαρ.

A Z.

Azyma, ἄζυμον, ου, τό.

B A.

BAccæ, ἀκρόδρυα, τά.
bacchα, θυιάς, sive θυϊάς, άδος, ἡ, βάκχη, ης, ἡ.
bacchanale, διονύσιον, ου, τό.
bacchanalia, διονύσια, τά.
bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, Lucianus.
bacchantium vox, εὐοῖ.
bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
bacchatio, βάκχευσις, εως, ἡ.
bacchica sacrificia, βακχεῖα, τά.
bacchicus, βακχικός, κὴ, κόν, βακχεῖος, ου, ὁ.
bacchor, insanio, βακχεύω, & βακχιάω, ῶ.
bacchus, βάκχος, ου, ὁ, ἴακχος, ου, ὁ, διόνυσος, ου, ὁ, ζαγρεύς, έως, ὁ.
bacillus, βακτήριον, ου, τό.
baculus, βάκτρον, ου, τὸ, βακτηρία, ας, ἡ.
baculum gestans, ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, ξυλοφόρος, ου, ὁ.
baculo inniti, βακτηρεύω, σκίπωνι ἐρείδεσθαι, seu στηρίζεσθαι.
bajulatio, φορά, ᾶς, ἡ.
bajulo, βαστάζω, φορτίζω, ἀχθοφορέω, ῶ.
bajulus, φορτοβαστάκτης, ου, ὁ, φορτηγός, ᾶ, ὁ.
balæna, φάλαινα, ης, ἡ, κῆτος, εος, τό.
balanus, βάλανος, ου, ἡ.
balatus, us, βληχή, ῆς, ἡ, βλήχημα, ατος, τό.
balbus, ψελλός, ᾶ, ὁ, ἄτρανος, ου, ὁ, ἰσχνόφωνος, ου, ὁ.
balbuties, τραυλότης, ητος, ἡ, τραυλισμός, ου, ὁ, ψελλότης, ητος, ἡ, ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλισμός, ου, ὁ.
balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
balista, σφενδόνη, ης, ἡ.

balneaticum, βαλανευτικόν, ου, τό.
balneator, βαλανεύς, έως, ὁ, λουτροχόος, ου, ὁ, & λουτροχόος, ου, ὁ.
balneatrix, βαλανίς, ίδος, ἡ, & βαλάνισσα, ης, ἡ.
balneum, βαλανεῖον, ου, τὸ, λουτρὸν, ου, τὸ, πλυνός, ου, ὁ.
balneare, lavare, λουτρίζειν, νίπτειν, νίζειν.
balsamum, βάλσαμον, ου, τό.
balsami fructus, καρποβάλσαμον, ου, τό.
balsami succus, ὀποβάλσαμον, ου, τό.
balteus, vel balteum, ζωστήρ, ῆρος, ὁ, ζώνη, ης, ἡ.
baptismus, βαπτισμός, ου, ὁ, βάπτισμα, ατος, τό.
baptisterium, βαπτιστήριον, ου, τό.
baptizo, βαπτίζω.
baptizator, βαπτιστής, ου, ὁ.
barathrum, βάραθρον, ου, τό.
barba, πώγων, ωνος, ὁ, γένειον, ου, τό.
barba magna, πωγώνιος, ου, ὁ. Suidas.
barba prima, lanugo, πρωτογένειον, ου, τό.
cui rara est barba, σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui opponitur δασυπώγων, ωνος, ὁ, Pollux.
barba tenus Philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
barbula, πωγωνάριον, ου, τό.
barbare, βαρβαριστί.
barbare loquor, βαρβαροφωνέω, ῶ, βαρβαρολογέω, ῶ.
barbara oratio, σόλοικος λόγος.
barbaries, βαρβαρότης, ητος, ἡ, βαρβαρισμός, ου, ὁ.
barbaricus, βαρβαρικός, ή, όν.
barbarismus, βαρβαρισμός, ου, ὁ.
barbarus, βάρβαρος, ου, ὁ.
barbatus, πωγωνίας, ου, ὁ, γενειήτης, ου, ὁ.
barbitos, βάρβιτος, ου, ὁ & ἡ.
barbiton pulsare, βαρβιτίζειν.
barbulus, φάγρος, ου, ὁ, ἰχθύς, ύος, ὁ.
bardatus, νάκος, ου, ὁ, σκάλος, εος, τό.
bardes, δορύκτυπος, ου, ὁ.
bardus, stupidus, βλάξ, κός, ὁ, μωρολόγος, ου, ὁ.
barritus, ἐλέφαντος, ου, ὁ, βρύχημα, ατος, τό.
barrus, ἐλέφας, αντος, ὁ.
basilica, βασιλική, ῆς, ἡ, βασίλειον, ου, τό.
basiliscus, βασιλίσκος, ου, ὁ.
basiator, φιλητής, ου, ὁ.
basio, osculor, φιλέω τινά.
basis, βάσις, εως, ἡ, βάθρος, ου, ὁ, βάθρον, ου, τὸ, ἕδρα, ας, ἡ.
basium, osculum, φίλημα, ατος, τό.
batillum, πύραυνον, ου, τό.

B E.

beate, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
beate vivere, ἐν εὐδαιμονίᾳ ἄγειν, vel διάγειν, vel τὸν βίον διάγειν.
beatitudo, μακαριότης, ητος, ἡ, εὐδαιμονία, ας, ἡ.
beatum esse, πράττειν μακαρίως, Aristoteles. εὐδαιμονεῖν, Isocrates.
beatum facere, εὐδαιμονίζειν.
beatum prædicare, ὀλβίζειν, μακαρίζειν.
beatus ex omni parte, πάμμακαρ, αρος, ὁ, πανόλβιος, ου, ὁ.
terque quaterque beatus, τρισόλβιος, ου, ὁ, τρίσμακαρ, αρος, ὁ, vel τρισμάκαρ, τρισμακάριος, ου, ὁ, τρισμακάριστος, ου, ὁ.
beatum judicare, εὐδαιμονίζειν τινὰ τῆς ἱστορίας, subintellige ἕνεκα, historiæ caussa.
beatus, μακάριος, ου, ὁ, μάκαρος, ου, ὁ, εὐπολαίσμενος, ου, ὁ, εὐτυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, ὄλβιος, ου, ὁ.
beatus valde, πανόλβιος, ου, ὁ.
bellaria, τραγήματα, ἐπιφορήματα, τὰ, τραγήματα, τά.
bellator, πολεμιστής, ου, ὁ, ἀρηίφιλος, ου, ὁ, ἀλκήεις, εντος, ὁ, μάχιμος, ου, ὁ.
bellatrix, ἀλκήεσσα, ης, ἡ, πολεμίστρια, ας, ἡ.
belle, κομψῶς, καλῶς.
bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
belli dux, πολέμαρχος, ου, ὁ.
belli socius, σύμμαχος, ου, ὁ.
belli cupidum esse, πολεμικῶς ἔχειν.
bellica ars, πολεμικὴ ἐπιστήμη.
bellicosus, φιλοπόλεμος, ου, ὁ, πολεμικός, ᾶ, ὁ, θοῦρος, ου, ὁ, epithetum Martis.
belli expers, vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, ου, ὁ, ἀπόλεμος, ου, ὁ.
belligero, bellum gero, πολεμέω σοι, & πρός σε, tecum, πολεμοποιέω, ῶ.
bellicus, πολέμιος, ου, ὁ πολεμικός, ᾶ, ὁ.

bellipotens, ὀβριμοπάτρη, ου, ὁ.
bello, as, πολεμέω, ῶ.
bellare cupio, πολεμησείω.
bello decerno, κρίνομαι, ut κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de summa rerum prælio decernere.
bello invado, ἐπιστρατεύω, vel ἐπιστρατεύομαι, ἐπιστρατεύω, στρατεύω.
bello vivos hostes capere, ζῶντας λαμβάνειν, ζωγρεῖν.
bello vincere, νικᾶν, τὴν νίκην ἀναιρεῖσθαι, κρατεῖν, φέρεσθαι τὰ νικητήρια, τὰ βραβεῖα αἴρεσθαι.
bello invictus, ἀγωνιστοπόλεμος, ου, ὁ, seu ἀγχεμαχοπόλεμος, ου, ὁ.
bello clarus, διαπρέπων ἀγαθὸς ἀνὴρ τὰ πολεμικά, πολέμῳ ἀριστεύς, τὰ πολεμικὰ κράτιστος, ἐν τοῖς πολεμικοῖς λαμπρός.
bello lacessor, πολεμοῦμαι, ὁμοίως.
bello captus, δορυάλωτος, ου, ὁ.
bello parta, ἐκ πολέμου.
bellona, ἐνυώ, όος, ἡ, ἡ πολεμικὴ θεά.
bellonarii, οἱ θεοφορούμενοι.
bellua, θήρ, ηρός, ὁ, θηρίον, ου, τό.
belluile, θηριώδες, εος, τό.
belluinus, θηριώδης, εος, ὁ & ἡ.
bellum, πόλεμος, ου, ὁ.
bellum gero, πολεμίζω.
bellum institutum, ἐνστὰς πόλεμος.
bellum gero contra, ἀντιπολεμέω, ῶ, προσπολεμέω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ.
bellum fugiens, φυγοπόλεμος, ου, ὁ.
bellum decernere, ψηφίζομαι πόλεμον.
bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθίστασθαι τὸν πόλεμον.
bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι, contra aliquem.
bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
bellum indico alicui, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω, ῶ.
bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός, τινα ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
bellum civile, ἐμφύλιος πόλεμος.
bellum intestinum, πόλεμος μεταξὺ συγγενῶν.
bellus, a, um, κομψός, ᾶ, ὁ, καλός, ᾶ, ὁ.
bellulus, καλλίων, ου, ὁ, ὑπόκαλος, ου, ὁ.
bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
bene audire, εὖ ἀκούω.
bene cogitare, εὐφρονεῖν.
bene mereri de aliquo, εὐποιέω τινα, εὖ δρᾷν τινα.
bene se habet, καλῶς ἔχει, εὖ ἐστίν, εὖγε.
benedico, εὐλογέω, ῶ, εὐφημέω, ῶ.
benedictus, κατευλογημένος, ου, ὁ.
benefacio, εὐεργετέω, ῶ, εὐποιέω, ῶ.
benefactum, εὐεργέτημα, ατος, τό.
beneficentia, εὐεργεσία, ας, ἡ, ἐλευθεριότης, ητος, ἡ.
beneficiarius, εὐπαθών, ὄντος, ὁ.
beneficio afficere aliquem, εὖ ποιέω τινα.
beneficio affici, εὖ πάσχω, εὐπάσχω.
beneficium, εὐεργεσία, ας, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
beneficium accipio, εὐπάσχω, ἀγαθὰ πάσχω.
beneficium compenso, ἀντευεργετέω, ῶ, ἀντιπελαργέω, ῶ.
beneficia referre cum fœnore, ἀμείβεσθαι σὺν ἐπικαρπίᾳ.
beneficia reddo, εὐαντιποιέω, ῶ.
beneficus in aliquem, εὐεργέτης τινός.
beneficus, εὐεργέτης, ου, ὁ, ἀγαθοεργός, ᾶ, ὁ, εὐποιός, ᾶ, ὁ.
benemerentes, εὐεργέται, οἱ.
benemereri de aliquo, εὐεργετεῖν τινα, ἀγαθοποιεῖν.
benemereri de republica, εὐεργετεῖν τὸ κοινόν.
benemeritum, εὐεργέτημα, ατος, τό.
benevole, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως, εὐνόως.
benevolentia, εὔνοια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
benevolentiam recuperare subditorum, ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας.
benevolentiam comparare, εὔνοιαν κτήσασθαι.
benevolentiam conciliare, χάριν τιθέναι, cui opponitur χάριν διαλύειν, dissolvere.
benevolus, εὔνοος. εὔνους, ου, ὁ, πρόφρων, ονος, ὁ.
benigne, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
benignior, ἀγαθώτερος, ου, ὁ.
benignitas, ἐλευθερία, ας, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ, φιλανθρώπευμα, ατος, τό.
benignus, χρηστός, ᾶ, ὁ, ἐλευθέριος, ου, ὁ, φιλάγαθος, ου, ὁ.

beo, μακάριον ποιῶ, μακαρίζω.
beryllus, βήρυλλος, ου, ὁ.
bes, bessis, Vitruvio, δίμοιρος, ου, ὁ, διμοιρία, ας, ἡ.
bestia, θηρίον, ου, τό, θήρ, ηρὸς, ὁ, ζῶον ἄλογον.
bestialis, θηριώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
bestiarii, θηριομάχοι.
bestiola, ζωύφιον, ου, τό.
beta, τεῦτλον, ου, τό, βλίτον, ου, τό, σεῦτλον, ου, τό.
betaceus, σεῦτλον, ου, τό.

B I.

bibacitas, πολυποσία, ας, ἡ, φιλοποσία, ας, ἡ.
bibaculus, φιλοπότης, ου, ὁ.
bibax, bibosus, πολυπότης, ου, ὁ, ποτικὸς, ῦ, ὁ.
bibliopola, βιβλιοπώλης, ου, ὁ.
bibliotheca, βιβλιοθήκη, ης, ἡ.
bibliotheca omnis generis libris referta, ἀμαλθεία, ας, ἡ, & ἀμαλθεῖον, ου, τό.
bibere, πίνειν.
bibendi primus locus, ἀρχιποσία, ας, ἡ.
bibo, πίνω, cum accusativo: sed Attice cum genitivo.
aquam bibo, ὕδωρ, πίνω, ὑδροποτέω, ῶ.
bibulus, πολυπότης, ου, ὁ.
biceps, δικέφαλος, ου, ὁ, δίκρανος, ου, ὁ.
bicolor, δίχροος, χους, ου, ὁ.
bicornis, δίκερως, & δίκερος, ου, ὁ, ἡ, &c. δικέρατος, ου, ὁ, in Epigram.
bidens, δίοδους, οντος, ὁ.
biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον, ου, τό.
biennis, διετὴς, έος, ὁ.
biennium, διετὲς, έος, τό, διετία, ας, ἡ.
bifariam, διχῶς, διάνδιχα, δίχα.
biferus, δίφορος, ου, ὁ.
bifidus, δίχηλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, διφυὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, διχηλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
bifolius, δίφυλλος, ου, ὁ.
bifores, δίθυρος, ου, ὁ.
bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
biformis, δίμορφος, ου, ὁ.
bifrons, διπρόσωπος, ου, ὁ, ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ.
bifurcus, δίκροος, ας, ὁ.
biga, ξυνωρὶς, ίδος, ἡ.
bigæ, συνωρὶς, ίδος, ἡ, δίφρος, ου. Suidæ δίφρον, ου, τό, & in plur. τὰ δίφρα.
bijugis, & bijugus, δίζυξ, γος, ὁ, δίζυγος, ου, ὁ.
bijuges equi, δίζυγοι ἵπποι.
bilabrum, δίχειλος, εος, τό.
bilanx, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινά, χολᾶν.
bilex, δίνομος, ου, ὁ.
bilibre, χοῖνιξ, ικος, ἡ.
bilinguis, δίγλωσσος, ου, ὁ, δίλογος, ου, ὁ.
biliosus, χολώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
bilis, χολὴ, ῆς, ἡ.
bilis atra, μελαγχολία, ας, ἡ, χολὴ μέλαινα.
bilis flava, χολὴ ξανθὴ, χολέρα, ας, ἡ.
bile carens, ἄχολος, ου, ὁ. hinc ἀχολία, ας, ἡ, carentia bilis.
bile inflammo, χολόω, ῶ.
bilustris, h. e. decem annorum, δεκετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
bimaritus, δίγαμος, ου, ὁ.
bimater, διθύραμβος, ου, ὁ, διμήτωρ, ου, ὁ.
bimatus, διετὲς, έος, τό.
bimembres, δίμορφοι, οἱ, δίσωμοι, οἱ.
bimembris, διμελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, δίκωλος, ου, ὁ.
bimestris, δίμηνος, ου, ὁ.
bimulus, διετὴς, έος, ὁ, & ἡ, διετὴς, ῦ, ὁ.
bimus, διετὴς, ῦ, ὁ, διετὴς, έος, ὁ, & ἡ.
binarius, δυικὸς, ῦ, ὁ.
bini, δυοῖν, ῦ, ὁ, σύνδυο.
binis metris constans, δίμετρος, ου, ὁ.
binominis, διώνυμος, ου, ὁ.
bipalium, ὄρυξ, υγος, ὁ, ἄμη, ης, ἡ.
bipartior, διχοτομέω, ῶ, διχάζω.
bipartiti, δίχα μεμερισμένοι.
bipartito, δίχα.
bipartitus, διχαστὸς, ῦ, ὁ, διμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
bipater, διπάτωρ, ου, ὁ.
bipatens, διχανὴς, ου, ὁ, δίθυρος, ου, ὁ.
bipedalis, διπόδιαιος, ου, ὁ, διπήχυς, εος, ὁ, καὶ ἡ.
bipennis, πέλεκυς, εως, ἡ, ἀξίνη, ης, ἡ δίστομος, ου, ὁ.
bipertito, διχῆ, δίχα.
bipes, δίπους, οδος, ὁ.
biremis, δίκροτος, ου, ἡ.
bis, δίς.

bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
bis coctum, δίεφθον, ου, τό.
bisellium, διέδριον, ου, τό.
bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
bisulcus, δίχηλος, ου, ὁ, διχηλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
bitumen, ἄσφαλτος, ου, ἡ, & ἄσφαλτον, ου, τό.
bitumineus, ἀσφαλτώδης, ου, ὁ.
bitumino, ἀσφαλτόω, ῶ.
bivium, ἀμφόδιον, ου, τό, δίοδος, ου, ἡ.

B L.

blæsitas, βλαισότης, ητος, ἡ, βλαισότης, ητος, ἡ.
blæsus, βλαισὸς, ῦ, ὁ, τραυλὸς, ῦ, ὁ.
blanda appellatio, ὑποκόρισμα, ατος, τό.
blanda verba, ἀγανὰ ἔπεα, Homerus.
blande compello, ὑποκορίζομαι, κολακεύομαι, προσσαίνομαι.
blande, ἠπίως, μειλίχως.
blandiloquentia, χρηστολογία, ας, ἡ, ἡδυλογία, ας, ἡ.
blandiloquus, Χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡδυλόγος, ου, ὁ.
blandimentum, θωπεία, ας, ἡ, προσαίνησις, εως, ἡ, ἀρέσκευμα, ατος, τό.
blandior, σαίνω σε, tibi, κολακεύω σε, alicui, αἰκάλλω, ὑποσαίνομαι, αἰκάλλω.
blanditiæ, χρηστολογία, ας, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
blandus, χρηστολόγος, ου, ὁ, ἀρεστὸς, ου, ὁ, ὁ προσήγορος, ου, ὁ, αἱμύλος, ου, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, μείλιχος, ου, ὁ, ἐπαγωγὸς, ῦ, ὁ, αἱμύλιος, ου, ὁ.
blasphemia, βλασφημία, ας, ἡ.
blasphemo, βλασφημέω εἰς θεοὺς, in Deos.
blatero, ψεδνίζομαι, βαττολογέω, ῶ.
blatero, onis, φλύαρος, ου, ὁ, ἀδολέσχης, ου, ὁ, ματαιολόγος, ου.
blatta, σίλφη, ης, ἡ, σφονδύλη, ης, ἡ.

B O.

boarium forum, βοοπώλιον, ου, τό.
boarius, βοεικὸς, ῦ, ὁ, βόειος, ου, ὁ.
boatus, βοὴ, ῆς, ἡ, μυκηθμὸς, ῦ, ὁ.
boletus, βωλίτης, ου, ὁ.
bolus, βολὶς, ίδος, ἡ.
bolus, βῶλος, ου, ὁ, ἄκολος, ου, ὁ, βλωμὸς, ῦ, ὁ.
bombilatio, sonus apum, βόμβησις, εως, ἡ.
bombus, βόμβος, ου, ὁ, ἦχος, ου, ὁ.
bombum emitto, seu bombilo, βομβέω, ῶ.
bombycinus, βομβύκινος, ου, ὁ.
bombyx, βόμβυξ, υκος, ὁ.
bona Dea, ἀγαθὴ θεὸς, ἄρρητος θεά.
bona, idest, opes, οὐσία, ας, ἡ, χρήματα, ων, τά.
bona mobilia, οὐσία, ας, ἡ.
bona immobilia, κειμήλια, τά. Homer. Od. β.
bona terræ, ἡ γῆς ἀγαθά.
bona oppignorata, ἀποτετιμημένη οὐσία.
bonis cedere, ἐξίστασθαι τῶν ὄντων. Demosthenes. παραχωρεῖν τῆς οὐσίας, ἀφίστασθαι τῶν κτημάτων.
bona hæreditaria, κλῆρος, ου, ὁ.
bona fide, ἀπροφασίστως, ἀπλῶς, κατὰ πίστιν.
bona venia, εὐμενῶς.
bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
bona corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι.
boni consulo, τέρπομαι ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀγαπῶ τὴν ἀγάπην.
Quod bonum, faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
bonitas, ἀγαθότης, ητος, ἡ, ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ.
bonitas ingenii, seu naturæ, εὐφυΐα, ας, ἡ, εὐμοιρία τῆς φύσεως.
bonus, ἀγαθὸς, ῦ, ὁ, ἐσθλὸς, ῦ, ὁ χρηστὸς, ῦ, ὁ, καλὸς, ῦ, ὁ.
bonus, & probus vir, καλοκἀγαθὸς, ῦ, ὁ.
boo, as, are, mugio, μυκάομαι, ῶμαι, βοάω, ῶ.
borealis, βορειὸς, ου, ὁ, βόρειος, ου, ὁ.
boreas, Aquilo, βορέας, ου, ὁ, βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ.
bos, βοῦς, οὸς, ὁ, καὶ ἡ.
bosphorus, βόσπορος, ου, ὁ. βοσπόρος, ου, ὁ, bosphorius.
botrus, βότρυς, υος, ὁ.
bovem mactare, βουθυτέω.
boves pascere, βουκολέω, βουτροφέω.
bovilla, βουστασία, ας, ἡ.
bovillus, & bovinus, βόειος, ου, ὁ.
boum abactio, & abactor. Vide in abactor, & abactio.
boum armenta, τὰ βουφόρβια.
boum cædes, βουφονία, ας, ἡ, βουσφαγία, ας, ἡ.
boum custos, βουκόλος, ου, ὁ, βοτῆρος, ου, ὁ, βουφορβὸς, ῦ, ὁ.

B R.

brabium, certaminis præmium, βραβεῖον, ου, τό.
bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, διαζώσματα, τά.
brachiale, περιβραχιόνιον, ου, τό, χλιδών, ῶνος, χλιδόνα, ας, ὁ.
brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
bractea, πέταλον, ου, τό, ἔλασμα, ατος, τό.
bracteator, πεταλουργὸς, ῦ, ὁ.
bracteola, πεταλίδιον, ου, τό, ψῆγμα, ατος, τό.
branchiæ, βράγχια, τά, βρόγχια, τά.
brassica, κράμβη, ης, ἡ.
brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
brevia, τὰ βραχέα.
breviarium, compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, βραχέως, εως, ὁ.
breviloquentia, βραχυλογία, ας, ἡ.
brevior, βραχίων, ονος, ὁ, βράσσων, ονος, ὁ.
brevis, βραχὺς, έος, ὁ, σύντομος, ου, ὁ, σύντομος, ου, ὁ.
brevis in dicendo, βραχύλογος, ου, ὁ.
brevis sum in dicendo, βραχυλογέω, ῶ.
brevis vitæ, βραχύβιος, ου, ὁ, ὀλιγόβιος, ου, ὁ, μινυνθάδιος, ου, ὁ.
brevitas, βραχύτης, ητος, ἡ, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ.
breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
brochus, ὁ τὰ ἄνω χείλη ἔξω ἔχων.
bruma, χειμερινὴ, ῆς, ἡ, τροπὴ, ῆς, ἡ, χεῖμα, ατος, τό.
brumalis, χειμερινὸς, ῦ, ὁ.
brutum animal, ζῶον ἄλογον.
brutus, stupidus, ἀναίσθητος, ου, ὁ, προβατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἄλογος, ου, ὁ.

B U.

bubalus, βούβαλος, ου, ὁ.
bubile, βουστάσιον, ου, τό, βουστάσιον, ου, τό.
bubo, βύας, ου, ὁ, γλαὺξ, κὸς, ἡ.
bubula caro, τὰ βόεια κρέα.
bubulcio, βουκολέω, ῶ.
bubulcus, βουκόλος, ου, ὁ, βοηλάτης, ου, ὁ, βοτῆρος, ου, ὁ.
bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, ας, ἡ, βοΐδιον, ου, τό.
bubulus, βόειος, ου, ὁ, βοεικὸς, ῦ, ὁ.
bucca, στόμα, ατος, τό, γνάθος, ου, ἡ.
quod in buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾶν.
buccea, ψωμὸς, ῦ, ὁ, ὄψωνος, ου, ὁ.
buccella, ψώμιον, ου, τό, ψωμίον, ου, τό.
buccina, σάλπιγξ, γγος, ἡ.
buccinator, κήρυξ, υκος, ὁ, σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ.
buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
buccinum, βυκάνη, ης, ἡ, κήρυγμα, ατος, τό.
buccula, παραγναθὶς, ίδος, ἡ, στόμιον, ου, τό.
bucolicus, βουκολικὸς, ῦ, ὁ.
bucula, diminut. δάμαλις, ιος, ἡ, βοΐδιον, ου, ἡ.
bufo, φρῦνος, ου, ὁ, φύσαλος, ου, ὁ.
buglossus, βούγλωσσος, ου, ὁ, & βούγλωσσον, ου, τό.
bubalceus, βουβάλης, εος, ὁ, & ἡ.
bulbus, βολβὸς, ῦ, ὁ.
bulga, δερμάτινον, ου, τό, πήρα, ας, ἡ.
bulla, πομφόλυξ, υγος, ὁ, φύσημα, ατος, τό, ἀναφύσημα, ας, ἡ.
bulla, insigne, κάλυξ, υκος, ἡ.
bulla Pontificia, δίπλωμα, ατος, τό.
bullatus, tumidus, πομφολυγώδης, εος, ὁ, & ἡ.
bullatus, bulla ornatus, ὁ κάλυκι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος, ου, ὁ.
bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
bullo, as, πομφολύζομαι, αμαι.
bullula, φουσκάριον, ου, τό.
bura, sive buris, ἐχέτλη, ης, ἡ.
bustuarius, ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ.
bustum, τύμβος, ου, ὁ, πυρὰ, ᾶς, ἡ.
bustum violare, τυμβωρυχέω.
butyrum, βούτυρον, ου, τό.
buxetum, πυξεὼν, ῶνος, ὁ.
buxeus, πύξινος, ου, ὁ.
buxum, vel buxus, πύξος, ου, ὁ.

B Y.

byssinus, βύσσινος, ου, ὁ. βύσσινα ῥήματα, ornata verba, Plutarchus.
byssus, βύσσος, ου, ἡ.

C A.

CAballarius, κέλης ἱππεὺς, ἱπποκόμος, ὁ.
caballinus, ἵππειος, ου, ὁ.
caballus, ἵππος, ου, ὁ.
cabro, σφὴξ, κός, ὁ.
cacabus, κάκαβος, ου, ὁ, λέβης, ητος, ὁ.
cacaturio, χεζητιάω, ῶ, χεζείω.
cachinnatio, καγχασμὸς, οῦ, ὁ.
cachinnator, καγχαστὴς, οῦ, ὁ, vel καγχαστικὸς, οῦ, ὁ.
cachinnor effuse, ὑπερκαγχάζω.
cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
cachinnum tollere, ἀθρόον ἀνακαγχάζειν, ἀνακαγχάζειν.
cachinnus, καγχασμὸς, οῦ, ὁ, κιχλισμὸς, οῦ, ὁ.
caco, ventris onus depono, χέζω, ἀποπατέω, ῶ.
cacumen, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἄκρον, ου, τὸ, ἄκρος, εος, τό.
cacumen duplex habens, δικόρυφος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
cacumen montis, ἀκρώρεια, ας, ἡ, λοφιὰ, ας, ἡ.
cacuminatus, ὀξυνθεὶς, έντος, ὁ.
cacumino, ὀξύνω, κορυφόω, ῶ.
cadaver, νεκρὸν, οῦ, τὸ, νεκρὸς, οῦ, ὁ, πτῶμα, ατος, τό.
cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
cadaverosus, νεκρώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
cadere facio, πτωματίζω.
cadere animis, ἀθυμεῖν τῷ πολέμῳ, ob hostem, ἐπὶ τοῖς νεκροῖς, ob cædes aliquorum; ἀθύμως διάγειν.
cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
cadivus, πτώσιμος, ου, ὁ, ἐπιληπτικὸς, οῦ, ὁ.
cado, πίπτω, ἐρείπω, πίπτω, εἰς γόνατα, ad genua cado.
caduceator, κῆρυξ, υκος, ὁ, εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ.
caduceatores mitto, προκηρυκεύομαι.
caduceus, ῥάβδος, ου, ἡ, κηρύκειον, ου, τό.
caducifer, κηρυκοφόρος, ου, ὁ.
caducum, τὸ χηρεῦον εἰς τὸ φίσκον.
caducus, πτώσιμος, ου, ὁ, ἐκπίπτων, ου, ὁ, ἐρείψιμος, ου, ὁ, φθαρτὸς, οῦ, ὁ.
cadus, κάδος, ου, ὁ, σκεῦος, εος, τὸ, ἰβάνη, ης, ἡ.
cadus judicialis, seu cista, in quam calculos, judices mittebant, κημὸς, οῦ, ὁ, φιμὸς, οῦ, ὁ, Poetice.
cæcias, καικίας, ου, ὁ.
cæcitas, τυφλότης, ητος, ἡ, ἀβλεψία, ας, ἡ, ἀορασία, ας, ἡ.
cæco, τυφλόω, ῶ.
cæcus, τυφλὸς, οῦ, ὁ, πηρὸς, οῦ, ὁ, ἀφεγγὴς, έος, ὁ.
cæcus aliquantum, ὑπότυφλος, ου, ὁ.
cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
cædes, φόνος, ου, ὁ, φόνος, ου, ὁ, σφαγὴ, ῆς, ἡ, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
cæde contaminatus, φόνιος, ου, ὁ, ἡ ἡ, παλαμναῖος, ου, ὁ.
cædes mutua, ἀλληλοφονία, ας, ἡ.
cædis avidus, δαφοινὸς, οῦ, ὁ, seu δαφοινεὸς, οῦ, ὁ, ὁ λίαν φόνιος, φονικὸς, οῦ, ὁ.
cædo, percutio, ferio, δέρω, ἱμάσσω, fut. ἱμάσω, κόπτω, δαίρω, πλήττω, ἐντρίβω, παίω.
cædo arbores, δενδροτομέω, ῶ, ὑλοτομέω, ῶ.
cædo flagris, μαστιγόω, ῶ, μαστίζω.
cædo fuste, ξυλοκοπέω, ῶ.
cædo malas, γναθόω, ῶ, δέρω εἰς πρόσωπον.
cædo occido, νεκρόω, ῶ.
cædua sylva, ὑλοτομία, ας, ἡ.
cæduus, τμητὸς, οῦ, ὁ, κόσιμος, ου, ὁ.
cælamen, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
cælator, γλυπτὴς, οῦ, ὁ, γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, τορευτὴς, οῦ, ὁ.
cælatura, γλυφὴ, ῆς, ἡ, ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ.
cælatus, γεγλυμμένος, ου, ὁ, γλυπτὸς, οῦ, ὁ.
cælatus ex auro, χρυσοτορευτὸς, ου, ὁ.
cælebs, ἄγαμος, ου, ὁ, ἀγάμετος, ου, ὁ, ἄζυγος, ὁ, ὁ ἡ ἡ.
cælestis, οὐράνιος, ου, ὁ, ἐπουράνιος, ου, ὁ, ὀλύμπιος, ου, ὁ, αἰθέριος, ου, ὁ.
cælibatus, ἀγαμία, ας, ἡ, ἀζυγία, ας, ἡ.
cælicola, οὐρανίων, ωνος, ὁ.
cælicolæ, οὐρανιῶνες, οἱ.
cælites, οὐράνιοι, οἱ.
cælitus, οὐρανόθεν.
cælo, sculpo, γλύφω, ἐγγλύπτω.
in cælo, οὐρανόθι.
cælum, instrumentum, γλυπτήριον, ου, τὸ, γλυφεῖον, ου, τό.
cælum, οὐρανὸς, οῦ, ὁ, πόλος, ου, ὁ.
cæmentarius, χαλικοδόμος, ου, ὁ, χαλικουργὸς, οῦ, ὁ.

cæmentum, χάλιξ, ικος, ὁ, γύψος, ου, ἡ, κονία, ας, ἡ.
cæpe, κρόμμυον, ου, τό.
cæremonia, θρησκεία, ας, ἡ, σέβασμα, τό.
cærites, δέλτοι, ἐν αἷς τοὺς ἐγγραφεῖς ἀπετίθεντο.
cæruleus, κυάνεος, ου, ὁ.
cæsar, βασιλεὺς, έως, ὁ, ῥωμαῖος, ου, ὁ, καῖσαρ, αρος, ὁ.
cæsariatim, συντόμως.
cæsaries, coma, κόμη, ης, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, βόστρυξ, χος, ὁ, κουρὰ, ᾶς, ἡ.
cæsim, τμήδην, ἀκροχειρία.
cæsius, γλαυκὸς, οῦ, ὁ, χαροπὸς, οῦ, ὁ.
cæspes, βῶλος, ου, ὁ, βῶλαξ, ακος, ὁ.
cæspititius, ὁ ἐκ τῶν βώλων πεποιημένος.
cæspito, παραφέρομαι βαδίζων.
cæstus, πυγμὴ, ῆς, ἡ.
cæsura, τομὴ, ῆς, ἡ, τμῆμα, ατος τό.
cæsus, κεκομμένος, ου, ὁ, τμηθεὶς, έντος, ὁ. τυπτηθεὶς, έντος, ὁ.
cætera, ἢ ὅπερα, τὰ λοιπά.
cæteroquin, ἄλλως τε.
cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀλλά.
cætum crudum, ὠμοτάριχον, ου, ὁ.
calamarium, καλαμοθήκη, ης, ἡ.
calamister, vel calamistrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, καλλυντρον, ου, τό.
calamistratus, βοστρυχωθεὶς, έντος, ὁ.
calamistro, βοστρυχίζω.
calamitæ, καλαμῖται, αἱ.
calamitas, miseria, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
calamitates levare, τὰς συμφορὰς ἐπικουφίζειν.
in calamitates conjicio, δυσπραγέω, ῶ.
calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινά.
calamitate premi, δυστυχέω ἔν τινι, vel περί τι.
calamitose, δυστυχῶς, ταλαιπώρως, ἀθλίως.
calamitosus, οἰζυρὸς, οῦ, ὁ, δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, δύστηνος, ου, ὁ, ἄθλιος, ου, ὁ.
calamo cano, καλαμίζω.
calamus scriptorius, δόναξ, ακος, ὁ. In Epigramm.
calamus, κάλαμος, ου, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ, καλάμη, ης, ἡ.
calamus aromaticus, θύοσμος, ου, ὁ.
calathus, κάλαθος, ου, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ἡ, κάνης, ητος, ὁ, τάλαρος, ου, ὁ.
calator, κλήτωρ, ορος, ὁ, Demosthenes.
calatores, διάβουλοι ἱερέων, ministri sacrorum.
calcaneum, πτέρνα, ας, ἡ.
calcar, κέντρον, ου, τὸ, πλῆκτρον, ου, τό.
calcar addere currenti, τὸν τρέχοντα ἐπισπεύδειν, προβάλλειν τινὶ τὰ κέντρα.
calcari urgeo, κεντρίζω, μυωπίζω.
calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
calcare uvas, πατεῖν.
calcarius, qui præest fornaci, γυψοποιὸς, οῦ, ὁ.
calcatores uvarum, τραπηταί, οἱ.
calceamentum, πέδιλον, ατος, τό.
calceamenta comica, ἐμβάται, τά.
calceamenta lignea, κρουπέζαι, αἱ, κρουπέζια, subintellige, κάλα.
calceamenta muliebria, νυμφίδες, αἱ.
calceamenta ancillarum, περιβαρίδες, αἱ, Pollux.
calceamentum venatorium, ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ.
calceamentum vile, & rusticum, καρβατίνη, ης, ἡ.
calceamentis carens, ἀνυπόδητος, ου, ὁ.
calceatus, ὑποδεδεμένος, ου, ὁ, ὑποδεθεὶς, έντος, ὁ.
calceo, ὑποδέω, ῶ.
calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, ου, ὁ, σκυτεὺς, έως, ὁ.
calces, πτέρναι, αἱ.
calceus, ὑπόδημα, ατος, τὸ, πέδιλον, ου, τὸ, ἐμβάδιον, ου, τό.
calceos solvere, ἐμβάδας ὑπολύειν.
sine calceis sum, vel ingredior, nudis pedibus incedo, ἀνυποδητέω, ῶ, γυμνοποδέω, ῶ, Nazianzenus.
calceorum par, ζεῦγος, εος, τὸ, ἐμβάδων, ὑποδημάτων.
calcior, ὑποδέω, ῶ.
calcitratus, λακτισμὸς, οῦ, ὁ.
calcitro, calcitras, λακτίζω, σπυρίζω.
calcitro, onis, λακτιστὴς, οῦ, ὁ, πτερνιστὴς, οῦ, ὁ.
calcitrosus, λακτιστὴς, οῦ, ὁ.
calco, πατέω, ῶ, στείβω, ῶ.
calculatio, ψῆφος, ου, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
calculator, λογιστὴς, οῦ, ὁ. ψηφιστὴς, οῦ, ὁ.
calculatoria tabula, ἀβάκιον, ου, τό.
calculatoriæ scholæ, λογιστήρια, τά.

calculatorius, λογιστικὸς, οῦ, ὁ. Significat etiam eum, qui calculatoriæ artis peritus est.
calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
calculorum generatio in vesica, λιθίασις, εως, ἡ.
calculorum ludus, πεττεία, ας, ἡ.
calculo laboro, λιθιάω, ῶ.
calculi damnatorii, ψῆφοι ἀναιροῦσαι, vel καθαιροῦσαι.
calculis ludo, πεττεύω, πεσσεύω, διαπεττεύω.
calculis ludendi peritus, πεττευτικὸς, οῦ, ὁ.
calculus lusorius, πεσσὸς, οῦ, ὁ, πεττὸς, οῦ, ὁ, πεττευτήριον, ου, ὁ, πεσσικὸς βῶλος.
calculus, lapillus, κάχληξ, ηκος, ὁ, κόχληξ, ηκος, ὁ, ψῆφος, ου, ἡ.
calculus computatorius, ψῆφος, ου, ἡ.
calculus, suffragium, ψῆφος, ου, ἡ, σφόνδυλος, ου, ὁ, καὶ ἡ, seu σπόνδυλος, ου, ὁ, ἡ ἡ, seu σφονδύλιος, ου, ὁ.
calculosus, λιθιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, λιθιάσας, αντος, ὁ.
caldarium, λέβης, ητος, ὁ, θερμαστρὶς, ίδος, ἡ.
caldarius, θερμοδότης, ου, ὁ, θερμαντήριον, ου, ὁ, πυριατὸς, οῦ, ὁ.
calebra, ἵππου βολή.
calefacio, θερμαίνω, θάλπω, παραθάλπω, χλιαίνω.
calefactus, θερμανθεὶς, έντος, ὁ θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ ad ignem.
calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
calendæ, καλένδαι, αἱ, νουμηνία, ας, ἡ, νεομηνία, ας, ἡ.
calendarium, ἐφήμερις, ιδος, ἡ, ἡμερολόγιον, ου, ὁ.
in calendarium refero, ἀπογράφομαι, cum accusativo, ἀπογράφω.
caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
callesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
calliculus, καλίκιον, ου, τό.
calida aqua, τὸ θερμὸν, subintellige ὕδωρ.
calide, θερμῶς.
calidi dies, æstatis tempus, θερμημερία, αἱ.
caliditas, θερμότης, ητος, ἡ.
calidus, θερμὸς, οῦ, ὁ, ζεστὸς, οῦ, ὁ.
calidus aliquantum, ὑπόθερμος, ου, ὁ.
calidus admodum, ζαθερὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
calidus multum, πολύθερμος, ου, ὁ.
caliendrum, κόσμιον, ου, τό.
caliga, σκολιὰ, ᾶς, ἡ, κρηπὶς, ῖδος, ἡ.
caligatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
caligatus, κρηπιδωμένος, ου, ὁ.
caliginosus, ζοφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ζοφώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
caligo, inis, ζόφος, ου, ὁ, σκότος, εος, τὸ, ἀχλὺς, ύος, ἡ.
caligo oculorum, ἀμαύρωσις, ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
caligo, cæcutio, ἀμβλυώττω.
calix, κύλιξ, ικος, ἡ, ποτήριον, ου, τό.
calleo, hoc est, callum obduco, τυλόω, ῶ, σκληρόω, ῶ.
calleo, perfecte scio ἐπίσταμαι cum accusativo, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
callide, πανούργως, δολοφρόνως.
callide ago, δολοφρονέω τι.
calliditas, πανουργία, ας, ἡ, σόφισμα, ατος, τὸ, δεινότης, ητος, ἡ.
callidus, πανοῦργος, ου, ὁ, δολόφρων, ονος, ὁ, δεινὸς, οῦ, ὁ, ἀγχίνοος, ου, ὁ.
callis, is, τρίβος, ου, ἡ, πάτος, ου, ὁ.
callosum, τράχηλον, ου, τό.
callosus, τυλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, τυλώματος, ου, ὁ, τυλωτὸς, οῦ, ὁ, τετυλωμένος, ου, ὁ.
callus, & callum, τύλος, ου, ὁ, τύλωμα, ατος, ὁ.
callum obducere, σκληρύνειν, σκληραίνειν, τυλοῦν.
calo, onis, καλοπόδιον, ου, τὸ, σκευοφόρος, ου, ὁ, ξυλοφόρος, ου, ὁ.
calor, & caliditas, θέρμη, ης, ἡ, θερμότης, ητος, ἡ, καῦμα, ατος, τὸ, αἶθος, εος, τὸ, θάλπος, εος, τό.
calorificus, θερμαντικὸς, οῦ, ὁ.
calva, κεφαλὴ, περιηγμένη.
calvaria, κρανίον, ου, τὸ, βρέγμα, ατος, τό.
calvaster, ὑποφαλακρίας, ου, ὁ.
calveo, φαλακρόομαι, ἀπατάω.
calvesco, φαλακρόομαι.
calvitium, & calvities, φαλάκρωσις, εως, ἡ, φαλάκρωμα, ατος, τό.
calumnia, διαβολὴ, ῆς, ἡ, συκοφαντία, ας, ἡ, ἐπήρεια, ας, ἡ.
calumniat diluere, τὰς διαβολὰς ἀποτρίβεσθαι, ἐξελέγχειν τὰς διαβολὰς τὰς διαβολὰς ἀπολύεσθαι, τὰς διαβολὰς διαλύεσθαι.
calumniator, συκοφάντης, ου, ὁ, διάβολος, ου, ὁ.

calumniatoria accusatio, συκοφαντία, ας, ἡ, συκοφάντημα, ατος, τό, διαβολία, ας, ἡ, διαβολή, ῆς, ἡ.
calumniatorie, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς, διαβόλως.
calumniatorius, συκοφαντικός, ή, όν, διαβολικός, ή, όν.
calumnior, διαβάλλω τινά, συκοφαντέω τινά τινος, σκαιάζω τινά, ἀποσυκάζω, ἐπηρεάζω, ῶ, ἐπηρεάζω, κακῶς λέγω τινά, κακῶς ἀγορεύω.
calumniosus, συκοφαντικός, ή, όν.
calumniosas delationes comminiscor, συκοφαντέω, ῶ.
calumniosus delator, συκοφάντης, ου, ὁ, σκαιός, ή, όν.
calumniosa delatrix, συκοφάντρια, ας, ἡ, συκοφαντία, ας, ἡ.
calvo, as, φαλακρόω, ῶ.
calvo, is, καταφαλακρίζομαι.
calvus, φαλακρός, ή, όν.
calx, extrema pars pedis, πτέρνα, ης, ἡ, σφυρόν, ῦ, τό.
calcibus impeto, λακτίζω, λακτίζω τι. Aristoteles.
calx, cis, τίτανος, ου, ὁ, κονία, ας, ἡ, γύψος, ου, ἡ.
calx viva, ἄσβεστος, ου, ἡ, ἀσβεστόπετρος, ου, ὁ.
camelarius, καμηλίτης, ου, ὁ.
camelus, κάμηλος, ου, ὁ.
camena, μοῦσα, ης.
camera, καμάρα, ας, ἡ.
cameram altam habens, ὑψόροφος, ου, ὁ.
camerarius, καμαρωτός, ή, όν.
cameratus, καμαρωτός, ή, όν.
camero, καμαρόω, ῶ.
camilla, ἱέρεια, ας, ἡ.
in camino excoquo, καμινεύω.
caminus, κάμινος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
cammarus, ἀστακός, οῦ, ὁ.
camœna, μοῦσα, ης, ἡ.
campana, κώδων, ωνος, ὁ, καμπάνη, ης, ἡ.
campanam pulsare, κρούειν καμπάνην.
campestris, πεδινός, ή, όν.
campior, καλλιθέατος, ου, ὁ.
campus, πεδίον, ου, τό, πέδον, ου, τό.
campus Martius, ἄρειον πεδίον.
per campum, πανπεδίον, ου, τό.
camurus, inflexus, & curvus, ἐπικαμπής, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, καμπύλος, ου, ὁ.
camus, κημός, οῦ, ὁ.
canaliculus, σωλήνιον, ου, τό.
canalis, σωλήν, ῆνος, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.
canalis subterraneus, ὑπόνομος, ου, ὁ.
canalitius, σωληνωτός, ή, όν.
canatim, h. e. ad similitudinem canis, ἐοικώς κυνί.
cancellarius, ἀρχιγραμματεύς, έως, ὁ.
cancellatim, κιγκλιδόν.
cancellatus, κιγκλιδωμένος, η, ον, κιγκλιδωτός, ή, όν, δικτυωτός, ή, όν.
cancelli, κιγκλίς, ίδος, ἡ.
cancello, κιγκλίζω.
cancer, cri, καρκίνος, ου, ὁ, sive, καρκίνος, ου, ὁ. etiam hoc nomine Cancer sidus, unum e duodecim Zodiaci signis.
cancer morbus, καρκίνος, ου, ὁ, καρκίνωμα, ατος, τό.
cancer, parvus, καρκίνιον, ου, τό.
candefacio, λευκαίνω.
candefacio, ignitum reddo, ἐκπυρίζω.
candefactus, διάπυρος, ου, ὁ.
candela, λύχνος, ου, ὁ, λυχνίδιον, ου, τό, λυχνίς, ίδος, ἡ, λύχνιον, ου, τό, λυχνία, ας, ἡ.
candelabrum, λυχνίον, ου, τό, λυχνοῦχος, ου, τό.
candeo, candidus sum, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
candesco, λευκαίνομαι, ὁμοῦ.
candidati, qui dignitatem petunt, οἱ παραγγέλλοντες τὰς ἀρχάς, οἱ δεξιούμενοι.
candidatum esse, ambire, παραγγέλλω. Plutarch. δεξιοῦμαι.
candidatus, alba veste indutus, λευχειμονῶν, οῦντος, ὁ, λαμπροφόρος, ου, ὁ.
candide, ἀπλῶς, ἀφθόνως, ἀπλῶς.
candidus, λευκός, ή, όν, ἀργός, ή, όν.
candidus, cum ad animum transfertur, ἀγαθόφρων, ονος, ὁ, ἄκακος, ου, ὁ, χρηστός, ή, όν, καθαρός, ά, όν, ἁπλοῦς, οῦς, ὁ, καὶ ἡ.
candor, oris, albedo, λευκότης, ητος, ἡ.
candor, de animo dictus, ἀγαθότης, ητος, ἡ, ἁπλότης, ητος, ἡ.
caneo, & canesco, πολιόομαι, οῦμαι, ἐπιπολιόομαι, οῦμαι.
cani, αἱ πολιαί.
canicula, κυνίδιον, ου, τό, κυνίσκη, ης, ἡ.
canicula, sidus, σείριος, ου, ὁ, κυνάστρον, ου, τό.
caniculæ æstus, καῦμα, ατος, τό.
caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
caniculus, κυνάριον, ου, τό.
caninus, κύνειος, ου, ὁ, κυνικός, ή, όν.
caninos oculos habens, κυνώπης, ου, ὁ.
caninam faciem habens, κυνοπρόσωπος, ου, ὁ.
canina musca, κυνόμυια, ας, ἡ.
canina carne vesci, κυνοφαγέω.
canini dentes, κυνόδοντες.
canina convulsio, κυνικὸς σπασμός.
canis, κύων, κυνός, ὁ, καὶ ἡ, σκυλάκιον, ου, τό.
canis sidus, σείριος, ου, ὁ.
canis marinus, καρχαρίας, ου, ὁ.
canum admissura, σκυλακεία, ας, ἡ.
canis venaticus, κύων θηρευτής.
canis vestigiator, κύων ἰχνευτής.
canistrum, κάνεον, ου, τό, καὶ κάνης, ητος, ὁ.
canistrum parvum, κανίσκιον, ου, τό, κανίσκος, ου, τό.
canities, πολιότης, ητος, ἡ, πολιά, ᾶς, ἡ.
canna, κάννα, ης, ἡ, δόναξ, ακος, ὁ, κάλαμος, ου, ὁ.
cannabaceus, καννάβινος, ου, ὁ.
cannabis, κάνναβις, εως, & ιδος, ἡ.
canneus, καλάμινος, ου, ὁ.
cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
cano cithara, κιθαρίζω.
cano calamo, καλαμίζω.
calamo canens, καλαμόφθογγος, ου, ὁ.
cano fidibus, χορδολογέω, ῶ.
cano receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλέομαι.
cano classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνω.
cano surdis, κωφοῖς λέγω.
cano eleganter, ἁρμονιάω, ῶ.
canon, κανών, όνος, ὁ.
in canonem relati libri, κανονικὰ βιβλία.
non relati, ἀκανόνιστα βιβλία.
canonicus, κανονικός, ή, όν.
canor, ἦχος ᾠδικός.
canorus, φωνήεις, εντος, ὁ, λιγυρός, ά, όν, λιγύφθογγος, ου, ὁ, ἄφωνος, ου, ὁ, ᾠδικός, ή, όν, ἠχήεις, ου, ὁ, ἠχητικός, ή, όν, ἀοίδιμος, ου, ὁ, λιγυρόθροος, ου, ὁ, λιγύς, ύος, ὁ, καὶ ἡ, ἀηδών, όνος, ὁ, καὶ ἡ, & ἱμερόεις, εος, ὁ, καὶ ἡ, μουσικός, ή, όν, λίγυρος, ου, γόος, ου, γόον, τό.
canore, φδικῶς.
canore, seu suavi pronunciatione, εὐφώνως.
cantator, ᾠδός, οῦ, ὁ, ψάλτης, ου, ὁ.
cantatrix, ψάλτρια, ας, ἡ.
cantatus, ἀοίδιμος, ου, ὁ, ὑμνητός, ὄντος, ὁ.
cantharis, κανθαρίς, ίδος, ἡ.
cantharus, κάνθαρος, ου, ὁ, κρατὴρ ὑγρός, ὁ.
cantherius, καβάλλης, μοχθηρός.
canthus, κανθός, οῦ, ὁ.
canticum, ᾠδή, ῆς, ἡ, ᾆσμα, ατος, τό, μέλος, εος, τό.
canticum convivale, σκόλιον, ου, τό. Aristophanes.
cantilena, ᾆσμα, ατος, τό, μέλος, εος, τό.
cantilena pastoralis, βουκολισμός, οῦ, ὁ.
cantilenæ, quas pueris nutrices canunt ad eos sopiendos, ἐπῳδίσματα, καταβαυκαλήσεις. Thema καταβαυκαλάω, & καταβαυκαλίζω, jucunda cantillatione sopio.
cantillo, μινυρίζομαι.
cantillatio, λαλυθισμός, οῦ, ὁ.
cantio, cantus, ᾆσμα, ατος, τό, μέλος, εος, τό, ψαλμός, οῦ, ὁ, ᾠδή, ῆς, ἡ.
cantito, ᾀσματίζω.
cantiuncula, μελισμάτιον, ου, τό, μελύδριον, ου, τό.
canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
cantor, ψάλτης, ου, ὁ, ᾠδός, οῦ, ὁ.
cantus, ᾆσμα, ατος, τό, ᾠδή, ῆς, ἡ.
cantus lugubris, θρῳδία, ας, ἡ.
cantus elegantia, ἁρμονία, ας, ἡ.
cantus ad citharam, προσῳδία, ας, ἡ.
cantus chori, χορῳδία, ας, ἡ.
cantus studiosus, φιλῳδός, οῦ, ὁ, φιλαοιδός, οῦ, ὁ, ἀδαήμονος, ου, ὁ.
canus, πολιός, ά, όν, λευκός, ή, όν, λευκανθής, έος, ὁ, λευκανθὲς κάρα, caput canum. Sophocles.
canus aliquantum, ὑπόπολιος, ου, ὁ.
canus ante tempus, πρωτόπολιος, ου, ὁ.
capacitas, χώρησις, εως, ἡ, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
capax, δεκτικός, ή, όν, χωρητικός, ή, όν.
capedo, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
capella, χίμαιρα, ας, ἡ, αἰγίδιον, ου, τό.
caper, τράγος, ου, ὁ, χίμαρος, ου, ὁ.
capere, delectare, τέρπειν τινά.
capere, decipere, πλανᾶν, φενακίζειν τινά.
capere, eligere, αἱρεῖν τὰ ὅπλα, arma.
capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
capero, ῥυσσόω, ῶ, ῥυτιδόω, ῶ.
capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, στέλλω τὰς ὀφρῦς.
capesso, ἐπιβάλλω, ὁρμάω, ἐφίεμαι, ἀναλαμβάνω, ἐπιχειρέω, ῶ.
capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
capessere Rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
capillaceus, τριχώδης, εος, ὁ, & ἡ.
capillamentum, τρίχωμα, ατος, τό.
capillatus, κατάτριχος, ου, ὁ, τριχωτός, ή, όν.
cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
capilli nigri, rufi, flavi, τρίχες μέλαιναι, ξανθαί, πυρραί.
capillitium, κόμη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τό.
capillo, as, τριχόω, ῶ.
capillorum defluvium, ἀλωπεκία, ας, ἡ.
capillos comere, τριχονομεῖν, ἐπικομεῖν.
capillosus, τριχώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, λαχνήεις, εντος, ὁ.
capillus, κόμη, ης, ἡ, θρίξ, τριχός, ἡ.
capillus Veneris, ἀδίαντον, ου, τό.
capillos calamistratos habens, πυρικόμος, ου, ὁ.
capillos passos habens (mulier) λυσίθριξ, ας, ἡ.
capillos promissos habens, τανυτρίχης, ου, ὁ, ἀνάθριξ, τριχός, ὁ.
capillos raros habens, ψεδνός, ή, όν.
capillum compono, βοστρυχίζω.
capio, prehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω, ῶ.
capio cibum, προσάγομαι τροφήν. Aristoteles in Problem.
capistro, φιμόω, ῶ, κημόω, ῶ.
capistrum, κεφαλοδέσμιον, ου, τό, κημός, οῦ, ὁ, φιμός, οῦ, ὁ.
capita librorum, κεφάλαια, τά.
in capita redigo, κεφαλαιόω, ῶ.
capital, ἄγος, εος, τό, quibusdam ἡ, κρήδεμνον, ου, τό.
capitalis, κεφαλικός, ή, όν, θανατικός, ή, όν.
capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτική, θανατώδης.
capitales inimicitiæ, κεφαλικαὶ ἔχθραι.
capitale odium, ἔσχατον μῖσος.
capitale flagitium, φονικὸν ἀδίκημα.
capitatus, κεφαλωτός, ή, όν.
capite periclitor, κινδυνεύω. Plutarchus κινδυνεύω ἀπολέσθαι.
a capite ad pedes, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, & inverso ordine, ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν. Homerus.
capite plecti, ἀποβάλλειν τὴν κεφαλήν. sine capite, ἀκέφαλος.
capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζω.
capite doleo, κεφαλαλγέω, ῶ, καρηβαρῶ.
capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὰ γράφεσθαι.
capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
capitis diminutio, κεφαλῆς ἐλάττωσις.
capitis dolor, κεφαλαλγία, ας, ἡ, καρηβαρία, ας, ἡ.
capito, κέφαλος, ου, ὁ, κεφαλῶν, ωνος, ὁ.
capitones, ἀνέραμοι, οἱ.
capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
capitulum, κεφάλαιον, ου, τό.
capo, onis, ἀλεκτρυών, όνος, ὁ, καὶ ἡ, ἐκτομίας, ου, ὁ.
capra, αἴξ, αἰγός, ἡ.
capra, vel caper sylvestris, αἴγαγρος, ου, vel ἡ.
capra cœlestis, αἴξ, αἰγός, ἡ.
caprimulgus, αἰγοθήλης, ου, ὁ.
caprina facie, αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ.
caprarius, αἰπόλος, ου, ὁ, αἰγονόμος, ου, ὁ, αἰπόλος, ου, ὁ.
caprea, δορκάς, άδος, ἡ, αἴγαγρος, ου, ὁ, δόρκαγρος, ου, ὁ.
capreola, δορκάς, άδος, ἡ.
capreoli, δορκάδια, τά.
capreus, αἴγειος, ου, ὁ.
capricornus, αἰγόκερως, ωτος, ὁ.
caprificatio, ἐρινασμός, οῦ, ὁ.
caprificus, ἐρινεός, οῦ, ὁ, αἰγεία συκῆ.
caprile, αἰγών, ῶνος, ὁ, αἰπόλιον, ου, τό.
caprinus, αἴγειος, ου, ὁ.
capsa, κάψα, ης, ἡ, κιβωτός, οῦ, ἡ, θύλαξ, ακος, ὁ.
capsula, θυλάκιον, ου, ὁ, κιβώτιον, ου, τό.
captatio, venatio, θήρα, ας, ἡ, θήρευσις, εως, ἡ, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
captator, θηρευτής, ὁ θηρευτικός, οῦ, ὁ.
captator verborum, λογοθήρας, ου, ὁ, ὀνοματοθήρας, ου, ὁ.
captio, deceptio, δόλος, ου, ὁ, ἀπάτη, ης, ἡ.
captiose, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
captiosus, ἀπατηλός, ή, όν, σοφιστικός, ή, όν, γρίφωδης, ου, ὁ.
captivitas, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
captivus, αἰχμάλωτος, ου, ὁ.

capti-

captivum abduco, αἰχμαλωτεύω, αἰχμαλωτίζω, cum accus.
captiva fœmina, αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ.
capto occasionem, φυλάττω, παραφυλάττω, ἐπιλαμβάνομαι προφάσεως.
capto, θηράω, θηρεύω, ἀγρεύω, ἄγρομαι, θηράω, ῶ, ἐπιλαμβάνομαι, τηρέω, ῶ, φυλάσσω, παραφυλάσσω.
captura, ἄγρα, ας, ἡ, λῆψις, εως, ἡ, ἅλωσις, εως, ἡ, ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ.
captus, ἁλοὺς ἔρωτι, amore, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, έντος, ὁ, ἁλισκόμενος, ου, ὁ.
captus, comprehensio, ὑπόληψις, εως, ἡ, κατάληψις, εως, ἡ.
captu facilis, εὐάλωτος, ου, ὁ.
captu difficilis, δυσάλωτος, ου, ὁ.
captus sum amore hujus rei. ἐπτόημαι περὶ τοῦτο ἐρωτικῶς.
capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
capulus, manubrium gladii, λαβὴ, ῆς, ἡ, κώπη, ης, ἡ.
capus, i, vel capo, onis, ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ, ἐκτομίας.
caput, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κεφάλαιον, ου, τὸ, κόρυμβον, ου, τὸ.
caput, origo, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
caput, summa, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ut κορυφὴ τοῦ λόγου, summa, vel caput sermonis.
caput erigo, ἀνακύπτω.
caput inclino, ἐπινεύω, κύπτω.
caput scalpere, κνᾶσθαι τὴν κεφαλήν.
caput aperire, κεφαλὴν ἀπογυμνῶσαι, ἀποκαλύπτειν κρᾶτα.
capotium, tutela parietum ab aqua pluviali, θριγκὸς, οῦ, ὁ.
carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
carbaseus, vel carbasinus, λίνεος.
carbasus, λίνον, ου, τὸ, λαῖφος, εος, τὸ, λαίφη, ης, ἡ, λαμπὶς, ίδος, ἡ.
carbo, ἄνθραξ, ακος, ὁ, θερμαστρὶς, ίδος, ὁ.
carbonaria fornax, ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ.
carbonariam, seu atram faciem habens, ἀνθρακίας, ου, ὁ, ἡ.
carbonarius, θερμαστὴς, οῦ, ὁ.
carbunculus, ἀνθράκιον, ου, τὸ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
carbunculus, gemma. ἀνθράκιον, ου, τὸ.
carbunculus, ulcus, ἀνθράκωσις, εως, ἡ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
carcer, δεσμωτήριον, ου, τὸ, φυλακὴ, ῆς, ἡ, εἱρκτὴ, ῆς, ἡ.
carcerarius, φυλακίτης, ου, ὁ.
a calce ad carceres redire, διαυλοδρομεῖν.
carceres cursorum, βαλβὶς, ῖδος, ἡ, γραμμὴ, ῆς, ἡ, ἀφετηρία, ας, ἡ, subintellige γραμμὴ, vel θύρα.
in carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, aut ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
carcerarius, adject. εἱρκτικὸς, ου, ὁ.
a calce ad carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
a carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
a carceribus exire, ἐκβῆναι ἀπὸ ὕσπληγος, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
carceris custos, εἱργμοφύλαξ, ακος, ὁ, δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ.
carchesium, εἶδος ποτηρίου.
carcinoma, καρκίνωμα, ατος, τό.
cardiacus, καρδιακὸς, οῦ, ὁ.
cardines mundi, οἱ πόλοι.
cardines rerum, ἔργων αἰτίαι.
cardo, θαιρὸς, οῦ, ὁ, στροφεὺς, έως, ὁ στρόφιγξ, ιγγος, ὁ, γίγγλυμος, ου, ὁ.
carduelis, ἀκανθὶς, ίδος, ἡ.
carduus, σκόλυμος, ου, ὁ.
care, πολυτελῶς.
carectum, δονακὼν, ῶνος, ὁ.
careo, ἀποστερέομαι, cum genitivo. στερέω, ῶ, δέομαι.
carere sensu, ἀναισθητεῖν.
carex, quibusdam τὸ ξίφιον, ου, aliis τὸ ἄγρωστις, ου, vel ἡ κύπειρος, ου.
carica, ἰσχὰς, άδος, ἡ.
caries, σηψ, σηπὸς, ὁ, σαπρότης, τητος, ἡ.
carina, τρόπις, ιος, ἡ, γάστρα, ας, ἡ, ἐντερόνεια, ας, ἡ, κύτος, εος, τό.
carinari, χλευάζεσθαι.
carino, σκώπτω, ω.
cariosus, σηπεδὼν, όνος, ὁ, & ἡ, σαπρὸς, οῦ, ὁ, σήπων, οντος, ὁ.
carissimus, τιμιώτατος, ου, ὁ, γνησιώτατος, ου, ὁ.
caritas, πολυτέλεια, ας, ἡ, τιμιότης, τητος, ἡ, ἀγάπη, ης, ἡ.
caritate annonæ premi, ἐν σπάνει γίνεσθαι.
caritas rei frumentariæ, σπάνις, ας, ἡ, σιτοδεία, ας, ἡ.
caritas summa, τιμιότης, ας, ἡ.
carmen, ᾆσμα, ατος, τὸ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, μέλος, εος, τὸ, ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, ἄσμα, ατος, τὸ, μέλισμα, ατος, τὸ, μέτρον, ου, τὸ, νόμος, ου, ὁ, ὕμνος ου, ὁ, ὅθεν νόμος, Aristophanes.
carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, ὑμὴν, ένος, ὁ.
carmen pastoritium, βουκολισμὸς, οῦ, ὁ.
carmenialia, ἀμοιβαῖα, ας, ἡ.
carmina compono, μουσοποιέω, ποιῶ.
carmina scribo, στιχίζω.
carmine celebro, ἐξυμνέω, ῶ, ὑμνέω, ῶ, ἐγκωμιάζω, ῶ.
carminis amans, φιλῳδὸς, ου, ὁ.
carminatio, ξανισμὸς, οῦ, διάξανσις, εως, ἡ.
carmino, ξαίνω, διαξαίνω, ξαίνω.
carnalis, σαρκικὸς, οῦ, ὁ.
carnarium, κρεῖον, ου, τὸ, κρεωπώλιον, ου, τὸ.
carnarius, κρεωπώλης, ου, ὁ, κρεοδαίτης, ου, ὁ.
carneus, σαρκικὸς, οῦ, ὁ.
carnes bubulæ, κρέα βόεια.
carnes elixæ, ἀπόβαπτα κρέα.
carnes assæ, φλογίδες, αἱ.
carnes distribuo, κρεανομέω, ῶ.
carnis privium, ἀπόκρεως, ω, ὁ.
carnium abstinentia, κρεῶν ἀποχή.
carnium amor, φιλοσαρκία, ας, ἡ.
carnifex, δήμιος, ου, ὁ, σαρκοβόρος, ου, ὁ.
carnificina, κρεουργεῖον, ου, τὸ, βασανιστήριον, ου, τό.
carnifico, κρεουργέω, ῶ, ἀναιρέω, ῶ.
carnivorus, σαρκοβόρος, ου, ὁ, κρεοφάγος, ου, ὁ, σαρκοφάγος, ου, ὁ.
carnositas, πολυσαρκία, ας, ἡ.
carnosus, πολύσαρκος, ου, ὁ, σαρκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, εὔσαρκος, ου, ὁ.
caro, σὰρξ, κὸς, ἡ, κρέας, ατος, τό.
caro ovilla, οἰέαιον κρέας.
carpentarius, ἁμαξουργὸς, οῦ, ὁ.
carpentum, ὄχημα, ατος, τὸ, ἅμαξα, ης, ἡ.
carpo, decerpo, δρέπομαι, ἀμέργω, vel ἀμέρδω, ἐκδρέπω, ἐκδρέπομαι, τίλλω, & τίλω, ἐκνεμέω, ῶ, χρώω.
carpo flores, ἀνθολογέω, ῶ, ἀνθολογέομαι, ἀνθίζομαι.
carpo reprehendo, σκώπτω εἰς τὰς ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
carptim, ἀποθέγδην, ἐξ ἀπομνήσεως.
carptor, reprehensor, διασύρτης, ὁ.
carptus, δρεφθεὶς, έντος, ὁ, ἐσπαραγμένος, ου, ὁ.
carpus, καρπὸς, οῦ, ὁ.
carruca, ἁμάξιον, ου, τὸ, ἁμαξὶς, ίδος, ἡ.
carrucarius, ἁμαξηγὸς, οῦ, ὁ, ἁμαξηλάτης, ου, ὁ.
carrus, vel carrum, ἅρμα, ατος, τὸ, ἅμαξα, ης, ἡ.
carticula, δάκτυλον, ου, τό.
cartilagineus, χονδρώδης, εος, ὁ, χονδρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
cartilago, χόνδρος, ου, ὁ.
caruncula, κρεάδιον, ου, τὸ, σαρκίδιον, ου, τό.
carus, τριπφιλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, πολύτιμος, ου, ὁ, ἐντίμος, ου, ὁ, τίμιος, ου, ὁ, γνήσιος, ου, ὁ.
caryota, φίλτρον, ου, τό. Eustathius.
casa, στέγη, ης, ἡ, ἔπαυλις, εως, ἡ, καλύβη, ης, ἡ.
casarius, καλυβίτης, ίου, ὁ.
caseus, τυρὸς, οῦ, ὁ, τροφαλὶς, ίδος, ἡ, & τροφαλλὶς, ίδος, ἡ.
caseus recens, τυρὸς χλωρός. cui opponitur, τυρὸς ξηρὸς, vel παλαιός.
caseus sale aspersus, ἁλίτυρος, ου, ὁ.
caseolus, τυρίον, ου, τό.
casei formulæ, τροφαλίδες γάλακτος.
cassis, rete venatorum, δίκτυον, ου, τὸ, ἄρκυς, υος, ἡ, & ἄρκυον, ου, τό.
cassis, galea, κόρυς, υθος, ἡ, περικεφαλαία, ας, ἡ.
cassita, κορυδαλὸς, οῦ, ὁ, κορυδαλλὸς, οῦ, ὁ, κορυδαλλὶς ίδος, ἡ.
cassum, κενὸν, οῦ, τὸ, μάταιον, ου, τὸ, ἀλαῖον, ου, τό.
cassus, inanis, ψιλὸς, οῦ, ὁ, μάταιος, ου, ὁ.
incassum, εἰς κενόν.
castanea, κάστανον, ου, τὸ, λόπιμον, ατος, τό.
caste. ἁγνῶς, καθαρῶς.
castellum, φρούριον, ου, τὸ, κώμη, ης, ἡ, ἔρυμα, ατος, τὸ, προβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιτείχισμα, ατος, τό.
castellatim, κατὰ φρούρια.
castigare, punire, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
castigatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, κολασμὸς, οῦ, ὁ, νουθεσία, ας, ἡ, ἐπίπληξις, εως, ἡ.
castigator, ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ.
castigo, παιδεύω τινὰ, ἐπιπλήττω τινὶ, & τινὰ, ἐπανορθόω, ῶ, κολάζω.
castitas, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, τητος, ἡ.
castor, κάστωρ, ορος, ὁ.
Castor, & Pollux, οἱ ἄνακες.
Castoris, & Pollucis templum, ἀνάκειον, ου, τό.
castoreus, καστόρειος, ου, ὁ.
castra, στρατόπεδον, ου, τὸ, παρεμβολὴ, ῆς, ἡ.
castra muto, μεταστρατοπεδεύω, ἐκστρατοπεδεύομαι.
castrametatio, στρατοπέδευσις, εως, ἡ, κατασκηνὴ, ῆς, ἡ.
castris cingo, περιστρατοπεδεύω.
castrorum Præfectus, στρατοπεδάρχης, ου, ὁ.
castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρεῖν τὴν στρατιάν.
castra pono, στρατοπεδεύω.
castrametor, στρατοπεδεύω.
castratio, εὐνουχισμὸς, οῦ, ὁ, ὀρχοτομία, ας, ἡ.
castrator, τομεὺς, έως, ὁ.
castratus, εὐνοῦχος, ου, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, έντος, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκτετμημένος, ου, ὁ.
castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
castro, excido, ἐκτέμνω τινὰ, εὐνουχίζω, ὀρχοτομέω.
castrum, locus muris munitus, ἔρυμα, ατος, τὸ φρούριον, ου, τό.
castus, ἁγνὸς, οῦ, ὁ, καθαρὸς, οῦ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ.
casu, ἐκ τύχης, συμβεβηκότως.
casula, σκηνίδιον, ου, τὸ, καλυβίδιον, ου, τό.
casutus, πεσούμενος, ου, ὁ.
casus, lapsus, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τὸ, ὄλισθος, ου, ὁ, πταῖσμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, διαπτώμα, ατος, τὸ, κατάπτωσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ.
casus, calamitas, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστύχημα, ατος, τὸ, ἀτύχημα, εως, ὁ.
casus fortuitus, σύμβαμα, ατος, τό.
si casu incideritis, ἐὰν τύχῃ.
cataclysmus, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ.
catadromus, κατάδρομος, ου, ὁ.
catalogus, κατάλογος, ου, ὁ.
catamitus, πόρνος, ου, ὁ.
cataphractus, κατάφρακτος, ου, ὁ.
catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
catapultarius, καταπελτικός, οῦ, ὁ.
cataracta, vel cataractes, καταράκτης, ου, ὁ.
catarrhus, κατάῤῥοος, ῥου, ὁ.
catechesis, κατήχησις, εως, ἡ.
catella, κυνίσκη, ης, ἡ.
catellus, κυνίδιον, ου, τὸ, σκυλάκιον, ου, τὸ, κυνίσκος, ὁ.
catena, δεσμὸς, οῦ, ὁ, σειρὰ, ᾶς, ἡ, ἅλυσις, εος, ἡ.
catena constringo, σειρόω.
catenæ in modum connecto, ὁρμαθίζω.
catenatus, ἁλυσιδωτὸς, οῦ, ὁ.
catenis constrictus, ἁλυσίδετος, ου, ὁ.
cateno, δεσμεύω, ῶ, δεσμεύω.
catenula, ἁλυσίδιον, ου, τό.
caterva, στῖφος, εος, τὸ σπεῖρα, ας, ἡ, ἴλη, ης, συλλογὸς, οῦ, ὁ, πολυπληθία, ας, ἡ.
catervatim, ἰληδὸν, ἀγεληδόν.
cathedra, καθέδρα, ας, ἡ.
catinus, vel catinum, τρυβλίον, ου, τὸ, παροψὶς, ίδος, ἡ.
catulus, σκύμνος, ου, ὁ, σκύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ.
catus, a, um, sagax, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, εὐλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
catus, felis, αἴλουρος, ου, ὁ, γαλῆ, ῆς, ἡ.
cavamen, κοίλωμα, ατος, τό.
cavatus, κοιλωθεὶς, έντος, ὁ.
cauda, οὐρὰ, ᾶς, ἡ, κέρκος, ου, ἡ.
cauda vulpina, ἀλωπέκουρος, ου, ἡ.
cauda Ursæ, nomen stellæ, ἀρκτοῦρος, ου, ὁ.
cauda equina, ἵππουρις, εως, ἡ.
cauda canis, κυνόσουρα, ας, ἡ, Item sidus cœleste.
cauda blandiri, σαίνειν οὐρᾷ. κύων σαίνουρος, canis, qui cauda blanditur.
cauda mutilatus, κολοβόκερκος, ου, ὁ, κολοβοῦρος, ου, ὁ.
cada avium, ὀῤῥοπύγιον, ου, τό.
caudam moritans, σείσουρος, ου, ὁ, seu σαίνουρος, ου, ὁ.
caudatus, οὐραῖος, ου, ὁ, κέρκωψ, ωπος, ὁ, κερκοφόρος, ου, ὁ.
caudex, στέλεχος, ου, τὸ, στέλεχος, εος, τὸ, κορμὸς, οῦ, ὁ.
candicalis, στελεχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
cave facias, φυλάττου, vel ὅρα μὴ ποιήσῃς.
cavea, κύρτη, ης, ἡ, κυρτὶς, ίδος, ἡ, οἰκίσκος, ου, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ, γαλεάγρα, ας, ἡ.
cavendum est, εὐλαβητέον.

caveo, ἀπαμβλύνομαι, ὁμαι, cum accusativo. φυλάττομαι, ἐξαλεύομαι, φεύγω.
caveo instrumento, διομολογέομαι, οῦμαι.
cavere sibi ab aliqua re, προσέχειν ἀπό τινος, & προσέχειν ἑαυτῷ ἀπό τινος, φυλάττειν ἑαυτὸν ἀπό τινος.
caverna, ἄντρον, ου, τό, τρώγλη, ης, ἡ.
cavernæ dentium, ἐμβόθρια τῶν ὀδόντων.
cavernosus, ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
caverncula, μυχὸς, οῦ, ὁ.
cavernum, τρύπημα, ατος, τό.
cavilla, æ, σκῶμμα, ατος, τό, σόφισμα, ατος, τό.
cavillatio, ὕβρις, εως, ἡ, ἀνάγκη, ης, ἡ, παρεγχείρησις, εως, ἡ, χλευασμὸς, οῦ, ὁ.
cavillator, φιλοκέρτομος, ου, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ, κερτόμος, ου, ὁ.
cavillatorius, σοφιστικὸς, ῆ, ὁ, αἰρετικὸς, ου, ὁ, κερτόμος, ου, ὁ.
cavillor, σκώπτω τινὰ εἴς τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, ῶ, σκώπτω.
cavitas, γρώνη, ης, ἡ, γύαλον, ου, τό, κοίλωμα, ατος, τό, κοίλωμα, ατος, τό, κοιλία, ας, ἡ.
caula, ἔπαυλις, εως, ἡ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
caulæ, μάνδραι, αἱ, περίβολοι, οἱ.
cauliculus, καυλίσκος, ου, ὁ.
caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
cavo, κοιλόω, ῶ, κοιλαίνω.
caupo, κάπηλος, ου, ὁ, ξενοδόχος, ου, ὁ.
caupona mulier, καπηλὶς, ίδος, ἡ.
caupona, taberna, καπηλεῖον, ου, τό, οἰνοπώλιον, ου, τό.
cauponaria ars, καπηλεία, ας, ἡ.
cauponariam artem exerceo, καπηλεύω.
cauponarius, καπηλικὸς, ῆ, ὁ.
cauponor, καπηλεύω.
causa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ου, τό, πρόφασις, εως, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
hujus rei causa, τούτου.
sua causa, ὑπὲρ σοῦ.
absque causa, ἀναιτίως.
qui est in causa, idest auctor alicujus rei, παραίτιος, ου, ὁ, συναίτιος, ου, ὁ, αἴτιος, ου, ὁ, αἴτιός εἰμι, in causa sum.
hac de causa, ἐκ τούτου.
qua de causa, διότι.
causam attribuo, αἰτιάομαι, ῶμαι.
causam defendere, ἀπολογέω δίκην. Aristophanes, ἀπολογεῖσθαι δίκην.
causam prodere, προδιδόναι δίκην.
causas fingo, προφασίζομαι.
causa cognita, τῆς αἰτίας φανείσης.
causa est, cur, αἰτία, δι' ἥν.
causa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
causa indicta damnare, ἀκρίτως, ἢ ἀκρίτου λόγου καταδικάζεσθαι.
causam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, ἀπολογεῖσθαι, δίκην εἰπεῖν, ἀγορεύειν, δικολογίζεσθαι.
causalis, αἰτιολογικὸς, ῆ, ὁ.
causidicus, δικολόγος, ου, ὁ, συνήγορος, ου, ὁ.
causor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω, ῶ.
caute, ἀσφαλῶς.
cautela, ἀσφάλεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cauterium, καυτήριον, ου, τό.
cautes, is, ῥαχία, ας, ἡ, πέτρα, ας, ἡ, ἀπορρῶγες, ῶν, αἱ.
cautio, ἀσφάλεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cautio, chirographum, seu syngrapha, γραμματεῖον, ου, τό, συγγραφὴ, ῆς, ἡ. Budæus, Thucydides.
cautum est legibus, διείρηται ὁ νόμος.
cautiones, ἀσφάλειαι, αἱ.
cautor, προφυλακτικὸς, ῆ, ὁ.
cautus, ἀσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, προφυλακτικὸς, ῆ, ὁ, ἐπιμελὴς, ὁ καὶ ἡ, σώφρων, ὁ, ὁ.
cavum, κοίλωμα, ατος, τό, κοῖλον, ου, τό.
cavus, κοῖλος, ου, ὁ, ἀσόνιλος, ου, ὁ, διάκοιλος, ου, ὁ.
cavus utrinque, ἀμφίκοιλος, ου, ὁ.

C E.

cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, ἀτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
cedere bonis, ἐκβαίνω τῶν ὄντων.
cedo, cessi, παραχωρέω τοῦ βήματος, e suggestu. εἴκω τινί, ὑποχωρέω τῆς ὁδοῦ, de via, ὑποχάζω.
cedo tibi sede, ὑπείκω σοι τῆς ἕδρας.
cedo, idest, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
cedrinus, κέδρινος, ου, ὁ.
cedrus, κέδρος, ου, ὁ.
celator, τορευτὴς, οῦ, ὁ.
celatura, τόρευσις, εως, ἡ.
celatus, τετορευμένος, ου, ὁ, ἀνακεκρυμμένος, ου, ὁ.
celeber, διαφημισμένος, ου, ὁ.
celeberrimus, ὀνομαστότατος, ου, ὁ.

celebrare, prædicare, ὀνομαστὸν ποιέω, δοξάζω τινά, aliquem celebro.
celebrare laudibus, ἐπευφημίζω τινά τινι, ἐγκωμιάζω τινά.
celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
celebratio, ἐπιφημισμὸς, οῦ, ὁ, διαβόησις, εως, ἡ, ἑορτασμὸς, οῦ, ὁ.
celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον, ου, τό.
celebratus, ἀριδήλος, ου, ὁ, διαβόητος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
celebris, ἔνδοξος, ου, ὁ, περιβόητος, ου, ὁ, ἐπιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, κλεινὸς, ῆ, ὁ, κυδίων, ονος, ὁ, λόγιμος, ου, ὁ, ὀνομαστός, ου, ὁ, ὀνομαστὸς, ῆ, ὁ, μεγαλώνυμος, ου, ὁ, πολυώνυμος, ου, ὁ, περίφημος, ου, ὁ, φατὸς, οῦ, ὁ, διάσημος, ου, ὁ, περίσημος, ου, ὁ, πολύφημος, ου, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, φατὸς, οῦ, ὁ.
celebritas, frequentia hominum, πολυπλήθεια, ας, ἡ, πανήγυρις, εως, ἡ.
celebritas, famæ claritas, εὐδοξία, ας, ἡ, εὔκλεια, ας, ἡ, εὐφημία, ας, ἡ.
celebriter, ὀνομαστῶς.
celebro, frequento, φοιτάω πρός τι.
celer, ταχὺς, εῖα, ύ, ὀξὺς, εῖα, ύ, αἰθυγὸς, οῦ, ὁ, ἰσχύμενος, ου, ὁ, κραιπαλιμος, ου, ὁ, ταχυβάμων, ονος, ὁ, γοργὸς, ῆ, ὁ, ῥαδινὸς, ῆ, ὁ, (Anacreon) ποδώκης, ου, ὁ, ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, ἀργὸς, οῦ, ὁ, λαιψηρὸς, οῦ, ὁ, ταχινὸς, οῦ, ὁ, ἀκύοχος, ου, ὁ, ἀκύπαλος, ου, ὁ, ἀθρόος, ου, ὁ, ψαυχρὸς, οῦ, ὁ, θοὸς, οῦ, ὁ.
celer cursu, ποδώκης, ου, ὁ.
celer ingenio, ταχὺς, έος, ὁ.
celer manibus, εὔχειρ, ειρος, ὁ.
celer pedibus, ἀελλόπους, οδος, ὁ.
celeritas, ταχύτης, ητος, ἡ, ὠκύτης, ητος, ἡ.
celeritas manuum, εὐχειρία, ας, ἡ, ὀξυχειρία, ας, ἡ.
celeritas mentis, ταχύνοια, ας, ἡ.
celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδὴν, θοῶς, αἶψα, κραιπαλίμως, τορῶς, ὄτλως, κλειτοῦ, ἐν τάχει.
celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
celero, ταχύνω.
celerrime, τάχιστα.
quam celerrime, ὅτι τάχιστα.
cella, ἀποθήκη, ης, ἡ, ταμιεῖον, ου, τό.
cella vinaria, οἰνὼν, ῶνος, ὁ, οἰνοθήκη, ης, ἡ.
cellarium, ταμιεῖον, ου, τό.
cellarius, ταμίας, ου, ὁ.
cellula, τὸ μικρὸν οἰκίσκος, ου, ὁ, καλυμμάτιον, ου, τό.
celo, abscondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινά, aliquem, καλύπτω, ἐγκρύπτω.
celox, κέλης, ητος, ὁ.
celsitudo, excellentia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑψηλότης, ητος, ἡ, ὕψος, εος, τό.
celsitudo animi, τὸ ὑψηλὸν, μεγαλόνοια, ας, ἡ.
celsus, ὑψηλὸς, ῆ, ὁ, μετέωρος, ου, ὁ.
cenotaphium, κενοτάφιον, ου, τό.
censeo, puto, τιμάω, ῶ, ἀξιόω, ῶ, νομίζω, οἴομαι, δοκέω, ῶ, συμβάλλω.
censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι, ῶμαι.
censere, sententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
censere, facultates æstimare, τιμάω, τινά τινος, tanti.
inter viros censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
censio, τίμησις, εως, ἡ.
censitor, ἀπογραφεὺς, έως, ὁ, τιμητὴς, οῦ, ὁ.
censor, τιμητὴς, οῦ, ὁ.
censorius, τιμητικὸς, ῆ, ὁ.
censura, τιμητεία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ.
census, τίμημα, ατος, τό.
census, participium, τετιμημένος, ου, ὁ.
centaurus, κένταυρος, ου, ὁ.
centenarius, ἑκατοντούτης, ου, ὁ.
centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
centesimus, ἑκατοστὸς, ῆ, ὁ.
centies, ἑκατοντάκις.
centimanus, ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ.
centipes, σκολοπένδρα, ας, ἡ, πολύπους, ποδος, ὁ.
cento, κέντρων, ωνος, ὁ.
centrum, κέντρον, ου, τό.
centum, ἑκατόν.
centunculus, ῥάκιον, ου, τό.
centupondium, ἑκατοντάσταθμον, ου, τό.
centuplus, ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, & ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ.
centuria, ἑκατοστύς, ύος, ἡ.

in centurias distribuo, συλλοχίζω, καταλοχίζω.
in centurias describo, διακοσμέομαι ἐς δεκάδας. Homerus.
centuriatim, κατὰ λόχους.
centuriati milites, καταγεγραμμένοι στρατιῶται.
centuriatus, ταξιαρχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.
centurio, ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, vel ἑκατοντάρχης, ου, ὁ.
centurionatus, ταξιαρχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.
cepa, κρόμμυον, ου, τό.
cephalus, piscis, κέφαλος, ου, ὁ.
cera, κηρὸς, οῦ, ὁ.
cera compactus, κηροπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, κηρόπλαστος, ου, ὁ.
cera obduco, κηρόω, ῶ.
cerarius, κηροπλάστης, ου, ὁ, κηρουργὸς, οῦ, ὁ.
cerastes, κεράστης, ου, ὁ.
cerasum, κεράσιον, ου, τό.
cerasus, κέρασος, ου, ὁ.
ceratura, κήρωμα, ατος, τό, κήρωσις, εως, ἡ.
ceratus, κηρώδης, εος, ὁ, κηρωτὸς, ῆ, ὁ.
cercopithecus, κερκοπίθηκος, ου, ὁ.
cerdo, βάναυσος, ου, ὁ, βυρσοδέψης, ου, ὁ.
cerealis, δημήτριος, ου, ὁ, δημητριακὸς, ῆ, ὁ.
cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ.
cerebrum, ἐγκέφαλος, ου, ὁ.
ceremonia, θρησκεία, ας, ἡ, τελετὴ, ῆς, ἡ, θεσμὸς, οῦ, ὁ, ἱερὸν, οῦ, τό.
ceres, Δημήτηρ, τρος, ἡ, Ἀλωαία, ας, ἡ.
cereris lucus, Δημήτρειον, ου, τό.
cereus, ea, um, κήρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, κήρινον, ου, τό.
cereus, κηρὸς, οῦ, ὁ, κηρίον, ου, τό.
cerites, gemma ceræ similis, κηρίτης, ου, ὁ.
ceritus, δαιμονόληπτος, ου, ὁ, μανιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
cernere dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
cerno, βλέπω τι, vel εἴς τινα.
cerno hereditatem, ἐγχειρέω τινί· ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, aut ὅμοια.
cerno acutum, ὀξυδερκέω, ῶ, & ὀξυδορκέω, ῶ.
ipse oculis meis cerno, αὐτοπτέω, ῶ.
cernuus, ἐπικαμπὴς, έος, ὁ, πρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
cero, as, κηρόω, ῶ, κατακηρόω, ῶ.
ceroma, κήρωμα, ατος, τό.
certamen, ἀγὼν, ῶνος, ὁ, ἆθλος, ου, τό, ἅμιλλα, ης, ἡ.
certamen equestre, ἱπποδρομία, ας, ἡ, ἀγὼν ἱππικὸς, ἱππικόν, ου, τό.
certamen curule, ἁρματοδρομία, ας, ἡ.
certamen gymnicum, ἀγὼν γυμνικός.
certamen ineo, ἀγωνίζομαι.
in certamen descendo, καθίστημι ἔρχομαι εἰς ἀγῶνα.
in certamen venio, καθίσταμαι εἰς ἀγῶνα.
certamen constituo, ἀθλοθετέω.
certamen navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
certaminis moderator, βραβεὺς, έως, ὁ, βραβευτὴς, οῦ, ὁ.
certaminis socius, συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ.
certaminis socius, συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ.
certaminis præmium, ἆθλον, ου, τό.
certatim, ἀγωνιστικῶς.
certatio, ἀγώνισμα, ατος, τό.
certator, ἀθλητὴς, οῦ, ὁ.
certe, ἀληθῶς, ἀμέλει, δηλονότι.
certiorem facio, παραγγέλλω, ῶ, cum dati. σημαίνω, μηνύω.
certiorem facio per litteras, ἐπιστέλλω.
certior fio, διδάσκομαι.
certitudo, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, ῶ, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adversus hostes.
certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
certo, ἀκριβῶς, βεβαίως.
certo scio, εὖ οἶδα.
certum, ἀληθὲς, έος, τό.
certus, δῆλος, ου, ὁ, ἀκριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, βέβαιος, ου, ὁ.
certus, definitus, ῥητὸς, ῆ, ὁ.
cervical, προσκεφάλαιον, ου, τό.
cervicem duram habens, σκληροτράχηλος, ου, ὁ.
cervicem longam habens, δολιχαύχην, ενος, ὁ.
cervicem elatam habens, ὑψαύχην, ενος, ὁ.
cervinus, ἐλάφειος, ου, ὁ.
cervisia, ζῦθος, ου, ὁ.
cervix, τράχηλος, ου, ὁ, αὐχὴν, ένος, ὁ, δέρη, ης, ἡ.

cerussa,

cerussa, ψιμμύθιον, ου, τὸ, ψιμμύθιος, ου, ὁ.
cerussa obtinere, ψιμμυθιόω.
cerussatus, ψιμμυθιωθεὶς, έντος, ὁ.
cervus, ἔλαφος, ου, ὁ.
cespes, βῶλος, ου, ἡ, βῶλαξ, ακος, ὁ.
cessans, παυόμενος, ου, ὁ, ἀργός, οῦ, ὁ.
cessatio, ἀργία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ.
cessator, ἀργὸς, οῦ, ὁ, ῥάθυμος, ου, ὁ.
cessio, ἔκστασις, εως, ἡ, ἐκχώρησις, εως, ἡ.
cessio juris, ἐκδοσία, ας, ἡ.
cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, cesso a pugna ῥᾳθυμέω, ῶ, ἀργέω, ῶ.
cessare facio, ἐλινύω, καταργέω, ῶ, λήγω, παύω, ἀνασβέννυμι & ἀποσβέννυμι.
cestus, κεστὸς, οῦ, ὁ.
cetarius, ria, rium, κητώδης, εος, ὁ, & ἡ, κητῶος, α, ον.
cetarius, κητοθήρας, ου, ὁ.
cete, τὰ κήτη, κητῶν.
cetra, πέλτη, ης, ἡ, πέλτιον, ου, τό.
cetratus, πελτοφόρος, ου, ὁ, πελταστὴς, οῦ, ὁ.
cetus, κῆτος, εος, τό.
ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
ceveo, κιγκλίζω, & κιγκλίζομαι, διακιγκλίζομαι, σαυλοπρωκτιάω, ῶ, σαλακωνίζω, & σαλακωνίζω.

C H.

chalybs, χάλυψ, βος, ὁ.
chamaeleon, χαμαιλέων, οντος, ὁ.
chamaemelum, χαμαίμηλον, ου, τό.
chas, χάος, εος, τό.
character, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.
charitas, ἀγάπη, ης, ἡ, στοργὴ, ῆς, ἡ, φιλοστοργία, ας, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ.
charta, χάρτιον, ου, τὸ, χάρτης, ου, ὁ.
chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
chartula, χαρτίον, ου, τό.
charus, τίμιος, ου, ὁ, ἀγαπητὸς, οῦ, ὁ, προσφιλὴς, έος, ὁ, & ἡ, ποθεινὸς, οῦ, ὁ.
charybdis, χάρυβδις, εως, ἡ.
chasma, χάσμα, ατος, τό.
chelae, χηλαὶ, ῶν.
chelidonia, χελιδόνιον, ου, τό.
chelidonius lapis, χελιδόνιος λίθος.
chelys, χέλυς, υος, ἡ.
cherronesus, χερρόνησος, sive χερσόνησος. subintellige χώρα, seu πόλις. Regio, vel Civitas.
chiliarchus, χιλίαρχος, ου, ὁ.
chilias, χιλιὰς, άδος, ἡ.
chimaera, χίμαιρα, ας, ἡ.
chiragra, χειράγρα, ας, ἡ.
chiragricus, ἀρθριτικὸς, οῦ, ὁ.
chirographum, χειρόγραφον, ου, τὸ, ἀντανοχὴ, ῆς, ἡ.
chiromantes, χειρόμαντις, εως, ὁ.
chiromantia, χειρομαντεία, ας, ἡ.
chironomus, χειρονόμος, ου, ὁ.
chirotheca, χειροθήκη, ης, ἡ.
chirurgia, χειρουργία, ας, ἡ.
chirurgus, χειρουργὸς, οῦ, ὁ.
chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτὸς, οῦ, ὁ.
chlamydula, χλαμύδιον, ου, τό.
chlamus, χλαμὺς, ύδος, ἡ.
cholera, χολέρα, ας, ἡ.
cholera laborare, χολεριάω.
cholericus, χολερικὸς, οῦ, ὁ.
choragium, χορήγιον, τό.
choragus, χορηγὸς, οῦ, ὁ.
choraules, χοραύλης, ου, ὁ.
chorda, χορδὴ, ῆς, ἡ.
chorda ultima, seu ima, νεάτη, ης, ἡ, & contracte νήτη, ης, ἡ.
chorda penultimae proxima, παρανήτη, ης, ἡ.
chorda suprema, ὑπάτη χορδὴ, & simpliciter ὑπάτη, ης, ἡ.
a chorda aberro, παραχορδίζω, παραχορδέω, ῶ.
chordas quinque habens, πεντάχορδος, ου, ὁ.
chordas novem habens, ἐννεάχορδος, ου.
chorda multas habens, πολύχορδος, ου, ὁ.
chordis consonus, τρίχορδος, ου, ὁ, σύγχορδος, ου, ὁ.
chordula, νεύριον, ου, τό.
chorea, χορεία, ας, ἡ.
choreas ducere, χορεύω.
chorus, χορὸς, οῦ, ὁ.
chorum duco, χορηγέω, ῶ.
chori magister, χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ.
chorographia, χωρογραφία, ας, ἡ.
chorographus, χωρογράφος, ου, ὁ.
christiana professio, χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ.
christianus, χριστιανὸς, οῦ, ὁ.
CHRISTUS, ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ.
Christi religionem profiteor, χριστιανίζω.
chronica, χρονικὰ, τά.
chronicus, χρονικὸς, οῦ, ὁ.
chrysendeta, χρυσένδετα, τὰ, ἐκπώματα, τά.
chrysocolla, χρυσοκόλλα, ας, ἡ.
chrysolithus, χρυσόλιθος, ου, ὁ.
chylus, χυλὸς, οῦ, ὁ.

C I.

cibalis, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
cibaria, σιτία, τὰ, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ, ἐπισίτια, τὰ, τροφαὶ, αἱ.
cibariorum inopia, σιτοδεία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ, σπανοσιτία, ας, ἡ.
cibarius, ἐδώδιμος, ου, ὁ, τρόφιμος, ου, ὁ.
cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
cibi copia, εὐτροφία, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ.
cibi penuria, ἀτροφία, ας, ἡ.
cibi avidus, βρωτικὸς, οῦ, ὁ.
cibi fastidium, ἀποσιτία, ας, ἡ.
cibum capio, σιτέομαι, οῦμαι.
cibi abstinentia, ἀποσιτία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ.
cibum capiens domi suae, αὐτόσιτος, ου, ὁ, οἰκόσιτος, ου, ὁ.
cibo, σιτίζω τινὰ, aliquem.
cibum fastidiens, ἀπόσιτος, ου, ὁ.
cibum sumo, σιτέομαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
cibum appeto, seu, alacriter sumo, λαφύσσω, ῶ.
cibus, σῖτος, ου, ὁ, βρῶμα, ατος, τὸ, ἔδεσμα, ατος, τὸ, τροφὴ, ῆς, ἡ, σιτίον, ου, τὸ, εἶδαρ, ατος, τό.
cicada, τέττιξ, ιγος.
cicatrico, οὐλόω, ῶ.
cicatricosus, οὐλώδης, εος, ὁ, & ἡ.
cicatricula, οὐλίδιον, ου, τό.
cicatrix, οὐλὴ, ῆς, ἡ, ὠτειλή.
cicer, ἐρέβινθος, ου, ὁ.
cicercula, λάθυρος, ου, ὁ.
cicindela, φάλαινα, ης, ἡ, λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ.
ciconia, πελαργὸς, οῦ, ὁ.
cicur, τιθασὸς, οῦ, ὁ, ἥμερος, ου, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ.
cicuratio, ἡμέρωμα, ατος, τὸ, ἐξημέρωσις, εως, ἡ, ἡμέρωσις, εως, ἡ, τιθάσευσις, εως, ἡ.
cicurator, τιθασευτὴς, οῦ, ὁ, seu τιθασευτὴς, οῦ, ὁ.
cicuratu difficilis, δυστιθάσευτος, ου, ὁ, δυσήμερος, ου, ὁ.
cicuro, τιθασεύω, ἡμερόω, ῶ.
cicuta, κώνειον, ου, τό.
cieo, item cio, ἐξορμάω τινὰ, aliquem, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
ciere alvum, κοιλίαν ἄγειν.
ciere urinam, ἄγειν οὖρον.
ciere bellum, πολεμοποιέω, πόλεμον ἐγείρειν.
cilicium, κιλίκιον, ου, τὸ, τριχῶνον, ου, τὸ, διφθέρα, ας, ἡ.
cilium, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ.
cimex, κόρις, εως, ὁ, & ἡ.
cinaedus, κίναιδος, ου, ὁ.
cinara, κινάρα, ας, ἡ.
cincinnatus, βοστρυχωθεὶς, έντος, ὁ, κικίννοις κεκοσμημένος.
concinnus, κίκιννος, ου, ὁ, πλόκαμος, ου, ὁ, στρόφος, ου, ὁ, βόστρυχος, ου, ὁ.
concinnos pulchros habens, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
cinctorium, περιζώνιον, ου, τό.
cinctus, us, διάζωμα, ατος, τὸ, ζῶμα, ατος, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
cinctus, a, um, ἐζωσμένος, ου, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
cineraceus, τεφρώδης, εος, ὁ, & ἡ.
cingere, circumsepire, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, civitatem muris.
cingo, coerceo, ζώννυμι, περιβάλλω, διαζόω, ῶ.
cingula, ae, qua cinguntur jumenta, ζῶμα, ατος, τό.
cingulum, ζωστὴρ, ῆρος, ταινία, ας, ἡ.
ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ὑπὸ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
cinis, κόνις, εως, ἡ, τέφρα, ας, ἡ, αἰθάλη, ης, ἡ, σποδὸς, οῦ, ὁ.
cinis Cyprius, μέλαν τὸ Κύπριον.
sub cinere coquo, σποδίζω.
cinereus, σποδιὸς, ου, ὁ, τεφρὸς, οῦ, ὁ, ἄστρος, ου, ὁ.
cinnabaris, κιννάβαρι, εως, τό.
cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
cinnus, πλόκαμος, ου, ὁ, πολυμιγία, ας, ἡ.
cio, ἐξορμάω τινὰ, aliquem, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
cippus, ποδοκάκη, ης, ἡ, στήλη, ης, ἡ.
circa, ἐπὶ, cum genitivo. κατὰ cum accusativo, περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
circellum, κρικίον, ου, τό.
circensis, κυκλικὸς, ου, ὁ.
circenses ludi, ἱπποδρομία, ας, ἡ, δίαυλος, ου, ὁ.
circinatio, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, περιδρομὴ, ῆς, ἡ, γύρωσις, εως, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circino, περιάγω, γυρόω, ῶ, κυκλίζω, περικυκλόω, ῶ.
circinus, διαβήτης, ου, ὁ.
circiter idem, ac circa, περὶ, ἀμφί.
circiter decem, δίκησιν.
circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
circitura, περιοδία, ας, ἡ.
circuitio, περίοδος, ου, ἡ.
circuitio loquendi, περίφρασις, εως, ἡ.
sine circuitione sermo, εὐθὺς λόγος.
circuitor, περιοδευτὴς, οῦ, ὁ, ἔφοδος, ου, ὁ.
circuitus, a, um, περιαχθεὶς, έντος, ὁ, περικυκλωμένος, ου, ὁ.
circuitus, substant. περίοδος, ου, ἡ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
in circuitu, ἀμφί.
circularis, ἐγκύκλιος, ου, ὁ, περιοδευτικὸς, οῦ, ὁ.
circularis augumentatio, κύκλος, ου, ὁ, apud Dialecticos.
circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
circulator, ἀγύρτης, ου, ὁ, ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, κυκλοβόρος, ου, ὁ, ψηφολόγος, ου, ὁ.
circulatorem ago, κυκλοβορέω, ῶ, ψηφολογέω, ῶ.
circulatorius, ἀγυρτικὸς, οῦ, ὁ.
circulo, κυκλόω, ῶ, γυρόω, ῶ.
circulor, ὀχλαγωγῶ.
circulus, κύκλος, ου, ὁ, κυκλίσκος, ου, ὁ.
circulus oculi. vide oculus.
circum, περὶ, cum accusativo, ἀμφί.
circumactio, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circumaggero, περιχωννύω, aut περιχώννυμι.
circumago, περιάγω, κυκλόω, ῶ, περιφέρω.
circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
circumcingo, περιζώννυμι, καταζώννυμι.
circumcirca, πέριξ.
circumcisio, περιτομὴ, ῆς, ἡ, περικοπὴ, ῆς, ἡ.
circumcisus, κόλαβος, ου, ὁ, ἐντομος, ου, ὁ.
non circumcisus, ἀπερίτμητος, ου, ὁ.
circumclamo, περικράζω.
circumclaudo, περικλείω, κατακλείω, ῶ.
circumcolo, περιοικέω, ῶ.
circumcurro, περιτρέχω.
circumdatus, περιβληθεὶς, έντος, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, urbem muro, κυκλόω, ῶ, περιέχω.
circumducere, decipere, παρακρούεσθαί τινα, aliquem; ἐξαπατᾶν.
circumduco, περιάγω, περιηγέομαι, οῦμαι.
circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
circumequito, περιιππεύω.
circumferentia, περιφέρεια, ας, ἡ.
circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
circumflecto, περικάμπτω, ῶ, περιγνάμπτω.
circumflexio, περικαμπὴ, ῆς, ἡ.
circumflexus, us, περίκλασις, εως, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ, περίγναμψις, εως, ἡ, περισπωμένη, ης, ἡ.
circumfluo, ἀπορρέω τινὸς, περιρρέω τι.
circumfluus, περίρρυτος, ου, ὁ, & ἡ, περιρρέων, οντος, ὁ.
circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγοραῖος, ου, ὁ, ἀλήμων, ονος, ὁ.
circumforo, περιτετραίνω.
circumfossura, περισκαφὴ, ῆς, ἡ, περιόρυξις, εως, ἡ.
circumfrico, περιτρίβω, περισμίζω.
circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
circumfundo, περιχέω, ῶ, περιρραίνω.
circumfusio, περίχυσις, εως, ἡ.
circumfusa lux, περιφέγγεια, ας, ἡ.
circumfusus aer, περιέχων ἀὴρ, & simpliciter τὸ περιέχον.
circumfusus, περιρρανθεὶς, έντος, ὁ, περίρροος, ου, ὁ, καὶ ἡ, περικεχυμένος, ου, ὁ, περιλαμπόμενος, ου, ὁ.
circumgelatus, περιπαγεὶς, έντος, ὁ.
circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
circumgesto, περιφέρω τι.
circumglobor, περισφαιρίζομαι.
circumjaceo, περίκειμαι.
circumjicio, περιβάλλω.
circumlambo, περιλείχω.
circumlator, περιφορεύς, ου, ὁ.
circumlatus, περιενεχθεὶς, έντος, ὁ.

cir-

circumligo, περιδέω, ῶ, ἀναδέω, ῶ.
circumlino, περιχρίω.
circumlitus, περιχρισθεὶς, έντος, ὁ.
circumlocutio, περίφρασις, εως, ἡ.
circumloquor, περιφράζομαι.
circummitto, περιπέμπω.
circummunio, περιφράττω.
circummunitio, περιφραγμὸς, ῦ, ὁ, περίφραξις, εως, ἡ.
circummunitus, περιφραχθεὶς, έντος, ὁ.
circumnascor, περιφύομαι.
circumnavigo, περιπλέω, ῶ, περιθέω, ῶ.
circumobruo, περιχώννυμι.
circumplector, περιπλέκω.
circumpono, περιτίθημί τινί τι.
circumpositus, περίθετος, ου, ὁ, ἀμφίθετος, ου, ὁ.
circumpositio, περίθεσις, εως, ἡ.
circumpullulo, περιβλαστάνω.
circumquaque, πέριξ, & Dorice πέριξ.
circumquaque fero, περιφέρω.
circumquaque traho, περιέλκω.
circumrado, περιξέω, ῶ.
circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
circumretitus, περιπεπλεγμένος, ου, ὁ περιπλακεὶς, έντος, ὁ.
circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
circumscalpo, περισκάπτω, περικνίζω.
circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
circumscribo, definio, determino, περιγράφω, ὁρίζομαι.
circumscribo terminis, περιορίζω.
circumscriptio, περιγραφὴ, ῆς, ἡ, διορισμὸς, ῦ, ὁ.
circumscriptor, περιγραφεὺς, έως ὁ.
circumscriptus, περιγεγραμμένος, ου, ὁ, περιγραπτὸς, ῦ, ὁ.
circumseco, περιτέμνω.
circumsedeo, obsideo, περικάθημαι.
circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
circumseptus, περιφραχθεὶς, έντος, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
circumsero, περιφυτεύω.
circumsessio, περιέδρασις, εως, ἡ, περικάθισις, εως, ἡ.
circumsessus, περικαθιζόμενος, ου, ὁ.
circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω, ῶ.
circumsido, περικαθίζομαι.
circumsigno, περισημειόω, ῶ. περισφραγίζω.
circumsisto, περιΐσταμαι, ἀμφίσταμαι.
circumsono, περιηχέω, ῶ, περιθρυλλέω, ῶ.
circumsonantes loci, περιηχοῦντες τόποι.
circumspecte, περιεσκεμμένως, περιλελογισμένως, ἀκριβῶς.
circumspectio, περίσκεψις, εως, ἡ.
circumspecto, κατασκέπτομαι.
circumspectus, qui prudens est, περιλελογισμένος, ου, ὁ, περιεσκεμμένος, ου, ὁ, συνετὸς, ῦ, ὁ.
circumspergo, περιρραίνω.
circumspicio, περισκοπέω, ῶ, περιβλέπω πάντη, περιοράω, ῶ.
circumspicio attonitus, παπταίνω.
Facile circumstans, circumdans, vel circumsistens, εὐπερίστατος, ου, ὁ.
circumstantia, περίστασις, εως, ἡ.
circumsto, περιΐσταμαι.
circumstrepo, περικτυπέω, ῶ, περιθρυλλέω, ῶ.
circumstruo, περιοικοδομέω, ῶ.
circumsuo, περιρράπτω.
circumtectus, περικεκαλυμμένος, ου, ὁ.
circumtego, περικαλύπτω.
circumtexo, περιπλέκω.
circumtondeo, περικείρω.
circumtono, περιβρομέω, ῶ.
circumtonsus, περικεκαρμένος, ου, ὁ.
circumvado, περιέρχομαι.
circumvagus, περιπλανώμενος, ου, ὁ, περιτροχὶς, ίδος, ὁ, καὶ ἡ.
circumvallo, περιβάλλω, περιφράττω, & περιφράττω. περιχαρακόω, ῶ.
circumvallatus, περιταφρευθεὶς, έντος, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ περιχαραχθεὶς, έντος, ὁ.
circumvectio, περιφόρησις, εως, ἡ.
circumvector, περιοχέομαι, οῦμαι.
circumvectus, περιοχηθεὶς, έντος, ὁ.
circumveho, περιοχέω, ῶ, περιάγω.
circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, ῶ, περιΐσταμαι.
circumvenio, decipio, περιέρχομαι, πανουργέω, ῶ, κακουργέω, seu παρακρούομαι, περιέλκω.
circumvenio sophismate, παρασοφίζομαι, κατασοφίζω.
circumventio, ἀμφίβασις, εως, ἡ.
circumventus, περιειλημμένος, ου, ὁ.
circumversor, περιειλέομαι, οῦμαι, περιστρέφομαι.
circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, ῶ, περιδινέω.
circumvestio, περιστολίζω.
circumvincio, περιδέω, ῶ.
circumvolito, περιπέτομαι.
circumvolo, περικυκλίζω, ἐγκυκλέω, ῶ, περιπολέω, ῶ.
circumvolutio, ἕλιξ, ικος, ἡ, κυλίνδησις, εως, ἡ.
circus, κίρκος, ἐν ᾧ ἱπποδρομίαι γίνονται.
ciris, avis, κεῖρις, ιος, ἡ.
cirratus, βεβοστρυχωμένος, ου, ὁ.
cirrus, βόστρυχος, ου, ὁ, κίκιννος, ου, ὁ, πλόκος, ου, ὁ.
cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
cista, κίστη, ης, ἡ, κιβωτὸς, ῦ, ὁ, λάρναξ, ακος, ἡ, κόφινος, ου, ὁ, κάψα, ης, ἡ.
cistella, κιστὶς, ίδος, ἡ.
cisterna, τὸ ὕδατος δοχεῖον, λάκκος, ου, ὁ.
citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παράγειν.
citatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
citatus, ἐξορμηθεὶς, έντος, ὁ.
citerior, ἐγγύτερος, ου, ὁ, ἐνδότερος, ου, ὁ.
cithara, κιθάρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, φόρμιγξ, ιγγος, ἡ.
cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
citharæ pulsandæ peritus, κιθαριστικὸς, ῦ, ὁ.
citharam pulso, κιθάραν κρέκω, vel κρούω, διακρέκω.
citharista, κιθαριστὴς, ῦ, ὁ.
citharistria, κιθαρίστρια, ας, ἡ.
citharœdus, κιθαρῳδὸς, ῦ, ὁ.
citimus, ἐγγύτατος, ου, ὁ.
citius, τάχιον.
citius dicto aliquid facere, ἐμματεύειν.
citius dicto, ἐμματέως.
cito, ταχέως.
cito, as, ἐξορμάω, ῶ.
cito, in jus voco, diem alicui dico, προσκαλοῦμαί τινα.
citra, cis, δίχα, χωρὶς ἐντός.
citra, absque, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, citra Rhenum, ἀνά.
citra laborem, ἀπονητὶ, vel ἀκμητί.
citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
Ultro, citroque, δεῦρο κἀκεῖσε. πρόσω καὶ ὀπίσω. ἔμπροσθεν, καὶ ὄπισθεν.
citrum, κίτρεον μῆλον, vel sine adjectione, κίτρειον, ου, τό.
citus, ἐξορμηθεὶς, έντος, ὁ, ταχὺς, έος, ὁ.
civicus, πολίτειος, ου, ὁ.
civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
civilia negotia tracto, πολιτεύω.
civilis, πολιτικὸς, ῦ, ὁ, ἀστικὸς, ῦ, ὁ.
civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης, ητος, ἡ.
civiliter, ἀστείως, χρηματικῶς, πολιτικῶς.
civis, πολίτης, ου, ὁ.
civis novus, νεοπολίτης, ου, ὁ, νεοδαμώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
civitas, πόλις, εως, ἡ, πολίτευμα, ατος, τό.
civitatis princeps, πολιάρχης, ου, ὁ.
civitate privare, ἀποξενοῦν.
civitatem extruere, πολίζω.
civitatis regimen, πολιτεία, ας, ἡ, πολίτευμα, ατος, τό.
civitatis osor, μισόπολις, ιος, ὁ.
civitatis studiosus, φιλόπολις, ιος, ὁ.
civitas condita, πόλις ἐκτισμένη.
civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.

C L.

Clades, ἧττα, ης, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ, λύμη, ης, ἡ, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ.
cladem accipio, βλάπτομαι, ἡττάομαι.
clam, λάθρα, seu λάθρα ἡμῶν, clam nobis κρύφα τινός.
clamator, κράκτης, ου, ὁ, κεκράκτης, ου, ὁ.
clamito, κραυγάζω.
clamo, βοάω, ῶ, κραυγάζω, αὔω, κράζω.
clamor, κραυγὴ, ῆς, ἡ, ἰαχὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
clamosus, κραυγαστικὸς, ῦ, ὁ, μεγαλόφωνος, ου, ὁ.
clancularius, κρυπτὸς, ῦ, ὁ, κρύφιος, ου, ὁ.
clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
clandestinæ nuptiæ, γάμοι ἀφανεῖς, vel λαθραῖοι.
clandestinus, κρυφαῖος, ου, ὁ, λαθραῖος, ου, ὁ.
clango, tuba cano, κλάζω, κλάγγω.
clangor, κλαγγὴ, ῆς, ἡ, ἦχος, σάλπιγγος.
clare, ἀριφραδέως, λαμπρῶς, σαφῶς, ἐνδόξως.
clareo, φαίνω, φαίνομαι.
claresco, ἐκφαίνομαι.
clarifico, δοξάζω.
clarigatio, ἀνδροληψία, ας, ἡ.
clarisonus, λαμπρόφωνος, ου, ὁ.
clarissimus, λαμπρότατος, ου, ὁ.
claritas, σαφήνεια, ας, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
claritas visus, ὀξυδερκὲς, έος, τό.
claritas vocis, εὐφωνία, ας, ἡ.
claritas nominis, εὐδοξία, ας, ἡ.
clarum, πρόδηλον, ου, τὸ, φανερὸν, ῦ τό.
clarus, perspicuus, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, ἐναργὴς, έος, ὁ, ἀγλαὸς, ῦ, ὁ, φανερὸς, ῦ, ὁ.
clarus sum, εὐδοξέω, ῶ.
clarus, insignis, εὔδοξος, ου, ὁ, φαίδιμος, ου, ὁ.
classe pugnare, ναυμαχεῖν.
classem ædificare, προσναυπηγεῖν.
classem deducere, ναυστολεῖν.
in classes distribuo, καταλοχίζω.
classiarius, ἐπιβάτης, ου, ὁ, ναυμάχος, ου, ὁ, ναυμαχῶν, οῦντος, ὁ.
classicum canere, ἐπισημαίνειν τὸ εἰς ἔξοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
classicum, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, ἀνακλητικὸν, ῦ, τό.
classicum bellum, ναυμαχία, ας, ἡ.
classicus, ναυτικὸς, ῦ, ὁ.
classis, ordo, σύνταξις, εως, ἡ, φυλὴ, ῆς, ἡ.
classis, navium multitudo, στόλος νεῶν.
classis dux, ναύαρχος, ου, ὁ, στόλαρχος, ου, ὁ.
clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
clathro, as, κλείθρῳ φράσσω.
clathrum, κλεῖθρον, ου, τό.
clava, κορύνη, ης, ἡ, ῥόπαλον, ου, τὸ, κορύνη, ης, ἡ.
clavarius, ἡλοκόπος, ου, ὁ.
clavator, κορυνήτης, ου, ὁ, κορυνηφόρος, ου, ὁ.
clavatus, a, um, ἡλωτὸς, ῦ, ὁ.
claudicatio, χώλανσις, εως, ἡ, χωλεία, ας, ἡ.
claudicatio, χώλευσις, εως, ἡ, χωλεία, ας, ἡ.
claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
claudo, finio, καταστρέφω, κατακλείω, παύω, ἀποπαύω, περατόω, ῶ.
claudo, intercludo, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
claudus, χωλὸς, ῦ, ὁ, κυλλὸς, ῦ, ὁ, γυιὸς, ῦ, ὁ.
claudus utroque pede, ἀμφίχωλος, ου, ὁ.
clavicula, κλειδίον, ου, τὸ, ἕλιξ, ικος ἡ.
clavicularius, κλειδοῦχος, ου, ὁ.
claviculus, γομφίον, ου, τό.
claviger, κλειδοῦχος, ου, ὁ.
clavis, κλεὶς, ειδὸς, ἡ.
clavis adulterina, ἀντίκλεις, ειδος, ἡ.
claustrarius, κλειθροποιὸς, ῦ, ὁ.
claustrum, κλεῖθρον, ου, τό.
clausula, πέρας, ατος, τὸ, ἔσχατον, ου, τὸ, τέρμα, ατος, τό.
clausura, σύμπτυξις, εως, ἡ.
clausus, κλειστὸς, ῦ, ὁ, ἀπόκλειστος, ου, ὁ, κατάκλειστος, ου, ὁ.
non clausus, ἄκλειστος, ου, ὁ, ἀκλήϊστος, ου, ὁ.
clavus, ἧλος, ου, ὁ, γόμφος, ου, ὁ.
clavus, gubernaculum, οἰάκιον, ου, τὸ, οἴαξ, ακος, ὁ, πηδάλιον, ου, τό.
clavus ligneus, πάτταλος, ου, ὁ.
clavis compactus, γομφοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
clavum tenere, πηδαλιουχεῖν.
clavis affigo, προσηλόω τινά, aliquem.
clemens, ἤπιος, ου, ὁ, ἐπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἥμερος, ου, ὁ.
clementer, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
clementia, ἡμερότης, ητος, ἡ, ἐπιείκεια, ας, ἡ.
clepo, furor, κλέπτω.
clepsydra, κλεψύδρα, ας, ἡ.
clepsydra parva, κλεψύδριον, ου, τό.
clericus, κληρικὸς, ῦ, ὁ.
clerus, κλῆρος, ου, ὁ.
clibanus, κλίβανος, ου, ὁ.
cliens, πελάτης, ου, ὁ, θεραπευτὴς, ῦ, ὁ, πρόσφυξ, υγος, ὁ.
clientela, θεραπεία, ας, ἡ, πελατεία, ας, ἡ.
clima, κλίμα, ατος, τό.
climactericus, κλιμακτηρικὸς, ῦ, ὁ.
clinicus, κλινικὸς, ῦ, ὁ, κλινήρης, εος, ὁ.
clitellæ, ἐπισάγματα, τὰ, κανθήλια, τὰ, ἀστράβαι, αἱ.
clitellarius, κανθήλιος, ου, ὁ, σαγματοφόρος, ου, ὁ.
clitellas impono, ἐπισαγματίζω τινα.
clivosus, βουνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
clivus, γεώλοφον, ου, τὸ, βουνὸς, ῦ, ὁ.
cloaca, ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, ἀμάρα, ας, ἡ, βόρβορος, ου, ὁ.
clunes, πυγὴ, ῆς, ἡ, γλουτὸς, ῦ, ὁ.
clunis, ὁ, ἡ, ἰσχίον, ου, τό.
clypeatus, ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
clypei umbilicus, ὀμφαλὸς ἀσπίδος, μεσομφάλιον, ου, τό.
clipeus, ἀσπὶς, ίδος, ἡ, σάκος, εος, τό.
clypeo munitus, ὑπασπίδιος, ου, ὁ, ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, ἀσπιστὴς, ῆρος, ὁ.
clypeo defendo, ἀσπίζω.
clypeatim testudine facta, ἀσπιδόθεν.
clypeis confertis pugno, συνασπίζω.
clypeum ferens, φερασπὶς, ίδος, ὁ.

cly-

clypeus parvus, ἀσπίδιον, ου, τό, λαισήιον, ου, τό.
clypeum abjiciens, ἀσπιδαποβλὼς, ῶτος, ὁ, ῥίψασπις, ιδος, ὁ.
clyſter, κλυστὴρ, ῆρος, ὁ.
clyſter parvus, κλυστήριον, ου, τό.

C O.

Coacervatio, συναθροισμὸς, ῦ, ὁ.
coacervatus, σωρευθεὶς, έντος, ὁ.
coacervo, σωρεύω, ἀθροίζω, πάντα εἰς αὐτό, coacervo omnia in unum, συγχωννύω, συσσωρεύω.
coaceſco, συνοξύνω.
coactilarius, πιλοποιὸς, ῦ, ὁ.
coactio, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
coactor, εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ.
coactus, συνηγμένος, η, ὁ, συνεσταλμένος, η, ὁ.
coactus vi, βιασθεὶς, έντος, ὁ.
coactus neceſſitate, ἀναγκασθεὶς, έντος, ὁ.
coadjuvo aliquem, συμβοηθέω πρός τινα.
coadunare, συναγαγεῖν.
coaduno, συνάγω, συναθροίζω.
coæqualis, ἴσος, ου, ὁ, ἡλικιώτης, ῦ, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, καὶ ἡ.
coæquo, ὁμαλίζω, active.
coætaneus, ἡλικιώτης, ου, ὁ, σύγχρονος, ου, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ.
coævus, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, σύγχρονος, ου, ὁ.
coagmentarius, ἁρμολόγος, ου, ὁ.
coagmentatio, συναρμογὴ, ῆς, ἡ, σύσταμα, ατος, τό.
coagmento, συναρμόζω, συνάπτω, συγκροτέω.
coagmentum, σύσταμα, ατος, τό, σύγκριμα, ατος, τό.
coagulatio, πῆξις, εως, ἡ.
coagulo, πήγνυμι, πηγνύω, τυρόω, ῶ.
coagulum, πυετὸς, ῦ, τό.
coaleſcere facio, συμφύω.
Qui nequit coaleſcere, ἀσύμφυτος, ου, ὁ.
coaleſco, συνίσταμαι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
coarctare, ἀποστενόω, στενόω, ῶ, στενοχωρέω, ῶ.
coarctatio, ἀποστένωσις, εως, ἡ, στενοχωρία, ας, ἡ.
coarctatus, συνεσταλμένος, έντος, ὁ.
coarguo, ἐξελέγχω, καταλέγχω.
coax, vox ranæ, ſeu imitatio eius vocis, κοάξ, ακος, ὁ.
coccinatus, κοκκοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
coccinea veſtis, κόκκινος χιτών.
coccineus, κόκκινος, ου, ὁ.
cocco tinctus, κοκκοβαφὴς, έος, ὁ ἡ, & κοκκοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
coccum κόκκος, ου, ὁ.
cochlea, κόχλος, ου, ὁ, κοχλίας, ου, ὁ.
cochleare, λίστρον, ου, τό, κοχλιάριον, ου, τό.
cochlides ſcalæ, κλίμαξ ἑλικτή.
cocta, ſeu elixa vendens, ἑψητρία, ας, ἡ.
Locus, ubi cocta veneunt, ἑψητοπώλιον, ου, τό, ἑψητοπώλιον, ου, τό, & ἑψητοπώλιον, ου, τό.
coctilis, ὀπτὸς, ῦ, ὁ.
coctio, ἕψησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ, ὀπτησία, ας, ἡ.
coctitius, a, um, ἑψητικὸς, ῦ, ὁ.
coctor, ἑψητὴς, ῦ, ὁ.
coctum, ἑφθὸν, ῦ, τό, ἕψημα, ατος, τό.
coctura, ὄπτησις, εως, ἡ.
coctus, ἑψηθεὶς, έντος, ὁ, ὠπτημένος, ου, ὁ.
coctu difficilis, δύσπεπτος, ου, ὁ.
coctu facilis, εὔπεπτος, ου, ὁ, εὔεψος, ου, ὁ.
non coctus, ἄπεπτος, ου, ὁ, ἀνέψητος, ου, ὁ.
codex, κορμὸς, ῦ, ὁ, στέλεχος, εος, τό. ſed pro libro, βίβλος, ου, ἡ.
codex rationum ἀπολογισμὸς, ῦ, ὁ, Lucianus.
codicillus, γραμματεῖον, ου, τό, βιβλίδιον, ου, τό.
cœlebs, ἄγαμος, ου, ὁ.
cœlum, ὄροφος, ου, ὁ.
cœmeterium, κοιμητήριον, ου, τό.
coemo, συνωνέομαι, οῦμαι, συναγοράζω.
coemptio, συνώνησις, εως, ἡ.
cœna opipara, δεῖπνον, ου, τό, πολυτελὲς & πολυτελὴς, πολυτελὲς, έος, τό.
cœna dominica. δεῖπνον κυριακόν.
cœna, δεῖπνον, ου, τό, δεῖπνος, ου, ὁ, δόρπον, ου, τό, δειπνοθήκη, ης, ἡ.
cœnam inſtruo, δόρπον ἐντύνομαι. Poet. δειπνοποιέω, ῶ.
cœnam præbeo, δειπνίζω.
cœnaculum, δειπνητήριον, ου, τό, ὑπερῷον, ου, τό, ἀνώγεον, ου, τό, & Attice ἀνώγεων, ω, τό.
cœnatio, δειπνητήριον, ου, τό.
cœnatorium, εἷμα, ατος, τό.
cœnaturio, δειπνητιάω.
cœnipeta, φιλόδειπνος, ου, ὁ, ἐπιθυμόδειπνος, ου, ὁ.
cœno, δειπνέω παρά τινι, apud aliquem, ξυνδειπνέω μετά τινος.
cœnobium, κοινόβιον, ου, τό.
cœnoſus, πηλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
cœnula, δειπνάριον, ου, τό.
cœnum lutum, πηλὸς, ῦ, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ.
coeo, convenio, σύνειμι, συνιέω.
coeo, conſpiro, συνίσταμαι.
coeo ad arma, σύνειμι.
cœpi, ἄρχω, ἄρχομαι, ἐνάρχομαι.
coercitio, συνοχὴ, ῆς, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
coire, concumbere, μίσγεσθαι γυναικὶ, συγκαθεύδειν.
coitus, concubitus, μίξις, εως, ἡ, σύμμιξις, εως, ἡ, συνουσία, ας, ἡ.
cœptum, inſtitutum, κατάρχθεν, έντος, τό, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, ἐγχείρημα, ατος, τό.
coequito, συνιππεύω.
coerceo, καθείργω τινά, εἴργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
cœtus, συνουσία, ας, ἡ, ἐκκλησία, ας, ἡ, ὁμήγυρις, ιος, ἡ.
cogitabundus, σύννους, ου, ὁ, ἐννοῶδης, ου, ὁ.
cogitamentum, ἐνθύμημα.
cogitatio, ἔννοια, ας, ἡ, νόημα, ατος, τό, ἐνθύμησις, εως, ἡ.
in cogitationem revoco, ἀναπολέω, ῶ.
cogitatiuncula, νοίδιον, ου, τό.
cogitato, conſulto, ἐκ προνοίας.
cogito, meditor, ἐννοέω, ῶ, ἐνθυμέομαι τοῦτο, διανοέω, ῶ, λογίζομαι.
cogito mecum, διανοοῦμαι, ῆμαι.
cognata, συγγενῆ, τά, σύμφυλα, τά.
cognatio, συγγένεια, ας, ἡ, συγγένεια, ας, ἡ.
cognationem habere inter ſe, προσήκειν ἀλλήλοις.
cognatus, συγγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὁμογενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, συμφυὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀγχιστεὺς, έως, ὁ.
cognitio, γνῶσις, εως, ἡ, ἐπίγνωσις, εως, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
cognitor, ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, ἔκδικος, ου, ὁ, γνώστης, ου, ὁ.
cognitu difficilis, δύσγνωστος, ου, ὁ.
cognitu facilis, εὔγνωστος, ου, ὁ.
cognitus, γνωστὸς, ῦ, ὁ, γνώριμος, ου, ὁ, ἐγνωσμένος, ου, ὁ.
cognomen, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἐπωνυμία, ας, ἡ.
cognomento, adverb. ἐπίκλην.
cognominatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
cognomines, ὁμώνυμοι, οἱ, συνώνυμοι, οἱ.
cognomino, ἐπικαλέω τινά, ἐπονομάζω.
cognominatus, ἐπονομαστὸς, ου, ὁ.
cognoſco, γινώσκω, γνωρίζω, ἐπιγινώσκω, καταγινώσκω, οἶδα, ὠ, ἱστορέω, ῶ, διαπυνθάνομαι.
cogo, adigo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, ἀγγαρεύω, ἐνάγω, ἐξαναγκάζω, συναναγκάζω.
cogo, coacervo, συνάγω, ἐπισυνάγω.
cogo in unum, ἁρμόζω, ἐς ταυτό.
cohabitatio, συνοίκησις, εως, ἡ.
cohabitator, σύνοικος, ου, ὁ, συνέστιος, ου, ὁ.
cohabito, συνοικέω, ῶ, συσκηνίζομαί τινι, συνοικέω.
cohærens, ἐχόμενος, ου, ὁ, συνεχὴς, έος, ὁ.
cohærentia, συνάφεια, ας, ἡ, σύστασις, εως, ἡ.
cohæreo, συγκολλάομαι, ἐναρμόττω τινὶ, συνέχομαι.
cohærens, συγκολλώμενος, ου, ὁ.
cohibentia, ῥαθυμία, ας, ἡ, συνοχὴ, ῆς, ἡ.
cohibeo, ἐπέχω τινά, καταστέλλω, συνέχω, συνείργω.
cohibere iracundiam, κατέχειν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
cohibitio, κώλυσις, εως, ἡ.
cohoneſto, ἐπικοσμέω τινὰ, aliquem, συμπολογέω, ῶ.
cohorreſco, καταπλήσσομαι, ῆμαι.
cohors, σπεῖρα, ας, ἡ, τάγμα, ατος, τό, λόχος, ου, ὁ, ἔθνος, εος, τό.
ſtipata cohors, συνασπὶς τάγμα.
cohortandus, παρακλητέος, ου, ὁ.
cohortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
cohortor, συμπαρακαλέω, ῶ, παρηγορέω, ῶ, ἐπικελεύω, παραινέω, ῶ.
coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
coitio, συνέλευσις, εως, ἡ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
coitum appeto, ὀχεύω, ῶ.
coitus, συνουσία, ας, ἡ.
coitus Lunæ cum Sole, σύνοδος, ου, τό.
colaphos impingere alicui, κολαφίζω, ῥαπίζω τινὰ ἐπὶ κόρρης, in maxillam, ἐπὶ κόρρης, in caput.
colaphus, κόλαφος, ου, ὁ, ῥάπισμα, ατος, τό.
colatio, ἤθησις, ῦ, ὁ.
colator, ἠθητὴς, ῦ, ὁ.
colator vini, οἰνοθητὴς, ῦ, ὁ.
colatum vinum, οἶνος ἠθημένος.
coliculus, καυλίον, ου, τό, καυλίσκος, ου, ὁ.
colicus, κωλικὸς, ῦ, ὁ.
colis, καυλὸς, ῦ, ὁ.
collabaſco, συνολισθαίνω.
collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
collabeſio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
collachrymatio, ἐπιδάκρυσις, εως, ἡ.
collachrymor, συνδακρύω, τινὶ, ἐπιδακρύω, προσαπολοφύρομαί τινι.
collactaneus, iiſdem mammis nutritus, σύγγαλακτος, ου, ὁ, σύντροφος, ὁμογάλακτος, ου, ὁ.
collare, περιτραχήλιον, ου, τό, περιδέραιον, ου, τό.
collarium, περιτραχήλιον, ου, τό.
collatio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, συμβολὴ, ῆς, ἡ, συνεισφορά, ας, ἡ.
collatio, comparatio, παραβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντεξέτασις, εως, ἡ.
collatitius, συγκομιστὸς, ῦ, ὁ.
collaudatio, ἐγκώμιον, ου, τό, συνέπαινεσις, εως, ἡ.
collaudo, προσεπαινέω, ῶ, συνεπαινέω, ῶ.
collecta, συνεισφορὰ, ας, ἡ, ἔρανος, ου, ὁ, συμβολὴ, ῆς, ἡ.
collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτά.
collectio, συλλογὴ, ῆς, ἡ, σύλλεξις, εως, ἡ, ἀθροισμὸς, ῦ, ὁ.
collectitius, συνειλεγμένος, ου, ὁ.
collectivus, ſeu aptus ad colligendum, συναγωγὸς, ου, ὁ.
collector, συναγωγεὺς, έως, ὁ, συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, ἀθροιστὴς, ῦ, ὁ.
collega, συνάρχων, οντος, ὁ συνάρχος, ου, ὁ.
collega in conſulatu, συνυπατεύων, οντος, ὁ, συνύπατος, ου, ὁ.
collega ſum in magiſtratu, συνάρχω.
collegæ, συνάρχοι, οἱ, συνάρχοντες, οἱ.
collegium, συνέδριον, ου, τό, σύλλογος, ου, ὁ, συμβόλαιον, ου, τό, σύστημα, ατος, τό.
collibertus, συνεξελεύθερος, ου, ὁ, σύνδουλος, ου, ὁ.
collibet, collubet, συνδοκεῖ μοι ἦν, hoc mihi libet, Thucydides.
collido, συμβάλλω τι, aliquid frango, συγκρούω, καταγνύω.
colligatio, σύνδεσμος, ου, ὁ, σύνδεσις, εως, ἡ.
colligo, as, ſimul ligo, συνδέω, ῶ, καταδέω, ῶ.
colligo, is, συλλέγω τι, aliquid colligo, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
colligere in unum, ἀγορτάζω, ἀγορέω, ῶ, ἀθροίζω, συνάγω εἰς ἕν.
colligere ſe, ἀναλαμβάνω ἑαυτόν.
colligere, pro reficere, ἀναλαμβάνω, ἀναζωπυρέω τινα, aliquem.
colligere ſtipem, ἔρανον αἰτεῖν, ἢ συνάγειν.
colligere rationem, λογίζεσθαι.
colligere ſpatia, ἀναλέγεσθαι.
colligo, concludo, συνάγω, ἀναλέγομαι, συλλέγω, συλλέγομαι.
collineare ad ſcopum, στοχάζεσθαι σκοπῷ.
collimatio, στοχασμὸς, ῦ, ὁ.
collineo, as, εὐστοχέω, ῶ, καταστοχάζομαι τῆς ἡδονῆς, ad voluptates.
collineo, συναλείφω.
collino, una lino, κατεγχρίω.
collinus, ὁ ἐν τῷ βουνῷ, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ, Ariſtoteles de mundo.
colliquefacio, συντήκω.
colliqueſco, συντήκομαι.
collis, λόφος, ου, ὁ, βουνὸς, ῦ, κνημὸς, ῦ, ὁ, χῶμα, ου, ὁ, γεωλοφία, ας, ἡ.
ſeptem colles habens, ἑπτάλοφος, ου, ὁ. Epitheton urbis Romæ.
colliſio, πρόσκρουσις, εως, ἡ, συγκρουσμὸς, ῦ, ὁ.
collocare in tuto, ἐν κάλῳ θέσθαι.
collocare una, συγκαθιδρύω.
collocare in, ἐνιδρύω, ἐνιδρύω, ἐγκαθίζω, εἰς θρόνον, in ſedem.
collocare columnas in curiam, ἱστάναι, στήλας ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.
collocare bene, εὖ κατατίθεσθαι τὰ χρήματα, pecuniam.
collocatio, θέσις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ.
colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
collocupleto, καταπλουτίζω.
collocutio, συνομιλία, ας, ἡ.
colloquium, συνομιλία, ας, ἡ, κοινολογία, ας, ἡ, συντυχία, ας, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
in colloquium venire cum aliquo, ἐς, vel εἰς λόγους ἰέναι τινὶ, Thucydides. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι, Athenagoras. εἰς λόγους ἀφικέσθαι τινι, Ariſtophanes.
colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλέω τινι, συλλαλέω, ῶ, ἐντυγχάνω.
colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
colluctor, συμπαλαίω cum dativo, διαπαλαίω.
colluctatio, διαπάλη, ῆς, ἡ.
colludo, is, συμπαίζω τινὶ, alicui, προσπαίζω.

colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι, Demosthenes. συμπράττειν τινί. Licurgus contra Leoc.
colludere, ficte, & simulate agere, συγχωρῶ.
colludium, συνδίκασμα, ατος, τό.
collum, τράχηλος, ου, ὁ, αὐχὴν, ένος, ὁ.
collum amplector, τραχηλίζω, ω.
collum obtorqueo, τραχηλίζω.
collum frango, ἀποτραχηλίζω, ἐκτραχηλίζω.
collum attollo, τραχηλιάω, ῶ.
collum longum habens, μακροτράχηλος, ου, ὁ, ταναύχην, ενος, ὁ.
collum maculosum habens, ποικιλόδειρος, ου, ὁ.
colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
collusio, καθύγρασμα, ατος, τὸ, συμπαιγνία, ας, ἡ.
collusor, συμπαίκτης, ου, ὁ.
colluctor, συγκαταγωνίζομαι.
colluctatio, συνάθλησις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
collustro oculis, περισκέπτομαι ὄμμασι, noctem, Aratus, περισκοπέω, cum accusativo, περιβλέπω.
colluvies, sordes, χλῆδος, ου, τὸ, συρφετὸς, οῦ, ὁ, σύρφαξ, ακος, ὁ.
collyrium, κολλύριον, ου, τό.
colo, as, are, ἠθέω, ῶ, ἤθω, διηθέω, ῶ, διυλίζω, ὑλίζω.
colo, is, ere, veneror, adoro, σέβομαί τινα, aliquem, λατρεύω τινὶ, τιμάω, ῶ, σεβάζω, θεραπεύω τινὰ μετ' εὐνοίας, animi benevolentia aliquem colo.
colere, pro exercere, ἀσκέω τι, ἐπιτηδεύω.
colere, pro habitare, οἰκέω.
colere, pro diligere, φιλέω τινα, aliquem.
colere vitam, διάγω.
colere agrum, γεωργέω χώραν, vel γῆν.
colere, pro ornare, καλλωπίζειν, cum accusativo. Nazianzenus 2. contra Jul.
coloni, ἄποικοι, οἱ, γεώργοι, οἱ, ἐπιμελῆται, οἱ.
coloni novi, ἄνθρωποι νεωστὶ ἀφιγμένοι, μετοίκιοι, οἱ.
colonia, ἀποικία, ας, ἡ.
coloniæ deductio, ἀποικία, ας, ἡ, μετοικισμὸς, οῦ, ὁ.
coloniæ deductor, ἀποικιστής, οῦ, ὁ.
coloniam, deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν, ἀποικίζειν, ἀποικίαν στέλλειν.
colonus, αγρονόμος, ου, ὁ, γεωργὸς, οῦ, ὁ, ἄποικος, ου, ὁ.
colophon, κολοφὼν, ῶνος, ὁ.
colophonem imponere, τὸν κολοφῶνα ἐπιτιθέναι.
color, χρῶμα, ατος, τὸ, χροιά, ας, ἡ, χροιὴ, ῆς, ἡ, χρόα, ας, ἡ, Poetice.
coloratio, χρωματισμὸς, οῦ, ὁ, χρῶσις, εως, ἡ, ἀνάχρωσις, εως, ἡ, ἀνάχρωσις, εως, ἡ.
colorator, χρωματιστής, οῦ, ὁ, ποικιλτής, οῦ, ὁ, χρώστης, ου, ὁ.
coloratus, ποικίλος, ου, ὁ.
non coloratus, ἄχροος, & ἄχρους, ου, ὁ.
colore bono præditus, εὔχροος, οος, ὁ καὶ ἡ, & εὔχρους, ου, ὁ.
coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω, χρώζω, χρῴζω.
colossus, κολοσσὸς, οῦ, ὁ.
colostra, vel colostrum, πυετία, ίας, ἡ, πυρίεφθος, ου, ὁ, πυὸς, ου, τὸ.
coluber, ὄφις, εως, ὁ, δράκων, οντος, ὁ, χέρσυδρος, ου, ὁ.
colum, ἠθμὸς, οῦ, ὁ, ἠθάνιον, ου, τό.
columbarium, περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, περιστεροτροφεῖον, ου, τό.
columbarius, περιστεροτρόφος, ου, ὁ.
columbus, & columba, περιστερὰ, ᾶς, ἡ.
columbinus, quod est ex columbis, περιστερώδης, εος, ὁ, ἡ, περιστερεῖον, ου, τὸ, περιστεριδεὺς, έως, ὁ.
columbatim, περιστερηδόν.
columella, στυλίδιον, ου, τό.
columen, στύλος, ου, ὁ, ἔρεισμα, ατος, τό.
columna, στύλος, ου, ὁ, κίων, ονος, ὁ, vel ἡ, ἔρεισμα, ατος, τό.
columnæ basis, στυλοβάτης, ου, ὁ.
columnæ fastigium, ἐπιστύλιον, ου, τό.
columnarum capitulum, κιονόκρανον, ου, τό.
columnis fulcio, διαστυλόω, ῶ.
in columna insculpere, ad infamiam, στηλογραφεῖν, στηλιτεύειν.
columnatus, στυλωτὸς, ῶτος, ὁ.
colus, ἠλακάτη, ης, ἡ.
coma, κόμη, ἔθειρα, ας, ἡ, χαίτη, ης, ἡ.
coma promissa, μαλλὸς, οῦ, ὁ. Hesychius.
coma pexa, πεκὰς, άδος, ἡ.
comam nutrio, κομάω, ἐθειράζω, κομοτροφέω, ῶ, κομάω, ῶ.
comarum exornatrix, κομμώτρια, ας, ἡ.
comarum exornator, κομμωτὴς, οῦ, ὁ.
coma adultera, προκόμιον, ου, τὸ, προκόμιον, ου, τὸ, φενάκη, ης, ἡ, πηνίκη, ης, ἡ.
comatus, κομήτης, ου, ὁ, τριχοφόρος, ου, ὁ.
comatus bene, εὔθριξ, ιχος, ὁ, εὔτριχος, ου, ὁ, εὔκομος, ου, ὁ.
combibo, συμπίνω τί τινι, aliquid cum aliquo.
combibo, onis, συμπότης, ου, ὁ.
combinatio, σύζευξις, εως, ἡ.
combino, συνδυάζω.
comburendi vim habens, καυστικὸς, οῦ, ὁ.
comburo, ἐμπρήθω, ἐμπίμπρημι, aliquid, φλέγω, συμφλέγω.
combustio, ἀνάκαυμα, ατος, τὸ, ἔμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ.
combustus, αἰθαλωτὸς, οῦ, ὁ, αἰθὸς, οῦ, ὁ.
combustu facilis, εὔφλεκτος, ου, ὁ, εὔκαυς, εος, ὁ καὶ ἡ.
combustivus, καύσιμος, ου, ὁ.
comedo, φάγω, τρώγω, βιβρώσκω, ἐσθίω.
comedo ad satietatem, ἀδηφαγέω, ῶ seu ἀδηφαγέω, ῶ, hinc ἀδηφαγία, ας, ἡ, seu ἀδηφαγία, ας, ἡ, nimia comestio.
comedo intemperanter, λαιμάσσω.
comedo, onis, & comestor, κατωφάγος, ου, ὁ, βόραγος, ου, ὁ.
commetejo, κωμάζω.
comes, ἀκόλουθος, ου, ὁ, συνέμπορος, ου, ὁ, συνῳδὸς, οῦ, ὁ.
comes itineris, συνοδοιπόρος, ου, ὁ.
comes sum, ὀπαδέω, ῶ, ὀπαδέω, ῶ, ὀπηδέω.
commessabundus, ἐπίκωμος, ου, ὁ.
comessatio, κῶμος, ου, ὁ, κωμασία, ας, ὁ.
commessator, κωμαστής, οῦ, ὁ.
comessor, κωμάζω.
comestor, κατωφαγὰς, ᾶ, ὁ.
comestura, ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, βρῶσις, εως, ἡ.
comesus, βεβρωμένος, ου, ὁ.
cometa, κομήτης, ου, ὁ.
comice, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
comicus, κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, κωμικὸς, οῦ, ὁ.
comicus, a, um, κωμικὸς, ὁ, κωμικὴ, ἡ, κωμικὸν, τό.
cominus, ἐγγύθεν, σταδὴν, ἐκ χειρός.
cominus pugnare, σταδιάω, aut σταδὴν μάχεσθαι.
comis, humanus, χρηστὸς, οῦ, ὁ, φιλανθρωπότερος, ου, ὁ, εὔχαρις, ὁ καὶ ἡ, μείλιχος, ου, ὁ.
comitas, εὐπροσηγορία, ας, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
comitatus, us, ἀκολουθία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
comiter, φιλοφρόνως, ἠπίως.
comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ, ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, σύλλογος, ου, ὁ.
comitiali morbus, ἐπιληψία, ας, ἡ.
comitiali morbo laboro, ἐπιληπτίζω.
comitialis, vel comitiarius, ἀρχαιρεσιακὸς, οῦ, ὁ.
comitium, ἐκκλησιαστήριον, ου, τό.
comitiis miterium, ἀρχαιρεσιάζω.
comitor, παρακολουθέω, ῶ, cum dativo. συνακολουθέω τινὶ, aliquem comitor, παρασκευάζομαι, ὀπηδέω.
comma, κόμμα, ατος, τό.
commaculo, μιαίνω τινὰ, καταμιαίνω.
commeatus, τροφὴ, ῆς, ἡ, τὰ σιτία, ἔφοδος, ου, ἡ, ἐφόδιον, ου, τό.
commeatui præfectus, σιταρχὸς, ου, ὁ, σιτάρχης, ου, ὁ, σιτώνης, ου, ὁ.
commeatus, proficiscendi venia, ἄδεια, ας, ἡ.
commeatus inopia, ἀσιτία, ας, ἡ.
commeatu abundo, εὐπορέω, πάντα ὑπάρχει, Demosthenes.
commemini, διαμέμνημαί τινος, διαμνήμης ἔχω.
commemorabilis, διαμνημονευτὸς, οῦ, ὁ.
commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, ἀνάμνησις, εως, ἡ, λόγησις, εως, ἡ.
commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ.
commemoro, ἀπομνημονεύω.
commendabilis, dignus, qui laudetur, ἐπαινετὸς, οῦ, ὁ.
commendare, id est, fidei alicujus committere, ἐγχειρίζω τινί τι, Xenophon, συνίστημί σοι τοῦτο, hoc tibi commendo, Demosthenes, ἐγχειρίζειν ἑαυτόν τινι, seipsum alicui commendare, h. e. alicujus fidei seipsum committere, Æschines.
commendare, id est, laudare, ἐπαινῶ σε ταῦτα, laudo te propter hæc, συνίστημι, 2. ad Corinth. 6.
commendatio, ἔπαινος, ου, ὁ, σύστασις, εως, ἡ.
commendatus, a, um, ἐπαινεθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐπαινεθεῖσα, ης, ἡ, ἐπαινεθὲν, ἐντος, τό.
commendatitiæ litteræ, συστατικαὶ ἐπιστολαί.
commendo, παρατίθημι, συνίστημι.
commentariis scriptis interpretor, ὑπομνηματίζω.
commentarium, vel commentarius, ὑπόμνημα, ατος, τὸ, ὑπομνηματικὸν, οῦ, τό.
commentatio, μελέτημα, ατος, τὸ, διανόημα, ατος, τὸ, φρόντισμα, ατος, τό.
commentatiuncula, ἐνθυμημάτιον, ου, τό.
commentator, φροντιστὴς, οῦ, ὁ.
commentitius, fictus, πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
commentor, φροντίζω, διαλαμβάνω, πραγματεύομαι, ἐπισκέπτομαι, συμμελετάω, ῶ.
commentum, res ficta, σκέψις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τὸ, ἐνθύμημα, ατος, τὸ, ἐπίνοια, ας, ἡ.
commeo, as, are, iter facio, φοιτάω ὡς τινα, ad aliquem, & πρός τινα.
commercium συνάλλαγμα, ατος, τὸ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
cui commercium cum nullo est, ἀπρόσμικτος, ου, ὁ, ἀσυνάλλακτος, ου, ὁ.
commercium cum aliquo habere, συναλλάττεσθαι, cum dativo.
commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν, πρός τινα, cum aliquo, τοῖ γίνεσθαι συμβόλαιον, cum aliquo, συμβόλαιον γίνεσθαι πρὸς ἄνθρωπον ἐπιεικῆ.
commereor, μισθαρνέω, ἄξιός εἰμι.
commetior, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει, hoc viribus meis commetior, Nazianzenus.
commigro, μετοικέω παρ' ὀθνείοις, apud exteros exulo, Isocrates.
commilitium, συμμαχία, ας, ἡ, συστρατεία, ας, ἡ.
commilito, συστρατιώτης, ου, ὁ, σύμμαχος, ου, ὁ.
comminatio, ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, ἀπείλημα, ατος, τό.
comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ῦμαι, ἐπινοέω, ῶ.
comminor, aris, ἀπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ, συναπειλέω, ῶ, προσαπειλέομαι.
comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκεράννυμι, συγκυκάω, ῶ, συγκεράννυμι, συγχέω τινί.
commiseratio, οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, οἶκτος, ου, ὁ.
commiseresco, οἰκτίζω σε τοῦτο, commiseresco te hujus rei.
commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος, vel ἐπί τινι, vel ἐπί τινα, alicujus commiseror.
commissio, σύμβλημα, ατος, τό.
commissor, συμβαλλόμαχος, ου, ὁ.
commissum, πλημμέλημα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τό.
commissura, ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
commissus, ἐπιτετραμμένος, ου, ὁ, συμβεβλημένος, ου, ὁ.
commistio, ἀνάμιξις, εως, ἡ, σύμμιξις, εως, ἡ.
commitigo, καταμαλάσσω.
committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα, hæc tibi committo.
committere, injungere, ἐπιτάττω τινί τι, aliquid alicui præcipere.
committo, pro permitto προΐεμαι cum infinitivo. ἐπιτρέπω.
committere inter se, idest, inimicos facere, συγκρούω.
committere, peccare, πλημμελέω τι.
committere, idem ac sociare, συνάπτω, συζυγόω.
committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
committere, id est, in certamen mittere, συμβάλλειν, συγκρούω, συνίστημι.
commode, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
commodior, χρησιμώτερος, ου, ὁ.
commodius, λυσιτελέστερον, ου, τό.
commodissime, κάλλιστα.
commoditas, ὠφέλεια, ας, ἡ, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, συμφέρον, οντος, τὸ, εὐκαιρία, ας, ἡ.
commodo, commoditati alicujus inservio, συμφέρω, τὸ συμφέρον τινί.
commodare alicui argentum, χρῆσαί τινι ἀργύριον, Demosthenes.
commodo utendum, χράω, ῶ.
commodis alicujus consulere, seu inservire, σκοπεῖν τὸ συμφέρον τινὸς, σκοπεῖσθαι τὸ συμφέρον τινί.
commodum capio, ἀπολαύω, cum genitivo. ὠφελοῦμαι, ουμαι, ut οὐδὲν αὐτοῦ ἀπολαύω, nihil commodi ex ea re percipio. Aristophanes.
commodum, utile, ὠφέλεια, ας, συμφέρον, ος, τό.
commodum, opportune, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
commodus, προσφορος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, χρηστὸς, οῦ, ὁ.
commœreo, συναλγέω, συναλγῶ.
commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω, ῶ, ὑπομνάω, ῶ.
commonefactio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.

com-

commonefio, ὑπομιμνήσκομαι.
commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accusativis. παραινέω, ῶ, νουθετέω, ῶ, παρακαλέω, ῶ.
commonitio, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τό, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
commonitus, νουθετούμενος, ημένος, η, ὁ, ὑπομνησθεὶς, έντος, ὁ.
commonstro, καταδεικνύω.
commoratio, habitatio, ἐνδιατριβὴ, ῆς, ἡ.
commoratio, mora, ἐγχρόνισις, εως, ἡ, κατοχὴ, ῆς, ἡ, σχέσις, εως, ἡ.
commorior, συναποθνήσκω.
commoror, maneo, χρονίζω. διατρίβω ἐν τῇ πόλει, in civitate immorari, βραδύνω.
commorari aliquem, i. e. detinere, ἐπέχω τινὰ, διακατέχω τινά.
commotio, συγκίνησις, εως, ἡ.
commotus, συγκινηθεὶς, έντος, ὁ.
commoveo, perturbo, διαταράττω, συγκινέω, ῶ, διακινέω τι.
communicatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητος, ἡ.
communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τι, communicare aliquid cum aliquo, μεταδίδωμι.
communio, onis, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητος, ἡ, μέθεξις, εως, ἡ.
communionem habere cum aliquo, κοινωνέω τινί.
communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περιχαρακόω, ὀχυρόω.
communis, κοινὸς, ῆ, ὁ, ἐπίκοινος, ὁ, ἡ, ξυνὸς, ὁ, ξυνὸς, ου, ὁ. hoc mihi cum eo est commune, τοῦτο ὑπάρχει μοι κοινὸν πρὸς ἐκεῖνον. Max. Tyrius. Serm. 40.
communis multis, πολύκοινος, ου, ὁ.
communis omnibus, πάγκοινος, ου, ὁ.
communitas, κοινότης, ητος, ἡ, κοινωνία, ας, ἡ.
communitas vitæ, συμβίωσις, εως, ἡ.
communiter, κοινῶς, ἐν κοινῷ, κοινῇ, ἐπικοίνως.
commutabilis, ἀμετάβολος, ου, ὁ, συμβλητὸς, οῦ, ὁ.
commutatio, μεταβολὴ, ῆς, ἡ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
commuto, permuto, ἀλλάττομαι τί τινι, aliquid aliqua re.
commutare, ἀνταμείβομαί τί τινι.
commutare vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
como, κομέω, κομῶ, ἀσκέω, ῶ, κομβόω, ῶ, κοσμέω.
comœdia, κωμῳδία, ας, ἡ.
comœdiarum scriptor, κωμῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, & κωμῳδογράφος, ου, ὁ.
comœdus, κωμῳδὸς, οῦ, ὁ.
compactio, σύμπηξις, εως, ἡ, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compactum, συναρμογὴ, ῆς, ἡ, συνωμολογημένον, ου, τό.
compactus, συμπαγὴς, έος, ὁ, πηκτὸς, οῦ, ὁ, & ἡ.
compages, ἁρμογαὶ, αἱ, ἁρμοὶ, οἱ.
compagino, as, συναρμολογέω, ῶ.
compago, & compages, σύνθεσις, εως, ἡ, σύστημα, ατος, τό, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compar, πάρισος, ου, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, σύζυγος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
comparabilis, παραβλητὸς, οῦ, ὁ, συμβλητὸς, οῦ, ὁ.
comparandus, σύμβλητος, ου, ὁ.
comparate, συγκριτικῶς.
comparatio, ἀναλογία, ας, ἡ, παραβολὴ, ῆς, ἡ, σύγκρισις, εως, ἡ.
comparatio rerum ad victum necessariarum, πορισμὸς, οῦ, ὁ, πορεία, ας, ἡ.
comparesco, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
comparo aliquid ad aliquid, συμβάλλω τι πρός τι.
comparo, acquiro, πορίζω, πορίζομαι, προσπορίζω, ἐκπορίζω, κατασκευάζομαι.
comparo, confero, παραβάλλω, προσεικάζω, παρεξετάζω, ἀντεξετάζω, συγκρίνω.
comparare se ad bellum, παρασκευάζεσθαι.
comparare victum, ποιεῖν βίον.
comparare sibi potentiam, ποιεῖσθαι ἑαυτῷ ἰσχύν.
comparare pro præparare, συσκευάζω.
comparare cognitionem, λαβεῖν τὴν γνῶσιν.
comparare, emere, πορίζομαί τινί τι, aliquid ab aliquo emo.
ita comparatum est, οὕτω πέφυκε.
compartior, συμμερίζομαι.
compascuus, σύμβοτος, ου, ὁ.
compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
compascor, συμπάσχω.
compedes, πέδαι, αἱ.
compedibus astringo, πεδάω, ἐμπεδάω, ῶ, ἐμπεδόω, ῶ.
compellatio, πρόσκλησις, εως, ἡ, ἔντευξις, εως, ἡ.
compellator, προσαγορευτὴς, οῦ, ὁ.
compellatus, πρόσκλητος, ου, ὁ.
compello, as, alloquor, προσαγορεύομαί τινα, προσφθέγγομαι, προσκαλέομαι.
compello, is, συνελαύνω, συναθροίζω, ὠθέω.
compendiario, συντόμως.
compendiarius, σύντομος, ου, ὁ.
compendiose, συντόμως.
compendiosus, βραχυλογὸς, οῦ, ὁ, & ἡ, σύντομος, ου, ὁ.
compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, σύνοψις, εως, ἡ, συντομία, ας, ἡ.
in compendium contraho, συστέλλω, ἐπιτέμνω.
compensatio, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀντικατάλλαξις, εως, ἡ.
compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
compensare beneficium beneficio, ἀντευεργετέω.
comperendinatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
comperendino, ἀναβάλλομαι.
comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
compertum, & exploratum habeo, ἐπίσταμαι σαφῶς.
compertus, a, um, πεπληροφορημένος, η, ὁ.
compes, πέδη, ης, ἡ.
compesco, συστέλλω τινὰ, συνείργω.
competens, ἁρμόδιος, ου, ὁ.
competenter, μετρίως.
competentia, ἀναλογία, ας, ἡ.
competitor, ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ.
competitorem esse alicui in aliqua re, ἀνταγωνίζομαί τί τινι.
competitores, συμπαραγγέλλοντες, οἱ.
competo, συμπίπτω, συμπεριβάλλω.
compilatio, περισύλησις, εως, ἡ.
compilator, spoliator, συλητὴς, οῦ, ὁ, λωποδύτης, ου, ὁ.
compilatores & fures alienorum versuum, ἀλλοτρίων λωποδύται ἐπῶν.
compilatus, περισεσυλημένος, η, ὁ.
compilo, συσκευάζομαι, cum accusativo, συλάω, ῶ.
compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
compita, ἄμφοδοι, αἱ, ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ.
compitalia, ἑορτὴ δημοτικὴ ἐν ταῖς ἀγυιαῖς.
complaceo, ἀρέσκω, συναρέσκω.
complano, ὁμαλίζω.
complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
complector summatim, ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
complector mente, λαμβάνω ἐν ταῖς γνώμαις.
complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
complementum, συμπλήρωμα, ατος, τό.
compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
completus, perfectus, τέλειος, ου, ὁ, συμπληρὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
complexio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
complexio verborum, περίοδος, ου, ἡ.
complexus, περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, περιοχὴ, ῆς, ἡ.
complicatio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
complicatus, συμπλεκτὸς, οῦ, ὁ, περίπλοκος, ου, ὁ, ὁμόπλοκος, ου, ὁ, ὁμοπλοκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
comploratio, ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, & θρήνημα, ατος, τό.
comploro, ἐπικλαίω, κατακλαίω, θρηνέω, ῶ.
complosio manuum, χειρῶν κτύπος.
complures, compluria, συχνοί, πλείονες, συχνά, ά, τά.
compluculi, ἔνιοι, οἱ, πολλοί, οἱ.
compono, conjungo, συντίθημι λόγον.
componere, conferre, συγκρίνειν, παραβάλλειν.
componere, commentari, πραγματεύεσθαι, ἀπομνημονεύειν, seu σύγγραμμα, συντάττεσθαι.
componere inter se, comparare, παραλληλίζειν.
componere, pro disponere, συντάττειν.
componere, ornare, κοσμεῖν.
componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
comportatio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, sive ξυγκομιδή, ῆς, ἡ.
comportatus, συγκομιστὸς, οῦ, ὁ.
comporto, συγκομίζω τι, συγκομίζομαι.
compos, ἐγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐπήβολος, ου, ὁ.
compos alicujus rei factus, ἐπήβολος, ου, ὁ, & Poetice ἐπιβολος, ου, ὁ, ἐπίβολος, ου, ὁ.
compos voti fio, τυγχάνω, cum genitivo.
compos mentis, νοῦν ἔχων, οντος, ὁ, ἔμφρων, ονος, ὁ.
composite, κοσμίως.
compositio, ἁρμονία, ας, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
compositio, seu artificium orationis, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
compositio, pacificatio, διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
compositionis, seu pacificationis desiderio teneor, συμβασείω.
compositio mala, κακοσυνθεσία, ας, ἡ.
ex composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
compositus, διατεταγμένος, η, ὁ, καθεστηκὼς, ότος, ὁ.
compotatio, πότος, ου, ὁ, συμπόσιον, ου, τό.
compoto, συμπίνω.
compotor, συμπότης, ου, ὁ.
compotrix, συμπότις, ιδος, ἡ, συμπότρια, ας, ἡ.
comprecatio, κατάρα, ᾶς, ἡ, εὐχή, ῆς, ἡ.
comprecor, δέομαι τοῦ θεοῦ, κατεύχομαι.
comprehendi qui nequit cogitatione, & mente, ἀκατανόητος, ου, ὁ, ἄληπτος, ου, ὁ, ἀπερίληπτος, ου, ὁ, cui opponitur ληπτὸς, οῦ, ὁ, καταληπτὸς, οῦ, ὁ, περιληπτὸς, οῦ, ὁ.
comprehendo undique, περιλαμβάνω.
comprehendo summatim, συγκεφαλαιόω, ῶ.
comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
comprehendere intelligere, κατανοεῖν.
comprehendere mente, περιλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ.
comprehensibilis, καταληπτὸς, οῦ, ὁ.
comprehensio, κατάληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
comprehensio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprehensus, συλληφθεὶς, έντος, ὁ.
compressio, συμπίεσις, εως, ἡ, σύνθλιψις, εως, ἡ.
compressus, συνθλιβόμενος, ου, ὁ, πεπιεσμένος, ου, ὁ.
comprimo, premo, συμπιέζω, συστέλλω.
comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
comprimere virginem, i. e. viriare, βιάζεσθαι κόρην, φθείρειν.
comprehensio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprobatio, συναίνεσις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
comprobator, δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ.
comprobo, δοκιμάζω, συναινέω, ῶ.
compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
comptus, ἀσκητὸς, οῦ, ὁ & ἡ, κεκαλλωπισμένος, ου, ὁ.
compulsus, ἀναγκασθεὶς, έντος, ὁ, βιασθεὶς, έντος, ὁ.
compulsio, συνώθησις, εως, ἡ, σύνωσις, εως, ἡ.
compunctio, κατάνυξις, εως, ἡ.
compungo, κατανύττω.
computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
computatio, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
computator, λογιστὴς, οῦ, ὁ, λογιστικὸς, οῦ, ὁ.
computresco, κατασήπομαι.
conamen, ἐγχείρημα, ατος, τό, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
conatus, ἐπιβαλόμενος, ου, ὁ, ἐγχειρήσας, αντος, ὁ.
conatus, us, ἐγχείρημα, ατος, τό, πεῖρα, ας, ἡ.
omni conatu, χερσὶ, καὶ ποσί.
concaco, καταχέζω.
concameratio, καμάρωσις, εως, ἡ, ὀρόφωσις, εως, ἡ.
concameratus, καμαρωτὸς, οῦ, ὁ.
concamero, καμαρόω, ῶ, ὀροφόω, ῶ.
concavitas, κοίλωμα, ατος, τό.
concavo, κοιλόω, ῶ.
concavus, κοῖλος, ου, ὁ, ἔγκοιλος, ου, ὁ.
concedo, παραχωρέω τινὶ τῆς βάσεως, ὑπείκω.
concedo, confero me, χωρέω, ῶ.
concedo, permitto, συγχωρέω, ῶ, ἀποδίδωμι.
concedo aliquid petenti, κατανεύω, cum accusativo.
concelebro, συμπανηγυρίζω.
concelebro ludos, συναγωνίζομαι.
concentus, ἁρμονία, ας, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ, συνῳδία, ας, ἡ.
conceptaculum, περιοχὴ, ῆς, ἡ.
conceptio, σύλληψις, εως, ἡ.
conceptus, συλληφθεὶς, έντος, ὁ, συνειλημμένος, ου, ὁ.
conceptus, us, σύλληψις, εως, ἡ, κύημα, ατος, τό.
conceptus animi, ἐνθύμημα, ατος, τό.
conceptus impediens medicamentum, ἀσύλληπτον, ου, τό, & ἀτόκιον, ου, τό, cui opponitur ἐκτόκιον, ου, τό.
concerno, συνορῶ, ῶ.
concertatio, ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
concerto, συμπολεμίζω τινί, συναγωνίζομαι.
concessio, συγχώρησις, εως, ἡ.
concessio, assensus, συγχώρημα, ατος, τό, & συγχώρησις, εως, ἡ.
concessio, permissio, ἐπιχώρησις, εως, ἡ, συγγνώμη, ης, ἡ.
concessum est, ἔξεστι.
concessus, συγχωρηθεὶς, έντος, ὁ.
concessus, us, συγχώρησις, εως, ἡ.
concha, κόγχη, ης, ἡ.
conchyliata vestis, ἁλουργὶς, ίδος, ἡ.

con-

conchyliatus, ὄστρειος, ου, ὁ, ἁλουργὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ.
conchylium, κογχύλη, ης, κογχύλιον, ου, τό.
concido, συγκόπτω ω, κατακόπτω.
concido cado, καταπίπτω, συμπίπτω.
concidere animo, vel mente, ἐκκακέω, ἀθυμέω, ἀλύω.
concieo, συγκαλέω, ῶ.
conciliabulum, συνέδριον, ου, τό.
conciliatio, συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
conciliator, πρόξενος, ου, ὁ, διαλλακτὴς, οῦ, ὁ.
conciliatrix, προξενήτρια, ας, ἡ.
conciliatus, συνδιηλλαγμένος, ου, ὁ.
concilio, benevolum facio, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ῶ, ἐξιλάω, ῶ, συναλλάττω.
conciliare nuptias, μνηστεύω, & μνηστεύω γάμον, μνᾶσθαι, & μνᾶσθαι γάμον.
conciliare nuptias pro alio, προμνᾶσθαι, προμνηστεύω. & προμνηστεύεσθαι.
conciliare sibi alicujus amicitiam, ἀναρπάζω, ἐξαρτάω.
conciliare sibi auditorum mentes, ἐντεχνάζειν. Aristoteles l. 3. Rhetoricorum.
concilium, σύνοδος, ου, ἡ, συνέδριον, ου, τό.
concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
concinna oratio, ἐγκατασκευος λόγος.
concinnatio, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
concinne, κομψῶς, ἁρμοδίως.
concinnitas, εὐρυθμία, ας, ἡ, εὐαρμοστία, ας, ἡ.
concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
concinnus, ἐμμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, κομψὸς, οῦ, ὁ, εὔθετος, ου, ὁ.
concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
concio, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ.
concio, oratio, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ, ῥῆσις, εως, ἡ.
concionabundus, δημηγορικὸς, ὁ.
concionator, δημηγόρος, ου, ὁ, ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ.
concionem convocare, ἐκκλησίαν συλλέγειν.
in concionem vocare, ἐκκλησιάζειν.
concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
concionor, orationem habeo, δημηγορέω, ῶ, λόγον ποιοῦμαι ἀγορὰν.
concipio, συλλαμβάνω.
concipio, gravidus sum, ἐγκυμονέω, ῶ, ὑπολαμβάνω, ἐνδέχομαι, κύω.
concipere animo, εἰς νοῦν λαβεῖν.
mulier concipit, κύει.
concise, συντόμως.
concisus, συγκεκομμένος, ου, ὁ.
concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
concitare seditionem, στασιάζω.
concitatio, ἐξόρμησις, εως, ἡ, διέγερσις, εως, ἡ.
concitator, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ.
concitatus, παρωρμηθεὶς, έντος, ὁ.
concito, παρορμάω, ῶ, συνταράττω, ὁρμάω, ῶ, ἐρεθίζω, διεγείρω, ὁρμῶ, ὀρίνω.
concito, παρορμάω πρὸς πρᾶξίν τι.
concitus, κινηθεὶς, έντος, ὁ, ἐξορμηθεὶς, έντος, ὁ.
conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
conclamare vasa, ἀνασκευάζεσθαι.
conclamatio, συμβόησις, εως, ἡ, καταβοὴ, ῆς, ἡ.
conclamatus, desperatus, ἀπεγνωσμένος, ου, ὁ.
conclamatum est, πέπρακται.
conclamo, συμβοάω, ῶ, ἀναβοάζω.
conclave, μυχὸς, ου, ὁ, ταμεῖον, ου, τό, συμπόσιον, ου, τό.
concludo, κατακλείω, συγκατακλείω.
concludo, ratiocinor, συνάγω, συλλογίζομαι, διορίζω.
conclusio, ἐπίλογος, ου, ὁ, σύγκλεισις, εως, ἡ.
conclusio argumentativa, συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
conclusus, συγκεκλεισμένος, ου, ὁ.
concoctio, πέψις, εως, ἡ, πέπανσις, εως, ἡ.
concoctio, facilis, εὐπεψία, ας, ἡ.
concoctio tarda, βραδυπεψία, ας, ἡ.
concoctionis difficultas, δυσπεψία, ας, ἡ.
concoctus difficilis, δύσπεπτος, ου, ὁ.
concoctu facilis, εὔπεπτος, ου, ὁ.
concoctus, πεπεμμένος, ου, ὁ.
concolor, ὁμόχροος, ου, ὁ.
concomitor, συμπαρέπομαι, ἕπομαι, συνοδεύω, ῶ, συνοδεύω, ῶ.
concoquere difficulter, δυσπεπτεῖσθαι, δυσπεπτέω.
concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
concoquo, πέσσω, πέπτω.
concordia, ὁμόνοια, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
concordia animorum, συμψυχία, ας, ἡ.

adduco ad concordiam, συγκαταλλάσσω τινὰ τινι.
concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
concordo, convenio, ὁμογνωμονέω σοί τινι, ὁμοφρονέω, ῶ, ὁμονοέω, ῶ.
concors, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ὁμόνοος, ου, ὁ, ὁμόψυχος, ου, ὁ, ὁμόφρων, ονος, ὁ.
concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
concresco, συμφύομαι, συμπήγνυμαι.
concretio, σύμπηξις, εως, ἡ, πῆξις, εως, ἡ.
concretio humorum, σύμπηξις, εως, ἡ, Galenus.
concretus, συμπαγὴς, έος, ὁ.
concubina, ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, παλλακὴ, ῆς, ἡ.
concubitus, συνουσία, ας, ἡ.
concubium, ἡ ἀωρὶ νυκτὸς ὥρα.
conculcatio, καταπάτημα, ατος, τό.
conculco, καταπατέω, ῶ, ἐμπατέω.
concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτέω.
concupiscentia, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πόθος, ου, ὁ.
concupiscibilis, ἐπιθυμητὸς, οῦ, ὁ.
concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, ἐφίεμαι τι, ἐφίεμαι, scire, ἐφίεμαι.
concupitus, ἐπιθυμηθεὶς, έντος, ὁ.
concurro, συντρέχω, συντρέχω.
concursio, σύνδρομη, ῆς, ἡ.
concutio, πατάσσω περιθέω, συνδρομέω, ῶ.
concursus, σύνδρομος, ῆς, ἡ, σύνοδος, ου, ὁ.
concussio, σεισμὸς, ατος, τό, τίναξις, εως, ἡ.
concussus, συγκεκινημένος, ου, ὁ, διασεισθεὶς, έντος, ὁ.
concutio, σείω, τινάσσω, σοβέω.
condecenter, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
condecet, πρέπει, συμπρέπει.
condecoro, ἐπικοσμέω, ῶ, κατακοσμέω, ῶ.
condemnatio, καταγνώσις, εως, ἡ, καταδίκη, ης, ἡ.
condemnator, καταδικαστὴς, οῦ, ὁ.
condemnatus, καταδικασθεὶς, ου, ὁ, κατάδικος, ου, ὁ.
condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὶ, κατὰ τινὸς ψῆφον.
condemnor, καταδικάζομαι.
condenso, συμπυκνόω, καταπυκνόω.
condensus, πυκνὸς, οῦ, ὁ.
condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
condictio, παραγγελία, ας, ἡ, ἐπαγγελία, ας, ἡ.
condictus, διωρισμένος, ου, ὁ.
condigne, ἀξίως.
condignus, ἀξιόλογος, ου, ὁ, ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
condimentum, ἄρτυμα, ατος, τό.
condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
condiscipula, συμμαθήτρια, ας, ἡ, συμμαθήτρια, ας, ἡ.
condiscipulus, συμμαθητὴς, οῦ, ὁ.
condisco, συμμανθάνω.
conditio, κατάστασις, εως, ἡ, κλῆρος, ου, ὁ.
conditio, conventio, αἵρεσις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ. Κατ᾽ αἵρεσιν, conditionibus bonis.
conditionem ferre, προκαλεῖσθαι πρόκλησιν.
conditionem vicissim ferre, ἀντιπροκαλεῖσθαι.
conditionem repudiare, ἀπολέγεσθαι τὰς ὁμολογίας.
conditionalis, ὑποθετικὸς, οῦ, ὁ.
conditionaliter, ὑποθετικῶς.
conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
conditionem accipere, πρὸς ξυμβάσιν χωρεῖν.
conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ, κτίστης, ου, ὁ, ποιητὴς, οῦ, ὁ.
conditura, ἄρτυμα, ατος, τό.
conditus, ἀρτυθεὶς, έντος, ὁ, ἀρτυμένος, ου, ὁ.
conditus eleganter, bene structus, ἐΰκτιτος, ου, ὁ, Homerus.
conditus a Deo, θεόκτιστος, ου, ὁ.
conditus, κτισθεὶς, έντος, ὁ.
condo exstruo, κτίζω, δημιουργέω, ῶ.
condere urbem, πολίζειν.
condere leges, θεσμοθετεῖν.
condo, ἀποτίθημι, κρύπτω, κρύπτω.
condocefacio, συμπαιδεύω.
condoceo, ἐκδιδάσκω παιδεύω.
condoleo, συναλγέω σοί, συλλυπέω.
condolesco, συμπάσχω σοί, συμπάσχω.
condonatio, συγγνώμη, ης, ἡ.
condonatus, συγκεχωρημένος, ου, ὁ.
condono, δωρέομαι, pro ignoscere alicui, συγγινώσκω τινί τι, καταχαρίζομαί τινι.
conducibilis, λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, χρήσιμος, ου, ὁ.
conducit, utile est, συμφέρει.

conduco, duco, συνάγω, cum acc. συμφέρω.
conducere opus faciendum, ἐργολαβεῖν.
conducere mercede, προσμισθοῦσθαι, μισθοῦσθαι.
conductio, μίσθωσις, εως, ἡ, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
conductor, μισθωτὴς, οῦ, ὁ, μισθωτὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ.
conductus, μεμισθωμένος, ου, ὁ.
conductus mercede, ἐπίμισθος, ου, ὁ, μισθωτὸς, οῦ, ὁ.
conduplicatio, ἀναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ.
conduplico, ἀναδιπλόω, ῶ.
condus, ταμίας, ου, ὁ.
confabulatio, διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, ὁμιλία, ας, ἡ.
confabulator, λεσχηνευτὴς, οῦ, ὁ, ἐκλαλητὴς, οῦ, ὁ.
confabulor, λεσχηνεύω, λεσχάζομαι, λεσχηνεύω, ὁμιλέω, ὁμιλέομαι, ὁμιλῶ, συνλαλέω τινί, cum aliquo, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι, ὁμιλῶ.
confectio, διάπραξις, εως, ἡ.
confector, διαπράκτωρ, ορος, ὁ, συντελεστὴς, οῦ, ὁ.
confectus, κατειργασμένος, ου, ὁ.
laboriosis confectus, καμάτοις κατατρυχωθεὶς.
confercio, συναθροίζω.
conferendus, comparandus, συμβλητὸς, οῦ, ὁ.
confero, congero, συμφορέω τι, ἀθροίζω.
confero me, id est, eo, πορεύω, ῶ, πορεύομαι.
confero, prosum, συνεργέω, ῶ, συμβάλλω, ῶ, συμφέρω.
conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
conferre in commune, συνεισάγω.
confertim, ἀθρόως.
confertus, ἀθρόος, ου, ὁ, ἀθρόος, ου, ὁ, πλήρης, ου, ὁ, sive μεστὸς, οῦ, ὁ.
confessio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ.
ex confesso, ὁμολογουμένως.
confessus, & manifestus, ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ.
confestim, αὐτίκα, παραχρῆμα, παραυτίκα.
conficio, perficio, διαπράττομαι, διανύω, ῶ, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω, ῶ.
conficio, perimo, καταβάλλω, ἀναιρέω, ῶ.
conficio vulneribus, κατατραυματίζω.
confidens, θαρραλέος, ου, ὁ, θαρσύνος, ου, ὁ.
confidenter, θαρραλέως.
confidentia, θάρσος, εος, τό, ἀναίδεια, ας, ἡ.
confido, θαρρέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, πεποίθα, ῶ.
configo, καθηλόω, ῶ, καταπείρω, ῶ.
configere clavis, ἥλοις προσηλοῦν, καθηλοῦν, προσπατταλεύω.
configuro, συμπλάττω.
confinis, μεθόριος, ου, ὁ, συνόμορος, ου, ὁ.
confinium, μεθόριον, ου, τό.
confirmatio, βεβαίωσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
confirmator, βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ.
confirmatus, βεβαιωθεὶς, έντος, ὁ.
confirmo, βεβαιόω, ῶ, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
confirmo, animum addo, θαρσύνω.
confisco, δημεύω.
confisus, πεποιθὼς, ότος, ὁ, πεποιθὼς, ότος, ὁ.
confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογοῦμαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
confixio, καθήλωσις, εως, ἡ.
confixus, καθηλωθεὶς, έντος, ὁ, ἀναπεπαρμένος, ου, ὁ.
telis confixus, κατακοντισθεὶς, έντος, ὁ.
conflagratio, καταφλέξις, εως, ἡ.
conflagratus, καταφλεχθεὶς, έντος, ὁ.
conflagro, καταφλέγομαι.
conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
conflare aes alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, ἐχρεωστεῖν.
conflatio, χώνευσις, εως, ἡ.
conflatus, συγχωνευθεὶς, έντος, ὁ.
conflictatio, σύγκρουσις, εως, ἡ.
conflictatus morbo gravi, βαρυνόσος, ου, ὁ, & βαρυνοσῶν, ου, ὁ.
conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
conflictus, σύγκρουσις, εως, ἡ.
confligo, acie decerno, συμβάλλω, συρράττω τινι, συγκρούω.
conflo, συγχωνεύω, ῶ.
confluens, σύρροια, ας, ἡ, συμβολὴ, ῆς, ἡ, σύρρους, ας, ἡ.
confluo, συρρέω, ῶ.
confodio, διακεντέω, διαπείρω.
confoederatus, ἔνσπονδος, ου, ὁ.
conformatio, διαμόρφωσις, εως, ἡ, σχηματισμὸς, οῦ, ὁ.
conformis, σύμμορφος, ου, ὁ.
conformo, σχηματίζω, διαμορφόω, ῶ.
conforto, ἐνδυναμόω, κρατύνω, ῶ.
confossus, διαρραγεὶς, έντος, ὁ.
confoveo, συνθάλπω, συνθάλπω.

confractus, συῤῥαγεὶς, ἕντος, ὁ.
confragosus, κατεῤῥωγώς, ότος, ὁ, ἀνώμαλος, ου, ὁ.
confrico, συντρίβω, ἀποτρίβω, κατατρίβω.
confringo, διαῤῥήγνυμι, συντρίβω.
confugio, καταφεύγω πρός τινα.
confugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ, καταφύγιον, ου, τό.
confundo, συγχέω, κυκάω, ταράττω.
confuse, perturbato ordine, συγκεχυμένως.
confusio, σύγχυσις, εως, ἡ, συνταραξις, εως, ἡ.
confusus, συγκεχυμένος, ου, ὁ, ταραχθεὶς, έντος, ὁ.
confutatio, ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, ἐξέλεγξις, εως, ἡ.
confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρός τινα, ἐξελέγχω.
congelatio, σύμπηξις, εως, ἡ.
congelo, κρυσταλλόομαι, συμπήγνυμι.
congemino, διπλασιάω, ῶ.
congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
congener, συγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
congeries, συμφόρημα, ατος, τό, ἄθροισμα, ατος, τό.
congero, συμφορέω, ῶ, συναθροίζω.
congero acervatim, σωρεύω, ἐπισωρεύω, συμφορέω.
congerro, συλλήρος, ου, ὁ, συνομιλος, ου, ὁ.
congestio, συμφόρησις, εως, ἡ.
congestus, συγκομισθεὶς, έντος, ὁ.
congiarium, δόσις, εως, ἡ, δομὴ, ῆς, ἡ.
congius, χοεὺς, ως, ὁ.
conglobatim, σφαιρηδόν.
conglobatio, συνείλησις, εως, ἡ, σφαίρωσις, εως, ἡ.
conglobatus, συγκεκρουσμένος, ου, ὁ.
conglobo, εἰλέω, ῶ, σφαιρόω, ῶ.
conglomero, συνελίσσω τι εἴς τι, συνειλίττω.
conglutinatio, συγκόλλησις, εως, ἡ, συνάφεια, ας, ἡ.
conglutinator, συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, κολλητὴς, οῦ, ὁ.
conglutinatus, συγκολλητὸς, ου, ὁ, κολλητὸς, ου, ὁ.
conglutino, συγκολλάω, ῶ, ἁρμόζω.
congratulatio, σύγχαρμα, ατος, τό.
congratulor, συνήδομαι τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τινος.
congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συμπλέκω, ῶ.
congredior, confligo, συμβάλλω, σύνειμι.
congregatio, συναγωγὴ, ῆς, ἡ, ἄθροισις, εως, ἡ.
congregatus, συναθροισθεὶς, έντος, ὁ, ἐπισυναχθεὶς, έντος, ὁ.
congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
congressio, ὁμιλία, ας, ἡ, συνδιατριβὴ, ῆς, ἡ.
congressus, συνέλευσις, εως, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ.
congruenter, ἁρμοζόντως, πρεπόντως.
congruentia, ἁρμονία, ας, ἡ, ὁμοφωνία, ας, ἡ.
congruo, convenio, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφωνέω, ἁρμόζομαι, ἁρμόζω, ῶ.
congrus, vel conger, γόγγρος, ου, ὁ.
congruus, ἁρμόδιος, ου, ὁ.
conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
conjector, ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ὀνειροκρίτης, ου, ὁ.
conjectura, στοχασμὸς, οῦ, ὁ, τεκμήριον, ου, τό.
conjecturam facio, τεκμαίρω, ῶ, τεκμαίρομαι, ῶμαι. Theophr.
conjectura assequor, ἀποστοχάζομαι, cum genitivo.
conjecturalis, στοχαστικὸς, οῦ, ὁ.
conjectus, συμβεβλημένος, ου, ὁ.
conjicere, conjectura assequi, συμβάλλω τι, στοχάζομαι τινος, de aliquo.
conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
conjugalis, γαμικὸς, οῦ, ὁ.
conjugatio, συζυγία, ας, ἡ.
conjugator, συζεύκτης, ου, ὁ.
conjugatus, συζευχθεὶς, έντος, ὁ.
conjugialis, γαμήλιος, ου, ὁ, γαμικὸς, οῦ, ὁ.
conjugium, συζυγία, ας, ἡ.
conjugo, συζεύγνυμι.
conjuncte, vel conjunctim, συνημμένως.
conjunctio, σύζευξις, εως, ἡ, σύναψις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
conjunctivus modus, sive subjunctivus, ἔγκλισις, ὑποτακτική.
conjunctus, συνεζευγμένος, ου, ὁ.
conjungo, ἀλληλουχέω, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
conjurati, οἱ συνομόσαντες.
conjuratio, συνωμοσία, ας, ἡ, συνωμοσία, ας, ἡ.
conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
conjux, vel conjunx, σύζυξ, υγος, ὁ ἢ ἡ, ὁμόζυγος, ου, ὁ ἢ ἡ.
connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
connexio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
connexus, συμπεπλεγμένος, ου, ὁ.
connitor, συντείνομαι.
conniventia, ἐπίνευσις, εως, ἡ.
conniveo, συμβλεμύττω, καταμύω.
connixus, συντεινάμενος, ου, ὁ.
connubialis, ἐπιγαμικὸς, οῦ, ὁ, γαμικὸς, οῦ, ὁ.
connubia jungere, συγκαταζεῦξαι τινι.
connubium, γάμος, ου, ὁ, συζυγία, ας, ἡ.
connumero, καταριθμέω, ῶ, συναριθμέω, ῶ.
conopeum, κωνωπεῖον, ου, τό.
conor, πειράομαι, πειράζω.

conquassare, concutere, σείω τι.
conquassatio, συνσεισμὸς, οῦ, ὁ.
conqueror, μέμφομαι σοι, αἰτιάομαι.
conquestio, καταμέμψις, εως, ἡ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris. ἀναπαύομαι.
conquiesco, ἀποπαύω.
conquiro, ζητέω, ῶ, ἀναζητέω, ῶ.
conquisitio, συζήτησις, εως, ἡ.
conquisitus, συζητηθεὶς, έντος, ὁ.
consanguinei, συγγενεῖς, οἱ, ὅμαιμοι, οἱ.
consanguinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ.
consarcinator, ῥάπτης, ου, ὁ.
consarcino, συῤῥάπτω, ἐπιῤῥάπτω.
conscelerare, μιαίνω.
conscelerata mens, παλαμναία γνώμη.
conscendo, ἐμβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνω ἐπί, cum accusativo.
conscensio, ἐπίβασις, εως, ἡ, ἀνάβασις, εως, ἡ.
conscientia, συνειδὸς, ότος, τό, συνείδησις, εως, ἡ.
conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
conscio, συναισθάνομαι.
consciscere sibi mortem, περιαιρέω τὸ ζῆν ἑαυτόν, ἀναιρέω ἑαυτόν.
conscissus, διεσχισμένος, ου, ὁ.
conscius, συνειδώς ἑαυτῷ τι, συνίστωρ.
conscius sum mihi, συγγινώσκομαι.
conscius sum, σύνοιδα, σύνειμι.
conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
conscribo, συγγράφω, ἐγγράφω.
conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες.
conscripti milites, καταγεγραμμένοι στρατιῶται.
conscriptio, συγγραφὴ, ῆς, ἡ, καταγραφὴ, ῆς, ἡ.
conscriptus, συγγεγραμμένος, ου, ὁ.
consecratio, καθιέρωσις, εως, ἡ, ἀφιέρωσις, εως, ἡ.
consecratus, καθιερωμένος, ου, ὁ.
consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερόω.
consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
consecutio, συνακολούθησις, εως, ἡ.
consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
consensus, us, ui, ὁμόνοια, ας, ἡ, σύμφασις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
consentaneum, ἀνάλογον, ου, τό, εἰκὸς, ότος, τό.
consentaneus, σύμφωνος, ου, ὁ.
consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συγκατατίθεμαι.
consepelio, συγκαταθάπτω, συνθάπτω.
consepio, περιφράττω.
consequentia, ἀκολούθησις, εως, ἡ, συνέπεια, ας, ἡ.
consequor, ἀκολουθέω, ῶ. pro obtineo, τυγχάνω τινός, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
conserere manum, πόλεμον συῤῥάπτειν.
conserere manus, συνάγειν τὰς χεῖρας.
consero, vi, συμπλέκω, συνάπτω.
consero, planto, φυτεύω.
consertus, ἀνάμικτος, ου, ὁ, συμπεπλεγμένος, ου, ὁ.
conserva, σύνδουλη, ης, ἡ.
conservatio, συντήρησις, εως, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ.
conservator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ, φύλαξ, κος, ὁ.
conservatus, διασεσωσμένος, ου, ὁ.
conservo, custodio, φυλάττω, σώζω τινά, τηρέω, συντηρέω.
conservus, ὁμόδουλος, ου, ὁ, σύνδουλος, ου, ὁ.
consessus, συνέδριον, ου, τό, συνέδρευσις, εως, ἡ.
consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
considerate, περιεσκεμμένως.
consideratio, σκέψις, εως, ἡ, διανόησις, εως, ἡ.
consideratus, ὑπεσκεμμένος, ου, ὁ.
considero, σκέπτομαι τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος.
consignatus, κατεσφραγισμένος, ου, ὁ.
consigno, ἐπισημαίνω.
consiliarius, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, σύμβουλος, ου, ὁ.
consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ονος, ὁ.
consilii sum inops, ἀπορέω, ῶ, διαπορέω, ῶ.
consilium, βουλὴ, ῆς, ἡ, βουλεία, ας, ἡ, βούλευμα, ατος, τό.
consilium simul initum, συμβόλιον, ου, τό.
consilium capio, ἐπιβουλεύω, προαιρέομαι, ὁρμάω.
consilium muto, μεταβουλεύομαι.
consilium serum, ὀψιβουλία, ας, ἡ.
consilium malum, δυσβουλία, ας, ἡ.
consilium vanum, ἀπροβουλία, ας, ἡ.
consilium bonum, εὐβουλία, ας, ἡ.
consilium prudens, πυκιμήδης, ιδος, ἡ.
consilia agito, βουλεύω, μητιάω, ῶ, μητίζομαι, & μητίομαι.
consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.

in consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
consilio proprio nitor, ἰδιοβουλέω, ῶ.
consilii inconstantia, παλιμβουλία, ας, ἡ.
consilio prospicio, προβουλεύω.
consilio carens, ἄβουλος, ου, ὁ ἢ ἡ.
sine consilio, inconsulto, ἀβούλως, ἀβουλεύτως.
consimilis, ὅμοιος, ου, ὁ, προσόμοιος, ου, ὁ.
consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
consitio, φυτεία, ας, ἡ, φύτευσις, εως, ἡ.
consitus, δασὺς, έος, ὁ, κατάφυτος, ου, ὁ. δασέα ὄρη, montes consiti.
consitus vitibus, ἀμπελόφυτος, ου, τό, subintellige χωρίον.
consitus arboribus, δενδρόφυτος, ου, ὁ.
consociatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινώνημα, ατος, τό.
consociatus, συνεζευγμένος, ου, ὁ.
consocio, κοινωνέω σοι, συνάγω.
consolatio, παραμυθία, ας, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
consolator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, παρήγορος, ου, ὁ.
consolatorius, παραμυθητικὸς, οῦ, ὁ.
consolatrix, παρήγορος, ου, ἡ.
consolido, συμπυρόω, ῶ, καταβεβαιόω, ῶ.
consolor, παρακαλέομαι σε, παραμυθέομαι σε, παρηγορέω, ῶ.
consonans, ὁμόηχος, ου, ὁ, σύμφωνος, ου, ὁ.
consonantia, συμφωνία, ας, ἡ.
consono, simul sono, συμφωνέω σοι.
consonus, σύμφωνος, ου, ὁ.
consopio, κατακοιμάω, ῶ, κατακοιμίζω.
consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
consors, κοινωνὸς, οῦ, ὁ, μέτοχος, ου, ὁ, σύγκληρος, ου, ὁ.
consortium, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
conspectus, συνορασθεὶς, έντος, ὁ, κατοπτευθεὶς, έντος, ὁ.
conspectus, us, ὄψις, εως, ἡ, σύνοψις, εως, ἡ, ὅραμα, ατος, τό.
in conspectum venio, παραγίνομαι, ἐμφανίζομαι.
in conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
conspersus, καταπασθεὶς, έντος, ὁ.
conspicillum, κάτοπτρον, ου, τό.
conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
conspicio, ὁράω, ῶ, κατοπτεύω, περιβλέπω.
conspicuus, περίβλεπτος, ου, ὁ, ἀξιος, ου, ὁ, περιφανὴς, έος, ὁ.
conspicuus undique, περίοπτος, ου, ὁ, πάνοπτος, ου, ὁ.
conspiratio, σύστασις, εως, ἡ.
conspiratus, συστασθεὶς, έντος, ὁ.
conspiro, συμπνέω τινὶ. ὁμοφρονέω, ῶ.
conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
constans, εὐσταθὴς, έος, ὁ, βέβαιος, ου, ὁ.
constanter, εὐσταθῶς, ἐμμόνως.
constantia, εὐστάθεια, ας, ἡ.
consternari, ταράττεσθαι.
consternatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
consternatus, ἐκπλαγεὶς, έντος, ὁ, τεταραγμένος, ου, ὁ.
consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
consterno, is, καταστρώννυμι.
constipatio, συμπίλησις, εως, ἡ, πίλησις, εως, ἡ.
constipatus, πιλωτὸς, οῦ, ὁ, πιλητὸς, οῦ, ὁ.
circumstipo, περισάττω.
constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
constituo, decerno, βουλεύομαι. item locum, & tempus determino, ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
constituo Regem, ἵστημι βασιλέα.
constituo recte, & ordine, διακοσμέω, ῶ.
constituo, colloco, καθίστημι.
constitutio, σύστασις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
constitutio, collocatio, κατάστασις, εως, ἡ.
constitutio reipublicæ, κατάστασις τῆς πολιτείας.
constitutio, sanctio, σύνταγμα, ατος, τό, διάταγμα, ατος, τό.
constitutio, status apud Rhetores, στάσις, εως, ἡ.
constitutio corporis, ἕξις, εως, ἡ. bona, εὐεξία, ας, ἡ. mala, καχεξία, ας, ἡ.
constitutus, κατασταθεὶς, έντος, ὁ, τακτὸς, οῦ, ὁ.
constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
consto, συνίσταμαι, ἐπιδιίσταμαι.
constratio, κατάστρωσις, εως, ἡ.
constrata navis, κατάφρακτος ναῦς.
constrepo, ὁμοῤῥοθέω, ῶ.
constrictio, πίλησις, εως, ἡ, σύψις, εως, ἡ.
constringo, συσφίγγω τι, vel τινά, στραγγεύω, βρόχῳ περιστρέφω, laqueis, &c.
constructio, σύνταξις, εως, ἡ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
construo, συντάττω, κατασκευάζω.
constupratio, καταπόρνευσις, εως, ἡ.
constupro, καταμοιχεύω.
consubstantialis, ὁμοούσιος, ου, ὁ.

consubstantialitas, ὁμοουσιότης, ητος, ἡ.
consuesco, ἐθίζομαι τινός, συνεθίζω.
ex consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
consuetudinem habeo, ἐπιχωριάζω σοι, tecum. ὁμιλέω σοι.
consuetudo, ἔθος, ους, τό, συνήθεια, ας, ἡ.
consuetudo, conversatio, συνουσία, ας, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ.
consuetudo quotidiana cum aliquo, συνδιαιτήματα, ων, τά.
præter consuetudinem, παρανόμως.
consuetus, εἰθισμένος, η, ον, συνήθης, εος, ὁ, ἡ.
consuevi, εἴωθα.
consul, ὕπατος, ου, ὁ.
consularis, ὑπατικός, ή, όν.
consulare imperium, ὑπάτου ἀρχή.
consularis vir, ὑπατεύσας, αντος, ὁ.
consulatum gero, ὑπατεύω.
consulatus, ὑπατεία, ας, ἡ.
consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ᾽ ἑαυτόν.
consulo, συμβουλεύω.
consulo, consilium peto, συμβουλεύομαι.
consulo, provideo, προνοέω, ῶ, προνοοῦμαι, cum genit.
consultare cum alio, συμφράζομαι.
consultatio, συμβούλευσις, εως, ἡ.
consulte, vel consulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προμεμελετημένως.
consulto, as, συμβουλεύομαι.
consultor, βουλευτής, οῦ, ὁ.
consultus, βεβουλευμένος, η, ον.
consummatio, συντέλεια, ας, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ.
consumo, perficio, συντελέω, ῶ, ἀπαρτίζω.
consumo, δαπανάω τι, ἀναλίσκω.
consumptio, καταναλώσις, εως, ἡ.
consumptus, καταναλωθείς, έντος, ὁ.
consuo, συρράπτω, ἀπορράπτω.
consurgo, συνανίσταμαι.
contabeo, vel contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
contabulatio, συνδέσις, εως, ἡ.
contabulo, συνδέω.
contactus, συναφθείς, έντος, ὁ.
contages, συναφή, ῆς, ἡ.
contagio, συνάφεια, ας, ἡ, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
contaminatus, καταμεμιασμένος, η, ον.
contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
contemnendus, καταφρονητέος, ου, ὁ, ὀλιγωρητέος, ου, ὁ.
contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, virtutem. καταφρονέω τινός, ἀμελέω, ῶ.
contempero, συγκεράννυμαι, ἀνακεράννυμαι, ἐγκεράννυμι, ἐγκεράννυμαι.
contemperatio, σύγκρασις, εως, ἡ, κατάκρασις, εως, ἡ.
contemperatum vinum, seu dilutum, σύγκραμα, ατος, τό.
non contemperatum vinum, οἶνος ἄκρατος.
contemplatio, θεώρησις, εως, ἡ, σκέψις, εως, ἡ, θεωρία, ας, ἡ.
contemplator, θεωρός, οῦ, ὁ, θεωρητικός, οῦ, ὁ.
contemplor, ἐπισκέπτομαι τι, θεωρέω τι. κατασκοπέω, ῶ, κατασκοπεύω, ῶ.
contemporaneus, σύγχρονός τινι.
contemptibilis, καταφρόνητος, ου, ὁ.
contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
contemptor, ὀλίγωρος, ου, ὁ, καταφρονητής, οῦ, ὁ.
contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, ὀλιγωρίαν ἔχειν.
contemptus us, καταφρόνησις, εως, ἡ.
contemptus, ὀλιγωρηθείς, έντος.
contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
contendo, intendo, τείνω, τανύω, τείνω, κατατείνω, συντείνω.
contendo, proficiscor, τείνω.
contendo jure, δικαιολογέω, ῶ.
contendo, annitor, ἐντείνω, φιλονεικέω, cum infinito, διατείνομαι.
contentio, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τό, μάχη, ης, ἡ.
contentio, intentio, ἔντασις, εως, ἡ, ἐντονία, ας, ἡ, σύντασις, εως, ἡ, συντονία, ας, ἡ.
contentio, studium, φιλονείκημα, ατος, τό, φιλονεικία, ας, ἡ.
in contentionem venire de aliqua re, ἀγωνίζεσθαί τι, & περί τινος.
contentionem remittere, μεθιέναι. Homerus.
contentiose, ἐριστικῶς.
contentiosus, φιλόνεικος, ου, ὁ, ἐριστικός, ή, όν.
contentus, αὐτάρκης, εος, ὁ.
contentus, intentus, σύντονος, ου, ὁ, τεταμένος, η, ον.
contentus animus sua sorte, αὐτάρκεια, ας, ἡ.
paucis contentus, ὀλιγαρκής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
conterminus, ὅμορος, ου, ὁ, μεθόριος, ου, ὁ.
contero, συντρίβω τι.
contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
conterraneus, πατριώτης, ου, ὁ, ἐπιχώριος, ου, ὁ.
contestata lis, ἀντωμοσία δίκη.
contestatio, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
contestor, διαμαρτύρομαι, ομαι, συμμαρτύρομαι, ομαι, συμμαρτυρέω, ῶ.
contextor, ἐπιμαρτύρομαί τινι.
contexo, ἐμπλέκω τι, συνυφαίνω.
contexte, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
contextio, συνυφή, ῆς, ἡ.
contextus, us, συμπλοκή, ῆς, ἡ, ὑφή, ῆς, ἡ.
contextus, συνυφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
contextus verborum, σύνταξις, εως, ἡ.
conticeo, κατασιγάω, σιωπάω, ῶ.
conticinium noctis, πρώτη νύξ, μετὰ δείλην.
contignatio, ξύλωσις, εως, ἡ, ὀροφή, ῆς, ἡ.
contingo, ἐρέπτω, ω, ἐπαργυρίζω.
contiguus, συναφής, έος, ὁ.
continens, συνεχής, έος, ὁ. aliquando temperans, ἐγκρατής, έος, ὁ.
continens terra, ἤπειρος, ου, ἡ.
continenter, συνεχῶς.
continentia, ἐγκράτεια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω.
in continenti qui habitat, ἠπειρώτης, ου, ὁ.
contineo linguam, ἐχεμυθέω, ῶ.
contineo, cohibeo, εἴργω, κατέχω.
contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται.
contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
continuatio, συνέχεια, ας, ἡ, συνάφεια, ας, ἡ.
continue, assidue, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί.
continuitas, ἀδιάλειψις, εως, ἡ, συνέχεια, ας, ἡ.
continuo, id est, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
continuo, persevero, διατελέω ποιῶν.
continuus, διηνεκής, έος, ὁ, συνεχής, έος, ὁ.
contorqueo, συστρέφω, κατελίσσω, ῶ, περιάγω.
contorsio, συστροφή, ῆς, ἡ, περιαγωγή, ῆς, ἡ.
contorte, συνεστραμμένως.
contra, ἀντί. ἐπί cum gen. κατά cum gen. ἐναντίον, ἐναντίως.
contra, ex adverso, ἀντικρύ, ἀντίον, ἀπεναντίον, ἀντιπέρα, καταντικρύ.
contra ac licet, παρ᾽ ὃ δεῖ.
contractio, συστολή, ῆς, ἡ.
contractus, συνάλλαγμα, ατος, τό, συναλλαγή, ῆς, ἡ.
contractus ineo, συμβάλλω.
contradico, ἀντιλέγω τινί, & πρός τινα, κατειπεῖν τινος, ἀντιγνωμονέω, ῶ.
contradici cui non potest, ἀναντίλεκτος, ου, ὁ.
contradici cui vix potest, δυσαντίλεκτος, ου, ὁ.
contradici cui facile potest, εὐαντίλεκτος, ου, ὁ.
citra contradictionem, sine controversia, ἀναντιλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
contradictio, ἀντίφασις, εως, ἡ, ἀντίλεξις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ, ἀντίρρησις, εως, ἡ.
contradictorius, ἀντιφατικός, ή, όν.
contraho in angustum, στενόω, ῶ.
contraho, συστέλλω, συσπάω, συνάγω.
contrahere æs alienum, ὀφείλω.
contrapono, ἀντιτίθημι.
contrapositio, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
contrapositus, ἀντίθετος, ου, ὁ.
contraria sentiens, ἀντιγνώμων, ονος, ὁ.
contrarie, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
contrarietas, ἐναντιότης, ητος, ἡ.
e contrario, ἐναντίως. ἔμπαλιν.
contrarium, ἀντικείμενον, ου, τό.
contrarius, ἐναντίος, α, ον, ἀντίθετος, ου, ὁ.
contrectatio, συνάφεια, ας, ἡ, ἁφή, ῆς, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
contrecto manu, χειρωνακτίζω.
contremisco, τρομέω, ῶ, ἀναπάλλομαι.
contribulis, συμφυλέτης, ου, ὁ.
contribuo, συντελέω τι, προστίθημι.
contributio, ἔρανος, ου, ὁ.
contristo, λυπέω τινά, ἐπαχθέω, ῶ.
contritus, συντριβείς, έντος, ὁ.
controversia, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀμφισβήτημα, ατος, τό.
in controversia positus, ἀμφίδοξος, ου, ὁ, ἀμφίλογος, ου, ὁ.
in controversiam venio, ἀμφιδοξέομαι, οῦμαι.
sine controversia, ἀναμφιλόγως, ἀναντιλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
controversias dirimere, καταλύειν τὰς ἀντιλογίας.
controversor, ἀμφισβητέω, ῶ.
controversus, ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ.
contrucido, συγκατακτείνω, ῶ.
contrudo, συνωθέω, ῶ.
contubernalis, σύσκηνος, ου, ὁ, συμβιωτής, οῦ, ὁ, σύσσιτος, ου, ὁ, ὁμόστεγος, ου, ὁ.
contubernium, συσκήνιον, ου, τό, συσκηνία, ας, ἡ.
contueor, ἐμβλέπω τινί, συνοράω, ῶ.
contumacia, αὐθάδεια, ας, ἡ, ἀπείθεια, ας, ἡ.
contumaciter, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
contumax, αὐθάδης, εος, ὁ, ἀπειθής τινι.
contumelia, ὕβρις, εως, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ.
contumelia afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
contumeliam patior, ἀσελγαίνομαι.
contumeliose, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
contumeliosus, ὑβριστής, οῦ, ὁ, ἐπηρεαστής, οῦ, ὁ.
contumulo, θάπτω.
contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
conturbatio, ἀνατάραξις, εως, ἡ, ἀνακίνησις, εως, ἡ, διαταραχή, ῆς, ἡ.
conturbo, διαταράττω.
contus, κόντος, ου, ὁ.
contusio, σύγκλασις, ἡ.
contusus, θλασθείς, έντος, ὁ, συντετριμμένος, η, ον.
convalesco, ἀναῤῥώννυμαι.
convallis, συναγκεία, ας, ἡ.
convectio, συγκομιδή, ῆς, ἡ.
conveho, συγκομίζω, συνάγω.
convello, μεταπτύω, ῶ, ἀνασπάω, ῶ.
conveniens, συνεχόμενος, η, ον, σύμφωνος, ου, ὁ.
conveniens, aptus, ἁρμόδιος, ου, ὁ, ἐνάρμοστος, ου, ὁ, ἐμμελής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
non conveniens, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
convenienter, συμφώνως.
convenientia, ὁμολογία, ας, ἡ, ἁρμονία, ας, ἡ.
convenio, σύνειμι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινί, ἁρμόζω, ἐναρμόζω.
convenio, concordo, ἀκολουθέω, ῶ, συνάπτω.
convenio, paciscor, συμβαίνω, ἀνθομολογέω, ῶ, & ἀνθομολογέομαι, οῦμαι.
convenio, inviso, συμφέρομαι, cum dat.
convenio domi aliquem, εἰσέρχομαι εἴς τινα.
convenit, συνίησι.
conventum, σύνθεσις, εως, ἡ, ὁμόλογμα, ατος, τό, σύμβασις, εως, ἡ.
conventus, σύμβασις, εως, ἡ, σύνοδος, ου, ἡ.
conversatio, διατριβή, ῆς, ἡ, συνομιλία, ας, ἡ.
conversio, ἐπιστροφή, ῆς, ἡ.
e converso, ἀνταλλαγῇ.
conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλέω τινί.
conversus, συνεστραμμένος, η, ον.
converto, στρέφω. ἀναστρέφω.
converto animum ad aliquid, ἀποκλίνω.
convexitas, συγκλίσις, εως, ἡ, κοίλωσις, εως, ἡ.
convexus, ἐπικαμπής, έος, ὁ, ἀγκύλος, ου, ὁ.
convictores, σύσσιτοι, οἱ, σύμβιοι, οἱ, ὁμοτράπεζοι, οἱ, ὁμοδίαιτοι, οἱ.
convictus, ἐλεγχθείς, έντος, ὁ.
convictus, us, συμβίωσις, εως, ἡ.
convinco, ἐλέγχω, ἐξελέγχω, κατελέγχω, ἐπικρατέω, ῶ.
convincor mendacii, ἁλίσκομαι ψευδόμενος.
convitiator, λοίδορος, ου, ὁ, βλάσφημος, ου, ὁ.
convitior, λοιδορέω τινά, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω, ῶ.
convitium, λοιδορία, ας, ἡ, σκῶμμα, ατος, τό, βλασφημία, ας, ἡ.
conviciis impeto aliquem, ἐξαράττω λόγοις τινά.
conviva, σύμβιος, ου, ὁ, συντράπεζος, ου, ὁ.
convivalis, συμποσιακός, ή, όν.
convivatio, ἑστίασις, εως, ἡ.
convivio excipio, ἑστιάω τοὺς πρέσβεις, legatos.
convivium, συμπόσιον, ου, τό, συνδεῖπνον, ου, τό.
convivia mutua agitare, συμποσιάζω.
convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
convivium finire, συμπόσιον διαλύειν.
conviro, ὁμιλέω τινί, συμβιόω, συνδιάγω.
convivor, εὐωχέομαι, οῦμαι, θοινάω, ῶ, δαίνυμαι.
convocatio, σύγκλησις, εως, ἡ.
convocatus, σύγκλητος, ου, ὁ.
convoco, συγκαλέω, ῶ, ἀγείρω.
convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω.
conus, λόφος, ου, ὁ, κῶνος, ου, ὁ.
convulsio, σπασμός, οῦ, ὁ.
convulsus, σπασθείς, έντος, ὁ.
coperculum, πῶμα, ατος, τό, προκάλυμμα, ατος, τό.
cooperio, περικαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
cooptatio, ἐγκρισις, εως, ἡ.
coopto, ἐπιλέγω, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
cophinus, κόφινος, ου, ὁ, φορμός, οῦ, ὁ.
copia, ἀφθονία, ας, ἡ, πλῆθος, ους, τό.
copiam facio, παρέχω.
copiæ pedestres, δυνάμεις πεζικαί.
copiæ navales, δυνάμεις ναυτικαί.
copiæ equestres, ἱππικαὶ δυνάμεις.
copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
copiose, ἀφθόνως.

copiose

copiosus, ἄπορος, ου, ὁ, δαψιλὴς, έος, ὁ.
copula, σύναμμα, ατος, τὸ, σύνδεσμος, ου, ὁ.
sine copula, ἀσύνδετος.
copulatio, σύνδεσις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
copulo, συνδέω τί τινι, συναρμόττω, άπτω.
coquina, culina, μαγειρεῖον, ου, τὸ, ὀπτανεῖον, ου, τό.
coquinarius, μαγειρικὸς, ῦ, ὁ.
coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
coquus, μάγειρος, ου, ὁ.
cor, καρδία, ας, ἡ, κέαρ, & per crasin κῆρ, ηρὸς, τὸ, ἦτορ, ορος, τό.
corrodere, ἐσθίειν τὴν καρδίαν.
cordis durities, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
qui cordis duri est, σκληροκάρδιος, ου, ὁ.
cordis dolor, καρδιωγμὸς, ῦ, ὁ. καρδιακὸς πόνος, καρδιαλγία, ας, ἡ.
corallium, κοράλλιον, ου, τὸ, λιθόδενδρον, ου, τό.
coram, πρὸ, cum genit. ἐμπροσθεν, cum gen. ἐναντίον, ἄντα.
coram, ex adverso, ἀντικρύ.
coram omnibus, ἐς ἅπαντας.
coram testibus, ἐν μάρτυσι.
corbis, κόφινος, ου, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ἡ.
corbula, σπυρίδιον, ου, τὸ, σπυρίχνιον, ου, τό.
corculum, θυμίδιον, ου, τό.
cordate, σοφῶς, συνετῶς.
cordatus homo, ἔμφρων, ονος, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
coriaceum, σκύτινον, ου, τό.
coriaceus, βύρσινος, ου, ὁ, δερματώδης, εος, ὁ, δερμάτινος, ου, ὁ, σκύτινος, ου, ὁ, σκυτικὸς, ου, ὁ.
coriarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ, βυρσεὺς, έως, ὁ.
corium, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τὸ, σκῦτος, εος, τό.
corneus, κεράτινος, ου, ὁ.
cornibus carens, ἄκερως, ωτος, ὁ.
cornicen, κερατοαύλης, ου, ὁ.
cornicula, κολοιὸς, ῦ, ὁ.
cornix, κορώνη, ης, ἡ.
cornu, κέρας, ατος, τό.
cornupeta, κερατιστὴς, ῦ, ὁ, κορύπτιλος, ου, ὁ.
cornupeto, κερατίζω.
cornutus, quod cornua habet, κεράστης, ου, ὁ, ἀκέρατος, ου, ὁ, κερωὸς, ῦ, ὁ.
cornutus supra modum, ὑπέρκερως, ω, ὁ.
cornutus syllogismus, κερατίνης λόγος.
corrola, στεφάνιον, ου, τὸ, στεμμάτιον, ου, τό.
corollarium, ἐπιφορὰ, ας, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ.
corona, στέφανος, ου, ὁ, στέμμα, ατος, τό. item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
corona cingo, κατασέφω, ἐπιστέφω, περιστέφω, περιστεφανόω.
coronatio, στεφάνωσις, εως, ἡ.
corona pulchra redimitus, καλλιστέφανος, ου, ὁ.
corona ex violis ornatus, ἰοστέφανος, ου, ὁ.
corona aurea redimitus, χρυσοστέφανος, ου, ὁ, χρυσεοστέφανος, ου, ὁ.
coronarum amans, φιλοστέφανος, ὁ, ut φιλοστέφανος Ἀπόλλων.
coronas necto, στεφανοπλοκέω, ῶ.
coronatus, στεπτὸς, ῦ, ὁ, καταστεφὴς, έος, ὁ, περιστεφὴς, έος, ὁ.
bene, pulchre coronatus, εὐστεφὴς, έος, ὁ, εὐστεφὴς, έος, ὁ, εὐστέφανος, ου, ὁ.
non coronatus, ἀστέφανος, ου, ὁ, ἀστεφάνωτος, ου, ὁ.
coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
corono, στεφανόω τὸν νικῶντα, στέφω τινά.
corporeus, σωματικὸς, ῦ, ὁ, σωματοειδὴς, έος, ὁ.
corpulentia, πολυσαρκία, ας, ἡ.
corpulentus, μεγαλόσωμος, ου, ὁ, εὔσαρκος, ου, ὁ.
corpus, σῶμα, ατος, τὸ, χρὼς, ωτὸς, & χροὸς, ωτὸς, ὁ.
corpus curo, θεραπεύω σῶμα.
corpus magnum habens, μεγαλόσωμος, ου, ὁ.
corpus gracile, & tenue habens, λεπτόσωμος, ου, ὁ.
corpus effoeminatum, σῶμα τεθρυμμένον καὶ θηλυνόμενον.
reddere corpus terræ, τῇ γῇ τὸ σῶμα ἀποδοῦναι.
corpore pulchro, & bene habito, vel robusto sum, εὐσωματέω, ῶ.
corporis bona habitudo, εὐσωματία, ας, ἡ.
corporis unius in aliud transmutatio, μετενσωμάτωσις, εως, ἡ.
corpusculum, σωμάτιον, ου, τό.
corrado, συνάγω, ἀγείρω.
correctio, διόρθωσις, εως, ἡ.
corrector, ἐπανορθωτὴς, ῦ, ὁ, εὐθυντὴς, ου, ὁ.
correctus, ἐπανορθωθεὶς, έντος, ὁ.
correctu facilis, εὐεπανόρθωτος, ου, ὁ, εὐδιόρθωτος, ου, ὁ.
correptio, ἐπιτίμημα, ατος, τό.
correptor, ἐπιτιμητὴς, ῦ, ὁ, κολαστὴς, ῦ, ὁ.
corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
corrigo, διορθόω τι, εὐθύνω τι.
corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ τινα, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
corripio, capio, αἱρέω, συναίρομαι, καθαρπάζω, συναρπάζω, ἁρπάζω, μάρπτω, καταμάρπτω, συμμάρπτω.
corripio, breve reddo, apud Grammaticos, συστέλλω.
morbo corripior, λαμβάνομαι νόσῳ.
corrivales, ἀντεραστοὶ, ῶν, οἱ.
corroboro, κρατύνω, ῶ, ἰσχυρίζω.
corrodo, καταβιβρώσκω.
corrogo, συναγείρω, συλλέγω.
corrosio, ἀνάβρωσις, εως, ἡ.
corrosus a tineis, θριπόβρωτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
corrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν γυναῖκα. item illicere muneribus, καταδωροδοκέω, διαφθείρω, χρήμασί τινα.
corrumpere largitione, δεκάζω, καταδωροδοκεῖν.
corrumpor, φθείρομαι.
corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
corruptibilis, ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἀδιάφθορος, ου, ὁ.
corruptio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
corruptor, διαλυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, ὑβριστὴς, ῦ, ὁ.
corruptus, διεφθαρμένος, ου, ὁ.
cors, tis, ἔπαυλις, εως, ἡ.
cortex, λέπισμα, ατος, τὸ, φλοιὸς, ῦ, ὁ.
corticem detraho, φλοΐζω, φλοιόω, ἀποφλοιόω.
corticem carens, ἄφλοιος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
corticosus, φλοιώδης, εος, ὁ.
cortina, παραπέτασμα, τος, τό.
corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
coruscus, ἀστράπτων, οντος, ὁ, στιλπνὸς, ῦ, ὁ.
corvus, κόραξ, ακος, ὁ.
corybas, κορύβας, αντος, ὁ.
corybantius, κορυβαντικὸς, ῦ, ὁ, κορυβάντειος, ου, ὁ.
corybantes imitor, κορυβαντιάω, ῶ.
corylus, κόρυλος, ου, ὁ.
corymbus, κόρυμβος, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τό.
coryphæus, κορυφαῖος, ου, ὁ.
cos, cotis, ἀκόνη, ης, ἡ, θηγάνη, ης, ἡ.
cosmographia, κοσμογραφία, ας, ἡ.
costæ, πλευραὶ, ῶν, αἱ.
cothurnus, κόθορνος, ου, ὁ.
coticula, βάσανος, ου, ὁ.
cotonea malus, κυδώνιον, μηλέα, & κυδωνία μηλέα.
cotoneum malum, κυδώνιον μῆλον.
coturnix, ὄρτυξ, γος, ὁ.
coxa, coxendix, ἰσχίον, ου, τὸ, μηρίον, ου, τό.
coxendicum dolores, ἰσχιάς, νόσος, ἰσχιὰς νόσος.

C R.

crabro, ἀνθρήνη, ης, ἡ.
crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκιά.
crambe, κράμβη, ης, ἡ.
cranium, κρανίον, ου, τό.
crapula, κραιπάλη, ης, ἡ.
crapulam edormio, seu exhalo, ἀποκραιπαλίζομαι, ἀποκραιπαλάω, ῶ.
crapulæ exhalatio, ἀποκραιπαλισμὸς, ῦ, ὁ.
crapulam sentio, dolore capitis laboro ex nimio potu, κραιπαλάω.
crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
cras, αὔριον.
crassescere, παχύνεσθαι.
crassitudo, crassities, παχύτης, ητος, ἡ, πάχος, εος, τό.
crassus, παχυλὸς, ῦ, ὁ, παχὺς, έος, ὁ.
crassus, stupidus, σκαιὸς, ῦ, ὁ, γνάθωνος, ου, ὁ.
crassa Minerva, παχυλῶς.
crassiore Minerva, παχυμερέστερον.
crasso ingenio, παχύνους, ου, ὁ.
crastinum diem differre, αὐρίζειν.
crastinus, ὁ αὔριον.
crater, eris, κρατὴρ, ῆρος, ὁ.
crateres statuere, κρατῆρα στήσασθαι. Homer.
crates, ταρσὸς, ῦ, ὁ, τάλαρος, ου, ὁ.
craticula, ἐσχάριον, ου, τὸ, ἀνθράκιον, ου, τὸ, ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ.
creatio, κτίσις, εως, ἡ, δημιουργία, ας.
creatio magistratuum, αἵρεσις, εως, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
creator, κτίστης, ῦ, ὁ, δημιουργὸς, ῦ, ὁ, ποιητὴς, ῦ, ὁ.
creatura, κτίσμα, τος, τὸ, κτίσις, εως, ἡ.
creatus, κτισθεὶς, έντος, ὁ.
creatus, designatus, αἱρετὸς, ῦ, ὁ, ἀποδεδειγμένος, ου, ὁ.
creatus suffragiis, χειροτονητὸς, ῦ, ὁ.
creber, θαμινὸς, ῦ, ὁ, πυκνὸς, ῦ, ὁ, συνεχὴς, έος, ὁ.
crebro, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
credibilis, πιστὸς, ῦ, ὁ, πιθανὸς, ῦ, ὁ.
creditor, δανειστὴς, ῦ, ὁ, χρήστης, ου, ὁ.
creditum, δάνεισμα, ατος, τό.
creditu difficilis, δύσπιστος, ου, ὁ.
credo, committo, πιστεύω, cum dat. ἐμπιστεύω, διαπιστεύω.
credo, fidem habeo, πιστεύω. quandoque mutuum dare, δανείζω. interdum pro puto, οἴομαι, νομίζω.
credulitas, ταχυπειθεία, ας, ἡ, εὐπιθεία, ας, ἡ.
credulus, εὐπειθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, εὔπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
crematio, πύρωσις, εως, ἡ.
cremo, καίω, φλέγω.
cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
crena, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
creo, designo, αἱρέομαι, προβάλλομαι, ἀναδείκνυμι, ἀναδεικνύω, ἀναδείκνυμι.
creare ducem, ἀναδεικνύναι στρατηγόν.
creare consulem, ἀναδεικνύναι, ὕπατον.
creare judicem, αἱρεῖσθαι δικαστήν.
creare magistratum, ἀρχαιρεσιάζειν.
crepida, κρηπὶς, ίδος, ἡ.
crepidarius, κρηπιδοποιὸς, ῦ, ὁ.
crepidatus, κρηπιδούμενος, ου, ὁ.
crepido, φάραγξ, γος, ἡ, & ὁ.
crepitaculum, κρόταλον, ου, τὸ, κώδων, ωνος, ὁ.
crepito, ὑποψοφέω, ἀναψοφέω.
crepitum cieo, λακέω, ῶ.
crepitum ventris edo, πέρδω, πέρδομαι.
crepitus ventris, βδόλος, ου, ὁ, πορδὴ, ῆς, ἡ.
crepitum reddo, ἀποπέρδω, ῥήγω.
crepitus, ψόφος, ου, ὁ, κρότος, ου, ὁ.
crepo, ψοφέω.
crepundia, κροταλίσματα, τὰ, ἀθύρματα, τά.
crepusculum, δείλη, ης, ἡ, κνέφας, αος, τό.
ante crepusculum, πρὸ δείλης ὀψίας.
cresco, αὐξάνω.
creta, κιμωλία γῆ.
cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
cribri instar, κοσκινηδόν.
cribro, κοσκινίζω, σήθω.
cribrum, κόσκινον, ου, τὸ, & κόσκινος, ου, ὁ.
crimen, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημα, τος, τὸ, αἰτίαμα, τος, τό.
crimen intendere, ἐπάγειν τὴν δίκην.
crimen diluere, λύειν ἐγκλήματα.
in crimine deprehendi, τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι.
crimen objicere, ἐπιφέρειν αἰτίαν.
crimen in se recipere, ἐνδέχεσθαι αἰτίαν.
criminatio, διαβολὴ, ῆς, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
crimine aliquem liberare, ἀφιέναι τινὰ τοῦ ἐγκλήματος.
crimine vacans, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἡ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἡ.
crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
criminor, αἰτιάομαί τινά τινος, vel εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
criminose, ἐγκληματικῶς.
criminosus, ἐγκληματικὸς, ῦ, ὁ.
crinis, θρὶξ, χὸς, ἡ, πλόκαμος, ου, ὁ, κόμη, ης, ἡ.
pulchris crinibus, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
crinitus, κομήτης, ου, ὁ.
crispo, οὐλόω, ῶ.
crispus, οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, οὖλος, ου, ὁ.
crista, λόφος, ου, ὁ.
cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
criticus, κριτικὸς, ῦ, ὁ.
criticus dies, κρίσιμος ἡμέρα.
croceus, κρόκινος, ου, ὁ.
crocus, & um, κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τό.
crocodilus, κροκόδειλος, ου, ὁ.
crucis affigere, σταυρόω.
cruciatus, βάσανος, ου, ὁ, ἀλγηδὼν, όνος, ἡ.
crucio, ἀνιάω, ῶ, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
crudelis, ὠμὸς, ῦ, ὁ, ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
crudelitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀπήνεια, ας, ἡ.
crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
cruditas, ἀπεψία, ας, δυσπεψία, ας, ἡ.
crudus, ὠμὸς, ῦ, ὁ, ἄπεπτος, ου, ὁ.
cruento, αἱματόω, αἱμάσσω.
cruentus, αἱματηρὸς, ῦ, ὁ, αἱματόεις, εντος, ὁ.
crumena, βαλάντιον, ου, τὸ, μάρσυπος, ου, ὁ.
cruor, αἷμα, ατος, τὸ, ἰχὼρ, ῶρος, ὁ.
crus, σκέλος, εος, τὸ, κνήμη, ης, ἡ.
crusta, πλὰξ, κὸς, ἡ, ὄστρακον, ου, τό.

crusto, πλακόω, ῶ.
crustula, τὸ πλακίδιον, ἡ πλακοῦς.
crustum, πλακοῦς, ὄντος, ὁ.
crux, patibulum, σταυρὸς, ῦ, ὁ.
in malam crucem abire jubeo, σταυρίζω.
crucis formam gerens, σταυρότυπος, ου, ὁ.
crypta, κρύπτη, ης, ἡ.
crystallinus, κρυστάλλινος, ου, ὁ.
crystallum, & crystallus, κρύσταλλος, ου, ὁ, κρύσταλλον, ου, τό.

C U.

cubatio incommoda, δυσκοιτία, ας, ἡ.
cubatio humi, χαμαικοιτία, ας, ἡ. Hinc χαμαικοιτέω, ῶ, humi cubo.
cubicularia, θαλάμη, ης, ἡ.
cubicularius, κατακοιμιστὴς, ῦ, ὁ.
cubiculum, οἰκημάτιον, ου, τὸ, θαλάμη, ης, ἡ, δωμάτιον, ου, τό.
cubile, κοίτη, ης, ἡ, εὐνὴ, ῆς, ἡ, θάλαμος, ου, ὁ.
cubitalis, πηχυαῖος, ου, ὁ.
cubito innitor, ἀγκωνίζω.
cubito percutio, κυβιτίζω.
cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
cubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, κοίμησις, εως, ἡ.
cubitus, πῆχυς, εως, ὁ, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, κεῖμαι.
cubus, κύβος, ου, ὁ.
cuculus, κόκκυξ, υγος, ὁ.
cucumer, σίκυς, υος, ὁ, σίκυος, ου, ὁ.
cucurbita, κολοκύνθη, ης, ἡ.
cucurbitula, κολοκύντιον, ου, τό.
cudo, dis, cusum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
cujas, ποδαπὸς, ῦ, ὁ, ποταπὸς, ῦ, ὁ.
cujus, a, um, τινὸς, ὄν.
cujusdam modi, ὁποῖος, ποιός τις.
cujusmodi, ποῖός τις.
cujusvis est, καὶ παντός ἐστι.
culcita, στρωμνὴ, ῆς, ἡ, στρῶμα, τος, τὸ, κνέφαλλον, ου, τό.
culeus, κωλεὸς, ῦ, ὁ.
in culeum insuere, εἰς βύρσαν ἐμβάπτειν.
culex, κώνωψ, ωπος, ὁ, vel ἡ, σέρφος, ου, ὁ.
culina, μαγειρεῖον, ου, τὸ, ὀπτανεῖον, ου, τό.
culinarius, ὀψαρτυτικὸς, ῦ, ὁ.
culmen, τέγος, εος, τὸ, κορυφὴ, ῆς, ἡ.
culmus, καλαμὸς, ου, ὁ, καλάμη, ης, ἡ, ἀνθερίκη, ης, ἡ.
culpa, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημα, τος, τὸ, πταῖσμα, τος, τό.
culpa carens, ἀναίτιος, ου, ὁ, & ἡ, ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
in culpa qui est, ἐναίτιος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
culpa liberare, αἰτίας ἀπολύειν, αἰτίας ἐξελεῖν.
culpæ affinis, αἴτιος, α, ον.
culpam præstare, αἰτίαν ἐγγυᾶσθαι.
culpabilis, πλημμελὴς, ἐος, ὁ, ἐπίμεμπτος, ου, ὁ.
culpandus, πλημμελὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, ἐπιμέμπτεος, ου, ὁ.
culpo, καταιτιάομαι τινά τινος, διαβάλλω.
cultellus, μαχαίριον, ου, τὸ, μαχαιρὶς, ίδος, ἡ.
culter, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, εος, τό.
culter sutorius, σμίλη, ης, ἡ.
cultor, λατρευτὴς, ῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ, θεραπευτὴς, ῦ, ὁ.
cultor agrorum, γεωργὸς, ῦ, ὁ.
cultor Musarum, θεράπων Μουσῶν.
cultrarius faber, μαχαιροποιὸς, ῦ, ὁ.
cultura, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus, εἰργασμένος, ου, ὁ, κεκοσμημένος, ου, ὁ.
cultus, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus terræ, γεωργία, ας, ἡ.
cum, præpositio, ξὺν & σὺν cum dativo. κατὰ, & μετὰ cum genit. ἅμα cum dat. πρὸς cum accus.
cum, postquam, quando, ἐπὰν, ἐπεὶ, ἐπειδὰν, ὅτε. ἦμος, εὖτε, Poetice.
cum, tum, καὶ, τε, παρὰ μὲν, παρὰ δὲ [illegible], δέ. & Dorice ἆμος, τᾶμος.
quæ cum ita sint, τούτων δ' ὑπαρχόντων.
cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
cum primis, ἐν τοῖς πρώτοις.
cum venia tua, σοὶ πεθαρρηκὼς, συγχωροῦντός σου.
cumulate, ἀθρόως, σωρηδὸν, ἄφθονως.
cumulatim, σωρηδόν.
cumulatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔντος, ὁ, ἐντελὴς, ου, ὁ.
cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τι τινι.
cumulus, σωρὸς, ῦ, ὁ, σώρευμα, τος, τό.
cunæ, κοιτὶς, ίδος, ἡ, σπάργανον, ου, τό.
in cunis vagire, ἐν κοιτίσι βαβάζειν.
a cunabilis, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
cunctabundus, μελλητίων, οντος, ὁ.
cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
cunctatio, μέλλησις, εως, ἡ, ὄκνος, ου, ὁ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
cunctator, μελλητὴς, ῦ, ὁ, ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ.
cuncti, σύμπαντες, οἱ, ἅπαντες, οἱ.
cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
cuneatim, σφηνοειδῶς.
cuneatus, σφηνοειδὴς, έος, ὁ, γομφοειδὴς, έος, ὁ.
cuneo, σφηνόω, ῶ, γομφόω, ῶ.
cuneus, σφὴν, ηνὸς, ὁ, γόμφος, ου, ὁ.
cuniculus, foramen sub terra, ὑπόνομος, ου, ὁ, διῶρυξ, υγος, ἡ, ὄρυγμα, ατος, τό.
cuniculus animal, λαγίδιον γεώρυχον.
cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
cupa, κύπελλον, ου, τό.
cupedia, orum, φιλοψία, ας, ἡ, ὀψοφαγία, ας, ἡ.
cupediis deditus, λίχνος, ου, ὁ.
cupide, ἐπιθυμητικῶς.
cupiditas, ἐπιθυμία, ας, ἡ, προθυμία, ας, ἡ.
cupiditate flagro, μάω, ῶ, λάω, ῶ, μαιμάω.
cupido, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
cupidus, ἐπιθυμῶν, ῦντος, ὁ, ἱμειρόμενος, ου, ὁ.
cupidus cognitionis, φιλομαθὴς, έος, ὁ.
cupio, ἐπιθυμέω τινὸς, ὀρέγομαι, τὸ εἰδέναι, scire: ἐράω, ῶ, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
cupio alicui bene, ἐθέλω τινὶ, ἀγαθὰ φρονέω, εὐνοέω.
cupio alicui male, κακῶς φρονέω, κακὰ φρονέω, ὀλοὰ φρονέω. Hom.
cupio vehementer, μάω, ῶ.
cupitus, θελητὸς, ῦ, ὁ.
cupressus, κυπάρισσος, ου, ὁ.
cuprum, κύπριον, ου, ὁ, χαλκὸς, ῦ, ὁ.
cur? διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τί ποτε;
cur tandem? τί δή ποτε;
cura, φροντὶς, ίδος, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, κῆδος, εος, τό.
cura vacuus, ἀφρόντις, ιος, ὁ, ἀφρόντιστος, ου, ὁ.
sine cura, ἀφροντίστως.
multas curas habens, πολύφροντις, ιος, ὁ.
cura, ut, μέμνησο, ὅπως. φρόντιζε ὅπως seq. conjunct.
curæ plenus, id est molestus, ἀλγεινὸς, ῦ, ὁ, ἀλγεινὸς, ου, ὁ.
curam abjicere de aliqua re, προΐεσθαί τι.
curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
curam gero, habeo, προσμελέομαι περί τινος, φροντίζω ποιοῦμαι.
curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
curatio, sanatio, ἀποθεραπεία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἰατρεία, ας, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἴαμα, ατος, τό.
curator, procurator, ἐπιμελητὴς, ῦ, ὁ, ἐπίτροπος, ου, ὁ. item tutorem significat, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
curator, sanator, θεραπευτὴς, ῦ, ὁ, & θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ.
curatrix, θεραπεύτρια, ίδος, ἡ.
curia, βουλευτήριον, ου, τὸ, ἀρχεῖον, ου, τό.
curiose, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
curiositas, πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ.
curiosus, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
curo, σπουδάζω περί τι, vel ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελέομαι περί τινος. significat etiam mederi, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non curo, ἀφροντιστέω τινός.
curo cutem, σωματοτροφέω.
curriculo, δρομαίως.
curriculum, parvus currus, ἁμάξιον, ου, τὸ, διφρίσκος, ου, ὁ.
curro, τρέχω, θέω.
curro stadium, σταδιοδρομέω.
curro velociter, ταχυδρομέω.
curru vehor, διφρεύω.
curru excutio, ἐκδιφρεύω.
currum retrahere, & inhibere, ἀνοχεύειν, ἀρ- vel ἀναχαιτίζω.
currus, ἅμαξα, ης, ἡ, ἅρμα, ατος, τὸ, δίφρος, ου, ὁ.
currus agere, διφρηλατέω, ἡνιοχέω.
currus, traho, ἁρματηλατέω.
cursim, δρομαίως, μονοδρομαδόν.
cursito, περιτρέχω.
cursitare sursum deorsum, Ter. περιπατεῖν ἄνω κάτω.
cursor, δρομεὺς, έως, ὁ, δρομαῖος, ου, ὁ.
cursorius, τροχαῖος, ου, ὁ, τροχαία ὁδὸς, cursoria via.
cursu rapido ferri, ῥοιζέω.
cursus, δρόμος, ου, ὁ, τρόχος, ου, ὁ.
cursus Lunæ, σελήνης περιφορά.
curtus, brevis, κολοβὸς, ου, ὁ, βραχὺς, έος, ὁ.
curvamen, & curvatura, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvatio, κάμψις, εως, ἡ.
curvatus, καμφθεὶς, ἔντος, ὁ.
curule certamen, ἁρματοδρομία, ας, ἡ, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
curules ludi, ἱππόδρομα, ων, τά.
curulis, ἁρμάτειος, ου, ὁ.
sella curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
curvitas, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvo, κάμπτω.
curvus, ἐπικαμπὴς, έος, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ.
cuspidatim, κατ' ἀκμὴν, κατ' αἰχμήν.
cuspis, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἀκὶς, ίδος, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ.
cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
custodia, φυλακὴ, ῆς, ἡ, φυλακτήριον, ου, τό.
custodia, carcer, εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
in custodia teneo, συνείργω, καθείργω, καθειργνύω, καθείργνυμι.
custodio, φυλάττω τι, τινὰ, φρουρέω, τηρέω.
custos, φύλαξ, ακος, ὁ, φυλακτὴς, ῆρος, ὁ.
custos carceris, δεσμοφύλαξ, κος, ὁ.
custos legum, νομοφύλαξ, κος, ὁ.
custos Templi, ναοφύλαξ, κος, ὁ.
custos corporis, σωματοφύλαξ, κος, ὁ.
custos domus, οἰκοφύλαξ, κος, ὁ.
cuticula, δερμάτιον, ου, τό.
cutis, χρὼς, ωτὸς, ὁ, & χροὸς, ωτὸς, ὁ, δέρμα, τος, τό.
ad cutem, ἐν χρῷ.
cutem mollem habens, μαλακόδερμος, ου, ὁ.
cutem asperam, & scabram habens, τραχυδέρμων, ονος, ὁ.
cutem curo, σωματοτροφέω, ῶ.

C Y.

cyathus, κύαθος, ου, ὁ, ἔκπωμα, τος, τό.
cyclops, κύκλωψ, ωπος, ὁ.
cyclopeus, κυκλώπειος, ου, ὁ.
parvus cyclops, κυκλώπιον, ου, τό.
cyclopum more, κυκλωπικῶς.
cygneus, κύκνειος, ου, ὁ.
cygnus, κύκνος, ου, ὁ.
cylindrus, κύλινδρος, ου, ὁ.
cymba, κύμβη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ου, τό.
cymbala pulso, κυμβαλίζω.
cymbalum, κύμβαλον, ου, τό.
cynosura, κυνόσουρα, ας, ἡ.
cytisus, κύτισος, ου, ὁ.

D A.

Dactylus fructus palmæ, & dactylus pes metricus, δάκτυλος, ου, ὁ.
dædalus, δαίδαλος, ου, ὁ.
dæmon, δαιμόνιον, ου, τὸ, δαίμων, ονος, ὁ.
dæmon malus, κακοδαίμων, ονος, ὁ.
dæmoniacus, δαιμονιακὸς, ου, ὁ.
dæmoniacus sum, δαιμονιάω, ῶ.
a dæmonio teneor, δαιμονίζομαι, δαιμονιάω, ῶ.
dæmonum vexatio, δαιμόνημα, ατος, τό.
dama, δορκὰς, άδος, ἡ.
damnatio, καταγνωσις, εως, ἡ, κατάκριμα, ατος, τό.
damnatus, καταδεδικασμένος, ου, ὁ.
damnatus repetundarum, ἁλοὺς ἕνεκα τοῦ ἀδίκως ὠφελεῖσθαι.
damno, καταγινώσκω, cum gen. pers. & accus. rei, καταψηφίζομαί τινος θάνατον.
damnosus, ζημιώδης, εος, ὁ, ἡ, βλαβερὸς, ῦ, ὁ.
damnum, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ, θωὴ, ῆς, ἡ.
damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
damnum patior, ζημιόομαι, βλάβην ἔχω.
damnum rependo, τίνω τὴν βλάβην.
damna vertens Jupiter, ἀπήμιος Ζεύς.
dapes, ἐδέσματα, τά.
dativus casus, δοτικὴ, ῆς, ἡ.
dator, δοτὴρ, ῆρος, ὁ.
datus, δεδομένος, ου, ὁ.

D E.

de, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, cum gen.
dea, θεὰ, ᾶς, ἡ.
dealbo, λευκαίνω, ἐκλευκαίνω.
deambulatio, περίπατος, ου, ὁ.
deambulo, περιπατέω, ῶ.
deamo, ὑπεραγαπάω, ῶ.
deauratio, χρύσωσις, εως, ἡ.
deauratus, διάχρυσος, ου, ὁ.
deauro, χρυσόω, ῶ.

debac-

debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, in aliquem; ἐκβακχεύομαι.
debellandus, καταπολεμητέος, ου, ὁ.
debellatum est, ὁ πόλεμος κατεπολέμηται.
debellatus, καταπολεμηθεὶς, έντος.
debello, καταπολεμέω τινά, καταγωνίζομαί τινα.
debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, gratiam alicui.
debeo, debitor sum, ὀφείλω, χρεωστέω, ῶ, χρεωστῶ.
debilis, ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἄρρωστος, ου, ὁ.
debilitas, ἀσθένεια, ας, ἡ.
debilitatio, ἀσθένημα, τος, τό.
debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω, ῶ.
debitio, ὄφλησις, εως, ἡ.
debitor, ὀφειλέτης, ου, ὁ.
debitum, ὀφείλημα, ατος, τό, χρέος, εος, τό.
debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
debito fraudo, χρεωκοπέω, ῶ.
deblatero, φλυαρέω, ῶ, σπερμολογέω, ῶ.
decanto, laudo, ἐγκωμιάζω τινὰ, ὑμνέω.
decanto, inculco, ταυτολογέω, ῶ.
decantatio, ὕμνησις, εως, ἡ.
decanus, δεκάρχης, ου, ὁ, δέκαρχος, ου, ὁ, δεκαδάρχης, ου, ὁ, δεκάδαρχος, ου, ὁ.
decas, δεκάς, άδος, ἡ.
decedere de suo jure, τοῦ δικαίου ἑαυτοῦ ὑφίεσθαι.
decedere pro mori, ἀπαλλάττεσθαι.
decedo, ἀποχωρέω, ῶ.
decedo de via, ἐξίσταμαι τῆς ὁδοῦ.
decem, δέκα.
decem millia, μυριὰς, άδος, ἡ.
december, ποσειδεὼν, ὁ.
decempeda, δεκάπους, οδος, ὁ.
decempedator, γεωμέτρης, ου, ὁ.
decemvir, δέκαρχος, ου, ὁ, δεκάδαρχος, ου, ὁ.
decemviratus, δεκαδαρχία, ας, ἡ.
decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
decennalis, δεκαέτηρος, ου, ὁ, δεκαετὴς, έος, ὁ.
decennis, δεκαετὴς, έος, ὁ, δεκέτης, ου, ὁ.
decennale bellum, δεκαετὴς, έος, ὁ, πόλεμος.
decennium, δεκαετία, ας, ἡ.
decens, πρέπον, τό, δέον, τό, ἐπιεικὲς, έος, τό.
decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
deceo, ἁρμόζω, καθήκω, cum dativo.
deceptor, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, ἀπατητὴς, οῦ, ὁ.
decepta facilis, εὐεξαπάτητος, ου, ὁ.
decepta difficilis, δυσαπάτητος, ου, ὁ, ἡ ἡ, δυσεξαπάτητος, ου, ὁ.
decerno, statuo, ἐπιψηφίζομαι. aliquando pro dimicare, κρίνεσθαι.
decernere bello, de summa rerum, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
decerpo fructum, καρπολογέω, ῶ.
decertatio, ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
decessio, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
non decet, ἀπέοικε.
quod decet, τὸ δέον.
decido, idest, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω,
pro determinare, διαλύεσθαι.
decido, deorsum cado, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἀποπίπτω.
deciduus, πίπτων, οντος, ὁ.
decies, δεκάκις.
decies mille, μύριοι, οἱ.
decies millies, μυριάκις.
decies millesimus, μυριοστὸς, οῦ, ὁ.
decimæ, arum, δεκάτη, ης, ἡ, δεκατισμὸς, οῦ, ὁ.
decimas accipio, δεκατόω, ῶ, cum accus.
decimas do, δεκατεύω.
decimas redimens, δεκατώνης, ου, ὁ.
decimatio, δεκάτευσις, εως, ἡ.
decimatio, decimarum exactio, ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ.
decimator, δεκατευτὴς, οῦ, ὁ.
decimo, δεκατόω, ῶ.
decimus, δέκατος, ου, ὁ.
decipio, ἀπατάω. ἐξαπατάω σε τοῦτο. te hac in re, παράγω, σφάλλω, διαβάλλω, παραβάλλομαι, δολόω, ῶ.
decipi qui nequit, ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ.
decipula, παγὶς, παγίδος, ἡ.
decisio, διάλυσις, εως, ἡ, διάκοψις, εως, ἡ.
decisus, διαλυθεὶς, έντος, ὁ.
declamatio, λογοποιΐα, ας, ἡ, φωνασκία, ας, ἡ.
declamator, λογοποιὸς, οῦ, ὁ, φωνασκὸς, οῦ, ὁ.
declamito, λογοποιέω, ῶ.
declamo, φωνασκέω, ῶ, ῥητορεύω.
declaratio, ἔνδειξις, εως, ἡ.
declarator, σαφηνιστικὸς, οῦ, ὁ.
declaratorius, τρανωτικὸς, οῦ, ὁ.
declaro, σημαίνω, τεκμαίρω, ἀναγορεύω, σαφηνίζω, δηλόω, ῶ, λαμπρύνω, ἐμφανίζω, φαίνω.

declaro aliquid, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, φαίνω.
declarare consulem, i. renuntiare, ἀναγορεύειν τινὰ ὕπατον. Plut.
declinatio, ἔκκλισις, εως, ἡ.
declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ὁδούς. ἐκφεύγω τι.
declino, averto, ἐκτρέπω, ἀποτρέπω.
declino, deflecto, devito, ἐκφεύγω, ἀποκλίνω, ὑποκλίνω, ἐκκλίνω.
declivis, ἐπικλινὴς, έος, ὁ, περικλινὴς, έος, ὁ, κατωφερὴς, έος, ὁ.
declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
declivitas montis, κλιτὺς, ύος, ἡ.
decoctio, ἕψησις, εως, ἡ.
decoctum, ἀφέψημα, ατος, τό.
decoctor, χρεωκόπης, ου, ὁ, ἄσωτος, ου, ὁ.
decoctus, ἀφεψηθεὶς, έντος, ὁ.
decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
decolor, ἄχροος, ος, ον, ου, δύσχροος, ος, ον, ου, ὁ.
decoloro, ἀχρόω τινά.
decompositus, παρασύνθετος, ου, ὁ.
decoquo, καταπέττω, ἀφέψω.
decor, κάλλος, εος, τό, τιμὴ, ῆς, ἡ, εὐπρέπεια, ας, ἡ.
decore, πρεπόντως, καλῶς.
decoro, τιμάω, ῶ, κοσμέω, ῶ.
decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
decorum servare nesciens, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ.
contra decorum facio, ἀσχημονέω, ῶ.
præter decorum, ἀπειροκάλως.
decorus, εὐπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, εὐσχήμων, ονος, ὁ.
decrepitus senex, ὑπέργηρως, ὁ, ἐσχατόγηρως, ω, ὁ.
decresco, μειόομαι, ἐλαττόομαι.
decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
decreta senatus, τὰ βεβουλευμένα.
ex decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ Θεοῦ.
decretum, δόγμα, ατος, τό, ψήφισμα, ατος, τό.
decretus, ἐψηφισμένος, ου, ὁ.
decubitus, κατάκλισις, εως, ἡ.
decumanus, δεκαταῖος, ου, ὁ.
decumanus fluctus, δεκακυμία, ας, ἡ, quæ & τρικυμία, ας, ἡ, dicitur.
decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
decuplum, δεκαπλασία, ας, ἡ.
decuplus, δεκαπλοῦς, οῦ, ὁ, δεκαπλάσιος, ου, ὁ.
decuria, δεκὰς, άδος, ἡ, λόχος, ου, ὁ.
decurio, δεκάδαρχος, ου, ὁ.
decurio, as, λοχίζω, καταλοχίζω, κατανέμω, κατατάττω.
decurro, κατατρέχω, καταθέω, ῶ.
decursio equestris, ἀφιππασία, ας, ἡ, διιππασία, ας, ἡ.
decursio militaris, διέλασις, εως, ἡ, διελασία, ας, ἡ.
decursus, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
decurtatio, ἀποκόλουσις, εως, ἡ, κόλουσις, εως, ἡ.
decurtator, κολοβωτὴς, οῦ, ὁ.
decurto, κολούω, κολοβόω, ῶ, ἀποκολούω, ἀποκωλίζω.
decus, oris, ἀξία, ας, ἡ, κῦδος, εος, τό, κάλλος, εος, τό.
decussatio, χιασμὸς, οῦ, ὁ.
decussationis formam habens, χιαστὸς, οῦ, ὁ.
decussatim, δίκην χῖ.
decussio, projectio, ἔκριψις, εως, ἡ.
decussis, δεκάς, άδος, ἡ.
decusso, χιάζω.
decutio, ἀποσείομαι, ἀποσείω, ἀποκρούω.
dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει, ἀπέοικε.
dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
dedecoro, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμόω, ῶ.
dedecus, αἰσχύνη καὶ, ἀτιμία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
dedere se alicui rei, παραδιδόναι ἑαυτόν τινι.
dedere se deliciis, ἐκδοῦναι ἑαυτὸν τρυφῇ, ἐκδοῦναι τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ εἰς ἡδονήν.
dedicatio, καθιέρωσις, εως, ἡ, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dedicatio, hoc est, nuncupatio alicujus libri, προσφώνημα, ατος, τό, προσφώνησις, εως, ἡ.
dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
dedignatio, ἀπαξίωσις, εως, ἡ.
dedignor, ἀπαξιόω, ῶ, ἀγανακτέω, ῶ.
dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
deditio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ.
ad deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
dedititius, ἔκδοτος, ου, ὁ.
deditus, ἐκδοθεὶς, έντος, ὁ, προσκείμενος, ου, ὁ.
dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἑαυτόν τινι.
dedocere, μεταδιδάσκω.

dedoleo, ἀπαλγέω, ῶ.
deduco, ἐξάγω, καθέλκω, προπέμπω.
deduco pro duco, ἡγέομαι, νομίζω, τεκμαίρω.
deducere coloniam, ἀποικίαν ποιῆσαι.
deducere, comitari honoris causa, παραπέμπω, προπέμπω.
deductio, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ὁδηγία, ας, ἡ.
deductio honoris causa, προπομπεία, ας, ἡ, & προπομπαία, ας, ἡ, παραπομπὴ, ῆς, ἡ.
deerro, ἁμαρτάνω, ἀποπλανάω, ῶ.
defæco, ἀποτρυγόω, ῶ, καθαίρω.
defatigatio, κάματος, ου, ὁ, καταπόνησις, εως, ἡ.
defatigo, καταπονέω τινά, κατατρύχω.
defectio, rebellio, ἀποστασία, ας, ἡ, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ad defectionem sollicito, σαλεύω, διαστασιάζω, ἀφίστημι.
defectus, ἔλλειμμα, ατος, τό, ἔλλειψις, εως, ἡ.
defectus animi, λειποθυμία, ας, ἡ, λειποψυχία, ας, ἡ.
defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω τινί.
defensio, προστασία, ας, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ, ἀπολογία, ας, ἡ.
defensor, ὑπερμαχητὴς, οῦ, ὁ, συνήγορος, ου, ὁ.
defero, ἀνάγω, καταφέρω.
defero, i. accuso, ἀποφέρω δίκην, καὶ γραφὴν, ἀποφαίνω τινά, εἰσαγγέλλω, ἔνδειξιν ποιοῦμαι.
deferre aliquem falso, συκοφαντέω τινά τινος.
defervesco, ἀποζέω.
defessus, κατάκοπος, ου, ὁ, κατάπονος, ου, ὁ, κεκμηκὼς, ότος, ὁ.
defetiscor, ἀποκάμνω, κοπιάομαι, ῶμαι.
deficere animo, λειποψυχέω.
deficio, ἐκλείπω, ἐλλείπω.
deficio, descisco, συμμεταβάλλομαι, ἀφίσταμαι.
deficio, ἀποστατέω τινός, ab aliquo.
deficio ad hostes, πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποστρέφομαι.
defigere oculos, ἐνατενίζω τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
definio, καθορίζω, ὁρίζω, περιγράφω.
definite, διωρισμένως.
definitio, ὅρος, ου, ὁ, ὁρισμὸς, οῦ, ὁ.
definitivus, ὁριστικὸς, οῦ, ὁ.
definitus, τακτὸς, οῦ, ὁ, τακτὸς χρόνος, definitum tempus.
desit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
defixus, καταπεπηγμένος, ου, ὁ.
deflagratio, ἔμπρησις, εως, ἡ, ἐμπύρωσις, εως, ἡ.
deflagro, ἐμπίπραμαι, κατακαίομαι.
deflecto, κατακάμπτω ἐπί τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ὑποκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
deflecto a via, παρορμάω, ῶ.
defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀποκλαίω, καταλοφύρομαι.
deflexus, κατακαμφθεὶς, έντος, ὁ.
deflorere, ἀπανθέω.
defluo, καταρρέω, καταπίπτω.
defluvium, defluxus, ἀπόρροια, ας, ἡ.
defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
defore, ἀπολείψειν.
deformatio, ἀσχήμωσις, εως, ἡ, ἀμορφία, ας, ἡ.
deformis, ἄμορφος, ου, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
deformitas, ἀμορφία, ας, ἡ.
deformo, ἀμορφόω τινὰ, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
defossus, κατορυκτὸς, οῦ, ὁ.
defraudere genium, ἀποσιτίζεσθαι τὴν φύσιν.
defraudatio, σοφισμὸς, οῦ, ὁ, ἀποστέρησις, εως, ἡ.
defraudator, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ.
defraudo, παρακρούω, ἀποστερέω τινά.
defrutum, ἕψημα, ατος, τό, ἑψητὸν, οῦ, τό, σίραιον, ου, τό.
defugio, ἀναχάζομαι, ἐκφεύγω.
defunctorie, παρέργως ἕνεκα, τυχόντως.
defunctus, ἀπαλλαγεὶς, έντος, ὁ. item mortuus, νεκρὸς, οῦ, ὁ, ἀπελθὼν, όντος, ὁ.
defungi officio, ἀπαλλάξαι τὸ καθῆκον.
defungi, i. e. mori, τὸν βίον ἀπαλλάξαι.
defungor, ἀπαλλάττομαι.
degener, ἀγενὴς, έος, ὁ, δυσγενὴς, έος, ὁ.
degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταισχύνειν τὸ γένος, ἐκτρέπομαι.
degeneratio, ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ.
degere vitam, διάγειν βίον.
degravo, καταβαρύνω, βρίθω.
degredior, ἀποβαίνω.
dehinc, ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦδε, ἐκ τοῦδε.
dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι, ῶμαι.
deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, δέρω.
deglutio, καταπίνω.
dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
degusto, ἀπογεύομαι.
dehonesto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω.
dehortatio, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ.

dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποτρέπω, ῶ.
dejectio, ἀποβολή, ῆς, ἡ, καταβολή, ῆς, ἡ.
dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
dejicio, καταβάλλω.
deinceps, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἑξῆς.
deinde, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
de integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
deipara, Θεοτόκος, ου, ἡ. Deitas, Θεότης, τητος, ἡ.
delabor, καταπίπτω ἀφ' ἵππου, ἀπολισθάνω τινός, καταφέρομαι.
delapsio, ἔκπτωσις, εως, ἡ.
delapsus, ἐκπτωτός, ἡ, όν, καὶ ὁ.
delapsus cœlo, οὐρανοπετής, έος, ὁ. Herodian.
delasso, κοπιάω, ῶ, κοπιάζω.
delatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, εἰσαγγελία, ας, ἡ.
delatio falsa, ψευδαγγελία, ας, ἡ.
delator, ἐνδείκτης, ου, εἰσαγγελεύς, έως, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
delebilis, ἐξαλειπτός, ὁ, ἡ.
delectabilis, τερπνός, ή, όν.
delectamentum, ψυχαγωγία, ας, ἡ.
delectatio, εὐφροσύνη, ης, ἡ, τέρψις, εως, ἡ, τέρψις, εως, ἡ.
delectatus, ἡσθείς, ἡ, ὁ.
delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
de ector hac re, φιλῶ τοῦτο.
delectum habere militum, διαγράφω τοὺς στρατιώτας. & διαλέγω τοὺς στρατιώτας, καταλέγω.
delectus, ἐκλογή, ῆς, ἡ, ἐπιλογή, ῆς, ἡ, ἐπίλεξις, εως, ἡ.
sine delectu, ἀνεξετάστως, εἰκῇ.
delegare, ἐπιτρέπω σοί τινα, ἐπιστέλλω τι, ἐντέλλομαι, ἐπιτέλλομαι.
delegatio, ἐπιτροπή, ῆς, ἡ, ἐντολή, ῆς, ἡ.
delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
deletio, ἐξάλειψις, εως, ἡ, ἀφανισμός, ὁ, ὁ.
deliberandus, ὅσον συμβουλευόμενος.
deliberare, συμβουλεύεσθαι περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
deliberatio, συμβούλευσις, εως, ἡ, συμβούλευμα, ατος, τό.
deliberativus, συμβουλευτικός, ὁ.
delibo, ἀπολείχω, ἀπογεύομαι.
delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
delibutus, ἀλληλιμμένος, ου, ὁ, λιπαρός, ὁ, ὁ.
delicate vivere, τρυφῶ.
delicate, molliter, τεθρυμμένως, τρυφερῶς, διατεθρυμμένως.
delicatulus, τρυφεροχρώς, ῶτος, vel τρυφερόχρωτος, ου, ὁ.
delicatus, τρυφερός, ὁ, ὁ, ἁβρός, ὁ, ὁ, ἁπαλός, ὁ, ὁ.
deliciæ, τὰ παιδικά, ἁβροσύνη, ης, ἡ, τρυφή, ῆς, ἡ, τρύφος, εος, τό, ἅβρευμα, ατος, τό.
deliciis franco, θρύπτω, συνθρύπτω. deliciis frangor, θρύπτομαι.
deliciis fractus, τεθρυμμένος, ου, ὁ.
deliciis deditus, ἐνδοὺς εἰς τρυφήν.
deliciarum consectator, τρυφητής, ὁ, ὁ.
deliciis indulgeo, τρυφάω, ῶ.
delicias facio, ἐντρυφάω, ῶ, θρύπτομαι.
delicior, ἐντρυφάω, ῶ, ἁβρύνομαι.
delictum, πλημμέλημα, ατος, τό, ἁμάρτημα, ατος, τό.
deligo, ἐκλέγω.
delineatio, καταγραφή, ῆς, ἡ.
delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
delinio, is, ire, καταχρίω. pro permulceo, κηλέω, ῶ, θέλγω τινά, μειλίσσω.
delinitio, κήλησις, εως, ἡ.
delinitor, θελκτήρ, ῆρος, ὁ.
delinitus, θελχθείς, έντος, ὁ.
delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
deliquium, ἔκλειψις, εως, ἡ.
deliquium animi, λειποψυχία, ας, ἡ.
deliquium animi patior, λειποψυχέω, ῶ.
deliramentum, λήρημα, ατος, τό, παραλήρημα, ατος, τό.
deliratio, παραφροσύνη, ης, ἡ, παράνοια, ας, ἡ.
delirium, παραλήρημα, ατος, τό.
deliro, παραφρονέω, ῶ, παραληρέω, ῶ.
delirus, παράφρων, ονος, ὁ, παραπλήξ, ῆγος, ὁ.
delirus senex, χρονόληρος, ου, ὁ.
deliteo, vel delitesco, λανθάνω, κατακρύπτομαι.
delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, aut δελφίς, ῖνος, ὁ.
delubrum, τέμενος, ου, ὁ.
deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
delumbis, μαλακός, ὁ, ὁ.
demando, ἐπιτρέπω σοί τοῦτο, ἐντέλλομαι.
demens, παράφρων, ὁ, μάταιος, ὁ, ὁ, ἀνόητος, ου, ὁ.
demensus, μετρητός, ὁ, ὁ.
demensum, σιτομέτριον, ου, τό.
dementer, ἀνοήτως.
dementia, ἄνοια, ας, ἡ, παράνοια, ας, ἡ, παραφροσύνη, ης, ἡ.
demereor, εὐεργετῶ τινα, χαρίζομαι.
demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
demersio, κατάδυσις, εως, ἡ, καταποντισμός, ὁ, ὁ.
demersus, ὑποβρύχιος, ου, ὁ.
demeto, καταμάω, ῶ, θερίζω, ῶ, ἐκθερίζω.
demigrare e vita, ἀποθανεῖν, ὑποχωρεῖν τοῦ βίου.
demigro, μετοικίζομαι, κατακλίνομαι.
demiror, ὑπερθαυμάζω, ὑπεραγαμαι.
demisse, ταπεινῶς.
demissio, κάθεσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
demisso animo esse, μικρόν, vel μικρὰ φρονεῖν.
demissus, καθειμένος, ου, ὁ.
demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
demitto, καθίημι, καταβάλλω.
demo, is, ere, ἀφαιρέομαι σου ταῦτα.
democratia, imperium populare, δημοκρατία, ας, ἡ.
democraticus, δημοκρατικός, ὁ, ὁ.
demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, urbes, καταβάλλω.
demolitio, καταβολή, ῆς, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
demolitus, καταβληθείς, έντος, ὁ.
demonstratio, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ἀπόφανσις, εως, ἡ.
demonstrativus, ἀποδεικτικός, ὁ, ὁ.
demonstratus, δεικτός, ὁ, ὁ. non demonstratus, ἀνέμφαντος, ου, ὁ.
demonstro, δείκνυμι τι, ἀποδείκνυμι τι, ἀποφαίνω, ἐμφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
demoror, διατρίβω πρός τι, in aliqua re.
demoveo, ἀποκινέω, ῶ.
demptus, ἀφαιρεθείς, έντος, ὁ.
demulceo, καταψήχω, θέλγω.
demulceo populum, δημαγωγέω, ῶ.
demum, τὸ πλέον, τὸ πλεῖστον.
denarius, ii, δηνάριον, ου, τό.
denascor, ἀπογίγνομαι.
denego, ἀπαρνέομαι, ἀπαναίνομαι.
deni, æ, a, οἱ ἀνὰ δέκα.
denigratio, μελανισμός, ὁ, ὁ.
denigro, ἀπομελαίνω.
denique, πλέον, ἔσχατον.
denominatio, κατονομασία, ας, ἡ.
denominative, παρωνύμως.
denominativus, παρωνυμικός, ου, ὁ.
denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω, ῶ.
denotatio, χαρακτηρισμός, ὁ, ὁ.
denoto, σημειόομαι, ἀποσημαίνω.
dens, ὀδούς, όντος, ὁ.
dens molaris, γόμφιος, ου, ὁ.
densatio, πύκνωσις, ὁ, ὁ, δάσος, εος, τό.
densatus, πυκνωτός, ὁ, ὁ.
dense, πυκνῶς.
densitas, πυκνότης, ητος, ἡ, παχύτης, ητος, ἡ.
densus, ἀθρόος, ου, ὁ, δασύς, έος, ὁ, παχύς, έος, ὁ, πυκνός, ὁ, ὁ, & Poetice πυκινός, ὁ, ὁ, συχνός, ὁ, ὁ, κατάπυκνος, ου, ὁ, στιβαρός, ὁ, ὁ, ταρφειός, ου, ὁ, στιφρός, ὁ, ὁ.
dentatus, ὀδοντωθείς, έντος, ὁ.
dentes incisores, τομεῖς, οἱ, a sing. τομεύς, έως, ὁ.
dentes magnos habens, μεγαλόδους, οντος, ὁ, & Poetice πολυόδων, οντος, ὁ.
exertos dentes habens, χαυλιόδους, οντος, ὁ.
dentes ætatis indices qui amisit, ἐκβολεύς, ου, ὁ, ἀπογνώμων, ονος, ὁ, qui nondum amisit, ἀθηλατος, ου, ὁ, ἄβολος, ου, ὁ.
dentes non habens, νωδός, ὁ, ὁ.
dentes molares, μύλαι, αἱ, vel μύλαι, αἱ, μυλῖται ὀδόντες.
prominentes dentes habens, προύδους, οντος, ὁ, & προύδων, οντος, ὁ.
dentium amissio, βόλος ὀδόντων.
dentium dolor, ὀδονταλγία, ας, ἡ.
dentibus doleo, ὀδονταλγέω, ῶ.
dentibus strideo, τρίζω, & πρίω τοὺς ὀδόντας.
dentium medicamentum, μαλακή, ῆς, ἡ, subintellige ὑγίειαν.
dentes canini, κυνόδοντες, οἱ.
dentifricium, ὀδοντότριμμα, ατος, τό.
dentio, is, ire, ὀδοντοφυέω.
dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς, ίδος, ἡ.
denudator, ψιλωτής, ὁ, ὁ.
denudo, ἀπογυμνόω, ῶ.
denuntiatio, παραγγελία, ας, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
denuo, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
deorsum, κάτω.
deosculor, καταφιλέω, ῶ, cum accus.
depaciscor, συντίθεμαι ἔτι πρός τινα.
depasco, καταπίμπραμαι τὴν χώραν.
depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
depastio, νομή, ῆς, ἡ.
depastus, νεμηθείς, έντος, ὁ.
depaupero, πτωχίζω.
depecto, κτενίζω.
depeculatio, σύλησις, εως, ἡ.
depeculator, ἀποσυλητής, ὁ, ὁ.
depeculor, ἀποσυλάω, ῶ.
depeculari patriam, συλᾷν τὴν πατρίδα.
depello, ἀπελαύνω ἀπό τινος, ἀπάγομαι.
dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
dependo, ἀποτίω, κατατίθημι.
deperditus, ἀποβληθείς, έντος, ὁ.
deperdo, ἀποβάλλω.
depereo, ἀπόλλυμαι: item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
depexus, κτενισθείς, έντος, ὁ.
depilatio, παρατιλμός, ὁ, ὁ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀποψίλωσις, εως, ἡ.
depilatus, ἐψιλωμένος, ου, ὁ.
depilis, ἄθριξ, ιχος, ὁ, ἄτριχος, ιχος, ὁ.
depingo, καταγράφω τι, διαποικίλλω, ῶ.
depleo, ἐξαντλέω, ῶ, ἀπαντλέω, ῶ.
deplorandus, ὀλοφυρτός, ὁ, ὁ.
deploratus, κατολοφυρθείς, έντος, ὁ.
deploratus a medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω, ῶ.
deplumis, ἄπτερος, ου, ὁ.
depluo, καταμβρέω, ῶ.
depono, κατατίθεμαι. pro fidei alicujus committo, παρακατατίθημί σοί τινα.
deponere iram, μεθίεμαι (Dorice μεθίημι) χόλον.
deponere arma, ἀφοπλίζεσθαι.
deponere apud sequestrem, παραβάλλω, παραβάλλεσθαι.
depopulatio, πόρθησις, εως, ἡ.
depopulator, πορθητής, ὁ, ὁ.
depopulor, ἐκπορθέω, ῶ, διαπέρθω.
deportatio, ἐκκόμισις, εως, ἡ.
deporto, κατακομίζω τι, βαστάζω.
deposco, ἐξαιτέω, ῶ, ἀπαιτέω, ῶ.
depositum, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
depositum reddere, τὴν παρακαταθήκην ἀποδοῦναι.
depositus, παρακατατεθείς, έντος, ὁ.
deprædatio, σύλησις, ης, ἡ.
deprædor, συλάω, ῶ.
depravatio, παρατροπή, ῆς, ἡ, διαστροφή, ῆς, ἡ.
depravatus, διεφθαρμένος, ου, ὁ.
depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
deprecatio, δέησις, εως, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
deprecator, παραιτητής, ὁ, ὁ.
deprecor, supplico, δέομαι, παραιτέομαι τι.
deprecor pro alio, προΐσχομαι.
deprecari vitam, παραιτεῖσθαι τὴν ψυχήν.
deprecor a me, ἀπαιτέω, & παραιτέομαι.
deprehendo, καταλαμβάνω.
deprehendo in furto, φωράω, ῶ.
deprehensio, κατάληψις, εως, ἡ.
deprehensor, φωρητής, ὁ, ὁ.
deprehensus, καταληφθείς, έντος, ὁ.
depressus, καταπιεσμένος, ου, ὁ.
deprimo, ταπεινόω, ῶ, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
depromptus, ἐξενεχθείς, έντος, ὁ.
depropero, κατασπεύδω.
depugnatus, καταμεμαχημένος, ου, ὁ.
depugno, διαμάχομαι.
depulsio, ἄπωσις, εως, ἡ.
depulsor, ἀποτρόπαιος, ου, ὁ, ἀποτροπαῖος, ου, ὁ.
depulsus, ἀπωσμένος, ου, ὁ.
deputo, reseco, ἀποτέμνω, & pro existimare, νομίζω, νομίζομαι, οἴομαι.
derado, ἀποξέω, ῶ.
derelictio, κατάλειψις, εως, ἡ.
derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
derepente, ἐξαίφνης.
derideo, καταγελάω τινός, χλευάζω.
deripio, ἁρπάζω.
derisor, καταγελαστής, ὁ, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ.
derivatio, παραγωγή, ῆς, ἡ, ὀχέτευσις, εως, ἡ.
derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
desævio, ἐξαγριαίνομαι.
derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ῶ, ἀπαξιόω, ῶ.
descendo, καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
descendere e navi in terram, ἀποβαίνειν εἰς τὴν γῆν.
descendere in certamen, ἐλθεῖν κατ' ἀντίον ἀγώνων, in Epigr. lib. 2.
descensus, κατάβασις, εως, ἡ, καταβαθμός, ὁ, ὁ.
desciseo, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω, ῶ.

describo, ἀντιγράφω, διαγράφω.
describo, delineo, διαγράφω, ὑπογράφω.
describo ab exemplari, ἀντιγράφω.
describo, in rationes refero, ἀναγράφομαι.
describo, decurio, κατάσσω, & ἄττω, κατατάττομαι.
descriptio, exscriptio, ἀντίγραφον, ου, τό.
descriptio, delineatio, διαγραφή, ῆς, ἡ, καταγραφή, ῆς, ἡ.
descriptio, dimensio, ἀναμέτρησις, εως, ἡ, διαμέτρησις εως, ἡ.
descriptio, decuriatio, διάταγμα, ατος, τό, κατάταξις, εως, ἡ.
descriptio, διαγραφή, ῆς, ἡ, περίγραψις, εως, ἡ.
deseco, abscindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
desero, ἀπολείπω τινά, ἀπολιμπάνω.
deserere officium, προλείπειν τὸ καθῆκον.
deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον μὴ ἀπαντᾶν, φυγοδικῶ.
desertor, miles, ὁ λιποτάκτης, ου.
desertum, ἔρημος, ου, ἡ, ἐρημία, ας, ἡ.
desertus, ἀπολειφθείς, έντος, ὁ.
deses, idis, ῥᾴθυμος, ου, σχολαῖος, ου, ὁ, ἄεργος, ου, ὁ.
desicco, ἀναξηραίνω.
desideo, ῥᾳστωνεύω, ῥᾳθυμέω, ῶ.
desiderabilis, ἐπιθυμητός, ῆ, ὁ, ποθεινός, ῆ, ὁ.
desideratio, ἐπιθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
desiderium, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πόθος, ου, ὁ.
desiderio teneor alicujus rei, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνομαί τινος. ἐπιτύγχομαι προθυμίᾳ.
desiderio incendor, ἰθύω. verbum Poeticum est.
desidero, ἐπιθυμέω τινός, ἐπιποθέω τι. ὀρέγομαι, cum gen. ἱμείρομαι, ποθέω, ῶ.
desidia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
desidiosus, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ἀργός, ῦ, ὁ.
desido, is, ere, καθιζάνω, ὑφίζομαι.
designare senatorem, λαγχάνειν βουλήν.
designari consules, ἀποδεδειγμένοι, & ἀποδεδειγμένοι ὕπατοι.
designati magistratus, οἱ μέλλοντες, subintellige ἄρχειν, κρατεῖν.
designatio, denotatio, σημείωσις, εως, ἡ, ἐπισημείωσις, εως, ἡ, χαρακτηρισμός, ῦ, ὁ.
designatio, creatio, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ἀνάδειξις, εως, ἡ.
designo, denoto, σημειόομαι, οῦμαι, ὑποτυπόω, ῶ, ἀποφαίνω, ἀναδεικνύω.
desilio, salto descendo, καταπηδάω ἀπὸ τῆ δίφρου, ἀφάλλομαι ἀπὸ τὴν κεφαλήν τινος.
desino, idest, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
desipio, delito, παραφρονέω, ῶ, ληρέω, ῶ, μωραίνω.
desisto, ἀφίσταμαί τινος.
desolatio, ἐρήμωσις, εως, ἡ, πόρθησις, εως, ἡ.
desolator, ἐρημωτής, ου, ὁ.
desolo, as, are, ἐρημόω, ῶ.
despectio, καταφρόνησις, εως, ἡ, παρόραμα, ατος, τό.
despectus, καταφρονηθείς, έντος, ὁ.
despectus, us, παρόρασις, εως, ἡ, καταφρόνησις, εως, ἡ.
desperanter, ἀπελπίστως.
desperatio, ἀπόγνωσις, εως, ἡ, ἀπελπιστία, ας, ἡ.
desperatus, ἀπελπισθείς, έντος, ὁ.
despero, ἀπελπίζω τινός, vel τινάς, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de salute.
despicio, καθοράω τι. pro contemno, παροράω τινά, καταφρονέω τινός.
despicor, καταφρονέω τινός.
despolio, ἀποσυλάω, ῶ, ἀπογυμνόω, ῶ.
despondeo, idest promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
despondere animum, ἀπεγνωσμένως ἔχειν.
desponsus, a, um, καθωμολογημένος, ου, ὁ.
desponsa mulier, ἐγγυητή, ῆς, ἡ.
despumo, ἀφρίζω.
despuo, καταπτύω σε, te. Item contemnere, ἀπαξιόω τινός.
destillo, μεταλλάσσω, ὑπολείβομαι.
destinatio, πρόθεσις, εως, ἡ, διορισμός, ῦ, ὁ.
destinatus, ἀποτεταγμένος, ου, ὁ.
destino, constituo, προορίζω, ἀποτάττω τι ἐς τι, διανοέομαι, ὑπογράφω.
destituo, ἀπολείπω.
destitutio, ἀπόλειψις, εως, ἡ.
destitutus, ἀπολελειμμένος, ὁ.
destructor, καθαιρέτης, ῦ, ὁ.
destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, cum accus. ἀνατρέπω, ἐκτρίβω.
desudo, καθιδρόω, ῶ.
desuefacio, ἀπεθίζω.
desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
desuetudo, ἀπεθισμός, ῦ, ὁ.
desuetus, ἀήθης, εος, ὁ, ἀπεθισμένος, ου, ὁ.
desultor, κελητής, ῦ, ὁ.
desultorius, κέλης, ητος, ὁ.
desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, λείπω.
desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
detectus, ἀποκεκαλυμμένος, ου, ὁ.
detego, ἀποκαλύπτω, ἀπογυμνόω.
detergeo, & detergo, ἀποσμάω, ῶ.
deterior, χείρων, ονος, ὁ.
determinatio, ἀφορισμός, ῦ, ὁ.
determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
deterreo, καταπλήττω πάνυ, ἀπείργω τί τινος, vel ἀπό τινος.
deterrimus, χείριστος, ου, ὁ, κάκιστος, ου, ὁ.
deterritus, ἀποφοβηθείς, έντος, ὁ, ἔκφοβος, ου, ὁ.
detersio, ψῆξις, εως, ἡ.
detersus, ἀπόψηστος, ου, ὁ, ψηκτός, ῦ, ὁ.
detestabilis, βδελυκτός, ῦ, ὁ, βδελυρός, ῦ, ὁ.
detestandus, μυσαχθής, έος, ὁ, βδελυρός, ῦ, ὁ.
detestatio, κατάρα, ας, ἡ, βδελυγμία, ας, ἡ.
detestor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀποδιοπομπέω, ῶ.
detineo, ἀνέχω, κατέχω.
detono, καταβροντάω, ῶ.
detonsus, ἀποκεκαρμένος, ου, ὁ.
detorqueo, καταπέμπτω, ἀποστρέφω.
non detortus, ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ.
detractio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ. pro obtrectatione, καταλαλία, ας, ἡ.
detractor, κατάλαλος, ου, ὁ.
detractus, ἀφαιρεθείς, έντος, ὁ.
detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ῶ, ἀφαιρέω.
detrectatio, ἀπόκλισις, εως, ἡ.
detrecto, fugio, ἀφίσταμαι χρείας τινός, munus aliquod: ἀποκνέω τι, ἀποδιδράσκω.
detrudo, καταθέω, ῶ, ἀπωθέω, ῶ.
detruncatio, τελεύτημα, ατος, τό.
detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω, ῶ.
detumeo, ἐξοιδαίνω.
deturbatio, καθαίρεσις, εως, ἡ, δίωσις, εως, ἡ; ὤθισις, εως, ἡ.
deturbo, παρωθέω, ῶ, καταβάλλω.
deturpo, μιαίνω, αἰκίζω.
devasto, καταπορθέω, ῶ, ἀπογεωργέω, ῶ.
deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
devexitas, κατωφέρεια, ας, ἡ.
devexus, κατάντης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, κατακλινής, εος, ὁ.
devictus, νενικημένος, ου, ὁ.
devincio, is, ire, ἐξαρτάω, ῶ. pro obnoxium reddo, καταδέω, ῶ.
devinco, καταστρατηγέω, ῶ.
devinctus, καταδεδεμένος, ου, ὁ.
devio, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω, ῶ.
devito, declino, ἀποφεύγομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
devius, ἄβατος, ου, ὁ, ἄοδος, ου, ὁ.
devolo, καθίπταμαι.
devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
devoratio, ἀνάλωσις, εως, ἡ, κατάποσις, εως, ἡ.
devoro, καταπίνω ἄπαντα, κατεσθίω.
devotio, ἀνάθημα, ατος, τό.
devotus, κατάρατος, ου, ὁ.
devotus diris, ἀραῖος, ου, ὁ, ἀρατός, ῦ, ὁ, ἐπάρατος, ου, ὁ, καὶ ἡ, κατάρατος, ου, ὁ, ἐπάρατος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
devoveo diris, καταράομαι, ἀρῶμαι.
devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
deus, Θεός, ῦ, ὁ.
deus ex homine factus, ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ.
dei amans, φιλόθεος, ου, ὁ, θεόφιλος, ου, ὁ.
dei amor, φιλοθεΐα, ας, ἡ, θεοφιλία, ας, ἡ.
deo dilectus, θεοφιλής, έος, ὁ, ἡ, ἡ.
per deos immortales, φεῦ. Est autem jusjurandum admirationis, ut cum dicimus, *Dii boni, pape*, &c.
deo favente, σὺν Θεῷ.
deo similis, ἰσόθεος, ου, ὁ.
sine deo, ἀθεεί, ἄθεον.
deum negans, ἄθεος, ου, ὁ.
dei genitrix, θεοτόκος, ου, ἡ.
a deo natus, θεόγονος, ου, ὁ.
deus avertat, μὴ γένοιτο.
dexter, δεξιός, ῦ, ὁ, ἐνδέξιος, ου, ὁ, δεξιτερός, ῦ, ὁ.
dexteritas, aptitudo, δεξιότης, ητος, ἡ.
dexteritas ingenii, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
dextra, δεξιά, ᾶς, ἡ, δεξιτερή, apud Poet.
dextram jungo, δεξιόομαι, οῦμαι, συμβάλλω τὰς δεξιάς.
ad dextram qui est, ἐνδέξιος, ου, ὁ, ἐνδέξιος, ου, ὁ, καταδέξιος, ου, ὁ.
dextrarum conjunctio, δεξίωσις, εως, ἡ.
dextram prehendo, δεξιόομαί σε.
dexteram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
dextre, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
a dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιῶν.
dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.

D I.

diabolicus, διαβολικός, ῦ, ὁ.
diabolus, διάβολος, ου, ὁ.
diaconatus, διακόνιον, ου, τό, διακονία, ας, ἡ.
diaconus, διάκονος, ου, ὁ.
diadema capitis, διάδημα, ατος, τό, μίτρα, ας, ἡ.
diaeta, δίαιτα, ης, ἡ.
dialectica, διαλεκτική, ῆς, ἡ.
dialectice, adv. διαλεκτικῶς.
dialecticus, διαλεκτικός, ῦ, ὁ.
dialectus, διάλεκτος, ου, ἡ.
dialogus, διάλογος, ου, ὁ.
diameter, διάμετρος, ου, ἡ, subintellige, γραμμή.
diana, Ἄρτεμις, ιδος, ἡ.
dianae festum, Ἀρτεμίσιον, ου, τό, Ἐφέσια, ίων, τά.
diarium, ἐφημερίς, ίδος, ἡ, τὸ ἐφήμερον, ου.
dic, εἰπέ, φράσον, φέρε.
dica, δίκη, ης, ἡ.
dicacitas, εὐτραπελία, ας, ἡ, χλευασμός, ῦ, ὁ.
dicam scribere, διαδικασίαν γράφειν.
dicam impingo, accuso ἐπάγω δίκην, δίκην ἐπάγω.
dicatio, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dicax, σκώπτης, ου, ὁ, εὐτράπελος, ου, ὁ, ἀστεῖος, ου, ὁ.
dicenda tacenda, ῥητὰ καὶ ἀπόῤῥητα. ῥητὰ καὶ ἀπόῤῥητα ἐξειπεῖν, dicenda tacenda effutire.
dicere bona verba, εὐφημεῖν.
dicere libere, παῤῥησιάζεσθαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem.
dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
dico, as, are, consecro, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω, ῶ.
dico, is, ere, loquor, λέγω, φημί, φράζω.
dictatio, ὑπαγόρευσις, εως, ἡ.
dictata excipio, ὑπογράφω.
dictator, δικτάτωρ, ωρος, ὁ.
dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
dicteriis incessere, σκώπτειν τινά, & τινί.
dicterium, σκῶμμα, ατος, τό.
dictio, oratio, λέξις, εως, ἡ, ῥῆσις, εως, ἡ, φράσις, εως, ἡ.
dictionarium, λεξικόν, ῦ, τό, subaudi βιβλίον. ὀνομαστικόν, τό, subaudi βιβλίον.
dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
dicto, as, ὑπαγορεύω, ἀποστοματίζω.
dicto citius, dictum, factum, ἐμμαπέως, θᾶττον ἢ λόγος.
dicto citius aliquid facere, ἐμμαπέω.
dictum, ἀπόφθεγμα, ατος, τό, ῥῆμα, ατος, τό, λεχθέν, έντος, τό.
dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
dictu difficilis, δύσρητος, ου, ὁ.
diduco, διίστημι.
diecula, ἡμερίδιον, ου, τό.
singulis diebus, καθ' ἑκάστην, & καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καθημέραν.
diem dicere, προσαγορεύειν κρίσιν, παραγγέλλειν εἰς δίκην. προβάλλεσθαί τινα, diem dicere alicui, καλεῖν τινά, κρίνειν τινά.
diem ducere, ἐφημερεύω, διημερεύω.
per totum diem, πανήμερον. πανῆμαρ. Apollon.
in posterum diem, ἐς τὴν αὔριον, ἐς αὔριον, εἰς αὔριον.
alternis diebus durans, ἀμφήμερος, ου, ὁ.
in diem viventes, ἐφημέριοι, οἱ.
dies, ἡμέρα, ας, ἡ, ἦμαρ, ατος, τό.
dies condicta, συγκειμένη ἡμέρα, vel κυρία ἡμέρα.
dies stata, certa, ἡμέρα ῥητή.
dies fastus, διχόμηνος, ἡμέρα, καθαρὰ ἡμέρα.
dies festus, ἑορτή, ῆς, ἡ.
dies nefastus, ἀποφράς ἡμέρα.
in dies, καθημέραν.
dies natalis, γενέθλιον, ου, τό.
diesis, δίεσις, εως, ἡ.
diffamatus, διαφημισθείς, έντος, ὁ, διατεθρυλλημένος, ου, ὁ.
diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω, ῶ.
differentia, διαφορά, ᾶς, ἡ, διαφορότης, ητος, ἡ.
differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
differre in longius, χρόνον ἐμποιεῖν, εἰς ἄλλον καιρὸν παραπέμπεσθαι, ἀναβάλλεσθαι τὸ ἔργον.
difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
difficilis, δυσχερής, έος, ὁ, χαλεπός, ῦ, ὁ δυσκόλος, ου, ὁ.
difficultas, χαλεπότης, ητος, ἡ, δυσκολία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
difficultas patiendi, δυσπάθεια, ας, ἡ.
difficultas spirandi, δύσπνοια, ας, ἡ, ἆσθμα, ατος, τό, ὀρθόπνοια, ας, ἡ.
difficultas urinae, δυσουρία, ας, ἡ, στραγγουρία, ας, ἡ.

difficultas annonæ, δυσπραγία, ας, ἡ, σιτοδεΐα, ας, ἡ.
difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
diffidentia, ἀπιστία, ας, ἡ, δυσελπιστία, ας, ἡ.
diffido, ἀπιστέω, ῶ, cum dat. ἀπελπίζω.
diffingo, διαφθείρω.
diffindo, διασχίζω.
diffisus, ἀπιστήσας, αντος, ὁ.
diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαί τι· ἀρνέομαι, οῦμαι.
diffluo, διαῤῥέω, ὑπὸ μαλακότητος, lascivia.
diffluere luxuria, ἀσελγαίνειν.
diffringo, διαῤῥήγνυμι.
diffugio, διαφεύγω.
diffundo, διαχέω, ῶ.
diffuse, διακεχυμένως.
diffusio, διάχυσις, εως, ἡ.
diffusus, διαχυθεὶς, έντος, ὁ.
digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
digestio, διάταξις, εως, ἡ, διακόσμησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ.
digestus, concoctus, πέπειρος, ου, ὁ.
digitale, δακτυλήθρα, ας, ἡ.
digitalis, δακτυλιαῖος, ου, ὁ.
digito monstro, δακτυλοδεικτέω, ῶ, χειροδεικτέω, ῶ.
digitorum concrepatio, ἀποκρότημα, ατος, τό.
digitum medium ostendere, i. e. deridere, σκιμαλίζω τινά.
digitis summis attingere, ἄκροις δακτύλοις ἅπτεσθαι. ἐπιψαύειν.
primoribus digitis, ἄκροις δακτύλοις, ἀμυχηδὸν, apud Etymol.
digito ostendere, χειροδεικτέω τι.
digitus, δάκτυλος, ου, ὁ. pollex, ἀντίχειρ, aut μέγας. index, λιχανὸς, aut δεικτικὸς, medius, infamis, μέσος, ου, ὁ. medius, seu annularis, παράμεσος, ου, ὁ, δακτυλιώτης, ου, ὁ. minimus, sive auricularis, μικρὸς, ου, ὁ, vel ὠτίτης, ου, ὁ.
digladior, διαμάχομαί τινι.
digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
dignatio, ἀξίωσις, εως, ἡ.
digne, ἀξίως, κατ᾽ ἀξίαν.
dignitas, honor, ἀξία, ας, ἡ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ. item pro dignitate in sermone, σεμνότης, ητος, ἡ.
dignitas regia, κράτος, εος, τό.
dignitate afficio, σεμνύνω.
pro dignitate, κατὰ τὴν ἀξίαν, ἐπαξίως, κατ᾽ ἀξίαν, ἀξίως, πρὸς ἀξίωμα.
cum dignitate, ἀξιωματικῶς.
in dignitatibus constituti, οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ ἐν ἀξίαις.
dignor, ἀξιόω, ῶ.
dignosco, διαγινώσκω.
dignum judico, puto, ἀξιόω, ῶ, καταξιόω, ῶ.
dinus, ἄξιος, ου, ὁ.
dignus morte, ἄξιος θανάτου.
digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον, διέρχομαι.
digressio, ἔκβασις, εως, ἡ, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
digressus, ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ.
dii indigetes, ἀνθρωποδαίμονες, οἱ, & simpliciter δαίμονες, οἱ.
dii avertant, μὴ γὰρ δὴ, & μὴ γάρ γε. ἀπείργοιτε θεοί.
dijudicare controversias, καθαιρεῖν τὰς ἀμφισβητήσεις.
dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία, ας, ἡ.
dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
dijungo, διαζεύγνυμι.
dilabor, σκεδάννυμαι: clam discedo, διαλανθάνω.
dilacero, διασπάω, ῶ, διασπαράττω, metaph. disperdo, διαφθείρω, τι.
dilanio, σπαράττω τι, διασπάω, ῶ.
dilapido, disperdo, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, bona, κατασπαθάω.
dilatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
dilato, πλατύνω.
dilectio, ἀγάπη, ης, ἡ, ἀγάπησις, εως, ἡ.
dilectus, ἀγαπητὸς, οῦ, ὁ, φίλος, ου, ὁ, προσφιλὴς, έος, ὁ.
dilemma, δίλημμα, ατος, τό.
diligens, ἐπιμελὴς, έος, ὁ, σπουδαστικὸς, οῦ, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ.
diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
diligentia, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
diligo, φιλέω, ῶ, ἀγαπάω, ῶ, στέργω.
dilucido, σαφηνίζω, σαφηνεύω.
dilucidus, σαφηνὴς, έος, ὁ, καταφανὴς, έος, ὁ.
diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ.
diluculum, περίορθρον, ου, τό, λυκαυγὲς, έος, τό.
diluo, purgo, ἀπολούομαι, διακλύζω διαλύω.
dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
dilutus, διαλυθεὶς, έντος, ὁ.
diluvies, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ.
diluvium, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ.
dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλέομαι.
dimensio, διαμέτρησις, εως, ἡ, μέτρησις, εως, ἡ.
dimensum, σιτομέτριον, ου, τό.
dimensus, διαμετρητὸς, οῦ, ὁ.
dimetior, διαμετρέω, ῶ.
dimicatio, ἀγώνισις, εως, ἡ, ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
dimicatio summa belli, ἀγχώμαλος κίνδυνος.
dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
dimidiatus, ἡμισευθεὶς, έντος, ὁ.
dimidium, ἥμισυ, εος, τό.
dimidius, ἥμισυς, εος, ὁ.
diminuo, μειόω, ῶ, ὀλιγόω, ῶ, ἐλαττόω, ῶ.
diminutio, μείωσις, εως, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
diminutus, ἐλαττωθεὶς, έντος, ὁ, μειωθεὶς, έντος, ὁ.
dimissio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ.
dimitto, διαπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, ἀπολύω τινά.
dimittere concionem, λύειν ἀγορήν. Hom.
dimittere uxorem, ἀπολύειν τὴν γυναῖκα.
dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω, ῶ.
dinumero, ἀπαριθμέω, ῶ.
diploma, δίπλωμα, ατος, τό.
diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, αἱ, ἐριννύες, αἱ.
diras imprecor, ἀρῶμαι ἀράς.
directe, sive directo, ἐπ᾽ εὐθείας.
directio, εὐθύτης, ητος, ἡ.
director, διευθυντὴς, οῦ, ὁ, εὐθυντὴς, οῦ, ὁ, εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ.
directus, διευθυνθεὶς, έντος, ὁ.
diremptio, διάλυσις, εως, ἡ.
diremptor, διαιρετὴς, οῦ, ὁ.
diremptus, διαιρετὸς, οῦ, ὁ.
direptio, διαρπαγὴ, ῆς, ἡ.
direptus, διαρπαγεὶς, έντος, ὁ.
diribitorium, λογιστήριον, ου, τό.
dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, orationem.
dirigere sagittam in scopum, ἐπέχειν σκόπῳ τόξον. στοχάζεσθαι.
dirigere ad regulam, εὐθύνειν, κανονίζειν.
dirimo, διαλύω, cum accus. ἀπαρτάω, ῶ.
dirimere controversias, ἔριν λύειν.
diripio, διαρπάζω τινά, πορθέω.
diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
diritas, ἀπήνεια, ας, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ, ἀγριότης, ητος, ἡ.
dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
diruo, καταβάλλω τι, κατασκάπτω.
dirus, ἀπηνὴς, έος, ὁ, δεινὸς, οῦ, ὁ.
dirutus, καθαιρεθεὶς, έντος, ὁ, κατασκαφεὶς, έντος, ὁ.
discalceatus, ἀνυπόδητος, ου, ὁ, ἀσάνδαλος, ου, ὁ, ἀπέδιλος, ου, ὁ.
discalceo, ἐξυποδέω, ῶ.
discedo, ἀποχωρέω, ῶ, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magistratu: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, ex hac vita. ἀποιχόμαι, ἄπειμι.
discendi cupidus, φιλομαθὴς, έος, ὁ.
disceptatio, διάγνωσις, εως, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
disceptator, διαγνώμων, ονος, ὁ, μεσίδιος, ου, ὁ.
disceptare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
discere cupio, μαθητιῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, διακρίνω, διαλαμβάνω.
discerpo, διασπάω, ῶ, διασπαράσσω τι.
discessio, & discessus, ἀποχώρησις, εως, ἡ, ἄφεξις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ.
discinctus, ἀπεζωσμένος, ου, ὁ.
discindo, καταῤῥήγνυμι, διασχίζω.
discingo, ἀπεζωννύω τινά.
disciplina, μάθημα, ατος, τό, μάθησις, εως, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
disciplinæ liberales, λόγοι, οἱ.
disciplinarum orbis, ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ.
disciplinis iisdem deditus, ὁμοπαθὴς, έος, ὁ.
disciplinam seu ordinem servo, εὐτακτέω, ῶ.
discipula, μαθήτρια, ας, ἡ.
discipulus, μαθητὴς, οῦ, ὁ, φοιτητὴς, οῦ, ὁ.
discissio, σπάραξις, εως, ἡ, κατάσχισις, εως, ἡ.
discissus, διεσχισμένος, ου, ὁ.
discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
disco, μανθάνω τι παρά σου, a te.
disco fero, εὐθυμέω, ῶ.
discolor, ἑτερόχροος, χρου, ὁ, gen. χροου.
discordia, διαφωνία, ας, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινί.
discors, ἀσύμφωνος, ου, ὁ, ἀσύμφορος, ου, ὁ.
discrepans, ἀσύμφωνος, ου, ὁ.
discrepanter, ἀσυμφώνως, ἀναρμόστως.
discrepantia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀσυμμετρία, ας, ἡ.
discrepo, διαφωνέω τινί, διίσταμαι.
discretio, διάκρισις, εως, ἡ.
discretus, διακριθεὶς, έντος, ὁ, καὶ ἡ.
discrimen pro differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, pro periculo, κίνδυνος, ου, ὁ.
in discrimen conjicio me, ἀποκινδυνεύω, διακινδυνεύω, παρακινδυνεύω, προκινδυνεύω, ῥιψοκινδυνεύω.
in discrimen voco, εἰς ἀγῶνα καθίσταμαι.
discriminatio, διαίρεσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ.
discrimino, ἀφορίζω.
discrucio, διαστρεβλόω, ῶ, διαβασανίζω.
discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
discubitorius lectus, κατάκλιτον, ου, τό, ἐπίκλιντρον, ου, τό, κλισμὸς, οῦ, ὁ, κλιντήριον, ου, τό.
discubitoria sella, κλιντὴρ, ῆρος, ὁ.
discubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνομαι.
discurro, διαδραμέω, ῶ, περιτρέχω.
discursio, διαδρομὴ, ῆς, ἡ, περιδρομὴ, ῆς, ἡ.
discursus, διαδρομὴ, ῆς, ἡ, διάδρομος, ου, ὁ.
discus, δίσκος, ου, ὁ.
discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διελέγχω.
diserte, διαῤῥήδην.
disertus, λόγιος, ου, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
disgrego, ἀποσυνάγω, διαχωρίζω, vel τινα.
disjectio, διαῤῥίμμα, ατος, τό.
disjectus, διεῤῥιμμένος, ου, ὁ.
disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
disjuncti locorum intervallis, διεζευγμένοι τόποις, κεχωρισμένοι τισί.
disjunctio, διάζευξις, εως, ἡ, διαχώρισις, εως, ἡ.
disjunctus, διεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
disjunctus sum, διέχω, διίσχω, διαστρέφομαι.
disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω, ῶ.
dispar, ἄνισος, ου, ὁ, ἀνόμοιος, ου, ὁ, διάφορος, ου, ὁ.
dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον.
dispendium, δαπάνη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ.
dispensatio, οἰκονομία, ας, ἡ, διαχείρισις, εως, ἡ.
dispensator, οἰκονόμος, ου, ὁ.
dispenso, οἰκονομέω, ῶ, διανέμω τί τινι.
disperdo, διαφθείρω τινά, ἐξολοθρεύω.
dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
dispergo, διασκεδάννυμι, διασπείρω.
dispersim, σποράδην.
dispersio, σκεδασμὸς, οῦ, ὁ, σκέδασις, εως, ἡ, σκορπισμὸς, οῦ, ὁ, διασκορπισμὸς, οῦ, ὁ.
dispersus, διεσπαρμένος, ου, ὁ, διεσκεδασμένος, ου, ὁ.
dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
dispesco, ἀπείργω, ἀποδιαστέλλω.
dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω, ῶ.
displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
displodo, διαρρήγνυμι, ῶ.
dispolio, περισυλάω.
dispono, διατίθημι.
dispositio, διάταξις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
dispositus, διατεταγμένος, ου, ὁ, εὐδιάθετος, ου, ὁ.
disputatio, διάλεξις, εως, ἡ, διατριβὴ, ῆς, ἡ.
disputator, διαλεκτικὸς, οῦ, ὁ.
disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
disquiro, ἐξετάζω.
disquisitio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
dissectio, ἀνατομὴ, ῆς, ἡ.
dissector, ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, & ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ.
dissectus, διασχισθεὶς, έντος, ὁ, διχοτομηθεὶς, έντος, ὁ.
disseminatio, διασπορὰ, ᾶς, ἡ, κατασπορὰ, ᾶς, ἡ.
disseminatus, πολύσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ.
dissemino, διαδίδωμι λόγον.
dissensio, διχόνοια, ας, ἡ, διαφωνία, ας, ἡ.
dissentio, ἀνομολογέω, ἀφίσταμαι τινὸς, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
dissepio, διαφράττω.
dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum. διαλογίζομαι περί τινος.
dissertatio, διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
dissideo, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινι.
dissidium, διάστασις, εως, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ.
dissilio, διαπηδάω, ῶ.
dissimilis, ἀνόμοιος, ου, ὁ, ἀλλοῖος, ου, ὁ.
dissimiliter, ἀνομοίως.
dissimilitudo, ἀνομοιότης, ητος, ἡ.
dissimulanter, εἰρωνικῶς.

dissimulatio, εἰρωνεία, ας, ἡ, εἰρωνευμα, ατος, τό.
dissimulator, εἴρων, ωνος, ὁ, προσποιούμενος, ου, ὁ.
dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
dissipatio, διασκέδασις, εως, ἡ, διασπασμός, ῦ, ὁ.
dissipator, διασκεδαστής, ῦ, ὁ.
dissipatus, σκεδαστός, ῦ, ὁ.
dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω.
dissitus, διακεχωρισμένος, ὄντος, ὁ.
dissociatio, διάλυσις, εως, ἡ, διάζευξις, εως, ἡ.
dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
dissolute vivere, ἀσωτεύω, ἀκολάστως ζῆν.
dissolutus, ἀνειμένος, ου, ὁ, pro luxurioso, ἄσωτος, ου, ὁ.
dissolvo, διαλύω.
dissolvo, liquefacio, τήκω.
dissono, διαφωνέω, ῶ, ἀπᾴδω.
dissonus, ἀπῳδός, ῦ, ὁ & ἡ, ἀπηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, διάφωνος, ου, ὁ.
dissuadeo, παραινέω, ἀποτρέπω.
dissuasio, ἀπολογία, ας, ἡ, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
dissuo, ἀπορράπτω, καταλύω.
distans, διεστώς, ῶτος, ὁ.
distantia, διάστημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τό.
distendo, διατείνω.
distensio, διάτασις, εως, ἡ, διάστασις, εως, ἡ.
distentus, διατεταμένος, ου, ὁ.
distermino, διορίζω.
distillatio, ἀπόσταξις, εως, ἡ, κατάῤῥοος, ου, ὁ.
distillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
distincte, διηρθρωμένως.
distinctio, ἀφορισμός, ῦ, ὁ, διορισμός, ῦ, ὁ.
distinctus, διακεκριμένος, ὄντος, ὁ.
distinctus auro, χρυσόπαστος, ου, ὁ.
distinctus notis & punctis, κατεστιγμένος, ου, ὁ, κατάστικτος, ου, ὁ.
distineo, περισπάω, ῶ.
distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διίστημι.
disto, differo, διαφέρω τινός, ἀπέχω τινός.
distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω, ῶ.
distorsio, διαστροφή, ῆς, ἡ.
distortus, διεστραμμένος, ου, ὁ.
distractio, διασπασμός, ῦ, ὁ, διαστασμός, ῦ, ὁ.
distractus sum, διΐσταμαι.
distraho, divello, διασπάω, ῶ.
distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo. μερίζω τι ἐν τ.
distribuo in classes, κατακληρίζω.
distribuo in populum, καταδημοσιεύομαι.
distributio, διανομή, ῆς, ἡ, διάδοσις, εως, ἡ.
distributio ferculorum in convivio, διάδοσις, εως, ἡ.
distributor, διανομεύς, ου, ὁ, διανομάδης, ου, ὁ, νεμητὴρ, ῆρος, ὁ, νομάς, άδος, ὁ.
distributor carnium, κρεωνόμος, ου, ὁ.
distributus, διαδοτός, ου, ὁ.
districtus negotiis, ἄσχολος, ου, ὁ καὶ ἡ.
distringere gladium, ξίφος ἑλκύσασθαι.
distringo, διατείνω, διασπάω, ῶ, περισπάω, ῶ.
disturbo, ἀνατρέπω, ἀπείργω τι.
ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω, ῶ.
dithyrambus, διθύραμβος, ου, ὁ.
ad dithyrambum pertinens, διθυραμβικός, ῦ, ὁ.
ditio, ἐπικράτεια, ας, ἡ, δυναστεία, ας, ἡ.
ditior, πλουσιώτερος, ου, ὁ, ditissimus, πλουσιώτατος, ου, ὁ.
dito, as, ἀφθονέω, ἀφθονῶ, πλουτίζω, πλουτίζω.
diu, καθ' ἡμέραν. sæpius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δήν.
diu multumque, πολλάκις.
divagor, πλανάομαι.
divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
divello, διασπάω, ῶ.
divendo, διαπιπράσκω.
diverse, διαφόρως.
diversitas, διαφορά, ᾶς, ἡ, διαφόρησις, εως, ἡ.
e diverso, ἐκ τοὐναντίου.
diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
diversorium, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, πανδοχεῖον, ου, τό.
diversus, διάφορος, ου, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ, ἀλλοῖος, ου, ὁ.
diversus natione, ἀλλογενής, έος, ὁ, ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ.
diversus forma, ἀλλοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ.
diversus ab alio, ἐξάλλος, ου, ὁ.
diversum reddo, ἀλλοιόω, ῶ.
diverso modo, ἐξαλλως, διαφόρως.
diverticulum, παρόδος, ου, ἡ, παρεκτροπή, ῆς, ἡ.
diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω. item in diversorium se recipere παραλύω παρά τινι, καταλύω εἰς πανδοχεῖον παρά τινι, καταλύω εἰς πανδοχεῖον.

dives, πλούσιος, ου, ὁ, ἄφνειος, ου, ὁ, ἀφνειός, ου, ὁ.
dives sum, πλουτέω, ῶ, χρηματίζομαι.
dives haberi qui vult, cum sit pauper, uno verbo ostentator, σαλάκων, ωνος, ὁ & ἡ, σαλακός, ῦ, ὁ, σαλάκων, ωνος, ὁ καὶ ἡ. Salacon fuit Autolyci pater, ob mollitiem infamis. Quare molles dicti sunt σαλάκωνες, Comment. Aristophanis, qui σαλακωνίζειν, exponit τὸ σαλεύειν τὸν πρωκτὸν, videlicet cevere. Appellatur etiam σαλάκων, qui sumptum facit, ubi non oportet. A Victorio per σαλάκωνας, ii intelliguntur, qui patrimonium amplum gloriæ sibi ducunt, & toti in ostentandis divitiis occupantur. Hinc σαλακωνίζω, opes jacto, in tenuitate tamen, atque inopia, vel sumptuosus sum, ubi minime oportet.
divexo, καταπατέω, ῶ, τείρω.
divido, διανέμω, διαιρέω, ῶ, διαμερίζω.
divido in tres partes, τριμερίζω.
divinatio, μαντεία, ας, ἡ, μάντευμα, ατος, τὸ, θέσπισμα, ατος, τό.
divinitas, θειότης, ητος, ἡ.
divinitus, θεόθεν, κατὰ θεὸν, θεσπέσιον.
divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
divinus, θεῖος, ου, ὁ, θεσπέσιος, ου, ὁ.
divinus, hoc est, vates, θεόπροπος, ου, ὁ & ἡ, προφήτης, ου, ὁ.
divisibilis, & dividuus, διαιρετός, ου, ὁ, διχότομος, ου, ὁ.
divisim, διαιρετῶς.
divisio, διαίρεσις, εως, ἡ, μερισμός, ῦ, ὁ.
divisor, μεριστής, ῦ, ὁ, διανομεύς, έως, ὁ.
divisus, διῃρημένος, ὄντος, ὁ.
divitiæ, πλοῦτος, ου, ὁ, χρήματα, των, τά.
divitiarum simulatio in paupertate, σαλακωνία, ας, ἡ, vel σαλακωνεία, ας, ἡ.
divitias jacto in paupertate, σαλακωνίζω, & σαλακωνεύω.
divitiarum amor, φιλοπλουτία, ας, ἡ.
divitiarum amans, φιλόπλουτος, ου, ὁ.
divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
divitias colligere, ἐπὶ χρηματισμῷ ὁρμᾷν, τοῖς χρήμασιν αὐτοῖς ἀθροίζειν, κέρδη συλλέξασθαι, χρυσὸν συνάγειν, πλοῦτον ποιεῖν ἑαυτῷ.
divitiis carens, ἀπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
divitias absumo, vel amitto, ἀποπλουτέω, ῶ.
divitiis abundo, ὑπερπλουτέω, ῶ.
divortium, ἀπονομή, ῆς, ἡ, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
divortium facere, διάλυσιν ποιέω.
dium, αἰθρία, ας, ἡ, αἰθρία, ας, ἡ.
sub dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub dio morari, αἰθριοπολέω.
diurnus, ἡμερινός, ῦ, ὁ.
dius, a, um, δῖος, ου, ὁ.
diurnus, πολυχρόνιος, ου, ὁ.
diutissime, ἐπιπλεῖστον, πολυχρονιώτατα.
diutius, χρονιώτερον.
diuturnitas, χρονιότης, ητος, ἡ.
diuturnus, πολυχρόνιος, ου, ὁ.
divulgatio libri, ἔκδοσις βιβλίου.
divulgatus, διαβόητος, ου, ὁ, ἐκφανής, ῦ, ὁ.
divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, κατευφημέω.
divulsus, ἀπεσπασμένος, ὄντος, ὁ.
divus, δῖος, ου, ὁ.
inter divos refero, ἐκθειάζω, ἀποθεόω, ῶ.

D O.

do, δίδωμι, παρέχω.
dare manus, idest, se victum præbere, τὰς χεῖρας προΐσχεσθαι.
dare fidem, πίστιν διδόναι.
dare operam, προσέχω τινί.
dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
dare alicui filiam in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινέω.
doceo, mercede, διδάσκω μισθῷ.
docilis, εὐμαθής, έος, ὁ, εὐπειθής, έος, ὁ, πιθανός, ου, ὁ.
docilitas, εὐμάθεια, ας, ἡ, φιλομάθεια, ας, ἡ.
docte, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς μετεσχηκότες.
doctor, παιδευτής, ου, ὁ.
doctor legis, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
doctor falsus, ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
doctrina, διδασκαλία, ας, ἡ, διδαχή, ῆς, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
doctrina imbuo, ἐκδιδάσκω.
doctrinæ cupidus, φιλόσοφος, ου, ὁ.
doctus, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, παιδευτής, ῦ, ὁ, σοφός, ῦ, ὁ, λόγιος, ου, ὁ.
doctus a se ipso, αὐτοδίδακτος, ου, ὁ.

doctus a deo, θεοδίδακτος, ου, ὁ.
documentum, δίδαγμα, ατος, τό.
documentum præbeo, ἐνδείκνυμι, vel ἐπιδείκνυμαι.
dodrans, σπιθαμή, ῆς, ἡ, τριμόριον, ου, τό.
dogma, δόγμα, ατος, τὸ, δόξα, ης, ἡ.
dogma hæreticum, κακοδοξία, ας, ἡ.
dogmatis alicujus auctor, δογματιστής, ῦ, ὁ.
dolabra, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, εος, ὁ.
dolatio, πελέκησις, εως, ἡ.
dolatus, πελεκητός, ῦ, ὁ, ξεστός, ῦ, ὁ.
dolens, περιαλγής, έος, ὁ, ἀχθόμενος, ου, ὁ.
doleo, ἀλγέω, ῶ, λυπέομαι, οῦμαι, ἄχθομαι.
doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συναχθομαί σοι, συμπαθῶ ἐπίσης.
doleo supra modum, ὑπεραλγῶ.
dolent mihi dentes, ὀδονταλγέω, ῶ.
dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
doliolum, κεράμιον, ου, τὸ, πιθάκιον, ου, τό.
dolium, πίθος, ου, ὁ, κέραμος, ου, ὁ.
dolo, πελεκάω, ῶ, πελεκίζω.
dolon, δόλων, ωνος, ὁ, ξιφίδιον, ου, τό.
dolor, ἄλγος, εος, τὸ, λύπη, ης, ἡ, ὀδύνη, ης, ἡ, ἄχος, εος, τό.
dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, multis doloribus ἀλγύνω.
dolore afficior, λυπέομαι, οῦμαι.
dolore conficio, καταλυπέω, ῶ, dolore conficior, κατοδυνάομαι, ῶμαι.
doloribus partus crucior, ὠδίνω.
doloribus medens, ἀκεσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ.
dolorem sedans, παυσώδυνος, ου, ὁ.
doloris remissio, ῥαστώνη, ης, ἡ, Demosth.
dolore carens, ἀνάλγητος, ου, ὁ.
sine dolo, ἀδόλως, ἀπλῶς.
dolose, δολερῶς, δολίως.
dolose ago, δολόω, ῶ.
dolosus, δολερός, ῦ, ὁ, δόλιος, ου, ὁ.
dolus, ου, ὁ, πανουργία, ας, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ.
dolo malo utor inter pugnandum, κακομαχέω, ῶ.
domesticus, a, um, οἰκειακός, ῦ, ὁ, ἐφέστιος, ου, ὁ, σύνοικος, ου, ὁ, ἐνοίκιος, ου, ὁ.
domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
domi, militiæque, ἐν οἴκῳ, καὶ ἐν πολέμῳ.
domicilium, οἰκητήριον, ου, τὸ, οἴκημα, ατος, τό.
domina, δέσποινα, ης, ἡ, κυρία, ας, ἡ.
dominatio, κράτησις, εως, ἡ, δεσποτεία, ας, ἡ.
dominatrix, κυρία, ας, ἡ, κρατέουσα, ης, ἡ.
dominator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, ἀρχικός, ῦ, ὁ.
dominatus, κράτος, εος, τὸ, τυραννίς, ίδος, ἡ, ἀρχή, ῆς, ἡ.
dominicus, κυριακός, ῦ, ὁ.
dominium, δεσποτεία, ας, ἡ, κυριότης, ητος, ἡ.
dominor, δεσπόζω τινός, κυριεύω τινός, δυναστεύω.
dominus, κύριος, ου, ὁ, δεσπότης, ου, ὁ.
dominus omnium, παντάρχης, ου, ὁ.
domitor, δαμαστής, ῦ, ὁ, δαμάτωρ, ορος, ὁ.
domitor equorum, ἱππόδαμος, ου, ὁ, πωλοδάμνης, ου, ὁ.
domitor populorum, λαοδάμας, αντος, ὁ.
domitus, δεδαμασμένος, ου, ὁ.
domo, as, are, δαμάζω, δαμάω, ῶ.
domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, aut οἰκόνδε.
domuncula, οἰκημάτιον, ου, τό.
domus, οἶκος, ου, ὁ, οἰκία, ας, ἡ, δῶμα, ατος, τό.
domus ampla, μέγαρον, ου, τό.
domus parva, οἰκημάτιον, ου, τὸ, οἰκίον, ου, τὸ, οἰκίσκη, ης, ἡ, οἰκίσκος, ου, ὁ.
donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
donatio, δόσις, εως, ἡ, δωρεά, ᾶς, ἡ, χάρισμα, ατος, τό.
donativum, νομή, ῆς, ἡ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.
donator, δότης, ου, ὁ, δώτης, ου, ὁ, δοτήρ, ῆρος, ὁ.
donatrix, δότειρα, ας, ἡ.
donec, μέχρις, μέχρις οὗ, μέχρις τότε, ἄχρι.
dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε ἵππῳ, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
dono dare aliquid, δωρεάν τι διδόναι.
donum, δῶρον, ου, τὸ, δωρεά, ᾶς, ἡ, δόσις, εως, ἡ.
dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ῶμαι, ὑπνόω, ῶ.
dormio curis depositis, ἀπομεριμνίζω.
dormio profunde, ῥέγκω.
dormire facio, κοιμάω, ῶ, κοιμίζω, κατακοιμίζω.
dormitabundus, νυσταλέος, ου, ὁ.
dormitatio, νυσταγμός, ῦ, ὁ, νύσταγμα, ατος, τὸ, νύκτωρ, ορος, τό.
dormitator, νυστακτής, ῦ, ὁ, νυσταλέος, ου, ὁ.
dormitio, κοίμημα, ατος, τὸ, κοίμησις, εως, ἡ.

dor-

dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
dormitorium, κοιμητήριον, ου, τό.
dorsum, νῶτος, ου, ὁ, μετάφρενον, ου, τό.
dorsum latum habens, εὐρύνωτος, ου, ὁ.
dorsum bonum habens, εὔνωτος, ου, ὁ.
dorso bajulare, κατωμαδίζω.
dos, dotis, προίξ, κός, ἡ, φερνή, ῆς, ἡ.
dotalis, προικῷος, α, ὁ.
sine dote, ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄφερνος, ὁ καὶ ἡ, ἀπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ.

D R.

drachma, δραχμή, ῆς, ἡ.
draco, δράκων, οντος, ὁ.
drama, δρᾶμα, ατος, τό.
dramaticus, δραματικὸς, ῦ, ὁ, δραματικὸς μῦθος, poetica, fabula.
dramaticum opus scribo, δραματίζω, διαδραματίζω.

D U.

dualis, δυϊκὸς, ῦ, ὁ.
sine dubio, ἀναμφιλέκτως, ἀναμφιλόγως.
dubitatio, ἀπορία, ας, ἡ, ἐνδοιασμὸς, ῦ, ὁ.
dubito, ἀπορέω, ῶ, ἀμφισβητῶ περί τινος διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
dubius, ἀμφίβολος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ.
dubius animi, μενοινος, ου, ὁ, Poet. pro μενοινος, διχόθυμος, ου, ὁ.
dubius animi sum, ἀμφιθῶ, ἐν ποσίν εἰμί, ἀπορέω, ῶ, ἀπορέομαι, οῦμαι, διαπορέω, ῶ, διαπορέομαι, οῦμαι.
ducatus, ἡγεμονία, ας, ἡ.
ducenarius, διακοσιακὸς, ου, ὁ.
duceni, διακόσιοι, οἱ.
ducentisimus, διακοσιοστὸς, ῦ, ὁ.
ducenties, διακοσιάκις.
duco, ἄγω, ἡγέομαι, οῦμαι, ὁδέω, ῶ, ἀπάγω.
duco, existimo, ἡγέομαι, οῦμαι, οἴομαι, τίθεμαι.
ductilis, ἀγωγὸς, ῦ.
ductor, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, στρατηγὸς, ῦ, ὁ.
ductus, us, ἀγωγή, ῆς, ἡ, ἄγημα, ατος, τό, ἤγησις, εως, ἡ.
ductus ex ære, χαλκήλατος, ου, ὁ.
ductus ex auro, χρυσήλατος, ου, ὁ.
ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαί, ὑδραγωγοί, οἱ.
dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
duellum, πόλεμος, ου, ὁ, vel μονομαχία, ας, ἡ.
dulce, & dulciter, γλυκερῶς.
dulcedo, γλυκύτης, ητος, ἡ, ἥδυσμα, ατος, τό.
dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
dulciloquus, ἡδύμολος, ου, ὁ, ἡδυεπής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
dulcis, γλυκὺς, έος, ὁ, καὶ ἡ, γλυκερὸς, ῦ, ὁ, μειλίχιος, ίου, ὁ, καὶ ἡ.
dulcisonus, γλυκύφωνος, ου, ὁ.
dum, μέχρι τε, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
dumetum, ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ.
dumosus, ἀκανθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
domus, δόμος, ου, ὁ.
duntaxat, γοῦν, γέ δὴ, μόνον.
duo, δύο, δυοῖν, & in f. g. δυαῖν.
duodecies, δωδεκάκις.
duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
duodecimus, δωδέκατος, ου, ὁ.
duodeviginti, δεκαοκτώ, δυοῖν δέοντα εἴκοσι. δεκαοκτώ.
duplex, διπλόος, διπλοῦς, ὁ, gen. πλοῦ, διττὸς, ῦ, ὁ.
dupliciter, διχῆ, διττῶς, διπλαχῶς.
duplico, διπλόω, ῶ, διπλασιάζω.
duplus, διπλάσιος, ου, ὁ.
durabilis, ἐμμονος, ου, ὁ, μόνιμος, ου, ὁ.
duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, εος, ὁ, σκληροτράχηλος, ου, ὁ.
dure, & duriter, σκληρῶς.
duresco, σκληρύνομαι.
duritia, & durities, σκληρότης, ητος, ἡ.
duro, σκληρύνω. permaneo, διαμένω, χρονίζω.
durus, σκληρὸς, ῦ, χαλεπὸς, ῦ, ὁ.
durus, inexorabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ, ἀπαρακλητος, ου, ὁ, ἄπεγκτος, ου, ὁ, λίθινος τὴν καρδίαν, ἀτεγκτὴς, έος, ὁ. ἀμείλικτος, ου, ὁ, σκληροτράχηλος, ου, ὁ.
duumvir, δυάδαρχος, ου, ὁ.
duumviratus, δυαδαρχία, ας, ἡ.
dux, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, ἀρχηγέτης, ου, ὁ.
dux belli, πολέμαρχος, ου, στρατηγὸς τῦ πολέμου.
duce carens, ἄναρχος, ου, ὁ.
ducem præbere se in aliqua re, ἐξηγέομαι.
qui ducem se præbet, ἐξηγητὴς, ῦ, ὁ.
dux viæ, ὁδηγὸς, ῦ, ὁ.

D Y.

dynastes, δυνάστης, ου, ὁ.
dysenteria, δυσεντερία, ας, ἡ.
qui dysenteria laborat, δυσεντερικὸς, ῦ, ὁ, δυσέντερος, ου, ὁ.

E.

E, vel ex, ἐκ, ante consonantem, vel ἐξ, ante vocalem, cum genit.
eatenus, quatenus, ἕως, ὅσον.
eatenus, quoad, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
e contrario, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
e propinquo, ἐξ ὀλίγου.
e regione, ἐκ τοῦ ἀντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
e vestigio, παραυτίκα.

E B.

ebriositas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοινία, ας, ἡ.
ebenus, ἔβενος, ου, ἡ.
ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
ebrietas, μέθη, ης, ἡ, οἴνωσις, εως, ἡ, μέθυσμα, ατος τό.
ebriositas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοινία, ας, ἡ.
ebriosus, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, οἰνοφλυξ, υγος, ὁ, μεθυστικὸς, ῦ, ὁ.
ebrius, μεθύων, οντος, ὁ, μεθυστικὸς, ῦ, ὁ, πάροινος, ου, ὁ.
non ebrius, ἀμέθυστος, ου, ὁ, sive ἀμέθυσος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ebrius dimidia parte tantum, ἀκροθώραξ, ακος, ὁ, ἄκρως μεθύων, ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ, ἡμιμέθυστος, ου, ὁ.
ebrium reddo, μεθύσκω, καταμεθύω.
ebrius sum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
ebullio, ἀναζέω, ῶ, ἀναφλύω.
ebullitio, βρασμὸς, οῦ, ὁ, ζέσις, εως, ἡ.
ebur, ἐλέφας, αντος, ὁ.
eburneus, ἐλεφάντινος, ῦ, ὁ.

E C.

ecce, ἰδέ.
ecclesia, ἐκκλησία, ας, ἡ.
ecclesia vacans, id est, Rectore carens, σχολάζουσα ἐκκλησία.
ecclesiæ ejusdem sum, συνεκκλησιάζω.
ecclesiasticus, ἐκκλησιαστικὸς, ῦ, ὁ.
echo, ἡ ἠχὼ, gen. όος, οῦς.
eclipsis, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ecloga, ἐκλογή, ῆς, ἡ.
ecquando, ἆρα ποτέ.
ecquis, ἆρα τις.

E D.

edacitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
edax, ἀδηφάγος, ου, ὁ, καὶ ἡ, πολυφάγος, ου, ὁ.
edentulus, νωδὸς, ῦ, ὁ, ἀνόδους, οντος, ὁ, ἀνόδοντος, ου, ὁ.
edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
edere in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς.
edere librum, ἐκδίδωμι βίβλον, aut βιβλίον.
edere spectacula, ἐνδείκνυσθαι θεάματα.
edere partum, ἐκτίκτω.
edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διατάττω, ἀναγορεύω.
edictum, διάταγμα, ατος, τό, διαγόρευμα, ατος, τό.
edisco, παραλαμβάνομαι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνω τι.
edissero, διεξέρχομαί τι περί τινος.
editio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἀναγόρευσις, εως, ἡ.
editus, in lucem emissus, ἔκδοτος, ου, ὁ, ἐκδεδομένος, ου, ὁ.
non editus liber, ἀνέκδοτος βίβλος, ἀνεκχώρητος βιβλίον.
editus, excelsus, ὑψηλὸς τόπος, locus.
edo, ἐσθίω τι, τρώγω, aliquid.
edo immodice, λαιμάσσω.
edo, ostendo, ἐπιδείκνυμαι, ἀναδεικνύω, ἀποδεικνύω, ἐκδίδωμι.
edoceo, ἐκδιδάσκω.
edoctus, συνεπιστάμενος, ου, ὁ, ὑποθέμενος, ου, ὁ.
edomo, ἐκδαμάζω.
edormio, καταδαρθάνω, ἐξυπνόομαι, οῦμαι.
educatio, τῶν παίδων ἀγωγή, ἐκτροφή, ῆς, παιδαγωγή, ῆς, ἡ.
educator, τροφεὺς, έως, ὁ, παιδευτὴς, ῦ, ὁ.
educatus male, κακῶς τεθραμμένος.
educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινά.
educare delicate, σπαταλάω, seu ἐντρυφάω.
educo, is, ere, ἐξάγω.
eductio, ἐξαγωγή, ῆς, ἡ, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
eductio exercitus, στρατολογία, ας, ἡ.
edulis, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
edulium, ἔδεσμα, ατος, τό.

E F.

effabilis, ῥητὸς, ῦ, ὁ.
effari, ἐκφωνέω, ἀποφαίνεσθαι.
effatum, ἀξίωμα, ατος, τό, ἀποφαντικὸς λόγος.
effectio, ἄνυσις, εως, ἡ, γένεσις, εως, ἡ, χείρωμα, ατος, τό, τελεσιουργία, ας, ἡ.
efferatus, ἀγριωθεὶς, ῦ, ὁ.
effector, ποιητὴς, ῦ, ὁ, δημιουργὸς, ῦ, ὁ.
effectus, ἀποτέλεσμα, ατος, τό, ἀποπλήρωμα, ατος, τό.
effero, as, θηριόω, ῶ, ἐξαγριαίνω.
effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
effero, eloquor, ἐξαγορεύω, ἐξηχέω, ῶ, ἐξενέγκω.
effero, enuncio, ἐξηχέω, ῶ ἐξαγγέλλω, ἐκφαίνω.
effero in vulgus, ἐκφημίζω.
effero, attollo, ἐπαίρω, ἐξαίρω, αἰωρέω, αἰωρέω, ῶ.
efferre se magnifice, σεμνύνεσθαι.
efferre se spe vana, σεμνύνεσθαι ἀδήλοις ἐλπίσι.
efferre cadaver, ἐκφέρω νεκρὸν, ἐκκομίζω.
efferveo, ἀναζέω, ῶ, ἐκζέω, ῶ.
effervesco, ἐκθερμαίνομαι.
efferus, θηριώδης, εος, ὁ, ὁ, καὶ ἡ, ἐξηγριωμένος, ου, ὁ.
efficacia, ἐνέργεια, ας, ἡ, τὸ ἐνεργητικόν.
efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
efficax, ἐνεργητικὸς, ῦ, ὁ, ἐνεργὴς, έος, ὁ.
efficientia, ἐνέργεια, ας, ἡ.
efficio, ἐκτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω, ῶ.
effictio, πλαστούργημα, ατος, τό, ἐξομοίωσις, εως, ἡ, εἰκονισμὸς, ῦ, ὁ, ἀπεικόνισμα, ατος, τό.
effictus, πεπλασμένος, ου, ὁ, ἐοικὼς, ότος, ὁ.
effigies, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἐκτύπωμα, ατος, τό, εἴδωλον, ου, τό.
effingo, ἐκτυπόω, ῶ, ἀπομιμέομαι.
effingere ad imaginem, seu exemplar, ἐξεικάζω, ἀπεικονίζω, ἐξεικονίζω.
efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτῶ τι.
efflare animam, ἐκπνέω.
efflo, ἐκφυσάω, ῶ, ἐκπνέω.
effloresco, ἐξανθέω, ῶ, ἀπανθέω, ῶ.
effluo, ἐκρέω, ῥέω, pro divulgari, διαβοάομαι, ῶμαι.
effluvio, ἔκρυσις, εως, ἡ, ἀπορροή, ῆς, ἡ.
effluxus, ἀπορροή, ῆς, ἡ, ἔκρους, όος, ὁ, gen. ῦς.
effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
effœminate, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
effœminatio, ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, ἐκθήλυνσις, εως, ἡ, θρύψις, εως, ἡ, διάθρυψις, εως, ἡ.
effœminato animo præditus, ἀνανδρόψυχος, ου, ὁ.
effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, ου, ὁ, θηλυδρίας, ου, ὁ. Herodot.
effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
effœtus, ἐκτετοκὼς, ότος, ὁ.
effossio, ἐξόρυξις, εως, ἡ.
effossus, ὀρυκτὸς, ῦ, ὁ.
effractor, τοιχωρύχος, ου, ὁ, sive τοιχορύκτης, ου, ὁ, τοιχωρυχος, ου, ὁ, ῥήκτης, ου, ὁ.
effrenate, ἀχαλινώτως,
effrenatus, & effrenis, ἀχάλινος, ου, ὁ, δυσχάλινος, ου, ὁ.
effringo, διαρρήττω, διαρρήγνυμι.
effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
effugium, ἀποφυγή, ῆς, ἡ, διαφυγή, ῆς, ἡ.
effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
effundo lacrymas, κατείβω δάκρυα.
effundo risum, ἐκγελάω, ῶ.
effundo, ἐκχέω, ῶ, ἐκχέω seu χέω, χέω, seu χεύω, ἀποχέω, ῶ, ἐκχέω, καταχέω, ῶ, καταλείβω, ἐκπίνω.
effundere, ἐκ consumere, καταφαγεῖν, vel καταδίδω τὰ πατρῷα, τὴν οὐσίαν πατρῴαν.
effuse, ἐκκεχυμένως.
effuse, large, ἀφειδῶς, προχύτως.
effuse, dissolute, ἀνειμένως.
effusio, ἔκχυσις, εως, ἡ, διάχυσις, εως, ἡ, & pro prodigalitate, ἀσωτία, ας, ἡ.
effusor, ἐκχύτης, ου, ὁ.
diffusus, ἔκχυτος, ου, ὁ.
effusus, solutus, ἀνειμένος, ου, ὁ.
effusus risus, ἄσβεστος γέλως, ωτος, & ω, ὁ.
effusus in delitias, ἐνδεδομένος τρυφῇ. Athen.
effutio, ἐκλαλέω, ῶ, φλυαρέω τι.

E G.

egens, ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ, πτωχὸς, ῦ, ὁ.
egenus, ἄπορος, ῦ, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἀχρήματος ου, ὁ.

egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia. δέομαί σε, ἐνδέομαι, σε δέομαι, δέομαί τινος.
egero, ἐκφορέω τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
egestas, ἔνδεια, ας, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ, πενία, ας, ἡ.
egestio, ἐκκένωσις, εως, ἡ. ἐκφορά, ᾶς, ἡ.
ego, ἐγώ, ἔγωγε.
egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
egregie, γενναίως, ἐξόχως, διαπρεπῶς.
egregius, ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἀνίκητος, ου, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ, ἔξοχος, ου, ὁ.
egregius forma, καλλίμορφος, ου, ὁ, ἐξαίρετος τῷ κάλλει, εὔμορφος, ου, ὁ.
egressus, & egressio, παρέκβασις, εως, ἡ.

E H.

ehem, ohe, ὦ.
eho, ὤ, φεῦ.
eheu, αἴ, αἶα, ἰὼ.
ehodum bone vir, ὦ γαθέ, ὦ τάν.

E I.

eja, εἶα, ὦ ἐῶ μάλα.
ejaculor, ἀκοντίζω, ἀφίημι ἐκ τόξου.
ejectio, ἐκβολή, ῆς, ἡ, ἐξώθησις, εως, ἡ, ἐξέλασις, εως, ἡ.
ejectus, ἐκβληθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐκβληθείς, ου, ὁ.
ejicio, ἐκβάλλω τινά, ἀποπέμπομαι, ἐξωθέω τινά, ἐξάγω, ἐξωθῶ.
ejicio possessione, ἐξέλλω.
ejicio domo, ἐξοικίζω.
ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ.
ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, θρηνέω.
ejuro, ἐξόμνυμι.
ejusmodi, τοιοῦτος, ου, ὁ, τοιουτότροπος, ου, ὁ.

E L.

elabor, effugio, διολισθαίνω, διαπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκδύομαι.
elabor per mediam turbam, διαδύω, vel διαδύνω, διαπίπτω.
elaboratus, ἀπεξεσμένος, ὄντος, ὁ, ἐξεσκημένος, ου, ὁ.
elaboratus artificiose, κατάτεχνος, ου, ὁ.
elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω περί τι.
elanguesco, ἐκμαραίνομαι. ἐκλείπω.
elapsio, διάπτωσις, εως, ἡ.
elapsum tempus, χρόνος παρελθών.
elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
elargior, χαρίζομαί τινί τι.
elargitio, πρόδοσις, εως, ἡ.
elate, ἀλαζονικῶς.
elate dicere, μεγαληγορέω.
elatio, ἔπαρμα, ατος, τό.
elatio, exportatio, ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, ἐκκομισμὸς, οῦ, ὁ, ἐκφόρησις, εως, ἡ, ἐκφορά, ᾶς, ἡ.
elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
elator funerum, νεκροφόρος, ου, ὁ.
elatus, tumefactus, ὀγκώδης, ου, ὁ, ὀγκωτὸς, οῦ, ὁ.
elatus, superbus, ἐπηρμένος, ου, ὁ, ὑπερήφανος, ὄντος, ὁ, γαῦρος, ου, ὁ, γαῦρος, ου, ὁ, ζ ὁ, γαύρηξ, ηκος, ὁ, γαυριάς, ου, ὁ, ὀγκηρὸς, ου, ὁ.
electio, ἐκλογή, ῆς, ἡ.
elector, αἱρετής, ου, ὁ.
electrix, αἱρέτις, ιδος, ἡ.
electrum, ἤλεκτρον, ου, τό.
electus, ἐκλεκτὸς, οῦ, ὁ.
eleemosyna, ἐλεημοσύνη, ης, ἡ.
elegans, χαρίεις, εντος, ὁ, κομψὸς, οῦ, ὁ, γλαφυρός, οῦ, ὁ, εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
eleganter, ἀστείως, χαριέντως.
elegantia, καλλώπισμα, ατος, τό, λαμπρότης, ητος, ἡ, εὐπρέπεια, ας, ἡ.
elegia, orum, vel elegus, ἔλεγος, ου, ὁ.
elegiacum carmen, ἐλεγεῖον, ου, τό.
elegiarum scriptor, ἐλεγειοποιός, οῦ, ὁ.
elementa, στοιχεῖα, ων, τά.
elementa (apud Grammaticos) trado, στοιχειόω, ῶ.
elementa quatuor mundi, τὰ στοιχεῖα.
in elementa resolvo, ἀναστοιχειόω, ῶ.
elementaris, στοιχειώδης, εος, ὁ, ζ ἡ.
elephantiasis, ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, λέπρα, ας, ἡ.
elephantinus, ἐλεφάντινος, ου, ὁ.
elephas, ἐλέφας, αντος, ὁ.
elevatio, ἄρσις, εως, ἡ, διάρσις, εως, ἡ, αἴωρημα, ατος, τό, αἰώρησις, εως, ἡ.
elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
elevo, extenuo, διασύρω, φαυλίζω.
elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
elido, ἐκθλίβω τι, ἐκπίπτω.

eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
eligo in alterius locum, ἀνθαιρέομαι, οῦμαι.
elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω.
elinguis, ἄφωνος, ου, ὁ, κωφὸς, οῦ, ὁ, ἄγλωσσος, ου, ὁ.
eliquo, ἐκτήκω, κατατήκω, τήκω, ἀποτήκω, ἀπηθέω.
elisio, ἀπόθλιψις, εως, ἡ, ἔκθλιψις, εως, ἡ.
elixæ carnes, ἀφεψημένα κρέα.
elixatio, ἕψησις, εως, ἡ.
elixatus, ἑψητὸς, ου, ὁ, ἑφθὸς, οῦ, ὁ, καθεψηθείς, έος, ὁ, ζ ἡ, ἑφθὸς, ου, ὁ.
elixo, ἕψω, ῶ, ἀφεψέω.
elixus, ἑφθὸς, οῦ, ὁ, ἑψαλέος, ου, ὁ, ἀφεψητὸς, ου, ὁ.
ellychnium, ἐλλύχνιον, ου, τό, θρυαλλὶς, ίδος, ἡ.
ellychnii fungus, μύκης, ητος, ὁ, vel ἰπς, ὁ.
ellychnia habens duo, δίμυξος, ου, ὁ.
elocatio, μίσθωσις, εως, ἡ, θυγατρὸς ἔκδοσις.
elocare, dote data, ἐκδίδωμι, & Poetice ἐκδίδωσι.
elocare alicui filiam, ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα.
eloco, ἐκμισθόω, ῶ, μισθόω ἄλλῳ.
elocutio, ἑρμηνεία, ας, ἡ, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
elogium, ἐγκώμιον, ου, τό, μαρτυρία, ας, ἡ.
eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, ου, ὁ, δυνάμενος λέγειν, εὐγλωττὴς, ου, ὁ, εὔγλωσσος, ου, ὁ.
eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐγλωττία, ας, ἡ, λογιότης, ητος, ἡ.
eloquentissimus, λογιώτατος, ου, ὁ, εὐγλωττότατος, ου, ὁ.
eloquium, λόγος, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, ἑρμηνεία, ας, ἡ.
eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
eloqutor, φραστὴρ, ῆρος, ὁ.
elotio, ἀπόπλυσις, εως, ἡ, ἔκπλυσις, εως, ἡ.
elotus, ἐκπλυτὸς, ου, ὁ, seu ἔκπλυτος, ου, ὁ.
eluceo, ἐκλάμπω.
eluctor, ἐκπαλαίω, ἀγωνίζομαί τινι.
eludo, καταπαίζω.
eluo, ἐκπλύνω, ἀπονίπτω, & ἀπονίπτομαί τι.
eluo sordes, ῥύπτω, ἀπορρύπτω, ἐκρύπτω.
eluvies, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.

E M.

emacero, ἐκτήκω.
emanatio, ἀπορροή, ῆς, ἡ, ἀπόρροια, ας, ἡ.
emancipare se alicui, ἐκδοῦναί τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
emancipo, ἐκποιέομαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
emano, as, are, ἀπορρέομαι, ἐκρέω, ῥέω.
emax, ad emendum propensus, ὠνητικός, οῦ, ὁ.
Emblema, ἔμβλημα, ατος, τό.
embryo, ἐμβρύων, ωνος, ὁ, ἔμβρυον, ου, τό.
emendate loqui, ὀρθολογεῖν.
emendatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, διόρθωσις, εως, ἡ.
emendator, ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ.
emendo, ἐπανορθόω, ῶ, ἐπανορθόω τὴν πόλιν, διευθύνω.
emendari qui nequit, ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ.
emendari qui facile potest, εὐεπανόρθωτος, ου, ὁ.
emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
ementior, confingo, ψεύδομαί τι, aliquid.
ementior legationem, παραπρεσβεύομαι.
emergo, ἀναδύομαι, ἐκπίπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορᾶς πεπαυμένοι.
emersio, ἀνάδυσις, εως, ἡ.
emetior, metior, διαμετρέω, ῶ.
emico, splendeo, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω. pro excellere, ἐξέχω. pro exilire, ἐκπηδάω, ῶ.
emigrare vita, id est, mori, τὸν βίον καταλείπειν, τελευτᾶν, καταλύειν τὸν βίον.
emigratio, ἀνοικισμὸς, οῦ, ἡ, μετανάστασις, εως, ἡ, ἀποίκησις, εως, ἡ, ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ.
emigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζομαι.
eminens, ἔξοχος, ου, ὁ.
eminentia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, προβολὴ, ῆς, ἡ.
emineo, προκύπτω. pro excello, προέχω ἔν τινι, ὑπερέχω, cum gen. ὑπερβαίνω.
eminus, e longinquo, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθεν, ἀποπρό.
eminus pugnans, τηλέμαχος, ου, ὁ.
eminus pugno, διὰ δοράτων μάχομαι.
emissarius, προσαγγελεὺς, έως, ὁ, προσαγωγεύς, έως, ὁ.
emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
emissio, ἀνάπεμψις, εως, ἡ, ἐξαποστολή, ῆς, ἡ.
emissitius, ἀποστελλόμενος, ου, ὁ.
emitto, προΐημι, ἀφίημι, ἐκπέμπω, ἀφιέλκω, βάλλω, προβάλλω, ἀνίσχω, ἐξαφίημι, ἵεω, ἀφίημι.
emitto lacrymas, βάλλω δάκρυα. Hom.
emittere vocem, φθέγγεσθαι φωνὴν.
emittere, pro in lucem edere, ἐκδίδωμι.
emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαί τι, aliquid.
emollio, μαλακύνω, ῶ, ἐκμαλάττω.
emollitio, μάλαξις, εως, ἡ, μαλάκυνσις, εως, ἡ, μάλθαξις, εως, ἡ.
emollitus, μαλακὸς, οῦ, ὁ, μαλθακὸς, οῦ, ὁ μαλθακισθεὶς, οῦ, ὁ.
emolumento esse alicui, ὠφελέω τινά.
emolumentum, ὠφέλημα, ατος, τό, χρήσιμον, ατος, τό, ὠφέλεια, ας, ἡ.
emorior, ἐκθνήσκω.
emori risu, γέλωτι ἐκθανεῖν.
emortualis dies, ἡ θανάσιμος ἡμέρα.
emortuus, νεκρωμένος, ου, ὁ.
emoveo, ἀνακινέω, ῶ, ἐκκινέω, ῶ.
emotus loco suo, ἔκκινος, ου, ὁ.
emotus mente, παρακεκινηκὼς, ου, ὁ. emotum mente esse παρακεκινηκὼς ἔχω.
emphasis, ἔμφασις, εως, ἡ.
emphasi carens, ἀνέμφατος, ου, ὁ, ζ ἡ. sine emphasi. ἀνεμφάτως.
emphasim habens, ἐμφατικὸς, οῦ, ὁ, seu ἐμφαντικὸς, οῦ, ὁ, cum emphasi, ἐμφατικῶς, seu ἐμφαντικῶς.
empiricus, ἐμπειρικὸς, οῦ, ὁ.
emplastrum, ἔμπλαστρον, ου, τό.
emporium, ἐμπόριον, ου, τό.
emptio, ὠνή, ῆς, ἡ, ὤνησις, εως, ἡ, ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ.
emptor, ὠνητὴς, οῦ, ὁ, ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ.
emptus, ἐωνημένος, ου, ὁ.
emptus argento, ἀργυρώνητος, ου, ὁ.
Empyreum cœlium, ἐμπύριος οὐρανός.
emulgeo, ἐξαμέλγω.
emungere candelam, προμύττω τὸν λύχνον.
emungo, ἀπομύττω.

E N.

en, ἰδὲ.
enarratio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
enarrator, ἑρμηνευτὴς, ορος, ὁ, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι.
enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
encænia, ἐγκαίνια, ων, τά.
encausticus, ἐγκαυστικὸς, οῦ, ὁ.
enchiridion, ἐγχειρίδιον, ου, τό.
encomium, ἐγκώμιον, ου, τό.
eneco, ἀποπνίγω τινά, ἀποκτείνω.
enectus, δεδαμασμένος, ου, ὁ.
enectus siti, δίψει τακείς.
enervatio, θρύψις, εως, ἡ, διάθρυψις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
enervatus, ἔκλυτος, ου, ὁ.
enervis, vel enervus, ἄναλκος, ου, ὁ, ἄρρωστος, ου, ὁ.
enervo, ἐκθηλύζω, ἐκθηλύνω.
enim, γὰρ, δὲ, μὲν.
enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, καὶ μὴν, οὐκοῦν.
eniteo, διαλάμπω, καλλωπίζομαι, ἀποστίλβω.
enitor, pario, ἀποτίκτω, ἀπογεννάω. interdum conor, πειράομαί τι, σπουδάζω.
enitendum est, πειρατέον.
enixe, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
enodatio, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἐπίλυσις, εως, ἡ.
enodo, ἀπολύω τι. pro explicare, ποιεῖν καταφανῆ, ποιεῖν φανερὸν, ἐκδηλόω, ῶ.
enormis, ἄνομος, ου, ὁ, ἄμετρος, ου, ὁ, ὑπερμεγέθης, ου, ὁ.
enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
ense jugulare, ξιφοκτονέω.
ensem stringere, ἐξέλκειν μάχαιραν σπᾶν.
ensifer, ξιφήρης, εος, ὁ, ζ ἡ, ξιφηφόρος, ου, ὁ.
ensis, ξίφος, εος, τό, φάσγανον, ου, τό, μάχαιρα, ας, ἡ.
ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
enthymema, ἐνθύμημα, ατος, τό.
enthymematicus, ἐνθυμηματικὸς, οῦ, ὁ.
enucleare, exquisite, διακρινοῦμαι.
enucleo, pro declaro, σαφηνίζω.
enudo, ἀπογυμνόω, ῶ.
enumeratio, ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, κατάλογος, ου, ὁ.
enumero, ἐξαριθμέομαι.
enunciatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τό, ἀπόφανσις, εως, ἡ, & ἀπόφασις, εως, ἡ.
enunciator, ἑρμηνευτὴς, ορος, ὁ.
enunciatus, ἀπαγγελτὸς, οῦ, ὁ, ἐκφραστὸς, ου, ὁ, ἐκφαντὸς, οῦ, ὁ.
enuncio arcana, κατηγορέω, ἐκλαλέω.
enuncio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.

E O.

eo, ἐφ' ὅ. εἰς τοῦτο μανίας ἦλθον, eo dementiæ devenerunt, ἐς τοῦτο, εἰς τοσοῦτο.
eo insolentiæ processit, ἐς τοῦτο τῆς ὕβρεως ἀφίκετο.
eo quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ οὗ, παρὰ τὸ.
eo magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
eo usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
eodem modo, quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ τρόπον.
eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: πρὸς οἶκον, domum: οἴκαδε εἰς τὴν Κύπρον, in Cyprum: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα, τοῖς πολεμίοις, hostibus.
eous, ἀνατολικός, ή, όν, ἀνατολικὸς, ἠῷος, ου, ὁ, vel ἑῷος, ου, ὁ, ἑῷος, ου, ὁ.
epacta, ἐπακταὶ ἡμέραι.

E P.

ephebus, ἔφηβος, ου, ὁ, ἀντίπαις, παῖς, ὁ.
ex ephebis excedere, ἐξηβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
ephemeris, ἐφημερίς, ίδος, ἡ.
ephippium, ἐφίππιον, ου, τό.
ephori, magistratus Lacedæmoniorum, οἱ ἔφοροι.
ephororum munus, ἐφορεία, ας, ἡ.
epigramma, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
epilepsia, ἐπιληψία, ας, ἡ.
epilogus, ἐπίλογος, ου, ὁ.
epiphonema, ἐπιφώνημα, ατος, τό.
episcopalis, ἀρχιερατικός, ή, όν.
Episcopi vicarius, χωρεπίσκοπος, ου, ὁ.
Episcopus, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
epistola, ἐπιστολή, ῆς, ἡ, γράμματα, ων, τά.
respondere per epistolam, ἀντεπιστέλλειν.
ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
mitto epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
epistomium, ἐπιστόμιον, ου, τό.
epitaphium, ἐπιτάφιον, ου, τό.
epithalamium, ἐπιθαλάμιον, ου, τό.
epitome, ἐπιτομή, ῆς, ἡ.
epoto, ἐκπίνω.
epulæ, εὐωχία, ας, ἡ, δαίς, δαιτός, ἡ, θοίνη, ης, ἡ, βρώματα, ων, τά.
epularis, θοινητικός, ή, όν.
epulatio, ἑστίασις, εως, ἡ, εὐώχησις, εως, ἡ.
epulor, εὐωχέομαι, οῦμαι, ἑστιάομαι, ῶμαι, θοινάομαι, ῶμαι.
epulum, ἑστίασις, εως, ἡ, ὑποδοχή, ῆς, ἡ, εὐωχία, ας, ἡ.
epulum funebre, ἐπιτάφιον δεῖπνον.
epulum nuptiale celebro, δαίνυμι γάμον.
epulum alicui præbeo, δαίνυμί τινι, εὐωχέω τινά.
epulum publicum, δημοθοινία, ας, ἡ.

E Q.

eques, ἱππεύς, έως, ὁ.
eques, ἱππεύς, έως, ὁ, ἱπποβάτης, ου, ὁ.
equester, vel equestris, ἱππικός, ή, όν, ἱππικὸς, ου, ὁ.
equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna equestris, ἱππομαχία, ας, ἡ.
equidem, γε, καὶ δῆτα μέν, μέν τοι.
non equidem, οὐ μέντοι.
equile, ἱπποστάσιον, ου, τό, ἱπποστασία, ας, ἡ.
equinus, ἱππάς, άδος, ὁ καὶ ἡ.
equiso, ἱπποκόμος, ου, ὁ, ἱπποφορβός, ου, ὁ.
ars Equitandi, ἱππική, ῆς, ἡ, ἱπποσύνη, ης, ἡ.
equitatio, ἱππεία, ας, ἡ, ἱππασία, ας, ἡ.
equitator, ἱππαστής, οῦ, ὁ.
equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
equitatui præsum, ἱππαρχέω.
equitatus, ἱππικόν, οῦ, τό, ἵππος, ου, ὁ.
equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
equorum medicus, ἱππίατρος, ου, ὁ.
equitum magister, ἵππαρχος, ου, ὁ, ἱππαρχικός, οῦ, ὁ.
equorum domitor, ἱππόδαμος, ου, ὁ, πλήξιππος, ου, ὁ.
equorum pastor, ἱπποβότης, ου, ὁ, ἱπποτρόφος, ου, ὁ.
equorum studiosus, φίλιππος, ου, ὁ, ἱππομανής, έος, ὁ.
equo delapsus, ἀπορρυεὶς τοῦ ἵππου. Plutarchus.
equuleus, ἱππάριον, ου, τό.
equum agitare, ἱππηλατεῖν.
equus, ἵππος, ου, ὁ καὶ ἡ.
equus desultorius, κέλης, ητος, ὁ, scil. ἵππος.
equus sternax, καταβάτης ἵππος.
equus stratus, ἐπισεσαγμένος ἵππος.
equus non stratus, ἀστράβη, ης, ἡ.

E R.

eradicatio, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
eradicator, ἐκριζωτής, οῦ, ὁ.
eradico, ἐκριζόω, ῶ, ἀπορριζόω, ῶ, cum acc.
erectus, intentus, μετέωρος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
erectus in spem, θάρσιμος, ου, ὁ.
erectus incedens, ἀκροβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
erado, ἀποξέω, ἐξαλείφω.
eremita, ἐρημίτης, ου, ὁ, ἀναχωρητής, οῦ, ὁ.
eremitæ, ἐρημῖται, οἱ, ἀναχωρηταί, οἱ.
eremus, solitudo, ἔρημος, ου, ἡ.
ereptus, ἁρπακτός, ή, όν, ἀνάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
erga, πρός, περί τινα, εἰς, vel ἐς.
ergastulum, ἐργαστήριον, ου, τό, δεσμωτήριον, ου, τό.
ergastulus, ἀνδράποδον, ου, τό.
ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀφ' οὗ, τοιγαροῦν. τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, virtutis ergo.
erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω. pro consolari aliquem, παραμυθέομαί τινα.
erigo in spem, μετεωρίζω, ἀναθαρσύνω, ἀναθαρρύνω.
erinnys, ἐριννύς, ύος, ἡ.
eripio, ἐξαιρέομαι, οῦμαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σὲ τοῦτο, ἀναρπάζω.
eripio furto, κλέπτω, κλοπέω, ῶ, & κλοπεύω, κλεπτεύω, κλοπεύομαι, ομαι.
eripio e periculo, διασώζω, & διασώζομαι.
erogatio, ἐπίδοσις, εως, ἡ, δόσις, εως, ἡ, χάρισμα, ατος, τό.
erogo, ἐπιδίδωμί τι τινι, ἐκδίδωμί τινί τινα, δωρίζω, προΐημι.
erosio, διάβρωσις, εως, ἡ, βρῶσις, εως, ἡ, ἀνάβρωσις, εως, ἡ.
erosus, βεβρωμένος, ου, ὁ.
errabundus, πλανώμενος, ου, ὁ, πλανητικός, οῦ, ὁ.
erraticus, πλανήτης, ου, ὁ.
erratio, πλάνημα, ατος, τό, πλάνη, ης, ἡ, πλάνησις, εως, ἡ.
errare facio, πλανάω, ῶ, σφάλλω.
erratio, vagatio, ἀλητεία, ας, ἡ, ἄλη, ης, ἡ, ἄλημα, ατος, τό, ἀλημοσύνη, ης, ἡ.
erratum, σφάλμα, ατος, τό, ὀλίσθημα, ατος, τό, παρόραμα, ατος, τό, ἁμάρτημα, ατος, τό.
erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua re. ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, erro a via, διαμαρτάνω τῆς πορείας, erro tota via. πλανάω, πλανάομαι, ῶμαι, πλημμελέω, ῶ.
erro, erroneus, πλάνος, ου, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνης, ητος, ὁ. πλανήτες πυρετοί, febres errabundæ, Galen.
erro, vagor, ἀλάομαι, seu ἀλαλάομαι, ῶμαι, ἀλάομαι, ῶμαι, ἀλητεύω, ἀλαίνω, πλανάομαι, ῶμαι, πλανάττω. erro toto cœlo, ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι.
error, πλάνη, ης, ἡ, σφάλμα ατος, τό, ἁμάρτημα, ατος, τό.
in errorem induco, πλανάω, ῶ, παρατρέπω.
in errorem inducor, παράγομαι, πλανάομαι, ῶμαι.
errorum plenus, πολυπλανής, έος, ὁ.
erubesco, ἐρυθριάω, ῶ, αἰσχύνομαι λέγειν, erubesco dicere: αἰδέομαι, οῦμαι, ἐντρέπομαι.
eruca, κάμπη, ης, ἡ.
eructatio, ἐρυγμός, οῦ, ὁ, ἐρυγμός, οῦ, ὁ, ἐρυγή, ῆς, ἡ.
eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
erudiendus, παιδευτέος, ου, ὁ.
erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετήν, διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω, ῶ.
erudite, πεπαιδευμένως.
eruditio, παιδεία, ας, ἡ, παίδευσις, εως, ἡ, κατήχησις, εως, ἡ.
eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, ἀστειότης, ητος, ὁ.
eruere oculos, ἐξορύττειν, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
erumpo, ἐξορμάω, ῶ. ἀπορρήγνυμαι.
erunco, as, ἐκβοτανίζω.
eruo, extraho, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ῶ, ἀνασπάω.
eruptio, ἀπόρρηγμα, ατος, τό, εἰσβολή, ῆς, ἡ.
eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe.
ervum, ὄροβος, ου, ὁ.

E S.

esca, ἔδεσμα, ατος, τό, βρῶμα, ατος, τό, δέλεαρ ατος, τό.
esca capio, δελεάζω.
esculenta, ἐδεστά, ῶν, τά, φάγημα, ατος, τό.
esculentus, βρώσιμος, ου, ὁ, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
esse alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
esse alicui ornamento, σὲ κόσμον εἶναι τινι.
essedarius, ἁρματηλάτης, ου, ὁ.
essedum, ἅρμα, ατος, τό, ὄχημα, ατος, τό.
essentia, οὐσία, ας, ἡ.
esto, γενέσθω, ἀλλ' ἔστω.
esuriens, πεινῶν, ῶντος, ὁ.
esuries, πεινάλεον, ατος, ἡ.
esurio, πεινάω, ῶ.
esuritio, πεῖνα, ης, ἡ.
esuritor, πειναλέος, ου, ὁ.
esus, ἐδωδή, ῆς, ἡ, τρῶξις, εως, ἡ.

E T.

Et, καὶ ἠμέν, ἠδέ, τέ.
etenim, καὶ γάρ, εἰ γάρ.
Ethnicus, ἐθνικός, οῦ, ὁ.
etenim non, οὐ γάρ, ὅτι μή.
etiam, ἀλλά, ἀλλ' ἤδη, δέ, μέντοι, ἄρα δέ.
etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
etiam, atque etiam, καὶ πάλιν, καὶ πολλάκις.
etiam si, κἄν, εἰ καί.
etsi, κἄν, κἄν, εἰ, καὶ εἰ, καί τοι.
etsi, tamen, εἰ δὲ καὶ τοι, sequitur ὅμως, καὶ ὡς.
& tamen, ἀλλ' ὅμως μέντοι.
etymologia, ἐτυμολογία, ας, ἡ.
etymologicus, ἐτυμολογικός, οῦ, ὁ.
etymon, ἔτυμον, ου, τό.

E V.

evacuatio, κένωσις, εως, ἡ, κένωμα, ατος, τό.
evacuo, κενόω, ῶ, λαπάζω, ἀπολύω, ῶ.
evado, ἀποφεύγω τι, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων a periculis: ὑπεκδύομαι.
evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
evagatio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ.
evagino, γυμνῶ τὸ ξίφος.
evaginatio ensis, ξιφουλκία, ας, ἡ.
evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω: pro extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἐκπίπτειν, ἔξω τοῦ πράγματος.
evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζομαι.
evanidus, ἐξίτηλος, ου, ὁ.
evangelicus, εὐαγγελικός, ή, όν.
evangelista, εὐαγγελιστής, οῦ, ὁ.
evangelium annuncio, εὐαγγελίζω, & ομαι.
evangelium, εὐαγγέλιον, ου, τό.
evaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
evaporo, θυμιάω, ῶ, ἐξατμίζομαι.
evasio, ἔκβασις, εως, ἡ, ἀπόφευξις, εως, ἡ, διαφυγή, ῆς, ἡ, διαφυγή, ῆς, ἡ.
evax, εὖγε.
evectus, διακομισθείς, οῦ, ὁ.
eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω. pro extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
evello, ἀποσπάω, ῶ, ἀποτίλλω.
evello funditus, ἐκτίλλω.
evello radicitus, ἐκριζόω, ῶ.
evello sedibus, ἀναρπάζω.
evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
evenit, συμβαίνει σοι τὸ.
eventus, τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβεβηκός, ότος.
eventus infelix, συμφορά, ᾶς, ἡ, ἀπότευξις, εως, ἡ, ἀποτύχημα, ατος, τό, ἀποτυχία, ας, ἡ.
eventus fortuitus, συντυχία, ας, ἡ, τύχημα, ατος, τό.
everriculum, σαγήνη, ης, ἡ.
everro, scopis purgo, ἐκκορέω, ῶ.
eversio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἀνατροπή, ῆς, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
eversor, ἀνατροπεύς, έως, ὁ, καθαιρέτης, ου, ὁ.
eversor urbium, πτολίπορθος, ου, ὁ, & πτολιπόρθιος, ου, ὁ.
eversus, ἀνάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ.
evertendus, ἐξαιρετέος, ου, ὁ.
evertere decreta, λύειν ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
everti qui facile potest, εὐκαθαίρετος, ου, ὁ, cui opponitur ἀκαθαίρετος, ου, ὁ, qui everti non potest.
everto, diruo, ἀνάστατον ποιέω, πορθέω, ῶ. κατασκάπτω πόλιν, ἀνατρέπω.
everto e fundamentis, ἐξεθεμελίζω.
e vestigio, confestim, ἐκ ποδός, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
euge, εὖγε.
evibratio, ἀποπαλμός, οῦ, ὁ, παλμός, οῦ, ὁ, & πάλμα, ατος, τό, ἀνάπαλσις, εως, ἡ.
evibro, ἀναπάλλω, ἀποπάλλω, ἀποπαλεύω.
evidens, σαφής, έος, ὁ, ἐναργής, έος, ὁ, ἐμφανής, έος, ὁ.
evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
evidentia, ἐνάργεια, ας, ἡ.
evigilata scripta, λυχνοθεὶς, ου, ὁ, metaphorice.
evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
evinco, ἐκνικάω, ῶ, ἐπικρατέω τινός.
evito, ἀποφεύγω, φυλακτικὸς ποιῶ.
eviscero, ἐξεντερίζω.

evi-

evitatio, ἄλυξις, εως, ἡ, ἐπάλυξις, εως, ἡ, ὑπάλυξις, εως, ἡ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ.
evito, διαφεύγω αὐτόν τι, ἐκκλίνω.
eunuchus, εὐνοῦχος, ου, ὁ, σπάδων, οντος, & σπάδων, ὁ.
eunuchum facio, εὐνουχίζω.
evocati milites, ἐκκλητοι, οἱ.
evocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἔκκλησις, εως, ἡ, ἀντίκλησις, εως, ἡ.
evoco, extra voco, ἐκκαλέω τινά. παρακαλέω τι, pro averto, ἀποτρέπω.
evolo, ἐκπέτομαι.
evolvo, ἀνακυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
evolutio, ἀνάπτυγμα, ατος, τὸ, ἀνέλιξις, εως, ἡ, ἐξελιγμὸς, ῦ, ὁ, ἐξέλιξις, εως, ἡ.
evomo, ἐξεμέω, ῶ.
euripus, εὔριπος, ου, ὁ, ἡ.
eurus, εὖρος, ου, ὁ.
evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημοσιεύω, δημοσιεύω.
evulgare secreta, ἐκφέρειν τὰ ἀπόρρητα.
evulgatio, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἐκφανσις, εως, ἡ.
evulgatus, ἐξάγγελος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἐκφαντὸς, ου, ὁ, ἔκπυστος, ου, ὁ.
evulsio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
evulsus, ἐξηρημένος, ου, ὁ.

E X.

ex, ἐκ, sequentente consona, ἐξ, sequente vocali, cum genit.
ex adverso, ἀπαντικρὺ, ἀντικρὺ, ἐξεναντίας, κατέναντι, καταντικρὺ, ἀπαντικρὺ, καταντικρύ.
ex æquo, ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἐκ τοῦ ἴσου.
ex æquo, & bono, ἐπιεικῶς.
ex altera parte, ἑτέρωθεν.
ex animo, ἀθύμως, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
ex composito, ex compacto, ἀπὸ τοῦ συγκειμένου.
ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
ex insidiis, ἐξ ἐνέδρας, ἐκ λόχου.
ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅτου ἐπειδή.
ex tempore, αὐτοσχέδιος, αὐτοσχεδιαστί.
ex utraque parte, ἀμφὶ, περὶ, ἀμφὶς, ἑκατέρωθεν.
exacerbatio, παροξυσμὸς, ῦ, ὁ.
exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
exacesco, ἀποξύνομαι.
exacte, ἀκριβῶς, σχεδρῶς, ἀκριβῶς.
exactio tributi, φορολογία, ας, ἡ, δασμολογία, ας, ἡ.
exactio pecuniæ, ἀργυρολογία, ας, ἡ.
exactor, εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ.
exactus, ἀδιάφ, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀκριβὴς, ἔος, ὁ, καὶ ἡ.
exctus, exquisitus, σχεδρὸς, ῦ, ὁ.
exacuere animum (ad fortitudinem, παρακονᾶν ψυχήν.
exacuo, ἀκονάω, ῶ, ὀξύνω, παραθήγω.
exadversum, ἀντικρύ.
exædifico, ἐξοικοδομέω, ῶ, ἀνοικοδομέω, ῶ.
exæquatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ, ἐξομάλισις, εως, ἡ.
exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
exæstuo, ἐκκομαίνω, ἀναβλύζω.
exaggeratio, σώρευσις, εως, ἡ.
exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
exaggerare dicendo, λόγῳ αἴρειν.
exagito, διασείω τινά, διαταράττω, ῶ.
exagitatus œstro, οἰστρήλης, εος, ὁ, καὶ ἡ, οἰστρήεις, εντος, ὁ, οἰστρούμενος, ου, ὁ.
exaltatio, ὕψωσις, εως, ἡ.
exalto, ὑψόω, ῶ, μετεωρίζω.
examen, pro diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
examen apum, ἑσμὸς, ῦ, ὁ, σμῆνος, εος, τό.
examinator, δοκιμαστὴς, ῦ, ἐξεταστὴς, ῦ, ὁ.
non examinatus, ἀνεξέταστος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἀβασάνιστος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
exanguis, ἄναιμος, ου, ὁ, ἀναίμων, ονος, ὁ.
exanguis reddor, λειφαιμέω, ῶ.
exanimatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, λειποθυμία, ας, ἡ.
exanimis, ἄψυχος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄπνοος, ἄπνους, ὁ, ἡ ἡ.
exanimo, ἐκπλήττω.
exanimor, ἀψυχέω, ῶ, ἐκψύχω, ἀποψύχω.
exanthemata, ἐξανθήματα, ων, τὰ, ἐκζέματα, ων, τά.
exantlare laborem, ἀντλεῖν, ἐκμοχθεῖν, μοχθεῖν πόνον, πόνον.
exantlo, ἐξαντλέω, ῶ.
exardere ira, ὀργίζεσθαι.

exardesco, ἐκπυρόομαι, οῦμαι, ἐκκαίομαι.
exarefacio, ξηραίνω, ἐξαυαίνω, κατασκέλλω.
exaresco, ἀποξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι.
exarmo, ἀφοπλίζω.
exaro, ἐξαρόω, ῶ. pro scribo, διαχαράττω.
exasperans, τραχυντικὸς, ῦ, ὁ.
exasperatio, τράχυσμα, ατος, τὸ, τραχυσμὸς, ῦ, ὁ, ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, ἐξαγρίωσις, εως, ἡ.
exaspero, ἐξύνω: pro irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
exaturo, ἐμπορέω, ῶ.
exauctorati milites, ἀφειμένοι, οἱ, ἀπεζωσμένοι, οἱ.
exauctoro, ἀφίημι τῆς στρατείας, ἀποζωννύω.
exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, vocem: ἀκούω, κατακούω.
exauditio, ἐπακουσμὸς, ῦ, ὁ.
exauditus, ἐπακουστὸς, ου, ὁ.
exaugeo, ἐξαύξω.
excæcatio, πήρωσις, εως, ἡ, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
excæcatus, πεπηρωμένος, ου, ὁ.
excæco, τυφλόω, ῶ, ἐκτυφλόω, ῶ, ἐξομματόω, ῶ.
excalceatus, ἀξάνωτος, ου, ὁ, ἀνυπόδητος, ου, ὁ.
excalceo, περιαιρέομαι λύω.
excandescentia, θύμωσις, εως, ἡ, ὀξυθυμία, ας, ἡ.
excandesco, incendor, ἐκπυρόομαι, οῦμαι: metaphorice irasci, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, ῶ, βριμόομαι, οῦμαι.
excanto, ideſt, incantatione libero, ἐξᾴδω.
excarnifico, κατακρεουργέω, ῶ, ἐκτραχύνω, ῶ.
excastro, ἐκτέμνω.
excavatio, ἐκκοίλωσις, εως, ἡ.
excavo, ἐκκοιλόω, ῶ.
excedo, discedo, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, ῶ. item supero, ὑπερβαίνω τινά, διαφέρω τινός ἔν τινι.
excedere e vita, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου, ἐξιέναι τοῦ βίου.
excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἐφηβίδων.
excellens, προέχων, οντος, ὁ, ἐξέχων, οντος, ὁ, ἐπιφανὴς, ἔος, ὁ, περιττὸς, ου, ὁ, ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἔξοχος, ου, ὁ.
excellentia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ.
excellentissimus, ἄκρος, ου, ὁ, κορυφαιότατος, ου, ὁ: ut, ἄκρος ἰατρὸς, ἄκρος νομοθέτης, excellentissimus medicus, excellentissimus legislator.
excello, supero, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτῶν ἐν τιμαῖς, honoribus: πρωτεύω τῇ σοφίᾳ, in sapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
excelse, ὑψηλῶς.
excelsissimus, ὕψιστος, ου, ὁ, ὑπερύψηλος, ου, ὁ.
excelsitas, ὑψηλότης, ητος, ἡ, ὕψος, εος, τό.
excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
excelsus, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ, μετέωρος, ου, ὁ.
exceptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ.
exceptio, præscriptio, παραγραφὴ, ῆς, ἡ, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
exceptio, successio, διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, παράληψις, εως, ἡ.
exceptor, actuarius, notarius, σημειογράφος, ου, ὁ, ταχυγράφος, ου, ὁ.
exceptor, susceptor, διάδοχος, ου, ὁ, ὑποδέκτης, ου, ὁ, ὑποδοχεὺς, έως, ὁ.
excerno, χωρίζω, ἀποκρίνω.
excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
exerptio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
excessus, ἐκχώρησις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ. item ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
excessus mensuræ, ἀμετρία, ας, ἡ, ὑπερμετρία, ας, ἡ.
excidium, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἅλωσις, εως, ἡ.
excido, ἐκπίπτω. pro oblivisci, ἐπιλανθάνομαι.
excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά. ἀναιρέω, ῶ, κατασκάπτω.
excio, vel excieo, ἐκκαλέω, ῶ, ἐξεγείρω.
excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι. δέχεσθαι ξένους, hospites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω, ῶ.
excipio, præscribo, παραγράφομαι.
excipio, in pacto contineri nolo, ὑπεξαιρέω, ῶ.
excipio, succedo, διαδέχομαι.
excipio dictata, ὑπογράφω.
excipio dorso, ἀναδέχεσθαι ἐπὶ τῶν νώτων.
excipio familiariter, ὑποδέχομαι.
excipio convivio, ἑστιάω, ῶ.
excisio, ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐκτομὴ, ῆς, ἡ.
excisus, ἐκτετμημένος, ου, ὁ.
excitatio, διέγερσις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ, ἀνέγερσις, εως, ἡ.
excitatio nocturna, νυκτεγερσία, ας, ἡ.

excitatus, ἀνάστατος, ου, ὁ.
excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρω ἐξ ὕπνου, ex somno excito.
excito contentionem, νεῖκος ἐγείρω.
excito, expergefacio, ἀνεγείρω, ἐγείρω, ἐξανίστημι, ἀνανίστημι.
excito a mortuis, ἐγείρω ἐκ νεκρῶν, & simpliciter, ἐγείρω.
excito, instigo, ἐξαναγκάζω, ἐπισπουδάζω.
excitus, ἐγερθεὶς, έντος, ὁ.
exclamatio, ἐκφώνησις, εως, ἡ, ἀναβόησις, εως, ἡ.
exclamo, ἀναβοάω, ῶ, ἀναφωνέω, ῶ, ἀνακράζω.
excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ᾠά.
exclusio, ἀπόκλεισις, εως, ἡ.
exclusio pullorum, ἐκκόλαψις, εως, ἡ, ἐκλέπισις, εως, ἡ.
ad excogitandum ingeniosus, ἐπινοητικὸς, ῦ, ὁ.
excogitatio, ἐπίνοια, ας, ἡ, πορισμὸς, ας, ἡ.
excogitator, εὑρετὴς, ῦ, ὁ, ἐξευρετὴς, ῦ, ὁ.
excogito, ἐπινοέω, ῶ, ἐξευρίσκω τι.
excogito fraudulenter, σοφίζομαι.
excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ῶ, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, ῶ, διαπονέω, ῶ.
excoxolo, as, ἐλίζω.
excommunicatio, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
excommunicatus, ἀποσύναγωγος, ου, ὁ.
excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀφορίζω.
excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
excoriatio, ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, δάρσις, εως, ἡ, δορὰ, ᾶς, ἡ.
excoriatus, δαρτὸς, ῦ, ὁ.
excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
excors, ἀνόητος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ.
excortico, λεπυρόω, ῶ, λέπω, λεπίζω.
excreatio, ἔκπτυσις, εως, ἡ, ἀπόχρεμψις, εως, ἡ.
excrementum, ἐκχώρημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τό.
excrementa ejicio, ἀποψύχω.
excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
excresentia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ.
excresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
excretio, ἀπόκρισις, εως, ἡ, ἔκκρισις, εως, ἡ.
excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ῶ, ἀνιάω, ῶ.
excubatio, φυλακὴ, ῆς, ἡ, φυλακτηρία, ας, ἡ.
excubiæ nocturnæ, νυκτερινὴ φυλακή.
excubiæ, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, νυκτοφυλακεῖον, ίου, τό.
excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι, φρουρέω.
excubitor, φύλαξ, ακος, ὁ.
excubo, φρουρέω, ῶ, φυλάττομαι, ἀγρυπνέω, ῶ.
excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, ῶ, κόπτω νόμισμα.
exculpo, διαχαράττω.
excultus, ἐπικεκοσμηθεὶς, έντος, ὁ, ἐξεργασθεὶς, έντος, ὁ.
excultus litteris, πεπαιδευμένος, ου, ὁ.
excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
excurro populabunde, ἐπεξέρχομαι, περιέρχομαι.
excursus, παρέκβασις, εως, ἡ, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
excusabilis, συγγνωστὸς, ου, ὁ.
excusare senectutem, προΐσχειν τὸ γῆρας.
excusari qui non potest, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
excusari qui facille potest, εὐαπολόγητος, ου, ὁ.
excusatio, ἀπολογία, ας, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
sine excusatione, ἀπροφασίστως.
excusationem prætendere, προΐσχειν πρόφασιν.
excuso, purgo, παραιτέομαι, οῦμαι, ἀπολογέομαι, οῦμαι, προφασίζω.
excusor, χαλκεὺς, έως, ὁ, τυπογράφος, ου, ὁ, χαλκογράφος, ου, ὁ.
excussus, exturbatus, ἔκπτωτος, ου, ὁ.
excutio, examino, μεταχειρίζω, σκαλεύω, ῶ, & ἐρευνάω, ῶ.
excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκχέω.
execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
execrandus, & -abilis, ἐπάρατος, ου, ὁ καταρατος, ου, ὁ.
execratio, κατάρα, ας, ἡ, ἀρὰ, ᾶς, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τό.
execror, καταράομαί τινι, vel τινά.
exectus, castratus, βάκηλος, ου, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκτομος, ου, ὁ.
exectio, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἔκτμησις, εως, ἡ.
exedo, κατέδω, pro absumo, ἐκφαγεῖν.
exedra, ἐξέδρα, ας, ἡ, χαλαστήριον, ου, τό.
exemplar, ἀντίγραφον, ου, τὸ, πρωτότυπον, ου, τό.
ad exemplar effictus, ἀντίγραφος, ου, ὁ ἡ ἡ.
exemplaris, παραδειγματώδης, εος, ὁ, παραδειγματικὸς, ου, ὁ.
exempli gratia, φέρε εἰπεῖν.
exemplum, παράδειγμα, ατος, τὸ, παράδειγμα, ατος, τό.
exemplum præbeo, παράδειγμα καθίστημι τοῖς ἄλλοις.
exemptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.

exemo-

exemptus, ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἀφετικός, ὄντος, ὁ.
exenteratio, ἐξεντέρωσις, εως, ἡ.
exentero, ἐξεντερίζω.
exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
exequiæ, ἐντάφια, ων, τά, ἡ νεκρῶ ἐκφορά.
exequiarum curator, κηδεμών, όνος, ὁ.
exequias, vel funus curo, κήδομαι, κηδεύω.
exequias facio, ταρχύω, ταρχύζω, & ταρχέω, ῶ.
exequor, ἐκτελέω ταῦτά τινι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus. εὐσεβέω, pietatem. ἐργάζομαι τέχνας, artes. γυμνάζω περὶ πόνους, laboribus,
exerceo agriculturam, μεθέπω γεωργίαν.
exercitatio, γύμνασις, εως, ἡ, μελέτη, ης, ἡ.
exercitatio militaris, ἐξοπλισις, εως, ἡ, ἐξοπλασία, ας, ἡ.
exercitatio corporis, σωμασκία, ας, ἡ, σωμασκέω, ῶ, corpus exerceo.
exercitator, γυμναστής, οῦ, ὁ, ἀσκητής, οῦ, ὁ.
exercitatus, μελετηρός, ᾶ, ὁ, διαπεπονημένος, ου, ὁ, τριβακός, ου, ὁ.
exercitium, γυμνασία, ας, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ.
exercitum ducere, στρατεύω, στρατηγέω.
exercitus, στρατιά, ᾶς, ἡ, στρατός, ου, ὁ, στράτευμα, ατος, τό.
exercitum colligo, στρατολογέω, ῶ.
exercitum comparare, παρασκευάσασθαι τὴν στρατιάν.
exercitum in expeditionem duco, ἐπιστρατεύω, & ἐπιστρατεύομαι, στρατηλατέω, ῶ.
exercitum recenseo, ἀπαριθμοῦμαι τὸ στράτευμα.
exercitum ordino ad pugnam, τάττω, vel παρατάττω τὴν στρατιὰν εἰς μάχην.
exercitus dux, στρατάρχης, ου, ὁ, στρατηγός, ου, ὁ, ἡ ἡ.
exercitus desertor, λιποταξίτης, ου, ὁ.
exero, προφαίνω, ἐξάλλω, ἐξαίρω.
exertus, ἐξηρμένος, ου, ὁ, ἐξαμος, ου, ὁ, προτενής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
exesio, διάβρωσις, εως, ἡ, κατάτρησις, εως, ἡ.
exesus, διάβορος, ου, ὁ, καταβεβρωμένος, ου, ὁ.
exesus a vermibus, σκωληκόβρωτος, ου, ὁ.
exheredatio, ἀποκλήρωσις, εως, ἡ.
exheredare, ἀποκληροῦν τινα.
exheres, ἀπόκληρος, ου, ὁ.
exhalatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, ἀτμίς, ίδος, ἡ.
exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
exhaurio, ἐξαντλέω, ῶ, ἐκκενόω, ῶ, ἐξερέω, ἀφύσσω.
exhaurio, absumo, ἀναλίσκω, καταναλίσκω, περαιόομαι, ῶμαι,
exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀντλῆσαι.
exhaustio, ἀπάντλησις, εως, ἡ, ἐξάντησις, εως, ἡ.
exhaustus, ἐξηντλημένος, ου, ὁ.
exhedra, χαλαστήριον, ου, τό, ἐξέδρα, ας, ἡ.
exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι.
exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινί.
exhibitio, παράστασις, εως, ἡ.
exhilarator, τερπνός, ὁ, ὁ. metaphorice apud Gregor.
exhilaratus, ἱλαρός, ᾶ, ὁ.
exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, ῶ, φαιδρύνω, ῶ.
exhorreo, φρίττω τι, ἐκφοβέομαι τινα.
exhorresco, φρίσσω, καταπτήσσω, ἀποκνέομαι, οῦμαι, ἐκπλήττομαι, ἀποπτύομαι.
exhortatio, προτροπή, ῆς, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
exhortator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, παραινέτης, ου, ὁ.
exhortatorie, παραινετικῶς.
exhortatorius, παραινετικός, ὁ, ὁ, παρακλητικός, ὁ, ὁ, προτρεπτικός, ου, ὁ.
exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι. παρακαλοῦμαί σε εἰς μάχην, ad pugnam.
exibilatio, κλωγμός, ῶ, ὁ.
exibilo, ἐκσυρίττω τινά, κλώζω.
exibilor, συρίττομαι.
exiccatus, σκελετός, ῶ, ὁ, σκελετευθείς, έντος, ὁ.
exiccatio, σκελετεία, ας, ἡ, σκέλεμα, ατος, τό, αὐχμός, ῶ, ὁ.
exicco, ξηραίνω, ῶ, vel ἐξικμάζω, ξηραίνω, cum accus.
exigo, expello, ἐξωθέω, ῶ, ἐξελαύνω τι. exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτέω, aut ἀναπράττω, ἀπαιτέω τὸ χρέος. item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
exigere jusjurandum, τὸν ὅρκον ἀναλαμβάνειν.
exiguitas, ὀλίγον, ου, τό, μικρότης, ητος, ἡ.
exiguus, ὀλίγος, ου, ὁ, βραχύς, έος, ὁ, μικρός, ου, ὁ.
exiguo tempore, ὀλίγως.
exilio, ἐκπηδάω, ῶ, pro vehementer gaudeo, ἀναπηδάω, ῶ, ἐξάλλομαι.

exilis, λεπτός, ὁ, ὁ, ἰσχνός, ῦ, ὁ, ἀμυδρός, ῦ, ὁ.
exilitas, λεπτότης, ητος, ἡ, ἰσχνότης, ητος, ἡ.
vocis exilitas, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, λεπτοφωνία, ας, ἡ.
exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
exiliter de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
exilium, φυγή, ῆς, ἡ, ἐξορισμός, ῦ, ὁ.
exilium perpetuum, ἀειφυγία, ας, ἡ.
exilio damnati, οἱ παρωρισμένοι, καταδικάζεσθαι.
exilio mulcto, ζημιῶ φυγῇ, ἐξορίζω.
exilio damnor, πρὸς τὴν ὑπερορίαν μετοικίζομαι.
in exilium mitto, διώκω, ἐλαύνω, ἀνδρηλατέω, ῶ, ὑπερορίττω.
eximendus, ἐξαιρετέος, ῦ, ὁ, & ἐξαίρετος, ου, ὁ.
eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.
eximius, ἔκκριτος, ὁ, ὁ, & ἔκκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ. ἐξαίρετος, ου, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ, ἐξηρημένος, ου, ὁ.
eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, civibus, ἀπορρέω.
eximo, immunem facio, τελωνέω.
eximo, libero, ῥύω, ἀπορρύω, ἀπορρύομαι.
exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τοῦδε.
exinanio, ἐκκενόω, ῶ, κενόω, ῶ.
exinanitio, ἐκκενωσμός, ῦ, ὁ, κένωσις, εως, ἡ, ἐκκένωσις, εως, ἡ.
ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
existentia, ὕπαρξις, εως, ἡ.
existimandum est, νομιστέον, τό, ὑπολημπτέον, τό, οἰητέον, τό.
existimatio, δόξα, ης, ἡ, δόκησις, εως, ἡ, εὐδοξία, ας, ἡ.
existimatio bona, εὐδοξία, ας, ἡ.
existimatio mala, κακοδοξία, ας, ἡ.
existimationem alicujus lædo, βλασφημέω, ῶ, δυσφημέω, ῶ.
esse in existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξέω, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγέομαι, δοκέω, ῶ, δοξάζω.
existo, ὑπάρχω, ἐπιγίνομαι.
exitiabilis, & exitialis, ὀλέθριος, ου, ὁ, θανάσιμος, ου, ὁ, δηλητήριος, ου, ὁ.
exitialiter, ὀλεθρίως.
exitium, ὄλεθρος, ου, ὁ, ἀπώλεια, ας, ἡ, φθορά, ας, ἡ.
exitium affero, ὄλλυμι, sive ὀλλύω, ὀλεθρεύω, ὀλέκω, πλάσω ὄλεθρον.
exitio dare, ὀλέθρῳ παραδίδωμι.
exitio dignissimus, πανώλης, ου, ὁ.
exitiose, λυγρῶς.
exitiosus, λυγρός, ῦ, ὁ, ἀπωλεστικός, ῦ, ὁ, μυσαρός, ου, ὁ, μιαρός, ου, ὁ.
exitu anni, τῷ ἐνιαυτῷ καταστρέφοντι.
ad exitum perduco, περαίνομαι, πληρόω, ῶ.
exitus, ἀπόβασις εως, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ, ἔξοδος, ου, ἡ.
exitus, eventus, σύμβαμα, ατος, τό, παράσυμβαμα, ατος, τό, ἔκβασις, εως, ἡ.
exitus, finis, ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, κατάλυσις, εως, ἡ.
exlex, ἄνομος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
exoculo, ἐξοφθαλμίζω, ἐξομματόω, ῶ.
exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
exoletus, ἀπημβλυνθείς, έντος, ὁ, ἐξίτηλος, ου, ὁ.
exolvo, ἀπογέω, item satisfacio, ἀποτίνω.
exolutio, ἔκλυσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
exolutus, ἔκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ.
exoneratio alvi, ἀποπατή, ῆς, ἡ, ἀπόσοβις, εως, ἡ.
exonero, ἀποφορτίζω.
exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
exoptabilis, ἐνθύμητος, ῦ, ὁ, ἐπιπόθητος, ου, ὁ.
exoptatio, ἐνθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
exopto, εὔχομαι, ἐνθυμέω τινός.
exorabilis, παραιτητός, ῦ, ὁ, εὔπειστος, ου, ὁ, κατανευθείς, έντος, εὐπειθής, έος, ὁ.
exoratu difficilis, δυσπαραίτητος, ου, ὁ, ἀπαραίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
exoratus, ἐπικληθείς, έντος, ὁ.
exorbeo, ἐκροφέω, ῶ, ἀπορροφέω, ῶ.
exorbito, ἐκτραχηλίζω, ῶ.
exorcismus, ἐξορκισμός, ῦ, ὁ.
exorcista, ἐξορκιστής, ῦ, ὁ.
ex ordine, ἑξῆς.
exordior, προοιμιάζομαι, προοιμιάζω.
exordium, προοίμιον, ου, τό, ἀρχή, ῆς, ἡ, καταρχή, ῆς, ἡ.
exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
exoriri facio, ἀνατέλλω, ἐξανατέλλω.

exornatio, διακόσμησις, εως, ἡ, κόσμησις, εως, ἡ.
exornator, κοσμητής, ῦ, ὁ.
exorno, διακοσμέω, ἐπικοσμέω, ῶ.
exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, ῶ, καταδέομαί τινος.
exors, ἀπόκληρος, ου, ὁ, ἄκληρος, ου, ὁ, ἄμοιρος, ου, ὁ.
exors sum, ἀκληρέω, ῶ, ἀμοιρέω, ῶ.
exortus, us, ἀνατολή, ῆς, ἡ, ἔκφανσις, εως, ἡ.
exos, ἐξόστεος, ου, ὁ. & ἀνόστεος, ου, ὁ.
exosculatio, καταφίλησις, εως, ἡ.
exosculor, καταφιλέω, ῶ.
exosso, ἐξοστεΐζω.
exosus, qui odio habet, στυγῶν, ῦντος, ὁ μισῶν, ῦντος, ὁ. & passive, ἀπεχθημένος, ου, ὁ.
exosus Diis, θεομισής, έος, ὁ, θεοστυγής, έος, ὁ καὶ ἡ.
exoticus, ἐξωτικός, ῦ, ὁ.
expalleo, ὠχριάω, ῶ.
expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω.
expandere palmas, χεῖρας ἀναπτύσσειν.
expansus, ἐκπλωμένος, ου, ὁ, ἀναπεπταμένος, ου, ὁ, per syncopen pro ἀναπεπετασμένος, ου, ὁ, τανυσθείς, έντος, ὁ.
expatior, παρεκβαίνω, ἀπολαμπρύνομαι, ῦμαι.
expavesco ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω, ῶ.
expectatio, προσδοκία, ας, ἡ, ἀναμονή, ῆς, ἡ.
præter expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω, ῶ.
expectoro, ἀποστηθίζω.
expedio, libero, ἀπολύω, ἀναλύω. item utile esse, συμφέρω, ὠφελεῖν τινι.
expedio, conficio, ἀνύω, ἀνύτω, vel ἀνύττω.
expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
expedite, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
expediti equites, ἀσπιδῖς τῷ ἐφόδιον.
expeditio, εἰσβολή, ῆς, ἡ, ἔλασις, εως, ἡ, ἔξοδος, ου, ἡ, ἐξελασία, ου, ἡ.
expeditio adversus aliquem, ἐπιστρατεία, ας, ἡ.
expeditio navalis, ἀνάβασις, εως, ἡ, ναυστόλημα, ατος, τό, ἀναγωγή, ῆς, ἡ, πλόος, πλοῦς, ὁ.
expediens miles, εὔζωνος ἀνήρ.
expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι.
expeditus, promptus, ἕτοιμος, ου, ὁ, εὔζωνος, ου, ὁ, πρόχειρος, ου, ὁ.
expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, regno. ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινά, expello e patria, ἐξωθέω, ῶ, ἐξοστρακίζω, ῶ.
expellere domo, ἐξοικίζω, μετοικίζω.
expellere finibus, ἐξορίζω.
expendo, considero, ἐξετάζω τι, σκέπτομαι τοῦτο. item pondero, σταθμάομαι, aliquando locare, ἐκτίνω.
expendo, erogo, ἐξοδιάζω.
expensa, æ, sumptus, δαπάνη, ης, ἡ, ἐξανάλωμα, ατος, τό.
expensi relatio, ἀπολογισμός, ῦ, ὁ.
expensis publicis aliquid facio, δημοτελέω τι.
expergefacio, ἀνεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω.
expergefactus, & experrectus, διεγερθείς, έντος, ὁ, ἐγηγερμένος ἐκ τοῦ ὕπνου.
expergesio, ἐγείρομαι.
expergiscor, ἀφυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
experientia, πεῖρα, ας, ἡ, ἐμπειρία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
experientiæ fidem habere, πιστεύειν τῇ πείρᾳ.
experimentum, δοκιμασία, ας, ἡ, ἀπόπειρα, ας, ἡ.
experior, πεῖραν λαμβάνω, πειράω, ῶ, act. & πειράομαι, ῶμαι, ac deinde.
experiri jure, i. e. lege agere, δίκην λαγχάνειν, δίκην εἰσάγειν, ἀγωνίζεσθαι.
expers, ἄμοιρος, ου, ὁ, ἀμέτοχος, ου, ὁ.
expers laboris, ἀργὸς πόνου.
expers rationis, ἄλογος, ου, ὁ.
expertus, ἔμπειρος, ου, ὁ.
expetendus, αἱρετός, ῦ, ὁ, αἱρετέος, ου, ὁ.
expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι, γλίχομαι τινος.
expiare scelus, ἄγος ἐλαύνειν.
expiatio, ἁγνισμός, ῦ, ὁ, ἐξίλασμα, ατος, τό.
expiator, καθαρτής, ῦ, ὁ, λυτήρ, ῆρος, ὁ, λυτήρ, ορος, ὁ.
expiatus, ἡγνισμένος, ου, ὁ.
expiatus a scelere, ἁγνίτης, ου, ὁ.
expilatio, περισύλησις, εως, ἡ.
expilator, συλητής, ῦ, ὁ, συλαγωγός, ῦ, ὁ.
expilo, deripio, deprædor, περισυλάω, ῶ, περικαθαίρω, ῶ.
expilo, depilo, pilos detraho, ψιλόω, ῶ.
expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνίζω.
expiratio, ἐκπνοή, ῆς, ἡ, ἐκπνοή, ῆς, ἡ.
expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
expiro, animam efflo, ἀποπνέω, & Poetice ἀποπνέω, λιποψυχέω, ῶ.

expis-

expiscor, diligenter exquiro, ἐξιχνεύω τι, ἀκριβόω, ἐκμαθάνω, ῶ.
explanatio, δήλωσις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
explanator, ἑρμηνεύς, έως, ὁ, τρανωτής, ῦ, ὁ.
explano, καταλεαίνω. pro manifestum facere, διασαφῶ τινι, δηλόω τι.
expleo, ἐκπληρόω, ῶ, ἀναπληρόω, ῶ.
expletio, ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
expletus, ἔκπλεος, ε, & Attice ἔκπλεως, κατάπλεος, & ως.
expletus vino, & dapibus, οἴνου κεκορεσμένος καὶ ἐδωδῆς. Homerus.
explicare, κατασταμένως, pro aperte, διαῤῥήδην.
explicatio, ἑρμηνεία, ας, ἡ, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
explicator, explanator, ἐξηγητής, ῦ, ὁ, φραστήρ, ῆρος, ὁ.
explicatus, εὐδιάλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ.
explicatu facilis, εὐερμήνευτος, ε, ὁ, & difficilis, δυσερμήνευτος, ε, ὁ.
explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνίζω τινὶ ἐπεξηγέομαι, λύω.
explodo, ἐκκροτέω, ῶ, ἐκβάλλω τι, κλώζω.
exploratio, σκέψις, εως, ἡ, κατασκοπή, ῆς, ἡ, κατασκοπεία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
explorator, σκοπός, ῦ, ὁ, δοκιμαστής, ῦ, ὁ.
exploratorius, κατασκοπικός, ὴ, όν.
exploratus, πιστός, ή, όν.
exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
exploro, pro sagaciter inquiro, κατασκοπέω, ῶ. pro dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἐρευνάω.
expoliatio, λωποδυσία, ας, ἡ.
expolio, as, ἀποσυλάω, ῶ.
expolio, is, ire, κατακοσμέω, ῶ, ἐξεργάζομαι τι, ἀναξέω, ῶ.
expolitio, ἐξεργασία, ας, ἡ. κατακόσμησις, εως, ἡ.
expolitus, ξεστός, ή, όν.
expono, ἐκτίθημι. pro declarare, ἐξηγέομαι, ῦμαι, δηλόω, ῶ.
exporrectio, ἔκτασις, εως, ἡ, ἔκτευξις, εως, ἡ.
exporrectus, τανυθείς, εῖσα, έν, τανυστός, ή, όν.
exporrigo, ἐκτείνω.
exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
exposco, ἐξαιτέω, ῶ, cum genitivo.
exposco ad poenam, ἐξαιτῶ ἐπὶ τιμωρίᾳ.
expositio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διασάφησις, εως, ἡ.
expositor, ἐξηγητής, ῦ, ὁ, παρηγητής, ῦ, ὁ.
expositus, ἔκθετος, ε, ὁ, ἐκτεθείς, εῖσα, έν.
exploratio, κομιδή, ῆς, ἡ, ἐξαγωγή, ῆς, ἡ.
exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, & simul, ἐξάγω.
expostulo, ἐξαιτέω, ῶ, καταδικάζομαι τινι. pro conqueror de injuria, ἐγκαλέω, ῶ, μέμφομαί τινι.
expostulatio, ἐξαίτησις, εως, ἡ, ἔγκλησις, εως, ἡ.
expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
expostulator, ἐγκληματίας, ῦ, ὁ.
expresse, διαῤῥήδην.
expressio, ἐκπιεσμός, ῦ, ὁ, ἀπόθλιμμα, ατος, τό.
expresse, ἐκτυπωτός, ῦ, ὁ.
expressus, effictus ex archetypo, ἔκτυπος, ε, ὁ.
exprimo, premendo elicio, ἐξερείδω, ἀποθλίβω, ἀποθλίβω, ἐκπιέζω, & ἐκπιάζω.
exprimo, ἐκπιέζω. pro declaro, ἐξηγέομαι. item pro repraesentare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκπροσωπίζομαι.
exprobratio, ὀνειδισμός, εως, ἡ, ἐξονειδισμός, ῦ, ὁ.
exprobrator, ὀνειδιστής, ῦ, ὁ.
exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
expromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
expugnabilis, ἁλώσιμος, ε, ὁ, ἁλωτός, ε, ὁ.
expugnatio, αἵρεσις, εως, ἡ, πολιόρκησις, εως, ἡ.
expugnatu difficilis, δυσπολιόρκητος, ε, ὁ, δυσμαχος, ε, ὁ, δυσάλωτος, ε, ὁ. expugnatu facilis, εὐπολιόρκητος, ε, ὁ, εὐάλωτος, ε, ὁ.
expugno obsidione, ἐκπολιορκέω, ῶ.
expugno, αἱρέω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ.
expulsio, ἔξωσις, εως, ἡ, ἄπωσις, εως, ἡ, ἐκβολή, ῆς, ἡ.
expulsor, ἀπαγωγός, ῦ, ὁ, ἡ ἡ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ, καὶ ἡ, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ.
expulsus, ἀπωστός, ῦ, ὁ, ἐκβεβλημένος, ε, ὁ, ἡ ἡ.
expungo, ἐξαλείφω. ὀβελίζω.
expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
expurgatio, ἐκκάθαρσις, εως, ἡ.
expurgo, ἐκκαθαίρω.
exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ῶ, ἀναζητέω, ῶ, ἀναζητῶ.

exquisita, & accurata oratio, ἀκριβὴς λόγος.
exquisite, ἀκριβῶς.
exquisitus, ἐξηκριβωμένος, η, ον, ἀκριβής, έος, ὁ, ἐξητασμένος, ε, ὁ.
exscaturio, ἐκβλύζω.
exscindo, κατασκάπτω, ῶ, & κατασκάπτω, ῶ.
exscribo, ἀπογράφω.
exscriptor, μεταγραφεύς, έως, ὁ.
exscriptum, ἀπόγραφον, ε, τό.
exta, σπλάγχνα, ων, τά, ἔντερα, ων, τά.
exta consulo, ἱεροσκοπέομαι, ῦμαι.
extabesco fame, ἀποσκλῆναι λιμῷ.
extabesco, ἐκτήκομαι.
extemplo, statim, αὐτίκα. παραχρῆμα.
extemporalis, αὐτοσχεδιαστικός, ὴ, όν.
ex tempore, non praemeditate, αὐτοσχέδιος, αὐτοσχεδιαστί, ἐκ καιρῦ.
extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολύ, & late, παρατείνομαι.
extense, ἐκτεταμένως, ἐκτενῶς, ἐκτεταμένως, ἐκτενῶς.
extensio, ἔκτασις, εως, ἡ, ἔκτευξις, εως, ἡ.
extensus, ἐκτατός, ή, όν, ἐκταθείς, ε, ὁ, ἐκτενής, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἐκτεταμένος, η, ον, τὸ ἡ.
extenuatio, λέπτυνσις, εως, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
extenuatus, ἰσχνός, ή, όν.
extenuo, κατισχναίνω, λεπτύνω. & pro verbis deprimere, ἐκφαυλίζω.
extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
exteri, ὀθνεῖοι, οἱ. οἱ θύραζε.
exterior, ἐξώτερος, α, ον.
exterminatio, ἐξολόθρευμα, ατος, τό, ὀλόθρευσις, εως, ἡ.
exterminator, ὀλοθρευτής, ῦ, ὁ.
exterminatus, ἐξόριστος, ε, ὁ, ἐξέλαστος, ε, ὁ.
extermino, ἐξορίζω τινά, ὀλοθρεύω τινά.
externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
externus, ἐξωτερικός, ὴ, όν, ξενικός, ή, όν.
extero, ἐκτρίβω.
exterreo, ἐκφοβέω, ῶ, ἐκπλήττω.
exterritus, ἐκπλαγείς, εῖσα, έν.
exterus, ξένος, ε, ὁ, ἀλλότριος, α, ον, ἀλλοδαπός, ή, όν.
extimesco, περιφοβέομαι τινα.
extimulator, ἐρεθιστής, ῦ, ὁ, ὀτρυντήρ, ῆρος, ὁ αἴτιος, ορος, ὁ.
extimulo, παροξύνω, κεντέω, ῶ, ὀτρύνω.
extimus, ἐξώτατος, η, ον, ἔσχατος, η, ον.
extinctio, ἀπόσβεσις, εως, ἡ, σβέσις, εως, ἡ.
extinctor, σβεστήρ, ῆρος, ὁ.
extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω, item occidere, διαφθείρω τινά.
extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, εως, ἡ, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
extirpator, ἐκριζωτής, ῦ, ὁ.
extirpo, ἀποῤῥιζόω, ῶ, ἐκθεμελιόω, ῶ, ἀπαλλάσσομαί τι, ἐκμοχλεύω.
extispex, σπλαγχνοσκόπος, ε, ὁ, ἱεροσκόπος, ε, ὁ.
extispicina, ἱεροσκοπία, ας, ἡ.
extispicium, σπλαγχνοσκοπία, ας, ἡ.
exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ὑπερέχω.
extollo, ἐπαίρω τινά, ἐκθειάζω τι, τῷ λόγῳ αἴρω, μακαρίζω.
extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω, ῶ.
extorris, exul, ἄπολις, ιδος, ὁ ἄοικος, ε, ὁ, φυγάς, άδος, ὁ.
extra, ἐκτός, ἔξω, cum gen.
extra propositum loqui, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
extra se, ἔξω αὑτῦ.
extractio, ἐξολκή, ῆς, ἡ.
extractus, ἀνάσπαστος, ε, ὁ, ἡ ἡ.
extraho, ἐξέλκω τι, σπάω.
extraneus, ξένος, ε, ὁ, ἐξωτικός, ή, όν, ἀλλοδαπός, ὁ, ὁ.
extraordinarius, ἔκτακτος, ε, ὁ, ἀπροσδόκητος, ε, ὁ.
extreme, ἐσχάτως.
extremitas, πέρας, ατος, τό, ἐσχατιά, ᾶς, ἡ, τέρμα, ατος, τό.
extremo, ὕστατον, πανύστατον.
extremus, ultimus, ἔσχατος, η, ον, ὕστατος, ε, ὁ, τελευταῖος, α, ον, πύματος, η, ον, λοίσθιος, ε, ὁ, ὕστατος, ε, ὁ, πανύστατος, ε, ὁ.
extremus summus, ἄκρος, α, ον, μέσατος, η, ον, πανύστατος, ε, ὁ.
extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
extritus, συντετριμμένος, ε, ὁ.
extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὸ ἔξω.
extructa dapibus mensa, τράπεζα βρώμασι συσσεσαγμένη.
extructor, κατασκευαστής, ῦ, ὁ.
extructus, κατεσκευασμένος, ε, ὁ.
extructio, κατασκευή, ῆς, ἡ.
extructio tectorum, οἰκοδόμησις, εως, ἡ.
extrudo, ἐξωθέω, τινά τινος, ἐξελαύνω.
extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω, ῶ.
extrusio, ὤθησις, εως, ἡ, ἐξώθησις, εως, ἡ.
extructus, ἀνετός, ή, όν.

extuberantia, ὑπεροχή, ῆς, ἡ, ἐξοχή, ῆς, ἡ.
extubero, ἐξοιδέω, ῶ, ὑπερέχω, ῶ.
extumesco, ἐξογκόομαι, ῦμαι.
exturbatio, ἐκτάραξις, εως, ἡ, ἀνατροπή, ῆς, ἡ.
exturbatus, ἔκπτωτος, ε, ὁ, ἐκπεπτωκώς, ότος, ὁ, Aristotel. Rhetor. l. 2.
exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ῶ.
exuberantia, ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ.
exubero, ἀφθονέω, ῶ, πληθύω.
exuccus, ἄχυμος, ε, ὁ, ἄχυλος, ε, ὁ, ἄνικμος, ε, ὁ.
exuctio, ἐκμύζησις, εως, ἡ, ἀπομυζησμός, ῦ, ὁ.
exudo, ἀφιδρόω, ῶ, ἐξιδρόω, ῶ.
exufflatio, ἐμφύσησις, εως, ἡ.
exufflo, ἐκφυσάω, ῶ, ἀναφυσάω.
exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζάω, ῶ, & ἐκμυζάω, ῶ.
exul, φυγάς, άδος, ὁ, ἄπολις, ιδος, ὁ, ἐξόριστος, ε.
exulem esse, περιφυγαδεύω.
exulare patria, φεύγω τὴν πατρίδα.
exulcero, ἀφελκόω, ῶ. pro exasperare, παροξύνω.
exulo, φεύγω, μετοικέω, ῶ, ἀπομακρίζομαι.
exultabundus, γαυριῶν, ῶντος, ὁ.
exulceratio, ἀφέλκωσις, εως, ἡ, ἕλκωσις, εως, ἡ.
exultanter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλιωμένως, περιχαρῶς.
exultantia, & exultatio, σκίρτησις, εως, ἡ, σκίρτημα, ατος, τό, ἀγαλλίαμα, ατος, τό.
exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, ῶ, σκιρτάω, ῶ, ἐπαυχέω, ῶ.
exululo, ἐξολολύζω.
exundatio, κατακλυσμός, ῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
exundo, κατακλύζω, ὑπερχέω, πλημμυρέω.
exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶν.
exuperantia, ὑπεροχή, ῆς, ἡ, ὑπερβολή, ῆς, ἡ.
exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
exurdo, κωφόω, ῶ, κωφάω, ῶ, ἀποκωφόω, ῶ, ἀποκωφέω, ῶ, ἐκκωφέω, ῶ.
exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
exurgere facio, ἀνίστημι, & ἀνιστάω, ῶ, ἐξανίστημι, ἐπανίστημι.
exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
exuscitatio, ἀναζωπύρησις, ε, ὁ.
exuscito, ἀναζωπυρέω, ἐπεγείρω, ζωγρέω, ῶ.
exustio, ἔγκαυσις, εως, ἡ, κατάκαυσις, εως, ἡ, ἔγκαυμα, ατος, τό, κατάφλεξις, εως, ἡ.
exustus, κατακεκαυμένος, ε, ὁ, ἔγκαυστος, ε, ὁ.
exustus Sole, ἡλιόκαυστος, ε, ὁ, ἡλιοκαής, έος, ὁ.
exutus, ἀποδυθείς, εῖσα, έν.
exuviae, ἔνδυμα, τα, λάφυρα, τά.
exuviae leonis, λεοντῆ, ῆς, ἡ.
exuviae serpentis, σύφαρ, ατος, τό.
exuvias ferens, σκυλοφόρος, ε, ὁ, σκυληφόρος, ε, ὁ.

F A.

FAba, κύαμος, ε, ὁ.
fabella, μυθάριον, ε, τό.
fabellas fingo μυθοπλαστέω, ῶ.
faber, δημιουργός, ῦ, ὁ, τεχνίτης, ε, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
faber aerarius, χαλκεύς, έως, ὁ, χαλκουργός, ῦ, ὁ, χαλκοτύπος, ε, ὁ.
faber aurarius, χρυσοχόος, ῦ, ὁ, χρυσουργός, ῦ, ὁ.
faber ferrarius, σιδηρουργός, ῦ, ὁ.
faber lignarius, οἰκοδόμος, ε, ὁ, ξυλουργός, ῦ, ὁ.
fabrefacio, καλλιεργέω, τεχνάομαι.
fabrefactum opus, καλλίεργον, ε, τό, ἔργον περιττευμένον.
fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικόν. & pro arte, μηχανή, ῆς, ἡ.
fabricatio, δημιουργία, ας, ἡ, κτίσις, εως, ἡ.
fabricator, τεχνίτης, ῦ, ὁ, κτίστης, ε, ὁ.
fabricator mundi, κοσμοπλάστης, ε, ὁ.
fabricatus, τετυγμένος, η, ον, τυκτός, ή, όν.
fabricatus artificiose, τεχνητός, ή, όν.
fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ῶ, ξυλουργέω, ῶ.
fabrico ex aere, χαλκεύω, & χαλκεύομαι.
fabrico naves, ναυπηγέω, ῶ.
fabrile opus, τεκτονία, ας, ἡ.
fabrilis artis peritus, τεκτονικός, ή, όν.
fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω, ῶ.
fabrilis, τεκτονικός, ή, όν.
fabrilis, ars, τεκτονικὴ τέχνη.
fabriliter, δημιουργικῶς.
fabula, parva faba, κυάμιον, ε, τό.
fabula, μῦθος, ε, ὁ, δρᾶμα, ατος, τό.
fabula anilis, γραώδης μῦθος.
fabulam ago, ἀγωνίζομαι, ὑποκρίνομαι.
fabulam narro, μυθολογέω, ῶ.

fabu-

fabularum scriptor, μυθογράφος, ου, ὁ, μυθολόγος, ου, ὁ, μυθοποιός, οῦ, ὁ.
fabulor, μυθολογέω, ῶ.
fabulose, μυθικῶς, ψευδῶς.
fabulosus, μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, &c.
fabulosa narratio, μυθολόγημα, ατος, τό, ἀπόλογος, ου, ὁ.
facere copiam, πορίζω.
facere iter pedibus, τὴν πεζὴν πορεύεσθαι.
facere sacrificium, θύω, θυάζω.
facere verba, λόγον ποιεῖσθαι, διατίθεσθαι λόγον, χρῆσθαι λόγῳ.
facere fidem, πίστιν ποιῶ, διδόναι πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam, seu damnum facere, ζημίαν ἐργάζω.
facere injuriam, ἀδικέω.
facessere negotium alicui, παρέχω τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχω τινί, ἐνοχλέω.
facessere, pro discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀποσκεδάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
facete, τερπνῶς, χαριέντως, κομψῶς.
facete loquor, ἀστεϊζομαι, ῶ.
facetiæ, εὐτραπελία, αἱ, τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
facetus, εὐτράπελος, ου, ὁ, κομψός, ὁ, ἡ, γελωτοποιός, οῦ, ὁ, φιλοσκώπτης, ου, ὁ.
facetum dictum, χαριεντισμός, οῦ, ὁ.
facetus sum, ἀστεΐζομαι.
facie virili præditus, ἀῤῥενωπός, οῦ, ὁ.
faciem pulcram habens, εὐωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, καλωπός, οῦ, ὁ, εὐωπός, οῦ, ὁ, εὐόφθαλμος, ου, ὁ.
faciem deformem habens, δυσπρόσωπος, ου, ὁ.
in omnes facies se vertere, μεταβάλλεσθαι πᾶσαν μεταβολήν.
facies πρόσωπον, ου, τό, εἶδος, εος, ὁ, βλέμμα, ατος, τό.
facile, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
facile, æquo animo, εὐκόλως.
facilem se præbere, παρέχω, vel ἐνδιδόναι ἑαυτὸν ἵλεων, vel ἵλεων.
facilis, ῥᾴδιος, ου, ὁ, εὔκολος, ου, ὁ, εὐχερής, εος, ὁ.
facilitas, εὐκολία, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ἡ, εὐχέρεια, ας, ἡ.
facilitas motum, εὐκολία, ας, ἡ.
facilitas sermonis, εὐπροσηγορία, ας, ας, ἡ.
facilius, ῥᾷον.
facillime, ῥᾷστα.
facillimus, ῥᾷστος, ου, ὁ, ῥήϊστος, ου, ὁ, ῥήϊστος, ου, ὁ, Poetice.
facinus in bonam partem, ἀνδραγάθημα, ατος, τό, in malam, κακούργημα, ατος, τό, ῥᾳδιούργημα, ατος, τό.
facinus præclarum, ἆθλημα, ατος, τό, καλὸν κἀγαθὸν ἔργον.
facinus audax, θερμὸν ἔργον.
facinus nefandum, ἀῤῥητουργία, ας, ἡ, μῦσος, εος, τό.
facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομέω.
facio, ποιέω, ῶ, δράω, ῶ, ἐνεργέω, ῶ, ἐργάζομαι.
facio sacra, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, οῦμαι.
facio, sacrifico, ῥέζω.
factio, φύσις, εως, ἡ, σύστασις, εως, ἡ, συνωμοσία, ας, ἡ.
factio, conspiratio, συνωμοσία, ας, ἡ, στάσις, εως, ἡ, μέθοδος, ου, ἡ, παρασκευή, ῆς, ἡ.
factio contraria, ἀντιστασιωτεία, ας, ἡ.
factionis contrariæ qui est, ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, ἀντιστασιαστής, οῦ, ὁ.
factiose, στασιαστικῶς.
factiosus sum, στασιάζω, ῶ.
factiosus, στασιώτης, ου, ὁ, στασιωτικός, ου, ὁ, στασιώδης, εος, ὁ.
factitius, σκευαστός, οῦ, ὁ, τεχνικός, οῦ, ὁ.
factito, ἐνεργέω, ῶ.
quo facto, ὅθεν δή.
facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
factor, ποιητής, οῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ.
factum, πρᾶξις, εως, ἡ, πρᾶγμα, ατος, τό, ἔργον, ου, τό.
factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ τὰ γεγενημένα ἀγένητα ποιεῖν.
post factum consultans, ἐπιμηθεύς, ου, ὁ.
factus, ποιητός, οῦ, ὁ, ῥεχθείς, έντος, ὁ, σκευαστός, οῦ, ὁ, [illegible], ου, ὁ.
factus bene, εὐποίητος, ου, ὁ εὔτυκτος, ου, ὁ.
factus ad amussim, ἀπηκριβωμένος, ου, ὁ.
facula, δᾳδίον, ου, τό.
facultas, ἐξουσία, ας, ἡ, δύναμις, εως, ἡ.
facultas datur, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ.
facultas dicendi, δεινότης, ητος, ἡ.
facultas est mihi, οἷός τε εἰμί, ἐξουσία, hinc εὐπορῶ εἰπεῖν, facultas est mihi dicendi.
facultatem do, παρέχω, ἐγχωρέω, ῶ.
facultates, id est, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, οὐσία.

facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
facundia, λογιότης, ητος, ἡ, εὐγλωττία, ας, ἡ, εὐέπεια, ας, ἡ.
facundia præditus, δυνάμενος λέγειν.
facundus, ἐλλόγιμος, ου, ὁ, εὐφραδής, έος, ὁ, εὐεπής, έος, ὁ, εὔγλωττος, ου, ὁ.
fæcibus expurgo, ὑλίζω, ἀφυλίζω.
fæculentus, τρυγηρός, οῦ, ὁ, τρυγώδης, εος, ὁ.
fæx, τρύξ, γός, ἡ, ὑποστάθμη, ης, ἡ.
fæx civitatis, συρφετώδης, ὄχλος.
fagineus, φήγινος, ου, ὁ, φηγίνεος, ου, ὁ.
fagus, φηγός, οῦ, ἡ.
falcatus, δρεπανοειδής, έος, ὁ.
falcatus ensis, ἅρπη, ης, ἡ, ξιφοδρέπανον, ου, τό, δρέπανον, ου, τό.
falco, ἱέραξ, ακος, ὁ.
fallacia, ἀπάτη, ης, ἡ, δόλος, ου, ὁ.
fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
fallax, ἀπατηλός, οῦ, ὁ, ἀπατητικός, οῦ, ὁ, ψευδής, έος, ὁ.
fallax ratiocinator, παραλογιστής, οῦ, ὁ.
falli spe, ψεύδεσθαι τῆς ἐλπίδος.
fallo, ἐξαπατάω, ῶ, ψεύδομαί τι, σφάλλω τινα.
fallere aures judicum, κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν.
fallere spem alicuius, ψεύδειν τινὰ ἐλπίδος.
falli qui non potest, ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ, ἀδιάψευστος, ου, ὁ.
falli qui facile potest, εὐεξαπάτητος, ου, ὁ, εὐαπάτητος, ου, ὁ.
fallit me opinio, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
fallor, ἁμαρτάνω, ἀπατῶμαι, οἴομαι, ἐξαπατῶμαι, οἴομαι, ψεύδομαι, διαψεύδομαι.
nisi fallor, εἰ μὴ.
falsarius, μεταγραφεύς, έως, ὁ, ψευδογράφος, ου, ὁ.
falsidicus, ψευδολόγος, ου, ὁ, ψευδέγγραφος, ου, ὁ.
falsitas, ψεῦδος, εος, τό.
falso, & false, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
falsum, ψεῦδος, εος, τό, ψευδές, έος, τό.
falsi causam dicere, ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυριῶν.
falsum jurare, ψευδορκέω.
falsus, a, um, ψευδής, έος, ὁ ἡ ἡ.
falsus spe, ψευσθεὶς ἐλπίδος.
falx, ἅρπη, ης, ἡ, δρεπάνη, ης, ἡ.
falx putatoria, κλαδευτήριον, ου, τό, κλαδευτήριον, ου, τό.
fama, φήμη, ης, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
fama bona, εὔκλεια, ας, ἡ.
fama mala, δυσφημία, ας, ἡ.
fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut fama est, ὡς λόγος, ὡς φασι.
fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
famam lædo, βλασφημέω, ῶ, δυσφημέω, ῶ.
fama, celebritas, ὄνομα, ατος, τό, κλέος, εος, τό.
famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
fama spargitur, φήμη κατασκεδάννυται.
fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
famelicus, βουλιμιῶν, ῶντος, ὁ, πεινητικός, οῦ, ὁ, πειναλέος, ου, ὁ, λιμώττων, οντος, ὁ.
fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, aut ἀποθνήσκειν.
fames, λιμός, οῦ, ὁ, πεῖνα, ης, ἡ, τροφῆς ὄρεξις.
fames magna, βουλιμία, ας, ἡ.
fame laboro, λιμαίνω, λιμώττω, πεινάω, ῶ, seu πεινῶ, ῶ.
famem excitans, πεινητικός, οῦ, ὁ.
famem pellens, ἄλιμος, ου, ὁ.
familia, οἰκία, ας, ἡ, οἰκετεία, ας, ἡ.
cum tota familia, πανοικί.
familiam rego, οἰκονομέω, ῶ.
pater familias, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ.
familiarem reddo, οἰκειόω, ῶ, συνοικειόω, ῶ.
familiares, οἱ, καθ᾽ ἡμᾶς.
familiaris, οἰκεῖος, ου, ὁ, & pro amico, συνήθης, εος, ὁ & ἡ, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἑταῖρος, ου, ὁ, significat etiam usitatum, εἰθισμένον.
familiaris rei jactura, οἰκοφθορία, ας, ἡ.
familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
familiarissimus, συνηθέστατος, ου, ὁ, ἀναγκαιότατος, ου, ὁ.
familiaritas, συνήθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
familiaritatem conciliare, συνήθειαν συνάγειν.
familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
famosus, περιβόητος, ου, ὁ, διαβόητος, ου, ὁ, ἄσημος, ου, ὁ, & cum in malam partem accipitur, δύσφημος, ου, ὁ.
famula, θεράπαινα, ης, ἡ, παιδίσκη, ης, ἡ, θεραπαινίς, ίδος, ἡ.
famularis, δοῦλος, ου, ὁ, δουλικός, οῦ, ὁ, ἀνδραποδώδης, εος, ὁ.
famulatus, θεραπεία, ας, ἡ.
famulitium, θεραπεία, ας, ἡ.

famulor, λατρεύω τινί, δουλεύω.
famulus, θεράπων, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, δοῦλος, ου, ὁ.
fanaticus, ἔνθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐνθουσιαστής, οῦ, ὁ.
fanaticorum more, ἐνθουσιαστικῶς.
fando inauditus, ἄπυστος, ου, ὁ.
fando audio, αἰσθάνομαι τῇ ἀκοῇ.
non fandus, infandus, ἀφθεγκτος, ἄρρητος, ὁ καὶ ἡ.
fandus, φατός, οῦ, ὁ, φατέος, ου, ὁ, ῥητός, οῦ, ὁ.
fanum, templum, ναός, οῦ, ὁ, ἱερόν, οῦ, τό, τέμενος, εος, τό.
fanum dedicare, ἀνιέναι τέμενος, Lucian.
far, farris, ζέα, ας, ἡ, vel ζειά, ας, ἡ.
farcimen, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
farcimina facio, ἀλλαντοποιέω, ῶ.
farciminum venditor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ.
farcimina vendo, ἀλλαντοπωλέω, ῶ.
farcio, συμπληρόω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ.
fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
farina, ἄλευρον, ου, τό, ἄλφιτον, ου, τό.
farinaceus, ἀλεύρινος, ου, ὁ.
farinæ subactio, τρῖψις, εως, ἡ, Aristot.
farinæ flos, πασπάλη, ης, ἡ.
farinarius, ἀλευρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
farrago, παμμιγία, ας, ἡ.
farreus, ζεϊνός, οῦ, ὁ, ἐκ τῆς ζειᾶς.
fartilis, σιτευτός, οῦ, ὁ.
fartor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, σιτευτής, οῦ, ὁ.
fartum, ἐμβεβλημένον, ατος, τό, σιτευτόν, οῦ, τό.
fartura, ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, σίτευσις, εως, ἡ.
fartus, ἐμπεπλησμένος, ου, ὁ.
fas est, θέμις ἐστί, ὅσιόν ἐστι.
non fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
per fas & nefas, παρὰ δικαίως, καὶ ἀδίκως.
fasces, ῥάβδοι, οἱ, ῥαβδουχία, ἡ.
fascia, ἐπίδεσμος, ου, ὁ, σπάργανον, ου, τό, ταινία, ας, ἡ.
fasciculus, δεσμίς, ίδος, ἡ.
fasciculus litterarum, φάκελος ἐπιστολῶν.
fascinatio, γοήτευμα, ατος, τό, βασκανία, ας, ἡ.
fascinator, & fascinatrix, βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
fascinum, γοητεία, ας, ἡ, βασκανία, ας, ἡ.
fascio, σπαργανίζω, σπαργανόω, ῶ.
fascis, δέσμη, ης, ἡ, φάκελος, ου, ὁ.
fasces Magistratuum insignia, αἱ ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι, τὰ τεθμιμα.
fasti, orum, ἐφημερίς, ίδος, ἡ, ἡμερολόγιον, ου, τό.
fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
fastidiose, ὑπερηφάνως.
fastidiosus, δύσκολος, ου, ὁ, ὑπερηφανικός, οῦ, ὁ, καταφρονητικός, οῦ, ὁ.
fastidium, καταφρόνησις, εως, ἡ, ἀηδία, ας, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τό.
fastidium afferens, ἀηδής, οῦ, ὁ, προσκορής, έος, ὁ, κατάκορος, ου, ὁ, δυσχερής, ου, ὁ.
fastigio, as, κορυφόω, ῶ.
fastigium, κορυφή, ῆς, ἡ, κολοφών, ῶνος, ὁ, ἄκρον, ου, τό.
fastuosus, ὑπερήφανος, ου, ὁ, ὑπέρογκος, ου, ὁ, ὑπερόπτης, ου, ὁ, ἀλαζών, όνος, ὁ καὶ ἡ, αὐχήεις, εντος, ὁ.
fastus, τῦφος, ου, ὁ, φρόνημα, ατος, τό, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
fastu elatus, ἐπαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας.
cum fastu loquor, μεγαλαυχέω, ῶ.
sine fastu, ἄτυφος.
fastus dies, δικάσιμοι ἡμέραι, & ἔνδικοι ἡμέραι.
fatalis necessitas, fatum, ἀνάγκη, ης, ἡ.
fatalis, εἱμαρμένος, ου, ὁ, μόρσιμος, ου, ὁ.
fateor, ἐξομολογέω, ῶ, ὁμολογέω, ῶ, σύμφημι.
fatidica, θεσπιῳδός, ας, ἡ, φοιβάς, άδος, ἡ.
fatidicus, ἔνθεος, ου, ὁ, μάντις, εως, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ.
fatigatio, κόπος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ.
fatigo, καταπονέω, ῶ, ἐνοχλέω τινί.
in fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
fatisco, χαίνω. pro deficere. ἀπαυδάω, ἐκλείπω.
fatuitas, εὐήθεια, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ.
fatue, εὐηθικῶς, μωρῶς.
fatum, εἱμαρμένη, ης, ἡ, ἀνάγκη, ης, ἡ.
fato decretum est, in fatis est, εἵμαρται.
fato assignatus, fatalis, εἱμαρμένος, ου, ὁ.
fato immaturo rapi, πρὸ ὥρας ἀναρπάζεσθαι.
fato felici natus, μοιρηγενής, έος, ὁ καὶ ἡ.
fatuum reddo, μωραίνω.
fatuus præ senio, ληρώδης, ου, ὁ.
fauces, λάρυγγες, οἱ.
fauces, angustiæ montium, στενά, τά.
fatuus, ἀνόητος, ου, ὁ, μωρός, οῦ, ὁ, ἠλίθιος, ου, ὁ.

faveo,

faveo, προσίθεμαι τινι, συμπράττω τινί.
faveo lingua, εὐφημέω, ῶ, εὐφημίζω.
favente Deo. σὺν θεῷ.
favere alicui, θεραπεύειν τά τινος, προσκεῖσθαι, cum dativo.
favilla, αἰθάλη, ης, ἡ, μαρίλη, ης, ἡ.
favillaceus, αἰθαλώδης, εος, ὁ, τεφρώδης, εος, ὁ.
favonius, ζέφυρος, ου, ὁ.
favor, εὔνοια, ας, ἡ, εὐνοία, ας, ἡ.
favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος, ου, ὁ.
favorabiliter. ἀσπαζομένως.
fausta acclamatio, εὐφημία, ας, ἡ, εὐφημισμός, ῦ, ὁ.
faustis acclamationibus prosequor, εὐφημέω. ῶ, ἐπευφημέω, ῶ καταφημέω, ῶ.
fauste, εὐτυχῶς.
faustitas, εὐτυχία, ας, ἡ.
faustus, εὐτυχής, εος, ὁ ἡ ἡ, αἴσιμος, ου, ὁ, δέξιος, ου, ὁ.
faustus dies, λευκὴ ἡμέρα.
fautor, συλλήπτωρ, ῦ, ὁ, παράκλητος, ου, ὁ, βοηθός, ῦ, ὁ, & ἐπικουρος, gen. ου, ὁ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ.
fautrix, συλλήπτρια, ας, ἡ, ἀμύντις, ιδος, ἡ.
favus, κηρίον, ου, τό.
faux, λάρυγξ, γγος, ὁ, φάρυγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ.
fax, δαΐς, ΐδος, ἡ, λαμπάς, αδος, ἡ.
faxo, ποιήσω μι, ποιήσω.

F E.

febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
febricula, πυρέτιον, ου, τό.
febrilis, πυρετικός, ῦ, ὁ.
febrilis horror, φρίκη, ης, ἡ.
febrili horrore corripior, φρικιάω, ῶ,
febris, πυρετός, ῦ, ὁ.
febris ardens, καῦσος, ου, ὁ.
febris quotidiana, ἀμφημερινός, πυρετός.
febris tertiana, ὁ τριταῖος.
febris tertiana laboro, τριταΐζω.
febris quartana, τεταρταῖος πυρετός, & simpliciter τεταρταῖος, ου, ὁ.
febre quartana laboro, τεταρταΐζω, τεταρταίῳ πυρέττω.
febris continua, λιπυρίας πυρετός.
februarius, φεβρουάριος, ου, ὁ.
f...s, ...ει, οἱ.
fel, fellis, χολή, ῆς, ἡ.
felicissime, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
felicissime vivo, τὰ βέλτιστα πράττω.
felicissimus sum omnium, ὑπερευδαιμονέω, ῶ.
felicissimus, πανευδαίμων, ονος, ὁ, τρισευδαίμων, ονος, ὁ, τρισολβίος, ου, ὁ.
felicitas, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
feliciter vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διαπλέκειν.
felis, αἴλουρος, ου, ὁ, γαλῆ, ῆς, ἡ.
felix, μακάριος, ου, ὁ, εὐδαίμων, ονος, ὁ, εὐτυχής, έος, ὁ, ὄλβιος, ου, ὁ ὄλβιος, ου, ὁ.
felix sum, εὐδαιμονέω, ῶ, πράττω μακαρίως.
felleus, χολώδης, εος, ὁ.
femen, inis, ὁ ἔσω μηρός, παραμήριον, ου, τό.
femoralia, περιζώματα, ων, τά.
femur. oris, μηρός, ῦ, ὁ.
fenestra, θυρίς, ίδος, ἡ.
fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
fenestratus, θυριδωτός, ῦ, ὁ.
fera, θήρ, ηρός, ὁ, θηρίον, ου, τό, θηρίον, ου, τό.
felicitas, εὐφορία, ας, ἡ, πολυκαρπία, ας, ἡ.
feralis, νεκρώσιμος, ου, ὁ, ἐπιτύμβιος, ου, ὁ.
ferax, fertilis, εὔφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, καρποφόρος, ου, ὁ.
ferax omnium, παμφόρος, ου, ὁ.
ferax tritici, πυροφόρος, ου, ὁ.
ferax vini, οἰνοφόρος, ου, ὁ, εὔοινος, ου, ὁ.
fercula, quæ singulis apponuntur, αἱ μερίδες.
ferculum, ἔδεσμα, ατος, τό, παράθεσις, εως, ἡ, φορεῖον, ου, τό.
fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ,
fere, immaniter, ἀγρίως.
ferendus, tolerabilis, ὑποστατός, ῆ, οἰστέος, ου, ὁ, οἰστός, ῦ, ὁ.
non ferendus, ἀνυπόστατος, ου, ὁ, ἄφορητος, ου, ὁ.
ferettum, φέρετρον, ου, τό, σορός, ῦ, ὁ, vel ἡ.
feriæ, ἑορταί, πανηγύρεις, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
feriatio, ἄργησις, εως, ἡ, σχολή, ῆς, ἡ.
ferinam faciem habens, ἀγριόμορφος, ου, ὁ.
ferino more, θηριωδῶς.
ferina, θήρειον, ου, τό.
ferinus, θήρειος, ου, ὁ, θηριώδης, εος, ὁ & ἡ.
ferio, percutio, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
ferio victimam, ῥαχίζω, κατάρχομαι.
ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
feritas, ἀγριότης, ητος, ἡ, θηριωδία, ας, ἡ.
ferme, μικροῦ δεῖν, μονονουχί, παρὰ μικρόν.
fermentatio, ζύμωσις, εως, ἡ.
fermentatus, ζυμίτης, ου, ὁ.
non fermentatus, ἄζυμος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fermento, ζυμόω, ῶ.
fermentum, ζύμη, ης, ἡ, ζύμωμα, ατος, τό.
fero, porto, φέρω, βαστάζω. aliquando tolero, ἀνέχω, πολλὰ χαρῶ. καρτερέω λιμόν, famem, ὑπομένω.
fero, consequor, reporto, εὑρίσκω, φέρω, ἀποφέρομαι.
fero consequor, ἀνάπτω, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, fero acceptum hoc tibi.
ægre fero, ἀγανακτέω, ῶ, ἄχθομαι, ἐπάχθομαι, ἀχθέω, ῶ, περιπαθέω, ῶ, δυσκολαίνω, σφαδάζω.
fero patienter, μακροθυμέω, ῶ.
fero conditionem, προκαλέομαι πρόκλησιν.
fero indigne, προσαγανακτέω, ῶ.
fero legem, νόμον εἰσφέρω, νομοθετέω, ῶ.
fero opem, ἐπικουρέω, ῶ, τιμωρέω, ῶ.
fero sententiam, ψηφοφορέω, ῶ.
præ me fero, δηλόω, ῶ, ἐνδείκνυμαι.
ferocia, ἀγριότης, ητος, ἡ, θράσος, εος, τό.
ferocio, is, ἀγριαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
ferociter, ἀγρίως.
ferox, ἄγριος, ου, ὁ, θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ferocem reddo, βαρβαρόω, ῶ, ἀγριόω, ῶ.
ferramentum, τὸ σιδήριον.
ferrarius, σιδηρικός, ῦ, ὁ.
ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι. præsentem statum.
ferre suffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
ferreus, σιδήρεος, ου, ὁ.
ferrugineus, σιδηροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ.
ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
ferrum, σίδηρος, ου, ὁ. Dicitur etiam τὸ σίδηρον in Comment. Homer. Iliad. ζ.
ferrum tracto, σιδηρεύω.
ferruminatio ossio fractorum, πώρωσις, εως, ἡ.
ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
fertilis. εὔφορος, ου, ὁ πολύφορος, ου, ὁ.
fertilitas, εὐθηνία, ας, ἡ, εὐφορία, ας, ἡ, πολυφορία, ας, ἡ.
fertiliter, εὐφόρως.
fervefacio, ἀναβράζω, & ἀναβράσσω, ἐκβράζω, ζέννυμι, & ζεννύω, ἀποζέω, ῶ.
fervefactus, ζεστός, ῦ, ὁ, ἀνάβραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀναζεσθείς, έντος, ὁ, ἀποζεσθείς, έντος. ὁ.
fervesco, ἀναζέομαι, οῦμαι, ἀποζέομαι, οῦμαι, ζέννυμαι.
fervens in pugna, θοόμαχος, ου, ὁ.
ferventer, & fervide, θερμαινόντως.
ferventissimus, κατάπυρος, ου, ὁ.
ferveo, & fervesco, ζέω, βράζω.
fervidus θερμός, ῦ, ὁ.
ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ, ῥάβδος, ου, ἡ.
fervor, ζέσις, εως, ἡ, βρασμός, ῦ, ὁ.
ferum vultum habens, ἀγριωπός, ῦ, ὁ καὶ ἡ.
ferus sum, ἀγριάζω.
ferus, θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἄγριος, ου, ὁ.
fessus, ἀνειμένος, ου, ὁ, κατάκοπος, ου, ὁ.
fessus sum labore, μογέω, ῶ, μογέω, & μογέω, Jonice, & Poetice.
festinare cogo, σπέρχω, διασπεύδω.
festinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
festinatio, σπουδή, ῆς, ἡ, ἔπειξις, εως, ἡ.
festinator, ἐπισπουδαστής, ῦ, ὁ, σπουδαστικός, ῦ, ὁ.
festine, σπουδαίως, ταχέως.
festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
festinus, ταχύς, έος, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ.
festive, ἀστείως, χαριέντως.
festive loquor, ἀστειολογέω, ῶ.
festivitas, ἀστειότης, ητος, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
festivus, κομψός, ου, ὁ, εὐτράπελος, ου, ὁ.
festivus admodum, περίκομψος, ου, ὁ.
festuca, κάρφος, εος, τό, φρύγανον, ου, τό.
festum, ἑορτή, ῆς, ἡ.
festum anniversarium, ἀμφιετηρίς, ίδος, ἡ.
festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
festus, a, um, ἑορτάσιμος, ου, ὁ.
festus dies, ἑορτή, ῆς, ἡ.
non festus, ἀνέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ. ἀνέορτος ἡμέρα, non festus dies.

F I.

fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
fibra, ἴς, ἰνός, ὁ.
fibræ, ἶνες, αἱ, λοβοί, οἱ.
fibula, πόρπη, ης, ἡ, περόνη.
fibula necto, περονάω, ῶ, προσπερονάω, ῶ, πορπακίζω, πορπάω, ῶ, ἐμπορπάω, ῶ.
fibulatus, ἐμπορπημένος, ου, ὁ, προσπεπορπημένος, ῦ, ὁ.
fibulo, πορπάω, ῶ, περονάω, ῶ,
ficedula, συκαλίς, ίδος, ἡ.
ficte, πεπλασμένως.
non ficte, ἀπλάστως, ἀδόλως.
fictile, κεράμιον, ου, τό, ὀστράκιον, ου, τό.
fictilia vasa, κεράμεια, τά, ὀστράκινα, τά,
fictilium venditor, κεραμοπώλης, ου, ὁ.
fictilia vendo, κεραμοπωλέω, ῶ.
fictilis, πλαστός, ῦ, ὁ, ὀστράκινος, ου, ὁ.
fictio, ποίησις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τό.
fictor, ποιητής, ῦ, ὁ, πλάστης, ου, ὁ.
fictrix, πλάστρια, ας, ἡ, ποιήτρια, ας, ἡ.
fictus, commentitius, ἐπίπλαστος, ου, ὁ, πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πλαστός, ῦ, ὁ, ἐπιποίητος, ου, ὁ.
non fictus, ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ, ἀληθινός, ῦ, ὁ, ἄδολος, ου, ὁ.
ficta loquens, πλαστολόγος, ου, ὁ.
fictus, πεπλασμένος, ου, ὁ, πλαστός, ῦ, ὁ.
fictus, formatus, πεπλασμένος, ου, ὁ, πλαστός, ῦ, ὁ.
ficulnus, ficulneus, σύκινος, ου, ὁ.
ficus, συκῆ, ῆς, ἡ, arbor, σῦκον, ου, τό, fructus.
ficos, comedens, συκοφάγος, ου, ὁ.
ficos comedo, συκάζω, σῦκα τρώγω.
fide mala ago, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
fide dignus, ἀξιόπιστος, ου, ὁ.
fidei commissum, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
fidei alicujus committo, παρακατατίθημί τινι, διαπιστεύω, ἐμπιστεύω, καταπιστεύω.
fidejussio, ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, διεγγύη, ης, ἡ, διεγγύησις, εως, ἡ.
fidejussor, ἐγγυητής, ῦ, ὁ.
fidejubeo, ἐγγυάομαι, ῶμαι.
fidelia, κεράμιον, ου, τό, ἀγγεῖον, ου, τό, λεκάνη, ης, ἡ, χύτρα, ας, ἡ.
fidelis, πιστός, ῦ, ὁ, ἀξιόπιστος, ου, ὁ.
fidelitas, τὸ πιστόν, πιστότης, ητος, ἡ.
fideliter, ἐγγυητικῶς, πιστῶς.
fidem facio, βεβαιόομαι, πιστόομαι.
fidem do, ἐγγυῶ, ἐπαγγέλλομαι, πίστιν ἐντίθημι.
fidem date, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
fidem date, & accipere, πίστιν διδόναι, καὶ δέχεσθαι.
fidem non habeo, ἀπιστῶ τινι.
fidem violare, παραβαίνειν τὴν πίστιν.
fidens, πίσυνος, ου, ὁ, & πεποιθώς, ότος, ὁ, προσανέχων, οντος, ὁ, θαρρῶν, οῦντος, θαρσαλέος, ου, ὁ.
fidenter, θαρσαλέως, θαρραλέως, καταθαρρούντως.
fidenti animo, παραστατικῶς.
fides, πίστις, εως, ἡ.
fides publica, ἀσφάλεια, ας, ἡ, βεβαίωσις, εως, ἡ.
fides, fidium, χορδή, ῆς, ἡ, κιθάρα, ας, ἡ.
fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν,
fidicen, κιθαρῳδός, ῦ, ὁ, κιθαριστής, ῦ, ὁ.
fidicula, λύριον, ου, τό.
fidiculæ, κόραξ, ακος, ὁ.
fidium cantus, ψάλμα, ατος, τό, ψαλμός, ῦ, ὁ.
fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεόν, Deo, θαρρέω.
fiducia, πεποίθησις, εως, ἡ, θάρσος, εος, τό.
fiducia præditus, θαρσαλέος, ου, ὁ, & θαρραλέος, ου, ὁ, θαρσύς, έος, εὐθαρσής, έος, ὁ.
fiduciæ expers, ἀθαρσής, έος, ὁ καὶ ἡ.
fiduciam affero, θαρσύνω, & θρασύνω & θαρρύνω.
fidus, πιστός, ῦ, ἀξιόπιστος, ου, ὁ.
figlina ars, κεραμική, ῆς, subaudi, τέχνη, κεραμευτική τέχνη.
figlina, officina figuli, κεραμεῖον, ου, τό.
figlina terra, κέραμος, ου, ὁ, πηλός, ῦ, ὁ.
figlinum opus, πλάσμα, ατος, τό.
figmentum, πλάσμα, ατος, τό.
figo, πήγνυμι, ἐρείδω, πηχνόω, ῶ.
figo obtutum, ἐμβλέπω.
figo pedes, ἐρείδομαι.
figularis, κεραμικός, ῦ, ὁ, κεράμεος, ου, ὁ.
figularis rota, τροχὸς τοῦ κεραμέως.
figulinus, κεράμεος, ου, ὁ, κεραμευτικός, ῦ, ὁ, κεραμικός, ῦ, ὁ.
figulus, κεραμεύς, έως, ὁ, πλάστης, ου, ὁ, πηλοπλάστης, ου, ὁ, πηλουργός, ῦ, ὁ, πηλοποιός, ῦ, ὁ.
figura, σχῆμα, ατος, τό, τύπος, ου, ὁ.
figura, translatio, τρόπος, ου, ὁ.
figurata dictio. μεταφορά, ᾶς, ἡ.
figurate loquor, σχηματίζω, τροπολογέω, ῶ.

[illegible], τροπικὴ λέξις, τροπολογία, ας, ἡ.
figuratio, σχηματισμός, ῦ, ὁ.
figuro, σχηματίζω, πλάττω.
fila aranei, ἀράχνια, ων, τά.
filo deduco, κρέκω, vel ἴχνια κατάγω, κατακλώθω.
filia, θυγάτηρ, τέκος, & κόρη, ἡ.
filiola, θυγάτριον, ου, τό, παιδίον, ου, τό, θῆλυ, νος, τό.
filiolus, παιδίον, ου, τό, υἱίδιον, τό, παιδίον, ου, τό.
filius, υἱός, ῦ, ὁ, τέκνον, ου, τό, παῖς, δός, ὁ.
filius unicus, μονογενὴς κόρος.
filix, herba, πτερίς, ίδος, ἡ.
filum, νῆμα, τος, τό. σπάρτη, ης, ἡ, ῥάμμα, ατος, τό.
filum Parcarum, κλωστήρ, ῆρος, ὁ.
fimbria, κράσπεδον, ου, τό, θύσανος, ου, κροσσός, ῦ, ὁ.
fimbriatus, θυσανόεις, εντος, ὁ, κροσσωτός, ῦ, ὁ.
fimetum, κοπρών, ῶνος, ὁ.
fimus, κόπρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, σκύβαλον, ου, τό.
finalis, τελευταῖος, ου, ὁ.
findo, σχίζω, διαρρήσσω, ῥήγνυμι.
fine carens, ἀτελεύτητος, ου, ὁ.
fine fine, διὰ βία, διόλου.
finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
finem facere dicendi, καταλύειν τὸν λόγον, τέλος μύθου ἐπιθεῖναι, Poetice.
finem impono, ὁρίζομαι τέλος, παύομαι τοῦ δρόμου, finem currendi facio.
finem imponere orationi, καταπαύω τὸν λόγον.
fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι. pro simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
finio, τελέω τι, τελευτῶ λόγον.
finio, definio, ὁρίζω, ἀφορίζω.
finire vitam, καταλύω τὸν βίον.
finis, τέλος, εος, τό, πέρας, ατος, τό, τελευτή, ῆς, ἡ, τέρμα, ατος, τό.
finis, limes, terminus, ὅρος, ου, ὁ, πέρας, ατος, τό, τέρμα, ατος, τό.
finitimus, πρόσορος, ου, ὁ, ὅμορος, ου, ὁ, πρόσχωρος, ου, ὁ.
finitor, ὁριστής, ῦ, ὁ, τελεστής, ῦ, ὁ.
finitus, πεπερασμένος, ου, ὁ, ὡρισμένος, ου, ὁ.
fio, fis, γίνομαι, & γίγνομαι, ὑπάρχω.
fit pro evenit, συμβαίνει.
fiat, γινέσθω.
fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν, ἐστι.
fieri non potest, οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστι.
fieri potest, ut, δύναται, sequente infinito.
fieri non potest, quin, ὅπως, οὐκ ἔστιν, ὅπως, ου, οὐχ οἷόν τε.
firmamentum, στερέωμα, ατος, τό, ἔρεισμα, ατος, τό.
firmatus, ἑδραῖος, ου, ὁ.
firme, & firmiter, βεβαίως, στερεῶς.
firmitas, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, στερεότης, ητος, ἡ.
firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
firmus, stabilis, βέβαιος, ου, ὁ, στερεός, ῦ, ὁ, ἑδραῖος, ου, ὁ.
fiscella, θίβη, ης, ἡ, ταλαρίσκος, ου, ὁ. pro capistro, φιμός, ῦ, ὁ.
fiscus, ærarium, φίσκος, ου, ὁ, ταμιεῖον, ου, τό.
fissilis, σχιστός, ῦ, ὁ.
fissio, σχίσις, εως, ἡ.
fissura, σχισμή, ῆς, ἡ, σχίσμα, ατος, τό, ῥαγάς, άδος, ἡ.
fissura manuum, χιμέτλον, ου, τό, vel χιμέτλα. per catachresim significat etiam fissuram pedum.
fissura manuum, vel pedum laboro, χιμετλιάω, ῶ.
fissus, σχιστός, ῦ, ὁ, διαρρώξ, ῶγος, ὁ, σχιστός, ῦ, ὁ.
fistuco, as, ἐδαφίζω.
fistula, σύριγξ, ιγγος, ἡ, δόναξ, ακος, ὁ, αὐλός, ῦ, ὁ.
fistula cano, συρίζω, ἰαύω, vel ἰύζω.
fistulæ cantus, συριγμός, ῦ, ὁ.
fistulator, συριστής, ῦ, ὁ, αὐλητής, ῆρος, ὁ.
fistulosus, συριγγώδης, εος, ὁ.
fixus, πεπηγμένος, ου, ὁ, πηκτός, ῦ, ὁ.

F L.

flabellum, & flabrum, ῥιπίς, ίδος, ἡ, ῥιπίδιον, ου, τό.
flaccesco, χαλάω, ῶ, μαραίνομαι.
flacciditas, μαλακότης, ητος, ἡ, μαρασμός, ῦ, ὁ.
flaccidus, χαλαρός, ῦ, ὁ, πλαδαρός.
flaccidum reddo, μαραίνω, ἀπομαραίνω, πλαδαρόω, ῶ.
flagellatio, μάστιξις, ῦ, μαστίγωσις, εως, ἡ, μαστίγωμα, τος, τό.
flagellator, μαστιγίας, ου, ὁ.
flagello, μαστίζω, ῥαπίζω τι, μαστιγόω, ῶ.
flagellum, μάστιξ, ιγος, ἡ.
flagitiosus, μοχθηρός, ῦ, ὁ, ὑβριστής, ῦ, ὁ, πονηρός, ῦ, ὁ.
flagitiosa vita, βδελυρία, ας, ἡ.
flagitiose, βδελυρῶς.
flagitiose vivo, ἀσελγαίνω, ἀκοσμέω, ῶ.
flagitium, μοχθηρία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ.
flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάσασθαι κακά.
flagito, ἐνοχλέω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
flagrantia, φλογμός, ῦ, ὁ, καῦμα, ατος, τό.
flagrare desiderio, ποθεῖν τινα, vel τι, ἐπιποθέω τι.
flagro, φλέγομαι, cum dativo.
flagro studio insano, μαίνω, ῶ.
flagris cædo, μαστίζω, ἀλοάω, ῶ, θωμίζω, vel θωίζω, μαστιγόω, ῶ.
flamen, inis, ἱερεύς, έως, ὁ.
flamma, φλόξ, ογός, ἡ.
flammeus, φλογόεις, εντος, ὁ, φλογερός, ῦ, ὁ.
flatulentus, πνευματώδης, εος, ὁ, ὁ, ἐμφυσώδης, εος, ὁ.
flatus, πνοή, ῆς, ἡ.
flatum ventris emitto, βδέω, διαπνέω, & Poetice διαπνείω.
flaveo, ξανθίζω, πυρρίζω.
flavesco, ξανθίζομαι.
flavus, ξανθός, ῦ, ὁ, πυρρός, ῦ, ὁ.
flavam cæsariem habens, ξανθόκομος, ου, ὁ, & ξανθοκόμης, ου, ὁ.
flebilis, πολύδακρυς, υος, ὁ, δακρυώδης, εος, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ.
flebili voce loquor, κινύρομαι, μινυρίζω.
flebiliter, οἰκτρῶς.
flecto genu, γόνυ κάμπτω.
flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω, ῶ.
flendus, θρηνητέος, ου, ὁ, κλαυστέος, ου, ὁ.
fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
flere facio, κλαυθμυρίζω.
sine fletu, ἀκλαυτί, & ἀκλαυστί, ἀδακρύτως, & ἀδακρυτί.
fletus, κλαυθμός, ῦ, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, ὀδυρμός, ῦ, ὁ.
flexanima oratio, λόγος ψυχαγωγός.
flexibilis, καμπτικός, ῦ, ὁ, λυγώδης, εος, ὁ.
flexibilitas, εὐκαμψία, ας, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ.
flexibiliter, ὑγρῶς.
flexilis, λυγώδης, εος, ὁ.
flexio, κάμψις, εως, ἡ, καμπή, ῆς, ἡ.
flexuosus, καμπύλος, ου, ὁ.
flexus, us, καμπή, ῆς, ἡ, κάμψις, εως, ἡ.
flexu difficilis, δυσκαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
flexu facilis, εὐκαμπής, έος, ὁ, εὔκαμπτος, ου, ὁ.
flo, spiro, πνέω, φυσάω, ῶ.
floccifacio, ὀλιγώρως ἔχω τινός, οὐδενὸς ποιῶ, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
floccus, κροκίς, ίδος, ἡ, κνέφαλον, ου, τό.
floreo, ἀνθέω, ῶ. pro vigeo, ἀκμάζω. pro felix sum, εὐδαιμονέω, ῶ, εὐτυχέω, ῶ.
flores colligo, ἀνθολογέω, ἀνθολογῶ.
floride, ἀνθηρῶς.
floriditas, ἀνθοσμία, ας, ἡ, Poetice.
floridus, εὐανθής, έος, ὁ, ἀνθηρός, ῦ, ὁ.
flos, oris, ἄνθος, εος, τό. ἄνθη, ης, ἡ.
flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
flosculus, ἀνθύλλιον, ου, τό.
fluctuatio, κύμανσις, εως, ἡ, κυμάτωσις, εως, ἡ.
fluctuatio animi, ταλαντεία, ας, ἡ.
fluctuo, & fluctuor, κυματίζομαι, κυμαίνομαι. per metaphoram ταράττομαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι.
fluctus, κῦμα, ατος, τό.
parvus fluctus, κλυδώνιον, ου, τό.
fluentum, ῥεῖθρον, ου, τό, ῥεῦμα, ατος, τό.
fluide, ὑγρῶς.
fluidus, ῥευματικός, ῦ, ὁ, κατάρρυτος, ου, ὁ.
fluito, ἐπιπολάζω.
flumen, ποταμός, ῦ, ὁ.
flumine secundo natare, κατὰ ῥοῦν, κατὰ ῥοῦν νήχεσθαι.
flumineus, ποτάμιος, ου, ὁ.
fluminis more, ποταμηδόν, δίκην ποταμοῦ.
fluo, ῥέω, καταρρέω, νάω, λείβω, ὀχέω.
fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος, ου, ὁ.
fluvius, ποταμός, ῦ, ὁ.
fluxe, ῥευστῶς.
fluxio, ῥοή, ῆς, ἡ, διάρροια, ας, ἡ.
fluxione laborans, ῥευματικός, ῦ, ὁ.
fluxione laboro, ῥευματίζω.
fluxus, a, um, ῥευστός, ῦ, ὁ, ῥυτός, ῦ, ὁ, pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ.
fluxus, us, ῥύσις, εως, ἡ, ῥοή, ῆς, ἡ.

F O.

focus, ἐσχάρα, ας, ἡ, ἑστία, ας, ἡ.
foco eodem utentes, ὁμοκάπνιοι, ων, οἱ.
fodico, νύττω, σκαλίζω.
fodina, μέταλλον, ου, τό, μεταλλεία, ας, ἡ.
fodina argenti, ἀργυρεῖον, ου, τό, μεταλλεῖα τοῦ ἀργυρίου.
fodina auri, χρυσεῖον, ου, τό, χρυσωρυχία, ας ἡ, & χρυσωρυχεῖον, ου, τό.
fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
fodio puteum, φρεωρυχέω, ῶ, & φρεωρυκτέω, ῶ.
fœcunda, εὔτοκος, ου, ἡ.
fœcunde, γονίμως.
fœcunditas, εὐφορία, ας, ἡ, πολυγονία, ας, ἡ.
fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
fœcundus, εὔφορος, ου, ὁ, ἔγκαρπος, ου, ὁ, εὔτοκος, ου, ὁ.
fœde, αἰσχρῶς.
fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
fœderati, ὑπόσπονδοι, ων, οἱ, σύμμαχοι, ων, οἱ.
fœderatorum more, φιλίως, ἐνσπόνδως.
fœdifragus, παράσπονδος, ου, ὁ, ἄσπονδος, ου, ὁ.
fœditas, αἶσχος, εος, τό, αἰσχρότης, ητος, ἡ.
fœdissime, αἴσχιστα.
fœdo, μολύνω, μιαίνω.
fœdus, συνθήκη, ης, ἡ, σπονδή, ῆς, ἡ.
fœdus facere cum aliquo, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, σπένδεσθαί τινι, vel πρός τινα, σπονδοποιεῖσθαι. σπονδάς, & ὅρκια τέμνειν, κατατίθεσθαι.
fœdus servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις φυλάττειν τὰς συνθήκας.
contra fœdus, perfide, παρασπόνδως.
contra fœdus facio, παρασπονδέω, ῶ.
fœderis sanctio, συνωμοσία, ας, ἡ.
fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
fœdus, a, um, deformis, αἰσχρός, ῦ, ὁ, δυσειδής, έος, ὁ, μιαρός, ῦ, ὁ.
fœmina, γυνή, κός, ἡ, θήλεια, ας, ἡ, θῆλυ, εος, τό.
fœminam repræsento, γυναικίζω.
fœmineum ingenium, θηλύτης, ητος, ἡ.
fœmineus partus, θηλυτοκία, ας, ἡ.
fœmineum partum edo, θηλυτοκέω, ῶ.
fœmineus, θηλυκός, ῦ, ὁ, θηλυπρεπής, έος, ὁ.
fœmineus sexus, γένος τὸ θῆλυ.
fœmininus, θηλύτροπος, ου, ὁ.
fœneratio, δανεισμός, ῦ, ὁ, δάνεισμα, ατος, τό.
fœneratitius, δανειστικός, ῦ, ὁ.
fœneratitia pecunia, δάνεισμα, ατος, τό.
fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
fœnerator, δανειστής, ῦ, ὁ, τοκιστής, ῦ, ὁ.
fœneratoria ars, ὀβολοστατική, ῆς, ἡ.
fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
fœniculum, μάραθρον, ου, τό.
fœnile, χορτοδοχεῖον, ου, τό.
fœnisecium, χορτοκοπία, ας.
fœnum, χόρτος, ου, ὁ, πόα, ας, ἡ.
fœnus, τόκος, ου, ὁ, δάνειον, ου, τό, δάνεισμα, ατος, τό.
fœnore accipio, δανείζομαι.
cum fœnore beneficium referre, ἀμείβεσθαι σὺν ἐπικαρπίᾳ.
fœteo, δυσωδέω, ῶ, μυδάω, ῶ, κακῶς ὄζω.
fœtidus, δυσώδης, εος, ὁ & ἡ, βρομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
fœtidum os habens, ὀζόστομος, ου, ὁ.
fœtor, δυσωδία, ας, ἡ, κακοσμία, ας, ἡ.
fœtor alarum, γράσος, ου, ὁ, κινάβρα, ας, ἡ, τράγος, ου, ὁ.
fœtura, γέννημα, ατος, τό, γονή, ῆς, ἡ.
fœtus abigens medicamentum, ἐκβόλιον, ου, τό.
fœtum edo, λοχεύω, & λοχεύομαι.
fœtum immaturum pario, ὠμοτοκέω, ῶ.
fœtus, us, γόνος, ου, ὁ, ἔκγονον, ου, τό, ἐπιγονή, ῆς, ἡ.
foliosus, φυλλώδης, εος, ὁ & ἡ, πολύφυλλος, ου, ὁ.
folium, φύλλον, ου, τό, πέταλον, ου, τό.
foliis abundans, φυλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
foliis carens, ἄφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ.
folia spargo, φυλλοβολέω, ῶ.
folia emitto, frondesco, φυλλιάω, ῶ.
foliolum, φυλλάριον, ου, τό.
folliculus, θυλάκιον, ου, τό, φυσάριον, ου, τό.
follis, φῦσα, ης, ἡ, θύλακος, ου, ὁ, ἀσκίδιον, ου, τό.
follis, pilæ genus, κώρυκος, ου, ὁ. scribitur & κώρυκος, ου.
follibus accendo, ἀναφυσάω, ῥιπίζω.
fomentatio, θάλψις, εως, ἡ.
fomentum, θαλπτήριον, ου, τό, θάλψις, εως, ἡ.
fomes, ὑπέκκαυμα, ατος, τό, ἔναυσμα, ατος, τό, ζώπυρον, ου, τό.

fons, πηγή, ῆς, ἡ, κρήνη, ης, ἡ.
fontanus, πηγαῖος, ου, ὁ, κρηναῖος, ου, ὁ.
fonticulus, πηγίδιον, ου, τό.
foramen, ὀπή, ῆς, ἡ, πόρος, ου, ὁ, τρύπημα, ατος, τό. τρῆμα, ατος, τό.
foramen acus, κέαρ, ατος, τό.
foramen auris, κόχλος, ου, ὁ.
foraminosus, τρηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
foras, ἔξω, ἐκτός, θύραζε.
foras ejicio, ἀποθυρόω, ῶ.
forceps, πυράγρα, ας, ἡ, λαβίς, ίδος, ἡ.
forceps cancrorum, χηλή, ῆς, ἡ.
forceps fabrilis, πυράγρα, ας, ἡ.
fore, ἔσεσθαι.
forem, fores, foret, γενοίμην.
forensis, ἀγοραῖος, ου, ὁ, δικανικός, ῆ, ὁ.
forensis gratia, ἀγοραῖος χάρις.
forensium rerum peritus, ἀγοραῖος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fores, θύραι, αἱ, δικλίδες, αἱ, θυρώματα, ων, τά.
fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
forfex, ψαλίς, ίδος, ἡ.
forfice abscindo, ἀποψαλίζω, ψαλίζω.
forfices. ψαλίδες, αἱ.
forficula, ψαλίδιον, ου, τό.
fori, καταστρώματα, ων, τά.
forica, ἀφεδρών, ῶνος, ὁ.
forinsecus, θύραθεν, ἔξωθεν.
foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
foris pernocto, θυραυλέω, ῶ.
forma, ἰδέα, ας, ἡ, μορφή, ῆς, ἡ, σχῆμα, ατος, τό, τύπος, ου, ὁ.
forma rei cujusque, κατάστασις, εως, μορφή, ῆς, ἡ.
forma decora, εὐμορφία, ας, ἡ.
forma indecora, δυσμορφία, ας, ἡ, ἀμορφία, ας, ἡ, αἰσχος, ους, δυσειδεια, ας, ἡ.
forma carens, ἄμορφος, ου, ὁ, ἀνείδεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
forma conspicuus, ἀγλαόμορφος, ου, ὁ.
in aliam formam verto, μεταμορφόω, ῶ, μεταλλάσσω, vel άττω.
formatio morum, πλάσις, εως, ἡ.
formatio, μόρφωμα, ατος, τό, πλάσις, εως, ἡ, τύπωσις, εως, ἡ.
formator, πλάστης, ου, ὁ, πλάστος, ῆ, ὁ.
formica, μύρμηξ, ηκος, ὁ.
formicarum agmen, μυρμηκιά, ᾶς, ἡ, μυρμήκων, ὄχλος, ὁ.
formicosus, μυρμηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
formicula, μυρμήκιον, ου, τό.
formidabilis, φοβερός, ᾶ, ὁ, φοβερός, ᾶ, ὁ.
formidabiliter, φοβερῶς.
formidator, ἀγωνιάων, ου, ὁ.
formido, inis, φόβος, ου, ὁ, δέος, έος, τό, φρίκη, ης, ἡ.
formido, metuo, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
formidolosus, περίφοβος, ου, ὁ, κατάφοβος, ου, ὁ, φοβερός, ᾶ, ὁ.
formidolos sum, φοβερὸς γίνομαι.
formo, σχηματίζω τι, τυπόω, ῶ, μορφόω, ῶ.
formositas, εὐμορφία, ας, ἡ, καλλονή, ῆς, ἡ, κάλλος, εος, τό.
formosus, εὐειδής, έος, ὁ, εὔμορφος, ου, ὁ, εὐσχήμων, ονος, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ, καλός, ῆ, ὁ.
formosam faciem habens, καλλιπρόσωπος, ου, ὁ, καλλιπάρηος, ου, ὁ, εὐπρόσωπος, ου, ὁ, καλλιπρόσωπος, ου, ὁ.
formula, σχημάτιον, ου, τό, γραμματεῖον, ου, τό.
fornax, κάμινος, ου, ὁ καὶ ἡ, βαῦνος, ου, ὁ.
fornax fusoria, χωνευτήριον, ου, τό, χόανος, ου, ὁ, seu χόανον, ου, τό.
fornicatio, πορνεία, ας, ἡ.
fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
fornix, icis, καμάρα, ας, ἡ, & pro lupanari, πορνεῖον, ου, τό.
fors, τύχη, ης, ἡ, δαίμων, ονος, ὁ.
forsan, forsitan, ἴσως, τυχόν, τάχα τι.
fortassis, ἴσως.
forte fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
si forte, εἴ ποτε.
ne forte, μή ποτε.
nisi forte, ἐὰν μὴ ἄρα. ἐκτὸς εἰ μή.
forte, ἴσως, τυχόν, συμβάν.
fortifico, ἰσχυροποιέω, διαστηρίζομαι, κρατύνω, ῶ.
fortis, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, ἰσχυρός, ᾶ, ὁ, κρατερός, ᾶ, ὁ.
fortis supra modum, ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ὑπερθύμιος, ου, ὁ.
forti animo sum, εὐψυχέω.

fortem virum me præsto, ἀνδραγαθίζομαι, ἀνδραγαθέω, ῶ.
fortissimus, ἀνδρειότατος, ου, ὁ, ἄριστος, ου, ὁ.
fortiter, εὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
fortiter agere, ἀλκάζειν.
fortiter ferre, εὐφόρως φέρειν.
fortitudo, ἀνδρεία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ, ἰσχύς, ύος, ἡ.
fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
fortuitus, τυχηρός, οῦ, ὁ, τυχαῖος, ου, ὁ.
fortuna, τύχη, ης, ἡ, δαίμων, ονος, ὁ, κλῆρος, ου, ὁ.
fortunæ bona, τὰ παρὰ τῆς τύχης.
fortunæ indulgentia, ῥαστώνη, ης, ἡ.
fortunæ committo, παρακατατίθημι, παρακατατίθεμαι.
fortunam omnem experiri, ἀναρρίπτειν πάντα κύβον.
fortunæ, facultates, βίοτος, ου, ὁ, ὄλβος, ου, ὁ, χρήματα, των, τά, τὰ ὄντα, τὰ ὑπάρχοντα, οὐσία, ας, ἡ, κτήματα, ατων, τά, βοσκήματα, ατων, τά.
fortuna prospera, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
fortuna prospera uti, εὐπράττειν, vel, καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, εὐημερεῖν.
fortuna adversa, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ.
adversa fortuna uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
fortunate, εὐδαιμόνως, εὐθήμως, εὐτυχῶς, sive εὐτυχῶς, τυχηρῶς.
fortunatus, εὐτυχής, έος, ὁ, εὐδαίμων, ονος, ὁ, μακάριος, ου, ὁ.
fortuno, ὀλβίζω.
foruli, θυλάκια, ων, τά.
forum, ἀγορά, ᾶς, ἡ, πωλητήριον, ου, τό.
forum nundinarium, ἐμπόριον, ου, τό, & ἐμπορεῖον, ου, τό.
forum piscarium, ἰχθυοπωλεῖον, ου, τό.
forum rerum venalium, ἀγορὰ τῶν ὠνίων, ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, & simpliciter ἀγορά.
in forum, εἰς ἀγοράν, ἀγοράνδε.
forum judiciale, δικαστήριον, ου, τό.
fossa, τάφρος, ου, ὁ, λάκκος, ου, ὁ, διῶρυξ, υχος, ὁ.
fossilis, ὀρυκτός, ῆ, ὁ.
fossio, ὄρυγμα, ατος, τό, διορυχή, ῆς, ἡ.
fossor, σκαπτήρ, ῆρος, ὁ, ὀρυκτήρ, ῆρος, ὁ.
fossura, ὄρυγμα, ατος, τό.
fossus, κατορυκτός, ῆ, ὁ, κατῶρυξ, υχος, ὁ.
fotus, particip. θαλφθείς, έντος, ὁ.
fotus, us, πύρωσις, ἄλεως, ἡ, περιβολή, ῆς, ἡ.
fovea, βόθυνος, ου, ὁ, βόθρος, ου, ὁ, τάφρος, ου, ὁ.
foveo, θάλπω, περιέπω, ῶ.
foveo bellum, πολεμοτροφέω, ῶ.
foveor spe inani, ὑποθάλπομαι ἐλπίδι.

F R.

fraces, τρύξ, υγός, ἡ, περιπίσματα, τά, στέμφυλα, τά.
fractio, κάταγμα, ατος, τό, κλάσις, εως, ἡ.
fractor, κατάκτης, ου, ὁ.
fractura, κλάσις, εως, ἡ, σύντριμμα, ατος, τό.
fractus, a, um, κεκλασμένος, ου, ὁ, κεκλασμένη, ης, ἡ, κεκλασμένον, ου, τό. κατεαγώς, ότος, ὁ, κατεαγυῖα, ας, ἡ, κατεαγός, ότος, τό.
fractus senio, ἀπειρηκὼς γήρᾳ.
fractus deliciis, τεθρυμμένος, ου, ὁ, ἁβρυντος, ου, ὁ.
fractus morbo, κεκολουμένος νόσῳ, pro νόσῳ, Poetice.
fractus viribus, ἐκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fractu difficilis, δυσκατέαγος, ου, ὁ. ἄθραυστος, ου, ὁ, δυσκατάκλαστος, ου, ὁ.
fractu facilis, θρυπτός, ῆ, ὁ, εὔθραυστος, ου, ὁ, εὔκλαστος, ου, ὁ, εὐάγωγος, ου, ὁ, sive εὐάγωγος, ου, ὁ.
fræno, χαλιναγωγέω, ῶ, ἀμπυκάζω, ἡνιάζω, κημάζω, χαλινόω, ῶ, ἐγχαλινόω, ῶ.
fræno carens, ἀχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀχαλίνωτος, ου, ὁ.
fræno rego, χαλιναγωγέω, ῶ.
frænum, χαλινός, οῦ, ὁ.
frænum respuo, ἀφηνιάζω.
frænum mandens, χαλινοφάγος, ου, ὁ.
frænum injicio, ἐγχαλινόω.
fræni amans, φιλήνιος, ου, ὁ.
fræni patiens, ταλαύνιος, ου, ὁ εὐήνιος, ου, ὁ.
fræna aurea habens, χρυσήνιος, ου, ὁ.
fraga, orum, κόμαρα, ων, τά.
fragilis, ψαθυρός, οῦ, ὁ, εὔθραυστος, ου, ὁ, θραυστός, ῆ, ὁ.
fragilitas, εὐθραυστον, ου, τό, ψαθυρότης, ητος, ἡ.
fragiliter, ψαθυρῶς.

fragmen, & fragmentum, κλάσμα, ατος, τό, θρύμμα, ατος, τό.
fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ου, ὁ.
fragor nubium, ῥῆξις, νεφῶν.
fragorem edo, κροτέω, ῶ, δουπέω, ἐπιδουπέω, ῶ, παταγέω, ῶ, ῥαθαγέω, ῶ, σμαραγέω, ῶ, σμαραγίζω.
fragrans, εὔοσμος, ου, ὁ, εὐώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
fragrantia prata variis floribus, ἀνθεσμοῖσι λειμῶνες. Aristophanes.
fragrantia, εὐωδία, ας, ἡ, εὐῶδες, εος, τό.
fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
framea, ῥομφαία, ας, ἡ.
frangere animum, δουλοῦσθαι τὴν γνώμην.
frangere animum deliciis, ἀπαλύνειν, διαθρύπτειν.
frangere navim, ναυαγέω τὸ πλοῖον, & ναυαγέω absolute.
frangere vires, παρίημι.
frangere lapides, λιθοθλάω.
frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
frangi malis, κάμπτεσθαι.
frangi qui nequit, ἄκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
frango, κλάω, ἀπορρήγνυμι, θλάω.
frater, ἀδελφός, οῦ, ὁ, κασίγνητος, ου, ὁ.
fratre uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
fratre carens, ἀνάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fratres ex eadem patre, ὁμοπάτριοι ἀδελφοί.
fratres ex eadem matre, ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι.
fraterculus, ἀδελφίδιον, ου, τό.
fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
fraternitas, ἀδελφότης, ητος, ἡ.
fraternus, ἀδελφικός, ου, ὁ, ἀδελφός, ῆ, ὁ.
fraterna societas, ἀδελφιξις, εως, ἡ.
fratrum odium, μισαδελφία, ας, ἡ.
fratrum osor, μισάδελφος, ου, ὁ.
fratricida, ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ.
fraudator, ἀποστερητής, ῆ, ὁ, συλητής, ου, ὁ.
sine frauda, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
fraudo, ἀποστερέω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, παρακρούω, παραλογίζομαι.
fraudulenter, ἀπατηλῶς, δολερῶς.
fraudulenter ago, ἀλωπεκίζω. δολιεύομαι.
fraudulentia, ἀπάτη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudulentus, ἀπατηλός, ῆ, ὁ, δολερός, ου, ὁ.
fraus, ἀπάτη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudes oppono fraudibus, ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι.
fraudes struere, πλέκειν μηχανάς.
fraudum excogitator, κακορράφος, ου, ὁ.
fraudum excogitatio, κακορραφία, ας, ἡ.
fraxineus, μέλινος, ου, ὁ.
fraxinus, μελία, ας, ἡ.
fremebunde, βρυχηδόν.
fremebundus, φριμάττων, οντος, ὁ.
fremitus, βρόμος, ου, ὁ, βρυγμός, οῦ, φρύαγμα, ατος, τό.
cum fremitu, βρυχηδόν, βρυχηδόν.
fremitus militum in pugna, ἀλαλαγμός, οῦ, ὁ.
fremitum edo, ἐπιρροθέω, ῶ, ἀναβρυχάομαι, ῶμαι.
fremo, ἐμβριμάομαι, φριμάττω.
frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
frendere dentibus, βρύχειν τοὺς ὀδόντας.
frequens, συχνός, ῆ, ὁ, θαμινός, ῆ, ὁ, πυκνός, ου, ὁ.
frequenter, αἰεὶ & αἰέν, συχνῶς, πολλάκις.
frequentia, πλῆθος, εος, τό, σύλλογος, ου, ὁ.
frequentia hominum, πολυανθρωπία, ας, ἡ.
frequentia habitatorum, συνοίκησις, εως, ἡ.
frequentissime, συνεχέστατα.
frequento, φοιτάω, ῶ, εἰς τὸ διδασκαλεῖον, scholam: πολὺς διατρίβω.
fresus, vel fressus, ἐρικτός, ῆ, ὁ.
fretum trajicio, πορθμεύω, & πορθμεύομαι.
fretum, πορθμός, οῦ, ὁ, συνοχή, ῆς, πέλαγος, εος, τό.
fretus, confisus, πεποιθώς, ότος, ὁ, τεθαρρηκώς, ότος, ὁ.
friabilis, εὔθρυπτος, ου, ὁ, ψαθυρός, ᾶ, ὁ.
friatio, θρύψις, εως, ἡ.
frico, ψήχω, ἀνατρίβω.
frictus, frictio, τρίψις, εως, ἡ, ἐπίτριμμα, ατος, τό.
frictus, a, um, πεφρυγμένος, ένου, ὁ.
frigefacio, ψύχω.
frigo, φρυγάω, ῶ, & φρύγω, ῶ, κατα ψύχομαι.
frigeo, remissus sum, ἀναπίπτω.
frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
frigide, ψυχρῶς.
frigiditas, ψυχρότης, ητος, ἡ.
frigidus, ψυχρός, ᾶ, ὁ.
frigida dictio, ψυχρολογία, ας, ἡ.
frigida oratione utor, ψυχρολογέω, ῶ.
frigidus in verbis, & jejunus, ψυχρός, ᾶ, ὁ, metaphorice.

frigo, coquo in fartagine, φρύγω ω, τηγανίζω.
frigus, oris, κρύος, ου, τὸ, ψῦχος, εος, τὸ, ῥῖγος, εος, τὸ.
frigore obtorpesco, μυλλαίνω, ῶ, μυλλαίνω, ῶ.
præ frigore tremo, βαμβαλίζω.
frigus intensum, κρυμὸς, ῦ, ὁ.
frigus, matutinum, πηδόων, οντος, ὁ.
frio, tero, λεπτοποιέω, ῶ, λεπτύνω, θρύπτω.
fritillus, πύργος, ου, ὁ.
frivolus, ψυχρολόγος, ου, ὁ, φλυαρὸς, ῦ, ὁ.
frivolas res consectans, μικρολόγος, ῦ, ὁ.
frixio, φρυγμὸς, ῦ, ὁ.
frixio in fartagine, τηγανισμὸς, ῦ, ὁ.
frixus, φρυκτὸς, ῦ, ὁ.
frondator, κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, φυλλοτομεὺς, έως, ὁ.
frondeo, φυλλοφορέω, ῶ, ἀποφυλλίζω.
frondosus, πολύφυλλος, ου, ὁ, φυλλώδης, εος, ὁ.
frons, frondis, φύλλον, ου, τὸ, πέταλον, ου, τὸ, κλάδος, ου, ὁ.
frondes amitto, φυλλοῤῥοέω, ῶ.
frondibus luxurio, φυλλομανέω, ῶ.
frons contracta, ὀφρὺς, ύος, ἡ, metaphorice.
frons inverecunda, τὸ σκυλακῶδες.
frons in acie militari, μέτωπον, ου, τὸ, στόμα, ατος, τό.
frons, frontis, μέτωπον, ου, τό.
frontale, κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, προμετωπίδιον, ου, τό.
frontem contrahere, τὸ μέτωπον συνάγειν.
frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
frontem latam habens, εὐρυμέτωπος, ου, ὁ.
frontem caperatam habens, σκυθρωπὸς, ου, ὁ.
adversa fronte, μετωπηδόν.
fronte perfricta, ἀπηρυθριασμένος.
in fronte collocatus, προτεταγμένος, ου, ὁ.
frontis inspector, μετωποσκόπος, ου, ὁ.
frontis rugæ, ἀμαρυγαὶ, ῶν, αἱ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ῥυσὶς, ίδος, ἡ.
fructifer, φερέκαρπος, ου, ὁ, καρπόκαρπος, ου, ὁ, ἐγκαρπεῖος, ου, ὁ, ἔγκαρπος, ιος, ὁ, καρπίμος, ου, ὁ, καρποφόρος, ου, ὁ ἡ, καρποφόρος, ου, ὁ.
fructifico, ἐνκαρπέω, ῶ.
fructum annuum fero, ἐνιαυτοφορέω, ῶ, ἐνιαυτοφορέω, ῶ.
fructum capio, ἀπολαύομαι, ύσομαι, γεωργέω, ῶ, ἀπολαύω, καρποῦμαι, ῶμαι, καρπίζομαι, καρπόω, ἐκκαρποῦμαι, ὀνίνημι, ῶ, ἀπολαύω, & ὄναμαι.
fructus decerpo, seu colligo, καρπίζω, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
fructum percipio ex calamitatibus Reipublicæ, γεωργῶ τὰς συμφοράς, vel καρποῦμαι τὰς τῆς πόλεως συμφοράς.
fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
fructuosus, πολύκαρπος, ου, ὁ, ἔγκαρπος, ου, ὁ.
fructus, καρπὸς, ῦ, ὁ.
fructus autumnales, ὀπωρισμὸς, ῦ, ὁ.
fructus semper habens, ἀείκαρπος, ου, ὁ.
fructus aureos ferens, χρυσόκαρπος, ου, ὁ.
fructus cereales colligo, χρυσόκαρπος, ου, ὁ.
fructus fero, gigno, ἐκκαρπέω, ῶ.
fructus mature reddo, πρωϊκαρπέω, ῶ.
fructuum ubertas, εὐκαρπία, ας, ἡ, καρποφορία, ας, ἡ.
fructus, commodum, utilitas, καρπὸς, ῦ, ὁ, ἀπόλαυσις, εως, ἡ, ὄνησις, εως, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
fructus, & utilitatis aliquid percipere ex aliquo, ἀγαθόν τι ἐκκαρποῦσθαι τινος.
frugalis, χρηστὸς, ῦ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, ἐγκρατὴς, έος, ὁ.
frugalis mensa, λιτὴ τράπεζα.
frugalitas, λιτότης, ητος, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, λιτῶς.
ad frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
fruges, καρπὸς, ῦ, ὁ, ἐπικαρπία, ας, ἡ.
fruges consumere natus, σιτοφάγος, ου, ὁ.
frugi, χρηστὸς, ῦ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, ἐσθλὸς, ου, ὁ.
frugi homo, ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ, λιτὸς, ου, ὁ.
frugifer, καρποφόρος, ου, ὁ, ζείδωρος, ου, ὁ.
nullius frugis, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἄχρειος, ου, ὁ.
fruitio, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.
frumentaceus, σιτικὸς, ῦ, ὁ, ὁ.
frumentaria navis, σιταγωγὸς ναῦς.
frumentariæ rei penuria laborare, ἐν σιτοδείᾳ γίγνεσθαι.
frumentarius, σιτικὸς, ῦ, ὁ.
frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, ου, ὁ, σιτοπώλης, ου, ὁ.
frumentatio, σιτολογία, ας, ἡ, ἐπισιτισμὸς, ῦ, ὁ, σίτισις, εως, ἡ, σιτωνία, ας, ἡ.
frumentator, σιτολόγος, ου, ὁ, σιτώνης, ου, ὁ.
frumentatum excurrere, προνομὴν ποιεῖσθαι, σιτολογεῖσθαι.
frumentor, σιτολογέω, ῶ, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω, ῶ.

frumentum, σῖτος, ου, ὁ.
frumentum turcicum, ..., ου, ὁ, σῖτος, ου, ὁ.
frumentum præbeo, σιτοποιέω.
frumentum veho, σιταγωγέω, ῶ, σιτηγέω, ῶ, & σιταγωγίαν σιταγωγῶ. Lucianus.
frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genitivo.
fruor otio, καρποῦμαι σχολήν: ἀπολαύω σχολῆς.
frustatim, κατὰ μέρη.
frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀνήνυτα.
frustra verba facere, ματαίως λέγειν.
frustra conari, ματαιοπονεῖν.
frustra laborare, μάτην πονεῖν, ματαιοπονεῖν.
frustrari spe, διαμαρτάνειν τῆς ἐλπίδος, vel ἀποτυγχάνειν.
frustrari spem, προδιδόναι τὰς ἐλπίδας.
frustratio, ἀπάτη, ης, ἡ, ἀπότευγμα, ατος, τό.
frustratio opinionis, ἀπορία, ας, ἡ.
frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ῶ, ἀποτυγχάνω.
frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος.
frustulum, ψωμίον, ου, τὸ, τμηχίον, ου, τό.
frustum, τμῆμα, ου, ὁ, ψωμὸς, ῦ, ὁ, θρύμμα, ατος, τό.
in frusta concido, ἀρταμέω, ῶ.
frustum panis, ψωμὸς, ῦ, ὁ, ἄρτου κλάσμα, θρύμμα, ατος, τό.
frutetum, θαμνὼν, ῶνος, ὁ, ἄλσος, εος, τό.
frutex, θάμνος, ου, ὁ.
fruticetum, θαμνώδης τόπος.
frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
fruticosus, θαμνώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.

F U.

fucatus, φυκωθεὶς, έντος, ὁ.
fucata facies, γραφὴ, ῆς, ἡ.
fuco, as, κομμόω, ῶ, κοσμέω, ῶ, φαρμάσσω, seu ἄπτω, φυκόω, ῶ.
fucare comam, ἐψιάσασθαι τὴν κόμην.
sine fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
fuco carens, ἄφυκος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
fucus, φῦκος, εος, τὸ. pro fraude, φενακισμὸς, ῦ, ὁ.
fucus orationis, ὡραϊσμὸς, ῦ, ὁ.
fucus pro ape sine spiculo, κηφὴν, ῆνος, ὁ.
fuga, φυγὴ, ῆς, ἡ, διαφυγὴ, ῆς, ἡ, φύξις, εως, ἡ.
fuga laboris, φυγοπονία, ας, ἡ.
fugam capessere, φυγὴν αἱρεῖσθαι, φεύγειν.
in fugam conjicio, τρέπω, & σοῦσθαι, σοῦμαι.
in fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
fugax, φυγαδικὸς, ῦ, ὁ, φυγὰς, άδος, ὁ, δραπέτης, ου, ὁ.
fugiendus, φευκτὸς, ῦ, ὁ, ἀναμίλλητος, ου, ὁ, ἡ.
fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνειν.
fugere velis remisque, φεύγειν φυγῇ ἀνάγκῃ.
fugitive, δραπετικῶς.
fugitivus, δραπέτης, ου, ὁ, φυγὰς, άδος, ὁ.
fugito, δραπετεύω.
fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιοῦμαι τῶν πολεμίων, hostes, διώκω.
fui, ἦν, ἐγενόμην.
fulcimentum, ἔρεισμα, ατος, τὸ, στήριγμα, ατος, τό.
fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
fulcio columnis, διαστυλόω, ῶ.
fulcrum, ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, ἔρεισμα, ατος, τό.
fulcrum tori, sive pes lecti, ἐνήλατον, ου, τὸ, ἐρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ἡ.
fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
fulgetrum, ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, στεροπὴ, ῆς, ἡ.
fulgidus, αὐγήεις, ου, ὁ καὶ ἡ, σελασφόρος, ὁ, ἡ, λαμπρὸς, ου, ὁ, στιλπνὸς, ῦ, ὁ, φαιδρὸς, ῦ, ὁ, φαεινὸς, ῦ, ὁ, παμφεγγὴς, έος, ὁ, φαέθων, ου, ὁ, φλογερὸς, ῦ, ὁ, φλογόεις, εντος, ὁ, φλογωπὸς, ου, ὁ, φλογώδης, ες.
fulgor, ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, στεροπὴ, ῆς, ἡ.
fulgorem emitto, ἐκλάμπω, ἀπολάμπω.
fulgorem reflecto, ἀνακλάω, ἀπαυγάζω, ῶ.
fulgur, σέλας, ατος, τὸ, αὐγὴ, ῆς, ἡ.
fulgura ferens, ἀστραπηφόρος, ου, ὁ.
fulguralis, ἀστραπαῖος, ου, ὁ.
fulguratio, ἀστραπὴ, ῆς, ἡ.
fulguro, ἀστράπτω, ἀναστράπτω.
fulguro circumquaquaque, ἀναστράπτω.
fulica, αἴθυια, ας, ἡ.
fuliginosus, αἰθαλόεις, εντος, ὁ, αἰθαλώδης, εος, ὁ, & Poetice, κελαινὸς, εντος, ὁ, λιγνυώδης, εος, ὁ, λιγνυώδης, εος, ὁ, ἡ.
fuligo, λιγνὺς, ύος, ἡ, καπνία, ας, ἡ, ἄσβολος, ου, ἡ, αἰθάλη, ης, ἡ.
fullo, γναφεὺς, έως, ὁ.

fullonia, γναφεῖον, ου, τὸ, & γναφεῖον, ου, τό.
fullonicus, κναφικὸς, ῦ, ὁ, seu γναφικὸς, ῦ, ὁ.
fullonicam exerceo, κναφεύω, seu γναφεύω.
fulmen gerens, κεραυνοφόρος, ου, ὁ.
fulmen, κεραυνὸς, ῦ, ὁ.
fulminis in modum coruscans, κεραυνοφαὴς, έος, ὁ.
fulmine tangi, κεραυνοῦσθαι.
fulmine ictus, κεραύνιος, ου, ὁ, κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ.
fulminator Jupiter, τερπικέραυνος, ου, ὁ.
fulmineus, κεραύνιος, ου, ὁ.
fulmino, κεραυνόω, ῶ, κεραυνοβολέω, ῶ.
fulvus, κιῤῥὸς, ῦ, ὁ, πυῤῥὸς, ῦ, ὁ.
fumarium, κάπνη, ης, ἡ, καπνοδόχη, ης, ἡ.
fumatio, καπνισμα, ατος, τό.
fumidus, καπνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
fumigo, καπνίζω.
fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
fumosus, καπνώδης, εος, ὁ, ψολόεις, εντος, ὁ.
fumus, καπνὸς, ῦ, ὁ, ψόλος, ου, ὁ.
fumo infesto, τύφω καπνῷ, τυφόω, ῶ.
in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, οῦμαι, & ἐκτύφομαι.
in fumum redigo, ἐκτυφόω, ῶ, ἐκτύφω.
fumi vortex, πλοκαμὸς, ου, ὁ.
funale, λαμπὰς, άδος, ἡ.
funambulus, σχοινοβάτης, ου, ὁ.
functio, ἐνέργεια, ας, ἡ, ἐντελέχεια, ας, ἡ.
functio ecclesiastica, λειτουργία, ας, ἡ, λειτούργημα, ατος, τό.
functus, πλέων, οντος, ὁ, ἐνεργήσας, ὁ.
funda, rete piscatorium, βόλος, ου, ὁ, ἀμφίβληστρον, ου, τό.
funda, σφενδόνη, ης, ἡ, χερμαστὴρ, ῆρος, ὁ.
funda emissus, ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ, ἡ.
funda disjicio, διασφενδονάω, ῶ, & έω, ῶ.
funda utor, σφενδονάω, ῶ, & έω, ῶ.
sine fundamento, ἀθεμέλιος, ου, ὁ:
fundamentum, θεμέλιον, ου, τὸ, βάσις, εως, ἡ.
fundamenta jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, ἀρχὴν βάλλεσθαι θεμέλιον, κρηπῖδα.
fundamenta jacere libertatis, βάλλεσθαι κρηπῖδα ἐλευθερίας.
fundamenta profunda habens, βαθυκρηπὶς, ῖδος, ὁ, καὶ ἡ, εὐθεμέθλος, ου, ὁ.
fundamentis emo, ἀποθεμελιόω, ῶ, ἐξεδαφίζω.
fundator, θεμελιωτὴς, ου, ὁ.
fundatus, τεθεμελιωμένος, ου, ὁ.
fundens verba sine judicio, & delectu, ἀκριτόμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ.
funditor, σφενδονήτης, ου, ὁ, seu σφενδονιστὴς, ου, ὁ.
funditus, πρόῤῥιζα, ἐκ ῥιζῶν, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
funditus evello, ἐκριζόω.
funditus evertere urbes, πόλεις ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι.
fundo, as, θεμελιόω, ῶ, καταβάλλω.
fundo, is, ἐκχέω, ῶ, σπένδω, καταχέω, ῶ, χεύω.
fundo lacrymas, κατείβω δάκρυα, χέω, & στάζω δάκρυα, λείβω δάκρυα.
fundo verba vana, κενοφωνέω, ῶ.
fundo, liquefaciendo diffluere facio, χέω.
fundo aurum, χρυσοχοέω, ῶ.
fundo, in fugam verto, κατατρέπω, & κατατρέπομαι.
fundo carens, ἀπυθμὴν, ένος, ὁ.
fundum, πυθμὴν, ένος, ὁ, βένθος, εος, τὸ, δάπεδον, ου, τό.
fundum navis, γάστρα, ας, & γάστρη, ης, ἡ, quod significat etiam fundum vasis, ἀμφιμήτριον, ου, τό.
in fundo maris, πρὸς τῷ ἐδάφει τῆς θαλάσσης.
fundus, χωρίον, ου, τὸ, ἀγρὸς, ῦ, ὁ.
fundus exiguus, agellus, χωρίον, ου, τό.
funebris, ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἐπικήδειος, ου, ὁ, ἐνταφιος, ου, ὁ.
funebris oratio, μνημόσυνος λόγος, ἐπιτάφιος λόγος.
funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
funereus, ἐντάφιος, ου, ὁ, κήδειος, ου, ὁ.
funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
funes nautici, ἀπόγεια, ων, τὰ, ἐπίγυια, ων, τὰ, πρυμνήσια, ων, τὰ ἡ ὁ.
funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μυσοφορέω, ῶ.
funestus, ὀλέθριος, ου, ὁ, ἐναγὴς, έος, ὁ.
funesta hora, λοίγιος ὥρα.
fungor magistratu, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, ἀρχὰς μεταχειρίζομαι τὰς τῆς πόλεως.
fungor munere Ecclesiastico, λειτουργέω, ῶ.
fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποπληρῶ, πράττω τὰ προσήκοντα, ἐκπληρόω, ῶ.
fungosus, μυκητώδης, εος, ὁ.
fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, ὁ, βωλίτης, ου, ὁ.

fungus ellychnii, μύκης, ητος, & μύκης, ὁ.
funiculus, σχοινίον, ου, τό, καλῴδιον, ου, τό, σπάρτον, ου, ἡ.
funis, σχοῖνος, ου, ὁ σπάρτον, ου, ἡ.
funus, κηδεία, ας, ἡ, τάφος, ου, ὁ.
funeris curator, κηδεμών, όνος, ὁ.
funus curo, κηδεύω τινά.
funus efferre, ἐκφέρω νεκρόν, vel ἀναθανόντα.
prodire in funus, ἐς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
fur, κλέπτης, ου, ὁ, κλωψ, ωπός, ὁ, φώρ, φωρός, ὁ.
fur nocturnus, νυκτικλέπτης, ου, ὁ.
furum princeps, ἀρχικλέπτης, ου, ὁ.
furacissimus, παγκλέπτης, ου, ὁ.
furacitas, κλεπτοσύνη, ης, ἡ.
furaciter, κλεπτικῶς.
furax, ἐπίκλοπος, ου, ὁ, κλεπτικός, οῦ, ὁ.
furca, δίκρανον, ου, τό.
furcifer, κάθαρμα, ατος, τό.
furens, ἐμμανής, έος, ὁ, μανικός, οῦ, ὁ.
furens Deorum instinctu, θεομανής, έος, ὁ.
furens amore, ἐρωτομανής, έος, ὁ, ἐρωμανής, έος, ὁ.
furens ventis mare, ἀνεμώδης θάλασσα.
furenter, μανικῶς.
furfur, πίτυρον, ου, τό.
furfuraceus, πιτυρώδης, εος, ὁ.
furfurea, πίτυρα, ων, τα.
furia, ἐριννύς, ύος, ἡ, ἀλάστωρ, ορος, ὁ καὶ ὁ. Δἰμωνίς, ίδος, ἡ.
furiæ, ἐριννύες, αἱ, ἀλάστορες, οἱ, καὶ αἱ, Εὐμενίδες, αἱ.
furialis, μανιώδης, εος, ὁ, ἐμμανὴς, ου, ὁ.
furibundus, οἰστρόμανος, ου, ὁ. μανιώδης, εος, ὁ.
furiis agitatus, ποινήλατος, ου, ὁ.
furiis agito, ποινηλατέω, ῶ.
furiose, μανικῶς.
furiosus, μανιώδης, εος, ὁ, μανικός, οῦ, ὁ.
furnaria, ἀρτοποιεῖον, ου, τό.
furnarius pani, κλιβανίτης, ἄρτος.
furnus, κλίβανος ου, ὁ, ἰπνός, οῦ, ὁ.
furo, is. ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
furo vehementer, ἐκμαίνομαι.
furo bacchantium more, βακχεύω, & βακχεύομαι, ἐκβακχεύομαι.
furore, vel œstro agitatus, οἰστροπλήξ, ῆγος, ὁ.
furore agitor, οἰστρηλατέομαι, οῦμαι.
furore lymphato corripior, νυμφιάω, ῶ.
furore percitus, μανιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, μαινόμενος, ου, ὁ.
furore plenus, ἐμμανής, έος, ὁ, αἱμομανής, έος, ὁ.
in furorem ago, & agor, παρακινέω, ῶ.
in furorem versus, παρακινών, οῦντος, ὁ, παρακεκινηκώς, ότος, ὁ.
furor, oris, μανία, ας, ἡ, ἡ διανοίας παραφορά.
furor, κλέπτω, κλωπεύω, συλάω.
furore corripi, ὁρμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζω.
furtim, κλεψιμαίως, λαθραίως, λάθρα.
furtivus, κλεψίμαιος, ου, ὁ, λαθραῖος, ου, ὁ.
furtum, κλοπή, ῆς, ἡ, κλέμμα, ατος, τό.
in furto deprehendo, φωράω, ῶ, ἐπιφωράω, ῶ.
furti socius, συγκλέπτης, ου, ὁ.
furvus, niger, ὀρφναῖος, ου, ὁ, μέλας, ανος, ὁ, ἀμαυρός, οῦ, ὁ.
fuscina, δίκρανον, ου, τό, τρίαινα, ης, ἡ, ἰχθυόκεντρον, ου, τό.
fuscus, ὑπομέλας, ου, ὁ.
fuse, χύδην.
fusilis, χυτός, οῦ, ὁ, ῥυτός, οῦ, ὁ, χωνευτός, οῦ, ὁ.
fusor, χωνευτής, οῦ, ὁ.
fusor argenti, ἀργυροχόος, ου, ὁ.
fusor auri, χρυσοχόος, ου, ὁ.
fusorium instrumentum, χωνεῖον, ου, τό.
fusorius, χωνευτικός, οῦ, ὁ.
fustis, βάκτρον, ου, τό, ῥόπαλον, ου, τό, ξύλον, ου, τό.
fuste cædo, ξυλοκοπέω, ῶ, ῥαπίζω, τυμπανίζω.
fusura, χύσις, εως, ἡ, χεῦμα, ατος, τό.
fusus, a, um, χυτός, οῦ, ὁ, χυθείς, έντος, ὁ.
fusus longe lateque, ἐκχύμενος, ου, ὁ.
fusus, i, ἄτρακτος, ου, ὁ, κλωστήρ, ῆρος, ὁ.
fusum torqueo, ἠλακάτην τροχαλίζω.
futilia dicere, ματαιολογέω.
futilis, χαῦνος, ου, ὁ, φλύαρος, οῦ, ὁ.
futilitas, φλυαρία, ας, ἡ, ματαιότης, ητος, ἡ.
futuro tempore, ὑστέρῳ χρόνῳ.
in futurum, εἰσαῦθις.
futurus, a, um, γενησόμενος, ου, ὁ, μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος, ου, ὁ.

G A.

GÆsum, teli genus, γαισός, οῦ, ὁ.
galbanum, χαλβάνη, ης, ἡ.
galea, κόρυς, υθος, ἡ, λόφος, ου, ὁ, πήληξ, ηκος, ἡ, περικεφαλαία, ας, ἡ.
galea cristata, κορυθαία, ας, ἡ.
galeam quassans, κορυθαίολος, ου, ὁ.
galeam auream habens, χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ.
galea tegi, κράνει σκέπεσθαι.
galeatus, κορυστής, οῦ, ὁ.
galericum, πιλίδιον, ου, τό, πιλίσκος, ου, ὁ, φενάκη, ης, ἡ.
galerita, κορυδαλλίς, οῦ, ἡ, κόρυς, θος, ὁ.
galerus, & galerum, πέτασος, ου, ὁ, πίλημα, ατος, τό.
galla, κηκίς, ίδος, ἡ.
gallicinium, ἀλεκτροφωνία, ας, ἡ.
gallina, ἀλεκτορίς, ίδος, ἡ.
gallinaceus, ἀλεκτορικός, οῦ, ὁ.
gallinaceus pullus, ὀρνίθιον, ου, τό, & ὀρνιθάριον, ου, τό.
gallinago, σκολόπαξ, ακος, ὁ.
gallus, ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, ἀλεκτρυών, όνος, ὁ καὶ ἡ.
gammarus, ἀστακός, οῦ, ὁ.
ganea, πορνεῖον, ου, τό.
ganeones, ἄσωτοι, οἱ, γαστρίμαργοι, οἱ.
ganeum, ἀσωτεῖον, ου, τό.
gangræna laborare, γαγγραινοῦσθαι.
gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
gannio, κνυζάω, ῶ, & κνυζέω, ῶ, ὑλακτέω, ῶ.
gannitus, κνυζηθμός, οῦ, ὁ, κνύζημα, ατος, τό.
gargarizo, γαργαρίζω.
gargarizare aquam in ore, ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, ὕδατι ἀποσχαλαίζω.
gargarizatio, γαργαρισμός, οῦ, ὁ, ἀποσχαλισμός, οῦ, ὁ.
garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ῶ, ληρέω, ῶ, ἀδολεσχέω, ῶ, κωτίλλω.
garrulitas, ἀδολεσχία, ας, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ, μακρολογία, ας, ἡ.
garrulus, ἀδόλεσχος, ου, ὁ, λάλος, ου, ὁ, στωμύλος, ου, ὁ.
garum, γάρον, ου, τό.
gaudeo, ἐπιγηθέω τινί, ἥδομαι τινος, χαίρω.
gaudere aliqua re, φαιδρύνομαι. ἐφήδεσθαι.
cum gaudio, ἀσμένως, γεγηθότως.
gaudio efferor, ἀγάλλομαι.
gaudio summo afficior, καγχαλάω, ῶ.
gaudium afferens, ἐπίχαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
gaudium, χαρά, ᾶς, ἡ, χάρμα, ατος, τό.
gausape, ἀμφίμαλλον, ου, τό.
gaza, γάζα, ης, ἡ, θησαυρός, οῦ, ὁ.
gazophylacium, γαζοφυλάκιον, ου, τό.

G E.

gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
gelasco, πήγνυμαι.
gelatio, πῆξις, εως, ἡ.
gelatus, παγείς, έντος, ὁ.
gelidus, κρυερός, οῦ, ὁ, ψυχρός, οῦ, ὁ.
gelo, as, κρυσταλλόομαι, πήγνυμι.
gelu, κρυμός, & κρυμνός, οῦ, ὁ, κρύος, εος, τό.
gelo adstrictus, παγετώδης, εος, ὁ, πηκτός, οῦ, ὁ.
gelu constringo, ἀποπήγνυμι, κατάγνυμι.
gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
gemebundus, στενάζων, οντος, ὁ.
gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτόκιστα.
gemellos pario, διδυμοτοκέω, ῶ.
gemellus, διδυμάων, ονος, ὁ, δίδυμος, ου, ὁ.
geminatio, διπλασιασμός, οῦ, ὁ, διδύμωσις, εως, ἡ, ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ.
gemini uno partu editi, δίδυμοι, οἱ, διδυμάονες, οἱ.
gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
geminorum partus, διδυμοτοκία, ας, ἡ.
geminus, δίδυμος, ου, ὁ, δισσός, οῦ, ὁ.
gemisco, στένω ἐπί τινι, στενάζω.
gemitibus circumsono, περιστένομαι, περιστεναχίζομαι.
sine gemitu, ἀστενάκτως.
gemitus, στεναγμός, οῦ, ὁ.
gemma, λίθος, ου, ἡ.
gemma in viribus, ὀφθαλμός, οῦ, ὁ.
gemmeus, διάλιθος.
gemmo, λιθίζω, & de vite, ὀφθαλμίζω.
gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
gena, γένυς, υος, ἡ, παρειά, ᾶς, γνάθος, ου, ἡ.
genis pulchris, εὐπάρειος, ου, ὁ, καλλιπάρηος, ου, ὁ.
genas candidas habens, λευκοπάρειος, vel λευκοπάρηος, ου, ὁ.
genas minio infectas habens, μιλτοπάρηος, ου, ὁ.
genealogia, γενεαλογία, ας, ἡ.
gener, γαμβρός, οῦ, ὁ.
generalis, γενικός, οῦ, καθολικός, οῦ, ὁ.
generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
generatim, κατὰ γένη.
generatio, γένεσις, εως, ἡ, γονή, ῆς, ἡ.
generator, γεννητής, οῦ, ὁ.
generatus, γεννητός, οῦ, ὁ.
genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένους ὤν, ὁ ἐγγύτατος γένει.
generis auctor, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγός. γενάρχης, ου, ὁ, ἀρχιγένεθλος, ου, ὁ, προγεννήτωρ, ορος, ὁ.
generis ejusdem, ὁμογενής, έος, ὁ, ὁμοειδής, έος, ὁ, & ὁμοιοειδής, έος, ὁ, ὁμόφυλος, ου, ὁ.
generis promiscui, ἐπίκοινος, ου, ὁ, & Attice ἀρσενόθηλυς, ου, ὁ.
genero, τίκτω, fœminarum; γεννάω vero virorum.
generose, γενναίως.
generositas, εὐγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, ητος ἡ.
generosus, γενναῖος, ου, ὁ. εὐγενής, έος, ὁ.
generosus animus, ἀρρενωπός, οῦ, ὁ, & ἀρρενωπία, ας, ἡ.
minime generosus, δυσγενής, έος, ὁ, ἀγεννής, έος, ὁ, καὶ ἡ, & ἀγενής, έος, ὁ, ἡ.
generosa e stirpe ortus, εὐγενής, έος, ὁ, εὐγένειος, ου, ὁ, γενναῖος, ου, ὁ.
genialis, γαμήλιος, ου, ὁ, γενικός, οῦ, ὁ.
genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορταστικῶς.
geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατηδόν.
geniculatus, πολυγόνατος, ου, ὁ, γονατώδης, εος, ὁ.
geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
genitale, αἰδοῖον, ου, τό.
genitalis, γεννητικός, οῦ, ὁ, γενέθλιος, ου, ὁ, γόνιμος, ου, ὁ.
genitor, γενέτης, ορος, ὁ, γενέτωρ, ορος, ὁ.
genitor omnium, παγγενέτωρ, ου, ὁ.
genitrix, γενέτειρα, ας, ἡ.
genitrix Dei, Θεοτόκος, ου, ἡ.
genitura, γένεσις, εως, ἡ, γονή, ῆς, ἡ, γόνος, ου, ὁ, ὄχευμα, ατος, τό.
genitus, γεγεννημένος, ου, ὁ, γεννηθείς, έντος, ὁ.
genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
genius, δαίμων, ονος, ὁ.
genius bonus, vel malus, ἀγαθὸς, aut κακὸς δαίμων.
gens, ἔθνος, εος, τό, γενεά, ᾶς, ἡ. pro familia, φῦλον, ου, τό.
gentiana, γεντιανή, ῆς, ἡ.
gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔθνη.
gentilis, ἐθνικός, οῦ, ὁ, ὁμόφυλος, ου, ὁ.
gentilis, qui ejusdem generis & familiæ est, γεννήτης, ου, ὁ.
gentilium more, ἐθνικῶς.
genu, γόνυ, ατος, τό.
genuflecto, γονάζομαι, γονυπετέω, ῶ.
genuflexio, γονυκλισία, ας, ἡ, ὄκλασμα, ατος, τό, ὄκλασις, εως, ἡ, ὀκλασία, ας, ἡ.
in genua procumbo, ὀκλάζω.
genuini dentes, κραντῆρες, οἱ, σωφρονιστῆρες, οἱ.
genuinus, γνήσιος, ου, ὁ.
genus, progenies, stirps, γένος, εος, τό, γενεά, ᾶς, ἡ, γέννημα, ατος, τό, ῥίζα, ης, ἡ, σπορά, ᾶς, ἡ, φυλή, ῆς, ἡ, φῦλον, ου, τό, φίτυμα, ατος, τό.
genus dicendi Asiaticum; ζῆλος Ἀσιανός, Plutarchus.
genus humanum, βίος ἀνθρώπων, τὸ θνητὸν γένος.
genus orationis, χαρακτήρ, ῆρος, ὁ.
genus apud Logicos, γένος, εος, τό, εἶδος, εος, τό.
geographia, γεωγραφία, ας, ἡ.
geographus, γεωγράφος, ου, ὁ.
geometra, γεωμέτρης, ου, ὁ.
geometria, γεωμετρία, ας, ἡ.
geometrice, γεωμετρικῶς.
geometricus, γεωμετρικός, οῦ, ὁ.
germana soror, αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ.
germane, id est, sincere, ἀδελφικῶς, γνησίως.
germania, Γερμανία, ας, ἡ.
germanus, Γερμανός, οῦ, ὁ.
germanus frater, ὁμοπάτριος, ου, ὁ, ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, αὐτάδελφος, ου, ὁ.
germen, βλαστός, οῦ, ὁ, γέννημα, ατος, τό.
germinatio, βλάστησις, εως, ἡ, ἔκφυσις, εως, ἡ.
germino, βλαστάνω, ῶ, ἐκβλαστάνω.
gero, κομίζω, φέρω. pro administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως. παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον gero me honeste.
gero arma, ὁπλοφορέω, ῶ.
gero simultatem, χόλον φυλάσσω. Homerus.
gero bellum cum aliquo, πόλεμον ποιοῦμαι μετά τινος, πόλεμον ἀναλαμβάνω.
gero curam alicujus rei, μελετῶ τινος, ἐπιμελέομαι, οῦμαι, cum genitivo, & accusativo.
gero morem alicui, obedio, ἐπιπείθομαί τινι, καταπείθομαι.
gero negotium, χρηματίζω.

gerræ, αἱ λῆροι.
gerro, φλύαρος, ου, ὁ, λαρύθης, ου, ὁ, ἀδολέσχης, ου, ὁ.
gerulus, φορεὺς, έως, ὁ, φορτηγὸς, οῦ, ὁ.
gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
gestare in utero, φέρω ἐν γαστρί.
gestatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
gestatoria sella, φορεῖον, ου, τό.
gesticulator, μῖμος, ου, ὁ, χειρονόμος, ου, ὁ.
gesticulatoria saltatio, χειρονομία, ας, ἡ.
gesticulans concinne manibus, χειρόσοφος, ου, ὁ.
gesticulor, χειρονομέω, ῶ.
gesticulosus, ὑποκριτικὸς, ὴ, ὁ, χειρονομικὸς, οῦ, ὁ.
gestio, is, ivi, γαυριάω, ῶ, cum dativo, pro cupere, προθυμέομαι τὰ δέοντα, ὁρμάω, ῶ.
gestio lætitia, ἀγαλλιάω, ῶ, & ἀγαλλιάομαι, ἀγαλλιῶμαι.
gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: τιεφορέω, ῶ.
gestus, us, σχῆμα, ατος, τό, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
gestus lex, χειρονομία, ας, ἡ.
gestum adhibeo, μορφάζω.

G I.

gibbositas, κύρτωσις, εως, ἡ, κύρτωσις, εως, ἡ.
gibbus, κύρτωμα, ατος, τό, κύφωσις, εως, ἡ, ὄγκωμα, ατος, τό.
gibbus, gibbosus, κυρτὸς, οῦ, ὁ, κυφὸς, οῦ, ὁ.
giganteus, γιγάντειος, ου, ὁ, γιγαντικὸς, ου, ὁ.
gigantum bellum, γιγαντομαχία, ας, ἡ.
gigas, γίγας, αντος, ὁ.
gigno, γεννάω, ῶ, de viris: τίκτω, de mulieribus, φύω.
gilvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ.
gingiva, οὖλον, ου, τό.
girgullus, ῥόμβος, ου, ὁ.

G L.

glaber, ψιλὸς, οῦ, ὁ, λεῖος, ου, ὁ, φαλακρὸς, οῦ, ὁ.
glabresco, ψιλόομαι, οῦμαι, μαδάω, ῶ, φαλακρόομαι, οῦμαι.
glabrities, μαδαρότης, ητος, ἡ, μαδάρωσις, εως, ἡ, μάδησις, εως, ἡ, ψιλότης, ητος, ἡ.
glabro, ψιλόω, ῶ, μαδίζω, φαλακρόω, ῶ.
glacialis, κρυμώδης, εος, ὁ, κρυερὸς, οῦ, ὁ, παγετώδης, εος, ὁ.
glacies, κρύσταλλος, ου, ὁ, κρυμὸς, οῦ, ὁ, πάγος, εος, τό.
glacie concretus, κρυσταλλόπηκτος, ου, ὁ.
glacio, as, πηγνύω.
gladiator, μονομάχος, ου, ὁ, ἀθλητὴς, οῦ, ὁ.
gladiatorius, μονομαχικὸς, οῦ, ὁ, ἀθλητικὸς, οῦ, ὁ.
gladiolus, ξιφίδιον, ου, τό, μαχαίριον, ου, τό.
gladius, αἰμάτα, ης, ἡ, κοπὶς, ίδος, ἡ, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, εος, τό, φάσγανον, ου, τό, κολεὸς, οῦ, ὁ, apud Homerum.
gladio confectus, ξιφόπληκτος, ου, ὁ.
gladio decerto, διαξιφίζω.
gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάω ξίφος, ξιφουλκεῖν.
gladius falcatus, ξιφοδρέπανον, ου, τό, δρέπανον, ου, τό.
glandiferus, βαλανοφόρος, ου, ὁ.
glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
glandulosus, ἀδενώδης, εος, ὁ.
glans, βάλανος, ου, ἡ.
glandibus qui vescitur, βαλανηφάγος, ου, ὁ.
glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
glarea, ψηφὶς, ίδος, ἡ, ψάμμος, ου, ἡ.
glareola, ψαμμίον, ου, τό.
glaucedo, γλαύκωμα, ατος, τό, & γλαύκωσις, εως, ἡ.
glaucesco, γλαυκιάω, ῶ.
glaucus, γλαυκὸς, οῦ, ὁ.
glaucus color, γλαυκότης, ητος, ἡ.
glaucos oculos habens, γλαυκῶψ, ωπος, ὁ, γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, epitheton Palladis, & Ætheris, γλαυκωπὸς, οῦ, ὁ.
gleba, βῶλος, ου, ἡ, βῶλαξ, ακος, ἡ.
glebosus, βωλώδης, εος, ὁ, ἀῤῥιβωλος, ου, ὁ.
glis, iris, ἐλειὸς, οῦ, ὁ.
glisco, cresco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
globosus, σφαιρικὸς, οῦ, ὁ, σφαιροειδὴς, έος, ὁ.
globulus, σφαιρίδιον, ου, τό.
globus, σφαῖρα, ας, ἡ. pro multitudine hominum, σύστημα, ατος, τό.
glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
glomeratio, τρόμβωσις, εως, ἡ, σύλλημα, ατος, τό.
glomero, συνειλέω, ῶ, τολυπεύω, ῶ.
glomus, i, & eris, τολύπη, ιδος, ἡ.
gloria, δόξα, ης, ἡ, κλέος, εος, τό.
gloria immortalis, ἀείζωος τιμή.
gloriæ cupiditas, φιλοδοξία, ας, ἡ.
gloriæ servio, φιλοδοξέω, ῶ.
gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
gloriabundus, καυχηματίας, ου, ὁ.
gloriatio, καύχησις, εως, ἡ, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ.
glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλέω.
gloriola, δοξάριον, ου, τό.
glorior, γαυριάω τινὶ, αὐχέω, ῶ, καυχάομαι ἐπί τινι, glorior ob aliquam rem.
gloriose, ἐνδόξως, ἐνδόξως.
gloriosissimus, κυδιστος, ου, ὁ.
gloriosum reddo, κυδαίνω, κυδόω, ῶ.
gloriosus, ἔνδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, κλειτὸς, οῦ, ὁ, εὐδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ. pro ostentatore, ἀλαζὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, κενόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ.
glos, ἡ γάλως, ἡ γάλω.
glossema, σχόλιον, ου, τό.
glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
gluma, ἔλυτρον, ου, τό, ἄχυρον, ου, τό.
gluten, & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
glutinator, συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, κολλητὴς, οῦ, ὁ.
glutinatus, κολλητὸς, οῦ, ὁ, σύγκολλος, ου, ὁ.
glutino, κολλάω, ῶ, συνάπτω.
glutinosus, κολλώδης, εος, ὁ & ἡ.
glutio, devoro, καταπίνω, γλίζω.
glycyrrhiza, γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, γλυκύφυτον, ου, τό.

G N.

gnarus, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἔμπειρος, ου, ὁ.
gnata, θυγάτηρ, ερος, & τρὸς, ἡ.
gnatus, filius, υἱὸς, ου, ὁ, τέκνον, ου, τό.
gnaviter, δραστικῶς, σπουδαίως.
gnavus, strenuus, δραστικὸς, οῦ, ὁ, δραστήριος, ου, ὁ, ἐνεργὴς, έος, ὁ.
gnomon, γνώμων, ονος, ὁ.
gnostici hæretici, γνωστικοί, οἱ.

G O.

gobius, κωβιὸς, οῦ, ὁ.
gossipium, τάμβαξ, ακος, ὁ, βαμβάκιον, ου, τό, ἐριοφόρον δένδρον.

G R.

grabatus, σκίμπους, ου, ὁ, κράββατος, ου, ὁ, sive κράββατος, ου, ὁ.
gracilesco, ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
graciles, tenuis, ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, λεπτὸς, οῦ, ὁ.
gracile corpus habens, λεπτόσωμος, ου, ὁ.
gracile dicendi genus, λόγος ἰσχνὸς, οῦ, ὁ.
gracilem reddo, ἰσχναίνω, & ἰσχνόω.
gracilem vocem habens, ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, λεπτόφωνος, ου, ὁ.
gracilitas, ἰσχνότης, ητος, ἡ, λεπτότης, ητος, ἡ.
graculus, κολοιὸς, ου, ὁ.
gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
gradatio, κλίμαξ, ακος, ἡ.
gradior, βαίνω, πορεύομαι, ἐλαύνομαι.
gradus, βῆμα, ατος, τό, ἀνάβαθμος, ου, τό, κλίμαξ, ακος, ἡ.
gradum facio, ἀμβαίνω.
gradus dignitatis, βαθμὸς, οῦ, ὁ, metaphorice.
græcanice, ἑλληνικῶς, ἑλληνιστί.
græcanicus, ἑλληνικὸς, ου, ὁ, & ἑλλήνιος, ου, ὁ.
græce, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλλάδι.
græcos imitor, græcus sum, ἑλληνίζω.
græcorum imitator, seu studiosus, ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, φιλέλλην, ηνος, ὁ, ἑλληνικὸς, οῦ, ὁ.
græcia, ἀχαΐα, ας, ἡ, ἑλλὰς, άδος, ἡ.
græcor, κωμάζω.
græcus, ἕλλην, ηνος, ὁ, ἑλληνικὸς, οῦ, ὁ, ἀχαιὸς, οῦ, ὁ.
græcæ litteræ, ἑλληνικὰ γράμματα, ἑλληνικὰ παιδεία.
græce loquor, ἑλληνίζω, & τῇ φωνῇ ἑλληνίζω.
græca lingua, ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ.
grallæ, arum, καλόβαθρα.
grallator, καλοβάτης, ου, ὁ.
grallis incedere, σκαλοβατίζω.
gramen, πόα, ας, ἡ, χόρτος, ου, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
gramine pascor, χλοάζω.
gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος, ου, ὁ.
graminosus, χορτώδης, εος, ὁ, ποώδης, εος, ὁ.
grammatista, γραμματιστὴς, οῦ, ὁ.
grammatice, γραμματική.
grammaticus, γραμματικὸς, οῦ, ὁ.
granarium, σιτοβολεῖον, ου, τό, σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ.
granatum, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vel ῥόα, ας, ἡ.
grandævus, γεραιτὸς, ου, ὁ, πρεσβυτικὸς, οῦ, ὁ, γεραιὸς, οῦ, ὁ, μακρόβιος, ου, ὁ.
grandesco, μεγεθύνομαι, μεγαλύνομαι.
grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, ης, ἡ.
grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ, ὑψηγόρος, ου, ὁ.
grandinatio, χαλάζωσις, εως, ἡ.
grandia verba, βόμβα ῥήματα.
grandis, μεγαλεῖος, ου, ὁ.
grandis natu, καθ' ἡλικίαν προήκων, πρεσβύτης, ου, ὁ, πολιὸς, ου, ὁ.
grando inis, χάλαζα, ης, ἡ.
granosus, κοκκώδης, εος, ὁ.
granum, κόκκος, ου, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
graphice, γραφικῶς.
graphicus, γραφικὸς, οῦ, ὁ.
graphium, γραφεῖον, ου, τό.
grassatio, λωποδυσία, ας, ἡ, ληστεία, ας, ἡ.
grassator, λωποδύτης, ου, ὁ.
grassor, sævio, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, grassor in urbem. λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, grassor in Græciam: ἐπέρχομαι.
grate, εὐγνωμόνως.
gratia, χάρις, ιτος, ἡ.
gratia, decor, elegantia, ἀφροδίτη, ης, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
gratia valeo, κατακρατέω, ῶ, εὐημερέω, ῶ.
cujus rei gratia, ἀνθ' ὅτου.
hujus rei gratia, ἀντὶ τίνος. τίνος χάριν.
verbi gratia, οἷον, ἀμέλει, οἷον φημί.
absque gratia ulla, ἀχαρίτως.
gratiæ conciliatio, σύστασις, εως, ἡ, διαλλαξις, εως, ἡ.
gratiæ omnis expers, ἀχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ. ἀχάριστος, ου, ὁ.
gratiam alicujus sibi conciliare, ἀναρῥῆσαι τινα. χάριν τινὸς. χαρίζεσθαι, cum dativo.
gratiam parem referre, τὸν αὐτὸν ἔρανον ἀποδοῦναι. τὴν ἴσην ἀνταποδιδόναι. χάριν ἀποδιδόναι.
gratiam inire, τυχεῖν τῆς χάριτος. χάριν ἔχω, καταπίθεσθαι χάριν.
ad gratiam, κεχαρισμένως.
ad gratiam loquor, πρὸς χάριν λέγω.
in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι. ποιεῖσθαι διαλλαγὰς πρός τινα. εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι. καταλλάττεσθαί τινι, vel πρός τινα.
gratiarum actio, εὐχαριστία, ου, τό.
gratia mea, ἐμὴν χάριν.
gratiam habere, χάριν ἔχω τινὶ ὑπὲρ τινος, χάριν εἰδέναι τινὶ τινος, χάριν τιθέναι.
gratiam referre, ἀντιδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ τούτου, pro omnibus: χάριν οἶδα, gratias ago.
gratificor χαρίζομαί τινι τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, ῶ, χάριν δίδωμι.
gratiose, χαριέντως.
gratiosus, χαρίεις, εντος, ὁ, εὔχαρις, ιτος, ὁ & ἡ.
minime gratiosus, ἀχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
gratis, δωρεάν, προῖκα, ἀμισθί.
gratissimus, χαριέστατος, ου, ὁ, τιμιώτατος, ου, ὁ.
gratitudo, εὐχαριστία, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ.
gratuito, ἀμισθί.
gratuitus, ἄμισθος, ου, ὁ, προῖκα διδόμενος.
gratulatio, σύγχαρμα, ατος, τό, φιλοφρόνησις, εως, ἡ.
gratulor, συγχαίρω σοι τινος.
gratulor de aliqua re, συνήδομαί τινι, cum dativo personæ, eodem modo construitur & συγχαίρω.
gratum me præbeo, εὐχαριστέω, ῶ.
gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινι τι.
gratus, εὐγνώμων, ονος, ὁ, εὐχάριστος, ου, ὁ & ἡ, idem ac acceptus, ἡδὺς, έος, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ.
gratus sum, ἐπιτηδεύω, ἐπιτηδεύω τινι, alicui.
gratus beneficii memor, εὐχάριστος, ου, ὁ.
gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
gravate fero, ἄχθομαι, cum genitivo, βαρυθυμέω, ῶ, ἀχθέω, ῶ, προσοχθίζω, βαρύνομαι, cum accusativo.
non gravate, ἀπροφασίστως.
gravatus, βεβαρημένος, ου, ὁ.
gravatus vino, οἰνοβαρὴς, έος, ὁ.
gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
gravedo, κόρυζα, ας, ἡ.
gravedine capitis afflictor, βαρύνομαι τὴν κεφαλὴν, κορυζάω, ῶ.
graveolens, δυσώδης, εος, ὁ, βαρύοδμος, ου, ὁ.
graveolentia, δυσωδία, ας, ἡ.
gravesco, βαρύνομαι.
gravia patior, δεινοπαθέω, ῶ.
gravida, ἔγκυος, ου, ὁ, ἡ, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
gravidam esse, κύω, ἐγκυμονέω, κυοφορέω.
gravis, βαρὺς, εῖα, ύ, & pro molesto, ἐπαχθὴς, έος, ὁ, βαρὺς, έος, ὁ, χαλεπὸς, οῦ, ὁ, item pro severo, viro, σεμνὸς, οῦ, ὁ.

gravis

gravis animo, βαρύθυμος, ου, ὁ, βαρύψυχος, ου, ὁ.
gravi sermone utor, σεμνολογέω, ῶ.
gravi tono effero, βαρυτονέω, ῶ.
gravis oratio, σεμνηγορία, ας, ἡ.
gravis vultus, δριμὺ βλέμμα.
gravisonus, βαρύηχος, ου, & Poetice βαρύγδουπος, ου, ὁ, βαρυαχής, έος, ὁ, [illegible], ου, ὁ, ἡ ἡ. βαρύκτυπος, ου, ὁ, βαρύφθογγος, ου, ὁ.
gravissime, σφοδρότατα, σεμνότατα.
gravitas, βάρος, εος, τό, βαρύτης, ητος, ἡ. pro severitate, σεμνότης, ητος, ἡ.
gravitas vocis, βαρυφωνία, ας, ἡ.
gravitate eximia præditus, σεμνοπρεπής, έος, ὁ.
gravitatem vultu præfero, σεμνοπροσωπέω, ῶ.
ad gravitatem me compono, σεμνύνομαι, σεμνόομαι.
gravitas orationis, δεινολογία, ας, ἡ.
graviter, moleste, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
graviter ferre, δυσχεραίνω· ἀγανακτέω τῷ θανάτῳ, mortem, χαλεπῶς ἔχω.
graviter loquor, σεμνολογέομαι.
graviter sonans, βαρυηχής, έος, ὁ.
gravo, βαρύνω, πιέζω.
gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι, ὀκνῶ.
gregarius, ἀγελαῖος, ου, ὁ.
gregatim, ἀγεληδόν, κατ' ἀγέλας.
gregatim vivo, συναγελάζομαι.
gremium, κόλπος, ου, ὁ.
gressus, us, βάδισμα, ατος, τό, βῆμα, ατος, τό.
grex, ἀγέλη, ης, ἡ, ποίμνη, ης, ἡ.
e grege, ἀγεληθεν.
grex ovium, ποίμνη, ης, ἡ.
grex caprarum, αἰπόλιον, ου, τό.
greges equorum, ἱπποφόρβια, τά.
grossus, ὄλυνθος, ου, ὁ.
grumus, θρόμβος, ου, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
grunnitus, γρυλλισμός, οῦ, ὁ.
grus, γέρανος, ου, ὁ.
gryllus, γρύλλος, ου, ὁ.
gryphus, grypes, γρύψ, γρυπός, ὁ.
gryphes, γρῦπες, οἱ.

G U.

gubernaculum, πηδάλιον, ου, τό, οἴαξ, ακος, ὁ.
gubernaculum tenere, πηδαλιουχεῖν.
gubernare navem, κυβερνᾶν τὴν ναῦν, & simpliciter κυβερνᾶν.
gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
gubernatio, κυβέρνησις, εως, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
gubernator, κυβερνήτης, ου, ὁ, ἰθυντής, οῦ, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ, πρυτάνις, ιος, ὁ.
gubernatore carens, ἀκυβέρνητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
gubernatrix, κυβερνήτειρα, ας, ἡ.
guberno, κυβερνάω ναῦν, navem: pro administro, διοικέω μὲν πόλιν.
gula, οἰσοφάγος, ου, ὁ, λαιμός, οῦ, ὁ.
gulose, λίχνως.
gulositas, γαστριμαργία, ας, ἡ, λιχνεία, ας, ἡ.
gulosus, γαστρίμαργος, ου, ὁ.
gulosus sum, τενθεύω.
gummi, κόμμι.
gurges, δίνη, ης, ἡ.
gurges pro homine insatiabili, λαφύστιος, ου, ὁ, λαίμαργος, ου, ὁ, δίνη, ης, ἡ, πέλαγος, εος, τό.
gurgulio, γαργαρεών, ῶνος, ὁ. pro vermiculo, τρώξ, ωγος, ὁ, κίς, κιός, ὁ.
gurgustium, gurgustiolum, οἰκίδιον, ου, τό.
gustabilis, γευστός, οῦ, ὁ.
gustatus, us, γεῦσις, εως, ἡ.
gusto, γεύομαι.
gustus, γεῦσις, εως, ἡ, γεῦμα, ατος, τό.
gutta, σταγών, όνος, ἡ, ῥανίς, ίδος, ἡ, σταλαγμός, οῦ, ὁ.
guttatim, κατὰ σταγόνα.
guttula, ψακάδιον, ου, τό.
guttur, βρόγχος, ου, ὁ, φάρυγξ, υγος, ὁ, καὶ ἡ, λάρυγξ, υγος, ὁ.
gutturnium, πρόχοος, πρόχου, ἡ.
guttus olearius, πρόχοος, πρόχου, ἡ, λήκυθος, ου, ὁ, ὀνοχεύς, έως, ὁ.

G Y.

gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος, ου, ὁ.
gymnasium, γυμνάσιον, ου, τό.
gymnicus, γυμνικός, οῦ, ὁ.
gynæceum, γυναικεῖον, ου, τό, [illegible], ῶ, ὁ.
gypsatus, γεγυψωμένος, ου, ὁ, τιτανωτός, οῦ, ὁ.
gypso illino, γυψόω, ῶ.
gypsum, γύψος, ου, ἡ.
gyro, γυρόω, ῶ· κυκλίζω, δινέω.
gyrus, γῦρος, ου, ὁ, γύρωσις, εως, ἡ.
in gyrum, ἑλικηδόν.
in gyrum verto, δινέω, ῶ.

H A.

HAbena, ἡνία, ας, ἡ.
habenas detrecto, ἀφηνιάζω, & ἀφηνιάω, ῶ.
habenas teneo, ἡνιοχέω, ῶ, & ἡνιοχεύω.
habenis parens, πειθήνιος, ου, ὁ.
habenarum impatiens, δυσήνιος, ου, ὁ, & ἡ.
habenis laxatis, ἐνδεδομένως.
habenas laxo, ῥυτὰ χαλάω.
habendus, ἑκτέος, ου, ὁ.
habeo, ἔχω. pro tenere, κρατῶ τινος. Item pro credere, ἡγέομαι, οῦμαι. sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς, habere in numero hostium.
habere in animo, ἔχω ἐν νῷ, μενοινῶ, νοέω.
habere aliquem in numero hostium, τίθεσθαι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
habere in manu, ἔχω διὰ χειρός, vel μετὰ χεῖρας.
habere in ore, ἔχω διὰ στόματος, vel ἀνὰ στόμα.
habere pro certo, πιστὸν ἔχω.
habere rationem, λόγον, aut πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἐπιμελέομαι τινος.
habere se bene, vel male, ἔχω καλῶς, aut φαυλοτέρως.
habilis, εὐάρμοστος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, δεξιός, οῦ, ὁ.
habilitas, εὐαρμοστία, ας, ἡ, ἐπιτηδειότης, ας, ἡ.
habitabilis, οἰκήσιμος, ου, ὁ, οἰκητός, οῦ, ὁ.
non habitabilis, ἀοίκητος, ου, ὁ.
habitaculum, οἴκημα, ατος, τό.
habitatio, οἰκισμός, οῦ, ὁ, οἴκησις, εως, ἡ.
habitator, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, οἰκητής, οῦ, ὁ.
habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, ναίω κατοικέω, ῶ, ναιετάω, ῶ.
habitudo, ἕξις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
habitudo bona corporis, εὐεξία, ας, ἡ, εὐσαρκία, ας, ἡ.
habitudo mala corporis, καχεξία, ας, ἡ, κακοσαρκία, ας, ἡ.
habitus, affectio animi, ἕξις, εως, ἡ, σχέσις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, σχῆμα, ατος, τό.
habitus, constitutio, κατάστασις, εως, ἡ.
habitus, cultus, vestitus, σχῆμα, ατος, τό, στολή, ῆς, ἡ, στόλος, ου, ὁ.
habitus humilis, σχῆμα ταπεινόν.
hac, ταύτῃ, τῇδε.
hac, illac, τῇ καὶ τῇ.
hac ratione, τῶδε, ὧδε.
hactenus, μέχρι τοῦδε· μέχρι τούτου.
hæc, αὕτη.
hædulus, ἐρίφιον, ου, τό.
hædus, ἔριφος, ου, ὁ.
hæmatites, αἱματίτης, ου, ὁ.
hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
hæredipeta, κληρονομίδης, ίου, ὁ.
hæreditarius, κληρονομούμενος, ου, ὁ.
hæreditas, κληρονομία, ας, ἡ, κλῆρος, ου, ὁ.
hæreditatem adire, προσελθεῖν εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
hæreo, συνέχομαι πρός τι, alicui: συμφύομαι: pro dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
hæreo inter loquendum, [illegible].
hæres fio, κληρονομέω, ῶ.
hæres, edis, κληρονόμος, ου, ὁ.
hæresis, αἵρεσις, εως, ἡ.
hæresis auctor, αἱρεσιάρχης, ου, ὁ, αἱρεσιάρχος, ου, ὁ.
hæreticum dogma, κακοδοξία, ας, ἡ, apud Ecclesiasticos Scriptores.
hæreticus, ἑτερόδοξος, ου, ὁ, αἱρετικός, οῦ, ὁ.
hæsitanter, dubitanter, ἐνδοιαστῶς.
hæsitantia, ἀπορία, ας, ἡ.
hæsitatio linguæ, συλλαβισμός, οῦ, ὁ, ψέλλισμα, ατος, τό, ψελλισμός, οῦ, ὁ βατταρισμός, οῦ, ὁ, βαττολογία, ας, ἡ.
hæsitatio, dubitatio, ἐνδοιασμός, οῦ, ὁ, ἐνδοιασμός, οῦ, ὁ, ἐνδοίασις, εως, ἡ, ἴλιγξ, ιγγος, ὁ, ἀπορία, ας, ἡ.
hæsito linguâ, βατταρίζω, βαττολογέω, ῶ.
hæsitatio, ἀπορία, ας, ἡ.
hæsito, ἀπορέω, ῶ, ἴσχομαι.
halcyon, ἀλκυών, όνος, ἡ.
halcyonii dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
halec, μαινίς, ίδος, ἡ, μαίνη, ης, ἡ.
halecula, μαινίδιον, ου, τό.
halitus, ἀναπνοή, ῆς, ἡ, ἀϋτμή, ῆς, ἡ, ἆσθμα, ατος, τό.
hallucinatio, παράβλεψις, εως, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τό, πλάνη, ης, ἡ.
hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
halo, ἀτμίζω, ἀποπνέω.
halo, onis, ἅλως, ἅλω, ἡ.
hamadryades, ἁμαδρυάδες, αἱ.
hamatus, ἀγκιστρωτός, οῦ, ὁ.
hamis consertus, ἀγκυλωτός, οῦ, ὁ.
hamivorus, ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
hamo capio, ἀγκιστρεύω.
hamus, ἄγκιστρον, ου, τό.
hara, συφεός, οῦ, ὁ συῶν σηκός.
hariolatio, μαντεία, ας, ἡ, χρησμῴδημα, ατος, τό.
hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδέω.
hariolus, μάντις, εως, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ.
harmonia, ἁρμονία, ας, ἡ.
harmonice, ἐμμελῶς.
harmonicus, ἐμμελής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἁρμονικός, οῦ.
harpago, ἅρπαξ, αγος, ὁ.
harpyiæ, ἅρπυιαι, αἱ.
haruspex, ἱεροσκόπος, ου, ὁ, μάντις, εως, ὁ.
haruspicina, ἱεροσκοπική, ῆς, ἡ.
hasta, δόρυ, ατος, τό, λόγχη, ης, ἡ, ἔγχος, εος, τό.
hasta pugno, δορυσσόω, δοριτίζομαι, διαδορατίζομαι.
sub hasta vendere aliquid, λαφυροπωλεῖν τι.
hastatus, λογχωτός, οῦ, ὁ, λογχοφόρος, ου, ὁ.
hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ, λόγχη, ἡ λόγχη.
haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
haud dubie, ἀναμφισβητήτως.
haudquaquam, οὐ μή, οὐχί, οὐδαμῶς.
haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ῶ, ἀντλέω, ῶ.
haurio aquam, ὑδρεύω, & ὑδρεύομαι.
haurio ex fonte, ἀνυδρεύω, & ἀνυδρεύομαι.
haurio, ebibo, ἐμπίνω.
haustrum, situla, ἀντλίον, ου, τό, ἄντλημα, ατος, τό.

H E.

hebdomas, ἑβδομάς, άδος, ἡ.
hebes, obtusus, ἀμβλύς, έος, ὁ.
hebes acies oculorum, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
hebes, indocilis, stupidus, ἀναίσθητος, ου, ὁ, ἀσύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, κωφός, οῦ, ὁ, δυσμαθής, έος, ὁ, μῶλος, ου, ὁ, sive μώραξ, ακος, ὁ, νωθής, έος, ὁ, ἡ, παχύς, έος, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ.
hebeti visu sum, ἀμβλυωπέω, ῶ, ἀμβλυώττω.
hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι, οῦμαι.
hebetatio, ἄμβλυνσις, εως, ἡ.
hebetior, ἀμβλύτερος, ου, ὁ.
hebeto, ἀμβλύνω, ἀμβλόω, ῶ, ἀμβλίσκω, & ἀμβλίσκω, ἀπαμβλύνω, ἐπαμβλύνω.
hebetudo visus, ἀμβλυωγμός, οῦ, & ἀμβλυωσμός, οῦ, ὁ.
hebetudo, ἀμβλύτης, ητος, ἡ.
hecatombe, ἑκατόμβη, ης, ἡ.
hectica febris, ἑκτικὸς πυρετός.
hectica febri laborans, ἑκτικός, οῦ, ὁ.
hedera, κισσός, οῦ, ὁ.
hederaceus, κίσσινος, ου, ὁ, κισσήεις, εντος, ὁ.
hei, οἴ μοι.
hei mihi, ἰώ μοι.
hei misero mihi, ἰὼ τάλας.
heliotropium, ἡλιοτρόπιον, ου, τό.
helleboro purgo, ἐλλεβορίζω, vel ἐλλεβοριάζω.
helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
hellenismus, ἑλληνισμός, οῦ, ὁ.
helluatio, λαφυγμός, οῦ, ὁ, ἀσωτία, ας, ἡ, λιχνεία, ας, ἡ.
helluo, onis, καταφαγᾶς, ᾶ, ὁ, ἄσωτος, ου, ὁ, πολυφάγος, ου, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ, λαίμαργος, ου, ὁ.
helluor, λαφύσσω, κατεσθίω.
hem, φεῦ, ἔα.
hemicyclus, ἡμικύκλιον, ου, τό, ἡμίκυκλος, ου, ὁ.
hemina, κοτύλη, ης, ἡ, ἡμίνα, ης, ἡ.
hemisphærium, ἡμισφαίριον, ου, τό.
hepar, ἧπαρ, ατος, τό.
hepaticus, ἡπατικός, οῦ, ὁ.
hepaticus morbus, ἡπατικὸν πάθος.
hera, δέσποινα, ης, ἡ, δεσπότις, ιδος, ἡ, κυρία, ας, ἡ.
heraclius lapis, ἡράκλειος λίθος.
herba, βοτάνη, ης, ἡ. πόα, ας, ἡ, χόρτος, ου, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
herbaceus, βοτανώδης, εος, ὁ.
herbarius, βοτανικός, οῦ, ὁ.
herbas colligo, βοτανολογέω, ῶ.
herbidus, & herbosus, βοτανώδης, εος, ὁ, χλοώδης, εος, ὁ.
herbis victitans, ποηφάγος, ου, ὁ.
hercle, & hercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα, ναί.

non hercle, μὰ Δία, μὰ Ἡρακλέα.
hercules, Ἡρακλῆς, έος, ὁ.
heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ προτεραίᾳ.
heri, & nudiustertius, χθὲς, καὶ πρώην.
heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
herile jus, δεσποτικὸν δίκαιον.
herilis, δεσποτικὸς, ὁ, ὁ.
heriliter, δεσποτικῶς.
hermaphroditus, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.
hernia, κήλη, ης, ἡ, ὀσχεοκήλη, ης, ἡ.
herniosus, κηλήτης, ου, ὁ.
heroicus, ἡρῷος, ου, ὁ, ἡρωϊκὸς, ὁ, ὁ.
heroicum carmen, ἔπος, ους, τό.
heroici carminis scriptor, ἐποποιὸς, ὁ, ὁ.
heroina, ἡρωΐνη, ης, ἡ, ἡρωῒς, ης, ἡ.
heros, ἥρως, ωος, ὁ.
herus, δεσπότης, ου, ὁ, κύριος, ου, ὁ.
hesperus, ἕσπερος, ου, ὁ.
hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
hesternus, ἐχθεσινὸς, ὁ, ὁ, χθιζὸς, ὁ, ὁ.
heu, φεῦ, ὤ μοι.
heu me miserum, φεῦ τάλας.
heus tu, ὦ οὗτος, οὗτος, καθεύδεις; heus tu dormis? Aristophanes.
heus, ὤ.

H I.

hiatus, χάσμα, ατος, τό, χάσμη, ης, ἡ.
hiatus terræ, χθόνιος, λαγὼν, ἡ.
hibiscus, ἰβίσκος, ου, ὁ. & ἰβίσκος, ου, ὁ.
hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
hic & illic, ἔνθα μὲν, ἔνθα δέ.
hiccine, μῶν οὗτος. μῶν οὐχ ὅδε.
hieroglyphica, ἱερογλυφικὰ, τά.
hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
hilari animo esse, φαιδρὸν, aut περιχαρῆ εἶναι.
hilaris, φαιδρὸς, ὁ, ὁ, ἱλαρὸς, ὁ, ὁ, περιχαρὴς, έος, ὁ.
hilari vultu qui est, εὐπρόσωπος, ου, ὁ.
hilari vultu, εὐπροσώπως.
hilariter vivo, εὐθυμέω, ῶ, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζάω, ῶ.
hilaritas, ἱλαρότης, ητος, ἡ.
hilaritas animi, εὐθυμία, ας, ἡ.
hilla, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
hinc, ex hoc tempore, ἐντεῦθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, & illinc, ἔνθεν & ἔνθεν.
hinc atque hinc, ἐκ μὲν τῷ ἑκατέρου.
hinnio, χρεμετίζω.
hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ, ὁ.
hinnulus, νεβρὸς, ὁ, ὁ.
hio, χαίνω, & ἀναχαίνω.
hippodromus, ἱππόδρομος, ου, ὁ.
hippomanes, τὸ ἱππομανές.
hircinus, τράγειος, ου, ὁ, τραγικὸς, ὁ, ὁ.
hircorum foetor, κινάβρα, ας, ἡ, γράσος, ου, ὁ.
hircum olere, τραγίζειν, κινάβρᾳν.
hircus, τράγος, ου, ὁ.
hirquus, κανθὸς, ου, ὁ.
hirsutia, τὸ δασὺ, τραχὺ δασύτης, ητος, ἡ.
hirsutus, λάσιος, ου, ὁ, δασὺς, έος, ὁ.
hirsutum pectus habens, δασύστερνος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
hirtus, δασὺς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ.
hirudo, βδέλλα, ης, ἡ.
hirundo, χελιδὼν, όνος, ἡ.
hisco, χαίνω.
hispidus, δασὺς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ.
hispidam barbam habens, δασυπώγων, ωνος, ὁ.
historia, ἱστορία, ας, ἡ.
historiæ, & antiquitatis peritus, λόγιος, ου. Aristot. Politic. 6.
historiam scribo, ἱστορέω, ῶ, λογογραφέω, ῶ.
historice, ἱστορικῶς.
historicus, ἱστοριογράφος, ου, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ, συγγραφεὺς, έως, ὁ.
histrio, ὑποκριτὴς, ου, ὁ, ἰσοκριτὴς, ου, ὁ, μῖμος, ου, ὁ.
histrionicus, ὑποκριτικὸς, ὁ, ὁ, μιμικὸς, ὁ, ὁ.
histrionice, ὑποκριτικῶς.
histriones, ὑποκριταὶ, οἱ, μῖμοι, οἱ.
hiulco, σχίζω, διασχίζω.
hiulcus, σχιστὸς, όος, ὁ, διεσχισμένος, ου, ὁ.
hiulca compositio verborum, χασμῳδία, ας, ἡ.

H O.

hoc, τοῦτο.
hoc anno, τῆτες Ionice, σῆτες, τῆτες, τῆτες Dorice, τῆτες Attice, λαχὼν ἐνιαύσιος τῶν ἐπωνύμων, hoc anno designatus ærarum scriba. τῆτες, Aristophanes in Nub.
hoc loco, ἐνταῦθα.
hoc modo, τοῦτον τὸν τρόπον, οὕτως.
hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς τὸ παρόν.
hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in hodiernum usque diem, μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.
hodiernus dies, τὸ σήμερον, ἡ σήμερον ἡμέρα.
hœdus, αἰγίδιον, ου, ὁ, ἔριφος, ου, ὁ, αἰγίδιον, ου, τὸ, τραγίσκος, ου, ὁ.
hœdinus, ἐρίφειος, ου, ὁ.
holocaustum, ὁλόκαυτον, ου, τὸ, ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ.
homicida, ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἀνδροφόνος, ου, ὁ.
homicidium, ἀνδροφονία, ας, ἡ.
homicidium perpetro, φονεύω, ἀνδροφονέω, ῶ.
hominum osor, μισάνθρωπος, ου, ὁ.
hominum hodium, μισανθρωπία, ας, ἡ. homines odi, μισανθρωπέω, ῶ.
hominum frequentia, πολυανθρωπία, ας, ἡ, ὀχλος ἀνθρώπων, ου, ὁ.
homo, ἄνθρωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, βροτὸς, ὁ, ὁ.
homo nihili, οὐδενὸς ἄξιος, ἄχρειος.
homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, ἀνθρώπιον, ου, τό.
honestas, καλοκἀγαθία, ας, ἡ, κάλλος, εος, τὸ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
honestas, & integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπου.
honestatis studiosus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
honestatem colo, φιλοκαλέω, ῶ.
honestatis omnis rudis, & expers, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ.
honeste loquor, εὐσχημονέω, ῶ.
honeste, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
honestissime, πάγκαλως.
honestissimus, εὐσχημονέστατος, ου, ὁ.
honesto, τιμάω τινὰ, ἐπικοσμέω, ῶ.
honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
honestum, τὸ καλόν.
honestum est, καλῶς ἔχει.
honestus, καλὸς, ὁ, ὁ, εὐσχήμων, ονος, ὁ, σεμνὸς, ὁ, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ.
honestus vir, καλὸς κἀγαθὸς ἀνήρ.
honor, vel honos, τιμὴ, ῆς, ἡ, κλέος, εος, τό.
honorabilis, ἔντιμος, ου, ὁ, τίμιος, ὁ, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ, γεραρὸς, ὁ, ὁ.
honorabilitas, τιμιότης, ητος, ἡ.
honorandus, τιμητέος, ὁ, ὁ.
honorarium, γέρας, ου, τὸ, γέρας, ατος, τό.
honorarius, τιμητικὸς, ὁ, ὁ, γέραιος, ου, ὁ.
honoratio, τίμησις, εως, ἡ.
honoratus, ἔντιμος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
honoratus valde, γεραρὸς, ὁ, ὁ.
honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus: ἄγω σε τιμῇ τινα, τίμιον ποιῶ, γεραίρω, τιμάω.
honore afficio te præ omnibus, πρὸ πάντων σε τιμῶ.
honore afficior, τιμάομαι, ῶμαι.
honore dignus, γεράσμιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, τιμητὸς, ὁ, ὁ.
in honore habeo, τιμάω, ῶ, πολυωρέω, ῶ, πολυτιμάζω.
sine honore, ἄτιμος.
honore privo, ἀτιμόω, ῶ.
honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, τιμάω, ῶ.
honorifica appellatio, εὐφημία, ας, ἡ.
honorifica memoria, εὐφήμως μνήμη.
honorifice, ἐντίμως, ἐνδόξως.
honorificus, τίμιος, ὁ, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
honoris expers, ἄτιμος, ου, ὁ, ἐκτὸς τιμῆς.
hora, ὥρα, ας, ἡ.
quota est hora? ὁπόση ἐστὶ τὸ σημεῖον;
horarum index, ὡρολόγιον, ου, τό.
hordeaceus, κρίθινος, ου, ὁ.
hordeaceus panis, κρίθινος ἄρτος.
hordeum, κριθὴ, ῆς, ἡ.
hornus, ἐπέτειος, ου, ὁ.
hornum vinum, οἶνος νέος, pro ἐπέτειος.
horologium, ὡρολόγιον, ου, τό.
horrenda facie mulier, μορμὼ, όος, ἡ.
horrende, φρικτῶς, δεινῶς, ἐκπληκτικῶς, ἐκπληκτικῶς, ἐκπάγλως, ἔκπαγλα.
horrendum in modum, ἐκπάγλως, δεινῶς, σμερδαλέως.
horrendus, φοβερὸς, ου, ὁ, φρικτὸς, ὁ, ὁ.
horrendus aspectus, σμερδαλέος, ου, ὁ.
horreo, φρίττω, ἐρρίγεω, ῶ.
horresco, ἐκφρίσσω.
horreum, ἀποθήκη, ης, ἡ, σιτοβολεῖον, ου, τό.
horribilis, φοβερὸς, ὁ, ὁ, φρικτὸς, ὁ, ὁ, φρικώδης, εος, ὁ.
horridus, δασὺς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ, pro duro, aspero, φρικτὸς, ὁ, ὁ, τραχὺς, έος, ὁ.
horrificus, φρικώδης, ου, ὁ.
horrisonus, βαρύβρομος, ου, ὁ.
horror, }
horror frigoris, } φρίκη, ης, ἡ, φρίκασμα, τος,
horror febrilis, } ἡ, ῥιγος, ου, ὁ.
horror, metus, }
horrore quatior, κραδαίνομαι.
horrorem inducens, φρικώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, φρικαλέος, ου, ὁ.
horsum, δεῦρο, ὧδε.
hortamen, & hortamentum, παρόρμημα, ατος, τὸ, παράκλησις, εως, τό, κέλευσμα, ατος, τό.
hortatio, προτροπή, ῆς, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ, ἐπικέλευσις, εως, ἡ.
hortator, κελευστὴς, ου, ὁ.
hortatorie, παραινετικῶς.
hortatorius, κελευστικὸς, ὁ, ὁ, προτρεπτικὸς, ὁ, ὁ, παραινετικὸς, ὁ, ὁ.
hortensis, κηπαῖος, ου, ὁ.
hortor aliquem ad aliquid, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παρορμάω τινὰ, ἐποτρύνω, πρὸς ἀρετὴν, hortor ad virtutem, κελεύω, ῶ.
hortulanus, κηπουρὸς, ὁ, ὁ, κηπουρὸς, ὁ, ὁ.
hortulus, κηπίον, ου, τὸ, κηπίδιον, ου, τό.
hortum excolo, κηπεύω.
hortus, κῆπος, ου, ὁ.
hospes, hospitum susceptor, ξένος, ου, ὁ, vel ξενοδόκος, ου, ὁ, & Poet. ξεινοδόκος, ου, ὁ, ξενοδόχος, ου, ὁ, ξεῖνος, ου, ὁ, Poet.
hospes, hospitio receptus, ξένος, ου, ὁ, καταλύτης, ου, ὁ.
hospes, peregrinus, ξένος, ου, ὁ, παρεπίδημος, ου, ὁ, ξεινὸς, ὁ, ὁ.
hospita, ξένη, ης, ἡ, ξενοδόχη, ης, ἡ.
hospitalis, φιλόξενος, ου, ὁ.
hospitalitas, φιλοξενία, ας, ἡ, ξενία, ας, ἡ.
hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
hospitii jus dissolvere, ξενίαν διαλύεσθαι.
hospitii necessitudinem inire, ξενίαν συντίθεσθαι.
hospitio excipior, ξενίζομαι.
hospitio excipio, ὑπὸ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ῶ, ξενοδοχέω, ῶ.
hospitium, ξένων κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, καταγώγιον, ου, τό.
renovare hospitium vetus, ἀνανεοῦσθαι τὴν πάλαι ξενίαν.
hospitor, ξενοδοχέω, ῶ, ξενίζω τινά.
hostia, θυσία ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
hostiæ sacræ, τὰ ἱερεῖα.
hostiam immolare, θύειν θυσίας.
hostili animo esse erga aliquem, πολεμικῶς ἔχειν πρός τινα.
hostilis, πολέμιος, ου, ὁ, ἐχθρὸς, ὁ, ὁ, πολεμικὸς, ὁ, ὁ.
hostilitas, δυσμένεια, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
hostimentum, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀντιμισθία, ας, ἡ.
hostis, ἐχθρὸς, ὁ, ὁ, πολέμιος, ου, ὁ, ἀνάρσιος, ου, ὁ.

H U.

huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
huc ades, δεῦρο ἴθι.
huc, & illuc, δεῦρο, ἐκεῖσε.
huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
hui, ὤ, φεῦ, βαβαί.
hujusmodi, τοιοῦτος, ου, ὁ.
humanitas, ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
humanitate prosequor, φιλοφρονέομαι cum accusativo personæ, & dativo rei, & vice versa.
humanitatis officium præsto alicui, εὐεργετέω τινά.
humaniter ago, ἀνθρωπίζω.
humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπικῶς.
humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
humanum se præbere, φιλάνθρωπον ἔχειν πρός τινα.
humanus, comis, benignus, φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνθρώπινος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀνθρώπινος, η, ον, ἥμερος, ου, ὁ & ἡ.
humanus, ad homines pertinens, ἀνθρώπινος, ου, ὁ, ἀνθρωπικὸς, ὁ, ὁ, ἀνθρωπικὸς, ὁ, ὁ, ἀνθρώπειος, ου, ὁ καὶ ἡ, μερόπειος, ου, ὁ, Poetice.
humanus sum, φιλανθρωπέω, ῶ.
humanæ res, τὰ ἀνθρώπινα. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ut sunt res humanæ.
humatio, ταφή, ῆς, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ὁ, ὁ, ἐνταφίασις, εως, ἡ.

humectatio, ὕγρανσις, εως, ἡ.
humecto, ὑγραίνω. βρέχω, ἰκμάζω.
humeralis, ὠμιαῖος, ου, ὁ.
humeris altus qui est, εὐωμίας, ου, ὁ.
humeris robustis præditus, ὠμίας, ου, ὁ.
humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαι τι.
humerus, ὦμος, ου, ὁ.
humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
humi prostratus, χαμαιριφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
humi repens, χαμαιπετής, ους, ὁ.
humide, ὑγρῶς.
humiditas, ὑγρασία, ας, ἡ, ἰκμασία, ας, ἡ, ὑγρότης, ας, ἡ.
humidus, ὑγρός, ᾶ, ὁ, διύγρος, ου, ὁ, νότιος, ου, ὁ.
humiliatio, ταπείνωσις, εως, ἡ.
humilio, ταπεινόω, ῶ.
humilis, ταπεινός, ῆ, ὁ, ἀδοξος, ου, ὁ.
humilis, non altus, πρόσγειος, ου, ὁ, ταπεινός, ῆ, ὁ. ἀδαῖος, ου, ὁ, χαμηλός, ῆ, ὁ, χθαμαλός, ῆ, ὁ.
humilis oratio, πεζὸς λόγος, ταπεινολογία, ας, ἡ.
humilitas, ταπεινότης, ητος, ἡ, ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ.
humiliter, ταπεινῶς.
humiliter ætatem agere, ταπεινῶς πράττειν.
humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
humor, oris, νοτίς, ίδος, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ, ἰκμάς, άδος, ἡ.
in humorem resolvi, ὑγραίνεσθαι.
humorum redundantia, πλεονεξία, ας, ἡ.
humus, γῆ, ῆς, ἡ, χθὼν, ονός, ἡ.

H Y.

hyacinthinus, ὑακίνθινος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ὑακινθινος, ου, ὁ.
hyacinthus, ὑάκινθος, ου, ὁ.
hyades, ὑάδες, αἱ.
hyæna, ὕαινα, ας, ἡ.
hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in hybernis me contineo, ἐγχειμάζω.
in hyberna proficisci, ἐς χειμάδιον φοιτᾷν. Herod. subintellige, χωρίον, vel γῆν.
hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
hybernatio, χειμασία, ας, ἡ.
hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
hyberno tempore, χειμερινῇ ὥρᾳ.
hybernus, χειμερινός, ῆ, ὁ, χειμέριος, ου, ὁ.
hybernum tempus, χειμών, ῶνος, ὁ, subaudi ὥρα. χειμών, ῶνος, ὁ.
hydria, κάλπη, ης, ἡ, κέραμος, ου, ὁ, κάλπις, ιδος, ἡ, κάδος, ου, ὁ, ταμιεῖον, ου, τὸ, ταμιεῖον, ου, ὁ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρεῖον, ου, τό.
hydria parva, ὑδρίσκη, ης, ἡ, ὑδρίον, ου, τό.
hydrope laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
hydropicus, ὑδρωπικός, ῆ, ὁ.
hydrops, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
hyematio, παραχειμασία, ας, ἡ, χειμασία, ας, ἡ.
hyemo, χειμάζω, χειμαίνω.
hyems, χειμών, ῶνος, ὁ, χεῖμα, ατος, τό.
hymen, ὑμήν, ένος, ὁ.
hymenæi, expers, ἀνυμέναιος, ου, ὁ.
hymenæum canto, ὑμεναιόω, ῶ.
hymnus, ὕμνος, ου, ὁ.
hymnum dico, ὑμνολογέω, ῶ, ὑμνολογίζω.
hypallage, ὑπαλλαγή, ῆς, ἡ.
hyperbole, ὑπερβολή, ῆς, ἡ.
hyperborei populi, ὑπερβόρειοι, οἱ.
hypocrita, ὑποκριτής, οῦ, ὁ.
hypostasis, ὑπόστασις, εως, ἡ.
hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ.
hysopus, ὕσσωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, & ὕσσωπον, ου, τό.
hystrix, ὕστριξ, ιχος, ἡ.

J A.

Jaceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ. In solo, ἀπεκτόνωται, καταλύεσθαι.
jaceo contemptus, ἀτιμάζομαι.
jacere aleam, ἀναρρίπτειν τὸν κύβον, ἀνακυβεύειν, ἀναρρίπτειν πάντα κύβον.
jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον. θεμελιοῦν.
jacere probra, κακῶς βάλλειν τινά.
jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
jactabunde, ὑπερηφάνως, κομπωδῶς, κομπαστικῶς.
jactabundus, ἀλαζών, όνος, ὁ.
jactantia, μεγαλαυχία, ας, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
jactantiæ plenus, ὑπέρκομπος, ου, ὁ.
jactare minas, ἀπειλὰς ῥίπτειν.
jactare se de aliqua re, ἀλαζονεύεσθαι τι.
jactatio, ostentatio, ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, κομπασμὸς, οῦ, ὁ, μεγαλαυχία.
jactatio, jactus, διαρριπτασμὸς, οῦ, ὁ, ῥιπτασμὸς, οῦ, ὁ.
jactationis amans, φιλόκομπος, ου, ὁ.
jactator, κομπός, οῦ, ὁ, κομπαστής, οῦ, ὁ, κομπαστὴς, οῦ, ὁ, ἀλαζονικός, οῦ, ὁ, καυχηματίας, ου, ὁ, λεσχηνής, οῦ, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ.
jactito, θρυλλέω, ῶ, ἐπικομπάζω.
jacto, frequenter jacio, διαρριπτέω, ῶ, ῥιπτάζω τι. pro sese efferre, μεγαλαυχέω, ῶ, μεγαλορρημονέω ἐπί τινι.
jactura, ζημία, ας, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
jacturam facere, ζημιοῦν, ζημιοῦσθαι, cum accusativo, ἀποβλάπτεσθαι.
jacturam facere animæ, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν.
jactus, βολή, ῆς, ἀναβολή, ῆς, ἡ.
jactus aleæ, βόλος τρυπητός, vel κυβευτός.
jaculandi peritia, εὐστοχία, ας, ἡ, ἀκοντία, ας, ἡ, τοξεία, ας, ἡ.
jaculandi peritus, εὔστοχος, ου, ὁ, ἀκοντίμαχος, ου, ὁ.
jaculatio, ἀκόντισμα, ατος, τό.
jaculator, ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, τοξότης, ου, ὁ.
jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθοις, vel τῷ λίθῳ, δίκω.
jaculum, ἀκόντιον, ου, τὸ, δόρυ, ατος, τό.
jam, ἤδη, νῦν.
jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
jam jam, παραυτίκα.
jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
japridem, πάλαι.
jam vero, ἤδη δὲ, καὶ νῦν, & μὴν, μὴν οὖν.
jambus, ἴαμβος, ου, ὁ.
jambicus versus, ἰαμβεῖον, ου, τό.
janitor, θυρωρός, οῦ, ὁ, & ἡ, πυλωρός, οῦ, ὁ, καὶ ἡ.
janua, θύρα, ας, ἡ, πύλη, ης, ἡ, αὔλειος, ου, ὁ.
januam cædere, θυροκοπέω.
januarius, ἰανουάριος, ου, ὁ, γαμηλιών, ῶνος, ὁ.
jaspis, ἴασπις, ιδος, ἡ.

I B.

ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.

I C.

icere fœdus, σπονδὰς σπένδεσθαι πρός τινα, cum aliquo, συνθήκας ποιεῖσθαι.
ichneumon, ἰχνεύμων, ονος, ὁ.
ico, icis, παίειν, τύπτειν, παίω.
ictericus, ἰκτερικός, ῆ, ὁ.
ictero laboro, ἰκτεριάω, ῶ.
icterus, ἴκτερος, ου, ὁ.
ictus, us, πληγή, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τό.
ictus, a, um, βληθείς, έντος, ὁ, πληγείς, έντος, ὁ, πληγείς, ὁ.
ictus fulmine, κεραυνόβλητος, ου, ὁ.

I D.

id, τοῦτο.
id, est, τοῦτ᾽ ἔστι, & τουτέστι, οἷόν τι.
idcirco, διὰ, διόπερ, διὰ τοῦτο.
id quod res est, τὸ ὄν.
idea, ἰδέα, ας, ἡ.
idem, masc. ὁ αὐτός, αὐτός, ὅπερ.
idem, neut. ταυτὸ idem ac ταυτόν. ταυτὸ τῷ ὑστέρῳ, idem ac occidens. Unde Latini idem occidenti.
identidem, ἐκάστοτε, συνεχῶς, αὖθις καὶ αὖθις.
ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τοῦτο ἕνεκα.
idioma, ἰδίωμα, ατος, τό.
idiota, ἰδιώτης, ου, ὁ.
idiotismus, ἰδιωτισμός, οῦ, ὁ.
idololatria, εἰδωλολατρεία, ας, ἡ.
idololatra, εἰδωλολάτρης, ου, ὁ.
idolum, εἴδωλον, ου, τό.
idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
idoneus, ἐπιτήδειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐπί τινα. χρήσιμος εἴς τι, ἱκανός, ῆ, ὁ, ἐπαρκής, έος, ὁ, ἀξιόχρεως, ου, ὁ.
non idoneus, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀχρεῖος, ου, ὁ.
idoneus sum, ἐπιτήδειός εἰμι, ὦ.

J E.

jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
jecur inspicio, ἡπατοσκοπέω, ῶ.
jejune, ἀγόνως, ξηρῶς.
jejunus dies, νηστείας ἡμέρα.
jejunium, νηστεία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ.
jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω, ῶ.
jentaculum, ἀκράτισμα, ατος, τὸ. ἐμβρωμα, ατος, τό. πρωϊνὸν ἄριστον.
jentaculi sumptio, ἀκρατισμός, οῦ, ὁ.
jento, ἀκρατίζομαι, ἀρτάζω.
Jesus, Ἰησοῦς.

I G.

Igitur, ἄρα γε, δὴ, οὖν, τοιγαροῦν.
ignarus, ἄγνως, ὁ, & ἡ. ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ.
ignarus sum, ἀγνοέω, ἀγνοέω, ῶ.
ignarus Philosophiæ, ἀφιλόσοφος, ου, ὁ.
ignava vita, ἀδρανία, ας, ἡ.
ignave me gero, ῥᾳθυμῶ.
ignave, ῥᾳθύμως.
ingnavia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
ignaviter ago, ἀνδρομαλακίζομαι.
ignavus, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ἀργός, οῦ, ὁ. ἀεργός, οῦ, ὁ, ἀτεχνέμων, ονος, ὁ.
ignavus sum, ἀργέω, ῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
ignosco, συγγινώσκω.
igneus, πύρινος, ου, ὁ, ἔμπυρος, ου, ὁ.
igniarium, πυρεῖον, ου, τὸ, ἐναυσμα, ατος, τὸ ἐμπύρευμα, ατος, τό.
igniarius lapis, ἐμπυροβόλος πέτρος.
ignis, πῦρ, υρός, τὸ, πυρσός, οῦ, ὁ.
ignis sacer, ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, πῦρ ἄγριον.
ignem excito, πυρσεύω, πυρόω, ῶ, ἀναρριπίζω.
ignem accendo, ἐναύω, πυρπολέω, ῶ.
igne, & ferro vasto, δηόω, ῶ, & δηόω, ῶ, δηιόω, ῶ, δηΐζω, αμάχω.
ignitus, πύρινος, ινος, ὁ, πυρώδης, εος, ὁ, διάπυρος, ου, ὁ.
ignitum ferrum, μύδρος, ου, ὁ.
ignobilis, δυσγενής, έος, ὁ, & ἡ, ἀκλεής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀγενής, έος, ὁ, & ἡ, ἄγνωστος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, ἄσημος, ου, ὁ.
ignobilitas, δυσγένεια, ας, ἡ, ἀγένεια, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
ignobiliter, ἀκλεῶς, & ἀκλειῶς, ἀγενῶς, ἀπρεπῶς, ἀσήμως.
ignominia, αἰσχύνη, ης, ἡ, ὄνειδος, εος, τὸ, ἀδοξία, ας, ἡ, ἀτιμία, ας, ἡ.
ignominia notatus, ἄδοξος, ου, ὁ, & ἡ.
ignominiæ notam inurere alicui, ἀδοξίαν περιάπτειν τινί.
ignominiæ notam abstergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν.
ignominiam affero, προπηλακίζω, ῶ.
ignominia afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάζειν.
ignominiose, ἀδόξως, ἀτίμως, ἐπονειδίστως.
ignominiosum ducere, ἐν αἰσχρῷ, ἐν αἰσχρῷ τίθεσθαι.
ignominiosus, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ.
ignorandum est, ἀγνοητέον.
ignoranter, ἀγνοῶν.
per ignorantiam aliquid facere, δι᾽ ἀγνοίαν τι πράττειν.
ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀγνόημα, ατος, τὸ, ἀγνωσία, ας, ἡ.
ignoro, ἀγνοέω, ῶ, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
ignoscibilis, venia dignus, συγγνωστός, οῦ, ὁ.
ignosco, συγγινώσκω σοι τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην δίδωμι.
ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
ignotus, ἄγνως, ῶτος, ὁ, ἡ, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος, ου, ὁ.

I L.

ilex, illeis, πρῖνος, ου, ὁ.
ilia, λαγόνες, ων, αἱ, κενεών, ῶνος, ὁ, κῶλον, ου, τό.
ilicet, statim, εὐθὺς δὴ, ἤδη, παραυτίκα.
illico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθι.
illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταρρέω εἰς τὴν γῆν, καταπίπτω.
illaboratus, ἀκατέργαστος, ου, ὁ, ἀκατάσκευος, ου, ὁ.
illac, ταύτῃ, ἐκείνῃ, ἐκεῖσε.
hac & illac, τῇ καὶ τῇ.
illacrymabilis, ἄκλαυτος, ου, ὁ & ἡ.
illacrymo, ἐπιδακρύω, καταδακρύομαι.
illæse, ἀβλαβῶς.
illæsus, ἀπαθής, έος, ὁ, ἀβλαβής, έος, ὁ, ἀκέραιος, ου, ὁ, ἀτίμητος, ου, ὁ.

illaqueatus, ἐμβρόχος, ου, ὁ.
illaqueo, παγιδεύω, ἐμποδοβάλλω.
illatio, quæ sequitur assumptionem in argumentando, ἐπιφορά, ᾶς, ἡ.
illaudatus, ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ.
ille, ἐκεῖνος, ου, ὁ, αὐτός, οῦ, ὁ.
illecebra, θέλγητρον, ου, τὸ, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, δέλεαρ, ατος, τό.
illecebra verborum, ἡδονὴ λόγων.
illecebrosus, ἐπαγωγός, οῦ, ὁ, θελκτήριος, ου, ὁ.
illectus, δελεασθείς, έντος, ὁ.
illegitime, νόθως.
illegitimus, ἀνέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ. ἔκνομος, ου, ὁ, νόθος, ου, ὁ, ἔκθεσμος, ου, ὁ.
illepide, ἀγροίκως, ἀχαρίτως, ἀμούσως, ἀτερπῶς, ἀχαρίτως.
illepidus, ἄγροικος, ου, & ἀγροῖκος, ου, ὁ, ἀχάριστος, ου, ὁ, ἄμουσος, ου, ὁ, ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ.
illibatus, purus, ἀκέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἄθικτος, ου, ὁ, ἀμίαντος, ου, ὁ.
illibenter, ἀκόντως.
illiberalia artificia, δημιουργικὰ τεχνήματα.
illiberalis, ἀνελεύθερος, ου, ὁ, δουλοπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
illiberalitas, ἀνελευθερία, ας, ἡ, ἀγέννεια, ας, ἡ.
illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὐτοῦ.
illicio, ἐπάγω, θηράω τινά, ἐφέλκω, δελεάζω.
illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
illicitus, ἄθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀθέμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, παράνομος, ου, ὁ, ἀσεβής, έος, ὁ καὶ ἡ.
illicium, θέλγητρον, ου, τό.
illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
illigatio, ἔνδεσμος, ου, ὁ.
illigatus, προσδεθείς, έντος, ὁ.
illigo, προσδέω, συνάπτω, ἐνδεσμέω, ῶ.
illimis, ἄπηλος, ου, ὁ.
illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, illinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
illino, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω.
illiquefacio, συντήκω, ἐκτήκω.
illisus, προσβληθείς, έντος, ὁ.
illiteratus, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀγράμματος, ου, ὁ, ἀμαθής, έος, ὁ ϗ ἡ.
illitus, ἐπικεχρισμένος, ου, ὁ, ἐπιχρισθείς, έντος, ὁ.
illocabilis, δυσέκδοτος, ου, ὁ.
illotis manibus, ἀνίπτοις χερσί.
illotus, ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
illuc, ἐκεῖ, ἔνθα.
illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
illucesco, αὐγάζω, λάμπομαι, ἐπιφαίνω, διαφαίνω, φώσκω, διαφώσκω, ἐπιφώσκω, ὑποφαίνω.
illudere alicui, ἐγγελᾶν τινι, ἐπεγγελᾶν τινι. παίζειν τινά.
illudere sibi, παίζειν καθ' ἑαυτοῦ.
illudo, ἐμπαίζω, σκώπτω, ῶ, ἐπισκώπτω, κατειρωνεύομαι.
illuminatio, καταυγασμός, οῦ, ὁ, ἐπίλαμψις, εως, ἡ, φωτοδοσία, ας, ἡ, φώτισμα, ατος, τό.
illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
illusio, λώβη, ης, ἡ, ἐμπαιγμός, οῦ, ὁ, φενακισμός, οῦ, ὁ, χλεύασμα, ατος, τό, χλεύη, ης, ἡ, χλευασμός, οῦ, ὁ, χλευασία, ας, ἡ, ἔμπαιγμα, ατος, τό.
illusor, ἐμπαίκτης, ου, ὁ, εἴρων, ωνος, ὁ.
illustrari divinitus, ἐλλαμπρύνεσθαι.
illustratio, καλλώπισμα, ατος, τό, αὔγασμα, ατος, τό.
illustratorius, φωτιστικός, ή, όν.
illustris, φωτεινός, ή, όν, λαμπρός, ά, όν, pro nobili, ἐπιφανής, έος, ὁ, ἀοίδιμος, ου, ὁ.
illustris, celebratus, περίβλεπτος, ου, ὁ.
illustrem reddo, ἐπιλαμπρύνω.
illustrissimus, διαπρεπέστατος, ου, ὁ, κύδιστος, ου, ὁ, ἐνδοξότατος, ου, ὁ.
illustro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δηλόω, φανερόω.
illusus, ἐμπαιχθείς, έντος, ὁ.
illuvies, ἀλουσία, ας, ἡ.

I M.

imaginatio, φαντασία, ας, ἡ.
imaginationes concipio, φαντασιόομαι, οῦμαι.
imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
imago, εἰκών, όνος, ἡ, ἄγαλμα, ατος, τό, εἴδωλον, ου, τό.
ad imaginem Dei, κατ' εἰκόνα Θεοῦ.
imaginem, vel simulacrum fingo, εἰδωλοποιέω, ῶ.
imago futuri, προχάραγμα, ατος, τό.
imaguncula, εἰκόνιον, ου, τό, ἀγαλμάτιον, ου, τό.
imbecillis, ἀσθενής, έος, ὁ, ἄρρωστος, ου, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ, ἀβληχρός, οῦ, ὁ.
imbecillum reddo, ἀσθενόω, ῶ.
imbecillis sum, ἀρρωστέω, ῶ, ἀσθενέω, ῶ.
imbecillitas, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀρρωστία, ας, ἡ.
imbecilliter, ἀρρώστως, ἀσθενῶς.
imbecillis, ἀνάλκιμος, ου, ὁ, ἄψυχος, ου, ὁ, ἄνανδρος, ου, ὁ, δειλός, οῦ, ὁ.
imbellis sum, ἀπολέμως ἔχω.
imber, ὄμβρος, ου, ὁ.
imber impetuosus, & procellosus, ἐπαιγὶς ὄμβρος.
imbris penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
imbrium copia, ἐπομβρία, ας, ἡ.
imberbes malæ, ἄχνοος ὑπήνη.
imberbis, ἀγένειος, ου, ὁ, ἀπώγων, ωνος, ὁ.
imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
imbrex, icis, καλυπτήρ, ῆρος, ὁ, γεῖσον, ου, τό.
imbricatim, γεισοειδῶς.
imbrico, γεισόω.
imbricus, ὀμβροφόρος, ου, ὁ.
imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω. pro erudio, παιδεύω.
imbuere doctrina, ἐκδιδάσκειν, ἐκδιδάσκω.
imbui Græca lingua, ἐκδιδάσκεσθαι τὴν ἑλλάδα γλῶτταν.
imbutus disciplinis, ἔμπειρος παιδειῶν.
imbutus oleo, ἐλαιόδευτος, ου, ὁ.
imbutus sacris litteris ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
imitabilis, μιμητός, ή, όν.
imitandi peritia, μιμητικὴ τέχνη, μιμηλότης, ητος, ἡ.
ad imitationem factus, ἀπομεμιμημένος, ου, ὁ.
imitatio, μίμησις, εως, ἡ, μίμημα, ατος, τό, ζήλωμα, ατος, τό.
imitator, μιμητής, οῦ, ὁ, ζηλωτής, οῦ, ὁ.
imitator felix, εὔζηλος, ου, ὁ.
imitator, effictorque personarum omnium, παντόμιμος, ου, ὁ.
imitor, ζηλόω, ῶ, μιμέομαι, οῦμαι, μιμηλάζω, ἀπομιμέομαι, οῦμαι, ἀφομοιόω, ῶ.
immaculata vita, ἀκηλίδωτος βίος.
immaculatus, ἄμωμος, ου, ὁ, ἄσπιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀμίαντος, ου, ὁ.
immadeo, ἐμβρέχομαι.
immanis, crudelis, θηριώδης, εος, ὁ, ἄγριος, ου, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
immanis, ingens, πέλωρος, ου, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
immanitas, ἀγριότης, ητος, ἡ, ἀπήνεια, ας, ἡ, ὠμότης, ητος, ἡ.
immaniter, crudeliter, ἀγρίως, ἄσπλαγχνον, ἀσπλάγχνως, ἀνηλεῶς.
immansuetus, ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ, ἀτίθασος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνήμερος, ου, ὁ.
immarcescibilis, ἀμάραντος, ου, ὁ.
immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
immaturitas, ἀωρία, ας, ἡ.
immaturus, ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, πρόωρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immediate, ἀμέσως.
immediatus, ἄμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immedicabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
immeditatus, ἀμελέτητος, ου, ὁ.
immemor, ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἐπιλανθανόμενος, ου, ὁ.
immemor sum, ἀμνημονέω.
immemoratus, ἄφημος, ου, ὁ, ἀφήμων, ονος, ὁ.
immensitas, ἀμετρία, ας, ἡ.
immensus, ἄμετρος, ου, ὁ, ἀμέτρητος, ου, ὁ.
immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐμβυθίζω.
immerito, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
immeritus, ἀνάξιος, ου, ὁ, ὁ μηδὲν ἁμαρτών.
immersio, βαπτισμός, οῦ, ὁ, ἔμβαμμα, ατος, τό.
imminens, ἐφεστηκώς, ότος, ὁ, ἐπικείμενος, ου, ὁ, ἐπικρεμάμενος, ου, ὁ, ὑπὲρ κεφαλῆς ὤν, ὄντος, ὁ.
imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐπιὼν πόλεμος.
immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ἐπικρέμαμαι.
imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
imminuo, ἐλαττόω, ῶ, σμικρύνω, μειόω, ῶ, ἐλάττονα ποιῶ.
imminutio, ἐλάττωσις, εως, ἡ, μείωσις, εως, ἡ.
immisceo, ἐμμίγνυμι.
immisceor, ἀναμίγνυμαι, vel ἀναμιγνύομαι.
immiserabilis, ἀνοίκτιστος, ου, ὁ.
immisericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοικτί.
immisericors, ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἀνοίκτος, ου, ὁ, δυσοίκτιστος, ου, ὁ.
immissio, ἔφεσις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ.
immitis, ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, ἀμείλιχος, ου, ὁ.
immitto, ἐμβάλλω, ἐμβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
immobilia bona, κτήματα, τὰ, ἀκίνητα, τά.
immobilis, ἀκίνητος, ου, ὁ, ἀμετακίνητος, ου, ὁ.
immoderate, πλημμελῶς, ἀμέτρως.
immoderate me gero, πλημμελέω, ῶ.
immoderatio, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀταξία, ας, ἡ.
immoderatus, ἄμετρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ.
immodeste, ἀναιδῶς, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
immodestia, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀκοσμία, ας, ἡ.
immodestus, ἄμετρος, ου, ὁ, ἄκοσμος, ου, ὁ ἡ.
immodice, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
immodicus, ὑπέρμετρος, ου, ὁ, ἄκρατος, ου, ὁ.
immodicus in verbis, ἀμετροεπής, έος, ὁ.
immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
immolatio, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
immolatus Deo, θεόθυτος, ου, ὁ.
immolo, θύω, ἐνθύω, ἐπισφάττω.
immoratio, δίαιτα, ης, ἡ.
immorigerus, δύσκολος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immorior, συναποθνήσκω, ἐναποθνήσκω.
immoror, ἐνδιατρίβω τινί, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
immortalem facio, ἀθανατίζω.
immortales Dii, οἱ αἰὲν ἐόντες Θεοί. οἱ ἀθάνατοι, pro ἀθάνατοι Θεοί.
immortalis gloria, ἀΐδιος δόξα, ἀείζωος τιμή.
immortalis, ἀθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀΐδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄφθαρτος, ου, ὁ.
immortalitas, ἀθανασία, ας, ἡ, ἀφθαρσία, ας, ἡ.
immote, ἀστεμφέως, sive ἀστεμφῶς.
immotus maneo, ἀστεμφίζω.
immotus, ἄσειστος, ου, ὁ, ἄτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immunditiæ, μίασμα, ατος, τό, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
immunde vivens, ἄπλυτος, ου, ὁ.
immundus, ἀκάθαρτος, ου, ὁ, μιαρός, ά, όν.
immunis, ἀτελής, έος, ὁ, ἀνεισφόρος, ου, ὁ, ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἀφορολόγητος, ου, ὁ.
immunem facio, παραλύω τινά τινος.
immunis a militia, ἀστράτευτος, ου, ὁ.
immunis a tributis, ἀνείσφορος, ου, ὁ, ἀτελής, έος, ὁ.
immunitas, ἀτέλεια, ας, ἡ, ἀνεισφορία, ας, ἡ.
immunitas ab obeundis publicis muneribus, ἀλειτουργησία, ας, ἡ.
immunitus, ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἄφρακτος, ου, ὁ.
immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
immutabilis, ἀμετάβλητος, ου, ὁ, ἀμετάθετος, ου, ὁ.
immutabilitas, ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, ἀμεταβλησία, ας, ἡ, ἀτρεψία, ας, ἡ.
immutabiliter, ἀμετακινήτως, ἀτρέπτως.
immutatio, ἐναλλαγή, ῆς, ἡ, ἐνάλλαξις, εως, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
immuto, μεταβάλλω τι, μεταποιέω τι.
imo, μᾶλλον δὲ, ἀλλά τι, καὶ μὴν.
impar, ἄνισος, ου, ὁ, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
impar numerus, περισσὸς ἀριθμός.
impar oneri ferendo, ἀφόρητος, ου, ὁ.
imparate, ἀπαρασκευάστως, ἀπαρασκεύως.
imparatus, ἀπαράσκευος, ου, ὁ, ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ.
impariter, ἀνομοίως, ἀνίσως.
impastus, ἄσιτος, ου, ὁ.
impatiens doloris, δυσάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
impatiens, ἀπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ.
impatiens iræ, ἄσαι ὀργῇ. Homerus.
impatienter, ἀμαχητί, ἀπαθῶς.
impatientia, ἀπληστία, ας, ἡ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
impavide, ἀφόβως.
impavidus, ἀδεής, έος, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ, ἄτρομος, ου, ὁ.
impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί, σκεύη πολεμικά, τὰ σκευοφόρα.
impedimento esse alicui, ἐμπόδιον εἶναί τινι.
sine impedimento, ἀκωλύτως, ἀνεμποδίστως, ἀπαραποδίστως.
impedimentum, κώλυσις, εως, ἡ, ἐμπόδιον, ου, τό.
impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύω τινὰ τῶν κακῶν, a vitiis.
impeditus, ἐμποδισθείς, έντος, ὁ.
impello, ἐνάγω τινί, ἐπάγω, ἐνδίδομαι, ὠθέω, cum accusativo, προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ῶ, ἐλαύνω.
impello, adhortor, instigo, ἐπάγω, ἐνάγω, προάγω, ἐπαίρω, ἐξεπαίρω, ἐπισπάω, ῶ, ἐρεθίζω, ἀναπείθω, ζωπυρέω, ἐξορμάω, ῶ.
impendens, ἐπικρεμής, έος, ὁ καὶ ἡ.
impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαιωρέομαι, οῦμαι.
impendium, δαπάνη, ης, ἡ.
sine impendio, ἀδαπάνως.

impendo, insumo, προσαναλίσκω τι, δαπανῶ τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
impendo operam alicui rei, ἐμπονῶ τινι.
impendo operam musicæ, διατρίβομαι μουσικῇ.
impenetrabilis, ἀδιάβατος, ου, ὁ, ἀδιεξίτητος, ου, ὁ.
impensa, æ, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
impense, σφόδρα, ἄγαν.
imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν, τὰ προσταχθέντα δρᾶν, τὸ προστεταγμένον ποιεῖν, τὰ ἐντεταλμένα δρᾶν, πρὸς τὰ παραγγελλόμενα τοῦ δεσπότου, τοῖς παραγγέλμασιν ὑπακούειν, πληροῦν τὰ διατεταγμένα, τὸ πρόσταγμα ἀνύειν, τοῖς ἐπιταχθεῖσι πειθαρχεῖν.
imperativus, προστακτικός, ή, όν, προστακτικὴ ἔγκλισις, imperativus modus.
imperator sum, ἡγέομαι, οῦμαι, ἡγεμονεύω, κοιρανέω, ῶ.
imperatorem salutare, προσαγορεύειν, vel ἀσπάζεσθαι αὐτοκράτορα.
imperator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, στρατηγός, οῦ, ὁ, ἡγεμών, όνος, ὁ.
imperatoria dignitas, αὐτοκρατορία, ας, ἡ.
imperatoria ars, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperatorius, αὐτοκρατορικός, ή, όν, βασιλικός, ή, όν.
imperatrix, αὐτοκράτωρ, ορος, ἡ.
imperatum, πρόσταγμα, ατος, τό, κελευόμενον, ου, τό.
imperceptus, ἀκατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
imperfectus, ἀτελής, έος, ὁ, ἡ, ἄτεχνος, ου, ὁ.
cum imperio esse, ἡγεμονεύω.
imperiose, δεσποτικῶς.
imperiosus, δεσποτικός, ή, όν.
imperite, ἀγροίκως, ἀμαθῶς, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, ἀτέχνως, ἀμούσως.
imperitia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀδαημονία, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
imperitus, ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀμαθής, έος, ὁ.
imperium, ἐπίταγμα, ατος, τό, κέλευσμα, ατος, τό, ἀρχή, ῆς, ἡ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
imperium militare prorogare, ἐπιμετρεῖν χρόνον χρείαν στρατηγίας.
imperium tenere, ἀρχὴν κατέχειν, ἀρχὴν ἔχειν.
impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, ῶ, κυριεύω, δεσπόζω, cum genitivo.
impero terra marique, γῆς καὶ θαλάσσης ἄρχω.
imperspicuus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀφανής, έος, ὁ.
impersuasibilis, ἀπειθής, έος, ὁ, ἀπίθανος, ου, ὁ.
imperterrite, ἀκαταπλήκτως, ἀφόβως, ἀτρέστως.
imperterritus, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀκατάπληκτος, ου, ὁ, ἀτάρβητος, ου, ὁ.
impertio, or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κατανέμω σοι τόδε, hoc tibi.
imperturbatus, ἀτάρακτος, ου, ὁ, ἀτάραχος, ου, ὁ.
imperturbatus animus, ἀταραξία, ας, ἡ.
impervium iter, ἀοδία, ας, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
impervius, ἀδιάβατος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ.
impetigo, λειχήν, ῆνος, ὁ.
impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
impeto conviciis, ὀνειδίζω, ἐρίζω, vel ὀρέγω.
impetrabilis, συγχωρητός, ή, όν.
impetratio, μετάληψις, εως, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ.
impetro, τυγχάνω, cum genitivo, λαμβάνομαι, cum genitivo.
impetrare bonum a Diis, πράττω παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν.
impetu primo, ἐξ ἀρχῆς.
impetum alicujus retundo, ἀμβλύνω τινά· ἀνακόπτω τινὰ τῆς ὁρμῆς.
impetum sustineo, δέχομαι, & καταδέχομαι τὴν ἐπίθεσιν.
impetu animi feror ad rem aliquam, ὁρμητικῶς ἔχω πρός τι.
impetu feror, ὁρμάω, ῶ, ἵεμαι, θέω, θοάω, θυνέω, ῶ, θύνομαι, ὁρμῶ, ἀΐσσω, Poetice ἀτυζέω, ῶ, ἐκθυμέω, ῶ, ἐφορμάω, ῶ.
cum impetu, ὁρμητικῶς, ἐσσυμένως, ῥύδην.
impetum do, ὁρμάω, ῶ, sive οἰμάω, ῶ, ὁρμὴν παρέχω.
impetum facio, ἐμβάλλω, vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
impetuosa fluenta habens, ἀγάρροος, ου, ὁ.
impetuose, μεθ᾽ ὁρμῆς, ῥοιζηδόν, μεταΐγδην Poetice.
impetuosus, ὁρμητικός, ή, όν.
impetuosus imber, ὄμβρος, λάβρος.
impetus animi, θυμός, οῦ, ὁ, μένος, εος, τό, προθυμία, ας, ἡ.
impetus, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἐπιφορά, ᾶς, ἡ, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, ὁρμή, ῆς, ἡ, ῥόθιος, ου, ὁ.
impexus, ἀκτένιστος, ου, ὁ.
impie ago, ἀσεβέω, ῶ.
impietas, ἀσέβεια, ας, ἡ, ἀθεότης, ητος, ἡ.
impiger, ἄοκνος, ου, ὁ, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ἄτρυτος, ου, ὁ.
impigre, ἀόκνως.
impingo, offendo, ἐπάγω, προσκρούω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
impingo dicam alicui, ἐπάγω δίκην τινί, ἀπενεγκεῖν γραφήν.
impingo crimen, ἐπιφέρω αἰτίαν.
impinguo, πιαίνω, λιπαίνω, παχύνω.
impium facinus, ἀσέβημα, ατος, τό.
impius, ἀσεβής, έος, ὁ, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἄθεος, ου, ὁ.
impius sum, ἀσεβέω, ῶ.
implacabiles inimicitiæ, ἀσύμβατος ἔχθρα.
implacabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ἀμείλικτος, ου, ὁ.
implacabiliter, ἀκαταλλάκτως.
implacidus, δυσάρεστος, ου, ὁ.
impleo, πληρόω, γεμίζω ῶ, ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὰ χαύνης ἐλπίδος, inani spe.
impleo, perficio, præsto, πληρόω, ῶ, ἀναπληρόω, ῶ.
implere legem, πληρῶσαι τὸν νόμον. ποιεῖν τὸν νόμον.
implere promissa, ἀναπληροῦν ἃ ὑπέσχετο.
impleri potu, πληρωθῆναι ποτοῦ.
implexus, ἐμπεπλεγμένος, ου, ὁ.
implexus, us, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatio, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatus, & implicitus, ἐμπλακείς, έντος, ὁ.
implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
implicitus sum malis, πέπλεγμαι κακοῖς, κακοῖς ἐμπεπλεγμένος εἰμί.
implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
implico ærumnis, & infortuniis, δονέω, ῶ.
implicor, distineor, ἐμπλέκομαι.
imploratio, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
imploro, ἐπικαλέω τινά, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλέομαί τινα.
implumis, ἄπτερος, ου, ὁ, ἄπτιλος, ου, ὁ.
impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
impolitus, ἄκομψος, ου, ὁ, ἀκατάσκευος, ου, ὁ.
impollutus, ἀμόλυντος, ου, ὁ, ἀμόλυσμος, ου, ὁ.
impono, τίθημι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ᾽ ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω, quandoque decipio, ἐξαπατάω, ῶ.
imponere sibi ipsi, αὐτὸς ἐξαπατῶσαι.
imponere finem labori, κορωνίδα, vel κορωνίδα ἐπιτιθέναι τοῖς πόνοις, vel τιθέναι τέλος πόνοις.
importatio, ἀγωγή, ῆς, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσφορά, ᾶς, ἡ.
importatus, εἰσκομισθείς, έντος, ὁ.
importo, εἰσκομίζω, ἐπιφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
importunitas, ἀκαιρία, ας, ἡ.
importunus, ἄκαιρος, ου, ὁ, ἄωρος, ου, ὁ.
impos, ἀκρατής, έος, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
impos voti, ἀτυχής, έος, ὁ καὶ ἡ.
impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
impositio, ἐπίθεμα, ατος, τό.
impositus, ἐπιθετός, ου, ὁ.
impossibile est, οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστι sequente infinitivo.
impossibilis, ἀδύνατος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ.
impostor, φέναξ, ακος, ὁ, ἀπατεών, ῶνος, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
impostorie, ἐπιτηδείως.
impostorius, ἐπίβουλος, ου, ὁ, δολοφρονικός, ή, όν.
impostura, ἐξαπάτη, ης, ἡ, φενακισμός, οῦ, ὁ.
impotens, ἀκρατής, έος, ὁ, μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος, ου, ὁ.
impotens animi, ἀκρατὴς θυμοῦ, Homerus.
impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
impotenter, ἀδυνάτως, ἀκρατῶς.
impotentia, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
dictorum impotentia, ἡ πρὸς τὰ λεκτὰ ἀκρασία.
impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα, ἐν τῷ παρόντι.
impransus, ἀνάριστος, ου, ὁ.
imprecatio, ἀρά, ᾶς, ἡ, κατάρα, ας, ἡ, ἐπάρα, ας, ἡ.
imprecor, καταρῶμαί τινι, ἀρὰς ποιοῦμαι κατά τινος.
impressio, προσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
impressus, τύπωτος, ου, ὁ, ἔντυπος, ου, ὁ.
imprimere dedecus civitati, τῇ πόλει αἰσχύνην περιάπτειν.
imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
imprimis, περὶ παντός, πάμπρωτον, & πάμπρωτα, ἐξαιρέτως, ἀρχήν, adverbialiter.
imprimo, ἐντυπόω, ῶ, ἐγχαράττω, ἐνσφραγίζω.
improbabilis, ἀδοκίμαστος, ου, ὁ, ἀπίθανος, ου, ὁ.
improbatio, ἀδοκιμασία, ας, ἡ.
improbe, κακῶς, πονηρῶς.
improbissime, παγκάκως.
improbissimus, πάγκακος, ου, ὁ, πάνυ πονηρός, παμπόνηρος, ου, ὁ, μεγαλοπόνηρος, ου, πανοῦργος, ου, ὁ, λίαν πονηρός, ὁ.
improbitas, φαυλότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, κακία, ας, ἡ.
improbo, ἀδοκιμάζω, ἀποδοκιμάζω.
improbum reddo, κακόω. κακόομαι, improbus fio.
improbus sum, κακουργέω, ῶ, πονηρεύω, & πονηρεύομαι.
improbus, πονηρός, οῦ, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ, ἀδόκιμος, ου, ὁ, μιαρός, οῦ, ὁ.
impropero, ἐξονειδίζω, ἐπονειδίζω, μέμφομαι, ἐξωνειδίζω.
improprie, οὐ κυρίως.
improprie loqui, ἀκυρολογέω.
improspere, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
improvidus, ἀπρονόητος, ου, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ.
improviso, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπρόοπτως.
ex improviso, ἀπροσδοκήτως, ἀδοκήτως, ἀδόκητα, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, αἰφνιδίως, ἄφνω, ἐξαίφνης.
improvisus, ἀπρονόητος, ου, ὁ, αἰφνίδιος, ου, ὁ.
imprudens, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀνόητος, ου, ὁ, ἀσύνετος, ου, ὁ.
imprudenter, δι᾽ ἄγνοιαν, ἀβούλως, ἀπρονοήτως, ἀσυνέτως, ἀνοήτως, ἀφραδέως.
imprudentia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀσυνεσία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀβουλία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ.
impubes, ἄνηβος, ου, ὁ.
impudens, ἀναίσχυντος, ου, ὁ, ἀναιδής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
impudens sum, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
impudenter ago, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter resisto veritati, ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
impudentia, ἀναισχυντία, ας, ἡ, ἀναίδεια, ας, ἡ.
impudentissimus, κύντατος, ου, ὁ. κυνότατος, ου, ὁ.
impudicitia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
impudicus, ἀσελγής, έος, ὁ, ἄσεμνος, ου, ὁ, λάγνος, ου, ὁ.
impugnatio, προσβολή, ῆς, ἡ.
impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω, ῶ.
impulsio, impulsus, ἔλασις, εως, ἡ, ὠθισμός, οῦ, ὁ.
impulsor, ὠθός, οῦ, ὁ, παροξυντής, οῦ, ὁ.
impulsus, a, um, ὠθούμενος, η, ον, ὁ, ἡ, τό, ἐνωθούμενος, η, ον, ὁ, ἡ, τό, ὠθῶν, οῦντος, ὁ, ὤθησις, εως, ἡ, ὦσις, εως, ἡ.
impune, ἀτιμωρητί, ἀζημίως.
impune evado, καταπροΐξομαι.
impune fero, ἀθῷος ὤν.
impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non impune feres, οἰμώξῃ.
impunitas, ἀτιμωρησία, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
impunitus, ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἀζήμιος, ου, ὁ.
impure, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
impuritas, μίασμα, ατος, τό, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
impurus, ἄναγνος, ου, ὁ, ἀκρατής, έος, ὁ, ἀκάθαρτος, ου, ὁ.
impurus, impudicus, scelestus, ἄναγνος, ου, ὁ, δύσαγνος, ου, ὁ, ἀναγνής, έος, ὁ καὶ ἡ, βδελυρός, οῦ, ὁ, ἀκάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, μιαρός, οῦ, ὁ.
imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν, vel σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν, προστίθημι.
imus, κατώτατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ.
ex imo, ἐκ τοῦ βάθους, βυσσόθεν.

I N.

in, εἰς & ἐς cum accusativo, ἐν cum dativo & ἐνί, & εἰν Poetice. ἐπί cum genitivo, κατά cum genitivo, & dativo apud Poetas. μετά cum dativo. περί cum dativo. πρός cum accusativo.
in, adversus, εἰς vel ἐς. εἰς τὸν δῆμον, adversus populum. κατά cum genitivo. μετά & περί cum accusativo.
in erga, περί. ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβεια, pietas erga Deos.
in, intra, ἐν, ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ, intra sextam diem. ἐντός, cum genitivo.
in animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, ἐν νῷ βάλλομαι.
in causa sum, αἴτιος τινός εἰμι.
in hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τοί.
in posterum, ἀπ᾽ ἄρτι. αὖθις, εἰς αὖθις, μετέπειτα, εἰς τό, μετέπειτα, εἰς τὸ ἔπειτα, ἔτι, ἐξ ἐπιόντος, τὸ λοιπόν.
in præsens, τανῦν.

In praesentia, αὐτίκα, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, νῦν, ἐν τῷ νῦν, παραχρῆμα, ἐν τῷ παραχρῆμα.
inaccessus, ἀπρόσιτος, ου, ὁ, ἀνεπίβατος, ου, ὁ, ἄβατος, ου, ὁ, ἡ, τό.
inaedifico, ἐποικοδομέω, ῶ, ἐνοικοδομέω, ῶ, προσοικοδομέω, ῶ.
inaequalis, ἄνισος, ου, ὁ, ἀνώμαλος, ου, ὁ.
inaequalitas, ἀνισότης, ητος, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ.
inaequaliter, ἀνίσως, ἀνωμάλως.
inaestimabilis, ἀτίμητος, ου, ὁ.
inamabilis, ἀνέραστος, ου, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, ἡ.
inamoenus, ἀτερπής, ου, ὁ.
inane, vacuum, τὸ κενόν, κενότης, ητος, ἡ.
inanimatus, ἄψυχος, ου, ὁ.
inanio, κενόω, ῶ.
inanis, vacuus, κενός, ή, όν, & κενεός, ή, όν, Poetice. ἀσκευος, ου, ὁ, ἐνδεής, ου, ὁ, μάταιος, ου, ὁ, λαπαρός, ά, όν, σομφός, ή, όν, ψυδρός, ου, ὁ.
inanis, vanus, κενός, ή, όν, μάταιος, ου, ὁ, ἀνόνητος, ου, ὁ, ἄλιος, ου, ὁ, ἀνωφελής, ὁ, ἡ, καὶ τὸ, εὐκαίρετος, ου, ὁ, ψεύστης, ου, ὁ, Poetice. χαῦνος, ου, ὁ, μεταμώνιος, ου, ὁ, μάψιος, ου, ὁ.
inanis labor, ματαιοπονία, ας, ἡ.
inanis gloria, κενοδοξία, ας, ἡ.
inanitas, vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, σομφότης, ητος, ἡ.
inanitas, vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, κενότης, ητος, ἡ, ματαιολογία, ας, ἡ.
inanitas, κενότης, ητος, ἡ, κενόν, οῦ, τό.
inaniter, κενῶς, ματαίως.
inaniter laboro, ματαιοπονέω, ῶ.
inaniter loquor, κενολογέω, ῶ.
inaratus, ἀνήροτος, ου, ὁ, ἀνάρατος, ου, ὁ, ἀργός, οῦ, ὁ.
inarticulate loquor, βαβάζω, βαμβαίνω, φλύζω.
inarticulatus articulis carens, ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inartificialis, ἄτεχνος, ου, ὁ.
inartificialiter, ἀτέχνως.
inassuetus, ἀήθης, εος, ὁ & ἡ.
inauditus, ἀνήκουστος, ου, ὁ, ἄπυστος, ου, ὁ.
inauguratus, μυηθείς, έντος, ὁ, θεσπισθείς, έντος, ὁ.
inauguro, ἱερόω, ῶ, τελέω, ῶ.
inauguror, οἰωνίζομαι, ομαι.
inauratio, χρύσωσις, εως, ἡ.
inauratus, ἐγχρύσωτος, ου, ὁ, ἐπίχρυσος, ου, ὁ.
inauris, ἐνώτιον, ου, τό, ἐλλόβιον, ου, τό.
inauro, ἐπιχρυσόω, ῶ, διαχρυσόω, ῶ.
inauspicato, οὐκ ἐν καλῷ, ἀπαισίως.
inauspicatus, δυσοιώνιστος, ου, ὁ.
incalesco, διαθερμαίνομαι, βράζομαι.
incandesco, ἐκπυρόομαι, ουμαι, ἀνθρακεύομαι.
incantamentum, γοητεία, ας, ἡ, ἐπῳδή, ῆς, ἡ, μαγεία, ας, ἡ.
incantationibus utor, μαγεύω.
incantator, ἐπῳδός, οῦ, ὁ, γόης, ητος, ὁ, φαρμακεύς, έως, ὁ.
incanto, ἐπᾴδω, μαγεύω.
incarnatio, σάρκωσις, εως, ἡ, ἐνανθρώπησις, εως, ἡ.
incarnatio Christi, τὸ σαρκωθὲν τοῦ Χριστοῦ, Gregorius. ἡ οἰκονομία, Hieronymus, & Damascenus.
incassum, frustra, μάτην, μάτην.
incastigabilis, ἀκόλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
incastigatus, ἀδιόρθωτος, ου, ὁ.
incaute, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
incaute me gero, ἀφυλακτέω, ῶ.
incautus, ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, ἀπερίοπτος, ου, ὁ, ἀπρονόητος, ου, ὁ, ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ.
incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω, ῶ.
incedo cum fastu, σεμνοπατέω, ἐμπεριπατέω.
incendiarius, πυρπολητής, ητος, ὁ.
incendio vasto, πυρπολέω, ῶ, & πυρπολέομαι, ουμαι, αἰθαλόω.
incendium, ἔμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμός, οῦ, ὁ, ἐμπύρευσις, εως, ἡ, φλογμός, οῦ, ὁ, ἔγκαυμα, ατος, τό.
incendo, ἐμπυρίζω, φλογίζω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, φλέγω.
incendo, excito, ἀνάπτω.
incensum, θυμίαμα, ατος, τό.
inceptor, ἔξαρχος, ου, ὁ.
inceptum, ἐπίβλημα, ατος, τό, ἐγχείρημα, ατος, τό.
incertitudo, ἀδηλότης, ητος, ἡ, ἄδηλον, ου, τό.
incerto, incerte, ἀδήλως.
incertum reddo, ἀδηλόω, ῶ, ἄπιστον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμφισβήτησιν καθίστημι.
incertus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀγνοούμενος, ου, ὁ, ἀσαφής, έος, ἀμφίβολος, ου, ὁ.
incertus sum, ἀπορέομαι, ουμαι, πλανάομαι, ῶμαι.
incessanter, ἀπαύστως, ἀπαύστως, ἀκαταπαύστως.
incessere maledictis, λοιδορέω, κερτομέω, ἐγκερτομέω.
incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
incessit mihi cupido, ἐπιθυμία, μοι ἦλθε.
incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
incesso, καθάπτομαι, καταλαμβάνω, ἐποίχομαι, σεύω, βάλλω.
incessus, βάδισμα, ατος, τό, βάδισις, εως, ἡ.
incestus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, aut ἄνομος μῖξις, ἀθέμιτος γάμος.
incestus, a, um, μιαρός, ά, όν, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἀσελγής, έος, ὁ, αἰσχρουργός, οῦ, ὁ.
inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, sermonem.
inchoatus, ἡμιεργός, οῦ, ὁ.
incido, insculpo, inscribo, ἐγκολάπτω, ἐγξέω, ῶ, χαράσσω, ἐγχαράττω.
incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates. ἐμπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους, incido in hostes. ἐντυγχάνω τινί, incido in aliquem.
incipio, ἄρχομαι, cum genitivo, ἀπάρχομαι.
incircumcisus, ἀπερίτμητος.
incircumscriptus, ἀπερίγραπτος, ου, ὁ, ἀπερίοριστος, ου, ὁ, ἀπερίληπτος, ου, ὁ.
incisio, διακοπή, ῆς, ἡ, τμῆσις, εως, ἡ, τομή, ῆς, ἡ.
incisor, τομεύς, έως, ὁ, τμητής, οῦ, ὁ, τμητικός, οῦ, ὁ.
incisus, ἐντετμηκώς, ότος, ὁ, τετμημένος, ου, ὁ.
incitamentum, θέλγητρον, ου, τό, κεντρισμός, οῦ, τό.
incitate, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
incitatio, ὅρμησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
incitator, ὀτρυντήρ, ῆρος, ὁ.
incitatorie, παρορμητικῶς.
incitatorius, ὁρμητικός, οῦ, ὁ, παρορμητικός, οῦ, ὁ.
incitatus cursus, δρομαία, ας, ἡ.
incitatus, παρορμηθείς, έντος, ὁ, παροξυνθείς, έντος, ὁ.
incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθά, ad honesta facta: προτρέπω τινὰ εἴς τι, παροξύνω.
incivilis, σκαιός, ά, όν, ἀπροσήγορος, ου, ὁ.
inciviliter, ἀπροσηγόρως, ἀπάνθρωπως, ἀκαίρως.
inclamatio, ἀνάβοημα, ατος, τό, ἀνάβοησις, εως, ἡ, βοή, ῆς, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλημα, ατος, τό, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.
inclamo, ἐπιβοάω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ἀνακαλέω, ῶ.
inclaresco, ἐπιφαίνομαι, ἔνδοξος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
inclemens, ἀπηνής, έος, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, ἀνήμερος, ου, ὁ.
inclementer, ἀπηνῶς, ἀνηλεῶς.
inclementia, ἀπήνεια, ας, ἡ, ἀπανθρωπία, ας, ἡ.
inclinare in fugam, ἐγκλίνω. dicitur de exercitus.
inclinatio, ἔγκλισις, εως, ἡ, κλίσις, εως, ἡ, ῥοπή, ῆς, ἡ.
inclinare ad pacem, γνώμην ἔχω πρὸς τὴν εἰρήνην.
inclinatus, ἐπικεκλιμένος, όντος, ὁ.
inclino, ἐγκλίνω, ἐπιρρέπω.
includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genitivo.
inclusus, ἐγκεκλεισμένος, ου, ὁ.
inclytus, διάσημος, ου, ὁ & ἡ, λαμπρός, ά, όν, ἔνδοξος, ου, ὁ, κλεινός, ή, όν, περικλυτός, οῦ, ὁ.
incoctilis, ἀνέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
incoctus, ἀνέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὠμοπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ.
incoenatus, ἄδειπνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀνάριστος, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
incogitans, ἀλόγιστος, ου, ὁ, ἄλογος, ου, ὁ.
incogitantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀβελτερία, ας, ἡ.
incogitanter, ἀλογίστως.
incognitus, ἄγνωστος, ου, ὁ, ἀγνοούμενος, ου, ὁ.
incola, ἔνοικος, ου, ὁ, κάτοικος, ὁ, ἡ, ἐγχώριος, ου, ὁ. ἔποικος, ου, ὁ.
incolatus, μετοίκησις, εως, ἡ, μετοικεσία, ας, ἡ, παροικία, ας, ἡ.
incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῇ πόλει. οἰκέω, ῶ, ναίω.
incolumem praestare, περισώζω. σῶον παρέχω.
incolumen evadere, σώζεσθαι.
incolumis, ἀσινής, ου, ὁ, ἡ, ἄρτιος, ου, ὁ, ὑγιής, έος, ὁ, σῶος, ου, ὁ, ἀπαθής, έος, ὁ, ἀπημής, έος, ὁ & ἡ.
incolumitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ, ἀβλάβεια, ας, ἡ.
incolumitati restituo, ἀνασώζω, & passive ἀνασώζομαι.
incomitatus, ἀπρόσοδος, οντος, ὁ, ἄμοιρος, ου, ὁ.
incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
incommoditas, βλάβη, ης, ἡ. ἀχρηστία, ας, ἡ.
incommodo, βλάπτω τινά. ζημιόω, ῶ.
incommodis afficio, λυπέω, ῶ.
incommodum, βλάβη, ης, καὶ δυσχέρεια, ατος, τό.
incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐργάζω.
incommodus, βλαβερός, ά, όν, ἀσύμφορος, έος, ὁ, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀσύμφορος, ου, ὁ.
incomparabilis, ἀσύγκριτος, ου, ὁ, ἀνεπίβλητος, ου, ὁ, ἀπαράβλητος, ου, ὁ.
incompertus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀγνώριστος, ου, ὁ.
incomposite, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
incompositus, ἀδιάθετος, ου, ὁ, ἀσύνθετος, ου, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ ἀκατάστατος, ου, ὁ.
incomprehensibilis, ἀκατάληπτος, ου, ὁ & ἡ, ἀπερίληπτος, ου, ὁ & ἡ, ἀκατάληπτος, έος, ὁ καὶ ἡ.
incomprehensus, ἀσύλληπτος, ου, ὁ.
incompte, ἀκόσμως.
incomptus, ἀκόμψευτος, ου, ὁ, ἀκόσμητος, ου, ὁ.
inconcessus, ἀσυγχώρητος, ου, ὁ.
inconcinnitas, ἀρρυθμία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
inconcinniter, ἀρρύθμως, ἀναρμόστως.
inconcinnus, ἐμμελής, έος, ὁ, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inconcussus, ἄσειστος, ου, ὁ, ἀσάλευτος, ου, ὁ.
incondite, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀκαθάρτως.
inconditus, ὀμελής, έος, ὁ, ἀσύντακτος, ου, ὁ.
in confesso est, ὁμολογεῖται, cum infinitivo Isocrates.
incongruus, ἀκατάλληλος.
incongruitas, ἀκαταλληλότης, ητος, ἡ.
incongruus, ἀσύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνοικής, έος, ὁ, ἡ, ἀπεοικώς, ότος, ὁ, ἀπεικώς, ότος, ὁ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ.
inconsequentia, τὸ ἀνακόλουθον.
inconsiderantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀπρονοία, ας, ἡ.
inconsiderate, ἀπερισκέπτως, ἀπρονοήτως.
inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, ἀβούλευτος, ου, ὁ.
inconsolabilis, ἀπαραμύθητος, ου, ὁ, ἀπαράκλητος, ου, ὁ.
inconstans, ἀβέβαιος, ου, ὁ ἄστατος, ου, ὁ, ἀσταθής, έος, ὁ, ἀκατάστατος, ου, ὁ.
inconstanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
inconstantia, ἀστασία, ας, ἡ, μεταβολία, ας, ἡ.
inconsulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
inconsulte ago, αὐτοσχεδιάζω.
inconsulto, ἄκοντα, παρὰ γνώμην.
inconsultus, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀπροβούλευτος, ου, ὁ.
incontaminatus, ἀμόλυντος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀκηρατής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄχραντος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
incontinens sum in loquendo, λαβροστομέω.
incontinens, ἀκρατής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, μὴ ἐγκρατής.
incontinenter, ἀκρατῶς.
incontinenter vino, ἀκρατοποτέω.
incontinentia, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
inconveniens, ἀσύμφορος, ου, ὁ, ἀπρόσφορος, ου, ὁ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ.
inconvenienter, ἀτόπως, ἀπὸ τρόπου.
inconvenientia, ἀτοπία, ας, ἡ, ἀνομολογία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
incorporeus, ἄσωμος, ου, ὁ, ἀσώματος, ου, ὁ.
incorruptibilem reddo, ἀφθαρτίζω.
incorruptibilis, ἀδιάφθορος, ου, ὁ.
incorruptibilitas, ἀφθαρσία, ας, ἡ, ἀδιαφθορία, ας, ἡ.
incorruptus, ἄφθαρτος, ου, ὁ & ἡ, ἄσηπτος, ου, ὁ, ἄφθαρτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος, ου, ὁ.
increbresco, διαθρυλλέομαι, κατατυπόομαι, οῦμαι.
incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
incredibilis, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀπίθανος, ου, ὁ, παράδοξος, ου, ὁ, παράλογος, ου, ὁ.
incredibilitas, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀπιθανότης, ητος, ἡ.
incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
incredule, ἀπίστως.
incredulitas, ἀπείθεια, ας, ἡ, ἀπιστία, ας, ἡ.
incredulus, ἀπειθής, έος, ὁ, δύσπιστος, ου, ὁ.
incrementum, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
increpatio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
increpator, ἐπιτιμητής, οῦ, ὁ.
increpo, καταβοάω, ῶ, καταμέμφομαι, ομαι, ἐπιτιμάω τινὶ τοῦτο.
incruente, sine sanguine, ἀναιμί, ἀναιμωτί.
incruentus, ἀναίμακτος, ου, ὁ, ἀναιμώτος, ου, ὁ.
incrustatio, κονίασις, εως, ἡ.
incrusto, κονιάω, κονίω.
incubare ovis, ἐπωάζω, θάλπω.
incubatio, ἐγκοίμησις, εως, ἡ.
incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.

Incu-

incubo, ἐγκεῖμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐγκαθεύδω, ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, ἐπῳάζομαι.
incubus, ἐφιάλτης, ου, ὁ.
inculcare auribus, κατηχέω, cum dativo.
inculco tibi hoc, ἐπᾴδω σοι τοῦτο.
inculco, ἐπιτάττω, pro sæpius repetere, ταυτολογέω, παρεμβάλλω τι.
inculpabilis, ἀμώμητος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἄψογος, ου, ὁ.
inculpate, ἀναιτίως, ἀνεγκλήτως, ἀνεπιλήπτως, ἀμέμπτως, ἀνεπιλήπτως, ἀνεπιφθόνως.
inculpatus, ἀνέλεγκτος, ου, ὁ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἄψογος, ου, ὁ, ἀμύμων, ονος, ὁ.
inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
incultus, ἀγεώργητος, ου, ὁ, ἀνεξέργαστος, ου, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ.
inculta terra, ἀργὸς γῆ, vel χώρα. ἀτημέλητος γῆ, λιτὴ γῆ.
incumbo, ἐπίκειμαί τινι. pro obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζω περί τι. ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους. literarum studiis incumbo.
incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
incurabilis, ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀνίκεστος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
incuria, ἀμέλεια, ας, ἡ, ἀφροντιστία, ας, ἡ.
incuriose, ἀτημελήτως, ἀταλαιπώρως.
incuriosus, ἀμελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
incursionem facere, εἰσβάλλω εἰς χώραν· εἰστρέχω εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
incursionibus vasto, κατατρέχω.
incurso, ἐπεξέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐμπηδάω, ῶ, εἰστρέχω. ἐπιτρέχω, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
incursus, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ.
incurvatus, ἐπικαμφθεὶς, έντος, ὁ.
incurvitas, γρυπότης, ητος, ἡ, κυφότης, ητος, ἡ.
incurvo, κυρτόω, ῶ, κατακάμπτω.
incurvus, κυρτὸς, ὸ, ὁ.
incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
incusatio, αἰτίασις, εως, ἡ, μέμψις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
incusatio querula sortis suæ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
incuso sortem meam, μεμψιμοιρέω, ῶ.
incuso, αἰτιάομαί τινα τινος· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, ῶ, καταμέμφομαι.
incussio, σύγκρουσις, ου, ὁ.
incustodite, ἀφυλάκτως.
incustoditus, ἀφύλακτος, ου, ὁ.
incutere colaphum, κατατείνω ἐπὶ κόρρης.
incutere alicui metum, δέος ἐμποιεῖσθαί τινι.
incutio, ἐμβάλλω, κατασείω.
indagator, θηρατὴς, οῦ, ὁ, ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ.
indagine cingo, περιτειχίζω.
indago, inis, θήρα, ας, ἡ, θήραμα, ατος, τὸ, τειχισμὸς, οῦ, ὁ.
indago, are, θηράομαι. pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem; ἐρευνάω, ῶ, ἐξετάζω, ἀνιχνεύω, ῶ.
inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc inde, ἔνθεν.
jam inde, αὐτόθεν, ἔτι. ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, jam inde ab utero matris suæ.
indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
indecens, ἀσεμνὴς, έος, ὁ, ἀπρεπὴς, έος, ὁ, ὁ καθήκων.
indecenter, ἀσεμνότως, ὁ πρεπόντως, ὁ καλῶς.
indecenter me gero, ἀσχημονέω, ῶ.
indecentia, ἀσέμνεια, ας, ἡ, sive ἀκοσμία, ας, ἡ, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indecore, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
indecorum, τὸ ἄσχημον, ἀπρεπὲς, έος, τό.
indecorus, ἀπρεπὴς, έος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
indefatigabilis, ἄκμητος, ου, ὁ.
indefensus, ἀφύλακτος, ου, ὁ.
indefesse, ἀκαμάτως.
indefessus, ἀκάματος, ου, ὁ.
indefinite, ἀορίστως.
indefinitus, ἀόριστος, ου, ὁ, ἀπεριόριστος, ου, ὁ.
indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ.
indemnis, ἀζήμιος, ου, ὁ, ἀθῷος, ου, ὁ.
indemnitas, ἀβλάβεια, ας, ἡ, ἀζήμιον, ου, τό.
indeploratus, ἄκλαυστος, ου, ὁ, ἄκλαυτος, ου, ὁ.
indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
index, μηνυτὴς, οῦ, ὁ.
index digitus, δεικτικὸς, οῦ, ὁ, λιχανὸς, οῦ, ὁ.
index librorum, σύλλαβος, ου, ὁ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
indicator, σημάντωρ, ορος, ὁ, μηνυτὴς, οῦ, ὁ.
indicatio ἔνδειξις, εως, ἡ, μήνυμα, ατος, τό.
indicatio rei arcanæ, κατηγόρησις, εως, ἡ.
indicium, μήνυσις, εως, ἡ, τεκμήριον, ου, τό.
indicium facio, ἐπισημαίνω.
indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τοι, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τοί τι. καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
indicere silentium, κατασιωπάω, κατασιγάζω.
indicta causa, ἄκριτος, ου, ὁ, vel ἀκρίτως, ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
indicta causa, πρὸ δίκης, Plutarcus.
indictus, non dictus, ἄῤῥητος, ου, ὁ.
indictus, denuntiatus, σύγκλητος, ου, ὁ.
in dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
indifferens, ἀδιάφορος, ου, ὁ.
indifferentia, ἀδιαφορία, ας, ἡ.
indigena, αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἐγχώριος, ου, ὁ.
indigens, ἄπορος, ου, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ.
indigenter, ἐνδεῶς.
indigentia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. δέομαί τινος, ῶμαι. ἐνδεῶς ἔχω. δεόμαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
indigeste, incomposite, ἀκοσμήτως, ἀτάκτως.
indigestus, ἄτακτος, ου, ὁ, ἀδιάθετος, ου, ὁ.
indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
indignabunde, μεμφομένως.
indignabundus, ἀγανακτικῶς ἔχων.
indignatio, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ἀναξιοπάθεια, ας, ἡ.
cum indignatione & stomacho, δυσχεραινόντως.
indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
indigne fero, ἀγανακτέω, ῶ, δυσχεραίνω.
indignitas, ἀναξία, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indignor, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ob aliquid, ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
indignus, ἀνάξιος, ου, ὁ, οὐκ ἄξιος.
indigus, ἄπορος, ου, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ.
indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
indissolubilis, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀκατάλυτος, ου, ὁ.
indistinctus, ἀδιάκριτος, ου, ὁ.
individuus, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄσχιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄτμητος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
indivisibilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἄσχιστος, ου, ὁ.
indo, is, ἐντίθημι, ἐπιτίθημι, ἐνδίδωμι.
indo nomen, ὀνομάζω.
indocilis, ἀμαθὴς, έος, ὁ, δυσμαθὴς, έος, ὁ.
indocilitas, δυσμάθεια, ας, ἡ.
indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
indoctus, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀγράμματος, ου, ὁ, ἄμουσος, ου, ὁ.
indolentia, ἀναλγησία, ας, ἡ, ἀπονία, ας, ἡ, ἄλυπον, ου, τό, ἀπάθεια, ας, ἡ.
indoleo, ἀνιάομαι, ῶμαι, συναλγέω, ῶ.
indoles, φύσις, εως, ἡ, ἦθος, εος, τὸ, φυή, ῆς, ἡ.
indoles bona, εὐφυΐα, ας, ἡ.
indoles mala, κακοφυΐα, ας, ἡ.
indomitus, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἄδμητος, ου, ὁ.
indonatus, ἀδώρητος, ου, ὁ.
indormio, ἐγκαταδαρθάνω, ἐπικαθεύδω, εὕδω, ἐγκαθεύδω, ἐπιπνέω, ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι.
indotatus, ἄπροικος, ου, ὁ ἢ ἡ.
indubitate, ἀναμφιβόλως.
indubitatus, ἀναμφίβολος, ου, ὁ, ἀδίστακτος, ου, ὁ, ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inducere oblivionem, ἐμποιέω λήθην.
inducere in errorem, σφάλλω, παρατρέπω.
inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
inducere in animum, persuadere, πείθειν εἰς τὴν ψυχήν.
inducere in animum, persuaderi, πείθεσθαι cum accusativo, vel infinitivo.
induciæ, ἀνοχαὶ, ῶν, αἱ, ἐκεχειρία, ας, ἡ, ἐκεχειρία, ας, ἡ, σπονδή, ῆς, ἡ.
inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
induco, ἐπάγω, εἰσάγω, pro persuadeo, ἐνάγω, ἀναπείθω.
inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀγωγή, ῆς, ἡ.
indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαι τινὸς, aut πεφειδομένως.
indulgentia, φιλοστοργία, ας, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ.
indulgentia fortunæ, ῥοπή, ῆς, ἡ.
indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
indulgere genio, ἐν εὐπαθείαις εἶναι, εὐπαθέω.
indumentum, ἔνδυμα, ατος, τὸ, ἱμάτιον, ου, τό.
induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
induratus, ἀποσκληρυμμένος, ου, ὁ, ἀποσκληρυνθεὶς, έντος, ὁ.
induresco, σκληρύνομαι.
induro, σκληρύνω, στερρόω, ῶ, ἐπιπηλόω, ῶ.
indusium, χιτὼν, ῶνος, ὁ, ἐνδύτης, ου, ὁ. χιτωνίσκος, ου, ὁ.
industria, φιλοπονία, ας, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σπουδή, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
de industria, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, aut προαιρέσεως, προαιρέτως.
industrie, ἐργατικῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
industrius, φιλόπονος, ου, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ, ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἀγχίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀγχίνους, ου, ὁ.
indutus, a, um, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
inductus bene, εὔτακτος, ου, ὁ, seu ἔννομος, ου, ὁ.
inebriatio, μέθη, ης, ἡ.
inebriatus, μεθύων, οντος, ὁ.
inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
inebrior, μεθύσκομαι.
inedia, ἀσιτία, ας, ἡ, λιμὸς, οῦ, ὁ, νηστεία, ας, ἡ.
ineffabilis, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνεκφώνητος, ου, ὁ.
ineffabiliter, ἀῤῥήτως.
inefficacem reddo, καταργέω, ῶ.
inefficax, ἀνενεργὴς, έος, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
inelegans, ἄκομψος, ου, ὁ, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ.
ineleganter, ἀκόσμως.
ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ.
inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνέκφραστος, ου, ὁ.
inenarrabiliter, ἀνεκδιηγήτως, ἀῤῥήτως.
ineo, εἰσέρχομαι.
ineo amicitiam, φιλιάζω.
ineo gratiam, χάριν ἔχω.
ineo rationem, ἀπολογίζομαι, ἐκλογίζομαι, λογίζομαι.
inepte, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
ineptiæ, μωρολογία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ, vel οἱ λῆροι, φλυαρία, ας, ἡ, φλεδονὴ, ῆς, ἡ, φλήναφος, ου, ὁ, φλυαρία, ας, ἡ, ψύχρευμα, ατος, τό.
ineptio, is, ire, ὕθλέω, ῶ, ὕθλους λέγω, ληρέω, ῶ.
ineptum ingenium, σκαιότης, ητος, ἡ, σκαιοσύνη, ης, ἡ.
ineptus, ἄχρηστος πρός τι. ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, έος, ὁ, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
inermis, ἄοπλος, ου, ὁ, ἀθωράκιστος, ου, ὁ, ἡ.
iners, ῥάθυμος, ου, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ, ἄτεχνος, ου, ὁ, ἀργὸς, οῦ, ὁ, νωθρὸς, οῦ, ὁ.
inertia, ῥαθυμία, ας, ἡ, ἀδρανεία, ας, ἡ, ἀεργία, ας, ἡ.
inertiæ me dedo, βλακεύω, & βλακεύομαι, καταβλακεύομαι.
inerudite, ἀπαιδεύτως.
ineruditus, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, μάκων, ωνος, ὁ, & μάταξ, ακος, ὁ, ἀμούσος, ου, ὁ.
inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
inevitabilis, ἀδιάδραστος, ου, ὁ, ἄδραστος, ου, ὁ.
ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ου, ὁ, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
inexercitatus, ἀγύμναστος, ου, ὁ, ἀνάσκητος, ου, ὁ.
inexhaustus, ἀδαπάνητος, ου, ὁ.
inexorabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ, ἀκατάλλακτος, ου, ὁ.
inexpectatus, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ.
inexpeditus, ἄζωνος, ου, ὁ, ἢ, ὁ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
inexperientia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀγυμνασία, ας, ἡ.
inexpertus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπείρατος, ου, ὁ.
inexpiabilis, δυσκαταπράϋντος, ου, ὁ.
inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος, ου, ὁ.
inexplebilis cupiditas, ἀπληστία, ας, ἡ.
inexplebilis venter, γαστὴρ ἄπληστος.
inexpletus, ἄπληστος, ου, ὁ, ἄπλητος, ου, ὁ, ἀχόρταστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inexplicabilis, ἀνέφικτος, ου, ὁ.
inexplorate, inexplorato, ἀδιασκέπτως, ἀνεξετάστως.
inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἄληπτος, ου, ὁ, ἀκαταμάχητος, ου, ὁ.
inextinctus, ἄσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inextricabilis, ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ, ἀδιάλυτος, ου, ὁ.
insuperabilis, ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ.
infabre, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
infabricatus, ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀδημιούργητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
infacetus, ἄκομψος, ου, ὁ, οὐκ ἀστεῖος.
infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπορία.
infacundus, ὁ ἄπορος τῷ λέγειν.
infamia, ἀτιμία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
infamiam afferre, ἀτιμίαν φέρειν, αἰσχύνην φέρειν, ἀδοξίαν παρασκευάζειν, αἰσχύνην περιάπτειν.
infamia affici, ἀτιμίαν ἔχειν, αἰσχύνης μετέχειν, αἰσχύνην ὀφλεῖν, vel ἀδοξεῖν, γέμειν αἰσχύνης, καὶ πολλῶν ὀνειδῶν, ἀδοξεῖν.
cum infamia, ἀτίμως.

infa-

infamia notare, στιγματίζω τινὰ, ἄτιμον ποιέω τινα, aliquem.
infamia notari, τυγχάνω, κακοδοξίας.
infamis, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, δυσκλεὴς, έος, ὁ.
infamo, αἰσχύνω, ῶ, αἰσχύνω, καταισχύνω, παραδειγματίζω, παραδειγματίζω, ίζω.
infandus, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεκλάλητος, ου, ὁ.
infans, νήπιον, ου, τὸ, παιδίον, ου, τὸ, βρέφος, ους, τό.
infans recens natus, ἐνίμβρυον, ου, τὸ, νεογνὸν, ῦ, τό.
infantia, νηπιότης, ητος, ἡ, παιδία, ας, ἡ.
infantia, infacundia, ἀφωνία, ας, ἡ.
ab infantia, ἐκ βρέφους, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, παιδόθεν.
infantulus, βρεφύλλιον, ου, τό.
infarcio, ἐμπλάττω.
infatigabilis, ἄκοπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀκοπίαστος, ου, ὁ, ἄτρυτος, ου, ὁ, ἀκάματος, ου, ὁ ἡ.
infatigabiliter, ἀκόπως, ἀκαμάτως.
infatuo, ἐκμωραίνω.
infaustus, δυστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
infecta re, ἀπράκτως.
infectio, tinctura, κατάχρωσις, εως, ἡ, βάψις, εως, ἡ.
infectus, ἀγένητος, ου, ὁ, ἄπρακτος, ου, ὁ.
infectus tinctus, βαπτὸς, ῦ, ὁ.
infelicissimus, παλαιπωρότατος, ου, ὁ, δυστυχέστατος, ου, ὁ.
infelicitas, δυστυχία, ας, ἡ, δυσπραξία, ας, ἡ.
infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
infeliciter rem gero, ἀτυχέω, ῶ.
infelix, δυστυχὴς, έος, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἄθλιος, ου, ὁ.
infelix sum, δυστυχέω, ῶ, κακοπαθέω, ῶ.
infenso animo, ἐχθρῶς.
infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνω τινί.
infensus, ἐχθρὸς, ῦ, ὁ, ὁ εχθρὸς, ἐστ, ὁ.
infercio, ταραβύω, βύω, ἐμφράττω, & ἐμφράττω.
inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδῃ.
inferiæ, ἐναγίσματα, ων, τὰ, τάφχια, ων, τά.
inferior, κατώτερος, ου, ὁ.
inferior ætate, φύσει ὕστερος.
inferiori conditione esse, ὑποδεέστερον ... μεῖον ἔχειν, ἔλαττον ἔχειν.
inferior viribus, ὁ τῇ ἰσχύι ἥττων.
inferius, κατωτέρω.
infernales, dii, νέρτεροι θεοί.
infernalis, καταχθόνιος, ου, ὁ.
inferne, κάτω, κάτωθεν.
infernus, ᾅδης, ου, ὁ, τάρταρος, ου, ὁ.
infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος, ου, ὁ.
infero, ἐπιφέρω, ἐπιφέρω, ἐπάγω.
infero, concludo syllogistice, περαίνω.
inferre sibi manus, αὑτόχειρα ἀπολέσθαι, ἐξάγειν ἑαυτόν.
inferre vim, βιάζεσθαι, καταβιάζεσθαι, βιάζεσθαι, & βιάω.
inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα, injuriam, ἀδικεῖν.
inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
inferus, a, um, ὁ κάτω.
infestatio, ἐνόχλησις, εως, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
infeste, πολεμίως, ἐχθρῶς.
infesto, ἐνοχλέω, ῶ, ὀχλέω, κακουργέω, ῶ, κακόω, ῶ.
infestus, ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ὀχληρὸς, ῦ, ὁ.
infitiari debitum, ἀρνεῖσθαι πρὸς τὸν δανειστήν.
infitias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
infitiatio, ἐξάρνησις, εως, ἡ, ἄρνησις, εως, ἡ.
inficio, βάπτω, pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
inficior, nego, ἀρνέομαι τι.
infide, ἀπίστως.
infidelis, ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ, πιστός.
infidelitas, ἀπιστία, ας, ἡ.
infidus, ἄπιστος, ου, ὁ, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀθέμιστος, ου, ὁ.
infigo, ἐμπήγνυμι, καταπήγνυμι.
infimus, κατώτατος, ου, ὁ.
infinitas, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀπειρία, ας, ἡ.
infinite, ἀπεράντως.
infinitis modis, ἀπεράντως.
infinitus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπέραντος, ου, ὁ.
infirme, ἀῤῥώστως.
infirmitas, ἀσθένεια, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
infirmo, καταλύω, ἀσθενόω, ῶ.
infirmum reddo, ἀσθενόω, ῶ.
infirmus sum, ἀσθενέω, & Poetice ἀσθενέω, ἀῤῥωστέω, ἀσθενέω, ῶ.
infirmus, ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἄῤῥωστος, ου, ὁ.
infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
infixio, ἐμπηγμὸς, ῦ, ὁ.
infixus, ἐμπαγεὶς, έντος, ὁ.
inflammatio, φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, φλέγμωσις, εως, ἡ.
inflammatio capitis, φρενῖτις, ιδος, ἡ.

inflammatione capitis laborare, φρενιτιάω.
inflammo, ἐκκαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
inflare tibiam, φυσᾶν αὐλόν.
inflatio, φύσημα, ατος, τὸ, φύσησις, εως, ἡ, ἀναφύσημα, ατος, τὸ, ἐμφύσησις, εως, ἡ.
inflatio, superbia, arrogantia, φυσίωσις, εως, ἡ, οἴδημα, ατος, τό.
inflatus, πεφυσιωμένος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
inflatus, superbus, χαῦνος, ου, ὁ, ὀγκύλος, ου, ὁ, ὀγκηρὸς, ῦ, ὁ.
inflatus animus, ὄγκος, ου, ὁ, ἐμφύσησις, εως, ἡ.
inflecto, κάμπτω, ἀνακάμπτω.
inflexibilis, ἀκαμπὴς, έος, ὁ.
inflexus, & inflexio, ἀνάκαμψις, εως, ἡ.
inflexus, incurvus, γαμψὸς, ῦ, ὁ, γαμψὸς, ῦ, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ, γναμπτὸς, ῦ, ὁ, ἐπικαμπὴς, έος, ὁ, ῥοικὸς, ῦ, ὁ.
inflictio, προσβολὴ, ῆς ἡ.
inflictio pœnæ, ἐπίρριψις, εως, ἡ, προσβολὴ τῆς ζημίας.
infligere colaphum, πατάσσειν ἐπὶ κόρρης, κολαφίζειν.
infligere plagas alicui, πληγὰς ἐπάγειν τινὶ· πληγὰς διδόναι, ἐντείνειν πληγάς.
infligo, προσδίδωμι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
inflo, ἐμφυσάω, ῶ, ἐμφυσάω, ῶ.
inflo, superbum reddo, ὀγκόω, ῶ, ἐμφυσιόω, ῶ.
inflor, esse or, superbio; φυσιόομαι, οῦμαι, seu φυσάομαι, ῶμαι, & φυσιόομαι, οῦμαι, ἐπαίρομαι, ὀγκόομαι, οῦμαι.
infligo, ἀράττω.
influxio, influxus, ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ.
infœcunditas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ.
infœcundus, στεῖρος, ου, ὁ, ἄγονος, ου, ὁ, ἄκαρπος, ου, ὁ ἄφορος, ου, ὁ, ἀκαρπὴς, έος, ὁ.
informatio, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
informatio, institutio, διατύπωσις, εως, ἡ.
informis, ἄμορφος, ου, ὁ, ἀμόρφωτος, ου, ὁ.
informo, ὑποτυπόω, ῶ, σχηματοποιέομαι, οῦμαι.
informo, instituo, doceo, διατυπόω, ῶ, ῥυθμίζω.
infortunatus, δυστυχὴς, έος, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ.
infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω, ῶ.
infortunium, ἀτυχία, ας, ἡ, ἀτύχημα, ατος, τό.
infra, ὑπὸ, cum dativo & accusativo, κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
infractus, non fractus, ἄθραυστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄκλαστος, ου, ὁ, ἄῤῥηκτος, ου, ὁ, ἀκατάκλαστος, ου, ὁ.
infremo, καταγρυλλίζομαι· ἐμβριμάομαι, ῶμαι.
infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινι.
infrequens, ἔρημος, ου, ὁ, μανὸς, ῦ, ὁ.
infrequentia, μανότης, ητος, ἡ, ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ.
infringo, καταῤῥήγνυμι, ὀκλάζω, ῶ.
infula, ταινία, ας, ἡ, μίτρα, ας, ἡ.
infulatus, ταινία, ας, ἡ, μίτρα, ας, ἡ.
infumatio, κάπνισμα, ατος, τὸ, κάπνισις, εως, ἡ.
infumo, καπνίζω.
infundibulum, χώνη, ης, ἡ.
infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀναχέω.
infundo aquam manibus, ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας χέω.
infusco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω, ῶ.
infusio, ἔγχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
infusus, ἔγχυτος, ου, ὁ.
ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθεὶς, έντος, ὁ.
ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω, ῶ.
ingemesco, ἐπιστένω.
ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, στενάζω, ἀναστενάζω, ἐξοιμώζω, ῶ.
ingemo sub pondere, ἄχθομαι, ἐπάχθομαι.
ingenero, ἐγγεννάω, ῶ.
ingenii tarditas, βραδυνοία, ας, ἡ.
ingenii acumen, ἀμαθεία, ας, ἡ, & ἀμαθία, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
ingenio celer, ταχὺς, έος, ὁ, metaphorice.
ingenio præstans, θαυμάσιος, ου, ὁ, θαυμαστικὸς, ῦ, ὁ.
ingenio tardo præditus, βραδύνοος, ου, ὁ, ἀφυὴς, ου, ὁ.
ingenio miti & placido præditus, μειλιχόμητις, ιος, ὁ, ἡ ἡ.
ingeniose, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
ingeniosus, εὐφυὴς, έος, ὁ, δεξιὸς, ῦ, ὁ.
ingenitus, ἐγγενόμενος, ου, ὁ, ἔμφυτος, ου, ὁ.
ingenium, ἀγχίνοια, ας, ἡ, εὐφυΐα, ας, ἡ.
ingenium obtusum, ψυχὴ ὀξεῖα.
ingenium crassum, πάχος, εος, τό.
ingenium pravum, κακοφυΐα, ας, ἡ.
ingens, μέγιστος, ῦ, ὁ, ἀμεγέθης, εος, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
ingenuitas, εὐγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, ητος, ἡ.
ingenuus, ἐλεύθερος, ου, ὁ, γνήσιος, ου, ὁ, εὐγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.

ingero, ἐμφορέω, ῶ, ἐφίημι τινί.
ingero convitia, λοιδορέω, ῶ.
inglorius, ἄδοξος, ου, ὁ, ἀκλεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄτιμος, ου, ὁ.
ingluvies, γαστριμαργία, ας, ἡ.
ingrate, ἀχαρίστως.
ingratitudo, ἀχαριστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης ἡ.
ingratus, ἀηδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀτερπὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀχάριστος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ονος, ὁ.
ingratus sum, ἀχαριστέω, ῶ, ἀχάριστός εἰμι.
ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, εἴσειμι.
ingressus, εἴσοδος, ου, ἡ, πρόοδος, ου, ἡ, εἴσοδος, ου, ἡ, βάδισις, εως, ἡ.
ingressus, incessus, πορεία, ας, ἡ.
ingressio, εἴσοδος, ου, ἡ.
ingruo, ἐπιβάλλω, ἐμπίπτω, ἐπίκειμαι.
inguen, βουβὼν, ῶνος, ὁ, ἥβη, ης, ἡ.
ingurgitare se mero, λάπτω.
ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ, καταπίνω.
inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inhabilitas, ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ.
inhabitabilis, ἀοίκητος, ου, ὁ.
inhabitatio, ἐνοίκησις, εως, ἡ.
inhabitatus locus, ἐνοίκησις, εως, ἡ.
inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
inhæreo, προσκολλάομαι, ῶμαι, ἐμφύομαι.
inhæresco, προσκολλάομαι, ῶμαι.
inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
inhibere equum, ἀναλαμβάνειν, vel, ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον.
inhibeo, ἀπείργω, κωλύω, ἐπέχω.
inhio, ἐγχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
inhoneste, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
inhonestus, αἰσχρὸς, ῦ, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄκοσμος, ου, ὁ.
inhonoratus, ἀτίμητος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhonoro, παραδειγματίζω.
inhonorus, ἀτίμητος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhospitans, ἄξενος, ου, ὁ, ἀφιλόξενος, ου, ὁ.
inhospitalitas, ἀξενία, ας, ἡ, κακοξενία, ας, ἡ.
inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, ἀπανθρωπία, ας, ἡ, τὸ ἀπαίδευτον.
inhumanus, ἀπάνθρωπος, ου, ὁ, ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ, μισάνθρωπος, ου, ὁ.
inhumanus sum, ἀπανθρωπεύομαι.
inhumatio, tumulatio, ταφὴ, ῆς, ἡ.
inhumatus, ἄταφος, ου, ὁ, ἄθαπτος, ου, ὁ.
inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸν, ἐνταφιάζω.
inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
injectio, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
inimice, δυσμενῶς.
inimicitia, ἔχθρα, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
inimicitiæ capitales, ἔχθραι ἀδιάλλακτοι, vel κεφαλικαί.
inimicitiæ implacabiles, ἀκήρυκτος ἔχθρα.
inimicitias exercere cum aliquo, ἐθελέχθρως ἔχειν πρός τινα.
inimicitias contrahere, ἔχθραν συλλαμβάνειν. vel αἴρεσθαι, κτᾶσθαι ἔχθραν.
inimicitias subire, εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν.
inimicitias deponere, ἔχθραν ἀποθέσθαι, vel διαλύσασθαι.
inimicum reddo, ἐχθραίνω, ἐχθροποιέω, ῶ, πολεμόω, ῶ.
inimicus, ἐχθρὸς, ῦ, ὁ δυσμενὴς, έος, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ.
inimitabilis, ἀμίμητος, ου, ὁ.
inique, ἀγνωμόνως, ἀδίκως, ἀνεπιεικῶς, ἀνόμως.
inique ago, ἀγνωμονέω ἔν τινι, & περί τι, ἀνομέω, ῶ.
iniquitas, ἀδικία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ας, ἡ, ἀνομία, ας, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ, ἀνισότης, ητος.
iniquo animo inique, παρανόμως, δυσχερῶς, ἀδίκως.
iniquus, ἄδικος, ου, ὁ, ἄνομος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
initiatus, sacris imbutus, μυσταγωγούμενος, ου, ὁ, μεμυημένος, ου, ὁ.
initio, inauguro, μυῶ, pro inchoare, κατάρχεσθαι.
initio sacris, ὀργιάζω.
ab initio, ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, ubi κατὰ subauditur.
initium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, προοίμιον, ου, τὸ, εἴσοδος, ου, ἡ.
initium sumere, ἀρχὴν λαμβάνειν.

initium facere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι, ἀρχὴν ἄρξασθαι, ἄρχεσθαι, κατάρχεσθαι.
injucunde, ἀηδῶς, ἀχαρίτως, ἀχαρίστως.
injucundus, ἀηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀτερπὴς, έος, ὁ & ἡ.
injudicatus, ἄκριτος, ου, ὁ, ἀκατάκριτος, ου, ὁ.
injungo, mando, ἐντέλλομαι, προστάσσω.
injurate, ἀνωμοτί.
injuratus, ἀνώμοτος, ου, ὁ & ἡ.
injuria, ἀδικία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
injuria afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
injuria afficior, ἀποβλάπτομαι, βλάπτομαι, ἀδικέομαι, οῦμαι, ὑβρίζομαι, ῶ.
injuriam accipio, ὑβρίζομαι, περιυβρίζομαι.
injuriam ulciscor, ἀνθυβρίζω, ἐκδικέω, ῶ.
injuria, adv. ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
injuriose, ὑβριστικῶς.
injurius, ὑβριστικὸς, ῆ, όν.
injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
injussu, ἄνευ προστάγματος.
injussus, ἀπαράγγελτος, ου, ὁ, αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ.
injuste, ἀδίκως, ἐκδίκως, μετ' ἀδικίας, ἀθέσμως.
injuste ago, ἀδικέω, ῶ, ἀδικοπραγέω, ῶ.
injustitia, ἀδικία, ας, ἡ, ἀθεσμία, ας, ἡ, κακουργία, ας, ἡ, κακοπραγία, ας, ἡ.
injustus, ἄδικος, ου, ὁ, ἀσεβὴς, έος, ὁ & ἡ.
innascor, ἐμφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
innato, as, ἐννήχομαι, ἐπινέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
innatus, ἔμφυτος, ου, ὁ, συγγενικὸς, ῆ, όν.
innavigabilis, ἄπλοος, ου, ὁ, ἄπλωτος, ου, ὁ.
innecto, ἐνείρω.
innitor, ἐγχρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
innitor baculo, βακτηρεύω, βακτηρέω.
innixus, ἐπερειδόμενος, ου, ὁ, cum dativo, ἐπικρεμασθεὶς, έντος, ὁ.
innocens, ἄκακος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ.
innocenter, ἀβλαβῶς.
innocentia, ἀκακία, ας, ἡ, ἀβλάβεια, ας, ἡ.
innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
innovatus, καινότομος, ου, ὁ.
innovo, καινίζω, καινόω, ῶ, καινὸν ποιῶ.
innoxie, ἀβλαβῶς, & ἀβλαβῶς, ἀσινῶς.
innoxius, ἄκακος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, έος, ὁ & ἡ.
innumerabilis, ἀναρίθμητος, ου, ὁ.
innumerus, ἀνάριθμος, ου, ὁ.
innuo, ἐπινεύω.
innupta, ἄνυμφος, ου, ἡ, ἀνέκδοτος, ου, ἡ, ἄγαμος, ου, ἡ.
innutritus, ἔντροφος, ου, ὁ.
inobediens, ἀπειθὴς, έος, ὁ & ἡ, ἀνήκοος, ου, ὁ.
inobedientia, ἀπειθεία, ας, ἡ, ἀπείθεια, ας, ἡ, παρακοὴ, ῆς, ἡ.
inoculatio. ἐνοφθαλμισμὸς, ῦ, ὁ.
inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
inodorus, ἀνόσφραντος, ου, ὁ & ἡ, ἄοδμος, ου, ὁ, ἄνοσμος, ου, ὁ, ἄοσμος, ου, ὁ & ἡ.
inoffense, ἀβλαβῶς.
inoffensus, ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
inofficiosus, ἀχάριστος, ου, ὁ.
inominatus, δυσώνυμος, ου, ὁ, ἀπαίσιος, ῦ, ὁ.
inopia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
inopia consilii, ἀμηχανία, ας, ἡ.
inopia laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
inopinato, ἀπροσδοκήτως.
inopinatus, inopinus, ἀδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inops, ἄπορος, ου, ὁ, πτωχὸς, ῦ, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
inops consilii, ἀμήχανος, ιος, ὁ καὶ ἡ, ἄπορος, ου, ὁ.
inordinate, ἀκόσμως, πεφυρμένως, ἀτάκτως, πεφυρμένως, φύρδην.
inordinatus, ἀσύντακτος, ου, ὁ.
inornate, ἀκοσμήτως, ἀτημελήτως, ἀτημελῶς.
inornatus, ἄκοσμος, ου, ὁ, ἀκαλλὴς, ου, ὁ.
in primis, ἐξαιρέτως, ἀρχὴν adverbialiter, πάντων, & παντάπασι, περὶ πάντων.
inquam, λέγω, φημί.
inquies, & inquietudo, τὸ μὴ ἡσυχάζειν ἀδημονία, ἀγωνία, ας, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
inquieto, διαθορυβέω, ῶ.
inquietus, ἄτακτος, ου, ὁ, ἀνήσυχος, ου, ὁ.
inquietus sum, κινέω, ἀλύω, ῶ.
inquilinus, ἔνοικος, ου, ὁ, σύνοικος, ου, ὁ, μέτοικος, ου, ὁ.
inquinamentum, ῥυπαρία, ας, ἡ, μίασμα, ατος, τὸ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
inquinatio, θόλωσις, εως, ἡ, μιασμὸς, ῦ, ὁ, ῥύπανσις, εως, ἡ.
inquinator, μιάστωρ, ορος, ὁ.
inquinatus, μολυνθεὶς, έντος, ὁ, μεμολυσμένος, ου, ὁ.
inquino, μιαίνω, μολύνω.
inquio, φημί.
inquirere in gesta alicujus, εὐθύνω.
inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, ῶ, διερευνάω, ῶ, ἀνακρίνω.
inquisitio, ζήτησις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
inquisitor, ἐξεταστὴς, ῦ, ὁ, βασανιστὴς, ῦ, ὁ.
inquisitus, ἐπιζητηθεὶς, έντος, ὁ.
insalubris, νοσώδης, εος, ὁ, νοσηρὸς, ῦ, ὁ.
insalutatus, ἀπροσαγόρευτος, ου, ὁ.
insanabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
insanabiliter, ἀνιάτως.
insane, φρενοβλαβῶς, ἀπονενοημένως.
insania insanabili laborans, ἀνιάτως μεμηνώς.
ad insaniam redigere, εἰς μανίαν περιτρέπειν.
insania, μανία, ας, ἡ, παραφροσύνη, ης, ἡ.
insanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.
insanio vehementer, ἐκμαίνομαι, περιμαίνομαι.
insanus, ἐμμανὴς, έος, ὁ, μανιὸς, έος, ὁ, μανικὸς, ῦ, ὁ.
insatiabilis, ἄπληστος, ου, ὁ, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
insatiabilitas, ἀπληστία, ας, ἡ, ἀδδηφαγία, ας, ἡ.
insatiabiliter, ἀκορέστως.
insatiatus, ἀκόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀκόρητος Poetice, ἀπολήρωτος, ου, ὁ, ἀπλήρωτος, ονος, ὁ & ἡ, ἀκόρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inscienter, δι' ἄγνοιαν.
insciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
inscite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
inscitia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
inscitus, ἄμουσος, ου, ὁ, ἄτεχνος, ου, ὁ.
inscius, ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
inscriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
inscriptus, ἐγγραπτὸς, ῦ, ὁ.
insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
insculptus, ἐγκολαπτὸς, ῦ, ὁ.
insecabilis, ἀσχιδὴς, έος, ὁ & ἡ, ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
insecta, animalia, ἔντομα, ων, τὰ, subaudi ζῶα. ἐντόμα, ων, τά.
insectatio, δίωξις, εως, ἡ, διωγμὸς, ῦ, ὁ, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
insector conviciis, ἰαμβίζω.
insectus, ἄτμητος, ου, ὁ.
insensibilis, ἀναίσθητος, ου, ὁ.
insensibilitas, ἀναισθησία, ας, ἡ.
inseparabilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἀχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
insepultus, ἄθαπτος, ου, ἄταφος, ου, ὁ, ἀτάφος, ου, ὁ.
insequor, ἐπακολουθέω, ῶ, διώκω.
insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
insertus, ἐμβληθεὶς, έντος, ὁ, ἐντεθεὶς, έντος, ὁ.
inservio, δουλεύω, ὑπηρετέω, ῶ, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
inservire tempori, καθυπείκειν τοῖς καιροῖς.
inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
insessio, ἐφεδρεία, ας, ἡ, θάκημα, ατος, τό.
insideo, ἐγκάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
insidiae, ἐνέδρα, ας, ἡ, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, λόχος, ου, ὁ.
insidias colloco, ἐφεδρεύω, καθίημι λόχον, ἐνλοχάω, λοχάω, ῶ.
per insidias, λοχηδόν.
insidiis occupo, λοχίζω.
ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλεύσεως, ἐξ ἐπιβουλῆς.
in insidiis colloco, ἐλλοχίζω, λοχίζω.
in insidiis lateo, ἐλλοχάω, ῶ, λοχάομαι, ῶμαι.
insidias struo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν τίθεσθαί τινι, insidias alicui struere.
insidiator, ἐπίβουλος, ου, ὁ.
insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
insidiose, μετ' ἐπιβουλῆς.
insidio, ἐπιζάω, ἐφιζάνω.
insigne familiae, σημεῖον, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, παράσημον, ου, τό.
insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, σημαίνω.
insignis, ἐπίσημος, ου, ὁ, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, διαπρεπὴς, έος, ὁ.
insignitus, περίσημος, ου, ὁ, ἐπίσημος, ου, ὁ.
insilio, ἐφάλλομαι, ἐπιπηδάω, ῶ.
insimulatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
insimulo, προβάλλομαι, ὑπάγω, ἐγκαλέω, ῶ.
insinuatio, παρείσδυσις, εως, ἡ.
insinuo, ἐνδύομαι, ἐγκολπίζω, ἐγκολπίζω.
insinuare se in amicitiam alicujus, ὑποδύεσθαι.
insipidus, ἄχυμος, ου, ὁ, ἄχυλος, ου, ὁ.
insipiens, ἀνόητος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, μωρὸς, ῦ, ὁ.
insipienter, ἀνοήτως, ἀσόφως, ἀφρόνως.
insipientia, ἀσυνεσία, ας, ἡ, & ἀξυνεσία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ, & ἀνοιαν, Attice.
insistere vestigiis, ἴχνεσθαι τῶν ἰχνῶν.
insisto, ἐπιμένω ταῖς ἀρχαῖς, precibus, ἐνίσχυμαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
insitio, ἐγκέντρισις, εως, ἡ, ἐπιφυτεία, ας, ἡ, ἐμφύτευσις, εως, ἡ, ἐμφυτεία, ας, ἡ.
insititius, ἔνθετος, ου, ὁ.
insitus, ἔμφυτος, ου, ὁ, ἔνθετος, ου, ὁ.
insitus, ingenitus, innatus, σύμφυτος, ου, ὁ, ἐμφυτευθεὶς, έντος, ὁ, ἐμφυὴς, έος, ὁ.
insociabilis, ἀκοινώνητος, ου, ὁ.
insolabiliter, ἀπαραμυθήτως.
insolatio, ἡλίασις, εως, ἡ, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιασία, ας, ἡ.
insolens, ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, pro superbo, ἀλαζὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ.
insolenter, nove, καινῶς, ἀήθως.
insolenter, arroganter, ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς, ἀσελγῶς, κομπαστικῶς, ὑβριστικῶς.
insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
insolentia, ἀήθεια, ας, ἡ, item arrogantia, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
insolentia verborum, κομπασμὸς, ῦ, ὁ.
insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω, ῶ.
insolubilis, ἄλυτος, ου, ὁ, δύσλυτος, ου, ὁ.
insomnia, ae, vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἀϋπνία, ας, ἡ.
insomnis, ἄϋπνος, ου, ὁ, ἄγρυπνος, ου, ὁ.
insomnium, ἐνύπνιον, ου, τό.
insono, ἐνηχέω.
insons, ἄκακος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀθῷος, ου, ὁ.
inspectio, ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐφορεία, ας, ἡ.
inspecto, ἐφοράω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
inspector, ἐπίσκοπος, ου, ὁ, θεωρὸς, ῦ, ὁ.
insperabilis, ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
insperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex insperato, ἐκ παραλόγου.
inspergo, ἐγκαταπάσσω, ἐπιπάσσω.
inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω, ῶ.
inspiratio, ἐμπνοὴ, ῆς, ἡ, ἐμπνευσις, εως, ἡ.
inspiratus, ἐμπνευσθεὶς, έντος, ὁ.
inspiro, ἐμπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
inspuo, ἐμπτύω, καταπτύω.
instabilis, ἀβέβαιος, ου, ὁ, ἀμετάβολος, ου, ὁ, ἄστατος, ου, ὁ.
instabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, ἀκαταστασία, ας, ἡ.
instanter, ἐντόνως.
instantia, ἔνστασις, εως, ἡ.
instar, δίκην, cum genitivo, ὡς.
instar multorum sum, ἀντὶ πολλῶν εἰμι.
instar omnium, ἀντὶ πάντων, ἴσος πᾶσι, vel πολλοῖς.
instauratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀνακαίνισις, εως, ἡ.
instaurator, ἀνανεωτὴς, ῦ, ὁ, μετασκευαστὴς, ῦ, ὁ, ἐπισκευαστὴς, ῦ, ὁ.
instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ῶ, ἀνορθόω, ῶ, ἀνακαινίζω, ἀνανεόομαι.
insternere equos, ἐπισάττειν τοὺς ἵππους.
insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω ἐπί τινα.
instigatio, παρακίνησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τινά τι, ad hoc te: παρορμάω τινά.
instillatio, ἐνσταγμὸς, ῦ, ὁ.
instillo, ἐνσταλάζω & ἐνστάζω.
instinctu naturae, αὐτοδίδακτος.
instinctu divino, κατὰ Θεόν.
instinctus, us, ui, παρόρμησις, εως, ἡ, παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, κίνησις, εως, ἡ.
instita, ἄμμα, ατος, τὸ, κράσπεδον, ου, τό.
institor, παλιγκάπηλος, ου, ὁ, αὐτοπώλης, ου, ὁ.
instituere accusationem contra aliquem, δίκην λαχεῖν κατά τινος.
instituere disputationem, καθηγεῖσθαι τοῦ λόγου.
instituere vitam, παρασκευάζω.
instituo, decerno, προαιρέομαι, ἐγχειρέω, ῶ. pro incipio, ἐπιχειρέω. pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hac re te, διδάσκω τινά.
instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
institutio, doctrina, παιδεία, ας, ἡ, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
institutione carens, ἀπαίδευτος, ου, ὁ & ἡ.
institutio, ordinatio, constitutio, κατάστασις, εως, ἡ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
institutor sacrorum, ἱεροθέτης, ου, ὁ.

Insti-

institutum, ἔθος, εος, τό, πλάσμα, ατος, τό. denotat etiam propositum, προαίρεσις, εως, ἡ, σκοπός, οῦ, ὁ.
institutus, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, παιδευθείς, έντος, ὁ.
insto, urgeo, ἐπείγω. pro incumbo, ἔγκειμαι. pro imminere, ἐγγίζω.
insto precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, καταλιπαρέω, ῶ, λιπαρέω, ῶ.
insto, persequor, ἐπέχω, ἐφίσταμαι, πρόσκειμαι, ἐπίκειμαι, ἐπίκειμαι, προσλιπαρέω, ῶ, ἐπισκήπτω, & ἐπισκήπτομαι.
instratum, κατάστρωμα, ατος, τό.
instratus, στρωτός, ῦ, ὁ. non instratus, ἄστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ.
instrepo, ἐπιεμπαταγέω, ῶ, ἐπικτυπέω, ῶ.
instructio, κατασκευή, ῆς, ἡ.
instructor, τέκτων, ονος, ὁ, κατασκευαστής, οῦ, ὁ, τέκτων, ου, ὁ.
instructa acie iter facio, συντάττομαι.
instructa acies, συντεταγμένη φάλαγξ, σύνταγμα, ατος, τό.
instructus, ἐμπαράσκευος, ου, ὁ.
instruere, id est docere, διδάσκειν τινά.
instrumenta musica, ὄργανα τὰ μουσικά. ὄργανα, τά.
instrumenta rustica, γεωργικὰ σκεύη.
instrumentum, ἐργαλεῖον, ου, τό, ὄργανον, ου, τό, σκεῦος, εος, τό.
instrumentum fundi, ἐξόπλισις, in Pandect.
instruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτέω, συμβιβάζω.
instruo aciem, παρατάσσω, seu παρατάττω, τάσσω, συντάσσω.
insuavis, ἀγλυκής, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀηδής, έος, ὁ καὶ ἡ.
insuavitas, ἀηδία, ας, ἡ.
insuaviter, ἀηδῶς.
insuesco, ἐνεθίζομαι.
insuetus, ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ.
insufflatio, ἐμφύσημα, ατος, τό.
insufflo, ἐμφυσάω, ῶ, προσφυσάω.
insula, νῆσος, ου, ἡ, νησίδιον, ου, τό.
insularis, νησιωτικός, οῦ, ὁ.
insulse, ἀναλάτως.
insulse blaterare, μωρολογέω.
insulsus, ἄναλος, ου, ὁ. pro fatuo, ἀναίσθητος, ου, ὁ, ἄγνωμος, ου, ὁ.
insultare miseris, ἐναλλεσθαι τοῖς πεσοῦσι.
insultatio, ἔφαλσις, εως, ἡ, χλευασία, ας, ἡ.
insulto, ἐπισκιρτάω, ῶ, ἐπιπηδάω, ῶ, ἐπιχαίρω τινί, ἐντρυφάω τινί.
insultus, ἔφαλσις, εως, ἡ, ἐπέλευσις, εως, ἡ.
insum, ἔνειμι, διατρίβω.
insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω, ῶ.
insuo, περιδιέρω, καταῤῥάπτω, ἐνράπτω.
insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
insuperabilis, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἀήττητος, ου, ὁ, ἀκώλυτος, ου, ὁ, ἀνίκητος, ου, ὁ, ἄμαχος, ου, ὁ.
insurgo, ἀνθίσταμαι, ἐπαίρω.
insurgo contra aliquem, κατεξανίσταμαι, cum genitivo.
insutus femori, μηρόῤῥαφος, εος, ὁ.
intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
intactus, ἀμίαντος, ου, ὁ, ἄθικτος, ου, ὁ, ἀμόλυντος, ου, ὁ, ἄψαυστος, ου, ὁ.
integer, ἀκμαῖος, ου, ὁ, ὑγιής, έος, ὁ, σῶος, ου, ὁ.
integer, totus, ὁλόκληρος, ου, ὁ.
integer annus, ἅπας ἐνιαυτός.
integer, illæsus, ἀβλαβής, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀκέραιος, ου, ὁ, ϗ ἡ, ἀκραιφνής, έος, ὁ, ἀπαραποίητος, ου, ὁ.
integer, perfectus, ἄρτιος, ου, ὁ. ὅλος, ου, ὁ, τέλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, σῶος, ου, ὁ, σῶς, ῶ, ὁ, σῶος, ου, ὁ, & σόος, ου, ὁ, & σάος, ου, ὁ, παντέλειος, ου, ὁ, ὁλοτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, καθαρὸς, έος, ὁ καὶ ἡ.
integer, illibatus, purus, ἀδιάφθορος, ου, ὁ, ἄθικτος, ου, ὁ, ἀκέραιος, ου, ὁ.
integer ævi, ἀκμαῖος, ου, ὁ.
integre, ἀρτίως, τελείως, vel τελέως, παντελῶς.
integritas. ἀδιαφθορία, ας, ἡ, ὁλότης, ητος, ἡ, ὁλοκληρία, ας, ἡ.
integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπων.
de integro, ἐξ ἀρχῆς.
integumentum, ἐγκάλυμμα, ατος, τό.
intellectu facilis, εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ, εὐσύνετος, ου, ὁ, εὐμαθής, έος, ὁ, εὐκατανόητος, ου, ὁ, εὔληπτος, ου, ὁ.
intellectu difficilis, δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ, δυσνόητος, ου, ὁ, δυσμαθής, έος, ὁ, δυσκατανόητος, ου, ὁ.
intellectus, νόος, νοῦς, οῦ, ὁ, νόημα, ατος, τό, σύνεσις, εως, ἡ.
intelligenter, συνετῶς.

intelligentia, νόησις, εως, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ, ἔννοια, ας, ἡ.
intelligibilis, νοητός, οῦ, ὁ.
intelligibiliter, νοητῶς.
intelligere sermonem Romanum, ἐπαΐειν τῆς ῥωμαίων φωνῆς.
intelligere, seu cognoscere aliquid ex aliquo, πυνθάνεσθαι τινός τι.
intelligo, συνίημι τοῦτο διαγινώσκω, κατανοέω, ῶ, νοέω. ῶ, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
intemeratus, ἀμόλυντος, ου, ὁ.
intemperans, ἀκρατής, έος, ὁ, ἀκόλαστος. ου, ὁ, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀκατάσχετος, ου, ὁ.
intemperans sum, ἀκολάστως ἔχω.
intemperanter, ἀκρατῶς.
intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ῶ, ὑπερμαζάω, ῶ.
intemperantia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀμετρία, ας, ἡ.
intemperate, ἀκρατῶς.
intemperies, ἀκρασία, ας, ἡ, δυσκρασία, ας, ἡ, ἀκαταστασία, ας, ἡ, ἀκρατοστασία, ας, ἡ, ἀμετρία, ας, ἡ.
intemperies aeris, δυσκρασία, ας, ἡ.
intempesta nox, ἀωρόνυξ, υκτος, ἡ, ἀωρονυχία, ας, ἡ, νυκτὸς ἀωρία.
intempesta nocte, ἀκμαζούσης νυκτός.
intempestas, δυσκρασία, ας, ἡ.
intempestive, οὐκ ἐγκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, ἢ παρὰ καιρὸν, παρώρως.
intempestivus, ἄκαιρος, ου, ὁ, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος, ου, ὁ.
intempestus, ἄωρος, ου, ὁ, παράκαιρος, ου, ὁ.
intendere arcum in scopum, ἐπέχω σκοπῷ τόξον.
intendere alicui litem, ἐγκαλέω τινί. παρέχειν τὰ πράγματα. αἰτιάω, aut δίκην ἐπιτίθεμαι.
intendere nervos omnes, πτοιεῖσθαι.
intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾷν, ἀτενίζειν.
intendo animum, προσέχω τὸν νοῦν τινί, ἐφίστημι τινί.
intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
intense, ἐντεταμένως, σφόδρως.
intensio, ἐπίτασις, εως, ἡ. ἔντασις, εως, ἡ.
intentatus, ἀπείρατος, ου, ὁ.
intente, ἐντεταμένως.
intentio animi, πραγματεία, ας, ἡ.
intento, ἀνατείνω, & ἀνατείνομαι, προτείνω, ἀνατείνειν τὸ ξίφος, intentare gladium.
intentus, attentus, μετέωρος, ου, ὁ.
intentus, ἐντεταμένος, ου, ὁ.
intentus sum alicui rei, ἔχω, vel εἰμὶ περί τινος.
inter, μεταξὺ, cum genitivo, ut μεταξὺ λόγου, inter dicendum: ἐν cum dativo, vel εἰς, cum accusativo.
inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
inter pocula, παρ' οἶνον.
inter se, σὺν ἀλλήλοις, μετ' ἀλλήλων.
inter alia, ἐν δέ. ut, πολλὰ ἐγένετο, ἐν δὲ καὶ Ἀλκαῖος, &c. multa facta sunt, inter alia etiam Alcæus &c.
inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον.
interannea, τὰ ἔντερα.
intercalaris, παρεμβεβλημένος, ου, ὁ, ἐμβόλιμος, ου, ὁ.
intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
intercalatio, ἐμβολισμός, οῦ, ὁ, παρένθεσις, εως, ἡ.
intercalo, ἐμβάλλω, παρεμβάλλω.
intercapedo, διάστημα, ατος, τό, διαχώρημα, ατος, τό.
intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐνστάω.
interceptus, μεσολαβηθείς, έντος, ὁ.
intercessio, ὑπερέντευξις, εως, ἡ.
intercessor, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ.
intercidentia, παρέμπτωσις, εως, ἡ.
intercido, παρεμπίπτω.
intercipere prædam, λείαν διασφετερίσασθαι. ἀποκλείειν, διαλαμβάνω, μεσολαβέω, μεταλαβέω.
intercipio, μεσολαβέω, ῶ, ἐγκαταλαμβάνω.
intercisio, διακοπή, ῆς, ἡ.
intercludo, ἀποκλείω, διακλείω ἀπολαμβάνω, καταλαμβάνω.
intercludo spiritum, ἀπολαμβάνω τὴν ἀναπνοήν.
interclusus, κατάκλειστος. ου, ὁ, ἀπόκλειστος, ου, ὁ.
intercolumnium, μεταξυπυργλιον [illegible], ου, τό, vel μεσοπυργλιον [illegible], ου, τό.
intercus, ὕδερος, ου, ὁ, ὑδρωπικός, οῦ, ὁ. ὑποσάρκιος, ου, ὁ.
interdicere alicui aliqua re, ἀπαγορεύειν τινί τι.
interdicere igni, & aqua, & tecto, πυρὸς, & ὕδατος, ϗ στέγης εἴργεσθαι.
interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
interdictio, ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, ἀπόῤῥημα, ατος, τό.
interdictum, ἀπόῤῥημα, ατος, τό, παραγγελία, ας, ἡ, ἀπαγόρευμα, ατος, τό.
interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
interdum, ἐνίοτε.
interea, ἐν τούτῳ, τῷ ἐν τοσούτῳ [illegible] τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

interea, μεταξύ. μεταξὺ λόγου, interea dum loquimur, vel inter confabulandum. ὄφρα, adv. Poeticum.
interemptio, καθαίρεσις, εως, ἡ.
interemptor, ἀναιρετής, οῦ, ὁ, ὀλετήρ, ῆρος, ὁ ἡ
interemptus, καθαιρεθείς, έντος, ὁ.
intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
intereo fame, ἀποθνήσκω ὑπὸ τοῦ λιμοῦ.
interequito, διιππεύω.
interest, διαφέρει μοι τοῦτο, hoc mea interest. οὐδὲν διαφέρει, nihil interest.
interfectio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀνδροκτασία, ας, ἡ.
interfector, φονεύς, έος, ὁ, ἀναιρέτης, ου, ὁ.
interfectus, χαμαιπετής [illegible], ου, ὁ, σιδηροπληγής, έος, ὁ, ϗ ἡ, ἀπεκταμμένος, ου, ὁ, ἀποθίμενος [illegible], ου, ὁ, φθίμενος, ου, ὁ.
interficio, ἀναιρέω τινά, κτείνω τινά, φονεύω.
interfluo, διαῤῥέω.
interjaceo, παρέγκειμαι.
interjecto tempore, ἀνὰ χρόνον. ἐν τῷ μεταξὺ, subaudi χρόνῳ.
paucis interjectis, μετὰ μικρόν.
interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
interim dum. ἐν ὅσῳ.
interimo, διαφθείρω τινά. κτείνω.
interior, ἐνδότερος, ου, ὁ.
interitus, θάνατος, ου, ὁ, κατάλυσις, εως, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ. τελευτὴ τοῦ βίου.
interitus expers, ἀνώλεθρος, ου, ὁ.
interius, ἐνδοτέρω.
interlabor, παρεμπίπτω.
interlocutio, διαλογισμός, οῦ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
intermedius, παράμεσος, ου, ὁ.
interminate, ἀορίστως.
interminatus, ἀπέραντος, ου, ὁ.
interminor, ἐπαπειλέω, ῶ, ἐμβριμάομαι, ῶμαι.
intermissio, διάλειψις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
sine intermissione, ἀεὶ, συνεχῶς, συνεχὲς, & συνεχέως, ἀδιαλείπτως, ἀσκελέως, ἀνέπαυστος [illegible].
intermissionem do, ἀναπαύω, διαναπαύω. διαναπαύειν τοῦ πόνου, requiem dare a laboribus.
non intermissus, ἀδιάλειπτος, ου, ὁ.
intermitto, cesso, διαλείπω, ἐπέχω.
internascor, διαφύω.
internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
internecio, πανωλεθρία, ας, ἡ.
internodium arundinis, γόνυ καλάμου.
internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
internuncius, διάκτωρ, ορος, ὁ, διάγγελος, ου, ὁ, διάκτορος, ου, ὁ καὶ ἡ.
intero, ἐντρίβω.
interpellatio, λόγου παρεμβολή, διακοπή, ῆς, ἡ.
sine interpellatione, ἀπνευστί.
interpellato sermone obstrepere, ὑποβλύζω.
interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
interpolo, ἀνανεόζω, ἀσκέω, ῶ.
interpono, παρεμβάλλω. παρεντίθημι.
interpositio, παρεμβολή, ῆς, ἡ, παρένθεσις, εως, ἡ.
interpositus, παρένθετος, ου, ὁ.
interpres, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, ἑρμηνεύς, έος, ὁ.
per interpretem loquor, ὑποβάλλομαι, Budæus.
interpretatio, ἑρμηνεία, ας, ἡ, μετάφρασις, εως, ἡ.
interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, cum accusativo. παραφράζω, ἐξηγέομαι, οῦμαι.
interpretor, & transfero in aliam linguam, διαπορθμεύω.
interpunctio. ὑποδιαστολή, ῆς, ἡ.
interpungo, διαστέλλω, διαστίζω.
interregnum, μεσοβασιλεία, ας. ἡ.
interrex. μεσοβασιλεύς, έος, ὁ.
interritus, ἄφοβος, ου, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ.
interrogatio, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό.
per interrogationem, ἐρωτηματικῶς.
interrogativus, ἐρωτηματικός, οῦ, ὁ, πευστικός, οῦ, ὁ.
interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac re te: vel περὶ τούτου, πυνθάνομαι, ἐρεείνω, Poetice.
interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.
interruptio, ἀπόῤῥηξις, εως, ἡ, διακοπή, ῆς, ἡ.
interruptus, disjunctus, διαιρετός, ός, ὁ, ἡ.
interseco, διατέμνω.
intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
interstitium, διάστημα, ατος, τό, διαχώρημα, ατος, τό, τὸ μεταξύ.
interstitium, quod est inter arborum, seu plantarum ordines, μεταίχμιον, ου, τό.
intersum, ἐγχρονίζομαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρω.

inter-

intertexo, διαπλέκω, διϋφαίνω.
variis intervallis, ἀραιῶς.
ex intervallo, ἐκ διαλείμματος, sive ἐκ διαλειμμάτων.
intervallum, διάστασις, εως, ἡ, διάστημα, ατος, τό.
intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
intervenio, interpono me, μεσιτεύω, παρεμπλέω, ῶ.
interverto, ἀνατρέπω, & ἰάομαι, παρακλίνω.
interula, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
intestato, ἀδιαθέτως.
intestatus, ἀδιάθετος, ου, ὁ.
intestina, orum, ἔντερα, τὰ, ἔγκατα, τά, σπλάγχνα, τά.
intestinum, ἔντερον, ου, τό, ἐγκοίλιον, ου, τὸ ἔντερον, ου, τό.
intestinus, a, um, ἐμφύλιος, πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
intime, οἰκειότατα.
intimus, ἐνδότατος, ου, ὁ, μύχατος, ου, ὁ.
intinctus, us, ἔμβαμμα, ατος, τό.
intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
intolerabilis, δύσοιστος, ου, ὁ, ἀφόρητος, ου, ὁ, ἀνύποιστος, ου, ὁ, ἄτλητος, ου, ὁ.
intolerabiliter, ἀνυποίστως, ἀπροσίτως, ἀφορήτως, ἀτλήτως.
intolerandus, ἀφόρητος, ου, ὁ.
intono, βροντάω, ῶ.
intonsus, ἄκαρτος, ου, ὁ, ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, ἀκούρευτος, ου, ὁ.
intorte, oblique, σκολιῶς.
in totum, διαμπάξ.
intra, ἐντός, cum gen. ἔνδον, ἔσω.
intra dies paucos, ἐντὸς ἡμερῶν ὀλίγων.
intra teli jactum, ἐντὸς βέλους.
intractabilis, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἄμαχος, ου, ὁ, & ἡ, ἀτενής, έος, ὁ & ἡ, δυσμεταχείριστος, ου, ὁ.
intransitiva verba, ἀμετάβατα ῥήματα.
intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.
intrepidus, ἀδεής, έος, ὁ & ἡ, ἀθαμβής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄτρεστος, ου, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀκατάπληκτος, ου, ὁ.
intricatus, γριφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
intrinsecus, ἔνδοθεν, ἔσωθεν.
intritum, μυττωτός, ῦ, τό.
intro, adv. ἔσω, εἴσω.
intro, as, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
introducere personas loquentes, εἰσάγειν. ut εἰσάγειν πλάτωνα, introducere Platonem.
introducere in domum, εἰσοικίζω, & εἰσοικίζομαι, εἰσοικίζεσθαι, ἐνοικίζειν.
introductio, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, προσαγωγή, ῆς, ἡ.
introductio in mores, εἰσοικισμός, ῦ, ὁ, ἐνοικισμός, ὁ.
introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσβαίνομαι.
introitus, εἴσοδος, ου, ἡ, εἴσοδος, ου, ἐμβασις, εως, ἡ.
intromissio, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσπομπή, ῆς, ἡ.
intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσπέμπω.
introrsus, vel introrsum, εἰς, τὸ ἔσω, vel εἴσω.
introspicio, εἰσοράω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
intrudo, εἰσωθέω, ῶ.
intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω, καθοράω, ῶ.
intueri fixis oculis, ἐνατενίζω.
intuitus, ἔποψις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
intumesco, ἐξοιδάνομαι, ἐξαίρομαι, ομαι, οἰδαίνω.
inturgesco, σφριγγάομαι, ῶμαι.
intus, ἔνδον, ἔσω, ἔνδοθεν.
invadere bello, στρατεύω, & στρατεύεσθαι, ἐπιστρατεύω.
invadere exercitu, ἐπιστρατοπεδεύω, καταστρατοπεδεύω.
invado, ἐπιχειρέω, ἀποπειράομαι, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν ἀττικήν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
invalesco, ἀνευρώννυμαι.
invaletudo, ἀρρωστία, ας, ἡ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
invalide, ἀδυνάτως, ἀρρώστως, ἀσθενῶς.
invalidus sum, ἀδυνάτως ἔχω, ἀσθενέω, ῶ.
invalidus, ἄρρωστος, ου, ὁ, ἀσθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
invasio, ἐπίθεσις, εως, ἡ, εἰσβολή, ῆς, ἡ.
invasio hostilis, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, εἰσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ, ἐπιβολή, ῆς, ἡ.
invasor, ἐπιβάτης, ου, ὁ, ἐπελευστής, ου, ὁ.
invasu difficilis, δυσείσβολος, ου, ὁ, & δυσέμβολος, ου, ὁ, δυσέμβολος, ου, ὁ, δυσεπιχείρητος, ου, ὁ, δυσεπιχείρητος, ου, ὁ.
invasu facilis, εὐείσβολος, ου, ὁ, εὐεπιχείρητος, ου, ὁ, εὐέφοδος, ου, ὁ.
invectiva oratio, ἐπιφορά, ᾶς, ἡ.

inveho, ἐπάγω, ἐμφορέω.
invehor, maledictis aggredior, ἐπεκτείνομαι εἴς τινα, φέρω καὶ ἐπιφέρω.
invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι, καταλαμβάνω. τέτμω Poetice cum accusativo, aut genitivo.
invenio, acquiro, πορίζω, & πορίζομαι.
inventarium, ἀπογραφή, ῆς, ἡ.
inventio, εὕρεσις, εως, ἡ, εὕρημα, ατος, τό.
inventor, εὑρετής, ῆρος, ὁ, εὑρέτης, ορος, ὁ.
inventu difficilis, δυσεξεύρετος, ου, ὁ, δυσεύρετος, ου, ὁ.
inventu facilis, πρόχειρος, ου, ὁ.
inventum, ἐνθύμημα, ατος, τό, εὕρημα ατος, τό.
inventum artificiosum, τέχνημα, ατος, τό.
inventus, εὑρεθείς, ου, ὁ, εὑρεθείς, έντος, ὁ.
non inventus, ἀνεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ.
invenuste, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
invenustus, ἄμουσος, ου, ὁ, ἀχάριστος, ου, ὁ.
inverecundia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀναισχυντία, ας, ἡ, & ἀναισχυντία, ας, ἡ.
inverecundus, ἀναιδής, έος, ὁ, ἀναίσχυντος, ου, ὁ.
inverse, inverso ordine, ἀνεστραμμένως, ἐναλλάξ, & ἐπαλλάξ, ἀναστροφάδην.
inversio, ἀναστροφή, ῆς, ἡ, καταστροφή, ῆς, ἡ.
inversus, ἐνηλλαγμένος, ου, ὁ.
inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
investigatio, ἀνίχνευσις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
investigator, ἰχνευτής, ῦ, ὁ.
investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ῶ, ἐξετάζω.
inveterasco, παλαιγενέσκω, παλαιόομαι.
inveteratus, πεπαλαιωμένος, ου, ὁ.
invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
invicto animo preditus, χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ.
invictus, ἀήττητος, ου, ὁ, ἄμαχος, ου, ὁ, ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ, ἀνίκητος, ου, ὁ, ἀκαταμάχητος, ου, ὁ.
invide, βασκάνως, φθονερῶς.
invidendus, ἐπίζηλος, ου, ὁ.
invidentia, βασκανία, ας, ἡ, φθονερία, ας, ἡ.
invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis, βασκαίνω σοι τῶτο φθόνον ἔχω.
invidia, φθόνος, ου, ὁ, βασκανία, ας, ἡ.
absit verbo invidia, ἀπῇ δὲ ὁ ἀδράστεια, σὺν θεῷ, δ' εἰρήσθω.
invidia carens, ἄφθονος, ου, ὁ, ἀβάσκανος, ου, ὁ.
absque invidia, ἀφθόνως.
in invidia esse, ἐπίφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
in invidiam adduco, συνδιαβάλλω, εἰς φθόνον καταβάλλω.
invidia onero, πιέζω φθόνῳ.
invidiam conflo, σωρεύω φθόνον, φθόνον κινέω.
invidia rumpor, διαρρήγνυμαι ὑπὸ τῦ φθόνου.
per invidiam, πρὸς φθόνον.
invidiose, ἐπιφθόνως.
invidus, φθονερός, ῦ, ὁ, ἐπίφθονος, ου, ὁ, βάσκανος, ου, ὁ, δυσμενικός, ῦ, ὁ.
invigilare studiis, προσαγρυπνεῖν τοῖς λόγοις.
invigilo, ἐπαγρυπνέω, ῶ.
inviolabilis, ἀπαραβίαστος, ου, ὁ, ἄσυλος, ου, ὁ, ἀσύλητος, ου, ὁ.
inviolabiliter, ἀπαραβιάστως.
inviolatus, ἀπαραβίαστος, ου, ὁ.
invisibilis, ἀπρόσοπτος, ου, ὁ, & Poetice ἀπρόσοπτος, ου, ὁ, ἀόρατος, ου, ὁ, ἄγνωστος, ου, ὁ, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀθέατος, ου, ὁ.
invisor, ἐπισκοπέω τινά, ἐφοράω, ῶ, ἐπισκέπτομαι.
invisum esse alicui, ἀπεχθῶ, εἶναί τινι.
invisus sum, ἐν ὀργῇ, εἰμι.
invita natura, παρὰ φύσιν.
invitatio, πρόσκλησις, εως, ἡ.
invitatus, κλητός, ῦ, ὁ.
invitatus a se ipso, qui non vocatus ad epulas venit, αὐτόκλητος, ὁ.
invite, ἀκόντως, ἀκουσίως.
me invito, ἐμῦ οὐχ ἑκόντος. ἀέκοντος ἐμεῖο, Homerus.
invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: παρακαλέω, προσκαλέω, ῶ.
invitus, ἄκων, οντος, ὁ, ἀέκων, οντος, ὁ, οὐχ ἑκὼν, όντος, ὁ, ἀέκων, οντος, ὁ.
invitus facio, οὐχ οἷός τε εἰμι.
invius, ἄβατος, ου, ὁ, ἄβατος, ου, ὁ.
inula, ἑλένιον, ου, τό.
inultus, ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἀτιμώρητος, ου, ὁ.
inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
inunctio, ἐπάλειψις, εως, ἡ, ἐπάλειμμα, ατος, τό.
inunctus, κατάλειπτος, ου, ὁ, χριστός, ῦ, ὁ, ἔγχριστος, ου, ὁ, κατάχριστος, ου, ὁ.
inundatio, κατάκλυσις, εως, ἡ, κατακλυσμός, ῦ, ὁ.
inundo, πλημμυρέω, & πλημμυρέω, ῶ.

inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
in universum, ὅλως, καθόλου.
invocatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
invoco, ἐπικαλέω, ῶ, ἐπιβοάομαι, ῶμαι.
invoco Deum, ut meas preces audiat, θεοκλυτέω, ῶ. Dei invocatio, θεοκλύτησις, εως, ἡ.
involo, ἐφίπταμαι.
involucris verborum tecta oratio, αἴνιγμα, ατος, τό.
involucrum, ἔλυμα, ατος, τό, ἐνείλημα, ατος, τό.
involvere aliquem calamitatibus, συμφοραῖς περιβάλλειν τινά.
involvere fasciis infantem, σπαργανόω τὸ βρέφος.
involuntarie, ἀπροαιρέτως, ἀβουλήτως, ἀκουσίως.
involuntarius, ἀπροαίρετος, ου, ὁ, ἀκούσιος, ου, ὁ, & ἀκούσιος, ου, ὁ.
involvo, ἐπικαλινδέω, ῶ, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus, περικαλύπτω, ῶ.
involutio, εἴλιγμα, ατος, τό, & ἕλιγμα, ατος, τό, ἐνείλημα, ατος, τό, ἐπίλημμα, ατος, τό.
involutus, ἐγκεκυλινδημένος, ου, ὁ.
inurbane, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
inurbanitas, ἀγροικία, ας, ἡ.
inurbanus, ἄγροικος, ου, ὁ, ὁ ἐκ ἀγρῶν.
inurere alicui ignominiam, προτεῖσθαί τινι ὄνειδος.
inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
inusitate, ἀχρήστως, ἀχρείως, ἀήθως.
inusitatus, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀτριβής, έος, ὁ & ἡ.
inustus, ἔγκαυστος, ου, ὁ.
inutilem reddo, καταργέω, ῶ, ἀχρειόω, ῶ.
inutilis, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀσυμφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀχρεῖος, ου, ὁ.
inutilitas, ἀχρηστία, ας, ἡ, ἀσύμφορον, ου, τό.
inutiliter, ἀλυσιτελῶς, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως, ἀνωφελῶς, & ἀχρείως, ἀνωφελῶς.
invulnerabilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἄτρωτος, ου, ὁ.
invulneratus, ἄτρωτος, ου, ὁ.

J O.

io, ἰώ, ἰώ.
jocatio, γελωτοποιΐα, ου, ὁ.
jocator, γελωτοποιός, ῦ ὁ.
joci, ἔψια, ων, τά.
jocis me oblecto, ἑψιάομαι, ῶμαι, & interdum ἑψιάομαι, ῶμαι.
joco, ἐν παιδιᾷ, χωρὶς σπουδῆς.
joco ne, an serio, παίζων, ἢ σπουδάζων.
jocor, παίζω, προσπαίζω τινί. cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
jocosus, εὐτράπελος, ου, ὁ, παιγνιώδης, εος, ὁ.
jocularis, παιγνιώδης, εος, ὁ.
localiter, παιγνιωδῶς.
jocus, παιδιά, ας, ἡ, σκῶμμα, ατος, τό, παίγνιον, ου, τό, γελοῖον, ου, τό.
jonia, ἰωνίς, ίδος, ἡ, ἰωνία, ας, ἡ.
jonice, ἰωνικῶς, ἰαστί.
jonicus, ἰωνικός, ῦ, ὁ, ἰωνίς, ῦ, ὁ.

I P.

ipse, ipsemet, αὐτός, ῦ.
ipsissimus, αὐτότατος, ῦ.

I R.

ira, ὀργή, ῆς, ἡ, κότος, ου, ὁ, θυμός, ῦ, ὁ, μῆνις, ιδος, ἡ, κότον, ου, τό.
ira accensus, περίθυμος, ου, ὁ, ἐμμανής, όντος, ὁ, περιόργης, ου, ὁ, & ἡ.
ira percitus sum, περιθύμως ἔχω, ὀργίζομαι, περιοργίζομαι.
ira vacuus, ἀμήνιτος, ου, ὁ, & ἡ.
sine ira, ἀμηνίτως, ἀοργήτως.
iram abjicere, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, καταλύειν τὴν ὀργήν, τὸν θυμὸν πραΰνειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ὀργῆς.
iram movere, ὀργὴν ἐμποιεῖν, εἰς ὀργὴν καταστῆσαι, ὀργὴν ἐγείρειν, ὀργὴν ἐκκαίειν.
iram accendere, ὀργίζειν τινά.
item cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
iram concoquere, πέττειν τὴν ὀργήν.
iram deponere, ἀπομηνίειν, μεθιέναι χόλον, Homerus.
iram satiare, ἀποπιμπλάναι θυμόν.
ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
iracunde, ἐπιθύμως, ἐν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
iracundia, ὀργιλότης, ητος, ἡ, ὀργή, ῆς, ἡ.
iracundus, ὀργίλος, ου, ὁ, ἀκρόχολος, ου, ὁ.
irasci alicui, δι' ὀργῆς ἔχειν τινά.
irascor, ὀργίζομαί τινι, vel πρός τινα, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.

irate, ὀργίλως, ἐμμανῶς, χαλεπῶς.
non iratus, ἀμήνιτος, ου, ὁ.
iratus, ὀργισθείς, ἔντος, ὁ, θυμούμενος, ου, ὁ.
iris, ἶρις, ιδος, ἡ, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
ironia, εἰρωνεία, ας, ἡ.
ironia utor, εἰρωνεύομαι.
ironice, εἰρωνικῶς.
irradio, ἀκτινοβολέω, ῶ.
irrationabilis, ἄλογος, ου, ὁ, ἀλόγιστος, ου, ὁ.
irrationabilitas, ἀλογία, ας, ἡ, ἀλογιστία, ας, ἡ.
irreconciliabilis, ἀκατάλλακτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄσπονδος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως.
irreligiositas, ἀσέβεια, ας, ἡ.
irreligiosus, ἀσεβής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ.
irrepo, παρεισέρχομαι, παρεισδύομαι.
irreprehensibilis, ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἀκατηγόρητος, ου, ὁ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ.
irreprehensus, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἄμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἀνύπαιτος, ου, ὁ, ἀψεγής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
irrequiete, ἀκαταπαύστως, ἀπαύστως.
irrequietus, ἄπαυστος, ου, ὁ, ἀκάματος, ου, ὁ.
irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
irretitus, περιπλακείς, έντος, ὁ.
irreverenter, ἀναιδῶς, ἀτίμως.
irreverentia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀνεντρεπτία, ας, ἡ.
irrevocabilis, ἀνεπίστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀμετάτρεπτος, ου, ὁ.
irrideo, καταγελάω τινὸς & τινί, ἐπισκώπτω, χλευάζω τινά.
irridere aliquem, veluti stultum, σκώπτειν τινὰ εἰς τὴν ἄνοιαν.
irrigatio, ἀρδεία, ας, ἡ, ἄρδευσις, εως, ἡ.
irrigo, ἀρδεύω, βρέχω, διαινω.
irriguus, πιδακώδης, εος, ὁ, πιδακόεις, εσσα, ὁ, ἡ, διάβροχος, ου, ὁ, κατάρρυτος, ου, ὁ.
irrisor, χλευαστής, ῦ, ὁ, μῶκος, ου, ὁ.
irrisus, & irrisio, χλεύασμα, ατος, τὸ, χλευασμός, ῦ, ὁ, διασυρμός, ῦ, ὁ, καταγέλως, ωτος, ὁ.
irritamentum, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, παροξυσμός, ῦ, ὁ.
irritatio, παροξυσμός, ῦ, ὁ, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, ἐρεθισμός, ῦ, ὁ.
irritatus, ἐρεθισθείς, έντος, ὁ, παροξυνθείς, έντος, ὁ.
irrite, ἀπράκτως.
irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρός, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτόν, cives in eum: ἐρίζω, ἐρεθίζω.
irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
irritus, ἄθετος, ου, ὁ, ἄκυρος, ου, ὁ, ἄπρακτος, ου, ὁ.
irrogo, ἐπιτίθημι ζημίαν, mulctam.
irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
irrumpo, εἰσπίπτω τινί, ἐμβάλλω.
irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινί, ἐφορμάω, ῶ.
irruptio, εἰσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς ἡ.
irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.

I S.

is, ea, id, ἐκεῖνος, ὅστις, αὐτός, αὐτή, αὐτό.
istac, διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ.
iste, οὗτος, ὅδε.
isthmus, ἰσθμός, ῦ, ὁ.
istic, adv. αὐτόθι, τῇδε, αὐτόθι.
istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
istiusmodi, τοιοῦτος, ου, ὁ, τοῖος, ου, ὁ.
istorsum, πρὸς τοῦτο τὸ μέρος.
istuc, ἐνταῦθα.

I T.

ita, adv. οὕτως, οὕτω, ναί, πάνυγε.
quæ cum ita sint, τούτων οὕτως ἐχόντων, τούτων οὕτως ὄντων, τούτων τοιούτων ὄντων, τούτων δ' ὑπαρχόντων.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν. φέρε εἰπεῖν.
itane vero, οὕτω, ἄληθες.
ita demum, οὕτω τελευταῖον.
ita ut, ὥστε, ὡς, vel ὥσπερ.
italus, ἰταλιώτης, ου, ὁ. Herodianus.
itane, σὺ δὲ ἄγε, ἀλλὰ γὰρ ἄρα.
itaque, οὖν, τοίνυν, τοιγαροῦν.
non itaque, οὔκουν.
item, ὡσαύτως, ὁμοίως.
iter, πορεία, ας, ἡ, ὁδός, ῦ, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.
iter unius diei, ἡμερησία ὁδός.
iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι τοῖς ποσίν.
iteratio, ἀνακύκλησις, εως, ἡ.
iteratus, δεύτερος, ου, ὁ.
item, δευτερόω, ῶ, δευτερεύω.
iterum, αὖθις, αὖ, αὖθις.

itetum atque iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
itinerarium, ὁδοιπορικόν, ῦ, τό.

J U.

juba, ἔθειρα, ας, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, χαίτωμα, ατος, τὸ, χαῖται, ῶν, αἱ.
jubar, σέλας, ατος, τό.
jubatus, χαιτήεις, εντος, ὁ, & χαιτάεις, εντος, ὁ.
jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τι, ἐντέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
jubeo salvere, ἀσπάζομαί τινα.
jubeo valere, προσαγορεύω χαίρειν, εὖ χαίρειν, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν φράζω.
jubilo, ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, ἀλαλάζω.
jubilum, ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, ἀλαλαγμός, ῦ, ὁ.
jucunde, ἡδέως, ἡδέως.
jucundissime, ἥδιστα, ἀπολαυστότατα.
jucundissimus, ἥδιστος, ου, ὁ, τερπνότατος, ου, ὁ, προσηνέστατος, ου, ὁ, χαριέστατος, ου, ὁ.
jucunditas, ἡδονή, ῆς, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
jucunditate afficio, ἥδω. ἥδομαι, voluptate afficior.
jucunditatem affero, γανυστικέω, ῶ, γανυτικέω, ῶ, ἡδονὴν παρέχω ποιέω.
jucundor, ἥδομαι.
jucundus, ἡδύς, έος, ὁ, ἡ ὁ, ἀπολαυστός, ου, ὁ, τερπνός, ῦ, ὁ.
judex, κριτής, οῦ, ὁ, δικαστής, οῦ, ὁ.
judicatio, κρίσις, εως, ἡ.
judicatu difficilis, δύσκριτος, ου, ὁ, δυσδίκαστος, ου, ὁ.
judicatu facilis, εὔκριτος, ου, ὁ.
judicialis, δικαστικός, οῦ, ὁ, κριτικός, οῦ, ὁ.
judiciarius, δικαστικός, ῦ, ὁ, δικανικός, ῦ, ὁ.
judicio contendo, διαδικάζομαι, ἀγωνίζομαι, ἐνδικάζομαι, εἰς δίκην καθίσταμαι, ἀπάγω εἰς τὸ δικαστήριον.
judicio persequor, accesso, διώκω, cum genitivo rei.
judicio vincere, τὴν δίκην αἱρεῖν, νικᾶν τινα ἀγωνιζόμενον.
judicio vinci, ἁλίσκεσθαι τὴν γραφήν, κρίσει ἀποτυχεῖν.
meo quidem judicio, κατ' ἐμὴν γνώμην.
judicium subire, ὑπέχειν δίκην.
in judicium vocor, κατάγομαι, εἰσκαλέομαι, οῦμαι, προσκαλέομαι, οῦμαι.
judicium rectum ferre, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, τὴν δικαίαν ψῆφον ἐνεγκεῖν, τὰ δίκαια, καὶ ἀληθῆ κρίνειν.
judicium, δίκη, ης, ἡ, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, ατος, τό, pro opinione, αἴσθησις, εως, ἡ.
judico, κρίνω τινά, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
jugales, ζύγιοι ἵπποι, equi.
jugerum, πλέθρον, ου, τὸ, πλέθρον, ου, τό.
jugiter, διηνεκῶς, διαπαντός, ἀδιαλείπτως, ἀπαύστως, ἀλήκτως, λιπαρῶς, λιπαρέως, ἀεννάως.
jugulans, καίρια βαλλόμενος.
ex jugo montis, κατὰ κορυφήν.
jugulatio, ἀποσφαξις, εως, ἡ, σφαγή, ῆς, ἡ.
jugulator, σφαγεύς, έως, ὁ, ἀποσφαγεύς, έως, ὁ.
jugulatus, λαιμοτομηθείς, ου, ὁ.
jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
jugulum, δειρή, ῆς, ἡ, αὐχήν, ένος, ὁ.
jugum, ζυγός, ῦ, ὁ, ζύγον, ου, τό. montis, κορυφή, ῆς, ἡ, λόφος, ου, ὁ.
sub jugum ducere, ὑπάγειν ζυγῷ. ἄγειν ὑπὸ ζυγόν. ὑπάγειν ζυγὸν ἵππους, jugo subdere equos, Homerus.
jugum equorum, par equorum, vel boum, συνωρίς, ίδος, ἡ, & ζευγαρίς, ίδος, ἡ, βοοζύγιον, ου, τό.
jugum non expertus, ἄζυξ, υγος, ὁ & ἡ, ἄζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄζυγος, ου, ὁ.
jugum montis, δίρα, ας, ἡ, δειράς, άδος, ἡ, ἀκρὰ ὄρη.
jugum servitii, τὸ δούλιον ζυγόν.
jumentum, κτῆνος, εος, τὸ, ὑποζύγιον, ου, τό.
jumetum, σχοινών, ῶνος, ὁ.
junceus, σχοίνινος, ου, ὁ καὶ ἡ.
junceus, σχοινώδης, εος, ὁ & ἡ.
junctim, ζευγηδόν, κατὰ συμπλοκήν.
junctura, ζεῦξις, εως, ἡ, σύνθεσις, εως, ἡ, συναφή, ῆς, ἡ.
jungere dexteram, δεξιοῦσθαι.
juncus, σχοῖνος, ου, ὁ.
jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
junior, νεώτερος, ου, ὁ.
juniperus, ἄρκευθος, ου, ἡ.
junius, σκιροφοριών, ῶνος, ὁ, ἰούνιος, ου, ὁ.
juno, ἥρα, ας, ἡ.
jupiter, ζεύς, ὁ, τοῦ διός, κρονίων, ωνος, ὁ.
jura violare, θέμιστας πατεῖν.

jura reddere, δικαιοδοτεῖν θεμιστεύειν.
juramenti exactio, ὁρκισμός, ῦ, ὁ.
juramenti utrinque præstatio, ἀμφωμοσία, ας, ἡ.
juramento adstringere populum, ὁρκοῦν λαβεῖν τὸν δῆμον.
juramento interposito, ἐνόρκως, ὀμωμότως.
juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
juramentum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
jurare in aliquem, seu per aliquem, ὀμνύναι κατά τινος, vel εἰς τινα.
jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
de jure suo decedere, cedere juri suo, ἀφιστάναι τοῦ ἑαυτοῦ δικαίου.
jurejurando adstringere, προσάγειν τοῖς ὅρκοις, ἐγκαταλαμβάνειν ὅρκοις, ὁρκίζω, ὁρκόω.
jurejurando cavere ab aliquo, ὁρκοῦν τινα.
jurejurando obstrictum esse, ἐνδεδέσθαι ὁρκίοις.
jurejurando confirmo, διόμνυμι, διόμνυμαι, ἐπόμνυμαι.
jurejurando obstrictus, ἔνορκος, ου, ὁ.
jurgiosus, φιλόνεικος, ου, ὁ, ἐριστικός, ῦ, ὁ.
jurgium, φιλονεικία, ας, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τό, λοιδορία, ας, ἡ.
jurgo, λογομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
juridicus, δικαστής, ῦ, ὁ.
jurisconsultus, νόμιμος, ου, ὁ, συμβουλευτικός, ῦ, ὁ.
jurisdictio, δικαιολογία, ας, ἡ.
juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
jurisperitus, δικαστικός, ῦ, ὁ, νομικός, ῦ, ὁ.
jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
juris quæstio, δικαίωμα, ατος, τό.
juris summi exactor, ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ.
juris sui qui est, αὐτόνομος, ου, ὁ, αὐτεξούσιος, ου, ὁ. αὐτοκρατής, έος, ὁ.
juro, ὄμνυμι, & ὀμνύω.
jurulentus, ζωμώδης, εος, ὁ & ἡ.
jus, pro liquore, ζωμός, ῦ, ὁ.
jus, δίκη, ης, ἡ, δίκαιον, ου, τό, θέμις, ιτος, ἡ, pro potestate, ἐξουσία, ας, ἡ.
in jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλέω τινά, & τινί.
jus dico, δικάζω, θεμιστεύω.
jus suum obtinere, τὸ ἴσον ἔχειν.
contra jus & æquum, ἀδίκως, παρὰ δίκην.
jus summum, ἀκριβοδίκαιον, ου, τό, ἀκριβοδικαιότης, ου, τό.
jusculum, ζωμίδιον, ου, τό.
jusjurandum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
jusjurandum deferre, προσάγειν ὅρκον.
jusjurandum exigere, τὸν ὅρκον ἀπολαμβάνειν.
jusjurandum interpono, ἐπόμνυμι, ἐπόμνυμαι, & ἐνωμοτέω.
jussio, ἐπίταγμα, τό.
jussum, ἐπιταξις, εως, ἡ, πρόσταγμα, ατος, τό.
justa, exequiæ, ἐντάφια, τά.
justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
juste, δικαίως.
juste ago, δικαιοπραγέω, ῶ, δικαιοπράττω.
justi amans, φιλοδίκαιος, ου, ὁ.
justificatio, δικαίωσις, εως, ἡ, ἀπόδειξις, εως, ἡ.
justifico, δικαιόω, ῶ.
justissimus, πανδίκαιος, ου, ὁ.
justitia, δικαιοσύνη, ης, ἡ.
justitium, ἀπραγία, ας, ἡ.
justus supra modum, ὑπερδίκαιος, ου, ὁ.
juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
juvenca, δάμαλις, εως, ἡ, πόρτις, ιος, ἡ.
juvencula, juvenculus, νεανίσκος, ας, ἡ, νεώτερος, ου, ὁ.
juvencus, μόσχος, ου, ὁ, πόρταξ, ακος, ὁ.
juvenesco, ἀκμάζω.
juvenilia facio, νεάζω.
juvenilis ætas, νεότης, ητος, ἡ, ἀκμή, ῆς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, ut ætate florens, ἐν ἡλικίᾳ γεγονώς.
juvenilis, νεανικός, ῦ, ὁ, μειρακιώδης, εος, ὁ & ἡ.
juveniliter, νεανικῶς, ἀδεῶς.
juveniliter glorior, κατανεανιεύομαι.
juveniliter ago, νεανιεύομαι.
juvenis, νέος, ου, ὁ, νεανίσκος, ου, ὁ, κοῦρος, ου, ὁ, νεανίας, ου, ὁ, ἔφηβος, ου, ὁ, ἠΐθεος, ου, ὁ.
juvenis sum, νεανιεύω, & νεανιεύομαι.
juventus, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
juventus, juvenum multitudo, νεολαία, ας, ἡ, νεότης, ητος, ἡ.
juvo, ὠφελέω τινά, & τινι, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adversus hostes.
juxta, παρά, ἀμφί, πρός, cum dat. adverb. ἐγγύς, πλησίον, παραπλησίως.
juxta secundum, κατά, cum accusativo.

K A.

KAlendæ, αἱ καλάνδαι, Plut. νουμηνία, ας, ἡ.
Kalendarium, καλενδάριον, ου, τό.

L A.

LAbasco, & labascor, κατακρίνομαι, ὑποφέρομαι, πταίω, διαπταίω.
labasco, titubo, animo concido, ὀκλάζω, κατεθυμέω, ῶ, ἀθυμέω, ῶ, ἀναπίπτω.
labefactatio, λώβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ, πταῖσμα, ατος, τό.
labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι, cum accusativo, & dativo.
labefactor, aris, πταίω ὑπό τινος, ab aliquo. λυμαίνομαι.
labellum, χειλάριον, ου, τό.
labellum, vasculum, λεκάνη, ης, ἡ.
labem aspergere alicui, ῥυπαίνω τινά.
labes, λύμη, ης, ἡ, στόμα, ατος, τό, κηλίς, ῖδος, ἡ, κηλίδα, ης, ἡ.
labia contrahere, μύλλω. Suid. μοιμύλλω, μυῶ, μοιμυῶ.
labia magna habens, ἄχειλος, ου, ὁ.
labilis, ὀλισθηρός, ά, όν, ὀλισθώδης, εος, ὁ.
labium, & labrum, χεῖλος, εος, τό.
labo, as, are, ἀνορθόομαι, σαλεύω.
labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
labor, erro, σφάλλομαι, πλανάομαι, ῶμαι.
labor, oris, πόνος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ, κόπος, ου, ὁ, μόχθος, ου, ὁ.
laborem fallere, παραπέμπεσθαι πόνον.
laborem impendere in res dignas, πονῶ ἐν ἀξίοις.
laborem suscipere pro re aliqua, ἐμπονῶ, vel ἐνανεπονῶ τινι. ἐπιπολαιστεύειν.
labore manuum vivens, χειρόβιος, ου, ὁ, & χειροβιώτης, ου, ὁ, ἀποχειρόβιος, ου, ὁ, ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ, χειρογάστωρ, ορος, ὁ, ἐγχειρογάστωρ, ορος, ὁ.
laboribus succumbere, πόνοις ἀπαγορεύειν, ἐκπονεῖσθαι.
laboris amans, φιλεργάστης, ου, ὁ, φιλόμοχθος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ.
laboris expers, ἀμοχθητος, ου, ὁ, ἄμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄπονος, ου, ὁ.
laboris patiens, ταλαπενθής, έος, ὁ & ἡ, δυσπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἔμπονος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ.
laboratus, ἐξεργασθείς, έντος, ὁ.
citra laborem, ἀπόνως, ἀμοχθί.
laborem detrectare, μισοπονέω, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
laboriose, ἐπιπόνως.
laboriosus, ἐπίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, κοπιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, μοχθηρός, ά, όν, τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
laboro, operam do, πονέω, ῶ, κοπιάω, ῶ. pro male habeo, μοχθέω, ῶ. pro angor, σφαδάζω, σπαδάζω τινί, &c.
labore fatiscor, ἀπαγορεύω.
labrum, χεῖλος, εος, τό.
labrum mordere, χείλεσιν ὀδάξειν.
labrum, vas, πλυνός, οῦ, ὁ, λεκάνη, ης, ἡ.
lac, lactis, γάλα, γάλακτος, τό.
lac habens, γαλακτοῦχος, ου, ὁ.
lac concretum, πεπηγμένον γάλα.
lacer, & lacerus, διαρραγείς, έντος, ὁ, ῥακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
laceratio, σπάραγμα, ατος, τό, σπαραγμός, οῦ, ὁ.
lacerator, δάπτης, ου, ὁ, in Epigr.
lacerna, φαινόλης, ου, ὁ, μανδύη, ης, ἡ.
lacero, σπαράσσω, σπαράττω, λωβάω, δρύπτω, ξαίνω, σπαράζω.
lacero verberibus fœdum in modum, λυμαίνομαι.
lacero, obtrecto, διασύρω.
lacerta, & lacertus, σαῦρος, ου, ὁ.
lacertosus, μυώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
lacertus, μῦς, μυός, ὁ, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
lacertus, brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
lacessitus, προκληθεὶς λόγοις, contumelia.
lacesso, provoco, προκαλέομαι τινα εἰς ἀγῶνα, προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
lachesis, λάχεσις, εως, ἡ.
lacinia, λώματος, τὸ κάτω μέρος.
laciniosus, πολυπτυχής, εος, ὁ καὶ ἡ.
lacryma, δάκρυον, ου, τό, δάκρυ, υος, τό.
lacrymabilis, πολύδακρυς, υος, ὁ, δακρυτός, οῦ, ὁ.
lacrymas abstergere, ἐξαλείφω δάκρυα.
lacrymas cohibere, κατέχειν τὰ δάκρυα.
lacrymas elicere, δάκρυα ἐγχέειν. Plutarchus.
lacrymas fundere, τέγγειν δάκρυα ὀμμάτων, βάλλειν δάκρυα, κατείβειν, & χέειν δάκρυα.
in lacrymas erumpere, ῥήξαι δάκρυα. Epigr.
lacrymatio, δάκρυσις, εως, ἡ, δάκρυμα, ατος, τό.
lacrymis prosequor, μετακλαίω.
epistolam lacrimis rigare, τῇ ἐπιστολῇ δάκρυα ἐγχέω.
absque lacrymis, ἀδακρυτί.
lacrymo, lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω, ῶ.

lacrymosus, ὀλόδακρυς, υος, ὁ, καὶ ἡ.
lacrymula, δακρύδιον, ου, τό.
lactari spe vana, κεναῖς ἐλπίσι θηρεύεσθαι.
lactatio, γαλακτία, ας, ἡ, θηλασμός, οῦ, ὁ.
lactatrix, θηλάστρια, ας, ἡ.
lacte carens, ἀγάλακτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
lactens, γαλαθηνός, οῦ, ὁ, θηλάζων, οντος, ὁ.
lactens porcus, δέλφαξ, ακος, ὁ, δελφάκιον, ου, τό.
lacteo, lac sugo, θηλάζω.
lactes, μεσεντέριον, ου, τό.
lacteus, γαλακτικός, ή, όν, γλαγερός, ά, όν.
lacto, lac prabeo, γαλακτίζω, ῶ, γαλακτοτροφέω, ῶ.
lacto, dicipio, φενακίζω, ῶ.
lactuca, θρίδαξ, ακος, ἡ, θριδακίνη, ης, ἡ.
lacuna, τέναγος, εος, τό, πλαδίς, ίδος, ἡ, τέλμα, ατος, τό, σήραγξ, αγγος, ἡ.
lacunar, φάτνωμα, ατος, τό, κατασκεύασμα, ατος, τό, ὀροφή, ῆς, ἡ.
lacuno, καμαρόω, ῶ.
lacunosus, τεναγώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, τελματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
lacus, λίμνη, ης, ἡ, λάκκος, ου, ὁ, τέλμα, ατος, τό.
lacus torcularis, ληνός, οῦ, ὁ.
lædere famam alicujus, διαφημίζω vel δυσφημέω τινα, & εἴς τινα.
lædo, βλάπτω, τινά, κακόω, ῶ, σίνομαι.
læna, χλαῖνα, ης, ἡ, τρίβων, ωνος, ὁ.
læsio, βλάβη, ης, ἡ, ἀτίμωσις, εως, ἡ.
lætabunde, γηθοσύνως.
lætabundus, γηθόσυνος, ου, ὁ.
læte, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
lætifico, εὐφραίνω τινά, ἡδύνω.
lætitia, εὐθυμία, ας, ἡ, χαρά, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη, ης, ἡ.
lætitia summa, & immoderata, περιχαρές, έος, τό, περιχάρεια, ας, ἡ.
lætitiam afferre, τέρψιν παρασκευάζειν, εὐθυμίαν φέρειν, εὐφροσύνην ἐμποιεῖν.
lætitia afficio, γανόω, ῶ, περιγανόω, ῶ, ἥδω, εὐφραίνω, seu εὐφραίνω.
lætitia afficior, ἥδομαι, εὐφραίνομαι.
lætitia & hilaritate diffusus, διακεχυμένος τῷ προσώπῳ.
lætitia perfundor, γανύομαι.
læto animo esse, εὐθυμέω, εὐθύμως διάγειν.
læto vultu excipio, γάνυμαι. cum dativo.
lætor, χαίρω, ἥδομαι τινι, γηθέω.
lætor aliqua re, ἐπί τινι χαίρω, ἐπιχαίρω.
lætor summopere, περιχαίρω, ὑπερχαίρω.
lætus, φαιδρός, ά, όν, εὔθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, γηθόσυνος, ου, ὁ, ἱλαρός, ά, όν.
lætus supra modum, περιχαρής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
læva, manus sinistra, σκαιά, ᾶς, ἡ.
lævigatio, λείωσις, εως, ἡ, ὁμαλισμός, οῦ, ὁ.
lævigatus, λεπτοτριβής, έος, ὁ, ἢ ἡ.
lævigo, λεαίνω, ῶ. λεπτοτριβέω, ῶ, λειόω, ῶ, λεαίνω, & λειαίνω, ἀπολεαίνω, ἐκλεαίνω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω, καθομαλίζω.
lævigo, complano, λεαίνω.
lævis, λειος, α, ον, λειώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, λεῖος, ου, ὁ, ἁβρός, ά, όν, μαλθός, ή, όν, μαδαρός, ά, όν, μαλός, ή, όν, ὁμαλής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
lævis, glaber, λεῖος, ου, ὁ, λειώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
lævitas, λειότης, ητος, ἡ, λεῖον, ου, τό.
lævo, ὁμαλίζω, καθομαλίζω, λειόω, ῶ, λεαίνω.
lævus, λαιός, ά, όν, σκαιός, ά, όν, pro inauspicato, δυσοιώνιστος, ου, ὁ.
laganum, λάγανον, ου, τό.
lagena, οἰνοφόρον, ου, τό, λάγυνος, ου, ὁ.
lacuncula, λαγύνιον, ου, τό.
laicus, λαϊκός, οῦ, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ.
lambo, λείχω, λιχμάω.
lamentabilis, πολύθρηνος, ου, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ, ἢ ἡ, πολυπενθής, έος, ὁ, καὶ ἡ, στονόεις, εντος, ὁ.
lamentabiliter, θρηνητικῶς, τλημόνως.
lamentatio, ὀδυρμός, οῦ, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, ὀλοφυρμός, οῦ, ὁ, κλαυθμός, οῦ, ὁ, οἰμωγμός, οῦ, ὁ.
lamentor, θρηνέω, ῶ, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύω.
lamentum, θρῆνος, ου, ὁ, οἰμωγή, ῆς, ἡ.
lamiæ, λαμίαι, ῶν, αἱ.
lamina, ἔλασμα, ατος, τό, πέταλον, ου, τό.
lampadem gestans, λαμπαδηφόρος, ου, ὁ.
lampas, λαμπάς, άδος, ἡ, δαλός, οῦ, ὁ.
lana, ἔριον, ου, τό, ἔριον, ου, τό, & εἶρος, ου, τό, λάχνη, ης, ἡ, μαλλός, οῦ, ὁ, ἐριόν, ου, τό.
lana carminata, πόκος, ου, ὁ, τολύπη, ης, ἡ.
lanam bonam habens, εὔποκος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
lanam deducere, κρέκω, vel ἔρια κατάγειν.

lanatus, ἐριώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, μαλλωτός, οῦ, ὁ, ἐμμαλλος, ου, ὁ.
lancea, λόγχη, ης, ἡ.
lanceam ferens, λογχοφόρος, ου, ὁ, δορυφόρος, ου, ὁ.
lancearius, λογχοφόρος, ου, ὁ.
lances, μαγίδες, ων, αἱ.
lancino, lacero, σπαράσσω, κατασχίζω.
lanea vestis, ἐρεοῦν ὕφος, πόκιον, ου, τό.
laneus, ἔρεος, ου, ὁ, & ἔρεος, ου, ἔρεος, ου, ὁ.
langueo, ἀδυναμέω, ῶ, μαραίνομαι, χαλάω, ῶ, νωθρέω, ῶ, ἀποκάμνω.
languere otio, ῥᾳθυμέω.
languesco, χαλάω, ῶ, ἐκκάμνω.
languide, ἀσθενῶς, ἐκλελυμένως.
languide facere aliquid, ἐκλελυμένως τι ποιεῖν.
languidiorem esse ad negotia, ἀργότερον εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.
languidum reddo, ἀνίημι, παρίημι, ἀπομαραίνω, ἀναπείθω.
languidus, χαλαρός, ά, όν, νωθρός, ά, όν.
languidus, enervatus, infirmus, ἔκλυτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄρρωστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀσθενικός, ή, όν.
languidus, remissus, ἀμβλύς, έος, ειος, ὁ, ἀνειμένος, ου, ὁ μαλακός, ή, όν, μαλθακός, ή, όν, μάλκος, εος, ὁ, seu μάλκη, ης, ὁ, ἄρρωστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄτονος, ου, ὁ.
languor, παραλυσία, ας, ἡ, ἀδυναμία, ας, ἡ.
laniatio, ἄμυξις, εως, ἡ, & ἀμυχή, ῆς, ἡ, ἀμυχαί, ῶν, αἱ, ἀμυγμα, ατος, τό, ἀμυγμός, οῦ, ὁ, σπάραξις, εως, ἡ.
laniena, κρεοπώλιον, ου, τό, κρεουργεῖον, ου, τό.
lanifex, ἐριουργός, οῦ, ὁ, ταλασιουργός, οῦ, ὁ.
lanificium, ἐριουργία, ας, ἡ, ταλασιουργία, ας, ἡ.
lanificium exerceo, ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, ἐριουργέω, ῶ.
laniger, ἐριοφόρος, ου, ὁ, μαλλοφόρος, ου, ὁ.
lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
lanionius, κρεουργικός, ή, όν.
lanistæ, γυμνασταί, ῶν, οἱ.
lanius, & lanio, κρεοπώλης, ου, ὁ, κρεουργός, οῦ, ὁ, μάγειρος, ου, ὁ, κρεωδαίτης, ου, ὁ.
lanosus, ἐριώδης, εος, ὁ.
lanugine carens, ἄχνοος, seu ἄχνους, ου, ὁ.
lanuginem primam produco, ἰουλίζω, ῶ.
lanuginosus, ἰουλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
lanugo prima, ἴονθος, ου, ὁ, ἴουλος, ου, ὁ, λάχνη, ης, ἡ, προπωγώνιον, ου, τό, χνοῦς, οῦ, ὁ, & χνόος, ου, ὁ.
lanx, πίναξ, ακος, ὁ, τάλαντον, ου, τό.
lapicida, λατόμος, ου, ὁ, λιθουργός, οῦ, ὁ.
lapicidina, λατομία, ας, ἡ, λιθοτομία, ας, ἡ.
lapidarius, λιθοξόος, ου, ὁ, λιθοτόμος, ου, ὁ.
lapidatio, λευσμός, οῦ, ὁ, πέτρωμα, ατος, τό.
lapidatione dignus, λευστήρ, ῆρος, ὁ.
lapidator, λιθοβόλος, ου, ὁ.
lapidatus, λευστός, ή, όν, λεύσιμος, ου, ὁ.
lapide ferio, ἐκλιθάζω.
lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
lapidesco, λιθόομαι, οῦμαι.
lapideus, λίθινος, ου, ὁ, λίθεος, ου, ὁ, λάϊνος, ου, ὁ.
lapidibus obruo, καταλεύω, λεύω, λιθοβολέω, ῶ.
lapidibus obrutus, καταλευσθείς, έντος, ὁ.
lapidibus stratus, λιθόστρωτος, ου, ὁ.
lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
lapidosus, λιθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πετρώδης, εος, ὁ, ἢ ἡ.
lapidum acervus, κολωνός, οῦ, ὁ, κρώμαξ, ακος, ὁ, τρόχμαλον, ου, τό.
lapidum fodina, μέταλλον λίθινον.
lapillus, λιθάριον, ου, τό, λιθίδιον, ου, τό.
lapillus pretiosus, ψῆφος, ου, ὁ, ψηφίς, ῖδος, ἡ.
lapis lydius, βάσανος, ου, ὁ, λίθος ἡράκλεια, μαγνῆτις λίθος, λίθος χρυσῖτις, seu χρυσῖτις.
lapis molaris, μυλίτης λίθος.
lapis, λίθος, ου, ὁ, vel ἡ, πέτρα, ας, ἡ.
lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
lappa, ξάνθιον, ου, τό.
lapsus, casus, ὄλισθος, ου, ὁ, ὀλίσθημα, ατος, τό, & ὀλίσθησις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τό, πταῖσμα, ατος, τό, πτῶσις, εως, ἡ, ἀπόπτωσις, εως, ἡ, διάπτωμα, ατος, τό, μετάπτωμα, ατος, τό, μετάπτωσις, εως, ἡ, ἔκπτωσις, εως, ἡ, ἀπόπτωσις, εως, ἡ, πταῖσμα, ατος, τό, σφάλμα, ατος, τό, καταφορά, ᾶς.
lapsus, erratum, σφάλμα, ατος, τό, διάπτωσις, εως, ἡ, παράπτωμα, ατος, τό. ἁμάρτημα, ατος, τό, ἁμαρτία, ας, ἡ, πταῖσμα, ατος, τό.
lapsus vocis, σφάλμα φωνῆς.
lapsus, part. ὀλισθήσας, αντος, ὁ, πεσών, όντος, ὁ.
laquear, φάτνωμα, ατος, τό, ὀροφή, ῆς, ἡ.
laqueatus, laquearibus ornatus, φατνωματικός, ου, ὁ, φατνωτός, ὁ.

laqueatus, laqueis irretitus, ἐμπαγιδευθεὶς, έντος, ὁ, ἔμβροχος, ου, ὁ.
laqueis implico, ἀναβροχίζω.
laqueo mortem sibi consciscere, ἀπάγχεσθαι.
laqueo interimo, ἀπάγχω.
laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀπέῤῥηξε.
laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
laqueus, παγὶς, ίδος, ἡ, πέδη, ης, ἡ, βρόχος, ου, ὁ.
laqueus, quo aves capiuntur, ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ.
lar, focus, ἑστία, ας, ἡ.
lardum, χοιρεία σάρξ. τὸ ἐκεῖ λίπος.
lare excipio, ἑστιάω, ῶ.
sine lare qui est, ἀνέστιος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
lares, ἐφέστιοι θεοί. δαίμονες, οἱ.
large, δαψιλῶς.
largior, δωρέομαί σοι ἵππον, equum, χαρίζομαι.
largiri populariter, δημοκοπεῖσθαι.
largiter, ἅδην, & ἄδδην, ἀφθόνως.
largitio, ἀναβολή χρημάτων, δόσις, εως, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ.
largitione corrumpere, δεκάζειν, δωροδοκεῖν, καταδωροδοκεῖν.
largitor, δωρητὴς, οῦ, ὁ, δωτὴρ, ῆρος, ὁ, δότης, ου, ὁ, & δώτης, ου, ὁ, & Poetice δωτὴρ, ῆρος, ὁ, & δώτωρ, ορος, ὁ. Odyss. Θ.
largus, λαμπρὸς, ὁ, ὁ, δαψιλὴς, έος, ὁ, πολύδωρος, ου, ὁ.
larix, λάριξ, ικος, ἡ.
larva, μορμὼ, όος, οῦς, ἡ, μορμὼν, ῶνος, ὁ, προσωπεῖον, ου, τὸ, προσώπιον, ου, τὸ, & προσωπὶς, ίδος, ἡ.
larvæ, μορμόνες, αἱ, μορμολύκεια, τὰ.
larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
lasanum, olla, λάσανον, ου, τὸ, χυτρόπους, οδος, ὁ.
lascivia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, λαγνεία, ας, ἡ, ὕβρις, ιδος, ἡ.
lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ῶ, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
lascivus, ἀσελγὴς, έος, ἀκόλαστος, ου, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, ἀναιδὴς, έος, ὁ, μάχλος, ου, ὁ, κορυβαντιῶν, ου, ὁ.
lassatus, κοπωθεὶς, έντος, ὁ καὶ ἡ, ἄκμητος, ου, ὁ, κατάκοπος, ου, ὁ, κεκμηκὼς, ότος, ὁ.
lassesco, ἀποκάμνω.
lassitudo, κόπος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ.
lasso fatigo, κοπιάω, ῶ, καταπονέω, ῶ.
lassus, κεκμηκὼς, ότος, ὁ, κοπωθεὶς, έντος, ὁ, κατάκοπος, ου, ὁ.
late, πλατέως, εὐρέως.
latebra, καταφύγιον, ου, τὸ, φωλεὸς, οῦ, ὁ.
latebrosus, φωλεώδης, εος, ὁ, λαθραῖος, ου, ὁ.
latens, ἄδηλος, ου, ὁ, κρυφαῖος, ου, ὁ.
latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
later, πλίνθος, ου, ἡ.
lateralis, πλευριαῖος, ου, ὁ.
laterculus, πλινθίον, ου, τό.
latere in insidiis, λοχᾶσθαι, ἐλλοχᾶν, πτήσσειν.
a latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
lateribus bonis præditus, εὔπλευρος, ου, ὁ.
lateritius, πλίνθινος, ου, ὁ.
laterna, λυχνοῦχος, ου, ὁ, λύχνιον, ου, τό.
hoc me latet, ἀπολέλειμμαι τούτου. ἐμὲ τοῦτο διαλανθάνει.
latex, νᾶμα, ατος, τὸ, ῥεῖθρον, ου, τό.
latibula ferarum, φωλεά, ῶν, τὰ. φωλεοὶ, ῶν, οἱ, φωλεωτήριον, ου, τό.
latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ, χηραμὸς, οῦ, ὁ.
laticlavium, πλατύσημον, ου, τό.
latifundium, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
latine, λατινιστὶ, ῥωμαϊστί.
latinus, λατῖνος, ου, ὁ, ῥωμαϊκὸς, οῦ, ὁ.
latito, φωλεύω.
latito domi, οἰκουρέω, ῶ.
in latitudinem extendere, εὐρύνω, πλατύνειν, διευρύνειν, κατευρύνειν.
latitudo, εὖρος, εος, τό. πλάτος, εος, τὸ, πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, εὐρύτης, ητος, ἡ.
latumia seu latumia, λατόμιον, ου, τὸ, & λατομία, ας, ἡ.
latrator, θωΰκτωρ, ορος, ὁ.
latratum edo, ὑλάκτω ὑλακτέω.
latratus, us, ὑλαγμὸς, ου, ὁ, ὑλακὴ, ῆς, ἡ.
latrina, ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, ἀπόπατος, ου, ὁ, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
latro, as, ὑλακτέω τινὶ, in aliquem, βαΰζω,
latro, onis, λῃστὴς, οῦ, ὁ, κλέπτης, ου, ὁ.
latrociniis infesto, λῃστεύω.
latrocinium, λῃστεία, ας, ἡ.
latrocinor, λῃστεύω, λῃστρικῶς ἀγῶ.
latrunculus, λῃστήριον, ου, τό.
latus, lateris, πλευρὸν, οῦ, τὸ, πλευρὰ, ᾶς, ἡ.
ad latus incedo, παραπορεύομαι.
latus, a, um, πλατὺς, έος, ὁ εὐρὺς, έος, ὁ, εὐρύχωρος, ου, ὁ.

lavacrum, λουτρὸν, οῦ, τὸ, κολυμβήθρα, ας, ἡ.
lavatio, λοῦσις, εως, ἡ, λουτρὸν, οῦ, τό.
laudabilis, αἰνετὸς, οῦ, ὁ, ἐπαινετὸς, οῦ, ὁ, ἀξιέπαινος, ου, ὁ.
laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
laudandus, ἐπαινετέος, ου, ὁ.
laudare pro dignitate, ἐπαινεῖν κατ' ἀξίαν, ἐπαινεῖν ἐγκωμιάζειν.
laudatio, αἴνεσις, εως, ἡ, ἐγκώμιον, ου, τό.
laudator, ἐπαινέτης, ου, ὁ, ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ.
laudatorie, ἐγκωμιαστικῶς.
laudatorius, ἐγκωμιαστικὸς, οῦ, ὁ, ἐπαινετικὸς, οῦ, ὁ.
laudatus, ἐπαινετὸς, ου, ὁ, κατευφημισμένος, ου, ὁ, ἀοίδιμος, ου, ὁ.
laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ου, ὁ, ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
laudi ducere, ἐν μέρει ἐπαίνου ἡγεῖσθαι.
laudibus extollere, ἐγκωμιάζειν, ἐπεγκωμιάζειν,
laudo, αἰνέω ῶ, ἐπαινέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
laudo valde, κατανέω λίαν, ὑπερφρονέω, ῶ, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι.
lavo, abluo, λούω, de corpore: νίπτω, de manibus: πλύνω, de vestibus.
lavor, λούομαι, λοῦμαι, νίπτομαι, βαπτίζομαι, πλύνομαι, ὑδραίνομαι.
lavor calida, θερμολουτέω, ῶ, θερμολουτρέω, ῶ.
lavor frigida, ψυχρολουτέω, ῶ.
laurea, δαφνὶς, ίδος, ἡ, δάφνινον φύλλον.
laureatus, δαφνοφόρος, ου, ὁ.
laureati, δαφνηφοροῦντες, οἱ.
lauretum, δαφνὼν, ῶνος, ὁ.
laurus, δάφνη, ης, ἡ.
laus, ἔπαινος, ου, ὁ, ἐγκώμιον, ου, τὸ, εὐφημία, ας, ἡ.
laute, λαμπρῶς.
laute accipio, εὐωχέω, ῶ, πολυτελέω, ῶ.
laute vestitus, ἁβροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, ἁβροείμων, ονος, ὁ.
laute vivo, τρυφάω, ῶ.
lautitia, πολυτέλεια, ας, ἡ. δαψίλεια, ας, ἡ.
lautus, δαψιλὴς, έος, ὁ, μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ.
laxamentum, ἄνεσις, εως, ἡ.
laxatis habenis, ἀνειμένως.
laxatus, ἀνειμένος, ου, ὁ, πάρετος, ου, ὁ, χαλαρὸς, οῦ, ὁ.
laxe, χαλαρῶς.
laxo, χαλάω, ῶ, χαλᾶν δεσμοὺς, vincula, ἀνίημι.
laxus, χαῦνος, ου, ὁ, χαλαρὸς, οῦ, ὁ, pro amplo, εὐρὺς, έος, ὁ.

L E.

lea, & leæna, λέαινα, ης, ἡ.
lebes, λέβης, ητος, ὁ, θερμοπότιον, ου, τό.
lectica, φορεῖον, ου, τὸ, κλίνη, ης, ἡ.
lectica gestari, διφροφορεῖσθαι.
lecticarius, κλινοφόρος, ου, ὁ.
lectio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ.
lectito, ἐπαναγινώσκω.
lecto affixus, κλινήρης, εος, ὁ καὶ ἡ.
e lecto, εὐνῆθεν, εὔνηφι.
lector, ἀναγνώστης, ου, ὁ.
lectorium, ἀναγνωστήριον, ου, τό.
lectulus, κλινίδιον, ου, τό. κλινάριον, ου, τό.
lectulus discubitorius, σκιμπόδιον, ου, τό.
lectus, κλίνη, ης, ἡ, εὐνὴ, ῆς, ἡ, κοίτη, ης, ἡ, κράβατος, ου, ὁ.
lecythus, λήκυθος, ου, ὁ, ὄλπη, ης, ἡ, & ὀλπὶς, ίδος, ἡ.
legalis, νομικὸς, οῦ, ὁ.
legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
legatio, πρεσβεία, ας, ἡ, πρέσβευμα, ατος, τό.
legatio publica, ἐξεσίη, ης, ἡ. Homerus.
legatione fungi, πρεσβεύειν πρός, τινα.
legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
legatus, πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ.
legatus venio, πρεσβεύομαι.
legatus vicarius, imperator, πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ.
legatos mitto, πρεσβεύομαι, διαπρεσβεύομαι.
legatos de pace mitto, διαπρεσβεύομαι.
ea lege, ἐπὶ τούτῳ τῷ ὅρῳ. ea lege, ut, ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε, sequente infinitivo. ea lege, si, ἐπὶ τούτῳ, εἰ ἄν, seq. conjunct.
lege carens, ἄνομος, ου, ὁ.
lege sancio, νομίζω.
sine lege vivens, ἀνομοθέτητος, ου, ὁ.
legem accipere, νομοθετεῖσθαι.
rogare legem, εἰσφέρειν νόμον. νόμον εἰσφέρειν.
legem ferre, νόμον θεῖναι.
legem abrogare, ἀναιρεῖν τὸν νόμον.
leges divinæ, θεῖοι θεσμοὶ, & θεῖοι θεσμοί.
contras leges, παρανόμως.
leges violare, παρανομεῖν, παραβαίνειν, & παραλύειν τοὺς νόμους.

leges latæ, νόμοι κείμενοι.
leges servare, τοὺς νόμους ἐμπεδοῦν.
legibus solutus, ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ.
legibus suis vivere, αὐτονομεῖσθαι.
legio, τάγμα, ατος, τὸ, λεγεὼν, ῶνος, ὁ.
legis doctor, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
legis peritus, νομικὸς ἀνήρ, ὁ, νομομαθὴς, έος, ὁ, νομικὸς, οῦ, ὁ.
ex legis præscripto, νομικῶς, νομίμως, ἐκ τῶν νόμων.
legislator, νομοθέτης, ου, ὁ.
legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
legitime natus, γνήσιος, ου, ὁ, ἰθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
legitimus, νόμιμος, ου, ὁ, νομικὸς, οῦ, ὁ, ἔνθεσμος, ου, ὁ.
lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
lego, λέγω, ἀναγινώσκω, colligo, συλλέγω. pro præternavigare, παραλέγεσθαι. pro surripere, κλέπτω.
lego flores, ἀνθολογέω, ῶ, & ἀνθολογέομαι, οῦμαι.
lego, eligo, ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι.
legum contrarietas, ἀντινομία, ας, ἡ.
legum custos, νομοφύλαξ, ακος, ὁ.
legum violator, ἀσεβέσμος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
legumen, ὄσπριον, ου, τὸ, χέδροψ, οπος, ὁ, φακὸς, οῦ, ὁ.
lembus, ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, ἐφόλκιον, ου, τὸ, λέμβος, ου, ὁ.
lemniscus, λημνίσκος, ου, ὁ.
lemures, αἱ μορμόνες, τὰ μορμολύκεια.
lena, μαστροπὸς, οῦ, ἡ, προαγωγός, ου, ἡ.
lenimentum, μάλαγμα, ατος, τὸ, πράϋνσις, εως, ἡ, μείλιγμα, ατος, τὸ, θέλγητρον, ου, τό.
lenio, πραΰνω, ἠπιόω, ῶ, ἠπιάω, ῶ.
leniri qui potest, μαλακτὸς, οῦ, ὁ.
leniri qui non potest, ἀμείλικτος, ου, ὁ.
lenis, πραῢς, έος, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ, μείλιχος, ου, ὁ, λεῖος, ου, ὁ, ἀόργητος, ὁ.
lenitas, πραότης, ητος, ἡ, ἠπιότης, ητος, ἡ, πραΰτης, ητος, ἡ.
leniter, ἠπίως, πράως, ἠρέμα, λείως.
leniter, leviter, ἦκα, ἀβληχρῶς, ἠρέμα, ἀτρέμας.
leno, onis, μαστροπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, πορνοβοσκὸς, ου, ὁ.
lenocinia verborum, θωπεία λόγων.
lenocinia coquorum, μαγγανεῖαι, ῶν, τά.
lenocinium, μαστροπεία, ας, ἡ, pro illecebris, θέλγητρον, ου, τό.
lenocinor, μαστροπεύω, pro blandiri, κολακεύομαι, κολακεύω.
lens, lendis, furfures capitis, κόνις, ιδος, ἡ.
lens, lentis, φακὸς, οῦ, ὁ. φακῆ, ῆς, ἡ.
lens [illegible], βραδέως.
lente [illegible] sine ira, ἀοργήτως. ἀοργήτως ἀνέχεσθαι τὰς [illegible], lente ferre irrisiones, & contumelias.
lenticula, genus leguminis, φακῆ, ῆς, ἡ.
lenticula, macula faciei, φακός, ὁ.
lenticula, vasis genus, φακὸς, οῦ, ὁ, φακωτὸν [illegible].
lent[illegible]inosus, φακώδης, εος, ὁ & ἡ.
lent[illegible], φακῖνος, ου, ὁ.
lent[illegible]lo, βραδύνω, ουσα, ὁ καὶ ἡ, νωθεία, ας, ἡ.
lentus glutinosus, γλίσχρος, ου, ὁ & ἡ, γλισχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἐγγλίσχρος, ου, ὁ, ὀλίγομος, ου, ὁ, ἰξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
lentus tardus, ἀργαλέος, ου, ὁ, σχέδιος, ου, ὁ, χρόνιος, ου, ὁ, βραδὺς, έος, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, νωθρὸς, οῦ, ὁ.
lentus, flexibilis, λυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
leo, λέων, οντος, ὁ, λέων, & λῖς, Poetice. Dicitur etiam, θὴρ, ηρὸς, ὁ, per excellentiam.
leonem radere, id est rem difficilem aggredi, proverbium, λέοντα ξυρεῖν.
leoninus, λεόντειος, ου, ὁ λεοντώδης, εος, ὁ.
lepide, χαριέντως.
lepidus, καλλιεπὴς, έος, ὁ, στωμύλος, ου, ὁ, γλαφυρὸς, οῦ, ὁ, κομψὸς, οῦ, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ, αἱμύλος, ου, ὁ.
leporinus, λαγῷος, ου, ὁ.
lepos, & lepor, καλλιέπεια, ας, ἡ, κομψότης, ητος, ἡ, αἱμυλία, ας, ἡ, χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ.
leporum venator, λαγοθήρας, ου, ὁ.
leporum venatio, λαγοθηρία, ας, ἡ.
lepra, λέπρα, ας, ἡ.
lepus, oris, λαγὼς, ῶ, ὁ, λαγωὸς, οῦ, ὁ.
lepusculus, λαγίδιον, ου, τό.
lessus, ejulatio funebris, θρῆνος.
lethale vulnus, ἕλκος, εος, καίριον, ου, τό.
lethalis, θανάσιμος, ου, ὁ, καίριος, ου, ὁ.

lethar-

lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
lethargia, vel lethargus, λήθαργος, ου, ὁ, ληθαργία, ας, ἡ.
lethargicus, ληθαργικὸς, ῦ, ὁ.
lethifer, ὀχετλικὸς, ἴδος, ὁ & ἡ, κηροτρόφος, ου, ὁ, φθαρτικὸς, ῦ, ὁ.
lethum, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, φόνος, ου, ὁ.
levare aliquem inopia, λύειν τὴν ἀπορίαν δεομένῳ.
levare parte laboris, κουφίζειν τινά.
levatio, levamen, ἀνακούφισις, εως, ἡ, κουφισμὸς, ῦ, ὁ, πραΰνσις, εως, ἡ, παραμυθία, ας, ἡ.
leves homines, ἀβίβαιοι, οἱ.
levipes, ἀελλόπους, οδος, ὁ.
levir, δαὴρ, έρος, ὁ.
levis, pondere carens, ἀβαρὴς, έος, ὁ & ἡ, ἀβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ.
levis, agilis, ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, αἰθέριος, ου, ὁ.
levis, inconstans, ἀστάθμητος, ου, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ, κενόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, ματαιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
levis, futilis, vanus, εἰκαῖος, ου, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ.
levitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, ἐλαφρία, ας, ἡ, κουφότης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
levitas, inconstantia, vanitas, ματαιότης, ας, ἡ, ματαιότης, ητος, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
leviter, non graviter, ἐλαφρῶς, κούφως.
leviter, agiliter, ῥίμφα, ἐλαφρῶς.
leviter, aliquantum, paullulum, ἠρέμα, βραχέως, ἐπιπολαίως, ἠρέμας, ἀκροθιγῶς, λίγδην, ἐπιλίγδην, πόρρω.
leviter, & perfunctorie agere, ἀφοσιοῦσθαι.
leviter, pro parum, ὀλίγον, ἐν ὀλίγῳ.
levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
lex, νόμος, ου, ὁ, θεσμὸς, ῦ, ὁ.
lex cavet claris verbis, νόμος διαγορεύει σαφῶς.

L I.

Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, ῆς, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
libamina fundo, σπένδω, χέομαι.
libellus, βιβλίον, ου, τὸ, βιβλίδιον, ου, τό.
libellus supplex, βιβλίον, ου, τὸ, ἱκετεία, ας, ἡ.
libens, ἀσμενος, ου, ὁ, ἑκὼν, όντος, ὁ.
libenter, ἀγαπητῶς, ἀσμένως, ἐθελήμως, ἐθελοντὶ, ἐθελοντηδὸν, ἐθελονὶ, ἐθελουσίως, προθύμως, ἀγαπητῶς.
non libenter, ἀπροθύμως.
libentissime, ἀσμενέστατα, ἡδιστα.
liber, cortex, λέμμα, ατος, τὸ, λέπος, εος, τὸ, λεπὶς, ίδος, ἡ, λέπισμα, ατος, τὸ, λεπὶς, ίδος, ἡ.
liber, codex, opus scriptum, βίβλος, ου, ἡ, βιβλίον, ου, τὸ, σύγγραμμα, ατος, τὸ, βιβλίδιον, ου, ἡ.
liber, a, um, ἐλεύθερος, ου, ὁ, ἐλευθέριος, ου, ὁ, αὐτεξούσιος, ου, ὁ, αὐτόνομος, ου, ὁ, αὐτάρχος, ου, ὁ.
liber metu, ἐλεύθερος φόβου.
liber a tyrannis, ἐλεύθερος τυράννων.
libera dicendi ratio, παῤῥησία, ας, ἡ.
libera vox, ἐλευθέρα φωνή.
liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
liberali facie praeditus, τὴν ὄψιν ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ.
liberalis, ingenuus, ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
liberalis, munificus, ἀφειδὴς, ου, ὁ, ἀφιλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄδωρος, ου, ὁ, ἐλεύθερος, ου, ὁ, δωρηματικὸς, ῦ, ὁ, δωρητικὸς, ῦ, ὁ.
liberalitas, ingenuitas, ἐλευθεριότης, ητος, ἡ.
liberalitas, munificentia, φιλοδωρία, ας, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ.
liberaliter, ἐλευθερίως.
liberaliter dare, ἐπιδιδόναι.
liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
liberatio, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ, λύτρωσις, εως, ἡ.
liberator, ἐλευθερωτὴς, ῦ, ὁ, λυτρωτὴς, ῦ, ὁ.
liberatus, ἀπολυθεὶς, έντος, ὁ, ἀφεθεὶς, έντος, ὁ, λυτρωθεὶς, έντος, ὁ, ἐξαιρεθεὶς, έντος, ὁ, περισωθεὶς, έντος, ὁ.
libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
libere dico, παῤῥησιάζομαι, ἐλευθεροστομέω, ῶ, ἀπαγορεύω.
liberi, τὰ τέκνα, οἱ παῖδες.
liberi carens, ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄτεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄπαις, αιδος, ὁ.
liberis felix, εὔπαις, ου, ὁ.
libero, ἀπαλλάττω, λυτρόομαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
libero aliquem crimine, παραιτοῦμαί τινα τῆς μέμψεως.

liberorum educatio, παιδοτροφία, ας, ἡ.
liberorum multitudo, πολυπαιδία, ας, ἡ.
liberorum procreatio, παιδοποιΐα, ας, ἡ, τεκνοποιΐα, ας, ἡ.
liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
liberos educo, παιδοτροφέω, ῶ.
liberos multos habens, πολύπαις, αιδος, ὁ, πολύτεκνος, ου, ὁ.
liberos paucos habens, ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ, ὀλιγότεκνος, ου, ὁ.
liberos tollere, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
libertinus, ἀπελεύθερος, ου, ὁ.
libertas, ἐλευθερία, ας, ἡ.
libertas loquendi, παῤῥησία, ας, ἡ, ἐλευθεροστομία, ας, ἡ.
libertate dono, ἀπελευθερόω, ῶ, ἐλευθερόω, ῶ.
in libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
libertatis amans, φιλελεύθερος, ου, ὁ.
libertinus, ἀπελευθερικὸς, ῦ, ὁ.
libertus, ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἐξελεύθερος, ου, ὁ.
libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
libidinosus, λάγνος, ου, ὁ, λάγνης, ου, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἀκρατὴς, έος, ὁ, μάχλος, ου, ὁ.
libido, ἐπιθυμία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, καταφέρεια, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
libido, cupiditas vehemens, ἐπιθυμία, ας, ἡ, φιληδονία, ας, ἡ, ἐπιθυμία τιμωρίας, libido puniendi.
libitina, λιβιτίνα, ης, τὸ, τὰ κηδεία, τὰ ἐντάφια.
libitinarius, νεκροθάπτης, ου, ὁ, ἐντάφιος, ου, ὁ.
libo, as, λείβω, σπένδω.
libra, ae, λίτρα, ας, ἡ, σταθμὸς, ῦ, ὁ, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
libra, signum coeleste, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
libraria, ae, βιβλιοπωλεῖον, ου, τό.
librarius, βιβλιογράφος, ου, ὁ, καλλιγράφος, ου, ὁ.
librator, σταθμώμενος, ου, ὁ, ζυγοστάτης, ου, ὁ.
libro, ταλαντεύω, ῶ, σταθμάομαι, ῶμαι.
librorum venditor, βιβλιοπώλης, ου, ὁ, βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ.
librorum scriptor, βιβλιογράφος, ου, ὁ.
librorum volutator, βιβλιακὸς, ῦ, ὁ.
libros legere, ἀναγινώσκειν τὰς βίβλους.
librum revolvere, ἐξελίσσειν τὴν βίβλον.
libum, ψαιστὸν, ου, τό.
licenter, ἀδεῶς, σὺν ἀδείᾳ.
licentia, ἄφεσις, εως, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
licentiam permittere, ἀνιέναι, cum accus.
licentiosus, ὑπερήφανος, ου, ὁ.
liceor, ὠνέομαι, ὠνοῦμαι.
licet, fas est, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἔνεστι.
licet, conjunctio, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
liciatorium, ἀντίον, ου, τό.
licitatio, αἴτησις, εως, ἡ.
licite, θεμιτῶς.
licitor, ὠνοῦμαι, ὠνέομαι, πλειστηριάζω.
licitor plurimo, πλειστηριάζω.
licitus, θεμιτὸς, ῦ, ὁ, θεμιστὸς, ῦ, ὁ, θεμιτὸς, ῦ, ὁ, ἐξόν, όντος, τό.
licitum est, ἔξεστι, θέμις ἐστί.
licium, μίτος, ου, ὁ, ῥάμμα, ατος, τό.
lictor, ῥαβδοῦχος, ου, ὁ.
lien, eris, σπλὴν, ηνὸς, ὁ.
lienosus, σπληνικὸς, ῦ, ὁ, σπληνώδης, εος, ὁ.
ligamentum, σύνδεσμος, ου, ὁ, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
ligatio, δέσις, εως, ἡ, λίγωσις, εως, ἡ, ἀποδέσις, εως, ἡ.
ligator, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
ligatura, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
ligatus, καθαπτὸς, ῦ, ὁ, δετὸς, ῦ, ὁ.
lignaria ars, ὑλουργία, ας, ἡ.
lignarius faber, ὑλουργὸς, ῦ, ὁ, ξυλουργὸς, ῦ, ὁ, ὑλουργὸς, ῦ, ὁ, ξυλοτόμος, ου, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
lignator, ξυλεὺς, έος, ὁ, ξυλοκόπος, ου, ὁ.
ligneus, ξύλινος, ου, ὁ, ξύλινος, ου, ὁ, ξύλινος, ου, ὁ, ξυλικὸς, ῦ, ὁ, ξυλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
lignum, ξύλον, ου, τὸ, κῆλον, ου, τὸ, ὕλη, ης.
ligo, δέω, δεσμέω, καταδέω.
ligo, onis, δίκελλα, ης, ἡ, μάκελλα, ης, ἡ, σκαφεῖον, ου, τό.
ligurio, λιχνεύω.
liguritio, λιχνεία, ας, ἡ, λίχνος, ου, τό.
ligurritor, λιχνευτὴς, ῦ, ὁ, λαιμαργὸς, ου, ὁ, παροψοφάγος, ου, ὁ, & ὀψοφάγος, ου, ὁ, λίχνος, ου, ὁ, λίχνος, ου, ὁ.
liliaceus, λείριος, ου, ὁ.
lilium, κρίνον, ου, ὁ.

lilium, κρίνον, ου, τὸ, λείριον, ου, τὸ, σοῦσον, ου, τό.
lima, ῥίνη, ης, ἡ.
limatura, ῥίνημα, ατος, τὸ, ῥίνισμα, ατος, τό.
limatus, καταῤῥινημένος, ου, ὁ.
limax, κοχλίας, ου, ὁ.
limbus, κράσπεδον, ου, τό.
limen, βαλὸς, ῦ, ὁ, οὐδὸς, ῦ, ὁ, βατὴρ, ῆρος, ὁ.
limen superius, superliminare, ὑπέρθυρον, ου, τὸ, & ὑπέρθυρος, ου, τό.
limen inferius, subliminare, ὑπόθυρον, ου, τὸ, ὑπόθυρις, ιδος, ἡ.
limes, ἀτραπὸς, ῦ, ὁ, ὅρος, ου, ὁ, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ.
limis intueri, παραβλέπειν εἴς τι, παραβλέπω.
limitatio, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
limites meos transilio, παρορίζω.
limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
limo, as, ῥινάω, ῶ, σμηρίζω, ἐπιξέω, ῶ, pro expolio, καταξεσμαι, ῶ.
limosus, ἰλυώδης, εος, ὁ, ἢ ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
limpidus, εὐαγὴς, ῦ, ὁ, διαυγὴς, έος, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ, διειδέστατος, ου, ὁ, ἄθολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ, & ἡ.
limula, ῥίνιον, ου, τό.
limus, ἰλὺς, ύος, ὁ, πηλὸς, ῦ, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ.
limus, a, um, πλάγιος, ου, ὁ, παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, καὶ ἡ, παραβλώψ, ῶπος, ὁ, ἢ ἡ.
limus aspectus, ὑπόβλεψις, εως, ἡ, & ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, παρόψις, εως, ἡ.
linamenta, quae vulneribus induntur, λεμνίσκοι, τὰ, λαμπάδιον, ου, ὁ, μοτὸς, ῦ, ὁ, μοτάριον, ου, τὸ, κάθετηρ, ῆρος, ὁ.
linctus, us, λεῖγμα, ατος, τὸ, ἔκλειγμα, ατος, τό.
linea, γραμμὴ, ῆς, ἡ, πεῖρας, ατος, τό.
linea media, διάμετρος, ου, ἡ.
linea recta, εὐθεῖα γραμμή.
linea perpendicularis, κάθετος, ου, ἡ.
linea recta, adverbialiter, πρὸς ὀρθὴν, vel ὀρθῶς, subaudi γραμμὴν, vel γραμμάς.
recta linea progredi, εὐθυπορεῖν, κατ' εὐθεῖαν ἰέναι.
lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
lineamenta, γραμμαί αἱ, περιγραφαί, αἱ.
lineus, λίνεος, ου, ὁ, λινοῦς, ῆ, οῦν, λίνεον, ου, τό.
lini textor, λινουργὸς, ῦ, ὁ.
lingo, λείχω.
lingua, γλῶσσα, ης, ἡ, γλῶττα, ης, ἡ, ἀκρωτὴς, έος, ὁ, φωνὴ, ῆς, ἡ, διάλεκτος, ου, ἡ.
lingua effrenis, ἀχάλινος γλῶσσα.
cui lingua amputata est, γλωσσότμητος, ου, ὁ.
lingua, sermo unicuique genti peculiaris, γλῶσσα, ης, ἡ.
lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ὁμόφωνος, ου, ὁ.
lingua eadem utor, ὁμογλωττέω, ῶ.
lingua diversa utens, ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἑτερόγλωσσος, ου, ὁ.
linguae haesitantia, σπασμὸς, ῦ, ὁ, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλότης, ητος, ἡ.
linguae praecipitantia, προπέτεια, ας, ἡ.
linguam coerceo, γλωσσοκρατέω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
linguarum multarum peritus, πολύγλωσσος, ου, ὁ.
lingula, γλωσσάριον, ου, τὸ, γλωσσὶς, ίδος, ἡ.
linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ἐπιχρίω.
linquo, λείπω.
linquor animo, λειποψυχέω, ῶ, ἀψυχέω, ῶ, λειποθυμέω, ῶ, ἀποψύχω.
linteolum, ῥάκος, εος, τὸ, λῖς, λιτὸς, ὁ, ὀθόνιον, ου, τό.
linter, σκάφη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ου, τό.
linteum, ὀθόνη, ης, ἡ, σινδὼν, όνος, ἡ.
linteus, λίνεος, ου, ὁ.
linum, λίνον, ου, τό.
lippio, λημάω, ῶ, γλαμάω, ῶ, & γλαμυάω, ῶ, ὀφθαλμιάω, ῶ.
lippitudo, λήμη, ης, ἡ, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
lippus, λημῶν, ῶντος, ὁ, γλάμων, ωνος, ὁ, χαμαιπετὴς, ῦ, ὁ.
liquabilis, τηκτὸς, ῦ, ὁ.
liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ, χύλωσις, εως, ἡ.
liquatus, τακερὸς, ῦ, ὁ, τακτὸς, ῦ, ὁ.
liquefacio, τήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
liquefactio, τῆξις, εως, ἡ, τηκεδὼν, όνος, ἡ.
liquefactus, τακερὸς, ῦ, ὁ, τακτὸς, ῦ, ὁ.
liquefio, διαχέομαι, κατατήκομαι.
liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
liquet, σαφὲς, δῆλον, προφανές ἐστι.
liquide, σαφῶς.
liquido, σαφῶς, καθαρῶς.
liquidus, ὑγρὸς, ῦ, ὁ, pro puro, καθαρὸς, ῦ, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.

liquo, τήκω, τακερόω, ῶ, ἐκτήκω, κατατήκω, διατήκω, χωνεύω.
liquor, ὑγρότης, ητος, ἡ, ὑγρὸν, ῦ, τὸ, χυλὸς, ῦ, ὁ.
lira, αὖλαξ, ακος, ἡ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
lis, litis, δίκη, ης, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, διαφορὰ, ας, ἡ, ἅμιλλα, ης, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, ἀγὼν, ῶνος, ὁ.
lis contestata, ἐνστᾶσα δίκη.
litania, λιτανεία, ας, ἡ.
litatio, καλλιέρημα, ατος, τὸ.
non litatus, ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ.
litem componere, ἔριν λύειν, διαλύω, παραλύω τὴν ἀμφισβήτησιν, συναλλάττεσθαι τὴν διαφοράν.
litem intendere alicui, ἐπάγειν δίκην κατά τινος.
litera, γράμμα, ατος, τὸ, φθόγγος, ου, ὁ.
litera, epistola, γράμματα, ων, τὰ, ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ.
litera sacra, ἡ θεία γραφή.
litera muta, τὰ ἄφωνα γράμματα.
literarius ludus, παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, γραμματεῖον, ου, τὸ, γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ἀθυρτήριον, ου, τὸ, παιδευτήριον, ου, τὸ, σχολεῖον, ου, τὸ.
literarum studiosus, φιλόλογος, ου, ὁ, φιλόμουσος, ου, ὁ.
literarum rudis, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ.
literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
literas dare ad aliquem, ἐπιστέλλω τινί. ἐπιστέλλω ἐπιστολὰς, vel γράμματα, ἐπιστολὰς διδόναι τινὶ, πρός τινα.
literas dare alicui perferendas, ἐπιστολὰς διδόναι τινὶ, ἀποφέρειν.
literas perferre, διακομίζω, & διακομίζω ἐπιστολήν.
literas legere, ἐντυγχάνω ἐπιγράμμασι.
literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλω· ἐπιστολὴν δοῦναι.
literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
literati, οἱ πεπαιδευμένοι. οἱ ἐπὶ λόγοις ἀλδόκιμοι.
literatus homo, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, ἐπὶ λόγοις ἀδόκιμος. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, ὁ περὶ φιλοσοφίας ὤν, ὁ ἀμφὶ τοὺς λόγους. ὁ ἐν πᾶσι λόγοις ἄξιος ἐντετυχηκώς.
literis humanioribus studens, φιλόμουσος, ου, ὁ.
literis mandare, συγγράφειν, seu εἰς συγγράμματα κατατίθεσθαι, ἀνατάσσω, & ἀνατάσσεσθαι, ἀναγράφειν.
literis vehementer incumbere, λογομανῶ.
literula, γραμμάτιον, ου, τό.
litigator, ἐριστὴς, οῦ, ὁ φιλόνεικος, ου, ὁ.
litigiosus, ἐριστικὸς, ῦ, ὁ, ἀμφισβητικὸς, ῦ, ὁ.
litigia multa moveo, πολυδικέω, ῶ.
litigo, ἀμφισβητέω, ῶ, διαγωνίζομαί τινι περὶ μισθοῦ, ob mercedem. ἐρίζω τινὶ περί τινος.
litium fugitans, ἀπράγμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
lito, καλλιερέω, ῶ, καλλιεροῦμαι θυσίαν.
littoreus, αἰγιαλῖνος, ου, ὁ, αἰγιαλίτης, ου, ὁ, αἰγιαλὸς, έος, ὁ, παράλιος, ου, ὁ παραθαλάσσιος, ου, ὁ, ἄκτιος, ου, ὁ, ἐπάκτιος, ου, ὁ, παρακτάτιος, ου, ὁ.
littus, ἀκτὴ, ῆς, ἡ, αἰγιαλὸς, ῦ, ὁ, θὶς, θινὸς, ὁ, vel ἡ, λιμὴν, ένος, ὁ.
littus curvum, περιηγὴς ἀκτή.
littus lego, παραλέγομαι.
litura, ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ.
livesco, lividus fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
lividus, πελιδνὸς, ῦ, ὁ, πέλιος, ου, ὁ.
livor, πελίωμα, ατος, τὸ, μώλωψ, ωπος, ὁ.
livore suffundi, πελιοῦσθαι, πελιδνοῦσθαι, πελιοῦσθαι.
lixa, æ, σκευοφόρος, ου, ὁ, φορτηγὸς, ῦ, ὁ.
lixivia, æ, & lixivium, κονία, ας, ἡ.
lixus, a, um, ἑψητὸς, ῦ, ὁ.

L O.

loca difficilia, δυσχωρία, ας, ἡ.
loca prærupta, κρημνοὶ, ῶν, τά.
localis, τοπικὸς, ῦ, ὁ, ἐντόπιος, ου, ὁ.
locatio, διαμίσθωσις, εως, ἡ, ἐργολαβία, ας, ἡ.
locatio operæ suæ, μισθαρνία, ας, ἡ.
locator, ἐργολάβος, ου, ὁ, ἐκδότης, ου, ὁ.
loci amor, φιλοχωρία, ας, ἡ.
loci custos, χωροφύλαξ, ακος, ὁ.
loci dialectici, οἱ τόποι.
locis communibus amplifico, λυκοθίζω.
loco ejus, ἀντ᾽, cum genit. ἀντί τινος.
quo loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
loco, pono, τίθημι, pro elocare, ἐκδίδωμι μισθῷ. interdum significat pretio utendum do, μισθόω.

loco fixo, προσβιβάζω, οἰκίζω.
loco, eloco, ἐκδίδωμι, ἀπομισθόω, μισθόω, ἐκμισθόω.
loco emotus, ἔκτοπος, ου, ὁ, ἐκτόπιος, ου, ὁ.
loco moveo, ἐκτοπίζω, ἀθετέω, ῶ.
loco, vice, χώρα, ἐν χώρᾳ, ἐν χώρᾳ μισθοφόρου εἶναι, loco mercenarii esse.
loco sceleris duco, ἐν μέρει ἀδικήματος τίθημι.
secundo loco dico, δευτερολογέω, ῶ.
nullo in loco esse, nullo esse in numero, οὐδαμοῦ εἶναι μέρει.
locorum descriptio, τοπογραφία, ας, ἡ, χωρογραφία, ας, ἡ.
per locos communes, τοπικῶς.
loculus, γλωσσόκομον, ου, τὸ, λάρναξ, ακος, ἡ, θύλαξ, ακος, ὁ.
locum describere, τοπογραφῶ, χωρογραφῶ.
locum dare, παραχωρῶ, τινί.
locuples, πολυκτήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, πλούσιος, ου, ὁ, εὔπορος, ου, ὁ, ἀφνειὸς, ῦ, ὁ, πολυχρήματος, ονος, ὁ.
locuples sum, εὐπορῶ, εὐπορέομαι, πλουτέω, ῶ.
locupletari malis artibus, ἀπὸ μοχθηρῶν, καὶ αἰσχρῶν πραγμάτων χρήματα πορίζεσθαι, ἐξ ἀρπαγῆς, καὶ πλεονεξίας τὸν πλοῦτον ἑαυτῷ ἀθροίζειν, τὰ χρήματα ἐξ ἀδικίας συλλέγειν, τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς ἑαυτῷ ἡδονὰς παρασκευάζειν.
locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
locus, τόπος, ου, ὁ, χωρίον, ου, τὸ, χῶρος, ου, ὁ, pro opportunitate, καιρὸς, ῦ, ὁ.
locus Deo sacer, ὀργὰς, άδος, ἡ.
locus irriguus, ἀρδμὸς, ῦ, ὁ.
locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
locus superior in subselliis, προεδρία, ας, ἡ, προκαθεδρία, ας, ἡ. locus inferior, ὑφεδρία, ας, ἡ.
locus uliginosus, τῖφος, ους, τό.
locusta, ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
locutio, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
lodix, σισύρα, ας, ἡ.
loligo, τευθὶς, ίδος, ἡ, τεῦθος, ου, ὁ.
lolium, αἶρα, ας, ἡ, ζιζάνιον, ου, τό.
lomentum, λῶμα, ατος, τό.
longævitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, πολυετία, ας, ἡ.
longævus, πολυετὴς, έος, ὁ, μακρόβιος, ου, ὁ.
longævus sum, πολυχρονέω, ῶ.
longanimis, μακρόθυμος, ου, ὁ, μακροθυμέων, οντος, ὁ.
longanimitas, μακροθυμία, ας, ἡ.
longe, μακρὰν, πόρρωθεν, πόῤῥω.
longe, prolixe, μακρῶς.
longe, multo, παρὰ πολὺ, πολὺ, cum comparativo, & superlativo πολὺ χάριν.
longe deterior, παρὰ πολὺ χείρων.
longe facilius, μακρῷ ῥᾷον.
longe lateque, διεξοδικῶς.
longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
longe præstantissimus, μακρῷ ἄριστος.
longinquitas, διάστημα, ατος, τὸ, διαλαβὴ, ῆς, ἡ, μακρότης, ητος, ἡ.
longinquitas, diuturnitas, χρονισμὸς, ῦ, ὁ, χρονιότης, ητος, ἡ.
longinquus, ἀπώτερος, ου, ὁ, μακρὸς, ῦ, ὁ, ἀπερίσιος, ου, ὁ, πολυχρόνιος, ου, ὁ.
longior, μακρότερος, ου, ὁ.
longissime, πορρωτάτω.
longissimus, μήκιστος, ου, ὁ, μακρότατος, ου, ὁ.
longitudo, μακρότης, ητος, ἡ, μῆκος, εος, τό.
longius, ἀπωτέρω, πορρωτέρω.
longo tempore post, χρόνῳ πολλῷ ὕστερον.
in longum extendo, ἀπομηκύνω, μηκύνω, ἀποτείνω.
longum, μακρόν.
longus, μακρὸς, ῦ, ὁ, ἐπιμήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
loquacissimus, λαλίστατος, ου, ὁ.
loquacitas, πολυλογία, ας, ἡ, ἀδολεσχία, ας, ἡ.
loquacitas obtundens, κατεγλώττισμα, ατος, τό.
loquacitate obruo, προσκατααλαλέω, ῶ.
loquaciter, λαλητικῶς, φλυάρως.
loquax, λάλος, ου, ὁ, λαλητικὸς, ῦ, ὁ, πολύμυθος, ου, ὁ, & ἡ, βάβαξ, ακος, ὁ, & βαβάκτης, ου, ὁ, γλωσσαλγὴς, έος, ὁ, στωμύλος, ου, ὁ, πολύστομος, ου, ὁ, κόβαλος, ου, ὁ, κόπις, ιδος, ὁ, στίλων, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ, πολύλαλος, ου, ὁ, ἀδόλεσχος, ου, ὁ.
loquax sum, ἀδολεσχέω, ῶ, στωμύλλω, ῶ, στωμύλλω.
loquela, λαλιὰ, ᾶς, ἡ, λέσχη, ης, ἡ.
loquendi difficultas, μογιλαλία, ας, ἡ.
loquendi ratio, μεθοδική, sc. τέχνη.
loqui ad placitum, ἐθελολογῶ.
loqui bene, vel male de aliquo, εὐλογεῖν, aut κακῶς λέγειν τινά.
loqui falsa, & ficta, ψευδονοῶ, ψευδηγορέω.
loqui magnifice, μεγαληγορέω.
loquor, λαλέω τινὶ, & πρός τινα, ἀγορεύω, φράζω. φθέγγομαι.

loquor multa, μακρολογέω, ῶ.
loquutulejus, στωμύλος, ου, ὁ, γλωσσαλγὴς, ου, ὁ, ἀπεραντολόγος, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ, φλύαρος, ου, ὁ.
lora, æ, δευτερίας οἶνος, στεμφυλίτης, sc. οἶνος ἢ τρυγοφάνιος οἶνος.
loreus, ἱμάντινος, ου, ὁ.
lorica, προβολὴ, ῆς, ἡ, θωράκιον, ου, τὸ, θώραξ, ακος, ὁ.
lorica conserta hamis, seu annulis, ἁλυσιδωτὸς θώραξ.
lorica nulla tectus, ἀθωράκιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
loricatus, τεθωρακισμένος, ου, ὁ.
loripes, ἱμαντόπους, οδος, ὁ, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
loris cædo, ἱμάσσω.
lorum, ἱμὰς, άντος, ὁ.
lotio, βάπτισμος, ῦ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τὸ, πλύσμα, ατος, τὸ, πλύσις, εως, ἡ, λουτρὸν, ῦ, πλυσμὸς, ῦ, ὁ, πλύσις, εως, ἡ.
lotium, urina, οὖρον, ου, τὸ, οὔρημα, ατος, τό.
lotus, συνλουτὸς, ου, ὁ, seu λελουμένος, ου, ὁ, ἀλουτόλουτος, ου, ὁ.
lotus arbor, λωτὸς, ῦ, ὁ.

L U.

lubens, ἀσμενος, ου, ὁ, ἡδόμενος, ου, ὁ.
lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
lubentissime, ἥδιστα.
lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
lubet dicere, λέγειν ἐθέλω.
lubricitas, ὄλισθος, ου, ὁ.
lubricus, σφαλερὸς, ῦ, ὁ, γλισχρὸς, ῦ, ὁ, ὀλίσθηρος, ου, ὁ, ὀλισθηρὸς, ου, ὁ.
lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
luce prima, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἅμα ἕῳ.
lucem præbeo, φέγγω.
in lucem edo, ἐκφαίνω, φαίνω, ἐκφαίνω.
in lucem prodeo, φαίνομαι.
luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
lucerna, λύχνος, ου, ὁ, λαμπὰς, άδος, ἡ.
lucernam redolere, ἐλλυχνίου ὄζειν.
lucidus, εὐαυγὴς, ου, ὁ & ἡ, φεγγώδης, εος, ὁ & ἡ, αἴγλιος, ου, ὁ, ἐκλαμπρος, ου, ὁ, φαιδρὸς, οῦ, ὁ, σιλβὸς, οῦ, ὁ, φωτεινὸς, οῦ, ὁ, φαεινὸς, οῦ ὁ, φανερὸς, οῦ, ὁ, φοῖβος, ου, ὁ.
lucifer, φωσφόρος, ου, ὁ, ἑωσφόρος, ου, ὁ.
lucis expers, ἀφώτιστος, ου, ὁ, ἡ.
lucri studiosus, φιλοκερδὴς, έος, ὁ.
lucri caussa aliquid facere, ποιέω τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
lucri studium, φιλοκέρδεια, ας, ἡ.
lucro turpi deditus, αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ.
in lucro deputo, κέρδος νομίζω τι, ἐν κέρδει ποιοῦμαι.
lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliqua re. κέρδος ποιῶ.
lucrosus, κερδαλέος, ου, ὁ, κερδῷος, ου, ὁ, πολυκερδὴς, έος, ὁ, χρηματιστικὸς, οῦ, ὁ, ἐπωφέλιμος, ου, ὁ.
lucrum, ὄνησις, ας, ἡ, κέρδος, εος, τὸ, λῆμμα, ατος, τὸ, ἐμπολὴ, ῆς, ἡ.
lucrum iniquum, κακοκέρδεια, ας, ἡ.
lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ.
lucta, πάλη, ης, ἡ, ἄθλος, ου, ὁ, ἡ, παλαισμα, ατος, τό.
luctatio, πάλαισμα, ατος, τὸ, πάλη, ης, ἡ.
luctator, ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, ἀθλητὴς, οῦ, ὁ.
luctor, παλαίω.
luctuosus, γοώδης, εος, ὁ & ἡ.
in luctu esse, ἄγειν πένθος.
luctu dignus, ἀξιοπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀξιόθρηνος, ου, ὁ.
sine luctu, ἀθρηνί.
luctui deditus, θρηνητικὸς, οῦ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
luctus expers, ἄγοος, ου, ὁ, ἀπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
luctus, γόος, ου, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, πένθος, εος, τό.
lucubratio, νυκτογραφία, ας, ἡ, ἀγρυπνία, ας, ἡ.
lucubro, νυκτογραφέω, ῶ, προσαγρυπνέω, ῶ.
luculenter, ἐναργέως, & ἐναργῶς, λαμπρῶς.
luculente, φανερῶς.
luculentus, διαυγὴς, έος, ὁ, ἔνδηλος, ου, ὁ.
lucus, τέμενος, εος, τὸ, ἄλσος, εος, τό.
ludere par impar, ἀρτιάζω.
ludere pila, σφαιριστικῶ, σφαιρίζω.
ludere alea, πεττεύω, κυβεύω.
ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
ludi circenses, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινὶ, καταχλευάζω, ῶ, ἐμπαίζω.
ludibrio haberi, ἐντρυφᾶσθαι, παίζεσθαι.
ludibrium, καταγέλαστον, ου, τὸ, ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, χλεύη, ης, ἡ, χλεύασμα, ατος, τό.

ludibunde, παιγνιωδῶς.
ludibundus, παίζων, οντος, ὁ.
ludicer, παιγνιώδης, εος, ὁ & ἡ.
ludrica dicta, σκῶμμα, ατος, τό.
ludricum, ἄθυρμα, ατος, τό, παίγνιον, ου, τό.
ludricus, παιγνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ludificatio, ἐμπαιγμα, ατος, τό, χλευασμός, οῦ, ὁ.
ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ.
ludimagister, γραμματιστής, οῦ, ὁ, γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
ludius, & ludio, χειρονόμος, ου, ὁ, παικτής, οῦ, ὁ, μῖμος, ου, ὁ.
ludo, παίζω, pro derideo, καταγελάω τινός, σκώπτω.
ludus, παιδιά, ᾶς, ἡ, παίγνιον, ου, τό.
ludus literarius, διδασκαλεῖον, ου, τό.
lues, λοιμός, οῦ, ὁ, φθορά, ᾶς, ἡ, λύμη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
lugendus, θρηνητέος, ου, ὁ.
lugeo, πενθέω τινά, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
lugubris, πενθικός, οῦ, ὁ, γοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, γοερός, οῦ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πολύστονος, ου, ὁ.
lugubriter, θρηνωδῶς, πενθικῶς.
lumbricus, ἕλμινς, ιθος, ἡ, ἕλμινς, ινθος, ἡ.
lumbrici, ἕλμινθες, αἱ, στρογγύλαι, αἱ.
lumbus, ὀσφύς, ύος, ἡ, ψόα, ας, ἡ, ἰξύς, ύος, ἡ.
lumen, φῶς, ωτός, φέγγος, εος, τό.
lumen accendere, ἅπτειν φέγγος.
lumen praefero, προφαίνω.
luminare, φωστήρ, ῆρος, ὁ.
lumine cassus, ἀφεγγής, εος, ὁ, ἄμοιρος φωτός.
luminosus, φωτεινός, οῦ, ὁ, φεγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
luna, σελήνη, ης, ἡ, μήνη, ης, ἡ.
luna crescens, & decrescens, σελήνη πανσέληνος καὶ φθίνουσα.
luna nova, νουμηνία, ας, ἡ.
luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία, ας, ἡ.
luna orbe pleno, πανσέληνος, ου, ἡ.
lunae defectus, ἔκλειψις σελήνης, ζοφωδεία, ας, ἡ.
lunaris, σεληνιακός, οῦ, ὁ.
lunaticus, σεληνόβλητος, ου, ὁ, σεληνιακός, οῦ, ὁ.
lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
luo, persolvo, ἀποτίνω, ἐκτίνω, τίω.
luo poenas, τίω δίκας.
lupa, λύκαινα, ης, ἡ, λυκίς, ίδος, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
lupanar, πορνεῖον, ου, τό, πορνοβοσκεῖον, ου, τό.
lupina pellis, λυκέη, ης, ἡ, λυκῆ, ῆς, ἡ, λυκίη, & λυκεία, subintellige, δορά.
lupina amicitia, λυκοφιλία, ας, ἡ.
lupinus, leguminis genus, θέρμος, ου, ὁ.
lupinus, a lupo, λύκειος, ου, ὁ.
lupus, λύκος, ου, ὁ.
lurco, γάστρις, ιος, ὁ, γάστρων, ωνος, ὁ, λαφύστης, ου, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ.
lurcones, λίχνοι, οἱ, λαίμαργοι, οἱ.
luridus, ὠχρός, οῦ, ὁ, πελιδνός, οῦ, ὁ, μελάγχλωρος, ου, ὁ.
luscinia, ἀηδών, όνος, ἡ, & ἀηδώ, όος, οῦς, ἡ.
lusciosus, μύωψ, ωπος, ὁ.
luscus, ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ, μονόφθαλμος, ου, ὁ.
lusito, παίζω.
lusor, παίκτης, ου, ὁ.
lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
lustrare exercitum, καταλέγειν πεντάδας τὸν δῆμον τινα.
lustratio, περιπόλησις, εως, ἡ.
lustratio locorum, ἔρευνα, ης, ἡ, ἐφόδια, ας, ἡ.
lustratio, expiatio, ἁγνισμός, οῦ, ὁ, ἄγος, εος, τό, καθαρμός, οῦ, ὁ, καθαρισμός, οῦ, ὁ, κάθαρσις, εως, ἡ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ.
lustrator, expiator, καθαρτής, οῦ, ὁ.
lustrator, peragrator, περιπόλος, ου, ὁ.
lustro, expio, ἁγνίζω, ἀφαγνίζω, καθαίρω, ἀνακαθαίρω, & ἀνακαθαίρομαι, φαιδρύνω, φοιβάω, ῶ.
lustro, peragro, περιάγω, περιειμι, ἐφοδεύω, & περιέρχομαι, ἀμφιπολέω, ῶ, περιπολέω, ῶ, περιοδεύω.
lustro, aspicio, contemplor, κατοπτεύω, ἀθρέω, ῶ, καθοράω, ῶ, σκοπέω, ῶ, περισκοπέω.
lustro, recenseo, ἐξετάζω.
lustrare animo, ἐξετάζω.
lustrum, ἀγκάλισμα. pro lupanaribus, πορνεῖα, τά, πορνοβοσκεῖα, etiam idem ac Olympias, ἡ πενταετία, ας, πενταετηρίς, ίδος, ἡ.
lusus, παιδιά, ᾶς, ἡ, παίγνιον, ατος, τό.
lusus, & jocus, σκῶμμα, ας, ἡ.
luteus, κρόκινος, ου, ὁ, λυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πηλώδης, εος, ὁ, ὠχρός, οῦ, ὁ, κιτρινώδης, εος, ὁ, ἡ, ξ ἡ, χλωρός, οῦ, ὁ, πηλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
luto lingo, πηλοποιέω, ῶ.
lutosus, ἰλυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πηλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ & ἡ.
lutra, ἐνυδρίς, ίδος, ἡ.
lutulentus, πηλώδης, εος, ὁ ξ ἡ.
lutum, πηλός, οῦ, ὁ, ἰλύς, ύος, & ύος, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ.
lux, αὐγή, ῆς, ἡ, φάος, εος, τό, φάεος, εος, ἡ, φῶς, ωτός, τό, & φόως, φῶς, τό, φέγγος, εος, τό.
luxatio, παράρθρησις, εως, ἡ.
luxatus, ἐξηρθρωμένος, ου, ὁ.
luxo, ἐξαρθρόω, ῶ.
luxui deditus, καταβεβλημένος, ου, ὁ, διεσπαρμένος, ου, ὁ.
luxui indulgere, τρυφάω.
luxuria, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀσελγεία, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ.
luxuria in segetibus, ἐξύβρισις, εως, ἡ.
luxurio, (de vitibus dictum) πλημμυρέομαι, ὕλομαι.
luxurio, vel luxurior, κατασπαταλάω, ἀσωτεύομαι. luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσι.
luxuriose, ἀσώτως.
luxuriosus, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀσελγής, εος, ὁ.
luxus, τρυφή, ῆς, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
luxu diffluo, σπαταλάω, ῶ, ἐκθηλύνομαι, τρυφάω, ῶ, θρύπτομαι.
luxu frango, ἀποθρύπτω, θρύπτω.

L Y.

Lychnus, λύχνος, ου, ὁ, lychnum accendere, ἅπτειν λύχνον, & λύχνον ἅπτειν, lychnus accensus.
lydius lapis, βάσανος, ου, ἡ.
lympha, ὕδωρ, ατος, τό, νᾶμα, ατος, τό.
lymphaticus, νυμφόληπτος, ου, ὁ.
lymphaeo furore corripior, νυμφιάω, ῶ.
lyceis oculis contemplari, λυγκεῖον βλέπειν.
lynceus, λύγκειος, ου, ὁ.
lynx, λύγξ, κός, ὁ, vel ἡ.
lyra, λύρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, κιθαρίς, ίδος, ἡ.
lyra cano, λυρίζω.
lyricen, λυρῳδός, οῦ, ὁ.
lyricus, λυρικός, οῦ, ὁ, ut λυρικὴ ποίησις.
lyricus Poeta, μελοποιός, οῦ, ὁ, μελικὸς ποιητής.

M A.

MAcellum, κρεωπώλιον, ου, τό.
macer, macilentus, ἰσχνός, οῦ, ὁ, λεπτός, οῦ, ὁ, λεπτόσαρκος, ου, ὁ, ἄσαρκος, ου, ὁ.
macerare se dolore, ἀποκνάω ἑαυτόν. Aristophanes.
maceratio, τῆξις, εως, ἡ, φθόρησις, εως, ἡ.
maceratus, ἐκτακείς, εῖσα, ἐν, ἐκτεταριχευμένος, ου, ὁ.
maceria, τειχίον, ου, τό, περίφραγμα, ατος, τό.
macero, δεύω, λεπτύνω.
macero, consumo, tabefacio, διατήκω, συντήκω, τήκω, ἐκτήκω.
maceror, tabesco, φθίνω, ἐκτήκομαι.
machaera, μάχαιρα, ας, ἡ.
machina belli, μηχανή, ῆς, ἡ.
machinas machinis opponere, ἀντιμηχανάομαι.
machina, μηχανή, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τό.
machinatio, μηχανή, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τό.
machinatio dolosa, τέχνημα, ατος, τό.
machinor astu militari, στρατηγέω, ῶ, sequente infinito.
machinor, μηχανάομαι τι ἐπί τινα.
macies, λεπτότης, ητος, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ.
macilentum reddo, ἰσχναίνω, ἰσχνόω, ἰσχνόω, ῶ.
macillentus, σκελετώδης, ου, ὁ, ἄσαρκος, ου, ὁ.
macresco, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
mactatio, σφαγή, ῆς, ἡ, σφαγιασμός, οῦ, ὁ.
mactator, σφαγεύς, έως, ὁ, ἱεροσφάκτης, ου, ὁ.
mactatus, σφακτός, οῦ, ὁ, σφαγιασθείς, εῖσα, ἐν.
macte virtute, ἄγε ἡ ἀρετή.
macto, σφάττω, θύω, & θύομαι.
macto hostias, σφαγιάζομαι.
mactra, μάκτρα, ας, ἡ, σκάφη, ης, ἡ, ξ ἡ.
mactus, a, um, εὐδαίμων, ονος, ὁ.
macula, probrum, κηλίς, ῖδος, ἡ.
macula, σπίλος, ου, ὁ, κηλίς, ῖδος, ἡ.
macula aspergere aliquem, προστρίβεσθαι τινι ὄνειδος.
maculatus, σπιλωτός, οῦ, ὁ, κηλιδωτός, οῦ, ὁ.
maculis rubis distinctus, ἐρυθρός, οῦ, ὁ, seu ἐρυθραῖος, ου, ὁ.
maculo, μιαίνω τινά, σπιλόω, ῶ.
maculosus, ποικίλος, οῦ, ὁ, σπιλωτός, οῦ, ὁ.
madefacio, διυγραίνω, βρέχω, τέγγω.
madefactio, ἀνάβρεγμα, ατος, τό.
madefactus, διάβροχος, ου, ὁ, βεβρεγμένος, ου, ὁ, τεγκτός, οῦ, ὁ.
madesio, διαίνομαι.
madens imbre, κάτομβρος, ου, ὁ, διάμβρος, ου, ὁ.
madeo, βρέχομαι, τέγγομαι, διαίνομαι.
madidus, διάβροχος, ου, ὁ, κάθυγρος, ου, ὁ, ὑγρός, οῦ, ὁ.
maeander, μαίανδρος, ου, ὁ.
magica, μαγική, ῆς, ἡ.
magicae artis peritus, μάγος, ου, ὁ.
magicus, μαγικός, οῦ, ὁ.
magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον, & ἐπιπλεῖον, περισσῶς semper.
magis, quam, πρό, cum genitivo. ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν, laudare injustitiam magis, quam justitiam.
magis, quam par est, πλέον τοῦ δέοντος.
nihilo, magis, οὐδὲν μᾶλλον.
magis magisque, μᾶλλον ξ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
magister, παιδευτής, οῦ, ὁ, παιδαγωγός, οῦ, ὁ, διδάσκαλος, ου, ὁ & ἡ, προστάτης, ου, ὁ.
magister equitum, ἵππαρχος, ου, ὁ.
magisterium, προεδρία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
magistralis, διδασκαλικός, οῦ, ὁ.
magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.
magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
magistratum creare, ἀρχαιρεσιάζω.
magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχω.
magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
magistratus, οἱ, ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, pro imperio, ἀρχή, ῆς, ἡ.
magna loquor, μεγαληγορέω, ῶ.
magnanimitas, μεγαλοθυμία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
magnanimus, μεγαλόψυχος, ου, ὁ, μεγαλόθυμος, ου, ὁ, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
magnates, μεγιστᾶνες, οἱ.
magnes, μαγνῆτις, ου, ὁ, μάγνης, ητος, ὁ.
magni refert, μέγα φέρει.
magni aestimare, περὶ πλείστου.
magnifacio, θαυμάζω, περὶ ἢ σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnifice, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
magnifice sentio de me, μεγαλοφρονέω, ῶ, χαυνόομαι, ῶμαι.
magnifice de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, μεγαλουργία, ας, ἡ.
magnificentiam ostento, ἀλαζονεύομαι, ἐμπλατύνομαι, λαμπρύνομαι.
magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
magnificus, μεγαλοπρεπής, έος, ὁ, ξ ἡ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ξ ἡ, πανσέμνος, ου, ὁ, φιλότιμος, ου, ὁ.
magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, μεγαληγορία, ας, ἡ.
magniloquus, μεγαλορρήμων, ονος, ὁ ξ ἡ.
magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnitudine carens, ἀμεγέθης, εος, ὁ, ξ ἡ.
magnitudinis justae qui est, σύμμετρος, ου, ὁ.
magnitudo, μέγεθος, εος, τό.
magnitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
magnitudo vocis, μεγαλοφωνία, ας, ἡ.
magnitudo justa, ἰσόμετρον μέγεθος.
magnopere, μέγα, ὑπερβαλλόντως, λίαν.
magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
magus, μάγος, ου, ὁ.
majestas, σεμνότης, ητος, ἡ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τό, σεμνότης, ητος.
cum majestate, σεμνῶς.
majestatis laesae reus, ἀπαγγελίας φεύγω δίκην. Plutar.
major, ὁ ξ ἡ μείζων.
major natu, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
majorem in modum, μειζόνως.
majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
a majoribus traditus, πατροπαράδοτος, ου, ὁ.
majus, μαῖος, ου, ὁ, θαργηλιών, ῶνος, ὁ.
mala, ἡ, γνάθος, ου, ἡ, παρειά, ᾶς, ἡ.
mala fide ago, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
male, κακῶς, φαύλως.
male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
male habere, ἀρρωστεῖν, κακῶς ἔχειν.
male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά, λοιδορεῖν τινα.
male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
male opto tibi, κακὰ εὔχομαί σοι.
maledica lingua, κακὴ γλῶσσα.
maledice, κακηγόρως.

E e 2 ma-

non hercle, μὰ Δία, μὰ Ἡρακλέα.
herculea. ἡρακλῆς, έος, ὁ.
heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
heri, & nudiustertius, χθὲς, καὶ πρώην.
heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
herile jus, δεσποτικὸν δίκαιον.
herilis, δεσποτικὸς, ἡ, ὁ.
heriliter, δεσποτικῶς.
hermaphroditus, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.
hernia, κήλη, ης, ἡ, ὀσχεοκήλη, ης, ἡ.
herniosus, κηλήτης, ου, ὁ.
heroicus, ἡρῷος, ου, ὁ, ἡρωϊκὸς, ῆ, ὁ.
heroicum carmen, ἔπος, εος, τό.
heroici carminis scriptor, ἐποποιὸς, ῦ, ὁ.
heroina, ἡρωΐνη, ης, ἡ, ἡρῷσσα, ας, ἡ.
heros, ἥρως, ωος, ὁ.
herus, δεσπότης, ου, ὁ, κύριος, ου, ὁ.
hesperus. ἕσπερος, ου, ὁ.
hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
hesternus, ἐχθεσινὸς, ῦ, ὁ, χθιζὸς, ῦ, ὁ.
heu, φεῦ, ὤ μοι.
heu me miserum, φεῦ τάλας.
heus tu, ὦ οὗτος. οὗτος, καθεύδεις; heus tu dormis? Aristophanes.
heus, ὦ.

H I.

hiatus, χάσμα, ατος, τό, χάσμη, ης, ἡ.
hiatus terræ, χθόνιος, λόγος, ὁ.
hibiscus, ἰβίσκος, ου, ὁ, & ἰβίσκος, ου, ὁ.
hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
hic & illic, ἔνθα μὲν, ἔνθα δέ.
hiccine, μῶν οὗτος. μῶν οὐχ ὅδε.
hieroglyphica, ἱερογλυφικά, τά.
hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
hilari animo esse, εὐθυμεῖν, aut περιχαρῆ εἶναι.
hilaris, φαιδρὸς, ῦ, ὁ, ἱλαρὸς, ῦ, ὁ, περιχαρὴς, έος, ὁ.
hilari vultu qui est, εὐπρόσωπος, ου, ὁ.
hilari vultu, εὐπροσώπως.
hilariter vivo, εὐθυμέω, ῶ, εὐθύμως διάγω, ἡδέως ζάω, ῶ.
hilaritas, ἱλαρότης, ητος, ἡ.
hilaritas animi, εὐθυμία, ας, ἡ.
hilla, φαλλὸς, ἀντα, ὁ.
hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
hinc, ex hoc tempore, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.
hinc, & illinc, ἔνθεν & ἔνθεν.
hinc atque hinc, ἐκ μὲν τῶ ἑτέρου.
hinnio, χρεμετίζω.
hinnitus, χρεμετισμὸς, ῦ, ὁ.
hinnulus, νεβρὸς, ῦ, ὁ.
hio, χαίνω, & ἀναχαίνω.
hippodromus, ἱππόδρομος, ου, ὁ.
hippomanes, τὸ ἱππομανές.
hircinus, τράγειος, ου, ὁ, τραγικὸς, ῦ, ὁ.
hircorum fœtor, κινάβρα, ας, ἡ, γράσος, ου, ὁ.
hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾶν.
hircus, τράγος, ου, ὁ.
hirquus, κανθὸς, ου, ὁ.
hirsutia, τὸ δασύ. τραχύτης, δασύτης, ητος, ἡ.
hirsutus, λάσιος, ου, ὁ, δασὺς, έος, ὁ.
hirsutum pectus habens, δασύστερνος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
hirtus, δασὺς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ.
hirudo, βδέλλα, ης, ἡ.
hirundo, χελιδὼν, όνος, ἡ.
hisco, χαίνω.
hispidus, δασὺς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ.
hispidam barbam habens, δασυπώγων, ωνος, ὁ.
historia, ἱστορία, ας, ἡ.
historiæ, & antiquitatis peritus, λόγιος, ου. Aristot. Politic. 4.
historiam scribo, ἱστορέω, ῶ, λογογραφέω, ῶ.
historice, ἱστορικῶς.
historicus, ἱστοριογράφος, ου, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ, συγγραφεὺς, έως, ὁ.
histrio, ἀγωνιστὴς, ῦ, ὁ, ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ, μῖμος, ου, ὁ.
histrionicus, ὑποκριτικὸς, ῦ, ὁ, μιμικὸς, ῦ, ὁ.
histrionice, ὑποκριτικῶς.
histriones, ὑποκριταὶ, οἱ, μῖμοι, οἱ.
hiulco, σχίζω, διασχίζω.
hiulcus, κεχηνὼς, ότος, ὁ, διεσχισμένος, ου, ὁ.
hiulca compositio verborum, χασμῳδία, ας, ἡ.

H O.

hoc, τοῦτο.
hoc anno, τῆτες Jonice, σῆτες, τῆτες, τᾶτες Dorice, τῆτες Attice, λαχὼν ὑπέβαλες τῆτες ἱερομνημονεῖν, hoc anno designatus sacrum scriba. τῆτες, Aristophanes in Nub.
hoc loco, ἐνταῦθοῖ.
hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι. εἰς τὸ παρόν.
hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in hodiernum usque diem, μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.
hodiernus dies, τὸ σήμερον, ἡ σήμερον ἡμέρα.
hœdus, αἰγίσκος, ου, ὁ, ἔριφος, ου, ὁ, αἰγίδιον, ου, τό, τραγίσκος, ου, ὁ.
hœdinus, ἐρίφειος, ου, ὁ.
holocaustum, ὁλόκαυστον, ου, τό, ὁλοκαύτωμα, ατος, τό, ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ.
homicida, ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἀνδροκτόνος, ου, ὁ.
homicidium, ἀνδροφονία, ας, ἡ.
homicidium perpetro, φονεύω, ἀνδροφονέω, ῶ.
hominum osor, μισάνθρωπος, ου, ὁ.
hominum hodium, μισανθρωπία, ας, ἡ. homines odi, μισανθρωπέω, ῶ.
hominum frequentia, πολυανθρωπία, ας, ἡ, ἀνθρωπόπληθεια, ας, ἡ.
homo, ἄνθρωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, βροτὸς, ῦ, ὁ.
homo nihili, ἄνθρωπος, ἀχρεῖος.
homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, ἀνθρώπιον, ου, τό.
honestas, καλοκἀγαθία, ας, ἡ, κάλλος, εος, τό, κοσμιότης, ητος, ἡ.
honestas, & integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπων.
honestatis studiosus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
honestatem colo, φιλοκαλέω, ῶ.
honestatis omnis rudis, & expers, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ.
honeste loquor, εὐσχημολογέω, ῶ.
honeste, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
honestissime, παγκάλως.
honestissimus, ἐντιμότατος, ου, ὁ.
honesto, τιμάω τινὰ, σεμνύνω, ῶ.
honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
honestum, τὸ καλόν.
honestum est, καλῶς ἔχει.
honestus, καλὸς, ῦ, ὁ, εὐσχήμων, ονος, ὁ, σεμνὸς, ῦ, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ.
honestus vir, καλὸς κἀγαθὸς ἀνήρ.
honor, vel honos, τιμὴ, ῆς, ἡ, κλέος, εος, τό.
honorabilis, ἔντιμος, ου, ὁ, σεβαστὸς, ῦ, ὁ, ἀξιότιμος, ου, ὁ, γεραρὸς, ῦ, ὁ.
honorabilitas, τιμιότης, ητος, ἡ.
honorandus, τιμητέος, ου, ὁ.
honorarium, γέρανον, ου, τό, γέρας, ατος, τό.
honorarius, τιμητικὸς, ῦ, ὁ, γεραιός, ου, ὁ.
honoratio, τίμησις, εως, ἡ.
honoratus, ἔντιμος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
honoratus valde, γεραρὸς, ῦ, ὁ.
honore afficio, τιμῶ τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus: ἄγω σε τιμῇ τινι, τίμιον ποιῶ, γεραίρω, γεραιρεύω.
honore afficio te præ omnibus, περὶ πάντων σε τιμῶ.
honore afficior, τιμάομαι, ῶμαι.
honore dignus, γεράσμιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, τιμητὸς, ῦ, ὁ.
in honore habeo, τιμάω, ῶ, τιμωρέω, ῶ, πολυτιμάζω.
sine honore, ἄτιμος.
honore privo, ἀτιμόω, ῶ.
honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, τιμάω, ῶ.
honorifica appellatio, εὐφημία, ας, ἡ.
honorifica memoria, εὔφημος μνήμη.
honorifice, ἐντίμως, ἐνδόξως.
honorificus, τίμιος, ου, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
honoris expers, ἄτιμος, ου, ὁ, ἐκτὸς τιμῆς.
hora, ὥρα, ας, ἡ.
quota est hora? ὁπόσον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
horarum index, ὡρολόγιον, ου, τό.
hordeaceus, κρίθινος, ου, ὁ.
hordeaceus panis, κρίθινος ἄρτος.
hordeum, κριθὴ, ῆς, ἡ.
hornus, αὐτοετὴς, έος, ὁ.
hornum vinum, οἶνος αὐτοετής, pro αὐτοετής.
horologium, ὡρολόγιον, ου, τό.
horrenda facie mulier, μορμὼ, όος, ἡ.
horrende, δεινῶς, ἐκπληκτικῶς, ἐκπλαγλῶς, ἔκπλαγος, ἔκπλαγα.
horrendum in modum, στυγερῶς, δεινῶς, σμερδαλέως.
horrendus, φρικτὸς, ου, ὁ, φοβερὸς, ῦ, ὁ.
horrendus, aspectus, σμερδαλέος, ου, ὁ.
horreo, φρίττω, ὀρρωδέω, ῶ.
horresco, ὑποφρίττω.
horreum, ἀποθήκη, ης, ἡ, σιτοβολεῖον, ου, τό.
horribilis, φοβερὸς, ῦ, ὁ, φρικτὸς, ῦ, ὁ, φρικώδης, εος, ὁ.
horridus, δασὺς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ, pro duro, aspero, φρικτὸς, ῦ, ὁ, φρικώδης, εος, ὁ.
horrificus, ῥιγηλὸς, ῦ, ὁ.
horrisonus, βαρύβρομος, ου, ὁ.
horror,)
horror frigoris,) φρίκη, ης, ἡ, φρικασμὸς, ῦ,
horor febrilis,) ὁ, πυρετὸς, ῦ, ὁ.
horror, metus,)
horrore quatior, κραδαίνομαι.
horrorem inducens, φρικώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, φρικαλέος, ου, ὁ.
horsum, δεῦρο, ἔνθα.
hortamen, & hortamentum, παράγγελμα, ατος, τό, κέλευσμα, ατος, τό, κέλευσμα, ατος, τό.
hortatio, προτροπὴ, ῆς, ἡ, παραίνεσις, εως, ἡ, ἐγκέλευσις, εως, ἡ.
hortator, κελευστὴς, ῦ, ὁ.
hortatorie, παραινετικῶς.
hortatorius, κελευστικὸς, ῦ, ὁ, προτρεπτικὸς, ῦ, ὁ, παραινετικὸς, ῦ, ὁ.
hortensis, κηπαῖος, ου, ὁ.
hortor aliquem ad aliquid, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοί τινα, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, hortor ad virtutem, κελεύω, ῶ.
hortulanus, κηπωρὸς, ῦ, ὁ, κηπουρὸς, ῦ, ὁ.
hortulus, κηπίον, ου, τό, κηπίδιον, ου, τό.
hortum excolo, κηπεύω.
hortus, κῆπος, ου, ὁ.
hospes, hospitum susceptor, ξένος, ου, ὁ, vel ξενοδόκος, ου, ὁ, & Poet. ξεινοδόκος, ου, ὁ, συνδοχεὺς, ου, ὁ, ξεῖνος, ου, ὁ, Poet.
hospes, hospitio receptus, ξένος, ου, ὁ κατακληθεὶς, ῦ, ὁ.
hospes, peregrinus, ξένος, ου, ὁ, παρεπίδημος, ου, ὁ, ξενικὸς, ῦ, ὁ.
hospita, ξένη, ης, ἡ, ξενοδόχος, ου, ἡ.
hospitalis, φιλόξενος, ου, ὁ.
hospitalitas, φιλοξενία, ας, ἡ, ξενία, ας, ἡ.
hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
hospitii jus dissolvere, ξενίαν διαλύεσθαι.
hospitii necessitudinem inire, ξενίαν συνίσθασθαι.
hospitio excipior, ξενίζομαι.
hospitio excipio, ὑπὸ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ῶ, ξενοδοχέω, ῶ.
hospitium, ξένων καταγώγιον, ξενοδοχεῖον, ου, τό, πανδοχεῖον, ου, τό.
renovare hospitium vetus, ἀνανεοῦσθαι τὰς παλαιὰς ξενίας.
hospitor, ξενοδοχέω, ῶ, ξενίζω τινά.
hostia, θυσία ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
hostiæ sacræ, τὰ ἱερόθυτα.
hostiam immolare, θύειν θυσίαν.
hostili animo esse erga aliquem, πολεμικῶς ἔχειν πρός τινα.
hostilis, πολέμιος, ου, ὁ, ἐχθρὸς, ῦ, ὁ, πολεμικὸς, ῦ, ὁ.
hostilitas, δυσμένεια, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
hostimentum, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀνταμοιβὴ, ῆς ἡ.
hostis, ἐχθρὸς, ῦ, ὁ, πολέμιος, ου, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ.

H U.

huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
huc ades, δεῦρο ἴθι.
huc, & illuc, δεῦρο, κἀκεῖσε.
huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
hui, ὤ, φεῦ, βαβαί.
hujusmodi, τοιοῦτος, ου, ὁ.
humanitas, ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, φιλανθρωπία, ἡ, ἐπιείκεια, ας, ἡ.
humanitate prosequor, φιλοφρονέομαι cum accusativo personæ, & dativo rei, & vice versa.
humanitatis officium præsto alicui, ἀμφιπολέω.
humaniter ago, ἀνθρωπίζω.
humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπίνως.
humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
humanus, comis, benignus, φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνθρώπινος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀνθρώπινος, η, ον, ἐπιεικὴς, έος, ὁ & ἡ.
humanus, ad homines pertinens, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, ἀνδρικὸς, ῦ, ὁ, ἀνθρωπικὸς, ῦ, ὁ, ἀνθρώπειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνθρωπήϊος, ου, ὁ, Poetice.
humanus sum, φιλανθρωπέω, ῶ.
humanæ res, τὰ ἀνθρώπινα. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ut sunt res humanæ.
humatio, ταφὴ, ῆς, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ῦ, ὁ, ἐνταφίασμα, ατος, τό.

hu-

humectatio, ὕγρανσις, εως, ἡ.
humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
humeralis, ὠμιαῖος, ου, ὁ.
humeris altus qui est, ἀκρώμιος, ου, ὁ.
humeris robustis praeditus, ὦμιος, ου, ὁ.
humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαι τι.
humerus, ὦμος, ου, ὁ.
humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
humi prostratus, χαμαιριφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
humi repens, χαμαιπετής, έος, ὁ.
humide, ὑγρῶς.
humiditas, ὑγρασία, ας, ἡ, ἰκμαλία, ας, ἡ, νοτία, ας, ἡ.
humidus, ὑγρός, ὁ, ὁ, διάβροχος, ου, ὁ, νότιος, ου, ὁ.
humiliatio, ταπείνωσις, εως, ἡ.
humilio, ταπεινόω, ῶ.
humilis, ταπεινός, ὁ, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ.
humilis, non altus, πρόσγειος, ου, ὁ, ταπεινός, ὁ, ὁ. ἄδοξος, ου, ὁ, χαμηλός, ὁ, ὁ, χθαμαλός, ὁ, ὁ.
humilis oratio, πεζὸς λόγος, ταπεινολογία, ας, ἡ.
humilitas, ταπεινότης, ητος, ἡ, ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ.
humiliter, ταπεινῶς.
humiliter statem agere, ταπεινῶς πράττειν.
humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
humor, oris, νοτίς, ἰδος, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ, ἰκμάς, άδος, ἡ.
in humorem resolvi, ἐξυγραίνεσθαι.
humorum redundantia, πλησμονή, ῆς, ἡ.
humus, γῆ, ῆς, ἡ, χθών, ονός, ἡ.

H Y.

hyacinthinus, ὑακίνθινος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ὑακίνθιος, ου, ὁ.
hyacinthus, ὑάκινθος, ου, ὁ.
hyades, ὑάδες, αἱ.
hyaena, ὕαινα, ης, ἡ.
hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in hybernis me contineo, ἐγχειμάζω.
in hyberna proficisci, ἐς χειμάδιον φοιτᾶν; Herod. subintellige, χώραν, vel γῆν.
hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος οἶκος.
hybernatio, χειμασία, ας, ἡ.
hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
hyberno tempore, χειμερινῇ ὥρᾳ.
hybernus, χειμερινός, ὁ, ὁ, χειμέριος, ου, ὁ.
hybernum tempus, χειμὼν, ῶνος, ὁ, subaudi ὥρα. χειμών, ῶνος, ὁ.
hydria, κάλπη, ης, ἡ, κέραμος, ου, ὁ, κάδος, ου, ὁ, στάμνος, ου, ὁ, τεύχιον, ου, τὸ, ταμίειον, ου, τὸ, ταμιεῖον, ου, ὁ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρεῖον, ου, τό.
hydria parva, ὑδρίσκη, ης, ἡ, ὑδρίον, ου, τό.
hydrope laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
hydropicus, ὑδρωπικός, ὁ, ὁ.
hydrops, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
hyematio, παραχείμασις, εως, ἡ, χειμασία, ας, ἡ.
hyemo, χειμάζω, χειμαίζω.
hyems, χειμών, ῶνος, ὁ, χεῖμα, ατος, τό.
hymen, ὑμήν, ένος, ὁ.
hymenaei, expers, ἀνυμέναιος, ου, ὁ.
hymenaeum canto, ὑμεναιόω, ῶ.
hymnus, ὕμνος, ου, ὁ.
hymnum dico, ὑμνολογέω, ῶ, ὑμνολογίζω.
hypallage, ὑπαλλαγή, ῆς, ἡ.
hyperbole, ὑπερβολή, ῆς, ἡ.
hyperborei populi, ὑπερβόρεοι, οἱ.
hypocrita, ὑποκριτής, οῦ, ὁ.
hypostasis, ὑπόστασις, εως, ἡ.
hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ.
hysopus, ὕσσωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, & ὕσσωπον, ου, τό.
hystrix, ὕστριξ, ιχος, ἡ.

J A.

Jaceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo, ἀνακεῖσθαι, κατακλίνομαι.
jaceo contemptus, ἀνάκειμαι.
jacere aleam, ἀναρρίπτειν τὸν κύβον, κυβεύειν, ἀναρρίπτειν πάντα κύβον.
jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον. θεμελιοῦν.
jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
jactabunde, ὑπερηφάνως, κομπωδῶς, κομπηρῶς.
jactabundus, ἀλαζών, όνος, ὁ.
jactantia, μεγαλαυχία, ας, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
jactantiae plenus, ἐπίκομπος, ου, ὁ.
jactare minas, ῥίπτειν ἀπειλάς.
jactare se de aliqua re, ἀλαζονεύεσθαί τι.
jactatio, ostentatio, ἀλαζόνευμα, ατος, τό, ἀλαζονεία, ας, ἡ, κομπασμός, ὁ, ὁ, μεγαλαυχία.
jactatio, jactus, διασεισμός, ὁ, ὁ, ῥιπτασμός, ὁ, ὁ.
jactationis amans, φιλόκομπος, ου, ὁ.
jactator, κομπός, ὁ, ὁ, κομπαστής, ὁ, ὁ, κομπηρός, ὁ, ὁ, ἀλαζονικός, ὁ, ὁ, καυχηματίας, ου, ὁ, λεσχηνής, ὁ, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ.
jactito, θρυλλέω, ῶ, ὑποκομπάζω.
jacto, frequenter jacio, ἀναρριπτέω, ῶ, ῥιπτάζω τι. pro sese efferre, μεγαλαυχέω, ῶ, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
jactura, ζημία, ας, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
jacturam facere, ναυαγεῖν, ζημιοῦσθαι, cum accusativo, ἀποβάλλεσθαι.
jacturam facere animae, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν.
jactus, βολή, ῆς, ἀναβολή, ῆς, ἡ.
jactus aleae, βόλος πεσσικός, vel κυβευτικός.
jaculandi peritia, εὐστοχία, ας, ἡ, ἀκοντία, ας, ἡ, ἀκοντίσις, ας, ἡ.
jaculandi peritus, εὔστοχος, ου, ὁ, εὐσκόπος, ου, ὁ.
jaculatio, ἀκόντισμα, ατος, τό.
jaculator, ἀκοντιστής, ὁ, ὁ, τοξότης, ου, ὁ.
jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθοις, vel τινὰ λίθῳ, ῥίπτω.
jaculum, ἀκόντιον, ου, τὸ, δόρυ, ατος, τό.
jam, ἤδη, νῦν.
jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
jam jam, παραυτίκα.
jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
jampridem, πάλαι.
jam vero, ἤδη δὲ, καὶ μὴν, & μὲν, μὲν οὖν.
jambus, ἴαμβος, ου, ὁ.
jambicus versus, ἰαμβεῖον, ου, τό.
janitor, θυρωρός, ὁ, ὁ, & ἡ, πυλωρός, ὁ, ὁ, καὶ ἡ.
janua, θύρα, ας, ἡ, πύλη, ης, ἡ, ὀστιάριος, ου, ὁ.
januam cudere, θυροκοπέω.
januarius, ἰανουάριος, ου, ὁ, γαμηλιών, ῶνος, ὁ.
jaspis, ἴασπις, ιδος, ἡ.

I B.

ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.

I C.

icere foedus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, συνσπονδάζεσθαι.
ichneumon, ἰχνεύμων, ονος, ὁ.
ico, icis, πλήττω, τύπτω, παίω.
ictericus, ἰκτερικός, ὁ, ὁ.
ictero laboro, ἰκτεριάω, ῶ.
icterus, ἴκτερος, ου, ὁ.
ictus, us, πληγή, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τό.
ictus, a, um, βληθείς, ὁ, ὁ, πληγείς, έντος, ὁ, πληγέντος, ὁ, ὁ.
ictus fulmine, κεραυνόβλητος, ου, ὁ.

I D.

id, τοῦτο.
id, est, τοῦτ' ἔστι, & τουτέστι, οἷον τι.
idcirco, διὸ, διόπερ, διὰ τοῦτο.
id quod res est, τὸ ὄν.
idea, ἰδέα, ας, ἡ.
idem, masc. ὁ αὐτὸς, αὐτός, ὅπερ.
idem, neut. ταυτὸ idem ac ταυτόν. ταυτὸ τῷ ἑσπέρῳ, idem ac occidens. Unde Latini idem occidenti.
identidem, ἑκάστοτε, συνεχῶς, αὖθις καὶ αὖθις.
ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
idioma, ἰδίωμα, ατος, τό.
idiota, ἰδιώτης, ου, ὁ.
idiotismus, ἰδιωτισμός, ὁ, ὁ.
idololatria, εἰδωλολατρεία, ας, ἡ.
idololatra, εἰδωλολάτρης, ου, ὁ.
idolum, εἴδωλον, ου, τό.
idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
idoneus, ἐπιτήδειος, ου, ὁ καὶ ἡ, εἴς τι τινι. χρήσιμος ἐστιν, ἱκανός, ὁ, ὁ, ἐναρμός, ιος, ὁ. ἀξιόχρεως, ω, ὁ.
non idoneus, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἄχρειος, ου, ὁ.
idoneus sum, εὐθετέω, ῶ.

J E.

jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
jecur inspicio, ἡπατοσκοπέω, ῶ.
jejune, ἀτόνως, ξηρῶς.
jejunius dies, νήστιμος ἡμέρα.
jejunium, νηστεία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ, ἀποσιτία, ας, ἡ.
jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω, ῶ.
jentaculum, ἀκράτισμα, ατος, τό, ἐμβρωμα, ατος, τό. πρωινὸν ἄριστον.
jentaculi sumptio, ἀκρατισμός, ὁ, ὁ.
jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.

I G.

igitur, ἄρα γε, δὴ, νῦν, τοιγαροῦν.
ignarus, ἀγνώς, ῶτος, ὁ, & ἡ. ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ.
ignarus sum, ἀνεπιστήμων, ἀγνοέω, ῶ.
ignarus Philosophiae, ἀφιλόσοφος, ου, ὁ.
ignava vita, ἀεργία, ας, ἡ.
ignave me gero, ῥᾳθυμέω.
ignave, ῥᾳθύμως.
ignavia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
ignaviter ago, ἀνεμολογίζομαι.
ignavus, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ἀργός, ὁ, ὁ. ἀεργός, ου, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ.
ignavus sum, ἀργέω, ῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
ignosco, ἀποτρέπομαι.
igneus, πύρινος, ὁ, ὁ, ἔμπυρος, ου, ὁ.
igniarium, πυρεῖον, ου, τό, ἐναυσμα, ατος, τό, ἐμπύρευμα, ατος, τό.
igniarius lapis, ἐγκρυφαῖος πέτρος.
ignis, πῦρ, πυρός, τό, ἔμπυρον, ου, ὁ.
ignis sacer, ἐρυσίπελας, ατος, τό, πῦρ ἄγριον.
ignem excito, πυραίθω, πυρσεύω, ῶ, ἀναρριπίζω.
ignem accendo, καπνίζω, πυρπολέω, ῶ.
igne, & ferro vasto, δηιόω, ῶ, & δηόω, ῶ, δηιόω, ῶ, δηίζω, σμύχω.
ignitus, πυρόεις, εντος, ὁ, πυρώδης, εος, ὁ, διάπυρος, ου, ὁ.
ignitum ferrum, μύδρος, ου, ὁ.
ignobilis, δυσγενής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκλεής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀγενής, έος, ὁ, & ἡ, ἄγνωστος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, ἄσημος, ου, ὁ.
ignobilitas, δυσγένεια, ας, ἡ, ἀγένεια, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
ignobiliter, ἀκλεῶς, & ἀκλειῶς, ἀγεννῶς, ἀφανῶς, ἀσήμως.
ignominia, αἰσχύνη, ης, ἡ, ὄνειδος, εος, τό, ἀδοξία, ας, ἡ, ἀτιμία, ας, ἡ.
ignominia notatus, ἄδοξος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ignominiae notam inurere alicui, ἀδοξίαν περιβάλλειν τινί.
ignominiae notam abstergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν.
ignominiam affero, ἀτιμόω, ῶ.
ignominia afficere, καταισχύνειν, ἀτιμοῦσθαι.
ignominiose, ἀδόξως, ἀτίμως, ἐπονειδίστως.
ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τίθεσθαι.
ignominiosus, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ.
ignorandum est, ἀγνοητέον.
ignoranter, ἀγνοῶν.
per ignorantiam aliquid facere, δι' ἄγνοιαν τι πράττειν.
ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀγνόημα, ατος, τό, ἀγνωσία, ας, ἡ.
ignoro, ἀγνοέω, ῶ, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
ignoscibilis, venia dignus, συγγνωστός, ὁ, ὁ.
ignosco, συγγνώμην ἔχω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
ignotus, ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος, ου, ὁ.

I L.

ilex, ilicis, πρῖνος, ου, ὁ.
ilia, λαγών, ας, ἡ, κενεών, ῶνος, ὁ, κοῖλον, ου, τό.
ilicet, statim, αὐτίκα δή, ἤδη, παραυτίκα.
illico, εὐθύς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταρρέω εἰς τὴν γῆν, καταλισθαίνω.
illaboratus, ἀκατέργαστος, ου, ὁ, ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ.
illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
hac & illac, τῇ καὶ τῇ.
illacrymabilis, ἄκλαυτος, ου, ὁ & ἡ.
illacrymo, κατάδακρύω, δακρυρροέω.
illaese, ἀβλαβῶς.
illaesus, ἀπαθής, έος, ὁ, ἀβλαβής, έος, ὁ, ἀβλαβος, ου, ὁ, ἀπήμων, ονος, ὁ.

illa-

illaqueatus, ἐμβρόχος, ου, ὁ.
illaqueo, παγιδεύω, ἐμβροχίζω.
illatio, quæ sequitur assumptionem in argumentando, ἐπιφορά, ας, ἡ.
illaudatus, [illegible], ου, ὁ.
ille, ἐκεῖνος, ου, ὁ, αὐτός, ὁ, ὁ.
illecebra, θέλγητρον, ου, τό, ἐπαγωγή, ῆς, δέλεαρ, ατος, τό.
illecebræ verborum, [illegible] λόγων.
illecebrosus, ἐπαγωγός, ὁ, ὁ, θελκτήριος, ου, ὁ.
illectus, δελεασθείς, έντος, ὁ.
illegitime, νόθως.
illegitimus, ἀνέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἔκνομος, ου, ὁ, νόθος, ου, ὁ, ἔκθεσμος, ου, ὁ.
illepide, ἀγροίκως, ἀκόμψως, ἀμούσως, ἀπιθάνως, ἀχαρίτως.
illepidus, ἄγροικος, ου, & ἀγροῖκος, ου, ὁ, ἀχάριστος, ου, ὁ, ἄμουσος, ου, ὁ, ἀχαρής, έος, ὁ καὶ ἡ.
illibatus, purus, ἄψαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἀθικτος, ου, ὁ, ἀμίαντος, ου, ὁ.
illibenter, ἀκόντως.
illiberalia artificia, δημιουργικαὶ τεχνήματα.
illiberalis, ἀνελεύθερος, ου, ὁ, [illegible], έος, ὁ καὶ ἡ.
illiberalitas, ἀνελευθερία, ας, ἡ, [illegible], ας, ἡ.
illiberaliter, ἀνελευθέρως, [illegible].
illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὐτοῦ.
illicio, ἐπάγω, θηράω τινά, ἐφέλκω, δελεάζω.
illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
illicitus, ἄθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀθέμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, παράνομος, ου, ὁ, ἀπόρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
illicium, θέλγητρον, ου, τό.
illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
illigatio, ἔνδεσμος, ου, ὁ.
illigatus, προσδεθείς, έντος, ὁ.
illigo, προσδέω, συνάπτω, ἐνδεσμέω, ῶ.
illimis, ἄπηλος, ου, ὁ.
illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, illinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
illino, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω.
illiquefacio, [illegible], [illegible].
illisus, προσβληθείς, έντος, ὁ.
illiteratus, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀγράμματος, ου, ὁ, ἀμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ.
illitus, [illegible], ου, ὁ, ἐπιχρισθείς, έντος, ὁ.
illocabilis, [illegible], ου, ὁ.
illotis manibus, ἀνίπτοις χερσί.
illotus, ἄλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
illuc, ἐκεῖ, ἔνθα.
illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
illucescente die, περιλαμπούσης ἡμέρας.
illucesco, αὐγάζω, λάμπομαι, ἐπιφαίνω, ἐπιφαίνομαι, φαίνω, διαφαύσκω, διαφώσκω, ἐπιφώσκω, ὑποφώσκω.
illudere alicui, ἐγγελᾶν τινι, ἐπεγγελᾶν τινι, [illegible] τινα.
illudere sibi, παίζειν καθ' ἑαυτοῦ.
illudo, ἐμπαίζω, [illegible], ῶ, ἐπισκώπτω, [illegible], ῶ.
illuminatio, καταυγασμός, οῦ, ὁ, ἐπίλαμψις, εως, ἡ, φωτισμός, ας, ἡ, φώτισμα, ατος, τό.
illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
illusio, [illegible], ας, ἡ, ἐμπαιγμός, οῦ, ὁ, [illegible], οῦ, ὁ, χλεύασμα, ατος, τό, χλεύη, ης, ἡ, χλευασμός, οῦ, ὁ, χλευασία, ας, ἡ, ἐμπαιγμα, ατος, τό.
illusor, ἐμπαίκτης, ου, ὁ, εἴρων, ωνος, ὁ.
illustrari divinitus, ἐλλαμπεσθαι.
illustratio, καλλώπισμα, ατος, τό, αὔγασμα, ατος, τό.
illustratorius, [illegible], ή, όν.
illustris, φωτεινός, ή, όν, λαμπρός, ά, όν, pro nobili, ἐπιφανής, έος, ὁ, [illegible], ου, ὁ.
illustris, celebratus, περιβόητος, ου, ὁ.
illustrem reddo, ἐκλαμπρύνω.
illustrissimus, διασημότατος, ου, ὁ, κύδιστος, ου, ὁ, ἐνδοξότατος, ου, ὁ.
illustro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δηλόω, φανερόω.
illusus, ἐμπαιχθείς, έντος, ὁ.
illuvies, ἀλουσία, ας, ἡ.

I M.

imaginatio, φαντασία, ας, ἡ.
imaginationes concipio, φαντασιόομαι, οῦμαι.
imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
imago, εἰκών, όνος, ἡ, ἄγαλμα, ατος, τό, εἴδωλον, ου, τό.
ad imaginem Dei, κατ' εἰκόνα Θεοῦ.
imaginem, vel simulacrum fingo, εἰδωλοποιέω, ῶ.
imago futuri, [illegible], ατος, τό.

imaguncula, εἰκόνιον, ου, τό, ἀγαλμάτιον, ου, τό.
imbecillis, ἀσθενής, έος, ὁ, [illegible], ου, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ, ἀβληχρός, ὁ, ὁ.
imbecillum reddo, [illegible], ῶ.
imbecillis sum, ἀρρωστέω, ῶ, ἀσθενέω, ῶ.
imbecillitas, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀρρωστία, ας, ἡ.
imbecilliter, ἀρρώστως, ἀσθενῶς.
imbecillis, [illegible], ου, ὁ, ἄψυχος, ου, ὁ, ἄνανδρος, ου, ὁ, δειλός, ὁ, ὁ.
imbellis sum, ἀπολέμως ἔχω.
imber, ὄμβρος, ου, ὁ.
imber impetuosus, & procellosus, [illegible] ὄμβρος.
imbris penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
imbrium copia, [illegible], ας, ἡ.
imberbes mali, ἄχρι [illegible].
imberbis, ἀγένειος, ου, ὁ, [illegible], ωνος, ὁ.
imbibo, ἐμπίνω, ἀποδέχομαι, [illegible].
imbrex, icis, [illegible], ου, ὁ, [illegible], ου, τό.
imbricatim, [illegible].
imbrico, [illegible].
imbricus, ὀμβροφόρος, ου, ὁ.
imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω. pro erudio, παιδεύω.
imbuere doctrina, ἐκδιδάσκειν, ἐκδιδάσκω.
imbui Græca lingua, ἐκδιδάσκεσθαι τὴν ἑλλάδα γλῶτταν.
imbutus disciplinis, ἔμπειρος παιδειῶν.
imbutus oleo, [illegible], ου, ὁ.
imbutos sacris litteris ab infantia, ἐκ βρέφους τοῖς ἱεροῖς γράμμασι πεπαιδευμένος.
imitabilis, μιμητός, ή, όν.
imitandi peritia, μιμητικὴ τέχνη, μιμητικότης, ητος, ἡ.
ad imitationem factus, [illegible], ου, ὁ.
imitatio, μίμησις, εως, ἡ, μίμημα, ατος, τό, ζήλωμα, ατος, τό.
imitator, μιμητής, οῦ, ὁ, ζηλωτής, οῦ, ὁ.
imitator felix, εὔζηλος, ου, ὁ.
imitator, effictorque personarum omnium, παντόμιμος, ου, ὁ.
imitor, ζηλόω, ῶ, μιμέομαι, οῦμαι, μιμηλάζω, ἀπομιμέομαι, οῦμαι, ἀφομοιόω, ῶ.
immaculata vita, [illegible] βίος.
immaculatus, ἄμωμος, ου, ὁ, ἄσπιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀμίαντος, ου, ὁ.
immadeo, ἐμβρέχομαι.
immanis, crudelis, θηριώδης, εος, τό, ἄγριος, ου, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
immanis, ingens, πέλωρος, ου, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
immanitas, ἀγριότης, ητος, ἡ, ἀπήνεια, ας, ἡ, ὠμότης, ητος, ἡ.
immaniter, crudeliter, ἀγρίως, [illegible], [illegible], [illegible].
immansuetus, ἀνήμερος, ου, ὁ, ἀτίθασος, ου, ὁ καὶ ἡ, [illegible], ου, ὁ.
immarcescibilis, ἀμαράντινος, ου, ὁ.
immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
immaturitas, ἀωρία, ας, ἡ.
immaturus, ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, πρόωρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immediate, ἀμέσως.
immediatus, ἄμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immedicabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
immeditatus, ἀμελέτητος, ου, ὁ.
immemor, ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἐπιλανθανόμενος, ου, ὁ.
immemor sum, ἀμνημονέω.
immemoratus, ἄρρητος, ου, ὁ, [illegible], ονος, ὁ.
immensitas, ἀμετρία, ας, ἡ.
immensus, ἄμετρος, ου, ὁ, ἀμέτρητος, ου, ὁ.
immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, [illegible].
immerito, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
immeritus, ἀνάξιος, ου, ὁ, ὁ μηδὲν ἀδικήσας.
immersio, βαπτισμός, οῦ, ὁ, ἔμβαμμα, ατος, τό.
imminens, ἐφεστώς, ῶτος, ὁ, ἐπικείμενος, ου, ὁ, ἐπικρεμάμενος, ου, ὁ, ὑπὲρ κεφαλῆς ὤν, ὄντος, ὁ.
imminens bellum, ὁ ἐνστὰς, ὁ [illegible], ὁ [illegible] πόλεμος.
immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ἐπικρέμαμαι.
imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
imminuo, ἐλαττόω, ῶ, [illegible], μειόω, ῶ, ἐλάττονα ποιῶ.
imminutio, ἐλάττωσις, εως, ἡ, μείωσις, εως, ἡ.
immisceo, ἐμμίγνυμι.
immisceor, ἀναμίγνυμαι, vel ἀναμιγνύομαι.
immiserabilis, ἀνοικτος, ου, ὁ.
immisericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοίκτως.
immisericors, ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἀσύμπαθος, ου, ὁ, δυσοίκτιστος, ου, ὁ.
immissio, ἔνεσις, εως, ἡ, ἔφεσις, εως, ἡ.
immitis, ἀνηλεήμων, ονος, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, ἀμείλιχος, ου, ὁ.
immitto, ἐμβάλλω, ἐμβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
immobilia bona, [illegible], τά, ἀκίνητα, τά.

immobilis, ἀκίνητος, ου, ὁ, ἀμετακίνητος, ου, ὁ.
immoderate, πλημμελῶς, ἀμέτρως.
immoderate me gero, πλημμελέω, ῶ.
immoderatio, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀταξία, ας, ἡ.
immoderatus, ἄμετρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ.
immodeste, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
immodestia, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀκοσμία, ας, ἡ.
immodestus, ἄμετρος, ου, ὁ, ἄκοσμος, ου, ὁ.
immodice, ἀσυμμέτρως, ἀπείρως.
immodicus, ἀσύμμετρος, ου, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ.
immodicus in verbis, ἀμετροεπής, έος, ὁ.
immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
immolatio, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
immolatus Deo, θεόθυτος, ου, ὁ.
immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
immoratio, δίαιτα, ας, ἡ.
immorigerus, δύσπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
immoror, ἐνδιατρίβω τινί, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
immortalem facio, ἀθανατίζω.
immortales Dii, οἱ ἀεὶ ὄντες Θεοί. οἱ ἀθάνατοι, pro ἀθάνατοι Θεοί.
immortalis gloria, ἀΐδιος δόξα, ἀείζωος τιμή.
immortalis, ἀθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄφθαρτος, ου, ὁ.
immortalitas, ἀθανασία, ας, ἡ, ἀφθαρσία, ας, ἡ.
immote, ἀτρεμαίως, sive ἀτρέμας.
immotus maneo, ἀτρεμίζω.
immotus, ἀκίνητος, ου, ὁ, ἄτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immunditia, μίασμα, ατος, τό, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
immunde vivens, ἀρδαλος, ου, ὁ.
immundus, ἀκάθαρτος, ου, ὁ, μιαρός, ά, όν.
immunis, ἀτελής, έος, ὁ, ἀνεισφόρος, ου, ὁ, ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἀφορολόγητος, ου, ὁ.
immunem facio, [illegible] τινα [illegible].
immunis a militia, ἀστράτευτος, ου, ὁ.
immunis a tributis, ἀνεισφόρος, ου, ὁ, ἀτελής, έος, ὁ.
immunitas, ἀτέλεια, ας, ἡ, ἀνεισφορία, ας, ἡ.
immunitas ab obeundis publicis muneribus, ἀλειτουργησία, ας, ἡ.
immunitus, ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἄφρακτος, ου, ὁ.
immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
immutabilis, ἀμετάβλητος, ου, ὁ, ἀμετάθετος, ου, ὁ.
immutabilitas, ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, ἀμεταβλησία, ας, ἡ, ἀτρεψία, ας, ἡ.
immutabiliter, ἀμετακινήτως, ἀτρέπτως.
immutatio, ἐναλλαγή, ῆς, ἡ, ἐναλλαξις, εως, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
imo, μᾶλλον δέ, ἀλλά τι, καὶ μὴν.
impar, ἄνισος, ου, ὁ, ἀσύμφωνος, ου, ὁ.
impar numerus, περισσὸς ἀριθμός.
impar oneri ferendo, ἀφόρητος, ου, ὁ.
imparate, ἀπαρασκευάστως, ἀπαρασκεύως.
imparatus, ἀπαράσκευος, ου, ὁ, ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ.
impariter, ἀνομοίως, ἀνίσως.
impastus, ἄσιτος, ου, ὁ.
impatiens doloris, δυσάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
impatiens, ἀπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ.
impatiens iræ, ἄκρος ὀργῇ. Homerus.
impatienter, ἀκαρτερῶς, ἀπαθῶς.
impatientia, ἀταλαιπωρία, ας, ἡ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
impavide, ἀδεῶς.
impavidus, ἀδεής, έος, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀτρόμητος, ου, ὁ.
impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί, σκεύη πολεμικά, τὰ σκευοφόρα.
impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
sine impedimento, ἀκωλύτως, ἀνεμποδίστως, ἀπαραποδίστως.
impedimentum, κώλυσις, εως, ἡ, ἐμπόδιον, ου, τό.
impedio, ἐμποδίζω τινί. κωλύω τινὰ τῶν κακῶν, a vitiis.
impeditus, ἐμποδισθείς, έντος, ὁ.
impello, ἐνάγω τινί, ἐπάγω, διωθέομαι, οῦμαι, cum accusativo, προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ῶ, ἐλαύνω.
impello, adhortor, instigo, ἐνάγω, ἐπάγω, προάγω, ἐπαίρω, ἐξοτρύνω, κινέω, ῶ, ἐρεθίζω, ἀναπείθω, παροξύνω, ἐφορμάω, ῶ.
impendens, ἐπικρεμής, έος, ὁ καὶ ἡ.
impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαιωρέομαι, οῦμαι.
impendium, δαπάνη, ης, ἡ.
sine impendio, ἀδαπάνως.

impendo, insumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
impendo operam alicui rei, ἐμπονῶ τινι.
impendo operam musicæ, διαπονοῦμαι μουσικῇ.
impenetrabilis, ἀδιάβατος, ου, ὁ, ἀδιεξίτητος, ου, ὁ.
impensa, æ, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
impense, σφόδρα, ἄγαν.
imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν, τὰ προσταχθέντα δρᾶν, τὰ προστεταγμένα ποιεῖν, τὰ ἐντεταλμένα δρᾶν, πρὸς τὰ παραγγελλόμενα πειθαρχεῖν, τοῖς παραγγέλμασιν ὑπακούειν, πληροῦν τὰ διατεταγμένα, τὸ πρόσταγμα ποιεῖν, τοῖς ἐπιτασσομένοις πειθαρχεῖν.
imperativus, προστακτικός, ἡ, ὁ, προστακτικὴ ἔγκλισις, imperativus modus.
imperator sum, ἡγέομαι, οῦμαι, ἡγεμονεύω, κοιρανέω, ῶ.
imperatorem salutare, προσαγορεύειν, vel ἀσπάζεσθαι αὐτοκράτορα.
imperator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, στρατηγός, οῦ, ὁ, ἡγεμών, όνος, ὁ.
imperatoria dignitas, αὐτοκρατορία, ας, ἡ.
imperatoria ars, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperatorius, αὐτοκρατορικός, ἡ, ὁ, βασιλικός, ἡ, ὁ.
imperatrix, αὐτοκράτωρ, ορος, ἡ.
imperatum, πρόσταγμα, ατος, τό, κελευόμενον, ου, τό.
imperceptus, ακατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
imperfectus, ἀτελής, έος, ὁ, ἡ, ἀτέλεστος, ου, ὁ.
cum imperio esse, ἡγεμονεύω.
imperiose, ἐπιτακτικῶς.
imperiosus, δεσποτικός, ἡ, ὁ.
imperite, ἀγροίκως, ἀδαῶς, ἀνεπιστημόνως, ἀϊδρῶς, ἀπείρως, ἀμαθῶς.
imperitia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀδαημονία, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
imperitus, ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀμαθής, έος, ὁ.
imperium, ἐπίταγμα, ατος, τό, κέλευσμα, ατος, τό, ἀρχή, ῆς, ἡ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
imperium militare prorogare, ἐπιμετρεῖν χρόνον χρόνῳ στρατηγίας.
imperium tenere, ἀρχὴν κατέχειν, ἀρχὴν ἔχειν.
impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, ῶ, κελεύω, δεσπόζω, cum genitivo.
impero terra marique, γῆς καὶ θαλάττης ἄρχω.
imperspicuus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀφανής, έος, ὁ.
impersuasibilis, ἀπειθής, έος, ὁ, ἀπειθὴς, ου, ὁ.
imperterrite, ἀκαταπλήκτως, ἀφόβως, ἀτρέστως.
imperterritus, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀκατάπληκτος, ου, ὁ, ἀτάρβητος, ου, ὁ.
impertio, or, μεταδίδωμι τινὸς τινί, κοινωνέω τινὶ τινός, hoc tibi.
imperturbatus, ἀτάραχος, ου, ὁ, ἀτάρακτος, ου, ὁ.
imperturbatus animus, ἀταραξία, ας, ἡ.
impervium iter, ἀοδία, ας, ἡ, ἀνοδία, ας, ἡ.
impervius, ἀδιάβατος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ.
impetigo, λειχὴν, ῆνος, ὁ.
impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
impeto conviciis, ὀνειδίζω, ἐρεσχελέω, vel λοιδορέω.
impetrabilis, συγχωρητός, ου, ὁ.
impetratio, κατάληψις, εως, ἡ, ἐπιτυχία, εως, ἡ.
impetro, τυγχάνω, cum genitivo, λαμβάνομαι, cum genitivo.
impetrare bonum a Diis, πράττειν παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν.
impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
impetum alicujus retundo, ἀμβλύνω τινὰ, ἀνακόπτω τινὰ τὴν ὁρμήν.
impetum sustineo, δέχομαι, & κατα δέχομαι τὴν ἐπίθεσιν.
impetu animi feror ad rem aliquam, ὁρμητικῶς ἔχω πρός τι.
impetu feror, ὁρμάω, ῶ, ἵεμαι, θέω, θοάζω, θυίω, ῶ, ἵεμαι, ἔσυμαι, θύω, Poetice σεύομαι, ῶ, ἐξορμάω, ῶ, ἐφορμάω, ῶ.
cum impetu, ὁρμητικῶς, ἐπιορμητικῶς, ῥοιζηδόν.
impetum do, ὁρμάω, ῶ, sive ὁρμάω, ῶ, ὁρμὴν ποιέομαι.
impetum facio, ἐμβάλλω, vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
impetuosa fluenta habens, ῥόθιος, ου, ὁ.
impetuose, μεθ' ὁρμῆς, ῥοιζηδόν, μαιμώσας Poetice.
impetuosus, ὁρμητικός, ἡ, ὁ.
impetuosus imber, ῥαγδαῖος, ὄμβρος.
impetus animi, ἦθος, ἔθος, ὁ, θυμός, ου, ὁ, μένος, εος, τό.
impetus, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἐπιφορά, ᾶς, ἡ, ἐπίδρομος, ου, ὁ, ὁρμή, ῆς, ἡ, ἔφοδος, ου, ἡ.
impexus, ἄκτενος, ου, ὁ.
impie ago, ἀσεβέω, ῶ.

impietas, ἀσέβεια, ας, ἡ, ἀθεΐα, ας, ἡ.
impiger, ἄοκνος, ου, ὁ, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ὀτρηρός, ἡ, ὁ.
impigre, ἀόκνως.
impingo, offendo, ἐνάγω, προσπίπτω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
impingo dicam alicui, ἐνάγω δίκην τινί, ἀναφέρω γραφήν.
impingo crimen, ἐπιφέρω αἰτίαν.
impinguo, πιαίνω, λιπαίνω, παχύνω.
impium facinus, ἀσέβημα, ατος, τό.
impius, ἀσεβής, έος, ὁ, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἄθεος, ου, ὁ.
impius sum, ἀσεβέω, ῶ.
implacabiles inimicitiæ, ἀσύμβατος ἔχθρα.
implacabilis, ἀμείλικτος, ου, ὁ ἡ, ἀδιάλλακτος, ου, ὁ.
implacabiliter, ἀκαταλλάκτως.
implacidus, ἀνήμερος, ου, ὁ.
impleo, πλήθω, γεμίζω, ῶ, τινὰ τινος, naves cibo, ἐμπλήθω τινὰ χωνὴν ἐλπίδος, inani spe.
impleo, perficio, præsto, πληρόω, ῶ, ἀποπληρόω, ῶ.
implere legem, πληροῦν τὸν νόμον, ποιεῖν τὸν νόμον.
implere promissa, ἀποπληροῦν ὃ ὑπέσχετο.
impleri potu, πληροῦσθαι ποτοῦ.
implexus, ἐμπεπλεγμένος, ου, ὁ.
implexus, us, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatio, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatus, & implicitus, ἐμπλακεὶς, ἔντος, ὁ.
implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
implicitus sum malis, πέπλεγμαι κακοῖς, κακοῖς ἐμπεπλεγμένος εἰμί.
implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
implico ærumnis, & infortuniis, δεσμεύω, ῶ.
implicor, distineor, ἐμπλέκομαι.
imploratio, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
imploro, ἀνακαλέω τινά, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
implumis, ἄπτερος, ου, ὁ, ἄπτιλος, ου, ὁ.
impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
impolitus, ἀκομψος, ου, ὁ, ἀκατάσκευος, ου, ὁ.
impollutus, ἀμίαντος, ου, ὁ, ἀμόλυντος, ου, ὁ.
impono, τίθημι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω, quandoque decipio, ἐξαπατάω, ῶ.
imponere sibi ipsi, αὑτὸν ἐξαπατῆσαι.
imponere finem labori, περαίνω, vel κορωνίδα ἐπιτιθέναι τοῖς πόνοις, vel τιθέναι πέρας πόνοις.
importatio, ἀγωγή, ῆς, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, κομιδή, ῆς, ἡ.
importatus, εἰσκομισθεὶς, έντος, ὁ.
importo, εἰσκομίζω, ἐπιφέρω τινὶ ἀτυχίας, infortunium.
importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
importunitas, ἀκαιρία, ας, ἡ.
importunus, ἄκαιρος, ου, ὁ, ἄτοπος, ου, ὁ.
impos, ἀκρατής, έος, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
impos voti, ἀτυχής, έος, ὁ καὶ ἡ.
impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
impositio, ἐπίθεμα, ατος, τό.
impositus, ἐπίθετος, ου, ὁ.
impossibile est, οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστι sequente infinitivo.
impossibilis, ἀδύνατος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ.
impostor, φέναξ, ακος, ὁ, ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
impostorie, ἐπιβούλως.
impostorius, ἐπίβουλος, ου, ὁ, ἐπιβουλευτικός, ἡ, ὁ.
impostura, ἀπάτη, ης, ἡ, φενακισμός, οῦ, ὁ.
impotens, ἀκρατής, έος, ὁ, μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος, ου, ὁ.
impotens animi, ἄκρατος θυμῷ, Homerus.
impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
impotenter, ἀδυνάτως, ἀκρατῶς.
impotentia, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
dictorum impotentia, ἡ περὶ τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα, ἐν τῷ παρόντι.
impransus, ἄσιτος, ου, ὁ.
imprecatio, ἀρά, ᾶς, ἡ, κατάρα, ας, ἡ, ἐπάρα, ας, ἡ.
imprecor, καταρῶμαί τινι, ἀρὰς τίθεσθαι κατά τινος.
impressio, προσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
impressionem in hostes facere, ὁρμήσαι πρὸς τοὺς πολεμίους.
impressus, πρόστυπος, ου, ὁ, ἔντυπος, ου, ὁ.
imprimere dedecus civitati, τῇ πόλει αἰσχύνην περιάπτειν.
imprimere sigillum, τύπον ἐναπομάττεσθαι.
imprimis, περὶ πάντων, πάμπρωτον, & πάμπρωτα, ἐξαιρέτως, ἀρχῇ, adverbialiter.
imprimo, ἐντυπόω, ῶ, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.

improbabilis, ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἀπίθανος, ου, ὁ.
improbatio, ἀδοκιμασία, ας, ἡ.
improbe, κακῶς, πονηρῶς.
improbissime, πανούργως.
improbissimus, πάγκακος, ου, ὁ, τὴν πονηρίαν ὑπερβάλλων, ου, ὁ, μεγαλοπονήρος, ου, πιστότατος, ου, ὁ, λεπτότατος, ου, ὁ.
improbitas, φαυλότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, κακία, ας, ἡ.
improbo, ἀδοκιμάζω, ἀποδοκιμάζω.
improbum reddo, κακόω, κακόομαι, improbus fio.
improbus sum, πανουργέω, ῶ, πονηρεύω, & πονηρεύομαι.
improbus, πονηρός, οῦ, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ, ἀδόκιμος, ου, ὁ, μιαρός, οῦ, ὁ.
impropero, ὀνειδίζω, ἐπονειδίζω, μέμφομαι, ἐγκαλέω.
improprie, οὐ κυρίως.
improprie loqui, ἀκυρολογεῖν.
improspere, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
improvidus, ἀπρόνοητος, ου, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ.
improviso, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπρονοήτως.
ex improviso, ἀπροσδοκήτως, ἀδοκήτως, ἀδόκητα, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, αἰφνιδίως, ἄφνω, ἐξαίφνης.
improvisus, ἀπρόοπτος, ου, ὁ, αἰφνίδιος, ου, ὁ.
imprudens, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀσύνετος, ου, ὁ, ἀσύνετος, ου, ὁ.
imprudenter, ἐξ ἀγνοίας, ἀβούλως, ἀπρονοήτως, ἀσυνέτως, ἀφρόνως, ἀφραδέως.
imprudentia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀσυνεσία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀβουλία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ.
impubes, ἄνηβος, ου, ὁ.
impudens, ἀναίσχυντος, ου, ὁ, ἀναιδής, έος, ὁ, ἡ, ὁ.
impudens sum, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
impudenter ago, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter resisto veritati, ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
impudentia, ἀναισχυντία, ας, ἡ, ἀναίδεια, ας, ἡ.
impudentissimus, ἀναιδέστατος, ου, ὁ, ἀναιδέστατος, ου, ὁ.
impudicitia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
impudicus, ἀσελγής, έος, ὁ, ἀσελγής, ου, ὁ, μάχλος, ου, ὁ.
impugnatio, προσβολή, ῆς, ἡ.
impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω, ῶ.
impulsio, impulsus, ἐλασία, ας, ἡ, ὠθισμός, οῦ, ὁ.
impulsor, ὁρμητής, οῦ, ὁ, παροξυντής, οῦ, ὁ.
impulsus, a, um, ὠθούμενος, ου, ὁ, ἡ, τό, ἐνωθούμενος, ου, ὁ, ἡ, τό, ὠθεῖς, έντος, ὁ, ὠθεῖσα, ης, ἡ, ὠθέν, έντος, τό.
impune, ἀνεμέσητα, ἀζημίως.
impune evado, καταπροΐξομαι.
impune fero, ἀθῳόομαι.
impune aliquid facere, ἀθῷος πράττειν τι.
non impune feres, οἰμώξει.
impunitas, ἀτιμωρησία, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
impunitus, ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἀζήμιος, ου, ὁ.
impure, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
impuritas, μίασμα, ατος, τό, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
impurus, ἄναγνος, ου, ὁ, ἀκάθαρτος, έος, ὁ, ἀκάθαρτος, ου, ὁ.
impurus, impudicus, scelestus, ἄναγνος, ου, ὁ, δύσαγνος, ου, ὁ, ἄναγνος, έος, ὁ καὶ ἡ, βδελυρός, οῦ, ὁ, ἀκάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, μιαρός, οῦ, ὁ.
imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν, vel σοὶ ἐνάγω τὴν αἰτίαν, προστίθημι.
imus, κατώτατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ.
ex imo, ἐκ τοῦ βάθους, βυσσόθεν.

I N.

in, εἰς & ἐς cum accusativo, ἐν cum dativo & εἰν, & εἰς Poetice. ἐπί cum genitivo, κατὰ cum genitivo, & dativo apud Poetas. μετὰ cum dativo. περὶ cum dativo. πρὸς cum accusativo.
in, adversus, εἰς vel ἐς. ἐς τὸν δῆμον, adversus populum. κατὰ cum genitivo. μετὰ & περὶ cum accusativo.
in erga, περί. ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβεια, pietas erga Deos.
in, intra, εἰς, εἰς ἕκτην ἡμέραν, intra sextum diem. ἐντὸς, cum genitivo.
in animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, ἐν νῷ βάλλεσθαι.
in causa sum, αἴτιος εἰμί.
in hunc modum, κατὰ τόνδε τὸν τρόπον, τοῖς.
in posterum, εἰς αὖθις, αὖθις, εἰς αὖθις, μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ μετέπειτα, εἰς τὸ ἔπειτα, τῆς ἐς ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
in præsens, ἐν τῷ νῦν.

in præsentia, αὐτίκα, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, νῦν, ἐν τῷ νῦν, παραχρῆμα, ἐν τῷ παραχρῆμα.
inaccessus, ἀπρόσιτος, ου, ὁ, ἀνεπίβατος, ου, ὁ, ἄβατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ.
inædifico, ἐνοικοδομέω, ῶ, ἐποικοδομέω, ῶ, προσοικοδομέω, ῶ.
inæqualis, ἄνισος, ου, ὁ, ἀνώμαλος, ου, ὁ.
inæqualitas, ἀνισότης, ητος, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ.
inæqualiter, ἀνίσως, ἀνωμάλως.
inæstimabilis, ἀτίμητος, ου, ὁ.
inamabilis, ἀνέραστος, ου, ὁ, ἀστεργής, έος, ὁ, ἡ.
inamœnus, ἀτερπής, ου, ὁ.
inane, vacuum, τὸ κενὸν, κενότης, ητος, ἡ.
inanimatus, ἄψυχος, ου, ὁ.
inanio, κενόω, ῶ.
inanis, vacuus, κενὸς, ῆ, ὸν, & κεινὸς, ῆ, ὸν, Poetice. ἐρῆμος, ου, ὁ, ὑπόκενος, ου, ὁ, μάταιος, ου, ὁ, λαπαρὸς, ὰ, ὸν, σομφὸς, ῆ, ὸν, φροῦδος, ου, ὁ.
inanis, vanus, κενὸς, ῆ, ὸν, μάταιος, ου, ὁ, ἀνόνητος, ου, ὁ, ψιλὸς, ου, ὁ, ἀνωφελὴς, ου, ὁ ἡ ἡ. ἀνυπόστατος, ου, ὁ, χαῦνος, ου, ὁ, Poetice. χαῦνος, ου, ὁ, μαψίδιος, ου, ὁ, μάταιος, ου, ὁ.
inanis labor, ματαιοπονία, ας, ἡ.
inanis gloria, κενοδοξία, ας, ἡ.
inanitas, vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, σομφότης, ητος, ἡ.
inanitas, vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, κενότης, ητος, ἡ, ματαιολογία, ας, ἡ.
inanitas, κενότης, ητος, ἡ, κενὸν, ῦ, τό.
inaniter, κενῶς, ματαίως.
inaniter laboro, ματαιοπονέω, ῶ.
inaniter loquor, κενολογέω, ῶ.
inaratus, ἀνήροτος, ου, ὁ, ἀφάρωτος, ου, ὁ, ἀεργὸς, ῦ, ὁ.
inarticulate loquor, βαβάζω, βαμβαίνω, φλάζω.
inarticulatus articulis carens, ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inartificialis, ἄτεχνος, ου, ὁ.
inartificialiter, ἀτέχνως.
inassuetus, ἀήθης, εος, ὁ ἡ.
inauditus, ἀνήκουστος, ου, ὁ, ἄπυστος, ου, ὁ.
inauguratus, ἱερωθεὶς, ἐντος, ὁ, οἰωνισθεὶς, ἐντος, ὁ.
inauguro, ἱερόω, ῶ, τελέω, ῶ.
inauguror, ἱερόομαι, ῦμαι.
inauratio, χρύσωσις, εως, ἡ.
inauratus, ἔγχρυσος, ου, ὁ, ἐπίχρυσος, ου, ὁ.
inauris, ἐνώτιον, ου, τό, ἐλλόβιον, ου, τό.
inauro, ἐπιχρυσόω, ῶ, διαχρυσόω, ῶ.
inauspicato, ἐν οὐ καλῷ, ἀπαισίως.
inauspicatus, ἀνοιώνιστος, ου, ὁ.
incalesco, διαθερμαίνομαι, βράζομαι.
incandesco, ἐκπυρόομαι, ῦμαι, ἐνθερμαίνομαι.
incantamentum, γοητεία, ας, ἡ, ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, μαγεία, ας, ἡ.
incantationibus utor, μαγεύω.
incantator, ἐπῳδὸς, ῦ, ὁ, γόης, ητος, ὁ, φαρμακὸς, ὸς, ὁ.
incanto, ἐπᾴδω, μαγεύω.
incarnatio, σάρκωσις, εως, ἡ, ἐνανθρώπησις, εως, ἡ.
incarnatio Christi, τὸ σαρκωθὲν τῦ Χριστῦ, Gregorius. ἡ οἰκονομία, Hieronymus, & Damascenus.
incassum, frustra, φροῦδα, μάτην.
incastigabilis, ἀνέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
incastigatus, ἀδιόρθωτος, ου, ὁ.
incaute, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
incaute me gero, ἀφυλακτέω, ῶ.
incautus, ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, εὐήθης, ους, ὁ, ἀνευλαβὴς, ἐος, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ.
incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω, ῶ.
incedo cum fastu, σοβαρεύω, ἐμπεριπατεύω.
incendiarius, πυρπολητὴς, ῦτος, ὁ.
incendio vasto, πυρπολέω, ῶ, & πυρπολέομαι, ῦμαι, φλέγω.
incendium, ἐμπρησμὸς, εως, ἡ, ἐμπρησμὸς, ῦ, ὁ, ἐμπύρισις, εως, ἡ, φλογμὸς, ῦ, ὁ, ἔγκαυμα, ατος, τό.
incendo, ἐμπυρίζω, ἐκκαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, φλέγω.
incendo, excito, ἀνάπτω.
incensum, θυμίαμα, ατος, τό.
inceptor, ἔξαρχος, ου, ὁ.
inceptum, ἐπιβόλημα, ατος, τό, ἐγχείρημα, ατος, τό.
incertitudo, ἀδηλότης, ητος, ἡ, ἄδηλον, ου, τό.
incerto, incerte, ἀδήλως.
incertum reddo, ἀδηλόω, ῶ, ἄνοιαν, ἄδηλον ποιῶ, ἐν ἀμφιγνοίᾳ καθίστημι.
incertus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀγνώριστος, ου, ὁ, ἀσαφὴς, ἐος, ἀμφίβολος, ου, ὁ.
incertus sum, ἀπορέομαι, ῦμαι, πλανάομαι, ῶμαι.
incessanter, ἀπαύστως, ἀπαυστὶ, ἀδιαλείπτως.
incessere maledictis, λοιδορέω, κερτομέω ἢ ἐγκερτομέω.
incessere saxis, λίθοις βάλλω.
incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦλθε.
incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
incesso, καθάπτομαι, καταλαμβάνω, ἐπέρχομαι, ἐλαύνω, βάλλω.
incessus, βάδισμα, ατος, τό, βάδισις, εως, ἡ.
incestus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, aut ἄθεμις μοιχεία, ἀθέμιτος γάμος.
incestus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἀσελγὴς, ἐος, ὁ, αἰσχρουργὸς, ῦ, ὁ.
inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, sermonem.
inchoatus, ἡμιεργὴς, ὁ, ἡ.
incido, insculpo, inscribo, ἐγκολάπτω, γλύφω, ῶ, χαράσσω, ἐγχαράττω.
incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates. ἐμπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους, incido in hostes. ἐντυγχάνω τινί, incido in aliquem.
incipio, ἄρχομαι, cum genitivo, ἐπάρχομαι.
incircumcisus, ἀπερίτμητος.
incircumscriptus, ἀπερίγραπτος, ου, ὁ, ἀπερίληπτος, ου, ὁ, ἀπεριόριστος, ου, ὁ.
incisio, διακοπὴ, ῆς, ἡ, τμῆσις, εως, ἡ, τομὴ, ῆς, ἡ.
incisor, τομεὺς, ἐως, ὁ, τμητὴς, ῦ, ὁ, τμητὸς, ῦ, ὁ.
incisus, ἐντετμημένος, ὁ, κεκομμένος, ου, ὁ.
incitamentum, θέλγητρον, ου, τό, κίνητρον, ου, τό.
incitate, ὁρμητικῶς, σφοδρῶς.
incitatio, ὅρμησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
incitator, ὁρμητὴς, ῦ, ὁ.
incitatorie, παρορμητικῶς.
incitatorius, ὁρμητικὸς, ῆ, ὸν, παρορμητικὸς, ῆ, ὸν.
incitatus cursus, δρομαία, ας, ἡ.
incitatus, παρορμηθεὶς, ἐντος, ὁ, παροξυνθεὶς, ἐντος, ὁ.
incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honesta facta: προτρέπω τινὰ εἴς τι, παροξύνω.
incivilis, σκαιὸς, ὰ, ὸν, ἀπολίτευτος, ου, ὁ.
inciviliter, ἀπροσηνῶς, ἀτόπως, οὐ πολιτικῶς.
inclamatio, ἀναβόησις, εως, τὸ, ἀναβόησις, εως, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλημα, ατος, τό, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.
inclamo, ἐπιβοάω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ἀνακαλέω, ῶ.
inclaresco, ἐπιφαίνομαι, ἐλλόγιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
inclemens, ἀπηνὴς, ἐος, ὁ, ἀπηνὴς, ἐος, ὁ, ἀνήμερος, ου, ὁ.
inclementer, ἀπηνῶς, ἀπανθρώπως.
inclementia, ἀπήνεια, ας, ἡ, ἀπανθρωπία, ας, ἡ.
inclinare in fugam, ἐγκλίνω. dicitur de exercitus.
inclinatio, ἔγκλισις, εως, ἡ, κλίσις, εως, ἡ, ῥοπὴ, ῆς, ἡ.
inclinare ad pacem, γνώμην ἔχειν πρὸς τὴν εἰρήνην.
inclinatus, ἐπικεκλικὼς, ότος, ὁ.
inclino, ἐγκλίνω, ἐπιῤῥέπω.
includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genitivo.
inclusus, ἐγκεκλεισμένος, ου, ὁ.
inclytus, ἐπίσημος, ου, ὁ & ἡ, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, ἔνδοξος, ου, ὁ, κλεινὸς, ὴ, ὸν, περικλυτὸς, ου, ὁ.
incoctilis, ἀνέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
incoctus, ἀνέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀπεπτὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ.
incœnatus, ἄδειπνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀνόδευτος, ου, ὁ, ἡ.
incogitans, ἀλόγιστος, ου, ὁ, ἄλογος, ου, ὁ.
incogitantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀβελτερία, ας, ἡ.
incogitanter, ἀλογίστως.
incognitus, ἄγνωστος, ου, ὁ, ἀγνώριστος, ου, ὁ.
incola, ἔνοικος, ου, ὁ, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, ἐγχώριος, ου, ὁ, ἔνοικος, ου, ὁ.
incolatus, μετοίκησις, εως, ἡ, μετοικεσία, ας, ἡ, παροικία, ας, ἡ.
incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῇ πόλει. οἰκέω, ῶ, ναίω.
incolumem præstare, περισώζω. σῶον παρέχω.
incolumen evadere, σώζεσθαι.
incolumis, σῶος, ου, ὁ, ἀσινὴς, ου, ὁ, ὑγιὴς, ἐος, ὁ, σῶος, ου, ὁ, ἀπημὴς, ἐος, ὁ, ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ.
incolumitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
incolumitati restituo, ἀνασώζω, & passive ἀνασώζομαι.
incomitatus, ἀσυνόδευτος, οντος, ὁ, ἄμοιρος, ου, ὁ.
incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
incommoditas, βλάβη, ης, ἡ. ἀχρηστία, ας, ἡ.
incommodo, βλάπτω τινά. ζημιόω, ῶ.
incommodis afficio, λυπέω, ῶ.
incommodum, βλάβη, ης, ἡ, δυσχέρεια, ατος, τό.
incommodum accipere, βλάβην ἔχω, ζημίαν ἐργάζω.
incommodus, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, ἀλυσιτελὴς, ἐος, ὁ, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ.
incomparabilis, ἀσύγκριτος, ου, ὁ, ἀπαράβλητος, ου, ὁ, ἀπαράβλητος, ου, ὁ.
incompertus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀγνώριστος, ου, ὁ.
incomposite, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
incompositus, ἀσύντακτος, ου, ὁ, ἀσύνθετος, ου, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ.
incomprehensibilis, ἀκατάληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ἀπερίληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ἀπερινόητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
incomprehensus, ἀσύλληπτος, ου, ὁ.
incompte, ἀκόσμως.
incomptus, ἀκόμψος, ου, ὁ, ἀκόσμητος, ου, ὁ.
inconcessus, ἀσυγχώρητος, ου, ὁ.
inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
inconcinniter, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
inconcinnus, ἀμελὴς, ἐος, ὁ, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inconcussus, ἄσειστος, ου, ὁ, ἀσάλευτος, ου, ὁ.
incondite, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀπαρασκευάστως.
inconditus, ἀμελὴς, ἐος, ὁ, ἀσύντακτος, ου, ὁ.
in confesso est, ὁμολογεῖται, cum infinitivo Isocrates.
incongrue, ἀκαταλλήλως.
incongruitas, ἀκαταλληλότης, ητος, ἡ.
incongruus, ἀνάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ.
inconsequentia, τὸ ἀνακόλουθον.
inconsiderantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀσκεψία, ας, ἡ.
inconsiderate, ἀπερισκέπτως, ἀπροσέκτως.
inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, ἀβίλαμος, ου, ὁ.
inconsolabilis, ἀπαραμύθητος, ου, ὁ, ἀπαράκλητος, ου, ὁ.
inconstans, ἀβέβαιος, ου, ὁ ἄστατος, ου, ὁ, ἀσυνήθης, εος, ὁ, ἀκατάστατος, ου, ὁ.
inconstanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
inconstantia, ἀστασία, ας, ἡ, μετάνοια, ας, ἡ.
inconsulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
inconsulte ago, αὐτοσχεδιάζω.
inconsulto, εἰκῇ, παρὰ προαίρεσιν.
inconsultus, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀπρονόητος, ου, ὁ.
incontaminatus, ἀμίαντος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀχραντὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ἄχραντος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
incontinens sum in loquendo, λαβροστομέω.
incontinens, ἀκρατὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, καὶ ὁ, μὴ ἐγκρατής.
incontinenter, ἀκρατῶς.
incontinenter vino, ἀκρατίζομαι.
incontinentia, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
inconveniens, ἀσύμφορος, ου, ὁ, ἀπρόσφορος, ου, ὁ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ.
inconvenienter, ἀτόπως, ἀπὸ τρόπου.
inconvenientia, ἀτοπία, ας. ἡ, ἀνομολογία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
incorporeus, ἄσαρκος, ου, ὁ, ἀσώματος, ου, ὁ.
incorruptibilem reddo, ἀφθαρτίζω.
incorruptibilis, ἀδιάφθορος, ου, ὁ.
incorruptibilitas, ἀφθαρσία, ας, ἡ, ἀδιαφθορία, ας, ἡ.
incorruptus, ἄφθαρτος, ου, ὁ & ἡ, ἄσηπτος, ου, ὁ, ἄφθορος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος, ου, ὁ.
increbresco, διαθρυλλέομαι, καταπυκνόομαι, ῦμαι.
incredibilem in modum, θαυμάσιον ὅσον.
incredibilis, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀπίθανος, ου, ὁ, παράδοξος, ου, ὁ, παράλογος, ου, ὁ.
incredibilitas, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀπιθανότης, ητος, ἡ.
incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
incredule, ἀπίστως.
incredulitas, ἀπείθεια, ας, ἡ, ἀπιστία, ας, ἡ.
incredulus, ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, δύσπιστος, ου, ὁ.
incrementum, αὔξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
increpatio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
increpator, ἐπιτιμητὴς, ῦ, ὁ.
increpo, καταβοάω, ῶ, καταμέμφομαι, ῦμαι, ἐπιτιμάω τινὶ τοῦτο.
incruente, sine sanguine, ἀναιμί, ἀναιμωτί.
incruentus, ἀναίμακτος, ου, ὁ, ἀναιμωτὸς, ου, ὁ.
incrustatio, κονίασις, εως, ἡ.
incrusto, κονιάω, κονιῶ.
incubare ovis, ἐπωάζω, θάλπω.
incubatio, ἐγκοίμησις, εως, ἡ.
incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπῳασμός.

incubo, ἐγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαι τινὶ, ἐπιπεδάζω, ἐπωαζόμενος, ἀμα, ἐπιδιώκομαι.
incubus, ἐφιάλτης, ου, ὁ.
inculcare auribus, μεταχύχω, cum dativo.
inculco tibi hoc, ἐνηχῶ σοι τῦτο.
inculco, ἐνσείττω, pro sæpius repetere, ταυτολογέω, παρεμβάλλω τι.
inculpabilis, ἀμεμπτος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἄψογος, ου, ὁ.
inculpate, ἀμέμπτως, ἀνεγκλήτως, ἀνεπιλήπτως, ἀμώμητως, ἀνεπιλήπτως, ἀνεπιτιμήτως.
inculpatus, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀναιτος, ου, ὁ, ἄψογος, ου, ὁ, ἀμώμητος, ὁ.
inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
incultus, ἀγεώργητος, ου, ὁ, ἀνεξέργαστος, ου, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ.
inculta terra, ἀργὸς γῆ, vel χέρσος. ἀσπόρη γῆ, λιτὴ γῆ.
incumbo, ἐπίκειμαι τινι. pro obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζω περί τι. ἀσχολοῦμαι περὶ τὰς λόγες. literarum studiis incumbo.
incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
incurabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
incuria, ἀμέλεια, ας, ἡ, ἀφροντισία, ας, ἡ.
incuriose, ἀμελῶς, ἀπερισκέπτως.
incuriosus, ἀμελὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.
incurro, ἐμβάλλω, ἐντρέχω.
incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν. εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινος. καταδρομὴν ποιεῖν.
incursionibus vasto, κατατρέχω.
incurso, ἐπέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐμπίπτω, ω, εἰστρέχω, ἐπιτρέχω, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
incursus, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ.
incurvatus, ἐπικυρτωθεὶς, ἐντος, ὁ.
incurvitas, γρυπότης, ητος, ἡ, κυρτότης, ητος, ἡ.
incurvo, κυρτόω, ω, κατακάμπτω.
incurvus, κυρτὸς, ὁ, ὁ.
incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
incusatio, αἰτίασις, εως, ἡ, μέμψις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
incusatio querula sortis suæ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
incuso sortem meam, μεμψιμοιρέω, ῶ.
incuso, αἰτιάομαι τινα περὶ τινος. ἐγκαλέω σοι τῦτο. κατηγορέω, ῶ, καταμέμφομαι.
incussio, ἐπιπαγμὸς, ου, ὁ.
incustodite, ἀφυλάκτως.
incustoditus, ἀφύλακτος, ου, ὁ.
incutere colaphum, κατακοπτειν ἐπὶ κόρρης.
incutere alicui metum, δέος ἐμποιεῖσθαί τινι.
incutio, ἐμβάλλω, καταπλήσσω.
indagator, θηρευτὴς, ου, ὁ, ἰχνευτὴς, ου, ὁ.
indagine cingo, περιστοιχίζω.
indago, inis, θήρα, ας, ἡ, θήραμα, ατος, τὸ, περιστοιχισμὸς, ου, ὁ.
indago, are, θηρεύομαι. pro inquirere, θηρᾶν τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ῶ, ἰχνεύω, ἀναζητέω, ῶ.
inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, αὐθεν.
hinc inde, ἔνθεν.
jam inde, αὐτόθι, ἐκ τότε ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶ, jam inde ab utero matris suæ.
indebitus, ὁ οὐ ὀφειλόμενος.
indecens, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀηδὴς.
indecenter, ἀπρεπῶς, ὁ πρέποντος, ὁ καλῶς.
indecenter me gero, ἀσχημονέω, ῶ.
indecentia, ἀπρέπεια, ας, ἡ, sive ἀεικία, ας, ἡ, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indecore, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
indecorum, τὸ ἀσχημον, ἀπρεπὲς, ἐος, τὸ.
indecorus, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
indefatigabilis, ἀκάματος, ου, ὁ.
indefensus, ἀφύλακτος, ου, ὁ.
indefesse, ἀκαμάτως.
indefessus, ἀκάματος, ου, ὁ.
indefinite, ἀορίστως.
indefinitus, ἀόριστος, ου, ὁ, ἀπεριόριστος, ου, ὁ.
indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ.
indemnis, ἀζήμιος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, ου, ὁ.
indemnitas, ἀβλάβεια, ας, ἡ, ἀζημία, ας, ἡ.
indeploratus, ἄκλαυστος, ου, ὁ, ἄκλαυτος, ου, ὁ.
indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
index, μηνυτὴς, ου, ὁ.
index digitus, δεικτικὸς, ου, ὁ, λιχανὸς, ου, ὁ.
index librorum, πίναξ, ακος, ὁ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
indicator, ἀγγελος, ου, ὁ, μηνυτὴς, ου, ὁ.
indicatio ἔνδειξις, εως, ἡ, μήνυμα, ατος, τὸ.
indicatio rei arcanæ, κατηγόρησις, εως, ἡ.
indicium, μήνυσις, εως, ἡ, τεκμήριον, ου, τὸ.
indicium facio, ἐπισημαίνω.
indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τινὶ τι. καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
indicere silentium, κατασιωπάω, κατασιγάζω.
indicta causa, ἄκριτος, ου, ὁ, vel ἀκρίτως, ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
indicta causa, πρὸ δίκης, Plutarcus.
indictus, non dictus, ἄρρητος, ου, ὁ.
indictus, denuntiatus, σύγκλητος, ου, ὁ.
in dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
indifferens, ἀδιάφορος, ου, ὁ.
indifferentia, ἀδιαφορία, ας, ἡ.
indigena, αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἐγχώριος, ου, ὁ.
indigens, ἄπορος, ου, ὁ, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ.
indigenter, ἐνδεῶς.
indigentia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. δέομαι τινος, ἀπορῶ. ἐνδεὴς ἔχω. δέομαι τινος. χρείαν ἔχω, χατίζω.
indigeste, incomposite, ἀκοσμήτως, ἀτάκτως.
indigestus, ἄπεπτος, ου, ὁ, ἀδιάθετος, ου, ὁ.
indigetes Dii, Θεοὶ αὐτόχθονες.
indignabunde, μεμφομένως.
indignabundus, ἀγανακτικῶς ἔχων.
indignatio, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ἀπαξίωσις, εως, ἡ.
cum indignatione & stomacho, δυσχεραντικῶς.
indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
indigne fero, δεινοπαθέω, ὦ δυσχεραίνω.
indignitas, ἀναξία, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indigno, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ob aliquid, ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαι τινι.
indignus, ἀνάξιος, ου, ὁ, ὁ ἐκ ἄξιος.
indigus, ἄπορος, ου, ὁ, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ.
indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
indissolubilis, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀκατάλυτος, ου, ὁ.
indistinctus, ἀδιάκριτος, ου, ὁ.
individuus, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄσχιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄτμητος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
indivisibilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἄσχιστος, ου, ὁ.
indo, is, ἐπιτίθημι, ἐντίθημι, ἐνδίδωμι.
indo nomen, ὀνομάζω.
indocilis, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, δυσμαθὴς, ἐος, ὁ.
indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ.
indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
indoctus, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀγράμματος, ου, ὁ, ἄμουσος, ου, ὁ.
indolentia, ἀναλγησία, ας, ἡ, ἀλυπία, ας, ἡ, ἄλυπον, ου, τὸ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγῶ, συναλγέω, ῶ.
indoles, φύσις, εως, ἡ, ἦθος, εος, τὸ, φυή, ῆς, ἡ.
indoles bona, εὐφυΐα, ας, ἡ.
indoles mala, κακοφυΐα, ας, ἡ.
indomitus, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἄδμητος, ου, ὁ.
indonatus, ἀδώρητος, ου, ὁ.
indormio, ἐγκαταδαρθάνω, ἐπικαθεύδω, ἐνεύδω, ἐγκαθεύδω, ἐννοέω, ἐπικοιμάομαι, ἀμελῶ, ἐπικαταδαρθάνω, ἀμελῶ.
indotatus, ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ.
indubitate, ἀναμφιβόλως.
indubitatus, ἀναμφίβολος, ου, ὁ, ἀδίστακτος, ου, ὁ, ἀναμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inducere oblivionem, ἐμποιεῖν λήθην.
inducere in errorem, σφάλλω, περιτρέπω.
inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
inducere in animum, persuadere, πείθειν εἰς τὴν ψυχήν.
inducere in animum, persuaderi, προαιρεῖσθαι cum accusativo, vel infinitivo.
induciæ, ἀνοχαὶ, ῶν, αἱ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, ἐκεχειρία, ας, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
induco, ἐπάγω, εἰσάγω, pro persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀγωγὴ, ῆς, ἡ.
indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαι τινος, aut ἐπιμελέστερον.
indulgentia, φιλοστοργία, ας, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ.
indulgentia fortunæ, εὐτυχία, ας, ἡ.
indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
indulgere genio, ἐν ἀπολαύσει εἶναι, ἀπολαύω.
indumentum, ἔνδυμα, ατος, τὸ, ἱμάτιον, ου, τὸ.
induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
induratus, ἀπεσκληρυμμένος, ου, ὁ, ἀποσκληρυνθεὶς, ἐντος, ὁ.
induresco, σκληρύνομαι.
induro, σκληρόω, σκληρύνω, ω, ἀπαλύνω, ω.
indusium, χιτὼν, ῶνος, ὁ, ἐνδύτης, ου, ὁ. χιτωνίσκος, ου, ὁ.
industria, φιλοπονία, ας, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
de industria, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, aut προαιρέσεως, προαιρετῶς.
industrie, ἀόκνως, σπουδαίως, ἐπιμελῶς.
industrius, φιλόπονος, ου, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ, ἐπιμελὴς, ἐος, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἀγχίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀγχίνοος, ου, ὁ.
indutus, a, um, περιβεβλημένος, η, ον.
inductus bene, εὐσταλὴς, ου, ὁ, seu εὐσταλὴς, ου, ὁ.
inebriatio, μέθη, ης, ἡ.
inebriatus, μεθυσθεὶς, ἐντος, ὁ.
inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
inebrior, μεθύσκομαι.
inedia, ἀσιτία, ας, ἡ, λιμὸς, ου, ὁ, νηστεία, ας, ἡ.
ineffabilis, ἄρρητος, ου, ὁ, ἀνεκλάλητος, ου, ὁ, ἀνερμήνευτος, ου, ὁ.
ineffabiliter, ἀρρήτως.
inefficacem reddo, καταργέω, ῶ.
inefficax, ἀνενέργητος, ἐος, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
inelegans, ἄκομψος, ου, ὁ, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ.
ineleganter, ἀκόσμως.
ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ.
inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνερμήνευτος, ου, ὁ.
inenarrabiliter, ἀνεκδιηγήτως, ἀρρήτως.
ineo, εἰσέρχομαι.
ineo amicitiam, φιλιάζω.
ineo gratiam, χάριν ἔχω.
ineo rationem, ἀναλογίζομαι, ἐπιλογίζομαι, λογίζομαι.
inepte, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
ineptiæ, μωρολογία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ, vel οἱ λῆροι, φλύαρα, ων, τὰ, φλυαρία, ας, ἡ, φλύαρος, ου, ὁ, φλυαρία, ας, ἡ, ψυχρολόγημα, ατος, τὸ.
ineptio, is, ire, ληρέω, ῶ, ψυχρὰ λέγω, ληρέω, ῶ.
ineptum ingenium, σκαιότης, ητος, ἡ, σκαιοσύνη, ης, ἡ.
ineptus, ἄχρηστος πρός τι. ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
inermis, ἄνοπλος, ου, ὁ, ἀθωράκιστος, ου, ὁ.
iners, ῥάθυμος, ου, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ, ἄπονος, ου, ὁ, ἀργὸς, οῦ, ὁ, νωθρὸς, οῦ, ὁ.
inertia, ῥαθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ἀπραξία, ας, ἡ.
inertiæ me dedo, βλακεύω, & βλακεύομαι, καταβλακεύομαι.
inerudite, ἀπαιδεύτως.
ineruditus, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, μάλκος, ου, ὁ, & μάλαξ, ακος, ὁ, μανθάνω, ου, ὁ.
inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
inevitabilis, ἀδιάδραστος, ου, ὁ, ἄφυκτος, ου, ὁ.
ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
inexcusabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
inexercitatus, ἀγύμναστος, ου, ὁ, ἀνάσκητος, ου, ὁ.
inexhaustus, ἀδαπάνητος, ου, ὁ.
inexorabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ, ἀκολάκευτος, ου, ὁ.
inexpectatus, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ.
inexpeditus, ἄζωνος, ου, ὁ, ὁ πρόχειρος, ἐκ ζώνης.
inexperientia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀγυμνασία, ας, ἡ.
inexpertus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπείρατος, ου, ὁ.
inexpiabilis, ἀνεξιλέωτος, ου, ὁ.
inexplebilis, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
inexplebilis cupiditas, ἀπληστία, ας, ἡ.
inexplebilis venter, γαστὴρ ἄπληστος.
inexpletus, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἄπληστος, ου, ὁ, ἀχόρταστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inexplicabilis, ἀνέφικτος, ου, ὁ.
inexplorate, inexplorato, ἀδιερευνήτως, ἀνεξετάστως.
inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἄληπτος, ου, ὁ, ἀκαταμάχητος, ου, ὁ.
inextinctus, ἄσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inextricabilis, ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ, ἀδιάλυτος, ου, ὁ.
inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ.
infabre, ἀφυῶς, ἀτέχνως.
infabricatus, ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
infacetus, ἄκομψος, ου, ὁ, ἐκ ἀστεῖος.
infacundia, ὁ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
infacundus, ὁ ἄπειρος τῷ λέγειν.
infamia, ἀτιμία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
infamiam afferre, ἀτιμίαν φέρειν, αἰσχύνην φέρειν, αἰσχύνην περιάπτειν.
infamia affici, ἀτιμίαν ἔχειν, αἰσχύνης μετέχειν, αἰσχύνην ὀφλεῖν, vel ὀφλισκάνειν, γέμειν αἰσχύνης, καὶ πολλῆς ἀδοξίας.
cum infamia, ἀτίμως.

infamia notare, στηλιτεύω τινὰ, ἄτιμον ποιῶ τινα, aliquem.
infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
infamis, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, δυσκλεὴς, έος, ὁ.
infamo, αἰσχύνω, ῶ, αἰσχύνω, καταισχύνω, παραδειγματίζω, παραδοξάζω, στίζω.
infandus, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεπίῤῥητος, ου, ὁ.
infans, νήπιον, ου, τὸ, παιδίον, ου, τὸ, βρέφος, εος, τό.
infans recens natus, ἔμβρυον, ου, τὸ, νεογνὸν, ου, τό.
infantia, νηπιότης, ητος, ἡ, παιδία, ας, ἡ.
infantia, infacundia, ἀφωνία, ας, ἡ.
ab infantia, ἐκ βρέφους, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, παιδόθεν.
infantulus, βρεφύλλιον, ου, τό.
infarcio, ἐντάσσω.
infatigabilis, ἄκοπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀνεπίκοπος, ου, ὁ, ἄτρυτος, ου, ὁ, ἀκάματος, ου, ὁ & ἡ.
infatigabiliter, ἀκόπως, ἀκαμάτως.
infatuo, ἐκμωραίνω.
infauſtus, δυστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
infecta re, ἀπράκτως.
infectio, tinctura, κατάχρωσις, εως, ἡ, βάψις, εως, ἡ.
infectus, ἀτέλεστος, ου, ὁ, ἄπρακτος, ου, ὁ.
infectus tinctus, βαπτὸς, οῦ, ὁ.
infeliciſſimus, ταλαιπωρότατος, ου, ὁ, δυστυχέστατος, ου, ὁ.
infelicitas, δυστυχία, ας, ἡ, δυσπραξία, ας, ἡ.
infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
infeliciter rem gero, ἀτυχέω, ῶ.
infelix, δυστυχὴς, έος, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἄθλιος, ου, ὁ.
infelix ſum, δυστυχέω, ῶ, κακοπαθέω, ῶ.
infenſo animo, ἐχθρῶς.
infenſum eſſe alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνω τινί.
infenſus, ἐχθρὸς, οῦ, ὁ, δυσμενὴς, έος, ὁ.
infercio, παραβύω, βύω, ἐμφράσσω, & ἐμφράττω.
inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
inferiæ, ἐναγίσματα, ων, τὰ, χοαὶ, ῶν, αἱ.
inferior, κατώτερος, ου, ὁ.
inferior ætate, φύσει ὕστερος.
inferiori conditione eſſe, ὑποδεέστερον ... μεῖον ἔχειν, ἔλαττον ἔχειν.
inferior viribus, ὁ τῇ ἰσχύϊ ἥττων.
inferius, κατωτέρω.
infernales, dii, οἱ κάτω θεοί.
infernalis, καταχθόνιος, ου, ὁ.
inferne, κάτω, κάτωθεν.
infernus, ᾅδης, ου, ὁ, σκοτοδύναμος, ου, ὁ.
infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος, ου, ὁ.
infero, εἰσφέρω, ἐπιφέρω, ἐπάγω.
infero, concludo ſyllogiſtice, περαίνω.
inferre ſibi manus, αὐτοχειρὶ ἀπολέσθαι, ἐξάγειν ἑαυτόν.
inferre vim, καταβιάζεσθαι, ἀποβιάζεσθαι, βιάζεσθαι, & βιῶ.
inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφορᾷ, ζημιοῦν τινα, injuriam, ἀδικεῖν.
inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
inferus, a, um, ὁ κάτω.
infeſtatio, ὄχλησις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
infeſte, πολεμίως, ἐχθρῶς.
infeſto, ἐνοχλέω, ῶ, ὀχλίζω, κακοῦργέω, ῶ, πονέω, ῶ.
infeſtus, ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ὀχληρὸς, ᾶ, ὁ.
inficiari debitum, ἀγνωμονεῖν πρὸς τὴν δάνεια.
inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
inficiatio, ἐξάρνησις, εως, ἡ, ἄρνησις, εως, ἡ.
inficio, βάπτω, pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
inficior, nego, ἀρνέομαι.
infide, ἀπίστως.
infidelis, ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ, πίστις.
infidelitas, ἀπιστία, ας, ἡ.
infidus, ἄπιστος, ου, ὁ, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀβέβαιος, ου, ὁ.
infigo, ἐμπήγω, ἐμπήγνυμι.
infimus, κατώτατος, ου, ὁ.
infinitas, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀπειρία, ας, ἡ.
infinite, ἀορίστως.
infinitis modis, ἀπειράκις.
infinitus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπέραντος, ου, ὁ.
infirme, ἀσθενῶς.
infirmitas, ἀσθένεια, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
infirmo, καταλύω, ἀθετέω, ῶ.
infirmum reddo, ἀσθενόω, ῶ.
Infirmus ſum, ἀσθενέω, & Poetice ὀλιγοδρανέω, ἀῤῥωστέω, ἀσθενέω, ῶ.
infirmus, ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἄῤῥωστος, ου, ὁ.
infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
infixio, ἐμπαγμὸς, οῦ, ὁ.
infixus, ἐμπαγὴς, έος, ὁ.
inflammatio, φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, φλόγωσις, εως, ἡ.
inflammatio capitis, σφακελισμὸς, εως, ἡ.

inflammatione capitis laborare, σφακελίζω.
inflammo, καταίθω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
inflare tibiam, φυσᾶν αὐλόν.
inflatio, φύσημα, ατος, τὸ, φύσησις, εως, ἡ, ἐμφύσημα, ατος, τὸ, πνευμάτωσις, εως, ἡ.
inflatio, ſuperbia, arrogantia, φύσωσις, εως, ἡ, οἴδημα, ατος, τό.
inflatus, πνευματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
inflatus, ſuperbus, χαῦνος, ου, ὁ, ὀγκώδης, ου, ὁ, ὀγκηρὸς, ᾶ, ὁ.
inflatus animus, ὄγκος, ου, ὁ, ἐμφύσησις, εως, ἡ.
inflecto, κάμπτω, ἀνακάμπτω.
inflexibilis, ἄκαμπτος, ου, ὁ.
inflexus, & inflexio, ἐγκάμψις, εως, ἡ.
inflexus, incurvus, γαμψὸς, ᾶ, ὁ, γαμψὸς, ᾶ, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ, καμπτόλιθος, ου, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ, γναμπτὸς, ᾶ, ὁ, ἐπικαμπὴς, έος, ὁ, σιμὸς, ᾶ, ὁ.
inflictio, προσβολὴ, ῆς, ἡ.
inflictio pœnæ, κόλασις, εως, ἡ, προσβολὴ τῆς ζημίας.
infligere colaphum, πατάσσειν ἐπὶ κόῤῥης, κολαφίζειν.
infligere plagas alicui, πληγὰς ἐπάγειν τινὶ πληγὰς διδόναι, ξύειν πληγάς.
infligo, προσβάλλειν, ἐμφέρειν τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
inflo, ἐμπνευματόω, ῶ, ἐμφυσάω, ῶ.
inflo, ſuperbum reddo, ὀγκόω, ῶ, ἀκροφυσάω, ῶ.
inflor, efferor, ſuperbio; φυσιόομαι, οῦμαι, ſeu φυσάομαι, ῶμαι, & φυσιόομαι, οῦμαι, φυσῶμαι, ὀγκόομαι, οῦμαι.
influo, εἰσρέω.
influxio, influxus, ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, ἐπίῤῥοια, ἡ, ἐπίῤῥευσις, εως, ἡ.
infœcunditas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ.
infœcundus, ἄγονος, ου, ὁ, ἄγονος, ου, ἄκαρπος, ου, ὁ ἄφορος, ου, ὁ, ἀκληρὴς, έος, ὁ.
informatio, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
informatio, inſtitutio, διατύπωσις, εως, ἡ.
informis, ἄμορφος, ου, ὁ, ἀμόρφωτος, ου, ὁ.
informo, ὑποτυπόω, ῶ, σχηματοποιέομαι, οῦμαι.
informo, inſtituo, doceo, διατυπόω, ῶ, ῥυθμίζω.
infortunatus, δυστυχὴς, έος, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ.
infortunatus ſum, κακῶς πράττω, δυστυχέω, ῶ.
infortunium, ἀτυχία, ας, ἡ, ἀτύχημα, ατος, τό.
infra, ὑπὸ, cum dativo & accuſativo, κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
infractus, non fractus, ἄθραυστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄκλαστος, ου, ὁ, ἄῤῥηκτος, ου, ὁ, ἀπαλλαγὴς, έος, ὁ.
infremo, καταφρυάττομαι, διαβρυχάομαι, ῶμαι.
infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
infrequens, ἔρημος, ου, ὁ, μανὸς, οῦ, ὁ.
infrequentia, μανότης, ητος, ἡ, ἀσυγκαθισία, ας, ἡ.
infringo, κατακρήγνυμι, ἐπικλάω, ῶ.
infula, ταινία, ας, ἡ, μίτρα, ας, ἡ.
infulatus, ταινία, ας, ἡ, μίτρα, ας, ἡ.
infumatio, κάπνισμα, ατος, τὸ, κάπνιον, ου, ὁ.
infumo, καπνίζω.
infundibulum, χώνη, ης, ἡ.
infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἐπεισχέω.
infundo aquam manibus, δίδωμι ὕδωρ κατὰ χειρῶν.
infuſco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω, ῶ.
infuſio, ἔγχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
infuſus, ἔγχυτος, ου, ὁ.
ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθεὶς, ἕντος, ὁ.
ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω, ῶ.
ingemiſco, ἐπιστένω.
ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, στενάζω, οἰμώζω, ἐξοδυρέω, ῶ.
ingemo ſub pondere, ἄχθομαι, ἐπάχθομαι.
ingenero, ἐγγεννάω, ῶ.
ingenii tarditas, βραδυτής, ας, ἡ.
ingenii acumen, ὀξύτης, ας, ἡ, & ἀγχίνοια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
ingenio celer, ταχὺς, έος, ὁ, metaphorice.
ingenio præſtans, θυμόσοφος, ου, ὁ, θυμοσοφικὸς, ου, ὁ.
ingenio tardo præditus, βραδύνοος, ου, ὁ, ἀφύμνος, ου, ὁ.
ingenio miti & placido præditus, μειλιχόμητις, ιος, ὁ, ἡ.
ingenioſe, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
ingenioſus, εὐφυὴς, έος, ὁ, δεξιὸς, ᾶ, ὁ.
ingenitus, ἐγγεγενημένος, ου, ὁ, ἔμφυτος, ου, ὁ.
ingenium, ἀγχίνοια, ας, ἡ, εὐφυΐα, ας, ἡ.
ingenium obtuſum, ψυχὴ ἀμβλεῖα.
ingenium craſſum, πάχος, εος, τό.
ingenium pravum, κακοφυΐα, ας, ἡ.
ingens, μέγας, ὁ, ἀμφιγήθης, ου, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
ingenuitas, εὐγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, ητος, ἡ.
ingenuus, ἐλεύθερος, ου, ὁ, γνήσιος, ου, ὁ, ἐπιεικὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.

ingero, ἐμφορέω, ῶ, ἐπίφέρω.
ingero convitia, λοιδορέω, ῶ.
inglorius, ἄδοξος, ου, ὁ, ἀκλεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄτιμος, ου, ὁ.
ingluvies, γαστριμαργία, ας, ἡ.
ingrate, ἀχαρίστως.
ingratitudo, ἀχαριστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
ingratus, ἀηδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀτερπὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀχάριστος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ονος, ὁ.
ingratus ſum, ἀχαριστέω, ῶ, ἀχάριστός εἰμι.
ingraveſco, ἐπιβαρύνομαι.
ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
ingreſſus, εἴσοδος, ου, ἡ, πρόσοδος, ου, ἡ, εἴσοδος, ου, ἡ, βάδισις, εως, ἡ.
ingreſſus, acceſſus, πάροδος, ας, ἡ.
ingreſſio, ἐπίβασις, ου, ἡ.
ingruo, ἐπιβάλλω, ἐμπίπτω, ἐπέρχομαι.
inguen, βουβὼν, ῶνος, ὁ, ἦτρον, ας, ἡ.
ingurgitare ſe mero, λαφύσσω.
ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ, καταπίνομαι.
inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ, ἄχρηστος πρός τι, ἀσύμμετρος, ου, ὁ.
inhabilitas, ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ.
inhabitabilis, ἀοίκητος, ου, ὁ.
inhabitatio, ἐνοίκησις, εως, ἡ.
inhabitatus locus, ἐνοίκησις, εως, ἡ.
inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
inhæreo, προσκολλάομαι, ῶμαι, ἐμφύομαι.
inhæreſco, προσκολλάομαι, ῶμαι.
inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
inhibere equum, ἀναλαμβάνειν, vel, ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον.
inhibeo, εἴργω, κωλύω, ἐπέχω.
inhio, ἐγχάσκω, χαίνω ἐπί τι.
inhoneſte, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
inhoneſtus, αἰσχρὸς, ᾶ, ὁ, ἀκαλλὴς, έος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ, ἀκόσμητος, ου, ὁ.
inhonoratus, ἀτίμητος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhonoro, παραδοξάζω.
inhonorus, ἀνέτιμος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhoſpitans, ἄξενος, ου, ὁ, ἀνεπιδεκτος, ου, ὁ.
Inhoſpitalitas, ἀξενία, ας, ἡ, ἀπροξενία, ας, ἡ.
inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως,
inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, ἀπανθρωπία, ας, ἡ, τὸ ἀπαίδευτον.
inhumanus, ἀπάνθρωπος, ου, ὁ, ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ, μισάνθρωπος, ου, ὁ.
inhumanus ſum, ἀπανθρωπεύομαι.
inhumatio, tumulatio, ταφεία, ας, ἡ.
inhumatus, ἄταφος, ου, ὁ, ἄθαπτος, ου, ὁ.
inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸν, ἐνταφιάζω.
inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
injectio, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
inimice, δυσμενῶς.
inimicitia, ἔχθρα, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
inimicitiæ capitales, ἔχθραι ἀδιάλλακτοι, vel κεφαλικαί.
inimicitiæ implacabiles, ἀκήρυκτος ἔχθρα.
inimicitias exercere cum aliquo, ἐθελέχθρως ἔχειν πρός τινα.
inimicitias contrahere, ἔχθραν συλλαμβάνειν, vel αἴρεσθαι, κτᾶσθαι ἔχθραν.
inimicitias ſubire, εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν.
inimicitias deponere, ἔχθραν ἀποθέσθαι, vel διαλύσασθαι.
inimicum reddo, ἐχθραίνω, ἐχθροποιέω, ῶ, πολεμοποιέω, ῶ.
inimicus, ἐχθρὸς, οῦ, ὁ δυσμενὴς, έος, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ.
inimitabilis, ἀμίμητος, ου, ὁ.
inique, ἀγνωμόνως, ἀδίκως, ἀνεπιεικῶς, ἀνόμως.
inique ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω, ῶ.
iniquitas, ἀδικία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, ἀνομία, ας, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ, ἀνισότης, ητος.
iniquo animo inique, τυφλώττομαι, δυσχεραίνω, ἀδικῶ.
iniquus, ἄδικος, ου, ὁ, ἄνομος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
initiatus, ſacris imbutus, μυσταγωγηθεὶς, ὁ, μεμυημένος, ου, ὁ.
initio, inauguro, μυῶ, pro inchoare, κατάρχεσθαι.
initio ſacris, ὀργιάζω.
ab initio, ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, ubi κατὰ ſubauditur.
initium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, προοίμιον, ου, τὸ, εἴσοδος, ου, ἡ.
initium ſumere, ἀρχὴν λαμβάνειν.

initium facere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι, ἀρχὴν ἄρξασθαι, ἄρχεσθαι, κατάρχεσθαι.
injucunde, ἀηδῶς, ἀχαρίτως, ἀχαρίστως.
injucundus, ἀηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀτερπὴς, έος, ὁ & ἡ.
injudicatus, ἄκριτος, ου, ὁ, ἀκατάκριτος, ου, ὁ.
injungo, mando, ἐπιτίθημι, προστάσσω.
injurate, ἀνωμοτί.
injuratus, ἀνώμοτος, ου, ὁ & ἡ.
injuria, ἀδικία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
injuria afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
injuria afficior, ἀποβλάπτομαι, βλάπτομαι, ἀδικέομαι, οῦμαι, ὑβριοπαθέω, ῶ.
injuriam accipio, ὑβρίζομαι, περιυβρίζομαι.
injuriam ulciscor, ἀνθυβρίζω, ἐκδικέω, ῶ.
injuria, adv. ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
injuriose, ὑβριστικῶς.
injurius, ὑβριστικὸς, οῦ, ὁ.
injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
injussu, ἄνευ προστάγματος.
injussus, ἀπαράγγελτος, ου, ὁ, αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ.
injuste, ἀδίκως, ἐκδίκως, μετ' ἀδικίας, ἀνόμως.
injuste ago, ἀδικέω, ῶ, ἀδικοπραγέω, ῶ.
injustitia, ἀδικία, ας, ἡ, ἀσέβεια, ας, ἡ, κακουργία, ας, ἡ, κακοπραγία, ας, ἡ.
injustus, ἄδικος, ου, ὁ, ἀσεβὴς, έος, ὁ & ἡ.
innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
innato, as, ἐννήχομαι, ἐπινέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
innatus, ἔμφυτος, ου, ὁ, συγγενικὸς, οῦ, ὁ.
innavigabilis, ἄπλοος, ου, ὁ, ἄπλωτος, ου, ὁ.
innecto, ἐνείρω.
innitor, διισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
innitor baculo, βακτηρεύω, βακτρεύω.
innixus, ἐρεισάμενος, ου, ὁ, cum dativo, ἐπικλιθεὶς, έντος, ὁ.
innocens, ἄκακος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ.
innocenter, ἀβλαβῶς.
innocentia, ἀκακία, ας, ἡ, ἀβλάβεια, ας, ἡ.
innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐμφαίνομαι.
innovatus, καινότομος, ου, ὁ.
innovo, καινίζω, νεόω, ῶ, καινὸν ποιῶ.
innoxie, ἀβλαβέως, & ἀβλαβῶς, ἀσινῶς.
innoxius, ἄκακος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, έος, ὁ & ἡ.
innumerabilis, ἀναρίθμητος, ου, ὁ.
innumerus, ἀνάριθμος, ου, ὁ.
innuo, ἐπινεύω.
innupta, ἄνανδρος, ου, ἡ, ἀνέκδοτος, ου, ἡ, ἄγαμος, ου, ἡ.
innutritus, ἔντροφος, ου, ὁ.
innobediens, ἀπειθὴς, έος, ὁ & ἡ, ἀνήκοος, ου, ὁ.
inobedientia, ἀνηκουστία, ας, ἡ, ἀπειθία, ας, ἡ, παρακοὴ, ῆς, ἡ.
innoculatio. ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, ὁ.
inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
inodorus, ἄνοδμος, ου, ὁ & ἡ, ἀώδης, εος, ὁ, ἄνοσμος, ου, ὁ, ἄοσμος, ου, ὁ & ἡ.
inoffense, ἀβλαβῶς.
inoffensus, ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
inofficiosus, ἀχάριστος, ου, ὁ.
inominatus, δύσφημος, ου, ὁ, ἀπόκτης, οῦ, ὁ.
inopia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
inopia consilii, ἀμηχανία, ας, ἡ.
inopia laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
inopinato, ἀπροσδοκήτως.
inopinatus, inopinus, ἀδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνόιστος, ου, ὁ καὶ, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inops, ἄπορος, ου, ὁ, πτωχὸς, οῦ, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
inops consilii, ἀμηχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄπορος, ου, ὁ.
inordinate, ἀκόσμως, τεταραγμένως, ἀτάκτως, πεφυρμένως, φύρδην.
inordinatus, ἀσύντακτος, ου, ὁ.
inornate, ἀκοσμήτως, ἀπημελήτως, ἀπημελῶς.
inornatus, ἄκοσμος, ου, ὁ, ἀκαλλὴς, ου, ὁ.
in primis, ἐξαιρέτως, ἀρχὴν adverbialiter, πάμπρωτον, & παμπρώτα, περὶ παντός.
inquam, λέγω, φημί.
inquies, & inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
inquieto, διαθορυβέω, ῶ.
inquietus, ἄστατος, ου, ὁ, ἀνήσυχος, ου, ὁ.
inquietus sum, ἀλύω, ἀληθεύω, ῶ.
inquilinus, ἔνοικος, ου, ὁ, σύνοικος, ου, ὁ, μέτοικος, ου, ὁ.
inquinamentum, ῥυπαρία, ας, ἡ, μόλυνσις, εως, ἡ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
inquinatio, θόλωσις, εως, ἡ, μιασμὸς, οῦ, ὁ, ῥυπασμὸς, οῦ, ὁ.
inquinator, μιάστωρ, ορος, ὁ.

inquinatus, μολυνθεὶς, έντος, ὁ, μεμολυσμένος, ου, ὁ.
inquino, μιαίνω, μολύνω.
inquio, φημί.
inquirere in gesta alicuius, εὐθύνω.
inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, ῶ, διερευνάω, ῶ, ἀνακρίνω.
inquisitio, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
inquisitor, ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ, βασανιστὴς, οῦ, ὁ.
inquisitus, ἐπιζητηθεὶς, έντος, ὁ.
insalubris, νοσώδης, εος, ὁ, νοσηρὸς, οῦ, ὁ.
insalutatus, ἀπροσηγόρητος, ου, ὁ.
insanabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
insanabiliter, ἀνιάτως.
insane, φρενοβλαβῶς, ἀποπλήκτως.
insania insanabili laborans, ἀνιάτως μεμηνώς.
ad insaniam redigere, εἰς μανίας περιτρέπειν.
insania, μανία, ας, ἡ, παραφροσύνη, ης, ἡ.
insanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.
insanio vehementer, ἐκμαίνομαι, περιμαίνομαι.
insanus, ἐμμανὴς, έος, ὁ, μανὴς, έος, ὁ, μανικὸς, οῦ, ὁ.
insatiabilis, ἄπληστος, ου, ὁ, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
insatiabilitas, ἀπληστία, ας, ἡ, ἀδηφαγία, ας, ἡ.
insatiabiliter, ἀκορέστως.
insatiatus, ἀκόρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀκόρητος Poetice, ἀπεικόρητος, ου, ὁ, ἀπλήμων, ονος, ὁ & ἡ, ἀχόρταστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inscienter, δι' ἄγνοιαν.
insciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
inscite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
inscitia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
inscitus, ἄμουσος, ου, ὁ, ἄτεχνος, ου, ὁ.
inscius, ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
inscriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
inscriptus, ἐγγραπτὸς, οῦ, ὁ.
insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
insculptus, ἐγκολαπτὸς, οῦ, ὁ.
insecabilis, ἀκεράς, έος, ὁ, ἡ, ἄτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
insecta, animalia, ἔντομα, ων, τὰ, subadi ζώδια. ἐντόμια, ων, τά.
insectatio, δίωξις, εως, ἡ, διωγμὸς, οῦ, ὁ, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
insector convitiis, ἰαμβίζω.
insectus, ἔντομος, ου, ὁ.
insensibilis, ἀναίσθητος, ου, ὁ.
insensibilitas, ἀναισθησία, ας, ἡ.
inseparabilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἀχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
insepultus, ἄθαπτος, ου, ἄταφος, ου, ὁ, ἄτυμβος, ου, ὁ.
insequor, ἐπακολουθέω, ῶ, διώκω.
insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
insertus, ἐμβληθεὶς, έντος, ὁ, ἐντεθεὶς, έντος, ὁ.
inservio, δουλεύω, διακονέω, ῶ, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
inservire tempori, καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς.
inservire commodis alienis, ἀλλότρια τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
insessio, ἐφεδρεία, ας, ἡ, θάκημα, ατος, τό.
insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
insidiæ, ἐνέδρα, ας, ἡ, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, λόχος, ου, ὁ.
insidias colloco, ἐφεδρεύω, καθίημι λόχον, ἐνλοχάω, λοχάω, ῶ.
per insidias, λοχάδην.
insidiis occupo, λοχίζω.
ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλεύσεως, ἐξ ἐπιβουλῆς.
in insidiis colloco, ἐλλοχίζω, λοχίζω.
in insidiis lateo, ἐλλοχάω, ῶ, λοχάομαι, ῶμαι.
insidias struo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδρας ποιεῖσθαί τινι, insidias alicui struere.
insidiator, ἐπίβουλος, ου, ὁ.
insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
insidiose, μετ' ἐπιβουλῆς.
insidio, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
insigne familiæ, σημαία, ας, ἡ, σῆμα, ατος, τό, παράσημον, ου, τό.
insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
insignis, ἐπίσημος, ου, ὁ, λαμπρὸς, οῦ, ὁ, ἐπιφανὴς, έος, ὁ.
insignitus, περίσημος, ου, ὁ, ἐπίσημος, ου, ὁ.
insilio, ἐφάλλομαι, ἐμπηδάω, ῶ.
insimulatio, ὑπόκρισις, εως, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω, ῶ.

insinuatio, παρείσδυσις, εως, ἡ.
insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκαταμίγνυμι, ἐγκολπίζω.
insinuare se in amicitiam alicujus, ὑποδύεσθαι.
insipidus, ἄχυμος, ου, ὁ, ἄγευστος, ου, ὁ.
insipiens, ἀνόητος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, μωρὸς, οῦ, ὁ.
insipienter, ἀνοήτως, ἀσόφως, ἀφρόνως.
insipientia, ἀσυνεσία, ας, ἡ, & ἀξυνεσία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ, & ἀνοηία, Attice.
insistere vestigiis, ἔχεσθαι τῶν ἰχνῶν.
insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus, ἐπέχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
insitio, ἐγκέντρισις, εως, ἡ, ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, ἐμφύτευσις, εως, ἡ, ἐμφυτεία, ας, ἡ.
insititius, ἔνθετος, ου, ὁ.
insitus, ἔμφυτος, ου, ὁ, ἔνθετος, ου, ὁ.
insitus, ingenitus, innatus, σύμφυτος, ου, ὁ, ἐμπεφυκὼς, ότος, ὁ, ἐμφυὴς, έος, ὁ.
insociabilis, ἀκοινώνητος, ου, ὁ.
insolabiliter, ἀπαραμυθήτως.
insolatio, ἡλίασις, εως, ἡ, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιοκαΐα, ας, ἡ.
insolens, ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, pro superbo, ἀλαζὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ.
insolenter, nove, ἀσυνήθως, ἀήθως.
insolenter, arroganter, ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς, ἀσελγῶς, κομπαστικῶς, ὑβρισμένως.
insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
insolentia, ἀήθεια, ας, ἡ, item arrogantia, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
insolentia verborum, κομπασμὸς, οῦ, ὁ.
insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω, ῶ.
insolubilis, ἄλυτος, ου, ὁ, δύσλυτος, ου, ὁ.
insomnia, æ, vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἀϋπνία, ας, ἡ.
insomnis, ἄϋπνος, ου, ὁ, ἄγρυπνος, ου, ὁ.
insomnium, ἐνύπνιον, ου, τό.
insono, ἐνηχέω.
insons, ἄκακος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀθῷος, ου, ὁ.
inspectio, ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐφορεία, ας, ἡ.
inspecto, ἐφοράω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
inspector, ἐπίσκοπος, ου, ὁ, θεωρὸς, οῦ, ὁ.
insperabilis, ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
insperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex insperato, ἐκ παραλόγου.
inspergo, ἐγκαταπάσσω, ἐπιπάσσω.
inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω, ῶ.
inspiratio, ἐμπνοὴ, ῆς, ἡ, ἐμπνευσις, εως, ἡ.
inspiratus, ἐμπνευσθεὶς, έντος, ὁ.
inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
instabilis, ἀβέβαιος, ου, ὁ, ἀμετάβολος, ου, ὁ, ἄστατος, ου, ὁ.
instabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, ἀκαταστασία, ας, ἡ.
instanter, ἐνστατικῶς.
instantia, ἔνστασις, εως, ἡ.
instar, δίκην, cum genitivo, ὡς.
instar multorum sum, ἀντὶ πολλῶν εἰμι.
instar omnium, ἀντὶ πάντων, ἴσος πᾶσι, vel πολλοῖς.
instauratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
instaurator, καταστάτης, ου, ὁ, μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ.
instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ῶ, ἀνορθόω, ῶ, ἀνακαινίζω, ἀνακαθίσταμαι.
insternere equos, ἐπισάττειν τοὺς ἵππους.
insterno, ἐπιστόρνυμι, στρωννύω κλίνην.
instigatio, παρακίνησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω ταῦτά σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
instillatio, ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ.
instillo, ἐνσταλάζω & ἐνστάζω.
instinctu naturæ, αὐτοδιδάκτως.
instinctu divino, κατὰ θεόν.
instinctus, us, ui, παρόρμησις, εως, ἡ, παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, κίνησις, εως, ἡ.
instita, ζῶμα, ατος, τό, κράσπεδον, ου, τό.
institor, παλιγκάπηλος, ου, ὁ, αὐτοπώλης, ου, ὁ.
instituere accusationem contra aliquem, δίκην λαχεῖν κατά τινος.
instituere disputationem, καθηγεῖσθαι τοῦ λόγου.
instituere vitam, περιπατεῖν.
instituo, decerno, προαιρέομαι, ἐγχειρέω, ῶ. pro incipio, ἐνίσταμαι. pro doceo, παιδεύω σε ταῦτα, in hac re te, διδάσκω τινά.
instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
institutio, doctrina, παιδεία, ας, ἡ, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
institutione carens, ἀνάγωγος, ου, ὁ & ἡ.
institutio, ordinatio, constitutio, κατάστασις, εως, ἡ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
institutor sacrorum, ἱεροθέτης, ου, ὁ.

insti-

intertexo, διαπλέκω, διυφαίνω.
raris intervallis, ἀραιῶς.
ex intervallo, ἐκ διαλείμματος, sive ἐκ διαλειμμάτων.
intervallum, διάστασις, εως, ἡ, διάστημα, ατος, τό.
intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
intervenio, interpono me, μεσιτεύω, παρακαλέω, ῶ.
interverto, ὑπεξαιρέω, & ἐάομαι, παρακλέπτω.
interula, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
intestato, ἀδιαθέτως.
intestatus, ἀδιάθετος, ου, ὁ.
intestina, orum, ἔντερα, τὰ, ἔγκατα, τὰ, σπλάγχνα, τα.
intestinum, ἔντερον, ου, τὸ, ἐγκοίλιον, ου, τὸ ἔντερον, ου, τό.
intestinus, a, um, ἐμφύλιος, πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
intime, οἰκειότατα.
intimus, ἐνδότατος, ου, ὁ, μύχατος, ου, ὁ.
intinctus, us, ἔμβαμμα, ατος, τό.
intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
intolerabilis, δύσοιστος, ου, ὁ, ἀφόρητος, ου, ὁ, ἀνάσχετος, ου, ὁ, ἄτλητος, ου, ὁ.
intolerabiliter, ἀνυποίστως, ἀπροσοίστως, ἀφορήτως, ἀνέκτως.
intolerandus, ἀπρόσιτος, ου, ὁ.
intono, βροντάω, ῶ.
intonsus, ἄκαρτος, ου, ὁ, ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, ἀκειρόκομος, ου, ὁ.
intorte, oblique, σκολιῶς.
in totum, διαμπάξ.
intra, ἐντός, cum gen. ἔνδον, ἔσω.
intra dies paucos, ἐντὸς ἡμερῶν ὀλίγων.
intra teli jactum, ἐντὸς βέλους.
intractabilis, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἀπηνής, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀκαταχείριστος, ου, ὁ.
intransitiva verba, ἀμετάβατα ῥήματα.
intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.
intrepidus, ἀδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀθαμβής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄτρομος, ου, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ, ἄτρεστος, ου, ὁ.
intricatus, γριφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
intritum, μυττωτόν, οῦ, τό.
intro, adv. ἔσω, εἴσω.
intro, as, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
introducere personas loquentes, εἰσάγω. ut εἰσάγω Πλάτωνα, introducere Platonem.
introducere in domum, εἰσοικίζω, & εἰσοικίζω, εἰσοικίζεσθαι, ἐνοικίζω.
introductio, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, προσαγωγή, ῆς, ἡ.
introductio in ædes, εἰσοικισμός, οῦ, ὁ, ἐνοικισμός, ὁ.
introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introitus, εἴσφρησις, εως, ἡ, εἴσοδος, ου, ἡ, ἔμβασις, εως, ἡ.
intromissio, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσπομπή, ῆς, ἡ.
intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
introrsus, vel introrsum, εἰς τὸ ἔσω, vel ἔσω.
introspicio, εἰσοράω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
intrudo, εἰσωθέω, ῶ.
intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω, καθοράω, ῶ.
intueri fixis oculis, ἐνθεωρέω.
intuitus, ἔποψις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
intumesco, ἐγκολπίζομαι, ὀγκόομαι, οῦμαι, οἰδαίνω.
inturgesco, σπαργάομαι, ῶμαι.
intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
invadere bello, στρατεύω, & στρατεύεσθαι, ἐπιστρατεύω.
invadere exercitu, ἐπιστρατοπεδεύω, καταστρατοπεδεύω.
invado, ἐπιχειρέω, ἀπροσδοκήτοις, imparatos. ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικήν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
invaletudo, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
invalide, ἀδυνάτως, ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς.
invalidus sum, ἀδυνάτως ἔχω, ἀσθενέω, ῶ.
invalidus, ἄῤῥωστος, ου, ὁ, ἀσθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
invasio, ἐπίθεσις, εως, ἡ, ἐσβολή, ῆς, ἡ.
invasio hostilis, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, εἰσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ, ἐσβολή, ῆς, ἡ.
invasor, ἐπιθέτης, ου, ὁ, ἐπελάτης, ου, ὁ.
invasu difficilis, δυσείσβολος, ου, ὁ, & δυσέμβολος, ου, ὁ, δυσέμβλητος, ου, ὁ, δυσεπιχείρητος, ου, ὁ, δυσεπιχείρητος, ου, ὁ.
invasu facilis, εὐείσβολος, ου, ὁ, εὐεπιχείρητος, ου, ὁ, εὐεπίθετος, ου, ὁ.
invectiva oratio, ἐπιστροφή, ῆς, ἡ.

inveho, ἐπάγω, ἐμφορέω.
invehor, maledictis aggredior, ἀποτείνομαι εἴς τινα, φέρω καὶ ἐπιφέρω.
invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι, καταλαμβάνω. τέτμω Poetice cum accusativo, aut genitivo.
invenio, acquiro, πορίζω, & πορίζομαι.
inventarium, ἀπογραφή, ῆς, ἡ.
inventio, εὕρεσις, εως, ἡ, εὕρημα, ατος, τό.
inventor, εὑρετής, οῦ, ὁ, εὑρέτωρ, ορος, ὁ.
inventu difficilis, δυσεξεύρετος, ου, ὁ, δυσεύρετος, ου, ὁ.
inventu facilis, πρόχειρος, ου, ὁ.
inventum, ἐνθύμημα, ατος, τὸ, εὕρημα ατος, τό.
inventum artificiosum, τέχνημα, ατος, τό.
inventus, εὑρημένος, ου, ὁ, εὑρεθείς, έντος, ὁ.
non inventus, ἀνεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ.
invenuste, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
invenustus, ἄμουσος, ου, ὁ, ἀχάριτος, ου, ὁ.
inverecundia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀναισχυντία, ας, ἡ, & ἀναισχυντολογία, ας, ἡ.
inverecundus, ἀναιδής, έος, ὁ, ἀναίσχυντος, ου, ὁ.
inverse, inverso ordine, ἀνεστραμμένως, ἐναλλάξ, & ἐπαλλάξ, ἀντιστρόφως.
inversio, ἀναστροφή, ῆς, ἡ, καταστροφή, ῆς, ἡ.
inversus, ἐνηλλαγμένος, ου, ὁ.
inverto, καταστρέφω, ἀναστρέφω.
investigatio, ἀνίχνευσις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
investigator, ἰχνευτής, οῦ, ὁ.
investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ῶ, ἐξετάζω.
inveterasco, ἐγγηράσκω, παλαιόομαι.
inveteratus, πεπαλαιωμένος, ου, ὁ.
invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
invicto animo præditus, χαλκοκάρδιος, ου, ὁ.
invictus, ἀνίκητος, ου, ὁ, ἄμαχος, ου, ὁ, ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἀήττητος, ου, ὁ, ἀκαταμάχητος, ου, ὁ.
invide, βασκάνως, φθονερῶς.
invidendus, ἐπίζηλος, ου, ὁ.
invidentia, βασκανία, ας, ἡ, φθονερία, ας, ἡ.
invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis, βασκαίνω σοι τοῦτο φθόνον ἔχω.
invidia, φθόνος, ου, ὁ, βασκανία, ας, ἡ.
absit verbo invidia, ἀπείη δὲ ὁ νέμεσις, σὺν θεῷ δ' εἰρήσθω.
invidia carens, ἄφθονος, ου, ὁ, ἀβάσκανος, ου, ὁ.
absque invidia, ἀφθόνως.
in invidia esse, ἐπίφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
in invidiam adduco, συνδιαβάλλω, εἰς φθόνον καταβάλλω.
invidia onero, πιέζω φθόνῳ.
invidiam conflo, συνάγω φθόνον, φθόνον κινέω.
invidia rumpor, διαῤῥήγνυμαι ὑπὸ τοῦ φθόνου.
per invidiam, πρὸς φθόνον.
invidiose, ἐπιφθόνως.
invidus, φθονερός, οῦ, ὁ, ἐπίφθονος, ου, ὁ, βάσκανος, ου, ὁ, φθονητικός, οῦ, ὁ.
invigilare studiis, προσαγρυπνεῖν τοῖς λόγοις.
invigilo, ἐπαγρυπνέω, ῶ.
inviolabilis, ἀκαταβίαστος, ου, ὁ, ἄσυλος, ου, ὁ, ἀσύλητος, ου, ὁ.
inviolabiliter, ἀκαταβιάστως.
inviolatus, ἀκαταβίαστος, ου, ὁ.
invisibilis, ἀπρόσοπτος, ου, ὁ, & Poetice ἀπρόοπτος, ου, ὁ, ἀόρατος, ου, ὁ, ἀΐδηλος, ου, ὁ, ἄδηλος, ου, ὁ, ἄοπτος, ου, ὁ.
invisor, ἐπισκοπέω τινά, ἐφοράω, ῶ, ἐπισκέπτομαι.
invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
invisus sum, ἐν ὀργῇ εἰμι.
invita natura, παρὰ φύσιν.
invitatio, πρόσκλησις, εως, ἡ.
invitatus, κλητός, οῦ, ὁ.
invitatus a se ipso, qui non vocatus ad epulas venit, αὐτόκλητος, ου.
invite, ἀέκητι, ἀκουσίως.
me invito, ἐμοῦ οὐχ ἑκόντος. ἀέκοντος ἐμεῖο, Homerus.
invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατάγω, προσκαλέω, ῶ.
invitus, ἄκων, οντος, ὁ, ἀκούσιος, ου, ὁ, οὐχ ἑκών, όντος, ὁ, ἀέκων, οντος, ὁ.
invitus facio, οὐχ οἷός τέ εἰμι.
invius, ἄνοδος, ου, ὁ, ἄβατος, ου, ὁ.
inula, ἑλένιον, ου, τό.
inultus, ἀνεκδίκητος, ου, ὁ, ἀτιμώρητος, ου, ὁ.
inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
inunctio, ἐπάλειψις, εως, ἡ, ἐπάλειμμα, ατος, τό.
inunctus, κατάλειπτος, ου, ὁ, χριστός, οῦ, ὁ, ἔγχριστος, ου, ὁ, κατάχριστος, ου, ὁ.
inundatio, κατάκλυσις, εως, ἡ, κατακλυσμός, οῦ, ὁ.
inundo, πλημμύρω, & πλημμυρέω, ῶ.

inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
in universum, ὅλως, καθόλου.
invocatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
invoco, ἐπικαλέω, ῶ, ἐπιβοάομαι, ῶμαι.
invoco Deum, ut meas preces audiat, θεοκλυτέω, ῶ. Dei invocatio, θεοκλύτησις, εως, ἡ.
involo, ἐφίπταμαι.
involucris verborum tecta oratio, αἴνιγμα, ατος, τό.
involucrum, ἔλυμα, ατος, τὸ, ἐνείλημα, ατος, τό.
involvere aliquem calamitatibus, συμφοραῖς περιβάλλειν τινα.
involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
involuntarie, ἀπροαιρέτως, ἀθελήτως, ἀκουσίως.
involuntarius, ἀπροαίρετος, ου, ὁ, ἀκούσιος, ου, ὁ, & ἀεκούσιος, ου, ὁ.
involvo, ἐπικυλινδέω, ῶ, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus, περιειλέω, ῶ.
involutio, εἴλιγμα, ατος, τὸ, & ἔλιγμα, ατος, τὸ, ἐνείλημα, ατος, τό, ἐνείλημα, ατος, τό.
involutus, ἐγκεκορδυλημένος, ου, ὁ.
inurbane, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
inurbanitas, ἀγροικία, ας, ἡ.
inurbanus, ἄγροικος, ου, ὁ, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
inusitate, ἀσυνήθως, ἀχρήστως, ἀήθως.
inusitatus, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀήθης, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀσυνήθης, έος, ὁ καὶ ἡ.
inustus, ἔγκαυτος, ου, ὁ.
inutilem reddo, καταργέω, ῶ, ἀχρειόω, ῶ.
inutilis, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀνωφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀχρεῖος, ου, ὁ.
inutilitas, ἀχρηστία, ας, ἡ, ἀσύμφορον, ου, τό.
inutiliter, ἀλυσιτελῶς, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως, ἀχρείως, & ἀχρείως, ἀνωφελῶς.
invulnerabilis, ἀδιάτρητος, ου, ὁ, ἄτρωτος, ου, ὁ.
invulneratus, ἄτρωτος, ου, ὁ.

J O.

io, ἰώ, ἰού.
jocatio, γελωτισμός, οῦ, ὁ.
jocator, γελωτιστής, οῦ, ὁ.
joci, ἴψια, ων, τά.
jocis me oblecto, ἀθύρομαι, ομαι, & interdum ἰψιάομαι, ῶμαι.
joco, ἐν παιδιᾷ, χωρὶς σπουδῆς.
joco ne, an serio, παίζων, ἢ σπουδάζων.
jocor, παίζω, προσπαίζω τινί. cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
jocosus, εὐτράπελος, ου, ὁ, παιγνιώδης, εος, ὁ.
jocularis, παιγνιώδης, εος, ὁ.
localiter, παιγνιωδῶς.
jocus, παιδιά, ᾶς, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, παίγνιον, ου, τὸ, γελοῖον, ου, τό.
jonia, ἰωνίς, ίδος, ἡ, ἰωνία, ας, ἡ.
jonice, ἰωνικῶς, ἰαστί.
jonicus, ἰωνικός, οῦ, ὁ, ἰακός, οῦ, ὁ.

I P.

ipse, ipsemet, αὐτός, οῦ.
ipsissimus, αὐτότατος, ου.

I R.

ira, ὀργή, ῆς, ἡ, κότος, ου, ὁ, θυμός, οῦ, ὁ, μῆνις, ιος, ἡ, χόλος, ου, τό.
ira accensus, περίθυμος, ου, ὁ, ἐμμανής, ἐοτ, ὁ, περιοργής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ira percitus sum, περιθύμως ἔχω, ὀργίζομαι, παροργίζομαι.
ira vacuus, ἀμήνιτος, ου, ὁ, & ἡ.
sine ira, ἀμηνίτως, ἀοργήτως.
iram abjicere, παύσασθαι τῆς ὀργῆς, καταλύειν τὴν ὀργήν, τὸν θυμὸν πραΰνειν, ἀνακόπτεσθαι τῆς ὀργῆς.
iram movere, ὀργὴν ἐμποιεῖν, εἰς ὀργὴν καταστῆσαι, ὀργὴν ἐγείρειν, ὀργὴν ἀνάπτειν.
iram accendere, ὀργίζειν τινά.
item cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
iram concoquere, καταπέσσω τὴν ὀργήν.
iram deponere, ἀπομηνίω, μεθίημι χόλον, Homerus.
iram satiare, ἀποπιμπλάναι θυμόν.
ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
iracunde, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
iracundia, ὀργιλότης, ητος, ἡ, ὀργή, ῆς, ἡ.
iracundus, ὀργίλος, ου, ὁ, ἀκρόχολος, ου, ὁ.
irasci alicui, δι' ὀργῆς ἔχειν τινά.
irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.

irate, ὀργίλως, ἐπικότως, χαλεπῶς.
non iratus, ἀμήνιτος, ου, ὁ.
iratus, ὀργισθεὶς, ἔντος, ὁ, θυμούμενος, ου, ὁ.
iris, ἴρις, ιδος, ἡ, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
ironia, εἰρωνεία, ας, ἡ.
ironia utor, εἰρωνεύομαι.
ironice, εἰρωνικῶς.
irradio, ἀπαυγάζω, ῶ.
irrationabilis, ἄλογος, ου, ὁ, ἀλόγιστος, ου, ὁ.
irrationabilitas, ἀλογία, ας, ἡ, ἀλογιστία, ας, ἡ.
irreconciliabilis, ἀκατάλλακτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄσπονδος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως.
irreligiositas, ἀσέβεια, ας, ἡ.
irreligiosus, ἀσεβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ.
irrepo, ὑποδύομαι, παρεισδύομαι.
irreprehensibilis, ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἄμεμπτος, ου, ὁ.
irreprehensus, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἄμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, ἀμώμητος, ου, ὁ, ἀνύποπτος, ου, ὁ, ἀψεγὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
irrequiete, ἀκαταπαύστως, ἀπαύστως.
irrequietus, ἄπαυστος, ου, ὁ, ἀκάματος, ου, ὁ.
irretio, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
irretitus, περιπλακεὶς, έντος, ὁ.
irreverenter, ἀναιδῶς, ἀτίμως.
irreverentia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ.
irrevocabilis, ἀμετάστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀμετάκλητος, ου, ὁ.
irrideo, καταγελάω τινὸς & τινὶ, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
irridere aliquem, veluti stultum, ἐκκώπτειν τινὰ εἰς τὴν ἄνοιαν.
irrigatio, ἄρδευσις, εως, ἡ, ἄρδευμα, τος, τό.
irrigo, ἀρδεύω, βρέχω, διαίνω.
irriguus, πίδακώδης, εος, ὁ, πιδακώδης εος, ὁ, ἡ, διάῤῥυτος, ου, ὁ, κατάῤῥυτος, ου, ὁ.
irrisor, χλευαστὴς, ῦ, ὁ, μῶκος, ου, ὁ.
irrisus, & irrisio, χλεύασμα, ας, ἡ, χλευασμὸς, ῦ, ὁ, διασυρμὸς, ῦ, ὁ, καταγέλως, ωτος, ὁ.
irritamentum, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, παροξυσμὸς, ῦ, ὁ.
irritatio, παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, ἐρεθισμὸς, ῦ, ὁ.
irritatus, ἐρεθισθεὶς, έντος, ὁ, παροξυνθεὶς, έντος, ὁ.
irrite, ἀκύρως.
irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τὰς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρεθίζω, ἐρεθίζω.
irritum facio, ἀκυρόω τι.
irritus, ἄθετος, ου, ὁ, ἄκυρος, ου, ὁ, ἄπρακτος, ου, ὁ.
irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ὁρμάω, ῶ.
irruptio, εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ.
irruptionem facere, προσβάλλω τινί.

I S.

is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
islac, ἐκεῖσε τῇ ὁδῷ.
iste, οὗτος, ὅδε.
isthmus, ἰσθμὸς, ῦ, ὁ.
istic, adv. αὐτόθι, τῇδε, αὐτόθι.
istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
istiusmodi, τοιοῦτος, ου, ὁ, τοῖος, ου, ὁ.
istorsum, ἐπὶ τόδε τὸ μέρος.
istuc, ἐκεῖσε.

I T.

ita, adv. οὕτως, οὑτωσὶ, ναὶ, πάνυγε.
quæ cum ita sint, τούτων ἐν οὕτως ἐχόντων, τούτων οὕτως ἐχόντων, τούτων τοιούτων ὄντων. τούτων δ' ἐχόντων.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς εἰπεῖν.
itane vero, ἄρα, ἄρα γε.
ita demum, οὕτω παντελῶς.
ita ut, οὕτως, ὡς, vel ὥστε.
italus, ἰταλιώτης, ου, ὁ. Herodiadus.
itane, οὐκ ἄρα γε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
itaque, οὖν, ἄρα, τοιγαρ, τοιγαροῦν.
non itaque, οὔκουν.
item, ὡσαύτως, ὁμοίως.
iter, πορεία, ας, ἡ, ὁδὸς, ῦ, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.
iter unius diei, ἡμερησία ὁδός.
iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι τοῖς ποσίν.
iteratio, ἐπανάληψις, εως, ἡ.
iteratus, διπλοῦς, ου, ὁ.
item, δευτερόω, ῶ, ἐπαναλαμβάνω.
iterum, αὖθις, αὖ, πάλιν.
iterum atque iterum, αὖθις καὶ αὖθις;
itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
itinerarium, ὁδοιπορικὸν, ῦ, τό.

J U.

juba, λόφος, ου, ὁ, χαίτη, ης, ἡ, χαίτωμα, ατος, τό, χαῖτα, ης, ἡ.
jubar, σέλας, ατος, τό.
jubatus, χαιτήεις, εντος, ὁ, & χαιτάεις, εντος, ὁ.
jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τι, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
jubeo salvere, ἀσπάζομαί τινα.
jubeo valere, προσαγορεύω χαίρειν, ἐῶ χαίρειν, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν φράζω.
jubilo, ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, ἀλαλάζω.
jubilum, ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, ἀλαλαγμὸς, ῦ, ὁ.
jucunde, ἡδέως, ἡδίστως.
jucundissime, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
jucundissimus, ἥδιστος, ου, ὁ, τερπνότατος, ου, ὁ, ποθεινότατος, ου, ὁ, χαριέστατος, ου, ὁ.
jucunditas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
jucunditate afficio, ἥδω. ἥδομαι, voluptate afficior.
jucunditatem affero, γανόω, ῶ, γανάω, ῶ, ἡδύσματα ποιέω.
jucundor, ἡδύνομαι.
jucundus, ἡδὺς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἄλυπος, ου, ὁ, τερπνὸς, ῦ, ὁ.
judex, κριτὴς, ῦ, ὁ, δικαστὴς, ῦ, ὁ.
judicatio, κρίσις, εως, ἡ.
judicatu difficilis, δύσκριτος, ου, ὁ, δυσκρίνητος, ου, ὁ.
judicatu facilis, εὔκριτος, ου, ὁ.
judicialis, δικαστικὸς, ῦ, ὁ, κριτικὸς, ῦ, ὁ.
judiciarius, δικανικὸς, ῦ, ὁ, δικαστικὸς, ῦ, ὁ.
judicio contendo, διαδικάζομαι, ἀγωνίζομαι, ἐνδικάζομαι, εἰς δίκην καθίσταμαι, ἄγω εἰς τὸ δικαστήριον.
judicio persequor, arcesso, διώκω, cum genitivo rei.
judicio vincere, τὴν δίκην αἱρῶ, νικῶ τὸν ἀντίδικον.
judicio vinci, ἁλίσκεσθαι τὴν γραφὴν, κρίσιν ἀποφυγεῖν.
meo quidem judicio, κατ' ἐμὴν γνώμην.
judicium subire, ὑπέχω δίκην.
in judicium vocor, καλοῦμαι, ἐγκαλέομαι, οῦμαι, προσκαλέομαι, οῦμαι.
judicium rectum ferre, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, τὴν δικαίαν ψῆφον ἐνεγκεῖν, τὰ δίκαια, καὶ ἀληθῆ κρίνειν.
judicium, δίκη, ης, ἡ, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, ατος, τό, pro opinione, ἀξίωσις, εως, ἡ.
judico, κρίνω τινὰ, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
jugales, ζύγιοι ἵπποι, equi.
jugerum, πλέθρον, ου, τό, πλέθρον, ου, τό.
jupiter, διόσκουρος, διόσκουροι, ἀδικαλύπτης, ἀλεξητὴρ, ἀλέξητος, λιτοφὶς, λιτήριος, ἀποποιός.
juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex jugo montis, κατὰ κορυφῆς.
jugulatio, σφαγὴ, ῆς, ἡ, σφαγὴ, ῆς, ἡ.
jugulator, σφαγεὺς, έως, ὁ, ἐπισφαγεὺς, έως, ὁ.
jugulatus, λαιμότμητος, ου, ὁ.
jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
jugulum, δειρὴ, ῆς, ἡ, αὐχὴν, ένος, ὁ.
jugum, ζυγὸς, ῦ, ὁ, ζυγὸν, ῦ, τό. montis, κορυφὴ, ῆς, ἡ, λόφος, ου, ὁ.
sub jugum ducere, ὑπάγειν ζυγῷ. ἄγειν ὑπὸ ζυγὸν, ὑπάγειν ζυγὸν ἵππους, jugo subdere equos, Homerus.
jugum equorum, par equorum, vel boum, συνωρὶς, ίδος, ἡ, & ξυνωρὶς, ίδος, ἡ, βοοζύγιον, ου, τό.
jugum non expertus, ἄζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, ἀζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄζυγος, ου, ὁ.
jugum montis, δειρὰς, άδος, ἡ, δειρὰς, άδος, ἡ, ὄρους ἄκρα.
jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
jumentum, κτῆνος, εος, τὸ, ὑποζύγιον, ου, τό.
junctum, σχοινὼν, ῶνος, ὁ.
junceus, σχοινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
juncosus, σχοινώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
junctim, ζευγηδὸν, κατὰ συμπλοκήν.
junctura, ζεῦξις, εως, ἡ, σύνθεσις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
jungere dextram, δεξιοῦσθαι.
juncus, σχοῖνος, ου, ὁ.
jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
junior, νεώτερος, ου, ὁ.
juniperus, ἡ κέδρος, ου, ἡ.
junius, σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, ἑκτος, ου, ὁ.
juno, ἥρα, ας, ἡ.
jupiter, ζεὺς, ὁ, τῷ διῒ, κρονίων, ωνος, ὁ.
jura violare, θέμιστας πατεῖν.
jura reddere, δικασπολεῖν θεμιστεύειν.
juramenti exactio, ὁρκισμὸς, ῦ, ὁ.
juramenti utrinque præstatio, ἀμφωμοσία, ας, ἡ.
juramento adstringere populum, ἐξορκοῦν λαβεῖν τὸν δῆμον.
juramento interposito, ἐνόρκως, ὀμωμότως.
juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
juramentum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
jurare in aliquem, seu per aliquem, ὀμνύειν κατά τινα, vel εἰς τινα.
jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
de jure suo decedere, cedere juri suo, ὑφιέναι τοῦ ἑαυτοῦ δικαίου.
jurejurando adstringere, προσάγειν τὸν ὅρκον, ἐγκαταλαμβάνειν ὅρκοις, ὁρκίζω, ὁρκόω.
jurejurando cavere ab aliquo, ὅρκον αἰτεῖν.
jurejurando obstrictum esse, ἐνδεδέσθαι ὁρκίοις.
jurejurando confirmo, διόμνυμι, διόμνυμαι, διαπιστοῦμαι.
jurejurando obstrictus, ἔνορκος, ου, ὁ.
jurgiosus, φιλόνεικος, ου, ὁ, ἐριστικὸς, ῦ, ὁ.
jurgium, φιλονεικία, ας, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τό, λοιδορία, ας, ἡ.
jurgo, λογομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
juridicus, δικαστὴς, ῦ, ὁ.
jurisconsultus, νόμιμος, ου, ὁ, συμβουλευτὸς, ῦ, ὁ.
jurisdictio, δικαιολογία, ας, ἡ.
juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
jurisperitus, δικανικὸς, ῦ, ὁ, νομικὸς, ῦ, ὁ.
jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
juris quæstio, δικαίωμα, ατος, τό.
juris summi exactor, ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ.
juris sui qui est, αὐτόνομος, ου, ὁ, αὐτεξούσιος, ου, ὁ. αὐτοκρατὴς, έος, ὁ.
juro, ὄμνυμι, & ὀμνύω.
jurulentus, ζωμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
jus, pro liquore, ζωμὸς, ῦ, ὁ.
jus, δίκη, ης, ἡ, δίκαιον, ου, τό, θέμις, ιδος, ἡ, pro potestate, ἐξουσία, ας, ἡ.
in jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινι, & τινα.
jus dico, δικάζω, θεμιστεύω.
jus suum obtinere, τὸ ἴσον ἔχειν.
contra jus & æquum, ἀδίκως, παρὰ δίκην.
jus summum, ἀκριβοδίκαιον, ου, τό, ἀκριβοδικαιότερον, ου, τό.
jusculum, ζωμίδιον, ου, τό.
jusjurandum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
jusjurandum deferre, προσάγειν ὅρκον.
jusjurandum exigere, τὸν ὅρκον ἀπολαμβάνειν.
jusjurandum interpono, ἐπόμνυμι, ἐπόμνυμαι, & ἐνορκίζω.
jussio, ἐπίταγμα, τό.
jussum, ἐπίταξις, εως, ἡ, πρόσταγμα, ατος, τό.
justa, exequiæ, ἐντάφια, τά.
justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
juste, δικαίως.
juste ago, δικαιοπραγέω, ῶ, δίκαιόν ἐστι.
justi amans, φιλοδίκαιος, ου, ὁ.
justificatio, δικαίωσις, εως, ἡ, καθαίρεσις, εως ἡ.
justifico, δικαιόω, ῶ.
justissimus, ὁσιώτατος, ου, ὁ.
justitia, δικαιοσύνη, ης, ἡ.
justitium, ἀπραγία, ας, ἡ.
justus supra modum, ὑπερδίκαιος, ου, ὁ.
juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
juvenca, δάμαλις, εως, ἡ, πόρτις, ιος, ἡ.
juvencula, juvenculus, νεᾶνις, ας, ἡ, νεώτερος, ου, ὁ.
juvencus, μόσχος, ου, ὁ, πόρταξ, ακος, ἡ.
juvenesco, ἀκμάζω.
juvenilia facio, νεάζω.
juvenilis ætas, νεάζον, ου, τὸ, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, in ætate florens, ἐν ἡλικίᾳ γεγονώς.
juvenilis, νεανικὸς, ῦ, ὁ, μειρακιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
juveniliter glorior, κατανεανιεύομαι.
juveniliter ago, νεανιεύομαι.
juvenis, νέος, ου, ὁ, νεανίσκος, ου, ὁ, κοῦρος, ου, ὁ, νεανίας, ου, ὁ, ἠΐθεος, ου, ὁ, αἰζηός, ου, ὁ.
juvenis sum, νεανιεύω, & νεανίζω.
juventus, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
juventus, juvenum multitudo, νεολαία, ας, ἡ, νεότης, ητος, ἡ.
juvo, ὠφελέω τινὰ, & τινι, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adversus hostes.
juxta, παρὰ, ἀμφὶ, περὶ, cum dat. adverb. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.
juxta secundum, κατὰ, cum accusativo.

K A.

KAlendæ, αἱ καλάνδαι, Plut. νουμηνία, ας, ἡ.
Kalendarium, καλενδάριον, ου, τό,

image
not
available

laqueatus, laqueis irretitus, ἐμβροχισθεὶς, ἐντος, ὁ, ἔμβροχος, ου, ὁ.
laqueis implico, ἀναβροχίζω.
laqueo mortem sibi consciscere, ἀπάγχεσθαι.
laqueo interimo, ἀπάγχω.
laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀπέρρηξε.
laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
laqueus, παγὶς, ίδος, ἡ, πέδη, ης, ἡ, βρόχος, ου, ὁ.
laqueus, quo aves capiuntur, ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ.
lar, focus, ἑστία, ας, ἡ.
lardum, χοιρεία σὰρξ. τὸ ἐπινώτιον.
lare excipio, ἑστιάω, ῶ.
sine lare qui est, ἀνέστιος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
lares, ἐφέστιοι θεοί. δαίμονες, οἱ.
large, δαψιλῶς.
largior, δωρέομαι σὺν ἵππον, equum, χαρίζομαι.
largiri populariter, φιλοτιμέομαι.
largiter, ἅλις, & ἄλις, ἀφθόνως.
largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, εως, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ.
largitione corrumpere, δεκάζειν, δωροδοκεῖν, καταδωροδοκέω.
largitor, δοτὴρ, ῆρος, ὁ, δωτὴρ, ῆρος, ὁ, δότης, ου, ὁ, & δώτης, ου, ὁ, & Poetice δωτὴρ, ῆρος, ὁ, & δώτωρ, ορος, ὁ. Odyss. θ.
largus, λαμπρὸς, ᾶ, ὸν, δαψιλὴς, ὴς, ὁ, πολύδωρος, ου, ὁ.
latix, λιβὰς, ἀδος, ἡ.
larva, μορμὼ, όος, οῦς, ἡ, μορμὼν, ῶνος, ὁ, προσωπεῖον, ου, τὸ, προσώπιον, ου, τὸ, & προσωπὶς, ίδος, ἡ.
larvæ, μορμῶνες, οἱ, μορμολύκεια, τά.
larvatus, μορμολυκείοις ἐνδεδυμένος.
lasanum, olla, λάσανον, ου, τὸ, χυτρίνους, οδος, ὁ.
lascivia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, λαγνεία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ.
lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ῶ, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
lascivus, ἀσελγὴς, έος, ἀκόλαστος, ου, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, ἀκρατὴς, έος, ὁ, μάχλος, ου, ὁ, πορνικὸς, οῦ, ὁ.
lassatus, κοπωθεὶς, έντος, ὁ καὶ ἡ, ἄκοπος, ου, ὁ, κατάκοπος, ου, ὁ, κεκμηκὼς, ότος, ὁ.
lassesco, κάμνω.
lassitudo, κόπος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ.
lasso fatigo, κοπόω, ῶ, κατακοπόω, ῶ.
lassus, κεκμηκὼς, ότος, ὁ, κοπωθεὶς, έντος, ὁ, κατάκοπος, ου, ὁ.
late, πλατέως, εὐρέως.
latebra, καταφύγιον, ου, τὸ, φωλεὸς, οῦ, ὁ.
latebrosus, φωλεώδης, εος, ὁ, λαθραῖος, ου, ὁ.
latens, ἄδηλος, ου, ὁ, κρυπτὸς, οῦ, ὁ.
latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
later, πλίνθος, ου, ἡ.
lateralis, πλευρίτης, ου, ὁ.
laterculus, πλινθίον, ου, τό.
latere in insidiis, λοχᾶσθαι, ἐλλοχᾶν, πτήσσειν.
a latere, πλευρόθεν, ἐκ τῶ πλευρῶ.
laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
lateribus bonis præditus, εὐπλευρος, ου, ὁ.
lateritius, πλίνθινος, ου, ὁ.
laterna, λυχνοῦχος, ου, ὁ, δίοπτρον, ου, τό.
hoc me latet, ἀπολείπομαι τούτου. ἐμὲ τοῦτο διαλανθάνει.
latex, νᾶμα, ατος, τὸ, ῥεῖθρον, ου, τό.
latibula ferarum, φωλεά, ῶν, τά. φωλεοὶ, ῶν, οἱ, φωλεώδη, ου, τό.
latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ, χηραμὸς, οῦ, ὁ.
laticlavium, πλατύσημον, ου, τό.
latifundium, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
latine, λατινιστὶ, ῥωμαϊστί.
latinus, λατῖνος, ου, ὁ, ῥωμαϊκὸς, οῦ, ὁ.
latito, φωλεύω.
latito domi, οἰκουρέω, ῶ.
in latitudinem extendere, εὐρύνω, ἀπευρύνω, διευρύνω, κατευρύνω.
latitudo, εὖρος, εος, τὸ. πλάτος, εος, τὸ, πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, εὐρύτης, ητος, ἡ.
latumia seu latomia, λατόμιον, ου, τὸ, & λατομία, ας, ἡ.
latrator, θωΰκτωρ, ορος, ὁ.
latratum edo, ὑλάκτω, ὑλακτῶ.
latratus, us, ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, ὑλακὴ, ῆς, ἡ.
latrina, ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, ἀπόπατος, ου, ὁ, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
latro, as, ὑλακτέω τινὰ, in aliquem, βαΰζω.
latro, onis, λῃστὴς, οῦ, ὁ, κλέπτης, ου, ὁ.
latrociniis infesto, λῃστεύω.
latrocinium, λῃστεία, ας, ἡ.
latrocinor, λῃστεύω, λῃστρικεύομαι.
latrunculus, λῃστάριον, ου, τό.
latus, lateris, πλευρὸν, οῦ, τὸ, πλευρὰ, ᾶς, ἡ.
ad latus incedo, παραπορεύομαι.
latus, a, um, πλατὺς, έος, ὁ εὐρὺς, έος, ὁ, εὐρύχωρος, ου, ὁ.

lavacrum, λουτρὸν, οῦ, τὸ, κολυμβήθρα, ας, ἡ.
lavatio, λοῦσις, εως, ἡ, λουτρὸν, οῦ, τό.
laudabilis, αἰνετὸς, οῦ, ὁ, ἐπαινετὸς, οῦ, ὁ, ἀξιέπαινος, ου, ὁ.
laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
laudandus, ἐπαινετέος, ου, ὁ.
laudare pro dignitate, ἐπαινεῖν κατ' ἀξίαν, ἐπαινεῖν, ἐγκωμιάζειν.
laudatio, αἴνεσις, εως, ἡ, ἐγκώμιον, ου, τό.
laudator, ἐπαινέτης, ου, ὁ, ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ.
laudatorie, ἐγκωμιαστικῶς.
laudatorius, ἐγκωμιαστικὸς, οῦ, ὁ, ἐπαινετικὸς, οῦ, ὁ.
laudatus, ἐπαινετὸς, ου, ὁ, κατὰ φερόμενος, ου, ὁ, ἀλίκλυτος, ου, ὁ.
laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ου, ὁ, ἀξιοχρεὼς, ῶος, ὁ, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
laudi ducere, ἐν μέρει ἐπαίνου ἡγεῖσθαι.
laudibus extollere, ἐγκωμιάζειν, ἀνεγκωμιάζειν.
laudo, αἰνέω σε, ἀλγύνω τὸ ἀγαθὸν ἄνδρα, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
laudo valde, καταινέω λίαν, ὑπερφρονέω, ῶ, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι.
lavo, abluo, λούω, de corpore: νίπτω, de manibus: πλύνω, de vestibus.
lavor, βαπτίζομαι, λούομαι, νίπτομαι, βαπτίζομαι, πλύνομαι, ὑδραίνομαι.
lavor calida, θερμολουτέω, ῶ, θερμολουτρέω, ῶ.
lavor frigida, ψυχρολουτέω, ῶ.
laurea, δαφνὶς, ίδος, ἡ, δάφνιον φύλλον.
laureatus, δαφνηφόρος, ου, ὁ.
laureati, δαφνηφόροι, οἱ.
lauretum, δαφνὼν, ῶνος, ὁ.
laurus, δάφνη, ης, ἡ.
laus, ἔπαινος, ου, ὁ, ἐγκώμιον, ου, τὸ, εὐφημία, ας, ἡ.
laute, λαμπρῶς.
laute accipio, εὐωχέω, ῶ, πολυτελέω, ῶ.
laute vestitus, εὐχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, εὐείμων, ονος, ὁ.
laute vivo, τρυφάω, ῶ.
lautitia, πολυτέλεια, ας, ἡ, δαψίλεια, ας, ἡ.
lautus, δαψιλὴς, έος, ὁ, μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ.
laxamentum, ἄνεσις, εως, ἡ.
laxatis habenis, ἐνδεδομένως.
laxatus, ἀνειμένος, ου, ὁ, χάλαστος, ου, ὁ, χαλαρὸς, οῦ, ὁ.
laxe, χαλαρῶς.
laxo, χαλάω, ῶ, χαλάω δεσμοὺς, vincula, ἀνίημι.
laxus, χαῦνος, ου, ὁ, χαλαρὸς, οῦ, ὁ, pro amplo, εὐρὺς, έος, ὁ.

L E.

lea, & leæna, λέαινα, ης, ἡ.
lebes, λέβης, ητος, ὁ, θερμαντήριον, ου, τό.
lectica, φορεῖον, ου, τὸ, κλίνη, ης, ἡ.
lectica gestari, διφροφορεῖσθαι.
lecticarius, κλινοφόρος, ου, ὁ.
lectio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ.
lectito, ἀναγιγνώσκω.
lecto affixus, κλινήρης, εος, ὁ καὶ ἡ.
e lecto, εὐνῆθεν, εὐνῆφι.
lector, ἀναγνώστης, ου, ὁ.
lectorium, ἀναγνωστήριον, ου, τό.
lectulus, κλινίδιον, ου, τὸ, κλινάριον, ου, τό.
lectulus discubitorius, στιβάδιον, ου, τό.
lectus, κλίνη, ης, ἡ, εὐνὴ, ῆς, ἡ, κοίτη, ης, ἡ, κράββατος, ου, ὁ.
lecythus, λήκυθος, ου, ὁ, ὄλπη, ης, ἡ, & ὀλπὶς, ίδος, ἡ.
legalis, νόμιμος, ου, ὁ.
legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
legatio, πρεσβεία, ας, ἡ, πρέσβευμα, ατος, τό.
legatio publica, ἐξεσίη, ης, ἡ. Homerus.
legatione fungi, πρεσβεύειν πρός, τινα.
legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
legatus, πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ.
legatus venio, πρεσβεύομαι.
[le]gatus vicarius, imperator, πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ.
legatos mitto, πρεσβεύομαι, ἀποπρεσβεύομαι.
legatos de pace mitto, διαπρεσβεύομαι.
ea lege, ἐπὶ τῷ νόμῳ. ea lege, ut, ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε, sequente infinitivo. ea lege, si, ἐπὶ τούτῳ, εἰ ἄν, seq. conjunct.
lege carens, ἄνομος, ου, ὁ.
lege sancio, νομίζω.
sine lege vivens, ἀνομοθέτητος, ου, ὁ.
legem accipere, νομοθετεῖσθαι.
rogare legem, εἰσφέρειν νόμον. νόμον εἰσφέρειν.
legem ferre, νόμον θεῖναι.
legem abrogare, ἀναιρεῖν τὸν νόμον.
leges divinæ, θεῶν θεσμοί, & θεῖοι θεσμοί.
contra leges, παρανόμως.
leges violare, παρανομεῖν, παραβαίνειν, & παραλύειν τοὺς νόμους.

leges latæ, νόμοι κείμενοι.
leges servare, τοὺς νόμους ἐμπεδόω.
legibus solutus, ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ.
legibus suis vivere, αὐτονομεῖσθαι.
legio, τάγμα, ατος, τὸ, λεγεών, ῶνος, ὁ.
legis doctor, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
legis peritus, νομικὸς, οῦ, ὁ, νομομαθὴς, έος, ὁ, νομικὸς, οῦ, ὁ.
ex legis præscripto, νομικῶς, νομίμως, ἐκ τοῦ νόμου.
legislator, νομοθέτης, ου, ὁ.
legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
legitime natus, γνήσιος, ου, ὁ, ἰθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
legitimus, νόμιμος, ου, ὁ, νομικὸς, οῦ, ὁ, ἔνθεσμος, ου, ὁ.
lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
lego, λέγω, ἀναγινώσκω, colligo, συλλέγω. pro præternavigare, παραλέγεσθαι. pro surripere, κλέπτω.
lego flores, ἀνθολογέω, ῶ, & ἀνθολογέομαι, οῦμαι.
lego, eligo, ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι.
legum contrarietas, ἀντινομία, ας, ἡ.
legum custos, νομοφύλαξ, ακος, ὁ.
legum violator, λυσίνομος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
legumen, ὄσπριον, ου, τὸ, χέδροψ, οπος, ὁ, φακὸς, οῦ, ὁ.
lembus, ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, ἐφόλκιον, ου, τὸ, λέμβος, ου, ὁ.
lemniscus, λημνίσκος, ου, ὁ.
lemures, οἱ μορμῶνες, τὰ μορμολύκεια.
lena, μαστροπὸς, οῦ, ἡ, προαγωγὸς, οῦ, ἡ.
lenimentum, κήλησις, εως, ἡ, πράϋνσις, εως, ἡ, μείλιγμα, ατος, τὸ, θελκτήριον, ου, τό.
lenio, πραΰνω, ἠπιόω, ῶ, ἀκέω, ῶ.
leniri qui potest, μαλακτὸς, οῦ, ὁ.
leniri qui non potest, ἀμείλικτος, ου, ὁ.
lenis, προσηνὴς, έος, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ, μείλιχος, ου, ὁ, λεῖος, ου, ὁ, ἄοργος, ὁ.
lenitas, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἠπιότης, ητος, ἡ, πραΰτης, ητος, ἡ.
leniter, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
leniter, leviter, ἦκα, ἁπαλῶς, ἠρέμα, ἡσυχῆ, ἀτρέμας.
leno, onis, μαστροπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, προαγωγὸς, οῦ, ὁ.
lenocinia verborum, θωπεία λόγου.
lenocinia coquorum, ποίκιλα, ων, τά.
lenocinium, μαστροπεία, ας, ἡ, pro illecebris, θέλγητρον, ου, τό.
lenocinor, μαστροπεύω, pro blandiri, κολακεύω, κολακεύω.
lens, lendis, furfures capitis, κόνις, ιος, ἡ.
lens, lentis, φακὸς, οῦ, ὁ, φακῆ, ῆς, ἡ.
lens [illegible], βολίον, βλιταί.
c[illegible] sine sila, πορευόμενος ἀπεχθάνεσθαι τοῖς [illegible], lente serere irritatores, & contemnentes.
lenticula, genus leguminis, φακῆ, ῆς, ἡ.
lenticula, macula faciei, φακὸς, ὁ.
lenticula, vasis genus, φακὸς, οῦ, ὁ, φακοειδὲς [illegible].
lent[illegible] nolus, φακώδης, εος, ὁ & ἡ.
lent[illegible], φακῶς, ου, ὁ.
lent[illegible], βραδύνω, οντος, ὁ καὶ ἡ, νωθὴς, ης, ἡ.
lentus glutinosus, γλίσχρος, ου, ὁ & ἡ, γλισχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἐγγλισχρος, ου, ὁ, ὁλίσχρος, ου, ὁ, ἰξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
lentus tardus, βραδύς, ου, ὁ, σχέδιος, ου, ὁ, χρόνιος, ου, ὁ, βραδὺς, έος, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, νωθρὸς, οῦ, ὁ.
lentus, flexibilis, λυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
leo, λέων, οντος, ὁ, λέων, & λῖς, Poetice. Dicitur etiam, θὴρ, ηρὸς, ὁ, per excellentiam.
leonem radere, id est rem difficilem aggredi, proverbium, λέοντα ξυρεῖν.
leoninus, λεόντειος, ου, ὁ λεοντώδης, εος, ὁ.
lepide, χαριέντως.
lepidus, καλλιεπὴς, έος, ὁ, εὐτράπελος, ου, ὁ, γλαφυρὸς, οῦ, ὁ, κομψὸς, οῦ, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ, αἱμύλος, ου, ὁ.
leporinus, λαγῷος, ου, ὁ.
lepos, & lepor, καλλιέπεια, ας, ἡ, εὐχάριτης, ητος, ἡ, αἱμυλία, ας, ἡ, ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ.
leporum venator, λαγοθήρας, ου, ὁ.
leporum venatio, λαγοθηρία, ας, ἡ.
lepra, λέπρα, ας, ἡ.
lepus, oris, λαγὼς, ὼ, ὁ, λαγωὸς, οῦ, ὁ.
lepusculus, λαγίδιον, ου, τό.
lessus, ejulatio funebris, θρῆνος.
lethale vulnus, ἕλκος, εος, καίριον, ου, τό.
lethalis, θανάσιμος, ου, ὁ, καίριος, ου, ὁ.

letha-

lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
lethargia, vel lethargus, λήθαργος, ου, ὁ, ληθαργία, ας, ἡ.
lethargicus, ληθαργικὸς, ῦ, ὁ.
lethifer, ὀχεναλὴς, έος, ὁ & ἡ, κηροτρέφος, ου, ὁ, φθαρτικὸς, ῦ, ὁ.
lethum, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, φόνος, ου, ὁ.
levare aliquem inopia, λύειν τὴν ἀπορίαν τινός.
levare parte laboris, κουφίζειν τινά.
levatio, levamen, ἀνακούφισις, εως, ἡ, κουφισμὸς, ῦ, ὁ, πράϋνσις, εως, ἡ, παραμυθία, ας, ἡ.
leves homines, ἀβέβαιοι, οἱ.
levipes, ἀελλόπους, οδος, ὁ.
levir, δαὴρ, έρος, ὁ.
levis, pondere carens, ἀβαρὴς, έος, ὁ & ἡ, ἀβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ.
levis, agilis, ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, ἀέρσιπος, ου, ὁ.
levis, inconstans, ἀβέβαιος, ου, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ, ἀσύστατος, ονος, ὁ & ἡ, μικρόψυχος, ονος, ὁ καὶ ἡ.
levis, futilis, vanus, κενὸς, ῦ, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ.
levitas, ἐλαφρότης, τητος, ἡ, ἐλαφρία, ας, ἡ, κουφότης, τητος, ἡ, ὀξύτης, τητος, ἡ, φαυλότης, τητος, ἡ.
levitas, inconstantia, vanitas, ματαιότης, ας, ἡ, ματαιότης, τητος, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ.
leviter, non graviter, ἐλαφρῶς, κούφως.
leviter, agiliter, ῥίμφα, ἐλαφρῶς.
leviter, aliquantum, paullulum, ἠρέμα, βραχέως, ἐπιπολαίως, ἠρέμα, ἀκροθιγῶς, λίγδην, ἐπιλίγδην, τυτθόν.
leviter, & perfunctorie agere, ἀφοσιοῦσθαι.
leviter, pro parum, ὀλίγον, ἐν ὀλίγῳ.
levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
lex, νόμος, ου, ὁ, θεσμὸς, ῦ, ὁ.
lex cavet claris verbis, νόμος διαγορεύει σαφῶς.

L I.

libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, ῆς, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
libamina fundo, σπένδω, χέομαι.
libellus, βιβλίον, ου, τό, βιβλίδιον, ου, τό.
libellus supplex, βιβλίον, ου, τό, ἱκετεία, ας, ἡ.
libens, ἄσμενος, ου, ὁ, ἑκὼν, όντος, ὁ.
libenter, ἀγαπητῶς, ἀσμένως, ἐθελήμως, ἐθελοντὶ, ἐθελοντηδὸν, ἐθελοντὶ, ἐθελουσίως, προθύμως, ἀγαπητικῶς.
non libenter, ἀπροθύμως.
libentissime, ἀσμενέστατα, ἡδιέστατα.
liber, cortex, λέμμα, ατος, τό, λέπος, ους, τό, λεπὸς, ῦ, ὁ, λέπισμα, ατος, τό, λεπὶς, ίδος, ἡ.
liber, codex, opus scriptum, βίβλος, ου, ἡ, βιβλίον, ου, τό, σύγγραμμα, ατος, τό, μίθολος, ου, ἡ.
liber, a, um, ἐλεύθερος, ου, ὁ, ἐλευθέριος, ου, ὁ, αὐτεξούσιος, ου, ὁ, αὐτόνομος, ου, ὁ, αὐτάρχης, ου, ὁ.
liber metu, ἐλεύθερος φόβου.
liber a tyrannis, ἐλεύθερος τυράννων.
libera dicendi ratio, παῤῥησία, ας, ἡ.
libera vox, ἐλευθέρα φωνή.
liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
liberali facie praeditus, τὴν ὄψιν ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ.
liberalis, ingenuus, ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
liberalis, munificus, ἀδάπανος, ου, ὁ, δαψιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄδωρος, ου, ὁ, φιλόδωρος, ου, ὁ, δωρηματικὸς, ῦ, ὁ, δωρητικὸς, οῦ, ὁ.
liberalitas, ingenuitas, ἐλευθεριότης, ητος, ἡ.
liberalitas, munificentia, φιλοδωρία, ας, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ.
liberaliter, ἐλευθερίως.
liberaliter dare, ἐπιδιδόναι.
liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
liberatio, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ, λύτρωσις, εως, ἡ.
liberator, ἐλευθερωτὴς, ῦ, ὁ, λυτρωτὴς, ῦ, ὁ.
liberatus, ἀφεθεὶς, έντος, ὁ, ἄφετος, ου ὁ, λυτρωθεὶς, έντος, ὁ, ἐξαιρεθεὶς, έντος, ὁ, περισωθεὶς, έντος, ὁ.
libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
libere dico, παῤῥησιάζομαι, ἐλευθεροστομέω, ῶ, κατεθρασυνόμην.
liberi, τὰ τέκνα, οἱ, παῖδες.
liberi carens, ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, ἄτεκνος, ου, ὁ.
liberis felix, εὔτεκνος, ου, ὁ.
libero, ἀπαλλάττω, λυτρόομαι, ἐλευθερόω τινά, ἀπολύω, περισώζω.
libero aliquem crimine, παραιτοῦμαί τινα τῆς μέμψεως.

liberorum educatio, παιδοτροφία, ας, ἡ.
liberorum multitudo, πολυπαιδία, ας, ἡ.
liberorum procreatio, παιδοποιΐα, ας, ἡ, τεκνοποιΐα, ας, ἡ.
liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιέω.
liberos educo, παιδοτροφέω, ῶ.
liberos multos habens, πολύπαις, αιδος, ὁ, πολύτεκνος, ου, ὁ.
liberos paucos habens, ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ, ὀλιγότεκνος, ου, ὁ.
liberos tollere, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
libertinus, ἀπελεύθερος, ου, ὁ.
libertas, ἐλευθερία, ας, ἡ.
libertas loquendi, παῤῥησία, ας, ἡ, ἐλευθεροστομία, ας, ἡ.
libertate dono, ἀπελευθερόω, ῶ, ἐλευθερόω, ῶ.
in libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
libertatis amans, φιλελεύθερος, ου, ὁ.
libertinus, ἀπελευθερικὸς, ῦ, ὁ.
libertus, ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἐξελεύθερος, ου, ὁ.
libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
libidinosus, ἀσελγὴς, έος, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, πόρνος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἐραστὴς, έος ὁ, μάχλος, ου, ὁ.
libido, ἐπιθυμία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, κατωφέρεια, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
libido, cupiditas vehemens, ἐπιθυμία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, ἐπιθυμία τιμωρίας, libido puniendi.
libitina, κηδεύματα, ατος, τό, τὰ νεκρὰ, τὰ ἐντάφια.
libitinarius, νεκροτὸς, ῦ, ὁ, ἐνταφιαστὴς, ῦ, ὁ.
libo, as, λείβω, σπένδω.
libra, ae, λίτρα, ας, ἡ, σταθμὸς, ῦ, ὁ, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
libra, signum coeleste, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
libraria, ae, βιβλιοπωλεῖον, ου, τό.
librarius, βιβλιογράφος, ου, ὁ, καλλιγράφος, ου, ὁ.
librator, σταθμώμενος, ου, ὁ, ζυγοστάτης, ου, ὁ.
libro, ταλαντεύω, ῶ, σταθμάομαι, ῶμαι.
librorum venditor, βιβλιοπώλης, ου, ὁ, βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ.
librorum scriptor, βιβλιογράφος, ου, ὁ.
librorum volutator, βιβλιακὸς, ῦ, ὁ.
libros legere, συνιέναι τὰς βίβλους.
librum revolvere, ἐξειλεῖν τὴν βίβλον.
libum, ψαιστὸν, ῦ, τό.
licenter, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
licentia, ἄνεσις, εως, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
licentiam permittere, ἀνίημι, cum accus.
licentiosus, πλημμελὴς, ου, ὁ.
liceor, ἀντωνέομαι, μαγγανεύω.
licet, fas est, θέμις ἐστί· ἔξεστι, ἔνεστι.
licet, conjunctio, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
liciatorium, ἀντίον, ου, τό.
licitatio, ἀντώνησις, εως, ἡ.
licite, θεμιτῶς.
licitor, ἀντωνέομαι, ῦμαι, πλειστηριάζω.
licitor plurimo, πλειστηριάζω.
licitus, θεμιτὸς, ῦ, ὁ, θεμιστὸς, ῦ, ὁ, θέμιτος, ου, ὁ, ἔνθεσμος, ου, ὁ.
licitum est, ἔξεστι, θέμις ἐστί.
licium, μίτος, ου, ὁ, ῥάμμα, ατος, τό.
lictor, ῥαβδοῦχος, ου, ὁ.
lien, enis, σπλὴν, ηνὸς, ὁ.
lienosus, σπληνικὸς, ῦ, ὁ, σπληνώδης, εος, ὁ.
ligamentum, σύνδεσμος, ου, ὁ, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
ligatio, δέσις, εως, ἡ, λίγωσις, εως, ἡ, ἀπολίγωσις, εως, ἡ.
ligator, πλέκτης, ῦ, ὁ.
ligatura, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
ligatus, καθαπτὸς, ῦ, ὁ, δετὸς, ῦ, ὁ.
lignaria ars, ὑλουργία, ας, ἡ.
lignarius faber, ὑλουργὸς, ῦ, ὁ, ξυλουργὸς, ῦ, ὁ, ὑλοεργὸς, ῦ, ὁ, δρυτόμος, ου, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
lignator, ξυλεὺς, έως, ὁ, ξυλοκόπος, ου, ὁ.
ligneus, δρύϊνος, ου, ὁ, δούρειος, ου, ὁ, ξύλινος, ου, ὁ, ξύλινος, ου, ὁ, ξυλικὸς, ῦ, ὁ, ξυλώδης, εος, ὁ, ἡ.
lignor, ξυλίζομαι, ξυλίζομαι.
lignum, ξύλον, ου, τό, κᾶλον, ου, τό, ὕλη, ης, ἡ.
ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
ligo, onis, δίκελλα, ης, ἡ, μάκελλα, ης, ἡ, σκαπάνη, ης, ἡ.
ligurio, λιχνεύω.
liguritio, λιχνεία, ας, ἡ, λίχνον, ου, τό.
liguritor, λαφύκτης, ου, ὁ, λαφύστης, ου, ὁ, προσοψολείχης, ου, ὁ, & κνισολοιχὸς, ῦ, ὁ, λίχνος, ου, ὁ, τένθης, ου, ὁ.
liliaceus, λείρινος, ου, ὁ.
lilietum, κρινὼν, ῶνος, ὁ.

lilium, κρίνον, ου, τό, λείριον, ου, τό, σοῦσον, ου, τό.
lima, ῥίνη, ης, ἡ.
limatura, ῥίνημα, ατος, τό, ῥίνισμα, ατος, τό.
limatus, κατεῤῥινημένος, ου, ὁ.
limax, κοχλίας, ου, ὁ.
limbus, κράσπεδον, ου, τό.
limen, βηλὸς, ῦ, ὁ, ὁ, οὐδὸς, ῦ, ὁ, βατὴρ, ῆρος, ὁ.
limen superius, superliminare, ὑπέρθυρον, ου, τό, & ὑπερθύριον, ου, τό.
limen inferius, subliminare, ὑπόθυρον, ου, τό, ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ.
limes, ἀτραπὸς, ῦ, ὁ, ὅρος, ου, ὁ, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ.
limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
limitatio, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
limites meos transilio, παρορίζω.
limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
limo, as, ῥινάω, ῶ, ἐκρινίζω, ὑποψάω, ῶ, pro expolio, κατακοσμέω, ῶ.
limosus, ἰλυώδης, εος, ὁ, ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
limpidus, ἀγλαὸς, ῦ, ὁ, διαυγὴς, έος, ὁ, διειδὴς, έος, ὁ, διειδόμενος, ου, ὁ, ἄθολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ, & ἡ.
limula, ῥίνιον, ου, τό.
limus, ἰλὺς, ύος, ὁ, πηλὸς, ῦ, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ.
limus, a, um, πλάγιος, ου, ὁ, παράβλωψ, ωπος, ὁ, καὶ ἡ, παραβλώψ, ου, ὁ, ἡ.
limus aspectus, ὑπόβλεψις, εως, ἡ, & ὑπόβλεμμα, ατος, τό, παρόρασις, εως, ἡ.
linamenta, quae vulneribus induuntur, λαμπάδες, αἱ, λαμπάδιον, ου, ὁ, μοτὸς, ῦ, ὁ, μοτάριον, ου, τό, καθετὴρ, ῆρος, ὁ.
linctus, us, λεῖγμα, ατος, τό, ἔκλειγμα, ατος, τό.
linea, γραμμὴ, ῆς, ἡ, πέρας, ατος, τό.
linea media, διάμετρος, ου, ἡ.
linea recta, εὐθεῖα γραμμή.
linea perpendicularis, κάθετος, ου, ἡ.
linea recta, adverbialiter, πρὸς ὀρθὰς, vel ὀρθὰς, subaudi γραμμὰς, vel γραμμάς.
recta linea progredi, εὐθυπορέω, κατ' εὐθεῖαν ἰέναι.
lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
lineamenta, γραμμαί αἱ, περιγραφαί, αἱ.
lineus, λίνεος, ου, ὁ, λινῆ, ῆς, ἡ, λίνεον, ου, τό.
lini textor, λινοϋφὸς, ου, ὁ.
lingo, λείχω.
lingua, γλῶσσα, ης, ἡ, γλῶττα, ης, ἡ, στόμα, ατος, τό, φωνὴ, ῆς, ἡ, διάλεκτος, ου, ἡ.
lingua effraenis, ἀχάλινος γλῶσσα.
cui lingua amputata est, γλωσσότμητος, ου, ὁ.
lingua, sermo unicuique genti peculiaris, γλῶσσα, ης, ἡ.
lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ὁμόφωνος, ου, ὁ.
lingua eadem utor, ὁμογλωττέω, ῶ.
lingua diversa utens, ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἑτερόγλωσσος, ου, ὁ.
linguae haesitantia, σκανδαλισμὸς, ῦ, ὁ, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, ψέλλισμα, ατος, τό, ψελλότης, ητος, ἡ.
linguae praecipitantia, προπέτεια, ας, ἡ.
linguam coerceo, γλωσσοκρατέω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
linguarum multarum peritus, πολύγλωσσος, ου, ὁ.
lingula, γλωσσάριον, ου, τό, γλωσσὶς, ίδος, ἡ.
linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
linquo, λείπω.
linquor animo, καταβολέω, ῶ, ἀψυχέω, ῶ, λειποψυχέω, ῶ, ἀποψύχω.
linteolum, ῥάκος, εος, τό, λῖτα, τά, ὀθόνη, ης, ἡ.
linter, σκάφη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ου, τό.
linteum, ὀθόνη, ης, ἡ, σινδὼν, όνος, ἡ.
linteus, λίνεος, ου, ὁ.
linum, λίνον, ου, τό.
lippio, λημάω, ῶ, γλαμάω, ῶ, & γλαμυάω, ῶ, ὀφθαλμιάω, ῶ.
lippitudo, λήμη, ης, ἡ, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
lippus, λημῶν, ῶντος, ὁ, γλαμῶν, ῶντος, ὁ, γλαμυρὸς, ῦ, ὁ.
liquabilis, τηκτὸς, ῦ, ὁ.
liquamen, χύλισμα, ατος, τό, χύλωσις, εως, ἡ.
liquatus, τακερὸς, ῦ, ὁ, τηκτὸς, ῦ, ὁ.
liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
liquefactio, τῆξις, εως, ἡ, τηκεδὼν, όνος, ἡ.
liquefactus, τακερὸς, ῦ, ὁ, τηκτὸς, ῦ, ὁ.
liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
liquet, σαφὲς, δῆλον, προφανές ἐστι.
liquide, ὑγρῶς.
liquido, φανερῶς, σαφῶς.
liquidus, ὑγρὸς, ῦ, ὁ, pro puro, καθαρὸς, ῦ, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ & ἡ.

liquo, τήκω, τηκεδόνω, ῶ, ἀνατήκω, κατατήκω, διατήκω, χωνεύω.
liquor, ὑγρότης, ητος, ἡ, ὑγρόν, ῦ, τό, χυλός, ῦ, ὁ.
lira, αὖλαξ, ακος, ἡ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
lis, litis, δίκη, ης, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, διαφορά, ας, ἡ, ἅμιλλα, ης, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό, κρίσις, εως, ἡ.
lis contestata, ἀντωμοσία δίκη.
litania, λιτανεία, ας, ἡ.
litatio, καλλιέρημα, ατος, τό.
non litatus, ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ.
litem componere, ὅρον λύειν, διαλύειν, παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς διαφορᾶς.
litem intendere alicui, ἀπάγω δίκην κατά τινος.
literæ, γράμμα, ατος, τό, φθόγγος, ου, ὁ.
literæ, epistola, γράμματα, ων, τά, ἐπιστολή, ῆς, ἡ.
literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
literæ mutæ, τὰ ἄφωνα γράμματα.
literarius ludus, παιδαγωγεῖον, ου, τό, γραμματεῖον, ου, τό, γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τό, ἀσκητήριον, ου, τό, παιδευτήριον, ου, τό, σχολεῖον, ου, τό.
literarum studiosus, φιλόλογος, ου, ὁ, φιλόμουσος, ου, ὁ.
literarum rudis, ἀμαθής, έος, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ.
literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
literas dare ad aliquem, ἐπιστέλλω τινί. ἐπιστέλλω ἐπιστολάς, vel γράμματα, ἐπιστολὰς διδόναι τινί, πρός τινα.
literas dare alicui perferendas, ἐπιστολὰς διδόναι τινί, ἀποκομίζειν.
literas perferre, διακομίζειν, & διακομίζειν ἐπιστολήν.
literas legere, ἐντυγχάνειν ἐπιγράμμασι.
literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
literati, οἱ πεπαιδευμένοι. οἱ ἐπὶ λόγοις ἀδόκιμοι.
literatus homo, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, ἐπὶ λόγοις ἀδόκιμος. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, ὁ περὶ φιλοσοφίαν ὤν, ὁ ἀμφὶ τοὺς λόγους. ὁ ἐν τοῖς λόγοις ἀεὶ διατρίβων.
literis humanioribus studens, φιλόμουσος, ου, ὁ.
literis mandare, συγγράφειν, seu εἰς συγγράμματα κατατίθεσθαι, ἀνατάσσω, & ἀνατάσσεσθαι, ἀναγράφειν.
literis vehementer incumbere, λογομανέω.
literula, γραμμάτιον, ου, τό.
litigator, ἐριστής, οῦ, ὁ φιλόνεικος, ου, ὁ.
litigiosus, ἐριστικός, ὁ, ὁ, ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ.
litigia multa moveo, πολυδικέω, ῶ.
litigo, ἀμφισβητέω, ῶ, διαφέρομαί τινι περὶ μισθοῦ, ob mercedem, ἐρίζω τινὶ περί τινος.
litium fugitans, ἀπράγμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
lito, καλλιερέω, ῶ, καλλιέρημα τελέω.
littoreus, αἰγιαλῖνος, ου, ὁ, αἰγιαλώδης, εος, ὁ, αἰγιαλίτης, ου, ὁ, παράλιος, ου, ὁ παραθαλάσσιος, ου, ὁ, ἄκτιος, ου, ὁ, ἐπάκτιος, ου, ὁ, παραλιώτης, ου, ὁ.
littus, ἀκτή, ῆς, ἡ, αἰγιαλός, ῦ, ὁ, θίς, θινός, ὁ, vel ἡ, λιμήν, ένος, ὁ.
littus curvum, περιηγὴς ἀκτή.
littus lego, παραλέγομαι.
litura, ἀλοιφή, ῆς, ἡ.
livesco, lividus fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
lividus, πελιδνός, ὁ, ὁ, πέλιος, ου, ὁ.
livor, πελίωμα, ατος, τό, μώλωψ, ωπος, ὁ.
livore suffundi, πελιοῦσθαι, πελιδνοῦσθαι, πελιδνοῦσθαι.
lixa, æ, σκευοφόρος, ου, ὁ, φορηγός, ου, ὁ.
lixivia, æ, & lixivium, κονία, ας, ἡ.
lixus, a, um, ἑφθός, ου, ὁ.

L O.

loca difficilia, δυσχωρία, ας, ἡ.
loca prærupta, κρημνοί, ων, τά.
localis, τοπικός, ῦ, ὁ, ἐντόπιος, ου, ὁ.
locatio, διαμίσθωσις, εως, ἡ, ἐργολαβία, ας, ἡ.
locatio operæ suæ, μισθαρνία, ας, ἡ.
locator, ἐργολάβος, ου, ὁ, ἐκδότης, ητος, ὁ.
loci amor, φιλοχωρία, ας, ἡ.
loci custos, χωροφύλαξ, ακος, ὁ.
loci dialectici, οἱ τόποι.
locis communibus amplifico, λογοθετίζω.
loco ejus, ἀντ᾽, cum genit. ἀντ᾽ αὐτοῦ.
quo loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
loco, pono, τίθημι, pro elocare, ἐκδίδωμι ἐπί τινι. interdum significat pretio utendum do, ἀπομισθόω.
loco fixo, προσβιβάζω, οἰκίζω.
loco, eloco, ἐκδίδωμι, ἀπομισθόω, μισθόω, ἐκμισθόω.
loco emotus, ἔκτοπος, ου, ὁ, ἐκτόπιος, ου, ὁ.
loco moveo, ἐκτοπίζω, ὠθέω, ῶ.
loco, vice, χάριν, ἐν χώρᾳ, ἐν χώρᾳ μισθοφόρου εἶναι, loco mercenarii esse.
loco sceleris duco, ἐν μέρει ἀδικήματος τίθημι.
secundo loco dico, δευτερολογέω, ῶ.
nullo in loco esse, nullo esse in numero, οὐδαμοῦ εἶναι μέρει.
locorum descriptio, τοπογραφία, ας, ἡ, χωρογραφία, ας, ἡ.
per locos communes, τοπικῶς.
loculus, γλωσσόκομον, ου, τό, λάρναξ, ακος, ὁ, θήκη, ης, ἡ.
locum describere, τοπογραφεῖν, χωρογραφεῖν.
locum dare, παραχωρέω, ῶ.
locuples, πολυκτήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, πλούσιος, ου, ὁ, εὔπορος, ου, ὁ, ἀφνειός, ῦ, ὁ, ἀκτήμων, ονος, ὁ.
locuples sum, εὐπορῶ, εὐπορέομαι, πλουτέω, ῶ.
locupletari malis artibus, ἀπὸ μοχθηρῶν, καὶ αἰσχρῶν πραγμάτων ἀργύριον αὐτῷ πορίζεσθαι, ἐξ ἀρπαγῆς, ἢ κολακείας τὸν πλοῦτον ἑαυτῷ ἀθροίζειν, τὰ χρήματα ἐξ ἀδικίας συλλέγειν, ταῖς τῶν ἄλλων κακοῖς ἑαυτῷ ἡδονὰς παρασκευάζειν.
locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
locus, τόπος, ου, ὁ, χωρίον, ου, τό, χῶρος, ου, ὁ, pro opportunitate, καιρός, ῦ, ὁ.
locus Deo sacer, ἱερός, ἄλσος, ὁ.
locus irriguus, ἱππομνή, ῆς, ἡ.
locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
locus superior in subselliis, προεδρία, ας, ἡ, προκαθεδρία, ας, ἡ. locus inferior, ὑφεδρία, ας, ἡ.
locus uliginosus, τέλμα, ατος, τό.
locusta, ἀκρίς, ίδος, ἡ.
locutio, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
lodix, σισύρα, ας, ἡ.
loligo, τευθίς, ίδος, ἡ, τεῦθος, ου, ὁ.
lolium, αἶρα, ας, ἡ, ζιζάνιον, ου, τό.
lomentum, λῶμα, ατος, τό.
longævitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, πολυετία, ας, ἡ.
longævus, πολυετής, έος, ὁ, μακρόβιος, ου, ὁ.
longævus sum, πολυχρονέω, ῶ.
longanimis, μακρόθυμος, ου, ὁ, μακροθυμέων, οντος, ὁ.
longanimitas, μακροθυμία, ας, ἡ.
longe, μακράν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
longe, prolixe, μακρῶς.
longe, multo, παρὰ πολύ, πολύ, cum comparativo, & superlativo πολὺ χεῖρον.
longe deterior, παρὰ πολὺ χείρων.
longe facilius, μακρῷ ῥᾷον.
longe lateque, διεξοδικῶς.
longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
longe præstantissimus, μακρῷ ἄριστος.
longinquitas, διάστημα, ατος, τό, διπλόη, ῆς, ἡ, μακρότης, ητος, ἡ.
longinquitas, diuturnitas, χρονισμός, ῦ, ὁ, χρονιότης, ητος, ἡ.
longinquus, ἀπόπρος, ου, ὁ, μακρός, ῦ, ὁ, ἐπὶ περαίως, ου, ὁ, πολυχρόνιος, ου, ὁ.
longior, μακρότερος, ου, ὁ.
longissime, ποῤῥωτάτω.
longissimus, μήκιστος, ου, ὁ, μακρότατος, ου, ὁ.
longitudo, μακρότης, ητος, ἡ, μῆκος, εος, τό.
longius, ἀπωτέρω, ποῤῥωτέρω.
longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
in longum extendo, ἀπομηκύνω, μηκύνω, ἀποτείνω.
longum, μακρόν.
longus, μακρός, ῦ, ὁ, ἐπιμήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
loquacissimus, λαλίστατος, ου, ὁ.
loquacitas, πολυλογία, ας, ἡ, ἀδολεσχία, ας, ἡ.
loquacitas obtundens, κατεγλώττισμα, ατος, τό.
loquacitate obruo, προσκαταλαλέω, ῶ.
loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
loquax, λάλος, ου, ὁ, λαλητικός, ῦ, ὁ, πολύλογος, ου, ὁ, καὶ ἡ, βαβάξ, ακος, ὁ, & βαβάκτης, ου, ὁ, γλωσσώδης, εος, ὁ, στωμύλος, ου, ὁ, πολυεπής, έος, ὁ, κόβαλος, ου, ὁ, λάλης, ητος, ὁ, κωτίλος, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ, πολύλαλος, ου, ὁ, ἀδόλεσχος, ου, ὁ.
loquax sum, ἀδολεσχέω, ῶ, στωμυλέω, ῶ, στωμύλλω.
loquela, λαλιά, ᾶς, ἡ, λέσχη, ης, ἡ.
loquendi difficultas, μογιλαλία, ας, ἡ.
loquendi ratio, μέθοδος, sc. τέχνη.
loqui ad placitum, ἀλυλογεῖν.
loqui bene, vel male de aliquo, εὐλέγειν, aut κακῶς λέγειν τινα.
loqui falsa, & ficta, ψευδεπεῖν, ψευδηγορεῖν.
loqui magnifice, μεγαληγορέω.
loquor, λαλέω τινί, & πρός τινα, ἀγορεύω, φράζω. φθέγγομαι.
loquor multa, μακρολογέω, ῶ.
loquutulejus, στωμύλος, ου, ὁ, γλωσσαλγος, ου, ὁ, ἀπεραντολόγος, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ, φλήνος, ου, ὁ.
lora, æ, δευτερίας οἶνος, στεμφυλίτης, sc. οἶνος, τρυγοφόρος οἶνος.
loreus, ἱμάντινος, ου, ὁ.
lorica, προβολή, ῆς, ἡ, θωράκιον, ου, τό, θώραξ, ακος, ὁ.
lorica conserta hamis, seu annulis, κρικωτὸς θώραξ.
lorica nulla tectus, ἀθωράκιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
loricatus, τεθωρακισμένος, ου, ὁ.
loripes, ἱμαντόπους, οδος, ὁ, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
loris cædo, ἱμάσσω.
lorum, ἱμάς, άντος, ὁ.
lotio, βάπτισμα, ου, ὁ, βάπτισμα, ατος, τό, κλύσμα, ατος, τό, κλύσις, εως, ἡ, λουτρόν, ῦ, πλυσμός, ῦ, ὁ, πλύσις, εως, ἡ.
lotium, urina, οὖρον, ου, τό, οὔρημα, ατος, τό.
lotus, εὔπλυτος, ου, ὁ, seu εὔπλυτος, ου, ὁ, ὑδατόπλυτος, ου, ὁ.
lotus arbor, λωτός, ῦ, ὁ.

L U.

lubens, ἀσμενος, ου, ὁ, ἡδόμενος, ου, ὁ.
lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
lubentissime, ἥδιστα.
lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
lubet dicere, λέγειν ἐθέλω.
lubricitas, ὄλισθος, ου, ὁ.
lubricus, σφαλερός, ῦ, ὁ, γλισχρός, ῦ, ὁ, ὀλισθηρός, ῦ, ὁ, ὄλισθος, ου, ὁ.
lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
luce prima, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἅμα ἕῳ.
lucem præbeo, φέγγω.
in lucem edo, ἐκτίκτω, φαίνω, ἐκφαίνω.
in lucem prodeo, φαίνομαι.
luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
lucerna, λύχνος, ου, ὁ, λαμπάς, άδος, ἡ.
lucernam redolere, ἐλλυχνίων ὄζειν.
lucidus, αὐγοειδής, ου, ὁ & ἡ, φεγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, αἰθέριος, ου, ὁ, ἐκλαμπρος, ου, ὁ, μαρμαρός, ου, ὁ, τηλαυγής, ου, ὁ, φωτεινός, ου, ὁ, φανερός, ου ὁ, φαιδρός, ου, ὁ, φοίβος, ου, ὁ.
lucifer, φωσφόρος, ου, ὁ, ἑωσφόρος, ου, ὁ.
lucis expers, ἀφώτιστος, ου, ὁ, ἡ.
lucri studiosus, φιλοκερδής, έος, ὁ.
lucri caussa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
lucri studium, φιλοκέρδεια, ας, ἡ.
lucro turpi deditus, αἰσχροκερδής, έος, ὁ.
in lucro deputo, κέρδος νομίζω τι, ἐν κέρδει ποιοῦμαι.
lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliqua re. κέρδος ποιῶ.
lucrosus, κερδαλέος, ου, ὁ, κερδῷος, ου, ὁ, πολυκερδής, έος, ὁ, χρηματιστικός, ου, ὁ, ἐπωφέλιμος, ου, ὁ.
lucrum, ἐργασία, ας, ἡ, κέρδος, εος, τό, λῆμμα, ατος, τό, ἐμπολή, ῆς, ἡ.
lucrum iniquum, κακοκέρδεια, ας, ἡ.
lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ.
lucta, πάλη, ης, ἡ, ἄθλος, ου, ὁ, παλαίσμα, ατος, τό.
luctatio, πάλαισμα, ατος, τό, πάλη, ης, ἡ.
luctator, ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, ἀθλητής, οῦ, ὁ.
luctor, παλαίω.
luctuosus, γοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
in luctu esse, ἄγειν πένθος.
luctu dignus, ἀξιοπενθής, έος, ὁ, ἡ, ἀξιόθρηνος, ου, ὁ.
sine luctu, ἀθρηνί.
luctui deditus, θρηνητικός, οῦ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
luctus expers, ἄγοος, ου, ὁ, ἀπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ.
luctus, γόος, ου, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, πένθος, εος, τό.
lucubratio, νυκτογραφία, ας, ἡ, ἀγρυπνία, ας, ἡ.
lucubro, νυκτογραφέω, ῶ, προσαγρυπνέω, ῶ.
luculenter, ἐναργέως, & ἐναργῶς, λαμπρῶς.
luculente, φανερῶς.
luculentus, ἐναργής, έος, ὁ, ἔνδηλος, ου, ὁ.
lucus, τέμενος, εος, τό, ἄλσος, εος, τό.
ludere par impar, ἀρτιάζειν.
ludere pila, σφαιριστικεύω, σφαιρίζω.
ludere alea, πεττεύω, κυβεύω.
ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
ludi circenses, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινί, καταγελάω, ῶ, ἐμπαίζω.
ludibrio haberi, ἐντρυφᾶσθαι, παίζεσθαι.
ludibrium, καταγέλαστον, ου, τό, ἐμπαιγμα, ατος, τό, χλεύη, ης, ἡ, χλεύασμα, ατος, τό.
ludi-

ludibunde, παιγνιωδῶς.
ludibundus, παίζων, οντος, ὁ.
ludicer, παιγνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
ludrica dicta, ἔψια, ων, τά.
ludricum, ἄθυρμα, ατος, τὸ, παίγνιον, ου, τό.
ludricus, παιγνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ludificatio, ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, χλευασμός, ῦ, ὁ.
ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ.
ludimagister, γραμματιστής, ῦ, ὁ. γραμματάρχης, ου, ὁ.
ludius, & ludio, χειρονόμος, ου, ὁ, παικτὴς, ῦ, ὁ, λίμος, ου, ὁ.
ludo, παίζω, pro derideo, καταγελάω τινὸς, σκώπτω.
ludus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, παίγνιον, ου, τό.
ludus literarius, διδασκαλεῖον, ου, τό.
lues, λοιμὸς, ῦ, ὁ, φθορὰ, ᾶς, ἡ, λώβη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
lugendus, θρηνητέος, ου, ὁ.
lugeo, πενθέω τινὰ, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
lugubris, πενθικὸς, ῆ, ὁ, γοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, γοερὸς, ᾶ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, πολύστονος, ου, ὁ.
lugubriter, θρηνητικῶς, πενθικῶς.
lumbricus, δελμινθ-, ου, ὁ, ἕλμινς, ινθος, ἡ.
lumbrici, ἕλμινθες, αἱ, ἀσκαρίδες, αἱ.
lumbus, ὀσφὺς, ύος, ἡ, ψόα, ας, ἡ, ἰξὺς, ύος, ἡ.
lumen, φῶς, φωτὸς, φέγγος, εος, τό.
lumen accendere, φαίνειν φέγγος.
lumen præfero, προφαίνω.
luminare, φωστὴρ, ῆρος, ὁ.
lumine cassus, ἄφωτος, ου, ὁ, ἄμοιρος φωτός.
luminosus, φωτεινὸς, ῆ, ὁ, φεγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
luna, σελήνη, ης, ἡ, μήνη, ης, ἡ.
luna crescens, & decrescens, σελήνη αὐξομένη, καὶ φθίνουσα.
luna nova, νουμηνία, ας, ἡ.
luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία, ας, ἡ.
luna orbe pleno, πανσέληνος, ου, ἡ.
lunæ defectus, πάθος σελήνης, ζοφομηνία, ας, ἡ.
lunaris, σεληνιακός, ου, ὁ.
lunaticus, σεληνόβλητος, ου, ὁ, σεληνιακὸς, ῦ, ὁ.
lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
luo, persolvo, ἀποτίνω, διατίνω, τίνω.
luo pœnas, δίκην ἀποτίνω.
lupa, λύκαινα, ης, ἡ, λυκὶς, ίδος, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
lupanar, πορνεῖον, ου, τὸ, πορνοβοσκεῖον, ου, τό.
lupina pellis, λυκεῖον, ου, τὸ, λυκὶς, ῆς, ἡ, λυκέη, & λυκῆ, subintellige, δορά.
lupina amicitia, λυκοφιλία, ας, ἡ.
lupinus, leguminis genus, θέρμος, ου, ὁ.
lupinus, a lupo, λύκειος, ου, ὁ.
lupus, λύκος, ου, ὁ.
lurco, γάστρις, ιος, ὁ, γάστρων, ωνος, ὁ, λαφύγμων, ου, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ.
lurcones, λίχνοι, οἱ, λαίμαργοι, οἱ.
luridus, ὠχρὸς, ᾶ, ὁ, πελιδνὸς, ῆ, ὁ, μελάγχλωρος, ου, ὁ.
luscinia, ἀηδὼν, όνος, ἡ, & ἀηδὼ, όος, οῦς, ἡ.
lusciosus, μύωψ, ωπος, ὁ.
luscus, ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ, μονόφθαλμος, ου, ὁ.
lusito, ἀθύρω, παίζω.
lusor, παίκτης, ου, ὁ.
lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
lustrare exercitum, καταλέγειν ποιεῖσθαι τῶν δυνάμεων.
lustratio, περιπόλησις, εως, ἡ.
lustratio locorum, ἐποψία, ας, ἡ, ἐφοδεία, ας, ἡ.
lustratio, expiatio, ἁγνισμὸς, ῦ, ὁ, ἄγος, εος, τὸ, καθαρμὸς, ῦ, ὁ, καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, κάθαρσις, εως, ἡ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ.
lustrator, expiator, καθαρτὴς, ῦ, ὁ.
lustrator, peragrator, περιπολός, ου, ὁ.
lustro, expio, ἁγνίζω, ἀφαγνίζω, καθαίρω, ἀποκαθαίρω, & ἀποκαθαίρομαι, φοιβαίνω, φοιβάω, ῶ.
lustro, peragro, περιάγω, περίειμι, ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, ἀμφιπολέω, ῶ, περιπολέω, ῶ, περιοδεύω.
lustro, aspicio, contemplor, κατοπτεύω, ἐφοράω, ῶ, καθοράω, ῶ, παπταίνω, περιπαπταίνω.
lustro, recenseo, ἐπισκέπτομαι.
lustrare animo, ἐξετάζω.
lustrum, φωλεὸν, pro lupanaribus, πορνεῖον, τὸ, πορνοβοσκεῖον, etiam idem ac Olympias, ἡ πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, πεντετηρὶς, ίδος, ἡ.
lusus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, παίγμα, ατος, τό.
lusus, & jocus, ψία, ας, ἡ.
luteus, κροκώδης, ῦ, ὁ, λαμπρὸς, εος, ὁ καὶ ἡ, πήλινος, ου, ὁ, ὠχρὸς, ᾶ, ὁ, κροκώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, χλωρὸς, ᾶ, ὁ, πηλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
luto fingo, πηλοπλαστέω, ῶ.
lutosus, ἰλυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πηλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
lutra, ἐνυδρὶς, ίδος, ἡ.
lutulentus, πηλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
lutum, πηλὸς, ῦ, ὁ, ἰλὺς, ύος, & ῦς, ἡ, βόρβορος, ου, ὁ.
lux, αὐγὴ, ῆς, ἡ, φάος, εος, τὸ, φαῦσις, εως, ἡ, φῶς, φωτὸς, τὸ, & φόως, φῶς, τὸ, φέγγος, εος, τό.
luxatio, παράρθρησις, εως, ἡ.
luxatus, ἐξηρθρωμένος, ου, ὁ.
luxo, ἐξαρθρέω, ῶ.
luxui deditus, κατεβλακευμένος, ου, ὁ, διασπαλώμενος, ου, ὁ.
luxui indulgere, τρυφᾶν.
luxuria, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ.
luxuria in segetibus, ἐξώβλησις, εως, ἡ.
luxurio, (de vitibus dictum) κλαδοτομέομαι, ὕβριζω.
luxurio, vel luxurior, κατασπαταλάω, ἀσωτεύομαι, luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσι.
luxuriose, ἀσώτως.
luxuriosus, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
luxus, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ.
luxu diffluo, σπαταλάω, ῶ, ἐκβακχεύω, ἀνέιμαι, τρυφάω, ῶ, θρύπτομαι.
luxu frango, ἀποθρύπτω, θρύπτω.

L Y.

Lychnus, λύχνος, ου, ὁ, lychnum accendere, ἅπτειν λύχνον, & λύχνος ἡμμένος, lychnus accensus.
lydius lapis, βάσανος, ου, ἡ.
lympha, ὕδωρ, ατος, τὸ, νᾶμα, ατος, τό.
lymphaticus, νυμφόληπτος, ου, ὁ.
lymphato furore corripior, νυμφιάω, ῶ.
lynceis oculis contemplari, λυγκεῖον βλέπειν.
lynceus, λύγκειος, ου, ὁ.
lynx, λύγξ, κὸς, ὁ, vel ἡ.
lyra, λύρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, κιθαρὶς, ίδος, ἡ.
lyra cano, λυρίζω.
lyricen, λυρῳδὸς, ῦ, ὁ.
lyricus, λυρικὸς, ῆ, ὁ, ut λυρικὴ ποίησις.
lyricus Poeta, μελοποιὸς, ῦ, ὁ, μελικὸς ποιητής.

M A.

Macellum, κρεωπώλιον, ου, τό.
macer, macilentus, ἰσχνὸς, ῆ, ὁ, λεπτὸς, ῆ, ὁ, λεπτόσαρκος, ου, ὁ, ἄσαρκος, ου, ὁ.
macerare se dolore, ἑαυτὸν ἐσθίειν. Aristophanes.
maceratio, τῆξις, εως, ἡ, φθίσις, εως, ἡ.
maceratus, ἐντακεὶς, έντος, ὁ, ἐμπαραβρεχθεὶς, έντος, ὁ.
maceria, τειχίον, ου, τὸ, τειχίφραγμα, ατος, τό.
macero, ἐντήκω, λεπτύνω.
macero, consumo, tabefacio, διατήκω, συντήκω, τήκω, ἐντήκω.
maceror, tabesco, φθίνω, διατήκομαι.
machæra, μάχαιρα, ας, ἡ.
machina belli, μηχανὴ, ῆς, ἡ.
machinas machinis opponere, ἀντιμηχανᾶσθαι.
machina, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τό.
machinatio, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τό.
machinatio dolosa, τέχνασμα, ατος, τό.
machinor astu militari, στρατηγέω, ῶ, sequente infinito,
machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινι.
macies, λεπτότης, ητος, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ.
macilentum reddo, ἰσχναίνω, ἰσχνάω, ἰσχνόω, ῶ.
macillentus, σκελετὸς, ῦ, ὁ, ἄσαρκος, ου, ὁ.
macresco, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
mactatio, σφαγὴ, ῆς, ἡ, σφαγιασμὸς, ῦ, ὁ.
mactator, σφαγεὺς, έως, ὁ, ἱεροσφαγεὺς, έως, ὁ.
mactatus, σφακτὸς, ῦ, ὁ, σφαγιασθεὶς, έντος, ὁ.
macte virtute, ἄγε τῆς ἀρετῆς.
macto, σφάττω, θύω, & θύομαι.
macto hostias, σφαγιάζομαι.
mactra, μάκτρα, ας, ἡ, κάρδοπος, ου, ὁ, ϗ ἡ.
mactus, a, um, ἐπαινεθεὶς, έντος, ὁ.
macula, probrum, κηλὶς, ῖδος, ἡ.
macula, σπίλος, ου, ὁ, κηλὶς, ῖδος, ἡ.
macula aspergere aliquem, προστρίψασθαί τινι ὄνειδος.
maculatus, σπιλωτὸς, ῦ, ὁ, κηλιδωτὸς, ῦ, ὁ.
maculis rubis distinctus, δαφοινὸς, ῦ, ὁ, seu δαφοινεὸς, ου, ὁ.
maculo, ῥυπαίνω τινὰ, σπιλόω, ῶ.
maculosus, ῥυπαρὸς, ῦ, ὁ, σπιλωτὸς, ῦ, ὁ.
madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
madefactio, ἀνάβρεγμα, ατος, τό.
madefactus, διάβροχος, ου, ὁ, βεβρεγμένος, ου, ὁ, διυγρὸς, ῦ, ὁ.
madefio, διαινομαι.
madens imbre, κάτομβρος, ου, ὁ, δίομβρος, ου, ὁ.
madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
madidus, διάβροχος, ου, ὁ, κάθυγρος, ου, ὁ, ὑγρὸς, ᾶ, ὁ.
mæander, μαίανδρος, ου, ὁ.
magica, μαγικὴ, ῆς, ἡ.
magicæ artis peritus, μάγος, ου, ὁ.
magicus, μαγικὸς, ῦ, ὁ.
magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον, & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
magis, quam, πρὸ, cum genitivo. ἐπαίνειν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν, laudare injustitiam magis, quam justitiam.
magis, quam par est, πλεῖον τῦ δέοντος.
nihilo, magis, οὐδὲν μᾶλλον.
magis magisque, μᾶλλον ϗ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
magister, παιδευτὴς, ῦ, ὁ, παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, διδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, προστάτης, ου, ὁ.
magister equitum, ἵππαρχος, ου, ὁ.
magisterium, προεδρία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
magistralis, διδασκαλικὸς, ῦ, ὁ.
magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.
magistratu se abdicare, ἀνειπεῖν τὴν ἀρχήν.
magistratum creare, ἀρχαιρεσιάζω.
magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες; pro imperio, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
magna loquor, μεγαληγορέω, ῶ.
magnanimitas, μεγαλοθυμία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
magnanimus, μεγαλόψυχος, ου, ὁ, μεγαλόθυμος, ου, ὁ, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
magnates, μεγιστᾶνες, οἱ.
magnes, μαγνήτης, ου, ὁ, μάγνης, ητος, ὁ.
magni referre, μέγα φέρει.
magni æstimare, τιμᾶν πλείστου.
magnifacio, θαυμάζω, τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnifice, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
magnifice sentio de me, μεγαλοφρονέω, ῶ, χαυνόομαι, ῶμαι.
magnifice de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, μεγαλουργία, ας, ἡ.
magnificentiam ostento, ἀγλαΐζομαι, ἐμλαμπρύνομαι, λαμπρύνομαι.
magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
magnificus, μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ϗ ἡ, περίσεμνος, ου, ὁ, φιλότιμος, ου, ὁ.
magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, μεγαληγορία, ας, ἡ.
magniloquus, μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ.
magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnitudine carens, ἀμεγέθης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
magnitudinis justæ qui est, σύμμετρος, ου, ὁ.
magnitudo, μέγεθος, εος, τό.
magnitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
magnitudo vocis, μεγαλοφωνία, ας, ἡ.
magnitudo justa, ἱκανὸν μέγεθος.
magnopere, μέγα, ὑπερβαλλόντως, λίαν.
magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
magus, μάγος, ου, ὁ.
majestas, σεμνὸν, ῦ, τὸ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, σεμνότης, ἡ.
cum majestate, σεμνῶς.
majestatis læsæ reus, ἀσεβείας ἁλοὺς φεύγων δίκην. Plutar.
major, ὁ ϗ ἡ μείζων.
major natu, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
majorem in modum, μειζόνως.
majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
a majoribus traditus, πατροπαράδοτος, ου, ὁ.
majus, μάϊος, ου, ὁ, σκιῤῥοφοριὼν, ῶνος, ὁ.
mala, æ, σιαγὼν, όνος, ἡ, γνάθος, ου, ἡ.
mala fide ago, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
male, κακῶς, φαύλως.
male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
male habere, ἀῤῥωστεῖν, κακῶς ἔχειν.
male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, λοιδορεῖν τινα.
male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
male opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
maledica lingua, κακὴ γλῶσσα.
maledice, κακηγόρως.

maledicentia, κακηγορία, ας, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ.
maledico, βλασφημίας λέγω τινί, & κατά τινος. κακολογέω τινά.
maledicta ingero, κυδάζω, & κυδάζομαι.
maledictis incesso, κερτομέω, ῶ, ἐγκερτομέω, ῶ.
maledictis obnoxius, δυσφημος, ου, ὁ.
maledictum, λοιδορία, ας, ἡ, κακηγορία, ας, ἡ βλασφημία, ας, ἡ, κατάρα, ας, ἡ.
maledictus, κατάρατος, ου, ὁ, βλάσφημος, ου, ὁ λοίδορος, ου, ὁ, ἐξάγιστος, ου, ὁ.
malefactum, κακούργημα, ατος, τό.
malefice, κακούργως.
maleficium, κακούργημα, ατος, τό, ἀδίκημα, ατος, τό.
maleficus, κακοῦργος, ου, ὁ, κακοτρόπος, ..., ὁ, καὶ ἡ, κακότεχνος, ου, ὁ, κακοποιός, οῦ, ὁ.
maleficus sum, κακουργέω, ῶ, & κακοεργέω, ῶ.
malevolentia, κακόνοια, ας, ἡ, δύσνοια, ας, ἡ.
malevolo animo sum ob veterem iniuriam, μνησικακέω, ῶ, ἀντιμνησικακέω, ῶ.
malevolus, κακόνους, ου, ὁ, δύσνους, ου, ὁ, ... ἔχθρός, ..., ὁ, & ἡ, κακόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
mali depulsor, ἀλεξίκακος, ου, ὁ, ἀποτρόπαιος, ου, ὁ.
maligne, κακοήθως.
maligni mores, δυσμένεια, ας, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
malignitas, κακοθυμία, ας, ἡ, κακότης, ητος, ἡ.
maligno ingenio præditus, κακοήθης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
malignus, κακοήθης, εος, ὁ, καὶ ἡ, κακόθυμος, ου, ὁ, κακότροπος, ου, ὁ.
malis afflictor, κακοπαθέω, ῶ.
malis exerceor, ἀθλεύω, ἀεθλεύω, ῶ, ἀθλέω, & ἀθλεύω, ῶ.
malis frangor, κάμπτομαι.
malis succumbere, ἀπαυδᾶν, ἀπειπεῖν, ἀπαγορεύειν, ὑπὸ τῶν συμφορῶν.
in malis versor, εἰμὶ ἐν τοῖς κακοῖς.
malitia, κακία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ῥαδιουργία, ας, ἡ.
malitia carens, ἄκακος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀπόνηρος, ου, ὁ.
malitiose, κακοτέχνως.
malitiose ago, κακουργέω, ῶ, κακοτεχνέομαι.
malitiosus, ῥαδιουργός, οῦ, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
malleator, ὁ σφύρῃ ἐλαύνων.
malleo ductus, σφυρήλατος, ου, ὁ.
malleolus, parvus malleus, σφυρίον, ου, τό.
malleolus pedis, σφυρόν, οῦ, τό, & σφυρίον, ου, τό.
malleolus, palmes, μόσχευμα, ατος, τό, μοσχεύματα, ων, τά.
malleus, σφῦρα, ας, ἡ, ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ.
malluvium, χερνιβεῖον, ου, τό, χέρνιβον, ου, τό.
malo, αἱροῦμαι, προαιροῦμαι.
malo hoc, quam illud, αἱροῦμαι τόδε μᾶλλον, ἢ τόδε.
malo te, quam aliam, αἱροῦμαί σε μᾶλλον, ἢ ἄλλην. βούλομαί σε, ἢ ἄλλον. Homerus.
malo populum salvum esse, quam perire, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
malorum auctor, causa, origo, ἀρχέκακος, ου, ὁ.
malorum cumulus, λερναῖον, ου, τό.
malorum expers, ἀπείρακος, ου, ὁ, ἀκάκωτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
malorum Ilias, Ἰλιὰς κακῶν.
malorum tolerantia, ἀνεξικακία, ας, ἡ.
malorum depulsor, ἀλεξίκακος, ου, ὁ.
malva, μαλάχη, ης, ἡ.
malum, μῆλον, ου, τό.
malum cotoneum, κυδώνιον μῆλον.
malus cotonea, μηλέα κυδωνία.
malum sylvestre, ἀγριόμηλον, ου, τό.
malum citreum, κιτρόμηλον, ου, τό, κίτριον μῆλον.
malum punicum, ῥόα, ας, ἡ, ῥοιά, ας, ἡ.
malum sibilant, pro afflictione, ταλαιπωρία, ας, ἡ, λύπη, ης, ἡ.
malum, interjectio, φεῦ, φεῦ τῶν κακῶν.
malum consilium, κακοβουλία, ας, ἡ, κακὴ βουλή, κακοβουλία, ας, ἡ.
malus, μηλέα, ας, ἡ.
malus in navi, ἱστός, οῦ, ὁ.
malus, pomum, μηλέα, ας, ἡ, μηλίς, ίδος, ἡ, μῆλον etiam ad pomum arborem significandum transfertur a Maximo Tyrio.
malus punica, ῥόα, ας, ἡ, & ῥοιά, ας, ἡ, σίδη, ης, ἡ, quod significat etiam malum punicum.
malus, improbus, κακός, οῦ, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ, πονηρός, οῦ, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ, κακοῦργος, ου, ὁ, πονηρός, οῦ, ὁ.
malus fio, κακίζομαι.
malus sum sponte, & de industria, ἐθελοκακέω, ῶ.

mamilla, μαζίον, ου, τό, τιτθίον, ου, τό.
mamma, μαζός, οῦ, ὁ, μαστός, οῦ, ὁ, θηλή, ῆς, ἡ, τιτθός, οῦ, ὁ.
mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαζόν.
mammosus, μεγαλόμαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
manceps, ἐργολάβος, ου, ὁ, τελωνάρχης, ου, ὁ, ἀρχιτελώνης, ου, ὁ.
mancipatio, ἀνδραποδισμός, οῦ, ὁ.
mancipator, ἀνδραποδιστής, οῦ, ὁ.
mancipatus, ἀνδραποδισμένος, ου, ὁ, κατηνδραποδισμένος, ου, ὁ.
mancipium, ἀνδράποδον, ου, τό, σῶμα ἀργυρώνητον, ου, τό.
mancipo, ἀνδραποδίζω, & ἀνδραποδίζομαι, ἐξανδραποδίζομαι.
mancum reddo, χωλόω, χωλῶ, ῶ.
mancus, πηρός, οῦ, ὁ, πηρωθείς, έντος, ὁ, κολοβός, οῦ, ὁ.
mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν.
mandativus, ἐντολικός, οῦ, ὁ.
mandatum, πρόσταγμα, ατος, τό, ἐντολή, ῆς, ἡ.
mandibula, γνάθος, ου, ἡ.
mando, as, committo, παρατίθημι, ἐπιτρέπω, παρατίθημί τινί τι. jubeo, ἐντέλλομαι τινι, προστάττω.
mando, is, ere, μασσάομαι, ἐσθίω.
mandra, μάνδρα, ας, ἡ.
manducatio, μάσησις, εως, ἡ, sive μάσημα, ατος, τό.
manduco, μασσάομαι, τρώγω, ἐσθίω.
mane, πρωΐ, ἐν τῷ ὄρθρῳ.
summo mane, μάλα πρωΐ, Homerus. ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι, πρωΐ μάλα.
de mane, a mane diei, πρωΐθεν.
a mane ad vesperam, μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ.
mane, & vesperi, πρωΐ, καὶ δείλης.
maneo, μένω τινὰ καὶ, apud aliquem: pro expectare ἀναμένω τινά, περιμένω, ῶ.
manes, manium, οἱ ἥρωες, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
mango, ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ, κομμωτής, οῦ, ὁ.
mangonium, μαγγανεία, ας, ἡ.
mangonizo, μαγγανεύω.
manibus ambabus, ἀμφοῖν χεροῖν, ἀμφοτέραις χερσὶ, & ἀμφοῖν ἀμφοτέραις, omisso nomine χερί.
manibus dexter, & agilis, δεξιόχειρ, ος, ὁ, εὔχειρ, ειρος, ὁ, εὔχειρ, ειρος, ὁ.
manibus operor, χειρουργέω, ῶ.
manibus quæstum faciens, χειρῶναξ, ακτος, ὁ, χειροτέχνης, ου, ὁ καὶ ἡ.
e manibus emittere, labi facere, cum neglectu, καταπροΐεσθαι.
e manibus dimittere, ἀφιέναι, χειρὸς μεθιέναι, vel ἐκ χειρῶν.
in manibus habere, μετὰ χεῖρας ἔχειν, πρόχειρον ἔχειν.
in manibus qui versatur, ἐγχείριος, ου, ὁ, πρόχειρος, ου, ὁ.
manica, χειρίς, ίδος, ἡ.
manicata tunica, χειριδωτὸς, οῦ, ὁ, vel χειριδωτὸς χιτών.
manicatus, χειριδωτός, οῦ, ὁ.
manifestatio, ἐκφανσις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
manifesto, δηλόω, ῶ, φανερόω, ῶ.
manifesto, adv. φανερῶς, φανερός.
manifestus, δῆλος, ου, ὁ, φανερός, οῦ, ὁ, ἔκδηλος, ου, ὁ, σαφής, έος, ὁ, ἐμφανής, έος, ὁ, πρόδηλος, ου, ὁ.
manipularis, λοχίτης, ου, ὁ.
manipulatim, κατὰ λόχους, σπειρηδόν.
in manipulos colligo, δραγματεύω.
manipulus, δράγμα, ατος, τό, σπεῖρα, ας, ἡ.
manipulus militum, λόχος, ου, ὁ, σπεῖρα, ας, ἡ.
manna, μάννα, ας, ἡ, μάννα λιβάνου, τό.
mano, as, are, ῥέω, ἀπορρέω, λείβω.
mansio, μονή, ῆς, ἡ, διατριβή, ῆς, ἡ.
mansiones viatorum, καταγωγαί, αἱ, σταθμοί, οἱ.
mansuefacio, ἡμερόω ἐστίν, equum, ἡμερόω, ῶ, πωλοδαμνέω.
mansuefactio, ἡμέρωσις, εως, ἡ.
mansuefactu difficilis, δυσήμερος, ου, ὁ.
mansuesco, τιθασσεύομαι, ἡμερόομαι.
mansuesco, τιθασσεύομαι.
mansuetam cervicem habens, ταπεινὸς, αὐχένος, ὁ.
mansuetarii, τιθασσευταί, οἱ.
mansuete, πρᾴως, ἠπίως.
mansuetudo, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἡμερότης, ητος, ἡ.
mansuetus, cicur, χειροήθης, εος, ὁ, ἥμερος, ου, ὁ, τιθασός, οῦ, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, τιθασσός, οῦ, ὁ, & τιθασός, οῦ, ὁ, χειροήθης, ου, ὁ.
mansuetus, mitis, placidus, πρᾶος, ου, ὁ, χειροήθης, εος, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, μειλίχιος, ου, ὁ, μείλιχος, ου, ὁ, ἥμερος, ου, ὁ, & πραΰς, εῖα, ύ, ἐπιεικής, έος, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, πραΰς, εος, ὁ, ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐπιεικής, έος, ὁ.
mansus, μασσηθείς, έντος, ὁ.

mantica, πήρα, ας, ἡ, βαλάντιον, ου, τό.
mantile, χειρόμακτρον, ου, τό.
manu carens, ἄχειρ, ἄχειρος, ὁ, ἀχειρής, έος, ὁ, ἡ.
manuductio, χειραγωγία, ας, ἡ.
manu factus, χειρόκμητος, ου, ὁ, χειροποίητος, ου, ὁ.
manu fortis, βριαρόχειρ, ειρος, ὁ.
manu propria, αὐτοχειρί, αὐτοχειρία, αὐτόχειρ, ἰδιοχείρως.
manu propria exaratum scriptum, αὐτόγραφον, ου, τό, ἰδιόχειρον, ου, τό.
ex manu divinans, χειρόμαντις, εως, ὁ.
manu duco, χειραγωγέω, ῶ.
de manu in manum, διὰ χειρῶν.
in manu, id est, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
manualis, χειρικός, οῦ, ὁ.
manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα, τά.
manubrium, λαβή, ῆς, ἡ, κώπη, ης, ἡ.
manum porrigo, προτείνω τὴν χεῖρα.
manum impono, inchoo, aggredior, ἐπιχειρέω, cum dativo.
manum impono, χειροθετέω, ῶ, quod fit in Sacris Ecclesiæ Ordinationibus.
ad manum qui est, ἐπίχειρος, ου, ὁ, πρόχειρος, ου, ὁ.
manumissio, ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ.
manumissor, ἀπελευθερωτής, οῦ, ὁ.
manumissus, ἀφετος, ου, ὁ, ἀπελευθερωθείς, έντος, ὁ.
manumittere, ἀπελευθεροῦν, ἀφιέναι τινά.
manus, χείρ, ρός, ἡ.
manus copiæ, σύνταγμα, ατος, τό, χείρ, χειρός, ἡ.
manus instructa, συγκρότημα, ατος, τό.
manus, scriptura, χείρ, χειρός, ἡ.
manus injectio, ἐπιλαβή, ῆς, ἡ.
manus supinæ, χεῖρες ὕπτιαι.
manus injicere, ἐπιχειρεῖν, cum dativo, & accusativo. ἐπιβάλλειν τινὶ τὰς χεῖρας.
manus sibi afferre, προσφέρειν ἑαυτῷ χεῖρας.
manus collidere, plaudere, κροτεῖν χεῖρας, συγκροτεῖν.
manus conserere, συνάψαι εἰς χεῖρας, Plutarchus. συνάπτειν τὴν μάχην, προσμιγνύναι, & προσμιγνύναι, συμπλέκεσθαι, συμμίσγεσθαι, προσφέρεσθαι. μιγνύναι ἐν δαΐ. συμβάλλειν πρός τινα, & τινί, manus confere cum aliquo.
manus pulcras habens, καλλίχειρ, ειρος, ὁ.
manus supplices porrigere, πρέχειν, & πρίχειν τὰς χεῖρας, vel τὰ χεῖρε.
manus tollere ad cœlum, χεῖρας αἴρειν, vel εἰς οὐρανὸν χεῖρας αἴρειν, Poetice.
in manus cadere, εἰς χεῖρας πεσεῖν, & Poetice ἐν χερσί.
in manus sumere, λαμβάνειν εἰς τὰς χεῖρας, μεταχειρίζειν, ἐγχειρεῖν, ἐγχειρίζεσθαι.
in manus tradere, διδόναι εἰς χεῖρας.
per manus tradere, διαδιδόναι.
quasi per manus traditum accipere, παραλαμβάνειν.
manuum impositio, χειροθεσία, ας, ἡ.
per manuum impositionem accipio, χειροθετέομαι. Conc. Nic.
manuum consertio, συμπλοκή, ῆς, ἡ.
mapalia, καλύβαι, αἱ, σκηναί, αἱ.
mappa, ἀφ' ἧς ἀνεπηδίζετο, χειρόμακτρον, ου, τό.
marcesco, μαραίνομαι, μαρανόομαι.
marcidus, σαπρός, οῦ, ὁ, μεμαραμμένος, ου, ὁ.
marcor, μάρανσις, εως, ἡ, σῆψις, εως, ἡ, λήθαργος, ου, ὁ.
mare, ἅλς, ἁλός, ἡ, πόντος, ου, ὁ, θάλασσα, ας, ἡ, & θάλαττα, ας, ἡ, λίμνη, ης, ἡ, πέλαγος, εος, τό, πόντος, ου, ὁ, ὑγρά, ας, ἡ, ἅλμη, ης, ἡ, πέλαγος, ους, τό, ὑγρὰ κέλευθα.
mare reciprocum, παλιρροοῦσα θάλασσα.
mare trajicio, διαπεράω.
per mare curro, ποντοπορέω, ῶ, & ποντοπορεύω.
margarita, μαργαρίτης, ου, ὁ.
margines fluvii, χείλη ποταμοῦ.
margo, κρασπεδον, ου, τό, χεῖλος, ους, τό.
mari adjacens, ἀλιπλοος, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀγχίαλος, ου, ὁ, ἡ.
mari cinctus, ἀλίζωνος, ου, ὁ, ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἀμφίαλος, ου, ὁ, ἀμφίρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
mari imperans, ἀλιμέδων, οντος, ὁ, ποντομέδων, οντος, ὁ.
in mari vexatus, ἁλίτροπος, ου, ὁ, ἡ, ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ.
MARIA, ἡ Μαρία, indecl. Μαρία, ας, ἡ, Μαριάμ, ἡ, ἡ, Μαριάμμη, ης, ἡ.
mari se committere, πλεῖν, θαλαττεύεσθαι.
marinus, θαλάσσιος, ου, ὁ, πόντιος, ου, ὁ, ἅλιος, ου, ὁ, ἐνάλιος, ου, ὁ, πελάγιος, ου, ὁ.
maris fremitus, ῥόχθος, ου, ὁ, ῥαχία, ας, ἡ.

maris imperio potior, θαλασσοκρατέω, ῶ.
maris inexpertus, ἀθαλάσσωτος, ου, ὁ, ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ.
maris aestus, πλημμυρίς, ίδος, ἡ.
maris dominus, θαλαττοκράτωρ, ορος, ὁ.
marisca, σῦκον, ου, τό.
marisonus, ἁλιηχής, έος, ὁ, ἁλίκτυπος, ου, ὁ.
marita, γαμετή, ῆς, ἡ.
maritalis, γαμικός, οῦ, ὁ.
maritimus, ἐπιθαλάττιος, ου, ὁ.
marito, συνοικίζω, ἐκδίδωμι σύζυγον.
marito carens, ἄνανδρος γυνή. cui opponitur ὕπανδρος.
maritus, ἀνήρ, ἀνδρός, & ἀνέρος, ὁ, ἀκοίτης, ου, ὁ, γαμέτης, ου, ὁ.
marivagus, ἁλιπλανής, έος, ὁ, ἁλιπλάγκτος, ου, ὁ, θαλασσοπλάγκτος, ου, ὁ, ἁλιτρεφής, έος, ἁλίπλοος, ου, ὁ, ἁλίδρομος, ου, ὁ, θαλασσοπόρος, ου, ὁ.
marmor, μάρμαρον, ου, τό.
marmorarius, μαρμαρογλύφος, ου, ὁ.
marmoreus, μαρμάρεος, ου, ὁ.
marra, μάῤῥον, ου, τό, & μαῤῥόν, οῦ, τό.
mare, ἄρης, εος, vel ου, ὁ. ἐνυάλιος, ου, ὁ.
mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
marsupium, μαρσύπιον, ου, τό, βαλάντιον, ου, τό.
marte aequo, ἀντίπαλος, ἀντιπάλως, ἰσόπαλος.
marte aperto pugnare, ἰθυμαχίαν ποιεῖσθαι.
ancipiti marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
martius, & martialis, ἄρειος, ου, ὁ, ἀρήιος, ου, ὁ.
martius campus, ἄρειον πεδίον.
martius mensis, μαρτιών, ῶνος, ὁ, μάρτιος, ου, ὁ.
martyr, μάρτυς, υρος, ὁ.
martyrium, μαρτύριον, ου, τό.
mas, maris, ἄῤῥην, ενος, ὁ, & ἄρσην, ενος, ὁ.
mascula facies, ἀῤῥενωπόν, οῦ, τό, ἀῤῥενωπία, ας, ἡ.
mascule, ἀῤῥενωδῶς.
masculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος. foemineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
masculus, ἄῤῥην, ενος, ὁ, ἄρσην ενος, ὁ.
massa, μᾶζα, ης, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ. φύραμα, ατος, τό.
mastiche, μαστίχη, ης, ἡ.
mastigia, μαστιγίας, ου, ὁ, μαστίγων ἄξιος.
malus, μάλος, ου, ὁ.
mater, μήτηρ, ερος, ρός, ἡ, τεκοῦσα, ης, ἡ.
mater musarum, μνημοσύνη, ης, ἡ, vel rectius μνημοσύνη, ης, ἡ.
matercula, μητρίδιον, ου, τό, μητρίδιον, ου, τό.
materfamilias, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
materia, ὕλη, ης, ἡ.
materia, augmentum operis alicujus, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποθήκη, ης, ἡ, τὸ ὑποκείμενον, ου.
materialis, ὑλικός, οῦ, ὁ, ὑλώδης, ους, ὁ.
materiam scribendi mihi sumo, ὑποτίθεμαι.
materni affectus, σπλάγχνα, τά. In Sacris literis.
maternus, μητρικός, οῦ, ὁ, μητρῷος, ου, ὁ.
matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφή, θεῖα πρὸς μητρός.
mathematica disciplina, μαθήματα, τά.
mathematice, μαθηματικῶς.
mathematicus, μαθηματικός, οῦ, ὁ.
matre carens, ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ ἡ.
matricida, μητροκτόνος, ου, ὁ.
matrimonialis, γαμικός, οῦ, ὁ.
matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
matrimonium, συζυγία, ας, ἡ, ἐπιγαμία, ας, ἡ, γάμος, ου, ὁ, συνοικέσιον, ου, τό.
in matrimonium accipere, ἄγεσθαι, cum accusativo. ἄγεσθαι γυναῖκα, ducere uxorem.
matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in matrimonium collocare, εἰς γάμον δίδωμι.
matris frater, μητράδελφος, ου, ὁ.
matrona, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
matronalis, γυναικεῖος, ου, ὁ.
matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδέλφου.
matta, φορμός, οῦ, ὁ.
matula, οὐρητήριον, ου, τό, ἀμίς, ίδος, ἡ, ἁμιδόν, ίδος, ἡ.
matura aetas, ὥριμος ἡλικία.
maturatio, ὑπέκφυξις, εως, ἡ.
maturatio festinatio, σπουδή, ῆς, ἡ.
maturatus in arbore, δρυπεπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
mature, ὡραίως.
maturesco, πεπαίνομαι, τεραίζω.
maturitas, πέπανσις, εως, ἡ, ὡριμότης, ητος, ἡ.
ad maturitatem perduco, ἐκπεπαίνω, πεπαίνω, τελεσφορέω, ῶ.
ad maturitatem pervenio, hoc est, adolesco, ἁδρύνομαι.
maturo, πεπαίνω τι, ἐπιταχύνω, πέττω.
maturo, festino, ἐπείγω, & ἐπείγομαι, κατεπείγω.
maturus, πέπειρος, ου, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ.
maturus, tempestivus, πρώϊμος, ου, ὁ, πρώϊμος, ου, ὁ, & πρώϊος, ου, ὁ, πρώϊμος, ου, ὁ, ὥριμος, ου, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ, ἀκμαῖος, ου, ὁ.
matuta dea, λευκοθέα, ας, ἡ.
matutino tempore, τὸ ὀρθρινόν, ὄρθριον.
matutinum tempus, τὸ ἑωθινόν, πρωΐ.
matutinus, ἑωθινός, οῦ, πρωϊνός, οῦ, ὀρθρινός, οῦ, ὁ.
mavortius, ἐνυάλιος, ου, ὁ.
maxilla, σιαγών, όνος, ἡ, γνάθος, ου, ἡ.
in maxillas percutere, γναθόω, ῶ, γνάθους τύπτειν.
maxime, admodum, plurimum, praecipue, ἐξαίρετα, μάλιστα, τὰ μάλιστα, μέγιστον, πλεῖστα, περιττῶς.
multo maxime, πολὺ ἢ μάλιστα.
maxime, adverb. affirmandi, μάλιστα, μάλιστά γε, σφόδρα, σφόδρα γε.
maxime si, praesertim si, ἄλλως τ' ἐὰν, ἄλλως τε ἄν, cum subjunct.
quam maxime possum, potes, &c. ἢ μάλιστα δυνατόν.
maximi faciendus ab omnibus, ἄξιος πλείστου πάντων.
maximopere, σπουδαιότατα.
maximus natu, πρεσβύτατος, ου, ὁ. πρεσβεύω, maximus natu sum.
maximus, μέγιστος, ου, ὁ.
maza, μᾶζα, ης, ἡ, φύραμα, ατος, τό, μαζάω, ῶ, mazas subigo.

M E.

me, ἐμέ, μέ.
me ipsum, ἐμαυτόν.
mea quidem sententia, κατ' ἐμὴν γνώμην.
meapte causa, ἔμοιγε ἕνεκα.
meatus, πορεία, ας, ἡ, πόρος, ου, ὁ.
meatus subterranei, σύριγγες γῆς, ἀμάρα, ας, ἡ.
mecastor, νὴ τὸν κάστορα.
mechanica ars, βαναυσία, ας, ἡ.
mechanicum opus, βαναυσουργία, ας, ἡ.
mechanicus, ἀγχιμαχοβίωτος, ου, ὁ, μηχανικός, οῦ, ὁ.
mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
mecum cogito, συννοέομαι, οῦμαι, συννοέω, ῶ, & συννοέομαι, οῦμαι.
medela, ἰατρεία, ας, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
medelam adhibeo, ἀκεσομάζω.
medendi peritus, ἰατρικός, οῦ, ὁ, ἀκεστικός, οῦ, ὁ.
medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, οῦμαι, ἀλθαίνω.
media nocte, μέσων νυκτῶν.
mediastinus, μεσαύλιος δοῦλος.
mediator, μεσίτης, ου, ὁ.
mediator sum, μεσιτεύω.
medica ars, παιωνία, ας, ἡ, ἰατρική, ῆς, ἡ, subaudi τέχνη.
medicabilis, ἰάσιμος, ου, ὁ, ἰατρευτός, οῦ, ὁ.
medicam manum admoveo, χειρουργέω, ῶ.
medicamen, & medicamentum, φάρμακον, ου, τό, ἄκεσμα, ατος, τό, ἴαμα, ατος, τό.
medicamenta praesentissima, δραστικὰ φάρμακα.
medicamentarius, φαρμακεύς, έως, ὁ, φαρμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
medicina, ἰατρεία, ας, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ.
medicinae studiosus, φιλίατρος, ου, ὁ.
medicinalis, ἰατρικός, οῦ, ὁ.
medico, & medicor, ἰατρεύω τινά.
medicorum more, ἰατρικῶς.
medicus, ἰατρός, οῦ, ὁ, ἀκεστής, οῦ, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, ἰατροτέχνης, ου, ὁ.
medicus equorum, ἱππίατρος, ου, ὁ.
medicus jumentorum, κτηνίατρος, ου, ὁ.
medietas, ἥμισυ, εος, τό, μεσότης, ητος, ἡ.
medimnus, μέδιμνος, ου, ὁ.
medio carens, ἄμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ.
medio ire, μέσον τέμνειν.
e medio, μεσόθεν, μεσσόθεν, ἐκποδών.
in medio, ἐμποδών, μεσόθι, ἐν μέσῳ ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον. Poetice ἀμφίς.
sine medio, ἀμέσως.
e medio tollere, ἀφανίζειν, ἀνασκευάζειν.
mediocris, μέτριος, ου, ὁ, ἐπιεικής, έος, ὁ καὶ ἡ.
mediocris fortunae qui est, διάμεσος, ου, ὁ.
mediocritas, μέσον, ου, τό, μετριότης, ητος, ἡ, μεσότης, ητος, ἡ.
mediocriter, μετρίως, ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
meditabundus, σύννους, ου, ὁ, ἐπὶ φροντίδων.
meditate, ἐσκεμμένως.
meditatio, μελέτη, ης, ἡ, μελέτημα, ατος, τό, θεωρία, ας, ἡ, φροντίς, ίδος, ἡ, σκέμμα, ατος, τό.
meditationi deditus, μελετηρός, οῦ, ὁ.
mediterraneus, μεσόγειος, ου, ὁ, μεσόχθων, ονος, ὁ.
meditor, μελετάω, ῶ, σκέπτομαί τι ἐν φροντίδι, μελετάω, ῶ.
meditor fraudes, δολοφρονέω, ῶ.
meditullium, μεταίχμιον, ου, τό.
medium complector, μεσολαβέω, ῶ.
medium, seu per medium seco, μεσοτομέω, ῶ.
in medium adduco, παράγω, εἰς τὸ μέσον ἄγω, aut προάγω, aut φέρω.
in medium prodire, εἰς μέσον παριέναι, παρέρχεσθαι, παριέναι.
in medium affero, πορίζομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης, ητος, ἡ.
medius, μέσος, ου, ὁ, μεσαίτατος, ου, ὁ.
medius inter aliquos, μέσος, ου, ὁ, διάμεσος, ου, ὁ.
medius fidius, νὴ τὸν ἡρακλέα, νὴ δία, vel in negando, μὰ δία.
medulla, μυελός, οῦ, ὁ, ἐντεριώνη, ης, ἡ.
medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
medullosus, μυελώδης, εος, ὁ.
mejo, οὐρέω, ῶ.
mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
melancholia, μελαγχολία, ας, ἡ.
melancholia laboro, μελαγχολάω, ῶ.
melancholicus, μελαγχολικός, οῦ, ὁ.
melior, ἀμείνων, ονος, ὁ, κρείττων, ονος, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ.
meliorem reddo, μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, βελτιόω, ῶ.
melius, ἄμεινον, ονος, τό.
melius & optabilius est, αἱρετώτερον, ου, τό.
meliuscule habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
melle condio, μελιτόω, ῶ.
melleam vocem edens, μελίγηρυς, υος, ὁ.
mellificatio, μελιτουργία, ας, ἡ.
mellificium, μελιτοποίησις, εως, ἡ, μελιτουργία, ας, ἡ.
mellitus, μελιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
melos, μέλος, εος, τό.
membra pulcra habens, ἀγλαόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ.
membrana, ὑμήν, ένος, ὁ.
membranaceus, ὑμενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ὑμένινος, ου, ὁ.
membraneus, ὑμένινος, ου, ὁ, περγαμηνός, οῦ, ὁ.
membranula, ὑμένιον, ου, τό.
membratim, κατὰ μέλη, μελιστί.
membris omnibus constans, ἀρτιμελής, έος, ὁ, ὁλομελής, έος, ὁ, ὁλομελής, έος, ὁ & ἡ.
membris omnibus valens, ἀκραιφνής, έος, ὁ.
membrorum apta compositio, συμμετρία, ας, ἡ.
membrorum dissolutio, & luxatio, λυγισμός, ου, ὁ.
membrum, μέλος, εος, τό, κῶλον, ου, τό, μέρος, εος, τό.
membrum periodi, κῶλον, ου, τό.
memet, ἐμαυτόν.
memini, μέμνημαί τινος, ἀναμιμνήσκομαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
si bene memini, οἶμαι.
memor, μνήμων, ονος, ὁ, μνημονικός, οῦ, ὁ.
memor sum injuriae, μνησικακέω, ῶ, ἀπομνησικακέω, ῶ.
memor sum beneficii tui, μνημονεύω σοι τῆς χάριτος. ἀπομνημονεύω σοι τὴν χάριν.
memorabilis, ἀξιόμνηστος, ου, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ, μνημονευτός, οῦ, ὁ.
memorandus, ἀπομνημονευτέος, ου, ὁ.
memoratu dignus, ἀξιόλογος, ου, ὁ.
memoria, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, μνημοσύνη, ης, ἡ.
haec res memoria jam excidit mihi, τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἤδη μου τῆς μνήμης διέφυγε. Lucian. in procem.
memoria excido, ἀμνηστέομαι, οῦμαι.
memoria nostra, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
memoria repeto, ἀναλαμβάνω εἰς μνήμην, & εἰς τὴν διάνοιαν.
memoria valens, μνημονικός, οῦ, ὁ, πολυμνήμων, ονος, ὁ, πολυμνήμων, ονος, ὁ.
memoria dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
sanctae memoriae vir, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης.
memoriae mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
memoriae prodere, ἐκδοῦναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα, τὰ ἀπομνημονεύματα.
memoriam alicujus abolere, ἀϊστόω, διαϊστόω, ἐξαϊστόω, cum accusativo.
in memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in memoriam revoco, ἀναμιμνήσκω τι, μνηθῆναι ποιῶ.

memoriter dicere, ἀπὸ στόματος, ἀπὸ, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν.
memoro, pro narrare, λέγω, ἱστορέω, ῶ, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
menda & mendum, πταῖσμα, ατος, τό, ἁμάρτημα, ατος, τό, σφάλμα, ατος, τό.
mendacii nota, ψεῦσμα, ατος, τό.
mendacium, ψεῦδος, εος, τό, ψευδολογία, ας, ἡ.
mendaciorum amans, φιλοψευδής, έος, ὁ.
mendacium dico, ψεύδομαι, ψευδηγορέω, ῶ.
mendax, ψεύστης, ου, ὁ, ψευδολόγος, ου, ὁ.
mendica, πτωχὴ, ῆς, ἡ.
mendicatio, προσαίτησις, εως, ἡ.
mendicitas, πτωχεία, ας, ἡ.
ad mendicitatem redigo, πτωχίζω, κατεπτωχεύομαι, ad mendicitatem redigor.
mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω, ῶ.
mendicus, πτωχὸς, ὁ, ἐπαίτης, ου, ὁ.
mendicus sum, πτωχεύω.
mendose, ἡμαρτημένως.
mendosus, πλημμελὴς, έος, ὁ ἡ, ψευδὴς, έος, ὁ ἡ.
mendum, πταῖσμα, ατος, τό, σφάλμα, ατος, τό, πλημμέλημα, ατος, τό.
mens, νόος, νοῦς, ὁ, φρὴν, ενὸς, ἡ, γνώμη, ης, ἡ.
mens acuta & subtilis, λεπτὸς νοῦς.
mens sana, σωφροσύνη, ης, ἡ, & σωφρόνημα, ατος, τό.
mens vana, κενοφροσύνη, ης, ἡ.
mensa, τράπεζα, ης, ἡ.
mensa frugalis, σικελὴ τράπεζα.
mensa sublata, ἀρθεῖσα τράπεζα.
mensa affecla, τραπεζεὺς, έως, ὁ, παρατραπέζιος, ου, ὁ.
mensæ minister, ἐλεδέμνης, ου, ὁ.
mensæ secundæ, τὰ ἐπιδόρπια, τὰ ἐπιδορπίσματα, τὰ ἐπίδειπνα, τὰ ἐπιτραπεζώματα, τὰ ἐπιφορήματα, τὰ τραγήματα.
mensarius, nummularius, ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
menses muliebres, τὰ καταμήνια, γυναικεῖα, ἐμμήνιος κάθαρσις.
mensis, μὴν, μηνὸς, ὁ.
mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
mensor, μετρητὴς, οῦ, ὁ.
menstruus, ἐμμήνιος, ου, ὁ, & ἔμμηνος, ου, ὁ.
mensura, μέτρον, ου, τό.
mensura falsa lucrum captans, μετρολεσχὸς, οῦ, ὁ.
sine mensura, ἀμέτρως.
mensuram excedens, ὑπέρμετρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ὑπερμέτρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
mensus, demensus, μετρηθεὶς, οῦ, ὁ.
mentalis, νοερὸς, οῦ, ὁ.
mente agito, νοέω, ῶ, ἐννοέω, ῶ, διανοέομαι, οῦμαι, ἐνθυμέω, ῶ.
mente alienata sum, ἀλλοφρονέω, ῶ.
mente captus, ἄνους, ου, ὁ, παράφρων, ονος, ὁ, φρενήρης, ου, ὁ, φρενοβλαβὴς, οῦ, ὁ.
mente carens, ἀγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, ἀγνώμονος, ου, ὁ.
mente complector, περινοέω, ῶ, περιλαμβάνω τῇ διανοίᾳ.
mente concipio, ἐννοέω, ῶ, & ἐννοοῦμαι, περινοέω, ῶ, περιφρονέω, ῶ.
mente non consto, ἐξίσταμαι, τὸν νοῦν, vel διάνοιαν ἐξίσταται, non constat mens, alienatur, labat.
mente perpendere, ἐπινοεῖν τι.
sana mente, adverb. σωφρόνως.
ad mentem sanam reduco, σωφρονίζω, ἐξαναφρονίζω. reduco, σωφρονίζω.
in mentem quidquid venit, dicere, τὸ ἐπιὸν λέγειν.
rigidam mentem habens, στερεόφρων, ονος, ὁ.
in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
mentio, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος, & τινα, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαί τινος.
mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ῶ, ψευδηγορέω.
mentis agitatio, διάνοια, ας, ἡ.
mentis alienatio, ἀλλοφροσύνη, ης, ἡ, ἔκστασις, εως, ἡ.
mentis compos non sum, παραφρονέω.
mentis tarditas, βραδύνοια, ας, ἡ.
mentis celeritas, ταχύνοια, ας, ἡ.
de mentis statu dejicio, ἐξίστημι.
mentis compos sum, σώφρων ἐγκρατὴς εἰμι, σωφρονέω.
sanæ mentis sum, σωφρονέω, ῶ, ὑγιαίνω.
mentis compos, ἔννους, ου, ὁ, ἐχέφρων, ονος, ὁ.
mentis delirium, φρενῖτις, ιδος, ἡ.
mentior, ψεύστης, ου, ὁ.
mentum, γένειον, ου, τό, γνάθος, ου, ἡ, ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ.
meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι: itidem fluere, ῥέω.

meo quidem judicio, ὡς, οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
meracus, ἄκρατος, ου, ὁ, ζωρὸς, οῦ, ὁ.
mercatio, ἀντιμεταλλαγὴ, ῆς, ἡ.
mercator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἐμπορευτὴς, οῦ, ὁ.
mercatorius, ἐμπορικὸς, οῦ, ὁ.
mercatura, ἐμπορία, ας, ἡ.
mercaturam exerceo, ἐμπορέω, ῶ, & ἐμπορεύομαι.
mercatus, πανήγυρις, εως, ἡ.
mercede conduco, μισθόομαι, οῦμαι, προσμισθόομαι, οῦμαι.
mercede conductus, ὑπόμισθος, ου, ὁ.
sine mercede, ἀμισθί.
mercedem capio, μισθὸν ἄρνυμαι, μισθαρνέω, ῶ, ἀντιμισθαρνέω, ῶ, μισθοφορέω, ῶ, μισθοδοτοῦμαι.
mercedem do, ἀποτίνω, μισθοδοτέω, ῶ.
mercedem fero, μισθοφορέω παρά τινι.
mercenarius, μισθοφόρος, ου, ὁ, μισθαρνὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
merces, μισθὸς, οῦ, ὁ, μίσθωμα, ατος, τό, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
merces diurna, ἐφημέριος μισθός.
merces peregrinæ, τὰ ἐπεισαγώγιμα.
merces variæ, φόρτος, ου, ὁ, ῥῶπος, ου, ὁ.
mercimonium, ἐμπόλημα, ατος, τό, ἀγοράσματα, τὰ, φόρτος, ου, ὁ, & φόρτον, ου, τό, φορτία, τὰ, χρῆμα, ατος, τό.
mercium ejectio in tempestate, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ.
mercor, ὠνέομαι παρά τινος, ab aliquo, ἐμπολάομαι, ὠνέομαι.
mercurialis, ἑρμαῖος, ου, ὁ, seu ἑρμαϊκὸς, οῦ, ὁ, ἑρμαϊκὸς, οῦ, ὁ.
mercurii stella, στίλβων, οντος, ὁ. Aristoteles de mundo.
mercurius, Ἑρμῆς, οῦ, ὁ.
merda, σκῶρ, τὸ, σκατὸς, in genitivo. κόπρος, ου, ὁ, ἡ.
mere, pure, sine admistione, ἀκράτως.
merenda, ἀπόδειπνον, ου, τό.
mereo, & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, ῶ, μισθαρνέω, ῶ.
mereor, prostituo me, ἑταιρέω, ῶ.
bene de aliquo mereri, εὐεργετέω τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
male mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
meretricia vita, ἑταίρησις, εως, ἡ, ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ.
meretricius, ἑταιρικὸς, οῦ, ὁ, πορνικὸς, οῦ, ὁ.
meretricor, πορνεύω.
meretricula, ἑταιρίδιον, ου, τό.
meretrix, ἑταίρα, ας, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
merges, itis, θέρισμα, ου, τό.
mergo, δύπτω, καταδύω, βάπτω.
mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
meridianus, μεσημβρινὸς, οῦ, ὁ.
meridies, μεσημβρία, ας, ἡ, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
meridior, μεσημβριάζω, ῶ, sive ὀψιάζομαι, ομαι, μεσημβριάζω.
pro meritis, κατὰ τὴν ἀξίαν, πρὸς ἀξίαν.
merito, δικαίως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
meritum, εὐεργέτημα, ατος, τό, ἀξία, ας, ἡ.
meritus, a, um, ἄξιος, ου, ὁ. ἀξία, ας, ἄξιον, τό.
meritus bene de aliquo, εὐεργέτης, ου, ὁ.
merso, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τό, βαφὴ, ῆς, ἡ.
merula, κόσσυφος, ου, ὁ.
merum, ἄκρατον, subauditur οἶνος, τὸ ἄκρατον.
merum bibo, ἀκρατίζω, ἀκρατοποτέω, ῶ.
merus, meracus, ζωρὸς, οῦ, ὁ, ἄκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ.
merus, purus, χαλίκρατος, ου, ὁ, sive χαλίκρητος, ου, ὁ, καθαρὸς, ὁ καὶ ἡ.
merx, ἐμπορία, ας, ἡ, ὤνιον, ου, τό, ἀγόρασμα, ατος, τό.
mesenterium, μεσεντέριον, ου, τό, μεσάραιον, ου, τό.
mespilum, μέσπιλον, ου, τό.
mespilus, μεσπίλη, ης, ἡ.
messem aliquam meto, ἀλλότριον ἀμῶ θέρος.
messem facio, θερίζω.
messis, θερισμὸς, οῦ, ὁ, ἄμητος, ου, ὁ.
messis tempus, ἀμητὸς, οῦ, ὁ, πορισμὸς, οῦ, ὁ.
messor, θεριστὴς, οῦ, ὁ.
meta, ὅρος, ου, ὁ, τέρμα, ατος, τό.
metæ proximus, ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
metalla effodio, μεταλλουργέω, ῶ, μεταλλεύω, ἐκμεταλλεύω.
ad metalla damnari, μεταλλεύεσθαι.
metallica ars, ἡ μεταλλευτικὴ τέχνη.
metallicus, μεταλλικὸς, οῦ, ὁ, μεταλλευτικὸς, οῦ, ὁ.
metallum, μέταλλον, ου, τό.
extra metam, ἐκ τέρματος, ἐκ τοῦ ἐπιδρόμου. ἐκτρέχω, ῶ. extra metam excurro.
metaphora, μεταφορὰ, ᾶς, ἡ.
metaphorice, μεταφορικῶς.
metaphorice loquor, φημὶ μεταφέρων.
metaphoricus, μεταφορικὸς, οῦ, ὁ.

metari castra, στρατοπεδεύω.
metatio, καταμέτρησις, εως, ἡ.
metatio castrorum, κατάζευξις, εως, ἡ, στρατοπέδευσις, εως, ἡ, στρατοπεδεία, ας, ἡ, κατασκηνὴ, ῆς, ἡ.
metator, διαστάτης, ου, ὁ.
meteora, μετέωρα, ων, τά.
methodus, μέθοδος, ου, ἡ.
meticulose, περιδεῶς, ἀποδειλιασμένως, ὀρρωδῶς.
meticulosus, ψοφοδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, δειλὸς, οῦ, ὁ, φοβερὸς, οῦ, ὁ, περίφοβος, ου, ὁ.
metior æstimo, μετρέω, ῶ, ὁρίζομαι, διορίζω.
metior, dimetior, ἀναμετρέω, ῶ, μετρέω, ῶ, ἐμμετρέω, ῶ.
metior hoc viribus meis, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει.
meto, ἀμάω, ῶ, θερίζω.
metor, aris, καταμετρέω, ῶ, ὁρίζω.
metor castra, στρατοπεδεύω, & στρατοπεδεύομαι.
metrica ars, μετρικὴ τέχνη.
metricus, μετρικὸς, οῦ, ὁ.
metro quæ constant, μετρὰ, τὰ, ἔμμετρα, τὰ ἐν ἐμμέτρῳ ποιήματα.
metropolis, μητρόπολις, εως, ἡ.
metu carens, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ & Poet. ἀδδεής, ὁ καὶ ἡ.
sine metu, ἀδεῶς, ἀφόβως.
in metu versor, ἐν φόβῳ γίγνομαι.
metu consternor, πτοέομαι περί τι.
metuendum est, μὴ, δέος ἐστὶ, μή.
in metum conjicere, καταβάλλειν εἰς φόβον, καταστῆσαι ἐν φόβῳ.
metum alicui incutere, δέος ἐμποιῆσαί τινι.
metuo, δέδω περὶ λῃστῶν, a prædonibus: φοβοῦμαι κίνδυνον, periculum.
metuo, ne quis dicat, ὑποπτεύομαι μή τις φῇ & δέδοικα μή τις.
metuo tibi, δέδοικα περὶ σοῦ, vel περί σοι, vel ἀμφί σοι.
metus, φόβος, ου, ὁ, δέος, εος, τό, δεῖμα, ατος, τό, δειλίασις, εως, ἡ.
metus me incessit, περιέχεταί με δέος.
metus superstitiosus deorum, δεισιδαιμονία, ας, ἡ.
metus vacuitas, ἄδεια, ας, ἡ.
meus, a, um, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν. ὁ, de uno tantum cum prima persona verborum. σφέτερος item cum prima persona.
meum facio, mihi assumo, σφετερίζω, σφετερίζομαι, ἰδιοποιοῦμαι.

M I.

mica, ψὶξ, χὸς, ἡ, ψιχίον, ου, τό, ψώμισμα, ατος, τό.
mica salis, χόνδρος ἁλός.
micans, στίλβων, οντος, ὁ, ἀστράπτων, οντος, ὁ.
micatio digitorum, ἐναλλαξις, εως, ἡ.
micatio oculorum, ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & ἀμάρυγμα ὀφθαλμῶν.
mico, στίλβω.
mico, palpito, σφύζω.
micturio, οὐρητιάω, ῶ.
mictus, us, οὔρημα, ατος, τό.
migrare e patria, μεταστῆναι ἐκ τῆς πατρίδος.
migrare e vita, μεταστῆναι βίου.
migratio, ἀποικισμὸς, εως, ἡ, μετοικεσία, εως, ἡ.
migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ῶ, ἀπελθεῖν, μεταβαίνω ἐκ τόπου.
mihi, ἐμοὶ, μοί.
mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
miles gravis armaturæ, βαρὺς ὁπλίτης, & ὁπλίτης sine adjectione.
miles levis armaturæ, γυμνὴς, ῆτος, ὁ, & γυμνήτης, ου, ὁ.
miliaceus, κεγχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
militaris, στρατιωτικὸς, οῦ, ὁ, στρατήσιμος, ου, ὁ.
militaris exercitatio, ἐξόπλισις, εως, ἡ, ἐξοπλασία, ας, ἡ.
militaris rei peritus, στρατηγικὸς, οῦ, ὁ, ἴδρις αἰχμῆς.
militaris disciplina, πολεμικὴ ἐπιστήμη.
militaris tessera, σύνθημα, ατος, τό.
milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
milites emeriti, ἀφαιρέται, οἱ.
militia, στρατεία, ας, ἡ, στρατιὰ, ᾶς, ἡ, πόλεμος, ου, ὁ.
a militia immunis, ἀστράτευτος, ου, ὁ.
militiæ vacatio, ἀστρατεία, ας, ἡ.
militiæ desertor, λιποστρατιώτης, ου, ὁ.
militiæ detrectatio, ἀναδύσεις στρατείας.
militiam detrecto, ἀστρατεύω, ῶ, μεθίημι πολέμου, Homerus.
militiæ peritus, στρατηγικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
milito, στρατεύω.
milium, κέγχρος, ου, ὁ, κέγχρος, Jonice.

mille, χίλιοι, χίλιαι, & χίλια.
millesimus, χιλιοστὸς, ῦ, ὁ.
miliare, μίλιον, ου, τὸ, μιλιάριον, ου, τὸ.
millies, χιλιάκις.
milvus, ἰκτὶς, ἰκτῖνος, ὁ.
mimicus, μιμικὸς, ῦ, ὁ.
mimorum scriptor, μιμογράφος, ου, ὁ.
mimos recito, μιμολογέω, ῶ.
mimos recitans, μιμολόγος, ου, ὁ.
mimus, μῖμος, ου, ὁ, ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ.
mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
minaciter, ἀπειλητικῶς.
minæ, arum, ἀπειλὴ, ῆς, ἡ.
minatio, ἀπείλησις, εως, ἡ, ἐπαπείλησις, εως, ἡ.
minator, ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ.
minax, ἀπειλητικὸς, ῦ, ὁ.
minerva, ἀθηναία, ἀθηνᾶ.
minerva crassiore, παχυτέρᾳ μούσῃ.
mingo, οὐρέω, ῶ, κατουρέω, ῶ, ἐνουρέω. ῶ.
miniatas genas habens, μιλτοπάρῃος, ου, ὁ.
miniatus, μεμιλτωμένος, ου, ὁ, μιλτοπρεφὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
minime, ὁ μὴν τοι, ὃ τοι, ἐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
minime vero, ὁ μὴν ὡς.
minimum quidquid est, γρῦ, vel γρῦ.
ne minimum quidem, ἐδὲ γρῦ, ἐδ᾽ ἀκαρῆ.
ut minimum, τὸ πλάχιστον, πλάχιστον.
minimus, ἐλάχιστος, ου, ὁ, ἥκιστος, ου, ὁ.
minimus natu, νεώτατος, ὁ, ὁ, ὁπλότατος, ου, ὁ.
minister, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάκονος, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, ὑποδμως, ωος, ὁ, ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ.
minister rei divinæ, διάκονος, ου, ὁ.
minister publicus, δημιουργὸς, ῦ, ὁ, λειτουργὸς, ῦ, ὁ, δημόσιος, ου, ὁ.
ministerium, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ.
ministerium Ecclesiasticum, λειτουργία, ας, ἡ.
ministra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, θεράπνη, ης, ἡ, διακόνισσα, ης, ἡ, ὑπουργὶς, ίδος, ἡ, λάτρις, ιος, ἡ.
ministrator, λειτουργικὸς, ῦ, ὁ, διάκονος, ου, ὁ.
ministratorius, λειτουργικὸς, ῆ, ὸν, διακονικὸς, ῆ, ὸν, ὑπηρετικὸς, ῆ, ὸν.
ministro, ὑπηρετέω τινὶ τινὰ, in hac re: διακονέω, ῶ, λατρεύω, ὑποδρήσσω.
minitabundus, ἐπαπειλῶν, οῦντος, ὁ.
minitor, ἀπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ. ἀπειλῶ θάνατον, minitor mortem.
minium, μίλτος, ου, ἡ.
minor, aris, ἀπειλέω τινὶ θάνατον.
minor, ἐλάττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, μείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἥττων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
minor natu, vel minimus, νεώτερος, ου, ὁ, νεώτατος υἱὸς μεταγενὴς, έος, ὁ.
minora viribus facere, τῆς δυνάμεως ἐλάττω πρᾶξαι.
minuere animos, μινύθειν μένος, Homerus.
minuo, ἐλαττόω, ῶ, μειόω, ῶ, μινύθω.
minus habeo, μειονεκτέω, ῶ, cui opponitur πλεονεκτέω, ῶ.
minus quam par sit, ἐνδεῶς.
non minus, μηδὲν ἧττον, ἐχ ἧττον, ἐδὲν ἧττον.
in minuta scindo, κερματίζω.
minutal, περίκομμα, ατος, τὸ, ματτύης, ε, τὸ.
minutatim, ὡς λεπτότατα, κατ᾽ ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
minute, λεπτῶς.
minutia, τὸ λεπτὸν, ἡ λεπτή.
minutissime tero, ὀλιγοτριβέω, ῶ.
minutulus, λεπτακινὸς. ου, ὁ.
minutus, λεπτὸς, ῦ, ὁ, λεπτομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
mira res, θαῦμα, ατος, τὸ.
mirabile reddo, παραδοξάζω.
mirabilis, θαυμαστὸς, ῦ, ὁ.
mirabiliter, θαυμαστῶς.
miracula edens, θαυματουργὸς. ῦ, ὁ, θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ.
miracula facio, θαυματουργέω, ῶ.
miraculum, θαῦμα, ατος, τὸ, μεγαλούργημα, ατος, τό.
mirandus, θαυμαστέος, ου, ὁ, ἀγητὸς, ῦ, ὁ.
mire, mirum in modum, δεινῶς θαυμασίως, θαυμαστῶς.
mirifice, ἀγαμένως, ὑπερφυῶς.
mirificus, θαυμάσιος, ου, ὁ, θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ.
miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ τῆς σοφίας, (subintellige ἕνεκα,) ἄγαμαι.
mirum, φεῦ.
nihil mirum, ἐ θαυμά γ᾽ ἐδέν.
mirum esset, si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est mirum, si, ἐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
mirus, θαυμαστὸς, ῦ, ὁ, θαυμάσιος, ου, ὁ.
miscellaneus, συλλογιμαῖος, ου, ὁ, μιγὰς, άδος ὁ ἡ ἡ, σύμμικτος, ου, ὁ, φύρδην, ου, ὁ.

miscere clandestina consilia, ὑποκυρῶ.
miscellanea, σύμμικτα, τά.
misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
misceo, perturbo, κυκάω, ῶ.
misceo terram aqua, γαῖαν ὕδει φύρω, Hesiodus.
miser, ἄθλιος, ου, ὁ δύστηνος, ου, ὁ, δυστυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
o miser, ὦ μέλεε, & μέλε, Poetice.
ter miser, miserrimus, τρισάθλιος, ου, ὁ, τρισδύστηνος, ου, ὁ.
miser sum, ταλαιπωρέω, ῶ.
misera conditio vitæ, πονηρία, ας, ἡ.
miserabilis oratio, ἐλεεινολογία, ας, ἡ.
miserabilis, ἐλεεινὸς, ῦ, ὁ, λυγρὸς, ῦ, ὁ.
miserabiliter, ἐλεεινῶς.
miserandus, δειλαιότατος, ου, ὁ & ἡ, ἐποικτιστὸς, ου, ὁ, οἰκτρὸς, ῦ, ὁ, ἔλεον ἔχων, Demosthenes.
non miserandus, ἀνοικτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀνοίκτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ἀνηλέητος, ου, ὁ.
miseratio, οἰκτισμὸς, ῦ, ὁ, οἰκτείρημα, ατος, τό.
ad miserationem movendam oratio, οἰκτρολογία, ας, ἡ.
miserationem movere alicui, seu commovere aliquem ad miserationem, ἐλεεινὸν ὑπό τινος.
misere, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
ad miserendum pronus, φιλοικτίρμων, ονος, ὁ.
misereor, ἐλεέω τινὰ, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
miseresco, οἰκτίζω.
miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
miseret me, οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, cum accusat.
miseria, ἀθλιότης, ητος, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, ἀθλιότης, ητος, ἡ, γλισχρία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσδαιμονία, ας, ἡ, δυσπραγία, ας, ἡ, ἀμηχανία, ας, ἡ, κακοδαιμονία, ας, ἡ, πονηρὸς, ῦ, ὁ, ταλαιπωρία, ας, ἡ, ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, ὄλβος, ου, ὁ, ὄλημα, ατος, τὸ, & Poetice οἶτος, ου, ὁ, ὀϊζὺς, ύος, ἡ.
in miserias conjicio, ταλαιπωρέω, ῶ, δυάω, ῶ, Homerus.
misericordia commoveor super aliquid, ἐπισπλαγχνίζομαί τινος.
misericordia dignus, οἰκτρὸς, ῦ, ὁ.
misericordia indignus, ἀνοίκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνηλέητος, ου, ὁ.
misericordia, ἔλεος, ου, ὁ, ἐ τὸ, οἶκτος, ου, ὁ.
misericordiam imploro, ποτνιάζομαι.
misericors, ἐλεήμων, ονος, ὁ, οἰκτίρμων, ονος, ὁ.
miseriis obnoxius, κακοτροφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
miserari casum, vel vicem alicujus, ὀλοφύρεσθαί τινα, οἰκτείρειν τινὰ, τὸ πάθος.
miseror, aris, οἰκτείρω τινά.
miserrimus, ταλαιπωρότατος, ου, ὁ, ἀθλιώτατος, ου, ὁ, οἴκτιστος, ου, ὁ, τλημονέστατος, ου, ὁ.
missile, ἄκων, genit. ἄκοντος, ὁ, βέλος, εος, τό.
missilia ingero, ἀκοντίζω, ἐπακοντίζω, διακοντίζω, κατακοντίζω.
missio, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
missum facio, ἀφίημι, μεθίημι, προΐεμαι.
missum facere aliquem, ἀφιέναι τινά.
missus a Deo, θεόπεμπτος, ου, ὁ.
missus, us, πομπὴ, ῆς, ἡ.
missus ferculorum, περιφορὰ, ᾶς, ἡ.
miste, μεμιγμένως, ἀναμεμιγμένως, μίγδην, μίγδα, μίγα, ἐπιμίξ.
mistio, μῖξις, εως, ἡ, σύγχυσις, εως, ἡ.
mistura, μίγμα, ατος, τὸ, μιγμὸς, ῦ, ὁ.
mistus, μιχθεὶς, έντος, ὁ.
non mistus, ἄμικτος, ου, ὁ, ἀμιγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
mitesco, πραΰνομαι, ἡμεροῦμαι.
mitigatio, πραΰνσις, εως, ἡ.
mitigo, πραΰνω, μαλάσσω, μαλάττω.
mitis, e, πρᾶος, ου, ὁ, προσηνὴς, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ.
miti aspectu præditus, ἀγανόφθαλμος, ου, ὁ.
mitissimus, πραότατος, ου, ὁ.
mitra, μίτρα, ας, ἡ.
mitra molli redimitus, ἁβρομίτρης, ου, ὁ, θηλυμίτρης, ου, ὁ.
mitratus, μιτρούμενος, ου, ὁ.
mittendus, πεμπτέος, ου, ὁ.
mittere auxilium, πέμπειν τὰς βοηθείας.
mittere domum, οἴκαδ᾽ ἀποστέλλειν. Thucydides.
mittere foras, προπέμπειν, ἐκπέμπειν, ἐκβάλλειν.
mittere exercitum, ἀποστέλλειν στρατιάν.
mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
mitto, jacio, ἐμβάλλω, καταβάλλω.
mixtio, μίγμα, ατος, τό.
mnemolynum, μνημόσυνον, ου, τό.

M O.

mobilia bona, ἔπιπλα, ων, τά,
mobilis, ἀκίνητος, ου, ὁ, ἀμετάβλητος, ου, ὁ.
mobilitas, ἀκινησία, ας, ἡ.
moderate, μετρίως, σωφρόνως.

moderate ferre res adversas, ῥᾳδίως φέρειν τὰ δεινά.
moderate, temperanter, κεκρατημένως.
moderatio, gubernatio, ἡνιοχεία, ας, ἡ.
moderatio, modestia, temperatio, σωφροσύνη, ης, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ, εὐκοσμία, ας, ἡ, μετριότης, ητος, ἡ, εὐκοσμία, ας, ἡ, μετριότης, ητος, ἡ, εὐταξία, ας, ἡ.
moderationem adhibere in aliqua re, μετριάζειν τινί.
moderato animo, μετριοπαθῶς.
moderator, διοικητὴς, ῦ, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ.
moderator reipublicæ, πολιτείας συναρμοστής.
moderator juris δικαίου βραβευτής.
moderatrix, καθηγήτρια, ας, ἡ.
moderatus, modicus, μέτριος, ου, ὁ, σύμμετρος, ου, ὁ.
moderatus, clemens, modestus, κόσμιος, ου, ὁ, μέτριος, ου, ὁ, μετριοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
moderatus in verbis, μετριολόγος, ου, ὁ.
moderor, coerceo, reprimo, κολάζω.
moderor, constituo, rego, ordino, ἰθύνω, οἰκονομέω, ῶ, παιδαγωγέω, ῶ, χαλιναγωγέω, ῶ, βραβεύω, ἀνιθύνω, ἡνιοχέω, ῶ, καθίστημι, διοικέω, ῶ, καθίστημι, διοικέω, ῶ, ἄγω. ἄγειν τὸν ῥωμαίων δῆμον, regere populum Romanum, Plutarchus.
moderor, fræno, χαλιναγωγέω, ῶ, χαλινόω, ῶ.
moderatus, ἄτακτος, ου, ὁ, σύμμετρος, ου, ὁ.
modeste, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
modeste me gero, ἐμμετριάζω, σωφρονέω, ῶ.
modeste loquor, μέτρια λέγω.
modeste sentio de me, μετριοφρονέω, ῶ, cui opponitur μεγαλοφρονέω, ῶ.
modestia, κόσμιον, ου, τὸ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
modestia in vestitu, κατεσταλμένη περιβολή.
modestus, κόσμιος, ου, ὁ, ἄτυφος, ου, ὁ, ἐπιεικὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, σώφρων, ονος, ὁ, ἀπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
modi musici, οἱ νόμοι, vel ὁ νόμος.
modice, moderate, μέσως, μετρίως, ἐμμέτρως, συμμέτρως, σωφρόνως.
modice, leviter, parum, βραχέως, μετρίως, ἐπιπολαίως.
modico contentus, ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ, ὀλιγοδίαιτος, ου, ὁ.
modicus, paucus, ὀλίγος, ου, ὁ, μέτριος, ου, ὁ, βαιὸς, ῦ, ὁ.
modificatio, προσδιορισμὸς, ῦ, ὁ.
modis omnibus, πάντως, & παντὶ, παντοίως, πάντη. παντὶ τρόπῳ, ἐκ παντὸς τρόπου.
modius, μόδιος, ου, ὁ, μέδιμνος, ου, ὁ.
modo, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
hoc modo, οὕτως, sive οὕτω, τῇδε, ὧδε, τούτῳ τρόπῳ.
nullo modo, μηδαμῶς, ἐδαμῶς, ἐδαμῆ, μηδαμῆ, μηδαμοῖς, ἔπω, ἐδέπω, μηδενὶ τρόπῳ.
quonam modo? πῶς δή;
quovis modo, ἀμῆ, ἀμῶς, ἀμοῖ.
quo tandem modo? πῶς δῆτα;
si quo modo, ἄν πῃ. αἴ κέν πως. Homerus.
pro modo facultatum, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐσίαν.
modo, paulo ante, nuper, ἐγγύς, ἄρτι, ἀρτίως, ἔναγχος.
modo ne. μόνον μή.
modo, solum, tantummodo, μόνον. ἐδὲν, ἦν δ᾽ ἐγὼ, μόνον ἐλθέτω, nihil sane, inquam, modo veniat.
non modo non, ἐχ οἷον, μὴ οἷον, ἐχ ὅτι.
tali modo, τοίως.
si modo, εἴ γε, εἴ περ, εἴπερ, εἰ δὴ, πλὴν ἐάν. l. 3. Regnum c. 8.
modulatio, μέλος, εος, τὸ, ἁρμονία, ας, ἡ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
modulator, μελῳδὸς, ῦ, ὁ.
modulor, μελῳδέω, ῶ, κατανλέω, ῶ, μελίζω.
modum adhibere, συμμετρέω.
modum excedere in aliqua re, ὑπερβάλλειν ἔν τινι, & ὑπερβάλλειν μέτρον, ἐξορίζεσθαι ἐ συμμετρίας.
modum tenere, τ μέσυ λαγχάνειν, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
ad hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὧδε, vel ὧδε, τῇδε, ὧδε, τοῦτον τρόπον, οὕτως, vel οὕτω.
præter modum, παρά.
supra modum, ἄγαν, ἐξάλλως, περισσῶς, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβεβλημένως, ὑπερπλεοναστικῶς, παρ᾽ ὃ δεῖ.
modus, forma, εἶδος, εος, τὸ. εἰς εἶδος τιάρας, ad tiaræ modum.
modus, ratio, τρόπος, ου, ὁ.
modus, mediocritas, μετριότης, ητος, ἡ, καιρὸς, ῦ, ὁ.
modus, mensura, μέτρον, τὸ, συμμετρία, ας, ἡ.
adsit modus, ἔνεστω μέτρον.

moecha,

mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
mœchor, μοιχάω μετά τινος.
mœchus, μοιχὸς, ῦ, ὁ.
mœnia, τείχη, τὰ, περίβολος, ου, ὁ.
mœnia circumdare urbi, περιβάλλειν τεῖχος τῇ πόλει, ἀποτειχίζειν τεῖχος.
mœnium ambitus, περίβολος, ου, ὁ.
mœrco, λυποῦμαι.
mœror, λύπη, ης, ἡ, ἀθυμία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, ἀνία, ας, ἡ, ἄλγος, εος, τὸ, δυσθυμία, ας, ἡ.
mœrore affectus, ἄθυμος, ου, ὁ, ἀθυμῶν, ου, ὁ, δυσαλγὴς, έος, ὁ & ἡ.
mœrore afficio, ἀνιάζω, κήδω.
mœrore afficior, ἀχθομαι, περιαλγέομαι, Poetice. ἄχνυμαι, ἀσάομαι, ἄχομαι. ἀκηδιῶ, πενθῶ.
mœstitia, λύπη, ης, ἡ, κατήφεια, ας, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
mœsto vultu sum, σκυθρωπάζω, σκυθρωπάζω.
mœstus, κατηφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, λυπηρὸς, ῦ, ὁ, ἄθυμος, ου, ὁ.
mœstus supra modum, περίλυπος, ου, ὁ.
mola, μύλη, ης, ἡ, μύλος, ου, ὁ.
mola trusatilis, μυλόκωπος, ου, ὁ, μυλήφατος, ου, ὁ.
mola frango, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
molam versare, στρέφειν, περιάγειν, περιφέρειν, & περιελαύνειν τὴν μύλην.
molaris lapis, μυλίτης λίθος.
molas inspergo victimis, ἀλφιτεύω, ῶ.
molendinarius, μυλωθρικὸς, ῦ, ὁ.
molendinum, μυλωθρεῖον, ῦ, τό.
molendinum aquarium, ὑδρόμυλος, ου, ὁ.
moles, βάρος, εος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, ἄχθος, εος, τὸ, μέγεθος, εος, τό.
molestatio, ἐνόχλησις, εως, ἡ.
moleste, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
moleste fero, ἀνιάω, ῶ, ἀγανακτέω ῶ.
molestia, σχετλιασμὸς, ῦ, ὁ, ἀνία, ας, ἡ, ὄχλος, ου, ὁ.
molestia affici, πράγματα λαμβάνειν.
molestia afficio, βαρύνω τινά. λυπέω τινὰ ἤ τινι. ἀνιάω, ῶ, ὀχλέω, ῶ.
molestia carens, ἄλυπος, ου, ὁ.
molestiam subire ob aliquam rem, ἐνοχλεῖσθαι τινός.
molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
molesto, ἐνοχλῶ, λυπέω, ῶ, τείρω.
molestus, ἀνιαρὸς, ῦ, ὁ, ἐπαχθὴς, έος, ὁ, ἀηδὴς, έος, ὁ, λυπηρὸς, ῦ, ὁ, χαλεπὸς, ῦ, ὁ, ἀλγεινὸς, ῦ, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ.
molestus sum, ἀχθέω, ῶ, χαλεπαίνω.
molimen, παρασκευὴ, ῆς, ἡ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
molior, μηχανάομαι τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem, ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
moliri res novas, νεωτερίζω, & νεοχμόω, ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, καινοτομέω.
moliri rebellionem, ἐπιβουλεύειν ἐπανάστασιν.
molitio, aggressio, ἐγχείρησις, εως, ἡ, ἐγχείρημα, ατος, τό.
molitio rerum novarum, νεοχμώσις, εως, ἡ.
molitor, machinator, κατασκευαστὴς, ῦ, ὁ, ἐπιβουλευτὴς, ῦ, ὁ, ἐγχειρητὴς, ῦ, ὁ.
molitor, molendinarius, μυλωθρὸς, ου, ὁ, μυλωθρὸς, ῦ, ὁ.
molitura, ἄλεσις, ῦ, ὁ.
mollesco, μαλακύνομαι.
molliculus, μαλάκιον, ονος, ὁ.
mollio, μαλάσσω, & ττω, μαλακύνω, μαλθακίζω, καταμαλακίζω, ἁπαλύνω, θάλπω, λεαίνω, ἀνυγραίνω.
mollis, non durus, ἁπαλὸς, ῦ, ὁ, ἁπαλὸς, ῦ, ὁ, βληχώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἁβρὸς, ῦ, ὁ, ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, τακερὸς, ῦ, ὁ, μαλθακινος, ου, ὁ.
mollis, delicatus, effœminatus, θηλυδρίας, ου, θηλυδριώδης, εος, ὁ, & ἡ, κίναιδος, ου, ὁ, γυναικῶδης, ου, ὁ, θρυπτικὸς, ῦ, ὁ, ἀσθενὴς, ῦ, ὁ, λάγνος, ῦ, ὁ, μαλακὸς, ῦ, ὁ, μαλθων, ωνος, ὁ, συβαριτικὸς, ῦ, ὁ, χλιδανὸς, ῦ, ὁ, ἁβροδίαιτος, ου, ὁ.
mollis, lenis, placidus, μαλακὸς, ῦ, ὁ, ἀπαλὸς, ῦ, ὁ.
mollis sum, μαλακίζω, ῶ.
molliter, non dure, ἁπαλῶς, ἁπαλῶς, μαλακῶς, ὑγρῶς.
molliter, effœminate, delicate, χλιδανῶς, μαλακῶς, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, διατεθρυμμένως, ἁβρῶς.
mollities, teneritudo, ἁπαλότης, ητος, ἡ, μαλακότης, ητος, ἡ, χλιδὴ, ῆς, ἡ.
mollities, delitiæ, luxus, ἁβρότης, ητος, ἡ, μαλακία, ας, ἡ, θρύψις, εως, ἡ, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἡδυπάθεια, ας, ἡ, ἡδυπάθημα, ατος, τό.
mollitio, μαλάκωσις, εως, ἡ, μάλαξις, εως, ἡ.
molo, is, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
momentaneus, πρόσκαιρος, ου, ὁ.

æqualis momenti qui est, ἰσόρροπος, ου, ὁ, ἡ, ἰσοπαλὴς, ῦ, ὁ, καὶ ἡ.
momenti alicujus qui est, ἀξιόλογος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
momenti parvi qui est, βραχὺς, έος, ὁ, μικρὸς, ῦ, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
ne momento quidem uno durans, ἀδιάμονος, ου, ὁ.
momento, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
momentum, ῥοπὴ, ῆς, ἡ, στιγμὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ὄφελος, εος, τό.
momus, μῶμος, ου, ὁ.
monachus, μοναχὸς, ῦ, ὁ.
monarcha, μονάρχης, ου, ὁ.
monarchia, μοναρχία, ας, ἡ.
monasterium, μοναστήριον, ου, τό.
monasticus, μοναστικὸς, ῦ, ὁ.
monedula, κολοιὸς, ῦ, ὁ.
moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, ῶ, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
moneta, νόμισμα, ατος, τό.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
moneta vilis, χαλκίδιον, ου, τό.
monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
monetarius, ἀργυροκόπος, ου, ὁ.
monialis, ἀσκήτρια, ας, ἡ.
monile, περιδέραιον, ου, τὸ, ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, ὑποδέραιον, ου, τὸ, κάθεμα, ατος, τὸ, κάθημα, ατος, τὸ, καθετήρ, ῆρος, ὁ, ὅρμος, ου, ὁ, ἕρμος, ου, ὁ, καθόρμιον, ου, τό.
monitio, νουθέτημα, ατος, τό.
monitor, παραινέτης, ου, ὁ, παραγγελτὸς, ῦ, ὁ.
monitum, παράκλησις, εως, ἡ, παραίνεσις, εως, ἡ.
monopolium, μονοπωλία, ας, ἡ, & μονοπώλιον, ου, τό.
mons, ὄρος, εος, τὸ, Jonice οὖρος, Dorice ὦρος.
monstrificus, τερατουργὸς, ῦ, ὁ.
monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
monstrosa oratio, τερατολογία, ας, ἡ.
monstrose, τερατωδῶς.
monstrosus, τερατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
monstrosus partus, τερατοτοκία, ας, ἡ.
monstrum, τέρας, ατος, τό.
montanus, ὀρεινὸς, ῦ, ὁ, ὄρειος, ου, ὁ.
monticola, masc. gen. ὀρείτης, ου, ὁ, ὀρεσιὰς, άδος, ἡ, montium cultrix. Item ὀρίβιος, ου, ὁ, ὀρέστερος, ου, ὁ, ὀρεινόμος, ου, ὁ.
montium cacumen, ἀκρώρεια, ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, & simpliciter ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
montium latus, παρώρεια, ας, ἡ.
montium radix, ὑπώρεια, ας, ἡ, ὑπώρειον, ου, τὸ, προπυρώρεια, ας, ἡ.
montosus, ὄρεινος, ου, ὁ, βουνώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
monumentum, μνημεῖον, ου, τὸ, μνῆμα, ατος τό.
monumentum, sepulcrum, ἡρῷον, ου, τὸ, μνῆμα, ατος, τὸ, σῆμα, ατος, τό.
mora, διατριβὴ, ῆς, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, μονὴ, ῆς, ἡ.
sine mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
moralis, ἠθικὸς, ῦ, ὁ.
moraliter, ἠθικῶς.
moram facere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
moras nectere, διατριβὰς, vel ἀναβολὰς ποιῶ, vel ποιεῖσθαι.
præcipitare moras, ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖν, vel βαδίζειν.
moras quærere, πορίζειν τριβάς. Aristophanes.
bene moratus, εὔτροπος, ου, ὁ, (cui opponitur κακότροπος, ου, ὁ,) εὐήθης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
morbidus, νοσηρὸς, ῦ, ὁ, ἐπίνοσος, ου, ὁ.
morbis obnoxius, ἐπίνοσος, ου, ὁ, πολύνοσος, ου, ὁ.
ex morbo recreor, ἀναῤῥώννυμαι ἀπὸ τῆς νόσου, ἀνακομίζομαι, ἀναφαίνω.
morbo remittente, adverb. τῆς νόσου ἀνιείσης, ὑπανιείσης, & χαλώσης.
morbo comitiali laboro, ἐπιληπτίζω, ἐπιλήπτομαι.
morbo liberari ἐκ νόσου ἀνίστασθαι, τὴν ῥῶσιν ἀναλαβεῖν, τὴν ὑγείαν ἀναλαμβάνειν, τὴν ἑαυτῶ δύναμιν ἀνακτᾶσθαι, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, ἐκ τῆς νόσου ἀνακομίζεσθαι.
morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νόσῳ περιπίπτω.
morbosus, νοσώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
in morbum recidere, ὑποτροπιάζω.
morbus, νόσος, ου, ἡ, νόσημα, ατος, τό.
morbus comitialis, ἐπιληψία, ας, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ.
morbus communis, νόσος ἐπιδήμιος, aut ἐπιδημία, aut ἐπιδήμιος.
mordax, δάκνος, ου, ὁ, δηκτικὸς, ῦ, ὁ.
mordax, dicax, satyricus, σαρκαστικὸς, ῦ, ὁ, κοπτικὸς, ῦ, ὁ, πληκτικὸς, ῦ, ὁ.

mordax dictum, σκῶμμα, ατος, τὸ, ἐπικέρτομημα, ατος, τὸ, ἐπικερτόμησις, εως, ἡ.
mordeo, δάκνω, pro obtrectare, λοιδορεῖσθαί τινι.
mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
mordicus retineo, κρατέω, ῶ.
ex more, κατὰ τὸ εἰωθός.
pro more, συνήθως.
more pecudis; ἐν τρόπῳ βοσκήματος.
more majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
more usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in more positum est, νενόμισται.
morem gero, ὑπακούω, πειθαρχέω, ῶ.
præter morem, ἀήθως, παρὰ τὸ εἰωθός.
mores, τὰ ἤθη, τρόποι, ου, ὁ.
mores inconstantes, βεβαιότης ἦθος.
mores antiqui, ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ.
mores boni, εὐήθεια, ας, ἡ, εὐτροπία, ας, ἡ.
mores mali, κακοήθεια, ας, ἡ, κακοτροπία, ας, ἡ.
mores compono, ῥυθμίζω.
mori cupio, θανατάω, ῶ, sive θανατιάω, ῶ.
moribundus, ἀποθνήσκων, οντος, ὁ.
moribus bonis præditus, εὐήθης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἐπιεικὴς ἦθος.
moribus malis præditus, κακοήθης, εος, ὁ, καὶ ἡ, κακότροπος, ου, ὁ.
morigere, πειθηνίως.
morigero, χαρίζομαι εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
morigerus, ὑπήκοος, ου, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ & ἡ.
morio, μωρὸς, ονος, ὁ, γελωτοποιὸς, ῦ, ὁ.
morior, τελευτάω, ῶ, τὸν βίον τελευτάω, θνήσκω, θνήσκω, ἀποθνήσκω, ἀπαλλάττω.
mori laudabiliter, θνήσκειν καλῶς, τελευτῆς ἀξίας τυχεῖν, καὶ καλλίστης τυχεῖν, μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι.
mori turpiter, ἀπεσθίειν τὸν βίον τελευτῆς, τὸν μακρὸν, καὶ βίαιον βίον καταλύειν.
morior honeste, εὐθανατέω, ῶ.
morior misere, ægre, δυσθανατέω, ῶ.
moror, inhibeo, ἐπέχω, κατέχω.
moror, cunctor, βραδύνω, μέλλω, ἀναβάλλω, χρονίζω.
moror, habito, οἰκέω, ῶ, καταγίγνομαι. Demosthenes.
nihil moror, id est, non curo, οὐδέν μοι μέλει.
moror, expecto, διατρίβω, διατριβὰς ποιεῖσθαι, moram nectere: aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδέν μοι μέλει pro retardare, ἀνέχω.
morose, δυσκόλως.
morositas, δυσκολία, ας, ἡ, δυσαρέστησις, ας, ἡ.
morosus, δύσκολος, ου, ὁ, δυσάρεστος, ου, ὁ.
morosus sum, δυσκολαίνω.
mors, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, τὸ βίου τέλος, πότμος, ου, ὁ, καταλύσις, εως, ἡ.
mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
mors bona, & felix, εὐθανασία, ας, ἡ, εὐθανατος, θάνατος.
mors infelix, δυσμορία, ας, ἡ, Epigram.
morsu avello, ἀποτρώγω.
morsus, δῆγμα, ατος, τὸ, δῆξις, εως, ἡ.
morsus a cane, κυνόδηκτος, ου, ὁ.
sine morsu, ἀδήκτως.
mortales, βροτοὶ, οἱ.
mortalis, θνητὸς, ῦ, ὁ, θνήσιμος, ου, ὁ, βροτὸς, ῦ, ὁ.
mortalitas, θνητὸν, ῦ, τό.
mortariolum, ἰγδίον, ου, τὸ, θυΐδιον, ου, τὸ, ὁλμίσκος, ου, ὁ.
mortarium, ὅλμος, ου, ὁ.
morte præmatura decedens, πρόμοιρος, ου, ὁ.
morte dignus, φόνου ἄξιος.
morte mulcto, θανατόω, ῶ.
mortem effugere, ἐκδύειν, ὄλεθρον. Euripides.
mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
morti proximus, ἐπιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐπιθάνατος, ου, ὁ.
morti propinquum esse, ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου εἶναι, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου εἶναι, ἐν ἐσχάτοις εἶναι, τελευταίαν ἔχειν, ἐσχάτως διακεῖσθαι.
morticinus, θνησιμαῖος, ου, ὁ.
mortifer, θανατηφόρος, ου, ὁ, θανάσιμος, ου, ὁ.
mortificatio, νέκρωσις, εως, ἡ, νεκρότης, ητος, ἡ.
mortui, οἱ ἀπελθόντες, οἱ καμόντες, οἱ κεκμηκότες, οἱ κεκοιμημένοι, νεκροὶ, οἱ, καταχθόνιοι, οἱ.
morto similis, νεκρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
mortuorum res, τὰ νέκυια.
mortuus, ἀποθανὼν, όντος, ὁ, νεκρὸς, ου, ὁ.
morum, μόρον, ου, τὸ, συκάμινον, ου, τό.
morum difficultas, δυστροπία, ας, ἡ.
morum similitudo, ὁμοιοτροπία, ας, ἡ.
morus, μορέα, ας, ἡ, συκάμινος, ου, ὁ.

mos,

mos, ἦθος, εος, τὸ, τρόπος, ου, ὁ, συνήθεια, ας, ἡ.
mos constitutus, & confirmatus longo usu, καθεστηκὼς τρόπος.
mos receptus, νόμισμα, ατος, τὸ.
motacilla, σείσουρα, ας, ἡ.
motio, κίνησις, εως, ἡ.
motio castrorum, ἀνάζευξις, εως, ἡ, ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ.
motor, κινητὴς, οῦ, ὁ, & κινητὴρ, ῆρος, ὁ.
motus, us, δόνημα, ατος, τὸ, κίνημα, ατος, τὸ, κινηθμὸς, οῦ, ὁ, κινάθισμα, ατος, τὸ, σεισμὸς, οῦ, ὁ.
motus, perturbatio, tumultus, κίνησις, εως, ἡ, κίνημα, ατος, τὸ, κλόνος, ου, ὁ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
motus animi, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
moveo, cieo, agito, ἐλαύνω, κινέω, ῶ, ἐκκινέω, ῶ, ταράσσω, ῶ, ὁρμάω, ῶ, ὀχλέω, σείω, σοβέω, σοβέω, ῶ, πολεμίζω, Poetice.
moveo affectus, παθαινίζομαι.
moveo, proficiscor, αἴρω, ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυμαι.
moveo, permoveo, διακινέω, ῶ. ut permovere, seu versare mentem alicujus, διακινεῖν τὸν νοῦν τινος.
mox, μετ' ὀλίγον, αὐτίκα δὴ μάλα, εἶτα cum Futuro, ὅσον. αὐτίκα, παραχρῆμα.

M U.

muceo, & mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω, ῶ.
mucidus, εὐρώδης, εος, ὁ ἡ, σαπρὸς, οῦ, ὁ.
mucor, oris, εὐρὼς, ῶτος, ὁ, σαπρότης, ητος, ἡ.
mucosus, μυξώδης, εος, ὁ ἡ, κορυζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
mucro, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ.
mucronatus, ὀξὺς, εος, ὁ καὶ ἡ, τρίστομος, ου, ὁ.
mucus, μύξα, ης, ἡ, βλέννα, ης, ἡ, κόρυζα, ης, ἡ.
mugio, μυκάομαι, ῶμαι.
mugitus, μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, μύκησις, εως, ἡ.
mula, ἡμίονος, ου, ἡ.
mulcedo, κηληθμὸς, οῦ, ὁ.
mulceo, θέλγω, καταψάω, ῶ, κηλέω, ῶ.
mulcta, ζημία, ας, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
mulctas persolvere, ζημίας καταβάλλειν.
mulctam irrogare, ζημίαν, vel τιμὴν ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
mulctatio, τίμησις, εως, ἡ.
mulcto, as, ζημιόω καὶ θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, τιμωρέω, ῶ.
mulgeo, ἀμέλγω, ἐκθέλγω, βδάλλω.
muliebre ingenium, θῆλυ, εος, τὸ. Galenus.
muliebrem vocem habens, γυναικόφωνος, ου, ὁ.
muliebris imitatio, γυναίκισις, εως, ἡ.
muliebris superstitio, γυναικισμὸς, οῦ, ὁ.
muliebris, γυναικεῖος, ου, ὁ, γυναικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
muliebriter, γυναικείως.
mulier, γυνὴ, αικὸς, ἡ.
muliercula, γύναιον, ου, τὸ, γυναικάριον, ου, τὸ.
mulieres perdite amans, γυναικομανὴς, έος, ὁ.
mulieris sub imperio vivens, γυναικοκρατούμενος, ου, ὁ.
mulierositas, φιλογυνία, ας, ἡ.
mulierosus, φιλογύναιος, ου, ὁ, γυναικοφίλης, ου, ὁ καὶ ἡ, γυναικομανής, έος, ὁ & ἡ.
mulio, ἡμιονῆος, ου, ὁ.
mullulus, τριγλὶς, ίδος, ἡ.
mulsum, οἰνόμελι, ιτος, τό.
multesimus, πολλοστὸς, ἡ, ὁ, πολλοστημόριος, ου, ὁ.
multicolor, ποικιλόχροος, ου, ὁ.
multifarie, πολυμερῶς.
multifarius, πολύτροπος, ου, ὁ.
multifidus, πολυσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
multifluus, πολύῤῥοος, ου, ὁ.
multiforis, πολύθυρος, ου, ὁ.
multiformis, πολυποίκιλος. ου, ὁ.
multiloquium, πολυλογία, ας, ἡ, βαττολογία, ας, ἡ, πολυῤῥημοσύνη, ας, ἡ.
multiloquus, πολυλόγος, ου, ὁ, μακρολόγος, ου, ὁ.
multimanus, πολύχειρ, ειρος, ὁ.
multimodus, πολύτροπος, ου, ὁ.
multipeda, ὄνος, ου, ὁ, sive ὀνίσκος, ου, ὁ.
multipes, πολύπους, οδος, ὁ.
multiplex, πολλαπλάσιος, ου, ὁ, πολυμερὴς, έος, ὁ, ὁ καὶ ἡ.
multiplicatio, πληθυσμὸς, οῦ, ὁ, πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ.
multipliciter, πολλαπλασίως.
multiplico, πολλαπλασιάζω.
e multis unus, πολλοστὸς, οῦ, ὁ.
multisonus, πολύφθογγος, ου, ὁ.
multitudo, ὅμιλος, ου, ὁ, ὁμὰς, άδος, ἡ, ὅμαδος, ου, ὁ, πλῆθος, εος, τὸ, πλῆθος, εος, ὁ, ὄχλος, ου, ὁ, σμῆνος, εος, τὸ, σπεῖρα, ας, ἡ, σύστημα, ατος, τὸ, & σύνταγμα, ατος, τὸ, χεῦμα, ατος. τὸ.
multitudo, plebs, vulgus, πλῆθος, εος, τὸ, οἱ πολλοί.
multivagus, πολυπλανὴς, έος, ὁ, πολύπλανος, ου, ὁ, πολυπλάνητος, ου, ὁ.
multo, παρὰ πολύ.
multo magis, πολὺ μᾶλλον.
multo minus, σχολῇ γε, ἧττον.
multoties, πολλάκις.
multum abest. πολλοῦ δεῖ.
multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
multus, ἀθρόος, ου, ὁ, ἀόλλης, ου, ὁ, ἄσπετος, ου, ὁ, ἄφθονος, ου, ὁ, ἱκανὸς, οῦ, ὁ, καταπυκνὸς, οῦ, ὁ, λαβρὸς, οῦ, ὁ, μακρὸς, οῦ, ὁ, πυκινὸς, οῦ, ὁ, vel πυκνὸς, οῦ, ὁ. πολὺς, ὁ, πολλὴ, ἡ, συχνὸς, οῦ, ὁ.
multus sum in aliqua re, προσκαρτερέω, ῶ, cum dativo.
mulus, ὀρεὺς, έος, ὁ, ἡμίονος, ου, ὁ.
mundanus, κοσμικὸς, οῦ, ὁ.
munde, καθαρῶς, καθαρίως.
mundi civis, κοσμοπολίτης, ου, ὁ.
mundi conditor, κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ.
munditiei studiosus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
mundities, καθαριότης, ητος, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
mundus, a, um, καθαρὸς, ου, ὁ.
mundus, subst. κόσμος, ου, ὁ.
mundus muliebris, κόσμος γυναικεῖος.
munera accipiens, δωροδόκος, ου, ὁ, δεξίδωρος, ου, ὁ, δωροδέκτης, ου, ὁ.
munera civilia gerere, διοικεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν, τὰ δημόσια πράττειν, δημοσιεύειν.
munera offerre, δωροφορέω.
muneribus corrumpo, δεκάζω, καταδωροδοκέω, ῶ, δωροδοκέω, ῶ, δεκάζω.
muneribus corruptus, δώροις μαλθακισθεὶς, δωροδόκητος, ου, ὁ.
muneris mei est, προσήκει μοι.
munero, vel muneror, γεραίρω, δωρέομαι, οῦμαι, βραβεύω.
sine munerum acceptione, ἀδωροδοκήτως, ἀδώρως.
munia, τὰ προσήκοντα.
municeps, πολίτης, ου, ὁ.
municipalis, πολιτικὸς, οῦ, ὁ.
municipium, πόλις, εως, ἡ, κωμόπολις, εως, ἡ, ἄστυ, εος, τὸ.
munifice, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
munificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ.
munificentia certo, ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι.
munificus, μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ.
munimentum, ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ, ἔρκος, εος, τὸ.
munio, ὀχυρόω, ῶ, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
munitio, περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
munitio opposita, ἀντιτείχισμα, ατος, τό.
munitu facilis, εὐτείχιστος, ου, ὁ.
munitus, a, um, τετειχισμένος, ου, ὁ, ὀχυρὸς, οῦ, ὁ, ἀσφαλισθεὶς, έντος, ὁ.
munus, δῶρον, ου, τὸ, δώρημα, ατος, τὸ pro officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον, ου, τό.
munus obire, ποιεῖν, vel διαπράττειν ἔργον.
munus suum exsequi, τὸ ἔργον ἐπιτελεῖν.
munusculum, δωρημάτιον, ου, τό.
muraena, μύραινα, ης, ἡ.
murex, κογχύλιον, ου, τό.
muri ambitus, τείχη, εων, τά.
muri oppugnatio, τειχομαχία, ας, ἡ.
muri civitatis, ἱμάτια πόλεως, metaphorice.
muria, ἅλμη, ης, ἡ, τάριχος, εος, τὸ, & τάριχος, ου, ὁ.
muris bonis cinctus, εὐτείχης, εος, ὁ καὶ ἡ, & εὐτείχεος, Poetice.
murmur, ψόφος, ου, ὁ, γογγυσμὸς, οῦ, ὁ.
murmur aquae fluentis, κελάρυξις, εως, ἡ, κελάρυσμα, ατος, τό.
murmur ponti, φλοῖσβος θαλάσσης. βρυχὴ, ῆς, ἡ.
murmuratio, μορμυρισμὸς, οῦ, ὁ, γογγυσμὸς, οῦ, ὁ.
murmurator, γογγυστὴς, οῦ, ὁ.
murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
muros demolior, κατατειχίζω.
intra muros qui se continet, τειχήρης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
murus, τεῖχος, εος, τό.
mus, muris, μῦς, υὸς, ὁ.
mus araneus, μυγαλῆ, ῆς, ἡ.
musa, μοῦσα, ης, ἡ.
musarum amans, φιλόμουσος, ου, ὁ.
musarum amor immoderatus, μουσομανία, ας, ἡ.
musarum osor, ἄμουσος, ου, ἀπόμουσος, ου, ὁ.
musarum instinctus, ἔμμουσος.
musas amo, φιλομουσέω, ῶ.
musas perdite amo, μουσομανέω, ῶ.
musarum furore percitus, μουσομανὴς, έος. ὁ καὶ ἡ, μουσόπληκτος, ου, ὁ, μουσοπάταγος, ου, ὁ.
musca, μυῖα, ας, ἡ.
musca canina, κυνόμυια, ας, ἡ.
muscarium, σόβη, ης, ἡ, μυοσόβη, ης, ἡ.
muscipula, μυάγρειον, ου, τὸ, μυάγρα, ας, ἡ.
musco oblitus, βρυωθεὶς, έντος, ὁ.
muscosus, βρυώδης, εος, ὁ ἡ.
musculosus, μυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
musculus, μυὼν, ῶνος, ὁ.
muscus, μνίον, ου, τὸ, φρύον, ου, τὸ, βρύον, ου, τό.
musaeum, μουσεῖον, ου, τό.
musica, μουσικὴ, ῆς, ἡ.
musices peritus, μουσικὸς, οῦ, ὁ, ᾠδικὸς, οῦ, ὁ.
musicus, μουσικὸς, οῦ, ὁ.
musicus furor, μουσομανία, ας, ἡ.
mussitatio, μυγμὸς, οῦ, ὁ, τονθρυσμὸς, οῦ. ὁ.
mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
musso, ὑποτρύζω, τονθορύζω, & τονθρύζω, μύζω.
mustaceum, μουστάκιον, ου, τό.
mustela, γαλῆ, ῆς, ἡ, ἰκτὶς, ίδος, ἡ.
mustum, νέος οἶνος, γλεῦκος, εος, τό.
mustum decoctum, γλάξις, εως, ἡ, μελιτίτης, ου, τό.
mutabilis, εὐμετάβολος, ου, ὁ.
mutabilis subinde, ἀγχίστροφος, ου, ὁ.
mutabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, εὐτρεψία, ας, ἡ.
mutare sententiam, ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, μετανοεῖσθαι, γνωσιμαχέω, ἐκβάλλω.
mutari animo, ἀλλοιοῦσθαι τὴν γνώμην.
mutatio, μεταβολὴ, ῆς, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
mutatio instituti vitae in pejus, ἐκδιαίτησις, εως, ἡ.
mutatio subita, ἀγχίστροφος μεταβολή.
mutationi obnoxius, εὐμετάπτωτος, ου, ὁ.
mutator, μεταποιητὴς, οῦ, ὁ.
mutatoria, ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, ἀμοιβὰς χλαῖνα, mutatoria laena. Homerus.
mutilatio, τόμημα, ατος, τὸ, πήρωσις, εως, ἡ.
mutilator, κολοβωτὴς, οῦ, ὁ.
mutilatus, πηρωθεὶς, έντος, ὁ, κολοβωθεὶς, έντος, ὁ.
mutilo, κολοβόω, ῶ, πηρόω, ῶ.
mutilus, κολοβὸς, οῦ, ὁ, κυλλὸς, οῦ, ὁ, πηρὸς, οῦ, ὁ, ἐλλειπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
muto, immuto, vario, μεταίρω, ἀλλάσσω, & ἀλλάττω, ἀνταλλάσσω, & ομαι, μεταλλάττω, ὑπαλλάττω, ἀλλοιόω, ῶ, μεταβάλλω, & ομαι, μεθίστημι, μετακινέω, ῶ, μεταλαμβάνω, μεταποιέω, ῶ, & μεταποιέομαι, μετακινέω, ῶ, μεταστρέφω, τρέπω, ἐξαλλάττω.
muto, commuto, permuto, διαλλάττω, ἀλλάττω.
mutor (in pejus, vel in melius) μεταπίπτω.
mutuatio, δανεισμὸς, οῦ, ὁ.
mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀναλαβεῖν, προσδανείζεσθαι, χρᾶσθαι.
mutuo dare, δανείζειν, χρᾶν.
mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
mutuor, mutuo, accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
mutus, κωφὸς, οῦ, ὁ, ἄφωνος, ου, ὁ, ἄφθογγος, ου, ὁ.
mutuum, δάνειον, ου, τὸ, δάνεισμα, ατος, τό.
mutuum do, κιχρέω, ῶ.
mutuus, ἀμοιβαῖος, ου, ὁ, κατάλληλος, ου, ὁ.

M Y.

myrias, μυριὰς, άδος, ἡ.
myrica, μυρίκη, ης, ἡ.
myropola, μυροπώλης, ου, ὁ, & μυροπώλος, ου, ὁ.
myrrha, μύῤῥα, ας, ἡ, σμύρνα, ης, ἡ.
myrrhatus, κατεσμυρνισμένος, ου, ὁ.
myrtetum, μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ.
myrtus, μυῤῥίνη, ης, ἡ, μύρτος, ου, ἡ.
mysta, μύστης, ου, ὁ.
mysteria, μυστήρια, τά.
mysteria sacra tractans, μύστης, ου, ὁ, ἱερομύστης, ου, ὁ.
mysteriis sacris initior, μυέομαι, οῦμαι, τελέομαι, οῦμαι, initio, μυέω, ῶ, τελέω, ῶ.
mystice, μυστικῶς, τελεστικῶς.
mysticus, μυστικὸς, οῦ, ὁ.

N A.

NAblium, νάβλα, ης, ἡ, & νάβλας, ου, ὁ, na, ναὶ, νὴ Δία.
naenia, ἐπικήδειον, μονῳδία.
naevus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ὅτι.

nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω, ἀρετῆ, virtutem. περιποιοῦμαι, ὄμαι, ἄρνυμαι.
nanus, νάνος, ου, ὁ, νανώδης, ους, ὁ καὶ ἡ.
nares, ῥῖνες, αἱ.
nares emungere, ὀλίζειν τὰς ῥῖνας, ἀπομύττεσθαι.
e naribus, μυκτηρόθεν.
narratio, ἀφήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
narratio fabuloſa, μυθολογία, ας, ἡ, μυθολόγημα, ατος, τὸ, μύθευμα, ατος, τό.
narratiuncula, διηγημάτιον, ου, τό.
narrator, ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
narro, διηγέομαι τί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
narro fabulas, μυθολογέω, ῶ.
naſcor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, φύω, τίκτομαι.
naſo ſuſpendere, irridere, μυκτηρίζειν, ἐκμυκτηρίζειν.
naſo aquilino præditus, γρυπὸς, οῦ, ὁ.
naſo carens, ἄῤῥιν, & ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ.
naſſa, κύρτος, ου, ὁ.
naſturtium, κάρδαμον, ου, τό.
naſus, ῥὶν, ινὸς, ἡ, ῥὶς, ινὸς, ἡ, μυκτὴρ, ῆρος, ὁ.
naſus, irriſio, μυκτὴρ, ῆρος, ὁ.
naſuti, μυκτηρισταὶ, οἱ, χλευασταὶ, οἱ.
nata, æ, παῖς, δὸς, ἡ, θυγάτηρ, έρος, & ρὸς, ἡ.
natale ſolum, πατρὶς, ίδος, ἡ, ἐγγενὴς γῆ.
natalibus obſcuris ortus, κακόπατρις, ιδος, ὁ καὶ ἡ.
natalis Dei, θεογένεια, τά.
natalis, γενεθλιακὸς, οῦ, ὁ, γενέσιος, ου, ὁ.
natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
natalitia celebrare, ἑορτὴν γενέθλια.
natalitium ſidus, θέμα, ατος, τό.
natalitius, γενέθλιος, ου, ὁ.
natatio, κολυμβὸς, οῦ, ὁ, νῆξις, εως, ἡ, πλεῦσις, εως, ἡ, νεῦσις, εως, ἡ.
natator, κολυμβητὴς, οῦ, ὁ, νηκτὴρ, ῆρος, ὁ, νηκτὴς, οῦ, ὁ, πλώτωρ, ορος, ὁ, πλωτὴρ, ῆρος, ὁ.
natatrix, κολυμβὰς, άδος, ἡ, νηκτρὶς, ίδος, ἡ.
natatus, us, νῆσις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, νῆξις, εως, ἡ, κόλυμβος, ου, ὁ.
nates, πυγαὶ, αἱ, & πυγὴ, ῆς, ἡ.
natio, γένος, εος, τό. Σύρος τὸ γένος, natione Syrus. ἔθνος, εος, τό, φῦλον, ου, τό.
nationis ejuſdem qui eſt, ὁμοεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὁμόφυλος, ου, ὁ.
nationis diverſæ qui eſt, ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀλλόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἑτερόφυλος, ου, ὁ.
nativitas, γέννησις, εως, ἡ, γένεσις, εως, ἡ, γενετὴ, ῆς, ἡ.
nativus, γενητὸς, οῦ, ὁ, ἐγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
nato, κολυμβάω, ῶ, νέω, νήχομαι.
natu grandis, major, minimus, &c. V. grandis, major, minimus &c.
natura, φύσις, εως, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ, γένεσις, εως, ἡ.
natura humana, ἀνθρώπου φύσις.
natura bonus, ἀγαθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, εὐφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
natura malus, κακοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
naturâ comparatum eſt, ut &c. πέφυκε, ſequente infinito.
a natura habeo, πέφυκα, cum infinito.
naturæ indagandæ ſtudium, φυσιολογία, ας, ἡ.
naturæ inſtinctu, αὐτοδίδακτος. Budæus.
naturæ inveſtigator, φυσιολόγος, ου, ὁ, φυσικὸς, οῦ, ὁ.
naturalis, φυσικὸς, ἡ, όν, ἔμφυτος, ου, ὁ.
naturaliter, κατὰ φύσιν.
in rerum naturam prodeo, παραγίνομαι.
ſecundum naturam, φυσικῶς.
natus, γεγονὼς, ότος, ὁ, γεννηθεὶς, έντος, ὁ, τεχθεὶς, έντος, ὁ.
natus, id eſt, filius, παῖς, δὸς, ὁ, υἱὸς, οῦ, ὁ.
natus annos viginti, γεγονὼς ἔτη εἴκοσι.
navale prælium committere, ναυμαχέω.
navale prælium, ναυμαχία, ας, ἡ.
navales copiæ, ναύσταθμος, ου, ὁ, τὸ ναυτικόν.
navalis expeditio, πλόος, πλοῦς, ὁ, Sophocles. πόρευμα ναῶν, Euripides.
navali rei peritus, θαλάσσιος, ου, ſeu θαλάττιος, ου, ὁ καὶ ἡ.
navale, ναύσταθμον, ου, τό.
navalis, ναυτικὸς, ἡ, όν.
navarchus, ναύαρχος, ου, ὁ.
nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιέομαι.
nauclerus, ναύκληρος, ου, ὁ.
navem fabricare, ναυπηγέω.
navem conſcendere, ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ναῦν. cui opponitur, ἀποβαίνειν εἰς τὴν γῆν, deſcendere e navi in terram.
naves ſubducere, ἀνέλκειν τὰς ναῦς.
naves in mare deducere, καθέλκειν, & καθελκύειν τὰς ναῦς.
naves appellere, σχεῖν νῆας, Poetice.
naufragium, ναυάγιον, ου, τὸ, ναυαγία, ας, ἡ.
naufragium facio, ναυαγέω, ῶ.
naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ναυάγιος, ου, ὁ.
navi veho, ναυτολέω, ῶ.
navicula, πλοιάριον, ου, τό.
navigabilis, πλώϊμος, ου, ὁ, πλωτὸς, οῦ, ὁ.
navigandi inſolens, ἀπειροθάλασσος, ου, ὁ, vel ττος, ὁ, ἡ, ἀπειρόπλους, ου, ὁ.
navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
navigatio, ναυτιλία, ας, ἡ, πλόος, ου, ὁ.
navigatio ſecunda, εὔπλοια, ας, ἡ.
navigator, πλώτωρ, ορος, ὁ, πλωτὴρ, ῆρος, ὁ.
navigatu difficilis, δύσπλοος, ου, ὁ, facilis, εὔπλοος, ου, & εὔπλους, ὁ.
navigiolum, πλοιάριον, ου, τὸ, σκαφίδιον, ου, τό.
navigium, πλοῖον, ου, τό.
navigium piſcatorium, ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, & ἐπάκτριον, ου, τό.
navigo, πλέω, ἀποπλέω.
navis, ναῦς, νεὼς, vel νηὸς, ἡ, ὁλκὰς, άδος, ἡ, quando ei additur adjectivum, ut ὁλκάδες σιταγωγοὶ, naves frumentariæ. νηῦς, νηὸς, ἡ, πορθμεῖον, ου, τὸ, τριήρης, εος, ἡ, per ſynecdochen, σκάφος, εος, τὸ, πλοῖον, ου, τό.
navis gubernator, ναύκληρος, ου, ὁ.
navis inſtructa, & parata, κρατερὸν πλοῖον.
navis expedita, ἄφρακτον σκάφος.
navis oneraria, φορτηγὸς, οῦ, ἡ, & φορταγωγὸς, φορτηγικὸν πλοῖον, ſubaudi, ναῦς, νεὼς, ἡ, ἄκατος, ου, ὁ καὶ ἡ. ὁλκὰς, άδος, ἡ, μυριοφόρος ναῦς, φορτικὸν πλοῖον, φορτὶς νηῦς, Poetice.
navis prædatoria, λῃστρικὴ ναῦς, ἐπακτροκέλης.
navis præſidiaria, ναῦς φυλακίς.
navis prætoria, στρατηγὶς ναῦς.
navis roſtrata, χαλκέμβολος ναῦς.
naviter, σπουδαίως.
navium ſtatio, ναύσταθμος, ου, ὁ, ναύλοχον, ου, τὸ, νεὼς, ὡς, ὁ, ὅρμος, ου, ὁ.
ſine naulo, ἀναυλί.
naulum, ναῦλον, ου, τὸ, πορθμεῖον, ου, τό.
naumachia, ναυμαχία, ας, ἡ.
navo, as, are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. σπουδάζειν περί τινος. ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
nauſea, ναυτία, ας, ἡ, & ναυσίασις, εως, ἡ.
nauſeo, ἀσάομαι, ῶμαι, ἐμετιάω, ῶ, ναυτιάω, ῶ.
nauta, ναύτης, ου, ὁ, ναυτίλος, ου, ὁ.
nautica ars, ἡ ναυτικὴ, ſc. τέχνη.
nauticæ rei peritus, ναυτικὸς, οῦ, ὁ.
nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος, ου, ὁ.
nauticus, ναυτικὸς, ἡ, όν.
nauticus panis, ναυτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος, Ital. biſcotto.
navus, δραστήριος, ου, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ.

N E.

ne, interrogandi, ἆρα, πότερον.
ne, dehortativum adv. μὴ, μὴ δῆτα. pro ut non, ἵνα μή.
ne dicam, ἵνα μὴ λέγω.
ne forte, μή πως.
ne quidem, οὐδὲ, μηδέ. μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem.
ne tantillum quidem. [illegible], vel [illegible]. Ariſtophanes.
nebula, νεφέλη, ης, ἡ, νέφος, εος, τὸ, ὁμίχλη, ης, ἡ.
nebulo, ἀργὸς ἀνὴρ, ἄσωτος, ου, ὁ.
nebuloſus, νεφελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, νεφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
nec, & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
nec vero, nec tamen, οὐ μήν.
neceſſaria ad victum, ἄλφιτα, τὰ, τὰ ἐπιτήδεια, ἀναγκαῖα τοῦ βίου.
neceſſarii, amici, ἐπιτήδειοι, οἱ, ἀναγκαῖοι, οἱ, προσήκοντες, οἱ, οἰκεῖοι, οἱ, & Jonice οἰκήϊοι.
neceſſario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
neceſſarius, ἀναγκαῖος, ου, ὁ.
neceſſe eſt, ἀναγκαῖόν ἐστι.
neceſſe eſt mihi hoc facere, ἀνάγκη μοι τοῦτο ποιεῖν. ἔχει μοι ἀναγκαίως ποιεῖν τοῦτο.
neceſſitas, ἀνάγκη, ης, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
neceſſitas urget, τὰ τοῦ παρόντος κατεπείγει.
neceſſitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος, ου, ὁ.
neceſſitudine conjunctus, προσήκων, οντος, ὁ.
neceſſitudo, συνήθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
neceſſitudo mihi eſt cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
neco, κτείνω, ἀποκτείνω, φονεύω.
necromantia, νεκρομαντεία, ας, ἡ.
nectar, νέκταρ, αρος, τό.
nectareus, νεκτάρεος, ου, ὁ.
nectere dolos, πλέκειν μηχανάς.
nectere coronam, στεφανοπλοκέω.
necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
necubi, μήπη, ἵνα μήπη.
nedum, ὅπως, & ὅπως γε, μὴ, μὴ ὅτι, μὴ δὲ, μήτι γε, κάτοι γε δὴ, οὐχ οἷον, μὴ οἷον, οὐχ ὅπως, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως, μήπω, οὔγε.
nefandus, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἀθέμιστος, ου, ὁ, δύσφατος, ου, ὁ, ἐκθέσμιος, ου, ὁ.
nefarie, ἀθέσμως, ἀνοσίως.
nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
nefarius, μιαρώτατος, ου, ὁ, ἀθέμιστος, ου, ὁ.
nefas eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι, οὐ θέμις.
per fas & nefas, καὶ δικαίως, κἀδίκως.
nefaſti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἀποτρόπαιοι.
nefaſtus, ἀθέμιστος, ου, ὁ.
negantes Deum, ἀρνησίθεοι, οἱ.
negatio, ἄρνησις, εως, ἡ.
neglecte, ἀκηδῶς.
cum neglectu, ἀμελῶς, ἠμελημένως.
neglectui habere aliquem, ἀμελῶς ἔχειν τινός.
neglectus, us, ἀμέλεια, ας, ἡ.
neglectus, a, um, καταφρονούμενος, ου, ὁ.
negligendus, ἀμελητέος, ου, ὁ.
negligens, ἀμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὀλίγωρος, ου, ὁ.
negligens ſum, ἀκηδέω, ῥᾳθυμέω, ἀπονυστάζω, ῥεμβάζομαι, νυστάζω.
negligenter, ἀμελῶς.
negligentia, ἀμέλεια, ας, ἡ, ὀλιγωρία, ας, ἡ.
negligere occaſionem, καταπροΐεσθαι τὸν καιρόν.
negligo, ὀλιγωρέω τοὺς φίλους, amicos: καταφρονέω, ῶ, ἀμελέω, ῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
nego, contradico, inficior, ἀρνέομαι, ἀπαρνέομαι, ἀρνέω, ἐξαρνέομαι, ἀντιλέγω, μὴ φάσκω, μὴ λέγω, οὔ φημι, ἔξαρνός εἰμι.
nego, denego, renuo, φθονέω, ῶ, ἀνανεύω, cum genitivo, ἀπαρνέω, ῶ.
negotia propria curans, ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
negotia domeſtica, τὰ ἔνδον ἔργα.
negotiatio, ἐμπορία, ας, ἡ, ἐργασία, ας, ἡ.
negotiator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἐμπορευτὴς, οῦ, ὁ.
negotiatorius, ἐμπορικὸς, οῦ, ὁ.
negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι περί τι.
nullo negotio, ἀπόνως, ἀπραγματεύτως, ῥᾳδίως, ἀκοπιτί.
negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
negotioſus, πραγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
negotium, πρᾶγμα, ατος, τὸ, ἀσχολία, ας, ἡ, πραγματεία, ας, ἡ.
negotium, vel moleſtiam exhibere, ὄχλον παρέχειν, ὀχληρὸν εἶναι.
negotium habere cum aliquo, ἐντυγχάνειν τινί.
negotium faceſſere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, πόνον παρέχειν.
nemeſis, ἀδράστεια, ας, ἡ.
nemo, οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, οὔτις, οὔτινος, ὁ.
nemoroſus, ὑλώδης, εος, ὁ & ἡ, ἀλσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
nempe, δηλαδὴ, δηλονότι, δῆτα.
nemus, oris, νέμος, εος, τὸ, τέμενος, εος, τὸ, ὕλη, ης, ἡ, ἄλσος, εος, τό.
neo, νέω, νήθω, κλώθω.
neo fila, μίτους κλώθω.
nepa, æ, vel nepe, es, σκορπίος, ου, ὁ.
nepos, ἔγγονος, ου, ὁ, ἀπόγονος, ου, ὁ, ἔκγονος, ου, ὁ.
nepotes, h. e. intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
neptis, ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, θυγατριδῆ, ῆς, ἡ.
neptunius, ποσειδώνιος, ου, ὁ.
neptunus, ποσειδῶν, ῶνος, ὁ.
nequa, μήτι.
nequam, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀχάριστος, ου, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ.
nequando, μήποτε.
nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῇ, οὐδαμῶς, οὐδαμῇ, μὴ δῆτα, οὐ μὲν οὖν.
neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
neque enim, οὐ γάρ.
neque vero, ἀλλὰ μὴν, οὐδαμῶς.
nequeo, ἀσθενέω, ῶ, ἀδυνατέω, ῶ.
nequicquam, οὐκ, pro fruſtra, μάτην.
nequid, μήτι.
nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
nequior, κακίων, ονος, ὁ, ἀχρειότερος, ου, ὁ.
nequis, μήτις.
nequiſſime, κάκιστα.
nequiſſimus, πονηρότατος, ου, ὁ.
nequiter, πονηρῶς, ἀσώτως.
nequitia, πονηρία, ας, ἡ, ἀχρειότης, ητος, ἡ.
nervos intendere, ἐντείνεσθαι.

nervosus, νευρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
nervus, νεῦρον, ου, τό.
nervus arcus, ἅμμα, ατος, τό, βιός, ῦ, ὁ, νεῦρον, ου, τό.
nervus, robur, vires, νεῦρον, ου, τό.
nescio, ἀγνοέω, ῶ, ὐκ οἶδα, ὐ γινώσκω.
nescio quis, ὁ δεῖνα.
nescio quomodo, ὐκ οἶδ᾽ ὅπως, ὐκ οἶδ᾽ ὃν τρόπον.
nescio quid, ὐκ οἶδ᾽ ὅ τι.
nescio quare, ὐκ οἶδ᾽ ὅτου ἕνεκα.
nescio quo me vertam, ἀπορῶ ποῖ τράπωμαι.
nescius, ἀγνοῶν, ῦντος, ὁ, ἀμαθὴς, ῦς, ὁ, ἄϊδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, ὐκ εἰδώς.
nescius sum, ἀγνώσσω, Poetice.
neu, μήτε, ἢ μή.
neuter, μηδέτερος, α, ὁ, ὐδέτερος, α, ὁ.
neutiquam, ὐδαμῶς, ὐδὲν τι.
neutram in partem, neutro, ὐδετέρωσε, μηδετέρωσε.
neutrius generis nomina, ὐδέτερα ὀνόματα.
nex, θάνατος, ου, ὁ, φόνος, ου, ὁ.
nexus, συμπλοκή, ῆς, ἡ.

N I.

ni, pro nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
nicto, as, & nictor, σπινθαρίζω.
nicto, is, κνυζάομαι, ῶμαι.
nidificatio, νεοττεία, ας, ἡ.
nidifico, & nidulor, νεοττεύω.
nidor, κνίσση, ης, ἡ.
nidum facio, ἀνασκηνόω, νεοσσεύω.
nidus, νεοττιά, ᾶς, ἡ, καλιά, ᾶς, ἡ.
niger, ra, um, μέλας, ανος, ὁ, μέλαινα, ης, ἡ, μέλαν, ανος, τό.
nigredo, μελανότης, ητος, ἡ, μελανία, ας, ἡ.
nigreo, niger sum, μελαίνομαι.
nigresco, ὑπομελαίνομαι, πελιδνόω.
nigro colore imbutus, μελαμβαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, μελάγχροος, & μελάγχρους, ὁ, μελανόχρως, ωτος, ὁ, μελάγχρως, ωτος, ὁ, μελανοχροής, έος, ὁ καὶ ἡ, & μελαγχροιής, ὁ καὶ ἡ.
nihil, ὐδὲν, ὐ.
nihil ad rem, ὐδὲν πρὸς ἔπος.
nihil ago, ἀπρακτέω, ῶ.
nihil obstat, quo minus &c. ὐδὲν κωλύει, sequente infin.
nihil mirum, θαυμαστὸν γ᾽ ὐδέν.
nihil refert, φέρει ὐδὲν, vel ὐδέν.
nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ, τι.
nihili, παρ᾽ ὐδέν.
nihili homo, ῥάκος, εος, τὸ, ὀυτιδανὸς, ῦ, ὁ.
nihil facio, παρ᾽ ὐδενὸς ποιῦμαι.
nihili fio, ἐν ὐδενὶ εἰμι μέρει, παρ᾽ ὐδὲν λογίζομαι.
nihili pendo, & duco, περὶ μηδενὸς ποιῦμαι, καταφρονέω, φαυλίζω.
nihilo minus, ὐδὲν ἧττον, μηδὲν ἧττον, ὐχ ἧττον. ὐδὲν ἧττον, ἢ, nihilo minus, quam.
nil, ὐδέν.
nimbosus, ὀμβρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, νεφελώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
nimbus, ὄμβρος, ου, ὁ, νέφος, εος, τό.
nimietas, περισσεία, ας, ἡ.
nimirum, δῆτα, δήπουθεν, δῆτα.
nimis, λίαν, ἄγαν, ἄγαν.
nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περιττὸς, ῦ, ὁ.
ningo, νίφω, κατανίφω.
nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
nisi enim, ὅτι γὰρ μή.
nisi forte, ἐὰν μὴ ἄρα.
nisi si, πλὴν ἀλλ᾽ ἤ.
nisi quod, πλὴν ὅτι.
nisus, πεῖρα, ας, ἡ.
nitens, splendens, στίλβων, οντος, ὁ, φαεινὸς, ῦ, ὁ.
niteo, στίλβω, καλλωπίζομαι, λάμπω.
nitidus, λαμπρὸς, ῦ, ὁ.
nitor, στιλπνότης, ητος, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
nitor, eris, conor, ὁρμάω, ἐγχειρέω, πειρῶμαι, σπουδάζω.
nitor, incumbo, innitor, ἐρείδομαι, ἀντερείδομαι, σκήπτω, & σκήπτομαι, σκίμπτω, & σκίμπτομαι, ἀποσκήπτω, χρίμπτω, ἐπιχρίμπτω.
nitor, confido, fiduciam colloco, ἐπανέχω, cum dativo, ἐπισκήπτω, & ἐπισκήπτομαι, ἐγχειρίζομαι, ἐγχειρίζομαι, ἰσχυρίζομαι, πείθω, πέποιθα.
nitrosus, νιτρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
nitrum, νίτρον, ου, τό.
nivalis, χιονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, νιφετώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
niveus, χιόνεος, ου, ὁ.
nivosus, χιονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, νιφετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
nix, ivis, χιὼν, όνος, ὁ, ἡ, vel νιφετὸς, ῦ, ὁ.

N O.

no, nas, νήχομαι, κολυμβάω, ῶ.
nobilis, γνώριμος, ου, ὁ, εὐγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, γενναῖος, ου, ὁ.
nobilis genere, εὐπάτωρ, ορος, ὁ, & εὐπάτωρ, ορος, ὁ, εὐγενέτης, ου, ὁ, εὐγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
nobilitas, εὐγένεια, ας, ἡ.
nobilitas generis, εὐγένεια, ας, ἡ.
nobilitas, celebritas, ὄνομα, ατος, τό.
nobiliter, celebriter, ὀνομαστί.
nobilito, ἀξιωματίζω, γνωρίζω.
nobis, ἡμῖν.
nobiscum, μεθ᾽ ἡμῶν.
nocens, πονηρὸς, ῦ, ὁ, βλάπτων, οντος, ὁ, βλαβερὸς, ῦ, ὁ.
nocenter, βλαβερῶς.
noceo, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιέω τινὰ, χρείαν τινὰ, ἀδικέω, ῶ, ἀτάω, ῶ, σίνω.
sub noctem, ὑπὸ νυκτί. ὑπὸ νύκτα.
per noctem, κατὰ νύκτα. per totam noctem, πάννυχον, seu πάννυχα, & παννύχιον.
noctu, ὑπὸ νυκτὶ, ἐν νυκτὶ, διὰ νυκτὸς, ἀνὰ νύκτα, νύκτωρ, ἐννύχιον, νύκτωρ.
noctu iter facere, νυκτοπορέω.
noctua, γλαῦξ, κὸς, ἡ.
nocturnus, νυκτερινὸς, ῦ, ὁ, ἐννύχιος, ου, ὁ.
nocumentum, βλάβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
nocuus, βλαβερὸς, ῦ, ὁ.
nodatus, κονδυλώδης, ῦ, ὁ.
nodulus, πολυπλοκος, ου, ὁ.
nodum solvere, λύειν σύνδεσμον.
nodus, ἅμμα, ατος, τὸ, κάθαμμα, ατος, τὸ, κόνδυλος, ου, ὁ, σύνδεσμα, ατος, τὸ, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
nodus arboris, ὄζος, ου, ὁ.
nodus, flexura digitorum, articulus, καμπὴ, ῆς, ἡ.
nola, κώδων, ωνος, ὁ.
nolam pulso, κωδωνίζω.
nolo, ὐ θέλω, ὐ βούλομαι.
nomen, ὄνομα, ατος, τό.
nomen, prætextus, ὄνομα, ατος, τό. μετ᾽ ὀνόματος καλοῦ, honestis hominibus.
nomen bonum habens, εὐώνυμος, ῦ, ὁ, διωνομασμένος, ου, ὁ.
nomen non habens, ἀνωνόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
nomen dare, militiæ, εἶναι ἐν ἐξετάσει.
nomen impono, ὀνομαθετέω, ῶ.
nomen collectivum, ὄνομα συλληπτικόν.
nomeclator, ὀνοματολόγος, ου, ὁ.
nomenclatura, ὀνοματογραφία, ας, ἡ.
nomina tria habens, τριώνυμος, ου, ὁ.
nominari qui potest, ὀνομαστὸς, ου, ὁ.
nominari qui non potest, ἀκατονόμαστος, ου, ὁ.
nominatim, ὀνομαστί.
nominatim appellare, ὀνομακλήδην, καλεῖν ὀνομαστί.
nominatio, ὀνομασία, ας, ἡ, κλῆσις, εως, ἡ.
nominativus casus, ὀρθὴ, ῆς, ἡ, πτῶσις, ὀνομαστική.
nominatus, celebris, διωνομασμένος, ου, ὁ.
nomine, causa, gratia, ὑπὲρ χάριν. ut σὴν χάριν, & ὑπὲρ σῦ, nomine tuo, tua causa.
nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
nominis ejusdem, συνώνυμος, ου, ὁ.
nomino, ὀνομάζω, καλέω τινὰ, ὄνομα τίθεμαί τινι.
nominor, καλέομαι, ῦμαι, ὀνομάζομαι.
non, ὐ, ὐκ, μὴ, ὐχὶ, ὐδέν.
non item, ὐχ ὡς.
non minus, μηδὲν ἧττον.
non enim, ὐ γάρ.
non per Jovem, μὰ Δία.
non equidem, ὐ γὰρ ὖν.
non modo, μὴ ὅτι, ὐχ ὅπως.
non modo non, ὐχ οἷον, μὴ οἷον, ὐχ ὅτι.
non ita pridem, ὐ πρὸ πολλῦ, πρὸ μικρῦ.
non multo post, ὐ πρὸ πολλῦ, ὐκ ἐς μακράν.
non quod, ὐχ ὅτι.
non solum, sed etiam, ὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί.
non possum non laudare, ὐ δύναμαι μὴ ὐκ ἐπαινεῖν. Interdum οὐκ abjicitur.
non tamen, μὴ μέντοι, ὐ μήν.
nonæ mensis, νῶναι, αἱ.
nonagenarius, ἐνενηκοντούτης, ους, ὁ καὶ ἡ.
nonagesimus, ἐνενηκοστὸς, ῦ, ὁ.
nonagies, ἐνενηκοντάκις.
nonaginta, ἐνενήκοντα.
nondum, μήπω, ὔπω.
nongenti, ἐνακόσιοι, αι.
nonne? οὐ; ἀλλ᾽ ὐ; ἀλλ᾽ ὐχί; ἆρ᾽ ὐ; ἆρ᾽ ὐκ ὖν; ἢ γὰρ ὐ; πῶς ὐ; μῶν μή; μῶν ὐ; ὐ γάρ; ὐκῦν; πῶς ὐχ; πῶς ὐ, τί μήν;
none igitur? ὐκ ὖν;
none vides? ὐχ ὁρᾷς;
nonnihil, ὀλίγον τι.
nonnullus, ἔνιοι, αι, α.
nonnunquam, ἐσθ᾽ ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
nonus, a, um, ἔνατος, ου, ὁ, ἐνάτη, ης, ἔνατον, τό.
norma, κανὼν, όνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ.
secundum normam, ad normam, κανονικῶς.
normalis, κανονικὸς, ὁ.
nos, ἡμεῖς.
noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
noscito, γνωρίζω.
nosco, γινώσκω, εἴδω.
nosocomium, νοσοκομεῖον, ου, τὸ, ξενὼν, ῶνος, ὁ.
noster, ἡμέτερος, α, ὁ, cum verb. primæ personæ ἡμέτερος, ὁ καθ᾽ ἡμᾶς: Sed fere ita dicimus, liber noster, ἡ βίβλος ἡμῶν.
nostras, ἡμεδαπὸς, ῦ, ὁ.
nota, σημεῖον, ου, τὸ, σύνθημα, ατος, τὸ, στίγμα, ατος τό.
notabilis, γνωστὸς, ῦ, ὁ, γνώριμος, ου, ὁ.
notam ignominiæ abstergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν, ῥύπτειν, cum accusativo.
notam ignominiæ inurere alicui, ἀδοξίαν προστρίβειν τινί.
notare ignominia, ἀτιμάζειν τινά.
notarius, γραμματεὺς, έως, ὁ, ὑπογραφεὺς, έως, ὁ.
notatio, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, σημείωσις, εως, ἡ, παρατήρημα, ατος, τὸ, παρατήρησις, εως, ἡ.
notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιοσημείωτον.
notatus, ἐπίσημος, ου, ὁ, παρασεσημασμένος, ου, ὁ.
notatus ignominia, ἄδοξος, ου, ὁ ᾗ ἡ.
nothus, νόθος, ου.
notio, νόημα, ατος, τό.
notiones, & concentus animi, παθήματα τῆς ψυχῆς.
notis compunctus, στιγματίας, ου, ὁ, στικτὸς, ῦ, ὁ κατεστιγμένος, ου, ὁ.
notitia, γνῶσις, εως, ἡ, γνώρισμα, εως, ἡ, νόησις, εως, ἡ.
noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
noto, observo, παραφυλάσσω, παρατηρέω, ῶ, ἐπιτηρέω, ῶ.
noto, taxo, subsanno, κωμῳδέω, ῶ, διακωμῳδέω, ῶ.
noto infamia, στηλιτεύω, ἀτιμόω, ῶ, ἀτιμάζω.
notum est, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
notum facio, γνωρίζω, δηλόω, ῶ.
notus, γνώριμος, ου, ὁ, γνωστὸς, ῦ, ὁ.
notus, familiaris, γνώριμος, ου, ὁ καὶ ἡ.
notus, Auster, νότος, ου, ὁ.
novacula, ξυρὸς, ῦ, ὁ.
novacula rado, ξυράω, ῶ, & ξυρέω, ῶ, ἀποξυρέω, ἀποξυράω, ῶ, & ἀποξυρέω, ῶ.
novale, νέα ἄρουρα, & νέα, subintellige ἄρουρα, νέωμα, ατος, τὸ, νέωσις, εως, ἡ, νεὸς, ῦ, ὁ, & νειὸς, ῦ, ἡ, νεῖον, ου, τό.
novalis, νέος, α, ὁ, ut νέος ἀγρὸς, novalis ager, novale, νεωτὸς, ῦ, ὁ, & νέατος, ου, ὁ.
novarum rerum cupidus, νεωτεροποιὸς, ῦ, ὁ, νεωτεριστὴς, ῦ, ὁ.
novatio, νέωσις, εως, ἡ, & νέασις, εως, ἡ, νεοχμωσις, εως, ἡ.
novatus, νεωτὸς, ῦ, ὁ, seu νέωτος, ου, ὁ.
nove, νεωστὶ, καινοτόμως, καινῶς.
novellus, νέος, ου, ὁ, & Jon. νεῖος.
novem, ἐννέα.
november, πυανεψιών, ῶνος, ὁ, νοέμβριος, ου, ὁ.
novenarius, ἐνναδικὸς, ῦ, ὁ.
noveni, οἱ ἐννέα.
novennis, novennalis, ἐννεέτης, ους, ὁ, mascul. gen. & in fœm. ἐννεέτις, ιδος, ἡ, ἐννεαετηρὸς, ου, ὁ, ἐννέωρος, ου, ὁ, εἰνάετες, Poetice.
novennium, ἐννεαετηρὶς, ίδος, ἡ, per novennium, ἐννάετες, adverbium.
noverca, μητρυιὰ, ᾶς, ἡ.
novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
novies, ἐνάκις.
novilunium, νέα σελήνη, νουμηνία, ας, ἡ.
novissime, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
novissimus, ultimus, infimus, νεώτατος, ου, ὁ, & Poetice νεάτατος, ὕστατος, ου ὁ, ἔσχατος, ου ὁ.
novitas, νεότης, ητος, ἡ, καινότης, ητος, ἡ.
novitas sermonis, καινολογία, ας, ἡ.
novitatis amans, φιλόκαινος, ου, ὁ.
novitius, νεαρὸς, ῦ, ὁ.
novitius in religione, νεόφυτος, ου, ὁ.
novus, νέος, ου, ὁ, καινὸς, ῦ, ὁ.
nox, κνέφας, ατος, ἡ, σκοτόμαινα, ης, ἡ, νὺξ, νυκτὸς, ἡ, νύχος, ου, ὁ, & νυχὸς, ῦ, ὁ, εὐφρόνη, ης, ἡ, Hesiodus, Euripides.
nox prima, ἀκρόνυχον, ου, τὸ, sive ἀκρονυχία, ας, ἡ, ἀκρόνυξ, υκτος, ἡ.
nox intempesta, ἀωρονυχία, ας, ἡ.
nox placida, νὺξ ἥσυχος.

noxa, damnum, damni illatio, ἄτη, ης, ἡ, προσβολή, ῆς, ἡ, βλάψις, εως, ἡ.
noxa, exitium, calamitas, ἄτη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
noxa, culpa, reatus, ἐνοχή, ῆς, ἡ.
noxam infero, ἀτάω, ῶ.
noxius, βλαβερός, ᾶ, ὸν, πονηρός, ᾶ, ὸν, βλαπτικός, ἡ, ὸν.

N U.

nubecula, νεφέλιον, ου, τό.
nubes, νεφέλη, ης, ἡ, νέφος, εος, τό.
nubes frontis, νέφος, εος, τό, metaphorice.
nubigena, νεφεληγενής, έος, ὁ καὶ ἡ.
nubilis, ὁ ἢ ἡ ἐπίγαμος· ὥριμος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος, α, ον.
nubilis virgo, παρθένος ὡραία, τέλειος, ειος, ἡ.
nubilus, συννεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, νεφελώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
nubo, velo, καλύπτω. pro viro tradi, γαμέομαι τινι, νυμφεύομαι.
nudatio, γύμνωσις, εως, ἡ, ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀπόδυσις, εως, ἡ.
nudator, ψιλωτής, ῦ, ὁ.
nude, simpliciter, ἁπλῶς.
nuditas, γυμνότης, ητος, ἡ.
nudius tertius, πρόχθες.
nudo, γυμνόω, ῶ, & ἐκδύω, δύω, ἀπογυμνόω, ῶ, ἀπογυμνόω, ῶ, ψιλίζω, ψιλόω, ῶ, ἀφαρπάζω, ῶ.
nudo, exuo, spolio, ψιλόω, ῶ, περιαιρέω, ῶ, ἀφαιρέω, ῶ, ἀπαμφιέννυμι, ἀπαμφιάζω, & ἀπαμφιέννω.
nudus, γυμνός, ἡ, ὸν, ψιλός, ἡ, ὸν, ἄνειμος, ονος, ὁ.
nugacitas, φλυαρία, ας, ἡ.
nugæ, φλυαρία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ.
nugas agere, ληρέω, φλυαρέω.
nugator, φλύαρος, ου, ὁ.
nugatorius, φλυαρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ληρώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
nugigerulus, ὀθονοφόρος, ου, ὁ.
nugor, aris, φλυαρέω, ῶ, ἀδολεσχέω, ῶ.
nullibi, οὐδαμοῦ.
nullitas, ἀτιμία, ας, ἡ, & οὐδένεια, ας, ἡ.
nullius pretii, ἀνάξιος, ου, ὁ.
nullo modo, ὅπως· οὐδ' ὅπως τι οὖν· οὐδαμῇ, οὐδαμῶς, οὐδ' ἄν πω.
nullo pacto, μηδαμῶς. οὐδ' ἄν ὁπωσοῦν γένοιτο.
nullus, μηδείς, εμία, ὲν, οὐδείς, εμία, ὲν, οὔτις, τινος.
nullus sum, id est, perii, μηδείς εἰμι.
num, ἆρ' γε, ἦ, μῶν· ἆρα μή.
numen, θεῖον, ου, τό, θεότης, ητος, ἡ, δαιμόνιον, ου, τό.
numerabilis, ἀριθμητός, ἡ, ὸν.
numeratim, κατ' ἀριθμόν.
numeratio ἀρίθμησις, εως, ἡ.
numeratu facilis, εὐαρίθμητος, ου, ὁ.
numeratus, ἀριθμηθείς, έντος, ὁ.
numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
numero impari, impariter, περισσῶς.
numero pari, pariter, ἀρτίως, adverbium.
numero plurali, adverbium, πληθυντικῶς.
numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
numerose, concinne, εὐρύθμως.
numerosus, πολὺς ἀριθμῷ, & ἀριθμῷ· πολύοχος, ου, ὁ, πολυπληθής, έος, ὁ ἢ ἡ.
innumerum amicorum seligere, ὡς τοὺς φίλους ἀπαριθμεῖν.
numerus, ἀριθμός, οῦ, ὁ.
numerus impar, ἀριθμὸς περισσός.
numerus par, ἄρτιος ἀριθμός.
numerus in oratione, & Musicis, ῥυθμός, οῦ, ὁ.
numine afflatus, κατόχιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, κάτοχος, ου, ὁ, ἐνθουσιαστής, ῦ, ὁ, ἐνθεαστικός, ὁ, ἐνθουσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, θεόληπτος, ου, ὁ, θεόφορος, ου, ὁ.
numine correptus agor, θεοφορέομαι, οῦμαι.
numine afflor, ἐνθουσιάζω.
numinis afflatus, κατοχή, ῆς, ἡ, κατακωχή, ῆς, ἡ, θεοληψία, ας, ἡ, θεοφορία, ας, ἡ.
numisma, νόμισμα, ατος, τό.
in nummos conflo, κατακερματίζω.
nummus adulterinos cudo, παρακόπτω.
nummosus, πολυχρήματος, ου, ὁ, πλούσιος, ου, ὁ.
nummularius, κολλυβιστής, ῦ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
nummulus, νομισμάτιον, ου, τό.
nummus, νόμισμα, ατος, τό, κέρμα, ατος, τό.
nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
nummus aureus, χρύσεος, ου, τὸ, χρυσοῦς, οῦ, ὁ.
nummus minutus, λεπτόν, οῦ, τό.
nunc, νῦν, νυνί. ἐν τῷ παρόντι.
nunc jam, nunc primum, νῦν ἄρτι.
nunc nuper, νῦν ἄρτι.
nunc quoque, καὶ νῦν.
nuncubi, μή που τι.
nuncupatio, ἀνάρρησις, εως, ἡ.
nuncupatio, dedicatio, προσφώνησις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τό.
nuncupo, ὀνομαστοποιέω, προσαγορεύω.
nuncupo vota, ποιοῦμαι εὐχάς, Thucydides.
nuncupo, dedico, προσφωνέω, ῶ.
nundinæ, πανήγυρις, εως, ἡ, παντοπώλιον, ου, τό, ἀγορά, ᾶς.
nundinalis, ἀγοραῖος, ου, ὁ.
nundinatio, καπηλεία, ας, ἡ, ἀγορασμός, οῦ, ὁ.
nundinator, ἀγοραστής, ῦ, ὁ.
nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
nunquam non, διὰ παντός.
nunquid, ἆρά γε, ἆρα μή, μή πού τι.
nunquid igitur? ἀλλὰ μή?
nunquis; ἆρα μή τις; μή πού τις;
nuntia, ἄγγελος, ου, ἡ, ἀγγελιῶτις, ιδος, ἡ, & ἀγγελίνη, Poetice.
nuntiare victoriam, εὐαγγελίζειν.
nuntiatio, ἀγγελία, ας, ἡ, ἄγγελμα, ατος, τό.
nuntiator, ἄγγελος, ου, ὁ, μηνυτής, ῦ, ὁ.
nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος, ου, ὁ, ἀγγελιώτης, ου, ὁ.
pro eo, quod nuntiatur, ἀγγελία, ας, ἡ.
nuo, νεύω.
nuper, νεωστί, ἄρτι.
nuper mortuus, νεοθνής, ῆτος, ὁ, καὶ ἡ.
nuper natus, ἀρτίτοκος, ου, ὁ, νεόγονος, ου, ὁ.
nuperrime, τὰ μετὰ ταῦτα.
nuperus, ὁ ἄρτι.
nupta, νύμφη, ης, ἡ.
nuptam deducere, νυμφαγωγεῖν.
nuptiæ, γάμος, ου, ὁ.
nuptiæ secundæ, διγαμία, ας, ἡ.
nuptiale epulum celebrare, δαίνυ γάμον.
nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον, ου, τό.
nuptiali veste indutus, νυμφικῶς ἐσταλμένος, κεκοσμημένη, καλὰ γαμική, de nupta.
nuptiali more, νυμφικῶς.
nuptiarum expers, ἀγάμητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄγαμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀπειρόγαμος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
nuptiarum arrhabo, μνῆστρον, ου, τό.
nuptias ambio, μνηστεύω, μνάομαι, μνηστεύομαι, μνηστεύω.
nuptias concilio alicui, προμνάομαι, προμνηστεύω, & προμνηστεύομαι.
nuptias contrahere, συνάπτω γάμον.
nuptias celebro, γαμηλιεύω, ῶ.
nuptui colloco, γαμίζω.
nuptui do, ἁρμόζω, & ἁρμόττω, δίδωμι, ἐκδίδωμι, νυμφεύω, ἐκγαμίζω, δίδωμι πρὸς γάμον.
nurus, νυός, οῦ, ἡ, νυμφή, ῆς, ἡ.
nusquam, οὐδαμῇ, οὐδαμοῦ.
nusquam terrarum, οὐδαμόθι τῆς γῆς, οὐδαμοῦ γῆς.
nusquam non, πανταχοῦ.
nuto, caput concutio, νευστάζω, ἀνανεύω.
nuto, propendeo, vergo, νεύω.
nutricatio, ἀνατροφή, ῆς, ἡ, τιθήνησις, εως, ἡ.
nutrico, & or. ἀνατρέφω, διατρέφω.
nutrimentum, τροφή, ῆς, ἡ, διατροφή, ῆς, ἡ.
nutrio, τρέφω, διατρέφω.
nutritio, σίτησις, εως, ἡ, τροφή, ῆς, ἡ.
nutritius, nutritor, τροφεύς, έως, ὁ, τροφός, οῦ, ὁ.
nutritus bene, εὐτραφής, έος, ὁ, ἡ, εὔτροφος, ου, ὁ.
nutritor, τροφεύς, έως, ὁ.
nutrix, τροφός, οῦ, ἡ, τιθήνη, ης, ἡ.
nutus, νεῦμα, ατος, τό.
nux, arbor, καρύα, ας, ἡ.
nux, fructus, κάρυον, ου, τό.
nux odorata, vulgo moscata, μοσχοκάρυον, ου, τὸ, μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, κάρυον μυρεψικόν, μυρεψικὴ βάλανος.
nux pinea, στρόβιλος, ου, ὁ, κῶνος, ου, ὁ.

N Y.

nympha, νύμφη, ης, ἡ.
nycticorax, corvus nocturnus, νυκτικόραξ, ακος, ὁ.

O.

O, Vocantis, ὦ, fere cum vocativo.
O, admirantis, ὤ, cum genitivo, vocativo, & interdum cum nominativo, ὤ.
o dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
o dii immortales, ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
o rem miram, ὢ τοῦ θαύματος.
o calamitatem, ὢ τῆς συμφορᾶς.
o me miserum, οἴμοι, τάλας· ὤ μοι ἐγὼ δειλός.
ob, ἕνεκα, cum genitivo, διὰ, cum accusativo.
obæratus, ὑπόχρεως, ω, ὁ.
obambulatio, περιόδευσις, εως, ἡ.
obambulo, περιπατέω, ῶ, περινοστέω, ῶ.
obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
obcæcatio, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
obdormio, καταδαρθάνω, ὑπνόω, ἐπικαθεύδω.
obducere callum, τυλόω, ἐντυλόω.
obduco, tego, ἐπισύγω, προσβάλλομαι.
obducta fronte qui est, συνωφρυωμένος, ου, ὁ.
obductus, κεκαλυμμένος, ου, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
obduratio, σκληρία, ας, ἡ, σκληρότης, ητος, ἡ, πώρωμα, ατος, τὸ, & πώρωσις, εως, metaphorice dicitur de obduratione cordis.
obduro, σκληρύνομαι.
obediens, εὐπειθής, έος, ὁ, καὶ ἡ· ὑπήκοος, ου, ὁ.
obedienter, εὐπειθῶς.
obedientia, ὑπακοή, ῆς, ἡ, εὐπείθεια, ας, ἡ.
obedio, πείθομαί τινι. ὑπακούω τινί.
obeo, circumeo, lustro, περιέρχομαι, περιελαύνω, ἐξελαύνω, περιπολέω, ῶ, ἀμφιπολέω, ῶ, περιπολέω, ῶ, ἐπιστρέφω, ῶ, περισκοπέω, ῶ.
obeo, administro, persungor, ἐκπληρόω, ῶ, cum accusativo.
obeo munus publicum, λειτουργέω, ῶ.
obequito, περιππάζω, περιππεύω.
oberrare facio, πλανάω, ῶ, ἀποπλανάω, ῶ.
oberratio, παραπλάνησις, εως, ἡ.
oberro, as, πλανάομαι, ῶμαι, περινοστέω, ῶ.
obesitas, πολυσαρκία, ας, ἡ, λιπαρότης, ητος, ἡ.
obesus, πίων, ονος, ὁ, πολύσαρκος, ου, ὁ, λιπαρός, ᾶ, ὸν, παχύς, έος, ὁ, κατάσαρκος, ου, ὁ.
obesus sum, λιπάω, ῶ.
obex, ἐμπόδιον, ου, τὸ, κώλυσις, εως, ἡ, μοχλός, οῦ, ὁ.
obfirmate, βεβαίως.
obfirmato animo sum, ἐγκαρτερέω, ῶ.
obfirmo, διαβεβαιόομαι, ἐπιστηρίζω.
obfusco, ἀμαυρόω, ῶ, ἐπισκοτέω, ῶ, ἀμαυρῶ, Poetice.
obgannio, ἐπικωκύζομαι, ομαι, περιλαλέω, ῶ.
objectio, προβολή, ῆς, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
objectio criminis, ἔγκλημα, ατος, τό.
objecto, ὀνειδίζω.
objicere crimen, ἐπιφέρειν αἰτίαν, & simpliciter φέρειν, & ἐπιφέρω, cum dativo.
objicere periculo, παραβάλλεσθαι, ut ψυχὰς παραθέμενοι, Odyss. γ. vitam periculo exponentes.
objicere se periculis, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
objicio, προβάλλω, pro exprobrare, ὀνειδίζειν τινί τι.
obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
obire munus, τὰ ἀνατεθέντα ἐκτελεῖν.
obiter, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
obitus, mors, τελευτή, ῆς, ἡ, θάνατος, ου, ὁ.
objurgatio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ.
objurgator, ἐπιτιμητής, ῦ, ὁ.
objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
oblatio spontanea, ἐκούσιασμός, οῦ, ὁ.
oblatro, προσυλακτέω, ῶ. pro obloqui, καταλαλέω, ῶ.
oblatum, προσφορά, ᾶς, ἡ.
oblatus, προσενεχθείς, έντος, ὁ.
oblectatio, τέρψις, εως, ἡ, ψυχαγωγία, ας, ἡ.
oblectatio animi, ψυχαγωγία, ας, ἡ, Athenæus.
oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
oblecto me hac re, ἀγάλλομαι τούτῳ.
obligatio, ἐνέχυσις, εως, ἡ, ἐνοχή, ῆς, ἡ.
obligo, as, ἐνεχυρόω, ῶ, καταδεσμεύω.
obliqua via, στραγγαλία, ας, ἡ.
obliquatio, πλαγιασμός, οῦ, ὁ.
oblique, non aperte, πλαγίως. oblique nunciare, πλαγιάζειν.
oblique, πλαγίως, παραλλάττω.
obliquitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, λοξότης, ητος, ἡ.
ex obliquo, ἐκ πλαγίου.
obliquo, λοξόω, ῶ, πλαγιάζω, ῶ.
obliquus, καμπύλος, ου, ὁ, λοξός, ἡ, ὸν.
obliteratio, ἐξάλειψις, εως, ἡ.
obliteratu difficilis, δυσεξάλειπτος, ου, ὁ. obliteratu facilis, εὐεξάλειπτος, ου, ὁ.
oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινός, memoriam alicujus.
oblitus, ἐπιλαθόμενος, ου, ὁ, ἐπιλησμονικός, ου, ὁ.
oblitus laborum, λαθίπονος, ου, ὁ. Sophocles.
oblivio, λήθη, ης, ἡ, ἀμνηστία, ας, ἡ.

ne

ne te capiat oblivio, μηδέ σε λήθη αἱρείτω. Iliad. β.
oblivionem inducere, ἐπιτιθέναι λήθην, ἐπιλήθω. & ἐκλήθομαι, Poetice.
oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδίδωμί τι. ἐπιλανθάνομαί τι.
obliviosus, ἐπιλήσμων, ονος, ὁ.
obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνημονέω, ῶ, ἀμνημονῶ.
obliviscor facere, ἐπιλανθάνομαι ποιεῖν.
oblongus, παραμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ.
obloquor, καταλαλέω, ῶ.
obloquutor, κατάλαλος, ου, ὁ.
obluctatio, ἀντίπαλος, ιδος, ἡ.
obluctator, ἀντίπαλος, ου, ὁ.
obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
oblado, ἀντιπαίζω.
obmurmuro, καταγογγύζω.
obmutesco, καταβιβάζομαι.
obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
obnixe, συντόνως, διατεταμένως.
obnixe rogo, λιπαρέω, ῶ, ἐκλιπαρέω, ῶ, προσλιπαρέω, ῶ.
obnoxius, ἔνοχος, ου, ὁ.
obnoxius sum alicui, ὑπαίτιός εἰμί τινι.
obnubilo, ἐπινεφῶ.
obnubilor, συννεφέω, ῶ.
obnubo, περικαλύπτω.
obnuntiatio, ἀντίδειξις, εως, ἡ.
obnuntiator, κατάγγελος, ου, ὁ, καταγγελεύς, έως, ὁ.
obnuntio, καταγγέλλω.
oboleo, male oleo, ὄζω.
obolus, ὀβολός, οῦ, ὁ.
oborior, ἐγγίνομαι, ἀνίσχω.
obrepo, ὑφέρπω.
obreptio, παρείσδυσις, εως, ἡ, κλέμμα, ατος, τό.
obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
obrutus, κατακορής, έος, ὁ.
obryzum aurum, ὄβρυζον χρυσίον.
obscœne, αἰσχρῶς, ἀσελγῶς.
obscœnitas, αἰσχρότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
obscœnus, αἰσχρός, ά, ὄν, ἀσελγής, έος, ὁ καὶ ἡ, αἰσχρολόγος, ου, ὁ.
obscuratus, ἀμαυρωθείς, ὁ καὶ ἡ.
obscure, ἀμαυρῶς, ἀμυδρῶς, ἀμυδρός, αἰνιγματωδῶς, ἀσήμως.
obscure, non manifeste, αἰνιγματωδῶς, ἐν αἰνίγμασιν, ἀδήλως, ἀσαφῶς.
obscuritas, σκότος, εος, τό, ἀσάφεια, ας, ἡ.
obscuro, ἐπισκοτέω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ῶ, ἐπικαλύπτω.
obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
obscurus, σκοτεινός, ὁ καὶ ἡ, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀμαυρός, ά, ὄν. Pro ignobili, ἄσημος, ου, ὁ.
obsecratio, ἱκεσία, ας, ἡ, ἱκέτευσις, εως, ἡ, προσκύνησις, εως, ἡ.
obsecro, λιπαρέω, ῶ, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
obsecundo, συνεργέω τινί, ὑπουργέω.
obsepio, περιφράττω.
obsequens, εὐπειθής, ὁ καὶ ἡ, κατήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, πειθήνιος, ου, ὁ, πειθήμων, ονος, ὁ, πειθαρχός, ου, ὁ, vel πειθανός, ή, ὄν, εὐπειθής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀπαρέπειθης, εος, ὁ καὶ ἡ.
obsequenter, πειθηνίως.
obsequi alicui in omni re, ἕπεσθαί τινι πάντη ἐν ἔργοις. Homerus.
obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
obsequiose, officiose, θεραπευτικῶς, ὑπουργικῶς.
obsequiosus, ὑπουργικός, ή, όν.
obsequium, θεραπεία, ας, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἀνθύπειξις, εως, ἡ.
obsequium præstare, ἐκθεραπεύω, χαρίζομαι.
obsequor, ὑπηρετέω, ῶ, χαρίζομαί τινι.
obseratio, κλεῖθρον, ατος, τό, & κλείωσις, εως, ἡ.
obseratus, κλειστός, ή, ὄν.
obsero, as, περικλείω, μοχλόω.
observantia, θεραπεία, ας, ἡ.
observantia prosequor, θαυμάζω.
observare occasionem, καιρὸν τηρεῖν.
observatio, παρατήρησις, εως, ἡ, φυλακή, ῆς, ἡ. Pro observantia, θεραπεία, ας, ἡ.
observator, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
observo, ἐπιτηρέω, ῶ, τηρέω, ῶ. Pro venerari, θεραπεύω τινά.
obses, ὅμηρος, ου, ὁ.
obses sum, ὁμηρεύω.
obsessio, πολιορκία, ας, ἡ.
obsessor, πολιορκητής, οῦ, ὁ.
obsessu facilis, εὐπολιόρκητος, ου, ὁ, difficilis obsessu, δυσπολιόρκητος, ου, ὁ.
obsides posco, ἐξομηρεύω.
obsides dare, δίδωμι ὁμήρους.
obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
obsidionem magno, ac forti animo sustinere, ὑπομεῖναι ἀνδρείως τὴν πολιορκίαν, ἀντέχεσθαι τῆς πολιορκίας.
obsidione capere, ἐκπολιορκεῖν.
obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
obsidium, obsidio, πολιορκία, ας, ἡ, περικάθησις, εως, ἡ.
obsido, is, & obsideo, πολιορκέω, ῶ, περικαθίζω, περιΐσταμαι.
obsignatio, ἐπισφράγισις, εως, ἡ.
obsignator, ἐπισφραγιστής, οῦ, ὁ.
obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
obsistentia, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντίπραξις, εως, ἡ.
obsistere alicui, ἵστασθαι πρός τινα.
obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, ὑπεναντιοῦμαι.
obsitus, περιειλημμένος, ου, ὁ.
obsitus pannis, ῥυπαρὰ ἠμφιεσμένος.
obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
obsoletus, παλαιωμένος, ου, ὁ.
obsonium, ὀψώνιον, ου, τό.
sine obstaculo, ἀκωλύτως.
obstaculum, κώλυμα, ατος, τό, ἐμπόδιον, ου, τό.
obstetricius, μαιευτικός, ή, όν, & μαιωτικός, ή, όν.
obstetrico, μαιεύομαι.
obstetrix, μαῖα, ας, ἡ, μαιεύτρια, ας, ἡ.
obstinate, ἰσχυρογνωμόνως.
obstinatio, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
obstinatus, αὐθάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀμετάπειστος, ου, ὁ.
obstipo capite sum, κύπτω.
obstipo, ἐμφράττω.
obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα, ἐναντιοῦμαί τινι, ἐμποδίζω, ἀντέχω.
obsto ne hoc facias, ἐπέχω σε τοῦτο ποιεῖν, & διακωλύω σε, ὥστε μὴ ποιεῖν, vel simpliciter cum infinito.
obstreperus, θορυβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, κελαδεινός, ή, όν.
obstrepo, θορυβέω τινί, καταχέω τινί, & τινά.
obstrictio, ἀνάγκασις, εως, ἡ.
obstrictus ære alieno, ὀφείλων χρέα. Plutarchus.
obstrictus, ἔνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὑπόχρεως, ω, ὁ.
obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
obstringo, καταδέω, ῶ.
obstructio, ἔμφραξις, εως, ἡ, περίφραξις, εως, ἡ.
obstructus, ἐμφρακτός, ου, ὁ.
obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα.
obstupefacio, ἐκπλήττω.
obstupefactio, ἀποπλήξις, εως, ἡ.
obstupefactio dentium, αἱμωδιασμός, οῦ, ὁ.
obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τι, θαμβέω, ῶ, ἀποθαυμάζω.
obsum, βλάπτω. κακόν τινι ποιῶ.
obsurdescere facio, κωφόω, ῶ, ἀποκωφόω, ῶ.
obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
obtegere faciem præ pudore, ἐγκαλύπτεσθαι.
obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
obtemperans, εὐπειθής, ὁ, ὁ, εὐήκοος, ου, ὁ.
obtempero, πείθομαί τινι, πειθαρχέω τινί, ὑπακούω τινί.
obtendo, prætexo, προβάλλομαι, προΐσχω, προκαλύπτομαι.
obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
obtenebratio, ζόφωσις, εως, ἡ, σκοτασμός, οῦ, ὁ, ἐπισκοτισμός, οῦ, ὁ.
obtenebro, σκοτόω, ῶ.
obtentus, us, πρόσχημα, τό.
obtentus, circumtentus, περιτεταμένος, ου, ὁ, seu περιτεινόμενος, ου, ὁ, vel περιτεινόμενος, ου, ὁ.
obtero, ἐκτρίβω, καταπατέω, ῶ.
obtestatio, ἐξορκισμός, οῦ, ὁ, ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ.
obtestatio per Deum, ἐπιθείασις, εως, ἡ, ἐπιθειασμός, οῦ, ὁ.
obtestor, ἀντιβολέω, ῶ, λιπαρέω τινά, ἐπιμαρτύρομαι.
obtexo, περιϋφαίνω.
obticesco, διασιωπάω, ῶ.
obtineo, habeo, possideo, ἔχω.
obtineo, adipiscor, λαγχάνω, τυγχάνω, ἐπιτυχέω, ῶ, κτάομαι, ἀξιοῦμαι.
obtineo, impetro, ἀνύω, vel ἀνύττω, ἀξιοῦμαι, διαπράσσω, vel διαπράττω, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω.
obtineo, invalesco, κρατέω, ῶ.
obtinere causam, vincere accusando, αἱρεῖν τὴν γραφὴν. αἱρεῖν τὴν δίκην. Demosthenes.
obtingit, συμβαίνει.
obtorpesco, καταναρκάω.
obtorqueo, τραχηλίζω, στραγγαλίζω.
obtorto collo traho, τραχηλίζω.
obtrectatio, διαβολή, ῆς, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
obtrectator, διαβολεύς, έως, ὁ, διάβολος, ου, ὁ, κακολόγος, ου, ὁ.
obtrecto, λοιδορέω τινά, & τινί, διασύρω, διαβάλλω τι.
obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, ῶ.
obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
obtueor, ἀτενίζω, ἐνορέω, ῶ.
obtundo, hebeto, ἀμβλύνω, ἀμβλόω, ῶ, ἀπαμβλύνω, συναμβλύνω, καταμβλύνω.
obtundo, molestus sum, ἐνοχλέω, κόπτω, προσκαταλαλέω, ῶ, ἐνοχλέω, ῶ.
obtundo aures, ὀτοκοπέω, ῶ.
obturatio, ἐμφραγμός, οῦ, ὁ, φίμωσις, εως, ἡ.
obturatus, ἐμφρακτός, ου, ὁ.
obturbo, ἐκταράττω.
obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
obtusam aciem oculorum habens, ἀμβλυωπός, οῦ, ὁ, & ἀμβλυωπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
obtusio, ἄμβλυμα, ατος, vel ἄμβλυνσις, εως, ἡ, ἀμβλύτης, ητος, ἡ.
obtusus visus, ἀμβλυωγμός, οῦ, ὁ, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
obtusus, hebes, non acutus, νωθρός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ἀμβλύς, εῖα, ύ.
obtutum figere, προσβάλλειν τὴν ὄψιν.
obtutus, πρόσοψις, εως, ἡ, ἀτενισμός, οῦ, ὁ.
obvenio, περιγίγνομαι, προσήκει.
obversari animo, παρίστασθαι.
obviam, εἰς συνάντησιν.
obviam procedo, ἀπαντάω, ῶ, ὑπαντάω, ῶ, cum dativo.
obviam venio, ἀντιάω, ῶ, προσυπαντάω, ῶ.
obviam exire hostibus, ἐξέρχεσθαι. & ἐξέρχεσθαι εἰς τοὺς πολεμίους.
obviam fio, ἐμπίπτω τινί, περιτυγχάνω τινί.
obvio, ἀπαντάω, ῶ.
obvius, ἀπαντῶν, ῶντος, ὁ, ἐντυχών, όντος, ὁ.
obvius fio casu, προσυγχάνω.
obvius, qui est ad manum, πρόχειρος, ου, ὁ.
obumbratio, ἐπισκιασμός, οῦ, ὁ.
obumbro, ἐπισκιάζω, ἀποκρύπτω.
obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
obvolutus panis, ἐγκρυφίας ἄρτος ἐν σποδιᾷ.

O C.

occa, βωλοκόπημα, ατος, τό.
occasio, καιρός, οῦ, ὁ, ἀφορμή, ῆς, ἡ, πρόφασις, εως, ἡ.
occasio rerum bene gerendarum, καιρὸς τῶν πραγμάτων.
occasione arrepta, δραξάμενος τῆς προφάσεως.
occasione uti, συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς.
cum occasio ita tulit, παρατυχόν, παρατυχόντος.
quacumque occasione, ὅπη ἐνδέχεται.
captare occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν, aut πρόφασιν λαμβάνειν.
occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ῶ, ἀφορμὴν λαμβάνω.
occasionem præbere, λαβὴν, seu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν, aut παραδίδωμι.
occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
occasionem negligere, καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς.
subtrahere, & præcidere alicui occasiones alicujus rei, ἀποτέμνεσθαι τὰς χρόνους τινός.
occasionis opportunitas, περίστασις, εως, ἡ.
occasus, δυσμή, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
occasio, βολοκοπία, ας, ἡ.
occidens, δύσις, εως, ἡ.
occidentalis, δυτικός, ή, όν, ἑσπερινός, ου, ὁ.
occido, φονεύω, & φονάω τινά, κτείνω, ἀποκτείνω, σφάζω, ἀναιρέω, ῶ, σφάττω.
occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
occiput, ἰνίον, ου, τό.
occisor, κτείνων, οντος, ὁ, κτείνωτης, ου, ὁ.
occisus, φατός, ή, όν.
occludo, κατακλείω, κατακλείω.
occo, as, are, βωλοκοπέω, ῶ.
occulo, κρύπτω, καλύπτω.
occultatio, κατάκρυψις, εως, ἡ, κάλυμμα, ατος, τό.
occulte, κρυφῇ, κρυφίως, κρύβδα.
occulto, ἐπικρύπτω.
occultus, κρυφαῖος, ά, όν, κρύφιος, ου, ὁ.
occumbo, τελευτάω, ῶ, ἀποίχομαι.
occupatio; anticipatio, prolepsis, πρόληψις, εως, ἡ.
occupatio, ἀσχολία, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐργασία, ας, ἡ.
occupationibus districtus, ἄσχολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, πολυάσχολος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
occupationibus distineor, ἀσχολέω, ῶ.
occupatus, ἀσχολούμενος, ου, ὁ.
occupatus sum in hac re, κυλίνδομαι, καλινδοῦμαι περὶ τοῦτο, γίνομαι πρὸς τούτῳ, vel ἐν τούτῳ, vel περὶ τοῦτο,

occupo, invado, vendico mihi, αἱρέω, ῶ, ἐπιδράττομαι, ἐξιδιάζομαι, ἐξιδιάζομαι, ἐπιλαμβάνω, & ἐπιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, & καταλαμβάνομαι.
occupo, distineo, negotium exhibeo, ἀσχολέω, ῶ, & ἀσχολέομαι, οῦμαι, διασχολέω, ῶ.
occupo, pervenio, praeoccupo, προλαμβάνω, προφθάνω, φθάνω.
occupor, negotiis distrahor, ἀσχολίαν ἄγω τινός.
occurro, ἀπαντάω τινί, συναντάομαι, ἐντυγχάνω, cum dativo, δοκῶ μοι ἐν δέοντι ἐντετυχηκέναι σοι, videor mihi opportune occurrisse tibi. Lucianus. pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν. ἐπελθεῖν τινι.
occursus, ἀπάντησις, εως, ἡ, συνάντημα, ατος, τό.
oceani accolae, περιωκεανοί, οἱ.
oceanus, ὠκεανός, ῦ, ὁ, ἀμφιτρίτη, ης, ἡ.
ocellus, ὀμμάτιον, ου, τό, seu ὀμματίδιον, ου, τό, ὀφθαλμίδιον, ου, τό.
ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
ociose, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
ociosus, σχολαῖος, ου, ὁ, ἀργός, ... ὁ.
ocium, σχολή, ῆς, ἡ.
ocrea, κνημίς, ῖδος, ἡ.
ocreatus, κνημιδοφόρος, ου, ὁ.
octavus, ὄγδοος, ου, ὁ.
octennis, ὀκταέτης, ους, ὁ, ἡ.
octennium, ὀκταετηρίς, ίδος, ἡ.
octies, ὀκτάκις.
octingentesimus, ὀκτακοσιοστός, ῦ, ὁ.
octingenti, ὀκτακόσιοι, αι.
octo, ὀκτώ.
october, γαμηλιών, ῶνος, ὁ, ὀκτώβριος, ου, ὁ.
octogenarius, ὀγδοηκοντούτης, ου, ὁ, καὶ ἡ, vel ὀγδοηκοντούτης.
octogesimus, ὀγδοηκοστός, ῦ, ὁ.
octoginta, ὀγδοήκοντα.
octuplex, ὀκταπλάσιος, & ὀκταπλοῦς, ὁ.
octuplus, octuplicatus, ὀκταπλάσιος, ου, ὁ, & ὀκταπλασίων, ονος, ὁ.
ocularis, ὀπτικός, ῦ, ὁ, ὀφθαλμικός, ῦ, ὁ.
oculatus, πολυόμματος, ου, ὁ, ὀξυδερκής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
oculis acutis sum, ὀξυωπέω, ῶ.
oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
oculis hebetibus sum, ἀμβλυωπέω, ῶ.
oculis innuo, ἐπιλλίζω.
oculis intentis aspicio, ἀτενίζω, ὀφθαλμίζω.
oculis limis aspicio, παροράω, ῶ, παραβλέπω.
oculis lustro, ἐφοράω, ῶ, περισκοπέω, καθοράω, ῶ, περισκοπέω, περιαθρέω.
oculis obversor, περιέχομαι, ὁμαι.
in oculis esse, ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι.
oculis observare, ἐν ὀφθαλμοῖς παραφυλάττειν.
oculorum acies, ὀξυδορκία, ας, ἡ.
oculorum circulus, ἴρις ὀφθαλμοῦ.
oculorum morbus, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
oculorum cavitas, κοιλοφθαλμία, ας, ἡ.
oculos averto, ἀποβλέπω, ῶ, ἀποστρέφομαι, παρατρέπω ὄμματα.
oculos circumducere, παπταίνειν, apud Homerum.
oculos conjicere in aliquid, ἐποφθαλμιᾶν.
oculos distortos habens, διεστραμμένος τοὺς ὀφθαλμούς.
oculos intendere in aliquem, ἐπέχειν τοὺς ὀφθαλμούς.
ante oculos, ἐν ὄψει, κατ' ὀφθαλμούς. ἄντα, Poetice.
ob oculos pono, προβιβάζω, ὑποδεικνύω, ῶ, ἐπιδεικνύω, ῶ, ἐμφανίζω.
oculos prominentes habens, ἐξόφθαλμος, ου, ὁ.
oculos pulchros habens, εὐώψ, ωπος, ὁ, εὐωπός, ῦ, ὁ, & εὐωπις, ιος, ὁ, καὶ ἡ.
oculus, ὀφθαλμός, ῦ, ὁ, ὄμμα, ὄμματος, τό, ὤψ, ὠπός, ὁ, γλήνη, ης, ἡ, φάος, εος, τό.
ocyor, ὠκίων, ονος, ὁ, ὠκύτερος, ου, ὁ.
ocyssime, ὤκιστα, τάχιστα.
ocyus, ὠκύτερον, ταχύτερον.

O D.

oda, ae, cantio, ᾠδή, ῆς, ἡ.
odeum, ᾠδεῖον, ου.
odi, μισέω τινά, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινί.
odi te ob impudentiam tuam, μισῶ σε τῆς ἀναιδείας.
odio dignus, ἀξιομίσητος, ου, ὁ, στυγερός, ῦ, ὁ.
odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
odio prosequi aliquem, προσεχθραίνω, στυγνάζω, στυγέω.
odiose, ἀπεχθῶς.
odiositas, φορτικότης, ητος, ἡ.
odiosus, μισητός, ῦ, ὁ, δυσχερής, έος, ὁ, ἡ, στυγερός, ῦ, ὁ. pro molesto, λυπηρός, ῦ, ὁ, ἀπεχθής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
odium, μῖσος, εος, τό, ἔχθος, εος, τό.
odium bonorum, μισαγαθία, ας, ἡ.
odium Dei, θεοστυγία, ας, ἡ.
odor, ὀσμή, ῆς, ἡ, ὀσμός, ῦ, ὁ, ὀδμή, ῆς, ἡ.
odor gratus, εὐοσμία, ας, ἡ, εὐωδία, ας, ἡ.
odor malus, δυσωδία, ας, ἡ, δυσοσμία, ας, ἡ.
odorabilis, ὀσφραντός, ῦ, ὁ, ὀσφρητικός, ῦ, ὁ.
odoratus, a, um, εὐώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀρωματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
odoratus, ὄσφρησις, εως, ἡ, ὄσφρανσις, εως, ἡ.
odore carens, ἄοδμος, ου, ὁ, ἄοσμος, ου, ὁ.
odorem bonum spirans, εὐώδης, ου, ὁ, εὔπνοος, & εὔπνους, ου, ὁ, ὁ.
& odorem emittere, ἀποπνέω.
odoror, aris, ὀσφραίνομαι. pro investigare, ἰχνηλατέω.
odorus, εὔοσμος, ου, ὁ, εὔοδμος, ου, ὁ.

Œ.

oeconomia, οἰκονομία, ας, ἡ.
oeconomicus, οἰκονομικός, ῦ, ὁ.
oeconomus, οἰκονόμος, ου, ὁ. oeconomum ago, οἰκονομέω, ῶ.
oestro agitor, μανιάζομαι, οἰστρηλατέομαι, οῦμαι, ἐξοιστράω, ῶ, & μεταστρέω, ῶ.
oestro exagito, οἰστρηλατέω, ῶ, οἰστράω, ῶ, ἀνοιστράω, ῶ.
oestro percitus, οἰστροπλήξ, ῆγος, ὁ.
oestrum, οἶστρος, ου, ὁ.

O F.

offa, μᾶζα, ης, ἡ.
offella, ψωμίον, ου, τό, ζωμίδιον, ου, τό.
sine offendiculo, ἀπροσκόπως.
offendiculum, πρόσκομμα, ατος, τό, προσκοπή, ῆς, ἡ, σκάνδαλον, ου, τό.
offendo, προσκρούω τινί, προσκρούω, περιτυγχάνω. pro laedere, λυπέω, βαρύνω τινά, προσκρούω.
offendor, indignor, irascor, ἀγανακτέω, ῶ, προσκρούω.
offensa, offensio, πταῖσμα, ατος, τό, βλάβη, ης, ἡ.
sine offensione, ita ut non impingas, ἀπταίστως.
offensiuncula, πταισμάτιον, ου, τό.
offero, προσφέρω, δίδωμι, ἀναφέρω, ἐπάγω.
offerre se periculis, δόσαι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν.
officina, ἐργαστήριον, ου, τό, δημιουργεῖον, ου, τό.
officina auraria, χρυσεῖον, ου, τό.
officina aeraria, χαλκουργεῖον, ου, τό.
officii mei est, προσήκει μοι, & προσήκει με.
officio. βλάπτω, ἐπιπροσθέω.
ex officio quod est, ...ov, ου, τό.
officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, aut ποιεῖν.
officiose, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
officiosus, θεραπευτικός, ῦ, ὁ, ἐπιμελής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
officium, munus, partes, μοῖρα, ας, ἡ, ἐπάγγελμα, ου, τό, προσῆκον, ου, τό, τάξις, εως, ἡ, χρέος, εος, τό, καθῆκον, ου, τό.
officium deserere, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
praeter officium, παρὰ τὸ δέον.
officium, beneficium, obsequium, εὐεργεσία, ας, ἡ, εὐεργέτημα, ατος, τό, & εὐεργέτησις, εως, ἡ.
officium humanitatis praestare, φιλανθρωπεύομαι.
officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερον ἐστι, ἐμόν ἐστι τοιαῦτα λέγειν, officium meum est talia dicere.
offundo, ἐπιχέω.
offundere tenebras, ζοφοῦν, ἐπισκιάζειν, ἐπισκοτεῖν.
offusco, ἀχλύω, ἐπαχλύω, Poetice.
offusio, πρόχυσις, εως, ἡ.

O H.

oh, interjectio, ὦ, ἆ, ὤ, ὢ.

O L.

olea, ἐλαία, ας, ἡ.
oleaginus, ἐλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
olearis, olearius, ἐλαιηρός, ῦ, ὁ.
oleaster, ἀγριέλαιος, ου, ἡ.
oleis consitus, ἐλαιόφυτος, ου, ὁ, ἐλαιοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ.
oleo, ὄζω, ἀπόζω.
oleo imbutus, ἐλαιόβαπτος, ου, ὁ, ἐλαιηρός, ῦ, ὁ.
oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
olera colligere, λαχανίζεσθαι.
oleribus victito, λαχανεύομαι. Lucianus.
oletum, oleis consitus locus, ἐλαιών, ῶνος, ὁ, ἐλαιών, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
oletum stercus, σκώρ, τὸ σκατός, ὁ.
oleum, ἔλαιον, ου, τό.
olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφρέομαι, οῦμαι.
olfactor, ὀσφραντής, ου, ὁ, olfactor fumi, id est, parcus ac sordidus, καπνοσφράντης, ῦ, ὁ.
olfactorius, ὀσφραντός, ῦ, ὁ, ὀσφραντικός, ῦ, ὁ.
olfactus, ὄσφρησις, εως, ἡ, ὀσμή, ῆς, ἡ, ὀσμός, ῦ, ὁ.
oligarchia, ὀλιγαρχία, ας, ἡ.
ad oligarchiam pertinens, ὀλιγαρχικός, ῦ, ὁ.
olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
jam olim, ἐκπάλαι, ἔκπαλαι, πρόπαλαι, ἔκπαλαι, ἐκ παλαιοῦ χρόνου.
olitor, κηπουρός, ῦ, ὁ, λαχανοπώλης, ου, ὁ.
olitus, σμύραις, ιδος, ὁ, ὄζολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, προσολης, ιδος, ὁ καὶ ἡ, ... ιδος, ὁ ἡ ἡ.
oliva, ἐλαία, ας, ἡ.
olivetum, ἐλαιών, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
olivum, ἔλαιον, ου, τό.
olla, χύτρα, ας, ἡ, χυτρίς, ίδος, ἡ, λέβης, ητος, ὁ.
ollula, τρύβλιον, ου, τό, aut τρυβλίον, ου, τό, χυτρίον, ου, τό, χυτρίς, ίδος, ἡ, χυτρίδιον, ου, τό.
olusculum, λαχανάριον, ου, τό.
olympia vincere, ὀλύμπια νικᾶν.
olympiaca certamina, ὀλύμπια, ων, τά.
olympias, ὀλυμπιάς, άδος, ἡ.
olympicus, ὀλυμπικός, ῦ, ὁ.
olor, κύκνος, ου, ὁ.
olorinus, κύκνειος, ου, ὁ.
olus, eris, λάχανον, ου, τό.

O M.

omasum, ἤνυστρον, ου, ὁ.
omen, οἰωνός, ου, ὁ, οἰώνισμα, ατος, τό.
omen bonum, εὐφημία, ας, ἡ.
omen infaustum, παράσημον οἰώνισμα.
omentum, ἐπίπλοον, ου, τό.
ominatio, κληδονισμός, ῦ, ὁ.
male ominatus, δυσκλήδονος, ου, ὁ.
bono omine, ἐπ' ἀγαθοῖς κληδόσι.
ominis mali qui est, ἀπόφημος, ου, ὁ & ἡ, δύσφημος, ου, ὁ ἡ ἡ, κακόφημος, ου, ὁ καὶ ἡ.
boni ominis, εὐοιώνιστος, ου, ὁ, καλλιόνυμος, ου, ὁ.
ominor, οἰωνοπολέω, ῶ, οἰωνίζω.
bene ominor, εὐφημέω, ῶ, male ominor, δυσφημέω, ῶ.
omissio, ἔλλειψις, εως, ἡ.
omissus, ἐλλειπής, έος, ὁ & ἡ.
omitto, praetermitto, ἐάω, παρέρχομαι, παρίημι, ἐλλείπω.
ommito, missum facio, ἀφίημι, παραλείπω, ἀποβάλλω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχήν, abdico me magistratu, πάυομαι.
omnes quot, πάντες ὅσοι περ.
omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
omnifariam, παντταχῇ, παντοίως.
omnifarius, παντοδαπός, ῦ, ὁ.
omnigenus, παντοδαπός, ῦ, ὁ, παντοῖος ου, ὁ.
omnimode, παντοδαπῶς, παντοίως.
omnimodus, παντοῖος, ου, ὁ.
omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
omnipotens, παντοκράτωρ, ορος, ὁ, παγκρατής, ῦ, ὁ.
omnipotentia, παντοδυναμία, ας, ἡ, παγκράτεια, ας, ἡ.
omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
omniscius, παντειδής, έος, ὁ ἡ ἡ.
omphacinus, ὀμφάκινος, ου, ὁ.
omphacium, ὀμφάκιον, ου, τό.

O N.

onager, ὄναγρος, ου, ὁ.
onagos, ὀνηγός, ὁ. asinorum ductor.
onera fero, φορτηγέω, ῶ.
onera impono jumentis, ἐπισκευάζω τοὺς ἡμιόνους, hoc est mulis, σάττω.
onerare invidia, πιέζειν φθόνῳ.
oneraria navis, φορτηγὸν πλοῖον, ὁλκάς, άδος, ἡ.
onero, ἐπιφορτίζω, ἀχθίζω.
onerosus, φορτικός, ῦ, ὁ, δυσβάστακτος, ου, ὁ.
onomatopoeia, fictio nominis, ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ.
onus, φόρτος, ου, ὁ, φορτίον, ου, τό, βάρος, εος, τό, μόχθος, ου, ὁ.
onus navis, γόμος, ου, ὁ.
onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον, aut καθ' ἑαυτὸν αἴρεσθαι.
onus ventris depono, ἀποπατέω, & ἀποπατεῖν, χέζω, ἀποπατέω.
onus impono, γεμίζω, σάττω, φορτίζω.

onusto,

onustus, βαρυνθεὶς, ἕντος, ὁ, φορηθεὶς, ἕντος, ὁ.
onyx, ὄνυξ, χος, ὁ, ὀνυχίτης, ου, ὁ.

O P.

opacus, σκιερὸς, ᾶ, ὁ, σκιόεις, ὄεντος, ὁ, ζοφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ope omni, πάσῃ μηχανῇ.
opem fero, συναγωνίζομαι, ἀλέξω, vel ἀλεξέω, ῶ, & ἀλέξομαι, vel ἀμύνω, ἀμύνω, ἀρήγω, ἀρκέω, ῶ, βοηθέω, ῶ, ἐπικουρέω, ῶ, ἀντιλαμβάνομαι, τιμωρέω, ῶ, χραισμέω, Poetice.
opem ferre alicui in periculo, συναίρεσθαί τινι τῶν κινδύνων, vel τοῦ κινδύνου.
opera, studium, πόνος, ου, ὁ, διατριβὴ, ῆς, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
opera, operatio, opus, ἐργασία, ας, ἡ, ἔργον, ου, τό.
data opera, ἐπίτηδες, adverbium. ἐξεπίτηδες.
operam collocare in aliqua re, σπουδὴν ἔχειν, vel πόνον ποιεῖσθαι περί τινος, σπουδάζειν περί τινος.
da operam, ut, δὸς ἐργασίαν, sequente infinito. μέμνησο, ὅπως, Aristophanes. ἐπιμελοῦ, ὅπως. πράττε, ὅπως.
navare operam, ὑπουργεῖν cum dativo personæ, & cum accusativo rei, σπουδάζειν, διατελεῖν τινι.
operam perdere, ματαιοπονεῖν.
operæ pretium, ἀξιόλογος. operæ pretium est, πρέπον ἐστί. operæ pretium est considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι.
operam do, σπουδάζω περί τινος, σχολάζω τινί, σπουδὴν ἔχω.
operam loco, ἐργολαβέω, ῶ.
operam ludere, διατρίβω ποιοῦμαι.
operari sacris, τὰ ἱερὰ χειρουργεῖν, ἱερουργεῖν, ἱερουργεῖσθαι.
operarius, ἐργατὴρ, ῆρος, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ.
operarius, a, um, ἐργατικὸς, ῆ, ὁ, ἐργατικὸς, ῦ, ὁ.
operatio, ἐργασία, ας, ἡ, ἐνεργεία, ας, ἡ.
operculum, ἐπίθημα, ατος, τὸ, πῶμα, ατος, τό.
operimentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, σκέπασμα, ατος, τὸ, κάλυμμα, ατος, τό.
operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, ὑπουργῶ.
operose, ἐπιπόνως.
operositas, τὸ ἐπίπονον, ου.
operosus, ἐπίπονος, ου, ὁ & ἡ, ἐργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
opertus, κεκρυμμένος, ου, ὁ, καλυπτὸς, ῦ, ὁ.
opes, πλοῦτος, ου, ὁ, κειμήλια, ων τὰ, χρήματα, ων, τά.
opibus, & potentia polleo, δυναστεύω.
opifex, κατασκευαστὴς, ῦ, ὁ, δημιουργὸς, ῦ, ὁ.
opificium, χειρούργημα, ατος, τὸ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
opificum more, δημιουργικῶς.
opilio, ποιμὴν, ένος, ὁ, προβατεὺς, έως, ὁ.
opime, πολυτελῶς.
opimus, πίων, ονος, ὁ & ἡ, πιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
opinabilis, δοξαστὸς, ῦ, ὁ, δοξικὸς, ῦ, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
opinatio, δόγμα, ατος, τὸ, δόξασμα, ατος, τό.
opinio, δόξα, ας, ἡ, δόκησις, εως, ἡ.
opinio pervulgata, περιηχηθεῖσα δόξα.
ut mea fert opinio, ὡς, ὁ ἐμὸς λόγος.
opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
opinione falli, διαμαρτάνειν τῆς γνώμης, τῆς δόξης, ψεύδεσθαι.
ab opinione deduco, μεταβιβάζω, μεταπείθω.
opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
præter opinionem, παράδοξος.
opinionis frustratio, ἀτοχία, ας, ἡ.
opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
opinor aliud, quam revera sit, ἀλλοδοξέω, ῶ.
opipare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
opipare convivium, ἀγαθὴ δαίς. Homerus. δαὶς θάλεια, ας, ἡ.
opiparus, πολυτελὴς, έος, ὁ & ἡ, δαψιλὴς, έος, ὁ & ἡ.
opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοήθεια, ἐπικουρία. opem fero, βοηθέω, ῶ, συλλαμβάνω, συνεργέω τινί, ἐπικουρέω, ῶ.
opitulatio, ἀλέξησις, εως, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἐπίκουρημα, ατος, τὸ, ἀντίληψις, εως, ἡ, συναντίληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ, σύμπραξις, εως, ἡ.
opitulator, ὑπαρωγὸς, ῦ, ὁ, βοηθὸς, ῦ, ὁ, ἐπίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, παραστάτης, ου, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ.
opitulatrix, παραστάτις, ιδος, ἡ, ἐπίκουρος, ου, ἡ.
opitulor, ἀλέξω, ῶ, ἐπικουρέω νόσοις morbis. παρέσομαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
opium, ὄπιον, ου, τό.
oportet, δεῖ, χρή. ἄξιόν ἐστι.
oppedo, ἀντικατατέρδω, καταπέρδω, καταπέρδομαι.
opperior, περιμένω, προσδοκάω ῶ.
oppessulatus, μοχλωθεὶς, ἕντος, ὁ.
oppetere mortem, ἀποθνήσκω, τελευτᾷν.
oppidanus, πολίτης, ου, ὁ. ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
oppidanus, a, um, πολιτικὸς, ῦ, ὁ.
oppidatim, κατὰ πόλεις.
oppido, valde, κομιδῆ, λίαν.
oppidulum, πολίχνιον, ου, τό.
oppidum, πόλις, εως, ἡ, κώμη, ης, ἡ, ἄστυ, εος, τό.
oppigneratio, ἐνεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, ἐνεχυρισμὸς, ῦ, ὁ.
oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον. ἐνεχυράζω.
oppleo, ἀναπλήθω, ῶ.
oppletus, ἀναπληρωθεὶς, ου, ὁ, περιπλησθεὶς, ἕντος, ὁ καὶ ἡ.
oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
opportune, ἐν καιρῷ, ἐν τῷ δέοντι. εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
non opportune, ἀκαίρως, παρὰ καιρὸν, ἀπὸ καιροῦ.
opportunitas, εὐκαιρία, ας, ἡ, καιρός, ου, τό.
opportunus, εὔκαιρος, ου, ὁ, ἐπίκαιρος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος πρός τι.
non opportunus, ἄκαιρος, ου, ὁ & ἡ.
opposite, ἀντικρὺς, ἀντιπαραθέτως.
oppositio, ἀντίθεσις, εως, ἡ, ἐναντίωσις, εως, ἡ.
ex opposito, ἀντικειμένως.
oppositum, ἀντικείμενον, ου, τὸ, ἐναντίον, ου, τό.
oppositus, ἐναντίος, ου, ὁ, ἀντίξοος, & ἀντίξους, ὁ, ἀντίπορος, ου, ὁ, ἀντίθετος, ου, ὁ & ἡ, ἀντίπορος, ου, ὁ & ἡ, ἀντικείμενος, ου, ὁ.
oppressio, καταθλίψις, εως, ἡ, καταπάτησις, εως, ἡ.
oppressor, καταθλίβων ὄντος, ὁ, κατατρίβων ὄντος, ὁ.
oppressus, καταπιεσθεὶς, ἕντος, ὁ, κατατριβεὶς, ἕντος, ὁ.
opprimere incautum, ἐπιλαμβάνεσθαι.
opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
opprobriis affici, ὀνείδη ἔχειν.
opprobrium, ὄνειδος, εος, τὸ, μῶμος, ου, ὁ.
opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι, ἐμαι.
oppugnabilis, μαχητὸς, ῦ, ὁ, ἐπίμαχος, ου, ὁ, ἐπιμάχιμος, ου, ὁ.
oppugnare urbem, τῇ πόλει προσβάλλειν.
oppugnatio, πολιόρκησις, εως, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ.
oppugnationem sustinere, προσβολὴν ὑπομένειν.
oppugnator, πολιορκητὴς, ῦ, ὁ.
oppugno, πολιορκέω, ῶ, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολεμέω, ῶ, προσβάλλω.
opsonator, ἀγοραστὴς, ῦ, ὁ, ὀψώνης, ου, ὁ.
opsonia apparo, condio, ὀψαρτύω, ὀψοποιέω, ῶ, & ὀψοποιέομαι, ῦμαι.
opsonia emo, ἐπαγοράζω, ὀψωνέω, ῶ, ὀψίω, ῶ.
post paulum panis multum opsonii edere, ἐπεσθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον.
opsoniis reponendis locus, vel sportula iis ferendis, ὀψώνιον, ου, ὁ.
opsoniolum, ὀψάριον, ου, τό.
opsonium instructor, ὀψαρτυτὴς, ῦ, ὁ.
opsonium, ὀψώνιον, ου, τὸ, ὀψάριον, ου, τό.
opsonor, ὀψωνέω, ῶ.
optabilis, ἀγαπητὸς, ῦ, ὁ, αἱρετὸς, ῦ, ὁ, ἱμερτὸς, Poetice. εὐχῆς ἄξιος, εὐκτὸς, ῦ, ὁ, ἱμερόεις, εντος, ὁ.
non optabilis, ἀεύκτος, ου, ὁ.
optabiliter, εὐκτῶς, εὐκτέως.
optabilius est, αἱρετώτερόν ἐστι.
optandus, εὐκτέος, ου, ὁ, αἱρετέος, ου, ὁ.
optativus modus, εὐκτικὴ ἔγκλισις.
optatio, κατ' εὐχήν.
optatus, εὐκταῖος, ῦ, ὁ, & Poetice, ἀσπαστὸς, ου, ὁ.
optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀρίστοι.
optimatum regimen, ἀριστοκρατία, ας, ἡ, ἀριστοκρατεία, ας, ἡ.
optime, ἄριστα, βέλτιστα, κάλλιστα, κράτιστα.
optimus, καλάγαθος, ου, ὁ, ἄριστος, ου, ὁ, βέλτιστος, ου, ὁ, κράτιστος, ου, ὁ.
optio, αἵρεσις, εως, ἡ, εὐχὴ, ῆς, ἡ, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ.
optionem dare, αἵρεσιν διδόναι.
opto, εὔχομαι, ποθέω, ἐπιθυμέω, ῶ.
opulenter, πλουσίως.
opulentia, εὐπορία, ας, ἡ, πλοῦτος, ου, ὁ.
opulento, πλουτίζω.
opulentus, εὔπορος, ου, ὁ, πολυχρήματος, ου, ὁ.
opus, operis, ἔργον, ου, τὸ, ἐργασία, ας, ἡ ποίημα, ατος, τὸ, ποίημα ατος, τὸ, πρᾶξις, εως, ἡ.
opus divinum, θεουργία, ας, ἡ.
opus facio, ἐργάζομαι.
opus urgeo, ἐργοδιωκτέω, ῶ.
opus, liber, poema, σύγγραμμα, ατος, τό.
nihil opus est, ἐκ ἔργον ἐστὶ οὐδέν.
opus est hac re, χρεία ἐστὶ τούτου.
opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
opus est, δεῖ, cum genitivo, χρή.
opus habeo, δέομαί τινος, χρείαν ἔχω τινός.
opusculum, ποιημάτιον, ου, τό.

O R.

ora, ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ὄρος, ου, ὁ.
ora maritima, αἰγιαλὸς, ου, ὁ, ἀκτὴ, ῆς, ἡ, παραθαλάσσιον, ου, τὸ, πόρος, ου, ὁ.
ora vestis, ᾤα, ας, ἡ, sive, ὤα, ας, ἡ, vel ᾦα, ας, ἡ.
oracula edens, χρησμολόγος, ου, ὁ.
oracula edo, χρησμολογέω, ῶ, χρησμῳδέω, ῶ, φοιβάζω, χράω, & χρῶ.
oraculum, χρησμὸς, ῦ, ὁ, χρησμῳδία, ας, ἡ, μαντεῖον, ου, τό.
oraculum peto, μαντεύομαι.
oraculum reddo, ἐπιθεσπίζω.
oraculo admoneor, χρηματίζομαι.
oraculorum interpres, χρησμολόγος, ου, ὁ.
oraculum consulo, διαμαντεύομαι, χράομαι, χρηστηριάζομαι.
oram littoris legere, παραλέγεσθαι.
oratio, λόγος, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
oratio sedata, λέξις στάσιμος. Aristoteles.
oratio accurata & exquisita, ἀκριβὴς λόγος. ῥητορεία, ας, ἡ.
oratio copiosa, λόγος διεξοδικός.
oratio extemporanea, αὐτοσχεδιασμὸς, ῦ, ὁ.
oratio humilis & abjecta, ταπεινολογία, ας, ἡ.
oratio miserabilis ad misericordiam excitandam, ἐλεεινολογία, ας, ἡ.
oratio vetustatem quandam redolens, [εὐπινὴς λόγος.
oratio indignabunda, νεμεσήμων μῦθος.
oratio concisa, τμητικὸς λόγος, & simpliciter, ὁ τόμος, οντος.
oratio intricata, λόγος, ὁ περιβάλλων.
oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
orationem publice habeo, διαλέγομαι. Isocrates.
orationem habere, λόγον, seu ἀγορὰν ἀγορεύειν, λόγον λέγειν. εἰπεῖν κατὰ, περί, πρός τινος.
orationem componere, λόγον συνθεῖναι.
orationis genus, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.
orationis structura, ἁρμονία, ας, ἡ.
oratiuncula, λογίδιον, ου, τὸ, λογάριον, ου, τό.
orator, ἀγορητὴς, ῦ, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ λογικὸς, ῦ, ὁ, λογοποιὸς, ῦ, ὁ, ῥήτωρ, ορος, ὁ.
oratoria ars, ῥητορικὴ, subaudi, τέχνη.
oratoriam artem exerceo, ῥητορεύω.
oratorie, ῥητορικῶς.
oratorio more, ῥητορικῶς.
oratorius, ῥητορικὸς, ῦ, ὁ.
orbatio, χήρωσις, εως, ἡ.
orbatus, ἔρημος, ου, ὁ καὶ ἡ. ἐρημωθεὶς, ου, ὁ, cum genitivo.
orbatus sum, ἀποφανίζομαι.
in orbem, ἐλικηδὸν, ἐκ περιόδου, ἐκ περιτροπῆς, σφαιρηδὸν, στροφηδόν.
per orbem universum terrarum, οἰκουμενικῶς.
orbem ago, κυκλέω, ῶ.
orbes in mensa, κύκλοι, οἱ.
orbicularis, κυκλοτερὴς, έος, ὁ & ἡ, περιφερὴς, έος, ὁ & ἡ, κυκλοφορητικὸς, ῦ, ὁ, & κυκλοφορικὸς, ῦ, ὁ.
orbiculatim, κυκλοτερῶς.
orbiculus, σφαιρίδιον, ου, τό.
orbis, κύκλος, ου, ὁ, σφαῖρα, ας, ἡ.
orbis terrarum, οἰκουμένη, ης, ἡ.
orbita, τόρμος, ου, ὁ, τροχιὰ, ᾶς, ἡ, ἁρματροχιὰ, ᾶς, ἡ.
orbitas, ὀρφανία, ας, ἡ. ἀπαιδία, ας, ἡ.
orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω, ῶ.
orbo liberis, ἀπαιδόω, ῶ.
orbus, ἄπαις, ου, ὁ, ἄπαις, δος, ὁ, ὀρφανὸς, ῦ, ὁ.
orbus parentibus, ὀρφανὸς, ῦ, ὁ.
orchestra, ὀρχήστρα, ας, ἡ.
ex orco, & erebo, ἐρεβόθεν.
orcus, ᾅδης, ου, ὁ, ἔρεβος, ου, ὁ.
ordinarius, τακτὸς, ῦ, ὁ, τεταγμένος, ου, ὁ.
ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
ordinator, κοσμήτωρ, ορος, ὁ, κοσμητὴς, ῦ, ὁ, διατάκτης, ου, ὁ, & διατάκτωρ, ορος, ὁ, διαθετὴρ, ῆρος, ὁ.
ordinatus, τακτὸς, ῦ, ὁ, εὔτακτος, ου, ὁ.
ordine, adverb. ἐν τάξει, κατὰ τάξιν, ἑξῆς, ἐφεξῆς, καθεξῆς, ταρσῆς. ἐπιτηδὲς, Poetice. ἀλλήλως, στοιχηδὸν, μεταστιχὶ.
ordine inverso, ἐναλλαγμένως, ἐναλλάξ.

ordine servato, τεταγμένως.
ordinem relinquere, τὴν τάξιν ἐκλείπειν.
ordines militum, τάξεις, αἱ, στίχοι, οἱ.
ordines servare, ἀτακτεῖν.
in ordinem redigo, κατατάττω.
ordinibus quatuor constans, τετράστιχος, ου, ὁ.
 quinque, πεντάστιχος, ου, ὁ.
ordinis perturbatio, ἀταξία, ας, ἡ.
ordinis conservatio, εὐταξία, ας, ἡ.
ordino, διατάττω, & ομως, ἐγκοσμέω, ῶ, διατρεπίζω.
ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
ordo, κόσμος, ου, ὁ, τάξις, εως, ἡ, ὁρμαθὸς, ῦ, ὁ, στοῖχος, ου, ὁ, στίχος, ου, τὸ, σύνταξις, εως, ἡ, εὐταξία, ας, ἡ.
ordo equestris, ἱππικὴ τάξις, ἱππεῖς, οἱ.
ore amplo præditus, πλατύστομος, ου, ὁ, εὐρύστομος, ου, ὁ.
ore aureo loquens, χρυσόστομος, ου, ὁ.
ore hiante, χανδόν.
ore rotundo loquor, στρογγυλίζω, εὐστομέω, ῶ.
uno ore, ἀπὸ μιᾶς, subintellige, φωνῆς. ἐξ ἑνὸς στόματος.
in ore habere, ἀνὰ στόμα ἔχειν, ἐν στόματι ἔχειν, vel διὰ στόματος.
in ore esse, celebrari, διὰ στόματος εἶναι.
ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
orea, χαλινὸς, ῦ, ὁ, στόμιον, ου, τό.
organice, ὀργανικῶς.
organicus, ὀργανικὸς, ῦ, ὁ.
organum, ὄργανον, ου, τό.
orgia, ὄργια τά. orgia celebrare, ὀργιάζειν.
ori admovere, προσφέρειν.
orichalcum, ὀρείχαλκον, ου, τό.
oriens, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ.
ad orientem, πρὸς ἕω.
orientalis, ἀνατολικὸς, ῦ, ὁ, ἑῷος, ου, ὁ.
orificium, στόμα, ατος, τό.
originalis, πρωτοτυπικὸς, ῦ, ὁ.
origo, γένεσις, εως, ἡ, αἰτία, ας, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
orion, ὠρίων, ωνος, ὁ.
orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
oriri facio, ἀνατέλλω, ἐξανατέλλω.
oris petulantia, αἰσχρολογία, ας, ἡ.
oris diductio, διαστόμωσις, εως, ἡ.
oris dignitas, σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ ἀξιοπρεπὲς, ἑος, σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ σεμνοπρεπές.
oris festivitas, εὐστομία, ας, ἡ.
oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος, ἔκγονος, ου, ὁ.
ornamentum, κόσμημα, ατος, τὸ, κόσμος, ου, ὁ.
ornate, χαριέντως, εὐχαρίτως, κοσμίως.
ornator, καλλωπιστὴς, ῦ, ὁ, κοσμητὴς, ῦ, ὁ.
ornatu decenti, εὐσταλῶς.
ornatus, a, um, κόσμιος, ου, ὁ, κατεσκευασμένος, ου, ὁ.
ornatus, us, κόσμος, ου, ὁ. κόσμησις, εως, ἡ.
orno, cohonesto, honore afficio, γεραίρω, τιμάω, ῶ.
orno, κοσμέω, ῶ, cum accusativo. περιστέλλω.
ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
oro, peto, δέομαί τινός τινα, ἐπιχειρῶ δέομαι, justa. αἰτέω σε εἶναι, &c.
orare pro aliquo, ὑπερεύχεσθαί τινος.
orphanorum alendorum locus ὀρφανοτροφεῖον, ου, τό.
orphanus sum, ὀρφανεύομαι.
orphanus, ὀρφανὸς, ῦ, ὁ.
orthodoxa religio, θεογνωσία, ας, ἡ.
orthodoxus, ὀρθόδοξος, ου, ὁ, cui opponitur κακόδοξος, ου, ὁ.
orthodoxi, ὀρθόδοξοι, οἱ.
ortus, natus, γεγονὼς, ότος, ὁ, πεφυκὼς ότος, ὁ.
ortus, γένεσις, εως, ἡ, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ.
oryza, ὄρυζα, ης, ἡ.

O S.

os, oris, στόμα, ατος, τὸ, στόμιον, ου, τό.
os, vultus, ὄμμα, ατος, τό.
os aperire, ἀνοίγειν στόμα.
os diducere, διαίρειν τὸ στόμα.
os claudere, στόμα ἐμφράττειν.
os procax, λάβρον στόμα.
os effrene, incontinens, ἀχάλινος, ου, τὸ, ἀθυρόστομον, ου, τὸ, & ἀνέλεγκτον στόμα.
os obturo, ἐπιστομίζω, ῶ, & ἀποστομίζω.
os, ossis, ὀστοῦν, ου, τό.
oscitanter, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
oscitatio, χάσμη, ης, ἡ.
oscitator, χασμώδης, εος, ὁ & ἡ.
oscito, χασμάομαι, ῶμαι, ἀναχάσκω.
osculatio, φίλησις, εως, ἡ.
osculor, φιλέω τινά. κυνέω, ῶ, κύω.
osculum, φιλημάτιον, ου, τὸ, φίλημα, ατος, τό.
osor, μισητὴς, ῦ, ὁ.

osor honesti, μισόκαλος, ου, ὁ.
osor mulierum, μισογύνης, ου, ὁ.
osor populi, μισόδημος, ου, ὁ.
osseus, ὀστέϊνος, ου, ὁ, ὀστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ossiculorum ludus, ὀστομαχία, ας, ἡ, vel ὀστομάχιον, ου, τό.
ossiculum, ὀστάριον, ου, τό.
ossifragus, ὀστοκόπος, ου, ὁ, ὀστολόγος, ου, ὁ.
ossis medulla, ὀστέων μυελός.
ostendo, ἀποδείκνυμι. προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
ostendo in exemplum, δειγματίζω.
ostensio, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ἔνδειξις, εως, ἡ.
ostensor, δείκτης, ου, ὁ.
ostensus, τεταμένος, ου, ὁ.
ostentabunde, ἐπιδεικτικῶς.
ostentabundus, σεμνὸς, ῦ, ut σεμνοὶ λόγοι. Euripides. Aristophanes.
ostentare me cupio, ἐπιδεικτιάω, ῶ.
ostentare sapientiam, sapientiæ specimen edere, ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς σοφίας.
ostentatio, ἀλαζονεία, ας, ἡ, κομπασμὸς, ῦ, ὁ.
ostentatio ingenii apud turbam, ἀγώνισμα, ατος, τό.
ostentationis amans, φιλαλάζων, ονος, ὁ. Budæus in Epist.
ostentator, ἀλαζὼν, όνος, ὁ.
ostento, προσποιέομαι. pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
ostentum, τέρας, ατος, τό.
ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
ostia septem habens, ἑπτάστομος, ου, ὁ, ἑπτάπορος, ου, ὁ.
ostia centum habens, ἑκατόστομος, ου, ὁ.
ostiaria, θυρωρὸς, ῦ, ἡ.
ostiarius, θυρωρὸς, ῦ, ὁ.
ostiatim, κατὰ θύρας.
ostii annulus, κορώνη, ης, ἡ, ῥόπτρον, ου, τό.
ostiolum, θύριον, ου, τὸ, θυρίδιον, ου, τό.
ostium, θύρα, ας, ἡ, ἀυλεῖος, ου, ὁ.
ostracismus, ὀστρακισμὸς, ῦ, ὁ.
ostreæ, τελλίνιδες, αἱ.
ostreum, ὄστρεον, ου, τὸ, κόγχη, ης, ἡ, κόγχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὄστρεον, ου, sive ὄστρειον, ου, τό.
ostrum, ὄστρον, ου, τό.

O T.

otio deditus, σχολαστὴς, ῦ, ὁ, σχολαστικὸς, ῦ, ὁ.
otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
otio langueo, ῥαθυμέω.
in otio, per otium, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς.
otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
otiose, ἀργῶς, σχολῇ.
otiosus, σχολαῖος, ου, ὁ. ἀπράγμων, ονος, ὁ.
otium, σχολὴ, ῆς, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ἀνεσία, ας, ἡ.
otium dare, σχολὴν δοῦναι.
otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per otium, ἐπὶ σχολῆς, & κατὰ σχολήν.

O V.

ova parere, ὠοτοκεῖν.
ovans, θριαμβεύων, οντος, ὁ.
ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
ovibus abundans, εὔμηλος, ου, ὁ, πολύμηλος, ου, ὁ.
ovile, ποίμνιον, ου, τὸ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
ovillus, μήλειος, ου, ὁ & ἡ, οἴεος, ου, ὁ, προβάτειος, ου, ὁ.
ovina pellis, μηλωτὴ, ῆς, ἡ, κῶας, εος, τό.
ovinus, προβάτειος, ου, ὁ, μήλειος, ου, ὁ.
ovis, πρόβατον, ου, τὸ, μῆλον, ου, τὸ, ὄϊς, οἰὸς, ἡ.
ovium custos, μηλοφύλαξ, ακος, ὁ.
ovium grex, ποίμνη, ης, ἡ, ποιμνιόβοτον, ου, τό.
ovium pastor, μηλονόμος, ου, ὁ, μηλοβότης, ου, ὁ.
ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
ovum, ὠὸν, ου, τό.

P A.

PAbulatio, προνομὴ, ῆς, ἡ, νομὴ, ῆς, ἡ.
 pabulator, ὁ περὶ νομὴν πορευόμενος.
pabulatum educere, ἐξάγειν πρὸς νομάς.
pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
pabulor, νέμομαι.
pabulo carens, ἄχιλος, ου, ὁ καὶ ἡ.
pabulum animi, ἐστίασις, εως, ἡ.
pabulum præbeo, χιλόω, ῶ.
pabulum, χιλὸς, ῦ, ὁ, τροφὴ, ῆς, ἡ, βορὰ, ᾶς, ἡ.

pacatus, εἰρηνικὸς, ῦ, ὁ, εἰρηνευθεὶς, έντος, ὁ.
pacem facere, εἰρήνην ποιεῖν, εἰρήνην συγγράφειν, εἰρήνην τίθεσθαι.
pacificatio, εἰρηνοποιΐα, ας, ἡ.
pacificator, εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ.
pacifice, ἡσυχότερον, εἰρηνικῶς, εἰρηναίως.
pacifico, εἰρηνοποιέω, ῶ.
pacificus, εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ.
pacis studiosus, εἰρηνικὸς, ῦ, ὁ.
paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
paco, εἰρηνοποιέω, ῶ, ἱλάσκομαι.
contra pacta, παρασπόνδως.
pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
pactis non stare, ἀσυνθετέω, ἀσυνθετεῖν.
quo pacto? τῷ δέ; πῶς;
pactum inire, ἀνθομολογέω, & ἀνθομολογοῦμαι.
pactum, συμβόλαιον, ου, τὸ, συνθήκη, ης, ἡ.
pæan, παιὰν, ᾶνος, ὁ.
pæanem citare, vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
pædagogus, παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, παιδονόμος, ου, ὁ.
pædor, αὐχμὸς, ῦ, ὁ, ῥύπος, ου, τὸ, & ῥύπος, εος, τό.
paganus, κωμήτης, ου, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ.
pagatim, κατὰ κώμας.
pagella, σελίδιον, ου, τό.
pagi præfectus, κώμαρχος, ου, ὁ, vel κωμάρχης, ου, ὁ.
pagina, σελὶς, ίδος, ἡ.
pagus, κώμη, ης, ἡ, πάγος, ου, ὁ.
pala, σκάφη, ης, ἡ.
pala annuli, δακτυλήθρα, ας, ἡ, σφὶξ, ιγος, ἡ, σφενδόνη, ης, ἡ, σφενδόνη τοῦ δακτυλίου.
palabundus, περιφερόμενος, ου, ὁ.
palæstra, παλαίστρα, ας, ἡ, γυμνάσιον, ου, τό.
palæstræ magister, παιδοτρίβης, ου, ὁ.
palæstræ peritus, παλαιστρικὸς, ῦ, ὁ.
palæstricus, παλαιστρικὸς, ῦ, ὁ.
palam, ἀνέδην, ἀντικρὺ, ἄντα Poetice. ἀνακεκαλυμμένως, ἀπαρακαλύπτως, ἐπιφανῶς, προφανῶς, φανερῶς, ἀναφανδὸν, ἀναφανδὰ, ἀπαρακαλύπτως.
palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
palam facio, φανερόω, ῶ, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
palans, vagus, σποραδικὸς, ῦ.
palatium, βασίλειον, ου, τὸ, παλάτιον, ου, τό.
palatum, οὐρανὸς, ου, τό.
palea, ἄχυρον, ου, τὸ, κάρφος, εος, τό.
palearum collectio, καρφολογία, ας, ἡ.
palearum excussio, ἀποσκυβαλισμὸς, ῦ, ὁ.
palinodia, παλινῳδία, ας, ἡ.
palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
palla, χλαῖνα, ης, ἡ, φᾶρος, εος, τό.
pallas, Παλλὰς, άδος, ἡ.
palleo, ὠχριάω, ῶ, χλωρίζω.
pallesco, ὠχριάω, ῶ, κατωχριάω, ῶ.
palliatus, τριβωνοφόρος, ου, ὁ.
palliditas, ὦχρος, ου, ὁ, ὤχρημα, ατος, τὸ, ὠχρότης, ητος, ἡ, χλώρασμα, ατος, τό.
pallidus sum, χλωρίζω, ὠχριάω, ῶ.
pallidus, ὠχρὸς, ῦ, ὁ, χλωρὸς, ῦ, ἄχροος, ου, ὁ.
palliolum, ἱμάτιον, ου, τὸ, ἀμπεχόνιον, ου, τό.
pallium tritum gesto, τριβωνοφορέω, ῶ.
pallium, τρίβων, ωνος, ὁ, περίβλημα, ατος, τό.
pallor, ὤχρωσις, εως, ἡ, ὠχρία, ας, ἡ.
palma, θέναρ, αρος, τὸ, παλάμη, ης, ἡ.
palma, pro victoria, νίκη, ης, ἡ, pro arbore, φοῖνιξ, ικος, ἡ.
palma, præmium certaminis, ἀγώνισμα, ατος, τὸ, νικητήριον, ου, τό.
palmaris, σπιθαμιαῖος, ου, ὁ.
palmes, κλῆμα, ατος, τό.
palmus, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, δοχμὴ, ῆς, ἡ.
palo affigo, πασσαλεύω, seu πασσαλόω, πασσαλίζω, σταυρόω, ῶ, ἀνασταυρόω, ῶ.
palor, aris, πλανάομαι, ῶμαι, πλανάζομαι, ἀλάομαι.
palpabilis, ψηλαφητὸς, ῦ, ὁ.
palpatio, ψηλάφησις, εως, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
palpator, ψηλαφητὴς, ῦ, ὁ, seu ψηλαφητὴς, ου, ὁ.
palpebra, βλέφαρον, ου, τὸ, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, παλπέβρα.
palpebra superior, κανθὶς, ίδος, ἡ, ἐπικανθὶς, ίδος, ἡ.
palpebra inferior, ὑπόκυλον, ου, τό.

palpebra, βλέφαρα, ων, τά.
palpitatio, παλμὸς, ῦ, ὁ, σπαρθμὸς, ῦ, ὁ.
palpito, τρέμω, πάλλομαι, σπαίρω.
palpo, ψηλαφάω ῶ, θωπεύω.
palpum obtrudo, αἰκάλλω.
paludamentum, χλαμὺς, ύδος, ἡ.
paludatus, χλαμυδωτὸς, ῦ, ὁ.
paludosus, ἑλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
Palum depango, σταυρόω, ῶ.
palum figo, πασσαλεύω, seu παττάλεύω.
palumbes, φάττα, ης, ἡ, φάσσα, ης, ἡ.
palus, udis, λίμνη, ης, ἡ, ἕλος, εος, τό.
palus, i, pedamentum vitis, χάραξ, ακος, ὁ, οἰνοτρος, ου, ὁ.
palus, sudes, σκόλοψ, & σκόλοψ, οπος, ὁ, πάτταλος, ου, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, πασσαλίσκος, ου, ὁ, κάμαξ, ακος, ὁ, σταυρὸς, ῦ, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, χαράκιον, ου, τό.
paluftris, ἕλειος, ου, ὁ, ἑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pampinaceus, οἰναρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pampinarium, οἴναρον, τό.
panpinatio, βλαστολογία, ας, ἡ.
pampino, οἰναρίζω.
pampinus, κλῆμα, ατος, τό, οἴναρον, ου, τό.
pan, πᾶν, πανός, ὁ.
panarium, ἀρτοθήκη, ης, ἡ.
pancratiastes, παγκρατιαστὴς, ῦ, ὁ.
pandectæ, πανδέκται, αἱ.
pandere portas, ἀναπεταννύναι πύλας, Sophocles; τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Lucianus.
pandere secreta, ἀναπτύσσειν τὰ ἀπόῤῥητα.
pandiculatio, σκορδινισμὸς, ῦ, ὁ.
pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
pando, as, κυρτόω, ῶ.
pando, is, πετάννυμι.
pandus, a, um, κυρτὸς, ῦ, ὁ, κυφὸς, ῦ, ὁ.
pane alo, ἀρτοτροφέω, ῶ.
pane vescor, ἀρτοσιτέω, ῶ, ἀρτοφαγέω, ῶ.
panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
panegyricus, adject. πανηγυρικὸς, ῦ, ὁ.
panegyris, πανήγυρις, εως, ἡ.
panem distribuo, ἀρτοδοτέω, ῶ.
panem vendo, ἀρτοπωλέω, ῶ, ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit; & in fem. ἀρτόπωλις, ιδος, ἡ.
panem facio, ἀρτοποιέω, ῶ.
pango, πήγνυμι.
panicus, πανικὸς, ῦ, ὁ. πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.
panifex, ἀρτοποιὸς, ῦ, ὁ, σιτοποιὸς, ῦ, ὁ.
panificium, ἀρτοποιΐα, ας, ἡ.
panis, ἄρτος, ου, ὁ.
panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
panis azymus, ἄζυμος, ου, ὁ.
panis butyro illitus, βουτυρίτης, ου, ὁ.
panis nauticus, ναυτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος. Ital. biscotto.
panis frustum, ψωμὸς, ῦ, ὁ, θρύμμα, ατος, τό.
panis parvus, ἀρτίσκος, ου, ὁ, ἀρτίδιον, ου, τό.
panis inopia, ὀλιγαρτία, ας, ἡ. Suidas.
panivorus, τρωξάρτης, ου, ὁ, ἀρτοφάγος, ου, ὁ.
panniculus, ῥάκος, εος, τό.
pannis obsitum esse, ῥικνοῖς ἐνδεδύσθαι.
pannosus, ῥακώδης, εος, ὁ & ἡ. κατάῤῥακος, ου, ὁ.
pannus, ῥάκος, εος, τό.
panther, πάνθηρ, ηρος, ὁ.
pantheum, πάνθειον, ου, τό.
papæ, παπαὶ, βαβαί.
papæ, quid ego audio? φεῦ τῶ λόγου;
papæ qualem pulchritudinem, φεῦ τῦ κάλλους.
papaver, μήκων, ωνος, ἡ.
papilio, ψυχὴ, ῆς, ἡ.
papilla, θηλὴ, ῆς, ἡ, μαζὸς, ῦ, ὁ.
pappus, πάππος, ου, ὁ, γέρων, οντος, ὁ.
papula, ἐξάνθημα, ατος, τό.
papyracea charta, βιβλίον, ου, τό.
papyraceus, βίβλινος, ου, ὁ.
papyrus, πάπυρος, ου, ὁ.
par, æqualis, ἴσος, ου, ὁ, vel ἶσος, ου, ὁ, ἰσαῖος, ου, ὁ, ἰσάζων, οντος, ὁ ἢ ἡ, ἀντίος, ου, ἀντίπαλος, ου, ὁ, ὅμοιος, ου, ὁ, ὁμοῖος Poetice. ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἰσόμαχος, ου, ὁ, ἰσοπάλης, ου, ὁ.
par longitudine, ἰσομήκης, εος, ὁ ἢ ἡ.
par numero, ἀκριβὴς πλήθει; ἰσάριθμος, ου, ὁ.
par viribus, ἀντίπαλος, ου, ὁ.
par impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
par est, ἄξιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν, ἀμείβεσθαι, ἀμύνεσθαι τοῖς ἴσοις, τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι, ἴσον ἀντιφέρειν.
par impar ludere, ἀρτιάζω. Hinc ἀρτιασμὸς, ῦ, ὁ, talis ludus.
par, idoneus, sufficiens, ἱκανὸς, ῦ, ὁ.

ut par est, ὡς εἰκὸς. ὥσπερ εἰκὸς. κατὰ τὸ πρέπον, ὀρθῶς.
magis quam par sit, τῦ δέοντος μᾶλλον.
minus quam par sit, ἐλλιπῶς.
par, duo, ζεῦγος, ὁ, ζεῦγος, εος, τό.
par alarum, συζυγία πτερύγων.
par, satis sum, ἱκανός εἰμι, ἀρκῶ ἐπί τινι.
parabilis, εὐπόριστος, ου, ὁ.
parabola, παραβολὴ, ῆς, ἡ.
paradisus, παράδεισος, ου, ὁ.
paradoxa loquor, παραδοξολογέω, ῶ.
paradoxum, παράδοξον, ου, τό.
paradromis, παραδρομὶς, ίδος, ἡ, ambulatio.
paragraphus, παραγραφὴ, ῆς, ἡ.
parallelus, παράλληλος, ου, ὁ.
paralysis, πάρεσις, εως, ἡ, παράλυσις, εως, ἡ.
paralyticus, παραλυτικὸς, ῦ, ὁ.
parapherna bona, ἐξώπροικα, τά, παράφερνα, τά.
paraphrasis, interpretatio, παράφρασις, εως, ἡ, παραφράζω, interpretor, pluribus explico.
parare prandium, vel cœnam, τίθεσθαι ἄριστον, δαῖτα τίθεσθαι, τάξασθαι δόρπον, ὁπλίζεσθαι, & κοσμεῖν δόρπον, περὶ δόρπα πονεῖσθαι. Omnia Poetice.
parasanga, παρασάγγης, sive παρασάγγη, ου, ὁ.
parasitor, παρασιτέω, ῶ, κολακεύω.
parasitus, παράσιτος, ου, ὁ, κόλαξ, ακος, ὁ.
paratu difficilis, δυσπόριστος, ου, ὁ ἢ ἡ. paratu facilis, εὐπόριστος, ου, ὁ.
paratus, qui est in promptu, ἑτοῖμος, ου, ὁ & ἡ, ἕτοιμος, ου, ὁ, sive ἑτοῖμος, ου, ὁ.
paratus, promptus, succinctus, πρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ. Euripides. εὐτυκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, εὐτρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
paratus ad dicendum, ἕτοιμος λέγειν.
parca, μοῖρα, ας, ἡ, αἶσα, ης, ἡ.
parce, φειδομένως, φειδωλῶς, γλίσχρως, ὀξυμιτικῶς, στενῶς, ἀπλῶς.
parcere nemini, πάντας ἀφειδῶς κολάζειν.
parcere pecuniis, φείδεσθαι χρημάτων.
parcissime, ὀλιγίστως.
parcitas, φειδωλὴ, ῆς, ἡ.
parco, is, ere, φείδομαι τινὸς, ἀφίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω, ῶ.
parcus, φειδωλὸς, ῦ, ὁ.
parcus sum, φείδομαι.
pardus, πάρδος, ου, ὁ.
ad parendum promptus, πειθαρχικὸς, ῦ, ὁ, εὐάρχος, ου, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ & ἡ.
ad parendum tardus, δυσπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, βραδυπειθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
parens, genitor, γενέτης, ου, ὁ, γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γονεὺς, έως, ὁ.
parentalia, ἐναγίσματα, τά, ἐπιτάφια, τά.
parentatio, ἐνάγισμα, ατος, τό, κτέρας, εος, τό.
parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκεῖς.
parento, ἐναγίζω, ἐντυγχάνω.
pareo, πείθω, ὑπακούω, ἄρχομαι, cum genitivo. πειθαρχέω, ῶ, πείθομαι, cum dativo.
parere consilio alicujus, πείθεσθαί τινι.
parere dominio alterius, δουλεύεσθαι.
paria facere, ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις.
paria tria amicorum, τὰ κατὰ ζεῦγος φιλίας τρία.
pares, οἱ ἐξ ἴσου.
paries, τοῖχος, ου, τό, τειχίον, ου, τό, θριγκὸς, ου, ὁ.
parietem communem habens, ὁμότοιχος, ου, ὁ.
parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
parilis, ἴσος, ου, ὁ.
parilitas, ἰσότης, ητος, ἡ.
pario, τίκτω, κύω, pro comparare, περιποιέομαι, ἄρνυμαι.
pario labore, διαπονέω, ῶ, & διαπονέομαι, ῦμαι.
pariter, ἅμα, ὁμαλῶς, ἰσῶς, ἐπίσης, ἐξίσου, cum genitivo.
pariter, pari numero, ἀρτίως.
pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
parius lapis, πάριος λίθος.
parma, πέλτη, ης, ἡ.
paro, apparo, instruo, ἑτοιμάζω, ἄρνυμαι, παρασκευάζομαι, ἄρτυω, ἀρτύνω, Poetice. ἑτοιμάζω, & ἑτοιμάζομαι, παρασκευάζω, ἐξαρτίζω, ἀποπορίζω, πορίζω, ὁπλίζω Poetice. σκευάζω, & σκευάζομαι, παρασκευάζω, τεύχω Poetice. ἐξαρτίζομαι.
paro me ad interrogandum, ἐπάγομαι ὡς ἐρωτήσων.
paro, acquiro, comparo, πορίζω, & πορίζομαι, παρασκευάζω, πάω, vel potius πάομαι, ῶμαι. Euripides.
parochus, πάροχος, ου, ὁ.
parochi munus, παροχὴ, ῆς, ἡ.
parodia, παρῳδὴ, ῆς, ἡ, παρῳδία, ας, ἡ.
paropsis, τρύβλιον, ου, τό, aut τρυβλίον, ου, τό.

patricida, πατροκτόνος, ου, ὁ, πατροφόνος, ου, ὁ.
patricidium, πατροκτονία, ας, ἡ.
pars, μέρος, εος, τό, μερὶς, ίδος, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ.
pars tertia cujuslibet rei, τριτημόριον, ου, τό. quarta, τεταρτημόριον, ου, τό. quinta, πεμπτημόριον, ου, τό.
parsimonia, φειδωλὴ, ῆς, ἡ.
parte, seu partibus carens, ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀμέριστος, ου, ὁ.
ex utraque parte, ἀμφὶ περὶ, ἀμφίς.
neutra ex parte, οὐδετέρωθεν.
ex parte, ἀπὸ μέρους.
ab una, ab altera parte, ἔνθεν, ἑτέρωθεν, cum genitivo. ἔνθεν μὲν, ἔνθεν δέ.
pro mea virili parte, τὸ ἐμὸν μέρος.
pro rata parte, πρὸς μέρος.
aliqua ex parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
in partem alteram, alio, ἑτέρωσε.
neutram in partem, μηδετέρωσε, οὐδετέρωσε.
in utramque partem, ἀμφοτέρωσε, ἑκατέρωσε.
partem accipio, particeps sum, μέτεσμαι, μερίζομαι.
partem tribuo, ἐπιμοιράω, ῶ, ἐπιμοιράομαι, ῶμαι.
in omnes partes, ἁπανταχόσε, πανταχόσε, πανταχοῖ.
partes, factio, studia, μερὶς, ίδος, ἡ.
partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
partes primæ, τὰ πρῶτα, πρωτεῖον, ου, τό.
partes primas obtineo, πρωτεύω, ἄρχω, φέρω.
partes primas mihi vendico, πρωτεῖα ἀξιῶ.
partes secundæ, τὰ δεύτερα, δευτερεῖα τά.
partes secundæ in dicendo, δευτερολογία.
partes secundas ago, δευτεράζω.
partes secundas fero, δευτερεύω.
partes, officium, munus, τάξις, εως, ἡ. tuæ sunt partes, σὸν ἔργον. σὸν χρέος. meæ sunt partes perpendere, &c. ἔργον ἔχω σκοπεῖν.
partialis, μερικὸς, ου, ὁ, ἀποδιαιρετός, ου, ὁ.
a partibus alicujus stare, συναίρεσθαί τινι, μετά τινος εἶναι, πράττειν τινί, φρονεῖν τά τινος.
particeps, μέτοχος, ου, ὁ, κοινωνὸς, ῦ, ὁ, μεταίτιος, ου, ὁ.
particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ, μεταλαμβάνω, ῶ.
participatio, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
participem facere aliquem, συμμέτοχόν τινα ποιεῖν.
participium, μετοχὴ, ἡ.
participo, κοινωνέω, ῶ, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
particula, μερὶς, ίδος, ἡ, μόριον, ου, τό.
particularis, μερικὸς, ῦ, ὁ.
particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος, partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δέ. τῇ μὲν, τῇ δέ.
partim quidem, partim vero, τὰ μὲν, τὰ δέ. τῇ μὲν, τῇ δέ. τὸ μὲν, τὸ δέ. τοῖς μὲν, τοῖς δέ.
partior, μερίζω, διαιρέω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
partite, μεμερισμένως.
partitio, μερισμὸς, ῦ, ὁ, διαδασμὸς, ῦ, ὁ.
partitio inæqualis, ἀνωμαλότης, ητος, ἡ.
partitor, divisor, μεριστὴς, ῦ, ὁ.
partu felix, εὔτεκνος, ου, ἡ.
partu immaturo editus, ἀμβλωθρίδιος, ου, ὁ.
partu infelix, δύστοκος, ου, ὁ.
in partu laboro, μογοστοκέω, ῶ.
partum accelerans, ὠκυτόκιον, ου, τό.
parturio, ὠδίνω, τοκάω, ῶ.
partus, a, um, τετεγμένος, ου, ὁ, κεκτημένος, ου, ὁ.
partus, us, τοκετὸς, ῦ, ὁ, τόκος, ου, ὁ, τέκος, ου, ὁ.
partus difficilis, δυστοκία, ας, ἡ. partus facilis, εὐτοκία, ας, ἡ.
parvifacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ὀλιγωρεῖν τινος.
parvitas, μικρότης, ητος, ἡ.
parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
parum abest, quin, μικροῦ ἀπέλιπε τῦ μὴ. παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.
parumper, μικρόν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
parvulus, παῖς σμικρός. τυτθὸς, ῦ, ὁ.
parvus, μικρὸς, ῦ, ὁ, σμικρὸς, ῦ, ὁ.
pascere animum, τέρπειν τὸν νοῦν.
pascere spe vana, ἐλπίζειν.
pascha, πάσχα, τό, est nomen indeclinabile. ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
pascito, βοσκέω.
pasco, ποιμαίνω, βόσκομαι, νέμομαι.
pasco, pasco, h. e. cibum præbeo, νέμω, βόσκω. σιτίζω.
pascuis abundans, εὔβοτος, ου, ὁ.

pascuis carens, ἄβοτος.
pascuum, βούνομον, ατος, τὸ, νομὸς, ῦ, ὁ, νομὴ, ῆς, ἡ.
passæ uvæ, σταφίδες, αἱ, σταφυλαὶ, αἱ.
passer, στρουθὸς, ῦ, ὁ.
passerculus, στρουθίον, ου, τὸ.
passim, πάντη, ἑκασταχοῦ, πανταχῆ.
passive, passiva voce, παθητικῶς.
passivum verbum, παθητικὸν ῥῆμα.
passus, βῆμα, ατος, τὸ.
per passus metiri, τοῖς ποσὶ μετρεῖν, βηματίζειν. Budæus.
passus, latus, expansus, πεπετασμένος, η, ὁ, Poetice, ἀμπεπταμένος, η, ὁ per syncopen, pro ἀναπεπταμένος, η, ὁ.
passus, perpessus, τλὰς, ἄντος, ὁ.
passus multa, πολύτλας, αντος, ὁ, Homerus.
pastinaca, σταφυλῖνος, ου, ὁ.
pastinatio, σκαφητὸς, ῦ, ὁ, σκάφος, ους, τό.
pastinator, σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ.
pastino, σκάπτω.
pastor, ποιμὴν, ένος, ὁ νομεὺς, έως, ὁ, βοτὴρ, ῆρος, ὁ.
pastoralis, ποιμενικὸς, ῦ, ὁ, βουκολικὸς, ῦ, ὁ.
pastoritius, βουκολικὸς, ῦ, ὁ, ποιμενικὸς, ῦ, ὁ, ποιμαντικὸς, ῦ, ὁ.
pastus, us, νομὴ, ῆς, ἡ, τροφὴ, ῆς, ἡ.
patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω: pro palam facere, γνωρίζω.
patefactio, ἀνακάλυψις, εως, ἡ, φανέρωσις, εως, ἡ.
patefactus, ἀνάγγελτος, ου, ὁ, πεφανερωμένος, η, ὁ, ἀφάνιστος, ου, ὁ.
patesio, γνωρίζομαι, ἀνακαλύπτομαι, διακαλύπτομαι, φανερόομαι.
patella, λεκάνιον, ου, τό.
patella in genu, μύλη, ης, ἡ, ἐπιγονὶς, ίδος, ἡ, sive ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, aut ἐπιγουνατὶς, ίδος, ἡ, aut ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ.
patens, ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, ἀνεῳγμένος, η, ὁ.
late patens, εὐρυεδὴς, ὁ, εὐρυέδεος, ὁ.
patentes litteræ, διπλώματα, ων, τά.
pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
pater, πατὴρ, τέρος, & τρὸς, ὁ, γενέτης, ου, ὁ.
patera, κρατὴρ, ῆρος, ὁ, δέπας, αος, τό.
patereulus, παππίας, ου, ὁ, παππίδιον, ου, τὸ, πατρίδιον, ου, τό.
paterfamilias, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ.
paterne, πατρικῶς.
paternus avus, πάππος, ὁ ἐκ πατρός.
paternus, πατρῷος, ου, ὁ, πατρικὸς, ῦ, ὁ.
patesco, ἀνακαλύπτομαι.
patibulum, σταυρὸς, ῦ, ὁ.
patiens laborum, φιλόπονος, φερέπονος, ταλαίπωρος.
patienter, ὑπομενετικῶς, τλητικῶς.
patientia, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, τλημοσύνη, ης, ἡ.
patina, λεκάνη, ης, ἡ, λοπὰς, άδος, ἡ.
patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accusativo.
patior me vinci, ἥττω προΐεμαι.
patior me verberari, καρτερῶ τυπτόμενος.
patrare cædem, φόνον ἐκτελεῖν.
patre carens, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
a patre, a parte patris, πατρόθεν.
patres, majores, οἱ πατέρες.
patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
patria, πατρὶς, ίδος, ἡ.
patriæ amor, φιλοπατρία, ας, ἡ.
patriarcha, πατριάρχης, ου, ὁ.
patrimonium, οὐσία, ας, ἡ, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ πατρῷα.
patrimonium consumere, τὰ πατρῷα κατεσθίειν.
patrimus, & matrimus, ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
patrio more, ἐπιχωρίως.
patrisso, πατρίζω.
patritius, εὐπατρίδης, ου, ὁ, πατρίκιος, ου, ὁ.
patrius, paternus, πατρῷος, ου, ὁ, & πατρώϊος, Poetice, πατρικὸς, ῦ, ὁ, πάτριος, ου, ὁ.
patrius, vernaculus, ἐπιχώριος, ου, ὁ, ἔγχωρος, ου, ὁ.
patro, as, διαπράττομαι.
patrocinari alicui, συνηγορεῖν, & συνηγορεύειν τινι. συνηγορεῖν ὑπέρ τινος.
patrocinio destitutus, ἀσυνηγόρητος, ου, ὁ.
patrocinium, συνηγορία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
patrocinor, συνηγορῶ τινὶ, συνδικῶ τινι, προστατεύω, ῶ, προΐσταμαι.
patronus, προστάτης, ου, ὁ, προστατήρ, ῆρος, ὁ.
patruelis, ἀνεψιὸς, ῦ, ὁ, ἐξάδελφος, ου, ὁ.
patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
paucis, adverb. βραχέως, ἐν βραχεῖ, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων.
paucis absolvere, διὰ βραχέων περαίνειν τὸν λόγον.
paucissimus, ὀλίγιστος, ου, ὁ.
paucitas, ὀλιγότης, ητος, ἡ.
pauculus, παυρίδιος, ου, ὁ, ὀλίγος, ου, ὁ.
paucus, ὀλίγος, ου, ὁ, ἀκαρίθμητος, ου, ὁ, μικρὸς, ῦ, ὁ, παῦρος Poetice, σπανὸς, ῦ, ὁ, & σπάνιος, ου, ὁ.
pavefacio, θαμβέω, ῶ.
pavesco, περιφοβέομαι, θαμβέω, ῶ.
pavide, περιδεῶς.
pavidus, περιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, περίφοβος, ου, ὁ.
pavimentum, ἔδαφος, εος, τὸ, δάπεδον, ου, τό.
pavimentum vermiculatum, ἔδαφος, ταῖς ψήφοις διακεκοσμημένον, Basilius.
pavio, παίω, λιθάζω & λιθάω, ἐδαφίζω.
pavito, ἐκπλήττομαι.
paulatim, κατὰ μικρὸν, ἠρέμας, ἐπὶ βραχύ.
paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
paulo ante, μικρὸν πρόσθεν ἡλίου, Solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
paulo post, ὀλίγῳ, vel μικρῷ ὕστερον.
paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγου ἔτι.
paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
pavo, & pavus, ταὼς, ῶ, ὁ, ταὼν, ῶνος, ὁ.
pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
pavor, δεῖμα, ατος, τὸ, δειλία, ας, ἡ, θάμβος, εος, τό.
pauper, πένης, ητος, ὁ, πτωχὸς, ῦ, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
pauper sum, πενητεύω, πένομαι, πτωχεύω.
pauperem facio, πτωχίζω.
pauperior, πενέστερος, ου, ὁ.
pauperrimus, πενέστατος, ου, ὁ.
paupertas, πενία, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
in paupertate vitam dego, πενιάζω, ω.
paupertate premi, ἀπόρως χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
pauperum amans, φιλόπτωχος, ου, ὁ.
pauxillum, ὀλίγον.
pax, εἰρήνη, ης, ἡ, ἡσυχία, ας, ἡ.
paxillus, πάτταλος, ου, ὁ.

P E.

peccare in aliquem, ἁμαρτάνειν εἴς τινα.
peccare facio, ἐξαμαρτάνω, I. 3. Reg. 20.
peccati expers, ἀναμάρτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀμπλάκιος, ου, ὁ, ἀμπλάκητος, ου, ὁ.
sine peccato, ἀναμαρτήτως.
peccator, ἁμαρτωλὸς, ῦ, ὁ.
peccatum, ἁμαρτία, ας, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τό.
peccatum committere, ποιεῖν ἁμαρτίαν.
pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, ῶ, πταίω, πλημμελέω, ῶ.
pecoris dives, θρεμμάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, πολυπρόβατος, ου, ὁ.
pecorosus, πολυθρέμμων, ονος, ὁ.
pecten, κτεὶς, ενὸς, ὁ, κτένιον, ου, τό.
pecto, κτενίζω.
pectorale, περιστήθιον, ου, τό.
pectoralis fascia, στηθόδεσμον, ου, τό.
pectore audaci præditus, θρασυκάρδιος, ου, ὁ.
pectore toto, toto animi robore, πανθυμαδὸν, Homerus.
pectorosus, εὐστερνής, έος, ὁ ἡ ἡ, εὐρύστερνος, ου, ὁ.
pectus, oris, στῆθος, εος, τὸ, στέρνον, ου, τὸ, θώραξ, ακος, ὁ.
pectus callidum habens, ποικιλόστερνος, ου, ὁ.
pecualis, pecuarius, κτηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pecudum more, κτηνωδῶς.
peculator, κλέπτης τῶν δημοσίων.
peculatus, τὸ τῶν δημοσίων κλέμμα.
peculiari modo, περιττῶς, vel περιττῶς, ἰδιοτρόπως.
peculiaris, ἴδιος, ου, ὁ, ἰδιόκτητος, ου, ὁ.
peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
peculium, ἴδιον, ου, τὸ, ἰδιόκτητον, ου, τό.
peculor, κλέπτω, τὰ δημόσια.
pecunia, ἀργύριον, ου, τὸ, τὰ χρήματα.
pecunia careo, ἀχρηματέω, ῶ, ἀχρηματίω, ῶ, ἀχαλκέω, ῶ.
pecunia numerata vendo, ἀργυροπωλέω, ῶ.
pecunia usuraria, χρήματα ἔντοκα. Basilius.
pecunia instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος, ου, ὁ.
pecuniæ serviens, ἥττων χρημάτων.
pecuniæ coactio, ἀργυρολογία, ας, ἡ, χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, χρηματοποιία, ας, ἡ.
pecuniæ penuria, ἀχρηματία, ας, ἡ, ἀχρημοσύνη, ης, ἡ.
pecuniam exigere, ἀργυρολογεῖν, ἐκπράσσειν, & ἀναπράσσειν.
pecuniam numerare, καταβάλλειν ἀργύριον.
pecuniosus, πολυχρήματος, ου, ὁ.
pecus, oris, & udis, θρέμμα, ατος, τὸ, βόσκημα, ατος, τό.
pedalis, ποδιαῖος, ου, ὁ.
pedamentum, χάραξ, ακος, ὁ, χάλαξ, ακος, ὁ.
pede collato, ἐκ ποδὸς. συστάδην, συστάδιον.
pedem confero, συμβαίνω, συμπλέκομαι.
pedem figere, ἐρείδεσθαι, στηρίζειν τὴν βάσιν.
pedem inferre, ἐμβατεύω.
pedem referre, ἀναχωρεῖν, ἀναποδίζειν, ἐπαναστρέφεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι, ἐπιστρέφειν, τρέπεσθαι, ἀναχωρεῖν, ἀνάγειν ἐπὶ πόδα, ὑπὸ πόδας χωρεῖν.
pedes, πόδες, οἱ.
pedes decem longus, δεκάπους, οδος, ὁ.
pedes mensæ, πόδες, οἱ.
pedes trahere ægre post se, ἐφέλκεσθαι.
ad pedes usque demissus, ποδήρης, εος, ὁ. Homerus: πεζοφόρος, ου, ὁ, ποδήρης, εος, ὁ.
ante pedes, ἐν ποσὶ, παρὰ πόδας, & παρ ποσὶ Poetice. παρὰ πόδας, πρὸ ποδῶν, ἐμποδών.
pedes, itis, πεζὸς, ῦ, ὁ.
pedester, πεζὸς, ῦ, ὁ.
pedestres, copiæ, πεζικὰ στρατιὰ, πεζὴ, δύναμις.
pedestris, πεζικὸς, ῦ, ὁ.
pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
pedestris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ.
pedestri itinere, ἐμβαδὸν Poetice. πεζῇ, ποδοῖ.
pedestri oratione, πεζῶς.
pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
pedibus carens, ἄπους, ου, ὁ & ἡ, ἄπους, οδος, ὁ, νήπους, οδος, ὁ, Poetice. Νήποδες, οἱ, pedibus carentes, parvos pedes habentes Odyss. δ.
pedibus celer, ὠκύπους, οδος, ὁ, ταχύπους, οδος, ὁ, αἰνόπους, οδος, ὁ, ἀελλόπους, ου, ὁ καὶ ἡ, ποδώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, ποδάνεμος, ου, ὁ, & ποδάρκης, εος, ὁ ἡ ἡ, Poetice.
pedibus claudicans, χωλόπους, οδος, ὁ.
pedibus iter facio, πεζεύω, τοῖς ποσὶν πορεύομαι, πεζοπορέω, ῶ.
pedicis vincio, πεδάω, ῶ, ἐμπεδάω, ῶ, seu ἐμποδίζω, ῶ.
pedica, ποδοστράβη, ης, ἡ, πέδη, ης, ἡ.
pedicularis morbus, φθειρίασις, εως, ἡ.
pediculari morbo laboro, φθειριάω, ῶ.
pediculosus, φθειρώδης, εος, ὁ.
pediculus, parvus pes, ποδίον, ου, τὸ, & ποδάριον, ου, τό.
pediculus vermis, φθεὶρ, ρὸς, ὁ.
pedissequa, ἀκόλουθος, ου, ἡ, ἀμορβὰς, άδος, ἡ, ὀπάων, ονος, ὁ.
peditatus, πεζὸν, τὸ πεζικόν.
pedo, is, βδέω, πέρδω.
pedum dolor, ποδαλγία, ας, ἡ.
pedum pernicitas, ποδωκία, ας, ἡ, & ποδωκεία, ας, ἡ.
pedum integritas, ἀρτιποδία, ας, ἡ.
pedum, καλαῦροψ, οπος, ἡ, ῥάβδος ποιμενική.
pegasus, πήγασος, ου, ὁ.
pejeratio, ἐπιορκία, ας, ἡ.
pejero, ἐπιορκέω, ῶ, ἐπόμνυμι.
pejor, κακίων, ὁ & ἡ, κάκιον, τό.
pelagus, οἶδμα, ατος, τὸ, Poetice. πέλαγος, εος, τὸ, ὑγρὸς, ῦ, ὁ, ὑγρὰ κέλευθα, Homerus.
pellacia, ἐπαγωγὴ, ἡ.
pelle nudo, δέρω, ἐκδέρω, ἀποδέρω, δείρω.
pellex, παλλακὴ, ῆς, & παλλακὶς, ίδος, ἡ.
pellibus amictus, διφθερίας, ου, ὁ.
pellicator, προαγωγὸς, ῦ, ὁ.
pellicatus, παλλακεία, ας, ἡ, παλλάκευμα, ατος, τό.
pellicio, ὑπάγομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ἐπάγω.
pellicula, δερμάτιον, ου, τό.
pellis, δέρμα, ατος, τὸ, δορὰ, ᾶς, ἡ, διφθέρα, ας, ἡ, ῥινὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ.
pellis cruda, ὠμοβοίη, sc. δορά. Herodot.
pello, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
pello sedibus, ἐξανίσταμαι, vel ἀνίσταμαι ἐξ ἤθεος, μετανίσταμαι.
pelluceo, διαστίλβω, διαφανής εἰμι.
pelluciditas, διαφάνεια, ας, ἡ.
pellucidus, διαφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, διαυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
pelluvium, λέβης, ητος, ὁ, ποδανιπτὴρ, ῆρος, & ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ.
pelta, πέλτη, ης, ἡ.
peltatus, πελταστὴς, ῦ, ὁ.
pelvis, λεκάνη, ης, ἡ, λέβης, ητος, ὁ.
penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι. & pro dubitare, ἀπορεῖσθαι, ἀπορεῖν.
pendere animis, πλανᾶσθαι τῷ νῷ. ἀρτᾶσθαι.
pendo, is, ere, σταθμάω, & pro solvere, ἀποτίνω, ἐκτίνω.
pendulus, ἐκκρεμὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, μετέωρος, ου, ὁ.
pene. παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
penetrabilis, διάπειρος, ου, ὁ.

penetrale, μυχὸς, ου, ὁ. ἐνδόμυχον, ου, τό.
penetro, διαδύω, διαπείρω.
peniculus, & penicillus, σπόγγος, ου, ὁ.
peninsula, χερρόνησος, ου, ἡ, alii, χερσόνησος, ου, ἡ.
penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
penitissimus, ἐσώτατος, ου, ὁ, ἐνδότατος, ου, ὁ, μυχαίτατος, ου, ὁ, & μυχοίτατος, ου, ὁ.
penitus, caudam habens, κερκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
penitus, a, um, ἔνδοθεν, ὁ, ἐνδόμυχος, ου, ὁ.
penitus. omnino, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
penna, πτερὸν, οῦ, τό, πτίλον, ου, τό.
pennarum mutatio annua, πτίλωσις, εως, ἡ.
pennas varias habens, ποικιλόπτερος, ου, ὁ, πτεροποίκιλος, ου, ὁ.
pennatus, πτερωτὸς, οῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
pensatio meritorum, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
pensator, σταθμοῦχος, ου, ὁ.
nihil pensi habens, ἀλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ. οὐδεμίαν φροντίδα ἔχων. ὁ οὐδὲν σταθμώμενος.
nihil pensi habere, οὐδεμίαν φροντίδα ἔχειν.
pensiculate, ἀκριβῶς.
pensilis, κρεμαστὸς, οῦ, ὁ, κρεμαστὸς, ῆ, όν.
pensio, onis, καταβολὴ, ῆς, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ.
pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
pensitatio, ἔκτισις, εως, ἡ.
pensito, σταθμάομαι.
pensum, τεταγμένον, ου, τό, σταθμηθὲν, ἔργον, τό.
pentateuchus, πεντάτευχος βίβλος.
pentecoste, πεντηκοστὴ, ῆς, ἡ.
penuaria cella, ἀποθήκη, ης, ἡ, ταμιεῖον, ου, τό.
penula, φαινόλης, & φελόνης, ου, ὁ.
penula militaris, θωρακόμαχος, ου, ὁ.
penulatus, ὁ φαινόλην ἐνδεδυμένος, περιβεβλημένος.
penultimus, παρατελευταῖος, ου, ὁ, penultimus sum, παραλήγω. penultima syllaba, ἡ παραλήγουσα, ης.
penuria, ἀπορία, ας, ἡ, σπάνις, εως, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, ὑστέρησις, εως, ἡ, ἐνδέησις, εως, ἡ.
penuria rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
penus, us, & hoc penu, βίος, ου, ὁ, τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμιεῖον, ου, τό.
in penu repono, ταμιεύομαι.
peplus, vel peplum, πέπλος, ου, ὁ.
peplum fluxum & longum gestans, ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ.
pepo, onis, πέπων, ονος, ὁ.
per, διὰ, gen. ἐν, dativ. εἰς, accus. ἐπὶ, genit. κατὰ, & πρὸς, genit.
per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
per me facio, αὐτουργέω, ῶ.
per me, δι' ἐμέ.
per se, ἐφ' ἑαυτοῦ, καθ' ἑαυτὸ, & καθ' αὑτό.
per omnia, κατὰ πάντα, καθόλου, κατὰ τὸ πᾶν.
per, adjurantis, ὑπὲρ, πρὸς, cum genitivo. rogo te per Christum, ὑπὲρ Χριστοῦ δέομαι, Gregorius.
pera, πήρα, ας, ἡ.
pera pastoralis, κάδιον ποιμενικόν.
peracta re consilium capere, ἐπιμηθεύομαι.
peractio, ἐπιτέλεσις, εως, ἡ.
peractio sacrorum, ἁγιστεία, ας, ἡ.
peractus, completus, πληρούμενος, ου, ὁ.
peracutus, κάποξυς, εος, ὁ.
peragere reum, ἐκδικάζεσθαι, & καταλαμβάνειν τινά.
peragere sacra, ἱερουργεῖν.
perago, διαπράττομαι, τελέω, ῶ.
peragratio, περιήγησις, εως, ἡ.
peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
peragro & lustro mente, περιοδεύω.
peramabilis, μεγήρατος, ου, ὁ.
peramanter, προσφιλῶς.
peramatus, ὑπέρφιλος, ου, ὁ, κατάστερκτος, ου, ὁ, ὑπέρστεργος, ου, ὁ. & Poetice περιφιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
peraridus, κατάξηρος, ου, ὁ, ὑπέρξηρος, ου, ὁ.
perbeatus, πολύολβος, ου, ὁ, ὑπερόλβιος, ου, ὁ.
perbellus, περικαλλὴς, ου, ὁ.
perca, piscis, πέρκη, ης, ἡ, & πέρκος, ου, ὁ.
percalidus, πολύθερμος, ου, ὁ.
percanto, decanto, ᾄδω.
percelebris, περιβόητος, ου, ὁ, πολυθρύλητος, ου, ὁ, περικλυτὸς, οῦ, ὁ. περίκλυτος, ου, ὁ.
percello, καταστρέφω, ἐκπλήσσω.
percello metu, πτήσσω. metu percellor, percellor dolore, βάλλομαι τῷ ἄλγει, πτήσσομαι.
percellor admiratione, ἐκπλήττομαι.
percenseo, ἀπαριθμέω, ῶ, διέρχομαι, ἐπιλέγομαι, ἀναλογίζομαι.
perceptibilis, intelligibilis, νοητὸς, ῆ, ὁ.
perceptio, cognitio, ἀντίληψις, εως, ἡ.
perceptio, κατάληψις, εως, ἡ.
perceptu difficilis, δυσκατάληπτος, ου, ὁ, δύσληπτος, ου, ὁ. facilis, εὔληπτος, ου, ὁ, εὐπερίληπτος, ου, ὁ.
perceptus, ληπτὸς, ῆ, ὁ.
percipere commodum, ἀπολαύω.
percipio, capio, fruor, λαμβάνω, ἐκλαμβάνω, καταλαμβάνω, τρυγάω, ῶ.
percipio, intelligo, sentio, ἀντιλαμβάνομαι, πυνθάνομαι cum accusativo, αἰσθάνομαι, διαισθάνομαι, καταγινώσκω, συλλαμβάνω, μανθάνω, συμφρονέω, ῶ.
percipio sensu, αἰσθάνομαι.
percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
percitus, ἐλαυνόμενος, ου, ὁ.
percitus furore, μεμηνώς, ου, ὁ.
percolatio, διήθησις, εως, ἡ, διηθησις, εως, ἡ.
percollo, as, are, διυλίζω, διηθέω, ῶ.
percommode, πάνυ εὐκαίρως.
percontatio, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἐρώτησις, εως, ἡ.
percontator, πυνθανόμενος, ου, ὁ, πευστὴς, οῦ, ὁ.
percontor, ἐρώτημαί σε τοῦτο, πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
perculsus, ἐκπλαγεὶς, έντος, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
perculsus metu, καταπλαγεὶς εἰς φόβον, ἔκφοβος, ου, ὁ, ἔμφοβος, ου, ὁ.
percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
percurrere orationem, διέρχεσθαι, ἐπιτρέχειν τῷ λόγῳ.
percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
percussio, πλῆξις, εως, ἡ, ἐπίκρουσις, εως, ἡ.
percussio pectoris, ἀραγμὸς τοῦ στέρνου, στερνοτυπία, ας, ἡ.
percussor, πλήκτης, ου, ὁ, πληκτικὸς, οῦ, ὁ.
percutio, καταπαίω, παίω πρὸς, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω, λιθοβολέω, ῶ, lapide percutio.
percutio, cudo, κόπτω, καταπαίω.
perdifficilis, παγχάλεπος, ου, ὁ.
perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
perdite amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
perditio, ἀπώλεια, ας, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ.
perditor, λυμεὼν, ῶνος, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, λυμαντὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ.
perditus, corruptus, φθαρμένος, ου, ὁ, ἀποφθαρμένος, ου, ὁ, πανώλεθρος, ου, ὁ.
perditus, perdendus, deploratus, ἐξώλης, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐξώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἄσωτος, ου, ὁ, seu ἄσωτος, ου, ὁ, ἐπίτριπτος, ου, ὁ, πανώλης, εος, ὁ καὶ ἡ.
perdives, παμπλούσιος, ου, ὁ.
perdix, πέρδιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ.
perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
perdoceo, ἐκδιδάσκω.
perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, ου, ὁ, πολυμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
perdomo, καταδαμάζω.
perduco ad finem, διαγάγω εἰς τέλος.
perduellio, συνωμοσία, ας, ἡ.
perduellis, πολέμιος, ου, ὁ.
perduro, χρονίζω διατελῶ, περιμένω.
peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
peregre abeo, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ, ἀποξενίζω.
peregre venio, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, παρεπιδημέω, ῶ, ἐπιξενοῦμαι, ἥκω.
peregre absum, ἀποδημέω, ῶ.
peregrinatio, ἀποδημία, ας, ἡ, ξενιτεία, ας, ἡ.
peregrinator, ἀπόδημος, ου, ὁ.
peregrinitas, ξενία, ας, ἡ.
peregrinari scientiæ gratia, καθ' ἱστορίαν πλανᾶσθαι.
peregrinor, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ.
peregrinus, ξένος, ου, ὁ, ξενικὸς, ῆ, όν, ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, ἀλλότριος, ου, ὁ. ἀλλόφυλος, ου, ὁ.
perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
perendie, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
perendinus dies, ἡμέρα.
perennis, ἀΐδιος, ου, ὁ, διαιώνιος, ου, ὁ.
perennitas, ἀϊδιότης, ἡ.
pereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι, ὄλωλα, ἀποθνήσκω, καταφθείρομαι.
perequito, διιππάζω.
pererro, περιπλανάομαι, ῶμαι.
pereruditus, πολυμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
perfecte, τελείως, ἐντελῶς.
perfectio, absolutio, consummatio, ἄνυσις, εως, ἡ, ἀπάρτισις, εως, ἡ, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, διακρίβωσις, εως, ἡ, ἀποτελείωσις, εως, ἡ, πλήρωμα, ατος, τό, τελείωσις, εως, ἡ, seu τελείωσις, εως, ἡ, συντέλεια, ας, ἡ.
perfectio, integritas, αὐτοτέλεια, ας, ἡ, ἐντελέχεια, ας, ἡ, τελειότης, ητος, ἡ.
perfector, τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ. τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ.
perfectus, τέλειος, ου, ὁ, ἐντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀποτελέω. pro nuntiare, ἀγγέλλω. pro sustinere, ὑπομένω, καρτερέω.
perficio, ἀποτελέω, ῶ, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
perfide, ἀπίστως, ἀπίστως, παρασπόνδως.
perfidelis, πολύπιστος, ου, ὁ.
perfidia, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
perfidiosus, ἄπιστος, ου, ὁ, παράσπονδος, ου, ὁ.
perfidus, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἄσπονδος, ου, ὁ, μεστὸς ἀπιστίας.
perflo, διαπνέω, ῶ, καταπνέω, ῶ.
perfluo, καταρρέω, ῶ.
perfodio, διορύττω, διαρρήγνυμι.
perforatio, τρῆσις, εως, ἡ, ἀνάτρησις, εως, ἡ, διάτρησις, εως, ἡ, κατάτρησις, εως, ἡ, σύντρησις, εως, ἡ.
perforatus, σύντρητος, ου, ὁ, διάτρητος, ου, ὁ, ἀνάτρητος, ου, ὁ, τρητὸς, ῆ, ὁ.
perforo, τετραίνω, διατετραίνω, διατρέω, ῶ.
perfossio, διορυχὴ, ῆς, ἡ, ἀνάτρησις, εως, ἡ.
perfractio, ἀνάθραυσις, εως, ἡ.
perfricare caput, τρίβειν τὴν κεφαλήν.
perfricta fronte, ἀπερυθριασμένος.
perfrictæ frontis esse, ἐκ ἐπιτηδεύειν ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
perfringo, διαρρήγνυμι.
perfruor, κατατρυφάω.
perfuga, αὐτόμολος, ου, ὁ, πρόσφυξ, γος, ὁ.
perfuga sum, αὐτομολέω, ῶ.
perfugio, καταφεύγω.
perfugium, καταφύγιον, ου, τό, καταφυγὴ, ῆς, ἡ.
perfunctio, λειτουργία, ας, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ.
perfunctorie, πρὸς, ἀφοσιούμενος.
non perfunctorie, ἀνυπόκριτως.
perfunctorie ago, ἀφοσιοῦμαι, ὅμως.
perfunctorius, ἀφοσιούμενος, ου, ὁ.
perfunctus magistratu, ἀπαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς.
perfunctus periculo, κινδύνων ἐκφυγών.
perfundo, διαβρέχω, ἐμβρέχω, καταχέω, ῶ.
perfungor, ἐκτελῶ τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω, ἐκτελῶ τὰ καθήκοντα.
perfusio, βροχὴ, ῆς, ἡ, διάχυσις, εως, ἡ.
perfusus, διαβεβρεγμένος, ου, ὁ.
pergere viam, ἀκολουθεῖν τὴν ὁδόν.
pergere in instituto orationis cursu, καταπεραίνω.
pergo, πορεύομαι, στέλλω, ἔρχομαι. pro persevero, διατελέω, ῶ, ἐμμένω.
pergratus, πάνυ ἄχαρις.
perhibeo, dico, κατάφημι, καταχρηματίζομαι, pro dare, δίδωμι.
perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
perhonorifice, πολυτίμως.
perhonorificus, πολύτιμος, ου, ὁ.
perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
periclitari vita, τρέχειν περὶ ψυχῆς.
periclitatio, κινδύνευμα, ατος, τό.
periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
periclitor, periculum facio, ἐξελέγχω, ἀποπειράζω, πειράομαι, ῶμαι, πειράζω.
in pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
periculose, ἐπικινδύνως.
periculosus, ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἐπισφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, κινδυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
periculum, κίνδυνος, ου, ὁ, κινδύνευμα, ατος, τό.
salus, libertasque mea in periculo est, ὑπὲρ σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας κίνδυνός με καταλαμβάνει.
periculum, specimen, πεῖρα, ας, ἡ.
periculum suscipio, κίνδυνον κινδυνεύω.
periculum facio, specimen do, πεῖραν ποιῶ, ἀποκινδυνεύω, ἀποπειράω, ῶ, πεῖραν δίδωμι ἐμαυτοῦ, mei ipsius.
periculum subire, ἐμβαίνειν εἰς τὸν κίνδυνον.
periculum dare, κίνδυνον, ὑπολαμβάνειν, aut πειρᾶσθαι.
periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra periculum esse, ἔξω, vel πόρρω τοῦ κινδύνου εἶναι.
perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
perimo, ἀναιρέω, ῶ, κτανάω, ῶ.
perinde, ὁμοίως, ὥσπερ τι.
perinde ac si, ὥσπερ, ὁμοίως.
periodus, περίοδος, ου, ἡ.
peripateticus, περιπατητικὸς, οῦ, ὁ.
periphrasis, περίφρασις, εως, ἡ.
periscelis, περισκελὶς, ίδος, ἡ.
perite, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.

peritia, ἐμπειρία, ας, ἡ, πεῖρα, ας, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ.
peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
peritus, ἔμπειρος, ου, ὁ, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἐπιστημονικός, οῦ, ὁ, δαήμων, ονος, ὁ, εἰδώς, ότος, ὁ.
peritus sum, ἐπίσταμαι, cum accusativo, ἐμπειρέω, cum genitivo.
perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
perjurium, ἐπιορκία, ας, ἡ.
perjuro, ἐπιορκέω, ῶ.
perjurus, ἐπίορκος, ου, ὁ, ἐπιορκητικός, οῦ, ὁ.
perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκω διεξέρχομαι.
perlevis, ὑπερέλαφρος, ου, ὁ.
perlino, ἐναλείφω, καταλείφω, διαχρίω.
perluceo, διαλάμπω.
perlucidus, διαφανής, έος, ὁ ϗ ἡ.
perlustro, κατασκέπτομαι, ἐξετάζω.
permadeo, διαβρέχομαι.
permagnus, ὑπερμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, γιγαντικός, οῦ, ὁ.
permaneo, μένω παρά τινι. pro perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
permano, as, καταρρέω, ῶ, διαρρέω, ῶ,
permansio, διαμονή, ῆς, ἡ.
permeabilis, διικνικός, οῦ, ὁ, διοδεύσιμος, ου, ὁ, πορεύσιμος, ου, ὁ, πορευτός, οῦ, ὁ.
permeatio, διάδυσις, εως, ἡ.
permeo, as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
permissio, συγχώρησις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ.
permissus, licitus, θεμιτός, οῦ, ὁ.
permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
permistio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permittere rem arbitrio amicorum, ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις.
permittere se alicui, παραπέμπειν ἑαυτόν τινι.
permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
permixtio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permixtus, σύμμικτος, ου, ὁ.
permodestus, εὔμετρος, ου, ὁ.
permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
permotio, παρόρμησις, εως, ἡ.
permoveo, διακινέω, ῶ.
permoveor modice aliqua re, μετριοπαθῶ τινι.
permulceo, καταψάω, ῶ, κατακηλέω, ῶ.
permultum, πάμπολυ.
permultus, παμπληθής, έος, ὁ, καὶ ἡ, πάμπολλυς, πόλλη, ὁ παμπόλλης, ης, ἡ, πάμπολυ, πόλλυ, τό.
permutare argentum auro, ἀλλάττειν χρυσοῦ ἄργυρον.
permutatio, διαλλαγή, ῆς, ἡ, διάλλαγμα, ατος, τό.
permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam, ἀμείβομαι.
perna, πέρνα, ης, ἡ, πετασών, ῶνος, ὁ.
pernavigo, διαπλέω, ῶ.
pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
pernego, ἐξαρνέομαι, οῦμαι.
perniciem affero. λυμαίνομαι, cum dativo. καταλυμαίνομαι, προσλυμαίνομαι, ὀλεθρεύω, & ὀλοθρεύω, cum accusativo.
in perniciem, ἐπὶ κακῷ, ἐπὶ βλάβῃ.
pernicies, ὄλεθρος, ου, ὁ, βλάβη, ης, ἡ, ἐξώλεια, ας, ἡ.
perniciosus, ὀλέθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, βλαβερός, οῦ, ὁ, πανώλεθρος, ου, ὁ.
pernicissime, ἀγχιστρίως.
pernicitas, ὠκύτης, ητος, ἡ, ταχύτης, ητος, ἡ.
perniciter, ταχέως.
pernio, μίλαξ, ακος, ἡ, χίμεθλον, ου, τό, seu χίμετλον, ου, τό.
pernionibus laborare, χιμετλιᾶν, seu χιμετλιᾶν.
pernix, ὠκύς, έος, ὁ, ταχύς, έος, ὁ, ὠκύπτερος, ου, ὁ.
pernoctatio, παννυχίς, ίδος, ἡ.
pernocto, ἀποσκηνόω, διαγρυπνέω, ῶ.
pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
pernox, παννύχιος, ου, ὁ, πάννυχος, ου, ὁ.
pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
peropportune, πάνυ εὐκαίρως.
peropportune venis, ὡς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
peropus est, πάνυ χρεία ἐστί.
peroratio, ἐπίλογος, ου, ὁ, ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ.
peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
perosus, διαμισῶν, οῦντος, ὁ, ὑπερστυγῶν, οῦντος, ὁ.
perparum, πάνυ σμικρόν.
perpaucus, ὀλίγιστος, ου, ὁ.
perpello, ἐξαναγκάζω.
perpendicularis linea, κάθετος, ου, ὁ.
ad perpendiculum, κατὰ κάθετον.

perpendiculum, κάθετος, ου, ὁ, διάμετρος, ου, ἡ.
perpendo, ἐξετάζω τι, σταθμάομαι, ῶμαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτόν, mecum: σκοπῶ τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι, οῦμαι.
perpendo rem bene, ὀρθῶς βουλεύομαι.
perpensio, ἐπίσκεψις, εως, ἡ.
perperam, κακῶς, πονηρῶς, παρὰ in compositione.
perpessio, ὑπομονή, ῆς, ἡ, πάθος, εος, τό.
perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
perpetrator, πράκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, πράκτωρ φόνου, perpetrator homicidii.
perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
perpetuitas, ἀιδιότης, ητος, ἡ, διηνεκές, έος, τό.
perpetuo, ἀεί, ἀεθὰ Hesychio Poet. διὰ παντός, & διαπαντός, διηνεκῶς, & Poetice διηνεκέως, ἀδιαλείπτως, διαμπερές, Poetice.
perpetuum, αἰεί, εἰς αἰῶνα.
perpetuus, διηνεκής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀΐδιος, ου, ὁ.
perplexe, πολυπλέκως.
perplexitas, ἀπόρημα, ατος, τό, πλοκή, ῆς, ἡ.
perplexus, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἐπίπλοκος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ.
perplexus hæreo in aliqua re, ἀμηχανῶ τι.
perpolio, διαξέω, ῶ.
perpolitus, κατάσχετος, ου, ὁ.
perpoto, διαπίνω.
perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
perquam, ὡς σφόδρα.
perquiro, διαζητέω, ῶ, διερευνάω, ῶ.
perraro, πάνυ σπανίως.
perrepo, καθέρπω.
perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διαπαίω, ῶ, διαρρήγνυμι.
perscindo, διαρρήγνυμι.
perscribo, ἀναγράφω, καταγράφω, ἀπογράφω.
perscriptio, διαγραφή, ῆς, ἡ, ἀναγραφή, ῆς, ἡ.
perscriptor, scriba, ἀναγραφεύς, έως, ὁ.
perscriptus, ἀνάγραπτος, ου, ὁ, κατάγραπτος, ου, ὁ.
perscrutatio, ἐξερεύνησις, εως, ἡ, ἔρευνα, ης, ἡ.
perscrutator, διερευνητής, οῦ, ὁ, ἐξερευνητής, οῦ, ὁ, ἀνιχνευτής, οῦ, ὁ.
perscrutor, ἀκριβόω, ῶ, διερευνάω, ῶ.
perseco, διατέμνω.
persecutio, δίωξις, εως, ἡ, διωγμός, οῦ, ὁ.
persecutor, διώκτης, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ.
persentio, & persentisco, διαισθάνομαι.
persequi judicio, ἐλαύνειν.
persequi oratione, ἐπεξέρχεσθαι, διεξέρχεσθαι τῷ λόγῳ.
persequor, ulciscor, μεταπορεύομαι. τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορεύεσθαι, persequi mortem patris.
persequor, παρακολουθέω τινί. διώκω τινά. διαμένω ἔν τινι. μετέρχομαι.
perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
perseverantia, ἐπιμονή, ῆς, ἡ, καρτερία, ας, ἡ.
persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliqua re, προσκαρτερέω, ῶ.
persimilis, παραπλήσιος, ου, ὁ, πάνυ ὅμοιος.
persisto, διηνεκῶς ἐφίσταμαι.
persolvo, ἐκτίνω χρήματα, pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
persolutio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ, ἀπόδοσις χρέους, persolutio debiti.
persona, πρόσωπον, ου, τό, ὑπόστασις, εως, ἡ, ἰδιότης, ητος, ἡ.
persona, larva, προσωπεῖον, ου, τό, seu προσώπιον, ου, τό, προσωπίς, ίδος, ἡ, δείκελον, ου, τό, vel δείκηλον, ου, τό, περίθετος κεφαλή.
personalis, προσωπικός, οῦ, ὁ.
personarum acceptio, προσωποληψία, ας, ἡ.
personarum acceptor, προσωπολήπτης, ου, ὁ.
personarum rationem habere, προσωποληπτεῖν.
citra personarum respectum, ἀπροσωπολήπτως.
personam imponere, πρόσωπον ὑποθεῖναι. Polybius.
personam alicujus agere (de histrionibus) ὑποκρίνεσθαί τινα. εἰσέρχεσθαι τὸν Δία, personam agere Jovis.
personatus, ὁ ἐν προσωπείῳ.
non personatus, αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ, ἀπρόσωπος, ου, ὁ,
persono, ἐξηχοῦμαι.
perspectio, δίοψις, εως, ἡ, διάσκεψις, εως, ἡ.
perspectu difficilis, δυσκατανόητος, ου, ὁ, δυσνόητος, ου, ὁ.
perspectu facilis, εὐόρατος, ου, ὁ, εὐκατανόητος, ου, ὁ, εὐσύνετος, ου, ὁ, εὐδίοπτος, ου, ὁ.
perspectum habere alicujus animum, διάνοιάν τινος διεγνωκέναι.
perspectus, δεδοκιμασμένος, ου, ὁ.
perspicacia, σύνεσις, εως, ἡ, εὐσυνεσία, ας, ἡ.
perspicacitas, πολυδερκία, ας, ἡ, ὀξυδερκία, ας, ἡ.
perspicax, ὀξυδερκής, έος, ὁ, ϗ ἡ, κατανοητικός, οῦ, ὁ.

perspicio, συνοράω, ῶ, διοράω, ῶ, διαβλέπω, διασκοπέω, ῶ, καθορῶ.
perspicio, cognosco, perpendo, ἀναθρέω, ῶ, καταθρέω, ῶ, διακρίνω, ἀναθεωρέω, ῶ, διοράω, ῶ, καθοράω, ῶ, διασκέπτομαι.
perspicue, φανερῶς, σαφῶς.
perspicuitas, ἐνάργεια, ας, ἡ, εὔδηλον, ου, τό.
perspicuus, φανερός, οῦ, ὁ, δῆλος, ου, ὁ, καταφανής, έος, ὁ καὶ ἡ.
perspiratio, διαπνοή, ῆς, ἡ.
perspiro, διαπνέω, ῶ, & διαπνέομαι, οῦμαι, διάημι, διαψαίρω.
perstare in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
perstrepo, ἐπικτυπέω, ῶ, περικτυπέω, ῶ.
perstringo, valde stringo, διασφίγγω, συνείργω.
perstringo, attingo, breviter perstringo, θίγω, ἀκροθιγῶς διεξέρχομαι, ἀκροθιγγάνω.
perstringo, leviter saucio, καταμύσσω, ἐπιγράφω, χράω, Homerus.
perstringo, incesso, taxo, καθάπτομαι, θίγω.
perstringo visum, δυσωπέω, ῶ.
persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινά, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω, ῶ.
persuaderi cui facile potest, εὐμετάπειστος, ου, ὁ, εὐπαράπειστος, ου, ὁ, εὔπειστος, ου, ὁ.
persuaderi cui difficulter potest, δύσπειστος, ου, ὁ, δυσμετάπειστος, ου, ὁ.
persuadeor, πείθομαι, ἀναπείθομαι, ἐπιπείθομαι, συμπείθομαι, ἀναγινώσκομαι.
persuasibiliter dicere, πιθανῶς λέγειν.
persuasio, πεῖσις, εως, ἡ, πειθώ, όος, ἡ, πίστις, εως, ἡ.
persuasor, πειστήριος, ου, ὁ, πειστικός, οῦ, ὁ.
persuasorius, πειστικός, οῦ, ὁ.
persuasum habeo, πέπεισμαι.
persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
persulto, σκιρτάω, ῶ.
pertædet, ἀδημονεῖται.
pertæsus, ἐξαπορούμενος, ου, ὁ.
pertendo, διατείνω.
pertento, διαπειράομαι, ῶμαι.
pertenuis, ὑπέρλεπτος, ου, ὁ.
perterebro, διατρυπάω, ῶ.
perterrefacio, φοβέω τινά, ἐκπλήσσω.
perterrefactio, ἔκπληξις, εως, ἡ.
perterresco, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
perterritus, καταπλαγείς, έντος, ὁ.
pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
pertica, χάραξ, ακος, ἡ, πάτταλος, ου, ὁ.
pertimeo, ἐκφοβέομαι.
pertimesco, καταδείδω, περιδείδω, περιφοβέομαι, οῦμαι.
pertinacia, αὐθάδεια, ας, ἡ, ἄπειστον, ου, τό.
pertinaciter, ἐπιμόνως.
pertinaciter resisto, αὐθαδίζομαι.
non pertinaciter, ἀφιλονείκως.
pertinax, αὐθάδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, δύσπειστος, ου, ὁ.
non pertinax, ἀφιλόνεικος, ου, ὁ.
pertineo, pertingo, διατείνω, pro attinere, προσήκει μοι τοῦτο, & τούτων, id est hoc, vel hæc ad me pertinent.
pertingo, διικνέομαι, οῦμαι, ἀνήκω.
pertractatio, διαχείρισις, εως, ἡ.
pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
pertransco, διαβαίνω, διικνέομαι, οῦμαι.
pertranseundo, percurrendo, adv. διεξοδικῶς.
pertristis, πολυώδυνος, ου, ὁ, πάνυ λυπηρός.
pertritus, περιτριβής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω, ῶ.
perturbatæ res, τεταραγμένα πράγματα.
perturbate, τεταραγμένως.
perturbatio, ταραχή, ῆς, ἡ, πάθος, εος, τό, σύγχυσις, εως, ἡ.
perturbatione carens, ἀπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀτάραχος, ου, ὁ.
sine perturbatione, ἀταράχως.
perturbator, θορυβῶν, οῦντος, ὁ, ταρακτής, οῦ, ὁ.
perturbatorius, ταρακτικός, οῦ, ὁ.
perturbatus, ταρακτός, οῦ, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ, πληγείς, έντος, ὁ.
perturbatus rerum status, ἀκοσμία, ας, ἡ.
perturbo, ταράττω, θορυβέω, ῶ, συγχέω, ῶ.
pertusio, διάτρησις, εως, ἡ.
pertusus, διάτρητος, ου, ὁ, εὔτρητος, ου, ὁ, & Poetice τέτρητος, ου, ὁ, σύντρητος, ου, ὁ.
pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω, ῶ.
pervagatus, περιηγητικός, οῦ, ὁ, & περιηγητικὴ δόξα, pervagata, seu pervulgata opinio.
pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω, ῶ.
pervasto, περιπορθέω, ῶ.
perveho, διακομίζω, κατάγω.
pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι, οῦμαι.
pervenio incolumis, ἀποσώζομαι, εἰς Ἑλλάδα, in Græciam.

perverse, διεστραμμένως, κακοήθως.
perversio, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, παράπτωμα, ατος, τὸ, in Hippiatria.
perversitas, διαστροφὴ, ῆς, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
perversus, διάστροφος, ου, ὁ, πονηρὸς, οῦ, ὁ.
perverto, διαστρέφω, παραχαράττω, παραβαίνω, ὠμαι, παρατρέπω, παρακόπτω, παρανομέω, ῶ.
pervestigatio, ἀνίχνευμα, ατος, τὸ, ἀνίχνευσις, εως, ἡ.
pervestigator, ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ.
pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω, ῶ.
pervicacia, αὐθάδεια, ας, ἡ.
pervicaciter, ἐνστατικῶς.
pervicax, αὐθάδης, εος, ὁ κ) ἡ.
pervigil, παννύχιος, ου, ὁ, ἀγρυπνητικὸς, οῦ, ὁ.
pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
pervigilium celebro, παννυχίζω.
pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
pervius, διαβατὸς, οῦ, ὁ, πορεύσιμος, ου, ὁ, ἐμβατὸς, οῦ, ὁ, εὔπορος, ου, ὁ, περάσιμος, ου, ὁ.
perunctus, χριστὸς, οῦ, ὁ, ἔγχριστος, ου, ὁ, κατάχριστος, ου, ὁ.
perungo, χρίω, ἐπιχρίω, καταλείφω.
pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
pervolvo, διακυλινδέω, ῶ.
perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
peruro, διακαίω.
perustio, σύγκαυσις, εως, ἡ, κατάκαυσις, εως, ἡ.
perustus, περικαὴς, έος, ὁ κ) ἡ.
perustus Sole, ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡλιοκαής, έος, ὁ κ) ἡ, διηλιωθεὶς, έντος, ὁ.
perutilis, πάγχρηστος, ου, ὁ, μεγαλωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
pervulgatio, ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ,
pervulgatus, ἀνάπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, περίπυστος, ου, ὁ κ) ἡ.
pervulgo, διαπυστόω, ἐπισημαίζω.
pes, πους, ποδὸς, ὁ, βάσις, εως, ἡ, κῶλον, ου, τὸ, σφυρὸν, οῦ, τὸ, τέρμα, ατος, τὸ, τέρμις, ιος, ὁ, ἴχνος, εος, τὸ.
pes lecti, κλινόπους, οδος, ὁ,
pessime, χείριστα.
pessimus, πονηρότατος, ου, ὁ, χείριστος, ου, ὁ.
pessulum obdo, μοχλόω, ῶ, & μοχλεύω.
pessulus, μοχλίον, ου, τὸ, μοχλὸς, οῦ, ὁ.
pessum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι, pro in fundum ire, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
pessundo, καταπατέω, ῶ.
peste laboro, λοιμώττω.
pestifer, ἀνταπολλύμενος, ους, ὁ καὶ ἡ.
pestilens, λοιμώδης, εος, ὁ κ) ἡ.
pestilentia, λοιμὸς, οῦ, ὁ.
pestis, λοιμὸς, οῦ, ὁ.
pestis, idest pestilens, & exitialis homo, ἀλιτήριος, ου, ὁ, λοιμὸς, οῦ, ὁ. sic Aristides, λοιμοὶ, καὶ φθόροι πόλεως, homines exitiales, & corruptores civitatis, quos Aristophanes vocat φθόρους ἀνθρώπους, perniciosos homines.
petaso, πέρνα, ας, ἡ, πέτασος, ου, ὁ.
petasus, θολία, ας, ἡ, πέτασος, ου, ὁ.
petax, αἰτητικὸς, οῦ, ὁ.
petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
petigo, λειχὴν, ῆνος, ὁ.
petiolus, μίσχος, ου, ὁ.
petitio, αἴτημα, ατος, τὸ, αἴτησις, εως, ἡ.
petitor, αἰτητὴς, οῦ, ὁ.
peto, oro, αἰτέω, ῶ, vel αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiscor, χωρέω, εἰς Κόρινθον, Corinthum.
peto hoc abs te, αἰτῶ τοῦτο παρὰ σοῦ.
petra, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ου, ὁ, λᾶας, αος, τὸ. est m. g. λᾶας, ου, ὁ, Cyrillus.
petrosus, πετρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πετρήεις, εσσα, εν, πετραῖος, ου, ὁ, πετρήεις, εντος, ὁ.
petulans, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, προπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
petulanter, ὑβριστικῶς, ἀσχημόνως.
petulanter me gero, ἀκολασταίνω, ἀκολαστέω, ῶ, ἀτακτέω, ῶ.
petulantia oris, ἀθυροστομία, ας, ἡ.
petulantia juvenili audeo, νεανιεύομαι.
petulantia linguæ utor, ἀθυροστομέω, ῶ.
petulantia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ.
petulcus, κορυπτίλος, ου, ὁ, & κορυπτίλης, ου, ὁ, & κορυπτίλος, ου, ὁ, κυρίπτολος, ου, ὁ.
pexus, διεκτενισμένος, ου, ὁ, κτενωτὸς, οῦ, ὁ, πεκτὸς, οῦ, ὁ.

P H.

Phalangarius, vectiarius, μοχλευτὴς, οῦ, ὁ.
phalanx, φάλαγξ, αγγος, ἡ.
phaleræ, φάλαρα, ων, τὰ.
phaleras aureas habens, χρυσεοφάλαρος, ου, ὁ.
phanaticus, ἔνθεος, ου, ὁ, ἐνθουσιῶν, ῶντος, ὁ.
phantasia, φαντασία, ας, ἡ.
phantasma, φάντασμα, ατος, τὸ.
phanum, seu fanum, templum, ναὸς, οῦ, ὁ.
pharetra, φαρέτρα, ας, ἡ, βελοθήκη, ης, ἡ.
pharmacopola, φαρμακοπώλης, ου, ὁ.
pharmacum, φάρμακον, ου, τὸ.
phasianus, φασιανὸς, οῦ, ὁ.
pheretrum, φέρετρον, ου, τὸ, & φέρτρον, ου, τὸ.
phiala, φιάλη, ης, ἡ.
philomela, φιλομήλη, ης, ἡ.
philosophia, φιλοσοφία, ας, ἡ.
philosophice, φιλοσόφως.
philosophicus, φιλοσοφικὸς, οῦ, ὁ.
philosophor, φιλοσοφέω, ῶ.
philosophus, φιλόσοφος, ου, ὁ.
philtrum, φίλτρον, ου, τὸ.
phlebotomia, φλεβοτομία, ας, ἡ.
phlebotomum, φλεβότομον, ου, τὸ, μαχαιρὶς, ίδος, ἡ.
phoca, φώκη, ης, ἡ.
phœbas, vaticinatrix, φοιβὰς, άδος, ἡ.
phœbeus, φοίβειος, ου, ὁ, & φοιβήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ.
phœniceus, punicus, φοινίκεος, ου, & contracte φοινικοῦς, φοινικόεις, εντος, ὁ.
phœnix, φοῖνιξ, ικος, ὁ.
phrasis, φράσις, εως, ἡ.
phrasis concinna, & elegans, φράσις, εως, ἡ, aut λέξις μεμετρημένη.
phrenesi laboro, φρενιτιάω, ῶ, & φρενιτίζω.
phrenesis, φρένησις, εως, ἡ.
phreneticus, φρενιτικὸς, οῦ, ὁ.
phthisis, φθίσις, εως, ἡ.
phthisi correptus, φθισιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
physicus, φυσικὸς, οῦ, ὁ.
physiognomon, vel physiognomus, φυσιογνώμων, ονος, ὁ.
physiognomia, φυσιογνωμία, ας, ἡ.

P I.

Piacularis, καθαρτήριος, ου, ὁ.
piaculo obnoxius, προσεχόμενος τῷ ἄγει.
piaculum, expiatio, καθάρσιον, ου, τὸ, κάθαρσις, εως, ἡ, καθαρμὸς, οῦ, ὁ, κάθαρμα, ατος, τὸ, ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, ἀφοσίωσις, εως, ἡ, ἀποτροπίασμα, ατος, τό.
piaculum, scelus, ἄγος, εος, τὸ, μίασμα, ατος, τὸ, ἀσέβημα, ου, τὸ.
piaculum committere, ἐργάζεσθαι, aut πράττειν, ἀσέβημα.
piamen, & piatio, ἀφοσίωσις, εως, ἡ. V. piaculum, expiatio,
pica, κίττα, ης, ἡ.
picatum vinum, κωνίας οἶνος, πισσίτης οἶνος.
picea, æ, πίτυς, υος, ἡ.
piceus, πισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pico, πισσόω, ῶ.
picus, δρυοκολάπτης, ου, ὁ.
pie, θεοσεβῶς.
pietas, εὐσέβεια, ας, ἡ, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεὸν, θεοσέβεια, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς. τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
pictor, γραφεὺς, έως, ὁ, ζωγράφος, ου, ὁ.
pictoria ars, ζωγραφικὴ, sc. τέχνη.
pictorius, ζωγραφικὸς, οῦ, ὁ.
pictura, γραφὴ, ῆς, ἡ, ζωγραφία, ας, ἡ.
pictus, ζωγραφούμενος, ου, ὁ, κατάγραπτος, ου, ὁ, ποικιλόγραμμος, ου, ὁ.
pictus acu, ποικιλτὸς, οῦ, ὁ, Homerus.
piger, ὀκνηρὸς, οῦ, ὁ, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ὀκνώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀργὸς, οῦ, ὁ, νωθρὸς, οῦ, ὁ, δύσεργος, ου, ὁ.
piger sum, νωθρεύω, ὀκνέω, ῶ, & Poetice ὀκνείω.
piget, κατοκνέω, ῶ, μεταμέλει μοι.
piget me facere, κατοκνῶ ποιεῖν, οὐ κατοκνήσω εἰπεῖν τἀληθῆ, non me pigebit vera dicere, Demosthenes.
pigmentarius, μυροπώλης, ου, ὁ.
pigmentum, φῦκος, εος, τὸ, ἄλειμμα, ατος, τὸ, χρίσμα, ατος, τὸ, ἐντρίμμα, ατος, τὸ.
pigmenta oratoria, λήκυθοι, οἱ.
pignoratio, ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ.
pignori do, ὑποτίθημί τι τινι.
pignoro, ἐγχυράζω.
pignus, ἐνέχυρον, ου, τὸ, ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, παραθήκη, ης, ἡ, ὁμηρεία, ας, ἡ.
pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
pigre, ὀκνηρῶς, δυσέργως.
pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω, ῶ.
pigritia, ὄκνος, ας, ἡ, ὄκνησις, εως, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ.
pila, mortarium, λίγδος, ου, ὁ, ἴγδη, ης, ἡ, θυεία, ας, ἡ, sive θυΐα, ας, ἡ.
pila, æ, pro sphærula, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαιρίον, ου, τὸ.
pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
pilam repello, ἀποσφαιρίζω.
pilæ ludus, σφαίρισις, εως, ἡ.
pilæ lusor, σφαιριστὴς, οῦ, ὁ.
pilaris, a pilus, τριχίτης, ου, ὁ, & fœmin. τριχῖτις, ιδος, ἡ.
pileum gestare, πίλιον φορεῖν.
pileus, πίλιον, ου, τὸ, πῖλος, ου, ὁ, vel πίλης, ου, ὁ.
pilis horreo, φρίσσω.
pilorum defluvio laboro, τριχοῤῥοέω, ῶ, & τριχοῤῥυέω, ῶ.
pilos crispos habens, οὐλόθριξ, ικος, ὁ, flavos, ξανθόθριξ, ικος, ὁ, raros, ψεδνὸς, οῦ, ὁ.
pilositas, δασύτης, ητος, ἡ.
pilosus, τριχώδης, εος, ὁ κ) ἡ, περιπλόκαμος, ου, ὁ.
pilula, καταπότιον, ου, τὸ.
pilum, ὕσσος, ου, ὁ, πίλος, ου, ὁ, vel πίλος, ου, ὁ,
pilus, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
pincerna, οἰνοχόος, ου, ὁ.
pincerna sum, οἰνοχοέω, ῶ.
pingendi elegantia, καλλιγραφία, ας, ἡ.
pingendi peritus, γραφικὸς, οῦ, ὁ εὐγραφὴς, έος, ὁ κ) ἡ.
pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
pingo, is, γράφω, ζωγραφέω, ῶ.
pingue, στέαρ, ατος, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ.
pinguedine distendo, δημαίνω.
pinguedo, λιπαρία, ας, ἡ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, στέαρ, ατος, τὸ.
pinguefacio, λιπαρὸν, aut πίονα ποιῶ.
pinguefio, παχύνομαι.
pinguefio supra modum, ὑπερπαχύνομαι.
pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
pingui Minerva, παχυτέρᾳ μούσῃ.
pinguis, παχὺς, έος, ὁ, λιπαρὸς, οῦ, ὁ, πίων, ονος, ὁ.
pinguis sum, λιπάω, ῶ.
pinguior, πιότερος, ου, ὁ, pinguissimus, πιότατος, ου, ὁ.
pinguiter, λιπαρῶς.
pinguiusculus, ὑπολίπαρος, ου, ὁ.
pinna murorum, ἔπαλξις, εως, ἡ, θριγκὸς, οῦ, ὁ.
pinna, πτέρυξ, υγος, ἡ, πτερύγιον, ου, τὸ.
pinnaculum templi, πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.
pinnatus, πτερωτὸς, οῦ, ὁ.
pinnis carens, ἄπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ.
pinnula, πτερύγιον, ου, τὸ.
pinsito, ἀναμάττω.
pinso, is, μάττω, λεαίνω.
pinus, πίτυς, υος, ἡ, πεύκη, ης, ἡ.
pio, as, ὁσιόω, ῶ.
piper, πέπερι, εος, & εως, τό.
pipio, proprium est pullorum, πιππίζω.
pirata, πειρατὴς, οῦ, ὁ.
pirata sum, πειρατεύω.
piratica manus, τὸ πειρατικόν.
piraticus, πειρατικὸς, οῦ, ὁ.
piratis infestus locus, πειρατήριον, ου, τό. significat etiam sedem piratarum.
piscarius, ἁλιευτικὸς, οῦ, ὁ.
piscatio, ἁλίευμα, ατος, τὸ, ἁλιεία, ας, ἡ, σαγήνευσις, εως, ἡ,
piscator, ἁλιεὺς, έως, ὁ, αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, γριπεὺς, έως, ὁ, γρίπων, ωνος, ὁ, λινοπλόκος, ου, ὁ.
piscatoria ars, ἁλιευτικὴ, (subaudi τέχνη) ἀμφιβληστρευτική. Et in Epigr. γριπηΐς τέχνη.
piscatorius, ἁλιευτικὸς, οῦ, ὁ.
piscatura, ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ.
pisciculus, ἰχθύδιον, ου, τό.
piscina, ἰχθυοτροφεῖον, ου, τὸ, κολυμβήθρα, ας, ἡ, ποτίστρον, ου, τὸ, σκάφος, εος, τό.
piscis, ἰχθὺς, ύος, ὁ, ἔλλοψ, οπος, ὁ.
piscium vivarium, ἰχθυοτροφεῖον, ου, τό.
piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω, ῶ.
piscosus, ἰχθυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἰχθυόεις, εντος, ὁ.
pistillo, tundo, κοπανίζω.
pistillum, ὕπερος, ου, ὁ.
pistor, ἀρτοκόπος, ου, ὁ, μάκτης, ου, μαγεὺς, έως, ὁ, μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, δαιτροπόνος, ου, ὁ, σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, ἀρτοποιὸς, οῦ, ὁ.
pistoriam artem exerceo, ἀρτοποιοῦμαι.
pristinum exerceo, ἀρτοκοπέω, ῶ.
pistrinum, μύλων, ος, τὸ, μύλη, ης, ἡ, ἀλφιτεῖον, ου, τό.
pistrix, ἀρτοκόπος, ου, ὁ, μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, & μυλακρὶς, ίδος, ἡ.
pistura, ἀρτοποιΐα, ας, ἡ.
pistus, tusus, ἐπτισμένος, ου, ὁ, πτισθεὶς, έντος, ὁ.
pisum, πισὸν, οῦ, τό.
pitisso, seu pitysso, ἀπογεύομαι.
pituita, κόρυζα, ης, ἡ, φλέγμα, ατος, τό.

pi-

pituita abundans, pituitosus, φλεγματικὸς, ὁ, ὁ, φλεγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pituitosus, φλεγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pius, εὐσεβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ὅσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, θεοσεβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
pius sum, εὐσεβέω, ῶ, θεοσεβέω, ῶ.
pix, icis, πίσσα, ης, ἡ.

P L.

placabilis, εὐίλατος, ου, ὁ, εὐδιάλλακτος, ου, ὁ.
ægre placabilis, δυσμείλικτος, ου, ὁ, βαρύμηνις, ιδος, ὁ ἢ ἡ.
placabilitas, εὐμένεια, ας, ἡ.
placamen, ἐξίλασμα, ατος, τό.
placatio, ἐξιλασμὸς, ῦ, ὁ, ἐξίλασις, εως, ἡ, ἱλασμὸς, ῦ, ὁ.
placatu facilis, εὐμείλικτος, ου, ὁ, difficilis, δυσμείλικτος, ου, ὁ.
placatus, εὐδιάλλακτος, ου, ὁ.
placendi studiosus, ἄρεσκος, ου, ὁ, ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
placenta, θρυμματὶς, ίδος, ἡ, εὐθρυμματὶς, ίδος, ἡ, εὔθρυπτον, ου, τό, μάζα, ης, ἡ, πλακοῦς, οῦντος, ὁ, πλακοῦς ἄρτος.
placentula, πλακούντιον, ου, τό.
placeo, ἀρέσκω τινὶ, εὐδοκιμέω, ῶ.
placeo mihi, καλλωπίζομαι, ἐγκαλλωπίζομαι, τομφάω.
placet mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν.
placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
placide, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
placiditas, ἡμερότης, ητος, ἡ, ἠπιότης, ητος, ἡ.
placidus, sedatus, πρᾶος, ου, ὁ, ἥμερος, ου, ὁ, ἥσυχος, ου, ὁ, ἠπιὸς, ίου, ὁ ἢ ἡ, γαλήνιος, ου, ὁ.
placidus, non undosus, ἀκύμων, ονος, ὁ, ἀκύμαντος, ου, ὁ.
ad placitum loquor, ἐθελολογέω, ῶ.
placitus, ἀρεστὸς, ῦ, ὁ.
placitum, decretum, ἀρεστὸν, ῦ, τὸ, ἀρεσκόμενον, ου, τό.
placo, αἰδέομαι, ἀρέσκω, & ἀρέσκομαι, ἐξαρέσκομαι, ἐξαρέσκευομαι, ἐπαρέσκομαι, καταχαρίζω, ἱλάσκομαι, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαι, ἀπομειλίσσω, πραΰνω.
plaga, æ, πληγὴ, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τὸ, ἔπαξις, εως, ἡ.
plaga, pro regione, κλίμα, ατος, τὸ, χώρα, ας, ἡ.
plagæ, arum, retia, ἄρκυες, αἱ, vel ἄρκυα, τά.
plagas, id est retia tendere, χαλιδῶ, & ἀποχαλιδῶ.
plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι.
plagiarius, ἀνδραποδιστὴς, ῦ, ὁ.
plagium, ἀνδραποδισμὸς, ῦ, ὁ.
plangor, κοπετὸς, ῦ, ὁ, τυπετὸς, ῦ, ὁ.
planctus, κοπετὸς, ῦ, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ.
plane, omnino, ἀκριβῶς, σαφῶς. pro penitus, πάντως, τέλεως.
planeta, πλανήτης, ου, ὁ.
plango, tundo, κόπτομαι. pro lamentari, θρηνέω. τὸ στέρνον πλήττω.
planities, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδίον, ου, τό.
planta, φυτὸν, ῦ, τὸ, φύτευμα, ατος, τό.
planta pedis, πτέρνα, ης, ἡ, πέλμα, ατος, τό.
plantas colo, φυτουργέω, ῶ, φυτοκομέω, ῶ, seu φυτοκομέω, ῶ.
plantas transplantare, τὰς φυτείας μεταποιεῖν, μεταφυτεύω.
plantis consitus locus, φύτευμα, ατος, τὸ, φυταλιὰ, ᾶς, ἡ.
plantatio, φύτευσις, εως, ἡ.
planto, as, φυτεύω, φυτουργέω, ῶ.
planum facio, demonstro, ἀποδείκνυμι, ἀπόδειξιν ποιοῦμαι.
planum facio, h. e. æquo, ὁμαλίζω.
planus, ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, τρανὸς, ῦ, ὁ. pro manifestus, σαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
platanetum, πλατανών, ῶνος, ὁ.
platanus, πλάτανος, ου, ὁ.
platea, πλατεῖα, ας, ἡ, ἀγυιὰ, ἀγορὰ, ὁδός.
plaudo, κροτέω, ῶ, κροταλίζω, ἀνακροτέω, ῶ. κροτήσατε, ἐπικροτήσατε, plaudite.
plaudo super aliqua re, ἐπιπλαταγέω, ῶ.
plaudo alicui, κροτῶ τινα.
plausibilis, κροτοῦ ἄξιος, ου, ὁ.
plausito, ἀνακροτέω, ῶ.
plaustrarius, plaustralis, ἁμαξεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ.
plaustrorum fabricator, ἁμαξουργὸς, ῦ, ὁ, ἁμαξοπηγὸς, ῦ, ὁ.
plaustra fabricor, ἁμαξουργέω, ῶ, & ἁμαξοπηγέω, ῶ.
plaustro vehor, ἁμαξεύομαι.
plaustro trita via, via vehicularis, ἁμαξιτὸς, ῦ, ἡ, vel ἁμαξήλατος, ῦ, ἡ, Herodot.

plaustrum, ἅμαξα, ης, ἡ, ὄχημα, ατος, τό.
plausus, κρότος, ου, ὁ, κρότημα, ατος, τό.
plausus capto, εὐδοκιμέω, & εὐδοκιμῶμαι.
plausu dignus, κροτήσεως ἄξιος.
e plebe, δημόθεν.
plebecula, δημίδιον, ου, τό.
plebejus, δημοτικὸς, ῦ, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ, idem ac vulgaris, τυχὼν, όντος, ὁ.
plebem sollicitare ad res novas, δημαγωγέω.
plebicola, δημοτικὸς, ῦ, ὁ, δημοχαρὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
plebiscitum, ψήφισμα, ατος, τό. χειροτονία, ας, ἡ.
plebs, οἱ πολλοί. τὸ πλῆθος, ους. ὄχλος, ου, ὁ.
plecto, is, κολάζω. τιμωρέω τινά.
plectrum, πλῆκτρον, ου, τό.
plejades, πλειάδες, αἱ.
plene, ἀκριβῶς, ἀναπεπταμένως, ἐντελῶς, πλήρως, seu πλέως, παντελῶς.
plenilunium, πανσέληνος, ου, τό.
plenissimus, παχύτατος, ου, τό.
plenitudo, πλήρωμα, ατος, τὸ, πλήρωσις, εως, ἡ.
plenus, μεστὸς, ῦ, cum genitivo. ἀνάπλεως, ω, ὁ, καὶ ἡ, πλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ.
plenus sum, γέμω, πλήθω, cum genitivo.
plerique, οἱ πολλοί, παμπόλλοι.
plerunque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
pleuritis, πλευρῖτις, ιδος, ἡ.
pleuriticus, πλευριτικὸς, ῦ, ὁ.
plexilis, χαλαστὸς, ῦ, ὁ.
plexus, πλεκτὸς, ῦ, ὁ, χαλαστὸς, ῦ, ὁ.
plexus, us, ἄρσις, εως, ἡ.
plica, πτὺξ, χὸς, ἡ, πτύγμα, ατος, τὸ, πτύξις, εως, ἡ.
plicatilis, πλεκτὸς, ῦ, ὁ, εὔπλεκτος, ου, ὁ.
plicatio, πλοκὴ, ῆς, ἡ, πτυχὴ, ῆς, ἡ.
plicatura, πτὺξ, υχὸς, ἡ, πτυχὴ, ῆς, ἡ, πτύξις, εως, ἡ.
plicatus, complicatus, πτυκτὸς, ῦ, ὁ.
plico, πλέκω, πτύσσω.
plorabundus, κλαυθμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
ad plorandum inducere, κινεῖν δάκρυα, εἰς δάκρυα ἄγειν.
plorare cupio, κλαυσείω, ῶ.
ploratrix, præfica, θρηνῳδὸς, ῦ, ἡ.
cum ploratu, οἰμωκτὶ, & οἰμωκτά.
ploratus, κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, κλαῦμα, ατος, τὸ, ὀλοφυρμὸς, ῦ, ὁ, ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, κώκυμα, ατος, τό.
ploro, κλαίω, κλάω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
pluma, πτίλον, ου, τὸ, χνοῦς, ῦ, ὁ.
plumbeus, μολίβδινος, ου, ὁ.
plumbum, μόλυβδος, ου, ὁ, & μόλιβος, ου, ὁ.
plumesco, πτερόομαι.
plumeus, πτίλινος, ου, ὁ.
plumipes, πτερόπους, οδος, ὁ.
plumo, πτιλόω.
pluo, βρέχω, ὀμβρέω, ῶ, ψακάζω, & ψεκάζω, ψεκαζόμενος, madefacti.
plurali numero, adv. πληθυντικῶς.
plures, οἱ πλείονες.
multo plures, παμπλείονες, οἱ.
pluribus, διὰ πλειόνων, cui opponitur διὰ βραχέων paucis.
plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
plurimum, πλεῖστον, ου, τό.
plurimus, πλεῖστος, ου, ὁ.
quamplurimus, παμπληθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὡς πλεῖστος. παμπληθὴς χρόνος, quamplurimum tempus. Demosthenes.
ut plurimum, ἐπίπαν, ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπιτοπολὺ, τὸ πολὺ, κατὰ πολὺ, πολλάκις.
pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
plus, πλέον, πλεῖον.
plus æquo audeo, insolesco, πλεονάζω.
plus, minus, πλέον, ἔλαττον.
plus satis, πλέον τοῦ μέτρου.
plus quam, πέρα, ut πέρα τῆς φύσεως, καὶ μετρίου, plusquam natura, & modus exigit.
plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
plusculus, πλειότερος, ῦ, ὁ.
Pluto, onis, Πλούτων, ωνος, ὁ, Α᾽ίδης, ου, ὁ.
pluvia, ὑετὸς, ῦ, ὁ, βροχὴ, ῆς, ἡ.
pluvia aqua, ὕδωρ, ατος, τό. Xenoph. Aristot. ὑδάτιον, ου, τό.
pluvia carens, ἀνόμβρος, ου, ὁ, ἄβροχος, ου, ὁ.
pluviæ penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
pluviosus, ὑετώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
pluvius, & pluvialis, ὄμβριος, ου, ὁ, ὑέτιος, ου, ὁ.

P O.

pocillator, οἰνοχόος, ου, ὁ.
inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
pocula ministrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Jovi.
poculentus, ποτὸς, ῦ, ὁ.
poculum, ποτήριον, ου, τὸ, ἔκπωμα, ατος, τὸ, δέπας, αος, τό.
podagra, ποδάγρα, ας, ἡ, ποδαλγία, ας, ἡ.
podagra laboro, ποδαλγέω, ῶ.
podagricus, ποδαγρῶν, ῶντος, ὁ, ποδαγρικὸς, ῦ, ὁ.
podex, icis, πρωκτὸς, ῦ, ὁ, κῶλος, ου, ὁ.
poema, ποίημα, ατος, τὸ, ῥῆμα, ατος, τὸ, ἐρμηνευτικόν, ῦ, τό.
poemation, ποιημάτιον, ου, τό.
pœna, τιμωρία, ας, ἡ, τίμημα, ατος, τὸ, ζημία, ας, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
pœna affici, δίκην τίνειν, τιμωρίαν δοῦναι, δίκην ὑπέχειν, τιμωρίαν ὀφλισκάνειν, ἀποτιννύναι δίκην, ἀποτίννυσθαι τιμωρίαν.
pœna dignus, ἀξιόποινος, ου, ὁ, ἢ ἡ.
pœnæ debitæ eximo, ἀνατιμάω, ῶ.
pœnæ inflictio, τιμώρησις, εως, ἡ.
pœnam exigere, ἀπαιτεῖν δίκην.
dare pœnas, τιμωρίαν δοῦναι, δίκην δοῦναι, ἐκτίνειν, ἐκτιλεῖν τὴν δίκην.
pœnas sumere de aliquo, δίκην λαμβάνειν παρά τινος.
pœnas infligere, ἐπιτίθημι τιμωρίαν.
pœnas repetere, ἀπαιτεῖν ποινάς.
pœnis afficere, κολάζειν καὶ ζημιοῦν.
pœnis affici, κολάζομαι, δίκην δοῦναι τῶν ἡμαρτημένων.
pœnitendus, μεταμελητικὸς, ου, ὁ.
non pœnitendus, ἀμεταμέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
pœnitentia, μετάνοια, ας, ἡ, μεταμέλεια, ας, ἡ.
pœnitentia sera, ὑστεροβουλία, ας, ἡ.
pœnitentia ducor, μεταμέλομαι.
pœnitet, μεταμέλει μοι τινὸς, μετανοέω, ῶ, μεταγινώσκω.
poesis, ποίησις, εως, ἡ.
poeta, ποιητὴς, ῦ, ὁ, ἀοιδοπόλος, ου, ὁ, ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, ὑμνοθέτης, ου, ὁ, ὑμνητὴς, ου, ὁ, ἀοιδὸς, ῦ, ὁ.
poeticus, ποιητικὸς, ῦ, ὁ.
poetria, ποιήτρια, ας, ἡ.
polenta, ἄλφιτον, ου, τό.
poli, πόλοι, οἱ.
polio, ξέω, & ξύω, λειαίνω.
polite, γλαφυρῶς.
politia, πολιτεία, ας, ἡ.
politicus, πολιτικὸς, ῦ, ὁ.
politio, στίλβωσις, εως, ἡ.
politura, ἐξεργασία, ας, ἡ.
politus, ξεστὸς, ῦ, ὁ, ξυστὸς, ῦ, ὁ, γλαφυρὸς, ῦ, ὁ.
polleo, valeo, ἰσχύω. δύναμαι μέγα, potentia valeo.
polleo auctoritate, & gratia, εὐημερέω, ῶ.
pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ, ειρος, ὁ.
polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλά, ἐγγυάομαι, ὑπισχνοῦμαι.
polliceor, me docturum, ἐπαγγέλλομαι διδάξειν.
polliceri sibi de aliquo, βλέπειν εἴς τινα, vel πρός τινα.
pollicitatio, ὑπόσχεσις, εως, ἡ, ἐπάγγελμα, ατος, τό.
pollicitationem implere, τὴν ὑπόσχεσιν ἐκτελεῖν, ἀποπληροῦν τὰς ἐπαγγελίας, πράττειν τὰ ὡμολογημένα.
pollinctor, ταφεὺς, έως, ὁ, νεκροστόλος, ῦ, ὁ.
pollis, nis, vel pollen, γῦρις, εως, ἡ, παιπάλη, ης, ἡ.
polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
polluo me cæde, μιαιφονέω, ῶ.
pollute, μιαρῶς.
pollutus, μεμιασμένος, ου, ὁ, ἀνίερος, ου, ὁ.
non pollutus, ἀμίαντος, ου, ὁ.
polus, πόλος, ου, ὁ.
polypus, πολύπους, οδος, ὁ.
poma fero, ὀπωροφορέω, ῶ.
pomarium, παράδεισος, ου, ὁ, ὀπωροφυλάκιον, ου, τό.
pomeridiano tempore, ἀπὸ δείλης.
pomeridianum tempus, δείλη, ης, ἡ.
pomeridianus, δειλινὸς, ῦ, ὁ.
pomerium, πωμήριον, ου, τό.
pomifer, ὀπωροφόρος, ου, ὁ.
pompa, πομπὴ, ῆς, ἡ.
cum pompa incedo, πομπεύω.
pompam ducere, κατάγειν πομπὴν, πομπεύειν, πομπὴν πέμπειν, πομπαγωγεῖν.
pompaticus, πομπικὸς, ῦ, ὁ. pompatice, πομπικῶς.

pomum, μῆλον, ου, τό, ὀπώρα, ας, ἡ.
pomus, gen. fœm. μηλέα, ας, ἡ.
ponderatio, ταλάντωσις, εως, ἡ.
pondere, pondo, σταθμῷ.
pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, ῶ, σταθμάομαι. ωμαι, ταλαντεύω.
ponderose, ἐμβριθῶς.
ponderosus, βαρὺς, έος, ὁ, ἐμβριθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
pondo, μνᾶ, ᾶς, ἡ, λίτρα, ας, ἡ, ὁλκὴ, ῆς, ἡ.
pondus, gravitas, onus, ἄχθος, ους, τό, ἄχθος, ου, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, βρῖθος, ους, τὸ, βάρος, ους, τὸ, βάρημα, ατος, τό.
pondus quod appenditur, ὁλκὴ, ῆς, ἡ, σταθμὸς, οῦ, ὁ.
pondus adjicio, gravius reddo, βαρυσταθμίζω.
pone, ὄπισθεν, ὄπισθε.
pone sequens, ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ, ὀπισθοβάτης, ου, ὁ.
ponere operam in re aliqua, σπουδάζειν περί τι νος.
pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ἐρείδομαι.
pons, γέφυρα, ας, ἡ. ζεῦγμα ποταμοῦ, pons fluvii.
pons navis, ἀποβάθρα, ας, ἡ, διαβάθρα, ας, ἡ, ἐπιβάθρα, ας, ἡ.
ponte jungere fluvium, γεφυροῦν, vel ζευγνύναι ποταμόν.
ponticulus, γεφυρίς, ίδος, ἡ.
pontifex, qui pontem facit, γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, γεφυροποιὸς, ου, ὁ.
pontifex, ἱεράρχης, ου, ὁ, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
pontificatus, ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ.
pontificius, ἀρχιερατικὸς, ου, ὁ.
pontigradus, θαλασσοπόρος, ου, ὁ, vel θαλασσοπόρος, ου, ὁ, ποντοπόρος, ου, ὁ.
pontivagus, ἁλιπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, καὶ ἡ, ἁλιπλάγκτος, ου, ὁ.
pontus, πόντος, ου, ὁ.
popellus, δημίδιον, ου, τὸ, δημαρίδιον, ου, τό.
popina, ὀπτανεῖον, ου, τὸ, καπηλεῖον, ου, τό.
popinalis, culinarius, ὀψαρτυτικὸς, οῦ, ὁ, ὀψοποιικὸς, οῦ, ὁ.
popies, ἰγνύα, ας, ἡ, ἰγνὺς, ύος, ἡ.
popularis, δημοτικὸς, οῦ, ὁ, δημωδικὸς, οῦ, ὁ, pro charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
popularis auræ captatio, δοξοκοπία, ας, ἡ.
popularitas, δημαγωγία, ας, ἡ, δημοκρατία, ας, ἡ.
populariter, δημοτικῶς.
populatio, πόρθησις, εως, ἡ, δῄωσις, εως, ἡ.
populator, ἀπορθητὴς, ορος, ὁ.
populeus, λεύκινος, ου, ὁ.
populi favorem aucupor, δημαγωγῶ.
populi rector, ἀρχίλαος, ου, ὁ, & ἀρχέλαος, ου, ὁ.
e populo, δημόθεν.
in populo versor, δημοτρεφέω, ῶ.
populo jucundus, δημοτερπὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
populor, aris, ari, πορθέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam, ἐκπορθέω, ῶ, λεηλατέω, ῶ.
populorum domitor, λαοδάμας, αντος, ὁ.
populum mihi concilio, δημαγωγῶ.
ad populum referre de aliqua re, χρηματίζειν περί τινος, ἀναδιδόναι, ἐς τὸν δῆμον. ἀναφέρειν πρὸς τὸ δημόσιον.
in populum distribuere, καταδημοκρατίζω.
populus, δῆμος, ου, ὁ, λαὸς, οῦ, ὁ, ὄχλος, ου, ὁ.
populus arbor, αἴγειρος, ου, ἡ.
populus alba, λεύκη, ης.
populus nigra, αἴγειρος, ου, ἡ.
porca, ὗς, ὑὸς, ἡ.
porcarius, suum pastor, συβώτης, ου, ὁ.
porcinus, χοίρειος, ου, ὁ, ὕειος, ου, ὁ.
porculus & porcellus, χοιρίδιον, ου, τό.
porcus, ci, χοῖρος, ου, ὁ.
pori in corpore humano, πόροι, οἱ.
porrectio, ἔκτασις, εως, ἡ, παράτασις, εως, ἡ.
porrectus, ἐκτατὸς, οῦ, ὁ.
porrigere supplices manus, τὰς χεῖρας, ὀρέγειν.
porrigere dexteram, τὴν δεξιὰν προτείνειν, vel ἀνατείνειν, δεξιοῦσθαι.
porrigo, extendo, protendo, προΐσχω, ἐκτείνω, παρατείνω, προτείνω, ὀρέγω, & ὀρέγομαι, ἐκτείνω.
porrigo, offero, præbeo, trado, δίδωμι, ἐνδίδωμι, ὀρέγω, & ὀρέγομαι, προσφέρω, παρέχω.
porrigine laboro, πιτυριάω.
porrigo, inis, λέπρα, ίδος, ἡ.
porro, cæterum, verum, vero, δὲ, δὴ, γάρ, sed postponitur alicui verbo, μὲν, ἤ μὲν μὲν, δὴ. τοίνυν, φέρε δὴ, age porro.
porro ago, παρελαύνω, cum accus. προάγω.
porro, procul, longe, πόρρω.
porro sane, γέ μὴν, μάλα, πόρρω.
porrum, πράσον, ου, τό.
porta, πύλη, ης, ἡ, θυρίον, ου, τό.
portæ custos, πυλωρὸς, οῦ, ὁ, πυλουρὸς, οῦ, ὁ.
portas aperire, ἀναπεταννύναι πύλας.
portatus, us, φόρησις, εως, ἡ.
portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
portentose, τερατωδῶς, τερατικῶς.
portentosus, τερατώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, τεράστιος, ου, ὁ.
portentum, τέρας, ατος, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σημεῖον, ου, τὸ, διοσημεία, ας, ἡ, seu διοσημία, ας, ἡ, φάσμα, ατος, τό.
porticus, στοὰ, ᾶς, ἡ, παραστὰς, άδος, ἡ.
portio, μέρος, ους, τὸ, μερὶς, ίδος, ἡ, συμμορία, ας, ἡ.
portisculus, κελευστὴς, οῦ, ὁ.
portitor, πορθμεὺς, έως, ὁ, τελώνης, ου, ὁ.
portiuncula, particula, μερὶς, ίδος, ἡ, μόριον, ου, τό.
porto, as, φορέω τι, φέρω, βαστάζω.
portorium, πορθμεῖον, ου, τὸ, παραγώγιον, ου, τὸ, ἐλλιμένιον, ου, τό. portorium exigere, παραγωγιάζειν, ἐλλιμενίζειν.
ortu carens, ἀλίμενος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀλιμένιστος, ου, ὁ.
in portu sum, ἐλλιμενίζω, λιμενίζω.
in portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
portum tenere, προσέχειν τῷ λιμένι.
in portum pervenire, κατάγεσθαι εἰς λιμένα.
portuosus, λιμενώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
portus, us, λιμὴν, ένος, ὁ.
porus, πόρος, ου, ὁ.
posco, αἰτέω σε δίκας, a te pœnas: ἀξιόω, ῶ.
positio, positura, κατάθεσις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ, θέσις, εως, ἡ.
positive affirmative, θετικῶς.
positus, θετὸς, οῦ, ὁ.
possessio, κτῆσις, εως, ἡ, κτῆμα, ατος, τὸ, κατοχὴ, ῆς, ἡ.
possessor, κατακτήσιος, ου, ὁ, κτήτωρ, ορος, ὁ.
possessus, ἐγκτητος, ου, ὁ.
possessiva nomina, κτητικὰ ὀνόματα.
possibilis, δυνατὸς, οῦ, ὁ, οἷος, ου, ὁ.
possideo, κτάομαι, ῶμαι, κατέχω, νέμομαι.
possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστι δύνασθαι.
non possum, ἀδυνατέω, ῶ, ἀδυνατέω, ῶ.
non possum non facere, ὀ δύναμαι, μὴ ποιεῖν.
post, ἐπὶ, μετὰ, cum accusat. pro postea, ἔπειτα, ὕστερον.
non multo post, οὐκ εἰς μακρὰν.
haud ita multo post, κατὰ βραχύ.
paulo post, μετ' ὀλίγον, μετὰ μικρόν.
postcœnium, ἐπιδόρπιον, ου, τὸ, & ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ.
postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
posteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς, ἐπεὶ, ἐπεί.
postera dies, ὑστεραία sc. ἡμέρα. postero anno, τῷ ὑστέρῳ ἔτει.
posteri orum, ἀπογενόμενοι, οἱ, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενέστεροι.
posterior, & us, ὕστερος, ου, ὁ, ὕστερον, ου, τὸ, μεταγενέστερος, ου, ὁ.
posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
posteritati commendare, παραδοῦναι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου.
in posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσαῦθις.
postes, παραστάδες, αἱ, σταθμοὶ, οἱ.
posthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθημι, ὀλιγωρέω, ῶ, ἔλαττον, aut ὕστερον νομίζω.
posthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
posthinc, ἐντεῦθεν, ἐφεξῆς.
posthumus, ὀψίγονος, ου, ὁ.
postico fallere, τῷ ὄπισθεν ἀποχωρεῖν.
posticum, ψευδόθυρον, ου, τὸ, πλαγία θύρα, ὀπισθόδομος, ου, ὁ. cui opponitur πρόδομος, ου, ὁ, anticum.
posticus, a, um, ὀπίσθιος, ου, ὁ.
postis, παραστὰς, άδος, ἡ.
postliminio redire, κατέρχεσθαι.
postliminium, ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀνακόμιστρον, ου, τό.
postponere res domesticas publicis negotiis, ὑστερίζειν τοῖς δημοσίοις τὰ οἰκεῖα πράγματα.
postponere aliquid alicui, ὕστερόν τι ποιεῖν τινος, vel ὕστερόν τι τίθεσθαι τινος.
postpono, περὶ ἐλάττονος ποιέω τι. pro omittere, παραλείπω τι.
postquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ἐπειδάν.
postremitas, ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ.
postremo, τὸ ὕστατον, τὸ τελευταῖον.
postremus, ὕστατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ.
postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
postulatio, αἴτησις, εως, ἡ.
postulator, αἰτητὴς, οῦ, ὁ.
postulatum, ἀξίωμα, ατος, τὸ, αἴτημα, ατος, τό.
postulo, αἰτέω, ῶ, δέομαι, αἰτέομαι. tum idem ac accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
potabilis, πότιμος, ου, ὁ, πότιμος, ου, ὁ.
potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
potator, φιλοπότης, ου, ὁ.
potens, ἰσχυρὸς, οῦ, ὁ, δυνατὸς, οῦ, ὁ, ἐγκρατὴς, έος, ὁ, & ἡ.
potenter, δυνατῶς, κρατερῶς, ἐγκρατῶς.
potentia, δύναμις, εως, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, κράτος, εος, τό.
potentiam magnam sibi comparare, ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἐξουσίαν.
fieri potest, ut, ἐνδέχεται, sequente infinitivo.
potest fieri, pro possibile est, οἷόν τε, δυνατόν.
potestas, δύναμις, εως, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
potestas regia, βασιλεία, ας, ἡ.
potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι, ἐξουσίαν ποιεῖσθαι, ἐξουσίαν ἐφιέναι.
in potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποποιεῖσθαι.
potio, πόσις, εως, ἡ, πόμα, ατος, τὸ, πῶμα, ατος, τό.
potior, iris, κρατέω, ῶ, cum genitivo, vel dativo, ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
potior, melior, κρείττων, ονος, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ.
potissime, potissimum, μάλιστα.
potissimus, κράτιστος, ου, ὁ, βέλτιστος, ου, ὁ.
potius, μᾶλλον, ἔτι μᾶλλον.
potius quam, ἢ, μᾶλλον ἤ.
poto, πίνω, ἐκπίνω, φιλοποτέω, ῶ.
potor, πότης, ου, ὁ.
potu parco utor, ὀλιγοποτέω, ῶ, μετριοποτέω, ῶ.
potum do, ποτίζω καὶ ποτίζειν.
potus, πόσις, εως, ἡ, ποτὸν, οῦ, τό.
potus immodicus, πολυποσία, ας, ἡ.

P R.

præ, præpositio, πρὸ, cum genit. πρὸ λύπης, præ dolore.
præ cæteris, ἔξοχα, ἔξοχον. Homerus.
præ me fero, προβάλλομαι, ἐνδείκνυμαι, & ἐνδείκνυμι, προΐσταμαι, προΐστημι, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
præ oculis, πρὸ ὀμμάτων, vel ὀφθαλμῶν.
præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
præbeo, χορηγέω, ῶ, πορίζω, παρέχω.
præbibo, προπίνω.
præbitio, παροχὴ, ῆς, ἡ, παρασχὴ, ῆς, ἡ.
præbitor, πάροχος, ου, ὁ.
præcaveo, προφυλάττομαι.
præcautio, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
præcellens, ἔξοχος, ου, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ.
præcello, προέχω, τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, forma aliis; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
præceps, præruptus, pronus, προκλινὴς, ου, ὁ, κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, ἀπόκρημνος, ου, ὁ, κατάκρημνος, ου, ὁ, ἀπότομος, ου, ὁ, κρημνήεις, εντος, ὁ, vel αἰπυήεις Poetice. πρηνὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, κατωφερὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
præceps agor, κατακρημνίζομαι.
in præceps, κατωφερῶς.
præceps, præproperus, ταχὺς, έος, ὁ.
præceps, temerarius, audax, θρασὺς, ου, ὁ, ἰταμὸς, οῦ, ὁ, προπετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, τολμηρὸς, οῦ, ὁ.
præceps in loquendo, πρόλαλος, ου, ὁ.
præcepta dare, παραινέω, ὑποτίθεμαι.
præceptor, διδάσκαλος, ου, ὁ, παιδευτὴς, οῦ, ὁ.
præceptum, παράγγελμα, ατος, τὸ, ἐπίταγμα, ατος, τὸ, ἐντολὴ, ῆς, ἡ.
præcerpo, προδρεπάνω, ῶ.
præcido, ἀποτέμνω, ἐκκόπτω.
præcinctus, περιεζωσμένος, ου, ὁ.
præcingo, περιζώννυμι.
præcino, προᾴδω.
præcipio, prævenio, προλαμβάνω. pro jubere, ἐπιτάττω, κελεύω τινί.
præcipitanter, ἐπικεφαλῆς, προπετῶς.
præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, ας, ἡ, κατακρήμνισις, εως, ἡ.
præcipitatus, τραχηλισθεὶς, έντος, ὁ, in Epigr.
præcipitem ago, κατακρημνίζω, κατακρημνόω, ῶ, ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶ.
præcipitium, ἀπόκρημνον, ου, τὸ, κρημνὸς, οῦ, ὁ.
præcipito, κατακρημνίζω. ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare se præcipitare.
præcipue, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
præcipuus, ἐξαίρετος, ου, ὁ, πρόκριτος, ου, ὁ, ἐπίλεκτος, ου, ὁ, προηγούμενος, ου, ὁ, κράτιστος, ου, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ.
præcise, συντόμως.
præcise caveo, διαστέλλομαι.
præcisio, ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ.
præcisus, ἔκτομος, ου, ὁ, ἐκκοπτὸς, οῦ, ὁ.

præclare, εὖ.
præclarum, καλόν.
præclarus, ἔκδηλος, ου, ὁ, θαυμάσιος, ου, ὁ, γνώριμος, ου, ὁ.
præcludo, διακλείω, εἴργω.
præco, κλήτωρ, ορος, ὁ, κήρυξ, υκος, ὁ, φωνητής, ου, ὁ.
præco Dei, θεοκήρυξ, υκος, ὁ. præco populi, sive publicus, δημοκήρυξ, υκος, ὁ. præco sacer, ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ.
præcognosco, προαναγινώσκω, ἀναγινώσκω, προγινώσκω, προείδω, & προειδέω, ῶ.
præcolligo, προσυλλέγω.
per præconem edico, κηρύσσω, & Attice κηρύττω. διαγορεύω.
præconis voci subjicior, (vendor sub præcone, πιπράσκομαι ὑπὸ κήρυκι. ἀποκηρύττομαι.
præconium, κήρυγμα, ατος, τό, ἀνακήρυξις, εως, ἡ. pro laude, ἔπαινος, ου, ὁ.
præcoquo, προέψω.
præ ordia, διάζωμα, τά, παρακάρδια, τά.
præcox, πρώϊμος, ου, ὁ, πρόωρος, ου, ὁ.
præcurro, προτρέχω.
præcursor, πρόδρομος, ου, ὁ.
præda, λεία, ας, ἡ, λῃστεία, ας, ἡ.
prædam agere, λείαν ἄγειν, vel ἀπελαύνειν. prædam capere, λείαν λαβεῖν.
prædabundus, λαφυραγωγῶν, ῶντος, ὁ.
prædatio, λῃστεία, ας, ἡ, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
prædationibus infesto, λῃστεύω.
prædator, λαφυραγωγός, οῦ, ὁ, λῃστής, οῦ, ὁ.
prædatorius, λῃστρικός, οῦ, ὁ.
prædestinatio, προορισμός, οῦ, ὁ.
prædicatio, κήρυξις, εως, ἡ, κατάφασις, εως, ἡ.
prædicator sui, αὐτοθαύμαστος, ου, ὁ.
prædico, as, celebro, ἀναγορεύω, cum accusativo. κατάλογέω, ῶ. κηρύττω.
prædico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
prædictio, πρόαγγελμα, ατος, τό, προρρησία, ας, ἡ.
prædiolum, χωρίδιον, ου, τό.
prædisco, προμανθάνω.
præditus dignitate, ἐγκεκοσμημένος ἀξιώματι.
præditus, ἔχων, οντος, ὁ, λαχών. οντος, ὁ.
præditus bona indole, εὐφυὴς ὤν.
prædives, ὑπερπλούσιος, ου, ὁ, παμπλούσιος, ου, ὁ, πολύολβος, ου, ὁ, βαθύπλουτος, ου, ὁ.
prædium, χωρίον, ου, τό, κτῆμα, ατος, τό, ἀγρός, οῦ, ὁ.
prædo, onis, λῃστής, οῦ, ὁ, πειρατής, οῦ, ὁ.
prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
prædor, λῃΐζω, & λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ῶ, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω, ῶ.
prædurus, ὑπόσκληρος, ου, ὁ.
præeo, προάγω, ἀφηγέομαι, οῦμαι, προηγέομαι, οῦμαι, καθηγέομαι, οῦμαι, ἐξηγέομαι, οῦμαι, προεχοδεύω, ὁδόω, ῶ, προοδεύω, προπορεύομαι. Poetice vero, οἶμος προπάροιθε.
præexcito, προεγείρω.
præexisto, προϋπάρχω.
præfari, προοιμιάζομαι, προλέγω.
præfatio, προοίμιον, ου, τό, πρόλογος, ου, ὁ.
præfectura, ἐπαρχία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
præfectus, προστάτης, ου, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ, ἡγεμών, όνος, ὁ, ἔπαρχος, ου, ὁ, κατάρχης, ου, ὁ.
præfectus sacrorum, ἀρχιθέωρος, ου, ὁ.
præfectus annonæ, σιτάρχης, ου, ὁ, vel σιτάρχης, ου, ὁ.
præfero, προφέρω, προκρίνω, προτίθημι, προτιμάω, ῶ.
præferratus, προσεσιδηρωμένος.
præferre aliquid alicui, προτιμᾶν τι ἀντί τινος, vel πρό τινος.
præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα ἐπὶ τὰ μέγιστα, προΐστημι.
præfiguro, προτυπόω, ῶ.
præfinio, προορίζω.
præfinitio, προορισμός, οῦ, ὁ.
præfoco, περιάγχω, πνίγω, ἀποπνίγω, καταπνίγω.
præfodio, προορύττω.
præfractus, ἀπηνής, ές, ὁ, καὶ ἡ, καρτερόφρων, ονος, ὁ, sive ἀκαταπειθής, έος, ὁ, αὐθάδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
præfringo, προθραύω.
præfulgeo, προλάμπω.
prægnans, ἔγκυος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἐγκύμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
prægnans sum, κύω, κυοφορέω, ῶ.
prægrandis, ὑπέρμεγας, ὁ, παμμεγέθης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀμφιλαφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβαρύνω.
prægredior, προέρχομαι.
prægressio, προπορεύσις, εως, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.
prægustator, προγευστής, οῦ, ὁ.
prægusto, προγεύομαι.
prehendo, λαμβάνω, & λαμβάνομαι.
præitio, ἡγεμονία, ας, ἡ, ἡγεσία, ας, ἡ, ὁδήγησις, εως, ἡ.
præjudicialis causa, προκαταγνωστικός, οῦ, ὁ.
præjudicium, προκατάγνωσις, εως, ἡ, πρόκριμα, ατος, τό.
præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
prælatio, προκρίμα, ατος, τό, πρόκρισις, εως, ἡ.
prælatus, προκριθείς, έντος, ὁ.
prælectio, ἐξήγησις, εως, ἡ, προαναγνώσις, εως, ἡ.
prælector, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, προαναγνώστης, ου, ὁ.
prælego, προαναγινώσκω.
prælior, μάχομαι.
prælium, μάχη, ης, ἡ, πόλεμος, ου, ὁ, συμβολή, ῆς, ἡ.
in prælium exire, εἰς μάχην ἰέναι, Thucydides.
prælium instaurare, ἀναμαχέσασθαι.
prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
prælium navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
prælium committere, μάχεσθαι πρός τινα, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoria dignum.
prælongus, προμήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
præluceo, προφαίνω. pro facem præferre, δᾳδουχεῖν.
præludium, προοίμιον, ου, τό.
præludium cantus, πρᾴσμα, ατος, τό. certaminis, προαγών, ῶνος, ὁ.
præludo, προπαίζω προανακρούομαι, προοιμιάζω.
prærmando, as, παραμασσάομαι, ῶμαι.
præmature, πρωΐζα, Poetice.
præmaturus, πρώϊμος, ου, ὁ.
præmeditatio, προμελέτησις, εως, ἡ.
sine præmeditatione, ἀπαρασκεύως.
præmeditor, προμελετάω, ῶ.
præmissio, προπομπή, ῆς, ἡ.
præmitto, προπέμπω, προΐημι.
præmia proponere, ἆθλα τιθέναι.
præmium, ἆθλον, ου, τό, γέρας, αος, τό.
præmium accipere, χάριν φέρεσθαι.
præmium reportare, ἀναδέω, Euripides.
præmolior, προσυμβάλλω, προκατασκευάζω, ῶ.
præmoneo, προπαραγγέλλω.
præmonstro, ὑποδεικνύω.
præmortuus, προτεθνηκώς, ότος, ὁ.
præmunio, προκατοχυρίζω.
prænomen, προωνυμία, ας, ἡ.
prænunciatio, προάγγελμα, ατος, τό, προάγγελσις, εως, ἡ, προαγγελία, ας, ἡ.
prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
prænuntius, πρόαγγελος, ου, ὁ.
præoccupatio, πρόληψις, εως, ἡ, προκατάληψις, εως, ἡ.
præoccupo, προκαταλαμβάνω.
præparatio, παρασκευή, ῆς, ἡ.
præparatus, ἐμπαρασκευασμένος, ου, ὁ.
præparare se, προσκευάζεσθαι,
præpareus, κομψοπρεπής, εος, ὁ, μίσυλος, ου, ὁ, καλλιπρόσωπος, ου, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
præparo, παρασκευάζω.
præpedio, παραποδίζω.
præpes, ὠκύπτερος, ου, ὁ.
præpinguis, λιπαρός, ᾶς, ὁ, ἡ, ὁ καταπίμελος, ου ὁ, καταπίων, ονος, ὁ, ζαπληθής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
præpollentia, ὑπερβολή, ῆς, ἡ.
præpolleo, ὑπερέχω.
præpondero, ὑπερβαρέω, ῶ. pro pluris esse, προτιμᾶσθαι.
præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐστημι, προτιμάω, ῶ, pro præficio, ἐφίστημι.
præpostere, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
præposterus, πρωθύστερος, ου, ὁ.
præpotens, ὑπερέχων, ου, ὁ, μέγα δυνάμενος.
præpropere, λίαν ταχέως.
præproperus, σπερχνός, οῦ, ὁ.
præputium, ἀκροβυστία, ας, ἡ.
præripio, προαρπάζω, ὑφαιρέω.
prærogativa, πλεονέκτημα, ατος, τό, προνομία, ας, ἡ, πρωτεῖον, ου, τό.
præruptus, ἀπότομος, ου, ὁ, κρημνώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
præs, prædis, ἐγγυητής, οῦ, ὁ.
præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
præsagium, προμάντευμα, ατος, τό, προφητεία, ας, ἡ.
præscindo, προτέμνω, & Poetice προτάμνω.
præscio, præscisco, προγινώσκω.
præscitum, προγνωστικόν, οῦ, τό.
præscius, προειδώς, ότος, ὁ.
præscribo, προγράφω.
præscripta dies, προθεσμία, ας, ἡ.
præscriptio, προγραφή, ῆς, ἡ.
ex præscripto legis, ἐκ τοῦ νόμου, κατὰ νόμον.
præscriptum, προγραφή, ῆς, ἡ, ἐπίταξις, εως, ἡ.
præseco, ἀποκόπτω.
prætegmen, ἀπότμημα, τό.
præsens, παρών, όντος, ὁ, αὐτός, οῦ, ὁ.
in præsens, in præsentia, αὐτίκα.
præsens animus, θάρσος, εος, τό.
præsens venenum, ἀφήμερον φάρμακον.
præsensio, πρόγνωσις, εως, ἡ, μαντική, ῆς, ἡ.
præsentaneum remedium, τὸ εὐθὺς ἰώμενον βοήθημα.
præsenti animo, adverb. παραστατικῶς, εὐθαρσῶς, ἐρρωμένως.
præsentia animi, θάρσος, εος, τό, θάρρος, εος, τό, εὐθαρσία, ας, ἡ, θυμός, οῦ, ὁ, προθυμία, ας, ἡ, παράστημα, ατος, τό, λῆμα, ατος, τό.
præsentia, orum, τὰ ἐν ποσί.
præsentia, æ, παρουσία, ας, ἡ.
præsentio, προαισθάνομαι.
præsentisco, προγινώσκω, προαισθάνομαι.
præsentissimum medicamentum, ἀκεσφορώτατον, seu δραστικὸν φάρμακον
præsepe, φάτνη, ης, ἡ, κάπη, ης, ἡ.
præsepio, περιφράττω.
præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
præses, πρόεδρος, ου, ὁ, ἔφορος, ου, ὁ, προεστώς, ῶτος, ὁ, ἡγεμών, όνος, ὁ, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως. urbi, προεδρεύω.
in præsidia se recipere, εἴσω τῶν ὅπλων γενέσθαι, Synesius.
præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
præsidiarius, φρουρός, οῦ, ὁ.
in præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
præsidium, milites præsidiarii, φρουρά, ᾶς, ἡ, φυλακή, ῆς, φυλακτήριον, ου, τό.
præsidium, arx, munitio, φρουρά, ᾶς, ἡ, φρούριον, ου, τό, φυλακτήριον, ου, τό, ἔρυμα, ατος, τό, ὀχύρωμα, ατος, τό, & ἐχύρωμα, ατος, τό, τειχισμα, ας, ἡ.
præsidium, refugium, tutamen, πρόβλημα, ατος, τό, σκέπη, ης, ἡ, ἀλεξιφάρμακον, ου, τό, & Poetice ἄλκαρ, ατος, τό.
præsignifico, προσημαίνω.
præsignis, ἔξοχος, ου, ὁ.
præstans, προσχηματικός, ου, ὁ, πρόκριτος, ου, ὁ, ἔξοχος, ου, ὁ, ὑπερέχων, οντος, ὁ, διάφορος, ου, ὁ.
præstanter, ἀξιολόγως.
præstantia, ἐξοχή, ῆς, ἡ, ὑπεροχή, ῆς, ἡ, ὑπερβολή, ῆς, ἡ.
præstantia animi, θυμός, οῦ, ὁ, φρόνημα, ατος, τό.
præstantior, ἀμείνων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, ἀμείνωτερος, ου, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ, βέλτερος, ου, ὁ, ἀρείων, ονος, ὁ, vel κρείττων, ονος, ὁ, κρείσσων, ονος, ὁ, μείζων, ονος, ὁ, πρόκριτος, ου, ὁ, & Poetice φέρτερος, & φέρτατος.
præstantissime, ἄριστα, κράτιστα.
præstantissimus vir, ὁ πανυπερτελεώτατος ἀνήρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν.
præstantissimus sum, ἀριστεύω, τὰ πρωτεῖα φέρομαι.
præstat, ἄμεινον, aut κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
præsterno, προστρώννυμι.
præstigiæ, μαγεία, ας, ἡ, γοητεία, ας, ἡ, φενακισμός, ας, ἡ.
præstigiæ verborum, τερατολογίαι, αἱ.
præstigiator, γόης, ητος, ὁ, ἀγύρτης, ου, ὁ, θαυματουργός, ου, ὁ, τερατοποιός, οῦ, ὁ.
præstigiatoria ars, θαυματοποιΐα, ας, ἡ.
præstigiis illudo, fascino, γοητεύω, ἐκγοητεύω, περιέρχομαι.
præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
præstitutus, προθέσμιος, ου, ὁ. præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα, προθεσμία ἡμέρα, & simpliciter προθεσμία.
præsto, as, antecello, διαφέρω τινός. ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos. & pro perficere, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις, ea, quæ dicta sunt, διαπράττω, ἐκτελέω, ῶ.
præsto sum, ἀπαντάω, ῶ, πάρειμι, παρίσταμαι, εἰμὶ μετά τινος.
præstolor, exspecto, περιμένω τινά, προσδοκάω, ῶ, ἀναμένω.
præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
præstructio, προκατασκευή, ῆς, ἡ.
præstruo, προκατασκευάζω.
præsul, præses, πρόεδρος, ου, ὁ, ἀρχιερεύς, έως, ὁ.
præsultatio, προορχήσις, εως, ἡ.
præsum, ἐπιστατέω, ῶ, ἐφίσταμαι, ὑπάρχω, προστατέω, ῶ. ἐπαρχεύω Ῥώμης, præsum Romæ.

præsumo, προλαμβάνω.
præsumptio, πρόληψις, εως, ἡ, πρόλημμα, ατος, τό.
præsuo, προῤῥάπτω.
præsuppono, προϋποτίθημι, & προϋποτίθεμαι.
prætego, προκαλύπτω.
prætendere aliquid turpitudini, προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης.
prætendo, προτείνομαι. quandoque exhibeo, παρέχω. pro prætexo, προτείνω.
prætensus, προτενής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
prætento, προπειράομαι, ῶμαι.
præter, παρά, cum accus. πλήν, & χωρίς, cum genitivo.
præter, contra, παρά, cum accusativo, & Poetice ὑπέρ.
præter modum, πέρα τοῦ μέτρου, vel τοῦ δέοντος.
præter expectationem, πέρα τῶν προσδεχομένων.
præter, æquum, παρὰ τὸ δίκαιον.
præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
præter spem, παρ' ἐλπίδα.
prætercurro, παρατρέχω, παραθέω, ῶ.
præterea, ἐπὶ τούτοις ἀλλά, ἀλλά τι, ἄλλως τε, ἔτι.
præterea vero, χωρὶς δέ.
prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω.
prætereo silentio, παραλείπω, σιωπάω, ῶ.
præterequito, παριππάζω.
præterfluo, παραῤῥέω, ῶ.
prætergredior, παρήκω, παραβαίνω.
præteritio, παράλειψις, εως, ἡ.
præteritum tempus, χρόνος παρῳχημένος.
præteritus, παρῳχημένος, ου, ὁ.
præterlabor, παραῤῥέω, ῶ.
prætermissio, παράλειψις, εως, ἡ.
prætermissus, ἐλλειπής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
prætermissum erat, ἐλλειπὲς ἦν.
prætermittere occasionem, παριέναι ἔργου καιρόν.
prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
præternavigo, παραπλέω, ῶ.
præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
prætervectio, παρακομιδή, ῆς, ἡ.
præterveho, παραφέρω, παράγω.
prætervehor, παρακομίζομαι, παραμείβω, vel παραμείβομαι, παρελαύνω, παραπλέω, ῶμαι, παραφέρομαι, ῶμαι, παραπλέω, ῶ.
prætervolo, παραπέτομαι.
prætexo, περιϋφαίνω. pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
prætextata toga, περιπόρφυρος, ου, ἡ.
prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
sine prætextu, ἀπροφασίστως, ἀπροφάσιστος. Specioso prætextu, εὐπροφασίστως.
prætextum quærere, προφάσεις ζητεῖν.
prætextu uti, προσχήματι χρῆσθαι.
sub prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
prætextus, πρόσχημα, ατος, τό, πρόφασις, εως, ἡ.
prætor, toris, ὁ τῆς πόλεως ἄρχων, ἔπαρχος, ου, ὁ.
prætorianus, στρατηγικός, ή, όν, ἡγεμονικός, ή, όν.
prætorium, βουλευτήριον, ου, τό, στρατηγεῖον, ου, τό.
prætura, æ, στρατηγία, ας, ἡ, ἐπαρχία, ας, ἡ.
prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινός.
prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
prævalidus, ὑπερισχύων, οντος, ὁ, ὑπέρισχυς, υος, ὁ.
prævaricatio, transgressio, ἀθέτημα, ατος, τό.
prævaricatio, causæ desertio, καθύφεσις, εως, ἡ.
prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
prævaricor, transgredior, ἀθετέω, ῶ. Proverb. c. 2.
prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
prævenio, φθάνω, προεισέρχομαι.
præverto, προφθάνω.
prævideo, προοράω, ῶ, προβλέπω.
prævisio, πρόοψις, εως, ἡ.
prævisus, πρόοπτος, ου, ὁ.
prævius, ὁδηγός, οῦ, ὁ, χειραγωγός, οῦ, ὁ, προιών, όντος, ὁ.
praut, ὥσπερ.
prandeo, ἀριστάω, ῶ, ἄριστον ποιοῦμαι.
prandio excipio, ἀριστίζω.
prandium, ἄριστον, ου, τό.
prandium curare, ἀριστοποιέω.
pratensis, λειμώνιος, ου, ὁ, λειμωνία πόα, pratensis herba.
pratulum, λειμώνιον, ου, τό.
pratum, λειμών, ῶνος, ὁ.
prave, σκολιῶς, πονηρῶς.
pravitas, πονηρία, ας, ἡ, κακία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.

pravus, πονηρός, ᾶ, όν, φαῦλος, ου, ὁ.
precario, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
precarius, ἐθελούσιος, ου, ὁ.
precatio, δέησις, εως, ἡ, δέημα, ατος, τό, εὐχή, ῆς, ἡ.
preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας θεῷ, προσεύχεσθαι τῷ θεῷ.
preces publicæ, πάνδημοι ἱκεσίαι.
preces, precum, δέημα, ατος, τό, δέησις, εως, ἡ.
precibus insto, πρόσκειμαι δεόμενος.
precor, δέομαί σου τοῦτο, hoc a te. εὔχομαι τοῖς θεοῖς. παρακαλέω τινά.
precor diras, κατεύχομαι.
precor fausta, εὐφημέω, ῶ.
prehendo, αἱρέω, ῶ, δράσσω, seu δράττω, ἀντιδράττομαι, ἔχομαι, cum genitivo. προσθιγγάνω, κρατέω, ῶ, poeticum. λαμβάνω, & λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαι, πιέζω, & Poetice λάζομαι, vel λάζυμαι, & μάρπτω.
prehensatio, ambitus, παραγγελία, ας, ἡ.
prehensio, λῆψις, εως, ἡ, λαβή, ῆς, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
prehenso ambio, δεξιοῦμαι, οῦμαι, παραγγέλλω.
prelum, πιεστήρ, ῆρος, ὁ, πιεστήριον, ου, τό.
premo, ἐπεμβαίνω, cum dativo. θλίβω, παραθλίβω, πιέζω, πιάζω, στραγγίζω.
premo, affligo, crucio, θλίβω, καταπιέζω.
premo, urgeo, ἐπείγω, καταναγκάζω.
premo fugientem, ἐπίκειμαι, πρόσκειμαι.
premo, insequor, κατέχω. pro occultare, καλύπτω.
presbyter, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
presbyterium, πρεσβυτέριον, ου, τό.
presse, πεπιεσμένως.
pressio, πίεσις, εως, ἡ.
presso, καταπιέζω.
pressorium, πιεστήριον, ου, τό.
pressus, πιεστός, οῦ, ὁ.
pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in pretio habere, τιμάω, ἐν τιμῇ ἄγω.
pretio justo vendere, δικαίως τὰ καθεστηκότα τιμᾶν, τῆς ἀξίας ἀποδίδοσθαι.
nullo in pretio esse, μηδαμοῦ εἶναι.
pretiose, τιμίως.
pretiosus, ἔντιμος, ου, ὁ, πολύτιμος, ου, ὁ, ἄξιος, ου, ὁ.
pretium, τιμή, ῆς, ἡ, τίμημα, ατος, τό.
pretium redemptionis, λύτρον, ου, τό.
pretium solvere, τὴν τιμὴν ἀποδίδωμι.
prex, cis, ci, cem, δέησις, εως, ἡ, εὐχή, ῆς, ἡ.
pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
pridianus, ἕωλος, ου, ὁ.
pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
prima occasione, ὅτι τάχιστα.
prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
primævus, πρωτόγονος, ου, ὁ.
primarie, προηγουμένως, πρώτως.
primarius, πρῶτος, ου, ὁ, ἀρχικός, ή, όν, [illegible], ου, ὁ.
primas obtinere, προέχω, πρωτεύω.
primas alicui concedere, [illegible] τινί.
primates, οἱ πρωτεύοντες, οἱ μεγιστᾶνες.
primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
primatus, πρωτεῖον, ου, τό, ἀριστεῖον, ου, τό.
primicenium, πρωτοθρονία, ας, ἡ.
primigenius, πρωτότοκος, ου, ὁ, πρωτογενής, έος, ὁ καὶ ἡ.
primigenus, πρωτόγονος, ου, ὁ.
primipara, πρωτοτόκος, ου, ἡ.
primipilaris, πρωτοπιλάριος, ου, ὁ.
primipilus, πρῶτος πίλου ἄρχων.
in primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις, τὰ πρῶτα.
primitiæ, ἀπαρχαί, αἱ, τὰ πρωτεῖα.
primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
primitias solvo, ἀπάρχομαι.
primitivus, πρωτότυπος, ου, ὁ.
primitus, ἐξαρχῆς.
primo, ἀρχῇ, πρῶτον.
primo quoque tempore, ὅτι τάχιστα, ἐν τάχει.
primogenituræ jus, πρωτοτόκια, τά.
primogenitus, πρωτότοκος, ου, ὁ.
primordia, ἀρχαί, αἱ, τὰ ἀρχέγονα, τά.
primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
primum, πρῶτον, τὸ πρῶτον.
primus, πρῶτος, ου, ὁ, pro optimo, κράτιστος, ου, ὁ.
princeps, πρῶτος, ἀνήρ, ἄρχων, οντος, ὁ, δυνάστης, ου, ὁ, ἀρχός, οῦ, ὁ, κορυφαῖος, ου, ὁ.
principalis, ad principem pertinens, ἡγεμονικός, ή, όν, κύριος, ου, ὁ, ἡγεμονικός, ή, όν.
principalis, primarius, πρωταγωνιστικός, ή, όν.

principaliter, ἀρχικῶς.
principatus, ἀρχή, ῆς, ἡ, πρωτεῖον, ου, τό, ἡγεμονία, ας, ἡ.
principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in principio, ἐν ἀρχῇ.
principium, ἀρχή, ῆς, ἡ, προκατάρξις, εως, ἡ.
prior, πρότερος, ου, ὁ.
prior injuriam facio, προάρχω τῆς ἀδικίας.
priscus, ἀρχαῖος, ου, ὁ, παλαιός, ᾶ, όν, ὁ παλαιόγονος, ου, ὁ.
in pristinum statum, εἰς τὸ ἀρχαῖον.
pristinus, παλαιός, ᾶ, όν.
privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
privata vita, ἰδιωτεία, ας, ἡ.
privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
private, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
privatim, & publice, δημοσίᾳ, καὶ ἰδίᾳ.
privatio, στέρησις, εως, ἡ, ἀποστέρησις, εως, ἡ.
privativus, στερητικός, ή, όν.
privatus, orbus, ἔρημος, ου, ὁ καὶ ἡ.
privatus, ἴδιος, ου, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ, ἰδιωτικός, ή, όν.
privatus homo, ἰδιώτης, ου, ὁ.
privigna, προγόνη, ης, ἡ.
privignus, πρόγονος, ου, ὁ.
privilegium, προνομία, ας, ἡ, προτίμημα, ατος, τό.
privo, γυμνόω, ῶ, ἐρημόω, ῶ, cum genitivo, ἀποστερέω, ἀφαιρέω, ἀπαμείρομαι, νοσφίζομαι, νοσφίζω, ὀρφανίζω, τητάω apud Xenophontem, ἀποστερέω. & Poetice μείρω, μεγαίρω, ἀτίμβω, στερέω τε ἀγαθῶν, bonis.
prius, πρότερον πρίν.
priusquam, πρὶν ἤ, πρότερον ἤ.
pro, ὑπέρ, ἀντί, πρό, cum gen.
proavia, προμάμμη, ης, ἡ.
proavus, πρόπαππος, ου, ὁ, τριτοπάτωρ, ορος, ὁ.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
probabilis, πιθανός, ή, όν, εἰκός, ότος, τό.
probabilitas, πιθανότης, ητος, ἡ, εὔλογον, ου, τό.
probabiliter, εἰκότως.
probatio, δοκιμασία, ας, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
probatus, εὐδόκιμος, ου, ὁ, δεδοκιμασμένος, ου, ὁ, δόκιμος, ου, ὁ.
probe, καλῶς, εὐδοκίμως.
probitas, χρηστότης, ητος, ἡ, καλοκἀγαθία, ας, ἡ.
problema, πρόβλημα, ατος, τό.
probo, exploro, βασανίζω, δοκιμάζω, ἐξετάζω.
probo demonstro, ἐλέγχω.
proboscis, προβοσκίς, ίδος, ἡ, μυκτήρ, ῆρος, ὁ, apud Aristotelem. προνομαία, ας, ἡ, Suidæ.
probris afficior, λοιδορέομαι, οῦμαι.
probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
probrose, αἰσχρῶς, κακῶς, ἐπονειδίστως.
probrosus, ἐπονείδιστος, ου, ὁ, ὀνειδιστός, ου, ὁ.
probrum, ὄνειδος, εος, τό, ὕβρις, εως, ἡ, αἶσχος, εος, τό.
probus, χρηστός, ή, όν, δόκιμος, ου, ὁ, ἀγαθός, ή, όν, εὐδόκιμος, ου, ὁ.
procacitas, ἀκόλαστον, ου, τό, ὕβρις, εως, ἡ.
procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
procax, ἀσελγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀναίσχυντος, ου, ὁ.
procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινί.
procedo, προβαίνω, προχωρέω, ῶ, προέρχομαι.
procella, θύελλα, ης, ἡ, ἄελλα, ης, ἡ, καταιγίς, ίδος, ἡ, λαῖλαψ, απος, ἡ, ζάλη, ης, ἡ.
procellosus, ἀελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, θυελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
proceres, οἱ ἐπιφανέστατοι, πρωτεύοντες, οἱ.
proceritas, μῆκος, εος, τό.
in proceritatem crescere, ὀρθοφυεῖν.
procerus, ἐπιμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, μέγας, άλη, ὁ, ὑψηλός, ή, όν.
processio Spiritus Sancti, ἐκπόρευσις τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Nazianzenus.
processus, πρόβασις, εως, ἡ, προχώρησις, εως, ἡ. pro profectu, προκοπή, ῆς, ἡ.
procidentia, πρόπτωσις, εως, ἡ.
procido, προπίπτω, καταπίπτω.
prociduus, πρόπτωτος, ου, ὁ, προπετής, έος, ὁ καὶ ἡ.
in procinctu esse, ἐν προβολῇ εἶναι.
procinctus, us, προβολή, ῆς, ἡ.
proclamatio, ἀνάῤῥησις, εως, ἡ.
proclamator, ἀνακηρύττων, οντος, ὁ.
proclamatus, ἀναῤῥηθείς, έντος, ὁ.
proclamo, ἀναβοάω, ῶ, ἀνακηρύττω.
proclino, κατακλίνω.
proclivem esse, ἀνακλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
proclivis, declivis, ἐγκλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, προνής, έος, ὁ καὶ ἡ.

pro-

proclivis, pronus, deditus, ἀκουσ[illegible], ὁ, καταφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, ῥέπων, ου, ὁ, ἐπιρρεπὴς ἐπί τι, ad aliquid. ἀκροχολος πρὸς ὀργὴν, ad iram. κατάφορος, ου, ὁ, καταφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐπίφορος, ου, ὁ, ἀγώγιμος πρὸς ἡδονὰς, pronus ad voluptates.
proclivis, labilis, ὀλισθηρὸς πρός τι. pro facile facto, οἷόν τε.
proclivitas, ἐπιρρέπεια, ας, ἡ, ὀλίσθησις, εως, ἡ.
procliviter, ὀλισθηρῶς.
pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
proconsul, ἀνθύπατος, ου, ὁ.
proconsularis, ἀνθυπατικὸς, ὁ, ὁ.
proconsulatus, ἀνθυπατεία, ας, ἡ.
procrastinatio, ὑπερημερία, ας, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
procrastinator, παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, μελλητὴς, ῦ, ὁ, ἀναβολητὴς, ῦ, ὁ.
procrastino, ἀναβάλλομαι, ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
procreatio liberorum, παιδοποιΐα, ας, ἡ.
procreator, γεννήτωρ, ορος, ὁ, γεννητὴρ, ῆρος, ὁ.
procreo, γεννάω, ῶ, δημιουργέω, ῶ.
procubitor, φρουρὸς, ῦ, ὁ.
procudo, παραπλάττω.
procul, ἄποθεν, πόρρω, cum genitivo.
procul ab urbe, πόρρω τῆς πόλεως. non procul ab Ægypto, αἰγύπτου οὐ πόρρω, & Poetice πρόσω, ἀπωτέρω.
proculco, κλητορέω, ῶ, apud Aristophanem. καταπατέω, ῶ.
procul dubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
procumbere facio, κατακλίζω.
procumbere in genua, ὀκλάζω.
procumbo, κατακλίνομαι, προπίπτω.
procurare prodigia, ἀποτροπαῖς παιῆσθαι. ἀποδιοπομπεῖσθαι.
procurare alicui omnia commoda, μηχανᾶσθαι καὶ ἀγαθὰ πάντα.
procuratio, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
procurator, ἐπιμελητὴς, ῦ, ὁ, ἐπίτροπος, ου, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ.
procuro, ἐπιτροπεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, ῶ, κήδομαι.
procurro, προτρέχω, προθέω, ῶ.
procursus, ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ.
procurvus, καμπύλος, ου, ὁ.
procus, μνηστὴρ, ῆρος, ὁ.
prodeambulo, προπεριπατέω, ῶ.
prodeo, προβαίνω, ἐξέρχομαι, προέρχομαι, πρόειμι, πρόειμι, παρειμι, ἐκφοιτάω, ῶ, & Poetice προμολέω, ῶ, ἃ προμολῶ.
prodeo adversus hostes, ἐξέρχομαι εἰς τοὺς πολεμίους. prodeo in publicum, προέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον. prodeo in medium, παρέρχομαι. prodeo in lucem, φαίνομαι, ἐκφαίνομαι. prodeo obviam alicui, ἐξέρχομαι, ἀπαντάω, ῶ, ἀπαντάω τινί.
prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.
prodigalitas, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀφειδία, ας, ἡ.
prodige, ἀσώτως.
prodigia procurare, ἀποτροπαῖς ποιεῖσθαι. ἀποδιοπομπεῖσθαι.
prodigiator, τερατοσκόπος, ου, ὁ.
drodigiose, τερατωδῶς.
prodigiosus, τερατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, τεράστιος, ου, ὁ.
Prodigium, τέρας, ατος, τὸ, τεράστιον, ου, τό.
prodigo, καταναλίσκω.
prodigus, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
proditio, προδοσία, ας, ἡ, πρόδοσις, εως, ἡ.
proditor, προδότης, ου, ὁ, προδοτικὸς, ου, ὁ.
proditorie, προδοτικῶς.
proditorius, προδοτικὸς, ὁ, ὁ.
proditrix, προδότις, ιδος, ἡ.
proditus, proditione traditus, πρόδοτος, ου, ὁ.
proditus, editus, ἔκφορος, ου, ἐκφοιτηθεὶς, ὁ, ὁ.
prodo, edo, expono, ἐκφέρω, ἐκδίδωμι, ἐκτίθεμαι, ἀπαγγέλλω, καταλέγω, ἐκφαίνω.
prodo, proditione trado, παραδίδωμι, προδίδωμι.
prodo literis, ἀναγράφω, ἱστορέω, ῶ.
prodo, ostendo, ἐκφέρω, ἐμφαίνω.
prodromus, πρόδρομος, ου, ὁ.
produco, παρατείνω, ἐκτείνω, παράγω. producere testes, παράγειν τοὺς μάρτυρας. pro venum exponere, πωλεῖν, προαγορεύω.
produco, in medium adduco, profero, παράγω, προβιβάζω, ἐκφαίνω, ῶ, προσκαλέομαι, παράγω.
produco, edo, emitto, gigno, προβάλλω, ἀναγεννάω, ῶ, φύω, φύω.
produco, extendo, μηκύνω, ἀπομηκύνω, ἀποτείνω, παρατείνω.

producte, ἐκτεταμένως.
productio (in medium) παραγωγὴ, ῆς, ἡ, (in rerum naturam) παραγωγή, ῆς, ἡ, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
productio, extensio, ἀπότασις, εως, ἡ, ἔκταμα, ατος, τὸ, ἔκτασις, εως, ἡ, ἔκτεισις, εως, ἡ, παράτασις, εως, ἡ.
productor, προβολεὺς apud Dionysium Areopagitam, & Gregorium.
profanatio, βεβήλωσις, εως, ἡ.
profanatus, βεβηλωθεὶς, έντος, ὁ.
profano, βεβηλόω, ῶ.
profanus, ἀνίερος, ου, ὁ, βέβηλος, ου, ὁ.
non profanus, ἀβέβηλος, ου, ὁ.
profectio, πορεία, ας, ἡ, ἀποδημία, ας, ἡ.
profectitius, ἐπιδόσιμος, ὁ, ὁ.
profecto, ὄντως, ἀληθῶς.
ita profecto, ἦ μάλα, in responsionibus. non profecto, οὐ μὲν, οὐ μὰ Δία.
profectus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
profero, ἐξενέγκω, προφέρω, παρέχομαι. pro prolatare, παρατείνω, ἀναβάλλω.
profero, dico, enuntio, ἐκλαλέω, προφέρω, φθέγγομαι.
professio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ.
ex professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
professor, ἐπαγγελτὴς, ῦ, ὁ, καθηγητὴς, ῦ, ὁ, διδάσκαλος, ου, ὁ.
proficio, ἐπιδίδωμι τοῖς ἀρετῆς. προκόπτω σοφίᾳ.
proficiscor, πορεύομαι, ἀπειμι εἰς τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, ῶ. pro artem aliquam docere, διδάσκειν τοῖς ἄλλοις τέχνην τινά.
profligatio, ἀπώλεια, ας, ἡ.
profligator, ῥίπτης, ου, ὁ.
profligatus, perditus, διεφθαρμένος, ἀσωτος, ὁ, profligatos homines dicimus ἀπεγνωσμένους.
profligo, καταγωνίζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
profluentia, ἀπόρροια, ας, ἀπόρροια, ας, ἡ.
profluens, πρόρρυτος, οντος, ὁ.
profluo, ἀπορρέω, προρρέω.
profluvium, κατάρρους, ου, ὁ.
profluvium verborum, λογοδιάρροια, ας, ἡ.
profore, ὠφελήσειν.
profugio, ἀποφεύγω.
profugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ, καταφύγιον, ου, τό.
profugus, φυγάς, άδος, ὁ, ἀπόφευκτος, ου, ὁ.
profunde, βαθέως.
profunditas, βάθος, εος, τὸ, βάθος, εος, τὸ, βάθυσις, εως, ἡ, βύθος, ου, τό.
profundo, ἐκχέω, προχέω, cum genit. & accus. προχέω, καταχέω.
profundo, absumo, prodigo, προΐεμαι, ἀναλίσκομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω, ῶ.
ex profundo, adverb. βυθόθεν.
profundum facio, βαθύνω.
profundus, βαθὺς, έος, ὁ, ἄβυσσος, ου, ὁ καὶ ἡ.
profuse, καταχεχυμένως.
profusio, πρόχυσις, εως, ἡ.
profusio, prodigalitas, ἀσωτία, ας, ἡ.
profusor, ἐκχύτης, ου, ὁ.
profusus, ἔκχυτος, ου, ὁ.
profusus, prodigus, δαπανηρὸς, ᾶ, ὁ, δάπανος, ὁ, & ἡ, δαπανὸς, ου, ὁ, προετικὸς, ου, ὁ.
progeneratio, γένεσις, εως, ἡ.
progenero, γεννάω, ῶ, προγεννάω, ῶ.
progenies, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γένος, ους, τό.
progenitor, πρόγονος, ου, ὁ.
progenitus, προγεννηθεὶς, ου, ὁ.
prognatus, γεγονὼς, ότος, ὁ, ἀπόγονος, ου, ὁ.
programma, πρόγραμμα, ατος, τό.
progredi sapientia, προκόπτειν σοφίᾳ. Luc. 2.
progredi longius, πορρωτέρω προελθεῖν.
progredi obviam, ἀπαντᾶν τινὶ, ἀπαντάω.
progredior, διαπεραιόομαι, ἐλαύνομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
progredior, profilio, ἐλαύνω, προκόπτω. εἰς ἄκρον παιδείας ἐλαύνειν, qui eruditissimus evasit. Plutarch.
progressio, progressus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.
progressu temporis, προϊόντος τοῦ χρόνου, προβαίνοντος χρόνου. progressu orationis, προϊόντος τοῦ λόγου.
progressum facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπίδοσιν πρὸς ἀρετὴν.
proh, φεῦ.
prohibeo, arceo, εἴργω, seu εἴργω, ἄργω, ἀπείργω, & ἀπείργω. ἀπελαύνω, ἀπελαύνω. ἀπωθέω, κωλύω τινὰ τοῦ πράττειν.
prohibere aliquem aliqua re, ἀπελαύνω τινά τινος. εἴργω τινὰ ἀπό τινος, εἴργω τινά τι.
prohibeo, impedio, κωλύω, κωλύω, ἐπικωλύω, διακωλύω, τείνω, & τείνω, cum genit. Verbum Poeticum.
prohibeo, interdico, veto, ἀπαγορεύω, ἀπανδάω, εἴργω, διακωλύω.

prohibeo te, ne facias, παύω σε μὴ ποιεῖν.
prohibitio, κώλυσις, εως, ἡ, εἶργμος, ῦ, ὁ.
non prohibitus, ἀκώλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
projectio, projectus, προβολὴ, ῆς, ἡ.
projectitius, ἀποβλητὸς, ὁ, ὁ, ἐκβλητὸς, ῦ, ὁ.
projicere extra fines, ὑπερόριον ῥίψαι.
projicio, ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω.
proinde, δὴ ποτε, διὸ, τοίνυν.
proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
prolabor, προέρχομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram, ὀλισθαίνω.
prolapsio, πρόπτωσις, εως, ἡ, ὀλίσθημα, ατος, τό.
prolatio, pronunciatio, προφορὰ, ᾶς, ἡ, ut προφορὰ ῥημάτων.
prolatio, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
prolato, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.
prole carens, ἄπαιδος, ου, ὁ, ἄτεκνος, ου, ὁ, ἄπαις, παιδὸς, ὁ.
proles, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ, γόνος, ου, ὁ, τέκνον, ου, τό.
proletarii, παρεζωσμένοι, οἱ.
prolificus, ἔμβρυος, ου, ὁ, de inanimatis. γονιμοποιὸς, ου, ὁ, πολύγονος, ου, ὁ, αὐξητικὸς, ου, ὁ.
prolixe, ἐκτενῶς.
prolixitas, μῆκος, εος, τό.
prolixus, μακρὸς, ὁ, ὁ, ἐκτενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
prologus, πρόλογος, ου, ὁ.
prolongatio, μήκυνσις, εως, ἡ.
prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
proloquor, ἀποφαίνω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
proludo, προαγωνίζομαι.
proluere se plenis poculis, λούτω ἑαυτόν.
proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
prolusio, προγύμνασμα, ατος, τό.
proluvies, λῦμα, ατος, τό.
promano, ἀπορρέω.
promercalia, ὤνια, ων, τά, Xenophon.
promereor, ἀξιόω, ῶ.
promereri gratiam, χάριν ἔχω.
promeritum, μισθὸς, ῦ, ὁ, ἄξιον, ου, τό.
prominens, προεξέχων, οντος, ὁ, προῦχος, ου, ὁ, προϋχὴς, έος, ὁ.
prominentia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ.
promineo, ἐξέχω, ἐξέχω, προέχω, προκύπτω, προβάλλω.
promiscue, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
promiscus, ἀδιάφορος, ου, ὁ, συμμιγὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐκτελεῖν.
promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
promissio, promissum, ἐπαγγελία, ας, ἡ, ἐπάγγελμα, ατος, τό.
promissis stare, ἐμμένειν τοῖς ὡμολογημένοις.
promissus, longus, prolixus, τεταμένος, & Poetice ταναός. τανύμηκες in Epigr.
promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι, ὑπισχνοῦμαι.
promo, προκομίζομαι τι, ἐκφέρω.
promo e thesauro, ἐκθησαυρίζω.
promotorium, ἄκρα, ας, ἡ, ἀκρωτήριον, ου, τό.
promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam. προβαίνω, προχωρέω, ῶ.
promovere ad honores, προβιβάζειν εἰς τιμάς.
promotus, ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, προηγμένος, ου, ὁ.
prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
promptissime, προχειρότατα.
promptitudo, προθυμία, ας, ἡ, ἑτοιμασία, ας, ἡ.
in promptu, παρὰ πόδα.
in promptu ut sit facio, ἑτοιμάζω, ἕτοιμον ποιῶ.
res est in promptu, πρόχειρός ἐστι.
in promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
promptuarium, ταμεῖον, ου, τὸ, δοχεῖον, ου, τό.
promptus, πρόχειρος, ου, ὁ, πρόθυμος, ου, ὁ, ἕτοιμος, ου, ὁ, ἕτοιμος, ου, ὁ.
promptus sum, προθυμός εἰμι πρός τι.
promulgatio, δημοσίευσις, εως, ἡ, ἀναγόρευσις, εως, ἡ.
promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον, legem.
promus, ταμίας, ου, ὁ.
pronepos, ἀπόγονος, ου, ὁ, ἀπόγονος, ου, ὁ.
proneptis, προέγγονη, ης, ἡ.
pronitas, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
pronuba, νυμφεύτρια, ας, ἡ.
pronuntiatio, ἐκφώνησις, εως, ἡ.
pronuntiatum, ἀξίωμα, ατος, τό.
pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ῶ, ἀπαγγέλλω.
pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
pronus, καταφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐπιρρεπὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἕτοιμος, ου, ὁ, πρόχειρος, ου, ὁ, ἀκατάφορος, ου, ὁ.
procemio uti, προοιμιάζομαι, ἀμφιπροοιμιάζω, προοιμιάζομαι.

prooemium, προοίμιον, ου, τό.
propagatio, παράτασις, εως, ἡ, παρέκτασις, εως, ἡ.
propagatio vitium, τῶν ἀμπέλων καταθέσεις.
propago, inis, παραφυάς, άδος, ἡ, ἐπιφυάς, άδος, ἡ, ἀποφυάς, ἁ, ἡ, pro stirpe, φῦλον, ου, τό.
propago, as, παρατείνω, ἐπαυξάνω, pro dilato, παρατείνω, παρατείνω.
propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
propatulus, προφανής, έος, ὁ, ἡ, καταφανής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
prope, ἐγγύς, έος, ὁ, cum genitivo. παρά, cum dativo. Sine casu adverbium est, ἐγγύς. item σχεδόν, παρὰ μικρόν.
prope, ferme, propemodum, ἀμῶ, σχεδόν, ὡς, ἐγγύς.
prope dixerim, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς εἰπεῖν.
propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
propello, arceo, depello, ἀμύνω, & ἀμύνομαι, ἀπωθέω, ἀπείργω, ἀπερύω, vel ἀπωθέω, εἴργω.
propello, progredi cogo, protrudo, ὠθέω, ὠθίζω, ἐπωθέω, ἐπιτείνω, ἐλαύνω, ὠθέω, προωθέω, ἐλαύνω.
propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρόν.
propendeo, ῥέπω πρός τι.
propendere facio, ῥέπειν.
propensio, προθυμία, ας, ἡ, ἐπίῤῥοια, ἁ, ἡ.
propensitas, ἀκαταφορία, ας, ἡ.
propenso animo, προθύμως.
propensum esse ad rem aliquam, πρόθυμος ἔχω πρός τι.
propensus, benevolus, πρόφρων, ονος, ὁ, Poetice.
propensus, ἀκατάφορος, ου, ὁ, ἐπιῤῥεπής, έος, ὁ, ὁ, καὶ ἡ.
properans, ἐπείγων, οντος, ὁ.
properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
properatio, σπουδή, ῆς, ἡ, κατάπαξις, εως, ἡ.
properato, ἐπειγομένως.
propere, ταχύ, ταχέως.
propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
propheta, προφήτης, ου, ὁ.
prophetia, προφητεία, ας, ἡ.
propheticus, προφητικός, ῆ, ὁ.
prophetissa, προφῆτις, ιδος, ἡ.
propinatio, πρόποσις, εως, ἡ, πρόπομα, ατος, τό.
propinator, προπότης, ου, ὁ
propino, προπίνω τινί.
propinquitas, ἀγχιστεία, ας, ἡ, συγγένεια, ας, ἡ.
Propinquitatis jure ad successionem venio, ἀγχιστεύω.
propinquius, ἀγχοτέρω.
propinquo, as, προσεγγίζω.
propinquus, οἰκεῖος, ου, ὁ, συγγενής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἐγγύς, ύος, ὁ, παραπλήσιος, ου, ὁ.
propior, & propius, ἐγγύτερος, ου, ὁ ἐγγύτερον, ου, τό.
propitiatio, ἱλασμός, ῦ, ὁ, ἐξιλασμός, ου, ὁ.
propitiatorium, ἱλαστήριον, ου, τό.
propitiatorius, ἱλαστήριος, ου, ὁ.
propitio animo, adv. ἵλεως.
propitio placo, ἱλάσκομαι.
propitius, ἵλεως, ω, ὁ, καὶ ἡ, εὐήκοος, ου, ὁ.
propitius sum, εὐμενέω.
propius, ἐγγυτέρω. & ἆσσον, Poetice.
propola, μεταβολεύς, έως, ὁ, προπώλης, ου, ὁ.
proponere premium, τίθημι ἆθλον.
propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
proportio, ἀνάλογον, ου, τό, ἀναλογία, ας, ἡ.
proportionabilis, ἀναλογικός, ῦ, ὁ.
propositio, πρόβλημα, ατος, τό, πρότασις, εως, ἡ.
recedere a proposito, ἀποπλανᾶσθαι.
propositum, προαίρεσις, εως, ἡ, σκοπός, ῦ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
propositum est mihi hoc facere, προαιροῦμαι τοῦτο. προαιροῦμαι πράττειν τοῦτο.
propraetor, ἀντιστράτηγος, ῦ, ὁ.
proprie, κυρίως, ἰδίως.
proprietas, ἰδιότης, τητος, ἡ, ἰδιωτισμός, ῦ, ὁ.
proprium facio, mihi vendico, ἐξιδιόομαι, ῦμαι, ἰδιοποιέομαι, ῦμαι, ἐξιδιοποιέομαι, ῦμαι.
proprius, ἴδιος, ου, ὁ, οἰκεῖος, ου, ὁ, κύριος, ου, ὁ.
proprius, non metaphoricus, κύριος, ου, ὁ. κύριον ὄνομα, nomen proprium.
propter, διά, cum accus. χάριν, ἕνεκα, cum genitivo. ἐπί, cum dat. περί, & πρός, cum accus.
propter, juxta, παρά, cum accusativo.
propter quod, διὰ τοῦτο, διόπερ, τούτου ἕνεκα, ἀνθ' ὧν, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ.
propterea, ἀνθ' ὧν, διὰ τοῦτο δή, καθ' ὅ.
propudium, αἴσχος, εος, τό.
propugnaculum, προβολή, ῆς, ἡ, ἐπιτείχισμα, ατος, τό, φρούριον, ου, τό, ἔχυρωμα, ατος, τό.
propugnatio, ὑπερασπισμός, ῦ, ὁ.
propugnator, ὑπερασπιστής, ῦ, ὁ, πρόμαχος, ου, ὁ.
propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινός, pro aliquo. προπολεμέω, ῶ, προμάχομαι.
propulsatio, ἀπόωσις, εως, ἡ.
propulsator, ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ.
propulsatrix, ἀλεξήτειρα, ας, ἡ.
propulsatus, ἀπωστός, ῦ, ὁ.
propulsio, ὦσις, εως, ἡ, ὠθισμός, ῦ, ὁ.
propulso, ἀμύνω, κωλύω.
propulsare injuriam, ἀπαμύνεσθαι.
proquaestor, ἀντιταμίας, ου, ὁ.
prora, πρώρα, ας, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
e prora, πρῴραθεν.
prorepo, ἐξέρπω.
proreta, πρωρεύς, έως, ὁ, πρωράτης, ου, ὁ.
prorex, ἀντιβασιλεύς, έως, ὁ.
proripio, ἐκφέρω ἐμαυτόν, ἐκθορέω, ῶ.
proritatio, ἐρεθισμός, ῦ, ὁ.
prorito, παροξύνω.
prorogatio, ἀναβολή, ῆς, ἡ, ὑπερημερία, ας, ἡ.
prorogator, παρελκυστής, ῦ, ὁ.
proroga, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
prorumpo, διεξελαύνω.
proruo, καταβάλλω.
proruptio, ἐκβοήθεια, ας, ἡ, apud Thucydidem.
prosa oratio, πεζὸς λόγος.
prosa oratione adverb. καταλογάδην.
prosa oratione scribo, πεζογραφέω, ῶ.
prosapia, γενεά, ᾶς, ἡ, γένος, εος, τό.
proscenium, προσκήνιον, ου, τό.
proscindo, κατασχίζω, καταρρήγνυμι. pro convitiis lacessere, ἐξελέγχω τινά, διασύρω, διαβάλλω τι.
proscribo, προγράφομαι, δημεύω, pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
proscriptio, προγραφή, ῆς, ἡ, δήμευσις, εως, ἡ.
proscriptor, προγραφεύς, έως, ὁ.
proselytus, προσήλυτος, ου, ὁ.
prosequi donis, δεξιοῦσθαι δώροις.
prosequi honore, ἄγω διὰ τιμῆς, vel ἐν τιμῇ. τιμαῖς περιέπειν.
prosequi humanitate. V. humanitas.
prosequor, κατακολουθέω, ῶ, ἐπιδιώκω.
proserpina, περσεφόνη, ης, ἡ.
prosilio, ἐκθορέω, ῶ, ἀποπηδάω, ῶ.
prosilire e lecto, ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, vel ἐκ τοῦ σκίμποδος.
prospecto, περισκοπέω, ῶ.
prospectus, πρόοψις, εως, ἡ, ἄποψις, εως, ἡ.
prospectus in omnem partem, περιφάνεια, ας, ἡ.
prosper, εὐήμερος, ου, ὁ, εὐτυχής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
prosperae res, εὐπραγία, ας, ἡ.
prospere ago, εὐημερέω, ῶ.
prospere, εὐτυχῶς.
prosperitas, εὐημερία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
prospero fortunae statu utor, εὖ πράττω.
prospero, ὀλβίζω, ῶ, εὐδαίμονα ποιῶ.
prospicio, προορῶ, προσκοποῦμαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
prospicio, provideo, consulo, προβουλεύω, προΐδω, sive προειδέω, ῶ, προμηθέομαι, οῦμαι, & προμηθεύομαι, προνοέω, ῶ, & προνοέομαι, οῦμαι, cum genitivo. προσκοπέω, ῶ, cum accusativo.
prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
prostibulum, πορνεῖον, ου, τό, & pro meretrice, ἑταίρα, ας, ἡ.
prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
prosto, προΐσταμαι.
prostratio, κατάστρωσις, εως, ἡ.
prosum, ὠφελέω, ῶ, συμφέρω, λυσιτελέω, ῶ, tibi, χρησιμεύω, ῶ.
protectio, ὑπερασπισμός, ῦ, ὁ.
protectus, σκεπασθείς, έντος, ὁ.
protego, προασπίζω, ἀμφιβαίνω, ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
protelo, ἀπελαύνω.
protendo, προτείνω.
protensus, ἐκτεταμένος, ου, ὁ, παράτονος, ου, ὁ, προτονός, ῦ, ὁ, & Poetice, τανύς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
protenus, πλήθει.
protero, καταπατέω, κατατρίβω.
proterve, ἀσελγῶς.
proterve ago, ἀσελγαίνω, ῶ, ἀκολασταίνω.
protervia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
protervitas, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
protervus, ἀσελγής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
protestor, διαμαρτύρομαι.
protinus, αὐτίκα ἐν μάλα.
protractio, prorogatio, παρέλκυσις, εως, ἡ.
protraho, παρέλκω, ἐφέλκω. pro differo, ἀναβάλλω.
protrudo, προωθέω, ῶ, ἐξωθέω.
protrusio, πρόωσις, εως, ἡ.
protubero, προβλαστάνω.
proturbo, ἀπωθέομαι.
provectio, προαγωγή, ῆς, ἡ.
provectus aetate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
provehere ad dignitates, προάγω εἰς ἀξιώματα.
proveho, προάγω.
provenio, προέρχομαι. pro nasci, φύεσθαι.
proventus, πρόσοδος, ου, ἡ, ἀποφορά, ᾶς, ἡ.
proverbialis, παροιμιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
proverbiotrita est sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
proverbium, παροιμία, ας, ἡ.
provide, ἐκ προνοίας.
providentia, πρόνοια, ας, ἡ, πρόγνωσις, εως, ἡ.
provideo, προνοέω, ῶ, προοράω, ῶ, προγινώσκω. aliquando prospicio, προνοέομαι, τῶν σῶν, fortunis meis.
providus, πρόνοος, ου, ὁ, προνοητικός, ῦ, ὁ.
provincia, ἐπαρχία, ας, ἡ.
provinciae praefectus, ἔπαρχος, ου, ὁ, σατράπης, ου, ὁ.
provincialis, ἐπαρχικός, ῦ, ὁ.
pro viribus, τὸ κατ' ἐμέ, κατὰ δύναμιν.
provisio, πρόοψις, εως, ἡ, προμήθευσις, εως, ἡ.
proviso, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
provisor, προνοητής, ῦ, ὁ.
provocatio, irritatio, ἐρεθισμός, ῦ, ὁ, ἔκκλησις, εως, ἡ, πρόκλησις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ, Thucyd.
provocatio, appellatio, ἔφεσις, εως, ἡ.
provocator, ἐρεθιστής, ῦ, ὁ.
provocatus, πρόκλητος, ου, ὁ.
provoco, lacesso, ἐκκαλέω, ῶ, ἐκκαλέομαι, οῦμαι, συγκαλέω, ῶ.
provoco, appello, ἐπικαλέομαι, οῦμαι. ἐκκαλέομαι τὴν δίκην, vel κρίσιν.
provocare ad certamen, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην, ἐρεθίζω.
provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
provolvo, προκυλίω.
prout, ὥσγε.
proxeneta, προξενητής, ῦ, ὁ.
proxime, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
proximitas, ἐγγύτης, τητος, ἡ.
proximum est, ut, ἐπίφοβόν ἐστι.
proximus, ἐγγύτατος, ου, ὁ, ἐχόμενος, ου, ὁ, προσεχής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὁ πέλας, ὁ πλησίον.
prudens, εὔβουλος, ου, ὁ, συνετός, ῦ, ὁ, φρόνιμος, ου, ὁ, ἐχέφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, δαΐφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ. σοφός, ου, ὁ.
prudens sum, νοέω, ῶ, ἐχεφρονέω, ῶ, σωφρονέω, ῶ.
prudenter, φρονίμως, εὐφραδέως.
prudenter me gero, σωφρονέω, ῶ.
prudentia, φρόνησις, εως, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ, εὐβουλία, ας, ἡ, σύνεσις, εως.
pruina, πάχνη, ης, ἡ.
pruinosus, παχνώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
pruna, ἀνθρακιά, ᾶς, ἡ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
pruna agrestis, ἀγριοκοκκύμηλα, ων, τά.
prunum, κοκκύμηλον, ου, τό.
prunus, κοκκυμηλέα, ου, ὁ.
prurigo, κνησμός, ῦ, ὁ, κνησμή, ῆ, ἡ.
prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω, ῶ.
pruritus, κνησμός, ῦ, ὁ, κνίσμα, ατος, τό.

P S.

Psallo, ψάλλω.
psalmus, ψαλμός, ῦ, ὁ.
psalterium, ψαλτήριον, ου, τό.
psittacus, ψίττακος, ου, ὁ, ψιττάκη, ης, ἡ.
ptisana, πτισάνη, ης, ἡ, & πτισάνη, ης, ἡ.

P U.

Puber, ἡβήτης, ου, ὁ, ἡβητής, ῆρος, ὁ.
puber sum, ἡβάω.
pubertas, ἡβητία, ας, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
pubes, πρόσηβος, ου, ὁ, ἥβη, ης, ἡ.
pubescentia, ἡβητία, ας, ἡ.
pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω, ῶ.
publica via, λεωφόρος ὁδός.
publicanorum mensa, τελώνιον, ου, τό.
publicanus, τελώνης, ου, ὁ.
publicatio, δήμευσις, εως, ἡ.
publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu publico, ἐκ δημοσίου.
publico, δημεύω, ῶ, δημοσιόω, ῶ. pro in populi potestatem redigere, δημεύω τὰ χρήματά τινος, pro in lucem edere, ἐκδίδωμι βίβλον, aut βιβλίον.
in publicum prodeo, ἐκδημέω, ῶ.
publicus, δημόσιος, ου, ὁ, ἐπιδήμιος, ου, ὁ, κοινός, ῦ, ὁ.
pudeo, αἰδέομαι, αἰσχύνομαι.

pudendum, αἰδοῖον, ου, τό.
pudendus, a, um, αἰσχυντικός, οῦ, ὁ.
pudenter, [illegible].
pudet, αἰσχύνομαι, [illegible].
pudibunde, [illegible].
pudibundus, [illegible].
pudice, [illegible], ἁγνῶς.
pudicitia, ἁγνεία, ας, ἡ, [illegible].
pudicus, ἁγνός, ὁ, [illegible].
pudicus sum, σωφρονῶ, ῶ.
pudor, αἰδώς, όος, οῦς, ἡ, [illegible].
pudor rusticus, [illegible].
pudore afficior, [illegible].
pudore afficio, [illegible].
pudore suffundor, [illegible].
sine pudore, [illegible].
puella, κόρη, ης, ἡ, [illegible].
puellaris, [illegible].
puellariter, [illegible].
puellula, [illegible], & [illegible].
puer, παῖς, δός, ὁ, κοῦρος, ου, ὁ, παιδίον, ου, τό.
puerilis, [illegible].
pueriliter, [illegible].
pueriliter me gero, [illegible], Poetice [illegible].
pueritia, παιδία, ας, ἡ, [illegible].
a pueritia, a puero, ἐκ βρέφους, [illegible].
puerorum curam gero, [illegible].
pueros instituo, παιδαγωγέω, ῶ.
puerpera, λεχώ, όος, οῦς, ἡ, [illegible].
puerperium, λοχεία, ας, ἡ, [illegible].
puerulus, παιδίον, ου, τό, [illegible].
pugil, πύκτης, ου, ὁ, [illegible].
pugilaris, [illegible].
pugilatus, & ratio, πυγμαχία, ας, ἡ, [illegible].
pugillus, [illegible].
pugilor, [illegible].
pugio, ἐγχειρίδιον, ου, τό, ξιφίδιον, ου, τό.
pugna, μάχη, ης, ἡ.
pugna equestris, ἱππομαχία, ας, ἡ. pedestris pugna, πεζομαχία, ας ἡ. navalis pugna, ναυμαχία, ας, ἡ.
pugna verborum, λογομαχία, ας, ἡ, λογομαχία, ας, ἡ.
pugna statarìa, [illegible], vel [illegible].
pugna velitaris, [illegible].
absque pugna, ἀμαχεί, ἀμαχητί.
pugnaciter, [illegible].
pugnæ habilis, μάχιμος, ου, ὁ. pugnæ inutilis, ἀπόμαχος, ου, ὁ.
pugnam committere cum hostibus, συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.
pugnam conserere, [illegible], Hesiodus. [illegible], Homerus.
pugnare aperto Marte, [illegible].
pugnare pro patria, [illegible].
pugnator, μαχητής, οῦ, ὁ.
pugnax, μάχιμος, ου, ὁ καὶ ἡ.
pugno, συμβάλλω, cum dativo. μάχομαι, [illegible], & Poetice μάρναμαι, [illegible], & [illegible]. pugno pro aliquo, [illegible] cum genitivo, & accusativo. [illegible], vel συμβάλλω τοῖς πολεμίοις, pugno cum hostibus. [illegible], cum aliquo.
pugno percutio, [illegible].
pugnum impertere alicui, [illegible].
pugnus, [illegible].
pulcher, καλός, ή, όν, [illegible].
pulcher aspectu, [illegible].
pulcherrime, κάλλιστα.
pulcherrimus, κάλλιστος, [illegible].
pulchre, εὖ, καλῶς, [illegible].
pulchricoma, [illegible].
pulchritudinis studiosus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
pulchritudo, κάλλος, εος, ους, τό, [illegible].
pulchritudo artis, [illegible].
pulex, ψύλλα, ης, ἡ, ψύλλος, ου, ὁ.
pulices venor, ψυλλίζω.
pulicosus, [illegible].
pulla vestis, [illegible], & [illegible].
pullarius, [illegible].
[illegible], [illegible].

pullinus, [illegible].
pullorum exclusio, [illegible].
pullulatio, [illegible].
pullulo, [illegible], βλαστάνω, θάλλω.
pullus, [illegible], νεοττός, [illegible].
pullus, a, um, φαιός, [illegible].
pulmentum, ὄψον, ου, τό.
pulmo, onis, πνεύμων, ονος, ὁ.
pulpamentum, [illegible].
pulpitum, [illegible].
puls, [illegible].
pulsare citharam, κρούω, vel ψάλλω, vel [illegible].
pulsare januam, κόπτειν τὴν θύραν. Aristophanes.
pulsare terram pedibus, κρούειν τοῖς ποσὶ τὴν γῆν.
pulsatio, κροῦσις, εως, ἡ.
pulsator, [illegible].
pulsator citharæ, κιθαριστής, οῦ, ὁ.
pulsatus, [illegible].
pulso, κρούω, τύπτω.
pulso, mico, salio, (de arteriis & corde) σφύζω.
pulsus, motus cordis, & arteriarum, σφυγμός, οῦ, ὁ. [illegible]. pulsus inordinatus, [illegible].
pulsus ex aliquo loco, [illegible].
pullus, us, [illegible].
pulte vescor, [illegible].
pulticula, [illegible].
pulvere aspergo, κονίω, ῶ, [illegible].
in pulvere eodem versor, [illegible], & [illegible].
sine pulvere, ἀκονιτί, & metaphorice, sine labore.
pulverem excito, κονίω, ῶ, & [illegible].
in pulverem redigo, [illegible].
pulverulentus, κονιορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pulvinar, [illegible].
pulvinatus, [illegible].
pulvinus, [illegible].
pulvis, κόνις, εως, ἡ, κονιορτός, οῦ, ὁ.
pulvisculus, [illegible].
pumex, κίσσηρις, ιδος, ἡ.
pumice defrico, lævigo, [illegible].
pumico, [illegible].
pumicosus, [illegible].
pumilio, [illegible], νάνος, [illegible].
punctim, [illegible].
punctio, [illegible].
punctis distinctus, [illegible].
puncto temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, & ἐν ἀκαρεῖ sine adjectione.
punctum, [illegible], στιγμή, ῆς, ἡ.
punctum temporis, χρόνος ἀκαρής.
punctus, a, um, [illegible].
pungo, [illegible].
punica malus, ῥοά, ᾶς, ἡ, & ῥοιά, ᾶς, [illegible].
puniceus, φοινίκεος, ου, ὁ.
punio, κολάζω, τιμωρέω, [illegible].
punitio, κόλασις, εως, ἡ, κόλασμα, ατος, τό, [illegible].
punitor, κολαστής, οῦ, ὁ, τιμωρός, οῦ, ὁ.
punitorius, κολαστικός, οῦ, ὁ.
pupa, [illegible].
pupilla, κόρη, ης, ἡ, γλήνη, ης, ἡ.
pupillaris, ὀρφανικός, οῦ, ὁ.
pupillorum curam gero, ὀρφανίζω.
pupillus, ὀρφανός, οῦ, ὁ.
puppis, πρύμνα, ης, ἡ.
pupus, [illegible].
pure, καθαρῶς.
purgatio, [illegible], καθαρμός, οῦ, ὁ, [illegible].
purgatio, excusatio, ἀπολογία, [illegible].
purgativus, purgatorius, καθαρτικός, οῦ, ὁ, [illegible].
purgator, καθαρτής, οῦ, ὁ.
purgatorius ignis, [illegible].
purgo, mundo, [illegible], domum, [illegible], pro excusare, ἀπολογέομαι.
purificatio, καθαρισμός, [illegible].
purificatus, [illegible].
purifico, καθαρίζω.
purissimus, [illegible].
puritas, ἁγνεία, [illegible].
puritas, castimonia, castitas, [illegible], ([illegible] Poetice) καθαρότης, ητος, ἡ.

puro & nitido sermone uti, καθαρῶς διαλέγεσθαι.
puro, as, καθαρίζω.
purpura, πορφύρα, ας, ἡ, φοινιξ, ικος, ὁ.
purpurarius, πορφυρεύς, εως, ὁ, πορφυροπώλης, ου, ὁ.
purpurasco, φοινίσσω.
purpuratus, [illegible].
purpurea vestis, [illegible], & subaudi [illegible].
purpureus, πορφύρεος, ου, ὁ, [illegible].
purpuro, πορφυρίζω.
purulentus, [illegible].
purus, [illegible], καθαρός, [illegible].
purus a sordibus, [illegible]. purus a scelere, καθαρός, οῦ, ὁ, & καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων. purus mente, καθαρὸς τὴν διάνοιαν. purus a cæde, [illegible].
purus, impermixtus, ἄκρατος, ου, ὁ, [illegible].
purus sum, ἁγνεύω.
purus, castus, sanctus, ἅγιος, ου, ὁ, ἁγνός, οῦ, ὁ, [illegible], apud Poetas [illegible].
purus, & dilucidus sermo, [illegible].
pus, uris, πύον, ου, τό.
pus effundo, πυορρέω, ῶ.
pusillanimitas, [illegible], μικροψυχία, ας, ἡ.
pusillanimus, [illegible], μικρόψυχος, ου, ὁ, [illegible].
pusillum, βραχύ, έος, τό.
pusillus, [illegible], μικρός, ᾶ, όν, & Poetice [illegible].
pusio, onis, παιδάριον, ου, τό.
pustula, φλύκταινα, ης, ἡ, [illegible].
pustularum eruptio, ἐξανθισμός, οῦ, ὁ, [illegible].
pustulosus, φλυκταινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
putamen, κέλυφος, εος, τό, λέπυρον, ου, τό.
putaminosus, [illegible].
putandum est, [illegible].
putatio, κλάσις, εως, ἡ, [illegible].
putator, κλαδευτής, οῦ, ὁ.
putatorius, [illegible].
puteo, [illegible].
puteolus, φρεάτιον, ου, τό.
puteum fodio, [illegible], & [illegible].
puteus, φρέαρ, ατος, τό, βόθρος, ου, ὁ, [illegible].
putide, [illegible].
putidus, [illegible].
puto, inutilia ex arboribus reseco, [illegible], item pro considerare, [illegible], pro existimo, οἴομαι, & calculum subducere, λογίζομαι.
utor, [illegible].
putredo, σαπρία, ας, ἡ, [illegible].
putreo, σήπομαι.
putrefacio, σήπω, [illegible].
putrefactio, [illegible].
putrefactus, [illegible].
putresio, [illegible].
putrescens, [illegible].
putresco, [illegible].
putridum oleo, [illegible].
putridus, putris, σαπρός, οῦ, ὁ, [illegible].
putus, a, um, καθαρός, οῦ, ὁ.

P Y.

pyra, πυρά, ᾶς, ἡ.
pyramidatus, πυραμιδωτός, οῦ, ὁ, πυραμοειδής, εος, ὁ.
pyramis, πυραμίς, ίδος, ἡ.
pyrum, ἄπιον, ου, τό.
pyrus, ἄπιος, ου, ἡ.
pyxis, πυξίς, ίδος, ἡ, [illegible].
pyxis medicamentaria, [illegible].

Q U.

Qua, adver. ᾗ, ὅπη, πῆ.
quacumque, [illegible].
qua de caussa, [illegible].
qua ratione, πῶς, ὅπως, ᾗ.
si qua ratione, εἴ πῃ

qua

qua fronte, ποίῳ φορῷ.
quadantenus, ἐστὶ ὅσου, ἔστ' ἄν.
quadra, πινακίδιον, ου, τό, τετράγωνον, ου, τό.
quadragenarius, τεσσαρακονταέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, & τεσσαρακοντούτης, ου, ὁ.
quadragesima, τεσσαρακοστή, ῆς, ἡ.
quadragesimus, τεσσαρακοστός, ῦ, ὁ.
quadragies, τεσσαρακοντάκις, sive τετταρακοντάκις.
quadraginta, τεσσαράκοντα.
quadrangulus. τετράγωνος, ου, ὁ.
quadrans, τεταρτημόριον, ου, τό, κοδράντης, ου, ὁ.
quadrans, conveniens, ἁρμόζων, ου, ὁ.
quadrantarius, τεταρτημοριαῖος, ου, ὁ.
quadratarius, τετραγωνιστής, οῦ, ὁ.
quadratio, in quadram formam redactio, τετραγωνισμός, ῦ, ὁ. convenientia, ἁρμογή, ῆς, ἡ.
quadratus, τετράγωνος, ου, ὁ.
quadratura, τετραγωνισμός, ῦ, ὁ.
quadriennium, τετραετία, ας, ἡ.
quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῆ.
quadrifidus, τετραχιδής, έος, ὁ.
quadriforis, τετράθυρος, ου, ὁ.
quadriga, τέθριππον, ου, τό, τετράβαμον ἅρμα.
quadrijugus, τετράορος, ου, ὁ, & τέτρωρος, ου, ὁ, τετράζυγος, ου, ὁ.
quadrimus, τετραετής, ετέος, ὁ, καὶ ἡ.
quandringentesimus, τετρακοσιοστός, ῦ, ὁ.
quandringenti, οἱ τετρακόσιοι.
quadripartitus, τετραμερής, έος, ὁ ἡ ἡ.
quadriremis, τετρήρης, εος, ἡ.
quadrivium, τετράοδος, ου, ὁ.
quadro, τετραγωνίζω. pro consentire, ἁρμόζω.
quadrupes, τετράπους, οδος, ὁ.
quadruplator, ὀδάκτυς, ου, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
quadruplex, τετραπλοῦς, ῦ, ὁ, τετραπλάσιος, ου, ὁ.
quadruplicatio, τετραπλασιασμός, ῦ, ὁ.
quadrupliciter, τετραχῶς.
quadruplico, τετραπλασιάζω.
quadruplum, τετραπλοῦν, τό.
quadruplus, τετραπλάσιος, ου, ὁ.
quæ, fœm. ἥτις, ἥπερ.
quæ, plur. neut. ἅ, ἅπερ. ἅσσα.
quæcunque, ὅσα ἄν.
quærito, ἐπιζητέω, ῶ.
quæro, ζητέω, ῶ, μεταλλάω, ῶ. pro interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, quæro hoc ex te, πυνθάνομαι, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
quæsitor, ζητητής, ῦ, ὁ.
quæsitu difficilis, δυσζήτητος, ου, ὁ.
quæsitum, ζήτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό.
quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
quæstio, quærendi actio, ζήτημα, ατος, τό, ἐρώτημα, ατος, τό, ζήτησις, εως, ἡ.
quæstio, criminis inquisitio, βάσανος, ου, ἡ, βασανισμός, ῦ, ὁ, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἀνάγκαι, αἱ.
quæstio, quæsitum, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό, ἀπορία, ας, ἡ, ἀπόρημα, ατος, τό, πρόβλημα, ατος, τό.
quæstionem proponere, προβάλλω, διαπορέω, cum dativo, & simpliciter, διαπορέω.
in quæstionem venire, διαπορεῖσθαι.
quæstionem habere, de aliqua re, ἐξετάζω τι. ζητέω τι.
quæstionem adhibere, στρεβλόω, βασανίζω.
ad quæstionem exponere, ἐκδίδωμι εἰς, βάσανον.
quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
quæstiuncula, ἐρωτημάτιον, ου, τό.
quæstor, ταμίας, ου, ὁ.
quæstor ærarius, ἀργυρολόγος, ου, ὁ, δασμολόγος, ου, ὁ. πορίστης, ῦ, ὁ, πράκτωρ, ορος, ὁ, ταμίας, ου, ὁ.
quæstor, quæsitor criminum, ζητητής, ῦ, ὁ.
quæstui habere, καπηλεύω, καπηλεύω cum accusativo.
quæstum facere in aliqua re, ἐργολαβέω ἔν τινι. ἐργάνην ἐργάζεσθαι ἐκ τινος. κερδαίνειν ἐκ τινος.
quæstuose, κερδαλέως.
quæstuosus, κερδαλέος, ου, ὁ.
quæstura, ταμιεία, ῆς, ἡ, ταμιεῖον, ου, τό.
quæstus, us, χρηματισμός, ῦ, ὁ, κέρδος, εος, τό.
qualis, οἷος, ου, ὁ, ὁποῖος, ου, ὁ. Ponitur & interrogative, ποῖος τις.
qualis, talis, ὁποῖος, ου, ὁ, τοιοῦτος, ου, ὁ.
qualiscumque, ὁποιοσδή, ὁποιοσοῦν.
qualitas, ποιότης, ητος, ἡ, ποιόν, ῦ, τό.
qualitate præditus, πεποιωμένος, ου, ὁ.
qualitates propriæ corporum, ἰδιώματα τῶν σωμάτων.
qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
qualitercumque, ὁπωσοῦν.
qualus, κάλαθος, ου, ὁ, ταρσός, ῦ, ὁ, vel ταρρός, ῦ, ὁ.

quam, conjunct. ἤ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
quam, admirantis, πῶς, ὡς. πῶς δυσχερές; quam difficile! πῶς βαρέως; quam graviter!
quam, in comparatione, ἤ, ἤπερ.
quam, intensivum, ἤ, ὅσον, ὅτι, ὅπως, ὡς, & ὡς ὅτι.
quam celerrime, ὡς, vel ὅπως τάχιστα, ὅτι τάχος. quam brevissimo tempore, ὅτι ἐν βραχυτάτῳ. quam optime, ὡς ὅτι βέλτιστα.
quam primum, ὅσον αὐτίκα. αὐτίκα δὲ μάλα. τὴν ταχίστην. ὡς τάχιστα.
quam maxime fieri possit, ὅσον ἂν ᾖ δυνατόν. ὁσάχις μάλιστα.
quamdiu, ἕως, & Poetice εἷος, μέχρις οὗ. ἄχρις ἂν ἕως. Et interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνον, πόσον.
quamobrem, ἀνθ' ὧν. παρ' ὅ. διὰ ταῦτα, διόπερ.
quamobrem? ἵνα τί; vel ἱνατί; διότι, vel διὰ τί; διὰ τί; παρὰ τί; πρὸς τί;
quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὰ πολλά.
quamvis, καίτοι. κἂν εἰ.
quando? πότε, & Dorice πόκα; πηνίκα, & ἡνίκα, Poetice πημος.
quando, cum, ὅτε, & Poetice ὅττε. ἡνίκα.
quando, quandoquidem, ἐπεί, ἐπειδή, ἐπείπερ.
quandocunque, ὁπόταν, ὁπότε γοῦν.
quandoque, ἐνίοτε, ὅτε μέν, ὅτε δέ.
quandoquidem, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
quanquam, καίτοι, ὅμως, εἰ ἄρα,
quanti, πόσου διδάσκει, docet?
quantillus, μικρός, ῦ, ὁ, ὅσος, ου, ὁ, πηλίκος, ου, ὁ.
quantitas, ποσότης, ητος, ἡ.
quantitas syllabarum, χρόνος, ου, ὁ.
quantitatis expers, ἄποσος, ου, ὁ.
quanto magis, ὅσῳ μᾶλλον.
quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
quantopere, ὡς ὅτι, ὡς ὅσον γε.
quantulumcunque, ὁσονοῦν.
quantulus, ὀλίγος, ου, ὁ, Theocritus, ὅσσίχος, ου, ὁ.
quantum, tantum, ὅσον. vel ὅσονπερ, τοσοῦτον.
quantum in me est, ὅσον ἐπ' ἐμοί. τό γε εἰς ἐμὲ ἧκον, vel τό γε εἰς ἐμὲ ἧκον μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος. τὸ παρ' ἐμέ. ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί. δι' ἐμέ γε.
quantum ad me attinet, τό γ' ἐμόν. τὸ κατ' ἐμέ.
quantum fieri potest. καθ' ὅσον οἷός τε. ὡς οἷόν τε.
quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
quantum vis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
in quantum, καθό, μέχρι τόσου.
quantus, ὅσος, ου, ὁ, ἡλίκος, ου, ὁ οἷος, ου, ὁ. interrogative, πόσος, ου, ὁ, πηλίκος, ου, ὁ.
quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
quapropter, ἀνθ' ὅτου, διὰ τοῦτο.
quaquaversus, πανταχόσε.
quare, διά τι, τίνος ἕνεκα, ὅθεν, δι' ὅ.
quarta dies, τετράς, άδος, ἡ.
quartanus, τεταρταῖος, ου, ὁ.
quarto, & um, τέταρτον.
quartus, τέταρτος, ου, ὁ.
quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
quasi vero, ὡς, ὥς, ὥσπερ ἄν, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἂν δηλαδή.
quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι.
quasillus, καλαθίσκος, ου, ὁ, σπυρίς, ίδος, ἡ.
quassatio, σεισμός, ῦ, ὁ, σεῖσμα, ατος, τό, σεῖσις, εως, ἡ, τιναγμός, ῦ, ὁ.
quassator, τινάκτωρ, ορος, ὁ.
quasso, διασαλεύω, κλονέω.
quatenus, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον.
quater, τετράκις.
quaterni, τέσσαρες, οἱ.
quaternio, τετράς, άδος, ἡ, τετράδιον, ου, τό, & τετραδεῖον, τό.
quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, ῶ, θραύω.
quatriduanus, τετραήμερος, ου, ὁ, τεταρταῖος, ου, ὁ.
quatriduum, τετραήμερον, ου, τό.
quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
quatuordecim, δεκατέσσαρες.
que, τε, καί.
quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς, pro quomodo, πῶς, ἐν τρόπῳ.
queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
quercus, δρῦς, υός, ἡ.
querela, ἐπιγραφή, ας, ἡ, αἰτίαμα, ατος, τό, καταβοή, ῆς, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό, μεμψιμοιρία, ας, ἡ, μομφή, ῆς, ἡ.
sine querela, ἀμέμπτως.
querelam ad amicum defero, καταγορεύω τῷ φίλῳ. Thucydides.
querela lugubris, θρηνῳδία, ας, ἡ.
queribundus, μεμψιμοιρῶν ἑκών,

querimonia, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
queritor, διαμέμφομαι.
quernus, δρύϊνος, ου, ὁ.
queror, μέμφομαί σοι, da te, ὀδύρομαι.
querule, ἐγκληματικῶς, ὀδυρτικῶς.
querulus, ἐγκληματικός, ῦ, ὁ, μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ὀδυρτικός, ῦ, ὁ.
querulus animus, τραχύτερος θυμός.
querulus sum, ἐγκληματεύω.
questus, & querela, μέμψις, εως, ἡ, μομφή, ῆς, ἡ.
qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, & ὅστις, ἥτις, ὅτι.
qui, pro quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
qui fieri potest, ut &c. τίς μηχανή, sequente infinito. qui fieri istud potest? πῶς δὴ τοῦτο;
quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
quicquid, ὅτιπερ, ὅτι ἂν ᾖ.
quicunque, πᾶς ὅστις, ὅστις ἄν.
quid, τί.
quid est quod? τί ὅτι;
quid igitur? τί ἔστιν;
quid istuc? τί τοῦτο;
quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν;
quidam, ὁ δεῖνα, τίς, τινός, ὁ.
quidam, nonnulli, ἔνιοι, οἱ.
quidem, μέν, γέ, γοῦν, γοῦν, ἤτοι.
quidem certe, μὲν δή, μὲν οὖν.
ego quidem ἐγώ γε.
& quidem, καὶ μάλα.
ne quidem, οὐδέ.
ne unus quidem, μηδ' ἂν εἷς.
si quidem, si modo, εἴ γε, εἴπερ, εἰ δή.
quidam, ἄττα, ὅ, τι, τί μή; πῶς δ' οὔ; τί μήν;
quidni? τί μή; πῶς δ' οὔ; πῶς γὰρ οὔ, vel οὐ;
quidni enim? πῶς γὰρ οὔ; πῶς γὰρ οὐχί;
quidquid tandem illud sit, ὁτιοῦν.
quid tum postea? εἶτα τί;
quidvis, ὁτιοῦν.
quies, ἡσυχία, ας, ἡ, ἠρεμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, ἄπαυσις, ας, ἡ.
quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· pro dormio, κοιμάω, ῶ.
quiete, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
per quietem, ὄναρ, κατ' ὄναρ. ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον.
quieti indulgeo, ἀποσχολάζω.
quietis, amans, φιλήσυχος, ου, ὁ.
quietissimus, ἡσυχώτατος, ου, ὁ.
quietus, ἥσυχος, ου, ὁ, ἡσυχαῖος, ου, ὁ.
quilibet, ὁ τυχών, ὅστις, ὁστισοῦν, πᾶς.
quimatus, πενταετία, ας, ἡ.
quin, τί μή. καὶ μήν, ἀλλὰ μήν, μή. οὐχί. pro etiam, καί.
quin etiam, καὶ μήν, καὶ ἔτι· ὁ μήν, ἀλλά γε.
quinarius, πενταδικός, ῦ, ὁ, quinarius numerus, πεντάς, άδος, ἡ, πεντάδιον, ου, τό.
in quincuncem dispositus, πεντάστιχος, ου, ὁ.
quindecies, δεκαπεντάκις.
quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quingentesimus, πεντακοσιοστός, ῦ, ὁ.
quingenti, πεντακόσιοι, αι.
quini, οἱ πέντε.
quinimo, ἀλλὰ δὲ καί. μὲν καί.
quinquagenarius, πεντηκονταέτης, ου, ὁ, ἡ ἡ, & πεντηκοντούτης, ου, ὁ.
quinquagesimus, πεντηκοστός, ῦ, ὁ.
quinquaginta, πεντήκοντα.
quinque, πέντε.
quinquefolius, πεντάφυλλος, ου, ὁ.
quinquennis, πενταέτης, ου, ὁ.
quinquennium, πενταετία, ας, ἡ, πενταετηρίς, ίδος, ἡ.
quinqueremis, πεντήρης, εος.
quinquies, πεντάκις.
quintanus, πεμπταῖος, ου, ὁ.
quintuplus, πενταπλάσιος, ου, ὁ.
quintus, πέμπτος, ου, ὁ.
quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ου, ὁ, δέκατος, ου, ὁ, πέμπτος, ου, ὁ.
quippe, οἷα, ἀλλά, γοῦν.
quippiam, τι.
quiritatio, σχετλιασμός, ῦ, ὁ, δυσλογία, ας, ἡ.
quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
quirito, σχετλιάζω, ποτνιάομαι, οἰμώζω.
quis, quæ, quid, interrogative, ποῖος, ποία, ποῖον, τίς, τίνος.
quis tandem, τίς ποτε.
quisnam, ὅστις, ὁποῖος, ὁ, ὁποῖος, ου, ὁ.
quispiam, τις, δεῖνα, ὁ, ἡ, τὸ quispiam alius, τις ἄλλος.
quisnam, τίς, τινός, ὁ, ὅς τις.
quisque, πᾶς τις, ἕκαστος, ου, ὁ.
quisquiliæ, περιψήματα, τά.
quisquis, ὅστις, ὅτου, ὁ.
quivis, ὅστις, ὅτου, ὁ, ὅστις ἄν, πᾶς ὅστις.

quo, ποῖ καταφύγω, quo fugiam.
quo pacto, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
quominus, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
quoad fieri possit, κατὰ τὸ δυνατόν.
quoad, μέχρις οὗ.
quoad vixero, διὰ βίου.
quocirca, δι' ὅπερ. δι' ὅ. καὶ ὅ.
ex quo, ἐπεί.
quo terrarum? ποῖ γῆς;
quocumque modo, ὁποίως, ὁπωσδή, ὁπωσδήποτε, ὁπωσοῦν, ὁπωστιοῦν, ὁπωσοῦν.
quod, ὅτι, διότι.
quod quidem ad me attinet, τὸ μὲν ἐμόν.
quod si, εἰ δέ, εἴπερ γάρ.
quodammodo, ἔστιν ὡς.
quodcunque, ὅ, τι ἄν. πᾶν ὅ, τι.
quodlibet modo, τυχόντως.
quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
quomodocunque, ὁποίως ἄν.
quonam? ποῖ;
quondam, πάλαι.
quoniam, ἐπεί, ὅτι, διότι.
quoquam, ποι.
quoque, καὶ ἔτι τε.
tertio quoque die, διὰ τρίτης, subintellige ἡμέρας, παρὰ τρίτην ἡμέραν. tertio quoque mense, παρὰ μῆνα τρίτον.
quoquoversus, πάντη, πανταχόσε.
quoquomodo, ὡς ἂν τύχῃ.
quorsum, πρὸς τί. ποῖ τι ἀφελεῖ, ἢ δὲ ὄνησις.
quot, πόσοι, οἱ.
quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. κατ' ἔτος.
quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν. ἐφημερινός, ἡ, ὁν, ἐφήμερος, ὁ, ἡ, ἐφημερινός, ὁ, ὁ.
quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐφημέραν.
quoties, ποσάκις, ὁσάκις.
quotiescunque, ὁσάκις ἄν.
quo'libet, ὁποσος ἄν,
quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
quotuples, ποσαπλάσιος, α, ὁ, ποσαπλοῦς, ῆ, ὁ.
quotus, πόστος, ὁ, ὁ, ὁπόστος, ὁ, ὁ.
quotusquisque, πόστος, ὁ, ὁ, ὁποσοσοῦν, ut ὁποσονοῦν βάρος, quantalibet gravitas. Aristoteles.
quovis, adverb. πανταχόσε, πανταχοῦ.
quousque, ἕως τί. μέχρις οὗ ἄν. ἕως ἄν.
quum, ὅτε, ὅταν, ἐπειδή, ἐπειδάν.

R A.

RAbide, λυσσωδῶς.
rabidus, λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
rabie agitor, λυσσάομαι, ῶμαι, & λυσσῶμαι.
rabies, λύσσα, ης, ἡ, λύττα, ης, ἡ, μανία, ας, ἡ.
rabiosus, λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, μανικός, ἡ, ὁ.
rabula, δικολόγος, ου, ὁ, δικορράφος, ου, ὁ.
racemarius, βοτρυικός, ἡ, ὁ.
racematio, βότρυσις, εως, ἡ.
racematus, βοτρυωτός, ἡ, ὁ.
racemifer, βοτρυοφόρος, ου, ὁ.
racemo, as ἐπιφυλλίς, ίδος, ἡ.
racemosus, καλαμάομαι, ῶμαι, ἐπιφυλλίζω.
racemulus, βοτρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
racemus, βότρυς, υος, ὁ, σταφυλή, ῆς, ἡ.
radiatio, ἀκτινοβολία, ας, ἡ.
radices ago, ῥιζοβολέω, ῶ, ῥιζόω, ῶ.
radicitus, ῥιζόθεν. pro penitus, παντως, αὐτῇ ῥίζῃ, ἐκ ῥιζῶν.
radicitus adhæreo, ῥιζόομαι, οῦμαι.
radicitus evello, ἀνασπάζω, ῶ, ἐκριζόω, ῶ.
radicor, ῥιζόω, ῶ, ῥιζοβολέω.
radicosus, ῥιζώδης, εος, ὁ.
radicula, ῥιζίον, ου, τό.
radii in rota, ῥάβδοι, ων, αἱ, κνῆμαι, αἱ.
radio, as, are, ἀκτινοβολέω, ῶ, λάμπομαι.
radio calco fila, κερκίζω.
radiosus, ἀκτινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
radius, ἀκτίς, ῖνος, ἡ. pro instrumento textorio, κερκίς, ίδος, ἡ.
radius rotæ, κνήμη, ης, ἡ.
radix, ῥίζα, ης, ἡ.
rado, ξέω, σμήχω, ῶ.
rado novacula, ξυρέω, ῶ, seu ξυρίω, ῶ.
radula, πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, κνῆστις, εως, ἡ, κνηστίον, ου, τό, λίστρον, ου, τό, ξυσμός, οῦ, ὁ, ξυστήρ, ῆρος, ὁ, ψήκτρα, ας, ἡ, & ψηκτήρ, ῆρος, ὁ.
ramentum, ῥίνημα, ατος, τό, περίψημα, ατος, τό.
rameus, κλαδεινός, ου, ὁ.
ramex, κήλη, ης, ἡ.
ramosus, κλαδώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πολύοζος, ου, ὁ.
ramos amputo, κλαδεύω.
ramulus, κλαδίσκος, ου, ὁ.
ramus, κλάδος, ου, ὁ, κλών, ῶνος, ὁ, ὄζος, ου, ὁ.
ramus fluminis, κέρας, ατος, τό.

ramusculus, κλαδίσκος, ου, ὁ, βλάστημα, ατος, τό.
rana, βάτραχος, ου, ὁ.
ranceo, σαπρὸς εἰμί.
rancide, σαπρῶς.
rancidus, σαπρός, ἡ, ὁ.
ranunculus, βατράχιον, ου, τό.
rapa, & rapum, γογγύλη, ης, ἡ, γογγυλίς, ίδος, ἡ.
rapaciter, ἁρπακτικῶς.
rapacitas, ἁρπακτικόν, οῦ, τό.
rapax, ἅρπαξ, αγος, ὁ, ἁρπακτικός, ἡ, ὁ.
raphanus, ῥάφανος, ου, ὁ.
rapide, ὁρμητικῶς.
rapidus, ἁρπαλέος, α, ὁ, ταχύς, έος, ὁ, ὁρμητικός, ἡ, ὁ, ὀξύς, έος, ὁ.
rapina, ἅρπαγμα, ατος, τό, ἁρπαγμός, οῦ, ὁ.
rapinis infestare, περικόπτειν, Lucianus.
rapio, ἁρπάζω, ἀφαρπάζω, διαρπάζω, ταράσσω, ἀναρπάζω, vel συναρπάζομαι Poetice.
rapio ad pœnam, ἀπάγω. ἀναρπάζω.
rapio, vim affero, βιάζομαι.
raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
raptitius, ἁρπακτός, ἡ, ὁ.
rapto, as, ῥυτάζω. Homerus.
rapto vivere, λῃστεύω.
e rapto vivens, ἁρπαξίβιος, ου, ὁ.
raptor, ἁρπακτήρ, ῆρος, ὁ.
raptrix, ἁρπάκτειρα, ας, ἡ.
raptus, us, λεία, ας, ἡ, λάφυρον, ου, τό, ἁρπαγή, ῆς, ἡ.
rare, ἀραιῶς.
rarefacio, ἀραιόω, ῶ, μανόω, ῶ.
rarefactio, ἀραίωσις, εως, ἡ, μάνωσις, εως, ἡ.
raresco, σπανίζομαι.
rarissime, σπανιώτατα.
raritas, μανότης, ητος, ἡ, ἀραιότης, ητος, ἡ. pro paucitate, σπανία, ας, ἡ, σπανιότης, ητος, ἡ.
rarius, σπανιωτέρως.
raro, μανάκις, ὀλιγάκις, ὀλίγα, σπανίως, παῦρα, σπανίως.
non raro, οὐκ ὀλιγάκις.
rarus, non densus, ἀραιός, ἡ, ὁ, μανός, ἡ, ὁ.
rarus, infrequens, σπάνιος, ὁ, ὁ, σπανιος, α, ὁ, & Poetice σπαρνός, ἡ, ὁ.
rasilis, ξεστός, ἡ, ὁ.
rasio, χρίσις, εως, ἡ, & contracte χρῖσις, ἡ, ὁ.
rastrum, ξύστρον, ου, τό, λίστρον, ου, τό.
rasura, ξύσμα, ατος, τό.
rasus, κνηστός, ἡ, ὁ, λεπτυντός, ἡ, ὁ, ξεστός, ἡ, ὁ, ξυστός, ἡ, ὁ, ψιλός, ἡ, ὁ.
ratio, mens, λόγος, ου, ὁ.
ratio dictat, ὁ λογισμὸς αἱρεῖ. Æschines.
ratio, causa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ου, τό, λόγος, ου, ὁ, apud Synesium.
ratio, cura, ὤρα, ας, ἡ. rationem habere, ὀθίζω, ἀλέγω, & Poetice ὀθομαι.
ratio, modus, via, μέθοδος, ου, ἡ, ὁδός, οῦ, ἡ, πεῖρα, ας, ἡ, τρόπος, ου, ὁ, τρόπος, ου, ὁ.
ratio pecuniæ comparandæ, πόρος χρημάτων.
ratio, supputatio, λογισμός, οῦ, ὁ.
ratio constat, ὁ ἔχει λόγος,
non congruit ratio, οὐχ ὁμολογεῖται, ὁ λόγος.
ratiocinatio, λογισμός, οῦ, ὁ, συλλογισμός, οῦ, ὁ.
sine ratiocinatione, ἀσυλλογίστως.
ratiocinativus, συλλογιστικός, ἡ, ὁ.
ratiocinator, λογιστικός, ἡ, ὁ, λογιστής, οῦ, ὁ.
ratiocinium, λογισμός, οῦ, ὁ.
ratiocinor, συλλογίζω, συλλογίζομαι.
rationabilis, λογικός, ἡ, ὁ, νοητικός, ἡ, ὁ.
rationalis, λογικός, ἡ, ὁ.
rationarium, ἐφημερίς, ίδος, ἡ.
ratione præditus, λογικός, ἡ, ὁ, λογιστικός, ἡ, ὁ.
a ratione aberrare, ἀλογιστεῖν.
alia ratione, ἄλλως, ἑτέρως, & Poetice ἑτέρῳ φῶς.
aliqua ratione, ἐφ' ὅτῳ. Herod.
certa ratione, κατὰ ῥυθμόν, cui opponitur παρὰ ῥυθμόν.
cum ratione, λογικῶς.
nulla habita ratione, ἀπερισκέπτως.
sine ratione, ἀλόγως.
rationem alicujus habere, φρόντισιν ποιεῖσθαι περί τινος, κήδεσθαί τινος, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινός, λόγον ποιεῖσθαί τινος, ἀποβλέπειν εἴς τι. Et Poetice ἀλέγειν τινός, vel τινί, vel ὄθεσθαι τινος.
rationem exigere, λόγον ζητεῖν, vel ἀπαιτεῖν περί τινος, alicujus rei.
rationem inire cum aliquo, διαλογίζεσθαι πρός τινα.
rationem reddere, λόγον δοῦναι, ἀποδοῦναι, διδόναι, vel ὑπέχειν.
rationes conferre cum servis, συναίρειν λόγον μετὰ τῶν δούλων.
rationes subducere, supputare, συλλογίζεσθαι, λογίζεσθαι,

rationi consentaneus, εὔλογος, ου, ὁ.
rationi contrarius, ἄλογος, ου, ὁ.
rationis carentia, ἀλογία, ας, ἡ.
rationis redditio, ἀπολογισμός, οῦ, ὁ.
rationis expers, ἄλογος, ου, ὁ καὶ ἡ.
rationum codex, ἀπολογισμός, οῦ, ὁ.
ratis, σχεδία, ας, ἡ.
ratum facio, κυρόω, ῶ, κύριον ποιέομαι, προσκυρόω, ῶ.
ratus, a, um, κύριος, ου, ὁ, νομιζόμενος, ου, ὁ.
raucesco, βραγχιάζω.
raucitas, βράγχος, ου, ὁ.
raucus, βραγχώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, βραγχαλέος, ου, ὁ.
ravus, a, um, χαροπός, ἡ, ὁ.

R E.

ab re, ἀδίκως, μάτην.
non ab re, οὐκ ἄλλως, οὐκ ἀπὸ σκοποῦ.
e re nata, ἐκ τῶν παρατυχόντων
re infecta, ἀπράκτως.
reædifico, ἀνοικοδομέω, ῶ, ἀνακτίζω, ἀνοικίζω, νεοδμέω, ῶ, ἀνακαινίζω.
realis, πραγματικός, ἡ, ὁ, ut πραγματικὴ αἰτία apud Areopag.
reapse, τῷ ὄντι.
reatus, ὁ τὸν ἐγκλήματος κατάστασιν.
rebellator, ἀποστατικός, ἡ, ὁ.
rebellio, onis, ἀπόστασις, εως, ἡ.
rebellis, ἀποστατικός, ἡ, ὁ. ἀποστάτης, ου, ὁ.
rebello ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
reboo, ἀντηχέω, περιηχέομαι, ἠχέω.
recalcitro ἀνακλακτίζω.
recalvus, ἀναφαλαντίας, ου, ὁ.
recantatio, παλινῳδία, ας, ἡ.
recanto, as, are, παλινῳδέω.
recedo, ἀναχωρέω, ἀπειμι, ἀφίσταμαι, ὑποχωρέω, ῶ, ἀποχωρέω, ῶ.
recens, νέος, ου, ὁ, νεαρός, ἡ, ὁ, πρόσφατος, ου, ὁ & ἡ, πρόσφατον, ου, ὁ, ὑπόγυιος, ου, ὁ.
recens memoria, ὑπόγυιος μνήμη.
recens, recenter, νεωστί, νέον, ἄρτι.
recenseo, καταλογίζομαι & pro narrare, ἀπομνημονεύω τι, διηγέομαι pro enumerare, καταριθμέω.
recensio, ἀναρίθμησις, εως, ἡ, ἀναγραφή, ῆς, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ, κατάλογος, ου, ὁ.
recensus, ἐξέτασις, εως, ἡ, κατάλεξις, εως, ἡ.
recentiores, οἱ νέοι.
receptaculum, ὑποδοχεῖον, ου, τό.
receptio, ὑποδοχή, ῆς, ἡ.
receptrix, δέκτρια, ας, ἡ.
receptum est more, νενόμισται, κατὰ τὸ εἰωθός.
receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
recessio, ἀποχώρησις, εως, ἡ, ἄρσις, ης, ἡ.
recessus, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
recidivæ febres, ἀναπυρώσαντες πυρετοί.
recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
recido, rescindo, ἀποτέμνω, ἀνατέμνω.
recipere se, retrocedere, μεθίστασθαι ἐπὶ τὸ ὄπισθεν.
recipiendus, δεκτέος, ου, ὁ, ἀνταδεκτέος, ου, ὁ.
recipio, rursum accipio, κομίζω, ἀνακομίζομαι, ἀνακτάομαι, ῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀπολαμβάνω, ἀπολαμβάνω.
recipio consequor, reporto, ἄρνυμαι, αἴρω, λαμβάνω.
recipio admitto, δέχομαι, ἀποδέχομαι, εἰσδέχομαι, καταδέχομαι.
recipio, polliceor, ὑποδέχομαι, cum accusativo vel futur. infin. ὑπισχνέομαι.
recipio in me eventum rei, ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον. Demosthenes.
recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
reciprocatio, παλινδρομία, ας, ἡ, ἀντιστροφή, ῆς, ἡ.
reciproce, ἀντιστρόφως.
reciprocus, ἀντίστροφος, ου, ὁ.
recisio, ἀποτομή, ῆς, ἡ, ἀποτμησις, εως, ἡ.
recisus, τμηθείς, ὁ, ὁ.
recitatio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, ἀπαγγελία, ας, ἡ.
recitator, ἀναγνώστης, ου, ὁ.
recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ γράμματος λέγω.
recito memoriter, ἀπαγγέλλω, ἀποστοματίζω, ἀπὸ μνήμης λέγω.
reclamatio, κατάβοή, ῆς, ἡ.
reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
reclinatio, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
reclinatus, ἀνάκλιτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
reclino, ἀνακλίνω.
recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
recoctus, δίεφθος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
recognitio, ἀναγνώρισις, εως, ἡ.

reco-

recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω. pro corrigo, διορθόω, ῶ.
recolligere se, animum, vel vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, & apud Homerum ἀγέρεσθαι θυμὸν ἐν φρεσί.
recolligo, ξυλλέγομαι, συλλέγω.
recolo, ἀναμιμνήσκομαι. pro meditari, μελετάω.
recompensatio, ἀντίδοσις, εως, ἡ.
recompenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
reconciliatio, καταλλαγή, ῆς, ἡ, διάλλαξις, εως, ἡ.
reconciliator, διαλλακτὴς, ῦ, ὁ.
reconcilio, καταλλάττω τινά τινι ἀλλήλοις, inter se: διαλλάττω.
reconcinnatio, κατάρτισμα, ῦ, ὁ.
reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
reconditorium, θησαυρός, ῦ, τό.
reconditus, κρυπτὸς, ῦ, ὁ, κρύφιος, ῦ, ὁ, ἀπόθετος, ῦ, ὁ.
recondo, καλύπτω, κρύπτω.
recondo in crastinum, εἰς αὔριον ταμιεύομαι.
recordari facio, ἀναμνάω, ῶ, seu potius ἀναμιμνήσκω.
recordatio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
recreatio, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀναψυχή, ῆς, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ, ἀνάπνευσις, εως, ἡ, ἀναζωπύρησις, εως, ἡ.
recreatus a morbo, ὑπεκφυγὼν ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
recreor, ἀναπαύω, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀνακομίζω.
recreor, ἀναβιόω, ῶ.
recriminatio, ἀντικατηγορία, ας, ἡ, ἀντέγκλημα, ατος, τό.
recriminor, ἀντικατηγορέω, ῶ, ἀνθυπάγω, ἀντεγκαλέω, ῶ.
recrudesco, ἀναφλέγομαι, ὅμαι, ἐξαγριαίνομαι.
recta, adverb. εὐθὺς, εὐθὺ, κατευθὺ, εὐθὺς, ἰθὺς, & ἰθὺ, ἀπαρεγκλίτως.
recte, directe, non oblique, εὐθυβόλως, κατ᾽ εὐθεῖαν, ἐπ᾽ εὐθεῖαν, ἐξ εὐθείας, δι᾽ εὐθείας, subintellige ὁδὸν, vel γραμμὴν, ἰθεῖαν.
recte, bene, convenienter, ὀρθῶς, εὖ, καλῶς, ὑγιῶς.
recte habeo, ὑγιαίνω.
rectio, ἰθύνσις, εως, ἡ.
rectitudo, εὐθύτης, ητος, ἡ, εὐθυωρία, ας, ἡ, ὀρθότης, ητος, ἡ, ὀρθωσύνη, ης, ἡ, rectitudo, rectitudo, proceritas.
rector, κυβερνήτης, ῦ, ὁ, ἰθυντὴς, ῦ, ὁ.
rector provinciæ, ὕπαρχος, ῦ, ὁ.
rectore carens, ἀκυβέρνητος, ῦ, ὁ, καὶ ἡ.
rectrix, ἰθύντειρα, ας, ἡ.
rectum facio, ὀρθόω, ῶ.
rectus, arrectus, ὀρθὸς, ῦ, ὁ.
rectus status corporis, ὀρθότης, ητος, ἡ.
rectus, non obliquus, εὐθὺς, έος, ὁ, ἰθὺς, έος, ὁ, ὀρθὸς, ῦ, ὁ, εὐθύπορος, ῦ, ὁ, καὶ ἡ.
recubitorium, κλισμὸς, ῦ, ὁ, ἀνάκλισμος, ῦ, ὁ.
recubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
recubo, ἀνάκειμαι.
recumbere juxta facio, παρακατακλίνω.
recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
recuperatio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
recuperatio valetudinis, ὑγίασμα, ατος, τό, ἄκεσις, εως, ἡ.
recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
recurrens, παλίνδρομος, ῦ, ὁ, αὐτόδρομος, ῦ, ὁ.
recurro, παλινδρομέω, ῶ, περιστρέφομαι πάλιν, ἀναστρέφω, ἀναθέω, ῶ.
recursus, ἀνάδρομη, ῆς, ἡ.
recurvatio, ἀγκύλωσις, εως, ἡ.
recurvus, καμπύλος, ῦ, ὁ.
recusatio, ἀπόρρησις, εως, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
recuso, ἀρνέομαι, ῦμαι, παραιτέομαι, ῦμαι.
non recuso, δέχομαι.
recutitus, ψωλὸς, ῦ, ὁ.
redactio in servitutem, δούλωσις, εως, ἡ, ἀνδραποδισμὸς, ῦ, ὁ.
redactus in potestatem, ὑποχείριος, ῦ, ὁ.
redamatio, ἀντιφίλησις, εως, ἡ.
redamo, ἀντιφιλέω, ῶ, ἀντεράω, ῶ.
redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
redargutio, ἐλεγμὸς, ῦ, ὁ.
reddere beneficium, ἀνταποδίδωμι τινί.
redditio, προσαπόδοσις, εως, ἡ.
reddo, ἀποδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίνω, pro efficere, κατασκευάζω τι, ἀπεργάζομαι.
redemptio, λύτρωσις, εως, ἡ, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
pretium redemptionis, λύτρον, ῦ, τό, ἀντίλυτρον, ῦ, τό.
redemptor, λυτρωτὴς, ῦ, ὁ, ἀπαλλάκτωρ, ορος, ὁ.
redemptor vectigalium, τελώνης, ῦ, ὁ.
redempturas facio, ἐργολαβέω, ῶ.
redeo, ἐπανέρχομαι, ἐπανέρχομαι, ἄπειμι ἐκεῖ, illuc.
redeo ad me, ad sanam mentem, ἀνανήφω, μετανοέω, ῶ.
redeo ad me, me colligo, ἀναζῶμαι, καθίσταμαι.
redeo in gratiam cum aliquo, καταλλάττομαί τινι, vel πρός τινα, διαλλάττομαί τινι.
redhibeo, ἀνάγω. Plato.
redhibitio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ, apud Platonem.
in suam redigere ditionem hostes, λαμβάνειν τοὺς ἐχθροὺς ὑποχειρίους. ποιεῖν τοὺς ἐχθροὺς ἐφ᾽ ἑαυτῷ.
redigere ad insaniam, περιτρέπειν εἰς μανίαν.
redigere ad inopiam consilii, διαπορεῖν, cum accusativo. Polybius.
redigere in potestatem, ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα. ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
redimiculum, κάλλυντρον, ῦ, τό.
redimio, corono, ἀνακλάω, στεφανόω, ῶ, περιστέφω.
redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
redintegratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀνακαίνισμα, ατος, ἡ.
redintegro, ἀνατίθημι, ἀνανεάζω.
redire peregre, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, παρεπιδημέω.
redire ad aliquid in sermone, aut disputatione, ἐπανιέναι, vel ἐπανιέναι ἐπί τι.
redire ad se, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
reditus, proventus, πρόσοδος, ῦ, ἡ, τὰ προσιόντα.
reditus percipio, προσοδεύομαι.
reditus, reversio, ἄφιξις τινος οἴκαδε, in patriam. ἀναστροφή, ῆς, ἡ.
redivivus, παλίμβιος, ῦ, ὁ.
redoleo, ἀπόζω.
reduco, ἀνάγω, κατάγω.
reductio, ἀπαγωγή, ῆς, ἡ, καταγωγή, ῆς, ἡ.
redundans, περιττὸς, ῦ, ὁ, περιπληθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
redundantia, πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, περισσεία, ας, ἡ.
redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς, seu περιττῶς.
redundo, ὑπερπλημμυρέω, ῶ, περισσεύω. pro recidere, περιπίπτω.
redux, νόστιμος, ῦ, ὁ, παλίντροπος, ῦ, ὁ.
refectio, ἐπισκευή, ῆς, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refectio virium, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refector, μετασκευαστὴς, ῦ, ὁ.
refellere sententiam, ἀναιρεῖν γνώμην.
refelli qui facile potest, εὐεξέλεγκτος, ῦ, ὁ, εὐαντίλεκτος, ῦ, ὁ.
refelli qui non potest, ἀνεξέλεγκτος, ῦ, ὁ.
refello, ἀποσκευάζω, διελέγχω.
refercio, ἐμπιπλάω, ῶ, ἀναπιμπλάω, ῶ.
referio, ἀντικαταβάλλω, ἀντιπαίω, ἀνταλλάττω.
refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω. referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον. pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν. referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά. aliquid narro, ἀπαγγέλλω τι, ἀγγέλλω. aliquando dico, λέγω.
refero, similis sum, παρεμφαίνω, cum accusativo. παρεμφέρω, cum dativo.
referre acceptum aliquid alicui, ἀνατιθέναι τινί τι. refero tibi hoc acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
referre pedem, ἀναποδίζω.
refert, interest, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει.
refertus, ἔμπλεως, ω, ὁ, πλέως, ω, ὁ.
reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἀνορθόω. pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινά, ἀναψύχω, ἀνακαθίστημι.
refigo, ἀποκαθηλόω, ῶ, πάλιν πήγνυμι.
refingo, ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, μεταπλάσσω.
refixio, ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ.
reflagito, ἀπαιτέω.
reflecto, is, ἀνακάμπτω. pro revocare, ἀνακαλέω, ἐπιστρέφω.
reflexio, ἀνάκαμψις, εως, ἡ, ὑποστροφή, ῆς, ἡ, ἀμφιστροφή, ῆς, ἡ.
refluxus, reversio, ἐπιστροφή, ῆς, ἡ.
reflexus, ἀνακαμφθεὶς, έντος, ὁ.
refloresco, ἀναθάλλω.
refluo, ἀναρρέω, ῶ.
refluus, ἄψορρος, ῦ, ὁ.
refluxus, ἀνάρρους, ῦ, ὁ.
refocillatio, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ἀναψυχή, ῆς, ἡ.
refocillatorius, ἀναψυκτικὸς, ῦ, ὁ. ἀναληπτικὸς, ῦ, ὁ.
refocillo, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀναπαύω τινά.
reformatio, ἀνάπλασμος, ῦ, ὁ, ἀνάπλασις, εως, ἡ, ἀνανέωσις, εως, ἡ.
reformator, ἀναπλαστὴς, ῦ, ὁ.
reformidatio, φόβος, ῦ, ὁ, ὀρρωδία, ας, ἡ.
reformido, ὀρρωδέω, ῶ, φοβέομαι τινα.
reformo, διαρρυθμίζω, ἀναπλάττω.
refoveo, ἀναθάλπω.
refractarius, ἀπειθὴς, ῦ, ὁ, ἀπειθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
refractio, ἀντανάκλασμος, ῦ, ὁ, ἀντανάκλασις, εως, ἡ.
refractus, παλίγκλαστος, ῦ, ὁ.
refrenatio, κολασμὸς, ῦ, ὁ.
refreno, ἀναχαλινίζω, χαλινόω, ῶ, σωφρονίζω τινά, ἐπέχω.
refragari cui nemo potest, ἀπαράβατος, ῦ, ὁ.
refragatio, ἀντίβασις, εως, ἡ, ἀντίπραξις, εως, ἡ, ἀντιχειροτονία, ας, ἡ.
refragor, ἀντιλέγω τινι. ἀντιτείνω, refellere.
refrico, ἀναψάω, ῶ, ἀνακνίζω.
refrigeratio, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ψυγμὸς, ῦ, ὁ.
refrigerator, ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, ψυχεὺς, έως, ὁ.
refrigeratorius, καταψυκτικὸς, ῦ, ὁ.
refrigeratus, κατάψυκτος, ῦ, ὁ.
refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
refrigesco, ἀναψύχομαι.
refringo, ἀνακλάω, ῶ, κατακλάω, ῶ.
refugio, ἀναφεύγω. pro detrectare, ἀποδιδράσκω ἐκκλίνω.
refugium, καταφυγή, ῆς, ἡ.
refulgeo, ἀναλάμπω, ἀπολάμπω.
refundo, ἀναχέω, ῶ, πάλιν ἐκχέω.
refundo multo cum fœnore, id est fertilis sum, πολυχοέω, ῶ, cui opponitur ὀλιγοχοέω, ῶ.
refusio, ἀναχοή, ῆς, ἀνάχυσις, εως, ἡ.
refutantis more, ἐλεγκτικῶς.
refutatio, ἀνασκευή, ῆς, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ.
refutatoria oratio, ἀνατρεπτικὸς λόγος.
refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύομαι.
regalis, βασιλικὸς, ῦ, ὁ, βασίλειος, ῦ, ὁ.
regem constituere, ἱστάναι βασιλέα, creare Regem, βασιλεύειν βασιλέα, v. Reg. 8.
regeneratio, ἀναγέννησις, εως, ἡ.
regenero, ἀναγεννάω, ῶ.
regere habenas, εὐθύνειν ἡνίας.
regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
regero, ἀντιφορίζω, ἀνταποδίδωμι.
regi facilis, εὔαρχος, ῦ, ὁ. regi difficilis, δύσαρχος.
regia, τὰ ἀρχεῖα, βασίλεια, ας, ἡ, βασίλειον, ῦ, τό.
regimen, ἐπιτροπεία, ας, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
regina, βασίλισσα, ης, ἡ, βασίλεια, ας, ἡ.
regio, χώρα, ας, ἡ, χωρίον, ῦ, τό. κλίμα, ατος, τό.
e regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
e regione positus, ἀντίος, ῦ, ὁ.
regionem administro, χωρονομέω, ῶ.
regionem describo, χωρογραφέω, ῶ.
regis amans, φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ.
regis more ago, βασιλίζομαι.
regius, a, um, βασιλικὸς, ῦ, ὁ.
regnans late, εὐρυκρείων, οντος, ὁ, εὐρυμέδων, οντος, ὁ.
regnator, κρείων, οντος, ὁ.
regno, βασιλεύω τινὸς, ἄρχω, τυραννεύω.
regnum, δυναστεία, ας, ἡ, βασιλεία, ας, ἡ, ἀρχή, ῆς, ἡ.
regnum affectare, βασιλειᾶν.
rego, ἐπιτροπεύω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Asiam.
regredior, ἐπαναχωρέω, ῶ, ἀναστρέφω.
regressus, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
regula, κανὼν, όνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ.
ad regulam dirigo, κανονίζω.
regularis, κανονικὸς, ῦ, ὁ.
regulariter, κανονικῶς.
regulus, βασιλίσκος, ῦ, ὁ.
rei divinæ faciendæ studiosus, φιλόθυτος, ῦ, ὁ.
rei familiaris dilapidatio, οἰκοφθορία, ας, ἡ.
quid rei agis? τί χρῆμα χρῇς; Sophocles.
rei summa, τὸ ὅλον.
rejectamentum, ἀπόβλημα, ατος, τό.
rejectio, ἀπαγωγή, ῆς, ἡ, ἀποβολή, ῆς, ἡ, ἀπόθεσις, εως, ἡ.
rejectitius, ἀπόβλητος, ῦ, ὁ.
rejector, ἀποβολεὺς, έως, ὁ.
rejectus, ἀποδεδοκιμασμένος, ῦ, ὁ.
rejicio, ἀποτίθεμαι. pro respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω, ῶ. pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
reipublicæ administratio, δημηγορία, πολιτεία, ας, ἡ, πρᾶγμα, ατος, τό, apud Thucydidem, & Isocratem.
reipublicæ faveo, δημοκρατίζω.
reipublicæ status, πολιτεία, ας, ἡ.
reiteratio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
reitero, ἀναλαμβάνω.
relabor, ἀναπίπτω, ὑποπίπτω, ἀναρρέω.

relatio, ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
relatio, vocabulum Logicum, ὁ πρός τι διάθεσις.
relatio expensi, ἀπολογισμὸς, οῦ, ὁ.
relatio gratiæ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
relativus, ἀναφορικὸς, οῦ, ὁ.
relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
relaxatio, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀναχαλασμὸς, οῦ, ὁ.
relegatio, ἐξορισμὸς, οῦ, ὁ, ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ.
relego, as, ἀποικίζω, ἀποπέμπω, ἐκπέμπω. pro in exilium ejicio, ὀστρακίζω, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
relego, is, ἀναγινώσκω.
relevo, ἐπαίρω. pro recreare, ἀναλαμβάνω, διαναπαύω.
relictio, κατάλειψις, εως, ἡ, ἀπόλειψις, εως, ἡ, λεῖψις, εως, ἡ.
religatio, ἅψις, εως, ἡ, & ἄψις, εως, ἡ, πρόσδεσις, εως, ἡ.
religatus, ἀνάδετος, ου, ὁ.
religio, εὐσέβεια, ας, ἡ, θρησκεία, ας, ἡ, εὐλάβεια, ας, ἡ.
religio est mihi, εὐλαβοῦμαι, οῦμαι.
religione teneor, δεισιδαιμονίᾳ περιέχομαι. εὐλαβοῦμαι.
religioni deditus, θρησκευτικὸς, οῦ, ὁ, & θρησκευτὴς, οῦ, ὁ.
religiose, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
religiose colo Deum, εὐσεβῶ τὸν Θεόν.
religiose institue, & observo, θρησκεύω.
religiositas, εὐσέβεια, ας, ἡ.
religiosus, εὐσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, εὐλαβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ.
religo, as, ἀναδέω, ῶ, ἀποδεσμεύω.
relino, ἀνοίγω, ἀποσφραγίζω.
relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
reliqua (neut. plur.) τἄλλα.
reliqui, cæteri, οἱ λοιποὶ, οἱ ὑπομένοντες.
reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα, ατος, τό.
reliquiæ exercitus, τὰ περιόντα τῆς στρατιᾶς.
reliquum facio, ὑπολείπω, περιλείπω.
reliquum est, λοιπὸν, ἀκόλουθον, subintellige ἐστί.
reliquus, λοιπὸς, οῦ, ὁ, ἐπίλοιπος, ου, ὁ.
reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
reluctatio, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντίτασις, εως, ἡ.
reluctator, ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ.
reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
rem familiarem augere, περιουσίαν ποιεῖν.
rem familiarem dilapidare, οἰκοφθορεῖν, exhaurire, κατακοφθορεῖν. administrare, οἰκοδεσποτεῖν, οἰκονομεῖν.
rem divinam facere, ἁγιάζεσθαι.
rem bene gerere, εὐθενεῖν, κατορθοῦν.
rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γνῶναι ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
rem gerere infeliciter, ἀτυχεῖν.
ad rem nihil faciens, ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ.
nihil ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος.
remaneo, διαμένω, περιλείπομαι.
remansio, διαμονὴ, ῆς, ἡ, καταμονὴ, ῆς, ἡ.
remedium, φάρμακον, ου, τό, θεραπεία, ας, ἡ.
remedium afferre, ἄκος ποιεῖσθαι.
remeo, ἐπανέρχομαι.
remetior, ἀναμετρέω, ῶ, ἀντιμετρέω, ῶ.
remex, ἐρέτης, ου, ὁ, κωπηλάτης, ου, ὁ.
remigatio, remigium, εἰρεσία, ας, ἡ.
remigio instructus, εὐήρετος, ου, ὁ.
remigium alarum, εἰρεσία πτερῶν.
remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω, ῶ.
remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
reminiscentia, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
reminisci facio, ἀναμιμνήσκω, cum accusativo personæ, & genitivo rei; ὑπομιμνήσκω.
reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
remisceo, ἀναμίγνυμι.
remisse, βλακικῶς, ἀγεννῶς, ἀνειμένως, ἀπόνως, ὑπεσταλμένως, παρειμένως, ὑφειμένως, ἐκλελυμένως, μαλακῶς, ἐνεστεναγμένως, καταβεβλημένως.
remisse ago, ὑπεσταλμένως ποιῶ, μεθίημι.
remissio animi, μεθημοσύνη apud Homerum. ἀμβλύτης, ητος, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ.
remissio, condonatio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ. æris alieni remissio, ἄφεσις τῶν χρεῶν.
remissionis expers, qui non remittitur, ἀνάφετος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
remisso animo, καταβεβλημένος, ἀγεννὴς, ῥαθυμῶν.
remissus sum, ἀναπίπτω, ῥαθυμέω, ῶ.
remissus, laxatus, laxus, χαλαρὸς, οῦ, ὁ, ἀνειμένος, ου, ὁ, ἄτονος, ου, ὁ, ὑγρὸς, οῦ, ὁ.
remissus, languidus, lentus, ἀσθενὴς, οῦ, ὁ, ἄτονος, ου, ὁ, ἀμβλὺς, έος, ὁ, ἀνειμένος, ου, παρειμένος, ου, ὁ, νωθρὸς, οῦ, ὁ, μαλακὸς, οῦ, ὁ.

remitto, retro, vel rursum mitto, ἀναπέμπω, ἀποπέμπω, ἀντιπέμπω, ἀποστέλλω.
remitto, laxo, relaxo, ἐνδίδωμι, ἀνίημι, ἐπανίημι, ἐφίημι, παρίημι, ὑφίημι, λύω, ἀναπίπτω, χαλάω, ῶ, ἀποχαλάω, ῶ.
remmitto, remissum, ac languidum reddo, ἀνίημι, παρίημι, cum accusativo.
remitto, condono, ἀνίημι, ἀφίημι. χαρίζομαι cum dativo personæ, & accusativo rei. ἀφιέναι τὰ χρέα, remittere debita.
remolior, ἀπωθέω.
remollesco, ἀναμαλάττομαι.
remora, ἐποχὴ, ῆς, ἡ, παρέλκυσις, εως, ἡ.
remoror, ἀναβάλλω, ἐφίσταμαι, ἐπέχω.
remotus, χωριζόμενος τινὸς, ab aliqua re.
removeo, ἐξαίρω τινά τινος, ἀπωθέω, ῶ, ἀποκινέω, ῶ.
rempublicam administro, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, διαπολιτεύομαι, δημαγωγέω.
rempublicam moderari, τὸν δῆμον ἄγειν, καὶ ὀρθοῦν.
ad rempublicam accedere, προσέρχεσθαι τοῖς κοινοῖς, vel πρὸς τὰ κοινά.
remuneratio, ἀντίδωρον, ατος, τό, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
remunero, ἀντευεργετέω, ῶ, ἀμείβομαί σε δώρῳ, te dono, ἀντιδωρέω, ῶ.
remus, ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, κώπη, ης, ἡ.
renarro, ἐπαινῶ.
renascentia, παλιγγενεσία, ας, ἡ.
renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι, ῶμαι.
renatus, παλιγγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, παλιμφυὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
renavigatio, ἀνάπλοος, ὁ, & contract. ἀνάπλους, ὁ, ἀπόπλους, ου, ὁ.
renavigo, ἀποπλέω, ἀναπλέω, ῶ.
renes, νεφροί, οἱ.
renideo, φαιδρύνομαι.
renitens, ἀντίτυπος, ου, ὁ, in Epigr. ἀντίτονος, ου, ὁ, & ἀντιτυπὴς, έος, καὶ ἡ.
renitor, ἀνταίρομαι, ἀντιβαίνω, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι, ἀνθίσταμαι, ἀντιπίπτω, ἀντιρρέπω, & ἀντιτείνομαι, ἀντωθέω, ῶ.
renixus, ἀντέρεισις, εως, ἡ, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντίτασις, εως, ἡ, ἀντέρεισμα, ατος, τό, ἀντέρεισις, εως, ἡ.
renovatio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
renovatus, νεαρὸς, οῦ, ὁ, seu νέατος, ου, ὁ, ἀνανεωθεὶς, έντος, ὁ.
renovo, ἀνανεόω, ῶ, καινοποιέω, ῶ.
renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
renuntiatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
renuntiatus, ἀποδειχθεὶς, έντος, ὁ. renuntiatus sum consul, ἀπεδείχθην ὕπατος.
renuntio, designo, declaro, ἀναγορεύω, προσαγορεύω, ἀποφαίνω.
renuntio, valere jubeo, ἀποτάττομαι.
renuntio, nuntio, refero, ἀπαγγέλλω, ἀναγγέλλω, ἐξαγγέλλω, ἐπαγγέλλω, ἀπερῶ (in præsenti inusit.) ἀπαγορεύω.
renuo, ἀνανεύω, ἀπαναίνομαι.
reor, νομίζω, ἡγέομαι.
repagulum, μοχλὸς, οῦ, ὁ, βαλβὶς, ῖδος, ἡ.
repandus, ἀμφίκυρτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀνάσιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
reparatio, ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
repastinatio, ἀνασκαφὴ, [illegible].
repello, ἀποδιώκω, ἀποστέλλω τι. ἀπωθέω, ῶ, ἀπείργω. ἀπωθέω cum accusativo, & genitivo, τῆς Μενέλεω τὸ βέλος ἀπωθέω, a Menelao telum repello.
repello a me, ἀπωθέω, vel potius ἀπωθέομαι.
rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ῶ, ἀποτίνω, ἀνταποδίδωμι.
repens humi, χαμαιπετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
repensio, recompensatio, ἀντιπέπονθησις, εως, ἡ.
repensus, ἀντίστροφος, ου, ὁ, ϰ ἡ, ἀνταμειβόμενος, ου, ὁ.
repente, ἀθρόως, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, προσπαίως, ἄφνω, αἰφνης, αἰφνιδίως, ἐξαίφνης, ἐπὶ μικρότερον.
repentinus, αἰφνίδιος, ου, ὁ, ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ.
repercussio, ἀντανάκλασις, εως, ἡ, ἀντιτυπία, ας, ἡ, ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ.
repercutio, ἀντικόπτω, ἀντιπαίω.
reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
repertorium, inventarium, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ.
repetere memoria, ἀναλαμβάνειν εἰς μνήμην, & εἰς τὴν διάνοιαν.
altius repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι. μικρὸν ἄνωθεν, paulo altius.
repetere aliquid ab aliquo, ἀπαιτεῖν τινά τι, vel τι παρά τινος.
repetitio, ἐπανάληψις, εως, ἡ, ἐπανάληψις, εως, ἡ.
repetitio, schema Rhetoricum, ἀνάληψις, εως, ἡ.

repeto, reposco, ἀπαιτέω, ῶ.
repeto, itero, δευτερόω, ῶ, ἀναπολέω, ῶ, ἀναπολέω, ῶ, ἐπαναλαμβάνω. mecum ipse dicta repeto, πρὸς ἐμαυτὸν ἀναπολῶ τὰ εἰρημένα. Lucianus.
repeto unum & idem verbum sæpius, βαττολογέω, ῶ.
repeto, redeo, ἀναστρέφω εἰς τὸν τόπον, locum aliquem.
repetundarum accusare, γράφειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν δώρων ἀπολογούμενος.
repetundarum damnatus, ἁλοὺς ἕνεκα τῶν δώρων ἀρχῆς. Æschines.
repetundarum damnari, δώρων ἁλῶναι.
repleo, ἀναπλήθω, ἀναπληρόω, ῶ.
repletio, πλησμονὴ, ῆς, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ.
repletio, saturatio, χορτασμός.
repletus, ἀναπλησθεὶς, έντος, ὁ.
repletus cibo, πολύσιτος, ου, ὁ.
replicatio, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἀναδίπλωσις, εως, ἡ.
replico, ἀναπτύσσω.
repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
repono, ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαι.
repono, rependo, ἀντιβάλλω.
reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
reportare infamiam, κακὴν φάτιν ἄρεσθαι, Sophocles.
reportatio, ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ.
reporto, ἀποκομίζω, ἀποφέρομαι.
reposco, ἀπαιτέω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
repositio, ἀπόθεσις, εως, ἡ, παράθεσις, εως, ἡ.
repositorium, θήκη, ης, ἡ, ταμιεῖον, ου, τό.
repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
repræsentatio, παράστασις, εως, ἡ, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
repræsento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
reprehendendus, μεμπτὸς, οῦ, ὁ, ἐγκλητέος, ου, ὁ.
reprehendere aliquid in aliquo, ἐπιτιμᾶν τί τινι.
reprehendo, ἐπιλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινί τι, ἐπιπλήττω, ψέγω ὄνειδος, μέμφομαι, ὄνομαι, μέμφομαι.
reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, ου, ὁ, μωμητὸς, οῦ, ὁ.
reprehensio, ἐπίπληξις, εως, ἡ, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
sine reprehensione, ἀμέμπτως, ἀνεπιλήπτως.
reprehensione dignus, ἐλεγκτὸς, οῦ, ὁ.
reprehensor, μῶμος, ου, ὁ, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ.
reprehensus, ψεκτὸς, οῦ, ὁ.
reprimere insaniam alicujus, ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς τινὸς μανίας.
reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram, καταστέλλω, καταπαύω, ἀνείργω.
reprobatio, ἀθέτησις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, ἡ.
reprobatus a Deo, θεοβλαβὴς, έος, ὁ, ϰ ἡ. Budæus.
reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
reprobus, ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἄθετος, ου, ὁ.
reptatio, ἕρψις, εως, ἡ, ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ.
reptator, ἑρπυστὴς, οῦ, ὁ, ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, ἑρπυστὴς, οῦ, ὁ.
reptilis, ἑρπετὸς, οῦ, ὁ.
repto, ἑρπύζω, vel ἑρπίζω.
repubesco, ἀνηβάω, ῶ.
in republica versor, πολιτεύω, ἐμπολιτεύω, & ἐμπολιτεύομαι.
a republica alienus, ἀπολίτευτος, ου, ὁ, ἡ.
repudiatio, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem. pro recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
repudium, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποστάσιον, ου, τό.
repuerasco, ἀνηβάω, ἀνανεάζω.
repugnantia, ἐναντίωσις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
repugno, ἀντιμάχομαί τινι. ἐναντιοῦμαί σοι ἐν τούτῳ, in hac re tibi.
non repugno, χάζομαι.
repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
repulsa, ἀπόκρουσις, εως, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
repulsam pati, ἀπελαύνεσθαι τῆς ἀρχῆς, ἀποτυγχάνειν, Aristoteles Rhet. l. 1. c. 196.
repulso, ἀπωθίζω.
repulsus, us, ἄπωσις, εως, ἡ.
repungo, ἀντικεντρίζω.
repurgatio, ἀνακάθαρσις, εως, ἡ.
repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
reputatio, ἀναλογισμὸς, οῦ, ὁ, διαλογισμὸς, οῦ, ὁ.

reputo,

reputo, ἀναλογίζομαι. pro recensere, ἀριθμῶ, ἐπισκέπτομαι.
requiem dare alicui a laboribus, ἀναπαύσασθαί τινα, & παύσασθαί τινα τῶ πόνω.
sine ulla requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
requies, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
requiescere facio, ἀναπαύω.
requiesco, ἀναπαύομαι, καταπαύω.
requiescere, ἀναπαύεσθαι ἐκ πόνου.
requietus, ἀναπεπαυμένος, ὁ, ὁ.
requiro, ἐπιζητέω, ῶ. pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δεῖσθαι, ἐρωτάω, ῶ.
rerum novarum studiosus, νεωτεροποιὸς, ὁ, ὁ, νεωτερικὸς, ὁ, ὁ.
rerum novarum molitio, καινοτομία, ας, ἡ, καινοπραγία, ας, ἡ, νεωτερισμὸς, ὁ, ὁ.
rerum potiri, ἐπικρατεῖν τῶν πραγμάτων.
rerum status, πρᾶγμα, ατος, τὸ, κατάστασις πραγμάτων.
rerum summa, τὸ πᾶν. vel πᾶν, vel τὰ πράγματα.
res, ἔργον, ου, τὸ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, χρῆμα, ατος, τό.
res gerenda, πρᾶξις, εως, ἡ, quod significat etiam res gesta.
res bene, vel male se habet, τὸ πρᾶγμα εὖ, vel κακῶς ἔχει.
res ita se habet, πρᾶγμα οὕτως ἔχει.
res familiaris, τὰ ὑπάρχοντα, οὐσία, ας, ἡ, τὰ ὄντα, ἡ ὑπάρχουσα οὐσία.
res divina, ἱερουργία, ας, ἡ.
res judicata, καταδίκη, ης, ἡ.
res vana, λῆρος, ου, ὁ, vel λῆροι, οἱ.
res adversæ, τὰ ἄτοπα, ἀβέλτερα πράγματα, τὰ δεινά, τὰ δυστυχήματα, ατος, τὰ ἀπευκτὰ, τὰ πράγματα, δυσπραξία, ας, ἡ, δυσπραγία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ.
res est indigna, indignum est, δεινόν ἐστι.
res secundæ, ἀγαθὰ πράγματα, εὐημερία, ας, ἡ, ῥαστώνη, ης, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐπραγία, ας, ἡ, εὐτυχήματα, τά.
res ardua, δυσχέρεια πράγματος.
res humanæ, τὰ ἀνθρώπινα, ων.
res dubiæ, ἀπορία, ας, ἡ.
res mea, τὸ ἐμὸν, τὰ ἐμὰ, [illegible] τὰ περὶ ἐμέ.
res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
res controversiæ, ἀμφισβητήματα, ων, τά.
res domesticæ, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἐν οἰκίᾳ.
res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
res gestæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον ἀποδείκνυσι.
res novas molior, νεωτερίζω, καινοτομέω, ῶ, seu [illegible], ῶ, [illegible], ῶ.
res feliciter gestæ, κατόρθωμα, ατος, τὸ, κατόρθωσις, εως, ἡ.
res sic se habet, οὕτως ἔχει.
resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
resarcio, [illegible], ἀκέομαί τι.
resartio, [illegible].
rescindo, [illegible], [illegible]. pro non ratum habere, [illegible] [illegible].
rescisco, [illegible], [illegible] τι, [illegible].
rescissio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀναίρεσις τῶν νόμων, rescissio legum.
rescissus, [illegible], ου, ὁ, [illegible], ου, ὁ.
rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
rescriptio, rescriptum, ἀντιγραφή, ῆς, ἡ.
rescriptum, ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ.
reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
resecro, ἀντιβολέω.
resectio, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ.
resegmen, ἀπόκομμα, ατος, τό.
reseratio, ἄνοιξις, εως, ἡ.
reseratus, ἀνεῳγμένος, ου, ὁ.
resero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
resero, is, ἀναφυτεύω.
reservo, τηρέω, διαφυλάττω.
reses, idis. segnis, χαλαρὸς, ου, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
resiccatio, ἀναξήρανσις, εως, ἡ.
resicco, ἀναξηραίνω, & Poetice ἀζαίνω.
resideo, καθίζομαι ἐπί τι. ἀνακάθημαι.
resido, ἀνακαθίζομαι.
residuum, τὸ λοιπόν.
residuus, λοιπὸς, ου, ὁ, ὑπόλοιπος, ου, ὁ.
resigno, λύω, vel ἀναλύομαι [illegible], ἀποσφραγίζω.
resilio, ἀναπηδάω, ῶ, ἀναθρώσκω.
resimus, ἀνάσιμος, ου, ὁ.
resina, ῥητίνη, ης, ἡ.
resinatus, ῥητινωτὸς, ου, ὁ.
resipere facio, [illegible], & [illegible], Poetice. [illegible].
resipio, ἀναφρονέω, ῶ, μετανοέω, ῶ.
resipio, saporem refero, ὄζω.
resipiscentia, μετάνοια, ας, ἡ.
resipisco, [illegible], ἀναφρονέω, ῶ, μετανοέω, ῶ.

resistentia, ἀντίταξις, εως, ἡ, ἀντίστασις, εως, ἡ.
ad resistendum par sum, ἀντέχω, ῶ.
resisti cui nequit, ἀνυπόστατος, ου, ὁ.
resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντιτείνω, ῶ, ἀνταίρω, ἀντιτάσσω, ἀντιβαίνω.
resolvo, διαλύω. pro mollire, μαλάσσω. pro destruere, καταλύω.
resolutio, διάλυσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
resolutus, παρειμένος, ου, ὁ.
resonanter, κλαγγηδὸν, κατηχηδόν.
resonans, ἠχήεις, εσσα, εν, ὁ καὶ ἡ, ἠχηρὸς, ὁ Poetice.
resonantia, ἀπήχημα, ατος, τό.
resonare facio, κατακτυπέω, ῶ.
resono, ἀντηχέω, ῶ, ἐπηχέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, Poetica autem sunt σμαραγέω, ῶ, σμαραγίζω, κοναβέω, ῶ. κοναβίζω, καχλάζω, καναχίζω, ὀρυμαγδίζω, seu ἀπηχέω, ῶ, καναχίζω.
resorbeo, ἀναρροφέω, ῶ.
respecto, ἀναβλέπω, & Poet. παπταίνω.
respectus, λόγος, ου, ὁ, ἐπίσκεψις, εως, ἡ.
respergo, ῥαντίζω, διαρραίνω.
respersio, ῥαντισμὸς, ου, ὁ.
respicio, ἀναβλέπω εἴς τι. ἀφοράω εἴς τι. ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
respiratio, ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ.
sine respiratione, ἀπνευστί.
respiro, ἀναπνέω, ῶ, ἀμπνέω.
respiro, interquiesco, metaphorice, ἀναπνέω, ῶ, ἀναπαύομαι, ἀναδέχομαι, λωφάω, ῶ.
resplendens, [illegible], οντος, ὁ.
resplendo, ἀναφλέγω, ἐκλάμπω.
respondeo, ἀποκρίνομαί τινι. ἀμείβομαι, ἀμφωνέω, ῶ.
responsare, ἀντιφωνέω.
responsum, & responsio, ἀπόκρισις, εως, ἡ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ. pro oraculo, χρησμὸς, ου, ὁ, θέσφατον, ου, τό.
respublica, τὰ κοινά. τὰ δημόσια. ἡ πολιτεία.
respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
restagno, πλημμυρέω, & πλημμυρέω, ῶ, λιμνάζω, ἐκλιμνάζω, ἀναπλημμυρέω, ῶ.
restat, λοιπόν ἐστι.
restauratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀνακαινισμὸς, ου, ὁ.
restauro, ἀνακαινίζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω, ῶ.
restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω, ῶ.
restio, καλωστρόφος, ου, ὁ, σχοινοπλόκος, ου, ὁ.
restis, σχοῖνος, ου, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
restituere in eundem statum, καθιστάναι εἰς τὸ αὐτό, ἀποκαθιστάναι, sine adjectione.
restituo, reddo, ἀποδίδωμι, ἀντιδίδωμι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω, ἀποκαθίσταμαι, restituor.
restituo, restauro, iterum constituo, καθίστημι, καθίστημι, ἀνοικοδομέω, ῶ.
restituo in integrum, seu in statum pristinum, ἐπανορθόω, ῶ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάω, cum accusativo.
restitutio, redditio, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
restitutio in integrum, ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
resto, supersum, περίειμι, περιλείπομαι.
resto, resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντιτάσσω, ῶ, ἀνταίρω, ἀντιτάσσω, ἀντιμάχομαι.
resto, pro in loco aliquo remanere, ὑφίστασθαι.
restrictus, περισφιγχθεὶς, ἕντος, ὁ, κατεσταλμένος, ἕντος, ὁ.
restringo, καταστέλλω, pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
resudo, ἀνιδρόω, ῶ, ἀποσπένδω.
resultatio, saltatio, ἄφαλσις, εως, ἡ.
resumo, ἀναλαμβάνω.
resupinatio, ἀνάκλισις, εως, ἡ, ὑπτίασμα, ατος, τό.
resupino, ἐξυπτιάζω.
resupinor, ἐξυπτιάζομαι, ἀναβάλλομαι.
resupinus, ὕπτιος, ου, ὁ.
resurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
resurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ.
resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
resuscito, ἀναβιόω, ἐγείρω.
retardatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, διατριβὴ, ῆς, ἡ.
retardo, ἐπέχω, βραδύνω.
retaxo, ὀνειδίζω.
rete, δίκτυον, ου, τὸ, σαγήνη, ης, ἡ.
retectus, ἀκάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
retego, ἀποκαλύπτω.
retentio, ἐπίσχεσις, εως, ἡ, ἐποχὴ, ῆς, ἡ.
retexo, ἀναλύω, ἀναφαίνω.
retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
retiarius, δικτυοβόλος, ου, ὁ.
e retibus evado, ἐκδιαδύω, ῶ, διαδύω, ῶ.
reticentia, ἀποσιώπησις, εως, ἡ, ἐχεμυθία, ας, ἡ.
reticeo, σιωπάω, ῶ, ἀποσιωπάω, ῶ.
reticulatum opus, δικτυωτὸν ἔργον.
reticulatus, δικτυωτὸς ου, ὁ.
reticulum, parvum rete, δικτύδιον, τό.
reticulum, [illegible], τά. pro fitta mulierum, κεκρύφαλος, ου, ὁ.

retinaculum, ὄχημα ατος, τὸ, πεῖσμα, ατος, τό.
retineo, cohibeo, detineo, ἔχω, κατέχω, κωλύω, ἀνέχω, ἀντέχω, συνέχω, ἐπέχω, συλλαμβάνω, ἀναλαμβάνω, καταλαμβάνω, & Poetice ἐρύκω, ἀπερύκω.
retineo, asservo, non amitto, τηρέω, συγκρατέω, ῶ, ἀνακρατέω, ῶ, θησαυρίζω, κατέχω.
retineri qui difficulter potest, δυσκάθεκτος, ου, ὁ.
retis jactus, βόλος, ου, ὁ.
retorqueo, ἀποστρέφω, τρέπω.
retorquere manus post terga, περιάγειν τὰς χεῖρας ὀπίσω.
retortus, ἀπεστραμμένος, ου, ὁ.
retractare dicta, ἀνατρέπειν τοὺς λόγους.
retractatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, παλινῳδία, ας, ἡ.
retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω. pro renovare, ἀνανεόω, ῶ. pro palinodiam canere, παλινῳδέω.
retraho, ἀνέλκω, πάλιν ἀνασπάω.
retribuo, ἀμείβω, & ἀμείβομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀντιποιέω.
retributio, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ.
retrimentum, ἀπόκριμα, ατος, τὸ, ἀπόθλιμμα, ατος, τό.
retro, ὀπίσω, ἐξόπισθεν, ἄψ, Iliad. α.
retroago, ἀνάγω, ἀναστρέφω, vel ἀναχωρέω, ἀναχωρέομαι, ἀναποδίζω. ἐπιστρέφω, ἀνακάμπτω.
retro se convertere, παλιντροπεῖσθαι.
retroactio, ἀνάκρουσις, εως, ἡ.
retrocedere cogo, ἀναστρέφω, ἀνακρούω, vel ἀναχωρεῖν.
retrocedo, ἀναποδίζω, ἀναχάζω, & ἀναχάζομαι, ὑποποδίζω, ὑπάγω.
retrocessio, ἀναχώρησις, εως, ἡ, ἀναποδισμὸς, ου, ὁ.
retrograde, ἄψορρον. Homerus.
retrogradior, ἀναποδίζω.
retrogradus, ἀναποδιστικὸς, ου, ὁ.
retrorsum, & retrorsus, ὀπίσω, & ὄπισθε, ἀνάπαλιν, εἰς τοὔπισω.
retundo, hebeto, ἀμβλύνω, ῶ, ἀμβλύνω, ἀποξυνόω, ῶ, ἀποστομίζω, ἀποστομόω, ῶ.
retundo, reprimo, repello, κολούω, ἀνακόπτω, ἀποκόπτω, ἐπικόπτω, ἀποκρούω.
retusus, qui acutus non est, ἄξυρος, ου, ὁ, sive ἀξυὴς, εος, ὁ καὶ ἡ.
revalesco, ἀναρρώννυμαι, ῥαΐζω.
reveho, ἀνακομίζω.
revelate, aperte, ἀπαρακαλυμμένως.
revelatio, ἀποκάλυψις, εως, ἡ.
revello, ἀποσπάω, ῶ.
revelo, γνωρίζω, καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀποκαλύπτω, ἀποφαίνω.
revenditio, ἀνάπρασις, εως, ἡ.
revenditor, μεταπράτης, ου, ὁ.
revendo, ἀντιπιπράσκω, ἀντιπωλέω, ῶ.
revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
reverbero, ἀποκρούω, ῶ.
reverendus, αἰδέσιμος, ου, ὁ, σεβάσμιος, ου, ὁ, αἰδοῖος, ου, ὁ, εὐλαβητὸς, ου, ὁ.
reverenter, εὐλαβῶς.
reverentia, αἰδὼς, όος, & οῦς, ἡ, αἶδος, ους, τὸ, θρησκεία, ας, ἡ, σέβασμα, ατος, τό.
reverentia dignus, αἰδέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & αἰδοῖος, ου, ὁ, Poetice, αἰδοιὸς, ου, ὁ.
cum reverentia, σεμνῶς.
revereor, αἰδέομαι, ὁράω. ἁζομαι, & ἅζομαι, Poetice cum genitivo. εὐλαβέομαι, σέβομαι, ἐντρέπομαι, αἰσχύνομαι τὸν θεόν, Deum.
reveritus, ἐντραπεὶς, έντος, ὁ.
reversio, ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
reversus, ὀπίσω κομιζόμενος. ὑπότροπος, Poetice.
reverti ad aliquid (in sermone) ἐπανέρχομαι ἐπί τι.
reverti cogo, ἀποστρέφω.
revertor, ἐπάνειμι, ἀναδραμεῖν, ἀναστρέφω, ἐπανακάμπτω, κομίζομαι, ἀνακομίζομαι, ἀναλύω, ἀπέρχομαι, ἀνέρχομαι, ἀναχωρέω, ῶ, & Poetice, ἀνοστέω, ῶ.
revincio, ἀναδέω, ῶ.
revinco, ἐξελέγχω.
reviresco, ἀναθάλλω.
reviso, ἐπανέρχομαι.
reviviscentia, ἀναβίωσις, εως, ἡ.
reviviscere facio, ἀναβιώσκομαι.
revivisco, ἀναβιόω, ῶ, ἀνακομίζομαι.
reum facio te hujus criminis, διώκω σε ταύτην δίκην, seu γραφὴν, vel ταύτης τῆς δίκης. κρίνω σε τοῦ ἐγκλήματος.
reum furti facere, ἐνδείκνυμι κλοπῆς.
reum peragere, ἐπεξιέναι τινί, ἐκδικάζεσθαι, καταψηφίζεσθαι.
reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς αἰτίας.
revocare pedem, ἀναστρέφειν.
revocare se, παλινῳδέω.

revocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἐπανάκλησις, εως, ἡ.
revocatorius, ἀνακλητικὸς, ῦ, ὁ.
revocatus, ἀνάκλητος, ῦ, ὁ.
revoco, retro, voco, redire facio, ἀνακαλέω, & ἀνακαλέομαι, ῦμαι, ἀποκαλέω, ῶ, ἐπανακαλέω, ῶ, verbum castrense) κατασρέφω.
revoco in memoriam, ἀναμιμνήσκω, μνάω, (μιμνήσκω Poetice) ἀπομνημονεύω, διαμνημονεύω, ἀνακτάομαι τῇ μνήμῃ, ὑπομιμνήσκω.
revoco, retraho, abduco, ἀπάγω τι ἀπό τινος, aliquid ab aliqua re. μεθίσημι cum genitivo rei. παρίσημι, cum accusativo. ἀποτρέπω, ἀνεχαιτίζω.
revoco a peccatis, ἀποτρέπω τῶν ἁμαρτημάτων.
revoco, retracto, ἀνατίθεμαι.
revolo, ἀναπέτομαι.
revolubilis, δινητὸς, ῦ, ὁ.
revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ῶ, ἀνασρέφω.
revolutio, ἀλίλιξις, εως, ἡ, ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, σροφὴ, ῆς, ἡ.
revolutus, ἀνασραφεὶς, έντος, ὁ.
reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων, ὁ ἀπολογούμενος, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν. ἔνοχος, ῦ, ὁ, ὑπαίτιος, ῦ, ὁ, ὑπόδικος, ῦ, ὁ.
reus læsæ Majestatis, ἀπειθαγγελίας φεύγων δίκην.
reus sum, κινδυνεύω, sine casu, apud Plutarchum. φαίνομαι, φεύγω, cum genitivo.
reus pœnæ capitalis, ἐπὶ θανάτῳ φερόμενος. Plutarchus.
reus damni illati, ὑπόδικος τῆς βλάβης.
revulsio, ἀνάσπασμα, ατος, τό.
revulsus, ἀποσπασθεὶς, έντος, ὁ.
rex, ἄναξ, ακτος, ὁ, ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, βασιλεὺς, έως, ὁ τύραννος, ῦ, ὁ. Poetica autem fere sunt ποιμὴν λαῶν, μεδέων, οντος, ὁ, κρείων, οντος, ὁ, κράντωρ, ορος, ὁ, κοιρανος, ὁ, ἄρχος, ῦ, ὁ.
rex summus, rex omnium, παμβασιλεὺς, έως, ὁ.

R H.

rhapsodia, ῥαψῳδία, ας, ἡ.
rhapsodus, ῥαψῳδὸς, ῦ, ὁ.
rheda, ζεῦγος, εος, τὸ, ῥαίδιον, ῦ, τὸ, ῥαίδιον, ῦ, τό.
rhedarius, ζευγηλάτης, ῦ, ὁ.
rhetor, ῥήτωρ, ορος, ὁ, σοφισὴς, ῦ, ὁ.
rhetorica, ῥητορικὴ, ῆς, ἡ.
rhetoricam profiteor, σοφισεύω, ῥητορεύω.
rhetorice, ῥητορικῶς.
rhetorices studiosus, φιλορρήτωρ, ορος, ὁ.
rhetoricoteros, magis rhetor, ῥητορικώτερος, ῦ, ὁ.
rhetoricus, ῥητορικὸς, ῦ, ὁ.
rheuma, ῥεῦμα, ατος, τό.
rheumaticus, ῥευματικὸς, ῦ, ὁ.
rhinoceros, ῥινόκερως, ωτος, ὁ.
rhombus, figura, ῥόμβος, ῦ, ὁ, σρόμβος, ῦ, ὁ. piscis nomen, ῥόμβος, ῦ, ὁ.
ronchisso, ῥογχάζω.
ronchus, ῥέγχος, ῦ, ὁ.
rhythmicus, ῥυθμικὸς, ῦ, ὁ.
rhythmus, ῥυθμὸς, ῦ, ὁ.

R I.

rictus, χάσμα, ατος, τό.
ridendus, γελασέος, ῦ, ὁ, γελοῖος, ῦ, ὁ.
rideo, γελάω, ῶ, ἀναγελάω, ῶ. rideo de aliqua re, γελῶ ἐπί τινι.
rideo effuse, καγχάζω, καγχλάζω, ἀνακαγχάζω.
rideo irrideo, ἐγκαγχλάζω, γελάω, ῶ, καταγελάω, ῶ, cum genitivo, & dativo. ἐπιγελάω τινί.
ridere cupio, γελασείω.
ridicula dico, γελοιάζω.
ridicule καταγελάσως.
ridiculus sum, καταγελάομαι, ῶμαι.
ridiculus, καταγέλασος, ῦ, ὁ, γελοῖος, ῦ, ὁ.
rigatio, ὕδρευμα, ατος. τὸ, ἄρδευσις, εως, ἡ.
rigeo, ῥιγόω, ῶ, πέπηγα.
rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
rigide, firmiter, immote, ἀτρέπτως, & Poetice, ἀσεμφέως, seu ἀσεμφῶς.
rigide, severe, αὐθεκάσως, ἀκοινωνήτως, ἀπαραιτήτως.
rigiditas, ἀτροπία, ας, ἡ, ἀκαμψία, ας, ἡ.
rigidus, severus, αὐθέκασος, ῦ, ὁ, ἀκοινώνητος, ῦ, ὁ, αὐσηρὸς, ῦ, ὁ, ἀνένδοτος, ῦ, ὁ, ἄκαμπτος, ῦ, ὁ, ἀμείλικτος, ῦ, ὁ, ἄτεγκτος, ῦ, ὁ, ὠμὸς, ῦ, ὁ.
rigidus, durus, inflexibilis, ἄκαμπτος, ῦ, ὁ, ἀκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀγνάμπτος, ῦ, ὁ, ἀκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, γαυρὸς, ῦ, ὁ, ἀκόλισος, ῦ, ὁ, ἀμείλικτος, ῦ, ὁ, ἀμάλθακτος, ῦ, ὁ, σιφρὸς, ῦ, ὁ, σερεὸς, ῦ, ὁ, σριφνὸς, ῦ, ὁ, ἄτρεπτος, ῦ, ὁ, ἄτρεπτος, ῦ, ὁ.

rigo, ὕδω, βρέχω.
rigor, ῥῖγος, εος, τὸ, περίψυξις, εως, ἡ. pro duritie, σκληρότης, ητος, ἡ.
rigor juris, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
rigor febris, ῥιγῶον πάθος.
rigoris accessio, ἐπιβολὴ ῥίγους.
rima, κλυθρεία, ας, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τὸ, σχίζα, ης, ἡ.
rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω μόγις.
rimosus, κλυθρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πολύτρητος, ῦ, ὁ.
ringo, τὰς ῥῖνας συσέλλω, σαίρω, σέσηρα.
ripa, ὄχθη, ης, ἡ, ἡ, χεῖλος, ποταμοῦ.
risu concutior, βράσσομαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος.
risu dignus, γελασὸς, ῦ, ὁ, γελάσιμος, ῦ, ὁ, γελοῖος, ῦ, ὁ, καταγέλασος, ῦ, ὁ.
risui habere, ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι.
sine risu, ἀγελασί.
risum compescere, vel tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
risum movere, γέλωτα ἐπάγειν, ποιεῖν γέλωτα, ποιεῖν γελᾶν, γέλωτα μηχανᾶσθαι, γέλωτα παρέχειν.
risus, γέλως, ωτος, ὁ, & γέλως, ω, ὁ, κατάγελως, ωτος, ὁ, μείδημα, ατος, τό.
risus effusus, ἔκγελως, ωτος, ὁ.
risus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat, βρασματώδης γέλως.
risus sardonius, σαρδόνιος, vel σαρδάνιος γέλως.
rite, δικαίως, ὡς, καθηκόντως, ἐννομίμως, κανονικῶς, εὐσχήμως, κατὰ κόσμον, & Poetice περιφραδέως, καλῶς, δεόντως.
ritu, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
ritus, θεσμὸς, ῦ, ὁ, θεσμοθεσία, ας, ἡ.
ritus sacros instituo, ἱεροθετέω, ῶ.
rivalem esse alicui, ἀντερᾶν τινι.
rivalis, ἀντεραςὴς, ῦ, ὁ, ζηλότυπος, ῦ, ὁ.
rivos duco, ὀχετηγέω, ῶ, ὀχετεύω, ἀπωχετεύω.
rivulus, ῥυάκιον, ῦ, τό.
rivus, ῥύαξ, ακος, ὁ, ἀγωγὸς, ὕδατος, ὀχετὸς, ῦ, ὁ.
rixa, ἔρις, ιδος, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
rixæ amans, φιλόνεικος, ῦ, ὁ.
rixor, ἐρίζω, ἀνταγωνίζομαι.
rixosus, ἐρισικὸς, ῦ, ὁ, φιλόνεικος, ῦ, ὁ.

R O.

robore immani præditus, ὀβριμος, ῦ, ὁ, ἄβιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ.
robore egregio præditus, καλλισθενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
roboreus, δρύϊνος, ῦ, ὁ.
roboro, κραταιόω, ῶ, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
robur, arbor, δρῦς, υὸς, ἡ.
robur, vires, potentia, βία, ας, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, κράτος, εος, τὸ, σθένος, ῦ, τὸ, ῥώμη, ης, ἡ, εὐρωσία, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ, ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, σόμωμα, ατος, τὸ, σόμωσις, εως, ἡ, & Poetice σθένος, εος, τὸ, μένος, εος, τὸ, κάρτος, εος, τὸ, κῖκυς, υος, ἡ, ἡ, ἴς, ἰνὸς, ἡ, βρῖμη, ης, ἡ, ἁδρότης, ητος, ἡ.
robur animi, παράσημα, ατος, τὸ, ῥώμη τῆς ψυχῆς, ἀνδρεία, ας, ἡ.
robur acquiro, ῥωμαλεόομαι, ῦμαι.
robur alicujus frango, ἀσθενέω τινά.
robuste, ἀνδρικῶς, καρτερῶς, ἐῤῥωμένως, ἀνδρείως, & Poetice σιβαρῶς.
robusto corpore sum, εὐσωματέω, ῶ. δύναμαι τῷ σώματι.
robustum reddo, ἰσχυρόω, ῶ, ἰσχυροποιέω, ῶ, ἐνισχύω, ῥωμαλεόω, ῶ, & Poetice, βριάω, ῶ.
robustus, ἀκμαῖος, ῦ, ὁ, ῥωμαλέος, ῦ, ὁ, ἀνδρεῖος, ῦ, ὁ, ἰσχυρὸς, ῦ, ὁ, εὐσθενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
robustus sum, ἰσχύω, ἀκμάζω, εὐσθενέω, ῶ, & Poetice βριάω.
rodo, βρύκω, θρίζω, τρώγω, & Poetice τένθω, sive τένθω.
rogandus, δεητέος, ῦ, ὁ.
rogatio, δέησις, εως, ἡ, ἱκεσία, ας, ἡ, ἱκέτευσις, εως, ἡ.
rogationem ferre, γράφειν ψήφισμα.
rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
rogo, oro, peto, precor, αἰτέω, ῶ, & αἰτέομαι, ῦμαι, ἀξιόω, ῶ, δέομαι cum genitivo. ἐρωτάω, ῶ, παρακαλέω, ῶ, cum genitivo, λιπαρέω, ῶ, χρήζω.
rogo, interrogo, quæro, ἐρωτάω, ῶ, & ἐρωτάομαι, ῶμαι, ἔρομαι, & Poetice εἴρομαι, & ἐρέω. ἀνακρίνω, & Poetice εἴρομαι, & ἐρεείνω. ἀνακρίνω, & Poetice ἐγκρίνω.
rogus, πυρὰ, ᾶς, ἡ.
roma, Ῥώμη, ης, ἡ.
romane, ῥωμαϊσί.
romano more, romana lingua, ῥωμαϊκῶς.
romanus, Ῥωμαῖος, ῦ, ὁ.

rore aspergo, δροσίζω, ψακάζω, ψεκάζω, & ψεκάζω.
roro, ψακάζω, ψιάζω.
rorulentus, δροσερὸς, ῦ, ὁ, πολύδροσος, ῦ, ὁ.
ros, roris, δρόσος, ῦ, ἡ ψακὰς, άδος, ἡ, ἔρση, ης, ἡ.
rosa, ῥόδον, ῦ, τό.
rosaceus, ῥοδόεις, εντος, ὁ, ῥόδιος, ῦ, ὁ.
rosarium, rosetum, ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, ῥοδὼν, ῶνος, ὁ.
roscidus, δροσερὸς, ῦ, ὁ, ἑρσώεις, ῦ, ὁ.
roseo aspectu præditus, ῥοδωπὸς, ῦ, ὁ, & in fœminino, ῥοδῶπις, ιδος, ἡ.
roseo colore tingo, ῥοδίζω.
rosetum, ῥοδὼν, ῶνος, ὁ.
roseus, ῥοδόεις, εντος, ὁ, ῥόδινος, ῦ, ὁ, ῥόδεος, ῦ, ὁ.
rosio, τρῶξις, εως, ἡ.
rosis abundans, πολύῤῥοδος, ῦ, ὁ.
rosmarinus, ni, λιβανωτὶς, ίδος, ἡ.
rostellum, ῥυγχίον, ῦ, τό.
rostra in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
rostratus, ῥυγχωτὸς, ῦ, ὁ.
rostrum, ῥύγχος, εος, τὸ, ῥάμφος, ῦ, ὁ.
rostrum navis, ἔμβολον, ῦ, τὸ, vel ἔμβολος, ῦ, ὁ, ἀντηρὶς, ίδος, ὁ, ἀκρωτήριον, ῦ, τό.
rostrum suis, ὀρυχὴ, ῆς, ἡ.
rota, τροχὸς, ῦ, ὁ, κύκλος, ῦ, ὁ.
rota Ixionis, sidus quoddam, ὀρχηστὴς, ῦ, ὁ. Aratus.
rota pœnalis, τροχὸς, ῦ, ὁ.
rotæ vestigium, τροχιὰ, ᾶς, ἡ, ἁρματροχία, ας, ἡ, τόρμη, ης, ἡ. Eustathius.
rotam impellere, τροχηλατεῖν.
rotam pede circumagens, figulus, ποδοτρόχηλος.
rotarum agitatio, τροχηλασία, ας, ἡ.
rotarum concursus, ἁρματροχία, ας, ἡ.
rotatio, κυκλοφορία, ας, ἡ.
rotis agitatus, τροχήλατος, ῦ, ὁ.
roto, γυρόω, ῶ, κυκλέω, ῶ, κατατροχάζω.
roto fundæ more, σφενδονάω, ῶ, seu σφενδονέω, ῶ.
rotula, τροχίσκος, ῦ, ὁ.
rotundatio, σρογγύλωσις, εως, ἡ.
rotundatus, σφαιρωτὸς, ῦ, ὁ.
rotunde, σρογγύλως.
rotunditas, σρογγυλότης, ητος, ἡ, περιφέρεια, ας, ἡ.
rotundo, σφαιρόω, ῶ, σρογγυλόω, ῶ.
rotundus, τροχαλὸς, ῦ, ὁ, τροχοειδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
rotundus ex omni parte, ὁλοίτροχος, ῦ, ὁ, & ὀλοοίτροχος, ῦ, ὁ.

R U

rubedo, ἐρύθρημα, ατος, τό.
rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
rubefactus, φοινικόεις, εντος, ὁ.
rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω, ῶ.
ruber, ἐρυθρὸς, έος, ὁ, & ἡ, (ἐρυθρόεις, εντος, ὁ. Poet.) ἐρευθήεις, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἐρυθραῖος, ῦ, ὁ, ἔμπυῤῥος, ῦ, ὁ, & Poetice φοῖνιξ, ικος, ὁ, φλέγυος, ῦ, ὁ, φλογερὸς, ῦ, ὁ, φλέγυρος, ῦ, ὁ, φλογώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
rubeta, σφωνὸς, ὁ.
rubetum, βατὼν, ῶνος, ὁ.
rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ῦ, ὁ, ἐρυθραῖος, ῦ, ὁ, φοινίκεος, ῦ, ὁ.
rubicundus, ἐρυθραῖος, ῦ, ὁ.
rubigine consumo, ἀπερυσιβόω, ῶ, ἰόω, ῶ.
rubigine vitior, ἐρυσιβόομαι, ῦμαι.
rubiginem contraho, ἰόομαι, ῦμαι, κατιόομαι, ῦμαι.
rubigini obnoxius, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
rubiginosus, ἰώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
rubigo, ἰὸς, ῦ, ὁ, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
rubigo segetum, μίλτος, ῦ, ἡ.
rubor, ἐρύθημα, ατος, τὸ, ἐρυθρότης, ητος, ἡ.
rubore suffundor, ἐρυθριάω, ῶ.
ruborem depono, ἀπερυθριάω, ῶ.
rubrica, μίλτος, ῦ, ἡ.
rubrica tingo, μιλτόω, ῶ.
rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
rubus, bi, βάτος, ῦ, ἡ.
ructatio, ἐρευγμὸς, ῦ, ὁ, ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ.
ructo, & ructor, ἐρεύγω.
ructus, us, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ.
rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
rudens, πρότονος, ῦ, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
rudes, σπάθη, ης, ἡ.
rudes litterarum, ἀγράμματοι, οἱ.
rudimenta doceo, κατηχίζω, κατηχέω, ῶ, ἀποσοιχειόω, ῶ, σοιχειόω, ῶ,

rudi-

rudimenta disco, στοιχειοῦμαι, οῦμαι.
rudimentorum traditio, στοιχείωσις, εως, ἡ.
rudimentum, προπαιδεία, ας, ἡ. εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
rudis, imperitus, ignarus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀμαθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ. ἀπαίδευτος, ου, ὁ.
rudis, inelaboratus, ἀγεώργητος, ου, ὁ, ἀδιέργαστος, ου, ὁ, ἄεργος, ου, ὁ, ἀκατέργαστος, ου, ὁ. ἄτεχνος, ου, ὁ.
rudis ad hæc, ἀμαθαίνω εἰς ταῦτα.
rudis sum, ἰδιωτεύω, ἀμαθαίνω.
rudis literarum, γραμμάτων ἄπειρος, ἀγράμματος, ου, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ, ἀπαίδευτος μαθημάτων. ἰδιωτικὰ παιδείας μετεσχηκὼς, ἀνεπιστήμων, ου, ὁ, ἄπειρος ὁ παιδεύσεως.
rudis, virga, ῥάβδος, ου, ἡ.
ruditas, artificium nullum, ἀτεχνία, ας, ἡ.
ruditas, imperitia, ignorantia, ἀμαθία, ας, ἡ, vel ἀμαθεία, ας, ἡ, ἀπειρία, ας, ἡ.
ruditor, βρωμητὴς, ῦ, ὁ, βρωμητωρ, ορος, ὁ, βρωμητος, ου, ὁ, ὀγκητὴς, ῦ, ὁ.
ruditus, βρώμησις, εως, ἡ, ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ.
rudo, ere, asinorum est, ὀγκάομαι, ῶμαι, βρωμάομαι, ῶμαι.
rudus, eris, θραῦσμα, ατος, τό.
rufeo, rufus sim, ξανθὸς εἰμὶ, πυῤῥίζομαι.
rufo, πυρόω.
rufus, ξανθὸς, ῦ, ὁ, πυῤῥὸς, ῦ, ὁ, ἐρυθρὸς, ῦ, ὁ.
rufus, aspectu, ξανθωπὸς, ῦ, ὁ.
rufus sum, πυῤῥιάω, ῶ.
ruga, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ frontis, ἀμαρυγαὶ, αἱ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ vestium, ζαλίδες, αἱ, ῥυτίδες, αἱ.
rugas contraho, φλιδάω, ῶ, περιφλιδάω, ῶ.
rugatio, ῥύτωσις, εως, ἡ.
rugatus, ῥυτιδωτὸς, ῦ, ὁ.
rugio, βρυχάομαι, βρυχάω, ῶ, βρυχάομαι, ῶμαι.
cum rugitu, βρυχηδὸν, adverbium.
rugitus, βρυχηθμὸς, ῦ, ὁ, βρύχημα, ατος, τό.
rugo, ῥυτιδόω, ῶ.
rugositas, ῥυσότης, ητος, ἡ.
rugosus, ῥυτιδώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
ruina, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τό.
ruinam minor, κλίνομαι.
ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν, ἑαυτόν.
ruinosus, πτώσιμος, ου, ὁ, ἐπιπτωτος, ου, ὁ.
rumen, ακροφάρυγξ, ου, ὁ.
ruminatio, μηρυκισμὸς, ῦ, ὁ.
rumino, & ruminor, ἀναμαρυκάομαι, ῶμαι. pro in memoriam revoco, ἀνακυκλέω τι.
rumor, φήμη, ης, ἡ, ὀσσὰ, ῆς, ἡ, φάσις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
rumor, φήμη, ης, ἡ, ὀσσὰ, ᾶς, φάσις εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
rumor pervasit de aliquo, περί τινος λόγος διῆλθε.
rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος διῆλθε.
rumorem spargere, διασπείρω λόγον, διαφημίζω, διαδιδόναι λόγον.
rumores disseminare in vulgus, λόγους διαδιδόναι.
rumpo, ῥήγνυμι, κατάγνυμι, σχίζω.
rumpor, ἄγνυμαι, ῥήγνυμαι, διαῤῥήγνυμαι.
rumpus, κλάδος, ου, ὁ.
runcatio, βοτανισμὸς, ῦ, ὁ.
runcator, βοτανιστὴς, ῦ, ὁ.
runco, βοτανίζω.
ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro praeceps ferri, ὁρμάω.
rupes, ἀπόῤῥωξ, ου, ὁ, πέτρα, ας, ἡ.
ruptio, ῥῆξις, ως, ἡ, ἀγὴ, ῆς, ἡ.
ruptor, ῥήκτης, ου, ὁ.
ruptu difficilis, δυσραγὴς, έος, ὁ. ruptu facilis, θραυστὸς, ου, ὁ, εὔθραυστος, ου, ὁ.
ruptura, ῥῆξις, εως, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τό, θραῦσις, εως, ἡ.
ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
ruri ago, ἐν ἀγρῷ διατρίβω, ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οἰκέω.
ruricola, γεωργὸς, ῦ, ὁ, ἀγροῖκος, ου, ὁ.
ruri studiosus, γεωργικὸς, ῦ, ὁ.
rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
rus, ruris, ἀγρὸς, ῦ, ὁ, ἀγρωσία, ας, ἡ, χωρίον, ου, τό.
rustica, χωρίτις, ιδος, ἡ, ἀγρότις, ιδος, ἡ.
rusticæ rei peritus, γεωργικὸς, ῦ, ὁ.
rusticanus, ἀγροτικὸς, ῦ, ὁ, χωρίτης, ου, ὁ.
rustice, ἀγροίκως.
rustice ago, vel loquor, ἀγροικίζομαι.
rusticis moribus sum, ἀγροικεύομαι.
rusticitas, ἀγροικία, ας, ἡ, ἀγρότης, ητος, ἡ.
rusticitate plenus, ἀγροικίας πλέως.
rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
rusticus, ἀγροιώτης, ου, ὁ, γεωργὸς, ῦ, ὁ, γεωργικὸς, ῦ, ὁ.
rusticus, a, um, γεωργικὸς, ῦ, ὁ, ἀγροῖκος, ου, ὁ.
rusticus, illepidus, incivilis, ἀγροῖκος, ου, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀγροικικὸς, ου, ὁ, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀμουσος, ου, ὁ, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ruta, πήγανον, ου, τό, ῥυτὴ, ῆς, ἡ.
rutilo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
rutilus, πυρωπὸς, οῦ, ὁ, πυῤῥὸς, ῦ, ὁ, ἐρυθρὸς, ῦ, ὁ, ξανθὸς, ῦ, ὁ.
rutilus aspectu, πυρωπὸς, ῦ, ὁ.

S A.

SAbbatum, σάββατον, ου, τό, ἑβδόμη, ης, ἡ.
sabulosus, ἀμμώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
sabulum, ἄμμος, ου, ἡ, ψάμμαθος, ου, ὁ, vel ἡ.
saburra, ἕρμα, ατος, τό.
saburro, ἑρματίζω.
sacellus, βαλάντιον, ου, τό.
saccharum, σάκχαρον, ου, τό.
saccis induti, σάκκους ἐνδεδυμένοι.
sacculus, θυλάκιον, ου, τό, θυλακίσκος, ου, ὁ, μαρσίππιον, ου, τό, σακκίον, ου, τό, μαρσύπιον, ου, τό.
per saccum excolo, σακκίζω, σακκελίζω.
saccus, σάκκος, ου, ὁ, σακκίον, ου, τό.
sacellum, ἱερὸν σμικρὸν, ναΐδιον, ου, τό.
sacer, ἱερὸς, ῦ, ὁ, ἐναγὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ὅσιος, ου, ὁ. pro scelesto, κατάρατος, ου, ὁ.
sacerdos, ἱερεὺς, έως, ὁ, ἱερεῖος, ου, ὁ, ἱεροπολὸς, ῦ, ὁ, θυοφάντωρ, ορος, ὁ, & in fœminino ἱέρεια, ας, ἡ, ἱεράτειρα, ας, ἡ, & ἱερείτειρα, ας, ἡ, & ἱεράτειρα, ας, ἡ, ἱέρη, ης, ἡ, ἱερὶς, ίδος, ἡ. Poetice autem ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, ἀρήτειρα, ας, ἡ, βωμίστρια, ας, ἡ, προπόλος, ου, ὁ.
sacerdos sum, ἱεράομαι, ῶμαι.
sacerdos summus, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, & ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
sacerdotalis, ἱερατικὸς, ῦ, ὁ.
sacerdotio fungor, ἱεράομαι, ῶμαι, ἱερατεύω, ἱερατεύομαι. & Poetice ἱρεύομαι.
sacerdotissa, ἱέρεια, ας, ἡ.
sacerdotium, ἱερωσύνη, ης, ἡ, ἱεράτευμα, ατος, τό.
sacra, ἱερὰ, τά, ὄργια, τά.
sacra doceo, μυσταγωγέω, ῶ, cum accusativo, ἱεροφαντέω, ῶ.
sacra facio, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, ῶμαι, θύω, ἱεροποιέω, ῶ.
sacramento adstringo aliquem, ὁρκίζω τινά.
sacramentum, ὁρκωμοσία, ας, ἡ.
sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ου, τό, ἄδυτον, ου, τό.
sacratissimus, πάνθυτος, ου, ὁ.
sacricola, ἱεροποιὸς, ῦ, ὁ.
sacriferus, ἱεροφόρος, ου, ὁ.
sacrifica, θυτικὸς εἶδος, ἡ, σφάκτρια, ας, ἡ.
sacrificatio, θυσία, ας, ἡ.
sacrificatus Deo, θεόθυτος, ου, ὁ.
non sacrificatus, ἄθυτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀνιέρευτος, ου, ὁ.
sacrificiis placare Deum, ὀργιάζω τὸν θεὸν, apud Platon.
sacrificium, ἀπαρχή, ου, τό, θῦμα, ατος, τό, θύος, εος, τό, ἱερὸν, ῦ, τό, θυηπόλιον, ου, τό, σφάγιον, ατος, ἡ.
sacrificium facere, ποιεῖν θυσίας, & θύειν θυσίας.
sacrifico, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, ῶμαι, θύω, θυηλέω, θυάζω, (ἐκθύω, Poetice) καταθύω, ἱερεύω, ἀναῤῥύω, vel ἀναῤῥύομαι, σφαγιάζομαι, ἐπιθύω, & Poetice ῥέζω, ἐπιῤῥέζω.
sacrificulus, ἱεροποιὸς, ῦ, ὁ.
sacrificus, ἱεροποιὸς, ῦ, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
sacrilege, ἱεροσύλως.
sacrilegium, ἱεροσυλία, ας, ἡ, θεοσυλία, ας, ἡ.
sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
sacrilegus, ἱερόσυλος, ου, ὁ, θεοσυλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
sacris operor, τὰ ἱερὰ χειρουργέω, ἱερουργέω, ῶ.
sacris initio, μυέω, ῶ, καθιερόω, ῶ.
sacro, ἱερόω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ, τελέω, ῶ, seu τελειόω, ῶ.
sacrorum antistes, seu præfectus, ἱεροφάντης, ου, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
sacrorum peractio, ὀργεῶν, ας, ἡ, ὀργιασμὸς, ῦ, ὁ.
sacrosanctum, ἱεροθεσπέσιον, ου, τό.
sacrosanctus, ἀβέβηλος, ου, ὁ, ἱερὸς, ῦ, ὁ, ἄσυλος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, & Poetice ζάθεος, ου, ὁ.
sacrum facio, ἁγιστεύω, ἱερόω, ῶ, τελέω, ῶ, τελειόω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ.
sacrum, θυσία, ας, ἡ. pro templo, ἱερὸν, ῦ, τό.
seculum, αἰὼν, ῶνος, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.
sæpe, πολλάκις, & Poetice πολλάκι, πυκνῶς, συχνὰ, συχνῶς, συνεχῶς, θαμινά.
sæpissime, πλειστάκις.
sæve, ὠμῶς, ἀπηνῶς, apud Sophoclem.
sævio, χαλεπαίνω, λυσσάομαι, ἀγριαίνομαι.
sævire in aliquem, αἰκίζεσθαί τινα. αἰκίζεσθαι αἰκίαις κατά τινος.
sævitia, ἀπήνεια, ας, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ.
sævus, χαλεπὸς, ῦ, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ, ἀπηνὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
saga, φαρμακεύτρια, ας, ἡ, μάγος, ου, ἡ.
sagacitas, ῥινηλασία, ας, ἡ, pro astutia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
sagacitatis multum habens, πολυμήτις, & πολύμητις, ὁ.
sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
sagatus, σαγηφόρος, ου, ὁ.
sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ, ἀγχίνους, ου, ὁ.
sagena, σαγήνη, ης, ἡ.
sagena includo, σαγηνεύω.
sagina, λίπος, ους, τό.
saginarium, σιτευτήριον, ου, τό.
saginatio, λιπασμὸς, ῦ, ὁ.
saginatus, πιμελὴς, ῆτος, ὁ, σιτευτὸς, ῦ, ὁ.
sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
sagio, ῥινηλατέω.
sagitta, τόξευμα, ατος, τό, ὀϊστὸς, ῦ, ὁ, βέλος, εος, τό, ἰὸς, ῦ, ὁ.
sagitta conficio, κατατοξεύω, cum accusativo.
sagitta trajicio, διατοξεύω, κατατοξεύω.
sagittæ jactus, τόξευμα, ατος, τό.
sagittandi ars, τοξεία, ας, ἡ.
sagittandi arte celebris, κλυτότοξος, ου, ὁ.
sagittam dirigo in aliquem, τοξεύω εἴς τινα.
sagittarius, τοξότης, ου, ὁ, τοξευτὴς, ῦ, ὁ.
sagittifer, βελοφόρος, ου, ὁ.
sagittipotens, βελοκράτωρ, ορος, ὁ.
sagittis peto, τοξεύω, κατατοξεύω, cum accusativo, & Poetice τοξάζομαι, ὀϊστεύω.
sagitto, τοξεύω, βάλλω.
sagulum, παραθυρίδιον, ου, τό.
sagum, σάγος, ου, ὁ, ἐσθὴς στρατιωτική.
sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ. pro urbanitate, ἀστειότης, ας, ἡ, ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ.
salacitas, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀφροδισιαστικὸς, ῦ, τό.
salamandra, σαλαμάνδρα, ας, ἡ.
salarium, μισθὸς, ῦ, ὁ.
salax, ἀφροδισιαστικὸς, ῦ, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, sive λάγνος, ου, ὁ, seu λάγνος, ου, ὁ, ἀσελγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἐκρήγματα.
salebræ, difficultates, δυσχερείαι, αἱ.
salebrosa loca, τραχέα, τά.
salebrosum reddo, ἐκχαραδρόω, ῶ, χαραδρόω, ῶ.
salebrosus, χαραδρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, τραχὺς, έος, ὁ, τραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ῥαχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, (παιπαλόεις, εντος, ὁ, Poetice) ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἀνωμαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
sales, facetiæ, ἅλες, οἱ, σκώμματα, τά.
salibus utor, σκώπτω.
salicetum, salictum, ἰτεὼν, ῶνος, ὁ.
salientes, κρουνοί, οἱ.
salignus, ἰτέϊνος, ου, ὁ, οἰσύϊνος, ου, ὁ.
salina, ἁλοπήγιον, ου, τό.
salinum, ἁλοδόχος, ου, ὁ, ἁλοδοχεῖον, ου, τό.
salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem, σκαίρω, σκιρτάω, ῶ.
salio, sale condio, ἁλίζω.
salis expers, ἄναλος, ου, ὁ.
salis saporem refero, ἁλμυρίζω.
salitura, ἁλισμὸς, ῦ.
salitus, ἁλιστὸς, ῦ, ὁ. Epigr. non salitus, ἄναλος, ου, ὁ, ἄναλτος, ου, ὁ.
saliva, σίαλον, ου, τό, πτύαλον, ου, τό.
salivam emitto, σιαλίζω, vel σιελίζω.
salivarius, σιαλώδης, ου, ὁ.
salivatum, φαρμάκευμα, ατος, τό.
salix, icis, ἰτέα, ας, ἡ, οἰσύα, ας, ἡ.
salsamentarius, ταριχοπώλης, ου, ὁ, καὶ ἡ.
salsamentum, τάριχος, ου, ὁ, & ἡ, & τάριχος, εος, τό, ὀψάριον, ου, τό.
salse, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
salse dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
salsedo, ἅλμη, ης, ἡ.
salsuginosus, ἁλμυρὸς, ῦ, ὁ, ἁλμυρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
salsugo, ἅλις, ίδος, ἡ, ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ἅλμη, ης, ἡ.
salsum dictum, χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ.
salsus, ἁλμυρὸς, ῦ, ὁ, ἁλμυρὸς, ῦ, ὁ. pro faceto, ἀστεῖος, ου, ὁ.
saltatio, χορεία, ας, ἡ, ὄρχησις, εως, ἡ.
saltatio gesticulatoria, χειρονομία, ας, ἡ.
saltatione celebro, ἐπιχορεύω, cum accusativo.
saltatione aliquid repræsento, ὀρχέομαί τι.
saltationem, accommodo canenti choro, ὑπορχέομαι, οῦμαι.
saltator, ὀρχηστὴς, ῦ, ὁ, ἁλτικὸς, ῦ, ὁ.
saltatoria ars, ὀρχηστικὴ, subintellige τέχνη, ὀρχηστικὸς, ῦος, ἡ.
saltatrix, ὀρχήστρια, ας, ἡ, ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ.
saltem, ἀλλὰ, γε, ἀλλὰ μήν.
saltito, σκαίρω, σκιρτάω, ἀσκωλίζω.
salto, ὀρχέομαι, οῦμαι, χορεύω.

salto ad cantum, μέλπομαι. Hom.
saltuarius, δρυμοφύλαξ, ακος, ὁ, ἀλσοκόμος, ου, ὁ.
saltuosus, βησσήεις, εντος, ὁ, & πολύκνημος, ου, ὁ, Poetice.
saltus, locus sylvosus, βῆσσα, ης, ἡ, δρυμός, οῦ, ὁ, Poetica ambo. νέμος, εος, τό, & νάπη, ης, ἡ, ἄλσος, εος, τό.
saltus, saltandi actus, ἅλμα, ατος, τό, ἅλσις, εως, ἡ, ἔξαλσις, εως, ἡ, ὄρχημα, ατος, τό, καὶ ὄρημα, ατος, τό, πάλσις, εως, ἡ, σκαρθμός, οῦ, ὁ, σκιρτησμός, οῦ, ὁ, σκίρτημα, ατος, τό.
salvatio, σωτηρία, ας, ἡ.
salvator, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
saluber, ὑγιεινός, οῦ, ὁ, σωτηριώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
salubris sum, ὑγιαίνω.
salubritas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγιεινόν, οῦ, τό.
salubriter, σωτηρίως.
salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
salvere jubeo aliquem, ἀσπάζομαί τινα.
salum, mare, ἅλς, ὸς, ἡ, ἅλς, ὸς, ὁ.
salvo, σώζω τινά, διασώζω.
salus, σωτηρία, ας, ἡ, & Poetice φῶς, ωτός, τό, φάος, φάος, τό, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
salutandi neglectio, ἀπροσηγορία, ας, ἡ.
salutare per litteras, κελεύω χαίρειν, ἀσπάζομαι.
salutare aliquem verbis alicujus, ἀσπάζεσθαί τινα παρά τινος, κελεύω παρά τινος. προσειπεῖν τινα παρά τινος.
salutaris, σωτήριος, ου, ὁ, σωτηριώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκεσφόρος, ου, ὁ, ζωηφόρος, ου, ὁ, & Poetice φερέζωος, ου, ὁ.
salutatio, ἀσπασμός, οῦ, ὁ, προσηγορία, ας, ἡ.
salutator, προσήγορος, ου, ὁ.
salutatus, πρόσρητος, ου, ὁ.
saluti Reipubl. consulere, σώζω τὰ κοινά.
salutifer, ἄλκιμος, ου, ὁ, ζωηφόρος, ου, ὁ, φερέζωος, ου, ὁ, σωτηριώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκεσφόρος, ου, ὁ.
salutis auctor, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
saluto, προσαγορεύω, προσηγορέω, ῶ, ἀσπάζω, ἀσπάζομαι, χαιρετίζω, χαίρειν κελεύω. omnia cum accusativo. χαῖρε, κέλευε τοῦ ἐμοῦ, salutem dic meo nomine, προσφωνέω, ῶ.
salvum praesto, σόω, σώζω, διασώζω, διασώζομαι, cum accusativo. χραισμέω, ῶ, & ἐρύομαι, cum accusativo, Poetice.
salvum conductum dare, ἄδειαν δίδωμι.
salvum conservare, σώζω τινά.
salvus, σῶος, ου, ὁ, & σόος, ου, ὁ, σῶς, σῶ, ὁ, καὶ ἡ, ὑγιής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
salvus pervenio, ἀνασώζομαι.
salvus conductus, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
sanabilis, ἰάσιμος, ου, ὁ, εὐθεράπευτος, ου, ὁ.
sanatio, ἄκεσμα, ατος, τό, ἀκεσμός, οῦ, ὁ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἐξάκεσις, εως, ἡ, ἄλθος, εος, τό, ἄλθεξις, εως, ἡ, θεράπευσις, εως, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἴαμα, ατος, τό, ἴασις, εως, ἡ.
sanator, θεραπευτής, οῦ, ὁ, θεραπευτήρ, ῆρος, ὁ.
sanatu difficilis, δυσθεράπευτος, ου, ὁ, δυσίατος, ου, ὁ, δυσαλθής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
sanatu facilis, εὐαλθής, έος, ὁ, καὶ ἡ, εὐθεράπευτος, ου, ὁ. εὐίατος, ου, ὁ.
non sanatus, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
sancio, is, κυρόω, ῶ, & κυρόομαι.
sancire leges, νόμους θεῖναι, νομοθετέω.
sancitus, νομιζόμενος, ου, ὁ.
sancte ago, ἁγνεύω, ῶ. Theocritus.
sancte juro, ἀπομνύω, ῶ.
sancte polliceor, κατανεύω.
sancte, ὁσίως, ἁγίως.
sanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τό, ἁγιασμός, οῦ, ὁ.
sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω, ῶ.
sanctimonia, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ἁγιστεία, ας, ἡ, ἁγνεία, ας, ἡ, ὁσιότης, ητος, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
sanctio, διάταγμα, ατος, τό, διάταξις, εως, ἡ, διαταγή, ῆς, ἡ.
sanctio legis, νομοθέτημα, ατος, τό.
sanctio foederis, συνωμοσία, ας, ἡ, Homerus.
sanctitas, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιασμός, οῦ, ὁ, ὁσιότης, ητος, ἡ, ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ἁγιστεία, ας, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
sanctuarium, ἁγιαστήριον, ου, τό.
sanctum reddo, ἁγιόω, ῶ, ἀφαγνίζω, ὁσιόω, ῶ, καθοσιόω, ῶ, ἐξοσιόω, ῶ.
sanctus, ἅγιος, ου, ὁ, εὐαγής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὅσιος, ου, ὁ, σεμνός, οῦ, ὁ.
sandalium, σανδάλιον, ου, τό, σάνδαλον, ου, τό.
sane, μάλα, ὄντως, ἀληθῶς.
ita sane, καὶ μάλα, in responsione.

sane quidem, μὲν οὖν.
sanguinarius, φιλαίματος, ου, ὁ, αἱμοχαρής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
sanguine abundans, πολύαιμος, ου, ὁ, πολυαίμων, ονος, ὁ.
sanguine carens, ἄναιμος, ου, ὁ, ἀναίμων, ονος, ὁ, ἀναίματος, ου, ὁ.
sanguine destitui, λειφαιμέω.
sanguine abundo, πολυαιμέω, ῶ.
sanguine conspersus, αἱμόῤῥαντος, ου, ὁ, αἵματι φοινήεις apud Hesiodum.
sanguine tinctus, αἱματοβαφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
sine sanguine, & sudore, ἀναιμωτί.
sanguinem mittere, φλεβοτομέω.
sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
sanguinipota, αἱματοπότης, ου, ὁ, & αἱμοπότης, ου, ὁ.
sanguinis effusio, αἱματεκχυσία, ας, ἡ.
sanguinis eruptio, αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ.
sanguinis abundantia, πολυαιμία, ας, ἡ.
sanguinis missio, φλεβοτομία, ας, ἡ, ἀφαίμαξις, εως, ἡ.
sanguinis suffusio in oculo, ὑπόσφαγμα, ατος, τό.
sanguinis conjunctio, συγγένεια, ας, ἡ.
sanguino, αἱμοῤῥοέω.
sanguinolentus, αἱματηρός, οῦ, ὁ, αἱματόεις, εντος, ὁ, αἱματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, αἱματικός, οῦ, ὁ, καταφοινικτός, οῦ, ὁ, & Poetice λυθρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
sanguis, αἷμα, ατος, τό, λύθρος, ου, ὁ, & Poetice ψυχή, apud Aristophanem, ἔαρ, & εἶαρ, αρος, τό.
sanguisuga, βδέλλα, ης, ἡ.
sanies, ἰχώρ, ῶρος, ὁ, βρόμος, ου, ὁ. μύξα, ης, ἡ.
saniosus, ἰχωρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἰχωροειδής, έος, ὁ, καὶ ἡ, βρομώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
sanitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγεία, ας, ἡ, ἀρτιότης, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ.
sanitas mentis, σωφροσύνη, ης, ἡ.
sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά.
sanitatis recuperatio, ὑγίασμα, ατος, τό, ἀνάρρωσις, εως, ἡ.
sannio, onis, χλευαστής, οῦ, ὁ.
sano, ἰάομαι, ἀκέομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω, ῶ.
sanor, ἰάομαι, Mar. 5. ἄλθομαι, & ἀλθαίνομαι Poetice.
sanus, ὑγιής, έος, ὁ, καὶ ἡ. ἄνοσος, ου, ὁ.
sapa, ἕψημα, ατος, τό, σίραιον, ου, τό.
sapere facio, πινύω.
sapidus, a, um, εὔχυλος, ου, ὁ.
sapiens, σοφός, οῦ, ὁ, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ονος, ὁ, ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἔννοος, ου, ὁ, νουνεχής, έος, ὁ καὶ ἡ.
sapiens qui sibi videtur, cum non sit, δοκησίσοφος, ου, ὁ.
sapiens coelestia, οὐρανόφρων, ονος, ὁ.
sapiens pueritia, παιδὶ φρονέων. Hesiodus.
sapientem reddo, σοφόω, ῶ, σοφίζω.
sapienter, πινυτῶς, σοφῶς, φρονίμως.
sapientia, σοφία, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ, & τὸ σοφόν, εὐβουλία, ας, ἡ, φρόνησις, εως, ἡ.
sapientiae amor, φιλοσοφία, ας, ἡ.
sapientiam doceo, σοφίζω.
sapientissimus, πάνσοφος, ου, ὁ.
sapio, prudens vel sapiens sum, φρονέω, ῶ, εὖ φρονέω, ῶ, σοφός εἰμι, νοέω, ῶ, & Poetice πέπνυμαι, πινύω.
sapo, onis, σμῆξις, εως, ἡ, σμῆγμα, ατος, τό.
sapor, oris, χυλός, οῦ, ὁ, χυμός, οῦ, ὁ.
sapor gratus, εὐχυμία, ας, ἡ, εὐχυλία, ας, ἡ.
sapor ingratus, δυσχυλία, ας, ἡ.
saporem gratum habens, εὔχυμος, ου, ὁ, εὔχυλος, ου, ὁ. ingratum, ἄχυμος, ου, ὁ, δύσχυλος, ου, ὁ.
saporem acrem habens, δριμύς, έος, ὁ.
sapphirus, σάπφειρος, ου, ὁ.
sarcasmus, σαρκασμός, οῦ, ὁ.
sarcina, σκεῦος, εος, τό. ἐπίσαγμα, ατος, τό.
sarcinas custodio, σκευοφυλακέω, ῶ.
sarcinator, ἠπητής, οῦ, ὁ.
sarcinula, σκευάριον, ου, τό.
sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι, ἠπέω, pro instaurare, ἀνασκευάζω, ἐπισκευάζω. pro damnum solvere, ἀντεμβάλλω.
sarcire damna rei familiaris, τὰς οὐσίας ἀναλαβεῖν.
sarculo terram versare, διασκαλεύω.
sarculum, σκαλίς, ίδος, ἡ.
sardius lapis, σάρδιον, ου, τό, vel σάρδιος λίθος.
sardonius risus, σάρδιος, ου, ὁ, vel σαρδόνιος, ου, ὁ, vel σαρδόνιος γέλως.
sardonium rideo, σαρδάζω, σαρδονίζω, διασαρδονίζω.

sardonyx, σαρδόνυξ, υχος, ὁ, & σαρδῶνυξ, υχος, ὁ.
sarissa, σάρισσα, ης, ἡ.
sarmentis luxurio, ὑλομανέω, ῶ, κληματόομαι, οῦμαι.
sarmentosus, κληματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
sarmentum, κληματίς, ίδος, ἡ, φρύγανον, ου, τό.
sarrio, σκαλίζω.
sarritio, σκάλευμα, ατος, τό, σκάλευσις, εως, ἡ.
sarritor, σκαλεύς, έως, ὁ.
sarta tecta, ἐπισκευὴ καὶ κατασκευή.
in sartagine coquo, τηγανίζω, ταγηνίζω.
sartago, τήγανον, ου, τό.
sartor, ἀκεστής, οῦ, ὁ.
sartoria ars, ἡ ἀκεστική, sc. τέχνη.
sartorius, ἀκεστικός, οῦ, ὁ.
sartrix, ἀκέστρια, ας, ἡ, ἠπήτρια, ας, ἡ.
sat, ἱκανῶς, ἅλις.
satagere rerum, αὐτὸς τὰ ἴδια πράττειν.
satago, διαπονέω, ῶ, & διαπονέομαί τι, vel ἐπί τι, & περί τι, ἐκπονέομαι, σπουδάζω τι, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω, ῶ.
satanas, σατανᾶς, ᾶ, ὁ.
satelles, δορυφόρος, ου, ὁ, ὑπασπιστής, οῦ, ὁ.
satellitium, δορυφόρημα, ατος, τό.
satiabilis, κορεστός, οῦ, ὁ.
satiatus, satur, διάκορος, ου, ὁ, διακορής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
satietas, κόρος, ου, ὁ, πλήρωσις, εως, ἡ, ἄδος, ου, ὁ.
satietatem afferens, πρόσκορος, ου, ὁ, προσκορής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ad satietatem, εἰς κόρον, ἄχρι κόρου, κατακόρως.
ad satietatem comedo, ἀδδηφαγέω, ῶ, seu ἀδηφαγέω, ῶ.
satio, onis, σπορά, ᾶς, ἡ.
satio, as, are, κορέω, ῶ, κορέννυμι, χορτάζω.
satior, ἐμφορέομαι, cum genitivo.
satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδην.
de his satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων.
satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
satis sum, αὐταρκέω, ῶ, ἐξαρκέω, ῶ.
satis superque, ὑπερπερισσῶς.
quantum satis est, ἐξαρκούντως, ὅσον μέτριον.
satisaccipio, κατεγγυάω.
satisdatio, κατεγγύησις, εως, ἡ.
satisdatione obstringo, κατεγγυάω, ῶ. cum accusativo.
satisdationem offero, ἐγγύας παρέχω.
satisdato, adverb. ἐνεγγύως, satisdato promittere, ἐγγύας ὑπισχεῖσθαι.
satisdo, ἐγγύας παρέχω, ἀσφάλειαν ποιέομαι.
satisfacio, φυλάττω τι τῷ νόμῳ, legi ἐξαρκέω, ῶ, πληροφορέω, ῶ. pro placo, ἀρέσκω.
satisfactio, πληροφορία, ας, ἡ.
satius est, ὠφελιμώτερόν ἐστι.
sativus, σπόριμος, ου, ὁ, φυτευτός, οῦ, ὁ.
sator, σπορεύς, έως, ὁ, φυτευτής, οῦ, ὁ.
satrapa, σατράπης, ου, ὁ.
satrapicus, σατραπικός, οῦ, ὁ.
satum, i, σπόριμον, ου, τό.
satur, ἔμπλεος, ου, ὁ, κορεσθείς, έντος, ὁ.
saturatio, χορτασμός, οῦ, ὁ.
saturitas, πλησμονή, ῆς, ἡ, κόρος, ου, ὁ.
saturnalia, τὰ Κρόνια.
saturnius, κρονικός, οῦ, ὁ, κρόνιος, ου, ὁ.
saturnus, Κρόνος, ου, ὁ.
saturo, κορέω, χορτάζω.
satus, us, σπόρος, ου, ὁ, σπορητός, οῦ, ὁ.
satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
satyri, σάτυροι, οἱ.
satyrice, σατυρικῶς.
satyricus, σατυρικός, οῦ, ὁ.
sauciatio, κατάτρωσις, εως, ἡ, τραῦμα, ατος, τό.
saucio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
saucius, τραυματίας, ου, ὁ.
saxatilis, πετραῖος, ου, ὁ, πέτρινος, ου, ὁ.
saxeus, λιθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, λίθινος, ου, ὁ. πέτρινος, ου, ὁ, & Poetice λίθεος, ου, ὁ.
saxositas, λιθώδεια, ας, ἡ.
saxosus, πετρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ὑπόλιθος, ου, ὁ.
saxum, λίθος, ου, ὁ, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ου, ὁ. Attice.

S C.

Scabellum, ὑποβάθρα, ας, ἡ, ὑπόβαθρον, ου, ὁ, ὑποπόδιον, ου, τό, κανών, ίδος, ὁ, χελώνη, ης, ἡ, & Poetice σφέλας, αος, τό, θρανίον, ου, τό, θρῆνυς, υος, ὁ.
scaber, ψωρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, τραχύς, έος, ὁ.
scabie laboro, ψωριάω, ῶ.
scabies, ψώρα, ας, ἡ, ψωρίασις, εως, ἡ.

sca-

scabiosus, ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ.
scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
scabritia, & scabrities, τραχύτης, ητος, ἡ.
scabrosus, τραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
scabrum reddo, λεπρόω, λεπρόω, ῶ.
scala, κλῖμαξ, ακος, ἡ, ἀναβαθμὸν, ου, τό.
scala navis, ἀποβάθρα, ας, ἡ, διαβάθρα, ας, ἡ.
scalæ gradus, ἀναβαθμοὶ, οἱ.
scalmus, κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, σκαλμὸς, οῦ, ὁ.
scalpellum, ἐγκοπεὺς, έως, ὁ, σμίλιον, ου, τό, φλεβότομον, ου, τό.
scalper, σμίλη, ης, ἡ.
scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
scalprum, κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, σμίλη, ης, ἡ.
scalptor, κολάπτης, ου, ὁ, κοπεὺς, έως, ὁ.
scalptura, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
scalptus, ξεστὸς, ὴ, όν, ξυστὸς, ὴ, όν.
scamnum, βάθρον, ου, τό.
scandalum, σκάνδαλον, ου, τό, πρόσκομμα, ατος, τό.
scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
scando, is, ere, ἀναβαίνω.
scansim, ἀναβαδόν.
scansilis, ἀναβατὸς, ή, όν.
scansio, ἐπίβασις, εως, ἡ.
scapha, σκάφη, ης, ἡ, ἐφόλκιον, ου, τό.
scapula, ὠμοπλάτη, ης, ἡ, νῶτον, ου, τό.
scapulis contractis incedere, συνεσταλμένον βαδίζειν.
scapus, κόλον, ου, τό, καυλὸς, οῦ, ὁ, in herbis.
scarabæus, κάνθαρος, ου, ὁ.
scarificatio, ἄμυξις, εως, ἡ, χαρακτὸς, οῦ, ὁ, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, σχάσις, εως, ἡ, κατάσχασμα, ατος, τό, κατασχασμὸς, οῦ, ὁ, ἐγχάραξις, εως, ἡ.
scarifico, συγκεντέομαι, ἀμύσσω, ἐπιξέω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
scarus, piscis, σκάρος, ου, ὁ, σκαρὶς, ίδος, ἡ.
scatebra, βλυσμὸς, οῦ, ὁ, κρουνὸς, οῦ, ὁ.
scateo, scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
scateo aquis, πιδύω, & πιδύω.
scaturiginibus riguus, πιδακόεις, εσσα, ἐν, & ἡ.
scaturigo, ἀνάβλυσις, εως, ἡ, λιβὰς, άδος, ἡ, νᾶμα, ατος, τό, χύσις, εως, ἡ, & Poetice πιδακίς, ῆς, ἡ.
scaturio, βλύζω, & βλύω, Poetice. ἀναβλύζω, ἀναβλύζω, ἐκβλύζω, βρύω, βρύζω, ῥέω, πηγάζω, ἀναπιδύω, ἐκπιδύω, & διαπιδύω.
scaturire facio, πηγάζω, cum accusativo.
scaurus, σκαῦρος, ου, ὁ.
scelerate, κακούργως, ἀνόμως, ἀνοσίως, σχετλίως.
scelerate ago, ἀλιτραίνω, Hesiodus.
sceleratissimus, πονηρότατος, ου, ὁ, μιαρώτατος, ου, ὁ, ἐξώλεστατος, ου, ὁ.
sceleratus, πανοῦργος, ου, ὁ, ἐνάγιστος, ου, ὁ.
sceleri obnoxius, προσεχόμενος τῷ ἄγει.
scelero, μιαίνω.
scelesté, πονηρῶς.
scelestus, ἀνόσιος, ου, ὁ, μιαρὸς, οῦ, ὁ, πονηρὸς, οῦ, ὁ, ἀθέμιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, ἐξώλεστος, ου, ὁ.
scelus, ἀσέβημα, ατος, τό, κακὸν, οῦ, τό, πανουργία, ας, ἡ, ἀδίκημα, ατος, τό, πανούργημα, ατος, τό, κακία, ας, ἡ.
scelus admittere, ἐργάζεσθαι, aut πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
scena, σκηνὴ, ῆς, ἡ, θυμέλη, ης, ἡ.
scenice, σκηνικῶς.
scenicus, σκηνικὸς, οῦ, ὁ.
sceptrifer, σκηπτροφόρος, ου, ὁ.
sceptrum, σκῆπτρον, ου, τό.
scheda, σχέδη, ης, ἡ.
schedula, σχέδιον, ου, τό.
schema, σχῆμα, ατος, τό.
schisma, σχίσμα, ατος, τό.
schœnobates, σχοινοβάτης, ου, ὁ.
schœnobaticus, σχοινοβατικὸς, οῦ, ὁ.
schola, διδασκαλεῖον, ου, τό, παιδευτήριον, ου, τό, φροντιστήριον, ου, τό, γυμνάσιον, ου, τό.
scholæ præesse, σχολαρχεῖν.
scholam frequentare, φοιτᾷν, εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
scholarcha, σχολάρχης, ου, ὁ, σχολῆς ἄρχων.
scholasticus, σχολαστικὸς, οῦ, ὁ.
scholium, σχόλιον, ου, τό.
sciens, εἰδὼς, ότος, ὁ, ἐπιστάμενος, ου, ὁ.
sciens, & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
scienter, εἰδότως, εἰδημόνως, ἐπισταμένως, ἐπιστημόνως, ἐπιστάδην Poetice.
scientia, γνῶσις, εως, ἡ, (δαημοσύνη, ης, ἡ, Poetice) ἔμπειρία, ας, ἡ, εἴδησις, εως, ἡ, ἐπιστημοσύνη, ης, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ, (ἰδρείη, ης, ἡ, Poetice) φρόνησις, εως, ἡ.
scientiæ cupidus, φιλομαθὴς, έος, ὁ.
scientissimus, ἐπιστημονέστατος, ου, ὁ.
scilicet, δῆτα, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.
scilicet, ironicum, δὴ, δῆθεν.

scindere arva aratro, διατμήξασθαι ἀρότρῳ, Apoll. Rhod.
scindi in contraria studia, διασχίζεσθαι, σχίζεσθαι.
scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
scintilla, σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, ἐμπύρευμα, ατος, τό.
scintillatio, σπινθηρισμὸς, οῦ, ὁ.
scintillo, σπινθηρίζω.
scintillula, σπινθηρίδιον, ου, τό.
scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
scio me habere, ἐπίσταμαι, ἔχων.
scipio, σκῆπτρον, ου, τό, ῥάβδος, ου, ἡ. βακτηρία, ας, ἡ. βακτηρία γεροντική, baculus senilis.
scirpeus, βίβλινος, ου, ὁ.
scirpus, σπάρτη, ης, ἡ, σχοῖνος, ου, ὁ.
sciscitator, πευθήν, ῆνος, ὁ.
sciscitor, inquiro, ἐρωτάω, ῶ, πυνθάνομαί τι, aliquid.
scisco, χειροτονέω, ῶ, ἐπιχειροτονέω, ῶ, ψηφίζομαι, ἐπιψηφίζομαι.
scissilis, διαιρετὸς, οῦ, ὁ, sive διαίρετος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
scissio, σχίσις, εως, ἡ.
scissu facilis, εὔσχιστος, ου, ὁ. difficilis. δύσχιστος, ου, ὁ.
scissum esse in varias factiones, μερίζεσθαι, διαμερίζεσθαι.
scissura, σχίσις, εως, ἡ, σχισμὴ, ῆς, ἡ, ῥωγμὴ, ῆς, ἡ.
scissus, σχιστὸς, οῦ, ὁ.
scitamentum, ἥδυσμα, ατος, τό. scitamenta coquorum, μαγγανεία ὀψοποιῶν.
scitamentum, speciosus sermo, κόμψευμα, ατος, τό.
scite, ἐπιδεξίως, δεξιῶς, ἐπισταμένως, κομψῶς, μουσικῶς, ἐμμελῶς, & Poetice πυκινόφρων, ἐπισταμένως, ἐπιστάδην.
scite aliquid dico aut facio, κομψεύομαι, σοφίζομαι, cum accusativo.
scitum, ψήφισμα, ατος, τό, δόγμα, ατος, τό.
scitus, elegans, κομψὸς, οῦ, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ.
sciurus, σκίουρος, ου, ὁ.
scobs, ῥίνημα, ατος, τό, περίψημα, ατος, τό.
scombrus, σκόμβρος, ου, ὁ.
scomma, σκῶμμα, ατος, τό, ἴαμβος, ου, ὁ.
scommata jacere in aliquem, γεφυρίζειν τινὰ, ἀποσκώπτειν. vel ἐπισκώπτειν τινά.
scommate illudo, ἐπιχλευάζω, ῶ, cum accusativo.
in scommatis dicendis dexter, εὐτράπελος, ου, ὁ καὶ ἡ.
scopæ, σάρωθρον, ου, τό, κόρημα, ατος, τό.
scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
a scopo aberrare, ἀστοχέω. cum genitivo, & metaphorice, τῆς προθέσεως διαμαρτάνω.
non procul a scopo, οὐκ ἀπὸ σκοποῦ.
scopulosus, σκοπελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
scopulus, σκόπελος, ου, ὁ, σπιλὰς, άδος, ἡ.
scopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, & βάλλειν σκοπόν.
veluti scopum præfigo mihi aliquid, ὁρίζομαί τι. καταστοχάζομαί τινος.
ad scopum collineare, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, καταστοχάζεσθαι cum genitivo, & Poetice ἐπισκοπεῖσθαι.
scopum non attingere, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ.
scopus, meta, σκοπὸς, οῦ, ὁ.
scopus, propositum, intentio, finis, ὅρος, ου, ὁ, τέρμα, ατος, τό, σκοπὸς, οῦ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, & Poetice τέκμαρ, αρος, τό.
scoria, σκωρία, ας, ἡ, πίνος, ρύπος, ὁ.
scoriam admixtam habens, κίβδηλος, ου, ὁ & ἡ. cui opponitur ἀκίβδηλος, ου, ὁ & ἡ.
scorpius, σκορπίος, ου, ὁ.
a scorpione percussus, σκορπιόπληκτος, ου, ὁ.
scortatio, μοιχεία, ας, ἡ.
scortator, πορνοκόπος, ου, ὁ, πόρνος, ου, ὁ.
scortor, πορνεύω, ἑταιρέω, ῶ.
scortum, πόρνη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
screatus, χρέμψις, εως, ἡ, ὑποχρεμψισμὸς, οῦ, ὁ.
screo, as, χρέμπτομαι.
scriba, γραμματεὺς, έως, ὁ. γραμματιστὴς, οῦ, ὁ.
scribendi elegantia, καλλιγραφία, ας, ἡ.
scribere de aliqua re, γράφειν περί τινος.
scribere ad aliquem, ἐπιγράφειν πρός τινα.
scribo, is, γράφω, λογογραφέω, ῶ, ἀπογράφω. pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
scribo, compono, συντάττομαι, γράφω.
scriniolum, κιβώτιον, ου, τό.
scrinium scriptorium, γλωσσόκομον, ου, τό, Galenus.
scrinium, κίστη, ης, ἡ, & κιστὶς, ίδος, ἡ, κιβώτιον, ου, τό.
scriptio, γραφὴ, ῆς, ἡ, συγγραφὴ, ῆς, ἡ.
scriptis mando, ἀναγράφω, συγγράφω.

scriptor, συγγραφεὺς, έως, ὁ.
scriptor annalium, χρονογράφος, ου, ὁ, ὡρογράφος, ου, ὁ.
scriptor causarum, δικογράφος, ου, ὁ.
scriptor fabularum, μυθογράφος, ου, ὁ.
scriptor legum, νομοθέτης, ου, ὁ.
scriptorius, γραφικὸς, ὴ, όν. μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
scriptum, scriptura, σύγγραμμα, ατος, τό, γραφὴ, ῆς, ἡ.
scriptura elegans, καλλιγραφία, ας, ἡ.
scripturæ sacræ libri, τὰ ἁγιόγραφα.
scriptus, γραπτὸς, ὴ, όν, ἐγγράμματος, ου, ὁ, ἔγγραφος, ου, ὁ.
scrobs, ὄρυγμα, ατος, τό, βόθρος, ου, ὁ.
scrofa, γρομφὰς, άδος, ἡ.
scrofula, χοιρὰς, άδος, ἡ.
scrotum, ὄσχεος, ου, ὁ.
scrupulose, ἀκριβῶς.
scrupulositas, ἀκριβὲς, έος, τό, δυσχέρεια, ας, ἡ.
scrupulosus, πολύψηφος, ου, ὁ, λιθώδης, εος, ὁ & ἡ. pro anxio, ὑπερακριβὴς, έος, ὁ & ἡ, δυσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
scrupulum injicio, sollicitudine afficio, κνίζω, cum accusativo.
scrupulus, ψηφὶς, ῖδος, ἡ. pro sollicitudine, ἀνάγκη, ης, ἡ. δυσχέρεια, ας, ἡ. Est etiam exigua pars ponderis. γραμμάτιον, ου, τό.
scrupus, λίθαξ, ακος, ὁ, ψῆφος, ου, ἡ.
scruta, orum, τὰ γρῦτα, τὰ γρυτάρια.
scrutarius, γρυτοπώλης, ου, ὁ καὶ ἡ.
scrutatio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
scrutator, ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ.
scrutinium, investigatio, ἐξερεύνησις, εως, ἡ.
scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, ῶ, μεταλλάω, ῶ, ἀναζητέω, διερευνάω, ῶ, ἰχνεύω.
sculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
sculptile, γλυπτὸν, οῦ, τό, εἴδωλον, ου, τό.
sculptor, γλύπτης, ου, ὁ, ἐκτυπωτὴς, οῦ, ὁ.
sculptorius, γλυπτικὸς, ὴ, όν, in Epigr.
sculptura, γλυφὴ, ῆς, ἡ, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
sculptus, ἀνάγλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
scurra, βωμολόχος, ου, ὁ, κόλαξ, ακος, ὁ.
scurram ago, βωμολοχεύομαι, γελωτοποιέω.
scurrile dictum, vel factum, βωμολόχευμα, ατος, τό, βωμολόχημα, ατος, τό.
scurrilis, βωμολοχικὸς, ὴ, όν.
scurrilitas, βωμολοχία, ας, ἡ, γελωτοποιΐα, ας, ἡ.
scurror, aris, βωμολοχέω.
scutatus, ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
scutella, πινακίσκος, ου, ὁ.
scutica, σκυτάλη, ης, ἡ.
scutifer, θυρεοφόρος, ου, ὁ, σακεσφόρος, ου, ὁ, φερεσσακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. omnia Poetice. ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
scutum, θυρεὸς, οῦ, ὁ, ἀσπὶς, ίδος, ἡ.
inter scyphos, παρ' οἶνον.
scyphus, σκύφος, ου, ὁ.
scytha, σκύθης, ου, ὁ. scythicum, σκυθικόν.
scythice potare, ἐπισκυθίζειν, σκυθιστί.

S E.

se, ἑαυτὸν, αὐτόν.
sebaceus, στεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
sebum, στέαρ, ατος, τό.
secare mare, ἐργάζεσθαι γλαυκὰ διαπέμπειν Hesiodus.
secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσταμαι ἀπό τινος, ἀποχωρέω, ῶ.
secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
secessio, & secessus, ἀναχώρησις, εως, ἡ, παραχώρησις, εως, ἡ.
secius, ἧττον, ἧσσον.
secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
secluses, ἀπαρχαιστρατιώτης, ου, ὁ.
seco, τέμνω, τμήγω, κόπτω.
secreta pandere, ἐκτραγῳδεῖν. V. arcana.
secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
secretio, διάκρισις, εως, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
a secretis, ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
secreto, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
secreto loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαί τινι.
secretum, ἀπόῤῥητον, ου, τό.
secretum, secessus, ἀνάχωρον, ου, τό.
secretus, sejunctus, χωριστὸς, οῦ, ὁ.
secta, αἵρεσις, εως, ἡ.
sectæ auctor, αἱρεσιάρχης, ου, ὁ, vel αἱρεσιάρχης, ου, ὁ. sectæ auctor sum, αἱρεσιαρχέω, ῶ.
sectilis, σχιστὸς, οῦ, ὁ.
sectio, τομὴ, ῆς, ἡ, τμῆμα, ατος, τό, σχίσις, εως, ἡ.
sectator alicujus, ὁ ἀμφί τινα.
sectatorem alicujus esse, προσέχω τινί.
sector, τομεὺς, έως, ὁ.

ſector, aris, ἐπακολουθέω, ῶ, παρακολουθέω, ῶ, πλησιάζω, cum dativo. ἕπομαι, ζηλόω, ῶ, θηράω.
ſector ſtudia literarum, πλησιάζω τοῖς λόγοις.
ſector ſtudioſe, ἐπιτηδεύω, cum accuſativo.
ſectu difficilis, δύστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ. ſectu facilis, εὔτομος, ου, ὁ.
ſectus, τμητὸς, ῦ, ὁ, (τμητὸς, ῦ, ὁ, Poetice) τυκτὸς, ῦ, ὁ.
ſectus per medium, μεσότομος, ου, ὁ, & Poetice μεσσότομος, ου, ὁ.
ſecubo, ἀποκοιμάομαι, ῶμαι.
ante ſecula, πρὸ αἰώνων.
ſeculares ludi, οἱ αἰώνιοι.
ſecularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
ſeculi hujus homines, οἱ νῦν, ſubintellige ἄνθρωποι.
ſeculo noſtro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
ſeculum, αἰὼν, ῶνος, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.
ſecum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
ſecum reputare, διαλογίζεσθαι πρὸς ἑαυτόν.
ſecunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
ſecunda fortuna uti, εὖ, aut καλῶς πράττειν.
ſecundæ, τὰ ὕστερα, τὰ ὑστέρεια, τὸ ὕστερον.
ſecundarius, δευτερεῖος, ου, ὁ.
ſecundas fero, δευτερεύω.
ſecundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
ſecundo, οὐριόω, ῶ.
ſecundum, præpoſ. κατὰ, μετὰ, & παρὰ, cum accuſat.
ſecundum, poſt, μετὰ, cum accuſativo.
ſecundus ſum, δευτερεύω.
ſecundus, δεύτερος, ου, ὁ, ἕτερος, ου, ὁ. pro proſpero, δέξιος, ου, ὁ.
ſecundus, inferior, δεύτερος, ου, ὁ, ἥττων, ονος, ὁ.
ſecure, abſque cura, ἀμερίμνως, ἀφροντίστως.
ſecure, abſque metu, tuto, ἀδεῶς, ἀσφαλῶς, & Poetice ἀσφαλέως.
ſecuri percutere, πελεκίζειν, τῷ πελέκει παίειν.
ſecurim impingo, πελεκίζω.
ſecuris, ἀξίνη, ης, ἡ, ἀξίνη, ης, ἡ, γενὶς, ἴδος, ἡ, κοπὶς, ἴδος, ἡ, κύβολος, ου, ὁ, πέλεκυς, εος, & εως, ὁ.
ſecuritas, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
in ſecuritate agere, ἄδειαν ἄγειν. ἀφροντίστως ἔχειν.
ſecurum eſſe de aliqua re, ῥᾳθυμεῖν περί τινος.
ſecurum eſſe, ἀφροντίστως ἔχειν.
ſecurus, ἀσφαλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀδεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκίνδυνος, ου, ὁ, θαῤῥῶν, ου, ὁ. pro negligente, ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἀφρόντιστος, ου, ὁ.
ſecus, juxta, παρὰ, cum dativo. pro aliter, ἄλλως, ἄλλως ἢ, ſecus atque.
ſecus ago, quam par eſt, παραπράττω, vel παραπράττω.
ſed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, αὐτάρ.
ſed enim, ἀλλὰ γάρ.
ſed neque, ἀλλὰ μὴν οὐδέ.
ſed ſane, ἀλλά τοι, ἀλλὰ δή.
ſed tamen, ἀλλὰ δή. ἀλλὰ ἢ οὐ· ἀλλ' οὖν.
ſedate, ἠρεμαίως.
ſedatio, κατάστασις, εως, ἡ, παῦσις, ἡ.
ſedatio irati animi, πραΰνσις, εως, ἡ.
ſedator, παυστὴρ, ῆρος, ὁ.
ſedatu difficilis, δυσκατάπαυστος, ου, ὁ. δυσκατάπαυστος, ου, ὁ, δυσκαταπαυστος, ου, ὁ.
ſedatus, ἥσυχος, ου, ὁ, ἡσύχαιος, ου, ὁ.
ſedecim, ἑκκαίδεκα, δεκαέξ.
ſedem figo apud, παρακαθέζομαι, ῶ, cum dativo.
ſedem habeo in, ἐγκαθίδρυμαι, cum dativo. ἐπικάθημαι, ῶ, cum accuſativo.
ſedentarius, ἑδραῖος, ου, ὁ.
ſedeo, κάθημαι, ἑδράζω, καθίζομαι, ἑδριάομαι, ῶμαι. pro morari, ἐμμένω τινί.
ſedere jubeo, ἑδρίω, ἵδρυμι, καθίζω.
ſedere otioſum, καθῆσθαι.
ſedeo una, συγκαθίζομαι.
ſedere facio, ἑνίζω, ἵζω.
ſedes, ἕδρα, ας, ἡ, ἕδρασμα, ατος, τὸ, καθέδρα, ας, ἡ.
ſedes, domicilium, ἕδρα, ας, ἡ, κατοικητήριον, ου, τὸ.
ſedes patriæ, τὰ ἤθη, ab ἦθος.
ſedibus pulſus, ἀνάστατος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſedicula, ἑδράσιον, ου, τὸ.
ſedile, καθέδρα, ας, ἡ, ἕδρανον, ου, τό.
ſedimentum, ὑπόστασις, ατος, τό.
ſeditio, στάσις, εως, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
ſeditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
veterem ſeditionem redintegrare, τὴν παλαιὰν αὖθις στάσιν στασιάζειν.
ſeditionibus agitari, ἐν στάσει εἶναι.
ſeditionis auctores, στασίαρχοι, οἱ.
ſeditioſe, στασιαστικῶς.
ſeditioſus, στασιώδης, εος, ὁ.

ſedo, as, παύω τὴν ὀργὴν, ſedo iram: καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
ſeduco, ἀπάγομαι. pro decipio, ἀποπλανάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, παραγράφω.
ſeductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, πλάνη, ης, ἡ.
ſeductor, ἀπατηλὸς, ῦ, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
ſedulitas, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
ſedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
ſedulo rem gero, σπουδάζω.
ſedulus, ἐπιμελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκριβὴς, έος, ὁ, & ἡ, σπουδαῖος, ου, ὁ, φιλεργὸς, ῦ, ὁ, συνεργητικὸς, ῦ, ὁ.
ſedulus ſum, φιλεργέω, ῶ.
ſedum, ἀείζωον, ου, τὸ, genus herbæ, ſemper viva Gaza.
ſeges, ἄρουρα, ας, ἡ, σῖτος, ου, ὁ λήϊον, ου, τό.
ſegmen, & ſegmentum, ἀπότμημα, ατος, τό.
ſegnis, e, ἀργὸς, ῦ, ὁ, ῥάθυμος, ου, ὁ, ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ.
ſegnis ſum, νωθρεύω, ῶ, & νωθρέω.
non ſegnis, ἄοκνος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſegniter, ῥαθύμως.
ſegnities, ἀργία, ας, ἡ, ῥαθυμία, ας, ἡ, νωθεία, ας, ἡ.
ſegnitiei ſe dedere, ἐκκλίνω ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν.
ſegregatio, χώρισις, εως, ἡ.
ſegrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
ſejunctio, διαζεύξις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
ſejunctus, ἀποκεχωρισμένος, ου, ὁ, ἀφωρισμένος, ου, ὁ.
ſejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω, ῶ.
ſelectio, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
ſeligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω, ῶ.
ſella, ἕδρα, ας, ἡ, καθέδρα, ας, ἡ, θρόνος, ου, ὁ.
ſella curulis, δίφρος ἐλεφαντινός.
ſellula, θρονίδιον, ου, τὸ, καθίδριον, ου, τό.
ſemel, ἅπαξ, καθάπαξ.
ſemel in die, ἅπαξ τῆς ἡμέρας. ſemel in anno, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. ſemel in vita, ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ.
ſemen, σπέρμα, ατος, τὸ, σπόρος, ου, ὁ, & apud Theophraſtum καρπὸς, ῦ, ὁ, φύτευμα, ατος, τό.
ſementis, σπόρος, ου, ὁ.
ſemeſtre ſpatium, ἑξάμηνος, ου, ὁ, (ſubintellige χρόνος) τὸ ἑξάμηνον (ſcil. μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ.)
ſemeſtris, ἑξάμηνος, ου, ὁ.
ſemeſus, ἡμίβρωτος, ου, ὁ.
ſemet, ἑαυτόν.
ſemialbus, ἡμίλευκος, ου, ὁ.
ſemianimis, ἡμιθανὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſemibarbus, μιξοβάρβαρος, ου, ὁ.
ſemibarbatus, ὑπογένειος, ου, ὁ.
ſemicircularis, ἡμικύκλιος, ου, ὁ.
ſemicirculus, ἡμικύκλιον, ου, τό.
ſemicoctus, ἡμίεφθος, ου, ὁ.
ſemiconcretus, ἡμιπαγὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſemicrematus, ἡμίφλεκτος, ου, ὁ.
ſemicubitalis, ἡμιπήχυιος, ου, ὁ.
ſemidea, ἡμιθέα, ας, ἡ.
ſemideus, ἥρως, ωος, ὁ.
ſemidiviſus, ἡμιδαής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſemiebrius, ἡμιμέθυσος, ου, ὁ.
ſemiferus, μιξόθηρ, ηρος, ὁ.
ſemihomo, ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ.
ſemihora, ἡμιώριον, ου, τό.
ſemimortuus, ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ, & ἡ, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, & ἡ, ἡμιθανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſeminalis, σπερματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, σπερματικὸς, ῦ, ὁ.
ſeminarium, φυτευτήριον, ου, τό.
ſeminatio, σπορὰ, ᾶς, ἡ.
ſeminator, σπορεὺς, έως, ὁ.
ſeminatus, σπαρτὸς, ῦ, ὁ.
ſemino, σπείρω, φυτεύω. pro divulgo, διασπείρω.
ſeminudus, ἡμίγυμνος, ου, ὁ.
ſemiplenus, ἡμιδεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἡμίμεστος, ου, ὁ.
ſemiraſus, ἡμιξύρητος, ου, ὁ & ἡ.
ſemirutus, ἡμίπτωτος, ου, ὁ.
ſemis, ſemiſſis, ἥμισυ, ἡμίσεια, ἥμισυ.
ſemiſapiens, ἡμίσοφος, ου, ὁ.
ſemita, ἀτραπὸς, ῦ, ὁ, τρίβος, ου, ὁ.
ſemivacuus, ἡμιδεὴς, έος, ὁ.
ſemivir, ἡμίανδρος, ου, ὁ, ἡμιάνηρ, ερος, ὁ, γύννις, ιος, ὁ.
ſemivivus, ἡμίζωος, ου, ὁ.
ſemiuſtus, ἡμιδαὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἡμίκαυστος, ου, ὁ, ἡμίπυρος, ου, ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſemotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων.

ſemotus procul, τηλωπὸς, ὁ. Sophocles.
ſemoveo, ἀποικίζω, ῶ, ἀποχωρίζω.
ſemper, ἀεὶ, εἰς ἀεὶ, διὰ παντὸς, & διαπαντὸς, ἀεὶ ποτε, πάντοτε, τὸ πᾶν apud Lucianum. Poetica autem ſunt, ἐμπεδὲς, ἐμμενὲς, αἰεὶ, αἰέν.
ſemper & ubique, ἑκάστοτε.
ſempiterne, ἀϊδίως, εἰς ἀεί.
ſempiternus, ἀΐδιος, ου, ὁ, αἰώνιος, ου, ὁ & ἡ.
ſenarius numerus, ἑξὰς, άδος, ἡ.
ſenator, βουλευτὴς, ῦ, ὁ, γερουσιαστὴς, ῦ, ὁ.
ſenator ſum, βουλεύω.
ſenatorius, βουλευτικὸς, ῦ, ὁ.
ſenatu moveo, ἐκφυλλοφορέω τινα, τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
ſenatum habere, βουλὴν προθεῖναι.
in ſenatum eligi, ἐγκριθῆναι εἰς γερουσίαν.
ſenatus, βουλὴ, ῆς, ἡ, σύγκλητος, ου, ἡ, γερουσία, ας, ἡ.
ſenatuſconſultum, βούλευμα, ατος, τὸ, τὸ δεδογμένον βουλευθέν.
ſenecio, γηρόντιον, ου, τὸ, γεροντάκιον, ου, τὸ, ſive γεροντίδιον, ου, τό.
ſenectus, γῆρας, αος, τό.
ſenectus cui viridis, & cruda eſt, ὠμογέρων, οντος, ὁ.
ſenectus anguium, λεβηρὶς, ίδος, ἡ.
ſenectus extrema, πανύστατον γῆρας.
ſenectute conficior, καταγηράω, ῶ.
ſenectutem agens extremam, ἐσχατογήρως, ω, ὁ.
ſeneſco, γηράσκω, γηράω, ῶ, παρακμάζω.
ſenex, γέρων, οντος, ὁ, πρεσβύτης, ου, ὁ, γηραιὸς, ῦ, ὁ.
ſenex capularis, τυμβογέρων, ου, τό.
ſenex moroſus, γρόνος, ου, ὁ.
ſenex decrepitus, ὑπεργήρως, ω, ὁ.
ſeni, οἱ ἕξ.
ſenilis, γεροντικὸς, ῦ, ὁ, γεράσιμος, ου, ὁ.
ſeniliter, γεροντικῶς.
ſenio confectus, τυπεὶς, έντος, ὁ.
ſenior felix, ἀγήρως, ω, ὁ.
ſenior, γεραίτερος, ου, ὁ, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
ſenior ſum, πρεσβεύω.
ſeniores Eccleſiæ, οἱ πρεσβύτεροι.
ſenium, γῆρας, αος, τό.
ſenſibilis, αἰσθητὸς, ῦ, ὁ.
ſenſibiliter, αἰσθητῶς.
ſenſibus captus, ἀναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſenſim recedere, ὑπαναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν.
ſenſim, ἀτρέμας, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
ſenſu affici alicuius rei, αἴσθησιν λαμβάνειν τινός.
ſenſu percipio, διαισθάνομαι, cum accuſativo.
ſine ſenſu, ἀναισθήτως.
ſine ſenſu ſum, ἀναισθητέω, ῶ.
ſenſum acrem habens, ὀξυαίσθητος, ου, ὁ & ἡ.
ſenſum hebetem habens, δυσαίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſenſum orationis aſſequi, ὑπακούειν τοῦ λόγου, Plato, ἐκδέχεσθαι τὸν τῆς ἐπιστολῆς, epiſtolæ ſenſum aſſequi.
ſenſus, ſentiendi actus, αἴσθημα, ατος, τὸ, αἴσθησις, εως, ἡ.
ſenſus, ſententia, διάνοια, ας, ἡ, Plutarchus, quæ ſcripta fuerant, hunc ſenſum habebant, διάνοιαν τοιάνδε εἶχε τὰ γεγραμμένα.
quis ſenſus eſt horum verborum? τὸν δ' ἔχει νοῦν;
ſenſus expers, ἀναίσθητος, ου, ὁ & ἡ.
ſenſuum labefactatio, δυσαισθησία, ας, ἡ.
ſenſuum hebetudo, δυσαίσθησις, εως, τό.
ſententia, dictum, γνώμη, ης, ἡ, ῥῆμα, ατος, τὸ, ῥῆσις, ἡ, ἀπόφασις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ, ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, & Poetice φάτις, ιος, ἡ.
mea quidem ſententia, κατ' ἐμὴν γνώμην.
de ſententia deduco, μεταγιγνώσκω, & μεταγιγνώσκομαι, deducor de ſententia.
ex animi ſententia, κατὰ γνώμην, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχὴν, κατὰ θυμὸν, & apud Homerum κατὰ θυμὸν, κατὰ νοῦν.
ex animi ſententia loqui, ἀληθινῶς λέγειν.
ex ſententia, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
in ea ſum ſententia, ταύτην γνώμην ἔχω.
a ſententia dimovere, μεταπείθειν τινά.
ſententiæ ejuſdem qui eſt, σύμψηφός τινι, συγγνώμων, ονος, ὁ, σύγγνωμος, ου, ὁ, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ὁμόδοξος, ου, ὁ.
ſententiæ latio, ψηφοφορία, ας, ἡ.
ſententiæ mutatio, μετάγνωσις, εως, ἡ, μετάγνοια, ας, ἡ.
ſententiæ contrariæ qui eſt, ἀντιγνώμων, ονος, ὁ, ἀντίδοξος, ου, ὁ.
ſententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεμαι.
ſententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
ſententiam dicere, εἰπεῖν γνώμην, ψηφίζεσθαι.
ſen-

sententiam ferre adversus aliquem, καταδικάζειν τινός.
sententiam rogare, ἐπιψηφίζω.
sententiam in eandem descendere, συγκατατίθεσθαι τὴν δόξαν.
per sententias, adv. γνωμιδόν.
sententiola, γνωμίδιον, ου, τό.
sententiose, ἀποφθεγματικῶς, γνωμικῶς.
sententiosa oratio, πυκνότης, ητος, ἡ.
sententiosus, γνωμικός, ῆ, ὁ, ἀποφθεγματικός, ῆ, ὁ, λιτός, ῆ, ὁ.
sentiendi facultas, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις.
sentina, ἄντλος, ου, ὁ, ἀντλία, ας, ἡ, & ἀντλιὼν, ῶνος, ὁ.
sentinam exhaurire, ἀντλεῖν.
sentio, sensu percipio, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι.
sentio clamorem, αἰσθάνομαι κραυγῆς.
sentio frigus, αἰσθάνομαι τοῦ ψύχους.
sentio, animadverto, cognosco, intelligo, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, καταισθάνομαι, συνίημι, φρονέω, ῶ.
sentio me ferri, αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω τοῦ καιροῦ.
sentio, existimo, judico, opinor, statuo, δοξάζω, νομίζω, διανοέομαι, οἴομαι, φρονέω, ῶ.
sentio recte, ὀρθοδοξῶ.
sentis, ἄκανθα, ης, ἡ, βάτος, ου, ἡ.
sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
sentus, λάσιος, ου, ὁ, δασύς, έος, ὁ, τραχύδασυς, εος, ὁ καὶ ἡ.
sensim, χωρίς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
separabilis, χωριστός, ῆ, ὁ.
separatim, διῃρημένως, δίχα, ἀποκεκριμένως, χωρίς, cum genitivo.
separatio, ἀφορισμός, ῦ, ὁ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
separatus, μόνος, ου, ὁ, ἀποκεχωρισμένος, ου, ὁ, τμητός, ου, ὁ, χωριστός, ῦ, ὁ.
separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω, ῶ.
sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
sepem prætendere, ἐρύεσθαι.
sepes, sepimentum, φραγμός, ῦ, ὁ, φράγμα, ατος, τό, περίφραγμα, ατος, τό, περίβολος, ου, ὁ.
sepia, σηπία, ας, ἡ.
sepio, φράττω περιβάλλομαι.
sepio me potentia & copiis, περιβάλλομαι δύναμιν.
sepono, ταμιεύω, ἀνατίθημι.
sepositus, ἀνάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ.
septem, ἑπτά.
in septem partes, ἑπταχῆ, ἑπταχῇ.
in septem partes distribuere, ἑπταχῆ διαμοιρᾶσθαι.
september, μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ, σεπτέμβριος, ου, ὁ.
septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
septemplex, ἑπταπλόος, ου, ὁ.
septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
septenarius, ἑπταδικός, ῆ, ὁ.
septenarius numerus, ὁ ἑπτὰ ἀριθμός, ἑπτάς, άδος, ἡ.
septeni, οἱ ἑπτά.
septentrio, ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἅμαξα, ης, ἡ.
septentrionalis, ἀρκτικός, ῆ, ὁ.
septicollis, ἑπτάλοφος, ου, ὁ.
septimana, ἑβδομάς, άδος, ἡ.
septimus, ἕβδομος, ου, ὁ.
septingentesimus, ἑπτακοσιοστός, ῦ, ὁ.
septingenti, ἑπτακόσιοι.
septimus, ἕβδομος, ου, ὁ.
septuagenarius, ἑβδομηκοντούτης, ου, ὁ, ἑβδομηκοντούτης, ου, ὁ.
septuagesimus, ἑβδομηκοστός, ῦ, ὁ.
septuaginta, ἑβδομήκοντα.
septum, φράγμα, ατος, τό, ἕρκος, εος, τό.
septus, εἰργμένος, ου, ὁ, περίφρακτος, ῦ, ὁ, φρακτός, ῦ, ὁ.
septus navibus, ναύφρακτος, ου, ὁ.
septus lignis, ξυλόφρακτος, ου, ὁ.
sepulcralis, ἐπιτάφιος, ου, ὁ.
super sepulcro positus, ἐπιτύμβιος, ου, ὁ, ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ.
sepulchri jactura, ἀταφία, ας, ἡ.
sepulchrum inane, κενοτάφιον, ου, τό.
sepulchrum, τάφος, ου, ὁ, μνῆμα, ατος, τό.
sepultura, ταφή, ῆς, ἡ, ἐνταφιασμός, ῦ, ὁ.
sepultus, τεθαμμένος, ου, ὁ, ταφείς, ἕντος, ὁ.
non sepultus, ἄταφος, ου, ὁ.
sequacitas, ὁλκή, ῆς, ἡ.
sequela ἀκολουθία, ας, ἡ, τὸ ἐφεξῆς.
sequens dies, ὑστέρα ἡμέρα.
sequens dies festum, μεθέορτος ἡμέρα.
sequente anno, τῷ ἑξῆς ἔτει.
sequente die, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ.
sequester, προσεγγυητής, οῦ, ὁ, πρόξενος, ου, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ, μέσος, ου, ὁ.
sequestratio, μεσιτεία, ας, ἡ.
apud sequestrem depositum, τὸ μεσεγγυηθέν, ἐντος.
sequi aliquem, id est, ejus exemplo aliquid facere, ἀκολουθεῖν τινι.
sequor, ἕπομαι, cum dativo, ἀκολουθέω, ῶ, & παρακολουθέω, ῶ, cum dativo, vel cum præpositione μετά, & genitivo. Poetica autem sunt ἑσπομαι, ῶ, & ἑψιάω.
sequor e vestigio, ποδηγετέω, ῶ.
quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
sera, κλεῖθρον, ου, τό, σφηνή, ῆς, ἡ, κλῆθρον, ου, τό.
serenitas, εὐδία, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ.
serenitas vultus, γαλήνη, ης, ἡ.
serenitas diei, εὐημερία, ας, ἡ.
sereno, αἰθριάζω, γαληνιάω, ῶ.
sereno vultu, γαληνῷ βλέμματι.
serenum coelum, εὐδία, ας, ἡ.
serenus, αἴθριος, ου, ὁ, εὔδιος, ου, ὁ, εὐήμερος, ου, ὁ.
aer serenus, & sudus, αἰθήρ, ἔρος, ὁ, αἴθρα, ας, vel Jonice αἴθρη, ης, ἡ.
serenus sum, γαληνιάω, ῶ.
seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
seria cogitans, ἐχέφρων, ονος, ὁ.
serica vestis, σηρικὴ ἐσθής, σηρικὸν ἔνδυμα, σηρικὸν νῆμα, σηρικόν, ῦ, τό, σηρικὰ τά.
sericum, σηρικόν, ῦ, τό.
sericus, a, um, σηρικός, ή, όν.
in eadem serie locatus sum, συστοιχέω, ῶ.
serie eadem, σύστοιχον, ὁμοταγής.
serie perpetua, adv. ἑξῆς, ἐπαλλήλως, ἀδιαλείπτως, μεταστοιχεῖ, διηνεκῶς.
series, τάξις, εως, ἡ, εἱρμός, ῦ, ὁ, ὁρμός, ῦ, ὁ.
series continuata, συνειρμός, ῦ, ὁ, παραστιχίς, ίδος, ἡ, παραστιχίδιον, ου, τό.
serio, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
serio sermone utor, σπουδαιολογέω, ῶ.
serio ago, vel loquor, σπουδάζω.
serium dictum, σπουδή, ῆς, ἡ.
serium esse, σπουδὴν ποιεῖν.
serius, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ, ἡ, τό, σεμνός, ἡ, όν, ὁ, ἡ, τό.
serius, adv. βραδύτερον, ου, τό, βράδιον, ου, τό.
sermo, αὐδή, ῆς, ἡ, διάλεξις, εως, ἡ, λαλιά, ᾶς, ἡ, λέξις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ, μῦθος, ου, ὁ, φάσις, εως, ἡ, φάτις, ιος, ἡ.
sermo frigidus, ψυχρολογία, ας, ἡ.
sermo gravis, σεμνολογία, ας, ἡ.
sermo honestus, εὐλογία, ας, ἡ.
sermo levis, κουφολογία, ας, ἡ.
sermo longus, μακρολογία, ας, ἡ.
sermo subtilis, λεπτολόγημα, ατος, τό, λεπτολογία, ας, ἡ.
sermo, i. e. rumor, λόγος, ου, ὁ.
sermocinatio, διάλεξις, εως, ἡ, λέσχη, ης, ἡ, προσομιλία, ας, ἡ.
sermocinator, ἐξηγητής, ῦ, ὁ, διαλογιστής, ῦ, ὁ, λογικός, ῦ, ὁ, προσομιλητικός, ῦ, ὁ.
sermocinatrix facultas, προσομιλητικὴ δύναμις.
sermocinor, ὁμιλέω, ῶ, διαλέγομαι.
in sermone omnium versari, παρὰ διὰ στόματος εἶναι.
sermone eleganti, καλλιστομῶν.
frigido sermone, uti, ψυχρολογεῖν.
sermonem disseminare, θρυλλέω τι.
sermonem spargere, θρυλλεῖν, θρυλλίζειν, θρυλίζειν.
sermones conferre cum aliquo, συμβάλλειν τινὶ λόγους, κοινολογεῖσθαι τινι.
sermonis elegantia, καλλιστομία, ας, ἡ.
sermonis suavitas, εὐγλωττία, ας, ἡ.
sero, adv. βραδέως, ὀψέ, χρονίως, ὀψιαίτερον.
sero venire, χρονίζειν.
sero facio aliquid, ὀψίζω.
sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
serosus, ὀῤῥώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
serotinus, ὄψιμος, ου, ὁ, ὄψιος, ου, ὁ.
serpens, anguis, ὄφις, εως, ὁ, ἑρπετόν, ῦ, τό.
serpentigena, ὀφιογενής, έος, ὁ καὶ ἡ.
serpigo, ἕλκος, εος, τό.
serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
serpyllum, ἕρπυλλος, ου, ὁ, ἑρπύλλιον, ου, τό.
serra, πρίων, ονος, ὁ.
serra secare, διαπρίω, ἐκπρίω.
serrati dentes, ἐναλλάσσοντες ὀδόντες.
serratos dentes habens, καρχαρόδους, οντος, ὁ.
serratus, πριονώδης, εος, ὁ & ἡ, πριονωτός, ῦ, ὁ.
serro, πρίω, πρίζω, ἀποπρίω, διαπρίω, ἐκπρίω, ἐμπρίω, καταπρίω, παραπρίω.
serriculum, πριόνιον, ου, τό.
sertis redimitus, στεπτός, ῦ, ὁ.
sertis redimio, στεφανόω, ῶ, ἀναστέφω, καταστέφω, περιστέφω.
sertum, στέφανος, ου, ὁ, στεφάνιον, ου, τό.
serva, δούλη, ης, ἡ, δουλίς, ίδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ.
servatio, διατήρησις, εως, ἡ, ἐπιτήρησις, εως, ἡ.
servator, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
servatrix ovium, μηλοσσόος, ου, ὁ.
servili ingenio præditus, ἀνδραποδώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
opus servile, θητικὸν ἔργον.
servilis, δουλικός, ῦ, ὁ, δούλιος, ου, ὁ.
serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
servio, is, δουλεύω, ὑπουργέω, ὑπηρετέω, λατρεύω: omnia cum dat. personæ, vel rei, cui servitur. Dicimus etiam θητεύειν παρά τινι, servire alicui. Herodot.
servio tempori, δουλεύω καιρῷ.
servio gloriæ, φιλοδοξῶ.
servire commodis suis, τὸ ξυμφέρον θεραπεύειν.
servitia, mancipia, οἰκετεία, ας, ἡ, δουλεία, ας, ἡ, δουλοσύνη, ης, ἡ, ἀνδράποδον, ου, τό, δούλευμα, ατος, τό, Poetice δούλευμα, ατος, τό.
servitium, ministerium, λάτρευμα, ατος, τό, ὑπουργία, ας, ἡ.
servitium, idem ac servitus.
servitus, δουλεία, ας, ἡ, δουλοσύνη, ης, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, διακονία, ας, ἡ.
in servitutem redigere, εἰς δουλείαν ἀπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
in servitutem abduco, αἰχμαλωτεύω, αἰχμαλωτίζω.
in servitutem redigor, ἀνδραποδίζομαι.
serum lactis, ὀῤῥός, ου, ὁ.
servo, asservo, retineo, σώζω, τηρέω, ῶ.
servo, conservo, incolumen præsto, ἐρύομαι, παρατηρέω, ῶ, ῥύομαι, ῥύομαι, σώζω, τηρέω, ῶ, φυλάσσω, φυλάττω τινά, σώζω, παραφυλάττω τινά.
servo, custodio, σώζω, τηρέω, ῶ.
servo, observo, præsto, ἐρύομαι, σώζω, τηρέω, ῶ.
non servo, idest frango, καταψεύδω.
servos multos habens, πολύδουλος, ου, ὁ.
serus, serotineus, tardus, ὄψιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, χρονικός, ῦ, ὁ χρόνιος, ου, ὁ.
servulus, δουλάριον, ου, τό.
servus, ἄτιμος, ου, ὁ, ἀτιμία, ῶνος, ὁ, δμώς, ωός, ὁ, δμωός, ου, ὁ, δοῦλος, ου, ὁ θεράπων, οντος, ὁ, λάτρις, ιος, ὁ, καὶ ἡ, μάσης, ου, ὁ, παιδίον, ου, τό, πενέστης, ου, ὁ.
servus, servus, a, um, δουλικός, ή, όν.
sese, ἑαυτόν.
sesquilater, ἡμιόλιος, ου, ὁ, ἡμιόλιος, ου, ὁ.
sesquipedalia verba, βόεια ῥήματα.
sesquipedalibus verbis utor, λεξιφανίζω.
sesquipes, τριημιπόδιον, ου, τό.
sessim, ἑδραίως.
sessio, ἐφεδρεία, ως, ἡ.
sessor, ἐφεδρευτής, ῦ, ὁ.
seta, juba, proprie equorum, & porcorum, χαίτη, ης, ἡ.
setis horrens, φριξόθριξ, ικος, ὁ.
setosus, λάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ.
seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
severe, αὐστηρῶς, αὐθεκάστως, ἀποτόμως, ἐντόνως, στερρῶς.
severitas, σεμνότης, ητος, ἡ, ἀποτομία, ας, ἡ.
severitas nimia, ἀποτομία, ας, ἡ.
severitas morum, σεμνότης, ητος, ἡ.
severus, αὐστηρός, ῦ, ὁ, στερρός, ῦ, ὁ, ἀπότομος, ου, ὁ.
sevoco, ἀποκαλέω, ῶ.
sevosus, στεατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
sevum, στέαρ, ατος, τό.
sex, ἕξ.
sexagenarius, ἑξηκοντούτης, ου, ὁ.
sexageni, ἑξήκοντα.
sexagesimus, ἑξηκοστός, ῦ, ὁ.
sexaginta, ἑξήκοντα.
sexcentesimus, ἑξακοσιοστός, ῦ, ὁ.
sexcenti, ἑξακόσιοι, οἱ.
sexdecim, ἑκκαίδεκα.
sexennis, ἑξαετής, έος, ὁ, ἑξέτης, ου, ὁ, & fœm. ἑξέτις, ιδος, ἡ.
sexennium, ἑξετία, ας, ἡ.
sextilis, λῷος, ῦ, ὁ.
sextus, ἕκτος, ου, ὁ.
sexus, φύσις, εως, τό.
sexus utriusque, γύνανδρος, ου, ὁ, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.

S I.

Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐὰν δή.
si forte, εἴποτε.
si modo, ἄγε, εἴπερ, εἰ δή, πλήν, ἐάν.
si non, εἰ μή, πλήν.
si quis, εἴτις.
si vero, ἐὰν δέ, εἰ δ' ἄρα.

si un-

si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, ἄλλως.
sibi, ἑαυτῷ.
sibilator, ἰυκτὴς, ῦ, ὁ, συριστὴς, ῦ, ὁ.
sibilis excipio, ἐπισυρίττω.
sibilo ejicio, συρίσσω, συρίττω, ἀποσυρίττω.
sibilo, συρίττω.
sibilus, συριγμὸς, ῦ, ὁ, σύριγμα, ατος, τό.
sibilus, a, um, συρίττων, οντος, ὁ, &c.
sibylla, σίβυλλα, ης, ἡ.
sibyllini libri, σιβύλλαι βίβλοι.
sic, οὕτως, οὕτω, ὧδε, ὡδὶ, οὕτω (sequente consonante) & οὕτως (sequente seu vocali, seu consonante,) ὡς, τώς.
sic ut, οὕτως, ὡς, οὕτως, ὥσπερ.
sica, ξίφος, εος, τὸ, κοπὶς, ίδος, ἡ, ξιφίδιον, ου, τό.
sicarium submittere, καθιέναι σφαγέα.
sicarius, φονεὺς, έως, ὁ, ξιφοφόρος, ου, ὁ.
siccatio, ἀναξήρανσις, εως, ἡ, ξηρασία, ας, ἡ, ψυγμὸς, ῦ, ὁ.
siccatus, σκελετὸς, ῦ, ὁ, σκελετὸς, ῦ, ὁ, σκελετευθεὶς, έντος, ὁ, ξηραινόμενος, ου, ὁ.
siccesco, ἀζομαι, αζαίνω, αζαίνομαι.
siccine, οὕτως.
siccitas, ξηρότης, ητος, ἡ, ξηρασία, ας, ἡ, αὐχμὸς, ῦ, ὁ.
siccitas oculorum, ξηροφθαλμία, ας, ἡ.
in sicco statuere, ἐπὶ ξηρᾶ ποιεῖν.
sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
siccum dicendi genus, ξηρὰ σύνθεσις, ξηρὸς χαρακτήρ.
siccus, ξηρὸς, ῦ, ὁ, ἄνικμος, ου, ὁ, αὐχμώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
sicilia, θρίνακις, ιδος, ἡ, θρινακία, ας, ἡ.
siclus, σίκλος, ου, ὁ.
sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάν που.
sicunde, εἴποθεν.
sicut, & sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
sideratio, ἀστροβολία, ας, ἡ, ἀποπληξία, ας, ἡ.
sideratus, ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ, ἀστροβόλητος, ου, ὁ.
sidereus, ἄστρεος, ου, ὁ, ἀστέριος, ου, ὁ.
siderum peritus, ἀστρολόγος, ου, ὁ.
sido, καθιζάνω.
sidus, ἄστρον, ου, τό.
sigillaris cera, ῥύπος, ου, τό.
sigillaris terra, σφραγὶς γῆ.
sigillatim, καθ' ἕκαστον.
sigillatim enarro, καταλέγω.
sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
sigillum, σφραγὶς, ῖδος, ἡ, σήμαντρον, ου, τό.
signa cœlestia duodecim, ζώδια, τά.
signator, σημάντωρ, ορος, ὁ.
signatorius annulus, σφραγὶς, ῖδος, ἡ.
signatura, σημασία, ας, ἡ.
signatus, σημαντὸς, ῦ, ὁ.
non signatus, ἀσήμαντος, ου, ὁ.
signifer, σημειοφόρος, ου, ὁ.
significans, σημαντικὸς, ῦ, ὁ, καὶ ἡ, σημαντικὸς, ου, ὁ.
significanter, ἐμφατικῶς.
significatio, σημασία, ας, ἡ, ἔμφασις, εως, ἡ, σήμανσις, εως, ἡ.
significationem do obscuram hujus rei, αἰνίττομαί τι, τοῦτό ἐστι.
significationem accipio, σημαίνομαι.
significationem habeo (apud Grammaticos,) σημαίνω.
significativus, σημαντικὸς, ῦ, ὁ.
significo, σημαίνω, δηλόω, ῶ.
significo literis, ἐπιστέλλω.
significo allegorice, ἀλληγορέω, ῶ.
signis certis ostendo, τεκμαίρω.
signo aliquo noto, διασημαίνω.
signo, σφραγίζω: pro ostendere, σημαίνω. ἐνδεῖξαι ποιεῖσθαί τινι.
signo argentum, ἀργυροκοπέω, ῶ.
signum, indicium, nota, σύμβολον, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σήμαντρον, ου, τὸ, τέκμαρ, ατος, τὸ, σύνθημα, ατος, τὸ, σημεῖον, ου, τό.
signum bellicum, δαΐον, ου, τό.
signum receptui quod datur, ἀνακλητικὸν, ου, τό.
signum, simulacrum, σημεῖον, ου, τὸ, σημαία, ας, ἡ.
signum, vexillum, σημεῖον, ου, τὸ, σημαία, ας, ἡ, σῆμα, ατος, τό.
signum, sigillum, σήμαντρον, ου, τὸ, σημεῖον, ου, τό.
signum, portentum, prodigium, σῆμα, ατος, τὸ, τέρας, ατος, τό.
signum dare, σημαίνω, ἐπισημαίνω, κατασείω τινί.
signum imprimere, σημειόω, ἐνσφραγίζω, τυπόω.
signum tollere, ἀναδιδόναι σύνθημα, δέξασθαι σύνθημα, ἐξαίρειν σύνθημα.
signum accipere, διδόναι σύνθημα, δέξασθαι σύνθημα, ἐξαίρειν σύνθημα.
silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παρελθεῖν.
silentio non prætereundum, ὁ παρασιωπητέον.
silentium, σιγὴ, ῆς, ἡ, σιωπὴ, ῆς, ἡ, ἀῤῥησία, ας, ἡ.
silentium impero, κατασιωπάω, ῶ.
silentium indico, κατασιγάζω, κατασιωπάω, ῶ, κατασείω.
silentium altum agere, μακρὰν σιγὴν σιγᾶν.
sileo, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
silex, πυρίτης, ου, ὁ.
silicernium, senex capularis, γέρων, οντος, ὁ, τυμβογέρων, οντος, ὁ.
siliceus, κοχλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
siligineus, σιλιγνίτης, ου, ὁ.
siligo, ὄλυρα, ας, ἡ, σίλιγνις, εως, ἡ.
siliqua, λοβὸς, ῦ, ὁ, κεράτιον, ου, τό.
siliquaceus, λοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
siliquastrum, κερατωνία, ας, ἡ.
simia, πίθηκος, ου, ὁ καὶ ἡ.
simiam imitari, πιθηκίζω.
simila, σεμίδαλις, εως, ἡ.
similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
similago, σεμίδαλις, εως, ἡ.
similares partes corporis, ὁμοιομερῆ μόρια.
similem efficio, ὁμοιόω, ῶ, ἀφομοιόω, ῶ, ἐξομοιόω, ῶ.
simili modo, ὡσαύτως, ὁμοίως.
similis, ἀλίγκιος, ου, ὁ, ἐναλίγκιος, ου, ὁ, γείτων, ονος, ὁ, εἰκὼς, ότος, ὁ, ἐοικὼς, ότος, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, ὅμοιος, ου, ὁ, ὁμοῖος, ου, ὁ, παραπλήσιος, ου, ὁ. Poetice ἀτάλαντος, ου, ὁ.
similis sui, ὅμοιος, ου, ὁ.
per omnia similis, ἀπαράλλακτος, ου, ὁ.
similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
similiter cadens, ὁμοιόπτωτος, ου, ὁ.
similitudinem veri consequor in iis, quæ dico, εἰκοτολογέω, ῶ.
similitudo, ὁμοιότης, ητος, ἡ, ὁμοίωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
similitudo affectuum, ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ.
similitudo morum, ὁμοιοτροπία, ας, ἡ.
similo, ὁμοιόω, ῶ.
simitas, σιμότης, ητος, ἡ, σίμωμα, ατος, τό.
simo naso præditus, σιμὸς, ῦ, ὁ, σιμόρρινος, ου, ὁ, ῥινόσιμος, ου, ὁ.
simplex, non compositus, unius naturæ, μόνος, ου, ὁ, ἀσύνθετος, ου, ὁ, μονότροπος, ου, ὁ, μονοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
simplex, tenuis, non involutus, ἀφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, λιτὸς, ῦ, ὁ.
simplex oratio, ἀφελὴς λόγος.
simplex, incautus, non solers, ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἀπάλαμνος, ου, ὁ.
simplex, apertus, sincerus, malitia carens, ἁπλόος, ὁ, & per contract. ἁπλοῦς, in genitivo ἁπλοῦ, ἀπόνηρος, ου, ὁ, ἀπανοῦργος, ου, ὁ, ἀφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄπλαστος, ου, ὁ, εὐήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀπερίεργος, ου, ὁ. Poetice ἀπλοκάμος, ου, ὁ.
simplicitas, ἁπλότης, ητος, ἡ, ἀφέλεια, ας, ἡ, εὐήθεια, ας, ἡ, λιτότης, ητος, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
cum simplicitate, ἁπλοϊκῶς, εὐηθικῶς, εὐήθως.
simpliciter, sine dolo, candide, ἁπλοϊκῶς, ἁπλῶς, εὐηθικῶς, εὐήθως, ἀφελῶς, ἀπλάστως, ἀδόλως.
simpliciter ago, εὐηθίζομαι.
simul, ὁμοῦ, ἅμα, ἀολλέες, ὁμαρτῆ, ὁμῶς, σὺν, ξύν.
simul cum, σὺν, ξύν.
simul atque dies illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
simul facio, συνδρῶ.
simul sum, συνυπάρχω.
simul ac, ἅμα, ἅμα τε, ὡς.
simulacrum, εἴδωλον, ου, τὸ, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἄγαλμα, ατος, τό.
simulare divitias in paupertate, καλλίζω, καλλωπίζω.
simulate, προσποιήτως, ὑποκριτικῶς, ὑπούλως, πεπλασμένως, πλαστῶς, προσποιητικῶς.
simulatio, εἰρωνεία, ας, ἡ, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
simulator, εἴρων, ωνος, ὁ, μιμητὴς, ῦ, ὁ, ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ.
simulatque, ἅμα, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ὡς.
simulatus, ἐπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me esse amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
simultas, ἔχθρα, ας, ἡ, δυσμένεια, ας, ἡ.
simultatem exerceo, ἐχθραίνω, μηνίω.
simultatem gero, ἐχθραίνω.
simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους.
simus, σιμὸς, ῦ, ὁ.
sin, εἰ δὲ, ἐὰν δὲ, κἄν.
sin autem, ἢ μέντοι, καὶ ἄν.
sinapi, σίναπι, ιος, τὸ, νᾶπυ, υος, τό.
sin minus, εἰ δὲ μή.
sincere, ἀδόλως, ἀκραιφνῶς, εἰλικρινῶς, καθαρῶς, ἀληθινῶς, ἀπλῶς.
sinceritas, εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
sincerus, non adulteratus, purus, ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνόθευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀκέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, καθαρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, καθάρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, διακορὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνόθευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ.
sincerus, candidus, non fictus, ἄδολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
sinciput, βρέγμα, ατος, τό.
sindon, σινδὼν, όνος, ἡ.
sine, præp. ἄνευ, ἄτερ, χωρὶς, δίχα, cum genit.
sine causa, μάτην.
sine controversia, ἀδιαστάτως, ἀναμφιβόλως.
sine delectu, ἀκρίτως, ἀδιακρίτως.
sine discrimine, ἀδιαφόρως.
sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
sine fraude, ἀδόλως.
sine impensa, ἀδαπάνως.
sine intermissione, ἀδιαλείπτως, ἀκαταλήκτως, ἀσυνεχῶς.
sine judicio, ἀγνοῶς, ἀγνωμόνως.
sine labore, ἀπονητὶ, ἀπόνως.
sine mora, ἀμελλητὶ, ἀνυπερθέτως, ἀτρεμί.
sine studio, ἀσπουδί.
singulare certamen, μονομαχία, ας, ἡ.
singulari certamine pugno, μονομαχέω, ῶ.
singulari certamine vinco, καταμονομαχέω, ῶ.
singulari certamine decerno, διαμονομαχέω, ῶ.
singulari modo, μοναχῶς.
singularis, ἑνικὸς, ῦ, ὁ, ἐξαίρετος, ου, ὁ.
singularitas, μονὰς, άδος, ἡ, ἑνὰς, άδος, ἡ, ἑνότης, ητος, ἡ.
singulariter, ἑνικῶς.
singulatim, καθ' ἕνα, μοναχῇ, καθ' ἕκαστον.
singuli, ἕκαστοι, ου, ὁ.
singulis diebus, καθ' ἡμέραν, καθημέραν.
singulis horis, ἑκάστην ὥραν.
singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
singultim, μετὰ λυγμοῦ.
singultio, λύζω.
singulto, ψυχοῤῥαγέω, ῶ, λύζω.
singultus, λυγμὸς, ῦ, ὁ, λὺγξ, γγὸς, ὁ.
sinister, lævus, ἀριστερὸς, ῦ, ὁ, εὐωνυμὸς, ῦ, ὁ, λαιὸς, ῦ, ὁ, σκαιὸς, ῦ, ὁ.
sinister, infaustus, ἀριστερὸς, ῦ, ὁ, σκαιὸς, ῦ, ὁ.
sinistra, σκαιὰ, ᾶς, ἡ, ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ.
ad sinistram, ἐπ' ἀριστερᾶ χειρὸς, ἐς ἀριστερὰ.
sinistre, σκαιῶς.
a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμου.
sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά.
sino, ἐάω, ῶ, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
sino liberum abire, ἐάω.
sinuatio, κόλπωσις, εως, ἡ.
sinuatus, κολπωτὸς, ῦ, ὁ.
sinuo, κάμπτω.
sinuosus, κολπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
in sinu condo, ἐγκολπίζω.
in sinu teneo, ἐγκολπίζω.
in sinum recipio, ἐγκολπίζω.
sinus, κόλπος, ου, ὁ.
sinus Adriaticus, μυχὸς ἀδριατικός.
sinus maris, κόλποι, οἱ.
sinus montium, πτυχὴ, ῆς, ἡ.
sinus litorum, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
siparium, περιπέτασμα, ατος, τό.
sipho, σίφων, ωνος, ὁ, διαβήτης, ου, ὁ.
siphone evacuo, ἐκσιφωνίζω.
siquando, εἴποτε, ἐάν ποτε.
siquidem, εἴγε, εἴπερ, εἴπερ ἄρα.
siquis, εἴτις, ἐάν τις.
siren, σειρὴν, ῆνος, ἡ.

siren

ſirenum cantus, σειρήνων μέλος.
ſirius, σείριος, ου, ὁ.
ſiſer, σίσαρον, ου, τό.
judicio ſiſtere, παριστᾶν, παριστάνω, παρίστασθαι.
ſiſto, cohibeo, inhibeo, reprimo, παρίστημι, παριστάω, ῶ, παριστάνω, ἐφίστημι, ἵστημι, συνίστημι, κατακρατέω, ῶ, ἐπιλαμβάνω, στέλλω, χάζω, χέθω, ἴσχω, προβιβάζω.
ſiſto gradum, ἴσχομαι.
ſiſtrum, σεῖστρον, ου, τό.
ſitibundus, διψαλέος, ου, ὁ, διψηρός, ᾶ, ὁ.
ſiticuloſus, διψαλέος, ου, ὁ, ἄνυδρος, ου, ὁ, πολυδίψιος, ου, ὁ.
ſitim reſtinguere, σβεννύναι τὸ δίψος.
ſitio, διψάω, ῶ, καταδιψάω, ῶ.
ſitis, δίψος, εος, τό, δίψα, ης, ἡ.
ſitu obſitus, εὐρώεις, εντος, ὁ, καὶ ἡ, εὐρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſitu obſitus ſum, putreo, marceo, εὐρωτιάω, ῶ.
ſitula, κάλπη, ης, ἡ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρίσκη, ης, ἡ.
ſitum eſt in eo, κεῖται ἐν αὐτῷ.
ſitum contrahere, εὐρωτιᾶν.
ſitam eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
ſitus, a, um, κείμενος, ου, ὁ.
ſitus, αὐχμὸς, οῦ, ὁ, εὐρὼς, ῶτος, ὁ. pro poſitione loci, τοποθεσία, ας, ἡ, θέσις, εως, ἡ.
ſive, εἴτε, ἤτε, ἤτοι.

S M.

ſmaragdinus, σμαράγδινος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſmaragdus, μάραγδος, ου, ὁ, σμάραγδος, ου, ὁ.
ſmilax, σμίλαξ, ακος, ἡ.

S O.

ſoboles, γονὴ, ῆς, ἡ, τέκνον, ου, τό, ἀπόγονον, ου, τό.
ſobolis educatio, παιδοτροφία, ας, ἡ.
ſoboleſco, ὑποφύομαι, τῇ γονῇ αὐξάνομαι.
ſobrie, νηφαλέως, σωφρόνως.
ſobrietas, νῆψις, εως, ἡ, νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
ſobrinus, ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ.
ſobrium reddo, ἀνανήφω.
ſobrius, νήφων, οντος. ὁ, νηφάλιος, ου, ὁ.
ſobrius ſum, νήφω.
ſocculus, πεδίλιον, ου, τό.
ſoccus, ἐμβάτης, ου, ὁ, καλοπέδιλον, ου, τό.
ſocer, πενθερὸς, οῦ, ὁ, κηδεστὴς, οῦ, ὁ, γαμβρὸς, οῦ, ὁ.
ſocia, ἑταίρα, ας, ἡ.
ſocialis, ἑταιρικὸς, οῦ, ὁ.
ſocialiter, ἑταιρικῶς.
ſocietas, κοινώνημα, ατος, τὸ, κοινωνία, ας, ἡ.
ſocietas belli, συμμαχία, ας, ἡ.
facere ſocietatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
ſocietatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
ſocii in bello, σύμμαχοι, ων, οἱ.
ſocio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
ſocium adſciſco, προσεταιρίζω.
ſocius, ἑταῖρος, ου, ὁ, κοινωνὸς, οῦ, ὁ, σύμμαχος, ου, ὁ.
ſocordia, ἀσωτεία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀκηδία, ας, ἡ.
ſocordiæ me dedo, βλακεύω.
ſocorditer, βλακικῶς.
ſocors, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, μεθήμων, ονος, ὁ, ἀμελὴς, έος, ὁ.
ſocrus, πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ.
ſodalis, ἑταῖρος, ου, ὁ, σύσσιτος, ου, ὁ.
ſodalitas, vel ſodalitium, συσσιτία, ας, ἡ, φρατρία. ας, ἡ.
ſodalitatem inire, ἑταιρίζειν, συνεταιρεῖσθαι.
ſodalitius, ἑταιρικὸς, οῦ, ὁ.
ſodes, ὦ τάν.
ſol, ἥλιος, ου, ὁ, σείριος, ου, ὁ, φοῖβος, ου, ὁ.
ſol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
ſol occidit, ἥλιος δύεται.
ſolamen, ſolatium, παρηγορία, ἡ, παραμύθιον, ου, τό, παραμυθία, ας, ἡ.
ſolanum, στρύχνον, ου, ὁ.
ſolarium, ὡρολόγιον ἡλιακόν.
ſolarii umbra, στοιχεῖον, ου, τό.
ſolatio eſſe alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
ſolatium, βουκόλημα, ατος, τὸ, παραμύθιον, ου, τό, παραψυχὴ, ῆς, ἡ.
ſolator, παράκλητος, ου, ὁ, παρακλήτωρ, ορος, ὁ.
ſole abeunte, ἀνερχομένου ἡλίου.
ſolea, ἐμβὰς, άδος, ἡ, κρηπὶς, ῖδος, ἡ. pro piſce, βούγλωσσος, ου, ὁ.
ſolenne, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
ſolenne eſt, νομίζεται.
ſolennis, πάνδημος, ου, ὁ, ἑορτάσιμος, ου, ὁ.
ſolennitas, δημοθοινία, ας, ἡ, πανήγυρις, εως, ἡ, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
ſolenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
ſoleo, εἴωθα, ἐθίζομαι, ἔθος ἔχω.
ſoleo facere, aliquid, ἐθάζω.
ſolers, ἀγχίνοος, ου, ὁ, δεξιὸς, οῦ, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
ſolerter, ἀγχίνως.
ſolertia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, δεξιότης, ητος, ἡ, περίνοια, ας, ἡ.
ſolet, ἔθος ἐστὶ τινι· εἰθισμένον ἐστί. φιλεῖ.
ſolicitatio, ἀνάπεισις, εως, ἡ, πειρασμὸς, οῦ, ὁ.
ſolicitator, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ.
ſolicite, κηδεμονικῶς, ἐπιμελῶς, μεμεριμνημένως, φροντιστικῶς.
ſolicitare ad defectionem, ἀφιστάναι, συνιστάναι.
ſolicito, ἀνιάω, ῶ, λυπέω σε πολλά, pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
ſolicitudo, μέριμνα, ης, ἡ, ἀγωνία, ας, ἡ, φροντὶς, ίδος, ἡ.
ſolicitudine afficio, κνίζω.
ſine ſolicitudine, ἀμερίμνως, ἀμεριμνί.
ſolicitum eſſe, ἀγωνιᾶν, φροντίζειν περί τινος.
ſolicitos, πολυμέριμνος, ου, ὁ, μέριμνος, ου, ὁ, ἐπιμελὴς, έος, ὁ, κηδεμὼν, όνος, ὁ, πεφροντικὸς, οῦ, ὁ.
ſolidatio, στερέωσις, εως. ἡ, στερέωσις, εως, ἡ, στερρότης, ητος, ἡ.
ſolide, στερεῶς.
ſoliditas, στερεότης, ητος, ἡ, τὸ στερεόν.
ſolido, στερεόω, ῶ.
ſolidus, χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὁλοσφύρηλατος, ου, ὁ, ἰδιοσύστατος, ου, ὁ, σύγκολος, ου, ὁ, στιβαρὸς, οῦ, ὁ, στερεὸς, οῦ, ὁ.
ſolidus, integer, perfectus, ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἐντελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſolis ortus, φάος, εος, τό.
ſolis occaſus, δυσμὴ, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
ſolis ſplendor, εἵλη, ης, ἡ, εἵλη, ης, ἡ.
ſolitaria vita, μοναστικὸς βίος.
ſolitarius, μοναχὸς, οῦ, ὁ, μοναστὴς, οῦ, ὁ, ἐρημαῖος, ου, ὁ.
ſolitarius dego, μονάζω.
ſolitarius ſum, οἰάω, ῶ, οἰοπολέω, ῶ.
in ſolitudine ago, ἐρημάζω.
ſolitudinem affero, ἐπιμονόω, ῶ.
ſolitudinis amans, φιλέρημος, ου, ὁ.
ſolitudo, ἐρημία, ας, ἡ.
ſolitus, εἰωθὼς, ότος, ὁ.
ſolivagus, μονήρης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ſolium, θρόνος, ου, ὁ, θρονίδιον, ου, τό.
ſolo æquo, ὁμαλίζω, ὁμαλύνω, ἐδαφίζω, ἀρπεδίζω χθαμαλόω, ῶ, κατασκάπτω εἰς ἔδαφος.
ſolo allido, ἐδαφίζω.
e ſolo, πεδόθεν.
ſolœciſmus, σολοικισμὸς, οῦ, ὁ.
ſolor, aris, παραμυθέομαι, οῦμαι.
ſolſtitialis, τροπικὸς, οῦ, ὁ.
ſolſtitium, τροπὴ, ῆς, ἡ.
ſolſtitium facio, τροπιάζω.
ſolubilis, λύσιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſolvendo non ſum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμι, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
ſolvendo qui eſt, ἀξιόχρεως, ω, ὁ, καὶ ἡ.
ſolvere modum, λύειν συνάμμα. δεσμὸν ἀναγνάμψαι.
ſolvere navem, αἴρειν. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo ναυσὶ, aliquando cum præpoſitione ἐκ, aut ἀπὸ juncta genitivo: ἀπαίρειν, & ἀπαίρειν τὴν ναῦν.
ſolvere naulum, καταβάλλειν τὰ πορθμεῖα.
ſolvere mercedem, μισθὸν τίνειν.
ſolum ſolummodo, μόνον, μόνως.
ſolum, pavimentum, humus, βάθρον, ου, τὸ, ὑπόβαθρον, ου, τὸ, δάπεδον, ου, τὸ, ἔδαφος, εος, τὸ, οὖδας, ατος, τὸ, πέδον, ου, τό.
ſolum fertile, γόνος, ου, ὁ.
ſolum firmum, κραταίπεδον οὖδας.
ſolum muto, exulo, φεύγω τὴν πατρίδα, φεύγω τὴν πόλιν, ἀπαλλαγὴν ποιοῦμαι, μετανίσταμαι.
ſolum eſſe facio, ἐπιμονόω, ῶ.
ſolvo, diſſolvo, laxo, ἀνίημι, παρίημι, λύω, ἀπολύω, διαλύω, ἀναλύω, ἐκλύω.
ſolvo nodum quæſtionis, ἐπιλύω.
ſolvo, e portu proficiſcor, navigo, ἀνάγω τὴν ναῦν, αἴρω τὴν ναῦν. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo ναυσὶ, aliquando cum præpoſitione ἐκ, aut ἀπὸ juncta genitivo: ἀφορμέω. ῶ, πλέω, & Jonice πλώω, πλωΐζω, πλωΐζομαι, Poetice autem πλώω, & πλῶμι, ἀναπλέω, ῶ, ἐκπαραπλέω, ῶ, διαπλέω, ῶ, ἀποστέλλομαι.
ſolvo, libero, λύω.
ſolvo, pendo, perſolvo, καταβάλλω, τελῶ, ἀποτελέω, ῶ, τίνω, τίω, τιννύω, τίνυμι, ἀποτίνω, ἐκτίω, ἐκτίνω.
ſolus, μόνος, ου, ὁ, καθ' αὑτὸν, ἐρῆμος, ου, ὁ, οἶος, ου, ὁ.
oratio ſoluta, λογογραφικὴ, ῆς, ἡ, πεζὸς λόγος.
oratione ſoluta, πεζῶς, καταλογάδην.
ſolutæ orationis ſcriptor, πεζογράφος, ου, ὁ.
ſolute, ἀνειμένως, ἀπολύτως, ἐκλελυμένως, ἐκλύτως.
ſolutio, diſſolutio, laxatio, λύσις, εως, ἡ, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως. ἡ.
ſolutio animi a corpore, λύσις τοῦ σώματος.
ſolutio, explicatio, ἐπίλυσις, εως, ἡ, διάπτυξις, εως, ἡ.
ſolutio ænigmatis, λύσις, εως, ἡ.
ſolutio, liberatio, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
ſolutio, perſolutio, ἔκτισις, εως, ἡ.
ſolutivus, λυτικὸς, οῦ, ὁ.
ſolutor, λυτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſolutu difficilis, δύσλυτος, ου, ὁ.
ſolutu facilis, εὔλυτος, ου, ὁ.
ſolutus curis, ἀμέριμνος, ου, ὁ.
ſolutus legibus, ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ, ἀνεύθυνος, ου, ὁ.
ſolutus luxu, θρυπτικὸς, οῦ, ὁ, τρυφηλὸς, οῦ, ὁ, τρυφερὸς, οῦ, ὁ, τρυφητὴς, οῦ, ὁ.
ſomni expers, ἄλεκτρος, ου, ὁ.
ſomnia interpretari, κρίνεσθαι ὀνείρους.
ſomnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
ſomnio ſimilis, εἰκελόνειρος, ου, ὁ, ἰσόνειρος, ου, ὁ, ἐνυπνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
inſomnis, ἄυπνος, ου, ὁ, ἄγρυπνος, ου, ὁ.
ſomniorum interpres, ὀνειροπόλος, ου, ὁ.
ſomniorum interpretatio, ὀνειροπολία, ας, ἡ.
ſomnioſus, ὀνειρώδης, εος, ὁ.
ſomnium, ἐνύπνιον, ου, τὸ, ὄναρ, τος, τό.
per ſomnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
ſomno alto, & gravi oppreſſus, κώθωνος, ου, ὁ.
ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
ſomnolentia, ὕπνος, ου, ὁ, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
ſomnolentus, ὑπνηλὸς, οῦ, ὁ, ὑπνωτικὸς, οῦ, ὁ.
ſomnum afferre, εἰς ὕπνον τρέπειν, ἀνάπαυσιν φέρειν.
ſomnum capere, ὕπνου τυγχάνω, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
ſomnum conciliare, ὑποκοιμᾶν, ὑπνοῦν, κοιμᾶν.
ſomnum ferreum dormire, κοιμᾶν χάλκεον ὕπνον.
ſomnum ſuavem dormire, ὕπνον ἡδέως ὑπνοῦν.
ſomnus, ὕπνος, ου, ὁ, ἰαυθμὸς, οῦ, ὁ, κοῖτος, ου, ὁ.
ſomnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
ſomnus profundus, κῶμα, ατος, τό.
ſonator, ἠχητὴς, οῦ, ὁ.
cum ſonitu, καναχηδὸν, κοναβηδόν.
ſonitus, ἦχος, ου, ὁ, δοῦπος, ου, ὁ.
ſonitum do, ληκέω, ῶ, κοναβέω, ῶ, ψοφέω, ῶ.
ſono, as, ἠχέω, ῶ, δουπέω, ῶ.
ſono, dico, loquor, εἰπέω, ἐνέπω, αὐδάω.
ſonore, λιγυρῶς, λιγέως.
ſonorum reddo, καταφωνέω, ῶ.
ſonorus, ἠχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πολυηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ψοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſons, ὑπαίτιος, ου, ὁ, ὑπεύθυνος, ου, ὁ.
ſonum edo, φθέγγομαι.
ſonus, ἦχος, ου, ὁ, φθογγὴ, ῆς, ἡ, φθόγγος, ου, ὁ.
ſophiſma, σόφισμα, ατος, τό.
ſophiſmate circumvenio, κατασοφίζω.
ſophiſta, σοφιστὴς, οῦ, ὁ.
ſophiſtice, σεσοφισμένως, σοφιστικῶς.
ſopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
ſopor, ὕπνος, ου, ὁ, κοῖτος, ου, ὁ, κάρος, ου, ὁ.
ſoporatio, κάρωσις, εως, ἡ.
ſoporifer, ὑπνωτικὸς, οῦ, ὁ, καρωτικὸς, οῦ, ὁ.
ſoporificus, ὑπνωτικὸς, οῦ, ὁ.
ſoporo, κατακοιμίζω.
ſorbeo, ῥοφέω, ῶ.
ſorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
ſorbilis, ῥοφητὸς, οῦ, ὁ, ῥοφητὸς, οῦ, ὁ.
ſorbillo, καταῤῥοφέω, ῶ.
ſorbitio, ῥόφημα, ατος, τὸ, ῥόμμα, ατος, τό.
ſordeo, ῥυπάω, ῶ.
ſordes, ἄση, ης, ἡ, ῥύπασμα, ατος, τό. pro immoderata parſimonia, ῥυπαρία, ας, ἡ, σμικρολογία, ας, ἡ.
ſordes eluere, ῥύπτειν.
ſordes aurium, κυψέλη, ης, ἡ.
ſordeſco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
ſordibus inquino, πινόω, ῶ, ἀποπινόω, ῶ, ῥυπαίνω.
ſordibus purgor, ῥύπτομαι.

ſor-

sordidatus, ῥυπῶν, ῶντος, ὁ, & ῥυπος, ὁ.
sordide, ῥυπαρῶς.
sordide, avare, ἀνελευθέρως, μικρολόγως, σμικρολόγως, μικροπρεπῶς.
sordide vestitus, δυσείμων, ονος, ὁ.
sordidus, γλισχρὸς, ᾶ, ὸν, θολερὸς, ᾶ, ὸν, πινώεις, εντος, ὁ, ῥυπαρὸς, ᾶ, ὸν.
sordidus moribus, γλισχρὸς, ᾶ, ὸν.
sordidus, illiberalis, avarus, ἀνελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ῥυπαρόδουλος, ου, ὁ, κυμινοπρίστης, ου, ὁ, κιμβιξ, ικος, ὁ, μικρολόγος, ου, ὁ, σμικρολόγος, ου, ὁ, κίμβιξ, ου, ὁ, κνιπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, σκνιπὸς, ου, ὁ, ῥυπόεις, εντος, ὁ, ῥυπόεις, εος, ὁ καὶ ἡ, ῥυπαρὸς, ᾶ, ὸν, μικρόψυχος, ου, ὁ.
sorex, ἀρουραῖος μῦς.
soricinus, μύινος, ου, ὁ, μυϊκὸς, ὴ, ὸν.
sorites, σωρείτης, ου, ὁ.
soror, ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ὅμαιμος, ου, ἡ, δαήμων, ονος, ἡ, αὐθόμαιμος, ου, ἡ, συνομαίμων, ονος, ἡ, σύναιμος, ου, ἡ, συναίμων, ονος, ἡ, κάσις, ιος, ἡ, ὁμόσπορος, ου, ἡ, ὅμαιμος, ου, ἡ.
sororis loco habeo, ἔχω ἐν ἀδελφαῖς.
sororicida, ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ.
sororis filius, ἀδελφιδέος, ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ.
sororius, ἀδελφικὸς, ὁ.
sors, sortitio, quod sorte obvenit, κλῆρος, ου, ὁ, κλῆρος, ου, ὁ, κύαμος, ου, ὁ, λαχμὸς, οῦ, ὁ, λάξις, εως, ἡ, λάχος, εος, τὸ, λῆξις, εως, ἡ, κλήρωσις, εως, ἡ, ἀνάμεστρα, ας, ἡ.
sors, casus, fatum, κὴρ, ρὸς, ἡ, πότμος, ου, ὁ.
sors, conditio, fortuna, αἶσα, ης, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ.
sors vitæ, δαίμων, ονος, ὁ.
sors bona, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ.
sors mala, κακὴ αἶσα.
sors dura, κακὴ αἶσα, δυσπραξία, ας, ἡ.
sorte accipio, ἐπιλαγχάνω, λαγχάνω, κληροῦμαι.
sorte adipiscor, nanciscor, κατακληροῦμαι, μοιράομαι, ἐπιμοιράω, ῶ, κληρονομέω, ῶ, ἐπιτυχέω, ῶ.
sorte datus, κληρωτὸς, ὴ, ὸν, κληρὸς, ὴ, ὸν.
sorte distribuo, διακληρόω, ῶ.
sorte lego, ἀποκληρόω, ῶ.
sorte obtingere, λαγχάνω.
sorte sua contentum esse, τοῖς παροῦσι συμφέρεσθαι.
sortem ducere, κληροῦσθαι.
sortes movere, πάλλειν κλήρους.
sortilegium, χρησμῳδία, ας, ἡ.
sortilegus, χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ.
sortior, sortes duco, κληροῦμαι, κληρόω, ῶ, κληρονομέω, ῶ, διαλαγχάνω, παλλάσσω, ἀποκληρόω, ῶ.
sortitio, κλήρωσις, εως, ἡ.
sortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
sospes, σῶος, ου, ὁ.
sospitalis, σωτήριος, ου, ὁ.
sospito, σώζω, διασώζω.

S P.

spado, σπάδων, ωνος, ὁ, βάκηλος, ου, ὁ, ἡ, εὐνοῦχος, ου, ὁ.
spargo, is, σκεδάζω, σποράζω, σπείρω.
spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
sparsim, σποράδην, χύδην.
sparsus, σποράς, άδος, ὁ.
sparteus, σπάρτινος, ου, ὁ.
spartum, σπάρτον, ου, τό.
spasmus, σπάσμα, ατος, τὸ, σπασμὸς, οῦ, ὁ.
spathula, σπάθη, ης, ἡ, σπαθίον, ου, τό.
spatio duorum dierum, ἐν δυοῖν ἡμέραιν.
spatior, περιπατέω, ῶ, περιπατέω, ῶ.
spatiositas, πλατύτης, ητος, ἡ.
spatiosum reddo, πλατύνω.
spatiosus, εὐρύχωρος, ου, ὁ, πλατὺς, έος, ὁ.
spatium, διάστημα, ατος, τό.
cum bona spe, εὐελπίστως.
spe erigi, ἐπαίρεσθαι ἐλπίσι.
spe iratus, δυσέλπιστος, ου, ὁ, δύσελπις, ου, ὁ.
spe vana foveri, κεναῖς ἐλπίσι θαλπόμενος.
spe frustrari, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος.
specialis, εἰδικὸς, ὴ, ὸν, ἴδιος, ου, ὁ.
specialiter, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
specie ægrotantis, ἐν σχήματι νοσοῦντος.
sub specie, ἐπὶ προφάσει.
speciem præbeo, φαντάζω, ἐμφαίνω.
in speciem obsidionis, ἐν σχήματι πολιορκίας.
species, forma, ἴνδαλμα, ατος, τὸ. εἶδος, εος, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, φαντασία, ας, ἡ.
species oris, σχῆμα, ατος, τὸ, ὤψ, ὠπὸς, ὁ.
species, idea, ἰδέα, ας, ἡ, εἰδέα, ας, ἡ.
species, pulcritudo, εἶδος, εος, τό.
species, genus, εἶδος, εος, τό.
species, color, prætextus, σχῆμα, ατος, τὸ, πρόσχημα, ατος, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ.
specillum, μήλη, ης, ἡ.
specimen, δεῖγμα, ατος, τὸ, δεῖξις, εως, ἡ, ἐπίδειξις, εως, ἡ.
specimen dare alicujus rei, ἀπόδειξιν δοῦναι τινὸς, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός. specimen sui dare, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, vel δοῦναι.
speciose, εὐειδῶς.
speciositas, φαιδρότης, ητος, ἡ, ἁβρότης, ας, ἡ.
speciosus, εὐειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. ὡραῖος, ου, φαιδρὸς, ὴ, ὸν.
specioso prætextu, εὐπροσώπως.
speciosum prætextum habens, εὐπρόσωπος, ου, ὁ.
spectabilis, ἀξιοθέατος, ου, ὁ, κάλλιμος, ου, ὁ.
spectabiliter, θαυμαστῶς.
spectaculum, θέαμα, ατος, θέατρον, ου τό.
spectaculum edere, θέαμα, ἐνδείκνυσθαι.
spectandus, θεατὸς, ὴ, ὸν.
spectantem viam ad Andrum conficiebant, ἐποιοῦντο τὴν πρὸς Ἄνδρον πεπραγματευμένην.
spectate, δοκίμως.
spectativus, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν.
spectator, θεατὴς, οῦ, ὁ, ἔφορος, ου, ὁ.
spectatrix, θεάτρια, ας, ἡ.
spectatu dignus, ἄξιος θέας, ἀξιοθέατος, ου, ὁ.
spectatum venio, θεωρέω, ῶ.
spectatus, δεδοκιμασμένος, ένου, ὁ, δόκιμος, ου, ὁ.
specto, ὁράω, ῶ, θεάομαι, ἀομαι, ἀποβλέπω, θεωρέω, ῶ, cum accusativo. Hoc ad me spectat, τοῦτο ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ. προσήκει μοι τοῦτο. specto quid acturus sis, θεωρῶ τί ποιήσεις.
specto, vergo, τρέπομαι.
spectrum, φάσμα, ατος, τὸ, εἴδωλον, ου, τὸ, φάντασμα, ατος, τό.
specula, σκοπὴ, ῆς, ἡ, σκοπιὰ, ᾶς, ἡ.
ex specula circumspicio, περισκοπέομαι.
speculabundus, κατασκοπῶν, οῦντος, ὁ.
specularis, κατοπτρικὸς, ὴ, ὸν.
speculatio, θεώρημα, ατος, τὸ, θεωρία, ας, ἡ.
speculatores, κατάσκοποι, οἱ, διοπτῆρες, οἱ.
speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
speculatorius, κατασκοπικὸς, ὴ, ὸν.
speculatrix, σκοπὸς, οῦ, ἡ.
in speculo me contemplor, κατοπτρίζομαι.
speculor, exploro, κατασκοπέω, & ὁράω. & pro exacte considerare, σκοπέω, ῶ, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
speculum, κάτοπτρον, ου, τὸ, ἔσοπτρον, ου, τό.
intueor in speculum, ἐνοπτρίζομαι ῶ, ἐσοπτρίζομαι.
specus, σπήλαιον, ου, τὸ, σπέος, ἑος, τό.
spei frustratio, ἀτυχία, ας, ἡ.
spelæum, σπήλαιον, ου, τὸ, σπέος, ἑος, τό.
spelta, ζέα, ας, ἡ, ζειά, ᾶς, ἡ.
spelunca, σπήλαιον, ου, τὸ, μάνδρα, ας, ἡ, ἄντρον, ου, τό.
spem omnem vitæ collocare in hac re, τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου ἐν τούτῳ τεθεῖσθαι. Lucianus in proœmio.
spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχω τινί.
spem habere, ἐλπίδα λαμβάνω.
præter spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
spem afferre, ἐλπίδα ἐμφαίνω, εἰς ἐλπίδας ἄγειν, ἐλπίδα παρέχειν.
spem bonam de aliquo habere, χρηστὸς ἔχω ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. Lucianus in proœmio.
spem concipere, καταλπίζω.
spem omnem abjicere, ἀπογινώσκω, ἀπελπίζω, σφάλλεσθαι τῆς δόξης.
spem alicujus fallere, σφάλλω, ψεύδω.
in spem adducere, ἐλπίζω.
præter spem, ἄελπτος, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄελπτος, ου, ὁ.
sperabilis, ἐλπιστὸς, ὴ, ὸν.
sperare facio, ἔλπω.
speratus, ἐλπισθεὶς, έντος, ὁ.
sperma, σπέρμα, ατος, τό.
spernax, σιμὸς, ὴ, ὸν.
spernendus, ἀπόβλητος, ου, ὁ & ἡ.
sperno, ἀτίζω, cum accusativo. ὀλιγωρέω, ῶ, & παραμελέω, ῶ, & ὑπεροράω, ῶ, & ὑπερόπτομαι, cum genitivo. ἐξουθενίζω, ἐξουδενόω, ῶ.
spero, ἐλπίζω τινὰ, δόξαν ἔχω περί τινος. pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
spes, ἐλπὶς, ίδος, ἡ, προσδοκία, ας, ἡ, δόξα, ης, ἡ.
spes bona, εὐελπιστία, ας, ἡ.
spes certa, ἀδίστακτος ἐλπίς.
spes magna me tenet bene mihi eventurum, ὡς πολλὴ ἐλπίς ἐστιν ἀγαθόν αὐτῷ ἔσεσθαι.
spes vana, κενελπιστία, ας, ἡ.
spes sita est in te de te tota, ἀνάκειται πᾶν ἐπὶ σοί.
sphæra, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαίρωμα, ατος, τό.
in sphæræ modum, σφαιρικῶς.
sphæricus, σφαιροειδὴς, έος, ὁ & ἡ.
sphærista, σφαιριστὴς, οῦ, ὁ.
sphæristerium, σφαιριστήριον, ου, τό.
sphinx, σφίγξ, γγὸς, ἡ.
spica, στάχυς, υος, ὁ, ἄσταχυς, υος, ὁ.
spicas emitto, σταχυοβολέω, ῶ.
spicas lego, σταχυολογέω, ῶ.
spiceus, spicatus, σταχυηρὸς, ὴ, ὸν.
spicilegium, σταχυολογία, ας, ἡ.
spicilegus, σταχυολόγος, ου, ὁ.
spico, as, σταχυηφορέω, ῶ.
spiculator, δορυφόρος, ου, ὁ, ξιφηφόρος, ου, ὁ.
spiculo configo, ἀκοντίζω, ῶ.
spiculum, λόγχη, ης, ἡ, βέλος, εος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ.
spina, ἄκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄκανθα, ης, ἡ, ἄκανθα, ης, ἡ.
spina dorsi, ῥάχις, ιος, ἡ, ἀκάνθιον, ου, τό.
spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
spinetum, ἀκανθών, ῶνος, ὁ.
spinis carens piscis, ἀνάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ.
spinis horreo, ἐξακανθόομαι.
spinosus, ἀκανθώδης, εος, ὁ & ἡ, ἀκανθικὸς, ὴ, ὸν.
spinther, ψέλιον, ου, ὁ.
spinula, ἀκάνθιον, ου, τό.
spira, σπεῖρα, ας, ἡ.
spiræ in modum, σπειρηδόν.
in spiram contraho, σπειρόω, ῶ.
spirabilis, πνευστὸς, ὴ, ὸν.
spiramen, φυσητήριον, ου, τό.
spirandi difficultate laboro, πνευστιάω, ῶ, δυσπνοέω, ῶ.
graviter spirans, βαρύπνοος, ου, ὁ, δυσπνοής, έος, ὁ & ἡ.
suaviter spirans, μελίπνοος, ου, ὁ.
spirans unguenta, μυρόπνοος, ου, ὁ.
spiratio, πνεῦμα, ατος, τό.
spiritu aspero vocabulum noto, δασύνω.
spiritu fanatico agor, θεοφορέομαι, οῦμαι.
spiritualis, πνευματικὸς, ὴ, ὸν.
spiritualiter, πνευματικῶς.
spiritum duco, ἕλκω πνεῦμα.
spiritum extremum ducere, τὸ λοίσθιον πνεῖν.
spiritum contineo, ἀπνευστίζω.
ad extremum usque spiritum depugno, ψυχομαχέω, ῶ.
spiritus, anhelitus, halitus, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, πνεῦμα, ατος, τό.
spiritus, flatus, ἄσθμα, ατος, τὸ, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψυχὴ, ῆς, ἡ.
spiritus sanctus, πνεῦμα ἅγιον.
spiritus difficultas, δύσπνοια, ας, ἡ.
spiritus magni, μεγαλόνοια, ας, ἡ, τὸ μεγαλόνουν.
spiro, vivo, spiritum duco, πνέω, Poetice πνείω.
ægre spiro, δυσπνοέω, ῶ.
spiro, odorem emitto, πνέω.
spissatio, πύκνωσις, εως, ἡ.
spisse, πυκνῶς, σταθερῶς.
spissitudo, πύκνωμα, ατος, τὸ, πύκνωσις, εως, ἡ.
spisso, πυκνόω, ῶ, συνίστημι.
spissus, πυκνὸς, ὴ, ὸν, συνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, σύγχυτος, ου, ὁ.
spithama, δοχμὴ, ῆς, ἡ, ὀρθόδωρον, ου, τὸ, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ.
splen, σπλὴν, νὸς, ὁ.
splendens, στίλβων, οντος, ὁ, λαμπρὸς, ὰ, ὸν.
splendeo, λάμπω, λαμπετάω, ῶ, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
splendescere facio, ἀναλαμπρύνω.
splendesco, λαμπυρίζω, αὐγάζω.
splendide, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
splendide verba facio, λαμπροφωνέω.
splendide vestitus, λαμπροείμων, ονος, ὁ.
splendidissimus, φαεινότατος, ου, ὁ.
splendidum reddo, στιλβόω, ῶ, φαιδρύνω.
splendidus, magnificus, λαμπρὸς, ὰ, ὸν.
splendidus, & liberalis erga amicos, λαμπρὸς πρὸς τοὺς φίλους.
splendidus, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, ἀγαυὸς, ὴ, ὸν, ἀγλαὸς, ὴ, ὸν, φαεινὸς, ὴ, ὸν, ἐπίσημος, ου, ὁ.
splendor, αὐγὴ, ῆς, ἡ, ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, λαμπρότης, ητος, ἡ, pro gloria: εὔκλεια, ας, ἡ, δόξα, ης, ἡ.
splendor nominis, λαμπρότης, ητος, ἡ, εὔκλεια, ας, ἡ.
splendore circumfundo, περιλάμπω.
splendorem emitto, ἐκλάμπω, προλάμπω, στίλβω.
splendorem reflecto, ἀντιλάμπω, ἀνταυγέω, ῶ.

splen-

splendorem spargo longe, τηλαυγέω, ῶ.
splendorem affero, λαμπρύνω, φωτίζω, ἐπαυγάζω.
splendoris expers, ἀλαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀφεγγής, έος, ὁ ἡ ἡ.
spleneticus, σπληνητικός, ῦ, ὁ.
splenis dolorem patior, σπληνιάω, ῶ.
spolia abduco, λαφυραγωγέω, ῶ.
spoliatio, σκύλευσις, εως, ἡ, & σύλησις, εως, ἡ.
spoliatio fanorum, ἱεροσυλία, ας, ἡ.
spoliatio mortuorum, νεκροσυλία, ας, ἡ.
spoliator, λαφυραγωγός, ῦ, ὁ, συλητής, ῦ, ὁ.
spoliator mortuorum, νεκροσύλης, ῦ, ὁ.
spoliatrix, συλήτρια, ας, ἡ.
spoliatus regno, ἐστερηθεὶς τὴν ἀρχήν.
spolio, λαφυραγωγέω, ῶ, συλαγωγέω, ῶ, συλάω, ῶ, ἀποσυλάω, γυμνόω, ῶ, σκυλεύω, ἐναίρω, ἀποσκυλεύω, ἀλαπάζω, περισυλάω, ῶ, ἀποστερέω, ῶ, ληΐζομαι, ῶ, σκυλάω, σκύλευω, hunc.
spolio vestimentis, ἀφιματίζω, ῶ.
spolium, σκῦλον, ῳ, τὸ, λάφυρον, ῳ, τὸ, ἔναρα, τά.
sponda, κλίνη, ης, ἡ.
spondeis constans metrum, σπονδειακὸν μέτρον.
spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω, τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
spondeo pro amico, ἐγγυῶμαι τὸν φίλον.
spondeus, σπονδεῖος ποῦς.
spondylus, σπόνδυλος, ῳ, ὁ, σφονδύλιος, ῳ, ὁ, σφονδύλιον, ῳ, τό.
spongia, σπόγγος, ῳ, ὁ.
spongia abstergo, ἀποσπογγίζω.
spongiosus, σπογγώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, σομφὸς, ῦ, ὁ, σομφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀραιὸς, ῦ, ὁ.
sponsa, μνηστὴ, ῆς, ἡ, νύμφη, ης, ἡ, μεμνηστευμένη, ης, ἡ.
sponsali ritu, νυμφικῶς.
sponsalia, μνηστεία, ας, ἡ, νύμφια, τά.
sponsalis, μνηστευτικός, ῦ, ὁ, νυμφικός, ῦ, ὁ.
sponsalis thalamus, νυμφεῖον, ῳ, τό.
sponsam deduci ad sponsum, νυμφοστολεῖσθαι.
sponsam accipio, νυμφεύομαι.
sponsio, ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, ἐγγύη, ης, ἡ, διεγγυησία, ας, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ.
sponsione obstringo, κατεγγυάω, ῶ.
sponsione facta libero, διεγγυάω, ῶ.
sponso, as, are, μνηστεύω.
sponsor, ἔγγυητος, ῳ, ὁ, ἀνάδοχος, ῳ, ὁ.
sponsores dare, ἐγγυᾶσθαι.
sponsus a, um, μνηστευθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐγγυητὸς, ῦ, ὁ.
sponsus, i, νυμφίος, ῳ, ὁ, μνηστὸς, ῦ, ὁ, μνηστήρ, ῆρος, ὁ.
spontanea voluntate, ἐκουσίως.
spontaneus, αὐτόματος, ῳ, ὁ, ἑκούσιος, ῳ, ὁ.
sponte, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτως.
sponte facio, αὐτοματίζω.
sponte mea ago, αὐτοσχεδιάζω.
sponte sua, αὐτομάτως, αὐτόματα.
non sponte, ἀπροαιρέτως.
sporta, σπυρὶς, ίδος, ἡ, κόφινος, ῳ, ὁ, σαργάνη, ης, ἡ.
sportula, σπυρίδιον, ῳ, τὸ, κάλαθος, ῳ, ὁ, φορμίς, ίδος, ἡ.
sportula judicialis, δικαστικὸν, ῦ, τό.
spuma, ἀφρὸς, ῦ, ὁ.
spuma maris, λάχνη, ης, ἡ, ἁλὸς ἄχνη.
e spuma ortus, ἀφρογενής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω, ῶ.
spumosus, ἀφρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀφρόεις, εντος, ὁ.
spuo, πτύω, ἀποπτύω.
spurcitia, μιαρότης, ητος, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
spurcus, μιαρὸς, ῦ, ὁ, pro foetido, δυσώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
spurie, νόθως.
spurius, νόθος, ῳ, ὁ, μοιχίδιος, ῳ, ὁ, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
spurius sum, νόθος εἰμί.
non spurius, ἀνόθευτος, ῳ, ὁ, καὶ ἡ.
sputatio, πτύσις, εως, ἡ.
sputo, πτυαλίζω, & πτυελίζω.
sputum, πτύαλον, ῳ, τὸ, πτύσμα, ατος, τό.

S Q.

squaleo, αὐχμέω, ῶ, & αὐχμάω, ῶ, ῥυπάω, ῶ.
squalide, ῥυπαρῶς.
squalidum reddo, αὐχμόω.
squalidus, αὐχμηρὸς, ῦ, ὁ, ῥυπαρὸς, ῦ, ὁ.
squalor, αὐχμὸς, ῦ, ὁ, ῥύπος, & ῥύπος, ους, τό.
squalor sermonis antiqui, ὁ ἀρχαϊσμὸς τοῦ λόγου.
squalore obsitus, αὐχμοῦ πλέως.
squama, λεπὶς, ίδος, ἡ, λέπισμα, ατος, τό.
squama aeris, φολὶς, ἡ χαλκῆ, ὁ θώρακος.
squamam detraho, λέπω, λεπίζω.
squamarum expers, ἄλεπος, ῳ, ὁ καὶ ἡ.
squamatus, λεπιδωτὸς, ῦ, ὁ, φολιδωτὸς, ῦ, ὁ.
squamea lorica, φολιδωτὸς θώραξ.
squameus, λεπιδωτὸς, ῦ, ὁ, φολιδωτὸς, ῦ, ὁ.
squamosus, λεπιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
squilla, καρὶς, ίδος, ἡ, σκίλλα, ης, ἡ, σχῖνος, ῳ, ὁ.

S T.

stabilimentum, βεβαίωμα, ατος, τό.
stabilio, βεβαιόω, ῶ, ἑδραιόω, ῶ, ἑδράζω, ἐρμάζω, καθίστημι, καρτύνω, κρατύνω, στηλόω, ῶ, πηγνύω, ῶ, διατηρίζω.
stabilis, βέβαιος, ῳ, ὁ, & ἡ, ἑδραῖος, ῳ, ὁ, βάσιμος, ῳ, ὁ, μόνιμος, ῳ, ὁ, ἔμπεδος, ῳ, ὁ, στάσιμος, ῳ, ὁ, σταθερὸς, ῦ, ὁ, στερεὸς, ῦ, ὁ.
stabilitas, βεβαιότης, ητος, ἡ. στερεότης, ητος, ἡ.
stabiliter, ἑδραίως, ἀσφαλῶς.
stabularius, πανδοχεὺς, έως, ὁ, αὐλίτης, ῳ, ὁ.
stabulatio, ἐνσταθμεία, ας, ἡ.
stabulo includo, σηκάζω.
stabulor, αὐλίζομαι, ἐνσταθμεύω.
stabulum, αὐλὴ, ῆς, ἡ, ἔπαυλις, εως, ἡ, σταθμὸς, ῦ, ὁ.
stadium, στάδιον, ῳ, τὸ, στάδιος, ῳ, ὁ.
stadium curro, σταδιοδρομέω, ῶ.
qui stadium currunt, σταδιοδρόμοι, οἱ.
stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
stagnum, λίμνη, ης, ἡ.
stamen, στήμων, ονος, ὁ, στημόνιον, ῳ, τό.
stamen duco, στημονίζομαι.
stamina necto, συγκλώθω.
stamina deduco, κατακλώθω, νήθω.
stamina fatalia duco, ἐπικλώθω.
stamine molli, & subtili contextus, ἁβρόστημος, ῳ, ὁ.
stamineus, στημόνιος, ῳ, ὁ.
stando, adv. σταδίην, ἐπισταδόν.
stannum, κασσίτερος, ῳ, ὁ.
stans erectus, στατηρὸς, ῦ, ὁ.
stare a partibus alicujus, συναίρω, φρονεῖν τινος, συναγωνίζεσθαι, κατά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
stare contra, ἀντιόω.
stare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
statarius, ἑδραῖος, ῳ, ὁ, σταδιαῖος, ῳ, ὁ.
stater, στατὴρ, ῆρος, ὁ.
statera, σταθμὸς, ῦ, ὁ, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
ad stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
statim, stando, σταδίην, pro constanter, βεβαίως. pro mox, illico, αὐτίκα, παραχρῆμα, παραυτίκα, ταχέως, εὐθὺς, & Poetice αἶψα, ὦκα.
statim a pueritia, εὐθὺς ἐκ παιδίου.
prima statim luce, εὐθὺς ὑπὸ ἡμέραν.
statio, standi actus, στάσις, εως, ἡ, θεματισμὸς, ῦ, ὁ, καθέδρα, ας, ἡ.
locus, in quo statur, στάσις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ, σταθμὸς, ῦ, ὁ.
statio militum, ἐνστασις, εως, ἡ.
statio navium, ναύσταθμος, ῳ, ὁ, ναύλοχος (subintellige χῶρος.) ὅρμος, ῳ, ὁ, ἔφορμος, ῳ, ὁ.
in statione sua manere, μένειν κατὰ χώραν.
in statione colloco, καταστρατοπεδεύω.
e statione deduco navim, ἐξορμίζω.
stationem habere, ὁρμέω, ἐφορμέω, προσορμέω, καθορμίζεσθαι, αὐλίζεσθαι.
in stationem subduco navem, ὁρμίζω, εἰσορμίζω.
stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
statis temporibus, τεταγμένως.
statis vicibus, τεταγμένως.
stativa, orum, σταθμὸς, ῦ, ὁ. ἔρυμα, ατος, τό. στρατόπεδον, ῳ, τό.
stativa habeo, σταθμεύω, ἐπισταθμεύω.
stato tempore, τεταγμένως, ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ.
stator, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.
stator Jupiter, στήσιος, ῳ, ὁ, στήσιος Ζεὺς, ἐπιστάσιος Ζεὺς, ὀρθώσιος, ῳ, ὁ.
de statu dejicior, ἐξίσταμαι.
de statu dejicio, ἐξίστημι.
de statu mentis dejicio, ἐξίστημι.
in statu hoc res erat, διέκειτο οὕτω τὸ πρᾶγμα.
statua, ἄγαλμα, ατος, τὸ, ἀνδριὰς, άντος, ὁ.
statuam collocare, ἱστάναι εἰκόνα αὐτοῦ.
statuam aeream statuere alicui, ἱστάναι χαλκοῦν.
statuaria ars, ἀνδριαντοποιητικὴ τέχνη.
statuarii officina, ἀνδριαντουργεῖον, ῳ, τό.
statuarius, ἀγαλματοποιός, ῦ, ὁ.
statuas conficio, ἀγαλματοποιέω, ῶ.
statuere aliquid de homine aliquo, χρῆσθαί τι τῷ ἀνθρώπῳ.
statuere arbitros, καθίζειν δικαστάς.
statuere jus, ὁρίζεσθαι δίκαια.
statuere trophaeum, ἐγείρειν τρόπαιον, ἱστάναι τρόπαιον.
statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
statumen, χάραξ, ακος, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ.
statumino, χαρακόω, ῶ.
in statum pristinum restituo, ἐπανορθόω, ῶ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω. Restituere urbem in pristinum statum, κατάγειν τὴν πόλιν αὐτὴν εἰς ἑαυτήν.
statuo, colloco, erigo, pono, προσβιβάζω, ῶ, ἱδρύω, ἵδρυμαι, καθίστημι, στηλόω, ῶ, ἀνατίθημι.
statuo, constituo, propono mihi in animo, decerno, delibero, προαιρέομαι, ὁρμάω, βουλεύω, γινώσκω, ἀπογινώσκω, κρίνω, διαλαμβάνω, ἀφορίζω, τίθημι, τάττω, διατίθημι, ὁρίζομαι.
statuo, censeo, existimo, judico, γινώσκω, διανοοῦμαι ὁρμᾶν, ὁρίζομαι, καταγινώσκω.
statuo hoc non esse faciendum, ἀπογινώσκω.
statuo, decerno, sancio, scisco, δικαιόω, ῶ, ψηφίζω.
statura, μέγεθος, ους, τό.
status, a, um, τεταγμένος, ῳ, ὁ.
status dies, ἡμέρα συνθετικὴ, τεταγμένη.
status, us, conditio, κατάστασις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ.
status, ipsa standi actio, κατάστασις, εως, ἡ.
status rectus corporis, ὀρθοστασις, εως, ἡ.
status, constitutio, habitus, κατάστασις, εως, ἡ.
status bonus, & tranquillus, εὐεστὼ, όος, ἡ.
status corruptus reipublicae, κακοπολιτεία, ας, ἡ.
status, constitutio causae apud Rhetores, στάσις, εως, ἡ.
status Reipublicae, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
statutum, καθεστὸς, ῶτος, τὸ, νόμος, ῳ, ὁ, θεσμὸς, ῦ, ὁ, διατεταγμένον, ῳ, τὸ, δόγμα, ατος, τό.
statutum est certo mori, δέδοκταί μοι κατθανεῖν.
statutus, ὡρισμένος, ῳ, ὁ.
stella, ἀστὴρ, έρος, ὁ.
stellae fixae, & errantes, ἀστέρες ἀπλανεῖς τε καὶ πλανῆται.
stellae fixae, ἀπλανεῖς ἀστέρες.
stellans, ἀστερωπὸς, ῦ, ὁ.
stellarum contemplator, ἀστρονόμος, ῳ, ὁ.
stellatus, ἀστερόεις, εντος, ὁ, ἀστερωτὸς, ῦ, ὁ.
stellifer, ἀστροφόρος, ῳ, ὁ.
stellio, ἀσκαλαβώτης, ῳ, ὁ, ἀσκαλαβώτης, ῳ, ὁ, γαλεώτης, ῳ, ὁ, καλώτης, ῳ, ὁ, metaphorice πανοῦργος, ῳ, ὁ, πανότροπος, ῳ, ὁ.
stellis amictus, ἀστροχίτων, ωνος, ὁ.
stellula, ἀστερίσκος, ῳ, ὁ.
stemma, στέμμα, ατος, τό.
stercoratio, κοπρισμὸς, ῦ, ὁ.
stercoratus, διακεκοπρωμένος, ῳ, ὁ.
stercorosus, κοπρώδης, ῦ, ὁ, κοπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
stercoreus, κοπρικὸς, ῦ, ὁ, κόπριος, ῳ, ὁ, κοπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
stercoro, κοπρίζω, κοπρέω, ῶ.
stercus, ἀφόδευμα, ατος, τὸ, κόπρος, ῳ, ὁ καὶ ἡ, κοπρία, ας, ἡ.
sterilem efficio, ἀτεκνόω, ῶ.
sterilesco, ἄκαρπος, aut στεῖρος γίνομαι.
sterilis sum, ἀγονέω, ῶ, ἀτεκνέω, ῶ.
sterilis, ἄγονος, ῳ, ὁ, ἄκαρπος, ῳ, ὁ, ἄτεκνος, ῳ, ὁ.
sterilitas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ.
sternax equus, καταβατικὸς ἵππος.
sternere equum, ἐπισάττειν τὸν ἵππον.
sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν, aut κοσμεῖν.
sterno, prosterno, καταβάλλω, στρώω, ῶ, καταστρώννυμι, κατασπορέω, καταστρώννυμι.
sterno, expando, καταστορέω, ῶ.
sterno, occido, καταστορέω. pro extendo, στρώννυμι κλίνην.
sternutatio, πταρμὸς, ῦ, ὁ.
sternutaturus jam jam, μελλόπταρμος, ῳ, ὁ, μελλόπταρμος, ῳ, ὁ.
sternuto, πταρνύω, πταίρω.
sterquilinium, κοπρία, ας, ἡ, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
sterto, ῥέγχω, ῥονχάω.
stibadium, στιβάδιον, ῳ, τό.
stibio fuco supercilia, στιμμίζομαι.
stibium, στίμμι, εως, τό.
stigma, στίγμα, ατος, τό.
stigmata inuro, στίζω.
stigmate notatus, στιγματίας, ῳ, ὁ.
stilla, σταγὼν, όνος, ἡ, σταλαγμὸς, ῦ, ὁ.
caput stillat sudore, κάρα στάζει ἱδρῶτι.
stillatim, κατασταλάδην.

stillatio, ἀνάσταξις, εως, ἡ, σταλαγμός, ῦ, ὁ.
stillatus, στακτός, ῦ, ὁ.
stillicidium, σταλαγμός, ῦ, ὁ.
stillo, σταλάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
stillula, ψακάδιον, ου, τό.
stilus, γραφεῖον, ου, τό. item ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
stimulari conscientia scelerum, ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν ἔργων.
stimulatio, κέντημα, ατος, τό, οἴστρησις, εως, ἡ.
stimulator, κέντωρ, ορος, ὁ.
stimulis confixus, κεντρωτός, ῦ, ὁ.
stimulo carens, ἄκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
stimulo configo, κεντρόω, ῶ, κεντέω, ῶ.
stimulo pungo, κεντέω, ῶ, κνίζω, θωπίζω, ἀποθωπίζω.
stimulo, concito, incito, παρίστημι, παρορμάω, ῶ, παροξύνω, ἐγκελεύω, ὁρμάω, ῶ, ἐλαύνω, ἐπείγω, παρορμάω, ῶ, παροξύνω.
stimulos subdo, ὑπονύσσω, ψυχόω, ῶ.
stimulus, metaphorice, οἴστρημα, ατος, τό.
stimulus, κέντρον, ου, τό. κέντρωμα, ου, τό, λάων, ων, ἡ.
stipator, ξιφηφόρος, ου, ὁ, ξιφήρης, εος, ὁ.
stipatus, δορυφορούμενος, ου, ὁ.
stipem cogere, ἀγείρειν τροφάς.
stipem colligere hirundini, χελιδονίζειν.
stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
stipendia facere, στρατεύεσθαι στρατείαν, μισθοφορεῖν.
stipendia praebere, ὀψωνιάζειν.
stipendiarius, ὑποτελής, έος, ὁ.
stipendium, μισθός, ῦ, ὁ. μισθοφορά, ᾶς, ἡ.
stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
stipes, πρέμνον, ου, τό, πρέμνος, ου, ὁ, τύπη, ης, ἡ, κορμός, ῦ, ὁ.
stipiti similis, πρεμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
stipo, στίγω, στίβω, πυκνόω, ῶ.
stipo, comitor, δορυφορέω, ῶ.
stips, stipis, ἀγυρμός, ῦ, ὁ, κέρμα, ατος, τό.
stipula, καλάμη, ης, ἡ, φρύγανον, ου, τό.
stipulatio, συγγραφή, ῆς, ἡ, ἐπερώτημα, ατος, τό.
stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
stiria, σταλαγμός, ῦ, ὁ, συμπαγής, ὕετος, ὁ.
stirpitus, ῥιζόθεν.
stirps, progenies, γενεά, ᾶς, ἡ, γονή, ῆς, ἡ. pro trunco, ῥιζοβόλον, ου, τό.
stiva, ἐχέτλη, ης, ἡ.
sto a partibus alicujus, σύνειμι, φρονέω τινί, συναγωνίζομαι, ὁμαι.
sto, as, are, ἑστάω, ἵσταμαι, τελέθομαι, ὁμαι. stare promissis, ἐμμένειν τοῖς ὡμολογημένοις. stat sententia, δέδοκται.
stoice, στωικῶς.
stoicus, στωικός, ῦ, ὁ.
stola, στολή, ῆς, ἡ.
stolide, ἀναισθήτως, ἀβελτέρως, ἠλιθίως, ἀνοήτως, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
stolide ago, ἠλιθιάζω.
stoliditas, ἀβελτερία, ας, ἡ, ἀναισθησία, ας, ἡ.
stolidus, ἀβέλτερος, ου, ὁ, ἀνοήμων, ονος, ὁ, μωρός, ῦ, ὁ.
stolidus sum, χαλιφρονέω, ῶ.
stolo, μόσχος, ου, ὁ, παραφυάς, άδος, ἡ, φύτευμα, ατος, τό, φυτάλιον, ου, τό.
stolonem evulsum sero, ἀποφυτεύω.
stomachatio, ἀγανάκτησις, εως, ἡ.
stomachi vitio laborans, κακοστόμαχος, ου, ὁ, στομαχικός, ῦ, ὁ.
stomachicus, στομαχικός, ῦ, ὁ.
cum stomacho, δυσχερῶς.
stomachor, ἀγανακτέω ἐπί τινος, δυσχεραίνω.
stomachosus, ὀργίλος, ου, ὁ, ἀγανακτικός, ῦ, ὁ.
stomachum facio, κνίζω.
stomachus, στόμαχος, ου, ὁ, οἰσοφάγος, ου, ὁ. pro iracundia, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ὀργιλότης, ητος, ἡ.
storea, ψίαθος, ου, ὁ, ἡ, καλάμη, ης, ἡ, κάννα, ης, ἡ, στρωματίς, ίδος, ἡ, ψίαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, φορμός, ῦ, ὁ.
strabis oculis intueor, ἰλλώπτω.
sum strabo, στραβίζω.
strabo, στράβων, ωνος, ὁ, στραβός, ῦ, ὁ, παραβλώψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, παραβλωπής, ου, ὁ ἢ ἡ.
strages, ὄλεθρος, ου, ὁ, φόνος, ου, ὅτου πολέμου.
stragulum, στρῶμα, ατος, τό, ἐπίβλημα, ατος, τό, τάπης, ητος, ὁ.
stramen, κάρφη, ης, & κάρφος, εος, ὁ, & κάρφος, εος, τό.
stramentum, ἄχυρον, ου, τό, στρῶμα, ατος, τό.
stramineus, καρφίνος, ου, ὁ, & καρφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
strangulatio, ἄγχος, εος, τό, στραγγάλη, ης, ἡ.
strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
strangulo meipsum, ἀπάγχομαι.
stranguria, στραγγουρία, ας, ἡ.

stratagema, στρατήγημα, ατος, τό.
stratagemate molior, στρατηγῶ.
stratio, στρῶμα, ατος, τό, στρωμνή, ῆς, ἡ.
strator, στορεύς, έως, ὁ.
stratum, στρῶμα, ατος, τό, στρωμνή, ῆς, ἡ, στόρεσις, εως, ἡ.
stratum mare, λαμπρὰ θάλασσα.
stratura, στρῶσις, εως, ἡ.
stratus, στρωτός, ῦ, ὁ.
stratus lapidibus, λιθόστρωτος, ου, ὁ.
non stratus, ἄστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
strena, ξένιον, ου, τό, ἐπισημασία, ίδος, ἡ.
strenue, ἀκμαίως, ἀνδρείως, ὀτρηρῶς, κρατερῶς, νεανικῶς, ἐπιμελῶς, πραγματικῶς, ἀνδρικῶς.
strenuitas, ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ἀριστεία, ας, ἡ.
strenuum me praesto, ἀριστεύω.
strenuus, δραστήριος, ου, ὁ, ἀγχίνοος, ου, ὁ, & ἀγήνωρ, ορος, ὁ, ἀνδρεῖος, ου, ὁ.
strepito, καναχέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, καχλάζω, ἀνακαχλάζω, ὀτοβέω, ῶ, παταγέω, ῶ.
cum strepitu, βομβηδόν.
sine strepitu, ἀθορύβως, ἀψόφως.
strepitum cieo, ληκέω, ῶ.
strepitum edo, ἠχῶ, βορβορύζω, καναχίζω.
strepitus acclamantium, & plaudentium, θόρυβος, ου, ὁ.
strepitus, ψόφος, ου, ὁ, κτύπος, ου, ὁ, δοῦπος, ου, ὁ.
strepo, ψοφέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, δουπέω, ῶ.
striatura, ῥάβδωσις, εως, ἡ.
striatus, ῥαβδωτός, ῦ, ὁ.
stricte, συντόμως, ἀκριβῶς.
strictim, βραχέως, ἐπιτροχάδην, ἀκροθιγῶς, λογάδην, ἐν βραχεῖ, ἐπιψαυστικῶς.
strictim commemorare, ἀκροθιγῶς διεξέρχεσθαι.
strictura, σπινθήρ, ῆρος, ὁ.
strideo, τρύζω, ῥοιζέω, ῶ, βρύχω.
strido, κλάζω, futurum κλάγξω. κρίζω, λίγγω, ῥοιζέω, ῶ, σφαραγέω, ῶ, τρίζω.
stridor, βρυγμός, ῦ, ὁ.
stridor dentium, πρίσμος, ου, ὁ, βρυγμός, ὁ.
stridor ferri candentis, σιγμός, ῦ, ὁ, σίζις, εως, ἡ.
cum stridore, ῥοιζηδόν, ῥοιζηδά.
stridule, λιγυρῶς, λιγέως.
stridulus, ψιθυρός, ου, ὁ, λιγυρός, ῦ, ὁ.
strigil, ξύστρα, ας, ἡ, ξυστρίς, ίδος, ἡ, στλεγγίς, ίδος, ἡ.
strigili rado, στλεγγίζω.
strigilis, ξύστρα, ας, ἡ, στλεγγίς, ίδος, ἡ.
strigmentum, στλέγγισμα, ατος, τό, στλεγγίς, ίδος, ἡ, στλεγγιστήρ, ου, ὁ, στλεγγίς, ίδος, ἡ.
strigo, ῥωμονημέω, ῶ.
strigositas a fame proficiscens, λιμόψωρος, ου, ὁ.
strigosus, λαγαρός, ῦ, ὁ, σκληρός, ῦ, ὁ, στεγνός, ῦ, ὁ.
stringo, σφίγγω, ψαύω.
stringo ensem, γυμνόω, ῶ, σπάω τὴν μάχαιραν.
strio, ῥαβδόω, ῶ.
strix, strigis, στρίγλον, ου, τό.
structor, κατασκευαστής, ῦ, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
structura, κατασκευή, ῆς, ἡ, οἰκοδομή, ῆς, ἡ.
structura orationis, κατασκευή, ῆς, ἡ.
struere domum, τίθεσθαι δόμον.
struere epulas, δαῖτα τίθεσθαι.
struere fraudes, πλέκειν μηχανάς.
struere insidias, ἐνεδρεύειν.
struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
struere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας τίθεσθαι τινί.
strues, ὄγκος, ου, ὁ, σωρός, ῦ, ὁ, θημών, ῶνος, ὁ.
strues lignorum, θωμός, ῦ, ὁ.
struma, χοιράς, άδος, ἡ, σωρός, ῦ, ὁ, κράγμα, ας, ἡ.
struma laboro, κραυρόω, ῶ.
strumosus, χοιραδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
struthio, στρουθός, ου, ὁ.
struthiocamelus, στρουθοκάμηλος, ου, ὁ.
studeo, σπουδάζω, προθυμέομαι, οῦμαι, προσέχω τὸν νοῦν. studeo virtuti, ἐπιτηδεύω τὴν ἀρετήν. studeo Mathematicae, σπουδάζω περὶ τὰ Μαθήματα.
studeo hoc facere, δίζομαι τοῦτο ποιεῖν, προθυμοῦμαι τοῦτο.
studeo, ut placeam, σχολάζομαι τῷ ἡδὺς εἶναι.
studeo alicui, hoc est faveo, σπουδάζω τινί, & σπουδάζω περί τινα.
studia literarum, λόγοι, οἱ.
studio omni agere aliquid, πάσῃ προθυμίᾳ, vel μετὰ πάσης προθυμίας ποιεῖν τι.
philosophiae se dedere, ἐπιδίδοσθαι ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ.

in studio literarum versari, συγγίνεσθαι τῇ παιδείᾳ.
studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
studiose, σπουδῇ, ἐπιμελῶς, σπουδαίως.
studiosi Philosophiae, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
studiosum esse alicujus, βούλεσθαί τι τινός.
studiosus, σπουδαῖος, ου, ὁ, προσέχων, οντος, ὁ, ἐπιμελής, έος, ὁ καὶ ἡ. pro fautore, σπουδαστής, ου, ὁ. pro literarum cupido, φιλομαθής, έος, ὁ ἢ ἡ.
studium, σπουδή, ῆς, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ, ἐπιτήδευμα, ατος, τό.
studium, favor, προθυμία, ας, ἡ, σπουδή, ῆς, ἡ.
studium suum collocare in aliqua re, σπουδάζω τι.
studium Philosophiae, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
studium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
stulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
stulte ago, μωραίνω, ματαιόομαι, οῦμαι.
stultiloquentia, μωρολογία, ας, ἡ.
stultiloquus, μωρολόγος, ου, ὁ.
stultitia, ἀβελτερία, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
ad stultitiam redigor, μωραίνομαι.
stultus, μωρός, ῦ, ὁ, ἀνόητος, ου, ὁ, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀσύνετος, ου, ὁ.
stultus sum, μωραίνω, ἀνοηταίνω.
stupa, στύπη, ης, ἡ, & στύππη, ης, ἡ, στυππεῖον, ου, τό.
stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκπλήσσω, ῶ.
stupefactus, ἐκπεπληγμένος, ου, ὁ.
stupesco, ἐκπλήττομαι τι, ταράττομαι.
stupendus, ἐκπληκτικός, έος, ὁ ἢ ἡ.
stupeo, ἀναίσθητον ἔχω, ἐξίσταμαι.
stupide, stulte sapere, μωροσοφεῖν.
stupide, ἀναισθήτως, σκαιῶς.
stupiditas, ἀναισθησία, ας, ἡ, ἔκπληξις, εως, ἡ, θάμβος, εος, τό.
stupidus, ἀγέλαστος, ου, ὁ, ἀναίσθητος, ου, ὁ.
stupidus, hebes, tardus, vecors, μεγαλοσπλάγχνος, ὁ, βάβαξος, ου, ὁ, στυπέινος, ου, ὁ, βαρυκάρδιος, ου, ὁ, λῆρος, ου, ὁ, παχύς, έος, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
stupor, sensus vacuitas, torpor, νάρκη, ης, ἡ.
stupor dentium, γομφιασμός, ῦ, ὁ.
stupor, admiratio, ἐμβροντησία, ας, ἡ, θάμβος, εος, τό, ἔκπληξις, εως, ἡ, ἐκπληξία, ας, ἡ.
stupor corporis, & mentis, ἀποπληξία, ας, ἡ.
stupore perculsus, ἔκπληκτος, ου, ὁ, ἔμπληκτος, ου, ὁ.
cum stupore, ἐκπληκτικῶς, καταπληκτικῶς.
in stuporem abducor ob rei novitatem, ξενίζω, ξενίζομαι.
stupratio, διαφθορά, ᾶς, ἡ, καταφθορά, ᾶς, ἡ.
stuprator, διακορευτής, ῦ, ὁ, μοιχευτής, ῦ, ὁ.
stuprum, μοιχεία, ας, ἡ, διακόρευσις, εως, ἡ.
stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
sturnus, ψάρ, ος, ὁ, ψᾶρος, ου, ὁ.
stygius, στύγιος, ου, ὁ ἢ ἡ.
stylus, graphium, στύλος, ου, ὁ, κίων, ονος, ὁ, στοχαστής, ου, ὁ, κέντρον, ου, τό, ἐγκεντρίς, ίδος, ἡ.
stylus, genus dicendi, λέξις, εως, ἡ.
styx, στύξ, υγός, ἡ.

S U.

suada, πειθώ, όος, οῦς, ἡ.
suadela, πειθώ, όος, οῦς, ἡ.
suadeo, πείθω σε τι, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, ῶ, ὑφηγέομαι, οῦμαι.
suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
suapte, αὐτομάτως, τῷ ἑαυτῷ.
suapte natura, αὐτοφυῶς.
suasio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
suasor, σύμβουλος, ου, ὁ, εἰσηγητής, ῦ, ὁ.
suasorius, συμβουλευτικός, ῦ, ὁ, προτρεπτικός, ῦ, ὁ.
suave, μελιτόμικτον, ου, τό.
suaviloquus, ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡδυεπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
suavior, aris, καταφιλέω, ῶ.
suavis, γλυκύς, έος, ὁ, ἡδύς, έος, ὁ, ἱμερόεις, εντος, ὁ, λαρός, ου, ὁ, μειλίχιος, ου, ὁ, νέκταρ, ος, ὁ.
suavisonus, μελίγηρυς, υος, ὁ.
suavissime, ἥδιστα.
suavitas, ἡδύτης, ητος, ἡ, γλυκύτης, ητος, ἡ.
suavitas animi, γλυκυθυμία, ας, ἡ.
suavitas sermonis, ἀγλαΐα, ας, ἡ, ἡδυλογία, ας, ἡ.
suavitate afficio, ἥδω.

suavi-

suavitate afficior, ἥδομαι.
suavitatis expers, ἀνήδυντος, ου, ὁ καὶ ἡ.
suaviter, ἡδέως, γλυκέως.
suavium, osculum, φίλημα, ατος, τό.
suavius, ἥδιον.
sub, ὑπό, cum genitivo. κατά, cum genitivo. κατά, ὑπό, cum accusativo.
sub dio, ἐν αἰθρίᾳ, ὑπ' αἴθρῳ.
sub dio cubo, αἰθριοκοιτέω, ῶ.
sub finem belli, ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου.
sub jugum ducere, ὑπάγω.
sub imperio meo, ὑπὸ ἀρχομένῳ μοι.
sub noctem, ὑπὸ νύκτα, ὑπὸ φῶς.
sub umbra, ὑπὸ προσχήματι.
subacerbus, ὑπόδριμυς, υος, ὁ.
subacidus, ὑπόδριμυς, υος, ὁ.
subacris, ὑπόδριμυς, υος, ὁ.
subactio, maceratio, φύρασις, εως, ἡ.
subactio, subjugatio, χείρωσις, εως, ἡ.
subacutus, ὑπόξυς, εος, ὁ.
subaeratus, ὑπόχαλκος, ου, ὁ.
subagito, κολάω, ῶ.
subagrestis, ἀγροικότερος, ου, ὁ, ἀγροῖκος, ου, ὁ, ἀγροικότερος, ου, ὁ, ὑπάγροικος, ου, ὁ.
subalbidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
subalternus, ὑπάλληλος, ου, ὁ.
subaudio, ὑπακούω.
sublandior, αἰκάλλω, θωπεύω, ὑποκολακεύομαι, ὑποσαίνω.
subcallidus, ὑπόθερμος, ου, ὁ.
subcandidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
subcontrarius, ὑπεναντίος, ου, ὁ.
subdiaconus, ὑποδιάκονος, ου, ὁ.
subdialis, αἴθριος, ου, ὁ.
subdistinctio, ὑποδιαστολή, ῆς, ἡ, ὑποστιγμή, ῆς, ἡ.
subdistinguo, ὑποστίζω.
subdititius, ὑποβολιμαῖος, ου, ὁ.
subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
subditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ου, ὁ. pro subjectus, ἀρχόμενος, ου, ὁ, ὑποτεταγμένος, ου, ὁ, ὑπήκοος, ου, ὁ, ὑποχειρίμενος, ου, ὁ.
subdivido, ὑπομερίζω, ὑποδιαιρέω, ῶ.
subdivisio, ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ.
subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω. pro subjungere, ὑπολέγω, ἐφιστάνω.
subdole struo, συσκευάζω.
subdolus, ἀπατηλός, οῦ, ὁ, ὑπόδολος, ου, ὁ.
subducere rationem, λογίζεσθαι.
subducere alvum, ὑπάγειν κοιλίαν.
subducere se ex urbe, ὑπεξέρχεσθαι τῆς πόλεως.
subduco, ὑπεξάγω, ὁρμίζω, ῶ, κλέπτω.
subductio rationum, ἀναλογισμός, ῦ, ὁ.
subductio, ὁρμίσις, εως, ἡ, λογισμός, ῦ, ὁ, ὑπαγωγή, ῆς, ἡ.
subdulcis, ὑπόγλυκυς, εος, ὁ.
subeo, ingredior, subingredior, δύω, δύω, παρέρχομαι, παρέστημι, ὕπειμι, ὑποτρέχω, ὑποδύω, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι.
subeo portum, ἐγκαθορμίζομαι.
subeo, succedo, ἐφίσταμαι.
subeo, sustineo, ὑφίσταμαι, ἀναδέχομαι, ὑπομένω, ὀχέω, ῶ, τλάω, ῶ, ὑπέχω.
subeo aleam, ὑποκινδυνεύω.
subeo, in mentem venio, ὑποτρέχω.
subire pericula, αἴσχεσθαι, κινδυνεύειν.
suber, φελλός, ῦ, ὁ.
subfulgidus, ὑπολαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
subglaucus, ὑπόγλαυκος, ου, ὁ.
subgracilis, ὑπίσχνος, ου, ὁ.
subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
subjectio, ὑποταγή, ῆς, ἡ.
subjectio, schema Rhetoricum, ἀνθυποφορά, ᾶς, ἡ.
subjectus, subditus, ὑπήκοος, ου, ὁ, ἀρχόμενος, ου, ὁ.
subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare, καταγωνίζομαι, δαμάω, ῶ. pro commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
subjicere aliquem imperio alicujus, δαμάζειν τινὰ ὑπό τινι, vel ὑπὸ χεῖρά τινος.
subjicere voci praeconis, πιπράσκειν ὑπὸ κήρυκι.
subjicio, suppono, ὑποβάλλω, ὑποτείνω. pro subigo, καταγωνίζομαι, ὑπάγω τινί τι.
subimprobus, ὑπομοχθηρός, ου, ὁ.
subincurvo, ὑπογνάμπτω.
subinde, ἔπειτα, εἶτα. pro frequenter, θαμά.
subingredior, δύω, παρέρχομαι, ὕπειμι.
subinsanus, ὑπομανής, ου, ὁ.
subirascor, ὑποργίζομαι.
subiratus, ὑπόχολος, ου, ὁ.
subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, αὐθωρόν.
subitus, αἰφνίδιος, ου, ὁ, ἐξαπιναῖος, ου, ὁ.
subjugatio, δούλωσις, εως, ἡ.
subjugatu difficilis, δυσχείρωτος, ου, ὁ.
subjugatu facilis, εὐχείρωτος, ου, ὁ.

subjugis, ὑποζύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ζύγιος, ου, ὁ.
subjugo, as, are, δουλόω, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ῶ, ὑποζυγόω.
subjunctio, ὑπόζευξις, εως, ἡ.
subjunctivus, ὑποτακτικός, ῦ, ὁ.
subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
sublamentor, ὑποκλαίω.
sublata voce, ὄρθιον.
sublatio, elevatio, erectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
sublatio, ablatio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
sublatus, erectus, ὀρθός, ὄρθιος, ὁ.
sublevatio, κουφισμός, ῦ, ὁ, κούφισμα, ατος, τό, ἀνακούφισις, εως, ἡ, ὕψωσις, εως, ἡ.
sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω. pro prodesse, ὠφελεῖν ἄλλους.
sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
subligar, subligaculum, περίζωμα, ατος, τό, περιζωστρίς, ίδος, ἡ.
in sublime, ὑψόσε, ὑψηλῶς.
in sublime rapio, αἰωρέω, ῶ.
in sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
in sublimi, ὑψόθι.
circa sublimia laboro, μετεωροπολέω, ῶ.
subliminare, ὑπόθυρον, ου, τό.
sublimis, μετέωρος, ου, ὁ, αἰωρος, ου, ὁ, ὑψηλός, οῦ, ὁ.
sublimitas, μετεωρισμός, ῦ, ὁ, ὑψηλότης, ητος, ἡ.
subilmitatem orationis consector, ὑψηλολογέω, ῶ.
sublimiter, ὑψηλῶς, ὑψόσε.
sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
sublirio, ὑπάλειμμα, ατος, τό.
sublividus, ὑποπέλιδνος, ου, ὁ.
sublongus, ὑπομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ.
subloquor, ὑποφθέγγομαι.
subluceo, ὑποφαίνομαι, ὑποφαίνω.
sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
subluteus, ὑπομήλινος, ου, ὁ.
submergo, καταδύω, καταποντίζω.
submersio, καταποντισμός, ῦ, ὁ.
submersus, βύθιος, ου, ὁ, ὑποβρύχιος, ου, ὁ.
subministrator, χορηγός, ῦ, ὁ, λειτουργός, ῦ, ὁ.
subministro, χορηγέω, ῶ, ὑπηρετέω τινί τι, ὑπουργέω, ῶ.
submissa voce, σιγῇ, σιγηλῶς, σίγα.
submissa voce loquor, κλώσσω.
submisse, ταπεινῶς, ἠρεμαίως.
submisse me gero, μικρὰ φρονῶ.
submissio, demissio, χαλασμός, ῦ, ὁ, χάλασις, εως, ἡ, κάθεσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
submissio, obsequium, συγκατάθεσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
submissus, ταπεινός, ῦ, ὁ, ἠρεμαῖος, ου, ὁ.
submittere se, ὑποκαταλύεσθαι.
submittere sicarium, καθιέναι σφαγέα.
submittere vocem, καθιέναι τὴν φωνήν.
submitto, clam mitto, καθίημι, ὑποπέμπω, ὑποπέμπω.
submitto, subdo, subjicio, ὑπέχω, ὑφίημι, ὑποκλίνω.
submitto jugo, ζυγόω, ῶ.
submitto, demitto, ἀφίημι.
submitto caput, ὑποκύπτω.
submitto me alicui, ὑποτάττω ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθεμαι, ὑποβάλλω, ὑποπίπτω.
submoleste, ὑποδυσχερῶς.
submolestus, ὑποδυσχερής, έος, ὁ.
submoneo, ὑπομιμνήσκω.
submordeo, ὑποδάκνω.
submorosus, ὑποδύσκολος, ου, ὁ.
submotio, μετάστασις, εως, ἡ.
submoveo, ὑπεξαίρω, ἀπαλλάττω, ἐξελαύνω, ἀποκινέω, ῶ.
submoveo a me, ἀπωθέω.
submurmuro, ὑπολαλέω, ῶ, ὑποτονθορύζω.
subnascor, ὑποφύομαι.
subnecto, ὑποπλέκω.
subnego, ὑπαρνέομαι.
subniger, ὑπομέλας, ανος, ὁ, φαιός, ῦ, ὁ.
subnitor, ὑπερείδομαι.
subnoto, ὑποσημειόω.
subnubilus, ὑπονέφελος, ου, ὁ.
subo, θοάω, ῶ, κατερίαω, ῶ, κατωρίζω.
subobscure innuo, ὑπαινίττομαι.
subobscurus, ἀμυδρός, ῦ, ὁ.
suboleo, ὑπόζω.
suborior, ὑπανατέλλω.
subornatio, παρασκευή, ῆς, ἡ.
suborno, ὑποσκευάζω, ῶ, ὑποκοσμέω, ῶ. pro clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, ὑποβιβάζω.
subpraefectus, ὑποδιοικητής, ῦ, ὁ.

subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
subreptitius, κλεπτικός, ου, ὁ.
subrideo, ὑπομειδιάω, ῶ.
subripio, ὑφαρπάζω.
subrogo, ἀντικαθίστημι.
subrogor, ἀντικαθίσταμαι.
subrufus, ὑπέρυθρος, ου, ὁ.
subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
subrustice, ἀγροικότερον.
subrusticus, ἀγροικότερος, ου, ὁ.
subsannatio, χλευασία, ας, ἡ, χλευασμός, ῦ, ὁ.
subsannatrix, φαυλίστρια, ας, ἡ.
subsanno, as, irrideo, χλευάζω τινά, σκώπτω, καταμυκτηρίζω, μωκάομαι.
subscribere alicui, προσέχειν τινί.
subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημειόομαι, συγκατατίθεμαι.
subscribo, approbo, ὑπογράφω, παρίσταμαι, ἐπισημειόομαι, ἐπισφραγίζω.
subscriptio, ὑπογραφή, ῆς, ἡ, ὑποσημείωσις, εως, ἡ.
subscriptio, approbatio, ὑπογραφή, ῆς, ἡ, ὑποδοχή, ῆς, ἡ.
subsellia, ἕδραι, αἱ, τὰ βάθρα.
subsellia in theatro, ἰκρία, τά.
subsellium, βάθρον, ου, τό, ὑπόβαθρον, ου, τό, ὑποβάθρα, ας, ἡ.
subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
subservio, ὑποδρηστεύω, ὑποδιακονῶ.
subsideo, sedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ἐφεδρεύω.
subsidia mitto, βοηθοὺς πέμπω.
subsidiarius, ἐπικουρικός, ῦ, ὁ.
subsidium, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
subsido, ἵζομαι, ἱζάνω.
subsido, possum eo, ὑποκαθίζω.
suasignifico, ὑπεμφαίνω.
subsigno, ὑποσημαίνω, ῶ, κατασημαίνομαι.
subsilio, ἅπτω, ἀναβρέω, πηδάω, ῶ, ἀναπηδάω, ῶ.
subsilire in equum, ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον.
subsistentia, ὕπαρξις, εως, ἡ.
subsistentiam habens, ὑπαρκτικός, ῦ, ὁ.
subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
subsisto, sum in natura rerum, ὑφίσταμαι.
subsolanus, ἀπηλιώτης, ου, ὁ.
subsono, ὑπηχέω.
substantia, ὑπόστασις, εως, ἡ, οὐσία, ας, ἡ, ὑποκείμενον, ου, τό. pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία, ας, ἡ.
substantialis, ὑπαρκτικός, ῦ, ὁ.
substantialiter, οὐσιωδῶς.
substantiatio, οὐσίωσις, εως, ἡ.
substantivus, ὑπαρκτικός, ῦ, ὁ.
substerno, ὑποβάλλω, ὑποστορέω, ῶ, ὑποστρώννυμι, ὑποστόρνυμαι. ὑποστρωννύω, ὑποστρώννυμαι.
substituo, ἀντικαθίστημι, ἐφίστημι.
substituo in locum alterius, ἀνθυπάγομαι, ὄμαι.
substitutio, ἀντικατάστασις, εως, ἡ.
substitutus, ὑποκατάστατος, ου, ὁ.
substo, ὑφίσταμαι.
substolidus, ὑπόμωρος, ου, ὁ.
substramen, substratus, us, ὑπόστρωμα, ατος, τό.
substratio, ὑποβολή, ῆς, ἡ, ὑπόβλημα, ατος, τό.
substringo, κατασφίγγω.
substructio, ὑποτείχισμα, ατος, τό.
substituo, ἅπτω, ἐπισπάω.
subsum, ὕπειμι, ὑπάγω.
subsuo, ὑποῤῥάπτω.
subtegmen, κρόκη, ης, ἡ, κροκίς, ίδος, ἡ, ἐφυφή, ῆς, ἡ.
subtego, ὑποκαλύπτω.
subtendo, ὑποτείνω.
subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπό, κάτω.
subterfluo, ὑποῤῥέω, ῶ.
subterfugio, ὑπαλύσκω, ἀποφεύγω. subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον. ὑπεκδύνω, ὑπεκλύω.
subterlabor, ὑπολισθαίνω.
subterraneus, κατάγειος, ου, ὁ, καταχθόνιος, ου, ὁ, ὑπόγειος, ου, ὁ.
subtexo, καθυφαίνω, ὑφίστημι.
subticeo, ὑποσιγάω, ὑποσιωπάω, ῶ.
subtilis, λεπτός, ῦ, ὁ, λεπτομερής, έος, ὁ καὶ ἡ.
subtilitas, λεπτομέρεια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
subtiliter, λεπτῶς.
subtiliter differere, λεπτολογέω.
subtimidus, δειλότερος, ου, ὁ, ὑποδειλός, οῦ, ὁ.
subtractio, ὑφαίρεσις, εως, ἡ, ἀφαίρεσις, εως, ἡ.
subtrahere aliquem e periculis, ἐκκομίζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων.
subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
subtremulus, ὑπότρομος, ου, ὁ.
subtristis, ὑπολυπηρός, ῦ, ὁ.
subturbidus, ὑπόχυτος, ου, ὁ.
subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.

subucula, ὑποχίτων, ωνος, ὁ, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
subvectio, ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ.
subveho, ἀνακομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
subvenio, βοηθέω τινὶ, συλλαμβάνω τινὶ, ἐπικουρέω τινί.
subvereor, ὑποδέδοικα, ὑποφοβοῦμαι.
subversio, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, καταστροφὴ, ῆς, ἡ.
subverto, καθαιρέω, ῶ, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
subviridis, ὑπόχλωρος, ου, ὁ.
subula, ῥαφίον, ου, τὸ, ὑποδήματος, ου, τό.
subulcus, ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, συβώτης, ου, ὁ.
subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
suburbanus, ὁ ἔγγυς προαστείου.
suburbium, προάστειον, ου, τό.
succedaneus, διάδοχος, ου, ὁ, ἀντίφορος, ου, ὁ.
succedo, διαδέχομαι πρεσβείαν τινὸς, in bonis alicui: διαδέχομαι.
succedo, bene cedo, εὐοδόω, προχωρέω, ῶ.
succedo, subeo, ὑποδύομαι.
succedere magistratui, διαδέχεσθαι τὸν ἄρχοντα.
succedere ex animi sententia, ἐπιτυγχάνειν, εὐτυχεῖν.
succendo, ὑφάπτω, ὑφαίνω.
succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω, τινὶ, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινι.
succensio, ὑφάψις, εως, ἡ.
succenturiatus, ὑποταχθεὶς, ἐντος, ὁ.
succenturio, ὑπολοχαγέω.
successio, διαδοχὴ, ῆς, ἡ, διάδεξις, εως, ἡ.
per successionem, διαδοχικῶς, ἀναδοχῇδον.
successionis jus, ἀγχιστεία, ας, ἡ.
ad successionem venio propinquitatis jure, ἀγχιστεύω.
successit hoc mihi, τοῦτο ὑπῆρξέ μοι, κατώρθωσά τι τὸ πρᾶγμα.
successive, ἐκ διαδοχῆς.
successor, διάδοχος, ου, ὁ, διαδεξάμενος, ου, ὁ.
successore carens, ἀδιάδοχος, ου, ὁ.
successu felici rem gero, εὐοδόω, ῶ.
successu prospero utor, κατορθόω, ῶ.
successum habeo, κατατυγχάνω.
successus, τύχη, ης, ἡ, εὐπραγία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
succidia, ταριχεία, ας, ἡ.
succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
succincte, ἐπὶ κεφαλαίου, συντόμως.
succinctus, διεζωσμένος, ου, ὁ, σύντομος, ου, ὁ.
succingo, ὑποζώννυμι.
succino, ὑπᾴδω.
succinum, ἤλεκτρον, ου, τό.
succisim, συντόμως, ως, ἡ.
succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
succisus, τμηθεὶς, ου, ὁ.
succlamo, ἐπιφωνέω, ἐπιβοάω, ῶ.
succo abundans, ὀπώδης, ους, ὁ.
succosus, χυλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πολύχυλος, ου, ὁ.
succresco, ὑποφύομαι, ὑπαυξάνω.
succubus, ὑπόκειτος, ου, ὁ.
succum exprimo, elicio, χυλόω, ῶ, ἀποχυλίζω.
succumbo, ὑπολέγομαι, ὑπείκω τινὶ, ὑποκατακλίνομαι τινι· ἡττάομαι ἔρωτος, succumbere amori: ὑπείκειν.
succurro, βοηθέω τινὶ, ἐπικουρέω, ῶ, ἀμύνω, ῶ, ἀρήγω τινί. pro in mentem venire, ἐπέρχεσθαί τινι τι.
succus, χυλὸς, οῦ, ὁ, χυμὸς, οῦ, ὁ, χύλισμα, ατος, τό.
succussio, σεισμὸς, οῦ, ὁ, κλόνησις, εως, ἡ.
succutio, ὑποσείω.
suctio, ἐκμύζησις, εως.
sucula, ὑὸς, ἄξον, ὁ, ὗς, ἄξον, ὁ.
sudariolum, ἱδρωτίδιον, ου, τὸ, φακιόλιον, ου, τό.
sudarium, σουδάριον, ου, τὸ, ἱδρωτομάκτρον, ου, τό.
sudatio, ἴδρωσις, εως, ἡ, ἴδρωσις, εως, ἡ.
sudator, ἱδρωτικὸς, οῦ, ὁ.
sudatorium, πυριατήριον, ου, τὸ, ὑπόκαυστον, ου, τό.
sudes, χάραξ, ακος, ὁ, σκόλοψ, οπος, ὁ.
sudo, ἱδρόω, ῶ.
sudor, ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ἵδρωμα, ατος, τό.
sudore diffluo, ἱδρόω.
sine sudore, ἀνιδρωτί.
sudore excitare, ἱδρῶτα κινεῖν.
sudorificus, ἱδρωτικὸς, ου, ὁ, ἱδρωτικὸς, ου, ὁ.
sudoris effusio copiosa, πολυϊδρωσία, ας, ἡ.
sudum, i, αἰθρία, ου, τὸ, εὐδία, ας, ἡ.
suesco, ἐθίζομαι.
suffectus, ἐπικατασταθεὶς, ἐντος, ὁ.
suffero, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, φέρω, ὑπομένω.
sufficiens, αὐτάρκης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἱκανὸς, οῦ, ὁ.
sufficienter, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
sufficientia, αὐτάρκεια, ας, ἡ, ἱκανότης, ητος, ἡ.

sufficio, possum, ἐξαρκέω, ἰσχύω.
sufficio, substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι, ἀντικαθίστημι τινα, ἀντικαθίσταμαι.
sufficio, satis sum, ἐξαρκέω, ῶ. ἀρκεῖ μοι ταῦτα, haec mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ μοι. pro subministrare, ἐπαρκέω.
sufficit, ἀπαρκεῖ, ἀρκεῖ.
suffigo, προσπήγνυμι, προσηλόω, ῶ.
suffio, θυμιάω, ῶ, ὑποθυμιάω, ῶ.
suffitus, θυμίαμα, ατος, τὸ, θυμίασις, εως, ἡ.
sufflamen, inis, ἐποχλεὺς, έως, ὁ.
sufflamino, ἐποχλέω.
sufflatio, φύσημα, ατος, τὸ, φύσησις, εως, ἡ.
sufflo, φυσάω, ῶ, ῥιπίζω.
suffocatio, πνὶξ, γὸς, ἡ, ἀπόπνιξις, εως, ἡ, ἀγχόνη, ης, ἡ.
suffoco, as, πνίγω, ἀποπνίγω.
suffodio, ὑπορύττω.
suffossio, ὑπορυγὴ, ῆς, ἡ.
suffragatio, ψηφοφορία, ας, ἡ, ψῆφος, ου, ἡ.
suffragia renuntiare, χειροτονίας ἀναγορεύειν.
suffragia ferre, χειροτονέω, διαψηφίζω, ψηφοφορέω.
suffragii latio, χειροτονία, ας, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ.
suffragii lator, ψηφοφόρος, ου, ὁ.
suffragiis creatus, χειροτονητὸς, οῦ, ὁ.
suffragio absolvo, ἀποψηφίζομαι.
suffragio confirmo, ἐπιψηφίζω.
suffragiorum disquisitio, διαψήφισις, εως, ἡ.
suffragiorum vasculum, κάδιον, ου, τὸ, καδίσκος, ου, τό.
suffragium ferre adversus aliquem, καταχειροτονέω.
suffragium, ψῆφος, ου, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
suffragor, ψηφοφορέω, ῶ, ψηφίζομαί τινι, χειροτονέω, ῶ.
suffringo, ὑποκλάω.
suffugio, ὑποφεύγω.
suffugium, ὑπόδεξις, εως, ἡ.
suffulcio, ὑπερείδω.
suffumigatio, ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ἐπιθυμίαμα, ατος, τό.
suffumigo, ὑποθυμιάω, ῶ, ὑποκαπνίζω, ὑποκαπνίζω, ὑποτύφω.
suffundo, ὑποχέω, ῶ, καταχέω, ῶ.
suffundor pudore, ἐρυθριάω.
suffuror, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
suffusio, ὑπόχυσις, εως, ἡ.
suffusus sanguine, ὕφαιμος, ου, ὁ, ὑπαιμος, ου, ὁ.
suggero, suppedito, ὑπουργέω, ῶ, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομιμνήσκω τινά τι, ὑποτίθεμαι.
suggestum ascendere, ἐπιβαίνειν.
suggestus, βῆμα, ατος, τὸ, ἀκροατήριον, ου, τό.
suggrunda, γεῖσον, & γεῖσος, ου, τό. In plur. γεῖσα, τὰ, & γεῖσοι, οἱ.
suggrundatio, γεῖσωμα, ατος, τὸ, γεισηπόδισμα, ατος, τό, γεισήποδα, ων, τά.
sugillatio, ὑπωπιασμὸς, οῦ, ὁ, ὑβρισμὸς, οῦ, ὁ.
sugillatus, ὑπώπιος, ου, ὁ, ὑπωπιασθεὶς, έντος, ὁ.
sugillo, ὑπωπιάζω· pro contumelia afficio, καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, ῶ, βλασφημέω, ῶ.
sugo, θηλάζω, μυζάω, ῶ, & μυζέω, ῶ, ἐκθηλάζω.
sui, gen. ἑαυτοῦ.
sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτόνομος, ου, ὁ.
suile, συφεὸς, οῦ, ὁ.
suillus, ὕειος, ου, ὁ. ὕεια κρέα, suilla caro.
sulcatim, κατ' αὔλακας.
sulcator, αὐλακοτόμος, ου, ὁ.
sulco, αὐλακίζω, αὐλακίζω.
sulculus, αὐλάκιον, ου, τό.
sulcum duco, ὀγμεύω.
sulcus, ὄγμος, ου, ὁ, ὁλκὸς, οῦ, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, αὖλαξ, ακος, ἡ.
sulphur, θεῖον, ου, τὸ, θεάφιον, ου, τὸ, θέειον, ου, τό.
sulphure expio, θειόω, ῶ, καθαίρω, ῶ, περιθειόω, ῶ.
sulphureus, θειώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
sum, ὑπάρχω, γίνομαι, καθίσταμαι, τέλω, εἰμί, τάχομαι, τυγχάνω, πέλω. πέλω Poetice, & πέλομαι.
sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
suma, ὕθαρ, ατος, τὸ, οὐθάριον, ου, τό.
summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, κεφάλαιον, ου, τό.
de summa rerum praelio decernere, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
in summa, συλλήβδην, καθόλου.
summam colligere, συνάγειν τὸ κεφάλαιον.
summam rei cognoscere, ἐπεξιέναι συνόλως.
summarius, κεφαλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
in summas redigo, κεφαλαιόω, ῶ.

summatim, κεφαλαιωδῶς, κεφαλαιωδῶς, συνελόντι.
summatim attingo, κεφαλαιόω, ῶ.
summatim complector, συγκεφαλαιόω, ῶ.
summatim dico, ἐκκεφαλέω, ω.
ut summatim dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ὅτι ὅλον εἰπεῖν, ὡς ἐν τύπῳ, ἢ ἁπλῶς εἰπεῖν.
summe, ἄκρως, ἐκ ὑπερβολῆς, ἐσχάτως, ὡς τὰ μάλιστα.
summitas, ἄκρα, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ.
summitto, καθίημι, ὑποτίθημι.
summopere, μάλιστα.
summoveo, ἀπωθέω, ῶ.
summum bonum, τὸ τέλος, τῶν ἀγαθῶν.
ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον.
summum, ἄκρον, ου, τό.
summus, ἄκρος, ου, ὁ, ὑπέρτατος, ου, ὁ, ὕψιστος, ου, ὁ.
sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ. pro arrogo, ἀνατίθημι ἐμαυτῷ. pro eligo, αἱροῦμαι, ἐκλέγομαι.
sumptio, λῆμμα, ατος, τὸ, λῆψις, εως, ἡ.
sumptu carens, ἀδάπανος, ου, ὁ, ἀτελὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
sine sumptu, ἀδαπάνως.
sumptum facio, δαπανάω, ῶ, πλῶ.
sumptuose, δαπανηρῶς.
sumptuositas, πολυτέλεια, ας, ἡ.
sumptuosus, δαπανηρὸς, οῦ, ὁ, πολυτελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
sumptus, us, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
sumptus facere, δαπανάω.
suo, ῥάπτω, καττύομαι, ὑφαίνω.
suo more, κατὰ τὸ αὑτοῦ ἔθος.
suo tempore, ἐν ὥρᾳ, καθ' ὥραν, ἐν καιρῷ.
supellex, τὰ σκεύη, κατασκευὴ, ῆς, ἡ, σκεῦος, εος, τό.
supellex pretiosa, κειμήλιον, ου, τὸ, θησαυρὸς, οῦ, ὁ.
super, ἐπὶ, ἐν, cum dat. ὑπὲρ, cum accus. vel genit. κατὰ, cum genit. adverb. ὑπερθεν.
alius super alium, ἐπάλληλος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
longe super, ὑπέρ πάνυ ἀρχεῖ.
superabilis, ὑπερβατὸς, οῦ, ὁ, ἁλώσιμος, ου, ὁ.
superabundo, ὑπερπερισσεύω.
superaddo, ἐπεντίθημι, προσεμβάλλω.
superaedifico, ἐποικοδομέω.
superascendo, ἐπαναβαίνω.
superatu difficilis, δυσάλωτος, ου, ὁ.
superatu facilis, εὐπέρβλητος, ου, ὁ, εὐεπίτευκτος, ου, ὁ.
superbe, ὑπερηφάνως, σοβαρῶς, ὑψηλόφρονως, κομπωδῶς, αὐθάδως.
superbe me gero, αὐθαδιάζομαι, ἐναβρύνομαι.
superbe incedo, ἀβροβατέω, ῶ, περιπατέω, ῶ, σοβαρεύομαι.
superbe infero me, βρενθύομαι.
superbia, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ἀγερωχία, ας, ἡ, ἀγερωχία, ας, ἡ.
superbia inflatus, χαῦνος, ου, ὁ.
superbia inflor, χαυνόομαι, οῦμαι.
superbia plenus, ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, κομπώδης, εος, ὁ.
superbibo, ἐπιπίνω.
superbiloquentia, μεγαληγορία, ας, ἡ.
superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι, τυφόομαι, οῦμαι.
superbire facio, ἐπαίρω.
superbus, ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἀγέρωχος, ου, ὁ, ἀλαζὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς, ἀνασπᾶν.
supercilia crebra habere, hoc est clivosum esse, ὀφρυόω.
superciliis, contractis, συνοφρυωμένοις.
supercilio superbo qui est, σοβαρόβλεφαρος, ου, ὁ.
supercilium, clivus, ὀφρὺς, ύος, ἡ.
supercilium, ἐπισκύνιον, ου, τὸ, ὀφρὺς, ύος, ἡ. pro superbia, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
superemineo, ὑπερέχω.
superest, περίεστι.
superextendo, ὑπερεκτείνω, ῶ.
superficialiter, ἐπιπολαίως.
superficiarius, ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ἢ ἡ.
in superficie, ἐπιπολῆς.
superficies, ἐπιφάνεια, ης, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ.
superflue, περιττῶς.
non superflue, ἀπερίττως.
superfoetatio, ἐπικύησις, εως, ἡ.
superfoeto, ἐπικυΐσκω, ῶ.
superfluitas, περισσεία, ας, ἡ, περίσσευμα, ατος, τό.
superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
superfluus, περιττὸς, οῦ, ὁ, ὑπέρπλεως, ω, ὁ.
superfulgeo, ἐπιλάμπω.
superfundo, ἐπιχέω, ῶ.
supergermino, ἐπιβλαστάνω.

su-

ſupergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
ſuperhumerale, ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, παρωμὶς, ίδος, ἡ.
ſuperhumeralis, ἐπωμίδιος, ου, ὁ, ἐπωμάδιος, ου, ὁ.
ſuperi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι, οἱ.
ſuperilino, ἐπαλείφω.
ſuperimpono, ἐπιτίθημι.
ſuperincido, ἐπιπίπτω.
ſuperinduco, ἐπεισάγω.
ſuperinductio, ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ.
ſuperinductus, ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ.
ſuperindumentum, ἐπένδυμα, ατος, τό.
ſuperinduo, ἐπενδύω.
ſuperinfero, ἐπεισφέρω.
ſuperinfundo, ἐπιχέω, ῶ.
ſuperingero, ἐπιφορέω, ῶ.
ſuperinjicio, ἐπιπάσσω.
ſuperior ſum, πλεονεκτῶ σε τινί, προέχω.
ſuperior, altior, ἀνώτερος, ου, ὁ, ὑπέρτερος, ου, ὁ. ὑπερμετέωρος, ου, ὁ.
ſuperior, potentior, potior, ὑπέρτερος, ου, ὁ, κρείττων, ονος, ὁ, κρείσσων, ονος, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ.
ſuperior ſum te in hoc, πλεονεκτῶ τούτῳ σε.
e ſuperiore loco, ἀπὸ τοῦ μετεώρου.
ſuperiore anno, πέρυσι.
ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
ſuperlativus, ὑπερθετικὸς, οῦ, ὁ.
ſuperliminare, ὑπέρθυρον, ου, τό.
ſuperlino, ἐπαλείφω.
ſupernato, ἀνακολυμβάω, ῶ, ἐπιπλέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
ſuperne, ἄνωθεν.
ſupernus, ὑπέρτερος, ου, ὁ.
ſupero, ſuperſcando, ὑπερβαίνω.
ſupero, antecello, præſto, vinco, κρατέω, νικάω, ῶ, ὑπερνικάω, ῶ, ὑπερβάλλω, προβαίνω, ὑπερβαίνω.
ſupero, ſupervivo, περιγίνομαι.
longe ſupero, καταπερίειμι, ὑπερνικάω, ῶ.
ſuperoſtendo, ὑπερφαίνω.
ſuperpono, ἐπιτίθημι.
ſuperſcando, ὑπερβαίνω.
ſuperſcribo, ἐπιγράφω.
ſuperſcriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
ſuperſedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
ſuperſedeo hoc facere, παραιτοῦμαι τοῦτο ποιεῖν.
ſuperſilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω, ῶ.
ſuperſtes, περιγινόμενος, ου, ὁ, ἐπιὼν, όντος, ὁ, περιὼν, όντος, ὁ.
ſuperſtes ſum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, ῶ, περιγίγνομαι.
ſuperſtitem eſſe pugnæ, περιλείπεσθαι τοῦ πολέμου.
ſuperſtitio, δεισιδαιμονία, ας, ἡ, θελοθρησκεία, ας, ἡ.
ſuperſtitioſe, δεισιδαιμόνως.
ſuperſtitioſus, δεισιδαίμων, ονος, ὁ, δεισίθεος, ου, ὁ.
ſuperſtructio, ἐποικοδόμησις, εως, ἡ.
ſuperſtruo, ἐποικοδομέω, ῶ.
ſuperſum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύω.
ſupervacanee, παρέλκοντως, περισσῶς, περιττῶς.
ſupervacanea dicere, κενολογῶ.
ſupervacaneum eſt, μάτην ἐστί.
ſupervacaneus, περισσὸς, οῦ, ὁ, περίεργος, ου, ὁ.
ſupervacuus, μάταιος, ου, ὁ, περισσὸς, οῦ, ὁ.
ſuperveho, ὑπερκομίζω.
ſupervenio, ἐπέρχομαι, παρατυγχάνω.
ſupervivo, ἐπιβιόω, ῶ, ἐπιζάω, ῶ.
ſupervolo, ὑπερίπταμαι, ὑπερπέτομαι.
ſuperus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
ſupinatio, ὑπτίωσις, εως, ἡ, ὑπτίασμα, ατος, τό.
ſupine, ὑπτίως, ῥᾳθύμως, βλακικῶς.
ſupino, ὑπτιόω, ῶ.
ſupinor, ὑπτιάζω, ἐξυπτιάζω.
ſupinus, ὕπτιος, ου, ὁ.
ſupinus, ignavus, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, βλακικὸς, οῦ, ὁ.
ſupparum, περιώμιον, ου, τό.
ſuppeditatio, χορηγία, ας, ἡ, πορισμὸς, οῦ, ὁ, ἐπάρκεια, ας, ἡ.
ſuppeditare pecunias in bellum, εἰς πόλεμον παρέχειν χρήματα.
ſuppeditare victum, τὰ ἀναγκαῖα ἐκπορίζειν.
ſuppeditator, χορηγὸς, οῦ, ὁ, ποριστὴς, οῦ, ὁ.
ſuppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ῶ, ἐπαρκέω, ῶ, παρέχω, ὑποτίθημι.
ſuppetiæ, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
ſuppetias fero, συναντιάω, ἐπικουρέω, ῶ, βοηθέω, ῶ.
ſuppetias eo, βοηθέω, ῶ, ἐξέρχομαι.
ſuppetias mitto, βοηθέω, ῶ.

ſuppetit mihi, εὐπορέω, ῶ.
ſuppetunt mihi opes, & copiæ, περιουσιάζω.
ſuppetit, ſatis eſt, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
ſuppero, ἐξαρκέω, ῶ.
ſupplantatio, ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, πτερνισμὸς, οῦ, ὁ.
ſupplanto, ὑποσκελίζω, πτερνίζω.
ſupplementum, πλήρωμα, ατος, τό, ἀναπλήρωμα, ατος, τό.
ſupplementum claſſi præbere, τὰς ναῦς πληροῦν.
ſuppleo, ἀναπληρόω, ῶ, ἀναπλήθω.
ſupplere indigentiam alicujus, πληροῦν τὴν χρείαν τινός.
ſuppletio, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
ſupplex, ἱκέτης, ου, ὁ, ἱκετήσιος, ου, ὁ, ἱκέσιος, ου, ὁ.
ſupplex accedo, ἀφικνέομαι, οῦμαι.
ſupplex oro, ἱκνέομαι, οῦμαι.
ſupplicatio, ἱκεσία, ας, ἡ, ἱκέτευμα, ατος, τό.
ſupplicationes, quibus templa, & aras Deorum frequentamus, προσόδοι, αἱ.
ſupplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
ſupplicio, afficio, δικαιόω, ῶ.
ſuppliciter, ἱκεσίως.
ſupplicium, pro pœna, τίμημα, ατος, τό, ἐπιτίμιον, ου, τό, ζημία, ας, ἡ.
ſupplicium capitis conſtituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
ſupplicium de aliquo ſumere, μετέρχεσθαί τινα.
ſupplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, ῶ, προσκυνέω, ῶ, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω, ῶ.
ſupplodo, κατακροτέω, ῶ, ἐπικροτέω, ῶ.
ſuppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
ſuppono, pono velut principium, τίθημι, ὑποτίθημι.
ſuppoſitio, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποβολὴ, ῆς, ἡ.
ſuppoſititie, ὑποβλήτως.
ſuppoſititius, ὑποβολιμαῖος, ου, ὁ.
ſuppreſſa voce, σιγῇ.
ſuppreſſio, ἀπόκρυψις, εως ἡ.
ſupprimo, cohibeo, ἐπέχω, καταστέλλω· pro occultare, ἀποκρύπτω τι.
ſuppullulo, ὑποφύομαι, ὑποβλαστάνω.
ſuppuratio, ἐμπύησις, εως, ἡ, ἐμπύημα, ατος, τό.
ſuppuratus, ἔμπυος, ου, ὁ.
ſuppuro, ἐμπυέω, ῶ, πυόω, ῶ.
ſupputatio, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
ſupputationes temporum, χρονικοὶ χρονισμοί, συγχρονισμοί.
ſupputator, ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, λογιστὴς, οῦ, ὁ.
ſupputo, computo, λογίζομαι, ψηφίζω.
ſupra, præpoſ. ὑπὲρ, cum accuſativo. ἐπὶ, παρὰ, cum genitivo. πρὸς, cum dativo. Aliquando eſt adverbium, ἄνω, πρόσθεν.
ſupra quam credibile eſt, πέρα πίστεως.
ſupra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
ſupra modum, καθ' ὑπερβολήν. παρὰ τὸ μέτριον.
ſupra quam dici poteſt, πέρα τοῦ λόγου.
ſupra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ſupremus, κράτιστος, ου, ὁ, ὑπέρτατος, ου, ὁ.
ſura, γαστροκνημία, ας, ἡ, κνήμη, ης, ἡ.
ſurculos amputo, κλωνίζω.
ſurculos emitto, ἀναφύω.
ſurculus, κλαδίσκος, ου, ὁ, φρύγανον, ου, τό.
ſurdaſter, ὑπόκωφος, ου, ὁ, δύσηκοος, ου, ὁ.
ſurdeſco, κωφόομαι, οῦμαι, ἀποκωφόομαι, οῦμαι.
ſurditas, κώφωσις, εως, ἡ, ἀνηκοΐα, ας, ἡ.
ſurdum reddo, κωφόω, ῶ, κωφάω, ῶ.
ſurdus ſum, κωφέω, ῶ, κωφάω.
ſurdus, κωφὸς, οῦ, ὁ, ἀνήκοος, ου, ὁ.
ſurgere facio, ἀνίστημι, ἐπανίστημι, ἐξανίστημι.
ſurgere jubeo, ἐξανίστημι.
ſurgo, ἐπανίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
ſurgo de nocte, νυκτεγερτέω, ῶ.
ſurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἐπανάστασις, εως, ἡ.
ſubrepticius, ὑφαρπαστικὸς, οῦ, ὁ.
ſurrigo, ἐγείρω.
ſurripio, ὑφαιρέω, ῶ, ὑφαρπάζω.
ſurrogo, ἀντικαθίστημι.
ſurſum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
ſurſum feror, ἀναφέρομαι.
ſurſum deorſum, ἄνω καὶ κάτω.
ſurſum verſus, εἰς τὸ ἄνω.
ſus, ſuis, σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ, σῦς, ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, χοῖρος, ου, ὁ.
ſuſceptio, ὑπόδεξις, εως, ἡ, ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ.
ſuſceptor, ὑποδέκτης, ου, ὁ, ἀναδοχεὺς, έως, ὁ.
ſuſceptum, ἐγχείρημα, ατος, τό, ἔργον, ου, τό.
ſuſcipio liberos, ἀναιρέομαι παῖδας.
ſuſcipio, aggredior, ſubeo, ἐπιχειρέω, ὑπομένω, συναντιλαμβάνω, ὑφίσταμαι, ἀνέχω.
ſuſcipio, excipio, recipio, δέχομαι, ἀναδέχομαι, ὑποδέχομαι, κομίζω.
ſuſcitatio, ἀνέγερσις, εως, ἡ, ἀναζωπυρισμὸς, οῦ, ὁ.

ſuſcito, ἐγείρω, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀνίστημι.
ignem ſuſcito, ζωπυρέω, ῶ.
ſuſpecte, ὑπόπτως.
ſuſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
ſuſpectus ſum, ὑποπτεύομαι.
ſuſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν, ὑφορᾶσθαι τινά.
ſuſpectus, ὕποπτος, ου, ὁ, καθύποπτος, ου, ὁ.
ſuſpendium, κρέμασις, εως, ἡ, ἀπαγχόνησις, εως, ἡ.
ſuſpendo, ἀναρτάω, ῶ, ἀνάπτω, κρεμῶ τινα ἐκ δένδρου, aliquem ex arbore: & pro differre rem, ἀναβάλλω τι ἔς τι.
ſuſpendo naſo, μυκτηρίζω, ἐκμυκτηρίζω.
ſuſpenſio, αἰώρημα, ατος, τό, ἀναιώρησις, εως, ἡ, αἰώρησις, εως, ἡ, κρεμασμὸς, οῦ, ὁ.
ſuſpenſo animo eſſe, καραδοκέω, ῶ.
ſuſpenſus, ἀπηωρημένος, ου, ὁ, κρεμαστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ.
ſuſpenſus, dubius, μετέωρος, ου, ὁ.
ſuſpenſus ſum deliberatione, αἰωροῦμαι. uſurpatus cum infinitivo.
ſuſpiciendus, περίβλεπτος, ου, ὁ, θαυμάσιος, ου, ὁ.
ſuſpicio, cis, ἀναβλέπω. pro admirari θαυμάζω, ἄγαμαί τινα ἀρετῆς, καταπλήττομαι. pro ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαι τινα.
ſuſpicio te pro propter virtutem, ἄγαμαί σε τῆς ἀρετῆς.
ſuſpicione vacans, ἀνύποπτος, ου, ὁ, ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ.
ſine ſuſpicione, ἀνυπόπτως.
in ſuſpicionem venio, ὑποπτεύομαι, ἥκω πρὸς ὑποψίαν.
ſuſpicionem affero, ἐνδίδωμι ὑποψίαν.
ſuſpicio, nis, ὑπόνοια, ας, ἡ, ὑποψία, ας, ἡ, ὑπόληψις, εως, ἡ.
ſuſpicioſe, ὑπόπτως.
ſuſpicioſus, ὑποληπτικὸς, οῦ, ὁ, ταχύποπτος, ου, ὁ.
ſuſpicor, καταδοξάζω, οἴομαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω, ῶ.
ſuſpiria duco, στένω, στένομαι, στεναχέω, ῶ, στεναχίζω, στενάζω.
ſuſpirioſus, ἀσθματικὸς, οῦ, ὁ.
ſuſpirium, στέναγμα, ατος, τό, στοναχὴ, ῆς, ἡ.
ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, ἀναστεναγμὸς, οῦ, ὁ.
ſuſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στεναχίζομαι.
ſuſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
ſuſtentaculum, ἔρεισμα, ατος, τό, βάσις, εως, ἡ, στήριγμα, ατος, τό.
ſuſtentatio, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, ὑποστήριξις, εως, ἡ.
ſuſtento, ἀνέχω. pro tolerare, ὑπομένω. pro alere, τρέφω.
ſuſtinere impetum, δέχεσθαι τὴν ἐπέλευσιν, ſuſtinere impetum hoſtium, ἀντέχειν τοῖς πολεμίοις, vel πρὸς τοὺς πολεμίους.
ſuſtineo, fulcio, ὑποβαστάζω, ὑπερείδω, στέγω.
ſuſtineo, perfero, tolero, στέγω, τλάω, ῶ, τλάω, ῶ, ἀνατλάω, ῶ, ἀνατλῆμι, τολμάω, ῶ, ἀναφέρω, ὑποφέρω, ἀνέχομαι, ὑπομένω, ὑφίσταμαι, τολμάω, ῶ.
ſuſtineo, non cedo irruenti, ὑπομένω, δέχομαι, καταδέχομαι.
ſuſtineo, audeo, τολμάω, ῶ.
ſuſtollo, ἀναφέρω, ἀνατίθημι, ἀνασπάω, αἰωρέω, ῶ, ἀνέχω, ἐπέχω.
ſuſurrator, ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, ψιθυροστὴς, οῦ, ὁ.
ſuſurro, ψιθυρίζω, διαψιθυρίζω, τρίζω, τρύζω, θρυλλέω, ῶ, θρυλίζω, ψιθίζω.
ſuſurro, onis, ψίθυρος, ου, ὁ, ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ.
ſuſurrus, θρύλλος, ου, ὁ, τρυσμὸς, οῦ, ὁ, ψίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, θρόος, ου, ὁ, ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ.
ſutor, ῥάπτης, ου, ὁ.
ſutoria ars, σκυτικὴ τέχνη, σκυτοτομικὴ τέχνη.
ſutoriam artem exerceo, σκυτεύω, σκυτοτομέω, ῶ.
ſutrina, σκυτεῖον, ου, τό.
ſutrix, ἀκέστρια, ας, ἡ.
ſutura, ῥαφὴ, ῆς, ἡ.
ſutus, ῥαφιδευτὸς, οῦ, ὁ.
ſuum cuique tribuere, προσήκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι.
ſuum facere, σφετερίζω.
ſuum grex, συβόσιον, ου, τό, συφόρβιον, ου, τό, συοφόρβιον, ου, τό.
ſuum paſtor, συοφορβὸς, οῦ, ὁ.
ſuus, ός, ή, όν.

S Y.

ſybillini libri, γράμματα Σιβύλλης.
ſycomorus, συκόμορος, ου, ἡ, συκομορέα, ας, ἡ.
ſycophanta, συκοφάντης, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ.

sycophantam ago, συκοφαντέω, ῶ.
sycophantia, συκοφάντημα, ατος, τό.
sycophantiose, συκοφαντικῶς.
sycophantor, συκοφαντέω.
syllaba, συλλαβή, ῆς, ἡ.
syllogismus, συλλογισμός, ῦ, ὁ.
syllogisticus, συλλογιστικός, ὁ, ὁ.
sylva, ὕλη, ης, ἡ, λόχμη, ης, ἡ, δρυμός, ῦ, ὁ.
salvaticus, ὑλαῖος, ου, ὁ, ὑλήεις, εντος, ὁ, ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
sylvesco, ὑλομανέω, ῶ, ξυλομανῶ.
sylvester, ὑλήεις, εντος, ὁ, ὀρεινός, ῦ, ὁ.
in sylvis degens, ὑλονόμος, ου, ὁ.
sylvosus, ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
symbolam confero, ἐρανίζω.
symbolum, σύμβολον, ου, τό.
symbolum Apostolorum, σύμβολον, ου, τό.
symmetria, συμμετρία, ας, ἡ.
sympathia, συμπάθεια, ας, ἡ.
symphonia, συμφωνία, ας, ἡ.
symptoma, σύμπτωμα, ατος, τό.
synagoga, συναγωγή, ῆς, ἡ.
synalœpha, συναλοιφή, ῆς, ἡ.
syncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
synceritas, καθαρότης, ητος, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
syncerus, εἰλικρινής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀνυπόκριτος, ου, ὁ.
syncope, figura Grammat. συγκοπή, ῆς, ἡ.
syncope corripior, συγκόπτομαι.
syndicus, σύνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ.
synecdoche, συνεκδοχή, ῆς, ἡ.
synedrium, συνέδριον, ου, τό.
syngrapha, ἀντιγραφή, ῆς, ἡ, συγγραφή, ῆς, ἡ.
syngrapha cavere, συγγράφω, συγγράφομαι.
syngraphum, συγγραφή, ῆς, ἡ.
synodus, σύνοδος, ου, ἡ.
synonymia, συνωνυμία, ας, ἡ.
synopsis, σύνοψις, εως, ἡ.
syrma, σύρμα, ατος, τό.
syrtes, σύρτις, εως, ἡ.

T A.

tabanus, οἶστρος, ου, ὁ.
tabe consumo, φθίω, ῶ, φθίω, φθίνω.
tabe consumor, φθίομαι, φθινόω, ῶ, φθίνω, φθείρομαι.
tabe laboro, φθισιάω, ῶ.
tabefacio, τήκω, μαραίνω.
tabefactio, μαρασμός, ῦ, ὁ, μάρανσις, εως, ἡ, τρύχωσις, εως, ἡ, τῆξις, εως, ἡ.
tabefactus, τακείς, ῦ, ὁ, τακερός, ῦ, ὁ.
tabefio, διατήκομαι, μαραίνομαι.
tabella, πινάκιον, ου, τό, πινακίδιον, ου, τό.
tabella pictoria, δέλτος, ου, ἡ.
tabella scriptoria, πίναξ, ακος, ὁ.
tabellæ judicum, δέλτοι. αἱ.
tabellarius, γραμματοφόρος, ου, ὁ, ἐπιστολεύς, έως, ὁ.
tabellio, ἐπιστολεύς, έως, ὁ, ἐπιστολοφόρος, ου, ὁ.
taberna, οἴκημα, ατος, τό. pro diversorio, καπηλεῖον, ου, τό.
taberna vinaria, οἰνοπώλιον, ου, τό.
tabernaculum, σκήνωμα, ατος, τό, σκηνή, ῆς, ἡ.
tabernaculum pono, σκηνοπηγέω, ῶ, σκηνόω, ῶ, σκηνέω, ῶ.
tabernaculorum collocatio, σκηνοπηγία, ας, ἡ.
tabernaculorum fabricatio, σκηνοποιία, ας, ἡ.
tabernaculorum fabricator, σκηνοποιός, ῦ, ὁ.
tabernarius, κάπηλος, ου, ὁ, ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ.
tabes, μάρανσις, εως, ἡ, μαρασμός, ῦ, ὁ, φθίσις, εως, ἡ, φθόη, ης, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ, τῆξις, εως, ἡ.
tabes plantarum, σήπεδών, όνος, ἡ.
tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφέω, συντήκομαι.
tabidus, συντηκτικός, ῦ, ὁ, μαρασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
tabificus, φθισικός, ῦ, ὁ, φθινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
tabula, πίναξ, ακος, ὁ, πλάξ, κός, ἡ, σανίς, ίδος, ἡ, δέλτος, ου, ἡ.
tabula calculatoria, σανίς, ίδος, ἡ.
tabularium, γραμματοφυλάκιον, ου, τό.
tabulata, σανιδώματα, τά, ἴκρια, τά.
tabulata duo, vel plura habens, διστεγής, έος, πολύστεγος, ου, ὁ.
tabulatum, ἴκριον, ου, τό, κατῆλιψ, ιφος, vel ιφος, ἡ, πίναξ, ακος, ὁ.
tabulatus, σεσανιδωμένος, ου, ὁ.
tabulo, σανιδόω, ῶ.
tabum, λύθρον, ου, τό.

tacendus, σιωπητέος, ου, ὁ.
taceo, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἡσυχάζω, ἀλαλέω, ῶ, γλωσσοκρατέω, ῶ, ἐχεμυθέω, ἐπιστομίζομαι, ῶ. ἐχεμυθέω, ῶ.
tacite, σιγῇ, σιωπηρῶς.
taciturnitas, ἐχεμυθία, ας, ἡ, ἀφασία, ας, ἡ, ἀγλωττία, ας, ἡ, σιωπή, ῆς, ἡ, σιγή, ῆς, ἡ.
taciturnus, σιωπηρός, ῦ, ὁ.
tacitus, qui tacet, σιωπῶν, ῶντος, σιωπηλός, ῦ, ὁ. pro eo, quod tacetur, σιωπώμενον, ου, τό.
tactio, ἅψις, εως, ἡ.
tactus, ἁφή, ῆς, ἡ, ἅψις, εως, ἡ, ἐπαφή, ῆς, ἡ, προσαφή, ῆς, ἡ, θίξις, εως, ἡ, ψαῦσις, εως, ἡ, ψηλάφημα, ατος, τό.
tactus fulmine, διόβλητος, ου, ὁ.
citra tactum, ἀψαυστί, ἀψαυστεί.
sub tactum cadens, ἁπτός, ῦ, ὁ.
tæda, δαΐς, ίδος, ἡ.
tædam fero, δᾳδοφορέω, ῶ.
tædam teneo, δᾳδουχέω, ῶ.
tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
tædifer, δᾳδοφόρος, ου, ὁ.
tædio affectus, κατηφής, ου, ὁ.
tædio afficio, διανοχλέω, διοχλέω, ῶ, ὀχλέω, ῶ.
tædio afficior, ἀηδέω, ῶ, ἀηδίζομαι, ἀδέω, ῶ, ὀχλοῦμαι, διοχλοῦμαι.
tædium capio, παρενοχλοῦμαι.
tædium, ἀηδία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τό, κόρος, ου, ὁ.
tænia, ταινία, ας, ἡ.
tæniola, ταινίδιον, ου, τό.
talaria, τὰ πέδιλα.
talaris, ποδήρης, ήρεος, ὁ, πεζοφόρος, ου, ὁ.
talea, ξυλάριον, ου, τό, θαλία, ας, ἡ.
talentum, τάλαντον, ου, τό.
talio, onis, ἡ δὶ ἴσου ἀμοιβή.
talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
talis ludo, ἀστραγαλίζω.
taliter, τοιῶσδε.
talitrum, σκανδαλισμός, ῦ, ὁ, κονδυλισμός, ῦ, ὁ.
talorum lusus, ἀστραγάλισις, εως, ἡ.
talpa, ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, σπάλαξ, ακος, ὁ.
talus, ἀστράγαλος, ου, ὁ, ταρσός, ῦ, ὁ.
tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
tamquam, ὥσπερ, οὕτως, ὡς.
tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
nec tamen, οὐ μήν.
non tamen, οὐ μήνγε.
sed tamen, ἀλλὰ μέντοι.
tametsi, κἄν, καίτοι, εἰ καί.
tandem, ποτέ, πάλαι τινέ.
tandem tamen, τέλος δὲ ὅν.
tandem aliquando, ὀψὲ δή, vel ποτέ.
tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι, ἀφάω, ῶ, ἀφάσσω, ἐφάπτομαι, ἐπαφάω, ῶ, προσθιγγάνω, παραθίγω, θίγω, ἐπιθίγω, ἐπιθιγγάνω, θιγγάνω, χραίζω, χραύω, χράω, χραύω, χραύομαι, ψαύω, θίγω, ψάω, ψαύω.
tango leviter, παραψαύω, παραφάπτομαι.
tango obiter, παράπτομαι.
tanquam, ὡσπερανεί, ὁμοίως, ὥσπερ.
tanti, quanti, παρὰ τοσοῦτο, περὶ ὅσου.
tantillum, τηλικοῦτο, σμικρὸν ὅσον.
tantillus, σμικρὸς ὅσος.
tantisper, donec, μέχρι οὗ, μέχρις ἄν.
tanto, quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, vel ὥσπερ.
tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ περ.
tanto tempore, τοσούτῳ χρόνῳ.
tantopere, τηλικοῦτον, οὕτως.
tantum, μόνον, μόνως.
tantum abest, τοσοῦτο δέοντος.
tantum abest, ut &c. τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ &c ὥστε πόῤῥω τοῦ ἐοικέναι τῷ &c.
tantundem, τοσοῦτον.
tantus, a, um, τηλικοῦτος, ου, ὁ, τόσος, ου, ὁ.
tantus, quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
tapes, τάπης, ητος, ὁ, τάπις, ιος, ὁ.
tapes villosus utrinque, τάπης, ητος, ὁ, τάπις, ιδος, ἡ, δάπις, ιδος, ἡ, ἀμφιτάπης, ητος, ὁ καὶ ἡ, ἀμφίταπος, ου, ὁ.
tarde, ὀψέ, βραδέως, σχολαίως.
tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
tardigradus, βραδύπους, οδος, ὁ.
tardissime, σχολαιότατα, σχολαίτατα, ὀψιαίτατα.
tardissimus, βραδύτατος, ου, ὁ, βάρδιστος, ου, ὁ, βραδύτατος, ου, ὁ, βραδύτατος, ου, ὁ.
tarditas, βραδύτης, ητος, ἡ, βραδεία, ας, ἡ, ἀμβλύτης, ητος, ἡ, νωχέλεια, ας, ἡ, νωχελία, ας, ἡ, νωθρότης, ητος, ἡ, νωθρία, ας, ἡ.

tarditas, hoc est indocilitas. δυσμαθία, ας, ἡ.
tarditas ingenii, ἀμβλύνοια, ας, ἡ.
tardius, βραδύτερον.
tardiusculus, βραδύτερός τις.
tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, ἀμβλύνω.
tardus, ἀργός, ῦ, ὁ, βραδύς, έος, ὁ, νωχελής, έος, ὁ καὶ ἡ, μέλλων, οντος, ὁ, βλάξ, ακος, ὁ, νωθής, έος, ὁ καὶ ἡ, νωθρός, ῦ, ὁ.
tardus, hoc est hebes, βλάξ, ακος, ὁ.
tartareus, ταρτάρειος, ου, ὁ.
tartarus, tartara, τάρταρος, ου, ὁ, τὰ τάρταρα.
taurinus, ταύρειος, ου, ὁ.
taurus, ταῦρος, ου, ὁ.
taxatio, τίμησις, εως, ἡ, ἀξία, ας, ἡ. Item reprehensio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
taxillis ludo, ἀστραγαλίζω.
taxillorum lusus, ἀστραγάλισις, εως, ἡ.
taxo, reprehendo, καθάπτομαί τινος, κατηγορῶ τινος. pro æstimare pretio, τιμάω.
taxus, σμίλαξ, ακος, ἡ.

T E.

techna, τεχνάσματα, ατος, τό, παλαίσμα, ας, ἡ.
tector, κονιάτης, ου, ὁ.
tectum, ὄροφος, ου, ὁ, ὀροφή, ῆς, ἡ, στέγη, ης, ἡ, στέγος, εος, τό.
tectum impono, ἐρέφω, ἐπερέφω, κατερέφω.
tecta habens quatuor, τετρώροφος, ου, ὁ.
tecta habens tria, τρίστεγος, ου, ὁ.
tectus, a, um, ὀροφωτός, ῦ, ὁ, ἀσφαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, σκεπαστός, ῦ, ὁ, σκεπαστός, ῦ, ὁ, στεγανός, ῦ, ὁ, στεγνός, ῦ, ὁ, στεγαστός, ῦ, ὁ.
tectus circumquaque, ἀμφηρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, Iliad. α.
tecum, μετὰ σοῦ.
teda, δαΐς, ίδος, ἡ, δᾴδιον, ου, τό.
teges, φορμός, ῦ, ὁ, φορμίς, ίδος, ἡ, ψίαθος, ου, ὁ καὶ ἡ.
tegmen, περιβολή, ῆς, ἡ, σκέπασμα, ατος, τό, κάλυμμα, ατος, τό.
tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω. pro abscondo, κρύπτομαι. pro conservare, ἀσφαλίζω.
tegula, κέραμος, ου, ὁ. πλίνθος, ου, ὁ.
tegulis tego, κεραμιδόω, ῶ.
tegumentum, σκέπη, ης, ἡ, σκέπασμα, ατος, τό, σκέπαστρον, ου, τό.
tela, ἱστός, ῦ, ὁ, ὕφασμα, ατος, τό.
telam ordiri, ἱστουργέω, ἱστὸν ἱστάναι.
teli jactus, ἀκοντισμός, ῦ, ὁ, ἀκόντισμα, ατος, τό, ἀκόντισις, εως, ἡ, ἐξακοντισμός, ῦ, ὁ, ἐξακόντισμα, ατος, τό, ἐπακοντισμός, ῦ, ὁ.
intra teli jactum, ἐντὸς βέλους.
extra teli ja.lum esse, ἔξω βέλους εἶναι.
tellus, γῆ, ῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθών, ονὸς ἡ.
telum, βέλος, εος, τό, βέλεμνον, ατος, τό, ἀκόντιον, ου, τό.
telum emitto, ἀκοντίζω, ἀνακοντίζω, διακοντίζω.
telo peto, ἀκοντίζω.
temerarius, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, τολμηρός, ῦ, ὁ.
temere, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
temere factum, εἰκαῖον, ου, τό.
temere dictum, ἄλογον, ου, τό.
temeritas, προπέτεια, ας, ἡ, ἀβουλία, ας, ἡ, ἀκρισία, ας, ἡ, ἀπερισκεψία, ας, ἡ, θράσος, εος, τό.
temero, βεβηλόω, ῶ, μιαίνω.
temetum, μέθυ, υος, τό, μέθυσμα, ατος, τό.
temno, καταφρονέω, ῶ.
temo, onis, ῥυμός, ῦ, ὁ, ἐφόλκιον, ου, τό, πηδάλιον, ου, τό.
temperamentum, κρᾶσις, εως, ἡ, μῖξις, εως, ἡ.
temperans, σώφρων, ονος, ὁ, μέτριος, ου, ὁ.
temperanter, σωφρόνως.
temperantia, σωφροσύνη, ης, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ.
temperate, σωφρόνως.
temperatio, κρᾶσις, εως, ἡ.
temperatus, μέτριος, ου, ὁ, εὔκρατος, ου, ὁ, εὐκρατής, έος, ὁ καὶ ἡ.
temperatus, hoc est mistus, συγκεκραμένος, ῦ, ὁ, ἐγκεκραμένος, ου, ὁ, αὐτόκρατος, ου, ὁ, σύγκρατος, ου, ὁ, αὐτοκρατής, έος, ὁ, αὐτοκρατής, έος, ὁ.
bene temperatus, εὔκρατος, ου, ὁ, εὔκρατος, ου, ὁ.
temperies, εὐκρασία, ας, ἡ.
temperies aeris, ἀήρ, ἀέρος, ὁ.
temperies cœli, ἀήρ, ἀέρος, ὁ, εὐκρασία, ας, ἡ.

temperies bona, εὐκρασία, ας, ἡ.
tempero, συγκεράω, ῶ, κεράννυμι. pro abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
tempestas, tempus, χρόνος, ου, ὁ, ὥρα, ας, ἡ. pro coeli inquietiore statu, χειμών, ῶνος, ὁ, χειμασία, ας, ἡ.
tempestas oritur, χειμάζει.
tempestate jacto, χειμάζω, χειμαίνω.
tempestate jactor, χειμάζομαι, χειμαίνομαι.
tempestive, εὐκαίρως, καιρίως, ἐγκαίρως, ἐπικαίρως, πρωΐ, πρωΐ, ὡρίως, ἐν καιρῷ, ἐπὶ καιρῷ, εἰς καιρόν.
tempestivitas, πρωϊότης, τητος, ἡ, ὡραιότης, τητος, ἡ.
tempestivus, καίριος, ου, ὁ, εὔκαιρος, ου, ὁ, ὥριμος, ου, ὁ, πρώϊμος, ου, ὁ, πρώϊος, ου, ὁ, πρώϊος, ου, ὁ, ὡραῖος, α, ον, ὥριμος, ου, ὁ, ὥριος, ου, ὁ, ἐπίκαιρος, ου, ὁ, ἐφίκαιρος, ου, ὁ.
tempestuosus, θυελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
templi procurator, νεωκόρος, ου, ὁ.
templi vestibulum, πρόναον, ου, τό.
templum, ναός, οῦ, ὁ, ἱερόν, οῦ, τό.
templum ædifico, ναοποιέω, ῶ.
tempora, οἱ κρόταφοι.
temporalis, καίριος, ου, ὁ, χρονικός, οῦ, ὁ.
temporaneus, πρόσκαιρος, ου, ὁ.
temporarius, πρόσκαιρος, ου, ὁ.
tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου. ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
tempore alieno, παρὰ καιρόν, ἀπὸ καιροῦ, ἀκαίρως, ἄκαιρον. παρακαίρως.
tempore belli, παρὰ τὸν πόλεμον.
tempore constituto, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ὥραν.
tempore præterito, προτέρῳ χρόνῳ, πρότερον.
tempore futuro, τῷ ἐπιόντι χρόνῳ, προϊόντος τοῦ χρόνου.
primo quoque tempore, αὐτίκα, αὐτόθεν, παραυτόθεν, μεταυτίκα, ἐξαυτῆς.
ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in tempore, ἐν τῷ δέοντι, ἐς δέον.
tempori servio, δοῦλος εἰμὶ καιροῦ.
temporis punctum, ἀκμὴ καιροῦ, καιρὸς ἐν ἀκαρεῖ.
temporis diuturnitas, χρόνος, ου, ὁ, χρονιότης, τητος, ἡ.
tempus, χρόνος, ου, ὁ, καιρός, οῦ, ὁ, ὥρα, ας, ἡ, ἡμέρα, ας, ἡ.
tempus anni, ὥρα, ας, ἡ.
tempus constitutum, ὥρα, ας, ἡ.
tempus consumo, χρονοτριβέω, ἀναλίσκω, προσαναλίσκω, καταναλίσκω, κατατρίβω τὸν χρόνον, ἀναιρέω τὸν χρόνον, ἐκκρούω τὸν καιρόν.
tempus elapsum, χρόνος παρελθών.
tempus impendo, διατρίβω.
tempus opportunum, καιρὸς εὔκαιρος.
in omne tempus, διὰ παντός.
tempus tero, διατρίβω ἔν τινι, in aliqua re.
ad tempus, πρόσκαιρον.
tempus succisivum, πάρεργον, ου, τό.
temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύστως.
temulentia, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, οἴνωσις, εως, ἡ, μέθη, ης, ἡ.
temulentus, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, οἰνώδης, εος, ὁ, μέθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, οἰνόληπτος, ου, ὁ.
tenacissimæ memoriæ, μνημονικός, οῦ, ὁ.
tenacitas, σμικρολογία, ας, ἡ, γλισχρότης, τητος, ἡ.
tenaciter, σμικρολόγως.
tenax, ἰξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ. pro avaro, φειδωλός, οῦ, ὁ, ῥυπαρός, οῦ, ὁ. tenax propositi, ἐχεγνώμων, ονος, ὁ.
tendere ad scopum, στοχάζεσθαι, καταστοχάζεσθαι.
tendere in contrariam partem, ἀντιτείνειν.
tendere in altum, ἀνατείνειν.
tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
tendicula, παγίς, ίδος, ἡ.
tendo, extendo, τείνω, ἐκτείνω. pro ire, ἔρχομαι.
tenebræ, σκότος, ους, τό, σκοτία, ας, ἡ, ὄρφνη, ους, τό.
tenebras induco, tenebris involvo, σκοτόω, ῶ, σκοτάζω, σκοτίζω, ἀποσκοτόω, ῶ, ἀποσκοτίζω, ἐπισκοτέω, ῶ.
tenebras offundo, ἐπισκοτέω τι. ἀμαυρόω, ῶ, σκοτίζω.
tenebricosus, tenebrosus, σκοτεινός, οῦ, ὁ, σκοτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
tenellus, λίαν ἁπαλός, ἁπαλώτερος, ου, ὁ.
teneo, ἔχω, κρατέω, ῶ, καταλαμβάνω τι. κρατέω τι. pro possidere, κατέχειν.
teneor, obligatus sum, κατέχομαί τινι.
teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
tener, ἁπαλός, οῦ, ὁ, τρυφερός, οῦ, ὁ.
tenor, τόνος, ου, ὁ, συνοχή, ῆς, ἡ.
tenore æquali, ἰσοτόνως, ὁμοτόνως.
tenore certo procedens, εὔτακτος, ου, ὁ.
tenorem eundem servans, ὁμότονος, ου, ὁ.
tenorem, & ordinem non servare, ἀτακτέω, ῶ.
tentare pudicitiam alicujus, πειρᾷν γυναῖκα.
tentatio, πεῖρα, ας, ἡ, πειρασμός, οῦ, ὁ.
tentator, πειραστής, οῦ, ὁ, πειράζων, οντος, ὁ.
tento, πειράζω, πειράομαί τινος, πεῖραν λαμβάνω, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
tento, hoc est, exploro, πειράω, ῶ, πειρατίζω, πειράζω.
tento, hoc est, probo, πεῖραν καθίημι.
tentorium, σκηνή, ῆς, ἡ, σκῆνος, εος, τό, σκήνωμα, ατος, τό.
tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
tentorium habitare, σκηνέω, σκηνόω.
tentorium habens semotum ab aliis, αὐτόσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ.
tentorio carens, ἄσκηνος, ου, ὁ.
tentoria dissolvere, vasa colligere, διασκηνοῦν.
tentoriorum collocatio, κατασκήνωσις, εως, ἡ.
tenuem reddo, λεπτύνω, καταλεπτύνω.
tenuis, λεπτός, οῦ, ὁ, λιτός, οῦ, ὁ, ψιλός, οῦ, ὁ. pro paupere, πένης, ητος, ὁ, ἐνδεής, έος, ὁ ἐνδεής, έος, ὁ καὶ ἡ.
tenuis supra modum, ὑπέρλεπτος, ου, ὁ, διάλεπτος, ου, ὁ.
tenuitas, λεπτότης, τητος, ἡ, λεπτότης, τητος, ἡ, πενία, ας, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ.
tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
tenuo, λεπτύνω.
tenus, usque ad, μέχρι, cum genitivo.
tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
tepesco, χλιαίνομαι.
tepide, χλιαρῶς.
tepiditas, tepor, χλιαρότης, τητος, ἡ.
tepidus, χλιαρός, οῦ, ὁ, ἀλεεινός, οῦ, ὁ.
ter, τρίς.
ter felix, τρισευδαίμων, ονος, ὁ, τρισόλβιος, ου, ὁ.
terebella, τρυπάνιον, ου, τό, τερέτριον, ου, τό.
terebinthus, τερέβινθος, ου, ἡ, τερέβινθον, ου, τό, τέρμινθος, ου, ἡ.
terebinthinus, τερεβίνθινος, ου, ὁ.
terebra, τέρετρον, ου, τό, τρύπανον, ου, τό, τρυπάνη, ης, ἡ.
terebratio, τρύπησις, εως, ἡ.
terebratu difficilis, δύστρητος, ου, ὁ.
terebratus circumquaque, περίτρητος, ου, ὁ.
terebro, τρυπάω, ῶ, τετραίνω, ῶ.
teredo, τερηδών, όνος, ἡ, θρίψ, ιπός, ὁ, τρίψ, πός, ὁ.
teres, στρογγύλος, ου, ὁ.
terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
tergeminus, τρίδυμος, ου, ὁ.
tergiversatio, ἡ εἰς νῶτα στροφή.
tergiversator, παρακάμπτης, ου, ὁ.
tergiversor, στρέφομαι, ἀναστρέφομαι, ἀνασκελλόμενος, στρατηλίζομαι, σοφίζω.
tergo, is, σμήχω, ἀμόργνυμι.
a tergo, ὄπισθεν.
tergum, νῶτος, ου, ὁ. in plur. τὰ νῶτα.
tergus, oris, σκῦτος, εος, τό, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τό.
terminatio, ὁρισμός, οῦ, ὁ.
termino, τερματόω, ῶ, ὁρίζω, περιγράφω.
terminis circumscribo, ὁρίζω, ἀφορίζω.
terminis circumscriptus, ἀφωρισμένος, ου, ὁ, διωρισμένος, ου, ὁ.
terminos constituo, ὁρίζω, ἀφορίζω.
extra terminos expulsio, ἐξορισμός, οῦ, ὁ.
terminus, ὅρος, ου, ὁ, ὅριον, ου, τό, τέρμα, ατος, τό.
ternarius, τριαδικός, οῦ, ὁ.
terni, τρεῖς, σύντρεις.
tero, consumo, τρίβω, συντρίβω, & συντρίβομαι, τρύχω, ψήχω. terere tempus, διατρίβω ἔν τινι, χρονοτριβέω.
terere minutissime, ἐκλεπτοτριβέω, ῶ.
terra, γῆ, γῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθών, ονός, ἡ.
terra figlina, ἄργιλος, ου, ἡ.
terra sigillaris, σφραγιστὴ γῆ.
terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
terra culta, ἐργασιμος γῆ.
terremotus, γῆς σεισμός.
terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
terrarum orbis, οἰκουμένη, ης, ἡ.
terrefacio, δειματόω, ῶ, δειμαίνω, δεδίσσομαι, δειματίζω, πτοέω, ῶ.
terrenus, terrestris, γαιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἐπίγειος, ου, ὁ, ἐπιχθόνιος, ου, ὁ.
terreo, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινά, πτοέω, ῶ, ἐκταράττω.
terrestre animal, χερσαῖον, ου, τό, ξηροβατικόν, οῦ, τό.
terrestri prælio certo, πεζῇ στρατεύομαι.
terribilis, φοβερός, οῦ, ὁ, δεινός, οῦ, ὁ, βλοσυρωπός, ου, ὁ, σμερδνός, οῦ, ὁ, κύντερος, ου, ὁ, ἐκπληκτικός, οῦ, ὁ.
terribiliter, σμερδαλέον, δεινῶς.
terriculamentum, φόβητρον, ου, τό, μορμολύκειον, ου, τό.
terrifico, καταπλήττω, πτοέω, ῶ, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινά, terreo, percello aliquem.
terrificus, φοβερός, οῦ, ὁ, δειματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
terrigena, βροτός, οῦ, ὁ, γηγενής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
territo, δειματόω, ῶ.
territorium, ἀγρός, οῦ, ὁ, τοπαρχία, ας, ἡ, χωρίον, ου, τό.
territus, ἐκπλαγείς, έντος, ὁ, ἐκφοβηθείς, έντος, ὁ.
terror, φόβος, ου, ὁ, δέος, εος, τό, ἔκπληξις, εως, ἡ.
terror panicus, πανικὸς φόβος, θόρυβος, ου.
terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι, alicui, φόβον πέμπειν.
tersus, ξεστός, οῦ, ὁ.
tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
tertio, as, τριττεύω, ῶ, τρισσεύω.
tertius, τρίτος, ου, ὁ.
teruncius, τεταρτημόριον, ου, τό.
tessera, κύβος, ου, ὁ, σύμβολον, ου, τό.
tesseram dare, παραγγέλλειν τὸ σύνθημα.
tesserarum lusus, κύβος, ου, ὁ.
tesseris lusito, κυβεύω.
testa, κέραμος, ου, ὁ, ὄστρακον, τό.
testaceus, κεράμεος, ου, ὁ, ὀστράκινος, ου, ὁ.
testamentarius, ῥᾳδιουργός, οῦ, ὁ, διαθηκογράφος, ου, ὁ.
testamentum, διαθήκη, ης, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
testamentum aboleo, ἀφανίζω διαθήκην.
testamentum condo, διαθήκην ποιοῦμαι.
testamentum suppono, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
testamenti adulteratio, ῥᾳδιουργία, ας, ἡ.
testator, κληροδότης, ου, ὁ.
testem suborno, παρασκευάζω μάρτυρα.
testes citare, ἐπάγεσθαι, aut προβάλλεσθαι μάρτυρας.
testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρέχειν.
testes excido, ὀρχοτομέω, ῶ.
testibus adhibitis, ἐπὶ μαρτύρων, διὰ μαρτύρων.
testiculum unum habens, ἐνόρχης, ου, ὁ, μόνορχις, εως, ὁ.
testiculus, ὀρχίδιον, ου, τό, ὄρχις, ιος, ὁ.
testificor, μαρτυρέω τινί.
testimonio confirmo, μαρτυρέω, ῶ.
testimonium contrarium fero, ἀντιμαρτυρέω, ῶ.
testimonium, μαρτυρία, ας, ἡ, μαρτύριον, ου, τό.
testis, μάρτυρ, υρος, ὁ, κλητήρ, ῆρος, ὁ, ἵστωρ, ορος, ὁ.
testis oculatus, αὐτόπτης, ου, ὁ.
testis, testiculus, ὄρχις, ιος, ὁ, Aristot. l. 1. Animal.
testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι. pro suppliciter peto, ἱκετεύω τοὺς θεούς. pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
testudo, hoc est, tormentum bellicum, χελώνη, ης, ἡ, χελώνη, ης, ἡ.
testudo, fornix, καμάρα, ας, ἡ, ἀψίς, ῖδος, ἡ.
testudo, animal, χελώνη, ης, ἡ.
teter, βλοσυρός, οῦ, ὁ, δυσώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tetrarcha, τετράρχης, ου, ὁ.
tetricus, σκυθρωπός, οῦ, ὁ, σκυθρός, οῦ, ὁ.
texendi ars, πλεκτικὴ τέχνη.
texo, ὑφαίνω, διυφαίνω. pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
textilis, ὑφαντός, οῦ, ὁ, πλεκτός, οῦ, ὁ.
textor, πλεκτάς, ῆος, ὁ, ἱστουργός, οῦ, ὁ, ὁ ὑφαίνων, ου, ὁ.
textoria, ars ἱστουργικὴ τέχνη.
textorius, ὑφαντικός, οῦ, ὁ.
textrina, ἱστουργεῖον, ου, τό.
textrix, ὑφάντρια, ας, ἡ.
textus, a, um, ὑφαντός, οῦ, ὁ.
textus acu, ποικιλτός, οῦ, ὁ.
textus ex auro, χρυσοϋφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
textus bene, εὔπλοκος, ου, ὁ.
textus, & textura, ὕφανσις, εως, ἡ, συμπλοκή, ῆς, ἡ, ὕφασμα, ατος, τό.

T H.

thalami consors, ὁμόλεκτρος, ου, ὁ.
thalamus, θάλαμος, ου, ὁ, θαλάμη, ης, ἡ.
thalia, θαλία, ας, ἡ.
theatralis, θεατρικὸς, ῆ, ὄ.
theatri magister, θεατρώνης, ου, ὁ.
theatrum, θέατρον, ου, τό.
thema, θέμα, ατος, τό.
themis, θέμις, ιδος, ἡ.
theologia, θεολογία, ας, ἡ.
theologus, θεολόγος, ου, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
theorema, θεώρημα, ατος, τό.
theriaca, θηριακὴ, ῆς, ἡ.
thermæ, θερμαὶ, αἱ.
thesaurum exhaurio, ἐκθησαυρίζω.
thesaurum colligo, θησαυρίζω.
thesaurus, γάζα, ης, ἡ, θησαυρὸς, ῦ, ὁ.
thesis, θέσις, εως, ἡ.
thorace munio, θωρακίζω.
thorax, θώραξ, ακος, ὁ.
Thracius, & Thrax, Θρᾷξ, ακὸς, ὁ, & apud Poetas Θρῆξ, ηκὸς, ὁ.
threnus, θρῆνος, ου, ὁ.
in throno colloco, θρονίζω.
collocatio in throno, θρονισμὸς, ῦ, ὁ.
thuribulum, θυμιατήριον, ου, τό.
thus, thuris, λίβανος, ου, ὁ, λιβανωτὸς, ῦ, ὁ.
thymum, θύμον, ου, τό.
thyrsus, θύρσος, ου, ὁ.
thyrsum gesto, θυρσοφορέω, ῶ.

T I.

tiara, τιάρα, ας, ἡ, κυρβασία, ας, ἡ.
tiberis, τίβερις, εως, ὁ.
tibia, κνήμη, ης, ἡ, pro instrumento musico, αὐλὸς, ῦ, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ.
tibia canere, αὐλέω.
tibiam inflare, φυσᾷν αὐλόν.
tibiale, περικνημὶς, ῖδος, ἡ, κνημὶς, ῖδος, ἡ.
tibicen, αὐλητὴς, ῦ, ὁ, χοραύλης, ου, ὁ.
tibicina, αὐλητρὶς, ίδος, ἡ.
tignus, vel tignum, δοκὸς, ῦ, ἡ, ἰκρίον, ου, τό.
tigris, fera, τίγρις, ιδος, ὁ, & τίγρις, εως, ὁ, tigris, fluvius.
tilia, φίλυρα, ας, ἡ.
tiliaceus, φιλύρινος, ου, ὁ.
timendum est, ne, δέος ἐστὶ μὴ. κίνδυνός ἐστι μὴ.
timeo, φοβοῦμαι τὸν Θεὸν, Deos. περί τινος, de aliqua re. ὑπὲρ σοῦ, tibi, δειλιάω, ῶ, δειλιάζω, δέω, ταρβέω, ῶ, ὀῤῥωδέω, ῶ.
timide, φοβερῶς.
timiditas, timor, φόβος, ου, ὁ, δέος, δέος, ἡ.
timidus, δειλὸς, ῦ, ὁ, φοβερὸς, ῦ, ὁ, ἀνάλκις, ιδος, ὁ, καὶ ἡ.
timor, δεῖμα, ου, ὁ, δέος, ἔος, τὸ, φόβος, ου, τρόμος, ῦ, ὁ, φρίκη, ης, ἡ, τάρβος, εος, τό.
timor me cepit, εἷλέ με δέος.
timorem afferre, φοβεῖν, ἐκπλήττειν, καὶ δέος ἐμβάλλειν, δέος ἐγγίγνεσθαι, δέος ἐμποιεῖν, εἰς δέος ἄγειν, εἰς δέος καθιστάναι, φόβον παρέχεσθαι, φόβον παρασκευάζειν, φόβον κατασκευάζειν, φόβον ἐνθεῖναι, ἐντεῖναι τὸν φόβον, ἐκπλήξιν ποιεῖν.
timorem incutio, δειλαίνω, ἀποῤῥίγω.
tinctor, βαφεὺς, ἔως, ὁ, ῥαφεὺς, ἔως, ὁ, βαπτιστὴς, ῦ, ὁ.
tinctorius, βαφικὸς, ῦ, ὁ.
tinctoria, ars, βαφικὴ τέχνη.
tinctura, βαφὴ, ῆς, ἡ, βάμμα, ατος, τό. χρῶσις, εως, ἡ.
tinctus, βαπτὸς, ῦ, ὁ.
tinctus male, δυσχρωὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
bis tinctus, δίβαφος, ου, ὁ.
tinctus croco, κροκοβαφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
tinctus auro, χρυσοβαφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
tinea, σὴς, σεὸς, ὁ, βρῶσις, εως, ἡ.
a tineis corrosus, σητόβρωτος, ου, ὁ.
tineolus, σητόδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tingo, βάπτω, χρώζω.
tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, ῶ, βομβέω, ῶ.
tinnitus, κωδωνισμὸς, ῦ, ὁ, βόμβος, ου, ὁ, ἦχος, ου, ὁ.
tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, aut συριγμὸς, ῦ, ὁ.
tintinnabulum, κρόταλον, ου, τὸ, κώδων, ωνος, ὁ.
tintinnabulum pulso, κωδωνίζω.

titillatio, γαργαλισμὸς, ῦ, ὁ, γάργαλος, ου, ὁ, γάργαλον, ου, τό.
titillo, γαργαλίζω, & γαργαλίζομαι, κνησιάζω.
titio, δαλὸς, ῦ, ὁ.
titubanter, παραφόρως, σφαλερῶς.
titubantia oris, τραυλισμὸς, ῦ, ὁ.
titubatio, δόνησις, εως, ἡ, σφαλέρωσις, εως, ἡ.
titubatio linguæ, ψελλισμὸς, ῦ, ὁ, ψέλλισμα, ατος, τό.
titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
titulo carens, ἀνεπίγραφος, ου, ὁ.
titulum gerens fictitium, ψευδεπίγραφος, ου, ὁ.
titulus, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.

T O.

toga, τήβεννος, ου, ὁ, ἀμπεχόνη, ης, ἡ, τηβέννα, ας, ἡ.
togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας τελέσαι.
togatus, τηβεννοφόρος, ου, ὁ.
tolerabilis, οἰστὸς, ῦ, ὁ, φορητὸς, ῦ, ὁ, ἀνεκτὸς, ου, ὁ, τλητὸς, ῦ, ὁ, εὐφόρητος, ου, ὁ.
tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
tolerandus, ἀνεκτὸς, ῦ, ὁ, ἀνάσχετος, ου, ὁ.
tolerantia, καρτερία, ας, ἡ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, τλῆσις, εως, ἡ.
tolerata difficilis, δυσκαρτέρητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
toleratu facilis, εὐφόρητος, ου, ὁ, εὔφορος, ου, ὁ.
tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι, καρτερέω, ὑπέχω, τλάω, ῶ, φέρω, διακαρτερέω, ῶ.
tollere de medio, ἐκποδίζω.
tollere humeris, ἀναβαστάζω.
tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ῶ, ἀποσκυβαλίζομαι.
tollor in altum, ἀναπτερόομαι, αἴρομαι, μετεωρίζομαι.
tolutim, ἀμβλήδην, ἀποτροχάδην.
tomaculum, τομάχιον, ου, τὸ, τομακίχιον, ου, τό.
tomentum, γνάφαλον, ου, τό.
tomex, σπάρτον, ου, τό.
tomus, τόμος, ου, ὁ.
tondeo, κείρω, ξυρέω, τίλλω.
tondeo ad cutem, ξυρέω, ῶ, ξυράω, ῶ.
tonitru, βροντὴ, ῆς, ἡ, βρόμος, ου, ὁ.
tonitru emitto, ἐκβροντάω, ῶ.
tono, as, βροντάω, ῶ.
tonsilis, κουρὸς, ῦ, ὁ.
tonsillæ, παρίσθμια, τὰ, ἀντιάδες, αἱ.
tonsor, κουρεὺς, έως, ὁ, κουρεὺς, έως, ὁ.
tonstrina, κουρεῖον, ου, τὸ, κουρευτήριον, ου, τό.
tonsura, κουρὰ, ᾶς, ἡ, τίλσις, εως, ἡ.
tonsus, κουρὰς, άδος, ὁ, κεκαρμένος, ου, ὁ.
tonsus ad cutem, ξυρίας, ου, ὁ.
tonsus circumquaque, ἀμφίκουρος, ου, ὁ.
tonum acutum habens, ὀξύτονος, ου, ὁ.
tonus, τόνος, ου, ὁ.
topazius lapis, τοπάζιος λίθος.
tophus, τόφος, ου, ὁ.
torculare, ληνὸς, ῦ, ὁ, πιεστὴρ, ῆρος, ὁ.
toreuma, τόρευμα, ατος, τό.
toreuma, intestinorum, κοιλία κοίλη.
tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
tormentum, βάσανος, ου, ὁ, στρέβλη, ης, ἡ.
tormina, στρόφοι, οἱ, δυσεντερία, ας, ἡ.
tornatilis, εὐτόρνευτος, ου, ὁ, τορνευτὸς, ῦ, ὁ.
tornatile opus, τόρνευμα, ατος, τὸ, διατόρευμα, ατος, τό.
tornator, τορνευτὴς, ῦ, ὁ, τορνευτὴς, ῦ, ὁ.
tornatus, ἐντορνὸς, ῦ, ὁ, ἐντορνὸς, ῦ, ὁ, ἐντόρνευτος, ου, ὁ.
tornatu facilis, εὔτορνος, ου, ὁ.
torno, τορνεύω, δινέω, ῶ.
tornus, τόρνος, ου, ὁ, τόρος, ου, ὁ.
torosus, μυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, σαρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
torpedo, νάρκη, ης, ἡ, νάρκη, ης, ἡ.
torpefacio, ναρκάω, ῶ.
torpefactio, νάρκωσις, εως, ἡ, νάρκησις, εως, ἡ, νάρκημα, ατος, τό.
torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ῶ, ναρκάω, ῶ, ναρκόω, ῶ, ναρκάω.
torpidus, ναρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀναισθητος, ου, ὁ ϗ ἡ.
torpor, νάρκη, ης, ἡ, νάρκωσις, εως, ἡ, ἀναισθησία, ας, ἡ.
torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, ῶ, βασανίζω, ἐλελίζω τινά.
torques, ἅλυσις, ου, τὸ, στρεπτὸς, ῦ, ὁ.
torrefacio, φρύγω, φρύσσω, φρύττω.
torrefactio, φρυγμὸς, ῦ, ὁ.
torrens, χείμαῤῥος, ου, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.
torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
torridus, ἄνικμος, ου, ὁ, ἐξικμασμένος, ου, ὁ.

torris, δαλὸς, δαλὸς, ὁ.
torte, ἐσφαλμένως, πλαγίως.
tortilis, ἑλικτὸς, ῦ, ὁ, ἑλικτὸς, ῦ, ὁ, στρεπτὸς, ῦ, ὁ.
tortor, βασανιστὴς, ῦ, ὁ, δημόκοινος, ου, ὁ.
tortuose, σκολιῶς.
tortuositas, σκολιότης, ητος, ἡ.
tortuosus, στρεβλὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ἑλικοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
tortus, διεστραμμένος, ου, ὁ, βασανισθεὶς, έντος, ὁ.
torve inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
torvis oculis, adverb. ὑπόδρα.
torulus, τυλάριον, ου, τό.
torum genialem sternere, νυμφοστολέω.
torus, τύλη, ης, ἡ, τυλάριον, ου, τό. pro eminentia musculorum, οἱ μύωνες.
torvus, ἀγριωπὸς, ῦ, ὁ, γοργωπὸς, ῦ, ὁ, δεινωπὸς, ῦ, ὁ.
torvus aspectus, ὑπόβλεψις, εως, ἡ, ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, ὑπόδρασις, ως, ἡ.
tostus valde, ὑπέροπτος, ου, ὁ.
tostus, ὀπτημένος, ου, ὁ, φρυχθεὶς, έντος, ὁ.
tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοίδε.
tot modis, τοσαχῶς.
tot, & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
tota cum domo, vel familia, πανοικί.
toralis, ὁλικὸς, ῦ, ὁ.
totam noctem transigo, παννυχίζω, παννυχίζω.
totidem, ἴσοι, οἱ, ἰσάριθμοι, οἱ.
totidem anni, ἴσα ἔτη.
totidem modis, ἰσαχῶς.
totidem vicibus, ἰσάκις.
toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
totis viribus, παντὶ τῷ δυνατῷ.
toto animo, πανθυμαδὸν ὁλοψύχως.
toto pectore, πανθυμαδόν.
toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in totum, ἐς πᾶν, πάντως, δι' ὅλου.
totus, ὅλος, ου, ὁ, ὁλοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
totus est in his, πᾶς ἐστιν ἐν τοῖς.
toxicum, τοξικὸν, ῦ, τὸ, δηλητήριον φάρμακον.

T R.

trabea, αὐλαργὶς, ίδος, ἡ, τήβεννα πορφυρᾶ.
trabeatus, αὐλαργίδι κεκοσμημένος.
trabs, δοκὸς, ῦ, ἡ, δοκὶς, ίδος, ἡ.
tractabilis, ἁπτὸς, ῦ, ὁ, ψηλαφητὸς, ῦ, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
commode tractabilis, εὐμεταχείριστος, ου, ὁ.
difficulter tractabilis, δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, δυσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, δυσπραγματευτος, ου, ὁ.
tractare dolose, δολοπλοκεῖν.
tractare ut inimicos, χρῆσθαι ὡς πολεμίοις.
tractatio, tractatus, μεταχείρισις, εως, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
tractatio, idest, occupatio circa aliquid, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
tractatio alienarum rerum, ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ.
tractatio, h. e. commentatio, σύμμα, ατος, τό.
tractatus bene, εὐμεταχείριστος, έος, ὁ καὶ ἡ.
tractatus, h. e. liber, λόγος, ου, ὁ, λόγος, ου, ὁ, μέθοδος, ου, ἡ.
tractim, ἑλκυδόν.
tractim duco, ἀνασύρω.
tractio, ὁλκὴ, ῆς, ἡ, ὁλκὸς, ῦ, ὁ, ἕλξις, εως, ἡ.
tractio in contrariam partem, ἀνθέλκυσμα, ατος, τό.
tractio violenta, ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, ῥυσίασις, εως, ἡ.
tracto, ψηλαφάω, ῶ, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν.
tracto, h. e. administro, exerceo, ἀμφέπω, ἐμπρήσσω, ὁμιλέω, ῶ, cum dativo rei, τρίβω, χειρίζω.
tracto negotium, χρηματίζω.
tracto artem aliquam, ἅπτομαι, cum genitivo.
tracto, hoc est, transigo, τρίβω.
tracto, h. e. differo, διαλαμβάνω.
tracto, h. e. accipio, περιέπω, μεταχειρίζω.
bene tractari ab aliquo, ὑπό τινος εὖ πάσχειν.
tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
tracto contumeliose, καταχρηματίζω, ὦ.
tractor, oris, ἑλκυστὴς, ῆρος, ὁ.
tractoriæ machinæ, ὁλκοί, οἱ.
tractorius, ἑλκυστικὸς, ῦ, ὁ, ὁλκὸς, ῦ, ὁ.
tractu longo, ἀνατρέ.
tractus, us, regio, plaga, χώρα, ας, ἡ, κλίμα, ατος, τό. pro serpentum progressu, συρμὸς, ῦ, ὁ.

trade-

tradere, in manus, ἐκδιδόναι.
tradere, h. e. docere, ὑφηγεῖσθαι.
traditio, παράδοσις, εως, ἡ.
traditio historica, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ.
traditiones doceo, δευτερόω, ῶ.
traditionum doctor, δευτερωτὴς, ῦ, ὁ.
traditum est, ἱστόρηται.
traditur curæ meæ, ἐγχειρίζεται.
traditus divinitus, θεοπαράδοτος, ο, ὁ, θεόδοτος, ο, ὁ.
trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω. pro scriptis mandare, tradere memoriæ, παραδιδόναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
trado me alicui, ἐνδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
traducere classem, πλέειν στρατῷ.
traducere vitam, διατελεῖν βίον, διέρχεσθαι τὸν βίον, διάγειν τὸν βίον.
traduco, μετάγω. pro vitupero, διαβάλλω.
traduco, h. e. ostendo in exemplum, δειγματίζω, πομπεύω.
traductio, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traductio vitæ, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traductu, seu transportatu facilis, εὐμετακόμιστος, ο, ὁ.
tragica camœna, τραγικὴ ποίησις.
tragice, τραγικῶς.
tragice loquor, τραγικεύομαι.
tragice narro, ἐκτραγῳδέω, ῶ.
tragicus, τραγικὸς, ῦ, ὁ.
tragœdia, τραγῳδία, ας, ἡ.
tragœdiarum scriptor, τραγῳδιογράφος, ο, ὁ.
tragœdus, τραγῳδὸς, ῦ, ὁ.
tragula, ἀκόντισμα, ατος, τό.
traha, ἑλκυθρον, ου, τό.
trahax, ἑλκυσὸς, ῦ, ὁ.
trahendi vim habens, ἑλκυστικὸς, ῦ, ὁ, ἑλκτικὸς, ῦ, ὁ, σπαστικὸς, ῦ, ὁ.
trahens retia, σαγηνευτὴς, οῦ, ὁ.
trahere arcum, ἀνέλκεσθαι τόξον.
trahere spiritum, ἕλκειν πνεῦμα.
trahi ad mortem, ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ubi subintellige ὁδόν.
traho, σύρω, σπάω, ἕλκω. pro ducere, ἄγω. pro allicere, ἐφέλκω. pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
traho boum more, ὁμορκέω.
traho in contrariam partem, ἀντιμεθέλκω, ἀντισπάω, ῶ.
traho currum, ἁρματηλατέω, ῶ.
traho moram, προσκαρτερέω.
traho obtorto collo, τραχηλίζω.
trajectio, πορθμεύσις, εως, ἡ, διάβασις, εως, ἡ.
trajector, διαβάτης, ου, ὁ.
trajectu facilis, εὐδιάβατος, ο, ὁ.
trajectu difficilis, δυσπόρθμευτος, ο, ὁ καὶ ἡ.
trajicere classem, διαπεραιῶσαι στόλον.
trajiciendo flumini destinata navis, πορθμεῖον, ου, τό.
trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω. pro transire, περαιοῦσθαι. pro transfigo, διελαύνω. Trajicio in te culpam, σοὶ ἀνάγω τὴν αἰτίαν.
trajicio ferro, τιτρώσκω, ῶ, σφάζω, ῶ.
tralatitius, κοινὸς, ῦ, ὁ.
trama, κρόκη, ης, ἡ.
trama filum duco, atque reduco, προσφορέομαι, ῦμαι.
trames, οἶμος, ου, ὁ, τρίβος, ου, ἡ.
trames rectus, εὐθυπορία, ας, ἡ.
tramite recto, εὐθύπορον.
tramo, κροκίζω.
trano, διεξελαύνω, κολυμβάω, ῶ, διακολυμβάω, ῶ, κατακολυμβάω, ῶ, νέω, νήχω, διανήχομαι.
tranquille, εὐδιεινῶς, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἀθορύβως, γαληνῶς.
tranquillitate fruor, εὐδιάζομαι.
tranquillitas, εὐθυμία, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ, εὐδία, ας, ἡ, ἡσυχία, ας, ἡ, ἀταραξία, ας, ἡ.
tranquillo, γαληνιάω, ῶ, ἐπιγαληνίζω.
tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ῶ, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
in tranquillum redigere rempublicam, καθιστάναι εἰς ἀσφαλὲς τὴν πολιτείαν.
tranquillus, de mari, γαληνὸς, ῦ, ὁ, εὔδιος, ου, ὁ, ἀκύμαντος, ου, ὁ. pro miti, εὔθυμος, ο, ὁ, ἥσυχος, ου, ὁ.
trans, πέραν, πέρα, cum genitivo.
transactio, h. e. compositio, συμβιβασμὸς, ῦ, ὁ.
transactor, ὑφηγητὴς, ῦ, ὁ, καθηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ.
transadigo, διαπείρω, πείρω.
transalpinus, ὑπεράλπειος, ου, ὁ.
transcendere facio, διαβιβάζω, ὑπερβιβάζω.
transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
transcribo, μεταγράφω, ἀντιγράφω.
transcribo in aliam decuriam, vel ordinem, μετατάσσω, μετατάττω.
transcriptio, μεταγραφὴ, ῆς, ἡ.
transcurro, μετατρέχω, διαδραμεῖν.
transcursus, παραδρομὴ, ῆς, ἡ.
in transcursu, ἐν παραδρομῇ.
transenna, ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ.
per transennam, id est, obiter, ἐν παρόδῳ.
transeo, μεταβαίνω, διαβαίνω, διέξειμι, μεταχωρέω, ῶ, διαπορεύομαι, περάω, ῶ, διαπεράω, ῶ.
transeo silentio aliquid, παραλείπω τι.
transeo ab uno exercitu ad alium, μεταταττόμαι.
transeo, h. e. transfuga sum, μεταβάλλομαι, αὐτομολέω, ῶ, πεζομολέω, ῶ, ἀποσημονέω, ῶ.
transeo, h. e. mutor, ἐξίσταμαι.
transeo, h. e. degenero ab una specie ad aliam, μεταβάλλομαι.
transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω, ῶ. pro interpretari, ἑρμηνεύειν.
transfero in linguam aliam, μεταγράφω, διαπορθμεύω, μεταφράζω.
transferre litem, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
transferre scelus in aliquem, ἀναφέρειν μίασμα εἴς τινα.
transferri ad verbum, μεθερμηνεύεσθαι κατὰ λέξιν.
transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
transfigo penitus, διαπείρω, διαμπείρω.
transfiguratio, μεταμόρφωσις, εως, ἡ.
transfiguro, μεταμορφόω, ῶ.
transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
transformatio, μεταποίησις, εως, ἡ, μετασχηματισμὸς, ῦ, ὁ.
transformo, μεταμορφόω, ῶ.
transfreto, πορθμεύω, διαπορθμεύω, διαβάλλω.
transfuga, αὐτόμολος, ο, ὁ.
transfugio, αὐτομολέω, ῶ, διαφεύγω.
transfugium, αὐτομολία, ας, ἡ.
transfundo, μεταχέω, ῶ.
transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω.
transgressio, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ.
transgressio pactorum, ἀσυνθεσία, ας, ἡ.
transgressor, παραβάτης, ου, ὁ.
transigo, διαπράττομαι, διάγω, διοικέω, ῶ, μετάγω. pro controversias dirimere, διαλύειν τὴν ἔριν.
transigo, h. e. traduco, ἐλαύνω.
transigo vitam, καταβιόω, ῶ.
transilio, ὑπερπηδάω, ῶ, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω, ῶ.
transilire fines alicujus rei, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν.
transitio, διάβασμα, ατος, τό, μετάβασις, εως, ἡ, μεταχώρησις, εως, ἡ.
transitionem facio, ἀναχωρέω, ῶ, παραχωρέω, ῶ.
transitu facilis, εὔπορος, ο, ὁ, εὔοδος, ο, ὁ.
transitu difficilis, δυσπόρευτος, ο, ὁ.
transitu arceo, ἀποκωλύομαι, cum accusativo.
in transitu, ὑπερβατόν.
transitum aperio, πορίζω, προδοποιέω, ῶ.
transitum difficilem facio, δυσβατοποιέομαι.
transitus, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ, διέξοδος, ου, ἡ.
translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
translatio, μετάθεσις, εως, ἡ, μεταγωγὴ, ῆς, ἡ.
translatio figura, μεταφορὰ, ᾶς, ἡ.
per translationem, μεταφορικῶς.
translatitius, μεταφορικὸς, ῦ, ὁ.
transluceo, διαφαίνω.
translucidus, διαφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
transmarinus, ὑπερθαλάσσιος, ου, ὁ.
transmigratio, μετοίκησις, εως, ἡ.
transmigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζω.
transmissio, μετάπεμψις, εως, ἡ.
transmissus, us, διάβασις, εως, ἡ.
transmitto, διίημι, διαπέμπω. pro trajicio, διαπορθμεύω.
transmutatio, μετάθεσις, εως, ἡ, ἀμείψις, εως, ἡ.
transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
transnato, διανήχομαι.
transnomino, μετονομάζω.
transpareo, διαυγάζω.
transplanto, μεταφυτεύω, ἀναφυτεύω.
transpono, μετατίθημι, μετάγω.
transportatio, διακομιδὴ, ῆς, ἡ.
transportator, διακομιστὴς, ῦ, ὁ.
transporto, διακομίζω.
transpositio, μετάθεσις, εως, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
transtrum, ζυγὸν, ῦ, τό, σέλμα, ατος, τό, θρᾶνος, ου, ὁ.
transvectio, διακομιδὴ, ῆς, ἡ.
transvectus flumen, διαπεραιωθεὶς τὸν ποταμόν.
transveho, διακομίζω.
transversum aspicio, παραβλέπω.
transversus, a, um, πλάγιος, ου, ὁ, ἐγκάρσιος, ου, ὁ.
transversus trahor, & rapior, παρασύρομαι.
transumo, μεταλαμβάνω.
transvolo, ὑπερπέτομαι, μεταπέτομαι.
trapezita, κολλυβιστὴς, ῦ, ὁ.
trecenti, τριακόσιοι, αι.
trecenties, τριακοσιάκις.
tredecies, τρισκαιδεκάκις.
tredecim, τρισκαίδεκα.
tremebundus, περίτρομος, ο, ὁ.
tremefacio, σαλεύω.
tremefactus, τρομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, τρομερὸς, ῦ, ὁ, τρέσας, α, ον.
tremefactus undique, περίτρομος, ου, ὁ.
tremesco, θροέω, ῶ.
tremendus, φοβερὸς, ῦ, ὁ, φρικτὸς, ου, ὁ.
tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ῶ, ἀμφιτρομέω, ῶ, ταρβέω, ῶ.
tremo ab omni parte, ἀμφιτρομέω, ῶ, περιτρέμω.
tremo præ frigore, βαμβαλίζω.
tremor, τρόμος, ου, ὁ, παλμὸς, ῦ, ὁ, σεισμὸς, ῦ, ὁ.
tremulus, τρομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, τρομερὸς, ῦ, ὁ.
trepidatio, σάλος, ου, ὁ, τρόμος, ου, ὁ.
trepide, ἐντρόμως.
trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
trepidus, περίτρομος, ου, ὁ, περιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἔντρομος, ου, ὁ.
trepidus valde, περιθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
tres, τρεῖς.
tria, τρία.
triangularis, triangulus, τρίγωνος, ου, ὁ.
triangulum, τρίγωνον, ου, τό.
triarii, τριάριοι, οἱ.
tribu motio, διαψήφισις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ.
tribulis, ex eadem tribu, φυλέτης, ου, ὁ, συμφυλέτης, ου, ὁ.
tribunal, δικαστήριον, ου, τό, βῆμα, ατος, τό.
tribunatus, χιλιαρχία, ας, ἡ, δημαρχία, ας, ἡ.
tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
tribunitius, δημαρχικὸς, ῦ, ὁ.
tribunus, δήμαρχος, ου, ὁ.
tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
tribunus plebis, δήμαρχος, ου, ὁ.
tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω. pro imputare, ἀνατίθημί τινι τι.
tribus, φυλὴ, ῆς, ἡ, φρατρία, ας, ἡ.
tribus præfectus, φυλάρχης, ου, ὁ, δημάρχης, ου, ὁ, φύλαρχος, ου, ὁ.
per tribus, κατὰ φυλάς.
tributarius, ὑπόφορος, ου, ὁ, ὑποτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
tributi collectio, δασμολογία, ας, ἡ.
tributi collector, δασμολόγος, ου, ὁ.
tributum, εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, φόρος, ου, ὁ, τέλος, εος, τό.
tributum colligo, δασμολογέω, ῶ.
tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
tributum solvere, φόρον τελεῖν, vel εἰσφέρειν.
tributum imperare, φόρον τάττειν.
tricæ, οἱ λῆροι.
tricenarius numerus, τριακὰς, άδος, ἡ.
triceni, οἱ τριάκοντα.
tricenteni, τριακόσιοι, οἱ.
tricenties, τριακοσιάκις.
triceps, τρικέφαλος, ου, ὁ, τρίκρανος, ου, ὁ.
tricesimus, τριακοστὸς, ῦ, ὁ.
triclinium, τρικλίνιον, ου, τό.
tricubitalis, τρίπηχυς, εος, ὁ.
tricuspis, τριβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
tridens, τρίαινα, ης, ἡ.
tridente concutio, τριαινόω, ῶ.
triduanus, τριήμερος, ου, ὁ, τριταῖος, ου, ὁ.
triduo ante, πρότριτα.
triduum, τριημερία, ας, ἡ.
triennio, τριετεῖ.
triennis, τριετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
triennium, τριετία, ας, ἡ, τριετὴς χρόνος.
triens, τριττὸς, ῦ, ὁ.
trierarchus, τριηραρχίων, ου, ὁ.
trietericus, τριετηρικὸς, ῦ, ὁ.
trieteris, τριετηρὶς, ίδος, ἡ.
tritariam, τριχῇ, τριχῶς.
trifidus, τρισχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
triformis, τρίμορφος, ου, ὁ, τριειδὴς, έος, ὁ.
trigesimus, τριακοστὸς, ῦ, ὁ.
triginta, τριάκοντα.
triginta millia, τρισμύριοι, οἱ.

trigonus, τρίγωνος, ου, ὁ.
trijugis, τρίζυξ, γος, ὁ.
trimx, τρίμιτος, ου, ὁ.
trimestre spatium, τρίμηνον, ου, τό.
trimestris, τρίμηνος, ου, ὁ, τριμηνιαῖος, ου, ὁ.
trimus, τριετής, ἐος, ὁ, τρίετος, ου, ὁ.
trimus puer, τριετὲς παιδίον.
trimus vitulus, τριετὴς μόσχος.
trineptis, τριτεγγόνη, ης, ἡ.
trini, τρεῖς, [illegible]
triobolaris, τριωβολιαῖος, ου, ὁ, τριωβολιμαῖος, ου, ὁ.
triones, ἄρκτοι, οἱ, καὶ αἱ.
tripartitus, τριμερής, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.
tripla portio, τριμοιρία, ας, ἡ.
triplex, τριπλοῦς, ῆ, ὁ, τριπλάσιος, ου, ὁ.
triplicatus, τρίπτυχος, ου, ὁ, τριπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ.
tripliciter, διατρίχα, τριχῶς.
tripudiator, χορευτής, οῦ, ὁ.
tripudio, χορεύω, [illegible], ὀρχέομαι, οῦμαι.
tripudium, χορεία, ας, ἡ, χορός, οῦ, ὁ.
tripus, tripes, τρίπους, οδος, ὁ.
triremis, τριήρης, εος, ἡ.
triremium præfectus, τριήραρχος, ου, ὁ, τριηράρχης, ου, ὁ.
tristis, σκυθρωπός, ὁ, ὁ, λυπηρός ἡ, ὁ, λυπούμενος, ου, ὁ. pro lævo, σκαιός, ὁ, ὁ, δεινός, ου, ὁ.
tristitia, λύπη, ης, ἡ, ἀνία, ας, ἡ, [illegible], ας, ἡ.
tristitia afficio, λυπέω σε, ἀνιάω, ῶ.
tristitia afficior, [illegible], [illegible].
tristor, tristis sum, λυπέομαι, οῦμαι, ἢ ἀνιάω, ῶ, ἄχθομαί τινι, & ἐπί τινι.
tritavia, [illegible], ης, ἡ.
tritavus, [illegible], ου, ὁ.
triticea farina, ἄμυλον, ου, τὸ, subintellige ἄλευρον.
triticeus, πύρινος, ου, ὁ.
tritici messis, πυραμητός, ου, ὁ.
triticum, πυρός, ου, ὁ, [illegible], ης, ἡ.
tritu facilis, εὔτριπτος, ου, ὁ.
triturator, ἀλοητής, ῆος, ὁ.
trituro, ἀλοάω, ῶ.
trivium, τρίοδος, ου, ἡ.
triumphalis, θριαμβικός, ἡ, ὁ.
triumphator, θριαμβευτής, οῦ, ὁ.
triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
triumpho de aliquo, θρίαμβον κατάγω κατά τινος.
in triumpho ducor, θριαμβεύομαι.
in triumphum duco aliquem, θριαμβεύω τινά, εἰς τὰς [illegible] τινα.
triumphum agere, θριαμβεύω.
triumphus, θρίαμβος, ου, ὁ.
triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
trochæis constans, τροχαϊκός, ὁ, ὁ.
trochæus, τροχαῖος πούς.
trochlea, τροχός, οῦ, ὁ, τροχίλιον, ου, τό.
trochulus, τροχίσκος, ου, τό.
trochus, τροχός, οῦ, ὁ, ῥόμβος, ου, ὁ.
tropæum, τρόπαιον, ου, τό.
tropæum erigere, τρόπαιον στῆσαι, ἱστάναι, de eo.
trophæum statuo, τροπαιουχέω, ῶ, [illegible].
tropice, τροπικῶς.
tropice loquor, τροπολογέω, ῶ.
tropicus sermo, τροπολογία, ας, ἡ.
per tropum, τροπικῶς.
tropus, τρόπος, ου, ὁ.
trucidatio, φόνος, ου, ὁ, σφαγή, ῆς, ἡ.
trucido, κατακόπτω, [illegible], φονεύω, [illegible].
truculenter, ἀπηνῶς.
truculentus, ἀπηνής, ἐος, ὁ, ἡ, [illegible], ἡ, ὁ.
trudo, ὠθέω, ῶ, & ὠθέομαι, οῦμαι.
trulla, τρύβλιον, ου, τό, ἀμίς, ίδος, ἡ.
truncatio, κολόβωσις, εως, ἡ, [illegible], ῆς, ἡ.
truncatus, ἀποκοπείς, ἐντος, ὁ.
trunco, [illegible], ἀποκόπτω, τέμνω.
trunculus, [illegible], ου, τό, [illegible], ου, τό.
truncus, στέλεχος, εος, τό, κορμός, οῦ, ὁ.
truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
trusatilis mola, χειρομύλη, ης, ἡ.
trusio, ὤθησις, εως, ἡ.
trusor, ὠστής, οῦ, ὁ.
trutina, πλάστιγξ, γγος, ἡ, τρυτάνη, ης, ἡ, ζυγός, οῦ, ὁ, σταθμός, οῦ, ὁ.
trutina examino, [illegible].
trutino, σταθμάομαι ῶ, σταθμίζω.
trux, ἀπηνής, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ὠμός, ὁ, ἡ.

T U.

Tu, σύ.
tuba, σάλπιγξ, γγος, ἡ.
tuba cano, σαλπίζω.
tuber eris, ὄγκος, ου, ὁ, οἴδημα, ατος, τό.
tuberculum, ὀγκίδιον, ου, τό, φυμάτιον, ου, τό.
tubicen, σαλπιγκτής, οῦ, ὁ.
tubulus, σωλήνιον, ου, τό, [illegible], ου, τό.
tubus, σωλήν, ῆνος, ὁ, αὐλός, οῦ, ὁ.
tueor, τηρέω, [illegible], φυλάττω, [illegible], ἀμφιέπω, [illegible], διαφυλάττω, [illegible], ἐξαμύνομαι, [illegible], ῥύομαι, [illegible], ῶ.
tuguriolum, καλύβιον, ου, τό, οἰκίδιον, ου, τό.
tugurium, καλύβη, ης, ἡ, [illegible], ου, τό.
tuitio, [illegible], εως, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
tum, τότε.
tum, cum, μέν, δέ.
tum demum, τότε δὴ πάλιν.
tumefacio, ἐξογκόω, ῶ.
tumefactio, [illegible], εως, ἡ.
tumefactus, ὀγκωτός, ὁ, ὁ, ὀγκύλος, ου, ὁ, ὀγκηρός, ὁ, ὁ, ὀγκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tumefio, ὀγκόομαι, οῦμαι.
tumeo, οἰδέω, ῶ, οἰδαίνω, ὀγκόω, ῶ. pro superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι, οῦμαι.
tumide, σοβαρῶς.
tumidum reddo, ὀγκόω, ῶ.
tumidum reddo, h. e. effero, inflo, διογκόω, ῶ.
tumidus, ὀγκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tumidus supra modum, ὑπέρογκος, ου, ὁ.
tumor, οἴδημα, ατος, τό, οἴδησις, εως, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ.
tumulatio, ταφή, ῆς, ἡ.
tumulo, θάπτω, τυμβεύω, [illegible].
tumulos multos habens, [illegible], [illegible], ὁ.
sine tumultu, ἀθορύβως.
tumultuatio, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
tumultuarium bellum, & repentinum, [illegible], ας, ἡ.
tumultuarius, [illegible], [illegible], ὁ, αὐτοσχέδιος, ου, ὁ.
tumultuatio, θόρυβος, ου, ὁ, κέλαδημα, ατος, τό.
tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
tumultum sedare, [illegible], [illegible], [illegible].
tumultuor, θορυβέω, ῶ, θορυβέομαι, οῦμαι, ταραχὴν ποιῶ.
tumultuose, θορυβωδῶς.
tumultuosus, θορυβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tumultus, θόρυβος, ου, ὁ, ταραχή, ῆς, ἡ.
tumulus, γεώλοφος, ου, ὁ, λόφος, ου, ὁ, ὄχθος, ου, ὁ. pro sepulchro, τάφος, ου, ὁ.
tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
tunc demum, τότε δὲ πάλιν.
tundo, κόπτω, ἀλοάω, ῶ, [illegible].
tunica, χιτών, ῶνος, ὁ.
tunica lati clavi, πλατύσημον ἱμάτιον.
tunica muliebris, [illegible], ίδος, ἡ.
tunica carens, ἀχίτων, ωνος, ὁ.
tunicatus, χιτωνοφόρος, ου, ὁ.
tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτῷ.
turba, seditio, τύρβη, ης, ἡ, ταραχή, ῆς, ἡ, θόρυβος, ου, ὁ, pro multitudine, ὄχλος, ου, ὁ, πλῆθος, εος, τό.
turba multa, ὄχλος, ου, ὁ.
turbam congrego, ὀχλοποιέω, ῶ.
turbamentum, ταραχή, ῆς.
turbate, τεταραγμένως.
turbatio, τάραχος, ου, ὁ, ὄχλησις, εως, ἡ.
turbator, ταρακτής, οῦ, ὁ.
turbatus, θολερός, ὁ, ὁ, ὀχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
turbide, θολερῶς.
turbidus, θολερός, ἡ, ὁ, ὀχληρός, ἡ, ὁ.
turbinatio, στρόμβωσις, εως, ἡ.
turbinatus, κωνοειδής, έος, ὁ ἡ ἡ.
turbineus, [illegible], έος, ὁ ἡ ἡ.
turbo, ταράττω, διοχλέω, ῶ, κυκάω, ῶ.
turbo, inis, στρόβιλος, ου, ὁ, βέμβιξ, ικος, & βέμβηξ, ηκος, ὁ, τροχός, οῦ, ὁ. ventus, λαῖλαψ, απος, ἡ.
turbulente, ταραχωδῶς.
turbulento, διαθορυβέω.
turbulentus, θορυβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ταραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
turdarium, κιχλοτροφεῖον, ου, τό.
turdus, κίχλη, ης, ἡ, κίχλα, ας, ἡ.
turgeo, ὀγκόομαι, ὀγκοῦμαι, οἰδέω, ῶ, σφριγάω, ῶ, οἰδάω, ῶ, [illegible], ῶ, ἐποιδέω, ῶ, σφριγάω, ῶ, φυσιόομαι, οῦμαι.
turgeo superbia, φυσιόω, ῶ.
turgesco, ὀγκόομαι.
turgidus, ὀγκώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
turibulum, θυμιατήριον, ου, τό.
turma, ἴλη, ης, ἡ, [illegible], [illegible], ἡ.
turmalis, ἰλάρχης, ου, ὁ.
turmatim, ἰληδόν, ὁμιλαδόν, κατ' ἴλας.
turpiculus, ὑπαίσχρος, ου, ὁ.
turpiloquentia, αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ.
turpiloquus, αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ, [illegible], ου, ὁ.
turpis, αἰσχρός, ἡ, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
turpissimus, παναίσχιστος, ου, ὁ, παναισχής, έος, ὁ καὶ ἡ.
turpiter, αἰσχρῶς, [illegible], [illegible], [illegible].
turpiter ago, ἀσχημονέω, ῶ.
turpitudo, αἶσχος, εος, τό, αἰσχρότης, ητος, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, [illegible], ας, ἡ.
turpo, as, αἰσχύνω.
turris, πύργος, ου, ὁ, [illegible], ατος, τό, πύργωμα, ατος, τό.
turris in modum, excelse, πυργηδόν.
turritus, εὔπυργος, ου, ὁ, πυργοφόρος, ου, ὁ, πυργωτός, ἡ, ὁ.
turtur, τρυγών, όνος, ἡ.
tus, λίβανος, ου, ὁ.
tussio, is, ire, βήττω, [illegible].
tussis, βήξ, χός, ὁ, καὶ ἡ.
tutamen, ἄλκαρ, κύρος, τό, πρόβλημα, ατος, τό, ῥῦμα, ατος, τό, σκέπη, ης, ἡ.
tutatio, περιποίησις, εως, ἡ, φυλακή, ῆς, ἡ.
tutator, σωτήρ, ῆρος, ὁ, [illegible], ου, ὁ, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
tutatrix urbium, & patrona, ἐρυσίπτολις, ιος, ἡ.
tute, σὺ αὐτός.
tutela, ἐπιτροπή, ῆς, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
tutelaris, ἐπιτροπικός, ἡ, ὁ.
in tuto collocare, ποιεῖσθαι εἰς ἀσφάλειαν.
tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
tutor, ἀσφαλίζω.
tutor, oris, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
tutum reddo, ἀσφαλίζομαι.
tutus, ἀσφαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀκίνδυνος, ου, ὁ.
tuus, σός, ἡ, ὁ, σφέτερος, ου, ὁ.

T Y.

Tympani pulsatio, τυμπανισμός, ου, ὁ.
tympanicus, τυμπανικός, ἡ, ὁ.
tympanizo, τυμπανίζω.
tympanum, τύμπανον, ου, τό.
tympanum pulso, τυμπανίζω.
typus, τύπος, ου, ὁ.
tyrannice, τυραννικῶς.
tyrannicida, τυραννοκτόνος, ου, ὁ.
tyrannicidium, τυραννοκτονία, ας, ἡ.
tyrannicus, τυραννικός, ἡ, ὁ.
tyrannidem affecto, τυραννιάω, ῶ.
tyrannidem exerceo, τυραννεύω.
tyrannidem invadere, καθίστασθαι τυραννίδος.
tyrannis, τυραννίς, ίδος, ἡ.
tyrannis foveo, τυραννίζω.
tyrannorum osor, μισοτύραννος, ου, ὁ καὶ ἡ.
tyrannorum studiosus, & amans, φιλοτύραννος, ου, ὁ.
tyrannum ago, τυραννεύω.
tyrannus, τύραννος, ου, ὁ, μόναρχος, ου, ὁ.
tyrannus crudelis, ὠμοτύραννος, ου, ὁ.
tyro, νέος στρατιώτης, pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἀρχίμαθος, ου, ὁ, [illegible], ου, ὁ.
tyrocinium, πρωτοπειρία, ας, ἡ, μάθησις, εως, ἡ.

V A.

VAcans, σχολάζων, οντος, ὁ, σχολαῖος, ου, ὁ. vacat mihi, σχολὴν ἔχω, σχολή ἐστι.
vacatio, ἀτέλεια, ας, ἡ, σχολή, ῆς, ἡ.
vacatio ab operibus, ἄδεια τῶν ἔργων.
vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
vacca, βοῦς, οός, ἡ, δάμαλις, εως, ἡ.
vaccinus, βόειος, ου, ὁ.
vacillatio, παραφορά, ᾶς, ἡ.
vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
vaco, operam do, ἐπιμελέω, ῶ, σχολάζω, vacare alicui rei, σχολάζειν σέ τινι, σχολὴν ποιεῖσθαι πρός τι. pro vacuum esse, κενὸν εἶναι. non sum vacuus, οὐ σχολή μοι, Lucianus. vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, ἀπραγία, ας, ἡ, κένωσις, εως, ἡ.
vacuo, κενόω, ῶ, ἐρημόω, ῶ, [illegible], ῶ.
vacuus, κενός, ἡ, ὁ, διάκενος, ου, ὁ, ἀργός, ἡ, ὁ, ἀνάπαυστος, ου, ὁ, ὑπέρκενος, ου, ὁ, κενεός, ου, ὁ, apud Poetas.

vade,

vade, βάδιζε, ἴθι, βαῖνε, ἴθι.
vadimonium, ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, ὁμηρεία, ας, ἡ.
vadimonium promittere, ἐγγύην ὁμολογεῖν.
vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
vadimonium obire, εἰς τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
vado, is, ere, βαδίζω, βαίνω, βαίνω, εἶμι, βαδίζω, ἔρχομαι, μολεῖν, στείχω.
vador, aris, [illegible], ὑπέχομαι τὴν δίκην.
vadosus, τεναγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, διαβατός, ὁ, ἡ.
vadum, τέναγος, εος, τό.
væ, αἲ, οὐαί, φεῦ.
vafer, πανοῦργος, ὁ, ὁ, [illegible], ὁ, ὁ, [illegible], ὁ, ὁ, [illegible], ὁ, ὁ.
vafre, πανούργως, [illegible].
vafricies, πανούργευμα, ατος, τό.
vagabunde, πεπλανημένως.
vagabundus, ἀλήτης, ου, ὁ, πλάνης, ητος, ὁ.
vagatio, περιφορά, ας, ἡ, πλάνη, ης, ἡ, ἄλη, ης, ἡ.
vage, [illegible].
vagina, θήκη, ης, ἡ, κολεός, οῦ, ὁ, ξιφοθήκη, ης, ἡ, ξιφοθήκη, ης, ἡ.
vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνυζάομαι.
vagitus, βαβαγμός, οῦ, ὁ, κλαυθμυρισμός, οῦ, ὁ.
vagor, ἀλάομαι, ἀλῶμαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, ῶμαι, πλανάω, ῶ, ἀλάω.
vagus, πλάνης, ητος, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
valde bene, εὖ μάλα.
vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
valedictio, ἀπόταξις, εως, ἡ.
valedico, ἀποτάττομαί σοι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν λέγω.
valens, sanus, ἐρρωμένος, ου, ὁ, ὑγιής, ιος, ὁ καὶ ἡ, ἐρρωμένος, ου, ὁ. pro potenti, δυνατός, οῦ, ὁ, ἰσχυρός, οῦ, ὁ.
valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι. pro pollere, ἰσχύω. valeo de pretio, ἰσχύω τάλαντον, talento.
valeo male, κακῶς ἔχω τὸ σῶμα.
valeo recte, εὖ ἔχω τὸ σῶμα, ὑγιαίνω.
valere bene, [illegible] τῷ σώματι.
valere jubeo, ἀπαγορεύω, ἀποτάττομαι.
valetudinarium, νοσοκομεῖον, ου, τό.
valetudinarius, νοσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, νοσηρός, ὁ, ὁ.
valetudinarius sum, ἀσθενέω, ῶ.
valetudine bona præditus, [illegible].
valetudo bona, ὑγεία, ας, ἡ, ὑγίεια, ας, ἡ, εὐεξία, ας, ἡ.
valetudo adversa, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, νόσος, ου, ἡ.
valide, ἰσχυρῶς, δυνατῶς, ἶφι, κρατερῶς.
validissime, κράτιστα.
validius, ἰσχυρότερον.
validus, ἐρρωμένος, ου, ὁ, ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, κρατερός, οῦ, ὁ, ἰσχυρός, οῦ, ὁ, γενναῖος, ου, ὁ.
vallis, ἄγκος, εος, τό, αὐλὼν, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, φάραγξ, αγγος, ἡ καὶ ὁ.
vallis parva, αὐλών, ῶνος, ὁ, ἀγκίον, ου, τό.
vallo, as, περιβάλλομαι, περισταυρόω, περιτειχίζω.
vallum, χάραξ, ακος, ὁ, πρόχωμα, ατος, τό.
vallus, σταυρός, ὁ, [illegible], οντος, ὁ, χαράκιον, ου, τό.
valor, oris, pretium, τιμή, ῆς, ἡ.
valva, θυρίς, ίδος, ἡ.
vane, ματαίως, μάψ, μαψιδίως.
vane tempus tero, ματαιάζω, ῶ.
vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
vaniloquentia, ματαιολογία, ας, ἡ.
vaniloquus, ματαιολόγος, ου, ὁ, ματαιολόγος, ου, ὁ, ψευδολόγος, ου, ὁ.
vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, κενοδοξία, ας, ἡ, ψῦθος, εος, τό.
vanno, λικμάω, ῶ, λικμίζω.
vannus, λίκνον, ου, τό, λικμητήριον, ου, τό.
in vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
vanus, κενός, οῦ, ὁ, μάταιος, ου, ὁ. pro stulto, φιλαλαζών, ονος, ὁ. pro mendace, ψευδολόγος, ου, ὁ.
vapidus, ἀτμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
vapor, oris, ἀτμός, οῦ, ὁ, ἀτμίς, ίδος, ἡ.
vaporarium, ἀτμιστήριον, ου, τό.
vaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω, ῶ.
vappa, [illegible], ου, ὁ, [illegible] οἶνος.
vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
vari, ἴονθοι, οἱ.
variatim, ποικιλομόρφως.
variatio, ποικιλία, ας, ἡ, παράλλαξις, εως, ἡ.
varicor, διαβαίνω, aut διίσταμαι τοῖς σκέλεσι.
variosus, κιρσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
varie, ποικίλως, ποικιλμένως.
variegatio, ποίκιλσις, εως, ἡ.
variegatus, ποικίλος, ου, ὁ.
varietas, ποικιλία, ας, ἡ, ποικιλμός, οῦ, ὁ, ἀμφιλαφία, ας, ἡ.
vario, distinguo, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam, ἀλλοιόω, παραλλάττω.
varius, ποικίλος, ου, ὁ, πολύχροος, ου, ὁ, παντοδαπός, οῦ, ὁ, αἰόλος, ου, ὁ.
varix, κιρσός, οῦ, ὁ.
varus, ἰονθός, οῦ, ὁ.
vas, vasis, ἀγγεῖον, ου, τό, ἄγγος, εος, τό, σκεῦος, εος, τό.
vas, vadis, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, ὅμηρος, ου, ὁ. vadem constituere, ἐγγυητὴν καθιστάναι. vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζεσθαι.
vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
vasa conclamare, ἀνακηρύττειν ἀναζευγνύναι.
vasculum, σκευάριον, ου, τό, ἀγγείδιον, ου, τό.
vasculum angusti oris, βομβύλιος, ου, τό.
vasorum apotheca, σκευοθήκη, ης, ἡ.
vastatio, πόρθησις, εως, ἡ, ἐρήμωσις, εως, ἡ, δῄωσις, εως, ἡ.
vastator, πορθητής, οῦ, ὁ, λυμεών, ῶνος, ὁ.
vastator urbium, πτολιπόρθης, ου, ὁ.
vastatrix, λυμάντειρα, ας, ἡ.
vastatus, a, um, ἐρημωθεὶς, έντος, ὁ, λυμανθεὶς, έντος, ὁ.
vastitas, ἀπεραντότης, ητος, ἡ, ἀμετρία, ας, ἡ. item ἐρημία, ας, ἡ.
vasto, πορθέω, ῶ, ἀνάστατον ποιῶ, ἐρημόω, ῶ, λυμαίνομαι, πέρθω, δῃόω, ῶ.
vasto igni, & ferro, δῃόω, ἀνθρῶ, ῶ, [illegible], δῃίζω.
vastus, ἀχανής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ. pro deserto, ἔρημος, ου, ὁ, ἀοίκητος, ου, ὁ.
vates, μάντις, εως, ὁ, μάντις, ιος, ὁ, θεοπρόπος, ου, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ, προφήτης, ου, ὁ, προφῆτις, ιδος, ἡ, μαντίπολος, ου, ὁ.
vates malus, ψευδόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ.
vates verus, ἀληθόμαντις, εως, ὁ.
vaticinandi ars, μαντευτική, χρησμολογική (sub. τέχνη.)
vaticinatio, μαντεία, ας, ἡ, ὄττεια, ας, ἡ.
vaticinatrix, ἐγγαστρίμυθος, ου, ἡ, σίβυλλα, ης, ἡ, φοιβάς, άδος, ἡ.
vaticinium, μαντεία, ας, ἡ, μάντευμα, ατος, τό, χρησμολογία, ας, ἡ, χρησμολόγιον, ου, τό, ὄττεια, ας, ἡ.
vaticinor, θεσπιῳδέω, μαντεύομαι, ἀπομαντεύομαι, χρησμῳδέω, ῶ, προφητεύω, χρησμολογέω, ῶ, θεσπίζομαι, vel ἐγγίζομαι, σιβυλλιάω, ῶ, φοιβάζω, θεσπίζω.
vaticinus, μαντικός, οῦ, ὁ, μαντικός, ὁ, ὁ.

U B.

uber, fertilis, εὔφορος, ου, ὁ, ἄφθονος, ου, ὁ. pro mamma, οὖθαρ, ατος, τό, θηλή, ῆς, ἡ, μαστός, οῦ, ὁ.
uberius, πιότερον.
ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
ubertas, εὐφορία, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, εὐθηνία, ας, ἡ.
ubertim, ἀφθόνως.
ubi, ποῦ, ὅπου, ὅτε, ἔνθα. pro postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
ubi ubi, ὅπου ἄν, ἔνθα ἄν.
ubicunque, ὅπῃ, τῷ, πανταχῆ.
ubilibet, ὁπηοῦν, ὁπουοῦν.
ubinam, ποῦ δή, ποῦ γέ.
ubipiam, ubique, ποῦ τινι ταχύτερον.
ubique, καθ' ὅλον, πανταχοῦ.
ubique gentium, πανταχόθι.
ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
ubiubi, ὅπου ἄν, ἔνθα ἄν.
ubivis, ὁπουοῦν, ὁπουοῦν, πανταχοῦ, ὅπη ἄν βούλῃ.

U D.

udus, ὑγρός, οῦ, ὁ, ἔφυγρος, ου, ὁ, ἔνυδρος, ου, ὁ.

V E.

vecordia, παραφροσύνη, ης, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
vecors, ἄφρων, ονος, ὁ, ἄνους, ου, ὁ, παράφρων, ονος, ὁ.
vectabulum, ὄχημα, ατος, τό.
vectarius, ὀχηματικός, ὁ, ὁ.
vecticularius, τοιχωρύχος, ου, ὁ.
vectigal, τέλος, εος, τό, φόρος, ου, ὁ, δασμός, οῦ, ὁ.
vectigal exercere, δασμὸν ἀνάγειν.
vectigal imponere, φόρον, aut τέλος ἐπιβάλλειν.
vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
vectigalis, ὑποτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, φορολόγος, ου, ὁ.
vectio, ὄχησις, εως, ἡ.
vectis, μοχλός, οῦ, ὁ, κλεῖθρον, ου, τό, μοχλίον, ου, τό.
vectis januæ, κλεῖθρον, ου, τό.
vecto, ὀχέω, ῶ.
vector, ἐπιβάτης, ου, ὁ.
vectorius, φορτηγός, οῦ, ὁ, ἐπιβατικός, οῦ, ὁ.
vectura, ἀγώγιμον, ου, τό, φορά, ᾶς, ἡ.
vectus, ὀχηθείς, έντος, ὁ.
vegetabilis, ζωτικός, ὁ, ὁ.
vegeto, ἀνθάλλω τινά.
vegeto esse corpore, εὐσωματέω.
vegetus, ἀκμαῖος, ου, ὁ, ἐρρωμένος, ου, ὁ, ζωηρός, οῦ, ὁ.
vegetus sum, ἀκμάζω, σφριγάω, ῶ.
vegrandis, ὑπομέγεθες, ου, ὁ.
veha, ὁδός, οῦ, ἡ, λεωφόρος, ου, ἡ.
vehemens, σφοδρός, οῦ, ὁ, δεινός, οῦ, ὁ, βίαιος, ου, ὁ, γενναῖος, ου, ὁ, διωλύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, δυνατός, ἡ, ὁ, κρατερός, ὁ, ὁ, μέγας, μεγάλη, ὁ, ζαφλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐπιζαφελής, ου, ὁ.
vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν, καρτερῶς, κρατερῶς, ἰσχυρῶς, ἐπιζαφελῶς.
vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
vehementia, σφοδρότης, ητος, ἡ, δεινότης, ητος, ἡ.
vehes, is, ὄχημα, ατος, τό.
vehiculum, ὄχημα, ατος, τό, φορεῖον, ου, τό, ἅρμα, ατος, τό.
vehiculum meritorium, ζεῦγος μίσθιον.
veho, ὀχέω, ῶ, κομίζω, βαστάζω.
veho deorsum, καταγινέω, ῶ.
veho navi, ναυσθλόω, ῶ.
veho sursum, ἀνάγω.
vehor curru, διφρεύω.
vehor equo, ἱππάζομαι.
vehor plaustro, ἁμαξεύομαι.
vel, ἤτοι, ἤ, εἴτε.
vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
velamen, κάλυμμα, ατος, τό, σκέπασμα, ατος, τό.
velamentum, κάλυμμα, ατος, τό.
velandus, ἀνακαλυπτέος, ου, ὁ.
velarium, παραπέτασμα, ατος, τό.
velatio, κατακάλυψις, εως, ἡ.
velatura, πορθμεία, ας, ἡ.
velatus, κεκαλυμμένος, ου, ὁ.
veles, ψιλὸς μάχης, ου, ὁ.
velifer, ἱστιοφόρος, ου, ὁ.
velificatio, πλοῦς ἱστίοις.
velifico, ἱστιοδρομέω, ῶ.
velificus, ἱστιοδρομών, ῶντος, ὁ.
velitaris, γυμνητικός, ὁ, ὁ.
velitatio, ἀκροβολισμός, οῦ, ὁ, ψιλομαχία, ας, ἡ. rixa, λογομαχία, ας, ἡ.
velites, ψιλοὶ μάχοι, οἱ.
velitor, ἀκροβολίζομαι, ψιλομαχέω, ῶ. pro rixari, λογομαχέω, ῶ.
vellicatio, νυγμός, οῦ, ὁ, λοιδορία, ας, ἡ.
vellico, παρατίλλω, ἀποτίλλω. pro accusare, διασύρομαι.
vello, is, τίλλω. vello radicitus, ἐκριζόω, ῶ.
vellus, eris, πόκος, ου, ὁ, κώδιον, ου, τό, μαλλός, οῦ, ὁ.
aureum vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω. pro vestire, περιβάλλω. pro abscondere, ἀποκρύπτω.
velocitas, ταχυτής, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ.
velociter, διὰ τάχους, ταχέως, τὸ τάχος, ποδωκῶς, θοῶς, κραιπνῶς, ὀξέως, τάχα, ταχύ, ἐντρεχῶς, ὠκέως.
velox, ταχύς, έος, ὁ, ὠκύς, έος, ὁ, ὀξύς, έος, ὁ, θοός, ου, ὁ.
velum, σκέπασμα, ατος, τό, ἱστίον, ου, τό, παραπέτασμα, ατος, τό.
velum demittere, χαλᾶν ἱστίον.
veluti, ὡσπερεί, ὥσπερ, ὡς, οἱονεί.
veluti, exempli gratia, ὡσεί, παραδείγματος χάριν.
vena, φλέψ, βός, ἡ.
venabulum, προβόλιον, ου, τό, δόρυ, ατος, τό, χαυνος, ου, τό.
venæ argenti, φλέβες ἀργυρίτιδες, αἱ.
venæ sectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
venalis, πρατέος, ου, ὁ, ὤνιος, ου, ὁ, πιπρασκόμενος, ου, ὁ.
venaliter, ὠνητῶς.
venalitiarius, ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ.
venalitium, ἀνδραποδοκαπηλεῖον, ου, τό.
venalitius, idem ac venalitiarius.
venalitius, idem ac venalis.
venam seco, φλεβοτομέω, ῶ.

venatus, θήρα, ας, ἡ.
venatum sectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
venaticus, θηρευτικός, ὁ, ὁ, κυνηγετικός, οῦ, ὁ.
canis venaticus, κύων θηρευτικός.
venatio, θήρα, ας, ἡ.
venatio, & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
venationis amans, φιλοκύνηγος, ου, ὁ.
venator, ἀγρευτὴς, ὁ, θηρευτὴς, οῦ, ὁ.
venatorius, θηρευτικὸς, ὁ, ὁ.
venatrix, κυνηγέτειρα, ας, ἡ, θηράτειρα, ας, ἡ.
venatus, us, θήρα, ας, ἡ.
vendax, φιλοπράτης, ου, ὁ.
vendibilis, φιλοπράτης, ου, ὁ.
vendibilis, πωλητὸς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ὠνητὸς, οῦ, ὁ.
vendicatio, ἐκδίκησις, εως, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
vendico mihi, ἐγγυΐζομαι.
vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀντιποιοῦμαι τιμῆς, honorem. προσποιοῦμαι, οἴομαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo, ἀπολαμβάνω.
venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι, χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
venditarius, πρατηγὸς, οῦ, ὁ.
venditatio, ἐπίδειξις, εως, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
venditator, πωλητὴς, οῦ, ὁ, πώλης, ου, ὁ, ἀντιπωλητὴς, οῦ, ὁ, πράτωρ, ορος, ὁ.
venditio, πρᾶσις, εως, ἡ, ἀντιπωλή, ῆς, ἡ, πρᾶσις, εως, ἡ.
vendito, ἀντιπωλέω, ῶ, πωλέω, ῶ.
venditor, πωλητὴς, οῦ, ὁ, πράτης, ου, ὁ.
vendo, περάω, ῶ, πιπράσκω, ἀποπρατίζομαι, ἐμπιπράσκω, καταπιπράσκω, μεταβάλλομαι, ἐξεμπολάω, καταλλάττομαι, πωλῶ ὀλίγου τι, parvo pretio: ἀποδίδομαί τι.
vendo sub hasta, κηρύττω.
venefica, φαρμακὶς, ίδος, ἡ, φαρμακεύτρια, ας, ἡ.
veneficium, γοητεία, ας, ἡ, φαρμακεία, ας, ἡ.
veneficus, a, um, φαρμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
veneficus, φαρμακὸς, οῦ, ὁ, γοητικὸς, οῦ, ὁ.
venenatus, φαρμακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
veneno, as, φαρμακεύω.
veneno aliquem tollere, δηλητηριάζω, φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
venenosus, ἰώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
venenum, φάρμακον, ου, τὸ, τοξικὸν, οῦ, τὸ, δηλητήριον, ου, τό.
veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate, αἰδέσιμος, ου, ὁ, σεμνὸς, οῦ, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
venerabilitas, αἰδέσιμον, ου, τό.
venerabundus, σεβάσμιος, ου, ὁ.
venerandus, σεβάσμιος, ου, ὁ, ἥδαιος, ου, ὁ, προσκυνητὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, μεγαλεῖος, ου, ὁ, σεβάσμιος, ου, ὁ, σεπτὸς, οῦ, ὁ, πολύσεπτος, ου, ὁ, αἰδοῖος, ου, ὁ.
veneratio, σέβασμα, ατος, τὸ, σέβασις, εως, ἡ.
venerator, σεβαστὴς, οῦ, ὁ.
veneratus, σεβασθεὶς, έντος, ὁ.
venereus, ἀφροδισιακὸς, οῦ, ὁ.
veneror, σέβομαι, εὔχομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
venia, συγγνώμη, ης, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
venialis, συγγνώμης ἄξιος.
veniam dare alicui, συγγνώσκειν τινί.
veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
venio, ἔρχομαι, παραγίνομαι, ἀφικνέομαι, οῦμαι, ἥκω, ἵκω, φοιτάω, ῶ, εἰς οἶκον, ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
venor, ἀγρεύω, θηρεύομαι, ῶμαι, θηράω.
venosus, φλεβώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
venter, tris, γαστὴρ, έρος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, λαπάρα, ας, ἡ.
venter imus, ὑπογάστριον, ου, τό.
ventilabrum, πτύον, ου, τὸ, λικμητήριον, ου, τό.
ventilatio, ῥιπισμὸς, οῦ, ὁ.
ventilator, λικμητὴς, οῦ, ὁ.
ventilo, λικμάω, ῶ, ῥιπίζω, ῶ.
ventitatio, φοίτησις, εως, ἡ.
ventito, φοιτάω, ῶ.
ventito ad aliquem discendi causa, φοιτάω, ῶ.
vento secundo proveho, impello, ἐπουρίζω.
vento secundo uti, οὐριοδρομεῖν.
ventosus, ἀνεμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ἀνεμόεις, εντος, ὁ. pro inflato, κενὸς, οῦ, ὁ.
ventrale, περιγάστριον, ου, τό.
ventri deditus, γάστρις, ιος, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ.
ventricosus, γαστρώδης, εος, καὶ ἡ, γαστρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ventriculus, γαστρίδιον, ου, τὸ, ἡ ἄνω κοιλία.
ventrosus, γαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
venturus, ἐλευσόμενος, ου, ὁ.

ventus, ἄνεμος, ου, ὁ, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψύχος, ους, τὸ, ἀήτης, ου, ὁ.
ventus contrarius, ἀντιπνοια, ας, ἡ.
ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
venula, φλέβιον, ου, τό.
venundatio, ἀντιπώλησις, εως, ἡ.
venundo, πωλέω, ῶ, ἀποδίδομαι.
venus, ἀφροδίτη, ης, ἡ, κύπρις, ιδος, ἡ, κυθέρεια, ας, ἡ.
venustas, ἀγλαΐα, ας, ἡ, καλλονὴ, ῆς, ἡ. pro gratia, χαριτωμὸς, οῦ, ὁ.
venuste, χαριέντως, ἀστείως.
venusto, καλλύνω.
venustus, ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ.
veprecula, ἀκάνθιον, ου, τό.
vepres, ἄκανθα, ης, ἡ.
vepretum, ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ.
ver, ἔαρ, αρος, τὸ, ἦρ, ρος, τό. vere, ἐν ἦρι, ἦρος.
veracitas, ἀλήθεια, ας, ἡ.
veratrum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
verax, ἀληθινὸς, οῦ, ὁ.
verba bona dico, εὐφημέω, ῶ, εὐχαριστέω, ῶ.
verba vana fundo, κενοφωνέω, ῶ.
verba intransitiva, ἀμετάβατα ῥήματα.
verba do, παραλογίζομαι.
verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
verbalis, ῥηματικὸς, οῦ, ὁ.
verbascum, φλόμος, ου, ὁ.
verbena, ἡ περιστερεὼν, ῶνος, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
verber, ris, μάστιξ, ιγος, ἡ, ἄλλαγμα, ατος, τό.
verberatio, μαστίγωσις, εως, ἡ, ῥάβδωσις, εως, ἡ.
verbero, μαστιγόω, ῶ, τύπτω, παίω, δέρω.
verbero, onis, μαστιγίας, ου, ὁ, μάσθλης, ου, ὁ, μάσθλη, ης, ἡ.
verbi gratia, λόγου χάριν.
verbose, πολυλόγως.
verbositas, πολυλογία, ας, ἡ.
verbosus, πολυλόγος, ου, ὁ, πολύμυθος, ου, ὁ.
verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
verbum, λέξις, εως, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, ῥῆμα, ατος, τὸ, λόγος, ου, ὁ.
ad verbum, κατὰ λέξιν.
vere jam appetente, πρὸς ἔαρ ἤδη.
vere, ἀληθῶς, ἀληθινῶς, ἀτρεκέως, ὄντως, ἀτεχνῶς.
verecunde, αἰδουμένως.
verecundia, αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, αἴδεσις, εως, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ.
verecundia afficior, αἰδέομαι, οῦμαι, ἐπαιδέομαι, οῦμαι.
verecundiam incutere, καταιδεῖν.
verecundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, αἰδέσιμος, ου, ὁ.
veredus, ἵππος ταχύδρομος.
verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
verendus, αἰδέσιμος, ου, ὁ, αἰδέσιμος, ου, ὁ.
vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια, εὐλαβέομαί τι.
vergiliæ, αἱ πλειάδες.
vergo, συντείνω, ῥέπω, ἐπινεύω, νεύω, ἀποκλίνω, ἀποκλίνω, κατατείνω, τρέπω.
vergo deorsum, κατα(ρ)ῥέπω.
vergo in contrariam partem, ἀντιρρέπω.
veridicus, ἀληθολόγος, ου, ὁ.
verisimilis, εἰκὸς, ότος, ὁ, πιθανὸς, οῦ, ὁ.
verisimile est, εἰκός ἐστι.
verisimiliter, πιθανῶς.
Non verisimiliter. ἀπεικότως.
verisimilitudo, πιθανότης, ητος, ἡ.
veritas, ἀλήθεια, ας, ἡ, ἀτρέκεια, ας, ἡ, ὀρθότης, ητος, ἡ, ἀψεύδεια, ας, ἡ.
veritatis amicus, φιλαλήθης, εος, ὁ ἡ ἡ.
veritatis amor, studium veritatis, φιλαλήθεια, ας, ἡ.
veritus, a, um, αἰδεσάμενος, ου, ὁ.
vermibus obnoxius, θριπόβρωτος, εος, ὁ ἡ ἡ.
vermibus scateo, σκωληκιάω, ῶ.
vermiculatio, σκωληκοφαγία, ας, ἡ.
vermiculato opere sternere, ψηφολογέω.
vermiculatus, σκωληκοειδὴς, έος, ὁ, διαπεποικιλμένος, ου, ὁ.
vermiculor, σκωληκιάω.
vermiculus, σκωλήκιον, ου, τό.
vermina, στρόφος, ου, ὁ.
verminatio, σκωλήκωσις, εως, ἡ.
vermino, σκωληκιάω, ῶ.
verminosus, σκωληκώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
vermis, σκώληξ, ηκος, ὁ.
verna, æ, οἰκοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, οἰκότριβος, ου, ὁ.
vernaculus, οἰκογενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ἐγχώριος, ου, ὁ.
vernilis, δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
verniliter, δουλοπρεπῶς.
verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
vernus, ἐαρινὸς, οῦ, ὁ, ἠρινὸς, οῦ, ὁ, ἐαρινὸς, οῦ, ὁ.
vero, sane, μέντοι, δήπου, γέ τοι.

at vero, ἀλλά τοι, ἀλλὰ μὴν, ὁ γὰρ ἀλλά.
jam vero, καί.
verpum facio, ἀποψωλέω, ῶ.
verpus, ψωλὸς, οῦ, ὁ, λειπόδερμος, ου, ὁ.
verres, χοῖρος, ου, ὁ, κάπρος, ου, ὁ, κάπρος, ου, ὁ.
verriculum, σαγήνη, ης, ἡ, γάγγαμον, ου, τό.
verro, is, traho, ἕλκω, ἕλκω. pro scopis purgo, κορέω, ῶ, σαρόω, ῶ.
verruca, ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, Galen.
verrucis infestari, μυρμηκιάω.
verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστὸς. item βατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
versari in litteris, τοῖς λόγοις πλησιάζειν.
versatilis, παλίνδρομος, ου, ὁ, στρεπτὸς, οῦ, ὁ, εὐστροφος, ου, ὁ.
versatilis ingenii, τρίβων, ωνος, ὁ, πολύτροπος ἀνήρ.
versatio, δίνησις, εως, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
versatus. circumactus, κυλιστὸς, οῦ, ὁ.
versicolor, ποικίλος, ου, ὁ.
versiculus, στιχίδιον, ου, τό.
versificatio, ἐποποιΐα, ας, ἡ.
versificator, ἐποποιὸς, οῦ, ὁ.
versifico, ἐποποιέω, ῶ, ῥαψῳδέω, ῶ.
versio, στροφὴ, ῆς, ἡ.
versipellis, ποικιλόδερμος, ου, ὁ.
verso, κυλίω, ῶ, κυκλοφορέω, στρέφω. pro volvo, κυλίω. versare animo aliquid, διασκοπεῖσθαί τι.
verso in gyrum, ἑλιγμάω, ῶ.
versor cum aliquo, συνδιατρίβω.
versor in republica, πολιτεύω.
versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magna paupertate, διάγω, στρέφομαι.
versura, στροφὴ, ῆς, ἡ, καμπὴ, ῆς, ἡ. pro mutatione creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
versuram tradere, πῶλον ἐπιτείνειν.
versus librorum, idest, lineæ, στίχος, οἱ.
versus duos habens, δίστιχος, δίστοιχος, ου, ὁ.
versus facio, στιχουργέω, ῶ.
versus, carmen, ἔπος, εος, τὸ, μέτρον, ου, τό.
versus, præpos. πρὸς, cum genit. εἰς, cum accus.
versute, πανούργως.
versutia, πανουργία, ας, ἡ, δεινότης, ητος, ἡ, περιδεξιότης, ητος, ἡ, κερδοσύνη, ης, ἡ, στωμυλία, ας, ἡ, τέχνη, ης, ἡ, πολυτροπία, ας, ἡ.
versutiis utor, στροφέω, ῶ.
versutiloquus, αἱμύλος, ου, ὁ.
versutus, πανοῦργος, ου, ὁ, στρεβλὸς, οῦ, ὁ, στρόφαιος, ου, ὁ, ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, παλίντροπος, ου, ὁ.
bene vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γένοιτό σοι.
vertens, στρέφων, οντος, ὁ.
vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
vertebræ, σπόνδυλος, ου, ὁ, ἀστράγαλος, ου, ὁ.
vertebratus, σπονδυλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
vertere se in omnes facies, μεταβάλλεσθαι πᾶσαν μεταβολήν.
vertere solum arando, μεταβάλλειν τὴν γῆν.
vertere solum, idest migrare, ἀπαλλαγῆναι τῶν ἐνθάδε.
vertex, στρόβιλος, ου, ὁ, δίνη, ης, ἡ. pars summa, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ.
vertex capitis, μετόπωπον, ου, τό.
vertices montium, ἀγκῶνες, οἱ.
verticalis, κορυφαῖος, ου, ὁ.
verticillum, σφονδύλιον, ου, τό.
vertigine corripi, ἰλιγγιάω, σκοτοδινιάω.
vertigine laboro, καρηβαρέω, ῶ, ἰλιγγιάω, ῶ.
vertiginosus, σκοτωματικὸς, οῦ, ὁ.
vertigo, ἴλιγξ, ιγγος, ὁ, ἴλιγγος, ου, ὁ, περιδίνησις, εως, ἡ, σκότωμα, ατος, τό.
verto, τρέφω, τρέπω.
verto deorsum, περικαταστρέφω.
verto in contrariam partem, ἀναστρέφω.
verto in fugam, τρέπω εἰς φυγήν, φοβέω, ῶ, κατατρέπω.
verto in melius, περιτρέπω.
verto solum, idest, exulo, φεύγω τὴν πατρίδα, φεύγω τὴν πόλιν.
verto terga, κλίνομαι, ἀποστρέφω.
verto vitio, ἐγκαλῶ, ἐπικαλέω, ῶ, μέμφομαι.
veru, ὀβελὸς, οῦ, ὁ.
vervactum, νέατος, ου, ὁ.
veruculum, ὀβελίσκος, ου, ὁ.
verveceus, κριόμορφος, ου, ὁ.
vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
verum, adv. γε μὴν, δὲ, καίτοι, ἀλλὰ, ὅμως.
verumenimvero, ἀλλὰ μὴν ἀλλὰ, ὁ γάρ τοι ἀλλά.
veruntamen, ἀλλὰ μὴν δὲ, ἀλλὰ μὴν οὖν.
verus, ἀληθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀψευδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἔτυμος, ου, ὁ. pro veridico, ἀληθινὸς, οῦ, ὁ. pro nativo, γνήσιος, ου, ὁ.
veruum, ὀβελὸς, οῦ, ὁ.
vesane, ἀπονενοημένως, ἀπαναίσχυντως.
vesania, παραφροσύνη, ης, ἡ, μανία, ας, ἡ.
vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.

vesanus, παράφρων, ονος, ὁ, μανιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
vescor, βρώσκω, βρώσκομαι, πάω, πάομαι, σιτέω, σιτέομαι, ὁμαι, κατεσθίομαι, ὁμαι, ἐσθίω, σιτέομαι καρπὸν, vescor fructu. δαίνυμαι, τρέφομαι.
vescor pane, ἀρτοφαγέω, ῶ.
vescor carne, ζωοφαγέω, ῶ.
vescus, a, um, ὀλιγόσιτος, ου, ὁ.
vesica, κύστις, ιδος, ἡ, κύστη, ης, ἡ, φύσα, ης, ἡ.
vesicula, φύσιον, ου, τό.
vespa, ἀνθρήνη, ης, ἡ.
vesparum examen, σφηκιὰ, ᾶς, ἡ.
vesper, ἕσπερος, ου, ὁ.
vespera, ἑσπέρα, ας, ἡ, δείλη, ης, ἡ.
ante vesperam, προδείελος, ου, ὁ.
a mane ad vesperam, μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ.
sub vesperam, πρὸ δείλης.
vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
vesperat, ἑσπερίζει.
vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
vespertilio, νυκτερὶς, ίδος, ἡ.
vespertinus, ἑσπερινὸς, ὁ, ὁ, ὄψιος, ου, ὁ.
vespillo, νεκροφόρος, ου, ὁ, νεκροθάπτης, ου, ὁ.
vesta, ἑστία, ας, ἡ.
vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
vester, ὑμέτερος, ὑμέτερος.
vestiarium, ἱματιοφυλάκιον, ου, τό.
vestiarius, ii, ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ.
vestiarius, a, um, ἱματικὸς, ὁ, ὁ.
vestibulum, πρόδομος, ου, προπύλαιον, ου, τό.
vestibulum aulæ, πρόαυλον, ου, τό, προαύλιον, ου, τό.
vestibulum templi, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ, προτέμενισμα, ατος, τό.
vestigatio, ἰχνηλασία, ας, ἡ, ἰχνευσις, εως, ἡ, μαστεία, ας, ἡ.
vestigator, ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ.
vestigiis imprimo, στιβάζω.
vestigiis insistere, ἴχνεσιν τῶν ἰχνῶν.
vestigio impresso, ἐντυπὰς, ἐντετυπωμένως.
e vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
vestigium, ἴχνος, εος, τὸ, ἴχνιον, ου, τὸ, βῆμα, ατος, τό. pro cujusque rei indicio, σημεῖον, ου, τό.
vestigo, ἰχνεύω, στιβάζω τι aliquid.
vestimentum, ἱμάτιον, ου, τὸ, ἐπίβλημα, ατος, τό.
vestio, ἱματίζω, ἐσθέω.
vestis, ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, ἔσθημα, ατος, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ, ἱμάτιον, ου, τό.
vestis attrita, λακος, εος, τό.
vestis exterior, φᾶρος, εος, τό.
vestis pellicea, σῶμα ἱματισμένον.
vestis simplex, ἁπλοῒς, ίδος, ἡ.
vestis vilis, τρίβων, ωνος, ὁ, ῥάκιον, ου, τὸ, ῥάκωμα, ατος, τό.
vestitus, ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, στολισμὸς, οῦ, ὁ.
vestitus, a, um, ἱματισμένος, ου, ὁ.
vestitus bene, & eleganter, εὐείμων, ονος, ὁ, εὐείματος, ου, ὁ, εὐειμένος, ου, ὁ.
vestitus splendide, λαμπροείμων, ονος, ὁ.
vestras, ὑμεδαπὸς, οῦ, ὁ.
veteranus, πρεσβύτης, ου, ὁ.
veteranus miles, ἀπεστρατευμένος, ου, ὁ.
veterasco, παλαιοῦμαι.
veterator, παλίμπρατος, ου, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
veteratorem ago, κερκωπίζω.
veteratorie, πανούργως.
veteratorius, πανουργικὸς, οῦ, ὁ.
veteres, οἱ παλαιοί.
veterno obnoxii, κεταφορᾶς ἀλωτοί.
veternosus, ληθαργικὸς, ὁ, ὁ.
veternus, λήθαργος, ου, ὁ, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
vetero, as, γηράσκω.
vetitum est, ἀπόρρητον, ἀπερρήθη.
vetitus, ἀπαγορευθεὶς, ἐντος ὁ.
veto, as, κωλύω, παραγγέλλω, εἴργω, εἴργνυμι, ἀπεννέπω.
vetula, γραῦς, αὸς, vel οὸς, ἡ, γραῖα, ας, ἡ, γραΐδιον, ου, τό.
vetulus, γερόντιον, ου, τό.
vetus, παλαιὸς, οῦ, ὁ, ἀρχαῖος, ου, ὁ, γηραιὸς, οῦ, ὁ.
vetustas, ἀρχαιότης, ητος, ἡ.
vetustate confectus, παλαιούμενος, οἶνος, vinum.
vetuste, παλαιῶς.
vetustesco, παλαιόομαι, οῦμαι.
vetustus, ἀρχαῖος, ου, ὁ, παλαιὸς, οῦ, ὁ.
vexatio, κάκωσις, εως, ἡ, ὄχλησις, εως, ἡ.
vexator, κακοῦργος, ου, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ.
vexillarius, σημειοφόρος, ου, ὁ.
vexillifer, σημειοφόρος, ου, ὁ.
vexillum, σημεῖον, ου, τό.
vexo, ταλαιπωρέω, ῶ, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ὀχλέω, ῶ, ἐνοχλέω, ῶ.

V I.

Via, ὁδὸς, οῦ, ἡ, πορεία, ας, ἡ.
via compendiaria, σύντομος, ου, ἡ, ὁδὸς, οῦ, ἡ.
via difficilis, δύσοδος, ου, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
via facilis, εὐοδία, ας, ἡ.
via publica, ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ.
via recta, adverb. εὐθύ.
A via deflectere, ἀποπλανᾶσθαι τῆς ὁδοῦ.
viam aperio, πορίζω.
viam capessere, ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, & τῆς ὁδοιπορίας.
viam conficere, τελέσαι ὁδόν.
viam facere, ὁδοποιέω.
viam munio, ὁδοποιέω, ῶ.
viam patefacio, προοδοποιέω, ῶ.
viam præbeo, προοδοποιέω, ῶ.
viaticor, ἐφοδιάζομαι.
viaticum, ἐφόδιον, ου, τὸ, μαθόδιον, ου, τό.
viaticum accipio, ἐφοδιάζομαι.
viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
viator, ὁδίτης, ου, ὁ, ὁδοιπόρος, ου, ὁ.
viator, apparitor, κλητὴρ, ῆρος, ὁ, ῥαβδοφόρος, ου, ὁ.
viatorius, ὁδοιπορικὸς, οῦ, ὁ.
vibex, μώλωψ, ωπος, ὁ.
vibratilis, κλαδαρὸς, οῦ, ὁ.
vibratio, πάλσις, ως, ἡ, σεισμὸς, οῦ, ὁ.
vibrans, πάλλων, οντος, ὁ.
vibratus, πεπαλμένος, ου, ὁ.
vibro, κραδαίνω, δονέω, ἀνακάλλω.
vibro jaculum, ἀγκυλίζομαι, ἀκοντίζω.
vicarius, ἀμοιβαῖος, ου, ὁ.
vicarius Episcopi, χωρεπίσκοπος, ου, ὁ.
vicatim, κατὰ κώμας.
vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
vice versa, ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν.
vicem tuam doleo, συναλγῶ σοι. ἀπόχθομαί σε, συναλγεῖν τινι, vicem alicujus dolere.
vicenarius, εἰκοσὸς, οῦ, ὁ.
viceni, εἴκοσι.
Per vices, ἀμοιβαίως, ἀναδεχάδην, ἐκ περιτροπῆς.
vicesimus, εἰκοστὸς, οῦ, ὁ.
vicia, βικία, ας, ἡ.
vicies, εἰκοσάκις.
vicinia, γειτονία, ας, ἡ, συνοικία, ας, ἡ.
vicinior, πλησιαίτερος, ου, ὁ.
vicinitas, γειτνίασις, εως, ἡ, συνοίκησις, εως, ἡ.
vicinus, γείτων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, σύνοικος, ου, ὁ.
vicinus, adject. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
vicinus sum, γειτνιάω, ῶ, παραίκειμαι.
vicis, ἀντὶ, cum gen. ἐν τάξει.
vicissim, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
vicissitudines temporum anni, ἀλλαγαὶ ὡρῶν.
vicissitudo, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, μεταβολὴ, ῆς, ἡ.
victima, ἱερεῖον, ου, τὸ, θῦμα, ατος, τὸ, σφαγὶς, ίδος, ἡ.
victimam ferio, κατάρχομαι.
victimarius, θύτης, ου, ὁ.
victimas jugulo, σφαγιάζομαι.
victito, σιτέομαι, οῦμαι.
victor, νικητὴς, οῦ, ὁ.
victoria, νίκη, ης, ἡ, κράτος, εος, τὸ, κῦδος, εος, τὸ, φέρος, εος, τό.
victoriam comparare, κρατέω.
victoriam insignem reportare, τὰ καλλιστεῖα φέρεσθαι.
victrix, νικήτειρα, ας, ἡ.
victu frugi utentes, λιτοδίαιτοι, οἱ, ὀλιγοδίαιτοι, οἱ.
victui vili, & tenui assuetus, λιτοβίοτος, ου, ὁ.
victum comparare, βίον πορίζεσθαι, & συλλέγεσθαι, & πορίσασθαι, & ποιεῖσθαι.
victum quærere, βίον πορίζεσθαι, & συλλέγεσθαι, & πορίσασθαι, & ποιεῖσθαι, ἐργάζεσθαι τὸν βίον, πορίζειν τροφὴν, πορίζω.
victus, us, τροφὴ, ῆς, ἡ, βίοτος, ου, ὁ, δίαιτα, ης, ἡ, τὰ ἐπιτήδεια.
victus quotidianus, τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια.
victus, a, um, νικηθεὶς, ἐντος, ὁ.
viculus, κώμιον, ου, τό.
vicus, κώμη, ης, ἡ, ῥύμη, ης, ἡ.
vide, ἰδὲ, ἴδε.
videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
videndi causa venio, ἔρχομαι θεατής.
videor, βλέπω, ὁράω ῶ, δέρκω, θεωρέω, ῶ, ἐποπτεύω εἰς τι, ἐνοπτεύω τινί.
videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι. pro appareo, δοκέω, ῶ, φαίνομαι.
videtur faciendum, ποιητέον.
videtur mihi, δοκεῖ μοι, δοκεῖ. visum est, ἔδοξε, δοκεῖ, δέδοκται.
vidua, χήρα, ας, ἡ, ὀρφανὴ, ῆς, ἡ, Euripides.
vidua sum, χηρεύω.
viduitas, χηρεία, ας, ἡ, χήρωσις, εως, ἡ.
viduo, χηρόω, ῶ, ἀποστερέω, ῶ.
viduus, χῆρος, ου, ὁ.
viduus sum, χηρεύω.
vieo, ligo, λυγίζω.
vietor, λυγιστὴς, οῦ, ὁ.
vietus, παρειὸς, οῦ, ὁ, μαλακὸς, οῦ, ὁ.
vigens, ἀκμάζων, οντος, ὁ.
vigentes corporibus, ἀκμαιόσωμοι, Aristophanes.
vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, ῶ, & ἡβάσκω.
vigeo ætate, ἀκμάζω.
vigesimus, εἰκοστὸς, οῦ, ὁ.
vigil, adject. ἐγρηγορὼς, ότος, ὁ, ἄγρυπνος, ου, ὁ.
vigil, substant. φρουρὸς, οῦ, ὁ, φύλαξ, ακος, ὁ.
vigilandum, γρηγορητέον.
vigilans, ἀγρυπνῶν, οῦντος, ὁ.
vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
vigilanter se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἐγρήγορσις, εως, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
vigilantius, γρηγορώτερον, ου, τό.
vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, νυκτερινὴ φρουρά.
vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
vigiliæ, νύχευμα, ατος, τό.
vigiliæ nocturnæ, νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ.
vigilias ago, παρακοιτέω, ῶ.
vigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, γρηγορέω, ῶ.
viginti, εἴκοσι.
viginti millia, δισμύριοι, αι.
viginti millia equitum, δισμυρία ἵππος, ἡ.
vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ. ῥώμη, ης, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, ἀκμαιότης, ας, ἡ, σθένος, εος, τό.
vigor ætatis, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
vigorem amittere, παρακμάζειν.
vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
vili pretio, εὔωνον.
vilis, φαῦλος, ου, ὁ, εὐτελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄτιμος, ου, ὁ, οὐδενὸς ἄξιος.
vilitas, εὐτέλεια, ας, ἡ, εὐωνία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
viliter, εὐώνως.
villa, ἔπαυλις, εως, ἡ, ἐπαύλιον, ου, τὸ, ἀγροικία, ας, ἡ.
villaris, χωρικὸς, οῦ, ὁ.
villaticus, ἀγροικικὸς, οῦ, ὁ.
villica, χωρίτις, ιδος, ἡ.
villicatio, ἀγρονομία, ας, ἡ.
villico, & villicor, ἀγρονομέω, ῶ.
villicus, ἀγρονόμος, ου, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ.
villosus, τριχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, τριχωτὸς, οῦ, ὁ.
villum, dim. a vinum, οἰνάριον, ου, τό.
villus, θρὶξ, genit. τριχὸς, ἡ, λάχνη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τό.
vimen, οἰσύα, ας, ἡ, ῥὶψ, πὸς, ἡ, λύγος, ου, ὁ.
viminalis, λυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
vimineum vas, ῥιπὶς, ίδος, ἡ.
vimineus, οἰσύϊνος, ου, ὁ, λύγινος, ου, ὁ.
vinaria taberna, οἰνοπώλιον, ου, τό.
vinarius, οἰνοπώλης, ου, ὁ.
vinarius, adj. οἰνηρὸς, οῦ, ὁ, cella vinaria, οἰνὼν, ῶνος, ὁ.
vincibilis, νικητὸς, οῦ, ὁ.
vincio, ligo, δέω, δεσμεύω, δεσμέω, ῶ.
vinco, νικάω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ, cum accusativo. κρατέω, ῶ, περιγίνομαι, ἡττάω, ῶ, ὑπερέχω, cum genitivo. ὑπερέχω, cum genitivo, & accusativo.
vinco viribus, ὑπερισχύω.
vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio. κρατέομαι, οῦμαι, νικάομαι, ῶμαι.
vinctus, δεδεμένος, ου, ὁ.
vinctus ferro, σιδηρόδετος, ου, ὁ.
vincula, δεσμωτήριον, ου, τό.
vincula laxare. χαλᾶν δεσμά.
in vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in vinculis esse, δεδέσθαι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
vinculis æreis constrictus, χαλκόδετος, ου, ὁ.
vinculum, δεσμὸς, οῦ, ὁ.
vindemia, τρυγητὸς, οῦ, ὁ.
vindemiator, τρυγητὴς, οῦ, ὁ.
vindemiatorius, τρυγητικὸς, οῦ, ὁ.
vindemiæ tempus, τρυγητὸς, οῦ, ὁ.
vindemio, τρυγάω, ῶ, δρέπω.
vindex, τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ἔκδικος, ου, ὁ.
vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
vindicatio, ἐκδίκησις, εως, ἡ.

vindiciæ, ἐκδίκησις, εως, ἡ.
vindico, as, ἐκδικέω, ῶ, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι. pro ab injuria defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν.
vindicta, ἄμυνα, ης, ἡ, ἐκδίκησις, εως, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
vinea, ἀμπελών, ῶνος, ὁ, οἰνόπεδον, ου, τό.
vinearius, ἀμπελικός, ῆ, όν.
vinetum, ἀμπελόφυτον, ου, τό.
vinipotor, οἰνοπότης, ου, ὁ.
vinitor, ἀμπελουργός, ῦ, ὁ.
vinitorius, ἀμπελουργικός, ῆ, όν.
vino abundo, ὀινόω, ῶ.
vino carens, ἄοινος, ου, ὁ ἡ ἡ.
vino deditur, ἔστιν, οἴνῳ.
vino obrutus, κατοινωμένος, ου, ὁ.
vinolentia, μέθη, ης, ἡ, οἰνοφλυγία, ας, ἡ.
vinolentus, ἔξοινος, ου, ὁ, πάροινος, ου, ὁ, οἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
vinosus, οἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, φίλοινος, ου, ὁ.
vinum, οἶνος, ου, ὁ.
vinum austerum, αὐστηρὸς οἶνος.
vinum meracum, ἄζωρον μέθυ, ἄκρατος οἶνος, οἶνος ἀκέραιος.
vinum merum, χάλις, ιος, ὁ, ἄκρατος οἶνος.
vinum nigrum, μέλανδος, ου, ὁ.
vinum novum, ἀπαλὸς οἶνος.
vinum vetus, οἶνος πεπαλαιωμένος.
vinum vile, μέλαινδος, ου, ὁ.
vinum redolens, οἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
vinum redoleo, οἰνίζω.
vinum vendo, οἰνοπωλέω, ῶ.
vinum infundo, οἰνοχοέω, ῶ, οἰνοχοεύω.
vinum poto, οἰνοποτέω, ῶ.
viola, ἴον, ου, τό.
violaceus, ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
violatio, βιασμός, ῦ, ὁ, ὕβρισμα, ατος, τό.
violator, βιαστής, ῦ, ὁ.
violator legis, παραβάτης, ου, ὁ.
violatus, βεβιασμένος, ου, ὁ, βιαθεὶς, έντος, ὁ.
violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
violentia, βία, ας, ἡ.
violentus, βίαιος, ου, ὁ, βιαστής, ῦ, ὁ, ἀντίβιος, ου, ὁ, ὑβριστής, ου, ὁ.
violo, βιάζομαι, παρανομέω, ῶ, ὑβρίζω, λωβάομαι, ῶμαι.
fœdera violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, ῶ, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
vipera, ἔχις, ιος, ὁ, ἔχιδνα, ης, ἡ.
viperinus, ἐχίδνειος, ου, ὁ.
vipereus, ἐχιδναῖος, ου, ὁ.
vir, ἀνήρ, ἀνέρος, ἀνδρός, ὁ, φὼς, φωτὸς, ὁ. Iliad β.
vir sum, ἀνδρίζομαι.
virago, ἀνδρόγυνα, ας, ἡ.
vireo, χλοάζω, θάλλω.
vires, ἀλκή, ῆς, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, δύναμις, εως, ἡ.
vires corporis, ἀκμὴ τῦ σώματος.
vires acquiro, ῥωμαλέομαι.
vires frango, παρίημι, ἀδυνατέω, ῶ.
vires intendo, ζημιόω, ῶ.
vires remitto, ἀνατίθεμαι.
vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
viresco, θηλέθω, θάλλω.
viretum, χλοερόν, ῦ, τό.
virga, ῥάβδος, ου, ἡ.
virgam gesto, ῥαβδοφορέω, ῶ.
virginalis, παρθενικός, ῆ, όν.
virgineus, παρθένιος, ου, ὁ.
virginitas, παρθενία, ας, ἡ, κορεία, ας, ἡ.
in virginitate dego, παρθενεύω.
virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
virgo, inis, παρθένος, ου, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
virgo matura viro, ἐντελὴς γυνὴ, γυνὴ ὡραία γαμεῖσθαι.
virgo nobilis, ἀκμαία παρθένος.
virgula, ῥαβδίον, ου, τό.
virgula divina, θεία τύχη.
virgultum, φρύγανον, ου, τό, ῥαβδίον, ου, τό.
virguncula, παῖς, παιδός, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
viribus deficio, ἐξαδυνατέω, ῶ.
totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
viribus intentis, ἀνύτως.
viribus magnis præditus, μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
viribus paribus præditus, ἰσοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἰσοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
viribus paribus, ἰσοπαλῶς.
viribus æquis, & ancipiti Marte pugnare, ἰσοπαλῶς ἀγωνίζεσθαι.
pro viribus, εἰς δύναμιν, κατὰ δύναμιν, καλλιδύναμιν, ἐς τὸ δυνατόν.
viridarium, ἄλσος, εος, τό, ἀνθών, ῶνος, ὁ, ἄλσος, ιος, τό.
viridis, χλωρός, ῦ, ὁ, ἀθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. pro florente, ἀκμαστικός, ῦ, ὁ.

viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, θάλεια, ας, ἡ. pro vigore, ἀκμή, ῆς, ἡ.
virilem ætatem attingere, ἀνδρίζεσθαι.
virilem togam sumere, ἀνδρόομαι, εἰς ἄνδρας τελεσθῆναι.
virilia, hoc est pudenda, αἰδοῖα, τά, αἰδῶς, ῦς, ἡ.
pro virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
virilis, ἀνδρικός, ῆ, όν, ἀνδρεῖος, ου, ὁ.
virilis ætas, ἡ ἀκμή, ῆς, ἡ.
virilis facies, ἀῤῥενωπὸς, ῦ, τό, ἀῤῥενωπία, ας, ἡ.
virilis proles, τὸ ἄρσεν.
virilis animus, λῆμα, ατος, τό, ἀῤῥενωπὸς, ῦ, τό, ἀῤῥενωπία, ας, ἡ.
virile robur, ἀνδρότης, ητος, τὸ ῥωμαλέον, ητος, ἡ.
virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
virilitas, ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ.
viriliter, ἀνδρικῶς.
viritim, κατ' ἄνδρα.
virium refectio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
viro matura virgo, ἀνδρὸς ὡραία, ἐντελὴς γυνή.
viror, χλωρότης, ητος, ἡ, χλόασμα, ατος, τό, χλοερὸν, ῦ, τό, χλόασμα, ατος, τό.
virosus, ἰοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
virtus, ἀρετή, ῆς, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ, ἰσχύς, ύος, ἡ.
virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
virulentus, ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἰοβόλος, ου, ὁ.
virus, venenum, ἰός, ῦ, ὁ, βρόμος, ου, ὁ, δυσωδία, ας, ἡ.
virus genitale, quo pisces ova spargunt, θορός, ῦ, ὁ.
vis, violentia, βία, ας, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, δύναμις, εως, ἡ. pro multitudine, πλῆθος, εος, τό.
vis, facultas, robur, βία, ας, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ.
vis dicendi, ῥώμη τῦ λέγειν.
vim facere, βίαν ποιέω, βιάζεσθαι.
vim afferre virgini, διακορέω, διακορεύω, & διακορίζειν τὴν παρθένον.
per vim, βίᾳ, πρὸς βίαν.
viscator, ἰξευτής, ῦ, ὁ.
viscatoria arundo, ἰξευτικὸς κάλαμος.
viscatrix, ἰξεύτρια, ας, ἡ.
viscera, τὰ σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
visceratio, σπλαγχνοφαγία, ας, ἡ.
visco aves capio, ἰξεύω.
viscosus, γλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἰξώδης, εος, ὁ.
viscosus fio, γλισχραίνομαι.
viscus, vel um, ἰξός, ῦ, ὁ, γλοιός, ῦ, ὁ.
viscus, eris, ἔντερον, ου, τό.
visendus, ἐπισκεπτέος, ου, ὁ.
visibilis, ὁρατός, ῦ, ὁ.
visio, ὅρασις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
visitatio ad puniendum, animadversio, ἐπισκοπή, ῆς, ἡ.
visitatio ad opem ferendam, ἐπισκοπή, ῆς, ἡ.
visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
viso, ἐπισκέπτομαι.
visorius, ὀπτικός, ῦ, ὁ.
visu dignus, θεατός, ῦ, ὁ, & Poet. θηητὸς, ῦ, ὁ, & θεωτός, ῦ, ὁ.
visum est mihi hoc facere, ἔδοξέ μοι τοῦτο ποιεῖν.
visum imbecillum habens, μύωψ, ωπὸς, ὁ, & κνύψ, πός, ὁ.
visum, ὅραμα, ατος, τό, φάσμα, ατος, τό.
visum acutum habens, ὀξυωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὀξυωπός, ῦ, ὁ.
visum perstringo, ἀμαυρόω, ῶ.
visurus, ὀψόμενος, ου, ὁ.
visus, ὄψις, εως, ἡ, ὅρασις, εως, ἡ.
visus acumen, ὀξυβλεψία, ας, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, ὀξυτάτη ὄψις, ὀξυωπία, ας, ἡ.
visus hebetudo, ἀμβλυωγμός, ῦ, ὁ.
visus privatio, ἀορασία, ας, ἡ.
vita, βίος, ου, ὁ, ζωή, ῆς, ἡ, βίοτος, ου, ὁ.
vita defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τῦ βίου.
vita anteacta, τὰ προβεβιωμένα.
vita bene acta, καλῶς βεβιωμένος βίος.
n vita, ἀνὰ τὸν βίον.
vita migrare, μεταμείβειν βίον, Poetice.
ab honestissima vita ad diversam aliquem avocare, ἐπ' ἄλλον βίον τῦ βελτίστου, παρατρέπειν τινά.
vitæ institutum, βιοτεία, ας, ἡ.
vitæ ratio, ἡ τῦ βίου διαγωγή.
vitæ brevis, βραχύβιος, ου, ὁ & ἡ.
vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
vitabilis, φευκτός, ῦ, ὁ.
vitalis, βιώσιμος, ου, ὁ, βιωτικός, ῦ, ὁ, βιωτός, ῦ, ὁ.

non vitalis, ἀβίωτος, ου, ὁ.
vitalis sum, βιώσιμος ἔχω.
vitaliter, βιωσίμως.
vitam agere, βιῶν βίον, διαβιόω.
vitam finire, καταστρέφω. vitam finire in studiis literarum, ἐναπολείπειν τοῖς μαθήμασι.
vitam tolerare, διαζῆν.
per totam vitam, διὰ βίου.
vitam transigere, βίον διατελεῖν.
vitandus, φευκτός, ῦ, ὁ, ἀπευκτός, ῦ, ὁ, ἀποτρόπαιος, ου, ὁ.
vitatio, ἀποφυγή, ῆς, ἡ.
vitellus, λέκιθος, ου, ὁ, τὸ ὠχρὸν τῦ ὠῦ.
vites putare, ἀμπελουργεῖν.
viteus, ἀμπέλινος, ου, ὁ.
vitex, ἄγνος, ου, ὁ, λύγος, ου, ἡ.
vitiare virginem, διακορέω τινά.
vitiatio, διαφθορά, ᾶς, ἡ, φθορά, ᾶς, ἡ.
vitiator, φθορεύς, έος, ὁ.
vitiatus, ἀνάπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, διεφθαρμένος, σαπρός, ὁ.
viticeus, λυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, λύγινος, ου, ὁ, ἀγνώδης, εος, ὁ & ἡ.
viticula, ἀμπέλιον, ου, τό, κλημάτιον, ου, τό.
vitifer, ἀμπελοφόρος, ου, ὁ.
vitigineus, ἀμπέλινος, ου, ὁ καὶ ἡ.
virile opus, πλέκανον, ου, τό, πλεκτανίς, ίδος, ἡ.
vitilis, λυγινικός, ῦ, ὁ.
vitilitigatores, συκοφάνται, οἱ.
vitiligo alba, λεύκη, ης, ἡ.
vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι, ῶμαι.
vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ τίθεσθαι, ψόγον ἐγκαλεῖν τινί.
vitio stupro, βιάζομαι, διακορίζω, λυμαίνομαι. καταισχύνω τὰς γυναῖκας, stupro mulieres. φθείρω, λωβάομαι, ῶμαι.
vitiose, κακῶς.
vitiose loqui, σολοικίζειν.
vitiositas, κακία, ας, ἡ.
vitiosum reddo, ἐκπονηρεύω.
vitiosus, κακός, ῦ, ὁ, πλημμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, φαῦλος, ου, ὁ.
vitis, ἄμπελος, ου, ἡ, οἴνη, ης, ἡ, οἰναρὸν, ῦ, τό.
vitis putata, τετμημένη ἄμπελος. vitis non putata, ἄμπελος ἄτμητος, ἄμπελος ἀκλαστος.
vitium, vitiositas, κακία, ας, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τό, λώβη, ης, ἡ, κακότης, ητος, ἡ.
vitium afferre virgini, καταισχύνω παρθένον.
vito, ἀλεείνομαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
vitriaria officina, ὑαλουργεῖον, ου, τό, & ὑαλουργεῖον, ου, τό.
vitreus, ὑάλινος, ου, ὁ.
vitriarius, ὑαλουργός, ῦ, ὁ.
vitricus, πατρυιός, ῦ, ὁ.
vitrum, ὕαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὑάλη, ης, ἡ.
vitta, ταινία, ας, ἡ, κεκρύφαλος, ου, ὁ.
vittatus, ταινιώδης, έντος, ὁ.
vitula, μόσχος, ου, ἡ, δαμάλης, ης, ἡ.
vitulinus, μόσχειος, ου, ὁ.
vitulus, μόσχος, ου, ὁ, πόρταξ, ακος, ὁ, δάμαλις, εως, ὁ.
vituperabilis, ἐπίψογος, ου, ὁ, μωμητός, ῦ, ὁ.
vituperatio, μέμψις, εως, ἡ, ψόγος, ου, ὁ, ὕβρις, εως, ἡ.
vituperator, ψέκτης, ου, ὁ, κατήγορος, ου, ὁ.
vituperatorius, κατηγορικός, ῦ, ὁ, ψεκτικός, ῦ, ὁ.
vituperio dignus, ψεκτός, ῦ, ὁ.
vituperium, ψόγος, ου, ὁ.
vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ῶ, ἐπιπλήττω, διαμέμφομαί τινα τῆς σχολῆς.
vivacitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, ἀζωΐα, ας, ἡ.
vivaciter, ἐμψύχως.
vivarium, ζωγρεῖον, ου, τό, ζωοτροφεῖον, ου, τό.
vivax, μακρόβιος, ου, ὁ, ζωτικός, ῦ, ὁ.
vivendum est, βιωτέον.
viverra, ἰκτίς, ίδος, ἡ.
vividus, ἀκμαῖος, ου, ὁ, ζωτικός, ῦ, ὁ.
vivificatio, ζώωσις, εως, ἡ.
vivificativus, ζωοποιητικός, ῦ, ὁ.
vivifico, ζωοποιέω, ῶ.
vivificus, ζωοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ζωαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
viviradix, μόσχευμα, ατος, φυτευτήριον, ου, τό.
vivisco, βιώσκομαι.
vivo, βιόω, ῶ, βιοτεύω, ζάω, ῶ.
vivo delicate, θρυπτομαι, θρύπτομαι.
vivo parce, ac tenuiter, ἀποζάω, ῶ.
vivus, ζωός, ῦ, ὁ, ζῶν, ῶντος, ὁ, ἔμψυχος, ου, ὁ.
vix, μόγις, μόλις, σχολῇ.
vix tandem, μόλις, πολλοστῷ.

Ul-

U L.

ulceratio, ἕλκωμα, ατος, τὸ, ἕλκωσις, εως, ἡ.
ulcerativus, ἑλκωτικὸς, ῦ, ὁ.
ulcero, ἑλκόω, ῶ, ἑλκωτικόω, ῶ.
ulcerosus, ἑλκώδης, εΘ, ὁ καὶ ἡ.
ulciscor, ἐκδικῶ σε, τε: τιμωρῶ, ῶ, vel τιμωρῶμαί σοι, injuriam tibi factam.
ulcus, ceris, ἕλκΘ, εΘ, τὸ.
ulcusculum, ἑλκύδριον, ῦ, τὸ, & ἑλκίδιον, ῦ, τὸ.
uliginosus, ἰκμαλέΘ, ῦ, ὁ.
uligo, ἰκμὰς, άδΘ, ἡ, ἰκμαλεία, ας, ἡ.
ullus, τὶς, τινὸς.
ulmeus, πτελεώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, πτελέϊνος, ῦ, ὁ.
ulmus, πτελέα, ας, ἡ.
ulna, ὠλένη, ης, ἡ, ἀγκάλη, ης, ἡ.
ulna, mensura, ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ.
in ulnis capio, ἐναγκαλίζομαι.
in ulnis puerum gestare, πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὸ παιδίον κομίζειν.
ulnas duas longus, διόργυιος, ῦ, ὁ.
ulnatim, hoc est ulnis amplexando, ἀγκαλιδὸν.
ulterior, προσώτερος, ῦ, ὁ, πέραν.
ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
ultime, ἐσχάτως.
ultimum, ἔσχατον, ῦ, τὸ.
ultimus, ὕστατος, ῦ, ὁ, ἔσχατος, ῦ, ὁ, τελευταῖος, ῦ, ὁ.
ultio, ἐκδίκησις, εως, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
ultor, τιμωρΘ, ῦ, ὁ, ἔκδικΘ, ῦ, ὁ.
ultra, πέραν, & πέρα, πόῤῥω, cum genitivo.
ultra decorum, παρὰ τὸ πρέπον, πέρα τῦ δέοντΘ.
ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ultrix, τιμωρητικὴ, ῆς, ἡ.
ultro, insuper, προσέτι. pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
ultroneus, ἐθελοντὴς, ῦ, ὁ, ἑκὼν, όντος, ὁ, ἐθελούσιος, ίΘ, ὁ.
ulva, θρύον, ῦ, τὸ.
ululatus, ὀλολυγμὸς, ῦ, ὁ, ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ.
ululo, ὀλολύζω.

U M.

umbella, σκιάδιον, ῦ, τὸ.
umbilicaris, ὀμφαλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, ῦ, ὁ, ὀμφαλόεις, εντος, ὁ, ἐνομφάλιος, ῦ, ὁ.
umbilicus, ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ.
umbilicus Veneris, herba, κοτυληδὼν, ῦ, τὸ.
umbo, ὀμφάλιον, ῦ, τὸ.
umbra, σκιὰ, ᾶς, ἡ, σκίασμα, ατος, τὸ.
umbra, conviva non invitatus, σκιὰ, ᾶς, ἡ.
umbraculum, σκηνὴ, ῆς, ἡ, σκίασμα, ατος, τὸ.
umbraculum coriaceum, διφθέριον, ῦ, τὸ.
umbræ, αἱ ψυχαί.
umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι.
umbratilis, σκιερὸς, ῦ, ὁ, ἐπίσκιος, ῦ, ὁ.
umbratilis vita, ἐπίσκιΘ βίΘ, σκιατροφία, ας, ἡ.
umbrosus, σκιερὸς, ῦ, ὁ, ἐπίσκιΘ, ῦ, ὁ.

U N.

una, simul, ἅμα, ὁμοῦ, ὁμῶ.
unanimis, ὁμόψυχος, ῦ, ὁ, ὁμόθυμος, ῦ, ὁ.
unanimitas, ὁμοψυχία, ας, ἡ, ὁμόνοια, ας, ἡ.
unanimiter, ὁμοθυμαδὸν.
uncia, οὐγκία, ας, ἡ, δωδεκατημόριον τῦ ὅλυ.
uncialis, οὐγκιαῖος, ῦ, ὁ.
unctio, χρῖσις, εως, ἡ, χρῖσμα, ατος, τὸ, ἄλειφαρ, ατος, τό.
unctor, ἀλείπτης, ῦ, ὁ.
unctorius, ἀλειπτήριος, ῦ, ὁ.
unctura, ἄλειμμα, ατος, τὸ, χρῖσμα, ατος, τὸ.
unctus, χριστὸς, ῦ, ὁ, ἀληλιμμένος, ῦ, ὁ.
uncus, i, ἀγκιστρον, ῦ, τὸ, τρίαινα, ης, ἡ.
uncus, adject. ἀγκύλΘ, ῦ, ὁ. uncos ungues habens, γαμψώνυχος, ῦ, ὁ.
unda, κῦμα, ατος, τὸ, ῥεῦμα, ατος, τὸ.
undabundus, κυμαίνων, ῦ, ὁ.
undatim, κυματωδῶς.
unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ ὧ.
unde? πόθεν.
unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἢ.
undecies, ἑνδεκάκις.
undecim, ἕνδεκα.
undecimviri, οἱ ἕνδεκα.
undecimus, ἑνδέκατος, ῦ, ὁ.
undecunque, ὁπόθεν ἂν.
undelibet, ὁπωσοῦνθεν, ὅθεν δὴ.
undenam? πόθεν;
undenarius numerus, ἑνδεκὰς, άδος, ἡ.
undeni, οἱ ἕνδεκα.
undequaque, πανταχόθεν, & Poetice πάντοθεν.
undenis, ὁπωσοῦνχόθεν.
undisonus, πολύφλοισβος, ῦ, ὁ.
undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
undosus, κυματώδης, εΘ, ὁ καὶ ἡ.
undulatus, κυματοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ungo, ἀλείφω, χρίω.
ad unguem exigere, δι' ὄνυχΘ, ἀκριβῶς ὀνυχίζειν, ἐξονυχίζω.
unguenta spirans, μυρίπνυς, ῦ, ὁ.
unguentarius, μυρεψὸς, ῦ, ὁ, μυροπώλης, ῦ, ὁ.
unguentis delibutus, μεμυρισμένος, ῦ, ὁ.
unguentis illino, μυρίζω.
unguentulum, μυρίδιον, ῦ, τό.
unguentum, μύρον, ῦ, τὸ, μύρωμα, ατος, τὸ, χρῖσμα, ατος, τό.
ungues resecare, ἐξονυχίζω.
unguiculus, ὀνύχιον, ῦ, τὸ. a teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
unguis, ὄνυξ, υχος, ὁ. ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι. ad unguem factus, ἀκριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ungula, ὁπλὴ, ῆς, ἡ.
unice, μόνως.
unicolor, ὁμόχρως, ῦ, ὁ.
unicornis, μονόκερως, ω, ὁ.
unicus, μόνος, ῦ, ὁ, μοναδικὸς, ῦ, ὁ.
uniforis, μονόθυρος, ῦ, ὁ.
uniformis, μονοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
unigena, μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
unigenitus, μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
unimanus, μονόχειρ, ειρος, ὁ.
unio, μαργαρίτης, ῦ, ὁ.
unio, is, ire, ἑνόω, ῶ.
uniremis navis, μονήρες πλοῖον.
unitas, μονὰς, άδος, ἡ, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitio, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitivus, ἑνωτικὸς, ῦ, ὁ.
univalvis, μονόθυρος, ῦ, ὁ.
universalis, καθολικὸς, ῦ, ὁ, ὁλικὸς, ῦ, ὁ.
universaliter, καθολικῶς.
universe, καθόλυ, ἐν κύκλῳ, σύμπαν.
universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
in universum, παντελῶς, ὁλικῶς, καθολικῶς, σύμπαντα, καθόλυ, ἐπίπαν.
universus, σύμπας, αντος, ὁ, ἅπαξάπας, αντος, ὁ.
unius causa, ἑνὸς ἕνεκα.
uniusmodi, μονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
unquam, ποτέ.
unus, εἷς, ἑνὸς, ὁ. pro solus, μόνος, ῦ, ὁ.
unus & alter, εἷς ἢ δύο.
unusquisque. πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.

V O.

Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
vocabularium, λεξικὸν, ῦ, τὸ, subaudi, βιβλίον.
vocabulum, λέξις, εως, ἡ, ὄνομα, ατος, τό.
vocalis, φωνήεις, εντος, ὁ.
vocalis litera, φθόγγος, ῦ, ὁ, φθογγὴ, ῆς, ἡ.
vocandus, κλητέος, ῦ, ὁ.
vocatio, κλῆσις, εως, ἡ.
vocativus, κλητικὸς, ῦ, ὁ.
vocator, κλήτωρ, ορος, ὁ.
vocatus, κληθεὶς, έντος, ὁ.
voce submissa, σιγῇ. voce submissa loqui, μύθων ὑποκλίνειν, Poetice.
vocem attollere, διαίρειν τὴν φωνὴν, ἀνισχύειν φωνήν.
vocem edere, φωνέω, & Poetice ἀπύω.
vocem submittere, καθιέναι τὴν φωνήν.
vociferans, κράζων, οντος, ὁ, βοῶν, ῶντος, ὁ.
vociferatio, κραυγὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
vociferator, βόαξ, ακος, ὁ, κραύγασος, ῦ, ὁ, λαρυγγιστὴς, ῦ, ὁ.
vociferatrix, λακέρυζα, ης, ἡ.
vociferor, κράζω, βοάω, ῶ, ἀλαλάζω.
vocito, ὀνομάζω.
voco, καλέω, ῶ, φωνέω, ῶ. ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucianus.
voco in jus, εἰσαγγέλλω, δικάζομαι, γράφω, ἐγκαλέω, ῶ, προσκαλέομαι, ῦμαι, & προσκαλέω, ῶ.
voco, appello, nomino, ἀποκαλέω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ὀνομάζω, προσαγορεύω, & Poetice προσκαλέω, ῶ, & ἐνέπω.
vocula, λεξίδιον, ῦ, τό.
voculatio, προσῳδία, ας, ἡ.
vola, θέναρ, αρος, τὸ, κοτύλη, ης, ἡ, γύαλον, ῦ, τό.
volatilis, πτηνὸς, ῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
volatus, πτῆμα, ατος, τὸ, πτῆσις, εως, ἡ, ποτὴ, ῆς, ἡ.
volens, ἑκὼν, όντος, βυλόμενος, ῦ, ὁ.
volito, ἀμφιπέτομαι.
volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
volo, vis, βύλομαι, θέλω, ἐθέλω.
volsella ad ossa evellenda, ὀστάγρα, ας, ἡ. ad evellendos pilos, τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ῦ, τὸ, & μαδιστήριον, ῦ, τό.
volubilis, εὐτρόχαλος, ῦ, ὁ, εὔστροφος, ῦ, ὁ, κινητὸς, ῦ, ὁ.
volubilitas, εὐστροφον, ῦ, τὸ, εὐστροφία, ας, ἡ.
volubiliter, εὐστρόφως.
volucer, πετεινὸς, ῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ. pro veloce, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έος, ὁ.
volucris, ὄρνεον, ῦ, τὸ, πτηνὸν, ῦ, τὸ, πετεινὸν, ῦ, τό.
volumen, σύνταγμα, ατος, τὸ, βιβλίον, ῦ, τό.
volumen, involucrum, spira, ἕλιξ, ικος, & εἵλιξ, ικος, ἡ, ἔλυτρον, ῦ, τὸ, & εἴλυτρον, ῦ, τὸ, σπεῖρα, ας, ἡ.
voluntarie, ἑκοντί, ἑκουσίως.
voluntarius, ἑκὼν, όντος, ὁ, ἑκούσιος, ῦ, ὁ, αὐθαίρετος, ῦ, ὁ.
voluntas, βυλὴ, ῆς, ἡ, θέλημα, ατος, τὸ, βύλημα, ατος, τό.
præter voluntatem, ἀκουσίως.
volvo, verso, κυλίω, κυλίζω, pro cogitare animo, ἐξετάζω.
volupe, ἡδὺ, έος, τὸ, τερπνὸν, ῦ, τό.
voluptarius, hoc est voluptatem afferens, τερπνὸς, ῦ, ὁ.
voluptarius, hoc est, voluptatibus deditus, φιληδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, φιλήδονος, ῦ, ὁ, ἡδυπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
voluptas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, τέρψις, εως, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
ad voluptatem, κεχαρισμένως.
voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
voluptates sectari, φιληδέω.
voluptatibus se dedere, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
voluptuarius, hoc est voluptatibus deditus, ἡδονικὸς, ῦ, ὁ, τρυφηλὸς, ῦ, ὁ, τρυφητὸς, ῦ, ὁ, ὁ ταῖς ἡδοναῖς προσκείμενος.
voluptuosus, φιλήδονος, ῦ, ὁ.
volutabrum, κυλίστρα, ας, ἡ, κύλισμα, ατος, τό.
volutatim, διὰ κυλίσματος.
volutatio, κύλισμα, ατος, τό.
volutim, ἑλιγδὴν.
voluto, στρέφω, κυλινδέω, ῶ. pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
volvulus, morbus intestinorum, εἰλεὸς, ῦ, ὁ.
vomer, ὕνις, εως, ἡ, ἐλύμα, ας, ἡ, ὀφρὺς, ύος, ἡ.
vomica, ἀπόστημα, ατος, τό.
vomitio, ἔμετος, ῦ, ὁ.
vomito, πολλάκις ἐμῶ.
vomitorius, ἐμετικὸς, ῦ, ὁ.
vomitus, ἔμετος, ῦ, ὁ, ἐξέραμα, ατος, τό.
vomo, ἐμέω, ῶ, cum accus. ἐξερεύγομαι.
voracitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
cum voracitate, φαρυγγίζω, & φαρυγγίζομαι.
voraciter, λάβρως, λίχνως.
voraginosus, βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
vorago, βάραθρον, ῦ, τὸ, χάσμα, ατος, τό.
vorator, λιχνὸς, ῦ, ὁ, & Poetice γάστρις, ιος, ὁ.
vorax, πολυφάγος, ῦ, ὁ, παμφάγος, ῦ, ὁ.
voro, as, βιβρώσκω, καταφάγω.
vortex, βέμβιξ, βέμβηξ, & βέμβιξ, ικος, ὁ, δίνη, ης, ἡ, δῖνος, ῦ, ὁ, ἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, ἕλιξ, ικος, ἡ, ἴλιγξ, γγος, ἡ, & ἰλιγγὸς, ῦ, ὁ, στρόφαλιγξ, γγος, ἡ, στρόβιλος, ῦ, ὁ.
in vorticem ago, εἰλέω, ῶ, εἰλυφάω, ῶ, δινέω, ῶ.
vorticosus, δινήεις, εντος, ὁ, δινὸς, ῦ, ὁ, ἑλικὸς, ῦ, ὁ, ἑλικτὸς, ῦ, ὁ.
vos, ὑμεῖς.
vota facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι, εὐχὰς εὔχεσθαι, cum dativo, ut εὐχὰς ποιεῖσθαι τοῖς Θεοῖς, vota facere Diis. eodem sensu dicitur εὔχεσθαι τοῖς Θεοῖς, & εὔχεσθαι πρὸς τὸς Θεός.
vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελέω.
voti compos, κατατυχὼν, όντος, ὁ, cum genitivo.
voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
votivus, εὐκτὸς, ῦ, ὁ.
voto potiri, εὐχῇ χρῆσθαι, εὐχῇ τυγχάνειν.
pro voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
votum, εὐχὴ, ῆς, ἡ, εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, ἀρὰ, ᾶς, ἡ.
ad votum, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.
præter votum, ἀτυχῶς.
votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
voveo, εὔχομαι.
vox, φωνὴ, ῆς, ἡ, & Poetice αὐδὴ, ῆς, ἡ, θρόος, ῦ, ὁ, ἰωὴ, ῆς, ὄσσα, ης, ἡ, ὄψ, ὀπὸς, ἡ, φθέγμα, ατος τό.

Upis

U P.

Upilio, ποιμὴν, ένος, ὁ.
upupa, ἔποψ, οπος, ὁ.

U R.

Urania, Οὐρανία, ας, ἡ.
urbane, ἀστείως.
urbanitas, ἀστεϊσμὸς, ῦ, ὁ, ἀστειότης, τητος, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
urbanitate uti, ἀστεΐζεσθαι.
urbicus & urbanus, ἀστεῖος, ε, ὁ, pro faceto, χαρίεις, εντος, ὁ, εὐτράπελος, ε, ὁ.
urbs, ἄστυ, εος, τὸ, πόλις, εως, ἡ.
urceolus, κεράμιον, ε, τὸ.
urceus, κέραμος, ε, ὁ, κεράμιον, ε, τό.
uredo, ἐρυσίβη, ης, ἡ, καυθμὸς, ῦ, ὁ.
ureter, οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ.
urgens, ἐπείγων, οντος, ὁ.
urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
urigo, κνῆσις, εως, ἡ.
urina, οὖρον, ε, τό.
urinæ difficultas, στραγγουρία, ας, ἡ.
urinam non facere, ἀνουρεῖν ἐπέχεσθαι.
urinarius, urinam ciens, οὐρητικὸς, ῦ, ὁ.
urinator, κολυμβητὴρ, ῆρος, ὁ, κολυμβητὴς, ῦ, ὁ.
urinor, κολυμβάω, ῶ, κολυμβάω, ῶ.
urinum ovum, οὔριον, ῶόν, quod & ὑπηνέμιον, ε, τὸ, & ζεφύριον, ε, τό.
urna, κάλπις, ιδος, ἡ, κάλπις, ιδος, ἡ.
urna mortuorum, σορὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ.
urnula, καλπίδιον, ε, τό.
uro, φλέγω, καίω, pro cruciare, πυρπολέω.
ursa, ἄρκτος, ε, ἡ, qua voce etiam cœleste sidus significatur.
ursinus, ἀρκτῷος, ε, ὁ.
ursus, ἄρκτος, ε, ὁ καὶ ἡ.
urtica, ἀκαλήφη, ης, ἡ, κνίδη, ης, ἡ.
urus, οὖρος, ε, ὁ.

U S.

Usitate, εἰθισμένως.
usitatum est, εἰθισμένον ἐστί.
usitatus, εἰθισμένος, ε, ὁ.
uspiam, πε.
usquam, πε.
usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἔστε, εἰς.
usque ad hoc tempus, μέχρι τε νῦν.
usque adeo, οὕτως, εἰς, οὕτω.
usque adhuc, μέχρι τοῦδε τε χρόνε.
usque dum, μέχρις ἕως, & μέχρ' οὗ, πρὶν δὴ, ἄχρι ὅτε, ἔστ' ἂν, & Poetice εἰς ὅτε, μέσφα, ὄφρα. usquedum? ἕως πότε.
usque eo, παρὰ τοσοῦτο, οὕτως.
usquequaque, πάντη, πάντως.
usquequo, ἕως, ἢ, πότε.
ustilis, καύσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, καυτὸς, ῦ, ὁ, & καυστὸς, ῦ, ὁ.
ustio, καῦσις, εως, ἡ.
ustivus, μαλερὸς, ῦ, ὁ, Poetice.
ustor, ἐμπρηστὴς, ῦ, ὁ.
ustulatio, φλογισμὸς, ῦ, & φλογμὸς, ῦ, ὁ.
ustulatus, φλογιστὸς, ῦ, ὁ.
ustulo, καίω, καπνίζω.
ustus, κεκαυμένος, ε, ὁ.
ustus a Sole, ἡλιόκαυστος, ε, ὁ καὶ ἡ.
usucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
usura, χρῆσις, εως, ἡ. item τόκος, ε, ὁ, δανεισμὸς, ῦ, ὁ.
usuras accipere ab aliquo, λαμβάνειν, vel κομίζεσθαι τόκες, παρά τινος.
usuras solvere, τὰς τόκες ἀποδῦναι, τὸ δάνειον ἀρχαῖον ἀποδῦναι.
ad usuram dare alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα.
usurarius, δανειστὴς, ῦ, ὁ.
usurpatio, ἰδιοποίησις, εως, ἡ.
usurpo, λαμβάνω, χράομαι, ῶμαι.
usurus, χρησόμενος, ε, ὁ.
usus, a, um, χρησάμενος, ε, ὁ.
usus, us, χρῆσις, εως, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
usu attero, ἀποχράομαι, ῶμαι.
usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
ususfructus, ἐπικαρπία, ας, ἡ.
usuvenire solet, εἰώθει γίγνεσθαι.

U T.

Ut, ὅτι, ὅπως, ἵνα.
ut, pro postquam, ἐπεί.
ut, pro sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
ut, pro quamvis, ἵνα, cum conjunctivo.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
ut par est, ὡς τὸ εἰκός. κατὰ τὸ προσῆκον.
ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
ut est in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
ut ajunt, ὡς ἄν εἴποι τις.
ut fama est, ὡς λόγος.
ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
ut fieri solet, ὡς ἔχει.
ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
ut quid? ἵνα τί?
utcunque, ὡς ἔτυχεν, ὅπως δή.
utendum accipere, χρήσασθαι.
utendum dare, χρῆσαι, κιχράω, ῶ.
utensilia, τὰ χρειώδη, σκεῦος, εος, τὸ, ἔπιπλα, τά.
uter, utris, ἀσκὸς, ῦ, ὁ, ἀσκώμα, ατος, τό.
uter, a, um, πότερος, ε, ὁ, ὁπότερος, ε, ὁ.
utercumque, ὁπότερος, ε, ὁ.
uterina soror, ὁμομητρία, ας, ἡ.
uterinus frater, ὁμομήτριος, ε, ὁ.
uternam, πότερος γάρ.
uterque nostrum, ἑκάτερος ἡμῶν.
utervis, ὁποτεροσοῦν.
uterum ferre, κύειν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
uterus, μήτρα, ας, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ἡ.
ut, uti, ὡς, ὥσπερ.
utilis, ὠφελής, έος, ὁ & ἡ, ὠφέλιμος, ε, ὁ, χρήσιμος, ε, ὁ, εὔχρηστος, ε, ὁ, ὀνήσιμος, ε, ὁ, σύμφορος, ε, ὁ.
utilis sum, ὠφελέω, ῶ, cum accus. συμφέρω τινί.
utilitas, ὠφέλεια, ας, ἡ, εὐχρηστία, ας, ἡ, χρηστότης, τητος, ἡ, ὄφελος, εος, τὸ, λυσιτέλεια, ας, ἡ.
utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
utinam, εἴθε, αἴθε, ὡς ante ὤφελον; &c. cum infinitivo.
utique certe, ἄρα, γέ τοι, δῆτα.
utor, χράομαι, ῶμαι. uti aliquo familiariter, χρῆσθαι τινι, προσομιλέω τινι. συνδιατρίβω.
utpote, οἷα δὴ, οἷον.
utramque in partem disputans, ἀμφοτερόγλωσσος, ε, ὁ.
utriculus, ἀσκίδιον, ε, τό.
utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
utroque, ἑκατέρωσε.
utrum, an, ἆρα, πότερον.
utrum nec ne, πότερον, ἢ μή.

U V.

Uva, σταφυλὴ, ῆς, ἡ.
uvas lego, τρυγάω, ῶ.
uvas calco, τραπέω, ῶ, Poetice.
uveus, σταφύλειος, ε, ὁ.
uvidus, ὑγρὸς, ῦ, ὁ.
uvifer, σταφυληφόρος, ε, ὁ.

V U.

Vulcanius, Ἡφαίστειος, ε, ὁ.
vulgari lingua uti, ἰδιωτεύεσθαι.
vulgaris, τυχὼν, όντος, ὁ, δημώδης, εος. ὁ & ἡ, ἰδιωτικὸς, ῦ, ὁ.
vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
vulgator, διαφημιστὴς, ῦ, ὁ.
vulgatus, δημοσιευθεὶς, ένος, ὁ.
vulgi fabula quod est, θρύλλημα, ατος, τό.
ex vulgi opinione, λαοδογματικῶς.
vulgo, as, δημοσιεύω, διαθρυλλέομαι, δημοσιεύω.
vulgo, κοινῇ, πανδημεὶ, πάνδημον.
vulgus, οἱ πολλοί. πλῆθος, εος, τό.
vulnera obligare, τραύματα ἐπιδέειν.
vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρός.
vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ῦ, ὁ.
vulneratio, τραῦμα, ατος, τὸ, τρῶσις, εως, ἡ.
vulneratrix, οὐτήτειρα, ας, ἡ, Poetice.
vulneratus, τρωθεὶς, έντος, ὁ.
vulneribus conficio, κατατιτρώσκω.
vulnero, τιτρώσκω τινά.
vulnificus, τρωτικὸς, ῦ, ὁ.
vulnus, eris, τραῦμα, ατος, τό.
vulnus recens, & vetus, τραῦμα νέον, & χρόνιον.
vulnus infligo, ἐμφέρω τὴν πληγήν.
vulnus accipere, περιπίπτω πληγῇ.
vulpecula, ἀλωπέκιον, ε, τό.
vulpes, ἀλώπηξ, εκος, ἡ, κερδὼ, όος, ἡ.
vulpinor, ἀλωπεκίζω.
vulpinus, κερδῷος, ε, ὁ.
vulsella ad ossa evellenda, σάγρα, ας, ἡ, ad evellendos pilos, τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ε, τὸ, μαδιστήριον, ε, τό.
vulsilis, τιλτὸς, ῦ, ὁ.
vulsio, τιλμὸς, ῦ, ὁ, τίλσις, εως, ἡ, τίλμα, ατος, τό.
vulsura, τίλμα, ατος, τὸ, τιλμὸς, ῦ, ὁ.
vulsus, τετιλμένος, ε, ὁ.
vultu tristi sum, σκυθρωπάζω, & Poetice σκυθρωπάζω.
vultu hilari præditus, εὐπρόσωπος, ε, ὁ, & Poetice γαληνωπὸς, ῦ, ὁ.
vultum demitto, κατηφιάω, ῶ.
vultuosus, προσωπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, σκυθρωπός, ε, ὁ.
vultur, γὺψ, γυπὸς, ὁ.
vulturinus, a, um, γύπειος, ε, ὁ.
vulturnus, εὖρος, ε, ὁ.
vultus, βλέμμα, ατος, τὸ, πρόσωπον, ε, τό, ὤψ, ὠπὸς, ὁ.
vulva, μήτρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ.

U X.

Uxor, γυνὴ, ῆς, ἡ, ἄκοιτις, ιδος, ἡ, ἄλοχος, ε, ἡ.
uxorcula, γυναικάριον, ε, τό.
uxorem alicui dare, ἄγεσθαι γυναῖκα τινί.
uxorem ducere, γαμεῖν. γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
uxorius, γυναικεῖος, ε, ὁ. pro eo, qui uxori nimis inservit, γυναιμανής, ε, ὁ.
uxorius fio, γυναικοκρατέομαι, ῦμαι.

X A.

XAnthos, ξάνθος, ε, ὁ.

X E.

Xeniolum, ξένιον μικρόν.
xenium, ξένιον, ε, τό.
xenodochium, ξενοδοχεῖον, ε, τό.
xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.

X I.

Xiphias, ξιφίας, ε, ὁ.

X Y.

Xylinum, ξύλινον, ε, τό.
xylinus, ξύλινος, ε, ὁ.
xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον, ε, τό.
xylophagus, ξυλοφάγος, ε, ὁ.
xysticus, ξυστικὸς, ῦ, ὁ.
xyston, i, ξυστὸν, ῦ, τὸ, παραδρομὶς, ίδος, ἡ.
xystus, ξυστὸς, ῦ, ὁ.

Z E.

ZEa, ζειά, ᾶς, ἡ.
zelo, as, & zelor, aris, atus sum, ζηλόω, ῶ.
zelotes, ζηλωτὴς, ῦ, ὁ.
zelotypia, ζηλοτυπία, ας, ἡ.
zelotypia laboro, ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, ζηλόω, ῶ, cum accusativo.
zelotypus, ζηλότυπος, ε, ὁ.
zelus, ζῆλος, ε, ὁ.
zephyrius, ζεφύριος, ε, ὁ.
zephyrus, ζέφυρος, ε, ὁ.
zeugma, ζεῦγμα, ατος, τό.

Z I.

Zingiber, vel zingeberi, & zimpiberi, ζιγγίβερις, εως, ἡ, ζιγγίβερι, εως, τό.
zizanium, ζιζάνιον, ε, τό.
zizipha, ζίζυφα, τά.

Z O.

Zodiacus, ζωδιακὸς, ῦ, ὁ.
zona, ζώνη, ης, ἡ.
zonam solvere, ζώνην λύειν.
zonarius, ζωνοπλόκος, ε, ὁ.
sector zonarius, ζωνοτόμος, ε, ὁ, βαλαντιοτόμος, ε, ὁ.
zonula, ζώνιον, ε, τό.
zoographia, ζωγραφία, ας, ἡ.
zoographus, ζωγράφος, ε, ὁ.
zoophthalmus, ζωόφθαλμος, ε, ὁ.
zoophyta, ζωόφυτα, τά.
zoster, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ.

Z Y.

Zythum, ζῦθος, ῦ, τὸ, & ζῦθος, ε, ὁ, & ζῦθος, εος, τό.

FINIS

ΓΝΩΜΑΙ ἙΛΛΗΝΙΚΑῚ ΒΡΑΧΕῖΑΙ,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πᾶσαι τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὸ μνημεῖον ἀκριβέστερον τεθῆται.

ΚΕΦ. α.

Θεός, Θεοσέβεια, καὶ λατρευταὶ αὐτοῦ.
Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανός, Ἀστήρ.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν πύργος ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρῃ ὁ κόσμος εἰκώς.
Χωρὶς ἀγκίδος τόξον, ἢ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεός, θνήσκει νέος.
Αἴθρην οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ὄλβον ἰδεῖν δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τὸ ἅγιον χῶρος ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ὑπερόχων ὄζει ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίων γραφῶν διώκει.
Πίστεως ἕρκος ὁ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δῶρα λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεύς, οὔθ᾽ ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ᾽ ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ σκεῦος.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῇ βλαστάνει.
Τὸ Θεοῦ δεξιὰ διαμπερὲς ἀσπίδι ἐναλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμούς, καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μεμυημένοι βίου ἁγνότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο ἔρδε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, οὐ βόας θῦε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινῷ πελάζοντι ἐπίκουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ᾽ ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδει τοῦ δαίμονος ὠσὶ τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
Ἵλεως τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτήρ, καὶ οὐρανοῦ αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἁμαρτωλὸς περὶ τῷ ἄλγει, πλὴν ὁ ἄπορος τοῦ ἐλέου.
Οὐδεὶς ἀγαθὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐ μάψ ὀμεῖται ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους ἔφηβοι θείαν ἀκούουσιν ὀμφήν.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος πηγὴ μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
Διὸς ὄπιν αἰδεῖσθαι δεῖ.
Ῥεῖα ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάμπτει.
Σόας δὲ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἐξέσπασεν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

ΚΕΦ. β.

Ἀρετή, Κακία, Ἀγαθοί, Κακοί.

Κονεῖ μερόπων γένος ὀλέσαι πονηρία.
Ζῆλος ζῆλον ἐστὶ τίκτων.
Κινυρίζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.
Ἴασπιδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἀβρίη, ἔρως, καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἴτια.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.
Σιγύνη ἀλέξει ἀνθρώπους.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μαίεται.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.
Οὐ δέρκονται αἴγλην οἱ χέρηες.
Φεῦγε τοὺς φαγόντας ἐλέφαντα.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθόν, γαμψὸν ποιοῦσι· ὀλίγοι δ᾽ ἔμπαλιν.
Καὶ φαύλοις καὶ ἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.
Ἀφελεῖς τελείους ὀφείλομεν.
Στυφελὴ ἐπ᾽ ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.
Μάτην πολλὰ προφασίζεται φονεύς.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ᾽ ὅρκοις.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ,

Latine explicatæ,

Quibus omnia Græcæ Linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a junioribus edisci, eoque tenacius memoriæ infigi possint.

CAP. I.

Deus, Cultus & Cultores ejus.
Superstitio, Cælum, Stella.

INitium omnium, & finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, & cor sine fide, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia.
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aeris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces foetor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor Sacrarum Literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit, dona accipiet.
Fallit sæpissime nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco Fidei nablia sunt, & odramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextera Dei scuto similis est.
Scrutamini Scripturas, salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas, & imum terræ ventrem calor Solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius est humilibus Salvator, & cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordia.
Nemo bonus, nisi Deus.
Non frustra jurabit Deus.
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea, quæ infra sunt, sapere oportet, sed quæ supra.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile aufacit superbum.
Salvos ex Orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conscientiam tactus.
Jaspidem, & argentum superat virtus.
Nox, amor, & vinum magnorum malorum causa sunt.
Infinita occultat mala intimus recessus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui male fecit, semper aliquid prætendit.
Indesinenter judicat mala conscientia.
Non eadem res levis, & aspera est.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores suos.
Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contra.
Urbs vicos tam malis, quam bonis, aperit.
Simplices nos, & integros esse decet.
Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes vero juramentis.

CAP.

ΚΕΦ. γʹ.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

ἘΝ σκότῳ πλανῶν πόδας σφάλλει, καὶ πλάνῃ ἕπεται.
Ἀγροὺς καὶ πόλεις Σοφία, καὶ ναῦν κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλεθρον φέρει.
Μυστικὰ ἀπόκρυφα μὴ εἴπῃ γυναι.
Περὶ τῆς Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις Τέχνη.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ Τεχνῶν.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.
Εἰς ὁδὸν πλανώμενον ἄγε.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.
Ἀργύρου στερουμένοις ἴαμβον ἰάλλομεν.
Ἀρύει ὕδωρ κοσκίνῳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητες πᾶσι βροτοῖς
Μαθητὸς προτέρας ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρούειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτῶν σχεδὸν πάχους μῶκος, μάταιος, καὶ μωλύς.
Μέγα μὲν πνεῖ ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρά.
Ψέγειν ἅπαντες οἴδασι.
Γραῖος γραῖον εὑρίσκει.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.
Μῶμος ὁ μῶμος, ἢ νόθος ἀλείφεται.
Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸ μάννον φέρων μωροφῇ.

Καὶ λῆδος πολλάκις Σοφίαν στέγει.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.
Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλετρον.
Χέρσος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' ἔπειτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.

Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.
Ὑγιεῖς πάντες τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.
Τὰ ἴδια μελετᾶτε.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτε.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγει τετρημένῳ ὅμοιος.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
Τί βαναύσῳ, καὶ σοφῷ;
Φίλτρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπτει.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.
Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulans pedes offendit, & errorem sequitur.
Agros, & civitates, Sapientia, & navim gubernat.
Crebro impingere lapsus incidium est.
Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Troja historiam continet.
Portus infelicitatis Ars est mortalibus.
Aurora Musis amica.
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipsa Artium dulcedo.
Exigua est consuetudo inter lucem, & tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento destituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco praestigiatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est prioris posterior dies.
Duplum vident, qui didicerunt litteras.
Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio vero ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges subvertit.
Chordas pulsare novit cantor.
Ejusdem ferme sunt farinae irrisor, stultus, & ignarus.
Magnum quidem spirat stultus, robur vero ipsi parvum.
Reprehendere omnes sciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non sericum Poetae, sed versus curae sunt.
Momus, aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stulte se gerit.
Saepe etiam vilis vestimentum Sapientiam tegit.
Videt senex ea, quae ante, & a tergo sunt.
Dux viae laterna est:
Aspera quidem primum ad eruditionem via est, sed postea fit plana.
Non praeclarum agit rhetorem, qui obtusa est voce.
Sani omnes aegrotos sanamus.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipsi stultus, ac mulierosus dolorem censuit.
Ferula disciplinae sceptrum est.
Vir stultus vasi perforato similis est.
Non est Sphinx absque tumultu.
Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura praedicit.
Caecus caecum ducens in foveam seipsum cum illo praecipitat.
Ab ignavis abstine.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Peccat & sapiente sapientior.
Vaticinium servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δʹ.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονή, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

ἘΞ ἄλικος θοίνη κοιλίαν μεστοῖ.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι γένος.
Βράζει κόρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγῆται.
Οὐ κηλῖδας ὀμόρξει χασάλβη.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.
Ἵνα μὴ μορφὴν, ἢ ἐσθῆτας μορύσσωσιν αἴσχως, μορόχθους πάσσονται.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέῃ, πρὶν ἀλλ' ἕξεις.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις, ἔξεστι.
Μὴ αἰσχρῶς οἰφεῖν πρέπει.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μὴ ἀσελγῆ κύπριν ἐρέζειν.
Δίψαν νέκταρ δίωκει, πεῖναν τ' ἄρτος.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίαις ἠλίθιοι εἰσιν.
Ἤρεμοι, καὶ ἤπιοι οὐδαμῶ.
Ἐν δὲ τῷ τάφῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κιμμὸς κοσμεῖ.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον καλέσῃ, τούτων ἄξιος ἀρετῶν κέκληται.
Ἀντὶ τοῦ βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Τὰ ἐμέματα αὖ χναύει κύων.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.
Ἀβάλε μὴ γένοιτο ἀβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.
Ἅπτων οὐ μὴ ἄει γλυκὺ, θρῶνος ἀμαλοῖς φέρει.
Νάγκλα μὴ πᾶς τίθει.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.
Βάκχου βλύζει κόνδυ λοιβήν.
Μάλα νῆστις λιμὸν δίωκει.
Ὄργια ἐκ παλαιῶν ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγίνετο.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾶν.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.
Κάπτουσι μάσας κύνες.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas. Superbia, Cibus, Potus.

EX alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum fastus.
Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.
Non maculas absterget meretrix.
Pauca abunde mediocribus sufficiunt.
Brassica bis cocta mortem fert.
Ne formam, aut vestes foedent turpiter amati, morochthos habent.
Ne praesentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Sicut Notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec Venerem obscoenam exerceas.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in conviviis stulti sunt,
Placidi, ac mites nusquam.
In Sepulcro vero reliquis similes.
Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Pro cibo lac fugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cerevisia sunt vitae pabulum.
Utinam non sit in toto terrarum orbe effoeminatus aliquis adulter.
Non quivis suavis suavia comedit edulia.
Purpura indutus pauper sui ipsius immemor est.
Apella est, non vescitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta sunt.
Fabas inducat fames.
Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Uber infantibus obsonium praebet.
Devorant canes rejectamenta coenarum.

Πολ.

Πολλῷ καὶ πλείους λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.
Μηδὲν ἄγαν.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυε ἡδονή.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ δέρει λανθάνει.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.
Τρυφὴ θορύβου ἀεὶ αἰτία ἐστί.
Τραχήλῳ ἀκεῖσθαι νόσον μολοβρὸς οὐ δύναται.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.
Ἀγέλῃ εἷς φερέτω.
Κρωβύλοι κόσμος λάγνοι.
Βρύτου πεπληρωμένος μεστὸς ἄλγη διώκει.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.
Ἀλαὸς γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥημάτων.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμήχει.
Γλεῦκος καὶ τέττιγες κρέας αὐτὸ σιτῶν φέρτατοι.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομᾶν δεῖ ἄνδρα.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λῶπος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἄρτων μὲν κορέσθαι γέμει, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμοὶ πολλάκις δύνανται.
Ψωμῷ ἄρτου παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

ΚΕΦ. δ.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἱστάναι, δυσχερές.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσιν ἄνακτες, ἀλλ' οὐ λώβην.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένος.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κεφαλή ἐστι.
Σκώπτοντι ὕβρις ἕπεται.
Θέμεθλα θέμιδος ἐν Ἀκαδημίαις κεῖται.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.
Μὴ τὸ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην τλῆναι μὴ δυνάμενος.
Μηδένα τωθάσεις.
Μὴ ἀγωνιάτω διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἀγνῶτον μὴ ἀγάπα.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Διώκει δόδρα δοθιῆνα.
Νικᾷ τὴν δίκην ἀδικία.
Ὅς μύειν οὐκ οἶδεν, οὐδ' ἄρχειν.
Ἀκολουθείτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.
Ἀτμένα κριθὰς ἀλοῶντα οὐ μέμφου.
Βαλανεὺς ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λούει.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.
Λῆροι οὐ λήματος εἰσὶ τεκμήρ.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς, κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.
Αἱ τέχναι κεναί! φεῦ δόλοι ἀναρίθμητοι!
Σπένδει μὲν ὁ κομπάζων, ἀρχὴν δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.
Αὐστηρὸς πατὴρ βλωμὸν παίδων κλέπτει.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ οἰμώζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτῶ.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.

ΚΕΦ. ς'.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἀγλαὸν ἥρωα πόλεμος οὐδεὶς στερεῖ.
Στῦλος οἴκου παῖδες εἰσὶν ἄρρενες.
Λίαν γίγαντος βραχίων.
Θωμιζόμενον καὶ παῖς τύπτοι.
Οὐδεὶς δειλὸς θαρσαλέος.
Ὑπὲρ τῶν βωμῶν καὶ ἐσχάρας μάρνασο.
Θάρσος μετανοίας ὄπις.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισυ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν με βασιλεῦ μηκέτι ἡμιθανῆ.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.
Γυῖα σώματος ἰχὼρ κάμπτει.
Λυγρὸν ἔνδον ἔλκος ὀρίνει.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.
Οὐκ ἐν πάλῃ ἀλαζὼν ἤβην ἀσκεῖ.

ΚΕΦ. ζ.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχύτητος ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλον, ἄλφιτον οὐχ ἅψει.
Οἱ καθεύδοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσι.
Οἷος ἄτρακτος, τοιάδε ἠλακάτη.
Κακῶς ἀμπελῶνα ἐκτείνει τὴν ἀλωήν.
Ἥσυχοι ῥέγχουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τοῖς ὑγιέσιν ἄρθροις ἀλθεῖ.
Φόρτον βραδεῖ ἐπίθες κάνθωνι.
Σχολὴ γλυφίδα δέρει.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.
Ὄναρ τὸ ἀληθὲς ὀπάζει.
Φιλόπονον ζῷον μύρμηξ.

Multo plures satietas, quam fames, perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina crassiore exiguam delectationem habet.
Luxus semper tumultus causa.
Colli sanare morbum gulosus non potest.
Flava poma placent.
Voluptas esca malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cincinnorum puerorum decor.
Poculum cerevisia plenum dolores expellit.
Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fera pessima cote abstergit lachrymas.
Mustum, & cicadæ caro cibus sunt optimus.
Resecare comam potius, quam nutrire, virum decet.
Ornat corpus quidem vestis: faciem vero pudor.
Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissime possunt.
Frusto panis libertatem vendit parasitus.

CAP. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi.

Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursus collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Non est dominus absque servo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces sunt latronum pedes.
Det locum superiori inferior.
Magistratus civitatis caput est.
Cavillatorem sequitur injurius.
Justitiæ fundamenta in Academiis sunt posita.
Curæ est certamen præsidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem absentem,
Neque ignotum illi præferas.
Unus est servus domus herus.
Dodra furunculum persequitur.
Justitiam injuriam premit.
Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
Dominum servus, & dominam sequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem solio & probum, & improbum lavat.
Varias spargit præstigias præstigiator.
Ineptiæ non sunt animi virilis judicium.
Bonus princeps commune bonum est.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Ne injuste opes possideas.
Libra justa justitiam servat.

CAP. VI.

Fortitudo, imbecillitas.

Illustrem heroa bellum nulla re privat.
Columna domus filii sunt mares.
Gigantis robur in brachio est.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax est.
Pugna pro aris, & focis.
Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Dimidium serva rex miserare tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentatione ulcus excitat.
Membra, & animum fortem in certamine hasta ostendit.
Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus, & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis similes sunt.
Qualis fusus, talis colus.
Pessime colit vineam aper.
Quiete dormiunt otiosi.
Etiam fusus instrumentum utile est.
Præter somnus nihil sanis membris medetur.
Onus segni impone asello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Persequitur veritatem somnium.
Laboriosum animal formica est.

Ἕκαστος, ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.
Γεωργὸς μὴ λείπε[illegible]
Οὐδὲν [illegible]
Οὐχ ἅπας [illegible]
Μόνη ἡ μέλισσα [illegible]
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀρότης ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.
[illegible]
Ἡφαίστου [illegible]
Σίδηρος, καὶ χαλκὸς ταῖς [illegible] τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.
[illegible] ὁ ποιμὴν [illegible], ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.

Χαλεπὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι.
Ἡ μέριμνα [illegible], καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἄνευ [illegible] καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτραν κυλίει.

ΚΕΦ. η.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεριότης, Φιλαργυρία.

Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὐτὸς σκάζειν μαθήσῃ.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τε δάκτυλον.
Ἀγκάλαις [illegible], ὃς ἐν κόλποις ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.
[illegible]
Μὴ φεύγε ἑταῖρον ἐν κακοῖς κείμενον.
[illegible]
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώπτων.
Μὴ γυναῖκα ποτὲ [illegible]
Ξένους πένητας μὴ παραβλέψῃς ἰδών,
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
[illegible]
Νύμφην μισεῖ πενθερά.
Πολὺς γέλως τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ κόλαξ, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλῆν
[illegible]
Μητρυιῆς μὴ ψαύε γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἔρως φρένας [illegible]
[illegible]
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμα βρέφος ἔρωτα φέρβει.
[illegible] ἄγκυρα ἐχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.
[illegible] χρὴ τὸν ἑταῖρον εἶναι, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν,
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι.
[illegible]
[illegible]
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.
[illegible]
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

ΚΕΦ. θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ [illegible] ξένοις, ἡ δὲ πόλις [illegible].
[illegible] ἄλγος φέρει.
[illegible]
[illegible]
Ὁ ὀδυρόμενος παραμυθίας δεῖται,
[illegible]
Ἔρημος οἶκος [illegible], ἔτος μινύθει.
[illegible]
[illegible]
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη [illegible].
[illegible]
Στῆθος [illegible], καὶ [illegible].
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Μάτην [illegible].
Καγχάζει χωλὸς [illegible] κλάσαντος ὀρθῶς.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
[illegible] λύπη [illegible].

Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Curæ nihil impossibile est.
Non quilibet callum, & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus dominicis;
Nendo superare civitatem, non facile est.
Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Æs, & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Oves, & capras cura custodit.
Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Otiosum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aqua subacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Molestum laborem manus recusat.
Non cujusvis est, cete in litore capere.
Aquæ guttæ saxa excavant.
Sollicitudo cor devorat, & nihil prodest.
Absque sudore, & labore nullum opus perfectum est.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Frustra saxum volvit Sisyphus.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia. Liberalitas Avaritia.

Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexato similis est.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge socium in malis constitutum.
Hesterna gratia dormit.
Cibo indignus est assentator.
Ne anum improbam tuis umquam ædibus recipias;
Hospites pauperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio socrus.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Assentator, cum salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas secundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abunde accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socrus fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Sincerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum est.
Et est amare durum.
Durissima omnium res.
Amare, nec potiri.
Neminem tibi reddas amicum, priusquam exploraveris, quomodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, dolet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus conversaris.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hedera quidem Bacchus delectatur, capella vero Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa vero urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, esca sturos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cicinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur, & jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, & flebilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Advenienti periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustra tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.

305 Ἡλι-

Ἠλίθιος καὶ ἄνευ λύρας καλοῦ ἅλλεται.
Χαίρει καὶ χέλυς θυμὸν ἐλυπημένον τέρπουσι.
Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ἀρνούμενος.

Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irrititum chelys, & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

ΚΕΦ. ι.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα ἔχει ὁ δειλός.
Πειθοῖ παῖδας μορμώ.
[illegible]
[illegible]
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
[illegible]
[illegible]
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥκει [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

CAP. X.

Spes, Timor.

QUI metuit, arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum, & terram tonitru, & feras terrefacit.
Sponde, prope est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facile timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensa domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ια.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴ ζαφελῇ καλῶς ὁμιλεῖ.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Μισεῖ τοὺς [illegible] ὁ τοῦ Ὀλύμπου ποιητής.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhemens cum vehementi optime conservatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui iræ flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Infœcantes odit conditor Olympi.
Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ita rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.
Odium, iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine satiantur.
Pomilio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipse milvus eris.
Circumspice, & mitis sis, qui plaustrum quæris.
Apum examini regi jaculum non est, neque pungit.
Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Nescit misereri mensa coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβ.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀηδὼν μὴ εἰς μάχην καλέσῃ Ἀετόν.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet Aquilam luscinia.
Præter pericula obses nihil lucratur.
Rixa rixæ causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius absque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos vero corporis plurimos.
Ad scopum collimant hostes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, a morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Insuperabilem pariter, & debilem bellum domat.
Rectus, & curvus adversus invicem pugnant.
Humo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructat.
Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾴδιον οἱ φαῦλοι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FAcile improbi malitia sua aspergunt probos.
Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona, & honesta.
Magna fama, & longe, lateque se extendens id, quod nihil est, esse se facit.
Sedere jubeas, eum qui tibi sedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo, & scelus laudem suffocant.
Pertransit, nisi suffocetur statim, fama.

ΚΕΦ. ιδ.

Μισθός, Ποινή.

Βότρυας οὐ φέρει ἄκανθα.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

NON producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi sursum tollatur.

[illegible]

Κ Ε Φ. ιε.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

[illegible]

Κ Ε Φ. ις.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ φυτά, Ζῶα.

[illegible]

Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiara digni sunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat,
Cantores amant humores.
Baculum attolens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus, & primus unam accipient præmium
Merces virtutis laus est.
Verbera & vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus;
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro.
Quod dulce est scuticæ instar porcos impellit.

C A P. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

SI omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acco, licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere possint.
Amicorum magis, quam tuam ipsius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuspide gladii.
In opere existens fur non vociferatur.
Noxia sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem vero sermo.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatum verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est, æque ac portæ inferorum.
Quid aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Balbutire licet, donec loqui possimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit,
Verbis fames non obtemperat.
Accurata sermocinatio principis, & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium est.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

C A P. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum caminus, vulpem vero spelunca.
Pessima arbuta fert poma.
Ex cauda calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo similis est fiber.
Fulvus color amabilis est.
Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs est.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi custos non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus aversatur.
Hordeum madefactum, & piper cis relinquit.
Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro,
Phasianos pruni custos, atque inspector est.
Nutrit lenticula Latum piscem.
Rosa senescit brevi tempore, ubi vero transierit,
Inquirens invenient non rosam, sed rubum.
Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Braoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Sibilando crocodilus terrestris, & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non est.
In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Mustela sylvestris animal non magnum magnorum sæpe malorum causa est.
Scintilla urens vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, & calor solaris tepefacit.
Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Grave onus asini portant.
Variæ aves per sublimem aera pennis volitant,
Non omnem forum capras habet.
Fructus immaturi nullus est usus.
Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis, & herbosis locis sunt.
Non est regio, quæ vermibus careat.
Quemadmodum loqui hominis est proprium, mugire boum,
Velocem Euripum nulla mora tardat.

Ὅτε

Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.
Καρκίνου βάδισμα μιμεῖται.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρύνη.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.
Ἴδη φύει ἰβίσκον, ἴον τε ἥδιστον αἰγῶν βορὰν.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.
Ἄμπελον ἴξ, οὐχ ἱμάντα ἴπτει.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.
Νεβρὸν ποδωκείᾳ νικᾷ χελώνη.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ξηρὸν γίνεται.
Βαΰζοντος ἑνὸς αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.
Χρεμετίζει πῶλος ἵππου ἀπούσης.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.
Οὐ τὸ μέλαν ἀμόρξει κόραξ.
Χωρὶς μόσχου οὐ γίνεται μῆλον.
Ζελαίων πρῶτος κριὸν τέρπει.
Ἀνβερίδι ὄφις ἐπὶ ξύλῳ κρεμαμένῃ πτοεῖται.
Γέῤῥον ἔξωσε θριών.
Γίνεται κλείβατον θεραπεύει.
Εἰ πρώτῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.
Ψῆσσαν φαγὼν ποιλίαν ἕξεις.
Θοοὶ κνώδαλοι ἀρεῖ σίμβλω αἰγιθαλός, καὶ ἀνθρήνη.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ὄροβοι, κριθή, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτά.
Ζωῆς σῆμα πτόρθος.
Ἐν νήσῳ συγκόπτουσι.
Χειμῶνα φεύγοντες, καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοὰς ὠκεανοῦ.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Μυδάει μύαξα κεκομμένη.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.
Λόφος, κἂν λεῖος ᾖ, μάσθλῃ ὀφείλεται.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκόν, οὐ καλόν.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μέλανας ἔχει.
Σάγονται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκᾶσθαι πρόβατα, οὐκ ἄνθρωποι ἔθος.
Τὰ ὦτα ὄνον δηλοῖ.
Κόσμον προστίθησι κάλχη σίγλοις τε.
Γυιοῖ λήϊα ὑετὸς πολύς.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλον αἰγυπιὸς ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἀλεγύνει οἶκον κολοιός.
Ἑλίκων ἄμβη, ἴδη κόραξ οὐκ ἰαίνουσι.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῃ.
Θάλπει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλαῖ τρώγουσι.
Αἰγωλιὸς ἐν στίφει κοράκων.
Χαίρει λέων μεγάλην ἄγραν κύρσας.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.
Ἰξὸς πίτυος ἱδρώς.
Σμαρίδα ὁ θέτων κῆτος οὐχ ἕξει.
Γαγγλίον ὄρος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.
Χῆνα ἀποστείλας χῆνα ἀναλήψῃ.
Οὐ φυσᾶται μολγός.
Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐστι.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.
Ὄνῳ μήρινθα ῥᾳδίως δήσεις.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ἐσχάτου κορθέντος.
Σκίλλαν σκολόπενδρα πατεῖ.
Ἡ λύζουσα ὄρνις οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.
Θύμον βλάπτοντα εἰς κῆπον σὸν μὴ ἰάπτε.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.
Οὐχ ὅμοια τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.
Οὐ τρέφει Θάσος θάψιον.
Λύει κρίνον ὄζα.
Τάμει στόμαχον τεῦθος.
Κηλεῖ ἔγκατα, ἰσχίον ἰσκίον.
Οὐχὶ ἅπας μεριμνῶν μήκωνα δρέπει.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἐστι, εἰ μὴ κάμῃ.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι.
Ἔνθεν δ᾽ ἀράχνη ἀνοῖς ἰὸν πίνει.
Ἀψίνθιον, καὶ ἀμάρακον ἑξῆς ἄφθας ἀνάγουσι.
Κόρυζαν, καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.
Ἐλλίβορος ἐν τραχέσι φύεται.

ΚΕΦ. ιζ.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
Ἦν δ᾽ οἶς. ἐκ τούτων λιμὸν ἔλασε θυρῶν.
Ἤμβροτε δ᾽ ἀμφοτέρων. ὄϊν μὲν λύκος ἔκτανεν, αὐτὴν
Τὴν δάμαλιν, τοκετὸς δ᾽ ὤλεσε βουκόλιον.
Πηρὸς δ᾽ ἐν ἱμάντι κατ᾽ αὐχένος ἅμμα λυγώσας,
Οἰκτρὸς ἀμυκητὶ κάτθανε πὰρ καλύβῃ.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.
Αἱρεῖ καὶ φεύγοντα δυσποτμία.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.
Μένει ἕκαστον ὅ τι μέλλει παθεῖν.

Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Cancri marini incessum imitatur.
Caret squamis rubeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facile friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis, & stagnis mergi.
Ida mons ibiscum producit, violasque capris pabulum gratissimum.
Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Vitem, non lorum Ix lædit.
Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex spelta vinum merum.
Latrante uno, latrat statim & alter canis.
Hinnit pullus equa absente.
Humida quæ sunt anas diligit.
Turget etiam grossus.
Non absterget nigredinem corvus.
Absque pediculo pomum non crescit.
Laurus Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Ferit lumbos scutum Persicum.
Medetur visceribus clibadium.
Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Latum piscem pinsens hamorem habebis.
Acuti sunt alvearis apum inspectores, parus, & crabro;
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit ursus.
Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam;
Vitæ signum pullus est.
In insula oleam punctim cædit.
Frigus fugientes, & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Una hirundo non facit ver.
Putrescit alii caput resectum.
Nardum immature capit imperitus.
Optimus hædi custos est lupus.
Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habenis debetur.
Alabastrum, nisi album fuerit, non est bonum.
Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Junguntur cum tritico zizania.
Balare oves solent, non homines.
Ex auribus cognoscitur asinus.
Flos quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Lædit nimia pluvia segetes.
Adunco prædam rostro vultur rapit.
Stercore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum, & supercilium petræ non exilarant vomerem.
Splendet in olla testacea thynnus.
Nutrit etiam accipiter pullos suos.
Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Ulula in cœtu corvorum.
Gaudet leo, ubi magna præda potitus est.
Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Solus asinus rudit.
Viscum pini sudor est.
Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Nervi contortionem planta virens non sanat.
Non omne id, quod fulget, aurum est.
Anserem emittens, anserem recipies.
Flatu distendi bulga nequit.
Aries ovium dux est.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Tenui funiculo facile asinum ligabis.
Tripudiant surculi stolone amputato.
Calcat squillam scolopendra.
Singultiens gallina non statim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Orontii quoque succus utilis est.
Haud similis est ciceri galiopsis.
Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Corrumpit lilium fœtor.
Affligit stomachum loligo.
Mulcet viscera, lubumque isicium.
Non quivis anxie cogitans papaver decerpit.
Non est tarda perdix, nisi ægrotat.
Apibus quidem dulce stillat mel rosa.
Inde vero aranea grave venenum bibit.
Absinthium, & amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectus, & picam vix tollit garum.
Nascitur in horrorum aeris elleborus.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

In felicitatem.

Opes Aristidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis. His famem expulit a janua.
Privatus autem est utraque. Ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauperis vero perdidit armentum.
Pera vero corrigia hic circa cervicem nodum flectens.
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Aurum sane, & argentum pulvis sunt, & ipsi
Lapides in calculosa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod passurus est.

Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Οὐκ ἀεὶ τῷ πόθῳ ἡ ψῆφος ἀκολουθεῖ.
Χίλια ποτὲ ἔνι ἀεὶ παρὰ κύλικα καὶ χείλη.
Οὐδεμία ἄτη ἐστὶ μόνη.
Ἴδ', ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἐμπίπτει.
Νεῦρα Ἄρεως ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος θυσάνων κόσμος ἐλεός.
Ὁ νομισμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.
Τεῖχον χρόα κοσμεῖ.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἱ πόλεις, πύργοι ὀρθοὶ εἰσὶ κόσμοι.

Ἀργαλέον πενίη κακὸν, ἄσχετον, ἀμήχανον δάμνησι λαόν.

Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.

Τύχης κινούσης θυρίον εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λοιμὸς, καὶ πόλεμος λαῶν εἰσι λοιγός.
Λίθοι καὶ ἀγάλλοχον πολλάκις, νέοι, καὶ πρεσβύτεροι.
Ἴδια ἑστία πάντων ἀρίστη.
Αἶσα χρόνον φέρει, χρήματα δὲ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.
Χρήματα ἀνήρ.
Εἵματα ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιή.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἕσπερος ὁ ἡμέρας τέρμα.
Τέρσεται πρᾶσις, ὀπώρας μολούσης.
Ὥραν οὐ κελεύουσι χρόνοι.
Χιτῶνα χλαῖνάν τε χιὼν καλεῖ.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἐαρινὴ αἴθει.
Ἔχει ὁ ἐνιαυτὸς μῆνας δύο καὶ δέκα.
Χνοῦς ἔτει προῆλθεν.
Οὐκ ἀεὶ θέρος, ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.
Τέρμα αἰὼν οὐκ οἶδε.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις καιροῦ ἀναγκάζοντος.
Αὐαίνει κρίνα ῥῖγος.
Τὸ ὕδωρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Χειμὼν ὅταν παράγηται, θώρακα μὴ θραύσῃς.
Ἄχρις ἂν εἵληθ' ἠώς, ἄνθεα μείρακες τρυγήσατε λέγει.
Γνάμπτει γόνυ τὸ γῆρας.
Τὴν ἀκμὴν ἴουθος ὡς τὰ μάλιστα σημαίνει.
Τὰ ἀρχαῖα ἄριστα.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ θῇς,
Ἡλικία ῥεῖ ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δηλοῖ τὸ ἑσπέριον ἔργον ὅσον.
Πολιαῖς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.
Ὥρα φροντίδα μειοῖ.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.

ΚΕΦ. ιθ.

Ὕλη παμμιγής.

Αὐστηρὸν μὲν φάρμακον ὁ χόριος ἀπώσατο, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.
Βλάπτει ὄψεις οὐλὴ, ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου σελβόντος.
Οἱ ὑφάντες σταθμὰ οὐ λείπουσι.
Πολλὰ ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς ῥεῖ.
Βαρύτερος μολίβδου ἐστί, καὶ πτίλου κουφότερος.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ἔστι ἀκαθαίρειν μανικόν.
Ὠχροί, ἰσχνοί, πτυαλίζοντες, ἐν τούτοις ἐν ὕπνοις ἱδρῶτες ἀγαθοί.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.
Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;
Ἀκὴν μᾶλλον, ἢ τὸ καμπύλον, ὀλέσει ἄβαλος.
Τόσον διαφέρει κοῖλον καὶ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Φλιὰ οἰκίας κόσμος.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ χεῖρες εἰσὶ κῶπαι.
Μαγεὺς πένθος φυγαδεύει.
Πόδας μαμμὰ σαθροῖ.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.
Ἀθρόον οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.
Νάρθηκος κάρδοπος κρείσσων.
Λύχνος τῷ ζόφῳ ἐχθρός.
Οὐ κοκκύμηλα ξυστὴρ τυφλοῦ μειοῖ.
Σίδηρος δίκην μαχαίρας ἐστί.
Γόμφον ἐν πυθμένι νεὼς μάστευε.
Ἀγκύλου ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθῦς οὐχ ἁλιεύσεις.
Τὸ ὅλον τοῦ μέρους μεῖζον.
Κρίνον σφῦρα μὴ κραίνει.
Ἀπολλωνὶ ἱερὰ ὁμιλία κρονίων ὕθλοι.
Μὴ νέφει ὑετοῦ νότος.
Κάμπτει ἐνίοτε γνώμην ὁ δρόμος.

Lubrici sunt fortunæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem, & labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus fimbriarum ornatus est cornum.
Nummus est anima, & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Grave paupertas malum est, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani sicut venti sæpenumero vagantur non habentes jus esculentum.
Fortuna cardinem movente bene nobiscum agitur.
Fames, pestis, & bellum populi sunt pernicies.
Gemmas, & Arabicum lignum juvenes, senesque in pretio habent.
Propria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes rursus, ac facultates aufert.
Divitiæ virum faciunt.
Vestis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

Vespera diei terminus est.
Arescit gramen veniente Autumno.
Ætatem non regunt tempora.
Tunicam nix, lanamque accersit.
Urit mature urtica vera.
Habet annus menses duos, & decem.
Lanugo anno° prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicut aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Feræ instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Cum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens bene collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
Vespera, quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

CAP. XIX.

Miscellanea.

Fœtum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri solent.
Pessimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius est, & penna levius.
In febre acuta sordescere, furiosum.
Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Non propulsat frigus storea.
Quæ splendori cum tenebris communio est?
Aciem potius, quam curvitatem, scalprum amittet.
Tantum est discrimen inter concavitatem, & convexitatem, quantum est inter album, & nigrum.
Fragmentorum custos sporta est.
Vestibulum domus ornamentum est.
Urinatori manus sunt remi.
Expellit luctum magus.
Putrefacit mamera fatherium.
Frigefacit suaviter corpus susurrus.
Coacervatam non patitur grandinem arista.
Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Mactra nartalo vase melior est.
Adversator tenebris lucerna.
Pruna damascena non comminuit radula cæco destinata.
Ferrum ignitum instar gladii est.
Clavum, quo educto, aqua e navi effluit, in navis fundo quæras.
Curvo sine hamo pisces non capies.
Totum parte majus est.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Non est auster sine pluviis.
Flectit interdum sententiam cursor.

Ahe-

Χαλκείῳ πόδας τρίπους τίθησι.
Ψαλίδι τρίχα ἀποτμήξεις.
Τὸ ἔδειν ἀθάρην ἀδαήμων, παυέτω.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρῶνται ἱππῆς.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βεβαία.
Βορέαν ἅλως, οὐκ εὐδίαν τίθησι.
Μητρὸς δείκηλον θυγάτηρ.
Ἐλατὸς ὄζος οὐ δέεται.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται, μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.

Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.
Ἀμαυρῶν ἔχθιστος ὁ ἀριθμὸς οἰκουρεῖ.
Λιβάσιν ὑγραῖς δῆμος ἀγάλλεται.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλαφρίζει.
Νίφει γύης ψακάς.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.
Ἦτρῳ κύστιν ἔχει.
Θηρσὶ νάπος ἕδρας δίδωσιν.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.
Λεσβιάζειν ἀπάλαμνον λάπη ἀναγκάζει.
Σύφαρ ἴφιος ψαφαρὸν ποιεῖ.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρων.
Στολὰς ταρσῶδες ἀμείνων.
Κολοβὴν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.
Κάλων τὸ τρῆμα οὐ λήψεται.
Πέλεκυς ἀρταμοῦ ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ σφῦρα.
Φυρομένου οἴνου φύσις ἔρρει.
Ἀβάρας, πόθουσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδοναῖς ζῶντες.
Πρὸς αἰγιαλῷ πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.
Σπέος οὐκ ἄνευ ζόφου.
Σὴ φωνὴ κρατερὴ ὀρνίθας πάντας ἐλαύνει.
Στολὸς θόλον μιαίνει.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων τετρωμένου ἀγκῶνος.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.
Λιγὺς Λίγυς πελέκεως πληγὴν σφάλλει.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενέτης.
Τόξα ἄκων τρίζει, νεβροῦ δέρος οὐδέποτε.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίεσθαι λαιμὸν ὀφείλει.
Ὃς διαζεῦσθαι ὃ, θέλει, λεπτοῦ δεήσεται.

Γαῦσον θίβει μὴ ἐμβάλλε.
Οὐδεὶς δηναρίῳ ἰκρίον ὠνήσει.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ τέλει οὐ πωλεῖται.

Ἰὼ χηλὸν κενοῖ.
Κόαξ καὶ σπάταγγον ἄγουσι.
Ὕ, ὕ, ζεσθέντος ῥινὸς αὐδή ἐστι.
Οὐδ' ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδὰμ ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐρύκει ἐλλέβορος λειχῆνα.
Στρογγύλη χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βᾶρις.
Ἥραν ἐσθὴς οὐ κοσμεῖ.
Σκάνδιξ χυλόν, οὐ φελλὸς δίδωσι.
Ὅπου πάγος, ἐκεῖ κρύος.
Λεκάνης καὶ ἀμβίκου χρεῖαν ταμίας οἶδεν.
Σφαλερὸν ὄψισμα τροφεῖ.
Ἀγχι αἰγιαλοῦ λέμβοι θέουσι.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.
Κράσπεδ' ἐσθῆτα κρατεῖ,
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γενομένου κινήματος.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.
Οἰχομένῃ αἴγλῃ ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.
Ἅμαξα πλήμνης στερομένη ὄλλυται.
Θόρυβον γίγγρας θίασόν τ' οὐκ ὄρει.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶσθαι τοῦ αὐτοῦ ζώου ἔργα.
Βάπτει μὲν ἀσκόν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει ποτέ.
Κώθων λαμία πήχεως βλάπτει.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.

Κ Ε Φ. κ'.

Ζωή, Θάνατος.

Κιρσὸν τεμεῖν κινδυνῶδες.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπες ὄντες ἄνθρωποι.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.
Κούφη σκιά, καὶ ἀτμός ἐστιν ἀνδρῶν βίος.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἀγέλη βοῶν λιπαρῶν σφαζομένων.

Φοξός, ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος, καὶ πομφόλυξ.
Ἁπάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτε.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι, καὶ καπνός.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ τελεῖν.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία τὰ θανάτου βέλη κλάει.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.

Aheno pedes supponit tripus.
Forfice pilum [illegible] resecabis.
Pulmentum edere qui nescit, desinat.
Princeps digitorum medius est.
Loco currus equis utuntur equites.
Non est hasta absque cuspide.
Non est collis spadonibus anchora.
Orbis circa Lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Matris imago filia est.
Habens ramus non ligatur.
Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Obscurum infaustus numerus regit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gutta.
Cauda semper extremum est.
Imæ parti ventris vesica inest.
Lustra feris saltus præbet.
E medulla robur tanquam ex fonte salit.
Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Anguis exuvium suber aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Vestis pellicea crate melior est.
Mutilatum nasum lavans sapit.
Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acus.
Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, & coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Prope littus cadens grandis ramus terram, & mare movet.
Spelunca non est tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Tesseræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur securis ictum decipit.
Saturnus morosorum est genitor.
Arcus jaculum stridet; hinnuli corium nequaquam.
Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Qui flamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Gasum fiscellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Evacuat fors mulctram.
Coax, & coi sparangum agunt.
Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Neque hic, aut ille fecit, neque ego.
E latere Adami, Eva facta est.
Inhibet helleborus lichenem.
Tumere chœnix dicitur vino repleta,
Non emerem ulla ratione, mortalem.
Dentes homo triginta, & duos habet.
Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Non exornat Junonem vestis e pelle caprina.
Succum dat scandix, non suber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini, & ollæ usum promus condus novit.
Reus ferculum periculosum est.
Prope litus currat lembus.
Ex cultro incisorio cognoscitur coquis.
Fimbria vestem continet.
Facto motu arteriæ saliunt.
Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Stertere, & dormire ejusdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud subit.
Poculo saga os cubiti lædit.
Lignum carbo non accendit.

C A P. XX.

Vita, Mors.

VAricem scindere periculosum.
Ex argilla omnes homines facti sunt.
Ut fœnum, ita & homo arescit.
Vana umbra, & vapor est hominum vita.
Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.
Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Cinis homo est, flos, & bulla.
Omnium Charon urnam submergit.
In fruticeto mortuum ne sepelias.
Vita mortalium cinis est, & fumus.
Sua cuique vita obscura est.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Constans nihil in vita videtur esse.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Pronus terram spectat.

Οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νοσεῖν κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει,	Patrui exequias ne omnino asperneris.
Λυκάβαντας μηνύει ῥυτίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia risus, & omnia pulvis, & omnia nil sunt.
Σμύχει πρόκα σίλιχον σμίλαξ.	Celeriter cadaver taxus venenata consumit.

Dicta septem Graeciæ Sapientum.

Solon	Γνῶθι σεαυτόν. Nosce teipsum.
Chilon	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
Pittacus	Καιρὸν γνῶθι. Occasionem cognosce.
Bias	Οἱ πλέονες κακοί. Plures sunt mali.
Periander	Μελέτη τὸ πᾶν. Industriæ nihil impossibile.
Cleobulus	Ἄριστον μέτρον. Modus est optimus.
Thales	Ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτη. Sponde, prope est damnum.

TAB.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græce linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipue, pro numero præcipuarum Græciæ Gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Jonica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum, & idioma in quibusdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis vero cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant σ in ξ, ut ξὺν pro σύν. σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir. contractionibus vero in primis gaudent.

Jones ponunt:
- η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
- & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαιροῦμαι pro ἀφαιροῦμαι. contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant:
- α pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
  pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε.
  pro ω, ut μουσᾶν pro μουσῶν, Musarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
  pro ει, ut κλᾶδας, pro κλεῖδας, claves.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
- ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, Musa, & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα propterea.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
- ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι saliam.
- οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω; σ pro θ, σεός pro θεός: κ pro τ, ut πόκα, ὄκα, pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur:
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
- & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, bonas.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi: & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος, pro καλός; & aspirationem rejiciunt, ut ἦλιος pro ἥλιος: atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris, & cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

Prosthesis.

PRosthesis est littera, vel syllaba principio dictionis addita; ut τετάγων pro ταγὼν, a τάζω, apprehendo; σμικρός, parvus pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum littera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὀρτὴ, pro ἑορτὴ, festum; ἱρὸς pro ἱερὸς, sanctus.

Syncope.

Syncope litteram, vel syllabam e medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην pro εὑρησάμην, inveni; ἐγείνατο pro ἐγεννήσατο, natus est,

Ephentesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis littera, aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, domus; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; βεῖ pro βειαρόν.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἧς, eras; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, ramus. Metaplasmus vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, procul; θάλαττα pro θάλασσα, mare.

Metathesis.

Metathesis est litterarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον, a πέρθω, vasto; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, a δέρκω, video; καρτερός pro κρατερὸς, fortis; κάρτος pro κράτος robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum.

Anadiplosis.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

CONSTANTINI RHODOCHANACIDIS CHIENSIS
T R A C T A T U S
DE RESOLUTIONE VERBORUM.

ΓΝωστικὸς καὶ ἀναλυτικὸς τῶν ῥημάτων στοίχου χρυσολογία, hoc est, Mundus singularis inflexa verba cognoscendi, & illa in sua Themata brevissime, & sine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris personis, & modis, docuimus modum compositionis verborum, hic vero docemus modum solutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, seu Thema facile reperitur. Ex supradictis igitur Regulis facile est deprehendere, quod illa sua flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum.

In initio, (licet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, Activa vid. Pass. & Media, & in initio, quia solent recipere incrementa syllabica & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον λέλοιπα, ἐλελοίπειν, in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit una syllaba, & in altero duabus a parte antea; & ᾄδω, ᾖδον, ᾖσα, ᾖσαν, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est vocales producuntur, sicut & ἐγγίζω, ἤγγιζον· ὁρίζω, ὥριζα. nam α, ε, & ο in præsenti sunt breves, & in præteritis mutantur in longa.

In fine vero, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum una syllaba, ut τύπτω, τύπτομαι, interdum duabus, ut τυπτόμεθα. primum vero & secundum futurum cujuslibet verbi in passiva voce crescunt tribus syllabis in fine, nulla habita initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα. idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una consonante, vel a duabus, quarum prima est muta, & secunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, a verbo λείπω. Nam illa verba, quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa, quæ nulla admittunt, non crescunt ultrà duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, a verbo ᾄδω, & ᾔσμεθον, ᾀδόμεθον, a verbo ᾄδω, excepto tamen primo, & secundo Futuro Passivæ vocis, ut supra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω. πλήθω, πλήσω. πείθω, πείσω. aliquando mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λείβω, ἐλείφθην, λέλειμμαι, & λέλειμμαι, in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in Aoristo primo Pass. & in μ proximam suam affinem in Præt. perfecto Pass. quemadmodum & β figurativam verbi λείβω mutatam fuisse in φ in Aoristo primo Pass. & in μ in Præt. perfecto Pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronuntiatur. Præterea accidit, ut vocales figurativæ, vid. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ sunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω, ποιέω, ποιήσω, πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice versa breves in longas, ut λείβω, ἔλιβον ψάλλω, ἔψηλα, & aliquando subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην, & aliquando præpositivæ ut λείπω, ἔλιπον, φεύγω, ἔφυγον, & aliquando subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα, στέλλω, ἔστειλα. & aliquando nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα, στείβω, ἔστροφα.

Quoniam vero σ inter terminales consonantes (quæ una cum illo sunt sex, vid. θ, κ, μ, ν, τ,) pro vario usu diversimode consideratur, necesse est, ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus, quæ ejus officia significent, eo vid. fine, ut in investigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere, & καθόλου vocavimus servile, ob ipsius multiplicem, & maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invenitur in Activa, & Media voce. Præterea in Pass. voce tribus (diversis a prioribus) modis consideratur. Nam in secunda persona Præter. perfecti Passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur terminale, eo quod semper sit annexum suo termino αι, vid. σαι, ut πεποίησαι, τετύπτησαι, Dein datur σ, quod semper subsequitur dentalem aspiratam θ, nam si quis velit inspicere terminos omnes Pass. vocis, qui solent incipere a θ, vel ab η, & ε, quas vocales subsequitur, nullum reperiet, qui non habeat hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, πεποίησθε, vel figurativam Thematis ut ἔψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce Media. Datur postremo σ, quod requiritur in prima persona *Præt.* perfecti Passivæ vocis, & interdum non, (prout in regulis nostris declaravimus) quod ideo nominabitur Hotethetum. In his, quæ de σ diximus, elucescit utilitas, & potestas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

- Servile, seu καθόλου, & sua potestatis σ.
  - Vox activa
    - Explicitum σ. λέσω.
    - Implicitum σ. λείψω.
    - Potentiale σ. ἀνύσω.
  - Passiva Vox
    - Terminale σ. πεποίησαι.
    - Philothetum σ. τετύφθεσθον.
    - Hotethetum σ. τετέλεσμαι.
  - Vox Media
    - Explicitum σ. λέσομαι.
    - Implicitum σ. λείψομαι.
    - Potentiale σ. ἀνύσομαι.
    - Philothetum σ. ἐπείσμεθα.

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum (σ id Labiales, & Palatinas) posse etiam dici Implicitas, & Explicitas: nam in duplice consonante ψ tres Labiales implicantur (vid. β, π, φ), & in Ξ tres Palatinæ vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; tamen ubi σ Implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείψομαι π est Implicita, & per consequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλέξαμην, κ est Implicita, & eadem de causa γ & χ. Verum in ἐτυπτόμην π, & in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activæ vocis, & σ terminale Pass. vocis fieri Implicitum, quando Labiales, & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι, λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut facilius inveniatur Thema, quæ sequuntur, observanda sunt.

Primo rejiciantur a parte ante incrementa syllabica, seu 1
temporalia (si adsint). Si enim nulla sunt, nulla datur dubitandi causa.

Secundo rejiciantur a parte post termini, nec non termi- 2
nales consonantes, ut & σ quocunque modo consideratur.

Tertio non omittendum est, fieri mutiones vocalium, quæ 3
inveniuntur in medio verbi: vid. α, restituatur in suum ε, ο, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω. ἔτραγον, τρώγω. ἔτριβον, τρίβω, quemadmodum & ι rejiciatur, vel addatur, ubi necessitas postulaverit, & ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, secundum regulas traditas de incrementis verborum.

Observandum est præterea, quod rejectis terminis aparte 4
post in Pass. voce, & in Media, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa, vel affinis ei: si vero restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per consequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli, nisi inquisitione Dictionarii, vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maxima ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto terminali, vel Hotheto, seu Philothero, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι, & verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ; si vero α, tunc aliquando ζ, aliquando α est figurativa: si vero restat η, vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, videlicet η vertitur in α, vel ε, & alterutra erit figurativa, Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa: si vero restabit α, ε, vel ο, sæpis-

ο, sæpissime illæ sunt figurativæ. His igitur bene observatis, & omnibus extrinsece rite rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Pass. vero, seu Mediæ per ομαι, & verbum in μι clauderur per terminum μι Activæ vocis & Passivum, seu Medium per μαι.

Hæc sane magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porro ut facilius intelligantur, quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur, hujusce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκεκρύφθε [illegible], ἐτυπώχθην, δηράξατο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, παθήσεσθαι, ἐπεσημηνάμενος, ἐναντιωθῆναι, ἐπιτετροπευμένοι, ἐπεπυργώμεθα, ἐῤῥοφεῖσθω, ἀπελαθήσεσθαι, ἀνεδραμὼν, κατέβιω, κατεαγεῖς· ἀνέδρα, παρέβη, &c.

Ἐξαλεῖψαι. Quod adprimum vocabulum pertinet, cognoscitur esse Aor. 1. Act. vocis, Mod. Infinit. a termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto una cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, restabit verbum ἐξαλείπω. quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut & ἐξαλείβω. dicam igitur esse ἐξαλείφω, deungo, & per metaphoram, doleo. Nam φ, sicut & β, ob σ extrinsecum Futuri primi (a quo Aristus primus formatur) mutatur in π ob ἀφωνίαν.

Ἐκέκρυφθε. Videmus esse Præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico κε, uno duplicato Perfecti, & altero simpliciter repetito plusq. perfecti, & ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis, & adjuncto termino communi ω, vel ομαι, restabit κρύφω, vel κρύφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κρύβω, vel κρύπω. quod si π addas τ ob ἀφωνίαν, invenies κρύπτω, comedo. nam π, sicut & β, mutantur in φ ob θ sequens terminale.

Ἐτυπώχθην. Est aor. 1. Pass. vocis, qui cognoscitur ex termino, & θ terminali θην, & incremento syllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni Imperfecto, & Aor. primo & secundo Modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis thematica, quia in illis juxta regulam vertitur in η. Excepta tantum licentia Poetica, ut apud Homerum Ἰλιάδ. ῥαψ. α. ἐρητύοντό τε λαοὶ, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, coerceo. Poetæ si quidem respuunt incrementa temporalia, & syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὅν τέκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτεκεν αὐτὴ quem peperit ipsa. Θεοὶ ὀνόμηνεν ἅπαντας, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, nomino, ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imo neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, onero, & ὑπερσάττω, satis superque onero. nam γ, & κ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ, vel duo σσ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην, πλέκω, ἐπλέχθην.

Dico virtualiter, quoniam ζ & σσ interdum faciunt fut. 1. in ζ, in quo κ est implicitum, & per consequens γ, χ.

Δηράξατο. Constat esse Aor. 1. Mediæ vocis a termino σατο, una cum σ, quod erat implicitum in ξ, ut ἐτύψατο, quo rejecto, & addito termino communi ω, restabit δηράκω, quod non invenies in Lexico, neque δηράγω, δηράχω, aut δηράζω, vel δηράσσω. Debes igitur concludere, te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum, ne tum quidem invenies; verso vero in α reperies esse ἀράσσω, amputo, abscindo, illido, & metaphorice impeto; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ, convitiis impetere aliquem: cujus generis verba in Præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, vel ἠράσσω. præterea ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, sive ἐράσσω, & quinque superiora, sc. ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas, addito σ ex parte Futuri, efficerent in illo ξ juxta regulam, quæ vero habent pro figurativis ζ, vel σσ, ut ex ordine διπλογράμμων, poterant habere ξ in Futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε, vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in Præteritis immutatum, si Thema ipsum, & ipsius significationem ignoret, merito Tyroni, imo & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari aliter, nisi usu. Beatior sane est lingua Latina, quia longe natura facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλὰ, difficilia, quæ pulchra.

Κεκλῶσθαι. Præteritum perf. pass. Inf. rejiciatur incrementum syllabicum κε, & terminus αι, a parte post cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω, σ vero indicabit esse aliquam figurativam Dentalem. vel ζ, vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, glomero, vel neo; quia dissyllabum, ut & πεπρῆσθαι, a πρήθω, incendo.

Διεληλυθότες. Constat esse Participium Præteriti perfect. Mediæ vocis numeri pluralis, generis masculini a termino ότες, & figurativa, præsentis, quibus rejectis una cum ἀναδιπλώσει Attica priorum litterarum Thematis, & verso incremento temporali η in ε & addito termino ω, restabit διελύθω; sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, qua addita Thema est διελεύθω inusitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo. & per metaphoram disseto, seu oratione percurro; in formando hoc Præterito Medio ε rejicitur, non per regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ο, θάλλω, τέθηλα. κλάζω, κέκλαγα. φαίνω, πέφηνα. στέλλω, ἔσταλκα. κτείνω, ἔκτονα, & λείπω, λέλοιπα. sed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἀναδίπλωσιν priorum litterarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis, in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἐλήλυθα, communiter, & ἐλήλουθα, Attice: ὀρύσσω, ὄρυχα, & Attice ὀρώρυχα, ἀλείφω, ἀλήλιφα, ἀλήλειφα, & similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. Aor. 1. Pass. unde rejiciendum est σθέντα, σ indicabit esse aliquam Dentalem, vel σσ, vel ζ, & erit μεθαρμόζω, coapto, quia trisyllabum, ut εἰργασθέντα, ab ἐργάζομαι, perficio.

Κεκάσθαι. Est Infinitivus Præteriti perf. Pass. vocis. cognoscitur a tono in penultima, incremento duplicato κε, & termino una cum terminali θ, & Hototheto σ, quibus rejectis, & addito termino ω, fit κάω [illegible] quod cum non sit, neque erit κάθω, κάτω, seu κάσσω, restat esse κάζω, orno, & decoro, verbum Poeticum, & apud Homerum Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. Τὸν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι. Horum te, senex, divitiisque, & filiis ajunt exornatum fuisse.

Διεχειρισάμην. Aor. 1. Med. rejiciatur ε terminus σάμην, & qui restat ι, & verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, scil. διαχειρίζω, tracto, ut ἐπορισάμην, a πορίζομαι, seu πορίζω, comparo.

Πεπυκασμένα. Est Particip. perf. & plusq. perf. Pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, & in fine μένα, una cum σ Hototheto, quod est indicium ejus figurativam esse Dentalem, vel ζ, vel σσ, & est quidem ζ, vid. πυκάζω, denso, seu tego, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perfect. Med. Quare rejicienda est duplicatio in initio σε, & in fine terminus Participialis ότες, & quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit impropria diphthongus, vertetur in propriam, vid. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, scopis purgo. ut πεφηνότες, a φαίνω. Verba hujusce ordinis, sc. immutabilium, felicius, & citius reperiuntur, quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ, vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, & juxta meas Regulas video esse Aor. 1. act. voc. ob σ Explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto una cum σε, & addito ω, restabit πῆρω, quo quæsito, & haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, qua rejecta, restabit ἦρω, quod si quæram, non inveniam; dicam igitur esse temporale incrementum. Quod si vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, apto, cujus Futurum facit communiter ἀρῶ, & Æolice ἄρσω, & ex hoc ἦρσα, & cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσε, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ.

Ἔγω τοι θάλαμον, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθήσεσθαι. Est Aorist. 1. Infin. Med. ideoque σεσθαι rejecto, & versa η impropria dipthongo in αι propriam, & termino Pass. voc. adjecto, erit παθαίνομαι, vehementer afficior.

Ἐπεσημηνάμενος. Cognoscitur esse Particip. Aor. Med. per terminum αμένος, in quo σ potentiale subintelligitur: quare rejecto termino αμένος, & versa impropria diphthongo η in αι, & addito generali termino ω, est ἐπισημαίνω, indicium facio, seu significo.

Ἐναντιωθῆναι. Cognoscitur esse A. 1. Pass. per terminum θῆναι, quo rejecto, ω Hototheτum indicabit esse verbum tertii, vel quarti, vel saltem sexti ordinis, & ultimum erit. nam illo termino cum ω rejecto & addito communi termino Pass. ομαι, erit ἐναντιόομαι, adversus aliquem concurior, a όω.

Ἐπιτετροπευμένοι. Hæc vox est Particip. Præt. perf. Pass. a qua rejecto μενοι, & duplicato τε a parte ante, & addito termino Act. ω, vel Pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω, vel ἐπιτροπεύομαι, procuro, administro, in tutela habeo. Hujusce generis verba recte, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquam perf. Pass. unde rejecto in initio incremento επε, & in fine μεθα, restat πύργω. deinde ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, munio, seu turribus urbem instruo, a nomine πύργος, turris. Hujus generis verba nulla difficultate deprehenduntur; quia omnia fere sunt derivata a Nominibus, ac proinde solent mutare figurativam ο Præsentis in ω in ipso, ut videre est in Regulis nostris de Futuro Activæ vocis.

Ἐῤῥοφεῖσθω. Constat esse in Perfecto Pass. Med. Imperat. tert. pers. Quare rejiciendum est ε una cum ρ, & in fine θω cum σ Philothero, & verso η in ε, & addito communi termino ω, fit ῥοφέω, quod etiam & ῥοφάω recte dicitur, sorbeo, & exhaurio. Id genus verba facile etiam deprehenduntur. Nam η figurativa longa est indicium, quod figurativa primitiva erat α, vel figurativa longa est indicium, quod figurativa primitiva erat ο, vel ε; neque σ vobis dubium creet, quod licet non admittatur in prima persona Præt. perf. Pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideo vocatur σ Philotheτum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Est Fut. 1. Pass. Inf. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, abigo: in hoc Verbo debuerat esse σ Hototheτum, ut γελασθήσεσθαι, a γελάω, σπασθήσεσθαι, a σπάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, pello, facit ἤλαμαι, & ἠλάσμαι.

Ἀναδραμών. Est Aor. 2. Act. ων Participii termino rejecto, versoque α in ε, una cum termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, recurro.

Κατέβιω. Aor. 2. verbi in μι. Dejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, vivo. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, Aor. 2. ἔγνων, ἔγνως, sic & βίωμι. Aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c.

Κατεαγεῖς. Aor. 2. Pass. a quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit κατάγω, confringo, inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

Ἀνέδρα. Aor. 2. Act. cujus incremento rejecto, & figurativa α versa in η, & cum termino Verborum in μι, fit ἀνάδρημι, aufugio. Hoc esset ἀνέδρη juxta Regulam, quia Aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum, quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. Act. verbi in μι, qui cognoscitur a figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παράβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, transgredior.

CON-

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

ALTER

DE ARTICULIS.

ARticulus duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quod Nominibus, Participiis, & interdum Verbis infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus vero dicitur Græce ὑποτακτικὸν, quod Nominibus tantum postponitur; ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod. Nos autem de præpositivo tantum agimus, qui accuratius loquendo solus est Articulus.

REGULA I.

QUando sermo est de re quapiam certa, de qua videlicet nobis constat, tunc nomen illud gaudet articulo; sin minus, respuit: ut Isoc. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ εἰ βούλοιτο σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσουσι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις, in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola pæne sufficeret, ut de usu Articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

REGULA II.

NOmen substantivum, seu appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen, ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Corona: [illegible] ἡ χώρα τὸν ἄριστον πολίτην, καὶ ὁ τὸν μετὰ πάσης προνοίας, καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi ἄριστον adjectivum, quod præponitur appellativo πολίτην, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno sc. pro adjectivo, pro appellativo, seu substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem. Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὥσπερ ὅτε εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ ὅτε μὴ πολλὰ ἀνέγραφον, ἐξ [illegible] τῆς πατρίδος [illegible], &c.

Quod adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demosth. pro Corona: [illegible] τὴν στρατείαν τὴν ἐπὶ τὴν Φωκέων [illegible] ποιήσαιτο. ubi τὴν ἐπὶ τῶν Φωκέων, subintelligitur, susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maxima cum venustate, si nomen substativum sequatur genitivus possessivus, & potissimum si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cum genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demost. pro Corona. Συμβῆναι δὲ φιλίππῳ καὶ ὑμῖν ὁμοίως [illegible] τὰς ἀπεχθείας, καὶ τὰς βαρύτητας ἀπαλλαγῆναι τὰς τῶν Θηβαίων. ubi articulus τὰς τῶν Θηβαίων repetitur designando molestiam, & stupiditatem Thebanorum.

REGULA III.

IN definiendis rebus neque subjectum, neque attributum exigunt articulum. Aristot. ad Nicom. Ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, [illegible] ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis. Ἔστι δὲ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus Nominibus ἀρετὴ, & συλλογισμὸς, ut subjectis; nec Nominibus ἕξις, & λόγος ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus subiectis, ac potissimum apud Oratores, sed non prædicatis: ut Demosth. pro Corona: Ἦν μὲν [illegible] ἀλλοτριώσεις, ὡς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων [illegible], [illegible] ἦσαν ἀπόδειξις, &c. in quo exemplo Nomini ἀλλοτριώσεις, quod est subjectum, præponitur articulus; at Nomini συμφοραῖς non item, veluti prædicato.

REGULA IV.

GEnitivus possessivus Nominis, vel Participii, imo & Nomen ipsum, a quo possessivum regitur, gaudent articulis: ut Demosth. pro Corona: Ἡ μὲν ἄρα πολιτεία καὶ προαίρεσις, [illegible], ταῖς τῶν [illegible] [illegible] ὅμοια καὶ [illegible] φαίνεται, ἡ δὲ σὺ ταῖς τῶν [illegible] [illegible]. Ubi Nomini, una cum Participio [illegible], & [illegible] præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediate gaudent poni: ut ταῖς, τῶν, τοῖς, &c. Insuper licet non exprimatur Nomen substantivum in secundo membro periodi, videl. πολιτεία, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdum vero hic articulus genitivi possessivi omittitur, & potissimum in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. & Demosth. pro Corona: Οἱ δὲ γ' ἐπεὶ δὴ ἐγὼ τοῖς [illegible] [illegible] φίλιππον.

REGULA V.

NOmen, quod ante se, vel post se habet Pronomen οὗτος, αὕτη, τοῦτο, vel ὅδε, ἥδε, τόδε, semper exigit articulum. Demosth. pro Corona: Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, &c. Idem: Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ψήφισμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ οὕτως ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει [illegible]. Idem pro Aristoph. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταί. Ante se. Post se.

REGULA VI.

ARticulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, quæ præponi, & δὲ, quæ subsequi solet. Hic modus loquendi perelegans quidem est, & ulitatissimus. Isocr. ad Nicol. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τοὺς τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν. ubi clare patet ὁ μὲν (Homerus sc.) & οἱ δὲ (sc. Tragici.)

REGULA VII.

NOmina propria, seu Cognomina, si solitarie ponuntur, raro adsciscunt articulum. Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν δὴ καὶ φίλος ὢν Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶ, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἱκανῶς τιμωρήσασθαι [illegible] [illegible] ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudet. Demosth. adversus Arist. Ὡς δὲ συλλέξας ξενικὸν ταχὺ ὁ Ἀρτάβαζος ἀφαιρεῖται παρὰ τὸ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium Nomen cum Cognomine, vel utrumque cum nomine patriæ una ponantur, sæpius accidit, ut ultimum sollummodo sortiatur articulum. ut Lysias contra Eratosthenem: Ἀνὴρ μὲν τοι πολλῶν ἀνδρῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχίστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi: Τοῦτον τοίνυν φασὶν ὁ τῶν τριάκοντα γνώμαις καὶ Γύλωνα καὶ Εὐτυχίδης ὁ Λαμπτρεὺς, &c.

Si vero nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεὺς) sed necesse sit, ut nomen Patriæ in diversu casu ponatur cum aliqua præpositione, vel adverbialiter, tunc articulo maxime gaudet. Demosth. adversus Andr. Οὕτω δὲ ἀνέπραξε Λεωκρίδην τὸν ἐν Κοίλης [illegible] καὶ τριάκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο. καὶ μικρόν τι πρός.

REGULA VIII.

NOmina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum. Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi carissime, exprimitur; ut Halicarn. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακούσιος μὲν ἦν γένος, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. Lysias Cephali filius, &c. Hoc tamen nil impedit, quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Corona: Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἀρχόντος [illegible] ἐπὶ [illegible] Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀνήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα [illegible] γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου. h. e. filius Atrometi, &c.

REGULA IX.

PRonomen demonstrativum οὗτος, αὕτη, τοῦτο, conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus univer-

niversalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν superadditur, ante istum terminum vendicat articulum, idque venuste admodum. Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων [illegible] &c. h. e. Et hic omnium sceleratissimus ita aperte collusionem suam prodidit.

REGULA X.

TErminus Universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν nominibus præpositus articulum post se requirit, ut Demosth. pro Corona: Πάντα μὲν τοίνυν τὰ [illegible] Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γὰρ [illegible] περὶ τὸν πατέρα.

Demosth. pro Corona: Ὁ γὰρ τότε [illegible] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [illegible] ἡμᾶς τὴν νῦν εἰρήνην.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo, vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter, & nomen universale aliquid inseri debeat. Lusias in Nicom. Οὕτω γὰρ [illegible] κατὰ τὴν πόλιν ταύτην.

REGULA XI.

A'Λλος, ἄλλη ἄλλο in re certa ante se exigit articulum; ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ [illegible] Lysias de Nicia bonis publ. Ἀλλ' [illegible] Isocr. de pace. Ἀλλὰ τοὺς μὲν [illegible] τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias ad Delationem. Καὶ [illegible] ὡς οἱ ἄλλοι [illegible].

Quod si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur; ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ [illegible] h. e. Nulla etenim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, cum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeo spondere. Et inferius: Ἢ πῶς [illegible] h. e. Aut qui æquum est sororem tuam ne hodie quidem alteri cuipiam nuptam, nec ab Aphobo desertam, neque per istum dote numerata, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?

REGULA XII.

GEnitivus partitivus semper gaudet articulo. Isoc. Orat. Panathen. [illegible] Lysias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων [illegible] ὑμᾶς [illegible] τὴν χάριν.

REGULA XIII.

NUlla pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. [illegible] &c. Et inferius, [illegible] λογίζεσθαι, &c.

Pronomen vero αὐτός, αὐτή, αὐτό, quando sonat idem, eadem, idem, tunc necessario ante se postulat articulum. Ut Demosth. pro Coron. Ἔστι δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιον, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, o Æschines, neque sonus vocis, sed quod eadem cum populo eligat, & eosdem, quos & patria, amet & odio habeat.

REGULA XIV.

QUando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia ὅτι, vel ὅπως, imo & nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum. Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' ὅτι πολλοὺς [illegible] Et alibi: Ἀκούσας δ' ὅτι [illegible] πρᾶγμα, &c.

REGULA XV.

ΠΟλλοί, πολλαί, πολλά, si numerum designant ἀπροσδιόριστον. i. e. indeterminatum, nullatenus exigunt articulum, Isocr. de pace: Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν [illegible] καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων [illegible]. h. e. quæ dum viderent cum ipsi, tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferius: Εἰς ἣν [illegible] καὶ ἄλλων Ἑλλήνων [illegible] συνεληλύθεσαν [illegible], ἀλλ' [illegible] h. e. ad quos multi e finitimis, aliique Græci conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios, Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες, h. e. Multi me adierunt, o judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum: περὶ τούτων μὲν πολλοί [illegible] h. e. Cum autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.

Quod si πολλοί sonat πλῆθος, h. e. vulgus, vel populus, tunc necessario desiderat articulum. Ut Isocr. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν. οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiam falsas. vulgus enim veritatem ignorat, sed ex fama, & opinione judicat. Dem. adversus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία, καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur sola est custodia, & justa, & firma legum? Vos populus. idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc vero vulgus hoc dicunt, quod Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοί, πολλαί, πολλά, si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum. Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ [illegible] h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causa fuere, cur pater e vivis excesserit. Demosth. pro Formione: Τὰ μὲν οὖν πολλά, ἃ Ἀπολλόδωρος [illegible] h. e. verba vero multa, quibus Appollodorus utetur, nugas, esse & calumnias putate.

Verum πολύς, πολλή, πολύ, quando ponuntur ἀπροσδιορίστως, respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pancleon. Ὅς γάρ [illegible] πολὺν χρόνον [illegible]. h. e. hic enim cum mihi jamdudum negotium facessere non desisteret. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τὰς μεγίστας [illegible] πολὺν χρόνον [illegible] h. e. Vos in maximis magistratibus eosdem finitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

REGULA XVI.

ΠΛεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, cum obtinent locum subjecti, gaudent articulo. Isocr. de pace: Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, [illegible] τῶν κακῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν.

REGULA XVII.

MA, Adverbium jurandi nomini subsequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς Θεοὺς ἐγὼ μὲν [illegible] Ego medius fidius, &c.

REGULA XVIII.

QUod si conjungatur nomini Δία, respuit prorsus, ut Demosth. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ [illegible] Non mehercule, quod, &c.

REGULA XIX.

REgula prædicta convenit etiam particulæ νή. Idem pro Formione: [illegible] νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς Θεοὺς [illegible] Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de ordinan. Republ. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες.

Nomina Appellativa, seu adjectiva, virorum, qui in aliqua arte, seu scientia excelluerunt, necessario articulo insigniri debent. Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ Ποιητής, & Aristotelem, ὁ Φιλόσοφος, quia sicut hic in Philosophia, ita ille in Poesi primas tenet.

Sæpe articulus destituitur Participio magna cum elegantia, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediate subsequi solent articulum, ut οἱ ἐν πόλει, h. e. cives, oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, adolescentes. Οἱ ὑπὲρ τὰ [illegible], emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, milites. in quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες, vel γενόμενοι, sive quid simile. Demosth. Philipp. Καὶ γὰρ [illegible] τῶν ἐν πόλει, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. [illegible]

Pari modo, οἱ ἔπειτα, posteri, τὸ ἔπειτα, posteritas, οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πόῤῥω, dissiti, οἱ περὶ τὸν Βασιλέα, qui stant a parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερά, Sacerdotes, &c.

REGULA XX.

SÆpissime articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur. Demosth. in Olynth. 3. [illegible] τὰ πλεῖω τῶν πραγμάτων ἡμᾶς [illegible], τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι, pro neglectu, & τῷ μὴ συνιέναι pro inscitia sumitur.

Pari

Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

REGULA XXI.

NOmina κλητικὰ respuunt prorsus articulum: ut Demosth. pro Corona: Πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

REGULA XXII.

ARticulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificialiter positis solet præponi. Arist. de interpr. οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης τὸ κέλης οὐδὲν σημαίνει καθ' αὑτό. Item paulo inferius: Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum est hujusmodi articulum vocari ἄρθρον ἔντεχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum est Græcis, quo explicant suas mentes ἐμφατικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. enucleate, & clare: ut Demosth. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. Si enim certo hoc constiterit, tum qua ratione quis illum ulciscatur, licebit dispicere: quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia, τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν. Pro Corona idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in consilium de modo, quo me audire vos oporteat.

Observandum est, Poetas, & potissimum Homerum raro uti articulis præpositivis: ut Ἰλ. ῥαψ. θ. ἵππους αἶψα με ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebro iis utitur.

Ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est, Poetas sæpe usurpare articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. οἱ μὲν ἐπείθοντο, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Demost. in Orat. Olynth. 3. ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται &c. pro εἰ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Corona: Ἄλλως τε κἂν ἐπ' ἐχθρῷ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ, pro τινί.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google